Mục lục

Chương 1: Thức Tỉnh Trí Nhớ
Chương 2: Quỷ Dị Hắc Khí
Chương 3: Ta Có Thể Dạy Ngươi
Chương 4: Khắc Họa Minh Phù
Chương 5: Trấn Áp Hắc Khí, Ngưng Tụ Linh Sông
Chương 6: Đứt Tay Còn Là Quỳ Xuống
Chương 7: Lâm Gia Thiên Nữ
Chương 8: Hung Hăng Vương Phi
Chương 9: Ngươi Là Thứ Gì?
Chương 10: Ném Đi
Chương 11: Chỉ Điểm Giang Viễn Hồng
Chương 12+10 Vạn 1 Viên?
Chương 13: LượNg LớN Tinh Thạch
Chương 14: Giật Mình Lâm Vũ Nhu
Chương 15: Đoạt Thiên Bích Linh Dịch
Chương 16: Diệp Văn Hiên Mời
Chương 17: Túy Tinh Lâu Trước
Chương 18: Điên Cuồng
Chương 19: Đoạt Bảo Bắt Đầu
Chương 20: Bùn Nhão
Chương 21: So Với Tinh Thạch Nhiều?
Chương 22: Tinh Thạch Nghiền Ép
Chương 23: Vương Phi Bảo Vật
Chương 24: Xảy Ra Vấn Đề
Chương 25: Giám Định
Chương 26: Khác Loại Giám Định Phương Pháp
Chương 27: Nửa Đường Chặn Lại
Chương 28: Sắc Bén Ra Tay
Chương 29: Vương Phi Bất An
Chương 30: Khắc Họa 2 Phẩm Minh Phù
Chương 31: Vương Gia Tới Cửa
Chương 32: Hóa Rồng Dẫn Thiên Phù
Chương 33+6 Hồn Giam Tâm Chú
Chương 34: Vương Gia Đứng Đầu
Chương 35: Giang Viễn Hồng Xuất Quan
Chương 36: Ngày Xưa Lâm Gia Thiên Nữ
Chương 37: Lớn Các Chủ
Chương 38: Không Phải Trong Lâm Gia Người
Chương 39: Tặng Lễ
Chương 40: Rời Đi Lâm Gia
Chương 41: Vào Ở Túy Tinh Lâu
Chương 42: Đem Tặng Pháp Quyết
Chương 43: Ra Khỏi Thành
Chương 44: Dãy Núi Lạc Phong
Chương 45: Linh Nguyên 4 Chuyển
Chương 46: Dẫn Lôi Phù

Chương 47: Mê Trận
Chương 48: Quan Tài Đá
Chương 49: Thu Hoạch Khổng Lồ
Chương 50 + 5 Hành Chi Kim
Chương 51: Ngươi Rất Ngông Cuồng?
Chương 52: Lại Đột Phá
Chương 53: Dung Hợp 5 Đi Kim
Chương 54: Ung Dung Áp Chế
Chương 55: Trở Về Thành
Chương 56: Toa Thuốc
Chương 57: Chỉ Có 1 Điều Kiện
Chương 58: Từ Chối
Chương 59: Tiêu Vũ Lửa Giận
Chương 60: Tiệm Nhỏ
Chương 61: Náo Động Khắp Thành
Chương 62: ĐẩY Ra Mới Đan
Chương 63: Vừa Bước Phát Triển Mới Đan?
Chương 64: Dược Thần Điện Hội Nghị
Chương 65: Định Ngày Hẹn
Chương 66: Hướng Về Dược Thần Điện Muốn Giao Cho
Chương 67: Liền Như Vậy Bỏ Qua?
Chương 68: Giằng Co
Chương 69: Không Thấy!
Chương 70: Dược Thần Điện Cúi Đầu
Chương 71: Hội Kiến Đại Trưởng Lão
Chương 72: Thuyết Phục Đại Trưởng Lão
Chương 73: Vương Gia Tuyệt Vọng
Chương 74: Tổn Thất To Lớn
Chương 75: Bắt Đầu Ghi Danh
Chương 76: Lại Thấy Lâm Gia Thiên Nữ
Chương 77: Thông Qua
Chương 78: Kỳ Quái Lão Nhân
Chương 79: Ai Là Bạch Nhãn Lang
Chương 80: Quy Tắc
Chương 81: Lại Vào Lạc Phong Sơn Mạch
Chương 82: Cướp Đoạt
Chương 83: Hướng Dẫn
Chương 84: Hoàng Kim Vượn Lớn
Chương 85: Phế Vật Thực Lực
Chương 86: Lâm Gia Thiên Nữ Biến Hóa
Chương 87: Dị Biến
Chương 88: Kinh Động Thú Vương?
Chương 89: Gặp Thú Vương
Chương 90: Thuồng Luồng Còn Là Rồng?
Chương 91: Cùng Thú Vương Bàn Điều Kiện
Chương 92: Rời Đi
Chương 93: Ai Là Thứ 1?
Chương 94: Điểm
Chương 95: Điểm Cao
Chương 96 + 1100 Phân!

Chương 97: Tính Sai Rồi
Chương 98: Gian Dối?
Chương 99: Đệ 1 Vòng Kết Thúc
Chương 100: Thu Đồ Đệ?
Chương 101: Đệ 2 Vòng Bắt Đầu
Chương 102: Chương 1
Chương 103: Đối Chọi Gay Gắt
Chương 104 + 10 Gượng Chiến
Chương 105: Sinh Tử Phân Thắng Thua
Chương 106: Giết Vương Thịnh
Chương 107: Phá Hoại Quy Tắc?
Chương 108: Cuối Cùng 1 Trận
Chương 109: Chỉ Có 1 Chiến!
Chương 110: Ngày Hôm Qua Chương MớI Sai Lầm, Cho Mọi Người Nói Lời Xin Lỗi
Chương 110: Hái Hoa Quyết
Chương 111 + 1 Niệm Hoa Nở
Chương 112: Giết Tiêu Vũ!
Chương 113: Vỡ Nát Vọng!
Chương 114: Chỉ Còn Nửa Năm Mạng!
Chương 115: Da Mặt Dầy Có Thể
Chương 116: Kẻ Phạm Ta Chết!
Chương 117: Ham Muốn Chém Tông Sư
Chương 118: Cường Giả Bí Ẩn
Chương 119: Dược Đạo Đại Sư?
Chương 120: Kết Thúc
Chương 121: Quà Tặng
Chương 122: VạN Năm Chìm Nổi
Chương 123: Thú Nhỏ Thức Tỉnh
Chương 124: Thiệp Mời
Chương 125: Hóa Thân Phù
Chương 126: Thong Dong Rời Đi
Chương 127: Lại Lên Lâm Gia
Chương 128: Lại Thấy Lâm Vấn Thiên
Chương 129: Vắng Mặt Lâm Gia?
Chương 130 + 1 Giọt Nước Máu Rồng
Chương 131: Tiêu Diệt Vương Gia!
Chương 132: Điều Kiện
Chương 133: Độc Thân Sấm Vương Nhà
Chương 134: Là Ngươi?
Chương 135: Vương Nhạc Hiện Thân
Chương 136: Vương Gia Gốc Gác
Chương 137 + 8 Huyền Chiến Trận
Chương 138: Phá Trận
Chương 139: Khắp Nơi Cùng Đến
Chương 140: Phệ Hồn Phù
Chương 141: Cuối Cùng Gặp Lâm Vũ Nhu
Chương 142: Phù Hiện
Chương 143: Lại Không Vương Gia!
Chương 144: Bái Sư?

Chương 145: Đến Cửa Bồi Tội
Chương 146: Thỉnh Cầu
Chương 1: Mới Tới Vương Thành
Chương 2: Hoán Đổi Đôi Đũa
Chương 3: Thi Nhập Viện
Chương 4: Cửa Đá
Chương 5: Người Điên Sở Ngâm Cát
Chương 6 + 2 Đại Thiên Tài
Chương 7 + 2 Tên Biến Thái
Chương 8: Chất Phác
Chương 9: Bình Thản Bên Trong Thán Phục
Chương 10: Phong Vũ Mạc Ly
Chương 11: Cờ Cùng Lão Nhân
Chương 12: Luân Hồi Dấu Ấn
Chương 13: Điên Rồi!
Chương 14: Chọn Một Sư Phụ?
Chương 15: Phong Vũ Điều Kiện
Chương 16: Chính Thức Nhập Viện
Chương 17: Ẩn Rồng Ở
Chương 18: Tìm Sự Tình
Chương 19: Tiềm Long Bia
Chương 20 + 1 Chiêu
Chương 21: Đằng Long Khu Vực Trước 10
Chương 22: Thần Niệm Kiểm Tra
Chương 23: Đi Nhanh Phù Cùng Bùa Truyền Âm
Chương 24: Mộc Tiên Sinh
Chương 25: Minh Chủ Trở Về
Chương 26: Một Lần Nữa Kiểm Nghiệm
Chương 27: Máu Linh Phù
Chương 28: Đệ 7 Đạo Linh Sông
Chương 29: Bảo Vật Khai Quật?
Chương 30: Ta Gọi Là Tiêu Vũ
Chương 31: Chôn Nguyên Châu
Chương 32 + 4 Lớn Người Mới Tụ Hội
Chương 33: Hỗn Chiến
Chương 34: Dị Bảo Xuất Hiện
Chương 35: Dị Thường
Chương 36: Dạ Minh Hồ Nước
Chương 37: Sát Thần La Sát
Chương 38: Ra Tay
Chương 39: Phải Giết Danh Sách
Chương 40: Tuyệt Âm Nơi
Chương 41: Võ Vương Mộ
Chương 42: Táng Thiên Quyền
Chương 43: Vào Mộ
Chương 44 + 2 Người Điên
Chương 45 + 8 Cánh Cửa
Chương 46: Huyễn Sinh Điện Đệ Tử
Chương 47 + 5 Phẩm Sát Trận
Chương 48: Loạn Dương Thạch

Chương 49: Nằm Mộng 3000 Thu
Chương 50: Hiểu Luân Hồi
Chương 51: Mở Quan Tài
Chương 52: Hóa Giới Phù
Chương 53: Địa Tâm Chân Hỏa
Chương 54: Sát Ý
Chương 55: Trận Kỳ
Chương 56: Thức Ma Huyết Trận Kỳ
Chương 57: Thủ Mộ Vong Linh
Chương 58: Trở Về Vũ Viện
Chương 59: Tự Thân TớI Ngọa Long Khu Vực
Chương 60: Ngọa Long Bia
Chương 61: Sóng Gió Nổi Lên
Chương 62: Cuối Tháng
Chương 63: Trận Chiến Mở Màn
Chương 64: Liền Chiến Thắng Liên Tiếp
Chương 65: Xếp Hạng Biến Hóa
Chương 66: VạN Tầng Cướp
Chương 67: Mới Quy Tắc
Chương 68: Đồng Thời Khiêu Chiến
Chương 69: Phi Đao
Chương 70: Tiềm Long Khu Thứ 1
Chương 71: Hiện Thân
Chương 72 + 6 Điện Chấn Động
Chương 73: Ai Có Thể Kháng Cự?
Chương 74: Khắp Nơi Chú Ý
Chương 75: Cuối Cùng Sắp Ngọa Long Khu
Chương 76: Trực Tiếp Khiêu Chiến
Chương 77: Cuộc Chiến Sinh Tử
Chương 78: Dị Dạng Linh Sông
Chương 79: Sấm Sét
Chương 80: Diệt Thiên, Diệt Địa, Diệt Chúng Sanh
Chương 81: Loạn Thiên Ấn
Chương 82 + 3 Thuật Gia Thân
Chương 83: Quy Hư
Chương 84: Thắng Bại
Chương 85: Một Lần Nữa Mời
Chương 86: Kết Thúc
Chương 87 + 6 Thánh Bia
Chương 88: Muốn Vào Đằng Long
Chương 89: Ai Là Người Mới Vương?
Chương 90: Lại Tới Phù Đạo Minh
Chương 91: Lý Đại Sư
Chương 92: Đại Sư? Rác Rưởi!
Chương 93: Làm Phản Sư
Chương 94: Phù Đấu
Chương 95: Phù Đấu Quy Tắc
Chương 96: Hư Nguyên Cảnh
Chương 97: Đến Giờ
Chương 98: Hỏa Phù Cùng Nước Phù

Chương 99: Minh Phù Chủng Loại
Chương 100: Tiểu Huynh Đệ Dừng Chân
Chương 101: Đặc Biệt Cung Phụng
Chương 102: Tiêu Đại Sư
Chương 103 + 10 Châu Đại Địa
Chương 104: Đương Thời Không Có Chí Tôn
Chương 105: Cô Gái Nguyệt Nhi
Chương 106: Lên Vũ Cực Điện
Chương 107: Võ Thánh Bia
Chương 108: Thánh Bia Đổi
Chương 109: Màu Vàng Linh Sông
Chương 110: Mới Ý Nghĩ
Chương 111: Dược Đường
Chương 112: Thuốc Thí
Chương 113: Vận May?
Chương 114: Đệ 2 Đề
Chương 115: Phương Lão
Chương 116: Luân Hồi Điện Chủ Lo Lắng
Chương 117: Bị Thay Thế Thứ 1
Chương 118: Mộc Linh Thân Thể
Chương 119: Thiên Cấp Vấn Đề Khó
Chương 120: Hướng Dẫn Luyện Đan
Chương 121: Khó Phân Cao Thấp
Chương 122: Âm Hỏa
Chương 123: Giải Độc
Chương 124 + 6 Điện Chủ Bất An
Chương 125: Chí Tôn Lực Lượng
Chương 126: Ta Đến Hiểu Bia
Chương 127: Quy Tắc Thay Đổi
Chương 128 + 12 Đạo Linh Sông
Chương 129: Thánh Cảnh
Chương 130: Nguyên Thủy Hồ Nước
Chương 131: Quyết Định
Chương 132: Đến Cửa
Chương 133: Gợn Sóng
Chương 134: Lam 0 Ngữ
Chương 135: Nguồn Bệnh
Chương 136: Thần Hồn Có Thiếu
Chương 137: Âm Dương Xoay Chuyển Trời Đất Thuật
Chương 138: Khôi Phục Thân Phận Thật Sự
Chương 139: Huyết Lân Thực Lực
Chương 140: Vào Thánh Cảnh
Chương 141: Mộc Viêm Vương?
Chương 142: Huyền Pháp
Chương 143: Rất Rác Rưởi
Chương 144: Leo Núi
Chương 145: Quang Châu
Chương 146: Thời Không Nguồn Gốc
Chương 147: Vũ Thiên Vương
Chương 148: Tùy Tùng Cho Ta

Chương 149 + 5 Khu Vực Lớn
Chương 150: Đem Hắn Oanh Xuống Núi
Chương 151: Bày Trận
Chương 152: Tấn Công Núi
Chương 153: Nát Hư Bước
Chương 154 + 3 Tên Trước 10
Chương 155: Lăng Đế Hiện Thân?
Chương 156 + 3 Ngày Kỳ Hạn
Chương 157: Thân Phận Lộ Ra Ánh Sáng
Chương 158: Quyết Đoán
Chương 159: Nguy Hiểm Lựa Chọn
Chương 160: Lăng Đế Rời Núi
Chương 161: Kim Quang Hộ Thể
Chương 162: Tiêu Vũ Chạy?
Chương 163: Hiện Thân
Chương 164: Chiến Lăng Đế
Chương 165: Trời Thiếu Thứ 3 Ngón Tay
Chương 166: Không Biết Khu Vực
Chương 167: Đại Chiến Kết Quả
Chương 168: Điên Cuồng Tấn Công Núi
Chương 169: Dị Tượng
Chương 170: Dòng Nước Ngầm
Chương 171: Cuối Cùng Gặp Vương Đằng
Chương 172: Thất Bại
Chương 173: Chữa Thương
Chương 174: Kỳ Dị Bạch Quang
Chương 175: Ngủ Đông
Chương 176: Nguy Hiểm Khu Vực
Chương 177: Hung Hăng Chim
Chương 178: Kim Ô Mực Lông Chim
Chương 179: Quỷ Dị Nơi
Chương 180: Một Lần Nữa Dung Hợp
Chương 181 + 6 Đạo Chân Ấn
Chương 182: Dấu Ấn Diệu Dụng
Chương 183: Đăng Đế Đỉnh
Chương 184: Dấu Ấn Chiến Lăng Đế
Chương 185: Bình Đế Phong
Chương 186: Mai 1 Thu
Chương 187: Đằng Long Khu Vực Thứ 1
Chương 188: Cố Nhân Tụ Hội
Chương 189: Mới Cơ Duyên?
Chương 190: Hắn Là Ma Vương
Chương 191: Vệ Lăng Phong Ra Tay
Chương 192: Mộc Hàn Yên
Chương 193: Nguy Hiểm Người Hiền Lành
Chương 194: Gặp Nhau
Chương 195: Thánh Cảnh Bí Mật
Chương 196: Kỳ Nữ
Chương 197: Thích Ngươi
Chương 198: Cút Xa Chừng Nào Tốt Chừng Nấy

Chương 199 + 3 Đầu Quạ
Chương 200 + 1 Cái Lông Chim
Chương 201 + 6 Ấn Đều Hiện
Chương 202: Kim Điện Xuất Hiện
Chương 203: Cuối Cùng Đã Tới
Chương 204: Leo Thang
Chương 205: Hỗn Chiến
Chương 206: Hỗn Độn Thạch
Chương 207: Ngươi Là Tiêu Vũ!
Chương 208: Đánh Giết Kim Vô Ngọc
Chương 209 + 9 Đại Không Gian
Chương 210: Sáng Tạo Pháp
Chương 211: Lại Thấy Sát Thần
Chương 212: Dùng 1 Địch 2
Chương 213: Ngươi Đây Là Tìm Đường Chết
Chương 214: Chí Tôn Truyền Thừa
Chương 215: Cùng Chung
Chương 216: Thú Vương Hậu Duệ
Chương 217: Ma Vương Cùng Tiện Chim
Chương 218: Thánh Bia Nguyên Do
Chương 219: Cuối Cùng Cơ Duyên
Chương 220: Qua Cầu
Chương 221 + 1 Định Phải Quay Về!
Chương 222: Tinh Không Làm Cờ, Nâng Cờ Bàn Về
Chương 223: Đệ 1 Chân Giới
Chương 224: Bị Nguyền Rủa Thế Giới
Chương 225: Muôn Thuở Thứ 1 Phế Thể!
Chương 226: Đệ 10 Đệ Tử, Mạc Thương
Chương 227: Áp Chế Nguyền Rủa
Chương 228: Ma Vương Là Tiêu Vũ!
Chương 229: Đồng Thời Ra Tay
Chương 230: Vô Cực Ma Tướng
Chương 231: Tái Chiến Vệ Lăng Phong
Chương 232: Chiến!
Chương 233: Chém Giết Vệ Lăng Phong
Chương 234: Thương Thế Chiến Quần Địch
Chương 235: Khủng Bố Ô Quang
Chương 236: Thánh Cảnh Tan Vỡ
Chương 237: Cảnh Giới Tông Sư!
Chương 238: Rời Đi
Chương 239: Đột Phá Thời Cơ
Chương 240: Xung Kích Hóa Khí Cảnh
Chương 241: Hóa Khí 5 Chuyển!
Chương 242: Năm Tháng Lực Lượng
Chương 243: Vãng Sinh Chú
Chương 244: Truy Kích
Chương 245: Thiên Tông Hóa Thân
Chương 246: Thú Vương Ra Tay
Chương 247: Tự Bạo
Chương 395: Có Vài Câu Lời Muốn Nói (Bổn Chương Tiết Không Tiền

Phí)
Chương 248: Đến Thánh Cảnh
Chương 249: Ối Chao Bức Bách
Chương 250: Tu Vi Bị Phong
Chương 251: Huỷ Bỏ Tu Vi
Chương 252: Giam Giữ
Chương 253: Tranh Luận
Chương 254: Trao Trả Là Không Giao?
Chương 255: Tu Luyện Công Quyết
Chương 256: Bất Diệt Âm Dương Trải Qua
Chương 257: Long Tuyền Tông Người Đến
Chương 258: Trăng Sáng Hiên Trước
Chương 259: Phòng Nhỏ Cùng Tiếng Đàn
Chương 260: Rút Đi
Chương 261: Hẳn Phải Chết?
Chương 262: Thoát Ly Vũ Viện
Chương 263: Hành Hạ
Chương 264: Có Nạn Cùng Chịu
Chương 265: Nửa Vương Bám Thân
Chương 266: Làm Phản Viện
Chương 267: Chém Tông Sư
Chương 268: Các Tộc Sợ Hãi
Chương 269: Uy Hiếp
Chương 270: Long Tuyền Tông Chủ
Chương 271: Kết Thúc
Chương 272: Trở Về Cự Thạch Thành
Chương 273: Lâm Vũ Nhu Rời Đi
Chương 274: Rời Đi (Quyển Này Cuối Cùng)
Chương 1: Đừng Quên
Chương 2: Sơn Tặc
Chương 3: Phù Đạo Trời Minh
Chương 4: Mỏ
Chương 5+1 Vạn Cân Cùng 1 Cân
Chương 6: Trấn Linh Phệ Huyết Phù
Chương 7: Lập Tức Thành Phù
Chương 8: Phù Cửa Hàng
Chương 9: Mạnh Lão
Chương 10: Phù Cửa Hàng Khách Tới
Chương 11: Thần Bí Cao Nhân
Chương 12: Hồi Thiếp
Chương 13: Tụ Hội Giang Gia
Chương 14: Tuổi Trẻ Cao Nhân
Chương 15: Mạc Tiên Sinh
Chương 16: Long Tuyền Tông Là Cái Rắm Gì
Chương 17: Luyện Thần Hóa Lông Chim Phù
Chương 18: Ông Tổ Nhà Họ Khương
Chương 19: Đệ 3 Ngôi Sao
Chương 20: Khiêm Tốn Thỉnh Giáo
Chương 21: Thân Phận Suy Đoán
Chương 444: Đoạn Lưới, Ngày Mai Chương MớI

Chương 22: Cô Gái Mặc Áo Đen
Chương 23: Lui Về
Chương 24: Hủy Đi Cửa Hàng
Chương 25: Giang Gia Quyết Định
Chương 26: Lên Tiếng Phê Phán Phù Đạo Minh
Chương 27: Thực Thà
Chương 28: Đến Cửa Bồi Tội
Chương 29: Bàn Điều Kiện
Chương 30: Vào Phù Đạo Minh
Chương 31: Long Tuyền Tông Phân Đà
Chương 32: Minh Phù Điều Kiện
Chương 33: Xuất Thế
Chương 34: Gặp Lại Long Tuyền Tông Chủ
Chương 458: Hôm Nay Chương MớI Phóng Tới Buổi Tối 1 Lên
Chương 35: Lãnh Sư Muội
Chương 36: Đỏ Minh Quả
Chương 37: Cách Hương Thảo
Chương 38: Lấy Quả
Chương 39: Đuổi Theo Tới
Chương 40: Là Hắn!
Chương 41: Mạc Vong Thực Lực
Chương 42: Tính Kế?
Chương 43: Nghê Tuyết Tâm
Chương 44: Thưởng Thức
Chương 45: Tông Trên
Chương 46+9 Sắc Thanh Liên
Chương 47: Thân Thể Cường Hãn
Chương 48: Trắng Đen Song Ngư
Chương 49: Long Tuyền Tông Thực Tập
Chương 50: Cầu Chỉ Giáo
Chương 51: Long Viêm Nguyền Rủa
Chương 52: Chân Long Tư Thế
Chương 53+1 Quy Tắc Hoan Nghênh
Chương 54: Kết Cuộc Như Thế Nào?
Chương 55: Trở Về Thiên Phủ
Chương 56: Trời Vực Cùng Cổ Tộc
Chương 57: Các Tộc Mời
Chương 58: Huyết Linh Kim
Chương 59: Khiêu Khích
Chương 60: Trấn Áp
Chương 61: Lại Đột Phá Tiếp
Chương 62: Long Xà Sẽ
Chương 63: Chỗ Ngồi
Chương 64: Không Đủ Phân Lượng
Chương 65: Giao Ra Tiêu Chuẩn?
Chương 66: Tiết Ở Giữa
Chương 67: Hạc 1 Hót Hiện Thân
Chương 68: Thần Hoàng Cũ Thuật
Chương 69: Sớm Sương Mù Tán
Chương 70: Nghiệt Tử

Chương 71: Vương Giả Lần Đầu Xuất Hiện
Chương 72: Thạch Viêm Vương
Chương 73: Tiêu Giương
Chương 74+6 Giết Nguyền Rủa
Chương 75: Phần Thiên
Chương 76: Ức Hiếp
Chương 501: Xin Nghỉ 1 Trời, Ngày Mai Bắt Đầu Mỗi Ngày 5 Càng
Chương 77: Liên Minh
Chương 78: Mạc Huynh
Chương 79: Thương Thế
Chương 80: Linh Thổ
Chương 81: Cướp Đoạt
Chương 82: Đế Vương Thuật
Chương 83: Hoàng Vừa Vô Cùng
Chương 84: Kim Thân Bất Diệt
Chương 85: Thắng Bại
Chương 86: Khiêu Chiến
Chương 87: Chữa Thương
Chương 88: Lụa Tím
Chương 89: Tiên Thánh Ấn
Chương 90: Không Biết Khu Vực
Chương 91: Áp Lực Cùng Tiến Bộ
Chương 92: Thiên Uyên Bên Trong Bóng Người
Chương 93: Kinh Người Suy Đoán
Chương 94: Đi Sâu Vào
Chương 95: Thiên Uyên Gặp Gỡ Cố Nhân
Chương 96: Thú Vương
Chương 97: Bão Táp
Chương 98: Bất An
Chương 99: Chư Vương Đều Hiện
Chương 100: Chiến Vương Giả
Chương 101+1 Áo Quan 1 Giới
Chương 102: Quỷ Dị Quan Tài Đá
Chương 103: Mở Quan Tài
Chương 104: Kỳ Lân Xương
Chương 105: Trời Nước Ao
Chương 106: Tinh Hoá Khí Nguyên
Chương 107: Trở Về
Chương 108: Sai Hẹn
Chương 109: Song Ngư Phát Uy
Chương 110: Thái Cực Đồ
Chương 111: Thanh Trừ Dấu Ấn
Chương 112: Tiêu Thả
Chương 113: Thân Thể Vô Địch
Chương 114: Cách Không Giao Chiến
Chương 115: Đánh Bạc Cuồng Lá 9 Khung
Chương 116: Đánh Cuộc
Chương 117: Đại Thế
Chương 118: Cánh Cửa
Chương 119: Đạo Văn

Chương 120 + 1 Tổ Cũng Không Có?
Chương 121 + 9 Cửa
Chương 122: Long Văn
Chương 123: Liên Tục Mở Ra
Chương 124: Điều Kiện
Chương 125: Xơ Xác Tiêu Điều
Chương 126 + 9 Cửa Toàn Bộ Khai Hỏa
Chương 127: Có Dám 1 Chiến?
Chương 128: Vô Song Đế Thần Quyết
Chương 129: Đế Thần 3 Đạo
Chương 130: Hoàng Phủ Cực Tiếc Hận
Chương 131: Vạn Pháp Bất Xâm
Chương 132 + 6 Ấn Lại Xuất Hiện
Chương 133 + 9 Lớn Thiên Kiêu
Chương 134: Thiên Uyên Không Yên
Chương 135: Thất Bại?
Chương 136: Là Hắn!
Chương 137: Hắn Gọi Tiêu Vũ
Chương 138: Khói Đen
Chương 139: Mạc Vong Đã Chết
Chương 140: Lông Đen Cùng Tiểu Hồng
Chương 141: Lả Lướt
Chương 142: Xoá Tên
Chương 568: Xin Nghỉ 1 Trời
Chương 143: Thần Ảnh
Chương 144: Dùng Đã Làm Thần
Chương 145 + 2 Người Thiếu Niên
Chương 146: Tới Cửa
Chương 147: Gặp Lại
Chương 148: Núi Hoang
Chương 149: Hung Trận
Chương 150: Vây Núi
Chương 151: Không Chết?
Chương 152 + 2 Tên Biến Thái
Chương 153: Tiêu Vũ Ra Tay
Chương 154: Hiện Trường Dạy Học
Chương 155: Huyền Rồng Đổi
Chương 156: Nguy Hiểm Cá Nhỏ
Chương 157: Tới Cửa Cầu Hôn
Chương 158: Là Ai Cơ Chứ?
Chương 159: Không Có Suối NúI Người Đến
Chương 160: Tiêu Vũ Thân Thế
Chương 161: Lại Chém Thiên Tông
Chương 162: Hung Trận Phát Uy
Chương 163: Long Tuyền Tông Động Tác
Chương 164: Xuống Núi
Chương 165: Trở Về Nguyên Dương Phủ
Chương 166: Gặp Lại Cố Nhân
Chương 167: Tìm Hiểu Thần Thạch
Chương 168: Ma Vương Trở Về!

Chương 169: Chôn Chuông Thần
Chương 170: Che Chở Loài Đại Trận
Chương 171: Mộc Gia Thiên Nữ
Chương 172: Gặp Lại Mộc Hàn Yên
Chương 173: Luân Hồi Giết Trong Chớp Mắt
Chương 174: Bồi Tội
Chương 175: Lại Tới Vũ Viện
Chương 176: Lại Thấy Phong Vũ Mạc Ly
Chương 177: Tần Sư Tỷ
Chương 178: Song Song Đột Phá
Chương 179: Kẻ Phản Bội Tiêu Vũ
Chương 180: Lại Thấy Thiên Tông
Chương 181: Rời Đi Vương Thành
Chương 182: Trở Lại Núi Hoang
Chương 183: Khai Tông Lập Phái?
Chương 184: Trận Đạo Vương Giả?
Chương 185: Chia Đều Bánh Lái
Chương 186: Lên Long Tuyền
Chương 187: Ham Muốn Diệt Long Tuyền
Chương 188: Khắp Nơi Phản Ứng
Chương 189: Sáng Kiến Thế Lực
Chương 190: Bái Sư Triều Cường
Chương 191: Giảng Hòa?
Chương 192: Thử Thách Kết Quả
Chương 193: Thu Đồ Đệ
Chương 194: Rời Đi
Chương 195: Sắp Hạo Châu
Chương 196: Chỉ Có 1 Đường
Chương 197 + 5 Linh Thạch
Chương 198: Băng Hỏa Hang
Chương 199: Kém
Chương 200: Thánh Tổ
Chương 201: Tu Luyện Tràng
Chương 202: Trao Đổi Chiến Quyết?
Chương 203: Đệ 10 Khu Vực
Chương 204: Mua Người Nào Thắng?
Chương 205: Không Tính!
Chương 206: Ma Nữ Tiêu Tím
Chương 207: Nợ Nần
Chương 208: Nói Nhiều Ma Nữ
Chương 209 + 99 Thánh Sơn
Chương 210: Thánh Sơn Ghi Chép
Chương 211: Vào Thánh Sơn
Chương 212 + 9 ĐạI Trưởng Lão
Chương 213: Mạnh Mẽ Xông Vào
Chương 214: Côn Bằng Nguồn Gốc
Chương 215: Không Bị Tán Thành
Chương 216: Lâm Vũ Nhu Tin Tức
Chương 217: Cuối Cùng Gặp Lại
Chương 218: Điên Cuồng Leo Núi

Chương 219: Rời Đi Tiêu Gia
Chương 220: Đuổi Giết
Chương 221: Gặp Lại Quần Áo Trắng Điện Chủ
Chương 222: Thương Châu
Chương 223: Oan Gia Ngõ Hẹp
Chương 224: Thần Phục Còn Là Tử Vong
Chương 225: Hổ Lạc Đồng Bằng
Chương 226: Chí Tôn Lực Lượng
Chương 227: Hồ Băng Tuyệt Sắc
Chương 228: Hại Nước Hại Dân
Chương 229: Lần Đầu Thất Lạc
Chương 230: Ma Chiểu
Chương 231: Bảo Cốt
Chương 232: Lại Gặp
Chương 233: Hung Hăng Ra Tay
Chương 234: Thực Lực Chân Chính
Chương 235: U Thuyền
Chương 236: Quyết Đoán Chém Giết
Chương 237: Thú Tộc Thiên Kiêu
Chương 238: Trao Đổi
Chương 239: Ngân Giác Thực Lực Khủng Bố
Chương 240: Nuôi Loại
Chương 241: Mở Ra Mới Đạo
Chương 242: Tân Pháp Thành!
Chương 243: Minh Hà
Chương 244: Quỷ Dị Minh Hà Lực Lượng
Chương 245: Kinh Người Hình Chạm Khắc
Chương 246: Minh Ngộ Đạo Lòng
Chương 247: Kinh Người Thần Vật
Chương 248: Chân Chính U Sơn
Chương 249 + 3 Vàng Mười Loan
Chương 250: Thần Phủ
Chương 251: Thần Hoàng Động Phủ
Chương 252: Tầm Thường Giun Dế?
Chương 253: Đi Tiếp
Chương 254: Đạo Thần Cung Đệ Tử
Chương 255: Pháp Tướng Thân
Chương 256: Ma Huyết Chôn Muôn Dân
Chương 257: Vào Thần Phủ
Chương 258: Thần Hoàng Bất Tử Thuật
Chương 259: Hoàng Văn Cùng Lửa Xanh
Chương 260: Ngưng Thần Ảnh
Chương 261: Rốt Cục Đột Phá
Chương 262: U Sơn Nhắm
Chương 263: Hoàng Phủ Nhận
Chương 264: Lại Chém Thiên Tông
Chương 265: Tình Thế Khó Khăn
Chương 266: Dĩ Chiến Ngộ Đạo
Chương 267 + 3 Nguyên Thần Hỏa
Chương 268: Nghiệp Hỏa Phần Lòng

Chương 269: Xin Tha
Chương 270: Chấn Động Thương Châu
Chương 271: Vương Giả Ra Tay
Chương 272 + 2 Đại Vương Giả
Chương 273 + 10 Châu Động
Chương 274: Quay Về Hạo Châu
Chương 275: Sâu Không Lường Được
Chương 276: Thần Sứ Sẽ Tới
Chương 277: Tranh Hạng
Chương 278: Sứ Giả Dịch Đạo
Chương 279: Sứ Giả Đại Nhân
Chương 280: Đuổi Ra Khỏi Tiêu Gia
Chương 281: Đoạt Máu Luyện Cốt
Chương 282: Hoàng Phủ Non Sông
Chương 283 + 3 Đại Vương Giả
Chương 284: Thánh Tổ Hiện Thân
Chương 285: Cơ Hội Cuối Cùng
Chương 286: Lại Vào Thánh Sơn
Chương 287: Số May?
Chương 288: Quyết Đoán Mãnh Liệt
Chương 289: Qua Sơ NúI
Chương 290: Không Cam Lòng Húc Minh Trưởng Lão
Chương 291: Biểu Hiện Kinh Người
Chương 292: Ai Có Thể Ngăn Cản?
Chương 293: Liên Tục Qua NúI
Chương 294: Vương Giả Tư
Chương 295: Chư Tinh Hộ Thể, Vạn Pháp Không
Chương 296: Hung Hăng Leo Núi
Chương 297: Cách Không Giao Thủ
Chương 298: Cảm Ngộ Lực Lượng
Chương 299: Chân Chính Thứ 1 Người
Chương 300: Đánh Vỡ Ghi Chép
Chương 301: Cuối Cùng 1 NúI
Chương 302: Nguồn Gốc Trở Về 1
Chương 303: Gặp Thánh Tổ
Chương 304: Thánh Tổ Hình Dáng
Chương 305: Nguy Hiểm Thánh Tổ
Chương 306: Nguyên Nhân
Chương 307: Đoạt Xác
Chương 308: Đoạt Xác Thất Bại
Chương 309: Cha?
Chương 310: Tiêu Gia Khác 1 Cái Thiên Kiêu
Chương 311: Trời Sinh Dị Tượng
Chương 312: Nghiệt Tử Cùng Nhiễu Loạn
Chương 313: Hận Muốn Điên
Chương 314: Đối Với Vương Giả Ra Tay
Chương 315: Trời Dẫn
Chương 316: Hung Hăng
Chương 317: Hối Hận
Chương 318: Vương Giả Chết Đi

Chương 319: Tiêu Gia Hậu Nhân?
Chương 320: Sai Mà Lại Sai
Chương 321: Tiêu Vạn Thiên Tăm Tích
Chương 322: Tôn Chủ
Chương 323: Chí Đạo Vô Song
Chương 324: Thần Bí Linh Vị
Chương 325: Bình Thản
Chương 326: Liễu Nhi
Chương 327 + 10 Châu Không Tĩnh
Chương 328: Ngoại Giới Tin Tức
Chương 329: Bất Ngờ Phát Hiện
Chương 330: Trao Cho Đến Truyền Thừa
Chương 331: Tổ Địa
Chương 332: Tổ Thạch Đổi
Chương 333 + 9 Trời Khí Tức
Chương 334: Nhanh Chóng Tiến Bộ
Chương 335: Vào Núi
Chương 336: Bất Ngờ Phát Hiện
Chương 337: Cuối Cùng Chuẩn Bị
Chương 338: Khách Tới
Chương 339: Phẫn Nộ Khương Viễn
Chương 340: Giết
Chương 341: Lãnh Khốc
Chương 342: Tàn Khốc
Chương 343: Thầy Trò
Chương 344: Lại Người Đến
Chương 345: Toàn Bộ Giết Sạch
Chương 772: Liên Quan Tới Lặp Lại Chương Tiết, Cho Mọi Người Nói Lời Xin Lỗi
Chương 346: Trưởng Thành Các Thiếu Niên
Chương 347: Phù Hiện
Chương 348: Tiêu Vũ Hiện Thân
Chương 349: Hứa Gia Người Đến
Chương 350: Nghịch Loạn Sinh Tử Phù
Chương 351: Vừa 1 Cái Chí Tôn
Chương 352 + 9 Trời Hậu Nhân
Chương 353: Rời Đi
Chương 354: Gặp Lại Cố Nhân
Chương 355: Đế Tộc Hậu Nhân
Chương 356: Hóa Linh Phù
Chương 357: Lâm Thời Tu Vi
Chương 358: Thi Cô Nương
Chương 359: Lễ Vật
Chương 360: Đế Gập
Chương 361: Bình Thường Gập
Chương 362 + 1 Gập Phàm Âm, 2 Đời Phồn
Chương 363: Cuối Cùng Gặp Thi Cô Nương
Chương 364 + 0 Ngữ
Chương 365: Thiên Căn Tin Tức
Chương 366: Về Thôn

Chương 367: Vạn Đạo Cây
Chương 368: Hoài Nghi
Chương 369: Phù Đạo Vương Giả?
Chương 370: Ninh Công Tử
Chương 371: Bóng Tối Mang
Chương 372: Vừa 1 Vương Giả?
Chương 373: Chư Vương Đều Hiện
Chương 374: Gặp Lại Cố Nhân
Chương 375: Bàn Điều Kiện
Chương 376: Đạo Thần Cung Vương Giả
Chương 377: Tổ Thạch Dị Biến
Chương 378: Tổ Thạch Dị Biến
Chương 379: Thời Cơ Chưa Tới
Chương 380: Bắt Đầu Lại Từ Đầu
Chương 381: Hoàn Toàn Mới Cảnh Giới
Chương 382: Thánh Thành
Chương 383: Ăn Mày?
Chương 384: Hàn Gia Đại Tiểu Thư
Chương 385: Ngu Xuẩn Khuyết Điểm
Chương 386: Vẻ U Sầu
Chương 387: Tìm Hiểu
Chương 388: Hàn Gia Đến Cửa
Chương 389: Uy Bức Lợi Dụ
Chương 390: Hàn Ngưng Đọng Khói
Chương 391: Gia Cát Tiên Sinh
Chương 392: Ham Thích Xương Trùng
Chương 393: Thần Cung Sắp Hiện Ra
Chương 394: Phong Dũng Mây Di Chuyển
Chương 395: Không Tồn Tại Dòng Họ
Chương 396: Hàn Đại Tiểu Thư Nghi Hoặc
Chương 397: Phù Vương Hậu Người
Chương 398: Dâng Trà
Chương 399: Ninh Công Tử Hiện Thân
Chương 827: Ở Bệnh Viện Truyền Nước Biển, Xin Nghỉ 1 Trời
Chương 400: Cuối Cùng Gặp Nhan Tử Ngọc
Chương 401: Tinh Thần Các Chủ
Chương 402: Trấn Hồn Mộc
Chương 403: Đạo Chuông 1 Vang Thần Cung Hiện
Chương 404: Chuông Thần 1 Vang, Cánh Cửa Từ Hiện
Chương 405: Tình Hình Rối Loạn Trước Mặt
Chương 406+5 Linh Thạch Đổi
Chương 407: Gặp Lại Khổng Hi
Chương 408: Hắn Là Tiêu Vũ
Chương 409: Lau Giày Xin Tha?
Chương 410: Khổng Hi Bóng Tối
Chương 411: Giao Chiến
Chương 412: Lữ Phù Vương
Chương 413: Tiêu Huynh
Chương 414: Qua Lại
Chương 415: Tu Luyện 4 Vô Cùng

Chương 416: Chiến Thiếp
Chương 417: Bất Chiến
Chương 418: Bức Bách
Chương 419: Ứng Chiến
Chương 420: Tiêu Gia Phản Ứng
Chương 421: Cuối Tháng
Chương 422: Vạn Xương Bộ
Chương 423: Tuyệt Ngục
Chương 424: Chim Bằng
Chương 425: Kim Bằng 6 Huyễn
Chương 426 + 2 Ngôi Sao
Chương 427: Kim Lông Chim
Chương 428: Hung Hăng
Chương 429: Thắng Bại
Chương 430: Nuốt Lời
Chương 431: Vương Giả Ra Tay
Chương 432: Ham Muốn Chém Vương Giả
Chương 433: Kết Thúc
Chương 434: Máu Lông Chim Vương Đến Cửa
Chương 435: Tiêu Vũ Dự Định
Chương 436: Thú Tộc Chuẩn Bị
Chương 437: Đạo Chuông Vang
Chương 438: Khi Sư Làm Phản Loài
Chương 439: Không Cho Làm Bẩn
Chương 440: Từ Chối Tiếp Nhận
Chương 441: Chương 9 CùNg Vang Lên
Chương 442: Xúc Phạm Thần Cung
Chương 443: Vào Đạo Thần Cung
Chương 444 + 9 Tầng Trời
Chương 445: Chỗ Tu Luyện
Chương 446: Ném NúI
Chương 447: Vương Cảnh Khảm
Chương 448: Càn Dương Cung Đệ Tử
Chương 449: Cũ Cảnh
Chương 450: Linh Cung
Chương 451: Xung Đột
Chương 452: Liên Tiếp Xuất Hiện
Chương 453 + 1 Chiến Thành Danh
Chương 454: Vào Cũ Cảnh
Chương 455: Bất Diệt Âm Dương
Chương 456: Ngưng Đọng Văn
Chương 457: Bóp Chết Thiên Tài
Chương 458: Đạo Thần 9 Chữ Ấn
Chương 459: Đuổi Giết
Chương 460: Sen Thần Đổi
Chương 461: Thân Thể Biến Hóa
Chương 462: Tiếng Chuông
Chương 463: Đến Cửa Hỏi Tội
Chương 464: Chất Vấn Cung Chủ
Chương 465: Chắn Càn Dương Cung Cửa

Chương 466: Kinh Động 9 Cung
Chương 467: Thân Thể Cường Hãn
Chương 468: Càn Dương Cung Thứ 1 Người
Chương 469: Non Sông Chôn Muôn Dân
Chương 470: Thiên Địa Nhà Giam
Chương 471: Luận Đạo
Chương 472: Chịu Thua
Chương 473: Còn Sống Đại Đế
Chương 474: Đế Nữ
Chương 475: Gặp Lại Không Quen Biết
Chương 476: Người Điên
Chương 477: Biến Thái Bên Trong Biến Thái
Chương 478: Rời Đi
Chương 479: Sa Sút 1 Cung
Chương 480: Hình Chạm Khắc
Chương 481: Thân Thể Huyền Bí
Chương 482: Vào Cũ Cảnh
Chương 483: Điều Kiện Hà Khắc
Chương 484: Hoa Sen
Chương 485: Lạc Tiểu Thư?
Chương 486: Phế Bỏ Tu Vi?
Chương 487: Cổ Đại Chiến Trường
Chương 488: Kinh Thiên Sát Khí
Chương 489: Lạc Ảnh
Chương 490: Yêu Nghiệt Tụ Hội
Chương 491: Hỗn Chiến
Chương 492: Ninh Công Tử Ra Tay
Chương 493: Đánh Ra 1 Con Đường Máu
Chương 494: Dị Biến
Chương 495: Đi Sâu Vào
Chương 496: Tàn Tạ Cổ Thành
Chương 497: Xương Binh
Chương 498: Hộp Đá
Chương 499: Vô Danh Đại Đế
Chương 500: Cổ Đồ
Chương 501: Tiếp Tục Thâm Nhập Sâu
Chương 502: Gặp Lại Cố Nhân
Chương 503: Sát Khí Ngút Trời
Chương 504: Độc Thân Mạo Hiểm
Chương 505: Sát Khí Luyện Thể
Chương 506: Lần Nữa Tàn Đồ
Chương 507: Xương Loạn Binh
Chương 508: CấM Bay
Chương 509: Xương Vương
Chương 510: Phá Vòng Vây
Chương 511: Hư Thánh Cung Điện
Chương 512: Kim Thiền
Chương 513: Loạn Đạo Tâm
Chương 514: Kinh Sợ Thối Lui
Chương 515: Trận Đạo

Chương 516: Phát Tài
Chương 517: Lam Dương Mị Lửa
Chương 518: Luyện Tự Thân
Chương 519: Dị Tượng
Chương 520: Ra Lò
Chương 949: Tết Đến Xin Nghỉ 1 Trời
Chương 521: Thu Hoạch Khổng Lồ
Chương 522: Gặp Lại Kim Thiền
Chương 523: Một Lần Nữa Bị Thua
Chương 524: Chém Kim Thiền
Chương 525: Linh Khí
Chương 526: Có Tính Cách Tảng Đá
Chương 527: Thu Phục
Chương 528: Lui Bước
Chương 529: Rời Đi Chiến Trường
Chương 530: Uy Bức Lợi Dụ
Chương 531: Tảng Đá Mở Miệng
Chương 532: Rút Lui Khỏi
Chương 533: Truy Kích
Chương 534 + 2 Tóc Đen Oai
Chương 535: Thiên Thương Cung Chủ
Chương 536: Ai Âm Ai?
Chương 537: Vạn Vật Đỉnh
Chương 538: Diệt Thế Lôi Thần Chú
Chương 539: Thiên Vương Đều Hiện
Chương 540: Linh Thể
Chương 541: Dị Biến Hắc Giao
Chương 542: Người Điên
Chương 543: Khí Phách Người Điên
Chương 544: Buông Tha
Chương 545: Tĩnh Dưỡng
Chương 546: Dị Tượng
Chương 547: Lam Huyền Không
Chương 548: Lại Nghe Thiên Căn
Chương 549: Thiên Căn Khởi Nguyên
Chương 550: Đường Sống
Chương 551: Kỳ Vọng
Chương 552: Rời Cung
Chương 553: Gặp Lại Tiêu Gia Người
Chương 554 + 10 Châu Cục
Chương 555: Nguyên Châu Minh Thổ
Chương 556: Lạc Gia Vương Giả
Chương 557: Tái Chiến Vương Giả
Chương 558: Trong Cơ Thể Dưỡng Thần
Chương 559: Tự Hủy Thần Hồn
Chương 560: Mộc Linh Thể
Chương 561: Ma Nằm
Chương 562: Thiên Vương Thi Thể
Chương 563: Khủng Bố Cổ Thụ
Chương 564: Xinh Đẹp Phụ Nhân

Chương 565: Thiên Căn Tin Tức
Chương 566: Còn Sống Thi Thể
Chương 567: Cổ Đại Vương Giả
Chương 568: Người Sống Còn Là Người Chết?
Chương 569: Đủ Phong
Chương 570: Họ Nam Cung Diễn
Chương 571: Từ Chối
Chương 572: Lớn Mộ
Chương 573: Kim Quan
Chương 574: Mở Quan Tài
Chương 575: ĐếN Thiên Căn
Chương 576: Dung Hợp Thất Bại
Chương 577: Tái Chiến Vương Giả
Chương 578: Uất Ức Vương Giả
Chương 579: Tung Tích
Chương 580: Vãng Sinh Hoa
Chương 581: Đến Minh Thổ
Chương 582: Mai Phục
Chương 583: Chiến Lực Kinh Người
Chương 584: Vương Máu Lại Nhuộm
Chương 585: Rời Đi Minh Thổ
Chương 586: Vũ Châu
Chương 587: Bay Hoàng Lầu
Chương 588: Thử Thách Không Dứt
Chương 589: Tiếng Đàn
Chương 590: Nguy Hiểm Nữ Tử
Chương 591: Giả Mạo Tiêu Vũ?
Chương 592: Vạn Linh Sơn
Chương 593: Tuyết Sư
Chương 594: Người Khiêu Chiến
Chương 595: Người Hâm Mộ
Chương 596: “Tiêu Vũ” Tin Tức
Chương 597: Cuối Cùng Gặp “Tiêu Vũ”
Chương 598: Khiêu Chiến
Chương 599: Tan Nát Cõi Lòng
Chương 600: Bêu Danh
Chương 601: Bị Thua
Chương 602: Hắn Là Bạo Chúa
Chương 603: Vừa 1 Cái Tiêu Vũ
Chương 604: Chân Chính Ngôi Sao
Chương 605+1 Cắt Đứt Đao
Chương 606: Tự Giễu
Chương 607: Không Đáng Giá Sùng Bái
Chương 608: Yêu Nữ Cáo Xanh
Chương 609: Vào Không Vực
Chương 610: Vương Giả Nghĩa Địa
Chương 611: Hỗn Loạn Không Vực
Chương 612: Khủng Bố Người Đá
Chương 613: Gian Nan Thủ Thắng
Chương 614+1 Tháng Kỳ Hạn

Chương 615: Chấn Động 10 Châu
Chương 616+0 Trận Đánh Cuộc
Chương 617: Điên Cuồng Đánh Cuộc
Chương 618: Tàn Khốc Bạo Chúa!
Chương 619: Đệ 9 Người Đá
Chương 620: Phong Hoa Tuyết Nguyệt
Chương 621: Đến Không Vực
Chương 622: Sau Cùng Tiền Đặt Cược
Chương 623: Đại Chiến Ngày
Chương 624: Cả Thế Gian Đều Chú Ý
Chương 625: Trước Khi Chiến Đấu
Chương 626: Chiến!
Chương 627: Thần Quang Hộ Thể
Chương 628: Thân Thể Tranh
Chương 629: Ma Thần Thân Thể
Chương 630: Thủ Đoạn Ra Hết
Chương 631: Hiểu Ra
Chương 632: Tất Bại?
Chương 633: Tàn Nhẫn Chiến Đấu
Chương 634: Bá Đạo Ma Văn
Chương 635: Tiếng Đàn
Chương 636: Quân Chết Non
Chương 637: Khắp Nơi Phản Ứng
Chương 638: Vừa 1 Vị Đại Đế?
Chương 639: Sau Cuộc Chiến
Chương 640: Dạ Tiên Sinh
Chương 641: Đêm Không Có Minh
Chương 642: Đại Đế Không Thể Hiện
Chương 643: Lạnh Châu
Chương 644: Sinh Linh Không Phải Vào
Chương 645+3 Đại Cổ Tộc
Chương 646: Công Tử Xưng Hô Như Thế Nào?
Chương 647: Ngọc Thiếu Công Tử
Chương 648: Vết Máu
Chương 649: Cha Con Không Quen Biết
Chương 650: Ẩn Tộc Nhân
Chương 651: Không Biết Trời Cao Đất Dày
Chương 652: Trời Cao Bao Nhiêu? Dày Bao Nhiêu...
Chương 653: Tuyết Tộc Đứng Đầu
Chương 654: Gặp Nhau Nữa
Chương 655: Cuối Cùng Quen Biết Nhau
Chương 656: Nghi Ngờ Hiểu Hết
Chương 657: Chịu Đựng Bắt Nạt
Chương 658: Tay Cụt Mọc Lại
Chương 659: Ngọc Gia Khủng Hoảng
Chương 660: Rung Động Tiêu Vạn Thiên
Chương 661: Bồi Tội
Chương 662: Hỏi Tội Ngọc Gia
Chương 663: Từ Chối Giao Ra
Chương 664: Chiến Nam Cung Diễn

Chương 665: Ngọc Khuyết Hiện Thân
Chương 666: Ngọc Khuyết Tính Kế
Chương 667: Tàn Nhẫn Tiêu Vũ
Chương 668: Tiêu Lão Đệ
Chương 669: Phẫn Nộ 10 Tổ
Chương 670: Tiêu Gia Bất An
Chương 671: Trấn Hồn Mộc Tăm Tích
Chương 672: Tiêu Gia Chuẩn Bị
Chương 673: Gặp Lại Đoạn Thiên Vương
Chương 674: Hoạt Động
Chương 675+4 Phương Vương
Chương 676: Coi Trời Bằng Vung
Chương 677: Tranh Chấp
Chương 678: Nát Hư
Chương 679: Chôn Giới
Chương 680: Tội Lỗi Tử Nghĩa Địa
Chương 681: Thôn Trang
Chương 682: Bị Trục Xuất 1 Mạch
Chương 683: Chí Thân
Chương 684: Lửa Giận
Chương 685: Lại Thấy Quần Áo Trắng
Chương 686: Lại Tới Hạo Châu
Chương 687 +6 Tướng Không Có Dừng Lại Công
Chương 688: Thần Quân
Chương 689: Vừa Nghe Tiếng Đàn
Chương 690: Lâm Thời Thành Vương
Chương 691: Cuối Cùng Sắp Tiêu Gia
Chương 692: Tự Hủy
Chương 693: Thánh Tổ!
Chương 694: Tuổi Trẻ Thánh Tổ
Chương 695: Loạn Thế Nguyên Nhân
Chương 696: ĐếN Trấn Hồn Mộc
Chương 697: Ngày Xưa Bởi Vì, Hôm Nay Quả
Chương 698: Tộc Nhân?
Chương 699: Nài Xin
Chương 700: Kết Thúc
Chương 701: Ngạc Nhiên Diệp Gia
Chương 702: Tôn Chủ
Chương 703: Gặp Nhau Nữa
Chương 704: Cuối Cùng Cũng Đoàn Tụ
Chương 705: Vào Loạn Vùng
Chương 706: Xung Kích Vương Cảnh
Chương 707: Chưa Từng Có Ai
Chương 708: Người Đá Phát Uy
Chương 709+3 Chiêu
Chương 710: Uất Ức Dịch Đạo
Chương 711: Con Cái Vua Chúa Hiện Thế
Chương 712: Hung Hăng Ra Tay
Chương 713: Quay Về Thánh Thành
Chương 714: Kỳ Hạn Chóp

Chương 715: Về Đạo Thần Cung
Chương 716: Đệ 1 Trùng
Chương 717: Liên Tục Thông Qua
Chương 718: Tang Thương 1 VạN Năm
Chương 719: Không Tư Cách
Chương 720: Thông Qua
Chương 721: Thiên Vương Cùng Đế Cảnh
Chương 722: Cột Đá
Chương 723: Người Trong Bức Họa
Chương 724: Chỉ Có Ta Có Thể Cứu!
Chương 725: Chỉ Có Ngươi Không Được!
Chương 726: Điên Cuồng Xung Kích
Chương 727: Chôn Khí
Chương 728: Loạn Vùng Bên Trong Bóng Người
Chương 729: Loạn Vùng Gặp Cố Nhân
Chương 730: Vạn Binh Nơi Chôn Cất
Chương 731: Đi Sâu Vào Xích Cốc
Chương 732: Đạo Văn?
Chương 733: Dị Tượng Liên Tục
Chương 734: Nhiều Loại Bảo Thể
Chương 735: Thiên Vương Lại Xuất Hiện
Chương 736: Đạp Tinh Bước
Chương 737: Kỳ Hạn Có Biến
Chương 738: Thần Phủ
Chương 739 + 10 Châu Cử Động Nữa
Chương 740: Dị Tượng Lại Xuất Hiện!
Chương 741: Vạn Đạo CùNg Vang Lên
Chương 742: Trời Phạt
Chương 743 + 1 Tia Hi Vọng Sống
Chương 744: Đế Nữ Ngày Cưới
Chương 745 + 1 Lui Lui Nữa
Chương 746: Mạng Nguyên Bị Hao Tổn
Chương 747: Thành Vương Giá Cả
Chương 748: Trở Về
Chương 749: Điên Cuồng
Chương 750: Ngày Vui
Chương 751 + 5 Đế Đều Hiện!
Chương 752: Xông Vào Lễ Đường
Chương 753: Nếu Có Kiếp Sau
Chương 754 + 9 Tầng Trời Đại Loạn
Chương 755: Đế Nữ Tâm Ý
Chương 756: Trong Tranh Người
Chương 757: Vạn Thế Luân Hồi Ấn
Chương 758: Kỳ Hạn Sắp Tới
Chương 759: Tinh Thần Các Tên
Chương 760: Quay Về Luân Hồi Điện
Chương 761: Gặp Nhau
Chương 762: Giao Cho
Chương 763: Biệt Ly
Chương 764: Thiên Địa Sòng Bạc

Chương 765: Long Du Nước Cạn
Chương 766: Chôn Tự Thân (Chương Cuối Quyển Này
Chương 1196: Đệ 3 Cuốn Kết Thúc, Muốn Cùng Mọi Người Nói Mấy Câu
Chương 1: Tiệc Mừng Thọ
Chương 2: Mạc Vong Lông Chim Trở Về
Chương 3: Vật Đổi Sao Dời
Chương 4: Vật Nhỏ Quá Kiêu Ngạo
Chương 5: Long U Thiên Vương
Chương 6: Long U Bóng Tối
Chương 7: Quay Về Thánh Thành
Chương 8: Mạc Ngữ Mạc Vong
Chương 9: Đem Tặng Ngôi Sao
Chương 10: CấM Hải Chi Đổi
Chương 11 + 10 Châu Thế Cuộc
Chương 12: Đi Tới Long Tuyền Tông
Chương 13: Nguyền Rủa Linh Phù, 7 Tinh Trận
Chương 14: Đến Từ Dị Vực?
Chương 15: Lại Lên Long Tuyền Tông
Chương 16: Chân Chính Loạn Thế
Chương 17: Rơi Tinh Cung
Chương 18: Trở Lại
Chương 19: Lại Tới Loạn Vùng
Chương 20: Nghịch Lông Chim Phong Thiên
Chương 21: Đạo Thần Cung Động Tác
Chương 22: Về Chiến Thần Cung
Chương 23: Hắn Đã Trở Lại!
Chương 24: Thiên Tài Minh Ngọc
Chương 25: Kéo, Tảng Đá, Vải
Chương 26: Chơi Không Vui
Chương 27: Thiên Vận Thần Thí
Chương 28: Tiếng Chuông Mênh Mông Cuồn Cuộn
Chương 29: Tiêu Vũ Đệ Tử?
Chương 30 + 5 Tên Đệ Tử
Chương 31: Chung Sửa Chiến Chữ Ấn
Chương 32: Bắt Đầu
Chương 33: Đệ 1 Thí
Chương 34: Tin Qua Đời
Chương 35: Trở Về
Chương 36: Xếp Hạng
Chương 37: Tiếc Nuối
Chương 38: Thái Hạo Thật Hư Trải Qua
Chương 39: Thắng Bại Kết Quả
Chương 40: Hung Tàn 10 Người
Chương 41: Đã Xong?
Chương 42: Cung Chủ Ra Tay
Chương 43: Cho Ngươi Ra Tay Trước
Chương 44: Chôn Khí Ra Lại
Chương 45: Thất Bại
Chương 46: Có Ngươi, Có Chiến Thần
Chương 47: Giải Thích Nghi Hoặc

Chương 48: Đạo Thần Cung Khởi Nguyên
Chương 49: Ghét Bỏ Đế Vị?
Chương 50: Chấn Chỉnh Lại Chiến Thần Cung
Chương 51: Sống Lại Nguyên Nhân
Chương 52: Hoàn Mỹ Sinh Linh
Chương 1249: Chương Tiết Bị Khóa, Có Thể Muốn Xét Duyệt Đến Ngày Mai
Chương 53: Lại Vào Tổ Rồng
Chương 54: Yêu Hậu
Chương 55: Thanh Nhi Tâm Tình
Chương 56: Thánh Nữ
Chương 57: Linh Tê 1 Loài
Chương 58: Khiêu Chiến?
Chương 59: Thân Thể Áp Chế
Chương 60: Doãn Hạo
Chương 61 + 12 Phong Nguyên Kim
Chương 62: Không Cần Thần Lực?
Chương 63: Kinh Ngạc Yêu Hậu
Chương 64: Bằng Bản Lãnh Của Mình
Chương 65: Châm Lửa
Chương 66: Thu Phục
Chương 67: Phát Điên Cú Đêm Tộc Chủ
Chương 68: Yểm Ma
Chương 69: Viên Quan Không
Chương 70: Già Thuồng Luồng Vương
Chương 71: Đệ 1 Cái Người Khiêu Chiến
Chương 72: Đệ 2 Người
Chương 73: Kiêu Nguyên
Chương 74: Dùng Để Trông Cửa
Chương 75: Bá Đạo
Chương 76: Giải Trừ Phong Ấn?
Chương 77: Yêu Tổ Nơi Chôn Cất
Chương 78: Vạn Tổ Thức Tỉnh
Chương 79: Chân Chính Loạn Thế!
Chương 80: Công Thành
Chương 81: Đi Xa
Chương 82: Khí Minh Khí Đế
Chương 83: Mất Mặt Mũi
Chương 84: Tiêu Thúc Thúc
Chương 85: Tiệc Đêm
Chương 86: Gặp Tím Minh
Chương 87: Thời Cơ Đã Đến
Chương 88: CấM Biển Luyện Thể
Chương 89: Dị Vực 9 Công Tử
Chương 90: CùNg ThuộC Về 1 Mạch
Chương 91: Thần Hồn Rời Thân Thể
Chương 92 + 1 Đạo Hư Ảnh
Chương 93 + 9 Tinh Tháp
Chương 94 + 9 Tinh Đế Quân
Chương 95: Ngày Nguyệt Thần Quân

Chương 96: Đạo Sơ Thánh Thể
Chương 97: Không Có Tư Cách?
Chương 98: Trước Ngạo Mạn Sau Cung Kính
Chương 99: Đá Kỳ Lạ Quá Vọng
Chương 100: Lạc Tinh Lầu Đưa Tin
Chương 101: Thăm Dò
Chương 102: Sinh Sôi Liên Tục
Chương 103: Núi Vô Lượng
Chương 104: Hỗn Độn Nguyên Vô Cùng Trải Qua
Chương 105: Không Nói Đạo Nghĩa
Chương 106: Ước Chiến
Chương 107: Biến Mất
Chương 108: Không Cách Nào Điều Khiển
Chương 109: Khủng Bố Ông Lão
Chương 110: Thân Thể Vùi Lấp Hiểm Cảnh
Chương 111: Vô Lượng Sơn Đổi
Chương 112: Trong Hỗn Độn
Chương 113+1 Tia Hỗn Độn
Chương 114: Trở Lại
Chương 115: Kêu Gọi Thần Quân
Chương 116: Chiến Mạc Thương
Chương 117+4 Tổ Đạo Văn
Chương 118: Đệ 3 Tử
Chương 119: Thiên Nguyên Hoàn Cảnh
Chương 120: Tinh La Đại Trận
Chương 121: Đoàn Tụ
Chương 122: Huyền Mực Lão Nhân
Chương 123: Mỗi Loại Nghi Vấn
Chương 124: Lạc Tinh Các Khởi Nguyên
Chương 125: Không Cách Nào Suy Tính
Chương 126+9 Tinh Con Rơi
Chương 127: Nhỏ Cá Chép
Chương 128: Huyền Quy 1 Loài Chi Tội
Chương 129: Đem Trở Về 9 Trời
Chương 130: Vô Địch Tịch Mịch
Chương 131: Muôn Thuở Vô Địch Không Biết Xấu Hổ Xanh...
Chương 132: Lại Thấy Tượng Thần
Chương 133: Gặp Lại Lăng Tiên
Chương 134: Bất Ngờ Lôi Kéo
Chương 135: Biến Cố
Chương 136: Bị Ám Hại
Chương 137: Lợi Dụng Lẫn Nhau
Chương 138: Âm Dương Vô Cực
Chương 139: Bí Cảnh Mở Ra
Chương 140: Toàn Bộ Chém Giết
Chương 141: Sơ Tử Thực Lực
Chương 142+3 Thân Thể Trở Về 1
Chương 143: Quay Về Thiên Nguyên
Chương 144: Đế Quân Đích Thân Tới
Chương 145: Tái Chiến Sơ Tử

Chương 146: Đại Trận Oai
Chương 147: Kêu Gọi Thần Quân
Chương 148: Điên Cuồng Thành Kính
Chương 149: Chém Sơ Tử
Chương 150: Đế Quân Vẫn
Chương 151: Âm Dương Bất Tử Kinh
Chương 152: Thần Quân Hiển Linh
Chương 153: Bái Kiến Thần Quân!
Chương 154: Thầy Trò
Chương 155: Mạc Thương
Chương 156 + 1 Thân Thể Mấy Đạo
Chương 157 + 1 Cùng Chịu Chết
Chương 158: Hỗn Độn Lại Xuất Hiện
Chương 159: Sau Cùng Điên Cuồng
Chương 160: Ta Ở 9 Trời, Chờ Ngươi Trở Lại
Chương 161: Tượng Thần Ngã
Chương 162: Lại Không Thần Quân
Chương 163: Trong Biển Đảo Biệt Lập
Chương 164: Trong Đảo Nghĩa Địa
Chương 165: Thu Hoạch
Chương 166: Trở Về 10 Châu
Chương 167: Thiên Vương Mộ
Chương 168: Lại Tới Thánh Thành
Chương 169: Vong Ân Phụ Nghĩa
Chương 170: Cuối Cùng Gặp Hàn Ngưng Yên
Chương 171: Nữ Đế Hóa Thân
Chương 172: Trong Loạn Thế Dị Thể
Chương 173: Chỉ Có 1 Thật Đế
Chương 174: Trở Về Chiến Thần Cung
Chương 175: Đoàn Tụ
Chương 176: Thời Cơ Chưa Tới
Chương 177: Sở Ngâm Sa Trở Về
Chương 178: Đổi Mới Pháp
Chương 179: Loạn Thế Đã Hết
Chương 180: Cuối Cùng Loạn
Chương 181 + 1 Người Lực Lượng
Chương 182: Loạn Chiến
Chương 183: Trước Sau Hiện Thân
Chương 184: Đôi Đế Hiện Thân
Chương 185: Máu Hải Chiến Vô Cực
Chương 186: Bất Diệt Bất Bại
Chương 187: RúT Khô 1 Tấm Biển
Chương 188 + 600 Năm Sau Thắng Bại
Chương 189: Thánh Tổ Dã Tâm
Chương 190: Chém Giết Thánh Tổ
Chương 191: Ngân Giác Quyết Định
Chương 192: Loạn Thế Bí Mật
Chương 193: Loạn Thế Bí Mật (2)
Chương 194: Loạn Thế Bí Mật (3)
Chương 195: Chỉnh Đốn Lại Non Sông

Chương 196: Qua Đời 1 VạN Năm?
Chương 197: Lựa Chọn
Chương 198: Xa Nhau
Chương 199 + 1 VạN Năm Sau Gặp Nhau Nữa!
Chương 200: Trở Về 9 Trời! (3000 Chữ Trường Chương)
Chương 201: Sức Mạnh Quy Tắc
Chương 202: Bọn Họ Là Gian Tế
Chương 203: Phù Tôn Điện?
Chương 204: Bị Thay Thế Thứ 1
Chương 205: Phù Thành Hiển Tượng
Chương 206: Vạn Thú Trang Chủ
Chương 207: Cái Gì Gọi Là Vô Liêm Sỉ
Chương 208: Phù Loài 5 Phân
Chương 209 + 3 Trùng Thần Hỏa Phù
Chương 210: Ta Tự Nghĩ Ra
Chương 211 + 9 Ngày 4 Cảnh
Chương 212: Vạn Thú Núi Có Bí Mật?
Chương 213: Mỗi Loại Đường
Chương 214: Màu Đỏ Đại Sư
Chương 215: Trước Mặt Mọi Người Sát Hạch?
Chương 216: Phế Phù?
Chương 217: Đây Mới Là Phế Phù
Chương 218: Rốt Cuộc Gì 1 Viên Là Phế Phù
Chương 219: Vạn Tượng Lâu
Chương 220: Nói Giá
Chương 221: Hồn Thạch Tác Dụng
Chương 222 + 1 Tinh Phù Sư
Chương 223: Nguyệt Thần Tin Tức
Chương 224: Bán Đấu Giá Bắt Đầu
Chương 225: Cuối Cùng 1 Món Bảo Vật
Chương 226: Điên Cuồng Báo Giá
Chương 227: Kích Động Giang Gia
Chương 228: Phù Tôn Điện Sóng Gió
Chương 229: Ai Khắc?
Chương 230: Giả Tên?
Chương 231 + 2 Đại Thiên Tài
Chương 232: Lời Bình
Chương 233: Bá Đao Chém
Chương 234: Vậy Thì Tiêu Diệt
Chương 235: Suy Đoán
Chương 236: Tĩnh Vân Phu Nhân
Chương 237: Phú Giáp 1 Mới
Chương 238 + 2 Đen Trả Giá Kỹ Xảo
Chương 239 + 7 Màu Lưu Ly
Chương 240 + 8 Đại Cấm Khí
Chương 241: Thánh Khí Cấm Chế
Chương 242: Đủ Già
Chương 243: Trà Trộn Vào Đến
Chương 244: Xúc Phạm
Chương 245: Tiêu Vũ Thân Phận

Chương 246: Không Thấy
Chương 247: Bồi Tội
Chương 248+8 Vùng Đứng Đầu
Chương 249: Tụ Hội
Chương 250: Quy Tắc
Chương 251 +12 Huyết Yêu
Chương 252: Tử Kim Lớn Mãng
Chương 253: Chết Cũng Cần Thể Diện
Chương 254: Khủng Bố Nọc Độc
Chương 255: Chém Cự Mãng
Chương 256: Xếp Hạng Di Động
Chương 257 +3 Đầu Kim Sư
Chương 258: Cuối Cùng 1 Đánh Mạnh
Chương 259: Kim 9
Chương 260: Bán Đi Phù
Chương 261: Kinh Vân Bảng
Chương 262: Thánh Huyết Bia
Chương 263: Xem Bia
Chương 264: Lớn Bia Hình Dáng
Chương 265: Ai Cản Ta Thì Phải Chết
Chương 266: Đuổi Giết
Chương 267: Huyễn Âm NúI
Chương 268: Linh Âm 1 Loài
Chương 269: Từ Bỏ
Chương 270: Đột Phá Hồn Cảnh
Chương 271: Lừa Gạt Thánh Nhân
Chương 272: Liên Tục Lên Cao
Chương 273: Điên Cuồng Xoạt Bảng
Chương 274: Đệ 1 Tranh
Chương 275: Nghịch Phạt Lực Lượng
Chương 276: Ma Chu
Chương 277: Cuối Cùng 1 Tôn
Chương 278+0 Bên Trong Không Có 1
Chương 279: Cuối Cùng Thắng Bại
Chương 280: Tháng Linh Châu
Chương 281+2 Đen Lên Cấp Con Đường
Chương 282: Tên Béo Đến Cửa
Chương 283: Kỳ Hoa Còn Là Cực Phẩm
Chương 284: Phù Tôn Điện Có Chuyện
Chương 285: Vô Lương Phù Sư?
Chương 286: Ai Càng Vô Liêm Sỉ
Chương 287: Đủ Gãy Liễu
Chương 288: Múa Thương Xót U
Chương 289: Khả Nghi?
Chương 290+6 Thánh Thiên Đao
Chương 291: Phù Thành Hiển Tượng
Chương 292: Vừa 1 Viên Hiển Tượng!
Chương 293: Đạo Âm
Chương 294: Thắng Bại
Chương 295: Thương Minh Lăng Hư

Chương 296: Chí Tôn Oai
Chương 297: Ngày Xưa Ngôi Sao
Chương 298: Thiên Kiêu Tụ Hội
Chương 299: Ai Giết Ai?
Chương 300 + 2 Đen Tiến Bộ
Chương 301: Luyện Thần Cảnh
Chương 302: Long Tượng Bạt Sơn
Chương 303 + 9 Suối Lực Lượng
Chương 304 + 4 Lớn Thiên Kiêu
Chương 305: Làm Người Muốn Nhã Nhặn
Chương 306 + 9 Trời Thứ 1 Công
Chương 307: Thần Linh Tượng Đá
Chương 308: Ngày Xưa Chí Tôn
Chương 1506: Bàn Phím Nước Vào
Chương 309: Tiêu Vũ Ra Tay
Chương 310: Đại Chiến Tiêu Nhược Thần
Chương 311: Chiến!
Chương 312: Nguyên Thủy Thánh Thụ
Chương 313: Phá Hư Cảnh Giới
Chương 314: Hư Cảnh Thánh Cảnh
Chương 315 +7 Tâm Thần Hoa Sen
Chương 316: Linh Khí
Chương 317: Thần Khí
Chương 318: Ngân Nguyệt Bảo Luân
Chương 319 + 2 Đại Chí Bảo
Chương 320: Các Hiển Thần Thông
Chương 321: Đất Chết Linh Hỏa
Chương 322: Biến Mất Chiến Y
Chương 323: Chiến Y Tới Tay
Chương 324 + 10 Mới Chư Thiên
Chương 325: Đệ 2 Nguyên Thần
Chương 326: Thời Gian Qua Đi 1 VạN Năm
Chương 327: Không Quen Biết
Chương 328: Thanh Mặc
Chương 329: Ngôi Sao Hiện
Chương 330: Đoạt Tinh
Chương 331: Tái Chiến Tiêu Nhược Thần
Chương 332: Thuận Lợi
Chương 333: Lại Đột Phá
Chương 334: Từ Giã
Chương 335: Thông Qua Được Thứ 2 Vòng?
Chương 336: Suy Đoán
Chương 337: Nguyệt Thần Cung
Chương 338: Luyện Thể Ao
Chương 339: Cuối Cùng Vào Ao
Chương 340: Vượt Xa Khúc Hàn Nguyệt
Chương 341: Hỏi Bia
Chương 342: Ngôi Sao Đạo Ý
Chương 343: Đệ 9 Tầng
Chương 344: Người Thừa Kế?

Chương 345: Mâu Thuẫn Tâm Tình
Chương 346: Đệ 2 Thân Thể
Chương 347: Khúc Hàn Nguyệt Xuất Quan
Chương 348: Không Biết Nơi
Chương 349: Động Hư Viên Mãn
Chương 350: Rời Đi Nguyệt Thần Cung
Chương 351 + 1 Mới Đại Thế Giới
Chương 352: Bất Tử Ma Quân
Chương 353: Bất Diệt Thần Ấn
Chương 354 + 3 Đại Đệ Tử
Chương 355: Tranh Chấp
Chương 356: Hiện Thân
Chương 357: Hung Hăng
Chương 358: Chỉ Điểm
Chương 359: Tiền Bối?
Chương 360 + 12 Thánh Tôn
Chương 361: Bất Diệt Bất Tử?
Chương 362: Ngẫu Nhiên Gặp Vân Khiếu Dương
Chương 363: Bất Tử Cây Ăn Quả
Chương 364: Chiến Đến Điên Cuồng
Chương 365: Hồ Sâu
Chương 366 + 1 Cái Cái Bóng
Chương 367: Chí Tôn Đạo Chủng
Chương 368: Con Đường Sinh Tử
Chương 369: Khác 1 Viên Đạo Chủng
Chương 370: Chiến Khúc Hàn Nguyệt
Chương 371: Sức Mạnh Thần Bí
Chương 372: Phá Hư
Chương 373: Thuận Lợi Đột Phá
Chương 374 + 3 Đại Thần Vật
Chương 375: Trấn Áp Đồ Vật
Chương 376 + 2 Đen Quyết Định
Chương 377: Nhân Hoàng 1 Mạch
Chương 378: Nắm Tinh Không
Chương 379: Dấu Vết
Chương 380: Tự Phụ
Chương 381: Đánh Nổ Chôn Chuông Thần
Chương 382: Tuyệt Đối Nghiền Ép
Chương 383: Thân Thể Cuộc Chiến
Chương 384: Chơi Chiến
Chương 385: Thắng Bại
Chương 386: Làm Khó Dễ
Chương 387: Biến Mất Tiêu Nhược Thần
Chương 388 + 12 Tuyệt Sinh Trận
Chương 389: Đại Loạn
Chương 390: Mộc Linh Đạo Chủng
Chương 391: Quá Mức Cực Đoan
Chương 392: Lại Vào Thần Sơn
Chương 393: Leo Núi
Chương 394: Quan Tài Cổ

Chương 395: Nam Tử Thần Bí
Chương 396: Thần Cảnh Cường Giả?
Chương 397: Tiêu Nhược Thần Hiện Thân
Chương 398: Sư Huynh Đệ?
Chương 399: Trượng Trời Thước
Chương 400: Đoạt Tinh
Chương 401: Tái Chiến Tiêu Nhược Thần
Chương 402: Cảnh Giới Không Đều
Chương 403: Ngươi Cũng Xứng?
Chương 404: Chư Thiên Vạn Giới, Chúng Tinh Thần Phục
Chương 405: Tái Hiện 9 Trời
Chương 406: Chí Tôn Ra Tay
Chương 407: Trở Về Nguyệt Thần Cung
Chương 408: Đột Phá Phương Pháp
Chương 409: Đệ 8 Thế Giới
Chương 410: Hậu Nhân
Chương 411: Không Gian Rung Động
Chương 412: Ngày Xưa Thế Giới
Chương 413: Võ Đài
Chương 414: Chỉ Điểm
Chương 415: Bất Bại 2 Người
Chương 416: Đôn Đá
Chương 417: Gặp Lại
Chương 418: Các Đệ Tử Tăm Tích
Chương 419 + 8 Lớn Linh Tộc
Chương 420: Chiêu Hàng
Chương 421: Ta Là Tím Thìn!
Chương 422: Thẳng Thắn Thân Phận
Chương 423: VạN Năm Nguyên Nhân
Chương 424: Thế Giới Lực Lượng
Chương 425: Lại Lên Tử Vi Cung
Chương 426 + 6 Vũ Thần Điện
Chương 427: Lăng Hư Thuốc Vụng Về
Chương 428: Huyết Ngục
Chương 429: Tàn Khốc Huyễn Ngục
Chương 430: Hận!
Chương 431: Rốt Cục Tiếp Xúc
Chương 432: Tinh Chủ Lại Xuất Hiện
Chương 433: Chỉ Kém 1 Bước
Chương 434: Xoá Bỏ
Chương 435: Máu Tanh
Chương 436: Kỷ Luật 3 Loài
Chương 437: Tinh Chủ Cơn Giận
Chương 438: Hiểu Rõ Nhất Người
Chương 439: Bị Phong Bế
Chương 440: Biệt Ly
Chương 441: Long Tộc Quần Đảo
Chương 442: Vắng Mặt Trong Tộc?
Chương 443: Long Tộc Tội Lỗi Hòn Đảo
Chương 444: Chơi Hi

Chương 445: Mang Ngươi Đồ Long!
Chương 446: Long Tộc Đứng Đầu
Chương 447: Rút Ra Máu Rồng
Chương 448: Đoạt Ngươi 10 VạN Năm Tu Vi
Chương 449: Ngươi Trở Về?
Chương 450: Chậm 1 Bước
Chương 451: Thời Cơ Chưa Tới
Chương 452: Mạnh Mẽ Xông Vào Kim Ô Loài
Chương 453: Đoàn Tụ
Chương 454: Tơ Vàng Dễ Mạng
Chương 455: Kim Ô Loài Người Mạnh Nhất
Chương 456: Kim Vũ Tiếc Nuối
Chương 457: Ngao Chiến Cùng Kim Vũ
Chương 458: Nguyệt Thần Dị Thường
Chương 459: Nguyệt Thần Tên
Chương 460: Hoa Mở Thành Biển
Chương 461: Thiên Sơn
Chương 462: U Oán
Chương 463: Ta Không Phụ Quân
Chương 464: Muốn Đánh 100 Cái
Chương 465: Trắng Đen Trưởng Thành
Chương 466: Rời Đi Côn Bằng Loài
Chương 467: Cố Nhân
Chương 468: Mượn Đường 10 VạN Năm
Chương 469: Thức Tỉnh
Chương 470: Liên Tiếp Đột Phá
Chương 471 + 5 Đệ Tử Tăm Tích
Chương 472: Màn Vân Thiên
Chương 473 + 4 Người Phát Uy
Chương 474 + 2 Người Đệ Tử
Chương 475: Thầy Trò Gặp Lại
Chương 476: Tinh Chủ Còn Sống!
Chương 477: Nhận Tội
Chương 478: Thanh Lý Môn Hộ
Chương 479: Thăm Dò
Chương 480: Tạo Thế
Chương 481: Tái Chiến 9 Trời
Chương 482: Vạn Kiếm Sơn
Chương 483: Gặp Lại Nhân Hoàng
Chương 484: Có Kiếm Vô Ngã
Chương 485: Phong Thiên Thành
Chương 486: Đệ Tử Xin Chiến!
Chương 487: Các Đệ Tử Thực Lực
Chương 488: Phong Thiên Hình
Chương 489: Đệ 8 Giới Đổi Chủ
Chương 490: Liền Hủy Cấm Khí
Chương 491: Muôn Thuở Tàn Cuộc
Chương 492: Lại Tới Nhật Nguyệt Cung
Chương 493: Vào Cung
Chương 494: Thầy Trò Gặp Lại

Chương 495: Có Một Không Hai Cuộc Chiến
Chương 496 + 1 Cỗ Nhục Thân
Chương 497: Âm Dương Nghịch Loạn
Chương 498: Mạc Thương Siêu Thoát Chi Đạo
Chương 499 + 1 Trượng Muôn Thuở
Chương 500: Đệ 1 Nữ Chí Tôn
Chương 501: Nhật Nguyệt Thần Luân
Chương 502: Nhân Đạo Cực Cảnh
Chương 503: Hóa Thân Làm Đạo
Chương 504 + 9 Giới Không Ánh Sáng 3000 Năm
Chương 505: Tên Là Thiên Thần!
Chương 506: Đại Chiến Qua Đi
Chương 507: Lại Hiện Thế
Chương 508: Cuồng Tôn
Chương 509: Người Khác Con Cờ?
Chương 510: CáC LoạI Nguyên Nhân
Chương 511: Loại Trà Người
Chương 512: Người Đốn Củi
Chương 513: Vậy 3000 Năm
Chương 514: Mượn Nữa 1 VạN Năm
Chương 515: Siêu Thoát Xa Vời
Chương 516: Vua Sống Ta Sống, Quân Chết Ta
Chương 517: Đã Tới, Sống Quá
Chương 518: Nghịch Thiên Cải Mệnh
Chương 519: Về 10 Châu
Chương 520: Thương Hải Tang Điền
Chương 521: Gặp Lại Quần Áo Trắng
Chương 522: Trước Khi Đại Chiến
Chương 523: Huyết Mạch Tình Thân
Chương 524: Lòng Chết Như Là Tro
Chương 525: Động Phòng Hoa Chúc
Chương 526: Chờ Ngươi Trở Lại
Chương 527 + 10 Giới Nguồn Gốc
Chương 528: Con Đường Thông Thiên
Chương 529: Chí Tôn Kẻ Thù Cách
Chương 530: Trời Sinh Chí Tôn
Chương 531: Trở Về
Chương 532: Đạo Không Có Tận Cùng (Đại Kết Cục

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1: Thức Tỉnh Trí Nhớ

"Ta bèn cửu thiên chí tôn, lục đạo vô địch, vạn thế bất hủ, dù cho hôm nay bỏ mình, cuối cùng có một ngày, ta cũng sẽ lại quân lâm cửu thiên!"

Tiêu Vũ trong miệng phát sinh quát khẽ một tiếng, sau đó bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Hắn lúc này, đang nằm ở trên một cái giường, mới vừa vừa tỉnh lại, hắn liền phát hiện mình cả người suy yếu, khiến không hơn một điểm khí lực.

"Xảy ra chuyện gì? Tu vi của ta sớm đạt được 'chân nhất cảnh', thân thể bất tử, thần hồn bất diệt, làm sao lại như vậy suy yếu?"

Trong lòng giật nảy cả mình, Tiêu Vũ lập tức kiểm tra lại thân thể của mình.

Vừa mới kiểm tra hắn mới phát hiện, hắn hôm nay trong cơ thể đã là nửa điểm Thần lực đều không có, từng vô địch hậu thế thế tu vi cũng đã biến mất sạch sành sanh, triệt để đã biến thành một phàm nhân.

"Vũ nhi, ngươi đã tỉnh?"

Tiêu Vũ trong khi ngây người thời điểm, bên cạnh truyền đến một niềm vui bất ngờ âm thanh.

Hắn quay đầu nhìn lại, liền gặp 1 người mỹ phụ canh giữ ở bên giường của hắn, thấy hắn tỉnh lại, phụ nhân này trên mặt cũng là ngạc nhiên, vừa lo lắng, trong mắt còn mang theo từng tia từng tia lệ quang.

“Mẫu thân?” Tiêu Vũ ngẩn ra, vẻ mặt nhất thời trở nên hơi phức tạp.

Này người mỹ phụ, chính là mẹ của hắn Lâm Vũ Nhu, thấy được nàng thời khắc này, cũng làm cho Tiêu Vũ làm bầm tình cảnh của mình.

Hắn là cửu thiên chí tôn không giả, tu vi cũng từng đạt được qua thế gian cực hạn, vô địch lục đạo, đứng ngạo nghễ tại cửu thiên chi thượng, vạn thế bất hủ, tuổi thọ vô tận, sống không biết bao nhiêu vạn năm.

Nhưng mà, này hết thảy đều đã là vạn năm trước sự tình.

Vạn năm trước khi, hắn ở suy yếu thời khắc bị người ám hại, chết đi bỏ mình, nhưng lại là không ai nghĩ đến, khi hắn chết đi vạn năm sau khi, hắn lại tiến vào luân hồi, chuyển thế trùng sinh, đã biến thành bây giờ Tiêu Vũ.

Hắn hiện tại cũng là Tiêu Vũ, cũng là vạn năm trước cửu thiên chí tôn.

Chỉ có điều, trước đây Tiêu Vũ vẫn không có nhớ tới trí nhớ của kiếp trước, mặc dù mấy năm nay trí nhớ cũng bắt đầu từ từ khôi phục, nhưng đều chỉ là nhớ tới một vài vụn vặt sự vật, cho tới bây giờ, hắn mới hoàn toàn nhớ tới kiếp trước hết thảy.

Chỉ chớp mắt, vạn năm trôi qua, từng huy hoàng như là mây khói phù vân, Tiêu Vũ trong lòng cũng là tràn đầy than thở.

“Vũ nhi, ngươi bây giờ cảm giác thế nào? Lúc trước ngươi lúc hôn mê một mực nói mê sảng, cái gì cửu thiên chí tôn, vạn thế bất hủ? Những câu nói kia là có ý gì? Ngươi cũng chớ dọa ta!”

Lâm Vũ Nhu lo lắng âm thanh đem Tiêu Vũ kéo về thực tế, hắn quay đầu đối với Lâm Vũ Nhu miễn cưỡng nở nụ cười, nói: “Chỉ là trong giấc mộng một vài mê sảng, mẫu thân người không cần lo lắng.”

Ẩn giấu Lâm Vũ Nhu cũng là bất đắc dĩ, việc này thật sự không thể nào giải thích, dù cho nói ra chỉ sợ cũng không ai tin tưởng.

Lâm Vũ Nhu như trước không yên lòng, mang trên mặt vẻ ưu lo, không ngừng hỏi dò Tiêu Vũ cảm thụ, Tiêu Vũ luân phiên an ủi, nàng mới dần dần an tâm.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, một gã cao to người đàn ông trung niên mang theo vài tên thiếu niên, nhanh chân đi vào trong phòng.

“Lâm Vấn Thiên!” Nhìn thấy tên nam tử này, Tiêu Vũ sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Hắn lần này sở dĩ trọng thương hôn mê, hoàn toàn là lạy Lâm Vấn Thiên cái này chủ nhà họ Lâm một tay ban tặng.

“Nhìn dáng dấp mạng ngươi còn rất cứng rắn, lại nhanh như vậy thì tỉnh rồi.” Lâm Vấn Thiên hướng về Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, ngữ khí cùng khuôn mặt đều hết sức lạnh lùng.

“Hừ!” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, không nói lời nào.

“Gia chủ, không biết người có chuyện gì?” Lâm Vũ Nhu đứng dậy, thần thái có chút sốt sắng.

Tiêu Vũ bây giờ trọng thương nằm trên giường, chính là bị Lâm Vấn Thiên đánh, hắn vào lúc này tiến lại, Lâm Vũ Nhu tự nhiên lo lắng hắn một lần nữa làm khó dễ Tiêu Vũ.

“Cũng không có việc lớn gì, chỉ là đến thông báo các ngươi một tiếng, từ từ hôm nay, các ngươi chuyển tới ở ngoài phủ ở!” Lâm Vấn Thiên lạnh lùng nói.

“Ở ngoài phủ? Gia chủ, ở ngoài phủ không phải người làm chỗ ở gì?” Lâm Vũ Nhu hơi biến sắc mặt.

Trong Lâm gia có nội phủ cùng ở ngoài phủ khác biệt, trong đó thành viên gia tộc chỗ ở là nội phủ, mà ở ngoài phủ tất là Lâm gia những hạ nhân kia nơi ở, Lâm gia người bình thường đều không muốn đi tới đó, Lâm Vấn Thiên động tác này, rồi cùng đưa bọn họ giáng thành người làm không khác.

“Hừ, những năm gần đây Lâm gia chúng ta thu nhận mẹ con các ngươi, nhiều năm chiếu cố, cho các ngươi ăn không ở không, đối với các ngươi đã là thiên đại ân tình, mẹ con các ngươi không biết là cảm ơn thì cũng thôi đi, lại còn dám đắc tội Vương gia thiếu gia Vương Phi, thiếu chút nữa sai lầm : bỏ lỡ gia tộc chúng ta tiền đồ, ta không đem bọn ngươi đuổi ra khỏi gia tộc, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ!” Lâm Vấn Thiên ngữ khí lạnh lùng, không mang theo nửa điểm tình cảm.

“Nhưng mà……” Lâm Vũ Nhu lo lắng không ngớt, nếu là bị chạy tới ở ngoài phủ, nàng mình coi như có thể chịu đựng, nhưng Tiêu Vũ từ đó đem khắp nơi kém người một bậc, này là của nàng không thể tiếp thu.

“Mẫu thân, không cần cầu hắn!” Tiêu Vũ giãy giụa từ trên giường đứng dậy, trong ánh mắt hiện ra ánh sáng lạnh.

Cái này Lâm gia, là đá tảng trong thành một trung đẳng gia tộc, không tính mạnh mẽ cũng không tính nhỏ yếu, Tiêu Vũ đời này từ nhỏ sinh sống ở cái này trong gia tộc.

Này tộc tính rừng cây, nhưng Tiêu Vũ họ Tiêu, nói cách khác hắn ở đây chỉ là một họ khác người, nơi đây chỉ là mẫu thân hắn Lâm Vũ Nhu bổn tộc thôi.

Đời này, Tiêu Vũ căn bản không biết là phụ thân của mình là ai, ít nhất hắn chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe Lâm Vũ Nhu nhắc qua.

Hắn chỉ biết là, mẹ của hắn lúc trước đã gả đi Lâm gia, nhưng sau đó không biết nguyên nhân gì, vừa một thân một mình mang theo hắn về tới này một gia tộc, ở đây sinh hoạt.

Ở hiện nay thế giới, gả đi nữ tử, đối với mình bổn tộc tới nói chính là một người ngoài, Lâm Vũ Nhu khi xuất giá sau trở về Lâm gia, còn mang theo Tiêu Vũ một cái như vậy bên ngoài sanh con trai, tự nhiên thập phần đã bị Lâm gia người bài xích.

Nếu là Tiêu Vũ ở con đường tu luyện bên trên có kinh người thiên tư, Lâm gia có lẽ còn có thể đối với hắn có điều coi trọng, có thể đang khôi phục‘trí nhớ trước khi, Tiêu Vũ thiên tư lại là không đều đến lạ thường, thậm chí đã không thể dùng bình thường để hình dung, quả thực rồi cùng phế nhân không có khác nhau.

Điều này cũng làm cho người của Lâm gia đối với hắn hơn không thích.

Bởi vì những nguyên nhân này, mẹ con bọn hắn ở Lâm gia không chỉ địa vị thấp, còn muốn thường xuyên bị người mắt lạnh, Tiêu Vũ cũng bởi vì không có cha chịu đựng bị người cười nhạo, càng bởi vì thiên tư bình thường, không ít đã bị Lâm gia thiếu niên bắt nạt.

Còn Lâm Vấn Thiên trong miệng thiếu gia Vương Phi, tất là trong thành một gia tộc khác Vương gia hậu bối, Vương gia thực lực so với Lâm gia còn phải mạnh mẽ hơn nhiều, Lâm gia gần nhất đang để tăng lên gia tộc thực lực, dự định cùng Vương gia thông gia.

Lần này Tiêu Vũ trọng thương hôn mê, chính là bởi vì cái kia Vương Phi.

Mấy ngày trước, Vương Phi đã đến Lâm gia bái phỏng, ngày đó Tiêu Vũ vừa vặn ra ngoài, đi được vội vàng thời gian vô tình đạp phải Vương Phi một người làm mu bàn chân, bá đạo Vương Phi lúc này yêu cầu Tiêu Vũ quỳ xuống nhận sai, và đưa hắn cái kia danh nghĩa người giày cho lau khô ráo.

Tiêu Vũ mặc dù bình thường, nhưng cũng có cỗ cứng cỏi tính, huống hồ hắn mặc dù không phải Lâm gia người, nhưng thân phận làm sao cũng không thể so với Vương gia một người làm còn thấp, bực này khuất nhục sự tình tự nhiên là không chịu.

Vương Phi thấy hắn không chịu khuất phục, quăng hắn một bàn tay, Tiêu Vũ chịu đựng này nhục lớn, không để ý hậu quả liền đánh về phía Vương Phi.

Mặc dù hắn thiên tư thường thường, không đủ tu vi, thực lực kém xa Vương Phi, nhưng Vương Phi không ngờ rằng hắn lại dám phản kháng, trúng rồi hắn một quyền, mặc dù không bị quá lớn đau đớn, nhưng trên mặt cũng sưng phồng lên, dáng dấp dù sao cũng hơi chật vật.

Đã trúng một quyền, Vương Phi nhất thời giận dữ, mạng mấy cái người làm đồng thời quay Tiêu Vũ quyền đấm cước đá.

Thời khắc cuối cùng, Lâm gia gia chủ Lâm Vấn Thiên chạy tới.

Tiêu Vũ vốn cho là mình tốt xấu cũng coi như nửa cái Lâm gia người, Lâm Vấn Thiên nên vì hắn nói một câu, ai biết Lâm Vấn Thiên biết chuyện đã xảy ra sau, chẳng những không có vì hắn nói lên nửa câu nói, ngược lại để động viên Vương Phi, trực tiếp sai người đưa hắn kéo xuống trượng trách.

Tiêu Vũ không có tu vi, thân thể gầy yếu, thiếu chút nữa bị Lâm Vấn Thiên đánh chết tươi, mặc dù cuối cùng bảo vệ một mạng, nhưng là trọng thương hôn mê, nằm trên giường không nổi, cho tới bây giờ mới thanh tỉnh lại.

Có điều, để Tiêu Vũ cũng không nghĩ tới chính là, lần này hôn mê, ở sinh tử tự do thời khắc, tựa hồ để hắn chạm tới một loại nào đó thần bí gì đó, triệt để nhớ tới trí nhớ của kiếp trước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 2: Quỷ Dị Hắc Khí

“Không cần nói nhiều, mấy người các ngươi, thấy bọn họ thu dọn đồ đạc, cần phải nhìn thấy bọn họ ở trong hôm nay chuyển tới ở ngoài phủ.”

Lâm Vấn Thiên không để ý chút nào Lâm Vũ Nhu nài xin, quay phía sau mang tới vài tên thiếu niên dặn dò một câu, sau đó xoay người rời đi, nhìn đều không có nhìn nhiều.

Tiêu Vũ thấy Lâm Vấn Thiên bóng lưng rời đi, nắm đấm không tự chủ nắm chặt.

Cận vi Vương gia một người làm, cái này chủ nhà họ Lâm thiếu chút nữa đưa hắn đánh chết, như thế vẫn chưa đủ, hắn trọng thương mới vừa tỉnh, lại đến đưa hắn chạy tới ở ngoài phủ, còn muốn mang mấy người nhìn bọn hắn chằm chằm thu dọn đồ đạc rời đi, tựa như đuổi đi mấy cái thấp hèn người hầu.

Quả thực khinh người quá đáng!

“Gia chủ……” Lâm Vũ Nhu khắp khuôn mặt là sốt ruột, còn muốn sẽ cùng Lâm Vấn Thiên nói một chút.

“Mẫu thân, không cần cầu hắn, chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ kéo lại Lâm Vũ Nhu, dù cho ăn lớn hơn nữa khổ, hắn cũng không muốn nhìn thấy Lâm Vũ Nhu đi cầu người.

Huống hồ, đã hắn bây giờ đã khôi phục kiếp trước hết thảy trí nhớ, thân là cửu thiên chí tôn, còn sợ ngày sau lại bởi vì thiên tư vấn đề khó có thể tu luyện gì?

Chỉ cần cho hắn một ít thời gian, hắn tin tưởng mình nhất định có thể thần tốc trở nên mạnh mẽ, đến lúc đó liền mang theo Lâm Vũ Nhu rời đi Lâm gia.

Còn Lâm gia, hôm nay như thế chờ đợi, chờ hắn có thực lực cường đại, khiến cho bọn họ hối hận lúc trước không có đối xử tử tế bọn họ!

“Vẫn phí lời cái gì? Vốn chỉ là một cái họ khác, còn là tên rác rưởi, mau mau thu dọn đồ đạc lăn tới ở ngoài phủ a, chúng ta cũng không có nhiều thời gian như vậy bồi các ngươi tiêu hao!”

Vài tên theo Lâm Vấn Thiên tiến lại Lâm gia thiếu niên ở bên cạnh vô cùng không nhịn được thúc giục, trên mặt đều mang giễu cợt và khinh thường.

Lạnh lùng hơi lườm bọn hắn, Tiêu Vũ nhẫn nhịn trên người đau xót, trầm mặc thu lại mình đồ vật.

Hắn khôi phục được rất nhanh, trước đây thật lâu hắn liền phát hiện chính mình cái này đặc tính, mỗi lần bị người của Lâm gia đả thương, hắn cũng có ở trong vòng vài ngày khôi phục nhanh chóng, lần này cũng là như thế.

Lâm Vũ Nhu liên tục thở dài, cũng chỉ có thể cùng Tiêu Vũ cùng thu thập.

Đang ở Lâm gia, mẹ con hai người gì đó cũng không nhiều, chỉ dẫn theo vài món quần áo, liền từ nội phủ rời đi, đi tới ở ngoài phủ.

Trụ sở mới, xa xa không thể cùng trước kia nơi ở so với, chỉ là một gian mấy trượng vuông phòng nhỏ, trong phòng cái bàn cũng đã rạn nứt, cũ đến không thể lại cũ.

“Các ngươi thì ở nơi này, còn có, ra nội phủ, sau này các ngươi cũng đừng nghĩ ăn uống chùa, ngày mai an bài cho các ngươi sự tình. Ngươi mặc dù là nữ tử, nhưng giặt quần áo nấu cơm đều sẽ? Ngày mai thẳng ngươi liền đến đến phòng giặt quần áo đi, mỗi ngày tắm 100 món quần áo mới có thể trở về, không đủ sẽ không cơm ăn! Còn ngươi, mặc dù phế bỏ điểm, nhưng quét rác nhóm lửa này đều sẽ làm?"

Vài tên thiếu niên đem Tiêu Vũ hai người mang tới nơi đây, lại bắt đầu đối với bọn họ quơ tay múa chân.

"Ngươi lại để mẫu thân ta làm hạ nhân làm sự tình?" Tiêu Vũ vừa nghe nhất thời giận dữ, chính hắn như thế nào đều có thể chịu đựng, nhưng mẫu thân chịu nhục, hắn tuyệt không cho phép.

Huống hồ, trước đây bọn họ mặc dù không chịu đựng Lâm gia tiếp đãi, nhưng tốt xấu Lâm Vũ Nhu cũng từng là Lâm gia trực hệ, nơi nào cần làm này người làm làm sự tình?

Này vài tên thiếu niên đều không phải là Lâm gia trực hệ, gan dạ an bài như vậy, rõ ràng là từng chiếm được người nhà họ Lâm dặn dò!

Cái này tỏ rõ là Lâm gia triệt để phải đem mẹ con bọn hắn giáng thành người làm, cố ý làm khó dễ!

"Làm sao, nuôi không các ngươi nhiều năm như vậy, bây giờ ra nội phủ còn muốn ăn không ở không?" Tên kia nói chuyện thiếu niên cười nhạo.

"Vũ nhi, quên đi, việc này mẫu thân cũng từng từng làm, mấy năm nay ngươi quần áo đều là chính mẫu thân rửa cho ngươi, không lo lắng." Lâm Vũ Nhu sợ hãi Tiêu Vũ nhất thời kích động cùng bọn hắn xung đột, vội vàng kéo hắn lại.

"Hừ, một họ khác phế vật, ra nội phủ còn không muốn làm việc? Còn thật sự coi chính mình là Lâm gia người? Không nhìn chính mình cái gì vậy!” Vài tên thiếu niên khinh thường quét Tiêu Vũ một chút, không nói thêm lời, cùng rời đi.

Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập rùng mình, Lâm gia như thế chờ đợi, không chút nào niệm mẫu thân nàng xuất thân Lâm gia tình cảm, lại đem mẫu thân nàng xem là người làm đối xử, để hắn triệt để đau lòng.

Hắn âm thầm quyết định,

Nhất định phải nhanh chóng mang theo mẫu thân thoát ly Lâm gia, không thể để cho mẫu thân ở Lâm gia chịu khổ. Chỉ có điều, muốn rời khỏi Lâm gia bên ngoài đặt chân, hắn phải có nhất định thực lực.

Cùng Lâm Vũ Nhu đem cái nhà này thu thập một chút, Tiêu Vũ sau đó trở về gian phòng của mình, cũng may cái nhà này tuy nhỏ, nhưng bọn họ còn có thể mỗi loại có một cái phòng.

“Nếu là không có ta, mẫu thân ở Lâm gia có lẽ vẫn sẽ không như thế đau khổ, ta tuyệt không thể để mẫu thân tiếp tục chịu nhục!”

Ngồi xếp bằng ở trên giường, Tiêu Vũ bắt đầu tu luyện.

Thế giới này, võ đạo làm đầu, Lâm gia sở dĩ như thế lấy lòng nịnh bợ Vương Phi, chính là bởi vì Vương gia thực lực so với Lâm gia cường đại hơn.

Nếu là Tiêu Vũ có thể có được lực lượng cường đại, bọn họ tuyệt đối sẽ không đối đãi như vậy.

Lâm vào tu luyện, Tiêu Vũ rất nhanh sẽ nhíu mày.

Mấy năm nay còn không có khôi phục trí nhớ thời điểm, hắn cũng đã tiếp xúc qua phương pháp tu luyện, càng mỗi ngày tu luyện chưa từng gián đoạn, thế nhưng vô luận hắn cố gắng thế nào tu luyện, đều thủy chung khó có thể tu luyện ra một tia tu vi.

Trước đây hắn không biết là là nguyên nhân gì, nhưng bây giờ khôi phục trí nhớ, nương tựa theo kiếp trước sống mấy chục ngàn năm kiến thức, rất nhanh sẽ đã nhận ra trong cơ thể mình chỗ cổ quái.

Khi hắn bắt đầu lúc tu luyện, trong cơ thể hắn, thì sẽ bắt đầu xuất hiện một loại quỷ dị hắc khí.

Loại hắc khí này trải rộng trong cơ thể hắn các nơi, ẩn giấu ở các đại trong kinh mạch, chỉ cần hắn bắt đầu tu luyện, hấp thu mà đến sức mạnh đất trời tiến vào trong cơ thể, lập tức cũng sẽ bị những hắc khí này thôn phệ, biến mất sạch sành sanh.

“Chẳng trách mấy năm nay ta thủy chung không cách nào tu luyện ra tu vi, nguyên lai là có những hắc khí này quấy phá!”

Tiêu Vũ cẩn thận quan sát đến những hắc khí này, cau mày.

Hắn vốn cho là, sau khi khôi phục trí nhớ, dựa vào chính mình kiếp trước kinh người kiến thức, vô luận hắn đời này thân thể là bởi vì nguyên nhân gì khó có thể tu luyện, đều có thể thần tốc giải quyết, có thể hiện tại hắn lại gặp phải khó khăn.

Kiếp trước sống mấy chục ngàn năm, duyệt hết vô số sách cổ Thiên Thư, và tu vi kinh thế, ở thế gian này có thể nói có rất ít hắn không quen biết gì đó, nhưng trong cơ thể này khói đen, hắn lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

“Nhìn dáng dấp chỉ có thể đem này quỷ dị hắc khí áp chế xuống, ta mới có tu luyện có thể.”

Tiêu Vũ cúi đầu trầm tư, hắn suy nghĩ nên dùng phương pháp gì đến đem mấy thứ này áp chế.

Mặc dù không biết những hắc khí này, nhưng nương tựa theo mấy chục ngàn năm trí nhớ, hắn có rất nhiều loại phương pháp có thể áp chế.

Chốc lát sau, Tiêu Vũ đứng dậy rời đi gian phòng của mình, đi tới Lâm Vũ Nhu trước cửa gõ cửa.

“Vũ nhi, làm sao còn không nghỉ ngơi?” Lâm Vũ Nhu mở cửa xuất hiện, nghi hoặc mà thấy Tiêu Vũ.

“Mẫu thân, trên người ngươi có tinh thạch gì? Có thể hay không cho ta một vài.” Tiêu Vũ nói rằng, hắn đã nghĩ được biện pháp áp chế trong cơ thể hắc khí, nhưng lại cần một vài tinh thạch.

Cái gọi là tinh thạch, là một loại sinh ra từ sâu trong lòng đất, ở trong chứa đại địa tinh khí đá kỳ lạ, vừa có thể dùng để tu luyện, cũng có thể dùng làm bày trận, hoặc là luyện khí, tác dụng rất nhiều, hầu như từng cái tu luyện người đều sẽ phải.

Tinh thạch cũng là thế gian này đi lại đồ vật, có thể dùng đến đổi lấy các loại gì đó, một viên tinh thạch, có thể mua 10 cân lương thực.

“Vũ nhi ngươi muốn tinh thạch? Ngươi chờ một chút.” Lâm Vũ Nhu hơi kinh ngạc, Tiêu Vũ cực kỳ hiểu chuyện, lớn đến từng này chưa bao giờ chủ động cùng nàng phải qua tinh thạch, đây là lần đầu.

Xoay người trở về nhà, một lát sau Lâm Vũ Nhu một lần nữa xuất hiện, trong tay mang theo một cái túi nhỏ, nói: “Vũ nhi, trong tay ta tinh thạch cũng không nhiều, chỉ có khoảng ba trăm, ngươi xem có đủ hay không, không đủ ta lại nghĩ một chút biện pháp.”

“Không cần, đã đủ.” Tiêu Vũ cười tiếp nhận, nội tâm lại là cay cay.

300 tinh thạch tựa hồ không ít, nhưng bất luận cái nào Lâm gia trực hệ nếu muốn lấy ra 300 tinh thạch đều rất dễ dàng, có thể Lâm Vũ Nhu lại chỉ có thể lấy ra nhiều như vậy, bởi vậy có thể thấy được mấy năm nay nàng ở trong Lâm gia cũng cũng không dễ vượt qua.

Cầm này 300 tinh thạch, Tiêu Vũ rời đi Lâm gia, đi tới trong thành.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 3: Ta Có Thể Dạy Ngươi

Đá tảng trong thành, có ba gia tộc lớn, chia ra làm tần, lá, vương ba nhà, Lâm gia trong thành này chỉ có thể được cho một gia tộc nhị lưu, cùng này 3 đại tộc xa xa không thể sánh bằng.

Ngoại trừ ba gia tộc lớn ở ngoài, đá tảng trong thành còn có mấy cái lai lịch bí ẩn, mà bối cảnh thế lực cường đại, mấy cái này thế lực, kể cả 3 người của đại gia tộc, cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

Thiên Minh Các chính là một trong số đó.

“Ngươi nhìn rõ ràng, đây chính là thất truyền đã lâu dẫn linh phù, bây giờ đã không có bao nhiêu người có thể khắc họa đi ra, đeo bùa này tu luyện, có thể tăng cao mấy lần tốc độ tu luyện, ngươi nói, bực này linh phù có thể bán bao nhiêu tinh thạch?”

Tiêu Vũ đi thẳng tới Thiên Minh Các bên trong, vừa mới tiến tới đây, hắn liền bị một thanh âm hấp dẫn.

Chỉ thấy phía trước một gã thiếu nữ mặc áo vàng, trong tay cầm một viên mảnh đá, đang cùng này Thiên Minh Các bên trong một gã bồi bàn nói chuyện, nhìn dáng dấp kia là muốn đồ vật trong tay của hắn bán cho Thiên Minh Các.

“Dẫn linh phù?” Tiêu Vũ ánh mắt rơi vào cô gái trong tay mảnh đá bên trên, trong lòng kinh ngạc.

Bây giờ lại còn có người khả năng khắc họa loại này minh phù?

Cái gọi là minh phù, là một loại có chứa nhiều diệu dụng thạch phù, đem các loại huyền diệu tất cả đều hội tụ ở một viên nho nhỏ mảnh đá bên trên, khiến cho có các loại hiệu dụng, hiệu quả tầng tầng lớp lớp.

Loại hình công kích minh phù, một viên thạch phù có thể xuyên thủng núi cao, đánh rơi ngôi sao, còn có phòng thủ hình linh phù, lấy ra có thể ngăn cản một lần mạnh mẽ công kích, thậm chí có thể đại chính mình bỏ mình, ngoài ra có không gian minh phù, bên trong giấu không gian, có thể thu vào núi non sông suối.

Nói tóm lại, minh phù diệu dụng nói vô tận.

Này Thiên Minh Các, chính là chuyên môn làm minh phù chuyện làm ăn địa phương, nơi đây có thật nhiều minh phù bán ra, đồng thời cũng đối ngoại thu mua các loại minh phù.

Tiêu Vũ hôm nay tới đây, chính là dự định mua một vài vật liệu, trở về chính mình khắc họa minh phù, áp chế trong cơ thể hắc khí.

Phải biết rằng, hắn kiếp trước thân là cửu thiên chí tôn, sống lâu dài lâu, đạt được hắn cái cảnh giới kia, đã sớm tại đây thế gian mỗi cái lĩnh vực đều đạt đến cực hạn, bất kể là rèn khí, chế thuốc còn là trận pháp, các đạo thực lực đều có thể nói khủng bố.

Mà ở chứa nhiều trong lĩnh vực, Tiêu Vũ cực kỳ yêu tha thiết cùng am hiểu, chính là này minh phù chi đạo.

Dưới cái nhìn của hắn, chế thuốc cùng luyện khí này đều thái quá đơn nhất, luyện khí thực lực cao đến đâu đơn giản thì luyện ra một cái mạnh mẽ binh khí, mà chế thuốc dược liệu mặc dù mạnh mẽ, nhưng chỉ có thể tác dụng với trong cơ thể, cũng rất có hạn, trận pháp mạnh trở lại, lại không thể di động, thái quá cứng nhắc.

Minh phù thì lại có thể hóa thành binh khí, cũng có thể tác dụng với thân người, phòng ngự cùng công kích đồng dạng có thể, hoàn toàn có thể thay thế cái khác vài đạo.

Mà đây trong miệng thiếu nữ dẫn linh phù, là một loại khả năng tăng thêm tốc độ tu luyện minh phù, loại này minh phù ở vạn năm trước khi rất thông thường, nhưng ở bây giờ, lại đã sớm thất truyền nhiều năm, thiếu nữ này lại có thể khắc họa đi ra?

“Vị cô nương này, mặc dù ngươi nói như vậy, nhưng ngươi này minh phù gợn sóng có chút quái dị, hơn nữa loại này minh phù thất truyền đã lâu, chúng ta cũng không biết có thể không có thể phát huy ra tác dụng a.” Thiên Minh Các bồi bàn mặt lộ vẻ khó khăn, thật không dám mua lại cô gái trong tay minh phù.

“Cái này còn không đơn giản gì? Thiên Minh Các chuyên môn làm loại này chuyện làm ăn, ngươi tìm người kiểm nghiệm một chút không phải tốt?” Cô gái mang trên mặt bất mãn.

Nhìn kỹ bên dưới, thiếu nữ này một thân hoàng y, dáng người thướt tha, có một tấm tinh xảo dung nhan.

Hai tròng mắt của nàng thập phần linh động, như cái nhí nha nhí nhảnh Tinh Linh.

“Ngươi này minh phù không được, phù bên trong lực lượng hỗn loạn, hoàn toàn không ổn định, tuy có ấy hình, nhưng không có ấy thần, nếu là huy động, phù bên trong lực lượng sẽ tiêu tán, không cách nào phát huy ra hiệu quả.” Tiêu Vũ nhìn đến đây, đi lên phía trước.

Hắn đối với thiếu nữ này có chút hứng thú, bởi vì minh phù một đạo mặc dù mạnh mẽ, nhưng muốn trở thành một gã minh phù sư lại hết sức khó khăn, khả năng đi tới đạo này người số lượng xa xa muốn ít hơn chế thuốc cùng rèn khí vài đạo.

Hơn nữa, muốn tại đây một đạo có thành tựu, phải thời gian dài dằng dặc nghiên cứu, cần thiết tinh lực so với các đạo đều khủng bố hơn.

Cho nên minh phù sư bình thường đều là ít ỏi đã có tuổi nhân vật, nhưng thiếu nữ này lại trẻ tuổi như vậy, nếu không phải là có danh sư hướng dẫn, chính là ở đây trên đường có thiên phú kinh người.

“Ngươi là ai?” Cô gái kia nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt mang theo cảnh giác cùng kinh ngạc.

Chính mình minh phù chính nàng rõ ràng nhất, này minh phù quả thật như là Tiêu Vũ theo như lời, nếu huy động phù bên trong lực lượng sẽ tản đi, nhưng nàng nhưng căn bản không biết là vấn đề ở chỗ nào, cho nên mới phải chạy đến nơi đây, muốn mượn Thiên Minh Các kiểm nghiệm đến xem là chỗ đó có vấn đề.

“Ta là ai không trọng yếu, thế nhưng ta có thể dạy ngươi làm sao khắc họa đến chân chính dẫn linh phù.” Tiêu Vũ nổi lên lòng yêu tài, đạo này nhân số quá ít, nếu như thiếu nữ này thật sự có thiên phú, hắn chỉ điểm một phen cũng không có vấn đề.

“Ngươi nói ngươi sẽ khắc họa loại này minh phù?” Cô gái trợn to hai mắt, sau đó khinh thường cười nhạo.

Dẫn linh phù sớm thất truyền, kể cả này già phù sư cũng không cách nào khắc họa đi ra, Tiêu Vũ nhìn dáng dấp so với nàng cũng là con to một hai tuổi, khả năng lớn bao nhiêu thực lực, lại lời thề son sắt nói có thể dạy nàng!

“Có tin hay không là tùy ngươi, ngươi sau khi trở về, khắc họa phù thạch đổi dùng huyết văn thạch, với nửa đêm, ánh trăng cường thịnh địa phương khắc họa, khắc thành sử dụng sau này vô ngần nước ngâm một canh giờ, nhớ kỹ, thời gian không thể nhiều cũng không thể thiếu.” Tiêu Vũ sau khi nói xong, cũng không để ý thiếu nữ này tin hay không, xoay người bỏ đi.

Ở kiếp trước, không biết có bao nhiêu người mạnh mẽ đại năng tranh cướp giành giật cầu hắn chỉ điểm, bất kể là ở bất luận lĩnh vực gì, chỉ cần có thể được hắn một câu lời bình, cũng có thể làm cho những cường giả kia được lợi vô cùng.

Hiện tại hắn chủ động mở miệng, dạy thiếu nữ này minh phù, nếu như thiếu nữ này không tin, đó là nàng không có cơ duyên này, dùng Tiêu Vũ thân phận, người khác nếu không tin, hắn tự nhiên cũng sẽ không nữa nhiều lời, tự hạ thân phận.

“Ngươi cũng là minh phù sư?” Cô gái nghe xong Tiêu Vũ nói sau, có vẻ nửa tin nửa ngờ.

Tiêu Vũ có thể nói ra những câu nói kia, rõ ràng không phải nói bậy, nhưng nàng vẫn là có chút không tin, còn trẻ như vậy một người có thể hiểu được khắc họa thất truyền nhiều năm dẫn linh phù?

Mang theo hoài nghi, cô gái nhìn kỹ Tiêu Vũ nhất cử nhất động, nếu như Tiêu Vũ thật là một mạnh mẽ minh phù sư, đi tới nơi này Thiên Minh Các chắc chắn sẽ không tay không mà quay về.

UU đọc sách &# 32; www. u u k &# 97; ns &# 104;u. c o &# 109; &# 32;

Chỉ thấy, Tiêu Vũ đi tới quầy hàng trước khi, mua mười viên chưa qua khắc họa phù phôi cùng một cái dao trổ, ngoài ra còn có một bình thú huyết, lập tức rời đi.

“Nguyên lai chỉ là một nhất phẩm minh phù sư!” Cô gái đem Tiêu Vũ cử động nhìn ở trong mắt, trong lòng không khỏi vô cùng thất vọng.

Tiêu Vũ mua này đều là minh phù cần thiết vật liệu, nhưng cũng đều là cấp thấp nhất nhất phẩm vật liệu, nhiều nhất khả năng khắc họa đến nhất phẩm minh phù.

Chút thực lực này, làm sao có khả năng khắc họa đến thất truyền dẫn linh phù?

“Vũ huyên, ngươi vừa chạy tới hồ nháo?”

Tiêu Vũ sau khi rời đi, 1 người đàn ông tuổi trung niên đi tới cô gái phía sau, nhìn về phía cô gái ánh mắt mang theo cưng chiều cùng vài phần bất đắc dĩ.

“Sư phụ, ta nào có, là lão nhân gia ngài động một chút là bế quan, ta đương nhiên chỉ có thể lại tìm người khác tới giúp ta kiểm nghiệm một chút dẫn linh phù nơi nào xảy ra vấn đề!” Tần Vũ Huyên bỏ xuống trong lòng việc, hoạt bát hộc ra hồng nhạt đầu lưỡi.

“Ngài là…… Các chủ đại nhân?” Lúc trước bị Tần Vũ Huyên cuốn lấy bồi bàn nhìn thấy tên nam tử này, vẻ mặt tựa như là thấy quỷ.

Thiên Minh Các Các chủ, chính là Thiên Minh Các bên trong địa vị và quyền lực cao nhất người, ngoại trừ trong các thực lực cao thâm, nhiều năm bế quan nghiên cứu minh phù đại trưởng lão ở ngoài, hắn chính là tuyệt đối lời nói người.

Trừ lần đó ra, vị Các chủ này đại nhân địa vị ở đá tảng trong thành cũng thuộc về tuyệt đối bá chủ, đã chính là ba gia tộc lớn gia chủ thấy vậy, cũng phải khách khách khí khí với hắn.

Còn những gia tộc khác gia chủ, như cái gì Lâm gia, liền gặp hắn một lần cũng không có tư cách.

Người thị giả này thân phận thấp kém, chưa từng thấy Các chủ, nhưng ít ra cũng từng nghe qua, giờ phút này vừa nhìn thấy người đàn ông trung niên trước ngực ghi khắc hình vẽ, một chút liền nhận ra được.

Nhưng mà, cái này vừa rồi còn muốn đem minh phù bán cho Thiên Minh Các cô gái lại kêu gào Các chủ đại nhân sư phụ, đây là tình huống gì? Người thị giả này cảm giác đầu óc có chút không đủ dùng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 4: Khắc Họa Minh Phù

“Vậy ngươi kiểm nghiệm ra sao?” Giang Viễn Hồng cũng không để ý tới người thị giả kia, mà là cười thấy Tần Vũ Huyên.

Hắn cái này đệ tử thiên tư thông minh, khắp mọi mặt đều tốt, chính là thái quá nhí nha nhí nhảnh, có lúc kể cả hắn đều cảm thấy đau đầu.

“Ngay cả sư phụ ngươi cũng kiểm nghiệm không ra, này trong các ngoại trừ đại trưởng lão, nào còn có người khả năng kiểm nghiệm được đi ra?” Tần Vũ Huyên có chút nổi giận, nói: “Có điều vừa rồi đúng là có người, giống như thật sẽ giống nhau, nói rồi ít ỏi kỳ quái nói.”

Nàng đem Tiêu Vũ vừa mới lời nói lại nói một lần.

“Thật sự có như vậy một gã thiếu niên?” Giang Viễn Hồng nghe xong, nụ cười trên mặt thần tốc thu lại, liền vội vàng hỏi: “Người thiếu niên kia? Bây giờ nơi nào?”

“Hắn mua ít ỏi nhất phẩm minh phù vật liệu sau đó liền đi, sư phụ ngươi tìm hắn làm cái gì?” Tần Vũ Huyên kỳ quái mà nhìn Giang Viễn Hồng.

“Đáng tiếc, đáng tiếc a!” Giang Viễn Hồng liên tục thở dài.

Hắn và Tần Vũ Huyên bất đồng, ở minh phù chi đạo, thực lực của hắn so với tần vũ tiên mạnh nhiều lắm, mặc dù hắn cũng không có thể khắc họa đến dẫn linh phù, nhưng vừa nghe sau khi, liền hiểu đạo lý trong đó, biết rõ chắc là có thể đem dẫn linh phù cho khắc họa đi ra.

Giang Viễn Hồng suy đoán, Tần Vũ Huyên trong miệng thiếu niên khả năng khắc họa đến bực này thất truyền minh phù, nhất định có chỗ bất phàm, lại cứ như vậy bỏ lỡ gã thiếu niên này, để trong lòng hắn tràn ngập tiếc nuối.

“Sư phụ, ngươi nói đáng tiếc là có ý gì?” Tần Vũ Huyên đến thời khắc này còn không biết rõ Giang Viễn Hồng ám chỉ trong lời nói.

“Vũ huyên, ngươi lần này…… hơn nửa thật có thể đem dẫn linh phù khắc họa đi ra!” Giang Viễn Hồng thở dài, trong lòng như trước đang vì bỏ qua Tiêu Vũ mà đáng tiếc.

“Sư phụ, ngươi là nói, hắn nói đều là thật?” Tần Vũ Huyên trừng lớn hai mắt.

“Quá nửa là!” Giang Viễn Hồng gật đầu, hắn thật rất muốn gặp thiếu niên kia, lại hiểu được khắc họa thất truyền dẫn linh phù, đến tột cùng có lai lịch gì?

Tiêu Vũ hoàn toàn không biết, chính mình tùy ý cử chỉ lại đưa tới Giang Viễn Hồng vị này đầu sỏ chú ý, hắn trở lại Lâm gia sau khi, lập tức đem chính mình quan trong phòng, bắt đầu khắc họa minh phù.

Minh phù chi đạo, phi thường thần bí.

Xem ra, một viên minh phù chỉ là một khối mảnh đá, mặt trên khắc cái trước quái lạ phù hiệu, nhưng trong thực tế, minh phù chi đạo có rất nhiều chú ý.

Đầu tiên, minh phù sử dụng đến thạch phù đều không phải là đá bình thường, mà là một loại ở trong chứa một chút sức mạnh đất trời đá kỳ lạ.

Loại này tảng đá chủng loại rất nhiều, đều không phải là đặc biệt, phàm là loại này đá kỳ lạ bình thường đều vô cùng cứng rắn, muốn ở phía trên lưu lại dấu vết, đối với người bình thường mà nói hết sức khó khăn, huống hồ minh phù còn chỉ lấy trong đá ở trung tâm nhất bộ phận, độ cứng rắn hơn xa mặt ngoài.

Tiếp theo, khắc vào phù thạch bên trên phù hiệu, cũng rất là chú ý, mặc dù nhìn như bình thường, nhưng trong thực tế, loại phù hiệu này ngầm có ý thiên địa đại đạo, trong đó có được lực lượng thần bí, nghe nói là thiên địa đại đạo hình thái hóa thể hiện, hết sức thần bí.

Khắc họa minh phù lúc, chú ý chính là không thể có sai lệch chút nào, mà ở khắc họa trong quá trình, bởi vì thai thạch thập phần cứng rắn, muốn ở phía trên khắc họa đã hết sức khó khăn, hơn nữa phải khắc họa phù hiệu bên trong ẩn chứa sức mạnh thần bí, khắc họa thời gian, loại sức mạnh này sẽ phát sinh chống cự lực lượng, căn bản khó có thể động thủ.

Hai cái điều kiện này, liền đem không biết bao nhiêu người ngăn ở minh phù chi đạo ngoài cửa.

Khắc họa lúc không thể có sai lệch chút nào, thì tương đương với muốn cho một người viết một vạn cái chữ, từng chữ đều phải giống nhau như đúc, dù cho có hơi khác nhau, minh phù cũng làm mất đi hiệu quả, mà đây hay là tại cứng rắn vô cùng phù thạch bên trên, đồng thời còn muốn phản kháng đạo phù chống cự lực lượng.

Đối với người bình thường tới nói, đây căn bản là chuyện không thể nào.

Ngoài ra, phù thạch bị khắc họa sau khi, trong đá lực lượng đã tràn, nếu là khắc họa thất bại, thạch thai cũng đem biến thành một khối phế thạch, thậm chí, phù hiệu bên trong đại đạo lực lượng sẽ ở sau khi thất bại cắn trả khắc họa người, một cái sơ sẩy, sẽ bị đánh tan thần hồn, trực tiếp bỏ mình.

Thế cho nên, muốn vào minh phù một đạo, đầu tiên phải nhất định thực lực, nếu không liền tảng đá mặt ngoài đều không phá ra được, tiếp theo thì lại phải mạnh mẽ ý niệm, mới có thể khống chế mình tại khắc họa lúc sẽ không tồn tại khác biệt.

Ngoài ra, muốn thành minh phù sư còn phải có mạnh mẽ thần hồn, tài năng phản kháng được cắn trả, nếu không thất bại một lần, có thể chính là vạn kiếp bất phục.

Kết hợp các loại điều kiện, minh phù chi đạo có thể nói vô cùng gian nan, bởi vậy đạo này nhân số mới có thể xa xa ít hơn chế thuốc rèn khí vài đạo.

Lấy ra mua được phù phôi, Tiêu Vũ lẳng lặng điều chỉnh hô hấp của mình. &# 85; &# 8 khắc họa thời gian phải tuyệt đối bình tĩnh, tâm vô tạp niệm, mới có thể làm được chút nào không sai đem đạo ấn khắc họa ở phù phôi bên trên.

Điều chỉnh tốt trạng thái, Tiêu Vũ cầm lấy dao trổ, đầu tiên là đem đầu ngón tay của mình cắt vỡ, khiến máu tươi nhỏ ở phù thạch bên trên.

Đây là hắn nắm giữ một loại bí pháp, có thể nhũn dần phù thạch mặt ngoài, dù sao hắn bây giờ còn là một không có tu vi người phàm, nếu như không dùng tới bí pháp, hắn muốn ở cứng rắn như sắt phù thạch trên khắc họa, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì có thể.

1 tay nắm lấy nhuốm máu phù thạch, một khác tay nắm lấy dao trổ, Tiêu Vũ bắt đầu ở trên đá khắc họa.

Minh trên bùa chỗ khắc họa phù hiệu, được gọi là ấn phù, từng cái ấn phù đều là một thể thống nhất, khắc họa lúc muốn làm liền một mạch, dù cho trung gian có chút dừng lại, đều sẽ khiến cho trở thành một phổ thông phù hiệu.

Tiêu Vũ lúc này khắc họa động tác có chút chầm chậm, nhưng cũng thập phần trôi chảy, cả người tựa hồ cũng lâm vào một loại kỳ diệu trong cảnh địa, vật ngã lưỡng vong.

“Rắc!”

Bỗng nhiên, một vết nứt xuất hiện ở dao trổ bên dưới, Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, điều này đại biểu khắc họa thất bại, hắn không có khống chế xong, khiến ấn phù bên trong sức mạnh tràn, trực tiếp phá huỷ khối này phù thạch.

“Dùng người phàm thân khắc họa, quả nhiên khó khăn không ít.”

Khối này phù thạch xuất hiện vết rách, cũng được 1 khối đá bình thường, Tiêu Vũ đem ném qua một bên, cầm lấy một khối khác tiếp tục khắc họa.

Hắn mua mười khối phù thạch, khắc đến khối thứ năm lúc, vẫn không có một khối thành công, toàn bộ thất bại.

Tuy có cường tuyệt khắc họa thực lực, nhưng thực lực bây giờ của hắn quá yếu, liền một tia tu vi đều không có, dưới loại trạng thái này hắn khả năng khắc họa ấn phù, đối với người bình thường tới nói đã là một kỳ tích.

“300 tinh thạch đều đã xài hết rồi, nếu như toàn bộ thất bại, ta muốn áp chế trong cơ thể hắc khí, sẽ phi thường khó khăn.”

Tiêu Vũ cắn răng một cái, quyết định dùng một loại tương đối nguy hiểm bí thuật.

Chương 5: Trấn Áp Hắc Khí, Ngưng Tụ Linh Sông

Lần này, hắn không muốn cắt vỡ ngón tay, mà là cắn nát đầu lưỡi của mình, đem rỉ ra máu tươi nôn ở phù thạch bên trên.

Đầu lưỡi là nhân thể số ít tồn tại máu huyết địa phương một trong, hao tổn máu huyết, sẽ làm bị thương tự thân căn bản, người bình thường nhẹ thì bệnh nặng một hồi, nặng thì có thể sẽ trực tiếp chết đi.

Đây là Tiêu Vũ kiếp trước một mình sáng tác một loại minh phù thuật, gọi là máu dẫn thuật, hắn cũng là không có cách nào, 300 tinh thạch đã dùng hết, nhất định phải muốn thành công.

Sử dụng máu dẫn thuật, Tiêu Vũ trong tay phù thạch tựa hồ thành trên người hắn một phần, hắn khả năng rõ ràng nhận biết phù bên trong hoa văn, biết nơi nào khá là yếu đuối, như thế nào khắc họa dễ dàng nhất.

Lại động đao, Tiêu Vũ động tác vẫn như cũ chầm chậm.

“Ông!”

Làm ấn phù hoàn toàn thành hình, Tiêu Vũ trong tay phù thạch nhẹ nhàng chấn động một chút, mặt trên phát ra một tầng thần bí vầng sáng, phảng phất ẩn chứa lực lượng cường đại.

Tiêu Vũ trong lòng vui vẻ, vội vàng lấy ra mua được bình kia thú huyết, đem ngã vào thạch phù bên trên.

Thạch thai là một vật dẫn, ấn phù tất là đại đạo lực lượng, dùng thạch thai gánh chịu ấn phù, chính là minh phù.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ, minh phù thành hình sau nếu như không để ấn phù sức mạnh ổn định, ấn bên trong lực lượng sẽ rất nhanh tản đi, bởi vậy còn cần dùng thú huyết đúc, phong tỏa ngăn cản phù bên trong lực lượng.

Đỏ tươi thú huyết dọc theo Tiêu Vũ khắc họa đi ra dấu vết chầm chậm lưu động, cuối cùng đem khắc đến phù in nhuộm làm màu đỏ.

Đến lúc này, phù thạch trên ấn phù phát sinh một đạo rõ ràng quang mang, sau đó thần tốc thu lại, bình tĩnh lại.

“Thành!” Tiêu Vũ ngạc nhiên, dựa vào hắn minh phù thực lực, lại phối hợp thêm độc môn bí pháp, rốt cục thành công khắc ra minh phù.

Nếu là để người ta biết hắn dùng người phàm thân khắc đến minh phù, không biết là khả năng kinh cũng bao nhiêu người, nhưng tất cả những thứ này dưới cái nhìn của hắn, chỉ là món phi thường chuyện bình thường.

Minh phù khắc thành, Tiêu Vũ không làm chút nào trì hoãn, lập tức nhắm hai mắt lại, ở trên giường mình ngồi khoanh chân, tu luyện.

Từng tia từng tia sức mạnh đất trời bị dẫn dắt mà đến, tiến vào trong cơ thể của hắn, cùng thời khắc đó, trong cơ thể hắn cái kia quỷ dị hắc khí một lần nữa xuất hiện, nuốt chửng đoạt được sức mạnh đất trời.

“Hừ!” Tiêu Vũ khuôn mặt lạnh lẽo, lúc này huy động minh phù.

Hắn chỗ khắc họa minh phù gọi là phong ma phù, có thể vây nhốt cùng áp chế trong cơ thể con người tà vật.

Chỉ thấy, minh phù phát sinh vầng sáng nhàn nhạt, Tiêu Vũ trong cơ thể xuất hiện hắc khí giống như đã bị dẫn dắt bình thường, bắt đầu hướng tới minh phù tụ tập mà đi.

Cũng không lâu lắm, phong ma phù trên quang mang từ từ lờ mờ, bị thú máu nhuộm đỏ ấn phù cũng dính vào vài phần màu mực, Tiêu Vũ trong cơ thể thì lại dần dần bắt đầu khôi phục thanh minh, những hắc khí kia bị hoàn toàn hấp thu.

Kết quả này, Tiêu Vũ không ngạc nhiên chút nào.

Phong ma phù mặc dù chỉ là nhất phẩm minh phù, nhưng từ hắn khắc họa, hơn nữa còn vận dụng bí thuật, khiến phù bên trong có hắn 1 giọt tinh huyết, nếu vẫn chưa thể áp chế những hắc khí này, đó mới thật là kỳ quái.

Áp chế lại hắc khí sau khi, Tiêu Vũ cũng không lãng phí thời gian, tiếp tục bắt đầu tu luyện.

Đã không có hắc khí nuốt chửng, hơn nữa khôi phục trí nhớ, quanh thân sức mạnh đất trời thần tốc dũng mãnh vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

Hắn là ai? Từng cửu thiên chí tôn, một khi tu luyện, tốc độ này quả thực có thể nói khủng bố!

Cũng không lâu lắm, sức mạnh đất trời đã lấp kín Tiêu Vũ trong cơ thể đạo thứ nhất kinh mạch, tại đây một đạo trong kinh mạch chầm chậm lưu động, thoạt nhìn tựa như một đạo kỳ dị dòng sông.

“Linh nguyên cảnh xoay một cái!”

Tiêu Vũ mở hai mắt ra, trong mắt bắn ra kinh người ánh sáng.

Linh nguyên cảnh, hóa khí cảnh, giấu hư cảnh, Tứ Cực cảnh, hiển linh cảnh, đây là bây giờ tu luyện năm Đại cảnh giới.

Này linh nguyên cảnh, chính là ở trong người 12 lớn trong kinh mạch ngưng tụ sức mạnh đất trời, khiến sức mạnh đất trời hóa thành linh sông, thời khắc tẩm bổ kinh mạch, mạnh mẽ thân thể.

Tiêu Vũ thành công ngưng ra một đạo linh sông, chính là có linh nguyên cảnh 1 chuyển tu vi, hai đạo linh sông chính là nhị chuyển.

Chỉ là cảm thụ một chút tự thân biến hóa, Tiêu Vũ liền lại nhắm hai mắt lại, tiếp tục ngưng tụ đạo thứ hai linh sông.

Đã không có hắc khí nuốt chửng, hắn tốc độ tu luyện thật sự quá mức khủng bố,

Đạo thứ hai linh sông dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt thần tốc thành hình, cũng không lâu lắm liền lấp kín đạo thứ hai kinh mạch.

Làm Tiêu Vũ còn muốn tiếp tục ngưng tụ đạo thứ ba lúc, trong chớp mắt, trước ngực của hắn truyền đến răng rắc một tiếng vang nhỏ.

Duỗi tay lần mò, Tiêu Vũ lấy ra phong ma phù. Lúc này cái này minh trên bùa ấn phù đã hoàn toàn do màu đỏ biến thành màu đen, và phù thạch rạn nứt, mất đi vốn có hiệu dụng.

Lại nhìn trong cơ thể của hắn, quỷ dị hắc khí xuất hiện lần nữa, mặc dù không có nuốt chửng hắn đã ngưng tụ ra linh sông, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn thần tốc hiện đầy trong cơ thể hắn cái khác kinh mạch.

“Hắc khí kia dễ dàng là cái gì, cư nhiên như thế khó có thể áp chế!”

Tiêu Vũ cảm giác được, hắc khí kia rất không bình thường, lại nhanh như vậy thì giải khai phong ma phù, cứ như vậy hắn cũng là không cách nào tiếp tục tu luyện.

Suy tư chốc lát, Tiêu Vũ cảm giác hẳn không phải là phong ma phù mất đi tác dụng, mà là theo hắn có tu vi, những hắc khí này tựa hồ cũng càng mạnh mẽ, lúc này ở trong cơ thể hắn xuất hiện hắc khí rõ ràng muốn so với trước kia nồng hậu nhiều lắm.

“Chẳng lẽ nói ta càng về sau tu luyện, những hắc khí này thì càng khó áp chế?”

Tiêu Vũ cảm giác được có chút phiền phức, mặc dù hắn còn có thể sử dụng những phương pháp khác áp chế những hắc khí này, nhưng ắt sẽ càng ngày càng khó khăn, sau đó cũng cần càng thêm trân quý tài nguyên tài năng áp chế được.

Mặc dù như thế, Tiêu Vũ cũng không quá lo lắng, ngược lại khôi phục trí nhớ, tầm thường vài đạo hắc khí nên không làm khó được hắn.

Nhìn về một bên, trên bàn còn sót lại bốn viên chưa khắc họa phù thai, Tiêu Vũ thoáng suy tư, đứng dậy một lần nữa khắc họa.

Hắn lần này không có vận dụng bí thuật, nhưng là khắc họa đến phi thường thuận lợi, thành công khắc ra bốn viên nhất phẩm minh phù, thành phù suất cao đến làm người giận sôi.

Bình thường tới nói, một vị minh phù sư, khắc họa lúc thành phù tỷ lệ hoàn toàn không cao, bởi vì khắc họa điều kiện thật sự quá qua hà khắc, bình thường minh phù sư khắc họa mấy chục lần thậm chí mấy trăm lần, khả năng không nhất định có thể có một viên thành phù.

Nhưng Tiêu Vũ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi sau, thành phù suất lại cao tới trăm phần trăm, đây chính là hắn ở minh phù chi đạo thực lực khủng bố.

Đương nhiên, Tiêu Vũ tự mình biết, ngoại trừ bởi vì có tu vi, còn bởi vì hắn lần này khắc họa minh phù đối lập đơn giản, phong ma phù mặc dù cũng là nhất phẩm minh phù, nhưng bởi vì ấy hiệu quả cường hãn, khả năng vây nhốt áp chế trong thân thể các loại tà vật, cho nên khắc họa lên đối lập khó khăn.

“Này bốn viên tụ lại linh phù, bắt được Thiên Minh Các lẽ ra có thể bán một giá tiền không tệ.” Tiêu Vũ thu hồi này bốn viên minh phù, hắn đây là đang vì ngày sau dự định.

Lần này đem Lâm Vũ Nhu chỗ tồn 300 tinh thạch toàn bộ tiêu hết, hắn phải cho mình lại làm một vài tinh thạch.

Lại nói cùng văn phú vũ, võ đạo tu luyện cần một lượng lớn tài nguyên, tuy nói khôi phục trí nhớ, hắn có vô số phương pháp có thể nhanh chóng tăng cao thực lực, nhưng hết thảy đều xây dựng ở có tài nguyên dưới tình huống.

Huống hồ, hắn muốn lần nữa áp chế hắc khí tiếp tục tu luyện, thì không rời được tài nguyên.

Nhìn về phía ngoài cửa sổ, Tiêu Vũ phát hiện trải qua một đêm khắc họa cùng tu luyện, sắc trời dĩ nhiên sáng choang.

Hắn đi ra khỏi phòng, liền gặp được Lâm Vũ Nhu đã ở nơi đó, vừa đem một bát canh lớn bưng lên tấm kia cổ xưa bàn gỗ, trong canh còn có thể thấy được có không ít thịt thú vật, hiện ra từng trận mùi thịt.

“Mẫu thân, nơi nào đến thịt thú vật?” Tiêu Vũ kinh ngạc, dùng bọn họ bây giờ tình cảnh, căn bản không thể có thịt thú vật cho bọn hắn ăn.

“Dậy đi? Ha ha, ngươi những ngày qua bị thương quá hư nhược, phải bổ một chút thân thể, mau tới đây ăn.” Lâm Vũ Nhu mang theo ưu nhã mỉm cười, lại không có nói rõ này thịt thú vật làm thế nào đạt được.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, thấy Lâm Vũ Nhu bới cho hắn đến một bát canh thịt, trong lòng có chút cay cay.

Lâm Vũ Nhu 300 tinh thạch đều cho hắn, hơn nữa bọn họ mới vừa bị chạy tới ở ngoài phủ, không cần nghĩ cũng có thể biết này thịt thú vật được không dễ, quá nửa là Lâm Vũ Nhu hướng đi người cầu đến.

Cúi đầu, Tiêu Vũ không cho Lâm Vũ Nhu nhìn thấy trong mắt mình tâm tình, miệng lớn uống canh thịt.

Mặc dù kiếp trước đền lại qua vô số nhân gian ngon, nhưng chỗ cao lạnh lẽo vô cùng, bên cạnh hắn căn bản không có thân cận người, lúc này chỉ cảm thấy canh thịt này mới là trên đời cực kỳ đồ ăn ngon.

“Uống chậm một chút, cẩn thận nóng.” Lâm Vũ Nhu trong nụ cười mang theo thỏa mãn.

Thấy con trai khôi phục nhanh chóng, nàng so với ai khác đều cao hứng.

“Lâm Vũ Nhu, đã trễ thế này còn chưa đi, phiền phiền nhiễu nhiễu làm gì chứ?”

Ngoài cửa đột nhiên truyền tới một không nhịn được âm thanh, Tiêu Vũ không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Vũ Nhu, nói: “Mẫu thân, làm sao có người tới tìm ngươi?”

Bọn họ đi tới ở ngoài phủ, căn bản không có quen thuộc người, hơn nữa thanh âm kia nghe có chút không quá thân thiện, để Tiêu Vũ lòng chìm xuống.

“Không có chuyện gì, Vũ nhi ngươi từ từ ăn, ta đi ra ngoài một chút.” Lâm Vũ Nhu sắc mặt như thường, như trước cười thật sự phong nhã, đứng lên ra gian nhà.

Tiêu Vũ cảm thấy mẫu thân dị dạng, lặng lẽ cùng ở sau lưng nàng, đi tới trước cửa hướng ra phía ngoài nhìn đi. UU đọc sách www. Uukan &# 115; &# 104; u . c o m &# 32;

Chỉ thấy tại kia trước cửa, hôm qua dẫn bọn hắn đã đến một tên thiếu niên trong đó đang chờ ở nơi đó, làm Lâm Vũ Nhu tiến lên, thiếu niên kia lập tức mắng: “Đã là lúc nào rồi, vẫn chưa tới phòng giặt quần áo làm việc? Làm sao đem thịt thú vật ăn thì muốn đổi ý?”

“Ta liền đi qua bây giờ.” Dù cho tới giờ phút này, Lâm Vũ Nhu cũng không có biểu hiện ra quá nhiều hứng thú, vẫn trấn định như cũ thong dong.

“Không muốn ngươi lúc trước cầu ta, nói đồng ý tắm 200 bộ quần áo hoán đổi 1 cân thịt thú vật, ngươi ở đâu tới ăn thịt? Bây giờ đem thịt ăn vẫn như thế phiền phiền nhiễu nhiễu!” Thiếu niên kia đầy mặt vẻ không vui, đối với Lâm Vũ Nhu hùng hùng hổ hổ, Lâm Vũ Nhu tất là thủy chung bình tĩnh mà nghe.

Tiêu Vũ nghe đến đó, nắm đấm sớm nắm thật chặt.

Nguyên lai cái kia thịt thú vật lại là như vậy đến, Lâm Vũ Nhu để có thể làm cho hắn càng nhanh hơn khôi phục, bất cứ chủ động tiến đến muốn nhờ.

Ở Tiêu Vũ trong mắt mẫu thân luôn luôn cao quý phong nhã, bây giờ vì hắn lại cam nguyện đi làm này người làm sự tình, chỉ vì 1 cân thịt thú vật!

“Nếu ta nói, đều bị chạy tới ở ngoài phủ, thì đừng cả ngày nghĩ ăn thú thịt, đó là ngươi ăn nổi gì? Đều lưu lạc đến nước này còn lấy chính mình làm Lâm gia trực hệ, ngươi nói ngươi có phải hay không tiện!” Thiếu niên kia tựa hồ là mắng lên mắc nghiện, 1 mắng lên thì không ngừng lại qua.

Cuối cùng một câu nói này thật to kích thích Tiêu Vũ, hắn cũng lại không thể chịu đựng được, tông cửa xông ra, lạnh giọng quát lên: “Ngươi thì tính là cái gì, cũng dám nhục mẫu thân ta!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, tên thiếu niên kia không chút kinh hoảng, khinh thường nói: “Hắc, một ở nhờ Lâm gia họ khác, còn là một ngưng tụ không ra linh sông phế vật, cũng dám hỏi ta là cái gì?”

“Vũ nhi, ta không sao, ngươi mau trở về!” Thủy chung bình tĩnh Lâm Vũ Nhu rốt cục sinh ra một tia gợn sóng.

Nàng đến bây giờ đều vẫn cho là Tiêu Vũ không có tu vi, hơn nữa bây giờ đi tới ở ngoài phủ, địa vị thẳng xuống dưới, Tiêu Vũ cùng người xung đột nhất định chịu thiệt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 6: Đứt Tay Còn Là Quỳ Xuống

“Mẫu thân, không can thiệp tới xảy ra chuyện gì, ta đều tuyệt không cho phép có người nhục ngươi!” Tiêu Vũ lạnh nhạt sắc mặt, bước nhanh đến phía trước, ngăn ở thiếu niên kia cùng Lâm Vũ Nhu trung gian.

Thấy Tiêu Vũ như thế, Lâm Vũ Nhu trong lòng tràn ngập vui mừng, nàng cũng biết Tiêu Vũ tánh tình, mấy năm nay mặc dù không có tu vi, khắp nơi chịu đựng bắt nạt, nhưng tính khí lại cực kỳ quật cường, theo không chịu cúi đầu trước người khác.

Chỉ có điều, Lâm Vũ Nhu vẫn lo lắng, Tiêu Vũ liền tu vi đều không có, đối phương mặc dù không phải là Lâm gia trực hệ, nhưng là có nhất định thực lực, Tiêu Vũ như thế nào là người ta đối thủ?

“Hắc, trước đây chúng ta không trêu chọc ngươi, đó là bởi vì ngươi đang ở nội phủ, chúng ta đều là xem ở Lâm gia mức mới không làm khó dễ, bây giờ tới ở ngoài phủ còn dám hung hăng, thật sự cho rằng chúng ta là sợ hãi ngươi?” Thiếu niên kia cười lạnh nói.

“Ta cho ngươi hai lựa chọn, một là quỳ xuống cho mẫu thân ta bồi tội, hai là ta đoạn ngươi hai tay, ngươi tự chọn!” Tiêu Vũ lạnh nhạt sắc mặt nói.

Một người làm lại dám như vậy nhục mạ Lâm Vũ Nhu, hắn tuyệt đối không thể chịu đựng.

Quá khứ hắn mặc dù thường bị người bắt nạt, nhưng này đều là Lâm gia người, trong Lâm gia người làm mặc dù đối với mẹ con bọn hắn cũng không ưa, tuy nhiên không dám tùy tiện đắc tội.

Nhưng bây giờ, 1 xuất ngoại phủ, thậm chí ngay cả một người làm đều dám ở mẹ con bọn hắn trên đầu làm mưa làm gió!

“Quỳ xuống nhận sai? Chỉ bằng một mình ngươi họ khác phế nhân? Huống hồ ta nói có lỗi gì? Mẹ ngươi như là đã gả đi Lâm gia, ở trong Lâm gia chính là một người ngoài, lại vẫn vô liêm sỉ trở lại Lâm gia, còn mang theo ngươi một cái như vậy con hoang ở Lâm gia ăn không ở không nhiều năm như vậy, có phải cái này còn không phải tiện?” Trên mặt thiếu niên tràn đầy khinh thường.

“Ngươi cũng biết bên ngoài mọi người đánh giá như thế nào mẹ con các ngươi? Người khác đều nói mẹ ngươi là bên ngoài bị người vứt bỏ, bất đắc dĩ mới trở lại Lâm gia, còn dẫn theo cái con hoang trở về, thì bởi vì như thế, ngay tiếp theo Lâm gia đều bởi vì các ngươi mà bị người thuyết tam đạo tứ, đối với Lâm gia tới nói, mẹ con các ngươi chính là sỉ nhục!”

“Nếu không phải niệm ở ngày xưa tình cảm, Lâm gia mấy năm nay sẽ nuôi không các ngươi lâu như vậy? Bây giờ đã đi tới ở ngoài phủ, mẹ ngươi lại còn nghĩ ăn thịt thú vật, còn coi chính mình lúc trước Lâm gia trực hệ đâu, ngươi nói cái này còn không phải tiện?”

Gã thiếu niên này nói một hơi rất nhiều, biểu hiện tràn đầy khinh bỉ và giễu cợt.

“Câm miệng!” Một người làm cư nhiên như thế bôi nhọ nhau, Tiêu Vũ cũng lại không thể chịu đựng được, hướng về thiếu niên kia vọt tới.

Mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi, nhưng hắn là ai? Thân là vạn năm trước cửu thiên chí tôn, hơi động lên, khí thế như lôi đình.

“Chỉ ngươi phế vật này muốn động thủ với ta?” Thiếu niên kia hoàn toàn không sợ, động tác giống vậy lên.

Ở Lâm gia, mặc dù là người làm cũng có thể được tu luyện pháp môn, thậm chí một vài thiên tư không sai thiếu niên tu vi còn cực cao.

Tiêu Vũ ở bây giờ bị Lâm gia chạy tới ở ngoài phủ, hơn nữa hắn vô dụng tên thật sự vang dội, thiếu niên này đương nhiên sẽ không sợ hắn.

“Phế vật? Vậy hãy để cho ngươi xem một chút phế vật thực lực!” Tiêu Vũ mắt mang hàn quang, duỗi ra một ngón tay.

Thời điểm này, trong cơ thể hắn hai đạo linh sông cùng chuyển động, linh sông lực lượng thần tốc từ trong cơ thể kinh mạch hội tụ ở đầu ngón tay bên trên, khiến cho hắn ngón tay phát sinh hào quang chói sáng.

Lúc này thoạt nhìn, hắn duỗi ra ngón tay lộ ra mát mắt kim quang, càng như là theo máu thịt hóa thành đá vàng.

“Đây là cái gì chiến quyết?” Cảm nhận được Tiêu Vũ đầu ngón tay mang theo uy thế, thiếu niên trong lòng kinh hãi, nhưng đến lúc này cũng chỉ có thể nhắm mắt lại.

“Khai sơn chưởng!” Hắn quát khẽ một tiếng, đồng dạng thi triển ra ở trong Lâm gia học được chiến quyết!

Mỗi cái gia tộc chiến quyết, đều chỉ có thể truyền cho chính mình trực hệ đệ tử, thiếu niên này một người làm, lại có thể nắm giữ một loại chiến quyết, tựa hồ địa vị ở Lâm gia không bình thường.

Có điều dù vậy, Tiêu Vũ cũng không kiêng dè gì, ngón tay màu vàng óng thẳng tiến không lùi, lựa chọn trực tiếp cùng thiếu niên này bàn tay liều!

"Phụp!"

Một cực kỳ nhỏ âm thanh, thiếu niên kia sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, kinh khủng cùng mồ hôi đồng thời ở trên mặt hắn xuất hiện, theo tới còn có sâu sắc chấn động.

Tiêu Vũ này một chỉ điểm ra, lại như là đồ sắc bén giống nhau trực tiếp xuyên thủng bàn tay của hắn,

Ở bàn tay của hắn bên trên lưu lại một màu máu lỗ thủng, máu tươi từ đó không dứt chảy ra.

"Tông sư chiến quyết? Làm sao có khả năng! Ngươi làm sao có khả năng nắm giữ tông sư chiến quyết!" Thiếu niên mang trên mặt nói không nên lời chấn động.

Cái gọi là chiến quyết, đều không phải là tu luyện công pháp, mà là lúc chiến đấu thi triển các loại thủ đoạn.

Chiến quyết lại phân làm nhân cấp chiến quyết, tông sư chiến quyết, vương giả chiến quyết ba cái cấp bậc, có mạnh mẽ chiến quyết, sẽ trực tiếp ảnh hưởng một người sức chiến đấu, dù cho tu vi thấp hơn, chỉ cần chiến quyết đủ mạnh, vẫn như cũ có thể bằng tu vi thấp chiến thắng địch thủ.

Vừa mới tại động thủ thời điểm, thiếu niên này rõ ràng nhìn thấy Tiêu Vũ trên người chỉ sáng lên hai đạo linh sông, nói đúng là Tiêu Vũ chỉ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi.

Có thể tu vi của hắn đã sớm đạt được linh nguyên cảnh tam chuyển, hơn nữa thi triển chiến quyết mặc dù chỉ là nhân cấp hạ phẩm, nhưng dựa vào tu vi, bình thường chiến quyết căn bản không có thể thắng được hắn, mà Tiêu Vũ lại dễ dàng liền rách hắn chiến quyết.

Khả năng dễ dàng như thế phá tan hắn chiến quyết, vẫn là lấy tu vi thấp, khả năng duy nhất chính là Tiêu Vũ thi triển cấp bậc tông sư chiến quyết.

Nhưng sao có thể có chuyện đó? Mặc dù là Lâm gia hắn không bỏ ra nổi tông sư chiến quyết, chỉ có ba gia tộc lớn mới có một cấp bậc này chiến quyết, Tiêu Vũ làm sao có khả năng có?

Hơn nữa, Tiêu Vũ không phải Lâm gia có tiếng vô dụng, không cách nào tu luyện gì? Làm sao đột nhiên thì có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi?

“Ta bây giờ hỏi ngươi, ngươi là lựa chọn đối với mẫu thân ta quỳ xuống nhận sai, còn là lựa chọn đứt rời hai tay?” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không cùng hắn giải thích, &# 85;U đọc sách &# 119; &# 119;w. u ukan &# 115; hu. Co &# 109; &# 32; lạnh lùng nói.

Thân là vạn năm trước cửu thiên chí tôn, hắn chẳng lẽ còn sẽ khuyết thiếu chiến đấu thủ đoạn? Cho dù là người khác khổ sở theo đuổi vương giả chiến quyết, ở trong đầu hắn cũng là vừa nắm một bó to!

Vừa mới hắn sử dụng, chỉ là một loại tương đối bình thường chiến quyết, tên là đoạn long chỉ.

Đương nhiên, nơi này phổ thông là đối hắn mà nói, đối với người bình thường, loại này chiến quyết đã thập phần khủng bố.

“Ngươi!” Thiếu niên sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Vừa rồi hắn có thể không đem Tiêu Vũ nói coi là chuyện đáng kể, nhưng là bây giờ nhìn thấy Tiêu Vũ thực lực, hắn không thể không chăm chú suy nghĩ Tiêu Vũ nói.

Nếu như hắn từ chối quỳ xuống, Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ thật đứt rời hai tay của hắn.

“Vũ nhi, ngươi…… ngươi ngưng ra linh sông?” Bên cạnh Lâm Vũ Nhu, vào lúc này cũng là ngơ ngác thấy Tiêu Vũ.

Trong mắt của nàng tràn đầy phức tạp, thậm chí xông lên một tầng hơi nước.

“Mẫu thân, chờ ta thực lực mạnh đến đâu một vài, ta liền dẫn ngươi rời đi nơi này, không cho ngươi sẽ ở trong Lâm gia bị người bắt nạt!” Tiêu Vũ gật đầu, trực tiếp thừa nhận.

Lâm Vũ Nhu lại kích động như thế, để hắn cảm giác thấy hơi kỳ quái. Quá khứ Lâm Vũ Nhu luôn luôn trung học phong nhã, cử chỉ thong dong, vô luận gặp phải chuyện gì đều có thể bảo trì trấn định, có rất ít kích động thời điểm, nhưng lúc này trong mắt nàng kích động nhưng căn bản không che giấu nổi.

Chẳng lẽ, Lâm Vũ Nhu có chuyện gì gạt hắn?

“Tốt! Tốt!” Lâm Vũ Nhu gật đầu không ngừng, trong mắt nước mắt lặng yên lướt xuống, nàng thần tốc xoay người sang chỗ khác, dùng tay áo lau đi trong mắt nước mắt, sau một lát thì khôi phục thong dong.

Tiêu Vũ đặt ở trong mắt, càng thêm khẳng định, Lâm Vũ Nhu sẽ kích động như thế, khẳng định là có chuyện gạt hắn, có điều bây giờ không phải là hỏi dò thời điểm.

Hắn lại nhìn về phía một bên khoanh tay chưởng thiếu niên, nói: “Ngươi nghĩ được chưa, là muốn đứt rời hai tay, còn là hướng về mẫu thân ta nhận sai?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 7: Lâm Gia Thiên Nữ

Thiếu niên sắc mặt, vào lúc này trở nên hết sức khó coi.

Muốn hắn hướng về Lâm Vũ Nhu quỳ xuống nhận sai, hắn thật sự không cam lòng, Lâm Vũ Nhu đã bị chạy tới ở ngoài phủ, bàn về địa vị cao hơn hắn không đi nơi nào, dưới cái nhìn của hắn còn là người phụ nhân, trong lòng vô cùng không tình nguyện.

Nhưng nếu như không quỳ, theo Tiêu Vũ cái kia ánh mắt lạnh lùng có thể thấy được, Tiêu Vũ nói muốn gãy hai tay hắn, thì tuyệt đối thật dám làm!

“Không nghĩ tới ngươi lại ngưng ra linh sông!”

Đột nhiên, một cô thiếu nữ xuất hiện ở phía xa, hướng về nơi đây chậm rãi bước đi tới.

Thiếu nữ này nhìn qua có mười sáu mười bảy tuổi, nàng một bộ bích áo đơn, thân thể thon dài, có một tấm gương mặt tinh xảo. Lúc này, cô gái ánh mắt đang rơi vào Tiêu Vũ trên người, trong con ngươi lộ ra nói không nên lời vẻ phức tạp.

“Tuyết Hàm tiểu thư!” Một bên thiếu niên lộ ra nét mừng, vội vàng đi tới thiếu nữ này phía sau.

Hắn nhìn về phía thiếu nữ này trong ánh mắt, lộ ra tuyệt đối cung kính, đồng thời còn mang theo vài phần sùng bái.

Thế giới này, người mạnh là vua, cho dù là một giới nữ tử, chỉ cần có thực lực tuyệt đối, có thể để bất luận người nào vì đó thần phục.

Vị này Tuyết Hàm tiểu thư chính là Lâm gia bây giờ trẻ tuổi bên trong thiên tài xuất sắc nhất, trong cùng thế hệ không có bất cứ người nào khả năng tiếp được nàng một chiêu lực lượng.

Ngoài ra, nàng còn là gia chủ Lâm Vấn Thiên con gái, mặc dù bây giờ chỉ có mười bảy tuổi, nhưng ở Lâm gia đã là hết sức quan trọng nhân vật, chính là Lâm gia này xuất sắc nam nhi, thậm chí là trưởng bối nhân vật nhìn thấy nàng, đều phải khách khách khí khí với nàng.

Chỉ cần có nàng ở, coi như Tiêu Vũ có tông sư chiến quyết thì lại làm sao? Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, tất cả kỹ xảo đều là chuyện tiếu lâm!

“Ngươi có khỏe không? Thương thế thế nào rồi?” Lâm Tuyết Hàm đi tới Tiêu Vũ trước người, vẻ mặt tràn ngập phức tạp.

“Không có chuyện gì, làm phiền quan tâm.” Tiêu Vũ bình tĩnh nói, ngữ khí có vẻ có chút lạnh nhạt.

“Ngươi có trách ta hay không không có ngăn cản cha đuổi các ngươi đến nội phủ?” Lâm Tuyết Hàm cười đến có chút cay đắng.

“Không dám, không biết là Tuyết Hàm tiểu thư tiến lại, có gì phân phó?” Tiêu Vũ vẫn lạnh nhạt như cũ.

Lâm Tuyết Hàm vẻ mặt phức tạp hơn, Tiêu Vũ lời này ý tứ nàng làm sao không rõ? Bị chạy tới ở ngoài phủ, bây giờ Tiêu Vũ ở người nhà họ Lâm trong mắt rồi cùng người làm không có khác nhau, mà nàng tất là Lâm gia thiên nữ, Tiêu Vũ nói nghe tới như là đối với nàng cung kính, nhưng sao lại không phải đối với nàng một loại xa lánh?

“Trở về nói cho quản sự, ngày sau không được lại cho bọn hắn sắp xếp bất kỳ việc vặt vãnh.” Lâm Tuyết Hàm chỉ có thể quay đầu, nhìn phía bên cạnh thiếu niên.

“Nấc…… là!” Thiếu niên mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng đối với Lâm Tuyết Hàm nói không dám không nghe.

“Ngươi trở về đi.” Lâm Tuyết Hàm phất tay một cái, ý bảo thiếu niên rời đi.

Thiếu niên mặc dù đầy bụng nghi hoặc, Lâm Tuyết Hàm làm sao sẽ đối với Tiêu Vũ tốt như vậy? Có thể bằng thân phận của hắn căn bản không dám hỏi nhiều, chỉ có thể trước tiên rời đi nơi này.

“Đa tạ Tuyết Hàm tiểu thư, không biết là có cần hay không mẹ con chúng ta quỳ xuống tạ ơn?” Tiêu Vũ có chút châm chọc thấy Lâm Tuyết Hàm, không chút nào bởi vì bị miễn đi việc vặt vãnh mà cảm kích ý tứ.

“Tiêu Vũ, ta biết ngươi trách ta không có ngăn cản cha, thế nhưng ngươi đắc tội Vương gia thiếu gia, cha nếu không phải xử trí ngươi, Vương gia nhất định sẽ trách tội, có thể không cùng Vương gia thông gia liên quan đến Lâm gia chúng ta tiền đồ, vì gia tộc tiền đồ, ta chỉ có thể cam chịu cha quyết định!” Lâm Tuyết Hàm mang theo vài phần áy náy.

“Khà khà, ta biết, Tuyết Hàm tiểu thư ngươi muốn gả cho vị kia Vương gia thiếu gia, vừa vào nhà giàu có thân phận sẽ tăng mạnh, Lâm gia thực lực cũng sẽ tiến thêm một bước nữa, để Tuyết Hàm tiểu thư hạnh phúc cùng Lâm gia tiền đồ, hy sinh ta một họ khác người vừa đáng là gì?” Tiêu Vũ trong lời nói tràn đầy trào phúng.

Lâm gia muốn cùng Vương gia thông gia, thông gia đối tượng chính là trước mắt nàng vị này Lâm gia đại tiểu thư, từng hắn cũng cùng vị đại tiểu thư này thanh mai trúc mã, cùng lớn lên, cũng từng hai đứa nhỏ vô tư, thân mật vô gian.

Nhưng bây giờ, vị này Lâm gia đại tiểu thư để gả vào Lâm gia, cũng không tiếc trơ mắt thấy hắn bị Lâm Vấn Thiên hầu như đánh chết, mẹ con bọn hắn bị lá hỏi ông trời chạy tới ở ngoài phủ, nàng cũng không có mở miệng nói câu nào.

Dùng địa vị của nàng, nếu là mở miệng, rất dễ dàng có thể miễn đi việc này,

Nhưng nàng nhưng không có bất luận hành động gì, chỉ là vào lúc này tiến lại, thay thế bọn họ miễn đi giặt quần áo nấu cơm này việc vặt vãnh, còn có vài câu cái gọi là thăm hỏi.

“Tiêu Vũ, ngươi sai rồi, ta và cha làm tất cả những thứ này không hề chỉ là vì muốn cho ta gả vào Vương gia, cũng không phải bởi vì Vương gia thực lực, mà là để có thể làm cho ta tiến vào Vương Thành Vũ Viện!” Lâm Tuyết Hàm nói.

“Vương Thành Vũ Viện?” Tiêu Vũ nhíu mày.

Cái gọi là Vương Thành Vũ Viện, chính là chuyên môn dạy người tu luyện võ đạo học viện, ở vào trong vương thành.

Cự Thạch Thành chỉ có thể coi là một tòa thành nhỏ, mà vương thành, tất là thống trị mấy chục toà cùng Cự Thạch Thành cùng kích cỡ thành thị đại thành, thực lực xa không phải Cự Thạch Thành loại này thành nhỏ có thể so với.

Cự Thạch Thành bên trong bất kỳ gia tộc nào, nếu là có hậu bối có thể tiến vào Vương Thành Vũ Viện, ở Vương Thành Vũ Viện tranh chấp một vị trí, thực lực đều sẽ tăng lên rất nhiều, ít nhất ở trong thành, sẽ không có người còn dám dễ dàng trêu chọc.

“Sau ba tháng, Vương Thành Vũ Viện người sẽ tới, ở trong thành chọn lựa một vài thiên tư đến mọi người người trẻ tuổi, mang về võ viện, mà cái kia Vương gia thiếu gia có một ca ca ngay ở Vương Thành Vũ Viện bên trong, và vô cùng chịu đựng võ viện coi trọng.”

Lâm Tuyết Hàm tiếp tục nói: “Bằng vào ta thực lực hôm nay, ở sau ba tháng tất có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện, nhưng Vương Thành Vũ Viện bên trong đâu đâu cũng có thiên tài, Vương Phi ca ca khả năng ở trong võ viện cho ta nâng đỡ, đến lúc đó chỉ cần ta ở trong võ viện đứng vững gót chân, Lâm gia thực lực sẽ có một bay vọt về chất!”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ mới hiểu được Lâm gia vì sao phải như thế lấy lòng Vương gia, nguyên lai là vì tầng này nguyên nhân.

Quả thật tựa như Lâm Tuyết Hàm theo như lời, chỉ cần Lâm Tuyết Hàm tài năng ở Vương Thành Vũ Viện đặt chân, Lâm gia nói không chừng có thể nhảy một cái trở thành Cự Thạch Thành thứ tứ đại gia tộc!

Chỉ có điều, dựa vào cái gì để bọn họ lớn mạnh, muốn đem mẹ con bọn hắn xem là vật hy sinh?

“Ta và ngươi nói này, cũng không phải muốn khả năng cầu được sự tha thứ của ngươi, chỉ là hy vọng ngươi có thể hiểu được, đối với cha đối với các ngươi xử trí, ta cũng không cách nào thay đổi.” Lâm Tuyết Hàm lại một lần nữa mở miệng.

“Ha ha, ta đây thì chúc Tuyết Hàm tiểu thư ở sau ba tháng thuận lợi tiến vào Vương Thành Vũ Viện, nhất phi trùng thiên.” Tiêu Vũ lạnh lùng nở nụ cười, không nói thêm lời, mang theo Lâm Vũ Nhu xoay người trở về nhà.

Thấy Tiêu Vũ bóng lưng rời đi, Lâm Tuyết Hàm ánh mắt hết sức phức tạp.

Ngày xưa tất cả không hiểu ở hiện lên trong đầu, đạo này bóng lưng đã ở lúc còn tấm bé cùng nàng cùng nô đùa, đồng thời trưởng thành, thậm chí thân mật đến tuy hai mà một.

Mười tuổi năm đó, Lâm Tuyết Hàm cùng hết thảy Lâm gia thiếu niên giống nhau, bước lên con đường tu luyện, bắt đầu tu luyện. Thế nhưng vào lúc ấy, thiên tư của nàng hoàn toàn không xuất sắc, thậm chí coi là bình thường, tu luyện dù sao cũng hơn người khác chậm hơn không ít.

Cha Lâm Vấn Thiên đối với nàng tràn ngập thất vọng, thường xuyên lời nói lạnh nhạt, bên cạnh cái khác người của Lâm gia, cũng thỉnh thoảng đối với nàng chê cười.

Thẳng đến về sau, đồng dạng tuổi nhỏ Tiêu Vũ đột nhiên nói với nàng, trong đầu hắn thêm ra một chút kỳ quái đoạn ngắn, ở trong còn có một loại thần bí pháp môn tu luyện.

Tiêu Vũ đem loại kia pháp môn tu luyện dạy cho nàng, từ đó về sau, tu vi của nàng tiến triển cực nhanh, thần tốc vượt qua bên cạnh hết thảy cùng tuổi người, đưa bọn họ bỏ xa, rất nhanh sẽ thành gia tộc trên dưới người người coi trọng đối tượng, có bây giờ địa vị.

Chỉ có điều, chuyện này, chỉ có nàng và Tiêu Vũ hai người biết.

Theo hai người dần dần lớn lên, thực lực của nàng càng ngày càng mạnh, trong cùng thế hệ không có bất kỳ người nào khả năng tiếp được nàng một chiêu, từng cười nhạo nàng mọi người chỉ có thể ở phía sau của nàng ngước nhìn bóng lưng của nàng.

Mà Tiêu Vũ, tất là thủy chung liền một đạo linh sông đều ngưng tụ không ra, thành trong Lâm gia người người cười nhạo phế vật, người trong gia tộc đối với hắn cũng cũng càng ngày càng không ưa.

Quan hệ của hai người càng ngày càng xa, nàng thành Lâm gia chói mắt nhất thiên tài, mà Tiêu Vũ lại là cực kỳ phế vật vô dụng, còn là một họ khác.

“Mặc dù ngươi đã trợ giúp qua ta, thế nhưng thiên tư của ngươi thật sự quá kém, mặc dù bây giờ ngưng ra hai đạo linh sông, nhưng so với bạn cùng lứa tuổi đã rơi ở phía sau nhiều lắm!”

Lâm Tuyết Hàm thu hồi tâm tư, ánh mắt nhìn xa xa, hai mắt dần dần trở nên kiên định: “Chỉ cần ta có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện, bằng vào ta bây giờ thiên tư, nhất định có thể nhất phi trùng thiên, mà ngươi…… chung quy cùng ta chênh lệch quá lớn, để có thể ở trong võ viện đặt chân, ta chỉ có đưa ngươi hy sinh!”

Nàng trong ánh mắt phức tạp từ từ biến mất, sau đó xoay người đi xa, rất nhanh sẽ ở đây biến mất.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 8: Hung Hăng Vương Phi

“Mẫu thân, ta đi ra ngoài một chút!” Tiêu Vũ mang Lâm Vũ Nhu trở lại trong phòng, sau đó vừa rời đi Lâm gia.

Mặc dù hắn rất muốn hỏi Lâm Vũ Nhu hay không có việc ẩn giấu, nhưng bằng cảm giác hắn biết hơn nửa hỏi không ra kết quả, nếu như Lâm Vũ Nhu đồng ý nói, thì sẽ không dối hắn lâu như vậy, cho nên hắn cuối cùng vẫn là nhịn được.

“Sau ba tháng, Vương Thành Vũ Viện?” Tiêu Vũ hồi tưởng đến Lâm Tuyết Hàm đã nói, cảm giác chuyện này thật đúng là tràn đầy trào phúng.

Dùng trong đầu hắn này kiến thức, đừng nói một Vương Thành Vũ Viện, chính là mạnh mẽ gấp trăm lần thế lực, đưa cho hắn xách giày cũng cũng không xứng.

Lúc trước hắn chân thành chờ đợi, đang khôi phục đoạn ngắn trí nhớ thời điểm đem một loại mạnh mẽ pháp quyết dạy cho Lâm Tuyết Hàm, thành tựu nàng bây giờ thiên tư cùng thực lực, lại đổi lấy đối xử như vậy, Lâm Tuyết Hàm chỉ vì gả vào Vương gia, ở Vương Thành Vũ Viện bên trong đặt chân, thì hoàn toàn không để ý sống chết của hắn!

Tình người ấm lạnh, mặc dù kiếp trước sống quá mấy chục ngàn năm sớm nhìn thấu, thế nhưng Tiêu Vũ còn là cảm thấy vô cùng đau lòng.

“Sau ba tháng? Ha ha, hi vọng các ngươi đến lúc đó sẽ không bởi vì sự tình hôm nay mà hối hận!”

Thời gian ba tháng, đầy đủ để Tiêu Vũ thực lực tăng lên rất nhiều, cho đến lúc đó, Lâm gia là hưng là áo tang, nói không chừng cũng hắn một ý nghĩ sự tình.

Để tầm thường một mảnh Vương Thành Vũ Viện, Lâm gia lại từ bỏ hắn cái này cửu thiên chí tôn, không biết đến lúc đó, người nhà họ Lâm sẽ là cái gì tâm tình?

Đi tới trong thành, Tiêu Vũ lại một lần tiến nhập Thiên Minh Các bên trong.

“Xin chào, xin hỏi người có nhu cầu gì?”

Không thể không nói, Thiên Minh Các làm Cự Thạch Thành cường đại nhất một trong những cự đầu, người nơi này tư chất cực cao, Tiêu Vũ vừa vào trong đó, liền có bồi bàn mang theo lễ phép mỉm cười chủ động tiến lên.

“Ta là tới bán minh phù.” Tiêu Vũ đem lúc trước khắc xong minh phù lấy ra một viên, đưa cho người thị giả này.

Hắn muốn tiếp tục tu luyện, liền cần cái khác tài nguyên tới áp chế trong cơ thể hắc khí, đầu tiên muốn đem này minh phù đổi thành tinh thạch mới được.

“Tốt rồi, mời đem minh phù cho ta xem một chút.” Người thị giả kia tiếp nhận minh phù, đến Thiên Minh Các bán minh phù rất nhiều người, hắn cũng không nghĩ nhiều.

Chỉ có điều, làm tiếp nhận Tiêu Vũ minh phù, người thị giả này lông mày liền khóa lại, hắn ở Thiên Minh Các thời gian cũng không tính ngắn, nhưng căn bản không quen biết đây là cái gì phù.

“Xin hỏi, đây là cái gì phù?” Bồi bàn thái độ mặc dù lễ phép, nhưng cũng nhiều hơn vài phần hoài nghi.

“Đây là tụ lại linh phù, huy động sau khi, có thể khiến người ta dùng gấp mười lần tốc độ dẫn động sức mạnh đất trời.” Tiêu Vũ chỉ đành giải thích cho hắn.

Này tụ lại linh phù đồng dạng là đã thất truyền minh phù một trong, đặt ở bây giờ, khả năng nhận ra bùa này người tuyệt đối không nhiều, người thị giả này không nhận ra được, cũng không kỳ quái.

“Cái gì? Đây là thất truyền tụ lại linh phù?” Bồi bàn một chút mở to hai mắt.

Phù phân cửu phẩm, cửu phẩm lại có trên, bên trong, dưới tam phẩm khác biệt, nhất phẩm thấp nhất, cửu phẩm cao nhất.

Như lần trước Tần Vũ Huyên dẫn linh phù, mặc dù là thất truyền đồ vật, nhưng thuộc loại bên trong nhất phẩm minh phù, nhưng Tiêu Vũ tụ lại linh phù, lại là thuộc về trên nhất phẩm.

Mặc dù chỉ là nhất phẩm, nhưng một quả này minh phù giá trị, nhưng còn xa không phải phổ thông minh phù có thể so sánh.

Minh phù vì sao lại thất truyền? Cũng là bởi vì có chút minh phù rất khó khắc họa, và không phải người nào đều có thể khắc họa chiếm được, lâu dần loại này minh phù sẽ biến mất ở năm tháng trường hà bên trong.

Hơn nữa, mặc dù là nhất phẩm minh phù, nhưng loại này minh phù thân mình hiệu quả thì hết sức kinh người, thử nghĩ có thể khiến người ta tốc độ tu luyện tăng cao gấp mười lần, ai không muốn muốn?

Ngoài ra, loại này thất truyền minh phù còn có một cái càng lớn giá trị, đó chính là có thể khiến người ta nghiên cứu, thông qua loại này thất truyền minh phù, nói không chừng có thể đem những cái khác đã thất truyền minh phù cũng khắc họa đi ra.

Phải biết rằng minh phù chi đạo mặc dù phức tạp, nhưng đạo lý tương thông, loại này đã thất truyền minh phù, có to lớn giá trị nghiên cứu, chính là bây giờ mạnh mẽ minh phù sư, nhìn thấy loại này thất truyền minh phù đều sẽ thập phần mê tít mắt.

"Ồ? Ngươi này phế nhân bị đánh thành gần chết, lại nhanh như vậy thì khôi phục, còn chạy tới Thiên Minh Các!"

Bên cạnh truyền tới một âm thanh,

Tiêu Vũ cảm giác có chút quen thuộc, quay đầu nhìn lại, không khỏi lộ ra cười lạnh.

Người đến là tên gần giống như hắn tuổi thiếu niên, có cái mười bảy mười tám tuổi, người này mang trên mặt ngạo mạn vẻ mặt, khóe miệng tất là mang theo vài phần nụ cười giễu cợt.

Người này, Tiêu Vũ làm sao có khả năng không quen biết? Chính là cái kia Vương gia thiếu gia Vương Phi, hắn không ngờ rằng lại có thể ở cái địa phương này đụng với!

"Nghe nói Lâm gia đem ngươi chạy tới ở ngoài phủ, ha ha, Lâm thúc thúc đúng là biết làm việc, có điều ngươi lại còn có thể tùy ý chạy đến, xem ra quay đầu lại ta muốn cùng hắn nói một chút, để hắn đối với trong nhà người làm nhiều hơn dạy dỗ mới được." Vương Phi đi tới sau, cao cao tại thượng đối với Tiêu Vũ nói.

Hắn lời này đã có đối với Tiêu Vũ nói móc, cũng có cười nhạo, ý tứ nói đúng là Tiêu Vũ bây giờ chính là Tiêu gia một người làm, coi như hắn không phải người nhà họ Lâm, cũng có thể tùy ý sửa trị.

"Lâm gia? Người làm?" Nghe đến Vương Phi nói, bên cạnh bồi bàn cau mày.

Lâm gia ở trong thành chỉ có thể coi là một gia tộc nhị lưu, cùng 3 đại tộc đều không so được, chớ nói chi là cùng Thiên Minh Các loại này đầu sỏ tương đề tịnh luận.

Nếu như Tiêu Vũ thực sự là trong Lâm gia một người làm, vậy hắn đem ra minh phù có phải là thật, đã đáng giá hoài nghi.

Một gia tộc nhị lưu người làm khả năng bắt lại đạt được loại này thất truyền đã lâu quý giá minh phù?

Ở bình thường, cầm một vài hiếm thấy minh phù đến Thiên Minh Các giả danh lừa bịp người cũng không phải là không có, mặc dù bị vạch trần sau thường thường kết cục thê thảm, nhưng để tinh thạch, vẫn còn có chút người sẽ bí quá hóa liều.

“Vị tiểu huynh đệ này, người này chính là trong Lâm gia một người làm, hơn nữa còn là một liền tu vi đều không có phế vật, như vậy người làm sao có thể bắt lại đạt được minh phù, hơn nữa còn là thất truyền? Ngươi cần cẩn thận, không muốn mắc mưu mới tốt, nếu không bên trên trách tội…… ha ha……”

Vương Phi rõ ràng là vừa rồi ở bên cạnh thấy được chuyện đã xảy ra, quay người thị giả kia cười ha hả mở miệng.

Mặc dù hắn cũng không biết Tiêu Vũ nơi nào đến minh phù, nhưng muốn nói Tiêu Vũ có thể lấy ra đã thất truyền minh phù, hắn tuyệt đối không tin!

Quả nhiên, bồi bàn một chút lộ vẻ do dự.

Nếu như mua đến giả phù, hậu quả nhưng rất nghiêm trọng, thứ này cũng ngang với từ nện Thiên Minh Các bảng hiệu, làm minh phù chuyện làm ăn thậm chí ngay cả giả minh phù đều không nhìn ra, nhất định sẽ bị hư hỏng danh tiếng!

Bởi vậy bình thường nếu là mua đến giả phù, qua tay mua vào mọi người sẽ phải chịu nghiêm trị.

“Ha ha, thật buồn cười, thật hay giả kiểm nghiệm một chút chẳng phải sẽ biết, Thiên Minh Các có phải liền minh phù thật giả đều kiểm nghiệm không ra gì?”

Tiêu Vũ còn chưa nói, bên cạnh lại truyền tới một thanh âm khác. Chỉ thấy một bụ bẫm thiếu niên theo một bên đi tới, phía sau cũng cùng Vương Phi giống nhau mang theo vài tên người làm.

Nhìn thấy cái này lớn thiếu niên, Vương Phi sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, lộ ra vài phần khó chịu, nói: “Diệp Văn Hiên, ngươi có ý gì?”

“Không có ý gì, chỉ là nói thật, này minh phù thật hay giả, Thiên Minh Các chẳng lẽ mình kiểm nghiệm không dứt? Muốn ngươi một người ngoài ở đây léo nha léo nhéo?” Diệp Văn Hiên một thân lớn thịt, gương mặt tròn vo, mang theo một loại vẻ khinh thường.

Tiêu Vũ đã nhìn ra, cái này Diệp Văn Hiên tựa hồ bối cảnh không kém gì Vương Phi, nếu không cũng không dám cùng Vương Phi như thế hò hét.

Hai người kia rõ ràng nhận thức, hơn nữa tựa hồ không quá đúng đường, này Diệp Văn Hiên chỉ là cố ý nhằm vào Vương Phi, cũng không phải để giúp hắn.

“Ngươi đã cho rằng này minh phù là thật, cái kia liền đến đánh cược một lần, như thế nào, có dám hay không?” Vương Phi đem mặt giương lên, cười lạnh nói.

Hắn làm sao cũng không tin Tiêu Vũ có thể lấy ra thất truyền minh phù, cảm thấy quá nửa là giả.

“Cái này……” Diệp Văn Hiên một chút do dự.

Hắn và Vương Phi hướng về đến xem đối phương không vừa mắt, lần này nói như vậy cũng là cố ý cùng Vương Phi làm trái lại, trên thực tế hắn cũng có chút hoài nghi Tiêu Vũ đem ra minh phù là giả.

Dù sao, một Lâm gia người làm, có thể lấy ra loại này minh phù độ khả thi thật không lớn.

Ngay ở Diệp Văn Hiên muốn tìm cớ cự tuyệt trong khi, đột nhiên nhìn thấy Tiêu Vũ ở bên cạnh thập phần bình tĩnh dáng vẻ, hắn cũng không biết ở đâu ra tin tưởng, quyết tâm liều mạng, nói: “Tốt, cá thì cá, ngươi nói đánh cuộc gì?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 9: Ngươi Là Thứ Gì?

Nghe đến Diệp Văn Hiên đáp ứng, Vương Phi trong lòng âm thầm xem thường, dưới cái nhìn của hắn đây là tất thắng đánh cuộc, nói: “Đã muốn cược, thì đánh bạc lớn một chút, người nào thua thì thua một vạn tinh thạch, mặt khác còn muốn từ nơi này cút ra ngoài, đỡ phải bổn thiếu gia nhìn thấy ngươi phiền lòng. Thế nào, có dám hay không?”

Diệp Văn Hiên vốn còn muốn đánh cược một phen, có thể 1 nghe đến phía sau cái điều kiện này, vừa là lại do dự.

Một vạn tinh thạch không tính là gì, quan trọng chính là đã bị thua muốn từ nơi này cút ra ngoài, đến lúc đó người này đã có thể ném đi được rồi.

Hơn nữa, hắn đối với Tiêu Vũ thật sự là không có chút tự tin nào, trong lúc nhất thời sắc mặt đỏ bừng lên, nửa ngày nói không ra lời, tiến cũng không được thối cũng không xong.

“Hắc, nguyên lai chỉ là nói chuyện lớn tiếng, thật muốn đánh cuộc thì không dám, vậy cũng chớ tại đây gọi bậy!” Vương Phi nhìn thấy Diệp Văn Hiên lùi bước, không khách khí chút nào chế nhạo, hiển lộ hết đắc ý.

Diệp Văn Hiên tức giận đến đỏ mặt tía tai, có thể thật đúng là không dám đứng ra đánh bạc.

“Tiểu huynh đệ, ta khuyên ngươi, dạng này người hay là sớm một chút đem đuổi hắn ra ngoài cho thỏa đáng, dù sao chỉ là trong Lâm gia một người làm, đi tới nơi này cũng mua không nổi minh phù, còn nghĩ giả danh lừa bịp, thật sự không nên tiếp đãi!” Vương Phi không tiếp tục để ý Diệp Văn Hiên, liếc mắt nhìn về phía Tiêu Vũ, lại quay Thiên Minh Các bồi bàn mở miệng.

“Vị huynh đài này, xin mời!” Bồi bàn cũng không có quá nhiều do dự, kéo xuống gương mặt liền phải đem Tiêu Vũ trực tiếp đuổi ra ngoài.

Đối với loại này gan dạ cầm giả trên bùa Thiên Minh Các đi lừa gạt người, bọn họ những thị giả này phi thường căm ghét, bởi vì một khi mua đến giả phù, đều sẽ là bọn hắn gánh tội thay.

Mặc dù xua đuổi khách không phải chuyện tốt đẹp gì, nhưng dạng này người không nằm trong số này, nếu là chọc giận Thiên Minh Các, ném đi đó là khinh, bình thường đều là trực tiếp đánh cho tàn phế!

“Ngươi nhất định phải đuổi ta đi ra ngoài? Không hối hận?” Tiêu Vũ chân mày hơi nhíu lại.

Hắn minh phù thật giả chính hắn rõ ràng, nếu để cho Thiên Minh Các người biết bởi vì này một gã bồi bàn bỏ lỡ thất truyền minh phù, có thể khẳng định người thị giả này kết cục nhất định sẽ rất thê thảm!

“Không có cái gì có thể hối hận, xin ngươi rời đi!” Bồi bàn đã mất đi kiên nhẫn, trầm mặt.

“Ha ha, ngươi có phải liền tiếng người đều nghe không hiểu? Người ta cho ngươi cuộn!” Vương Phi ở một bên có chút ít giễu cợt mở miệng.

“Lão Tứ, xảy ra chuyện gì?”

Bên này tụ tập mấy nhóm người, rất dễ dàng đưa tới những người khác chú ý, một người khác bồi bàn đi tới đây, hướng về đầu tiên bồi bàn hỏi dò tình huống.

Khi thấy Tiêu Vũ, người thị giả này vẻ mặt nhất thời kích động lên, nói chuyện đều có chút nói lắp, tiến lên phía trước nói: “Ngài là…… lần trước đến mua phù phôi vị kia tuổi trẻ đại nhân?”

Tình huống thế nào, tuổi trẻ đại nhân?

Nghe nói như thế, có hai người trong lòng đồng thời nhảy một cái, một người trong đó chính là đuổi đi Tiêu Vũ bồi bàn, một người khác chính là Vương Phi, trong lòng hai người đều dự cảm được không ổn.

“Ngươi là?” Tiêu Vũ mình cũng có chút kỳ quái, nhìn kỹ mới nhận ra người thị giả này khi hắn lần trước đến thời điểm thấy qua, lúc đó Tần Vũ Huyên đang định đem thất bại dẫn linh phù bán cho người này.

Nhưng này người vì sao phải gọi hắn tuổi trẻ đại nhân?

“Thực sự là người?” Người thị giả này kích động không thôi.

Lần trước hắn ở bên cạnh, nhưng đều nghe được Các chủ đại nhân lớn nguyên hồng cùng Tần Vũ Huyên đối thoại, theo những câu nói kia bên trong không khó nghe ra, Các chủ đại nhân thật giống như đối với người trẻ tuổi này tựa hồ phi thường để bụng.

“Mời ngài ở đây chờ, ta đi thông báo Tần tiểu thư!” Người thị giả này sau khi nói xong, nhanh chóng chạy ra, lưu lại mờ mịt một đám người.

Tại chỗ một đám người hoàn toàn không làm rõ được tình huống, ban đầu muốn đuổi đi Tiêu Vũ bồi bàn lúc này đuổi theo cũng không phải, không đuổi theo cũng không phải, lâm vào làm khó dễ bên trong.

Còn Vương Phi, trong lòng mặc dù có một loại cực kỳ dự cảm không tốt, nhưng cũng tưởng xem kết quả một chút là tình huống thế nào, cũng chờ ở chỗ này không hề rời đi.

“Ở trong đó? Hắn ở đâu?”

Chốc lát sau, rời đi bồi bàn đi mà quay lại, và còn mang theo một gã tuổi trẻ tịnh lệ cô gái cùng trở về, chính là Tần Vũ Huyên.

“Thật là ngươi?” Nhìn thấy Tiêu Vũ, Tần Vũ Huyên lập tức bước nhanh đi lên phía trước,

Tinh xảo trên dung nhan mang theo hưng phấn nụ cười.

“Tại sao là ngươi?” Tiêu Vũ còn tưởng rằng người thị giả kia muốn đi mang người nào, không ngờ rằng đem tên thiếu nữ này mang đến.

Theo Tần Vũ Huyên vẻ mặt không khó coi đến, nói vậy nàng trước khi đã theo Tiêu Vũ dạy phương pháp khắc họa qua dẫn linh phù, còn có thể thành công hay không, Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết.

Có hắn chỉ điểm, chỉ cần thiếu nữ này không phải là đối minh phù một chữ cũng không biết, cái kia dẫn linh phù thì tuyệt đối có thể khắc họa thành công.

“Cô gái này là ai? Làm sao lại theo Thiên Minh Các bồi bàn tiến lại?” Vương Phi ở một bên đánh giá Tần Vũ Huyên.

Thấy Tần Vũ Huyên cái kia gần như hoàn mỹ gương mặt, khí chất càng còn muốn ở Lâm Tuyết Hàm bên trên, Vương Phi sắc mặt thì có chút khó coi.

Dạng này nữ tử lại tại cùng Tiêu Vũ thân mật trò chuyện, không hề liếc mắt nhìn hắn một chút, để trong lòng hắn có chút khó chịu, có phải hắn còn không bằng Tiêu Vũ một Lâm gia người làm?

Tên kia muốn đuổi Tiêu Vũ rời đi bồi bàn cũng là thấp thỏm trong lòng, kéo qua một cái khác bồi bàn nhỏ giọng hỏi dò cô gái này thân phận.

“Các chủ đại nhân đệ tử?” Tìm được Tần Vũ Huyên thân phận, người thị giả này dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa té ngã.

Nhìn Tần Vũ Huyên thái độ này, cùng Tiêu Vũ rõ ràng nhận thức, mà hắn vừa rồi lại muốn đuổi theo Tiêu Vũ đi, nếu Tần Vũ Huyên nổi giận, hậu quả này hắn một bồi bàn như thế nào thừa nhận được?

Trong nháy mắt, người thị giả này trên người liền bốc lên chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, sợ hãi không ngớt.

“Ngươi đến rất đúng lúc, sư phụ ta đang muốn gặp ngươi.” Tần Vũ Huyên giống như một hưng phấn hài tử, không thấy bên cạnh tất cả mọi người, mặt mày hớn hở đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi biết không? Ngày hôm qua ta sau khi trở về, dùng ngươi dạy phương pháp, thật khắc họa thành công!”

Tiêu Vũ đối với kết quả này không ngạc nhiên chút nào, có điều lại là nghi hoặc, Tần Vũ Huyên sư phụ là ai?

“Ngươi nhanh đi theo ta, vừa vặn sư phụ ta đã ở trong các, hắn vẫn luôn muốn gặp ngươi!” Tần Vũ Huyên không nói lời gì, lôi kéo Tiêu Vũ liền muốn đi ở giữa đi đến.

Nàng thật sự quá mức hưng phấn, không ngờ rằng lại còn khả năng mới gặp lại Tiêu Vũ.

Đối với Tiêu Vũ, nàng có chứa nhiều lắm hiếu kỳ, cái tuổi này so với nàng không lớn hơn mấy tuổi người, lại hiểu được khắc họa liền sư phụ hắn cùng đại trưởng lão đều bó tay toàn tập dẫn linh phù, hắn rốt cuộc là lai lịch gì?

“Chờ một chút.” Tiêu Vũ đứng lại, nói: “Bây giờ e sợ không được, Thiên Minh Các người không quá hoan nghênh ta, muốn đuổi ta rời đi.”

Liên tưởng đến Tần Vũ Huyên là theo chân người thị giả kia tiến lại, Tiêu Vũ suy đoán nàng có thể là Thiên Minh Các người, nói thế cũng là một loại thăm dò.

“Xảy ra chuyện gì?” Tần Vũ Huyên mặt cười một chút thì chìm xuống dưới, nhìn về phía bên cạnh hai gã bồi bàn.

Nếu như không có Tiêu Vũ, nàng căn bản khắc họa không ra dẫn linh phù, kể cả sư phụ nàng đều đối với Tiêu Vũ thập phần coi trọng, lại có thể có người muốn đuổi Tiêu Vũ đi?

“Cái này……” tên kia muốn đuổi đi Tiêu Vũ bồi bàn thấy vậy, chỉ có thể kiên trì đi ra giải thích, “lúc trước là vị công tử này nói người này là lường gạt, cho nên nhỏ nhân tài muốn xin hắn rời đi……”

“Tên lừa đảo? Người ta nói hắn là tên lừa đảo ngươi liền tin?” Tần Vũ Huyên vừa nghe người thị giả này lại muốn đem Tiêu Vũ đuổi đi, lập tức giận dữ, lạnh lùng nói: “Lúc nào chúng ta Thiên Minh Các mọi người muốn nghe một người ngoài bảo?”

“Vâng, là! Tiểu nhân biết sai!” Người thị giả kia phù phù một tiếng trực tiếp quỳ xuống, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, tràn đầy sợ hãi.

Dùng Tần Vũ Huyên thân phận, tại đây Thiên Minh Các bên trong vô luận xử trí như thế nào hắn, hắn đều tuyệt đối không chạy khỏi.

“Ngươi vừa là cái gì?” Tần vũ tiên lúc này tức giận không thôi, vừa nhìn về phía một bên Vương Phi.

Nàng để dẫn linh phù thật sự hao phí quá nhiều tâm thần, nếu như không có Tiêu Vũ, nàng căn bản khắc họa không ra, đối với Tiêu Vũ trong lòng nàng mang theo vài phần cảm kích.

Ở thành công khắc họa đến dẫn linh phù thời điểm, nàng thì rất mãnh liệt hy vọng có thể mới gặp lại Tiêu Vũ, bức thiết muốn biết Tiêu Vũ rốt cuộc có thế nào minh phù thực lực, thậm chí ngay cả thất truyền dẫn linh phù đều có thể dễ dàng dạy hắn khắc họa.

Nhưng này Vương Phi một người ngoài, lại chạy đến Thiên Minh Các để Thiên Minh Các bồi bàn đem Tiêu Vũ đuổi đi! Nếu quả thật đem Tiêu Vũ đuổi đi, nàng có thể khẳng định sẽ cùng Tiêu Vũ bỏ qua, sau đó nói không chừng đều không có cơ hội gặp lại, nàng có thể nào không giận?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 10: Ném Đi

"Ta đường đường Vương gia thiếu gia, ngươi dám dùng loại này giọng nói chuyện với ta?" Vương Phi trong lòng cũng nín giận trong bụng khí, nghe đến Tần Vũ Huyên nói trên mặt lộ ra vài phần vẻ giận dữ.

Dưới cái nhìn của hắn Tần Vũ Huyên trẻ tuổi như vậy, hơn nửa không phải Thiên Minh Các người, bởi vì minh phù sư bình thường đều tương đối lớn tuổi.

Nghĩ hắn Vương gia cũng là trong thành một trong ba gia tộc lớn, thân là Vương gia thiếu gia, người bình thường ai dám trêu hắn? Bây giờ một cô gái bất cứ dùng tư thế này nói chuyện với hắn, hắn đương nhiên cũng là nổi nóng!

"Vương gia? Các ngươi Vương gia thật tài tình a, lại đều dám chạy đến Thiên Minh Các đến quản nơi này sự tình!" Tần Vũ Huyên khuôn mặt nhỏ phát lạnh.

Thân là Thiên Minh Các Các chủ đệ tử, nàng có tuyệt đối vốn liếng không đem Vương gia để ở trong mắt.

"Ta chỉ là cứ nói thật mà thôi, tiểu tử này chính là trong Lâm gia một người làm, hắn khả năng hiểu minh phù? Quả thực là chuyện tiếu lâm!" Vương Phi cười nhạo.

Hắn có đầy bụng lửa giận, vốn chỉ là nhìn thấy Tiêu Vũ, muốn tiến lên dạy dỗ một chút cái này dám đắc tội hắn tiểu tử, nhưng không nghĩ qua đầu tiên là đi ra cái Diệp Văn Hiên, bây giờ vừa chạy ra một cái như vậy so với hắn còn hung hăng cô gái, hoàn toàn không để hắn vào trong mắt.

“Hắn không hiểu minh phù?” Tần Vũ Huyên cười đến càng thêm lạnh như băng.

Không hiểu minh phù có thể dạy hắn khắc họa đến dẫn linh phù? Không thể minh phù có thể làm cho sư phụ hắn đều thời khắc muốn gặp mặt một lần? Dẫn linh phù liền sư phụ hắn đều khắc họa không ra, nếu như Tiêu Vũ đều không hiểu minh phù, nàng kia cùng sư phụ nàng tính là gì?

“Ta không can thiệp tới ngươi là thứ gì, nơi này là Thiên Minh Các, các ngươi Vương gia tay mọc lại, cũng không đưa tới này đến, chuyện nơi đây còn chưa tới phiên các ngươi quản!” Tần Vũ Huyên thật sự là tức điên, tức giận quát lên: “Người đâu, đem người này cho ta ném đi!”

Vừa nghe nói thế, Vương Phi sắc mặt rốt cục đại biến. Lúc trước mặc dù có điều suy đoán, nhưng hắn vẫn ôm một loại tâm lý cầu may, cảm thấy Tần Vũ Huyên chưa chắc đã là Thiên Minh Các người.

Nhưng bây giờ đã Tần Vũ Huyên có thể để đến động Thiên Minh Các người, đó chỉ có thể nói nàng tuyệt đối là Thiên Minh Các, hơn nữa địa vị phỏng chừng còn không thấp!

Tiếng nói vừa dứt, rất nhanh liền có vài tên trên người trang phục nam tử tiến lên, đem Vương Phi vây quanh ở trong đó.

Dùng Thiên Minh Các ở Cự Thạch Thành địa vị, tự nhiên có tuyệt đối võ lực để bảo vệ địa vị của mình, mấy người này càng bình thường phụ trách xua đuổi gây sự người công tác, một thân thực lực đều rất là cường hãn.

“Các ngươi…… các ngươi không thể như vậy, ta là Vương gia thiếu gia, ta là Thiên Minh Các khách, các ngươi không thể đối xử với ta như thế!” Vương Phi lúc này rốt cục có chút hốt hoảng.

Thiên Minh Các là địa phương nào? Nói muốn đem hắn ném đi, thì tuyệt đối sẽ không đem hắn khiêng đi ra, hắn Vương gia mạnh trở lại, nhưng ở Cự Thạch Thành bên trong, cũng không có thực lực và Thiên Minh Các hò hét.

“Người này đắc tội chúng ta Thiên Minh Các khách quý, vừa xúi giục chúng ta trong các bồi bàn phạm sai lầm, đưa hắn cho ta ném đi, từ nay về sau không được lại vào ta Thiên Minh Các một bước!”

Tần Vũ Huyên mặc dù tuổi còn trẻ, mà là một thanh xuân tịnh lệ cô gái, nhưng khởi xướng cái này làm đến không chút nào hàm hồ, có vẻ uy phong lẫm lẫm.

“Thiên Minh Các khách quý? Làm sao có khả năng? Cái này phế nhân thế nào lại là Thiên Minh Các khách quý? Hắn bất quá chỉ là tầm thường một Lâm gia người làm!”

Vương Phi đến tận đây mặt xám như tro tàn, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt càng tràn ngập khiếp sợ.

Cái này trước đó không lâu còn bởi vì đắc tội hắn bị Lâm gia đánh cho gần chết phế vật, làm sao lại thành Thiên Minh Các khách quý? Nếu như Tiêu Vũ có thân phận như vậy, Lâm gia trước khi còn làm sao có khả năng đối với hắn như vậy?

Hơn nữa, Tần Vũ Huyên khả năng dưới mệnh lệnh như vậy, để hắn sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục bước vào Thiên Minh Các một bước, cũng nói Tần Vũ Huyên thân phận rất không bình thường, bực này mệnh lệnh người bình thường căn bản không dám dưới, cũng không có tư cách.

Tên thiếu nữ này rốt cuộc là ai, ở Thiên Minh Các rốt cuộc có bao nhiêu cao địa vị? Hắn rốt cuộc đắc tội rồi người thế nào? Vương Phi càng là tiếp tục nghĩ, trong lòng thì càng sợ hãi.

Chuyện kế tiếp đơn giản, vài tên Thiên Minh Các vũ nhân động thủ, nghiêm ngặt chấp hành Tần Vũ Huyên mệnh lệnh, thật đem Vương Phi như xả rác giống nhau ném ra cửa.

Phải biết rằng Thiên Minh Các trước cửa mỗi ngày không biết có bao nhiêu người ra vào, trong đó cũng không ít là xuất thân trong thành thế gia,

Vương Phi thân là Vương gia thiếu gia, có không ít người nhận thức, mặc dù không dám đắc tội Vương gia, nhưng không ít người đều ở phía xa chỉ chỉ chỏ chỏ, khe khẽ bàn luận.

“Ha ha, Vương Phi, ngươi cái tư thế này rất tốt, chiếm được chó gặm phân thần vận, lợi hại, lợi hại! Tin tưởng qua hôm nay, trong thành mọi người sẽ biết ngươi Vương đại thiếu gia càng học xong bực này thần kỹ!”

Diệp Văn Hiên vào lúc này tự nhiên là theo tới, nhìn thấy Vương Phi bị ném xuống đất bộ dáng chật vật, hắn ở bên cạnh rất không tử tế lớn tiếng cười nhạo, trên mặt quả thực mở cờ trong bụng.

“Dỗ!”

Vừa nghe Diệp Văn Hiên lời này, bên cạnh vốn đang thật không dám cười đoàn người cũng lại nhịn không được, bạo phát ra to lớn tiếng cười.

Này Diệp Văn Hiên nói chuyện thật sự quá thất đức!

“Thiếu gia, ngươi không sao chứ?” Vương gia người làm thần tốc tiến lên, đem trên mặt đất Vương Phi đỡ lên.

“Cút!” Vương Phi sắc mặt âm trầm vô cùng.

Hắn hung ác trợn mắt nhìn Diệp Văn Hiên một chút, nhưng nhưng cái gì phản bác cũng không nói được.

Cảm thụ được chung quanh các loại ánh mắt khác thường, có cười nhạo, có trêu tức, Vương Phi sắc mặt hầu như khả năng chảy ra máu.

“Tiêu Vũ!” Hắn không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

Có lần này sự tình, hắn cái này Vương gia thiếu gia bị ném ra Thiên Minh Các sự tình nhất định chẳng mấy chốc sẽ truyền ra, đến lúc đó trong thành các đại gia tộc cùng thế hệ đều sẽ biết chuyện này.

Bị người ném ra cửa, dạng này sự tình, tất sẽ trở thành hắn miệng người bên trong trò cười.

Hơn nữa, xảy ra chuyện như vậy, ngoại trừ chính hắn, kể cả bọn họ Vương gia bộ mặt cũng sẽ nhận một vài ảnh hưởng, nói không chừng hắn sau khi trở về còn muốn bởi vậy đã bị gia tộc trừng phạt, bởi vì Thiên Minh Các nhưng liền Vương gia cũng không dám tùy tiện trêu chọc tồn tại.

Vương Phi đem tất cả những thứ này nguyên nhân đều quy kết tới Tiêu Vũ trên thân, lúc này hắn đã không muốn suy nghĩ Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các rốt cuộc là quan hệ như thế nào, hắn nghĩ tới chỉ có Tiêu Vũ để hắn chịu đựng này nhục lớn, tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha Tiêu Vũ!

Không bằng suy nghĩ nhiều, người chung quanh càng tụ càng nhiều, Vương Phi âm gương mặt mang theo nhà mình người làm thần tốc rời khỏi nơi này, thậm chí kể cả ở nơi đó lớn tiếng châm chọc Diệp Văn Hiên đều không dám để ý tới.

“Vương đại thiếu gia, đi nhanh như vậy? Ngươi vừa rồi chiêu kia cẩu gặm nhấm thật sự lợi hại a, làm sao không ở lại dạy dỗ đoàn người, như thế nào mới có thể luyện thành bực này thần kỹ?”

Diệp Văn Hiên mỏ không phải bình thường tốn, nhìn thấy Vương Phi rời đi còn ở mặt sau lớn tiếng kêu la.

Vương Phi bóng người tức giận đến phát run, nhưng dưới chân lại nửa bước cũng không dám ngừng, lại không dám quay đầu lại cùng Diệp Văn Hiên cãi nhau, cũng như chạy trốn rời đi.

“Mẹ nó, nhìn thấy cháu trai này ăn thiệt thòi lớn như thế, trong lòng cảm giác thật đúng là thoải mái!” Diệp Văn Hiên tâm tình thật tốt.

Nghĩ đến Tiêu Vũ, hắn trong chớp mắt đối với cái này chưa từng gặp người có rất lớn hảo cảm, đặc biệt là Tiêu Vũ lại có thể làm cho Thiên Minh Các vì hắn làm ra động tác này, hắn không khỏi suy đoán, Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các rốt cuộc là quan hệ như thế nào?

Thiên Minh Các trước cửa một màn, Tiêu Vũ cũng không có nhìn, hắn đối với cái này không có hứng thú quá lớn.

Tần Vũ Huyên lại làm đến một bước này, trực tiếp đem Vương Phi ném ra cửa, phải biết rằng Vương Phi tốt xấu là Vương gia người, Thiên Minh Các mặc dù không sợ, nhưng bình thường cũng không nguyện ý dễ dàng trở mặt.

Để điểm này, Tiêu Vũ tiếp nhận rồi Tần Vũ Huyên mời, cùng nàng đồng thời thấy nàng vị sư phụ kia, ngược lại hắn lần này tới Thiên Minh Các vốn là muốn nói một ít chuyện.

Còn tên kia muốn đuổi hắn rời đi bồi bàn, khi hắn ý bảo dưới không có đã bị làm khó dễ, dù sao chỉ là một bồi bàn, Tiêu Vũ cũng không muốn cùng hắn quá nhiều tính toán.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 11: Chỉ Điểm Giang Viễn Hồng

“Sư phụ, ta đem dạy ta khắc họa dẫn linh phù người mang đến!” Đi tới một gian an tĩnh biệt viện, Tần Vũ Huyên như là tranh công giống nhau chạy đến Giang Viễn Hồng trước người.

Tiêu Vũ ở bên thấy, chỉ cảm thấy đây chính là một hoạt bát cô gái, nhưng vừa rồi xử trí Vương Phi lúc lại là sắc bén quyết đoán, tựa như biến thành người khác giống nhau.

Lại nhìn Tần Vũ Huyên trong miệng sư phụ, thoạt nhìn ước chừng có 4 mười mấy tuổi, trên người lộ ra một luồng nho nhã khí độ, ánh mắt thâm thúy, hiển lộ hết trầm ổn.

“Hả? Đây là dạy ngươi khắc họa dẫn linh phù thiếu niên?” Giang Viễn Hồng ánh mắt sáng lên, rơi vào Tiêu Vũ trên người.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, mặc dù lúc trước liền biết chỉ điểm Tần Vũ Huyên chính là người trẻ tuổi, nhưng khi thấy Tiêu Vũ, so với hắn trong tưởng tượng còn muốn tuổi trẻ, nhìn qua cũng là mười bảy mười tám tuổi.

“Không biết tiểu hữu xưng hô như thế nào?” Giang Viễn Hồng cũng không vì địa vị của mình mà cao cao tại thượng, ngược lại lúc nói chuyện làm cho người ta một loại cảm giác ôn hòa.

“Ta gọi là Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ như thực chất đáp, theo vừa mới cùng Tần Vũ Huyên trong lúc nói chuyện với nhau, hắn đã biết Tần Vũ Huyên sư phụ chính là Thiên Minh Các Các chủ.

“Ha ha, tiêu tiểu hữu, mời ngồi!” Giang Viễn Hồng vô cùng rộng lượng mời mọc Tiêu Vũ qua một bên bàn đá ngồi xuống.

Tiêu Vũ cũng không khách khí, đại mã kim đao ngồi ở Giang Viễn Hồng đối diện.

Nhìn thấy Tiêu Vũ cử động, Giang Viễn Hồng âm thầm gật đầu.

Dùng hắn thân phận và địa vị, đừng nói một người trẻ tuổi, chính là trong thành này trong mắt người khác đại nhân vật, thấy hắn cũng ít nhiều có này câu nệ, nhưng người trẻ tuổi trước mắt này lại trấn định thong dong, không có một chút nào khiếp ý, ánh mắt cũng thập phần bình tĩnh, tựa hồ chỉ coi hắn làm cái người bình thường đối xử.

Nếu như là bình thường người trẻ tuổi, hắn có lẽ sẽ cảm thấy có chút tự kiêu, nhưng nếu như là thật là có bản lĩnh người, loại trấn định này là một loại sự can đảm cùng tự tin thể hiện.

“Lúc trước nghe vũ huyên nói tới tiểu hữu chỉ điểm, thành công khắc họa ra dẫn linh phù, nhìn dáng dấp tiểu hữu cũng là ta Phù đạo người trong, không biết tiểu hữu sư tòng nơi nào?” Giang Viễn Hồng là thật hiếu kỳ, muốn ra sao minh phù sư, mới có thể nuôi dưỡng được còn trẻ như vậy, có thể khắc họa đến dẫn linh phù người?

“Sư môn? Nếu muốn nói nói, chính là không có lưu không có phái.” Tiêu Vũ thoáng suy tư, sau đó nói.

Đời trước của hắn từ một nho nhỏ người phàm tu được chí tôn vị trí, dựa vào đều là cố gắng của mình, mặc dù cũng từng từng chiếm được rất nhiều tiền nhân chỉ điểm, nhưng muốn nói sư môn, thật đúng là không có.

Khẽ nhíu mày, Giang Viễn Hồng lộ ra vài phần không thích. Hắn cảm giác Tiêu Vũ hơn nửa thì không muốn tiết lộ, thế nhưng loại này tự xưng không môn không phái người, theo trình độ nào đó tới nói là đối với mình sư môn bất kính.

Nếu có truyền thừa lại nói không có, có phải nói ra sư môn có nhục cho ngươi? Cho nên bình thường nếu như không muốn tiết lộ sư môn, người bình thường thường thường đều là mịt mờ biểu đạt bất tiện tiết lộ, mà sẽ không nói không môn không phái.

Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, nhưng có bực này minh phù thực lực, muốn nói hắn không có sư thừa, Giang Viễn Hồng tuyệt không tin tưởng.

“Đã không môn không phái, xin hỏi tiểu hữu là như thế nào bước lên Phù đạo? Thì lại làm sao hiểu được khắc họa dẫn linh phù phương pháp?” Giang Viễn Hồng ngữ khí thoáng trở nên có chút lãnh đạm.

“Phù chi nhất đạo, mặc dù cao thâm, nhưng đều không phải là không dấu tích có thể chui, ta cũng chẳng qua là để tâm nghiên cứu thôi!” Tiêu Vũ lời này cũng là sự thật, đời trước của hắn không biết là bỏ ra bao nhiêu nỗ lực, mới cuối cùng ở minh phù chi đạo lấy được chí cao thành tựu.

Hắn biết Giang Viễn Hồng có thể không tin, nhưng việc này hắn cũng không thể nào giải thích.

“Hả, phải không?” Giang Viễn Hồng âm thanh vừa lạnh vài phần, Tiêu Vũ lời này giọng nghe tới hơi lớn, tựa hồ chỉ cần dựa vào chính mình, liền có thể trở thành là minh phù chi đạo bên trong vương giả vậy.

“Cái kia xin hỏi tiểu hữu, minh phù chi đạo, quan trọng nhất ba loại chính là phù thạch, ấn phù cùng với thú huyết, ba người này trong lúc đó, có gì chú ý?”

Giang Viễn Hồng cố ý làm khó dễ Tiêu Vũ, cho hắn biết minh phù chi đạo cao thâm khó dò, này vừa hỏi có chút cố ý làm khó dễ ý tứ, cũng muốn nhìn một chút Tiêu Vũ đối với minh phù rốt cuộc hiểu bao nhiêu.

“Phù thạch, hơn nửa sinh tại sâu trong lòng đất, phàm là phù thạch đều có một đặc tính, chính là lâu dài chôn dấu dưới nền đất, hấp thu khắp mặt đất các loại địa mạch khí.

Còn ấn phù, tất là đại đạo lực lượng hình thái thể hiện, cái gọi là đại đạo vô hình, ấn phù liền đem đại đạo lực lượng hiện ra thành mở, ngưng tụ làm ấn, khiến cho có khó lường khả năng.”

“Còn thú huyết, phàm là sinh linh, trong máu đều ẩn chứa nhất định sinh cơ, mà dị thú bởi vì hiểu được phương pháp tu luyện, múc nước sức mạnh đất trời lớn mạnh bản thân, trong máu sinh cơ so với dã thú bình thường cường đại hơn.”

“Phù thạch mặc dù ẩn chứa địa mạch khí, nhưng rốt cục chỉ là vật chết, ấn phù hơi lớn đạo hình, nhưng nếu không bị khống chế, cũng khó làm người sử dụng, thú huyết tác dụng ngoại trừ khiến ấn phù lực lượng cùng phù thạch lực lượng cả hai kết hợp lại, hình thành toàn thể, còn có thể ban cho minh phù sinh cơ, khiến minh phù có sinh mệnh, bị người khống chế!”

Mặc dù biết Giang Viễn Hồng là có lòng làm khó dễ, nhưng Tiêu Vũ cũng không thế nào để ý, thẳng thắn nói, nói ra minh phù chi đạo chỗ cốt lõi.

“Cái kia xin hỏi tiểu hữu, thú huyết có thể hay không dùng những vật khác thay thế?” Giang Viễn Hồng nghiêm mặt, đến tận đây hắn biết Tiêu Vũ đối với minh phù giải thích cực sâu, khắc họa đến dẫn linh phù không phải vận may.

Hắn lúc này, đã không còn là cố ý làm khó dễ Tiêu Vũ, mà là chăm chú cùng Tiêu Vũ thảo luận.

“Có thể nói khả năng, cũng có thể nói không thể, bởi vì thế gian có thật nhiều thần dịch, hiệu quả quả thật muốn ở thú huyết bên trên, nhưng dù cho dùng loại này thần dịch, cũng nhất định phải muốn gia nhập thú huyết tài năng thành phù.” Tiêu Vũ nói.

“Đây là vì sao?” Giang Viễn Hồng mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Hắn mặc dù minh phù thực lực rất mạnh, nhưng mặc dù biết minh phù phải dùng đến phù thạch, ấn phù cùng với thú huyết, nhưng đối với đạo lý trong đó lại giải thích không sâu.

Thật giống như mặc dù mỗi người đều biết một tuổi có bốn mùa, hoa cỏ sẽ héo tàn, nhưng không có người biết này nguyên nhân trong đó.

Dùng phù thạch làm vật trung gian, khắc lên ấn phù thì có thể khiến cho có uy lực, cuối cùng dùng thú huyết kết hợp, đây đối với minh phù sư tới nói là thông thường, cũng là cơ sở, lại cũng không phải mỗi người đều hiểu được trong đó các loại đạo lý.

Hoán đổi một câu nói nói, từng cái minh phù sư một đời đều ở đây thăm dò ba người này ở giữa liên hệ, nếu như có thể hoàn toàn tìm hiểu được đạo lý trong đó, tại đây một đạo trên cũng là khả năng thành tựu vô thượng chí tôn.

“Lúc trước đã nói, minh phù sử dụng phù thạch sinh tại trong đất, ở trong chứa địa mạch nơi, đây là; ấn phù Thần Uy khó lường, có đại đạo oai, đây là trời; mà thú huyết, đựng sinh cơ, này sinh cơ hai chữ, ngón tay không chỉ là máu bên trong lực lượng, còn có một tia lực lượng linh hồn, bực này trong máu lực lượng liền giống với thế gian chúng sanh, này 3 vật kết hợp lại, chính là trời,, người ba người quy nhất, bất kỳ thứ nào đều không thể thiếu!”

Dùng Tiêu Vũ ở minh phù một đạo thực lực, việc này thật sự là không làm khó được hắn.

Có điều những lời này nói nghe dễ dàng, nhưng có vài thứ không cách nào dạy bằng lời nói, càng nhiều còn cần chính mình lĩnh ngộ, nếu không thế gian minh phù sư sớm khắp nơi.

“Thiên địa nhân kết hợp lại? Lại còn có cách nói này?” Giang Viễn Hồng rơi vào trầm tư, hắn vẫn lần đầu tiên nghe nói minh phù chi đạo có cách nói này.

Nếu là như vậy giải thích, đạo này thì càng thêm phức tạp, phong phú toàn diện, thiên địa chúng sanh cùng ở trong đó, thử nghĩ muốn hiểu thấu đáo thiên địa này cùng chúng sinh, phải cỡ nào tháng năm dài đằng đẵng?

“Trên thực tế, dùng thạch minh phù chỉ là cấp bậc thấp nhất phù, ngoại trừ thạch phù, hướng lên trên còn có ngọc phù, thiên phù, thậm chí dùng bất diệt cường giả máu phơi khô thành thạch, dùng để khắc họa Huyết phù.” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra dĩ vãng, cùng Giang Viễn Hồng nói nhiều như vậy, cũng làm cho hắn nhớ tới rất nhiều chuyện.

“Thạch phù chỉ là cấp bậc thấp nhất?” Thời điểm này, Giang Viễn Hồng cũng không còn cách nào bảo trì thong dong, trên mặt lộ ra sâu sắc chấn động.

Hắn sống lâu như vậy, xưa nay đều chỉ biết là thế gian người dùng thạch minh phù, trong mắt hắn cường đại nhất phù sư, ở trong truyền thuyết lấy ra thạch phù, liền có thể khiến non sông phá nát, có thể Tiêu Vũ lại nói cho hắn biết, thạch phù chỉ là thấp nhất, ở đây bên trên còn có mấy cái cấp bậc!

Vào giờ phút này, Giang Viễn Hồng cũng không dám nữa xem thường Tiêu Vũ, chỉ bằng lời nói này, Tiêu Vũ tầm mắt cùng kiến thức đều vượt qua hắn quá nhiều quá nhiều, thậm chí đạt đến một hắn ngước nhìn đều ngước nhìn không đến hoàn cảnh.

Còn hoài nghi? Phía trước hắn và Tiêu Vũ thảo luận cái kia mấy câu nói, đã sớm để trong lòng hắn bị xúc động mạnh, được lợi rất nhiều, khả năng đối với minh phù có như vậy giải thích, làm sao lại dùng lời nói suông lừa gạt hắn?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 12+10 Vạn 1 Viên?

“Không biết tiểu huynh đệ lần này tiến lại, có chuyện gì?”

Một phen trò chuyện sau khi, Giang Viễn Hồng đối với Tiêu Vũ minh phù thực lực trong lòng có chỉ có khâm phục, tại cùng Tiêu Vũ trong lúc nói chuyện với nhau, hắn tìm được dẫn dắt nhiều lắm, lúc này đối với Tiêu Vũ thái độ cũng không dám có nửa phần thất lễ, một tiếng tiểu huynh đệ đại biểu hắn cùng với Tiêu Vũ ngang hàng đụng nhau.

“Ta lần này tới, kỳ thực là muốn bán ra mấy viên minh phù.” Nói đến đề tài chính, Tiêu Vũ đem lúc trước khắc họa tụ lại linh phù lấy ra.

“Minh phù, có thể hay không cho ta mượn xem một chút?” Giang Viễn Hồng con mắt lóe sáng lên, Tiêu Vũ thực lực còn tại đó, hắn khắc họa đi ra, sẽ là ra sao minh phù?

“Tự nhiên có thể.” Tiêu Vũ cũng phớt lờ, đem tụ lại linh phù lấy ra, đặt lên bàn.

“Đây là……” Giang Viễn Hồng hít thở đều dồn dập lên.

Hắn là người biết hàng, một chút có thể nhìn ra, trước mắt mặc dù chỉ là nhất phẩm minh phù, nhưng tuyệt đối bất phàm.

Lộ vẻ kích động, Giang Viễn Hồng đem tụ lại linh phù cầm trong tay, cẩn thận quan sát cùng cảm thụ, càng là cảm thụ hắn thì càng hoảng sợ.

Cái này minh phù cầm trong tay, hắn lại không cảm giác được bất kỳ một tia gợn sóng, tựa như 1 khối đá bình thường giống nhau.

Phải biết rằng, minh phù bên trong phù thạch, ấn phù cùng thú huyết, ba người này bên trong đều ẩn chứa bất đồng sức mạnh, tuyệt đối không khả năng không hề gợn sóng.

Giang Viễn Hồng đã ở một quyển sách cổ ở trong xem qua, làm minh phù thực lực đạt được cực hạn, khắc họa đi ra minh phù ba người sẽ hòa làm một thể, hơn nữa phù bên trong lực lượng không có bất kỳ một tia tiết ra ngoài, cầm trong tay giống như vật chết.

Khả năng làm được điểm này, đại diện cho ở minh phù chi đạo đã có kinh khủng thành tựu, đạt đến trở lại nguyên trạng trình độ.

Giang Viễn Hồng vốn còn tưởng rằng loại này minh phù chỉ ở trong truyền thuyết, căn bản không tồn tại, nhưng bây giờ lại tận mắt nhìn đến, nội tâm chấn động tột đỉnh, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt càng thêm cung kính.

“Không biết là tiểu huynh đệ muốn bán ra giá cả bao nhiêu?” Giang Viễn Hồng miệng đắng lưỡi khô.

Hắn rất muốn nói chính hắn mua lại, thế nhưng loại này đã đạt được cực hạn minh phù, mặc dù chỉ là nhất phẩm nhưng cũng có cực lớn tìm hiểu giá trị, nói không chừng liền có thể để hắn bởi vậy đột phá, minh phù thực lực tiến thêm một bước nữa.

Dù cho hắn là Thiên Minh Các Các chủ, cũng không dám nói mình có thể mua được cái này minh phù.

“Ta nơi này có bốn viên dạng này minh phù, Các chủ thấy định giá là tốt rồi.” Tiêu Vũ đem còn lại ba viên cũng cùng nhau lấy ra, đặt lên bàn.

“Bốn viên?” Giang Viễn Hồng lại chấn động.

Lần trước hắn từng tỉ mỉ hỏi thăm qua Tần Vũ Huyên gặp phải Tiêu Vũ trải qua, theo Tần Vũ Huyên nơi đó nghe nói Tiêu Vũ mua đi rồi mười khối chưa qua khắc họa phù phôi.

Mười viên phù phôi lại có thể có bốn viên thành phù, này một thành phù suất quả thực cao đến làm người giận sôi.

Nếu như cho hắn biết Tiêu Vũ khắc họa này bốn viên tụ lại linh phù lúc là trăm phần trăm thành phù suất, không biết là sẽ là cái gì vẻ mặt.

“Loại này minh phù gọi là tụ lại linh phù, huy động sau khi mang theo ở trên người, có thể tăng nhanh gấp mười lần tốc độ tu luyện.” Tiêu Vũ giải thích nói: “Có điều loại này minh phù một khi huy động, chỉ có thể sử dụng một tháng, một tháng sau phù bên trong lực lượng sẽ biến mất.”

Cái này cũng là đa số minh phù đặc tính, mỗi một lần sử dụng sẽ ít ỏi một lần, bởi vì phù bên trong lực lượng là có hạn.

“Gấp mười lần tốc độ tu luyện?” Có phía trước vài lần, Giang Viễn Hồng đã không thế nào giật mình.

Thế nhưng nói đến, thì này minh phù hiệu quả như trước thập phần khủng bố, cho dù đối với cảnh giới hơi cao người mà nói tốc độ tu luyện đã không quan trọng như vậy, càng nhiều hơn chính là dựa vào lĩnh ngộ, nhưng đối với còn ở linh nguyên cảnh người mà nói, hiệu quả này quả thực có thể làm người điên cuồng.

Cái này cũng là tụ lại linh phù chỉ có thể định vì nhất phẩm nguyên nhân.

Có điều tuy nói chỉ có thể sử dụng một tháng, nhưng một tháng này tốc độ tu luyện lại có thể so với một năm!

Bình thường tu luyện thời gian một năm, chỉ cần thiên tư không quá kém, ngưng ra một đạo linh sông là hoàn toàn có thể, mà có cái này minh phù, một tháng thì có thể làm được!

Giang Viễn Hồng có thể tưởng tượng, nếu như loại này minh phù lượng lớn xuất hiện, Cự Thạch Thành bên trong tu luyện người nhất định sẽ vô cùng điên cuồng.

“Này mấy viên minh phù, ta mong muốn mỗi viên đến mười vạn tinh thạch!” Giang Viễn Hồng nghiến răng nói.

Một viên mười vạn, bốn viên chính là 40 vạn, đây đã là hắn có thể đưa ra giá cao nhất, dù sao hắn mặc dù thân là Các chủ, nhưng tài nguyên đều ở đây Thiên Minh Các bên trong, chính hắn có thể sử dụng tinh thạch cũng không nhiều.

“Mười vạn tinh thạch?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Giang Viễn Hồng lại cam lòng đến như vậy giá tiền cao?

Phải biết rằng, đây chẳng qua là nhất phẩm minh phù, bình thường tới nói khẳng định bán không đến cái giá này.

“Tiểu huynh đệ, ta biết này có thể có chút ít ỏi, nếu là ngươi cảm thấy chưa đủ, cho ta một vài thời gian, ta tận lực chuẩn bị cho ngươi đến nhiều tinh thạch hơn!” Giang Viễn Hồng cuống lên, còn tưởng rằng Tiêu Vũ là nghi ngờ giá thấp.

“Không không, ta cũng không phải ý đó.” Tiêu Vũ yên lặng, “này mấy viên nói cho cùng chỉ là nhất phẩm minh phù, không đáng cái giá này, Các chủ ngươi mỗi viên chỉ cần cho ta một vạn tinh thạch có thể.”

Nhất phẩm minh phù, mua phù thạch cùng thú huyết thời điểm cũng chỉ cần mấy chục tinh thạch mà thôi, một viên mười vạn quả thật rất cao, Tiêu Vũ không muốn chiếm cái tiện nghi này.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, từ hắn cái này phù bên trong chí tôn khắc họa minh phù, nhưng lại đều đạt được phù bên trong cực hạn, một vạn tinh thạch và không đắt lắm, cái giá này chính là vứt đi ra bên ngoài, cũng sẽ có một đám lớn người cướp lấy bể đầu.

Phải biết cũng không phải từng cái phù sư đều có thể như hắn như vậy bảo đảm tuyệt đối khả năng khắc họa thành công, nếu như thay đổi cái khác minh phù sư, dù cho hiểu được khắc họa tụ lại linh phù, khẳng định cũng phải thất bại vô số lần, tiêu hao lượng lớn thú huyết cùng phù thạch tài năng thành công.

Thế cho nên, mặc dù là cái khác minh phù sư khắc họa đến loại này minh phù, giá cả cũng sẽ không so với hắn thấp nhiều lắm, huống hồ hắn này minh phù cũng đã đạt được cực hạn, hiệu quả càng thêm kinh người.

“Một vạn tinh thạch một viên?” Giang Viễn Hồng có chút sững sờ, phù bên trong cực hạn, hơn nữa quan trọng nhất chính là loại này minh phù sớm thất truyền, bán đắt nữa cũng không quá đáng, Tiêu Vũ lại chỉ cần một vạn?

Hơi ngẩn ra sau khi, hắn lập tức mừng rỡ, vội vàng lấy ra 40 ngàn tinh thạch, như là sợ hãi Tiêu Vũ sẽ đổi ý giống nhau.

“Các chủ, ngày sau ta mỗi tháng sẽ khắc họa 100 viên đồng dạng minh phù, đến lúc đó muốn lấy đồng dạng giá cả bán cho Thiên Minh Các, không biết Thiên Minh Các có thu hay không?” Tiêu Vũ suy nghĩ một chút vẫn là cảm thấy trước mắt cần một lượng lớn tinh thạch, chỉ này mấy vạn tinh thạch còn thiếu rất nhiều.

“Thu! Cái này tự nhiên là thu!” Giang Viễn Hồng cao hứng thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Mặc dù là hắn, vào lúc này cũng không cách nào bảo trì thong dong.

Loại này minh phù, một khi bán ra nhất định sẽ đưa tới giành cướp, đến lúc đó Tiêu Vũ minh phù để ở chỗ này xuất hiện, tuyệt đối sẽ cho Thiên Minh Các mang đến to lớn lời.

Đừng nói một viên một vạn, chính là một viên 20 ngàn, ba vạn, đều không sợ bán không được.

Hơn nữa mỗi tháng chỉ có 100 viên, còn thiếu rất nhiều trong thành những gia tộc kia hậu bối đến phân, nếu là bọn họ giành cướp lên, cao đến đâu giá cả đều có khả năng xuất hiện!

Tiêu Vũ chỉ nói dùng đồng dạng giá cả bán cho hắn, cũng liền nói hắn sau khi muốn bán bao nhiêu đều là hắn Thiên Minh Các tự do, đây rõ ràng là Tiêu Vũ là nhường lợi, nếu không đối với phân nói lợi ích của hắn nhất định thiếu rất nhiều.

Ở trong lòng, Giang Viễn Hồng đối với Tiêu Vũ càng thêm khâm phục, tuổi còn trẻ, liền có thể dễ dàng nhường ra như thế ích lợi thật lớn, nếu như Tiêu Vũ yêu cầu chia đều lời nói, mỗi tháng nhưng là sẽ thêm ra mấy vạn thậm chí mấy trăm ngàn tinh thạch!

“Tiêu lão đệ, đã như vậy, quay đầu lại ta liền để cho ta trước tiên trả trước một nửa tinh thạch cho ngươi, coi như tiền đặt cọc!” Nhìn Tiêu Vũ như thế nhường lợi, Giang Viễn Hồng cảm thấy mình cũng phải bày tỏ một chút.

Trên thực tế, hắn trong lòng cũng là lo lắng Tiêu Vũ nói xong đổi ý, trước tiên rơi xuống này tiền đặt cọc, cũng tốt đem việc này cho chứng thực.

Chương 13: LượNg LớN Tinh Thạch

“Ha ha, vậy thì cám ơn lầu chủ.” Tiêu Vũ mặc dù biết Giang Viễn Hồng tâm tư, nhưng hiện tại hắn quả thật cần một lượng lớn tinh thạch, cũng không lập dị.

Tìm được Tiêu Vũ lời này, Giang Viễn Hồng lập tức tự mình đi điều động tinh thạch, chính hắn mặc dù có thể lấy ra không nhiều, nhưng vận dụng Thiên Minh Các sức mạnh, năm mươi vạn tinh thạch đối với hắn mà nói không tính là gì.

“Tiêu lão đệ, phương diện này là năm mươi vạn tinh thạch, ngươi nhìn một cái.” Giang Viễn Hồng mang theo một viên thạch phù trở lại nơi này, giao cho Tiêu Vũ.

Tới lúc này, hắn liền đối với Tiêu Vũ gọi cũng thay đổi, có thể thấy được đối với Tiêu Vũ coi trọng cỡ nào.

Tiêu Vũ đưa tay tiếp nhận.

Loại này thạch phù đồng dạng thuộc về minh phù một loại, nhưng phẩm chất hơi cao, tên là không gian phù, ở trong chứa một vùng không gian.

Tiêu Vũ huy động bùa này, hướng về ở trong quét qua, phù bên trong có cái dài một trượng rộng không gian.

Không gian càng lớn, cấp bậc càng cao, cái này không gian phù ở chỗ chỉ có một trượng không gian, thuộc về cấp bậc thấp nhất không gian phù.

Mặc dù là cấp bậc thấp nhất, nhưng không gian phù ít nhất cũng là nhị phẩm trở lên, cấp bậc này gì đó, phỏng chừng cũng là trong thành những đại gia tộc kia gia chủ tài năng có.

Nhìn một chút, ở chỗ năm mươi vạn tinh thạch một khối không ít, hơn nữa vừa mới cái kia bốn viên đoạt được 40 ngàn, Tiêu Vũ trên người bây giờ tổng cộng có 54 vạn tinh thạch!

Đây tuyệt đối là khoản tiền kếch sù, phải biết rằng lúc trước liền Giang Viễn Hồng cái này Thiên Minh Các Các chủ, ở không dùng tới Thiên Minh Các sức mạnh dưới tình huống cũng chỉ có thể lấy ra 40 vạn tinh thạch!

Ở Cự Thạch Thành, ba vạn tinh thạch có thể mua lại một tòa tòa nhà, Tiêu Vũ người mang năm mươi vạn tinh thạch, đây tuyệt đối là cự phú, bất luận sản nghiệp hắn so với trong thành bất kỳ gia tộc nào gia chủ đều phải giàu có!

“Các chủ, không gian này phù?” Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn về phía Giang Viễn Hồng.

Năm mươi vạn là tiếp theo, không gian này phù giá trị tuy nhiên không thấp, không có hơn mười vạn tinh thạch căn bản không mua được, Giang Viễn Hồng đem tinh thạch để ở chỗ này cho hắn, là có ý gì?

“Lần này cùng Tiêu lão đệ trò chuyện, để cho ta được lợi rất nhiều, không gian này phù là chính ta khắc họa, mặc dù cực kỳ cật lực, mấy năm cũng chưa chắc thành công một lần, nhưng dù gì cũng có mấy viên, coi như đưa cho Tiêu lão đệ làm một người lễ gặp mặt, nếu không Tiêu lão đệ mang lấy mấy chục vạn tinh thạch trở về, chẳng phải phiền phức?” Giang Viễn Hồng cười nói.

Không khó coi đến, lớn nguyên hồng cố ý ở hướng về Tiêu Vũ lấy lòng, Tiêu Vũ ngẫm lại còn là nhận, một là an Giang Viễn Hồng lòng, hai là tầm thường một quả như vậy không gian phù, Thiên Minh Các cùng hắn vãng lai, sau đó có thể được chỗ tốt chỉ có thể càng nhiều!

Đến nơi này, Tiêu Vũ cáo từ rời đi, mặc dù Giang Viễn Hồng luôn mãi giữ lại, nhưng hắn sự tình đã xong, còn là về sớm một chút giải quyết trên người hắc khí.

Lúc gần đi, hắn vừa mua một ngàn viên phù phôi cùng mười bình thú huyết, hao tốn hơn hai vạn tinh thạch, có điều điểm ấy tinh thạch đối với hắn hiện tại tới nói thì rút sợi lông giống nhau, không đau không nuôi.

“Sư phụ, các ngươi tán gẫu cái gì tán gẫu lâu như vậy? Ngươi thật giống như còn thật vui vẻ dáng vẻ?”

Tiêu Vũ đi rồi, Tần Vũ Huyên đi tới trong viện. Lúc trước nàng mang Tiêu Vũ đến sau này liền rời đi, thẳng đến lúc này mới lại xuất hiện.

“Huyên nhi, ngươi phải nhớ kỹ ta một câu nói, ngày sau vô luận như thế nào, đều không thể đắc tội Tiêu Vũ!” Giang Viễn Hồng thấm thía đối với Tần Vũ Huyên nói.

Tiêu Vũ minh phù thực lực, để hắn cảm thấy bốn chữ, đó là sâu không lường được.

Đối với dạng này người, dù cho không thể làm bạn, hắn cũng tuyệt đối sẽ không lựa chọn là địch, huống hồ bây giờ Tiêu Vũ cùng bọn hắn Thiên Minh Các quan hệ cũng không tệ lắm.

“Không thể đắc tội Tiêu Vũ?” Tần Vũ Huyên tâm tư hơn người, mắt to bên trong lóe lên ánh sáng, ở nơi đó đăm chiêu.

“Huyên nhi, phân phó, ta phải lập tức bế quan, ngày gần đây nếu như không có đại sự, ai cũng không nên tới quấy rầy ta!” Giang Viễn Hồng nói lần nữa.

“Sư phụ, ngươi lại muốn bế quan?” Tần Vũ Huyên bất mãn, Giang Viễn Hồng trước đó không lâu vừa rồi xuất quan, lại lại muốn bế quan, vậy còn làm sao có thời giờ hướng dẫn nàng minh phù?

“Huyên nhi, lần này bế quan, sư phụ rất có thể muốn chính thức trở thành tam phẩm phù sư!” Giang Viễn Hồng tâm tình thật tốt, mang theo mặt tươi cười.

Cùng Tiêu Vũ trò chuyện hắn thật sự lĩnh ngộ nhiều lắm, hắn tin tưởng lần bế quan này,

Nhất định khả năng phá tan mấy năm nay khốn nhiễu hắn nhiều năm tam phẩm ngưỡng cửa!

Ra Thiên Minh Các, Tiêu Vũ lại tiến vào trong thành một cái khác có thể so với Thiên Minh Các địa phương - - thuốc thần điện.

Này đồng dạng là trong thành đầu sỏ một trong những thế lực, gốc gác thâm hậu, ít có người gan dạ trêu chọc, làm chính là linh dược chuyện làm ăn.

Tiêu Vũ vừa vào nơi đây, trực tiếp tiêu phí hai mươi vạn tinh thạch, mua đi rất nhiều trân quý linh dược, thậm chí đã kinh động thuốc thần điện quản sự, phải biết rằng bình thường một chút tiêu phí con số này đến mua linh dược cũng không thấy nhiều.

Mua xong linh dược, Tiêu Vũ lúc này mới hướng về Lâm gia trở về.

“Tiểu tử, cùng chúng ta đi thôi, thiếu gia của chúng ta muốn gặp ngươi!”

Khoảng cách Lâm gia không xa, đột nhiên mấy cái thiếu niên xuất hiện, ngăn cản Tiêu Vũ đường đi, mỗi người đều là sắc mặt không quen.

Cảm giác mấy người này có chút quen mắt, Tiêu Vũ một hồi muốn mới nhớ tới, đây không phải trước khi đi theo Vương Phi sau lưng người làm gì? Mấy người này lại ở đây chặn lại, hiển nhiên là Vương Phi lúc trước chịu thiệt sau không cam tâm, muốn tìm hắn báo thù.

“Thiếu gia các ngươi muốn gặp ta, để chính hắn tới tìm ta, ta không rảnh phản ứng hắn!” Tiêu Vũ suy đoán, Vương Phi dù sao chưa cùng Lâm Tuyết Hàm lập gia đình, không tốt trực tiếp trên Lâm gia tìm hắn để gây sự, cho nên mới phải để mấy cái này người làm tại bậc này hắn.

“Chuyện cười, ngươi thì tính là cái gì? Cũng xứng thiếu gia của chúng ta tự mình đến thấy ngươi? Ngươi thức thời thì đi theo chúng ta, nếu không nói không chừng chỉ cần ăn ít ỏi đau khổ.” Đến người làm tổng cộng có ba gã, lúc này trên mặt đều mang xem thường cười lạnh.

“Lời giống vậy ta không muốn nói thêm, cuộn, ta không rảnh phản ứng các ngươi!” Tiêu Vũ đối với mấy cái này người làm căn bản không nhấc lên được kiên nhẫn, huống hồ Vương Phi hắn đều không để ý, tầm thường mấy cái người làm hắn há lại sẽ kiêng kỵ?

“Ái chà, một kẻ tàn phế, tính khí vẫn còn lớn, quên trên ăn một lần khổ?” Vào lúc này, một gã người làm đi tới phía trước, Tiêu Vũ nhìn quen mắt, tựa hồ chính là ngày đó bị hắn dẫm lên chân người làm. &# 32;

Lúc trước hắn cũng là bởi vì vô tình đạp này người làm một cước, bị buộc muốn đem người này giày lau khô ráo, từ chối sau khi cùng Vương Phi nổi lên xung đột, thiếu chút nữa bị Lâm Vấn Thiên đánh chết tươi!

“Ta nhìn ngươi còn là cùng chúng ta đi thôi, không phải vậy nếu động thủ, ta sợ ngươi sẽ so với một lần trước còn thảm!” Người làm này vẻ mặt cân nhắc, không một chút nào đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

“Hắc, ta có thảm hay không không biết là, thế nhưng ngươi nhất định sẽ rất thảm!” Tiêu Vũ cười lạnh, nói tới hắn đây trực tiếp giành trước động thủ, bóng người lóe lên xông lên phía trước.

Rất rõ ràng việc này không động thủ đã không giải quyết được, huống hồ nhìn thấy người này ngày đó hại hắn trọng thương kẻ cầm đầu, làm sao có thể để hắn dễ dàng rời đi?

“Một kẻ tàn phế cũng dám hung hăng? Điếc không sợ súng!” Vài tên người làm xem thường, đồng thời đem Tiêu Vũ vây vào giữa.

Mấy cái này người làm hiển nhiên rất được Vương Phi coi trọng, mỗi loại cũng nắm giữ bất đồng chiến quyết, hơn nữa trên người đều nổi lên hai đến ba đạo linh sông.

Ba người bọn họ đồng loạt ra tay, đồng thời thi triển ra bất đồng chiến quyết, hoặc chưởng hoặc quyền, tấn công về phía Tiêu Vũ.

Bị ba người vây quanh ở trung ương, Tiêu Vũ không chút nào không hoảng hốt. Động tác của hắn thập phần đơn giản, chỉ là duỗi ra một ngón tay, nhưng tốc độ xuất thủ lại hết sức khủng bố, phát sáng ngón tay giống như hoàng kim, động tác thời điểm lưu lại tàn ảnh lại trong không trung để lại từng đạo từng đạo kim tuyến!

Nhanh đến cực hạn!

“Phụp!” “Phụp!” “Phụp!”

Liên tục vài tiếng nhỏ xíu tiếng vang, ba gã xuất thủ người làm đồng thời hoàn toàn biến sắc, xem thường biểu hiện đã biến thành nói không nên lời sợ hãi và khiếp sợ, trên mặt càng thần tốc hiện đầy mồ hôi.

Tiêu Vũ động tác thần tốc, ở mỗi người bọn họ trên người đều tự điểm mấy cái, nhưng mỗi một ngón tay đều công bằng địa điểm ở bọn họ cánh tay then chốt bên trên.

Ba cái cánh tay của người, ở chớp mắt thời điểm bị phế, mỗi người then chốt đều bị Tiêu Vũ một ngón tay xuyên thấu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 14: Giật Mình Lâm Vũ Nhu

Vào giờ phút này, ba gã người làm trên mặt che kín kinh khủng, sáu cái cánh tay mềm mại buông xuống, chỗ cụt tay còn không ngừng đi xuống rỉ ra máu tươi.

“Ngươi lại ngưng ra hai đạo linh sông? Sao có thể có chuyện đó, lần trước ngươi rõ ràng còn một đạo linh sông đều không có!”

Là khiếp sợ nhất chính là lần trước bị Tiêu Vũ dẫm lên người làm, ngày đó hắn còn đã cùng Vương Phi đồng thời ra sức đánh Tiêu Vũ, ngay lúc đó Tiêu Vũ căn bản một điểm sức lực chống đỡ lại đều không có, càng không có nửa điểm tu vi!

Cái này mới qua mấy ngày? Tiêu Vũ lại ngưng ra hai đạo linh sông!

Hơn nữa, bọn họ bên này nhưng có ba người đồng thời ra tay, tu vi đều ở đây linh nguyên cảnh nhị chuyển bên trên, một người trong đó càng đã đạt đến tam chuyển, lại ở chớp mắt thời điểm đồng thời bị Tiêu Vũ phế bỏ!

Điều này cần cỡ nào thực lực khủng bố!

“Ha ha, lần trước liền là của ngươi muốn ta lau cho ngươi giày a? Ngươi xem đi, bây giờ ngươi có phải hay không nên đem giày của ta cho quẹt một chút?” Tiêu Vũ đối với mấy người này không có bất kỳ cái gì thương hại, nụ cười trên mặt thập phần lãnh khốc.

Lần trước ở Lâm Vấn Thiên tiến lại trước khi, ba người này ra tay với hắn lúc xuống tay cũng không nhẹ, dù cho Lâm Vấn Thiên sau đó không tới, hắn sau cùng kết cục cũng không tốt gì.

Chí tôn vị trí, là đạp lên khắp nơi hài cốt thành tựu, lúc đối địch đồng tình cùng thương hại, vậy cũng là dư thừa gì đó!

“Ngươi……”

Ba gã dưới nhân diện như là sắc như tờ giấy, mặc dù Tiêu Vũ đang cười, nhưng nụ cười này cho cảm giác của bọn hắn lại như cái ma vương, lộ ra vô tận khủng bố.

Đây quả thật là cái kia ngày đó tùy ý bọn họ chà đạp phế nhân?

Cánh tay bị phế, bọn họ coi như một lần nữa trở lại Vương gia, cuộc sống sau này phỏng chừng cũng không dễ chịu, càng kinh khủng chính là, đối mặt một cái như vậy lãnh khốc ma vương, bọn họ có thể đi hay không đến đi đều là một chuyện.

“Cút đi, ta đối với các ngươi mấy cái con tôm nhỏ không có hứng thú, trở về nói cho Vương Phi, đừng trở lại chọc ta!” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lùng đảo qua ba người, xoay người rời đi.

Nói cho cùng mấy cái này bất quá là Vương Phi chân chó, giết cùng không giết đối với hắn mà nói không có khác nhau.

Buông thõng cụt tay, ba gã người làm cũng như chạy trốn rời khỏi nơi này, chỉ lo Tiêu Vũ trở về hạ sát thủ, đầu đều không dám về.

“Ngươi nói cái gì? Cái kia phế nhân ngưng ra hai đạo linh sông, còn đem các ngươi đều phế đi?”

Một chỗ khác, Vương Phi nhìn thấy chính mình ba cái người làm tràn đầy máu tươi hai tay, trong ánh mắt hầu như phun lửa.

Lúc này mới mấy ngày? Một mặc hắn nhào nặn người làm lại đã xảy ra như thế biến hóa cực lớn, đầu tiên là không hiểu ra sao cùng Thiên Minh Các có quan hệ, bây giờ lại thành công ngưng ra hai đạo linh sông, còn đem hắn ba cái người làm đều phế đi!

“Tiêu Vũ!” Nhớ tới trước đây không lâu ở Thiên Minh Các chịu đối xử, lại nhìn trước mắt ba cái bị phế người làm, Vương Phi trong lòng lấp kín lửa giận.

Một Lâm gia người làm, lại đầu tiên là để hắn ở Thiên Minh Các lăng nhục, còn dám đưa hắn ba cái người làm phế bỏ, việc này tuyệt đối không thể liền như vậy chắc chắn!

Trở lại Lâm gia, Tiêu Vũ chỉ ngươi chẳng có chuyện gì phát sinh, trên mặt thậm chí còn mang theo mỉm cười.

“Vũ nhi, đã trở lại?” Lâm Vũ Nhu nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, cười đi lên phía trước, thay thế hắn vỗ tới trên người nhiễm bụi đất.

“Mẫu thân, ta có đồ vật cho ngươi.” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, dùng trong cơ thể linh sông huy động treo ở trước ngực không gian phù, nhất thời rầm một tiếng, một đống lớn tinh thạch đột nhiên xuất hiện ở trước người hắn.

“Đây là…… tinh thạch?” Lâm Vũ Nhu bị sợ hết hồn, nhìn trước mắt như là đống cát bình thường tinh thạch, lóng lánh rực rỡ hào quang, trong hai mắt không khỏi rung động.

“Vũ nhi, ngươi nơi nào đến nhiều như vậy tinh thạch?” Lâm Vũ Nhu lúc này triệt để mất đi ngày xưa thong dong cùng phong nhã.

Mặc dù nàng và không phải là chưa từng thấy qua nhiều như vậy tinh thạch, ngược lại còn thấy qua càng nhiều, nhưng bây giờ này tinh thạch là Tiêu Vũ lấy ra.

Hơn nữa này mới qua bao lâu? Tiêu Vũ trước đây còn tìm nàng phải đi tầm thường 300 tinh thạch, này vừa quay đầu lại lại thì có thể lấy ra như vậy một đống đến, hình như là không đáng giá giống như hòn đá.

“Mẫu thân, này đều là của ta kiếm được.” Tiêu Vũ cười nói.

Trước đó vài ngày Lâm Vũ Nhu chỉ có thể lấy ra 300 tinh thạch tình hình vẫn như đang hiện ở trước mắt,

Bây giờ đã kiếm được tinh thạch, tự nhiên là không thể lại để cho Lâm Vũ Nhu qua như vậy tháng ngày, cũng không cần tiếp tục để tầm thường 1 cân thịt thú vật làm oan chính mình.

“Tốt, tốt, Vũ nhi trưởng thành!” Lâm Vũ Nhu cười, viền mắt nhưng có chút ướt át.

Này tinh thạch đối với nàng không tính là gì, nhưng Tiêu Vũ phần này lòng làm cho nàng hết sức vui mừng, trong giây lát này nàng chỉ cảm thấy mấy năm nay ăn này khổ, chịu đựng này oan ức, vào thời khắc này đã tất cả đều không coi là cái gì.

Nàng cũng không muốn hỏi dò Tiêu Vũ là làm thế nào đạt được, bởi vì hiểu ra cùng tin tưởng con của mình.

“Vũ nhi, mẫu thân bây giờ không cần cái gì tinh thạch, này tinh thạch ngươi tạm thời giữ đi, ngươi vừa mới ngưng ra linh sông, tu luyện phải rất nhiều tài nguyên, này tinh thạch vừa vặn dùng tới.” Lau đi khóe mắt nước mắt, Lâm Vũ Nhu thương yêu nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Mẫu thân, ta còn gì nữa không.” Tiêu Vũ cười ha ha, trong lòng đã sớm đoán được Lâm Vũ Nhu sẽ nói như vậy.

Hắn lại huy động, lập tức vừa một đống tinh thạch đột nhiên xuất hiện, chất thành một đống tựa như một ngọn núi nhỏ, sáng lên lấp loá.

“Mẫu thân, nơi đây tổng cộng có ba mươi vạn tả hữu, ta lưu mười vạn là tốt rồi, còn lại từ mẫu thân thu, hơn nữa sau này ta còn sẽ kiếm được nhiều hơn tinh thạch, mẫu thân không cần lo lắng.” Tiêu Vũ cũng định tốt, một trăm ngàn này giữ lại, hắn quả thật bất cứ lúc nào phải mua các loại tài nguyên, cái kia hai mươi vạn thì cho Lâm Vũ Nhu thu.

“Nhiều như vậy tinh thạch?” Lâm Vũ Nhu vừa mừng vừa sợ, U &# 8 rốt cục không khăng khăng nữa, mỉm cười gật đầu, “tốt, ta đây thì cất trước.”

Sau đó, Tiêu Vũ đã nhìn thấy nàng đưa tay khẽ vỗ, trên đất ba mươi vạn tinh thạch thì biến mất hai phần ba.

Lâm Vũ Nhu trên người lại cũng có không gian phù? Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc, có điều lại không nhìn thấy Lâm Vũ Nhu đem không gian phù đặt ở nơi nào.

Không gian phù thập phần quý giá, chính là chủ nhà họ Lâm cũng chưa chắc có, Lâm Vũ Nhu trên người lại có thứ này, Tiêu Vũ càng ngày càng tin tưởng Lâm Vũ Nhu có chuyện gạt hắn.

Có điều, hắn không có hỏi nhiều.

Có này tinh thạch, Lâm Vũ Nhu trực tiếp đi ra ngoài mua không ăn ít trở về, đều là ít ỏi bình thường ở nội phủ cũng ăn không nổi quý giá thức ăn.

Tiêu Vũ biết, đây là Lâm Vũ Nhu sợ hãi vết thương trên người hắn không tốt, muốn cho hắn mau chóng bù đắp lại.

Sau khi ăn cơm xong, Tiêu Vũ ở trong viện tìm một trống trải địa phương, hắn ở nơi đó thế mấy khối tảng đá, sau đó đem một hơi chum đựng nước gác ở phía trên.

“Lần trước dùng minh phù áp chế, nhưng bây giờ những hắc khí này rõ ràng lớn mạnh rất nhiều, muốn áp chế nhất định phải càng phẩm cấp cao minh phù, nhưng ta trước đó không lâu mới hao tổn qua máu huyết, khắc họa không dứt nhị phẩm trở lên minh phù, phương pháp giống nhau không thể dùng lại.”

Tiêu Vũ quan sát bên trong bản thân trong cơ thể hắc khí, cau mày.

Những hắc khí này thật sự quỷ dị, dùng hắn sống mấy chục ngàn năm, đi khắp thế gian lục đạo kiến thức, lại đều không thể phân biệt.

Đưa tay khẽ vỗ, trước ngực không gian phù né qua ánh sáng nhạt, Tiêu Vũ trước người nhất thời đột nhiên xuất hiện một đống lớn dược liệu, đều là lúc trước ở thuốc thần điện mua được.

“Đoạt thiên bích linh dịch, hy vọng không muốn khiến ta thất vọng.”

Lần này, Tiêu Vũ không muốn định dùng minh phù áp chế trong cơ thể hắc khí, mà là muốn phân phối một loại nước thuốc.

Đoạt thiên bích linh dịch, đoạt thiên địa tạo hóa, gột rửa thân thể, sau khi uống có thể để thân thể trở lại cảnh giới Tiên Thiên, có thể nói nghịch thiên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 15: Đoạt Thiên Bích Linh Dịch

Từng cái người sinh ra, đều không thể tránh khỏi muốn ăn ngũ cốc hoa màu, nhiều năm hạ xuống, trong cơ thể ít nhiều đều có trọc khí, mặc dù là tu luyện người cũng không ngoại lệ.

Tiêu Vũ muốn phân phối loại nước thuốc này, có thể gột rửa thân thể, đi hết trong cơ thể bẩn thỉu đồ vật, khiến người ta thân thể trùng trở lại cùng sơ sinh trẻ con giống nhau thuần tịnh vô hạ hoàn cảnh.

Mức độ này cũng gọi là cảnh giới Tiên Thiên, tu luyện người nếu như có thể để thân thể có thể trở về đến mức độ này, tu luyện tốc độ sẽ đề cao thật lớn.

Nhưng muốn đi hết trong cơ thể dơ bẩn, nói nghe thì dễ? Trừ phi tu vi đạt được một cực kỳ cao thâm cảnh giới, nếu không căn bản không có có thể.

Tiêu Vũ dự định, chính là nhận sự giúp đỡ loại nước thuốc này, thanh trừ trong cơ thể hắc khí, đồng thời cũng cải thiện một chút thể chất của mình, dù sao hắn đời này tu luyện thiên tư thật sự là quá kém.

Đem này giá trị hai mươi vạn tinh thạch dược liệu thả bộ phận đến trong thủy hang, Tiêu Vũ lại đang trong vạc thêm đầy nước, sau đó ở vại nước phía dưới nhóm lửa.

“Vũ nhi, ngươi đang làm gì?” Lâm Vũ Nhu nhìn thấy Tiêu Vũ cử động, nghi hoặc mà đi lên phía trước.

“Mẫu thân, ta dự định phân phối một loại nước thuốc.” Tiêu Vũ cười nói.

Hắn cũng không sợ Lâm Vũ Nhu biết, bởi vì chuyện này đừng nói Lâm Vũ Nhu, chính là đến tên luyện dược sư, cũng chưa chắc khả năng nhìn hiểu hắn đang làm gì.

Bây giờ những luyện dược sư kia, chỉ biết là các loại dược liệu không thể trực tiếp dùng, bởi vì là thuốc ba phần độc, dù cho quý giá nữa linh dược, cũng cần đi qua tinh luyện, tài năng dùng.

Nguyên nhân chính là như thế, thế gian này mới có thể tồn tại luyện dược sư.

Nhưng bây giờ đã có rất ít người biết, sớm nhất luyện dược sư chế thuốc hoàn toàn không dùng thuốc lò, mà là trực tiếp phân phối, dùng các loại dược liệu lẫn nhau triệt tiêu mất tai hại đồ vật, có thể dùng, căn bản không cần tinh luyện.

Phương pháp này chỗ tốt chính là thời gian sử dụng hơi ngắn, hơn nữa thất bại tỷ lệ không giống chế thuốc cao như vậy, nhưng chỗ hỏng cũng là có, sức thuốc qua tạp, dược liệu không sánh được trải qua trải qua tinh luyện đan dược.

Có điều đạt được Tiêu Vũ kiếp trước cảnh giới, một vài đối lập phổ thông nước thuốc vẫn có thể dễ dàng phân phối, hơn nữa dược liệu cũng không thể so với tinh luyện qua đan dược không đều.

“Phân phối nước thuốc?” Lâm Vũ Nhu càng thêm nghi hoặc, nàng còn là lần đầu tiên nghe nói, không rõ nước thuốc còn có thể phân phối?

Có điều chỉ cần Tiêu Vũ hài lòng, Lâm Vũ Nhu cũng không muốn nhiều lời, dặn dò hắn sớm chút nghỉ ngơi, sau đó cười rời đi, tùy ý Tiêu Vũ dằn vặt.

Sắc trời rất nhanh đen, Tiêu Vũ canh giữ ở ang trước một tấc cũng không rời, hoặc là hướng về ở trong châm nước, hoặc là lại tập trung vào một vị thuốc, cơ hồ không có qua chốc lát ngừng lại.

Khi sắc trời dần dần sáng lên, trong chum nước nước đã sớm bị thiêu khô, nhưng ở đáy nhưng có ước chừng một chén nước tả hữu chất lỏng, óng ánh bích lục, thoạt nhìn tràn ngập vẻ đẹp, tựa như một khối sẽ lưu động mỹ ngọc.

Tiêu Vũ đem sớm chuẩn bị tốt bình ngọc lấy ra, đem cuối cùng này chất lỏng đựng vào trong bình, vừa vặn xếp vào ba bình.

“Vũ nhi, ngươi một đêm không ngủ?”

Lúc sáng sớm, Lâm Vũ Nhu đã tỉnh ngủ, nhìn thấy Tiêu Vũ còn ở dằn vặt, mang theo kinh ngạc đi lên phía trước.

Nàng vừa định trách cứ Tiêu Vũ vài câu, ánh mắt đột nhiên rơi vào Tiêu Vũ bình ngọc trong tay bên trên. Cái kia bình ngọc gần như trong suốt, Lâm Vũ Nhu một chút liền nhìn thấy trong bình cái kia bích lục nước thuốc, chỉ cảm thấy này nước thuốc rất có vẻ đẹp.

Mặc dù nước thuốc đã bị đựng vào trong bình, nhưng lúc này mùi thuốc giống ở, khiến người ta lỗ chân lông thư giãn.

“Vũ nhi, đây là cái gì?” Lâm Vũ Nhu không nhịn được hỏi dò, chỉ là ngửi được mùi thuốc, đều làm cho nàng có một loại thập phần say mê cảm giác.

“Đây là đoạt thiên bích linh dịch.” Tiêu Vũ lấy ra một bình, đưa cho Lâm Vũ Nhu, nói: “Loại nước thuốc này sau khi uống có thể gột sạch trong cơ thể tất cả bẩn thỉu đồ vật, để thân thể trở lại cảnh giới Tiên Thiên, mẫu thân ngươi dùng một bình, đối với thân thể cũng rất có chỗ tốt.”

Này nước thuốc một bình sức nặng vừa vặn đủ một người dùng một lần, Tiêu Vũ hợp với ba phần, trong đó một phần chính là vì Lâm Vũ Nhu chuẩn bị.

Vô luận là có hay không tu luyện người, dùng loại nước thuốc này đều có thể được lợi ích cực kỳ lớn, ít nhất như một vài bệnh nhẹ nhỏ đau nhức, dùng thuốc này sau khi thì sẽ tự động biến mất.

“Thân thể tiên thiên?” Tuy là từ trước đến giờ thận trọng Lâm Vũ Nhu,

Cũng không nhịn được có chút giật mình.

Thân thể tiên thiên, cái này ở tu luyện nhân trung là cái truyền thuyết, tuy nói có không ít người đều biết, nhưng nhưng xưa nay chưa từng nghe qua có ai đạt được.

Tiếp nhận bình ngọc, Lâm Vũ Nhu nửa tin nửa ngờ.

Mặc dù nàng tin tưởng Tiêu Vũ sẽ không lừa nàng, nhưng muốn nói Tiêu Vũ là tên luyện dược sư, khả năng đốt cháy đến loại này dược liệu đan dược thì cũng thôi đi, có thể Tiêu Vũ căn bản không tiếp xúc qua chế thuốc, hơn nữa cứ như vậy dùng cái vại nước đốt cháy một chút lửa có thể nấu đến loại này công hiệu nước thuốc? Lâm Vũ Nhu nghĩ như thế nào đều cảm thấy không hiện thực.

Có điều Tiêu Vũ làm sao cũng không khả năng hại nàng, Lâm Vũ Nhu lúc này cười đem chiếc lọ thu cẩn thận.

Trở về nhà, Tiêu Vũ lúc này ăn vào một bình nước thuốc, bắt đầu luyện hóa.

Nước thuốc vào cơ thể, quả nhiên rồi cùng hắn muốn giống nhau, loại nước thuốc này đối với trong cơ thể hắn hắc khí hữu hiệu.

Làm nước thuốc phát huy hiệu dụng, Tiêu Vũ trong cơ thể nồng nặc kia hắc khí thần tốc trở nên mỏng manh, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Trừ lần đó ra, Tiêu Vũ thân thể tìm được một lần gột rửa, trong cơ thể hết thảy vật dơ bẩn thông qua lỗ chân lông toàn bộ sắp xếp ra.

“Tiên thiên thân thể!”

Tiêu Vũ thử một hồi, thân thể quay về tiên thiên về sau, hắn tốc độ tu luyện tăng lên rất nhiều, so với trước kia nhanh hơn gấp mấy lần.

Nói riêng về tốc độ tu luyện, hắn hiện tại, tuyệt đối không thua gì bất kỳ thiên tài!

Thân thể tiên thiên, đây là vô số người đều mong mỏi một cảnh giới, thân thể đạt được cảnh giới này sau, nếu là không tính trong cơ thể hắc khí, Tiêu Vũ bây giờ thiên tư tuyệt đối thuộc về thiên tài trong thiên tài!

Đừng xem này nước thuốc như thế nghịch thiên, nhưng một phần phải gần mười vạn tinh thạch dược liệu, hơn nữa từ Tiêu Vũ tự mình phân phối, mới có thể có hiệu quả này, người bình thường cho dù có đầy đủ tinh thạch, cũng không có cơ hội như vậy.

“Bằng vào ta bây giờ thân thể, nếu lại phối hợp tụ lại linh phù tăng cao tốc độ tu luyện, rất nhanh ta có thể ngưng ra đạo thứ ba linh sông.”

Tiêu Vũ rất là hài lòng, sau đó lại lấy ra mua được phù phôi, khắc họa lên minh phù.

Dùng thực lực bây giờ của hắn, khắc họa tụ lại linh phù và không cật lực, thành phù suất càng cao tới trăm phần trăm, chỉ dùng nhỏ thời gian nửa ngày thì khắc họa ra 100 viên tụ lại linh phù.

“Cầm người ta năm mươi vạn tinh thạch, hay là mau chóng đem này tụ linh khắc ra khá là an tâm.” Tiêu Vũ đem này 100 viên tụ lại linh phù thu hồi, sau đó lấy ra trong đó một viên, trực tiếp dùng để tu luyện.

Liên tục mấy ngày, Tiêu Vũ tu luyện hầu như chưa từng gián đoạn. Hắn bây giờ thân thể đạt được cảnh giới Tiên Thiên, hơn nữa một viên tụ lại linh phù, tốc độ tu luyện có thể nói khủng bố.

Sau mười ngày, Tiêu Vũ trong cơ thể đạo thứ ba linh sông thành công ngưng tụ thành hình, tu vi đi vào linh nguyên cảnh tam chuyển!

Mười ngày ngưng tụ một đạo linh sông, cái tốc độ này nói ra, không biết có thể làm cho bao nhiêu người phát rồ.

Người bình thường theo nhị chuyển đột phá đến tam chuyển, nhanh thì một năm, chậm thì mấy năm, dù cho thiên tài đi nữa cũng phải nửa năm trở lên, nhưng Tiêu Vũ lại chỉ dùng ngăn ngắn mười ngày!

Thế nhưng đối với cái tốc độ này, Tiêu Vũ chỉ là miễn cưỡng thoả mãn.

“Vũ nhi, mau ra đây, có người tới tìm ngươi.”

Tiêu Vũ vừa mới đột phá không lâu, ngoài cửa liền truyền đến Lâm Vũ Nhu âm thanh.

“Có người tìm ta?” Tiêu Vũ kỳ quái.

Nếu như là Lâm gia người, chắc chắn sẽ không để Lâm

Vũ Nhu gọi hắn, bởi vì ở đây bọn họ mới là chủ nhân, có thể nếu như không phải là Lâm gia người, có ai sẽ đến Lâm gia tìm hắn?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 16: Diệp Văn Hiên Mời

Đi ra khỏi phòng, Tiêu Vũ đầu tiên là gặp được Lâm Vũ Nhu.

Bây giờ Lâm Vũ Nhu, cả người nhìn qua khí sắc vô cùng tốt, sắc mặt đỏ thắm, có vẻ trẻ lại rất nhiều, nếu không phải biết, phỏng chừng người khác còn tưởng rằng nàng là Tiêu Vũ tỷ tỷ.

Điều này là bởi vì nàng đã phục dụng Tiêu Vũ phân phối đến đoạt thiên bích linh dịch, mặc dù nàng vốn có chứa một vài hoài nghi, nhưng ở nhìn thấy Tiêu Vũ sau khi uống, cả người đã xảy ra biến hóa to lớn, liền dẫn nửa tin nửa ngờ tâm tình phục dụng.

Sau khi uống, Lâm Vũ Nhu cũng cùng Tiêu Vũ giống nhau, thân thể tìm được một lần gột rửa, trạng thái tự nhiên thật to cải thiện.

Điều này cũng làm cho Lâm Vũ Nhu vừa mừng vừa sợ.

Từng có lúc, Tiêu Vũ ở trong Lâm gia chỉ là cá nhân người xem thường phế nhân, nhưng bây giờ Tiêu Vũ không chỉ ngưng tụ ra linh sông, nhưng lại lại còn khả năng phân phối đến loại này trân quý nước thuốc.

Hiệu quả như vậy, loại nước thuốc này nếu là lưu truyền ra ngoài, nhất định có thể gây nên vô số người điên cuồng.

Đối với cái này Lâm Vũ Nhu tràn ngập vui mừng, mấy ngày qua trên mặt thủy chung mang theo nụ cười vui vẻ.

Bất quá đối với Tiêu Vũ làm sao lại phân phối loại nước thuốc này, nàng cũng rất yên tâm không có hỏi nhiều.

Đi tới tiền viện, Tiêu Vũ nhìn thấy người đến, sắc mặt có chút cổ quái, “sao ngươi lại tới đây?”

Người tới là một gã bụ bẫm thiếu niên, chính là trước đó không lâu ở Thiên Minh Các thấy qua tên béo Diệp Văn Hiên, hắn lại tìm tới Lâm gia đến rồi!

“Khà khà, huynh đệ, ta cũng vậy lần trước ở bên cạnh nghe Vương Phi cháu trai kia nói ngươi ở Lâm gia, cho nên liền tới tìm ngươi.” Diệp Văn Hiên nhìn thấy Tiêu Vũ, trên mặt một đống lớn thịt cười tới một chỗ, thấy thế nào làm sao hèn mọn.

Trên thực tế, lần trước nhìn thấy Thiên Minh Các lại vì Tiêu Vũ đem Vương Phi ném ra cửa thời điểm, Diệp Văn Hiên trong lòng cũng là tương đương khiếp sợ, mặc dù nghe Vương Phi ý tứ Tiêu Vũ giống như chỉ là Lâm gia người làm, có thể Diệp Văn Hiên căn bản không tin.

Để Lâm gia một người làm, Thiên Minh Các sẽ như vậy đối xử Vương Phi cái này người nhà họ Vương? Diệp Văn Hiên cảm giác Tiêu Vũ người này khẳng định không đơn giản, hơn nữa thoạt nhìn Tiêu Vũ cùng Vương Phi cũng rất không thích hợp, có thể kết giao một chút.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì?” Tiêu Vũ không hiểu nổi mập mạp này làm sao tìm được hắn tìm tới Lâm gia đến rồi?

Hơn nữa nhìn mập mạp này này hèn mọn dáng vẻ, hắn luôn cảm giác mập mạp này một bụng ý nghĩ xấu, không nhất định có chuyện tốt gì.

“Huynh đệ, ta tới tìm ngươi, đương nhiên là có chuyện tốt!” Diệp Văn Hiên một chút cũng không coi mình là người ngoài, một bộ cùng Tiêu Vũ rất quen hình dáng, nói: “Hôm nay ở Túy Tinh Lâu có cuộ tụ họp, ta muốn huynh đệ ngươi nên cũng có hứng thú, cho nên muốn tới tìm ngươi cùng đi.”

“Tụ họp? Không có hứng thú!” Tiêu Vũ còn cho là chuyện gì, loại tụ hội này cùng hắn có quan hệ gì? Có chút thời gian hắn còn không bằng giữ lại dùng để tu luyện, nhanh chóng đem thực lực nâng lên.

“Huynh đệ ngươi trước tiên chớ vội cự tuyệt!” Diệp Văn Hiên nói: “Cái này tụ họp không phải bình thường tụ họp, đi đều là trong thành gia tộc hậu bối, đều là ít ỏi người trẻ tuổi.”

“Sau đó thì sao?” Tiêu Vũ như trước không hề bị lay động, loại tụ hội này đối với hắn một điểm lực hấp dẫn đều không có.

“Này tụ họp lại bảo đoạt bảo sẽ, từng cái đi trước người trẻ tuổi đều sẽ mang tới một cái bảo vật trân quý, đến lúc đó có thể đem ra cùng người khác trao đổi, hoặc là trực tiếp bán ra cũng được, có coi trọng bảo vật cũng có thể mua lại. Này tụ họp ở Cự Thạch Thành, nhưng rất được người trẻ tuổi hoan nghênh, bởi vì nói không chừng có thể có được vật gì tốt!” Diệp Văn Hiên nói rằng, nhìn ra được hắn là thật muốn mang Tiêu Vũ cùng hắn cùng đi tới.

“Trao đổi bảo vật?” Tiêu Vũ rốt cục hứng thú.

Hắn bây giờ mặc dù giải quyết trong cơ thể hắc khí, nhưng hắc khí kia mang đến cho hắn một cảm giác rất không bình thường, thì như lần trước, mặc dù dùng minh phù áp chế, nhưng theo hắn tu vi tăng lên, hắc khí kia cũng một lần nữa lớn mạnh.

Lần này mặc dù hắc khí kia đã biến mất, nhưng Tiêu Vũ có linh cảm, cái này rất có thể chỉ là tạm thời, chỉ cần tu vi của hắn lại tăng lên nữa, hắc khí kia hơn nửa còn sẽ xuất hiện, đến lúc đó nếu muốn lại áp chế tuyệt đối sẽ càng thêm khó khăn.

Mặc dù hắn bây giờ không thiếu tinh thạch, nhưng có chút trân quý tài nguyên, chính là có tinh thạch cũng không nhất định có thể mua được.

Cái này trao đổi bảo vật tụ họp, nếu như có thể để hắn thu hoạch một vài hiếm thấy linh vật,

Đến lúc đó nói không chừng liền có thể dùng để áp chế những hắc khí này, phổ thông phương pháp phỏng chừng đã không áp chế nổi.

“Mẫu thân, ta đi ra ngoài một chút.” Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là quyết định cùng Diệp Văn Hiên đồng thời đi xem một chút, ngược lại dù cho không có thu hoạch, hắn cũng không tổn thất cái gì.

Túy Tinh Lâu, Cự Thạch Thành bên trong sang trọng nhất tửu lầu, không có cái thứ hai.

Nơi đây chủ nhân bối cảnh cũng thập phần thần bí, bình thường trong thành những đại nhân vật kia nếu là gặp nhau, đều sẽ lựa chọn nơi đây, nhưng nhưng xưa nay không ai dám ở đây gây sự, bởi vậy có thể thấy được nơi này rất không bình thường.

“Khà khà, huynh đệ, ngươi có thể không biết, loại tụ hội này chúng ta mỗi ba tháng mới có thể tiến hành một lần, bình thường có thể có không ít thứ tốt xuất hiện đây.” Diệp Văn Hiên cười hắc hắc, lúc nói chuyện cặp mắt lại không ngừng ở trước tửu lâu quét tới quét lui, nhìn đều là một vài cô gái tuổi thanh xuân.

Tiêu Vũ âm thầm xem thường, càng xem càng cảm thấy người này thập phần hèn mọn, bất quá trong lòng đối với người này lại là sanh dã không cảm giác chán ghét.

Túy Tinh Lâu trước hôm nay quả thật có không ít người trẻ tuổi tiến vào, đều là ít ỏi quần áo hoa lệ, khí độ bất phàm người, hiển nhiên đều là trong thành thế gia công tử.

“Diệp thiếu, ngươi cũng tới, thật là xin chào!”

“Ha ha, lại có thể đụng với Diệp thiếu!”

Ở Túy Tinh Lâu cửa, không dứt có người cùng Diệp Văn Hiên chào hỏi, mở miệng một tiếng Diệp thiếu kêu, tựa hồ Diệp Văn Hiên người này trong hội này nhân duyên vô cùng tốt, ngược lại để Tiêu Vũ hơi kinh ngạc.

Có điều ngẫm lại, cái này Diệp Văn Hiên xuất thân một trong ba gia tộc lớn Diệp gia, gia tộc bình thường hậu bối đối với hắn tự nhiên phải khách khách khí khí.

“Vương Phi thiếu gia đến rồi!”

Diệp Văn Hiên đang bận cùng người khác nhau chào hỏi, đột nhiên một tiếng la lên, ở người đứng bên cạnh hắn hầu như một chút biến mất sạch sành sanh, toàn bộ dâng tới một hướng khác.

Ở trong đó, Vương Phi mang theo vài tên người làm, từ xa mà đến, hơi đi tới một đám người đối với hắn không dứt gật đầu cười làm lành, thái độ so với Diệp Văn Hiên muốn khách khí không biết bao nhiêu.

“Mẹ nó, không chính là có cái anh trai tiến vào Vương Thành Vũ Viện gì?” Diệp Văn Hiên thấy cảnh này, vẻ mặt khó chịu.

Tiêu Vũ hiểu rõ, lần trước hắn chợt nghe Lâm Tuyết Hàm nói này Lâm Phi có người ca ca đang ở Vương Thành Vũ Viện, tựa hồ ở nơi đó còn rất được trọng thị.

Sau ba tháng, Vương Thành Vũ Viện người đến, ở Cự

Thạch Thành bên trong chọn lựa một vài người trẻ tuổi tiến vào võ viện, chuyện này tại đông đảo thế gia thiếu niên bên trong khẳng định không phải bí mật gì.

Bởi vậy cũng là không khó giải thích những người này vì sao phải như thế lấy lòng Vương Phi, nếu là ở sau ba tháng may mắn tiến vào Vương Thành Vũ Viện, đến lúc đó chỉ cần có thể được Vương Phi người anh kia một điểm chiếu cố, nhất định khả năng thuận buồm xuôi gió.

“Đến đây đến đây, người phía trước tránh hết ra, để Vương Phi thiếu gia đi vào trước.”

Có một số thiếu niên cực điểm lấy lòng, chủ động làm Vương Phi mở đường, đưa hắn dẫn hướng Túy Tinh Lâu cửa lớn.

Mặc dù nói không phải tất cả mọi người tranh nhau nịnh bợ Vương Phi, nhưng Vương Phi dù sao xuất thân ba gia tộc lớn, còn có vậy một ca ca, mọi người mặc dù bất mãn, nhưng cũng đều là nhường đường, không dám chống đối.

Có điều, Tiêu Vũ cùng Vương Phi hai người thì đứng ở trước cửa, bọn họ cũng không có nhúc nhích.

Mấy cái kia mở đường thiếu niên hiển nhiên cũng biết Diệp Văn Hiên không dễ trêu, không dám tiến lên xua đuổi.

“Lại là ngươi cái này phế nhân?”

Vương Phi đã đi lên phía trước, hắn vốn tâm tình vô cùng tốt, vẻ mặt ngạo mạn nụ cười, cao cao tại thượng, nhưng khi thấy Tiêu Vũ, sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ âm trầm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 17: Túy Tinh Lâu Trước

Tiêu Vũ lười cùng Vương Phi đấu võ mồm, ngậm miệng không nói, ánh mắt lại là nhìn phía Vương Phi phía sau.

Khi hắn đi theo phía sau một cô gái, dung nhan tươi đẹp xuất chúng, ở trong đám người cực kỳ mát mắt, không tự chủ hấp dẫn lấy ánh mắt của người khác.

Lâm Tuyết Hàm, nàng lại cùng Vương Phi cùng tiến lại, có thể thấy được bây giờ nàng đã cùng Vương Phi thập phần thân mật.

“Loại địa phương này không phải như ngươi loại này phế nhân có thể đến, cút đi!” Vương Phi kiêu ngạo liếc Tiêu Vũ một chút, nhìn thấy Tiêu Vũ khiến cho hắn cực độ khó chịu.

“Nói láo, lời này của ngươi có ý gì? Tiêu Vũ là huynh đệ ta, làm sao lại không thể tới?” Diệp Văn Hiên lúc này chủ động tiến lên, cùng Vương Phi tranh cãi.

Đã hắn và Tiêu Vũ cùng đi, hơn nữa đối với này Vương Phi hắn cũng tràn đầy khó chịu, hai người lẫn nhau nhằm vào đã không phải là lần một lần hai, vào lúc này đương nhiên là phải đứng ở Tiêu Vũ bên này.

“Huynh đệ ngươi? Huynh đệ ngươi thì thế nào? Nơi này là Túy Tinh Lâu, không phải là người nào đều có thể vào, hơn nữa hôm nay là đoạt bảo sẽ, đến đều là trong thành con cháu thế gia, hắn tầm thường một cấp ba người làm, nếu như đều có thể tới tham gia, chúng ta đây những con em gia tộc này tính là gì? Ngươi lá tên béo nguyện ý cùng một dưới người xưng huynh gọi đệ, tự cam đoạ lạc không ai quản phải, có thể ngươi mang một người làm tới tham gia đoạt bảo sẽ, đem những người khác xem là cái gì?” Vương Phi lúc này là quyết tâm muốn cho Tiêu Vũ lúng túng.

Nếu như không phải là có Diệp Văn Hiên ở, hắn nói không chừng sẽ trực tiếp động thủ, lần trước sự tình để hắn vẫn ghi nhớ mối hận Tiêu Vũ.

“Buồn cười, đừng nói huynh đệ ta không phải người làm, coi như thực sự là, đó cũng không phải là nhà ngươi người làm, đến phiên ngươi tới quản?” Diệp Văn Hiên một bước cũng không cho, chính hắn đương nhiên không cho là Tiêu Vũ chính là một phổ thông người làm, nếu không cũng sẽ không cố ý muốn cùng Tiêu Vũ kết giao.

Người bên cạnh nhìn hai người này lẫn nhau nhằm vào, đều là không ai dám nói chuyện, trong lòng nhưng đều là kỳ quái, bên cạnh người này là ai? Bọn họ cũng không nhận ra, tất nhiên không phải bọn họ trong hội này người.

“Ha ha, ngươi nói đúng, hắn quả thật không phải nhà ta người làm, nhà ta phải có dạng này người làm, sớm bị ta vứt cho chó ăn.” Vương Phi nói xong, chuyển nhìn về phía Lâm Tuyết Hàm, nói: “Tuyết Hàm, đây là nhà ngươi người làm, còn là từ ngươi tới quản quản a, thân là nhà ngươi người làm, thấy vậy ngươi lại không tiến lên hành lễ, loại này người làm phải cố gắng dạy dỗ!”

Ánh mắt của mọi người dồn dập nhìn phía Lâm Tuyết Hàm.

Lâm gia ra một cô gái thiên tài, thiên phú kinh người, một thân thực lực ở trong cùng thế hệ số một số hai, cái này ở trong thành không phải bí mật gì, mỗi cái gia tộc người cơ hồ đều biết Lâm Tuyết Hàm cái này Lâm gia thiên nữ.

Ngoài ra, Lâm gia gần nhất đang định cùng Vương gia thông gia, thông gia đối tượng chính là Lâm Tuyết Hàm cùng Vương Phi hai người này, hôm nay nhìn thấy hai người này tiến tới cùng nhau, có vẻ thập phần thân mật, mọi người cũng không có bao nhiêu bất ngờ.

Nghe Vương Phi ý tứ trong lời nói, có phải Diệp Văn Hiên người huynh đệ này thật là Lâm gia một người làm?

“Ngươi hay là trở về đi thôi.” Lâm Tuyết Hàm thở dài, đi lên phía trước thập phần bình tĩnh mà đối với Tiêu Vũ nói.

Nàng lời này mặc dù bình thản, cũng không hề dùng giọng ra lệnh, nhưng là gián tiếp làm Vương Phi xác nhận hắn, Tiêu Vũ quả thật chỉ là Lâm gia một người làm.

Tiêu Vũ nghe nói như thế, không chút nào bất ngờ.

Để gả vào Vương gia, cái này Lâm Tuyết Hàm sớm triệt để quên đi ngày xưa các loại tình cảm, lúc trước hắn thiếu chút nữa bị đánh chết nàng đều không để ý, bây giờ gian tiếp nhận Vương Phi đến nhục nhã hắn, cũng không có cái gì tốt bất ngờ.

“Nếu như ta không trở về đây?” Tiêu Vũ trong giọng nói mang theo vài phần giễu cợt.

“Tuyết Hàm, nhà ngươi người làm quả nhiên là có thể a, liền nhà mình chủ nhân nói đều không nghe, theo ta thấy đến dạy dỗ dạy dỗ.” Vương Phi trên mặt lộ ra cười lạnh, nói: “Đây là nhà ngươi người làm, còn là từ ngươi đến quản giáo a, dù sao ta đến quản dễ dàng bị ta nói lời dèm pha.”

Nghe ý này, hắn đây là muốn để Lâm Tuyết Hàm ra tay dạy dỗ Tiêu Vũ.

“Lâm Tuyết Hàm muốn xuất thủ? Nghe nói nàng đã ngưng ra bảy đạo linh sông, trong cùng thế hệ cơ hồ không có đối thủ!”

“Lần này có thể nhìn một chút cái này Lâm gia thiên nữ mạnh như thế nào thực lực!”

Mọi người nghe nói như thế, con mắt đều là phát sáng lên,

Tràn đầy trông chờ mà nhìn Lâm Tuyết Hàm.

Đối với bọn họ mà nói, Tiêu Vũ như thế nào cũng không đáng kể, bọn họ chỉ muốn nhìn một chút cái này trong truyền thuyết vô cùng mạnh mẽ Lâm gia thiên nữ rốt cuộc có thực lực mạnh cỡ nào.

“Ha ha, Vương đại thiếu gia để ngươi dạy ta đây, ngươi không động thủ gì?” Tiêu Vũ dùng một loại ánh mắt trào phúng thấy Lâm Tuyết Hàm.

Mặc dù Lâm Tuyết Hàm có linh nguyên cảnh thất chuyển tu vi, nhưng nếu là dẫn hắn thi triển một vài mạnh mẽ chiến quyết, coi như không cách nào đánh bại Lâm Tuyết Hàm, cũng có thể bảo đảm bất bại.

Chỉ bất quá hắn muốn nhìn một chút Lâm Tuyết Hàm sẽ sẽ không động thủ.

“Ta rất xin lỗi.” Lâm Tuyết Hàm than khẽ một tiếng, sau đó bước ra bước chân, đi tới.

Rất hiển nhiên, nàng cuối cùng lựa chọn sẽ đối Tiêu Vũ ra tay, nếu là như vậy, trước mắt tình cảnh biến thành nhà mình chủ nhân dạy dỗ người làm cục diện, Tiêu Vũ sẽ không bao giờ tiếp tục bất kỳ tôn nghiêm có thể đàm luận.

“Lâm tiểu thư, ngươi thật muốn như thế gì?” Diệp Văn Hiên ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

Tuy nói chính hắn cũng không phải Lâm Tuyết Hàm đối thủ, có thể vào lúc này nhất định phải thỉnh giáo Tiêu Vũ biểu lộ một thái độ, sở dĩ đối với Lâm Tuyết Hàm khách khí như thế, là vì Tiêu Vũ đang ở Lâm gia, hắn không rõ lắm Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm quan hệ, vạn nhất bởi vì thất lễ Lâm Tuyết Hàm, trêu đến Tiêu Vũ bất mãn sẽ không tốt.

“Lá tên béo, làm sao, ngươi còn muốn quản chuyện nhà của người khác?” Vương Phi đứng ở một bên, biểu hiện tràn ngập cân nhắc.

“Vương Phi, hôm nay này đoạt bảo sẽ cũng không phải nhà ngươi mở, hơn nữa, U &# 8 đoạt bảo sẽ vốn là đến càng nhiều người, liền có thể xuất hiện tốt hơn bảo vật, như ngươi vậy đuổi theo người đi, có phải là hơi quá đáng?” Vào lúc này, Diệp Văn Hiên muốn hung hăng cũng có chút hung hăng không đứng lên, chỉ có thể bắt lại đạo lý nói sự tình.

Thay đổi bình thường, hắn sẽ cùng Vương Phi nói phải trái?

Nhìn về phía Diệp Văn Hiên, Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, Diệp Văn Hiên thái độ này đã có chịu thua dáng vẻ, ở bên cạnh còn có nhiều người nhìn như vậy dưới tình huống, Diệp Văn Hiên thế mà lại để hắn và Vương Phi nói như thế, hắn không khỏi có chút bất ngờ.

“Ha! Bảo vật?” Vương Phi nở nụ cười, trong nụ cười tất cả đều là xem thường, nói: “Một cấp ba người làm, cũng có thể bắt lại đạt được bảo vật? Khà khà, ngươi đã nói như vậy, ta đây thì cho ngươi một cơ hội, chỉ cần hắn khả năng bắt lại đạt được ra dáng bảo vật, hắn muốn tham gia này đoạt bảo sẽ tuyệt đối không ai chặn lại, có điều nếu không bỏ ra nổi, vậy thì nhanh lên cuộn!”

Nhìn thấy Diệp Văn Hiên thái độ, để Vương Phi có chút đắc ý.

Vương gia cùng Diệp gia từ trước đến giờ bất hòa, hai cái gia tộc hậu nhân bình thường cũng lẫn nhau thấy ngứa mắt, hắn và này Vương Phi vẫn đối lập lẫn nhau, bởi vì hai nhà thực lực xê xích không nhiều, bình thường bọn họ gặp gỡ mỗi loại đều rất ít khả năng chiếm được chỗ tốt.

Nhưng lần này, Diệp Văn Hiên lại dùng loại này giọng nói chuyện cùng hắn, để hắn tâm tình thật tốt, đồng thời hắn cũng không quá tin tưởng, Tiêu Vũ người làm này khả năng bắt lại đạt được bảo vật gì?

“Này……” Diệp Văn Hiên sắc mặt không khỏi có chút khó coi.

Tuy nói lần này hắn cũng chuẩn bị đầy đủ bảo vật trân quý, nhưng cũng không có vì Tiêu Vũ chuẩn bị, dùng Vương Phi tính cách, hắn bảo vật của mình khẳng định không coi là mấy.

“Ha ha, nhiều bảo vật trân quý ta không có, ta chỗ này chỉ có một dạng gì đó, không biết là có tính không.” Tiêu Vũ vào lúc này mở miệng, theo trên người lấy ra một viên tụ lại linh phù.

Đây là hắn tu luyện chuẩn bị gì đó, ngoại trừ đã đưa đến Thiên Minh Các cái kia 100 viên ở ngoài, chính hắn cũng dẫn theo tốt mấy viên ở trên người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 18: Điên Cuồng

Vương Phi vội vàng nhìn lướt qua Tiêu Vũ vật trong tay, vừa muốn lên tiếng giễu cợt, minh phù thứ này mặc dù quý giá, nhưng ở con cháu thế gia bên trong không đáng kể chút nào bảo vật.

Có thể khi thấy rõ Tiêu Vũ trên tay chỗ bắt lại minh phù, con ngươi của hắn lập tức co rút lại, hết thảy giễu cợt ngữ cũng toàn bộ cắm ở yết hầu, nhìn chằm chặp Tiêu Vũ trên tay minh phù.

“Trời ạ! Đây là tụ lại linh phù?”

“Thật là tụ lại linh phù!”

“Thiên Minh Các trước đó không lâu mới bắt đầu bán ra loại này minh phù, hơn nữa còn là ba vạn tinh thạch một viên, thế nhưng nghe nói loại này minh phù đã thất truyền nhiều năm, vừa mới bán ra đã bị một vài nhân vật già cả toàn bộ mua về nghiên cứu, người bình thường căn bản không mua được!”

“Ta nghe nói loại này minh phù có thể tăng cao gấp mười lần tốc độ tu luyện, Thiên Minh Các bên kia còn nói, mỗi tháng chỉ có thể bán ra 100 viên, bây giờ thế hệ trẻ tuổi bên trong có thứ này người cũng không vượt qua ba cái?”

Tiêu Vũ tụ lại linh phù vừa ra, bên cạnh đám người ánh mắt lập tức vô cùng hừng hực.

Quãng thời gian trước, Tiêu Vũ cũng đã đem 100 viên tụ lại linh phù đưa đến Thiên Minh Các, và lấy được năm mươi vạn số dư.

Loại này hiệu dụng kinh người, hơn nữa sớm thất truyền minh phù vừa xuất hiện, rồi cùng theo dự đoán giống nhau bị giành cướp, chính là này nhân vật già cả cũng không có thể bình tĩnh, muốn mua về nghiên cứu.

Điều này sẽ đưa đến 100 viên minh phù bán ra thời gian, thần tốc bị cướp không, cho dù là ba gia tộc lớn bên trong đệ tử tinh anh, cũng căn bản không lấy được loại này minh phù.

Muốn có được, muốn đợi tháng sau 100 viên, hơn nữa mỗi tháng 100 viên, chia đều hạ xuống nói từng cái gia tộc cũng chưa chắc phân đến mấy viên.

Mặc dù loại này minh phù đối với nhân vật già cả tác dụng không lớn, khả năng có được khẳng định đều là các gia tộc bên trong thiên tài đứng đầu, người bình thường căn bản cũng không có sờ được cơ hội.

Nhưng bây giờ, loại này minh phù lại xuất hiện ở Tiêu Vũ trong tay, đây thực sự là Lâm gia một người làm?

“Vị huynh đệ này, ta đồng ý đến ba vạn tinh thạch, đem này minh phù bán cho ta đi?”

“Ba vạn tinh thạch? Ngươi cút ngay cho ta, Thiên Minh Các đều bán 3 vạn, nhưng ai có thể mua được? Huynh đệ, ta cho ngươi năm vạn tinh thạch, ngươi đem thứ này bán cho ta, như thế nào?”

“Huynh đệ, không! Vị đại ca này, ta đồng ý dùng một cái bên trong nhất phẩm binh khí đổi với ngươi!”

“Ta nơi này có một viên ngưng đọng nguyên đan, có thể tăng tốc độ ngưng tụ linh sông, huynh đệ theo ta hoán đổi!”

Trong nháy mắt, người bên cạnh tất cả đều không muốn bình tĩnh, thần tốc đem Tiêu Vũ vây lại, tranh nhau ra giá.

Thật sự là loại này minh phù quá nghịch thiên rồi, mặc dù tác dụng chỉ có một tháng, nhưng gấp mười lần tốc độ tu luyện, bù đắp được bình thường một năm!

Đối với tu luyện người mà nói, càng sớm ngưng ra linh sông, thì đại diện sau này xung kích cảnh giới cao hơn có thể lại càng lớn, đây là bao nhiêu tinh thạch cũng không đổi được.

Cái này cũng là tại sao tụ lại linh phù mới vừa xuất hiện, thì sẽ khiến cho oanh động to lớn nguyên nhân.

Tuy nói Vương Phi cùng Tiêu Vũ rõ ràng không hợp, làm như vậy có thể sẽ để Vương Phi bất mãn, nhưng lúc này bọn họ đã không cố được nhiều như vậy.

Vương Phi có người ca ca ở Vương Thành Vũ Viện không giả, có thể sau ba tháng có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện khả năng có mấy người, cái? Nhưng này tụ lại linh phù không giống nhau, nếu như có thể tìm được, ngoại trừ có thể trong thời gian ngắn đột phá, còn có thể đối với tu luyện về sau sản sinh sâu xa ảnh hưởng.

Thêm nữa, Vương gia mặc dù mạnh mẽ, tuy nhiên không phải từng cái gia tộc đều cần nịnh bợ Vương gia, giữa các gia tộc thế cuộc phức tạp, cùng Vương gia đối lập cũng có khối người.

“Tụ lại linh phù? Tiểu tử này tại sao có thể có thứ này?” Vương Phi ở bên cạnh thấy tất cả những thứ này, sắc mặt muốn rất khó coi thì có rất khó coi.

Hắn thế nào nghĩ tới, Tiêu Vũ lại vừa ra tay chính là một viên tụ lại linh phù!

Đây cũng không phải là bảo vật bình thường có thể so sánh gì đó, mặc dù là hắn, chủ nhà họ Vương thân tử, cũng không thể tìm được một viên tụ lại linh phù.

Một viên dạng này minh phù có thể rút ngắn một năm thời gian tu luyện, nếu là hai viên? Ba viên? Ngẫm lại đều khiến người ta cảm thấy khủng bố, mọi người không điên cuồng mới là lạ!

Hơn nữa, hắn vừa mới còn cao cao tại thượng trào phúng Tiêu Vũ không bỏ ra nổi bảo vật, có thể Tiêu Vũ tùy tiện liền lấy ra thứ này,

Vậy thì tương đương với một vang dội bạt tai đánh vào trên mặt của hắn.

“Cái này phế nhân rốt cuộc cùng Thiên Minh Các là quan hệ như thế nào? Có phải thực sự là Thiên Minh Các cái gọi là khách quý?” Liên tưởng đến lần trước ở Thiên Minh Các sự tình, Vương Phi sắc mặt thì càng thêm âm trầm.

Tiêu Vũ có thể lấy ra tụ lại linh phù, đã nói rõ hắn và Thiên Minh Các quan hệ rất không bình thường, bằng không bình thường người căn bản không lấy được loại này minh phù.

Nếu như đúng là như thế, kể cả hắn cũng không thể tùy tiện đem Tiêu Vũ như thế nào, nhưng nghĩ đến lần trước chịu sỉ nhục, Vương Phi trong lòng thì tràn đầy không cam lòng.

“Tụ lại linh phù?” Lâm Tuyết Hàm lúc này cũng có chút bất ngờ, ánh mắt phức tạp thấy trong đám người Tiêu Vũ.

Nàng cảm giác mình càng ngày càng xem không hiểu cái này từng thanh mai trúc mã.

Trước đây hắn căn bản không còn gì khác, không cách nào ngưng tụ linh sông, xa xa không thể cùng nàng so với, có thể hiện tại hắn không chỉ trong khoảng thời gian ngắn thần tốc ngưng ra hai đạo linh sông, lại còn lấy ra loại này liền các đại gia tộc đều không giành được minh phù!

Trong ánh mắt mang theo một chút tiếc hận, nếu có thể được cái này tụ lại linh phù, Lâm Tuyết Hàm tin tưởng dùng thiên tư của nàng, nhất định có thể trong khoảng thời gian ngắn tiến thêm một bước nữa, đến lúc đó ở sau ba tháng võ viện chọn lựa bên trong thì càng chắc chắn.

Chỉ có điều vừa mới như vậy đối xử, biến tướng giúp Vương Phi nhục nhã Tiêu Vũ, thậm chí còn muốn trước mặt mọi người đối với Tiêu Vũ ra tay, Lâm Tuyết Hàm cũng biết cái này tụ lại linh phù đã cùng nàng vô duyên.

“Các vị, này dễ bảo sẽ vốn là trao đổi bảo vật, bây giờ còn chưa bắt đầu đâu, mọi người không nên gấp gáp.” So với Vương Phi, lúc này Diệp Văn Hiên quả thực là hăng hái.

Hắn cảm giác lần này kiếm bộn rồi, càng thêm khẳng định Tiêu Vũ không phải người bình thường.

Người bình thường khả năng tùy tiện lấy ra loại này minh phù? Diệp Văn Hiên cảm giác mình lần này thực sự là nhặt được bảo!

Hắn tiến lên kéo dài mọi người, nói: “Muốn ta đây huynh đệ minh phù, có thể ở sau khi dễ bảo phân đoạn ra giá hoặc là trao đổi, huynh đệ ta đã lấy ra, nhất định là sẽ thả ra trao đổi.”

Nghe đến Diệp Văn Hiên nói như vậy, đoàn người mới bình tĩnh một chút, không muốn cướp đoạt.

Không ít người nhìn Diệp Văn Hiên ánh mắt cũng thay đổi, sớm biết Tiêu Vũ khả năng bắt lại đạt được thứ này, chính là người làm thì thế nào? Cùng hắn kết giao tuyệt đối không lỗ!

“Đã như thế, cái kia Tiêu huynh đệ, chúng ta thì đợi dễ bảo lúc bắt đầu ra giá nữa!”

“Đúng đúng, Tiêu huynh đệ, đều đừng ở cửa đứng, Tiêu huynh đệ, chúng ta đi vào trước, này minh phù sự tình sau khi nói lại.”

Không ít thế gia thiếu niên dự định mất bò mới lo làm chuồng, cùng Tiêu Vũ giữ gìn mối quan hệ.

Tuy nói tụ lại linh phù chỉ có một viên, nhưng khả năng bắt lại đạt được thứ này, khả năng là người bình thường?

Hơn nữa, coi như là bình thường người, có thể bắt được này tụ lại linh phù, cũng nói Tiêu Vũ có nhất định thủ đoạn, sau khi mỗi tháng 100 viên, nói không chừng dựa vào Tiêu Vũ thì có thể lấy được đâu?

Vào giờ phút này, một đám người quả thực muốn đem Tiêu Vũ làm gia giống nhau cung cấp, vây quanh hắn thì không muốn bỏ đi, đều muốn cùng hắn giữ gìn mối quan hệ.

Tình cảnh này tựa như vừa rồi một đám người ném Diệp Văn Hiên, chạy đi lấy lòng Vương Phi giống nhau, lúc này Vương Phi cũng đã bị người cảnh vật ở nơi đó, không có mấy người để ý tới.

“Ha ha, Vương đại thiếu gia, ta đây huynh đệ lấy ra bảo vật này không biết là có đủ hay không tư cách, bây giờ có thể vào gì?” Diệp Văn Hiên thay đổi lúc trước khách khí, vừa rồi yếu thế đương nhiên phải khuyên, nhưng bây giờ vừa đắc thế, hắn lại bắt đầu hung hăng dậy đi.

“Hừ!” Vương Phi mặt âm trầm, không nói gì.

Mặc dù để Tiêu Vũ đi vào hắn rất khó chịu, bởi vì hắn mới vừa rồi còn nói Tiêu Vũ không có tư cách tiến vào, bây giờ đổi giọng nói dù sao cũng hơi mất mặt.

Theo bây giờ tình huống này, hắn muốn lại dám nói Tiêu Vũ không có tư cách vào sân, chẳng khác nào gián tiếp đắc tội rồi nhóm người này, không thấy nhóm người này đối với tụ lại linh phù có để ý nhiều gì? Đuổi đi Tiêu Vũ, cái này tụ lại linh phù bọn họ chẳng phải là một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 19: Đoạt Bảo Bắt Đầu

“Ha ha, đã Vương đại thiếu gia không phản đối, ta đây cùng huynh đệ ta thì đi vào trước!” Diệp Văn Hiên cười ha ha, lời này rõ ràng là cố ý nói móc Vương Phi.

Tiêu Vũ nhìn đều không có xem thêm Lâm Tuyết Hàm một chút, ở một đám người vây quanh cùng Vương Phi cùng tiến vào Túy Tinh Lâu.

“Khà khà, huynh đệ, không thể không nói ngươi thực sự là trâu, thậm chí ngay cả tụ lại linh phù thứ này đều có thể lấy ra!” Tiến vào trong lầu, Diệp Văn Hiên thay đổi lúc trước hung hăng tư thế, ý cười đầy mặt.

Lần này có thể làm cho Vương Phi ăn nữa một nghẹn, hắn trong lòng cũng là rất thoải mái.

“Cũng không phải cái gì trân quý gì đó, ngươi muốn, cho ngươi chính là.” Trải qua chuyện phía trước, Tiêu Vũ cũng coi như bước đầu nhận rồi Diệp Văn Hiên.

Dù sao hắn ở ở tình huống kia có thể vì hắn chịu thua, cũng coi như hiếm thấy, này tụ lại linh phù đối với hắn mà nói cũng không tính là gì.

“Cái gì? Huynh đệ, ngươi…… ngươi là nói thật?” Diệp Văn Hiên mặt béo đỏ bừng lên, nói tới đều có chút không trôi chảy.

Trân quý như thế tụ lại linh phù, Tiêu Vũ lại muốn trực tiếp đưa cho hắn?

“Có cái gì thật không thật sự, một viên minh phù mà thôi.” Tiêu Vũ nói xong, đem cái kia tụ lại linh phù lấy ra, rất là tùy ý ném cho Diệp Văn Hiên.

“Huynh đệ, ngươi cẩn thận một chút!” Diệp Văn Hiên luống cuống tay chân tiếp nhận, tuy nói biết minh phù không có yếu ớt như vậy, tuy nhiên một bộ sợ bị ném hỏng dáng vẻ, khẩn trương không ngớt.

Bắt được tụ lại linh phù, Diệp Văn Hiên trên mặt mở cờ trong bụng, không ngờ rằng mới dám cùng Tiêu Vũ kết giao, thì phải lớn như vậy chỗ tốt.

Hắn âm thầm đắc ý, nếu không phải là hắn ánh mắt tốt, biết Tiêu Vũ không phải người bình thường, chắc chắn sẽ không đụng với chuyện tốt như vậy.

Cẩn thận từng li từng tí thu cẩn thận tụ lại linh phù sau, Diệp Văn Hiên lại nói: “Huynh đệ, ngươi này tụ lại linh phù trân quý như vậy, cứ như vậy cho ta, thật không liên quan gì?”

“Cũng đúng, vậy ngươi trả lại cho ta đi.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó nói.

“A?” Diệp Văn Hiên sửng sốt, lập tức biến sắc mặt, cười hắc hắc nói: “Huynh đệ ta nhìn ngươi ngũ quan anh tuấn, khí độ bất phàm, loại này phổ thông minh phù đối với ngươi mà nói khẳng định không có tác dụng gì, ta vẫn là thu!”

Tiêu Vũ đã sớm đoán được hắn sẽ là cái này đạo đức, có điều lại cảm giác dạng này người so với Lâm gia những người kia muốn tốt hơn nhiều rồi, câu nói đó cũng chỉ là chuyện cười mà thôi, nói: “Cho ngươi cứ cầm đi, ta còn có.”

Diệp Văn Hiên lại trợn to hai mắt.

Chẳng trách Tiêu Vũ đưa ra này minh phù không có chút nào đau lòng, một bộ xả rác giống nhau dáng vẻ sẽ đưa đi ra. Mặc dù hắn đã sớm đoán được Tiêu Vũ khẳng định không bình thường, có thể cũng không nghĩ tới lại có như vậy đại phách lực.

Người bên cạnh thấy tình cảnh này, đối với Diệp Văn Hiên đều là đỏ mắt không ngớt, lại dễ dàng như vậy liền được một viên tụ lại linh phù, đây chính là tương đương với một năm thời gian tu luyện!

Hơn nữa nghe Tiêu Vũ cơn giận này, loại này minh phù tựa hồ cũng không có thiếu!

Điều này làm cho không ít người đều âm thầm quyết định, nhất định muốn cùng Tiêu Vũ giữ gìn mối quan hệ, kể cả này vốn sợ đắc tội Vương Phi không dám cùng Tiêu Vũ tới gần người, vào lúc này cũng đều cải biến chủ ý.

Này đoạt bảo sẽ tuy nói trùng ở đoạt bảo, nhưng tại bắt đầu trước khi, cũng cùng phổ thông tụ họp không có khác biệt quá lớn, đều là một đám người tụ tập cùng một chỗ, uống rượu tán gẫu, lấy tên đẹp là để mỗi cái gia tộc ngày sau người nắm quyền nhiều tiến hành giao lưu.

Đang tụ hội bên trong, không dứt có người tiến lên cùng Tiêu Vũ đáp lời chúc rượu, mục đích đều là rút ngắn quan hệ với hắn, dù cho không thể kết giao, cũng hy vọng ở sau đấy đoạt bảo phân đoạn bên trong có thể có được tụ lại linh phù, dù sao cuối cùng cùng với ai hoán đổi, hoặc là nói bán cho ai, đều muốn xem Tiêu Vũ điểm không gật đầu.

Thấy Tiêu Vũ như thế đã bị mọi người vây đỡ, một bên khác Vương Phi thủy chung quặm mặt lại ở nơi đó uống rượu, không nói câu nào.

“Xin lỗi chư vị, quấy rầy, không biết có phải hay không là có thể bắt đầu đoạt bảo?”

Sau khi cơm nước no nê, một gã tuổi trẻ tịnh lệ nữ tử xuất hiện.

Nàng này hai mắt đen kịt thâm thúy, đôi mắt sáng liếc nhìn, một tấm môi đỏ tươi đẹp ướt át, dáng người càng thướt tha chập trùng, cao vót trước ngực ở như là lụa mỏng giống nhau trường sam dưới muốn phá ra.

So với Lâm Tuyết Hàm lành lạnh, cô gái này trên người càng thêm mấy phần trí mạng mê hoặc,

Nàng vừa xuất hiện, ở đây không ít người thanh niên trẻ con mắt đều thẳng, rất nhiều người không dứt uống rượu, càng rót càng cảm giác miệng đắng lưỡi khô.

“Khà khà, tím Ngọc tiểu thư, ngươi rốt cuộc đã đến, để bọn chúng ta đến thật khổ!” Diệp Văn Hiên trong hai mắt bày đặt ánh sáng, dáng dấp kia chính là một mười đủ mười sắc quỷ.

“Ha ha, không có biện pháp ạ, trong lầu hôm nay đến rồi rất nhiều khách quý, thật sự là không đi được.” Tím Ngọc tiểu thư áy náy mỉm cười.

Nàng không cười cũng còn tốt, nở nụ cười lên càng lộ vẻ quyến rũ động lòng người, để không ít người ở bên cạnh âm thầm nuốt nước miếng.

“Cô gái này kêu Nhan Tử Ngọc, là này Túy Tinh Lâu bên trong người, mỗi lần đoạt bảo sẽ, bởi vì người tới đều thuộc về bất đồng gia tộc, lẫn nhau trong lúc đó không hẳn hoà thuận, cho nên đều sẽ mời mọc Túy Tinh Lâu người đến làm chứng, làm một người người trung gian.”

Diệp Văn Hiên biết Tiêu Vũ đối với này tụ họp không biết, hơn nữa phía trước đạt được Tiêu Vũ một viên tụ lại linh phù, dụng tâm cho Tiêu Vũ giải thích.

“Nhìn dáng dấp ngươi đối với cô gái này có ý tưởng?” Tiêu Vũ không nhịn được nghĩ trêu chọc một chút Diệp Văn Hiên.

“Khụ, huynh đệ ngươi suy nghĩ nhiều, Túy Tinh Lâu so với trong thành bất kỳ thế lực nào đều phải thần bí, nghe nói chính là Thiên Minh Các cấp độ kia đầu sỏ đều không dám tùy tiện trêu chọc, Nhan Tử Ngọc mặc dù mê người, nhưng ở phía xa nhìn thì tốt rồi, tuyệt đối đừng có ý niệm gì!” Diệp Văn Hiên lắc đầu liên tục.

Không thấy được, cái này Diệp Văn Hiên bề ngoài hèn mọn phóng đãng, Trên thực tế trong lòng so với ai khác đều tỉnh táo, Tiêu Vũ lại cao liếc mắt nhìn hắn.

Như Nhan Tử Ngọc loại này khả năng chọc người phạm tội nữ tử, &# 85 &# 32; lại tài năng ở Túy Tinh Lâu an ổn đặt chân, bởi vậy thì có thể nhìn ra nàng này tuyệt không tầm thường, nếu là người bình thường e sợ sớm bị người gặm xương đều không thừa.

Tiêu Vũ không khỏi một lần nữa đánh giá, cái này Túy Tinh Lâu tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng còn muốn thần bí, thậm chí ngay cả Thiên Minh Các như vậy đầu sỏ đều không dám trêu chọc.

“Được rồi, không nhiều lời nói, chư vị, dẫn theo bảo vật, đều muốn bảo vật của mình lấy ra đi!” Nhan Tử Ngọc cùng mọi người vẫn chưa quá nhiều khách sáo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, tiến vào chủ đề.

Lần này đoạt bảo sẽ, như Thiên Minh Các như vậy đầu sỏ tự nhiên là không ai đến, đến đều là trong thành thế gia người.

Ở các đại gia tộc bên trong, cường đại nhất tự nhiên phải kể là tần, lá, vương này ba gia tộc lớn, chỉ có điều Vương gia cùng Diệp gia mặc dù có người đến, lại không thấy Tần gia người.

“Tần gia mặc dù mạnh mẽ, nhưng từ trước đến giờ biết điều, rất ít tham dự dạng này hoạt động, bình thường bọn họ đều là không đến, Trên thực tế chính là Tần gia hậu nhân, ở chúng ta trong cái vòng này cũng không có mấy người nhận thức.” Diệp Văn Hiên cho Tiêu Vũ giải thích.

Tiêu Vũ gật gù, cũng không thế nào để ý, những gia tộc này cùng hắn nửa xu quan hệ đều không có, không đáng dùng hắn đến quan tâm.

Tiếp theo, các phe người 11 đem chính mình chuẩn bị bảo vật lấy ra, đặt ở trước người mình, mỗi người bảo vật đều dùng hộp loại hình gì đó chứa, không cách nào nhìn ra là cái gì.

“Như trước thông lệ, trước tiên từ bên trái bắt đầu đi, đưa ra bảo vật sau nếu là có người coi trọng, có thể dùng bảo vật của mình trao đổi, cũng có thể trực tiếp dùng tinh thạch ra giá.”

Theo Nhan Tử Ngọc cái kia nịnh nọt đến người trong xương âm thanh, đoạt bảo sẽ cũng tuyên cáo bắt đầu.

Còn đưa ra bảo vật trình tự, thì lại là từ nhỏ yếu gia tộc bắt đầu, dù sao thực lực còn tại đó, như Vương Phi cùng Diệp Văn Hiên hai người này bảo vật khẳng định càng thêm quý trọng, phần lớn là đặt ở cuối cùng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 20: Bùn Nhão

Đoạt bảo sẽ bắt đầu, cái thứ nhất bảo vật, là một cái bên trong nhất phẩm binh khí, nhất thời các phe người dồn dập ra giá, hoặc là biểu thị đồng ý dùng chính mình mang bảo vật trao đổi.

Binh khí thứ này, Tiêu Vũ cũng không cần, ở trong mắt hắn chính mình mạnh mẽ so với bất kỳ ngoại vật đều tới thật sự, nói lại loại này nhất phẩm binh khí, đối với hắn mà nói cùng không có giống nhau.

Sau khi gì đó, cũng là đại khái giống nhau, hoặc là một vài đan dược và một loại nào đó quý hiếm linh dược, thậm chí còn có không trọn vẹn chiến quyết, cùng với công pháp tu luyện, nhưng mấy thứ này đối với Tiêu Vũ tới nói, đều không có giá trị gì.

“Huynh đệ, làm sao vậy, không có để mắt gì đó gì?” Diệp Văn Hiên gặp Tiêu Vũ nửa ngày cũng không có mở qua giá, một bộ đần độn vô vị dáng vẻ, không khỏi tò mò.

Phải biết rằng này đoạt bảo sẽ lên xuất hiện những thứ đó, đối với hắn đều có nhất định mê hoặc, không muốn tinh thạch có hạn, hắn muốn giữ lại tranh cướp hơn quý trọng gì đó, phía trước vài lần đã sớm ra tay.

“Mấy thứ này đối với ta vô dụng, đoạt bảo sẽ lên cũng chỉ có cấp bậc này gì đó gì?” Tiêu Vũ có chút thất vọng, sớm biết như vậy này đoạt bảo sẽ hắn thật đúng là không nhất định sẽ tới.

“Huynh đệ ngươi rốt cuộc muốn tìm đồ vật như thế nào?

Mấy thứ này mặc dù không phải là quá quý trọng, nhưng đối với chúng ta trẻ tuổi tới nói đã hoàn toàn đủ dùng!” Diệp Văn Hiên có chút im lặng, mấy thứ này đối với Tiêu Vũ lại vô dụng, của hắn tầm mắt rốt cuộc là cao bao nhiêu?

Tiêu Vũ lắc lắc đầu không nói gì, mấy thứ này đối với những người này quả thật đủ dùng, nhưng đối với hắn mà nói thật đúng là nửa điểm dùng đều không có, nhưng này không cách nào cùng Diệp Văn Hiên giải thích.

“Hắc, nhìn dáng dấp người ta là không lọt mắt chúng ta này đoạt bảo sẽ a, ánh mắt quả nhiên cao.” Vương Phi nhìn thấy Tiêu Vũ cái bộ dáng này, không nhịn được phúng thứ một câu.

Này lập tức đưa tới rất nhiều thiếu niên bất mãn ánh mắt, Tiêu Vũ phía trước lời kia nghe tới còn không có gì, có thể Vương Phi kiểu nói này, hắn lời kia nghe tới quả thật như là ghét bỏ những người này gì đó chưa đủ tốt.

Nếu không phải là bởi vì muốn đổi được hắn tụ lại linh phù, lúc này chỉ sợ muốn có không ít người mở miệng nhằm vào.

Tiêu Vũ không để ý đến Vương Phi, tiếp tục lưu ý lấy mọi người 1 vừa lấy ra bảo vật.

Lúc này, đến phiên một gia tộc nhỏ thiếu niên đưa ra bảo vật của hắn, trong tay hắn ôm một cái hộp, bắt lại lúc đi ra còn có vẻ có chút xấu hổ, nói: “Ta cái thứ này, kỳ thực ta cũng không biết có tính không là một cái bảo vật.”

Trong lúc nói, thiếu niên mở ra trong tay hắn hộp.

Chỉ thấy này trong hộp bày đặt một cái vật kỳ quái, sở dĩ nói thứ này kỳ quái, là vì cái thứ này thoạt nhìn thật sự một loại khác thường.

Theo bề ngoài nhìn lên, đây là một khối đen thui bùn, còn hiện ra một luồng dị dạng, có chút gay mũi, làm cho không ít người đều dọa nạt lên mũi.

“Ngươi đây là vật gì? Vậy cũng là bảo vật?”

“Ngươi mau đưa hộp che lên, này mùi vị gì!”

Mấy người bất mãn mà lên tiếng, cực kỳ ghét bỏ.

Thiếu niên có vẻ càng thêm thật không tiện, vội vàng đậy lại hộp, ngượng ngùng nói: “Kỳ thực ta cũng không biết đây là vật gì, đây là ta tổ phụ lưu lại, ta chỉ biết là tổ phụ khi còn sống đối với thứ này rất là coi trọng, nhưng hắn sau khi qua đời thứ này thì không ai biết làm sao dùng, nếu không ai đồng ý hoán đổi quên đi!”

Bị mọi người chế nhạo ghét bỏ, thiếu niên sắc mặt đỏ bừng lên, sau khi nói xong vội vàng ngồi xuống lại, đem đầu chôn vào nơi ngực.

“Thì ngây ngất đê mê lại cũng nên bảo vật, ta nhìn ngươi còn là sớm một chút đem hắn ném a, vật như vậy cũng lấy ra, thật không biết trong đầu ngươi đang suy nghĩ gì?” Vương Phi buông che mũi tay phải, rất là bất mãn chế nhạo.

Thiếu niên vùi đầu đến càng thấp hơn, gia tộc của hắn kém xa Vương gia mạnh mẽ, bị Vương Phi như thế chế nhạo, nửa câu nói cũng không dám chống đối, chỉ là biệt hồng mặt.

“Ngươi thứ này, muốn đổi bao nhiêu tinh thạch?”

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Như vậy một đoàn vừa thối vừa nát bùn lại có thể có người đồng ý trao đổi?

Khi thấy người mở miệng, một đám người tất cả đều cảm thấy kinh ngạc, lại là Tiêu Vũ.

“Huynh đệ,

Ngươi muốn này ngây ngất đê mê làm gì?” Diệp Văn Hiên tràn đầy không rõ, phía trước nửa ngày Tiêu Vũ đều chưa bao giờ mở miệng, bây giờ lại đối với như vậy một đoàn thối bùn hứng thú?

“Khà khà, ánh mắt của ngươi thật đúng là khác loại, như vậy một nắm bùn cũng muốn.” Vương Phi thấy vậy đã ở khác vừa mở miệng trào phúng.

Thiếu niên kia vốn trên mặt đã lộ ra vài phần sắc mặt vui mừng, lại thật có người đồng ý hoán đổi, nhưng nghe Vương Phi lời của hai người, sắc mặt lại một cái ảm đạm xuống, thấy Tiêu Vũ không dám mở miệng.

“Không cần để ý, ngươi chỉ để ý nói muốn hoán đổi cái gì vậy, hoặc là nói muốn bao nhiêu tinh thạch.” Tiêu Vũ không hề trả lời Diệp Văn Hiên, càng không để ý đến Vương Phi.

“Ngươi…… thật phải thay đổi?” Thiếu niên kia trợn to hai mắt, như là có chút không thể tin được.

“Đương nhiên là thật.” Tiêu Vũ gật gù.

Thiếu niên sửng sốt chốc lát, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, nói: “Vật như vậy ta cũng không rõ ràng lắm là cái gì, chỉ có điều đây là ta tổ phụ lưu lại, ngươi nếu thật sự phải thay đổi, thì cho một ngàn tinh thạch!”

Nói ra giá cả thời điểm, hắn còn có vẻ hơi chột dạ, dù sao như vậy một thứ, theo ở bề ngoài nhìn thật sự khiến người ta không làm sao có hứng nổi.

“Một ngàn tinh thạch?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

“Này dù sao cũng là ta tổ phụ lưu lại, dù cho không có giá trị, giá cả cũng không có thể quá thấp.” Thiếu niên cắn chặt răng nói.

“Huynh đệ, nếu như ngươi thật muốn, một ngàn thì một ngàn a, không được ta trước tiên giúp ngươi đến.” Diệp Văn Hiên ở bên cạnh nói rằng, mặc dù không biết Tiêu Vũ tại sao đối với thứ này cảm thấy hứng thú, nhưng nhìn ra được Tiêu Vũ và không phải là đùa.

Hắn lúc này còn tưởng rằng Tiêu Vũ là tạm thời không bỏ ra nổi tinh thạch, cảm thấy gì đó quá đắt, &# 32; mặc dù có tụ lại linh phù, nhưng dù sao Tiêu Vũ cũng đúng là Lâm gia người làm, thật đúng là chưa chắc có bao nhiêu tinh thạch.

“Không cần.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn kinh ngạc là vì thứ này giá trị cách xa ở một ngàn bên trên, nhưng thiếu niên này rõ ràng không biết là.

Thoáng trầm tư, Tiêu Vũ cảm giác thiếu niên này thuộc về khá là đàng hoàng người, hắn cũng không muốn chiếm thiếu niên này tiện nghi, nói: “Như vậy đi, ta dùng một vạn tinh thạch cùng ngươi trao đổi cái thứ này, như thế nào?”

“Một vạn tinh thạch?” Thiếu niên ngây ngẩn cả người, há to miệng.

Không chỉ là hắn, bên cạnh một đám người cũng mỗi một người đều kinh ngạc không ngớt, Tiêu Vũ lại dùng một vạn tinh thạch, đem đổi lấy như vậy một đoàn thối bùn?

Hơn nữa, người ta chỉ cần một ngàn, hắn lại chủ động làm cho người ta một vạn, hắn rốt cuộc nghĩ như thế nào?

“Hoán đổi, ta hoán đổi!” Thiếu niên ngây người chốc lát sau, điên cuồng gật đầu.

Khả năng hoán đổi đến giá cao, đối với hắn mà nói đương nhiên không thể tốt hơn, hơn nữa một vạn tinh thạch tựa hồ không nhiều, nhưng đối với đến hắn nói đã là khoản tiền kếch sù, có thể làm cho hắn mua rất nhiều dùng tu luyện tài nguyên.

“Chậm đã!” Đột nhiên, một cái khác rất thanh âm không hài hòa vang lên, nói: “Ta đối với thứ này cũng có chút hứng thú, đồng ý đến 11000 tinh thạch!”

Vào lúc này nói lời như vậy, rõ ràng là cố ý tăng giá!

Mọi người đều muốn biết đây là người nào, vào lúc này lại dám tăng giá, có phải không muốn tụ lại linh phù? Đây không phải đắc tội Tiêu Vũ gì?

Nhìn qua quá khứ, mọi người nhất thời hiểu ra, định giá người rõ ràng là Vương Phi, phía trước hắn và Tiêu Vũ sớm xông tới, tự nhiên cũng sẽ không tồn tại đến không đắc tội vấn đề.

Chỉ bất quá hắn lúc này định giá, rõ ràng là cố ý cùng Tiêu Vũ đối nghịch, phải biết rằng lúc trước hắn còn ghét bỏ thứ này quá thối, nếu như không phải là để làm khó dễ Tiêu Vũ, làm sao lại vào lúc này ra giá?

Mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ, vào lúc này, hắn sẽ ứng đối ra sao?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 21: So Với Tinh Thạch Nhiều?

“Vương Phi, ngươi có ý gì?” Diệp Văn Hiên trợn lên giận dữ nhìn Vương Phi, người khác đều nhìn ra được Vương Phi là cố ý tranh cãi, hắn vừa làm sao sẽ không nhìn ra?

“Lời này của ngươi ta chỉ không rõ, này đoạt bảo sẽ vốn là tự do ra giá, đổi hay không cũng là người ta bảo vật chủ nhân sự tình, có phải thì chính xác hắn ra giá không cho phép ta ra giá?” Vương Phi cười nhạo.

Vốn hắn đối với thứ này quả thật không có hứng thú, có điều nhìn thấy Tiêu Vũ ra giá, để hắn đổi chủ ý.

Lúc trước tại cửa ra vào, Tiêu Vũ để hắn ăn thua thiệt ngầm, vốn ở đoạt bảo sẽ lúc bắt đầu, hắn thì cũng định muốn nhằm vào Tiêu Vũ, vô luận Tiêu Vũ muốn đổi cái gì vậy, hắn đều ra giá, cố ý cùng Tiêu Vũ đối nghịch.

Chỉ bất quá hắn không ngờ rằng, Tiêu Vũ ở mặt trước một lần cũng chưa từng sinh ra giá, để hắn ý nghĩ rơi vào khoảng không.

Hắn còn tưởng rằng Tiêu Vũ sau khi phỏng chừng cũng sẽ không ra giá, nào nghĩ tới Tiêu Vũ lại coi trọng thứ như vậy.

Tuy nói hơn một vạn tinh thạch đối với hắn mà nói cũng không phải con số nhỏ, thế nhưng Tiêu Vũ lại chủ động theo một ngàn mang lên một vạn, như là biết thứ này giá trị.

Muốn Vương Phi xem ra, Tiêu Vũ hào phóng như vậy, chủ động tăng giá, thứ này nói không chừng thật đúng là một loại nào đó bảo vật, cho nên hắn quyết đoán tăng giá, thứ nhất cố ý cùng Tiêu Vũ nhằm vào, thứ hai dù cho Tiêu Vũ không cùng giá, hắn cũng không nhất định thiệt thòi.

“Thả ngươi cái rắm!” Diệp Văn Hiên giận dữ, vừa định phát tác, lại bị Tiêu Vũ kéo lại.

Chỉ thấy Tiêu Vũ thập phần bình tĩnh, phủi Vương Phi một chút, lạnh nhạt nói: “Ngươi nhất định phải tranh với ta?”

“A, có cái gì xác thực không xác định, này đoạt bảo sẽ vốn là cạnh tranh công bình, người trả giá cao được, nếu không tại sao gọi đoạt bảo sẽ đâu?” Vương Phi ngạo nghễ nói rằng, “đương nhiên ngươi cũng có thể tiếp tục ra giá, chỉ cần ngươi cuối cùng khả năng đến giá cao hơn ta, thứ này chính là của ngươi!”

Nghe cơn giận này, hắn chính là ỷ vào chính mình xuất thân Vương gia, muốn dùng tinh thạch đè chết Tiêu Vũ, báo lúc trước thù một mũi tên.

“Ngươi ý này, là so với ai khác tinh thạch hơn?” Tiêu Vũ nở nụ cười.

Lúc trước khắc họa 100 viên tụ lại linh phù sớm đưa đến Thiên Minh Các, mặc dù hắn đem hơn nửa tinh thạch đều cho Lâm Vũ Nhu giữ, có thể trên người cũng có gần năm mươi vạn tinh thạch.

Này Vương Phi nhiều hơn nữa tinh thạch, cũng với hắn số lẻ không cách nào so sánh được!

“Ngươi nói đúng rồi, ta đừng không có, vẫn thật là là tinh thạch nhiều!” Vương Phi thập phần hung hăng.

Hắn xuất thân Vương gia, nhưng Tiêu Vũ chỉ là Lâm gia một người làm, tinh thạch khẳng định không hắn nhiều.

Mặc dù Tiêu Vũ có tụ lại linh phù, nhưng nếu bắt lại tụ lại linh phù đến trao đổi, cái kia Tiêu Vũ khẳng định chịu thiệt, cho nên hắn nhận định Tiêu Vũ nhất định sẽ không bắt lại tụ lại linh phù để đổi.

“Mẹ nó, chỉ ngươi có tinh thạch? Lão tử không có? Huynh đệ đừng sợ, ngươi tinh thạch không đủ còn có ta!” Diệp Văn Hiên cả giận nói.

Lúc trước đạt được Tiêu Vũ một viên tụ lại linh phù, dù cho bây giờ để hắn đem hết thảy tinh thạch đều cống hiến ra, hắn cũng không thiệt thòi, bởi vậy quyết đoán nâng đỡ Tiêu Vũ.

“Hắc, ngươi muốn nói như vậy ta cũng phụng bồi, Tuyết Hàm, sau đó nếu là ta tinh thạch không đủ, nhớ tới trước cho ta mượn một vài .” Vương Phi cũng không thoái nhượng, quay đầu đối với Lâm Tuyết Hàm nói một câu.

Lâm Tuyết Hàm nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó gật đầu.

Diệp Văn Hiên thấy vậy, sắc mặt có chút khó coi. Lâm gia mặc dù không so với Vương gia cùng Diệp gia, nhưng cũng không yếu, này thực lực của hai người tính gộp lại nói, hắn và Tiêu Vũ thật đúng là không hẳn đè xuống đối phương.

Bên cạnh, mọi người hai mặt nhìn nhau, nhìn điệu bộ này, này hai bên đã không chỉ có là vì tranh cướp bảo vật, thuần túy vì chèn ép đối phương kiêu ngạo.

Hơn nữa hai người kia, bọn họ ai cũng không muốn đắc tội, không có một người dám mở miệng.

Nhìn điệu bộ này, song phương trận này tranh đấu, hơn nửa có một phe phải đại xuất huyết!

“Đã như vậy, ta đây sẽ không khách khí, ai trước tiên lùi bước ai là cháu trai!” Nhìn thấy Vương Phi phách lối như vậy, Tiêu Vũ cũng tới vài phần hỏa khí.

Tượng đất còn có ba phần lửa đâu, huống hồ này Vương Phi hết lần này tới lần khác tìm hắn để gây sự, còn thật sự cho rằng hắn dễ khi dễ?

“A, ta há sợ ngươi sao?” Vương Phi há lại là bị khinh bỉ người? Vừa nghe Tiêu Vũ lời này, dù cho lúc này tranh đoạt gì đó là đoàn bùn nhão, cũng phải từ chết đến lết!

“Tốt,

Huynh đệ ta hôm nay thì chơi với ngươi một cái!” Diệp Văn Hiên nhìn thấy Tiêu Vũ lời này mới nói, mặc dù không quá xem trọng cũng chỉ có thể kiên trì đuổi tới.

“Một ngàn một ngàn thêm không có ý nghĩa, ngươi đến mười một ngàn phải không? Ta đây đến 20 ngàn!” Tiêu Vũ rất là tùy ý mở miệng.

“Xuýt!”

Mọi người đều là hít vào một hơi.

Đầu tiên là từ một ngàn chủ động thêm đến một vạn, lại đến bây giờ mười một ngàn trực tiếp thêm đến 20 ngàn, Tiêu Vũ cơn giận này nghe tới tựa hồ tinh thạch chính là ít ỏi tảng đá nát giống nhau!

Bọn họ những người này mặc dù đều là xuất thân thế gia, có thể một vạn tinh thạch cũng là một số tiền lớn, tuy nói không phải không lấy ra được, nhưng cũng phải tồn thời gian rất lâu.

“Ta há sợ ngươi sao? Ba vạn tinh thạch!” Vương Phi nghiến răng, hắn đây là bị Tiêu Vũ ép, nếu Tiêu Vũ một lần báo một vạn, hắn lại chỉ thêm một ngàn, trên khí thế thì bại bởi Tiêu Vũ.

“40 ngàn!” Tiêu Vũ âm thanh không cao, nhưng cũng thập phần mạnh mẽ.

Nghe đến 40 ngàn giá cả, Vương Phi không khỏi do dự, Tiêu Vũ lại quả quyết như vậy thì bỏ thêm một vạn?

40 ngàn tinh thạch, trước kia đoạt bảo trong hội đã thuộc về giá cả cực cao, hắn mặc dù khả năng bắt lại đạt được, nhưng là hầu như đạt được cực hạn.

“Tuyết Hàm, trên người ngươi có bao nhiêu tinh thạch?” Cảm nhận được chung quanh ánh mắt của mọi người, Vương Phi lúc này ấm đầu, đã không để ý tới cái kia nắm bùn có đáng giá hay không cái này giá trị.

Hắn hiện tại chỉ muốn đè xuống Tiêu Vũ.

“Vừa vặn có 4 vạn tả hữu.” Lâm Tuyết Hàm rất muốn khuyên Vương Phi để hắn không muốn tranh, nhưng khi nhìn Vương Phi một bộ mù quáng dáng vẻ, cuối cùng vẫn không có mở miệng.

“Tốt, ta đến năm vạn!” Vương Phi triệt để không đếm xỉa đến, hắn tự có 60 ngàn tả hữu tinh thạch, hơn nữa Lâm Tuyết Hàm trên người hết thảy, chính là mười vạn.

“60 ngàn!” Tiêu Vũ như trước không nhanh không chậm mở miệng, một chút do dự đều không có.

“Huynh đệ, ngươi kiềm chế một chút, trên người ta chỉ có hơn năm vạn, ngươi đừng báo đến quá độc ác.” Diệp Văn Hiên có chút bận tâm, nhỏ giọng nhắc nhở Tiêu Vũ.

Hắn không phải không nỡ này năm vạn tinh thạch, mà là vạn nhất cuối cùng cướp được, nhưng cũng không bỏ ra nổi đầy đủ tinh thạch, cái kia tiêu mất nhân tài kêu ném đến lớn, cho nên nhắc nhở trước Tiêu Vũ một tiếng.

“Không sao.” Tiêu Vũ bình tĩnh lắc đầu, hắn căn bản không có ý định dùng Diệp Văn Hiên tinh thạch.

Bất quá đối với Diệp Văn Hiên thái độ, hắn vẫn là hết sức tán thưởng, cái tên này vào lúc này khả năng đứng ra nâng đỡ, cũng không uổng công trước mặt hắn đưa ra một viên dẫn linh phù.

“70 ngàn tinh thạch!” Vương Phi nổi giận, hắn cũng không tin Tiêu Vũ còn dám tiếp tục tăng giá.

“80 ngàn!” Nhưng mà, Tiêu Vũ cơ hồ không có khoảng cách, ở Vương Phi ra giá sau lập tức mở miệng, còn là chỉ hướng về càng thêm một vạn.

Diệp Văn Hiên nghe được hết hồn, có thể ở vào thời điểm này cũng không dám khuyên Tiêu Vũ thu tay lại, vậy thì tương đương với nhận khuyên, mặt mũi này đã có thể mất hết.

“90 ngàn!” Vương Phi hơi do dự một chút, vẫn là cắn răng theo ra giá.

Hai người bọn họ loại này tăng giá phương thức, sớm để người bên cạnh đều nhìn mắt choáng váng.

Dĩ vãng đoạt bảo sẽ, tuy nói cũng thường xuyên sẽ xuất hiện tranh đỏ mắt tình huống, nhưng mỗi lần đều bình thường tối đa cũng thì mấy ngàn mấy ngàn hướng về càng thêm, nhưng bây giờ hai người này mỗi lần tăng giá chính là một vạn, đã sớm vượt qua dĩ vãng tình huống.

Hơn nữa làm cho bọn họ đều đỏ mắt chính là, lúc này mới vài lần báo giá, giá cả thì đã lên tới mười vạn!

Như vậy ngây ngất đê mê lại bị tranh ra như thế giá cao, tại đây lúc trước ai có thể muốn lấy được?

Tuy nói sự cạnh tranh này cùng bọn hắn không có quan hệ, nhưng điên cuồng như thế tăng giá, cũng làm cho không ít người nhìn ra hưng phấn không thôi, bọn hắn hiện tại đều muốn nhìn một chút kết quả cuối cùng, này hai bên rốt cuộc ai sẽ trước tiên lùi bước?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 22: Tinh Thạch Nghiền Ép

“Mười vạn!” Tiêu Vũ như trước không vội không khô ráo, chậm rì rì một lần nữa báo ra giá cả.

Đến lúc này, đoàn người triệt để yên tĩnh.

Mười vạn giá cả, này trong quá khứ đoạt bảo trong hội, xưa nay đều chưa từng xuất hiện giá cao như vậy.

Phải biết rằng bọn họ những người này mặc dù đều là xuất thân giàu sang, nhưng như Vương Phi như vậy xuất thân 3 người của đại gia tộc, trên tay cũng bất quá 60 ngàn tả hữu tinh thạch, giữa bọn họ đoạt bảo sẽ, chuẩn bị gì đó tự nhiên cũng quý trọng không đi nơi nào.

Đến lúc này, Vương Phi cũng trầm mặc xuống.

Hắn khả năng đến giá cao nhất chính là mười vạn, nhưng bây giờ Tiêu Vũ đã trình diện con số này, muốn hắn lại thêm đã là vô lực, cho nên cũng không có cách nào tiếp tục tăng giá.

Bất quá trong lòng hắn cũng rất hoài nghi, cho dù có Diệp Văn Hiên ủng hộ, Tiêu Vũ cũng bất quá chính là trong Lâm gia một địa vị thấp họ khác, làm sao bắt lại đạt được nhiều tinh thạch như vậy?

“Làm sao vậy Vương đại thiếu gia, làm sao không tăng giá? Vừa rồi nhưng nói rồi, ai trước tiên lùi bước ai là cháu trai, chẳng lẽ Vương đại thiếu gia muốn làm một hồi cháu trai gì?” Diệp Văn Hiên lúc này đã triệt để không đếm xỉa đến.

Tuy nói hắn cũng không biết Tiêu Vũ có thể hay không lấy ra nhiều như vậy tinh thạch, nhưng đến phân thượng này, cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Tiêu Vũ.

“Hừ! Ta không phải không ra nổi cao hơn giá, mà là ta có lý do hoài nghi, ngươi thật có thể trở thành cao như vậy giá cả gì? Sẽ không phải là lung tung báo giá?” Vương Phi đã không cách nào tiếp tục tăng giá, lời này là tìm cho mình dưới bậc thang, đồng thời cũng là thật hoài nghi.

“Cái này cũng không nhọc đến ngươi treo lên tâm, nếu như ngươi không dám tiếp tục ra giá, thì câm miệng ngươi lại!” Tiêu Vũ nhẫn này Vương Phi đã không phải là lần một lần hai, lúc này cũng không cần phải lại khách khí với hắn!

“Tốt! Chỉ cần ngươi khả năng bắt lại đạt được mười vạn tinh thạch, ta cũng không cùng ngươi tranh, thứ này chính là của ngươi!” Vương Phi nổi giận đùng đùng, đến một bước này hắn đã không có tăng giá, chỉ có thể như thế sỉ nhục Tiêu Vũ.

Vương Phi phía sau, Lâm Tuyết Hàm mặc dù trầm mặc không nói, nhưng trong hai mắt cũng tràn ngập nghi hoặc.

Muốn nói người ở tại tràng, thì mấy nàng đối với Tiêu Vũ hiểu rõ nhất, Tiêu Vũ bây giờ tại trong Lâm gia sinh hoạt đều có vẻ khó khăn, làm sao có thể bắt lại đạt được mười vạn tinh thạch?

Bực này con số, dù cho là của nàng cái này Lâm gia gấp nhiều lần chịu đựng coi trọng thiên nữ đều không bỏ ra nổi, Tiêu Vũ gửi thân thể trong Lâm gia, nơi nào đến nhiều như vậy tinh thạch?

Đối mặt Vương Phi nghi ngờ, Tiêu Vũ cũng không nói chuyện, trực tiếp huy động không gian phù. Trong khoảnh khắc rầm một tiếng, mười vạn tinh thạch giống như một ngọn núi nhỏ, ở trước người hắn đột nhiên xuất hiện, chiếm cứ một đám lớn không gian.

“Trời ạ, nhiều như vậy tinh thạch!”

Cảnh tượng này, kể cả này thường thấy tinh thạch con em gia tộc bọn đều bị chấn động rồi.

Mặc dù trong ngày thường bọn họ không thiếu tinh thạch, nhưng mười vạn tinh thạch đặt ở cùng một chỗ tình cảnh, lại như cũ rung động bọn họ, bởi vì bọn họ bên trong không có bất kỳ người nào có thể có qua số lượng như vậy tinh thạch!

Đột nhiên nhìn thấy này một đống tinh thạch, kể cả Diệp Văn Hiên cũng là sững sờ một chút, cho tới bây giờ hắn mới biết được, Tiêu Vũ trên người căn bản cũng không thiếu tinh thạch, phỏng chừng ngay từ đầu Tiêu Vũ không có ý định muốn dùng hắn tinh thạch.

Hơi ngẩn ra sau khi, Diệp Văn Hiên hưng phấn không thôi, cười ha ha, “Vương đại thiếu gia, bây giờ ngươi còn có gì nói? Còn là nói ngươi còn có hoài nghi, nếu không ngươi đem này đắp tinh thạch đếm một chút, nhìn một cái có đủ hay không mười vạn?”

Vương Phi sắc mặt tái xanh, rất muốn chửi ầm lên.

Mười vạn tinh thạch, một viên một viên mấy phải kể tới tới khi nào? Diệp Văn Hiên lời này rõ ràng chính là cố ý trào phúng hắn!

Trong lòng hắn tràn đầy không rõ, Tiêu Vũ bất quá chỉ là trong Lâm gia một họ khác, hơn nữa ở Lâm gia địa vị còn thập phần hạ thấp, làm sao có thể bắt lại đạt được nhiều như vậy tinh thạch?

Phải biết rằng mặc dù là Lâm Tuyết Hàm, thân là Lâm gia được coi trọng nhất thiên nữ, trên người cũng bất quá 4 vạn tả hữu tinh thạch, nhưng Tiêu Vũ nhưng lại mắt cũng không nháy mắt, thì dễ dàng lấy ra mười vạn!

Mặc dù một bụng hỏa khí, nhưng vào lúc này Vương Phi còn có thể nói cái gì? Chỉ có thể xanh mặt không nói lời nào!

Thấy này một đống tinh thạch, Vương Phi đột nhiên nghĩ tới một chuyện khác. Tiêu Vũ khả năng dễ dàng lấy ra mười vạn tinh thạch, mắt cũng không chớp cái nào, rất có thể trên người còn có càng nhiều tinh thạch!

Mặc dù không biết Tiêu Vũ này tinh thạch là nơi nào đến,

Nhưng nghĩ đến đây, Vương Phi trong mắt chính là lộ ra tham lam, thậm chí còn mang theo vài phần tàn khốc!

Ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ bất quá chỉ là trong Lâm gia một địa vị thấp họ khác, bây giờ liền Lâm gia đều phải dựa vào bọn họ Vương gia, tầm thường một Tiêu Vũ có phải hắn còn sửa trị không dứt?

Đợi cho này đoạt bảo sẽ kết thúc, hắn chỉ cần chút ít sử dụng thủ đoạn, Tiêu Vũ trên người vô luận còn có bao nhiêu tinh thạch, đều là hắn!

Nghĩ đến đây, Vương Phi tâm tình tốt hơn rất nhiều, tái nhợt sắc mặt cũng dần dần khôi phục, cái kia nhìn phía Tiêu Vũ ánh mắt tựa như đang nhìn một kẻ đã chết!

Làm tất cả mọi người đang vì một trăm ngàn này tinh thạch rung động còn không có lấy lại tinh thần thời điểm, bên cạnh Nhan Tử Ngọc tất là ánh mắt lấp lóe, ở Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá.

Người khác bởi vì này khổng lồ tinh thạch mà kinh ngạc, nhưng không ai lưu ý đến, Tiêu Vũ này tinh thạch như là đột nhiên xuất hiện, chỉ có Nhan Tử Ngọc lưu ý tới điểm này.

Loại tình huống này, nàng tự nhiên biết Tiêu Vũ trên người có không gian phù, này làm cho nàng đối với Tiêu Vũ cảm nhận được vài phần hứng thú.

Theo nhìn bề ngoài, Tiêu Vũ người này mặc hết sức bình thường, còn lâu mới có thể cùng những thế gia này thiếu niên so với, hơn nữa tựa hồ cũng không có địa vị gì, nếu không Vương Phi cũng không dám đối đãi như vậy.

Nhưng một người như vậy, trên người thậm chí ngay cả các đại gia tộc cũng chưa chắc có không gian phù!

Nhan Tử Ngọc cảm thấy, trước mắt cái này trên người thiếu niên có một loại kỳ lạ mị lực, mặc dù gần ngay trước mắt, lại phảng phất có một loại mông lung cảm giác thần bí, mặc dù rất gần, lại khiến người ta không thấy rõ.

Loại mâu thuẫn này cảm giác, &# 85;U đọc sách &# 119; ww &# 46; uu &# 107; a ns &# 104;u. Co m lại hơn hấp dẫn, muốn khiến người ta càng gần sát một vài, thăm dò tầng kia mông lung sau lưng bí mật!

Kế tiếp, tại mọi người ánh mắt hâm mộ bên trong, tên thiếu niên kia đầy mặt sắc mặt vui mừng, tự tay đem cái hộp kia giao cho Tiêu Vũ trong tay, lấy được một trăm ngàn này tinh thạch!

Tình cảnh này không biết là để bao nhiêu người nhìn mù quáng, đây chính là mười vạn tinh thạch, nếu là đổi thành tài nguyên, đầy đủ làm cho bọn họ những người này tu luyện tốt thời gian mấy năm!

“Ha ha, mười vạn tinh thạch mua một đoàn thối bùn, quả nhiên có quyết đoán!” Vương Phi ở bên cạnh thờ ơ nói một câu.

Đối với cái này mọi người rất tán thành, tuy nói không biết là đoàn kia bùn nhão đến tột cùng là cái gì, nhưng mười vạn tinh thạch mua lại vật ấy, hầu như tất cả mọi người cảm thấy không đáng.

Nhìn bề ngoài, Tiêu Vũ cùng Vương Phi trận này nhằm vào tựa hồ là Tiêu Vũ thắng, ổn ép Vương Phi, nhưng theo Vương Phi một câu nói này, không ít người đều cảm thấy Tiêu Vũ là bị thiệt thòi, vốn một vạn tinh thạch khả năng mua gì đó vẫn cứ bị Vương Phi nhấc tới mười vạn!

Từ một điểm này mà nói, ai thua ai thắng còn chưa chắc chắn!

“Câm miệng a cháu trai!” Nhìn thấy Tiêu Vũ không nói gì ý tứ, Diệp Văn Hiên dùng một câu đơn giản mạnh mẽ nói đáp lại Vương Phi.

Lúc trước sớm nói rõ, ai trước tiên lùi bước ai là cháu trai, bây giờ Vương Phi không thể tranh đến gì đó, Diệp Văn Hiên câu nói này thì tràn đầy mạnh mẽ lực sát thương.

Vương Phi cười lạnh một tiếng, cũng không tức giận, chỉ cần trận này tiệc rượu kết thúc, Tiêu Vũ thứ ở trên thân thì đều là hắn, căn bản không cần nóng lòng nhất thời!

“Huynh đệ, ngươi thứ này rốt cuộc là cái gì a? Hoa mười vạn tinh thạch thật đáng giá không?” Diệp Văn Hiên đã sớm đối với cái này đầy hiếu kỳ, lúc này theo đoạt bảo sẽ tiếp tục, không nhịn được nhỏ giọng hướng về Tiêu Vũ hỏi dò.

“Thứ này thả ở trong tay người khác, hay là không đáng một đồng, nhưng đặt ở có mấy người trong tay, lại là vô giá đồ vật!” Tiêu Vũ mang trên mặt mỉm cười, tâm tình vô cùng tốt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 23: Vương Phi Bảo Vật

Cái kia ngây ngất đê mê, nhìn bề ngoài mặc dù phổ thông, còn mang theo gay mũi mùi vị khác thường, có thể cũng không phải phổ thông gì đó, có nhiều hơn nữa tinh thạch cũng không nhất định khả năng mua được!

Vật ấy tên là Thánh huyết đất, đúng như tên của nó, nó cũng không phải bình thường bùn đất, mà là có nhuộm cường giả huyết dịch dị đất!

Khắc họa minh phù, ngoại trừ phù phôi cùng ấn phù, quan trọng nhất chính là thú huyết. Đúng như Tiêu Vũ từng đối với Giang Viễn Hồng theo như lời, thú huyết có thể dùng những vật khác thay thế, nhưng cuối cùng vẫn là muốn gia nhập sinh linh huyết dịch.

Thú huyết, cũng chỉ là sinh linh máu một loại.

Thánh huyết đất, chính là một loại lây dính cường giả huyết dịch dị đất, có một chút cường giả máu sớm dị hoá, dù cho quá khứ vô số năm tháng, trong máu sinh cơ giống nhau ngưng tụ không tan, vẫn như cũ có thể dùng để minh phù.

Này Thánh huyết đất nhìn dáng dấp đã tồn tại thời gian rất nhiều năm, nhưng nhiễm huyết dịch vẫn còn ẩn chứa sinh cơ, mặc dù không thể xác định huyết dịch này chủ nhân đạt được cảnh giới gì, nhưng trong máu lực lượng khả năng lâu như vậy lại không tiêu tan, tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ.

Dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, khắc họa nhất phẩm minh phù coi như dễ dàng, nhưng dù sao cảnh giới vị trí, mặc dù là hắn, muốn khắc họa nhị phẩm minh phù, cũng gần như không có khả năng.

Nhưng chiếm được này Thánh huyết đất, nếu chỉ dùng nó để thay thế bình thường thú huyết, vậy thì hoàn toàn khác biệt, Tiêu Vũ rất có thể có thể khắc họa đến nhị phẩm minh phù, thậm chí nếu tu vi của hắn mạnh trở lại một vài nói, khắc họa càng phẩm cấp cao minh phù cũng không phải là không thể được.

Thứ này? Há có thể dùng tinh thạch cân nhắc?

Hắn hiện tại thiếu nhất chính là thực lực, nếu như có thể khắc họa đến nhị phẩm minh phù, cũng chẳng khác nào có nhất định thủ đoạn.

Phía trước sở dĩ chỉ cấp một vạn, và không phải là bởi vì Tiêu Vũ muốn chiếm thiếu niên kia tiện nghi, mà là cho hơn ngược lại dễ dàng gây nên người khác tham niệm, hại thiếu niên kia.

Mặc dù mặt sau bị Vương Phi mang lên mười vạn là hành động bất đắc dĩ, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói đồng dạng phi thường đáng giá.

Đoạt bảo sẽ đang tiếp tục, có điều có Tiêu Vũ cái kia mười vạn tinh thạch sau khi, phía sau đoạt bảo sẽ thì đối lập vô vị không ít, lại không còn lúc trước cảm xúc mãnh liệt, mãi đến tận đến phiên Tiêu Vũ.

“Rốt cuộc phải đến cái viên này tụ lại linh phù, đều đừng tranh với ta, ta nhất định phải tìm được!”

“Cái này tụ lại linh phù ta nhất định muốn lấy được, ai cũng đừng hòng cướp đi!”

Tiêu Vũ còn không có đem đồ vật lấy ra, một đám người đã không thể chờ đợi được nữa, tràn đầy trông chờ mà nhìn hắn.

Đối với điều này, Tiêu Vũ không vội không khô ráo, lấy ra một viên tụ lại linh phù, vật này là hắn tu luyện chuẩn bị, trên người còn có chứa không ít.

“Ba vạn tinh thạch!”

“40 ngàn!”

“Năm vạn!”

Tụ lại linh phù vừa lấy ra, một đám thiếu niên liền tranh nhau báo giá.

Có điều, ở đây bất luận một ai, muốn đơn độc bắt Tiêu Vũ tụ lại linh phù, cơ hồ đều là chuyện không thể nào, cho nên bọn họ sớm ăn ý, tốp năm tốp ba hợp lại cùng nhau, chung nhau ra giá.

Ngược lại tụ lại linh phù có thể sử dụng một tháng, cho dù là ba người chung sức mua, cái kia mỗi người cũng có thể sử dụng mười ngày.

Mặc dù chỉ có mười ngày, nhưng tu luyện hiệu quả, lại bù đắp được ba tháng!

Cuối cùng, Tiêu Vũ tụ lại linh phù bị ba gã thiếu niên chung sức dùng 70 ngàn tinh thạch mua lại, có điều điểm ấy tinh thạch, đối với hiện tại Tiêu Vũ tới nói rồi cũng không có giống nhau.

“Hừ! Không phải một viên tụ lại linh phù gì?” Vương Phi thấy vậy, bất dĩ vi nhiên mở miệng.

Vừa mới hắn và Lâm Tuyết Hàm từ đầu đến cuối không có ra giá, cho dù đối với cái này tụ lại linh phù bọn họ cũng rất động tâm, nhưng cùng Tiêu Vũ quan hệ quá căng, không tốt xệ mặt xuống đi tranh.

“Chờ xem, ngươi này 70 ngàn tinh thạch bất quá chỉ là giúp ta giữ một chút, có hay không mạng hoa còn chưa biết!” Vương Phi ở trong lòng cười lạnh.

Tụ lại linh phù qua đi, đoạt bảo sẽ vừa thất sắc không ít, có điều cho tới bây giờ, cái này tụ họp đã đạt được đuôi, trước mắt cũng chỉ còn sót lại Vương Phi cùng Diệp Văn Hiên hai người bảo vật còn không có lấy ra.

Vào lúc này, Vương Phi sớm không còn kiên nhẫn, nhìn thấy Tiêu Vũ tụ lại linh phù cư nhiên như thế bị người vây đỡ, hắn đã sớm muốn lấy ra chính mình chuẩn bị bảo vật, lúc này cướp lấy ở Diệp Văn Hiên phía trước lấy ra một cái hộp.

Làm Vương Phi đưa hắn chiếc hộp này mở ra,

Nhất thời đưa tới chung quanh nhiều tiếng hô kinh ngạc.

“Trời ạ, đây là thú linh châu!”

“Cái gì là thú linh châu?”

“Ngớ ngẩn, thú linh châu cũng không biết! Mỗi đầu dị thú thể nội, đều ẩn giấu một viên thú nguyên, ngưng tụ dị thú hết thảy tinh hoa cùng tu vi, bất đồng cấp bậc dị thú thú nguyên giá trị cũng khác nhau, thế nhưng thú linh châu không giống nhau, thú linh châu cũng không phải mỗi con dị thú đều có, một ngàn con dị thú bên trong, cũng chưa chắc khả năng có một con có thú linh châu.”

“Ta cũng nghe qua, thú linh châu so với thú nguyên còn quý giá, dù cho là Phàm giai dị thú, trong cơ thể thú linh châu giá trị cũng vượt xa Linh cấp dị thú thú nguyên.”

Một đám người ánh mắt cơ hồ đều không rời được Vương Phi trong hộp gì đó, chính là thân là người trung gian Nhan Tử Ngọc, trong mắt cũng lộ ra sắc mặt khác thường.

Thú linh châu cùng thú nguyên bất đồng, thú nguyên mặc dù quý giá, nhưng bởi vì dị thú cùng nhân loại dù sao bất đồng, thú nguyên bên trong tinh hoa đối với người bình thường mà nói tác dụng cũng không lớn, bình thường đều là dùng để chế thuốc hoặc là bày trận, giá trị có hạn.

Nhưng thú linh châu cùng thú nguyên có to lớn khác nhau, thú linh châu nói là cùng thú nguyên bất đồng, nhưng trong thực tế cũng thuộc về thú nguyên, chỉ có điều loại này thú nguyên đã đã xảy ra biến chất.

Loại này biến chất phi thường kỳ lạ, thú nguyên bên trong tinh nguyên biến hóa, đã biến thành tinh khiết nhất lực lượng nguyên thủy.

Cái gọi là lực lượng nguyên thủy, thật giống như sức mạnh đất trời giống nhau, thế gian vạn vật đều có thể hấp thu luyện hóa, làm thú nguyên hóa thành thú linh châu sau, trong đó sức mạnh cũng là có thể bị người trực tiếp hấp thu.

Nếu có thể được một viên thú linh châu, lấy trong đó tinh hóa, không chỉ có thể tăng lên rất nhiều một người thực lực, kể cả thiên tư cũng cùng nhau phải nhận được tăng cao, bởi vì hấp thu sau khi, thì tương đương với chính mình tốc độ tu luyện hơn nữa 1 con dị thú tốc độ tu luyện.

Quan trọng nhất là, sự ảnh hưởng này là mãi mãi, bởi vậy thú linh châu có thể nói thập phần quý giá.

“Không sai, đây đúng là một viên thú linh châu.” Cảm nhận được chung quanh những người kia ánh mắt khiếp sợ, Vương Phi trong lòng tràn ngập đắc ý.

Tiêu Vũ tụ lại linh phù mặc dù quý giá, nhưng chỉ có thể dùng 1 tháng, nhưng hắn này thú linh châu thì lại sau khi luyện hóa, thì lại có thể khiến người ta vĩnh cửu tăng thêm tốc độ tu luyện, tương đương đem tu luyện thiên phú trực tiếp tăng cao, giá trị còn muốn ở Tiêu Vũ tụ lại trên linh phù.

“Vương Phi, ngươi viên này thú linh châu, ta dùng ta máu rồng cỏ trao đổi, như thế nào?” Diệp Văn Hiên cái thứ nhất mở miệng.

Mặc dù hắn và Vương Phi lẫn nhau đối địch, nhưng ở vào thời điểm này, đối với này thú linh châu cũng rất động tâm.

“Hắc, máu rồng cỏ mặc dù quý giá, nhưng muốn đến lượt ta thú linh châu, giống như không quá đủ a?” Vương Phi lộ ra vẻ khinh thường, phía trước hắn một mực Tiêu Vũ cùng Diệp Văn Hiên tay của hai người bên trong chịu thiệt, bây giờ rốt cục có thể đến một hơi.

Máu rồng cỏ tác dụng cùng thú linh thạch không kém nhiều, bất đồng ở chỗ máu rồng trong cỏ nghe nói đựng một tia thật long chi huyết, có thể cải thiện thể chất, mặc dù cũng có thể tăng cao tu luyện thiên phú, nhưng trong cỏ máu rồng thập phần có hạn, hơn nữa rất khó bị hoàn toàn hấp thu, bởi vậy giá trị thượng mà nói không bằng thú linh châu.

“Ta lại thêm ba vạn tinh thạch!” Diệp Văn Hiên nghiến răng, hắn cũng biết máu rồng cỏ quả thật không đổi được thú linh châu, có điều lại thêm ba vạn tinh thạch, đã gần đủ rồi.

“Ba vạn? Ít một chút, thêm năm vạn nói có thể cân nhắc!” Vương Phi trả lời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 24: Xảy Ra Vấn Đề

“Ngươi có phải hay không hơi quá đáng?” Diệp Văn Hiên sắc mặt khó coi.

Mặc dù hắn là Diệp gia hậu nhân, trên người cũng có chừng năm vạn tinh thạch, nhưng máu rồng cỏ giá trị cũng có chừng ba vạn, lẫn nhau chính là 80 ngàn tinh thạch. Mặc dù là hắn, phải bỏ ra con số này tinh thạch, cuộc sống sau này cũng sẽ rất khó vượt qua.

“Này đoạt bảo sẽ lên bảo vật hoán đổi cùng không đổi, vốn là tự do sự tình, có cái gì qua không quá phận, ngươi mua không nổi cũng đừng mua!” Vương Phi nắm cơ hội này, lạnh lùng trào phúng.

Diệp Văn Hiên mặt đỏ lên, hắn cũng là nhất thời nhanh miệng, đúng là đoạt bảo xảy ra giá sau có đồng ý hay không hoán đổi, vậy cũng là người khác tự do, Vương Phi không đồng ý hắn cũng không thể nói gì được.

“Đừng nóng vội, hắn này thú linh châu không đáng cái giá này.” Nhìn thấy Diệp Văn Hiên nín nhịn, Tiêu Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn.

“Hừ, ngớ ngẩn, thú linh châu là giá trị gì có phải ta không biết là? Có điều một mình ngươi cấp ba người làm, không biết là loại vật này giá trị cũng bình thường.” Vương Phi căn bản không đem Tiêu Vũ nói coi là chuyện đáng kể.

“Ha ha, phải không, ta đây liền đợi đến nhìn ai sẽ cùng ngươi hoán đổi.” Tiêu Vũ cười cười không có nhiều lời.

Sau đó thời gian, tình cảnh một lần tẻ ngắt, không người mở miệng.

Liền Diệp Văn Hiên đều đổi không nổi, ở đây không có mấy người khả năng đến cao hơn hắn giá.

“Huynh đệ, ngươi mới vừa lời kia có ý gì? Thú linh châu tác dụng có phải còn không đáng Vương Phi cho ra giá?” Diệp Văn Hiên cũng là một bụng nghi hoặc, thừa dịp tẻ ngắt thời điểm nhỏ giọng hướng về Tiêu Vũ hỏi dò.

“Thú linh châu giá trị quả thật to lớn, chỉ có điều cũng phải nhìn có phải là tốt thú linh châu.” Tiêu Vũ nói: “Tựa như trứng gà giống nhau, một viên tốt trứng gà đối với người bình thường mà nói có không sai dinh dưỡng, nhưng cũng có chút trứng là đã xấu, chỉ có điều trứng không gõ vỡ nát không ai biết mà thôi.”

“Ngươi nói, Vương Phi thú linh châu là hột thối trứng?” Diệp Văn Hiên vẻ mặt kinh ngạc, sau đó ý thức được chính mình tỉ dụ thập phần thú vị, nhịn không được bật cười.

Chỉ có điều, hắn cũng rõ ràng Tiêu Vũ ý tứ, hình như là nói Vương Phi cái này thú linh châu đã mất đi vốn có hiệu dụng.

“Huynh đệ ngươi làm sao thấy được?” Diệp Văn Hiên một bụng nghi hoặc, coi như này thú linh châu thật như Tiêu Vũ theo như lời, nhưng Tiêu Vũ làm sao biết?

“Có một số việc, giải thích với ngươi không dứt.” Tiêu Vũ lắc đầu.

Thức tỉnh trí nhớ sau khi, thần hồn của hắn trong đoạn thời gian này lớn mạnh hơn không ít, sức cảm ứng hơn xa người bình thường, cái này cũng là minh phù sư tổng cộng có đặc tính, nếu không nếu như sức cảm ứng không đủ, khắc họa lúc không biết là tránh khỏi phù thạch yếu đuối bộ phận, vĩnh viễn cũng không khả năng khắc họa đến một viên minh phù.

Lúc trước Vương Phi mở hộp ra, hắn cũng đã nhận biết được, này thú linh trong châu không hề gợn sóng, và còn lộ ra một luồng tử khí, rất rõ ràng trong hạt châu tinh nguyên đã ra khỏi vấn đề, căn bản cũng không có thể hấp thu, thậm chí mạnh mẽ hấp thu còn sẽ cho người gặp sự cố.

“Huynh đệ theo ngươi nói như vậy, này Vương Phi là đã biết này thú linh châu xảy ra vấn đề?” Diệp Văn Hiên ý thức được không đúng.

Vốn hắn còn đang suy nghĩ, trân quý như thế gì đó, Vương Phi làm sao cam lòng lấy ra, tại sao không tự sử dụng? Bây giờ vừa nghe Tiêu Vũ lời này mới tỉnh táo lại, Vương Phi hơn nửa biết thứ này đã mất đi hiệu quả, còn phải lấy ra bẫy người!

Nghĩ đến chính mình mới rồi thiếu chút nữa tiến vào này hố, Diệp Văn Hiên trong lòng thì một trận phát cáu.

“Vương thiếu gia, chúng ta dùng hai cái bên trong nhất phẩm binh khí, cộng thêm năm vạn tinh thạch cùng ngươi đổi lấy viên này thú linh châu.”

Cuối cùng, có mấy người, cái gia tộc đệ tử hợp lại, ra giá muốn thay cho viên này thú linh châu.

“Ha ha, cái giá này có thể miễn cưỡng tiếp thu, được rồi vậy thì cùng các ngươi hoán đổi a.” Vương Phi gật gù, đắc ý quét về phía Tiêu Vũ.

Hai cái bên trong nhất phẩm binh khí, cộng thêm năm vạn tinh thạch, tổng giá trị đã tiếp cận 90 ngàn, cái giá này dĩ nhiên đè xuống Tiêu Vũ lúc trước tụ lại linh phù, hắn tự nhiên đắc ý.

Hơn nữa, cái giá này đã là thú linh châu có thể bán ra giá cao nhất, hắn lại còn ở giả vờ giả vịt, rõ ràng chiếm được tiện nghi, còn một bộ bán thiệt thòi dáng vẻ.

“Ta không nhìn nổi!” Vào lúc này, Diệp Văn Hiên đột nhiên đứng dậy,

Nói: “Vương Phi, ngươi bắt lại một viên vô dụng thú linh châu đến thay đổi người ta quý giá như vậy gì đó, còn thêm năm vạn tinh thạch, có phải là có chút quá đáng?”

Vô dụng thú linh châu? Người bên cạnh đều ngẩn ra, cái kia vài tên muốn trao đổi thiếu niên, càng đầy mặt dại ra.

Diệp Văn Hiên lời này có ý gì?

“Lá tên béo, ngươi có ý gì?” Vương Phi sắc mặt thoáng biến đổi.

Trên thực tế, hắn mình quả thật biết viên này thú châu xảy ra vấn đề, bằng không mà nói cũng không thể lại lấy ra.

Nhưng hắn sở dĩ biết, là đã từng có một cao nhân tiền bối giám định, mới biết được viên này thú linh châu đã mất đi sinh cơ, người bình thường coi như đem này thú linh châu cầm ở trong tay, cũng rất khó nhìn rõ ngọn ngành.

Lần này dự định, Vương Phi là muốn trước tiên đem thứ này cho đổi đi, coi như mặt sau hoán đổi đi người phát hiện này thú linh châu có chuyện, cái kia cũng cùng hắn xé ra không hơn quan hệ, dù sao thú linh châu đổi đi thời điểm còn là hoàn chỉnh.

Hơn nữa, ở đoạt bảo sẽ lên tình cờ cũng sẽ có một vài bảo vật nhìn như quý giá, nhưng trong thực tế lại có thể lại là không đáng một đồng, nếu là đổi được loại bảo vật này, vậy cũng chỉ có thể nói ánh mắt không tốt.

Ngược lại, cũng có một chút bảo vật trân quý bị người xem là tiện nghi gì đó hoán đổi đến, như loại này tình huống, thua thiệt một phương thường thường đều chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Đương nhiên Vương Phi loại này biết rõ gì đó có chuyện còn lấy ra, liền có chút thiếu đạo đức.

Bây giờ nhìn Diệp Văn Hiên dáng dấp như vậy, tựa hồ là nhìn ra gì đó, có thể đây không thể mới đúng, ở ở độ tuổi này bên trong người nên đều không có thực lực này.

“Ta có ý gì? Vương Phi, &# 32; ngươi này thú linh châu căn bản là đã vô dụng, ngươi lại còn bắt được đoạt bảo sẽ đến lừa người, ngươi không biết là ngươi hơi quá đáng gì? Ngươi có biết hay không năm vạn tinh thạch đối với những người khác tới nói ý vị như thế nào? Này có thể là thời gian rất lâu tích trữ, nếu như không còn, một quãng thời gian rất dài cũng không mua nổi tài nguyên, đến lúc đó tu vi khẳng định sẽ cực kì hạ xuống.”

Diệp Văn Hiên lúc này một bộ lòng đầy căm phẫn dáng vẻ, lên án mạnh mẽ Vương Phi, lời nói đem bên cạnh tất cả mọi người kinh trụ.

Nghe ý này, Vương Phi là cố ý lấy ra một viên đã vô dụng thú linh châu đến lừa người?

“Lá tên béo, ngươi không nên nói chuyện lung tung, ta làm sao gạt người? Ngươi nói ta viên này thú linh châu vô dụng, có chứng cớ gì gì?” Vương Phi có chút kinh hoảng, nhưng vẫn là chỉ có thể cố giả bộ trấn định.

Vào lúc này nếu thừa nhận, tuyệt đối sẽ đưa tới vô số người lửa giận, hắn chỉ có thể liều chết rốt cuộc.

“Nấc, cái này……” Diệp Văn Hiên sửng sốt, vừa mới chỉ lo lao tới, không nghĩ tốt chứng minh như thế nào, lúc này không khỏi có chút lúng túng.

“Hừ, lá tên béo, ta biết bởi vì ta không có theo giá tiền của ngươi đem thú linh châu cho ngươi cho ngươi bất mãn, có thể ngươi cũng không tránh khỏi quá hẹp hòi, lại cũng bởi vì như vậy thì chửi bới ta?”

Vương Phi nhìn thấy Diệp Văn Hiên dáng dấp, trong lòng vô cùng quyết tâm, nhận định Diệp Văn Hiên chứng minh hắn không được thú linh châu có chuyện, càng ngược lại châm chọc Diệp Văn Hiên.

“Nói láo, lão tử là hạng người như vậy sao?” Diệp Văn Hiên căm tức, nhưng là không có biện pháp chứng minh, chỉ đành nhìn về phía Tiêu Vũ, yếu ớt hỏi: “Huynh đệ, có biện pháp nào hay không chứng minh này thú linh châu là xảy ra vấn đề?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ lườm hắn một cái.

Có điều, này Vương Phi năm lần bảy lượt tìm hắn để gây sự, lần này dù cho Diệp Văn Hiên không đứng ra, hắn cũng dự định chủ động một lần, để Vương Phi khó chịu một chút, vì vậy đứng lên nói: “Hắn không có nói láo, cái này thú linh châu quả thật đã ra khỏi vấn đề.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 25: Giám Định

Mọi người một chút thì an tĩnh, dồn dập nhìn Tiêu Vũ.

Lúc này tất cả mọi người đã nhìn ra, cho rằng này thú linh châu có chuyện không phải Diệp Văn Hiên, mà là Tiêu Vũ, nếu không Diệp Văn Hiên sẽ không hướng về Tiêu Vũ cầu cứu.

Cho dù đối với Tiêu Vũ nói mọi người cũng có chút hoài nghi, nhưng bây giờ Tiêu Vũ khả năng bắt lại đạt được tụ lại linh phù, không người nào dám đắc tội hắn, bởi vậy không người phản bác, đều muốn nghe xem hắn nói thế nào.

“Chuyện cười, ngươi lấy cái gì để chứng minh? Huống hồ, ngươi là thân phận gì, có tư cách gì đến hoài nghi ta?” Vương Phi trong lòng có chút sốt sắng, mặc dù không quá tin tưởng Tiêu Vũ có bản lãnh này, nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ tự tin như thế, trong lòng vẫn là không khỏi có chút hốt hoảng.

“Làm sao? Chột dạ gì?” Tiêu Vũ rất rõ ràng Vương Phi bây giờ ý nghĩ, chính là sợ hắn thật chứng thật thú linh châu có chuyện.

“Ta có cái gì tốt chột dạ? Nhưng nếu như ngươi chứng minh không dứt làm sao bây giờ?” Vương Phi chỉ có thể kiên trì, vào lúc này nếu là từ chối Tiêu Vũ, nhất định sẽ chọc người hoài nghi.

Hắn chỉ có thể mong đợi với Tiêu Vũ chỉ là phô trương thanh thế, không thể thật chứng minh này thú linh châu đã không có hiệu quả.

“Nếu như ta chứng minh không dứt, hoặc là nói ta hoài nghi phạm sai lầm, ngươi này thú linh châu không có vấn đề nói, ta dùng mười viên tụ lại linh phù bồi thường, coi như là xin lỗi!” Tiêu Vũ từ tốn nói.

Lời tuy nói như vậy, nhưng này đối với hắn mà nói chính là tất thắng cục diện, hứa hẹn lại nhiều tụ lại linh phù Vương Phi cũng không chiếm được.

“Mười viên tụ lại linh phù?”

Không ít người nuốt một ngụm nước bọt.

Bây giờ tụ lại linh phù, một viên chính là ba vạn đến năm vạn khác nhau giá cả, vừa mới cái kia một viên càng hoán đổi ra 70 ngàn tinh thạch giá cao.

Điều này là bởi vì bây giờ tụ lại linh phù, dù cho có tiền cũng không chỗ mua, mười viên tụ lại linh phù giá trị mặc dù là các gia tộc gia chủ cũng phải đỏ mắt.

Tiêu Vũ lại có như thế vô cùng bạo tay, khả năng bắt lại đạt được mười viên tụ lại linh phù? Hắn rốt cuộc là thân phận gì, không phải nói là Lâm gia một người làm gì?

Không ít người đều thầm giật mình, càng có rất nhiều người hối hận không có sớm một chút kết bạn Tiêu Vũ.

“Trên người hắn rốt cuộc đã xảy ra biến hóa như thế nào?” Lâm Tuyết Hàm trầm mặc không nói, nghe đến Tiêu Vũ lời này sau khi, ánh mắt cũng đang không ngừng lấp lóe.

Muốn nói phía trước Tiêu Vũ có thể lấy ra mười vạn tinh thạch đã làm cho nàng tràn ngập ngoài ý muốn, vậy bây giờ Tiêu Vũ hứa hẹn mười viên tụ lại linh phù, tất là để lòng của nàng cũng chấn động một chút.

Mười viên tụ lại linh phù, điều này có ý vị gì?

Này tụ lại linh phù nếu chỉ dùng ở trên người nàng, nhất định có thể làm cho nàng trong khoảng thời gian ngắn thần tốc quật khởi, đến lúc đó đừng nói Vương Thành Vũ Viện, chính là càng thêm thế lực cường đại, nàng đều có khả năng gia nhập.

Một viên tụ lại linh phù bù đắp được một năm lúc thời điểm tu luyện, mười viên thì tương đương với cho nàng mười năm năm tháng tu luyện, đây là biết bao hiệu quả kinh người?

Thời điểm này, Lâm Tuyết Hàm không khỏi nghĩ tới trước đây cùng Tiêu Vũ thanh mai trúc mã tháng ngày, còn có Tiêu Vũ dạy nàng cũ pháp, làm cho nàng tiến bộ thần tốc các loại qua lại.

Tiêu Vũ làm sao lại có loại kia mạnh mẽ cũ pháp? Trước đây tuổi nhỏ, Lâm Tuyết Hàm chưa bao giờ suy nghĩ nhiều, sau khi nhìn thấy Tiêu Vũ liền linh sông đều ngưng đọng không ra, càng triệt để đem việc này quên hết đi.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ giống như xảy ra cải biến cực lớn, không gần như chỉ ở trong thời gian thật ngắn ngưng tụ ra linh sông, có tu vi, hơn nữa lại còn khả năng dễ dàng như thế lấy ra mười viên tụ lại linh phù!

Lâm Tuyết Hàm mơ hồ có một loại cảm giác, Tiêu Vũ trên người tựa hồ ẩn giấu to lớn bí mật.

Trong lòng nàng khẽ thở dài một cái, Lâm gia lúc trước đối đãi như vậy Tiêu Vũ, mà nàng làm ra từ lâu cùng Tiêu Vũ sản sinh ngăn cách, Tiêu Vũ rốt cuộc không thể như lúc trước như vậy dạy nàng cũ pháp, cũng sẽ không đem này tụ lại linh phù cho nàng sử dụng.

Ở trong lòng, Lâm Tuyết Hàm lại cảm nhận được một chút hối hận, sớm biết như vậy lúc trước không nên như vậy đối xử Tiêu Vũ.

Có điều này tia hối hận rất nhanh sẽ biến mất, tụ lại linh phù mặc dù mạnh mẽ, nhưng chỉ có thể ở linh nguyên cảnh sử dụng, đối với cảnh giới cao hơn đã không có hiệu quả.

Mục tiêu của nàng là trở thành vô thượng cường giả, linh nguyên cảnh đối với nàng mà nói chỉ là tạm thời!

“Mười viên tụ lại linh phù? Ngươi nói thật?” Vương Phi ánh mắt lộ ra tham lam, có điều nhưng cũng biết chính mình thú linh châu quả thật tồn tại vấn đề,

Thật lâu không có trả lời.

“Vương đại thiếu gia, nếu như ngươi thú linh châu không thành vấn đề, chuyện này đối với ngươi hẳn rất mới có lợi a, đây chính là mười viên tụ lại linh phù a, bắt được ngươi liền phát, đi cùng không được ngươi tốt xấu cho câu nói.” Diệp Văn Hiên cố ý vào lúc này mở miệng, hắn chính là muốn đem Vương Phi ép lên tuyệt cảnh.

Vương Phi trong lòng buồn bực không ngớt, vào lúc này đã là cưỡi hổ khó xuống.

Tiêu Vũ đã mở ra điều kiện như vậy, nếu hắn còn không dám để cho Tiêu Vũ giám định, ai cũng biết nhìn ra được là hắn chột dạ.

Mặc dù người nơi này không dám đối với hắn như thế nào, nhưng trong hội này, hắn nếu là một chút đắc tội nhiều người như vậy, sau đó ở trong thành đem nửa bước khó đi.

Vương Phi không nghĩ ra, Tiêu Vũ tại sao có thể có lớn như vậy quyết đoán, tùy tiện thì có thể lấy ra mười viên tụ lại linh phù? Hắn và Thiên Minh Các rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Tại sao có thể lấy được như vậy nhiều tụ lại linh phù?

Hắn chính là muốn bể đầu, phỏng chừng cũng sẽ không nghĩ vậy tụ lại linh phù chính là Tiêu Vũ chính mình khắc họa, đưa đến Thiên Minh Các.

“Vương Phi thiếu gia, không biết là ngươi có chấp nhận hay không cái điều kiện này, để hắn giám định ngươi ngươi một chút thú linh châu?” Nhan Tử Ngọc một đôi mắt đẹp rất hứng thú đánh giá Tiêu Vũ, sau đó hướng về Vương Phi hỏi dò.

Nàng bây giờ đối với Tiêu Vũ là càng ngày càng có hứng thú, không chỉ có không gian phù, lại còn biết giám định thú linh châu?

“Tốt, ta tiếp thu, thế nhưng nếu như ngươi giám định không ra kết quả, giống nhau muốn dùng mười viên tụ lại linh phù đến bồi thường!” Vương Phi nghiến răng, thật sự là bởi vì hắn do dự quá lâu, người chung quanh ánh mắt cũng dần dần lộ ra hoài nghi. &# 85

Hắn không có đường lui, chỉ có thể kiên trì, nếu không thì tương đương thừa nhận hắn này lấy linh phù là giả.

Tại loại này đoạt bảo sẽ lên làm giả, sẽ phải chịu tất cả mọi người bài xích.

Trừ những thứ này ra nguyên nhân, kỳ thực Vương Phi cũng là có một điểm tham niệm, hắn không quá tin tưởng Tiêu Vũ khả năng giám định ra này thú linh châu vấn đề, bởi vậy là hắn có thể bằng bạch tìm được Tiêu Vũ này mười viên Tụ Linh Châu.

“Ha ha, ta cũng tưởng mở mang kiến thức một chút, trân quý bực này thú linh châu, dùng phương pháp gì có thể giám định hiệu quả.” Nhan Tử Ngọc cười khẽ, long lanh cảm động, một đôi như mặt nước con mắt nhìn phía Tiêu Vũ.

Những người khác cũng âm thầm gật đầu, thú linh châu thứ này thái quá hiếm thấy, bình thường liền nhìn thấy đều rất khó có cơ hội, người bình thường căn bản không biết là dùng phương pháp gì có thể phân biệt loại này vật phẩm hay không đã mất đi hiệu quả.

"Đã chư vị đều biết thú linh châu, nói vậy cũng biết thú linh châu mặc dù quý giá, nhưng cũng có một chút cá biệt thú linh châu, trong châu sinh cơ đã không còn, thậm chí hóa thành tử khí, loại này thú linh châu không chỉ không cách nào tăng lên người thiên phú, thậm chí sẽ đưa đến ngược lại tác dụng."

Tiêu Vũ đi lên trước, đem Vương Phi trong hộp thú linh châu lấy ra, bỏ vào một cái chén trống không bên trong.

Tất cả mọi người là nghi hoặc thấy, không biết là Tiêu Vũ muốn làm sao giám định.

"Kỳ thực bất kể là thú linh châu, còn là thú nguyên, muốn giám định trong đó có tồn tại hay không tinh nguyên, đều có một rất đơn giản biện pháp." Tiêu Vũ nụ cười trên mặt có chút quái dị.

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy Tiêu Vũ nụ cười như thế, Vương Phi vào lúc này chỉ cảm thấy cả người không được tự nhiên, thật giống như có cái gì rất chuyện không tốt sắp sửa phát sinh.

Một đám người cũng cảm thấy có chút khó chịu, luôn cảm giác Tiêu Vũ đang ấp ủ cái gì.

Tiếp theo, Tiêu Vũ một động tác, làm cho tất cả mọi người đều mắt choáng váng!

Hắn lại hé miệng, hướng về Vương Phi viên kia thú linh châu trên phun một bãi nước miếng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 26: Khác Loại Giám Định Phương Pháp

Đây chính là khả năng đổi lấy hai cái binh khí cộng thêm năm vạn tinh thạch gì đó, chính là những thế gia tử đệ này cũng phải mấy người chung sức mới đổi được lên, hắn lại hướng về loại này bảo vật trên nhổ nước miếng!

Người khác đều là đầy mặt kinh ngạc, Vương Phi thì càng không cần phải nói, một tấm sắc mặt sớm đen không thể hại nữa.

Tiêu Vũ này nước bọt nôn khi hắn mang tới bảo vật trên, đây không phải rõ ràng cố ý nhục nhã hắn, muốn hắn lúng túng gì?

Thật giống như một cái ngươi coi như trân bảo gì đó, nhưng có cá nhân lên trên phun một bãi nước miếng, này sẽ là cái gì cảm thụ?

“Chư vị mời nhìn.” Tiêu Vũ không để một chút để ý phản ứng của mọi người, đem ly kia giơ lên, để mọi người có thể nhìn thấy.

Chén này hiện trong suốt trạng, người bên cạnh hoàn toàn có thể thấy rõ trong chén thú linh châu, cùng với…… Tiêu Vũ phun ra cái kia từng ngụm từng ngụm nước!

Nghe đến Tiêu Vũ khiến người ta nhìn hắn nôn nước bọt, một đám người được kêu là một buồn nôn, hầu như không có mấy người vui.

Tuy nói Tiêu Vũ bây giờ thân thể đã đạt được tiên thiên, mặc dù là nôn nước bọt bên trong cũng không chứa bất kỳ bẩn thỉu đồ vật, nhưng ở người bên ngoài xem ra còn là buồn nôn không ngớt.

Bọn họ cũng đã nhìn ra, Tiêu Vũ đây rõ ràng chính là cố ý buồn nôn Vương Phi, ai cũng không nghĩ tới cái này trước khi thoạt nhìn biết điều quy củ người cũng là một bụng ý nghĩ xấu.

“Huynh đệ, ngươi đây rốt cuộc là lý lẽ gì a?” Diệp Văn Hiên lúc này lại là mặt tươi cười, nhất là nhìn thấy Vương Phi cái kia vẻ mặt buồn nôn vẻ mặt, cả người hắn đều hưng phấn lên.

Liền hắn đều không ngờ rằng, Tiêu Vũ lại so với hắn còn tốn, cố ý ác tâm như vậy Vương Phi!

“Cái gọi là thú linh châu, trong châu ẩn chứa tinh nguyên đã chuyển hóa thành lực lượng nguyên thủy, ẩn chứa nồng nặc sinh cơ, mà tu luyện người nước bọt, mặc dù ẩn chứa đến cực nhỏ, nhưng là mang người trong cơ thể một tia tinh nguyên, cho nên thú linh châu một khi gặp gỡ người nước bọt, trong đó tinh nguyên sẽ tự chủ đem nước bọt bên trong tinh nguyên hấp thu, nước bọt cũng sẽ bởi vậy rót vào trong đó.” Tiêu Vũ không nhanh không chậm, nhàn nhạt cho mọi người giải thích.

Nghe đến đây, mặc dù cảm giác Tiêu Vũ theo như lời có chút đạo lý, nhưng một đám người vẫn là cảm giác cực kỳ khó chịu.

Bọn họ đều là xuất thân nhà giàu có người, bình thường ai sẽ ở trước mặt mọi người làm ra nhổ nước miếng loại chuyện này? Mà bây giờ Tiêu Vũ không chỉ làm, còn muốn bọn họ nhìn chằm chằm nước miếng của hắn nhìn!

“Thì ra là thế, ồ, này Vương đại thiếu gia thú linh châu không có ăn huynh đệ nước miếng của ngươi, nói như vậy thực sự là hàng giả?” Diệp Văn Hiên lúc này đã hoàn toàn tiến vào trạng thái, tại kia phối hợp Tiêu Vũ.

Nghe Diệp Văn Hiên kiểu nói này, mọi người cố nén buồn nôn cùng cảm giác không được tự nhiên hướng về cái kia trong chén nhìn lại, quả nhiên Tiêu Vũ nước bọt không có bị thú linh châu hấp thu lấy.

“Tha các ngươi cái rắm, này gọi là cái gì giám định phương pháp?” Vương Phi sắc mặt âm trầm vô cùng, nếu không có kiêng kỵ nơi này là say tinh linh, lúc này sợ là sớm nổi khùng.

Đặc biệt là Diệp Văn Hiên câu nói kia rất lớn kích thích hắn, cái gì gọi là hắn thú linh châu ăn Tiêu Vũ nước bọt, này cũng không tránh khỏi nói tới quá khó nghe!

Hắn phi thường hoài nghi Tiêu Vũ căn bản là không cách nào phân rõ, lấy nhiều như vậy liền vì cố ý buồn nôn hắn.

“Ta biết ngươi không tin, bất quá ta có thể chứng minh, phương pháp này chính là có thể được.” Tiêu Vũ cười ha ha, đối với Diệp Văn Hiên nói: “Trên người ngươi có thú nguyên không có? Là đến nơi bình thường nhất.”

“Có lẽ!” Diệp Văn Hiên tự nhiên vui phối hợp.

Thú nguyên thứ này mặc dù không thể hấp thu luyện hóa, nhưng ở một ít trong khi nhưng có thể bổ sung trong cơ thể xói mòn nguyên lực, tu luyện trên thân thể người bình thường đều sẽ mang tới mấy viên, Diệp Văn Hiên cũng không ngoại lệ.

Rất nhanh, hắn theo Tiêu Vũ theo như lời lấy ra một viên Phàm giai hạ phẩm thú nguyên.

“Ngươi hẳn phải biết thú linh châu là thú nguyên dị hoá mà thành? Tuy nói chất lượng thay đổi, nhưng đổi địa phương chỉ là có thể khiến người ta trực tiếp luyện hóa dung hợp, trên bản chất tới nói còn là thú nguyên.”

Tiêu Vũ nói xong, lại phun một bãi nước miếng tại kia thú nguyên bên trên.

Chỉ thấy, lần này cái này thú nguyên thần tốc hấp thu nước miếng của hắn, một tia không còn.

Nếu như là người khác nước bọt, chắc chắn sẽ không là kết quả này, bởi vì nước bọt bên trong dù cho ẩn chứa tinh nguyên, cũng thập phần ít ỏi, thú nguyên không thể tính cả nước bọt bên trong tạp chất cùng hấp thu.

Nhưng Tiêu Vũ bất đồng, nhục thể của hắn đạt được tiên thiên, nước bọt bên trong dù cho ẩn chứa tinh nguyên cũng không nhiều, nhưng bộ phân còn lại cũng không tồn tại tạp chất, giống như tinh khiết nhất gì đó, bởi vậy mới sẽ bị thú nguyên cùng nhau hấp thu.

Một viên thú linh châu, một viên thú nguyên, đồng dạng là Tiêu Vũ bên trong nước bọt, thế nhưng hai bên kết quả lại hoàn toàn khác nhau.

“Này……”

Một đám người đều sững sốt, mặc dù lòng tràn đầy khó chịu, nhưng theo trước mắt tình huống này đến xem, Tiêu Vũ phía trước nói cũng không phải nói vô căn cứ, mà là có lý có chứng cứ.

Chính là Nhan Tử Ngọc, lúc này cũng là đầy mặt vẻ cổ quái.

Tiêu Vũ loại này phân biệt phương pháp thật sự là…… quá là quái dị.

Hơn nữa nghe Tiêu Vũ ý kia, thú linh châu sẽ hấp thu thân thể ẩn chứa tinh nguyên gì đó, như vậy hoàn toàn có thể dùng máu tươi thay thế, nhưng hắn chính là dùng nước bọt, rõ ràng là cố ý buồn nôn Vương Phi.

Mặc dù phương thức này có chút buồn nôn, nhưng theo về phương diện khác tới nói, hắn muốn cho Vương Phi khó chịu hiệu quả lại hết sức rõ rệt, lúc này Vương Phi một tấm sắc mặt hãy cùng ăn phân giống nhau khó coi.

“Ha ha, kết quả mọi người đều thấy được, đạo lý cũng cũng nói rõ, cái này phân biệt phương pháp ngược lại ta cảm thấy rất đáng giá tin tưởng.” Diệp Văn Hiên nhìn thấy Vương Phi bộ này sắc mặt, trong lòng được kêu là một thoải mái.

Mặc dù nói hắn thú nguyên cũng bị Tiêu Vũ ói ra nước bọt, nhưng này nhưng lại có trên bản chất bất đồng.

Vương Phi chính là thú linh châu, giá trị có thể so với hắn thú nguyên đắt nhiều lắm, hơn nữa hắn thú nguyên chỉ là cấp bậc thấp nhất thú nguyên, giá trị cũng là một ngàn tinh thạch tả hữu, ở tại bọn hắn những thế gia tử đệ này trong mắt không đáng kể chút nào.

So sánh với đó, Vương Phi đã có thể thảm. Hắn thú linh châu bị Tiêu Vũ ói ra nước bọt, đã bị nhục, đồng thời này thú linh châu cũng bắt lại không trở về, có phải đều bị Tiêu Vũ ói ra nước bọt, còn đi cầm về?

Ngoài ra, kết quả này cũng nói hắn thú linh châu căn bản là vô dụng, phía trước vốn hẳn nên đổi lại hai cái binh khí cùng năm vạn tinh thạch cũng được bọt nước!

Quan trọng nhất là, kết quả này vừa xuất hiện, mọi người nhìn về phía ánh mắt của hắn đều trở nên bất mãn cùng xem thường, đặc biệt là vừa mới dự định trao đổi cái kia vài tên thiếu niên.

Nếu là cứ như vậy trao đổi, bọn họ đem lại có tổn thất to lớn, trong khoảng thời gian ngắn cũng không mua nổi tu luyện tài nguyên, thực lực sẽ cực kì lạc hậu.

Lúc này Vương Phi, đã là người người chán ghét tên lừa đảo, mặc dù bởi vì thân phận của hắn không người dám đắc tội, nhưng sau đấy phỏng chừng cũng không người nào nguyện ý cùng hắn thân cận.

“Vương Phi thiếu gia, cái này giám định kết quả, ngươi có thể tiếp nhận?” Nhan Tử Ngọc cố nén ý cười, đối với Vương Phi nói.

Nàng càng ngày càng cảm giác Tiêu Vũ người này làm cho nàng nhìn không thấu, vốn thấy yên phận, không ngờ rằng khởi xướng khó đến trực tiếp đem người làm cho một điểm bộ mặt đều không có.

Lúc này Vương Phi, phỏng chừng đã sắp muốn hỏng mất.

“Cái này thú linh châu ta cũng là từ người khác nơi đó chiếm được, không biết là ở chỗ xảy ra vấn đề!” Vương Phi mặt dày, nói như thế.

Chỉ có điều ở đây ai cũng không phải người ngu, căn bản không người tin tưởng hắn câu nói này.

Loại bảo vật này, nếu như không phải là biết mất đi hiệu dụng, Vương Phi sẽ cam lòng lấy ra? Không lâu sau nữa chính là Vương Thành Vũ Viện chọn lựa, hắn há có thể không nhờ vả vật ấy đến tăng lên mình thực lực?

“Tuyết Hàm, chúng ta đi!” Cảm thụ được chung quanh đủ loại cùng ánh mắt, Vương Phi da mặt dù dày cũng không cách nào tiếp tục ở lại nữa rồi, kêu lên Lâm Tuyết Hàm đứng dậy liền đi, cũng không để ý này đoạt bảo sẽ có hay không kết thúc, kể cả viên kia thú linh châu cũng không cần.

Phía trên kia còn dính Tiêu Vũ nước bọt? Tại sao phải? Chẳng lẽ còn đi cầm về?

Lần này, Vương Phi kết cục có thể nói thê lương, không chỉ mất hết mặt mũi, còn tổn thất to lớn.

Mặc dù cái kia thú linh châu đã không có hiệu dụng, nhưng lần này không muốn Tiêu Vũ ở, hắn làm theo khả năng đổi được giá trị 90 ngàn tinh thạch gì đó, nhưng bây giờ đều được bọt nước, còn muốn chịu đựng tất cả mọi người bài xích.

Càng là muốn, Vương Phi sắc mặt thì càng khó nhìn, bước chân cũng càng nhanh.

“Chờ xem, chẳng bao lâu nữa, ta muốn cho ngươi trả giá gấp mười gấp trăm lần giá cả!” Vương Phi cũng không quay đầu lại, nhưng trong lòng lại tràn ngập sát ý!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 27: Nửa Đường Chặn Lại

Vương Phi sau khi rời đi, theo Diệp Văn Hiên máu rồng cỏ cũng bị người hoán đổi đi, trận này đoạt bảo sẽ liền như vậy hạ màn kết thúc.

Mặc dù một nhóm thế gia thiếu niên hết sức lấy lòng Tiêu Vũ, muốn giữ lại, mời hắn đi địa phương khác vui đùa, nhưng đều bị Tiêu Vũ cự tuyệt, hắn từ giã Diệp Văn Hiên sau, một mình rời đi.

“Vị công tử này, Vương Phi người này lòng dạ nhỏ mọn, ngươi lúc trước như vậy đắc tội hắn, hắn chỉ sợ sẽ không dễ dàng bỏ qua, còn xin cẩn thận cho thỏa đáng.”

Tiêu Vũ đi ra Túy Tinh Lâu lúc, một đạo thướt tha thân ảnh động người các loại ở trước cửa, thấy hắn xuất hiện, chủ động tiến lên, mang theo cảm động mỉm cười nhẹ giọng mở miệng.

“Đa tạ nhắc nhở.” Tiêu Vũ thấy người này khiến người rất động lòng nữ tử, trong lòng kinh ngạc.

Này Nhan Tử Ngọc ở rõ ràng thân phận không bình thường, lại sẽ chủ động chờ ở chỗ này, nói với hắn những lời này, là có dụng ý gì?

Có điều cô gái này thân phận hiển nhiên không phải bình thường, hắn thực lực bây giờ không đủ, dạng này người hay là bớt trêu chọc tuyệt vời, khách sáo một câu sau cất bước rời đi.

"Người thú vị!" Nhìn Tiêu Vũ rời đi bóng lưng, Nhan Tử Ngọc miệng cười càng thêm cảm động.

Đối với dung mạo của mình, Nhan Tử Ngọc thập phần tự tin, ở trẻ tuổi bên trong, phàm là nam tử, người nào nhìn thấy nàng không phải thần hồn điên đảo?

Dù cho có năng lực bảo trì ung dung người, ở trước người của nàng cũng sẽ khó tránh khỏi có một chút sóng chấn động bé nhỏ, tất cả những thứ này cũng không chạy khỏi cặp mắt của nàng.

Nhưng Tiêu Vũ cho cảm giác của nàng lại phi thường bất đồng, từ vừa mới bắt đầu, Tiêu Vũ sự chú ý tựa hồ thì chưa bao giờ dừng lại ở trên người nàng, và tại cùng nàng đối diện lúc, trong hai mắt cũng thập phần bình tĩnh.

Thậm chí, Nhan Tử Ngọc theo cặp kia tuổi trẻ trong đôi mắt thấy được vô tận thâm thúy, giống như một mảnh không đáy đại dương.

Nàng thật sự không thể nào tưởng tượng được, một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, làm sao sẽ để cho nàng có cảm giác như vậy?

Đêm đã khuya, trên bầu trời đầy sao rậm rạp, trên đường phố người đi đường dần dần ít ỏi.

Tiêu Vũ một mình đi tiếp, hướng đi Lâm gia, làm trải qua một cái đen kịt ngõ nhỏ lúc, hắn ở đây dừng bước.

"Chờ lâu lắm rồi?" Hắn bắt bớ ngoạn vị nụ cười, quay không có một bóng người ngõ nhỏ lạnh lùng nói.

"Hừ, không thấy được ngươi đúng là nhạy cảm!" Trong bóng tối đi ra mấy bóng người, đứng ở trong bóng ma, nhìn không rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy một đôi tràn đầy giễu cợt con mắt.

Mặc dù không thấy rõ hình dáng, nhưng Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, người trước mắt ngoại trừ Vương Phi không có người khác!

Hắn thần giác nhạy cảm, khi đi vào ngỏ hẻm này thời điểm cũng cảm giác được người khác khí tức, nhưng cũng không một chút nào kinh hoảng.

“Lâm gia đại tiểu thư không đi chung với ngươi sao?” Tiêu Vũ nhìn chung quanh một chút, không phát hiện Lâm Tuyết Hàm bóng người, trước mắt cũng chỉ có Vương Phi cùng hắn mấy cái bên người người làm.

“Ngươi ở đây Lâm gia mặc dù chỉ là cái họ khác, còn là một phế nhân, có điều nói thế nào cũng cùng Lâm gia có một chút quan hệ, biết ta muốn giết ngươi, vào lúc này nàng đương nhiên không tiện ra mặt.” Vương Phi lúc này cao cao tại thượng, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt tựa như đang nhìn một kẻ đã chết.

Đầu tiên là ở Thiên Minh Các, Tiêu Vũ để hắn mất hết mặt mũi mặt, trở thành trong thành chuyện cười, sau khi lại bị Tiêu Vũ phế bỏ ba gã người làm, lần này lại là Túy Tinh Lâu chịu đựng này nhục lớn.

Các loại ân oán, Vương Phi đã sớm muốn đối với Tiêu Vũ hạ thủ.

Đặc biệt là lần này, khi hắn nhìn thấy Tiêu Vũ lại có thể lấy ra nhiều như vậy tinh thạch, đã sớm động tham niệm, cho nên khi lúc trước đoạt bảo sẽ sau khi kết thúc, hắn rời đi trước thời hạn cũng không phải trở lại Lâm gia, mà là đi tới này Tiêu Vũ về Lâm gia đường phải đi qua trên lẳng lặng chờ.

Chỉ cần giết chết Tiêu Vũ, từng ở Tiêu Vũ trên người chịu sỉ nhục đều muốn rửa sạch, quan trọng nhất chính là, hắn có có thể được lượng lớn tinh thạch!

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ nụ cười như trước tràn ngập giễu cợt, loại này giễu cợt là đúng Vương Phi, cũng là đối với Lâm Tuyết Hàm.

Lâm Tuyết Hàm cùng Vương Phi phân biệt sau đó, hơn nửa cũng biết Vương Phi muốn làm gì, nàng mặc dù không có xuất hiện ở đây, nhưng không có ngăn cản Vương Phi, cũng tương đương chấp nhận Vương Phi cử động.

Đối với vị kia Lâm gia thiên nữ lạnh lùng vô tình, Tiêu Vũ sớm lãnh giáo, có điều lại không nghĩ rằng nàng khả năng lãnh khốc đến mức độ này,

Biết rõ Vương Phi muốn tới giết hắn, cũng bỏ mặc.

“Cho ngươi cái cơ hội, nói một chút sau cùng trăn trối!” Vương Phi lúc này tin tưởng tràn đầy, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn cũng chỉ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi, mà tu vi của hắn mặc dù không bằng Lâm Tuyết Hàm, lại đã từ lâu đạt được linh nguyên cảnh ngũ chuyển!

Hắn sẽ đối Tiêu Vũ xuống tay, vẫn không phải là dễ?

“Ngươi thì có nắm chắc như vậy?” Tiêu Vũ không một chút nào kinh hoảng.

Mặc dù hắn biết Vương Phi tu vi nhất định ở trên hắn, nhưng đừng nói Vương Phi, chính là Lâm Tuyết Hàm đến rồi, hắn có biện pháp ứng phó.

Thân là cửu thiên chí tôn, thủ đoạn vô cùng, há lại là dễ giết như vậy?

“Thì một mình ngươi phế vật, ta muốn giết ngươi căn bản không cần mấy cây ngón tay! Lúc trước vài lần là vì trường hợp không đúng, mới cho ngươi sống đến hôm nay, bây giờ cảnh tượng này, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống được rời đi?”

Vương Phi trong nụ cười hết là cao ngạo cùng xem thường.

Tiêu Vũ cười cười, không nói gì.

Hắn đang bí ẩn đánh giá Vương Phi mấy người bên cạnh, tuy nói Vương Phi một người không đáng hắn kiêng kỵ, nhưng nếu như mấy người này tu vi nếu như cũng so với hắn cao hơn không ít nói, ngược lại là một phiền phức.

Hắn mặc dù có vô số thủ đoạn, nhưng dù sao bây giờ chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, đối phó một tu vi cao hơn hắn người có thể, nếu đồng thời đối phó mấy cái nói, cũng rất khó khăn. &# 85

“Bây giờ biết sợ?” Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Vương Phi cho rằng hắn là bị doạ cho sợ rồi, trên mặt vẻ mặt càng xem thường, nói: “Có trách thì chỉ trách ngươi đắc tội rồi không nên đắc tội người, như ngươi loại này phế nhân, ở nhờ ở trong Lâm gia, vốn nên cụp đuôi làm người!”

“Người phế không phải lỗi của ngươi, thế nhưng thân là một kẻ tàn phế, vẫn còn dám đắc tội ta, này liền là của ngươi đáng chết địa phương!” Vương Phi nhớ tới trước đây vài lần ở Tiêu Vũ trên tay chịu thiệt, tổn hại, bất lợi, ngữ khí trở nên có vài phần âm trầm.

Lúc này thấy Tiêu Vũ trước mắt hắn bị “dọa nạt” đến lời cũng không dám nói, trong lòng hắn rất thoải mái, dùng một loại cư cao lâm hạ giọng: “Cho ngươi một cơ hội, quỳ xuống cầu ta, có lẽ ta có thể cho ngươi bị chết thể diện một điểm!”

Tiêu Vũ vẫn là không để ý đến, hắn suy nghĩ, như thế nào mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất đem mấy người này toàn bộ giết chết.

Mặc dù hắn một cách tự tin khả năng giết chết Vương

Phi, nhưng nơi đây ngoại trừ Vương Phi ở ngoài còn có ba cái người làm, nếu để cho những người này rời khỏi một, trở về thông báo Vương gia, sự tình sẽ trở nên vô cùng phiền phức.

“Ngươi là sợ vỡ mật, còn là câm?” Thấy Tiêu Vũ không nói lời nào, Vương Phi giễu cợt nói: “Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế? Như ngươi loại này phế nhân lại dám hết lần này tới lần khác đối phó với ta, bây giờ mới biết hối hận, đã quá chậm!”

Tiêu Vũ cái bộ dáng này, để Vương Phi cải biến chủ ý, hắn bây giờ một điểm cũng không gấp động thủ.

Dưới tình huống này, hắn hoàn toàn chắc chắn giết chết Tiêu Vũ, nhưng hiện tại hắn lại muốn thấy Tiêu Vũ trước khi chết cái kia hối hận dáng vẻ.

Hắn muốn cho cái này phế nhân biết, hắn đắc tội rồi không nên đắc tội người, muốn cho hắn ở vô tận hối hận cùng hành hạ bên trong chết đi, chỉ có như vậy mới có thể triệt tiêu hắn lúc trước vài lần thừa nhận khuất nhục.

“Lại quỳ xuống, kêu ba tiếng ông nội, ta cho ngươi bị chết thể diện ít ỏi!” Vương Phi lại một lần nữa mở miệng, có vẻ cực kỳ bá đạo, ngữ khí không cho phép nghi ngờ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 28: Sắc Bén Ra Tay

"Ngươi xác định?" Tiêu Vũ ánh mắt đột nhiên lạnh như băng.

Kiếp trước hắn không cha không mẹ, là cô nhi, mặc dù đời này cũng không biết cha đẻ của mình là ai, càng không biết gia gia của mình dáng dấp ra sao, nhưng lại há có thể mặc người bắt nạt?

"Yên tâm, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe lời, ta sẽ để ngươi bị chết đẹp đẽ ít ỏi." Vương Phi không có nhận thấy được Tiêu Vũ trong lời nói ý lạnh, còn tưởng rằng Tiêu Vũ thật phải lạy, tại cùng hắn bàn điều kiện.

"Phải không?" Tiêu Vũ nói xong hai chữ này, hướng về Vương Phi cất bước đi đến.

"Ha! Lần trước cho ngươi lau giày, ngươi tình nguyện cùng ta liều mạng cũng không chịu, sau đó càng thiếu chút nữa bị đánh chết tươi, lần này đúng là khai khiếu mà, không sai, rất có tiến bộ!" Mắt thấy Tiêu Vũ từng bước đi tới, Vương Phi còn tưởng rằng Tiêu Vũ thật muốn tiến lên quỳ xuống, trong lòng sảng khoái tất cả đều viết ở trên mặt.

Lúc trước ngươi không phải cuồng gì? Không phải hung hăng gì? Bây giờ còn chưa phải là biết rõ hẳn phải chết, cũng phải cho ta quỳ xuống?

Tiêu Vũ khuôn mặt bình tĩnh, đi rất chậm, từng bước từng bước hướng đi Vương Phi, khoảng cách không dứt tiếp cận.

Khi khoảng cách Vương Phi còn có chừng năm bước khoảng cách lúc, động tác của hắn đột nhiên tăng nhanh, bóng người 1 vọt đến Vương Phi bên cạnh.

Từ hắn chầm chậm cất bước, lại tới đột nhiên tăng tốc độ, nhất tĩnh nhất động trong lúc đó tạo thành to lớn tương phản, này đột ngột lóe lên giống như là đột nhiên nổ vang 1 đạo sấm sét, khiến người ta căn bản không thể nào phòng bị.

Vương Phi còn chưa phản ứng kịp, chỉ thấy trong bóng tối sáng lên một vệt kim quang, kim quang kia tốc độ cũng như là sấm đánh giống nhau, ở trong bóng tối thần tốc di động, đan vào thành 1 đạo kim sắc tia sáng, nhanh chóng bên trong còn mang theo một loại dị dạng vẻ đẹp.

Tất cả những thứ này thật sự quá nhanh, kim quang lóe lên trong lúc đó, mấy cái thanh âm rất nhỏ vang lên, ngay sau đó Vương Phi cũng cảm giác được có một loại nào đó ấm áp rơi vào trên người hắn.

Vương Phi theo bản năng mà đưa tay đi mò, vào tay chỉ cảm thấy loại kia ấm áp có chút sền sệt, hắn đưa tay bắt được trước mắt thấy rõ, sắc mặt lập tức khẽ biến.

Hắn sờ được, rõ ràng là máu đỏ tươi, nhiễm đỏ tay của hắn, thẳng đến lúc này hắn mới lấy lại tinh thần, hướng bên cạnh nhìn lại.

Lần này phục kích Tiêu Vũ, hắn dẫn theo ba gã người làm, lúc trước vẫn che chở ở bên cạnh hắn, nhưng lúc này, cái kia ba gã người làm đều là hai mắt trợn tròn, trong mắt lộ ra nói không nên lời sợ hãi, như là gặp được cái gì cực kỳ chuyện kinh khủng giống nhau.

Bóng đêm mặc dù bóng tối, nhưng Vương Phi vẫn là có thể nhìn thấy, lúc này hắn này ba gã người làm mi tâm, đều các loại có một to bằng đầu ngón tay lỗ máu, màu đỏ máu tươi đang không ngừng từ đó chảy ra.

Thời điểm này, Vương Phi đột nhiên cảm thấy lạnh cả người, từ đầu lạnh tới chân.

Mặc dù không phải là chưa từng thấy qua người chết, nhưng như vậy tàn khốc sắc bén thủ đoạn, lại làm cho đáy lòng của hắn phát lạnh.

Này ngăn ngắn trong nháy mắt, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

“Ta còn tưởng rằng ngươi dẫn theo người nào ở đây phục kích ta, nguyên lai chính là mấy cái phổ thông người làm.” Tiêu Vũ tay phải trên ngón trỏ, như trước có máu tươi ở nhỏ xuống.

Vừa mới hắn thi triển chính là lần trước dùng để đối phó Lâm gia người làm đoạn long chỉ, nhưng cùng lúc trước lần đó bất đồng, lần này Vương Phi một lòng giết hắn, bởi vậy hắn cũng rơi xuống tử thủ.

Vốn hắn là lo lắng cái kia ba gã người làm tu vi quá cao, không tốt ứng phó, mới có thể bất ngờ nổi lên làm khó dễ, lại không nghĩ rằng này ba gã người làm thực lực thường thường, căn bản còn chưa kịp phản ứng, đã bị hắn mỗi loại một ngón tay đã xong sinh mệnh.

“Ngươi…… ngươi thi triển chính là cái gì chiến quyết?” Vương Phi lòng bỗng nhiên trầm xuống, Tiêu Vũ vừa mới động tác quá nhanh, cũng quá lãnh khốc, ngăn ngắn lập tức ngay ở bên cạnh hắn lấy đi ba cái sinh mệnh.

Tiêu Vũ rốt cuộc là thực lực ra sao, không phải nói chỉ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi gì? Nhưng vừa mới Tiêu Vũ động thủ thời điểm, thậm chí ngay cả hắn đều không có thấy rõ!

Lần phục kích này Tiêu Vũ, hắn và không thế nào chuẩn bị, bởi vì chính hắn có linh nguyên cảnh 5 chuyển tu vi, Tiêu Vũ chỉ có nhị chuyển, cho nên hắn không chút nào cho rằng Tiêu Vũ có thể có phản kháng đường sống, mang đều là phổ thông người làm, cũng không phải ...gì đó cao thủ.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ vừa ra tay, lại làm cho hắn tim mật đều run.

“Người sắp chết, hỏi nhiều như vậy để làm gì?” Tiêu Vũ trong mắt sát ý dạt dào.

Cái này Vương Phi lần nữa tìm hắn để gây sự,

Trước kia thì đã thiếu chút nữa đưa hắn hại chết, lần này lại còn muốn giết hắn, chính hắn cũng không phải cái gì lòng dạ mềm yếu hạng người, đối phương đã muốn giết hắn, hắn đương nhiên cũng sẽ không nương tay.

“Hừ, đừng tưởng rằng ngươi có chút thực lực, ta thì không giết được ngươi!” Cảm nhận được Tiêu Vũ trên người sát ý, Vương Phi sầm mặt lại, ra tay trước.

Mặc dù Tiêu Vũ thần tốc giết chết hắn ba người người làm để hắn có chút chấn động, nhưng đó bất quá là bởi vì Tiêu Vũ cái kia lãnh khốc nhanh chóng thủ đoạn, ở trong lòng hắn, trước đó không lâu còn chỉ có linh nguyên cảnh 2 chuyển tu vi Tiêu Vũ vẫn như cũ không phải là đối thủ của hắn.

“Tơ bông chưởng!” Vương Phi trên thân, có năm đạo linh sông sáng lên, linh sông lực lượng từ kinh mạch của hắn hội tụ ở trên lòng bàn tay, khiến hai tay của hắn phát sinh nhàn nhạt ánh sáng nhạt, đánh về Tiêu Vũ ngực.

Linh nguyên cảnh, dùng sức mạnh đất trời bỏ thêm vào trong cơ thể mười hai đạo kinh mạch, mỗi ở trong kinh mạch ngưng ra một đạo linh sông, thì sẽ sinh ra mạnh mẽ Thần lực.

Ngưng ra một đạo linh sông, liền có thể có nghìn cân sức mạnh cực lớn, sau khi linh sông mỗi nhiều một đạo, đều sẽ thêm ra nghìn cân lực lượng, đạt được linh nguyên cảnh tam chuyển liền có 3 nghìn cân Thần lực!

Mà một khi đột phá tam chuyển, thần lực tăng trưởng thì sẽ gấp bội tăng lên, ngưng ra đạo thứ tư linh sông lúc, thần lực tăng trưởng đem đạt được 2000 cân, hơn nữa phía trước ba đạo linh sông, Thần lực khả năng đạt được 5000 cân!

Vương Phi có linh nguyên cảnh 5 chuyển tu vi, một tay liền có 7 nghìn cân Thần lực, mà Tiêu Vũ chỉ có linh nguyên cảnh tam chuyển, UU đọc sách w &# 119;w &# 46; uu &# 107; a &# 110;s &# 104;u. Co &# 109; &# 32; Thần lực 3000, chênh lệch hơn hai lần!

Có điều ở vào thời điểm này, Tiêu Vũ lại là không tránh không né, đồng dạng giơ tay cùng Vương Phi bàn tay liều.

“Bịch!”

Hai chưởng đụng vào nhau, Tiêu Vũ cảm giác đến tay truyền đến một trận sức mạnh cực lớn, cánh tay có một loại cảm giác tê liệt. Sau đó, hắn ngay đầu tiên lui về phía sau, xảo diệu tan mất Vương Phi trong lòng bàn tay sức mạnh, cũng không có bị thương chút nào.

“Hắc, dù cho tốc độ của ngươi nhanh hơn nữa thì lại làm sao? Ngươi chỉ ngưng ra ba đạo linh sông, Thần lực cùng ta cách biệt gấp đôi, như thế nào cùng ta đánh?” Tiêu Vũ lui về phía sau một màn, để Vương Phi hoàn toàn yên tâm, nhìn dáng dấp như vậy Tiêu Vũ tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Thần lực cách biệt gấp đôi, đây là không thể vượt qua cái hào rộng, coi như Tiêu Vũ thiên tài đi nữa, cũng không khả năng ở tình huống như vậy thắng được hắn!

Tiêu Vũ không nói gì, lắc lắc tay phải, hồi tưởng đến lúc trước một chưởng kia cảm nhận được sức mạnh.

Trên thực tế, Vương Phi Thần lực mặc dù so với hắn nhiều hơn gấp đôi, nhưng hắn muốn giết Vương Phi không phải việc khó gì.

Chỉ có điều đời này tự tu luyện tới nay, Tiêu Vũ còn không có chính thức cùng người động thủ một lần, cho nên hắn rất muốn biết, dùng chính hắn bây giờ tu vi, lại phối hợp thêm trí nhớ của kiếp trước, thực lực chân thật đến tột cùng khả năng so ra mà vượt linh nguyên cảnh mấy vòng?

Vừa mới liều, hắn không có sử dụng bất kỳ chiến quyết, hoàn toàn chính là muốn cân nhắc đến bất đồng sửa vì đó ở giữa chênh lệch.

“Không ngờ rằng ngươi tên rác rưởi này lại có thể ở như vậy trong thời gian ngắn ngưng ra đạo thứ ba linh sông, có điều ngươi còn là muốn chết!” Vương Phi nói chuyện, lại động thủ.

Hắn thi triển một loại quái dị chưởng pháp, hai tay phát sáng, mỗi khi đánh ra một chưởng lúc, nhìn như theo chính diện đánh tới, Trên thực tế bàn tay lại là xuất hiện ở một hướng khác, thập phần quái lạ.

“Tông sư chiến quyết?” Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra, Vương Phi loại này chưởng pháp không phải phổ thông chưởng pháp, mà là cấp bậc tông sư chiến quyết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 29: Vương Phi Bất An

“Không sai, đây chính là chúng ta Vương gia duy nhất một bộ tông sư chiến quyết, có thể làm cho ta vận dụng bộ này chiến quyết, ngươi cho dù chết cũng nên cam tâm!” Vương Phi khí phách nói.

Hắn lúc này thi triển, chính là trong Vương gia cường đại nhất một bộ chiến quyết, đồng thời cũng là cấp bậc tông sư chiến quyết.

Đẳng cấp này đừng chiến quyết, dù cho là Vương gia, cũng chỉ có một bộ, Vương Phi là chủ nhà họ Vương con trai, tự nhiên cũng nắm giữ loại này chiến quyết.

Vừa mới hắn gặp Tiêu Vũ ra tay sắc bén, trong lòng cũng có chút giật mình, cho nên vừa ra tay chính là mạnh nhất chiến quyết, không muốn cho Tiêu Vũ bất kỳ vươn mình cơ hội.

Lúc này, Vương Phi không dứt xuất chưởng, chưởng chưởng sắc bén.

Bộ này chiến quyết tổng cộng có mười ba chưởng, mỗi một chưởng đều biến hoá thất thường, quỷ dị tuyệt luân, ở Cự Thạch Thành, nói tới bộ này chiến quyết gì có người không biết là?

Vương Phi đối với bộ này chiến quyết tràn ngập tin tưởng, hơn nữa tu vi của hắn cách xa ở Tiêu Vũ bên trên, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ không dứt né tránh, liền trả đũa cơ hội đều không có, trong lòng vô cùng quyết tâm đồng thời, cũng tràn đầy đắc ý.

Hắn vô cùng khẳng định, Tiêu Vũ kiên trì không được bao lâu, chẳng mấy chốc sẽ thua với hắn.

Nhưng mà Vương Phi nhưng không có chú ý tới, cái kia mười ba chưởng lập tức phải khiến xong, có thể Tiêu Vũ mặc dù nhìn như vô lực đánh trả, lại cũng không có bị thua dấu hiệu.

“Linh nguyên cảnh ngũ chuyển, thi triển lên tông sư chiến quyết, sức chiến đấu có thể sánh ngang không có chiến quyết lục chuyển người.”

Tiêu Vũ một bên cùng Vương Phi động thủ, một bên ở trong lòng suy nghĩ.

Vương Phi tự nhiên không thể nào biết, hắn làm cân nhắc trừ tu vi ra, còn bao gồm chiến quyết, lúc trước hoàn toàn là cố ý để Vương Phi thi triển, muốn biết Vương Phi tu vi này người, đang sử dụng tông sư chiến quyết thời điểm khả năng đạt được thực lực ra sao.

Trên thực tế, cấp bậc tông sư chiến quyết mặc dù đang Cự Thạch Thành bên trong thuộc về chí bảo giống nhau gì đó, nhưng ở Tiêu Vũ trong mắt, cấp bậc này chiến quyết cùng rác rưởi không có khác nhau.

Vương Phi lúc này thi triển chưởng pháp, dưới cái nhìn của hắn thì càng thêm không chịu nổi, mặc dù nhìn như quỷ dị, nhưng ở trong mắt hắn lại là sơ hở trăm chỗ, chỉ cần hắn đồng ý, tùy tiện thì có thể phá hư bộ chưởng pháp này.

Dùng hắn kiếp trước tầm mắt cùng từng trải, thế gian này bất luận một loại nào chiến quyết, dù cho hắn chưa từng thấy, nhưng ở xem qua một chút sau khi cũng đều khả năng nhìn ra ấy huyền bí.

Hắn liền giống với một đọc đủ thứ thi thư thánh hiền, mà đây các loại chiến quyết, ở trong mắt hắn tựa như 100 trong vòng thêm phép trừ, căn bản không có bí ẩn gì có thể nói.

Thấy Vương Phi đem bộ này chiến quyết gần như đánh xong, Tiêu Vũ trong lòng đã có một đánh giá.

Một bộ tông sư chiến quyết, có thể cho linh nguyên cảnh ngũ chuyển Vương Phi bù đắp được không có chiến quyết 6 chuyển tu vi người, mà hắn mặc dù chỉ có 3 chuyển tu vi, nhưng có trí nhớ của kiếp trước, bất kỳ chiến quyết ở trong mắt hắn cũng có thể đơn giản phá đi.

Làm tuyệt đối lực lượng tồn tại áp chế, bất kỳ kỹ xảo đều là chuyện tiếu lâm, câu nói này ngược lại cũng giống như vậy, làm kỹ xảo đạt được mức cực hạn, dù cho thực lực đối phương hơn mình xa, cũng có thể dùng kỹ xảo phá đi.

Đương nhiên, cái chênh lệch này cũng tồn tại một cái cực hạn.

Tiêu Vũ ước lượng một chốc, dùng hắn tu vi hiện tại, lại phối hợp thêm trí nhớ của kiếp trước, linh nguyên cảnh thất chuyển trở xuống người không có người nào là đối thủ của hắn.

1 là vì đối phương vô luận thi triển cái gì chiến quyết đối với hắn mà nói đều so như vô dụng, đồng thời cũng bởi vì trong đầu hắn chiến quyết nhiều lắm, tùy tiện thì có thể tìm tới khắc chế đối thủ chiến quyết.

Vương Phi quay Tiêu Vũ không dứt xuất chưởng, nhưng mà theo thời gian dần dần chuyển dời, hắn rốt cục phát hiện không đúng.

Tiêu Vũ chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, mà hắn cũng đã thi triển ra mạnh nhất thủ đoạn, Tiêu Vũ không nên kiên trì đạt được lâu như vậy mới đúng.

Vào lúc này, Vương Phi đáy lòng đột nhiên cảm thấy một tia bất an.

“Ngươi chết đi cho ta! Vạn hoa héo tàn!” Vương Phi bất an trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng không thể chịu đựng được, thi triển ra tơ bông chưởng cuối cùng một chưởng.

Trong chớp mắt, giữa phiến thiên địa này tựa hồ có vạn hoa bay xuống, mùi hoa đầy trời, mà Vương Phi hai tay tựa hồ cũng hòa vào trong đó, biến ảo vạn ngàn!

“Nhìn là người đó chết!” Tiêu Vũ cười lạnh, thực lực cân nhắc đến đã gần như, hắn lúc này không muốn quan sát,

Hướng về phía trước bước ra một bước, đồng thời đoạn long chỉ ra lại!

Hắn một cái kim ngón tay, ở đầy trời hoa ảnh bên trong mát mắt phi thường, điểm đi ra tốc độ và không bằng lúc trước nhanh như vậy, thậm chí thoạt nhìn có chút chầm chậm.

“Tốc độ như thế này cũng muốn thương tổn ta?” Vương Phi quát khẽ, che giấu chính mình bất an trong lòng.

Đối với cuối cùng này một chưởng, hắn rất có tự tin, một chiêu này song chưởng hóa thành vạn ngàn hoa ảnh, bình thường lúc đối địch rất ít người có thể nhận biết bàn tay của hắn sẽ từ nơi nào công kích.

Lúc này, nhìn thấy Tiêu Vũ động tác, Vương Phi không chút do dự, quyết đoán xuất chưởng, ác liệt đánh về phía Tiêu Vũ mi tâm.

“Chết đi!” Vương Phi khuôn mặt chật vật, mắt lộ hung quang.

“Phụp!”

Vừa là một cùng lúc trước đồng dạng tiếng vang, Vương Phi trên mặt cái kia tự tin cười lạnh lập tức đọng lại, hai mắt vườn lườm, đầy mặt không thể tin được.

Hắn thấy rõ ràng hắn cuối cùng một chưởng đã rơi vào Tiêu Vũ mi tâm, mà Tiêu Vũ ngón tay lại cách hắn còn có nhiều khoảng cách, nhưng một chưởng vỗ đến sau khi, hắn rơi chưởng nơi lại là chỉ có không khí.

Đồng thời, hắn cảm giác được trước ngực đau xót, tựa hồ có đồ vật gì đâm vào trái tim của hắn.

“Ngươi thật sự cho rằng ngươi bộ này chiến quyết rất mạnh?” Tiêu Vũ rút ra đâm vào Vương Phi trái tim ngón tay, mặt mũi lãnh khốc.

“Này…… làm sao có khả năng!” Vương Phi ánh mắt đờ đẫn, sắc mặt càng trắng nhợt như tuyết, cả người đều tựa như mất đi Hồn.

Tại sao sẽ như vậy? Tất cả những thứ này cùng hắn tưởng tượng hoàn toàn khác nhau, Tiêu Vũ rõ ràng chỉ có linh nguyên cảnh tam chuyển tu vi, tại sao khả năng tránh thoát hắn mạnh nhất một thức chiến quyết?

Càng làm cho hắn không thể tiếp thu chính là, Tiêu Vũ lúc trước cái kia một ngón tay rõ ràng không có gì lạ, hơn nữa tốc độ chầm chậm, nhưng cũng khi hắn hoàn toàn không nhìn thấy dưới tình huống, cũng đã đâm vào trái tim của hắn.

“Tại sao lại như vậy? Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao? Tại sao……” cảm nhận được trái tim truyền đến đau đớn, Vương Phi hồn bay phách lạc, trong hai mắt dần dần bị sợ hãi lấp kín.

Hắn lúc này đột nhiên ý thức được rất nhiều vấn đề, Tiêu Vũ một Lâm gia người làm, làm sao lại cùng Thiên Minh Các dính líu quan hệ? Như thế nào lại khả năng bắt lại đạt được nhiều như vậy tụ lại linh phù?

Hơn nữa, theo hắn lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ đến bây giờ mới qua một tháng không đến, Tiêu Vũ thì từ đầu tu vi ngưng ra ba đạo linh sông!

Nhất để hắn không thể nào hiểu được chính là, một người như vậy, Thần lực thấp hơn nhiều hắn, nhưng kể cả hắn thi triển ra tông sư chiến quyết, cũng căn bản không phải là đối thủ!

“Ta là người như thế nào? Ngươi không phải vẫn biết không? Nhận sự giúp đỡ ở Lâm gia một họ khác thôi.” Tiêu Vũ đối với Vương Phi không có bất kỳ cái gì thương hại.

Lúc trước vài lần nếu không phải của hắn có chút thực lực, nói không chừng sớm đã chết ở Vương Phi trên tay, lần này Vương Phi đã dám đến chặn giết hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không lưu tình.

Đời trước chí tôn đường, ở dưới chân hắn là khắp nơi hài cốt, giết một Vương Phi, thậm chí không cách nào để cho nội tâm của hắn sinh ra một tia gợn sóng.

“Không, ngươi không thể giết ta! Ta là Vương gia thiếu gia, là chủ nhà họ Vương con trai, ngươi giết ta, Vương gia nhất định sẽ báo thù ngươi!”

Vương Phi lúc này kiêu ngạo tất cả đều không thấy, trong hai mắt ngoại trừ khủng bố, còn lộ ra tuyệt vọng.

Mặc dù biết rõ trái tim đã bị xuyên thấu, nhưng hắn còn là ở nơi đó suy nhược mà hò hét.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 30: Khắc Họa 2 Phẩm Minh Phù

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, thậm chí không có xem thêm Vương Phi một chút, bước ra bước chân theo Vương Phi bên người đi qua, lạnh lùng rời đi.

Bị hắn đoạn long chỉ tiêm xuyên trái tim, Vương Phi đã không có sống tiếp có thể.

Mặc dù hắn bây giờ ứng phó không dứt Vương gia báo thù, nhưng bây giờ Vương Phi cùng hắn mấy cái người làm đều chết ở chỗ này, Vương gia người căn bản cũng không biết là ai làm, vì vậy đối với Vương Phi nói hắn chút nào cũng không lo lắng.

“Ta không thể chết được! Ta không muốn chết! Van cầu ngươi……”

Vương Phi còn đang kiên trì cuối cùng một hơi, trong hai mắt có không cam lòng, có cay đắng, còn có hối hận, có điều cuối cùng âm thanh dần dần suy yếu, vô lực ngã xuống đất, nhắm hai mắt lại.

Tiêu Vũ thân ảnh biến mất, trong ngõ hẻm duy nhất tiếng bước chân cũng mất, khôi phục yên tĩnh, chỉ có mấy cỗ thi thể lẳng lặng nằm ở nơi đó.

Qua hồi lâu, đột nhiên, đã ngừng thở Vương Phi thân thể khẽ run lên, ngực lại bắt đầu có nhẹ nhàng chập trùng.

Cùng thời khắc đó, Vương Phi trước ngực một thứ lặng yên vỡ tan, hóa thành bột phấn, dung nhập vào Vương Phi trước ngực trong lỗ máu, đã ngừng lại trước ngực hắn máu tươi.

Nếu như Tiêu Vũ ở đây, nhất định sẽ nhận ra vật như vậy, bởi vì này là hắn quen thuộc nhất minh phù.

Cái này minh phù tên, gọi là tĩnh mịch phù, nghe nói bùa này có thể thông âm u, chỉ cần ở bùa này bên trong lưu lại dấu ấn, nhận được nguy hiểm trí mạng lúc, cái này minh phù sẽ thay chủ bỏ mình.

Bùa này cũng gọi là đại chết phù!

Đại chết phù thập phần quý giá, thuộc về tam phẩm minh phù, Tiêu Vũ đương nhiên không thể nghĩ đến, ở cái này khu khu Cự Thạch Thành lại có thể có người sẽ có được thứ này.

Phát sinh tất cả những thứ này, hắn hoàn toàn không biết.

Trở lại Lâm gia sau khi, Tiêu Vũ trở lại chính mình trong phòng, lập tức lấy ra ở trước đó đoạt bảo sẽ lên đoạt được Thánh huyết đất.

“Có này Thánh huyết đất, chỉ cần có thể khắc họa đến một viên nhị phẩm minh phù, ít nhất ta cũng có thể có chút lực tự bảo vệ!”

Nhất phẩm minh phù, chỉ thích hợp với linh nguyên cảnh sửa vì đó người, cho dù là trên nhất phẩm minh phù, uy lực cũng thập phần có hạn, không cách nào tác dụng với đạt được hóa khí cảnh cường giả trên người, càng không cách nào uy hiếp được hóa khí cảnh người.

Linh nguyên, hóa khí, giấu hư, Tứ Cực, hiển linh, năm cái cảnh giới trong lúc đó có chênh lệch to lớn.

Như Tiêu Vũ, mặc dù có vô cùng kinh người kiến thức, nhưng cũng không cách nào dựa vào trí nhớ của kiếp trước đối với một gã hóa khí cảnh tu giả tạo thành uy hiếp.

Ở Cự Thạch Thành, tu vi nếu như có thể đạt được hóa khí cảnh giới, vậy thì có thể nói gọi là chúa tể một phương.

Như là chủ nhà họ Lâm Lâm Vấn Thiên, đến nay cũng không thể đột phá đến hóa khí cảnh giới, vẫn là kẹt ở linh nguyên cảnh bên trong, lúc trước Tiêu Vũ thấy qua Giang Viễn Hồng, chính là đạt đến hóa khí cảnh tu vi, ở Cự Thạch Thành bên trong dĩ nhiên là bá chủ giống như tồn tại.

Còn đạt được giấu hư cảnh cường giả, ở Cự Thạch Thành căn bản không có, ba gia tộc lớn có lẽ tổ tiên từng có xuất hiện, nhưng bây giờ tuyệt đối là không có!

Nhất phẩm minh phù đối ứng linh nguyên cảnh, nhị phẩm minh phù đối ứng chính là hóa khí cảnh.

Này đây, Tiêu Vũ nếu như có thể khắc họa đến một viên nhị phẩm minh phù, trong thành này hắn tuyệt đối có thể không sợ bất luận người nào, cho dù là muốn cùng Lâm Vấn Thiên động thủ, hắn nếu huy động nhị phẩm minh phù, cũng có thể đem Lâm Vấn Thiên chém giết!

Đem Thánh huyết đất để ở một bên, Tiêu Vũ đem khắc họa cần thiết vật liệu lấy ra, để ở một bên.

Trước đó hắn cũng đã chuẩn bị mấy viên khắc họa nhị phẩm minh phù cần thiết phù phôi, mặc dù trước đây hắn cũng không có khắc họa nhị phẩm minh phù thực lực, nhưng bất cứ lúc nào chuẩn bị kỹ càng vật liệu, là một tiêu chuẩn minh phù sư nhất định phải làm tốt sự tình.

Lần này, Tiêu Vũ không có lập tức tiến hành khắc họa, mà là ngồi khoanh chân, yên lặng điều chỉnh hô hấp của mình.

Thánh huyết đất thập phần quý giá, hắn không thể sai sót, hơn nữa hắn bây giờ chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, muốn khắc họa nhị phẩm minh phù, khó khăn kia thì tương đương với khiêu chiến một tu vi đạt được hóa khí cảnh cường giả.

Đây cơ hồ là chuyện không thể nào, nhưng bây giờ có Thánh huyết đất, thì tương đương với cho hắn một cái mạnh mẽ binh khí, bởi vậy mới khiến cho không thể đã biến thành có vài phần có thể.

Qua không biết bao lâu, Tiêu Vũ tâm thái triệt để bình tĩnh, trở nên không hề lay động,

Hít thở cũng biến thành thâm trầm lâu dài.

Hắn mở mắt ra, đứng dậy, cầm lấy thạch phôi, bắt đầu khắc họa.

Làm rơi đao thời khắc này, Tiêu Vũ thấy hoa mắt, hầu như trực tiếp ngã nhào trên đất, có điều vẫn cắn răng kiên trì chịu.

Khắc họa ấn phù, phải mạnh mẽ thần niệm, hắn bây giờ dùng linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi mạnh mẽ khắc họa nhị phẩm ấn phù, là một cái chuyện rất nguy hiểm.

Một cái không tốt, không thể khống chế ấn phù bên trong sức mạnh, thần hồn của hắn nói không chừng sẽ bị trực tiếp đánh tan.

Hơn nữa, nhị phẩm minh phù sử dụng đến phù phôi so với nhất phẩm vừa cứng rắn không chỉ gấp mười lần, phải đem ấn phù một tia không kém khắc họa đi ra, độ khó cùng nhất phẩm minh phù có cách nhau một trời một vực!

Dao trổ ở thạch phôi trên chầm chậm khắc họa, chưa qua chốc lát, Tiêu Vũ đã là đầu đầy mồ hôi.

Cuối cùng, răng rắc một tiếng, phù thạch phá nát, lần này minh phù cuối cùng đều là thất bại.

“Vượt cấp khắc họa, không ngờ rằng như vậy khó khăn!” Tiêu Vũ lau đi mồ hôi trên đầu, không có tiếp tục khắc họa, mà là khoanh chân ngồi xuống, chờ đợi thần niệm khôi phục.

Nếu là để người ta biết hắn ý nghĩ lúc này, không biết sẽ có hay không có hành hung hắn kích động.

Người bình thường khắc họa cùng mình cùng đẳng cấp minh phù đều cần trải qua mấy chục lần thậm chí mấy trăm lần thất bại tài năng thành công, căn bản không người nào dám vượt qua cấp khắc họa, bởi vì sẽ trực tiếp bị ấn phù bên trong sức mạnh trực tiếp cắn trả, tương đương là muốn chết.

Mà hắn minh phù cùng cấp minh phù thành phù suất đạt được trăm phần trăm, bây giờ lại còn vượt cấp khắc họa, hơn nữa sau khi thất bại lại không có bị thương, chỉ là cảm giác tương đối khó khăn.

Vậy thì người so với người, tức chết người!

Đợi cho thần niệm khôi phục sau khi, Tiêu Vũ lại đứng dậy, tiếp tục khắc họa.

Vẫn là cùng lúc trước giống nhau kết quả, hắn liên tục khắc họa năm viên minh phù, cuối cùng cuối cùng đều là thất bại.

Một là nhị phẩm phù phôi quá khó khăn khắc họa, 2 là vì nhị phẩm minh phù ấn phù lực lượng vô cùng khó khống chế, muốn không kém chút nào khắc họa đi ra thật sự quá khó khăn.

“Chẳng lẽ lại phải vận dụng máu dẫn thuật?” Tiêu Vũ sâu sắc giam lông mày.

Lần trước hắn dùng 0 tu vi khắc họa minh phù, cũng là dùng máu dẫn bí thuật tài năng thành công, nhưng cái kia 1 bí thuật phải vận dụng máu huyết, dùng một lần thì đau đớn một lần, chẳng khác gì là tự tổn căn bản.

Huống hồ, cách hắn lần trước thi triển bí thuật này quá khứ vẫn chưa tới một tháng, nếu như lại dùng, đối với ảnh hưởng của hắn sẽ còn lớn hơn nữa.

Dẫn máu bí thuật mặc dù mạnh mẽ, nhưng cũng không phải có thể thường xuyên sử dụng bí thuật, mỗi một lần sử dụng đều cần thời gian dài tu dưỡng mới tham gia khôi phục, nếu như liên tục sử dụng, chẳng khác nào đem trên người mình toàn bộ sinh cơ đào rỗng.

“Ta giết Vương Phi, mặc dù Vương gia không hẳn biết được, nhưng cũng không có thể bảo đảm tuyệt đối, nếu là bọn họ hướng về ta báo thù, chính ta mặc dù không sợ, nhưng khẳng định sẽ liên lụy mẫu thân!”

Bởi vì nhị phẩm minh phù mỗi khắc họa một lần đều phải nghỉ ngơi, lúc này sắc trời đã dần dần sáng lên.

Tiêu Vũ nhìn về phía sắc trời ngoài cửa sổ, cuối cùng cắn răng một cái, vẫn là quyết định vận dụng dẫn huyết thuật.

Như là lần trước giống nhau, hắn cắn nát đầu lưỡi của mình, dùng tự thân máu huyết tưới vào phù phôi bên trên, sau đó mới bắt đầu khắc họa.

Lần này, khắc họa quá trình rõ ràng so với phía trước vài lần dễ dàng rất nhiều, nhưng Tiêu Vũ còn là hết sức chăm chú, không dám có nửa điểm phân tâm.

“Ông!”

Cuối cùng, phù thạch nhẹ run lên, một đạo hào quang chói sáng theo trên đá trả giá, và lộ ra một loại ba động khủng bố, phảng phất Thiên đạo oai đãng hướng về tứ phương.

Nhìn đến đây, Tiêu Vũ lập tức đem một bên Thánh huyết đất mang tới, thoa lên khắc họa đến ấn phù bên trên.

Vốn một mảnh màu đen Thánh huyết đất gặp gỡ minh phù, phảng phất lập tức đã có được sinh mạng, và màu sắc cũng thần tốc biến hóa, khôi phục thành bình thường màu máu.

Cường giả máu, hơn nữa nhị phẩm minh phù, hai người kết hợp lại, Thánh huyết đất trên nhiễm máu tươi tựa hồ sống lại, phát sinh một loại ba động khủng bố.

Lúc này cái này minh phù, thật giống như một vị ngủ say nhiều năm cổ đại cường giả, đột nhiên thức tỉnh, lộ ra một luồng uy thế thiên địa bá đạo khí tức, như là một trận cơn lốc cuốn sạch bát phương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 31: Vương Gia Tới Cửa

Lúc sáng sớm, cỏ cây mới tỉnh, ven đường hoa cỏ bên trên còn mang dính nước sương, tăng thêm vài phần phấn chấn.

Lâm Tuyết Hàm sớm rời giường, trong khi trong Lâm gia chậm rãi bước mà đi.

Mặt trời mới mọc hoàn toàn không chói mắt, đỏ ngầu rất là ôn hoà, Lâm Tuyết Hàm ngẩng đầu nhìn hướng chân trời, trong ánh mắt mang theo vài phần dị dạng tâm tư.

Đêm qua theo đoạt bảo sẽ sau khi rời đi, Vương Phi cùng nàng phân biệt, nàng có thể cảm nhận được Vương Phi trên người lửa giận cùng sát khí, cũng biết Vương Phi muốn đi làm cái gì.

Thế nhưng, nàng không có lựa chọn ngăn cản.

Không phải là bởi vì không muốn đắc tội Vương Phi, mà là bởi vì, hôm qua nhìn thấy Tiêu Vũ ở đoạt bảo sẽ lên biểu lộ ra gì đó, lại để trong lòng nàng sinh ra một tia hối hận.

Hối hận lúc trước không nên như vậy đối xử Tiêu Vũ, hối hận cùng Tiêu Vũ đem quan hệ khiến cho như thế cứng ngắc, thế cho nên nàng đã không cách nào quay đầu lại.

Nàng là Lâm gia thiên nữ, chắc chắn sẽ không hướng về người khác cúi đầu, cũng sẽ không phạm sai lầm, càng không cho phép hối hận của mình.

Cho nên, khi nàng nhìn thấy Tiêu Vũ biểu lộ ra những thứ đó, nàng linh cảm đến chính mình có thể sẽ hối hận, nàng nhất định phải đem loại này hối hận bóp chết với trong trứng nước.

Bây giờ nghĩ đến, cái kia đã cùng nàng thanh mai trúc mã, đã hướng dẫn nàng tu luyện như thế nào, làm cho nàng có địa vị hôm nay người, cũng đã vĩnh viễn cũng không khả năng trở lại Lâm gia trúng rồi.

Đối với điều này, Lâm Tuyết Hàm trong lòng cũng không đáng tiếc, có chỉ là lạnh như băng.

Đi qua một cái tảng đá đường, Lâm Tuyết Hàm đi tới một chỗ rộng rãi đại điện.

Ở bên trong cung điện, Lâm Vấn Thiên đang ngồi ở chỗ đó, uống điểm tâm sáng.

“Cha.”

Lâm Tuyết Hàm mới vừa gia nhập trong điện, đột nhiên, một luồng ba động khủng bố ở trong Lâm gia bao phủ ra, uy thế như vậy thiên địa khí tức, để hai cha con sắc mặt đều là lập tức biến đổi.

“Phương nào cường giả đi tới ta Lâm gia?” Lâm Vấn Thiên gì còn có tâm tư uống trà, bỗng nhiên chấn động tới, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Khí thế ấy thật sự khủng bố, thậm chí ngay cả hắn đều có một loại không dám ý niệm phản kháng, cái kia nhóm cường giả nếu là tiến lại, muốn tiêu diệt Lâm gia hơn nửa cũng chính là một ý nghĩ sự tình!

Nhưng mà, đạo kia gợn sóng tới cũng nhanh đi cũng nhanh, lập tức lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

“Đi rồi?” Lâm Vấn Thiên vẫn như cũ còn trong cơn chấn động, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Cha, vừa mới đó là cái gì?” Lâm Tuyết Hàm lòng còn sợ hãi.

Thực lực của nàng mặc dù không sánh được Lâm Vấn Thiên, nhưng ở bây giờ Cự Thạch Thành thế hệ trẻ tuổi bên trong đã rất ít người có thể so với, nàng đến nay còn chưa bao giờ gặp khả năng chỉ bằng khí tức liền đem nàng áp chế hoàn toàn người, nhưng lúc trước cái kia một loại ba động, lại làm cho nàng có có một loại trời đạp xuống đến cảm giác hít thở không thông.

“Giống như là từ ở ngoài phủ phương hướng truyền đến, ở ngoài phủ tại sao lại có gợn sóng này?” Lâm Vấn Thiên từ từ tỉnh táo lại, chỉ là hít thở cũng vẫn như cũ gấp gáp, lòng tràn đầy không rõ.

“Ở ngoài phủ?” Lâm Tuyết Hàm không rõ, như thế gợn sóng, làm sao sẽ xuất hiện ở tại bọn hắn Lâm gia ở ngoài phủ?

Hai cha con đi ra đại điện, nhìn xa ở ngoài phủ phương hướng, nhưng này gợn sóng cũng đã hoàn toàn biến mất, chỉ là như một cơn gió bình thường thổi qua, sau đó liền vừa là gió êm sóng lặng, căn bản không nhìn ra ngọn nguồn.

“Có thể là có cường giả đi ngang qua Lâm gia chúng ta.” Lâm Vấn Thiên lời này không biết là vì để cho Lâm Tuyết Hàm an tâm, vẫn là vì để cho mình an tâm.

Hai người một lần nữa trở lại đại điện, ở bên trong cung điện trò chuyện, lời đàm luận đề đơn giản chính là hơn hai tháng sau sắp sửa tiến lại võ viện chọn lựa, cùng với Lâm Tuyết Hàm cùng Vương Phi đám cưới, lại có chính là một vài trong vấn đề tu luyện.

Chỉ có điều, trong quá trình hai người phụ nữ đều có chút tâm tư không yên, không biết đúng hay không bởi vì phía trước đạo kia gợn sóng nguyên nhân, luôn cảm giác có chuyện sắp xảy ra.

“Gia chủ, chủ nhà họ Vương đến rồi!”

Đột nhiên, có người làm báo lại, chủ nhà họ Vương Vương Nhạc đến cửa.

“Chủ nhà họ Vương đến rồi? Nhanh mời hắn vào!” Lâm Vấn Thiên lập tức đứng lên, sau đó lại nói: “Bỏ đi, hay là ta đích thân đi ra nghênh đón!”

Để cùng Vương gia thông gia, Lâm Vấn Thiên có thể nói cực kỳ để bụng, hết sức muốn cho Lâm gia cùng Vương gia trói tới một chỗ, kể từ đó tài năng bảo đảm Lâm Tuyết Hàm khi tiến vào Vương Thành Vũ Viện sau tất cả thuận lợi.

Đến lúc đó, Lâm gia tài năng chính thức lớn mạnh!

“Không cần!” Một lạnh như băng âm thanh vang lên, Vương Nhạc đã sãi bước đi tới.

Người này hình thể cao to, làm cho người ta một loại như núi lớn nguy nga cảm giác, chỉ có điều lúc này lại là sắc mặt âm hàn, trong hai mắt càng có sát ý phun ra nuốt vào.

Ở Vương Nhạc phía sau, còn theo không ít người, trẻ có già có, 1 tổng cộng có mười mấy người, mỗi một cái đều là đầy mặt không quen.

“Vương huynh, người muốn tới làm sao cũng không sớm thông báo một tiếng, làm cho ta ra ngoài nghênh tiếp.” Lâm Vấn Thiên trong lòng linh cảm đến không ổn, nhưng vẫn là lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Vương gia mặc dù mạnh mẽ, nhưng đi tới Lâm gia, dù sao cũng là khách, Vương Nhạc cứ như vậy xông tới, không chờ hắn đáp lại, này dù sao cũng hơi không đem Lâm gia để ở trong mắt ý tứ.

Có điều nhìn Vương Nhạc bộ này đầy mặt âm trầm hình dáng, hơn nữa phía sau đám người kia một bộ đến trả thù dáng dấp, Lâm Vấn Thiên trong lòng mặc dù bất mãn, nhưng cũng không dám trách cứ, ngược lại là trong lòng cảm giác nặng nề, cảm giác ra cái gì hắn không biết là sự tình.

“Ra ngoài nghênh tiếp? Ta làm sao dám!” Vương Nhạc cười lạnh một tiếng, nói: “Lâm Vấn Thiên, ngươi người của Lâm gia bây giờ là cánh cứng cáp rồi, mà ngay cả ta người của Vương gia cũng chút nào không coi vào đâu?”

“Vương huynh, ngươi này nói chính là nơi nào?” Lâm Vấn Thiên mặc dù muốn cùng Vương gia thông gia, nhưng theo trên đáy lòng, hắn tin tưởng Lâm Tuyết Hàm tất khả năng mang Lâm gia lớn mạnh, tương lai không hẳn yếu hơn Vương gia.

Bởi vậy, nhìn thấy Vương Nhạc bộ này ngữ khí, trong lòng hắn cũng dù sao cũng hơi khó chịu.

“Nơi nào? Hừ!” Vương Nhạc vung tay lên, xoay người sang chỗ khác, như là căn bản lười giải thích.

Cho đến lúc này, Lâm Vấn Thiên mới chú ý tới, Vương Nhạc sau lưng đoàn người bên trong giơ lên một cáng cứu thương, trên băng ca một gã thiếu niên sắc mặt trắng bệch, đã hấp hối, chính là cùng Lâm Tuyết Hàm có hôn ước Vương Phi!

Lúc này Vương Phi, nằm ở cáng cứu thương bên trên, khí như là tơ nhện, nào còn có lấy trước kia nửa điểm hung hăng dáng vẻ, quả thực cùng một kẻ đã chết không có khác nhau.

“Thế nào lại là hắn?” Nhìn thấy tình cảnh như vậy, bên cạnh Lâm Tuyết Hàm trong lòng không hiểu run lên.

Đêm qua Vương Phi rời đi, nàng rất rõ ràng Vương Phi đi làm gì, có thể một đêm trôi qua, Vương Phi lại đã biến thành cái bộ dáng này, nàng không thể không liên tưởng đến Tiêu Vũ trên thân.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trước đó không lâu mới ngưng ra hai đạo linh sông, nếu như nói đây là Tiêu Vũ làm, Lâm Tuyết Hàm trong lòng vừa là không thể tin được.

Thấy cái này cùng tự có hôn ước trong người người biến thành bộ dáng này, Lâm Tuyết Hàm trong lòng nói không nên lời là loại nào mùi vị.

“Vương huynh, chuyện gì thế này, đời bền làm sao bị thương thành như vậy?” Lâm Vấn Thiên là thật có chút nóng nảy.

Vương Phi bị thương như vậy, thoạt nhìn coi như không chết cũng đã tàn phế, Lâm Tuyết Hàm cùng hắn có hôn ước trong người, coi như chấp hành hôn ước, Lâm Tuyết Hàm đời này cũng coi xong, huống hồ Vương Phi cái bộ dáng này, hôn ước làm không đếm còn là một chuyện khác.

“Này muốn hỏi ngươi!” Vương Nhạc sắc mặt âm trầm nói: “Đêm qua Phi nhi đi tham gia đoạt bảo sẽ, trở về lúc lại bị các ngươi Lâm gia người đánh lén, nếu không phải Phi nhi ca ca ở Vương Thành Vũ Viện gấp nhiều lần chịu đựng coi trọng, tìm được một viên tĩnh mịch phù cho Phi nhi hộ thân, chỉ sợ hắn bây giờ đã là người chết!”

Nghe xong nói thế, Lâm Vấn Thiên một trái tim đang không ngừng trầm xuống.

Lâm gia lại có thể có người dám đánh lén Vương Phi?

Nhưng từ trên xuống dưới nhà họ Lâm đều biết Vương Phi, cũng biết Vương Phi cùng Lâm Tuyết Hàm hôn ước, huống hồ Vương gia thực lực còn tại đó, người của Lâm gia có ai dám trêu chọc Vương Phi?

“Tuy nói Phi nhi cuối cùng chưa chết, nhưng tim đã đứt, dù cho khả năng khôi phục lại, ngày sau cũng lại không thể tu luyện, nhiều nhất làm người bình thường!” Vương Nhạc càng là nói xong, sắc mặt liền càng trở nên khó coi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 32: Hóa Rồng Dẫn Thiên Phù

Lâm Vấn Thiên tự nhiên giải thích lời này ý tứ, này Vương Phi mặc dù không chết, nhưng sau đó cũng được một phế nhân!

Ở hiện nay thế giới, đặc biệt là sinh ở võ đạo thế gia, không thể người tu luyện, thì so với phế nhân còn phế, giống như lúc trước không cách nào ngưng tụ ra linh sông Tiêu Vũ giống nhau.

“Vương huynh, trong này có phải là có hiểu lầm gì đó, từ trên xuống dưới nhà họ Lâm đều nhận được Vương Phi thiếu gia, còn nữa chúng ta hai nhà sắp trở thành một nhà, làm sao lại có người làm chuyện như vậy?” Lâm Vấn Thiên đến tận đây vẫn là không tin Lâm gia sẽ có người dám đánh lén Vương Phi.

Trẻ tuổi bên trong, cho dù có gan này người, cũng chưa chắc có thực lực này. Còn thế hệ trước, không chỉ rõ ràng Vương Lâm hai nhà quan hệ cùng thực lực chênh lệch, càng không thể lại cùng Vương Phi có gút mắc, ai sẽ làm loại chuyện này?

“Đêm qua Phi nhi cùng ta nói rồi, cái kia hình như là các ngươi trong Lâm gia một họ khác, gọi là Tiêu Vũ.” Vương Nhạc lạnh lùng nói.

Nghe đến Vương Nhạc lời này, Lâm Vấn Thiên hầu như hoài nghi mình có nghe lầm hay không!

Thứ này lại có thể là Tiêu Vũ làm? Tiêu Vũ không phải nhiều năm qua đều không thể tu luyện, không cách nào ngưng tụ linh sông gì? Ở đâu ra bản lĩnh đem Vương Phi phế bỏ?

Mặc dù lòng tràn đầy nghi ngờ, nhưng nhìn thấy Vương Nhạc này một bộ hình dáng, Lâm Vấn Thiên nhưng cũng không dám hỏi dò.

“Thật là hắn?” Mặc dù sớm có suy đoán, nhưng nghe nói như thế, Lâm Tuyết Hàm trong lòng còn là nhấc lên to lớn gợn sóng.

Tưởng tượng là một chuyện, nhưng nàng hiểu ra Tiêu Vũ thực lực, một trước đó không lâu mới ngưng ra hai đạo linh sông người, làm sao có khả năng sẽ có được 5 chuyển tu vi Vương Phi bị thương như vậy?

Nhưng là bây giờ Vương Nhạc chính miệng nói ra, đã không thể kìm được nàng không tin.

“Trên người hắn rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?” Lâm Tuyết Hàm tâm tình phức tạp không ngớt, nội tâm cái kia một tia hối hận vào lúc này đột nhiên bắt đầu lớn mạnh.

Đầu tiên là trước đây không lâu, Tiêu Vũ thần tốc ngưng ra hai đạo linh sông, sau khi ở Túy Tinh Lâu, hắn vừa dễ dàng lấy ra tụ lại linh phù cùng mười vạn tinh thạch, bây giờ lại đem Vương Phi làm thành như vậy!

Vào lúc này, này từng sớm bị Lâm Tuyết Hàm quên lãng dĩ vãng đột nhiên trở nên cực kỳ rõ ràng.

Trước đây cùng Tiêu Vũ các loại, lúc còn tấm bé nô đùa từng hình ảnh, còn có mười tuổi lúc Tiêu Vũ hướng dẫn nàng tu luyện các loại chi tiết nhỏ……

Càng là hồi tưởng, Lâm Tuyết Hàm trong lòng thì càng khó chịu, phảng phất mình làm cái gì có thể làm cho nàng hối hận một đời chuyện sai lầm.

“Vương huynh, ngươi đừng vội, ta nhất định sẽ cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng!” Mặc dù không quá tin tưởng, nhưng Lâm Vấn Thiên lúc này hay là muốn tỏ thái độ, hắn lập tức gọi tới một gã người làm, phân phó nói: “Đi, đem Tiêu Vũ tên súc sinh kia cho ta đặt đến!”

Dặn dò này thời điểm, trong mắt hắn cũng tràn ngập sát cơ.

Nếu như việc này thực sự là Tiêu Vũ làm, đó là đang phá hoại Lâm gia cùng Vương gia quan hệ, không cần nói Vương Nhạc lúc này đã tự thân tới cửa hỏi tội, chính hắn đều muốn đem Tiêu Vũ giết đi!

“Hừ!” Đối với điều này, Vương Nhạc vẫn chưa mở miệng, chỉ là hừ lạnh một tiếng đứng ở một bên.

……

Trong phòng, Tiêu Vũ nhìn trước mắt một viên minh phù, trong lòng rất là thoả mãn.

Vận dụng bí thuật, này một quả cuối cùng rốt cục vẫn là bị hắn khắc họa thành công. Và ở trước đó phù thành thời khắc này, phù bên trong lộ ra một luồng kinh khủng uy thế, thật giống như trên bùa huyết dịch chủ nhân thức tỉnh vậy.

Chỉ có điều, uy thế như vậy chỉ là chuyện trong nháy mắt, sau đó liền thần tốc thu lại với phù thạch bên trong.

“Có cái này hóa rồng dẫn thiên phù, dù cho Vương gia nhà tự mình tới giết ta, cũng không phải là đối thủ của ta!” Đem cái này minh phù thu cẩn thận, Tiêu Vũ cảm giác trong lòng đều an ổn rất nhiều.

Mặc dù khôi phục trí nhớ, nhưng nói cho cùng hắn đời này tu vi còn quá yếu, không đủ để ứng đối các loại tình hình.

Cái này hóa rồng dẫn thiên phù, thì lại vừa vặn có thể đại cho hắn nhất định thực lực.

Bùa này đồng dạng thuộc về vạn năm trước minh phù, mặc dù Tiêu Vũ khắc họa đi ra chỉ là nhị phẩm, nhưng trong thực tế loại này minh phù cũng không có minh xác phẩm chất.

Này 1 minh phù cấp bậc, ngoại trừ khắc họa người thực lực ở ngoài, còn quyết định bởi với sử dụng phù phôi, mà quan trọng nhất, chính là sau cùng linh huyết.

Linh huyết càng mạnh, khắc họa thành hóa rồng dẫn thiên phù uy lực lại càng lớn, bởi vì loại này phù hoàn toàn chính là dựa vào trong máu ẩn chứa một tia tàn lực,

Mặc dù khắc họa không tính khó khăn, nhưng cần thiết linh huyết lại phi thường khó tìm, cho nên bùa này cũng ít khi thấy.

Hóa rồng dẫn trời, loại này minh phù duy nhất hiệu dụng, chính là huy động sau khi có thể kích thích linh huyết bên trong còn sót lại Thần lực, lại phối hợp thêm ấn phù lực lượng, mạnh mẽ tăng lên tu vi của mình.

Cái gọi là hóa rồng, chính là ngắn ngủi đạt được cá chép hóa rồng hiệu quả.

Tiêu Vũ cái này minh phù thuộc về bên trong nhị phẩm, nếu huy động, có thể để hắn trong thời gian ngắn có có thể so với hóa khí cảnh tu vi, phối hợp với trong đầu hắn chứa nhiều chiến quyết, hóa khí cảnh bên trong đều không người là đối thủ của hắn.

Có điều minh phù thủy chung có khuyết điểm, chính là số lần sử dụng có hạn, Tiêu Vũ cái này minh phù tối đa chỉ có thể sử dụng ba lần, hơn nữa mỗi lần kéo dài thời gian ước chừng chỉ có một phút.

Minh phù tuy mạnh, nhưng tu vi của hắn thủy chung quá yếu, mạnh mẽ tăng cao tu vi, đối với thân thể cũng sẽ có áp lực thật lớn, nếu là thời gian quá dài, nói không chừng sẽ đem thân thể của mình trực tiếp căng nứt.

Ở hóa rồng dẫn thiên phù trên nhỏ xuống máu tươi, Tiêu Vũ đem cái này minh phù bên người thu cẩn thận.

Một vài tác dụng với thân thể minh phù, đều cần nhỏ vào máu tươi, khiến cho có chủ nhân dấu ấn, tài năng huy động, vào Vương Phi trước đây đại chết phù, cùng cái này hóa rồng dẫn thiên phù đều là như thế.

Xong xuôi tất cả, sắc trời dĩ nhiên sáng choang. Tiêu Vũ đi ra khỏi phòng lúc, Lâm Vũ Nhu sớm vì hắn làm xong điểm tâm.

Không giống như quá khứ, Tiêu Vũ trước khi cho Lâm Vũ Nhu mấy trăm ngàn tinh thạch, cho nên Lâm Vũ Nhu chuẩn bị bữa sáng cực kỳ phong phú, UU đọc sách &# 32; &# 119; &# 119;w. u uk &# 97; &# 110; shu. com đều là đối với tu luyện người hữu ích vật đại bổ.

“Vũ nhi, vừa rồi ngươi trong phòng làm sao có một loại ba động khủng bố, ngươi lúc trước đang làm gì?” Ở trên bàn cơm, Lâm Vũ Nhu nghi hoặc mà thấy Tiêu Vũ.

Từ khi ra ở ngoài phủ, nàng phát hiện nàng là càng ngày càng xem không hiểu chính mình đứa con trai này, tựa hồ trên người có rất nhiều nàng không biết là bí mật.

“Mẫu thân, ta là khắc họa minh phù, bây giờ ta nhưng một gã minh phù sư!” Tiêu Vũ cười nói.

Ngữ khí của hắn có vẻ hơi tính trẻ con, tựa hồ đang đợi trưởng bối khích lệ vậy.

Mặc dù kiếp trước là cao quý cửu thiên chí tôn, nhưng đời này làm lại, khôi phục trí nhớ trước khi hắn cũng chỉ là một người bình thường, ở trước mặt mẫu thân cũng sẽ liền giống như người bình thường thả lỏng một vài.

“Đúng rồi đúng rồi!” Lâm Vũ Nhu có chút buồn cười, nhưng không có đem Tiêu Vũ nói coi là thật.

Muốn thành minh phù sư có bao nhiêu khó khăn? Mấy vạn người bên trong cũng chưa chắc có một người có thể làm được, nàng hoàn toàn không coi là thật.

“Mẫu thân, ngươi làm sao ăn ít như vậy?” Tiêu Vũ ăn xong một viên linh quả, lại phát hiện Lâm Vũ Nhu chỉ là ăn vặt mấy cái, liền không ăn nữa.

Trước đây nói còn nói bởi vì mẹ con bọn hắn ở trong Lâm gia sinh hoạt quẫn bách, Lâm Vũ Nhu để đem đồ vật đều lưu cho hắn, có thể hiện tại hắn căn bản không thiếu tinh thạch, ăn gì đó càng không phải là vật phàm, đều là một vài đối với người vô cùng hữu ích linh vật, Lâm Vũ Nhu lại vẫn là cùng từ trước giống nhau chỉ ăn một chút.

“Mấy thứ này mẫu thân không thể ăn nhiều lắm, ăn nhiều sẽ khó chịu.” Lâm Vũ Nhu cười nói.

Tiêu Vũ kinh ngạc, mấy thứ này mặc dù bù, nhưng cũng sẽ không có không thể ăn nhiều thuyết pháp, như này linh quả, ăn nhiều tối đa cũng cũng có chút bụng phình lên, nhưng sẽ không đối với có người hại.

“Mẫu thân, ta cho ngươi bắt mạch một chút a.” Tiêu Vũ nghiêm túc nói, mặc dù Lâm Vũ Nhu đã dùng qua hắn đoạt thiên bích linh dịch, nhưng việc quan hệ mẹ mình, hắn vẫn là vô cùng để bụng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 33 + 6 Hồn Giam Tâm Chú

“Bắt mạch? Ha ha, nhà ta Vũ nhi còn thuốc pha chế sẵn sư?” Lâm Vũ Nhu mặc dù bất ngờ, nhưng cũng không quá coi là thật, cười ha ha đưa tay để lên bàn.

Tiêu Vũ cười không nói lời nào, duỗi ra ba ngón tay khoát lên Lâm Vũ Nhu mạch đập bên trên.

Ngoại trừ minh phù, hắn ở chế thuốc chi đạo đã từ lâu đạt được cực hạn, mà từng cái dược sư tất nhiên đều tinh thông y đạo, dùng thực lực của hắn, xem mạch đoạn xem xét việc này đối với hắn mà nói tự nhiên không tính là gì.

Cảm thụ được Lâm Vũ Nhu trên tay mạch đập, Tiêu Vũ sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi.

“Ta dược sư quèn, có thể nghe xảy ra cái gì sao?” Lâm Vũ Nhu còn không có phát hiện Tiêu Vũ cái kia trở nên dị thường sắc mặt, cùng Tiêu Vũ nửa vui đùa.

“6 Hồn giam tâm chú? Mẫu thân, ngươi làm sao lại trúng rồi loại này âm độc chú thuật?” Tiêu Vũ sắc mặt cực kỳ âm trầm, trong hai mắt càng sát ý lẫm liệt.

Vừa nghe Tiêu Vũ lời này, Lâm Vũ Nhu biến sắc, thần tốc đưa tay rút đi về, nói: “Vũ nhi, ngươi từ nơi nào nghe đến tên này?”

Thấy Lâm Vũ Nhu biến sắc dáng vẻ, Tiêu Vũ sắc mặt thì càng thêm âm trầm.

Lâm Vũ Nhu bộ dáng này, nhất định đã sớm biết trên người mình trúng rồi loại này chú thuật, nhưng vẫn gạt hắn. Hiển nhiên Lâm Vũ Nhu cũng thật không ngờ, hắn lại thật có thể xem mạch nghe ra Lâm Vũ Nhu trong cơ thể vấn đề, và còn nhận thức loại này chú thuật.

Cái gọi là chú thuật, cùng chiến quyết bất đồng, chiến quyết là dùng để đối địch chiến đấu thủ đoạn, nhưng chú thuật nhưng có thể gây với thân thể bên trên, mà sẽ không phát tác tại chỗ.

Này 6 Hồn giam tâm chú thuộc về cực kỳ ác độc một loại chú thuật, thi triển lúc phải lục đạo Tà Hồn, có thể là thú hồn, cũng có thể là người vong hồn, mạnh mẽ vây quanh trong cơ thể con người.

6 Hồn vào cơ thể, sẽ phân biệt tiến vào ngũ tạng, cùng với thần hồn chỗ, đem lòng, lá gan, tỳ, lá phổi, thận, cùng thần hồn toàn bộ phong tỏa, dù cho tu vi mạnh trở lại người, này sáu nơi bị đóng chặt, đều muốn không cách nào vận dụng một tia Thần lực, nếu là mạnh mẽ vận chuyển Thần lực, sẽ ngũ mạch vỡ tan, thần hồn tán loạn.

Càng kinh khủng chính là, lục đạo Tà Hồn sẽ không ngừng cùng trong cơ thể cùng ngũ tạng cùng thần hồn tranh cướp sinh cơ, cuối cùng trúng chú người sinh cơ bị sẽ bị lục đạo Tà Hồn đoạt hết, mà lục đạo Tà Hồn thì lại sẽ nhờ vào đó lớn mạnh, trở lại thực hiện nguyền rủa trong tay người.

“Mẫu thân, này 6 Hồn giam tâm chú rốt cuộc là ai đúng người dưới? Ngươi có phải hay không còn có chuyện gì gạt ta?” Biết được Lâm Vũ Nhu lại trúng rồi bực này chú thuật, mặc dù là Tiêu Vũ tim rắn như thép, lúc này cũng không có thể thong dong.

Lâm Vũ Nhu trầm mặc không nói, ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ.

Nàng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại thật có thể điều tra đến trong cơ thể mình vấn đề, nhưng lại biết 6 Hồn giam tâm chú.

Nhìn dáng dấp, chính mình đứa con trai này thật đã xảy ra biến hóa rất lớn.

“Vũ nhi, đã ngươi biết 6 Hồn giam tâm chú, nghĩ đến cũng có thể biết ta tình huống trong cơ thể, ta chỉ muốn hỏi ngươi, ta còn có thể sống bao lâu?” Lâm Vũ Nhu bình tĩnh mà nhìn Tiêu Vũ, tựa hồ không có nửa điểm đối tử vong sợ hãi.

Tiêu Vũ sắc mặt càng thêm khó coi, há miệng thở dốc, nhưng cũng làm sao cũng không nói ra được.

“Vũ nhi, ngươi không cần khổ sở, ta trúng chú nhiều năm, sớm làm tốt lúc nào cũng có thể sẽ chết đi chuẩn bị, ngươi chỉ để ý nói chính là.” Lâm Vũ Nhu vẫn như cũ như là trước đây giống nhau cao quý phong nhã, thậm chí trên mặt còn mang theo vẻ mỉm cười.

“Theo cái kia lục đạo Tà Hồn cường độ cùng với cướp đoạt sinh cơ tốc độ, đại khái còn có ba năm.” Tiêu Vũ nói ra lời này, trong lòng chỉ cảm thấy như dao cắt bình thường khó chịu.

“Còn có ba năm a, rất tốt.” Lâm Vũ Nhu nụ cười vẫn là rực rỡ như vậy, nói: “Ta trúng chú nhiều năm, khả năng thấy Vũ nhi ngươi trưởng thành, sớm cảm thấy mỹ mãn, huống hồ Vũ nhi ngươi bây giờ còn ngưng ra linh sông, bước lên con đường tu luyện, ngày sau coi như ta vắng mặt cũng không cần cho ngươi lo lắng!”

Mấy câu nói này, từng chữ từng câu nghe vào Tiêu Vũ trong tai cũng giống như đao cắt ở trong lòng giống nhau đau nhức, đặc biệt là thấy Lâm Vũ Nhu cái kia thản nhiên đối mặt ba năm kỳ hạn khuôn mặt, trong lòng của hắn thì càng thêm khó chịu.

“Thật đáng tiếc, chỉ còn thời gian ba năm, cũng không biết có thể không nhìn thấy Vũ nhi ngươi cưới vợ sinh con, nếu như có thể nhìn thấy, ta sẽ thấy không tiếc nuối!” Lâm Vũ Nhu cười, nhẹ nhàng vỗ về Tiêu Vũ đầu, trong mắt tràn đầy yêu thương,

Như là đối xử một đứa bé.

“Mẫu thân, kỳ thực, này 6 Hồn giam tâm chú ta có thể mở ra!” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, trong hai mắt tràn ngập kiên định.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không thể trơ mắt thấy Lâm Vũ Nhu chết đi như thế.

“Ha ha, tốt, mẫu thân tin tưởng ngươi.” Lâm Vũ Nhu mang theo nụ cười vui mừng, nhẹ nhàng gật đầu.

Chỉ có điều, trong lòng chính nàng lại hết sức rõ ràng, 6 Hồn giam tâm chú khủng bố đến mức nào, đừng nói Tiêu Vũ bây giờ chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, dù cho tu vi của hắn so với bây giờ mạnh trở lại gấp mười gấp trăm lần, cũng căn bản giải không được này 6 Hồn giam tâm chú.

Sở dĩ nói như vậy, nàng chẳng qua là vì để cho Tiêu Vũ an lòng thôi, không muốn phụ lòng Tiêu Vũ một phần tâm ý.

Tiêu Vũ có thể thấy, Lâm Vũ Nhu và không thể tin được lời hắn nói, bất quá hắn cũng không có nhiều lời, chỉ là ở trong lòng yên lặng tự nói với mình, nhất định phải mở ra này 1 chú thuật.

Ở kiếp trước, Tiêu Vũ mặc dù khinh thường cửu thiên, nhưng lại chưa bao giờ lãnh hội qua tình thân mùi vị, đời này làm lại, để hắn có Lâm Vũ Nhu một như thế thương yêu mẹ của hắn, hắn làm sao có khả năng trơ mắt thấy Lâm Vũ Nhu chết đi!

Dù cho đây là Thiên đạo ý chí, hắn muốn đi ngược lên trời!

Chỉ có điều, 6 Hồn giam tâm chú quá mức khủng bố, tựa như Lâm Vũ Nhu suy nghĩ, coi như Tiêu Vũ có trí nhớ của kiếp trước, hiện giai đoạn muốn giải khai này 1 chú thuật, cũng là hoàn toàn chuyện không thể nào.

“Muốn giải khai 6 Hồn giam tâm chú, ít nhất cũng phải luyện chế ra một viên Cửu Chuyển Huyền Minh đan, nhưng viên đan dược kia vị liền lục phẩm, nói cách khác trong vòng ba năm, ta ít nhất phải đạt được hiển linh cảnh giới, thậm chí càng tài cao có khả năng luyện chế đạt được!”

Tiêu Vũ trong lòng lo lắng không ngớt, đây là hắn khả năng nghĩ đến nhanh nhất giải trừ 6 Hồn giam tâm chú phương pháp.

Nhưng mà, muốn trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh giới, không khác nói mơ giữa ban ngày. Nếu như hắn bộ thân thể này không có vấn đề, dù cho thiên tư bình thường một vài, dựa vào trí nhớ của kiếp trước, Tiêu Vũ cũng một cách tự tin có thể làm được.

Nhưng đời này hắn thân thể này lại hết sức quái lạ, trong cơ thể những hắc khí kia liền hắn đều không biết, muốn ở trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh, sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

“Vô luận như thế nào, để mẫu thân, ta nhất định phải ở trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh!” Tiêu Vũ chưa hề đem những lời này nói ra, chỉ là ở trong lòng yên lặng tự nói với mình.

“Mẫu thân, này 6 Hồn giam tâm chú, rốt cuộc là ai đúng ngươi bỏ xuống?” Tiêu Vũ tận lực khiến tâm tình của mình bình phục lại, nhưng trong mắt tức giận lại là không giảm chút nào.

Hắn nghĩ tới rất nhiều, đã nghĩ tới Lâm gia, nhưng loại này chú thuật cấp bậc quá cao, rất rõ ràng không phải Lâm gia có thể thi triển.

“Việc này, Vũ nhi ngươi cũng không cần hỏi nữa.” Lâm Vũ Nhu không nhịn được thở dài, sắc mặt không hiểu trở nên phức tạp, như là nhớ tới rất nhiều chuyện cũ.

Khả năng thi triển đạt được 6 Hồn giam tâm chú, thực lực của đối phương mạnh mẽ quá đáng, nói cho Tiêu Vũ, nói không chừng là hại hắn.

“Mẫu thân, ngươi nếu không cho ta biết đối phương là ai, nếu có một ngày hắn đứng trước mặt ta, ta chẳng phải là một điểm phòng bị đều không có?” Tiêu Vũ biết Lâm Vũ Nhu là lo lắng hắn, chỉ bất quá hắn thật rất muốn biết.

Đối với hắn mà nói, không can thiệp tới đối phương là ai, mạnh mẽ đến đâu, dám đối đãi như vậy mẹ của hắn, sẽ có một ngày hắn đều nhất định muốn cùng đối phương tính toán một chút món nợ này!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 34: Vương Gia Đứng Đầu

“Không phải mẫu thân không nói cho ngươi, mà là nói cho ngươi cũng là vô dụng.” Lâm Vũ Nhu lắc đầu, thật cũng không muốn nói ra, nhưng là nhìn lấy Tiêu Vũ cái kia chấp nhất ánh mắt, không thể làm gì khác hơn nói: “Ngươi mới vừa rồi không phải nói có thể giải khai 6 Hồn giam tâm chú gì? Chờ ngươi có thể mở ra ngày nào đó, mẫu thân liền đem tất cả nói tất cả cho ngươi.”

Trong lòng nàng cho rằng Tiêu Vũ không thể mở ra 6 Hồn giam tâm chú, ngăn ngắn thời gian ba năm, dù cho Tiêu Vũ tiến bộ nhanh hơn nữa, cũng hoàn toàn không có loại khả năng này, nói thế chỉ là vì ổn định Tiêu Vũ.

“Được rồi!” Tiêu Vũ chỉ có thể gật đầu.

Ba năm!

Theo khôi phục trí nhớ đến bây giờ, Tiêu Vũ lần đầu tiên cảm thấy khổng lồ như thế cảm giác ngột ngạt, trong vòng ba năm tu vi của hắn nếu là không cách nào đạt được hiển linh cảnh giới, kể cả Lâm Vũ Nhu mạng đều cứu không được.

“Thực lực! Ta phải dùng tốc độ nhanh nhất tăng lên thực lực của ta!”

Từng từng hình ảnh không hiểu ở Tiêu Vũ trong đầu xẹt qua.

Nếu là có thực lực, mẹ con bọn hắn sẽ không ở Lâm gia nhận hết mắt lạnh, nếu là có thực lực, cũng sẽ không bị Lâm Vấn

Thiên chạy tới ở ngoài phủ, từng thanh mai trúc mã cũng đã biến thành người qua đường.

Ở thế gian này, bất cứ chuyện gì đều cần thực lực tuyệt đối có thể thay đổi!

“Bịch!”

Vào lúc này, gian nhà cửa bị người tầng tầng đá văng ra, vài tên Lâm gia người làm đồng thời vọt vào.

“Tiêu Vũ ngươi tiểu súc sinh này thật to gan, dám đả thương Vương Phi thiếu gia, đi với ta gặp gia chủ!”

Mấy cái này Lâm gia người làm, cùng lúc trước đem Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu mang tới ở ngoài phủ mấy cái kia người làm bất đồng, mấy người này đều có nhất định niên kỷ.

Bọn họ trùng sau khi vào nhà, trực tiếp liền vây quanh Tiêu Vũ, một người trong đó lấy ra một cái xiềng xích, muốn đem Tiêu Vũ trói lên.

“Bằng các ngươi cũng tưởng nhục ta?” Tiêu Vũ giận dữ, mấy cái người làm lại cũng tưởng bó hắn?

Mấy người này mặc dù đều có tu vi nhất định, nhưng thật động thủ, hắn chắc chắn có thể đưa bọn họ đều đánh bại.

Mới vừa muốn động thủ, Tiêu Vũ nhìn thấy một bên Lâm Vũ Nhu, cuối cùng vẫn là không có phản kháng, tùy ý cái kia danh nghĩa người dùng xiềng xích đem chính mình bó lên.

Mấy người này tu vi đều không thấp, hắn mặc dù khả năng giết, nhưng cũng không thể làm được nhẹ nhõm như vậy, thật động thủ, rất có thể sẽ tai vạ tới Lâm Vũ Nhu.

“Mấy vị, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Có phải là có hiểu lầm gì đó?” Lâm Vũ Nhu thấy vậy biến cố, trấn định như là nàng cũng không cách nào bảo trì thong dong, vẻ lo lắng toàn bộ viết ở trên mặt.

“Hừ, con trai ngoan của ngươi to gan lớn mật, lại đem Vương Phi thiếu gia đánh trọng thương, bây giờ chủ nhà họ Vương tự thân tới cửa hỏi tội, ngươi liền đợi đến nhặt xác cho hắn a!” Tên kia buộc chặt Tiêu Vũ người làm lạnh lùng nói: “Đem Tiêu Vũ mang đi!”

Tổng cộng ba gã người làm, tới cũng nhanh đi cũng nhanh, áp lấy Tiêu Vũ vừa thần tốc từ nơi này rời đi.

“Vũ nhi đem Vương gia thiếu gia đánh trọng thương? Chuyện gì thế này?” Lâm Vũ Nhu mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng lúc này căn bản không có thời gian suy nghĩ nhiều, nàng lập tức bước nhanh đuổi tới, cũng theo trong phòng rời đi.

Dọc đường, vài tên áp lấy Tiêu Vũ người làm khuôn mặt lạnh lùng, không có cùng hắn nhiều lời.

Tiêu Vũ tất là nhíu chặt lông mày. Vương Phi lại không chết, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hơn nữa Vương gia lại nhanh như vậy liền tới nhà hỏi tội, hắn căn bản một điểm chuẩn bị cơ hội đều không có.

Có điều, bây giờ đã khắc họa ra hóa rồng dẫn thiên phù, Tiêu Vũ trong lòng không một chút nào kinh hoảng, quá mức huy động minh phù, giết ra Lâm gia!

Rất nhanh, trên người cột lấy xiềng xích Tiêu Vũ cùng vài tên người làm về tới Lâm Vấn Thiên vị trí đại điện. Còn Lâm Vũ Nhu, tốc độ của nàng không bằng tu luyện người, rơi vào phía sau.

Tiêu Vũ trên người xiềng xích là chuyên môn dùng để vây khốn tu luyện người, linh nguyên cảnh tu vi, rất ít người có thể tránh ra.

“Súc sanh, quỳ xuống cho ta!” Bên trong đại điện, Lâm Vấn Thiên ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, lớn tiếng quát lên.

Ở vài tên người làm đi đặt Tiêu Vũ thời điểm, hắn đã vài lần xác định, Vương Phi lại thật là Tiêu Vũ gây thương tích.

Hắn lúc này, đối với Tiêu Vũ sớm tràn ngập sát ý. Tiêu Vũ đem Vương Phi đánh thành như vậy, nếu Vương gia trách tội, đừng nói Lâm gia muốn cùng Vương gia tiếp tục thông gia chuyện, nói không chừng còn sẽ nhờ đó đi tới phía đối lập.

“Ngoại trừ cha mẹ, liền thiên địa cũng không xứng ta quỳ, ngươi thì tính là cái gì?” Tiêu Vũ mặc dù trên người buộc xiềng xích, nhưng cũng đứng nghiêm.

Thân là cửu thiên chí tôn, một tay che trời, ngay cả thiên đạo đều ràng buộc hắn không được, hắn quỳ qua ai?

Lúc nói lời này, Tiêu Vũ ánh mắt lại là rơi ở bên cạnh một đám khuôn mặt xa lạ bên trên, bởi vì ở trong đám người kia, hắn nhìn thấy nằm trên băng ca Vương Phi.

Vương Phi lại thật không chết, trong nháy mắt Tiêu Vũ liền biết, tài năng ở ở tình huống kia bảo vệ Vương Phi một mạng, ngoại trừ đại chết phù không có những vật khác.

Tuy nói đan dược cũng có thể cứu mạng, nhưng hắn lúc rời đi Vương Phi đã chết, mạnh trở lại đan dược cũng chỉ có thể khi còn sống dùng, đối với người chết không có hiệu quả.

“Hừ, các ngươi Lâm gia thật đúng là kiên cường a, ngay cả một họ khác cũng dám bất kính thiên địa, lại càng không mời ngươi người gia chủ này!” Vương Nhạc ở một bên cười lạnh.

Trước khi tới, hắn sớm biết rõ ràng Tiêu Vũ ở Lâm gia thân phận, vốn loại tiểu nhân vật này không đáng hắn hiểu, nhưng đã dám giết con của hắn, hắn tự nhiên muốn biết rõ ràng.

“Làm càn!” Lâm Vấn Thiên trong lồng ngực vốn là ép cháy, Vương Nhạc lời này càng làm cho sắc mặt hắn âm trầm, lúc này dẫn động tự thân linh sông lực lượng, dùng uy thế ép hướng về Tiêu Vũ, lớn tiếng quát lên: “Quỳ xuống!”

Trong giây lát này, Lâm Vấn Thiên trên người có mười đạo linh sông sáng lên, trên người uy thế toàn bộ tập trung hướng về Tiêu Vũ trên người một người.

Tiêu Vũ tu vi và hắn cách biệt nhiều lắm, uy thế gia thân, chỉ cảm thấy sâu thân thể đau nhức, phảng phất thân thể không khí chung quanh đã biến thành tảng đá, trong khi đè ép thân thể của hắn.

Nhưng mà, hắn là ai? Ý chí dựng thẳng không thể tưởng tượng, thân thể vẫn là thẳng tắp như thương, nhưng ở trong hai mắt lại phun ra hừng hực lửa giận.

Lâm Vấn Thiên lại trước mặt Vương gia người mặt dùng uy thế muốn hắn quỳ xuống, khuất nhục như vậy, hắn chưa từng nhận qua?

Tu vi chênh lệch quá lớn lúc, có đôi khi lộ ra khí tức đều có thể giết người, Lâm Vấn Thiên lúc này cố ý khống chế chính mình uy thế tập trung ở Tiêu Vũ trên người, mặc dù không gây thương tổn Tiêu Vũ, nhưng cũng để Tiêu Vũ thập phần khó chịu.

Hắn ý chí mặc dù mạnh mẽ, nhưng tu vi dù sao còn yếu, trên người rất nhanh sẽ bị mồ hôi ướt nhẹp.

“Còn rất rắn rỏi!” Vương Nhạc ở bên cạnh cười lạnh, trên người linh sông đồng dạng sáng lên, tổng cộng có mười một đạo linh sông, hơn nữa linh chiều rộng của mặt sông cùng sáng sủa độ càng hơn Lâm Vấn Thiên.

Cũng trong lúc đó, một cỗ khác áp lực kéo tới, cùng Lâm Vấn Thiên uy thế đồng thời chung nhau tác dụng ở Tiêu Vũ trên người.

Tiêu Vũ tăng mạnh áp lực, da dẻ đau đớn, thì thật giống như có đao ở phía trên cắt đứt giống nhau, sắc mặt đều trắng nhợt không ít, chỉ có điều thân thể lại vẫn là thẳng tắp đứng.

“Hắc? Chủ nhà họ Lâm? Chủ nhà họ Vương? Hai cái lão già ỷ vào tu vi của mình khá mạnh cùng bắt nạt ta sao? Chuyện hôm nay, ta nhớ rồi!” Tiêu Vũ trắng nhợt nghiêm mặt sắc, lạnh lùng thấy hai người này.

Nếu không phải Lâm Vũ Nhu còn ở trong Lâm gia, để hắn trong lòng có kiêng kị, giờ phút này hắn sớm huy động hóa long phù, để hai người này biến thành chết người!

“Lại còn có thể nói chuyện?”

Lâm Vấn Thiên cùng Vương Nhạc hai người đều cảm thấy ngoài ý muốn, hai người bọn họ đồng thời dùng uy thế áp bức, là muốn ép Tiêu Vũ quỳ xuống, thay đổi một người chỉ sợ lúc này đã sớm đứng đều đứng không vững, Tiêu Vũ lại còn có thể mở miệng nói chuyện!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 35: Giang Viễn Hồng Xuất Quan

“Hừ!” Vương Nhạc thu hồi uy thế, cũng không phải bởi vì Tiêu Vũ nói, mà là bởi vì Tiêu Vũ quỳ cùng không quỳ đối với hắn mà nói đều không có khác nhau, ngược lại ở trong mắt hắn đã là người chết.

Hắn quay đầu đối với Lâm Vấn Thiên nói: “Ngươi Lâm gia một họ khác đem Phi nhi bị thương như vậy, chuyện này, ngươi dự định như thế nào hướng về ta giao cho?”

Gặp uy thế không thể để cho Tiêu Vũ quỳ xuống, Lâm Vấn Thiên cũng đem thu hồi, nói: “Người này mặc dù nhận sự giúp đỡ ở ta Lâm gia, nhưng một giới họ khác, căn bản không coi là ta Lâm gia người, hôm nay đã đắc tội Vương gia, toàn bằng Vương huynh xử trí!”

Tiêu Vũ ở một bên giễu cợt thấy Lâm Vấn Thiên, Lâm Vấn Thiên không chút do dự đem hắn rạch để không phải Lâm gia người, đối với cái này hắn không ngạc nhiên chút nào.

Lúc trước đơn giản là hắn đắc tội Vương Phi, này Lâm Vấn Thiên đều có thể gọi người đem hắn đánh cho gần chết, huống hồ bây giờ tình hình này?

“Tốt!” Vương Nhạc muốn chính là Lâm Vấn Thiên một câu nói này, lúc này đối với bên người một gã người làm nói: “Bắt hắn cho ta đặt lại!”

Lập tức có người tiến lên, áp lấy Tiêu Vũ hướng đi Vương gia người.

“Phi nhi, ngươi muốn cho đưa hắn xử trí như thế nào?” Vương Nhạc lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, sau đó nhìn phía nằm trên băng ca Vương Phi.

Vương Phi sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ, trong hai mắt tràn đầy cừu hận.

Hắn mặc dù chưa chết, nhưng tim đã đứt, bây giờ liền nói chuyện lớn tiếng cũng không thể, trong ánh mắt tràn đầy oán độc.

“Ngươi không ngờ rằng a, ta lại không chết, ta nói rồi, ngươi dám giết ta, ta Vương gia nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, ha ha, ngươi bây giờ nhất định rất hối hận? Đáng tiếc, chậm, ta muốn cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!” Vương Phi âm thanh mặc dù suy yếu, nhưng ở đây lại ai cũng có thể nghe đến hắn trong lời nói oán hận.

“Không muốn ngươi nghĩ nửa đường chặn giết ta, ta coi như muốn giết ngươi cũng không tìm được cơ hội, cái này kêu là tự gây nghiệt, không thể sống!” Tiêu Vũ cười lạnh, không có một chút thương hại cùng hối hận.

“Ngươi……” Vương Phi như là bị rất lớn kích thích, cả người đều run rẩy lên.

Tiêu Vũ nói tới cũng không sai, nếu như cho hắn biết Tiêu Vũ có như vậy thực lực khủng bố, hắn Đêm qua nhất định sẽ không chặn giết Tiêu Vũ. Nếu như biết Tiêu Vũ không hề chú ý bối cảnh của hắn, thật dám giết hắn, có lẽ từ vừa mới bắt đầu hắn thì sẽ không trêu chọc Tiêu Vũ.

Hồi tưởng lại, này quả thật đều là hắn tự tìm!

Nhưng bây giờ nói gì cũng đã chậm, hắn hôm nay đã biến thành một kẻ tàn phế, bị Tiêu Vũ hủy diệt rồi một đời, mà Tiêu Vũ vẫn còn hảo đoan đoan đứng ở chỗ này, cho nên hắn không chút nào cho là mình đã làm sai điều gì, mà là cảm thấy Tiêu Vũ thái quá độc ác!

“Phi nhi, không cần cùng hắn nhiều lời, ngươi chỉ để ý nói, muốn đưa hắn như thế nào?” Vương Nhạc lo lắng Vương Phi bây giờ tình huống này, 1 bị kích thích nói không chừng sẽ có thể trực tiếp tắt thở, ở bên nói.

“Cha, ta muốn để hắn ở ta trước người quỳ xuống, ta còn muốn đem tu vi của hắn phế bỏ đi, giống như ta vĩnh viễn làm một kẻ tàn phế, ta muốn để hắn vĩnh viễn làm nô bộc của ta, đời này kiếp này đều sống ở trong tuyệt vọng, ta không giết hắn, ta muốn để hắn quỳ xuống cầu ta ban ơn hắn vừa chết!” Vương Phi ánh mắt hung ác, ngữ bên trong oán khí làm cho tất cả mọi người đều một trận phát lạnh.

Phế bỏ tu vi, vĩnh viễn làm nô, nếu thật sự như thế, thực sự là so với giết Tiêu Vũ còn muốn cho hắn khó chịu, đến lúc đó thực sự là muốn chết cũng khó khăn, chỉ có thể vĩnh viễn sống ở trong tuyệt vọng.

“Tốt!” Gật gù, Vương Nhạc hướng đi Tiêu Vũ, hờ hững nói: “Ta sẽ nhìn một chút ngươi có vài phần kiên cường, ngươi không phải không chịu quỳ gì? Người đâu, trước tiên đem hai chân của hắn cho ta đánh gãy!”

“Vâng!”

Trong Vương gia có người tuân mệnh, sau đó khuôn mặt lạnh lùng người đồng thời hướng đi Tiêu Vũ.

Đối với tất cả những thứ này, Lâm Vấn Thiên chỉ là ở một bên mắt lạnh nhìn nhau, đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể bình ổn Vương gia lửa giận, hiện xử trí như thế nào Tiêu Vũ đều hoàn toàn có thể tiếp thụ.

Thậm chí, trong lòng hắn còn cảm thấy Tiêu Vũ nên có kết quả này, bất cứ thiếu chút nữa khiến cho Lâm gia cùng Vương gia liền như vậy sản sinh vết rách.

Tiêu Vũ, đáng chết!

Lâm Tuyết Hàm cũng chỉ là ở bên cạnh lẳng lặng thấy, trong hai mắt không hề gợn sóng, thậm chí lộ ra một tia lạnh lùng.

Mặc dù lần này phát sinh sự tình làm cho nàng bất ngờ, nhưng hoàn toàn không đại diện nàng sẽ nhờ đó còn đối với Tiêu Vũ thay đổi cái nhìn.

Kết quả này, có lẽ đối với nàng cùng đối với Tiêu Vũ, đều tốt hơn.

“Khà khà, tên rác rưởi này lại dám trêu chọc Vương gia, lần này xem như triệt để xong!”

“Không ngờ rằng phế vật này còn có mấy phần năng lực, lại đem Vương Phi thiếu gia đều biến thành như vậy!”

Vương gia hưng sư động chúng tới cửa hỏi tội, việc này sớm kinh động không ít Lâm gia người, lúc này ở bên ngoài đại điện có không ít người nhà họ Lâm tụ tập, trong đó cũng không ít Lâm gia thiếu niên.

Đông đảo thiếu niên bên trong, có thật nhiều mọi người lúc trước từng bắt nạt qua Tiêu Vũ cùng thế hệ, bây giờ nhìn thấy Tiêu Vũ rơi vào bộ này kết cục, bọn họ không chỉ không có đồng tình cùng thương hại, ngược lại mang theo một loại xem trò vui mùi vị, có vẻ cười trên sự đau khổ của người khác.

……

Cùng lúc đó, ở Thiên các minh bên trong.

Tần Vũ Huyên chán đến chết, trong khi một chỗ trong sân đuổi theo một con bay múa bướm.

Nàng bóng người nhẹ nhàng, cùng bướm ở trong viện nô đùa đùa giỡn, nhanh nhẹn cảm động.

Một lúc lâu, Tần Vũ Huyên tùy ý bướm bay đi, không muốn truy đuổi, dài nhỏ lông mi nhẹ nhàng nhăn lại, trong miệng bất mãn mà thầm nói: “Sư phụ cũng thật là, lại nhắm nhốt lâu như vậy, đều không ai dạy ta khắc họa minh phù, làm hại ta chỉ có thể cùng bướm chơi đùa.”

Nói đến minh phù, Tần Vũ Huyên trong đầu vừa không khỏi nghĩ tới Tiêu Vũ.

Lần trước Tiêu Vũ tiến lại, nàng đều còn không có cơ hội hỏi dò Tiêu Vũ làm sao hiểu được khắc họa dẫn linh phù, mà tại đây sau khi, Tiêu Vũ cùng Giang Viễn Hồng nói chuyện lâu, lại để vừa mới xuất quan Giang Viễn Hồng lại một lần nữa bế quan.

Nàng luôn luôn thông minh nhanh trí, lập tức bén nhạy cảm giác đến trong này có chuyện, rất muốn biết Tiêu Vũ cùng Giang Viễn Hồng rốt cuộc nói chuyện cái gì.

Trừ lần đó ra, mấy ngày qua nàng còn đang không ngừng hồi tưởng đến Giang Viễn Hồng bế quan trước cùng nàng theo như lời câu nói kia: “Vô luận như thế nào, đều không thể đắc tội Tiêu Vũ!”

Thân là Cự Thạch Thành bên trong một đại đầu sỏ, nhị phẩm minh phù sư, đồng thời đã có hóa khí cảnh tu vi, Tần Vũ Huyên còn chưa từng thấy Giang Viễn Hồng đối với người nào kiêng kỵ như vậy qua.

Đối với Tiêu Vũ người này, Tần Vũ Huyên càng ngày càng cảm thấy hiếu kỳ, luôn cảm giác người này phi thường thần bí, làm cho nàng có loại phi thường muốn tìm tòi nghiên cứu kích động.

“Lần trước bị vứt xuất giá ở ngoài cái kia người thật giống như nói hắn là người của Lâm gia? Ngược lại bây giờ nhàm chán như vậy, thẳng thắn ta đi tìm hắn hỏi rõ ràng?” Tần Vũ Huyên có chút xoắn xuýt.

“Vũ huyên, ngươi vừa đang nói thầm cái gì đó?”

Đúng lúc này, một đạo sang sảng tiếng cười truyền đến, Tần Vũ Huyên vừa quay đầu, liền nhìn thấy Giang Viễn Hồng theo một chỗ khác hướng về này đi tới.

Nhìn thấy Giang Viễn Hồng, Tần Vũ Huyên không khỏi trợn to hai mắt.

Lúc này Giang Viễn Hồng, mặt đỏ lừ lừ, trên người loại kia phong nhã thâm trầm khí độ giống như vừa rõ ràng không ít, trước đây khí chất của hắn mặc dù cũng là như thế, nhưng Tần Vũ Huyên luôn cảm giác lúc này Giang Viễn Hồng so với trước kia nhiều hơn cái gì.

Tựa hồ, bây giờ Giang Viễn Hồng ở trong lúc đi lộ ra một luồng sự tự tin mạnh mẽ, mọi cử động lộ ra tông sư bình thường khí độ.

“Sư phụ? Ngươi đột phá đến tam phẩm phù sư?” Tần Vũ Huyên đột nhiên nghĩ đến cái gì, con mắt mở lớn hơn nữa.

“Còn không có, tam phẩm phù sư há lại là tốt như vậy đột phá? Có điều nên cũng sắp rồi!” Giang Viễn Hồng vẻ mặt tươi cười.

Lần bế quan này, hắn thu hoạch thập phần to lớn, đối với minh phù chi đạo giải thích thực lực đều tăng lên trên diện rộng, đạo này thực lực so với quá khứ mạnh mẽ hơn không ít.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 36: Ngày Xưa Lâm Gia Thiên Nữ

Mặc dù không thể đột phá đến tam phẩm, nhưng như thế thu hoạch khổng lồ, đã để Giang Viễn Hồng hết sức hài lòng.

Bất kể là minh phù, còn là chế thuốc cùng với rèn khí chi đạo, có thể đạt được nhị phẩm hàng ngũ, ở Cự Thạch Thành bên trong liền có thể có hết sức quan trọng địa vị.

Trước đây Giang Viễn Hồng đã là như thế, mặc dù chỉ là nhị phẩm phù sư, nhưng ở trong thành đã không ai dám trêu chọc.

Còn tam phẩm, các đạo khả năng đạt được thực lực này người ở Cự Thạch Thành bên trong căn bản không tồn tại, bởi vì nếu là đạt được tam phẩm cảnh giới, đó sẽ là một bay vọt về chất.

Vô luận gì một đạo, thậm chí bao gồm con đường tu luyện, nếu có thể bước vào tam phẩm, liền có thể chính mình khai tông lập phái, dù cho đi tới ngoại giới, cũng là được người kính trọng tồn tại.

Tam phẩm thực lực bởi vậy lại có khác một cái xưng hô, gọi là tông sư!

Lúc này Giang Viễn Hồng mặc dù không thể đột phá đến tam phẩm hàng ngũ, nhưng cũng đã thập phần tiếp cận, bởi vậy ở trên người hắn mới có tông sư khí lộ ra, cho Tần Vũ Huyên như vậy ảo giác.

“Thật sắp đột phá rồi?” Tần Vũ Huyên cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Nàng vừa không giải thích được nghĩ tới Tiêu Vũ, Giang Viễn Hồng trước đây cũng thường xuyên bế quan, nhưng mỗi một lần đều biến hóa không lớn, nhưng lần này cùng Tiêu Vũ trò chuyện sau lại có tiến bộ lớn như vậy, có phải thật cùng Tiêu Vũ có quan hệ?

Tần Vũ Huyên vẫn còn đang ngẩn ra thời điểm, Giang Viễn Hồng vừa một câu nói, làm cho nàng lại há to miệng.

“Đi, chuẩn bị một vài đại lễ, ta tự mình đến cửa, trên Lâm gia bái kiến Tiêu lão đệ!”

Tần Vũ Huyên hầu như hoài nghi mình có nghe lầm hay không.

Giang Viễn Hồng là địa vị gì? Ở Cự Thạch Thành căn bản không có bất kỳ người nào đáng giá hắn chủ động đến cửa bái phỏng, cho dù là hắn muốn gặp người nào, bình thường cũng là một gọi đến, làm cho đối phương tới cửa gặp lại.

Nhưng bây giờ, hắn lại muốn chủ động đi bái phỏng Tiêu Vũ, hơn nữa còn muốn chuẩn bị một vài đại lễ?

Tần Vũ Huyên lúc này vẻ mặt tựa như là thấy quỷ, cái kia Tiêu Vũ rốt cuộc là thân phận gì, đến tột cùng có dạng gì ma lực đáng giá Giang Viễn Hồng đối đãi như vậy?

……

Lâm gia.

Thấy đi lên phía trước vài tên Vương gia người, Tiêu Vũ mặt mũi bình tĩnh bên trong lộ ra lạnh lùng. Hắn đã sớm chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào đều có thể huy động dẫn rồng dẫn thiên phù, mấy người này nếu dám động thủ, chỉ có một kết cục, đó là chết!

Mắt thấy Tiêu Vũ muốn bị cắt đứt hai chân, ở đây bất kể là người nhà họ Lâm còn là người nhà họ Vương đều lạnh lùng thấy, không người lên tiếng.

“Gia chủ, hạ thủ lưu tình!”

Một tiếng lộ ra nóng nảy la lên, một bóng người vội vàng tới, đi tới bên trong cung điện.

Lâm Vũ Nhu lúc này hít thở đều còn đang bởi vì chạy đi mà có chút gấp rút, nàng thân trúng 6 Hồn giam tâm chú, thân thể so với người bình thường còn phải yếu hơn vài phần, vội vàng chạy tới nơi này, sắc mặt đều lộ ra vài phần trắng nhợt.

“Mẫu thân!” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt.

Vốn hắn còn định trực tiếp giết ra Lâm gia, nhưng Lâm Vũ Nhu trình diện, trong nháy mắt lại để cho hắn có chút cố kỵ.

Nơi đây nhiều người như vậy, vạn nhất động thủ, nếu là có người thừa dịp hỗn loạn bắt lại Lâm Vũ Nhu đến uy hiếp, hắn sẽ bó tay toàn tập.

“Chuyện hôm nay, tất cả từ Tiêu Vũ mà lên, không có quan hệ gì với ngươi, lùi xuống cho ta!” Lâm Vấn Thiên nhíu nhíu mày, ngữ khí cực kỳ không kiên nhẫn.

“Gia chủ, theo ta sinh ở Lâm gia, đến nay chưa bao giờ cầu qua ngươi cái gì, hôm nay ta chỉ cầu ngươi bỏ qua cho Vũ nhi lần này, vô luận hắn phạm vào lỗi gì, ta đều nguyện ý thay hắn trả lại!” Lâm Vũ Nhu chậm rãi bước tiến lên, lời nói không cao, nhưng trong thanh âm lại lộ ra kiên quyết.

Này đơn giản một câu nói, lại làm cho Lâm Vấn Thiên ánh mắt lập tức trở nên phức tạp không ngớt, thật lâu không nói gì.

Hồi lâu sau đó, hắn mới mở miệng nói ra: “Không nghĩ tới, từng kiêu ngạo vô song, theo không cầu người ngươi, lại cũng sẽ có cúi đầu trước người khác một ngày!"

"Lâm tiểu thư, nhiều ngày không thấy, phong thái như trước!" Vương Nhạc lúc này cũng không có tiếp tục để Vương gia vài tên người làm động thủ, mà là lạnh lùng mà nhìn Lâm Vũ Nhu.

"Thấy qua Vương gia chủ!" Lâm Vũ Nhu bình tĩnh mà mở miệng, tựa như một câu cực kỳ thăm hỏi đơn giản.

Lâm Vũ Nhu cùng Vương Nhạc nhận thức? Chuyện gì thế này? Tiêu Vũ ở bên cạnh thấy, trong lòng sớm tràn ngập nghi hoặc.

Theo Lâm Vấn Thiên cùng Vương Nhạc thái độ xem ra, trước đây Lâm Vũ Nhu tựa hồ không giống bây giờ giống nhau bình thường.

Không chỉ Tiêu Vũ, Lâm gia này trẻ tuổi, lúc này cũng là tràn ngập nghi hoặc.

"Nhiều năm trước khi, Lâm gia một đời thiên nữ tu vi kinh người, tuổi mới 16, cũng đã có hóa khí cảnh tu vi, chỉ thiếu một bước liền có thể đi vào giấu hư cảnh giới, cỡ này thực lực, phóng tầm mắt Cự Thạch Thành, mặc dù là các đại gia tộc lánh đời không ra nhân vật già cả cũng không phải đối thủ của ngươi!"

"Chỉ tiếc, ngươi vô song thiên tư, cũng sáng tạo ra ngươi kiêu ngạo, cho ngươi cho rằng Cự Thạch Thành chỉ là một bi đất nơi, không cách nào để cho ngươi đi được xa hơn, vì vậy dứt khoát rời đi, bỏ đi Lâm gia với không để ý."

"Nhưng mà ai có thể nghĩ tới, ngày xưa Lâm gia đệ nhất thiên nữ, lại lại lần nữa trở lại Lâm gia, và còn mang về một ấu tử, chỉ là ngươi mặc dù trở về, ngày xưa một thân tu vi lại sớm vắng mặt, mang về con trai cũng chỉ là một phế nhân, thậm chí đều không thể ngưng tụ linh sông!"

“Càng làm cho ta thật không ngờ chính là, đem Phi nhi trở nên bây giờ dạng này, lại chính là con của ngươi!”

Vương Nhạc bình tĩnh mà lạnh lùng nói xong, hắn và Lâm Vũ Nhu là cùng đời nhân vật, ban đầu ở cùng tuổi thời gian, làm sao không quen biết cái này tươi đẹp nữ tử?

Chỉ là hắn cũng tương tự thật không ngờ, mới gặp lại lúc trước tên kia chói mắt thiên chi kiêu nữ, lại sẽ là loại tình huống này.

Thông qua Vương Nhạc những lời này, ở đây phần đông Lâm gia thiếu niên, mới biết được ngày xưa Lâm Vũ Nhu lại có cường đại như thế.

Mười sáu tuổi thì khoảng cách giấu hư cảnh chỉ thiếu chút nữa, đây là cỡ nào khái niệm?

Phải biết rằng, ở bây giờ Cự Thạch Thành bên trong, có thể đột phá linh nguyên đạt được hóa khí cảnh người đã là đã ít lại càng ít, còn giấu hư cảnh thì càng không cần phải nói, mặc dù là các đại gia tộc lánh đời nhiều năm lão quái vật, cũng chưa chắc có người đạt đến cảnh giới này.

Tựa như bây giờ Lâm Tuyết Hàm, đã có mười bảy tuổi, so với lúc trước Lâm Vũ Nhu còn lớn hơn một tuổi, có thể nàng như trước ở vào linh nguyên cảnh giới, nhưng dù cho như thế, khiến cho nàng mơ hồ có Cự Thạch Thành cùng thế hệ đệ nhất tên, bị ngoại giới xưng là Lâm gia thiên nữ. &# 85

Nhưng mà, giờ phút này một khi so sánh, cái này Lâm gia bây giờ thiên nữ, ở Lâm Vũ Nhu trước người nhưng căn bản cái gì cũng không tính!

“Lâm gia trước đây thiên nữ?” Lâm Tuyết Hàm cũng là bây giờ mới biết những chuyện này, ở một bên nhìn Lâm Vũ Nhu, vẻ mặt lộ ra phức tạp.

Nàng vốn tưởng rằng thiên tư của mình ở cùng niên kỷ bên trong không người có thể so với, lại không nghĩ rằng mặt ngoài nhìn như nhu nhược Lâm Vũ Nhu lúc trước so với nàng mạnh gấp mười lần!

Hơn trào phúng chính là, nàng sở dĩ có như bây giờ thiên tư cùng địa vị, hoàn toàn là dựa vào Lâm Vũ Nhu con trai Tiêu Vũ ban tặng, điều này làm cho trong lòng có của nàng một loại khó chịu không nói ra được.

“Ai da!” Lâm Vấn Thiên than khẽ, không nói gì.

Lúc trước Lâm Vũ Nhu quả thật thiên tư vô hạn, so với bây giờ Lâm Tuyết Hàm còn chói mắt hơn nhiều lắm.

Từng, Lâm gia người cho rằng có Lâm Vũ Nhu thiên tư, có thể làm cho Lâm gia trở nên mạnh mẽ, thậm chí vượt qua ba gia tộc lớn.

Nhưng mà, cũng đúng như Vương Nhạc theo như lời, Lâm Vũ Nhu thiên tư, cũng tương tự sáng tạo ra nàng cực cao tầm mắt, làm cho nàng cho rằng ở lại Cự Thạch Thành khó hơn nữa có điều tiến bộ.

Vì vậy, lúc đó mười sáu tuổi Lâm Vũ Nhu không để ý gia tộc phản đối, dứt khoát rời đi Cự Thạch Thành, trong thành không có bất luận một ai biết hướng đi của nàng.

Nhưng mấy năm sau khi, nàng lại mang theo Tiêu Vũ về tới Lâm gia, và trên người tu vi lại nửa điểm không dư thừa, đã biến thành một phàm nhân.

Lâm gia người thủy chung cho rằng, lúc trước Lâm Vũ Nhu thái quá vô tình, có như thế thiên tư lại không giúp đỡ gia tộc lớn mạnh, mà là bỏ xuống gia tộc tự mình rời đi, hơn nữa trở về sau khi Lâm Vũ Nhu thực lực hoàn toàn không có, mang về con trai cũng cùng một kẻ tàn phế giống nhau.

Thì bởi vì này các loại nguyên nhân, Lâm gia người đối với Lâm Vũ Nhu mới có thể bất mãn như vậy, cảm thấy nàng quá mức ích kỷ.

Lúc trước nàng nếu là không có cố ý rời đi, bây giờ Lâm gia, có lẽ sớm thay thế ba gia tộc lớn, thậm chí trở thành trong thành mới đầu sỏ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 37: Lớn Các Chủ

“Chuyện cũ đã vậy, cần gì nhắc lại?” Lâm Vũ Nhu thập phần bình tĩnh, cũng không nhiều lắm gợn sóng, đối với Lâm Vấn Thiên nói: “Gia chủ, ngươi hẳn phải biết ta theo không cầu người, chuyện hôm nay, coi như là ta cầu ngươi, chỉ cần ngươi khả năng buông tha Vũ nhi, ta đồng ý trả bất cứ giá nào!”

“Giá cả? Ngươi khả năng bỏ ra cái giá gì?” Ngày xưa việc, cũng khơi gợi lên Lâm Vấn Thiên lửa giận.

Hắn trầm mặt, đối với Lâm Vũ Nhu lạnh lùng nói: “Nhiều năm trước ngươi bỏ đi gia tộc với không để ý, hờ hững rời đi, đợi cho mất đi tu vi, lại dẫn Tiêu Vũ trở lại trong tộc! Mấy năm nay nếu không có gia tộc bất kể hiềm khích lúc trước, thu nhận mẹ con các ngươi, mẹ con các ngươi nói không chừng sớm lưu lạc đầu đường, còn nói cái gì giá cả?”

“Gia tộc thu nhận mẹ con các ngươi, đối với các ngươi đã là thiên đại ân tình, các ngươi không biết cảm ơn thì cũng thôi đi, lại còn nhiều lần đắc tội Vương gia, chẳng lẽ không biết Vương gia cùng ta Lâm gia ngọn nguồn?” Lâm Vấn Thiên ngữ khí lãnh khốc, không có một chút nào chỗ thương lượng, “Tiêu Vũ lần này phạm này sai lầm lớn, nhất định phải nghiêm trị, việc này ai tới nói đều vô dụng!”

“Gia chủ, ngươi nếu thực như thế vô tình gì?” Lâm Vũ Nhu sắc mặt trắng bệch.

Đối với nàng tới nói, thế gian này cái gì đều được từ bỏ, chỉ có Tiêu Vũ, vô luận như thế nào nàng đều nhất định muốn cứu hắn.

“Không cần nói nữa!” Lâm Vấn Thiên vung tay lên, hờ hững xoay người.

“Mẫu thân, không cần cầu hắn!”

Lâm Vũ Nhu còn muốn mở miệng, lại bị một bên Tiêu Vũ cắt đứt.

Ở bên cạnh nghe lâu như vậy, Tiêu Vũ đã sớm giận không nhịn nổi, lạnh lùng thấy Lâm Vấn Thiên nói: “Ta vẫn là câu nói kia, chuyện hôm nay, ta nhớ kỹ, rừng cây gia chủ, ngươi để nịnh bợ một Vương gia, không tiếc đối đãi như vậy mẹ con chúng ta, mặc dù ta hoàn toàn không họ Lâm, nhưng ngươi như thế đối với mẫu thân ta, chỉ mong ngày sau ngươi sẽ không vì chuyện hôm nay cảm thấy hối hận!”

“Hối hận? Chỉ ngươi cái này phế nhân, có đáng giá gì ta hối hận? Ta bây giờ chỉ hối hận, lúc trước nên đưa ngươi trượng trách đến chết!” Lâm Vấn Thiên lộ ra cười lạnh.

“A, chỉ sợ lúc trước không phải ngươi không muốn đánh chết ta, mà là không ngờ rằng ta còn khả năng chống đỡ tiếp a?” Tiêu Vũ xem thường.

Lần trước tuyệt đối không phải Lâm Vấn Thiên để lại tình, mà là thân thể hắn khác thường, và trong sinh tử khôi phục trí nhớ, không hiểu khôi phục lại.

Lần đó, Lâm Vấn Thiên căn bản là thật muốn trực tiếp đưa hắn đánh chết!

“Người sắp chết, nói nhiều như vậy làm gì?” Vương Nhạc sớm hơi không kiên nhẫn, đứng ra nói: “Đừng lãng phí thời gian nữa, người này đem Phi nhi biến thành dáng vẻ ấy, trước đem hai chân của hắn đánh gãy, để hắn cho Phi nhi quỳ xuống dập đầu, lại phế hắn tu vi!”

Theo Vương Nhạc vung tay lên, cái kia vài tên Vương gia người làm lại hướng đi Tiêu Vũ.

“Gia chủ, ngươi coi là thật không một chút nào niệm đồng tộc tình, để Vương gia muốn đối đãi như vậy mẹ con chúng ta gì?” Lâm Vũ Nhu một lần nữa nhìn về phía Lâm Vấn Thiên, ý đồ làm tiếp cố gắng cuối cùng.

“Này hết thảy đều là Tiêu Vũ gieo gió gặt bão!” Lâm Vấn Thiên trực tiếp xoay người sang chỗ khác, không tiếp tục để ý Lâm Vũ Nhu.

Lâm Vũ Nhu bi thảm nở nụ cười, thật không ngờ Lâm gia cư nhiên như thế vô tình.

Nàng âm thầm quyết định, nếu là Vương gia thật muốn động thủ, dù cho nàng thân trúng 6 Hồn giam tâm chú, cũng muốn liều mạng vận dụng tu vi, đem Tiêu Vũ mang đi.

Mắt thấy vài tên người nhà họ Vương càng ngày càng gần, Tiêu Vũ trong mắt rùng mình cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

“Lâm gia, các ngươi nếu thực như thế ép ta sao?” Tiêu Vũ vẫn còn có chút không muốn huy động hóa long phù.

Lâm Vũ Nhu dù sao sinh ở Lâm gia, nếu như hắn giết Lâm gia bất luận một ai, ắt sẽ để Lâm Vũ Nhu kẹp ở giữa làm khó dễ, thậm chí để Lâm Vũ Nhu trên lưng một làm phản loài bêu danh, cho nên không phải vạn bất đắc dĩ, hắn vẫn không muốn đại khai sát giới.

“Chuyện hôm nay, nhất định phải có một câu trả lời thỏa đáng, Vương huynh, động thủ đi!” Lâm Vấn Thiên lạnh lùng đưa ra trả lời.

“Mẫu thân, tha thứ cho ta có thể muốn cho người trên lưng mắng mỏ tên!” Tiêu Vũ thấy vậy, áy náy thấy Lâm Vũ Nhu.

Việc đã đến nước này, hắn không có lựa chọn khác, nếu như hắn chết đi, Lâm Vũ Nhu ngày sau sinh hoạt cũng khẳng định không dễ chịu, quan trọng nhất chính là, trên người nàng 6 Hồn giam tâm chú lại không người nào có thể mổ!

“Vũ nhi, ngươi muốn làm gì?” Lâm Vũ Nhu hoàn toàn không rõ Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ.

Trên thực tế, Lâm gia như thế vô tình, Lâm Vũ Nhu sớm nhìn thấu, giờ phút này nàng chỉ muốn cứu Tiêu Vũ, nếu là của nàng không có trúng 6 Hồn giam tâm chú, e sợ sớm động thủ.

“Hừ, chuyện đến nước này ngươi còn có thể làm cái gì? Hôm nay vô luận ai đến, đều không bảo vệ được ngươi!” Ở Lâm Vấn Thiên xem ra, Tiêu Vũ lời nói không có một câu đáng giá hắn để ý.

Một linh nguyên cảnh tam chuyển phế nhân, căn bản không đáng hắn kiêng kỵ.

“Gia chủ…… không xong…… ở ngoài…… bên ngoài……”

Ngay ở tất cả mọi người chờ nhìn Tiêu Vũ bị cắt đứt hai chân thời gian, một gã người làm hốt hốt hoảng hoảng đi tới đại điện, bước nhanh chạy đến Lâm Vấn Thiên trước người, khi nói chuyện đứt quãng, tràn đầy hốt hoảng.

“Có chuyện gì sau khi nói lại!” Lâm Vấn Thiên bất mãn nhíu mày.

Này người làm hốt hoảng hình dáng để hắn bất mãn, huống hồ bây giờ còn có chuyện gì so với xử trí Tiêu Vũ, động viên Vương Nhạc càng trọng yếu hơn?

“Không được a gia chủ, xảy ra chuyện lớn, lớn Các chủ đến rồi!” Này người làm nuốt một ngụm nước bọt, rốt cục nói một câu đầy đủ.

“Ta nói rồi, có chuyện gì sau khi nói lại!” Lâm Vấn Thiên vừa định nổi giận, một người làm dám không nghe hắn, nhưng sau đó hắn đột nhiên ngẩn ra, hỏi: “Lớn Các chủ? Cái nào lớn Các chủ?”

Lâm gia người làm lắp bắp, lau vệt mồ hôi, nói: “Đúng vậy…… Thiên Minh Các hiện nay Các chủ!”

Một câu nói này, làm cho cả đại điện triệt để tĩnh mịch, chính là Vương Nhạc cũng ngẩn ngơ. &# 85; &# 8

Thiên Minh Các Các chủ nhân vật cỡ nào? Bình thường kể cả Vương Nhạc cái này chủ nhà họ Vương, muốn gặp mặt một lần đều khó mà nhìn thấy, còn Lâm Vấn Thiên, càng cùng Vương Nhạc không cách nào so sánh được, liền nhìn thấy Giang Viễn Hồng tư cách đều không có, chỉ là nghe qua mà thôi.

Này các đại nhân vật, làm sao lại chủ động đi tới Lâm gia?

Trong nháy mắt, Lâm Vấn Thiên lập tức hiểu này danh nghĩa người do đâu hốt hoảng như vậy, loại kia đại nhân vật tiến đến gần, hắn trong lòng đều có chút lo sợ bất an.

Thiên Minh Các Các chủ tiến lại, Lâm Vấn Thiên nào dám thất lễ, nói: “Mang ta đi ra đón tiếp!”

Xử trí Tiêu Vũ sự tình, liền như vậy bị gác lại, mặc dù là Vương Nhạc cũng không dám có điều bất mãn.

Thiên Minh Các thực lực nhưng cách xa ở Vương gia bên trên, Thiên Minh Các Các chủ tự mình tiến lại, ai dám trước tiên làm sự tình khác, để hắn ở ngoài cửa chờ?

Kể cả Vương Nhạc, lúc này cũng đi theo Lâm Vấn Thiên phía sau, cùng đi ra đón tiếp.

“Thiên Minh Các chủ?” Chẳng biết vì sao, Lâm Tuyết Hàm nghe đến mấy câu này, trong lòng càng có chút bất an.

Nàng xem hướng về Tiêu Vũ, đột nhiên nghĩ đến, Tiêu Vũ trước khi có thể dễ dàng lấy ra tụ lại linh phù, nhưng này tụ lại linh phù tất cả đều nắm ở Thiên Minh Các trong tay, người bình thường căn bản không lấy được.

Giang Viễn Hồng vào lúc này tiến lại, là vì chuyện gì?

Nằm trên băng ca Vương Phi, đồng thời cũng nghĩ đến cùng Lâm Tuyết Hàm giống nhau vấn đề, nhất là hắn so với Lâm Tuyết Hàm còn nhiều thêm một lần bị ném ra Thiên Minh Các trải qua, nghĩ tới càng nhiều.

Vào giờ phút này, Vương Phi sắc mặt không khỏi biến đổi liên tục, trong lòng sinh ra một loại cực kỳ dự cảm không tốt.

Bên trong cung điện, không đủ tư cách đi ra đón tiếp người đều yên tĩnh lại, hầu như đều quên Tiêu Vũ sự tình, cũng còn vẫn nơi trong cơn chấn động.

Tiêu Vũ tất là bỏ đi huy động hóa long phù ý nghĩ, khả năng không động thủ, đối với hắn mà nói là tốt nhất, dù sao nếu như động thủ, Lâm Vũ Nhu tất nhiên sẽ ở vào lưỡng nan nơi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 38: Không Phải Trong Lâm Gia Người

Không cần thiết chốc lát, đi ra đón tiếp Lâm Vấn Thiên cùng Vương Nhạc trở lại đại điện, hai người ở Giang Viễn Hồng trước người đều là khách khí, tiếng nói đều không dám rất cao.

Tiến vào đại điện sau khi, bởi vì bên trong cung điện tụ tập nhân số khá nhiều, Giang Viễn Hồng không có lập tức phát hiện Tiêu Vũ, còn tưởng rằng đây là Lâm gia để nghênh tiếp hắn mà bày xuống trận thế.

“Lần này tiến lại, không có sớm thông báo, tha thứ ta mạo muội!” Giang Viễn Hồng ở bên trong cung điện chỗ ngồi, nói chuyện thái độ rất là ôn hòa.

Đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ nếu là Lâm gia người, đối xử Lâm gia, tự nhiên là muốn khách khí một điểm, bằng không mà nói gia tộc bình thường gì đáng giá hắn nói như vậy?

“Không dám, Giang Các chủ đến, là ta Lâm gia vinh hạnh.” Lâm Vấn Thiên có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Bình thường hắn chính là muốn nịnh bợ Giang Viễn Hồng, cũng căn bản không tìm được phương pháp, bây giờ Giang Viễn Hồng chủ động tới cửa, còn khách khí như thế nói chuyện cùng hắn, để trong lòng hắn mừng rỡ không thôi.

Còn bên trong cung điện những người khác, vào lúc này mỗi người đều không dám lớn tiếng thở, ở Giang Viễn Hồng trước mặt mỗi người vô cùng sốt sắng.

“Xin hỏi rừng cây gia chủ, quý phủ bên trong, có thể có một người gọi là Tiêu Vũ người?” Giang Viễn Hồng cũng không muốn cùng Lâm Vấn Thiên quá nhiều khách sáo, bực này nhân vật còn không đáng hắn giao hảo.

Trong lòng hắn kỳ quái, Tiêu Vũ họ Tiêu, nhưng nơi đây lại là Lâm gia, rõ ràng không phải Lâm gia trực hệ, hắn cũng không biết Tiêu Vũ ở đây là thân phận gì, chỉ đành như thế hỏi dò.

Trước đây bởi vì đối với Tiêu Vũ kiêng kỵ, không dám quá nhiều phỏng đoán, bởi vậy hắn không có điều tra Tiêu Vũ sự tình, đối với Tiêu Vũ ở Lâm gia địa vị và thân phận không biết gì cả.

“Tiêu Vũ?” Lâm Vấn Thiên trong lòng cả kinh, hắn trước tiên nghĩ đến chính là có phải Tiêu Vũ không chỉ trêu chọc Vương gia, còn gây tới Thiên Minh Các?

Nói cho cùng, Lâm Vấn Thiên làm sao cũng không thể tin được, bằng Tiêu Vũ thực lực địa vị có thể nhận thức cái này liền hắn cũng chưa từng thấy Thiên Minh Các Các chủ, cho nên theo bản năng nghĩ đến Tiêu Vũ là đắc tội rồi Thiên Minh Các, mới có thể đưa tới Giang Viễn Hồng tới cửa hỏi tội!

Nghĩ vậy, Lâm Vấn Thiên trong lòng thầm mắng.

Trêu chọc Vương gia còn có một chút đường lùi, chọc tới Thiên Minh Các, mấy cái Lâm gia cũng không đủ người ta diệt!

“Tiêu Vũ, ngươi súc sinh này, có phải là có chỗ nào đắc tội rồi Thiên Minh Các? Còn không mau mau lăn tới đây cho ta!” Lâm Vấn Thiên mặc dù cũng không xác định Tiêu Vũ có phải là đắc tội rồi Thiên Minh Các, nhưng ít ra dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ nhận thức Giang Viễn Hồng độ khả thi càng thấp hơn.

Vào lúc này, trong mắt hắn lộ ra sát cơ, ác liệt trừng mắt về phía Tiêu Vũ, ở nơi đó lớn tiếng quát tháo.

Thẳng đến lúc này, Giang Viễn Hồng ánh mắt theo Lâm Vấn Thiên nhìn tới, mới nhìn thấy bị trói ở một bên Tiêu Vũ, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt!

Hắn chủ động tới cửa, muốn hướng Tiêu Vũ biểu đạt một chút lòng cảm kích, đồng thời cũng vì rút ngắn cùng Tiêu Vũ quan hệ, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại bị người như vậy trói lại?

Ở gầm lên Tiêu Vũ thời điểm, Lâm Vấn Thiên đồng thời còn ở âm thầm quan sát đến Giang Viễn Hồng phản ứng.

Gặp Giang Viễn Hồng nhìn thấy Tiêu Vũ, sắc mặt lập tức trở nên khó coi như vậy, Lâm Vấn Thiên trong lòng cảm giác nặng nề, càng thêm nhận định Tiêu Vũ là đắc tội rồi Giang Viễn Hồng, nếu không Giang Viễn Hồng tại sao có thể có phản ứng như thế?

“Giang Các chủ, mời ngài bớt giận, người này đều không phải là ta Lâm gia người, ta Lâm gia chỉ là nhìn hắn đáng thương, mới sẽ thu lưu hắn ở trong Lâm gia.” Lâm Vấn Thiên liền vội vàng giải thích, ngay đầu tiên thì rũ sạch cùng Tiêu Vũ quan hệ, so với trước kia đối xử Vương gia lúc càng thêm quyết đoán.

“Hả? Phải không? Ngươi mới vừa nói hắn còn đắc tội rồi Vương gia?” Giang Viễn Hồng âm thanh trầm thấp không ngớt, nhưng lại không có lập tức phát tác.

Hắn muốn biết, Tiêu Vũ vì sao lại bị trói ở đây, bây giờ nghe Lâm Vấn Thiên trong lời nói ý tứ, tựa hồ là cùng Vương gia có quan hệ?

“Chính xác trăm phần trăm!” Lâm Vấn Thiên liền vội vàng gật đầu, nói: “Người này họ Tiêu, căn bản không phải của ta Lâm gia người, hắn mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, lại tính cách ngông cuồng, lần này chính là bởi vì đắc tội rồi Vương gia thiếu gia, mới sẽ bị ta trói tới đây, nếu là ta biết hắn còn đắc tội rồi Thiên Minh Các, nào dám các loại Các chủ tới cửa? Sớm áp lấy hắn đến Thiên Minh Các xin tội!”

Đến giờ phút này rồi, Lâm Vấn Thiên hầu như đã ở trong lòng xác định Tiêu Vũ là đắc tội rồi Giang Viễn Hồng,

Một lòng chỉ muốn đem mình cho phiết sạch sẽ.

“Nói như vậy, hắn sẽ bị trói tới đây, tất cả đều là bởi vì Vương gia quan hệ?” Giang Viễn Hồng cố kiềm nén lại kích động đến mức muốn nhảy lên.

Một Vương gia, cũng dám đối đãi như vậy Tiêu Vũ?

“Thật là như thế!” Vương Nhạc vào lúc này chỉ có thể đứng ra đáp lại, gật gật đầu.

Hắn vẫn không có nói như thế nào, 1 là vì ở đây dù sao Lâm gia là chủ, hắn cũng là khách, 2 là vì trong lòng hắn không có Lâm Vấn Thiên loại kia vào trước là chủ ý nghĩ, còn không thể xác định Giang Viễn Hồng vì sao mà đến.

“Người đâu, cho ta đem Tiêu Vũ đặt tới, hướng về Giang Các chủ xin tội!” Lâm Vấn Thiên chỉ lo Giang Viễn Hồng đột nhiên làm khó dễ, muốn ngay đầu tiên xử trí Tiêu Vũ, dẹp an Giang Viễn Hồng chi tâm.

Mắt thấy vài tên Lâm gia người làm nhanh chóng tiến lên, không dám chậm trễ chút nào, phải đem Tiêu Vũ giải đến trước người, kể từ đó Tiêu Vũ tương đương lại chịu nhục.

Giang Viễn Hồng cũng không nhịn được nữa, bàn tay hướng về cái ghế tay vịn tầng tầng vỗ một cái, phẫn nộ quát: “Làm càn!”

Hắn là người thế nào? Một thân tu vi sớm đạt được hóa khí cảnh giới, một chưởng này trong cơn giận dữ, đem mặt đất đều đập đến chấn động kịch liệt, toàn bộ đại điện đều là bắt đầu lay động mãnh liệt, dưới người hắn mặt đất càng trực tiếp bị này một chưởng vỗ đến sụp đổ.

Tiếng quát to kia, cũng tương tự chấn động đến mức rất nhiều người tuổi trẻ khí huyết cuồn cuộn, hơn nữa mặt đất lay động, rất nhiều người trực tiếp ngã nhào trên đất, mỗi người sắc mặt tái nhợt.

“Giang Các chủ……” Lâm Vấn Thiên nhìn thấy Giang Viễn Hồng đột nhiên nổi giận, càng bất an, thế nhưng là không dám nói nữa.

Còn những người khác, lúc này đều là vô cùng kinh hãi, gì có người gan dạ đến nửa điểm âm thanh?

Trong chốc lát, bên trong cung điện im ắng một mảnh, chỉ có nặng nề cùng tiếng thở hào hển đang vang vọng.

“Rừng cây gia chủ, ngươi thì không hỏi xem ta vì sao đi tới Lâm gia gì?” Giang Viễn Hồng lạnh lùng nhìn về phía Lâm Vấn Thiên.

“Khó nói, không phải là vì Tiêu Vũ?” Lâm Vấn Thiên đột nhiên ý thức được chính mình tựa hồ lĩnh hội sai rồi cái gì, trong lòng sinh ra cực kỳ bất an linh cảm.

“Quả thật là vì Tiêu Vũ, nhưng ngươi cũng biết ta là vì sao mà đến?” Giang Viễn Hồng lạnh lùng nhìn Lâm Vấn Thiên một chút, sau đó đối với một bên Tần Vũ Huyên nói rằng, “huyên nhi, đem đồ vật mang lên.”

“Vâng, sư phụ!” Tần Vũ Huyên sớm đã chịu không biết bao lâu, không muốn Giang Viễn Hồng ở đây, nàng đã sớm nổ tung.

Phải biết ngày đó Vương Phi chỉ là trong lời nói nhục nhã Tiêu Vũ vài câu, liền trêu đến nàng trực tiếp đem Vương Phi ném ra Thiên Minh Các, bây giờ nhìn thấy Tiêu Vũ bị những người này trói ở đây chịu đựng này nhục lớn, nàng gì có thể chịu đựng?

Theo Giang Viễn Hồng dặn dò, Tần Vũ Huyên xoay người theo bên trong cung điện rời đi, sau đó không lâu trở lại đại điện, trong tay lại là hơn một tinh mỹ hộp.

“Sư phụ ta lần này tới, là cho Tiêu Vũ đưa lên một món lễ lớn, Tiêu Vũ là chúng ta Thiên Minh Các cao quý người hợp tác, các ngươi dám đem chúng ta Thiên Minh Các người hợp tác trói lại, như thế bôi nhọ nhau, đem ta Thiên Minh Các đặt nơi nào?” Nàng mặt cười phát lạnh, ánh mắt lạnh như băng đảo qua ở đây mỗi người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 39: Tặng Lễ

“Thiên Minh Các người hợp tác?” Lâm Vấn Thiên đầu lúc đó chính là oanh một tiếng, đầu óc trống rỗng.

Mặc dù Tần Vũ Huyên chỉ có ngăn ngắn một câu nói, nhưng cũng đã đủ để chứng minh Tiêu Vũ ở Thiên Minh Các trong lòng địa vị.

Thiên Minh Các người hợp tác, theo trình độ nhất định tới nói liền xem như Thiên Minh Các người, mà hắn lại đem Tiêu Vũ trói ở đây, còn mưu toan đánh gãy Tiêu Vũ hai chân, cái này há chẳng phải là tương đương đang đánh Thiên Minh Các mặt?

Hơn nữa, để người hợp tác này, Giang Viễn Hồng người Các chủ này lại tự mình đến cửa tặng lễ, điều này đại biểu cái gì?

Người bình thường coi như muốn cho Giang Viễn Hồng tặng lễ, còn phải xem có hay không tư cách, nhưng bây giờ lại là hoàn toàn trái ngược, Giang Viễn Hồng lại thành tặng lễ một phương!

Bởi vậy có thể tưởng tượng, Tiêu Vũ ở Giang Viễn Hồng trong lòng sức nặng nặng bao nhiêu!

Lâm Vấn Thiên lúc này chỉ cảm thấy óc phảng phất mất đi tác dụng, cả người đều ngốc tại đó, một câu nói cũng nói không nên lời.

Còn những người khác, càng sớm há to miệng.

Lâm gia người, cái nào không biết Tiêu Vũ? Quá khứ Tiêu Vũ ở trong mắt tất cả mọi người chính là một ngưng tụ không ra linh sông phế vật, nhưng ai có thể nghĩ tới, tên rác rưởi này lại cùng Thiên Minh Các có quan hệ như vậy, có thể để Thiên Minh Các Các chủ tự mình đến cửa, còn phải cho hắn tặng lễ!

Tất cả mọi người cảm giác như ở giống như nằm mơ, này thật sự quá không chân thật.

"Không nghĩ tới hắn và Thiên Minh Các lại là loại quan hệ này……" Lâm Tuyết Hàm thất vọng mất mát, nụ cười trên mặt muốn bao nhiêu cay đắng có bao nhiêu cay đắng.

Mặc dù sớm thấy qua Tiêu Vũ khả năng dễ dàng lấy ra tụ lại linh phù, nhưng nàng lớn mật đến đâu, cũng không dám tưởng tượng Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các quan hệ lại đã đạt tới trình độ này.

Lúc này thấy làm Tiêu Vũ mà giận, cao cao tại thượng, khinh thường tất cả mọi người Tần Vũ Huyên, Lâm Tuyết Hàm trong lòng mùi vị phức tạp hơn.

Thiên Minh Các chủ đệ tử, hơn nữa cái kia xinh đẹp dung nhan cùng xuất trần khí chất, bất kể là bối cảnh còn là hình dạng, Tần Vũ Huyên chút nào đều không kém nàng.

Bất đồng chính là, nàng sớm từ bỏ Tiêu Vũ, nhưng bây giờ nhưng có một hoàn toàn không kém nàng nữ tử đang vì Tiêu Vũ mà giận, dưới cơn nóng giận người người sợ hãi.

Nhìn đến đây, Lâm Tuyết Hàm trong lòng không hiểu cảm thấy một trận quặn đau, có phải nàng trước đây thật sai rồi?

"Rừng cây gia chủ, còn cần ta nhắc nhở ngươi mở trói gì?" Thấy Lâm Vấn Thiên đứng chết trân tại chỗ, Giang Viễn Hồng lạnh lùng nói.

Lâm Vấn Thiên cho đến lúc này mới lấy lại tinh thần, không dám chậm trễ chút nào, tự mình động thủ, tiến đến mở ra Tiêu Vũ trên người xiềng xích.

Trong quá trình này, Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, Lâm Vấn Thiên trong lòng tất là ngũ vị tạp trần.

Tiêu Vũ trước đó không lâu đã nói ghé vào lỗ tai hắn quanh quẩn, vài lần nhắc nhở hắn không nên hối hận, hắn lúc đó chút nào xem thường, có thể thật không ngờ, thời khắc này lại tới nhanh như vậy!

“Đa tạ rừng cây gia chủ!” Trên người xiềng xích bị buông ra sau, Tiêu Vũ đối với Lâm Vấn Thiên lạnh lùng mở miệng, ngữ khí giống như là đối với một người đi đường.

Lâm Vấn Thiên chỉ cảm thấy một câu nói này nghe vào trong tai, giống như một cái tiêm tiêm ở trong lòng giống nhau khó chịu, một mực hắn còn muốn miễn cưỡng chống đỡ đến một khó coi khuôn mặt tươi cười, nói: “Không cần, không cần……”

Hắn lúc này, chỉ cảm thấy trên mặt một trận nóng bỏng.

Lúc trước hắn còn cực kỳ bá đạo nói xong muốn xử trí như thế nào Tiêu Vũ, nhưng hôm nay vừa quay đầu, Tiêu Vũ thân phận đại biến, dĩ nhiên thành liền hắn đều không đắc tội nổi người.

Nếu như hắn lúc trước không phải kiên quyết như vậy muốn đem Tiêu Vũ giao cho Vương gia xử trí, nếu như trước đây hắn khả năng đối xử tử tế Tiêu Vũ, hắn lúc này nói không chừng dĩ nhiên trở thành Thiên Minh Các chỗ ngồi tân.

Nhưng bây giờ, tất cả những thứ này không chỉ không cách nào thực hiện, ngược lại như là một vang dội bạt tai, ác liệt quất vào trên mặt của hắn.

“Rừng cây gia chủ, ngươi đã có khách quý tới cửa, ta bất tiện ở lâu, cáo từ!” Vương Nhạc sắc mặt một mảnh âm trầm, lạnh lùng nói một tiếng sau khi, mang theo một nhóm Vương gia người, giơ lên Vương Phi bước nhanh rời đi.

Việc đã đến nước này, tuy có một vạn cái không cam lòng, nhưng Giang Viễn Hồng ở đây, hắn biết rõ không làm gì được Tiêu Vũ, lưu lại nữa chỉ có thể càng thêm khó chịu.

“Vương……” há miệng thở dốc, Lâm Vấn Thiên cuối cùng cũng chỉ có thể cay đắng nở nụ cười.

Chuyện hôm nay, bởi vì Giang Viễn Hồng đột nhiên tiến lại, thế cho nên hắn không thể cho Vương gia một thoả mãn giao cho, đã dời nổi giận Vương gia.

Nhưng cái này cũng là chuyện không có cách nào khác, Vương gia mặc dù đối với Giang Viễn Hồng khách khí, nhưng là cũng không hề e ngại, bởi vì Vương Phi có người ca ca đang ở Vương Thành Vũ Viện, Thiên Minh Các cũng không dám quá mức làm khó dễ, cho nên Vương Nhạc gan dạ phất tay áo rời đi.

Nhưng hắn Lâm gia chỗ dựa gì cũng không có, chẳng lẽ còn gan dạ thật đem Thiên Minh Các làm mất lòng?

“Tiêu lão đệ, đây là ta chuẩn bị cho ngươi một phần nhỏ lễ nghi, xin ngươi nhận lấy.” Giang Viễn Hồng lấy ra Tần Vũ Huyên trong tay hộp, tự mình đưa đến Tiêu Vũ trước người.

Hắn ngay trước mặt mọi người làm như vậy, chính là muốn nói cho tất cả mọi người hắn đối với Tiêu Vũ coi trọng, ai dám cử động nữa Tiêu Vũ, chính là cùng hắn là địch.

“Đa tạ Các chủ.” Tiêu Vũ hai tay tiếp nhận, chuyện hôm nay nếu như không có Giang Viễn Hồng, tuy nói hắn cũng có thể thoát vây, nhưng nhất định sẽ phiền phức không ít.

Bất quá hắn cũng biết, Giang Viễn Hồng sở dĩ sẽ như thế, cũng là bởi vì hiểu được hắn nắm giữ tiềm lực, bởi vậy thập phần thản nhiên.

Dạng này một màn, xem ở phần đông Lâm gia trong mắt người, mùi vị vừa là không giống nhau. &# 85; &# 8

Nếu là lúc trước có thể đối xử tử tế Tiêu Vũ, bây giờ Lâm gia nói không chừng có thể mượn cơ hội này cùng Thiên Minh Các trói tới một chỗ, nhưng là bây giờ, nói cái gì đã trễ rồi!

“Tiêu lão đệ, nếu là có cần ta hỗ trợ địa phương, chỉ để ý mở miệng, vô luận chuyện gì, ta Thiên Minh Các sẽ tận lực giúp đỡ!” Giang Viễn Hồng hướng về Lâm Vấn Thiên nhìn lướt qua, trong mắt lạnh như băng càng hơn sương lạnh.

Lâm gia trong lòng của tất cả mọi người đều là nhảy một cái.

Giang Viễn Hồng lời này ý tứ lại rõ ràng có điều, Lâm gia đối đãi như vậy, giờ phút này chỉ cần Tiêu Vũ một câu nói, Giang Viễn Hồng sẽ giúp hắn tàn sát Lâm gia!

Tất cả mọi người sợ hãi không ngớt, chính là Lâm Vấn Thiên, sắc mặt cũng biến thành một trận trắng nhợt.

“Đa tạ Các chủ hảo ý!” Tiêu Vũ lắc đầu, cự tuyệt Giang Viễn Hồng.

Nếu là muốn tàn sát Lâm gia, hắn căn bản không cần phải mượn Giang Viễn Hồng, ngoài ra, mặc dù Lâm gia để hắn chịu đựng khuất nhục, hắn tất nhiên sẽ toàn bộ trả lại Lâm gia, nhưng cũng không muốn mượn nhờ tay người khác.

Hắn là cửu thiên chí tôn, có chính mình kiêu ngạo, Lâm gia nhục nhất định sẽ xin trả, nhưng hắn chỉ muốn dựa vào chính mình!

“Đã như vậy, ta không miễn cưỡng, Tiêu lão đệ nếu là có phải, bất cứ lúc nào trên Thiên Minh Các tìm ta!” Giang Viễn Hồng biết Tiêu Vũ người như thế, tất có tính toán của mình, cũng không miễn cưỡng.

Sau đó, Giang Viễn Hồng mang theo Tần Vũ Huyên rời đi, nói cho cùng này dù sao Lâm gia việc nhà, Thiên Minh Các hung hăng đến đâu, cũng không quản được trong Lâm gia.

Trên thực tế lần này nhúng tay, Giang Viễn Hồng đã có chút quá giới, bởi vậy nhiều hơn nữa hắn cũng không quản được, huống hồ nên nói cũng đã nói rồi, Tiêu Vũ không có mở miệng muốn hắn giúp đỡ, vậy chuyện còn lại hắn cũng đã bất tiện xen vào nữa.

“Tiêu Vũ, ngươi đã không phải người nhà họ Lâm, Lâm gia còn như thế nhục ngươi, không bằng ngươi đi theo chúng ta, gia nhập Thiên Minh Các quên đi, cần gì ở lại chỗ này!” Tần Vũ Huyên lại là có chút giận, đi tới Tiêu Vũ trước người, ngay trước mặt mọi người trực tiếp lôi kéo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 40: Rời Đi Lâm Gia

"Không cần, ta có tính toán của mình, lần này đa tạ ngươi." Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười.

Trải qua việc này, rời đi Lâm gia đối với hắn mà nói đã thành tất nhiên, nhưng tương tự, hắn vẫn là muốn dựa vào chính mình, mà không phải gia nhập Thiên Minh Các.

Vô luận đi đến đâu, chỉ có dựa vào năng lực của mình mới là thật, ăn nhờ ở đậu, chung quy không cách nào lâu dài.

"Được rồi, chờ ngươi rảnh rỗi, trên Thiên Minh Các tìm ta, ngươi còn không có hãy nói cho ta biết ngươi là làm sao hiểu được khắc họa dẫn linh phù đâu!" Tần Vũ Huyên cũng không có miễn cưỡng, nói xong câu đó sau liền đi theo Giang Viễn Hồng phía sau, từ nơi này rời đi.

Bên trong cung điện, cũng chỉ còn lại có một nhóm Lâm gia người, nhưng bầu không khí lại sớm biến hóa, Lâm gia mọi người thần sắc phức tạp, lại không một người mở miệng, chỉ có tĩnh mịch tràn ngập trong không khí.

"Mẫu thân, chúng ta đi thôi." Tiêu Vũ không có nhìn Lâm gia mọi người một chút, đi tới Lâm Vũ Nhu trước người, đỡ lấy nàng hướng về đại điện đi ra ngoài.

"Tốt." Lâm Vũ Nhu gật gù, nàng rất rõ ràng Tiêu Vũ theo như lời "Đi" là đi nơi nào.

Lâm gia hôm nay như thế chờ đợi, cũng làm cho nàng triệt để buồn lòng, không muốn lại lưu ở nơi này, rời đi Lâm gia, đối với mẹ con bọn hắn là lựa chọn tốt nhất.

Lần này mặc dù hữu kinh vô hiểm, nhưng lần kế thì sao?

Mắt thấy Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu chậm rãi rời đi, không có lại nhìn Lâm gia mọi người một chút, lạnh lùng đến như cái người qua đường, ở đây Lâm gia tâm tư người không giống nhau.

Ai cũng biết Tiêu Vũ theo như lời “Đi” là có ý gì, nhưng bây giờ biết được Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các quan hệ, thấy hắn cứ như vậy rời đi, tất cả mọi người trong lòng đều có chút không đành lòng, nhưng là muốn mở miệng giữ lại, nhưng lại cảm thấy kéo không xuống cái mặt này.

“Ngươi thật muốn lại một lần nữa bỏ đi gia tộc mà đi không?” Lâm Vấn Thiên cuối cùng vẫn là không thể bình tĩnh, ở phía sau đối với Lâm Vũ Nhu mở miệng.

Lần này mở miệng, cũng tương đương để hắn buông xuống thân là gia chủ tôn nghiêm, hướng về Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu cúi đầu.

Hắn một lòng nịnh bợ Vương gia là vì cái gì? Để Lâm Tuyết Hàm gả cho Vương Phi vừa để cái gì? Không phải là vì có thể lớn mạnh Lâm gia thực lực gì?

Hiện nay Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các có này quan hệ, Lâm gia chỉ cần bắt được Tiêu Vũ, lớn mạnh cơ hội thì dễ như trở bàn tay.

Vương Thành Vũ Viện mặc dù so với Thiên Minh Các mạnh mẽ, nhưng cách xa ở vương thành, gì bì kịp được Thiên Minh Các ngay ở Cự Thạch Thành bên trong?

“Năm xưa ta rời đi, nếu như là ta từ bỏ gia tộc, vậy lần này, là gia tộc từ bỏ ta!” Lâm Vũ Nhu cũng không quay đầu lại, ngữ khí hờ hững.

Lâm Vấn Thiên nụ cười hơn cay đắng. Quả thật, Lâm Vũ Nhu nói không sai, lần này là hắn trước tiên từ bỏ mẹ con bọn hắn, để nịnh bợ Vương gia, bọn họ đem Tiêu Vũ đẩy đi ra, cũng đưa cái này lớn mạnh Vương gia cơ hội vứt bỏ.

“Các ngươi cứ đi như thế, có phải là có chút vong ân phụ nghĩa?”

Đột nhiên, Lâm gia trong đám người tuổi trẻ truyền tới một thanh âm tức giận.

Nhìn thấy Lâm Vấn Thiên người gia chủ này như thế ăn nói khép nép, một vài trẻ tuổi nóng tính thiếu niên sớm nhẫn nại đã lâu, lúc này thì có mấy người đứng dậy, chỉ vào Tiêu Vũ mắng to.

“Những năm gần đây, không muốn gia tộc lòng tốt thu nhận, các ngươi đã sớm lưu lạc đầu đường, bây giờ lại như vậy vô tình!”

“Đúng vậy, thực sự là kẻ vô ơn bạc nghĩa, gia tộc nuôi các ngươi nhiều năm như vậy, đối với các ngươi có thiên đại ân tình, các ngươi thì không có chút nào hiểu được hồi báo sao?”

“Gia tộc thực sự là nuôi không các ngươi nhiều năm như vậy!”

“Câm miệng!” Tiêu Vũ bỗng nhiên xoay người lại, quát lên: “Vong ân phụ nghĩa? Các ngươi Lâm gia khi nào đối với ta từng có ân nghĩa? Mấy năm nay các ngươi bắt nạt ta nhục ta, có bắt lại mẹ con chúng ta làm qua tộc nhân gì?”

Hắn ánh mắt lạnh như băng đảo qua toàn trường, trong đó có từng bắt nạt qua hắn người, có nhận qua hắn ơn huệ, lại mắt thấy hắn chịu đựng bắt nạt chịu nhục thanh mai trúc mã, còn có chỉ vì lấy lòng một gia tộc khác, muốn đem mẹ con bọn hắn đẩy vào hố lửa gia chủ!

“Hắc, trước đây bắt chúng ta không làm người nhìn, bây giờ thấy giá trị của ta, liền đến nhận hôn? Chủ nhà họ Lâm, chính là như vậy vì gia tộc?” Tiêu Vũ trong giọng nói, mang theo không hề che giấu chút nào trào phúng.

Bị như thế giễu cợt, Lâm Vấn Thiên sắc mặt cũng không nhịn được có chút khó coi,

Nhưng cũng không tìm được phản bác, mặt âm trầm không nói lời nào.

“Vong ân phụ nghĩa? Ta hôm nay rời đi, hoàn toàn không đại diện ta cùng với chuyện của Lâm gia đem liền như vậy kết thúc, mấy năm nay, còn có hôm nay Lâm gia cho mẹ con chúng ta khuất nhục, không bao lâu nữa, ta sẽ để các ngươi trả lại gấp bội, nhớ kỹ lời ta nói!” Tiêu Vũ lưu lại một câu nói này, không còn lưu lại, đỡ lấy Lâm Vũ Nhu đi ra ngoài.

Chốc lát, mẹ con hai người thân ảnh biến mất trong đại điện, trong điện rất nhiều người tuổi trẻ, chính ở chỗ này chửi bới, đều là cho rằng Tiêu Vũ bị Lâm gia ân, lại không hiểu báo lại.

“Tất cả im miệng cho ta!” Lâm Vấn Thiên nghe được buồn bực không ngớt, lạnh lùng nói: “Hắn muốn rời khỏi thì tùy hắn đi, Lâm gia chúng ta có phải thì chỉ có thể dựa vào hắn có thể lớn mạnh gì?”

Gia chủ nổi giận, phần đông người trẻ tuổi đều chỉ có thể im lặng, chỉ là trên mặt vẫn là tràn ngập tức giận.

“Lại có hai tháng, Vương Thành Vũ Viện chọn lựa liền đem bắt đầu, Tuyết Hàm tiến vào võ viện sau khi, nhất định có thể thần tốc quật khởi, dùng thiên tư của nàng, đến lúc đó đừng nói hóa khí cảnh, chính là đạt được giấu hư cảnh, Tứ Cực cảnh cũng không phải không có khả năng, tới lúc đó, tầm thường một Thiên Minh Các, vừa đáng là gì?" Lâm Vấn Thiên nhìn thấy Lâm Tuyết Hàm, tựa hồ là tìm được một vài an ủi.

"Không sai, Tiêu Vũ mặc dù nịnh bợ lên Thiên Minh Các, nhưng chỉ có điều là vận khí tốt mà thôi, tiểu nhân đắc chí!"

"Đúng, dùng Tuyết Hàm tiểu thư thiên tư, sau đó nhất định có thể trở thành là cấp độ tông sư cường giả, Thiên Minh Các cũng chính là ở Cự Thạch Thành hung hăng thôi!"

"Bây giờ tạm thời để Tiêu Vũ cái kia vong ân phụ nghĩa tiểu nhân đắc ý một chút, chỉ cần Tuyết Hàm tiểu thư sau đó trở thành hóa khí cảnh cường giả, thậm chí giấu hư cảnh, Tiêu Vũ coi như leo lên Thiên Minh Các thì thế nào?"

"Coi như leo lên Thiên Minh Các, hắn cũng vẫn là một phế nhân, dù cho bây giờ ngưng tụ ra linh sông, từ lâu trải qua tốt nhất tu luyện tuổi tác, kiếp này phỏng chừng đều vô vọng đạt được hóa khí cảnh!"

Phần đông Lâm gia thiếu niên ngươi một câu ta một lời, đối với Tiêu Vũ trốn đi thập phần không cam lòng.

Đối với Lâm Tuyết Hàm thiên tư, bọn họ có lòng tin tuyệt đối, mỗi người đều tin chắc Lâm Tuyết Hàm ngày sau nhất định có thể đi vào hóa khí cảnh, thậm chí giấu hư cảnh.

Thiên Minh Các tuy mạnh, nhưng là chỉ là hạn chế với 1 thành, nếu là Lâm Tuyết Hàm có thể đột phá đến giấu hư cảnh, đến lúc đó chính là Thiên Minh Các cũng không dám trêu chọc Lâm gia.

Nghe mọi người ngôn ngữ, Lâm Tuyết Hàm lại là không nói lời nào.

Thiên tư của nàng thập phần tươi đẹp không giả, có thể nhưng căn bản không có ai biết, này hết thảy đều là Tiêu Vũ mang cho nàng.

Trước lúc này, Lâm Tuyết Hàm cũng từng tin chắc sau này mình nhất định có thể nhất phi trùng thiên, có thể theo Tiêu Vũ thay đổi, nàng lúc này trong lòng sinh ra một tia hoài nghi, sau đó nàng thật có thể hơn được Tiêu Vũ gì?

Này một tia dao động chỉ vừa xuất hiện, liền bị Lâm Tuyết Hàm thần tốc xoá bỏ.

Việc đã đến nước này, dù cho nàng hối hận, cũng đã không có bất kỳ cái gì quay đầu lại đường sống, nàng duy nhất có thể làm chính là trở nên mạnh mẽ, chỉ cần nàng có thể so sánh Tiêu Vũ mạnh mẽ gấp mười gấp trăm lần, thì sẽ không vì lần này phát sinh sự tình mà hối hận!

Vương Thành Vũ Viện, nàng không chỉ muốn vào, còn muốn trở thành trong viện cực kỳ đệ tử xuất sắc.

Nàng muốn cho Tiêu Vũ biết, dù cho Tiêu Vũ ngưng tụ ra linh sông, dù cho Tiêu Vũ leo lên Thiên Minh Các, cũng xa xa không so được nàng!

Nàng càng muốn cho Tiêu Vũ minh bạch, nàng lúc trước làm lựa chọn, cùng trước đây làm ra các loại quyết định, đều không có sai!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 41: Vào Ở Túy Tinh Lâu

Từ trong Lâm gia rời đi, Lâm Vũ Nhu có vẻ có chút mất mát. Lâm gia mặc dù quá phận, nhưng nàng dù sao xuất thân nơi đây, lần này rời đi, cũng giống như là chặt đứt cùng Lâm gia hết thảy quan hệ, trong lòng không khỏi có chút ngao ngán.

“Mẫu thân, không cần khổ sở, hôm nay là Lâm gia từ bỏ mẹ con chúng ta, ngươi yên tâm, sẽ có một ngày, ta nhất định sẽ để cho bọn họ tới cầu chúng ta trở về.” Tiêu Vũ nhìn ra Lâm Vũ Nhu trong lòng lo âu, mở miệng nói ra.

Hắn có lòng tin này, đồng thời cũng có năng lực này, không bao lâu nữa, Lâm gia tất nhiên sẽ biết bọn họ làm ra chuyện ngu xuẩn dường nào tình!

“Không có chuyện gì, chúng ta đi thôi.” Lâm Vũ Nhu miễn cưỡng cười cười.

Rời đi Lâm gia mặc dù có chút không đành lòng, nhưng so sánh với đó, hắn càng không muốn để Tiêu Vũ tiếp tục lưu lại như thế vô tình trong Lâm gia.

Mang theo Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ đi tới Túy Tinh Lâu.

Túy Tinh Lâu không hề chỉ là một quán rượu, nơi này thực lực mạnh mẽ, ở trong thành nhiều lĩnh vực đều có đề cập.

Ở đây ngoại trừ có thể ăn được bình thường ăn không được linh vật, còn có thể mua được rất nhiều không chỗ có thể mua vật trân quý, thậm chí Túy Tinh Lâu vẫn cùng trong thành nhiều đầu sỏ đều có hợp tác, như Thiên Minh Các minh phù, thuốc thần điện đan dược, cùng với thần binh đường binh khí, hầu như ở đây đều có thể mua được.

Thiên Minh Các, thuốc thần điện, thần binh đường, đây là trong thành cực kỳ thực lực mạnh nhất 3 đại cự đầu, trong thành gia tộc bình thường rất khó cùng bọn chúng ở trong bất kỳ một nhà kéo lên quan hệ, mà Túy Tinh Lâu lại đồng thời cùng ba nhà tồn tại hợp tác, bởi vậy có thể thấy được lầu này thực lực.

Trừ những thứ này ra, Túy Tinh Lâu đồng thời cũng là một cái khách sạn, chỉ có điều muốn ở nơi này giá cả không ít, người bình thường ở lại một ngày muốn táng gia bại sản.

Bất quá đối với có trăm vạn tinh thạch Tiêu Vũ tới nói, này không tính là gì.

“Túy Tinh Lâu thực lực mạnh mẽ, Vương gia người to gan, cũng không dám tới đây gây sự, ở nơi này có thể bảo đảm tuyệt đối an toàn, mẫu thân, khoảng thời gian này chúng ta trước hết ở nơi này đi.” Tiêu Vũ trực tiếp bao rơi xuống hai cái cực kỳ căn phòng tốt.

Sở dĩ lựa chọn vào ở Túy Tinh Lâu, hắn vừa ý chính là Túy Tinh Lâu thực lực.

Lần này hắn và Vương gia kẻ thù đã là triệt để khó giải, hắn mặc dù không sợ, nhưng Lâm Vũ Nhu không cách nào vận dụng tu vi, vạn nhất Vương gia người đem ý nghĩ phóng tới Lâm Vũ Nhu trên người, Tiêu Vũ cũng không cách nào lúc nào cũng chú ý nàng chu toàn.

“Vũ nhi ngươi sắp xếp chính là.” Lâm Vũ Nhu đối với Tiêu Vũ sắp xếp và không có dị nghị.

Khoảng thời gian này Tiêu Vũ biến hóa nàng đều thấy rõ, nàng càng ngày càng cảm giác Tiêu Vũ đã lớn lên, không còn là phải nàng chiếu cố hài tử, mà là đã trưởng thành đến có thể cho nàng dựa vào “đại nhân”.

Túy Tinh Lâu bên trong tất cả, quả thực xa hoa, hai cái gian phòng còn chuyên môn phối hơn mười người nha hoàn, chỉ cần vừa mở miệng sẽ bất cứ lúc nào có người xuất hiện chờ đợi sai phái.

Trải qua lúc trước các loại, Lâm Vũ Nhu sớm mệt mỏi, sau đó không lâu trở lại chính mình trong phòng nghỉ ngơi, Tiêu Vũ tất là nhớ tới Giang Viễn Hồng tặng lễ vật, tùy ý mở ra xem, liền ném qua một bên.

Cái hộp kia bên trong chứa một món binh khí, Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra vậy ít nhất là nhị phẩm binh khí, đặt ở các đại gia tộc trong mắt cũng là hiếm có bảo vật, nhưng bực này binh khí đối với hắn mà nói lại là có cũng được mà không có cũng được.

“Cứ như vậy rời đi Lâm gia, mẫu thân mặc dù không nói, nhưng trong lòng hơn phân nửa vẫn là có chút không đành lòng, huống hồ ta phế bỏ Vương Phi, cùng Vương gia ân oán đã khó giải, Vương gia tất nhiên cũng sẽ không liền như vậy bỏ qua, ngoài ra, trên người mẫu thân 6 Hồn giam tâm chú đồng dạng là không thể không giải quyết sự tình.”

Tiêu Vũ ngồi ở mềm mại thoải mái trên giường, nhắm hai mắt thu dọn ý nghĩ của mình.

Trước đây hắn còn không có quá lớn cảm giác, nhưng là bây giờ, hắn lại cảm thấy một luồng áp lực cực lớn. Bất kể là để mở ra Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, vẫn là vì đối phó Vương gia, thậm chí là vì có thể làm cho Lâm Vũ Nhu trở lại Lâm gia, hắn đều bức thiết phải tăng lên mình thực lực.

“Ba năm, hiển linh cảnh……”

Dù cho thân là từng cửu thiên chí tôn, lúc này Tiêu Vũ cũng không nhịn được có một loại áp lực cảm giác.

Nhắm mắt lại, trong cơ thể hắn ba đạo linh sông phát sinh ánh sáng, nhưng ở đồng thời, này nguyên bổn đã biến mất hắc khí,

Lại lần nữa xuất hiện ở trong kinh mạch của hắn, mặc dù không nhiều, nhưng đang có trở nên nồng dấu hiệu.

Theo Tiêu Vũ bắt đầu hấp thu sức mạnh đất trời, những hắc khí này lại nghĩa nuốt chửng hắn hấp thu đoạt được, mặc dù tốc độ cắn nuốt khó chịu, nhưng có thể tưởng tượng, chỉ cần những hắc khí này lại trở nên nồng, hắn tốc độ tu luyện khẳng định vừa sẽ giảm xuống rất nhiều.

“Không được, không giải quyết những hắc khí này, ta trong vòng ba năm khẳng định không đạt được hiển linh cảnh!”

Mở mắt ra, Tiêu Vũ từ trên giường đứng dậy, nhanh chân đi ra gian phòng, rời đi Túy Tinh Lâu.

Qua hồi lâu, hắn đi tới một gian rộng lớn phủ đệ trước khi, cái kia trước phủ trên cửa, có khắc một kim quang rực rỡ “Lá” chữ!

“Xin hỏi Diệp Văn Hiên nhưng tại? Có thể không thay ta thông báo một tiếng? Liền nói Tiêu Vũ tìm hắn!” Tiêu Vũ đi lên trước, quay trước phủ hộ vệ nói.

Hộ vệ vẫn chưa hỏi nhiều, đi vào thông báo.

Không lâu sau đó, Diệp Văn Hiên cái kia bụ bẫm bóng người rất nhanh xuất hiện, cơ hồ là chạy như điên tới, người còn chưa tới liền cười ha ha nói: “Huynh đệ, sao ngươi lại tới đây? Ta còn nói có thời gian đi Lâm gia tìm ngươi đây!”

“Ngươi sau đó cũng không cần nữa Lâm gia tìm ta, ta đã rời đi nơi đó.” Tiêu Vũ lắc đầu nói.

“Nấc, cũng là, dùng huynh đệ bản lãnh của ngươi, đương nhiên nên đi ra chính mình xông.” Diệp Văn Hiên theo Tiêu Vũ trong lời nói nghe được vài phần không đúng, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Lần trước theo Lâm Tuyết Hàm đối với Tiêu Vũ thái độ, hắn cũng đã nhìn ra Tiêu Vũ ở Lâm gia tình cảnh tựa hồ không tốt lắm, cho nên này lại cũng không muốn hỏi kỹ Tiêu Vũ làm sao rời đi Lâm gia, cái kia chắc chắn sẽ là cho Tiêu Vũ tìm khó chịu.

“Khà khà, nếu đã tới, đi, chúng ta đi vào trước.” Diệp Văn Hiên thoạt nhìn tâm tình vô cùng tốt, lôi kéo Tiêu Vũ hướng về Diệp gia trong vòng đi đến.

Diệp gia bên trong, mỗi một chỗ phong cảnh đều có vẻ có một phong cách riêng, có thể thấy là tỉ mỉ sắp xếp qua, hơn nữa ngầm có ý trận đạo, Tiêu Vũ liếc mắt là đã nhìn ra, trong Lâm gia cất dấu rất nhiều trận pháp, hóa khí cảnh trở xuống người nếu như xông vào, tuyệt đối có đi mà không có về.

So sánh với đó, Lâm gia căn bản là không phải là một cấp bậc.

“Huynh đệ, ngươi tìm đến ta, có phải là có chuyện gì hay không muốn ta hỗ trợ? Có yêu cầu ngươi chỉ để ý nói, làm được ta nhất định sẽ không cự tuyệt.” Diệp Văn Hiên mặc dù nhìn như tùy tiện, nhưng cũng phi thường thông minh, biết Tiêu Vũ sẽ không vô cớ đã đến.

“Kỳ thực cũng không phải đại sự gì, chủ yếu chính là muốn hỏi ngươi một số chuyện.” Tiêu Vũ cũng không vòng vèo, nói: “Ngươi biết hay không, ở trong thành những địa phương nào có thể tìm được tam phẩm trở lên linh dược?”

Linh dược cùng đan dược bất đồng, đan dược là trải qua luyện dược sư tinh luyện, uốn hợp nhiều loại tài liệu viên thuốc, mà linh dược, thì lại là dùng để chế thuốc vật liệu, càng đơn giản tới nói chính là nguyên thủy nhất dược liệu.

Tiêu Vũ trước mắt khả năng nghĩ đến nhanh chóng tăng lên thực lực mình phương pháp tốt nhất, chính là sử dụng linh dược, mặc dù dùng thực lực bây giờ của hắn không cách nào luyện chế thuốc viên tam phẩm, nhưng nếu là có dược liệu tam phẩm, vẫn là có thể hợp với một vài không sai nước thuốc.

Thế nhưng tam phẩm trở lên gì đó, ở Cự Thạch Thành thập phần hiếm thấy, hắn cũng không biết nên đi đâu tìm, mới có thể tới hỏi Diệp Văn Hiên, dù sao Diệp Văn Hiên tốt xấu xuất thân ba gia tộc lớn, nên bao nhiêu có hiểu biết.

Về phần tại sao không tìm Giang Viễn Hồng, đó là bởi vì Giang Viễn Hồng làm người già dặn, mặc dù có nhất định giao tình, nhưng như Giang Viễn Hồng loại kia địa vị và thân phận, làm việc cân nhắc càng nhiều hơn chính là lợi ích, mà không phải ân tình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 42: Đem Tặng Pháp Quyết

“Dược liệu tam phẩm? Huynh đệ ngươi muốn mấy thứ này làm gì?” Diệp Văn Hiên mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn là giải thích: “Mấy thứ này ở trong thành thật đúng là khó tìm, cũng không phải nói không có, mà là cấp bậc này gì đó, cho dù là trong thành cái kia nhiều đầu sỏ, cũng không chịu dễ dàng lấy ra, muốn chiếm được không dễ dàng.”

“Nếu như ta có cùng cấp bậc gì đó, có thể hay không cầm trao đổi?” Tiêu Vũ đối với tình huống này cũng không ngoài ý muốn, chỉ có điều dùng hắn kiến thức của kiếp trước, theo trong đầu tùy tiện làm một bộ chiến quyết đi ra, đều có thể đổi được vô số bảo vật, chỉ là không tìm được phương pháp thôi.

“Cái này rất khó.” Diệp Văn Hiên nói: “Tam phẩm trở lên gì đó, ở bất kỳ bên nào trong tay đều chí bảo, bình thường đều sẽ ẩn giấu cực sâu, dù cho ngươi có cùng cấp bậc bảo vật, đi cùng bọn hắn nói muốn trao đổi, cũng sẽ bị cho rằng là tìm hiểu bọn họ gốc gác, dễ dàng gây nên hiểu lầm không cần thiết.”

Tiêu Vũ yên lặng, khẽ thở dài một cái.

Trên thực tế, hắn đã sớm có điều đoán trước, chỉ có điều để nhanh chóng tăng cao thực lực, trong lòng có chút nóng nảy, mang tính lựa chọn coi thường này.

“Huynh đệ nếu như ngươi nhất định tam phẩm linh dược nói, cũng có thể đi ngoài thành dãy núi Lạc Phong thử vận khí một chút.” Diệp Văn Hiên nhìn thấy Tiêu Vũ cái bộ dáng này, nửa đùa nửa thật nói: “Dãy núi Lạc Phong bên trong thì có rất nhiều hoang dại linh dược, thậm chí còn có người phát hiện qua tứ phẩm linh dược, có điều chỗ kia quá hung hiểm, dị thú khắp nơi, chính là trong thành đầu sỏ cũng không dám tùy tiện đặt chân nơi đó, ngược lại là có không ít tu luyện người thường xuyên đi nơi nào tìm vận may.”

Diệp Văn Hiên tuy là chuyện cười, nhưng Tiêu Vũ lại trong lòng hơi động.

Dãy núi Lạc Phong ở vào Cự Thạch Thành ở ngoài không xa, kéo vạn dặm, trong núi không biết có bao nhiêu dị thú mạnh mẽ qua lại, hết sức nguy hiểm.

Nhưng tương tự, loại này nguyên thủy bên trong dãy núi, có rất nhiều hoang dại linh dược, thậm chí không ít linh dược giá trị đều đủ để làm người đỏ mắt.

Ở Cự Thạch Thành, bình thường liền có thật nhiều tu luyện người sẽ đi nơi nào rèn luyện, đồng thời muốn tìm một vài linh dược, trở về liền có thể bán được không sai giá cả.

“Huynh đệ, ta chỉ là nói một chút, ngươi sẽ không thật muốn đi thôi?” Diệp Văn Hiên bị Tiêu Vũ phản ứng sợ hết hồn, nói: “Huynh đệ ngươi rất phải linh dược gì?”

“A, ta phải nhanh chóng tăng cao thực lực.” Tiêu Vũ hoàn toàn không chối.

“Hóa ra là như vậy, vậy huynh đệ ngươi đại khái có thể tham gia hai tháng sau võ viện chọn lựa, nếu như có thể tiến vào Vương Thành Vũ Viện, thực lực tăng lên nhất định có thể nhanh hơn không ít!” Diệp Văn Hiên không rõ ràng lắm Tiêu Vũ theo như lời “nhanh chóng” là chỉ bao nhanh, do đó không để ý đến này thời gian hai tháng.

“Vương Thành Vũ Viện?” Tiêu Vũ ngẩn ra.

Trước đó, hắn chưa từng có tính toán như vậy, mặc dù đã sớm biết sau đó không lâu Vương Thành Vũ Viện sẽ đến trong thành chọn lựa đệ tử, có thể dưới cái nhìn của hắn, này muốn đi vào Vương Thành Vũ Viện người, đều là chạy công pháp cao cấp cùng với chiến quyết đi, dù sao Cự Thạch Thành bên trong rất thiếu nhất chính là mấy thứ này.

Nhưng hắn có trí nhớ của kiếp trước, đủ khiến hắn một đường đi tới kiếp trước cảnh giới đỉnh cao, căn bản không cần những kiến thức này.

Huống hồ, muốn đi vào Vương Thành Vũ Viện người không phải là muốn có người hướng dẫn, nhưng dùng trí nhớ của hắn, ở thế gian này có ai hướng dẫn đạt được hắn?

Nhưng bây giờ Diệp Văn Hiên một câu nói, lại làm cho hắn có chút ý động.

“Huynh đệ, ngươi là không biết là, Vương Thành Vũ Viện bên trong không chỉ có các loại mạnh mẽ chiến quyết cùng công pháp, hơn nữa chính thức trân quý tài nguyên, đều là nắm tại loại này thế lực lớn trong tay, tựa như lời ngươi nói linh dược, chính thức có giá trị linh dược ngoại trừ những thế lực lớn kia ai có thể được? Tiến vào Vương Thành Vũ Viện, không chỉ có thể có danh sư chỉ điểm, quan trọng nhất còn là có thể có được càng nhiều trân quý tài nguyên.”

Diệp Văn Hiên nói tới Vương Thành Vũ Viện, tràn đầy ý động, “đáng tiếc chính là, chúng ta Cự Thạch Thành thật sự quá yếu, trước đây Vương Thành Vũ Viện căn bản sẽ không tới nơi này thu học trò, không muốn Vương gia xuất hiện thiên tài tiến vào Vương Thành Vũ Viện, gần nhất vừa ra Lâm gia cái này thiên nữ, sợ là chúng ta tòa thành nhỏ này căn bản sẽ không gây nên bọn họ chú ý, chính là chúng ta Diệp gia cũng không ai tiến vào Vương

Thành Vũ Viện.”

Nghe Diệp Văn Hiên nói đến đây, Tiêu Vũ không thừa nhận cũng không được nói tới có chút đạo lý.

Hắn tuy có kinh người kiến thức,

Biết khắp cả thế gian lục đạo, nhưng nói cho cùng, đời này hắn cũng chỉ là một nhỏ yếu linh nguyên cảnh tu giả, dù cho có kho báu giống nhau trí nhớ, nhưng nếu không có thực lực, đồng dạng không chiếm được tài nguyên.

Đến lúc này, Tiêu Vũ không thể không một lần nữa suy tư, nếu như không có tài nguyên, dù cho trí nhớ của hắn lại mạnh hơn mười lần, cũng không có đất dụng võ, ở cái thế giới này, có thực lực và tài nguyên mới là đạo lí quyết định.

“Hai tháng sau võ viện chọn lựa, ngươi cũng dự định tham gia?” Tiêu Vũ nghe Diệp Văn Hiên trong lời nói ý tứ, tựa hồ đối với tiến vào Vương Thành Vũ Viện cũng thập phần ngóng trông.

“Huynh đệ ngươi là không biết là, ta mặc dù sinh ở Diệp gia, nhìn như cảnh tượng, kỳ thực căn bản không phải chuyện như vậy.” Luôn luôn tùy tiện Diệp Văn Hiên, vào lúc này đột nhiên lộ ra một nụ cười khổ, nói: “Cha ta tuy là Diệp gia đứng đầu, nhưng hắn thê thiếp phần đông, con gái ruột thì có hơn mười, thực lực của ta chỉ tính bình thường, vô luận ở trong mắt hắn còn là ở gia tộc, đều không được coi trọng, nói thật nha ta đúng là rất muốn vào Vương Thành Vũ Viện, dùng cái này chứng minh chính mình!”

Tiêu Vũ thật không ngờ, bình thường luôn luôn lạc quan sáng sủa, có vẻ không có tim không có phổi Diệp Văn Hiên, lại còn có ý nghĩ như vậy.

Hắn hơi suy nghĩ một chút, nói: “Ta dạy cho ngươi một loại khẩu quyết, ngươi mà nhớ kỹ.”

Ở trong lòng, Tiêu Vũ đã đem Diệp Văn Hiên xem là bằng hữu, bởi vậy biết được hắn ý nghĩ, cảm thấy có thể giúp liền giúp một chút cũng không sao.

Hắn trước đây khả năng dễ dàng tạo nên một Lâm gia thiên nữ, phải giúp Diệp Văn Hiên tăng lên một chút tốc độ tu luyện, không đáng kể chút nào việc khó.

Dù cho trước đây hắn đã dạy Lâm Tuyết Hàm cuối cùng phản bội hắn, &# 85 nhưng hắn như trước đồng ý sẽ dạy Diệp Văn Hiên, mà sẽ không bởi vì lần đó trải qua cứ thế từ bỏ tín nhiệm hắn người.

Huống chi, bị người phản bội, hắn sớm không phải lần đầu trải qua, vạn năm trước nếu không phải bị người phản bội, dùng thực lực của hắn há lại sẽ chết đi bỏ mình?

Diệp Văn Hiên vẫn còn đang ngẩn ra, Tiêu Vũ đã đọc lên một đoạn khẩu quyết, hắn mặc dù không biết Tiêu Vũ là có ý gì, nhưng vẫn là chăm chú nghe rõ.

“Đoạn này khẩu quyết gọi là “dẫn tinh quyết”, ngươi sau đó lúc tu luyện dùng cái này quyết hấp thu sức mạnh đất trời, phải nhận được tinh khiết nhất tinh thần lực, đồng thời tốc độ sẽ tăng lên rất nhiều, có điều ngươi tốt nhất đừng để người ta biết ngươi có loại này khẩu quyết.” Tiêu Vũ sau khi đọc xong, trịnh trọng nói.

Diệp Văn Hiên vẫn còn đang ngẩn ra, nằm ở trong khiếp sợ.

Dẫn động tinh thần lực? Đây là cỡ nào pháp quyết, thế nhân đều biết linh nguyên cảnh lúc tu luyện muốn dẫn động sức mạnh đất trời vào cơ thể, ngưng tụ linh sông, nhưng này sức mạnh đất trời cũng có phân chia cao thấp.

Như cỏ Mộc chi lực, sông lớn lực lượng, núi cao lực lượng, đại dương lực lượng cùng ở trong thiên địa, đều thuộc về sức mạnh đất trời, có thể cỏ cây lực lượng, như thế nào cùng tinh thần lực so với?

Tiêu Vũ làm sao lại hiểu được cao thâm như vậy pháp môn, hắn rốt cuộc là thân phận gì?

Trong khiếp sợ, Diệp Văn Hiên nghe xong Tiêu Vũ nói mới phục hồi tinh thần lại, gật đầu liên tục, nói: “Huynh đệ ngươi yên tâm, nếu như ta đem khẩu quyết này truyền cho người khác, để cho ta không chết tử tế được!”

Hắn còn tưởng rằng là bởi vì này bộ khẩu quyết thái quá quý trọng, Tiêu Vũ không đành lòng truyền ra ngoài, lại nghĩ tới quý trọng như thế khẩu quyết Tiêu Vũ lại cứ như vậy truyền cho hắn, trong lòng tràn đầy cảm kích.

Tiêu Vũ lắc đầu, biết Diệp Văn Hiên hiểu sai ý, cũng không giải thích.

Bực này pháp quyết mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối với hắn mà nói không đáng nhắc tới, chỉ có điều thứ này đối với người khác mà nói tuyệt đối là có thể khiến người ta điên cuồng gì đó, không cho Diệp Văn Hiên truyền ra ngoài là vì tốt cho hắn, miễn cho đưa tới người khác ham muốn chi niệm, đưa tới tai họa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 43: Ra Khỏi Thành

Không có quá nhiều lưu lại, Tiêu Vũ lại nghe Diệp Văn Hiên niệm mấy lần dẫn tinh quyết, xác nhận hắn nhớ kỹ sau khi liền rời đi Diệp gia.

“Vương Thành Vũ Viện? Nhìn dáng dấp hai tháng sau võ viện chọn lựa, ta cũng phải tham gia, Lâm gia thiên nữ? Đến lúc đó nên đang tuyển chọn bên trong đụng với!”

Đi trên đường, Tiêu Vũ thông qua lúc trước cùng Diệp Văn Hiên trò chuyện, trong lòng đã làm ra quyết định.

Không có cách nào, để dùng tốc độ nhanh nhất tăng cao thực lực, hắn cần một lượng lớn tài nguyên, tiến vào Vương Thành Vũ Viện là lựa chọn tốt nhất, nếu không nếu như chỉ dựa vào chính mình, không có tài nguyên, hắn muốn trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh, căn bản cũng không có thể.

“Hai tháng sau, Lâm gia, ta muốn rửa sạch ngày xưa nhục, càng các ngươi phải cầu mẫu thân ta trở lại Lâm gia!” Tiêu Vũ âm thầm nắm quả đấm một cái.

Mặc dù lần này là mẹ con bọn hắn chủ động rời đi Lâm gia, nhưng này cũng là bởi vì Lâm gia để mẹ con bọn hắn buồn lòng, không chút nào bắt bọn họ xem là tộc nhân.

Tiêu Vũ mặc dù xem thường làm cái gì người nhà họ Lâm, nhưng Lâm Vũ Nhu trong lòng hơn nửa không phải như vậy muốn, cho nên bất kể là để ngày xưa chịu sỉ nhục, vẫn là vì Lâm Vũ Nhu, hắn đều nhất định muốn để người nhà họ Lâm hối hận lúc trước hành vi!

Có điều sau đó, Tiêu Vũ vừa nghĩ thầm khó, bây giờ không lấy được tam phẩm linh dược, nên như thế nào nhanh chóng tăng cao thực lực?

“Nhìn dáng dấp, chỉ có đi dãy núi Lạc Phong thử vận khí một chút!”

Trở lại Túy Tinh Lâu, Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu nói rõ chính mình muốn rời khỏi một quãng thời gian, sau đó mời người thông báo, muốn gặp Nhan Tử Ngọc.

“Không nghĩ tới Tiêu công tử càng vào ở chúng ta Túy Tinh Lâu, ta lại không biết chút nào.” Nhan Tử Ngọc sau đó không lâu tiến lại.

Trong lòng nàng quả thật bất ngờ, lần trước Tiêu Vũ thái độ đối với nàng còn thập phần lạnh nhạt, không nghĩ tới lần này Tiêu Vũ lại chủ động tìm nàng.

“Tím Ngọc tiểu thư, ta muốn rời khỏi một quãng thời gian, trong khoảng thời gian này, mẫu thân ta sẽ ở nơi này, có thể không xin ngươi chăm sóc một chút, coi như ta nợ một món nợ ân tình của ngươi!” Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, thành khẩn thấy Nhan Tử Ngọc.

Lần này ra khỏi thành, hắn không yên tâm nhất chính là Lâm Vũ Nhu, Nhan Tử Ngọc thân phận rõ ràng không bình thường, nếu là có nàng hơn nữa chiếu cố, dự định nên bảo hiểm nhiều lắm.

“Một ân tình?” Nhan Tử Ngọc cái kia cảm động hai mắt lúc này có vẻ vô cùng thâm thúy, không dứt đánh giá Tiêu Vũ.

Thành thật mà nói, dùng thân phận của nàng, tầm thường một linh nguyên cảnh tu giả ân tình căn bản không đáng giá, nếu như thay đổi một người cùng nàng nói lời như vậy, nàng tất nhiên sẽ không coi là chuyện đáng kể.

Nhưng Tiêu Vũ người này, lại làm cho nàng cảm giác tràn ngập thần bí, theo lần trước nhìn thấy, khiến cho nàng có một loại nhìn không thấu cảm giác.

“Tiêu công tử cứ yên tâm, Tiêu phu nhân ở tại ta Túy Tinh Lâu bên trong, chắc chắn sẽ không có bất cứ vấn đề gì.” Nhan Tử Ngọc suy nghĩ chốc lát, sau đó gật đầu.

Nàng lời này cũng coi như là đáp ứng rồi Tiêu Vũ, đồng thời, Tiêu Vũ cũng tương đương thiếu nợ một món nợ ân tình của nàng.

“Tiêu phu nhân?” Tiêu Vũ nghe được cái này gọi, hơi sững sờ, này vẫn là hắn lần đầu tiên nghe được người khác xưng hô như vậy mẹ của hắn.

“Vậy xin đa tạ rồi.” Đối với Tiêu Vũ tới nói, bây giờ thiếu nhất chính là thời gian, hắn không có cùng Nhan Tử Ngọc tiếp tục khách sáo, dẫn theo mấy bộ quần áo sau khi liền từ Túy Tinh Lâu rời đi.

“Tiểu thư, tầm thường một dẫn linh cảnh nhỏ tu sĩ, hắn ân tình như thế nào đáng giá đổi lấy người một hứa hẹn?”

Tiêu Vũ đi rồi, đứng ở Nhan Tử Ngọc sau lưng nha hoàn tràn đầy không hiểu mở miệng, kể cả nàng đều khả năng nhìn ra, Tiêu Vũ bất quá là một linh nguyên cảnh tam chuyển nhỏ tu sĩ, người như thế khả năng lớn bao nhiêu bản lĩnh?

“Ngươi không hiểu.” Nhan Tử Ngọc quyến rũ khuôn mặt lúc này không có một nụ cười, nàng cười thời điểm quyến rũ động lòng người, nhưng không cười trong khi, lại như một đứng ngạo nghễ đám mây bên trên thần nữ, xinh đẹp bên trong mang theo một loại khiến người ta xấu hổ lạnh như băng.

Nàng u u nhìn ngoài cửa sổ, lạnh nhạt nói: “Một linh nguyên cảnh tam chuyển tu sĩ, sao lại đáng giá Giang Viễn Hồng đối với hắn coi trọng như vậy, thậm chí không tiếc tự mình đến cửa tặng lễ? Một chỉ có ba đạo linh sông tiểu nhân vật, há có thể một chút nhìn ra dĩ nhiên thú linh trong châu sinh cơ đã qua đời?”

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, nhất định có thể một chút nghe ra, Nhan Tử Ngọc sớm đem hắn điều tra rõ rõ ràng ràng.

Trên thực tế,

Tại lần trước nhìn thấy Tiêu Vũ sau khi, Nhan Tử Ngọc liền ra lệnh người đi đã điều tra, mặc dù đem Tiêu Vũ từ nhỏ đến lớn sự tình cũng đã điều tra thập phần hoàn chỉnh, nhưng Nhan Tử Ngọc không những không có cảm thấy vì vậy mà hiểu thêm Tiêu Vũ một vài, ngược lại cảm thấy Tiêu Vũ càng thêm thần bí.

Mười tám tuổi trước phế vật, ở nhờ Lâm gia họ khác, không cách nào ngưng tụ linh sông, lại tại ngăn ngắn trong vòng một tháng, đầu tiên là tìm được Thiên Minh Các chủ coi trọng, khắc họa đến tụ lại linh phù cùng Thiên Minh Các đạt được hợp tác, vừa ngưng tụ ra ba đạo linh sông, tốc độ tu luyện quả thực chưa từng có ai.

Nhưng tất cả những thứ này rốt cuộc là làm sao tới, chính là Nhan Tử Ngọc cũng không cách nào điều tra ra.

Người như vậy, há có thể bình thường?

“Có thể, tiềm lực của hắn xa không phải bây giờ bày ra đơn giản như vậy!” Nhan Tử Ngọc dùng một loại chỉ có chính mình nghe được âm thanh, nhẹ nhàng nói.

Cũng trong lúc đó, trong Vương gia.

“Gia chủ, Tiêu Vũ ra khỏi thành, nhìn dáng dấp giống như là muốn đi tới dãy núi Lạc Phong!” Một gã thân thể nam tử mặc áo đen cúi đầu, cung cung kính kính đối với mặc trên người một người đứng đầu cao to nam tử nói.

Vương Nhạc quay lưng nam tử, ánh mắt lạnh lùng nhìn ngoài cửa sổ, ngữ khí trầm thấp: “Hắn đúng là thông minh, rời đi Vương gia sau khi, lại trực tiếp vào ở Túy Tinh Lâu!”

Con trai bị Tiêu Vũ chỗ phế, Vương Nhạc tự nhiên không thể liền như vậy cam tâm, mặc dù biết Tiêu Vũ phía sau có Giang Viễn Hồng thay thế hắn chỗ dựa, nhưng hắn như trước không định bỏ qua cho Tiêu Vũ.

Thiên Minh Các mặc dù mạnh mẽ, nhưng hắn có con trai là Vương Thành Vũ Viện bên trong thiên tài, hắn Vương gia mặc dù không dám làm mất lòng Thiên Minh Các, nhưng Thiên Minh Các muốn động Vương gia, cũng phải cân nhắc một chút.

“Hắn ở trong thành, có Thiên Minh Các thấy, chúng ta không tốt động thủ, nếu hắn vẫn ở lại Túy Tinh Lâu, chúng ta cũng không có quá nhiều biện pháp, có điều đã hắn muốn ra khỏi thành, đó là tự tìm chết!”

Vương Nhạc ánh mắt lạnh lùng, cũng không quay đầu lại nói: “Lão Bát, ngươi và lão Cửu đồng thời đi tới dãy núi Lạc Phong, nếu như giết không chết hắn, các ngươi cũng không cần đã trở lại.”

“Ta và lão Cửu đồng thời?” Nam tử mặc áo đen ngẩn ra.

“Cái kia con hoang mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh 3 chuyển tu vi, nhưng người này bất thường, Phi nhi chính là khinh thị hắn, mới có thể rơi vào kết quả như thế, ngươi và lão Cửu đều ngưng ra chín đạo linh sông, hai người đồng thời ra tay khá là ổn thỏa.” Vương Nhạc từ tốn nói: “Lần này, không hề dễ dàng có bất kỳ sai lầm nào!”

“Vâng!” Gọi là lão Bát nam tử không muốn hoài nghi, cúi đầu tuân mệnh, sau đó rời đi.

Nhìn ngoài cửa sổ, Vương Nhạc ánh mắt tựa hồ xuyên thấu qua trong thành kiến trúc, nhìn vào dãy núi Lạc Phong, hắn lúc này, phảng phất đã thấy Tiêu Vũ chết thảm một màn.

“Cha, có Tiêu Vũ tin tức?” Vương Phi bóng người xuất hiện ở đây.

Lúc này, hắn đã không muốn cần người giơ lên, mà là có thể tự mình đi đường, chỉ có điều đi đường tốc độ cũng không nhanh, hơn nữa sắc mặt cũng còn rất trắng bệch.

“Phi nhi ngươi yên tâm, lần này hắn tuyệt đối hẳn phải chết!” Vương Nhạc gật đầu nói.

Nghe nói như thế, Vương Phi sắc mặt kích động đến có chút đỏ chót, hít thở đều trở nên dồn dập.

Đã bao lâu, theo lần đó ở Thiên Minh Các gặp phải Tiêu Vũ, hắn thì nhiều lần ở Tiêu Vũ trên tay chịu thiệt, càng rơi vào bây giờ kết cục này, muốn đi được nhanh điểm đều hết sức gian nan.

Bây giờ, Tiêu Vũ rốt cuộc phải vì thế trả giá thật lớn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 44: Dãy Núi Lạc Phong

Dãy núi Lạc Phong bên trong, đâu đâu cũng có che trời gỗ lớn, một mảnh nguyên thủy hình dạng, ở trong đó, nhìn không tới một bóng người, phảng phất ngăn cách.

Bên trong vùng rừng rậm, một gã thiếu niên cởi trần, trên người còn dính từng tia từng tia vết máu, chậm rãi bước đi ở trong rừng rậm.

“Huây!”

Đột nhiên, một con hình thể giống như nhà bình thường cự hổ đập ra, mở ra cái miệng lớn như chậu máu hướng về thiếu niên cổ họng táp tới.

“Hừ!”

Thiếu niên lâm nguy không dứt, trong hai mắt lộ ra ánh sáng lạnh, hướng về phía trước đánh ra một chưởng, mạnh mẽ chống đỡ mãnh hổ.

Trên người hắn có ba đạo linh sông sáng lên, linh sông lực lượng hội tụ ở trên lòng bàn tay, 1 dưới lòng bàn tay, đem cự hổ xương sọ trực tiếp đập nát.

To lớn mãnh hổ buồn bã khóc to một tiếng, thân thể cao lớn ầm ầm ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình.

“Vừa là Phàm giai giai đoạn trước?”

Thiếu niên này tự nhiên chính là Tiêu Vũ, hắn thấy trên mặt đất đã chết đi cự hổ, khẽ nhíu mày một cái.

Dị thú đẳng cấp chia làm Phàm giai, Linh giai, vương cấp ba cái cấp bậc, từng cái cấp bậc dị thú lại phân hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cấp ba.

Bất quá cùng tu luyện người bất đồng chính là, cùng đẳng cấp dị thú tại khác biệt cấp bậc có to lớn thực lực chênh lệch, một con Phàm giai trung phẩm dị thú, thực lực liền đã gần hóa cảnh cường giả, nếu là Phàm giai thượng phẩm dị thú, mặc dù là hóa khí cảnh ở tu sĩ cũng chưa hẳn là đối thủ.

Còn Linh giai dị thú, thấp nhất thực lực cũng có thể so với giấu hư cảnh người, thập phần khủng bố.

“Nếu có thể tìm tới một con Phàm giai trung phẩm dị thú, ta nói không chừng liền có thể ngưng tụ ra đạo thứ tư linh sông!”

Dị thú trên người có rất nhiều nơi đều vô cùng đáng giá, như là thịt thú vật đối với tu luyện bởi vì vật đại bổ, dị thú thể nội thú nguyên cũng giá trị cực cao, rất nhiều tu sĩ bình thường liền dựa vào săn giết dị thú đem đổi lấy tinh thạch.

Có điều, Tiêu Vũ nhưng không có xem thêm con này cự hổ một chút, bước ra bước chân tiếp tục rời đi.

“Đã ngày thứ ba, thậm chí ngay cả một con Phàm giai trung phẩm dị thú cũng chưa thấy.” Đi ở trong rừng rậm, Tiêu Vũ tâm tình có chút buồn bực.

Hắn tiến vào dãy núi Lạc Phong, đã có ba ngày thời gian, những ngày qua mặc dù gặp qua không ít dị thú, đều là ít ỏi Phàm giai hạ phẩm dị thú.

Đẳng cấp này dị thú thực lực tương đương với linh nguyên cảnh xoay một cái đến bát chuyển không chờ, chênh lệch rất lớn, có điều đối với hắn mà nói cũng không uy hiếp.

Ngăn ngắn trong thời gian ba ngày, chết ở Tiêu Vũ trên tay dị thú ít nhất cũng có 50 đầu trở lên, y phục trên người hắn cũng không biết ở bác giết bên trong phá vài món, cho nên mới thẳng thắn ở trần.

“Mặc dù tu vi không có đột phá, nhưng thực lực của ta lại tựa hồ như cường đại rồi một vài.”

Tiêu Vũ không khỏi than thở, dù cho hắn có trí nhớ của kiếp trước, thế nhưng loại này đẫm máu bác giết, đến từ chính sinh tử gột rửa, còn là nhanh nhất có thể khiến người ta tiến bộ con đường.

“Chỉ tiếc, trong núi mặc dù ít có dấu tích người, nhưng dị thú khắp nơi, rất nhiều trân quý linh dược sớm bị dị thú đoạt được, muốn tìm tam phẩm trở lên linh dược quá khó khăn, hơn nữa hơn nửa cũng đã bị dị thú phát hiện, ở bên bảo vệ.”

Ở dãy núi Lạc Phong ba ngày, cũng làm cho Tiêu Vũ hiểu ra không ít sự tình.

Dị thú thông qua tu luyện, đã sản sinh linh trí, trong núi tuy có hoang dại linh dược, nhưng dị thú đồng dạng biết ấy giá trị, dù cho không có trước tiên hái, cũng sẽ bảo vệ ở bên chờ đợi thành thục.

Điều này cũng làm cho Tiêu Vũ tìm kiếm linh dược ý nghĩ rơi vào khoảng không, không thể không cân nhắc dùng phương pháp khác đến tăng cao thực lực.

“A?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ nghe đến phía trước truyền đến động tĩnh, tựa hồ có người trong khi phía trước động thủ.

Hắn lập tức tăng nhanh tốc độ, xông về phía trước.

Theo hắn về phía trước tiếp cận, âm thanh dần dần nhỏ xuống, loáng thoáng còn nghe được từ đó truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết.

Khoảng cách gần rồi, Tiêu Vũ nhìn về phía trước, trong mắt nhất thời rùng mình tăng mạnh.

Ở tiền phương, mấy đạo nhân ảnh ngã vào trong vũng máu, máu me khắp người, dĩ nhiên biến thành thi thể, tổng cộng có năm người, mà tại kia năm thi thể bên cạnh, một con lớn như cối xay bình thường con nhện đen trong khi hấp thu chết đi người tuỷ não.

“Súc sanh, chính là ngươi!”

Tiêu Vũ những ngày qua một mực tìm kiếm Phàm giai trung phẩm dị thú,

Lúc này này con nhện đang thuộc về này phẩm giai.

Nhìn thấy con nhện này tàn nhẫn như vậy, hắn quát lạnh một tiếng, triển khai tốc độ nhanh nhất, đồng thời dẫn động linh sông lực lượng, ngón trỏ tay phải phát sáng, lấy ngón tay làm đao, hướng về con nhện đen đâm tới.

“Tê tê!”

Con nhện đen trong miệng phát sinh tiếng kêu chói tai, mắt lộ hung quang, một con như là trường mâu giống như chân nhện thần tốc duỗi ra, quét ngang Tiêu Vũ.

“Thực lực thật mạnh!” Tiêu Vũ người ở giữa không trung, chỉ có thể giơ tay đón đỡ, bị này chân nhện chặt chẽ vững vàng đánh vào người, chỉ cảm thấy như bị núi đụng phải 1 giống nhau, bóng người bay ngược bước ra.

Này con nhện đen cấp bậc quả thật là Phàm giai trung phẩm, nhưng thông qua đòn đánh này, Tiêu Vũ đối với thực lực của nó có càng sâu nhận thức, này con nhện đen thực lực đã cùng mới vào hóa khí cảnh người gần như!

“Tê tê!”

Con nhện đen như là bởi vì bị Tiêu Vũ quấy rối mà tức giận không thôi, không dứt đang phát ra khó nghe tiếng kêu, đồng thời thần tốc di động, to dài chân nhện lại hướng về Tiêu Vũ đâm tới.

“Hừ!” Tiêu Vũ biết con nhện này thực lực cường hãn, lập tức né tránh, bất hòa nó liều.

Hắn thi triển ra một loại quỷ dị bộ pháp, bóng người nhanh chóng, lúc đông lúc tây, càng giống như quỷ mị ở con nhện đen chung quanh di chuyển nhanh chóng.

Loại này bộ pháp gọi là loạn ảnh truy phong bước, có thể ở trong phạm vi nhất định di động với tốc độ cao, thuộc về cấp độ tông sư chiến quyết.

Mặc dù Tiêu Vũ trong đầu có thật nhiều cao cấp hơn chiến quyết, nhưng giới hạn ở thực lực, tối đa chỉ có thể thi triển cấp bậc này chiến quyết, càng cao hơn chiến quyết phải cường đại hơn khí lực, dùng thực lực của hắn còn không cách nào thi triển, nếu không thân thể sẽ không chịu nổi, trực tiếp đem mình xé rách!

“Con nhện này thực lực có thể so với hóa khí cảnh, thử một chút xem ta có thể hay không đánh chết!”

Tiêu Vũ một bên di động với tốc độ cao, một bên suy tư về như thế giải quyết này con nhện đen.

Tuy nói này con nhện đen thực lực không tầm thường, nhưng hắn chỉ cần huy động hóa long phù, khả năng ung dung nó đem chém giết, có điều Tiêu Vũ và không vội vã, mà là định dùng những phương pháp khác đánh chết.

Con nhện đen thật lâu không cách nào bắt lấy Tiêu Vũ, dần dần trở nên nóng nảy.

Nó tuy có thực lực cường đại, nhưng Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, căn bản không cùng nó gần người, nó cũng không làm gì được Tiêu Vũ.

Đúng lúc này, Tiêu Vũ quyết định con nhện đen cuồng bạo cơ hội, &# 85 loạn ảnh truy phong bước thi triển đến mức tận cùng, một lấp lóe đi tới con nhện đen phụ cận.

Ngón tay hắn phát sáng, lấy ngón tay làm đao, ác liệt một ngón tay đâm về con nhện đen mắt trái.

“Tê tê!”

Con nhện đen mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng tốc độ không nhanh, tăng nhanh con mắt là cực kỳ yếu ớt địa phương, bị Tiêu Vũ một ngón tay chọc mù một con mắt.

Nó tức giận phát sinh tiếng kêu chói tai, có vẻ càng thêm cuồng bạo, tám cái chân nhện lung tung vung vẩy, đem mặt đất đâm ra một vừa một cái hố to, gây nên bụi mù cuồn cuộn.

Tiêu Vũ một kích thành công, lui về phía sau, bất hòa này phát rồ nhện liều mạng.

Con nhện đen lung tung đâm một trận sau khi, tựa hồ cũng biết mù một con mắt gây bất lợi cho chính mình, đột nhiên xoay người, dùng một loại tốc độ cực nhanh đi xa.

“Muốn chạy?” Tiêu Vũ thấy vậy, lập tức triển khai thân hình đuổi theo.

Con nhện đen một lòng rời đi, bị Tiêu Vũ dễ dàng nhảy lên đỉnh đầu, nó mặc dù luống cuống không ngớt, nhưng đỉnh đầu là ấy điểm yếu, châu chân không cách nào công kích tới đây.

Tiêu Vũ lại thi triển ra đoạn long chỉ, liên tiếp đâm ra mấy chục ngón tay, chỉ chỉ đâm về con nhện đen đầu.

"Tê tê!"

Con nhện đen không dứt phát sinh điên cuồng tiếng kêu, cuối cùng rốt cục vẫn là không cách nào chống đỡ, ầm ầm ngã xuống đất, trở nên nuốt nuốt một hơi.

"Con nhện này mặc dù mạnh mẽ, nhưng dù sao là Phàm giai dị thú, trí tuệ không cao, hơn nữa một lòng thoát đi, mới sẽ bị ta bắt được cơ hội nhảy lên đỉnh đầu, nếu như thay đổi là ngang nhau thực lực người, ta không cần dẫn long phù thật đúng là giết không chết!"

Tiêu Vũ không có bởi vì chém giết này con nhện mà cảm thấy đắc ý, bởi vì nó rất rõ ràng thắng được có chút may mắn.

"Có này con Phàm giai trung phẩm nhện, ta cuối cùng khả năng ngưng tụ ra đạo thứ tư linh sông!"

Hắn cúi người xuống, cho con nhện này một đòn tối hậu, triệt để kết thúc tính mạng của nó, sau đó nâng lên con nhện này thân thể, từ nơi này rời đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 45: Linh Nguyên 4 Chuyển

Một tối tăm bên trong hang núi, Tiêu Vũ nhắm chặt hai mắt, bên cạnh nhện lớn thi thể mang theo một luồng mùi, lẳng lặng nằm ở một bên.

Lúc này, này con con nhện đen trên người có một đoàn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, theo trong cơ thể nó chầm chậm trồi lên, nhìn hình dáng, rõ ràng là một con từ chỉ riêng tạo thành nhện, chính đối Tiêu Vũ không dứt phát sinh tiếng kêu chói tai.

Tiêu Vũ đối với cái này không để ý chút nào, duỗi ra một cái tay phải, đem điểm sáng tạo thành nhện thu hút trong lòng bàn tay, sau đó nhắm hai mắt lại, bắt đầu tu luyện.

Linh nguyên cảnh, dùng thiên địa vạn vật lực lượng bổ thêm vào tự thân, ngưng tụ linh sông, con nhện này tuy là sinh linh, nhưng là thuộc về sức mạnh đất trời một loại.

Tiêu Vũ bây giờ muốn làm, liền nhận sự giúp đỡ này con nhện lớn trong cơ thể còn sót lại sinh cơ, đến xung kích linh nguyên cảnh thứ tư chuyển.

Này con nhện đen thực lực có thể so với mới vào hóa khí cảnh cường giả, trong cơ thể sinh cơ vô cùng mạnh mẽ, hoàn toàn đầy đủ để Tiêu Vũ ngưng tụ ra một đạo linh sông.

Phương pháp này có chút tàn nhẫn, có điều này con nhện lúc trước ăn thịt người tuỷ não, có thể nói ác độc, bởi vậy Tiêu Vũ trong lòng cũng không có nửa điểm không đành lòng.

Mặc dù hắn ban đầu dự định là tìm kiếm linh dược, nhưng tam phẩm trở lên linh dược thật sự khó tìm, vì thế không thể không lâm thời thay đổi thay đổi chủ ý.

Con nhện đen sinh cơ vào cơ thể, hóa khí cảnh cường giả sinh cơ, chầm chậm ngưng tụ thành Tiêu Vũ đạo thứ tư linh sông.

Phải biết rằng Tiêu Vũ trước đây chỉ có ba đạo linh sông, khoảng cách hóa khí cảnh còn chừng chín đạo linh sông chênh lệch, này con con nhện đen sinh cơ so với hóa khí cảnh cường giả chắc chắn mạnh hơn, dùng cái này ngưng tụ thành đạo thứ tư linh sông óng ánh cực điểm, thậm chí có chút mát mắt.

Vốn ngưng tụ linh sông phải từ từ sẽ đến, bởi vì người kinh mạch thập phần nhu nhược, nếu một chút bỏ thêm vào quá nhiều sức mạnh đất trời, không chỉ không cách nào nhanh chóng tăng lên linh sông cường độ, ngược lại dễ dàng thương tới kinh mạch.

Nhưng lúc này, Tiêu Vũ cũng đã không để ý, nhục thể của hắn trước đây sớm đạt được tiên thiên, kinh mạch liên đới cũng mạnh mẽ hơn không ít, đạo thứ tư linh sông ở trong cơ thể hắn thần tốc thành hình, bộc lộ ra rực rỡ ánh sáng thần thánh.

Đây cũng chính là hắn, dùng mạnh mẽ bí pháp mạnh mẽ cướp đoạt con nhện đen trong cơ thể tinh hoa, thay đổi người bình thường, không nói có làm được hay không, dù cho có thể làm được, cũng sẽ bị này mạnh mẽ sinh cơ nổ tung kinh mạch.

Không cần thiết chốc lát, con nhện đen sinh cơ bị Tiêu Vũ triệt để hóa đi lên trong cơ thể, đạo thứ tư linh sông triệt để thành hình.

“Phụp!”

Mở mắt ra, Tiêu Vũ một ngón tay duỗi ra, đâm về bên cạnh vách đá.

Bên trong hang núi cái kia thập phần vách đá cứng rắn khi hắn cái ngón tay này bên dưới, như là đậu hũ bị dễ dàng vỡ nát mở một cái lỗ.

“Linh nguyên cảnh tứ chuyển!” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra hết sạch.

Một đến ba chuyển, mỗi chuyển Thần lực tăng lên một ngàn, mà đạt được tứ chuyển, thì sẽ có một biến chất, Thần lực gia tăng 2000, đạt được 5000 cân Thần lực.

Theo đạo này linh sông thành hình, hơn nữa trí nhớ của kiếp trước, bây giờ Tiêu Vũ, dù cho đối mặt linh nguyên cảnh bát chuyển người, cũng có lực đánh một trận!

“Không nghĩ tới lại còn có loại này đột phá pháp môn, có thể trực tiếp cướp đoạt dị thú sinh cơ ngưng tụ linh sông!”

Hai bóng người theo sơn động ở ngoài đi đến, trong bóng tối có thể nhìn thấy hai đôi con mắt hiện ra tham lam ánh sáng.

Vương gia lão Bát cùng lão Cửu, kỳ thực bọn họ ở trước đó thì đã tìm được Tiêu Vũ tung tích, càng tận mắt thấy Tiêu Vũ chém giết con nhện đen quá trình.

Vốn bọn họ muốn thừa dịp Tiêu Vũ hư nhược trong khi động thủ, lặng lẽ theo Tiêu Vũ đi tới hang núi này, lại đúng dịp thấy Tiêu Vũ dùng con nhện đen sinh cơ ngưng tụ linh sông một màn.

Điều này làm cho trong lòng bọn họ nhận lấy to lớn xung kích, linh sông lại còn có thể như vậy ngưng tụ.

Hai người bọn họ ở linh nguyên cảnh Cửu Chuyển đã bị nhốt nhiều năm, khó có thể tiến bộ, nếu như có thể tìm được loại bí pháp này, nói không chừng liền có thể xung kích linh nguyên cảnh 10 chuyển, thậm chí là hóa khí cảnh.

Vào giờ phút này, hai người này không hề che giấu chút nào trong mắt mình tham lam, ở trong mắt bọn họ, Tiêu Vũ đã là người chết.

“Người nhà họ Vương?” Tiêu Vũ chút nào cũng không kinh hoảng, lạnh lùng thấy hai người kia.

Dùng hắn thần giác, sớm phát hiện hai người kia theo đuôi đến sơn động, chỉ có điều nhìn hai người này không có ý tứ động thủ, liền tùy ý bọn họ ở một bên nhìn chằm chằm.

Sẽ đuổi tới dãy núi Lạc Phong đuổi giết hắn người, cũng chỉ có vương nhà.

“Hắc, ngươi đúng là thông minh!” Lão Bát lộ ra một nụ cười tàn khốc, nói: “Đem ngươi vừa mới sử dụng bí pháp nói ra, ta có thể cho ngươi được chết một cách thống khoái ít ỏi!”

“Muốn bí pháp? Có thể, chỉ cần ngươi có bản lãnh này!” Tiêu Vũ nụ cười đồng dạng tàn khốc, nói xong sau khi, hắn bóng người lóe lên, loạn ảnh truy phong bước sử dụng, giành trước động thủ.

Hai người này tu vi không thấp, hắn nhất định phải chiếm tiên cơ, hơn nữa bị chặn ở trong động, không có đường lui, không động thủ chính là chết!

“Hừ, một linh nguyên cảnh tứ chuyển còn muốn ngất trời?” Lão Bát cười lạnh, một chưởng vỗ đến.

Tơ bông chưởng là Lâm gia tông sư chiến quyết, chỉ có thành viên hạch tâm nhất mới có tư cách nắm giữ, lão Bát tu vi tuy cao, lại là không có tư cách này, lúc này thi triển chính là một loại khác chưởng pháp, tên là khai sơn chưởng.

Loại này chưởng pháp mặc dù không như tơ bông chưởng quỷ dị, nhưng lực phá hoại lại hết sức kinh người, hắn một chưởng vỗ đến, thậm chí mang theo khí bạo có tiếng.

“Linh nguyên Cửu Chuyển?” Nhìn thấy trên người đối phương sáng lên linh sông, Tiêu Vũ tự nhiên không cùng hắn liều, dùng linh hoạt thân pháp né qua một chưởng, đồng thời đoạn rồng chỉ điểm đến, đến thẳng tim đối phương.

Lão Bát cả kinh, Tiêu Vũ tốc độ nhanh có chút quỷ dị, dù cho hắn tu vi xa thắng Tiêu Vũ, lại cũng có chút không cách nào đuổi tới.

Hắn đem Thần lực ngưng tụ vào ngực, ngăn cản Tiêu Vũ một chỉ này, đồng thời thừa dịp Tiêu Vũ ra tay thời khắc, một quyền đánh về Tiêu Vũ bề ngoài. &# 32;

“Keng!”

Tiêu Vũ một chỉ điểm ra, lại phát ra kim loại vang, này lão Bát ngực lại bên trong hang núi vách đá còn cứng.

Nếu như là bình thường linh nguyên cảnh Cửu Chuyển, chỉ dựa vào thân thể tuyệt đối không cách nào ngăn cản hắn đoạn long chỉ, này lão Bát rõ ràng đi chính là luyện thể lưu, thân thể cường hãn, hơn xa người thường.

Cũng trong lúc đó, này một chỉ điểm ra sau, Tiêu Vũ đã không cách nào né tránh, lão Bát nắm đấm xua đến, hắn đem quay đầu đi, nhưng nắm đấm này còn là tầng tầng đánh vào trên bờ vai hắn, đưa hắn đánh cho bay về đằng sau, xương đều cơ hồ gãy.

“Hắc, coi như tốc độ ngươi nhanh hơn nữa, chiến quyết lại quỷ dị, thực lực chênh lệch như thế nào này bù đắp?” Lão Bát thấy vậy, nhếch miệng lộ ra nụ cười, rất là khinh miệt.

Linh nguyên cảnh mỗi qua tam chuyển, đều sẽ phát sinh một lần biến chất, tam chuyển lúc có thần lực 3000, mà đạt được lục chuyển, Thần lực đem sẽ đạt tới 9000, còn linh nguyên Cửu Chuyển, càng có một vạn 8 cân Thần lực, nếu là mười hai vòng viên mãn, Thần lực có gần ba vạn cân!

Tiêu Vũ mặc dù đột phá đến linh nguyên cảnh tứ chuyển, nhưng cũng bất quá chỉ có 5000 cân Thần lực, cùng lão Bát chênh lệch không chỉ gấp ba lần.

“Lại cho ngươi một cơ hội, đem ngươi vừa mới thi triển bí pháp giao ra đây.” Lão Bát trên cao nhìn xuống, nói lần nữa.

Tiêu Vũ khóe miệng mang theo máu tươi, thực lực của hai bên chênh lệch quá lớn, hắn mặc dù chỉ trúng rồi một quyền, nhưng bị thương dĩ nhiên không nhẹ.

Nhìn về phía cửa động, lão Cửu đã đem đường ra duy nhất phá hỏng, hiển nhiên thì không muốn cho hắn bất kỳ cơ hội thoát đi.

“Hắc, khá lắm Vương gia, để giết ta lại không tiếc đuổi tới đây, còn phái ra hai cái linh nguyên cảnh Cửu Chuyển, rất tốt!” Tiêu Vũ đáy lòng phát lạnh.

Nhìn bộ dáng bây giờ, Vương gia đã không cho phép hắn còn sống, mặc dù ra khỏi thành lúc hắn thì có điều đoán trước, tuy nhiên không có nghĩ đến, Vương gia cư nhiên như thế cam lòng, trực tiếp phái ra hai cái linh nguyên cảnh Cửu Chuyển!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 46: Dẫn Lôi Phù

“Có trách thì chỉ trách ngươi đắc tội rồi không nên đắc tội người, tầm thường một con giun dế, Vương gia cũng là ngươi khả năng trêu chọc gì?” Lão Bát thập phần hờ hững, không một chút nào lo lắng Tiêu Vũ có thể thoát đi, “ta không có nhiều như vậy kiên nhẫn, lời giống vậy không muốn nói thêm đệ nhị lần!”

Nhìn trước mắt hai người, Tiêu Vũ biết, xem ra lần này nhất định phải vận dụng hóa rồng phù.

Nếu như chỉ có một linh nguyên cảnh Cửu Chuyển, hắn có lẽ còn có thể chu toàn một chút, nhưng đối phương có hai người, nếu không vận dụng hóa rồng dẫn thiên phù, hắn một điểm phần thắng cũng không có!

“Cũng được, hôm nay mượn hai người các ngươi tế phù!” Trầm mặt, Tiêu Vũ không do dự nữa, huy động lên hóa rồng dẫn thiên phù.

Trong giây lát này, trên người hắn cái viên này minh phù giống như là một đến từ cổ đại cường giả, đang chậm rãi thức tỉnh, đồng thời, bên trong hang núi thổi lên quỷ dị cuồng phong, điểm điểm ánh sáng như là đom đóm giống nhau đột nhiên xuất hiện, như nước giống nhau thần tốc dâng tới Tiêu Vũ ngực.

Hóa rồng dẫn trời, cá hóa thành rồng, dẫn trời lực lượng, phá tan gông xiềng, long du cửu thiên!

Chỉ nháy mắt, Tiêu Vũ cả người khí chất đại biến, trên người lộ ra một luồng cường tuyệt khí tức, phảng phất hóa thân thành một tuyệt thế Chiến Thần!

“Không ổn, tiểu tử này có gì đó quái lạ, nhanh dùng dẫn lôi phù!”

Đứng ở phía sau Lão Cửu hoàn toàn biến sắc, Tiêu Vũ này đột nhiên tới biến cố, càng để hắn sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

Chuyện này thực sự có chút hoang đường, một linh nguyên cảnh tứ chuyển nhỏ tu sĩ, lại sẽ làm hắn sinh ra loại ảo giác này.

Lão Bát đồng dạng nơi trong cơn chấn động, nghe đến lão Bát nói, không kịp nghĩ nhiều, lấy ra một viên minh phù, đánh về phía Tiêu Vũ.

“Dẫn lôi phù?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, minh phù thứ này hắn quá không thể quen thuộc hơn, vừa nghe tên liền biết không tốt.

Dẫn lôi phù, bên trong nhị phẩm minh phù, có thể triệu hoán một đạo cửu thiên thần lôi, uy lực có thể so với hóa khí cảnh cường giả một đòn.

Mặc dù Tiêu Vũ bây giờ tạm thời có có thể so với hóa khí cảnh tu vi, nhưng cửu thiên chi lôi, ai dám liều?

Hắn trước tiên thi triển loạn ảnh truy phong bước, tu vi tăng lên sau khi, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, nhằm phía chặn ở cửa động Lão Cửu.

Tiêu Vũ một chưởng vỗ đến, một chưởng này uy thế không thể so với ngày đó Giang Viễn Hồng một chưởng kia không đều, Lão Cửu thậm chí không bằng phản ứng, liền bị Tiêu Vũ một chưởng bắn trúng trước ngực, tầng tầng khua ở phía sau trên vách đá.

Bây giờ Tiêu Vũ có thể so với hóa khí cảnh cường giả, một chưởng này uy lực không thể tưởng tượng, Lão Cửu trúng rồi một chưởng này sau, khí đều không thêm ra một hơi, trợn to hai mắt chết đến mức không thể chết thêm.

Nhưng mà, thì bởi vì này trì hoãn nháy mắt, Tiêu Vũ cảm giác được một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt đã ổn định đưa hắn khóa chặt.

“Ầm!”

Bỗng nhiên trong lúc đó một tiếng sét, Tiêu Vũ tốc độ dù cho nhanh hơn nữa, cũng không cách nào cùng sấm sét so với.

Hắn cắn răng một cái, vận chuyển sức toàn thân, tập trung lại đối kháng sấm sét.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ toàn thân phát sáng, Thần Uy lẫm lẫm, như là cửu thiên Chiến Thần giáng thế, vung đầu nắm đấm, lại đánh về cái kia đạo lôi điện.

“Rắc” một tiếng, chói mắt sấm sét bị Tiêu Vũ 1 quyền anh tán, nhưng cùng lúc hắn cũng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt.

Mặc dù bây giờ mạnh mẽ tăng lên tu vi, nhưng dù sao không phải là chân thật, hơn nữa sấm sét thuộc về thiên uy, Tiêu Vũ vững vàng đón đỡ lấy này một tia chớp, bị thương không nhẹ.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn lão Bát, Tiêu Vũ mặc dù rất muốn đưa hắn giết chết, nhưng bây giờ bị thương quá nặng, không phải lúc, chỉ có thể triển khai bóng người thần tốc rời đi.

Lúc này lão Bát, cả người vẫn còn trong rung động.

Lần này để đối phó Tiêu Vũ, Vương Nhạc trả lại cho hắn một viên dẫn lôi phù, vì chính là muốn bảo đảm không có sơ hở nào, nhưng Tiêu Vũ vừa mới biến hóa, thật sự để hắn khiếp sợ.

Loại kia lộ ra khí tức, cũng làm cho hắn cảm thấy một trận vô lực, để cho hắn sợ hãi chính là, Tiêu Vũ tùy ý một chưởng liền đem Cửu lão giết, hơn nữa cuối cùng đánh tan sấm sét cú đấm kia, uy thế như vậy, không khỏi làm hắn hoài nghi, đây thực sự là nhân lực có thể làm được gì?

Hai người bọn họ linh nguyên cảnh Cửu Chuyển cùng đã đến, đối phó Tiêu Vũ cái này linh nguyên tứ chuyển, còn vận dụng một viên nhị phẩm linh phù, kết quả cuối cùng không những không có giết chết Tiêu Vũ, ngược lại chính mình còn chết rồi một người!

Kết quả này,

Để lão Bát thật lâu chấn động, không bình tĩnh nổi.

“Tiểu tử này rốt cuộc là quái vật gì, còn có bao nhiêu lá bài tẩy?” Lão Bát phục hồi tinh thần lại, sắc mặt trở nên khó coi vô cùng.

Nếu như chuẩn bị như vậy đầy đủ đều giết không chết một Tiêu Vũ, hắn sau khi trở về tất nhiên sẽ bị nghiêm trị.

“Tiểu tử này bị thương, bây giờ đuổi tới lẽ ra có thể giết chết hắn, hơn nữa tiểu tử này tựa hồ ngoại trừ khả năng vay mượn dị thú sinh cơ đột phá, còn biết những bí pháp khác, lại có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng lên nhiều như vậy thực lực!”

Lão Bát sắc mặt biến đổi, hắn không biết là Tiêu Vũ là vận dụng minh phù, còn tưởng rằng đó là một khác bí thuật, trong mắt vẻ tham lam càng thêm nồng nặc, nhưng lại có chút kiêng kỵ.

Tiêu Vũ lúc trước đánh tan sấm sét một quyền, cho hắn xung kích thực sự quá lớn.

Cuối cùng, lão Bát lao ra sơn động, đuổi theo, nếu như giết không chết Tiêu Vũ, hắn sau khi trở về nhất định không dễ chịu, còn nữa Tiêu Vũ nắm giữ gì đó, khiến cho hắn cảm giác không thể bỏ qua, nhất định phải tìm được!

Tiêu Vũ rời đi sơn động sau khi, tốc độ không giảm, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi.

Hóa long phù mặc dù có thể sử dụng ba lần, nhưng mỗi một lần cũng sẽ đối với thân thể tạo thành áp lực thật lớn, hiện tại hắn bị thương nặng, đã không cách nào lại huy động, bằng không không đợi người khác động thủ, chính hắn thì hại chết chính mình!

“Vương gia, rất tốt! Chờ ta trở về, nhất định muốn cùng các ngươi cố gắng tính toán một chút!” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lùng, &# 85; &# 85; đọc sách www. Uukans ｈu. Co &# 109; &# 32; nhưng cũng không dám chậm trễ chút nào, tốc độ không giảm, hướng về một hướng khác mà đi.

Cũng còn tốt hắn thần giác kinh người, có thể cảm ứng được các loại dị thú phương vị, xảo diệu né qua, nếu không dùng trạng thái của hắn bây giờ, ở sơn mạch này bên trong có thể nói mười phần nguy hiểm.

Đi ra không biết bao lâu, Tiêu Vũ cảm giác nên an toàn, mới dừng bước lại.

Lão Bát mặc dù không có bị thương, nhưng thần giác không bằng hắn, dọc theo đường đi tránh không được đụng với rất nhiều dị thú, dễ dàng bị hắn bỏ rơi.

Tìm một địa phương bí ẩn, Tiêu Vũ nhắm hai mắt lại bắt đầu chữa thương.

Chính diện mạnh mẽ chống đỡ một tia chớp, hắn bị thương có thể nói không nhẹ, hơn nữa huy động hóa long phù cho thân thể mang tới áp lực, lúc này chỉ cảm thấy vô cùng suy yếu.

Có điều cũng may, thân thể của hắn năng lực hồi phục vẫn rất mạnh, hơn nữa hắn nắm giữ không ít chữa thương bí pháp, vết thương trên người khôi phục được cực nhanh.

“Vương gia lại có dẫn lôi phù? Bọn họ trong gia tộc, chẳng lẽ có cái phù sư?”

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ thân thể có điều khôi phục, mở mắt ra hắn vừa không khỏi suy tư.

Lần trước chém giết Vương Phi, Vương Phi lại có tam phẩm minh phù đại chết phù bảo vệ tánh mạng, lần này để giết hắn, Vương gia lại lại lấy ra một viên nhị phẩm minh phù.

Mặc dù chỉ có nhị phẩm, nhưng cấp bậc này gì đó thập phần quý giá, dù cho Vương gia là Cự Thạch Thành ba gia tộc lớn, cũng không phải nói bắt lại có thể cầm ra được.

Rất có thể, Vương gia sau lưng có một phù sư, thực lực ở tam phẩm tả hữu, thậm chí có thể càng cao hơn.

“Không can thiệp tới sau lưng ngươi có người nào, trở về sau khi, ta nhất định muốn cùng các ngươi cố gắng tính toán món nợ này!”

Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra vô hạn sát ý, Vương gia lần nữa bức bách, lần này nếu như không phải của hắn có hóa long phù, khẳng định khó thoát khỏi cái chết, mối thù này đã triệt để khó giải.

Đã như vậy, còn không bằng giành trước động thủ, đem Vương gia tiêu diệt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 47: Mê Trận

Đệ 47 chương

Hao phí ba ngày tả hữu thời gian, Tiêu Vũ vết thương trên người mới khôi phục lại.

“Xem ra bộ thân thể này ngoại trừ những hắc khí kia, còn có rất nhiều bí mật, bị thương thành như vậy lại khôi phục được nhanh như vậy.”

Tiêu Vũ đối với bây giờ thân thể này cảm giác càng ngày càng xem không hiểu, ngoại trừ cái kia quỷ dị hắc khí ở ngoài, bộ thân thể này tựa hồ còn có rất nhiều liền hắn đều không thể nào hiểu được địa phương.

Kiếp trước hắn là cao quý cửu thiên chí tôn, tuổi thọ vô tận, duyệt khắp cả thế gian lục đạo, phóng tầm mắt thế gian có bao nhiêu gì đó là hắn không quen biết?

Nhưng hôm nay thân thể này, không chỉ có cái kia quỷ dị hắc khí, còn có bị thương lúc ly kỳ tốc độ khôi phục, cũng làm cho hắn không thể nào hiểu được.

“Mặc dù bước đầu khôi phục, nhưng trong ngắn hạn không cách nào lại vận dụng hóa long phù, nếu không sẽ đem thân thể của ta trực tiếp phế bỏ, nếu như lại đụng với cái kia Vương gia người, với ta mà nói vẫn còn có chút nguy hiểm.”

Tiêu Vũ cau mày trầm tư hồi lâu, mấy ngày nay hắn vẫn trốn đi chữa thương, có thể rõ ràng không thể lại tiếp tục tiếp tục như vậy.

Trầm tư hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng cắn răng một cái, đứng dậy, hướng về dãy núi Lạc Phong nơi càng sâu đi đến.

Vương gia già 8 ngày đó đuổi hắn hồi lâu, bây giờ khẳng định không hề rời đi dãy núi Lạc Phong, nếu như đi ra ngoài rất dễ dàng đụng tới.

Tiêu Vũ đang đánh cược, nếu lại có thể chém giết một con Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú, hắn có lẽ có thể đột phá đến 5 chuyển tu vi, đến lúc đó thì là không thể vào vận dụng hóa long phù, cũng có cùng lão Bát sức đánh một trận.

Có điều quyết định này của hắn có chút mạo hiểm, tuy nói Phàm giai dị thú trí tuệ thấp hơn, phàm là cấp trung phẩm dị thú thực lực gần nhau hóa khí cảnh, ở không cách nào vận dụng hóa long phù dưới tình huống mặc dù là hắn cũng rất nguy hiểm.

“Hắn chỉ có 9 chuyển tu vi, nếu là tiếp tục thâm nhập sâu, đối với hắn mà nói cũng có nhất định nguy hiểm, chỉ có thể bác đánh cuộc!”

Tiêu Vũ ánh mắt kiên định, ngoại trừ bởi vì né qua lão Bát, còn bởi vì hắn đã đến dãy núi Lạc Phong, nguyên bản là phải nhanh một chút tăng lên mình thực lực.

Theo đi sâu vào, dấu chân càng ngày càng ít, đâu đâu cũng có so với người cao hơn nữa bụi cây, các loại nguy hiểm dị thú càng tầng tầng lớp lớp.

Tiêu Vũ thấy qua mèo chó lớn như vậy đàn kiến, cũng đã gặp giống như chó sói bình thường con chuột, thậm chí có đôi khi một cây thoạt nhìn vô hại cỏ dại, cũng lại đột nhiên động lên, bắn ra như lợi kiếm vậy lá cây.

Nhưng này đối với hắn mà nói không tính là gì, các loại sinh linh cùng cỏ cây đặc tính khi hắn trí nhớ của kiếp trước bên trong đều hết sức rõ ràng, có thể bình yên né qua.

Đương nhiên, dùng thực lực của hắn, cũng không thể tránh khỏi gặp phải vài lần nguy hiểm, nhưng cuối cùng đều không thể đối với hắn tạo thành uy hiếp trí mạng.

Nếu như thay đổi một người, cho dù là có hóa khí cảnh tu vi, cũng chưa chắc khả năng đi tìm được nơi đây.

“Chỗ sâu dị thú rõ ràng so với bên ngoài mạnh hơn nhiều, hơn nữa nơi đây nguy cơ tứ phía, nếu như động thủ rất dễ dàng đưa tới nguy hiểm.” Tiêu Vũ cười khổ, vốn định chém giết một con Phàm giai trung phẩm dị thú ý nghĩ rơi vào khoảng không.

Ở khu vực này làm ra một điểm động tĩnh có thể đều sẽ tạo thành tử vong, chớ đừng nói chi là có thể so với hóa khí cảnh dị thú bác giết, dù cho hắn khả năng thành công, cũng nhất định sẽ đưa tới cái khác dị thú, chôn vùi chính mình.

“Ồ?” Đột nhiên, Tiêu Vũ dừng bước lại, lộ ra vài phần thần sắc kinh ngạc.

Hơi trầm ngâm, hắn bắt đầu vây quanh một đặc biệt địa phương đi lại, làm đi tới đi lui ba lần sau khi, trên mặt kinh ngạc càng nồng.

“Nơi đây lại có một trận pháp?”

Tiêu Vũ phát hiện, nơi này mặc dù coi như cũng không có chỗ đặc thù gì, nhưng trong thực tế quanh thân cỏ cây lại đều ngầm có ý con đường, cất dấu một cái trận pháp.

Trận pháp này phi thường bí ẩn, cho dù là trận đạo tay tổ đi qua nơi đây cũng không nhất định có thể phát hiện, nhưng đối với các đạo đều đã đạt được cực hạn Tiêu Vũ tới nói, lại giấu diếm không được.

Tại đây rừng sâu núi thẳm, tại sao có thể có một cái trận pháp ở đây?

Tiêu Vũ quay chung quanh nơi đây đi rồi chốc lát, đã thăm dò trận pháp này bố trí.

Trận đạo mặc dù thiên biến vạn hóa, nhưng con nhà tông không giống lông cũng giống cánh, hắn rất nhanh liền đem trận pháp này trung tâm tìm được.

“Nhìn dáng dấp đó là một mê trận.”

Trận pháp cũng tương tự phân nhiều các loại, như là dùng để tiến công sát trận,

Cùng dùng để phòng thủ khốn trận, còn có dùng để mê muội người khác mê trận.

Mê trận nhiều nhất tác dụng, bình thường là dùng để che giấu sát trận cùng khốn trận bên trong mắt trận, cũng hoặc là dùng để ẩn giấu những vật khác.

Như là một vài cường giả phần mộ, vị trí nơi thường thường đều sẽ tồn tại mê trận, để ngừa phần mộ bị đối địch người phát hiện, hoặc là bị người trộm mộ.

Tiêu Vũ trước mắt cái này mê trận bố tại trong thâm sơn này, hắn suy đoán cái này mê trận nên che chở mộ trận pháp thuộc về đồng loại, dù cho nơi đây không có phần mộ, cũng tất nhiên cất dấu cái gì vậy.

“Cái này mê trận vị liền tam phẩm tả hữu, bày trận người ở trận đạo phương diện đã đạt được cảnh giới tông sư, có phải hắn ở đây để lại cái gì?”

Có này phát hiện, Tiêu Vũ cũng không có ý định tiếp tục đi sâu vào, mà là suy nghĩ trận pháp này.

Cái này mê trận không thể bảo là không tốt, mê trận nặng nhất chính là "Mê" một chữ này, loại này trận pháp thường thường sẽ cố ý để cho người ta cho là trận pháp trung tâm, cũng chính là trận cơ ở vào một chỗ khác, hay hoặc là cố ý đem trận cơ đặt ở dễ thấy nơi, mà đem giả cơ ẩn giấu, tóm lại thay đổi thất thường, khó mà phân biệt.

Nếu là chạm đến giả trận đánh mạnh, nói không chừng sẽ vạn kiếp bất phục, có điều tầm thường tam phẩm trận pháp, ở Tiêu Vũ trong mắt quả thực không đủ tư cách, hắn dễ dàng tìm được trận pháp trung tâm vị trí.

Sau khi tìm được, thông qua đẩy ngược, Tiêu Vũ một chút liền phát hiện trận pháp này muốn ẩn giấu địa phương.

Đây là một cái cửa động, thoạt nhìn cũng không lớn, nhưng cũng ẩn giấu vô cùng tốt, nếu như không cách nào đi qua mê trận, dù cho từ nơi này bên cạnh trải qua, cũng không phát hiện được nơi này.

"Một tông sư, ở đây bày ra mê trận, liền vì che giấu một hang núi? Bên trong hang núi này có cái gì?"

Tiêu Vũ có chút chần chờ, không có lập tức đi vào.

Tam phẩm tông sư, ít nhất cũng có giấu hư cảnh tu vi, nếu như này bày trận tam phẩm tông sư vẫn ở trong trận, dùng thực lực của hắn dù cho có mười cái mạng cũng không đủ đưa!

Có điều tỉ mỉ nghĩ lại, có cái nào tam phẩm tông sư sẽ ở này trong rừng sâu núi thẳm một sơn động nhỏ bên trong?

Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, chỉ là do dự một chút, liền dứt khoát đi tiếp, đi vào sơn động.

……

“Còn không có tìm được gì?”

Một gã mặc hào hoa phú quý, khí độ sắc bén, nhìn qua ước chừng có mười tám mười chín tuổi tả hữu thanh niên lúc này đang ở vào dãy núi Lạc Phong một chỗ khác, rồi cùng Tiêu Vũ phát hiện sơn động khoảng cách có điều mười dặm.

Thiếu niên này khí độ bất phàm, lông mi dài như kiếm, nhìn qua chính là xuất thân bất phàm hạng người.

Lúc này, thanh niên cau mày, trong mắt tràn ngập không kiên nhẫn, lạnh lùng thấy trước người hai cái nô bộc ăn mặc người đàn ông trung niên, ngữ khí mang theo vài phần kiêu ngạo, vài phần lạnh như băng.

“Thiếu gia, chúng ta đã tìm mấy ngày, lại ngay cả một tia dấu chân đều không có tìm được, vật kia có thể hay không không ở nơi này?” Một gã lão bộc bóng tối lau vệt mồ hôi, cái thiếu gia này mặc dù tuổi trẻ, nhưng khởi xướng tàn nhẫn đến, lại là liền hắn đều cảm giác được kinh khủng.

“Hừ, nếu như không có tin tức xác thật, ta sao lại theo vương thành thật xa chạy đến nơi đây? Ta sớm xác nhận, hơn hướng về phong thì chôn thây ở đây, hắn thân là tam phẩm tông sư, trận đạo thực lực đạt được tam phẩm, trên người tất nhiên có không ít bảo vật, vô luận như thế nào nhất định phải cho ta tìm tới hắn chôn xương chỗ!” Thanh niên ánh mắt lạnh như băng, nói ra như là đế vương bình thường, khiến người ta không dám có nửa phần hoài nghi.

“Vâng!” Hai gã lão nô gật đầu, trong lòng lại là âm thầm kêu khổ.

Một trận pháp tông sư chôn xương chỗ, há lại là dễ tìm như vậy? Nếu là đối phương trước khi chết ở nơi chôn cất bày ra một cái trận pháp, dùng bọn hắn thực lực làm sao tìm được tìm được?

Chương 48: Quan Tài Đá

Sơn động lối vào mặc dù cực nhỏ, nhưng Tiêu Vũ sau khi tiến vào, mới phát hiện ở chỗ có động thiên khác, lại thập phần rộng lớn.

Hơn nữa, nơi này rõ ràng trải qua cải tạo, cửa động sau khi hai bên lối đi vừa khảm một vài phát sáng minh châu, chiếu sáng sơn động nội bộ, khiến cho không đến mức thái quá hắc ám.

Càng đi vào trong đi, không gian bên trong lại càng lớn.

“Nhìn dáng dấp, nơi này hẳn không phải là lâm thời kiến tạo, chẳng lẽ là tiền nhân lưu lại, mặt sau lại bị cái kia trận pháp tông sư phát hiện?”

Tiêu Vũ mang theo nghi hoặc, không dứt đi sâu vào.

Bên ngoài sơn động tuy có trận pháp, nhưng ở trong này lại ngược lại chẳng có cái gì cả, tựa hồ cái kia thầy trận pháp cảm thấy nếu là có người thông qua thông qua mê trận tìm tới nơi đây, sẽ ở sơn động nội bộ bày ra trận pháp cũng không có tác dụng gì.

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ rốt cục đi ra thông đạo.

Đến nơi này, cảnh tượng trước mắt dĩ nhiên đại biến, u trường thông đạo đã biến thành một chỗ rộng lớn đại điện, bên trong cung điện trưng bày rất nhiều cổ xưa vật, nhìn qua đã có này tuổi tác.

Tiêu Vũ nhìn chung quanh một chút, nơi này có bàn có ghế tựa, thậm chí bàn phía trên còn trưng bày một ấm trà, toả sáng như mới, như là trước đó không lâu còn có người sử dụng, nhưng mà trong bầu đã không, một giọt nước cũng không có.

Quan sát chốc lát, Tiêu Vũ cảm giác nơi này nên không người ở, chỉ có điều bởi vì nơi này cũng có bày trận pháp, bởi vậy đặt ở những thứ kia mới có thể không bị bụi trần nhiễm.

Bên trong tòa đại điện này gì đó đều vô cùng phổ thông, dù cho ở một vài gia đình bình thường, cũng có thể tìm tới giống nhau vật, chỉ có một thứ tương đối đặc thù.

Ở ngay chính giữa nơi, có một hơi áo quan, dùng thạch đúc thành, lẳng lặng mà bày ra ở nơi đó.

“Xem ra nơi đây thực sự là một tòa phần mộ!” Tiêu Vũ đến tận đây đã xác định, nơi này đúng là một tòa mộ.

Chỉ có điều toà này mộ rõ ràng bố trí được có chút vội vã, nếu không quy mô tất nhiên sẽ không đơn giản như vậy, trong mộ ít nhất còn sẽ có rất nhiều cơ quan trận pháp, mà bây giờ này trong mộ lại không có quá nhiều huyền cơ.

“Toà này mộ dùng trận pháp ẩn giấu, theo lý thuyết không nên chỉ là vì không bị quấy rầy, nên có đồ vật gì để ở chỗ này.”

Tiêu Vũ lại đang bốn phía tìm kiếm, bình thường mà nói, như loại này phần mộ, trong mộ hơn nửa đều sẽ có lưu lại một vài bảo vật, thậm chí là mộ chủ khi còn sống hết thảy chí bảo.

Hơn nữa này mộ dùng trận pháp che lấp, nếu như chỉ là vì không bị quấy rầy, dùng trận pháp che chở chỉ có thể càng dễ dàng lôi kéo người ta mơ ước.

Ở trong điện tìm tòi chốc lát, Tiêu Vũ chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, mặc dù nơi này vật đều có nhất định giá trị, nhưng ở trong mắt hắn mấy thứ này lại không có tác dụng gì, hắn thậm chí lười mang đi.

"Chẳng lẽ đang trong quan tài?"

Tiêu Vũ chần chờ hồi lâu, cuối cùng hướng đi chiếc quan tài đá kia.

Bình thường mà nói, hầm mộ người dù cho ở trong mộ thả bảo vật, sẽ không để ở trong quan tài, bởi vì phần mộ nếu là bị người tìm tới, vào mộ người để tìm được bảo vật, chắc chắn sẽ mở quan tài, quấy rối người mất ngủ say, đây là bất luận người nào cũng không muốn nhìn thấy.

Nhưng đây cũng không phải là tuyệt đối, có chút lòng người có chấp niệm, dù cho chết đi, cũng phải cùng bảo vật của mình đồng táng 1 áo quan.

"Người mất tự nhiên ngủ say, một vài thứ cần phải để cho hậu nhân cho thỏa đáng, không nên nghĩ để bảo vật cùng an nghỉ, quấy rầy."

Tiêu Vũ khẽ đọc một tiếng, sau đó đưa tay, chầm chậm đẩy ra nắp quan tài.

"Bốp!"

Đột nhiên, theo nắp quan tài vạch trần, 1 màu xanh đen sương mù từ ở chỗ điên cuồng tuôn ra.

"Phệ hồn phấn?" Tiêu Vũ biến sắc, triển khai thân hình thần tốc lùi về sau.

Hắn một chút nhìn ra, người trong quan tài ở chết đi lúc ở nắp quan tài bên trong bôi lên độc phấn, một khi có người mở quan tài, cũng sẽ bị loại độc phấn này độc chết.

Này phấn chỗ kinh khủng ở chỗ, dù cho nhiễm phải một tia, cũng đem không có thuốc nào cứu được, bởi vì loại này bột phấn là trực tiếp thẩm thấu đến người trong thần hồn, có thể cho lập tức khiến người ta bị mất mạng.

“Hắc, vốn nghĩ đến ngươi ở trong mộ không có bày ra cái gì sát trận, và không phải là người đại ác, không ngờ rằng là vì cố ý khiến người ta thả lỏng, lại tại trong quan lưu lại loại độc phấn này!”

Tiêu Vũ cười lạnh, đối với mở quan tài việc càng không nửa điểm áy náy.

Vừa rồi nếu hắn không cẩn thận, bây giờ đã là một bộ thi thể, phệ hồn phấn loại này khói độc, đừng nói hắn tu vi hiện tại, cho dù là giấu hư cảnh mọi người gánh không được.

Có điều loại độc phấn này mặc dù khủng bố, nhưng chỉ cần có điều đề phòng, thì sẽ không tạo thành uy hiếp, tiến vào không khí sau khi rất nhanh thì sẽ tiêu tán, không cách nào thời gian dài tồn lưu.

Đợi cho độc phấn tản đi, Tiêu Vũ lại đi tới áo quan trước, hắn lúc này mới gặp được trong quan tài thi thể.

Ở trong quan tài, 1 người đàn ông tuổi trung niên hai mắt nhắm chặt, lẳng lặng ngủ say, thoạt nhìn hoàn toàn không giống một bộ thi thể, mà như là ở đây ngủ say.

Ở thế gian này, có thật nhiều đan dược cùng với minh phù cũng có thể làm cho người chết bảo trì thân thể không cần thiết, thoạt nhìn cùng người sống giống nhau, Tiêu Vũ đối với cái này cũng không ngoài ý muốn.

Hắn ở trong quan tài nhìn lướt qua, lập tức phát hiện một tấm da thú, cùng với một quyển sách cổ, một bình sứ, còn có một hạt châu.

Cầm lấy da thú, da trên viết chính là người trong quan tài thân phận cùng với lai lịch, Tiêu Vũ cầm lấy nhìn lướt qua, biết đại khái thân phận của người này.

Người này tên là Dư Hướng Phong, đến từ vương thành, là trong vương thành 1 bọn trận pháp tông sư, thực lực đạt được tam phẩm.

Ước chừng hơn mười năm trước, Dư Hướng Phong cầu người chế thuốc, nhưng dược liệu khó tìm, hắn nhiều lần tìm kiếm không có kết quả sau khi, nghe nói dãy núi Lạc Phong bên trong có thể có hắn dược liệu cần thiết, vì vậy tìm đến chỗ này. &# 85

Đáng tiếc hắn vận may không tốt, tìm tới loại kia dược liệu đồng thời, lại phát hiện loại kia dược liệu bên cạnh có một con Linh giai dị thú bảo vệ.

Bực này dị thú thực lực đã có thể so với giấu hư cảnh cường giả, Dư Hướng Phong mặc dù đứng hàng tông sư, nhưng chỉ là mạnh đạo cường hãn, sức chiến đấu lại không mạnh.

Một phen triền đấu, Dư Hướng Phong mặc dù cuối cùng thành công chém giết con dị thú kia, nhưng con dị thú kia lại vì vật kịch độc, chính hắn cũng trúng hẳn phải chết độc.

Tự biết không cách nào sống sót trở lại vương thành, Dư Hướng Phong ở dãy núi Lạc Phong tìm cho mình một chỗ nơi chôn cất, chính là bây giờ nơi này, bởi vì không còn nhiều thời gian, cho nên cái này phần mộ bố trí được có chút vội vàng.

“Nếu là có người nhìn thấy lời ấy, nói vậy này áo quan đã mở, đầu kia Linh giai dị thú thú nguyên cùng ta khi còn sống mấy thứ chí bảo cùng lưu tại trong quan tài, tặng cho người tới, chỉ mong người tới chớ động ta xác, đưa ta an bình.”

Da thú cuối cùng viết một câu nói như vậy, nhưng Tiêu Vũ nhưng là khinh thường.

Nếu như không phải của hắn cuối cùng cẩn thận né qua, bây giờ đã là bộ thi thể, này Dư Hướng Phong vì mình mấy thứ này không bị người tìm được, có thể nói để tâm hiểm ác, bây giờ lại còn lưu lại dạng này thỉnh cầu.

Thay đổi một người, lúc này là đúng hắn tiến hành lấy roi đánh thi thể đều có khả năng.

Cầm lấy trong quan tài mấy thứ đồ, cái viên này châu ngọc chính là thú linh châu, mà lại là Linh giai dị thú thú linh châu.

“Này châu sinh cơ thịnh vượng, hơn xa lúc trước con nhện đen, ngược lại là có thể để nhờ vào đó lại ngưng đọng một đạo linh sông.”

Tiêu Vũ đem thú linh châu thu hồi, sau đó vừa nhìn về phía cái khác mấy thứ đồ.

Quyển cổ thư kia, trong sách ghi lại rõ ràng là một bộ tông sư chiến quyết, tên là “lá rụng kiếm quyết”.

Bộ này kiếm quyết mơ hồ linh động, giống như lá rụng trong gió, đung đưa không ngừng, chú ý chính là một “Dối trá” chữ, cùng Vương gia tơ bông chưởng đúng là gần như, có điều so với lần này, bộ này chiến quyết có thể so với Vương gia tơ bông chưởng cao minh nhiều lắm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 49: Thu Hoạch Khổng Lồ

Tiêu Vũ tin tưởng, bộ này chiến quyết nếu là phóng tới Cự Thạch Thành, nhất định có thể gây nên các đại gia tộc, thậm chí là trong thành đầu sỏ giành cướp.

Tông sư chiến quyết, cho dù là trong thành đầu sỏ, cũng không có thể nói bắt lại có thể cầm ra được, đặc biệt là bộ này chiến quyết ở cấp bậc tông sư chiến quyết bên trong còn thuộc về vô cùng mạnh mẽ cái chủng loại kia.

Có điều loại này chiến quyết, ở Tiêu Vũ trong mắt không đáng một đồng, chỉ liếc mắt nhìn, bộ này chiến quyết ở trong mắt hắn cũng đã hoàn toàn không có bí mật có thể nói.

Hắn hiện tại nếu là thi triển pháp quyết này, không chỉ có thể đem pháp quyết này uy lực phát huy đến mức tận cùng, thậm chí có thể vượt qua vốn uy lực, dù sao hắn kiếp trước trải qua đặt ở cái kia, một cấp bậc này gì đó đối với hắn mà nói thật không tính là gì.

Cái cuối cùng bình sứ, bên trong chứa 10 viên đan dược.

“Đây là hồi nguyên đan?” Tiêu Vũ tự nhiên nhận được loại đan dược này, thuốc này thuộc về trên nhị phẩm, là một loại thuốc chữa thương.

Dùng Tiêu Vũ tu vi hiện tại, có thể nói chỉ cần không chịu đến vết thương trí mạng, dù cho chịu đựng nặng hơn đau đớn, ăn vào loại đan dược này cũng có thể thần tốc khôi phục.

Loại đan dược này một viên giá trị tối thiểu muốn mười vạn tinh thạch, người bình thường căn bản dùng không nổi.

Ba món đồ, Linh giai thú nguyên, tông sư chiến quyết, mười viên trên nhị phẩm đan dược, mỗi một dạng đặt ở Cự Thạch Thành đều là chí bảo, ba món đồ gộp lại giá trị, ít nhất cũng có ngàn vạn tinh thạch!

Đối với người bình thường tới nói, đây tuyệt đối là cự phú, đủ để cùng trong thành 3 đại cự đầu bất kỳ một nhà sánh ngang.

Có điều Tiêu Vũ lại hết sức bình tĩnh, thu hồi gì đó sau, hắn không có định đi động trong quan tài thi thể, xoay người liền muốn rời đi.

Vừa mới đi ra hai bước, Tiêu Vũ bước chân lại dừng lại.

“Không đúng!”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ đến, hơn hướng về lưu lại này ba món đồ mặc dù thập phần quý giá, nhưng thân là một tam phẩm thầy trận pháp, hắn thứ trọng yếu nhất là cái gì? Không thể nghi ngờ là hắn trận đạo thực lực.

Này ba món đồ nhìn như bất phàm, nhưng trong thực tế cùng hắn trận đạo thực lực không cách nào so sánh được.

Đạt được cấp bậc tông sư thầy trận pháp, hắn vật lưu lại làm sao lại cùng trận pháp không hề có một chút quan hệ? Mặc dù Tiêu Vũ phớt lờ trận pháp gì, nhưng rất có thể còn có những vật khác.

Huống hồ, thân là một tông sư, Dư Hướng Phong có phải sẽ liền một viên không gian phù đều không có? Đây cũng quá không hợp lý, khả năng duy nhất chính là giấu ở địa phương khác.

“Người này đúng là xảo quyệt, đầu tiên là cố ý khiến người ta phát giác được trong quan tài có đồ vật, lại đang nắp quan tài bên trong lưu lại phệ hồn phấn, sau đó vừa lưu lại này ba món đồ, nếu như là bình thường người nhất định sẽ cho rằng đây đã là trong mộ hết thảy, thỏa mãn sau khi không muốn thăm dò, cứ vậy rời đi.”

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Tiêu Vũ tiếp tục ở đây trong điện bắt đầu tìm kiếm.

Mặc dù bên trong tòa đại điện này không có trận pháp, nhưng là rất rõ ràng, Dư Hướng Phong trải qua một phen bố trí, còn có gì đó ẩn trốn ở chỗ này.

Tìm chốc lát, Tiêu Vũ vẫn là không có phát hiện, hắn cũng không khỏi có chút hoài nghi, có phải hắn suy đoán là sai?

Cung điện này cũng không lớn, một chút có thể xem xong, ngoại trừ cỗ quan tài kia ở ngoài, cơ hồ không có có thể giấu được gì đó địa phương.

“Quan tài?” Tiêu Vũ con mắt nghĩ đến cái gì, lại hướng về quan tài đá đi đến.

Trong quan tài đá ngoại trừ Dư Hướng Phong thi thể, bây giờ đã chẳng có cái gì cả, có điều Tiêu Vũ vây quanh quan tài đá đi lại chốc lát, lập tức phát hiện manh mối.

“Giấu đi đúng là rất sâu.” Hắn cười lạnh một tiếng, sau đó đưa tay, thúc đẩy quan tài đá.

Ở Tiêu Vũ động tác dưới, quan tài đá di động, áo quan dưới lộ ra một dài rãnh, ở chỗ lại có khác một cái quan tài.

Ai có thể nghĩ tới, cái này bên dưới quan tài còn có mặt khác một cái quan tài? Rất rõ ràng phía trên quan tài là vì che dấu tai mắt người, khiến người ta tìm được trong đó gì đó sau bỏ qua phía dưới gì đó.

Nếu như là bình thường người có lẽ đã bị mê hoặc, tìm được cái kia ba món đồ sau khi sẽ thỏa mãn rời đi, kể cả Tiêu Vũ đều cơ hồ bị lừa, nếu không phải kiếp trước sống được quá lâu, trải qua đến quá nhiều, phỏng chừng hắn cũng sẽ trực tiếp rời đi.

Lần này, Tiêu Vũ cẩn thận rồi rất nhiều, lại đem chiếc thứ hai quan tài nắp quan tài mở ra.

Dư Hướng Phong tựa hồ là thật không ngờ có người có thể phát hiện chiếc quan tài đá này, vẫn chưa bố trí cái gì cạm bẫy.

Tại đây khẩu trong quan tài, nằm một cùng cái thứ nhất quan tài giống nhau như đúc nam tử, hiển nhiên thứ một cỗ quan tài đá bên trong thi thể cũng là giả thân thể.

Trừ lần đó ra, chiếc thứ hai trong quan tài còn có một thứ gì đó, chính là một viên minh phù, chính là không gian phù, bị Dư Hướng Phong căng nắm chặt trong tay, ngoài ra còn có một cái dài hộp, thì đặt ở Dư Hướng Phong bên cạnh thi thể.

“Hắc, quả nhiên còn ẩn giấu những vật khác.”

Tiêu Vũ đầu tiên là đem không gian phù cầm lấy, hướng về ở trong quét qua.

Không gian phù bên trong có thật nhiều đồ lặt vặt, chỉ riêng tinh thạch thì có hơn mười triệu!

Ngàn vạn tinh thạch, đều có thể mua lại Thiên Minh Các, huống hồ này không gian này phù bên trong còn có cái khác không ít thứ.

Như một vài Phàm giai thú xa, cùng bày trận dùng vật liệu không biết có bao nhiêu, có điều trừ những thứ này ra ở ngoài, lại là không có càng nhiều vật phẩm có giá trị.

Bỏ qua này, Tiêu Vũ ở trong đó nhìn thấy một quyển sách cổ, ở vào không gian phù một góc.

Hắn đem sách này lấy ra, mở ra nhìn qua, nội dung trong sách rõ ràng là Dư Hướng Phong khi còn sống lưu lại trận pháp ghi chép.

Mặc dù chỉ là nho nhỏ một quyển ghi chép, nhưng thì quyển này ghi chép giá trị, quả thực có thể nói vô giá, một khi có người tìm được, dựa vào sách này có thể trở thành một trận pháp tông sư, so với ngàn vạn tinh thạch còn trân quý hơn!

Một trận pháp tông sư địa vị, không thể so với một tu vi đạt được giấu hư cảnh người không đều.

Toà này trong mộ cực kỳ vật có giá trị, chỉ sợ sẽ là bản bút ký này, nhưng mà đối với Tiêu Vũ cái này ngày xưa chí tôn tới nói, bản bút ký này lại chỗ vô dụng.

Có điều cái này không gian phù ngược lại không tệ, đạt đến tam phẩm, nội bộ có mười trượng không gian, Tiêu Vũ cái viên này nhị phẩm không gian phù chỉ có một trượng không gian, chênh lệch gấp mười lần!

Đem ghi chép thả lại không gian phù bên trong, Tiêu Vũ đối với những của cải này cũng không ưa, vừa đưa mắt nhìn Dư Hướng Phong bên cạnh cái kia dài trên cái hộp.

“Cái gì vậy đáng giá Dư Hướng Phong chết rồi cũng phải đặt ở bên cạnh, mà không thu vào không gian phù bên trong?”

Tiêu Vũ cảm giác, &# 32; cái hộp này giá trị, nói không chừng còn muốn tại không gian phù bên trong những thứ đó bên trên.

Hắn đem hộp theo trong quan tài lấy ra, cái hộp này vào tay còn có mấy phần nặng nề, phải biết rằng hắn bây giờ có 5000 cân Thần lực, đồ vật bình thường căn bản sẽ không để hắn có loại cảm giác này.

“Kể cả trận pháp ghi chép, Dư Hướng Phong đều không có mang trong người, mà là bỏ vào không gian phù bên trong, thứ này lại là trực tiếp đặt ở bên cạnh, như là muốn cùng hắn trường bạn, cái gì vậy đáng giá hắn coi trọng như vậy?”

Nghi hoặc bên trong, Tiêu Vũ đem hộp mở ra.

Tại đây trong hộp, lẳng lặng trưng bày một thứ, làm Tiêu Vũ mở ra thời khắc này, tựa hồ có một loại lạnh lẽo khí tức xơ xác từ mặt trên lộ ra, để hắn cảm giác da dẻ đều một trận đau nhức.

Này rõ ràng là một thanh trường kiếm, chỉ có điều kiếm này rỉ sét loang lổ, nhìn qua cùng một khối sắt vụn không có khác gì, nhưng quái dị chính là, như vậy một thanh kiếm rỉ, lại lộ ra một loại làm người ta kinh ngạc khí tức.

“Dư Hướng Phong am hiểu nhất chiến quyết hẳn là bộ kia lá rụng kiếm quyết, lấy kiếm làm vũ khí không có không ổn, nhưng tại sao như vậy một thanh kiếm rỉ đáng giá hắn coi trọng như vậy?”

Tiêu Vũ không chút nào bởi vì thanh kiếm này rỉ sét mà thất vọng, có thể làm cho Dư Hướng Phong đối đãi như vậy, chuôi này thiết kiếm tất có chỗ bất đồng.

Hắn quan sát tỉ mỉ, và thử hướng về kiếm này truyền vào Thần lực.

Thì cái này ở một khắc, trường kiếm đột nhiên đã xảy ra biến hóa nào đó, mặc dù vẫn là che kín rỉ sét, nhưng ở mặt trên lại lộ ra hào quang màu vàng đất, có vẻ cực kỳ dày nặng.

Đồng thời, Thần lực truyền vào thời khắc này, trường kiếm ở đã xảy ra biến hóa nào đó, vốn thì không nhẹ sức nặng vừa lập tức vụt tăng, bằng Tiêu Vũ 5000 cân Thần lực, đều suýt nữa không có nắm chặt.

“Ngũ hành kim?” Tiêu Vũ sửng sốt, sau đó lộ ra nét mừng.

Thanh kiếm này lại là dị kim đúc thành, chẳng trách Dư Hướng Phong coi trọng như thế.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 50 + 5 Hành Chi Kim

Cái gọi là ngũ hành kim, cũng không phải ngón tay một loại đặc biệt kim loại, mà là năm loại, chia làm kim, mộc, nước, lửa, đất năm loại dị kim.

Dùng này năm loại dị kim đúc thành binh khí, đều có đặc biệt uy lực, nếu như có thể tập hợp đủ này năm loại dị kim, hòa vào nhau đúc thành binh khí, thì lại sẽ có được hủy thiên diệt địa năng lực.

Ngày xưa Tiêu Vũ thân là cửu thiên chí tôn lúc, thì đã gặp được một gã cất giữ Ngũ Hành Kỳ cường giả, một cây cờ lớn huy động bên dưới, trời long đất lở, để hắn mất cực lớn khí lực mới cuối cùng chiến thắng.

Có điều, ngũ hành kim thập phần hiếm thấy, số lượng cực kỳ ít ỏi, phải đem ngũ hành tập hợp đủ, cơ hồ không có bất kỳ có thể, trừ phi hao phí hơn vạn năm năm tháng.

Tiêu Vũ tiếp tục thử nghiệm, hướng về trong kiếm truyền vào càng nhiều Thần lực, lập tức, trường kiếm vừa nặng không ít, kể cả hắn toàn lực vận chuyển Thần lực, đều cảm giác khó có thể huy động!

“Ầm!”

Quay mặt đất, Tiêu Vũ chém xuống một kiếm, mặt đất nhất thời vung lên bụi mù cuồn cuộn, một trận đất rung núi chuyển, quả thực giống như động đất vậy.

“Nhìn dáng dấp, trong thanh kiếm này ẩn chứa chính là ngũ hành đất kim.” Tiêu Vũ thu hồi Thần lực, xác nhận thanh kiếm này thuộc tính.

5 bên trong, kiếm này thuộc tính là đất, này 1 thuộc về dị kim truyền vào càng nhiều Thần lực, thì lại sức nặng thì lại sẽ càng lớn. Một cái mấy ngàn cân hơn vạn cân trường kiếm, một kiếm vung xuống, ai có thể ngăn cản?

Có này thu hoạch, Tiêu Vũ cực kỳ thoả mãn, nhiều đồ như vậy bên trong thì món này cực kỳ cho hắn tâm ý.

Mặc dù hắn luôn luôn không quá sử dụng binh khí, cảm thấy tự thân mạnh mẽ thắng tất cả ngoại vật, bất quá dưới mắt thiếu sót thực lực, kiện binh khí này đối với hắn coi như có chút tác dụng.

Huống hồ, dù cho không đem này xem là binh khí dùng, hắn cũng có thể nhận sự giúp đỡ trong kiếm ẩn chứa thổ chi kim đến tăng lên mình thực lực.

Ngũ hành kim đẳng cấp rất cao, Dư Hướng Phong không gian phù chỉ có tam phẩm, căn bản là không có cách chứa đựng, Tiêu Vũ chỉ đành đem trường kiếm đeo trên người.

Đem đoạt được sau khi thu cất, hắn nhìn về phía trong quan tài đá Dư Hướng Phong.

“Mặc dù suýt nữa bị ngươi hại chết, nhưng tìm được ngươi mấy thứ này, ta liền trả ngươi một cái an bình.”

Đem nắp quan tài khép lại, Tiêu Vũ sau đó lại sẽ phía trên quan tài cũng khôi phục tại chỗ, cứ như vậy dù cho sau đó lại có người đến đó, cũng sẽ không phát hiện phía dưới thật áo quan.

Nhưng mà, vừa mới làm xong tất cả những thứ này, đột nhiên một trận đất rung núi chuyển, so với trước kia Tiêu Vũ thử kiếm thời điểm còn cường liệt hơn.

"Trận pháp hiểu?" Tiêu Vũ biến sắc, suýt nữa chửi như tát nước.

Này Dư Hướng Phong lại dùng chính mình quan tài làm trận pháp phát động điểm, nếu là có người động hắn quan tài, phía ngoài trận pháp sẽ giải trừ.

Lúc trước Tiêu Vũ chỉ lo trong quan tài gì đó, không có quá nhiều lưu ý, không để ý đến điểm ấy.

Bây giờ bộ này cục diện, trận pháp giải trừ lúc đưa tới gợn sóng tất nhiên sẽ kinh động chung quanh các loại dị thú, Dư Hướng Phong đây rõ ràng là dự định muốn cho phá vỡ hắn quan tài người chết ở trong bầy dị thú.

"Người đã chết lại còn có nhiều như vậy tính kế!" Tiêu Vũ mắng to, đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất nhằm phía cửa động.

Dị thú đều đã có linh trí, đặc biệt là khu vực này đã không thuộc về Lạc Phong Sơn Mạch bên ngoài, thậm chí có Linh giai dị thú qua lại.

Bực này dị thú không thể so với ngươi lúc trước con nhện đen có thể so với, vô luận là thực lực hay là trí tuệ, đều cách xa ở Phàm giai dị thú bên trên, Tiêu Vũ nếu như đụng với một con tuyệt đối hẳn phải chết!

"Động tĩnh gì?"

Một mặt khác, tên kia một mực tìm kiếm Dư Hướng Phong nơi chôn cất thanh niên cảm nhận được gợn sóng, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn phía sơn động vị trí, sắc mặt trở nên cực kỳ âm trầm.

Nhìn dáng dấp như vậy, hắn nơi nào không biết là, đây là trận pháp loại bỏ tạo thành sóng gió, mà ở loại địa phương này lại có trận pháp, rõ ràng cùng Dư Hướng Phong có quan hệ, quá nửa là Dư Hướng Phong nơi chôn cất đã bị người trước một bước tìm được.

Cái kia hai gã lão bộc bị hắn phái đi tìm, lúc này vẫn chưa ở bên cạnh hắn.

“Dám nửa đường tiệt hồ! Vô luận ngươi là ai, cũng đừng nghĩ bình yên rời đi!” Thanh niên sắc mặt tái xanh, bóng người lóe lên, tốc độ nhanh giống như một cơn gió mạnh, hướng về gợn sóng truyền đến phương hướng mà đi.

……

Tiêu Vũ lao ra sơn động, nhìn thấy vẫn chưa có dị thú tiến lại, vừa định rời đi, đột nhiên nhìn thấy một bóng người bắn nhanh mà đến,

Ngăn cản đường đi của hắn.

“Chỉ có một tiểu tử?” Thanh niên tên gọi Kim Vô Ngọc, hắn nhìn thấy chỉ có một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên từ bên trong hang núi xuất hiện, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Hắn mang theo hai cái lão bộc từ vương thành mà đến, không biết tốn bao nhiêu tâm lực, đều không thể tìm tới Dư Hướng Phong nơi chôn cất, bây giờ lại bị như vậy một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên nhanh chân giành trước!

Lần này tiến lại, Kim Vô Ngọc duy nhất mục đích đúng là Dư Hướng Phong này thanh hành thổ kiếm, Dư Hướng Phong khi còn sống phải dựa vào cái kia một thanh kiếm, không biết trêu đến bao nhiêu người kiêng dè không thôi, có thể nói thanh kiếm này chính là Dư Hướng Phong lớn nhất của cải.

Để tìm được thanh kiếm này, hắn không tiếc rời đi vương thành, chạy đến này Lạc Phong Sơn Mạch mạo hiểm, nhưng tại hao phí vô số tâm lực sau khi, lại toát ra một người thiếu niên như vậy!

Ánh mắt hướng về Tiêu Vũ trên người quét qua, khi thấy Tiêu Vũ đeo ở sau lưng trường kiếm, Kim Vô Ngọc trong mắt lập tức rùng mình tăng mạnh.

“Đem ngươi ở trong mộ đoạt được đều giao ra đây, nếu không, chết!” Kim vô tình trong mắt sát ý vô hạn, đã là cao ngạo vừa tràn ngập bá đạo, ngữ khí tựa như một đế vương, không cho bất kỳ kẻ ngu ngốc nào.

“Ngươi thì tính là cái gì?” Tiêu Vũ sầm mặt lại.

Vừa ra mộ thì gặp được người như vậy, lại lớn lối như thế, câu nói đầu tiên muốn đoạt hắn đoạt được, hắn tự nhiên cũng không vui.

“Điếc không sợ súng!” Kim Vô Ngọc sớm không có kiên nhẫn, nghe đến Tiêu Vũ lời này hai mắt phát lạnh, trực tiếp ra tay.

Hắn bóng người như gió, hơi biến hóa trong lúc đó đã đến Tiêu Vũ trước người, một đôi nắm đấm phát sinh thần quang chói mắt, như là 1 pho tượng chiến thần lực xua xuống.

“Mười hai đạo linh sông?” Tiêu Vũ chấn động, Kim Vô Ngọc trên người lại có mười hai đạo linh sông sáng lên!

Điều này có ý vị gì? Chuyện này ý nghĩa là hắn chỉ thiếu chút nữa có thể bước vào hóa khí cảnh, &# 32; tu vi này đặt ở Cự Thạch Thành, cho dù là các đại gia tộc gia chủ cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn!

Quan trọng nhất là, thế nhân tài bao nhiêu niên kỷ? Nhìn qua vẫn chưa tới 20!

Cái gì Lâm gia thiên nữ, cái gì Cự Thạch Thành thiên tài, với hắn so sánh quả thực chả là cái cóc khô gì!

Tiêu Vũ rốt cuộc cũng biết thanh niên này kiêu ngạo đến từ chính nơi nào, bực này thiên tư, quả thật đáng giá tự kiêu.

Hắn không do dự, lập tức huy động hóa long phù, tuy nói bây giờ lại huy động đối với từ thể thương tổn rất lớn, nhưng nếu như không huy động, dùng Kim Vô Ngọc tu vi căn bản là không có cách đối kháng.

“Vèo!”

Trước tiên, Tiêu Vũ lùi ra, nếu như chậm hơn một bước, dùng hắn 4 chuyển tu vi căn bản không tránh khỏi cú đấm này.

Nhìn thấy Tiêu Vũ né qua cú đấm này, Kim Vô Ngọc hơi kinh ngạc, một quyền này của hắn mặc dù theo chính diện xuất kích, nhưng không có nhất định thực lực người căn bản là không có cách né qua.

Có điều dù vậy, Kim Vô Ngọc cũng hoàn toàn không cho rằng Tiêu Vũ có bao nhiêu thực lực, lạnh lùng nói: “Bây giờ ngươi hẳn phải biết thực lực chênh lệch, ta muốn giết ngươi căn bản không cần bao nhiêu khí lực, ta nói lại lần nữa, giao ra ngươi ở đây trong mộ đoạt được, nếu không chết!”

“Ngươi cảm thấy ngươi rất mạnh?” Tiêu Vũ cũng tới vài phần lửa.

Đầu tiên là bị Vương gia người đuổi giết, mạo hiểm tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch nơi càng sâu, thật vất vả tìm được một chút đồ vật, lại bốc lên một cái như vậy hung hăng thanh niên, không chút nào để hắn vào trong mắt, còn mấy câu nói thì muốn cho hắn đem có được đồ vật đều giao ra đây!

“Giết ngươi cái này giun dế vậy là đủ rồi!” Kim Vô Ngọc thập phần tự tin.

Thực lực của hắn, thiên tư của hắn, bối cảnh của hắn, cũng làm cho hắn có đầy đủ tự tin tiền vốn, dù cho ở vương thành, trong cùng thế hệ cũng không có bao nhiêu người có thể sánh với hắn.

Mặc dù không biết Tiêu Vũ thân phận gì, nhưng nơi đây rời xa vương thành, tầm thường một mười tám tuổi thiếu niên, chẳng lẽ còn có thể cùng hắn sánh vai?

Chương 51: Ngươi Rất Ngông Cuồng?

“Giun dế? Hôm nay ta đây giun dế muốn dạy dỗ ngươi làm người như thế nào!” Tiêu Vũ cười lạnh một tiếng, lần này chủ động ra tay.

Hóa long phù không thể duy trì quá dài thời gian, hơn nữa nhìn dáng dấp như vậy người này rõ ràng không có ý định thả hắn rời đi, thà rằng như vậy, còn không bằng dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết!

Hắn vừa đi lên, chính là mạnh nhất chiến quyết đoạn long chỉ, này 1 chỉ pháp mặc dù lực phá hoại không mạnh, nhưng thắng ở không gì không xuyên thủng, hơn nữa cực kỳ quỷ dị, trải qua trong tay hắn thi triển, không có bất kỳ cái gì một bộ tông sư chiến quyết có thể so với.

“Muốn chết!” Kim Vô Ngọc cũng nổi giận, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ rồi cùng giun dế không có khác nhau, có thể bất kỳ nhào nặn.

Hiện nay, bực này giun dế lại dám chủ động ra tay với hắn, nhất định chính là đang gây hấn với thực lực của hắn!

Trên người hắn mười hai đạo linh sông sáng lên, lại chém ra một quyền.

“Ngươi rất có tự tin?” Tiêu Vũ đã nhìn ra, Kim Vô Ngọc thi triển chiến quyết cùng tính cách của hắn giống nhau, đều thuộc về cực kỳ bá đạo loại hình, thẳng thắn thoải mái, thẳng tiến không lùi, đi chính là dương cương con đường.

Loại này chiến quyết phần lớn là uy lực to lớn, lực phá hoại kinh người chiến quyết, người bình thường lúc này chắc chắn sẽ lựa chọn mũi nhọn, chờ hắn quyền thế yếu đi mới có thể tiến lên, cực ít có người sẽ chọn liều.

Nhưng lúc này Tiêu Vũ trong lòng nín giận khí, nhìn thấy Kim Vô Ngọc bá đạo như vậy, hắn đổi ngón tay làm quyền, trực tiếp cùng Kim Vô Ngọc liều.

“Hừ!” Kim Vô Ngọc xem thường cười lạnh.

Tu vi ngang hàng dưới, hắn bá vương quyền còn từ xưa tới nay chưa từng có ai gan dạ lựa chọn liều mạng, gan dạ làm như vậy người không phải là bị hắn đánh gãy cánh tay, chính là trực tiếp bị hắn đấm một nhát chết tươi.

Đối với trận chiến này của mình quyết, hắn cực kỳ tự tin, bây giờ thấy Tiêu Vũ lại lựa chọn liều mạng, ở trong mắt hắn rồi cùng muốn chết không có khác gì.

“Ầm!”

Hai quyền đụng vào nhau, liên tiếp vài tiếng khí bạo tiếng ở hai người quyền gian vang lên, hướng bốn phía nổ tung, bao phủ vô số lá rụng.

Kim Vô Ngọc thân hình chấn động, cảm giác như là đụng phải một tòa núi lớn, cả người đều bị chấn động đến mức không ngừng lùi lại, hữu quyền bên trên càng máu me đầm đìa!

Còn Tiêu Vũ, tất là an nguy không việc gì, như 1 pho tượng chiến thần giống như ngạo nghễ đứng ở đó.

“Làm sao có khả năng?” Kim Vô Ngọc lâm vào ngắn ngủi dại ra, thậm chí quên trên tay truyền đến đau đớn.

Theo tu luyện đến nay, ở cùng tu vi dưới, hắn bại bởi qua ai? Nhất là hắn tự tin nhất, chính là loại này chính diện liều, dĩ vãng hắn thích nhất chính là dùng loại này bá đạo tư thế nghiền ép tất cả đối thủ, nhưng hôm nay, hắn lại khi hắn tự tin nhất địa phương bị một mười tám tuổi thiếu niên cho áp chế!

Đây giống như là một đế vương, bị người ác liệt đập một cái tát!

“Ngươi không phải rất ngông cuồng gì? Không phải rất có tự tin gì?” Tiêu Vũ đánh ra vài phần hỏa khí, được lý quyết không tha, tiếp tục đuổi trên.

Hắn không muốn sử dụng đoạn long chỉ, mà là như Kim Vô Ngọc vẫn trực tiếp vung quyền, thẳng thắn thoải mái, mỗi một quyền đều theo chính diện đánh ra.

“Tiểu tử ngươi muốn chết!” Kim Vô Ngọc cảm nhận được sỉ nhục lớn lao, lại có thể có người chủ động lựa chọn dùng phương thức này cùng hắn chính diện liều mạng!

Trong quá khứ, xưa nay đều là hắn dùng tư thế này đối mặt người khác, bây giờ lại trái ngược!

“Rầm rầm rầm rầm!”

Tiêu Vũ một quyền vừa một quyền, không dứt xuất kích, Kim Vô Ngọc mặc dù lòng tràn đầy khuất nhục, nhưng là đang không ngừng lựa chọn cùng hắn liều.

Nhưng mà, Tiêu Vũ mỗi đến một quyền, Kim Vô Ngọc đã bị chấn động đến mức không ngừng lùi lại, liên tục mười mấy quyền hạ xuống, hai người sớm thoát ly đầu tiên chiến trường, Kim Vô Ngọc hai quả đấm càng dính đầy máu tươi.

Lúc này Kim Vô Ngọc rất muốn phẫn nộ rít gào, hắn lại ở am hiểu nhất trong lĩnh vực bị người áp chế như thế uất ức, hoàn toàn không đấu lại Tiêu Vũ.

Trước đây hắn đều là đứng ở nghiền ép một phương, nhưng hôm nay bị Tiêu Vũ như thế áp chế, lần đầu cảm nhận được loại khuất nhục này cảm thụ.

Này rốt cuộc là ai? Tại sao lại có thực lực thế này? Kim Vô Ngọc không nghĩ ra, hắn chỉ cảm thấy Tiêu Vũ nếu lại đánh thêm bao nhiêu quyền, hai tay của hắn liền bị phế bỏ.

“Ngươi không phải cuồng gì? Không phải ngạo gì? Bây giờ làm sao ngậm miệng không lên tiếng, ngươi không nhìn ta dễ bắt nạt gì?” Tiêu Vũ không dứt áp chế Kim Vô Ngọc, một tia dừng tay ý tứ cũng không có.

Trên thực tế, hắn mặc dù thúc giục hóa long phù, nhưng không có huy động đến mức tận cùng, chỉ là miễn cưỡng đem tu vi tăng lên tới cùng Kim Vô Ngọc xấp xỉ mức độ, dù sao nếu như tăng lên tới hóa khí cảnh, tổn thương quá lớn, dùng hắn bây giờ thân thể không thể chịu đựng.

Có điều dù vậy, cũng đã đủ hắn áp chế Kim Vô Ngọc, dùng trí nhớ của hắn, cùng tu vi bên trong ai có thể thắng nổi hắn?

Kim Vô Ngọc sắc mặt tái xanh, tức đến cơ hồ muốn hộc máu, hắn làm sao có khả năng nghĩ đến, hắn am hiểu nhất đối địch phương thức, lại ở một chỗ như vậy bị một thiếu niên vô danh cho áp chế!

Càng làm cho hắn lo lắng chính là, tiếp tục như vậy nữa, hai tay của hắn thật muốn đứt rời không thể, mặc dù không phải là không có cách nào khôi phục, nhưng nếu là bị người quen biết biết hắn bị người như vậy cắt đứt hai tay, hắn sau này còn như thế nào gặp người?

Tiêu Vũ lại không cần quan tâm nhiều, khoảng thời gian này đầu tiên là Lâm gia, sau là Vương gia, hắn sớm không biết là bị bao nhiêu uất ức, bây giờ đã bốc lên cái Kim Vô Ngọc muốn giết hắn, hắn rất không khách khí đem trong lòng lửa giận phát tiết tới Kim Vô Ngọc trên người.

“Tặc tử làm càn!”

Gầm lên một tiếng, hai bóng người vội vàng tới, thần tốc vọt tới, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay.

Kim Vô Ngọc phái đi ra tìm Dư Hướng Phong nơi chôn cất hai gã lão bộc, khi nghe đến động tĩnh sau rốt cục tới rồi, ngay đầu tiên hộ chủ.

“Giết hắn cho ta!” Kim Vô Ngọc vừa được giải vây, cảm thụ được trên hai tay chưa bao giờ thể nghiệm qua đau đớn, trong mắt tràn đầy sát khí lạnh như băng.

Dùng thực lực của hắn cùng thân phận, chưa từng nhận qua bực này khuất nhục? Đặc biệt là lúc trước bị Tiêu Vũ đè nặng nổ đánh, để hắn hầu như muốn nổi khùng!

“Tiểu tử, ngươi cũng biết thiếu gia của chúng ta là thân phận cỡ nào? Thiếu gia nhà ta là vương thành thiên tài, xuất thân danh môn, dù cho đang ở vương thành, cũng không có người đắc tội, ngươi lại dám đau đớn thiếu gia của chúng ta!”

“Sao phải nói nhiều như vậy, đưa hắn chém giết!”

Hai gã lão bộc không nhiều lời nói, đồng thời vây công Tiêu Vũ.

“Vương thành thiên tài?” Tiêu Vũ cuối cùng minh bạch, tại sao Kim Vô Ngọc bằng chừng ấy tuổi thì có thể có thực lực thế này, lại là đến từ vương thành.

Này hai gã lão bộc ra tay, hắn nhất thời tăng mạnh áp lực, này thực lực của hai người lại đều đã đạt đến hóa khí cảnh, mặc dù chỉ là bước đầu đạt được này cảnh, nhưng hai người đồng loạt ra tay, dù cho Tiêu Vũ có hóa long phù còn là cực kỳ cật lực.

“Bịch” một tiếng, trên vai hắn trúng chưởng, nói cho cùng vẫn là thân thể vấn đề, không cách nào đem hóa long phù huy động đến mức tận cùng, nếu không hai người này chưa chắc là đối thủ của hắn.

“Liều mạng!” Tiêu Vũ nghiến răng, tới lúc này đã không cách nào bận tâm thân thể có thể hay không thừa nhận, đem dẫn long phù huy động đến mức tận cùng.

Trong nháy mắt, hắn thực lực tăng mạnh, đồng thời rút ra rỉ sắt trường kiếm, đem hết thảy Thần lực truyền vào trong đó, hướng về hai gã lão bộc chém ra.

Hai gã lão bộc không ngờ rằng Tiêu Vũ thực lực lại đột nhiên tăng nhiều, càng không biết cái này rỉ sắt thiết kiếm khủng bố đến mức nào, chiêu kiếm này bên dưới, hai người chỉ cảm thấy tựa như một ngọn núi nện ở trên người giống nhau, trong miệng đồng thời phun ra máu tươi, bóng người càng bay ngược bước ra.

Trong mắt bọn họ đều tràn đầy kinh hãi, một thiếu niên, lại có thể thi triển ra như thế cường tuyệt một đòn, một đòn bên dưới, đem hai người bọn họ hóa khí cảnh đều đánh thành trọng thương!

Thừa dịp cái này khoảng cách, Tiêu Vũ triển khai thân hình, thần tốc rời đi, tốc độ nhanh đến cực hạn, một chút thì biến mất ở ba người trong tầm mắt.

“Tiểu tử, ngươi dám đắc tội Kim gia hậu bối, chờ chết đi, vô luận ngươi trốn tới chỗ nào, Kim gia nhất định sẽ không bỏ qua!”

Phía sau truyền đến một tiếng tức giận rít gào lên, nhưng Tiêu Vũ căn bản không rảnh để ý tới, hắn mạnh mẽ huy động hóa long phù, bây giờ thân thể thập phần đáng lo, bằng không mà nói hắn nhất định sẽ lưu lại giải quyết ba người kia.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 52: Lại Đột Phá

Lấy tốc độ cực nhanh rời đi, Tiêu Vũ tự tin dùng tốc độ của hắn bây giờ ba người kia không cách nào đuổi theo, chạy ra rất xa sau khi, hắn trực tiếp rầm ngã xuống đất, muốn nhúc nhích một chút cơ hồ đều không có khí lực.

“Kim gia? Một thiếu niên lại có hai cái hóa khí cảnh tuỳ tùng, nhìn dáng dấp cái này Kim gia thực lực không bình thường!”

Tiêu Vũ trong lòng có chút bất đắc dĩ, hắn vừa định dự định tiến vào Vương Thành Vũ Viện, đi tới vương thành, không ngờ rằng người còn chưa có đi, trước hết đắc tội rồi một Kim gia.

Có điều không đắc tội cũng đắc tội rồi, huống hồ hắn chưa bao giờ là loại người sợ phiền phức, dù cho lại một lần, coi như sớm biết Kim Vô Ngọc thân phận, ở trước đó ở tình huống kia hắn vẫn như cũ sẽ chọn động thủ.

“Nếu không phải đến trêu chọc ta thì thôi, nếu chọc giận ta, lớn hơn nữa thế gia ta cũng như thế san bằng!”

Tiêu Vũ ánh mắt lạnh như băng, sau đó không muốn suy tư, hắn lúc này thật sự là thái quá suy yếu, căn bản đã lười suy nghĩ nhiều.

Nặng nề mí mắt chầm chậm nhắm lại, Tiêu Vũ trực tiếp rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, không biết qua bao lâu, hắn mới xa xôi tỉnh lại.

Mặc dù vẫn là suy yếu không ngớt, nhưng tốt xấu có thể miễn cưỡng hoạt động, Tiêu Vũ giẫy giụa đứng dậy, tìm một đối lập bí ẩn chỗ ẩn thân, yên lặng bắt đầu chữa thương.

Lần này, Tiêu Vũ bị thương rất nặng, lúc trước hắn đem hóa long phù huy động đến mức tận cùng, cùng Kim Vô Ngọc hai cái lão bộc đối đầu, không chỉ đem chính mình liều thành trọng thương, liền hóa long phù đều bởi vậy mà vỡ vụn.

Bây giờ tình huống này, hóa long phù đã không cách nào sử dụng, nếu như gặp gỡ người nhà họ Kim, hoặc là Vương gia già 8, hắn đều không có đối kháng dư lực.

“Xem ra ta chỉ có thể ngủ đông một đoạn thời gian.”

Tiêu Vũ cũng không có cách nào, bây giờ trạng thái này, lại mất đi hóa long phù, nếu như đi ra ngoài hắn tuyệt đối sẽ rất nguy hiểm.

Có điều cũng may, hắn thần giác nhạy cảm, dù cho ở nguy cơ tứ phía Lạc Phong Sơn Mạch, cũng có thể tự bảo vệ mình, bất kể là dị thú còn là nhân tộc, chỉ cần tiếp cận hắn có thể phát hiện đầu tiên, mà đối phương lại phát hiện hắn không được.

Có trước đây ở Dư Hướng Phong trong mộ tìm được hồi nguyên đan, Tiêu Vũ sau khi ăn vào, thương thế tốt đến rất nhanh, hơn nữa thể chất của hắn thân mình thì phi thường đặc thù, không đến mấy ngày cũng đã khôi phục như thường.

“Không nghĩ tới nhanh như vậy liền dùng tới lúc này nguyên đan.”

Mặc dù thương thế cơ bản khôi phục, nhưng không còn hóa long phù, bên ngoài lại còn có Kim gia cùng người của Vương gia, Tiêu Vũ trong lúc nhất thời cũng không gấp rời đi.

“Nhất định phải nhanh tăng cao thực lực, nếu không nói không chừng ta đều không thể rời đi Lạc Phong Sơn Mạch!”

Tiêu Vũ không chút do dự lấy ra Dư Hướng Phong lưu lại Linh giai thú nguyên.

Thứ này, ẩn chứa 1 con dị thú hết thảy tinh nguyên cùng tu vi, Linh giai dị thú, đó là có thể so với giấu hư cảnh cường giả tồn tại, tương đương với một gã tông sư.

Như vậy một viên thú nguyên, giá trị không thể đo đếm, có rất nhiều sử dụng, mà bây giờ, Tiêu Vũ lại gần như muốn mượn cái này thú nguyên lại ngưng ra một đạo linh sông.

Nếu để người ta biết hắn tính toán, không thông báo nghĩ như thế nào.

Một viên miễn cưỡng so với cấp độ tông sư cường giả thú nguyên, lại bị hắn dùng để ngưng tụ một đạo linh sông!

Chuyện này quả thật tựa như cầm có thể mua lại một toà cung điện tinh thạch, đi mua một gian cũ nát nhà tranh.

Nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, thực lực bản thân mới là vương đạo, Linh giai thú nguyên quý giá nữa, đối với hắn mà nói cũng có cũng được mà không có cũng được.

Như lần trước giống nhau, Tiêu Vũ vận dụng bí pháp, nhắm hai mắt trực tiếp đem thú nguyên bên trong tinh nguyên luyện hóa vào kinh mạch của mình trong vòng, đạo thứ năm linh sông, cũng trong quá trình này thần tốc thành hình.

Bây giờ, hắn kinh mạch trong cơ thể đã lại bị cái kia quỷ dị hắc khí lấp kín, chỉ cần hắn bắt đầu hấp thu sức mạnh đất trời, những hắc khí kia thì sẽ bắt đầu nuốt chửng.

Nếu như bình thường tu luyện, dù cho hắn mang theo tụ lại linh phù, tốc độ tu luyện vượt qua bình thường gấp mười lần, cũng căn bản không đuổi kịp hắc khí tốc độ cắn nuốt, nhưng bây giờ hắn là trực tiếp đổi thành thú nguyên bên trong tinh nguyên, hắc khí tốc độ xa xa không đuổi kịp.

Huống chi, một quả này còn là Linh giai thú nguyên!

Có điều mặc dù như thế, hắc khí tốc độ cắn nuốt vẫn là vô cùng nhanh, cuối cùng làm Tiêu Vũ đem thú nguyên hoàn toàn luyện hóa, trong đó có tinh nguyên có hơn nửa đều bị hắc khí cắn nuốt mất rồi, chỉ có non nửa bị hắn chuyển hóa thành linh sông.

Có điều này cũng đủ rồi, Linh giai đã nguyên bên trong ẩn chứa tinh nguyên so với linh nguyên cảnh người gượng hơn trăm lần, hơn nữa này còn muốn tính cả toàn bộ mười hai đạo linh sông.

Tiêu Vũ bây giờ chỉ có điều dùng để ngưng tụ đạo thứ năm linh sông, này gần một nửa tinh nguyên đã hoàn toàn đầy đủ, nhiều hơn nữa hắn cũng không thể chịu đựng, dù sao kinh mạch mở rộng cũng có một cái cực hạn.

Đây cũng chính là hắn, thân thể đạt được tiên thiên tài năng thừa nhận nhiều như vậy tinh nguyên, đổi thành người khác, e sợ liền hắn luyện hóa một phần mười đều chịu không được.

“Linh nguyên ngũ chuyển!” Tiêu Vũ quan sát bên trong bản thân trong cơ thể năm đạo linh sông, giờ khắc này hắn chỉ cảm thấy giơ tay nhấc chân gian có dùng mãi không hết Thần lực.

Lúc này thoạt nhìn, trước mặt của hắn ba đạo linh sông mặc dù cực kỳ tinh khiết, nhưng nhưng cũng không có vẻ như thế tráng kiện, chỉ so với người bình thường linh sông muốn rộng trên một vài.

Mà thứ tư cùng đạo thứ năm linh sông, tất là có vẻ cực kỳ rộng lớn, đặc biệt là đạo thứ năm linh sông, lộ ra quang mang quả thực mát mắt, tiêm biết dùng người không cách nào nhìn thẳng.

“Đạo này linh sông, lại để thần lực của ta trực tiếp tăng gần 5000 cân!” Tiêu Vũ rất là thoả mãn.

Trước ba đạo linh sông, mỗi một đạo có thể gia tăng một ngàn cân Thần lực, thứ tư đến đạo thứ sáu linh sông, mỗi một đạo gia tăng 2000 cân.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ dùng Linh giai dị thú thú nguyên ngưng tụ, đạo này linh sông cường độ hơn xa người thường, ngay tiếp theo tựa hồ đạo thứ tư linh sông đều hứng chịu tới ảnh hưởng, để thần lực của hắn một chút tăng vọt 5000 cân.

Hắn hôm nay, một thân Thần lực chừng một vạn cân, bình thường mà nói, người bình thường muốn đạt tới 6 chuyển tu vi, tài năng có 9 nghìn cân Thần lực, mà hắn bây giờ mới vừa đạt được ngũ chuyển, cũng đã có vạn cân Thần lực, ép thẳng tới thất chuyển người!

“Bằng vào ta thực lực bây giờ, lại đụng với Vương gia hai người kia, không vận dụng minh phù cũng có thể dễ dàng đưa bọn họ đánh giết!”

Tiêu Vũ cảm giác cuối cùng có nhất định năng lực tự vệ, hắn tu vi này nhìn như không cao, có thể cho dù là có mười đạo linh sông Lâm Vấn Thiên, bây giờ cũng không nhất định là đối thủ của hắn!

“Cái kia Kim gia người ngược lại có chút phiền phức, ngưng ra mười hai đạo linh sông, còn có hai cái hóa khí cảnh người hầu bảo vệ.”

Mặc dù thoả mãn với tiến bộ của mình, nhưng Tiêu Vũ cũng không có mất lý trí, tự đại cho là mình bây giờ có thể không cần e ngại Kim Vô Ngọc.

Hắn luôn cảm giác mình thực lực còn có khiếm khuyết, bây giờ nếu như đi ra ngoài, cũng không nhất định có thể bảo đảm có thể bình yên rời đi.

Quay đầu, Tiêu Vũ đột nhiên nhìn thấy để ở một bên thanh kiếm sắt đó, chỉ hơi trầm ngâm, đem thanh kiếm kia đến ở trong tay.

“Kiếm này tuy tốt, nhưng ta từ trước đến giờ không thích dùng binh khí, giữ lại cũng là vô dụng, còn là cùng nhau luyện hóa!”

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ cắn nát chính mình tay phải ngón trỏ, đem một giọt máu tươi giọt nước ở trên kiếm.

Nhất thời, trường kiếm phát từ từ rung rung, liền phảng phất đã có được sinh mạng bình thường.

Tiêu Vũ lúc này muốn làm, là phải đem này trường kiếm bên trong hành thổ tinh trực tiếp luyện hóa, mặc dù không thể tăng lên tu vi của hắn, chỉ khi nào luyện hóa, có thể để hắn thi triển càng mạnh mẽ hơn chiến quyết, giống nhau có thể làm cho thực lực của hắn tăng lên rất nhiều!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 53: Dung Hợp 5 Đi Kim

Dính đầy rỉ sét trường kiếm, dính Tiêu Vũ máu tươi, mặt trên lộ ra dị dạng quang mang.

Một lát sau, trên trường kiếm rỉ sét từ từ bóc ra, mà bởi vì rỉ sét bóc ra, thanh kiếm này thể tích cũng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng thậm chí mất đi vốn có dáng vẻ.

Vào lúc này, Tiêu Vũ đã là đầu đầy mồ hôi, hắn lúc này vận dụng loại bí thuật này cực kỳ hết sức, mặc dù là hắn cũng khó có thể khống chế, dù sao tu vi quá thấp.

Chưa qua bao lâu, vốn mọc ra ba thước kiếm rỉ đã triệt để biến hình, đã biến thành chỉ có dài hai tấc một khối thiết phiến, hơn nữa mỏng như cánh ve.

Mặc dù thể tích trở nên cực nhỏ, nhưng lúc này khối này thiết phiến lại là phát ra thần thánh quang mang, nhìn qua hoàn toàn không chói mắt, rất là an lành.

Vật ấy chính là trường kiếm bên trong ẩn chứa hành thổ tinh, trên thực tế chỉ có ngần ấy, cũng không phải nhiều lắm, bởi vì hành thổ kim thật sự hiếm thấy, Tiêu Vũ lúc trước chỉ là đem những vật khác hóa đi, để hành thổ kim hiển lộ ra.

Sau đó, Tiêu Vũ trong miệng đọc thầm một đoạn cổ xưa phức tạp khẩu quyết, chỉ thấy trong tay hắn hành thổ tinh đột nhiên hóa thành một vệt sáng, đi vào tay phải hắn ngón trỏ bên trong.

Thời điểm này, Tiêu Vũ ngón tay phảng phất cũng hóa thành kim loại, rực rỡ ngời ngời, nhìn qua thì giống như xảy ra dị biến.

Tình cảnh thế này kéo dài chốc lát, cuối cùng Tiêu Vũ ngón tay khôi phục bình thường, cùng ban đầu không có khác gì.

“Đem hành thổ Kim Luyện vào trong ngón tay, ta đoạn long chỉ uy lực chắc chắn sẽ tăng nhiều.”

Dư Hướng Phong không gian phù bên trong còn có một chút phổ thông binh khí, Tiêu Vũ tùy ý lấy ra một kiếm, đưa ngón trỏ ra lên trên đâm một cái.

Nhất thời, cái này vị liền trên nhất phẩm, trải qua thợ rèn tỉ mỉ chế tạo binh khí ở đầu ngón tay của hắn dưới thì như là đậu hũ, bị đâm ra một ngón trỏ lớn nhỏ động.

Phải biết rằng, này mặc dù chỉ là nhất phẩm binh khí, nhưng binh khí cứng rắn há lại là thân thể có thể so với? Tiêu Vũ có thể sử dụng một ngón tay dễ dàng đâm thủng, hắn cây này ngón tay uy lực đã vượt qua một cái nhất phẩm binh khí!

Đây là không thể tưởng tượng sự tình, cho dù là đạt được hóa cảnh, thậm chí là giấu hư cảnh cường giả, thân thể cường độ cũng không khả năng cùng binh khí sánh ngang, nhưng bây giờ Tiêu Vũ cây này ngón tay dĩ nhiên đã so với binh khí còn cứng rắn hơn cùng mạnh mẽ!

“Luyện hóa hành thổ Kim, cây này ngón tay quả nhiên gượng không ít, có lẽ có thể thử xem thi triển đệ nhị ngón tay!”

Tiêu Vũ đoạn long chỉ, nếu bàn về cấp bậc dĩ nhiên đạt được tông sư đẳng cấp, nhưng trong thực tế, hắn một chỉ này có một cái tên khác, gọi là trời thiếu ngón tay.

Trời thiếu ngón tay tổng cộng có chín ngón, mỗi sau này một ngón tay, uy lực thì mạnh hơn gấp mười lần thậm chí gấp trăm lần, trận chiến này quyết, dù cho đặt ở Tiêu Vũ kiếp trước, cũng là uy chấn lục đạo tồn tại.

Nếu như có thể thi triển ra thứ chín ngón tay, dù cho chính là trời đều có thể đâm thủng, có cực kỳ khủng bố uy lực, điều này cũng chính là trời thiếu tên nguyên do.

Tiêu Vũ đoạn long chỉ, bất quá là bộ này chỉ pháp bên trong ngón tay thứ nhất mà thôi.

Có điều càng là mạnh mẽ chiến quyết, thi triển ra thì càng không dễ, cái này cũng là tại sao Tiêu Vũ đến nay chưa bao giờ từng dùng tới cao hơn cấp độ tông sư chiến quyết, không phải của hắn không muốn thi triển, mà là loại cấp bậc đó chiến quyết thi triển ra đều cần nhất định căn cơ.

Như trời thiếu ngón tay, Tiêu Vũ chỉ có thể miễn cưỡng thi triển ra ngón tay thứ nhất, nếu như mạnh mẽ thi triển đệ nhị ngón tay, vậy chẳng những không cách nào thi triển, còn sẽ đem ngón tay của mình trực tiếp đứt đoạn.

Nhưng bây giờ bất đồng, Tiêu Vũ ngón tay dung hợp ngũ hành kim, cường độ có thể so với trên nhất phẩm binh khí, có lẽ có hy vọng có thể thành công.

“Vỡ nát vọng!”

Tiêu Vũ quay phía trước tảng đá, lại đến ngón tay.

Lần này, đầu ngón tay của hắn lại phát sáng, nhưng cùng trước đây bất đồng, lúc này ngón tay của hắn làm cho người ta một loại quỷ dị có cảm giác, mặc dù nhìn như thường thường không có gì lạ, thế nhưng nếu như có người đứng tại đối diện, thì sẽ phát hiện một chỉ này tới tuy chậm, nhưng cũng không thể tránh khỏi, chỉ có thể gắng đón đỡ!

Vỡ nát vọng, trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay, loại bỏ tất cả vô căn cứ, khả năng trực tiếp khóa chặt đối thủ, căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể gắng đón đỡ, có thể nói khó giải!

“Phụp!”

Vang lên trong trẻo, Tiêu Vũ ngón trỏ lại đâm vào đá tảng bên trong.

Theo Tiêu Vũ đưa tay thu hồi, đá tảng bên trên lại hơn một lỗ nhỏ,

Trừ lần đó ra cũng không biến hóa quá lớn.

Nhưng mà quá khứ sau một lát, Tiêu Vũ đệ nhị ngón tay đâm mở cửa động chung quanh đột nhiên có vết rạn lan tràn ra, thần tốc che kín đá tảng các nơi.

Cuối cùng, một khối này có thể so với một gian phòng nhỏ tảng đá ầm ầm phá nát, hóa thành vô số đá vụn, mỗi một khối đều chỉ như to bằng nắm tay!

Này chính là trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay uy lực, ngón tay thứ nhất đoạn rồng không gì không xuyên thủng, không gì có thể cản, nhưng cũng thiếu vậy vài phần uy lực, mà đệ nhị ngón tay thì tại có ngón tay thứ nhất ưu điểm đồng thời, còn có kinh người lực phá hoại!

Tiêu Vũ một chỉ này uy lực, mặc dù chưa đạt được Vương cấp chiến quyết cấp bậc, nhưng cũng đã thập phần tiếp cận.

“Một chỉ này uy lực tuy mạnh, đáng tiếc lại không thể dùng linh tinh!” Tiêu Vũ lúc này hít thở có chút gấp rút, vỡ nát vọng ngón tay uy lực không nên nhiều lời, dùng một chỉ này mặc dù là Kim Vô Ngọc cũng không dám gắng đón đỡ.

Có điều, một chỉ này cần Thần lực nhiều lắm, Tiêu Vũ trong cơ thể năm đạo linh sông lực lượng hầu như lập tức bị rút khô!

“Nhìn dáng dấp một chỉ này chỉ có thể giữ lại bảo vệ tánh mạng, hoặc là thừa dịp đối thủ bất cẩn thời điểm đánh xuất kỳ bất ý.” Tiêu Vũ ngồi ở tại chỗ, yên lặng khôi phục trong cơ thể tiêu hao linh sông, đồng thời cũng ở trong lòng làm ra quyết định.

Làm trong cơ thể linh sông lần nữa khôi phục, &# 32; Tiêu Vũ đứng dậy, đến rồi Lạc Phong Sơn Mạch lâu như vậy, cũng là trong khi rời đi.

“Ta tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch nhớ có hơn một tháng, tính toán thời gian, Vương Thành Vũ Viện người nên thì mau tới.”

Đối với lần này thu hoạch, Tiêu Vũ thập phần thỏa mãn.

Trước tiên không nói ở Dư Hướng Phong trong mộ tìm được những thứ đó, riêng là tu vi, khiến cho hắn ở ngăn ngắn trong vòng một tháng liên tục ngưng ra hai đạo linh sông, Thần lực càng có thể so với bảy đạo linh sông người!

Ngoài ra, để cho hắn thoả mãn chính là ngón tay tăng cường, dù cho vỡ nát vọng ngón tay không thể dùng linh tinh, hắn đoạn long chỉ uy lực cũng tăng lên không ít.

Huống hồ, hành thổ kim mặc dù bị hắn hòa vào ngón tay, nhưng đặc tính của nó còn ở, chỉ cần hắn đồng ý, đang lúc đối địch hướng về trong ngón tay truyền vào Thần lực, một ngón tay sức nặng khả năng lập tức đạt được vạn cân!

Nặng đến vạn cân ngón tay, lại phối hợp thêm đoạn long chỉ, điểm ở trên thân thể người là loại nào khái niệm? Không nói cái khác, uy lực tuyệt đối sẽ không so với trước kia trường kiếm không đều, thậm chí bởi vì có đoạn long chỉ phối hợp, còn có thể càng mạnh hơn!

“Nếu như có thể tìm tới mấy loại khác ngũ hành kim, cùng nhau luyện vào trong ngón tay, có thể ta một ngón tay khả năng trực tiếp chém giết hóa khí cảnh, thậm chí là giấu hư cảnh cường giả!”

Tiêu Vũ dự định, sau này vẫn phải tìm kiếm một chút ngũ hành kim, dù cho rất khó tìm tất cả, nhưng nếu lần nữa một loại, hắn trời thiếu ngón tay uy lực có thể càng mạnh hơn.

Cất bước ở Lạc Phong Sơn Mạch, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ thần giác xảo diệu tránh khỏi một vài nguy hiểm dị thú, đi ra ngoài.

Dọc theo con đường này, có vẻ hơi bình tĩnh, Kim gia bao nhiêu người thật giống như đã rời đi, dọc theo đường đi đều không có đụng tới thân ảnh của bọn hắn.

“Không biết là Vương gia người kia có phải là còn phía bên ngoài chờ ta, nếu như ở đây, lần này ta không ngại tiễn ngươi lên đường.”

Tiêu Vũ khuôn mặt lạnh như băng, lần này thực lực đại tiến, hắn có lòng tin tuyệt đối, dù cho không có tan long phù, cũng có thể ung dung đối phó Vương gia già 8.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 54: Ung Dung Áp Chế

Trên đường đi, Kim gia mấy người lại không xuất hiện, Tiêu Vũ hầu như đã có thể xác định, cái kia mấy người đã rời đi.

Tới Lạc Phong Sơn Mạch bên ngoài, hắn không muốn cố ý né qua những dị thú kia, cũng không có lựa chọn bí mật lộ tuyến, nghênh ngang, quả thực như đi dạo phố giống nhau đi ở trong rừng rậm.

“Ầm!”

Đột nhiên, một đạo kình phong kéo tới. Tiêu Vũ cười lạnh, thoáng nghiêng người, liền nhìn thấy một bàn tay theo trước người mình sát qua.

“Tiểu tử, ngươi lại còn khả năng từ bên trong còn sống đi ra!”

Người đánh lén chính là Vương gia Lão Bát, hắn nhìn thấy Tiêu Vũ, trong lòng vừa giận vừa sợ.

Lần trước bị Tiêu Vũ chạy trốn, hắn mặc dù đuổi theo, nhưng dọc theo đường đi đều là không thể tránh khỏi gặp gỡ một vài dị thú, ở dị thú dây dưa dưới hắn căn bản là không đuổi kịp Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ chạy trốn sau, hắn cũng nghĩ tới tiếp tục đuổi tới, nhưng theo đi sâu vào Lạc Phong Sơn Mạch, ở chỗ xuất hiện dị thú để hắn một trận hoảng sợ, kể cả một con Phàm giai trung phẩm dị thú, đều có thể uy hiếp được tính mạng của hắn.

Có mấy lần, Lão Bát thiếu chút nữa chết ở nơi đó, cuối cùng hắn không thể không theo Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong rời đi, trở lại bên ngoài.

Trở lại bên ngoài sau khi, Lão Bát vẫn tại khu vực này chờ Tiêu Vũ, mặc dù ở trong lòng hắn không thể tin được dùng Tiêu Vũ thực lực khả năng tại loại này địa phương nguy hiểm sống sót, thế nhưng không thấy Tiêu Vũ chết đi, hắn thủy chung không cam lòng.

Ngoại trừ sợ hãi trở về không cách nào giao cho, hắn cũng vẫn còn ghi nhớ Tiêu Vũ trên người bí pháp, thật sự là không muốn cứ như vậy rời đi.

Cuối cùng Lão Bát quyết định, phía bên ngoài đợi cho võ viện chọn lựa bắt đầu, nếu như khi đó Tiêu Vũ còn không ra, vậy khẳng định là chết rồi.

Hơn một tháng quá khứ, hắn vốn tưởng rằng Tiêu Vũ đã chết ở bên trong, thật không nghĩ đến Tiêu Vũ vào lúc này lại chạy ra.

Lão Bát thật sự không nghĩ ra, Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong nguy cơ trùng trùng, khắp nơi đều là Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú, Tiêu Vũ rốt cuộc là làm thế nào sống sót?

Có điều không can thiệp tới nguyên nhân gì, bây giờ đối với hắn mà nói đều không quan trọng, bởi vì chỉ cần giết Tiêu Vũ, hắn thì có thể trở lại báo cáo kết quả, đồng thời có có thể được Tiêu Vũ trên người nắm giữ bí thuật!

“Lão già, liền biết ngươi chưa từ bỏ ý định, lại ở chỗ này chờ ta hơn một tháng!” Tiêu Vũ nheo mắt lại, này Lão Bát lại ở đây đợi lâu như vậy, quyết tâm muốn giết hắn, đã như thế nào, hắn vừa cần gì khách khí?

"Hừ, lần này ta nhìn ngươi làm sao trốn!" Lão Bát tràn đầy tự tin.

Mặc dù lần trước Tiêu Vũ không biết vận dụng bí pháp gì chạy mất, thế nhưng hắn tin tưởng loại kia bí pháp nhất định không thể nhiều lần sử dụng.

"Trốn? Câu nói này nên ta nói mới đúng!" Tiêu Vũ cũng không thèm phí lời với hắn, trực tiếp động thủ.

Hắn bây giờ thủ đoạn mạnh nhất chính là trời thiếu ngón tay, chỉ cần thi triển Lão Bát tuyệt đối không phải đối thủ. Bất quá hắn nhưng không có nhanh chóng thi triển, mà là dùng phổ thông chiến quyết xuất kích, muốn kiểm nghiệm một chút mình thực lực!

"Không biết tự lượng sức mình!" Lão Bát xem thường cười lạnh, nhìn thấy Tiêu Vũ chủ động ra tay, lập tức đánh trả.

Vốn hắn cho rằng giải quyết Tiêu Vũ chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhưng khi thấy Tiêu Vũ trên người sáng lên năm đạo linh sông, đặc biệt là đạo thứ năm, ấy tráng kiện trình độ quả thực có thể nói kinh người, nhưng lại cực kỳ óng ánh!

"Năm đạo linh sông? Ngươi lại đột phá?" Lão Bát không thể không khiếp sợ.

Này mới qua bao lâu? Vốn Vương Nhạc nói cho hắn biết, Tiêu Vũ chỉ có ba đạo linh sông, nhưng lần trước hắn nhìn thấy Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cũng đã ngưng ra đạo thứ tư linh sông!

Bây giờ mới qua hơn một tháng, Tiêu Vũ lại ngưng ra một đạo.

Người bình thường ngưng tụ linh sông, đều cần từ từ tẩm bổ kinh mạch, khiến trong kinh mạch linh sông từ từ lớn mạnh, quá trình này nhất dài lâu, nhưng bây giờ Tiêu Vũ này đạo thứ năm linh sông tráng kiện trình độ lại là kinh người như vậy, giống như căn bản cũng không cần thời gian!

Cái tốc độ này, quá không hợp lẽ thường!

Trong nháy mắt, Lão Bát nghĩ tới rất nhiều, nếu như nói Tiêu Vũ là dựa vào tự mình tu luyện đến nước này, hắn khẳng định không tin, hắn trước tiên nghĩ tới chính là Tiêu Vũ ở Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong chiếm được chỗ tốt gì.

Nghĩ như thế, Lão Bát trong mắt tham niệm tăng mạnh, chỉ có tình huống này, tài năng giải thích Tiêu Vũ tại sao khả năng theo Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong đi tới,

Nói không chừng trên người còn có càng nhiều đồ!

“Năm đạo linh sông thì thế nào? Ta có chín đạo linh sông, giống nhau nghiền ép ngươi!” Lão Bát quát to một tiếng, huy động hết thảy linh sông lực lượng, đem khai sơn chưởng thi triển đến mức tận cùng.

Không giống với tơ bông bè, núi chưởng thẳng thắn, đi chính là cương mãnh con đường, uy lực mạnh mẽ, mỗi một chưởng cũng có thể khai sơn phá thạch.

Tiêu Vũ dùng một loại khác chưởng pháp đối ứng, trong đầu hắn chiến quyết thật sự quá nhiều, tùy tiện đều có thể tìm tới đối địch chiến quyết.

Nhất thời, hai người chưởng phong không dứt, Lão Bát điên cuồng điều động linh sông lực lượng, chưởng thế dũng mãnh vô cùng, nhưng làm thế nào cũng không thắng nổi Tiêu Vũ.

“Ngươi rõ ràng chỉ có năm đạo linh sông, tại sao Thần lực mạnh như vậy? Ngươi đây cũng là cái gì chiến quyết?” Lão Bát dần dần phát hiện không đúng, càng đánh càng sợ.

Tiêu Vũ có vạn cân Thần lực, dĩ nhiên ép thẳng tới bảy đạo linh sông người, mà hắn mặc dù đã ngưng ra chín đạo linh sông, Thần lực đạt được 18000 cân, so với Tiêu Vũ cao hơn gần gấp đôi, tuy nhiên lại đánh mãi không xong.

Tiêu Vũ chưởng pháp để hắn có một loại phi thường uất ức cảm giác, tựa hồ khắp nơi khắc chế hắn, để hắn khai sơn chưởng khó có thể phát huy xuất toàn lực.

Hắn chưởng pháp thẳng thắn thoải mái, cương mãnh bá đạo, nhưng Tiêu Vũ chưởng pháp thoạt nhìn lại là mềm yếu vô lực, có thể một mực mỗi lần đều là chờ hắn chưởng thế yếu kém lúc tiến lại, để hắn có loại khí lực đều đánh vào trên bông cảm giác.

“Dùng tầm mắt của ngươi, ta coi như nói cho ngươi biết cũng không quen biết!” Tiêu Vũ ăn ngay nói thật.

Hắn bộ chưởng pháp này mặc dù phổ thông, nhưng cũng không phải đầy đường đều có, hơn nữa uy lực mặc dù không gượng, lại vừa vặn khắc chế Lão Bát chiến quyết.

Còn nữa, này Lão Bát chiến quyết hắn đã không phải lần đầu tiên nhìn, ở trong mắt hắn đã hoàn toàn không có bí mật, dù cho Thần lực không địch lại, Lão Bát vừa tại sao có thể là đối thủ của hắn?

“Tiểu tử ngươi quá kiêu ngạo!” Lão Bát lúc này buồn rầu hầu như muốn hộc máu.

Càng về sau đánh, hắn thì càng uất ức, Tiêu Vũ tựa hồ đối với hắn bộ này chiến quyết so với hắn giải thích đến còn muốn thấu triệt, thường xuyên hắn muốn sắc bén xuất chưởng, Tiêu Vũ đều sẽ xảo diệu tránh qua hắn chưởng lực mạnh nhất địa phương.

Hơn nữa, đến mỗi hắn phép tắc yếu, Tiêu Vũ thì lại sẽ nhanh chóng nối liền.

Đấu qua chốc lát, Lão Bát trên người dần dần toát mồ hôi lạnh, hắn đột nhiên cảm giác mình tựa như một thằng hề, thi triển chiến quyết ở Tiêu Vũ trong mắt rồi cùng rác rưởi không có khác nhau, Tiêu Vũ cặp mắt kia giống như sớm xem thấu hắn chiến quyết, dễ dàng có thể đem hắn gắt gao khắc chế!

“Không có đừng thủ đoạn?” Tiêu Vũ sở dĩ đánh như vậy, mục đích vì đo lường mình thực lực tiến bộ bao nhiêu.

Lúc này nhìn thấy Lão Bát lại không còn sức đánh trả, hắn không lưu tay nữa, một chưởng vỗ ở Lão Bát trên ngực.

Lão Bát mặc dù tu vi hơi cao, nhưng dù sao cũng là thân thể máu thịt, bị này một chưởng vỗ đến nôn sắc, sắc mặt càng lập tức trắng bệch.

Thất bại! Hắn lại bại ở một cái chỉ có năm đạo linh sông thiếu niên trong tay!

Hắn thật sự không nghĩ ra, tại sao Tiêu Vũ rõ ràng chỉ có năm đạo linh sông, nhưng có như thế Thần lực, tại sao hắn chiến quyết hoàn toàn không làm gì được Tiêu Vũ? Tất cả những thứ này rốt cuộc là bởi vì cái gì?

“Hỏi ngươi mấy vấn đề, không muốn chết, thì thành thật trả lời.” Tiêu Vũ đứng ở Lão Bát trước người, lạnh lùng nói.

Lão Bát lúc này mặt xám như tro tàn, mặc dù lòng có một vạn cái không cam lòng, nhưng cũng chỉ có gật đầu.

Vào lúc này Tiêu Vũ nếu muốn giết hắn, hắn tuyệt đối không có mạng sống trở về.

Trong lòng có chút hối hận, sớm biết như vậy, hắn nhất định sẽ không ở Lạc Phong Sơn Mạch bên ngoài các loại Tiêu Vũ lâu như vậy, vốn muốn giết Tiêu Vũ trở về báo cáo kết quả, rồi cướp đi Tiêu Vũ trên người bí thuật, lại không nghĩ rằng đem mình quá giang.

“Ta hỏi ngươi, trong Vương gia, có phải là có một gã phù sư? Vương Phi trên người đại chết phù cùng ngươi lúc trước sử dụng dẫn lôi phù, đều là từ ở đâu ra?” Tiêu Vũ đối với điểm ấy thủy chung có chút để ý.

Lúc trước cái viên này dẫn lôi phù thiếu chút nữa hại chết hắn, nếu không có hóa long phù nơi tay, bây giờ e sợ đã chết.

Bất kể là chết thay phù còn là dẫn lôi phù, đều là không Vương gia có thể có được gì đó, cho nên hắn muốn xác nhận, hay không có một gã phù sư đang giúp Vương gia?

Chương 55: Trở Về Thành

“Ta có thể nói cho ngươi biết, nhưng ngươi nhất định phải thả ta đi!” Không ai không sợ chết, Lão Bát cũng không ngoại lệ, hiện tại hắn chỉ hy vọng có lệnh còn sống rời đi.

“Ngươi không có cùng ta đàm tư cách điều kiện!” Tiêu Vũ nhíu mày, trên người sát ý không hề che giấu chút nào.

“Tốt, ta nói!” Lão Bát cũng biết tình huống này hắn căn bản không có lựa chọn nào khác, nói: “Đại công tử sư phụ là một vị minh phù tông sư, này minh phù cũng là lớn công tử theo vương thành trả lại.”

“Đại công tử? Chính là các ngươi Vương gia ở Vương Thành Vũ Viện bên trong vị thiên tài kia?” Tiêu Vũ thoải mái, Vương Thành Vũ Viện bên trong có minh phù tông sư hoàn toàn không kỳ quái, Vương gia vị thiên tài kia có một cái như vậy sư phụ, quả thật không thiếu minh phù.

“Đúng vậy!” Lão Bát không dám ẩn giấu, hiền lành gật đầu.

“Các ngươi cái kia Vương gia thiên tài tên gọi là gì? Có bao nhiêu tu vi?” Tiêu Vũ hỏi, hắn và Vương gia đối lập đã là chuyện tất nhiên, trước tiên tìm hiểu một chút việc này cũng tốt sớm dự định.

“Đại công tử tên là Vương Đằng, một năm trước cũng đã ngưng ra mười hai đạo linh sông, bây giờ khoảng cách giới hóa khí cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước!” Lão Bát thành thật trả lời.

“Mười hai đạo linh sông?” Tiêu Vũ không quá cảm thấy bất ngờ, dù sao lúc trước đã gặp một Kim Vô Ngọc.

Nói vậy ở trong vương thành, hai người này nên đều thuộc về khá là đứng đầu thiên tài.

“Ta khả năng đi rồi chưa?” Lão Bát khóe miệng còn mang theo máu tươi, khao khát thấy Tiêu Vũ.

Trong mắt hắn lặng yên cất dấu một tia oán hận, lần này lại ở một cái trên người thiếu niên ngã xuống lớn như vậy ngã nhào một cái, trong lòng tự nhiên không thể cam tâm.

Chỉ cần lần này có thể còn sống rời đi, hắn tất nhiên sẽ trở về thông báo gia tộc, để gia tộc phái người giết Tiêu Vũ, sau khi rồi cướp đi Tiêu Vũ trên người đoạt được!

Tiêu Vũ nhất định là tại Lạc Phong Sơn Mạch bên trong chiếm được cái gì vậy, mới có thể tiến bộ nhanh như vậy, đặc biệt là trên người hắn bí thuật, Lão Bát vô luận như thế nào cũng muốn lấy được.

“Ngươi bây giờ có phải là suy nghĩ, ta thả ngươi sau khi nên dùng biện pháp gì giết ta?” Tiêu Vũ có chút ngoạn vị thấy Lão Bát.

Kiếp trước sống lâu như vậy, đối với lòng người hiểu rõ có thể nói thấu triệt, Lão Bát trong mắt oán hận mặc dù ẩn giấu vô cùng tốt, nhưng lại làm sao có khả năng giấu giếm được hắn?

“Làm sao biết chứ? Ta bảo đảm, ngươi chỉ cần thả ta rời đi, ta lập tức liền rời đi Vương gia, cũng lại không trở về, lại không dám có cái gì không nên có ý nghĩ!” Lão Bát vội vàng đền bù đến khuôn mặt tươi cười, trong lòng lại là một trận phát lạnh.

Đây thật là một thiếu niên gì? Lại dễ dàng thì động tất nội tâm hắn ý nghĩ, loại này sức quan sát cùng tuổi của hắn thật sự không hợp, Lão Bát giờ phút này chỉ cảm thấy Tiêu Vũ so với cái kia khó có thể phỏng đoán lão quái vật còn muốn đáng sợ, tựa hồ bất kỳ tâm tư người đều không tránh khỏi ánh mắt của hắn!

“Ha ha, vốn ta có thể thả ngươi đi, chỉ tiếc……” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không lưu tình chút nào, một chưởng vỗ ở Lão Bát mi tâm, đã xong tính mạng của hắn.

Kiếp trước đạp khắp hài cốt, hắn biết rõ người nào khả năng lưu, người nào không thể lưu.

Lão Bát trợn to hai mắt, chầm chậm ngã xuống, trong mắt tình cực kỳ phức tạp.

Hắn đến chết vẫn không tin nổi Tiêu Vũ lại quả quyết như vậy, nói giết thì giết, tâm trí hoàn toàn không giống một thiếu niên.

Cho tới giờ khắc này, Lão Bát trong lòng mới chính thức cảm thấy hối hận, có thể từ vừa mới bắt đầu, hắn thì không nên trêu chọc cái này nhìn như tuổi trẻ, hơn nữa chỉ có vài đạo linh sông thiếu niên.

Chỉ tiếc, vô luận hắn làm sao hối hận, bây giờ đều đã chậm!

Giải quyết Lão Bát, Tiêu Vũ tiếp tục lên đường, theo Lạc Phong Sơn Mạch trực tiếp rời đi, trở về Cự Thạch Thành.

Rời đi gần hai tháng, tiến vào trong thành, cảm thụ quan trong thành sầm uất, Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên trở nên nói không nên lời bình tĩnh, Lạc Phong Sơn Mạch Bên trong phát sinh tất cả, đối với hắn mà nói thật giống như căn bản không đáng quan tâm.

“Mẫu thân, ta đã trở về!” Tiêu Vũ khoảng thời gian này cực kỳ nhớ chính là Lâm Vũ Nhu, trở lại trong thành sau khi, thẳng đến Túy Tinh Lâu, đi tới Lâm Vũ Nhu gian phòng.

Trong nhà, ngoại trừ Lâm Vũ Nhu ở ngoài, còn có một đạo kiều mỵ bóng người, Tiêu Vũ nhìn thấy, không khỏi vì một trong giật mình.

Nhan Tử Ngọc? Nàng lại tại cùng Lâm Vũ Nhu đang ngồi cùng một chỗ,

Hai người tay nắm, vừa nói vừa cười, thoạt nhìn thập phần thân mật.

“Vũ nhi đã trở lại?” Lâm Vũ Nhu nhìn thấy Tiêu Vũ, lộ ra nụ cười.

Mặc dù Tiêu Vũ vừa đi hơn một tháng, hơn nữa cũng không có nói cho nàng đi nơi nào, nhưng nàng lại là một câu nói cũng không hỏi nhiều, đối với Tiêu Vũ rất là yên tâm, chỉ là trước mắt con mắt ở Tiêu Vũ trên người không dứt đánh giá, như là đang nhìn hắn có bị thương không loại hình.

Cũng may, Tiêu Vũ trước khi mặc dù nhận qua trọng thương, nhưng lúc này thoạt nhìn đã một chút chuyện cũng không có, Lâm Vũ Nhu cái gì cũng không nhìn ra, lúc này mới yên tâm.

“Nguyên lai tím Ngọc tiểu thư đã ở.” Tiêu Vũ thấy Nhan Tử Ngọc, khuôn mặt có chút cổ quái, hắn mặc dù đã muốn Nhan Tử Ngọc thay hắn chăm nom Lâm Vũ Nhu, lại không nghĩ rằng Nhan Tử Ngọc có thể cùng Lâm Vũ Nhu như thế thân mật.

Lúc này hai người này ngồi cùng một chỗ, thoạt nhìn tựa như một đôi tỷ muội, Lâm Vũ Nhu niên kỷ mặc dù so với Nhan Tử Ngọc muốn lớn hơn gấp đôi, nhưng bởi vì dùng qua đoạt thiên bích linh dịch, ở trên mặt hắn chút nào không nhìn ra dấu vết tháng năm.

“Đã Tiêu công tử trở về, ta sẽ không quấy rầy hai vị đoàn tụ.” Nhan Tử Ngọc nụ cười thay đổi sắc mặt, đứng dậy cáo từ.

“Vũ nhi, ngươi thay ta đưa tiễn tím Ngọc tiểu thư.” Lâm Vũ Nhu cười đối với Tiêu Vũ nói.

Gật gù, Tiêu Vũ trầm mặc đi theo Nhan Tử Ngọc phía sau đi ra khỏi phòng, hắn lòng tràn đầy nghi hoặc, Nhan Tử Ngọc dù cho bị hắn giao phó, cũng không trở thành muốn cùng Lâm Vũ Nhu đi được như thế gần gũi a?

“Tiêu công tử, tử ngọc hổ thẹn cho ngươi!”

Rời phòng, khi đi đến một u tĩnh góc, Nhan Tử Ngọc đột nhiên phục hồi tinh thần lại, có chứa mấy phần thẹn thùng.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ trong lòng sinh ra 1 loại dự cảm xấu, Nhan Tử Ngọc sẽ nói lời này, có phải cùng Lâm Vũ Nhu có quan hệ?

“Ta đã đáp ứng ngươi sẽ chăm sóc Tiêu phu nhân, nhưng quãng thời gian trước vẫn là thiếu chút nữa thất trách.” Nhan Tử Ngọc nói tới chỗ này, sắc mặt cũng không phải quá tốt nhìn.

Tiêu Vũ vừa hỏi bên dưới, mới biết được chuyện đã xảy ra.

Trong Vương gia, Vương Phi mặc dù là Vương Nhạc thân tử, nhưng ở Vương gia trẻ tuổi bên trong lại cũng không tính xuất sắc, UU đọc sách www. Uuk &# 97; &# 110; &# 115; hu. c o m ngoại trừ đang ở Vương Thành Vũ Viện Vương Đằng ở ngoài, Vương gia còn có một cái thiếu niên thiên tài, tên là Vương Thịnh.

Có điều cái này Vương Thịnh mặc dù thiên tư xuất sắc, nhưng xuất thân không bằng Vương Phi, dù sao Vương Phi có phụ thân là Vương gia hiện nay gia chủ, cho nên những năm gần đây, Vương Thịnh thủy chung bị Vương Phi đè nặng một con.

Lần này Vương Phi bị Tiêu Vũ chỗ phế, Vương gia cùng Tiêu Vũ gian kẻ thù đã khó giải, Vương Thịnh liền cảm giác bắt được cơ hội.

Nếu vào lúc này có thể ra tay, đem Tiêu Vũ phế bỏ, không chỉ có thể để người nhà họ Vương biết hắn vượt xa Vương Phi, hơn nữa theo trên danh nghĩa tới nói hắn cũng là vì Vương Phi ra mặt, thay thế Vương gia giải quyết một cừu nhân, có thể làm cho hắn ở Vương gia địa vị tăng mạnh.

Thế nhưng vào lúc này, Tiêu Vũ đi ra khỏi thành, Vương Thịnh không tìm được Tiêu Vũ, liền đem chủ ý đánh tới Lâm Vũ Nhu trên thân.

Mặc dù kiêng kỵ Túy Tinh Lâu, không dám chạy đến Túy Tinh Lâu gây sự, nhưng Vương Thịnh lại hết sức kiên nhẫn, trong bóng tối phái người ở Túy Tinh Lâu ở ngoài bảo vệ.

Tiêu Vũ rời đi sau khi, Lâm Vũ Nhu một người ở tại Túy Tinh Lâu, cũng khó tránh khỏi phiền muộn, tình cờ cũng sẽ đi ra ngoài đi lại.

Ngay ở mấy ngày trước, Vương Thịnh bắt được cơ hội, thừa dịp Lâm Vũ Nhu ra ngoài, lại muốn đưa hắn mạnh mẽ mang về, dự định dùng cái này ép Tiêu Vũ hiện thân.

Nhan Tử Ngọc biết được việc này, lập tức ra tay, mới cứu được Lâm Vũ Nhu. Mặc dù Lâm Vũ Nhu cuối cùng không việc gì, nhưng nàng lại thẹn trong lòng, cho nên khoảng thời gian này mới sẽ cùng Lâm Vũ Nhu thập phần thân cận, ngoại trừ cùng nàng giải quyết ngoài ra cũng là tận lực bảo đảm an toàn của nàng.

“Vương gia, vừa là Vương gia!” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh.

Lạc Phong Sơn Mạch một nhóm, Vương gia suýt chút nữa đem hắn hại chết, nếu như nói này hắn còn có thể chịu, cái kia Vương gia lại dám đem chủ ý đánh tới Lâm Vũ Nhu trên thân, chính là triệt để chọc giận hắn!

“Cũng được, khoảng cách Vương Thành Vũ Viện chọn lựa còn có nửa tháng tả hữu thời gian, trước lúc này ta thì trước hết để cho Vương gia ngươi cảm thụ một chút lửa giận của ta!”

Chương 56: Toa Thuốc

“Tím Ngọc tiểu thư, ngươi cũng đã biết Vương gia ở trong thành đặt chân căn bản là cái gì? Hoặc là có đồ vật gì một khi một nhà mất đi, sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề?” Tiêu Vũ mặc dù dự định đối với Vương gia ra tay, nhưng dùng thực lực của hắn, phía dưới liều hiển nhiên không thể, chỉ có thể theo mặt bên vào tay.

Hắn đối với trong thành thế lực không hiểu rõ lắm, Nhan Tử Ngọc thân phận không bình thường, chắc hẳn nên biết một vài.

“Ngươi muốn làm cái gì?” Nhan Tử Ngọc nghe ra Tiêu Vũ ý tứ trong lời nói, trong lòng cả kinh.

Tiêu Vũ có phải dự định dùng sức lực của một người, muốn trọng thương Vương gia? Đã có thể bằng hắn một linh nguyên cảnh nhỏ tu sĩ, khả năng làm được cái gì?

“Kính xin tím Ngọc tiểu thư hãy nói cho ta biết.” Tiêu Vũ nghiêm túc thấy Nhan Tử Ngọc.

Nhìn thấy Tiêu Vũ cái bộ dáng này, Nhan Tử Ngọc cảm nhận được hắn hết sức chăm chú, không giống như là chuyện cười.

Mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng Nhan Tử Ngọc lại vẫn là thành thật trả lời: “Vương gia sở dĩ tài năng ở Cự Thạch Thành ngồi chắc ba gia tộc lớn vị trí, nghe nói là nhà bọn họ có một chỗ Linh địa, trồng lấy nhiều loại linh dược, khiến cho bọn hắn cùng Dược Thần Điện có mật thiết quan hệ hợp tác.”

“Dược Thần Điện?” Tiêu Vũ cuối cùng hiểu ra, chẳng trách Vương gia cường đại như thế.

Thân là Cự Thạch Thành bên trong đầu sỏ, Vương gia có Dược Thần Điện nâng đỡ, gia tộc bình thường sao có thể chống lại? Nếu như chặt đứt Vương gia cùng Dược Thần Điện cái tầng quan hệ này, Vương gia coi như không liền như vậy sa sút, cũng tất nhiên sẽ thương cân động cốt.

“Ngươi sẽ không phải muốn hủy đi Vương gia vườn thuốc?” Nhan Tử Ngọc đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: “Ngươi ngàn vạn không thể xằng bậy, Vương gia vườn thuốc hàng năm có thể cho gia tộc bọn họ mang đến to lớn lợi nhuận, tương đương với mạng của bọn hắn cửa vị trí, Vương gia biết rõ chỗ đó tầm quan trọng, sớm phái người ổn định bả khống, căn bản sẽ không có một tia cơ hội.”

Nhan Tử Ngọc lúc này chỉ cảm thấy Tiêu Vũ không khỏi cũng quá mức điên cuồng, trước đây nàng còn tưởng rằng Tiêu Vũ trầm ổn tầm nhìn, tâm trí xa xa so với cùng tuổi người phải mạnh hơn nhiều lắm, nhưng hắn thời khắc này quyết định, lại làm cho Nhan Tử Ngọc có một loại hết hồn cảm giác.

“Yên tâm, ta còn không ngu như vậy.” Tiêu Vũ tự nhiên cũng biết, Vương gia vườn thuốc không tốt xông, có điều cái này cũng không đại diện hắn mượn Vương gia không có cách nào.

“Tiêu công tử, ngươi ngàn vạn không thể kích động, Vương gia thực lực không giống mặt ngoài đơn giản như vậy, huống chi bọn họ thế hệ này còn có một cái Vương Đằng tiến nhập Vương Thành Vũ Viện, nếu không tất yếu, cho dù là trong thành đầu sỏ cũng không nguyện ý cùng bọn hắn làm lớn chuyện!” Nhan Tử Ngọc trịnh trọng khuyến cáo Tiêu Vũ.

“Tím Ngọc tiểu thư yên tâm, ta sẽ không làm loạn.” Tiêu Vũ cười cười, không có quá nhiều giải thích.

Gặp Tiêu Vũ như thế, Nhan Tử Ngọc biết trong lòng hắn hơn nửa đã có quyết định, chỉ có thể ở trong lòng thở dài, cũng không tốt khuyên nhiều.

Đưa đi Nhan Tử Ngọc sau, Tiêu Vũ trở lại Lâm Vũ Nhu gian phòng, cùng nàng hàn huyên chốc lát, sau đó vừa thay thế nàng lại bắt mạch, kiểm tra một chút 6 Hồn giam tâm chú tính ổn định, lúc này mới trở lại gian phòng của mình.

“Vương gia? Cho tới nay đều là các ngươi động thủ với ta, lần này các ngươi dám đem chủ ý đánh tới mẫu thân ta trên đầu, lần này thì đến phiên ta đến bắt các ngươi khai đao!”

Tiêu Vũ sắc mặt hoàn toàn lạnh lẽo, hắn hướng về ngoài phòng nói một tiếng, mạng Túy Tinh Lâu người đưa tới giấy cười, sau đó trầm tư một chút, viết trên giấy viết lên.

Chốc lát sau, Tiêu Vũ ở một trang giấy trên viết đầy nội dung, trong đó hàng ngũ nhứ nhất viết rõ ràng là ba cái bắt mắt chữ to: Ngưng khí đan!

Này rõ ràng là 1 toa đan dược, mặt trên rõ ràng viết ngưng khí đan phương pháp luyện chế, kể cả các loại bước đi, thậm chí là dược liệu tỉ trọng, tinh tế tới mảy may.

Viên thuốc này chỉ thuộc về bên trong nhị phẩm đan dược, thế nhưng dược liệu lại hết sức kinh người, có thể làm cho hóa khí cảnh tu vi người thần tốc tiến bộ.

Mặc dù đan dược trong tu luyện thường xuyên sẽ có người dùng đến, hóa khí cảnh người lúc tu luyện cũng sẽ nhận sự giúp đỡ không ít đan dược đến tăng nhanh tốc độ, thế nhưng tại đây Cự Thạch Thành, sử dụng đan dược bình thường đều tương đối bình thường.

Tiêu Vũ này toa đan dược nhưng không như thế, mặc dù đồng dạng là nhị phẩm đan dược, nhưng hiệu quả này lại hơn xa hết thảy cùng cấp bậc đan dược.

Loại đan dược này một khi luyện chế được, đưa tới gợn sóng tuyệt đối phải so với lúc trước tụ lại linh phù mạnh hơn gấp mười gấp trăm lần, bởi vì đây là hóa khí cảnh người đều hết sức khát vọng gì đó,

Cho dù là các đại gia tộc đại nhân vật, nhìn thấy viên thuốc này đều sẽ đỏ mắt.

Mang tới này toa đan dược, Tiêu Vũ lại ra ngoài, thẳng đến Dược Thần Điện.

……

“Cái gì? Ngươi nói Tiêu Vũ cái kia con hoang đã trở lại?”

Trong Vương gia, Vương Nhạc nghe một gã người làm bẩm báo, sắc mặt trở nên tái nhợt!

Tiêu Vũ rời đi khoảng thời gian này, hắn vẫn phái người nhìn chằm chằm Túy Tinh Lâu, cho nên khi Tiêu Vũ trở về, hắn lập tức chiếm được bẩm báo.

Vương Nhạc trong lòng buồn bực không ngớt, hắn phái ra hai cái nguyên cảnh Cửu Chuyển người đến Lạc Phong Sơn Mạch đuổi giết Tiêu Vũ, nhưng hơn một tháng trôi qua, một chút tin tức cũng không có.

Bây giờ, Tiêu Vũ lại an nguy về tới Túy Tinh Lâu, mà hắn phái đi ra hai người lại là tin tức hoàn toàn không có, không cần nghĩ Vương Nhạc cũng biết, hai người kia hơn nửa đã không về được!

Hai cái linh nguyên Cửu Chuyển, thực lực như vậy, đặt ở trong Vương gia cũng là ít có cao thủ, lại không chỉ không có thể giết Tiêu Vũ, nhưng lại đem mình cho đền bù lên!

Quan trọng hơn là, Vương Nhạc để cho an toàn, còn để hai người kia mang đi một viên dẫn lôi phù, đây chính là nhị phẩm minh phù, hắn Vương gia nếu không phải là có Vương Đằng, cũng căn bản sẽ không có vật như vậy, bình thường phải lấy ra hoàn toàn không thể!

Nhưng bây giờ theo Tiêu Vũ trở về, cũng tuyên cáo tất cả những thứ này đều uổng phí!

“Vương Thịnh? Khoảng thời gian này hắn không phải luôn luôn ham muốn tìm giết chết Tiêu Vũ, để chứng minh chính mình gì, hắn có động tác gì?” Đè nén cơn tức trong đầu, Vương Nhạc lạnh lùng hỏi.

“Vương Thịnh mặc dù vẫn muốn đối với Tiêu Vũ động thủ, tuy nhiên không dám đến Túy Tinh Lâu gây sự, mấy ngày trước hắn vốn cũng có cơ hội đem Lâm Vũ Nhu mang về, thế nhưng bị Túy Tinh Lâu người ngăn trở!” Vương Nhạc sau lưng người làm cúi đầu, âm thanh không hề gợn sóng.

“Túy Tinh Lâu cùng tiểu súc sinh kia là quan hệ như thế nào? Làm sao cũng sẽ giúp hắn?” Vương Nhạc sắc mặt càng thêm khó coi.

Đầu tiên là Thiên Minh Các, bây giờ vừa là Túy Tinh Lâu, bực này đầu sỏ lại đều cùng Tiêu Vũ có quan hệ!

“Vô luận như thế nào, Tiêu Vũ cái kia tiểu súc sanh phải chết, tiếp tục theo dõi hắn, 1 có cơ hội trực tiếp động thủ!” Mặc dù Tiêu Vũ tựa hồ cùng Túy Tinh Lâu cũng có quan hệ, nhưng Vương Nhạc cũng không phải cỡ nào kiêng kỵ.

Dù cho bọn họ và Tiêu Vũ quan hệ cho dù tốt, đến lúc đó chỉ cần Tiêu Vũ biến thành người chết, dùng Vương gia thực lực, dù cho đầu sỏ cũng không muốn dễ dàng trở mặt, đến lúc đó ai sẽ vì một kẻ đã chết ra mặt?

"Đúng rồi, Vương Thịnh muốn làm cái gì đều do hắn, ta ngược lại muốn xem xem hắn có vài phần bản lĩnh, coi như không thể uy hiếp được cái kia tiểu súc sanh, đi quấy rối một chút cũng tốt." Như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, Vương Nhạc vừa là nói lần nữa.

"Vâng!" Người làm đáp một tiếng, sau đó không tiếng động thối lui.

"Ai da!" Đợi cho không người lúc, Vương Nhạc nhẹ nhàng thở dài một cái.

Một linh nguyên cảnh tiểu nhân vật, vốn dùng thân phận của hắn cùng thực lực muốn làm sao nhào nặn thì làm sao nhào nặn, nhưng ai biết ở Tiêu Vũ trên người, hắn hao phí khổng lồ như thế tâm lực, vẫn như cũ không làm gì được Tiêu Vũ.

Việc này, hắn thậm chí không dám để cho Vương Phi biết, bây giờ Vương Phi ở trong gia tộc sớm thân phận đại biến, mặc dù thân thể bước đầu khôi phục, nhưng bị trở thành người phàm, tộc nhân mặc dù bởi vì thân phận của hắn cùng Vương Đằng quan hệ không dám ngay mặt cười nhạo, nhưng ở sau lưng khó tránh khỏi có chút nói bóng nói gió.

"Nếu là Đằng Nhi ở đây, cái kia tiểu súc sanh lại há có thể như thế tiêu dao?" Vương Nhạc đột nhiên hoài niệm nổi lên Vương Đằng.

Nghĩ đến Vương Đằng, tâm tình của hắn tựa hồ cũng tốt hơn rất nhiều.

Đó là niềm kiêu ngạo của hắn, cũng là toàn bộ Vương gia kiêu ngạo, chính là bởi vì có Vương Đằng tồn tại, trong thành này đầu sỏ mới có thể cho hắn Vương gia vài phần bộ mặt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 57: Chỉ Có 1 Điều Kiện

Lúc này Vương Nhạc hoàn toàn không biết, khi hắn đang định dùng những phương pháp khác đối phó Tiêu Vũ thời điểm, Tiêu Vũ đã ở triển khai động tác, đối với bọn họ Vương gia ra tay.

Mang theo cái kia toa đan dược, Tiêu Vũ đi thẳng tới Dược Thần Điện bên trong.

“Khách xin chào, xin hỏi ngươi có nhu cầu gì?”

Dược Thần Điện thân là trong thành đầu sỏ, vô luận là thực lực hay là phục vụ tiêu chuẩn đều hết sức đúng chỗ, để từng cái đến người tới chỗ này đều có một loại cảm giác thoải mái.

Tiêu Vũ tiến vào bên trong, thì có một gã bồi bàn tiến lên, vẻ mặt mỉm cười cùng hắn mở miệng.

“Ta muốn gặp các ngươi nơi này quản sự, có chuyện thương lượng, có thể không xin ngươi thông báo một chút?” Tiêu Vũ nói rằng, hắn lần này tới không phải là mua linh dược, mà là muốn nói một vài sự tình.

Chuyện này, Dược Thần Điện bên trong bình thường người thật đúng là không quyết định được, trừ phi quản sự cấp bậc trở lên nhân vật.

“Không biết là ngươi có chuyện gì?” Bồi bàn cũng không vì Tiêu Vũ nói mà nhanh chóng thông báo.

Dược Thần Điện là địa phương nào? Nơi này quản sự, không phải là muốn gặp là có thể gặp đến, cho dù là các đại gia tộc gia chủ tiến lại, nếu như cũng không đủ lý do, giống nhau không có tư cách nhìn thấy bọn họ quản sự.

“Ta muốn cùng đắt điện hợp tác, hy vọng có thể cùng người phụ trách nơi này gặp mặt nói chuyện.” Tiêu Vũ cũng biết Dược Thần Điện gia đại nghiệp đại, nơi này quản sự không tốt lắm gặp, nhưng hắn rất có kiên nhẫn.

“Không biết là cái gì hợp tác?” Bồi bàn trên mặt bao nhiêu mang theo hoài nghi.

Muốn cùng Dược Thần Điện hợp tác người ở trong thành có rất nhiều, nhưng không phải mỗi người đều có tư cách này.

“Ta có 1 toa đan dược, ngươi xem một chút.” Tiêu Vũ biết, không điểm sáng gì đó đoán chừng là không thấy được Dược Thần Điện người, thẳng thắn trực tiếp đem toa thuốc lấy ra.

Mang theo nghi hoặc, bồi bàn tiếp nhận Tiêu Vũ trong tay toa thuốc, mới nhìn sơ qua hoàn toàn biến sắc.

Hắn mặc dù chỉ là Dược Thần Điện bên trong một cái nho nhỏ bồi bàn, nhưng ở đây làm việc nhiều năm, dù cho sẽ không luyện chế đan dược, nhưng là hiểu được các loại đan dược đặc tính, cùng với một vài đan dược giá trị.

Tiêu Vũ này toa đan dược trên đan dược, nói thật nha hắn nghe đều chưa từng nghe tới, thế nhưng mặt trên tỉ mỉ viết loại đan dược này tác dụng, mặc dù địa vị không cao, nhưng người thị giả này rất rõ ràng, dạng này toa thuốc cho dù là Dược Thần Điện cũng không lấy ra được.

Quan trọng nhất là, loại đan dược này dược liệu thật là kinh người, nếu như có thể có được này toa đan dược, tuyệt đối sẽ cho Dược Thần Điện mang đến lợi ích to lớn.

Thời điểm này, bồi bàn nhìn về phía Tiêu Vũ thái độ một chút khách khí không ít, mặc dù không nhìn ra toa thuốc này thật giả, nhưng lúc này ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ tuyệt đối có tư cách nhìn thấy Dược Thần Điện quản sự.

“Mời ngài ở đây chờ, ta lập tức đi vào thông báo!” Bồi bàn cung cung kính kính đem toa thuốc trả lại Tiêu Vũ, sau đó lập tức tiến đến mời mọc Dược Thần Điện quản sự.

Trong lòng hắn âm thầm may mắn, ban đầu hắn cũng là hoài nghi Tiêu Vũ, nhưng may là không có vì vậy mà nói rồi lời gì quá đáng, bằng không mà nói bây giờ hậu quả khó mà lường được.

Chốc lát quá khứ, rời đi bồi bàn mang về 1 người đàn ông tuổi trung niên, trung niên nam tử kia nhìn thấy Tiêu Vũ, từ trên xuống dưới đánh giá hắn, nói: “Liền là của ngươi bắt lại đến rồi một tấm nhị phẩm toa thuốc, muốn cùng chúng ta Dược Thần Điện hợp tác?”

“Đúng vậy!” Tiêu Vũ gật đầu, theo trung niên nam tử này trang phục trên biểu thị nhìn ra được, người này đúng là Dược Thần Điện quản sự.

“Có thể hay không đem toa thuốc cho ta mượn nhìn qua?” Người đàn ông trung niên trong lòng cũng là có chút hoài nghi, thật sự là Tiêu Vũ quá trẻ tuổi.

Nhị phẩm toa thuốc thứ này, so với nhị phẩm đan dược có thể quý trọng nhiều lắm, chính là ba gia tộc lớn đều không nhất định khả năng cầm ra được, một cái như vậy người trẻ tuổi thật lại có thứ này?

Tiêu Vũ thập phần rộng rãi, loại đan phương này đối với hắn mà nói và không đáng giá, tùy ý đưa ra ngoài.

Xem qua toa thuốc, người này quản sự trên mặt vẻ mặt không thể so với lúc trước người thị giả kia không đều, tràn đầy kích động, đối xử Tiêu Vũ càng khách khí vô cùng, nói: “Ngài là khách quý, nhiều người ở đây ồn ào, mời ngài dời bước nội sảnh nói chuyện!”

Gật gù, Tiêu Vũ thái độ đối với người nọ thay đổi cũng không ngoài ý muốn, phàm là khả năng nhìn ra hắn này toa đan dược giá trị người, đều không dám lại xem thường hắn.

Dược Thần Điện nội sảnh, chính là chỉ có ấy nhân viên nội bộ mới có thể đi vào địa phương,

Nơi đây bình thường cũng sẽ dùng để tiếp đãi một vài khách.

Người này quản sự tên là Lý Trung, hắn trực tiếp đem Tiêu Vũ mời mọc tới đây, có thể thấy được Tiêu Vũ coi trọng.

“Không biết Tiêu công tử dự định hợp tác như thế nào?” Lý Trung đầu tiên là khách sáo một phen, cũng hỏi rõ Tiêu Vũ họ tên, sau đó liền không kịp chờ đợi muốn hỏi một câu Tiêu Vũ ý đồ.

“Nghe nói đắt điện cùng Vương gia nhiều năm đến vẫn tồn tại quan hệ hợp tác?” Tiêu Vũ cũng không để ý bị đối phương biết thân phận, ở Cự Thạch Thành bên trong bây giờ không có đáng giá hắn thái quá kiêng kỵ thế lực.

Hắn không hề trả lời Lý Trung nói, mà là không nhanh không chậm hỏi một câu như vậy.

“Quả thật như thế.” Lý Trung mặc dù đối với Tiêu Vũ vấn đề có loại không tìm được manh mối cảm giác, lại vẫn là gật đầu nói: “Chúng ta Dược Thần Điện làm chính là linh dược chuyện làm ăn, hơn nữa trong điện cũng thờ phụng không ít luyện dược sư, bình thường cần một lượng lớn linh dược, Vương gia vườn thuốc hàng năm sản lượng cực cao, hơn nữa chất lượng không tệ, bởi vậy vẫn cùng chúng ta có chặt chẽ hợp tác.”

Hắn nói tới rất cẩn thận, Tiêu Vũ hỏi như vậy, không phải là cùng Vương gia không thích hợp, chính là cùng Vương gia thập phần thân mật, hắn lời này chỉ là như thực chất thuyết minh Dược Thần Điện cùng Vương gia quan hệ hợp tác, nhưng không có biểu hiện ra cùng Vương gia thân cận nếu là coi là kẻ thù.

“Này toa đan dược giá trị, nói vậy Lý quản sự ngươi nên rõ ràng? Không biết có thể không thay thế Vương gia?” Tiêu Vũ trên mặt mang theo vài phần thâm thúy nụ cười, ngữ khí khiến người ta nghe không ra tâm tình gì.

“Này……” Lý Trung trong lòng cả kinh, nhất thời không dám nói tiếp.

Nghe Tiêu Vũ ý này, tựa hồ là cùng Vương gia có cừu oán, muốn thay thế Vương gia, trở thành Dược Thần Điện mới người hợp tác.

Còn Tiêu Vũ theo như lời toa thuốc giá trị, Lý Trung tự nhiên biết, bực này đan dược, nếu luyện chế được, Dược Thần Điện có thể được lợi ích to lớn đồng thời, thậm chí thực lực tổng hợp còn có thể lớn tiến một bước.

Nếu không phải biết toa thuốc này giá trị, dùng hắn Dược Thần Điện quản sự thân phận, &# 32; chính là thấy vậy ba gia tộc lớn đứng đầu đều không cần khách khí như thế, há lại sẽ đối với Tiêu Vũ thái độ này?

Có thể toa thuốc này giá trị tuy lớn, nhưng muốn thay thế Vương gia, đây cũng không phải là Lý Trung có thể làm quyết định.

Dù sao đó là một trong ba gia tộc lớn, ảnh hưởng rất lớn.

“Tiêu công tử, có thể hay không mời ngài đem lời nói đến mức minh bạch một vài?” Lý Trung sợ mình hiểu sai ý, cẩn thận từng li từng tí hướng về Tiêu Vũ lại xác nhận.

"Đã như vậy, ta thì nói cho rõ ràng." Tiêu Vũ nói: "Ta đây toa đan dược, có thể đưa cho Dược Thần Điện, không nên Dược Thần Điện trả bất cứ giá nào, điều kiện duy nhất, chính là Dược Thần Điện chặt đứt cùng Vương gia hết thảy hợp tác!"

Tiêu Vũ lần này tới mục đích đúng là như thế, Vương gia thực lực tuy mạnh, nhưng căn cơ lại tại Cự Thạch Thành bên trong, mà bọn họ ỷ trượng lớn nhất cùng của cải khởi nguồn, chính là đến từ Dược Thần Điện.

Nếu là chặt đứt Dược Thần Điện quan hệ, Vương gia dù cho còn có một cái Vương Đằng, cũng khó hơn nữa ở Cự Thạch Thành bên trong đứng chỗ, thậm chí sẽ rơi xuống làm một cái gia tộc nhị lưu!

Nghe xong Tiêu Vũ nói, Lý Trung sửng sốt hồi lâu, thời gian rất lâu đều không nói gì.

Mặc dù phía trước đã đoán được, nhưng nghe đến vừa là một chuyện khác, trước đây hắn nào dám nghĩ, một cái như vậy người trẻ tuổi đi tới Dược Thần Điện, còn đưa ra trân quý bực này đan nói, thì chỉ vì nhằm vào một Vương gia!

Này toa đan dược nhưng liền Dược Thần Điện đều phải đỏ mắt gì đó, có thể thiếu niên này lại là mắt cũng không chớp, trực tiếp tặng không.

Cỡ này quyết đoán, dù là Lý Trung ở Dược Thần Điện làm quản sự nhiều năm, cũng bị chấn động đến mức không nhẹ.

"Việc này ta không cách nào làm chủ, xin ngươi chờ, ta phải Phó điện chủ xin phép một chút." Lý Trung có loại miệng đắng lưỡi khô cảm giác, như thế nói một tiếng sau khi, đẩy cửa mà đi.

Hắn tuy là quản sự, nhưng quyền lực và không cao lắm, như loại đại sự này, căn bản không có làm chủ quyền lực, chỉ có thể mời mọc Dược Thần Điện Phó điện chủ ra mặt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 58: Từ Chối

"Tiêu công tử, vị này là chúng ta Dược Thần Điện Phó điện chủ, ngươi có yêu cầu gì, có thể trực tiếp cùng chúng ta Phó điện chủ nói rõ!" Lý Trung cũng không có để Tiêu Vũ chờ đến quá lâu, chỉ chốc lát sau mang theo một gã nam tử trở về phòng.

Tên nam tử này 4 mười mấy tuổi, nhìn qua liền làm cho người ta một loại thương nhân cảm giác, lộ ra một luồng khôn khéo kình.

Sau khi vào nhà, hắn liền từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ, tựa hồ là đối với cái này chạy đến Dược Thần Điện, còn mở ra loại kia điều kiện thiếu niên cũng cảm thấy vài phần hiếu kỳ.

"Chính là vị tiểu huynh đệ này muốn cùng chúng ta Dược Thần Điện nói chuyện hợp tác gì?" Phó điện chủ tên là Diêu Thừa Dật, hắn đối với Tiêu Vũ giọng nói chuyện bên trong mặc dù không phải là khinh thị như vậy, nhưng tựa hồ cũng không phải cỡ nào coi trọng.

"Không sai, là ta!" Tiêu Vũ không thể nói rõ tại sao, nhưng cái này Phó điện chủ mang đến cho hắn một cảm giác tựa hồ không tốt lắm.

Mặc dù không hiểu ra người này, nhưng đây là hắn kiếp trước tích lũy kinh nghiệm, mấy người dù cho nhận thức không sâu, nhìn một chút cũng sẽ có một loại trực giác giống nhau gì đó.

Cái này Diệu Thừa Dật mặc dù về mặt thái độ không có gì không ổn, nhưng hắn trong mắt khôn khéo kình để Tiêu Vũ cảm thấy, dạng này người lợi ích trên hết, để lợi ích chuyện gì đều có thể làm được.

Bất quá hắn không có nhiều lời, người ta tính cách như thế nào đó là chuyện của người ta.

“Cái kia toa thuốc? Có thể hay không để cho ta lại nhìn lại?” Diệu Thừa Dật mang trên mặt lễ phép nụ cười, đối với cắt nói.

Nếu là người bình thường nhìn thấy hắn nụ cười như thế có thể sẽ cảm thấy thập phần thân thiện, rất dễ dàng thân cận, thế nhưng Tiêu Vũ lại cảm giác nụ cười như thế thập phần dối trá.

Hắn không có nhiều lời, đem phàm mới lại lấy ra.

Lấy ra toa thuốc, Diêu Thừa Dật sau khi xem, nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ, con mắt đều híp lại, gật đầu liên tục nói: “Không sai, này toa đan dược quả thật giá trị vô lượng, đầy đủ để cho chúng ta Dược Thần Điện thực lực lại lên một tầng nữa!”

Tiêu Vũ trầm mặc gật gù, chỉ cần này Diêu Thừa Dật giải thích toa thuốc này giá trị, thì sẽ biết hắn đề ra điều kiện đối với Dược Thần Điện tới nói tuyệt đối đáng giá.

“Tiểu huynh đệ, không biết ta có thể không hỏi một câu, ngươi và Vương gia có cái gì ân oán? Tại sao nhất định phải chúng ta Dược Thần Điện cùng Vương gia đoạn tuyệt quan hệ?” Diêu Thừa Dật mỉm cười thấy Tiêu Vũ, không có cùng Tiêu Vũ nói đến điều kiện, mà là hỏi thăm.

Dùng thân phận của hắn địa vị, tự nhiên không phải bản nhân, Tiêu Vũ tình nguyện đưa ra trân quý như thế toa thuốc, cũng phải Dược Thần Điện đứt rời cùng Vương gia hợp tác, mục đích đơn giản chính là muốn đứt rời Vương gia kinh tế, thế nhưng ra sao thù hận mới có thể làm cho hắn cam nguyện đưa ra như vậy 1 toa đan dược?

“Cái này cùng hợp tác có quan hệ gì?” Tiêu Vũ không nghĩ tới giải thích thêm, hỏi ngược một câu.

“Đương nhiên, này cùng giữa chúng ta hợp tác không có quan hệ, chỉ là cá nhân ta tương đối hiếu kỳ.” Diêu Thừa Dật không chút nào bởi vì Tiêu Vũ không hề trả lời mà tức giận, vẫn là mỉm cười dáng vẻ.

Sau đó, trên mặt hắn lộ ra vẻ khó khăn, nói: “Tiểu huynh đệ, tha thứ ta nói thẳng, ngươi cái điều kiện này ta rất khó đáp ứng, nếu như ngươi cố ý như thế, này hợp tác ta cũng vậy không có cách nào!”

Nghe được câu này, không chỉ Tiêu Vũ bất ngờ, kể cả bên cạnh Lý Trung đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiêu Vũ này toa đan dược giá trị, vượt xa một Vương gia có thể cho Dược Thần Điện mang tới lợi ích, nói chung Tiêu Vũ cái điều kiện này dưới không ai sẽ không chấp nhận.

Thế nhưng, Diêu Thừa Dật lại cự tuyệt!

“Vương gia cùng chúng ta Dược Thần Điện dù sao có nhiều năm quan hệ hợp tác, nếu là vì này 1 toa đan dược thì đoạn tuyệt cùng Vương gia hợp tác, đối với ta Dược Thần Điện danh tiếng bị hư hỏng, cho nên ta chỉ có thể nói xin lỗi!” Diêu Thừa Dật đầy mặt thành khẩn nói.

Tiêu Vũ sâu sắc thấy Diêu Thừa Dật, hắn rất tin tưởng mình nhìn người ánh mắt, Diêu Thừa Dật người như thế tuyệt đối thuộc về lợi ích trên hết, căn bản sẽ không nói cái gì tình cảm.

Còn nữa, Dược Thần Điện thực lực mạnh đến đâu, nói cho cùng đã ở thương đạo bên trong, làm thương người gì có không thấy lợi ích?

“Đã như vậy, cáo từ!” Mặc dù cảm giác cái này Diêu Thừa Dật là vì nguyên nhân khác, nhưng Tiêu Vũ cũng không có miễn cưỡng, cầm lấy toa thuốc xoay người rời đi.

Đợi cho Tiêu Vũ đi rồi, Lý Trung rốt cục không cách nào ngăn trở nghi ngờ trong lòng,

Đối với Diêu Thừa Dật hỏi: “Điện chủ, cái kia toa đan dược khả năng mang đến cho chúng ta giá trị vượt xa Vương gia, tại sao không đáp ứng điều kiện của hắn?”

Một tiếng này điện chủ, để Diêu Thừa Dật tâm tình thật tốt, bình thường rất nhiều người gọi hắn, phía trước đều phải thêm một chữ phó, cái này Lý Trung hiển nhiên khá là biết làm người, ở không người trong khi trực tiếp gọi hắn điện chủ.

“Vương gia thực lực mặc dù không làm sao, nhưng bây giờ có cái Vương Đằng ở Vương Thành Vũ Viện rất được trọng thị, tự nhiên bất đồng.” Diêu Thừa Dật tâm tình khá một chút, cũng nguyện ý cho Lý Trung giải thích, nói: “Cái này Tiêu Vũ không rõ lai lịch, để một người thiếu niên như vậy đoạn tuyệt cùng Vương gia quan hệ, không đáng!”

Lý Trung há miệng thở dốc, nhưng cuối cùng vẫn là nhắm lại, không tiếp tục nói.

Hắn rất muốn hỏi, dù cho Vương gia có một Vương Đằng, nhưng cách xa ở vương thành, dù cho Dược Thần Điện cùng hắn Vương gia quan hệ cho dù tốt, cũng không vớt được chỗ tốt gì, so sánh với đó, Tiêu Vũ cái kia toa đan dược thì phải hiện thực nhiều lắm, một khi tìm được có thể nhanh chóng chuyển hóa thành to lớn lợi nhuận.

Lúc này kể cả Lý Trung đều cảm giác, cái này Phó điện chủ có thể có khác ý nghĩ.

“Hừ! Đoạn tuyệt cùng Vương gia quan hệ? Không phải cái điều kiện này không được, U &# 8 mà là ngươi vận may không tốt!”

Lý Trung đi rồi, Diêu Thừa Dật cái kia cười tươi như hoa hoàn toàn biến mất đến sạch sành sanh, cặp mắt cũng biến thành giống như rắn độc hung tàn.

Quả thật, Tiêu Vũ đề xuất điều kiện, thay đổi bất luận người nào đều có thể sẽ tiếp thu, bởi vì cái kia toa thuốc giá trị tuyệt đối hơn xa Vương gia!

Thế nhưng, hắn không gặp may, đụng phải Diêu Thừa Dật!

Những năm gần đây, Diêu Thừa Dật ở Dược Thần Điện bên trong chỉ có thể làm cái Phó điện chủ, mặc dù nhìn như cảnh tượng, nhưng Dược Thần Điện thực quyền Trên thực tế đều tại chính thức điện chủ trong tay.

Nhiều năm qua, Diêu Thừa Dật lớn nhất dã tâm, chính là đem “Phó điện chủ” ba chữ này bên trong “phụ” chữ xóa, trở thành chân chính điện chủ.

Lần này Tiêu Vũ chủ động tìm tới cửa, dù cho hắn đàm phán thành công lần này hợp tác, cũng không có bao nhiêu công lao, bởi vì chính mình tìm đến cửa người, hoán đổi một người giống nhau khả năng đàm luận thành.

“Có phải không chấp nhận điều kiện của ngươi, toa thuốc này không phải ta sao? Chỉ cần bằng vào ta bản lãnh của mình đưa tới này toa đan dược, đối với ta chính là một cái công lớn, coi như không thay thế được điện chủ vị trí, cũng có thể để địa vị của ta tăng lên rất nhiều!”

Diêu Thừa Dật mang theo nụ cười gằn, từ trong phòng rời đi.

Hắn tính toán rất đơn giản, chỉ cần giết Tiêu Vũ, đoạt lại toa thuốc, đến lúc đó toa thuốc này hắn chính mình chiếm được, công lao đem có thể so với trực tiếp đàm luận thành muốn lớn hơn nhiều.

Thì bởi vì như thế, hắn mới có thể từ chối Tiêu Vũ.

Ngược lại dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ toa thuốc này hơn nửa cũng là bằng vận may tìm được, còn Tiêu Vũ là luyện dược sư? Coi như thực sự là thì lại làm sao, ở Cự Thạch Thành, dược sư nhiều nhất địa phương chính là Dược Thần Điện!

Huống hồ, Tiêu Vũ muốn đối phó một Vương gia còn muốn vay mượn Dược Thần Điện tay, khẳng định không có bao nhiêu thực lực, bởi vậy Diêu Thừa Dật chút nào cũng không lo lắng làm như vậy sẽ gợi ra hậu quả gì.

Hắn ra Dược Thần Điện, ở Tiêu Vũ phía sau lặng lẽ đi theo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 59: Tiêu Vũ Lửa Giận

Rời đi Dược Thần Điện sau, Tiêu Vũ trực tiếp rời đi, không có dây dưa.

Dù cho Dược Thần Điện không có tiếp thu điều kiện của hắn, hắn cũng không phải là đối Vương gia không có cách nào.

“Ha ha, tiểu huynh đệ đi được đúng là rất nhanh a!”

Làm Tiêu Vũ đi tới một góc, Diêu Thừa Dật cái kia cười ha ha âm thanh vang lên.

Hắn không hề che giấu chút nào, trực tiếp xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người, nụ cười trên mặt rồi cùng lúc trước giống nhau rực rỡ.

“Ta bây giờ tựa hồ biết ngươi là bởi vì cái gì từ chối ta.” Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, Diêu Thừa Dật cự tuyệt hắn sau khi vừa lặng yên cùng đi theo, tại loại này không người qua lại địa phương hiện thân, dụng ý đã rất rõ ràng.

Bết bát nhất chính là, hắn bây giờ không có hóa long phù, mà cái này Diêu Thừa Dật lại có thể lặng yên theo tới, liền hắn đều không có phát hiện, e sợ khó đối phó.

“Không sai, ngươi quả thật thông minh, có điều loại này thông minh lại cứu không được mệnh của ngươi.” Diêu Thừa Dật thập phần thong dong, cục diện này, đối với hắn mà nói Tiêu Vũ chính là một kẻ chắc chắn phải chết.

“Ngươi là vì cái kia toa đan dược?” Tiêu Vũ cũng không ngốc, Diêu Thừa Dật vào lúc này tiến lại, ngoại trừ muốn lấy được toa thuốc ở ngoài không có lý do khác.

“Này con là một cái trong số đó!” Diêu Thừa Dật không vội chút nào, thậm chí còn nhẫn nại lòng cùng Tiêu Vũ giải thích: “Dược Thần Điện cùng Vương gia hợp tác nhiều năm, ta và Vương Nhạc cũng là quen biết cũ, hắn làm người coi như trên đạo, đã đưa qua ta không ít chỗ tốt. Ta mặc dù không biết ngươi và Vương gia là quan hệ như thế nào, nhưng ngươi để đối phó Vương gia, lại cam lòng lấy ra như vậy toa thuốc, nếu như ta giết ngươi, sẽ đem thi thể của ngươi đưa đến Vương gia, ngươi cảm thấy Vương gia khả năng cho ta bao nhiêu chỗ tốt, còn ngươi cái kia toa đan dược, cũng sẽ biến thành cá nhân ta gì đó!”

“Đã như vậy, vậy ngươi chỉ để ý tới bắt!” Nói tới phân thượng này, đã chỉ có một trận chiến!

Ở vào thời điểm này Tiêu Vũ chưa bao giờ do dự, khẽ quát một tiếng ra tay trước. Lần này hắn không dám khinh thường, trực tiếp thi triển ra trời thiếu ngón tay thức thứ nhất, đoạn long chỉ!

“Tông sư chiến quyết? Không nghĩ tới ngươi ngược lại có mấy phần bản lĩnh!” Diêu Thừa Dật cũng không phải bình thường người, một chút liền nhìn ra Tiêu Vũ một chỉ này chỗ bất phàm.

Có điều, hắn không sợ chút nào, hừ lạnh một tiếng ra tay đánh trả.

Thời điểm này, Diêu Thừa Dật một chỉ điểm ra, đầu ngón tay lại có một đạo khí mang phun ra nuốt vào, giống như một thanh trường kiếm, đâm thẳng Tiêu Vũ!

“Hóa khí cảnh! Chẳng trách có thể né qua ta thần giác!” Tiêu Vũ cả kinh, lập tức thu ngón tay lui về phía sau.

Chân nguyên bên ngoài, ngưng đọng mặt khí mang, đây là hóa khí cảnh tài năng có thể hiện, linh nguyên cảnh người dù cho Thần lực mạnh trở lại, cũng căn bản không tới gần được, đối mặt hóa khí cảnh hoàn toàn không có sức đánh trả!

“Ngươi không phải muốn toa thuốc gì? Cho ngươi!” Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, vào lúc này không thể địch lại được, hắn lấy ra toa thuốc, hướng về một hướng khác ném đi, đồng thời mình dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phương hướng ngược thoát đi.

“Còn muốn chạy?” Diêu Thừa Dật ánh mắt âm hàn, triển khai bóng người thần tốc đuổi theo.

Hôm nay hắn giết người đoạt bảo, hơn nữa vẫn chủ động đi tới Dược Thần Điện tìm kiếm hợp tác đối tượng, nếu là để người ta biết, đối với Dược Thần Điện danh dự thật to bị hư hỏng, hắn làm sao có khả năng để Tiêu Vũ thoát đi?

Cảm nhận được phía sau truyền đến sát cơ, Tiêu Vũ tốc độ mặc dù nhanh, nhưng vẫn bị Diêu Thừa Dật đuổi theo.

“Đây là ngươi buộc ta!” Trong mắt hắn phun ra lửa giận, toa thuốc đã lưu lại, Diêu Thừa Dật lại còn muốn diệt khẩu!

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ thần tốc quay đầu lại, một ngón tay ngón tay hướng về phía sau điểm tới!

Trời thiếu ngón tay thức thứ hai, vỡ nát vọng!

Vẫn thong dong vô cùng Diêu Thừa Dật sắc mặt rốt cục khẽ biến, chỉ cảm thấy có một luồng khí tức nguy hiểm ổn định khóa được hắn, để hắn lông tóc dựng đứng, một luồng khí tức tử vong bao phủ trái tim.

“Keng!”

Một bên là Diêu Thừa Dật ngón tay mang, một bên khác tất là Tiêu Vũ không gì không xuyên thủng, uy lực tuyệt luân vỡ nát vọng ngón tay, giữa hai người va vào nhau, phát sinh một tiếng tiếng vang quỷ dị, tựa như đồ sứ đụng vào nhau.

"Phụp!"

Tiêu Vũ sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, về phía sau bay ngược bước ra.

Đối phương dù sao cũng là hóa khí cảnh cường giả, hắn vỡ nát vọng ngón tay tuy mạnh, có thể tự thân ở một chỉ này dưới cũng bị trọng thương.

Dựa vào một chỉ này tư thế,

Tiêu Vũ mạnh mẽ nhấc lên một hơi, thần tốc rời đi.

Còn Diêu Thừa Dật, sắc mặt đồng dạng một trận ửng hồng, nhanh chóng bóng người bị Tiêu Vũ cái kia một ngón tay đánh gãy, thậm chí lùi về phía sau mấy bước, mới định ra thân hình.

Lúc này Diêu Thừa Dật trong cơ thể thì thật giống như có một luồng lực lượng thần bí ở từ nội bộ trùng kích hắn mỗi một tấc máu thịt, để hắn một trận khí huyết cuồn cuộn.

Hắn mạnh mẽ ngưng tụ chân nguyên trong cơ thể, loại cảm giác này mới dần dần dịu xuống một chút đi.

"Tiểu tử này rốt cuộc là ai, lại có thể cùng ta mạnh mẽ chống đỡ? Vừa mới cái kia một ngón tay uy lực quả thực tựa như vương giả chiến quyết, nhưng hắn một linh nguyên cảnh, làm sao có thể thi triển bá đạo như vậy chiến quyết?"

Diêu Thừa Dật sắc mặt không dứt biến ảo, tựa hồ lần này hắn làm ra một cái nào đó quyết định sai lầm.

Lúc này hắn mặc dù bị thương không nặng, nhưng Tiêu Vũ cái kia một ngón tay sức mạnh lại xua không tản, chỉ cần hắn điều động chân nguyên trong cơ thể, sẽ một trận khó chịu, coi như muốn đuổi theo cũng đuổi không đi xuống.

“Hừ, lần này coi như ngươi mạng lớn!” Diêu Thừa Dật từ bỏ truy kích ý nghĩ, đi tới một bên khác nhặt lên Tiêu Vũ lưu lại toa thuốc.

Có này toa đan dược, chỉ cần hắn giao cho Dược Thần Điện, thì có hy vọng xung kích điện chủ vị trí, còn Tiêu Vũ? Dù cho không chết, cũng bất quá là một linh nguyên cảnh tiểu nhân vật, không đáng cỡ nào kiêng kỵ.

Hài lòng thu hồi toa thuốc, Diêu Thừa Dật bóng người rất nhanh ở đây biến mất.

Một mặt khác, Tiêu Vũ thoát đi sau khi, toàn bộ người đã suy yếu không ngớt.

Thi triển ra một thức vỡ nát vọng ngón tay, &# 85 vốn là hút khô trong cơ thể hắn hết thảy linh sông, hơn nữa cùng một hóa khí cảnh cường giả chính diện liều, hắn có thể sống sót quả thực đã là một kỳ tích.

“Dược Thần Điện! Tốt! Rất tốt, ta vốn hảo ý cho các ngươi đưa một phen vận may, các ngươi lại như thế đối với ta, các ngươi đã không muốn cùng đoạn tuyệt cùng Vương gia quan hệ, vậy thì cùng Vương gia đồng thời hủy diệt a!”

Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy sát cơ.

Đời này khôi phục trí nhớ tới nay, hắn còn chưa từng ăn thiệt thòi lớn như thế, thiếu chút nữa thì chết ở Diêu Thừa Dật trên tay.

Trở lại Túy Tinh Lâu, Tiêu Vũ không dám để cho Lâm Vũ

Nhu biết mình bị thương sự tình, đem chính mình quan trong phòng yên lặng chữa thương.

Chiếm được Lạc Phong Sơn Mạch hồi nguyên đan lại bị hắn phục dụng một viên, hơn nữa cái kia thể chất đặc biệt, vết thương trên người khôi phục rất nhanh.

“Dược Thần Điện? Hừ! Ta muốn cho các ngươi trả giá thật lớn!”

Đem đau đớn dưỡng cho tốt sau khi, Tiêu Vũ lại động thủ, tìm đến trang giấy liên tiếp viết ra nhiều loại toa thuốc.

Này toa thuốc cấp bậc đều không cao, tất cả đều là nhất phẩm, nhưng xuất từ tay của hắn, mỗi một loại toa thuốc hiệu dụng đều hết sức kỳ lạ, đối với người bình thường tới nói đồng dạng là khiến người ta điên cuồng tồn tại.

Mang theo này bao nhiêu toa đan dược, Tiêu Vũ lại đi ra cửa.

Ở Cự Thạch Thành, lớn nhất dược hành chính là Dược Thần Điện, bất kể là chế thuốc dược liệu, còn là các loại trân quý đan dược, phần lớn đều chỉ có thể ở đây mua được.

Nhưng ngoại trừ Dược Thần Điện, trong thành cũng còn có rất nhiều không đáng chú ý nhỏ dược hành, đầu to đều nắm giữ ở Dược Thần Điện trong tay, này dược hành cũng chỉ có thể lay lắt tàn vọt, khó khăn sinh tồn.

Có điều, loại này nhỏ dược hành mặc dù không so với Dược Thần Điện, nhưng cũng số lượng phần đông, trải rộng ở trong thành các nơi, cho dù là Dược Thần Điện thực lực mạnh mẽ, cũng không có năng lực để những thứ nhỏ bé này dược hành toàn bộ biến mất.

Tiêu Vũ ở trong thành dạo qua một vòng, sau đó tìm tới một gian không đáng chú ý dược hành, đi vào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 60: Tiệm Nhỏ

Sắc trời đã sâu, một nhà vị trí hẻo lánh tiệm nhỏ cửa trên viết một “Thuốc” chữ, tiệm nhỏ diện tích không lớn, từ ngoài nhìn vào, ở chỗ ánh đèn có vẻ hơi tối tăm, hầu như không người hỏi thăm.

Trong phòng, một gã tóc trắng phơ lão nhân thấy lạnh lùng cửa hàng, xa xôi thở dài một cái.

“Ông nội, ngươi đang suy nghĩ gì? Tại sao muốn thở dài?” Một người dáng dấp như là búp bê sứ bình thường, ước chừng có 78 tuổi bé gái ngửa đầu thấy lão nhân, trời thật trong mắt to tràn ngập không rõ.

“Cửa hàng chuyện làm ăn càng ngày càng lạnh lùng, ông nội sợ hãi còn như vậy không lâu thì phải đóng cửa.” Lão nhân cưng chiều sờ sờ cô gái tóc, một tấm tràn đầy nhăn nheo trên mặt lộ ra vài phần cười khổ.

“Đóng cửa? Là trời tối chúng ta muốn nghỉ ngơi sao?” Trời thật bé gái vẫn là không rõ, cặp mắt tinh thuần đến khiến người ta trìu mến.

“Ông nội chỉ là một nhất phẩm dược sư, luyện không ra quá cao cấp đan dược, hơn nữa cũng chỉ biết luyện chế một vài tương đối bình thường đan dược khách đều đi Dược Thần Điện không đến chúng ta cái này, cho nên chúng ta vậy thì không làm ăn.” Lão nhân nói, trong giọng nói chua xót lại không phải thiếu nữ có thể hiểu được.

Bé gái tựa hồ nghe hiểu lời của lão nhân, nghiêm túc ở nơi đó suy tư, như là muốn đám lão nhân nghĩ ra biện pháp.

Vào lúc này, một người thanh niên đi vào trong điếm, lão nhân nhìn thấy, ánh mắt sáng lên, đi lên phía trước nói: “Vị khách nhân này, xin hỏi là muốn mua đan dược gì? Không biết ngươi phải ra sao đan dược?”

Người tới chính là Tiêu Vũ, hắn ở trong điếm quan sát một chút, cửa hàng này thật sự phổ thông, diện tích cũng có vẻ hơi nhỏ hẹp, vắng ngắt, làm sao có khách nhân gì?

“Lão nhân gia, ngươi là luyện dược sư gì?” Tiêu Vũ lựa chọn nơi đây, cũng là trải qua quan sát, ông già này mặc dù coi như thực lực thường thường, nhưng có này tuổi, chắc hẳn nên sẽ nhận thức không ít đồng hành.

“Lão hủ đúng là một gã luyện dược sư, có điều xấu hổ, tiêu hao cả đời tinh lực, cũng chỉ có thể đạt được nhất phẩm.” Lão nhân không có ẩn giấu, hào phóng nói cho Tiêu Vũ mình thực lực.

Gật gù, ông già này không có ẩn giấu cách làm để Tiêu Vũ có một tia hảo cảm. Hắn không nghĩ nhiều nữa, lấy ra 1 toa đan dược, nói: “Lão nhân gia, ta muốn xin ngươi luyện chế một loại đan dược.”

Lão nhân tràn đầy nghi hoặc, mặc dù bình thường cũng có một số người tự mang toa thuốc, mời mọc luyện dược sư luyện chế, thế nhưng dạng này người bình thường đều sẽ không tới hắn nơi đây, dù sao thực lực của hắn có hạn.

Mặc dù không hiểu, lão nhân còn là đưa hai tay ra tiếp nhận Tiêu Vũ toa thuốc, sau khi xem, hắn cả người chính là chấn động.

“Đây là……” ông già này chế thuốc thực lực mặc dù không cao, nhưng ở nghề này trà trộn nhiều năm, tầm mắt tự nhiên là có, nhìn qua Tiêu Vũ này toa đan dược, liền lập tức biết ấy giá trị vị trí.

Tiêu Vũ lấy ra này toa đan dược, tên là Hư Thiên hóa linh đan, liền bên trong nhất phẩm.

Mặc dù chỉ là nhất phẩm đan dược, nhưng loại đan phương này một khi dùng, đem khả năng trực tiếp tăng cường trong cơ thể một cái kinh mạch, khiến đầu này trong kinh mạch linh sông thần tốc viên mãn.

Ở linh nguyên ngưng đọng loại, ngưng tụ linh sông ngoại trừ đổi thành cùng hấp thu sức mạnh đất trời tốc độ, kỳ thực khó khăn nhất địa phương, chính là tăng cường kinh mạch.

Phải biết rằng, kinh mạch thập phần yếu đuối, ngưng tụ linh sông phải từng bước từng bước đến, ở một bên tăng cường kinh mạch đồng thời một bên lớn mạnh linh sông, phải thời gian dài dằng dặc mới có thể khiến một đạo linh sông đạt được viên mãn, do đó bắt đầu ngưng tụ hạ một đạo.

Thế nhưng một khi có Hư Thiên hóa linh đan, quá trình này sẽ rút ngắn rất nhiều, chỉ cần hấp thu sức mạnh đất trời tốc độ đầy đủ nhanh, thậm chí có khả năng một đêm có thể khiến một đạo linh sông đạt được viên mãn.

Nói cách khác, viên thuốc này, tương đương bằng bạch khiến người ta nhiều ngưng ra một đạo linh sông!

Có điều loại đan dược này cũng có một tai hại, chính là chỉ có thể dùng một lần, đệ nhị lần liền đem không có hiệu quả.

Có thể dù cho như thế, loại đan dược này giá trị cũng hết sức kinh người.

Ở Cự Thạch Thành, sổ lượng nhiều nhất tu sĩ là cái gì? Chính là linh nguyên cảnh, loại này đan dược có thể làm cho từng cái linh nguyên cảnh người có thể trực tiếp thêm ra một đạo linh sông, ẩn tại sử dụng lượng là một to lớn chữ số.

Mặc dù bây giờ trên thị trường tăng thêm tốc độ tu luyện đan dược tồn tại không ít, nhưng như này 1 đan dược như vậy trực tiếp rõ ràng nhưng căn bản không tồn tại.

Tiêu Vũ loại đan dược này nếu là luyện ra, không hề nghi ngờ, tuyệt đối sẽ khiến cho oanh động to lớn.

Hóa khí cảnh tu vi người có bao nhiêu? Ở Cự Thạch Thành, người ở cảnh giới này dù cho không có 800 ngàn cũng có năm mươi vạn!

Coi như mỗi người chỉ mua một viên, loại đan dược này khả năng sáng tạo lợi nhuận cũng không thể tưởng tượng!

“Tiểu huynh đệ, ngươi này……” lão nhân trong khiếp sợ sửng sốt hồi lâu, cuối cùng không xác định nhìn về phía Tiêu Vũ, cảm giác nói đều sẽ không nói.

Khả năng bắt lại đạt được loại đan phương này, sao lại là người bình thường? Dạng này người vì sao lại chạy đến hắn cái tiểu điếm này mời hắn luyện chế loại đan dược này?

“Lão nhân gia ngươi không cần suy nghĩ nhiều, ta lần này tới, kỳ thực không chỉ là muốn xin ngươi luyện chế loại đan dược này, đồng thời còn muốn loại đan dược này đặt ở ngươi nơi đây bán ra, đến lúc đó đoạt được lợi nhuận, bỏ phí tổn sau khi ngươi và ta 55 đối với phân là được.” Tiêu Vũ nói.

Kỳ thực đối với hắn mà nói dù cho toa thuốc này tặng không đều được, nhưng để không cho ông già này suy nghĩ nhiều, cho nên mới muốn năm mươi : năm mươi.

“Ngươi nói là sự thật?” Lão nhân hai tay đều có chút run rẩy.

55 đối với phân, đến lúc đó hắn có thể được bao nhiêu tinh thạch? Trong thành có mấy trăm ngàn linh nguyên cảnh, dù cho mỗi viên chỉ bán 100 tinh thạch, đều có thể bán ra mấy triệu!

Huống hồ, bực này đan dược đừng nói một viên 100, chính là một ngàn thậm chí hơn vạn đều có người mua!

Có điều lão nhân mặc dù động tâm, lại là rất nhanh nghĩ thầm khó, Tiêu Vũ này tờ đơn thuốc dược liệu cần thiết mặc dù không phải là dược liệu quý giá gì, ＵU đọc sách &# 32; www. Uukans ｈ &# 117;. c &# 111;ｍ luyện chế cũng không tính khó khăn, nhưng hắn này trong điếm cũng không có bao nhiêu dược liệu.

Huống hồ bây giờ môn hộ lạnh lùng, hắn cũng không bỏ ra nổi bao nhiêu tinh thạch mua linh dược.

“Lão nhân gia, nơi này có mười vạn tinh thạch, nên đủ mua một ngàn viên đan dược tài liệu, ngươi trước tiên cầm mua ít ỏi dược liệu trở về a.” Tiêu Vũ nhìn ra lão nhân khó xử, trực tiếp lấy ra mười vạn tinh thạch.

“Này……” lão nhân kinh ngạc không ngớt, hầu như không thể tin được đây là sự thực.

Vừa đến toa thuốc, vừa đến tiền vốn, Tiêu Vũ cách làm thật sự để hắn không thể tin được, thế gian này còn có loại này người tốt?

Trong nháy mắt lão nhân nghĩ đến rất nhiều, thế nhưng Tiêu Vũ khả năng bắt lại đạt được thứ này, lại há có thể đối với hắn cái này không còn gì cả người mưu đồ cái gì?

“Tiểu huynh đệ, ta biết ngươi làm như vậy có thể có nguyên nhân gì, nhưng lão hủ trước tiên vào lúc này cám ơn qua!” Lão nhân đối với Tiêu Vũ cảm động đến rơi nước mắt, hầu như phải cho Tiêu Vũ quỳ xuống.

Ở Tiêu Vũ luôn mãi từ chối dưới, lão nhân lúc này mới yên tĩnh lại, cầm Tiêu Vũ cho tinh thạch tiến đến mua dược liệu.

“Đại ca, ngươi là ai a? Ngươi là giúp chúng ta không?” Bé gái vẫn khéo léo đứng ở một bên, mãi đến tận lão nhân rời đi, nàng mới đầy là tò mò đối với Tiêu Vũ hỏi dò.

“Cũng không tính!” Tiêu Vũ sờ sờ tiểu cô nương này đầu, trong lòng có chút xấu hổ, hắn đúng là có tính toán của mình, mới có thể trợ giúp bọn họ.

Thông qua cùng bé gái trò chuyện, Tiêu Vũ biết được cô bé này họ Lan, kêu Lan nhi, ông già kia tất là kêu lan lầu.

Lão nhân không đi bao lâu, liền dẫn dược liệu trở về, thập phần vội vàng muốn bắt đầu chế thuốc.

“Vẫn là ta tới đi.” Tiêu Vũ đi lên phía trước, dự định tự mình động thủ, dù sao một ngàn viên đan dược, nếu là từ ông già này luyện chế, trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không luyện chế được.

Rất lâu không có luyện qua đan dược, Tiêu Vũ cũng muốn nhìn một chút chính mình hay không còn có lúc trước loại trạng thái kia cùng xúc cảm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 61: Náo Động Khắp Thành

Đệ 61 chương

Lão nhân Lan Lâu mặc dù chỉ là cái nhất phẩm luyện dược sư, cũng có được một hơi chính mình lò thuốc, mặc dù chỉ là nhất phẩm lò thuốc, nhưng Tiêu Vũ muốn luyện chế cũng chỉ là nhất phẩm đan dược, bởi vậy hoàn toàn không ảnh hưởng.

Thấy người thiếu niên trước mắt này cái kia thuần thục động tác, cùng với gần như thần kỹ chế thuốc thủ pháp, Lan Lâu sớm là trợn mắt ngoác mồm.

Vốn Tiêu Vũ nói muốn tự mình luyện chế, đáy lòng của hắn tất nhiên là không quá tin tưởng, nhưng đến Tiêu Vũ nhiều như vậy chỗ tốt, liền để hắn thử xem cũng không sao, không ngờ rằng Tiêu Vũ vừa ra tay, bày ra tài nghệ liền để hắn khiếp sợ không thôi.

Hắn từng cái động tác đều là nước chảy mây trôi, chưa hề đem khí lực dùng ở chút nào dư thừa địa phương, chế thuốc thời điểm làm cho người ta một loại nghệ thuật giống nhau vẻ đẹp.

Phải biết rằng chế thuốc chi đạo hoàn toàn không so với minh phù chi đạo dễ dàng nhiều lắm, hỏa hầu nắm giữ, bất đồng dược liệu vào lò thời gian, cùng với dược liệu tỉ trọng phân phối, đều cần thận lại sợ, một khi có điều khác biệt, rất dễ dàng sẽ hình thành một lò thuốc hư.

Không chỉ như thế, Tiêu Vũ cách làm cũng làm cho Lan

Lâu một trận chấn động.

Bình thường mà nói, người thường chế thuốc một lò cũng là đồng thời luyện chế 3 đến 10 viên đan dược, bởi vì đan dược càng nhiều, lúc chế thuốc lại càng không tốt khống chế, dễ dàng phạm sai lầm, dẫn đến thất bại.

Bình thường luyện dược sư chỉ có thể đồng thời luyện chế ba viên, chỉ có này tài nghệ thành thạo, và luyện chế chính mình am hiểu nhất đan dược lúc, mới dám ở một lò trong thuốc viên đồng thời luyện chế mười viên.

Dù vậy, mỗi một lò đan dược bên trong cũng có thuốc hư, không thể bảo đảm trăm phần trăm thành đan tỷ lệ, thậm chí tất cả lò thuốc hư tỷ lệ cũng rất lớn.

Nghiêm chỉnh mà nói, luyện dược sư là một đốt tiền nghề nghiệp, bởi vì tỉ lệ thất bại cực cao, mà dược liệu vừa đắt vô cùng, phải tập trung vào lượng lớn tinh thạch cùng tinh lực.

Mà lúc này, Tiêu Vũ lại ở một cái bếp lò bên trong gia nhập 100 viên đan dược dược liệu sức nặng, so với ưu tú nhất luyện dược sư còn muốn thêm ra gấp mười lần!

Ở Lan Lâu xem ra cái này thật sự là quá làm loạn, có điều những dược liệu này đều là Tiêu Vũ đến tinh thạch, hắn cũng chỉ có thể ở bên cạnh thấy.

Mãi đến tận lò đan dược thứ nhất luyện ra, nức mũi mùi thuốc kéo tới, Lan Lâu mới biết được chính mình hiểu lầm Tiêu Vũ.

Đồng thời luyện chế 100 viên đan dược, lại chỉ có hai viên thuốc hư, còn lại 97 hột cấp là thành phẩm, hơn nữa phẩm chất thượng cấp!

Lan Lâu không khỏi dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt thấy Tiêu Vũ, điều này cần ra sao thực lực tài năng làm đến mức độ như thế? Người khác đồng thời luyện chế 3 viên đan dược, bình thường cũng là một viên thành đan, so sánh đỡ có hai viên, ba viên toàn bộ là thành phẩm đã ít lại càng ít.

Tiêu Vũ ngược lại tốt, đồng thời luyện chế 100 viên, lại chỉ ra ba viên thuốc hư!

“Lâu như vậy không có chế thuốc, xem ra vẫn còn có chút lạnh nhạt!” Tiêu Vũ trong lòng lại là thở dài.

Dùng thực lực của hắn, luyện chế tầm thường nhất phẩm đan dược, hoàn toàn có thể làm được 100 viên toàn bộ đốt thành, bây giờ còn kém ba viên, thủy chung vẫn là có chút không đủ.

“Lan già, những đan dược này toàn bộ giao cho ngươi, ngày mai bắt đầu mượn lại bán hàng, càng nhanh càng tốt!”

Một đêm trôi qua, Tiêu Vũ luyện chế ra 10 lò đan dược, đem hết thảy dược liệu toàn bộ tiêu hao hết, mỗi một lò đều là 100 viên sức nặng.

Cuối cùng, một ngàn bản vật liệu luyện chế được hơn 970 viên Hư Thiên hóa linh đan.

“Tốt!” Trải qua một đêm, Lan Lâu đối với Tiêu Vũ thực lực cũng dần dần tiếp nhận rồi, hắn thấy này một đống đan dược, đã nhiều năm không thế nào tâm tình kích động lại có chút run rẩy.

“Ta nghỉ ngơi trước một chút, bán ra sự tình liền từ lan già ngươi làm chủ a, đan dược này đẩy ra thời điểm, nhớ kỹ càng khoe khoang càng tốt, muốn cho càng nhiều người biết chúng ta có loại đan dược này, trước tiên đem tiếng tăm đánh đi ra, mới có thể có nhiều người hơn đến mua!”

Tiêu Vũ trải qua một đêm chế thuốc, cũng là có chút mệt nhọc, dặn dò Lan Lâu sau khi trực tiếp tại đây trong tiểu điếm khoanh chân nhắm mắt, khôi phục hao tổn tinh lực.

Hư Thiên hóa linh đan vừa ra, Dược Thần Điện nhất định sẽ đã bị nhất định xung kích, có điều muốn dùng cái này lay động Dược Thần Điện căn cơ, rõ ràng là không hiện thực sự tình.

Nhưng đây chỉ là Tiêu Vũ muốn làm bước đầu tiên, hắn chuẩn bị không chỉ là một loại thuốc này, đến lúc đó còn có càng nhiều, một đợt nối một đợt tuyệt đối khả năng lay động Dược Thần Điện địa vị!

Dược Thần Điện ra tay với hắn trước đây,

Hắn từ trước đến giờ không phải nuốt giận vào bụng người, đã Dược Thần Điện không muốn đoạn tuyệt cùng Vương gia quan hệ, vậy hắn liền đem Dược Thần Điện cũng cùng nhau rút lên, đến lúc đó giống nhau có thể trọng thương Vương gia!

Lan Lâu mang theo đan dược rời đi, hắn mặc dù thực lực không mạnh, nhưng ở cái nghề này trà trộn nhiều năm, cơ bản buôn bán chi đạo vẫn hiểu, biết như thế nào đem chính mình lợi nhuận sử dụng tốt nhất.

Gần như một ngày thời gian, Hư Thiên hóa linh đan tiếng tăm ngay ở Cự Thạch Thành bên trong điên cuồng truyền ra, Lan Lâu biết rõ tuyên truyền hiệu quả, nhận sự giúp đỡ người trong nghề, thần tốc đem tiếng tăm đánh ra ngoài.

Không thể không nói Lan Lâu mèo già hóa cáo, biết dựa vào chính mình căn này tiệm nhỏ phỏng chừng không muốn biết bao lâu mới có thể đem đan dược này đánh đi ra, hắn lại trực tiếp đem đan dược này phân biệt bán hàng đến các loại nhỏ dược hành bên trong, mình thì từ đó lấy ra lời, lập tức đan dược này thì trải rộng ở trong thành mỗi cái dược hành.

Đối với mỗi cái dược hành tới nói, đây quả thực là kinh doanh không vốn, tự nhiên vui tiếp thu, mà Lan Lâu cũng làm được Tiêu Vũ chỗ giao cho sự tình, để trong thành người người đều biết loại này làm cho tất cả mọi người đều đỏ mắt đan dược.

Hơn nữa hắn làm như vậy còn có một cái chỗ tốt, chính là trong thành dược hành phần đông, hơn 900 viên Hư Thiên hóa linh đan phân hạ xuống, từng cái dược hành tìm được cũng không nhiều, tạo thành một đánh giá không nên cầu cục diện.

Này khiến cho càng nhiều người muốn có được loại đan dược này, lại mong mà không được, ở trong vòng một ngày đưa tới to lớn sóng gió.

“Hư Thiên hóa linh đan? Tại sao có thể có loại đan dược này?”

Dược Thần Điện bên trong, vài tên Dược Thần Điện cao tầng tự nhiên cũng biết trong thành đột nhiên xuất hiện loại đan dược này, chính đang thương nghị, Diêu Thừa Dật cái này Phó điện chủ cũng ở trong đó.

Bây giờ Hư Thiên hóa linh đan mặc dù còn nhiều, chỉ có một ngàn viên, to lớn linh dược thị trường ảnh hưởng không lớn, nhưng loại này sóng gió, lại bao phủ khắp thành, nếu như tiếp tục đẩy ra, &# 85 tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến Dược Thần Điện chuyện làm ăn.

“Phó điện chủ, trước đây ngươi có thể nhận được tin tức?” Dược Thần Điện Đại điện chủ Đồng Thiên hơi có bất mãn nhìn về phía Diêu Thừa Dật.

Khoảng thời gian này hắn bởi vì sự tình khác, đem Dược Thần Điện đều giao cho Diêu Thừa Dật xử lý.

Dĩ vãng trong thành dược hành hoàn toàn nắm giữ ở

Dược Thần Điện trên tay, dù cho có cái gì mới đan dược đẩy ra, Dược Thần Điện cũng sẽ lập tức nhận được tin tức, sớm chuẩn bị sẵn sàng, thậm chí trực tiếp mua lại toa thuốc, nhưng lần này loại đan dược này lại xuất hiện đột nhiên như thế, hơn nữa hoàn toàn không biết là ngọn nguồn ở nơi nào.

“Loại đan dược này quả thật kỳ lạ, nếu là lượng lớn đẩy ra, khả năng sáng tạo to lớn lợi nhuận, nhưng nói cho cùng, cũng bất quá là tầm thường nhất phẩm đan dược thôi, hơn nữa chỉ có thể sử dụng một lần, chỉ có thể sáng tạo một vài lợi ích ngắn hạn, hoàn toàn không lâu dài.”

Diêu Thừa Dật vẫn là bộ kia mặt tươi cười dáng vẻ, không hề để tâm.

“Hả? Nghe ngươi ý này, tựa hồ có cái gì phương pháp đối phó?” Đồng Thiên nhíu mày, hắn từ trước đến giờ cùng Diêu Thừa Dật không hợp, chuyện lần này rõ ràng là Diêu Thừa Dật khuyết điểm, lại một bộ không để ý chút nào dáng vẻ, để trong lòng hắn cảm thấy bất mãn.

“Ha ha, kỳ thực lần này, ta vừa vặn cũng dự định đẩy ra một loại đan dược.” Diêu Thừa Dật cười híp mắt thấy Đồng Thiên, lấy ra một thứ.

Nếu như Tiêu Vũ ở đây, sẽ một chút nhận ra, đây đúng là hắn lúc trước bắt được Dược Thần Điện cái kia toa đan dược.

Diêu Thừa Dật sở dĩ phớt lờ, cũng là bởi vì này toa đan dược.

Dù cho hắn không có được Hư Thiên hóa linh đan tin tức thì lại làm sao? Đó bất quá là nhất phẩm đan dược, mà trên tay hắn này toa đan dược lại là nhị phẩm, một khi giao ra, không chỉ có thể che giấu lần này nhỏ khuyết điểm, còn có thể kế hắn một lần công lớn.

Đồng Thiên ở vào thời điểm này lại còn gan dạ chất vấn hắn, lại không biết địa vị của hắn nhanh chóng liền đem tăng mạnh, sau đó lại có cơ hội thích hợp, bắt được Đồng Thiên khuyết điểm, có thể một lần thay thế Đồng Thiên!

Chương 62: ĐẩY Ra Mới Đan

“Đan dược? Đẩy ra đan dược gì?” Đồng Thiên cảm giác được một tia không đúng, tựa hồ Diêu Thừa Dật đã sớm chuẩn bị, hơn nữa nhìn Diêu Thừa Dật cái bộ dáng này, hơn nửa không phải chuyện tốt đẹp gì.

“Loại đan dược này gọi là ngưng khí điện, điện chủ ngươi xem qua sẽ biết.” Diêu Thừa Dật ý cười đầy mặt, đem cái kia toa thuốc phóng tới Đồng Thiên trước người.

Đồng Thiên mang theo nghi hoặc, lấy ra đan dược nhìn lại, sắc mặt từ từ biến đổi.

Này toa đan dược giá trị, hắn thân là Dược Thần Điện điện chủ há có thể không biết? Nhưng để hắn không rõ chính là Diêu Thừa Dật tại sao có thể có trân quý như thế toa thuốc?

Này toa đan dược vừa ra, Diêu Thừa Dật ở Dược Thần Điện địa vị chắc chắn tăng mạnh, đối với Đồng Thiên tới nói không phải là chuyện tốt đẹp gì.

“Cái kia mới ra Hư Thiên hóa linh đan mặc dù có chỗ độc đáo, nhưng nói cho cùng cũng bất quá là nhất phẩm đan dược, hơn nữa chỉ có thể ở trong ngắn hạn sáng tạo một vài lời, so với lần này, tấm này ngưng khí đan toa thuốc đi khả năng luyện ra nhị phẩm đan dược, kể cả hóa khí cảnh mọi người muốn đỏ mắt, chỉ cần chúng ta đẩy ra thuốc này, dù cho trời Hư Thiên hóa linh đan xuất hiện nhiều hơn nữa, cũng đối bọn ta không sinh ra được ảnh hưởng gì.”

Diêu Thừa Dật trong lời nói tràn đầy tự tin, Hư Thiên hóa linh đan coi như chiếm thị trường càng lớn, nhưng ở trong thành, chân chính có thực lực còn là hóa khí cảnh trở lên cường giả.

Như các đại gia tộc, mặc dù linh nguyên cảnh nhân số phần đông, nhưng chen mồm vào được đều là hóa khí cảnh trở lên người, nếu là bọn họ đẩy ra loại đan dược này, khắp nơi hóa khí cảnh trở lên cường giả đều sẽ đã đến mua, chỉ cần nắm giữ những người kia, linh nguyên cảnh trở xuống cũng đều muốn nghe những người kia?

“Đã đây là ngươi toa thuốc, vậy thì do ngươi để làm việc.” Đồng Thiên tự nhiên biết Diêu Thừa Dật suy nghĩ trong lòng, sắc mặt khó coi, buông toa thuốc sau trực tiếp rời đi.

“Ha ha, vui cùng điện chủ cống hiến sức lực.” Diêu Thừa Dật nhìn thấy Đồng Thiên bộ dáng này, ý cười đầy mặt.

Có điều, ở mặt ngoài mặc dù nói đối với Hư Thiên hóa linh đan không chút nào để ý, nhưng hắn trong lòng lại là không thể tránh khỏi toát ra Tiêu Vũ bóng người.

Loại kia hiếm hoi đan dược, ở Cự Thạch Thành hầu như không tồn tại, ai có thể bắt lại đạt được vật như vậy? Giống như tấm này ngưng khí đan toa thuốc giống nhau, mặc dù là Diêu Thừa Dật, cũng không có cách nào đưa tới.

“Việc này còn cần tra một chút, nhìn hay không cùng tiểu tử kia có quan hệ.” Diêu Thừa Dật trong lòng yên lặng quyết định, chỉ có điều cũng không có thái quá coi trọng, dù sao Tiêu Vũ ở trong mắt hắn chỉ là một phổ thông linh nguyên cảnh.

Nho nhỏ tiệm thuốc bên trong, Tiêu Vũ này đóng không có tiếp theo luyện chế Hư Thiên hóa linh đan, hắn lúc này, trước người đang đứng một đám đông người, ít nhất cũng có năm mươi người trở lên, đem toàn bộ tiệm nhỏ đều chen đầy.

“Lan già, ngươi loại kia đan dược rốt cuộc lúc nào khả năng lại cho chúng ta a, chỉ ngươi cho này căn bản cũng không đủ bán, bây giờ người ta đều chặn ở ta cửa tiệm, thì chờ ngươi đan dược kia đi ra chứ!”

“Đúng vậy, nếu không ngươi thẳng thắn nói cho chúng ta như thế nào luyện chế loại kia đan dược đạt được, chúng ta đồng ý tiêu phí số tiền lớn mua lại, ngươi thấy có được hay không!”

“Hư Thiên hóa linh đan không nữa luyện ra, tiệm của ta phỏng chừng đều phải bị hủy đi, lan già ngươi chừng nào thì khả năng cho chúng ta hàng mới, tốt xấu cũng nói một tiếng!”

Một đám người ngươi một câu ta một lời, mỗi người đều có vẻ cực kỳ kích động, cơ hồ là nước miếng văng tung tóe, phải đem trong phòng mọi người che mất.

Lần này đẩy ra Hư Thiên hóa linh đan, hiệu quả thật sự quá kinh người, tương đương khiến người ta bằng bạch thêm ra một đạo linh sông thực lực.

Hơn nữa, bây giờ chính trực tới gần Vương Thành Vũ Viện chọn lựa, ai cũng muốn tận khả năng tăng cao thực lực, Tiêu Vũ loại đan dược này đẩy ra, quả thực muốn cho trong thành linh nguyên cảnh tu sĩ đều điên cuồng hơn.

Lúc này trong phòng những người này đều là mỗi cái dược hành, Lan Lâu phân cho bọn họ đan dược cũng không nhiều, một chút thì bán hết sạch, nhìn thấy mọi người điên cuồng như thế muốn mua Hư Thiên hóa linh đan, ai cũng biết điều này có thể làm cho bọn họ thu được lợi ích to lớn.

Bởi vậy, nhóm người này ở đan dược bán xong sau khi tất cả đều không bình tĩnh, đồng thời chạy đến này trong tiểu điếm, muốn có được mới đan dược, không muốn đến quá nhiều người, nói không chừng cũng đã có người muốn cưỡng đoạt toa thuốc.

“Tiêu tiểu hữu, ngươi xem này……” Lan Lâu đầy mặt bất đắc dĩ, việc này hắn hoàn toàn không làm chủ được, chỉ có thể nhìn hướng về Tiêu Vũ.

“Các vị, ta biết các ngươi ý đồ đến cùng sốt ruột, có điều loại đan dược này, chúng ta tạm thời không có ý định đẩy ra.” Tiêu Vũ ung dung đứng ở mọi người trước người, mỉm cười nói.

“Cái gì? Không đẩy ra? Đùa gì thế!”

“Đúng vậy! Nếu như loại đan dược này tiếp tục đẩy ra, ngươi có biết khả năng sáng tạo bao nhiêu lợi nhuận gì?”

“Ngươi thiếu niên này từ đâu xuất hiện, nói lung tung!”

Vừa nghe Tiêu Vũ lời này, tất cả mọi người cuống lên, bọn họ còn trông cậy vào dựa vào đan dược này lại kiếm một mớ đâu, nếu như không muốn đẩy ra, bọn hắn ý nghĩ chẳng phải là đều rơi vào khoảng không?

“Loại đan dược này, chúng ta quả thật không có ý định đẩy ra, có điều lại dự định đẩy ra những đan dược khác, chư vị nếu là có hứng thú, chúng ta có thể nói chuyện hợp tác.” Tiêu Vũ từ tốn nói.

Hắn vốn không có ý định dựa vào một loại thuốc này thì đánh đổ Dược Thần Điện, viên thuốc này mục đích chỉ là vì đánh ra tiếng tăm, tốt vì hắn mang đến càng nhiều người hợp tác, bây giờ mục đích đã đạt được, tự nhiên không cần phải lại tiếp tục đẩy ra.

“Hợp tác? Cái gì hợp tác?”

Nhóm người này đều là buôn bán, một người so với một người tinh, mặc dù Tiêu Vũ thấy tuổi trẻ, nhưng không ai đã nhìn ra, lúc trước Hư Thiên hóa linh đan quá nửa là xuất từ Tiêu Vũ tay, Lan Lâu chỉ là một người trung gian.

Nếu không thì, nếu Lan Lâu có loại đan dược này, đã sớm đẩy ra, cần gì chờ tới bây giờ?

“Ta mặc dù muốn đẩy ra đan dược khác, thế nhưng tài nguyên có hạn, hơn nữa như vậy một gian tiệm nhỏ cũng rất khó làm to, UU đọc sách w &# 119;w. Uu &# 107; &# 97; nshu. Co m &# 32; cho nên hy vọng có thể cùng chư vị hợp tác, toa thuốc từ ta đến, các ngươi chỉ cần chiếu toa thuốc luyện chế thành đan, sau đó bán ra có thể, còn lợi ích phân phối, bỏ phí tổn, 55 đối với phân.”

Tiêu Vũ đã sớm tính toán tốt, trong thành những thứ nhỏ bé này dược hành mặc dù còn lâu mới có thể cùng Dược Thần Điện so với, nhưng thắng ở trải rộng trong thành các nơi, liên hợp lại cũng là một luồng không nhỏ sức mạnh, chính là Dược Thần Điện cũng không cách nào đưa bọn họ đều thanh trừ, nếu không thì sẽ phạm nhiều người tức giận.

Còn lợi ích, hắn không phải rất nhìn trùng tinh thạch, cho nên đừng nói năm mươi : năm mươi, chính là chỉ cho những thứ này người hai phần mười, phỏng chừng bọn họ đều sẽ cảm động đến rơi nước mắt.

Làm thương người, nặng nhất lợi ích, nghe đến Tiêu Vũ lời này, không ít người do dự một chút sau thì lập tức đồng ý.

Như bọn họ loại này nhỏ dược hành, thiếu không phải dược liệu, cũng không phải luyện dược sư, mà là trân quý toa thuốc, bây giờ Tiêu Vũ đã nắm giữ thứ này, đối với bọn họ tới nói có thể được chính là ích lợi thật lớn.

Cuối cùng, một đám người toàn bộ đồng ý, nguyện ý cùng Tiêu Vũ hợp tác.

“Đã chư vị đồng ý hợp tác, cái kia liền đến ký kết một chút hợp đồng.” Tiêu Vũ đã sớm đem hợp đồng chuẩn bị kỹ càng.

Loại khế ước này không phải là phổ thông hợp đồng, mà là muốn nhỏ vào máu tươi tài năng lập xuống, dính máu sau khế ước này sẽ có lập ước người dấu ấn, cho dù là tu luyện người, nếu là trái với hậu quả cũng sẽ thập phần nghiêm trọng.

“Tốt, đây là toa thuốc, chư vị sau khi cầm về, tối nay suốt đêm luyện chế, cần phải tại ngày mai có thể đẩy ra!” Có hợp đồng, Tiêu Vũ đã hoàn toàn không sợ những người này sẽ đổi ý, thống khoái lấy ra đan phương mới.

Dự định Dược Thần Điện đan dược mới cũng đã sắp đẩy ra, Tiêu Vũ há có thể để hắn toại nguyện? Còn nữa võ viện chọn lựa chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu, hắn đã không có thời gian từ từ cùng Dược Thần Điện tiêu hao!

Lần này đan dược, cũng không bình thường, dù cho đối phương là Dược Thần Điện, Tiêu Vũ cũng tin tưởng nhất định sẽ bị trọng thương!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 63: Vừa Bước Phát Triển Mới Đan?

Ở Tiêu Vũ giao cho dưới, trong thành mỗi một nhà dược hành đều khi chiếm được toa thuốc sau khi suốt đêm luyện chế, bây giờ Tiêu Vũ ở này dược hành trong mắt dĩ nhiên thành một lai lịch phi phàm người, hơn nữa muốn có được càng nhiều toa thuốc, còn muốn lấy lòng Tiêu Vũ, bởi vậy không người dám không nghe theo.

Ngày hôm đó, Diêu Thừa Dật mặt đỏ lừ lừ, bởi vì ngưng khí đan đã ở chế tạo gấp gáp bên trong, tin tưởng không cần mấy ngày, có thể đẩy ra.

Đối với viên thuốc này, Diêu Thừa Dật có to lớn tin tưởng, một khi đẩy ra, trong thành nhất định sẽ gây nên náo động.

Theo Dược Thần Điện nội bộ đi ra, Diêu Thừa Dật khắp khuôn mặt là ý cười, không ít Dược Thần Điện bên trong người nhìn thấy, đều âm thầm kỳ quái này bọn Phó điện chủ tâm tình vì sao giỏi như vậy.

Đi tới Dược Thần Điện tiền điện, Diêu Thừa Dật chân mày hơi nhíu lại, trong ngày thường đều là chậtních khách Dược Thần Điện, hôm nay thoạt nhìn lại là có chút vắng vẻ, trong điện khách mặc dù cũng không có thiếu, nhưng so với bình thường lại là thiếu hơn phân nửa.

“Xảy ra chuyện gì? Vì sao hôm nay trong điện bình tĩnh như vậy?” Diêu Thừa Dật gọi tới một gã bồi bàn, trong giọng nói hơi có bất mãn.

“Phó điện chủ đại nhân có chỗ không biết, hai ngày này trong thành này nhỏ dược hành như là đã hẹn giống nhau, đồng thời đẩy ra một loại tên là tẩy tủy đan đan dược, ở trong thành đưa tới oanh động to lớn, bây giờ trong thành phàm là tu sĩ, cơ hồ đều ở giành cướp loại đan dược này, hơn nữa còn có tiền mà không mua được, rất nhiều người căn bản không mua được, bình thường khách giờ phút này đều đi xếp hàng mua đan dược!”

Bồi bàn cẩn thận từng li từng tí một, hơi có sợ hãi nói.

“Vừa ra đan dược mới? Chuyện khi nào?” Diêu Thừa Dật sắc mặt lập tức trầm xuống, trở nên có chút khó coi, lại không nửa phần nụ cười!

Hai ngày nay hắn vẫn đang bận bịu đẩy ra đan dược mới sự tình, đã giao phó cho vô luận xảy ra chuyện gì đều không thể quấy nhiễu hắn, thế cho nên ra chuyện lớn như vậy, hắn lại không có chút nào biết!

Phía trước một lần thì thôi, bây giờ lại ra loại thứ hai đan dược, nếu như việc này truy cứu hạ xuống, hắn cái này Phó điện chủ lại một chút tin tức chưa từng nắm giữ, e sợ khó từ tội lỗi!

“Kêu Lý Trung gọi tới gặp ta!” Đè nén cơn tức trong đầu, Diêu Thừa Dật ném một câu nói này, xoay người mà đi.

Bồi bàn âm thầm lau một vệt mồ hôi, vội vàng chạy đi kêu quản sự Lý Trung, hướng về hắn chuyển đạt Diêu Thừa Dật ý tứ.

Lý Trung sau khi nghe được, trong lòng âm thầm kêu khổ, Diêu Thừa Dật vào lúc này triệu kiến hắn, hơn nửa là muốn đem trách nhiệm này tính tới hắn trên thân, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì, đi tới Diêu Thừa Dật chuyên môn trong phòng luyện đan.

“Ra chuyện lớn như vậy, tại sao không có trước tiên cho ta biết?” Diêu Thừa Dật lúc này đã là cười không nổi, thậm chí sắc mặt còn có chút khó coi.

“Điện chủ, ngươi hai ngày nay đem chính mình nhốt tại bên trong đan phòng, hơn nữa vài lần giao cho không cho quấy rối, việc này ra sau khi ta chỉ muốn trước tiên thông báo ngươi, nhưng thật sự là không thấy được!” Lý Trung kiên trì, hắn chỉ là một nho nhỏ quản sự, trách nhiệm này nếu tính vào hắn, hắn khẳng định ăn không tiêu.

“Bây giờ là tình huống thế nào? Loại kia mới ra đan dược là cái gì? Vừa là từ đâu nhô ra?” Diêu Thừa Dật trong lòng buồn bực.

Khoảng thời gian này Đại điện chủ Đồng Thiên đang bận sự tình khác, Dược Thần Điện bên trong tất cả đều do hắn tới xử lý, nhưng bây giờ liên tiếp xuất hiện hai lần chuyện như vậy, hắn vậy mà đều là hậu tri hậu giác.

Vốn hắn còn muốn thừa dịp chính mình nắm quyền khoảng thời gian này khiến chính mình mức độ tăng thêm một bước, nhưng bây giờ hai chuyện này vừa ra, dù cho trước mặt hắn dâng ra một tấm nhị phẩm toa thuốc, phỏng chừng cũng sẽ bởi vì hai chuyện này rất chịu ảnh hưởng.

“Mới đẩy ra cái chủng loại kia đan dược tên là tẩy tủy đan, mặc dù chỉ là nhất phẩm đan dược, nhưng sau khi uống có thể gột rửa thân thể, đạt được phạt mao tẩy tủy hiệu quả, mặc dù viên thuốc này đối với linh nguyên cảnh trở xuống người hữu hiệu, nhưng bực này hiệu quả tương đương trực tiếp tăng lên một người tu luyện thiên tư, mà lại là vĩnh cửu tăng lên, đối với tương lai tu luyện ảnh hưởng rất lớn, bởi vậy loại đan dược này đẩy ra sau khi, đưa tới náo động thậm chí còn ở trước đó Hư Thiên hóa linh đan bên trên!”

“Hiện nay, trong thành bất kể là các đại gia tộc, còn là tu sĩ bình thường, chỉ cần linh mẫn nguyên cảnh trở xuống, đều điên cuồng muốn mua đến viên thuốc này, thế nhưng trong thành linh nguyên cảnh nhiều lắm,

Quá nhiều người không có mua được, này dược hành luyện chế không đến, cho nên bây giờ rất nhiều bởi vì mua được viên thuốc này, đều trực tiếp đến này dược hành trước cửa chờ đợi, từ hôm qua chờ tới bây giờ người, phỏng chừng có ít nhất mười vạn người trở lên!”

Lý Trung đem những tình huống này một năm một mười nói ra, vừa nói còn ở vừa quan sát Diêu Thừa Dật sắc mặt.

Quả nhiên, Diêu Thừa Dật sắc mặt càng thêm khó coi, vốn tràn đầy ý cười gương mặt lúc này tất cả đều là âm trầm!

Phạt mao tẩy tủy, nghe thấy này 1 hiệu quả, là hắn biết này 1 đan dược vì sao có thể khiến người ta như thế nào điên cuồng, chuyện này quả thật so với Hư Thiên hóa linh đan còn trân quý hơn gấp mười lần!

Hư Thiên hóa linh đan mặc dù khả năng tăng cao thực lực, nhưng dù sao chỉ là một lần, nhưng này tẩy tủy đan hiệu quả lại sẽ ảnh hưởng một đời người!

“Đan dược này là khi nào đẩy ra?” Diêu Thừa Dật cố nén giận khí, ngữ khí cũng lạnh không ít.

“Là hôm qua, trong thành có gần trăm nhà nhỏ dược hành đồng thời đẩy ra, cảm giác tựa như đã hẹn giống nhau!” Lý Trung cúi đầu nói.

“Vậy từ hôm qua đến bây giờ, ngươi sẽ không có làm ra cái gì thi thố, điều tra một chút loại đan dược này là như thế nào xuất hiện gì?” Diêu Thừa Dật lạnh lùng hỏi.

Hắn tự nhiên biết, gần trăm nhà dược hành đồng thời đẩy ra, này sau lưng nhất định là có một chung nhau ngọn nguồn, nếu không sẽ không trùng hợp như thế.

Chỉ cần có thể tìm được này 1 ngọn nguồn, thì có thể giải quyết chuyện này, có thể mang cái kia toa thuốc mua lại, giảm bớt tổn thất.

“Tra xét, thế nhưng này nhỏ dược hành sau lưng đều không có bối cảnh gì, hơn nữa số lượng thật sự quá nhiều, từ hôm qua đến bây giờ chỉ có thời gian một ngày, vẫn chưa thể điều tra ra đan dược khởi nguồn.” Lý Trung cũng rất là bất đắc dĩ.

Mấy trăm nhà dược hành, làm sao tra? Huống hồ ngăn ngắn thời gian một ngày, khả năng tra ra cái gì?

“Phó điện chủ đại nhân, Lưu quản sự có chuyện quan trọng cầu kiến!”

Diêu Thừa Dật nghe xong Lý Trung nói sau, vừa muốn bùng nổ, ngoài cửa lại đột nhiên truyền đến âm thanh, hắn chỉ có thể đè xuống trong lòng hỏa khí, nói với ra bên ngoài cửa: “Để hắn tiến đến!”

Dược Thần Điện bên trong quản sự không chỉ một, dù sao thân là trong thành đầu sỏ, rất nhiều chuyện đều cần có người quản, bởi vậy chỉ riêng quản sự thì có hơn mười!

Cửa phòng mở ra, một gã nam tử đi đến, người này đã đến trung niên, nhưng giờ phút này lại là gấp đến độ đỏ cả mặt, trên mặt còn mang theo một vài mồ hôi hột, bởi vậy có thể thấy được hắn chạy tới nơi này có nhiều vội vàng!

“Đại nhân, không xong, trong thành này dược hành ở hôm nay vừa đẩy ra một loại đan dược mới!” Lưu quản sự tiến đến trực tiếp, há mồm chính là một câu nói như vậy.

Không khí tựa hồ đọng lại, Diêu Thừa Dật sắc mặt lúc này hầu như khó coi phải chảy ra nước!

“Lần này vừa là đan dược gì?” Diêu Thừa Dật rất muốn bùng nổ, nhưng vào lúc này lại nhất định phải nhịn xuống, ít nhất phải biết rốt cuộc vừa đã xảy ra chuyện gì!

Hơn nữa nhìn này Lưu quản sự hốt hoảng hình dáng, tựa hồ ngoại trừ đẩy ra đan dược mới ở ngoài, còn có sự tình khác phát sinh, nếu không Lưu quản sự không đến mức hốt hoảng như vậy.

“Lần này này dược hành đẩy ra đan dược, gọi là địa linh hóa thiên đan!” Lưu quản sự thở hổn hển, mở miệng nói ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 64: Dược Thần Điện Hội Nghị

“Địa linh hóa thiên đan? Đây cũng là đan dược gì?” Diêu Thừa Dật hầu như muốn nổ tung.

Đầu tiên là Hư Thiên hóa linh đan, vừa là tẩy tủy đan, bây giờ vừa là thập địa linh hóa thiên đan, này mỗi một loại đan dược đều là hắn nghe đều chưa từng nghe tới!

Loại chuyện này đối với hắn cái này Dược Thần Điện Phó điện chủ tới nói, thật sự là món không thể tưởng tượng sự tình, ba loại tầm thường nhất phẩm đan dược, hắn lại một loại cũng chưa từng nghe qua!

“Căn cứ này dược hành giới thiệu, này 1 đan dược và hôm qua đẩy ra tẩy tủy đan có thể ảnh hưởng lẫn nhau, tẩy tủy đan có thể phạt mao tẩy tủy, mà viên thuốc này thì lại có thể khiến linh nguyên cảnh người linh sông tìm được tinh chế, để linh sông càng tinh khiết hơn, hơn nữa hai người này đồng thời sử dụng, hiệu quả còn có thể tăng lên gấp bội!”

Lưu quản sự thở hổn hển, đang khi nói chuyện vài lần đều làm cho người ta một loại thiếu chút nữa không lên được khí cảm giác, có thể thấy được có cỡ nào vội vàng.

Diêu Thừa Dật cũng không ngồi yên được nữa, vỗ bờ mà lên.

Nếu như nói gần như loại thứ nhất Hư Thiên hóa linh đan, đối với Dược Thần Điện xung kích còn không đủ lớn, vậy theo tẩy tủy đan đẩy ra, cũng đã đối với Dược Thần Điện sản sinh ảnh hưởng to lớn, mà bây giờ loại thứ ba đan dược, càng trực tiếp uy hiếp đến Dược Thần Điện, một cái không tốt, Dược Thần Điện cái này đầu sỏ địa vị liền bị lay động, theo đám mây rơi xuống!

“Những đan dược này rốt cuộc là nơi nào đến? Vì sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy nghe đều chưa từng nghe tới, hơn nữa hiệu dụng kinh người đan dược?” Diêu Thừa Dật trong lòng lo lắng không ngớt, việc này nếu như xử lý không tốt, hắn đừng nói muốn thay thế điện chủ vị trí, chính là cái này Phó điện chủ còn có thể hay không thể ngồi yên cũng phải khác nói.

“Trừ lần đó ra, còn có cái gì?” Hắn nhìn về phía lợi quản sự, có thể làm cho Lưu quản sự gấp gáp như vậy, e sợ đan dược này đẩy ra sau khi, đối với Dược Thần Điện ảnh hưởng còn không chỉ chừng này.

“Trong thành bách gia dược hành liên tiếp đẩy ra nhiều loại hiệu dụng kinh người đan dược, mà chúng ta Dược Thần Điện lại không nửa điểm động tác, mà nhiều năm qua cũng không có đan dược mới đẩy ra, hiện nay trong thành mọi người đang bàn luận, Dược Thần Điện thực lực hay không còn không bằng này nhỏ dược hành.” Lưu quản sự vẻ mặt đau khổ, run rẩy nói.

Nghe nói như thế, Diêu Thừa Dật sắc mặt khó coi không khỏi trắng vài phần.

Đây chính là hắn chuyện lo lắng nhất, ba loại đan dược cùng xuất hiện, đối với Dược Thần Điện chuyện làm ăn ảnh hưởng còn là tiếp theo, chỉ sợ sẽ người khác hoài nghi Dược Thần Điện thực lực!

Thử nghĩ mỗi cái nhỏ dược hành đồng thời đẩy ra sức mạnh như thế đan dược, lại cùng Dược Thần Điện không có chút quan hệ nào, người khác sẽ như thế nào đối xử Dược Thần Điện?

Thân là đầu sỏ, thậm chí ngay cả này nhỏ dược hành đều không so được! Kể từ đó, sau đó ai còn biết được Dược Thần Điện?

Loại này hoài nghi đáng sợ nhất, khiến cho không tốt, trước đây này lòng tin Dược Thần Điện bên trong linh dược mới là tốt nhất khách, sẽ từ từ xói mòn, lâu dài đi xuống, Dược Thần Điện đầu sỏ địa vị tràn ngập nguy cơ!

“Có người muốn cố ý nhằm vào Dược Thần Điện? Nhưng vậy rốt cuộc là ai?” Diêu Thừa Dật tâm tình lúc này đã gay go tới cực điểm.

Bây giờ tình huống không cần nghĩ hắn cũng biết, đây rõ ràng là có người đang cố ý nhằm vào Dược Thần Điện, nếu không nếu như muốn luyện đan bán ra, ai sẽ trước tiên lựa chọn này nhỏ dược hành, mà không chọn Dược Thần Điện?

Nhưng hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra là ai muốn làm chuyện như vậy.

“Phó điện chủ đại nhân, Tam trưởng lão để người ngay lập tức đi nghị sự đường!”

Ngoài cửa lại truyền đến âm thanh, Diêu Thừa Dật nghe đến lời này, đã là mặt xám như tro tàn.

Ra chuyện lớn như vậy, Dược Thần Điện địa vị đã trực tiếp bị uy hiếp, ngoại giới các loại suy đoán, đối với Dược Thần Điện thập phần bất lợi!

Không cần nghĩ cũng biết, việc này tất nhiên đã có người đăng báo trong điện trưởng lão đoàn, lần này gọi đến, quá nửa là những trưởng lão kia muốn cùng nhau thương nghị đối sách.

“Ta biết rồi.” Diêu Thừa Dật trong lòng một trận phiền muộn, giao cho một tiếng sau, trầm mặt cùng hai vị quản sự cùng nhau đi tới nghị sự đường.

Trong nghị sự đường, lúc này đã ngồi lấy mấy vị lão nhân, những thứ này đều là Dược Thần Điện bên trong trưởng lão, Dược Thần Điện chính thức quyền lên tiếng, Trên thực tế đều nắm giữ ở trưởng lão đoàn trên tay.

Đừng nói hắn Diêu Thừa Dật một Phó điện chủ, chính là Đồng Thiên cái này Đại điện chủ, nếu là trêu đến trưởng lão đoàn bất mãn, muốn bãi nhiệm cũng chính là chuyện một câu nói.

“Nhận dật,

Khoảng thời gian này trong điện việc một mực là từ ngươi quản lý, ngươi đến nói một chút, trong điện rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chúng ta Dược Thần Điện tại sao lại đột nhiên bị người nhằm vào?”

Phía trên cung điện, ngồi một gã tóc hoa râm ông lão, hắn lạnh lùng mở miệng, trong thanh âm nghe không ra vui buồn, chính là Dược Thần Điện bây giờ Tam trưởng lão.

Diêu Thừa Dật lạnh cả tim, Tam trưởng lão lời nói mặc dù nghe tới hờ hững, nhưng trong thực tế lại là che kín sát cơ, đem trách nhiệm trách ở trên đầu của hắn, hắn nếu giải thích không tốt, ném mất Phó điện chủ vị trí là khinh, nói không chừng còn có thể khó giữ được tính mạng!

“Về Tam trưởng lão, việc này quá mức đột nhiên, mấy ngày ngắn ngủi không đến thời điểm xuất liên tục nhiều loại đan dược, làm ta không hề chuẩn bị, là ta vô năng, mời mọc Tam trưởng lão trách phạt!” Diêu Thừa Dật cũng biết, trách nhiệm này hắn là tránh bất quá, đơn giản chủ động nhận sai.

“Như vậy nói ngươi là thừa nhận đây là ngươi sai trái? Trong thành xuất liên tục ba loại kỳ dược, ngươi lại một chút tin tức cũng không có, nhưng lại liền ngọn nguồn đều không tra được, làm ta Dược Thần Điện địa vị đã bị uy hiếp, ngươi nói, ta nên xử trí như thế nào ngươi!”

Tam trưởng lão trong ánh mắt hàn quang càng tăng lên, trong mắt sát ý không hề che giấu chút nào, lời nói càng lộ ra một luồng băng lãnh như đao cảm giác, khiến người ta hầu như nghẹt thở!

“Rầm” một tiếng, Diêu Thừa Dật bị Tam trưởng lão ánh mắt quét qua, chỉ cảm thấy như rơi vào hầm băng, lạnh cả người, hai chân mềm nhũn ngã quỵ trên đất.

Trong lòng hắn tuyệt vọng, lần này khuyết điểm thật sự là quá lớn, sắc mặt không khỏi trắng bệch như tờ giấy.

“Tam ca, việc này phát sinh đột nhiên, ai có thể nghĩ tới mấy ngày ngắn ngủi trong vòng lại xảy ra chuyện lớn như vậy? Ngươi cũng đừng trách tội nhận dật, bây giờ cục diện này, nếu là xử lý không được đối với ta Dược Thần Điện địa vị lại có ảnh hưởng to lớn, thương lượng một chút ứng đối ra sao mới là trước mặt vội vàng.”

Bên cạnh một trưởng lão khác mở miệng, mặc dù lời nói đến mức có lý, nhưng không ai nghe ra được hắn đang vì Diêu Thừa Dật biện hộ cho.

Thản nhiên nhìn cái này Thất trưởng lão một chút, Tam trưởng lão biết rõ Diêu Thừa Dật chính là cái này Thất trưởng lão cháu, Thất trưởng lão tự nhiên là muốn nói chuyện cho hắn.

Có điều, Tam trưởng lão không có nhiều lời, bây giờ cục diện không thích hợp nội đấu, việc này qua đi truy cứu nữa Diêu Thừa Dật khuyết điểm không muộn, phất tay một cái để Diêu Thừa Dật đứng dậy, ở bên cạnh ngồi xuống.

Diêu Thừa Dật như được đại xá, liền vội vàng đứng lên, ngồi hướng về một bên.

Hắn chỉ là điện điện chủ, không giống như những trưởng lão kia, ngồi ở đại điện dưới thấp nhất, bên cạnh chính là điện chủ Đồng Thiên.

Cảm nhận được Đồng Thiên cái kia mang theo vài phần ánh mắt trào phúng, Diêu Thừa Dật sắc mặt càng thêm khó coi.

Hai người bọn họ tranh chấp nhiều năm, nhưng lần này này khuyết điểm lại tất cả rơi vào trên đầu của hắn, cùng Đồng Thiên nửa điểm quan hệ không có, còn để hắn ở Đồng Thiên trước mặt như thế uất ức, trong lòng hắn tự nhiên là vô cùng không tốt dễ chịu.

“Chuyện lần này, rõ ràng là có người đang cố ý ở nhằm vào chúng ta Dược Thần Điện. Người này lại có thể nắm giữ này ba loại kỳ đan, tuyệt không phải người thường, dạng này người e sợ đi đến vương thành, cũng có thể hô mưa gọi gió, nhân vật như vậy vì sao lại nhằm vào chúng ta Dược Thần Điện, các ngươi có thể từng nghĩ tới?”

Tam trưởng lão ánh mắt bình thản đảo qua người ở tại tràng, trong thanh âm không muốn lạnh như băng, rồi lại làm cho người ta một loại ổn như núi lớn dày nặng cảm giác.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 65: Định Ngày Hẹn

Đoàn người lâm vào trầm mặc, chuyện lần này thật sự đột nhiên, làm cho bọn họ đều có một loại trở tay không kịp cảm giác.

Thân là Cự Thạch Thành bên trong đầu sỏ, Dược Thần Điện chưa từng bị qua khổng lồ như thế uy hiếp? Mặc dù bây giờ còn chỉ là gây nên ngoại giới một vài suy đoán, nhưng nếu là xử lý không tốt, Dược Thần Điện đầu sỏ địa vị sẽ trực tiếp khó giữ được.

Vào lúc này, cũng không ai dám nói vô căn cứ.

“Ta cũng không cùng các ngươi vòng vo, sẽ xảy ra chuyện như vậy, nhiều là chúng ta Dược Thần Điện bên trong có người đắc tội rồi không nên đắc tội người, các ngươi đều cho ta ngẫm lại, gần nhất có từng đắc tội qua người thế nào?”

Nhìn thấy không người lên tiếng, Tam trưởng lão khẽ nhíu mày, mở miệng lần nữa.

Một đám người ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, tất cả đều vẻ mặt mờ mịt, ai cũng nhớ không nổi chính mình đã đắc tội qua người nào.

Chỉ có Diêu Thừa Dật, khi nghe đến Tam trưởng lão lời này sau khi, vừa mới khôi phục sắc mặt vừa xoạt một chút trở nên trắng bệch!

Vốn hắn không dám nghĩ, đến trải qua đại trưởng lão lời này, hắn mới nhớ tới Tiêu Vũ, trước đây hắn cưỡng đoạt Tiêu Vũ toa thuốc, còn muốn giết Tiêu Vũ diệt khẩu, nếu như việc này thật là vì đắc tội với người mà gây nên, vậy Tiêu Vũ cũng không phải là không thể được!

Vốn Diêu Thừa Dật thủy chung cho rằng Tiêu Vũ chỉ là một linh nguyên cảnh nhỏ tu sĩ, không lật nổi bao nhiêu sóng gió, nhưng lúc này ngẫm nghĩ, Tiêu Vũ trước đây khả năng bắt lại đạt được tấm kia nhị phẩm toa thuốc, vậy gần nhất xuất hiện này ba loại đan dược xuất từ tay của hắn, cũng không phải là không thể được.

Càng là muốn, Diêu Thừa Dật sắc mặt lại càng bạch.

Nếu như đúng là Tiêu Vũ gây nên, nếu để cho trưởng lão đoàn biết Dược Thần Điện lại có hôm nay là bởi vì hắn đắc tội rồi Tiêu Vũ, vậy hắn sẽ là kết cục gì?

“Không có người biết không?” Tam trưởng lão ánh mắt đảo qua mọi người, mặc dù cũng nhìn được Diêu Thừa Dật sắc mặt tái nhợt, nhưng là chỉ là cho là hắn là bởi lần này khuyết điểm lo lắng, không có suy nghĩ nhiều.

Không người mở miệng, Tam trưởng lão cũng không có cách nào xác định là đắc tội người nào, chỉ có thể nói: “Việc này nếu là xử lý không tốt, đối với ta Dược Thần Điện địa vị ảnh hưởng rất lớn, mặc dù không biết đối phương là ai, nhưng đã trong thành nhiều nhà dược hành đều có giống nhau đan dược bán ra, chắc hẳn nên cùng người nọ có điều liên hệ.”

“Phân phó, phái người đi này dược hành, làm cho bọn họ thay chuyển đạt, hẹn người kia đi ra gặp một chút, nhìn có thể hay không hoà đàm.” Tam trưởng lão nói thôi, đứng dậy, trực tiếp rời đi.

Lần này thương nghị đến tận đây kết thúc, Diêu Thừa Dật mặc dù cuối cùng vẫn chưa chịu phạt, nhưng là lòng tràn đầy lo âu.

Nếu như đến lúc đó đến thực sự là Tiêu Vũ, hắn này Phó điện chủ vị trí tạm thời không nói, thì liền mạng nhỏ đều không nhất định giữ được.

“Tiểu tử kia có bản lãnh đi nữa, cũng chỉ một cái linh nguyên cảnh, coi như thật là hắn, trưởng lão đoàn cũng chưa chắc sẽ để một linh nguyên cảnh mà làm gì ta!” Diêu Thừa Dật chỉ có thể ở trong lòng mình an ủi.

Này mấy ngày gian, Tiêu Vũ vẫn chờ ở Lan Lâu trong hiệu thuốc, ở sau lưng hướng dẫn trong thành mỗi cái dược hành thao tác.

Liên tiếp đẩy ra ba loại đan dược, này hết thảy đều là sắp xếp của hắn, mục đích tự nhiên là vì xung kích Dược Thần Điện, nói vậy bây giờ Dược Thần Điện người đã bắt đầu gấp gáp.

“Tiểu huynh đệ, mấy thứ này, ngươi thật không nhìn một chút không?” Lan Lâu đứng ở Tiêu Vũ trước người, thấy trước người một đống đóng gói tinh xảo quà tặng, hầu như muốn xếp thành một ngọn núi nhỏ, có chút không thể tin được.

Này một đống đều là mỗi một trong thành mỗi một nhà dược hành đưa tới, từ Tiêu Vũ liên tục đẩy ra ba loại đan dược, mỗi một loại đều ở trong thành gây nên to lớn gợn sóng, này dược hành người gì còn không biết Tiêu Vũ thần thông quảng đại?

Trong mấy ngày, bất đồng dược hành người dồn dập tới cửa cho Tiêu Vũ đưa lên bất đồng lễ vật, vì chính là nịnh bợ Tiêu Vũ, bây giờ Tiêu Vũ đối với này dược hành, đó là thần tài nhân vật.

Đáng tiếc, đối với những lễ vật này, Tiêu Vũ lại là không hề liếc mắt nhìn một chút, xem là rác rưởi giống nhau vứt ở nơi đó.

“Mấy thứ này đối với ta vô dụng, lan già nếu như ngươi yêu thích, liền cầm đi cho Lan Nhi chơi đùa.” Tiêu Vũ không hề để ý.

Mặc dù chưa từng mở ra xem qua, nhưng nghĩ cũng biết, thì này nhỏ dược hành, những lễ vật này có thể có bao nhiêu giá trị?

Này trong mấy ngày, ba loại đan dược đã mang đến cho hắn mấy triệu tinh thạch,

So sánh với đó, mấy thứ này vừa được cho cái gì?

“Này……” lan già mừng rỡ không thôi, hắn trước đây thật sự là cuộc sống khổ quá lâu, từ gặp phải Tiêu Vũ sau khi, sinh hoạt mới có cải thiện.

Lan Lâu cao tuổi rồi, trong lòng duy nhất mong nhớ chính là cháu gái Lan Nhi, sở dĩ như thế tuổi già còn gắng gượng đem cũng không ngã tiệm thuốc, cũng là vì không cho Lan Nhi chịu khổ.

“Ta đây thì thì Lan Nhi cám ơn tiểu huynh đệ.” Lan Lâu biết Tiêu Vũ thân phận bất phàm, cũng không có khách khí với hắn.

Gật gù, Tiêu Vũ mỉm cười, trong lòng lại là âm thầm suy nghĩ, này ba loại đan dược cùng xuất hiện, nói vậy Dược Thần Điện người nên ngồi không yên.

Hắn sở dĩ không trở về Túy Tinh Lâu, chính là ở chỗ này chờ Dược Thần Điện người. Có kiếp trước từng trải, Dược Thần Điện ở vào thời điểm này sẽ làm cái gì hắn lại quá là rõ ràng.

“Tiêu công tử, Tiêu công tử, không xong!”

Thình lình nghe ngoài cửa tiếng vang truyền tới, Tiêu Vũ trong lòng hơi động, đi ra ngoài phòng, sắc mặt lại là bình tĩnh, nói: “Chuyện gì?”

Người tới là một gian dược hành chủ quán, bây giờ các đại dược hành quả thực muốn đem Tiêu Vũ xem là Thần Nhân bình thường cung cấp ở trên trời, người này nhìn thấy Tiêu Vũ, thái độ cung kính bên trong mang theo kinh hoảng, nói: “Tiêu công tử, Dược Thần Điện hôm nay phái người tới trước, khiến người ta truyền lời nói cho ngươi đêm nay tới trễ Dược Thần Điện một lần!”

“Dược Thần Điện?” Lan Lâu trong lòng lập tức run lên.

Xen lẫn trong thuốc chi nhất đạo, Dược Thần Điện tên người nào không biết? Đối với bọn họ này dược hành người mà nói, đó là cao cao tại thượng đế vương.

Dược Thần Điện vào lúc này lại muốn gặp Tiêu Vũ, là có chuyện gì? Hơn nửa là vì Tiêu Vũ đẩy ra đan dược, đoạt Dược Thần Điện chuyện làm ăn, gây đến rồi Dược Thần Điện bất mãn!

Nếu Tiêu Vũ thật đã đi Dược Thần Điện, dùng Dược Thần Điện thực lực, hơn nữa tới người ta địa đầu, Tiêu Vũ còn có mạng sống trở về gì? Lan Lâu không khỏi thay thế Tiêu Vũ lo lắng.

“Hả? Tối nay gì?” Tiêu Vũ lộ ra cười lạnh, Dược Thần Điện hẹn ở đêm nay gặp lại, bởi vậy có thể thấy được bọn họ bây giờ có bao nhiêu sốt ruột.

Bây giờ đan dược sóng gió vừa mới nổi lên, còn có thể khống chế, nếu lại tùy ý như vậy tiếp tục phát triển, chỉ là trong thành mọi người hoài nghi và dư luận, có thể đối với Dược Thần Điện tạo thành uy hiếp thật lớn!

“Tiểu huynh đệ, Dược Thần Điện vào lúc này muốn gặp ngươi, hơn nửa không có ý tốt, ta nhìn ngươi còn là chớ đi, quá mức, chúng ta đem đan dược lợi ích phân bọn họ một vài chính là!” Lan Lâu cắn răng nói.

Ở trong lòng hắn, Dược Thần Điện muốn gặp Tiêu Vũ, tự nhiên là vì bất mãn địa vị của mình nhận lấy uy hiếp, Tiêu Vũ lần đi, sợ là dữ nhiều lành ít.

“Lan già, ngươi không cần lo lắng, tầm thường Dược Thần Điện, còn dọa nạt không ngã ta!” Tiêu Vũ cảm nhận được lão nhân này trong giọng nói chân thành cùng lo lắng, lộ ra vẻ mỉm cười.

Có điều, tầm thường một Dược Thần Điện hắn thật đúng là không để vào mắt, đã đối phương muốn gặp, vậy thì nhìn tới vừa thấy!

Tới ban đêm, Tiêu Vũ một thân một mình, từ nhỏ tiệm thuốc rời đi, đi thẳng tới Dược Thần Điện, không chút do dự mà đi vào trong đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 66: Hướng Về Dược Thần Điện Muốn Giao Cho

Dược Thần Điện bên trong, vẫn là lúc trước cái kia nghị sự đường, vẫn là cái kia mấy vị trưởng lão cùng điện chủ.

Ngoại trừ Tam trưởng lão ở ngoài, lúc này một đám người, mặc dù nhìn như bình tĩnh, nhưng rất nhiều người đều thỉnh thoảng nhìn ra phía ngoài, hiện ra nội tâm bất an.

Cũng không ai biết, cái kia ở thầm nhằm vào Dược Thần Điện chính là cái hạng người gì, ở những người này xem ra, đối phương đã khả năng trong khoảng thời gian ngắn đẩy ra như vậy ba loại hiếm hoi đan dược, nói vậy không phải phàm bối, nói không chừng còn là cái mạnh mẽ dược sư.

Người đang ngồi bên trong, thì mấy Diêu Thừa Dật nhất là bất an.

Hắn ngồi ở lần trước vị trí bên trên, cặp mắt thỉnh thoảng nhìn về phía cửa, trong lòng bàn tay sớm che kín mồ hôi.

Nếu như người đến thực sự là Tiêu Vũ, vậy hắn này Phó điện chủ, hơn nửa muốn xong.

Như thế đợi đã lâu, mọi người đều cảm giác thời gian trôi qua cực kỳ chầm chậm, rốt cục, một gã người làm báo lại, sau đó một bóng người chậm rãi bước từ bên ngoài đi vào trong nghị sự đường.

Đạo thân ảnh này có vẻ rất trẻ tuổi, một thân một mình đến đó, nhưng không thấy có nửa điểm vẻ sợ hãi, mặc dù coi như tuổi không lớn lắm, nhưng cũng làm cho người ta một loại thâm trầm tầm nhìn cảm giác.

“Thật là hắn!” Diêu Thừa Dật sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, trong lòng hầu như đã tuyệt vọng, mềm mại ngã ngồi ở nơi đó.

Tam trưởng lão cũng đang quan sát Tiêu Vũ, đến lại là một cái như vậy người trẻ tuổi, trong lòng hắn cũng thập phần kinh ngạc.

Hơn nữa, thiếu niên này một thân một mình đi tới nơi này Dược Thần Điện, lại còn khả năng bảo trì trấn định, đơn độc phần này tâm tính cũng đã xa không phải người thường có thể so với.

“Mời ngồi!” Mặc dù Tiêu Vũ tuổi trẻ, nhưng Tam trưởng lão không dám thất lễ, chỉ có điều đang khi nói chuyện cũng vẫn có vài phần kiêu ngạo.

Tiêu Vũ tiến vào nghị sự đường sau, rất nhanh sẽ phát hiện Diêu Thừa Dật bóng người, hắn cũng không nhiều lời, cười lạnh sau ngồi xuống.

“Xin hỏi tiểu hữu, ngày gần đây gian trong thành đẩy ra cái kia vài loại đan dược, thế nhưng xuất từ tiểu hữu tay gì?” Tam trưởng lão đi thẳng vào vấn đề, ngồi ở chỗ đó ánh mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Hắn thật sự có chút không thể tin được, cái kia vài loại đan dược, lại là xuất từ này một gã thiếu niên tay?

“Không sai, là ta!” Tiêu Vũ gật đầu thừa nhận.

Người đang ngồi không khỏi đều có chút giật mình, mặc dù nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, nhưng bọn họ trong lòng ít nhiều đều có chút không thể tin được, bây giờ nghe Tiêu Vũ thừa nhận, trong lòng đều là tràn ngập bất ngờ.

Cấp độ kia đan dược, mặc dù là Dược Thần Điện cũng chưa từng nắm giữ, lại là xuất từ một người thiếu niên như vậy tay?

“Không biết ta Dược Thần Điện khi nào đắc tội qua tiểu hữu, tiểu hữu vì sao phải như thế nhằm vào?” Tam trưởng lão mặc dù còn ôm có một tia hoài nghi, nhưng vô luận đan dược kia có phải là xuất từ Tiêu Vũ tay, bây giờ nếu là Tiêu Vũ tới cửa, những vấn đề này giống nhau là muốn cùng Tiêu Vũ đến đàm luận.

“Ha ha, nguyên lai đắt điện mời ta lại, lại đến nguyên nhân đều không biết sao?” Tiêu Vũ lộ ra vài phần cười lạnh, ánh mắt quét về phía bên cạnh Diêu Thừa Dật, nói: “Chuyện này, đắt điện Phó điện chủ lại quá là rõ ràng, sao không để hắn hướng chư vị giải thích?”

Một đám người ánh mắt lập tức đồng loạt rơi vào Diêu Thừa Dật trên thân.

Nghe ý này, tất cả những thứ này cùng Diêu Thừa Dật có quan hệ? Có thể trước đó cái kia 1 bàn bạc hội nghị, tại sao Diêu Thừa Dật lại nói cái gì cũng không biết?

Diêu Thừa Dật vừa nghe lời này, hắn chuyện lo lắng nhất còn là đã xảy ra, trong nháy mắt mặt như màu đất.

“Nói, xảy ra chuyện gì?” Tam trưởng lão lập tức đã hiểu, việc này quá nửa là Diêu Thừa Dật gây ra, ánh mắt lập tức trở nên âm hàn vô cùng!

“Tam trưởng lão bớt giận!” Đến nơi này phần, Diêu Thừa Dật coi như như thế nào đi nữa hối hận cũng không hề dùng!

Cảm nhận được Tam trưởng lão lửa giận, hắn liền vội vàng đứng lên, ở Tam trưởng lão trước người quỳ xuống, hết sức lo sợ nói: “Là ta hồ đồ, là ta nhất thời kích động làm chuyện sai lầm, mời mọc Tam trưởng lão niệm tại những năm này ta làm trong điện lao tâm lao lực, bỏ qua cho ta một lần!”

“Quả thật là ngươi!” Tam trưởng lão ánh mắt lạnh ánh sáng đại trướng, phẫn nộ quát: “Ngươi đến tột cùng đã làm những gì, còn không như thật nói ra!”

“Vâng! Vâng!” Diêu Thừa Dật sắc mặt tái nhợt, biết lần này là tránh không khỏi, chỉ đành 15 nhất thời đem đắc tội Tiêu Vũ sự tình nói ra.

Trong lòng hắn cũng là khiếp sợ,

Vừa là hối hận, không ngờ rằng chính mình lúc trước như thế xem thường một linh nguyên cảnh, lại có lớn như vậy năng lực, không chỉ uy hiếp được Dược Thần Điện, càng trực tiếp uy hiếp đến tính mạng của hắn!

Đáng tiếc, dù cho trong lòng có vạn phần hối hận, lúc này Diêu Thừa Dật cũng đã không cách nào quay đầu lại.

Tam trưởng lão sau khi nghe xong, sớm sắc mặt tái xanh.

Vốn muốn tới cửa cùng Dược Thần Điện hợp tác người, lại bị người bóng tối hạ tử thủ, cướp đoạt toa thuốc, thay đổi là ai khả năng không tức giận?

Hơn nữa, Diêu Thừa Dật động tác này nếu là truyền đi, Dược Thần Điện danh dự lập tức ầm ầm sụp đổ, đến lúc đó Diêu Thừa Dật chính là Dược Thần Điện tội nhân thiên cổ!

Nhẫn nhịn tức giận, Tam trưởng lão lại âm thầm đánh giá Tiêu Vũ.

Không nói đến Tiêu Vũ khả năng bắt lại đạt được cái kia nhị phẩm toa thuốc, một linh nguyên cảnh, lại tài năng ở Diêu

Thừa Dật thủ hạ bình yên rời đi, còn có thể đối với Dược Thần Điện phát động công kích, người trẻ tuổi này, chỉ sợ không đơn giản!

Hơn nữa Tiêu Vũ dạng này người, nếu như nguyên bản không có kết thù, Dược Thần Điện nếu như có thể hợp tác với hắn, bây giờ cái kia vài loại đẩy ra đan dược, nói không chừng liền đều trở thành Dược Thần Điện gì đó.

Bởi như vậy, Dược Thần Điện danh vọng và thực lực, vừa sẽ lên một tầng nữa.

Nhưng hôm nay, cũng bởi vì Diêu Thừa Dật một sai nâng, không chỉ để Dược Thần Điện mất đi này 1 cơ hội, U &# 8 còn để Dược Thần Điện nằm ở một tình cảnh nguy hiểm!

“Đồ vô dụng, thành sự không có bại sự có dư!” Tam trưởng lão tràn đầy lửa giận, không muốn này Diêu Thừa Dật, Dược Thần Điện thực lực nói không chừng vừa lên một tầng nữa.

Diêu Thừa Dật khúm núm, run rẩy quỳ ở đó, một câu nói cũng không dám phản bác.

“Nói như vậy, ngươi đẩy ra cái kia vài loại đan dược, chính là cố ý muốn cùng ta Dược Thần Điện làm khó dễ?” Tam trưởng lão không có tiếp tục để ý tới Diêu Thừa Dật, lại xem một chút Tiêu Vũ.

Sắc mặt của hắn khó coi, đường đường Dược Thần Điện, lại ở một người thiếu niên như vậy trên tay bị thiệt thòi!

“Chưa nói tới làm không làm khó dễ, trong thành dược hành phần đông, Dược Thần Điện đã không muốn cùng ta hợp tác, ta bất quá là khác lo liệu lối thoát mà thôi.” Tiêu Vũ ngữ khí hờ hững.

“Hả, phải không?” Tam trưởng lão nghe ra Tiêu Vũ trong lời nói trào phúng, sắc mặt khó coi.

Mặc dù người trẻ tuổi này tựa hồ thật có vài phần bản lĩnh, nhưng hắn thân là Dược Thần Điện trưởng lão, từ trước đến giờ cao cao tại thượng, bây giờ một thiếu niên, lại không có chút nào đem Dược Thần Điện để ở trong mắt, trong lòng hắn cũng có chút khó chịu.

Nói cho cùng, Tiêu Vũ cũng bất quá một linh nguyên cảnh thiếu niên, mặc dù đẩy ra cái kia nhiều loại đan dược, Tam trưởng lão cũng vẫn chưa quá nhiều coi trọng.

Mặc dù việc này sai là Diêu Thừa Dật, nhưng Tam trưởng lão lúc này cũng không nguyện ý để một người thiếu niên như vậy xử trí hắn, cứ như vậy, chẳng phải là tương đương Dược Thần Điện hướng về một thiếu niên cúi đầu?

“Chuyện đến nước này, ta cũng không muốn truy cứu thị phi đúng sai, chỉ hỏi một câu, ngươi muốn như thế nào, tài năng dừng lại nhằm vào Dược Thần Điện?” Tam trưởng lão không nhanh không chậm, thấy Tiêu Vũ mở miệng lần nữa.

“Ta muốn như thế nào?” Tiêu Vũ cảm giác có chút buồn cười, “Dược Thần Điện thân là trong thành đầu sỏ, lại đang âm thầm đối với tới cửa người hợp tác ra tay, giết người cướp của, vị trưởng lão này, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được Dược Thần Điện nên cho ta một câu trả lời thỏa đáng gì?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 67: Liền Như Vậy Bỏ Qua?

Vốn nói đến, mưu hại Tiêu Vũ người là Diêu Thừa Dật, Tiêu Vũ mình và Dược Thần Điện trong lúc đó cũng không có thâm cừu đại hận gì, nhưng bây giờ nhìn vị này Tam trưởng lão ý tứ, tựa hồ cũng không có ý định xử trí Diêu Thừa Dật, hơn nữa một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, một điểm áy náy cũng không có, Tiêu Vũ trong lòng tự nhiên cũng không thoải mái.

Hắn lòng tốt cho Dược Thần Điện đưa tới một tấm nhị phẩm toa thuốc, Dược Thần Điện người cấp cho đối với hắn trong bóng tối xuống tay, thiếu chút nữa đem hắn hại chết, Dược Thần Điện lại một điểm nói xin lỗi ý tứ cũng không có!

“Giao cho? Không biết ngươi muốn Dược Thần Điện như thế nào giao cho?” Tam trưởng lão khuôn mặt cũng hơi bị lạnh.

Khoảng thời gian này Dược Thần Điện nhận hết ngoại giới dư luận, làm cho Dược Thần Điện ở vào một khó chịu hoàn cảnh, đối với cái kia nhằm vào Dược Thần Điện người, hắn sớm nhớ tràn ngập lửa giận.

Nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, lại chỉ là một gã thiếu niên, Tam trưởng lão thì càng thêm nổi nóng.

Tầm thường một thiếu niên, còn muốn cho Dược Thần Điện cúi đầu trước hắn nhận sai, cưỡi ở Dược Thần Điện trên đầu không thành công?

“Hắc, các ngươi Phó điện chủ ỷ vào tu vi, ra tay với ta, không chỉ cướp đi ta toa thuốc, còn kém chút đem ta hại chết, bây giờ nghe ngươi ý này, tựa hồ là không có ý định làm ra dặn dò?” Tiêu Vũ nụ cười càng lạnh như băng.

Hắn tính đã hiểu, này Tam trưởng lão chính là ỷ vào Dược Thần Điện thực lực, hơn nữa nhìn hắn không tu vi gì, muốn liền như vậy đề cập tới việc này, một điểm ý nhận sai đều không có!

“Làm càn!” Một trưởng lão khác nói chuyện, chính là trước tiên trước làm Diêu Thừa Dật cầu qua tình Thất trưởng lão.

Hắn đứng lên, đối với Tiêu Vũ phẫn nộ quát: “Ta thần điện ở trong thành địa vị cao cả, ngươi là thứ gì? Một linh nguyên cảnh tiểu bối, dù cho ta Dược Thần Điện từng có không ổn, vừa lại không cần cho ngươi giao cho?”

Thất trưởng lão lời ấy, cũng làm cho bên cạnh mọi người lộ ra vẻ đồng ý.

Dược Thần Điện ở trong thành từ trước đến giờ siêu nhiên, không ai dám trêu chọc, cho dù là Thiên Minh Các cùng thần binh đường, cũng không dám cùng Dược Thần Điện liều, bây giờ đột nhiên bốc lên một linh nguyên cảnh thiếu niên, lại dùng loại này kiêu ngạo tư thế, còn dám đến Dược Thần Điện hưng binh vấn tội.

Đối với bọn họ này từ trước đến giờ cao cao tại thượng người mà nói, loại chuyện này tự nhiên không thể nào tiếp thu được.

Bên cạnh Diêu Thừa Dật trong lòng vui vẻ, hắn lúc trước thì có qua suy đoán, dùng Dược Thần Điện địa vị, chưa chắc sẽ bởi vì Tiêu Vũ mà xử trí hắn, bây giờ thấy trong điện những trưởng lão này thái độ, rõ ràng đang nhìn đến Tiêu Vũ sau đó cũng không thế nào kiêng kỵ.

Có lẽ lần này, hắn còn có một tia hi vọng.

“Nói như vậy, các ngươi là không một chút nào sai làm Dược Thần Điện khuyết điểm nhận lầm? Tốt! Rất tốt!” Tiêu Vũ giận quá mà cười.

Mặc dù hắn đã sớm nghĩ đến lần này tới Dược Thần Điện sẽ không thuận lợi như vậy, lại không nghĩ rằng Dược Thần Điện người vào lúc này lại còn gan dạ phách lối như vậy!

“Người thiếu niên, không thể chối ngươi thật có một vài bản lĩnh, chỉ có điều khuyên ngươi một câu, không được cho rằng mình nắm một chút kỳ đan, liền có thể áp đảo ta Dược Thần Điện bên trên.” Tam trưởng lão đưa tay đè xuống mọi người âm thanh, nói: “Chuyện lần này, ta Dược Thần Điện thật có không ổn, có điều ngươi lần này nhằm vào ta Dược Thần Điện, cũng đối với ta Dược Thần Điện tạo thành tổn thất nhất định, không bằng liền như vậy bỏ qua, như thế nào?”

Diêu Thừa Dật nghe xong lời này, trong lòng dần dần yên ổn, nhìn dáng dấp như vậy Tam trưởng lão quả nhiên không có ý định hướng về Tiêu Vũ đi vào khuôn phép.

Trong lòng hắn may mắn, Tiêu Vũ có nhiều hơn nữa toa thuốc thì lại làm sao? Thực lực không đủ, ở Dược Thần Điện trong mắt chung quy không đủ sức nặng, muốn cho Dược Thần Điện hướng về một linh nguyên cảnh cúi đầu? Cái kia nằm mộng!

“Liền như vậy bỏ qua?” Tiêu Vũ cười cười, nụ cười lại có chút lạnh.

Hắn thiếu chút nữa chết ở Diêu Thừa Dật trong tay, nếu không có vài phần bản lĩnh, bây giờ không biết là chôn ở nơi nào. Mà hắn đan dược đẩy ra, vô luận là có hay không ảnh hưởng Dược Thần Điện chuyện làm ăn, đều là hắn bản lãnh của mình, Dược Thần Điện mạnh trở lại, chẳng lẽ còn khả năng không cho người khác bán đan dược?

Này Tam trưởng lão thì mấy lời như vậy, đã nghĩ đem sự tình bỏ qua, rõ ràng thì không muốn hướng về hắn nhận sai, rơi xuống Dược Thần Điện oai phong, có thể bởi vậy, trước mặt hắn bị Diêu Thừa Dật đuổi giết sự tình cứ tính như vậy?

“Các vị, các ngươi hẹn ta đến chính là muốn nói với ta những lời này gì? Đã như vậy, tha thứ ta không phụng bồi!” Tiêu Vũ lười cùng bọn hắn nói lại,

Này Dược Thần Điện người cao cao tại thượng, rõ ràng không có thành ý, cái kia còn có cái gì nói tiếp cần thiết?

“Người thiếu niên, ngươi nếu thực như thế gì? Khuyên ngươi không phải ở sai lầm!” Tam trưởng lão nhìn thấy Tiêu Vũ đứng dậy, trong mắt hàn quang lấp lóe, “ngươi những đan dược kia mặc dù hiếm thấy, nhưng chung quy cũng đều là nhất phẩm đan dược, hơn nữa khó có thể lâu dài, mặc dù bây giờ đối với ta Dược Thần Điện tạo thành nhất định uy hiếp, nhưng chỉ cần qua chút thời gian, mua người sẽ càng ngày càng ít.”

“Huống hồ, ta Dược Thần Điện ở trong thành sừng sững nhiều năm, cũng không phải là không có gốc gác, ngươi nếu cố ý tiếp tục tranh đấu, cũng chưa chắc có thể được chỗ tốt gì!” Tam trưởng lão ngữ khí hờ hững, nhưng trong giọng nói tự tin và uy hiếp, lại là ai cũng nghe ra được.

Hắn lời nói này, một là kinh sợ một chút Tiêu Vũ, 2 cũng là tìm một chút Tiêu Vũ ngọn nguồn.

Diêu Thừa Dật tuy có khuyết điểm, nhưng hắn thân là Dược Thần Điện trưởng lão, cũng không muốn dễ dàng cúi đầu trước người khác, đặc biệt là Tiêu Vũ một cái như vậy tuổi trẻ mà tu vi vừa không cao người.

“Ha ha ha ha, tốt, được lắm Dược Thần Điện!” Tiêu Vũ cất tiếng cười to, khinh bỉ ánh mắt không hề che giấu chút nào đảo qua mọi người, “chính mình trong điện người phạm sai lầm, ngươi không nhận sai thì cũng thôi đi, còn ỷ vào thực lực bản thân, muốn bắt nạt ta một linh nguyên cảnh, tốt, rất tốt!”

Tiêu Vũ trào phúng để trong điện mọi người là sầm mặt lại, có điều mặc dù Tiêu Vũ theo như lời là sự thật, thế nhưng muốn làm cho bọn họ Dược Thần Điện hướng về một người thiếu niên như vậy cúi đầu, quả thật không ai đồng ý!

“Ngươi hiểu như vậy, cái kia cũng không sao.” Tam trưởng lão trầm mặt xuống nói: “Ngươi có kỳ đan, ta Dược Thần Điện cũng không phải không có, lần này xin ngươi, đều không phải là ta Dược Thần Điện kiêng kỵ, chỉ là không muốn làm lớn chuyện!”

“Đã như vậy, UU đọc sách ww &# 119;. Uukan &# 115;hu. &# 99;o &# 109; vậy thì nhìn một chút là ai trước tiên đổ!” Tiêu Vũ nói xong, nhanh chân đi ra nghị sự đường, cũng không quay đầu lại.

Dược Thần Điện bá đạo như vậy, Diêu Thừa Dật đối với hắn như vậy, lại ngay cả một sai đều không nhận, đã nghĩ hóa giải việc này, nào có dễ dàng như vậy?

Vốn Tiêu Vũ cùng Dược Thần Điện cũng không phải cái gì tử thù, hết thảy đều là Diêu Thừa Dật một người sai, nhưng đã Dược Thần Điện như thế cao cao tại thượng, đem chính mình xem là đế vương, không một chút nào để hắn vào trong mắt, đó là tiếp tục đập a, nhìn là người đó chết!

Thấy Tiêu Vũ rời đi bóng người, Tam trưởng lão ánh mắt lạnh lẽo, không nói lời nào.

“Hừ, người này không hẳn cũng quá mức tự kiêu, dám trên ta Dược Thần Điện ngang ngược!” Thất trưởng lão quay Tiêu Vũ bối cảnh lạnh lùng nói một câu, rồi hướng Tam trưởng lão nói: “Tam trưởng lão, nhận dật lần này mặc dù có sai, đoạt cái kia toa thuốc cũng là vì Dược Thần Điện lợi ích, huống hồ tiểu tử kia bất quá là một linh nguyên cảnh, ta Dược Thần Điện há có thể cúi đầu trước hắn? Lần này xin mời Tam trưởng lão niệm nhận dật một lòng vì Dược Thần Điện mức, tha qua hắn lần này!”

Tam trưởng lão ánh mắt lạnh như băng quét về phía Diêu Thừa Dật, để Dược Thần Điện lợi ích? Diêu Thừa Dật trong lòng có chủ ý gì, hắn so với ai khác đều biết, rõ ràng là có tư tâm, muốn mượn toa thuốc củng cố địa vị!

Có điều, cái này Diêu Thừa Dật là Thất trưởng lão cháu, hơn nữa biết được hắn đắc tội chỉ là một linh nguyên cảnh, Tam trưởng lão cũng không muốn hướng về đối phương cúi đầu.

“Phó điện chủ, đã lúc trước ngươi đạt được cái kia nhị phẩm toa thuốc, vậy thì bắt gấp thời gian luyện chế, sớm ngày đẩy ra, việc này nếu là xử lý thật tốt, ta tạm tha qua ngươi lần này!” Tam trưởng lão trầm tư hồi lâu, vừa mới mở miệng.

Nói cho cùng, Tiêu Vũ chỉ là một linh nguyên cảnh, còn nữa hợp tác với hắn đều là trong thành nhỏ dược hành, không có một nhà kia khả năng luyện chế đạt được nhị phẩm đan dược.

Chỉ cần Dược Thần Điện đem cái kia nhị phẩm đan dược luyện ra, ngoại giới dư luận tự nhiên cũng sẽ không tồn tại, như thế có thể vượt qua nguy cơ lần này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 68: Giằng Co

Đệ 68 chương

Trở lại tiệm thuốc bên trong, Tiêu Vũ lần này lại là thật nổi giận.

Lần này hắn đẩy ra này ba loại đan dược, vốn quả thật là vì nhằm vào Dược Thần Điện, nhưng chuyện này nói cho cùng chỉ là Diêu Thừa Dật một người gây nên, hắn còn có lưu lại một tia đường sống.

Nhưng lần này, Dược Thần Điện thái độ như thế, không khỏi cũng khinh người quá đáng, bọn họ Phó điện chủ thiếu chút nữa đem hắn hại chết, quay đầu lại Dược Thần Điện lại là một câu lời an ủi đều không có, thanh thanh thản thản thì muốn lột qua.

Thế gian nào có chuyện tốt như vậy!

“Vốn ta trả lại cho các ngươi để lại một chút hi vọng sống, không ngờ rằng các ngươi lại bởi vậy khi ta sắp thành dễ bắt nạt người!”

Tiêu Vũ mặc dù thủ đoạn sắc bén, nhưng cũng không phải tàn nhẫn người, sẽ không vô cớ làm khó dễ Dược Thần Điện, nhưng lần này Dược Thần Điện cách làm, lại là đã chọc giận hắn.

“Lan già, ngươi hướng về các đại dược hành giao ra, mới ra cái chủng loại kia đan dược, ở bán ra trong khi hơn nữa một điều kiện!” Tiêu Vũ hạ quyết tâm, hắn cho Dược Thần Điện cơ hội, lần này là Dược Thần Điện không hiểu quý trọng.

Đã như vậy, cái kia cũng không trách hắn tàn nhẫn!

Ngày thứ hai, Cự Thạch Thành bên trong lại nhấc lên kinh thiên gợn sóng.

Vốn Tiêu Vũ ba loại đan dược liên tiếp đẩy ra, cũng đã để các phe người dồn dập suy đoán, càng làm cho vô số bởi vì này ba loại đan dược điên cuồng.

Nhưng này ba loại đan dược, mặc dù chỉ là nhất phẩm, số lượng lại cực kỳ có hạn, mua đến tay bên trong người phi thường ít ỏi, không biết có bao nhiêu người liền đan dược này dáng vẻ cũng chưa từng thấy.

Mà tại một ngày này, các đại dược hành thống nhất đường kính, muốn mua địa linh hóa thiên đan có thể, thế nhưng là lập được một điều kiện!

Bất kể là ai, muốn mua địa linh hóa thiên đan, đều phải dùng máu lập lời thề, từ nay về sau cũng lại không được mua Dược Thần Điện đan dược!

Cái điều kiện này vừa ra, khắp thành ồ lên!

Đến tận đây ai nấy đều thấy được, này ba loại đan dược xuất hiện, vốn là một lần đối với Dược Thần Điện phát khởi xung kích, bây giờ cái điều kiện này vừa ra, này một mục đích đã lại rõ ràng có điều.

Dược Thần Điện ở Cự Thạch Thành bên trong từ trước đến giờ cao cao tại thượng, giống như một đế vương, bình thường ai dám trêu chọc, nhưng bây giờ lại có thể có người ra mặt, nhìn này ý đồ rõ ràng là muốn cùng Dược Thần Điện đánh nhau chết sống.

Tin tức này, để trong thành hết thảy tu luyện người, đều là khiếp sợ khó chịu, đồng thời cũng làm cho rất nhiều người cảm thấy từng trận hưng phấn.

Đại sự như thế, ở Cự Thạch Thành bên trong đã rất lâu không có phát sinh qua.

Việc này vừa ra sau khi, Dược Thần Điện lập tức có người ra mặt, công bố này ba loại đan dược mặc dù thần kỳ, nhưng chung quy chỉ là ít ỏi nhất phẩm đan dược, khuyên nhủ mọi người không nên kích động, để tránh ngày sau không mua được nhị phẩm đan dược.

Lời ấy mặc dù ngông cuồng, nhưng cũng không giả, phải biết rằng ở trong thành, dược hành mặc dù có không ít, nhưng này nhị phẩm luyện dược sư, lại là hiếm như lá mùa thu, trừ Dược Thần Điện ở ngoài, hầu như ở nơi nào cũng tìm không ra một gã nhị phẩm luyện dược sư.

Lời nói này, để phần đông kích động tu luyện người nhất thời bình tĩnh không ít, do đó cũng đưa đến Tiêu Vũ đan dược lượng tiêu thụ giảm xuống rất nhiều.

Một bên là Dược Thần Điện, một bên khác mặc dù chỉ là nhất phẩm đan dược, nhưng đối với phần đông tu luyện người mà nói, đồng dạng tràn ngập hiền lành mê hoặc.

“Tiêu công tử, chúng ta đan dược bây giờ hầu như không người mua, tiếp tục như vậy có thể hay không?”

Gấp nhất chính là mỗi cái dược hành lão bản, một đám người thần tốc tìm tới Tiêu Vũ, tràn đầy làm khó dễ.

Đối với Tiêu Vũ muốn cùng Dược Thần Điện là địch, mỗi người bọn họ đều là hết hồn, không muốn nhìn Tiêu Vũ khả năng cung cấp này các loại quý hiếm đan dược, phỏng chừng ai cũng sẽ không nghe hắn nói.

Dù vậy, Dược Thần Điện uy danh sớm đâm sâu vào trong lòng bọn họ, bây giờ muốn cùng Dược Thần Điện liều, những người này trong lòng vẫn là tràn đầy bất an.

“Không sao, tình huống như vậy sẽ trôi qua rất nhanh, an tâm chờ chính là.” Tiêu Vũ bình chân như vại, không một chút nào sốt ruột.

Bây giờ tình huống này, nói thật nha hoàn toàn ở trong dự đoán của hắn, này tu luyện người bình thường muốn mua đan dược, đầu tiên nghĩ tới chính là Dược Thần Điện, bây giờ muốn bọn họ sau đó không còn mua Dược Thần Điện đan dược, bọn họ đương nhiên sẽ có do dự.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ duyệt khắp cả thế gian mọi việc, đối với lòng người hai chữ cũng hết sức rõ ràng,

Cái hiện tượng này bất quá là tạm thời, không bao lâu nữa, trong thành người tuyệt đối sẽ chọn hắn đan dược, mà không phải Dược Thần Điện.

“Cái này……”

Một đám dược hành lão bản trong miệng phát khổ, nhưng lại không biết làm sao khuyên giải.

Tiêu Vũ đan dược trải qua bọn họ tay đẩy ra, làm cho bọn họ cũng cùng Dược Thần Điện sớm đứng ở phía đối lập, hiện tại đi đến một bước này, dù cho sợ hãi Dược Thần Điện, cũng chỉ có thể đứng ở Tiêu Vũ bên này.

Huống hồ, bọn họ những thứ nhỏ bé này dược hành đối với Dược Thần Điện mặc dù sợ hãi, trong lòng nhưng cũng có vài phần bất mãn, trước đây Dược Thần Điện chiếm trong thành đầu to, bọn họ những thứ nhỏ bé này dược hành ở trong khe hẹp muốn sống, không ít chịu đựng Dược Thần Điện chèn ép, đối với Dược Thần Điện, trong lòng tự nhiên cũng là không phục.

Gặp Tiêu Vũ chủ ý đã định, một đám người cũng chỉ có thể cười khổ thối lui.

Ít ngày nữa, Dược Thần Điện đối ngoại tuyên bố, bọn họ đem đẩy ra một loại mới đan dược, hơn nữa thuốc liền nhị phẩm, để trong thành hóa khí cảnh cường giả bị chấn động mạnh.

Loại đan dược này, chính là Diêu Thừa Dật theo Tiêu Vũ trên tay cướp đi ngưng khí đan.

Cự Thạch Thành lại chấn động, trong lúc nhất thời liền liên tục có mấy vị hóa khí cảnh cường giả xuất hiện, mua loại đan dược này.

Hóa khí cảnh cường giả, dạng này người ở Cự Thạch Thành bên trong không cao hơn hai tay số lượng, đều là cao cấp nhất đại nhân vật, nhân vật như thế tại một ngày này cơ hồ đều bị chấn động, đã đến mua ngưng khí đan.

“Ha ha, có quý hiếm đan dược thì lại làm sao, nói cho cùng, có thể dẫn dắt mọi người phương hướng, cũng chỉ có hóa khí cảnh trở lên người!”

Dược Thần Điện người đối với cái này tràn đầy tự tin, lại có người ra mặt, nhàn nhạt nói ra một câu nói như vậy, mặc dù không chỉ ra, nhưng không ai nghe được là nhằm vào đẩy ra cái kia vài loại đan dược Tiêu Vũ.

Ai cũng hiểu, trong thành tu luyện người tuy nhiều, nhưng đều thuộc về các đại gia tộc, mà các đại gia tộc có thể người nói chuyện là ai? Không thể nghi ngờ là này tu vi đã đạt được hóa khí cảnh đại nhân vật!

Tiêu Vũ đứng đến loại kia điều kiện, để mua hắn đan dược người không được lại mua Dược Thần Điện đan dược, nhưng bây giờ Dược Thần Điện Ngưng Thần Đan vừa ra, khắp nơi đạt được hóa khí cảnh mọi người đã đến mua.

Kể từ đó, chỉ cần này hóa khí cảnh người trở về 1 lên tiếng, này linh nguyên cảnh tu sĩ, nên lựa chọn Dược Thần Điện còn là Tiêu Vũ đan dược, cũng vừa xem hiểu ngay?

Đối với Dược Thần Điện nói, Tiêu Vũ vẫn là không hề để tâm, hắn mỗi ngày tu luyện, như là đã quên tất cả mọi chuyện giống nhau, một điểm đều không để ý.

Dược Thần Điện nhị phẩm đan dược mặc dù gây nên náo động, nhưng sóng gió lại trải qua cực nhanh, nói cho cùng vẫn là hóa khí cảnh quá ít người, mỗi loại đã đến mua đi một viên sau khi, liền lại không gợn sóng.

Lại qua một ngày, cục diện đột nhiên đã xảy ra biến hóa to lớn.

Vốn còn ở quan sát, do dự người, đột nhiên như là hạ quyết tâm, chen chúc dâng tới cùng Tiêu Vũ hợp tác này dược hành, dồn dập đồng ý lập xuống lời thề, mua địa linh hóa thiên đan.

Nhất thời, trong thành lại mây gió biến ảo, Dược Thần Điện vốn cho là sẽ lựa chọn bọn hắn người, đều hướng về phần đông nhỏ dược hành lập xuống lời thề, sau này vĩnh viễn không bao giờ lại mua Dược Thần Điện đan dược.

Hơn nữa trong này, có rất lớn bộ phận, chính là từng đã đến mua qua ngưng khí đan người hậu nhân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 69: Không Thấy!

“Bịch!”

Dược Thần Điện bên trong, Tam trưởng lão sắc mặt tái xanh, một chưởng vỗ dưới, đem thuộc hạ một tấm bàn đá đập đến nát bấy.

“Tại sao lại như vậy? Đối phương có điều tầm thường mấy viên nhất phẩm đan dược, tại sao có thể làm cho trong thành tu sĩ cùng các đại gia tộc đều lựa chọn hắn!”

Tam trưởng lão không thể nào tiếp thu được, vốn hắn còn tưởng rằng nhị phẩm đan dược đẩy ra sau khi, nhất định có thể cùng Tiêu Vũ giành giật một hồi.

Dược Thần Điện ở trong thành địa vị luôn luôn siêu nhiên, hắn không thể tin được, không thể tin được bằng mấy viên nhất phẩm đan dược, có thể lay động Dược Thần Điện địa vị!

Nhưng là bây giờ, phát sinh tất cả cùng hắn theo dự đoán hoàn toàn khác nhau, những tu sĩ kia mặc dù sớm lúc do dự, có thể bây giờ lại như là đã hẹn giống nhau, toàn bộ lựa chọn Tiêu Vũ đan dược.

Cực kỳ chỗ trí mạng là, muốn mua Tiêu Vũ đan dược, muốn lập xuống vĩnh viễn không muốn mua Dược Thần Điện đan dược lời thề.

Cứ như vậy, Dược Thần Điện chắc chắn sẽ xói mòn đại sư khách hàng, thậm chí là toàn bộ xói mòn.

Một khi không có khách hàng, Dược Thần Điện còn thế nào sinh tồn được? Vốn trước đó địa vị của bọn hắn mặc dù đã bị uy hiếp, nhưng hôm nay, sự tình phát triển đã không phải là đối Dược Thần Điện tạo thành uy hiếp đơn giản như vậy, mà là trực tiếp đem Dược Thần Điện đưa vào tuyệt lộ!

Bây giờ cục diện này, là Tam trưởng lão tuyệt đối không ngờ rằng, hắn lúc này chỉ cảm thấy trong lòng ức đến khó chịu, phát sinh tất cả để hắn hoàn toàn không thể nào hiểu được, càng không thể nào tiếp thu được.

Những người kia lại bỏ thực lực mạnh mẽ Dược Thần Điện, lựa chọn chỉ có tầm thường vài loại nhất phẩm đan dược Tiêu Vũ, đây là vì cái gì?

“Tam trưởng lão, sự tình không hẳn không có chuyển cơ đường sống, bây giờ chỉ là phần nhỏ người lập lời thề, có lẽ sau khi còn có thể có điều khả năng chuyển biến tốt, ta cảm thấy có thể chờ một chút nhìn!” 7 trường mặc dù trong lòng cũng có chút bất an, nhưng nghĩ tới nếu là phục rồi thua, Diêu Thừa Dật khẳng định không có kết quả gì tốt, ở bên cạnh kiên trì nói.

“Chờ chút?” Tam trưởng lão khuôn mặt cay đắng.

Bây giờ cục diện này, mỗi thời mỗi khắc đều không biết có bao nhiêu người đi đến Tiêu Vũ nơi đó lập lời thề, mỗi thêm một người tiến đến, Dược Thần Điện cách diệt vong gần đây một phần.

Thời gian càng mang xuống, đối với Dược Thần Điện lại càng bất lợi, vào lúc này còn thế nào các loại?

Có điều mặc dù lòng tràn đầy lo lắng, nhưng nghĩ tới chính mình thân là Dược Thần Điện trưởng lão, sống gần trăm năm, còn muốn hướng về một mười mấy tuổi linh nguyên cảnh cúi đầu nhận sai, Tam trưởng lão trong lòng cũng đầy không tình nguyện.

Đặc biệt là trước đó, hắn còn lấy loại kia cực cao tư thế, hướng về Tiêu Vũ nói rõ Dược Thần Điện mạnh mẽ, xin khuyên Tiêu Vũ không muốn sai lầm, có thể bây giờ nhìn lại, này hết thảy đều là trò cười!

Vào lúc này hắn nếu là hướng về Tiêu Vũ chịu thua, không phải tương đương đánh chính mình một bạt tai?

Tam trưởng lão phiền não trong lòng, tình thế khó xử, cuối cùng vẫn là kéo không xuống mặt, gật đầu đồng ý Thất trưởng lão kiến nghị.

Thời gian tiếp tục trôi qua, Tam trưởng lão không giây phút nào vắng mặt chú ý trong thành xu hướng, cơ hồ không có một khắc ngừng lại.

Nhưng mà, theo dự đoán khả năng chuyển biến tốt căn bản cũng không có tiến lại, ngược lại trong thành người phảng phất càng ngày càng điên cuồng, không dứt có người gia nhập lập lời thề trong đám người, mắt thấy này Dược Thần Điện khách hàng không dứt xói mòn, Tam trưởng lão mỗi qua một khắc, cũng cảm giác gấp nhiều lần chịu đựng dày vò.

“Khó nói, ta thật làm sai lầm rồi sao?” Lúc này Tam trưởng lão, chỉ cảm thấy này trong thời gian thật ngắn, lại phảng phất tiêu hao đã đi chính mình lượng lớn sinh cơ, cả người tựa hồ lập tức già nua rồi mấy chục tuổi.

Hồi tưởng lại ban đầu ở trong nghị sự đường nhìn thấy Tiêu Vũ trải qua, hắn mặt mũi già nua trên càng tràn ngập cay đắng.

“Tam trưởng lão, không thể kéo dài được nữa, còn tiếp tục như vậy chúng ta Dược Thần Điện coi như thật phá huỷ, có phải là hẹn lại thiếu niên kia đi ra gặp một chút?"

Dược Thần Điện bên trong các trưởng lão khác bây giờ cũng là lo lắng bất an, cũng không đoái hoài tới Tam trưởng lão bây giờ tâm tình, dồn dập mở miệng khuyên nhủ.

Tâm tình của bọn hắn còn hơn Tam trưởng lão cũng không khá hơn bao nhiêu, ai có thể nghĩ tới, một người như vậy người xem thường thiếu niên, lại thật có thể đem Dược Thần Điện ép đến nước này!

Bọn hắn hôm nay trong lòng đều có chút hối hận, sớm biết như vậy, lần trước thiếu niên kia đã đến, thì không nên kiêu ngạo như thế, nếu lúc trước ngoan ngoãn nhận sai, xử trí Diêu Thừa Dật,

Bây giờ vừa nơi nào sẽ có chuyện như vậy?

Nói cho cùng, đều là vì Dược Thần Điện mấy năm nay cao cao tại thượng quen rồi, bọn họ những trưởng lão này càng đem bất luận người nào đều không để ở trong mắt, chỉ vì Tiêu Vũ một giới thiếu niên, vừa chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, liền cảm thấy được không thể rơi xuống Dược Thần Điện oai phong, cúi đầu trước hắn nhận sai.

Nhưng mà, bọn họ nhất thời kiêu ngạo, lại là cho Dược Thần Điện đưa tới dạng này tai nạn!

"Chuyện đến nước này, cũng không có đừng biện pháp!" Tam trưởng lão mặt mũi già nua nói không nên lời tiều tụy, nói: "Đi, đem thiếu niên kia hẹn đến, nhớ kỹ nhất định phải khách khí, nhất định không thể lại chọc giận hắn!"

Nói ra lời nói này, Tam trưởng lão trong lòng cũng nói không nên lời là một tư vị gì.

Vốn tưởng rằng đó chính là một linh nguyên cảnh thiếu niên, dù cho khả năng đối với Dược Thần Điện tạo thành nhất định uy hiếp, cũng sẽ không tới mức độ như vậy, lại không nghĩ rằng đối phương lại thật có thể đem Dược Thần Điện ép lên tuyệt cảnh!

Thời khắc này Tam trưởng lão, lại không lúc trước bất kỳ kiêu ngạo có thể nói, như một tràn ngập uể oải ông lão.

Lần này, Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên tự mình ra ngoài, tiến đến mời Tiêu Vũ. Còn Tam trưởng lão, thì lại cùng các trưởng lão khác tại đây nghị sự trong điện lẳng lặng chờ.

Tất cả mọi người trong lòng đều tràn đầy bất an, bây giờ quyền chủ động nắm giữ ở Tiêu Vũ trong tay, mặc dù Dược Thần Điện mạnh mẽ, nhưng bây giờ đã bị đả kích như vậy, bọn họ về điểm này cảm giác ưu việt sớm bị Tiêu Vũ triệt để đánh đổ, ai cũng không chắc chắn Tiêu Vũ có đến hay không.

Thời gian là chậm rãi như vậy, đối với người ở tại tràng tới nói, tựa hồ mỗi một cái hô hấp, đều là một loại dày vò.

Rốt cục, ở không biết qua bao lâu sau đó, Đồng Thiên vội vàng trở về, trở lại trong nghị sự đường.

“Như thế nào?” Tam trưởng lão nhìn thấy Đồng Thiên một mình trở về, trong lòng máy động, lại vẫn là cố giả bộ trấn định, mở miệng hỏi dò.

Đồng Thiên trên mặt mang theo cười khổ, lắc đầu nói: “Hắn nói, không thấy!”

Tam trưởng lão trong lòng một tia hi vọng cuối cùng, tựa hồ đang hai chữ này cửa ra sau khi bị đã bị đánh nát bấy, hắn bóng người loáng một cái, hạ ngồi ở sau lưng trên ghế, hai mắt chỗ trống vô thần, nào còn có nửa phần lúc trước cái kia bá đạo lạnh lùng khí thế?

Mặc dù Đồng Thiên chỉ mang về hai chữ này, nhưng Tam trưởng lão cũng sâu sắc biết Tiêu Vũ ý tứ.

Lần trước chịu đựng hẹn đã đến, nhưng kết quả đây? Bọn họ Dược Thần Điện người cao cao tại thượng, muốn lấy thế tướng ép, khi đó Tiêu Vũ cho bọn hắn cơ hội, nhưng bọn họ nhưng không có quý trọng ở cơ hội, cố gắng cùng Tiêu Vũ đàm luận.

Bây giờ, gặp phải Dược Thần Điện sinh tử, rồi lại muốn lại đem định ngày hẹn, nào có chuyện tốt như vậy, đây không phải tương đương bọn họ muốn Tiêu Vũ đến Tiêu Vũ thì chiếm được?

Tam trưởng lão trong lòng khó chịu, đây thật đúng là cho thể diện mà không cần, người ta tới cửa thời điểm không cho người ta sắc mặt tốt, đợi cho biết đến người ta thực lực, lại lần nữa tới cửa muốn nhờ.

Đổi thành người khác, phỏng chừng cũng sẽ không tới gặp!

“Dược Thần Điện xong!”

Trong nghị sự đường các trưởng lão khác cũng là mỗi người cũng giống như ăn mướp đắng giống nhau, từng thân là Dược Thần Điện trưởng lão cảm giác ưu việt, vào lúc này triệt để nát bấy!

“Có phải Dược Thần Điện, thật muốn bởi vì ta mà chết gì?” Tam trưởng lão hai mắt vô thần, tự lẩm bẩm.

Lần này Dược Thần Điện bị buộc đến đây 1 tuyệt cảnh, có thể bảo hoàn toàn là bởi vì hắn bỏ mất, nếu là Dược Thần Điện bởi vậy mà chết, vậy hắn chính là Dược Thần Điện tội nhân thiên cổ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 70: Dược Thần Điện Cúi Đầu

Nghị sự trong điện, trong nháy mắt lâm vào tĩnh mịch.

Không ai từng nghĩ tới, Tiêu Vũ cái này chỉ có linh nguyên cảnh tu vi thiếu niên lại có phách lực như thế, càng không có nghĩ tới loại kia đan dược lại có thể trêu đến này tu luyện người điên cuồng như thế, dồn dập bỏ Dược Thần Điện.

Chuyện đến nước này, một đám trưởng lão đều trong lòng hối hận, chỉ là chạy tới trình độ này, như thế nào đi nữa hối hận cũng đã là chuyện vô bổ.

“Hừ!”

Bỗng nhiên, hừ lạnh một tiếng vang lên, tựa như một cái búa tạ tầng tầng đập ở mọi người trở lên, để mỗi người nội tâm cũng không nhịn được vì đó run lên.

Một ông già chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trong nghị sự đường, người lão giả này tuy là mái đầu bạc trắng, lại là đứng nghiêm, trên mặt càng không thấy một tia nhăn nhúm, mặt đỏ lừ lừ, trên người càng có một luồng không giận oai uy nghiêm khí thế.

Nhìn thấy người lão giả này, chính là Tam trưởng lão đều lấy làm kinh hãi, liền vội vàng đứng lên nói: “Đại trưởng lão, ngươi…… người làm sao xuất quan?”

Trong nghị sự đường những người khác, vào lúc này càng câm như hến, không dám thở mạnh.

Vị này Dược Thần Điện bên trong đại trưởng lão, đã bế quan nhiều năm, không can thiệp tới trong điện việc, đã có rất lâu chưa từng thấy hắn.

Bây giờ Đại trưởng lão này lại xuất hiện, có thể thấy được Dược Thần Điện đã đi tới diệt vong biên giới, nếu không dùng đại trưởng lão thân phận, chuyện bình thường căn bản kinh động hắn không được.

“Lão Tam, lần này sự tình, ngươi thật sự là làm ta thất vọng!” Tam trưởng lão trên mặt không thấy tâm tình gì, một câu nói càng nói tới bình thản cực điểm.

Tam trưởng lão vừa nghe lời này, trên mặt mồ hôi hột liền cuồn cuộn dưới.

Hắn nào đền lại không biết, lần này nếu không phải của hắn như vậy đối xử Tiêu Vũ, Dược Thần Điện cũng không trở thành bị buộc đến cái này phần, nói đến Dược Thần Điện sẽ đi đến một bước này, tất cả bởi vì hắn nhất thời khuyết điểm.

Hắn ở những người khác trước mặt cao cao tại thượng, có thể cùng Đại trưởng lão này so với nhưng căn bản không phải là một cấp bậc, nghe xong đại trưởng lão một câu nói này, trong lòng tràn đầy sợ hãi, một câu nói cũng không dám phản bác.

“Ngươi mặc dù đang Dược Thần Điện địa vị cao thượng, nhưng lần này khuyết điểm thật sự không nên, càng để cho ta Dược Thần Điện lưu lạc tới trình độ này, niệm tình ngươi từng là trong điện từng ra không ít lực, khoảng thời gian này ngươi liền buông hết thảy công việc, an tâm bế quan a, trong điện chứa nhiều thu xếp, ta sẽ lại sắp xếp.”

Đại trưởng lão ngữ khí hờ hững bên trong lộ ra lạnh lùng, càng không cho có nửa điểm từ chối.

“Vâng!” Tam trưởng lão đầy mặt cay đắng, chỉ có thể gật đầu.

Đại trưởng lão lời này, liền tương đương tước đoạt hắn vốn có tất cả quyền lực, đây còn là bởi vì hắn là Dược Thần Điện trưởng lão, ở Dược Thần Điện bên trong đã có nhiều năm, nếu không còn sẽ có càng nghiêm trọng trừng phạt.

Những người khác nghe xong đại trưởng lão xử trí, một dám mở miệng người nói chuyện cũng không có, nội tâm lại là tràn ngập bất an.

“Diêu Thừa Dật ở đâu?” Đại trưởng lão xử trí xong Tam trưởng lão, ánh mắt vừa chuyển hướng những người khác.

Nhìn thấy đại trưởng lão xuất hiện thời khắc này, Diêu Thừa Dật sớm mặt xám như tro tàn, lại nhìn đại trưởng lão liền Tam trưởng lão đều không chút do dự xử trí, trong lòng càng tràn ngập tuyệt vọng.

Giờ phút này nghe đến đại trưởng lão kêu tới mình, Diêu Thừa Dật run lên trong lòng, trắng nhợt nghiêm mặt sắc đứng dậy quỳ gối, nói: “Đại trưởng lão, nhận dật ở đây!”

Đại trưởng lão nhìn thấy Diêu Thừa Dật, trên mặt lạnh lùng xuất sắc vài phần lạnh giá, ngữ khí cũng mang theo vài phần sát khí: “Ngươi thân là Dược Thần Điện Phó điện chủ, dám mưu hại chủ động tới cửa người hợp tác, ta Dược Thần Điện lại có bây giờ cục diện, cũng tất cả bởi vì ngươi mà lên, người đến, cho ta phế bỏ tu vi của hắn, đuổi ra Dược Thần Điện!”

Diêu Thừa Dật sắc mặt trắng bệch, trong hai mắt càng một mảnh chỗ trống.

Đại trưởng lão xử sự quyết đoán, thủ đoạn càng sắc bén, Diêu Thừa Dật lúc này liền câu nói cầu xin tha thứ cũng không dám nói.

Trong lòng của hắn tràn ngập hối hận, ai có thể nghĩ tới, chỉ là trêu chọc một linh nguyên cảnh, thế mà lại vì hắn đưa tới dạng này tai nạn!

Tu vi bị phế, còn muốn bị đuổi ra Dược Thần Điện, Diêu Thừa Dật đời này không chỉ chỉ có thể làm cái người phàm, nói không chừng ngay cả mình đều nuôi sống không dứt.

Tu luyện người lưu lạc đến tận đây, thật sự là thê thảm.

“Lớn……” bên cạnh Thất trưởng lão há miệng thở dốc, có thể thấy đại trưởng lão cái kia ánh mắt lạnh như băng,

Cuối cùng còn là sinh sinh nhẫm lại, không dám lại vì Diêu Thừa Dật cầu xin.

Mọi người tại đây nhìn thấy đại trưởng lão vừa xuất hiện thì sắc bén xử trí Tam trưởng lão cùng Diêu Thừa Dật, đều là nghiêm túc.

Vốn tưởng rằng đại trưởng lão nhiều năm bế quan, không hỏi trong điện việc, có thể bây giờ nhìn lại đại trưởng lão rõ ràng đối với Dược Thần Điện phát sinh sự tình đều rõ rõ ràng ràng.

“Lần này là ta Dược Thần Điện mấy chục năm qua gian nan nhất một lần, thân ta là trong điện đại trưởng lão, tự nhiên không thể để Dược Thần Điện mất cho ta tay!” Đại trưởng lão ánh mắt đảo qua mọi người, đột nhiên thở dài một tiếng, “cũng được, thiếu niên kia đã hiểu được luyện chế cái kia ba loại kỳ đan, nói vậy cũng có chỗ hơn người, ta liền tự mình đi một chuyến, cùng hắn nói một chút.”

Một đám người sắc mặt càng không giống nhau, đại trưởng lão vừa xuất hiện liền trực tiếp xử trí Tam trưởng lão cùng Diêu Thừa Dật, ý đồ đã rất rõ ràng, chính là muốn hướng về thiếu niên kia cúi đầu chịu thua.

Bây giờ đại trưởng lão nói ra lời này, càng đã trực tiếp chỉ ra suy nghĩ.

Trong lòng mọi người mùi khó hiểu, Dược Thần Điện từ trước đến giờ cao cao tại thượng, không ngờ rằng lần này vẫn là thua một linh nguyên cảnh thiếu niên, kể cả trong điện cao quý nhất đại trưởng lão, đều chỉ có thể hướng về thiếu niên kia cúi đầu, càng muốn tự thân tới cửa, bái phỏng vị thiếu niên kia.

Buồn cười bọn họ lúc trước lại còn như thế cao cao tại thượng, tự cho là hơn người một bậc, nhưng còn bây giờ thì sao? Lại ngay cả đại trưởng lão đều phải tới cửa muốn nhờ.

Dược Thần Điện bên trong phát sinh việc này, Tiêu Vũ cũng không biết, coi như biết rồi, cũng sẽ không có chút nào bất ngờ.

Dược Thần Điện bây giờ đã bị hắn đẩy vào tuyệt cảnh, nếu như không muốn diệt vong, vậy cũng chỉ có cúi đầu trước hắn.

Dược Thần Điện thực lực mạnh mẽ không giả, đẩy ra nhị phẩm đan dược cũng rất mê người, chỉ tiếc bọn họ cái kia Tam trưởng lão dù cho dù thông minh, &# 85 cũng không sánh được Tiêu Vũ kiến thức của kiếp trước cùng từng trải.

Tiêu Vũ nhìn thấu qua, hắn đẩy ra ba loại đan dược mỗi một dạng đều có trí mạng mê hoặc, đặc biệt là tẩy tủy đan cùng địa linh hóa thiên đan, mỗi một dạng cũng có thể làm cho người thiên tư trực tiếp tăng lên, ảnh hưởng đến cả đời.

Hơn nữa, hai loại đan dược cùng sử dụng, hiệu quả còn có thể tăng lên rất nhiều.

Như thế mê hoặc, ai có thể phản kháng?

Dược Thần Điện vốn dự định cũng không tệ, muốn dùng nhị phẩm đan dược ràng buộc ở hóa khí cảnh người, mượn nữa hóa khí cảnh người ảnh hưởng mỗi loại trong tộc linh nguyên cảnh, làm cho bọn họ không đi mua Tiêu Vũ đan dược.

Nhưng bọn họ lại không nghĩ rằng, ngưng khí đan mặc dù đối với hóa khí cảnh người có chỗ tốt to lớn, nhưng Tiêu Vũ này ba loại đan dược đối với linh nguyên cảnh ảnh hưởng là vĩnh cửu.

Ngưng khí đan nhiều nhất để các tộc hiện hữu hóa khí cảnh mạnh hơn một vài, nhưng Tiêu Vũ ba loại đan dược, tìm được sau khi mặc dù trong ngắn hạn không nổi bật, nhưng ở mấy năm mười mấy năm sau, lại tài cán vì các tộc tạo nên càng nhiều hóa khí cảnh.

Kể từ đó, các tộc thực lực, đem có thể so với bây giờ mạnh hơn vài lần thậm chí là mười mấy lần, há lại là ngưng khí đan có thể so sánh?

Dược Thần Điện từ trước đến giờ cao cao tại thượng quen rồi, mới có thể quên điểm này, cho rằng các tộc cùng với tu luyện mọi người sẽ không từ bỏ Dược Thần Điện.

Chỉ có Tiêu Vũ minh bạch, đối với những người kia tới nói, ngã một Dược Thần Điện, bọn họ giống nhau khả năng mua được cần thiết đan dược, so sánh với đó Tiêu Vũ ba loại đan dược lại là không thể thay thế.

Mặc dù lúc mới đầu có điều do dự, nhưng cuối cùng những người kia vẫn sẽ lựa chọn hắn đan dược, mà không phải Dược Thần Điện.

Hơn nữa Dược Thần Điện mạnh trở lại, cũng không cách nào ràng buộc người khác có mua hay không bọn họ đan dược, chỉ bất quá bọn hắn kiêu ngạo quen rồi, liền này đều không có nhìn thấu.

“Tiểu huynh đệ, Dược Thần Điện người đến, nói muốn gặp ngươi.”

Tiêu Vũ trong khi trong phòng nhắm mắt tu luyện, Lan Lâu lão nhân lại hoang mang hoảng loạn chạy vào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 71: Hội Kiến Đại Trưởng Lão

“Tới sao?” Mở hai mắt ra, Tiêu Vũ thập phần bình tĩnh, không hề có một chút bất ngờ, nói: “Để hắn vào đi.”

Ở Lan Lâu trong lòng, Tiêu Vũ chính là một cao thâm khó dò nhân vật, nghe vậy vội vàng ra khỏi phòng mà đi, một lát sau dẫn một ông già tiến vào trong phòng.

Dược Thần Điện đại trưởng lão sau khi vào nhà, liền đang quan sát Tiêu Vũ.

Tuy nói lần này, hắn Dược Thần Điện để tiếp tục tồn tại, không thể không hướng về Tiêu Vũ cúi đầu, nhưng đại trưởng lão trong lòng đối với Tiêu Vũ cũng có được bất mãn, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, là như thế nào một thiếu niên, có thể đem Dược Thần Điện bức đến mức độ như vậy.

Chỉ thấy Tiêu Vũ khuôn mặt hờ hững, ngồi ở chỗ đó, nhìn thấy đại trưởng lão sau, đã không ngoài suy đoán, cũng không nhiều lắm gợn sóng, như là một khối đá tảng.

Đại trưởng lão sống lâu như vậy, cũng chưa từng thấy có cái nào người trẻ tuổi, có thể có Tiêu Vũ dạng này khí độ.

“Ta bèn Dược Thần Điện trưởng lão, lỗ mãng quấy rối, kính xin tiểu hữu đừng đối ta lỗ mãng!” Đại trưởng lão nhìn thấy Tiêu Vũ không có ý lên tiếng, đầu tiên nói.

Hắn trong giọng nói có chút bất mãn, Tiêu Vũ thật sự là quá trẻ, dù cho bây giờ đem Dược Thần Điện dồn đến phân thượng này, trong lòng hắn cũng vẫn ôm một tia hoài nghi.

“Không dám, không biết vị trưởng lão này tìm ta có chuyện gì?” Tiêu Vũ bình tĩnh nói.

Cũng không phải của hắn cố ý cho vị trưởng lão này xiêm sắc mặt nhìn, lúc trước hắn đúng hẹn tới, vốn chỉ muốn hướng về Dược Thần Điện muốn một câu trả lời thỏa đáng, vẫn chưa nghĩ tới cùng chết, nhưng Dược Thần Điện những trưởng lão kia lại là dùng loại thái độ đó đối xử, thế cho nên để hắn đối với Dược Thần Điện cũng không có cảm tình gì.

Cùng ngươi lúc khách khí ngươi ngạo lên trời, bây giờ biết liều bất quá, lại tới nói lời hay, nào có chuyện dễ dàng như vậy?

Nhìn thấy Tiêu Vũ như thế, đại trưởng lão sắc mặt không khỏi có chút khó coi. Trong lòng hắn vẫn là có một tia hoài nghi, Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, cái kia ba loại đan dược thật là xuất từ Tiêu Vũ tay gì?

Nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn mấy lần, đại trưởng lão nói: “Tiểu hữu tuổi còn trẻ, nhưng đẩy ra cái kia ba loại đan dược, lão hủ ta sống trăm tuổi, lại nghe đều chưa từng nghe tới, ta Dược Thần Điện càng bị ngươi cái kia vài loại đan dược hầu như bức đến tuyệt cảnh, tiểu hữu đúng là thủ đoạn cao cường!”

Tiêu Vũ nghe ra được, Đại trưởng lão này lời này là đối hắn giễu cợt, đồng thời cũng là một loại thăm dò, muốn biết cái kia vài loại đan dược có phải là thật nhờ tay hắn.

Ở đại trưởng lão nhìn hắn chằm chằm thời điểm, hắn cũng đang ngó chừng vị Đại trưởng lão này, lúc này đột nhiên nói: “Vị trưởng lão này cũng là dược sư?”

“Không dám, ta bất quá là một nhị phẩm dược sư thôi, khổ hiểu nhiều năm cũng không thể đi vào tam phẩm tông sư cánh cửa, cũng là tiểu hữu mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh thực lực, nắm giữ đan dược lại là các loại bất phàm.” Đại trưởng lão lời nói nghe tới khách khí, nhưng là khắp nơi đều là giễu cợt.

Nghe ý tứ trong lời của hắn, khoảng cách tam phẩm dược sư thực lực cũng chỉ có cách xa một bước, dạng này người, ở Cự Thạch Thành bên trong hầu như không ai có thể sánh vai.

Có điều này Dược Thần Điện mọi người cao cao tại thượng, đều bây giờ cái này cục diện, rõ ràng là tới cửa cầu hòa, còn phải bày ra bộ này tư thế, Tiêu Vũ trong lòng cũng có chút khó chịu.

Hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Xin hỏi vị trưởng lão này, gần đây hay không thường có nghẹt thở cảm giác, trong giấc mộng không tình hình đặc biệt lúc ấy cảm giác một hơi chặn ở trong lồng ngực, ở ban đêm thức tỉnh?”

“Làm sao ngươi biết?” Đại trưởng lão cả kinh, nhìn Tiêu Vũ ánh mắt lập tức liền biến.

Hắn cái này bệnh trạng đã có nhiều năm, nhưng bởi vì thân phận hiển hách, hơn nữa bàn về dược đạo thực lực, ở Dược Thần Điện không người khả năng so với hắn, cho nên trừ chính hắn ra căn bản không có ai biết.

Mà chính hắn mặc dù biết tự thân vấn đề, lại hoàn toàn không cảm giác tự thân chỗ đó có vấn đề, liền không thế nào để ý.

Có thể bây giờ bị Tiêu Vũ một lời nói toạc ra, lại làm cho hắn cảm giác tựa hồ chính hắn một bệnh trạng hoàn toàn không tầm thường.

“Ta không chỉ biết đến thế, ta còn biết, ngươi sở dĩ thật lâu không thể tiến vào tam phẩm tông sư cảnh giới, rồi cùng việc này có quan hệ.” Tiêu Vũ ngữ khí vẫn bình tĩnh, nhưng cũng lộ ra không thể nghi ngờ tự tin.

Hắn là ai? Bàn về dược đạo thực lực, ai có thể so với hắn, mới vừa rồi nhìn chằm chằm đại trưởng lão nhìn thời điểm, hắn thì theo trên người Đại trưởng lão nhìn ra một chút manh mối.

Vô luận rất cường đại người,

Chỉ cần thân thể khác thường, nếu là tỉ mỉ quan sát, đều có thể nhìn ra người này hay không khỏe mạnh, còn nếu là dược đạo thực lực đủ mạnh, thậm chí khả năng thông qua hít thở, sắc mặt này liền có thể kết luận thân thể xảy ra vấn đề gì.

“Ngươi đây là ý gì?” Tam trưởng lão trong lòng nhảy một cái.

Hắn bây giờ đã có hơn một trăm tuổi, nếu là lại không thể đột phá đến tam phẩm hàng ngũ, tối đa chỉ có thể sống thêm mười năm.

Tới hắn cảnh giới này, có thể làm cho hắn quan tâm sự tình đã không nhiều, chỉ có đột phá một chuyện vẫn khốn nhiễu hắn, có thể nói là hắn duy nhất quan tâm sự tình.

Bây giờ nghe Tiêu Vũ lời này, mặc dù có chút không thể tin được, có thể cũng không cách nào bảo trì thong dong.

“Chính là ta ý tứ trong lời nói.” Tiêu Vũ nói xong, nhắm mắt lại không thèm nhắc lại.

Dược Thần Điện mọi người ngạo lên trời, đến nước này còn với hắn tự cao tự đại, nếu không thể đem này người trị đến gọn gàng ngăn nắp, coi như trước đây nhằm vào Dược Thần Điện sự tình bỏ qua, sau đó phỏng chừng cũng có khoảng cách.

Tiêu Vũ dáng dấp này, để đại trưởng lão sắc mặt biến ảo chập chờn.

Vốn hắn đối với Tiêu Vũ đẩy ra cái kia vài loại đan dược có vài phần hoài nghi, nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ tựa hồ thật ở dược đạo có không thể tưởng tượng thực lực, bằng không mà nói, làm sao có thể liếc mắt là đã nhìn ra trên người hắn vấn đề?

Đột phá tam phẩm, có thể nói là đại trưởng lão bây giờ khát vọng nhất sự tình, một mực Tiêu Vũ chỉ nói một câu như vậy không nói, để hắn chỉ có thể sốt ruột nhưng lại không có biện pháp.

Sống hơn 100 năm, đại trưởng lão sao có thể không biết là Tiêu Vũ là cố ý? Hắn chần chờ hồi lâu, cuối cùng than khẽ một tiếng, việc này đối với hắn quá là quan trọng, nhìn dáng dấp nếu không đúng Tiêu Vũ khách khí một vài, Tiêu Vũ là thế nào cũng sẽ không nói.

Huống hồ, hắn lần này tới vốn là muốn cùng Tiêu Vũ cầu hòa, lúc trước bày ra loại kia tư thế, cũng chỉ là bởi vì nhìn thấy Tiêu Vũ quá trẻ mà thôi.

Do dự hồi lâu, đại trưởng lão rốt cục làm ra quyết định, cắn răng một cái, đối với Tiêu Vũ bái một cái, thành khẩn nói: "Tiêu tiểu hữu, trước đây việc, là ta Dược Thần Điện có lỗi trước, lão hủ ở đây cho ngươi bồi tội!"

Tiêu Vũ vẫn là nhắm mắt lại, giống như căn bản không nghe thấy.

Sớm đối với ngươi lúc khách khí đi làm gì? Không phải phải chờ tới không có cách nào mới bằng lòng chịu thua, đối với loại người như vậy, trong lòng hắn cũng không sinh được hảo cảm gì!

"Tiểu hữu, nếu như ngươi còn có điều kiện gì, chỉ để ý đề xuất, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ tận lực thỏa mãn!” Đại trưởng lão có chút nóng nảy, dùng thân phận của hắn, sống đến bây giờ lúc nào đối với người khách khí như vậy qua?

Giờ phút này hắn đối với Tiêu Vũ đã đem tư thế thả cực thấp, nếu Tiêu Vũ còn có bất mãn, hắn cũng không biết làm gì mới phải.

“Ta tới hỏi ngươi, ngươi Dược Thần Điện bên trong, có hay không này vài loại đan dược?” Tiêu Vũ mở hai mắt ra, hỏi vài loại linh dược tên.

Trong lòng hắn thầm than, mặc dù đối với Dược Thần Điện bất mãn, nhưng để Lâm Vũ Nhu, cũng chỉ có thể như thế.

Muốn giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, cần thiết luyện chế ra Cửu Chuyển Huyền Minh đan, nhưng loại đan dược này không chỉ khó có thể luyện chế, cần thiết linh dược cũng thập phần hiếm thấy, Tiêu Vũ không thể không sớm chuẩn bị.

Đại trưởng lão nghe đến Tiêu Vũ mở miệng, trên mặt vui vẻ, nhưng theo Tiêu Vũ báo ra linh dược tên gọi, sắc mặt rồi lại khổ đi xuống.

“Tiểu hữu, ngươi nói này vài loại đan dược, không nói gạt ngươi, lão hủ sống trăm tuổi có thừa, lại là liền nghe đều chưa từng nghe tới!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 72: Thuyết Phục Đại Trưởng Lão

Nghe đến đại trưởng lão nói không có cần cái kia vài loại đan dược, Tiêu Vũ trong lòng than khẽ, cũng là, Cửu Chuyển Huyền Minh đan là đan dược lục phẩm, cần thiết linh dược cũng thập phần hiếm hoi, tầm thường Dược Thần Điện, vừa làm sao lại có?

“Tiểu huynh đệ, trước đây ta Dược Thần Điện bên trong người có mắt không tròng, đắc tội rồi ngươi, ta lần này đến trước, đã nghiêm trị qua đắc tội ngươi Phó điện chủ, phế đã đi tu vi của hắn, ta trong điện Tam trưởng lão trước đây đối với ngươi bất kính, cũng bị ta đoạt đi chức quyền, mời mọc tiểu huynh đệ tin tưởng thành ý của ta!”

Hiếm thấy Tiêu Vũ đồng ý mở miệng nói chuyện, đại trưởng lão lúc này cũng không dám có nửa điểm bất cẩn.

Không nói hắn vốn là đến cùng Tiêu Vũ cầu hòa, thì Tiêu Vũ lúc trước mấy câu nói kia, cũng là để hắn như là bách móng cào lòng, nào còn dám có nửa điểm cái giá?

“Thôi, ta cùng với Dược Thần Điện vốn không thù oán gì, đã như vậy, ta thì chỉ điểm ngươi một chút.” Tiêu Vũ có thể thấy, Đại trưởng lão này nói lời hoàn toàn không giả.

Vốn đắc tội hắn cũng chỉ có Diêu Thừa Dật, này Dược Thần Điện đại trưởng lão đã đồng ý cúi đầu nhận sai, vậy thì tất cả đều dễ nói chuyện.

Huống hồ, hắn mặc dù khả năng đẩy ngã Dược Thần Điện, nhưng cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được, mấy ngày nữa Vương Thành Vũ Viện chọn lựa muốn bắt đầu, hắn cũng không có thời gian sẽ cùng Dược Thần Điện hao tổn nữa.

“Kính xin tiểu hữu chỉ điểm!” Đại trưởng lão lộ ra nét mừng, nhiều năm qua bị nhốt nhị phẩm dược sư, bây giờ rốt cục có hy vọng.

Tiêu Vũ vừa nhìn chằm chằm đại trưởng lão nhìn mấy lần, rồi mới nói: “Nếu như ta đoán không lầm, ngươi mấy năm nay để xung kích tam phẩm cảnh giới, hay không dùng qua lượng lớn tím nguyên đan?”

Tím nguyên đan là một loại nhị phẩm đan dược, sau khi uống có thể làm cho hóa khí cảnh trong thân thể “chân khí” hơn ngưng luyện, phàm là tu vi đạt được hóa khí cảnh người, cơ hồ đều đã dùng.

“Không sai, quả thật như thế!” Đại trưởng lão nghe xong Tiêu Vũ lời này, càng thêm nhận định Tiêu Vũ là thật là có bản lĩnh, nếu không làm sao có thể có thể thấy?

“Tím nguyên đan mặc dù có thể khiến chân khí càng thêm cô đọng, thế nhưng vô luận loại đan dược nào, nếu là dùng qua nhiều, không chỉ vô ích, hơn nữa tai hại. Ngươi nhiều năm dùng viên thuốc này, nên là muốn mượn đan dược lực lượng đột phá đến giấu hư cảnh giới? Chỉ tiếc hoàn toàn ngược lại, ngươi chân khí trong cơ thể tuy là ngưng luyện không ít, nhưng cũng sớm đã bị đan dược ảnh hưởng, không muốn tinh thuần, thậm chí còn có thể đối với thân thể của ngươi tạo thành tổn thương, ngươi sở dĩ lại có ta lúc trước theo như lời loại cảm giác đó, cũng là bởi vì nguyên nhân này.”

Dùng Tiêu Vũ ánh mắt, nhìn ra này không tính việc khó gì, hắn nhàn nhạt thấy đại trưởng lão, nói xong này sau khi cũng không nói tiếp.

Lúc này đại trưởng lão, đã là chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Những đạo lý này, hắn tự nhiên rõ ràng, nhưng mấy năm nay để xung kích giấu hư cảnh, cho nên mới phục dụng lượng lớn tím nguyên đan. Hắn vốn muốn chính là mình chế thuốc thực lực khoảng cách tam phẩm chỉ có một bước, nếu là xảy ra vấn đề, cũng có thể trước tiên phát hiện.

Có thể bây giờ nhìn lại, vấn đề sớm xuất hiện, nhưng hắn lại là một tia phát hiện đều không có.

Bất kể là chế thuốc, còn là rèn khí, hoặc là minh phù chi đạo, các đạo thực lực đều cùng tự thân tu vi có quan hệ mật thiết, đại trưởng lão tự hỏi chế thuốc thực lực đã không giống như tam phẩm dược sư không đều, thiếu sót duy nhất chính là tu vi.

Vì thế, hắn mới có thể liều lĩnh, dùng lượng lớn tím nguyên đan, muốn thực lực tăng lên, lại không nghĩ rằng không chỉ không có thể đột phá, ngược lại còn đem thân thể của mình làm ra vấn đề.

“Tiểu huynh đệ, ngươi đã khả năng nhìn ra, có thể có biện pháp gì?” Đại trưởng lão bây giờ đối với Tiêu Vũ chế thuốc thực lực đã mất nửa phần hoài nghi.

Có thể nói ra những những lời này, Tiêu Vũ chế thuốc thực lực xa không phải hắn có thể sánh được! Mặc dù Tiêu Vũ tu vi không cao, nhưng thì phần này nhãn lực, hắn thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Hơn nữa bây giờ nghe Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ, thân thể của hắn sớm xảy ra vấn đề, nếu là không thể xử lý thích đáng, đời này đem vô vọng đột phá tam phẩm, không cần thiết mấy năm, tuổi thọ của hắn liền đem hao hết.

Bây giờ Tiêu Vũ, là hi vọng duy nhất của hắn.

“Kỳ thực nếu không phải ngươi dùng qua nhiều tím nguyên đan, đột phá đến tam phẩm cũng không phải việc khó gì, chỉ bất quá bây giờ tình huống này, ngược lại có chút phiền phức.” Tiêu Vũ cau mày.

Hắn mặc dù có biện pháp,

Nhưng Đại trưởng lão này cái gì giá cả chưa từng trả giá thì muốn lấy được, nào có chuyện dễ dàng như vậy?

Nếu hắn dạy đại trưởng lão, quay đầu lại đại trưởng lão trở mặt không quen biết, dùng thực lực bây giờ của hắn cũng bắt lại đại trưởng lão không có biện pháp.

Làm người hai đời, Tiêu Vũ biết rõ nhưng nên có tâm phòng bị người đạo lý.

“Tiểu huynh đệ, lão hủ dùng máu lập lời thề, chỉ cần ngươi khả năng thay ta giải quyết vấn đề này, giúp ta đột phá đến tam phẩm hàng ngũ, đời này chỉ cần tiểu huynh đệ có yêu cầu lão hủ địa phương, lão hủ sẽ làm đem hết toàn lực!” Đại trưởng lão cũng không ngốc, biết muốn Tiêu Vũ giúp hắn khẳng định không dễ dàng như vậy.

Đối với hắn mà nói, nếu là không thể đột phá đến tam phẩm, nhiều lắm sống thêm mấy năm, còn nếu là Tiêu Vũ giúp hắn đột phá, vậy hắn lại sẽ có trăm tuổi sống lâu, tương đương có thể quá nhiều sống cả đời.

Chỉ cần Tiêu Vũ có thể làm cho hắn sống thêm trăm năm, chính là cứu mệnh của hắn, so sánh với đó, đánh đổi một số thứ đáng là gì?

“Tốt! Đã đại trưởng lão có này thành ý, ta đây an tâm.” Tiêu Vũ thoả mãn gật đầu, đại trưởng lão dù cho tu vi cao đến đâu, dùng máu lập lời thề sau khi, cũng không cách nào vi phạm.

“Ta cho ngươi viết 1 toa đan dược, ngươi sau khi trở về luyện ra ba viên, phân ba tháng ăn vào, chân khí trong cơ thể có thể khôi phục như lúc ban đầu, trong vòng một năm, nhất định có thể đột phá đến giấu hư cảnh giới, đi vào tông sư hàng ngũ.”

Tiêu Vũ ánh mắt biết bao độc ác, đại trưởng lão sở dĩ thật lâu không thể đột phá, hoàn toàn là vì tự cho là thông minh, dùng qua nhiều tím nguyên đan sai lầm : bỏ lỡ chính mình, có hắn đan dược, khôi phục sau khi rất nhanh sẽ có thể đột phá.

Đợi cho Tiêu Vũ đem toa thuốc viết xong, đại trưởng lão sau khi xem, tràn đầy mừng rỡ.

Mặc dù toa thuốc này hắn không quen biết, nhưng tốt xấu thân là dược sư, một chút liền nhìn ra loại đan dược này đầy đủ giải quyết trên người hắn vấn đề. U &# 8

Đến lúc này, đại trưởng lão trong lòng đối với Tiêu Vũ ấn tượng lại biến hóa.

Lúc mới đầu hắn nhìn Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, còn có chút xem thường, có thể theo Tiêu Vũ nhìn ra trong cơ thể hắn vấn đề, vừa không thể không khiến hắn trở nên coi trọng.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ dễ dàng 1 toa đan dược, thì giải quyết quấy nhiễu hắn nhiều năm vấn đề.

Ở đại trưởng lão trong lòng, trước mắt người trẻ tuổi này mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, nhưng cũng cho hắn một loại cao thâm khó dò cảm giác, không chỉ có thể nhìn ra trên người hắn vấn đề, hơn nữa các loại chưa từng nghe thấy toa thuốc tầng tầng lớp lớp.

Nếu nói là vừa mới đại trưởng lão đối với Tiêu Vũ khách khí chỉ là vì tính mạng của mình, vậy lúc này thì lại vừa bất đồng.

Tiêu Vũ nắm giữ lấy nhiều như vậy trân quý toa thuốc, hơn nữa dược đạo thực lực cũng đồng dạng bất phàm, nếu không tuyệt đối không nhìn ra trên người hắn vấn đề.

Người như vậy, nếu là giao hảo, đối với đại trưởng lão tuyệt đối lại có chỗ tốt to lớn, là phải đại trưởng lão nịnh bợ tồn tại.

Thu cẩn thận toa thuốc, đại trưởng lão đã quyết định nhất định phải giao hảo Tiêu Vũ, mở miệng nói ra: “Tiểu huynh đệ, nghe nói lúc trước ngươi trên Dược Thần Điện, là vì để cho chúng ta chặt đứt cùng Vương gia hết thảy hợp tác?”

Tiêu Vũ nhìn đại trưởng lão một chút, nhìn dáng dấp vị Đại trưởng lão này đối với Dược Thần Điện bên trong phát sinh sự tình đều là rõ rõ ràng ràng. Hắn gật gù, cũng không phủ nhận.

Dược Thần Điện cùng hắn ở giữa sự tình, chỉ cần mở ra, cũng coi như qua, này lập lời thề người chỉ cần trải qua hắn đồng ý, giống nhau có thể tiếp tục mua Dược Thần Điện đan dược.

Thế nhưng cái kia Vương gia, hắn lại không định bỏ qua cho.

“Đã như vậy, ta bây giờ lập tức trở về sắp xếp, ngưng hẳn cùng Vương gia hết thảy hợp tác, và đối ngoại tuyên bố, Vương gia sau đó hết thảy linh dược, ta Dược Thần Điện cũng sẽ không tiếp tục mua!” Đại trưởng lão bây giờ là hạ quyết tâm muốn cùng Tiêu Vũ nơi quan hệ tốt, không có một chút do dự thì làm ra quyết định.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 73: Vương Gia Tuyệt Vọng

Nghe được, Đại trưởng lão này là vì lấy lòng Tiêu Vũ, càng cố ý ở trước mặt hắn cho thấy quyết tâm.

Ngược lại kết quả này cũng là Tiêu Vũ ban đầu dự định, hắn gật gù không có nhiều lời.

Đại trưởng lão vội vàng trở về, lập tức hạ lệnh, ngưng hẳn cùng Vương gia tất cả hợp tác, và như là hắn theo như lời, Dược Thần Điện người đem việc này đối ngoại tuyên bố, và bắn tiếng, từ nay về sau, Dược Thần Điện cũng sẽ không bao giờ cùng Vương gia hợp tác!

Mệnh lệnh này bên dưới, Dược Thần Điện bên trong mọi người kinh hãi không thôi, đặc biệt là này biết tin tức người, đại trưởng lão động tác này, không chỉ có là hướng về Tiêu Vũ cúi đầu, hơn nữa còn có lấy lòng Tiêu Vũ hiềm nghi.

Thế nhưng mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng trong điện trên dưới, không có một người gan dạ hỏi dò.

Tin tức này vừa ra sau khi, Cự Thạch Thành nhất thời sôi sùng sục, trong thành các nơi đều đang sôi nổi nghị luận.

Quá khứ Vương gia sở dĩ mạnh mẽ, cũng là bởi vì dựa vào Dược Thần Điện cái này đầu sỏ, bây giờ Dược Thần Điện phát sinh tin tức như vậy, Vương gia sau đó còn có chỗ dựa gì?

Nhất thời, trong thành tất cả thế lực đều đem ánh mắt đặt ở Vương gia bên trên, đặc biệt là hắn và Vương gia có cừu oán gia tộc, cũng chờ Vương gia suy sụp.

“Dược Thần Điện tại sao sẽ đột nhiên ngưng hẳn cùng Vương gia hợp tác? Chẳng lẽ thật là hắn làm?”

Túy Tinh Lâu bên trong, Nhan Tử Ngọc đứng ở chưa từng có, vóc người cao gầy thướt tha chập trùng, duyên dáng yêu kiều. Nàng lúc này, một đôi đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhíu lên, linh động như nước trong tròng mắt, lộ ra một trận vẻ suy tư.

Trước đó không lâu Tiêu Vũ mới nói muốn chém xuống Vương gia mạch máu, còn nghe Vương gia cùng Dược Thần Điện quan hệ, tại đây sau khi, trong thành đột nhiên xuất hiện cái kia vài loại kỳ lạ đan dược, bây giờ Dược Thần Điện vừa thật chấm dứt cùng Vương gia hợp tác.

Nhan Tử Ngọc hai con mắt chợt khẽ hiện, đăm chiêu, trong lòng đã đại khái có kết luận.

“Đầu tiên là Thiên Minh Các Các chủ chủ động giao hảo, bây giờ liền Dược Thần Điện đều cho ngươi mà từ bỏ Vương gia, trên người ngươi rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?”

Đối với Tiêu Vũ, Nhan Tử Ngọc là càng ngày càng cảm giác nhìn không thấu, trong nội tâm, đầy hiếu kỳ.

Bị việc này khiếp sợ, ngoại trừ Nhan Tử Ngọc ở ngoài, còn có rất nhiều người.

“Dược Thần Điện vì sao lại đột nhiên cùng Vương gia đoạn tuyệt quan hệ? Đây là chuyện gì, có phải có người ở sau lưng cố ý nhằm vào Vương gia?”

Lâm Vấn Thiên lúc này phiền lòng không ngớt, ở từng muốn xử trí Tiêu Vũ bên trong cung điện không ngừng mà đi tới đi lui.

Cho tới nay, hắn đều đang khổ cực nịnh bợ Vương gia, vì thế thậm chí không tiếc phải đem Lâm Tuyết Hàm gả cho Vương Phi, bây giờ Vương gia ra dạng này sự tình, coi như có thể sống quá, cũng tất nhiên thực lực hạ thấp lớn.

“Không được, ta muốn đi Vương gia nhìn một cái!” Lâm Vấn Thiên nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là cảm giác vào lúc này tự thân lên Vương gia nhìn một cái cho thỏa đáng.

Hắn vội vàng ra ngoài, chỉ dẫn theo mấy cái người làm, hấp tấp chạy tới Vương gia.

“Bốp!”

Một tinh xảo chén ngọc, nhìn qua chính là có giá trị không nhỏ đồ vật, nhưng lúc này lại ngã trên đất, hạ thành phấn vụn.

Vương Nhạc sắc mặt trắng bệch, này chén là hắn yêu dấu đồ vật, vừa mới đang cầm trong tay tinh tế thưởng thức, đột nhiên nghe đến người làm báo đến tin tức, trong tay mềm nhũn, cái ly trong tay cũng quẳng thành mảnh vỡ.

“Ngươi nói cái gì? Dược Thần Điện tuyên bố cùng chúng ta đoạn tuyệt hết thảy quan hệ hợp tác?” Như là không thể tin được lỗ tai của mình, Vương Nhạc nhìn chằm chằm báo lại người làm, vẻ mặt trong lúc đó lộ ra sợ hãi.

Vương gia ỷ trượng lớn nhất, chính là cùng Dược Thần Điện quan hệ hợp tác, mặc dù năm gần đây ra một Vương Đằng tiến vào Vương Thành Vũ Viện, nhưng vương thành khoảng cách xa xôi, Vương gia chân chính rễ hay là tại Cự Thạch Thành bên trong.

Mất đi Dược Thần Điện chống đỡ, Vương gia tổn thất là nhỏ, nếu này cùng Vương gia có cừu oán thế lực thừa cơ hội này đối với Vương gia bỏ đá xuống giếng, hậu quả kia quả thực không thể tưởng tượng nổi.

“Bẩm gia chủ, việc này chính xác trăm phần trăm, Dược Thần Điện vừa mới ban bố tin tức, bây giờ trong thành mọi người đang bàn luận việc này.” Đã đến bẩm báo người làm sắc mặt đồng dạng vô cùng nhợt nhạt, hiển nhiên cũng ý thức được này mức độ nghiêm trọng của sự việc.

“Tại sao lại như vậy? Dược Thần Điện tại sao sẽ đột nhiên gian làm ra quyết định như vậy?”

Vương Nhạc mặc dù bị chuyện này hù đến,

Nhưng rốt cuộc còn vẫn duy trì vài phần bình tĩnh, trong đại sảnh đi qua đi lại, làm thế nào cũng nghĩ không thông là nguyên nhân gì.

Cho hắn một trăm đầu, chỉ sợ hắn cũng không dám tưởng tượng tất cả những thứ này tất cả đều là vì Tiêu Vũ.

Khoảng thời gian này, hắn mặc dù phái người vẫn đang ngó chừng Tiêu Vũ, nhưng bị vướng bởi ở trong thành, không tốt đối với Tiêu Vũ xuống tay, vẫn không tìm được cơ hội.

Hơn nữa, Vương Thành Vũ Viện lập tức phải người đến, đã đến người biết Vương Đằng xuất từ Vương gia, đã truyền tin muốn tới Vương gia đặt chân, Vương Nhạc khoảng thời gian này tâm tư tất cả đều đặt ở việc này bên trên.

Tiêu Vũ sự tình, đã bị hắn tạm thời buông, bởi vậy hắn hoàn toàn không biết là trong thành gần đây liên tiếp sóng gió, tất cả đều cùng Tiêu Vũ có quan hệ.

Còn nữa, trong thành mặc dù bởi vì cái kia vài loại đan dược sóng gió không dứt, nhưng Tiêu Vũ vẫn đang ở phía sau màn, ngoại trừ Dược Thần Điện tự thân ngoài ra, phỏng chừng không có mấy người biết những chuyện này đều là do hắn gây nên, Vương gia đồng dạng là một điểm cũng không rõ.

“Mau, lập tức kêu lên trong tộc trưởng lão, cùng ta cùng nhau đến Dược Thần Điện, hỏi rõ ràng chuyện này rốt cuộc là như thế nào!”

Vương Nhạc nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có thể nghĩ ra nguyên nhân, nhưng việc này quan hệ trọng đại, hắn nhất định phải muốn biết rõ ràng.

Vương gia cùng Dược Thần Điện hợp tác nhiều năm, giữa lẫn nhau cũng có nhất định quan hệ, Vương Nhạc trước đây cũng từng gặp Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên, cho nên quyết định tự thân tới cửa, tìm Đồng Thiên hỏi rõ ràng rốt cuộc là nguyên nhân gì.

Mang theo trong gia tộc một đám trưởng lão, Vương gia thập phần coi trọng, hưng sư động chúng đi tới Dược Thần Điện, cầu điện Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên.

Đang ở Dược Thần Điện bên trong, Đồng Thiên nghe đến người làm báo lại, biết được Vương gia tiến lại, lập tức liền hiểu xảy ra chuyện gì.

Hắn cười khổ một tiếng, nếu là trước kia, nói không chừng hắn còn có thể cùng Vương gia nói một chút nguyên nhân, nhưng bây giờ, hắn biết rõ Tiêu Vũ ở đại trưởng lão trong lòng sức nặng, liền Phó điện chủ Diêu Thừa Dật cùng Tam trưởng lão đều bởi vì Tiêu Vũ mà rơi vào bây giờ kết cục này, hắn nào dám sẽ cùng Vương gia có điều tiếp xúc?

Vạn nhất việc này để Tiêu Vũ biết được, lại truyền tới đại trưởng lão trong tai, dù cho hắn thân là điện chủ, phỏng chừng cũng không kết quả gì tốt.

Ngay lập tức, Đồng Thiên không chút do dự, trực tiếp gọi người cự tuyệt, sau khi suy nghĩ một chút, rồi hướng báo lại người làm nói ra một câu.

“Không thấy?”

Dược Thần Điện ở ngoài, nghe Dược Thần Điện một gã bồi bàn trả lời, Vương Nhạc cùng Vương gia rất nhiều trưởng lão đều là vẻ mặt trắng bệch.

Dược Thần Điện người liền gặp cũng không muốn thấy bọn họ, như là căn bản lười cho bọn hắn làm ra giao cho, cái này cũng tỏ rõ, chuyện này, so với bọn hắn trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn.

“Vương gia chủ, chúng ta điện chủ để ta cho ngươi nắm một câu nói.” Người thị giả kia cũng không giải thích, mở miệng nói ra.

“Mời nói!” Vương Nhạc lập tức nghiêng tai lắng nghe, Vương gia mọi người cũng là khao khát thấy người thị giả này.

Bồi bàn nói: “Chúng ta điện chủ nói, Vương gia đắc tội rồi không nên đắc tội người, cũng không phải là ta Dược Thần Điện vô tình, mà là người nọ ngay cả chúng ta Dược Thần Điện cũng không dám tùy tiện trêu chọc!”

Đồng Thiên câu nói này, hoàn toàn là phát ra từ phế phủ, ngẫm lại Tiêu Vũ năng lực, lại có thể đem Dược Thần Điện bức đến tuyệt cảnh, lần này nếu như không có đại trưởng lão ra mặt, Dược Thần Điện sẽ là kết cục gì, cũng không ai dám nói.

Dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ dạng này người mặc dù tu vi không cao, vừa rất trẻ trung, nhưng tuyệt đối là không thể dễ dàng trêu chọc nhân vật. Sẽ cùng Vương Nhạc nói này, cũng là nể tình trước đây hợp tác, cho một nhắc nhở, cũng coi là một lời khuyên.

“Không nên đắc tội người?” Vương Nhạc thân hình thoắt một cái, suýt nữa té ngã.

Vương gia rốt cuộc đắc tội rồi hạng người gì? Liền thân là trong thành đầu sỏ Dược Thần Điện, lại đều nói ra lời như vậy, thực lực của đối phương, đến cùng có nhiêu mạnh mẽ, lại có thể làm cho Dược Thần Điện đều kiêng kỵ như vậy?

Thời khắc này Vương Nhạc trong lòng tuyệt vọng, Vương gia làm sao lại trêu chọc dạng này người?

Nhưng người này rốt cuộc là ai, hắn nhưng vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 74: Tổn Thất To Lớn

Trở lại Vương gia, Vương Nhạc cùng rất nhiều trưởng lão vội vàng chiêu khai hội nghị, bàn đối sách.

Cũng đừng nói là hắn, chính là trong Vương gia này nhân vật cấp bậc trưởng lão, cũng không có một người biết Vương gia rốt cuộc trêu chọc ai, mới sẽ đưa tới bực này tai họa.

Chẳng ai sẽ đem việc này nghĩ đến Tiêu Vũ trên người, Tiêu Vũ ở Vương Nhạc trong lòng có điều một linh nguyên cảnh, còn thoát ly Lâm gia, một mình bên ngoài đặt chân.

Mặc dù Tiêu Vũ tựa hồ cùng Thiên Minh Các có quan hệ mật thiết, nhưng chuyện lần này phát sinh ở Dược Thần Điện, cho dù là Thiên Minh Các ra mặt, muốn Dược Thần Điện cùng Vương gia cắt đứt, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

Cho nên, Vương Nhạc từ vừa mới bắt đầu thì không nghĩ tới Tiêu Vũ trên người.

“Lần này Dược Thần Điện đột nhiên làm ra quyết định như vậy, gia tộc tổn thất như thế nào?”

“Bẩm gia chủ, vườn thuốc hàng năm sáng tạo lợi nhuận, là gia tộc chúng ta tổng lợi nhuận bảy phần mười, bây giờ Dược Thần Điện ngưng hẳn cùng chúng ta hợp tác, trong ruộng thuốc có lượng lớn linh dược không cách nào bán đi đến, tổn thất thập phần nặng nề!”

“Trong thành này nhỏ dược hành đâu, có thể hay không đem chúng ta linh dược bán cho bọn họ?”

“Việc này ảnh hưởng quá lớn, Dược Thần Điện tuyên bố cùng chúng ta đoạn tuyệt lui tới, trong thành cái khác dược hành căn bản không dám mua chúng ta linh dược!”

“Cái kia liền đem những linh dược này đều bán được quanh thân bao nhiêu thành, Dược Thần Điện ảnh hưởng to lớn hơn nữa, cũng không đến được nơi đó!”

“Gia chủ, ngươi có chỗ không biết, chúng ta linh dược từ trước đến giờ ổn định cung ứng cho Dược Thần Điện, nếu là đột nhiên bán được địa phương khác, những người kia tất nhiên cũng biết ta Vương gia gặp nạn, sẽ đem giá cả liều mạng hạ thấp xuống, mặc dù khả năng giảm bớt một vài tổn thất, nhưng là không cải biến được bao nhiêu!”

“Vậy thì tồn lấy, ta cũng không tin bán không được!”

“Như vậy sẽ chỉ làm tổn thất càng lúc càng lớn, vườn thuốc mỗi ngày đều muốn tập trung vào lượng lớn của cải, bảo đảm linh dược trưởng thành, nếu như thời gian dài không cách nào bán đi đến, tổn thất chỉ có thể càng ngày càng lớn, không cần mấy ngày, có thể đem gia tộc hết thảy của cải toàn bộ vét sạch!”

Vương gia mọi người không dứt thương nghị, Vương Nhạc càng là nghe những người này nói lời, một trái tim cũng không ngừng trầm xuống.

Vương gia tuy lớn, nhưng trong gia tộc lưu động của cải cũng không phải rất nhiều, bất kể là đào tạo tộc nhân, còn là tưới vườn thuốc, ngày đầu tiên đều cần chi ra lượng lớn tinh thạch.

Bây giờ Vương gia lớn nhất tinh thạch khởi nguồn bị đoạn, lớn như vậy gia tộc có đến không có vào, hơn nữa vô số linh dược nát ở trong tay, tương đương cho Vương gia 1 đòn nặng ký, hơn nữa còn là trí mạng!

Thương lượng nửa ngày, Vương gia cuối cùng cũng không thể tìm ra một cái viên mãn biện pháp giải quyết, lần này, tổn thất của bọn họ thật sự quá lớn, đã thương tổn tới gân cốt!

“Rốt cuộc là ai ở nhằm vào ta Vương gia? Nếu để cho ta biết, thù này không chết không thôi!”

Vương Nhạc trong mắt tràn ngập cừu hận, nhưng có loại không chỗ phát tiết cảm giác.

Ngày hôm đó, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Vương đều hiện đầy mây đen, toàn tộc trên dưới người dùng hoảng sợ, Đồng Thiên một câu nói, để rất nhiều người đều cho rằng Vương gia trêu chọc cái gì không thể trêu chọc nhân vật cường đại, không ít người trong lòng đều lo lắng Vương gia ngày nào đó cũng sẽ bị diệt.

Tất cả những thứ này sự tình, Tiêu Vũ đều đang chăm chú, hắn mang trên mặt cười lạnh, Vương gia hết lần này tới lần khác nếu muốn giết hắn, lần này, nhiều lắm xem như hướng về bọn họ thu ít ỏi lợi tức mà thôi.

Tiêu Vũ vốn mục đích, chính là trọng thương Vương gia, bây giờ sự tình đạt được, hắn đã về tới Túy Tinh Lâu bên trong, mấy ngày nay mỗi ngày ngoại trừ bồi Lâm Vũ Nhu, chính là đang tu luyện.

“Những hắc khí này so với trước kia càng thêm nồng nặc, ta bây giờ mặc dù có tụ lại linh phù, hấp thu mà đến sức mạnh đất trời, cũng còn thiếu rất nhiều nó nuốt chửng.”

Theo Tiêu Vũ trước đây không lâu đột phá đến linh nguyên cảnh ngũ chuyển, trong cơ thể hắn hắc khí, cũng so với trước kia nồng nặc không chỉ gấp mấy lần, dù cho tụ lại linh phù có thể làm cho tốc độ tu luyện của hắn so với thường nhân nhanh hơn gấp mười lần, cũng có thể bỏ qua không tính.

Đây giống như là một chiếc lọ, miệng bình hẹp mà thân bình lớn, Tiêu Vũ hấp thu sức mạnh đất trời từ miệng bình mà vào, nhưng đáy bình lại là phá cái so với miệng bình lớn hơn gấp mười gấp trăm lần động, vô luận hắn như thế nào đi nữa liều mạng tu luyện, cũng thua xa bị hắc khí tốc độ cắn nuốt.

“Theo cái này tốc độ cắn nuốt đến xem, dù cho ta bây giờ lần nữa một viên Linh giai thú nguyên, trực tiếp luyện hóa, cũng căn bản không sánh được nó tốc độ cắn nuốt.

”

Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày.

Hắc khí kia nuốt chửng tốc độ, phóng tới bình thường trên thân thể người đủ để làm người tuyệt vọng.

Thử nghĩ Linh giai thú nguyên đã tương đương với giấu hư cảnh cường giả tu vi, Tiêu Vũ dùng Linh giai thú nguyên tu luyện, thật giống như đem một gã giấu hư cảnh tu vi trực tiếp chuyển hóa thành chính mình linh nào.

Nhưng mặc dù là dạng, cũng căn bản không sánh được hắc khí nuốt chửng tốc độ, tu luyện độ khó thập phần to lớn!

Dù cho hắn thân là vạn năm trước cửu thiên chí tôn, vào lúc này cũng có một loại cảm giác vô lực.

“Nhìn dáng dấp ta muốn lại đột phá, nhất định phải thay hắn pháp!” Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập bất đắc dĩ.

Có điều, hắn cũng không phải rất để ý, đi tới vương thành sau khi, rất nhiều Cự Thạch Thành bên trong không sở hữu tài nguyên đều có cơ hội lấy được, đến lúc đó là có thể lại nghĩ biện pháp khác.

Nghĩ đến đi tới vương thành, nói đến khoảng cách Vương Thành Vũ Viện người đến tháng ngày, nên ở nơi này mấy ngày.

“Lâm gia? Ha ha, ở võ viện chọn lựa trên, chỉ mong các ngươi còn có thể bảo trì lúc trước kiêu ngạo!”

Nghĩ đến võ viện chọn lựa, Tiêu Vũ vừa không thể tránh khỏi nghĩ đến Lâm gia.

Lâm Tuyết Hàm để tiến vào Vương Thành Vũ Viện, trước đây lại không dị như vậy đối xử hắn, Lâm Vấn Thiên cũng là như thế.

Lần này võ viện chọn lựa, bất kể là để ngày xưa chịu khuất nhục, vẫn là vì mẫu thân Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ đều không dự định lại có cất giữ, hắn muốn ác liệt đánh Lâm gia một bạt tai, làm cho bọn họ biết, lúc trước bị bọn họ từ bỏ cùng xem thường phế nhân, bây giờ có thực lực như thế nào!

“Bằng vào ta thực lực bây giờ, tiến vào Vương Thành Vũ Viện, nghĩ đến không phải việc khó gì!”

Tiêu Vũ tràn ngập tin tưởng, mặc dù hắn chỉ ngưng tụ ra năm đạo linh sông, nhưng hơn nữa trí nhớ kiếp trước các loại chiến quyết, chính là mười đạo linh sông người cũng không phải là đối thủ của hắn.

Hơn nữa, hắn trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay uy lực kinh người, huống hồ trong ngón tay còn có hành thổ kim, nếu là huy động, nặng đến vạn cân, lại phối hợp trời thiếu ngón tay uy lực, mặc dù là mới vào hóa khí cảnh người, hắn cũng có sức đánh một trận!

“Tiêu công tử nhưng tại?”

Tiêu Vũ trong khi suy tư, ngoài phòng truyền tới một thanh âm quen thuộc.

Hắn cười khổ một tiếng, từ khi trở lại Túy Tinh Lâu, Nhan Tử Ngọc nhìn về phía ánh mắt của hắn bên trong thì tràn đầy thâm ý, hơn nửa mấy ngày qua làm sự tình nàng đều rõ rõ ràng ràng.

Đứng lên, Tiêu Vũ mở ra gian phòng, trước phòng đứng thẳng một đạo yêu kiều thướt tha bóng người, đang nhìn hắn nhàn nhạt cười yếu ớt.

“Tím Ngọc tiểu thư, ngươi có chuyện gì sao?” Tiêu Vũ luôn cảm giác cô gái này bất thường, để hắn không dám quá mức tiếp cận.

“Có phải không có chuyện thì không thể tìm đến Tiêu công tử sao?” Nhan Tử Ngọc trên mặt mang theo cười yếu ớt, trên người mang theo nhàn nhạt mùi thơm, đang khi nói chuyện càng lộ vẻ long lanh cảm động.

“Tím Ngọc tiểu thư nói đùa.” Tiêu Vũ kiếp trước mặc dù thấy qua vô số tuyệt sắc, nhưng cũng cảm giác Nhan Tử Ngọc sắc đẹp kinh người, trong lúc vung tay nhấc chân đều lộ ra không nói được mị lực.

“Tiêu công tử, ta đến chỉ là muốn nói cho ngươi biết, Vương Thành Vũ Viện người đến!” Nhan Tử Ngọc tinh tế nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nhìn thấy Tiêu Vũ ánh mắt bình tĩnh, giống như nàng chỉ là một bình thường nữ tử, than khẽ một tiếng, u u nói.

“Hả? Rốt cuộc đã đến!” Tiêu Vũ trong mắt loé ra ánh sáng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 75: Bắt Đầu Ghi Danh

Tháng ba kỳ hạn quá khứ, Vương Thành Vũ Viện người rốt cuộc đã đến.

Tiêu Vũ đối với Cự Thạch Thành không có gì lưu luyến, chỉ muốn nhanh chóng tiến vào Vương Thành Vũ Viện, tăng lên mình thực lực, giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú.

“Trong thành bây giờ đã truyền ra, võ viện chọn lựa sau ba ngày liền bắt đầu ghi danh.” Nhan Tử Ngọc từng nghe Tiêu Vũ đã nói, muốn thi vào Vương Thành Vũ Viện, này đến chính là đặc biệt thông báo Tiêu Vũ.

“Ba ngày sau, nhanh như vậy?” Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, không ngờ rằng Vương Thành Vũ Viện người thứ nhất, liền trực tiếp bắt đầu ghi danh.

Chuyện này, hắn còn không có cùng Lâm Vũ Nhu đã nói, cũng không biết Lâm Vũ Nhu có thể hay không phản đối.

“Bây giờ trong thành không biết có bao nhiêu thiếu niên đều ở đây khổ chờ ngày đó, muốn đi vào Vương Thành Vũ Viện có khối người, nhưng Vương Thành Vũ Viện cũng không phải vậy dễ vào, lần này ghi danh, kỳ thực cũng là Vương Thành Vũ Viện một lần sàng lọc, đem thực lực không đủ người trước tiên đào thải hết.” Nhan Tử Ngọc tựa hồ đối với chuyện này hết sức rõ ràng, đối với Tiêu Vũ giải thích.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ gật đầu, trong thành quả thật có vô số muốn vào Vương Thành Vũ Viện, nhưng người bình thường tự nhiên là không có tư cách này, Vương Thành Vũ Viện động tác này cũng cũng hợp tình hợp lý.

Xem như vậy, lần này ghi danh có lẽ chẳng phải bình thường, Vương Thành Vũ Viện nhất định sẽ dùng các loại phương pháp, đem thực lực không đủ người trực tiếp lọc bỏ.

“Dùng Tiêu công tử thực lực, tiến vào Vương Thành Vũ Viện sau, tất nhiên sẽ nhất phi trùng thiên, tử ngọc chỉ nhìn công tử ngươi thăng chức rất nhanh sau khi, chớ quên tử ngọc.” Nhan Tử Ngọc nửa vui đùa, mắt mang cười yếu ớt, đẹp đến mức kinh tâm động phách.

“Cái này hiển nhiên.” Tiêu Vũ nghe ra Nhan Tử Ngọc ý tại ngôn ngoại, lúc trước giao phó Nhan Tử Ngọc chiếu cố Lâm Vũ Nhu, hắn còn thiếu nợ Nhan Tử Ngọc một ân tình.

Nhan Tử Ngọc nhìn như đối với hắn không đành lòng, Trên thực tế bất quá là nhớ hắn nhân tình này, trong lòng hắn biết rất rõ.

Đợi cho Nhan Tử Ngọc sau khi rời đi, Tiêu Vũ đi tới Lâm Vũ Nhu gian phòng, làm Lâm Vũ Nhu lại bắt mạch, xác nhận 6 Hồn giam tâm chú vẫn còn tính ổn định, không có dị biến sau, mới đưa ý nghĩ trong lòng cùng Lâm Vũ Nhu cho thấy: “Mẫu thân, ta dự định tiến vào Vương Thành Vũ Viện.”

Chuyện này, Lâm Vũ Nhu còn là lần đầu nghe Tiêu Vũ nói tới, ngoài ý muốn nhìn Tiêu Vũ một chút.

Thấy Tiêu Vũ ánh mắt kiên định, Lâm Vũ Nhu trong lòng thở dài.

Mấy ngày nay Tiêu Vũ biến hóa cùng trưởng thành nàng đều toàn bộ đặt ở trong mắt, ngăn ngắn thời gian ba tháng, Tiêu

Vũ dĩ nhiên từ đầu tu vi đến bây giờ có được năm đạo linh sông.

Dạng này tiến bộ, để Lâm Vũ Nhu hoảng sợ đồng thời, cũng cảm thấy vui mừng.

Trong lòng nàng, chính mình chỉ còn lại có mấy năm sống lâu, duy nhất không yên lòng, chính là Tiêu Vũ. Bây giờ Tiêu Vũ lớn lên nhanh như vậy, Lâm Vũ Nhu trong lòng cũng an tâm không ít, ngay tiếp theo khí sắc đều tốt vài phần.

Huống hồ, dùng Tiêu Vũ tốc độ phát triển, nho nhỏ một Cự Thạch Thành, làm sao khó chứa được hắn?

Lúc trước Lâm Vũ Nhu liền bởi vì thiên tư kinh người, sớm rời đi Cự Thạch Thành, bây giờ nghe Tiêu Vũ có ý tưởng này, mặc dù bất ngờ, nhưng cũng cảm giác hợp tình hợp lí.

Hơi suy tư, Lâm Vũ Nhu trên mặt liền lộ ra mỉm cười, nói: “Vũ nhi đã trưởng thành, vô luận ngươi có ý kiến gì, đều cứ yên tâm đi làm là được, mẫu thân sẽ toàn lực ủng hộ ngươi.”

Nghe xong Lâm Vũ Nhu nói, Tiêu Vũ trong lòng an tâm không ít.

Sau đó ba ngày, Tiêu Vũ đợi ở Túy Tinh Lâu bên trong, cũng không tu luyện, mỗi ngày bồi bạn Lâm Vũ Nhu.

Khoảng thời gian này hắn đầu tiên là đi sâu vào Lạc Phong Sơn Mạch, sau đó rồi hướng Vương gia ra tay, không dứt bận rộn, có rất ít thời gian làm bạn Lâm Vũ Nhu.

Đời này, Tiêu Vũ từ nhỏ cùng Lâm Vũ Nhu sống nương tựa lẫn nhau, trước đây hắn không cách nào tu luyện, hầu như mỗi ngày đều sẽ hầu ở Lâm Vũ Nhu bên cạnh, nhưng bây giờ để trở nên mạnh mẽ, nhưng có rất nhiều chuyện còn bận rộn hơn.

Mấy ngày nữa, võ viện chọn lựa bắt đầu, đến lúc đó vừa khó tránh khỏi không có thời gian, cho nên hắn mỗi ngày an tâm gấp nhiều lần Lâm Vũ Nhu, cái gì cũng không thèm nghĩ nữa.

Cảm nhận được Tiêu Vũ tâm ý, Lâm Vũ Nhu cũng biết Tiêu Vũ hiếu tâm, trong lòng một trận vui mừng.

Ba ngày thời gian nháy mắt đã qua, này ba ngày bên trong, võ viện chọn lựa một chuyện đã sớm đem Dược Thần Điện cùng Vương gia ở giữa sóng gió cho trùm xuống,

Ở trong thành lưu truyền đến mức không ai không biết, dùng một câu hình dung, đó là vạn chúng trông chờ.

Ngày hôm đó, võ viện chọn lựa chính thức bắt đầu ghi danh, càng đưa tới trong thành vô số thiếu niên, chỉ cần năm ở hai mươi tuổi trở xuống, có tu vi nhất định người, đều chạy tới tìm vận may, ý đồ có thể thông qua ghi danh.

Nhìn chỗ ghi danh người ta tấp nập tư thế, Tiêu Vũ trong lòng thán phục, Vương Thành Vũ Viện mị lực quả nhiên to lớn, hầu như đưa tới trong thành hết thảy người trẻ tuổi.

Lúc này phóng tầm mắt nhìn, người người nhốn nháo, chỗ ghi danh bị vây chặt đến không lọt một giọt nước.

“Ba đạo linh sông, tiềm lực trung hạ, không hợp cách, cái kế tiếp!”

Tiêu Vũ không có ngay lập tức đi ghi danh, mà là ở bên cạnh quan sát đến này ghi danh quy tắc.

Bởi vì đến nhân số nhiều lắm, ghi danh địa phương cũng tổng cộng có mấy cái, lúc này khoảng cách Tiêu Vũ hơi gần một ghi danh điểm trên, đứng thẳng cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên.

Thiếu niên này đầy mặt ngạo sắc, thấy giữa đài một người khác đã đến ghi danh thiếu niên xem thường lắc đầu, lãnh khốc tuyên bố đến kết quả.

Ghi danh thiếu niên đầy mặt thất vọng, thất hồn lạc phách đi tới dưới đài.

“Chỉ có ba đạo linh sông cũng dám đến ghi danh? Thực sự là điếc không sợ súng!”

“Cũng không biết người này dũng khí từ đâu tới!”

Mọi người dưới đài đối với đi xuống đài đến thiếu niên ném đi ánh mắt khinh thường, càng có người trực tiếp mở miệng trào phúng.

3 chuyển tu vi, ở vô số thiếu niên bên trong, quả thật chỉ có thể coi là lót đáy.

“Cái kế tiếp!”

Theo trên đài kiêu ngạo thiếu niên lên tiếng, lại có tên còn lại đi lên bộ đi.

Tiêu Vũ lúc này mới chú ý tới, cái kia trên đài có mặt bia đá, bia đá bị phân chia thành 12 cách thức, từ dưới từ trên, từng cái trong ô mỗi một lần lượt viết một con số, theo thứ tự là vừa đến 12.

Chỉ thấy mới lên đài thiếu niên đi tới trước tấm bia đá, hai mắt ngưng lại, sau đó tầng tầng một quyền oanh đang viết “5” chữ một ô bên trên. U &# 8

Một tiếng vang nhỏ, trên bia đá lưu lại một đạo nhợt nhạt dấu quyền, nhưng theo thiếu niên kia đem bỏ tay ra sau khi, cái kia dấu quyền liền vừa dùng một loại chậm rãi tốc độ khôi phục, không đến chốc lát bia đá thì khôi phục như lúc ban đầu, không có lưu lại một tia dấu vết.

Bên cạnh cái kia thiếu niên cao ngạo nhàn nhạt nhìn lướt qua, nói: “Năm đạo linh sông, tiềm lực trung đẳng, miễn cưỡng thông qua, đi phía dưới ghi danh tên rất hay!”

Lên đài thiếu niên vui vẻ, vội vàng đi xuống đài tiến hành ghi danh.

Tiêu Vũ lại nhìn sau một lát, đã nhìn ra một cách đại khái.

Trên đài cái kia tràn đầy ngạo khí thiếu niên hẳn là Vương Thành Vũ Viện đệ tử, đối mặt Cự Thạch Thành mọi người, hắn tự nhiên tràn ngập kiêu ngạo.

Còn tấm bia đá kia, Tiêu Vũ sau khi xem cũng nhận ra, loại đá này gọi là vô tướng huyền thạch, khối đá này cũng không chỗ kì lạ, duy nhất một đặc điểm, chính là cứng rắn, cùng với bị hao tổn sau khi sẽ tự động phục hồi như cũ.

Tấm bia đá kia trên mười hai cái ô vuông, cứng rắn trình độ cũng không giống nhau, nên phân biệt đại biểu một đạo linh sông đến mười hai đạo linh sông ở giữa thực lực chênh lệch.

Này ghi danh quy tắc, chính là sau khi lên đài, dùng thân thể ở trên bia đá lưu lại dấu vết, tài năng ở gì một viên lưu lại dấu vết, liền đại biểu có vài đạo linh sông.

Mà ở trên bia đá lưu lại dấu ấn sau, bia đá trả lại như cũ tốc độ càng nhanh, thì lại đại diện tiềm lực càng thấp, ngược lại trả lời đến càng chậm, thì đại diện tiềm lực càng cao.

Vương Thành Vũ Viện lập hạ quy củ ngược lại cũng đơn giản, có năm đạo linh sông, tiềm lực tại trung đẳng trở lên, có thể ghi danh, nếu là không đạt được cái điều kiện này, tất là trực tiếp lọc bỏ, liền ghi danh tư cách đều không có!

Biết những quy tắc này sau khi, Tiêu Vũ không muốn quan sát, vừa định lên đài, lại nghe được phía sau truyền tới một lạnh như băng âm thanh.

“Lại là ngươi này kẻ vô ơn bạc nghĩa? Không ngờ rằng ngươi lại cũng tới ghi danh, còn thật sự cho rằng có vài đạo linh sông, thì có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 76: Lại Thấy Lâm Gia Thiên Nữ

Quay đầu, Tiêu Vũ nhìn thấy phía sau đi tới vài đạo tuổi trẻ bóng người, lúc này chính đối hắn cười lạnh, tràn ngập xem thường.

Người nói chuyện, là một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, hắn mang trên mặt nụ cười lạnh như băng, nhìn về phía Tiêu Vũ thời điểm có vẻ thập phần kiêu ngạo.

Đối với những người này, Tiêu Vũ không thể quen thuộc hơn, mấy người này đều là Lâm gia bây giờ trẻ tuổi nhân vật.

Nói chuyện tên thiếu niên kia, thì lại kêu Lâm Dật Kiệt. Trước đây Tiêu Vũ đang ở Lâm gia trong khi, thì không ít chịu đựng Lâm gia thiếu niên khi dễ, trong đó thì dùng này Lâm Dật Kiệt là nhất!

Nhìn thấy mấy người này, Tiêu Vũ sầm mặt lại, ánh mắt lại là hướng về phía sau bọn họ nhìn lại.

Ở sau lưng mấy người, Lâm Tuyết Hàm một bộ áo trắng, vẻ mặt hờ hững bên trong, lộ ra nói không nên lời lạnh lùng. Nàng nghe đến Lâm Dật Kiệt lời nói, không có gì biểu thị, như là căn bản không quen biết Tiêu Vũ.

“Làm sao vậy? Đổi câm, lúc trước ở gia tộc trên cung điện, ngươi không phải rất có thể nói sao?”

“Bạch nhãn lang, mấy năm nay không muốn gia tộc thu nhận, ngươi sao có thể sống tới ngày nay? Nịnh hót Thiên Minh

Các bắp đùi, thì trở mặt không quen biết, vong ân phụ nghĩa gì đó!”

“Ngươi cho rằng ngưng ra vài đạo linh sông, thì có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện? Bằng ngươi cái này phế nhân, đó là mơ hão, cũng không ngắm nghía trong gương nhìn chính mình tính là thứ gì!”

Lâm gia vài tên thiếu niên dùng Lâm Dật Kiệt dẫn đầu, quay Tiêu Vũ một lần thóa mạ, đưa tới quanh thân ánh mắt rất nhiều người.

Lâm gia mặc dù không phải cái gì đại tộc, nhưng ở thế hệ này ra một Lâm Tuyết Hàm, được xưng Cự Thạch Thành kiệt xuất nhất thiên tài, liền ba gia tộc lớn cũng không thể so sánh cùng nhau, tự nhiên là có không ít người nhận thức.

Lúc này nhìn thấy Lâm gia nhân đại mắng mỏ Tiêu Vũ, người bên cạnh đều là không rõ vì sao, hướng bên này ném tới ánh mắt nghi hoặc.

“Nói đủ chưa?” Tiêu Vũ sắc mặt âm trầm, hắn không đi trêu chọc Lâm gia, người của Lâm gia lại còn gan dạ chủ động tới chọc giận hắn!

“Làm sao? Chẳng lẽ còn nói ngươi không được?” Lâm Dật Kiệt cười lạnh nói: “Chúng ta nói tới có lỗi gì? Uổng cho ngươi mấy năm nay ở Lâm gia chúng ta ăn không ở không, gia tộc dưỡng dục ngươi bao nhiêu năm, không ngờ rằng ngươi nịnh bợ lên Thiên Minh Các, quay đầu liền đem chuyện này quên mất sạch, không phải bạch nhãn lang là cái gì?”

Ở Lâm gia bây giờ thế hệ trẻ tuổi bên trong, ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, Lâm Dật Kiệt chính là đời này kiệt xuất nhất thiếu niên.

Trước đây đang ở Lâm gia, Lâm Dật Kiệt ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, liền không đem những người khác để ở trong mắt, nhất là đối với Tiêu Vũ cái này họ khác, hắn càng cực kỳ hà khắc, thường xuyên động một tí lợi dụng các loại lý do làm khó dễ Tiêu Vũ.

Quãng thời gian trước Tiêu Vũ càng cùng Thiên Minh Các có như vậy quan hệ, tiêu sái rời đi Lâm gia, nhìn thấy Tiêu Vũ thân phận đại biến, Lâm Dật Kiệt trong lòng sớm có một vạn cái không phục.

Tiêu Vũ bực này phế nhân, trước đây mặc hắn bắt nạt, lại có thể phiền trên Thiên Minh Các bực này đầu sỏ!

“Người kia là ai? Cùng Lâm gia có quan hệ?”

“Không biết, chưa từng nghe nói a!”

“Nghe Lâm gia nói hắn cái gì bạch nhãn lang, đây là ý gì?”

“Các ngươi đây cũng không biết, ta nghe nói hắn trước kia là người của Lâm gia, chỉ là ở trong Lâm gia không được thích, sau đó không biết nguyên nhân gì, đến Thiên Minh Các coi trọng, rời đi Lâm gia.”

“Đến Thiên Minh Các coi trọng? Khó trách, hắn như vậy rời đi Lâm gia, người nhà họ Lâm không hận hắn mới là lạ!”

Người bên cạnh nhất thời không dứt nghị luận, đại đa số người không biết là Tiêu Vũ thân phận, cũng không biết hắn và Lâm gia là quan hệ như thế nào, nhưng khi đó chuyện kia, cũng không phải là hoàn toàn không có ai biết.

Lúc này thì có người đem Tiêu Vũ cùng Lâm gia quan hệ nói ra, đoàn người nghe qua sau khi, rất là kinh ngạc, không ngờ rằng trước mắt này một cái nhìn như bình thường thiếu niên, lại cùng Thiên Minh Các cấp độ kia đầu sỏ có như vậy quan hệ.

Biết ngọn nguồn sau khi, có người cho rằng Tiêu Vũ thái quá không nên, chịu đựng Lâm gia dưỡng dục, đến Thiên Minh Các coi trọng sau rồi lại bỏ qua Lâm gia, cũng có một số người cảm thấy, này hết thảy đều là Lâm gia không nên, trước kia đối xử Tiêu Vũ, hắn rời đi Lâm gia cũng là có thể thông cảm được.

Mặc dù các loại lời bàn đều có, nhưng Lâm gia cũng là đại tộc, người bên cạnh cũng là nghị luận một chút, cũng không người nào dám nhúng tay, chỉ là ở bên cạnh thấy.

“Nói xong gì?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Lâm Dật Kiệt, cũng không có vì Lâm Dật Kiệt nói giải thích cái gì.

Cùng Lâm gia đi đến một bước này, hiện tại nói cái gì đều vô dụng, ngược lại võ viện chọn lựa muốn bắt đầu, đến lúc đó dùng thực lực nói chuyện, so với cái gì đều mạnh, Lâm gia dù như thế nào, cho đến lúc đó cũng chỉ có thể ngoan ngoãn câm miệng!

“Hừ, cùng như ngươi loại này vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang, nói nhiều hơn nữa cũng vô ích!” Lâm Dật Kiệt xem thường cười lạnh, hắn nhớ tới Tiêu Vũ vừa định lên đài một màn, khinh thường nói: “Không thấy được, ngươi phế vật này ở trong thời gian thật ngắn cũng có thể ngưng ra vài đạo linh sông, có điều cho rằng như vậy thì có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện? Không khỏi cũng quá ngây thơ rồi, một cái cá ướp muối còn muốn vươn mình? Thực sự là chuyện cười!”

Bên cạnh đám người nghe đến Lâm Dật Kiệt lời này, đều có chút giải thích tâm tình của hắn.

Thử nghĩ Lâm gia trước đây như thế chờ đợi, đều cảm thấy Tiêu Vũ là một ngưng tụ không ra linh sông phế vật, mà Vương Thành Vũ Viện tất là trong thành người người hướng tới địa phương, nếu là Tiêu Vũ tiến nhập Vương Thành Vũ Viện, chẳng phải là ác liệt đánh Lâm gia một bạt tai?

Thế cho nên, người của Lâm gia không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ tiến vào Vương Thành Vũ Viện, cũng là có thể thông cảm được.

“Ta có vào hay không Vương Thành Vũ Viện, cùng ngươi có quan hệ gì? Không nói các ngươi Lâm gia vị này thiên nữ còn không võ viện, chính là tiến vào, cũng không quản được ta đi?” Tiêu Vũ nói chuyện, ánh mắt rơi khuôn mặt lạnh nhạt Lâm Tuyết Hàm trên người.

Lâm Dật Kiệt nói những câu nói kia, Lâm Tuyết Hàm tự nhiên cũng cũng nghe được, chỉ là không có chút nào biểu thị, nói vậy cũng cho rằng bây giờ Tiêu Vũ đã cùng Lâm gia không phải một đường.

Nghĩ đến trước đây chính mình đối với cô gái này móc tim móc phổi, &# 32; càng đang nhớ tới kiếp trước đoạn ngắn trí nhớ sau dạy cho nàng một loại mạnh mẽ pháp quyết tu luyện, mới tạo nên nàng hôm nay thiên tư cùng địa vị, bây giờ nhưng là bị nàng đối đãi như vậy, Tiêu Vũ trên mặt không khỏi lộ ra vài phần châm chọc vẻ mặt.

“Hắc, ngươi đại khái còn không biết sao!” Lâm Dật Kiệt nghe đến Tiêu Vũ nói, và không tức giận, dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ nói những lời này, đều là đối với Lâm Tuyết Hàm đố kị, Tiêu Vũ càng là như thế, hắn thì càng đắc ý.

Chỉ thấy hắn đem mặt giương lên, tràn ngập kiêu ngạo nói: “Khoảng thời gian này, trong thành liên tiếp ra cái kia vài loại đan dược, Tuyết Hàm thân mình thì thiên tư trác tuyệt, vạn người chưa chắc có được một, đạt được tẩy tủy đan cùng địa linh hóa thiên đan sau, thực lực lại mạnh không ít, bây giờ đã ngưng ra đạo thứ mười linh sông!”

Lâm gia mấy tên khác thiếu niên nghe đến Lâm Dật Kiệt lời này, trên mặt đều lộ ra thần sắc kiêu ngạo.

Bên cạnh mọi người đồng dạng hoảng sợ, phát ra trận trận kinh hô.

Mười đạo linh sông? Dùng Lâm Tuyết Hàm không đến mười tám tuổi tuổi trẻ, lại có thể có phần này tu vi, nên phải trên thiên nữ vừa nói, phóng tầm mắt Cự Thạch Thành, căn bản không ai có thể cùng nàng so với.

Phải biết, cho dù là trong thành các đại gia tộc, hoặc là trước đây Lâm Vấn Thiên, cũng chính là mười đạo linh sông tu vi, có thể đó là khổ tu mấy chục năm mới tìm được thành quả, Lâm Tuyết Hàm bằng chừng ấy tuổi, cũng đã có mười đạo linh sông, thiên tư thật sự khủng bố!

Phóng tầm mắt Cự Thạch Thành, trong cùng thế hệ có ai có thể cùng cái này Lâm gia thiên nữ so với?

Mọi người khiếp sợ đồng thời, trong lòng thầm than, xem ra lần này võ viện chọn lựa, đệ nhất tên hơn nửa là phải bị Lâm Tuyết Hàm cướp đi.

Dùng tu vi của nàng, trẻ tuổi bên trong, căn bản không có người là đối thủ của nàng!

Nghe quanh thân truyền đến thán phục cùng các loại ánh mắt khiếp sợ, Lâm gia vài tên thiếu niên sắc mặt càng đắc ý hơn, Lâm Tuyết Hàm thì lại vẫn là vẻ mặt hờ hững, phảng phất cao cao tại thượng thần nữ, bàng quan.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 77: Thông Qua

“Mười đạo linh sông? Phải không?” Tiêu Vũ hơi ngạc nhiên, trong thần sắc tràn đầy trào phúng.

Vị này Lâm gia thiên nữ nhận sự giúp đỡ cái kia ba loại đan dược, lại trong ngắn hạn lại có đột phá, có điều nàng nhưng căn bản không biết là, liền làm cho nàng làm ra đột phá đan dược, đều là xuất từ Tiêu Vũ tay, một mực Lâm Dật Kiệt còn bởi vậy ở Tiêu Vũ trước mặt khoe khoang!

Đây không phải tương đương chiếm được người ta tùy ý đưa ra một thứ, còn muốn chạy đến chủ nhân trước mặt khoe khoang giống nhau sao?

Thật không biết nếu để cho người của Lâm gia biết Lâm Tuyết Hàm đột phá tất cả đều là lạy Tiêu Vũ ban tặng, sẽ là một bộ vẻ mặt gì?

“Bây giờ ngươi có biết chênh lệch?” Lâm Dật Kiệt lại không biết Tiêu Vũ đang suy nghĩ gì, cười lạnh nói: “Coi như ngươi leo lên Thiên Minh Các thì thế nào? Dùng Tuyết Hàm bây giờ thiên tư thực lực, lần này võ viện chọn lựa, ai có thể cùng nàng tranh cướp đệ nhất? Đợi cho chọn lựa bắt đầu, nàng sẽ dùng người thứ nhất tư thế tiến vào Vương Thành Vũ Viện, chỉ cần đi vào Vương Thành Vũ Viện, ngươi lấy cái gì cùng với nàng so với?”

“Ngược lại ngươi, mặc dù ngưng ra vài đạo linh sông, nhưng muốn vọng tưởng tiến vào Vương Thành Vũ Viện, sợ là còn không có tư cách này!” Lâm Dật Kiệt lần trước nhìn thấy Tiêu Vũ, chỉ biết là hắn ngưng ra ba đạo linh sông.

Bực này tu vi, đừng nói cùng Lâm Tuyết Hàm, chính là so với hắn cũng có rất lớn chênh lệch. Mặc dù đang ngăn ngắn trong vòng ba tháng ngưng ra ba đạo linh sông tốc độ có chút kinh người, nhưng chút tu vi ấy thật sự quá thấp, Lâm Dật Kiệt căn bản không nhìn ở trong mắt.

Trước đây Tiêu Vũ ở trong mắt hắn chính là một kẻ tàn phế, có thể theo Tiêu Vũ bợ đỡ được Thiên Minh Các, dùng loại kia kiêu ngạo tư thế rời đi Lâm gia, để Lâm gia tiêu mất một chút mặt mũi đồng thời, cũng làm cho Lâm gia phần đông người trẻ tuổi trong lòng rất là bất mãn.

Cho nên Lâm Dật Kiệt nhìn thấy Tiêu Vũ lại đã đến ghi danh, trong lòng thì rất là khó chịu. Hắn cố ý bắt lại Lâm Tuyết Hàm cùng Tiêu Vũ so sánh, ở trước mặt mọi người đem Tiêu Vũ nói tới cực kỳ không chịu nổi, chính là muốn để Tiêu Vũ khó chịu.

Trải qua cái kia mấy câu nói, tin tưởng ai cũng nghe được Tiêu Vũ có bao nhiêu không chịu nổi, với bọn hắn Lâm gia thiên nữ so sánh, căn bản không cùng đẳng cấp!

Quả nhiên, người bên cạnh lúc này nhìn Tiêu Vũ ánh mắt phát sinh ra biến hóa.

Dù cho Tiêu Vũ nịnh bợ lên Thiên Minh Các, nhưng Thiên Minh Các cùng Vương Thành Vũ Viện không cách nào so sánh được, dùng Lâm Tuyết Hàm thiên tư, tiến vào Vương Thành Vũ Viện hầu như đã là tất nhiên, đến lúc đó chắc chắn rất chịu coi trọng.

Tiêu Vũ coi như cùng Thiên Minh Các quan hệ cho dù tốt, cũng không sánh được điểm này.

“Người thứ nhất? Ha ha, ta đây liền đợi đến nhìn!” Tiêu

Vũ cũng lười giải thích, đã hắn tham gia võ viện chọn lựa, Lâm Tuyết Hàm muốn bắt tên thứ nhất này? Cái kia nằm mộng!

Đến lúc đó khiến cho người của Lâm gia nhìn, Lâm gia thiên nữ cùng hắn, ai có thể bắt được đệ nhất!

Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ không muốn với bọn hắn nói nhảm, quay đầu đi lên đài cao.

Hắn sắc mặt bình tĩnh, hướng mặt trước cái kia lên đài người giống nhau, đi tới cái kia trước tấm bia đá.

Bằng thân thể lực lượng ở bia đá đệ ngũ cách thức trở lên lưu lại dấu vết, coi như thông qua, bất kể là dùng quyền hoặc là dụng chưởng cũng không có hạn chế.

“Hừ, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi này phế nhân khả năng lớn bao nhiêu bản lĩnh!” Lâm Dật Kiệt ở dưới đài mắt lạnh mà coi, hắn không tin chút nào ngăn ngắn ba tháng thời gian, Tiêu Vũ khả năng từ đầu tu vi đạt được ngũ chuyển trở lên.

Lâm Tuyết Hàm thủy chung không nói lời nào, lúc này ánh mắt, lại là chăm chú nhìn trên đài Tiêu Vũ.

Trên lý thuyết tới nói, thời gian quá ngắn, Tiêu Vũ tiến bộ sẽ không quá lớn, nhưng chẳng biết vì sao, bây giờ Tiêu Vũ lại cho Lâm Tuyết Hàm một loại nhìn không thấu cảm giác, như là một vùng biển mênh mông, sâu không lường được.

Nhắm hai mắt, Tiêu Vũ động tác chầm chậm, tay giơ lên, duỗi ra ngón trỏ tay phải, hướng về trước người bia đá điểm tới.

Ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, dưới đài những người khác cũng đều đang nhìn hắn, đều muốn biết cái này cùng Lâm gia có oán thiếu niên khả năng có vài phần bản lĩnh?

“Phụp!”

Một nhẹ nhàng tiếng vang, tất cả mọi người trong lòng đều là căng thẳng.

Chỉ thấy bia đá kia trên Tiêu Vũ đầu ngón tay bên dưới, giống như là đậu hũ làm giống nhau, bị hắn một ngón tay ung dung xuyên thấu.

Tấm bia đá này cũng không tính dày, trước đây khả năng ở trên mặt này lưu lại dấu vết người, nhiều lắm cũng chính là một đạo nhợt nhạt dấu, nếu có thể lưu lại một tấc trở lên độ sâu dấu vết, vậy liền được cho tiềm lực ít có.

Mà lúc này, Tiêu Vũ một ngón tay đi xuống, lại đem bia đá trực tiếp xuyên thấu, để lại một lỗ thủng, trước sau sáng.

Tình cảnh này đã sớm để mọi người dưới đài há to miệng, Lâm Dật Kiệt cũng triệt để ngậm miệng lại, đầy mặt không thể tin được.

Còn Lâm Tuyết Hàm, ánh mắt phức tạp nhìn Tiêu Vũ một chút, nhưng lại thần tốc khôi phục yên tĩnh.

“5 chuyển tu vi, tiềm lực…… tiềm lực thượng hạng, có thể ghi danh!”

Bên cạnh tên kia giám sát võ viện đệ tử cũng bị Tiêu Vũ kinh động, từ từ ngây người sau khi mới mở miệng tuyên bố, chỉ là nhìn thấy Tiêu Vũ lưu lại một cái kia lỗ thủng, ở báo ra tiềm lực trong khi lại là do dự một chút, cuối cùng cho thượng hạng.

Người ở dưới đài hai mặt nhìn nhau, 5 chuyển tu vi ở Cự Thạch Thành bên trong nói có cao hay không, nói thấp không thấp, không tính là cỡ nào xuất sắc, nhưng Tiêu Vũ ở trên bia đá dấu vết lưu lại sâu, trước đó chưa từng có, đem bia đá đều xuyên thấu.

Mặc dù chấn kinh rồi một chút, nhưng 5 chuyển tu vi thật sự bình thường, thậm chí chỉ miễn cưỡng đạt đến ghi danh điểm mấu chốt, trong lòng mọi người rất nhanh sẽ bình tĩnh lại.

“Hừ, nguyên lai có 5 chuyển tu vi, chẳng trách dám đến ghi danh!” Lâm Dật Kiệt nhìn thấy Tiêu Vũ đi xuống đài dưới, xem thường mở miệng.

Mặc dù lòng tràn đầy bất ngờ, ba tháng ngắn ngủi Tiêu Vũ lại có đạo linh sông tu vi, nhưng nói cho cùng ngũ chuyển linh sông so với Lâm Tuyết Hàm, cái kia chênh lệch chính là một cái thiên một cái địa.

Tiêu Vũ không nhìn thẳng Lâm Dật Kiệt, hắn có trời thiếu ngón tay cùng hành thổ kim, chính là muốn ở quả thứ mười lưu lại dấu vết cũng không phải là không thể, chỉ là nghĩ đến chính mình tu vi chỉ có ngũ chuyển, hơn nữa không muốn bại lộ quá sớm thủ đoạn, cuối cùng vẫn là thành thật chọn đệ ngũ cách thức.

“Hắc, còn thật sự coi chính mình có vài phần bản lãnh?” Bị Tiêu Vũ không nhìn, vừa nhìn thấy bên cạnh bởi vì Tiêu Vũ giật mình một cái, Lâm Dật Kiệt đang cười lạnh bên trong, nhanh chân lên đài.

Hắn đi thẳng tới trước tấm bia đá, thấp giọng quát nhẹ, chém ra một quyền đánh ở phía trên bia đá, ở thứ bảy cách thức bên trên để lại một đạo tấc sâu dấu quyền!

“Linh nguyên thất chuyển!”

Mọi người dưới đài cùng kêu lên kinh hô, tu vi này mặc dù không so được Lâm Tuyết Hàm, nhưng ở trong thành tuổi trẻ một hàng, cũng đã phi thường ít ỏi có.

Không ngờ rằng ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm cái này thiên nữ ở ngoài, Lâm gia còn có một cái như vậy mạnh mẽ thiếu niên!

Tiêu Vũ cũng có chút bất ngờ, Lâm Dật Kiệt mặc dù xuất sắc, nhưng trước kia cũng chỉ có lục đạo linh sông, bây giờ lại ngưng ra một đạo.

Tưởng tượng hắn liền hiểu, Lâm Tuyết Hàm đạt được tẩy tủy đan cùng địa linh hóa thiên đan, Lâm Dật Kiệt khẳng định cũng được, dựa vào cái kia vài loại đan dược, Lâm Dật Kiệt lại ngưng ra một đạo linh sông, cũng coi như hợp tình hợp lý.

Dựa vào hắn đan dược đột phá, lại đây trước mặt hắn diễu võ dương oai, Tiêu Vũ trong lòng cười lạnh, ngoài miệng lại không nhiều nói.

7 chuyển tu vi, Lâm Dật Kiệt thuận lợi thông qua, nghểnh đầu nhanh chân đi xuống đài dưới, tràn đầy khiêu khích nhìn Tiêu Vũ một chút.

Tiêu Vũ không để ý tới, đi đến bên cạnh ghi danh, ở ghi danh người trên tay nhận lấy một viên đặc biệt thạch nhãn, trên đó viết một con số.

Vật như vậy chính là ghi danh sau khi thông qua tín vật, bởi vì ghi danh nhân số phần đông, chân chính chọn lựa muốn tới sau năm ngày mới chính thức bắt đầu, đến lúc đó Tiêu Vũ phải dẫn tín vật đã đến, tài năng chứng minh hắn thông qua được ghi danh, tham gia chân chính chọn lựa.

Báo xong tên, Tiêu Vũ không hề dừng lại, cất bước rời đi, lại nghe phía sau lại truyền đến tiếng kinh hô, trong thanh âm khiếp sợ tức là lúc trước được cùng hắn và Lâm Dật Kiệt gộp lại cũng không thể so sánh nổi.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâm Tuyết Hàm lạnh nhạt bóng người đang đứng ở trên đài, vẻ mặt không buồn không vui, như là không vì bất kỳ ngoại vật lay động.

Ở trước người của nàng, bia đá kia trên thứ mười cách thức để lại một khéo léo chưởng ngấn, vào bia ba phần, dù chưa xuyên thấu, lại là sâu đến hai tấc!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 78: Kỳ Quái Lão Nhân

Lâm Tuyết Hàm bóng người đứng ngạo nghễ với trên đài cao, gió lạnh thổi đến, đưa nàng một bộ trường sam thổi đến mức theo gió tung bay lên, từ xa nhìn lại phảng phất trên chín tầng trời thần nữ, lành lạnh khuôn mặt bên trong lộ ra kiêu ngạo, phảng phất thế gian này không có đáng giá gì nàng để ý gì đó.

Mặc dù sớm nghe nói nàng này có 10 chuyển tu vi, nhưng coi là thật thấy được nàng ở bia đá thứ mười cách thức trên lưu lại chưởng ngấn, đoàn người vẫn là chấn động không ngớt, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

Ở rất nhiều người trong lòng, lần này võ viện chọn lựa, phỏng chừng đã không ai có thể cùng người này Lâm gia thiên nữ so với.

Xa xa mà, Lâm Tuyết Hàm lãnh đạm ánh mắt hướng về Tiêu Vũ bên này quét tới, tuy là không tiếng động, Tiêu Vũ lại phảng phất có thể cảm nhận được lòng của nàng lúc này đầu dây.

Nàng đối với thiên tư của mình cùng thực lực có lòng tin tuyệt đối, dù cho Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các quan hệ lại vào, dù cho Tiêu Vũ ở ngăn ngắn trong vòng ba tháng ngưng ra năm đạo linh sông, cũng không thể dao động tâm chí của nàng.

Trong lòng nàng, nàng trước khi làm tất cả, đều không có sai!

Hai người xa xa nhìn nhau, ánh mắt chỉ ở trên người đối phương dừng lại trong nháy mắt, liền vừa chuyển, người bên ngoài căn bản là không có cách phát hiện.

Lâm Tuyết Hàm như là một kiêu ngạo thần nữ, ở dưới đài vô số người hâm mộ sùng kính trong ánh mắt chầm chậm đi xuống đài đến, toàn bộ quá trình đều bình tĩnh hơi quá đáng.

“Khà khà, thấy không? Tuyết Hàm thiên tư cùng thực lực, đặt ở trong thành cũng không có người có thể, coi như ngươi đạt được ghi danh tư cách, cũng vào không được Vương Thành Vũ Viện, dù cho may mắn tiến vào, ngươi cả đời này cũng vĩnh viễn không thể cùng Tuyết Hàm so với!”

Lâm Dật Kiệt như là rất muốn đả kích Tiêu Vũ, ở Lâm Tuyết Hàm đi xuống đài cao sau khi quay hắn mở miệng nói ra.

Tiêu Vũ trầm mặc không nói, cũng không có nữa nhìn Lâm Tuyết Hàm một chút, xoay người cất bước, đi về phía xa xa.

“Ta nghe nói lần này võ viện tuyển bạt hội tiến hành một vài quá khích đối kháng, đến lúc đó ngươi tốt nhất cẩn trọng một chút, nếu là gặp được ta, nhất định sẽ dạy dỗ ngươi một chút cái này vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang!”

Lâm Dật Kiệt âm thanh lại truyền đến, Tiêu Vũ lần này lại ngay cả đầu cũng không quay lại, trực tiếp rời đi.

Võ viện tuyển bạt hội tiến hành một vài đối kháng? Đối với cái này hắn cũng không không ngoài suy đoán, chỉ có điều nếu là gặp gỡ Lâm gia những người này, ai giáo huấn ai còn chưa biết được!

Trở lại Túy Tinh Lâu, Tiêu Vũ đang hướng về trên lầu gian phòng đi tới, đột nhiên rầm một tiếng, bên cạnh một gã trải qua lão nhân trợt chân một cái, ngã nhào trên đất, trong miệng phát ra thống khổ rên rỉ.

“Lão nhân gia, ngươi không sao chứ?” Mặc dù làm người hai đời, có mấy chục ngàn năm trí nhớ, nhưng lần này sống lại cũng làm cho Tiêu Vũ tâm tính có điều thay đổi, đem chính mình trở thành một thiếu niên bình thường.

Trước mắt ông già này mái đầu bạc trắng, đầy mặt nhăn nhúm, đã là gần đất xa trời, này 1 té ngã, nằm trên đất không dứt rên rỉ, thoạt nhìn lại là liền đứng dậy khí lực đều không có, Tiêu Vũ lúc này tiến lên, đem lão nhân nâng dậy.

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì, lớn tuổi, đi đứng không tốt, đa tạ ngươi tiểu huynh đệ.” Lão nhân hô hấp dồn dập, một câu nói làm cho đứt quãng, cảm kích mà nhìn Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ giúp đỡ lão nhân đến bên cạnh ngồi xuống, làm lão nhân kiểm tra một chút, cũng may ông già này không có thương tổn được gân cốt, chỉ là thái quá tuổi già, ngã xuống sau khi một hơi không lên được, chỉ cần nghỉ ngơi chốc lát có thể khôi phục.

“Tiểu huynh đệ, có thể không giúp ta đem vật kia kiếm một chút.” Lão nhân nghỉ ngơi một lát sau, hít thở hơi hơi khôi phục, duỗi ra một con tay khô héo chỉ chỉ hướng về một bên.

Tiêu Vũ nhìn qua, chỗ đó có một hộp gỗ, hẳn là ông già này lúc trước mang theo gì đó, té ngã lúc đánh rơi một bên.

Hắn đi lên trước đem hộp gỗ nhặt lên, hộp gỗ bởi vì rớt xuống đất, che đã bị đánh rơi xuống, Tiêu Vũ nhặt lên thời điểm theo bản năng mà hướng về trong hộp quét qua, không khỏi ngẩn ra.

Này trong hộp bày đặt chính là 1 dược thảo, nhưng dược thảo này lại dung mạo rất là kỳ lạ, mọc ra bốn lá, nhưng mỗi cái lá cây nhưng có màu sắc khác nhau, theo thứ tự là đỏ, màu xanh, kim, lam.

“Bốn màu lan lòng cỏ?” Tiêu Vũ đầy mặt kinh ngạc.

Đây là một loại linh dược, mặc dù loại linh dược này không tính là trân quý dường nào, nhưng cũng thập phần hiếm thấy, bình thường dù cho có nhiều hơn nữa tinh thạch, cũng rất khó mua được loại linh dược này.

Cũng bởi vì loại linh dược này thái quá hiếm thấy,

Dẫn đến thế gian có thật nhiều luyện dược sư thậm chí không quen biết loại linh dược này, Tiêu Vũ tin tưởng dù cho một đại dược sư ở đây, thấy vậy thứ này cũng chưa chắc nhận thức.

Hắn đem hộp một lần nữa đắp kín, cũng không suy nghĩ nhiều, giao trả lại cho lão nhân kia.

“Tiểu huynh đệ, ngươi biết loại cỏ này?” Lão nhân trân trọng mà đem hộp cầm cẩn thận, vừa nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt, cười hỏi.

“Nhận thức, trước đây tình cờ nghe qua.” Tiêu Vũ gật gù, lấy tầm mắt của hắn, hơn nữa hắn ở các đạo bên trong có thể nói cực hạn thực lực, thế gian này có mấy thứ đồ là hắn không quen biết?

“Không dối gạt tiểu huynh đệ nói, linh dược này ta tìm đã lâu, mất rất nhiều giá cả vừa mới tìm được, là dùng để cho tôn nữ của ta chữa bệnh dùng, nếu là làm mất rồi, ta cái kia cháu gái mạng có thể sẽ không có!” Lão nhân lộ ra vài phần thương cảm vẻ, nắm hộp tay cũng quấn rồi căng thẳng.

“Chữa bệnh?” Tiêu Vũ nhướng mày.

Bốn màu lan lòng cỏ mặc dù hiếm thấy, nhưng cũng cũng không phải cái gì trân quý gì đó, càng không phải là công hiệu gì kinh người linh dược, cũng bởi vì đặc điểm này, vật ấy mới không bị phần đông luyện dược sư quen thuộc.

Chỉ có điều, bốn màu này lan lòng cỏ dùng lại rất có độ công kích, nếu là có người phải dùng đến vật như vậy chữa bệnh, vậy phải bệnh cũng khẳng định thật không đơn giản, nếu không hoàn toàn có thể dùng các linh dược khác thay thế.

"Ai da, ta cái kia cháu gái số khổ, lúc sinh ra đời thì bị một loại quái bệnh, chỉ có dùng loại cỏ này mới có thể trị tốt, hơn nữa còn muốn tìm cái mạnh mẽ dược sư."

Lão nhân tựa hồ đối với Tiêu Vũ thập phần cảm kích, chủ động cùng hắn hàn huyên, thở dài: "Trận này, trong thành ra vài loại kỳ đan, mỗi loại đan dược đều là chưa từng nghe thấy gì đó, hiểu được luyện chế này vài loại kỳ đan người, nói vậy nhất định là một mạnh mẽ luyện dược sư, nếu như có thể tìm được hắn, ta cái kia bệnh của tôn nữ nói không chừng thì được cứu rồi."

Lời của lão nhân, lập tức để Tiêu Vũ cảnh giác lên.

Tuy nói biết cái kia vài loại đan dược là hắn đẩy ra người không nhiều, nhưng hắn 1 đụng với ông già này, lão nhân rồi cùng hắn nói tới việc này, nào có trùng hợp như vậy sự tình?

Không nói đến lão nhân trong miệng bệnh thật hay giả, coi như thực sự, Tiêu Vũ giờ phút này cũng không có thời gian bận tâm việc này, đối với hắn mà nói không có gì so với Lâm Vũ Nhu 6 Hồn giam tâm chú quan trọng hơn, hắn bây giờ chỉ muốn tiến vào Vương Thành Vũ Viện, dùng tốc độ nhanh nhất tăng lên mình thực lực, luyện chế ra Cửu Chuyển Huyền Minh đan.

"Lão nhân gia, nếu ngươi vô sự, ta phải đi rồi, tại đây Túy Tinh Lâu bên trong, nói vậy chẳng mấy chốc sẽ có người tới chăm sóc ngươi." Tiêu Vũ nói thôi, đứng dậy rời đi.

Túy Tinh Lâu khắp nơi chu đáo, liền nha hoàn đều phân phối, ông già này có thể vào ở nơi đây, nói vậy cũng không phải người bình thường, đem hắn ở lại chỗ này cũng không có chuyện gì.

“Tiểu hữu có việc vậy liền đi thôi, lần này đa tạ tiểu hữu ngươi.” Lão nhân cũng không miễn cưỡng, nụ cười trên mặt tràn đầy cảm kích.

Tiêu Vũ nhìn chốc lát, cũng nhìn không ra hắn nụ cười này thật hay giả, lúc này rời đi.

Đợi cho Tiêu Vũ đi rồi, lão nhân nhìn hắn rời đi bóng người, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, vốn đục ngầu hai mắt cũng biến thành cực kỳ thâm thúy, lúc này lại lộ ra vẻ suy tư.

“Người này tuổi còn trẻ, có thể nhận được 4 lá lan lòng cỏ, cái kia vài loại đan dược nên đúng là nhờ tay hắn, chẳng lẽ hắn ở thuốc đạo chân có chỗ hơn người? Nếu thật sự như thế, nói không chừng thật đúng là chỉ có hắn, tài năng đem bệnh của tiểu thư chữa lành!”

Từ trên mặt đất đứng dậy, thân thể của ông lão đứng nghiêm, giống như một tòa nguy nga núi lớn, nào còn có nửa điểm tuổi già dáng vẻ?

“Ta thật xa chạy đến này hẻo lánh thành nhỏ, chỉ hy vọng không phải không thu hoạch được gì.” Lão nhân than khẽ một tiếng, vừa liếc nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng.

Cũng không biết xảy ra chuyện gì, hắn rõ ràng đứng bất động ở nơi đó, thế nhưng là ở im hơi lặng tiếng gian thì biến mất, phảng phất nơi đó xưa nay sẽ không có người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 79: Ai Là Bạch Nhãn Lang

Ghi danh năm ngày thời gian thoáng qua liền mất, một ngày kia, Vương Thành Vũ Viện chọn lựa chính thức bắt đầu, vô số thiếu niên sớm tiến lại, đem một lớn như vậy quảng trường chen lấn tràn đầy.

Như thế thịnh hội, chính là này không có thông qua người báo danh cũng đều muốn tận mắt nhìn, trong thành hết thảy tu sĩ trẻ tuổi đến rồi hơn nửa.

“Mẫu thân, ta đi.” Tiêu Vũ quay Lâm Vũ Nhu phất tay, cho một mình nàng nụ cười tự tin, hướng về đoàn người đi đến.

“Không được tranh cái gì thứ tự, nhớ kỹ dùng tự thân an toàn làm trọng.” Lâm Vũ Nhu mang theo nụ cười, đối với Tiêu Vũ không dứt dặn dò.

“Biết rồi mẫu thân.” Tiêu Vũ cười cười, sau đó không quay đầu lại, hướng về phía trước đi đến.

“Ha ha, Lý huynh, đã lâu không gặp, tiến đến mạnh khỏe!”

“Trương lão ca, ngươi cũng tới!”

Trong đám người thỉnh thoảng truyền đến một vài thanh âm chào hỏi, bất đồng thân phận cùng tuổi tác người phân tại khác biệt trong vòng, trong khi lẫn nhau hàn huyên.

Tiêu Vũ đưa mắt nhìn tới, lòng sinh than thở.

Vương Thành Vũ Viện một lần chọn lựa, có thể nói đem Cự Thạch Thành mọi ánh mắt đều hấp dẫn mà đến, ngày đó chỉ là ghi danh đã dẫn tới muôn người đều đổ xô ra đường, mà bây giờ chính thức chọn lựa, nhân số tăng thêm không ít.

Ở trong những người này, không chỉ có đã đến tham dự chọn lựa tuổi trẻ gương mặt, mỗi cái độ tuổi mọi người có, thậm chí, các đại gia tộc đại nhân vật cũng đều đến rồi, nguyên nhân cũng là bởi vì đối với lần này chọn lựa vô cùng để ý, đều muốn nhìn một chút có ai có thể ở cuối cùng được toại nguyện, tiến vào Vương Thành Vũ Viện.

“Khà khà, ngươi bạch nhãn lang này, lại còn thật sự dám tới tham gia chọn lựa?”

Thanh âm quen thuộc vang lên, Lâm Dật Kiệt bóng người xuất hiện ở trong đám người, nhìn Tiêu Vũ không dứt cười lạnh.

Lần này, Tiêu Vũ không thấy Lâm Tuyết Hàm bóng người, có điều nói vậy cũng có thể đến rồi.

“Các vị, tất cả mọi người ngắm nghía cẩn thận a, cái này Tiêu Vũ chính là chúng ta Lâm Gia nuôi lớn phế vật, nhiều năm trước hắn và mẫu thân hắn hạ tiện đầu đường, ta Lâm Gia ý tốt thu nhận mẹ con bọn hắn, dưỡng dục nhiều năm, làm cho bọn họ ở Lâm Gia ăn không ở không, thật không nghĩ đến hắn lại không có chút nào cảm ơn, bợ đỡ được Thiên Minh Các sau khi lại phản bội chúng ta Lâm Gia!”

“Không chỉ như thế, hắn lại còn vọng tưởng tiến vào Vương Thành Vũ Viện, cùng chúng ta Lâm Gia thiên nữ tranh đỉnh, buồn cười ta Lâm Gia dưỡng dục mẹ con bọn hắn nhiều năm, cung cấp bọn họ ăn cung cấp bọn họ mặc, không ngờ rằng hắn cuối cùng lại là đối xử với chúng ta như thế Lâm Gia!”

“Các vị các ngươi nói, dạng này người có phải là vô liêm sỉ cực điểm, có phải là vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang!"

Lâm Dật Kiệt đối với sau lưng vài tên thiếu niên nháy mắt ra dấu, cái kia vài tên Lâm Gia thiếu niên liền lập tức ở trong đám người hô to lên.

Lâm Gia thiên nữ tên, ở Cự Thạch Thành có thể nói không ai không biết, Lâm Gia mấy câu nói này vừa ra, nhất thời gây nên vô số người nghị luận, tất cả mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều tràn đầy xem thường.

Tiêu Vũ mặt trầm như nước.

Hắn vong ân phụ nghĩa? Hắn là bạch nhãn lang? Lời này từ hắn tới nói còn tạm được!

Nếu như không có hắn trước đây chỉ điểm, Lâm Tuyết Hàm làm sao lại có hôm nay? Lâm Gia làm sao lại có bực này thiên nữ, càng đừng vọng tưởng tiến vào Vương Thành Vũ Viện!

Có thể kết quả đây? Lâm Gia là thế nào đối xử hắn, để tầm thường một Vương Phi, đã nghĩ lấy mạng của hắn, rốt cuộc là ai vong ân phụ nghĩa?

Ngoài ra, Lâm Gia thu nhận mẹ con bọn hắn không giả, có thể cái kia cũng là bởi vì Lâm Vũ Nhu vốn là Lâm Gia người, lại bị bọn họ nói tới lưu lạc đầu đường, như vậy lời nói, càng làm cho hắn và Lâm Vũ Nhu người ở bên ngoài trong mắt càng thêm không chịu nổi!

"Thế gian lại còn có dạng này người!"

"Thực sự là vô sỉ bại hoại!"

"Đây nếu là ta, đã sớm đem hắn đá ra gia tộc, còn có thể chờ hắn phản bội?"

Trong đám người truyền ra đủ loại âm thanh, đối với Tiêu Vũ xem thường cực điểm, mấy người càng trực tiếp chửi như tát nước, phảng phất đối với Tiêu Vũ ghét cay ghét đắng.

“Hắc, Lâm Gia, tốt! Rất tốt!” Tiêu Vũ khuôn mặt âm trầm.

Lâm Dật Kiệt như thế tuyên dương, nếu như không phải là tìm được đồng ý hắn tuyệt đối không dám làm như thế, Lâm Gia nhìn dáng dấp như vậy là dự định cùng hắn triệt để phân rõ giới tuyến.

Ở một bên khác, trong thành các đại gia tộc gia chủ đang tụ tập cùng một chỗ,

Lẫn nhau hàn huyên.

Tuy nói các đại gia tộc không nhất định hoà thuận, nhưng ở trường hợp này, còn là biểu hiện khách khí, mặc dù tâm tư dị biệt, lại là mỗi người mặt tươi cười.

“Lâm huynh, chúc mừng a, lần này nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, các ngươi Lâm Gia con bé kia là định có thể đi vào Vương Thành Vũ Viện, dùng thiên tư của nàng cùng thực lực, tiến vào Vương Thành Vũ Viện sau nhất định có thể thần tốc quật khởi.”

Một đám người quay Lâm Vấn Thiên khách khí mở miệng, mặc dù là ba gia tộc lớn đứng đầu, trong lòng cũng cảm khái không thôi.

Có Lâm Tuyết Hàm một người, chỉ cần có thể vào Vương Thành Vũ Viện, Lâm Gia địa vị liền đem đại biến, đến lúc đó là bọn họ ba gia tộc lớn cũng không dám xem thường.

Ba gia tộc lớn còn như vậy, những tiểu gia tộc kia càng không cần phải nói, trong mắt tràn đầy hâm mộ.

“Nơi nào, nơi nào, chư vị không nên chuyện cười ta!” Lâm Vấn Thiên mặt ngoài khách khí, tâm tình lại là một mảnh tốt đẹp.

Quá khứ Lâm Gia mặc dù không yếu, nhưng nơi nào so ra mà vượt cái kia ba gia tộc lớn? Bây giờ ra một Lâm Tuyết Hàm, người người đều biết dùng Lâm Tuyết Hàm thực lực, ở trong cùng thế hệ đã không tìm được đối thủ, nắm lấy số một tiến vào Vương Thành Vũ Viện hầu như đã không có bất ngờ.

Cũng chính là ở tình huống như vậy, mỗi cái gia tộc mới có thể dồn dập hướng về hắn lộ ra khuôn mặt tươi cười, bày ra giao hảo tư thế.

Hồi tưởng quá khứ, Lâm Vấn Thiên chưa từng có qua loại đãi ngộ này, nụ cười trên mặt hoàn toàn thu lại không được.

“Ồ? Bên kia đã xảy ra chuyện gì?”

Vào lúc này, Lâm Dật Kiệt cùng Tiêu Vũ trong khi xung đột, tụ tập rất nhiều người. Những gia chủ này cấp bậc nhân vật mỗi người thực lực bất phàm, nghiêng tai vừa nghe liền đem những câu nói kia đều nghe rõ rõ ràng ràng.

“Lâm lão đệ, bên kia tựa hồ là ngươi Lâm Gia người trong, nhưng xảy ra chuyện gì?” Chủ nhà họ Diệp Diệp Hạo Thanh lộ ra kinh ngạc, đối với Lâm Vấn Thiên hỏi.

Diệp gia là một trong ba gia tộc lớn, Lâm Vấn Thiên đối với Diệp Hạo Thanh cũng không dám thất lễ, nói: “Ai da, gia môn bất hạnh, để các vị chê cười, ta Lâm Gia trước đây quả thật đã thu nhận Tiêu Vũ, chỉ là hắn cùng với Thiên Minh Các có chút quan hệ, tự giác không cần ta Lâm Gia, liền mình Lâm Gia rời đi.”

“Thì ra là thế!”

“Lâm huynh không cần để ý, ta xem thiếu niên kia tu vi không cao, vừa có thể nào cùng Lâm Gia ngày đó nữ so với, bực này người vong ân phụ nghĩa, đi rồi cũng được!"

"Đúng vậy, rời đi Lâm Gia, là hắn ngu xuẩn, Lâm Gia thiên nữ không lâu muốn tiến vào Vương Thành Vũ Viện, đến lúc đó địa vị lớn đổi, Lâm Gia cũng tất nhiên lớn mạnh, hắn phản lại Lâm Gia đó là tổn thất của hắn!"

Mỗi cái gia tộc gia chủ dồn dập mở miệng, có điều thân là gia chủ, trong lòng bọn họ sáng như tuyết, nhất định là Tiêu Vũ ở Lâm Gia nhận lấy không tốt đối xử, mới sẽ rời đi Lâm Gia.

Có điều loại chuyện này, ai cũng sẽ không nói ra, đặc biệt là ở vào thời điểm này.

"Ha ha, một chuyện nhỏ, không đề cập tới cũng được." Lâm Vấn Thiên tâm tình thật tốt.

Tiêu Vũ như vậy rời đi Lâm Gia, để hắn mất đi lấy lòng Thiên Minh Các cơ hội, việc này cũng làm cho hắn um tùm một quãng thời gian, bây giờ nghe những người này an ủi, trong lòng mới rộng không ít.

Không có Thiên Minh Các thì thế nào? Chỉ cần Lâm Tuyết Hàm tiến vào Vương Thành Vũ Viện, này vừa đáng là gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 80: Quy Tắc

“Hừ, loại này vong ân phụ nghĩa súc sanh, nói hắn làm cái gì?”

Bên cạnh đột nhiên truyền đến hừ lạnh một tiếng, các tộc đứng đầu quay đầu nhìn tới, đã thấy chủ nhà họ Vương Vương Nhạc mặt trầm như nước, trong mắt rùng mình hầu như muốn giết người.

Mấy vị gia chủ hai mặt nhìn nhau, vương gia này gia chủ thấy thế nào Tiêu Vũ như thế không vừa mắt? Cho dù là giận, cái kia chắc cũng là Lâm Vấn Thiên giận mới đúng không.

Mặc dù nghi hoặc, lại là không người nào dám hỏi nhiều.

“Xin hỏi vị nào là chủ nhà họ Vương?”

Vào lúc này, vài tên thiếu niên đi lên phía trước, khách khí nói rằng.

Một đám người nhìn về phía vài tên thiếu niên, tâm trạng tất cả giật mình. Mấy người này quần áo trên người đều có một ký hiệu đặc thù, chính là đại biểu Vương Thành Vũ Viện.

Càng làm cho bọn họ hoảng sợ chính là, mấy người này mặc dù tuổi trẻ, nhưng trên người toát ra gợn sóng lại là không kém, hiển nhiên tu vi đã đuổi kịp bọn họ những gia chủ này.

Vương Thành Vũ Viện thực lực thật sự khủng bố, liền vài tên đệ tử trẻ tuổi đều có thực lực thế này!

Nghe đến mấy người này há mồm muốn tìm chủ nhà họ

Vương, ánh mắt của mọi người đều rơi vào Vương Nhạc trên người, trong mắt tràn ngập hâm mộ.

“Tại hạ Vương Nhạc, không biết mấy vị có chuyện gì?” Vương Nhạc ở tên này vương thành đệ tử trước mặt, cũng không dám bất cẩn, khách khí mở miệng.

“Thấy qua Vương gia tiền bối!”

Vài tên thiếu niên đồng thời đối với Vương Nhạc thi lễ một cái, dẫn đầu đệ tử nói: “Chúng ta ở trong võ viện cùng Vương Đằng sư huynh cùng thuộc về một mạch, hôm nay tới đây là vì giám sát chọn lựa tiến hành. Thân là sư đệ, chúng ta vốn mấy ngày trước liền muốn tới cửa bái phỏng Vương tiền bối, nhưng công việc bề bộn, cho đến hôm nay mới có cơ hội, xin tiền bối chớ trách!”

Mấy câu nói hạ xuống, nghe được người bên cạnh giật mình không thôi.

Mặc dù biết Vương Đằng ở trong võ viện được coi trọng, lại không nghĩ rằng như vậy được coi trọng, liền những đệ tử này đi tới nơi này, đều phải khách khách khí khí cho Vương Nhạc hành lễ.

Lúc trước lúc ghi tên, bọn họ liền nghe nói vương thành đến những đệ tử này mỗi người kiêu căng tự mãn, cũng không ai để ở trong mắt, nhưng này vài tên thiếu niên lại đối với Vương Nhạc khách khí như thế, không cần nghĩ cũng biết là vì Vương Đằng quan hệ.

“Nơi nào, mấy vị nói quá lời!” Vương Nhạc tâm tình vui sướng lộ rõ trên mặt, phụ trách giám sát đệ tử đều đối với hắn khách khí như vậy, lần này võ viện chọn lựa đây còn không phải là đối với Vương gia có lợi ích rất lớn?

“Vương tiền bối, ngươi yên tâm, cái kia Tiêu Vũ sự tình chúng ta đã biết rồi, tầm thường một kẻ tàn phế, dám đắc tội Vương gia, lần này hắn đã cũng ghi danh tham gia chọn lựa, chúng ta định sẽ làm hắn trả giá thật lớn!”

Dẫn đầu thiếu niên tiến lên hai bước, hạ thấp giọng đối với Vương Nhạc nói rằng, trong mắt có hàn quang lấp lóe.

“Tốt! Tốt! Như thế vậy cảm ơn nhé!” Vương Nhạc mừng rỡ trong lòng.

Cho tới nay hắn đều bắt lại Tiêu Vũ không có biện pháp gì, bây giờ có mấy người này, chỉ cần đang tuyển chọn trên làm ít ỏi tay chân, Tiêu Vũ đừng nói thông qua chọn lựa, chính là có thể sống sót hay không đều không nhất định!

“Keng!”

Đột nhiên, một tiếng chuông vang, hết thảy huyên náo âm thanh đều đình chỉ lại, hướng về đỉnh đầu nhìn tới.

Ở trên không trung, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, dưới chân giẫm lên một tòa bệ đá, trôi nổi ở trong hư không.

“Cảnh giới tông sư!”

Đoàn người chấn động mạnh, kể cả những gia chủ kia cấp bậc nhân vật cũng khiếp sợ không thôi.

Có thể làm được trôi nổi hư không, đó là đạt được cảnh giới tông sư, cũng chính là giấu hư cảnh mới có thể làm được sự tình. Vương Thành Vũ Viện đối với lần này chọn lựa lại coi trọng như vậy, phái ra một gã tông sư!

“Bản tọa là vua thành Thiên Thanh Vũ Viện viện sĩ, lần này đã đến, là vì đốc thúc chọn lựa tiến hành. Bây giờ ta tuyên bố, võ viện chọn lựa chính thức bắt đầu, lần này chọn lựa, sẽ chọn lựa đến trăm tên thiên tư xuất chúng người, vào ta võ viện!”

Người này là cái trung niên nữ tử, khuôn mặt lạnh lùng, mở miệng gian thật lớn âm thanh truyền khắp toàn trường, để mỗi người đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Vương Thành Vũ Viện, chỉ là một cái cách gọi, võ viện cũng có tên của mình, liền kêu Thiên Thanh Vũ Viện.

Nghe đến chỉ có 100 người có tư cách tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, đoàn người một trận ồ lên. Đến ghi danh nhân số không có một vạn cũng có 8000, cuối cùng lại chỉ có 100 người có thể đi tới Thiên Thanh Vũ Viện,

Này võ viện thu học trò tiêu chuẩn thật sự cao đến đáng sợ.

“Yên lặng!” Trong hư không vị này nữ viện sĩ nhíu mày quát nhẹ, tuyên truyền giác ngộ.

Đoàn người lập tức an tĩnh đi xuống, tông sư oai, cũng không ai dám làm trái.

Nữ viện sĩ lạnh lùng nói: “Bây giờ, ta nói một chút lần này chọn lựa quy tắc. Lần này chọn lựa ở ngoài thành Lạc Phong Sơn Mạch tiến hành, dùng săn giết dị thú, cướp đoạt thú nguyên đánh giá thực lực và tiềm lực, một viên Phàm giai hạ phẩm thú nguyên, kế thập phần, Phàm giai trung phẩm thú nguyên, kế trăm phần, Phàm giai thượng phẩm kế một ngàn điểm, dựa vào này loại suy.”

Nghe đến muốn ở Lạc Phong Sơn Mạch tiến hành chọn lựa, mọi người lại lần nữa giật mình, chỗ đó thật sự quá qua hung hiểm, có điều từ đối với cô gái này viện sĩ kiêng kỵ, lần này lại là không người nào dám lên tiếng.

“Lần này sát hạch dùng mười ngày làm hạn định, sau mười ngày đạt được khá cao 300 người, lại tiến hành vòng thứ hai chọn lựa, quyết ra trước sau, 100 người đứng đầu liền có thể vào Thiên Thanh Vũ Viện, và mười người đứng đầu còn có thêm vào khen thưởng.” Nhìn thấy không người lên tiếng, nữ viện sĩ hài lòng gật gù.

Loại này chọn lựa phương thức, ngược lại cũng đơn giản, cuối cùng dùng thú nguyên tỉ số, săn giết dị thú càng nhiều, đạt được thì cũng càng cao, rất dễ hiểu.

Có điều Tiêu Vũ lại nhìn ra, này chọn lựa nhìn như đơn giản, nhưng cũng nguy cơ trùng trùng, kết quả cuối cùng chỉ kế thú nguyên, nói cách khác không nhất định phải săn giết dị thú, cướp đoạt người khác thú nguyên, cũng là vô cùng có khả năng phát sinh sự tình.

“Tham gia lần này chọn lựa người, bây giờ lập tức đi tới Lạc Phong Sơn Mạch, bắt đầu chọn lựa!” Nữ viện sĩ ra lệnh một tiếng, cưỡi dưới chân bệ đá, U &# 8 trước tiên bay đi.

Ghi danh mà đến mọi người, cũng chỉ có thể lập tức đuổi theo kịp, ra khỏi thành đi.

“Khà khà, phế vật, chọn lựa bắt đầu, ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, ngươi tốt nhất đừng gặp gỡ ta!” Lâm Dật Kiệt âm hiểm quay Tiêu Vũ cười lạnh, mang theo vài tên Lâm Gia thiếu niên đi xa.

Hắn trước đây thì không ít bắt nạt Tiêu Vũ, bây giờ Tiêu Vũ rời đi Lâm Gia, cũng làm cho hắn lòng mang oán hận, đã sớm muốn tìm một cơ hội dạy dỗ một phen.

Tiêu Vũ không làm để ý tới, cất bước rời đi.

“Huynh đệ, huynh đệ!”

Đi ra không vài bước, phía sau truyền tới một thanh âm quen thuộc, Tiêu Vũ quay đầu, liền gặp một bụ bẫm bóng người thở hổn hển, một trận chạy chậm đi tới trước mặt hắn.

“Huynh đệ, ta có thể coi là tìm tới ngươi, trước đây không lâu thì nghe nói ngươi cũng ghi danh, khà khà, hai huynh đệ chúng ta cùng đi, lần này khẳng định cầm một đệ nhất đệ nhị!” Diệp Văn Hiên thở không ngừng, lại là mặt đầy hưng phấn.

Tiêu Vũ buồn cười, mập mạp này cũng không biết nơi nào đến tự tin, há mồm thì dám nói đệ nhất đệ nhị.

Có điều nhìn thấy này Diệp Văn Hiên, tâm tình của hắn khá hơn nhiều, hai người sóng vai khởi hành.

“Tiêu Vũ, ngươi khoảng thời gian này tất cả đi đâu? Ta đi tìm ngươi vài lần cũng không tìm được!”

Vừa là một thanh âm, Tiêu Vũ sửng sốt, thì gặp được Tần Vũ Huyên tấm kia cười khẽ mặt, lúc này còn mang theo vài phần bất mãn.

“Ngươi cũng báo danh?” Tiêu Vũ cảm thấy bất ngờ, Tần Vũ Huyên thân là Giang Viễn Hồng đệ tử, coi như không tiến vào Vương Thành Vũ Viện, tiền đồ cũng một mảnh đường bằng phẳng, không ngờ rằng cũng tới ghi danh.

“Ngươi khả năng ghi danh, ta tại sao không thể báo?” Tần Vũ Huyên đối với Tiêu Vũ lườm một cái.

“Được rồi, đã như vậy, chúng ta đây thì cùng đi a.” Tiêu Vũ cười nói, Tần Vũ Huyên trước đây tốt xấu giúp qua hắn, đã nàng muốn đi Vương Thành Vũ Viện, giúp một tay cũng là không sao.

Ba người cùng đi tiếp, chạy về ngoài thành Lạc Phong Sơn Mạch.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 81: Lại Vào Lạc Phong Sơn Mạch

Lại đi tới Lạc Phong Sơn Mạch, Tiêu Vũ nhìn trước mắt liên miên quần sơn, không nghĩ tới nhanh như vậy lại trở về nơi đây.

“Khà khà, này võ viện chọn lựa thật đúng là không bình thường a, lại chọn một chỗ như vậy, nơi này ta trước đây đều chưa từng tới đâu!” Diệp Văn Hiên thấy liên miên quần sơn, trong hai mắt mơ hồ có chút hưng phấn.

“Lần chọn lựa này, chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy, hơn nữa này Lạc Phong Sơn Mạch bên trong cũng có thật nhiều nguy hiểm, vào núi sau khi ngươi theo sát ta, chớ đi lạc.” Tiêu Vũ biết rõ này Lạc Phong Sơn Mạch nguy hiểm, nếu như không phải là có trí nhớ của kiếp trước, lần trước hắn cũng không dám tùy tiện tiến vào.

“Hừ, làm sao, còn không có vào núi chỉ sợ?” Lâm Dật Kiệt tựa hồ đã cùng định rồi Tiêu Vũ, một mực hắn cách đó không xa quanh quẩn, lúc này vừa là lạnh lùng mở miệng.

“Ngươi có ý gì?” Diệp Văn Hiên lông mi giương lên.

Hắn từ trước đến giờ phải không người chịu thua thiệt, nhìn thấy có người cố ý nhằm vào Tiêu Vũ, đâu chịu nuốt giận vào bụng?

Lâm Dật Kiệt hiển nhiên biết Diệp Văn Hiên là Diệp gia người, không dễ trêu chọc, không có để ý tới, lại đối với Tiêu Vũ lộ ra không có ý tốt cười lạnh, nói: “Mặc dù ngươi ngưng ra vài đạo linh sông, có điều, ta sẽ cho ngươi biết, ngươi cho dù có cái kia vài đạo linh sông cũng vẫn là tên rác rưởi, ngươi tin hay không, ta có thể cho ngươi ở vòng thứ nhất chọn lựa bên trong một phần cũng không chiếm được?”

Tiêu Vũ cau mày. Nhìn dáng dấp Lâm Dật Kiệt tựa hồ đang tính toán cái gì, nếu như thật một vòng hạ xuống một phần cũng không chiếm được, đây tuyệt đối là cái cự đại sỉ nhục.

Lâm Dật Kiệt một bộ tràn đầy tự tin dáng vẻ, Tiêu Vũ cũng không biết hắn có tính toán gì, có điều mình thực lực còn tại đó, hắn cũng không phải rất để ý.

“Ta cuối cùng hỏi lại lóe lên.” Thiên Thanh Vũ Viện nữ viện sĩ lại một lần nữa xuất hiện, ánh mắt lạnh như băng đảo qua phía dưới mọi người, nói: “Lạc Phong Sơn Mạch hung hiểm, nói vậy các ngươi đều rất rõ ràng, nếu là có người muốn lui ra, bây giờ là có thể rời đi!”

Đều đi tới nơi đây, mặc dù không ít người đối với Lạc Phong Sơn Mạch mang trong lòng kính sợ, nhưng không có một người rời đi.

“Tốt, mười ngày làm hạn định, sau mười ngày, nếu là còn không có theo Lạc Phong Sơn Mạch Bên trong đi ra, giống nhau coi là không hợp cách, bây giờ, vào núi a!” Nữ viện sĩ vung tay lên, không nói thêm.

Trong nháy mắt, hơn vạn tên ghi danh mà đến người trẻ tuổi tranh nhau chen lấn, giống như là thuỷ triều hướng về Lạc Phong Sơn Mạch bên trong tuôn tới.

“Bốp!”

Một đạo thân ảnh màu trắng xông vào mọi người trước người, tốc độ nhanh chóng vô song, mơ hồ có thể thấy được một tấm tuyệt đẹp dung nhan, như là cửu thiên thần nữ bình thường trước tiên tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch.

“Đó là Lâm Gia thiên nữ? Tốc độ thật nhanh!”

Đoàn người một chút thì nhận ra, bóng người kia chính là ở trong thành như mặt trời ban trưa Lâm Tuyết Hàm, nàng đi trước làm gương, tiến nhập Lạc Phong Sơn Mạch, đem tất cả mọi người bỏ lại đằng sau.

Lạc Phong Sơn Mạch sự nguy hiểm ai cũng biết, Lâm Tuyết Hàm gan dạ cái thứ nhất đi vào, phải đối với mình có lòng tin tuyệt đối, người bình thường ai dám đánh trận đầu?

“Ha, ta cũng đi trước một bước, các ngươi đám rác rưởi này ngay ở mặt sau từ từ đi thôi!”

Cười to một tiếng, một bóng người khác đi theo Lâm Tuyết Hàm phía sau, thứ hai tiến nhập Lạc Phong Sơn Mạch, trong tiếng cười lộ ra phóng đãng cùng bá đạo.

“Đây là người nào, cũng dám khùng như vậy?”

“Cái này thật giống như là trong Vương gia thiên tài, gọi là Vương Thịnh. Nghe nói thiên tư của hắn vắng mặt Vương Đằng bên dưới, chỉ là Vương Đằng tìm được cơ duyên, trước tiên hắn một bước tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện.”

“Nói như vậy thực lực của hắn cũng rất mạnh?”

Đoàn người truyền ra trận trận kinh hô, cũng nói ra bóng người kia tên.

“Vương Thịnh?” Tiêu Vũ nghe được cái tên này, trong mắt hàn quang lóe lên.

Lúc trước hắn đang ở Lạc Phong Sơn Mạch thời điểm, cái này Vương Thịnh từng nghĩ tới tìm hắn để gây sự, thậm chí còn đem tâm tư đánh tới Lâm Vũ Nhu trên thân.

Trong lòng hắn cười lạnh, nếu là ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong gặp gỡ, hắn không ngại đưa cái này Vương Thịnh khởi hành.

Từng đường bóng người xông vào Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, có thể khẳng định, có gan xông vào trước nhất, tất nhiên là này trong vạn người người thực lực mạnh nhất.

“Chúng ta cũng đi thôi.” Tần Vũ Huyên nói một tiếng, sau đó triển khai thân hình,

Vội xông về phía trước.

“Đuổi tới!” Tiêu Vũ quay đầu hướng Diệp Văn Hiên nói một tiếng, đồng dạng triển khai thân pháp.

Trên thực tế dùng thực lực của hắn, nếu như chỗ xung yếu không ai nhanh hơn được hắn, chỉ có điều phải dẫn Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên, bởi vậy cố ý hãm lại tốc độ.

“Ngươi còn là đi theo ta phía sau cái mông!” Lâm Dật Kiệt nhìn thấy Tiêu Vũ nhích người, cũng triển khai bóng người.

Hắn thần tốc vọt tới Tiêu Vũ trước người, xoay người lại chính là một chưởng.

“Muốn chết!” Tiêu Vũ nhịn này Lâm Dật Kiệt đã không phải là nhất thời nửa khắc, gặp Lâm Dật Kiệt gan dạ ra tay với hắn, không chút do dự đấm ra một quyền.

“Bịch!”

Hai người liều một cái, trên mặt đều lộ ra kinh ngạc.

Lâm Dật Kiệt vốn tưởng rằng một chưởng này dù cho không đả thương được Tiêu Vũ, cũng có thể để đưa hắn chật vật đánh lui, giành trước tiến vào trong núi, nhưng Tiêu Vũ cú đấm này lại ẩn chứa một luồng cường hãn kình lực, mặc dù bóng người đình trệ, cũng không có lùi lại một bước, càng không có bị thương.

Tiêu Vũ kinh ngạc, lại là bởi vì Lâm Dật Kiệt thân thể so với trước kia lại cường đại hơn rất nhiều, một quyền này của hắn dù chưa đem hết toàn lực, nhưng là không có thể gây tổn thương cho đến Lâm Dật Kiệt.

Dựa vào Tiêu Vũ cú đấm này, Lâm Dật Kiệt thuận thế hơi đến, tốc độ lại nhanh không ít.

Hắn quay đầu lại lạnh lùng đối với Tiêu Vũ nói: “Nhớ kỹ ta, lần này ta sẽ để ngươi một phần đều không lấy được!”

“Phải không?” Tiêu Vũ cũng không phải để cho người bắt nạt người, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, Lâm Dật Kiệt lớn bao nhiêu bản lĩnh, &# 32; dám nói loại này mạnh miệng!

“Huynh đệ, không có sao chứ?” Diệp Văn Hiên tốc độ chậm chạp, lúc này vọt tới Tiêu Vũ bên cạnh, lo âu thấy hắn.

“Không có chuyện gì, chúng ta đi!” Tiêu Vũ kéo 1 kéo tay Diệp Văn Hiên, triển khai thân pháp, tốc độ của hai người miễn cưỡng tăng lên rất nhiều, đuổi hướng về phía trước Tần Vũ Huyên.

“Đây là người nào? Mạnh như vậy, mang theo một cái tên béo tốc độ còn nhanh như vậy?”

“Đây không phải Lâm Gia nói cái kia kẻ vô ơn bạc nghĩa gì? Linh nguyên cảnh ngũ chuyển cũng như vậy gượng?”

Tiêu Vũ cử động, dẫn tới không ít người dồn dập liếc mắt.

Phải biết rằng vào lúc này mọi người đều là cướp dùng tốc độ nhanh nhất vào núi, cướp đoạt dị thú, đã đem tốc độ tăng lên tới nhanh nhất.

Có thể nhìn một cái, Tiêu Vũ trên tay mang theo một cái bụ bẫm bóng người, tốc độ vẫn còn vượt qua tất cả mọi người, như như một cơn gió lập tức vượt qua bọn họ.

Đừng nói người bên ngoài, chính là Diệp Văn Hiên, lúc này cũng mở to hai mắt.

Đuổi tới Tần Vũ Huyên sau, Tiêu Vũ cùng hai người bọn họ tiếp tục thâm nhập sâu, không làm chốc lát dừng lại.

Người báo danh tuy nhiều, nhưng Lạc Phong Sơn Mạch cũng phi thường bao la, theo đi sâu vào sau khi, bóng người dần dần ít ỏi, tốc độ của ba người lúc này mới chậm lại.

“Huây!”

Đột nhiên, tiếng tiếng thú gào ở trong núi vang lên, không khó tưởng tượng phần đông người trẻ tuổi vào núi sau khi, lập tức lại bắt đầu săn giết.

Lúc này đoàn người còn chưa tan đi mở, mấy cái phát hiện dị thú địa phương, đều có một đám người ở lẫn nhau cướp đoạt, ra tay quá nặng.

Lúc này mới ngay từ đầu, cũng đã phát sinh chuyện máu me.

“Tiêu Vũ, chúng ta tiếp tục đi vào trong gì?” Tần Vũ Huyên mặt cười hơi trắng bệch, nàng bình thường mặc dù cười khẽ tùy hứng, vào lúc này cũng cảm nhận được một luồng khí tức xơ xác.

Diệp Văn Hiên cũng nhìn về phía Tiêu Vũ, ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ xa không phải người bình thường có thể so với, chỉ cần Tiêu Vũ nói đi sâu vào, hắn thì sẽ không dừng lại bên ngoài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 82: Cướp Đoạt

Nghe chung quanh từng trận tiếng kêu, Tiêu Vũ cũng đang trầm tư, không biết nên tiếp tục đi vào trong hay là trước phía bên ngoài dừng lại.

“Huây!”

Đột nhiên gầm lên giận dữ, một con to lớn gấu xám không biết từ nơi nào xuất hiện, rống giận đánh về phía ba người.

“Cẩn thận!” Tần Vũ Huyên khẽ kêu một tiếng, chủ động đón nhận.

Chỉ thấy nàng thần tốc lấy ra một viên minh phù, đánh về phía gấu to, đồng thời trong miệng khẽ quát một tiếng, cái kia minh phù nhất thời ầm ầm nổ vang, đem gấu to chấn động đến mức rút lui mấy bước.

“Nổ phù?” Tiêu Vũ nhìn nàng một cái, Tần Vũ Huyên tu vi chỉ có lục chuyển, không coi là nhiều cao, nhưng nàng thân là phù sư, dùng minh phù làm chiến đấu thủ đoạn, cũng là bình thường.

Cái kia gấu to bị Tần Vũ Huyên gây thương tích, nhất thời gầm lên liên tục. Bị thương gấu khởi xướng giận đến, so với mãnh hổ còn muốn đáng sợ, đặc biệt là này còn không phải bình thường thú hoang, mà là dị thú, lực lớn vô cùng.

“Để cho ta tới!” Diệp Văn Hiên hét lớn, tiến ra đón, tiếng hét phẫn nộ bên trong hắn lấy ra vũ khí của mình, lại là 1 cây búa lớn, đập ầm ầm ở gấu to ngực.

Diệp Văn Hiên trước đây tìm được Tiêu Vũ tặng cho dẫn tinh quyết, hơn nữa trước đó không lâu Tiêu Vũ đẩy ra nhiều loại đan dược, tu vi cũng tiến bộ cực nhanh, bây giờ cũng đồng dạng có lục đạo linh sông.

Hắn búa tạ tầng tầng đánh vào gấu to trên người, càng phát ra một tiếng nặng nề vang trầm, cái kia gấu to không phát hiện chút tổn hao nào, chỉ là lùi về phía sau mấy bước.

Lại chịu đựng một đòn, gấu to hơn phẫn nộ, ở nơi đó không dứt gầm lên.

“Con này gấu da cũng quá dầy, căn bản một chút cũng không đánh nổi!” Diệp Văn Hiên sắc mặt trắng bệch, vừa mới một đòn đã dùng tới toàn lực, nhưng lại liền đau đớn chưa từng thương tổn được gấu to.

“Con này gấu khó đối phó, chúng ta có phải là tạm thời lui một chút?” Tần Vũ Huyên cũng có chút nhút nhát, con này gấu to mặc dù chỉ là Phàm giai hạ phẩm, nhưng da dày thịt béo, hơn nữa khí lực kinh người, nàng và Diệp Văn Hiên không có một điểm biện pháp nào.

Nếu là cùng này gấu to dây dưa, dù cho cuối cùng thủ thắng, phỏng chừng cũng là thắng thảm, tại đây hỗn loạn dưới tình huống, nếu là có người nhân cơ hội ra tay với bọn họ, hậu quả khó mà lường được.

“Không cần, không phải một con súc sanh gì?” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, đứng lên, đi lên phía trước.

“Ngươi muốn làm gì?” Tần Vũ Huyên âm thầm lo lắng, “muốn đối phó con này gấu to, tối thiểu cũng phải có chín đạo linh sông, chúng ta mặc dù có ba người, nhưng coi như cùng tiến lên cũng khó có thể thương tổn được nó!”

“Đúng vậy huynh đệ, nếu không chúng ta còn là đi trước đi!” Diệp Văn Hiên cũng có chút nóng nảy, ở trong lòng hắn Tiêu Vũ mặc dù bất phàm, có thể chỉ có năm đạo linh sông, còn có thể so sánh bọn họ tốt hơn chỗ nào?

“Không sao!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, bước chân không ngừng, hướng về phẫn nộ gấu to đi đến.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên thấy vậy, liếc mắt nhìn nhau, mặc dù tràn đầy bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ có thể đi theo Tiêu Vũ phía sau, chỉ cần 1 có sai lệch, hai người bọn họ sẽ trước tiên ra tay.

Đã thấy, Tiêu Vũ trên người lộ ra nói không nên lời tự tin, đi tới cái kia phẫn nộ gấu to trước người.

Cái kia gấu to trong khi nổi giận bên trong, nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lên, một con to lớn bàn tay bằng thịt mang theo một trận kình phong, rống giận hướng về Tiêu Vũ đập xuống.

Thời điểm này, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên lòng của hai người đều nâng lên, gấu to mặc dù hình thể to lớn, nhưng động tác lại là cực nhanh, mắt thấy Tiêu Vũ liền bị cái kia bàn chân gấu đánh thành thịt nát, hai người mồ hôi đều đang không ngừng hướng về bốc ra ngoài.

Đúng lúc này, Tiêu Vũ động.

Động tác của hắn thập phần đơn giản, chỉ là hướng về bên cạnh nhẹ nhàng bước ra một bước.

Nhưng thì này cực kỳ đơn giản một bước, lại làm cho Tần Vũ Huyên Diệp Văn Hiên hai người đồng thời sửng sốt, mặc dù nhìn không rõ, lại cảm giác bước đi này bên trong ẩn chứa một loại nào đó bọn họ không thể nào hiểu được huyền bí.

Này nho nhỏ một bước sau khi, gấu to bàn tay bằng thịt sát Tiêu Vũ thân thể đập xuống, đánh mạnh trên mặt đất để đại địa đều là run lên.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ cử động nữa, về phía trước duỗi ra 1 ngón tay.

“Phụp!”

Một chỉ này qua đi, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đều là mở to hai mắt.

Tiêu Vũ chỉ là một ngón tay, liền dễ dàng phá tan rồi gấu to cái kia dày da, và, phẫn nộ gấu to thân thể run nhẹ, cũng không còn cách nào gầm rú, như cây cộc gỗ tử giống nhau thẳng tắp ngã xuống.

“Ầm!”

To lớn gấu thân thể ngã xuống đất, vung lên bụi mù cuồn cuộn.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người nhìn nhau, trong mắt đều là kinh ngạc.

Bọn họ dụng hết toàn lực cũng không cách nào thương tổn gấu to, Tiêu Vũ lại chỉ dùng một ngón tay, thì dễ dàng giải quyết?

Hai người đều có một loại giống như nằm mơ cảm giác.

“Vèo!”

Ngay ở Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên còn đang ngây người thời điểm, một cái bóng thần tốc kéo tới, ở gấu to trên thi thể né qua, sau đó chỉ thấy gấu to trên thân bị phá ra một cái hang, ở chỗ thú nguyên nhớ bị lấy đi.

“Mẹ nó, người nào?” Diệp Văn Hiên lập tức giận dữ, tới tay thú nguyên, lại bị người nửa đường đoạt đi rồi!

“Khà khà, ta nói rồi, Tiêu Vũ, lần này ta muốn cho ngươi một điểm không lấy được!” Bóng người kia đứng thẳng, lộ ra lạnh như băng cười nhạo, chính là Lâm Dật Kiệt.

“Cẩu vật, đem tinh thạch lưu lại!” Diệp Văn Hiên tức giận không thôi, giơ lên búa tạ liền muốn ra tay.

“Cho hắn.” Tiêu Vũ ngăn lại Diệp Văn Hiên, lạnh lùng nhìn Lâm Dật Kiệt một chút.

“Huynh đệ, con dị thú này nhưng ngươi giết, cứ như vậy cho hắn?” Diệp Văn Hiên ngẩn người, Tiêu Vũ lúc nào như vậy sợ hãi chuyện? Khi hắn trong ấn tượng cũng không phải là như vậy.

“Một viên Phàm giai hạ phẩm, cho hắn chính là.” Tiêu Vũ không có giải thích.

Hắn đối với con này gấu to ra tay, vốn thì không phải là vì cái viên này thú nguyên, này gấu to chỉ là Phàm giai hạ phẩm, thú nguyên chỉ trị giá thập phần, dùng thực lực của hắn, hoàn toàn có thể săn giết được Phàm giai trung phẩm dị thú, đến lúc đó chính là một trăm phân.

Tầm thường thập phần, căn bản không đáng hắn để ý.

“Hắc, ngươi đã nói như vậy, ta đây thì không khách khí nhận.” Lâm Dật Kiệt mang trên mặt khinh bỉ nụ cười.

Hắn không biết là Tiêu Vũ ý nghĩ trong lòng, chỉ cảm thấy Tiêu Vũ không dám cùng hắn tranh, là vì chỉ có năm đạo linh sông thực lực, mà hắn có bảy đạo linh sông, Tiêu Vũ tất nhiên là biết thực lực mình không đủ, không có cách nào cùng hắn tranh cướp.

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ đối với Lâm Dật Kiệt thật sự là không thèm để ý, không nói khách khí một chút, loại tiểu nhân vật này hắn đều chẳng muốn nhìn thẳng nhìn.

Kêu lên hai người, bọn họ tiếp tục hướng về Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong đi đến.

“Tiêu Vũ, đừng tưởng rằng ta chỉ là hù dọa ngươi, một vòng này chọn lựa, ta nói cho ngươi một phần cũng không chiếm được, vậy ngươi thì tuyệt đối là không điểm!” Lâm Dật Kiệt thập phần phách lối nói rằng, cũng bước ra bước chân xa xa đi theo phía sau bọn họ.

Nhìn dáng dấp như vậy, hắn là ỷ vào chính mình có 7 chuyển tu vi, UU đọc sách ww &# 119;. Uuk &# 97; ns &# 104; &# 117;. c o m &# 32; dự định chết cùng Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ gặp phải hết thảy dị thú toàn bộ cướp đi.

“Không cần để ý hắn, chúng ta đi.” Tiêu Vũ không hề để tâm.

Mục tiêu của hắn là Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú, bằng Lâm Dật Kiệt 7 chuyển tu vi cũng tưởng cướp lấy? Nếu như không sợ chết, chỉ để ý đến là được!

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên mặc dù tràn đầy không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể hận hận liếc mắt nhìn Lâm Dật Kiệt, sau đó tuỳ tùng Tiêu Vũ rời đi.

“Tiêu Vũ, cái kia thú nguyên tại sao phải cho hắn, đây chính là chúng ta thật vất vả mới lấy được!”

“Đúng vậy, huynh đệ, cái kia dị thú là ngươi giết, theo ta nói nên đem cái kia thú nguyên cho đoạt lại, hơn nữa tiểu tử kia hơi quá đáng, nên cố gắng dạy dỗ hắn!”

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người đều là tức giận bất bình, đầy mặt lửa giận.

Dùng bọn họ thân phận của hai người, một là Thiên Minh Các Các chủ đệ tử, một người khác chính là Diệp gia thiếu gia, lúc nào nhận qua loại này khí?

Chỉ là này dị thú là Tiêu Vũ giết chết, Tiêu Vũ nói không muốn, bọn họ cũng là bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ không hề trả lời, lại là đang suy tư.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên mỗi người có 6 chuyển tu vi, tính ra vào lần này người báo danh bên trong đều chỉ thuộc về trung đẳng, nhưng vừa rồi xem bọn hắn ra tay, lại tựa hồ như không có cường đại gì chiến quyết.

Dùng hai người chút thực lực này, e sợ lần này cần đi lên Vương Thành Vũ Viện, không quá dễ dàng.

“Ta dạy cho các ngươi mấy bộ chiến quyết.” Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy nên dạy cho bọn họ một vài chiến quyết, dù sao quen biết một hồi.

Nghe nói như thế, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người đều là sửng sốt.

Tiêu Vũ muốn dạy bọn họ chiến quyết? Mặc dù biết Tiêu Vũ là xuất phát từ hảo ý, nhưng sắc mặt hai người còn là có chút cổ quái.

Bàn về xuất thân, bọn họ đều so với Tiêu Vũ mạnh hơn, bọn họ còn không nói gì, Tiêu Vũ cái này từng Lâm Gia người làm, ngược lại muốn dạy bọn họ chiến quyết?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 83: Hướng Dẫn

“Tên béo, đem ngươi chiến chùy cho ta.” Tiêu Vũ cũng không để ý bọn họ nghĩ như thế nào, theo Diệp Văn Hiên trong tay lấy ra cái kia cây búa lớn.

Này cây búa vào tay sức nặng rất nặng, sợ là có hơn một ngàn cân, tuy nói tu luyện người Thần lực kinh người, nhưng như thế trọng lượng cũng coi như là hạng nặng binh khí, đúng là phù hiệu Diệp Văn Hiên này bụ bẫm hình thể.

“Ta chỉ thi triển một lần, ngươi nhìn kỹ!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, rất nhanh liền suy nghĩ ra một loại thích hợp Diệp Văn Hiên chiến quyết.

Hắn giơ lên cao chiến chùy, tại nguyên chỗ múa lên, chỉ thấy một thanh này chiến chùy tới trong tay của hắn, liền phảng phất sống lại, huy động gian mang theo từng trận cuồng phong, thanh thế hết sức kinh người.

“Ầm!”

Tiêu Vũ một chùy nện xuống, đại địa nhất thời chấn động chấn động, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đều là nhìn nhau kinh ngạc, thì một búa này uy lực, so với trước kia Diệp Văn Hiên không biết muốn mạnh hơn bao nhiêu gấp nhiều lần!

Bọn họ còn ở giật mình bên trong, Tiêu Vũ vừa đập ra chùy thứ hai.

Một búa này gian, Diệp Văn Hiên chỉ cảm thấy màng tai đều phải bị đánh vỡ, phảng phất như 1 đạo sấm sét nổ tung ở bên tai.

Ngoài ra, một búa này uy lực so với cái này đệ nhất chùy vừa gượng không ít, dù cho bất luận uy thế, một búa này lúc rơi xuống cái kia một tiếng nổ vang, thanh thế cũng đã khả năng doạ ngã không ít người.

Tiêu Vũ liên tục đến chùy, một chùy so với một chùy uy lực càng lớn, hắn xuất liên tục 8 chùy, mỗi một chùy uy lực đều so với một chùy trước phải mạnh hơn vài phần.

Làm Tiêu Vũ cuối cùng một chùy hạ xuống, mặt đất đã là bị hắn miễn cưỡng đập ra một hố sâu to lớn.

“Huynh đệ, ngươi này…… đây là cái gì chiến quyết?” Diệp Văn Hiên sớm nhìn trợn mắt hốc mồm, Tiêu Vũ có điều chỉ có 5 chuyển tu vi, nhưng cái trò này chiến quyết uy lực cũng đã ép thẳng tới tám đến chín chuyển tu vi người.

Thậm chí, cuối cùng một chùy càng có một luồng sức mạnh mang tính hủy diệt, phảng phất có thể hủy thiên diệt địa.

“Đây là một bộ tông sư chiến quyết, gọi là sấm sét 8 đánh mạnh.” Tiêu Vũ đem chiến chùy giao trả lại cho Diệp Văn Hiên trong tay, vừa tỉ mỉ giải thích cho hắn đạo này chiến quyết huyền bí, sau đó nói: “Ngươi thử một chút xem.”

Diệp Văn Hiên nghe đến là tông sư chiến quyết, kích động đến đỏ cả mặt. Tuy nói bọn họ Diệp gia cũng có cấp bậc này chiến quyết, nhưng là gia tộc chí bảo, không phải người nào đều có tư cách tu luyện.

Tiếp nhận chiến chùy, Diệp Văn Hiên cũng học Tiêu Vũ vũ động lên, nhưng mà hắn nhìn Tiêu Vũ thi triển ung dung, đến chính mình thi triển ra lúc, mới đánh ra hai chùy, liền đã thở hổn hển, uy lực cũng so với Tiêu Vũ thi triển lúc yếu đi rất nhiều.

“Tông sư chiến quyết không tốt khống chế, phải từ từ học, các loại học thành bộ này chiến quyết, dù cho chỉ có thể đánh ra 3 chùy, ngươi cũng có thể so với bát chuyển người.” Tiêu Vũ thấy vậy cũng không ngoài ý muốn.

Hắn mặc dù chỉ có 5 chuyển tu vi, nhưng thứ tư cùng đạo thứ năm linh sông cường độ hơn xa người thường, hơn nữa trí nhớ kiếp trước, một cấp bậc này chiến quyết đối với hắn mà nói tự nhiên không tính là gì.

Diệp Văn Hiên gật gù, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Đầu tiên là dẫn tinh quyết, bây giờ vừa là một bộ tông sư chiến quyết, Tiêu Vũ thật sự cho hắn nhiều lắm, hắn mặc dù không nói, lại sớm đem tất cả những thứ này đều yên lặng ghi ở trong lòng.

“Tiêu Vũ, ta đây, ngươi muốn dạy ta cái gì? Nói xong rồi không thể so sánh mập mạp này chiến quyết không đều!” Vốn còn hơi nghi ngờ Tần Vũ Huyên nhìn thấy Tiêu Vũ vừa ra tay chính là tông sư chiến quyết, đã sớm nhẫn nại không được, tràn đầy trông chờ mà nhìn hắn.

Tiêu Vũ buồn cười nhìn nàng vài lần, thân là minh phù sư, tự thân sức chiến đấu phần lớn không cao, minh phù sư thủ đoạn cao nhất, chính là các loại minh phù tầng tầng lớp lớp.

“Ta dạy cho ngươi một loại khắc họa minh phù pháp môn a, trên người ngươi có chứa phù phôi không có?” Tiêu Vũ cảm giác vẫn là minh phù thích hợp nhất Tần Vũ Huyên, vật gì khác đối với Tần Vũ Huyên giá trị đối lập có hạn.

“Có lẽ, đương nhiên có!” Tần Vũ Huyên lập tức lấy ra mấy viên phù phôi, thậm chí ngay cả dao trổ cùng thú huyết đều kịp chuẩn bị.

Tiêu Vũ gật gù, thân là minh phù sư, mấy thứ này đều là mang theo người. Hắn tiếp nhận phù phôi, liền trực tiếp ở Tần Vũ Huyên trước mặt khắc họa lên.

Minh phù thời gian, vốn là phải tuyệt đối yên tĩnh, không cho phép có người quấy rối, nếu không vừa phân tâm thì dễ thất bại, ngoài ra từng cái minh phù sư cũng không nguyện ý để cho người khác học chính mình minh phù kỹ thuật, phần lớn là một mình khắc họa.

Nhưng Tiêu Vũ lại không hề để tâm,

Không chỉ trước mặt Tần Vũ Huyên mặt, còn để Diệp Văn Hiên cũng đồng thời ở bên cạnh nhìn, cái này ở minh phù bên trong nhưng tối kỵ.

Mặc dù nghi hoặc, nhưng Tần Vũ Huyên cũng không dám hỏi dò, ngừng thở thấy Tiêu Vũ bắt đầu khắc họa.

Chỉ thấy Tiêu Vũ tay cầm phù phôi, dùng dao trổ ở phía trên chậm rãi khắc họa lên.

Hắn cố ý chậm lại động tác, để Tần Vũ Huyên thấy rõ, Tần Vũ Huyên chỉ cảm thấy lúc này Tiêu Vũ lộ ra khí chất không nói ra được, tốc độ mặc dù chầm chậm, nhưng không có mảy may khác biệt, thật giống như cái kia ấn phù đối với hắn không có bất kỳ cái gì chống cự, thậm chí có một loại cái kia ấn phù chính là do hắn sáng tạo ra cảm giác.

Nhiễm phải thú huyết, một viên minh phù thì giờ phút này thành, Tiêu Vũ cười đưa nó giao cho Tần Vũ Huyên, nói: "Ngươi xem đi, này minh phù khắc họa đến như thế nào?"

Tần Vũ Huyên sau khi nhận lấy, so với trước kia Diệp Văn Hiên còn khiếp sợ hơn!

Dù cho đây chỉ là nhất phẩm minh phù, nhưng Tiêu Vũ khắc họa một lần có thể thành công, thật sự là làm người giận sôi.

Nàng bây giờ cuối cùng đã rõ ràng rồi, sư phụ nàng vì sao lại đối với Tiêu Vũ như thế coi trọng, loại này minh phù thực lực đã không thể dùng yêu nghiệt để hình dung, nhất định chính là nghịch thiên!

“Khắc họa minh phù lúc, ngưng tụ thần niệm, tập trung tinh thần trọng yếu nhất, như vậy mới có thể bảo đảm khắc họa ấn phù sẽ không xuất hiện sai lệch, ngoài ra cũng có thể cảm nhận được ấn phù bên trong sức mạnh, cảm thụ được càng sâu, khắc họa lên lại càng dễ dàng.”

Tiêu Vũ nói xong, dạy cho Tần Vũ Huyên một đoạn khẩu quyết, nói: “Phương pháp này gọi là luyện thần quyết, ngươi sau đó ở minh phù thời gian, vận chuyển phương pháp này, có thể ngưng tụ thần hồn, lâu dài sử dụng sau, thần hồn còn có thể tiến một bước ngưng luyện, ngày sau ngươi khắc họa minh phù càng ngày sẽ càng đơn giản.”

Tần Vũ Huyên yên lặng nhớ Tiêu Vũ theo như lời khẩu quyết, nội tâm kích động không thôi.

Này một pháp môn đối với minh phù sư tới nói nhất định chính là vô giá, thậm chí so với Diệp Văn Hiên tông sư chiến quyết còn trân quý hơn nhiều lắm.

Cho tới bây giờ, Tần Vũ Huyên mới hiểu được cắt minh phù thực lực khủng bố đến mức nào, có điều nàng và Diệp Văn Hiên đều rất tò mò, Tiêu Vũ rõ ràng tu vi không cao, xuất thân cũng rất bình thường, làm sao lại có mấy thứ này?

Mặc dù nghi hoặc, nhưng học được luyện thần quyết sau, Tần Vũ Huyên cũng không kịp chờ đợi khắc họa lên minh phù.

Một cách tự nhiên mà, nàng thất bại, không thể như Tiêu Vũ như vậy làm được một lần thành công, có điều nhưng cũng có thể cảm giác được luyện thần quyết chỗ tốt.

Dạy xong bọn họ sau khi, U &# 8 Tiêu Vũ nói: “Một vòng này thực tập mặc dù chỉ có mười ngày, nhưng các ngươi chỉ cần dùng mấy ngày thời gian nắm giữ tốt hai thứ đồ này, tại đây bên ngoài nên không cần sợ người nào.”

“Khà khà, đó là, có bực này chiến quyết, còn sợ cái bóng?” Diệp Văn Hiên khà khà cười không ngừng, có vẻ hưng phấn không thôi.

Tần Vũ Huyên lại là cả kinh, nói: “Có ý gì? Ngươi không cùng chúng ta đồng thời?”

Nghe nói như thế, Diệp Văn Hiên cũng hồi thần lại, Tiêu Vũ dạy bọn họ này, rõ ràng chính là muốn rời khỏi, không cùng bọn hắn đồng thời.

“Ta và các ngươi đồng thời nói, phỏng chừng sẽ có chút phiền phức.” Tiêu Vũ nói xong, hướng về xa xa liếc mắt nhìn.

Lâm Dật Kiệt mang theo rất nhiều Lâm Gia thiếu niên, trong khi cách đó không xa thấy hắn cười lạnh, dọc theo con đường này, những người này vẫn cùng ở tại bọn hắn phía sau.

Này Lâm Dật Kiệt nói muốn để cho hắn đến không điểm, rõ ràng muốn cùng hắn cướp đoạt dị thú, Lâm Dật Kiệt có 7 chuyển tu vi, hơn nữa này Lâm Gia hậu bối, Diệp Văn Hiên hai người nếu cùng Tiêu Vũ đi chung với nhau, phỏng chừng thật có khả năng 1 con dị thú cũng không giành được.

“Sợ cái bóng, quá mức đánh nhau chết sống!” Diệp Văn Hiên nghe được Tiêu Vũ ý tứ trong lời nói, con mắt nhất thời tức giận đỏ lên.

Tần Vũ Huyên mặc dù không nói chuyện, cũng là cắn chặt răng, ý tứ cũng cùng Diệp Văn Hiên gần như.

“Không cần phải lo lắng, ta còn không để hắn vào trong mắt.” Tiêu Vũ cười lạnh.

Ngoại trừ không muốn để cho Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên bị liên lụy, hắn còn có mục đích khác.

Phàm giai hạ phẩm dị thú điểm quá thấp, dù cho săn giết đến nhiều hơn nữa, phỏng chừng cũng khó có thể cùng có 10 chuyển tu vi Lâm Tuyết Hàm so với, cho nên mục tiêu của hắn là Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú.

Cấp độ kia dị thú thái quá cường hãn, nếu mang theo hai người này, hắn cũng không chắc chắn bảo vệ bọn họ chu toàn.

Còn Lâm Dật Kiệt? Nếu là dám tiếp tục đi theo hắn, cái kia Phàm giai trung phẩm dị thú, thì nhìn bọn họ có bản lãnh hay không đến đoạt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 84: Hoàng Kim Vượn Lớn

Tiêu Vũ làm quyết định sau, dặn dò Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người không thể xâm nhập quá sâu, chỉ cần ở lại bên ngoài, dùng bọn hắn thực lực đủ để tự bảo vệ mình.

Xa xa liếc mắt nhìn Lâm Dật Kiệt, Tiêu Vũ từ giã hai người, hướng về Lạc Phong Sơn Mạch nơi càng sâu mà đi.

“Hắn muốn đi đâu?” Lâm Dật Kiệt nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, nhướng mày, khi thấy Tiêu Vũ hướng về nơi càng sâu đi đến, trong mắt không khỏi có chút kiêng ky.

“Tiểu tử này có phải điên rồi? Lại dám tiếp tục thâm nhập sâu!” Lâm Dật Kiệt có chút chần chờ, không muốn biết không muốn đuổi tới.

Suy tư qua đi, trên mặt hắn lộ ra vài phần giễu cợt, quay Tiêu Vũ lớn tiếng nói: “Làm sao, biết phía bên ngoài không giành được thú nguyên, muốn đi nơi càng sâu mạo hiểm gì?”

Trong mắt hắn tràn đầy xem thường, Tiêu Vũ nhất định là biết hắn sẽ không để cho Tiêu Vũ tìm được thú nguyên, không thể chịu đựng được mới có thể đi tới nơi càng sâu, nghĩ đến đây trong lòng hắn có chút đắc ý.

“Ngươi nếu còn muốn cướp, chỉ để ý theo tới!” Tiêu Vũ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, sau đó cũng không quay đầu lại tiếp tục thâm nhập sâu.

“Làm sao bây giờ, chúng ta có theo hay không?” Lâm Dật

Kiệt sau lưng Lâm Gia thiếu niên đều có chút sợ hãi, Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong không thể so với ngươi bên ngoài, nếu đụng với Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú, bọn họ chính là người nhiều hơn nữa cũng không có thể bảo đảm trở lui toàn thân.

“Cùng! Tại sao không cùng!” Lâm Dật Kiệt hơi chần chờ, sau đó cắn răng nói: “Dùng thực lực của hắn, càng thâm nhập chỉ có thể chịu chết, ta cũng không tin hắn có lá gan lớn như vậy! Nói lại hắn chút thực lực kia đều dám đi, chúng ta nhiều người như vậy có cái gì không dám, cùng đi lên thăm hắn một chút muốn chơi trò xiếc gì, thật sự không được, vậy hãy để cho hắn đi chịu chết, đến lúc đó chúng ta sẽ rời đi!”

Một đám Lâm Gia thiếu niên đuổi tới Tiêu Vũ, cũng hướng về ở chỗ sâu trong đi đến.

Tiêu Vũ không để ý tới, chậm rãi bước đi tiếp, thật giống như sau lưng một đám Lâm Gia thiếu niên căn bản không tồn tại.

“Xuýt!”

Đi tiếp hồi lâu, phía trước đột nhiên lao ra 1 con rắn to, ngăn cản Tiêu Vũ đường đi. Này con rắn to chừng thùng nước thô to như vậy, phun ra màu đỏ tươi lưỡi, trong mắt lộ hung quang.

“Ha ha, vừa là một viên thú nguyên, Tiêu Vũ, ta nhận!”

Lâm Dật Kiệt thấy thế, mang theo một đám Lâm Gia thiếu niên cười lớn vọt tới trước, cùng chém giết này con rắn to.

Này con rắn to đồng dạng là Phàm giai hạ phẩm, ở hơn mười người Lâm Gia thiếu niên dưới sự vây công, rất nhanh sẽ bị chém giết, trong bụng thú nguyên bị Lâm Dật Kiệt cầm trong tay.

Nhìn thấy Tiêu Vũ thờ ơ lạnh nhạt, căn bản không có ý xuất thủ, Lâm Dật Kiệt trong mắt càng thêm xem thường, cho rằng Tiêu Vũ là biết rõ đoạt không qua, đã từ bỏ hy vọng.

“Ta nói rồi, một vòng này chọn lựa, ngươi một phần cũng đừng hòng tìm được!” Hắn cao cao tại thượng mà nhìn Tiêu Vũ, còn cố ý giơ giơ lên trong tay thú nguyên.

Tiêu Vũ trong mắt mang theo giễu cợt, lại không nói hai lời tiếp tục tiến lên.

“Đi, chúng ta tiếp tục theo, chúng ta Tiêu đại công tử vận may rất tốt, luôn có thể gặp phải dị thú, khà khà, đi theo hắn có thịt ăn!” Lâm Dật Kiệt cố ý lớn tiếng nói.

Trong lời này giễu cợt, ai cũng nghe được, hắn chính là muốn ỷ vào chính mình tu vi khá mạnh, muốn đem Tiêu Vũ gặp gỡ dị thú toàn bộ cướp đi.

“Đó là Lâm Gia người? Bọn họ đang làm gì?”

“Tựa hồ là cố ý nhằm vào người nào, muốn cùng hắn cướp đoạt dị thú!”

“Tiểu tử kia thật đáng thương!”

Khu vực này bên trong, cũng không có thiếu tham dự chọn lựa thiếu niên, nhìn thấy Lâm Dật Kiệt bọn người đi theo Tiêu Vũ phía sau, đều là đồng tình thấy Tiêu Vũ.

Có nhiều người như vậy theo, đừng nói một linh nguyên cảnh ngũ chuyển, chính là Lâm Gia thiên nữ bị như vậy nhằm vào, cũng khó có thể cướp được cái gì dị thú.

“Khà khà, chúng ta Tiêu thiếu gia vận may thật không tệ, đã mang theo chúng ta tìm được rồi mười mấy con dị thú.”

“Ha ha, không tồi không tồi, chỉ có điều Tiêu đại thiếu gia tựa hồ lại ngay cả 1 con dị thú đều không giết tới, lần này chọn lựa quá nửa là không lấy được cái gì số điểm!”

Lâm Gia thiếu niên dọc theo đường đi nhìn thấy dị thú thì cướp đoạt, trải qua sau một thời gian ngắn, vẫn là không có gặp phải thái quá dị thú mạnh mẽ, một đám người cũng dần dần trầm tĩnh lại.

Bọn họ không kiêng nể gì, cố ý ở một bên nói móc Tiêu Vũ.

“Làm sao vậy Tiêu đại thiếu gia,

Ngươi sẽ không liền định như vậy đợi cho chọn lựa kết thúc?”

“Nhớ ngày đó ngươi ở đây chúng ta Lâm Gia trên cung điện không phải rất hung hăng gì, bây giờ làm sao không phách lối nổi, ngay cả lời đều sẽ không nói?”

“Hắc, chỉ ngươi này đạo đức, cũng vọng tưởng tiến vào Vương Thành Vũ Viện, thực sự là nằm mơ!”

Một đám Lâm Gia thiếu niên nói chuyện càng ngày càng khó nghe, chút nào cũng không khách khí, Lâm Dật Kiệt mặc dù không nói lời nào, nhưng này bá đạo tư thế so với tất cả mọi người muốn quá phận.

“Huây!”

Vừa là 1 tiếng thú gào, một đám Lâm Gia người nhất thời chấn động mạnh.

Phía trước một con cả người vàng óng ánh vượn lớn nhảy ra ngoài, vỗ ngực căm tức nhìn nhóm người này.

Phần đông Lâm Gia thiếu niên chấn động trong lòng, mỗi một lần đều dị thú xuất hiện, đều là bọn hắn nhất là thời điểm hưng phấn, bởi vì không chỉ có thể được thú nguyên, còn có thể ác liệt đả kích Tiêu Vũ.

“Tiêu đại thiếu gia, ngươi còn là không động thủ gì? Nếu như vậy, ta đây cũng không khách khí!” Lâm Dật Kiệt cố ý nhìn về phía Tiêu Vũ, trước đây mười mấy con dị thú, Tiêu Vũ đều là một lần cũng không động thủ một lần.

Hắn nói tuy nói khách khí, nhưng trong đó trào phúng, lại là cực kỳ rõ ràng.

“Xin cứ tự nhiên.” Tiêu Vũ liếc mắt nhìn hoàng kim vượn lớn, trong thần sắc lộ ra quái lạ.

Con này vượn lớn không thể so với ngươi lúc trước cái kia này Phàm giai hạ phẩm, mà là đã đạt đến trung phẩm hàng ngũ, Lâm Gia nhóm người này chính là cùng tiến lên, cũng chỉ có chịu chết phần chia.

“Ha, ta đây sẽ không khách khí, nói nhiều Tiêu đại thiếu gia!” Lâm Dật Kiệt lớn tiếng giễu cợt, sau đó bóng người hơi động, nhằm phía hoàng kim vượn lớn.

Một đám Lâm Gia người cũng là cười ha ha, khinh bỉ mà thấy Tiêu Vũ.

Liền động thủ đều không dám, Tiêu Vũ không phải phế nhân lại là cái gì?

Ở một đám người trong tiếng cười, Lâm Dật Kiệt uy phong lẫm lẫm, như là 1 pho tượng chiến thần giống nhau chém ra hai quả đấm, đánh về vượn lớn.

Vào lúc này, mặt sau nhìn một đám người tựa hồ có loại ảo giác, đầu kia vượn lớn trong mắt phảng phất lộ ra một loại quái lạ tâm tình, như là khinh miệt.

Chẳng biết vì sao, giờ khắc này Lâm Dật Kiệt, trong lòng đột nhiên có một loại cực kỳ dự cảm không tốt.

“Huây!”

Hoàng kim vượn lớn gầm lên giận dữ, to lớn bàn tay bằng thịt nén giận đánh ra. Lâm Dật Kiệt hai quả đấm cùng vượn lớn bàn tay đụng với, U &# 8 &# 32; chợt nghe răng rắc một tiếng, sắc mặt của hắn bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, trên trán mồ hôi rơi như mưa, cả người càng trực tiếp bị đập đến bay ngược bước ra, đập ầm ầm trên mặt đất.

Biến cố này, để hết thảy Lâm Gia người tiếng cười đều đột nhiên ngừng lại, mỗi người như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong mắt thần tốc nảy lên nồng đậm sợ hãi.

“Này là Phàm giai trung phẩm dị thú!”

Không biết là ai hoảng sợ kêu lớn một tiếng, một loại kinh khủng tâm tình thần tốc ở trong đám người lan tràn ra.

Phàm giai trung phẩm dị thú, thấp nhất thực lực cũng có thể so với linh nguyên cảnh thất chuyển người, thực lực mạnh mẽ người, thậm chí có thể so với hóa khí cảnh cường giả, chính là Lâm Tuyết Hàm gặp được, cũng chưa chắc có thể thủ thắng.

Bọn họ nhóm người này tuy nhiều, nhưng đụng với Phàm giai trung phẩm dị thú, cũng chỉ có một con đường chết!

Đến lúc này, Lâm Gia một đám thiếu niên mới đột nhiên nhớ tới, nơi đây đã không phải là Lạc Phong Sơn Mạch bên ngoài, bọn họ trước khi mặc dù gặp phải đều là Phàm giai hạ phẩm dị thú, nhưng tương tự nơi đây cũng có vô số Phàm giai trung phẩm.

“Phàm giai trung phẩm, lại là Phàm giai trung phẩm!” Lâm Dật Kiệt nằm trên đất, trong mắt che kín sợ hãi.

Vừa mới hoàng kim vượn lớn cái kia một chút, trực tiếp đem hai tay của hắn đều vỗ gãy, lúc này hồi tưởng, hắn lúc trước đã đến trước quỷ môn quan đi một lượt, nếu một chưởng kia là trực tiếp đập ở trên người hắn, hắn lúc này đã bị đánh thành một cục thịt bùn!

“Chạy!” Một đám Lâm Gia thiếu niên hoảng sợ kêu to, tới lúc này ai còn nhớ được cùng Tiêu Vũ cướp đoạt dị thú?

Bọn họ liều mạng hướng ra bên ngoài chạy đi, ở sợ hãi tử vong dưới, có mấy người thậm chí không tự chủ giải ướt quần.

Nhìn về phía đầy mặt tuyệt vọng Lâm Dật Kiệt, Tiêu Vũ lắc lắc đầu, bước ra bước chân hướng đi vượn lớn.

Lúc này mọi người đều ở đây chạy điên, nhìn thấy Tiêu Vũ lại chủ động hướng đi vượn lớn, một đám người ánh mắt đều bị hắn hấp dẫn.

“Tên rác rưởi này muốn làm gì? Hắn điên rồi sao?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 85: Phế Vật Thực Lực

“Đừng động hắn, hắn muốn chịu chết khiến cho hắn đi, chúng ta đi nhanh lên!”

Một đám người một bên điên cuồng thoát thân, một bên quay đầu lại thấy Tiêu Vũ.

Vào lúc này, Tiêu Vũ muốn làm cái gì? Không muốn sống nữa?

Lâm Dật Kiệt mặt như màu đất, lại không lúc trước nửa điểm oai phong, hắn lúc này mặt như màu đất, bị thương nặng, muốn chạy trốn cũng không thể.

Thấy một đám đi tứ tán Lâm Gia thiếu niên, không có một người quản hắn, trong lòng hắn tràn ngập tuyệt vọng. Hoàng kim vượn lớn giết Tiêu Vũ sau khi, hắn khẳng định cũng khó thoát khỏi cái chết.

Lâm Dật Kiệt trong lòng sinh ra vô hạn hối hận, sớm biết như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không theo Tiêu Vũ đi sâu vào Lạc Phong Sơn Mạch.

“Không, ta không thể chết được!” Lâm Dật Kiệt giãy giụa, kéo trọng thương thân thể như trên mặt đất cố hết sức bò bò, còn vừa quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Vũ, “có tên rác rưởi này chịu tội thay, nói không chừng ta còn có một tia hi vọng!”

Đoàn người loạn tung tùng phèo, Tiêu Vũ lại hết sức bình tĩnh, một bước vừa một bước, mỗi một bước đều cực kỳ kiên định, chậm rãi đi tới hoàng kim vượn lớn trước người.

Con này vượn lớn thân cao ba trượng, cả người bộ lông giống như hoàng kim đúc mà thành, ánh mắt rực rỡ.

Nhìn thấy Tiêu Vũ cái này “điểm không nhỏ” dám chủ động hướng về nó đi tới, hoàng kim vượn lớn ánh mắt lộ ra vài phần trêu tức, căn bản không giống 1 con dị thú, ánh mắt kia rồi cùng tràn ngập trí tuệ người giống nhau.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, thấy con này hoàng kim vượn lớn, điều động trên người năm đạo linh sông. Từ xa nhìn lại, trên người hắn có năm đạo linh sông sáng lên, trong đó đạo thứ tư cùng đạo thứ năm linh sông là vậy tráng kiện mát mắt, so với bình thường người linh sông mạnh hơn gấp năm sáu lần!

Trước mắt có thể là Phàm giai hạ phẩm dị thú, thực lực ít nhất cũng có thể cùng 10 đến mười hai đạo linh sông người so với, Tiêu Vũ mặc dù một cách tự tin, nhưng cũng không dám khinh thường.

“Điên rồi, Tiêu Vũ tên rác rưởi này thật điên rồi, lại muốn xuất thủ!”

“Tên rác rưởi này, không thấy dật kiệt đều không phải là vượn lớn đối thủ gì? Hắn chút tu vi ấy có thể làm gì?”

“Tiêu Vũ, ngươi muốn chết lăn xa một điểm, chớ liên lụy chúng ta!”

Trong chạy trốn Lâm Gia người nhìn thấy Tiêu Vũ trên người linh sông, mỗi người chửi như tát nước.

Tiêu Vũ lại vẫn dám động thủ, không phải điên rồi là cái gì? Nếu chọc giận con này vượn lớn, nói không chừng bọn họ phải chết hết!

Tiêu Vũ như là không có nghe thấy giống nhau, lẳng lặng nhìn trước mắt hoàng kim vượn lớn, đồng thời đã ở huy động ngón trỏ tay phải, trong ngón tay hành thổ kim hấp thu hắn linh sông lực lượng, từ từ phát sinh hào quang màu vàng đất.

Lúc này, Tiêu Vũ cái ngón tay này, sức nặng ít nhất đạt đến một vạn cân!

“Huây!”

Nhìn thấy trước mắt cái này nhân loại nhỏ bé lại dám chủ động khiêu khích, hoàng kim vượn lớn trong mắt trêu tức hóa thành nổi giận, nó to lớn bàn tay bằng thịt đột nhiên nhấc thẳng, muốn đập chết trước mắt cái này nhân loại nhỏ bé!

“Đáng chết, Tiêu Vũ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Ngươi tên rác rưởi này, muốn đem chúng ta đều hại chết!”

Mắt thấy hoàng kim vượn lớn giận dữ, phần đông Lâm Gia người càng kinh hoảng, mang đầy sự thù hận mà nhìn Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Hoàng kim vượn lớn to lớn kia bàn tay bằng thịt đã đánh xuống, như là một toà núi nhỏ đập về phía Tiêu Vũ đỉnh đầu.

Đúng vào lúc này, Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, loạn ảnh truy phong bước lóe lên, không chỉ tránh khỏi một chưởng này, bóng người còn chuyển qua hoàng kim vượn lớn to lớn kia thịt trên lòng bàn tay.

Tình cảnh này càng làm cho hoàng kim vượn lớn gầm lên liên tục, một nhân loại nhỏ bé lại dám đối đãi như vậy nó?

Nó khác một bàn tay đập xuống, nhưng mà Tiêu Vũ tốc độ lại mau đến quỷ dị, lại lóe lên, vừa đạp lên nó khác một cánh tay.

Hoàng kim vượn lớn nổi trận lôi đình, không dứt huy động to lớn bàn tay bằng thịt, nhưng Tiêu Vũ lại hết sức linh hoạt, không dứt lấp lóe, để nó hết thảy công kích đều rơi vào khoảng không.

“Ồ? Này……”

Trong khi thoát đi một đám Lâm Gia thiếu niên, trong lúc vội vàng quay đầu lại cong lên, nhìn thấy Tiêu Vũ không có bị một chưởng vỗ chết, thậm chí hoàng kim vượn lớn đều không làm gì được hắn, mỗi người đều quên thoát thân, mở to hai mắt, vẻ mặt tựa như là thấy quỷ.

Bảy đạo linh sông Lâm Dật Kiệt đều không thể chịu đựng này vượn lớn một đòn, Tiêu Vũ lại có thể cùng này vượn lớn dây dưa,

Hơn nữa nhìn dáng dấp kia còn mơ hồ chiếm cứ chủ động?

Dạng này một màn, để hết thảy Lâm Gia thiếu niên trợn mắt ngoác mồm.

“Súc sanh, nhận lấy cái chết!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ quát khẽ một tiếng, nhắm ngay cơ hội triển khai thân hình, nhảy lên, đi tới hoàng kim vượn lớn trước ngực.

Hắn giờ phút này, thì vị nào thú đời Chiến Thần, tay phải một ngón tay phát ra hào quang màu vàng đất, làm cho người ta một loại dày nặng cảm giác.

Chỉ thấy Tiêu Vũ ngón tay nhập lại thành đao, đâm về hoàng kim vượn lớn ngực.

“Huây!” Hoàng kim vượn lớn trong mắt đột nhiên lộ ra vài phần sợ hãi, trong tiếng hô cũng có vẻ tràn đầy bất an.

Phù một tiếng, Tiêu Vũ ngón tay đao trực tiếp phá vỡ hoàng kim vượn lớn ngực, đâm vào trong cơ thể của nó.

Hết thảy Lâm Gia thiếu niên thấy vậy đều là thành lớn, đây có thể là Phàm giai trung phẩm dị thú, hơn nữa vượn loài dị thú da phi thường cứng rắn thô ráp, chính là nhận sự giúp đỡ binh khí cũng không nhất định có thể phá ra, Tiêu Vũ lại trực tiếp dùng thân thể đâm thủng qua này vượn lớn ngực.

Nhưng mà, dù vậy, nhiều lắm cũng chính là để vượn lớn chịu đựng ít ỏi vết thương nhẹ, bởi vì này đầu vượn lớn hình thể to lớn, dù cho phá vỡ bề ngoài của hắn, cũng căn bản không đả thương được trong cơ thể của nó.

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, Tiêu Vũ bàn tay trực tiếp lọt vào hoàng kim vượn lớn ngực, vừa dùng một loại hầu như không thấy rõ tốc độ rút về, nhưng ở trong tay hắn lại phảng phất hơn cái gì vậy.

Động tác này qua đi, hoàng kim vượn lớn hai mắt đột nhiên che kín sợ hãi, không dứt rít gào, nhưng này trong thanh âm hung khí lại đã biến mất, thay vào đó chính là một loại tâm tình tuyệt vọng.

“Vèo!”

Tiêu Vũ bóng người hơi động, lui trở về, đầu kia vượn lớn không cam lòng rít gào vài tiếng, sau đó to lớn thân thể ầm ầm ngã xuống đất, nằm trên đất hấp hối, cuối cùng nhắm hai mắt lại, chết đến mức không thể chết thêm.

Tĩnh!

Bốn phía vào đúng lúc này phảng phất trở nên vô cùng yên tĩnh, gần như tĩnh mịch, liền tiếng gió phảng phất đều ngừng.

Một đám Lâm Gia thiếu niên sớm đã quên chạy trốn, bọn hắn lúc này mỗi người đều như là gặp ma, khó có thể tin nhìn về phía trước Tiêu Vũ.

Ở Tiêu Vũ trong tay, nắm một viên hình tròn châu ngọc, như là một viên thú nguyên.

Vừa mới một kích kia, Tiêu Vũ phá vỡ hoàng kim vượn lớn da lông, lại trực tiếp đem vượn lớn trong cơ thể thú nguyên mạnh mẽ móc ra. Vật ấy chẳng khác nào là hoàng kim vượn lớn sinh mệnh, mất đi thứ này, hoàng kim vượn lớn tự nhiên bỏ mình.

“Này…… đây quả thật là Tiêu Vũ?”

“Không phải nói hắn chỉ có năm đạo linh sông gì? Thực lực này lại có thể chém giết Phàm giai trung phẩm dị thú!”

Một đám người toàn bộ đều lâm vào dại ra bên trong, cũng không ít người trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ.

Vốn bọn họ còn muốn cùng Tiêu Vũ cướp đoạt dị thú, nhưng lúc này đây, nếu không có Tiêu Vũ ở đây, trong bọn họ không muốn biết chết bao nhiêu người!

Thẳng đến lúc này, bọn họ mới biết được Tiêu Vũ thực lực, trước đây bọn họ muốn cùng Tiêu Vũ cướp đoạt cử động, căn bản chính là một chuyện cười!

Lâm Dật Kiệt nhìn Tiêu Vũ bóng người, đồng dạng là mặt như màu đất.

Cướp đoạt Tiêu Vũ thú nguyên? Này đơn giản là một chuyện cười lớn! Cho tới bây giờ hắn mới biết được, lúc trước hắn mặc dù có thể cướp được, có điều là vì Tiêu Vũ căn bản lười cùng hắn cướp đoạt này hạ phẩm thú nguyên.

Tiêu Vũ liền Phàm giai trung phẩm dị thú đều có thể dễ dàng chém giết, như thế nào lại để ý này hạ phẩm thú nguyên?

Uổng hắn còn tưởng rằng làm như vậy khả năng đả kích Tiêu Vũ, nhưng bây giờ nhìn lại, này thú nguyên người ta căn bản là không lọt nổi mắt xanh! Trái lại cử động của hắn, tựa như một thằng hề, bây giờ nghĩ lại là như thế không chịu nổi!

Thời khắc này Lâm Dật Kiệt, trong lòng một trận khó chịu không nói ra được, không muốn Tiêu Vũ, lần này hắn tất nhiên khó thoát khỏi cái chết.

Thấy Tiêu Vũ bóng người, Lâm Dật Kiệt vài lần muốn mở miệng, nhưng cũng không nói ra được gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 86: Lâm Gia Thiên Nữ Biến Hóa

Tiêu Vũ nhìn đều không có xem thêm Lâm Dật Kiệt một chút, đem cái viên này thú nguyên thu cẩn thận sau khi, xoay người đi về phía trước, dần dần biến mất ở trong rừng rậm.

“Dật kiệt, ngươi không sao chứ?”

Cho đến lúc này, này lúc trước chỉ lo điên cuồng chạy trối chết thiếu niên mới có mấy người đi tới Lâm Dật Kiệt bên cạnh, đem trọng thương Lâm Dật Kiệt nâng dậy.

Lâm Dật Kiệt thấy Tiêu Vũ đi xa, trên mặt chỉ cảm thấy từng trận hừng hực, nội tâm càng cay đắng cực điểm, trong đôi mắt hoàn toàn không có thần thái.

“Này...... Tiêu Vũ đi rồi, chúng ta...... còn muốn theo sau gì?” Một gã Lâm Gia thiếu niên nhỏ giọng hỏi một câu.

Lâm Gia bên trong trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, trong đám người tuổi trẻ thực lực mạnh nhất chính là Lâm Dật Kiệt, bởi vậy bọn họ bình thường đều dùng Lâm Dật Kiệt như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, lần này cần nhằm vào Tiêu Vũ, cũng là Lâm Dật Kiệt đề xuất chủ ý.

“Đuổi? Làm sao đuổi? Mất mặt còn chưa đủ sao?” Lâm Dật Kiệt đầy mặt cay đắng.

Không nói đến hắn bây giờ bị thương nặng, dù cho thực lực hoàn hảo, trải qua lúc trước chuyện này, nào còn dám có lá gan theo sau?

Nếu gặp lại một con Phàm giai trung phẩm dị thú, hắn còn có thể như lần này giống nhau có vận khí tốt như vậy gì?

Hồi tưởng lúc trước, hắn như vậy đối xử Tiêu Vũ, có thể cuối cùng lại là vì Tiêu Vũ, hắn có thể bảo vệ cái mạng này.

Càng làm cho hắn cảm thấy khó chịu chính là, Tiêu Vũ sau khi làm xong những việc này cũng không nói gì, không có đối với hắn chê cười, cũng không có đối với hắn như thế nào nói móc, cùng hắn lúc trước không dứt nhằm vào hoàn toàn ngược lại.

Lâm Dật Kiệt rất rõ ràng, đây không phải Tiêu Vũ tán đồng rồi trước mặt hắn cử động, mà là dùng Tiêu Vũ thực lực, hắn căn bản cũng không đáng giá Tiêu Vũ nhìn thẳng vào một chút!

Nếu Tiêu Vũ đánh giết vượn lớn sau khi đối với hắn nói móc vài câu, dù cho động thủ với hắn, hắn cũng sẽ không như thế khó chịu, có thể một mực Tiêu Vũ lại ngay cả nhìn cũng không nhìn hắn một chút, ngược lại để trong lòng hắn cảm thấy to lớn sỉ nhục!

“Đi thôi!” Lâm Dật Kiệt trong lòng dù cho có một vạn cái không cam lòng, lúc này cũng sâu sắc biết mình cùng Tiêu Vũ chênh lệch.

So sánh với đó, hắn chính là con kiến hôi, còn như thế nào cùng Tiêu Vũ tranh?

Một đám Lâm Gia thiếu niên thở dài một hơi, gặp được Tiêu Vũ thực lực sau khi, muốn làm cho bọn họ nữa nhằm vào Tiêu Vũ, bọn họ cũng không có can đảm đó.

Đỡ lấy Lâm Dật Kiệt, mọi người tại mang theo một loại phức tạp tâm tình, cũng không quay đầu lại từ nơi này rời đi.

Trong núi yên tĩnh, chỉ có thỉnh thoảng truyền đến tiếng tiếng thú gào, nhắc nhở nơi này tràn đầy hung hiểm.

Tiêu Vũ dưới chân giẫm lên khô bại lá rụng, ở trong núi chầm chậm đi tiếp, cẩn thận từng li từng tí một.

“Nơi đây mặc dù còn chỉ thuộc về Lạc Phong Sơn Mạch biên giới, nhưng cũng đã không phải là phía ngoài xa nhất bộ phận, khả năng đi người tới chỗ này, nghĩ đến hẳn là sẽ không vượt qua một thành!”

Từng tới một lần Lạc Phong Sơn Mạch, Tiêu Vũ sớm làm rõ ràng cái nào phạm vi xương sinh tồn loại nào dị thú, lúc này hắn đạt tới phạm vi này, liền có không ít Phàm giai trung phẩm dị thú qua lại.

Phàm giai trung phẩm dị thú tuy mạnh, nhưng như Tần Vũ Huyên cùng cái kia Vương Thịnh, thực lực cũng không tính là yếu, huống hồ xuất thân danh môn, không chỉ nắm giữ lấy mạnh mẽ chiến quyết, e sợ trên người cũng không có thiếu bảo vật, muốn đối phó trung phẩm trở lên dị thú cũng không phải không có cách nào.

“Dùng Lâm Tuyết ao thực lực, săn giết mấy con thực lực yếu kém Phàm giai trung phẩm không phải là không có khả năng, ta muốn vượt qua nàng, phương pháp ổn thỏa nhất là săn giết một con thượng phẩm dị thú!” Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên toát ra một điên cuồng ý nghĩ.

Phàm giai thượng phẩm dị thú điểm, so với trung phẩm cao hơn gấp mười lần, nếu như có thể săn giết được một con, một vòng này chọn lựa là hắn có thể vững vàng đệ nhất!

Mặc dù sâu sắc minh bạch thái quá xuất sắc chưa chắc là chuyện tốt đẹp gì, chính là kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét, nhưng Lâm Gia trước đây đối xử, cùng bây giờ thái độ lại làm cho Tiêu Vũ vô cùng đau lòng.

Cho nên lần này, hắn muốn dùng tuyệt đối khoe khoang tư thế, đánh đổ Lâm Tuyết Hàm cùng rừng cây thân thể trên người kiêu ngạo, đây là vì trước đây chịu khuất nhục, đồng thời cũng là vì Lâm Vũ Nhu.

Trước đây cõng lấy phế vật tên, Tiêu Vũ thật sự là để Lâm Vũ Nhu chịu quá nhiều oan ức, cho nên lần này, hắn muốn cho Lâm Vũ Nhu bởi vì hắn tự hào!

Mặc dù có ý nghĩ, nhưng Tiêu Vũ lại là khó xử.

Phàm giai thượng phẩm dị thú,

Thực lực ép thẳng tới nhân loại tông sư cường giả, muốn săn giết cấp độ kia dị thú, dù cho thủ đoạn hắn ra hết, phỏng chừng cũng không có khả năng này.

“Nhìn dáng dấp còn là chuẩn bị không đủ đầy đủ, lúc trước thật không ngờ Lâm Tuyết Hàm lại đột phá đến 10 chuyển tu vi, hiện nay chỉ có tận lực nhiều săn giết trung phẩm dị thú.”

Ở trong lòng làm ra quyết định sau, Tiêu Vũ bắt đầu ở khu vực này tìm tòi lên trung phẩm dị thú tung tích.

Khu vực này mặc dù nhân số đối lập ít ỏi, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không ai, có mấy người thực lực yếu kém, nhưng cũng tạo thành 3 hoặc năm người đội ngũ cũng đi tới nơi này.

Tiêu Vũ nhìn qua liền hiểu, những thứ này đều là con em gia tộc, bão đoàn tiến vào, nếu như có thể toàn lực đánh giết trung phẩm dị thú, có thể giữ được một người trong đó tìm được điểm cao, bảo đảm tìm được tiến vào xanh thẫm võ viện tư cách.

Qua loa tính toán, ghi danh một vạn người bên trong, tiến vào khu vực này, cũng có gần ngàn người tả hữu.

“Phụp!”

Một đạo máu tươi bay lên, một gã nam tử trẻ tuổi a cổ họng, thống khổ ngã xuống đất, không lâu liền khí tuyệt mà chết.

“Khà khà, cái này thú nguyên là ta!” Bên cạnh cùng người cất tiếng cười to, đoạt lấy người thanh niên trẻ trên người thú nguyên.

“Nhìn cái gì? Muốn tìm cái chết?” Nhìn thấy Tiêu Vũ ở quan sát bọn họ bên kia, trong mấy người cái kia cười to nam tử mắt lộ hung quang, hung ác trợn mắt nhìn Tiêu Vũ một chút.

Tiêu Vũ không có nhiều lời, xoay người rời đi.

“Ha ha, quỷ nhát gan, vậy thì dọa nạt vỡ mật! Thực sự là đồ vô dụng, điểm ấy lá gan cũng dám tới tham gia lần chọn lựa này?”

Phía sau truyền đến một trận cười to, Tiêu Vũ lại như là không nghe thấy, nếu như cứ như vậy tầm thường mấy câu nói thì có thể dao động nội tâm của hắn, vậy hắn kiếp trước thì thật là sống vô dụng rồi.

“Mặc dù đã sớm nghĩ đến ở trong núi sẽ tàn sát lẫn nhau, lại không nghĩ rằng tới nhanh như vậy.”

Hắn hơi khẽ cau mày, theo cái này thế cuộc phát triển, mười ngày này kỳ hạn càng về sau thì sẽ càng hỗn loạn, cuối cùng chỉ có chính thức nhân tài mạnh mẽ có cơ hội sống sót.

Cái này chỉ sợ cũng mới là lần chọn lựa này chân chính dụng ý, sóng lớn đãi cát, chỉ để lại xuất sắc nhất thiếu niên.

Mặc dù tàn khốc, nhưng Tiêu Vũ càng tàn khốc sự tình đều gặp, trong lòng cũng không có bao nhiêu chập trùng.

“Mau nhìn, Lâm Gia thiên nữ!”

Bỗng nhiên một tiếng hưng phấn la lên, đem Tiêu Vũ tâm thần kéo trở lại.

Ở phía sau hắn cách đó không xa, một đạo thân ảnh màu trắng nhanh nhẹn nếu điệp, hiển lộ hết nhẹ nhàng, đang cùng một con to lớn mãnh thú ra tay quá nặng.

Trước người của nàng dị thú là một con to lớn Tuyết Lang, hình thể so với trước kia hoàng kim vượn lớn càng lớn hơn vài phần, Lâm Tuyết Hàm cái kia nhỏ bé bóng người tại đây cự lang trước người, tựa như một đóa kiều diễm bông hoa, lúc nào cũng có thể sẽ bị cự lang một cước đạp nát.

Một bên là còn nhỏ mà nhẹ nhàng giai nhân, một bên khác tất là hung mãnh dị thú, hai hai so sánh, càng lộ vẻ Lâm Tuyết Hàm siêu phàm xuất trần.

Lúc này, Lâm Tuyết Hàm động tác nhẹ nhàng, cùng cự lang đại chiến, nàng xem ra nhu nhu nhược nhược, ra tay lại sắc bén bá đạo, cái kia cự lang dưới tay nàng càng chút nào kế không dứt tốt, ở nơi đó gầm lên liên tục.

“Tông sư chiến quyết?” Tiêu Vũ ở phía xa nheo mắt lại.

Lâm Tuyết Hàm lúc này thi triển rõ ràng là một loại mạnh mẽ tông sư chiến quyết, mới có thể làm cho nàng ở cự lang trước người không rơi xuống hạ phong.

Bộ này chiến quyết, Tiêu Vũ chưa từng gặp, hơn nữa Lâm Gia trước đây không thể so với ngươi ba gia tộc lớn, căn bản không bỏ ra nổi tông sư chiến quyết.

Xem ra trong hai tháng này, cái này Lâm Gia thiên nữ trên thân, cũng đã xảy ra biến hóa nào đó!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 87: Dị Biến

Lâm Tuyết Hàm bóng người linh động, cùng cự lang đại chiến không ngớt, thanh thế cực kỳ làm người kinh hãi, hấp dẫn rất nhiều người nghỉ chân quan sát.

Nàng đôi bàn tay trắng nõn như ngọc, trong tay nắm một thanh trắng như tuyết trường kiếm, kiếm thế linh hồn phiêu dật, đem cự lang chém máu me khắp người.

“Bốp!”

Đại chiến kéo dài sau một lát, Lâm Tuyết Hàm trường kiếm trong tay lóe lên, như là đột nhiên từ trong tay nàng biến mất, lúc xuất hiện lại, trắng như tuyết trường kiếm đã bị máu tươi đang "hot", đâm vào cự lang mi tâm.

“Trời ạ, đây là Lâm Gia thiên nữ thực lực gì? Thật mạnh!”

“Chiêu kiếm này uy lực, trẻ tuổi bên trong ai có thể ngăn cản?”

“Lần này chọn lựa, phỏng chừng ai cũng cùng nàng tranh không dứt đệ nhất, thật sự quá mạnh mẻ!”

Người quan chiến bên trong truyền ra trận trận thán phục, mỗi người nhìn phía cô gái kia hai mắt đều tràn đầy lòng kính sợ.

Con sói lớn kia thực lực tuyệt đối không kém, người ở chỗ này nếu như động thủ, có lẽ cũng có thể đánh giết, nhưng cũng không làm được như Lâm Tuyết Hàm dễ dàng như vậy phiêu dật, hung hăng nghiền ép.

Đối mặt như vậy một gã mạnh mẽ nữ tử, mọi người lại không sinh được một tia cùng nàng tranh chấp ý nghĩ!

Đối với người chung quanh, Lâm Tuyết Hàm phảng phất không nhìn thấy, nàng đem trường kiếm thu hồi, lau khô trên thân kiếm vết máu, thu hồi thú nguyên muốn rời đi.

Nếu là người khác thì, tìm được một viên trung phẩm thú nguyên, nhất định sẽ đưa tới vô số người cướp đoạt, nhưng lúc này có hơn mười người nhìn thấy tình cảnh này, lại không có một người gan dạ tiến lên.

“A?” Đột nhiên, Lâm Tuyết Hàm như là có cảm ứng, quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Vũ.

Trong ánh mắt của nàng không nhìn ra tâm tình gì, tựa như nhìn xa xa một người đi đường.

Tiêu Vũ lúc này đột nhiên cảm giác, cái này từ nhỏ cùng hắn cùng nhau lớn lên nữ tử trở nên phi thường xa lạ, ở trong mắt nàng tựa hồ chỉ còn lại có thực lực, để tìm được thực lực mạnh hơn, nàng cái gì đều được từ bỏ!

Hai người xa xa nhìn nhau, khoảng cách không xa, lại như là cách xa nhau chân trời.

“Bốp!”

Một đạo hàn quang đột nhiên xuất hiện, nhắm thẳng vào Tiêu Vũ cổ họng. Bên cạnh im hơi lặng tiếng xuất hiện một bóng người, mang theo mãnh liệt sát ý, muốn giết Tiêu Vũ!

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh một tiếng, bước chân nhẹ nhàng, tránh khỏi một đòn.

Một gã tuổi trẻ thiếu niên đứng ở trước người hắn, tay cầm trường đao, ánh mắt lạnh như băng đang không ngừng đánh giá hắn, nói: “Ngươi chính là Tiêu Vũ?”

“Đây là Vương gia Vương Thịnh? Nghe nói lần này người báo danh bên trong, ngoại trừ Lâm Gia thiên nữ, hắn chính là người thực lực mạnh nhất!”

“Người kia là ai? Vương Thịnh cùng hắn có cừu oán?”

Trong đám người truyền ra mấy cái thanh âm kinh ngạc, xuất hiện thiếu niên chính là Vương gia thiếu niên Vương Thịnh, bị nói là thiên tư vắng mặt Vương Đằng bên dưới Vương gia thiên tài.

Nhìn thấy Vương Thịnh đối với Tiêu Vũ ra tay, mọi người đều rất kỳ quái, thiếu niên này là ai? Vương Thịnh làm sao lại ra tay với hắn?

“Đúng thì thế nào?” Tiêu Vũ cười lạnh thấy Vương Thịnh, hắn và Vương Thịnh ở giữa sổ sớm muộn muốn tính toán một chút, bây giờ đã gặp phải, đơn giản liền như vậy giải quyết.

“Không sai, có gan!” Vương Thịnh người này có vẻ phóng đãng bất kham, trên người kiêu ngạo càng hơn lúc trước Vương Phi.

Hắn đánh giá Tiêu Vũ chốc lát, đột nhiên nhếch miệng cười nói: “Đem trên người ngươi tinh thạch đều giao ra đây, sau đó quỳ xuống cầu ta, có lẽ ta có thể bỏ qua ngươi!”

Đoàn người ồn ào.

Vương Thịnh lại muốn như thế bức bách, cái kia hầu như có thể khẳng định Tiêu Vũ là cùng Vương Thịnh có cừu oán.

Bọn họ đối với Tiêu Vũ càng hiếu kỳ hơn, dùng Vương Thịnh thực lực, người bình thường hắn căn bản không để vào mắt, cái này Tiêu Vũ là ai? Có thể làm cho Vương Thịnh đối đãi như vậy, ít nhất cũng có nhất định thực lực, nếu không Vương Thịnh làm sao lại như vậy nhằm vào!

Giao ra hết thảy tinh thạch? Cái kia còn cần tiếp tục tham dự chọn lựa gì? Còn quỳ xuống xin tha, đối với tu luyện người mà nói càng to lớn sỉ nhục!

Vương Thịnh rõ ràng là muốn ác liệt nhục nhã Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ triệt để không ngóc đầu lên được.

"Muốn tinh thạch, có thể, ngươi mặc dù tới lấy đi!" Tiêu Vũ không thèm nhắc lại, trực tiếp ra tay.

Hắn và Vương Thịnh trong lúc đó, sớm muộn muốn có một trận chiến, thà rằng như vậy, còn không bằng thừa dịp cơ hội lần này trực tiếp giải quyết.

"Muốn chết!" Vương Thịnh nheo mắt lại,

Hắn làm người tự kiêu, căn bản không lọt mắt Tiêu Vũ chút thực lực này.

Nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay, trong mắt hắn sát ý tăng mạnh, huy động trường đao trong tay, cùng Tiêu Vũ động thủ.

Này vừa động thủ, Tiêu Vũ mới nhìn đến, cái này Vương Thịnh lại cũng có chín đạo linh sông, chẳng trách dám kiêu ngạo như thế, quả thật được tính là thiên tài.

Bực này tu vi, ở Cự Thạch Thành thế hệ trẻ tuổi bên trong tuyệt đối được cho đứng đầu, ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, hầu như không người có thể so sánh.

Có điều, Tiêu Vũ mặc dù chỉ có 5 chuyển tu vi, nhưng hắn có hai đạo linh sông khác hẳn với người thường, Thần lực có thể so với thất chuyển người, hơn nữa hắn trí nhớ của kiếp trước, các loại chiến quyết cùng thủ đoạn không người có thể so sánh, dù cho không động thủ trời thiếu ngón tay cùng hành thổ kim, cũng hoàn toàn không kém gì Vương Thịnh.

Hai người đại chiến, Vương Thịnh trường đao trong tay vung vẩy đến mang theo từng trận cuồng phong, riêng là uy thế có thể để người bên ngoài nhìn ra kinh hãi không thôi.

Mà Tiêu Vũ tất là tay không đối địch, Vương Thịnh thế công mặc dù sắc bén, hơn nữa sử dụng rõ ràng là mạnh mẽ chiến quyết, nhưng Tiêu Vũ lại hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

“Trời ạ, người này lại có thể cùng Vương Thịnh đại chiến không rơi xuống hạ phong, hắn là ai? Tại sao trước đây xưa nay chưa từng nghe qua!”

“Dùng thực lực của hắn, ở Cự Thạch Thành tuyệt đối không phải hạng người vô danh, làm sao lại không có ai biết?”

“Hơn nữa Vương Thịnh đao nhưng nhất phẩm binh khí, người này lại có thể dùng tay không đối kháng!”

Người quan chiến đều bị Tiêu Vũ thực lực sâu sắc khiếp sợ, trong lúc nhất thời không dứt có người hỏi thăm Tiêu Vũ thân phận.

Ai đều thấy, Tiêu Vũ trên người chỉ có năm đạo linh sông sáng lên, mà Vương Thịnh có chín đạo linh sông, Tiêu Vũ có thể cùng Vương Thịnh chiến bình đã là khó mà tin nổi sự tình, mà bây giờ càng tay không đối kháng Vương Thịnh nhất phẩm binh khí!

Thực lực như vậy, làm cho tất cả mọi người đều nhìn ra tê cả da đầu, đây quả thật là người bình thường gì?

Tiêu Vũ thực lực, cũng làm cho Vương Thịnh phi thường bất ngờ, vốn tưởng rằng có thể ung dung giải quyết, không ngờ rằng Tiêu Vũ thực lực lại biến thái như vậy, dùng tu vi thấp lại thêm tay không, thực lực lại không thấp hơn hắn!

Bên cạnh truyền đến tiếng bàn luận, để Vương Thịnh sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Hắn dùng chín đạo linh sông thực lực đối với Tiêu Vũ ra tay, vốn là có bắt nạt Tiêu Vũ tu vi yếu kém hiềm nghi, đây nếu là khả năng thần tốc giải quyết Tiêu Vũ thì cũng thôi đi, có thể Tiêu Vũ tu vi so với hắn chênh lệch ước chừng tứ chuyển, hắn nhưng lại một chút cũng không làm gì được Tiêu Vũ!

Này đối với hắn mà nói, nhất định chính là một to lớn sỉ nhục!

“Không ngờ rằng ngươi còn có chút thực lực, có điều cho rằng như vậy thì khả năng ở trước mặt ta khoa trương? Buồn cười!” Vương Thịnh nổi giận, không bảo lưu nữa, muốn sử dụng mạnh nhất chiến quyết.

“Có thủ đoạn gì, sử hết ra!” Tiêu Vũ không sợ chút nào.

Hắn có thể thấy Vương Thịnh còn có dư lực, nhưng hắn cũng tương tự không có vận dụng trời thiếu ngón tay cùng hành thổ kim.

Lúc này Lâm Tuyết Hàm còn ở bên cạnh, hắn không muốn bại lộ quá sớm chính mình hết thảy lá bài tẩy, nếu không Vương Thịnh bây giờ sớm đã là một bộ thi thể!

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Vương Thịnh mặt trầm như nước.

Vào lúc này, trường đao trong tay của hắn đột nhiên ông ông run rẩy lên, từ phía trên truyền ra một loại phi thường khí tức nguy hiểm.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Bỗng nhiên, mặt đất đột nhiên chấn động kịch liệt, cách đó không xa đại địa một mảnh vừa một mảnh sụp đổ, liên miên cây cối không dứt ngã xuống!

“Xảy ra chuyện gì? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Chạy mau!”

Xem cuộc chiến bên trong sắc mặt người đồng thời đại biến, cái gì cũng không đoái hoài tới, vào lúc này loạn tung tùng phèo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 88: Kinh Động Thú Vương?

Đại địa không dứt chấn động, mặt đất liên miên liên miên đổ xuống, càng như là tận thế tiến đến gần.

Đoàn người đại loạn, điên cuồng thoát thân, Vương Thịnh cũng là hoàn toàn biến sắc, lạnh lùng trừng Tiêu Vũ một chút, “lần này coi như ngươi mạng lớn!”

Hắn thu hồi trường đao, dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi.

Cảm thụ được đại địa chấn động, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phương hướng ngược nhau thoát đi.

Một mặt khác, Lâm Tuyết Hàm sâu sắc thấy Tiêu Vũ bóng người, sắc mặt thâm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Vũ tiến bộ, thật sự là làm cho nàng bất ngờ, không gần như chỉ ở ngăn ngắn trong vòng ba tháng ngưng ra năm đạo linh sông, lại còn có thể lấy năm đạo linh sông lực lượng mạnh mẽ chống đỡ chín đạo linh sông Vương Thịnh.

Chẳng biết vì sao, Lâm Tuyết Hàm vào lúc này không tự chủ được nhớ tới Tiêu Vũ đã dạy cho nàng pháp môn.

Tiêu Vũ trên người rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật? Lâm Tuyết Hàm cảm giác tựa hồ càng ngày càng xem không hiểu.

Mặt đất sụp đổ tốc độ cực nhanh, Lâm Tuyết Hàm mặc dù không nghĩ ra, nhưng con mắt cũng không kịp nhớ suy nghĩ nhiều, triển khai thân pháp nhằm phía một hướng khác.

Trong rừng rậm, bất kể là tham gia chọn lựa tu luyện người, còn là trong núi dị thú, lúc này đều ở đây bỏ mạng chạy trốn.

Mặt đất không dứt sụp đổ, một vài người và dị thú thoát đi không bằng, bị lở đất nuốt hết, thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết, một loại khí tức ngột ngạt tràn ngập ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong.

“Đã xảy ra chuyện gì? Đại địa tại sao sẽ đột nhiên sụp đổ?” Tiêu Vũ vừa dùng tốc độ nhanh nhất bôn ba, một bên quay đầu lại quan sát.

Chuyện này thật sự quá qua đột nhiên, để hắn một điểm phòng bị cũng không có, hoàn toàn không làm rõ được rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy phía sau hắn mặt đất không dứt dưới đất trũng, không biết là đã cắn nuốt bao nhiêu người và dị thú, hơn nữa học đang không ngừng lan tràn.

“Gay go!”

Lở đất tốc độ lan tràn đến thật sự quá nhanh, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy dưới chân không còn, dưới thân mặt đất cũng trong nháy mắt sụp đổ.

Cái này diện tích quá mức to lớn, hắn chính là có bản lãnh đi nữa, rốt cuộc cũng chỉ có linh nguyên cảnh thực lực, không cách nào chạy ra phạm vi này, bóng người thẳng tắp rũ xuống đi.

“Rầm rầm!”

Cây cối ngã xuống, đá tảng đổ xuống, Tiêu Vũ mắt tối sầm lại, liền mất đi hết thảy tri giác.

Cầm sạch lúc tỉnh lại, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy đầu óc hỗn loạn, trên người linh sông lại toàn bộ bị đóng chặt, một tia Thần lực cũng vận lên không được.

Trong lòng hắn cả kinh, lập tức kiểm tra lại thân thể của mình. Cũng may, mặc dù không cách nào vận dụng thần lực, nhưng trên người hắn tu vi vẫn còn, chỉ là tu vi bị phong ở.

Thẳng đến lúc này, Tiêu Vũ mới chú ý tới xung quanh mình.

Nơi đây là một trống trải sơn cốc, ở xung quanh hắn có mấy trăm tên đầy mặt suy sút thiếu niên, nhìn dáng dấp tình huống giống như hắn, đều là bị phong bế linh sông.

“Xảy ra chuyện gì? Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ ngẩn người, đây là tình huống gì, tại sao lở đất sau khi, bọn họ sẽ xuất hiện ở đây?

Loáng thoáng, Tiêu Vũ cảm giác hẳn là chuyện gì xảy ra, ánh mắt của hắn nhìn về phía trước, sắc mặt không khỏi lại biến.

Chỉ thấy trừ cái này mấy trăm thiếu niên, chung quanh đâu đâu cũng có dị thú, chỉ có điều này dị thú chỉ là vây bọn họ, hoặc nằm hoặc ngồi yên lặng, chỉ là trong mắt đều hiện ra hung quang.

Những thứ này đều là có trí khôn nhất định dị thú, tối thiểu cũng là Phàm giai trung phẩm trở lên!

“Có phải chuyện lúc trước là dị thú gây nên? Chúng nó muốn làm cái gì?” Tiêu Vũ lòng chìm tới đáy vực, này dị thú số lượng xa so với nhân tộc càng nhiều, lại liên tưởng đến bọn họ trải qua lở đất chưa chết, lại bị mang tới nơi đây, còn bị phong bế hết thảy tu vi, Tiêu Vũ sắc mặt thì càng thêm khó coi.

Rất rõ ràng, Phàm giai trung phẩm dị thú mặc dù có trí khôn nhất định, nhưng là tuyệt đối không làm được dạng này sự tình. Hơn nữa dị thú trong lúc đó dù cho có trí tuệ, bình thường dân sẽ không sống chung hòa bình, lúc này bây giờ hơn một nghìn dị thú tụ tập cùng nhau, lại yên phận, rõ ràng không hợp với lẽ thường.

Khả năng duy nhất, này dị thú sau lưng có một vị cực kỳ dị thú mạnh mẽ, cấp độ kia dị thú trí tuệ càng cao hơn, đưa ra chuyện lúc trước không phải là không có khả năng. Cũng chỉ có như vậy, này dị thú mới sẽ bị ràng buộc, có vẻ như thế an phận.

“Các ngươi những nhân loại này, hãy nghe cho ta.”

Ngay ở Tiêu Vũ suy tư về thời điểm, một vô cùng sắc bén, hoàn toàn không giống nhân loại âm thanh truyền tới.

Đông đảo thiếu niên tất cả giật mình, đồng thời ngẩng đầu, tìm kiếm âm thanh khởi nguồn, chỉ thấy trên bầu trời, một con anh vũ lăng không xoay quanh, trong khi mở miệng nói chuyện.

Tiêu Vũ trong lòng thở dài một hơi, có thể nói mọi người nói dị thú, vậy tuyệt đối khủng bố, muốn muốn tiêu diệt Cự Thạch Thành cũng là giơ tay ở giữa sự tình, nhưng anh vũ bất đồng, trời sinh khả năng học tập tiếng người, sinh ra trí tuệ sau khi liền có thể giống người giống nhau nói chuyện bình thường.

Con vẹt này hiển nhiên cũng là Phàm giai trung phẩm trở lên dị thú, khả năng nói tiếng người thì cũng không kỳ quái.

“Loài người, các ngươi hung tàn thành tính, trên tay dính đầy chúng ta thú tộc máu tươi, chết chưa hết tội, lần này càng quy mô lớn tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch, ảnh hưởng chúng ta thú vương ngủ say, thật sự đáng chết!”

Đông đảo thiếu niên có ai trải qua loại chuyện này?

Trước tiên là đất sụp, lại bị hơn một nghìn con dị thú vây quanh, mỗi người sắc mặt tái nhợt, không dám lên tiếng, nghe xong này anh vũ nói, cũng không ít người mặt xám như tro tàn, tràn ngập tuyệt vọng.

“Thú vương? Đáng chết!” Mặc dù là Tiêu Vũ, vào lúc này cũng khó có thể trấn định.

Lạc Phong Sơn Mạch lại có một con thú vương! Đây cũng không phải bình thường dị thú, đạt được thú vương cấp bậc, mặc dù là tông sư tự thân tới, cũng là chắc chắn phải chết!

Bực này tồn tại đừng nói Cự Thạch Thành, chính là ngày đó xanh võ viện dốc hết hết thảy, cũng không đối phó được!

Lần này chọn lựa nhân số phần đông, tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch bên trong chung quanh săn giết, cũng chẳng trách sẽ kinh động con này thú vương.

Nhìn dáng dấp như vậy, con này thú vương rõ ràng là nổi giận. Thú vương giận dữ, máu chảy thành sông, lần này tham dự chọn lựa người, hơn nửa đều phải chết muốn Lạc Phong Sơn Mạch!

“Chúng ta và không phải là cố ý quấy rối, nếu là có lỗ mãng chỗ, kính xin thú vương thứ lỗi!”

Một thanh âm đột nhiên vang lên, đem tất cả mọi người giật nảy mình.

Vào lúc này mỗi người đều là không dám thở mạnh, chỉ lo chọc giận này dị thú, đưa bọn họ lập tức chém giết, vào lúc này lại còn có người dám nói chuyện!

Tiêu Vũ cũng thập phần bất ngờ, quay đầu vừa nhìn, người nói chuyện lại là Lâm Tuyết Hàm, trên người nàng quần áo trắng lây dính một vài bụi trần, nói vậy lúc trước cũng không thể tránh được lở đất.

Lúc này, Lâm Tuyết Hàm mặc dù trấn định, nhưng trong mắt nhưng có không thể che giấu hốt hoảng.

Không ngờ rằng cái này Lâm Gia thiên nữ lại còn có như thế sự can đảm, gan dạ vào lúc này đứng ra, nói vậy nàng cũng biết, lần này nếu là làm không cẩn thận, liền phải chết ở chỗ này, đây hoàn toàn là tìm sống trong cái chết.

“Hèn mọn nhân loại, các ngươi giết ta thú tộc vô số, còn mạo phạm thú vương, làm giết, câm miệng cho ta!” Trên bầu trời anh vũ giận dữ, dùng sắc bén âm thanh không khách khí chút nào quát mắng Lâm Tuyết Hàm.

Lâm Tuyết Hàm sắc mặt trắng nhợt, cúi đầu không dám nói nữa.

Nàng gan dạ đứng ra, đã phải lớn lao dũng khí, nhưng cũng không dám thật chọc giận này dị thú.

Tiêu Vũ cũng biết, bây giờ nhất định phải làm chút gì, nếu không không cách nào vận dụng một tia Thần lực, hắn cũng khó có thể thoát đi.

Chỉ bất quá hắn có chút kỳ quái, này dị thú nếu như muốn giết bọn hắn, lúc trước lở đất lúc cái kia bên trong khu vực không ai có thể chạy thoát được, tại sao còn muốn đưa bọn họ đều mang tới nơi này? Còn phải phí nhiều tâm tư niêm phong tu vi của bọn hắn?

Trong mơ hồ, Tiêu Vũ cảm giác này dị thú tựa hồ có mục đích gì.

Nghĩ vậy, hắn đứng dậy, mở miệng nói chuyện, nhưng âm tiết lại hết sức quái lạ, phức tạp khó hiểu, người ở chỗ này không có một cái nào có thể nghe hiểu.

Nhưng mà, phần đông dị thú nhưng lại náo động, vốn yên lặng ngàn con 1 dị thú, đột nhiên cùng kêu lên gào rung chuyển, có vẻ kích động không thôi, phần đông dị thú tiếng hô thẳng lên chân trời, sợ đến sắc mặt của mọi người đều từng trận trắng bệch.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 89: Gặp Thú Vương

Mọi người vừa giận vừa sợ, không ngờ rằng đột nhiên bốc lên một người thiếu niên như vậy, bất cứ trêu đến này dị thú kích động như thế.

Lâm Tuyết Hàm nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng là ngẩn ra, nghe tới Tiêu Vũ trong miệng nói ra câu nói kia ai cũng nghe không hiểu nói, lại nhìn ngàn con dị thú cùng kêu lên gào thét, sắc mặt biến đổi liên tục.

“Loài người, ngươi...... ngươi làm sao hiểu được ta thú tộc cực kỳ ngôn ngữ cổ xưa?” Trên bầu trời anh vũ oa oa gọi bậy, trong không trung không ngừng xoay quanh.

Thú tộc ngôn ngữ? Này anh vũ vừa nói, đoàn người triệt để nổ, mặc dù không dám lên tiếng, nhưng nhìn Tiêu Vũ ánh mắt tựa như đang nhìn một cái quái vật!

Lại hiểu được thú tộc ngôn ngữ, thiếu niên này rốt cuộc là ai?

Lâm Tuyết Hàm đồng dạng khiếp sợ, Tiêu Vũ lại hiểu được Thú ngữ? Mặc dù trong truyền thuyết dị thú mặc dù chủng loại vạn ngàn, nhưng cũng tồn tại một loại chung ngôn ngữ, nhưng ở trong nhân tộc, còn chưa từng nghe nói có ai học xong Thú ngữ, Tiêu Vũ lại hiểu được?

Tiêu Vũ trên thân, rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật? Hắn đến tột cùng là làm sao học được Thú ngữ? Liên tưởng quá khứ, đột nhiên tốc độ tu luyện đột nhiên tăng mạnh, rõ ràng chỉ có 5 chuyển tu vi lại có thể đối đầu Cửu Chuyển người, đến bây giờ lại còn biết Thú ngữ……

Tựa hồ, Tiêu Vũ trở nên càng ngày càng phức tạp.

Không để ý đến chung quanh những người kia ánh mắt, Tiêu Vũ tiếp tục mở miệng, nói vẫn là loại kia cổ xưa tối nghĩa ngôn ngữ, ở đây không có một người khả năng nghe hiểu.

“Ngươi muốn gặp chúng ta thú vương?” Anh vũ quanh quẩn trên không trung hồi lâu, ánh mắt kia giống như là đang quan sát Tiêu Vũ, thật lâu không nói, như là đang do dự.

Tiêu Vũ theo như lời ngôn ngữ, dù cho ở Thú ngữ bên trong cũng thập phần cổ xưa, ở trong thú tộc cũng chỉ có sống rất lâu lão quái vật tài năng hoàn toàn minh bạch ý tứ, nó cũng chỉ là hiểu được một chút.

Ở trong thú tộc, nếu là có người hiểu được loại ngôn ngữ này, cái kia nhất định là thập phần tồn tại cường đại, nhưng người trước mắt này loài, tuổi còn trẻ, lại hiểu được loại này đại biểu cao quý Thú ngữ, nó không khỏi có chút hoài nghi.

Anh vũ nói lại để mọi người hít một hơi lãnh khí!

Đi gặp thú vương? Cấp độ kia tồn tại người bình thường tránh còn tránh không bằng, Tiêu Vũ lại còn muốn chủ động đi gặp?

Dị thú há lại là tốt như vậy trêu chọc, đặc biệt là thú vương cấp bậc, nói không chừng chỉ cần nói sai một câu nói, muốn khó giữ được tính mạng!

“Ngươi phải biết rằng, ta khả năng nắm giữ loại ngôn ngữ này, đã nói lên ta có đầy đủ tư cách đi gặp thú vương, có lẽ ta còn có thể đến giúp các ngươi cũng khó nói.” Tiêu Vũ tiếp tục dùng Thú ngữ cùng anh vũ giao lưu.

Bây giờ cục diện, hắn muốn thoát thân, rất rõ ràng nhất định phải muốn được đầu kia thú vương đồng ý.

Cái kia thú vương hiển nhiên không phải muốn giết những này nhân tộc, nếu không cũng không hội phí khí lực lớn như vậy đem bọn họ đều bắt đến nơi đây, Tiêu Vũ tin tưởng cái kia thú vương làm như vậy khẳng định có mục đích gì.

Anh vũ rõ ràng do dự, xoay quanh trong không trung dùng một loại khác Thú ngữ cùng phần đông dị thú thương lượng.

Một trận ồn ào qua đi, anh vũ mới mở miệng lần nữa: “Loài người, ta có thể dẫn ngươi đi gặp thú vương, bất quá ta phải nhắc nhở ngươi, ngươi bây giờ tu vi bị phong, tốt nhất đừng đùa trò gian gì.”

“Cái này hiển nhiên.” Tiêu Vũ cũng biết, cái này anh vũ sẽ không dễ dàng tin tưởng hắn, đối với cái này cũng không nói nhiều.

Mặc dù không biết thú vương có mục đích gì, nhưng trước mắt muốn an toàn rời đi, cũng chỉ có bác 1 bác.

Tại mọi người ánh mắt kinh ngạc dưới, bầy thú tránh ra một con đường, cái kia con chim anh vũ bay ở tiền phương, dẫn Tiêu Vũ từ nơi này rời đi, biến mất ở tầm mắt của mọi người.

Một đường đi tiếp, Lạc Phong Sơn Mạch bên trong ngoại trừ cỏ cây chính là các loại kỳ dị tảng đá, theo đi tiếp, dị thú dần dần ít ỏi, chung quanh trở nên an tĩnh rất nhiều, tựa hồ một con kiến cũng không tồn tại.

Cái kia con chim anh vũ bay đi phía trước, một lát sau từ bên trong đi ra, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi có thể tiến vào.”

Tiêu Vũ gật gù, đi về phía trước đi đến. Mặc dù thú vương cái gì khi hắn kiếp trước tới nói rồi cùng giun dế giống nhau, nhưng bằng thực lực bây giờ của hắn phải đi gặp một con thú vương, nhưng lại liên quan đến sinh tử, trong lòng cũng có một tia thấp thỏm.

Đi ra chốc lát, Tiêu Vũ nhìn thấy một cái đầm nước ao, nhưng ao nước này lại là quỷ dị màu đỏ, nếu không phải dòng nước bình thường, không giống máu sền sệt, hầu như chính là một cái đầm máu.

“Loài người, liền là của ngươi muốn gặp bản vương?”

Một thật lớn âm thanh, đột nhiên vang ở Tiêu Vũ bên tai, chấn động đến mức Tiêu Vũ lỗ tai ông ông vang lên, khó chịu cho hắn hầu như hộc máu.

Đây là thú vương tự nhiên uy thế, Tiêu Vũ tu vi quá thấp, thú vương coi như không có cố ý nhằm vào, cũng có thể để hắn cảm giác áp lực.

“Không sai, là ta!” Thú vương âm thanh là dùng người ngữ nói, cho nên Tiêu Vũ đồng dạng dùng tiếng người đáp lại.

Trong lòng hắn lẫm liệt, mặc dù cá biệt dị thú đạt được Linh giai sau cũng có thể mở miệng nói ra tiếng người, nhưng có thể có này uy thế, tuyệt đối là thú vương không thể nghi ngờ.

“Nghe nói, ngươi có thể giúp đạt được ta thú tộc? Phải không!” Thú vương âm thanh tràn ngập mạnh mẽ uy thế, mặc dù có thể nghe được âm thanh, nhưng cũng gặp không nó đang ở nơi nào.

Thú vương dáng dấp, không phải người nào đều có tư cách nhìn thấy.

“Có thể có thể?” Tiêu Vũ ở uy thế như vậy dưới cả người khó chịu, lại vẫn là đứng thẳng người, ngữ khí cũng đúng mực.

“Hừ!” Bỗng nhiên, thú vương uy thế cường đại rồi mấy lần, hầu như Lâm Tướng Tiêu Vũ thân thể trực tiếp đè nát.

Này thú vương rõ ràng là cố ý đang khống chế, khống chế được uy thế vừa vặn đạt được Tiêu Vũ có thể chịu đựng cực hạn, dù cho lại thêm một phần, Tiêu Vũ thân thể cũng sẽ trực tiếp nổ tung.

“Linh sông cường độ đúng là hơn xa người thường, thân thể càng hiếm thấy tinh thuần, ồ? Lại là tiên thiên thân thể, quả thật nên phải trên hiếm thấy trên đời thiên tài!” Thú vương âm thanh vô cùng lạnh như băng, đột nhiên lại kinh dị một tiếng.

Tiêu Vũ tiên thiên thân thể, ở thú vương trước mắt đã là không chỗ nào ẩn giấu, bị con này thú vương cho nhìn thấu.

Mặc dù kinh ngạc, nhưng thú vương âm thanh rất nhanh sẽ khôi phục lạnh như băng, “có điều mặc dù như thế, cũng chỉ là chỉ có năm đạo linh sông giun dế, ngươi nói, bản vương dựa vào cái gì tin tưởng ngươi? Huống hồ, ngươi có biết bản vương muốn là cái gì không?”

Tiêu Vũ cả người đau nhức, bị đối đãi như vậy, trong lòng hắn cũng kìm nén một đoàn hỏa khí, ngữ khí cũng lạnh không ít: “Thú vương ngươi đã chịu gặp ta, cần gì phải chơi đùa này hư, nghĩ đến làm cho khiếp sợ ta sao? Ta mặc dù không biết ngươi cầu là chuyện gì, nhưng cũng biết ngươi đã chịu gặp ta, đã nói lên việc này chính ngươi căn bản không có cách nào, chỉ có thể đem hy vọng đặt ở trên người ta, cần gì phải còn muốn cố tình tư thế!”

Lời nói này nói xong, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy trên người áp lực đột nhiên tăng cường, ép thẳng tới hắn thân thể bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, nhưng tùy theo lại có giảm bớt dấu hiệu, không dứt qua lại, vô cùng không ổn định.

Hắn biết, đây là thú vương ở giận dữ biên giới, nếu thú vương bởi vì hắn mà giận dữ, hắn hơn nửa liền đem hài cốt không còn, ngược lại, hắn thì có thể vì chính mình đổi lấy một chút hi vọng sống.

“Không sai, ngươi nói có vài phần đạo lý, việc này ta quả thật không có cách nào, đồng ý thấy ngươi cũng là đối ngươi ôm có một chút hy vọng, bởi vì ngươi hiểu được chúng ta thú tộc cổ ngữ.” Thú vương uy thế cuối cùng bình tĩnh đi xuống, triệt để theo Tiêu Vũ trên người biến mất.

Sau đó, thú vương âm thanh lại truyền đến: “Có điều, ngươi cũng đừng tưởng rằng cái kia một tia hi vọng có thể cứu được ngươi, nếu muốn để cho ta tin tưởng ngươi, ngươi nói cho ta biết trước, trước mắt ngươi vũng nước này ao là cái gì rồi nói sau!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 90: Thuồng Luồng Còn Là Rồng?

Nghe xong thú vương nói, Tiêu Vũ trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ ao nước này còn có huyền cơ khác?

Hắn trầm ngâm không nói, đi tới cái kia dòng máu đỏ tươi bên cạnh, quan sát tỉ mỉ.

Mới vừa rồi không có cẩn thận lưu ý, bây giờ tinh tế quan sát, Tiêu Vũ mới phát hiện, này màu đỏ trong ao nước xen lẫn từng đạo từng đạo kỳ dị màu trắng, tựa như sợi tóc giống nhau trôi nổi đang tiêu khiển, nếu như không lưu ý, căn bản không phát hiện được.

“Đây là u nước suối?” Tiêu Vũ cả kinh, thốt ra.

“Không nghĩ tới ngươi bất cứ thật nhận thức thứ này, như thế xem ra, cũng có chút kiến thức.” Thú vương trong thanh âm lộ ra kinh ngạc, thật không ngờ Tiêu Vũ lại thật nhận thức.

Tiêu Vũ trầm mặc, tinh tế quan sát đến này màu đỏ nước ao.

Truyền thuyết, Cửu U bên dưới có một hơi màu đỏ suối, ở khắp mọi nơi, lại lại không chỗ có thể tìm ra.

Nếu là có người thân thể sau khi chết, tài năng ở âm u nhìn thấy loại này nước suối, dùng để uống sau liền có thể thân thể sống lại, một lần nữa phục sinh.

Có điều tất cả những thứ này cũng chỉ là truyền thuyết, Tiêu Vũ đối với âm u câu chuyện và không thể tin được, hắn càng tin tưởng đây là một loại tiên thiên chí bảo.

Tiêu Vũ trước đây cũng chưa từng thấy qua u nước suối, chỉ là từng nghe nói, cho nên hắn vừa rồi mới không thể một chút nhận ra.

Liền hắn cũng chưa từng thấy gì đó, ở thế gian này tuyệt đối thuộc về cực độ hiếm hoi, so với trong sa mạc một hạt vàng còn khó tìm hơn.

“Trong truyền thuyết u nước suối mặc dù được xưng có thể cho người chết sống lại, càng khả năng người sống mọc lại thịt từ xương, nhưng loại nước này có tồn tại hay không còn không biết, hơn nữa này đầm nước ao mặc dù cùng u nước suối rất giống, nhưng chỉ sợ không có đối ứng hiệu dụng.” Tiêu Vũ đứng ở nước ao trước khi, như là đang nói cho chính mình nghe.

“Không sai, ta vốn cũng cho rằng đây là u nước suối, nhưng kỳ thật không phải, này nước mặc dù cũng có cùng loại tác dụng, nhưng không có trong truyền thuyết nghịch thiên như vậy.” Thú vương âm thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó mới lại truyền đến, âm thanh trở nên nặng nề rất nhiều.

“Thú vương muốn ta xem ao nước này, chẳng lẽ là muốn phục sinh người nào? Nếu là như vậy, khi ta chưa từng tới!” Xem qua thứ này, Tiêu Vũ cũng biết đại khái này thú vương sở cầu.

Phục xác chết di động? Cái này căn bản là chuyện không thể nào, sinh tử không thể nghịch chuyển, dù cho có lại tu vi cường đại, cũng không cải biến được điểm này.

Coi như Tiêu Vũ trở về kiếp trước đỉnh cao, cũng không thể nào làm được, trừ phi chết đi người giống như hắn mạnh mẽ, và hao phí mấy chục ngàn năm thậm chí mấy trăm ngàn năm, hơn nữa giá cả to lớn, mới có thể thành công.

Đây vẫn chỉ là có khả năng mà thôi.

“Cũng được, ngươi khả năng nhận được này nước, ta sẽ tin ngươi một lần.” Thú vương thở thật dài một tiếng, sau đó, thân ảnh của nó rốt cục ở Tiêu Vũ trước mắt hiện ra.

Rõ ràng không nhìn thấy nó từ chỗ nào mà đến, chỉ thấy một đạo vĩ đại bóng người đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Vũ phía trước.

Hình dạng của nó, đều không phải là loại nào dị thú, mà là hóa thành 1 người đàn ông tuổi trung niên, mặc dù chỉ là đứng ở nơi đó, liền làm cho người ta một loại áp lực cực lớn cảm giác.

Nếu như nói lúc trước còn có một tia hoài nghi, ở nhìn thấy này thú vương bóng người sau, Tiêu Vũ tin tưởng đây tuyệt đối là kinh khủng thú vương.

Biến hóa làm người, đây là đạt được thú vương tài năng có thần thông!

“Làm sao, nhìn thấy bản vương như thế hình thái, ngươi không một chút nào kinh ngạc gì?” Người đàn ông trung niên mắt sáng như đuốc, như là thật giống nhau rơi vào Tiêu Vũ trên thân.

“Ngươi nghĩ khiến ta kinh nha cái gì?” Tiêu Vũ hỏi lại, đừng nói thú vương, ngày xưa tu thành chí cao đại đạo thú tộc hắn cũng không phải chưa thấy qua, nhìn thấy một con thú vương cần gì kinh ngạc?

“Bản vương bản thể là một con Xích Lân thuồng luồng, người khác gọi ta là Xích Lân vương.” Người đàn ông trung niên lựa chọn dùng thân phận thật sự gặp lại, chính là nhận rồi Tiêu Vũ, nếu không dùng hắn tính cao ngạo, tuyệt đối sẽ không hướng về một nhân loại yếu đuối tự báo xuất thân.

“Thuồng luồng vương?” Tiêu Vũ nho nhỏ kinh ngạc một chút.

Thuồng luồng loài là thượng cổ Chân long bộ tộc chi nhánh, trong cơ thể ẩn chứa một tia máu rồng, mặc dù rất là mỏng manh, nhưng muốn tu đến thú vương cảnh giới cũng không tính khó.

Vậy thì khó trách, có Long tộc một tia huyết mạch, này Xích Lân vương khả năng thành thú vương, chẳng có gì lạ.

“Ngươi có thể từng nghe qua? Trong truyền thuyết, u nước suối mặc dù có thể khiến người ta phục sinh, nhưng cũng không thể làm trái Thiên đạo cân bằng,

Muốn phục sinh một người, muốn chết đi một người, thậm chí muốn chết đi mười triệu người.”

Xích Lân vương không chờ Tiêu Vũ nói chuyện, tự mình nói: “Trong cơ thể ta có một tia máu rồng, trong máu ẩn chứa một vài trí nhớ truyền thừa, để ta biết rồi u nước suối tồn tại. Cái này suối ta tìm được đã lâu, nhưng thủy chung không cách nào để cho nó phát huy ra vốn có hiệu dụng.”

Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, có phải cái này khu khu một con thú vương lại sẽ biết liền hắn đều chưa từng thấy qua u nước suối, nguyên lai là có Long tộc trí nhớ.

Này mạnh mẽ thú tộc, trong huyết mạch đều sẽ lưu lại truyền thừa, theo cảnh giới tăng lên, trong huyết mạch trí nhớ sẽ từ từ thức tỉnh, Xích Lân vương huyết mạch không thuần tuý, nên chỉ chiếm được cực nhỏ Long tộc truyền thừa.

“Ta nhiều mặt tìm hiểu, ở vài ngày trước bên trong nghe nói, nếu là lấy sinh linh làm tế, liền có khả năng kích thích u tuyền lực lượng, khiến người ta sống lại, ngay ở ta trở về không lâu sau, một đám thiếu niên nhân tộc xông vào gió đông dãy núi.” Gặp Tiêu

Vũ không nói gì ý tứ, Xích Lân vương mở miệng lần nữa.

"Cho nên ngươi định đem bọn họ toàn bộ làm ra tế sống?" Tiêu Vũ cuối cùng đã hiểu, đối với một thú vương tới nói, mười triệu người tính mạng đều không tính là gì.

Còn phía trước cái kia con chim anh vũ theo như lời cái gì nhân tộc tàn sát dị thú, cái kia nếu như không phải là mặt ngoài nói, chính là Xích Lân vương không có nói rõ với nó.

Đối với dị thú tới nói, từ trước đến giờ mạnh được yếu thua, cho dù là dị thú trong lúc đó cũng là như thế, các tộc tương tàn là chuyện thường xảy ra, chết rồi chỉ có thể tự trách mình nhỏ yếu, căn bản sẽ không ghi hận bị một tộc kia giết chết, như thế nào lại bởi vì bị nhân tộc săn giết thì như thế cừu hận?

"Ngươi đã nhận thức u nước suối, vừa hiểu được cổ thú ngữ, kiến thức có thể còn ở trên ta, nếu là ngươi có thể giúp đạt được ta, ta có thể để cho chạy toàn bộ nhân tộc." Ở Xích Lân vương trong mắt, Tiêu Vũ sẽ ra mặt hơn nửa là vì muốn cứu những người kia, bởi vậy trực tiếp ưng thuận điều kiện.

Tiêu Vũ cũng không biện giải, kiếp trước đạp khắp núi thây biển xương, đối với mấy trăm người chết sống hắn kỳ thực nhìn ra rất nhạt, chưa nói tới vì bọn họ ra mặt, nhiều lắm là vì mình.

Có điều Xích Lân vương nói như vậy, hắn cũng sẽ không phản đối.

Vây quanh u nước suối đi qua đi lại, Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày.

Loại nước này hắn cũng chỉ ở trong truyền thuyết nghe qua, muốn muốn cho loại nước này phát huy hiệu dụng, thật sự khó khăn.

Quay đầu lại, Tiêu Vũ đánh giá Xích Lân vương chốc lát, sau đó mới nói: “Tha thứ ta nói thẳng, ngươi thân là thú vương, thực lực mạnh mẽ, không đau không bệnh, tại sao muốn khổ sở xoắn xuýt với này nước suối, ngươi là muốn phục sinh người nào gì?”

Xích Lân vương nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, đột nhiên duỗi ra một ngón tay, chỉ về trong nước hồ.

Chỉ thấy, màu đỏ nước ao đột nhiên quay cuồng lên, một thứ theo dưới nước chầm chậm trồi lên, lên tới nước ao mặt ngoài.

Tiêu Vũ chỉ liếc mắt nhìn, cả người không khỏi sửng sốt.

Cái kia nổi lên, rõ ràng là một con ấu tiểu dị thú, quả thực có thể đặt ở lòng bàn tay.

Lúc này con dị thú kia thân thể co ro, trong khi lẳng lặng ngủ say.

Theo dáng dấp trên nhìn, con vật nhỏ kia thập phần còn nhỏ, như là vừa mới sinh ra không lâu, một thân máu đỏ vảy, như thuồng luồng như rồng, trên đầu hai con sừng rồng từ xa nhìn lại vô cùng dễ thấy.

“Đây là thuồng luồng? Còn là rồng?” Tiêu Vũ thấy con vật nhỏ kia, phát ra một hồi lâu cứ thế.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 91: Cùng Thú Vương Bàn Điều Kiện

“Ta biết ngươi lúc này nghi hoặc, thế nhưng không nên hỏi ta, bởi vì ta cũng không biết tên tiểu tử này là thuồng luồng còn là rồng.” Xích Lân vương than khẽ một tiếng, “ta chỉ biết là tên tiểu tử này thân thể thập phần quái lạ, ta có thể cảm nhận được trong cơ thể hắn quả thật ẩn chứa có Long tộc máu, nhưng cũng cực kỳ suy yếu, tựa hồ ở vào một loại sắp chết chưa chết trạng thái, vẫn ngủ say, không cách nào thức tỉnh.”

Tiêu Vũ vốn còn tưởng rằng, này thú nhỏ là Xích Lân vương đời sau, bởi vì trên người nó vảy đồng dạng đỏ tươi như máu, nhưng nghe Xích Lân vương ý này, vừa thật giống như đối với con thú nhỏ này cũng không hiểu rõ lắm.

Có điều dùng nó một con thú vương, lại đối với đầu này ấu thú như thế để bụng, thậm chí nghĩ tất cả biện pháp tìm đến u nước suối, chỉ vì để này thú nhỏ thức tỉnh, có thể thấy được này thú nhỏ nhất định bất phàm, nếu không tuyệt đối không đến mức để Xích Lân vương như thế để ý.

“Có thể hay không để cho ta gần gũi nhìn một cái nó?” Tiêu Vũ đối với này thú nhỏ cũng có chút ngạc nhiên, mặc dù kiến thức của hắn cực kỳ uyên bác, nhưng thế gian chưa bao giờ khuyết thiếu một vài biến số, không có người nào có thể nói biết hết vạn vật.

Đối với này thú nhỏ trạng thái, hắn cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Xích Lân vương khoát tay, trên mặt nước tiểu Long liền lơ lửng bay tới Tiêu Vũ trước người, rất rõ ràng, Xích Lân vương đã đem Tiêu Vũ xem là hy vọng.

Còn nữa, dùng thực lực của hắn, Tiêu Vũ muốn ở trước mặt hắn chơi đùa thủ đoạn gì cũng là chuyện không thể nào.

Đi lên trước, Tiêu Vũ duỗi ra một cái tay, đặt ở thú nhỏ trên người, lẳng lặng cảm ứng.

Chế thuốc chi đạo, cùng y đạo tương thông, mà khi y đạo đạt được trình độ nhất định, thế gian vạn vật đối với thầy thuốc tới nói đều là sinh mệnh, cũng không chủng tộc phân chia, bởi vậy Tiêu Vũ mới đề xuất muốn gần gũi quan sát, mục đích vì kiểm tra một chút này thú nhỏ dị thường.

Bất kỳ sinh mệnh, đều tồn tại một loại rung động, thì như người mạch đập, cảm thụ loại này dị động, liền có thể đại khái biết được chỗ mấu chốt.

Lẳng lặng mà cảm thụ chốc lát, này thú nhỏ trạng thái thật sự quái dị, Tiêu Vũ có thể cảm giác được nó huyết mạch trong cơ thể lực lượng thập phần cường hãn, thậm chí có thể nói kinh người, nhưng này thú nhỏ sức sống lại cực yếu, tất cả vô sinh cơ, tựa hồ lúc nào cũng có thể chết đi.

Loại tình huống này có nhiều loại có thể, Tiêu Vũ cũng không cách nào xác định là một loại nào, nhưng có một chút có thể khẳng định, muốn cho này thú nhỏ tỉnh lại, thập phần không dễ.

“Như thế nào?” Xích Lân vương thấy Tiêu Vũ, vô cùng bình tĩnh, tựa hồ hoàn toàn không ôm hy vọng quá lớn.

“Biện pháp là có một, thì nhìn Xích Lân vương ngươi có thể không tiếp nhận rồi.” Tiêu Vũ trầm ngâm hồi lâu, mặc dù này thú nhỏ trạng thái quái dị, nhưng hắn đồng dạng có biện pháp để nó thức tỉnh, nhưng có thể sẽ phải một ít thời gian.

“Nói!” Xích Lân vương ánh mắt sáng lên, hắn để này thú nhỏ, nhưng là xài vô số tinh lực, bây giờ nghe có biện pháp, lập tức muốn nghe một chút.

“Ta có biện pháp để nó tỉnh lại, nhưng cũng phải cần một khoảng thời gian, có thể là mấy năm, thậm chí là càng lâu!” Tiêu Vũ nói.

“Điểm ấy không sao, thân ta là thú vương, có thể sống mấy ngàn năm, tầm thường thời gian mấy chục năm với ta mà nói bất quá là trong nháy mắt.” Xích Lân vương hầu như không chút do dự, lập tức nói.

“Trước tiên hãy nghe ta nói hết.” Tiêu Vũ không khách khí chút nào đánh gãy Xích Lân vương, nói: “Ngoại trừ cần thời gian rõ dài ngoài ra, ta còn cần đưa nó mang đi!”

“Cái gì?” Xích Lân vương lông mày giam lên, tại nguyên chỗ đi tới đi lui, nhìn dáng dấp như là đang do dự.

Qua hồi lâu, hắn mới mở miệng nói ra: “Con thú này trong cơ thể sinh cơ hầu như hoàn toàn không có, u nước suối mặc dù không thể để cho nó thức tỉnh, nhưng ít nhất có thể duy trì tính mạng của nó, nếu là rời đi này nước, ngươi làm sao gắn bó nó sinh cơ?”

“Liên quan tới điểm ấy, chỉ cần ngươi đồng ý, tự nhiên sẽ biết, nếu không phải đồng ý, ta nói cũng vô ích.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không có tiết lộ nửa điểm.

Xích Lân vương một lần nữa trầm mặc, rất rõ ràng, hắn đối với này thú nhỏ thập phần coi trọng, không cho phép có nửa điểm sai lầm, không cách nào yên tâm cứ như vậy để Tiêu Vũ đem con thú nhỏ này mang đi.

Chỉ có điều, chính hắn cũng rất rõ ràng, nếu như không đáp ứng Tiêu Vũ, chính hắn tối đa cũng duy trì này thú nhỏ bất tử, vĩnh viễn cũng không khả năng để nó thức tỉnh.

Dù sao thân là thú vương, Xích Lân vương cũng không phải không quả quyết hạng người, bề bộn nhiều việc thì có lựa chọn,

Nói: “Tốt, ta có thể cho ngươi đem nó mang đi, chỉ có điều ngươi nhất định phải để ta biết lời ngươi nói biện pháp là cái gì!”

Tiêu Vũ đã sớm liệu đến Xích Lân vương sẽ nói như vậy, nếu như trong lòng không chắc chắn, mặc dù là thú vương cũng không khả năng yên tâm để hắn mang đi thú nhỏ.

“Biện pháp của ta, chính là để cho ta cùng này thú nhỏ ký kết mạng khế, cứ như vậy chỉ cần ta không chết, nó sinh cơ liền sẽ không đoạn tuyệt, ngày sau chỉ cần theo ta tu vi không dứt trở nên mạnh mẽ, nó có thể có được ta một nửa sinh cơ, thức tỉnh là chuyện sớm hay muộn!” Nói đã đến nước này, Tiêu Vũ cũng sẽ không ẩn giấu.

“Cái gì? Ngươi hiểu được ký kết mạng khế?” Xích Lân vương lần này là thật chấn kinh rồi.

Ký kết mạng khế, nói đơn giản chính là để hai cái cái hoàn toàn độc lập sinh mệnh biến thành một cái sinh mệnh, tuy hai mà một, nếu một phương chết đi, một phương khác cũng sẽ chết, hoàn toàn thật giống như đã biến thành một cái mạng.

Phương pháp này thập phần cổ xưa, Xích Lân vương cũng chỉ là ở huyết mạch trong truyền thừa biết một vài, ở thế gian này căn bản không tìm được hiểu được ký kết người.

Hắn không dứt đánh giá Tiêu Vũ, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Thiếu niên này rốt cuộc là cái gì nghiêm khắc? Không chỉ hiểu được cổ thú ngữ, nhận thức u nước suối, lại còn biết loại này thập phần cổ xưa mà cường đại pháp môn.

“Tu vi của ngươi mặc dù không cao, nhưng trong cơ thể linh sông khác hẳn với người thường, hơn nữa dùng kiến thức của ngươi, không phải là hạng người bình thường. Cũng được, để nó cùng ngươi ký kết mạng khế, nói không chừng đối với nó cũng mới có lợi.” Một lúc lâu qua đi, Xích Lân vương than khẽ một tiếng.

Có thể thấy hắn có chút không tình nguyện, nhưng đây đã là không có cách nào biện pháp.

“Đã như vậy, ta đây lại bắt đầu.” Tìm được Xích Lân vương đồng ý, Tiêu Vũ lập tức đi lên phía trước.

Hắn cắn nát chính mình một ngón tay, nhỏ ra một giọt máu tươi đến cái kia thú nhỏ trên thân, đồng thời trong miệng nói thầm một đoạn phức tạp khẩu quyết.

Chỉ thấy, hắn đổ máu sáp nhập vào thú nhỏ trong cơ thể, đồng thời, liên tiếp thoạt nhìn phức tạp mà cổ xưa phù hiệu từ nhỏ thú trên người xuất hiện, vây quanh nó không dứt xoay tròn.

Cuối cùng, những phù hiệu kia có một nửa chui vào thú nhỏ trong cơ thể, nửa kia tất là tiến nhập Tiêu Vũ mi tâm.

Xong xuôi tất cả, cái kia thú nhỏ đột nhiên hóa thành một tia ánh sáng đỏ, bay về phía Tiêu Vũ cánh tay trái, quấn quanh ở trên tay của hắn.

Làm tất cả bình tĩnh lại, Tiêu Vũ tay trái trên cánh tay nhiều hơn một đạo như rồng như thuồng luồng hình vẽ, giống như dùng máu tươi nhuộm thành, theo nhìn bề ngoài uy thế lẫm lẫm.

Ký kết mạng khế, Tiêu Vũ cùng này thú nhỏ từ đây chính là một mạng liên kết, bất kể là tu vi, còn là sinh cơ, đều thuộc về cùng chung trạng thái.

Xích Lân vương không nói lời nào ở bên cạnh thấy, vẻ mặt có chút phức tạp.

“Nói đi, ngươi còn có cái gì phải?” Trầm mặc hồi lâu, Xích Lân vương từ từ bình tĩnh, mở miệng lần nữa.

Xích Lân vương không hổ là thú vương, Tiêu Vũ cùng con thú nhỏ này ký kết mạng khế, quả thật cũng có một chút ý nghĩ khác.

Hắn bây giờ cùng con thú nhỏ này một mạng liên kết, hắn nếu là chết, con thú nhỏ này cũng sẽ theo chết, mà thực lực bây giờ của hắn vừa quá yếu, Xích Lân vương để bảo đảm này thú nhỏ bất tử, nhất định sẽ hy vọng hắn càng mạnh mẽ hơn, thậm chí sẽ cho hắn một vài chí bảo bảo vệ tánh mạng.

“Này u nước suối đối với nó cũng có một chút tác dụng, có thể hay không cũng cho ta cùng nhau hấp thu?” Bị Xích Lân vương nhìn thấu ý đồ, Tiêu Vũ cũng không có thật không tiện, trực tiếp đề xuất điều kiện của mình.

“Ai da, bây giờ ta tin tưởng, nó theo ngươi tuyệt đối sẽ rất an toàn, ngươi đề xuất mỗi một điều kiện, đều là của ta không cách nào cự tuyệt, liền thú vương đều đối với ngươi không thể làm gì, người bình thường như thế nào đối phó được ngươi?” Xích Lân vương than khẽ, cũng tương đương đồng ý Tiêu Vũ điều kiện.

Tiêu Vũ vui vẻ, này u nước suối mặc dù không có trong truyền thuyết công hiệu, nhưng cũng ẩn chứa mạnh mẽ sinh cơ, nếu không cũng không cách nào duy trì cái kia thú nhỏ bất tử.

Vật như vậy, bất kể là đối với nó hay là đối với cái kia thú nhỏ, đều là vô cùng mới có lợi, thậm chí nói không chừng có thể làm cho hắn lại ngưng ra một đạo linh sông!

Không do dự nữa, Tiêu Vũ trực tiếp nhảy vào u tuyền trong nước, đem này trong nước sinh cơ trực tiếp hấp thu vào cơ thể.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 92: Rời Đi

Một phương này u nước suối cũng không phải rất lớn, nhưng trong đó sinh cơ lại là cực kỳ kinh người.

Giống như Tiêu Vũ suy nghĩ, này u nước suối quả thật có thể cho hắn ngưng tụ đạo thứ sáu linh sông, mặc dù trong cơ thể hắn còn có nồng nặc hắc khí, nhưng u tuyền trong nước sinh cơ tựa hồ cùng hắc khí kia tướng khắc chế, để hắc khí kia nuốt chửng tốc độ giảm mạnh.

Tiêu Vũ không biết dùng bao nhiêu thời gian, mới đưa đạo thứ sáu linh sông triệt để ngưng tụ thành hình.

Đến lúc này, mặc dù trong nước sinh cơ vẫn như cũ phi thường thịnh vượng, nhưng trong cơ thể hắn hắc khí lại lớn mạnh mấy lần, đã không cách nào lại ngưng tụ đạo thứ bảy linh sông.

“Ai da, nhìn dáng dấp thứ này còn là thuộc về ngươi.” Trong lòng hắn bất đắc dĩ thở dài, tiếp tục hấp dẫn trong nước sinh cơ, nhưng cũng đem những sinh cơ này tất cả đều dẫn hướng về phía cánh tay trái cái kia thú nhỏ.

Làm u tuyền trong nước sinh cơ bị hấp thu không còn, Tiêu Vũ trên cánh tay trái thú nhỏ sức sống rõ ràng gượng không ít, trên cánh tay hình rồng hình vẽ cũng có vẻ càng thêm ngưng tụ.

Chỉ có điều, thú nhỏ vẫn ở vào trạng thái hôn mê, không có thức tỉnh.

“Viên mãn?” Xích Lân vương tựa hồ trong khoảng thời gian này vẫn đứng ở một bên, nhìn thấy Tiêu Vũ đem trong nước sinh cơ hấp thu không còn, trong lòng hắn cũng có chút đau lòng.

Đây chính là u nước suối, mỗi một giọt đều giá trị liên thành, có điều những nước này vốn là cho con thú nhỏ kia chuẩn bị, nó mặc dù đau lòng, nhưng cũng không có cảm thấy hối hận.

“Xin hỏi quá khứ mấy ngày thời gian?” Tiêu Vũ không hề có một chút nào thật không tiện, hắn và Xích Lân vương là theo như nhu cầu mỗi bên, chưa nói tới ai chiếm ai tiện nghi.

“Theo ngươi gặp ta đến bây giờ, vừa lúc là ngày thứ bảy.” Xích Lân vương nói xong, đột nhiên duỗi ra một ngón tay, điểm ở Tiêu Vũ mi tâm bên trên.

Tiêu Vũ hoàn toàn không phản kháng, bởi vì hắn biết, chính thức chỗ tốt sẽ tới.

Chỉ thấy, một ngón tay sau khi, một vệt ánh sáng màu máu đi vào Tiêu Vũ mi tâm, Xích Lân vương làm xong tất cả những thứ này, sắc mặt có chút tái nhợt, có thể làm cho một thú vương đều như vậy, có thể thấy được hắn một chỉ này bỏ ra cái giá không nhỏ.

“Ta đem một tia thần hồn phong vào bên trong cơ thể ngươi, nếu là ngươi gặp phải nguy hiểm, chỉ cần dưới đáy lòng đọc thầm tên của ta, thần hồn của ta sẽ dùng thực thể xuất hiện, dù cho đối phương là vương giả cấp bậc nhân vật, ta đây một tia thần hồn cũng có thể bảo đảm tính mạng ngươi !” Xích Lân vương có chút suy yếu, tựa hồ cũng có vẻ già nua đi rất nhiều.

“Đa tạ tiền bối!” Tiêu Vũ vẻ mặt trịnh trọng.

Trước đây hắn và Xích Lân vương nhiều nhất coi là lẫn nhau mua bán, chưa nói tới hảo cảm gì, nhưng hiện tại hắn lại đối với vị này thú vương có kính ý.

Phân ra một tia thần hồn, cái này so với tổn thất máu huyết càng nghiêm trọng hơn, tổn thất máu huyết thời gian dài sau còn có thể khôi phục, nhưng tổn thất thần hồn, làm không cẩn thận chính là tu vi vĩnh viễn dừng lại, cũng không còn cách nào về phía trước, hơn nữa muốn khôi phục lại cực kỳ khó khăn.

Tuy nói Xích Lân vương làm này hết thảy đều là để cái kia thú nhỏ, nhưng cùng lúc cũng làm cho Tiêu Vũ đạt được chỗ tốt. Còn nữa, Xích Lân vương tài cán vì một con thú nhỏ làm đến mức độ như thế, cũng thật sự là không dễ dàng.

“Này bắt giữ người tới ta ở sáu ngày trước cũng đã thả đi, ngươi nếu có việc, liền rời đi a, chờ nó thức tỉnh sau khi, thần hồn của ta tự có cảm ứng, đến lúc đó ngươi chỉ cần đưa nó mang về gặp ta có thể.” Xích Lân vương nói xong, đột nhiên vừa ném ra mấy thứ đồ.

Tiêu Vũ tiếp nhận, lại là mấy viên thú nguyên, hắn liếc mắt liền nhìn ra, này đều là Phàm giai thú nguyên, trong đó hạ phẩm thú nguyên chừng mấy chục viên, trung phẩm cũng có mười mấy viên viên, thậm chí còn có một viên Phàm giai thượng phẩm thú nguyên.

“Mấy thứ này, cũng đều là ngươi cần a?” Xích Lân vương từ tốn nói, đối với hắn cái này thú vương tới nói, này thú nguyên muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ lại cảm tạ, Xích Lân vương rõ ràng rất rõ ràng bọn họ những người này vào núi mục đích.

Có này thú nguyên, hắn vòng thứ nhất chọn lựa không hề nghi ngờ tuyệt đối là đệ nhất, Lâm Tuyết Hàm mạnh trở lại, nhiều lắm cũng là săn giết mấy con Phàm giai trung phẩm, Phàm giai thượng phẩm dị thú đó là ngay cả hóa khí cảnh cũng chưa chắc ứng phó được tồn tại, hắn một quả này có thể sánh được mười viên trung phẩm thú nguyên.

“Tiền bối, ta có một vấn đề.” Tiêu Vũ nói: “Những người kia, ngươi cứ như vậy để cho chạy, thật không có vấn đề gì?”

Bị bắt đến một đám người, cũng đã biết Lạc Phong Sơn Mạch bên trong tồn tại thú vương,

Xích Lân vương cứ như vậy để cho chạy, tin tức này chẳng mấy chốc sẽ truyền đi.

Tuy nói thú vương thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng không phải vô địch, rất có thể lại có một vài Xích Lân vương kẻ thù bởi vậy tìm tới cửa.

“Ta biết băn khoăn của ngươi.” Xích Lân vương gật gù, nói: “Có điều thân ta là thú vương, cũng là có một vài chính mình thủ đoạn, những người kia cùng ngày trí nhớ đã bị ta tiêu trừ, thả bọn họ đi cũng không có gì.”

Nguyên lai là đem cùng ngày trí nhớ tiêu trừ, chuyện này đối với thú vương tới nói quả thật không tính việc khó gì, Tiêu Vũ tâm trạng hiểu rõ.

“Nhớ kỹ lời hứa của ngươi, đi thôi.” Xích Lân vương bóng người lại như thế trước xuất hiện trong khi, tại nguyên chỗ từ từ làm nhạt, cuối cùng trực tiếp biến mất.

Nó đúng là không một chút nào do dự, càng không có đối với con vật nhỏ kia không đành lòng, vô cùng đơn giản dặn dò vài câu sau khi, liền tiêu sái để Tiêu Vũ rời đi.

“Đa tạ tiền bối!” Tiêu Vũ lại một lần nữa đối với Xích Lân vương biểu thị lòng biết ơn, sau đó cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi xa.

Từ tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch, hắn trước tiên phía bên ngoài lãng phí mấy ngày, sau khi vừa bởi vì hấp thu u nước suối, dùng đã đi bảy ngày thời gian, bây giờ tính ra, mười ngày kỳ hạn đã gần rồi, hắn nếu không nữa từ nơi này đi ra ngoài, một vòng này chọn lựa thì cáo thất bại.

Lần này vào núi, không chỉ để hắn chiếm được lượng lớn thú nguyên, còn thành công ngưng tụ một đạo linh sông, quan trọng hơn chính là, trên người hắn từ đây hơn một cái kỳ dị thú nhỏ.

Ký kết mạng khế, Tiêu Vũ và không trọn vẹn chỉ là vì bảo vệ tánh mạng, hắn luôn cảm giác này thú nhỏ thập phần thần bí, tựa hồ không giống Xích Lân vương theo như lời đơn giản như vậy.

Có thể làm cho một con thú vương như thế để ý, sao lại là phổ thông dị thú? Hơn nữa chính hắn cũng có thể rõ ràng cảm giác được, này thú nhỏ thập phần bất phàm, nếu là trưởng thành, ngày sau chỉ sợ sẽ không yếu hơn hắn bao nhiêu. &# 85

Cùng dạng này một cái thú nhỏ ký kết mạng khế, đối với Tiêu Vũ cũng có ích lợi rất lớn.

Theo Lạc Phong Sơn Mạch rời đi, bởi vì mười ngày kỳ hạn đã gần đến, Tiêu Vũ không thấy người nào. Có lẽ là bởi vì được thú vương giao cho, dọc theo con đường này cũng không có gặp phải cái gì dị thú ngăn cản, rất nhanh hắn thì đi ra Lạc Phong Sơn Mạch, trở về đến địa điểm tập hợp.

“Tiêu Vũ, Tiêu Vũ!”

Bị thua dãy núi ở ngoài, vô số thiếu niên đã ở đây tụ tập, chỉ có điều nhân số so với vào núi lúc rõ ràng thiếu rất nhiều, quá nửa là chết ở dị thú trong tay, hoặc là bởi vì tranh cướp thú nguyên, bị người tàn sát.

Tiêu Vũ mới vừa xuất hiện, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người liền kêu to đi tới bên cạnh hắn.

“Huynh đệ, ngươi biết không? Ta học ngươi dạy ta chiến quyết sau khi, phía bên ngoài sống đến mức là như cá gặp nước, Tần tiểu thư cũng khắc không ít minh phù, ha ha, chúng ta lần này mỗi người đều được 3 hơn mười viên hạ phẩm thú nguyên, tuyệt đối có thể đi lên Top 300!” Diệp Văn Hiên vẻ mặt hưng phấn.

3 hơn mười viên hạ phẩm thú nguyên, nhìn như không nhiều, nhưng ngoại trừ này có thực lực săn giết trung phẩm dị thú người ở ngoài, đã rất ít người có thể sánh được, đoạt được điểm tuyệt đối sẽ không quá thấp.

Tần Vũ Huyên mặc dù đang một bên không nói gì, nhưng trên mặt vẻ mặt cũng có vẻ hưng phấn không thôi, lần này trừ những thứ này ra thú nguyên, Tiêu Vũ dạy cho nàng pháp môn cũng là một loại thu hoạch khổng lồ.

“3 hơn mười viên?” Tiêu Vũ cảm giác, số lượng ấy thú nguyên không hẳn có thể đi vào ba mươi vị trí đầu, dù sao ngày đó gan dạ đi sâu vào nhân số cũng không có thiếu.

Hắn nghĩ nghĩ, lấy ra mười viên trung phẩm thú nguyên, nói: “Đây là mười viên trung phẩm thú nguyên, hai người các ngươi từng cái bắt lại năm viên, hơn nữa chính các ngươi thú nguyên, nói vậy điểm lẽ ra có thể chen vào ba mươi vị trí đầu.”

“Trung phẩm thú nguyên? Mười viên?”

Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên hai người đồng thời sửng sốt, dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt thấy Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 93: Ai Là Thứ 1?

Mười viên Phàm giai trung phẩm thú nguyên, khái niệm này nghĩa là gì?

Mặc dù là này dám tiến vào chỗ sâu người, cũng chưa chắc khả năng săn giết được mấy con trung phẩm dị thú, cấp bậc này dị thú dù cho khả năng giết, cũng phải trả giá giá cả to lớn, cho dù có tám đến chín chuyển tu vi, tối đa cũng thì săn giết hai đến ba con, nhưng lại phải xem vận khí.

Phải biết rằng, trung phẩm dị thú bên trong khá mạnh dị thú thực lực có thể so với mới vào hóa khí cảnh nhân loại, chỉ có trung phẩm dị thú bên trong thực lực yếu nhất, mới có thể bị những người trẻ tuổi này săn giết, ngăn ngắn 10 trời sao có thể săn giết được mấy con?

Nhưng Tiêu Vũ tiện tay chính là mười viên trung phẩm thú nguyên, hơn nữa hắn đã gan dạ cầm ra, trong tay tất nhiên còn có.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người đối diện, trong lòng đều tràn đầy nghi hoặc, Tiêu Vũ rốt cuộc ở trong núi săn giết bao nhiêu trung phẩm dị thú?

Tiêu Vũ không có để ý hai người bọn họ ý nghĩ, ánh mắt của hắn ở trong đám người tìm tòi, ngày đó Lâm Tuyết Hàm cũng giống như hắn gặp nạn, bây giờ hẳn là cũng đi ra.

Quả nhiên, ở trong đám người, đạo kia thân ảnh màu trắng vẫn lạnh nhạt mà kiêu ngạo, mặc dù chỉ là đứng yên lặng trong đám người, lại có thể khiến người ta liếc nhìn, là trong mắt tất cả mọi người tiêu điểm.

Tựa hồ là cảm nhận được Tiêu Vũ ánh mắt, Lâm Tuyết Hàm xoay người nhìn lại, hai mắt lãnh đạm, không một chút gợn sóng.

Nhìn dáng dấp, nàng là thật bị tiêu trừ cùng ngày trí nhớ, nếu không nhìn thấy Tiêu Vũ, chắc chắn sẽ không bình tĩnh như vậy, phải biết rằng Tiêu Vũ ngày đó nhưng đi gặp thú vương.

“Ta nghe nói, một vòng này đệ nhất tất nhiên là Lâm Gia thiên nữ không thể nghi ngờ, có không ít người đều thấy nàng tại đây trong mười ngày không dứt giết lợn các loại trung phẩm dị thú, thực lực mạnh đến nỗi làm người giận sôi!”

“Nàng lúc này mới vài tuổi a, thực lực lại mạnh như vậy, thực sự là biến thái!”

“Ai da, không có biện pháp, ai gọi nhân gia là thiên tài đâu? Nghe nói nàng lần này săn giết trung phẩm dị thú không có mười con cũng có tám con, theo bộ dáng này nhìn, e sợ một vòng này người thứ hai, đều cùng nàng có chênh lệch không nhỏ!”

Tiêu Vũ thần giác kinh người, loáng thoáng nghe đến trong đám người truyền đến các loại nghị luận.

Loại này nghị luận cũng không phải chỉ là đến từ cùng phương hướng, hầu như hết thảy tham dự lần chọn lựa này người, đều đang nghị luận cái này Lâm Gia thiên nữ, mỗi người đều cho rằng lần này đệ nhất tất nhiên là của nàng không thể nghi ngờ.

“Đệ nhất nhất định là này Lâm Gia thiên nữ, có điều lần này Vương gia vị thiên tài kia Vương Thịnh giống như cũng rất mạnh, cũng đã nhận được tốt mấy viên trung phẩm thú nguyên!”

“Vương gia thật đúng là tốt số a, trước tiên ra một Vương Đằng, lại còn có một Vương Thịnh!”

“Cái này Vương Thịnh nghe nói thiên phú vắng mặt Vương Đằng bên dưới, nếu là tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, nói không chừng thật đúng là có thể cùng Vương Đằng so một lần!”

Vương Thịnh? Nghe đến một vài cái khác âm thanh, Tiêu Vũ con mắt từ từ nheo lại.

Ở Lạc Phong Sơn Mạch, cái kia Vương Thịnh lại muốn giết hắn, sau khi chọn lựa nếu như gặp gỡ, rất cần phải có muốn cho Vương Thịnh trả giá một điểm giá cả.

“Hừ, cái này thứ hỗn trướng!” Diệp Văn Hiên cũng nghe được những người này nghị luận, sắc mặt trở nên khó coi, nói: “Huynh đệ, ngươi biết không? Này Vương Thịnh hai ngày trước thì theo Lạc Phong Sơn Mạch ở chỗ sâu trong đi ra, hai ngày nay vẫn canh gác phía bên ngoài, muốn phục kích ngươi, cướp đoạt ngươi thú nguyên!”

“Còn có chuyện như vậy?” Tiêu Vũ đầu tiên là bất ngờ, sau đó cười lạnh.

Cái này Vương Thịnh rõ ràng còn muốn giết hắn, xem ra Xích Lân vương tiêu trừ trí nhớ chỉ là ở những người này bị bắt sau khi, Vương Thịnh còn nhớ rõ cùng hắn ở trong núi một trận chiến.

Hiển nhiên, trận chiến ấy không thể giết chết Tiêu Vũ, Vương Thịnh không cam tâm, lại cố ý sớm chạy đến bên ngoài, muốn ám toán hắn, cướp đoạt hắn thú nguyên!

“Đúng vậy, cái kia Vương Thịnh thật rất thật giận!” Kể cả Tần Vũ Huyên, lúc này cũng là nghiến răng nghiến lợi, nói: “Hắn lại tìm được rồi hai chúng ta, và muốn dùng chúng ta tới uy hiếp ngươi, không muốn sau đó biết ta là Thiên Minh Các người, làm hắn có điều kiêng kỵ, nói không chừng hắn còn thật sẽ làm như vậy!"

Tiêu Vũ trong mắt hàn quang càng tăng lên.

Cái này Vương Thịnh đã không phải lần đầu tiên nhằm vào bên cạnh hắn người, lần trước là Lâm Vũ Nhu, lần này vừa là Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên.

Đối với dạng này người, Tiêu Vũ từ trước đến giờ là sớm diệt trừ, để tránh uy hiếp được thân nhân của mình.

"Ha ha, chư vị, tới thật sớm a!"

"Ha ha, hôm nay nhưng Thiên Thanh Vũ Viện vòng thứ nhất chọn lựa kết thúc tháng ngày, đương nhiên muốn vội đến xem thử."

Ở một bên khác, Cự Thạch Thành bên trong ở nhân vật đều tụ tập chung một chỗ, trong khi vui sướng trò chuyện.

Lần này, không chỉ có là các đại gia tộc gia chủ, kể cả trong thành đầu sỏ nhân vật, cũng đều đến rồi.

Thiên Thanh Vũ Viện vòng thứ nhất chọn lựa kết thúc, khả năng từ đó bộc lộ tài năng người, sau đó nói không chừng chính là Cự Thạch Thành mới đầu sỏ, ai cũng muốn đến xem thử.

Thiên Minh Các Các chủ Giang Viễn Hồng, Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên, thần binh đường đứng đầu Thiết Nham, Túy Tinh Lâu Nhan Tử Ngọc, bực này nhân vật toàn bộ tụ hội, ngoài ra còn có Vương Nhạc, cùng với Lâm Vấn Thiên từng cái gia tộc gia chủ.

"Ha ha, Lâm huynh, chúc mừng, nghe nói lần này Lâm Gia tiểu nha đầu kia đạt được không ít trung phẩm thú nguyên, đệ nhất vị trí sợ là đã ổn ngồi!”

“Ha ha, đúng vậy, dùng Lâm Gia thiên nữ thiên tư cùng thực lực, một vòng này đệ nhất tất nhiên nắm chắc, ta trước tiên ở đây chúc mừng Lâm huynh!”

“Dùng Lâm Gia thiên nữ phong thái, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau, Lâm Gia thực lực cũng tất nhiên tăng mạnh!”

Cả đám vây quanh Lâm Vấn Thiên, trước sau mở miệng, trong giọng nói có hâm mộ, cũng có đố kị. Nhưng vô luận thế nào, đối với Lâm Gia thiên nữ Lâm Tuyết Hàm bắt được đệ nhất, hầu như đã không người hoài nghi.

“Ta thì nhận chư vị chúc lành, ha ha!” Lâm Vấn Thiên cũng không khách sáo, nụ cười trên mặt không chút nào che lấp, tin tưởng tràn đầy đồng thời, những người này khen tặng cũng làm cho hắn tâm tình thật tốt.

“Ha ha, Lâm Gia thiên nữ quả thật tươi đẹp, thế nhưng nói muốn lấy đệ nhất, lại cũng chưa chắc nha.”

Lúc này, một dễ nghe thanh âm thanh thúy nhàn nhạt vang lên.

Đoàn người đều là sửng sốt, vào lúc này người người đều cướp cùng Lâm Gia giao hảo, Lâm Tuyết Hàm thiên phú và thực lực còn tại đó, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau Lâm Gia quật khởi đã là chuyện tất nhiên, ai cũng không nguyện ý vào lúc này đắc tội.

Lúc này lại còn có người nói chuyện như vậy, không phải rõ ràng hủy đi Lâm Gia bộ gì?

Lâm Vấn Thiên đồng dạng lòng tràn đầy khó chịu, hảo tâm tình đều bị phá hư. Hắn quay đầu vừa nhìn, đã thấy nói chuyện chính là cái trẻ tuổi tịnh lệ nữ tử, chính là Nhan Tử Ngọc.

Lâm Vấn Thiên biết rõ Túy Tinh Lâu không dễ trêu, mặc dù lòng tràn đầy khó chịu, nhưng cũng không dám phát tác, gượng cười nói: “Hả? Nghe tím Ngọc tiểu thư nói như vậy, chẳng lẽ phát hiện lần này người báo danh bên trong có cái gì kiệt xuất thiên tài?”

“Ha ha, ta ngược lại thật ra không quen biết thiên tài gì, chỉ có điều có người ta quen biết cũng tham gia lần chọn lựa này thôi, &# 32; ta cũng chính là vì nhìn hắn mà đến. Hắn người này mặc dù nhìn bề ngoài đến thực lực thường thường, nhưng cũng để cho ta cảm giác sâu không lường được, nếu nói là hắn cầm đệ nhất, ta cũng sẽ không có chút nào bất ngờ, Giang Các chủ, ngươi nói có phải là?” Nhan Tử Ngọc mặt mang mỉm cười, quyến rũ bên trong mang theo phong nhã.

Trong chúng nhân nàng là người trẻ tuổi nhất, nhưng đối mặt phần đông gia chủ cấp bậc nhân vật, lại là trấn định tự nhiên, hoàn toàn không giống một hậu bối.

“Ha ha, tím Ngọc tiểu thư nói không sai, này đệ nhất vị trí, ta cũng cảm thấy có thể sẽ có chút lo lắng.” Giang Viễn Hồng hơi ngẩn ra, sau đó nghĩ đến Tiêu Vũ gần đây ở tại Túy Tinh Lâu, lúc này mới cười gật đầu.

Nếu như là Nhan Tử Ngọc một người nói lời này, còn có cố ý hủy đi Lâm Gia bộ hiềm nghi, nhưng bây giờ Giang Viễn Hồng cũng nói như vậy, mọi người thì không khỏi không một lần nữa suy tính.

Có phải lần này chọn lựa thật là có một ẩn giấu thiên tài?

“Nếu thật sự có bực này thiếu niên, ta ngược lại cũng muốn gặp 1 thấy vậy.” Hai người kia đều là Lâm Vấn Thiên không đắc tội được, hắn không dám trực tiếp trở mặt, chỉ đành ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Chẳng biết vì sao, lúc này Lâm Vấn Thiên đột nhiên nghĩ tới Giang Viễn Hồng lúc trước làm Tiêu Vũ ra mặt một màn, có phải hắn theo như lời người chính là Tiêu Vũ?

Nhưng Tiêu Vũ thực lực Lâm Vấn Thiên rất rõ ràng, cùng Lâm Tuyết Hàm có chênh lệch cực lớn, làm sao có khả năng tranh chấp qua Lâm Tuyết Hàm?

Mọi người mang theo nghi hoặc, đều muốn nhìn một chút Nhan Tử Ngọc cùng Giang Viễn Hồng nói người là ai, càng trông chờ lên kết quả tuyên bố.

“Keng!”

Đúng lúc này, tiếng chuông vang lên, Thiên Thanh Vũ Viện nữ viện sĩ xuất hiện lần nữa, nhìn phía dưới cao giọng nói rằng: “Mười ngày đã qua, vòng thứ nhất chọn lựa kết thúc, lúc này chưa theo Lạc Phong Sơn Mạch bên trong đi ra, giống nhau coi là lọc bỏ, bây giờ bắt đầu kiểm nghiệm đoạt được thú nguyên, tuyên bố một vòng này kết quả, sắp xếp ra thứ tự!”

Tất cả mọi người đều rung một cái, rốt cục, muốn bắt đầu tuyên bố thành tích!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 94: Điểm

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Gió đông dãy núi bên ngoài, theo gió đông trong dãy núi đi ra thiếu niên thì có mấy ngàn, ngoài ra còn có rất nhiều cố ý đã đến quan sát kết quả người, vào lúc này đều im ắng, ngẩng đầu ngước nhìn trong hư không nữ viện sĩ.

Vòng thứ nhất kết quả mặc dù không thể đại biểu cuối cùng, nhưng Thiên Thanh Vũ Viện đã lựa chọn phương thức này, thì có đạo lí riêng của nó.

Săn giết dị thú, khả năng biểu diễn 1 cá nhân thực lực, đoạt được thú nguyên càng nhiều, săn giết được dị thú càng mạnh, cũng đã nói lên thực lực càng mạnh.

Không hề nghi ngờ, một vòng này bên trong thành tích người càng tốt hơn, ở thứ vòng kế tiếp bên trong đoạt được thành tích thì sẽ càng tốt, đến lúc đó tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, cũng sẽ càng thêm được coi trọng.

“Bây giờ, căn cứ các ngươi theo Lạc Phong Sơn Mạch bên trong đi ra trình tự, lần lượt tiến lên, đem đoạt được thú nguyên giao ra, ghi chép điểm!” Trung niên viện sĩ nói xong, ở trong hư không chầm chậm hạ xuống.

Ở trước người của nàng, đã sớm có người chuẩn bị kỹ càng sách, chờ ghi chép, đúng lúc này, tham dự một vòng này chọn lựa thiếu niên bắt đầu tiến lên, giao ra đoạt được thú nguyên.

“Lý Nguyên Minh, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên ba viên, đạt được 30.”

Cái thứ nhất tiến lên thiếu niên giao ra thú nguyên, phụ trách ghi chép người kiểm tra qua đi cao giọng tuyên bố, một là vì để cho mọi người biết được ấy thành tích, 2 cũng là để cho người biết hắn không có làm rối kỉ cương.

Hạ cấp hạ phẩm thú nguyên một viên thập phần, trung phẩm thú nguyên một viên một trăm phân, thượng phẩm thú nguyên một viên một ngàn điểm.

Cái này kêu Lý Nguyên Minh thiếu niên thực lực bình thường, chỉ chiếm được ba viên hạ phẩm thú nguyên, điểm e sợ thuộc về hạng bét.

“Lưu phong, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 10 một viên, đạt được 110 phân.”

“Quý Trường Thanh, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên bảy viên, đạt được 70.”

Phụ trách ghi chép chính là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử trẻ tuổi, hắn một bên ghi điểm, một bên vận chuyển linh sông lực lượng đem điểm báo ra đi.

Sắp xếp ở mặt trước thiếu niên, báo thù đều không thế nào cao, đại đa số đều chỉ bắt được mấy viên hạ phẩm thú nguyên, tìm được mấy chục phần, tình cờ có mấy người, cái báo thù hơn trăm người, 200 trở lên người, thì lại rất ít xuất hiện.

Thời gian cứ như vậy lẳng lặng trôi qua, cái này đến cái khác thiếu niên tiến lên, một vài thiếu niên nghe xong thành tích của mình sau, lộ ra vẻ xấu hổ, cũng có một chút thiếu niên đạt được hơi cao, mặt tươi cười.

Theo thời gian dời đổi, đoạt được điểm bắt đầu từ từ đổi cao, điều này là bởi vì đối với thực lực mình khá là tự tin người đều tiến vào càng sâu khu vực, bởi vậy theo trong núi đi ra thời gian sẽ đối lập chậm hơn một chút.

Theo ban đầu mấy chục phần, đến một trăm hai trăm phân, bây giờ đã dần dần có đạt được 300 trở lên người xuất hiện.

“Diệp Nhất Minh, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 18 viên, Phàm giai trung phẩm thú nguyên hai viên, kế 380 phân!”

Vừa là một gã thiếu niên tiến lên, chỗ tới 380 điểm cao, cái này cũng là tiến lên mới thôi cao nhất điểm.

Thiếu niên kia thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi, nghe đến chính mình điểm sau khi, lộ ra ngạo nghễ nụ cười, sải bước đi hạ xuống.

Mọi người nhìn về phía người này ánh mắt của thiếu niên bên trong, tràn đầy hâm mộ, có thể có 380 điểm cao, số điểm này, tuyệt đối có thể xếp hạng thứ năm mươi, thậm chí ba mươi vị trí đầu, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện hầu như đã là chuyện tất nhiên.

“Tên béo, ngươi làm sao vậy?” Tần Vũ Huyên đột nhiên chú ý tới Diệp Văn Hiên vẻ mặt không đúng lắm, nghi hoặc mà hỏi.

Tiêu Vũ cũng lưu ý đến, Diệp Văn Hiên nghe đến số điểm này sau, vẻ mặt trở nên không được tự nhiên.

“Cái này Diệp Nhất Minh, kỳ thực là ta Diệp gia người!” Diệp Văn Hiên đối với hai người này cũng không ẩn giấu, nói: “Trên thực tế,

Ở chúng ta những thế gia này bên trong tranh đấu rất nghiêm trọng, cái này Diệp Nhất Minh thiên tư cao hơn ta, trước đây vẫn ép ta, ta và hắn…… không quá hợp!”

Diệp Văn Hiên mặc dù không có cụ thể nói rõ, nhưng Tiêu Vũ đại khái đoán được, cái này Diệp Nhất Minh khả năng dựa vào chính mình bắt được số điểm này, ở Cự Thạch Thành quả thật coi là một thiên tài, Diệp Văn Hiên mặc dù chỉ nói không hợp, nhưng trước kia chỉ sợ không ít chịu đựng Diệp Nhất Minh ức hiếp!

“Hả? Tên béo, ngươi ở chỗ này đây, ta còn tưởng rằng ngươi còn ở trong núi không đi ra!” Diệp Nhất Minh từ phía trước đi về tới sau, vượt qua Diệp Văn Hiên bên cạnh, đối với hắn cười nói.

“Hừ!” Diệp Văn Hiên hừ lạnh một tiếng, Diệp Nhất Minh nói nghe tới tựa hồ không có vấn đề gì, nhưng vào lúc này còn ở lại Lạc Phong Sơn Mạch bên trong chưa hề đi ra người, hơn nửa đều đã chết, Diệp Nhất Minh đây là đang rủa hắn chết!

“Ha ha, không biết là lần này ngươi khả năng bắt được bao nhiêu phân, ta rất chờ mong a, đã chúng ta cùng là bộ tộc, ta đây thì ở chỗ này chờ xem một chút đi!” Diệp Nhất Minh như là nhìn không tới Diệp Văn Hiên sắc mặt khó coi, càng không nhìn thẳng Tiêu Vũ cùng Tần Vũ Huyên, trực tiếp đứng ở tại bọn hắn bên cạnh.

Nhìn hắn cái này tư thế, là muốn cố ý cho Diệp Văn Hiên xiêm tư thế, để Diệp Văn Hiên biết giữa hai người chênh lệch.

“Ngươi đã muốn xem, vậy thì nhìn kỹ!” Diệp Văn Hiên cười lạnh, hắn trên tay có Tiêu Vũ đưa năm viên trung phẩm thú nguyên, hiếm thấy đạt được còn có thể so với Diệp Nhất Minh ít ỏi?

Đến lúc này, còn chưa kiểm nghiệm đạt được người đã rất ít, chưa qua chốc lát, thì đến phiên Diệp Văn Hiên.

“Tên béo, đi thôi, ta xem trọng ngươi, tin tưởng ngươi nhất định sẽ không giống như trước giống nhau lại tiêu mất chúng ta Diệp gia mặt.” Diệp Nhất Minh ở phía sau nói.

Lời này nghe nhìn như cho Diệp Văn Hiên tiếp sức, thực tế lại là nói móc Diệp Văn Hiên trước đây tổng tiêu mất Diệp gia mặt, cũng ám phúng Diệp Văn Hiên lần này không lấy được cái gì tốt điểm.

“Vậy thì nhìn một chút là ai mất mặt!” Diệp Văn Hiên nghĩa khí mười phần, không thèm nhìn Diệp Nhất Minh một chút, bước đi lên tiến đến.

Hắn đi tới ghi chép Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử trước người, vung tay lên, phi thường tiêu sái mà đem trên người thú nguyên đặt lên bàn.

Kể cả cái kia ghi chép thiếu niên, nhìn thấy này tinh thạch, cũng là kinh ngạc một chút, sau đó kiểm tra cẩn thận, lớn tiếng nói: “Diệp Văn Hiên, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 20 ba viên, trung phẩm thú nguyên năm viên, báo thù 730 phân!”

“Owo!”

Đoàn người ồn ào, 730, đây là tuyệt đối điểm cao, so sánh với đó, lúc trước đạt được cao nhất Diệp Nhất Minh, còn hơn Diệp Văn Hiên điểm còn muốn chênh lệch gấp đôi!

Tất cả mọi người không khỏi quan sát Diệp Văn Hiên cái kia bụ bẫm thân thể, đây là đâu một đường người mạnh, lại có thể chặt bỏ cao như vậy điểm?

“Ha ha, ta báo thù không phải rất nhiều, không biết là có hay không cho ngươi thất vọng?” Diệp Văn Hiên đi trở về, không khách khí chút nào đối với Diệp Nhất Minh mở miệng.

Diệp Nhất Minh lúc này nào còn có lúc trước nửa điểm nụ cười, sắc mặt cực kỳ khó coi!

Diệp Văn Hiên điểm lại so với hắn cao hơn gấp đôi, &# 85 &# 32; hắn còn có tư cách gì nói móc Diệp Văn Hiên?

Vốn định ở Diệp Văn Hiên trước mặt biểu lộ ra một chút mình thực lực, cũng chế nhạo một chút Diệp Văn Hiên, nhưng Diệp Nhất Minh lại hoàn toàn thật không ngờ sẽ là kết quả như vậy.

“Hừ! Đây bất quá là vòng thứ nhất chọn lựa, không thể đại biểu cái gì, hơn nữa loại này chọn lựa thành phần có vận khí, vòng kế tiếp chọn lựa tài năng bày ra thực lực chân chính!” Diệp Nhất Minh mặt âm trầm, nói xong một câu nói này sau đó xoay người rời đi.

“Tốt, ta cũng muốn nhìn một chút!” Diệp Văn Hiên cũng không khách khí, quay Diệp Nhất Minh bối cảnh lớn tiếng nói.

Chỉ có điều, trong lòng hắn có chút không chắc chắn, dù sao hai tháng này tuy có tiến bộ, nhưng thời gian trôi qua ngắn, không đủ để để hắn đuổi theo Diệp Nhất Minh.

“Yên tâm, ngươi có ta lúc trước dạy bộ kia chiến quyết, sẽ không kém hắn.” Tiêu Vũ nhìn ra Diệp Văn Hiên trong lòng lo âu, mở miệng an ủi.

Diệp Văn Hiên gật gù, đối với Tiêu Vũ âm thầm cảm kích.

Bất kể là cái kia chiến quyết, còn là lần này đè xuống Diệp Nhất Minh, đều là Tiêu Vũ cho hắn, nếu như không có Tiêu Vũ, hắn căn bản không thể nào làm được, hắn biết rõ điểm này.

Diệp Văn Hiên sau khi, liền đến phiên Tần Vũ Huyên, nàng tìm được điểm so với Diệp Văn Hiên còn phải cao hơn 30, tổng điểm 750 phân.

Liên tục hai cái hơn 700 điểm cao, đưa tới sóng lớn mênh mông.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chưng bài, đây là hôm nay canh thứ nhất, lên giá ngày đầu tiên, làm sao cũng phải nhiều càng điểm, ta tiếp tục đi gõ chữ, tranh thủ tài năng ở hôm nay càng đến chương 5, xin mọi người đặt ủng hộ một chút.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 95: Điểm Cao

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Diệp huynh, không ngờ rằng Diệp gia lại còn có thiên tài như thế, thực sự là gọi ta bất ngờ!” Chủ nhà họ Tần Tần Chính Dương mặt nở nụ cười, đối với chủ nhà họ Diệp Diệp Hạo Thanh nói.

“Ha ha, nơi nào, Tần gia tiểu cô nương kia cũng là bất phàm a, càng có thể được như thế điểm cao.” Diệp Hạo Thanh cười ha ha, trong lòng lại tràn đầy nghi hoặc.

Diệp Văn Hiên quá khứ mặc dù không nói được bình thường, nhưng là tuyệt đối không xuất sắc, làm sao lần này ngược lại biểu hiện phải trả so với Diệp Nhất Minh chói mắt? Phải biết rằng ở lần này chọn lựa bên trong, Diệp Hạo Thanh Trên thực tế coi trọng nhất chính là Diệp Nhất Minh.

Nhưng bây giờ, vòng thứ nhất thành tích Diệp Nhất Minh so với Diệp Văn Hiên chênh lệch một đoạn dài!

Mặc dù là hắn cái này Diệp gia đứng đầu, cũng hoàn toàn không hiểu nổi Diệp Văn Hiên làm sao lại đột nhiên trở nên như vậy xuất sắc?

“Hai vị cũng không cần như thế lẫn nhau thổi?” Vương Nhạc đứng ở một bên, nửa thật nửa giả nói.

Diệp Hạo Thanh cùng Tần Chính Dương lẫn nhau đối diện, cười ha ha, Tần Chính Dương nói: “Vương huynh, Vương gia ngươi sớm ra một Vương Đằng, hai nhà chúng ta hai người này là không so được, huống hồ lần này chọn lựa các ngươi Vương gia cái kia Vương Thịnh xuất hiện cũng còn không có tỉ số, nói không chừng vẫn còn so sánh hai nhà chúng ta đều cao, hai nhà chúng ta không dễ dàng mới xuất hiện 1 mầm mống tốt, ngươi thì một chút cũng không nghe được gì?”

Bọn họ này ba gia tộc lớn gia chủ vừa nói đùa vừa nói thật, ở mặt ngoài hòa hòa khí khí, nhưng cũng ở trong bóng tối phân cao thấp.

Ba người này đều không phải nhân vật bình thường, cái khác những tiểu gia tộc kia gia chủ mặc dù nghe được bọn họ trong lời nói ý tứ, nhưng vào lúc này căn bản không thể nào gan dạ ngắt lời.

“Hả, Vương huynh ngươi xem, vừa mới dứt lời, nhà các ngươi cái kia người thứ hai thiên tài thì ra sân.” Tần Chính Dương cười đối với phía trước chỉ chỉ.

Vương Nhạc kỳ thực trong lòng đối với tần lá hai nhà xuất hiện hai người kia cũng không phải rất để ý, dù sao Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên dù cho lại xuất sắc, cũng không so bằng đã ở Thiên Thanh Vũ Viện được coi trọng Vương Đằng.

Có điều nếu là Vương gia có thể lại có một người tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, đứng vững gót chân, đối với Vương gia chỗ tốt tuyệt đối lớn hơn nữa, thậm chí khả năng bù đắp mất đi Dược Thần Điện tổn thất.

Cho nên lần này, Vương Nhạc đối với Vương Thịnh cũng là báo có nhất định kỳ vọng, lúc này nghe đến Tần Chính Dương nói, lập tức quay đầu hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy, Vương Thịnh chậm rãi bước tiến lên, mang trên mặt ngạo nghễ nụ cười, ở cái bàn kia lấy ra mấy chục viên tinh thạch.

Phụ trách ghi chép đệ tử sau khi xem, 11 kiểm kê, cuối cùng cao giọng mở miệng: “Vương Thịnh, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 27 viên, trung phẩm thú nguyên sáu viên, đạt được 870 phân!”

Mặc dù có phía trước hai lần hơn 700 điểm cao, nhưng nghe đến Vương Thịnh điểm cao tới 800, đoàn người còn là rối loạn tưng bừng.

“Lại có hơn 800 phân, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, cái này Vương Thịnh ở một vòng này được hạng nhất không dám nói, người thứ hai tuyệt đối là hắn!”

“Đúng vậy, lại có thể bắt được hơn 800 phân, này Vương Thịnh thiên tư cùng thực lực thật là kinh người!”

“Chỉ tiếc, thiên tư của hắn cao đến đâu, cũng không so bằng Lâm Gia vị kia thiên nữ, phải biết rằng cái kia Lâm Gia thiên nữ đã có mười đạo linh sông thực lực, liền Vương Thịnh đều có thể bắt được hơn 800 phân, Lâm Gia thiên nữ khẳng định cũng sẽ không ít!”

“Thật sự muốn biết vị kia thiên nữ rốt cuộc khả năng bắt được bao nhiêu phân!”

Đoàn người một trận nghị luận, đối với Vương Thịnh vừa ước ao vừa đố kỵ.

Vương Thịnh danh thiên tài, ở Cự Thạch Thành thế hệ trẻ tuổi bên trong có rất nhiều người đều biết, bởi vậy cũng đều biết, thực lực của hắn còn hơn Lâm Tuyết Hàm còn là chênh lệch một vài.

Ở nhìn thấy Vương Thịnh đều có thể bắt được như thế điểm sau, mọi người đối với Lâm Tuyết Hàm có thể được bao nhiêu phân cảm thấy càng thêm mong đợi.

Lúc này Vương Thịnh, dĩ nhiên trở thành toàn trường tiêu điểm, hắn đẩy ánh mắt của mọi người, ngạo nghễ đi xuống, đột nhiên xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, khóe miệng kết nối với xuất hiện một nụ cười gằn.

“Tên khốn kiếp này lại có thể bắt được cao như vậy điểm!” Diệp Văn Hiên nghiến răng, Vương Thịnh muốn đối phó Tiêu Vũ, đối với hắn mà nói chính là địch nhân.

“Hắn điểm tuy cao, lại không nhất định là bằng bản sự của mình!” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Dùng thực lực của hắn, mặc dù có chín đạo linh sông, nhưng muốn ở trong vòng mười ngày săn giết sáu con trung phẩm dị thú, cũng là rất khó khăn sự tình.”

“Huynh đệ, ngươi là nói?” Diệp Văn Hiên không phải bản nhân, trải qua Tiêu Vũ vừa nói, lập tức nghĩ tới cái gì.

“Quá nửa là Vương gia lần này tham dự người, đều phân cho hắn một vài thú nguyên, để hắn chiếm đầu to, dùng bảo đảm hắn khả năng dùng xuất sắc thành tích tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện.” Tiêu Vũ ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, liền gặp được có không ít gia tộc là làm như vậy, từ bỏ một nhóm người, đem tinh thạch tập trung ở trên người một người.

Vương Thịnh tuy mạnh, nhưng muốn cùng trung phẩm dị thú bác giết, cũng nhất định phải bị thương, trong vòng mười ngày không thể săn giết được nhiều như vậy trung phẩm dị thú.

“Đây không phải tương đương gian dối gì?” Tần Vũ Huyên nhíu mày, tựa hồ đối với loại hành vi này thập phần bài xích.

“Cũng chưa nói tới gian dối.” Tiêu Vũ nói: “Một vòng này chọn lựa, Thiên Thanh Vũ Viện vốn dụng ý, phỏng chừng thì có lẫn nhau cướp đoạt thú nguyên ý tứ, cho nên theo người khác nơi đó tìm được thú nguyên cũng không phải là không thể tính là điểm, cho nên ta lúc trước mới dám yên tâm đi thú nguyên cho các ngươi.”

Nghe Tiêu Vũ kiểu nói này, Tần Vũ Huyên cũng không nói gì nữa, nàng thông minh nhanh trí, đã nhận thấy được đây là Thiên Thanh Vũ Viện cố ý sắp xếp.

“Huynh đệ, vậy theo ngươi nói như vậy, Lâm Gia bên kia cũng có thể dùng đồng dạng phương pháp? Cái kia Lâm Tuyết Hàm thực lực mạnh như vậy, nếu như lại có Lâm Gia người giúp đỡ, nàng chẳng phải là giữ chắc đệ nhất?” Diệp Văn Hiên đại khái hiểu ra Tiêu Vũ cùng Lâm Gia quan hệ, nghĩ đến đệ nhất có thể là Lâm Tuyết Hàm, trong lòng hắn có chút thay thế Tiêu Vũ bất công.

“Có phải là đệ nhất, nhìn sẽ biết.” Tiêu Vũ tự tin nở nụ cười, dùng trên người hắn này thú nguyên, Lâm Tuyết Hàm muốn cùng hắn tranh đệ nhất? Đó là chuyện không thể nào!

Tần Vũ Huyên cũng có chút bận tâm thấy Tiêu Vũ, nàng là rõ ràng Tiêu Vũ rời đi Lâm Gia nguyên nhân, hơn nữa Tiêu Vũ khả năng tùy tiện lấy ra mười viên trung phẩm thú nguyên, ở trong lòng, Tần Vũ Huyên cũng là hy vọng Tiêu Vũ có thể bắt được đệ nhất.

“Mau nhìn, đến Lâm Gia trời nữ!”

“Cũng không biết nàng khả năng bắt được bao nhiêu phân!”

Đột nhiên, đoàn người truyền đến một trận tiếng hô, nghe tới cực kỳ hưng phấn.

Tiêu Vũ cùng Tần Vũ Huyên ba người đồng thời quay đầu, chỉ thấy toàn thân áo trắng Lâm Tuyết Hàm chậm rãi bước tiến lên, đi tới kiểm nghiệm nơi.

“Lâm huynh, rốt cục đợi cho các ngươi Lâm Gia thiên nữ ra sân, ta cũng rất chờ mong, nàng khả năng nắm lấy bao nhiêu phân!”

Đã đến quan sát trong đám người, Tần Chính Dương đột nhiên mỉm cười mở miệng, thấy Lâm Vấn Thiên.

“Ha ha, khó nói, khó nói!” Lâm Vấn Thiên trên mặt lộ vẻ cười, mặc dù đối với Lâm Tuyết Hàm có mười phần tin tưởng, nhưng hắn lúc này trong lòng cũng có chút sốt sắng.

Thật sự là phía trước những người kia điểm thật sự quá cao, dù cho hắn đối với Lâm Tuyết Hàm tràn ngập tin tưởng, cũng không nhịn được có chút thấp thỏm.

Lâm Tuyết Hàm khí chất lãnh đạm, làm cho người ta một loại xa xôi khoảng cách cảm giác, loại này khoảng cách cảm giác càng khiến người ta cảm thấy nàng tựa hồ không phải người thế tục, siêu nhiên như tiên.

Đi tới cái bàn kia trước khi, Lâm Tuyết Hàm động tác nhẹ nhàng chầm chậm, lấy ra thú nguyên, nhẹ nhàng đặt lên bàn.

Nàng này thú nguyên vừa ra, tất cả mọi người cơ hồ đều đã bức bình phong nổi lên hít thở.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 96 + 1100 Phân!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Giữa trường hoàn toàn yên tĩnh, mỗi người đều là mắt cũng không chớp, nhìn chằm chặp trên bàn này thú nguyên.

Này thú nguyên theo về số lượng thoạt nhìn cùng lúc trước Vương Thịnh gần như, tên kia phụ trách kiểm nghiệm đệ tử cầm lên tinh tế khác nhau hạ phẩm cùng trung phẩm số lượng, sau đó kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Tuyết Hàm, cao giọng nói: “Lâm Tuyết Hàm, hạ phẩm thú nguyên 36 viên, trung phẩm thú nguyên tám viên, đạt được…… 1160 phân!”

Tĩnh! Tình cảnh trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Mặc dù đã sớm nghĩ đến Lâm Tuyết Hàm đoạt được điểm tất nhiên sẽ là một kinh người điểm cao, thế nhưng không ai từng nghĩ tới, nàng điểm lại đột phá thiên vị, giành trước người thứ hai Vương Thịnh chừng mấy trăm phân!

“Đây là Lâm Gia thiên nữ thực lực gì? Lại có thể giết tới tám con Phàm giai trung phẩm dị thú, thật quá kinh khủng!”

“Dùng thực lực của nàng, vòng kế tiếp đệ nhất, còn có ai có thể cùng nàng tranh? Chỉ sợ sẽ là Vương Thịnh, cũng xa không phải là đối thủ của nàng!”

“Lâm Gia thiên nữ, thật quá thiên tài!”

Ở một trận yên tĩnh qua đi, trong đám người truyền đến đủ loại âm thanh, có người thán phục, có người than thở, nhưng không có ngoại lệ, tất cả mọi người cảm thấy cái này Lâm Gia thiên nữ không hề nghi ngờ sẽ là cuối cùng chọn lựa đệ nhất, không người nào có thể lay động!

Ở Cự Thạch Thành, thiên tư của nàng, thực lực của nàng đều thật sự quá qua kinh người, căn bản không tìm được có thể so được người!

“Lâm Gia thiên nữ quả nhiên xuất sắc, Lâm huynh, chúc mừng!”

“Quả nhiên, một vòng này đệ nhất, bị Lâm Gia cái này thiên nữ cho đoạt đi, phỏng chừng vòng kế tiếp, cũng sẽ không có ngoại lệ phát sinh!”

“Lâm huynh, ngươi thực sự là sinh một con gái tốt!”

Một đám gia chủ cấp bậc nhân vật cũng tâm tình phức tạp, có điều đều là biểu hiện rất có phong độ, mở miệng hướng về Lâm Vấn Thiên chúc, có người thật tình, cũng có người là giả dối.

“Ha ha, chư vị không nên nói còn quá sớm, bây giờ có thể còn có một vài người điểm không có đi ra chứ, này đệ nhất vẫn chưa thể xác định!” Lâm Vấn Thiên trong lòng tảng đá rốt cục rơi xuống đất, không nhịn được bắt đầu cười ha hả.

Có điều hắn mặc dù nói như vậy, nhưng trong lời nói tiết lộ kích động cùng hưng phấn lại không che giấu được, dù là ai đều nghe được.

Lời này cũng liền nói thuyết phục, kỳ thực trong lòng hắn so với ai khác đều đắc ý. Cự Thạch Thành bên trong có chút tên tuổi thiên tài hầu như đều đã cho ra điểm, Lâm Tuyết Hàm càng chiếm được cao tới ngàn phần, còn có ai có thể lay động nàng đệ nhất vị trí?

“Ha ha, ta ngược lại thật ra tán đồng Lâm Gia chủ nói, bây giờ điểm còn chưa hết đến, này thứ nhất kết luận còn chưa thích hợp dưới đến quá sớm.” Đạo kia lanh lảnh dễ nghe thanh âm lại vang lên, mở miệng vẫn là Nhan Tử Ngọc.

Nàng cười đến như trước phong nhã quyến rũ, nhưng trong giọng nói lại lộ ra một loại nói không nên lời kiên định.

Tất cả mọi người cũng là lớn kỳ, đây cũng không phải là Nhan Tử Ngọc nói cùng loại bảo, có phải nàng thật ở những thiếu niên này bên trong phát hiện so với Lâm Tuyết Hàm càng xuất sắc hơn thiên tài?

“Tử Ngọc tiểu thư nói chính là, bây giờ quả thật không thích hợp quá sớm kết luận.” Lâm Vấn Thiên nụ cười hơi đổi một chút, lúc nói lời này lại là không chút nào để ý.

Hắn thật đúng là không thể tin được, còn có thể là ai có thể được Lâm Tuyết Hàm cao hơn điểm!

“Tử Ngọc tiểu thư, chẳng lẽ vào lần này tham dự chọn lựa thiếu niên bên trong, còn cất dấu cái gì kỳ tài?” Nhan Tử Ngọc hai lần nói rồi lời giống vậy, rốt cục có người không nhịn được hướng về nàng hỏi dò.

Lâm Tuyết Hàm đã xuất sắc đến tận đây, nhưng nghe Nhan Tử Ngọc ý tứ, tựa hồ đang này tham dự chọn lựa thiếu niên bên trong còn có so với Lâm Tuyết Hàm càng xuất sắc hơn người, vậy rốt cuộc sẽ là người thế nào?

Tất cả mọi người thấy Nhan Tử Ngọc,

Chờ câu trả lời của nàng.

“Ta quả thật có xem trọng người, hơn nữa người này, cùng Lâm Gia còn có lớn lao ngọn nguồn!” Nhan Tử Ngọc mặt mỉm cười, sâu sắc thấy Lâm Vấn Thiên.

“Hả? Không biết là Tử Ngọc tiểu thư nói tới ai?” Lâm Vấn Thiên giật mình, nhưng cũng nhớ không nổi Lâm Gia bên trong có tên thiếu niên nào có thể so sánh Lâm Tuyết Hàm càng xuất sắc?

“Đúng vậy, Tử Ngọc tiểu thư, ngươi nói rốt cuộc là ai vậy?” Người bên cạnh cũng đầy hiếu kỳ.

“Ha ha, bây giờ còn chưa tính đến điểm người đã không nhiều, chư vị an tâm nhìn xuống chính là, ta tin tưởng mặt sau còn sẽ có ngạc nhiên.” Nhan Tử Ngọc nhẹ nhàng nở nụ cười, không nói thêm.

Mọi người thấy nàng như thế, cũng chỉ đành không truy hỏi nữa.

Vốn Lâm Tuyết Hàm một ngàn điểm cao sau khi xuất hiện, bọn họ đối với sau khi sau điểm sẽ không có quá lớn hứng thú, có thể bây giờ nghe Nhan Tử Ngọc nói, vừa cảm thấy có chút mong đợi.

Có phải thật còn có thể xuất hiện một so với Lâm Tuyết Hàm còn kinh người hơn điểm?

Tỉ số đang tiếp tục, nhưng ở Lâm Tuyết Hàm sau, mặc dù có vài người điểm đều không thấp, nhưng so với phía trước Vương Thịnh cùng Lâm Tuyết Hàm, lại là kém đến xa, thậm chí so với Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đạt được cao người đều không có xuất hiện lại.

Ngay ở mọi người hoài nghi Nhan Tử Ngọc chính là không phải phán đoán sai lầm, còn là nói căn bản lại không tồn tại một người như vậy lúc, đột nhiên Nhan Tử Ngọc ánh mắt sáng lên, Giang Viễn Hồng cũng là thân thể chấn động, cả người đều tinh thần tỉnh táo.

Nhìn thấy tình cảnh này, một đám Cự Thạch Thành đại nhân vật đều rối rít hướng về giữa trường nhìn lại.

Chỉ thấy, một gã mặc phổ thông, thoạt nhìn và không có chỗ nào hơn người thiếu niên đi ra, đi tới kiểm nghiệm nơi.

“Là hắn? Hắn điểm còn không có thống kê?” Lâm Vấn Thiên nhìn thấy đi ra là Tiêu Vũ, nhướng mày.

Lúc trước hắn vẫn không có làm sao lưu ý, cho rằng Tiêu Vũ điểm nên sớm đi ra, cũng sẽ không được cái gì điểm cao, nhưng bây giờ thấy Tiêu Vũ, hơn nữa Nhan Tử Ngọc cùng Giang Viễn Hồng tựa hồ cũng đối với hắn cực kỳ chú ý, trong lòng không nguyên do có chút buồn bực.

“Hừ!” Ngoại trừ Lâm Vấn Thiên, Vương Nhạc nhìn thấy Tiêu Vũ bóng người, đồng dạng trở nên sắc mặt khó coi, trong mắt hàn quang lấp lóe.

Thấy đạo kia thẳng tắp bối cảnh, thận trọng bước chân lộ ra một loại nói không nên lời trầm ổn cùng kiên định, Lâm Tuyết Hàm xa xa đứng ở một bên khác, thâm thúy hai con mắt không dứt lấp lóe.

Mặc dù quên đi Lạc Phong Sơn Mạch bên trong một màn, nhưng Tiêu Vũ ở Lâm Tuyết Hàm trong mắt, thủy chung là cái tràn đầy bí mật người, tổng làm cho nàng cảm giác cái này trước đây phế nhân còn lâu mới có được nàng trong tưởng tượng bình thường.

Có thể, Tiêu Vũ ở một vòng này có lẽ sẽ tìm được không thấp điểm, có điều, Lâm Tuyết Hàm đối với mình điểm hơn tự tin.

Điểm hơn một nghìn, ở vạn tên tham dự chọn lựa thiếu niên bên trong, nàng là duy nhất một, nàng tin tưởng tuyệt đối sẽ không còn có người thứ hai, có thể cùng nàng điểm so với!

Tiêu Vũ yên lặng tiến lên, không nói lời nào, đi tới trước bàn sau, cũng đem trên người mình thú nguyên lấy ra, đặt lên bàn.

Khi hắn lấy ra tinh thạch, một đám Cự Thạch Thành đại nhân vật lập tức ngưng thần nhìn tới.

Khoảng cách mặc dù xa, nhưng bọn hắn thực lực tất cả đều không kém, vừa nhìn xuống, chỉ thấy Tiêu Vũ tinh thạch tuy có mấy chục viên nhiều, nhưng nhìn sơ một chút, này tinh thạch nhiều lắm cũng là cùng Vương Thịnh xấp xỉ, muốn không cách nào lay động Lâm Tuyết Hàm đệ nhất vị trí!

Nhìn thấy này tinh thạch, Lâm Vấn Thiên trong lòng thở phào nhẹ nhõm, như là một tảng đá rốt cục rơi xuống đất.

Một bên khác Lâm Tuyết Hàm, nhìn thấy này tinh thạch sau khi, trong mắt cũng lộ ra “quả thế” tâm tình.

“Tiêu Vũ, Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 29 viên, trung phẩm thú nguyên bảy viên, đạt được 990 phân.” Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử kiểm tra qua đi, cao giọng mở miệng.

Lâm Tuyết Hàm nghe xong nói thế, khẽ gật đầu một cái. Tuy nói Tiêu Vũ cũng lấy được kinh người điểm cao, nhưng chung quy chưa qua một ngàn, còn hơn nàng hơn 1,100 phân, thủy chung tồn tại chênh lệch.

Tác giả đông phương hành vân nói: Còn ở con ngựa, đây là đệ tam chương, vốn bảo hôm nay chương 5, nhưng xem thời gian, đệ ngũ gian có thể muốn ở 12 giờ sau.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 97: Tính Sai Rồi

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ha ha, thiếu niên này càng cũng có thể bắt được như thế điểm cao, đúng là ít có thiên tài, tiếc nuối chính là, chỉ kém thập phần điểm có thể hơn một nghìn, thực sự là làm người đáng tiếc!” Lâm Vấn Thiên nhìn Nhan Tử Ngọc một chút, cười nói.

Hắn lời này ý tứ chính là, ngươi xem trọng người này mặc dù xuất sắc, nhưng cũng liền một ngàn điểm cũng không chiếm được, như thế nào cùng Lâm Tuyết Hàm so với?

Những người khác lúc này cũng có chút thất vọng, bọn họ đều có thể nhìn ra Nhan Tử Ngọc chỗ mong đợi chính là gã thiếu niên này, nhưng thiếu niên này mặc dù xuất sắc, nhưng muốn nói lay động Lâm Tuyết Hàm đệ nhất, lại là có chút không thực tế.

Nhan Tử Ngọc đôi mi thanh tú nhíu lại, trầm ngâm không nói. Lấy nàng đối với Tiêu Vũ hiểu rõ, luôn cảm giác Tiêu Vũ không thể chỉ bắt được ngần ấy điểm.

“9900 phân? Cái này Tiêu Vũ là ai? Nơi nào đến? Lại so với Vương Thịnh điểm cao hơn nữa?”

“Trước khi giống như nghe nói, cái này Tiêu Vũ trước khi là Lâm Gia người, chỉ có điều ở mấy tháng trước rời đi Lâm Gia!”

“Lâm Gia người? Lâm Gia biến thái như vậy gì? Một thiên nữ thì đã quá khiến người ta tuyệt vọng, lại còn có một người như thế?”

“Có điều đáng tiếc, cách 1,000 con chênh lệch thập phần!”

Vốn đối với sau khi tỉ số không quá chờ mong các thiếu niên, cũng bị Tiêu Vũ điểm kinh hãi một chút, dồn dập nghị luận lên.

Phen này nghị luận, cũng làm cho rất nhiều người bắt đầu hỏi thăm Tiêu Vũ người này, mà lúc trước Lâm Dật Kiệt bốn phía tuyên dương Tiêu Vũ là từ Lâm Gia rời đi, mặc dù cùng sự thật có chút sai lệch, nhưng cũng làm cho đông đảo thiếu niên đều đối với Tiêu Vũ có hiểu rõ nhất định.

Thậm chí, có mấy người hiểu rõ còn càng thêm tỉ mỉ, rất nhanh mọi người sẽ biết Tiêu Vũ cùng Lâm Gia các loại, kể cả Tiêu Vũ trước kia là tên rác rưởi, rất được Lâm Gia bài xích, mãi đến tận ngày gần đây mới ngưng ra linh sông, lại bởi vì chịu đựng Vương gia áp bức, cùng Lâm Gia lạnh lùng, dứt khoát rời đi Lâm Gia các loại.

“Chậm đã!”

Mọi người ở đây nghị luận sôi nổi, tâm tư không giống nhau thời điểm, thủy chung trầm mặc Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng, cũng làm cho tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, tất cả đều hướng về hắn nhìn lại.

Hắn muốn làm gì? Đây là tất cả mọi người nghi ngờ trong lòng.

“Vị huynh đài này, ngươi đem điểm tính sai rồi.” Tiêu Vũ đối với tên kia ghi chép Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử nói rằng, âm thanh tuy nhẹ, lại là làm cho tất cả mọi người đều nghe rõ rõ ràng ràng.

“Hắn…… hắn nói cái gì? Tính sai rồi? Đây là ý gì?”

Rất nhiều người đều ngẩn người, theo bắt đầu tỉ số đến bây giờ, còn không có một người gan dạ hoài nghi qua tính ra điểm, Tiêu Vũ vẫn là thứ nhất!

“Người này điên rồi phải không? Có phải cũng bởi vì điểm không có Lâm Gia thiên nữ cao, thì không phục gì?”

“Cũng đúng, trước đây bị Lâm Gia như vậy đối xử, nếu như thay đổi ta, ta cũng không cam lòng so với cái kia Lâm Gia thiên nữ không đều!”

Rất nhiều người đều cảm thấy, Tiêu Vũ là không tiếp thụ được kết quả này, có mấy người thậm chí đang bí ẩn đồng tình Tiêu Vũ.

Thấy Tiêu Vũ, Lâm Tuyết Hàm khẽ gật đầu một cái, mắt lộ xem thường. Điểm đã đi ra, dù cho hoài nghi thì có thể làm gì? Cuối cùng nếu đến Thiên Thanh Vũ Viện người khó chịu, chỉ có thể chặt đứt tiến vào võ viện cơ hội.

Thời khắc này Lâm Tuyết Hàm chỉ cảm thấy Tiêu Vũ có chút ngu xuẩn!

“Tính sai rồi? Nơi nào tính sai rồi?” Quả nhiên, tên kia thống kê đệ tử sầm mặt lại, đối với nhận lấy nghi ngờ cảm thấy bất mãn.

“Huynh đài, xin ngươi lại nhìn kĩ một chút cái này thú nguyên.” Tiêu Vũ tại đông đảo thú nguyên bên trong cầm lấy một viên, đơn độc bỏ vào đệ tử kia phía trước.

“Có cái gì có thể nhìn, không phải liền là một viên Phàm giai trung phẩm thú nguyên gì? Ngươi cho ta không quen biết?” Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử cười lạnh.

Cái này thú nguyên thoạt nhìn bất kể là thể tích còn là vẻ ngoài, đều cùng cái khác trung phẩm thú nguyên hoàn toàn tương tự, cũng không có cái gì chỗ bất đồng.

“Huynh đài, ngươi chỉ cần hướng về trong đó truyền vào Thần lực, tự nhiên biết rõ.” Tiêu Vũ đối với đệ tử này bất mãn cũng không để bụng, mỉm cười nói.

Hạ phẩm thú nguyên, cùng trung phẩm thú nguyên ở bề ngoài có chênh lệch rõ ràng, thể tích nhỏ hơn rất nhiều, theo bề ngoài một chút có thể có thể thấy, nhưng thượng phẩm thú nguyên cùng trung phẩm thú nguyên theo ở bề ngoài lại không có quá nhiều chênh lệch.

Lúc trước bởi vì phải tỉ số quá nhiều người, hơn nữa tham dự chọn lựa thiếu niên không có một người đạt được hóa khí cảnh, không thể có người săn giết đạt được thượng phẩm dị thú, bởi vậy đệ tử này vẫn toàn bằng vẻ ngoài nhận biết, không thể nhận ra Tiêu Vũ một quả này là thượng phẩm thú nguyên.

Võ viện đệ tử nghe xong Tiêu Vũ nói, mới vừa muốn phản bác, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, cuối cùng cầm lấy cái viên này thú nguyên, theo lời hướng về trong đó truyền vào Thần lực.

Trong nháy mắt, hắn hoàn toàn biến sắc, khiếp sợ thấy Tiêu Vũ.

Bất kể là tham dự chọn lựa thiếu niên, còn là đã đến quan sát kết quả đám người, đều muốn hai người bọn họ đối thoại nghe vào trong tai, lúc này nhìn tên đệ tử kia đầy mặt khiếp sợ dáng dấp, tất cả mọi người có chút không rõ vì sao.

Chỉ có mấy người, vẻ mặt xuất hiện biến hóa khác thường.

Nhan Tử Ngọc nhăn lại lông mày giãn ra, bên mép xuất hiện một tia như có như không ý cười, mà Lâm Vấn Thiên cùng Lâm Tuyết Hàm, trong lòng của hai người đồng thời sinh ra 1 loại dự cảm xấu.

“Khụ, vừa mới nhất thời sơ sẩy, điểm tính toán sai lầm, bây giờ cải chính một chút, Tiêu Vũ đoạt được Phàm giai hạ phẩm thú nguyên 29 viên, trung phẩm thú nguyên sáu viên, thượng phẩm thú nguyên một viên, đạt được 1890 phân!” Tên đệ tử kia sau khi hết khiếp sợ, buông cái viên này thú nguyên, trên mặt dù sao cũng hơi không nhịn được.

Kỳ thực cũng không trách hắn, ai có thể muốn lấy được, lại có thể có người có thể được thượng phẩm thú nguyên?

Cấp độ kia dị thú thực lực, đã không phải là phổ thông hóa khí cảnh có thể so với, muốn đối phó Phàm giai trung phẩm dị thú, ít nhất cũng phải hóa khí cảnh bên trong người nổi bật mới có thể làm được.

“Phàm giai thượng phẩm? Trời ạ, ta không có nghe lầm chớ?”

“990 phân một chút đã biến thành 1890 phân, so với Lâm Gia thiên nữ điểm còn phải cao hơn hơn 700 phân!”

“Này rốt cuộc là ai a, lại có thể săn giết Phàm giai thượng phẩm dị thú!”

Đoàn người nghe đến kết quả này sau khi, triệt để mà sôi trào.

Lâm Tuyết Hàm hơn 1,100 phân đã làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy tuyệt vọng, ai đều cho rằng một vòng này đệ nhất nhất định là Lâm Tuyết Hàm không thể nghi ngờ, có thể ai có thể nghĩ tới, vốn đạt được còn kém thập phần mới đến một ngàn Tiêu Vũ, đột nhiên lắc mình biến hóa, điểm tăng gấp đôi, đã biến thành hơn 1,800 phân!

Số điểm này, mặc dù là Lâm Tuyết Hàm, cũng xa xa không thể so sánh nổi!

“Hơn 1,800 phân, làm sao có khả năng?” Lâm Vấn Thiên càng như là bị sấm sét giữa trời quang, cả người đều ngẩn người tại đó, sắc mặt trắng bệch, đầy mặt không thể tin tưởng.

Bên cạnh những người khác, cũng nhớ tới Nhan Tử Ngọc lúc trước đã nói, lại thật có người có thể lay động Lâm Tuyết Hàm đệ nhất vị trí, hơn nữa điểm còn vượt xa Lâm Tuyết Hàm!

Ngoại trừ Lâm Vấn Thiên ở ngoài, lúc này Vương Nhạc, đồng dạng sắc mặt tái xanh, sắc mặt hết sức âm trầm.

Vương gia cùng Tiêu Vũ đã là tử thù, Tiêu Vũ càng xuất sắc, đối với Vương gia lại càng bất lợi!

“Ha ha, Lâm Gia chủ, ta nghe nói cái này Tiêu Vũ lúc trước là ngươi Lâm Gia bên trong người làm?” Nhan Tử Ngọc vào lúc này mở miệng lần nữa, nụ cười trên mặt so với trước kia bất cứ lúc nào đều ở đây quyến rũ động lòng người.

Mọi người sắc mặt nhất thời cực kỳ quái dị, dồn dập thấy Lâm Vấn Thiên, lại không người ngôn ngữ.

Trong đám người nghị luận, cũng làm cho bọn họ biết Tiêu Vũ cùng Lâm Gia quan hệ.

Buồn cười Lâm Gia, nguyên bản có một cái như vậy so với Lâm Tuyết Hàm còn xuất sắc thiên tài cũng không quý trọng, đem người xem là phế nhân, càng giống như đối xử người làm bình thường đối xử, để lấy lòng Vương gia không tiếc hy sinh Tiêu Vũ, làm cho Tiêu Vũ rời đi Lâm Gia.

Nếu như không có lúc trước tất cả, bây giờ Tiêu Vũ tất nhiên còn là Lâm Gia người trong, thử nghĩ dùng Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực, hơn nữa Lâm Tuyết Hàm, hai người ôm đồm chọn lựa người thứ một, hai, bọn họ tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau khi, Lâm Gia sẽ là loại địa vị nào?

Cảm thụ được chung quanh ánh mắt của mọi người, Lâm Vấn Thiên mặt trầm như nước, thật lâu nói không ra lời.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gắng sức đuổi theo, gõ chữ tốc độ còn là không lên được, tay tàn khổ sở a, tiếp tục đi con ngựa chương sau.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 98: Gian Dối?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Chậm!”

Ngay ở hết thảy bởi vì Tiêu Vũ đạt được mà kinh ngạc lúc, đột nhiên quát lạnh một tiếng, một bóng người xuất hiện ở tên kia võ viện đệ tử bên cạnh.

Đây là Thiên Thanh Vũ Viện vị kia nữ viện sĩ, nàng khuôn mặt lạnh lùng, cầm lấy Tiêu Vũ cái viên này thượng phẩm thú nguyên, cẩn thận cảm thụ chốc lát, thật lâu không nói gì.

“Liễu viện sĩ!” Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử đứng dậy, cung cung kính kính đối với nữ viện sĩ hành lễ.

Mọi người đều cảm thấy kỳ quái, lúc trước tỉ số thời điểm, cô gái này viện sĩ vẫn không có xuất hiện, lúc này lại đột nhiên đứng dậy, chẳng lẽ nói Tiêu Vũ điểm còn có thể có biến số?

Mọi người yên tĩnh thấy nữ viện sĩ, không người lên tiếng.

Liễu viện sĩ trầm mặc hồi lâu, đột nhiên lạnh lùng nhìn phía Tiêu Vũ, quát lên: “Nói, ngươi này thượng phẩm thú nguyên là nơi nào chiếm được?”

Đoàn người ồn ào? Đây là ý gì? Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ cái này thượng phẩm thú nguyên chiếm được cách không phải ở Lạc

Phong Sơn Mạch bên trong săn giết dị thú?

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, mặc dù cái này thú nguyên quả thật không phải của hắn săn giết dị thú đoạt được, nhưng cũng là chiếm được Lạc Phong Sơn Mạch.

Thật giống như các đại gia tộc đem những người khác tìm được tinh thạch tập trung đến cùng trên thân thể người giống nhau, bất quá hắn dùng phương pháp gì tìm được này thú nguyên, chỉ cần là Lạc Phong Sơn Mạch ở bên trong lấy được, liền coi như bản lãnh của hắn.

Ở vào núi trước khi, Thiên Thanh Vũ Viện đều đã đã kiểm tra, trên người mọi người đều không cho phép mang một viên thú nguyên.

Mà lại là chọn lựa phương thức là do bọn họ an bài, cũng không ai có thể sớm làm ra chuẩn bị, bây giờ bọn họ lại chạy tới hoài nghi!

“Hừ, ta có ý gì, có phải ngươi không rõ ràng lắm?” Liễu viện sĩ sắc mặt phát lạnh, nói: “Ngươi tầm thường một linh nguyên cảnh lục chuyển, làm sao có thể bằng mình thực lực săn giết được thượng phẩm dị thú? Này thượng phẩm thú nguyên, thật là ngươi y theo chọn lựa quy củ chiếm được gì?”

Câu nói này đi ra, chẳng khác nào là nhắm thẳng vào Tiêu Vũ ăn gian, đoàn người cũng là lớn kinh, kể từ đó Tiêu Vũ thành tích nói không chừng liền đem trở thành phế thảii.

“Vào núi trước khi, ta sớm tiếp thụ qua kiểm tra, trên người không có bất kỳ cái gì thú nguyên, hơn nữa này chọn lựa quy tắc cũng là lâm thời tuyên bố, ta dù cho muốn sớm chuẩn bị, sợ là cũng không có bản lãnh kia?” Tiêu Vũ không chút nào cho là mình tìm được này thú nguyên phương thức thuộc về gian dối.

Nói một cách thẳng thừng, một vòng này chọn lựa quy tắc vốn cũng không phải là chỉ có thể thông qua săn giết dị thú, cũng có thể cướp đoạt người khác thú nguyên, cứ như vậy hắn tìm được này thú nguyên cách hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì.

Những người khác bên trong tất nhiên cũng có thú nguyên là cướp đoạt người khác mà đến, đồng dạng là không có săn giết dị thú, hắn thông qua những phương thức khác tìm được, có gì không thể?

“Hừ, nói như vậy này thượng phẩm thú nguyên đúng là ngươi săn giết dị thú đoạt được?” Liễu viện sĩ cười lạnh.

“Ngươi cũng có thể cho rằng như vậy!” Tiêu Vũ trong lòng biết, một vòng này chọn lựa Thiên Thanh Vũ Viện mặc dù cố ý lưu lại một vài lỗ thủng có thể chui, nhưng này lại là không cách nào nói rõ đi ra, trước mắt hắn chỉ có thể nhận định này thú nguyên là săn giết dị thú đoạt được.

“Tốt! Đã như vậy, ta ngược lại muốn nhìn một chút một linh nguyên cảnh lục chuyển rốt cuộc có vài phần bản lĩnh!” Liễu viện sĩ xem thường nở nụ cười, đối với phía sau nói: “Chưa xanh, ngươi đi ra!”

“Vâng!” Một gã Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuân mệnh, đi tới bên cạnh của nàng.

Xa xa, nhìn thấy tên đệ tử này Vương Nhạc cùng mấy vị gia chủ sắc mặt hơi khác thường, bởi vì tên đệ tử này, chính là ngày đó đã đến bái kiến qua Vương Nhạc một người trong đó, hơn nữa là ngày đó người cầm đầu.

“Đây là ta Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử, tên là Quý Vị Thanh, ở chúng ta trong võ viện thực lực chỉ tính bình thường, Chỉ có được mười đạo linh sông, ngươi đã khả năng săn giết thượng phẩm dị thú, nói vậy thực lực bất phàm, ngươi chỉ cần có thể đánh bại hắn, ta chỉ tin tưởng ngươi cái này thú nguyên là săn giết dị thú đoạt được!" Liễu viện sĩ lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ sầm mặt lại.

Hắn đã nhìn ra, cái này liễu viện sĩ rõ ràng là cố ý ghim hắn, muốn hủy bỏ hắn điểm, nhưng nàng tại sao phải làm như vậy? Tiêu Vũ thật sự muốn không hiểu!

Cái này Quý Vị Thanh tuy có 10 chuyển tu vi, nhưng Tiêu Vũ bây giờ đột phá đến linh nguyên lục chuyển, hoàn toàn có năng lực đánh bại Quý Vị Thanh.

Chỉ có điều, tiếp xuống chọn lựa còn có vòng thứ hai, Tiêu Vũ không muốn quá sớm đem mình hết thảy thực lực toàn bộ bại lộ.

"Làm sao? Không dám sao?" Nhìn thấy Tiêu Vũ thật lâu không có mở miệng, Quý Vị Thanh cười lạnh nói: "Chỉ ngươi chút thực lực này, ta một cái tay thì có thể thắng được ngươi, bằng ngươi cũng dám nói khả năng săn giết thượng phẩm dị thú, không phải gian dối lại là cái gì!"

Quý Vị Thanh nói, để đám người lại rối loạn lên.

Bây giờ nghe đến, liễu viện sĩ nói quả thật có vài phần đạo lý, Phàm giai thượng phẩm dị thú thực lực cường hãn, Tiêu Vũ liền hóa khí cảnh chưa từng đạt được, làm sao có khả năng săn giết đạt được bực này dị thú?

Suy nghĩ cẩn thận, hắn có thể lấy ra thượng phẩm thú nguyên, thật đúng là không nhất định là săn giết dị thú đoạt được, nói như thế, có rất lớn có thể là Tiêu Vũ thật ăn gian!

Lúc này, mọi người nhìn Tiêu Vũ ánh mắt lại biến hóa, lúc trước là khiếp sợ và kính sợ, nhưng bây giờ lại trở thành tràn đầy xem thường.

“Hừ, người vô liêm sỉ, dám mưu toan gian dối trà trộn vào võ viện, như ngươi loại này vô liêm sỉ hạng người, căn bản không có tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tư cách, lập tức cút cho ta!” Quý Vị Thanh đối với Tiêu Vũ quát lạnh, tư thái kia so với liễu viện sĩ còn muốn bá đạo.

“Nguyên lai đúng là gian dối, ai, mặc dù hắn đã xa cách ta Lâm Gia, nhưng ta thật sự không nghĩ tới hắn đúng là vô sỉ như vậy người!” Lâm Vấn Thiên ở phía xa lộ ra vô cùng đau đớn dáng vẻ, không dứt lắc đầu thở dài, trong lòng tất là mở cờ trong bụng.

Chỉ cần Tiêu Vũ điểm trở thành phế thảii, cái kia Lâm Tuyết Hàm thì còn là một vòng này đệ nhất.

Còn Tiêu Vũ, hắn bây giờ cũng đồng dạng cho rằng cái kia điểm là làm bừa mà đến, nếu không dùng Tiêu Vũ thực lực không khả năng có được thượng phẩm thú nguyên.

Vào lúc này, kể cả Nhan Tử Ngọc cũng là nhíu chặt lông mày, không mở miệng nói chuyện nữa.

Còn ấy gia chủ của hắn cấp bậc nhân vật, cũng đều bảo trì trầm mặc, không người lên tiếng.

“Ha, buồn cười!” Vẫn trầm mặc Tiêu Vũ rốt cục mở miệng, nói: “Ngươi luôn miệng nói ta gian dối, ta đây muốn hỏi, trước đó hay không từ đắt võ viện người lục soát qua, xác nhận tham gia chọn lựa trên thân thể người đều không có thú nguyên? Ngoài ra, chọn lựa quy tắc có phải là hay không võ viện lâm thời tuyên bố, trước đó không người hiểu rõ? Đã như vậy, ta khả năng làm sao gian dối? Chẳng lẽ là đắt viện người sớm thông tri ta quy tắc, lại hoặc là cố ý để cho ta dẫn theo thượng phẩm thú nguyên vào núi?”

“Tốt một tấm khéo miệng!” Liễu viện sĩ sắc mặt càng lạnh hơn, Tiêu Vũ lời nói này nói ra, cũng là làm cho nàng không thể phản bác.

Tựa như Tiêu Vũ theo như lời, nếu như thật có người ăn gian, cái kia vấn đề tuyệt đối xuất hiện ở võ viện trên người, hơn nữa chỉ cần nhận định có một người gian dối, vậy nói không chừng thì có người thứ hai.

Vào lúc này nếu là phản bác Tiêu Vũ, chẳng phải là nói ngoại trừ Tiêu Vũ ngoài ra, những người khác cũng có thể gian dối, cái kia một vòng này kế đến điểm không phải muốn toàn bộ trở thành phế thảii?

“Ta có điều là nói một sự thật!” Tiêu Vũ sắc mặt không thay đổi, đúng mực nói: “Ta nếu nói là cái này thú nguyên là ta số may, săn giết một con trọng thương thượng phẩm dị thú, các ngươi khẳng định cũng không tin, nhưng các ngươi dù cho muốn nói muốn gian dối, ít nhất cũng phải có thể chứng minh gì đó, nếu không ta đồng dạng có thể hoài nghi những người khác gian dối!”

“Tốt!” Lời nói này, đã nói tới liễu viện sĩ không đường thối lui, nàng lạnh giọng nói rằng: “Lần này chọn lựa, còn có vòng thứ hai, ngươi một vòng này thành tích ta tạm thời cất giữ, ngươi đã có thực lực này, cái kia ở vòng thứ hai nói vậy cũng có thể bắt được đệ nhất. Nếu là ngươi cầm đệ nhất, ta thì thừa nhận ngươi một vòng này thành tích, ngược lại, dù cho ngươi chỉ lấy đệ nhị, vòng thứ nhất ta cũng đưa ngươi xem là gian dối luận xử, huỷ bỏ điểm, và chiếm đoạt ngươi tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tư cách!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh năm rốt cục con ngựa xong, mệt đến cả người đều hỗn loạn, mặc dù chương mới đến chậm chút, vượt qua 12 giờ, nhưng cuối cùng con ngựa tới chương 5. Hơn một vạn chữ, đối với ta cái này tay tàn bè tới nói con ngựa lên thật mệt mỏi quá, trên tay ta không hề có một chữ tồn cảo, nếu không có thể nhiều bùng nổ một vài, đối với cái này chỉ có thể xin mọi người hiểu. Có điều sau đó ta sẽ tận lực nhiều càng, mỗi ngày ít nhất canh ba ăn mồi, và hướng về canh năm nỗ lực, cũng hy vọng mọi người có thể một đường nâng đỡ, cảm ơn mọi người!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 99: Đệ 1 Vòng Kết Thúc

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Không lấy đệ nhất thì huỷ bỏ số điểm được, còn muốn chiếm đoạt tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tư cách, cái điều kiện này, làm cho hết thảy nghe được mọi người âm thầm cắn lưỡi.

Muốn lấy đệ nhất nói nghe thì dễ? Coi như Tiêu Vũ tìm được thú nguyên lúc không có gian dối, muốn ở vòng thứ hai nắm lấy số một chỉ sợ cũng không quá thực tế.

Dù sao, một vòng này một vài lỗ thủng rất nhiều người đều thấy ở trong mắt, Tiêu Vũ có thể cũng là cùng Lâm Tuyết Hàm bọn người giống nhau luồn qua khe hở.

Cái điều kiện này, nếu là đáp ứng, đối với Tiêu Vũ tất nhiên thập phần bất lợi!

“Tốt!” Tiêu Vũ lại là không có một chút nào thực lực, trực tiếp gật đầu.

Dùng thực lực của hắn, nếu là không bắt được đệ nhất, này Thiên Thanh Vũ Viện cũng sẽ không cần tiến vào.

“Ngươi ngược lại có mấy phần sự can đảm!” Liễu viện sĩ không ngờ rằng Tiêu Vũ lại dám thống khoái như vậy đáp ứng, lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

“Có điều, ta cũng có một điều kiện!” Tiêu Vũ ngầm trộm nghe đến, cái này liễu viện sĩ tựa hồ có cố ý nhằm vào hắn ý tứ.

Mặc dù không biết nguyên nhân gì, nhưng đã là cố ý làm khó hắn, đó là địch nhân, cũng không cần khách khí cái gì.

“Điều kiện gì?” Liễu viện sĩ mặt lộ vẻ bất mãn, Tiêu Vũ lại còn gan dạ cùng với nàng bàn điều kiện?

“Nếu là ta đạt được đệ nhất, đã nói lên ta đây thú nguyên chiếm được là dựa vào chính mình, đó chính là ngươi oan uổng ta, đến lúc đó ta muốn ngươi hướng về ta bồi tội nhận sai!” Tiêu Vũ không uý kỵ tí nào, bình tĩnh mà nhìn thẳng liễu viện sĩ.

“Cái gì!”

Đoàn người kinh hãi, Tiêu Vũ lá gan không khỏi cũng quá lớn, lại dám để liễu viện sĩ hướng về hắn nói xin lỗi.

Mặc dù liễu viện sĩ đang không có chứng cớ dưới tình huống hoài nghi hắn gian dối, ý đồ hủy bỏ thành tích của hắn, có vẻ hơi quá đáng, nhưng người ta thân phận còn tại đó.

Lần này võ viện chọn lựa, này liễu viện sĩ chính là người có quyền lực lớn nhất, nếu đắc tội rồi nàng, nàng dưới cơn nóng giận, dù cho thông qua được chọn lựa, đều có khả năng sẽ bị tước đoạt tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tư cách.

Hơn nữa, coi như tư cách không có bị tước đoạt, nhưng người ta là Thiên Thanh Vũ Viện viện sĩ, đến lúc đó đã đi Vương Thành Vũ Viện, đắc tội rồi võ viện viện sĩ, thời gian kia còn có thể tốt qua?

“Lớn mật!” Quý kỳ xanh ở bên cạnh lạnh giọng quát lên: “Ngươi thì tính là cái gì, liễu viện sĩ còn cần đến hướng về ta xin lỗi?”

“Ngươi vừa tính là thứ gì? Ta tại cùng vị này viện sĩ đại nhân nói, khi nào đến phiên ngươi xen mồm?” Tiêu Vũ trực tiếp đáp lễ, cái này Quý Vị Thanh mang đến cho hắn một cảm giác cũng không phải vật gì tốt, người ta liễu viện sĩ còn chưa nói, gì đến phiên hắn đến quát mắng?

“Ngươi! Được lắm tiểu tử càn rỡ, thật đúng là đem mình làm thiên tài!” Quý Vị Thanh giận quá mà cười, “dám đối với viện sĩ bất kính, xem ra hôm nay ta phải cố gắng giáo huấn ngươi một phen!”

Quý Vị Thanh cùng Vương Đằng ở trong võ viện cùng thuộc về một mạch, ở trong võ viện hắn liền vẫn muốn nịnh bợ Vương Đằng, chỉ tiếc vẫn không tìm được cơ hội.

Lần chọn lựa này, hắn bị võ viện phái đến vương thành, tìm được Vương gia sự tình sau, hắn liền muốn theo Tiêu Vũ trên người vào tay, thay thế Vương gia diệt trừ Tiêu Vũ cái này phế bỏ Vương Phi người, kể từ đó Vương Đằng cũng coi như gián tiếp nhận một món nợ ân tình của hắn.

Bởi vậy, đang tuyển chọn sau khi bắt đầu, Quý Vị Thanh sớm muốn đối với Tiêu Vũ động thủ, chỉ là vẫn không có tìm tới cơ hội, trước mắt rốt cục có cái cớ, hắn đứng đi ra hai bước, liền muốn ra tay!

“Làm sao, viện sĩ đại nhân là không dám, còn là kéo không xuống mặt, cảm thấy lấy thân phận ngươi không cần xin lỗi?” Tiêu Vũ căn bản không để ý tới Quý Vị Thanh, mặt hàng này hắn đều không thèm để ý, lại nhìn hướng viện sĩ.

“Ta không dám?” Liễu viện sĩ vốn định tùy ý Quý Vị Thanh động thủ,

Dạy dỗ một chút Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ đối với nàng nói rồi lời này, nàng lại nhất định phải có điều đáp lại.

Lúc này nàng nếu không đáp ứng Tiêu Vũ điều kiện, người khác tất nhiên sẽ cho rằng nàng là bịa đặt, cố ý nhằm vào, hơn nữa sẽ cho rằng nàng tự cho mình quá cao, nhìn không càng Cự Thạch Thành bên trong những người này.

Mặc dù là sự thật, mà những người này không đáng kiêng kỵ, nhưng nhiều người tức giận khó phạm, liễu viện sĩ liền nói ngay: “Tốt, thì như là ngươi mong muốn, nếu là ngươi tài năng ở vòng kế tiếp chọn lựa bên trong cũng đoạt được đệ nhất, ta không chỉ thừa nhận ngươi một vòng này điểm, và trước mặt mọi người xin lỗi ngươi!”

Mọi người nghe xong, đều có chút giật mình, không nghĩ tới viện sĩ lại thật đáp ứng rồi.

Dùng thân thể của nàng, đến lúc đó nếu là Tiêu Vũ thật đạt được đệ nhất, muốn trước mặt mọi người hướng về Tiêu Vũ xin lỗi, bao nhiêu sẽ trên mặt không ánh sáng.

Nhìn hai người bọn họ dáng vẻ, Tiêu Vũ tựa hồ đối với bắt được đệ nhất tràn ngập tin tưởng, mà liễu viện sĩ bên này cũng giống như vậy, tựa hồ nhận định Tiêu Vũ không khả năng có được đệ nhất.

“Vòng thứ nhất chọn lựa đến tận đây kết thúc, bây giờ tuyên bố lượt này thành tích!”

Việc đã đến nước này, liễu viện sĩ cũng sẽ không cùng Tiêu Vũ qua tốn nước miếng, khiến người ta bắt đầu tuyên bố một vòng này đạt được thứ tự.

“Người thứ nhất, Tiêu Vũ, 1890 phân, người thứ hai, Lâm Tuyết Hàm, 1160 phân, người thứ ba, Vương Thịnh, 870 phân, người thứ bốn……”

Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử đem ghi chép tốt điểm sắp xếp ra trước sau, 11 báo ra.

Tiêu Vũ mặc dù bị cái kia liễu viện sĩ hoài nghi gian dối, nhưng điểm tạm thời cất giữ, muốn nhìn hắn ở vòng kế tiếp có thể không bắt được đệ nhất, nếu là không lấy được số điểm này thì trở thành phế thảii, đến lúc đó đệ nhất tự nhiên liền thành Lâm Tuyết Hàm.

Đạt được Top 300 mới có tư cách tiến vào vòng kế tiếp, bởi vậy điểm cũng chỉ báo danh 300 người đứng đầu, mặt sau này, tất là trực tiếp lọc bỏ, liền báo ra điểm tư cách đều không có.

“Huynh đệ, lại là người thứ năm, trước lúc này ta căn bản không dám nghĩ!” Diệp Văn Hiên vẻ mặt hưng phấn thấy Tiêu Vũ, hắn điểm trực tiếp xếp hàng đệ ngũ, mà đây đều bởi vì Tiêu Vũ đưa cho hắn cái kia năm viên thú nguyên.

Tần Vũ Huyên cũng giống như vậy, có Tiêu Vũ thú nguyên, nàng điểm so với Diệp Văn Hiên còn cao hơn, xếp hạng thứ tư!

“Một vòng này nói cho cùng chỉ là đào thải hết độ chênh lệch người, có thể không tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, hay là muốn nhìn vòng thứ hai!” Tiêu Vũ lắc đầu, nếu như không phải là bởi vì Lâm Gia, hắn thậm chí đối với tên thứ nhất này không thế nào cảm thấy hứng thú.

“Vòng thứ nhất chọn lựa liền như vậy kết thúc, nể tình các ngươi ở trong núi cùng dị thú bác giết nhiều ngày, cho phép các ngươi nghỉ ngơi nửa ngày, vòng thứ hai chọn lựa vào khoảng mặt trời lặn lúc bắt đầu!” Liễu viện sĩ cao giọng tuyên bố, sau đó bóng người đi xa, cứ thế biến mất.

Có nửa ngày thời gian nghỉ ngơi, mọi người căng thẳng thần kinh cũng hơi hơi trầm tĩnh lại.

Này tham dự chọn lựa người thiếu niên, này trong mười ngày đang liều mạng săn giết dị thú, có thể nói đều là trong sinh tử vượt qua, không ít người trên người còn bị thương.

Có điều Thiên Thanh Vũ Viện lại chỉ làm cho nghỉ ngơi nửa ngày, tựa hồ muốn vội hoàn thành lần này chọn lựa.

“Tiêu Vũ, ta tới tìm ta sư phụ cùng phụ thân rồi!”

“Huynh đệ, cha ta gọi ta, ta trước tiên đi một chuyến!”

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đều hướng về Tiêu Vũ từ giã, Tiêu Vũ cũng không giữ lại, hai người này sắp xếp tiến vào năm vị trí đầu, tự nhiên là muốn và người thân chia sẻ một chút vui sướng.

“Vũ nhi!”

Sau khi hai người đi, Tiêu Vũ vừa định tùy ý đi một chút, đột nhiên nghe đến phía sau truyền tới một thân thiết âm thanh.

“Mẫu thân, sao ngươi lại tới đây?” Tiêu Vũ xoay người, liền gặp được Lâm Vũ Nhu.

Ngày đó Lâm Vũ Nhu tiễn hắn đã đến tham gia chọn lựa sau, liền đi trở về, hắn còn tưởng rằng Lâm Vũ Nhu hôm nay sẽ không tới.

“Vũ nhi cầm đệ nhất, ta đương nhiên muốn đến xem thử.” Lâm Vũ Nhu mang theo mỉm cười, ánh mắt lại tại Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá.

Tiêu Vũ biết, Lâm Vũ Nhu còn là có chút bận tâm hắn, lúc này chỉ sợ là nhìn trên người hắn có bị thương không.

“Tiêu công tử, chúc mừng ngươi, lấy được một vòng này đệ nhất!” Một thanh âm khác ở Lâm Vũ Nhu phía sau vang lên, một đạo thướt tha thân ảnh động người chậm rãi đi tới, đối với Tiêu Vũ lộ ra miệng cười, quyến rũ động lòng người.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 100: Thu Đồ Đệ?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Tử Ngọc tiểu thư cũng tới?” Tiêu Vũ mặc dù bất ngờ, nhưng vẫn là lộ ra lễ phép mỉm cười.

“Danh xưng này, tại sao tổng để cho ta cảm giác vậy xa lạ đâu?” Nhan Tử Ngọc than khẽ một tiếng, thoạt nhìn tràn ngập u oán.

Vào lúc này Tiêu Vũ trực tiếp làm bộ không nhìn thấy, cô gái này mặc dù quyến rũ động lòng người, nhưng cũng đều khiến hắn cảm giác không bình thường lắm, còn là bớt trêu chọc cho thỏa đáng.

“Tiêu công tử, đối với vòng kế tiếp nắm chắc, ngươi có mấy phần chắc chắn?” Nhan Tử Ngọc rất nhanh sẽ khôi phục bình thường dáng vẻ, trên mặt vẻ mặt cũng khôi phục như thường.

Tiêu Vũ trong lòng than thở, nữ nhân này trở mặt trở nên thật đúng là nhanh, mới vừa rồi còn như một oán phụ, nhưng lúc này vừa là một bộ cao quý lành lạnh dáng vẻ, khi thì vừa quyến rũ vô cùng, mặc dù là hắn khôi phục trí nhớ của kiếp trước, cũng cảm giác nữ nhân là khó coi nhất khiến người ta nhìn thấu người.

“Nếu như ta nói không nắm chắc, ngươi tin không?” Hắn mỉm cười nói.

“Tiêu công tử, ta mặc dù đối với ngươi một cách tự tin, nhưng cái kia liễu viện sĩ, tựa hồ cũng nhận định ngươi không thể bắt được đệ nhất, lấy nàng thân phận như vậy, gan dạ đáp ứng ngươi, chắc là có nhất định sức lực, còn xin cẩn thận cho thỏa đáng.” Nhan Tử Ngọc biết Tiêu Vũ không chịu cùng nàng qua tiết lộ thêm, nhẹ nhàng thở dài.

“Ha ha, cám ơn Tử Ngọc tiểu thư quan tâm.” Tiêu Vũ lại là không chút nào để ý, liễu viện sĩ coi như dù như thế nào, sợ cũng không ngăn cản được hắn lấy đệ nhất, trừ phi tìm tới một hóa khí cảnh người tham gia chọn lựa, nếu không không người là đối thủ của hắn.

“Vừa mới ta đang cùng Lâm Vấn Thiên cùng mỗi cái gia tộc gia chủ cùng nhau, thứ tự tuyên bố sau khi kết thúc, Lâm Tuyết Hàm về tới Lâm Vấn Thiên bên người, nhưng sau đó lại bị người kêu đi rồi, Tiêu công tử ngươi đoán vậy là ai?” Nhan Tử Ngọc cảm giác được Tiêu Vũ trong lời nói xa lánh cùng khách sáo, trên mặt lại không thế nào biểu thị.

“Ai?” Tiêu Vũ biết, Nhan Tử Ngọc dạng này người, nói những lời này chắc chắn sẽ không không có mục đích, hơn phân nửa là muốn nói cho hắn biết cái gì.

“Nói vậy Tiêu công tử cũng đoán được, kêu đi Lâm Tuyết Hàm người, chính là vị kia liễu viện sĩ.” Nhan Tử Ngọc sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

Liễu viện sĩ kêu đi rồi Lâm Tuyết Hàm? Hai người bọn họ trong lúc đó chẳng lẽ còn có quan hệ gì?

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ đến, lúc trước ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, Lâm Tuyết Hàm từng dùng tới một bộ linh động chiến quyết, nhìn dáng dấp kia, không phải là Lâm Gia chỗ có thể có.

Có phải cái kia chiến quyết cùng viện sĩ có quan hệ? Liễu viện sĩ vào lúc này đem Lâm Tuyết Hàm kêu đi, vừa sẽ là vì chuyện gì?

Mặc dù nghi hoặc, có điều Tiêu Vũ không có suy nghĩ nhiều. Vô luận liễu viện sĩ sắp xếp như thế nào, Lâm Tuyết Hàm cũng không khả năng đã thắng được hắn!

Nói xong này sau khi, Nhan Tử Ngọc nhìn thấy Tiêu Vũ đều là cố ý cùng nàng vẫn duy trì một khoảng cách, lắc đầu rời đi, ngoài miệng lại gọi bằng để Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu mẹ con đơn độc gặp nhau.

“Vũ nhi, cái kia Tử Ngọc tiểu thư, tựa hồ là đối ngươi có chút ý kiến.” Lâm Vũ Nhu nhìn Nhan Tử Ngọc sau khi rời đi, đột nhiên cười đối với Tiêu Vũ nói.

“Mẫu thân, ngươi làm sao đột nhiên nói tới cái này?” Tiêu Vũ cười khổ, hắn có thể cảm giác được Nhan Tử Ngọc nhìn thần sắc của hắn hơi khác thường, nhưng cũng khẳng định không phải ý tưởng gì.

Chính là có ý nghĩ, hơn nửa cũng là đối với trên người hắn một vài thứ gì đó cảm thấy hứng thú, mà không phải của hắn người này.

“Ha ha, ngươi cũng tuổi tròn 10 tám, tu luyện người, ở tuổi này liền có thể lấy vợ sinh con, chỉ có điều Tử Ngọc người này mặc dù dung mạo xuất chúng, hào phóng khéo léo, nhưng bối cảnh lại là quá sâu.” Lâm Vũ Nhu nhìn Tiêu Vũ như thế, có chút buồn cười.

Tiêu Vũ thật không ngờ, Lâm Vũ Nhu lại cũng nhìn thấu qua, Nhan Tử Ngọc dạng này người, một gánh trêu chọc khẳng định sẽ dính dáng đến rất nhiều thứ, nguyên nhân chính là như thế, Hắn mới đều là cùng Nhan Tử Ngọc cố ý giữ một khoảng cách.

Có điều nghe đến Lâm Vũ Nhu nói cưới vợ sinh con một chuyện, Tiêu Vũ biết Lâm Vũ Nhu là lo lắng cho mình thời gian không nhiều, muốn hoàn thành tâm nguyện cuối cùng.

Ngoại trừ ở trong lòng yên lặng tự nói với mình phải nhanh một chút trở nên mạnh mẽ, hắn cũng không biết nên an ủi ra sao.

Ở Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu gặp nhau trong khi, ở một cái u tĩnh góc, hai bóng người đang đứng đối mặt nhau, mở đàm luận.

“Lần này chọn lựa hành trình, vốn thì không cần ta đến, chỉ phái ra một vài đệ tử có thể, nhưng ta cuối cùng lại vẫn là tới, ngươi cũng biết này là bởi vì cái gì?” Liễu viện sĩ nhìn Lâm Tuyết Hàm, bình tĩnh nói.

“Vãn bối không biết!” Lâm Tuyết Hàm cung cung kính kính đứng ở liễu viện sĩ trước người, nàng lúc này, dĩ nhiên đã không có bình thường kiêu ngạo lạnh nhạt.

Ở trước người của nàng, nhưng hàng thật giá đúng cấp độ tông sư nhân vật, nhân vật như thế ở Cự Thạch Thành chính là như thần tồn tại, bất luận người nào ở bực này nhân vật trước mặt, đều phải bảo trì khiêm tốn, dù cho thật là Cự Thạch Thành thiên tài xuất sắc nhất cũng giống như vậy.

“Vương gia Vương Đằng, là sư huynh của ta đệ tử!” Liễu viện sĩ bình tĩnh nói: “Ta từ Vương Đằng trong miệng, nghe nói qua ngươi, dùng xuất thân của ngươi, tài năng ở tuổi như vậy thì ngưng ra mười đạo linh sông, xứng đáng thiên nữ hai chữ, nếu là tiến vào võ viện, không bao lâu nữa, có thể đứng hàng thiên tài đứng đầu hàng ngũ.”

Lâm Tuyết Hàm trong lòng ngạc nhiên, nghe ý này, này liễu viện sĩ đối với nàng hết sức coi trọng, này đối với nàng mà nói là một tin tức vô cùng tốt, ít nhất tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau đó, nàng có thể so với người khác đều đi càng thêm thông thuận.

“Ta dưới chân cũng có vài tên đệ tử, chỉ tiếc thiên tư đều không cao, cho nên ta này đến, ở mặt ngoài là phụ trách đốc thúc chọn lựa, Trên thực tế tất là cố ý muốn tới thăm ngươi một chút, không sai, ngươi không làm ta thất vọng.” Liễu viện sĩ nói lần nữa.

“Vãn bối Lâm Tuyết Hàm, mời mọc viện sĩ thu ta làm đồ đệ!” Lâm Tuyết Hàm tâm tư thông minh, nghe ra liễu viện sĩ ý tứ trong lời nói là thu đồ đệ, lập tức thì quỳ mọp đi xuống.

“Ngươi trước đứng dậy!” Liễu viện sĩ đối với Lâm Tuyết Hàm phản ứng rất hài lòng, gật gật đầu nói: “Ta mặc dù muốn thu ngươi làm đồ, nhưng bây giờ còn đang chọn lựa bên trong, nếu là sớm nhận lấy ngươi, này vòng thứ hai người khác sẽ đã cho ta bất công, còn nữa ngươi thông qua chọn lựa sau khi, thì có tiến vào võ viện tư cách, khi đó ta lại thu ngươi làm đồ, càng hợp tình lý.”

“Vâng! Tất cả nghe sư phụ sắp xếp!” Lâm Tuyết Hàm cũng minh bạch đạo lý trong đó, &# 32; nếu bây giờ bái sư, vòng thứ hai bên trong dù cho hắn thành tích cho dù tốt, cũng sẽ để cho người khác cho rằng là đã điều động nội bộ.

Có điều, nàng nhận định liễu viện sĩ muốn thu đồ đệ, trực tiếp đổi giọng xưng là sư phụ, cũng tương đương đem việc này ngồi vững.

“A!” Liễu viện sĩ hiển nhiên rất hài lòng Lâm Tuyết Hàm danh xưng này, lạnh như băng trên mặt xuất hiện vẻ hài lòng mỉm cười, nói: “Có điều trước đó, trước tiên ta hỏi ngươi, này vòng thứ hai chọn lựa, ngươi có chắc chắn hay không nắm lấy số một?”

"Này……" Lâm Tuyết Hàm chần chờ.

Nếu như trước lúc này, nàng quả thật có đầy đủ tin tưởng tìm được đệ nhất, nhưng đang nhìn đến Tiêu Vũ vòng thứ nhất đoạt được điểm sau, tự tin của nàng cũng bắt đầu dao động.

Mặc dù theo đáy lòng, nàng đồng dạng cho rằng Tiêu Vũ cái kia điểm là mưu lợi đoạt được, nhưng trước kia Tiêu Vũ cũng thường xuyên làm cho người ta bất ngờ, làm cho nàng có một loại không cách nào phỏng đoán cảm giác.

Nàng không biết là liễu viện sĩ vấn đề này dụng ý, không biết trả lời như thế nào, thật lâu không có trả lời.

"Ta biết, ngươi là đang lo lắng cái kia Tiêu Vũ." Liễu viện sĩ nói: "Gia tộc của các ngươi cùng hắn ở giữa sự tình ta cũng có điều nghe nói, Vương gia Vương Đằng là sư huynh của ta thương yêu nhất đệ tử, cùng ta cũng có chút ngọn nguồn, cho nên cái này Tiêu Vũ, tuyệt không cho phép tìm được đệ nhất!"

Lâm Tuyết Hàm trong lòng rùng mình, nàng rốt cuộc biết, liễu viện sĩ lần này gặp mục đích thực sự của nàng.

Chưa tới thu đồ đệ thời cơ, liễu viện sĩ căn bản không cần vào lúc này thấy nàng, nàng thì không muốn để Tiêu Vũ tìm được đệ nhất, không chỉ là vì trước khi cùng Tiêu Vũ gian ước định, e sợ trước đó, nàng thì cũng định tốt muốn nhằm vào Tiêu Vũ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 101: Đệ 2 Vòng Bắt Đầu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Có điều, mặc dù đoán được liễu viện sĩ không muốn để cho Tiêu Vũ bắt được đệ nhất, Lâm Tuyết Hàm lại vẫn không nghĩ ra liễu viện sĩ đưa nàng gọi tới dụng ý.

“Tiêu Vũ người này, bàn về tu vi, chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, nhưng ta cảm nhận được khí tức của hắn, lại tựa hồ như không như người thường, đích xác có vài phần chỗ hơn người, có điều ngươi có mười đạo linh sông, đây là hắn chỗ không thể so sánh nổi.” Liễu viện sĩ cũng không cùng Lâm Tuyết Hàm giải thích, mà là đạo: “Nhưng mà, hắn đến tột cùng là như thế nào tìm được thượng phẩm thú nguyên, điểm này ta cũng nghĩ không thông.”

Lâm Tuyết Hàm trầm mặc, không dám nói tiếp, bởi vì nàng không biết là liễu viện sĩ nói này là có ý gì.

“Vòng kế tiếp chọn lựa qua đi, không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi thì sẽ trở thành vì đệ tử của ta, cho nên để cho an toàn, ta ban ơn ngươi một thứ, có thể bảo đảm cho ngươi ổn đến đệ nhất!” Liễu viện sĩ đem vươn tay ra, trong tay xuất hiện một bình sứ.

Cái lọ này cực nhỏ, vẻ ngoài cực kỳ tinh mỹ, thoạt nhìn liền không phải là vật phàm.

“Sư phụ, đây là?” Lâm Tuyết Hàm trong lòng nổi lên gợn sóng, mặc dù vẫn chưa thể xác định cái lọ này là cái gì, nhưng đã có thể bảo đảm nàng giữ chắc đệ nhất, khẳng định không phải là vật phàm.

“Đây là 1 viên đan dược, tên là tam nguyên Tạo Hóa Đan!” Liễu viện sĩ nói: “Viên thuốc này thuộc về nhị phẩm đan dược, vốn chỉ có hóa khí cảnh người có thể dùng, dùng qua đi, khả năng ngắn ngủi tăng cao tu vi, ngươi mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh, nhưng mười đạo linh sông, khoảng cách hóa khí cảnh dĩ nhiên không xa, ăn vào viên thuốc này, có thể cho ngươi có có thể so với hóa khí cảnh tu vi!”

“Nhị phẩm đan dược?” Lâm Tuyết Hàm mặc dù đã có suy đoán, nhưng nghe nói như thế, trong lòng còn là cả kinh.

Nhị phẩm đan dược, bình thường đều thích hợp với hóa khí cảnh trở lên người. Hóa khí cảnh người có bao nhiêu? Khả năng đạt được cảnh giới cỡ này người, ở Cự Thạch Thành có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đẳng cấp này đan dược, giá trị cực kỳ quý giá, mặc dù là các đại gia tộc, bình thường cũng không có thể nói muốn dùng hay dùng.

Ăn vào viên thuốc này, có thể tạm thời có có thể so với hóa khí cảnh tu vi, ở lần này chọn lựa bên trong, tất cả mọi người chỉ có vài đạo linh sông, thậm chí Lâm Tuyết Hàm chính mình mười đạo linh sông cũng đã vượt xa người khác.

Có viên thuốc này, ai còn có thể cùng nàng tranh cướp đệ nhất?

“Cái kia Tiêu Vũ thú nguyên, chắc là mưu lợi đoạt được, nói cho cùng hắn cũng chỉ có lục đạo linh sông, dù cho mạnh trở lại, một khi ngươi có có thể so với hóa khí cảnh tu vi, thì giành trước hắn nhất Đại cảnh giới, đây là tuyệt đối không thể vượt qua chênh lệch!” Liễu viện sĩ tràn ngập tự tin.

Linh nguyên cảnh, hóa khí cảnh, giấu hư cảnh, từng cái cảnh giới đều là 1 đạo hào rộng to lớn, cho dù là linh nguyên cảnh mười hai vòng, so với hóa khí cảnh, cũng là chênh lệch cực lớn.

Tiêu Vũ có điều lục đạo linh sông, coi như thực lực kinh người đi nữa, cũng tuyệt đối không khả năng so ra mà vượt hóa khí cảnh!

“Đan dược này ở ngoài dính một tầng nước thuốc, phải truyền vào Thần lực tài năng tan ra, chọn lựa lúc, ngươi nếu đụng với cái kia Tiêu Vũ, cũng không cần vội vã dùng, xem trước một chút cái kia Tiêu Vũ thực lực, nếu là cảm giác không cách nào chiến thắng, lại hóa kê đơn thuốc tầng, ăn vào viên thuốc này, ngươi phải nhớ kỹ.” Rừng cây viện sĩ trịnh trọng giao cho.

Nàng loại thủ đoạn này, nói đến đã thuộc về gian dối, tuy nói lần chọn lựa này nàng là quyền lực cao nhất người, tất cả đều do nàng định đoạt, nhưng loại chuyện này, nếu để cho người phát hiện, làm sao cũng không dễ nghe.

Hơn nữa, việc này nếu như truyền quay lại Thiên Thanh Vũ Viện, bị người cố ý phóng đại, nàng cũng khó tránh khỏi trách phạt, nhất là là của nàng thân là phụ trách đốc thúc người, lại đã biết mà còn làm sai, dùng ra như thế gian dối thủ đoạn.

“Vâng, sư phụ, đệ tử ghi nhớ!” Lâm Tuyết Hàm gật gù, cũng hiểu trong này nguy hiểm.

Mặc dù nàng Nhất Chân rất tự tin, cũng rất tự phụ, nhưng là bởi vì tự phụ, này đệ nhất tên nàng tuyệt đối sẽ không tặng cho bất luận người nào,

Nếu là có cần thiết, nàng tuyệt đối sẽ không chút do dự dùng viên thuốc này.

Vốn thấy vậy Tiêu Vũ vòng thứ nhất biểu hiện, Lâm Tuyết Hàm trong lòng còn có chút lo âu, nhưng bây giờ, trong lòng nàng lo âu đã bị hoàn toàn tiêu trừ.

Còn là câu nói đó, lúc trước từ bỏ Tiêu Vũ, nàng không có sai, cũng tuyệt không cho phép chính mình sai!

Tiêu Vũ, không thể bao trùm cao hơn nàng!

Nửa ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Lâm Tuyết Hàm về tới Lâm Vấn Thiên bên người, tham dự chọn lựa đám người cũng lẳng lặng cùng đợi vòng thứ hai bắt đầu.

“Thời gian đã đến, bây giờ, bắt đầu vòng thứ hai, cũng là một vòng cuối cùng chọn lựa!” Liễu viện sĩ dùng đồng dạng tư thế xuất hiện, nổi ở trong hư không, ánh mắt nhìn quét phía dưới mọi người, cao giọng nói: “Vòng thứ nhất chọn lựa, là săn giết dị thú, dùng thú nguyên tỉ số, còn có vận may có thể nói, mà đây một vòng, thì lại phải chân chân chánh chánh thực lực, bất kỳ mưu lợi phương pháp, đều muốn vô dụng!”

Nói tới chỗ này, nàng dừng lại một chút. Không ít người đồng loạt nhìn về phía Tiêu Vũ, câu nói này tựa hồ có ý riêng, rất như là đang nói Tiêu Vũ gian dối sự tình.

Tiêu Vũ như là không nghe thấy, cũng không có cảm nhận được người bên ngoài ánh mắt giống nhau, sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

Vòng thứ hai liền đem bắt đầu, chỉ cần nắm lấy số một, này liễu viện sĩ không thừa nhận cũng không được hắn không có gian dối, bây giờ nói tới nhiều hơn nữa cũng không có ý nghĩa.

“Vòng thứ hai chọn lựa, chọn dùng một chọi một lọc bỏ chế, mỗi hai người chia làm một tổ tiến hành tỷ thí, kẻ bại trực tiếp lọc bỏ, người thắng tiến hành vòng kế tiếp tỷ thí, mãi đến tận so với người thứ nhất!” Liễu viện sĩ tiếp tục nói: “Tiến vào trăm người đứng đầu người, liền có thể đi tới Thiên Thanh Vũ Viện, ngoài ra đệ nhất đến người thứ mười, còn sẽ có khen thưởng thêm.”

Nghe đến đây, đoàn người đều có chút kích động.

Mặc dù mười người đứng đầu không phải người nào đều có hi vọng, nhưng đối với phần thưởng này, còn là làm cho tất cả mọi người đều cảm giác trông chờ!

“Đầu tiên, phàm là có thể đi vào mười vị trí đầu người, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau, đều có thể được một bộ nhân cấp thượng phẩm chiến quyết, tiếp theo……” liễu viện sĩ ánh mắt đảo qua toàn trường, chậm rãi nói: “Một vòng này người thứ nhất, lấy được một bộ tông sư chiến quyết, ngoài ra, bản tọa đem thu ấy làm đồ đệ, đem hết toàn lực dùng để đào tạo!”

“Owo!”

Đoàn người triệt để sôi trào.

Người thứ nhất lại có thể lạy liễu viện sĩ sư phụ!

Phải biết rằng đây chính là tông sư cấp bậc nhân vật, ở Cự Thạch Thành, nhân vật như thế chính là trời, chính là thần!

Khả năng lạy một gã tông sư sư phụ, đây là bất luận người nào cũng cầu không được sự tình. Chính là này đến từ Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, trong mắt cũng lộ ra hâm mộ.

Mặc dù là bọn họ, ở trong võ viện cũng khó có thể lạy đến tông sư sư phụ, tuyệt đại đa số người đều chỉ có thể dựa vào chính mình yên lặng tu luyện.

Có điều, tên thứ nhất này khẳng định không phải người nào đều có hi vọng.

Nghĩ đến điểm này, mọi người đột nhiên giật mình, ánh mắt đồng thời nhìn phía đứng ở đằng xa Lâm Tuyết Hàm.

Tựa hồ, liễu viện sĩ nói ra lời này, hoàn toàn chính là bên trong định rồi muốn thu Lâm Tuyết Hàm làm đệ tử, còn những người khác, ai có thể cùng nàng một hồi?

Mặc dù có cái vòng thứ nhất thứ nhất Tiêu Vũ, nhưng tu vi của hắn thật sự chênh lệch Lâm Tuyết Hàm nhiều lắm, chỉ có lục đạo linh sông, phần lớn người đều cảm thấy hắn vòng thứ nhất điểm hơn nửa là làm bừa chiếm được, coi như không phải, cái kia thuần túy thuộc về số may.

Nhất thời, mọi người đối với Lâm Tuyết ao tràn ngập hâm mộ, cơ hồ không có người cho rằng tên thứ nhất này sẽ rơi xuống Tiêu Vũ trên đầu.

“Làm bảo đảm công bằng, một vòng này tỷ thí dùng rút thăm phương thức quyết định đối thủ, bây giờ, vòng thứ hai chọn lựa, bắt đầu!” Liễu viện sĩ một tiếng nói dưới, lại từ không trung bay khỏi.

Mà trên mặt đất, Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử đã sớm phân ra hàng chục sân bãi, nhìn dáng dấp, là muốn ở rút thăm sau khi đồng thời tiến hành nhiều cuộc tỷ thí, dù sao 300 nhân số, chọn dùng phương thức này, phỏng chừng muốn so với đệ nhất phải không ít thời gian.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay ban ngày ra khỏi..., trở lại tương đối trễ, con ngựa đến đêm khuya mới con ngựa đến ba chương, càng không đến 5 chương, chỉ có thể cùng mọi người nói tiếng xin lỗi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 102: Chương 1

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Căn cứ thứ tự, vòng thứ hai chọn lựa mỗi người tìm được một mã số, phóng tới đồng thời tiến hành rút thăm, đánh vào dãy số chính là một vòng này đối thủ.

“Tốt xui xẻo a, ta đối thủ lại là xếp hạng thứ năm mươi!”

“Ngươi cũng còn tốt, ta lại đánh vào mười người đứng đầu!”

“Theo ta xem, cái này cũng không tính là gì, nếu đánh vào Lâm Gia cái kia thiên nữ, đó mới kêu xui xẻo!”

Rút thăm bên trong, có người vui mừng, có người ưu sầu.

Một vài xếp hạng hơi thấp người, nếu như đánh vào đề cử khá cao người, không thể nghi ngờ phần thắng không cao, phàm là vẻ mặt đau khổ sắc đều là loại người này.

Còn này đánh vào thứ tự so với mình thấp đối thủ, tất là may mắn không thôi, ít nhất không cần ở vòng thứ nhất đã bị lọc bỏ.

“Tiêu Vũ, ngươi quất đến ai?” Tần Vũ Huyên cầm rút ra tốt đối thủ, nghi hoặc mà đến tìm tới Tiêu Vũ.

“Là một không quen biết, xếp hạng 100 sau đó.” Tiêu Vũ cười cười, trên thực tế đối với hắn mà nói vô luận đánh vào người nào đều không có khác nhau.

“Ta cũng quất đến 100 tên sau đó, nên có thể thắng!” Tần Vũ Huyên lộ ra nụ cười, bàn về thực lực, nàng ở trong những người này kỳ thực không tính đứng đầu, nếu đánh vào đối thủ thứ tự khá cao, nói không chừng sẽ bị trực tiếp lọc bỏ.

“Ngươi là phù sư, ở trong chiến đấu là có thể sử dụng minh phù, chỉ cần lợi dụng tốt, muốn thắng hẳn là sẽ không quá khó khăn.” Tiêu Vũ cười an ủi.

Minh phù sư mặc dù sức chiến đấu không cao, nhưng thắng ở minh phù vô cùng, thay đổi thất thường, cũng không ai biết hắn thêm một viên tiếp theo lấy ra minh phù có dạng gì công hiệu, là công còn là thủ, có thể khiến người ta phi thường đau đầu.

“Được rồi, rút ra tốt ký sau, từ xếp hạng thấp người đi trước tỷ thí, tỷ thí một vòng sau, người thắng lại tiến hành vòng kế tiếp!” Lần này, liễu viện sĩ không có xuất hiện lại, mà là từ một gã Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử đến tuyên bố quy tắc.

Tiêu Vũ xếp hạng thứ nhất, giống này quy tắc hắn vốn phải là cái cuối cùng tiến hành tỷ thí, nhưng sự thật lại không phải như thế.

Đối thủ của hắn xếp hạng ở hơn 100, từ xếp hạng thấp người trước tiên so với nói, đợi cho xếp hạng ở đối thủ của hắn sau khi người so với xong, liền đến hắn kết cục.

Theo bắt đầu tỷ thí, Tiêu Vũ trực tiếp đi tới một bên, làm bạn ở Lâm Vũ Nhu bên cạnh lẳng lặng chờ.

Lâm Vũ Nhu mỉm cười nhìn hắn, cũng không có hỏi dò hắn có mấy phần chắc chắn có thể thắng được, nàng từ trước đến giờ rất làm Tiêu Vũ cân nhắc, không muốn cho hắn áp lực quá lớn, theo chọn lựa bắt đầu đến bây giờ, hầu như một câu đều không hỏi qua Tiêu Vũ liên quan tới chọn lựa sự tình.

Bắt đầu tỷ thí, mười cái sân bãi đồng thời tiến hành, mặc dù là này tự biết vô vọng tiến vào Top 100 người, cũng trong tỷ thí biểu hiện thập phần ra sức.

Này liền giống với một to lớn vũ đài, nếu là biểu hiện đầy đủ xuất sắc, dù cho không thể tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, ở trong gia tộc của mình cũng sẽ được coi trọng.

Bởi vậy, tỷ thí mới vừa ngay từ đầu, thì biểu hiện thập phần đặc sắc, mặc dù tỷ thí người tu vi phổ biến không cao, nhưng chiến đấu lại thập phần kịch liệt.

Tiêu Vũ nhìn một hồi, liền không muốn xem thêm, bồi Lâm Vũ Nhu trò chuyện giết thì giờ.

Vòng thứ nhất tỷ thí, cơ hồ không có cường cường va chạm cục diện, tiến hành cực kỳ nhanh, kể cả Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người, cũng thuận lợi thắng được một vòng, thuận lợi tiến vào vòng kế tiếp tỷ thí.

“Tổ kế tiếp, Tiêu Vũ đối với Thẩm Nguyên.”

Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử ở một hồi tỷ thí sau khi kết thúc, gọi tới Tiêu Vũ tên.

“Mẫu thân, ta đi!” Tiêu Vũ đối với Lâm Vũ Nhu nói.

“A,

Đi thôi.” Lâm Vũ Nhu mỉm cười nhìn hắn, mặc dù cũng không nói gì càng nhiều nói, nhưng trong mắt tín nhiệm cùng cổ vũ lại đã nói rõ tất cả.

Đây là con của nàng, vô luận thắng bại, nàng cũng sẽ ở phía sau hắn yên lặng ủng hộ.

"Tiêu Vũ ra sân!"

"Các ngươi nói, hắn sẽ có bao nhiêu thực lực? Vòng thứ nhất điểm thật là gian dối chiếm được gì?"

"Khó nói, bất quá bây giờ là có thể nhìn thấy hắn ra tay, nhanh chóng liền có thể biết hắn có bao nhiêu thực lực!"

"Theo ta nói, cái kia điểm hơn nửa là làm bừa, linh nguyên cảnh làm sao có khả năng có người săn giết đạt được Phàm giai thượng phẩm dị thú?"

Theo Tiêu Vũ lên sàn, ánh mắt mọi người hầu như đều tập trung ở hắn vị trí sân bãi.

Vốn mười cái sân bãi, mỗi một đều có người quan sát, nhưng bây giờ, hầu như tất cả mọi người vây quanh.

Tiêu Vũ thân là vòng thứ nhất đệ nhất, lúc này đã là tất cả mọi người đối với hắn thập phần chú ý, hắn rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, vòng thứ nhất điểm hay không thật là dựa vào thực lực đoạt được, đây là mỗi người đều muốn biết sự tình.

Có thể nói, lần này trong tỉ thí, ngoại trừ Lâm Gia thiên nữ Lâm Tuyết Hàm, Tiêu Vũ chiến đấu là nhất là bị người mong đợi.

Không để ý đến chung quanh nghị luận, Tiêu Vũ chậm rãi bước đi trình diện bên trong, bình tĩnh nhìn đối thủ trước mắt.

Thẩm Nguyên? Người này rất trẻ trung, nhìn tuổi cùng Tiêu Vũ gần như, ước chừng có cái mười tuổi.

Lúc này bị nhiều người như vậy chú ý, hơn nữa đối mặt đối thủ là Tiêu Vũ cái này vòng thứ nhất đệ nhất minh, Thẩm Nguyên có vẻ có chút thấp thỏm.

Nếu như đối thủ của hắn là Lâm Tuyết Hàm, hắn nhất định sẽ lập tức chịu thua, bởi vì tuyệt đối không phải đối thủ. Nhưng đối thủ của hắn là Tiêu Vũ, trong lòng hắn ôm ấp chút lòng chờ mong vào vận may, nếu như Tiêu Vũ vòng thứ nhất thật là làm bừa, vậy hắn nói không chừng còn có hi vọng thắng lợi.

“Tiêu huynh, tiểu đệ Thẩm Nguyên, xin chỉ giáo!” Thẩm Nguyên mặc dù đã khẩn trương đến chảy mồ hôi, vẫn là không quên đối với Tiêu Vũ ôm quyền.

“Dễ bàn!” Tiêu Vũ gật gù.

Thấy vậy, bên cạnh phụ trách trọng tài Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử biết hai người đã chuẩn bị kỹ càng, mở miệng nói ra: “Tỷ thí dùng một phương chịu thua, hoặc là mất đi sức tái chiến đánh giá thắng bại, tỷ thí trong quá trình không thể cố ý đả thương người tính mạng, nếu là rõ ràng nói, tỷ thí nhanh chóng bắt đầu!”

“Rõ ràng!”

“Rõ ràng!”

Tiêu Vũ cùng Thẩm Nguyên đồng thời gật đầu.

“Tốt, vậy bắt đầu tỷ thí!” Xanh thẫm viện đệ tử vung tay lên một cái, đồng thời lui sang một bên, đem sân bãi lưu cấp hai người bọn họ.

“Tiêu huynh, mời mọc!” Thẩm Nguyên không biết là Tiêu Vũ thực lực chân thật, không dám tùy tiện ra tay, bày ra một phòng thủ tư thế.

“Xin mời!” Tiêu Vũ đáp lại, nhìn thấy Thẩm Nguyên không có ý định trước tiên đánh, UU đọc sách &# 119; &# 119;w. Uuka &# 110; sh &# 117;. Co m hắn cũng không do dự, đi lên phía trước chính là một chưởng.

Cái này Thẩm Nguyên, thực lực cũng không tính mạnh mẽ, cùng Tiêu Vũ giống nhau chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, Tiêu Vũ linh có gì khác nhau đâu với người thường, cho nên cũng không có sử dụng cái gì thủ đoạn đặc thù.

Hắn một chưởng này thanh thanh thản thản, thoạt nhìn không hề chỗ hơn người, cứ như vậy thẳng tắp đánh về Thẩm Nguyên, không có một chút nào huyền diệu có thể nói.

Nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay, hết thảy người quan sát đều là sắc mặt quái lạ, có phải Tiêu Vũ phía trước thật là dựa vào gian dối, một chưởng này cũng quá bình thường!

Kể cả Thẩm Nguyên cũng cảm giác có chút ngoài ý muốn, Tiêu Vũ một chưởng này thật sự không nhìn ra có chỗ gì hơn người.

Thấy vậy, hắn không do dự nữa, bày ra tư thế, hướng về Tiêu Vũ về dùng hai quả đấm.

“Bịch!”

Một chưởng!

Cái này nhìn như thường thường nguyên kỳ, phổ thông không thể phổ thông hơn nữa một chưởng, lại là đánh trúng Thẩm Nguyên thân hình không ngừng lùi lại, hầu như muốn lùi tới bên sân.

Thẩm Nguyên sửng sốt chốc lát, trên mặt vẻ mặt không dứt biến hóa, như là khiếp sợ, hoặc như là do dự.

Cuối cùng hắn lộ ra một nụ cười khổ, nói: “Tiêu huynh, ta chịu thua!”

Đoàn người ồ lên!

Đây là tình huống gì, làm sao một chưởng qua đi, Thẩm Nguyên liền trực tiếp nhận thua? Một chưởng này mặc dù nhìn như không địch lại, nhưng Tiêu Vũ cũng không có đem hắn đả thương, theo lý thuyết căn bản không nên chịu thua!

Rất nhiều người đều có một loại xem không hiểu cảm giác, chỉ có này thân thể ở phía xa xem cuộc chiến mấy cái đầu sỏ nhân vật, ánh mắt lộ ra mấy phần kinh dị.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 103: Đối Chọi Gay Gắt

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Trận này, Tiêu Vũ thắng!” Bên cạnh Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử cũng cứ thế sửng sốt, không ngờ rằng vậy thì nhận thua.

Có điều đã một phương đã chịu thua, hắn vẫn tuyên bố Tiêu Vũ thắng được.

Thẩm Nguyên đối với Tiêu Vũ ôm quyền, hướng về bên cạnh đi đến.

Cảm thụ được chung quanh những người kia ánh mắt khó hiểu, trong lòng hắn cay đắng, người khác không thấy được, nhưng hắn thân là đương cục người, thông qua Tiêu Vũ một chưởng kia, liền cho hắn biết chính mình hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ.

Tiêu Vũ một chưởng kia hoàn toàn dựa vào là Thần lực, chưa dùng tới bất kỳ chiến quyết, cho nên thoạt nhìn thường thường không có gì lạ.

Thế nhưng, cũng chính bởi vì một chưởng này chỉ là thập phần bình tĩnh một chưởng, mới để nó càng thêm bất phàm, bởi vì đối mặt như vậy một chưởng, bất kể là ai cũng sẽ đi đón, mà 1 tiếp được, cũng là thất bại.

Tiêu Vũ trong lòng bàn tay ẩn chứa Thần lực thập phần cường hãn, hơn nữa một tầng lại một tầng, chấn động đến Thẩm Nguyên khí huyết cuồn cuộn.

Nếu không phải thời khắc cuối cùng, Tiêu Vũ thu rồi lực, hắn thì chắc chắn sẽ không chỉ là bị đánh lui đơn giản như vậy, ít nhất cũng là trọng thương.

Khổng lồ như thế thực lực chênh lệch, Thẩm Nguyên lại không chịu thua, lại có thể thế nào?

Trước đó, hắn đối với Tiêu Vũ thực lực cũng có chứa hoài nghi, nhưng bây giờ, hắn cũng đã hoàn toàn nhận rồi Tiêu Vũ thực lực. Dù cho Tiêu Vũ vòng thứ nhất điểm giả bộ, hắn cũng tuyệt đối không kém gì Lâm Gia thiên nữ, thậm chí so với Lâm Gia thiên nữ càng mạnh hơn!

“Vậy thì đã xong? Ta làm sao xem không hiểu?”

“Một chưởng kia có cái gì chỗ kinh người gì? Tại sao Tiêu Vũ đối thủ cứ như vậy nhận thua?”

Rất nhiều người quan chiến còn ở trong kinh ngạc, cuộc tỷ thí này kết thúc thật sự quá nhanh, từ đầu tới đuôi chính là Tiêu Vũ lên sân khấu, sau đó đánh một chưởng, đối phương liền trực tiếp nhận thua.

Tiêu Vũ một chưởng kia huyền bí, người bình thường căn bản không thấy được, giữa trường cũng chỉ có số ít mấy cái đạt đến hóa khí cảnh tu vi người, khả năng nhìn ra vài phần manh mối.

Tất cả mọi người là sắc mặt quái dị, vốn còn muốn nhìn Tiêu Vũ rốt cuộc có vài phần thực lực, nhưng trận này tia tỷ thí, bọn họ lại là hoàn toàn xem không hiểu, chớ đừng nói chi là nhìn ra Tiêu Vũ thực lực!

Quay đầu lại, Tiêu Vũ kết cục dựng lên một hồi, cũng không cá nhân khả năng xác định hắn rốt cuộc có vài phần thực lực!

Tiêu Vũ đi tới bên sân, tiếp tục bồi bạn Lâm Vũ Nhu.

Lâm Vũ Nhu vẫn như cũ chỉ là mỉm cười, trên mặt không có một chút nào bất ngờ, phảng phất Tiêu Vũ nên thắng được như thế ung dung.

“Tổ kế tiếp, Vương Thịnh đối với viên bay.”

Tiêu Vũ vốn đối với những người này tỷ thí và không có hứng thú, mãi đến tận nghe được cái này âm thanh, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Vương Thịnh đã dưới trình diện bên trong, trải qua Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuyên bố sau khi, cùng đối thủ của hắn chiến đấu.

Đối thủ của hắn xếp hạng ở năm mươi người đứng đầu, thực lực ở trong mọi người tuyệt đối không kém, nhưng đối mặt Vương Thịnh, lại bị đè lên đánh, rất nhanh sẽ phân ra được thắng bại.

Vương Thịnh hung hăng, làm cho tất cả mọi người thán phục, nếu như không phải là bởi vì có cái Lâm Gia thiên nữ thái quá xuất sắc, hào quang của hắn tuyệt đối so với bây giờ còn mạnh hơn nhiều!

“Trận này Vương Thịnh thắng!”

Theo kết quả tuyên bố, Vương Thịnh vẫn chưa đi ra sân bãi, mà là xa xa nhìn về phía Tiêu Vũ, bên mép gợi lên một chút cười lạnh, lớn tiếng nói: “Ngươi ở đây sau khi mấy vòng bên trong cuối cùng không muốn đánh vào ta, nếu không ngươi sẽ bị đánh thành cẩu!”

“Tình huống thế nào? Vương Thịnh làm một cách công khai khiêu chiến Tiêu Vũ!”

“Đúng rồi, nghe nói Tiêu Vũ trước khi đem Vương gia Vương Phi phế đi, cho nên lần này Vương Phi mới không có tham gia chọn lựa,

Nhìn dáng dấp như vậy, Vương gia cùng Tiêu Vũ trong lúc đó có chút ân oán!”

“Lần này có trò hay để nhìn!”

Một đám người nghe xong Vương Thịnh nói, lại kích động lên.

Vương Thịnh thực lực, ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài hầu như có thể nói là mạnh nhất, mà Tiêu Vũ thực lực mặc dù vẫn chưa thể xác nhận, nhưng vòng thứ nhất đạt được đệ nhất, đồng dạng gấp nhiều lần chịu đựng trông chờ.

Giờ phút này Vương Thịnh lại công khai cùng Tiêu Vũ buông lời, thoạt nhìn mùi thuốc súng dày vô cùng.

Hai người kia nếu là va chạm, vậy khẳng định thập phần đặc sắc.

“Ta chỉ hy vọng ngươi không nên bị quá sớm lọc bỏ!” Tiêu núi ung dung cười, nói lời nói mặc dù đơn giản, lại là thập phần mạnh mẽ đáp lại!

Cái này Vương Thịnh vài lần đối với người đứng bên cạnh hắn ra tay, còn từng muốn mưu hại Lâm Vũ Nhu, đối với hắn mà nói đã là tuyệt đối không thể tha thứ!

Dù cho bất luận cùng Vương gia ân oán, cùng này Vương Thịnh, hắn sớm muộn cũng là sẽ động thủ!

“Xuýt! Nhìn dáng dấp giữa hai người này chắc chắn sẽ có một hồi tranh đấu!”

Đoàn người đầu tiên là cả kinh, sau đó càng thêm hưng phấn.

Không muốn quá sớm bị đào thải! Tiêu Vũ đây rõ ràng chính là xem thường Vương Thịnh, cảm thấy Vương Thịnh kiên trì không đến cùng hắn va chạm cái kia một vòng!

Nhìn thấy Tiêu Vũ hung hăng như vậy đáp lại, đoàn người đối với này giữa hai người một trận chiến hơn nữa mong đợi.

“Hừ, ta ngược lại thật ra lo lắng ngươi không kiên trì nổi, chờ, nếu là cùng ta đụng với, ta tất nhiên sẽ cho ngươi quỳ xuống đất xin tha!” Vương Thịnh cũng không cam lòng yếu thế, cười lạnh thành tiếng.

“Bây giờ nói tới nhiều hơn nữa cũng không có ý nghĩa, tỷ thí trên sân thấy rõ ràng.” Tiêu Vũ mở miệng, sau đó không nói thêm lời.

Hai người bọn họ đều biểu hiện ra tuyệt đối tự tin, tựa hồ cũng tin chắc chính mình nhất định có thể thủ thắng, càng khiến người ta cảm thấy hai người này một trận chiến nhất định sẽ thập phần đặc sắc.

Bây giờ loại này đào thải phương thức, càng đi về phía sau người sẽ càng ít, nếu như có thể kiên trì đến cuối cùng, hai người kia nhất định sẽ đụng với thời điểm.

Dùng bọn hắn thực lực, mọi người đều không lo lắng bọn họ sẽ có người nào bị đào thải, vốn một vòng này tỷ thí các nơi đều tràn đầy điểm đặc sắc, nhưng hiện tại bọn hắn lại bắt đầu hy vọng tỷ thí khả năng mau một chút, sớm một chút nhìn thấy giữa hai người này chiến đấu.

Tỷ thí đang tiếp tục, nhưng người trong sân cũng đã bắt đầu trông chờ lên phía sau tỷ thí, quan sát thời điểm đều cảm giác thấy hơi vô vị lên.

Mãi đến tận một bóng người khác xuất hiện.

Lâm Tuyết Hàm!

Trên người nàng cái kia một bộ quần áo trắng tựa hồ vĩnh viễn vậy sạch sẽ, không nhiễm một tia bụi trần, khi nghe đến tên của mình sau, lạnh nhạt đi trình diện bên trong.

“Ta, ta chịu thua!”

Đối thủ của nàng thậm chí không có lên sân khấu dũng khí, đối mặt này một vị Lâm Gia thiên nữ, trực tiếp lựa chọn chịu thua.

Đoàn người yên lặng một hồi, không có bất luận một ai đi cười nhạo Lâm Tuyết Hàm đối thủ.

Bọn họ không khỏi bắt lại Lâm Tuyết Hàm cùng Tiêu Vũ so với, Tiêu Vũ cái kia một hồi mặc dù cũng thắng được gọn gàng, nhưng dù sao cũng cần động thủ, mà Lâm Tuyết Hàm, nàng người đứng ở nơi đó, đối với tất cả mọi người tới nói chính là một áp lực cực lớn!

Nàng không cần động thủ, có thể thủ thắng, đơn độc từ một điểm này tới nói, mặc dù là Tiêu Vũ, cũng không cách nào cùng nàng so với!

Đây là Lâm Gia thiên nữ, phóng tầm mắt Cự Thạch Thành, trong cùng thế hệ, không người nào có thể cùng nàng tranh chấp, thậm chí cùng nàng đối đầu, liền một tia may mắn hy vọng đều không dám có!

“Trận này, Lâm Tuyết Hàm thắng!”

Theo Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuyên bố kết quả, Lâm Tuyết Hàm không nói lời nào, chậm rãi bước rời đi.

Nhìn cái thân ảnh này, tất cả mọi người ở trong lòng tự hỏi, nếu là mình đụng phải cô gái này, hay không có dũng khí và nàng một trận chiến?

“Bây giờ bắt đầu vòng kế tiếp rút thăm.”

300 người, ở vòng thứ nhất tỷ thí sau khi lọc bỏ 100, còn lại 150 người, tiếp tục rút thăm sau, tỷ thí tiếp tục tiến hành.

Đến vòng thứ hai lúc, mấy cái kia xếp hạng dựa vào người, hầu như cũng rất thuận lợi đào thải hết đối thủ của mình, tiến vào vòng kế tiếp.

Trong đó có một chút không thể không bày ra, chính là Lâm Gia thiên nữ vô luận đụng với bất cứ đối thủ nào, đối phương đều là trực tiếp chịu thua, nàng một lần cũng không hề động thủ, lại lặng yên xông vào vòng thứ ba.

Mà Tiêu Vũ, mặc dù tất cả mọi người đối với hắn thực lực chân thật đều tràn đầy nghi hoặc, nhưng hắn mỗi một hồi tỷ thí, đều biểu hiện rất là bình thường, hoàn toàn không nhìn ra có chỗ gì hơn người, lại luôn khả năng chiến thắng đối thủ của hắn.

Tác giả đông phương hành vân nói: Không được, thức đêm gõ chữ thật rất khó chịu, người không tinh thần, mặc dù khả năng con ngựa đi ra, thế nhưng luôn cảm giác không hài lòng, gõ vừa lọc bỏ gõ vừa lọc bỏ, ta vẫn tận lực ban ngày gõ chữ a, hôm nay canh thứ ba phóng tới ngày mai, nói cách khác ngày mai có ít nhất bốn chương.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 104 + 10 Gượng Chiến

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tỷ thí như vậy, mỗi một lượt hạ xuống lọc bỏ một nửa, vòng thứ nhất qua đi nhân số chỉ còn lại có 150 người, vòng thứ hai còn lại bảy mươi lăm người, vòng thứ ba cũng đã chỉ còn lại có hơn ba mươi người.

Chưa qua bao lâu, vòng thứ ba cùng vòng thứ tư cũng tuyên bố kết thúc, đến tận đây, còn không bị đào thải chỉ còn lại có chín người.

Thấy này còn lại chín người, trong mắt rất nhiều người đều có hâm mộ.

Những người này đã tiến vào mười vị trí đầu, đi tới Thiên Thanh Vũ Viện dĩ nhiên thành sự thực, hơn nữa vừa tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, có thể lập tức tìm được một bộ nhân cấp thượng phẩm chiến quyết, coi như không thể nhất phi trùng thiên, tiền đồ cũng là một mảnh tốt đẹp.

Có điều so với này hâm mộ, lúc này mọi người càng thêm trông chờ phía sau tỷ thí, bởi vì so với tới đây, những người còn lại đều là đông đảo thiếu niên bên trong thực lực mạnh nhất mấy người.

Bất kể là Lâm Gia thiên nữ, còn là Vương Thịnh, hoặc là đến nay đều không có khiến người ta thấy rõ thực lực Tiêu Vũ, mỗi người đều hết sức đã bị trông chờ.

Vòng thứ năm tỷ thí, Tần Vũ Huyên đánh vào Vương Thịnh, dừng lại thập cường.

Nàng dù sao cũng là phù sư xuất thân, khả năng đi tới mười người đứng đầu, đã rất không dễ dàng, có điều Vương Thịnh kiêng kỵ thân phận của nàng, cũng không dám quá phận.

“Yên tâm, ta sẽ báo thù cho ngươi!” Tiêu Vũ đối với Tần Vũ Huyên an ủi.

“A, ngươi nhất định phải thắng!” Tần Vũ Huyên không có thái quá ủ rũ, khả năng đi đến một bước này, đối với nàng mà nói đã là ngoài dự đoán sự tình, nhìn rất thoáng.

Tần Vũ Huyên mặc dù bại, Diệp Văn Hiên đúng là chiến thắng đường hoàng ương ngạnh Diệp Nhất Minh, thành công tiến vào năm vị trí đầu, để chủ nhà họ Diệp Diệp Hạo Thanh thập phần bất ngờ, cũng làm cho chính hắn thập phần hưng phấn.

Năm vòng tỷ thí qua đi, sự tình lộ ra trùng hợp, mỗi lần rút thăm, xem cuộc chiến đoàn người đều hy vọng khả năng sớm một chút nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Vương Thịnh một trận chiến, đáng tiếc ba người bọn hắn gấp nhiều lần chịu đựng mong đợi người một lần cũng không có từng đụng phải đồng thời.

Trước mắt, đã là chỉ còn lại có cuối cùng năm người, Diệp Văn Hiên cùng một người khác tạm thời không nói, Tiêu Vũ, Vương Thịnh, Lâm Tuyết Hàm, ba người này ở giữa chiến đấu, thì lại làm cho tất cả mọi người đều trông chờ không ngớt.

“Được rồi, phía dưới tiến hành vòng kế tiếp rút thăm!”

Theo Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử mở miệng tuyên bố, vòng thứ 6 tỷ thí, lại bắt đầu.

“Chỉ còn lại có năm cái người, ba người bọn hắn khẳng định lại có hai người muốn đụng với, không biết là sẽ là ai!”

“Ta cảm giác, sẽ là Tiêu Vũ cùng Vương Thịnh!”

“Không nhất định, cũng có thể sẽ là Lâm Gia thiên nữ đụng với Tiêu Vũ!”

Tỷ thí tiến hành đến bước này, kể cả người quan chiến cũng bắt đầu khẩn trương lên, tất cả đều đưa cổ dài, chờ rút thăm kết quả.

Rút thăm sau khi, vẫn là từ Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuyên bố, lúc trước tỷ thí lúc là trực tiếp đem tỷ thí với nhau người kêu lên, mỗi trận tỷ thí tuyên bố một lần, nhưng bây giờ nhân số chỉ còn năm người, hơn nữa biết mọi người trông chờ, Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử trực tiếp đem mấy người mỗi loại đối thủ đều tuyên bố đi ra.

“Một vòng này bởi vì nhân số làm số lẻ, một người tua trống, tua trống người vũ, mặt khác hai tổ tỷ thí đối thủ, theo thứ tự là Lâm Tuyết Hàm đối với Diệp Văn Hiên, Tiêu Vũ đối với Vương Thịnh!”

“Owo!”

Đoàn người một chút sôi trào, đợi lâu như vậy, rốt cục chờ được Tiêu Vũ cùng Vương Thịnh một trận chiến.

Vương Thịnh thực lực không nên hoài nghi, tuyệt đối cường đại, ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, lần chọn lựa này người không có cái nào có thể so với hắn.

Mà Tiêu Vũ, mặc dù phía trước biểu hiện tựa hồ cũng rất bình thường, nhưng khả năng đi tới đây, cũng đủ để nói rõ vấn đề, thực lực của hắn coi như không mạnh, cũng tuyệt đối sẽ không quá yếu.

Hai người này một trận chiến, tất nhiên thập phần đặc sắc!

“Huynh đệ, ngươi nói, ta cùng nàng đánh, có thắng có thể gì?” Đánh vào Lâm Tuyết Hàm làm đối thủ, mặc dù là từ trước đến giờ tùy tiện Diệp Văn Hiên, cũng có vẻ có chút thấp thỏm.

“Ngươi nên hỏi, ngươi cùng nàng đánh, thất bại đến có rất khó coi!” Tiêu Vũ ánh mắt rơi vào Lâm Tuyết Hàm trên người.

Hắn ngược lại không phải là cố ý đả kích Diệp Văn Hiên, Diệp Văn Hiên mặc dù có hắn dạy chiến quyết, nhưng cùng mười đạo linh sông Lâm Tuyết Hàm còn không thể so sánh nổi.

Huống hồ, Lâm Tuyết Hàm trên người rõ ràng cũng nắm giữ có bất phàm chiến quyết, Diệp Văn Hiên không thể thắng.

“Ý của ngươi, là để cho ta cũng trực tiếp chịu thua?” Diệp Văn Hiên vẻ mặt đau khổ, hắn bây giờ rốt cục hiểu được phía trước những người kia tại sao đều là trực tiếp nhận thua.

Đối mặt mười đạo linh sông Lâm Tuyết Hàm, thật đủ để làm người tuyệt vọng, căn bản cũng không cần cùng nàng đánh, bởi vì một điểm thắng có thể đều không có!

“Chịu thua? Tại sao muốn chịu thua?” Tiêu Vũ lắc đầu cười nói: “Đánh không lại là một chuyện, thế nhưng không dám đánh, vừa là một chuyện khác!”

Diệp Văn Hiên chấn động, tựa hồ có điều lĩnh ngộ, gật đầu nói: “Huynh đệ ta đã hiểu, chính là biết rõ đánh không lại hắn, ta cũng không có thể nhận khuyên!”

Tiêu Vũ gật gù, loại tỷ thí này, mặc dù Diệp Văn Hiên phải thua, thế nhưng đối với hắn lại lại có chỗ tốt nhất định, ít nhất có thể nhiều hơn chút đối địch cường giả kinh nghiệm.

Bởi vì vòng thứ nhất lúc, Diệp Văn Hiên xếp hạng khá là thấp, hơn nữa Tiêu Vũ ở vòng thứ nhất thứ hạng là đệ nhất, bởi vậy vòng tỷ thí này, từ Diệp Văn Hiên cùng Lâm Tuyết Hàm hai người trước tiến hành.

Nghe đến Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuyên bố sau, Diệp Văn Hiên kiên trì, đi tới trong sân.

Tuy nói đã quyết định muốn so với, nhưng vào lúc này, hắn vẫn là cảm giác có chút tê cả da đầu, trong lòng có áp lực cực lớn.

“Tình huống thế nào? Cái tên mập mạp này muốn cùng Lâm Tuyết Hàm đánh?”

“Mịa nó, rốt cục có người dám cùng Lâm Gia thiên nữ động thủ gì?”

Diệp Văn Hiên kết quả cử động, làm cho tất cả mọi người cũng lớn là bất ngờ, bởi vì lúc trước bất kể là ai, đụng tới Lâm Tuyết Hàm đều là trực tiếp tuyên bố chịu thua, dám hạ cuộc tỷ thí người, Diệp Văn Hiên vẫn là thứ nhất!

Mặc dù có không ít người đều cảm thấy Diệp Văn Hiên không thắng được Lâm Tuyết Hàm, nhưng hắn dù sao tiến vào năm vị trí đầu, nói rõ có nhất định thực lực, cũng không người nào dám khinh bỉ hắn không biết tự lượng sức mình.

Ngược lại, Diệp Văn Hiên gan dạ kết cục, để rất nhiều người đều cảm thấy có chút hưng phấn, bởi vì rốt cục có thể gặp được Lâm Tuyết Hàm ra tay rồi.

Trận tỉ thí này, rất nhanh bắt đầu.

Lâm Tuyết Hàm chậm rãi bước vào trận, vẻ mặt hờ hững, nàng tựa hồ mãi mãi cũng nằm ở tư thế này.

Làm Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tuyên bố bắt đầu, nàng không có chút gì do dự, nhanh chóng ra tay.

Chỉ thấy nàng bóng người linh động, đôi bàn tay trơn bóng như ngọc, động tác nhẹ nhàng, trong lúc xuất thủ cho người cảm giác tựa như đang khiêu vũ, có một loại khác vẻ đẹp.

“Bịch!”

Mọi người chỉ cảm giác hoa mắt một cái, Lâm Tuyết Hàm cái kia thoạt nhìn nhu nhược vô lực bàn tay liền đã vỗ vào Diệp Văn Hiên ngực, đem Diệp Văn Hiên trực tiếp chấn động xuất hiện ở ngoài.

Kinh ngạc, kinh ngạc, đương nhiên…… các loại vẻ mặt xuất hiện đang quan chiến người trên mặt.

Đây là Lâm Gia thiên nữ thực lực? Dù cho đối thủ là năm người đứng đầu, cũng như thế ung dung có thể thủ thắng!

Hơn nữa, càng để cho người để ý chính là tư thái của nàng, trong lúc xuất thủ nhẹ nhàng linh động, căn bản không giống ở cùng người động thủ, vô cùng đơn giản một động tác, thì đã xong tỷ thí.

“Không sao chứ?” Kể cả Tiêu Vũ cũng nhíu nhíu mày, không ngờ rằng kết thúc nhanh như vậy.

Sớm biết như vậy, có lẽ Diệp Văn Hiên thật đúng là nên trực tiếp chịu thua, hắn căn bản còn không có gì cũng làm rõ thì đã bị thua.

“Không có chuyện gì.” Diệp Văn Hiên lắc đầu cười khổ, lại là thở một hơi thật dài.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, nói cho cùng vẫn là Diệp Văn Hiên thái quá khẩn trương, nếu như hắn khả năng gắng giữ tỉnh táo, thi triển ra hắn dạy sấm sét 8 đánh mạnh, dù cho cuối cùng bị thua, cũng sẽ không dứt khoát như vậy.

“Trận này, Lâm Tuyết Hàm thắng, bây giờ tiến hành cuộc kế tiếp tỷ thí!”

Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tựa hồ sớm ngờ tới kết quả này, dứt khoát tuyên bố.

Ánh mắt mọi người, đều rơi vào Tiêu Vũ cùng Vương Thịnh trên thân.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 105: Sinh Tử Phân Thắng Thua

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Rốt cục, muốn bắt đầu giữa hai người này đánh một trận, xem cuộc chiến đoàn người đã sớm tràn đầy trông chờ.

“Vương huynh, nhà ngươi thiếu niên này, thiên tư cùng thực lực đều là bất phàm, còn hơn Lâm Gia con bé kia cũng không kém là bao nhiêu, thế nhưng cái này Tiêu Vũ nhìn như phổ thông, lại tài năng ở vòng thứ nhất chọn lựa lúc thu được đệ nhất, theo ta thấy cũng có chút không đơn giản, không biết là Vương huynh ngươi đối với trận tỉ thí này như thế nào đối xử?”

Chủ nhà họ Diệp Diệp Hạo Thanh mặt tươi cười, nhìn trong sân hai gã thiếu niên, đối với Vương Nhạc mở miệng nói ra.

Lúc này Diệp Hạo Thanh, mặc cho ai nấy đều thấy được tâm tình của hắn vô cùng tốt.

Lần này bọn họ Diệp gia có hai người xông vào thập cường, hơn nữa Diệp Văn Hiên mặc dù bại bởi Lâm Tuyết Hàm, nhưng cũng là tiến vào năm vị trí đầu, đợi cho hai người bọn họ tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, không nên mấy năm, Diệp gia thực lực sẽ có điều tăng lên.

Bọn họ Diệp gia nay đã là Cự Thạch Thành một trong ba gia tộc lớn, nếu là thực lực tiến thêm một bước nữa, có thể tưởng tượng mạnh mẽ đến đâu.

Nghe đến Diệp Hạo Thanh nói, những người khác cũng đều nhìn về Vương Nhạc, đồng dạng cũng muốn biết Vương Nhạc nói thế nào.

“Thắng bại việc, ai có thể nói rõ? Bây giờ tỷ thí còn chưa tiến hành, ta cũng không tốt kết luận bừa.” Vương Nhạc trong ánh mắt lóe lên hàn quang.

Mặc dù Tiêu Vũ chỉ có lục đạo linh sông, nhưng Vương Nhạc lúc này lại nghĩ tới mình phái đi giết Tiêu Vũ hai người, hai người kia đều có 9 chuyển tu vi, kết quả lại một đi không trở lại.

Hắn đã phái người tiến vào Lạc Phong Sơn Mạch tìm kiếm, kết quả lại chỉ tìm được rồi một khối phía bên ngoài thi thể, một người khác, thậm chí ngay cả thi thể đều không có tìm được.

Tỷ thí lần này, Vương Nhạc không hy vọng nhất chính là nhìn thấy Tiêu Vũ hung hăng như vậy, bây giờ càng tiến nhập thập cường, điều này làm cho sắc mặt của hắn vẫn thập phần âm trầm.

“Ha ha, ta nghe nói lệnh công tử Vương Phi trước đây bị Tiêu Vũ đánh trọng thương, mặc dù chưa chết, lại là cũng không còn cách nào tu luyện, không biết có thể có việc này?” Diệp Hạo Thanh nói lần nữa.

Lời này chẳng khác nào là bóc người vết sẹo, là chuyện đắc tội với người, người bình thường đều sẽ không nói. Nhưng Diệp gia cùng Vương gia từ trước đến giờ bất hòa, thì giống như trước Diệp Văn Hiên cùng Vương Phi giống nhau, cho nên Diệp Hạo Thanh mới không kiêng dè gì, thậm chí có thể nói là cố ý.

Mọi người sắc mặt cùng nhau biến đổi, việc này trước lúc này không ít người thì có điều nghe nói, bây giờ Diệp Hạo Thanh lại trực tiếp hướng về Vương Nhạc hỏi dò, rõ ràng có chút khiêu khích ý tứ.

“Hừ! Đó bất quá là hắn ám hại con ta, việc này ta sớm muộn cũng phải cùng hắn tính toán một chút!” Bị bóc vết thương, Vương Nhạc sắc mặt trở nên có chút khó coi.

“Ha ha, kể từ đó, cuộc tỷ thí này thì càng thêm để cho ta mong đợi!” Diệp Hạo Thanh không kiêng nể gì, giọng nói chuyện khách khí, thập phần ôn hòa.

Ở vào thời điểm này, những người khác đều là ngậm miệng không nói, ai cũng không nói câu nào, bất quá đối với cuộc tỷ thí này, lại là âm thầm mong đợi.

Vương Phi bị phế, Vương gia cùng Tiêu Vũ kẻ thù cũng không nhẹ, trận này liền tương đương một cơ hội báo thù, nếu là Vương Thịnh thất bại, Vương gia người và Vương Nhạc không thể nghi ngờ sẽ phi thường khó chịu.

Trong mọi người, có một sắc mặt người quái lạ, nhìn Vương Nhạc vài lần, cuối cùng không nói câu nào.

Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên lúc này trong lòng suy nghĩ, nếu để cho Vương Nhạc biết Dược Thần Điện cùng Vương gia đoạn tuyệt quan hệ chính là Tiêu Vũ tác phẩm, không biết là Vương Nhạc sẽ sẽ không trực tiếp phát rồ!

“Ngươi không có bị đào thải, rất tốt!”

Tỷ thí giữa trường, Tiêu Vũ cùng Vương Thịnh đều đã vào trận, Vương Thịnh trên cao nhìn xuống thấy Tiêu Vũ, vẻ mặt đã là cao ngạo, vừa là lạnh như băng.

“Ta nói rồi, nếu như ngươi cùng ta đụng với, ta sẽ để ngươi quỳ xuống đất xin tha!” Vương Thịnh thập phần bá đạo nói: “Có điều,

Quy tắc tỷ thí không thể đả thương người tính mạng, nếu như ngươi dễ dàng nhận thua, ta cũng bắt ngươi không có biện pháp!”

“Hả? Vậy ý của ngươi là?” Nghe Vương Thịnh lời này, rõ ràng là có ý đồ gì, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ trong lòng hơi động.

Hắn và Vương gia ở giữa kẻ thù, đã khó giải, vốn cũng tưởng thừa dịp cơ hội lần này thu thập Vương Thịnh, nhưng tỷ thí không thể giết người tính mạng quy củ lại là có chút đáng ghét.

“Như vậy như thế nào, ngươi và ta ở giữa tỷ thí, không thể chịu thua, chỉ dùng sinh tử bàn về thắng bại!” Vương Thịnh cố ý phóng đại âm thanh, để thanh âm của hắn xa xa truyền ra, khiến mỗi người đều nghe được.

Vương Thịnh điên rồi, lại đề xuất điều kiện như thế này! Tất cả mọi người giật nảy cả mình.

Trước lúc này, tỷ thí mặc dù có không ít người bị thương, nhưng tổng coi như hòa khí, nhưng bây giờ Vương Thịnh câu nói này vừa ra, biến thành không chết không thôi.

Hơn nữa, nghe hắn trong lời nói ý tứ, tựa hồ thập phần tự tin, nhận định chính mình thắng chắc Tiêu Vũ.

“Này…… không tốt sao, dù sao võ viện quy củ vị trí!” Tiêu Vũ cố ý làm ra dáng vẻ đắn đo, trong lòng lại là cười lạnh.

Vương Thịnh đây là tự mình tìm đường chết, bất quá hắn nhưng không có biểu hiện ra, để tránh hù đến Vương Thịnh.

“Làm sao? Không dám sao?” Vương Thịnh xem thường cười khẽ, sau đó đối với phụ trách trọng tài Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử nói: “Vị sư huynh này, ta cùng với này Tiêu Vũ có chút ân oán cá nhân, xin cho phép chúng ta dùng sinh tử phân thắng thua!”

Vương Thịnh lại thật muốn làm như vậy, không phải chỉ là nói suông, mọi người lại ồ lên.

“Này không hợp học viện quy củ, chẳng qua nếu như song phương đều đồng ý, chúng ta võ viện sẽ không phản đối.” Tên kia phụ trách trọng tài đệ tử do dự một chút, sau đó nói.

Giả bộ! Tiêu Vũ cười lạnh, không biết có phải trùng hợp hay không, cho hắn trọng tài đệ tử lại là Quý Vị Thanh.

Cái này Quý Vị Thanh tựa hồ từ vừa mới bắt đầu thì cố ý đang làm khó dễ hắn, bây giờ bộ này do dự dáng vẻ, rõ ràng là cố ý giả vờ.

“Như thế nào Tiêu Vũ, bây giờ võ viện bên này đã đồng ý, ngươi dám không? Nếu là sợ chết nói, cái kia trận tỉ thí này cũng sẽ không cần dựng lên, ngươi có thể trực tiếp chịu thua!” Vương Thịnh vẻ mặt tràn ngập khiêu khích.

Hắn lời này đặt ở này, Tiêu Vũ nếu là không dám đáp ứng, tuyệt đối sẽ để cho tất cả mọi người xem thường.

“Này…… nếu như ngươi kiên trì, vậy được rồi.” Tiêu Vũ có chút “làm khó dễ” gật gật đầu.

Vương Thịnh cười lạnh, dùng một loại nhìn người chết giống nhau ánh mắt thấy Tiêu Vũ.

“Các ngươi đã song phương đều đồng ý, vậy bổn tràng tỷ thí không thể đả thương người tính mạng quy tắc hủy bỏ, có điều tỷ thí mục đích chỉ là phân ra thắng bại, khả năng không tổn thương người tính mạng là tốt nhất, nếu là thắng bại đã rõ ràng phân ra, ta sẽ dừng tỷ thí!” Quý kỳ xanh ở bên cạnh nói.

Câu nói này nghe vào trong tai mọi người, hợp tình hợp lý, dù sao chỉ là tỷ thí, không cần phải phân ra thắng bại, Thiên Thanh Vũ Viện làm như người trung gian, thích hợp dừng còn là tất yếu.

Thế nhưng, Tiêu Vũ lại nhíu mày, liếc mắt nhìn chằm

chằm Quý Vị Thanh.

Quý Vị Thanh lời này nghe vào hắn trong tai chỉ có một nghĩa là, nếu là hắn không địch lại, cái kia cũng sẽ bị Vương Thịnh giết chết, còn nếu là thực lực của hắn mạnh hơn Vương Thịnh, Quý Vị Thanh thì lại sẽ ngăn cản thi đấu, không cho hắn chém giết Vương Thịnh cơ hội.

Này Quý Vị Thanh cùng Vương gia có phải có quan hệ gì? Hắn đáp ứng cái điều kiện này còn nhưng nói là muốn giết Tiêu Vũ, nhưng tại sao lại tăng thêm phía sau điều kiện, muốn bảo vệ Vương Thịnh?

Tiêu Vũ một chút nghĩ tới rất nhiều, bất quá hắn không có nhiều lời.

Hắn muốn giết Vương Thịnh, ai cũng không ngăn cản được!

“Các ngươi đã song phương đều đồng ý, như vậy hiện tại, bắt đầu tỷ thí!” Quý Vị Thanh tuyên bố một tiếng, sau đó lui sang một bên, bên mép mang theo một tia như có như không lạnh như băng ý cười.

Không ai từng nghĩ tới, một hồi tỷ thí cuối cùng lại diễn biến tới cuộc chiến sinh tử mức độ, không khí hiện trường, cũng bởi vì cuộc tỷ thí này, lập tức trở nên ngột ngạt không ít.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 106: Giết Vương Thịnh

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, ta cho ngươi ra tay trước, để tránh ngươi bị chết quá nhanh!” Vương Thịnh thập phần tự tin, đứng chắp tay, không có giành trước ý xuất thủ, cao ngạo đứng ở nơi đó.

Hắn lại trực tiếp để Tiêu Vũ ra tay trước, phải biết rằng đối địch bên trong, chiếm được tiên cơ, là một ưu thế cực lớn.

Đặc biệt là làm song phương thực lực chênh lệch không lớn trong khi, khả năng cướp lấy được tiên cơ, có thể quyết định kết quả.

Vương Thịnh cái này tư thế, rõ ràng là xem thường Tiêu Vũ, chỉ vì chỉ có thực lực cách xa dưới tình huống, mới sẽ có người gan dạ như vậy đem tiên cơ giao cho người khác.

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng không nói nhảm, đi lên phía trước, hắn ra tay rồi.

Chỉ có điều, hắn này “ra tay” thoạt nhìn lại là có chút quái dị.

Bình thường tình huống, lúc đối địch làm chiếm được tiên cơ, đi trước động thủ một phương đều sẽ khí thế như lôi đình, tranh thủ ngay đầu tiên áp chế đối phương.

Mà lúc này Tiêu Vũ, lại là như tản bộ giống nhau từ từ đi lên phía trước, và cùng hắn lúc trước mỗi trận tỷ thí giống nhau, vỗ ra thập phần không đáng chú ý một chưởng, thoạt nhìn phổ thông không thể phổ thông hơn nữa.

“Ngươi đây là muốn chết sao?” Vương Thịnh trong mắt loé ra xem thường, sau khi dưới chân bất động, đồng dạng nâng lên một bàn tay, giương kích Tiêu Vũ.

“Bịch!”

Hai người trực tiếp chạm nhau một chưởng, song phương đều không có sử dụng bất kỳ chiến quyết, thuần túy dùng Thần lực liều mạng.

Lúc trước Tiêu Vũ mỗi trận tỷ thí, cơ hồ đều là như thế, mà mỗi lần chỉ cần là dám cùng hắn liều mạng người, cơ bản đều sẽ lùi về sau vài bước, sau đó trong tỉ thí cũng không thấy Tiêu Vũ thi triển cao thâm cỡ nào chiến quyết, nhưng đối thủ của hắn lại đều sẽ không giải thích được thua trận.

Lúc này, một chưởng qua đi, Vương Thịnh cũng không có lùi lại nửa bước.

Mọi người thấy vậy, cũng không cảm thấy cỡ nào bất ngờ. Phải biết rằng Vương Thịnh chừng chín đạo linh sông tu vi, trước ba đạo linh sông mỗi người có nghìn cân Thần lực, 3 đến lục đạo mỗi đạo mỗi người có 2000 cân thần, mà thứ bảy đến đạo thứ chín linh sông, thì lại mỗi một đạo có 3 nghìn cân Thần lực!

Gộp lại, Vương Thịnh Thần lực chừng 18000 cân!

Mà Tiêu Vũ bên này, trên người chỉ có lục đạo linh sông hiện lên, Thần lực tối đa chỉ có 9 nghìn cân, chỉ dựa vào Thần lực, hắn so với Vương Thịnh tướng đóng gấp đôi!

“Ngươi thì chút bản lãnh này gì?” Vương Thịnh xem thường cười khẽ.

Mặc dù hắn biết Tiêu Vũ khả năng đi tới đây khẳng định không phải đơn giản như vậy, nhưng dùng Tiêu Vũ tu vi, cùng hắn liều mạng Thần lực, hắn căn bản không thể thua!

Tiêu Vũ cũng không trò chuyện, làm ra vẫn là cùng lúc trước giống nhau động tác, một bước tiến lên, lại đánh ra một chưởng!

“Bịch!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ thủy chung là loại này cực kỳ ghép vần thế công, Vương Thịnh cũng không nguyện ý thi triển võ kỹ, lại cùng hắn đối đầu một chưởng.

Một chưởng này sau, kết quả vẫn là giống nhau, thân ảnh của hai người đều đứng nghiêm, không ai lùi về sau một bước, nhưng Vương Thịnh sắc mặt, lại hơi đổi.

Thoạt nhìn đồng dạng hai chưởng, Tiêu Vũ chưởng thứ hai, lại tựa hồ như so với đệ nhất chưởng uy lực càng mạnh hơn, nếu không phải của hắn Thần lực cao hơn Tiêu Vũ gấp đôi, nói không chừng thật đúng là chịu thiệt.

“Không sai, tiếp tục!” Tiêu Vũ nói một câu, sau đó lập lại lần nữa giống nhau động tác.

“Bịch!”

Vương Thịnh vẫn là bị bức phải chỉ có thể dùng phương thức giống nhau ứng đối, nếu như hắn trước một bước thi triển võ kỹ, không thể nghi ngờ có vẻ hắn rơi hạ phong, tự phụ như là hắn vô cùng không tình nguyện làm như vậy.

Nhưng mà một chưởng này qua đi, Vương Thịnh rốt cục lui về sau một bước, Tiêu Vũ chưởng thế mặc dù không có kinh người dường nào Thần lực,

Nhưng cũng có một làn sóng vừa một làn sóng ám lực vọt tới, 1 sóng nhỏ so với một làn sóng gượng.

Thần lực của hắn tuy mạnh, nhưng cũng có hết lúc, lúc này rốt cục không cách nào không lui về phía sau.

“Ha ha, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi khả năng tiếp vài cái!” Tiêu Vũ đuổi tới một bước, lại xuất chưởng.

Vương Thịnh nghiến răng, giơ chưởng đụng nhau, lần này, hắn liên tục về phía sau thối lui ra khỏi mấy bước, khoảng cách so với vừa rồi xa hơn.

Tiêu Vũ được lý quyết không tha, không thèm nhắc lại, ở Vương Thịnh lui ra phía sau đồng thời lập tức đuổi theo kịp, như trước là đồng dạng bình thường không có gì lạ một chưởng.

Vương Thịnh lại lùi về sau, lần này càng bước chân không yên, thiếu chút nữa té ngã.

Thấy như vậy quái dị một màn, người quan chiến sớm trợn to hai mắt.

Đây là tình huống gì, Tiêu Vũ chỉ có lục đạo linh sông, cùng chín đạo linh sông Vương Thịnh dùng phương thức này liều mạng, lại đem Vương Thịnh đánh cho không ngừng lùi lại!

Nếu như hắn thi triển cái gì cao thâm chiến quyết thì cũng thôi đi, nhưng hắn rõ ràng cũng chỉ là không dứt xuất chưởng, dùng chính là công kích đơn giản nhất phương thức!

Quái dị, tất cả mọi người cảm thấy tỷ thí này vô cùng quái dị!

“Tên béo, ngươi xem Tiêu Vũ xuất thủ hình dáng giống hay không hắn dạy ngươi chiến quyết?” Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người vẫn chú ý Tiêu Vũ, nhìn thấy Tiêu Vũ xuất thủ như thế, để Tần Vũ Huyên có một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc.

“Thật rất giống, sấm sét 8 đánh mạnh cũng là một đòn mạnh hơn một đòn, chỉ có điều Tiêu Vũ là đem này sức công kích trực tiếp ngưng tụ ở trên lòng bàn tay.” Diệp Văn Hiên gật gù, con mắt lại là không nháy mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ động tác.

“Tiêu Vũ vào lúc này thi triển, quá nửa là cố ý để ngươi xem, để học tập của ngươi như thế nào trong thực chiến ứng dụng, ngươi xem trọng điểm.” Tần Vũ Huyên đoán được Tiêu Vũ dụng ý, đối với Diệp Văn Hiên nghiêm túc nhắc nhở.

Không cần nàng nói, Diệp Văn Hiên cặp mắt sớm gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Mặc dù Tiêu Vũ đã tự mình dạy qua hắn, nhưng bây giờ thấy Tiêu Vũ dùng để đối địch, lại để cho hắn đối với bộ này chiến quyết có mới giải thích.

“Ngươi mới vừa rồi không phải rất ngông cuồng gì? Làm sao bây giờ biến thành câm?” Tiêu Vũ không dứt xuất chưởng, đem Vương Thịnh làm cho liên tiếp lui về phía sau, đã ép thẳng tới bên sân.

Vương Thịnh sắc mặt như gan heo, hắn thật sự không nghĩ ra, một linh nguyên cảnh lục chuyển người tại sao có thể dựa vào liều mạng đến áp chế hắn cái này linh nguyên cảnh Cửu Chuyển!

Hắn thật sự không muốn trước tiên thi triển chiến quyết, bởi vì bởi như vậy chẳng khác nào thừa nhận hắn không cần chiến quyết thì không thắng nổi Tiêu Vũ, hơn nữa vấn đề là Tiêu Vũ cũng căn bản vô dụng cái gì chiến quyết.

Nhưng đến giờ phút này rồi, Tiêu Vũ một chưởng càng ngày càng mạnh, nếu là còn như vậy đánh tiếp, hắn lập tức phải cùng Tiêu Vũ lúc trước này đối thủ giống nhau thua trận.

“Hừ! Không phải không thừa nhận ngươi có chút thực lực, có điều cho rằng như vậy thì có thể thắng ta, đó là vọng tưởng, đi chết đi cho ta!” Nghiến răng, Vương Thịnh không băn khoăn nữa, thi triển ra chiến quyết.

“Diệt ma quyền!” Trong miệng hắn hét lớn, biến chưởng thành quyền, chủ động xuất kích.

“Vương Thịnh muốn dùng chiến quyết! Mặc dù không biết Tiêu Vũ tại sao Thần lực mạnh hơn hắn, thế nhưng có chiến quyết cùng không chiến quyết hoàn toàn là hai cái tiêu chuẩn, lần này Tiêu Vũ phỏng chừng phải thua!”

“Đúng vậy, Tiêu Vũ xuất thân dù sao không bằng Vương Thịnh, Vương Thịnh bộ này chiến quyết, coi như không đạt được cấp bậc tông sư, cũng khẳng định không yếu!”

Nhìn thấy Vương Thịnh thi triển chiến quyết, đoàn người đều là chấn động mạnh.

Diệt ma quyền, bộ này chiến quyết nghe thấy tên, liền biết không phải là bình thường chiến quyết, Tiêu Vũ tuy mạnh, nhưng đến nay còn không có từng dùng tới cái gì cao thâm chiến quyết, bởi vậy không có mấy người xem trọng.

“Diệt ma quyền? Khẩu khí thật là lớn! Ta trước tiên đem ngươi tiêu diệt!” Tiêu Vũ quát khẽ, đồng dạng đưa bàn tay khép lại thành quyền, lại lựa chọn cùng Vương Thịnh liều mạng!

Tiêu Vũ điên rồi! Đây là tất cả mọi người ý nghĩ trong lòng.

Tu vi chênh lệch bên dưới, dù cho có cùng cấp bậc chiến quyết, thắng cũng nhất định là tu vi cao một phương.

Tiêu Vũ loại này đấu pháp, nhất định chính là muốn chết!

Lúc này Vương Thịnh, trong mắt cũng né qua khinh miệt, một luồng kinh người sát cơ lập tức xuất hiện. Hiển nhiên, hắn muốn dùng bộ này chiến quyết trực tiếp đánh giết Tiêu Vũ!

“Bịch!”

Đây đã là không biết là mỗi mấy lần va chạm, Vương Thịnh vẻ mặt đột nhiên đại biến, ở tất cả mọi người cho rằng Tiêu Vũ phải thua thời điểm, đã thấy Vương Thịnh trong miệng đột nhiên phun máu, về phía sau bay ngược bước ra.

“Dừng tay!” Thấy cảnh này, sớm ở bên cạnh đề phòng Quý Vị Thanh khẽ quát một tiếng, cướp lấy trên người trước.

“Hừ!” Tiêu Vũ làm sao kiêng kỵ, không hề chú ý Quý Vị Thanh tiếng quát.

Loạn ảnh truy phong bước để tốc độ của hắn nhanh đến cực hạn, mọi người chỉ cảm giác hoa mắt một cái, Tiêu Vũ bóng người liền đã đuổi tới bay ra ngoài Vương Thịnh.

“Phụp!”

Một tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ dùng một ngón tay, đâm vào Vương Thịnh mi tâm, Vương Thịnh như trước trợn to mắt, như là đến chết vẫn không tin nổi, không rõ tại sao mình dễ dàng như thế liền chết!

“Làm càn!” Quý Vị Thanh mắt thấy Vương Thịnh lại ở trước mắt mình bị Tiêu Vũ giết chết, nhất thời giận dữ, vung hai nắm đấm, từ phía sau trực tiếp đánh về Tiêu Vũ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta cũng rất muốn sớm một chút chương mới, nhưng viết lên bộ phận, phải muốn nhiều lắm, con ngựa con ngựa sửa đổi một chút, tốc độ rất chậm. Mặc dù đã là đêm khuya, thế nhưng đã nói xong lại có bốn chương, đây là đệ tam chương, ta không thể làm gì khác hơn là tiếp tục đi gõ chìa khoá mâm.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 107: Phá Hoại Quy Tắc?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cảm nhận được phía sau kình phong, Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, xoay người lại chính là một quyền.

“Bịch!”

Nắm tay của hai người đụng vào nhau, Tiêu Vũ cùng Quý Vị Thanh mỗi loại lui về sau mấy bước.

Xem ra, lần này giống như bất phân cao thấp, nhưng người tinh tường đều nhìn ra được, Quý Vị Thanh là nén giận ra tay, mà Tiêu Vũ tất là vội vã đánh trả, lại còn khả năng không rơi xuống hạ phong, Trên thực tế đã coi như là chiếm thượng phong.

Lúc này, xem cuộc chiến đoàn người hoàn toàn yên tĩnh, thật lâu không ai lên tiếng.

Vương Thịnh lẳng lặng nằm trên đất, mi tâm một cái lỗ máu nhìn thấy mà giật mình. Hắn hai mắt trợn tròn, như là đến chết cũng không cách nào tin tưởng kết quả này.

Tiêu Vũ lại thật đem Vương Thịnh giết đi, tuy nói cuộc tỷ thí này đã nói trước, nhưng không ai từng nghĩ tới, Tiêu Vũ thật sự có bản lãnh này.

Theo đầu tiên đơn giản áp chế, lại tới sau khi Vương Thịnh nổi lên, Tiêu Vũ đồng dạng khí phách đáp lại, một quyền một ngón tay, trực tiếp đem Vương Thịnh đánh giết!

Đơn giản, thô bạo!

Nếu như lúc trước còn có người cảm thấy Tiêu Vũ khả năng đi tới một vòng này là dựa vào vận khí, như vậy hiện tại đã là tất cả mọi người tin tưởng Tiêu Vũ thực lực.

Tầm thường lục đạo linh sông, lại có thể hung hăng như vậy đánh giết Vương Thịnh, thực lực này, trực tiếp yêu nghiệt, nếu là đặt ở giống nhau tu vi, chính là Lâm Gia thiên nữ cũng cùng hắn không so được!

“Ngươi! Dám ở ngay trước mặt ta giết người, phá hoại quy tắc, đáng chém!” Quý Vị Thanh tức giận không thôi.

Hắn còn chưa giúp Vương gia thu thập Tiêu Vũ, kết quả Vương gia lại có một người gãy ở Tiêu Vũ trên tay, hay là tại hắn ngay dưới mắt.

Lần này, hắn không cần nói muốn lấy lòng Vương Đằng, có thể làm cho Vương Đằng không trách cứ hắn đã là khó được.

Phẫn nộ bên trong, Quý Vị Thanh lại ra tay, hắn thi triển chiến quyết cùng Vương Thịnh giống nhau cũng là một loại quyền pháp, lúc triển khai dũng mãnh vô cùng, có loại thẳng tiến không lùi tư thế.

“Thật sự cho rằng ta sợ ngươi!” Nhiều lần bị này Quý Vị Thanh nhằm vào, Tiêu Vũ cũng nhịn hắn không phải trong thời gian ngắn.

Lúc này thấy Quý Vị Thanh ra tay, hắn không chút do dự, hung hăng đón đánh.

Mặc dù chỉ có lục đạo linh sông, nhưng Tiêu Vũ sau ba đạo linh sông mỗi một đạo đều khác hẳn với người thường, vốn có năm đạo linh sông lúc, thần lực của hắn cũng đã có thể so với bảy đạo người.

Mà ở ngưng ra đạo thứ sáu linh sông sau khi, thần lực của hắn cũng đã đuổi sát mười đạo linh sông người, hơn nữa trong ký ức các loại chiến quyết, dù cho Vương Thịnh có chín đạo linh sông, lại triển khai tông sư chiến quyết, giống nhau cũng bị hắn thuấn sát!

Cái này Quý Vị Thanh tuy có mười đạo linh sông, nhưng ở Tiêu Vũ xem ra, còn hơn Vương Thịnh cũng gượng không đi nơi nào.

Hai người chiến tới một chỗ, Quý Vị Thanh ra tay sắc bén, nhưng mà Tiêu Vũ nhưng cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, thậm chí mơ hồ có vài phần muốn áp chế Quý Vị Thanh mùi vị.

Tất cả mọi người không có bất kỳ hoảng sợ, thuấn sát Vương Thịnh còn chưa tính, nhưng bây giờ Tiêu Vũ đối thủ nhưng hàng thật giá đúng Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, có mười đạo linh sông tu vi, Tiêu Vũ lại có thể cùng hắn chiến đến bất phân cao thấp!

Chính là Lâm Tuyết Hàm, cũng chỉ có mười đạo linh sông thôi, bây giờ nhìn bộ dáng này, Tiêu Vũ muốn cùng Lâm Tuyết Hàm tranh đệ nhất, tựa hồ cũng không phải là không thể được!

Quý Vị Thanh càng đánh càng giận, mặc dù không có sử dụng toàn bộ thực lực, nhưng Tiêu Vũ chỉ lục đạo linh sông, lại có như vậy thực lực cường đại, càng làm cho hắn tràn ngập sát tâm.

“Dừng tay!”

Quát lạnh một tiếng, Quý Vị Thanh hơi thay đổi sắc mặt, mặc dù không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể thu tay lại, lui về phía sau.

Liễu viện sĩ chẳng biết lúc nào xuất hiện ở giữa trường,

Nàng mặt trầm như nước, nhìn chằm chằm đã chết đi Vương Thịnh không nói lời nào.

“Viện sĩ, cái này Tiêu Vũ làm một cách công khai phá hoại quy củ, cố ý đả thương người tính mạng, xin hãy cho ta đưa hắn ngay tại chỗ chém giết!” Quý Vị Thanh đối với liễu viện sĩ nói.

Thông qua cùng Tiêu Vũ động thủ, cho hắn biết, hắn và Tiêu Vũ đã kết thù, Tiêu Vũ mới lục đạo linh sông thì có thực lực này, dạng này người tuyệt không thể lưu!

“Chuyện cười, bắt đầu tỷ thí trước cũng đã nói cẩn thận dùng sinh tử bàn về thắng bại, ta vì sao không thể giết hắn? Huống hồ, hắn trước khi chết một đòn, nếu như không phải là ta có đủ thực lực, bây giờ chỉ sợ chết chính là ta, nếu là như vậy, có phải ngươi cũng sẽ trách cứ Vương Thịnh?” Tiêu Vũ tất cả không hề có vẻ sợ hãi, dù cho đối mặt với liễu viện sĩ, vẫn không có một tia lui bước ý tứ.

Đối với Tiêu Vũ nói, không ít người đều âm thầm gật đầu.

Ai nấy đều thấy được, Vương Thịnh trước khi chết một kích kia tràn đầy sát cơ, hơn nữa dùng sinh tử phân thắng thua, vốn là Vương Thịnh chính mình đề xuất, đối với Tiêu Vũ sát tâm hoàn toàn không hề che giấu.

Ở tình huống như vậy, Quý Vị Thanh nhất thời không đứng ra ngưng hẳn tỷ thí, Tiêu Vũ thì cũng có thể bị Vương Thịnh giết chết.

Thà rằng như vậy, hắn trước hết giết Vương Thịnh, cũng không có vấn đề gì, huống hồ Vương Thịnh rõ ràng muốn giết Tiêu Vũ, đối với dạng này người, thay đổi là ai cũng biết lựa chọn đánh chết!

“Nhưng một kích kia ngươi rõ ràng đủ để tự bảo vệ mình, hơn nữa cũng đã đưa hắn đánh cho bị thương, đã như vậy, ngươi thắng quả đã định, tại sao còn muốn không để ý ngăn cản, đem người đánh giết!” Quý Vị Thanh hiển nhiên không cam lòng cứ như vậy buông tha Tiêu Vũ, quát lớn.

“Ngăn cản? Sinh tử tỷ thí, tỷ thí một khắc chưa kết thúc, chuyện gì cũng có thể xảy ra, để không cho hắn giết ta, ta tự nhiên là muốn gọi bằng xuống tay vi cường! Đúng là ngươi nói ngăn cản, xin hỏi ở ta giết hắn trước khi ngươi có thể có tuyên bố tỷ thí kết thúc?” Tiêu Vũ lớn tiếng đáp lại nói.

Thành thật mà nói, hắn này nói chuyện mặc dù là lợi dụng sơ hở, nhưng dù cho lúc trước Quý Vị Thanh khả năng trước ở hắn đánh giết Vương Thịnh trước tuyên bố ngưng hẳn tỷ thí, hắn muốn giết!

Thiên Thanh Vũ Viện quy tắc, ràng buộc đạt được người khác, lại trói buộc không nổi hắn!

Kiếp trước thân là cửu thiên chí tôn, hắn liền thiên địa đều không tôn, ở thế gian này, còn có cái gì có thể ràng buộc đạt được hắn?

“Ngươi!” Quý Vị Thanh nhất thời tiếp không hơn nói, tức giận sắc mặt đỏ bừng lên, lại vô lý có thể nói.

“Đủ rồi!” Liễu viện sĩ mặt âm trầm, nói: “Trận này tỷ thí, Tiêu Vũ thắng, chuẩn bị cuộc kế tiếp!”

Hắn sau khi nói xong, một câu nói cũng không nhiều lời, trực tiếp xoay người rời đi.

“Vòng kế tiếp tỷ thí, UU đọc sách &# 32; &# 119; ww. u &# 117; ka &# 110; &# 115; hu &# 46; co &# 109; ngươi nếu là thua, liền đem mất đi tiến vào võ viện tư cách, nếu như là như vậy tính mạng ngươi tốt, nếu là ngươi tiến vào võ viện, ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi tuyệt vọng!” Liễu viện sĩ lên tiếng, Quý Vị Thanh cũng không có cách nào, lạnh lùng để lại một câu nói sau đồng dạng rời đi.

Đối với liễu viện sĩ không trách cứ, Tiêu Vũ lại là có chút khinh thường.

Nói cho cùng vẫn là hắn chiếm lý, liễu viện sĩ cũng không muốn làm cho người ta hạ xuống mượn cớ. Nếu là Vương Thịnh không chết, nàng có lẽ còn có thể có điều làm, nhưng Vương Thịnh đến chết đã thành sự thật, bây giờ nàng sẽ đem Tiêu Vũ như thế nào Vương Thịnh cũng không sống nổi, nhưng lại sẽ cho người cảm thấy nàng bất công.

Vì thế, nàng ngoại trừ coi như thôi, còn có thể thế nào?

Trận tỉ thí này qua đi, Tiêu Vũ đạt được ngắn ngủi nhàn rỗi.

Lúc trước tua trống tên còn lại vũ, muốn trước cùng một vòng này bị thua Vương Thịnh cùng Diệp Văn Hiên trong đó người đấu qua, thắng được sau khi mới có tư cách tham dự một vòng cuối cùng tỷ thí.

Vương Thịnh đã chết, bởi vì này ký trực tiếp không cần rút, vũ trực tiếp được an bài cùng Diệp Văn Hiên tỷ thí, tranh cướp người thứ ba.

“Vũ nhi, ngươi không sao chứ?” Lâm Vũ Nhu đợi cho Tiêu Vũ đi ra sân bãi, chính là ân cần đi lên phía trước.

Lúc trước Tiêu Vũ đánh giết Vương Thịnh thủ pháp, có thể nói lãnh khốc, nhưng Lâm Vũ Nhu lại một câu cũng không nói gì, chỉ là quan tâm hắn có bị thương không.

Bởi vì trong lòng nàng, Tiêu Vũ đã là một vô cùng có chủ kiến người, vô luận làm chuyện gì, đều nhất định có đầy đủ lý do.

Tác giả đông phương hành vân nói: Thứ tư chương đưa lên, rốt cục con ngựa xong, đã nói xong bốn chương.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 108: Cuối Cùng 1 Trận

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Này Vương Thịnh thiên tư bất phàm, cứ như vậy bị Tiêu Vũ giết, thật sự đáng tiếc, Vương huynh, xin nén bi thương.”

Một đám gia chủ bên kia, Diệp Hạo Thanh quét Vương Nhạc một chút, từ tốn nói.

Một câu nói này, không thể nghi ngờ là hướng về Vương Nhạc trên vết thương xát muối, làm cho Vương Nhạc sắc mặt một trận tái nhợt.

Đầu tiên là Vương Phi bị Tiêu Vũ chỗ phế, bây giờ Vương Thịnh càng trước mặt nhiều như vậy mặt bị Tiêu Vũ đánh giết, mà đây nguyên nhân còn là Vương Thịnh chính mình xúi giục!

Nếu không phải Vương Thịnh phải đem cuộc tỷ thí này biến thành cái gì cuộc chiến sinh tử, cũng không trở thành như thế!

Mọi người không nói lời nào, nhìn về phía Vương Nhạc ánh mắt không giống nhau, Vương gia thật sự đáng thương, dùng Vương Thịnh thiên tư, nếu là tiến vào Vương Thành Vũ Viện, nói không chừng chính là thứ hai Vương Đằng.

Đến lúc đó Vương gia có hai người tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, thực lực sẽ càng mạnh hơn, dù cho Vương Thịnh ở trận tỉ thí này bên trong bại bởi Tiêu Vũ, đó cũng là vững vàng ba vị trí đầu, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau tuyệt sẽ không quá kém.

Nhưng mà, Vương Thịnh lại là tự mình tìm đường chết, muốn cùng Tiêu Vũ sinh tử đấu, kết quả đem mình hại chết!

“Lâm Gia chủ, ngươi đang lo lắng cái gì?” Nhan Tử Ngọc thân ở trong mọi người, đột nhiên lưu ý đến rừng cây bộ trời không nói lời nào, sắc mặt cũng không phải quá tốt nhìn, mở miệng nói ra.

“Không, ta nào có lo lắng cái gì?” Lâm Vấn Thiên cười lắc đầu, nhưng nụ cười này lại là có chút miễn cưỡng, vẻ mặt có chút không được tự nhiên.

Mọi người đầu tiên là nghi hoặc, sau đó thì đã hiểu.

Tiêu Vũ hung hăng như vậy, mà Diệp Văn Hiên tỷ thí qua đi, cuộc kế tiếp chính là Tiêu Vũ đối với Lâm Tuyết Hàm.

Lâm Gia ngày xưa như vậy đối xử Tiêu Vũ, làm cho Tiêu Vũ từ Lâm Gia trốn đi, trước mắt Tiêu Vũ biểu hiện như thế mắt sáng, cuộc kế tiếp nếu là thắng rồi Lâm Tuyết Hàm, đó không thể nghi ngờ là cho Lâm Gia một cái tát vang dội.

Này vốn còn có chút đồng tình Vương Nhạc người, đột nhiên cũng có chút đồng tình lên Vương gia đến.

Nếu cuộc kế tiếp Tiêu Vũ cũng thắng, vậy thì thật có trò hay để nhìn, đến lúc đó Lâm Vấn Thiên vẻ mặt, còn hơn bây giờ Vương Nhạc khẳng định cũng không tốt gì.

Diệp Văn Hiên trận tỉ thí này, mặc dù đánh cho thập phần đặc sắc, nhưng nhìn trong tầm mắt mọi người, lại phảng phất không có mùi vị gì.

Lúc này tất cả mọi người đã đang chờ mong Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm một trận chiến, lúc trước không quá chắc chắn

Tiêu Vũ thực lực, nhưng vừa mới Tiêu Vũ biểu hiện thật sự làm người khiếp sợ, không chỉ hung hăng đánh chết Vương Thịnh, còn có thể cùng Quý Vị Thanh đánh cho bất phân cao thấp.

Ai cũng biết, hắn và Lâm Tuyết Hàm ở giữa một trận chiến chắc chắn sẽ thập phần đặc sắc.

Tới bây giờ, Tiêu Vũ cùng Lâm Gia ở giữa chuyện này sớm không phải bí mật gì, nếu như Tiêu Vũ có thể đánh bại Lâm Tuyết Hàm, Lâm Gia chắc chắn sẽ mất hết mặt mũi.

“Vũ nhi, sau đó tỷ thí, nếu có thể lưu tình, thì lưu ít ỏi tình cảm a, không được làm được quá tuyệt.” Lâm Vũ Nhu đột nhiên mở miệng, đối với Tiêu Vũ nói.

Nàng tự nhiên rõ ràng, Tiêu Vũ tại cùng Lâm Tuyết Hàm trong tỉ thí tất nhiên muốn vì nàng tranh một hơi, nhưng nàng dù sao xuất thân Lâm Gia, cũng không hy vọng Tiêu Vũ làm được quá tuyệt.

Mặc dù không biết Tiêu Vũ rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, nhưng ở Lâm Vũ Nhu trong lòng, Lâm Tuyết Hàm hơn nửa không thắng nổi Tiêu Vũ.

“Mẫu thân ngươi yên tâm đi, ta tự có điểm.” Tiêu Vũ gật gù, Lâm Gia không giống Vương gia, Tiêu Vũ cùng bọn hắn chưa nói tới cái gì đại thù, chỉ là muốn đem trước đây khuất nhục toàn bộ rửa sạch thôi.

Diệp Văn Hiên tỷ thí chưa qua bao lâu liền đã xong, hắn tên kia đối thủ thực lực tuy mạnh, so với không dứt Tiêu Vũ bọn người, trực tiếp bại bởi Diệp Văn Hiên.

Cứ như vậy, Diệp Văn Hiên trực tiếp định ở vào người thứ ba,

Mà đối thủ của hắn không thể thắng được, cũng là mất đi cùng

Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm cạnh tranh người thứ nhất tư cách!

Kể từ đó, lần này chọn lựa, cũng chỉ còn sót lại cuối cùng một hồi, cũng chính là Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm ở giữa một trận chiến!

“Lần này võ viện chọn lựa, tiến hành đến đó, đã chỉ thắng sau cùng đệ nhất tranh!”

Liễu viện sĩ lần này không có nhẹ nhàng mà lên, mà là đi thẳng tới giữa trường, mở miệng nói với mọi người: “Đang tiến hành cuối cùng một hồi tỷ thí trong lúc đó, bản tọa muốn ở đây tuyên bố một chuyện.”

Vào lúc này, muốn tuyên bố chuyện gì? Mọi người đều là nghi hoặc mà thấy liễu viện sĩ.

“Lần này chọn lựa, nhân tài bội xuất, để bản tọa nổi lên lòng yêu tài, bởi vậy cuối cùng này một hồi tỷ thí, đạt được đệ nhất người, bản tọa đem sẽ thu hắn làm đồ, để tâm đào tạo!”

Liễu viện sĩ âm thanh không cao, lại làm cho tất cả mọi người đều nghe rõ rõ ràng ràng, trong lúc nhất thời đoàn người đều yên lặng đi xuống.

Thu người thứ nhất làm đồ đệ? Nghe đến một câu nói này, kể cả này Cự Thạch Thành đại nhân vật, cũng là hơi thay đổi sắc mặt.

Cấp độ tông sư nhân vật thu đồ đệ, đây là tất cả mọi người đều mong mỏi mà không thể cầu sự tình, người bình thường liền nghĩ cũng không không dám nghĩ!

Một khi có cái cấp độ tông sư sư phụ, chính là dựa lưng một đại tông sư, chỉ bằng điểm này, có thể bảo đảm cả gia tộc nghị lực không ngã, thử hỏi có ai dám trêu chọc một gã tông sư?

Tin tức này, làm cho tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng giống như động đất giống như xung kích.

Tiêu Vũ lông mày giam lên, xa xa nhìn hướng viện sĩ.

Liễu viện sĩ nói muốn thu đồ đệ, ngón tay không thể nào là hắn, bởi vì trước đây nàng còn ở cố ý nhằm vào Tiêu Vũ.

Nói như vậy, nàng chính thức muốn nhận chính là Lâm Tuyết Hàm, hơn nữa nàng gan dạ như vậy tuyên bố, tựa hồ hoàn toàn chắc chắn, tựa hồ Lâm Tuyết Hàm nhất định phải đệ nhất.

Liên tưởng đến lúc trước Lâm Tuyết Hàm đã bị này liễu viện sĩ kêu đi, Tiêu Vũ thì càng thêm tin tưởng điểm này.

“Lâm huynh, chúc mừng, xem ra Lâm Gia quật khởi đã là tất nhiên!” Một đám gia chủ cấp bậc nhân vật đều là thành tinh hạng người, đều đã nghĩ đến liễu viện sĩ nói ngón giữa người, mỗi người thần sắc phức tạp.

“Ha ha, này đệ nhất tên rơi vào nhà nào còn chưa biết được, chư vị không cần thiết nói bừa!” Lâm Vấn Thiên cười nói.

Hắn đã biết, liễu viện sĩ đã sớm chuẩn bị, trận này Tiêu Vũ tuyệt đối không khả năng thắng, trong lòng cái kia chút bất an cũng đã tan thành mây khói. U &# 8

Này một phát, kể cả vẫn vô tình hay cố ý nhằm vào Lâm Vấn Thiên Nhan Tử Ngọc cũng không nói gì thêm, một đôi đôi mi thanh tú chăm chú giam lên.

Thân là tông sư, liễu viện sĩ muốn làm một chuyện, tất nhiên có hoàn toàn chắc chắn, nàng tuyệt không cho rằng liễu viện sĩ làm thu Tiêu Vũ làm đồ đệ.

Ở ngắn ngủi sau khi hết khiếp sợ, cuối cùng một hồi tỷ thí, rốt cục tuyên cáo bắt đầu!

“Mẫu thân, ta đi!” Tiêu Vũ hướng về Lâm Vũ Nhu mỉm cười, sau đó nhanh chân đi vào giữa trường.

Thời điểm này, cuối cùng đã tới!

Một mặt khác, Lâm Tuyết Hàm một bộ quần áo trắng, nhanh nhẹn tới, đứng ở Tiêu Vũ đối diện, thần sắc bình tĩnh, không nhìn ra bất kỳ tâm tình gì.

Trầm mặc, hai người đối lập nhau mà đứng, ai cũng không có lên tiếng, thần sắc của bọn hắn đều lộ ra nói không nên lời bình tĩnh, tại loại này sau khi bình tĩnh, đều tràn đầy sự tự tin mạnh mẽ.

Tỷ thí đã tuyên bố bắt đầu, thế nhưng hai người bọn họ lại như làm như không nghe thấy, ai cũng không động đậy, chỉ là bình tĩnh mà nhìn đối phương, thật lâu không nói gì.

Bầu không khí trở nên thập phần quái dị, trận này có thể nói là chọn lựa tiến hành tới nay quái dị nhất tỷ thí.

Rõ ràng đã tuyên bố bắt đầu, nhưng tỷ thí hai người lại như khúc gỗ, ai cũng không có nhúc nhích một chút.

Đoàn người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cũng đều rất là không rõ.

Cứ như vậy đi qua một lúc lâu, Lâm Gia thiên nữ rốt cục đánh vỡ trầm mặc, nhẹ nhàng thở dài: “Ta thừa nhận, trước đây ta cũng từng cho rằng ngươi kiếp này đều muốn bình thường vượt qua, bây giờ xem ra, ta sai rồi, thật không ngờ ngươi có thể đi đến một bước này!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 109: Chỉ Có 1 Chiến!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Bây giờ nói cái gì nữa, cũng đã không có ý nghĩa. Lâm Gia đã thu nhận mẹ con chúng ta không giả, nhưng các ngươi lúc trước để Vương Phi, đầu tiên là không tiếc đem ta đánh trọng thương, sau khi lại muốn hy sinh ta giao cho Vương gia, hết thảy ân huệ đều đã vào lúc này thanh toán xong, bây giờ ngươi và ta, chỉ là đối thủ, chỉ đến thế mà thôi.” Tiêu Vũ bình tĩnh nói.

Lâm Tuyết Hàm lại than khẽ, trong thần sắc có chút phức tạp, nói: “Thật nhất định phải như thế gì? Ngươi nhất định phải đánh với ta một trận?”

“Ngươi nếu muốn bất chiến, cũng có thể chịu thua!” Tiêu Vũ nói rằng, đơn giản tự tin.

“Ta không thể chịu thua!” Lâm Tuyết Hàm thần sắc bình tĩnh bên trong, cũng lộ ra nói không nên lời thong dong, nói: “Mặc dù ta thừa nhận thực lực của ngươi, thế nhưng, ngươi là không có thể thắng được ta!”

“Đã như vậy, vậy thì chiến!” Tiêu Vũ thập phần thẳng thắn, đi đến một bước này, hắn đồng dạng không thể lùi về sau.

“Ai da! Cần gì chứ, mẹ ngươi là cô cô ta, trên người ngươi cũng có chúng ta Lâm Gia một nửa huyết mạch, nếu là có thể, ta thật không muốn cùng ngươi động thủ!” Lâm Tuyết Hàm vẻ mặt phức tạp hơn.

Mặc dù đây chỉ là một cuộc tỷ thí, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ cùng Lâm Gia sự tình hầu như đã bị tất cả mọi người biết, trận tỉ thí này ý tứ cũng thay đổi hoàn toàn.

Tiêu Vũ nếu thắng, Lâm Gia bộ mặt liền đem mất hết, mà Tiêu Vũ nếu bại, đồng dạng sẽ đối với hắn là cái đả kich cực lớn, trước đây bị Lâm Gia như vậy đối xử, trận này thất bại, hắn chịu hết thảy khuất nhục đều muốn không cách nào rửa sạch, bởi vì hắn bại một lần, thì đại diện Lâm Gia trước đây làm ra này đều là đối với!

“Chỉ cần ngươi đồng ý chịu thua, ngươi và cô hoàn toàn có thể trở lại Lâm Gia, hai người chúng ta cũng có thể tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, này chẳng lẽ không được sao?” Lâm Tuyết Hàm mở miệng lần nữa, trong lời nói tràn ngập thành khẩn!

“Trở lại Lâm Gia?” Tiêu Vũ nở nụ cười, vẫn thập phần bình tĩnh hắn đột nhiên cất tiếng cười to, nói: “Lại về Lâm Gia, đã bị trước kia đối xử? Khà khà, ta Tiêu Vũ họ Tiêu, các ngươi Lâm Gia họ Lâm, thì bởi vì điểm ấy, trước đây các ngươi ai cầm qua ta làm tộc nhân? Mẫu thân ta vốn là họ Lâm, các ngươi nhưng cũng coi nàng là chạy tới ở ngoài phủ, xem là người làm đối xử! Chúng ta lại thêm Lâm Gia, tiếp tục làm người hầu gì?”

Tiếng cười của hắn bên trong tràn ngập sâu sắc trào phúng, tất cả mọi người nghe được, Lâm Gia trước đây đối xử mẹ con bọn hắn là bực nào quá phận.

Tuy là họ khác, nhưng Tiêu Vũ mẫu thân dù sao xuất thân Lâm Gia, nhưng chỉ bởi vì đắc tội Vương gia một người làm, đã bị Lâm Vấn Thiên đánh đến trọng thương, càng không để ý chút nào đồng tộc tình, đem mẹ con bọn hắn giáng thành người làm, người người có thể lừa gạt!

Mặc dù là người ngoài cuộc, đều tài năng ở Tiêu Vũ trong tiếng cười cảm nhận được Lâm Gia vô tình!

"Vũ nhi……" Lâm Vũ Nhu xa xa nhìn cất tiếng cười to Tiêu Vũ, trong nội tâm ngũ vị tạp trần.

Nàng biết, Tiêu Vũ làm này hết thảy đều là để nàng, mặc dù không muốn để cho Tiêu Vũ cùng Lâm Gia đi đến một bước này, thế nhưng Tiêu Vũ trước đây ở Lâm Gia bên trong đồng dạng cũng là nhận hết khuất nhục.

Ở Lâm Vũ Nhu trong lòng, không có gì so với Tiêu Vũ quan trọng hơn, trước đây nàng không cách nào để cho Tiêu Vũ khỏi bị này khuất nhục, cho nên hắn bây giờ cũng không đi ngăn cản Tiêu Vũ.

Chỉ là thấy dạng này một màn, nội tâm của nàng vẫn là tràn đầy phức tạp.

"Nói cho cùng, hết thảy đều là bởi vì thực lực vấn đề!" Tiêu Vũ tiếng cười ngừng lại, thấy Lâm Tuyết Hàm lạnh lùng nói: "Ngày xưa các ngươi Lâm Gia như vậy đối xử mẹ con chúng ta, không cũng là bởi vì ngay lúc đó ta không cách nào ngưng tụ linh sông, bị các ngươi xem là phế nhân gì?"

"Mà bây giờ, ta tới gần mình thực lực, từng bước từng bước đi tới vị trí này, thậm chí có khả năng lay động ngươi đệ nhất vị trí, các ngươi Lâm Gia thấy được thực lực của ta, mới sẽ cảm thấy lúc trước không nên đối với ta như vậy, mới sẽ cảm thấy ta có thể trở lại Lâm Gia,

Mới sẽ cảm thấy ta cái này họ khác cũng là Lâm Gia một thành viên!"

"Các ngươi đã coi trọng như thế thực lực, vậy chỉ dùng thực lực đến nói chuyện, nhìn ta một chút rốt cuộc là các ngươi Lâm Gia trong mắt phế nhân, còn là có các ngươi Lâm Gia chỗ không chứa được thực lực!"

Tiêu Vũ trong giọng nói đã có bá đạo, cũng có bi phẫn, càng có một luồng vô cùng tự tin.

Hắn mỗi một câu nói tựa hồ cũng đâm vào xem cuộc chiến mọi người nội tâm, để mỗi người đều có một loại cảm động lây cảm giác.

Cùng Lâm Gia thiên nữ một trận chiến, nếu bại, thì chứng minh hắn không bằng Lâm Gia thiên nữ, là một phế nhân! Nếu thắng, liền Lâm Gia thiên nữ cũng không bằng, hắn trốn đi, cũng không phải là bị bắt, mà là Lâm Gia không cách nào chứa đựng!

Này từng chữ từng câu, nghe vào mọi người trong tai, ánh mắt rất nhiều người, cũng không khỏi nhìn phía thân thể ở phía xa Lâm Vấn Thiên.

Tạo thành tất cả những thứ này, làm cho Tiêu Vũ theo Lâm Gia trốn đi, chính là cái này Lâm Gia gia chủ!

Ánh mắt của mọi người, cùng với Tiêu Vũ nói, cũng làm cho Lâm Vấn Thiên vẻ mặt rất không tự nhiên.

Nhưng mà, bất kể như thế nào, sự tình cũng đã phát sinh, không cách nào cứu vãn, bây giờ Lâm Vấn Thiên chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, trận chiến này Lâm Tuyết Hàm nhất định phải thắng, nếu không Lâm Gia sau đó đều lại không khuôn mặt gặp người.

“Nhiều lời vô vị, động thủ đi!” Tiêu Vũ trên người đột nhiên bay lên mạnh mẽ chiến ý.

Lúc trước mỗi một trận, bất kể là đối với bất cứ đối thủ nào, thậm chí là đúng Vương Thịnh, hắn đều biểu hiện thập phần bình thường, chưa bao giờ có như giờ phút này giống nhau khí thế.

Hắn lúc này, cho người cảm giác tựa như một vị thế

Chiến Thần, không người nào có thể chiến thắng!

“Đã như vậy, ta chỉ hy vọng ngươi chớ có trách ta!” Lâm Tuyết Hàm vẻ mặt cũng một lần nữa bình tĩnh lại, trên người cái kia mười đạo óng ánh linh sông, vào lúc này toàn bộ ở trên người nàng sáng lên.

“Bốp!”

Nàng động, động tác vẫn như cũ nhẹ nhàng phiêu dật, nhưng này phiêu dật gian, lại là so với trước kia mỗi một lần ra tay đều phải sắc bén!

Trên miệng mặc dù nói không muốn cùng Tiêu Vũ động thủ, nhưng nàng động thủ, lại là khí thế như lôi đình, bá đạo mà sắc bén.

“Bốp!”

Cũng trong lúc đó, Tiêu Vũ cũng chuyển động. Bàn về thân pháp, hắn có loạn ảnh truy phong bước, loại này bộ pháp ở tu vi này bên trong, &# 32; bàn về tốc độ, không người khả năng nhanh hơn hắn!

Trong nháy mắt, giữa trường tràn đầy tàn ảnh, hai bóng người di động với tốc độ cao, đồng thời cũng đang nhanh chóng ra tay, mọi người chỉ cảm thấy nhìn hoa cả mắt, hầu như bắt không đến động tác của bọn hắn.

“Tiêu Vũ lại mạnh như vậy!”

“Trời ạ, Lâm Gia thiên nữ còn chưa tính, Tiêu Vũ lại cũng có thực lực mạnh như vậy!”

Thẳng đến lúc này, mọi người còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ chính thức thi triển chiến quyết, so với lúc trước mỗi một lần đều là phổ phổ thông thông công kích, lúc này Tiêu Vũ vừa triển khai lên chiến quyết, mọi người mới biết được hắn mạnh đến mức nào.

“Hoa không phải hoa, sương mù không phải sương mù, ngắm hoa trong màn sương!” Lâm Tuyết Hàm trong miệng khẽ kêu, thần tốc di động bóng người trở nên mông lung, cho người cảm giác như là ẩn ở trong sương.

Theo tiếng quát của nàng vang lên, một cánh tay ngọc nhỏ dài do dự bồng bềnh cánh hoa, từ trong sương mù chợt trái chợt phải, điểm hướng về Tiêu Vũ.

“Hừ, cố làm ra vẻ bí ẩn!” Tiêu Vũ có thể thấy, Lâm Tuyết Hàm lúc này thi triển chính là một loại cao thâm chiến quyết, không chỉ tung bay nha linh hồn, hơn nữa cũng hư cũng thực.

Nhưng mà, bực này chiến quyết ở trong mắt hắn không đáng nhắc tới, trong miệng khẽ quát một tiếng, một ngón tay về phía trước điểm tới.

Trời thiếu ngón tay ngón tay thứ nhất, đoạn rồng!

“Phụp!”

Như là đóa hoa héo tàn, Lâm Tuyết Hàm tay không tiếng động lui về, mông lung bóng người cũng chầm chậm hiện ra.

Mặc dù vẫn là khiến người ta không thấy rõ, nhưng ai nấy đều thấy được, lần này là Tiêu Vũ chiếm thượng phong, phá hết Lâm Tuyết Hàm chiến quyết.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 110: Ngày Hôm Qua Chương Mới Sai Lầm, Cho Mọi Người Nói Lời Xin Lỗi

Hôm nay chương mới đánh tựa đề thời điểm ta có bối rối, bởi vì chương tiết số giống như không giống, ta hướng về trước khi mục lục lật ra nửa ngày, tìm đã lâu nhìn chương số cũng không nhìn ra, trực tiếp lật nội dung mới phát hiện có hai chương tựa đề không giống nhau, thế nhưng nội dung là lặp lại.

Ở đây cho ngày hôm qua đặt cái kia một chương các bằng hữu nói lời xin lỗi, ta ngày hôm qua trên phân cái kia một chương thời điểm lưu lãm khí kẹt, không có nhảy chuyển đến đã tuyên bố, sau đó ta vừa nảy sinh cái mới lưu lãm khí truyền lên một lần mới biểu hiện tuyên bố thành công, lúc đó vội vàng con ngựa thứ tư chương cho nên không lưu ý, dẫn đến hôm nay chương mới mới phát hiện vấn đề này.

Có điều mọi người không cần lo lắng sẽ nhờ đó nhiều một chương đặt tiền nong, đã ban bố chương tiết tác giả là không cách nào xoá bỏ, cho nên ta sẽ trực tiếp thay thế đi lặp lại chương tiết bên trong nội dung, đã đặt cái kia một chương các bằng hữu lại nhìn hẳn là không cần lại đặt.

Thế nhưng bất kể như thế nào, chuyện này tóm lại là ta sai lầm, lại cùng mọi người xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 110: Hái Hoa Quyết

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lâm Tuyết Hàm một đòn không thành công, vẫn như cũ ung dung và bình tĩnh, động tác tay xoay một cái, vừa là thi triển ra khác một thức.

Nàng cái trò này chiến quyết rất là cao thâm, vừa mới cái kia một tay chỉ là trong đó một thức, mặc dù bị Tiêu Vũ phá, nhưng cũng không phải đã không có biện pháp.

"Tơ bông kỹ!"

Nàng ngọc thủ như lan, lúc này như là huyễn hóa thành một đóa diễm lệ đóa hoa, thậm chí có chứa nhàn nhạt mùi hoa, lại làm cho người ta một loại khí tức nguy hiểm.

"Hừ!"

Trái lại Tiêu Vũ, mặc dù là bị động nghênh địch, lại đơn giản vừa trực tiếp, tay phải nắm tay về phía trước nổ ra, lại đem Lâm Tuyết Hàm đánh lui.

Lâm Tuyết Hàm động tác lại biến, mướn thợ mặc dù coi như cực kỳ xinh đẹp, lại mỗi một thức đều mang nguy hiểm trí mạng.

Mọi người sớm nhìn ra hoa mắt mê mẩn, chỉ cảm thấy trận tỉ thí này mới thật sự là đặc sắc, so sánh với đó lúc trước hết thảy tỷ thí cũng giống như trẻ nít đánh nhau.

Này thực lực của hai người ở tuyệt đối cường hãn, thi triển chiến quyết cũng là huyền ảo khó lường. Lâm Tuyết Hàm chiến quyết thì không cần phải nói, tất cả mọi người một loại xem không hiểu cảm giác.

Mà Tiêu Vũ mặc dù mỗi một thức đều đơn giản trực tiếp, lại là vô cùng hữu hiệu.

Chiến đấu kéo dài đến nay, mọi người rốt cục giật mình, Tiêu Vũ thực lực so với bọn họ tưởng tượng còn cường đại hơn.

Hắn rõ ràng chỉ có 6 chuyển tu vi, lại có thể lực chiến 10 chuyển tu vi Lâm Tuyết Hàm, thật sự làm người khiếp sợ.

Hơn nữa lúc này, Lâm Tuyết Hàm nằm ở thế công, Tiêu Vũ nằm ở thế thủ, ở trong chiến đấu, phe phòng thủ thường thường có thể so với công kích một phương càng thêm hung hiểm, sơ ý một chút liền có khả năng bị thua, nếu là muốn liều sinh tử, cái kia chờ đợi hắn chính là tử vong.

“Hoa trong kính, trăng trong nước!”

“Một đời một thế giới!”

Lâm Tuyết Hàm không dứt than nhẹ, thế công cũng càng ngày càng hung mãnh.

“Bộ này chiến quyết, tựa hồ có chút quen thuộc?”

Người quan chiến bên trong, Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên nhìn thấy Lâm Tuyết Hàm chiến quyết, lộ ra như có vẻ suy nghĩ.

“Ta cũng có loại cảm giác này.” Bên cạnh Giang Viễn Hồng gật đầu, mặc dù hắn đối với Tiêu Vũ rất tin tưởng, nhưng lúc này xem ra, Lâm Gia thiên nữ đồng dạng không thể xem thường.

“Lâm huynh, đây chẳng lẽ là hái hoa quyết?” Đột nhiên, Tần gia đứng đầu Tần Chính Dương lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Lâm Vấn Thiên.

“Không sai, đây đúng là hái hoa quyết!” Lâm Vấn Thiên cũng không phủ nhận, gật gật đầu.

Hắn lúc này sắc mặt khó coi, có vẻ hơi nghiêm nghị, Lâm Tuyết Hàm bộ này chiến quyết mặc dù mạnh mẽ, nhưng Tiêu Vũ thủ đoạn cũng tầng tầng lớp lớp, hơn nữa không ai nhìn hiểu.

Theo cục diện bây giờ, Lâm Tuyết Hàm rốt cuộc có thể không vượt qua Tiêu Vũ, cũng không ai dám nhận định.

“Thực sự là hái hoa quyết?”

Giang Viễn Hồng cùng Đồng Thiên hai người trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, vài tên tuổi trẻ trọng đại người cũng có vẻ thập phần khiếp sợ.

“Giang Các chủ, đây là cái gì chiến quyết, rất mạnh mẽ gì?” Nhan Tử Ngọc tương đối tuổi trẻ, chưa từng nghe qua tên này, hướng về Giang Viễn Hồng thỉnh giáo.

“Đâu chỉ mạnh mẽ, bộ này chiến quyết quả thực quỷ dị!” Giang Viễn Hồng sắc mặt ngưng trọng, nói: “Mấy chục năm trước, chúng ta Cự Thạch Thành từng xuất hiện một gã kinh tài tuyệt diễm nữ tử, nàng thiên tư vô song, lại tính cách đạm bạc, nhiều năm giấu ở khóm hoa trong lúc đó, có điều mười sáu tuổi, cũng đã đứng hàng tông sư hàng ngũ!”

“Mười sáu tuổi tông sư?” Nhan Tử Ngọc chấn động.

Khái niệm này nghĩa là gì, Lâm Tuyết Hàm được xưng là

Cự Thạch Thành đệ nhất thiên nữ, bây giờ mười tám tuổi cũng bất quá mười đạo linh sông,

Liền hóa khí cảnh cũng chưa tới, cô gái kia lại mười sáu tuổi tuổi cũng đã thành tông sư!

“Nàng này thật sự tươi đẹp, nhưng nàng mặc dù xuất sắc, lại không người nào biết tên của nàng, duy nhất cũng biết chính là, nàng trường bạn hoa gian, mỗi ngày trồng hoa ngắm hoa, liền ở hoa cỏ gian từ sáng chế ra một bộ chiến quyết, chính là này hái hoa quyết.” Giang Viễn Hồng nói.

“Bộ này chiến quyết là tông sư chiến quyết?” Nhan Tử Ngọc có chút đã hiểu, tông sư sáng lập ra chiến quyết, vậy dĩ nhiên là tông sư chiến quyết.

“Nói là tông sư chiến quyết, nhưng cũng không phải.” Giang Viễn Hồng khẽ thở dài: “Nói riêng về uy lực, bộ này chiến quyết so với bình thường tông sư chiến quyết chắc chắn mạnh hơn, nhưng bộ này chiến quyết, ngoại trừ chính nàng lại là hầu như không người nào có thể học!”

“Tại sao lại như thế?” Nhan Tử Ngọc càng thêm nghi ngờ.

Phàm là chiến quyết, dù cho lại thâm ảo, cũng không có nói chỉ có người khai sáng khả năng học được đạo lý.

“Điều này là bởi vì, cô gái kia yêu hoa như mạng, sáng lập bộ này chiến quyết, cũng hoàn toàn không hợp lẽ thường, cực kỳ quỷ dị, muốn học bộ này chiến quyết, lại phải ở trong người loại thêm một viên tiếp theo hạt giống hoa.” Giang Viễn Hồng nói đến chỗ này, trên mặt cũng tràn ngập than thở.

“Ở trong người trồng hoa?” Nhan Tử Ngọc kinh ngạc không ngớt, mặc dù là tu luyện người, thân thể bất đồng người phàm, nhưng hoa các loại ở trong người, gì có năng lực sống sót đạo lý?

“Thì bởi vì cái điều kiện này, cho nên pháp quyết này không người khả năng học, nhưng cô gái kia chính mình nhưng là một kỳ nhân, lại thật thành công, nhưng ngoại trừ nàng ở ngoài, căn bản không người có thể làm được.” Giang Viễn Hồng nói xong, nhìn về phía Lâm Vấn Thiên.

Lúc này Lâm Tuyết Hàm lại cũng có thể học được bộ này chiến quyết, chẳng lẽ Lâm Tuyết Hàm thành công?

“Giang Các chủ, ngươi vừa cần gì như thế xem ta? Tuyết Hàm sự tình ta cũng không biết.” Lâm Vấn Thiên lập tức lắc đầu.

Hắn mặc dù nói như vậy, nhưng không có mấy người tin tưởng, Lâm Tuyết Hàm vì sao lại học được bộ này chiến quyết, Lâm Vấn Thiên thân là phụ thân của nàng há lại không biết?

Trên thực tế, Lâm Vấn Thiên quả thật biết, nhưng lại biết không rõ ràng lắm.

Hắn chỉ biết là, Lâm Tuyết Hàm kỳ thực không có ở trong người gieo xuống hạt giống hoa, mặc dù có thể học được bộ này chiến quyết, là vì trong cơ thể của nàng cũng có một viên hạt giống.

Còn là cái gì hạt giống, đến từ đâu, Lâm Vấn Thiên liền không biết, hắn mặc dù hỏi qua Lâm Tuyết Hàm vài lần, nhưng Lâm Tuyết Hàm từ đầu đến cuối không có nói rõ.

Ở mấy người trò chuyện trong lúc đó, Lâm Tuyết Hàm cùng Tiêu Vũ chiến đấu cũng đang tiếp tục.

Lâm Tuyết Hàm thủ đoạn biến hóa vô cùng, hái hoa quyết thuộc về một bộ hết sức phức tạp chiến quyết, biến hóa vạn ngàn, các loại thủ đoạn ở Lâm Tuyết Hàm trong tay không dứt thi triển, cơ hồ không có lặp lại.

“Nhìn dáng dấp, ngươi sắp sửa nở hoa, chẳng trách có tự tin như thế!” Tiêu Vũ một bên động thủ, một bên đột nhiên mở miệng.

Lâm Tuyết Hàm chấn động, trong mắt loé ra một tia phức tạp.

Không có ai biết, UU đọc sách &# 119; w w. &# 117; &# 117; kan &# 115; hu. &# 99; o m nàng sở dĩ tập được hái hoa quyết, là vì trong cơ thể của nàng cũng có một viên hạt giống, cũng chính bởi vì hạt giống này, mới có thể làm cho nàng có hôm nay thiên tư cùng thực lực.

Mà hạt giống này, chính là Tiêu Vũ ban cho nàng!

Mười tuổi năm ấy, Lâm Tuyết Hàm thiên tư không tốt, khi đó nàng ở Lâm Gia đã bị đãi ngộ, so với trước kia Tiêu Vũ, cũng không khá hơn bao nhiêu.

Là Tiêu Vũ dạy nàng một loại cũ pháp, dùng 1 giọt tinh huyết, hơn nữa rút lấy mà đến sức mạnh đất trời, ngưng đọng làm thần chủng, loại ở trong cơ thể mình.

Thần chủng tổng cộng có ba cái giai đoạn, nẩy mầm, nở hoa, kết quả.

Nẩy mầm, chính là thông qua hấp thu mà đến sức mạnh đất trời, tụ hợp vào thần chủng trong vòng, sau đó thần chủng sẽ như một gốc cây hạt giống, toả sáng vô tận sinh cơ, những sinh cơ này sẽ lặng yên hòa vào Lâm Tuyết Hàm thân thể, cải thiện nhục thể của nàng.

Loại này cải thiện sẽ làm Lâm Tuyết Hàm thể chất đạt được một cực kỳ mức độ kinh người, ngày đêm không dứt, thời gian càng lâu, thể chất của nàng thì sẽ càng tốt, thiên tư cũng sẽ càng ngày càng cao.

Tám năm trôi qua, Lâm Tuyết Hàm thiên tư theo thập phần bình thường, đến bây giờ khắp nơi Cự Thạch Thành đã không người có thể so với, đồng thời cũng sắp sửa nghênh đón “nở hoa” giai đoạn.

Cái thứ nhất nẩy mầm giai đoạn cũng đã để Lâm Tuyết Hàm thiên tư kinh người như vậy, tới nở hoa, thể chất của nàng sẽ trực tiếp trải qua một lần lột xác, kén biến thành bướm.

Mà ở giai đoạn thứ ba “kết quả” Lúc, trong cơ thể thần chủng hóa thành trái cây, sẽ triệt để cùng nàng dung hợp, làm cho nàng nhất phi trùng thiên, thành tựu vô thượng bảo thể!

Tất cả những thứ này, đều là Tiêu Vũ ban cho nàng!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 111 + 1 Niệm Hoa Nở

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lúc này nghe đến Tiêu Vũ nói, Lâm Tuyết Hàm biết Tiêu Vũ còn là liếc mắt liền nhìn ra cái viên này thần chủng bây giờ trạng thái, dù sao này một pháp môn chính là Tiêu Vũ dạy cho nàng.

Vẻ phức tạp chỉ là kéo dài lập tức, Lâm Tuyết Hàm sắc mặt rất nhanh sẽ lạnh xuống.

Vô luận tất cả những thứ này có phải là Tiêu Vũ ban cho nàng, song phương đi tới bây giờ mức độ này, hết thảy đều đã không thể cứu vãn, giữa hai người như trước muốn phân ra thắng bại!

“Ta thừa nhận, ngươi so với ta trong tưởng tượng mạnh mẽ, nhưng như là ngươi nhìn thấy, bây giờ ta đã sắp sửa ‘hoa nở’, ngươi không phải là đối thủ của ta!” Nàng khẽ gật đầu một cái, sắc mặt đột nhiên trở nên cực kỳ nghiêm nghị, “ta bộ này chiến quyết, cùng hạt giống này kết hợp lại, ở trong tay ta có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất, ta hỏi lần nữa, ngươi thật không nhận thua sao?”

“Việc đã đến nước này, còn nói chuyện này để làm gì? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi cái gọi là uy lực mạnh bao nhiêu!” Tiêu Vũ đồng dạng khí thế đắt đỏ, không hề sợ hãi.

Luận chiến quyết, có ai khả năng nắm giữ được so với hắn nhiều?

Lâm Tuyết Hàm bộ này chiến quyết quả thật Huyền giây, nhưng ở trong mắt hắn còn không tính là gì ghê gớm chiến quyết, thậm chí hắn cho đến bây giờ đều cũng không có sử dụng tới trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay, trừ lần đó ra, trong ngón tay còn có một tia hành thổ kim, đồng dạng chưa từng vận dụng.

Lâm Tuyết Hàm biết, Tiêu Vũ đã là không thể nào chịu thua.

Nàng cũng không phải là người bình thường, tâm tư dị thường quả quyết, thấy vậy vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không nói thêm, trong miệng lại là khẽ quát một tiếng: “Nhất niệm hoa khai!”

Trong giây lát này, trên người nàng mười đạo linh sông đồng thời phát sinh cực kỳ hào quang chói sáng, thoạt nhìn thập phần hoa mắt.

Cùng lúc đó, nàng chung quanh thiên địa cũng tựa hồ cũng tùy theo đại biến, hoàn toàn mông lung biển hoa đột nhiên xuất hiện, thậm chí mơ hồ có bướm bay lượn, vừa tựa hồ có hương hoa truyền đến.

“Trời ạ, đây là cái gì?”

Mọi người đồng thời kinh hô, kể cả này Cự Thạch Thành đại nhân vật, cũng là dồn dập chấn động.

Một bộ chiến quyết, lại có thể sản sinh dị tượng!

Đối với rất nhiều tu luyện người mà nói, chiến quyết chính là đối địch thủ pháp, đơn giản tới nói cũng chính là các loại chiêu số, đều là để lại dấu vết, xưa nay chưa từng nghe qua một bộ chiến quyết đang sử dụng lúc, còn có thể gợi ra đến dân voi.

Chỉ có này kiến thức uyên bác nhân tài hiểu, làm một vài chiến quyết cường đại đến trình độ nào đó, thì sẽ cùng thiên địa kết hợp lại, lúc triển khai, sẽ gợi ra các loại dị tượng, giống như trước mắt Lâm Tuyết Hàm bên cạnh đột nhiên biển hoa.

Phàm là có thể làm gợi ra dị tượng chiến quyết, vậy cũng là báu vật cấp bậc bảo vật, thậm chí rất ít có người từng thấy, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Ngay ở mọi người khiếp sợ thời gian, trong biển hoa bay lên 9 đóa diễm lệ kỳ hoa, ngô hình tròn bay lượn với Lâm Tuyết Hàm xung quanh cơ thể.

9 đóa kỳ hoa hình dáng đều hết sức kỳ lạ, không người nhận thức, lại có vẻ cực kỳ diễm lệ, hấp dẫn lấy tâm thần của người ta.

Này 9 đóa hoa lúc này chăm chú khép kín, còn chưa nở rộ, đem Lâm Tuyết Hàm như là chúng tinh củng nguyệt giống nhau vây quanh ở giữa.

“Đi!” Lâm Tuyết Hàm sắc mặt hờ hững, trong miệng khẽ quát một tiếng.

“Ba!”

Theo thanh âm của nàng, trước người của nàng thứ một nụ hoa đột nhiên từ khép kín đến trực tiếp nở rộ, nở rộ nháy mắt thẳng khiến người ta cảm thấy đây là thế gian xinh đẹp nhất gì đó.

Này một đóa kỳ hoa đua nở sau khi, Lâm Tuyết Hàm chỉ tay một cái, hoa này lợi dụng một loại nhanh chóng tốc độ bay hướng về Tiêu Vũ.

Mặc dù coi như càng diễm lệ, nhưng ai cũng biết, này một đóa hoa bên trong bao hàm lớn lao hung hiểm.

Bộ này chiến quyết lại bạn có cảnh tượng kì dị, Kể cả Tiêu Vũ đều không có nghĩ tới chỗ này.

Có điều, loại này chiến quyết hắn và không phải là chưa từng thấy qua, bởi vậy mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng vẫn duy trì trấn định.

Thấy cái kia bay tới kỳ hoa, loại này chiến quyết Tiêu Vũ cũng không có thể một chút nhìn ra huyền cơ, chỉ có thể nâng quyền ngăn cản.

Hắn tùy ý thi triển quyền pháp, thấp nhất cũng có thể so với tông sư chiến quyết, chỉ thấy hắn một quyền đánh về cái kia đóa kỳ hoa, đóa hoa kia đột nhiên nổ tung, biến thành từng mảnh từng mảnh cánh hoa trong không trung phiêu linh.

Xem ra, Tiêu Vũ tựa hồ một quyền phá hết Lâm Tuyết Hàm chiêu thức này, nhưng Tiêu Vũ lại là chấn động, ở đóa hoa kia bên trong có một luồng kỳ dị sức mạnh, lại xông vào trong cơ thể của hắn, trực tiếp chấn động ngũ tạng lục phủ của hắn.

Nếu không có Tiêu Vũ thân thể sớm đạt được cảnh giới Tiên Thiên, hơn nữa thực lực bản thân không kém, thì lần này, trong cơ thể hắn ngũ tạng lục phủ liền có khả năng bị trực tiếp đập vỡ tan, biến thành một kẻ đã chết!

“Ba!”

Không chờ Tiêu Vũ phản ứng, cũng không đợi xem cuộc chiến người phản ứng lại, đệ nhị đóa hoa theo tiếng tỏa ra, lại bay tới.

Tiêu Vũ vẫn chỉ có đem đánh tan, nhưng đóa hoa kia bên trong lại ẩn chứa một luồng kỳ dị sức mạnh, lại xông vào vào trong cơ thể của hắn, xung kích hắn phủ tạng.

“Ba!”

“Ba!”

“Ba!”

Lần này là liên tiếp 3 đóa hoa đua nở, này kỳ hoa không chỉ tốc độ cực nhanh, hơn nữa ổn định khóa được Tiêu Vũ, Tiêu Vũ dù cho muốn tránh cũng không thể, chỉ có thể dùng chiến quyết đem này hoa đánh tan.

3 đóa hoa, vừa là để hắn phủ tạng thừa nhận rồi to lớn xung kích, dù cho hắn là thân thể lúc trước, cũng có chút không chống đỡ được, bị chấn động đến mức lui vừa lui!

“Tiêu Vũ phải thua!”

Thấy cảnh này, đoàn người dồn dập chấn động.

Chiếm đến bây giờ, Tiêu Vũ song phương đều không có phân ra cái cao thấp, nhưng giờ phút này, Tiêu Vũ rõ ràng đã chịu thiệt, chính thức bị Lâm Tuyết Hàm chỗ áp chế.

Lâm Vũ Nhu sắc mặt trắng nhợt, mặc dù ngoài miệng không có đã nói gì, nhưng đối với trận chiến này, nàng đồng dạng sâu rất là Tiêu Vũ lo lắng.

Mà một bên khác Lâm Vấn Thiên, tất là lộ ra nét mừng, Lâm Tuyết Hàm có thể áp chế Tiêu Vũ, hơn nữa cái kia hoa còn sót lại 4 đóa, nếu như toàn bộ nở rộ, sẽ có hy vọng rất lớn thủ thắng!

Phủ tạng bị liên tiếp xung kích, Tiêu Vũ lúc này sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng cũng lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Tuyết Hàm, bên mép mang theo một nụ cười lạnh lùng.

Trên thực tế, ở liên tiếp lấy ra năm đóa hoa sau khi, Lâm Tuyết Hàm trạng thái thoạt nhìn cũng không tốt lắm, tinh xảo trên khuôn mặt che kín thủy triều, hít thở cũng biến thành lúc vội vàng lúc cấp bậc, vô cùng không ổn định.

Hiển nhiên chiêu thức này mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối với nàng mà nói cũng có được không nhỏ áp lực.

“Đây là ngươi nói uy lực? Khà khà, quả nhiên rất mạnh!” Tiêu Vũ đứng vững thân hình, thấy Lâm Tuyết Hàm nói: “Chỉ đến như thế chiến quyết, hao phí lại là bên trong cơ thể ngươi cái kia thần chủng tinh hoa, mức tiêu hao này, ngươi thật có thể để này 9 đóa hoa toàn bộ nở rộ gì?”

“Vốn quả thật không thể.” Lâm Tuyết Hàm sắc mặt mặc dù bạch, trong giọng nói lại tràn đầy tự tin, nói: “Nhưng trong thành trước đó không lâu mới ra vài loại đan dược, không chỉ để cho ta đột phá đến 10 chuyển, cũng làm cho thần chủng lớn mạnh hơn không ít, cho nên mới có thể làm cho ta nhanh như vậy đạt được ‘nở hoa’ giai đoạn, mặc dù 9 hoa tề phóng sẽ có chút hết sức, nhưng đều không phải là không thể làm được!”

Nàng đến nay không biết là, cái kia vài loại đan dược là xuất từ Tiêu Vũ tay, cho nên nói tới thập phần tự nhiên.

“Quả nhiên, ngươi đem trong thuốc viên sức thuốc sáp nhập vào loại bên trong, dùng ngoại lực bồi bổ thần chủng, chẳng trách lớn mạnh đến nhanh như vậy!” Tiêu Vũ sắc mặt lộ ra vài phần phức tạp, đã có tiếc hận, cũng có giễu cợt.

“Không sai, mặc dù phương pháp kia cũng không phải ngươi dạy, nhưng ta mấy năm nay vẫn như thế, sớm chứng thật khả thi.” Lâm Tuyết Hàm cũng không phủ nhận, mấy năm nay vì để cho thần chủng sớm ngày lớn mạnh, nàng nghĩ tới không ít biện pháp, trước đó không lâu đan dược chỉ là một cái trong số đó.

“Đã như vậy, vậy thì tới đi! Có điều thì cái này khu khu bao nhiêu đóa hoa dại, cũng chưa chắc đã thắng được ta!” Tiêu Vũ ở nơi đó đứng lại, đồng thời đem Thần lực ngưng tụ đến tay phải của mình trên ngón trỏ.

Tuy nói hắn nắm giữ chiến quyết vô số, nhưng quá cường đại chiến quyết bây giờ căn bản là không có cách thi triển, phỏng chừng chỉ có dùng trong ngón tay hành thổ kim phá giải pháp quyết này!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 112: Giết Tiêu Vũ!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trận chiến này tiến hành đến trình độ này, tất cả mọi người biết thắng bại sắp sửa phân ra, mỗi người đều ngưng thần quan sát, tựa hồ một cái chớp mắt sẽ bỏ mất đặc sắc nhất địa phương.

“Hoa nở một đời, sầm uất 3000!” Lâm Tuyết Hàm cắn răng một cái, lần này đồng thời sử dụng 3 đóa hoa.

3 đóa diễm lệ kỳ hoa ánh sáng tăng mạnh, màu sắc không giống nhau, phân theo ba cái góc độ đồng thời đánh úp về phía Tiêu Vũ.

Sử dụng đòn đánh này sau, Lâm Tuyết Hàm như là một chút suy yếu không ít, thân hình hơi chao đảo một cái.

Nàng gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, này 9 đóa hoa cùng sấm sét 8 đánh mạnh có cộng thông chi xử, phía sau hoa bên trong ẩn chứa tinh nguyên một đóa mạnh hơn một đóa, mỗi đến một đóa, Lâm Tuyết Hàm cũng là suy yếu một phần.

Này 3 đóa cùng xuất hiện sau, Lâm Tuyết Hàm đã hầu như đã tiêu hao hết hết thảy sinh cơ, uy lực cũng là phía trước này hoa mấy lần!

Nếu là như vậy cũng không thắng nổi Tiêu Vũ, muốn dùng đến thứ chín đóa, nàng phải trả giá giá cả to lớn, mặc dù có thể tiếp thụ, nhưng hao tổn tinh nguyên đem cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục!

Nhớ tới liễu viện sĩ đã ban cho đan dược, Lâm Tuyết Hàm mặc dù sớm ngậm vào trong miệng, nhưng không phải vạn bất đắc dĩ, nàng lại không muốn sử dụng.

Nàng là Lâm Gia thiên nữ, cũng là Cự Thạch Thành thiên tài xuất sắc nhất, nàng không muốn mượn nhờ đan dược vượt qua Tiêu Vũ, mà là muốn dựa vào mình thực lực!

Đòn đánh này sau, nếu còn không thắng nổi, nàng hơn nửa thì phải thua!

“Chém!” Đối với chiêu thức này, Tiêu Vũ đáp lại chỉ có một chữ!

Ánh mắt của hắn lạnh như băng, và tay thành đao, quay cùng bay mà đến 3 đóa dị hoa một đao chém dưới!

Thời điểm này, hắn giữa ngón tay lại có một đạo hào quang màu vàng đất lộ ra, loáng thoáng ngưng tụ thành trường kiếm hình!

“Trời ạ, chân khí xuất thể? Tiêu Vũ là làm sao làm được?”

“Chân khí xuất thể, đây không phải hóa khí cảnh mới có thể làm được sự tình gì? Tiêu Vũ không phải linh nguyên cảnh lục chuyển gì? Có phải hắn che giấu tu vi, sớm đạt đến hóa khí cảnh?”

Mọi người một trận kinh ngạc.

Linh nguyên cảnh chỉ là ngưng tụ linh sông, tăng cường tự thân Thần lực, không cách nào làm được để linh sông lực lượng rời thân thể, chỉ có đạt được hóa khí cảnh sau, trong cơ thể linh sông hóa thành chân khí, tài năng thả ra bên ngoài cơ thể.

Tiêu Vũ rõ ràng chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển tu vi, nhưng lại có thể ở bên ngoài cơ thể ngưng tụ kiếm quang, thoạt nhìn cùng chân khí rời thân thể thập phần tựa hồ, như thế nào không khiến người ta khiếp sợ!

Kể cả vẫn ngồi chắc một bên, tin chắc Lâm Tuyết Hàm tất nhiên có thể thắng được liễu viện sĩ, lúc này cũng là hơi chấn động một cái.

Nếu Tiêu Vũ thật sự có hóa khí cảnh thực lực, dù cho Lâm Tuyết Hàm uống viên thuốc đó, cũng chưa chắc khả năng thắng!

“Phụp!”

“Phụp!”

“Phụp!”

Theo Tiêu Vũ phất tay 1 chém, 3 đóa kỳ hoa lại héo tàn, hóa thành từng mảnh từng mảnh cánh hoa chầm chậm phân tán, kể cả ẩn chứa trong đó tinh nguyên, cũng không thể lại xung kích Tiêu Vũ, mà là bị hắn trực tiếp chặt đứt.

Này 1 chém, Tiêu Vũ vận dụng hành thổ kim, hắn hôm nay có 6 chuyển tu vi, và Thần lực có thể so với 10 chuyển người!

Hắn đem hành thổ kim huy động đến chính mình có thể chịu đựng cực hạn, hành thổ kim uy lực, hơn nữa hắn này 1 chém cũng là cấp bậc tông sư chiến quyết, uy lực tăng lên gấp bội!

Lâm Tuyết Hàm lại xuất sắc, rốt cuộc cũng chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, nàng chiến quyết há có thể không bị Tiêu Vũ phá?

“Đát!”

Lâm Tuyết Hàm mặc dù không có bị Tiêu Vũ đang hiện bắn trúng, nhưng là lui về phía sau một bước, thân hình không yên,

Hầu như tê liệt ngã xuống.

Nàng nhìn chằm chặp Tiêu Vũ, trong mắt có không thể tin được.

Đòn đánh này nàng tiêu hao rất lớn còn là tiếp theo, quan trọng nhất chính là Tiêu Vũ thực lực, loại này hung hăng tư thế, đối với nội tâm của nàng tạo thành đả kich cực lớn.

Linh nguyên cảnh lục đạo đã như thế, nếu là Tiêu Vũ có giống như nàng tu vi, nàng còn là Tiêu Vũ đối thủ gì?

Lâm Tuyết Hàm từ trước đến giờ tự kiêu, cảm thấy mình mới là thiên tài xuất sắc nhất, nhưng mà Tiêu Vũ làm cho nàng cảm giác nhận lấy đả kích.

Như nàng loại này tự phụ người, một khi bị đả kích, nội tâm sẽ trở nên cực kỳ yếu đuối.

Trận chiến này, có phải thật phải thua?

“Tuyết Hàm, không thể do dự nữa, ăn vào đan dược, đem Tiêu Vũ giết!”

Lâm Tuyết Hàm trở nên thất thần, đột nhiên lại nghe được một thanh âm ở vang lên bên tai, không khỏi thất kinh.

Nàng quay đầu nhìn tới, chỉ thấy liễu viện sĩ đang ở một bên nhìn nàng, nàng rõ ràng không có mở miệng, nhưng thanh âm kia lại đúng là xuất từ liễu viện sĩ.

Giết Tiêu Vũ? Lâm Tuyết Hàm thật không ngờ liễu viện sĩ lại đột nhiên dưới mệnh lệnh như vậy.

Nàng có chút do dự, vốn nàng muốn lại thử một lần đánh ra thứ chín đóa hoa, nhưng lúc này nàng cũng không xác định thứ chín đóa hoa có thể không làm gì được Tiêu Vũ.

Hơn nữa dù cho dùng đan dược, nàng cũng chưa hề nghĩ tới muốn giết Tiêu Vũ.

“Không thể do dự, hắn cùng các ngươi Lâm Gia đi đến một bước này đã không thể quay đầu lại, người này thiên tư cùng thực lực để cho ta hoảng sợ, tuyệt đối không thể lưu!” Liễu viện sĩ âm thanh lại ở Lâm Tuyết Hàm vang lên bên tai, miệng lại một lần cũng không động đậy.

Đây là đạt được tông sư sau đặc hữu năng lực, có thể trực tiếp truyền âm, bên cạnh cho dù có nhiều hơn nữa người cũng căn bản là không có cách nghe đến.

Một câu nói này kích thích Lâm Tuyết Hàm, trước đây để Vương gia, không để ý Tiêu Vũ sinh tử từ bỏ Tiêu Vũ là một chuyện, nhưng bây giờ muốn nàng tự mình động thủ chém giết Tiêu Vũ, đó lại là một chuyện khác.

Nói cho cùng, nàng có hôm nay thực lực đều là Tiêu Vũ ban tặng, cho nên hắn xưa nay chưa hề nghĩ tới muốn tự tay giết chết Tiêu Vũ.

Đã có thể như liễu viện sĩ theo như lời, Tiêu Vũ cùng Lâm Gia đi đến một bước này, đã không cách nào quay đầu lại.

“Nghe lời của ta, giết hắn! Thực lực của hắn so với ngươi tưởng tượng bên trong mạnh hơn, dù cho ngươi lấy ra 9 hoa, cũng không thắng nổi hắn! Đến lúc đó ngươi nếu thất bại, ta lúc trước nói đã nói ra, liền không cách nào thu ngươi làm đồ, ngươi giết hắn, ngươi chính là đệ nhất, thì là đệ tử của ta!” Liễu viện sĩ trong thanh âm lộ ra kinh người sát cơ.

Lâm Tuyết Hàm run lên trong lòng.

Trở thành tông sư đệ tử, này là của nàng thập phần khát vọng sự tình, nếu là thua với Tiêu Vũ, nàng liền sẽ mất đi cơ hội này!

Trước đây hy sinh Tiêu Vũ, nịnh bợ Vương gia là vì cái gì? Không phải là vì tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, có thể tốt hơn ở nơi đó đặt chân gì?

Nếu như có thể trở thành tông sư đệ tử, không thể nghi ngờ có thể so với dựa vào trong võ viện Vương Đằng càng thêm thực tế!

“Ngươi không cần lo lắng, lần chọn lựa này ta chính là quyền lực cao nhất người, mặc dù cuộc tỷ thí này không có nói rõ, nhưng chỉ cần ngươi thắng rồi, ta nếu không truy cứu, không ai có thể đem ngươi thì sao, cho nên chớ do dự, đem Tiêu Vũ giết!” Liễu viện sĩ âm thanh đang tiếp tục thúc giục.

Lâm Tuyết Hàm sắc mặt không dứt biến ảo, cuối cùng từ từ đến yên tĩnh trở lại, trong lòng đã có quyết định.

Để có thể trở thành một gã tông sư đệ tử, để có thể đi được xa hơn, hy sinh một Tiêu Vũ, đáng là gì?

Giết!

Đem trong cơ thể linh sông lực lượng ngưng đọng đến trong miệng, tan ra đan dược tầng ngoài, Lâm Tuyết Hàm không do dự nữa, đem đan dược nuốt vào.

Cùng thời khắc đó, trên người nàng mười đạo linh sông, đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Mười đạo linh sông tồn tại ở trong kinh mạch, sử dụng tình hình đặc biệt lúc ấy tái hiện ra, người bình thường linh sông cũng giống như một đạo thật nhỏ dòng sông, mà lúc này Lâm Tuyết Hàm, trên người mười đạo linh sông phảng phất sống lại, hóa thành Chân long!

Mặc dù vẫn là mười đạo linh sông, nhưng nàng lúc này lộ ra khí thế cũng đang không ngừng leo lên, trong chốc lát thì đã đạt đến đỉnh điểm, khiến nàng xem ra tựa như cửu thiên hạ phàm thần nữ, thần thánh không thể xâm phạm!

Ngay ở tất cả mọi người đang vì Lâm Tuyết Hàm loại biến hóa này giật mình không thôi thời điểm, nàng bên cạnh cái kia còn sót lại một đóa hoa, cũng vào lúc này đã xảy ra biến hóa kinh người.

Tác giả đông phương hành vân nói: Con ngựa con ngựa lại đến nửa đêm, mệt đến không được, mặc dù ta nói rồi mỗi ngày cơ sở là canh ba, nhưng đệ tam chương còn là phóng tới ngày mai bù đắp a, thật sự là mắt đều không mở ra được! Ta phát hiện, như vậy không được, quá muộn gõ chữ con ngựa được bản thân rất mệt, càng con ngựa càng chậm, hơn nữa phỏng chừng cũng không có mấy người có thể đợi được chương mới. Để ràng buộc chính ta, sau đó mỗi ngày canh ba nếu như ta lại thiếu, nợ một chương ngay ở ngày thứ hai bù đắp hai chương, nếu như ta không làm được, mọi người cũng có thể tới giám sát, cho dù là phun ta ta cũng nhận, nói ngay ở lời này! A, thì bắt đầu từ ngày mai thực hành a, bắt đầu từ ngày mai nếu như nợ một chương, ngày thứ hai thì hai chương bù đắp, nợ hai chương thì bù bốn chương!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 113: Vỡ Nát Vọng!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lâm Tuyết Hàm bên người cuối cùng một đóa hoa, vào lúc này dùng một loại chậm rãi tốc độ bắt đầu tỏa ra, còn chưa nở rộ, cũng đã có hương hoa phân tán, khiến người ta lỗ chân lông thư giãn, thập phần say lòng người.

Thần kỳ hơn chính là, đóa hoa này có trồng hào quang bảy màu xuất sắc, xán lạn phi thường.

Dị biến như vậy, làm cho tất cả mọi người đều há to miệng.

Tiêu Vũ sắc mặt lại vào lúc này trở nên lạnh như băng cực điểm, nói: “Tốt! Khó trách ngươi có tự tin như thế, nguyên lai đã sớm chuẩn bị!”

Thân thể vì dược đạo đỉnh cao nhân vật, hắn một chút có thể nhìn ra, Lâm Tuyết Hàm lúc này biến hóa là đan dược mang tới hiệu quả, mặc dù không biết là loại đan dược nào, nhưng có thể khẳng định loại đan dược này có thể trong thời gian ngắn tăng lên thực lực của nàng!

“Nếu là ngươi sớm chút chịu thua, ta vừa cần gì như thế? Đi đến một bước này, ngươi không thể chịu thua, ta đồng dạng cũng không cách nào lùi về sau!” Lâm Tuyết Hàm tuyệt đẹp trên khuôn mặt lộ ra sâu sắc lạnh lùng, lời nói càng lạnh như băng sương.

“Ngươi muốn giết ta?” Tiêu Vũ cảm nhận được trên người nàng sát ý, đột nhiên lộ ra ý cười.

“Ta bây giờ vẫn là câu nói kia, ngươi nếu chịu thua, ngươi và ta không cần phải như thế, ngươi vẫn như cũ có thể trở lại Lâm Gia, và dùng người thứ hai tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện!” Lâm Tuyết Hàm nghiêm mặt, cũng không chối cũng không thừa nhận.

“Ha ha, muốn giết ta, cũng phải nhìn ngươi có bản lãnh kia hay không!” Tiêu Vũ cất tiếng cười to, thật không ngờ cái này Lâm Gia thiên nữ để dùng người thứ nhất tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, càng không tiếc muốn đối với hắn hạ sát thủ.

Trước đây mặc dù sớm nhớ lĩnh giáo qua Lâm Tuyết Hàm vô tình, nhưng thật đến giờ phút này, trong lòng của hắn cũng có loại không nói ra được mùi vị.

Có điều nói chuyện cũng tốt, nếu là Lâm Tuyết Hàm muốn giết hắn trước đây, vậy hắn cũng không có bất kỳ gánh chịu.

Lâm Tuyết Hàm không nói thêm, vẻ mặt trở nên vô cùng nghiêm nghị.

Thứ chín đóa hoa tỏa ra tốc độ thập phần chầm chậm, so với lúc trước 8 đóa đều chậm hơn rất nhiều, mà ở đóa hoa này tỏa ra trong quá trình, Lâm Tuyết Hàm trên người linh sông cũng đã xảy ra dị biến.

Nàng mười đạo linh sông, vào lúc này trở nên vô cùng không ổn định, khi thì tàn phá mát mắt, khi thì vừa lờ mờ không ánh sáng.

Lâm Gia thiên nữ đây là thế nào? Tất cả mọi người tại chỗ đều cảm thấy nghi hoặc, không nhìn ra Lâm Tuyết Hàm trên người trạng thái.

“Ngươi đây là đang tự hủy!” Tiêu Vũ lông mày nhíu chặt, lạnh lùng nói.

Lâm Tuyết Hàm lại tại mượn nhờ đan dược lực lượng, muốn một lần phá tan trong cơ thể thần chủng, do đó trước thời gian tiến vào “nở hoa” giai đoạn.

Nếu là thành công, nàng đem sẽ lập tức lột xác, vô luận là thực lực hay là thể chất đều sẽ phát sinh bay vọt về chất.

Không thể không nói cô gái này mặc dù tự phụ, nhưng cũng có nhất định quyết đoán, ở nơi này ngay miệng, đang cùng Tiêu Vũ phân ra sinh tử thắng bại, nàng lại không chút do dự lựa chọn làm như vậy.

Phải biết rằng một khi thất bại, nàng thì sẽ thua bởi Tiêu Vũ, hơn nữa trong cơ thể thần chủng cũng sẽ phá huỷ.

“Ta rất rõ ràng biết ta đang làm gì!” Lâm Tuyết Hàm khuôn mặt thập phần bình tĩnh.

Nàng lúc này cách làm mặc dù có nguy hiểm to lớn, nhưng nếu nàng có thể làm cho trong cơ thể thần chủng thành công “nở hoa”, vậy phối hợp với cuối cùng này một đóa kỳ hoa, uy lực sẽ càng mạnh hơn.

Hơn nữa, nở hoa sau khi thể chất nàng đại biến, và thực lực cũng bị đan dược tạm thời tăng lên tới hóa khí cảnh.

Ở như thế trạng thái, dù cho Tiêu Vũ thật sự có hóa khí cảnh thực lực, nàng có cũng tuyệt đối tự tin có thể chiến thắng!

“Ba!”

Chưa qua bao lâu, Lâm Tuyết Hàm trong cơ thể truyền đến một tiếng vang nhỏ, nghe tới cùng lúc trước cái kia bao nhiêu đóa kỳ hoa tỏa ra lúc âm thanh giống nhau y hệt.

Thân thể nàng chấn động, trên người mười đạo linh sông đồng thời toả hào quang rực rỡ, đưa nàng chiếu lên Thần Uy lẫm liệt, trên người đều bị một tầng ánh sáng bao phủ, phảng phất khoác một tầng thần quang.

“Đây là……”

“Bảo thể, kinh thế bảo thể!”

Xem cuộc chiến những gia chủ kia cấp bậc nhân vật đồng thời chấn động mạnh, dồn dập lên tiếng kinh hô.

Trong truyền thuyết một vài trời sinh thể chất đặc thù người, nếu như có thể kích thích tự thân thể chất, khiến cho thức tỉnh, trên người sẽ có một tầng thần quang che chở, phàm là dạng này người, đều là hiếm thấy trên đời nhân vật thiên tài, chỉ cần bất tử, tương lai thành tựu không thể tưởng tượng.

Lâm Gia thiên nữ lại có bảo thể, hơn nữa cư nhiên vào lúc này thức tỉnh, đây là người nào cũng không nghĩ tới sự tình.

Mỗi cái gia tộc gia chủ đều là khuôn mặt cay đắng, phức tạp bên trong lộ ra bất đắc dĩ.

Lâm Gia chỉ cần có nàng này, lớn mạnh đã là tất nhiên, nói không chừng ngày sau bọn họ đều ở đây thần phục ở Lâm Gia dưới chân.

“Bảo thể, nhà ta Tuyết Hàm lại có bảo thể, Lâm Gia tất hưng, Lâm Gia tất hưng!” Lâm Vấn Thiên sớm kích động đến run không ngừng, sắc mặt đều ức đến đỏ chót.

Lâm Gia có này một người, đủ bảo trưởng thịnh 300 năm!

“Lại là bảo thể!” Nhan Tử Ngọc than khẽ, khắp khuôn mặt là phức tạp và tiếc hận.

Dù cho nàng lại xem trọng Tiêu Vũ, vào lúc này cũng hoàn toàn không cho là Tiêu Vũ có thể thắng, có bảo thể người, chính là tuyệt đối thiên tài, dạng này người vô luận đi tới chỗ nào, đều sẽ bị các thế lực lớn tranh nhau cướp đoạt.

Không chỉ là của nàng, vào giờ phút này, hầu như tất cả mọi người cho rằng Tiêu Vũ đã thua, không có thể thắng được có bảo thể Lâm Tuyết Hàm.

“Đến đây đi!” Thân là người trong cuộc Tiêu Vũ, vào lúc này lại hết sức bình tĩnh, hắn thậm chí không có quấy nhiễu Lâm Tuyết Hàm, lẳng lặng cùng đợi Lâm Tuyết Hàm trong cơ thể thần chủng nở hoa.

Nở hoa sau khi, Lâm Tuyết Hàm đang ở tại lột xác bên trong, nàng lúc này khả năng theo thần chủng bên trong thu được lượng lớn tinh nguyên, nhận sự giúp đỡ này tinh nguyên, thần lực của nàng cùng linh sông lực lượng đều sẽ có to lớn tăng lên.

Mặc dù loại này lột xác cũng không phải thật sự là trời sinh bảo thể, nhưng dù cho so với những cái kia trời sinh bảo thể người, cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

“Hoa nở hoa tàn, duyên tới duyên đi, một cái loại luân hồi, 9 hoa chôn thiên địa!” Lâm Tuyết Hàm cũng không do dự, trong miệng nhẹ nhàng nói nhỏ, quay Tiêu Vũ một chỉ điểm ra.

Thời điểm này, thứ chín đóa hoa mang theo hào quang bảy màu, chiếu sáng phương này không gian, hoa này bay lượn gian, chung quanh tựa hồ có vô số ánh sáng xẹt qua, nhưng cũng không người nào có thể thấy rõ.

Hào quang bảy màu che mất Tiêu Vũ, thứ chín đóa hoa như là từ trên trời bay tới, đặt ở Tiêu Vũ trên đỉnh đầu, lộ ra khí tức làm người hầu như nghẹt thở.

"Tiêu Vũ!"

"Huynh đệ!"

Hai tiếng tuyệt vọng la lên, đến từ Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên.

Bọn hắn lúc này, sớm lệ rơi đầy mặt, Lâm Tuyết Hàm cái kia cuối cùng một đóa hoa lộ ra khí tức khiến người ta tuyệt vọng, như thế một đòn bên dưới, bất luận người nào chỉ sợ đều không thể còn sống!

"Vũ nhi!" Xa xa Lâm Vũ Nhu, thân thể cũng khẽ run lên, trên mặt hạ xuống không tiếng động nước mắt.

"Tất cả, đều kết thúc!" Lâm Vấn Thiên nhẹ nhàng nhắm mắt lại, ở trong miệng tự lẩm bẩm.

Không chỉ là bọn họ, ở đây mỗi người, đều cho rằng đòn đánh này sau Tiêu Vũ hẳn phải chết, hung hăng như vậy một đòn, hóa khí cảnh trở xuống, không ai có thể sống được hạ xuống.

Cũng không ít người, lúc này đã ở trong lòng làm Tiêu Vũ tiếc hận, Tiêu Vũ tuyệt đối nên phải trên thiên tài hai chữ, chỉ tiếc muốn chôn vùi nơi đây.

"Vỡ nát vọng!"

Mọi người ở đây cho rằng Tiêu Vũ hẳn phải chết thời gian, Tiêu Vũ trong miệng nhẹ nhàng hộc ra hai chữ.

Cũng trong lúc đó, tay phải của hắn duỗi ra, trên tay một cái ngón trỏ phát ra thần quang chói mắt, bất cứ đem cái kia thứ chín đóa hoa quang mang đều ép xuống.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ một bước tiến lên, quay cái kia thứ chín đóa hoa nhẹ nhàng một ngón tay, điểm vào đóa hoa kia trên.

Tác giả đông phương hành vân nói: Vừa rồi mở ra trang sách nhìn qua, hôm nay lại còn nhận được một đánh thưởng, mặc dù không nhiều, nhưng cũng để cho ta nhận lấy lớn lao cổ vũ, trong lòng vẫn có chút kích động nhỏ, ở đây cảm tạ một chút tô xa xôi khen thưởng. Mặt khác nói một chút, hôm nay có canh tư, có điều chương thứ tư nên sẽ tương đối trễ, có thể sẽ ở 20 điểm sau đó.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 114: Chỉ Còn Nửa Năm Mạng!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ một chỉ này, im hơi lặng tiếng, mặt mũi của hắn cũng lộ ra nói không nên lời bình tĩnh, không hề lay động, như là trải qua tang thương, nhìn thấu thế gian tất cả, không buồn không vui.

Một chỉ điểm ra, vùng thế giới này tựa hồ cũng mất đi hết thảy âm thanh, trở nên không tiếng động.

Tại loại này trong im lặng, Tiêu Vũ ngón tay, cùng cái kia đóa kỳ hoa va chạm, cũng không có mọi người trong tưởng tượng kinh thiên động địa, càng không có một tia gợn sóng, ngược lại là không tiếng động đến làm nguời ngột ngạt.

Thất sắc kỳ hoa vào ngón tay, Tiêu Vũ đầu ngón tay ánh sáng, còn có thứ chín đóa hoa hào quang bảy màu đan xen vào nhau, hội tụ thành một màn như mộng ảo cảnh tượng, khiến người ta trong lúc hoảng hốt phảng phất đi tới tiên cảnh.

Ai cũng biết, đòn đánh này sau, thắng bại liền đem phân ra.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người đã nín thở, kể cả này thường thấy sóng gió đại nhân vật, thậm chí là thân là tông sư liễu viện sĩ, đều có thể cảm nhận được mình nội tâm khẩn trương.

Hào quang chói sáng che đậy tất cả, cũng không ai biết tia sáng kia trung tâm xảy ra chuyện gì, loại kia không tiếng động, đồng dạng là khiến người ta nghe không ra động tĩnh gì.

Làm ánh sáng tan hết, Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm bóng người rốt cục một lần nữa xuất hiện tại mọi người trước người.

Mọi người chỉ nhìn thấy, không trung có thất sắc cánh hoa phiêu linh, điểm tô cho đẹp đẹp hoán, nhưng loại này cảnh đẹp trong lúc đó, lại lộ ra một luồng kỳ lạ thê lương tâm ý, khiến người ta dậy lên nỗi buồn.

“Người nào thắng?”

Tất cả mọi người trong lòng đều tràn đầy nghi hoặc, vừa mới lần này sau cùng va chạm thật sự quỷ dị, bọn họ không chỉ không cách nào nhìn thấy, hơn nữa cũng không nghe được bất kỳ thanh âm gì.

Mà khi ánh sáng tan hết, chính là cánh hoa phiêu linh, rốt cuộc một đòn tối hậu ai thắng ai thua, lại cũng chưa biết.

“Rầm!”

Đột nhiên, tại kia trong im lặng, một thanh âm vang lên.

Âm thanh này rất nhẹ, nhưng từ trong im lặng vang lên, lại làm cho mỗi người đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Chỉ thấy Lâm Tuyết Hàm sắc mặt trắng bệch, không dứt lay động thân hình rốt cục không cách nào đứng thẳng, vừa mới âm thanh chính là nàng xụi lơ bên dưới, quỳ một chân trên đất.

Nàng cặp kia như ngọc bàn tay chống đỡ trên mặt đất, cũng sẽ không hoàn mỹ, dính vào bụi đất, trên người nàng kiêu ngạo cùng tự tin, vào lúc này cũng toàn bộ biến mất không còn tăm hơi, trên mặt tất cả đều là tuyệt vọng, còn có suy sụp.

Lại nhìn Tiêu Vũ, thân ảnh của hắn thẳng tắp như thương, đứng bất động ở nơi đó, lại làm cho người ta một loại như núi cao chót vót giống như cảm giác, đỉnh thiên lập địa!

“Này……”

Mọi người toàn bộ sửng sốt, sau một đòn, ngã xuống không phải Tiêu Vũ, lại là Lâm Tuyết Hàm?

Kết quả này, ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người!

Vốn như đã đoán trước là Tiêu Vũ đã bị thua, có thể bây giờ nhìn lại, thua không phải Tiêu Vũ, mà là Lâm Tuyết Hàm!

“Tại sao?” Lâm Tuyết Hàm lúc này đã hoàn toàn không giống như trước cái kia cao cao tại thượng, hờ hững như là Tiên nữ tử, chán nản trên mặt tràn ngập cay đắng.

Nàng ngẩng đầu nhìn Tiêu Vũ, nhẹ nhàng nói: “Tại sao? Ngươi rõ ràng chỉ có lục đạo linh sông, tại sao có thể phá hư cuối cùng một đóa hoa!”

Lúc này Lâm Tuyết Hàm, bởi vì thi triển ở thức cuối cùng, đã dùng tới hết thảy Thần lực, trong cơ thể mười đạo linh sông lại vô lực có thể dùng.

Hơn nữa, nàng cuối cùng một đóa hoa bị Tiêu Vũ phá vỡ, đối với nàng đả kích hơn to lớn.

Vốn cái kia là của nàng tuyệt đối tự tin một đòn, trong cơ thể nàng thần chủng nở hoa, và tu vi tạm thời tăng lên tới hóa khí cảnh, hơn nữa cuối cùng một đóa hoa chí cường uy lực.

Các loại điều kiện kết hợp,

Đòn đánh này chính là hóa khí cảnh người cũng không khả năng tiếp được, thế nhưng Tiêu Vũ không chỉ tiếp nhận, nhưng lại phá hết thứ chín đóa hoa, mà hắn dùng, vẻn vẹn một ngón tay!

Đả kích như vậy, so với bất kỳ chiến quyết đánh vào kiêu ngạo Lâm Tuyết Hàm trên người đều càng làm cho nàng không thể chịu đựng, hao hết hết thảy Thần lực, hơn nữa đả kích như vậy, lúc này Lâm Tuyết Hàm, đã là vô lực tái chiến, chỉ là một cái đứa nhỏ tiến lên, đều có thể đưa nàng dễ dàng đánh bại.

Trận chiến này, nàng đã bị thua!

"Ngươi muốn biết?" Tiêu Vũ ánh mắt bình tĩnh, không có thắng lợi sau vui sướng, đơn giản đáp lại nói: "Bởi vì cái viên này thần chủng, là ta trồng dưới!"

Lâm Tuyết Hàm chấn động, nụ cười trên mặt càng thêm cay đắng.

Nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, nàng thì căn bản không thắng nổi Tiêu Vũ! Cho tới bây giờ nàng mới ý thức tới, liền trong cơ thể nàng thần chủng, đều là Tiêu Vũ ban tặng, nàng bây giờ nắm giữ tất cả, đều là Tiêu Vũ ban cho nàng!

Nàng lại vọng tưởng dùng Tiêu Vũ ban tặng thần chủng đến đánh bại Tiêu Vũ, bây giờ nghĩ lại, đây căn bản chính là một chuyện cười!

"Chúc mừng, ngươi thắng!" Lâm Tuyết Hàm đối với Tiêu Vũ cười cười, nhưng nụ cười này lại có vẻ thập phần miễn cưỡng.

Tiêu Vũ biết Lâm Tuyết Hàm còn không cam tâm, nói: "Ngươi bây giờ hay không cảm giác, trong cơ thể thần chủng tinh nguyên cực độ thiếu hụt, hơn nữa khó khôi phục?"

"Ta miễn cưỡng lấy ra cuối cùng một đóa hoa, thần chủng tiêu hao quá độ thôi, không bao lâu nữa, có thể khôi phục." Lâm Tuyết Hàm chống đỡ lấy thân thể của mình, từ trên mặt đất miễn cưỡng đứng dậy.

Nàng quả thật cảm giác được trong cơ thể thần chủng tựa hồ đã xảy ra biến hóa nào đó, nội bộ tinh nguyên hầu như đã bị hao hết.

“Ngươi sai rồi!” Tiêu Vũ sâu sắc thấy Lâm Tuyết Hàm, nói: “Ngươi thần chủng phá huỷ, lại không cách nào khôi phục, không chỉ như thế, sinh mệnh lực của ngươi cũng sẽ cùng thần chủng đồng thời từ từ xói mòn, nhiều nhất chỉ còn nửa năm tính mạng!”

“Có ý gì?” Lâm Tuyết Hàm đôi mi thanh tú giam lên.

Ở trong lòng, nàng không quá tin tưởng Tiêu Vũ nói, thế nhưng này thần chủng phương pháp là Tiêu Vũ dạy cho nàng, cho nên hắn cũng không dám trực tiếp hủy bỏ.

“Phương pháp này, vốn coi trọng chính là thuận theo tự nhiên, chỉ dùng tự thân tinh khí cùng thuần túy nhất sức mạnh đất trời ấm dưỡng thần loại, để thần chủng tự nhiên trưởng thành, tích lũy lâu dài sử dụng một lần. Đáng tiếc, tính cách của ngươi cho ngươi chỉ muốn áp đảo tất cả mọi người bên trên, để theo đuổi tốc độ, dùng đan dược ấm dưỡng thần loại, Trên thực tế ngươi thần chủng sớm xảy ra vấn đề!” Tiêu Vũ từ tốn nói.

“Xảy ra vấn đề? Sao lại có thể như thế nhỉ, thần chủng một mực trong cơ thể ta, nếu là xảy ra biến cố, ta làm sao lại không phát hiện được?” Lâm Tuyết Hàm sắc mặt bắt đầu hơi trắng bệch, nhưng vẫn không chịu tin tưởng Tiêu Vũ nói.

“Thần chủng đang trưởng thành bên trong, vốn là sẽ không ngừng biến hóa, ngươi đối với biến hóa của nó không biết, đương nhiên sẽ không nhận thấy được xảy ra vấn đề.”

Tiêu Vũ trên mặt không nhìn ra vẻ mặt gì, lắc đầu nói: “Vốn thần chủng mặc dù xảy ra vấn đề, nhưng vẫn như cũ có thể nở hoa, thậm chí kết quả, chỉ có điều hiệu quả sẽ sai rất nhiều mà thôi, nhưng ngươi vừa mới nhận sự giúp đỡ đan dược lực lượng muốn cưỡng ép để nó sớm nở hoa, chẳng khác gì là tự hủy thần chủng. Thần chủng 1 hủy, thì rốt cuộc không thể lại nở hoa kết trái, thậm chí ngươi bây giờ thể chất, mất đi thần chủng tẩm bổ sau, cũng sẽ từ từ trở về đến trước đây.”

Nghe Tiêu Vũ nói, Lâm Tuyết Hàm sắc mặt không dứt biến hóa, trong mắt cũng dần dần nổi lên kinh khủng.

Nàng sớm thành thói quen bị người tôn là thiên tài, quen thuộc bị người kính sợ, đối với nàng mà nói, nếu như mất đi thiên tư, biến thành trước đây người tầm thường, so với chết còn muốn cho nàng khó chịu.

“Trừ lần đó ra, phương pháp này làm sử dụng bắt đầu từ giờ khắc đó, cái viên này thần chủng rồi cùng sinh mệnh của ngươi cùng một nhịp thở, cho nên ngươi tài năng dựa vào thần chủng không dứt cải thiện thể chất. Nhưng bây giờ thần chủng đã hủy, thần chủng nội bộ tinh nguyên không chỉ không cách nào khôi phục, còn sẽ từ từ xói mòn, nói cách khác, chính là sinh mệnh lực của ngươi cũng sẽ theo đồng thời xói mòn, bây giờ ngươi, đã chỉ còn lại có nửa năm sống lâu!”

Tiêu Vũ bình tĩnh mà nói xong, nhìn về phía Lâm Tuyết Hàm trong ánh mắt, đã có đồng tình, cũng có giễu cợt.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 115: Da Mặt Dầy Có Thể

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Nghe xong Tiêu Vũ nói, Lâm Tuyết Hàm sớm hai mắt vô thần, sắc mặt suy sụp, như là lập tức mất đi tất cả sinh cơ.

Nàng mặc dù rất không muốn tin tưởng Tiêu Vũ nói, nhưng bàn về đối với thần chủng hiểu rõ, Tiêu Vũ tuyệt đối so với nàng hiểu càng nhiều. Hơn nữa Tiêu Vũ căn bản không cần phải lừa nàng, bởi vì không bao lâu nữa, chính nàng thì có thể cảm nhận được thần chủng tinh nguyên xói mòn, Tiêu Vũ muốn lừa gạt cũng không lừa được.

Đến giờ phút này rồi, Lâm Tuyết Hàm nội tâm chỉ còn lại có một loại cảm giác, đó là cay đắng.

Nàng rốt cuộc biết, nàng trước đây đối với Tiêu Vũ làm các loại, đúng là ngu xuẩn như vậy.

Nếu không phải theo thiên tư của nàng tăng cao, mà sơ viễn Tiêu Vũ, để lấy lòng Vương gia, để Tiêu Vũ triệt để thất vọng, dùng Tiêu Vũ đối với thần chủng hiểu rõ, ở biết nàng thần chủng xảy ra vấn đề sau, nhất định sẽ vì nàng góp ý, thần chủng cũng sẽ không bị hủy.

Mà ở vừa mới, nàng càng là vì giết Tiêu Vũ, mạnh mẽ để thần chủng sớm nở hoa, chính mình hủy diệt rồi thần chủng.

Buồn cười nàng để tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, để tìm được người thứ nhất, lạy Liễu Viện Sĩ sư phụ, còn muốn dùng Tiêu Vũ ban cho nàng pháp môn giết chết Tiêu Vũ, kết quả đây? Nàng không chỉ bại bởi Tiêu Vũ, còn mất đi thần chủng.

Chỉ còn lại có nửa năm tính mạng, nàng tuy là đệ nhị, nhưng cũng không cách nào lại vào Thiên Thanh Vũ Viện, thậm chí còn đem tính mạng của mình chôn vùi nơi đây.

Tất cả những thứ này tất cả, đều là của nàng chính mình một tay tạo thành, đây thật là một lớn lao trào phúng!

“Đã bị thua? Lại đã bị thua?” Lâm Vấn Thiên thân thể ở phía xa, hắn lúc này, đồng dạng là hai mắt vô thần, ánh mắt đờ đẫn, nào còn có nửa điểm lúc trước hăng hái dáng dấp? Cả người như trong nháy mắt già nua rồi mấy chục tuổi.

Người bên cạnh đều tràn đầy đồng tình thấy Lâm Vấn Thiên.

Dùng bọn hắn thực lực, Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm đối thoại đều có thể nghe rất rõ ràng, Lâm Gia thiên nữ lại chỉ còn lại có nửa năm tính mạng, này thật là khiến người thổn thức.

Trước đó, ai không biết là Lâm Gia tiền cảnh một mảnh tốt đẹp, có Lâm Tuyết Hàm một người, đủ để Lâm Gia hưng thịnh 300 năm!

Nhưng mà lúc này mới chỉ chớp mắt, Lâm Gia cái này thiên nữ ngay cả tính mệnh đều sẽ khó bảo vệ được, nguyên bổn muốn nhất phi trùng thiên, để khắp nơi đều phải tranh nhau nịnh bợ Lâm Gia, cũng trong nháy mắt bị đánh trở về nguyên hình.

Mà tạo thành tất cả những thứ này, lại là vì một bị Lâm Gia ép đạt được đi Tiêu Vũ!

Giờ phút này xem ra, Lâm Gia chỉ là một cái chuyện cười!

Nếu là bọn họ trước đây đối xử tử tế Tiêu Vũ, như thế nào lại có hôm nay kết quả này? Thậm chí Tiêu Vũ nếu như hay là bọn hắn Lâm Gia người, Lâm Gia một môn đem đồng thời chiếm lần chọn lựa này đệ nhất và đệ nhị hai gã, đến lúc đó Lâm Gia cường thịnh, càng có thể so với chỉ có Lâm Tuyết Hàm một người mạnh hơn mấy lần!

Đáng tiếc tất cả những thứ này, đều bởi vì Lâm Gia lúc trước đối với Tiêu Vũ các loại, triệt để hóa thành hư không, không chỉ như thế, liền Lâm Gia lớn nhất hy vọng Lâm Tuyết Hàm, cũng không lâu sau muốn hương tiêu ngọc vẫn!

Trong này các loại, làm cho tất cả mọi người đều nhìn ra cảm khái không thôi.

“Tiêu Vũ thắng! Tựa như hắn lúc trước nói giống nhau, dùng thực lực đến nói chuyện! Hắn lại thật thắng Lâm Gia thiên nữ, đạt được đệ nhất!”

“Thực lực của hắn lại mạnh như vậy, liền Lâm Gia thiên nữ cũng không là đối thủ!”

“Tiêu Vũ đạt được đệ nhất, vậy không phải nói hắn vòng thứ nhất dựa vào cũng là bản lãnh thật sự, không phải gian dối?”

“Cứ như vậy, cái kia Liễu Viện Sĩ không phải phải cho Tiêu Vũ xin lỗi nhận sai?”

Lúc này đoàn người, cũng triệt để sôi trào lên.

Tiêu Vũ thủ thắng, đây là ra ngoài tất cả mọi người dự liệu sự tình, bây giờ ai cũng khả năng có thể thấy,

Lâm Tuyết Hàm triệt để thất bại, thua thảm bại, tên thứ nhất này thuộc về Tiêu Vũ không thể nghi ngờ.

Mà khiến người ta hưng phấn chính là, trước đó Tiêu Vũ cùng Liễu Viện Sĩ từng có ước định, Tiêu Vũ nếu thắng được đệ nhất, Liễu Viện Sĩ muốn thừa nhận Tiêu Vũ vòng thứ nhất đạt được không phải gian dối, phải cho Tiêu Vũ xin lỗi!

Phải biết rằng vòng tỷ thí này cũng không giống như vòng thứ nhất, vòng thứ nhất ở trong núi tiến hành, còn có thể mưu lợi, mà đây một vòng là thực sự chính diện so đấu, hơn nữa là nhiều người như vậy trước mắt, ai không thừa nhận cũng không được tên thứ nhất này là Tiêu Vũ!

Nghe đám người từng trận nghị luận, Liễu Viện Sĩ sắc mặt sớm không dứt biến hóa.

Trong lòng nàng đồng dạng khiếp sợ, Lâm Tuyết Hàm có cũng ban cho đan dược, còn có cường đại như vậy chiến quyết, lại thua chỉ có 6 cửa đạo linh sông Tiêu Vũ!

Nếu như bất luận lập trường, chính là Liễu Viện Sĩ không thừa nhận cũng không được Tiêu Vũ là một hiếm thấy trên đời nhân vật thiên tài, chỉ có lục đạo linh sông, lại có thể chiến thắng phục dụng đan dược Lâm Tuyết Hàm!

Như thế thiên tư, nếu là thu vào Thiên Thanh Vũ Viện, trong võ viện này hết thảy thiên tài, ai có thể so với hắn?

Trong giây lát này, Liễu Viện Sĩ tâm tư đảo lộn nhanh, có chút hối hận trước kia vì sao phải bởi vì Vương gia nhằm vào Tiêu Vũ, nếu không nếu thu rồi Tiêu Vũ, nàng có thể có được một như thế đệ tử xuất sắc!

Có điều đến bây giờ, nói cái gì đều hơi trễ!

Tiêu Vũ càng xuất sắc, Liễu Viện Sĩ lại càng không thể để cho hắn tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, nếu không dùng Tiêu Vũ thiên tư, sau khi tiến vào nhất định sẽ chịu đựng rất lớn coi trọng, thậm chí nói không chừng một vài đại nhân vật đều phải đối với hắn ưu ái rất nhiều, đến lúc đó chính là nàng cũng không dám trêu chọc Tiêu Vũ.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, nếu là thừa nhận Tiêu Vũ tên thứ nhất này, nàng sẽ phải bị Tiêu Vũ bồi tội nhận sai, thân là tông sư, này là của nàng tuyệt đối không thể nào tiếp thu được!

Một phen suy nghĩ, Liễu Viện Sĩ đã có quyết định, nàng đứng lên, đi tới trung ương, lớn tiếng nói: “Ta tuyên bố……”

Nhìn thấy Liễu Viện Sĩ xuất hiện lần nữa, tất cả mọi người biết, này rốt cuộc phải tuyên bố sau cùng kết quả.

Trận chiến này bởi vì quan hệ đến Liễu Viện Sĩ cùng Tiêu Vũ gian ước định, cho nên mặc dù thắng bại rõ ràng phân ra, nhưng bình thường đệ tử lại không người dám tuyên bố kết quả, bởi vậy đến nay không có sáng tỏ tuyên bố.

Liễu Viện Sĩ ánh mắt chầm chậm đảo qua mọi người, nói: “Trận này tỷ thí kết quả, không thể chắc chắn, Tiêu Vũ không có tư cách thu được đệ nhất!”

“Owo!”

Đoàn người ồn ào! Liễu Viện Sĩ lại trực tiếp hủy bỏ Tiêu Vũ chiến công!

Chính là này vốn cảm thấy không có quan hệ gì với chính mình người, vào lúc này đều có chút thay thế Tiêu Vũ cảm thấy bất công.

Liễu Viện Sĩ rõ ràng là nhằm vào Tiêu Vũ, vòng thứ nhất ngay ở không có chứng cớ dưới tình huống hoài nghi Tiêu Vũ gian dối, nhưng lúc này đây Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm tỷ thí là ngay trước mặt mọi người tiến hành, nàng lại còn muốn hủy bỏ!

Cái này thật sự là quá phận!

“Ta không có tư cách?” Tiêu Vũ lần nữa bị Liễu Viện Sĩ nhằm vào, đáy lòng cũng có chút nổi giận, lạnh lùng nói: “Vậy xin hỏi Liễu Viện Sĩ, ta rốt cuộc là tại sao không có tư cách!”

Trong đám người cũng truyền ra rất nhiều âm thanh, cơ hồ đều đứng ở Tiêu Vũ bên này.

Tiêu Vũ thực lực đã khuất phục bọn họ, làm cho bọn họ cho rằng Tiêu Vũ tìm được thứ nhất là thực chí danh quy.

“Hừ!” Liễu Viện Sĩ hừ lạnh một tiếng.

Nàng có cấp bậc tông sư thực lực, lần này đem tất cả mọi người âm thanh đều ép xuống, sau đó mới lạnh lùng nói: “Ngươi có điều tầm thường linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, thi triển chiến quyết cũng không thấy cường đại cỡ nào, nhưng có thể nhiều lần chiến thắng tu vi so với ngươi cao đối thủ, ta có lý do hoài nghi ngươi là có hay không thắng bại một loại nào đó đan dược, tại đây trong tỉ thí là không cho phép!”

Đây thực sự là vô liêm sỉ đến nhà! Rõ ràng là Lâm Tuyết Hàm phục dụng đan dược, cái này Liễu Viện Sĩ nhưng lại đem này tội danh hướng về trên đầu hắn an, chính là Tiêu Vũ hàm dưỡng cho dù tốt, trong lòng lửa giận đã ở không ngừng lên cao.

Lâm Tuyết Hàm dùng đan dược một chuyện, hắn suy đoán hơn nửa cũng cùng này Liễu Viện Sĩ có quan hệ, nếu không phải trải qua Liễu Viện Sĩ, Lâm Tuyết Hàm tuyệt đối không dám gian dối.

Cái này Liễu Viện Sĩ lại không biết xấu hổ như vậy, Tiêu Vũ cũng sẽ không khách khí với hắn, cả giận nói: “Ha ha, ha ha…… đây là Thiên Thanh Vũ Viện viện sĩ gì? Quả nhiên rất khỏe mạnh, vòng thứ nhất ta lấy đệ nhất hoài nghi ta gian dối, bây giờ vòng thứ hai tỷ thí, ta trước mặt vô số người mặt đạt được đệ nhất, vừa hoài nghi ta dùng đan dược, quả thật là quyền lực lớn hơn trời, nói cái gì chính là cái đó, da mặt cũng dầy đến có thể!”

Tiêu Vũ nói lại khiến người ta khiếp sợ, hắn lại dám đảm nhận : dám ngay ở một tông sư mặt như vậy mắng to một gã tông sư!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 116: Kẻ Phạm Ta Chết!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ chửi đến lớn tiếng, mọi người cũng nghe được thoải mái.

Mặc cho ai nấy đều thấy được, liễu viện sĩ rõ ràng chính là không nguyện ý cho Tiêu Vũ bồi tội nhận sai, mới có thể mạnh mẽ hủy bỏ Tiêu Vũ thứ tự.

“Viện sĩ, ngươi nói Tiêu Vũ dùng đan dược, có chứng cớ gì gì?”

“Đúng vậy, Tiêu Vũ thực lực chúng ta đều thấy ở trong mắt, hắn lấy đệ nhất có gì không thể?”

“Muốn nói Tiêu Vũ phục dụng đan dược, cái kia tốt xấu cũng chứng minh một chút đi!”

Trong đám người truyền ra rất nhiều âm thanh, trong đó có không ít đều là lúc trước cùng Tiêu Vũ tỷ thí qua đối thủ.

Đối với bọn họ mà nói, chiến thắng bọn họ Tiêu Vũ có thể được đệ nhất, trên mặt bọn họ cũng có vinh dự một vài, dù sao cũng là bại bởi người thứ nhất.

Hơn nữa, cùng Tiêu Vũ giao thủ qua bọn họ với Tiêu Vũ thực lực hết sức rõ ràng, mặc dù ngay lúc đó Tiêu Vũ tựa hồ thủ đoạn rất bình thường, nhưng cũng để từng cái giao thủ với hắn mọi người thừa nhận áp lực cực lớn.

“Bản tọa đã nói như vậy, tự nhiên sẽ cho các ngươi ngữ khí.” Bị nhiều người như vậy hoài nghi, liễu viện sĩ sắc mặt cũng khó coi, nói: “Ở hôm nay tới đây đệ tử ở trong, liền có dược sư xuất thân đệ tử, chỉ cần hơi thêm kiểm nghiệm, liền có thể biết Tiêu Vũ hay không phục dụng đan dược!”

“Vô liêm sỉ!”

“Còn muốn mặt gì?”

“Này da mặt dầy thực sự là vô địch rồi!”

Có chút tuổi trẻ máu nóng thiếu niên trực tiếp mắng ra tiếng, mặc dù đối mặt tông sư, nhưng lúc này nhân số phần đông bên dưới, ai cũng không phải cỡ nào e ngại.

Để Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử kiểm nghiệm? Đến lúc đó kết quả cũng liễu viện sĩ một người định đoạt!

Nói trắng ra là lần này chọn lựa nàng chính là đế vương, vô luận cái gì đều do nàng định đoạt!

“Không cần!” Tiêu Vũ đột nhiên lớn tiếng nói: “Thiên Thanh Vũ Viện có như ngươi vậy viện sĩ, mặc dù là cầu ta, ta cũng không yên hiếm lạ, này đệ nhất tên ngươi thì giữ đi, thiên địa to lớn, ta Tiêu Vũ không lo không chỗ nào có thể đi!”

Mấy câu nói nói tới mọi người kích động không thôi.

Tham dự chọn lựa thiếu niên bên trong, ai mà không tuổi trẻ người, ai không có một phen nhiệt huyết?

Trong đám người bị đào thải càng đa số, Cự Thạch Thành mấy vạn thiếu niên ghi danh, lại chỉ có một vạn người có tư cách tham dự chọn lựa, cuối cùng càng chỉ có 100 người có tư cách tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện.

Quy tắc này, sớm dẫn tới phần đông người trẻ tuổi bất mãn, cảm giác Thiên Thanh Vũ Viện thái quá cao cao tại thượng, lúc này Tiêu Vũ lời nói này, càng đưa tới bọn họ sâu sắc cộng hưởng.

“Nói thật hay! Không phải liền là Thiên Thanh Vũ Viện gì, không đi lên cũng được!”

“Không sai, Thiên Thanh Vũ Viện cũng chưa chắc đã là chỗ đi tốt nhất, thiên địa to lớn, nam nhi tốt nơi nào không đi được?”

“Tiêu Vũ, ta ủng hộ ngươi!”

Không ít người lớn tiếng mở miệng, làm Tiêu Vũ tiếp sức, đồng thời cũng là dãn ra trong lòng mình oán khí.

“Làm càn!” Liễu viện sĩ đều tức bể phổi, nàng chưa từng bị người như vậy nhục mạ, huống hồ còn là Tiêu Vũ tầm thường một linh nguyên cảnh lục chuyển!

Bực này tu vi, ở trong mắt nàng giống như giun dế, lúc này trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng, muốn đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Gan dạ nhục mạ tông sư, nhục ta Thiên Thanh Vũ Viện, ngươi này là muốn chết!”

Đột nhiên quát to một tiếng, mấy bóng người thần tốc theo trận liền vọt tới, cùng nén giận đối với Tiêu Vũ ra tay.

Người cầm đầu, thình lình chính là Quý Vị Thanh, trừ lần đó ra mấy tên đệ tử khác, liền đều là lúc trước đã đi bái kiến qua Vương Nhạc mấy người.

“Cho rằng nhiều người ta chỉ sợ ngươi sao?” Tiêu Vũ nhìn thấy Quý Vị Thanh trong mắt hàn quang, biết hắn đối với mình nổi lên sát tâm, cười lạnh cùng mấy người này ra tay quá nặng.

Liễu viện sĩ mặt âm trầm, không có một tia ngăn trở ý tứ.

Nói chuyện cũng tốt, để này vài tên đệ tử giết Tiêu Vũ, đối với nàng mà nói cũng sẽ tốt hơn xử lý, nếu là của nàng tự mình động thủ giết Tiêu Vũ cái này đệ nhất, sau khi trở về cũng không tốt hướng về võ viện giao cho.

Xông tới đệ tử tổng cộng có năm người, trong đó tu vi thấp nhất cũng có chín đạo linh sông, dù cho Tiêu Vũ Thần lực có thể so với mười đạo linh sông người, nhưng cùng lúc ứng đối năm người, cũng cảm thấy một tia áp lực.

“Bịch!”

Đầu vai của hắn trúng rồi một chưởng, cả người lảo đảo lùi về sau, chợt nghe Quý Vị Thanh lạnh lùng nói: “Gan dạ nhục ta Thiên Thanh Vũ Viện, đáng chém!”

Cái gì nhục xanh thẫm học viện, Tiêu Vũ biết đây bất quá là Quý Vị Thanh giết hắn lấy cớ.

“Thiên Thanh Vũ Viện đều là các ngươi như vậy cái thứ không biết xấu hổ gì? Tốt, các ngươi đã cảm thấy ta dễ bắt nạt, hôm nay ta thì đại khai sát giới!” Hắn thật nổi giận, ở nơi này ngay miệng, nếu là lại không liều mạng, hơn nửa phải chết ở chỗ này.

Lúc trước phá tan Lâm Tuyết Hàm cuối cùng một đóa hoa, Tiêu Vũ tiêu hao cũng vô cùng lớn lao, không chỉ vận dụng vỡ nát vọng ngón tay, còn thúc giục ngũ hành kim, trong cơ thể linh sông hầu như đã bị rút khô, nếu không dù cho chung chiến năm người, cũng không phải không cách nào thủ thắng.

“Chỉ có thể mượn lực của ngươi 1 dùng, sau đó ta sẽ trả lại ngươi!” Tiêu Vũ ở trong lòng nói.

Ở trên người hắn, còn có một thứ gì đó chưa từng vận dụng, đó là bám vào trên cánh tay hắn cái kia dị thú.

Hắn và cái kia dị thú ký kết mạng khế, chính là một mạng liên kết, song phương hầu như cùng chung hết thảy, kể cả sinh mệnh.

Lúc này Tiêu Vũ không có cách nào, chỉ có thể lập tức câu thông lên trên cánh tay ấu thú, rút lấy con thú này thần lực trên người.

“Ầm!”

Một luồng gần như lực lượng cuồng bạo dũng mãnh vào Tiêu Vũ trong cơ thể, để thân thể hắn chấn động, khí thế trên người thần tốc leo lên.

Cái kia thú nhỏ trong cơ thể ẩn chứa sức mạnh, lại so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng còn cường đại hơn, hầu như nhưng cùng cấp độ tông sư Thần lực sánh vai!

Phải biết rằng, này thú nhỏ bây giờ thuộc về hết sức yếu ớt trạng thái, thậm chí đều không thể thức tỉnh, đều đang có kinh khủng như thế Thần lực, chính là Tiêu Vũ trong lòng cũng giật mình một cái.

Có này Thần lực, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy có vô cùng thực lực cường đại, giờ phút này mặc dù là đối mặt tông sư, nói không chừng hắn đều có lực đánh một trận!

“Ăn nói ngông cuồng, giết!” Quý Vị Thanh sát khí lẫm liệt, hắn sớm nhìn ra, Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm 1 sau cuộc chiến đã hết sức yếu ớt, cho nên vừa muốn thừa cơ hội này giết Tiêu Vũ.

Hắn lúc trước đã chiếm được Tiêu Vũ, cho nên khi thấy Tiêu Vũ có như thế thực lực khủng bố, U &# 8 càng không muốn để Tiêu Vũ tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, bằng không hắn cuộc sống sau này sẽ rất khó chịu.

Cho nên khi thấy Tiêu Vũ chống đối liễu viện sĩ, hắn lập tức cảm thấy cơ hội, không chút do dự tiến lên, muốn đánh giết Tiêu Vũ.

Mặc dù bất ngờ với hư nhược Tiêu Vũ lại còn có thể lấy một đối năm, lực chiến bọn họ năm người, nhưng dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ tuyệt đối không thể có cơ hội trở mình, chắc chắn phải chết!

“Chết!” Tiêu Vũ trong miệng lạnh lùng quát khẽ, quay ở phía sau đánh lén hắn một gã đệ tử xoay người đấm lại.

“Phụp!”

Đấm ra một quyền, tên kia đánh lén Tiêu Vũ đệ tử trực tiếp miệng phun máu tươi, bay ngược bước ra, ngã trên mặt đất cũng không nhúc nhích, lại bị Tiêu Vũ một quyền trực tiếp đánh giết!

“Sư đệ!” Quý Vị Thanh sắc mặt đại biến, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại đột nhiên trở nên mạnh như vậy. Hắn trong mắt phun lửa, đối với mấy người khác quát lên: “Không muốn cho hắn cơ hội, sử xuất toàn lực, thần tốc chém giết!”

Mấy tên đệ tử khác thấy vậy biến cố, cũng là hơi ngẩn ra, nghe xong Quý Vị Thanh nói sau không bảo lưu nữa, sử dụng thủ đoạn mạnh nhất, sát khí hào hùng thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Hôm nay ta muốn đại khai sát giới, kẻ phạm ta chết!” Lúc này Tiêu Vũ, như rất giống Ma, trong miệng lạnh như băng mà tàn khốc lời nói, làm cho tất cả mọi người đều cảm giác lạnh cả người.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay bốn chương hoàn thành, này một lần sóng tới đây cũng gần như đã xong, không biết là mọi người nhìn ra hết chưa hết hứng, cảm thấy sướng hay không sướng? Nếu như mọi người có cảm thấy không tốt địa phương, cũng có thể ở trong bình sách khu cho ta nhắn lại, sau khi ta xem xong sẽ chăm chú hấp thu mọi người ý kiến, đem bản này viết đến càng tốt hơn.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 117: Ham Muốn Chém Tông Sư

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ngươi quá cuồng vọng, giết!” Quý Vị Thanh lúc này đồng dạng có vẻ thập phần phẫn nộ, cùng mặt khác ba gã đệ tử, thủ đoạn cùng xuất hiện.

Nhưng mà, ở tuyệt đối lực lượng trước mặt, tất cả kỹ xảo cùng chiến quyết đều là chuyện tiếu lâm, lúc này Tiêu Vũ có gần như cảnh giới tông sư thực lực, càng có vô số mạnh mẽ chiến quyết!

Ánh mắt của hắn lạnh như băng vô tình, động tác đơn giản vừa bá đạo, đối mặt ba người vây công, không tránh không né, trực tiếp đánh trả.

“Bịch!”

Một chưởng, vừa là một gã đệ tử bay ra, ngã xuống đất bỏ mình, mà mấy người khác chiến quyết, cũng đã gần sát Tiêu Vũ thân thể.

Bọn họ mỗi người ánh mắt phun lửa, năm người vây công một hư nhược Tiêu Vũ, lại ở trong chớp mắt bị Tiêu Vũ giết hai người!

Một đòn này, ba người còn lại đều mang phẫn nộ, ra tay toàn lực!

"Bốp!"

Nhưng mà, khi bọn hắn ra tay, trong tay chiến quyết lại là đánh vào không khí bên trên, Tiêu Vũ bóng người lại trực tiếp ở biến mất tại chỗ.

"Không ổn!"

Mấy người đồng thời hoàn toàn biến sắc, bọn họ vào đúng lúc này đều cảm nhận được khí tức tử vong, mỗi người lộ ra sợ hãi.

"Phụp!"

"Phụp!"

Hai tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ bóng người thì giống như quỷ my, im hơi lặng tiếng xuất hiện ở tại bọn hắn phía sau, trong lúc giơ tay vừa đã xong hai gã đệ tử tính mạng.

"Tới phiên ngươi!" Trong mắt hắn tràn ngập sát ý, năm tên đệ tử đến giờ phút này chỉ còn lại có một người người, đó là Quý Vị Thanh.

Thấy như là Ma thần Tiêu Vũ, đánh giết lên mấy người khác đến càng tàn khốc mà sắc bén, Quý Vị Thanh không nữa lúc trước kiêu ngạo cùng khí phách, ánh mắt lộ ra nồng nặc kinh khủng.

Đối mặt bọn hắn năm người vây giết, không chỉ chưa chết, còn giết bốn người bọn họ, này còn là người sao?

Mặc dù là Quý Vị Thanh chính mình, đối đầu mấy người khác cũng chỉ có thể ứng phó một, nếu là hai cái đồng thời ra tay, hắn cũng không có một chút nào phần thắng.

Nhưng bây giờ Tiêu Vũ ở trong chớp mắt cũng đã giết bốn người, thực lực như vậy, để hắn sợ hãi!

“Viện sĩ cứu ta!” Nhìn thấy Tiêu Vũ tràn ngập sát ý ánh mắt, Quý Vị Thanh tim mật cỗ nứt, một bên xoay người thoát thân một bên hướng về liễu viện sĩ hô to.

“Hôm nay ai cũng không thể nào cứu được ngươi!” Lúc này Tiêu Vũ liền như là một tên sát thần, bóng người hơi động hướng về Quý Vị Thanh đuổi theo.

“Súc sanh ngươi dám!” Liên tục vài tên đệ tử ở trước mắt chết thảm, liễu viện sĩ sớm giận dữ, chỉ là tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, chính là nàng cũng không thể tới kịp ngăn cản.

Lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ còn muốn lại giết Quý Vị Thanh, nàng cũng lại bất chấp thân phận, nếu để cho mấy người này đều ở trước mặt nàng bị Tiêu Vũ giết chết, nàng sẽ mất hết mặt mũi.

“Vèo!”

Một thứ bay ra, thần tốc trong không trung thành lớn, như núi lớn trấn hướng về Tiêu Vũ.

Liễu viện sĩ từ xưa đến nay tông sư, trước đó, nàng hầu như mỗi lần xuất hiện, đều trôi nổi ở trong hư không, dưới chân giẫm lên một tòa bệ đá.

Lúc này, nàng hướng về Tiêu Vũ lấy ra chính là cái đài đá kia, trong không trung hóa thành núi nhỏ bình thường, muốn trấn áp Tiêu Vũ.

“Ai cản ta thì phải chết!” Tiêu Vũ gầm lên, hướng về đỉnh đầu bệ đá vung hai nắm đấm.

“Ầm!”

Hắn dùng nắm đấm thạch lay bệ đá, lại đem hướng về ép xuống đến bệ đá đánh cho bay ngược mà lên, mặc dù cái kia bệ đá rất nhanh ổn định, nhưng vẫn là làm cho tất cả mọi người đều sâu sắc khiếp sợ.

Đây chính là tông sư khí,

Càng từ tông sư tự tay lấy ra, Tiêu Vũ lại có thể bằng hai quả đấm cứng lay động!

Chọn lựa tiến hành cho tới bây giờ, ai cũng không có dự liệu được sẽ diễn biến thành bộ dáng này, Tiêu Vũ thực lực thật sự là chấn kinh rồi tất cả mọi người.

Hắn không chỉ chiến thắng người người xem trọng Lâm Gia thiên nữ, càng cùng chiến năm tên Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, còn giết bốn người, phần thực lực này đã làm cho tất cả mọi người đều khiếp sợ vạn phần.

Nhưng bây giờ, hắn lại tại cùng một gã tông sư động thủ, và có thể gắng chống đỡ tông sư binh khí!

Này rốt cuộc là một ra sao yêu nghiệt, lại có thể đối đầu tông sư!

“Súc sanh, giết ta võ viện đệ tử, hôm nay không thể tha cho ngươi!” Liễu viện sĩ hầu như rời khỏi phẫn nộ, mặc dù cảm giác được Tiêu Vũ thực lực mạnh đến nỗi hơi quá đáng, nhưng nàng thân là tông sư, nhưng cũng có đầy đủ tự tin.

“Chuyện cười, bọn họ muốn giết ta, ta tại sao không thể giết bọn họ? Ngươi muốn mượn tu vi đè ta gì? Cũng được, hôm nay ta ngay ở ở đây chém ngươi người tông sư này!” Tiêu Vũ khí phách tận trời, dù cho đối mặt thân là tông sư liễu viện sĩ, cũng không một chút vẻ sợ hãi.

Chém tông sư? Đây là cỡ nào khí phách lời nói, mặc dù đã bị Tiêu Vũ chấn kinh rồi nhiều lần, nhưng vào lúc này, mọi người còn là hít một hơi lãnh khí.

Tiêu Vũ lại muốn chém tông sư, thực lực của hắn mạnh như thế nào!

Hơn nữa hắn bây giờ còn chỉ có mười tám tuổi a, có phải thì nghịch thiên đến có thể chém giết tông sư trình độ?

Thấy hung hăng như vậy Tiêu Vũ, thực lực gần như nghịch thiên, tâm tư mọi người đều không giống nhau.

Quý Vị Thanh trong mắt tràn đầy nghĩ mà sợ, Tiêu Vũ thực lực bất cứ khủng bố đến tận đây, vừa mới hắn lại còn muốn giết Tiêu Vũ, đó nhất định chính là chịu chết.

Nếu liễu viện sĩ trễ một khắc ra tay, hắn lúc này chỉ sợ đã là người chết!

Một bên khác Lâm Vấn Thiên, sắc mặt cũng vạn phần phức tạp, yêu nghiệt như thế, vốn là hắn Lâm Gia người, nhưng hắn lại không khả năng lưu lại!

Thấy Tiêu Vũ biểu hiện càng mạnh, Lâm Vấn Thiên trong lòng lại càng cảm giác khó chịu.

Còn Lâm Tuyết Hàm, sắc mặt tựa hồ vừa tái nhợt vài phần, Tiêu Vũ lúc này thực lực, rõ ràng so với trước kia cùng nàng động thủ thời điểm còn cường đại hơn, buồn cười nàng càng không biết tự lượng sức mình, còn cho rằng mình có thể chiến thắng Tiêu Vũ.

“Chém tông sư? Khẩu khí thật là lớn! Cũng được, ngươi như thế tàn bạo, hôm nay ta trước hết chém ngươi!” Liễu viện sĩ sắc mặt phát lạnh, gầm lên một tiếng, lại lấy ra cái đài đá kia.

Lần này, bệ đá phát sáng, mặt trên trồi lên đến mỗi người kỳ dị phù hiệu, có vẻ thần dị phi thường.

Hiển nhiên, liễu viện sĩ lúc này đã là vận dụng bản lãnh thật sự, muốn tiêu diệt Tiêu Vũ!

“Nhìn là ai chém ai!” Tiêu Vũ cười lạnh, lại vung nắm đấm.

Hắn lúc này Thần lực mặc dù khoảng cách chân chính tông sư còn có chút chênh lệch, nhưng có hắn trong ký ức chứa nhiều chiến quyết, hoàn toàn bù đắp cái chênh lệch này, mỗi đấm ra một quyền, đều muốn bệ đá đánh cho không dứt rung động, &#85 như là bất cứ lúc nào cũng bị đánh nát.

Thấy Tiêu Vũ cùng viện sĩ đại chiến, mọi người hầu như đã bị hắn chấn kinh đến chết lặng.

Đây chính là một yêu nghiệt, tuổi mới mười tám, lại có thể lực chiến tông sư!

Nghĩ đến Tiêu Vũ nói muốn chém tông sư, mấy người không nhịn được kích động lên.

Tông sư trong tầm mắt mọi người, vậy cũng là cao cao tại thượng tồn tại, nếu là Tiêu Vũ có thể thành công, bọn họ cũng không thể nghi ngờ chứng kiến một lần hành động vĩ đại!

“Ầm!” Vừa là một quyền, Tiêu Vũ đem bệ đá đánh bay, nhưng hắn dù sao cũng là thân thể thân thể, này bệ đá lại là tông sư binh khí, khó có thể phá hoại.

Đột nhiên, Tiêu Vũ hơi biến sắc mặt, trong cơ thể Thần lực có biến mất dấu hiệu.

Hắn lúc này nhận sự giúp đỡ chính là cái kia thú nhỏ sức mạnh, có thể cái kia thú nhỏ trạng thái vốn là vô cùng không ổn định, có lúc sẽ phi thường suy yếu, vào lúc này, con thú nhỏ kia lại

lại yếu xuống.

“Súc sanh, nhận lấy cái chết!” Liễu viện sĩ nhìn ra Tiêu Vũ lúc này trạng thái, lập tức nắm lấy cơ hội, toàn lực huy động bệ đá, trấn hướng về Tiêu Vũ.

“Không ổn!” Tiêu Vũ hơi biến sắc mặt, thú nhỏ sức mạnh đang nhanh chóng thối lui, đòn đánh này hắn tuyệt đối không cách nào tiếp được.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, tất cả mọi người đồng thời chấn động mạnh, mỗi người đều mở to hai mắt.

Chỉ thấy toà kia hướng về Tiêu Vũ trấn áp xuống bệ đá, như là ở trong không khí đụng lên cái gì gì đó, phát sinh tiếng vang ầm ầm, mà liễu viện sĩ sắc mặt tái nhợt, khổ sở huy động, cái kia bệ đá lại như bị dừng ở trên không, xe thành sợi tia bất động.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 118: Cường Giả Bí Ẩn

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Là ai?” Liễu viện sĩ sắc mặt tái nhợt, này bệ đá là của nàng bổn mạng binh khí, cùng nàng tự thân cùng một nhịp thở, chịu đựng ý chí của nàng khống chế.

Nhưng lúc này, trong hư không lại tựa hồ như có một loại lực lượng thần bí, đưa nàng bệ đá ổn định định trong không trung, vô luận nàng như thế nào huy động, đều không thể để cho di động mảy may.

Điều đó không có khả năng là Tiêu Vũ thủ đoạn, nếu có bản lãnh này, Tiêu Vũ sớm dùng.

Để liễu viện sĩ đau lòng chính là, đối phương ngay cả mặt mũi chưa từng lộ, có thể dễ dàng đưa nàng bệ đá cầm cố ở trong hư không, có thể nói thủ đoạn thông thiên, thực lực chỉ sợ gượng đến làm người sợ hãi.

Tiêu Vũ cũng rất bất ngờ, vốn tưởng rằng dưới một kích này hắn coi như không chết thì cũng phải trọng thương, không ngờ rằng lại đột nhiên phát sinh biến cố như vậy.

“Chuyện hôm nay, đến đây thì thôi, Tiêu Vũ thu được chọn lựa đệ nhất, để hắn đi tới võ viện, không thể lại làm khó dễ!”

Trong hư không truyền ra một thanh âm hùng hậu, ở tứ phương bồng bềnh, lúc đông lúc tây, không nhận rõ xuất từ nơi nào.

“Ngươi là ai, vì sao hỏi đến ta Thiên Thanh Vũ Viện việc?” Liễu viện sĩ không cam tâm, không ngờ rằng nửa đường xuất hiện một cái như vậy cường giả bí ẩn, làm Tiêu Vũ nói chuyện.

Cái thanh âm kia không có lại vang lên, liễu viện sĩ lại an tĩnh đi xuống, như là đang lẳng lặng lắng nghe cái gì, sau đó sắc mặt trở nên vô cùng trắng bệch, thanh âm run rẩy nói: “Vâng, xoáy cơ nhất định tuân thủ, không dám vi phạm!”

Thực hiện cơ là tên của nàng, tên đầy đủ là Liễu Toàn Cơ.

Nhìn thấy liễu viện sĩ cái bộ dáng này, Tiêu Vũ biết, quá nửa là vị kia thần bí cường giả trong bóng tối cho liễu viện sĩ truyền âm, cùng nàng nói gì đó.

Tiêu Vũ cũng ở trong lòng suy đoán, cuối cùng rốt cuộc là ai ra tay? Khi hắn trong ấn tượng, đời này cũng không có cùng tông sư trở lên cường giả từng có gặp nhau, muốn nói có cũng chỉ một cái Xích Lân vương.

Nhưng Xích Lân vương là thú tộc, cũng không có lý do mệnh lệnh đến động liễu viện sĩ.

Cái thanh âm kia cứ thế biến mất, hết thảy đều quay về bình tĩnh, như là căn bản chưa từng xuất hiện.

Liễu Toàn Cơ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong mắt có vài phần không cam lòng, vài phần sát ý, cuối cùng nàng vẫy tay một cái, đem bệ đá thu lại rồi, vô cùng không tình nguyện đối với Tiêu Vũ nói: “Lượt này chọn lựa, ngươi là đệ nhất, một tháng sau, đi tới Thiên Thanh Vũ Viện báo danh.”

Nàng sau khi nói xong, trực tiếp xoay người, cất bước rời đi.

Tình huống thế nào, làm sao lúc trước còn muốn giết Tiêu Vũ, không chịu tán thành Tiêu Vũ đệ nhất tên liễu viện sĩ đột nhiên thì đổi chủ ý?

Mọi người dồn dập suy đoán, cuối cùng xuất hiện người cường giả kia rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ sau lưng còn dựa vào một cường giả bí ẩn?

Nhìn người cường giả kia thực lực, kể cả liễu viện sĩ thân là tông sư tựa hồ cũng cực kỳ kiêng kỵ, nếu không cũng không khả năng buông tha Tiêu Vũ, người cường giả kia rốt cuộc có thực lực mạnh cỡ nào?

Nhất thời, các loại suy đoán xuất hiện ở buồng tim mọi người, kể cả hắn và Tiêu Vũ có oán người, như là Vương Nhạc, như là Lâm Vấn Thiên, sắc mặt cũng là từng trận biến hóa.

Có điều vô luận như thế nào, lần này chọn lựa cuối cùng hạ xuống duy mạc, Tiêu Vũ cuối cùng thu được đệ nhất!

Đối với điểm này, không có lòng người tồn dị nghị, Tiêu Vũ liền tông sư cũng có thể chiến, ai có thể hơn được hắn?

Mắt thấy liễu viện sĩ rời đi bóng người, vừa nhìn còn đứng ở đó Tiêu Vũ, trong mắt mọi người đều lộ ra hâm mộ.

Không khó tưởng tượng, dùng Tiêu Vũ như thế nghịch thiên thực lực, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện sau, tất sẽ phải chịu rất lớn coi trọng, đến lúc đó kể cả kia cái gì Vương Đằng, sợ là cũng không cách nào so với hắn.

“Chậm đã!”

Mọi người ở đây dồn dập làm Tiêu Vũ hâm mộ thời điểm,

Tiêu Vũ lại là đột nhiên mở miệng, quay liễu viện sĩ rời đi bóng người nói: “Ngươi có phải hay không đã quên chuyện gì?”

“Chuyện gì?” Liễu Toàn Cơ thân ảnh dừng lại, nhíu mày quay đầu lại.

“Trước đây ở vòng thứ nhất thời điểm, ngươi hoài nghi ta gian dối, từng nói qua nếu ta ở sau khi trong tỉ thí cũng đạt được đệ nhất, thì thừa nhận ta không có gian dối, hướng về ta bồi tội, chẳng lẽ ngươi nghĩ cứ đi như thế?” Tiêu Vũ vốn cũng không phải loại kia yêu thích làm khó dễ người người, nhưng này liễu viện sĩ vài lần nhằm vào, càng muốn giết hắn, sớm kết thù, căn bản tan không ra.

Hắn người này từ trước đến giờ là có ân báo ân, có thù báo thù, liễu viện sĩ đối đãi như vậy, há có thể làm cho nàng cứ như vậy rời đi?

Mọi người đến cũng hứng thú, đối với Tiêu Vũ lớn mật như thế, dám để cho tông sư bồi tội, ai cũng không cảm thấy cỡ nào giật mình, dù sao Tiêu Vũ lúc trước chém liên tục tông sư như vậy đều dám nói!

“Bản tọa đã thừa nhận ngươi đệ nhất tên, ngươi không nên quá phận, phải biết ngươi mặc dù chiếm được đi tới võ viện tư cách, nhưng bản tọa ở Thiên Thanh Vũ Viện cũng là tông sư!” Liễu Toàn Cơ lời này tuy nói không nổi bật, nhưng ý tứ nhưng cũng thập phần đơn giản.

Ngươi Tiêu Vũ coi như có thể vào Thiên Thanh Vũ Viện, cũng chỉ là một đệ tử bình thường, tốt nhất không nên quá phận, nếu không nàng Liễu Toàn Cơ là võ trong viện tông sư, Tiêu Vũ đi tới võ viện sau, nàng có thể tùy ý nhào nặn Tiêu Vũ.

“Hắc, ta lúc trước nói rồi, nếu là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đều là người như ngươi, ta không đi cũng được! Này đệ nhất tên, liễu viện sĩ ngươi thì giữ đi!” Tiêu Vũ cười lạnh, xoay người liền đi.

Hắn thực sự nói thật, Thiên Thanh Vũ Viện tuy tốt, nhưng đối với hắn mà nói cũng chỉ là một lâm thời nơi đi, nếu là biết rõ đắc tội rồi một gã tông sư còn hướng về nơi nào đây, đó là tự tìm chết.

Mặc dù Tiêu Vũ không sợ, nhưng tóm lại lại có không ít phiền phức, còn nữa bằng trí nhớ của hắn, cũng không phải nhất định phải đi lên Thiên Thanh Vũ Viện tài năng trở nên mạnh mẽ, bất kỳ địa phương nào đều có thể đi được.

Nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, liễu viện sĩ sắc mặt từ từ biến đổi.

Người khác để tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, đều là liều mạng muốn lấy được tốt thứ tự, mà Tiêu Vũ đạt được đệ nhất sau khi, lại là trực tiếp từ bỏ, hoàn toàn không giống một chăm chú tham gia chọn lựa người.

Vốn liễu viện sĩ cũng rất không hy vọng Tiêu Vũ tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, nhưng vừa mới người cường giả kia ở trước khi rời đi, đã từng căn dặn nàng, nếu là Tiêu Vũ không thế tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, vậy liền bắt nàng là hỏi.

Thực lực của người kia cùng thân phận, đều là Liễu Toàn Cơ không trêu chọc nổi, đối phương chỉ cần một ý nghĩ, nàng kể cả một tia phản kháng đường sống đều không có!

“Chậm đã!” Liễu Toàn Cơ sắc mặt vài lần biến hóa,   cuối cùng vẫn là gọi lại Tiêu Vũ.

“Liễu viện sĩ còn có gì phân phó gì?” Tiêu Vũ thêm quay đầu lại, giễu cợt nói.

Liễu Toàn Cơ vài lần giãy dụa, nhưng nghĩ tới lúc trước người cường giả kia, cuối cùng vẫn cắn răng nói: “Trước đây là bản tọa kết luận bừa, hoài nghi ngươi thành tích, bản tọa xin lỗi ngươi!”

Này lời mặc dù nói có chút cứng ngắc, nhưng là chẳng khác gì là hướng về Tiêu Vũ bồi tội.

Không chỉ Tiêu Vũ, kể cả người chung quanh đều rất là kinh ngạc, cái này cao cao tại thượng tông sư, lại thật hướng về Tiêu Vũ cúi đầu nhận lầm!

“Tốt! Không sai, một tháng sau, ta sẽ đúng giờ đi tới võ viện báo danh.” Tiêu Vũ thoáng kinh ngạc, sau đó nói.

Hắn vốn cũng không chỉ nhìn này liễu viện sĩ thật xin lỗi, bây giờ nhìn lại, rõ ràng là lúc trước tên kia cường giả bí ẩn lên tác dụng.

Như vậy nghĩ đến, liễu viện sĩ nên hết sức kiêng kỵ người nọ, nếu không cũng sẽ không thả dáng người đến nhận sai, có cái kia người ở, Tiêu Vũ đi tới võ viện, lượng này liễu viện sĩ cũng không dám lại ghim hắn.

Liễu Toàn Cơ sắc mặt tái xanh, thân là tông sư trước mặt mọi người hướng về Tiêu Vũ nhận sai, nàng một khắc cũng không muốn lưu thêm, thần tốc rời đi.

Thiên Thanh Vũ Viện đến phần đông đệ tử, ở xử lý đến tiếp sau một ít chuyện, làm chọn lựa bên trong thu được trăm người đứng đầu đệ tử ghi danh, và giao cho một tháng sau đi tới võ viện báo danh, cũng theo Liễu Toàn Cơ cùng rời đi.

Vương Thành Vũ Viện chọn lựa, đến tận đây rốt cục hoàn toàn kết thúc, trong đó có người vui mừng, có người ưu sầu.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 119: Dược Đạo Đại Sư?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lâm Gia trên dưới, một mảnh tình cảnh bi thảm, Lâm Tuyết Hàm nhìn dứt khoát rời đi, cũng không quay đầu lại Liễu Toàn Cơ, há miệng thở dốc, cuối cùng cay đắng nở nụ cười, cái gì cũng không thể nói ra đến.

Lâm Vấn Thiên càng sắc mặt trắng bệch, nhìn cái kia hăng hái, bị hết thảy chỗ hâm mộ Tiêu Vũ, trong miệng chỉ cảm thấy một trận cay đắng.

Cái khác bao nhiêu nỗi lòng của người ta, vào lúc này cũng không giống nhau, Lâm Gia quật khởi, vốn hầu như đã thành tất nhiên, lại bởi vì một Tiêu Vũ xuất hiện, tất cả đều hóa thành bọt nước.

Chỉ có thể nói, Lâm Gia trước đây không thể quý trọng, bọn họ làm các loại, sáng tạo ra cục diện hôm nay.

“Lâm huynh, ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, Lâm Gia có lẽ còn có hy vọng, nếu như có thể tìm tới một dược đạo đại sư, nói không chừng Lâm Gia nha đầu kia vấn đề còn là có thể giải quyết.” Mấy người nhìn ra không đành lòng, đối với Lâm Vấn Thiên nói.

Đúng vậy! Lâm Vấn Thiên lờ mờ trong đôi mắt xuất sắc vài phần thần thái, chỉ cần Lâm Tuyết Hàm bất tử, Lâm Gia vẫn như cũ có quật khởi hy vọng.

Nếu như có thể tìm tới một gã dược đạo đại sư, nói không chừng thì có thể giải quyết Lâm Tuyết Hàm trên người vấn đề.

“Kiểu nói này, cũng để cho ta nghĩ tới trước đó vài ngày xuất hiện cái chủng loại kia đan dược, cái kia vài loại đan dược bất phàm như thế, đẩy ra người nọ tất nhiên ở dược đạo có bất phàm thực lực, nếu như có thể tìm tới hắn, nói không chừng thật là có hy vọng.”

Nói đến chỗ này, có người trực tiếp nhớ tới trước đó không lâu ở Cự Thạch Thành bên trong xuất hiện vài loại kỳ đan, có điều lời tuy nói như vậy, này dẫn những người này cũng chính là an ủi một chút Lâm Vấn Thiên, ai cũng chưa từng ôm hy vọng quá lớn.

“Đúng vậy! Vị kia nhất định là dược đạo bên trong cao nhân, nhà ta Tuyết Hàm cũng là mượn hắn đan dược, mới có thể có thực lực này, đột phá đến 10 chuyển tu vi, nếu như có thể tìm tới hắn, có thể thật có biện pháp!” Lâm Vấn Thiên lại như là bắt được cọng cỏ cứu mạng, ánh mắt lộ ra nồng nặc hy vọng.

Không ít người lắc đầu, đều biết Lâm Vấn Thiên đã là không đường có thể đi, mới sẽ đem hy vọng đặt ở qua loại chuyện không xác định bên trên.

Không nói đến vị kia “dược đạo đại sư” có thể hay không giải quyết Lâm Tuyết Hàm trên người vấn đề, có thể có cấp độ kia thực lực người là biết bao kiêu ngạo, Lâm Gia dựa vào cái gì để người ta ra tay?

Nghe những lời này, bên cạnh có hai người không nói lời nào, sắc mặt lại cực kỳ quái dị.

Hai người kia chính là Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên cùng Nhan Tử Ngọc hai người, bọn họ đều sâu sắc rõ ràng, cái kia cái gọi là "dược đạo đại sư" không là người khác, chính là Tiêu Vũ.

"Lâm Gia chủ, ngươi thật muốn tìm vị đại sư kia?" Nhan Tử Ngọc đột nhiên mở miệng, cười dài mà nói: "Nói thêm, ta ngược lại thật ra biết đan dược kia là xuất từ tay người nào."

"Thật sự?" Lâm Vấn Thiên mừng rỡ, lập tức hạ thấp tư thế, nói: "Mời mọc Tử Ngọc tiểu thư báo cho, Lâm Gia trên dưới vô cùng cảm kích."

Nhan Tử Ngọc cười đến quái dị, lạnh nhạt nói: "Đẩy ra đan dược kia người là không người khác, thì đứng ở nơi đó, Lâm huynh tiến lên muốn nhờ, hắn có lẽ nói không chừng sẽ cứu một chút Lâm Gia thiên nữ."

"Gì? Ở trong đó?" Lâm Vấn Thiên vội vàng nhìn về phía trước đi, nhưng trước mắt Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử đã đi, chỉ còn lại có tới tham gia chọn lựa đệ tử, đã ở lục tục tản đi.

Nơi đây tất cả đều là ít ỏi người trẻ tuổi, cái nào khả năng nên phải trên "dược đạo đại sư" vài chữ?

"Lâm Gia chủ chẳng lẽ thật không biết gì, vị kia dược đạo đại sư, chính là lần chọn lựa này người thứ nhất." Nhan Tử Ngọc cười nhạt nói.

"Cái gì?" Lâm Vấn Thiên chấn động mạnh, nói: "Ngươi nói…… là Tiêu Vũ? Sao lại có thể như thế nhỉ?"

Không chỉ là hắn, bên cạnh hết thảy nghe được mọi người là giật nảy cả mình.

Tiêu Vũ chính là vị kia dược đạo đại sư? Đây cũng quá giả a,

Mặc dù bọn họ không biết là đẩy ra cái kia vài loại đan dược cụ thể là ai, nhưng bằng tầm thường vài loại đan dược có thể lay động Dược Thần Điện địa vị, sao lại là người bình thường? Ít nhất cũng có cấp bậc tông sư thực lực.

Tiêu Vũ thực lực mặc dù làm cho người kinh hãi, nhưng nếu nói hắn dược đạo thực lực cũng kinh khủng như thế, thật là khiến người khó có thể tin tưởng được.

“Lâm Gia chủ có phải cảm thấy ta ở gạt ngươi sao?” Nhan Tử Ngọc đối với Lâm Vấn Thiên phản ứng cũng không kỳ quái, cười nói: “Việc này Dược Thần Điện rõ ràng nhất có điều, Đồng điện chủ liền ở ngay đây, ngươi sao không hỏi một câu Đồng điện chủ?”

Lâm Vấn Thiên mặc dù không thể tin được, nhưng vẫn là nhìn về phía Đồng Thiên.

Đồng Thiên bất đắc dĩ cười khổ, nói: “Quả thật như là Tử Ngọc tiểu thư theo như lời, cái kia vài loại đan dược, đích thật là xuất từ Tiêu Vũ tay.”

Lần này, tất cả mọi người là chấn động mạnh, trợn to hai mắt không thể tin được.

Có như thế thực lực kinh người Tiêu Vũ, lại ở thuốc chi nhất đạo cũng kinh người như vậy.

Phải biết rằng, các đạo đều có cực kỳ phức tạp học vấn, bất luận người nào cũng không thể đồng thời tinh thông mấy đạo, tựa như phù sư sức chiến đấu không mạnh, dược sư đồng dạng cũng là như thế.

Mà Tiêu Vũ lại ở có chiến lực kinh người đồng thời, còn có cường hãn dược đạo thực lực, đây là yêu nghiệt gì? Chuyện này quả thật muốn nghịch thiên rồi!

“Là hắn? Thật là hắn?” Lâm Vấn Thiên lại như bị 1 đòn nặng ký, hai mắt vô thần, không ngừng mà ở tự lẩm bẩm.

Coi như biết rồi Tiêu Vũ thân phận thì lại làm sao, há không nói Tiêu Vũ có thể không có thể cứu được Lâm Tuyết Hàm, coi như cứu được, Lâm Gia trước kia đối xử, vừa có cái gì mặt mũi đi cầu hắn?

Hơn nữa, Tiêu Vũ thực lực càng kinh người, cũng khiến cho Lâm Gia càng lúng túng.

Nhân vật như vậy trước đây liền tại bọn hắn Lâm Gia, lại bị bọn họ trở thành phế nhân, làm cho Tiêu Vũ từ Lâm Gia trốn đi!

“Tiêu lão đệ lại còn có thực lực như thế?” Giang Viễn Hồng cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Ta còn tưởng rằng hắn chỉ là Phù đạo thực lực kinh người, không ngờ rằng ở dược đạo thực lực cũng như thế nghịch thiên!”

“Giang Các chủ, chuyện gì thế này? Tiêu Vũ Phù đạo thực lực kinh người, này nói thế nào?”

“Đúng vậy, &# 85 Giang Các chủ, lời này của ngươi rốt cuộc là ý gì?”

Mọi người này cả kinh nhưng rất khó lường, nghe Giang Viễn Hồng ý này, Tiêu Vũ ngoại trừ dược đạo, chẳng lẽ còn có kinh người Phù đạo thực lực.

“Chuyện đến nước này, Tiêu lão đệ đã đi tới vương thành, ta cũng sẽ không che giấu, kỳ thực ta Thiên Minh Các gần đây bán ra tụ lại linh phù, đều là Tiêu lão đệ khắc họa, chỉ là gửi ở ta Thiên Minh Các bán ra, nói thật nha kể cả ta đối với Tiêu lão đệ minh phù thực lực đều kính sợ không ngớt, để ta có một loại sâu không lường được cảm giác.” Giang Viễn Hồng trường thở dài nói, khuôn mặt lộ ra vô tận than thở.

Liền Giang Viễn Hồng đều nói như vậy, có thể thấy được

Tiêu Vũ minh phù thực lực cường hãn bao nhiêu!

Chuyện này thực sự làm người khiếp sợ, từ xưa tới nay chưa từng có ai nhiều đạo cùng tinh, nhưng Tiêu Vũ lại hoàn toàn không thể tính toán theo lẽ thường, không chỉ võ đạo thực lực gần như yêu nghiệt, dược đạo thực lực cũng có thể lay động Dược Thần Điện, bây giờ vừa là lắc mình biến hóa thành liền Giang Viễn Hồng đều tự nhận không bằng Phù đạo cường giả!

Trong nháy mắt, mọi người tâm tư đều hoạt lạc.

Tiêu Vũ nhân vật như vậy, tuyệt đối đáng giá khắp nơi lấy lòng, lúc này tất cả mọi người bắt đầu đang tính toán như thế nào cùng Tiêu Vũ rút ngắn quan hệ.

Còn Lâm Vấn Thiên, sau khi nghe xong, sắc mặt lại là càng thêm trắng nhợt. Cuối cùng, hắn bất đắc dĩ cười khổ, như một chút già nua đi rất nhiều, nói cái gì cũng không nói, xoay người hướng về xa xa ảm đạm rời đi.

Đối với Lâm Vấn Thiên, mọi người tuy có đồng tình, nhưng cũng không nhiều người nói, nói cho cùng, nếu không có hắn lúc trước như vậy đối xử Tiêu Vũ, hôm nay cũng không trở thành sẽ như thế.

Tất cả, đều có thể nói là hắn tự tìm.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 120: Kết Thúc

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tại mọi người vừa hâm mộ vừa là ánh mắt kính sợ bên trong, Tiêu Vũ từ giữa trường đi ra, đi tới Lâm Vũ Nhu bên cạnh.

“Có mệt hay không?” Lâm Vũ Nhu mỉm cười đưa tay, thay thế Tiêu Vũ vỗ tới trên người bởi vì chiến đấu mà nhiễm phải bụi đất.

Mặc dù lúc trước chiến đấu làm cho nàng kinh hãi không thôi, nhưng nàng lúc này lại có vẻ tràn ngập bình tĩnh, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, nhưng trong mắt nhưng lại có một gợn nước.

Lâm Vũ Nhu vốn cho rằng, chính mình đã đầy đủ coi trọng Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ trưởng thành đều thấy rõ, nhưng đến bây giờ nàng mới biết được, Tiêu Vũ so với nàng trong tưởng tượng còn muốn xuất sắc, còn cường đại hơn!

“Mẫu thân, ta không sao.” Nhìn thấy Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ nội tâm liền cảm giác từng trận ấm áp, lúc trước lúc chiến đấu hết thảy khí phách, vào lúc này đều hết tinh biến mất.

Ở Lâm Vũ Nhu trước mặt, hắn không phải cái gì cửu thiên chí tôn, chỉ là một đứa bé.

Xa xa liếc mắt nhìn rời đi Lâm Gia mọi người, sự tình đi đến một bước này, Tiêu Vũ biết Lâm Vũ Nhu trong lòng hơn nửa có chút cảm giác khó chịu.

Thế nhưng không có biện pháp, là Lâm Tuyết Hàm muốn giết hắn trước đây, nếu không phải Lâm Tuyết Hàm đối với hắn sinh ra sát ý, cũng không trở thành tự hủy, bởi vậy đối với kết quả này, hắn cũng không cảm giác gì.

“Mẫu thân, chúng ta trở về đi.” Tiêu Vũ cười cười, sau trận chiến này, mặc dù là hắn, cũng có một loại sâu sắc uể oải.

Vào Lạc Phong Sơn Mạch, gặp thú vương, một đường hung hăng áp chế, đại chiến Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, lực áp Lâm Tuyết Hàm, cuối cùng càng cùng Liễu Toàn Cơ ra tay quá nặng, dù cho hắn là làm bằng sắt, lúc này cũng có chút phiền chán cảm giác.

“Tốt, chúng ta trở về!” Lâm Vũ Nhu nhìn ra Tiêu Vũ ủ rũ, gật gù, hai người cùng rời đi.

Hai người bọn họ tựa hồ cái gì cũng phớt lờ, hoàn toàn không can thiệp tới chung quanh những người kia ánh mắt hâm mộ, thì bình tĩnh như vậy rời đi.

“Ai da! Không nghĩ tới ta Cự Thạch Thành, lại ra một yêu nghiệt như thế!”

“Người như vậy, tầm thường Cự Thạch Thành, hơn nửa không cách nào chứa đựng.”

“Chúng ta cũng đi thôi.”

Xa xa, này Cự Thạch Thành đại nhân vật cũng nhìn ra cảm khái không thôi, cuối cùng dồn dập rời đi.

Lần chọn lựa này, rốt cục triệt để kết thúc, mọi người đem Tiêu Vũ biểu hiện nhìn ở trong mắt, tâm tình cảm giác có bất đồng riêng.

“Tên súc sinh này, lại có như thế thực lực kinh người!”

Khi mọi người lục tục tản đi, nhưng có một nhóm người thật lâu đứng tại chỗ.

Ở trong đám người này, còn có một người nằm, sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm chặt, hơn nữa sớm đoạn tuyệt hít thở, biểu thị này một cái đã là người chết.

Vương Nhạc thấy Vương Thịnh thi thể, trong mắt hàn quang không dứt lấp lóe.

Tiêu Vũ cư nhiên như thế mạnh mẽ, còn ở phù thuốc hai đạo đều có như vậy thực lực kinh người, để hắn cảm thấy bất an mãnh liệt.

Người như vậy, nếu là giữ lại, Vương gia tất nhiên không cách nào yên ổn.

Hơn nữa, dùng Tiêu Vũ thực lực, vào Thiên Thanh Vũ Viện, nói không chừng rất nhanh sẽ khả năng ổn ép Vương Đằng.

“Tuyệt đối không thể để người này sống nữa!” Vương Nhạc ánh mắt thâm trầm, sau đó vung tay lên, cũng mang theo Vương gia mọi người rời đi.

Giơ lên Vương Thịnh thi thể, Vương gia mọi người không nói lời nào, mỗi người sắc mặt nặng nề, từ từ ở đây biến mất.

Lạc Phong Sơn Mạch bên ngoài, vừa khôi phục bình tĩnh của ngày xưa, vốn người ta tấp nập địa phương, qua trong giây lát không thấy một người.

Túy Tinh Lâu, Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi xếp bằng trên giường, hít thở khi thì sâu xa, khi thì cạn ngắn, có đôi khi càng như là ngừng thở, Trạng thái có vẻ thập phần quái dị.

Ở tay trái của hắn trên cánh tay, một cái hình rồng hình vẽ theo hô hấp của hắn đang không ngừng biến hóa, có lúc ánh sáng tăng mạnh, có khi lại lờ mờ không ánh sáng, hầu như ở trên cánh tay hắn biến mất.

“Này rốt cuộc là thứ gì? Giống như rồng mà không phải là rồng, rồi lại có cường đại như thế sinh cơ, hầu như có thể so với tông sư nhân vật!”

Cách chọn lựa kết thúc, đã qua hai ngày thời gian, hai ngày nay Tiêu Vũ nơi nào cũng không đi, thì đứng ở trong phòng của mình, thử cùng này bên trong thú câu thông.

Ngày đó hắn mạnh mẽ mượn dùng thú nhỏ lực lượng trong cơ thể sau, này thú nhỏ trong vòng lại mơ hồ có một tia ý thức sinh ra, nhưng cũng yếu vô cùng, hầu như không cách nào cảm ứng.

Tiêu Vũ không dứt thử nghiệm, muốn cùng con thú nhỏ này ý thức câu thông, lại là làm sao cũng không cách nào cảm ứng được đạo ý thức kia.

“Tiêu công tử, ngươi đã xem chính mình quan trong phòng chừng hai ngày thời gian, chẳng lẽ không biết bên ngoài là bực nào tình hình gì?”

Nhan Tử Ngọc đến bái phỏng Tiêu Vũ, nét mặt tươi cười như hoa, linh động hai con mắt như sẽ nói, sâu sắc mà nhìn ánh mắt của hắn.

“Bên ngoài? Tình hình gì?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói.

Hai ngày nay hắn không bước chân ra khỏi cửa, Lâm Vũ Nhu cho là hắn mệt mỏi, cũng không thế nào quấy rối hắn, cho nên hắn là hoàn toàn không hiểu Nhan Tử Ngọc ý tứ.

“Ngươi là thật không biết?” Nhan Tử Ngọc bất đắc dĩ cười nói: “Ngươi đạt được Vương Thành Vũ Viện chọn lựa người thứ nhất, tiền đồ không thể đo lường, hơn nữa bây giờ khắp nơi đều đã biết ngươi ở đây phù thuốc đôi đạo thực lực kinh người, hai ngày nay các đại gia tộc gia chủ, thậm chí là 3 đại cự đầu người cũng không biết đến rồi bao nhiêu lần, bảo là muốn cho ngươi chúc mừng một phen.”

Tiêu Vũ vừa nghe, lập tức hiểu rõ.

Biết rồi việc này, những người kia là tranh nhau đến nịnh bợ hắn đến rồi, không nói đến hắn dùng hung hăng như vậy tư thế tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, hắn dược đạo cùng Phù đạo này hai tầng thực lực, có thể để khắp nơi tranh nhau lấy lòng.

Có điều lại có một tháng, hắn muốn đi tới vương thành, Cự Thạch Thành những người này thật sự hoàn mỹ để ý tới, nói: “Mời mọc Tử Ngọc tiểu thư thay ta nhắn cho, cảm ơn hảo ý của bọn hắn, ta bị thương bất tiện gặp lại, làm cho bọn họ trở về đi.”

Nhan Tử Ngọc bất đắc dĩ lườm hắn một cái, hắn ngày ấy đại chiến không ngớt không giả, có thể nào giống bị thương dáng vẻ? Rõ ràng thì không muốn đi gặp những người kia.

Có điều Nhan Tử Ngọc cũng biết, Tiêu Vũ mặc dù thấy bình dị gần gũi, nhưng cũng có chút kiêu ngạo, đối với này biết thực lực của hắn mới để lấy lòng người, hơn nửa xem thường để ý tới. &# 85

“Ngươi hai ngày nay đều trong phòng rốt cuộc đang làm gì? Chẳng lẽ mới vừa thắng đệ nhất, lại muốn liều mạng tu luyện?” Cùng Tiêu Vũ nhận thức lâu, Nhan Tử Ngọc cũng sẽ không mở miệng một tiếng công tử, nói chuyện tùy ý rất nhiều.

“Đây là bí mật.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, việc này tự nhiên không thể nào cùng Nhan Tử Ngọc tiết lộ.

“Ngươi không chịu nói, quên đi!” Nhan Tử Ngọc lườm một cái, sau đó sắc mặt trịnh trọng lên, nói: “Ngươi mặc dù dùng người thứ nhất tư thế tiến vào Vương Thành Vũ Viện, có điều ngươi không chỉ giết võ viện vài tên đệ tử, càng đắc tội rồi một tông sư, thực lực ngươi tuy mạnh, nhưng đi nơi nào, dù sao cũng là địa bàn của người ta, đến lúc đó vẫn cẩn thận cho thỏa đáng.”

Mấy câu nói này, nghe tới cực kỳ thành khẩn, không giống khách sáo, hoàn toàn có thể cảm nhận được Nhan Tử Ngọc trong lời nói quan tâm.

Tiêu Vũ ngoài ý muốn liếc nhìn nàng một cái, từ nhận thức tới nay, Nhan Tử Ngọc nói chuyện cùng hắn từ trước đến giờ quy củ, mà lời này lại như đối với thân cận người theo như lời, trong lòng hắn không khỏi có chút quái dị.

“Không sao, ta đã dám đi, sẽ không sợ cái gì!” Tiêu Vũ nói.

Nói thêm, hắn còn chưa đi tới vương thành, lại thật đúng là trêu chọc trong vương thành không ít người.

Quý Vị Thanh tạm thời không nói, ở trong mắt hắn không đáng nhắc tới, nhưng trừ lần đó ra, lại còn có một ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong gặp phải Kim Vô Ngọc, người nọ không chỉ thực lực mạnh mẽ, hơn nữa thân phận tựa hồ cũng thật không đơn giản.

Ngoài ra, hắn phế bỏ Vương Phi, cũng tương đương cùng trong võ viện Vương Đằng kết thù, càng có Liễu Toàn Cơ người tông sư này.

Hắn đi tới vương thành sau, tháng ngày chỉ sợ là sẽ không thái bình.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 121: Quà Tặng

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ngày hôm đó, Túy Tinh Lâu bên trong khách quý chật nhà, đến đều là trong thành đại nhân vật, cái gì Dược Thần Điện điện chủ, Thiên Minh Các Các chủ bọn người, hầu như trong thành hết thảy người có quyền thế vật cùng đã trình diện.

Này có thể nói là Cự Thạch Thành quy mô lớn nhất một lần thịnh yến, mà trận này yến hội trung tâm, lại là vây quanh một mười tám tuổi người trẻ tuổi.

Tiêu Vũ vốn cũng không muốn biết mấy thứ này, bất đắc dĩ những người này thật sự quá nhiệt tình, hơn nữa Nhan Tử Ngọc khuyên bảo, nhất định phải làm một hồi tiệc rượu chúc mừng một chút hắn thu được đệ nhất.

Trên thực tế, chúc mừng là giả, mọi người muốn tìm một cơ hội cùng hắn rút ngắn quan hệ mới là thật!

“Ha ha, Tiêu lão đệ, ta sớm liền biết ngươi tuyệt không phải vật trong ao, quả nhiên không nhìn nhầm, lần này Vương Thành Vũ Viện chọn lựa, ngươi thu được đệ nhất, ta cũng không có cái gì chuẩn bị, sẽ đưa tới một phần lễ mọn, cho ngươi chúc mừng.”

Thần binh đường đường chủ Thiết Như Sơn làm sảng lãng cười, cũng mặc kệ người khác thấy thế nào hắn, trực tiếp học Giang Viễn Hồng gọi Tiêu Vũ làm Tiêu lão đệ.

Hắn lấy ra một cái hộp, lúc mở ra, chỉ thấy trong hộp bày đặt một khối to bằng bàn tay khối thép, hoàn toàn đỏ ngầu, mặt trên hiện đầy từng đạo hoa văn, thoạt nhìn tựa như trên thịt hoa văn.

“Lão Thiết, ngươi này không phải lễ mọn a, ngươi tặng như vậy một khối xích huyết kim, không phải muốn chúng ta xuất huyết nhiều gì?” Giang Viễn Hồng cười mắng một câu.

“Xích huyết kim, ông trời của ta!”

“Đây chính là rất tốt tài liệu luyện khí, thập phần hiếm thấy, khả năng luyện ra tông sư binh khí, giá trị vạn kim!”

Rất nhiều người nghe được cái tên này, con mắt lập tức thì đỏ, khiếp sợ không thôi.

Mặc dù chỉ là một tiếng sắt, nhưng này xích huyết kim giá trị so với một cái nhị phẩm binh khí còn trân quý hơn, làm sao có thể không để cho người đỏ mắt?

Thiết Như Sơn đưa ra quý trọng như thế gì đó, cái kia ý đồ rõ ràng có điều, chính là muốn lấy lòng Tiêu Vũ.

“Ha ha, lão Giang ngươi cũng chớ giễu cợt ta, người khác ta không biết là, ngươi chuẩn bị gì đó ta có thể biết rất rõ, so với ta đây có thể tốt hơn nhiều!” Thiết Như Sơn ha ha cười nói.

“Ta và Tiêu lão đệ sớm nhận thức, càng được ân huệ của hắn, lần này hắn có này việc vui, ta tự nhiên cũng phải có điều biểu thị.” Giang Viễn Hồng cũng không phủ nhận, mỉm cười lấy ra một chiếc lọ.

Hắn đem chiếc lọ mở ra, nhất thời một loại mùi thơm kỳ dị tràn ngập ở trong không khí, làm cho tất cả mọi người đều thoải mái nhắm chặt mắt lại.

“Giang huynh, ngươi đây chẳng lẽ là nước dãi rồng?” Đồng Thiên cả kinh, mở miệng nói ra.

Nước dãi rồng thứ này đồng dạng thập phần quý giá, sẽ chỉ ở một loại tên là Long Nguyên cỏ dị thảo trên xuất hiện.

Long Nguyên cỏ thập phần khó tìm, rất nhiều người tiêu phí một đời cũng chưa chắc có thể tìm tới một cây.

Mà nước dãi rồng, tất là Long Nguyên trên cỏ ngưng tụ đến nước sương, hơn nữa mỗi tháng chỉ có một giọt, người bình thường nếu là dùng, một giọt thì có thể bảo đảm bách bệnh tất cả tiêu, mà đối với tu luyện người mà nói, đồng dạng có thể thể chất, mỗi một giọt đều đáng giá ngàn vàng!

Giang Viễn Hồng cái bình này, ít nói cũng có mấy trăm giọt nước, hắn chiêu thức ấy đưa ra, quả thật làm người ta giật mình, này đều đủ để trực tiếp làm ra một cái thiên tài!

“Giang huynh như thế vô cùng bạo tay, xem ra ta cũng không có thể lạc hậu!” Đồng Thiên cười, cũng lấy ra chính mình chuẩn bị lễ vật.

Hắn món lễ vật này càng thêm kỳ lạ, bất cứ không phải mang theo người, mà là để mấy người nhấc vào trong điện.

Đây là một khẩu lò thuốc, sức nặng sợ là có hơn vạn cân, hình thể càng to lớn, đặt ở trong sảnh chiếm rất lớn không gian.

“Tiêu tiểu huynh đệ dược đạo thực lực bất phàm, cái này lò thuốc là ta Dược Thần Điện trước đây một vị nhị phẩm đỉnh cao dược sư lưu lại,

Nói cũng kỳ quái, vị dược sư kia dùng cái khác lò thuốc luyện đan lúc, chất lượng bình thường, nhưng dùng lô này luyện chế, lại là thường thường khả năng luyện ra phẩm chất cực tốt đan dược!” Đồng Thiên mặc dù nói không nổi bật, nhưng không ai nghe ra được hắn ở khen cái này lò thuốc.

Tiêu Vũ nghi hoặc mà hướng về cái kia lò thuốc liếc mắt nhìn, rất nhanh liền nhìn ra manh mối, lò thuốc này bên trong bất cứ đựng một tia vạn linh thổ, mặc dù thập phần ít ỏi, nhưng cải thiện phẩm chất đan dược hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Sắc mặt hắn không khỏi quái lạ, vạn linh thổ thứ này, khả năng tăng lên bất kỳ linh dược gì dược liệu, dùng để trồng trọt linh dược, càng có thể làm cho linh dược dùng gấp mười lần tốc độ sinh trưởng, Dược Thần Điện lại dùng để hòa vào lò thuốc, tăng lên chế thuốc phẩm chất, thật sự là phung phí của trời!

Nhìn thấy 3 đại cự đầu đều đưa ra đại lễ, những người khác cũng dồn dập đưa ra lễ vật.

Này tiệc rượu ngoại trừ Vương gia cùng Lâm Gia người không có tới, hầu như trong thành vô luận đại gia tộc còn là gia tộc nhỏ đều có người tới, đưa lên lễ vật bày đầy một đống.

Hơn nữa để lấy lòng Tiêu Vũ, những người này đưa ra lễ vật đều hết sức quý trọng, khắp nơi cơ hồ đều có thể nói là bỏ ra vốn lớn.

Một đống thật to lễ vật nho nhỏ gộp lại, giá trị làm cho người kinh hãi, nếu là đổi thành tinh thạch, phỏng chừng đều có thể mua lại một Dược Thần Điện hoặc là Thiên Minh Các!

Mặc dù không muốn thu, nhưng những người này lại đều giống như đã đạt thành hiểu ngầm, công bố gì đó đã đưa ra, Tiêu Vũ không thu có thể ném xuống, không có quan hệ gì với bọn họ.

Tiêu Vũ rơi vào đường cùng, chỉ có nhận những lễ vật này.

Đáng nhắc tới chính là, trừ những thứ này ra tiễn hắn lễ vật ở ngoài, cũng không có thiếu người biến đổi tâm tư, đi lấy lòng

Lâm Vũ Nhu, kể cả đưa cho Lâm Vũ Nhu lễ vật, đều thả một đống lớn.

Lâm Vũ Nhu đối với cái này mỉm cười, đem thu cùng không thu quyền quyết định đều giao cho Tiêu Vũ, nàng chỉ là theo lễ phép đi ra tiểu tọa chốc lát, sau đó liền về tới gian phòng.

Một hồi tiệc rượu hạ xuống, Tiêu Vũ một người muốn ứng phó mọi người, cũng cảm giác thấy hơi vô lực.

Có điều kiếp trước hắn dù sao thấy qua các loại tình cảnh, ngược lại cũng ứng phó như ý, cùng khắp nơi đầu sỏ chuyện trò vui vẻ, không có chút nào có vẻ có có áp lực.

Mọi người thấy hắn có này khí độ, càng quyết định Tiêu Vũ người này tất nhiên bất phàm.

“Tiêu Vũ, bên ngoài có người đưa tới gì đó.” Nhan Tử Ngọc bây giờ đã không muốn gọi Tiêu Vũ làm công tử, mà là gọi thẳng tên huý.

Nhiều đầu sỏ cùng khắp nơi gia chủ nghe được cái này gọi, kết nối với vẻ mặt đều có chút ám muội, người người đều là cười không nói, tựa hồ cũng hiểu.

Quả thật, nghĩ kỹ lại Tiêu Vũ ở lâu Túy Tinh Lâu bên trong, lúc trước tỷ thí Nhan Tử Ngọc ở ban đầu liền như vậy xem trọng Tiêu Vũ, không thể không khiến người ta có điều suy đoán.

“Hả, là ai?” Tiêu Vũ đối với những người này ý nghĩ mặc dù bất đắc dĩ, nhưng cũng không có giải thích.

“Bọn họ nói, bọn họ là Lâm Gia, làm chúc mừng ngươi tiến vào võ viện, đưa tới một vài lễ vật.” Nhan Tử Ngọc nói.

Câu nói này đi ra, đại sảnh một chút thì an tĩnh đi xuống.

Ai cũng biết, hôm nay chưa trình diện trong gia tộc, Vương gia cùng Tiêu Vũ có cừu oán, tự nhiên là sẽ không tới, mà Lâm Gia trước kia đối xử Tiêu Vũ, thật lâu không gặp người đến, nói vậy cũng là cảm thấy không có mặt tới tham gia.

Vào lúc này, Lâm Gia đưa tới quà tặng, không thể nghi ngờ truyền đạt một loại tin tức, muốn cùng Tiêu Vũ tu sửa quan hệ.

“Đến là ai?” Tiêu Vũ khẽ trầm mặc một chút, sau đó hỏi.

“Giống như là một Lâm Gia người làm, tựa hồ là bị Lâm Gia gia chủ dặn dò, đến cấp ngươi tặng lễ.” Nhan Tử Ngọc nói.

Tiêu Vũ trầm mặc chốc lát, nói: “Ngươi để hắn trở về đi, liền nói ta Tiêu Vũ không có công không nhận lộc, này Lâm Gia lễ vật, còn là không thu làm tốt.”

Tựa hồ là có điều đoán trước, Nhan Tử Ngọc sâu sắc liếc hắn một cái, cũng không nhiều bộ, phân phó người đi ra ngoài đáp lại.

Mọi người nghe xong Tiêu Vũ lời này, cũng đều biết Tiêu Vũ đây là không dự định cùng Lâm Gia tiêu tan hiềm khích lúc trước, có người trong lòng thở dài, làm Lâm Gia mà tiếc hận, cũng có người cảm thấy đây là Lâm Gia xứng đáng.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 122: VạN Năm Chìm Nổi

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ có thể thấy, Lâm Gia đúng là muốn tu bổ cùng hắn quan hệ trong đó, nhưng Lâm Vấn Thiên đến nay vẫn là không bỏ xuống được mặt mũi, chỉ phái cái hạ nhân đến tặng lễ, muốn thăm dò thái độ của hắn.

Nếu là Lâm Vấn Thiên tự thân tới trận này tiệc rượu, hắn cân nhắc đến Lâm Vũ Nhu tâm tình, nói không chừng còn có thể nhận lấy lễ vật, nhưng Lâm Vấn Thiên trước kia đối xử mẹ con bọn hắn, phái một người làm lại đã nghĩ hóa giải? Đem mẹ con bọn hắn xem là cái gì?

Trận này tiệc rượu, Tiêu Vũ uống rất nhiều rượu, hai đời sống lại, vài chén rượu hạ đỗ, nhớ tới khôi phục trí nhớ sau ngắn ngủi này mấy tháng phát sinh sự tình, trong lòng hắn cũng tràn ngập than thở.

Trước đây không lâu hắn hay là tại Lâm Gia bên trong nhận hết ấy nhục phế nhân, mà bây giờ, hắn đã thành Cự Thạch Thành khắp nơi đều phải nịnh bợ tồn tại.

Thay đổi tất cả những thứ này không phải cái khác, chính là bởi vì hắn bày ra thực lực!

Thế giới này, người mạnh là vua, thân là ngày xưa cửu thiên chí tôn, đạo lý này Tiêu Vũ không thể hiểu rõ hơn được nữa!

Tiệc rượu qua đi, không ít người say rời đi, Tiêu Vũ cũng uống không ít, nhớ tới kiếp trước các loại, hắn tâm tình cũng trở nên hơi phức tạp.

“Đồ nhi a đồ nhi, ta hao phí vô số tâm lực đến vun bón ngươi, kết quả lại là chết tại trên tay của ngươi!”

“Ta muôn thuở bất diệt, phóng tầm mắt lục đạo không người nào có thể địch, không có người nào có thể giết được ta, nhưng không nghĩ ta cuối cùng lại chết tại chính mình cực kỳ đệ tử yêu mến trong tay!”

“Khà khà, ngươi đại khái cũng không nghĩ ra, ở ta chết đi vạn năm sau khi, lại việc nặng hậu thế!”

“Ngươi thiên tư vô hạn, là ta suốt đời mấy trăm ngàn năm thấy qua thiên tài xuất sắc nhất, bây giờ vạn năm trôi qua, nói vậy ngươi dĩ nhiên thay thế địa vị của ta, thành tựu cửu thiên chí tôn!”

“Ngươi chờ chút, không bao lâu nữa, ngươi và ta thầy trò chắc chắn sẽ gặp lại!”

“Vạn năm chìm nổi, ngươi để cho ta mất đi nhiều lắm, ngươi thiếu nợ ta nhiều lắm, ngươi chờ ta! Chờ ta lại lên cửu thiên!”

Tiêu Vũ dần dần say ngất ngây, hắn vừa uống, 1 vừa nhìn vô tận bầu trời, ở trong lòng yên lặng tự nói.

Chết đi với vạn năm trước khi, ở trong lòng hắn có nhiều lắm bí mật, chỉ tiếc tất cả những thứ này nhất định không người khả năng hiểu, hắn chỉ có thể ở buồng tim yên lặng khẩu vị.

Yến hội cuối cùng, Tiêu Vũ say, bất tỉnh nhân sự.

Hắn là phi thường lý trí người, khả năng đem mình quá chén, không có ai biết trong lòng của hắn đè nặng bao nhiêu sự tình.

“Ngươi rốt cuộc, còn cất giấu bao nhiêu bí mật?”

Đoàn người tản đi, Túy Tinh Lâu trở nên vắng ngắt, chỉ có một đạo thướt tha thân ảnh động người còn hầu ở Tiêu Vũ bên cạnh.

Nhan Tử Ngọc là Túy Tinh Lâu người, những người khác phải rời đi, nàng lại không cần.

Nhìn say ngất ngây ở trên bàn rượu Tiêu Vũ, hồi tưởng đến một khắc trước hắn một bên ra sức uống, một bên từ từ trở nên ánh mắt phức tạp, Nhan Tử Ngọc tâm tình, ngay cả mình đều không nói được.

Theo ban đầu nhìn thấy Tiêu Vũ, nàng liền cảm giác Tiêu Vũ trên người cất giấu không ít bí mật, nàng vốn tưởng rằng có thể từ từ hiểu ra, lại càng là tiếp xúc, liền cảm thấy Tiêu Vũ bí mật càng nhiều, như là một không đáy hố đen.

“Ngủ đi, tỉnh ngủ qua đi, tất cả đều sẽ tốt lên.” Nhan Tử Ngọc quay Tiêu Vũ bóng người nhẹ nhàng nói rằng, sau đó nghĩ nghĩ, đi tới trong phòng lấy ra một cái áo khoác, nhẹ nhàng khoác ở Tiêu Vũ trên thân.

Xong xuôi tất cả, nàng sâu sắc dừng ở Tiêu Vũ ngủ say gò má, thật lâu bất động, cuối cùng than khẽ một tiếng, không nói gì rời đi.

Tiêu Vũ khi tỉnh lại, phát hiện mình về tới gian phòng của mình, mẫu thân Lâm Vũ Nhu đang ở một bên chờ đợi.

“Tỉnh rồi?” Lâm Vũ Nhu thấy hắn tỉnh lại,

Cười đưa lên một bát mổ tửu thang, nói: “Sau đó bực này tiệc rượu, ứng phó một chút có thể, không được lại đem chính mình làm say.”

“Hài nhi biết rồi.” Trong lòng xẹt qua Minh Trị, Tiêu Vũ tiếp nhận mổ tửu thang, uống một hơi cạn sạch.

Tuy nói tu luyện người thể chất không như người thường, nhưng uống rảy nước cũng cùng người thường bất đồng, đồng dạng sẽ say, giống nhau lại có cùng người phàm bình thường say cảm giác.

Một chén canh uống xong, Tiêu Vũ lập tức tỉnh táo rất nhiều, đem chén canh trả lại Lâm Vũ Nhu, lại phát hiện mình bên giường có một việc xa lạ trường sam, nhìn qua như là nữ tử quần áo.

“Mẫu thân, đây là người nào quần áo?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói, Lâm Vũ Nhu quần áo rõ ràng không thể lại để ở chỗ này.

“Đêm qua ngươi uống say, ngủ ở trong sảnh, ta đợi đến tiệc rượu tản đi lúc đi ra ngoài, liền gặp y phục này khoác ở trên người của ngươi, chắc là Tử Ngọc.” Lâm Vũ Nhu cười nói: “Ta xem cái kia Tử Ngọc đối với ngươi đúng là quan tâm.”

Bị người khác hiểu lầm Tiêu Vũ vẫn không có gì quan trọng, nhưng bây giờ Lâm Vũ Nhu cũng nói như vậy, hắn khó được đỏ một chút mặt.

Có điều Tiêu Vũ biết, Lâm Vũ Nhu còn là cho nên hắn tính mạng của mình không nhiều, muốn nhanh chóng nhìn hắn cưới vợ sinh con.

Mặc dù hắn cũng rất muốn cho Lâm Vũ Nhu an tâm, nhưng ở thế gian này, sợ là đã không có thể để hắn động tâm nữ tử.

“Vạn năm chìm nổi, cũng không biết ngươi có mạnh khỏe hay không?”

Hắn đột nhiên nghĩ tới một cô gái, nàng đứng ngạo nghễ tại cửu thiên chi thượng, là thế gian này cao quý nhất thánh khiết thần nữ, linh hoạt kỳ ảo như trăng, bồng bềnh như tiên!

Hắn chết đi vạn năm, hoàn toàn không biết là cô gái kia bây giờ thế nào rồi.

Mặc dù như hắn bực này cấp bậc nhân vật, tuổi thọ vô tận, sống trên trăm vạn năm đều không phải là việc khó gì, nhưng vạn năm năm tháng cũng cực kỳ dài lâu, ai cũng không nói chắc được sẽ phát sinh cái gì.

“Thôi, khoảng cách đi tới vương thành còn có một quãng thời gian, khoảng thời gian này ngươi thì nghỉ ngơi thật tốt a.” Lâm Vũ Nhu chỉ coi Tiêu Vũ không muốn đàm luận cái đề tài này, bất đắc dĩ lắc đầu, đóng cửa ra khỏi phòng mà đi.

Tiêu Vũ cũng chỉ có thể cười khổ, rất nhiều chuyện, hắn đều không thể cùng Lâm Vũ Nhu nói rõ rõ ràng, cái này cũng là bất đắc dĩ.

Ngồi ở trên giường, Tiêu Vũ đột nhiên chú ý tới đống kia lễ vật đều đã bị chuyển tới gian phòng của hắn, Túy Tinh Lâu gian phòng mặc dù rất lớn, nhưng những lễ vật này cũng là chất không ít.

Đặc biệt là Đồng Thiên đưa chiếc kia lò thuốc, chiều cao hơn trượng, thật sự rõ ràng.

“Cái này lò thuốc, Đồng Thiên chính mình khẳng định đưa không ra, quá nửa là Dược Thần Điện cái kia đại trưởng lão chủ ý.”

Tiêu Vũ biết, này đắp lễ vật, &# 85 mỗi một món đều cực kỳ trân quý, bất luận người nào muốn đơn độc lấy ra đều là vô cùng khó khăn, nói vậy đều là bọn hắn tương ứng thế lực chung nhau làm ra quyết định.

“Có đống đồ này, nói không chừng có thể dùng để đánh thức cái kia thú nhỏ ý thức!”

Hắn đột nhiên sáng mắt lên, nghĩ tới để cái kia thú nhỏ thức tỉnh biện pháp.

Ở trong đầu hắn nắm giữ lấy vô số bí pháp, bất kỳ linh vật tinh hoa đều có thể trực tiếp luyện hóa hấp thu, đúng như hắn trước đây đem hành thổ kim luyện hóa vào ngón tay giống nhau.

Cái kia thú nhỏ bây giờ cùng hắn cùng làm một thể, phương pháp này, tương tự thích hợp với thú nhỏ.

Có ý nghĩ, Tiêu Vũ trực tiếp bắt đầu hành động, đem cái kia một đống lễ vật dùng để, trực tiếp bắt đầu hấp thu.

“Vạn nguyên quy nhất!”

Tiêu Vũ đọc thầm khẩu quyết, thi triển lên phương pháp luyện hóa.

Thế gian vạn vật, đều là đồng nguyên, này vạn nguyên quy nhất phương pháp, liền đem tất cả vật phẩm trở về nguồn gốc, luyện hóa hấp thu.

Đầu tiên là nước dãi rồng, sau đó vừa là xích huyết kim, Tiêu Vũ giống nhau vừa giống nhau, đem này ở trong mắt người khác đều là chí bảo gì đó xem là rác rưởi giống nhau không dứt luyện hóa.

Nếu để người ta biết cử động của hắn, không biết là có thể hay không mắng hắn phá sản.

Trên thực tế, mấy thứ này mặc dù quý giá, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói tác dụng cũng không lớn, đối với hắn mà nói, tất cả ngoại vật cũng không sánh bằng thực lực bản thân quan trọng.

Đánh thức thú nhỏ ý thức, mặc dù không thể để cho thực lực của hắn càng mạnh hơn, nhưng chỉ cần này thú nhỏ chính thức thức tỉnh, nhận sự giúp đỡ thú nhỏ trong cơ thể sinh cơ, tuyệt đối có thể làm cho hắn càng mạnh mẽ hơn.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 123: Thú Nhỏ Thức Tỉnh

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Một đống lễ vật bên trong, mỗi một dạng đều ẩn chứa nồng nặc tinh hoa, bị Tiêu Vũ giống nhau vừa giống nhau luyện hóa, dung nhập vào trên cánh tay trái Tiểu Thú bên trong.

Này một đống gì đó, giá trị to lớn, nếu chỉ dùng Tiêu Vũ lúc này sử dụng pháp môn đến luyện hóa, hoàn toàn có thể lại tạo nên thứ hai Lâm Gia thiên nữ.

Nhưng mà theo Tiêu Vũ không dứt luyện hóa, cái kia Tiểu Thú ý thức lại tựa hồ như hoàn toàn không có dấu hiệu thức tỉnh.

Tiêu Vũ cũng không vội vã, giống nhau vừa giống nhau luyện hóa, này một đống gì đó, ngoại trừ này không thể luyện hóa gì đó ở ngoài, rất nhanh sẽ bị hắn từ từ tiêu hao đi xuống.

Dùng ròng rã sau một ngày, Tiểu Thú ý thức rốt cục có thức tỉnh dấu hiệu, mặc dù hao tổn vô số, nhưng Tiêu Vũ trước đây cũng mượn dùng này Tiểu Thú sinh cơ, cho nên hắn cũng không có không đành lòng.

“Anh……”

Một tia gợn sóng từ cánh tay trái truyền đến, Tiêu Vũ vui vẻ, đem này một đống gì đó hầu như hao hết thời điểm, Tiểu Thú ý thức rốt cục hồi phục.

“Ngươi đáng giận này gì đó, lại hao phí rơi mất Bản Long hơn nửa đời cơ, tức chết Bản Long!”

Tiểu Thú ý thức thức tỉnh đồng thời, một câu thở phì phì nói truyền vào Tiêu Vũ trong óc.

Hắn và Tiểu Thú cùng làm một thể, chỉ dùng ý thức có thể trực tiếp giao lưu.

Này Tiểu Thú âm thanh như là một trẻ sơ sinh vậy non nớt, lúc này trong giọng nói tràn ngập tức giận.

Tiêu Vũ sửng sốt, sau đó mỉm cười, dùng ý thức cười nói: “Ngươi nói ngươi là rồng? Có thể ngươi rõ ràng là thuồng luồng hình!”

“Ngươi biết cái gì!” Tiểu Thú âm thanh cả giận: “Bản Long có thuần chính tổ long chi huyết, chỉ có điều bởi vì lúc sinh ra đời xuất hiện một chút biến cố, mới có thể trở nên suy yếu, là chân chính thượng cổ Chân long!”

Mặc dù âm thanh nghe được buồn bực, nhưng nó cái kia thanh âm non nớt bên trong lại tràn đầy kiêu ngạo.

Tiêu Vũ này cả kinh nhưng rất khó lường, Tổ Long là trong long tộc nhất là tồn tại cường đại, một cái Chân long nếu là trưởng thành, sức chiến đấu cũng đủ để kinh thế, không kém gì hắn kiếp trước cái cấp bậc đó.

Mà Tổ Long càng sức chiến đấu kinh thiên, là tuyệt đối vô địch tồn tại, chính là Tiêu Vũ kiếp trước thấy vậy Tổ Long, ai thắng ai thua cũng khó nói.

Nếu này Tiểu Thú trong cơ thể thật sự có tổ long chi huyết, đây tuyệt đối là cực kỳ nghịch thiên gì đó, cũng là không khó giải thích đã suy yếu đến đây nó tại sao còn sẽ có kinh người như vậy sinh cơ.

Có điều Tiêu Vũ hoàn toàn không quá tin tưởng, cười nói: "Ngươi nói ngươi có tổ long chi huyết, vậy cho dù ngươi làm sao suy yếu, cũng không trở thành biến thành thuồng luồng hình?"

"Hừ, hình thái chẳng qua là bên ngoài, đợi cho Bản Long triệt để thức tỉnh, kích bên trong tổ long chi huyết, trên trời dưới đất, không người là Bản Long đối thủ! Bỏ đi, ngươi loại tiểu nhân vật này, theo như ngươi nói ngươi cũng không hiểu!" Tiểu Thú âm thanh mặc dù còn nhỏ, khi nói chuyện lại là lão khí hoành thu, tràn ngập kiêu ngạo.

Lại bị một cái ấu thú cho khách sáo, Tiêu Vũ cũng là bất đắc dĩ, nói: "Vậy ngươi lúc nào thì tài năng triệt để thức tỉnh?"

"Tổ Long chính là thiên hạ lòng đất vô địch tồn tại, ấy máu há lại là tốt như vậy thức tỉnh?" Tiểu Thú âm thanh nói tới chỗ này, vừa tràn ngập không cam lòng, "Xích Lân chú lại đồng ý để ta và ngươi như vậy cái dốt nát tên ký kết mạng khế, lần sau gặp được, Bản Long định phải cố gắng nói một chút hắn! Cùng với ngươi, ngươi cái này hèn mọn tiểu nhân, lại thừa dịp Bản Long ngủ say, tiêu hao Bản Long hơn nửa đời cơ!"

Này Tiểu Thú mặc dù một mực ngủ say, nhưng đã xảy ra sự tình lại là rõ rõ ràng ràng.

Lần nữa bị một cái Tiểu Thú cho khinh bỉ, Tiêu Vũ cũng là không còn gì để nói.

Nhìn dáng dấp, này Tiểu Thú phi thường kiêu ngạo, đối với cùng hắn ký kết mạng khế,

Dùng chung một thể bất mãn hết sức.

Nếu là tiếp tục tiếp tục như vậy, nói không chừng hắn mỗi ngày đều muốn ở này Tiểu Thú khinh bỉ bên trong vượt qua.

"Ngươi đã nói ngươi là Long tộc, vậy ngươi có thể trong máu có thể có Long tộc bí pháp truyền xuống?” Tiêu Vũ nói.

Theo hắn suy đoán, này Tiểu Thú trong cơ thể có thể ẩn chứa một tia máu rồng, nhưng muốn nói là tổ long chi huyết, lại cũng chưa chắc, còn chân chính huyết mạch thuần chính Long tộc, dù cho ở ấu thú giai đoạn, cũng có thể từ trong máu tìm được chứa nhiều Long tộc truyền thừa.

“Ngươi muốn làm gì? Nói cho ngươi biết, đừng vọng tưởng đánh chúng ta Long tộc truyền thừa chủ ý!” Tiểu Thú âm thanh một chút cảnh giác không ít.

“Ta đánh ngươi Long tộc truyền thừa chủ ý? Sợ là ngươi căn bản không tìm được vài phần truyền thừa?” Tiêu Vũ cảm giác buồn cười, nếu này Tiểu Thú là thuần chính Chân Long Hậu Duệ, tuyệt đối sẽ không hóa thành thuồng luồng hình, nó hơn nửa không có được cái gì truyền thừa.

“Bản Long chỉ có điều là vì lúc sinh ra đời xảy ra vấn đề, không bao lâu nữa, có thể có được toàn bộ Long tộc truyền thừa!” Tiểu Thú không phục nói.

Tiêu Vũ cũng không phản bác, hướng về Tiểu Thú ý thức lan truyền lên một loại huyền ảo phức tạp bí thuật, loại bí thuật này quá mức phức tạp thâm ảo, thậm chí còn không cách nào dùng lời nói để diễn tả.

“Ngươi...... ngươi làm sao hiểu được ta Long tộc bí thuật?” Tiểu Thú giật nảy cả mình, Tiêu Vũ hướng về hắn lan truyền lại là Long tộc bí thuật.

Mặc dù nó còn chưa thu được Long tộc hết thảy truyền thừa, nhưng đối với Long tộc bí thuật thập phần nhạy cảm, một chút liền biết rõ.

“Long tộc bí thuật tính là gì, ở thế gian này, ngoại trừ

Long tộc, còn có rất nhiều cường hãn tồn tại, ta nắm giữ bí thuật, so với ngươi tưởng tượng còn nhiều hơn!” Tiêu Vũ từ tốn nói.

Hắn kiếp trước sống thật sự quá lâu, hơn nữa tu vi thế, các tộc bí thuật đều có hiểu biết, Long tộc bí thuật mặc dù nắm giữ được không hoàn toàn, nhưng cũng có một chút.

Ở thế gian này, rất nhiều chủng tộc nhất là mạnh mẽ, như là Chân long bộ tộc chính là thứ nhất.

Bộ tộc này bí thuật thập phần huyền diệu, hơn nữa ngoại trừ bổn tộc người, ngoại tộc dù cho dù cho hiểu được pháp môn, cũng khó có thể nắm giữ, trừ phi đạt đến Tiêu Vũ kiếp trước loại cấp bậc đó, mới có thể làm được vạn pháp đều thông!

“Ngươi còn nắm giữ bao nhiêu bí thuật, ngươi nếu đem ta Long tộc bí thuật toàn bộ dạy cho Bản Long, Bản Long thì miễn cưỡng đáp ứng cùng ngươi dùng chung vừa nghe, hơn nữa ngươi lúc trước tiêu hao ta sinh cơ sự tình, Bản Long cũng tha thứ ngươi!” Tiểu Thú nghe xong Tiêu Vũ nói sau, nhanh chóng liền biến mặt, chỉ có điều vẫn là một bộ kiêu ngạo giọng.

Này Tiểu Thú lại còn với hắn nói đến điều kiện đến rồi, Tiêu Vũ nghe được buồn cười, nói: “Ngươi muốn học Long tộc bí thuật? Có thể, sau đó ngoan ngoãn nghe lời, không thể lại tùy ý tranh luận!”

Tiểu Thú một chút trầm mặc xuống, như là phi thường do dự, thật lâu không nói gì.

“Ngươi phải biết rằng, coi như bên trong cơ thể ngươi thật sự có Long tộc máu, nhưng dùng tình trạng của ngươi bây giờ, mặc dù ý thức thức tỉnh, nhưng liền rời đi thân thể của ta đều không được, muốn cho máu rồng thức tỉnh, càng không muốn biết bao lâu, mà có ta dạy cho ngươi, ngươi có thể nhanh chóng học được Long tộc bí thuật.”

“Long tộc bí thuật quá mức phức tạp, mỗi một loại đều phải thời gian dài dằng dặc lĩnh ngộ, ngươi sớm ngày học được, cũng có thể sớm một chút lĩnh ngộ, huống hồ ngươi muốn rời khỏi thân thể của ta, trở về nhục thân của mình, không có ta ngươi cũng rất khó làm được.”

Tiêu Vũ lãng phí nhiều nước bọt như vậy, không phải là muốn tìm được này Tiểu Thú tán thành, nếu không có một cái Tiểu Thú mỗi ngày khinh bỉ hắn, phỏng chừng buồn rầu đều có thể đem hắn buồn rầu chết.

Ngoài ra, hắn lúc trước cùng Tiểu Thú ký kết mạng khế, cũng là nhìn trúng Tiểu Thú mạnh mẽ sinh cơ, ngày sau nói không chừng có yêu cầu địa phương của nó, nếu này Tiểu Thú không đồng ý hắn, cũng là món chuyện phiền phức.

“Được rồi! Thế nhưng ngươi nhất định phải đem hết thảy Long tộc bí thuật dạy cho Bản Long, nếu không Bản Long khôi phục thân rồng sau khi, nhất định sẽ không dễ tha ngươi!” Tiểu Thú cuối cùng vẫn đáp ứng Tiêu Vũ, Long tộc bí thuật đối với nó sức mê hoặc quá lớn.

Huống hồ Tiêu Vũ đã hiểu được Long tộc bí thuật, cũng không tính loại kia dốt nát hạng người, cùng Tiêu Vũ dùng chung một thân, cũng có thể miễn cưỡng tiếp nhận rồi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gì cũng không nói, canh thứ năm đưa lên. Viết lên nơi đây, phía sau tình tiết phải sắp xếp một chút, sửng sốt gõ ta một suốt đêm, rốt cục có thể giấc ngủ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 124: Thiệp Mời

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Long tộc bí thuật thâm ảo mà lại phức tạp, Tiêu Vũ liên tiếp hướng về này Tiểu Thú truyền mấy lần, này Tiểu Thú mới vừa giải thích.

Thế gian có thật nhiều cổ xưa mà cường đại bí thuật, liền ngôn ngữ cũng không thể thuyết minh, thái quá phức tạp, Long tộc bí thuật chính là như thế.

Tiểu Thú yên lặng cảm thụ Tiêu Vũ lan truyền bí thuật, rơi vào trong trầm mặc.

“Có này bí thuật, ngươi lúc trước hao phí Bản Long tinh nguyên sự tình thì thôi, Bản Long muốn đi tìm hiểu, không có chuyện gì không nên quấy rầy Bản Long.” Tiểu Thú âm thanh truyền ra, sau đó liền triệt để yên tĩnh xuống.

Long tộc bí thuật thái quá thâm ảo, Tiêu Vũ mặc dù chỉ dạy nó một loại bí thuật, nhưng phỏng chừng đủ hắn lĩnh ngộ dài đằng đẵng một đoạn thời gian.

“Đúng rồi, ngươi tên là gì, có phải liền gọi Bản Long?” Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới, nói hồi lâu, còn không biết này Tiểu Thú tên gọi là gì.

“Ngươi thật buồn rầu!” Tiểu Thú âm thanh lộ ra không nhịn được, nói: “Ngươi sau này thì kêu Bản Long máu vảy a, không muốn quấy rầy nữa Bản Long!”

Máu vảy? Xích Lân vương? Tiêu Vũ ngẩn ra, này Tiểu Thú một thân vảy như máu, kêu tên này ngược lại cũng chuẩn xác, phỏng chừng nó là nhận qua Xích Lân vương ân, cho nên trực tiếp liền nổi lên cái tương cận tên.

Máu vảy nói không có một câu nói này sau, triệt để an tĩnh đi xuống, không tiếp tục để ý Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ cũng không thèm quan tâm hắn, vừa quay đầu lại, vốn hầu như thả đầy một gian phòng ốc lễ vật, hầu như đã trống rỗng rồi, ngoại trừ này đối với hắn không có tác dụng gì gì đó ở ngoài, liền chỉ còn lại có Dược Thần Điện đưa chiếc kia lò thuốc.

“Ta các đạo đều am hiểu, sau đó có thể có yêu cầu chế thuốc thời điểm, cái này bếp lò cũng tạm thời đủ dùng.” Hắn đưa tay, huy động không gian phù, đem cái này lò thuốc cùng đồ còn dư lại đều thu vào phù bên trong.

Cái này lò thuốc bên trong ẩn chứa vạn linh thổ, Tiêu Vũ ở suy nghĩ, sau đó đợi cho thực lực vậy là đủ rồi, nhất định phải đem trong lò vạn linh thổ tinh luyện ra, dùng để chế thuốc thật sự là lãng phí!

Làm xong này, Tiêu Vũ liền một lần nữa an tâm địa bàn ngồi ở trên giường của mình, kiểm tra lại trong cơ thể mình hắc khí.

“Vừa trở nên nhiều hơn!”

Nhìn thấy trong cơ thể hắc khí vừa so với trước kia nồng nặc mấy lần, Tiêu Vũ lông mày không khỏi giam lên.

Hắn bây giờ có mỗi một đạo linh sông, cơ hồ đều là nhận sự giúp đỡ các loại trân quý gì đó tài năng ngưng ra, nhưng bây giờ nhìn hắc khí kia mức độ đậm đặc, nếu nhận sự giúp đỡ ngoại vật ngưng tụ linh sông, không muốn biết tìm tới loại nào nghịch thiên chi vật mới có thể làm được.

Hơn nữa, hắn bây giờ chỉ có lục đạo linh sông, khoảng cách đột phá đến hóa khí cảnh, còn cần lại ngưng tụ ra lục đạo, nếu như mỗi một đạo đều cần giống nhau hiếm thấy bảo vật để đánh đổi, hắn cơ hồ không có đột phá đến hóa khí cảnh có thể.

Hơn nữa hắc khí kia càng về sau thì hổ nồng nặc, còn tiếp tục như vậy, mặc dù là hắn cũng vĩnh viễn vô vọng đạt được hóa khí cảnh.

“Nhìn dáng dấp, đi tới vương thành sau, nhất định phải phải nhanh một chút giải quyết vấn đề này.” Tiêu Vũ suy nghĩ hồi lâu, trong lòng đã có quyết định.

Chỉ có điều Cự Thạch Thành tài nguyên thật sự quá ít ỏi, hắn muốn thoát khỏi hiện cảnh, còn muốn đợi cho đi tới vương thành.

Không cách nào tu luyện, Tiêu Vũ liền lẳng lặng cùng đợi một tháng quá khứ, đến lúc đó trực tiếp đi tới vương thành.

Thập phần hiếm thấy, hắn qua một đoạn đối lập thời gian yên bình, ngoại trừ thỉnh thoảng có người tới chơi, mời hắn tham gia các loại gia yến các loại, có điều đều bị hắn cự tuyệt.

Trong thành mỗi cái gia tộc, kể cả nhiều đầu sỏ, trong khoảng thời gian này cũng đã có mời hắn tham gia các loại trường hợp, mà khi Tiêu Vũ cự tuyệt không ít người mời sau, một người để cho hắn bất ngờ mời tiến lại.

“Vương gia?” Tiêu Vũ trong tay cầm một thiếp vàng thiếp mời,

Cau mày.

Vương gia lại cũng đưa tới cho hắn thiệp mời, mời hắn đến Vương gia tham gia một hồi phủ yến.

Thiếp bên trong lời nói rất là ngắn gọn, uyển chuyển biểu đạt muốn cùng Tiêu Vũ giảng hòa ý tứ, và biểu đạt lần trước tiệc rượu Vương gia không thể đã đến, cho nên muốn mời mọc Tiêu Vũ đi tới Vương gia, cho Vương gia một hướng về hắn chúc mừng cơ hội.

“Hắc, lai giả bất thiện a!” Tiêu Vũ lộ ra cười lạnh.

Giảng hòa cái gì chỉ do lời từ một phía, hắn phế bỏ chủ nhà họ Vương con trai, lại giết Vương Thịnh, Vương gia muốn có thể cùng hắn giảng hòa đó mới là lạ!

Này nếu vừa đi, tới Vương gia địa bàn, đến lúc đó Vương gia đóng cửa một cái, muốn đem hắn như thế nào đều có khả năng.

“Vương gia dụng ý khó có thể suy đoán, ngươi muốn đi không?” Nhan Tử Ngọc có chút lo âu thấy Tiêu Vũ, này thiếp mời đưa đến Túy Tinh Lâu, là trải qua tay của nàng đưa đến Tiêu Vũ trên tay.

“Đi, người khác có mời có thể không đi, nhưng Vương gia mời nhất định phải đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút bọn họ muốn chơi trò xiếc gì!” Tiêu Vũ cầm kim thiếp, trầm tư hồi lâu, mặc dù không biết Vương gia có chủ ý gì, nhưng hắn còn thật muốn đi xem một chút.

“Ngươi chuyến đi này, thì thực sự là tùy ý Vương gia làm thịt, không phải vậy hay là ta cùng đi với ngươi a, có ta ở đây, bọn họ nên không dám như thế nào.” Nhan Tử Ngọc không yên lòng, nói như thế.

“Không cần, Vương gia không mời ngươi, chính ngươi đi tới, có vẻ rơi xuống thân phận, huống hồ chỉ một cái Vương gia, ta còn thực sự không để vào mắt!” Tiêu Vũ mặc dù biết Nhan Tử Ngọc là một phen lòng tốt, nhưng hay là trực tiếp từ chối.

Vương gia gan dạ đem thiếp mời đưa đến Túy Tinh Lâu, hơn nửa cũng nghĩ tới Nhan Tử Ngọc sẽ cùng tiến đến, phỏng chừng đã làm đủ chuẩn bị.

Cùng Lâm Vũ Nhu nói một tiếng muốn đi ra ngoài, Tiêu Vũ chờ đến thời gian sau, một mình nhích người, đi tới Vương gia.

“Thông báo một tiếng, liền nói Tiêu Vũ tới chơi!” Đi tới Vương gia trước cửa, Tiêu Vũ đem thiếp mời đưa ra, ngược lại biết rõ Vương gia không hảo tâm gì, nói chuyện cũng thập phần tùy ý.

“Tiêu thiếu gia đến rồi, gia chủ nhà ta đã xin đợi đã lâu, xin mời vào đi!” Cửa người nhà họ Vương tiếp nhận thiếp mời, cũng không thông báo, trực tiếp mời mọc Tiêu Vũ đi vào.

Tiêu Vũ chú ý tới, người này mặc dù biểu hiện khách khí, nhưng cúi đầu thời điểm, bên mép lại ẩn có một nụ cười lạnh lùng. U &# 8

Hắn cho rằng không nhìn thấy giống nhau, tại kia danh nghĩa người dẫn dắt đi, đi tới Vương gia chính sảnh.

“Tiêu huynh đệ đến rồi? Tiệc tối đã chuẩn bị tốt, mời ngồi vào!”

Vương gia trong chính sảnh, ngồi mấy cái người trung niên, một bàn yến hội sớm chuẩn bị kỹ càng.

Vương Nhạc nhìn thấy Tiêu Vũ sau khi, ngồi ở chỗ đó cũng không nhúc nhích, tùy ý nói.

Nói như vậy, có khách tới đến, dù cho không ra khỏi cửa nghênh tiếp, nhìn thấy người lúc cũng sẽ đứng dậy biểu thị lễ nghi, Vương Nhạc tùy ý như vậy, rõ ràng là cố ý thất lễ Tiêu Vũ, nào có nửa điểm giảng hòa ý tứ?

Tiêu Vũ hướng về cái kia trên bàn nhìn qua, bên cạnh bàn đã ngồi rơi xuống người, chỉ có dưới thấp nhất giữ lại một chỗ trống.

Ghế vị trí cũng chia chủ yếu và thứ yếu, Vương Nhạc ngồi ở chủ vị, mà cái kia duy nhất chỗ trống, tất là địa vị thấp nhất người ngồi, bình thường là một nhà bên trong bối phận cùng địa vị thấp nhất tiểu bối.

Mặc dù biết rõ Vương gia là cố ý, nhưng Tiêu Vũ cũng phớt lờ, đi lên tùy ý ngồi xuống.

Vương Nhạc bên cạnh, ngồi một ngạo khí người đàn ông trung niên, hắn liếc mắt nhìn Tiêu Vũ một chút, gặp Tiêu Vũ cứ như vậy ngồi ở cuối cùng vị trí, trong mắt loé ra xem thường.

Những người khác nhìn Tiêu Vũ liền loại này cố ý làm khó dễ đều có thể chịu, cũng là khá không xem thường.

“Ồ? Này tiệc rượu làm sao ít như vậy người, Vương gia Vương Phi thiếu gia đâu, làm sao không thấy hắn ở đây?” Tiêu Vũ chỗ ngồi sau khi, tả hữu vừa nhìn, tùy ý mở miệng nói ra.

Một câu nói này, liền để lúc trước hết thảy xem thường hắn người, sắc mặt đồng loạt biến đổi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Chương 125: Hóa Thân Phù

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vương Phi chính là Tiêu Vũ chỗ phế, Tiêu Vũ một câu nói này nghe tới tùy ý, nhưng là trắng trợn khiêu khích, tương đương vỗ Vương gia một không nhẹ không nặng bạt tai.

“Trận này tiệc rượu chỉ có ta Vương gia nhân vật trọng yếu mới có thể tham gia, tiểu nhi lý lịch không đủ, không thể vào bàn.” Vương Nhạc mặt âm trầm, không mặn không nhạt nói.

“Hả, nguyên lai là như vậy!” Tiêu Vũ khá là tiếc nuối lắc đầu, nói: “Ta và Vương Phi thiếu gia quen biết đã lâu, nhưng có hồi lâu không gặp, vốn còn tưởng rằng lần này tới khả năng lại trông thấy hắn phong thái đâu, đáng tiếc! Đáng tiếc!”

Nghe hắn này cố ý trào phúng lời nói, đang ngồi người nhà họ Vương đều là sắc mặt từng trận xanh lên.

Phong thái? Vương Phi đều bị hắn phế đi, tim bị hao tổn, bây giờ liền đi nhanh hai bước đều thở hổn hển liên tục, còn có cái rắm phong thái!

“Vô vị nói lại ít ỏi đề lời nói với người xa lạ, dùng yến!” Vương Nhạc cũng là xanh nghiêm mặt, có điều lại là nhịn được không có phát tác.

Điều này cũng làm cho Tiêu Vũ kì quái, hắn như vậy đâm Vương gia chỗ đau, những người này lại còn có thể nhẫn nhịn không phát, rốt cuộc có cái gì mưu đồ?

Bất quá hắn lực lượng mười phần, tông sư không ra, hắn còn muốn chạy Vương gia không ai lưu được ở, tựa như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, bình tĩnh hưởng dụng lên một bàn thức ăn ngon.

Vương gia mặc dù rõ ràng không ưa hắn, nhưng một bàn này thức ăn lại là dụng tâm an bài, bắt đầu ăn thập phần ngon.

Còn hạ độc? Tiêu Vũ chút nào cũng không lo lắng, dùng hắn dược đạo tu vi, ai có thể cho hắn hạ độc?

Thấy Tiêu Vũ bình tĩnh như ý, quả thực phải đem nơi đây coi mình nhà giống nhau, một điểm kiêng kỵ cùng gò bó đều không có, một bộ hồn nhiên tự đắc dáng dấp, một đám người nhà họ Vương trong lòng đều là vô cùng không được tự nhiên.

Tới Vương gia địa bàn, Tiêu Vũ lại còn như vậy tự đắc, hắn là không chút nào đem Vương gia để vào mắt sao? Thì một điểm áp lực cũng không có?

Một đám người chậm rì rì ăn, không nói câu nào, tiếng này yến hội thật sự là có vẻ nặng nề.

Tiêu Vũ cũng không vội vã, hắn ngược lại muốn nhìn một chút những người này khả năng nghẹn tới khi nào.

Qua nửa ngày, Vương Nhạc mới đột nhiên mở miệng, nói: “Nghe nói tiểu huynh đệ ngươi không chỉ thực lực xuất chúng, còn ở dược đạo cùng Phù đạo trên đều có hơn người trình độ?”

Việc này ở võ viện chọn lựa sau khi kết thúc, trong thành thế lực khắp nơi cơ hồ đều đã hiểu, Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, nói: “Sớm không dám nhận, hơi hơi nhận thức mà thôi.”

“Đúng dịp, ta đây trong phủ, hôm nay đến rồi một vị khách quý, là cao quý nhị phẩm phù sư, tiểu huynh đệ ngươi có thể cùng vị quý khách kia trao đổi một chút.” Vương Nhạc mang theo vài phần giả dối nụ cười, chỉ về bên cạnh hắn người đàn ông trung niên, nói: “Vị này là từ trong vương thành đến, ngươi có thể gọi hắn là Mạnh tiên sinh!”

Tiên sinh hai chữ, đang tu luyện nhân trung bình thường không phải bàn về tuổi tác mà nói, mà là đang giống nhau trong lĩnh vực, gặp phải thực lực mạnh hơn chính mình người, muốn tôn xưng một tiếng tiên sinh.

Vương Nhạc nói thế bên trong ý tứ, chính là rõ ràng Tiêu Vũ không bằng tên nam tử này, muốn gọi bằng nam tử này vì tiên sinh.

“Vương thành đến?” Tiêu Vũ mắt sáng lên, nghĩ tới trước đây Vương gia đã dùng để đối phó qua hắn minh phù.

Một gã nhị phẩm phù sư, mặc dù chưa qua tông sư cảnh giới, nhưng đặt ở Cự Thạch Thành, đã có thể cùng Giang Viễn Hồng như vậy đầu sỏ so sánh với.

Có phải Vương gia chỉ bằng như vậy cái nhị phẩm phù sư, thì nghĩ đến đối phó hắn?

“Giao lưu? Ha ha, liền cấp bậc cũng không thi đậu người, cũng dám công bố hiểu được Phù đạo? Nếu là như vậy, ven đường tùy ý chạy ra một người muốn cùng ta giao lưu, ta há có thể ứng phó được?” Mạnh tiên sinh cười nhạt nói rằng, nhìn đều không có mắt nhìn thẳng Tiêu Vũ một chút.

Bất kể là dược sư, phù sư, còn là thợ rèn,

Dù cho thực lực đầy đủ, cũng cần thi đậu sau khi, tài năng có cấp bậc danh hiệu.

Này chưa thi đậu cấp bậc, đều thuộc về dã lộ, rất hiển nhiên cái này Mạnh tiên sinh chính là đang nói Tiêu Vũ dã lộ xuất thân, không có tư cách cùng hắn giao lưu.

“Khà khà, Mạnh tiên sinh nói rất đúng.” Tiêu Vũ cười hắc hắc, cũng lười cùng hắn tranh luận.

Cái này họ Mạnh không nguyện ý cùng hắn giao lưu, hắn còn nghi ngờ này họ Mạnh không đủ phân lượng.

Tiêu Vũ bất cứ không thể kích, từ đầu tới đuôi đều bình tĩnh thật sự, hắn loại này biểu hiện ở một đám người xem ra nếu không phải da mặt dầy cái gì đều không để ý, đó cũng là bởi vì đi tới Vương gia sau khi trong lòng có kiêng kị, không dám làm càn.

Mạnh tiên sinh thấy vậy, xem thường nở nụ cười, nói: “Ta mặc dù xem thường cùng ngươi giao lưu, có điều, trong vương thành, lại là có người nhờ ta mang đến một thứ, ngươi nếu như có thể chịu được, đó cũng coi là ngươi có vài phần bản lĩnh!”

“Hả? Cái gì vậy?” Tiêu Vũ biết, chánh sự đến rồi.

Vương gia đem hắn mời đến, tuyệt đối sẽ không chỉ vì tìm người nói móc hắn vài câu, để hắn khó chịu đơn giản như vậy.

“Cũng không phải cái gì trân quý gì đó, một viên minh phù thôi!” Mạnh tiên sinh hờ hững cười khẽ, đưa tay gian liền lấy ra một viên minh phù, ném về Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Cái kia một viên minh phù bay ở không trung, đột nhiên truyền ra một trận cuồng bạo khí tức, trên bùa mơ hồ chiếu ra một gã nam tử bóng người.

Đạo thân ảnh này thoạt nhìn thập phần mơ hồ, không cách nào thấy rõ diện mạo, nhưng cũng lộ ra một luồng khí tức bá đạo, phảng phất đứng tại cửu thiên chi thượng, đối với thế gian này hết thảy đều xem thường, cao cao tại thượng, quan sát chúng sanh!

Đạo thân ảnh này hình thể tú trường, xuyên qua phù bước ra, hóa thành một mơ hồ bóng người, động như là sấm đánh, hướng về Tiêu Vũ lăng không một chưởng!

“Hắc, Hóa Thân Phù?” Tiêu Vũ trấn định như ý, trở tay một chưởng, đánh về bóng người kia.

“Ầm!”

Quyền phong cùng chưởng phong đối lập, nổi lên một đạo cuồng bạo trận gió, nếu không có chỗ ngồi mấy người tu vi đều không thấp, che lại yến hội, này trận gió khả năng trực tiếp đem bàn cấp hiên phi.

Một quyền qua đi, UU đọc sách &# 32; &# 119;w &# 119;. Uukans hu. c o m đạo kia thân ảnh mơ hồ thu chưởng mà đứng, Tiêu Vũ cũng là như trước ngồi ngay ngắn trên ghế, chưa từng di động nửa phần.

Mặc dù không thấy rõ khuôn mặt, nhưng bóng người kia trong mắt phảng phất có một đạo lợi kiếm bình thường ánh mắt bắn ra, và truyền ra một lạnh như băng âm thanh: “Không sai, khả năng tiếp ta một chưởng, miễn cưỡng đủ tư cách làm ta nô bộc!”

Không cần nghĩ Tiêu Vũ cũng biết đạo này chủ nhân của thân ảnh là ai, ngoại trừ trong vương thành Vương Đằng, không có người khác!

Chỉ bất quá hắn thật không ngờ Vương Đằng lại khí phách đến tận đây, chỉ khiến người ta mang về một viên Hóa Thân Phù đã nghĩ đưa hắn thu làm nô tài!

“Đệ đệ của ta từng nói qua, muốn cho ngươi vĩnh viễn làm nô, ngươi bây giờ có hai lựa chọn, suốt đời tùy tùng ở bên cạnh ta, nhận ta làm chủ, một đời làm nô, hoặc là ở đi tới võ viện thời gian, bị ta giết chết!” Vương Đằng lời nói thập phần bá đạo, như là một cao cao tại thượng đế vương, không cho bất kỳ kẻ ngu ngốc nào.

Thân ảnh của hắn mặc dù mơ hồ không rõ, nhưng cũng lộ ra mạnh mẽ kiêu ngạo, phảng phất trên trời dưới đất, không có là đối thủ của hắn.

“Muốn nhận ta làm nô? Bằng ngươi, còn chưa đủ!” Tiêu Vũ đến tận đây mới hiểu được Vương gia mục đích.

Trước đây Vương Phi muốn thu hắn làm nô, đó là vì báo thù, nhưng bây giờ Vương Đằng muốn thu hắn làm nô, lại là có tính toán khác.

Phải biết rằng hắn bây giờ tại phù thuốc đôi đạo đều thể hiện rồi thực lực kinh người, như Vương Đằng loại thiên tài này, nếu là có cái dược sư bên người, bất cứ lúc nào vì hắn luyện chế các loại đan dược, nhất định có thể nhanh chóng tiến bộ.

Chỉ có điều cái này Vương Đằng không khỏi cũng quá bá đạo, thân phận thật sự chưa đến, chỉ dùng một viên Hóa Thân Phù, đã nghĩ thu phục hắn?

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 126: Thong Dong Rời Đi

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Hóa Thân Phù, đây là một loại cấp bậc không biết minh phù, khắc họa người thực lực càng cao, bùa này cấp bậc thì cũng càng cao.

Hóa Thân Phù ở khắc họa lúc, sẽ gia nhập ta một người máu tươi, đem tinh khí vây quanh trong đó, đợi cho huy động lúc khả năng trong thời gian ngắn hiện ra, tương đương với một phân thân.

Đương nhiên cái này phân thân thực lực và thân phận thật sự là hoàn toàn không thể so sánh nổi, hơn nữa khả năng hiện ra thời gian thập phần có hạn.

Vương Đằng sư phụ là một vị minh phù sư, điểm này Tiêu Vũ đã sớm biết, bây giờ nhìn lại, Vương Đằng cũng đi lên đạo này, và trình độ tựa hồ không thấp, lại đều có thể khắc họa hóa thân phù.

Hắn vừa mới một chưởng kia thập phần hung hăng, cũng chính là Tiêu Vũ tài năng thong dong tiếp được, thay đổi một cái khác ngang nhau tuổi người, không có mấy người có thể mạnh mẽ chống đỡ!

Phân thân đều có thể có thực lực như thế, có thể thấy được Vương Đằng chân thân tất nhiên cường đại hơn.

“Đáng tiếc, minh phù lực lượng có hạn, không thể chém ngươi, ngươi đã từ chối, ta đây liền ở vương thành chờ ngươi, ngươi đi tới võ viện tìm một ngày, chính là ta chém ngươi thời gian!” Vương Đằng bóng người dần dần ảm đạm xuống, cuối cùng biến mất.

Thực lực của hắn chưa qua hóa khí cảnh, khắc họa đến Hóa Thân Phù cũng chỉ có nhất phẩm, phát sinh một đòn sau đã vô lực tiếp tục.

“Không sai, rất khỏe mạnh! Khà khà, ta càng muốn sớm một chút đi vương thành!” Tiêu Vũ khà khà cười lạnh, cái này Vương Đằng lại so với hắn còn cuồng, chuyện này thực sự có chút ý nghĩa.

Vương gia mọi người hai mặt nhìn nhau, Vương Nhạc sắc mặt cũng đang không ngừng biến ảo.

Hắn vốn dự định, là để Mạnh tiên sinh trước tiên lấy ra cái này minh phù, dùng Vương Đằng thực lực trước tiên đè ép Tiêu Vũ, lại đề xuất để Tiêu Vũ tuỳ tùng Vương Đằng, cho Vương Đằng làm nô điều kiện.

Có thể lại không nghĩ rằng, Vương Đằng minh phù lại không làm gì được Tiêu Vũ, để hắn trong lúc nhất thời có chút không biết là nên làm sao tiếp tục.

“Vương gia chủ, tiệc rượu đến tận đây, cũng đã đã xong? Ta đây thì cáo từ trước!” Tiêu Vũ đứng dậy, tiệc rượu đến một bước này, Vương gia mục đích đã rõ ràng, nhưng tiếc là, bọn họ không thể thành công.

“Tiêu Vũ, con ta Vương Đằng thực lực ngươi cũng thấy đấy, mặc dù chỉ là một đạo hóa thân, liền đã có thực lực này, ngươi mặc dù xuất sắc, nhưng sợ cũng không thể so với hắn, cùng ở bên cạnh hắn, đối với ngươi không hẳn không có lợi.” Vương

Nhạc lúc này cũng sẽ không khách khí, nói: “Chỉ cần ngươi đồng ý đi theo ở Đằng Nhi bên cạnh, ngươi thương ta Phi nhi, còn có đánh giết Vương Thịnh việc, ta Vương gia cũng có thể không tính đến!”

Tiêu Vũ nghe được buồn cười.

Bây giờ trong thành khắp nơi đều là nghĩ hết các loại biện pháp đến nịnh bợ cùng làm hắn vui lòng, vương gia này lại là một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, dù cho coi trọng thực lực của hắn, cũng phải dùng kiêu ngạo như thế tư thế muốn thu hắn làm nô!

“Nếu là ta từ chối, hay không hôm nay thì không đi ra lọt nơi này?” Tiêu Vũ cười lạnh nói.

“Hừ, dốt nát tiểu nhi!” Mạnh tiên sinh cười lạnh nói: “Vương Đằng sư đệ thiên tư vô hạn, không lâu sau nữa có thể đột phá đến hóa khí cảnh, thậm chí trong vòng mười năm đi vào tông sư, cũng không phải không có khả năng, ngươi khả năng tuỳ tùng ở bên cạnh hắn, đó là ngươi thiên đại có phúc!”

“Nói như vậy, Mạnh tiên sinh là Vương Đằng sư huynh? Ngươi nếu không nói, ta còn tưởng rằng ngươi đã đuổi theo Vương Đằng, cho hắn làm nô nữa nha!” Tiêu Vũ châm chọc nói.

“Ngươi!” Mạnh tiên sinh giận dữ.

Hắn lần này để Vương Đằng cố ý theo vương thành đi tới Cự Thạch Thành, quả thật có lấy lòng Vương Đằng nghi ngờ, hơn nữa cái kia một phen khen tặng Vương Đằng nói, nghe tới quả thật như là Vương Đằng nô bộc.

Chỉ có điều, thân phận của hắn đúng là Vương Đằng sư huynh không thể nghi ngờ, chỉ là bởi vì đối với Vương Đằng thiên tư hết sức coi trọng, cho nên mới cố ý giao hảo,

Nào có Tiêu Vũ nói tới không chịu được như thế?

“Vương gia chủ, nếu như không có chuyện khác, liền như vậy cáo từ!” Tiêu Vũ xem thường nhìn thoáng qua họ Mạnh, sau đó cũng không quay đầu lại, xoay người rời đi.

Vương Nhạc ánh mắt không dứt lấp loé, sắc mặt càng âm trầm không biết.

Tiêu Vũ dạng này người, không thể thu phục, cái kia sau cùng biện pháp chính là diệt trừ, tuyệt đối không thể giữ lại, nhất là bây giờ Vương gia cùng Tiêu Vũ đã thành đối lập.

“Gia chủ, động thủ gì?” Vương gia trong mắt người khác cũng là lạnh ánh sáng đại trướng, chỉ chờ Vương Nhạc ra lệnh một tiếng, thì 1 gọi to mà thượng tướng Tiêu Vũ ngay tại chỗ chém giết!

Vương Nhạc sắc mặt không dứt biến ảo, sát ý lẫm liệt, đồng dạng rất muốn đem Tiêu Vũ liền như vậy lưu lại.

Có điều cuối cùng, hắn vẫn vẫn duy trì một tia lý trí, nói: “Để hắn đi thôi, hắn và Thiên Minh Các còn có Túy Tinh Lâu quan hệ đều không bình thường, nếu là chết ở chỗ này, cái kia hai phe phỏng chừng sẽ điên cuồng đối phó chúng ta gia tộc! Bây giờ gia tộc mất đi Dược Thần Điện ủng hộ, thực lực đã không lớn bằng lúc trước, không chịu nổi đả kích.”

“Có phải cứ như vậy thả hắn rời đi?” Mấy người không cam lòng, đây chính là cơ hội cực tốt.

Tiêu Vũ thực lực tuy mạnh, nhưng bọn họ nơi đây còn có một gã nhị phẩm phù sư, không hẳn không có cơ hội.

Bọn họ ai cũng không cho là, Tiêu Vũ thật có thể chiến tông sư thực lực, nếu là hắn vậy có cấp độ kia thực lực, sớm chính mình khai tông lập phái, cần gì còn muốn đi tới Vương Thành Vũ Viện?

Hơn nửa lần trước đối địch Liễu Toàn Cơ lúc, Tiêu Vũ là bỏ ra cái gì giá cả, điểm này từng cái tu luyện mọi người khả năng nghĩ thông suốt.

“Tùy hắn đi a, tin tưởng Đằng Nhi thực lực, sau đó không lâu hắn thì đi tới vương thành, đến lúc đó Đằng Nhi sẽ xử lý tốt.” Vương Nhạc chỉ có thể mong đợi với Vương Đằng bên trên.

Lui một bước tới nói, coi như Tiêu Vũ thực lực có thể so với Vương Đằng, nhưng Vương Đằng ở trong võ viện đã có căn cơ, chỉ cần Vương Đằng mở miệng, hắn sư huynh đệ, thậm chí sư phụ, đều có khả năng sẽ vì hắn ra tay, đánh giết Tiêu Vũ!

Đây là căn cơ bất đồng, Tiêu Vũ mới tới võ viện, ai sẽ giúp hắn?

Còn nữa, Tiêu Vũ đắc tội rồi Thiên Thanh Vũ Viện bên trong tông sư, còn đánh chết vài tên võ viện đệ tử, đến lúc đó đi tới Thiên Thanh Vũ Viện, nhất định sẽ khai đến không ít võ viện đệ tử coi là kẻ thù.

Vương gia rễ dù sao ở Cự Thạch Thành, cho nên Vương Nhạc cũng không dám thật lưu lại Tiêu Vũ, chọc giận Thiên Minh Các cùng Túy Tinh Lâu.

“Chỉ có thể như thế.” Vương gia mấy người thở dài, tràn ngập không cam lòng.

“Người này không chỉ tổn thương Phi nhi, giết Vương Thịnh, ghê tởm nhất chính là, hắn đúng là chặt đứt Vương gia chúng ta cùng Dược Thần Điện quan hệ, tuyệt đối không thể lưu!” Vương Nhạc tràn đầy âm trầm nói.

Qua thời gian lâu như vậy, hắn sớm tra ra, dẫn đến Dược Thần Điện cùng Vương gia đoạn tuyệt quan hệ người chính là Tiêu Vũ, khi biết được trước đó không lâu những đan dược kia là xuất từ Tiêu Vũ tay, hắn cũng đã có điều hoài nghi.

Cái kia vài loại đan dược vừa ra, Dược Thần Điện thì tuyên bố cùng Vương gia đoạn tuyệt quan hệ, nào có trùng hợp như vậy sự tình?

Trải qua kiểm chứng, Vương Nhạc bây giờ dĩ nhiên biết rồi sự tình đại khái, cái này cũng là tại sao hắn biết rõ Tiêu Vũ bây giờ bị khắp nơi coi trọng, lại vẫn là muốn giết Tiêu Vũ nguyên nhân.

“Các ngươi yên tâm, lần này ta còn chuẩn bị hậu chiêu, lần này mặc dù không thể để Tiêu Vũ thần phục, nhưng chỉ cần một bên khác thành công, Tiêu Vũ chính là lại kiêu ngạo, cũng phải thành thành thật thật cho ta Vương gia làm nô, vĩnh viễn cũng không nhấc nổi đầu lên!” Vương Nhạc nụ cười trên mặt đột nhiên trở nên nói không nên lời âm hàn.

Mấy cái khác người của Vương gia nhìn nhau, tất cả đều mờ mịt, cũng không ai biết Vương Nhạc còn chuẩn bị hậu thủ gì.

Có điều Vương Nhạc đã thân là gia chủ, người trong gia tộc đối với năng lực của hắn cùng sắp xếp đều hết sức tín nhiệm, nghe hắn nói như vậy, một đám người trong lòng không cam lòng nhất thời cắt giảm rất nhiều.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 127: Lại Lên Lâm Gia

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vương gia tiệc rượu, cũng không có tiến hành quá lâu, Tiêu Vũ trở lại Túy Tinh Lâu lúc, thời gian cũng chưa muộn lắm.

Trở về phòng, Tiêu Vũ vốn muốn đi trông thấy Lâm Vũ Nhu, nhưng Lâm Vũ Nhu cũng không trong phòng.

Hắn nhíu nhíu mày, từ khi Lâm Gia sau khi rời khỏi, Lâm Vũ Nhu liền rất ít ra ngoài, hôm nay lại vắng mặt, chẳng lẽ đi tìm Nhan Tử Ngọc?

Bởi vì Tiêu Vũ cùng Nhan Tử Ngọc quan hệ đã không tính xa lạ, bây giờ hắn muốn gặp Nhan Tử Ngọc, thậm chí không cần Túy Tinh Lâu người thông báo, có thể trực tiếp đi tìm nàng.

“Tiêu Vũ, ngươi đã trở lại?” Nhìn thấy Tiêu Vũ, Nhan Tử Ngọc âm thanh tựa hồ một chút thả lỏng không ít.

Có thể thấy, nàng quả thật có chút lo lắng Tiêu Vũ đi tới Vương gia sẽ xảy ra chuyện.

Đối với cô gái này, Tiêu Vũ cũng không thể nói rõ cảm giác gì, hai người mặc dù cũng coi như quen thuộc, nhưng Nhan Tử Ngọc tổng cho hắn một loại có thật nhiều bí mật cùng cảm giác, không cách nào thực sự hiểu rõ.

Hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, nói: “Tử Ngọc tiểu thư, mẫu thân ta có hay không tới ngươi nơi đây?”

Trên thực tế Nhan Tử Ngọc chỉ có một người, ở đây vẫn chưa nhìn thấy Lâm Vũ Nhu bóng người, có điều Túy Tinh Lâu bên trong chuyện phát sinh, Nhan Tử Ngọc nên quá là rõ ràng, dù cho vắng mặt nàng nàng đây cũng hẳn phải biết đi nơi nào.

“Tiêu phu nhân?” Nhan Tử Ngọc nói: “Nàng không phải là đi Lâm Gia gì?”

“Đã đi Lâm Gia?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, 1 loại dự cảm xấu tự nhiên mà sinh ra, vội la lên: “Chuyện khi nào, mẫu thân ta đi Lâm Gia làm gì?”

Nhìn Tiêu Vũ sốt sắng như vậy, Nhan Tử Ngọc cũng không dám thất lễ, nói: “Lúc trước ngươi đi ra ngoài không lâu, Lâm Gia liền phái người tới, mời mọc Tiêu phu nhân quá khứ, nói là có chuyện muốn nói, ta suy đoán Lâm Gia hơn phân nửa là muốn cùng ngươi tu sửa quan hệ, muốn từ mẹ ngươi vào tay, sau đó nàng nàng liền ra khỏi...!”

“Lâm Gia phái người?” Tiêu Vũ trong lòng càng thêm bất an, hắn chân trước mới đi, Lâm Gia thì phái người mời Lâm Vũ Nhu, điều này tựa hồ có chút trùng hợp.

“Tử Ngọc tiểu thư, ngươi thật xác định đến chính là Lâm Gia người sao?” Tiêu Vũ trịnh trọng thấy Nhan Tử Ngọc.

“Đến chỉ là một Lâm Gia người làm, ta mặc dù không quen biết, nhưng trên người hắn lại có chứa Lâm Gia tín phù, nên không giả.” Nhìn thấy Tiêu Vũ như thế lo lắng, Nhan Tử Ngọc trong lòng cũng không hiểu có một loại cảm giác xấu.

Nếu là Lâm Vũ Nhu ở nàng Túy Tinh Lâu có chuyện, nàng và Tiêu Vũ quan hệ rất có thể sẽ bởi vậy chịu ảnh hưởng.

“Tiêu Vũ, ngươi hoài nghi, đến không phải Lâm Gia người?” Nhan Tử Ngọc thông minh nhanh trí, tự nhiên có thể hiểu được Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ.

“Bây giờ còn không thể xác định, có điều chuyện này lộ ra trùng hợp, ta muốn đi Lâm Gia nhìn một cái!” Tiêu Vũ lòng hệ Lâm Vũ Nhu, sau khi nói xong cũng không cùng Nhan Tử Ngọc giải thích, trực tiếp rời đi.

“Ta cùng đi với ngươi!” Nhan Tử Ngọc cũng khẩn trương lên.

Nàng đã đã đáp ứng Tiêu Vũ muốn che chở Lâm Vũ Nhu chu toàn, nếu như Lâm Vũ Nhu thật ở nàng Túy Tinh Lâu xảy ra chuyện, nàng có một bộ phận rất lớn trách nhiệm.

Tiêu Vũ cũng không có cự tuyệt Nhan Tử Ngọc yêu cầu, hai người dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Lâm Gia.

“Tiêu Vũ, sao ngươi lại tới đây?”

Lâm Gia cửa, Lâm Gia người làm nhìn thấy Tiêu Vũ, sắc mặt đều là cùng nhau biến đổi.

Bây giờ Tiêu Vũ đã lại không phải trước đây cái kia người người có thể lừa gạt Lâm Gia họ khác, mà là đoạt được võ viện chọn lựa thứ nhất thiên tài, càng làm cho Lâm Gia khiến cho mặt xám mày tro, trở thành Cự Thạch Thành bên trong buồn cười lớn nhất.

Bây giờ nhìn thấy Tiêu Vũ, những người này thần sắc mỗi người không giống nhau, có sợ hãi Tiêu Vũ báo thù, cũng có đố kị và khinh thường.

“Để Lâm Vấn Thiên đi ra gặp ta!” Tiêu Vũ lo lắng Lâm Vũ Nhu an nguy, nóng lòng bên dưới nói chuyện cũng không khách khí.

“Tiêu Vũ, ngươi không muốn hơi quá đáng, coi như ngươi đạt được tiến vào Vương Thành Vũ Viện tư cách, nhưng tốt xấu ta Lâm Gia cũng nuôi ngươi nhiều năm như vậy, ngươi dám gọi thẳng gia chủ tục danh!”

Vài tên Lâm Gia người làm tức giận, dồn dập đối với hắn trợn mắt nhìn.

Lâm Gia nuôi hắn nhiều năm? Tiêu Vũ xem thường, việc này không giả, nhưng Lâm Gia cũng vài lần muốn lấy mạng của hắn, không ngừng Lâm Vấn Thiên, kể cả Lâm Tuyết Hàm ở tỷ thí lúc cũng từng nghĩ tới giết hắn!

Dạng này Lâm Gia, chẳng lẽ còn đáng giá hắn tôn kính?

Bất quá hắn cũng lười cùng mấy cái người làm giải thích, nói: “Ta nói lại lần nữa, để Lâm Vấn Thiên đi ra gặp ta!”

Gặp Tiêu Vũ nổi giận đùng đùng dáng vẻ, vài tên người làm đều có chút sợ, dù sao Tiêu Vũ thực lực ở trong thành sớm truyền ra.

Có điều thấy cái này ngày xưa phế nhân bất cứ bá đạo như vậy, vừa là ở Lâm Gia trước cửa, bọn họ dũng khí lớn hơn không ít, nói: “Tiêu Vũ, ngươi như là đã phản đến chúng ta Lâm Gia, muốn gặp gia chủ, cũng phải đưa lên bái thiếp, hơn nữa còn phải xem gia chủ có rảnh rỗi hay không, đợi cho có rảnh rỗi tài năng thấy ngươi!”

“Đúng vậy, ngươi đừng tưởng rằng đang tuyển chọn bên trong đạt được đệ nhất, có thể về ta Lâm Gia diễu võ dương oai, ở Lâm Gia ngươi chính là một phế nhân, trừ lần đó ra chẳng là cái thá gì!”

“Đúng, ngươi hay là trước đưa ra bái thiếp, chúng ta chúng ta nộp lên sau, nhìn nhìn lại gia chủ lúc nào có thời gian thấy ngươi!”

Mấy cái giữ cửa người làm ngươi một câu ta một lời, có một người trước mặt đi đầu, mấy người lá gan đều lớn lên.

“Hừ, ta ngược lại muốn xem xem hôm nay ai có thể ngăn ta!” Tiêu Vũ một lòng phải tìm được Lâm Vũ Nhu, làm sao có thời giờ ở đây cùng vài tên người làm lãng phí môi lưỡi?

Hắn cười lạnh một tiếng, bước nhanh đến phía trước, đã dễ bàn không thể thực hiện được, vậy thì trực tiếp đánh vào!

“Tiêu Vũ, ngươi lớn mật! Nơi này là Lâm Gia, ngươi dám xông vào!”

“Tiêu Vũ, ngươi không muốn hơi quá đáng!”

Vài tên người làm vừa giận vừa sợ, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại thật sự dám xông vào.

“Cút!” Tiêu Vũ giơ chân lên, trên mặt đất tầng tầng một bước.

Rầm vài tiếng, mặt đất nhẹ run lên, này vài tên người làm thực lực thấp kém, căn bản không ngăn được cước bộ của hắn, mỗi một người đều không đứng thẳng được, đặt mông ngồi ngay đó. &# 85

Mấy người nhìn nhau kinh ngạc, sắc mặt trắng bệch, trơ mắt thấy Tiêu Vũ nhanh chân hướng về Lâm Gia bên trong đi đến, không có một người lại dám ngăn trở.

Mặc dù sớm nghe nói, nhưng chính thức thấy được Tiêu Vũ thực lực, còn là làm cho bọn họ kinh ngạc trong lòng không ngớt.

“Lâm Vấn Thiên, lăn ra đây cho ta!” Tiêu Vũ nhanh chân đi vào Lâm Gia bên trong, nhấc lên chân nguyên, mở miệng hét lớn.

Hắn tu vi cao cường, tiếng hét này tiếng thẳng ở Lâm Gia bên trong xa xa truyền ra, không dứt quanh quẩn.

“Người nào xông ta Lâm Gia?”

Một đám Lâm Gia người đồng thời bị tiếng hét này tiếng chỗ kinh động, dồn dập xuất hiện.

Làm một đám Lâm Gia bên trong tuổi trẻ thiếu niên nhìn thấy xuất hiện ở Lâm Gia bên trong bóng người, mỗi người sắc mặt đều trở nên cực kỳ phức tạp.

Cái này ngày xưa tùy ý bọn họ bắt nạt người, bây giờ đã trở nên như thế cường đại rồi, vừa mới cái kia một tiếng quát chói tai, liền có thể để không ít trẻ tuổi trực tiếp sợ hãi.

“Là Tiêu Vũ, Tiêu Vũ đến rồi!”

“Chúng ta trước đây đối với hắn như vậy, hắn là muốn tới tìm chúng ta Lâm Gia báo thù gì?”

“Nghe nói hắn liền tông sư cũng có thể chiến, chúng ta Lâm Gia trên dưới, ai có thể đỡ được hắn?”

“Xong, có phải ta Lâm Gia hôm nay phải tao ngộ đại nạn?”

Một đám Lâm Gia người nhìn xa xa Tiêu Vũ, nhớ tới trước đây Lâm Gia đối xử Tiêu Vũ mẹ con các loại, lại nghĩ tới trước đó không lâu Tiêu Vũ cái kia lực chiến tông sư, sắc bén chém giết Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử thực lực, không ít sắc mặt người trắng bệch, trong nội tâm, tràn đầy bất an.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 128: Lại Thấy Lâm Vấn Thiên

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ đứng chổng ngược với Lâm Gia trong mọi người, bị một đám Lâm Gia người xa xa vây quanh, trên mặt cũng không một phần vẻ sợ hãi, lạnh như băng bên trong lộ ra tự tin.

Nhan Tử Ngọc đứng ở sau lưng hắn, lẳng lặng thấy gò má của hắn, đây là nàng lần đầu nhìn thấy Tiêu Vũ tức giận như thế dáng dấp, Tiêu Vũ lúc này khí thế, tựa hồ so với ngày đó lực chiến tông sư thời điểm càng có uy nghiêm, lúc này hắn lộ ra vô tận bá đạo, phảng phất có thể chúa tể tất cả.

Thấy dạng này Tiêu Vũ, Nhan Tử Ngọc chỉ cảm thấy, chính mình càng ngày càng xem không hiểu người này.

Tiêu Vũ ánh mắt, 11 từ Lâm Gia trên người mọi người đảo qua, lại không phát hiện Lâm Vấn Thiên bóng người, hắn nhíu mày quát lên: "Lâm Vấn Thiên, làm sao? Không dám đi ra gặp ta sao?"

"Tiêu Vũ, ngươi không nên quá phận!"

"Đúng vậy, ngươi muốn báo thù thì cứ đến, cần gì ở đây kêu la om sòm!"

"Mọi người không cần sợ, Tiêu Vũ mạnh trở lại cũng chỉ có một người, quá mức liều mạng với hắn!"

Một đám Lâm Gia người quay Tiêu Vũ quát mắng, cơ hồ đều cho rằng Tiêu Vũ là vì báo thù mà đến. Mặc dù sợ hãi với Tiêu Vũ thực lực, nhưng thật đến một bước này, bọn họ cũng chỉ có liều chết một trận chiến!

Có điều, mấy cái này âm thanh mặc dù vang dội, nhưng đáp lại người lại là ít ỏi.

Làm sao liều? Nếu như Tiêu Vũ thật sự có có thể chiến tông sư thực lực, dù cho vậy cần nhất định giá cả, cũng đủ để đem Lâm Gia cho bằng nhau!

“Tiêu Vũ, ngày xưa là chúng ta Lâm Gia có lỗi với ngươi, nhưng này hết thảy đều đã là trôi qua, trên người ngươi dù sao có một nửa huyết mạch ra bản thân Lâm Gia, cần gì phải như thế dồn ép không tha!”

Lâm Gia bên trong đứng ra một gã trưởng bối, thần sắc phức tạp thấy Tiêu Vũ.

Cái này trước đây bị Lâm Gia tất cả mọi người bài xích, bị tất cả mọi người bắt nạt, bị tất cả mọi người xem là phế nhân người, bây giờ thì đã có thể trực tiếp uy hiếp được Lâm Gia tồn vong.

Bất luận người nào đối với cái này, đều không khỏi không cảm khái, Lâm Gia trước đây không thể đối xử tử tế, không chỉ mất đi bực này như yêu nghiệt thiên tài, càng đi tới hoàn toàn đối lập cục diện.

“Các ngươi Lâm Gia đích xác đối với ta không được! Nhưng ta nếu muốn tiêu diệt các ngươi, tuyệt không dùng đợi cho hôm nay!” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn chỉ muốn mau sớm tìm tới Lâm Vũ Nhu, nói lần nữa: “Ta nói lại lần nữa, để Lâm Vấn Thiên đi ra gặp ta!”

"Ai da!" Tên kia nói chuyện Lâm Gia trưởng bối xa xôi thở dài, nói: "Tiêu Vũ, ta biết lúc trước gia chủ đưa ngươi trượng yêu cầu làm tốt trọng thương, lại đưa ngươi giao cho Vương gia, cho ngươi lòng sinh oán hận, nhưng ngươi phải biết rằng, gia chủ làm cái kia tất cả mặc dù có sai, nhưng là cũng là vì Lâm Gia!"

Hắn đi phía trước đi ra vài bước, nói: "Nếu ngươi thật nhất định phải tìm gia chủ báo thù nói, vậy thì để ta tới đời gia chủ nhận qua a, ngươi muốn chém giết muốn róc thịt, ta đều tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

"Phong thúc!"

Không ít Lâm Gia người nghe xong lời này, lập tức đều là đỏ cả mắt.

"Tiêu Vũ, coi như gia chủ trước đây có lỗi, nhưng chúng ta Lâm Gia tốt xấu đưa ngươi dưỡng dục trưởng thành, ngươi thì như thế vô tình, không phải thỉnh giáo gia chủ báo thù gì?"

"Trên người ngươi tốt xấu chảy chúng ta Lâm Gia một nửa huyết mạch, ngươi làm như vậy, không biết là ngươi thái quá vô tình gì?"

"Nếu là ngươi thật muốn trả thù, vậy thì chỉ để ý đến đây đi, ta Lâm Gia nam nhi, chính là toàn bộ bị ngươi giết chết, cũng tuyệt không một chút nhíu mày!"

Phong thúc tên đầy đủ Lâm Chính Phong, chịu đựng hắn câu nói đó ảnh hưởng, Lâm Gia tất cả mọi người là bi phẫn mà nhìn Tiêu Vũ, tựa hồ mỗi người đều đưa hắn trở thành vô tình vô nghĩa, vong ân phụ nghĩa hạng người.

"Ta vô tình? Hắc, bây giờ các ngươi biết trong cơ thể ta có Lâm Gia một nửa huyết mạch? Trước đây coi ta làm phế nhân,

Thì bởi vì ta là họ khác, thì bởi vì ta không cách nào ngưng tụ linh sông, các ngươi ai nhớ tới qua ta cũng có Lâm Gia một nửa huyết mạch? Thì làm tầm thường một Vương gia, vài lần muốn hại tính mệnh của ta, các ngươi bây giờ biết ta cũng chảy Lâm Gia huyết mạch?”

“Thì bởi vì ta đắc tội rồi Vương gia một người làm, thì hầu như đem ta đánh chết, coi như ngươi để Lâm Gia, muốn lấy lòng Vương gia, nhưng ta mẫu thân phạm vào lỗi gì? Nàng cùng là họ Lâm, các ngươi thì sao, các ngươi lại trực tiếp đưa nàng giáng thành người làm, để trong tộc người làm đều có thể đối với hắn tùy ý bắt nạt!”

Bang này Lâm Gia người hoàn toàn nghe không hiểu tiếng người, nhìn thấy bọn họ bộ này bi phẫn hình dáng, Tiêu Vũ trong lòng cũng nảy lên vô tận tức giận.

“Ngày xưa chi tội, đã đúc thành, hôm nay dù như thế nào, cũng đã không cách nào thay đổi.” Lâm Chính Phong bước lên trước, nói: “Tiêu Vũ, ngươi muốn trả thù, liền đem ta cái mạng này cầm đi đi, chỉ mong muốn khả năng bù đắp mẹ con các ngươi một chút!”

Tiêu Vũ lạnh lùng thấy hắn, không nói lời nào.

Sai chính là sai, sai rồi sau khi hoàn toàn không đại diện chỉ cần hối hận ngay ở triệt tiêu tất cả, thay cái góc độ tới nói, nếu không có Tiêu Vũ có thể có hôm nay thực lực, sớm không biết bị Lâm Gia hại chết qua vài lần!

Nếu thật là như vậy, Lâm Gia người tuyệt đối sẽ không có một tia hối hận, cũng sẽ không cho là mình có lỗi!

Nếu không phải của hắn đủ mạnh, ai sẽ bởi vì lúc trước việc hối hận? Ai sẽ nghĩ tới muốn bù đắp hắn?

Hắn vốn cũng không cố ý hướng về Lâm Gia báo thù, nhưng lúc này thấy Lâm Gia những người này đều một bộ bi hùng dáng vẻ, đưa hắn trở thành tới cửa báo thù người, hắn cũng không giải thích.

“Ngươi đã không động thủ, vậy liền từ ta tự để đi.” Rừng cây đang gặp nhìn Tiêu Vũ không nói lời nào, lộ ra một bộ bi hùng vẻ mặt, lấy ra một thanh trường kiếm, nằm ngang ở cảnh trước, nói: “Chỉ mong sau khi ta chết, ngươi có thể thả ta Lâm Gia một con đường sống!”

Tiêu Vũ vẫn là trầm mặc không nói.

Theo vài phương diện khác tới nói, hắn khâm phục Lâm Chính Phong, có gan nhận sai, nhưng theo về phương diện khác tới nói, Lâm Chính Phong hiểu lầm hắn mục đích của chuyến này là vì báo thù Lâm Gia, đồng dạng ngu xuẩn.

“Phong thúc!”

Một đám Lâm Gia người gặp Lâm Chính Phong muốn tự vẫn nơi đây, mỗi người hai mắt đỏ chót, cao giọng bi thiết.

Thời điểm này, bọn họ nhìn phía Tiêu Vũ ánh mắt tràn đầy oán hận.

Ở trong lòng bọn họ không có Lâm Gia đối với Tiêu Vũ chèn ép các loại, nhưng có Lâm Gia đem Tiêu Vũ nuôi lớn sự thật này, nhưng lúc này dưới cái nhìn của bọn họ, Tiêu Vũ ở mạnh mẽ sau khi, lại muốn Lâm Gia ép vào tuyệt lộ!

“Không cần khổ sở, này là gia tộc chúng ta nợ mẹ con bọn hắn, không thể ghi hận!” Lâm Chính Phong thở dài một tiếng, trong tay muốn động tác, kết thúc tính mạng của mình.

“Ai da!”

Đúng lúc này, U &# 8 khẽ than thở một tiếng, đồng thời một cục đá bay tới, đánh vào Lâm Chính Phong trường kiếm trong tay bên trên, đánh rơi.

Thở dài bên trong, Lâm Vấn Thiên bóng người từ trong đám người từ từ xuất hiện, thấy Tiêu Vũ, trong thần sắc tràn ngập phức tạp.

“Gia chủ!”

Lâm Gia mọi người cùng nhau bi thiết, nếu không có Lâm Vấn Thiên chạy tới, Lâm Chính Phong muốn bỏ mạng nơi này.

Mà vào lúc này Lâm Vấn Thiên khả năng không sợ Tiêu Vũ, hào phóng ra mặt, cũng làm cho không ít Lâm Gia lòng người sinh cảm động.

“Cuối cùng ngươi gan dạ đi ra? Không phải để cần người thay thế ngươi nhận qua gì?” Tiêu Vũ khinh bỉ mà thấy Lâm Vấn Thiên.

Cho tới giờ khắc này vừa mới ra mặt, Lâm Vấn Thiên người gia chủ này dưới cái nhìn của hắn căn bản không có thân là gia chủ đảm đương, ngay cả mình khuyết điểm đều không dám đối mặt với!

“Ngươi đã đến rồi? Từ ngày đó ngươi đạt được đệ nhất, và cự tuyệt ta Lâm Gia lễ nghi, ta liền biết, ngươi sẽ đến!” Lâm Vấn Thiên so với trước đây hăng hái, lúc này thoạt nhìn lại như cái xế chiều lão nhân.

Khoảng thời gian này, Lâm Gia từ vô hạn cảnh tượng, lại đến bây giờ trở thành Cự Thạch Thành bên trong trò cười, hắn người gia chủ này đã trải qua quá nhiều quá nhiều.

Lâm Tuyết Hàm chỉ còn nửa năm mạng, Lâm Gia cũng mất đi cơ hội vùng lên, mà Tiêu Vũ vốn có thể để Lâm Gia vô hạn mạnh mẽ, nhưng cũng bị bọn họ trước đây làm các loại ép chiếm được Lâm Gia trốn đi!

Lúc này thấy Tiêu Vũ, Lâm Vấn Thiên trong lòng cũng có vô hạn hối hận, biết vậy chẳng làm như vậy đối xử Tiêu Vũ.

Nhưng mà, bây giờ như thế nào đi nữa hối hận, cũng lại không trở về được ban đầu.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 129: Vắng Mặt Lâm Gia?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lâm Vấn Thiên phức tạp kia bên trong mang theo hối hận nói, cũng làm cho phần đông Lâm Gia người yên lặng một hồi.

Yêu nghiệt như thế thiên tài, thì bởi vì bù bọn họ coi là họ khác, thì bởi vì không cách nào ngưng tụ linh sông, bị bọn họ xem là phế nhân, cuối cùng bỏ lỡ.

“Ta biết ngươi đối với Lâm Gia có oán, nhưng các loại khuyết điểm đều là vì ta người gia chủ này, cùng Lâm Gia không quan hệ, ngươi nếu muốn trả thù, vậy liền hướng về phía để ta đi, ta chỉ nhìn ngươi có thể cho Lâm Gia lưu một con đường sống.” Mặc dù là Lâm Vấn Thiên, lúc này trong lòng đồng dạng tràn ngập cay đắng.

Dùng Tiêu Vũ bây giờ năng lượng, dù cho thực lực của hắn không đủ để chiến tông sư, nhưng chỉ cần một tiếng hô to, trong thành thế lực khắp nơi nói vậy đều rất tình nguyện giúp hắn san bằng Lâm Gia.

“Lâm Gia thiên nữ? Vào lúc này cũng không xuất hiện gì?” Từ đầu đến cuối, Tiêu Vũ đều không thấy Lâm Tuyết Hàm bóng người, ngữ khí có chút ít giễu cợt nói rằng.

Lâm Tuyết Hàm rơi vào hôm nay tình trạng này, đều là vì trong tỷ thí nếu muốn giết hắn, nếu không có như thế, nàng cũng sẽ không còn lưu lạc đến nước này, cho nên Tiêu Vũ trong lòng không có một tia đồng tình.

“Tuyết Hàm sau khi trở về, liền vẫn đang nghỉ ngơi, không cách nào đi ra gặp ngươi!” Nhắc lên Lâm Tuyết Hàm, Lâm Vấn Thiên vẻ mặt càng thêm cay đắng.

Từ chọn lựa kết thúc, Lâm Tuyết Hàm trở về sau khi, hắn đã hỏi thăm qua Lâm Tuyết Hàm, biết rồi Lâm Tuyết Hàm thiên tư tất cả đều là Tiêu Vũ ban tặng, nhưng cuối cùng cũng bởi vì Tiêu Vũ mà hủy, có thể nói hết thảy đều bắt nguồn từ Tiêu Vũ, cũng dừng ở Tiêu Vũ.

“Ha ha, phải không?” Tiêu Vũ vị trí có thể hay không.

Lâm Tuyết Hàm phải tĩnh dưỡng không giả, nhưng ở cái này trước mặt, Lâm Vấn Thiên quá nửa là sợ hắn này hướng Lâm Gia báo thù, không cho Lâm Tuyết Hàm ra mặt.

“Lâm Vấn Thiên, ta đến chỉ hỏi ngươi một câu nói, mẫu thân ta hay không ở Lâm Gia bên trong?” Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ cũng không có lòng sẽ cùng Lâm Gia dây dưa.

Ngược lại đối với đến hắn nói, Lâm Gia không có nửa điểm lòng trung thành, không lâu sau đó liền muốn rời khỏi, trước đây các loại cũng tính quá khứ, cùng người qua đường không có khác gì.

“Mẹ ngươi?” Lâm Vấn Thiên ngẩn người, không rõ Tiêu Vũ làm sao lại hỏi ra vấn đề này, “nàng và tương lai qua ta Lâm Gia!”

Một câu nói này, để Tiêu Vũ sắc mặt trở nên nhất là khó coi, ở phía sau hắn Nhan Tử Ngọc, sắc mặt cũng lập tức mấy lần.

Lâm Gia chưa phái người đi mời mọc Lâm Vũ Nhu, vậy đi mời mọc Lâm Vũ Nhu chính là ai?

“Đi!” Tiêu Vũ chỉ lo Lâm Vũ Nhu an nguy, xác nhận nàng không ở nơi này sau, cũng bất quá dừng lại lâu, bởi vì ở lâu một khắc, Lâm Vũ Nhu liền có thể thêm một phần nguy hiểm!

Hắn có thể thấy Lâm Vấn Thiên quả thật không biết chuyện, có kiếp trước từng trải, người bình thường rất khó gạt được hắn.

Tiêu Vũ nói đi là đi, cũng không quay đầu lại, Lâm Gia một đám người lại lần nữa sửng sốt.

Tiêu Vũ không phải tìm đến Lâm Gia báo thù gì? Làm sao chỉ hỏi một câu nói như vậy liền đi?

Kinh ngạc trong lúc đó, Lâm Vấn Thiên chần chờ hồi lâu, quay Tiêu Vũ bóng lưng nói: “Ngươi…… không phải đến làm khó dễ Lâm Gia?”

“Làm khó dễ Lâm Gia?” Tiêu Vũ ngừng lại bước chân, lại cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói: “Ta nếu muốn tiêu diệt Lâm Gia, căn bản không cần đợi cho chọn lựa kết thúc!”

Nói xong câu đó, hắn cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi ra Lâm Gia, biến mất trong mắt mọi người.

Mãi đến tận Tiêu Vũ thân ảnh biến mất, một đám Lâm Gia trên dưới mọi người vẫn còn đang ngẩn ra bên trong, hết thảy đã bắt nạt qua, hoặc là chưa bắt nạt qua Tiêu Vũ người, vẻ mặt đều từng trận cay đắng.

Nguyên lai, người ta Tiêu Vũ căn bản cũng chưa từng nghĩ tới báo thù Lâm Gia, hết thảy đều là chính bọn họ trong lòng có Quỷ, mới có thể lo lắng có ngày đó.

Bây giờ nhìn lại,

Tiêu Vũ xưa nay sẽ không đem Lâm Gia để ở trong mắt!

Câu nói đó mặc dù cuồng, thế nhưng không người nào dám hoài nghi, trước đây Tiêu Vũ nếu là nói ra lời này, có lẽ bọn họ còn có thể không tin, nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ nếu muốn diệt hết Lâm Gia, thật sớm thì có thể làm được.

“Một bước sai, từng bước sai, hết thảy đều đã thành chắc chắn!” Lâm Vấn Thiên trong nháy mắt này tựa hồ vừa già nua rồi không ít, đứng ở nơi đó nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, tựa hồ cũng nhìn thấy một người trồng rừng quật khởi hy vọng, đang không ngừng đi xa, rốt cuộc không thể quay đầu lại!

“Tiêu Vũ, tiêu phu sẽ tương lai Lâm Gia, cái kia sẽ là ai đem nàng mời đi?” Nhan Tử Ngọc không muốn thong dong, đi theo Tiêu Vũ phía sau, tâm tình có chút nóng nảy.

Lâm Vũ Nhu lại nàng Túy Tinh Lâu xảy ra chuyện, hơn nữa nàng còn đã đáp ứng Tiêu Vũ muốn chăm nom Lâm Vũ Nhu, nếu là Tiêu Vũ cùng nàng truy cứu, nàng cũng đẩy không ra trách nhiệm này.

“Đi trước Thiên Minh Các!” Tiêu Vũ mặt trầm như nước, mặc dù trong lòng đã có điều suy đoán, nhưng là bây giờ cũng không thể xác định.

Bằng cảm giác, Tiêu Vũ cảm thấy lớn nhất có thể hẳn là Vương gia động tay chân, đầu tiên là xin hắn đi tới đi đến minh, chân sau lại bảo người đem Lâm Vũ Nhu theo Túy Tinh Lâu lừa gạt đến.

Dùng Vương gia trước đây cùng Lâm Gia quan hệ, có Lâm Gia tín phù, cũng là chẳng có gì lạ, mà Lâm Vũ Nhu thân trúng 6 Hồn giam tâm chú, không cách nào động tác nửa điểm tu vi, lừa gạt đi ra ngoài sau mạnh mẽ hơn mang đi nàng dễ dàng.

“Đi Thiên Minh Các?” Nhan Tử Ngọc mặc dù không hiểu, nhưng vào lúc này cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có mang theo áy náy cùng Tiêu Vũ thần tốc chạy tới trời tên lầu.

“Tiêu lão đệ, ngươi làm sao rảnh rỗi đến ta?”

Bây giờ Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các quan hệ rất gần, thậm chí không thể thông báo có thể trực tiếp nhìn thấy Giang Viễn Hồng.

Nhìn thấy Tiêu Vũ, Giang Viễn Hồng lập tức lộ ra sang sảng nụ cười.

“Giang Các chủ, ta bây giờ không có thời gian và ngươi giải thích, ngươi Thiên Minh Các bên trong có hay không tam phẩm phù thạch?” Tiêu Vũ vẻ mặt trịnh trọng, không có nửa câu khách sáo.

“Tam phẩm phù thạch?” Giang Viễn Hồng vẻ mặt trở nên nghiêm túc, nhìn thấy Tiêu Vũ vội vàng như vậy, hắn cũng không kịp nhớ hàn huyên, nói: “Có đúng là có, chỉ là chỉ có một viên, hơn nữa còn là làm tượng trưng đặt ở trong các.”

“Đem cái kia phù thạch cho ta, ta bảo đảm ngươi trong vòng nửa năm lên cấp tông sư!” Chuyện quá khẩn cấp, Tiêu Vũ nói chuyện cũng thập phần trực tiếp.

“Cái gì?”

Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc đồng thời chấn động.

Bảo đảm Giang Viễn Hồng trong vòng nửa năm lên cấp tông sư? Người bình thường ai dám nói lời như vậy!

Dù cho thiên tài đi nữa người, muốn theo nhị phẩm đi vào tông sư, cũng cần dài lâu lắng đọng, thực lực mạnh đến đâu cường giả cũng không dám nói khả năng bảo đảm ai trong vòng nửa năm lên cấp tông sư, &# 85 Tiêu Vũ lời này quả thực cuồng lên trời.

Bất quá bọn hắn trong lòng hai người lại là không có hoài nghi, bởi vì dùng bọn họ đối với Tiêu Vũ hiểu rõ, Tiêu Vũ cũng không phải nói mạnh miệng người, hơn nữa Tiêu Vũ cho cảm giác của bọn hắn từ trước đến giờ là sâu không lường được.

“Việc này ta phải hướng về đại trưởng lão xin chỉ thị, Tiêu lão đệ chờ!” Giang Viễn Hồng lập tức trả lời, có điều tam phẩm phù thạch đối với Thiên Minh Các ý nghĩa phi phàm, khả năng đem ra làm tượng trưng sử dụng, đủ thấy vật ấy đối với Thiên Minh Các tầm quan trọng.

“Không cần xin chỉ thị, ta cho nữa Thiên Minh Các mười viên nhị phẩm hóa thần phù, có thể bảo vệ Thiên Minh Các trong vòng năm năm ra lại mười tên nhị phẩm phù sư!” Tiêu Vũ một khắc cũng không muốn chờ, việc quan hệ Lâm Vũ Nhu an nguy, hắn một chút thời gian cũng lãng phí không được!

“Mười tên nhị phẩm phù sư?”

Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc lại bị Tiêu Vũ lời nói chỗ phát sợ!

Ở Cự Thạch Thành, bất kỳ thực lực đạt được nhị phẩm người, bất kể là gì một đạo, đều là bá chủ cấp bậc nhân vật.

Như Thiên Minh Các, ngoại trừ đại trưởng lão, cũng chỉ có Giang Viễn Hồng một Các chủ đạt đến nhị phẩm, hơn nữa còn là Thiên Minh Các hao tốn vô số đại giới tài năng đào tạo đến một bước này.

Nhưng Tiêu Vũ nhưng có thể trong vòng năm năm làm ra mười tên nhị phẩm phù sư, thật sự là làm người khủng bố!

“Tốt, ta đây liền tự mình làm một lần quyết định, ta lập tức đi ngay bắt lại phù thạch!” Giang Viễn Hồng làm được Các chủ, cũng là quyết đoán người, điều kiện như vậy dưới, lập tức làm ra quyết định.

Chủ yếu là hắn thập phần tín nhiệm Tiêu Vũ, nếu là thay đổi người khác, nghe xong Tiêu Vũ nói, nhất định sẽ cảm thấy hắn là thằng điên, bởi vì cấp độ kia điều kiện nghe tới quá không hiện thực!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 130 + 1 Giọt Nước Máu Rồng

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Rất nhanh, Giang Viễn Hồng liền mang về một tinh mỹ hộp, trong hộp chứa một khối tinh mỹ phù thạch.

Khối này phù thạch thể tích không lớn, không đủ một bàn tay, tổng cộng có ba loại màu sắc ở phía trên tụ hợp, trong đá mơ hồ lộ ra một tia mông lung ánh sáng nhạt, như hít thở giống nhau thỉnh thoảng chập trùng, nhìn qua cực hạn vẻ đẹp.

“Tiêu lão đệ, ta có thể không hỏi một câu, ngươi muốn này tam phẩm phù thạch, là dự định khắc họa tam phẩm minh phù gì?” Giang Viễn Hồng trong lòng mặc dù đã có suy đoán, nhưng cũng có chút không thể tin được.

3 Lữ phù sư, đây chính là tông sư tài năng khắc họa đi ra minh phù cấp bậc, hắn thân là nhị phẩm phù sư, khắc họa nhị phẩm minh phù lúc đều có cực cao tỉ lệ thất bại, Tiêu Vũ dù cho minh phù thực lực kinh người, cũng không có thể nói dùng một quả này phù thạch có thể khắc họa đến tam phẩm minh phù?

Chuyện này thực sự thái quá điên cuồng.

“Giang Các chủ, có thể không tìm cho ta một gian u tĩnh gian phòng?” Tiêu Vũ gật gù, hắn đúng là muốn khắc họa tam phẩm minh phù, đẳng cấp này đừng minh phù, mặc dù là hắn, cũng không có thể đã bị bất kỳ quấy rầy nào.

“Có lẽ! Ta ngày thường có chuyên môn đến minh phù tĩnh thất, ta đai ngọc này ngươi đi!” Giang Viễn Hồng chấn động, hắn kỳ thực rất muốn ở bên cạnh nhìn một cái Tiêu Vũ khắc họa minh phù quá trình, nhưng cũng biết đối với phù sư tới nói đây là tối kỵ.

Có điều, dù cho không thể chứng kiến quá trình này, nếu có thể nhìn thấy một viên tam phẩm minh phù sinh ra, cũng là không sai.

“Giang Các chủ, trước khi ta ra ngoài, vô luận xảy ra chuyện gì, bất luận người nào đến, đều ngàn vạn không thể tới quấy rầy ta!” Tiêu Vũ khi tiến vào tĩnh thất trước trịnh trọng đối với Giang Viễn Hồng giao cho.

Việc này liên quan đến Lâm Vũ Nhu an nguy, hắn không cho phép xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn.

“Tốt!” Giang Viễn Hồng cũng biết khắc họa tam phẩm minh phù tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, một khi quấy rối, nói không chừng thì phải sắp thành lại bại.

Căn này tĩnh thất, dùng thật dày tảng đá xây, người ở trong đó, bên ngoài mặc dù có lại động tĩnh lớn, cũng rất khó nghe được.

Tĩnh thất chung quanh trên vách tường, khắc vẽ ra rất nhiều hình tượng ấn phù bình thường hình vẽ, hiện đầy cả nhà.

Vậy cũng là một đơn giản “phù gian”, chung quanh những ký hiệu này, có thể làm cho phù sư ở khắc họa minh phù lúc, cùng ấn phù hơn gần sát, do đó tăng cao tỷ lệ thành công.

Đối với bình thường phù sư tới nói, khắc họa minh phù cơ hồ đều muốn loại này đặc biệt nơi, nếu không cơ hồ không có có thể thành công, đương nhiên nhất phẩm minh phù ngoại trừ, bởi vì đó là trụ cột nhất trung hoà cơ sở, ở bình thường hoàn cảnh có thể khắc họa.

Nhưng Tiêu Vũ bất đồng, hắn đối với minh phù giải thích, đã đạt đến mức cực hạn, bởi vậy cho dù là nhị phẩm minh phù, hắn cũng có thể đang tầm thường trong hoàn cảnh trực tiếp khắc họa.

Bất quá lần này muốn khắc họa trên tam phẩm minh phù, hắn cũng không dám bất cẩn.

“Hy vọng có thể thành công!” Lấy ra cái viên này tam phẩm phù lúc, Tiêu Vũ vẻ mặt vô cùng trịnh trọng.

Dù cho hắn Phù đạo thực lực cường hãn, cũng không có thể bảo đảm một lần có thể khắc họa thành công.

Dùng hắn thực lực hôm nay, muốn khắc họa nhị phẩm minh phù, sẽ so với trước kia đơn giản hơn nhiều, nhưng muốn khắc họa tam phẩm, lại là một điểm nắm chắc cũng không có.

Có điều để Lâm Vũ Nhu an nguy, Tiêu Vũ cũng không kịp nhớ nghĩ nhiều như thế.

Hắn cắn chóp lưỡi, liên tiếp phun ra 3 giọt tinh huyết, đúc ở phù thạch bên trên.

Trước đây chỉ 1 giọt tinh huyết, liền đã làm cho hắn hết sức yếu ớt, lúc này 3 giọt tinh huyết vừa mất, trước mắt hắn trắng nhợt, thiếu chút nữa trực tiếp một con ngã chổng vó.

Khắc họa tam phẩm minh phù, cho dù là Tiêu Vũ, dùng thực lực này khắc họa cũng phải trả giá giá cả to lớn, nhưng để Lâm Vũ Nhu, tất cả đều đáng giá!

Ổn bởi vì một chút trạng thái của mình,

Tiêu Vũ lúc này mới lấy ra dao trổ, bắt đầu động đao khắc họa.

Tam phẩm phù thạch thập phần cứng rắn, không có cấp bậc tông sư thực lực, gần như không có khả năng phá vỡ.

Dù cho Tiêu Vũ vận dụng 3 giọt tinh huyết, dùng máu dẫn bí thuật mềm hóa phù thạch, động lên đao đến vậy cảm giác thập phần gian nan.

“Tiếp tục như vậy phải thất bại!” Tiêu Vũ trên đầu lộ ra mồ hôi.

Khắc họa minh phù chú ý làm liền một mạch, khắc họa đến càng chậm, lại càng dễ dàng khiến ấn phù xuất hiện sai lệch, do đó thất bại.

Này tam phẩm phù thạch, quá mức cứng rắn, hắn chính là vận dụng bí thuật cũng khắc họa đến phi thường hết sức.

“Máu vảy, đi ra!” Vào lúc này, Tiêu Vũ nghĩ tới khi hắn cánh tay trái ngủ say máu vảy.

“Làm gì? Bản Long trong khi tìm hiểu Long tộc đâu, không đếm xỉa tới ngươi!” Máu vảy bất mãn thanh âm truyền tới.

Hắn và Tiêu Vũ cùng làm một thể, này một khi thức tỉnh, lập tức thì cảm nhận được Tiêu Vũ lúc này suy yếu, cả kinh nói: “Ngươi làm sao vậy? Vì sao trên người sinh cơ cũng giống như trôi mất? Ngươi nhưng đừng chết a, Bản Long cùng ngươi dùng chung một mạng, nếu là ngươi chết, Bản Long cũng phải bị ngươi liên lụy!”

Tiêu Vũ vừa bực mình vừa buồn cười, có điều vào lúc này cũng không tâm tư cùng nó tranh luận, nói thẳng: “Cho ta mượn một giọt máu rồng!”

“Cái gì?” Máu vảy kinh hãi, lập tức từ chối, “ngươi muốn làm gì? Lại muốn hao phí Bản Long sinh cơ? Ta cho ngươi biết, ngươi không muốn vọng tưởng, Bản Long chắc là sẽ không đưa cho ngươi!”

Máu rồng thập phần quý giá, mỗi một giọt cũng có thịnh vượng sinh cơ.

Máu vảy trong cơ thể tuy có máu rồng, nhưng cũng không nhiều, dù cho chỉ cấp Tiêu Vũ một giọt, cũng sẽ đối với hắn tạo thành cực lớn tổn thương.

“Ngươi cũng thấy được, ta bây giờ trạng thái, nói không chừng lúc nào thì sẽ trực tiếp ngã xuống đất, nếu như ngươi không mượn ta, ta chết đi thì không ai dạy ngươi Long tộc bí thuật, hơn nữa ngươi cùng ta dùng chung một mạng, đến lúc đó ngươi cũng không sống nổi!” Tiêu Vũ lịch pháp tiếng nói.

Hắn tiêu hao 3 giọt tinh huyết, đã là cực hạn, dù cho nhiều hơn nữa một giọt, đều có thể sẽ trực tiếp muốn mệnh của hắn.

Có thể để Lâm Vũ Nhu, nếu là máu vảy thật không mượn, dù cho liều chết, hắn cũng chỉ có thể tiếp tục dùng tinh huyết của mình đến minh khắc.

“Ngươi dám uy hiếp Bản Long!” Máu vảy giận dữ, nhưng nó cũng rõ ràng cảm nhận được Tiêu Vũ lúc này trạng thái, cùng với Tiêu Vũ thái độ không giống chuyện cười.

“Được rồi, có điều thì lần này, ngươi sau đó nếu là dám nữa đánh Bản Long máu rồng chủ ý, Bản Long thà chết cũng phải liều mạng với ngươi!” Máu vảy cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, vô cùng không tình nguyện từ trong cơ thể bỏ ra một giọt máu rồng.

Trong cơ thể nó rồng vốn liếng thì không nhiều, phân ra một giọt này đã làm cho nó thịt thương yêu không dứt.

Một giọt máu rồng theo cánh tay trái chuyển tới Tiêu Vũ trong cơ thể, Tiêu Vũ lập tức dùng trong cơ thể linh sông lực lượng bao lấy giọt máu này, đem từ đầu ngón tay bức ra.

“Giọt máu này rồng lại tinh khiết như thế!” Mặc dù trước đây chợt nghe máu vảy nói trong cơ thể nó có tổ long chi huyết, nhưng Tiêu Vũ hoàn toàn không quá tin tưởng, có thể giờ phút này nhìn thấy giọt máu này bên trong tinh khiết Long lực, nó không khỏi hoài nghi, có phải máu vảy thực sự là Tổ Long huyết mạch?

Bình thường Long tộc, ấy máu mặc dù đồng dạng ẩn chứa mạnh mẽ sinh cơ, nhưng cũng cũng không so bằng giọt máu này.

Như Xích Lân vương như vậy thì càng không cần phải nói, trong cơ thể máu rồng không thuần tuý, không sánh được giọt máu này một phần vạn.

Đối với này Tiểu Thú, Tiêu Vũ là càng ngày càng cảm thấy hiếu kỳ, có điều lúc này cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, lập tức đem một giọt này rồng giọt máu phù thạch bên trên.

“Bốp!”

Hấp thu một giọt máu rồng, phù thạch ánh sáng tăng mạnh, loáng thoáng có một đạo long ảnh ở phía trên lóe lên một cái rồi biến mất.

Tiêu Vũ không dám chần chờ, lại động lên dao trổ, ở phù thạch bên trên khắc họa lên.

Một giọt này máu rồng, so với hắn 3 giọt tinh huyết gộp lại còn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần, có một giọt này máu rồng sau khi, Tiêu Vũ tiếp xuống khắc họa trở nên thuận lợi rất nhiều.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 131: Tiêu Diệt Vương Gia!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Oong!”

Tiêu Vũ thu đao, một viên phức tạp ấn phù dĩ nhiên ở phù thạch bên trên thành hình.

Ở phù thành thời khắc này, phù bên trong loáng thoáng truyền ra một tiếng rồng gầm, ngoài ra còn có một đạo thân ảnh mơ hồ, ở trên bùa lóe lên một cái rồi biến mất.

“Ngươi đang làm cái gì?” Bị Tiêu Vũ vay mượn đi một giọt máu rồng, Huyết Lân cũng tưởng xem hắn rốt cuộc muốn làm gì, nhìn thấy Tiêu Vũ lại dùng để khắc họa một quả như vậy tảng đá, nó trong lòng sớm tràn ngập nghi hoặc, chỉ có điều nhìn Tiêu Vũ cái kia trịnh trọng hình dáng, mới không dám quấy nhiễu.

“Uổng ngươi tự xưng Long tộc sau khi, liền minh phù cũng không nhận ra!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, lấy ra thành phù, nói: “Loại này phù kêu Huyết Ảnh Độn thần phù, có thể cho ta tìm tới mẫu thân ta!”

“Huyết Ảnh Độn thần phù? Có ích lợi gì?” Bị Tiêu Vũ chế nhạo, Huyết Lân cũng cảm giác thấy hơi tức giận.

Nó tuy có Long tộc máu, nhưng nói cho cùng chỉ là đầu ấu thú, hơn nữa một mực ngủ say, tự nhiên không biết là minh phù là cái gì.

“Loại này phù cần dùng chí thân huyết dịch đến khắc họa, phù thành sau khi, huy động bùa này, ở trong phạm vi nhất định có thể cảm ứng được chính mình chí thân vị trí, nếu là đem bùa này lấy ra, bùa này sẽ chui đến người thân nhất bên cạnh, bảo vệ ấy không bị thương tổn!” Tiêu Vũ một bên giải thích, một bên huy động lên cái này minh phù.

Bùa này dùng máu tươi của hắn khắc họa, mà trong cơ thể hắn vừa có Lâm Vũ Nhu huyết mạch, cho nên huy động sau khi, liền có thể thông qua sức mạnh huyết thống, cảm ứng được Lâm Vũ Nhu phương vị.

Huy động minh phù, Tiêu Vũ không muốn đáp lại Huyết Lân, yên lặng để tâm cảm thụ.

“Vương gia, quả nhiên là các ngươi làm chuyện tốt!” Chốc lát sau, Tiêu Vũ mở hai mắt ra, ánh mắt lộ ra kinh người sát cơ.

Xuyên thấu qua cái này minh phù, hắn đã cảm ứng được Lâm Vũ Nhu cơ bản phương vị, chính là trong Vương gia!

Đây đã là không người của Vương gia lần đầu tiên đối với người đứng bên cạnh hắn xuống tay, hơn nữa lần này còn là nhằm vào Lâm Vũ Nhu.

Đời này, Lâm Vũ Nhu chính là Tiêu Vũ vảy ngược, kẻ sờ phải chết!

“Lần này ta muốn tiêu diệt Vương gia!” Tiêu Vũ thật nổi giận, sát khí ngập trời.

Có điều muốn tiêu diệt Vương gia, Tiêu Vũ một người tất nhiên không cách nào làm được, Huyết Lân trong cơ thể Long lực lần trước bị hắn mượn dùng đã hao tổn rất lớn, còn không cách nào khôi phục, bằng chính hắn muốn tiêu diệt Vương gia, có rất lớn độ khó.

“Đi!”

Tiêu Vũ đem Huyết Ảnh Độn thần phù lấy ra, bùa này lập tức bay lơ lửng lên trời, hóa thành một ánh hào quang hướng về Vương gia bay nhanh mà đi.

Cái này minh phù đem sẽ đi đến Lâm Vũ Nhu bên cạnh, bảo vệ ở hai bên nàng, chỉ cần có bất luận người nào ý đồ thương tổn Lâm Vũ Nhu, bùa này thì sẽ tự động vì nàng bảo vệ.

Đây chính là hàng thật giá đúng tam phẩm minh phù, hơn nữa trong đó không chỉ có Tiêu Vũ 3 giọt tinh huyết, còn có một giọt thuần chính máu rồng, có bùa này ở, mặc dù là trong Vương gia có một gã tông sư, muốn thương tổn Lâm Vũ Nhu cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

Làm xong này, Tiêu Vũ mở ra tĩnh thất cửa, hắn không chờ Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc hỏi dò, Tiêu Vũ nói thẳng: “Thay ta triệu tập 3 đại cự đầu, cùng với các đại gia tộc đứng đầu đến Túy Tinh Lâu một lần, liền nói ta có việc thương lượng.”

Nhan Tử Ngọc sửng sốt, theo Tiêu Vũ muốn tới Thiên Minh Các, lại tới Tiêu Vũ muốn triệu tập những người này, nàng đều hoàn toàn không thể nào hiểu được.

Có điều mặc dù không hiểu, nàng cũng không hỏi nhiều, gật gù thần tốc rời đi.

Dùng Nhan Tử Ngọc giao thiệp quan hệ, phải báo cho đến khắp nơi, nên dùng không mất bao nhiêu thời gian.

“Chậm, các đại gia tộc bên trong, Vương gia cùng Lâm Gia cũng không cần mời.” Tiêu Vũ ở Nhan Tử Ngọc phía sau, lại bổ sung một câu.

Nhan Tử Ngọc gật đầu, nàng tự nhiên biết Tiêu Vũ cùng hai nhà này quan hệ, lập tức cũng không có nhiều lời.

Giang Viễn Hồng đứng ở một bên, nhìn thấy Tiêu Vũ tay không xuất hiện, vài lần muốn nói lại thôi, rất muốn biết Tiêu Vũ khắc họa tam phẩm minh phù thành công không có.

Bất quá đối với phù sư tới nói, khắc họa sau khi thất bại đều không hy vọng bị người hỏi dò, bởi vì bao nhiêu sẽ có chút mất mặt, Giang Viễn Hồng cuối cùng vẫn không có mở miệng.

Trong lòng hắn than khẽ, Tiêu Vũ rốt cuộc còn quá trẻ, muốn khắc họa thành tam phẩm minh phù, còn không quá thực tế.

“Giang Các chủ, ta bây giờ còn có những chuyện khác phải xử lý, đáp ứng chuyện của ngươi, có thể hay không trước tiên chậm chạp mấy ngày?” Tiêu Vũ bây giờ chỉ muốn nhanh lên một chút cứu lại Lâm Vũ Nhu, tự nhiên là không có thời gian thực hiện cho Giang Viễn Hồng hứa hẹn.

“Cái này không sao, Tiêu lão đệ có nhu cầu gì ta hỗ trợ địa phương, chỉ để ý mở miệng!” Giang Viễn Hồng cũng biết Tiêu Vũ sẽ không vô địch triệu tập trong thành những đại nhân vật kia, biết hắn khẳng định có tính toán gì.

Gật gù, Tiêu Vũ cũng không có vào lúc này cùng hắn giải thích, nói: “Chúng ta đến Túy Tinh Lâu đi chờ đợi a, phải chờ tới các đại gia tộc đi tới, phỏng chừng phải một ít thời gian!”

Giang Viễn Hồng lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng không dám hỏi dò.

Lúc này Tiêu Vũ, mang đến cho hắn một cảm giác tựa như biến thành người khác, trước đây Tiêu Vũ mặc dù khiến người ta cảm thấy trầm ổn thâm thúy, nhưng cũng sẽ không làm người sinh ra sợ hãi.

Mà bây giờ Tiêu Vũ, trên người sát khí lẫm liệt, kể cả Giang Viễn Hồng bực này đã thấy rất nhiều sóng gió nhân vật, đối mặt lúc này Tiêu Vũ đều có loại từng trận cảm giác kinh hãi.

Hắn linh cảm đến, Tiêu Vũ lần này, sợ là phải có đại động tác gì!

Trở lại Túy Tinh Lâu sau, các phe người nghe đến Tiêu Vũ triệu tập bọn họ, cơ hồ đều dùng tốc độ nhanh nhất tới rồi.

Phải biết rằng bây giờ khắp nơi cũng nghĩ như thế nào lấy lòng Tiêu Vũ, nhưng cũng khổ nỗi không có cơ hội gì, bây giờ Tiêu Vũ chủ động muốn thấy bọn họ, còn nói có việc thương lượng, bọn họ đều cảm giác được cơ hội hơn nửa đến rồi!

Vẫn là lần trước cử hành tiệc rượu đại sảnh, Tiêu Vũ cùng Giang Viễn Hồng lẳng lặng chờ, các phe người cũng lục tục đi tới.

Nhìn thấy Tiêu Vũ ngồi đàng hoàng ở này, sắc mặt lạnh lùng, ai cũng không biết Tiêu Vũ đột nhiên muốn thấy bọn họ là bởi vì chuyện gì, cũng không có một người gan dạ tiến lên hỏi.

Chưa chờ bao lâu, &# 85 các phe người cơ hồ đều đã cùng đến, ngoại trừ không có thông báo Lâm Gia cùng Vương gia ngoài ra, cơ hồ không có một người vắng chỗ.

“Tiêu Vũ, các phe người đều tới, ngươi muốn nói gì cứ nói đi.” Nhan Tử Ngọc lúc này cũng rất muốn biết, Tiêu Vũ đem những này mọi người gọi tới, rốt cuộc muốn làm gì?

Gật gù, Tiêu Vũ đứng dậy, ngắm nhìn bốn phía, lớn tiếng nói: “Chư vị cùng ta cũng không tính là xa lạ, ta cũng không nói gì khách sáo bảo, hôm nay đem chư vị mời đến, là ta Tiêu Vũ có một chuyện muốn nhờ!”

Tiêu Vũ trên người truyền đến ý lạnh, làm cho tất cả mọi người đều cảm thụ được hắn lúc này trên người sát ý, nghe xong hắn sau, trong đám người lập tức có người mở miệng đáp lại.

“Tiêu công tử, ngươi có nhu cầu gì chúng ta hỗ trợ, chỉ để ý mở miệng chính là! Chúng ta nhất định tận lực giúp đỡ!”

“Đúng vậy, Tiêu lão đệ ngươi có nhu cầu gì, chỉ để ý nói ra!”

“Không sai, Phương gia ta nhất định tận lực giúp đỡ!”

Cũng có một số người cau mày, có 1 loại dự cảm xấu.

Tiêu Vũ cơ hồ đem trong thành tất cả sức mạnh đều tụ tập đến cùng nhau, hắn muốn làm tuyệt đối không phải chuyện bình thường!

Không ít người đã tại đây ở trong ngửi ra một chút mùi vị.

Đối với phản ứng của mọi người, Tiêu Vũ hết sức hài lòng, gật đầu nói: “Ta hôm nay mời chư vị đã đến, chỉ vì một chuyện, tương thỉnh chư vị giúp ta giúp một tay, tiêu diệt Vương gia!”

Một câu nói này đi ra, ngồi đầy phải sợ hãi, trong đám người hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có thể nghe đến từng trận tiếng thở hào hển!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 132: Điều Kiện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vương gia, thân là Cự Thạch Thành từng một trong ba gia tộc lớn, ai dám nói diệt thì diệt?

Mặc dù là 3 đại cự đầu, muốn muốn tiêu diệt Vương gia, cũng cần cân nhắc một phen.

Tuy nói Vương gia bởi vì cùng Dược Thần Điện đoạn tuyệt quan hệ, thực lực không giống như từ trước, nhưng lạc đà gầy so với ngựa lớn, hơn nữa dù sao từng là một trong ba gia tộc lớn, căn cơ còn tại đó, há có thể nói diệt thì diệt?

Còn nữa, Vương gia bây giờ có cái Vương Đằng đang ở Thiên Thanh Vũ Viện, có một thực lực mạnh mẽ sư phụ, tại dưới bực này tình huống, Vương gia coi như lạc phách, cũng không có ai dám cùng bọn hắn liều cái chết sống, bởi vì có thể thì sẽ gây ra một tông sư.

Nếu không có như thế, dùng Vương gia bây giờ tình thế khó khăn, này cùng hắn đối địch gia tộc, đã sớm nhân cơ hội này đem san phẳng rồi!

Ai cũng không hề nghĩ tới, Tiêu Vũ há mồm chính là muốn tiêu diệt Vương gia!

Đoàn người một trận không tiếng động, mặc dù đều biết Tiêu Vũ cùng Vương gia có một chút ân oán, tuy nhiên không người nghĩ đến hắn lại có phách lực như thế, lại há mồm muốn tiêu diệt Vương gia!

Không ít người đều cảm thấy, lần này chịu đựng Tiêu Vũ mời mà đến, có thể là sai lầm.

Tiêu Vũ mặc dù tiền đồ vô hạn, có thể cũng không ai dám trêu chọc một sau lưng có tông sư gia tộc, nhưng nếu như cự tuyệt Tiêu Vũ, vậy sau này cũng đừng lại nghĩ cùng Tiêu Vũ đóng được rồi.

Mặc dù lúc trước nói tới lời thề son sắt, nhưng vào lúc này, lại một hưởng ứng Tiêu Vũ người đều không có.

“Ta biết chư vị có điều băn khoăn.” Tiêu Vũ làm người hai đời, biết rõ những người này trong lòng kiêng kỵ, nói: “Không muốn giúp đỡ, ta Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng, nhưng ta bảo đảm, chỉ cần chư vị đồng ý giúp ta tiêu diệt Vương gia, bất kỳ xuất lực gia tộc, ta bảo đảm ngươi trong vòng mười năm, gia tộc của các ngươi thực lực khả năng tăng lên một đại bậc thang!”

Đối với những người này, chỉ có tuyệt đối lợi ích mới có thể làm cho bọn họ trả giá, cùng bọn hắn đàm luận cảm tình đàm luận giao tình đó là lãng phí nước bọt, Tiêu Vũ đối với điểm ấy lại quá là rõ ràng.

“Tiêu thiếu gia, ý của ngươi là?”

Không ít người đều thay đổi sắc mặt, trong vòng mười năm để một cái gia tộc thực lực tăng lên một đại bậc thang, Tiêu Vũ điều kiện nghe tới thập phần mê người, nhưng khẩu khí cũng có vẻ rất lớn.

Mặc dù hắn thực lực mạnh mẽ, mà thiên tư vô hạn, nhưng muốn nói có thể làm cho một cái gia tộc ở trong vòng mười năm thì có điều tăng lên, cũng không ai dám tin tưởng.

Một cái gia tộc thực lực, phải có điều tăng lên là phi thường khó khăn sự tình, trong thành thế cuộc sớm định ra, bất kỳ bên nào muốn quật khởi, đều phải đẩy vô số thế lực áp lực cùng ánh mắt, hắn và ngươi người đối địch, không có ai sẽ trơ mắt thấy ngươi lớn mạnh.

“Chư vị hẳn phải biết, ta đối với thuốc chi nhất đạo có nhất định trình độ, ta cũng không hướng về các vị thổi phồng dược đạo của ta thực lực, chỉ hỏi chư vị một câu, chư vị có thể có người nghe qua Ngũ Nguyên ngưng khí đan?” Không đem điều kiện minh xiêm hạ xuống, những người này phỏng chừng rất khó nói động, Tiêu Vũ cũng sẽ không cất giấu.

“Ngũ Nguyên ngưng khí đan?”

Rất nhiều người nghi hoặc, mờ mịt nhìn nhau, rõ ràng là chưa từng nghe qua loại đan dược này.

“Tiêu lão đệ, ngươi…… ngươi hiểu được luyện chế Ngũ Nguyên ngưng khí đan phương pháp?”

Đột nhiên, một trong khiếp sợ mang theo ngạc nhiên âm thanh từ trong đám người vang lên, lại là Dược Thần Điện điện chủ Đồng Thiên kích động đến sắc mặt đỏ chót, tràn đầy khiếp sợ nói rằng.

“Đồng điện chủ, ngươi nghe qua loại đan dược này?”

Nhìn thấy nói chuyện chính là Đồng Thiên, mọi người cũng không cỡ nào bất ngờ, dù sao thân là Dược Thần Điện điện chủ, Đồng Thiên nhận thức Tiêu Vũ trong miệng đan dược, vậy cũng không kỳ quái.

“Nghe qua, đương nhiên nghe qua!” Đồng Thiên nuốt một ngụm nước bọt, hoàn toàn không có thân là 3 đại cự đầu đứng đầu trấn định, Kích động phi thường, “viên thuốc này thuộc về nhị phẩm đan dược, chư vị hẳn phải biết, theo linh nguyên cảnh đến hóa khí cảnh, một bước mấu chốt nhất chính là đem trong cơ thể linh sông hóa làm chân khí, nếu bước đi này thành công, có thể đi vào hóa khí cảnh, ngược lại nếu như thất bại, ngày sau đột phá thì càng ngày sẽ càng khó khăn!”

Liên quan tới điểm này, mặc dù ở giữa sân đạt được hóa khí cảnh cũng chỉ có 3 đại cự đầu đứng đầu, nhưng không ít người vẫn biết.

“Thì tính sao?” Có người hỏi.

“Nói đến đơn giản, nhưng bước đi này lại là cực kỳ gian nan, nếu không trong thành đạt được hóa khí cảnh người, cũng sẽ không như thế ít ỏi.”

Đồng Thiên một câu nói này, để không ít người âm thầm gật đầu.

Cự Thạch Thành bên trong đột phá đến hóa khí cảnh người, ngoại trừ này lánh đời không ra lão già ở ngoài, cũng là 3 đại cự đầu chủ, nhưng mấy người này đều là phe mình thế lực hao tốn giá thật lớn đào tạo bước ra, những người khác nào có nhiều như vậy tài nguyên?

Ngưng ra mười hai đạo linh sông sau khi, liền có cơ hội xung kích hóa khí cảnh, chỉ cần hóa khí thành công, có thể một lần đột phá.

Cự Thạch Thành bên trong ngưng ra mười hai đạo linh sông người có không ít, thế nhưng thành công đột phá đến hóa khí cảnh, lại hết sức ít có, chính là bởi vì bước này gian nan.

“Ngũ Nguyên ngưng khí đan, chư vị nghe đến đan dược này tên, có phải còn không biết sao?” Đồng Thiên thấy mọi người trầm mặc, nói tiếp: “Loại đan dược này, vị liền nhị phẩm, ở ngưng ra mười hai đạo linh sông sau khi, dùng viên thuốc này, hầu như có thể bảo đảm có thể trăm phần trăm hóa khí thành công, đột phá đến hóa khí cảnh!”

“Cái gì!”

Lần này, mọi người cũng không ngồi yên nữa!

Một cái gia tộc, muốn bồi dưỡng được khả năng ngưng ra mười hai đạo linh sông người không khó, chỉ cần tiêu phí nhất định giá cả, hoàn toàn có khả năng làm được.

Nhưng muốn bồi dưỡng được một gã hóa khí cảnh, trừ phi có 3 đại cự đầu giống nhau gốc gác, mới có thể thành công, nếu không dù cho tiêu phí lại giá thật lớn, cũng rất khó làm được.

Có thể chỉ cần có loại đan dược này, bồi dưỡng được một linh nguyên cảnh mười hai vòng, có thể trầm ổn đi vào hóa khí cảnh, loại đan dược này hiệu dụng, hoàn toàn có khả năng đem một cái gia tộc thực lực tăng lên một cấp bậc!

“Thành thật mà nói, loại đan dược này, ở Dược Thần Điện bên trong cũng không có người hiểu được luyện chế, &# 32; ta cũng chỉ là tình cờ trong sách thấy qua.” Đồng Thiên sau khi nói xong, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Tiêu Vũ.

Loại đan dược này, cho dù là đối với bọn họ Dược Thần Điện, cũng có được lực hấp dẫn cực lớn, bởi vì Dược Thần Điện bên trong đạt được hóa khí cảnh người, trừ hắn ra cũng là một hai, mà đây còn bao gồm này bình thường nhiều năm bế quan nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Biết loại đan dược này giá trị sau, mọi người cũng lại không thể bình tĩnh, cùng Đồng Thiên giống nhau hừng hực mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ đã nói ra loại đan dược này, khẳng định có dụng ý của hắn, bọn họ đều đang chờ Tiêu Vũ câu nói tiếp theo.

“Giống như Đồng điện chủ theo như lời, Ngũ Nguyên ngưng khí đan, quả thật có thể để mười hai đạo linh sông người vững bước đột phá đến hóa khí cảnh.” Tiêu Vũ muốn chính là hiệu quả này, lúc này đương nhiên sẽ không do dự, nói: “Tin tưởng dùng ở đây vô luận là thế lực nào, muốn bồi dưỡng được một 12 đạo linh sông mọi người không khó, thậm chí trong tộc bây giờ thì có dạng này người. Lần này chỉ cần chư vị đồng ý giúp ta tiêu diệt Vương gia, sau đó ta sẽ căn cứ các vị chỗ xuất lực, ban cho ba viên đến mười viên khác nhau Ngũ Nguyên ngưng khí đan!”

Đây tuyệt đối là vô cùng bạo tay, một viên Ngũ Nguyên ngưng khí đan có thể tạo nên một hóa khí cảnh, cho dù là tìm được thấp nhất ba viên, chỉ cần một ít thời gian, có thể tạo ra được ba gã hóa khí cảnh!

Bởi vậy có thể thấy được Tiêu Vũ lúc trước nói tuyệt đối không phải khuếch đại, như Dược Thần Điện bực này đầu sỏ, cũng là một hai người đạt đến hóa khí cảnh mà thôi, nếu là có thể nuôi dưỡng được ba gã hóa khí cảnh, cái kia bất kỳ bên nào đều sẽ có có thể so với Dược Thần Điện thực lực!

Mười năm bồi dưỡng được ba gã mười hai đạo linh sông người, chỉ cần không phải thực lực quá yếu gia tộc, đều hoàn toàn có thể làm được.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 133: Độc Thân Sấm Vương Nhà

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ta biết các vị đều kiêng kỵ Vương Đằng vị sư phụ kia, có điều không nói đến Vương Đằng sư phụ thực lực như thế nào, hắn cách xa ở vương thành, sợ là cũng đưa tay không quản được Vương gia việc!” Đoàn người rõ ràng đã ý động, Tiêu Vũ nhân cơ hội lập tức nói: “Huống hồ, lần này việc tất cả từ một mình ta xúi giục, sau đó không lâu ta liền đem đi tới vương thành, Vương Đằng sư phụ dù cho thật nổi giận, cũng sẽ đem lửa giận phát tiết ở trên người ta, mà sẽ không cố ý chạy đến Cự Thạch Thành cùng chư vị làm khó dễ!”

Tiêu Vũ lời nói, hợp tình hợp lý, Vương Đằng sư phụ mạnh trở lại, nhưng nơi này dù sao cũng là Cự Thạch Thành.

Huống hồ, việc này muốn tính sổ cũng không tính được bọn họ trên đầu, Tiêu Vũ mới là người chủ sự, bọn họ nhân số phần đông, mặc dù thực lực không giống như tông sư, nhưng Vương Đằng người sư phụ kia cũng không trở thành vừa đưa ra làm khó dễ nhiều người như vậy.

Đương nhiên, những lý do này đều có chút gượng ép, cũng không ai dám bảo đảm. Nhưng Tiêu Vũ mở ra điều kiện thật sự quá mê người, ở ích lợi thật lớn bên dưới, há có thể không bốc lên ít ỏi nguy hiểm?

“Thời gian có hạn, điều kiện ta đã thả ra, nếu không phải mong muốn giúp đỡ, ta Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng, bây giờ là có thể rời đi!” Nhìn thấy vẫn là không người mở miệng, Tiêu Vũ cũng thả ra cuối cùng nói.

Hắn không miễn cưỡng, thế nhưng lần này không người mà giúp đỡ hắn, sau đó cũng là ai đi đường nấy, lại không liên quan!

“Tiêu công tử, Phương gia ta đồng ý giúp đỡ!”

“Ta Lý gia nguyện ý cùng Tiêu công tử đi tới Vương gia!”

“Trong thành vận mệnh định hình quá lâu, cũng là trong khi thay đổi một chút!”

Tiêu Vũ câu cuối cùng thả thập phần hữu hiệu, để vốn còn đang do dự mọi người hạ quyết tâm, dồn dập mở miệng.

Liền Tiêu Vũ nhanh chóng đi tới vương thành người cũng không sợ, bọn họ có cái gì đáng sợ?

Cuối cùng, tiến lại người cơ hồ không có một phương rời đi, tất cả đều tiếp nhận rồi Tiêu Vũ điều kiện, nguyện ý cùng giúp hắn tiêu diệt Vương gia!

“Tốt!” Tiêu Vũ đối với kết quả này không ngạc nhiên chút nào, ích lợi thật lớn dưới, ai cũng phản kháng không dứt dạng này dụ hoặc.

Hắn lớn tiếng nói: “Đã như vậy, mời mọc chư vị bây giờ lập tức trở về triệu tập trong tộc hết thảy có thể dùng tất cả sức mạnh, dùng thời gian nhanh nhất hướng về Vương gia hội hợp!”

Gặp Tiêu Vũ vội vàng như vậy, cũng không ai biết hắn tại sao như vậy vội vã muốn đem Vương gia tiêu diệt!

Có điều duy nhất có thể khẳng định là, nhiều như vậy thế lực tụ tập cùng nhau, đừng nói Vương gia, chính là muốn tiêu diệt 3 đại cự đầu, cũng chính là trong chốc lát sự tình.

“Người này thật là đáng sợ, một đại gia tộc muốn như vậy bởi vì hắn mất, may mà chúng ta gia tộc người trước đây không trêu chọc qua hắn!”

“Lâm Gia thực sự là đáng thương a, một cái như vậy kinh khủng yêu nghiệt, lại bị bọn họ ép đạt được đi rồi!”

Một đám người trầm mặc, trong lòng lại dồn dập than thở.

“Ta cuối cùng nói một câu, ta Tiêu Vũ thành tâm chờ đợi chư vị, cũng hy vọng chư vị không muốn ý đồ qua loa cho xong, nếu là ở tới Vương gia sau có người cố ý nhường, hoặc ý đồ không xuất toàn lực, vậy cũng đừng trách ta vô tình!” Tiêu Vũ vẻ mặt đột nhiên nghiêm, lớn tiếng quát lên.

Trường hợp này, hắn tình nguyện mấy người trực tiếp từ chối, cũng mạnh hơn tại chính thức tới Vương gia lúc cố ý nhường, nói không chừng bởi vậy có thể để vốn nắm chắc sự tình tràn ngập biến số.

Tất cả mọi người vẻ mặt trở nên nghiêm túc, Tiêu Vũ năng lượng đều bị bọn họ nhìn ở trong mắt, muốn tiêu diệt Vương gia đều là tùy ý sự tình, nghe xong nói thế, cũng làm cho một vài vốn tâm tư cố ý, dự định chỉ là làm dáng một chút người bỏ đi ý niệm trong lòng.

Người trẻ tuổi này thật sự không phải đan, thủ đoạn có thể cứng có thể mềm, lại như vậy không tốt ứng phó, thậm chí để không ít người cảm thấy hắn so với cái kia đại tộc đứng đầu còn khó quấn hơn,

Suy tính được thập phần chu đáo.

Giao phó xong tất cả sau, khắp nơi đứng đầu đều ngay đầu tiên tản đi, muốn ở trong thời gian ngắn nhất tập họp phe mình sức mạnh, hội tụ Vương gia!

“Tiêu Vũ, Tiêu phu nhân ở Vương gia gì?” Nhìn thấy Tiêu Vũ làm nhiều như vậy, Nhan Tử Ngọc cũng đại khái đoán được là vì Lâm Vũ Nhu.

“Không sai, vốn vương gia này ở trong mắt ta không đáng nhắc tới, nhưng lần này bọn họ chọc giận ta, nếu không ta chưa chắc sẽ để ý tới.” Vương gia cấp bậc này, Tiêu Vũ quả thật không để trong mắt, nếu là bọn họ không có lần này cử động, hắn tuyệt đối lười đi đối phó!

“Vậy chúng ta bây giờ là ở chỗ này chờ bọn họ tập họp sức mạnh gì?” Nhan Tử Ngọc thần sắc phức tạp, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, khởi xướng giận đến Tiêu Vũ đáng sợ như thế, mở miệng thì muốn tiêu diệt một cái gia tộc!

“Không! Ta muốn trực tiếp trên Vương gia!” Mặc dù đã bảo đảm Lâm Vũ Nhu an toàn, nhưng Tiêu Vũ một khắc cũng không muốn trì hoãn, sau khi nói xong trực tiếp nhích người.

“Ngươi đi một mình?” Nhan Tử Ngọc cả kinh nói: “Ngươi bây giờ đi, cái gì cũng không làm được, hay là trước chờ bọn hắn tập họp!”

“Không cần, coi như ta một người đi, Vương gia cũng không làm gì được ta!” Tiêu Vũ thập phần tự tin, nói xong lúc dĩ nhiên nhanh chân đi ra Túy Tinh Lâu, thẳng đến Vương gia!

“Ngươi người này!” Nhan Tử Ngọc gấp đến độ dậm chân, đó dù sao cũng là 1 mọi người gia tộc, Tiêu Vũ là một cái như vậy người đi, nàng khả năng yên tâm mới là lạ!

“Hoàn Nhi!” Gọi tới một gã tín nhiệm nhất nha hoàn, Nhan Tử Ngọc thần tốc phân phó nói: “Ngươi truyền cho ta nói, tụ tập được trong lầu hết thảy có thể vận dụng sức mạnh, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về Vương gia chạy đi!”

“Tiểu thư, vậy còn ngươi?” Hoàn Nhi nghi hoặc mà thấy nàng, ở trong ấn tượng, Nhan Tử Ngọc còn có rất ít nóng lòng như thế thời điểm, bình thường Nhan Tử Ngọc, ung dung trầm ổn, chưa từng có qua bực này thần sắc lo lắng?

“Tiêu Vũ chính mình trôi qua, ta không yên lòng, cùng đi nhìn một chút, ngươi mau chóng chuẩn bị!” Nhan Tử Ngọc nói xong, cũng sẽ không cùng Hoàn Nhi tiếp tục giải thích, theo Tiêu Vũ bước chân ra Túy Tinh Lâu.

Hoàn Nhi thấy tiểu thư nhà mình rời đi, tại chỗ sửng sốt đã lâu, nhà nàng tiểu thư còn là lần đầu làm một cái người vội vàng như vậy, hơn nữa còn là một gã nam tử!

Tiêu Vũ triển khai tốc độ nhanh nhất, rất nhanh là đến Vương gia.

Nhìn đỏ thắm cửa lớn, cảm thụ được trong Vương gia Lâm Vũ Nhu khí tức, &# 85;Ｕ đọc sách www &# 46;ｕｕ &# 107; ansh &# 117;. Co ｍ &# 32; hắn sắc mặt lạnh như băng, nhanh chân hướng về Vương gia cửa lớn đi đến!

“Đứng lại, người nào, không biết là nơi này là Vương gia gì? Cũng dám xông loạn!”

Vương gia trước cửa nhảy ra hai gã người làm, đối với Tiêu Vũ quát mắng, thoạt nhìn có vẻ cao cao tại thượng.

Thân là ngày xưa một trong ba gia tộc lớn, Vương gia mặc dù hạ tiện một chút, nhưng bộ tộc này người làm cũng từ trước đến giờ kiêu ngạo, tự giác hơn người một bậc, Tiêu Vũ đối với cái này sớm thành thói quen.

“Cút!” Hắn không nhìn thẳng này hai gã người làm, bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước!

“Lớn mật, dám đến ta Vương gia làm càn, ngươi là chưa chết gì?”

Ở trong thành, bất kỳ gia tộc nào đều có uy nghiêm của mình, vô luận người phương nào tới chơi, đều cần thông báo qua đi mới có thể đi vào, tỏ vẻ tôn kính.

Nếu như người đến chơi thân phận bình thường, sau khi thông báo tìm được trong tộc người đồng ý, liền có thể đi vào, nếu là người tới địa vị phi phàm, giống nhau muốn thông báo một tiếng, sau đó tộc này bởi vì kỳ tôn kính, lại tự mình ra ngoài nghênh tiếp.

Như Tiêu Vũ loại này, không chờ thông báo, trực tiếp muốn đi vào trong, đặt ở gia tộc nào đều là kiêng kỵ, chẳng khác gì là tới cửa khiêu khích, không đem người ta để ở trong mắt.

Vương gia hai gã người làm nhìn hắn thái độ như thế, cười lạnh một tiếng nhào trên người đến.

“Muốn chết!” Tiêu Vũ lần này có thể không muốn như đi tới Lâm Gia lúc như vậy còn có lưu lại một tia tình cảm, đối mặt này hai gã người làm, hắn trực tiếp ra tay.

Ầm ầm hai quyền, hai gã người làm há lại là đối thủ của hắn? Bị hắn mỗi loại một quyền đánh lui, miệng phun máu tươi, vẻ mặt đồng thời thảm biến.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 134: Là Ngươi?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Lớn mật, cái gì người dám tới ta Vương gia làm càn!”

Động tĩnh của cửa, hơn nữa Tiêu Vũ nhanh chân đi vào trong Vương gia, nhất thời đã kinh động Vương gia người.

Một cái gia tộc, ngoại trừ bổn gia trực hệ ở ngoài, cũng sẽ từ ngoại giới mời đến một vài tu vi không kém người trông nhà hộ viện, đảm nhiệm tay chân, loại này người địa vị chỉ so với rừng cây không trực hệ hơi thấp, nhưng phải tại hạ nhân bên trên.

Lúc này, tổng cộng có hơn mười người dạng này người đồng thời xuất hiện, mỗi người vẻ mặt không lành mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Lúc nào, lại không người nào dám tới Vương gia tìm phiền toái?

“Ta này đến chỉ nhằm vào Vương gia, không liên hệ người tránh ra cho ta, nếu không sinh tử tự phụ!” Tiêu Vũ bước chân theo tới cửa đến bây giờ một bước cũng không dừng lại.

Có Huyết Ảnh Độn thần phù tồn tại, hắn khả năng rõ ràng nhận biết được Lâm Vũ Nhu phương vị, nhập môn sau khi một mực hướng về cái hướng kia đi.

“Khẩu khí thật là lớn! Bằng một mình ngươi hoàng mao tiểu tử, cũng dám trêu chọc thân là ba gia tộc lớn Vương gia?"

Vương gia những hộ vệ này cũng cùng những hạ nhân kia giống nhau, trên người có một loại cảm giác ưu việt, tựa hồ Vương gia ở Cự Thạch Thành chính là không thể trêu chọc tồn tại.

Nhìn thấy Tiêu Vũ bước chân không ngừng, hoàn toàn không có đưa bọn họ nói nghe vào trong tai, bọn họ từ trước đến giờ kiêu ngạo, gì thấy qua Tiêu Vũ dạng này người điên, dám một thân một mình xông vào Vương gia!

"Chớ cùng tiểu tử này nhiều lời, dám đến Vương gia tìm việc, thần tốc đem hắn thu thập, trở về ôm nữ nhân!"

"Khà khà, tốt, nhanh!"

Hơn mười người Vương gia hộ vệ rõ ràng không quá đem Tiêu Vũ cái này chỉ có mười mấy tuổi thiếu niên nhìn ở trong mắt, cho dù đối với Tiêu Vũ thái càn rỡ ít ỏi khó chịu, nhưng lúc nói chuyện lại vẫn là tùy ý.

Bọn họ cùng chuyển động, nhằm phía Tiêu Vũ, trên người linh sông dồn dập hiện lên.

Tiêu Vũ quét mắt qua một cái, những người này tu vi phổ biến ở thất chuyển đến 9 chuyển tu vi trong lúc đó, dạng này người ở Cự Thạch Thành đã coi như là thực lực không kém, dù sao không phải là ai cũng như Lâm Tuyết Hàm cùng Vương Thịnh như vậy thiên tài!

Vương gia đứng đầu Vương Nhạc, cũng bất quá mười một đạo linh sông mà thôi.

"Bốp!"

Hắn thần tốc động, loạn ảnh truy phong bước lóe lên, người liền đến xông vào trước nhất tên hộ vệ kia trước người.

Tên hộ vệ này cả kinh, hắn chỉ muốn thần tốc giải quyết Tiêu Vũ, một điểm chưa hề đem Tiêu Vũ như vậy một thiếu niên đặt ở trước mắt, bởi vậy vọt tới trước nhất, lúc này chỉ cảm giác hoa mắt một cái, liền hơn một bóng người.

Phịch một tiếng, này ở ngoài hộ vệ còn chưa kịp phản ứng, liền cảm giác trước ngực đau xót, trúng rồi Tiêu Vũ một chưởng, cả người lập tức về phía sau bay lùi đến, ngã trên mặt đất cái gì cũng không biết.

Biến cố này thức dậy đột nhiên, một người thiếu niên như vậy lại ra tay bén nhọn như vậy bá đạo, chỉ dùng một đòn thì giải quyết trong bọn họ một người, hơn mười người hộ vệ đồng thời hơi thay đổi sắc mặt.

Lại nhìn phía tên kia ngã xuống đất hộ vệ, khóe miệng dính máu, không nhúc nhích, lại là liền sống hay chết cũng không biết!

“Ta nói rồi, người cản ta, sinh tử tự phụ!” Tiêu Vũ bước chân tiếp tục hướng phía trước, phảng phất đem chung quanh những người này đều trở thành không khí.

Một câu nói này, cùng lúc trước nghe tới vừa là hoàn toàn bất đồng hai loại cảm thụ, một đám hộ vệ đều là kinh hãi không thôi, trong lòng bốc lên ra trận trận khí lạnh.

Nếu lúc trước trùng ở mặt trước chính là bọn hắn, e sợ bây giờ đã sớm nằm ở nơi đó. Tiêu Vũ thực lực làm cho bọn họ khiếp sợ, biết lần này đá vào tấm sắt rồi!

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Tiêu Vũ thực lực, để những hộ vệ này trong lòng có e dè, không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa,

Nhưng nếu như cứ như vậy tùy ý Tiêu Vũ hướng về Vương gia trong vòng xông vào, Vương gia cũng sẽ không dễ tha bọn họ.

Tiêu Vũ không để ý tới, tiếp tục đi về phía trước.

“Mẹ nó, chúng ta cùng tiến lên, chỉ một cái hoàng mao tiểu tử, ta cũng không tin hắn còn có thể lật trời!”

“Tiểu tử này có chút con đường, không thể lại khinh thị, lấy ra chút bản lãnh thật sự!”

Hơn mười người hộ vệ đơn giản trò chuyện, trao đổi ánh mắt sau lại động thủ.

Tiêu Vũ vừa mới một chưởng kia mặc dù sắc bén bá đạo, đơn giản giải quyết trong bọn họ một người, nhưng là bởi vì ở trong có bọn họ xem thường Tiêu Vũ nguyên nhân, hơn nữa một chưởng kia quá nhanh, không thể làm cho bọn họ rõ ràng nhận biết được Tiêu Vũ rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, bởi vậy bọn họ đều cảm thấy không hẳn không thể thủ thắng.

Thấy vậy, Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, bản ý của hắn là sắc bén ra tay, trực tiếp đem những người này phát sợ, thật không nghĩ đến bất cứ không có hiệu quả.

“Đã như vậy, vậy cũng chớ trách ta!” Này vốn không phải Vương gia người, Tiêu Vũ cũng không muốn đối với bọn họ hạ sát thủ, nhưng nhìn thấy những người này muốn lần nữa ngăn cản, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, lại động lên.

Loạn ảnh truy phong bước Huyền giây cực điểm, để hắn ở cực nhanh di động trong lúc đó, thần tốc biến đổi phương vị, bóng người mỗi tránh một lần, thì xuất hiện ở một gã hộ vệ bên người.

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

"Bịch!"

……

Tiêu Vũ mỗi một lần ra tay, đều là đơn giản trực tiếp, một chưởng chế địch.

Những người này ở trong mắt hắn thật sự quá yếu, phải biết rằng hắn mặc dù chỉ có lục đạo linh sông, Thần lực cũng đã có thể so với mười đạo linh sông người, hơn nữa trong đầu chứa nhiều chiến quyết cùng với trên ngón tay hành thổ kim, mặc dù là mới vào hóa khí cảnh cũng không nhất định là đối thủ của hắn.

Hầu như chỉ là trong nháy mắt, hơn mười người hộ vệ đã toàn bộ ngã xuống đất.

Tiêu Vũ cũng không có hạ tử thủ, chỉ có điều những người này cũng đều bị trọng thương.

Bọn hắn lúc này, mỗi người trong mắt đều che kín kinh khủng.

Đây rốt cuộc là quái vật gì, rõ ràng chỉ có mười mấy tuổi niên kỷ, trên người cũng chỉ hiện lên lục đạo linh sông, nhưng sức chiến đấu lại là có thể nói biến thái!

Nhìn cũng không có lại nhìn những người này một chút, Tiêu Vũ tiếp tục hướng Lâm Vũ Nhu vị trí phương vị đi đến.

Vương gia diện tích thập phần to lớn, phân có tiền viện, trung viện, hậu viện, cùng với vườn hoa các loại.

Tiêu Vũ đi qua tiền viện, còn chưa đi ra vài bước, liền nghe đến một bất ngờ lại dẫn oán độc âm thanh.

"Là ngươi!"

Hắn vừa quay đầu, chỉ thấy một tấm quen thuộc mặt xuất hiện ở trước mắt, đang nhìn đến hắn trong khi, sắc mặt của người nọ không dứt biến ảo, đầu tiên là bất ngờ, sau đó oán độc, cuối cùng trở nên trắng nhợt, trong đó còn mang theo hướng về phân sợ hãi.

“Đã lâu không gặp!” Tiêu Vũ nở nụ cười, nhưng nụ cười này lại có vẻ thập phần lạnh như băng.

Vương Phi lúc này mặt như màu đất, nhìn thấy Tiêu Vũ nụ cười lạnh như băng, trong lòng của hắn thần tốc bị sợ hãi chiếm cứ.

Từ khi bị Tiêu Vũ chỗ phế, Vương Phi ở trong gia tộc có thể nói thập phần đau khổ, đi tới chỗ nào đều có thừa nhận các loại ánh mắt khác thường.

Mặc dù bởi vì hắn là gia chủ con trai, không người nào dám đối với hắn quá phận, nhưng sau lưng những nghị luận kia, cùng với các loại cười nhạo và khinh bỉ ánh mắt, lại làm cho hắn thập phần khó chịu.

Thậm chí kể cả này vốn đối với hắn một mực cung kính người làm, ở trong bóng tối đều đối với hắn thập phần xem thường.

Vừa mới hắn đột nhiên nghe đến tiền viện truyền đến rất lớn động tĩnh, đang ở Vương gia, hắn cũng không lo lắng sẽ xảy ra chuyện, liền muốn ra xem một chút, không ngờ rằng mới vừa đi nơi đây, liền gặp được Tiêu Vũ.

Bây giờ hắn mất hết tu vi, hơn nữa sớm nghe nói Tiêu Vũ thực lực mạnh, đoạt được Vương Thành Vũ Viện chọn lựa người thứ nhất, mà hắn trước kia đối xử Tiêu Vũ, nếu Tiêu Vũ giờ phút này muốn giết hắn, hắn chắc chắn phải chết!

“Ngươi...... ngươi vì sao lại ở Vương gia chúng ta?”

Vương Phi liên tiếp lùi về sau, vừa có chút hoảng sợ nói.

“Ta vì sao lại ở Vương gia, chẳng lẽ ngươi Vương đại thiếu gia không biết là?” Tiêu Vũ trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, từng bước từng bước ép sát hướng về Vương Phi!

Hắn một mình đã đến, muốn vào Vương gia khẳng định còn sẽ phải chịu không ít cản trở, đã gặp này Vương Phi, dùng hắn dẫn đường, nói vậy có thể thuận lợi không ít!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 135: Vương Nhạc Hiện Thân

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ngươi…… nơi này là Vương gia, ngươi đừng làm loạn!” Vương Phi đối mặt từng bước ép sát Tiêu Vũ, trắng nhợt nghiêm mặt sắc không ngừng lùi lại.

Nhưng hắn từ bị Tiêu Vũ chỗ phế hậu, liền đi nhanh một điểm đều sẽ thở hổn hển không ngớt, lúc này trong lòng sợ hãi bên dưới, càng hai chân như nhũn ra, tốc độ chầm chậm cực điểm.

“Vốn ta cũng cũng không muốn sẽ đem ngươi thì sao, nhưng Vương gia ngươi đã có gan đối với mẫu thân ta ra tay, ta đây hay dùng ngươi tới giằng co, rất công đạo!” Tiêu Vũ nói xong, chạy tới Vương Phi trước người.

“Ngươi…… làm sao ngươi biết?” Vương Phi hoàn toàn biến sắc.

Vương gia đem Lâm Vũ Nhu bắt giữ đến việc, hắn cũng hơi có nghe nói, này hết thảy đều là Vương Nhạc sắp xếp. Việc này kể cả trong Vương gia người biết cũng cực nhỏ, Tiêu Vũ lại nhanh như vậy sẽ biết!

“Vương đại thiếu gia, xin ngươi mang ta tại đây trong Vương gia chung quanh đi tới!” Tiêu Vũ duỗi ra một cái tay, đem Vương Phi như bày ra gà con giống nhau nâng lên.

Vương Phi bây giờ còn suy yếu hơn người bình thường, ở

Tiêu Vũ cái kia mấy vạn cân Thần lực bên dưới, căn bản một tia phản kháng đường sống đều không có!

“Tiêu Vũ, ngươi làm càn, mau đưa Vương Phi buông!”

Tiêu Vũ phía trước Vương gia tiền viện mặc dù náo động lên động tĩnh, nhưng bởi vì hắn giải quyết tốc độ quá nhanh, người của Vương gia mặc dù bị kinh động, cũng không thể nhanh như vậy tới rồi.

Tiền viện có hộ vệ bảo vệ, đi tới trung viện, Vương gia rốt cục có trực hệ người xuất hiện, vừa vặn gặp được Tiêu Vũ đem Vương Phi nhấc lên tình cảnh này.

“Ta làm càn? Các ngươi đoán chừng là không biết là, cái gì mới thật sự là làm càn!” Đối với Vương gia trực hệ, Tiêu Vũ sẽ không có khách khí như thế.

Hắn 1 tay mang theo Vương Phi, một bên thi triển ra loạn ảnh truy phong bước, Vương Phi này hơn trăm cân sức nặng đối với hắn cái này mấy vạn cân thần lực người mà nói giống như không có gì.

Thân hình lóe lên trong lúc đó, hắn nhanh chóng như quỷ my, đã đến mở miệng người nhà họ Vương trước khi.

Vương gia bị kinh động người có không ít, trong khi thần tốc hướng về nơi đây tới rồi, lúc này xuất hiện còn chỉ có mấy người, xa xa còn có càng nhiều bóng người bay tới.

“Sờ ta vảy ngược, chết!” Tiêu Vũ ra tay sắc bén, tay trái dẫn theo Vương Phi, tay phải tùy ý một quyền.

Mở miệng người nhà họ Vương là tên hán tử trung niên, ước chừng chừng ba mươi tuổi.

Nhìn thấy Tiêu Vũ chủ động xuất kích, tốc độ này để hắn sợ hết hồn, nhưng là nhanh chóng phản ứng, trước tiên ngưng tụ lại trong cơ thể linh sông.

Trên người hắn tổng cộng có chín đạo linh sông sáng lên, đối mặt Tiêu Vũ một quyền, hắn đồng dạng làm một thức chiến quyết, chính diện đánh trả.

“Phụp!”

Một quyền!

Chín đạo linh sông, ở Tiêu Vũ trong mắt hoàn toàn không đáng chú ý, hắn thậm chí lười vận dụng hành thổ kim cùng trời thiếu ngón tay, trực tiếp dùng Thần lực phá đi!

Tên kia Vương gia hán tử bị hắn một quyền nổ đến miệng phun máu tươi, về phía sau bay ngược bước ra.

“Tặc tử làm càn!”

Người của Vương gia không dứt xông đến, nhìn thấy Tiêu Vũ giơ tay liền đem một gã người nhà họ Vương đánh trọng thương, dồn dập giận dữ, cùng đánh tiến lên đây.

“Họ Vương người, các ngươi đều đáng chết!” Tiêu Vũ cũng không cùng này người nhà họ Vương nói phải trái, 1 tay mang theo Vương Phi, chỉ một cái tay tất là không dứt xuất kích.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, không người có thể theo kịp, dẫn theo Vương Phi không dứt qua lại tại đông đảo người nhà họ Vương trong lúc đó, mỗi một lần ra tay, đều tất nhiên có một gã người nhà họ Vương hộc máu ngã xuống.

“Đây là cái gì thực lực?”

Vương gia mọi người kinh hãi không thôi, Vương gia thân là từng một trong ba gia tộc lớn, trong tộc người thực lực ở trong thành tuyệt đối thuộc về đứng đầu.

Nhưng mà, bây giờ nhưng có một mười tám tuổi tuổi trẻ thiếu niên, một mình xông vào Vương gia, Vương gia tinh nhuệ không dứt xuất hiện, nhưng không ai khả năng tiếp được hắn một thức oai!

Thực lực thế này, thực tại làm người sợ hãi!

Trong quá khứ, ai dám một người xông vào thân là ba gia tộc lớn Vương gia? Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ một thân một mình, trong tay còn mang theo một cái Vương Phi, lại như vào chỗ không người, giơ tay chính là có người trọng thương, thậm chí bị mất mạng!

Chưa tiêu chốc lát, Vương gia trung viện trên mặt đất đã nằm xuống hai mươi người bên trên, nhìn thấy Tiêu Vũ thực lực kinh khủng như thế, người của Vương gia khiếp sợ sau khi cũng dần dần tỉnh táo lại, không muốn tùy tiện tiến lên.

Chủ yếu là, Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, qua lại ở trong đám người, bọn họ thường thường còn không có đụng đến Tiêu Vũ, chính mình cũng đã ngã xuống, mặc dù là muốn vây công, cũng là không thể nào ra tay, căn bản là không đuổi kịp!

“Làm sao, không tới sao?” Tiêu Vũ thấy không muốn tiến lên Vương gia mọi người, vẻ mặt một mảnh lạnh lùng.

Vương gia ngàn vạn lần không nên, không nên đem chủ ý đánh tới Lâm Vũ Nhu trên thân, đã đem hắn triệt để chọc giận.

Thân là kiếp trước chí tôn, nếu là hắn vẫn như cũ còn có kiếp trước thực lực, dưới sự tức giận chỉ sợ ngay cả trời cũng khả năng chọc thủng!

Chí tôn giận dữ, chôn hết chúng sanh! Một Vương gia, được cho cái gì?

“Các ngươi đã không động thủ, vậy thì để ta tới chủ động!” Tiêu Vũ đang cười lạnh bên trong, dẫn theo Vương Phi chủ động xuất kích, nhằm phía Vương gia người.

“Hợp lại cùng nhau, đừng cho hắn cơ hội!”

Người của Vương gia lập tức phản ứng, thần tốc tụ lại ở đồng thời. Kể từ đó, dù cho Tiêu Vũ tốc độ nhanh hơn nữa, chỉ cần hắn dám đối với một người trong đó ra tay, bên cạnh những người khác có thể thừa cơ hội này cho hắn trọng thương!

“Dừng tay!”

Nhưng vào lúc này, gầm lên một tiếng vang lên, mấy bóng người hướng về nơi này vội vàng mà đến.

“Vương gia chủ, rốt cục đồng ý ra mặt gì?” Tiêu Vũ thấy tiến lại mấy người, ngừng lại thân hình cười lạnh nói.

Người tới chính là Vương Nhạc, ngoài ra ở bên cạnh hắn mấy người Tiêu Vũ cũng hết sức quen thuộc, ngoại trừ vị kia đến từ vương thành Mạnh tiên sinh ở ngoài, còn có ngày đó trên yến hội từng xuất hiện mấy người.

“Cha, cứu ta!” Nhìn thấy Vương Nhạc, Vương Phi ánh mắt lộ ra hy vọng, vội vàng hướng Vương Nhạc hô to.

“Ồn ào! Còn dám đến nửa điểm âm thanh, ta cho ngươi vĩnh viễn cũng không mở miệng được!” Tiêu Vũ nhướng mày, lạnh lùng nhìn Vương Phi.

Vương Phi sợ đến vội vàng câm miệng, không dám ra lại nửa điểm âm thanh.

Hôm nay thấy vậy Tiêu Vũ thực lực, đã để hắn triệt để sợ hãi, trước đây nghe nói Tiêu Vũ thực lực mạnh mẽ là một chuyện, nhưng hôm nay tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ thực lực vừa là một chuyện khác.

Lúc trước Tiêu Vũ dẫn theo hắn ở Vương gia phần đông tiền bối bên trong tới lui tự nhiên, còn dễ dàng đánh chết không ít người, Vương Phi trong lòng sớm tràn ngập tuyệt vọng.

Ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ chính là một ma vương, hắn thật sự không rõ chính mình trước đây thì làm sao trêu chọc một cái như vậy yêu nghiệt!

“Tiêu Vũ, đem Phi nhi buông!” Vương Nhạc mặt trầm như nước, nhìn thấy bị Tiêu Vũ như bày ra gà con giống nhau nhấc trong tay Vương Phi, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Dễ bàn!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, đem nhẹ buông tay, Vương Phi nhất thời rầm rớt xuống đất, quăng ngã cái chật vật.

“Ngươi!” Vương Nhạc ánh mắt phun lửa, Tiêu Vũ lại trực tiếp đem Vương Phi ném xuống đất, rõ ràng là cố ý, đang làm nhục Vương gia!

“Vương gia chủ, ta đã xem hắn buông xuống, có điều, ngươi gan dạ lại đón hắn gì?” Tiêu Vũ đứng ngạo nghễ tại chỗ, có chút khinh thường mà nhìn Vương Nhạc.

Vương Nhạc sắc mặt nhất thời trở nên càng thêm khó coi, Tiêu Vũ lúc trước sức chiến đấu hắn đều thấy rõ, tựa hồ so với lúc trước chọn lựa thời điểm hơn quyết đoán cùng sắc bén.

Ngày đó chọn lựa Tiêu Vũ thực lực mặc dù kinh người, nhưng dù sao bởi vì quy củ vị trí không thể đả thương người, cho nên ra tay có điều cất giữ.

Cho tới giờ khắc này, Vương Nhạc mới biết được thiếu niên này giết lên người đến là kinh khủng như thế, mắt cũng không chớp cái nào, không người có thể thừa nhận thứ nhất đánh mạnh lực lượng!

Trước mắt mặc dù Tiêu Vũ buông xuống Vương Phi, nhưng Vương Phi đang ở Tiêu Vũ bên cạnh, căn bản không dám di động nửa bước, mà muốn tiến lên đem Vương Phi mang về? Vương Nhạc tự hỏi cũng không có cái này can đảm, bởi vì hắn không chắc chắn ở đến gần rồi Tiêu Vũ sau còn có thể sống được trở về!

Vương gia người cũng tương tự không dám làm bừa, lúc này Vương Nhạc đã đến, nếu lại không kiêng kị mà ra tay, trêu đến Tiêu Vũ giết Vương Phi, ai cũng chịu không được Vương Nhạc lửa giận!

Tình cảnh, nhất thời lâm vào cứng ngắc.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 136: Vương Gia Gốc Gác

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Làm sao, Vương gia chủ, ngươi con trai này không có ý định muốn gì?” Tiêu Vũ giễu cợt thấy Vương Nhạc.

Có Huyết Ảnh Độn thần phù hộ thân, hắn trong lúc nhất thời cũng không phải quá lo lắng Lâm Vũ Nhu an toàn.

“Tiêu Vũ, ngươi đã đem Phi nhi bị thương như vậy, bây giờ vừa một thân một mình xông vào Vương gia, bắt nạt ta Phi nhi không có tu vi, rốt cuộc muốn thế nào?” Vương Nhạc xanh mặt sắc.

“Ta muốn thế nào? Ha ha, Vương gia chủ lời này của ngươi hỏi rất hay!” Tiêu Vũ cất tiếng cười to, nói: “Vốn tầm thường một Vương gia, mặc dù đắc tội qua ta, nhưng ta cũng còn xem thường với đối với các ngươi động thủ, bởi vì các ngươi bây giờ không có tư cách đó, lời nói khó nghe chút, các ngươi Vương gia, ta còn thực sự không để vào mắt!”

Ngày xưa một trong ba gia tộc lớn, lại bị một mười tám tuổi thiếu niên nói tới không chịu được như thế, Vương gia mọi người trợn mắt nhìn, một mực nhưng không có cách phản bác.

Vương gia dốc hết tinh nhuệ, chết rồi nhiều người như vậy, lại ngay cả Tiêu Vũ một cọng lông chưa từng thương tổn được, làm sao phản bác?

“Dốt nát tiểu nhi, ngươi không biết là ngươi thái quá càn rỡ sao?” Mạnh tiên sinh tên đầy đủ Mạnh Viễn Sơn, hắn đối với Tiêu Vũ bộ này tư thế cũng thập phần khó chịu, lúc này không chịu đựng được, lạnh giọng mở miệng.

“Câm miệng!” Tiêu Vũ lúc này cũng lười khách khí với hắn, lớn tiếng quát lên: “Ta tại cùng người nhà họ Vương nói chuyện, nào có phần ngươi chen miệng!”

“Ngươi!” Mạnh Viễn Sơn sắc mặt chìm.

Thân là nhị phẩm phù sư, vừa là từ vương thành mà đến, xuất thân Thiên Thanh Vũ Viện, đi tới nơi này Cự Thạch Thành, bất luận người nào thấy hắn, đây không phải là đến khách khí? Ai dám đối với hắn như vậy lớn tiếng quát tháo!

“Ngươi cái gì?” Tiêu Vũ khinh thường nói: “Ta cho ngươi mặt mũi liền gọi ngươi một tiếng Mạnh tiên sinh, không cho ngươi mặt mũi, ngươi liền cho ta xách giày cũng không xứng, ngươi thật sự cho rằng ngươi từ vương thành mà đến, có thể hơn người một bậc?”

“Dốt nát tiểu nhi, dám xúc phạm cho ta, hôm nay ta nhất định phải giáo huấn ngươi một chút!” Mạnh Viễn Sơn tức giận đến xanh mặt, hắn thân là nhị phẩm phù sư, tự hỏi ở Cự Thạch Thành không có mấy cái đối thủ.

Tiêu Vũ mặc dù ra tay sắc bén bá đạo, nhưng là không để trong mắt, lập tức giận đùng đùng bên trong muốn động thủ.

“Mạnh tiên sinh không thể!” Vương Nhạc sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng kéo lại Mạnh Viễn Sơn, nói: “Tiểu nhi còn ở trong tay của hắn, Mạnh tiên sinh không nên vọng động!”

Tuy nói Mạnh Viễn Sơn là nhị phẩm phù sư, thực lực ít nhất đã đạt đến hóa khí cảnh, nhưng Vương Nhạc cũng không dám hứa chắc, Mạnh Viễn Sơn tài năng ở bảo đảm Vương Phi an toàn dưới tình huống thì áp chế lại Tiêu Vũ.

“Hừ!” Mạnh nguyên núi bỗng nhiên nhớ tới, Vương Phi nhưng Vương Đằng em trai ruột, nếu bởi vì hắn động thủ hại chết Vương Phi, cũng tương đương đắc tội rồi Vương Đằng.

Hắn cưỡng chế trong lòng tức giận, hừ lạnh một tiếng, không lên tiếng nữa.

“Tiêu Vũ, ngươi nói đi, ngươi rốt cuộc muốn thế nào? Ngươi mặc dù bắt được Phi nhi, nhưng ngươi một thân một mình đã đến, thật khi ta Lâm Gia không người gì?” Vương Nhạc thở dài một hơi, một lần nữa trầm mặt nhìn Tiêu Vũ.

“Ta muốn thế nào? Khà khà, Vương gia chủ, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút, ngươi muốn thế nào?” Tiêu Vũ khà khà cười lạnh, nói: “Ta nói rồi, vốn ta và không muốn đem Lâm Gia như thế nào, thế nhưng các ngươi không nên! Các ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên đối với mẫu thân ta ra tay!”

“Ngươi…… ngươi làm sao lại?” Vương Nhạc sắc mặt lập tức biến đổi.

Chuyện này, hắn an bài thập phần bí ẩn, dù cho ở trong Vương gia, cũng chỉ có cực nhỏ người biết.

Tại động thủ thời điểm Vương Nhạc cũng nghĩ tới Tiêu Vũ có thể sẽ hoài nghi đến Vương gia trên đầu, nhưng coi như hoài nghi, chỉ cần không có thực tế chứng cứ, Tiêu Vũ hơn nửa cũng không nguyện ý cùng một cái gia tộc làm lớn chuyện.

Vương Nhạc vốn dự định,

Chỉ dùng Lâm Vũ Nhu đến áp chế Tiêu Vũ, để hắn cam tâm tình nguyện làm Vương Đằng nô bộc!

Nhưng hắn cũng biết Tiêu Vũ cùng Thiên Minh Các cùng với Túy Tinh Lâu quan hệ, bởi vậy cũng không tính ở bắt được Lâm Vũ Nhu sau trước tiên đem ra áp chế, mà là muốn chờ ở Tiêu Vũ đi tới vương thành sau khi.

Nhưng hắn thật không ngờ, Tiêu Vũ lại nhanh như vậy sẽ biết Lâm Vũ Nhu đang ở Lâm Gia, còn dám một thân một mình giết đến tận cửa!

“Vương gia chủ, ngươi một mực hỏi ta muốn thế nào, ta cũng muốn hỏi một chút, ngươi muốn thế nào?” Tiêu Vũ khinh bỉ mà thấy Vương Nhạc!

Nếu là thực lực của hắn đầy đủ, lúc này chỉ sợ đã sớm đem Vương gia giết mặc, nhưng Vương gia gốc gác còn tại đó, một mình hắn muốn giết mặc cũng không dễ dàng, lúc này cũng là đang chờ đợi khắp nơi chi viện đến.

“Tiêu Vũ, ta không biết là ngươi đang nói cái gì!” Vương Nhạc dù sao thân là gia chủ, rất nhanh sẽ bình tĩnh lại.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui đều cảm thấy, Tiêu Vũ hẳn là không thực tế chứng cứ, hơn nửa chỉ là suy đoán, nếu không nếu như nắm giữ chứng cứ xác thực, Tiêu Vũ rất có thể cũng không phải là một người đi tới Vương gia, mà là sẽ mang Thiên Minh Các cùng Túy Tinh Lâu người đồng thời, đem Lâm Vũ Nhu cứu lại đi!

“Ngươi không biết là? Tốt! Ta đây thì giết đến ngươi có biết!” Mặc dù biết chỉ dựa vào bản thân khó có thể cứu ra Lâm Vũ Nhu, nhưng Vương gia chọc giận hắn, Tiêu Vũ cũng không có ý định làm cho bọn họ dễ chịu, khả năng giết một người là một người.

Hắn quát chói tai một tiếng sau, lại nhấc lên Vương Phi, thẳng hướng Vương gia người!

“Người này tốc độ quỷ dị, mọi người tụ tập cùng một chỗ, không nên bị hắn nắm đơn độc!”

Có phía trước kinh nghiệm, Vương gia người đã hiểu được ứng đối ra sao Tiêu Vũ tốc độ, bọn họ mặc dù không đuổi kịp Tiêu Vũ tốc độ, nhưng lại có thể tụ tập tự bảo vệ mình.

“Cho rằng như vậy thì hữu dụng?” Tiêu Vũ xem thường, dẫn theo Vương Phi trực tiếp xông vào vào đoàn người!

“Giết!”

Khi hắn hiện thân, phần đông người nhà họ Vương đồng thời động thủ, muốn thần tốc đưa hắn chém giết!

“Hắc!” Tiêu Vũ cười khẽ, đối mặt này phần đông thế công, hắn không chút do dự, trong tay vung một cái, đem Vương Phi che ở trước người mình.

“Vô liêm sỉ!”

Vương gia người dồn dập gầm lên, mặc dù rất nhiều người đều cảm thấy Vương Phi không có, giết chết cũng không sao, nhưng ở Vương Nhạc, bọn họ chỉ có thể đem thế công dừng, không làm gì được Tiêu Vũ.

“Phụp!”

Một tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ trong nháy mắt này vừa lấy đi một gã người của Vương gia tính mạng, sau đó bóng người lại lóe lên, đổi được một hướng khác.

“Tiêu Vũ, ngươi đê tiện, càng dùng ta người nhà họ Vương làm bia đỡ đạn!”

“Ngươi làm như vậy, không biết là mất mặt gì?”

“Ngươi có bản lĩnh, liền đem Vương Phi buông!”

Người của Vương gia một trận uất ức, bị vướng bởi Vương Nhạc không dám hạ sát thủ, sợ hãi không cẩn thận liền đem Vương Phi giết đi, khắp nơi bị động, người người đều cảm thấy vô cùng uất ức!

“Ta vô liêm sỉ? Các ngươi người nhà họ Vương tác phong, có phải thì cao minh?” Tiêu Vũ không quan tâm chút nào bọn họ chửi rủa.

Thân là chí tôn, thủ đoạn gì chưa từng dùng? Thời khắc sống còn, không có không có bất kỳ vô sỉ giải thích.

Huống hồ Vương gia trước tiên đối với Lâm Vũ Nhu ra tay, có phải vừa là quang minh chánh đại?

Trong chốc lát, Vương gia lại có bao nhiêu người gục xuống, Vương gia người không dứt mắng to, nhưng cũng không thể làm gì, căn bản tay chân bị gò bó, cũng không cản được Tiêu Vũ thế công.

“Đủ rồi!”

Gầm lên một tiếng, chấn động tới sóng khí cuồn cuộn, đem Vương gia nóc nhà đều chấn động đến mức không dứt run run, khí thế hết sức kinh người.

“Hóa khí cảnh?” Tiêu Vũ cũng không ngoài ý muốn, mang theo cười lạnh lui về, đứng tại chỗ.

Trong Vương gia, mấy bóng người cấp tốc tới, mỗi một bóng người đều có vẻ thập phần già nua.

Ở phía trước nhất, là một gã tóc trắng xoá lão nhân, hạc phát đồng nhan, sắc mặt đỏ thắm, nhìn qua liền biết tu vi không thấp.

Tiêu Vũ biết, này quá nửa là Vương gia lánh đời không ra nhân vật thế hệ trước, cũng là Vương gia chân chính gốc gác!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 137 + 8 Huyền Chiến Trận

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Thấy qua đại trưởng lão!”

Nhìn thấy này vài tên ông lão tiến lại, Vương gia mọi người đồng thời vui vẻ, dồn dập quỳ gối, kể cả Vương Nhạc người gia chủ này vào lúc này cũng phải tiến lên hành lễ.

Đại trưởng lão? Nhìn dáng dấp, người cầm đầu hẳn là Vương gia bây giờ thực lực mạnh nhất tồn tại. Tiêu Vũ thờ ơ lạnh nhạt, trầm mặc không nói.

Đại trưởng lão mái tóc dài trắng như tuyết, sắc mặt lại đỏ thắm đến giống như trẻ con, trên người tự có một luồng nói không nên lời uy nghiêm.

Hắn tiến lại sau khi, không có nhìn Tiêu Vũ một chút, ánh mắt lại là rơi vào Vương Nhạc trên thân, dùng một loại lạnh như băng âm thanh mở miệng nói ra: “Ngươi để cho ta rất thất vọng!”

Vương Nhạc cúi đầu, mồ hôi lạnh lập tức rơi xuống.

Hắn mặc dù là gia chủ, nhưng ở gia tộc trưởng lão đoàn trước mặt, cũng có được thập phần áp lực cực lớn.

Cái khác người nhà họ Vương cũng là rùng mình, từ Vương Nhạc đảm nhiệm chủ nhà họ Vương tới nay, Vương gia thực lực mặc dù không có tiến bộ, nhưng cũng coi như vẫn duy trì cường thịnh, sau khi Vương Nhạc sinh một con trai ngoan Vương Đằng, tiến vào Vương Thành Vũ Viện, để Vương gia thực lực vừa mạnh mẽ hơn trước không ít.

Nhưng này ngăn ngắn mấy tháng gian, Vương gia lại đã xảy ra rất nhiều.

Đầu tiên là Vương Phi người gia chủ này con trai bị phế, mà Vương gia lại chậm chạp không có ra tay kỷ luật phế bỏ Vương Phi thủ phạm Tiêu Vũ, cái này đã để Vương gia mất mặt không ít mặt mũi.

Sau đó, Dược Thần Điện đột nhiên tuyên bố cùng Vương gia đoạn tuyệt hết thảy hợp tác, cũng làm cho Vương gia nhận lấy to lớn đả kích.

Lại sau đó, Vương Thành Vũ Viện chọn lựa, Vương Thịnh trước mặt mọi người bị Tiêu Vũ giết chết, Vương gia đầy ngập lửa giận, nhưng căn bản không dám đối với Tiêu Vũ phát tác.

Lại đến bây giờ, Tiêu Vũ một thân một mình thì dám giết trên Vương gia, khiêu khích Vương gia uy nghiêm, càng giết Vương gia không ít tinh nhuệ, thậm chí có thể nói, Tiêu Vũ một thân một mình, cũng đã uy hiếp đến Vương gia sinh tử.

Chỉ có ở sống còn thời khắc, trong Vương gia này lánh đời không ra trưởng lão đoàn mới sẽ ra mặt, đại trưởng lão cùng mấy tên khác trưởng lão xuất hiện, liền đại biểu Vương gia đã bị uy hiếp trí mạng.

Đại trưởng lão lúc này một câu nói này, mặc dù ngắn gọn, nhưng ý tứ rõ ràng có điều, khoảng thời gian này phát sinh tất cả những thứ này, đều cùng Vương Nhạc không tránh khỏi có quan hệ.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Vương gia đại trưởng lão xoay người, mặt hướng Tiêu Vũ, một đôi ánh mắt như đao bình thường rơi vào Tiêu Vũ trên thân.

“Ta là!” Tiêu Vũ một bên trả lời, một bên ở trong lòng tính toán.

Vương gia dù sao cũng là trước đây một trong ba gia tộc lớn, trong tộc có cái nhân vật già cả đạt đến hóa khí cảnh, không có gì lạ.

Nhưng bây giờ Vương gia vị Đại trưởng lão này hơn nữa Mạnh Viễn Sơn, đó là hai cái hóa khí cảnh, Tiêu Vũ tự hỏi có thể miễn cưỡng ứng phó một gã hóa khí cảnh, nhưng có lời của hai người, hắn cũng không có hoàn toàn chắc chắn.

“Ngươi đúng là có vài phần sự can đảm, dám độc thân xông ta Vương gia, thật khi ta Lâm Gia không người nào gì?” Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, trên người trường sam không gió mà bay.

Dùng hắn làm trung tâm, một trận sóng khí tịch đến, cuốn về Tiêu Vũ.

Đạt được hóa khí cảnh, trong cơ thể linh sông nào vì chân khí, chiêu thức ấy đối với hóa khí cảnh tới nói thập phần đơn giản, nhưng đối với bất kỳ linh nguyên cảnh người mà nói, lại hết sức trí mạng.

“Muốn cho ta ra oai phủ đầu?” Tiêu Vũ nở nụ cười, tại nguyên chỗ tầng tầng một bước, hướng về hắn bao phủ tới trận kia sóng khí bị hắn trực tiếp đánh tan.

Đại trưởng lão hai mắt từ từ nheo lại, đã sớm nghe nói cái này Tiêu Vũ thực lực kinh người, nhưng tựa hồ cũng không có như là hắn trong tưởng tượng khủng bố như vậy.

Trong đồn đãi Tiêu Vũ có thể chiến tông sư, nhưng lần này thăm dò, lại làm cho đại trưởng lão trong lòng đã nắm chắc,

Tiêu Vũ thực lực, còn không có kinh khủng như vậy.

“Người đâu, bày trận!” Có quyết đoán, đại trưởng lão quát chói tai một tiếng, trong mắt hàn quang lấp lóe.

Vương gia còn lại này tinh nhuệ, nghe vậy lập tức tản ra, phân trạm phương vị khác nhau, đem Tiêu Vũ vây quanh ở trung ương.

Đại trưởng lão cũng đi tới ở trong, lạnh lùng nói: “Gan dạ phạm ta Vương gia, hôm nay, ta muốn chém cái này ngông cuồng tiểu bối!”

“Đại trưởng lão!” Vương Nhạc sắc mặt đại biến, thời khắc này Vương Phi còn ở Tiêu Vũ trên tay, đại trưởng lão như vậy động thủ, không phải ép Tiêu Vũ giết Vương Phi gì?

“Cái này Vương Phi tim bị đoạn, đã là phế nhân một, đối với gia tộc không có chút giá trị, nếu là tiếp tục mặc cho bởi vậy tử làm càn, gia tộc tổn thất không thể đo đếm, ngươi gánh chịu nổi cái này hậu quả gì?” Đại trưởng lão ánh mắt như điện, lạnh như băng trong giọng nói tiết lộ ý tứ hết sức rõ ràng.

Vương Phi đối với Vương gia không có giá trị, hắn lập tức muốn từ bỏ Vương Phi, đánh giết Tiêu Vũ!

Vương Nhạc thân hình run lên một cái, hé miệng nhưng cái gì cũng nói không nên lời, cuối cùng chỉ có cay đắng nở nụ cười.

“Hắc, Vương đại thiếu gia, ngươi nghe được? Vị này đại trưởng lão phải bỏ qua ngươi, ngươi bây giờ cũng có thể cảm nhận được ban đầu ta ở Lâm Gia mùi vị!” Tiêu Vũ dẫn theo Vương Phi, cười hắc hắc nói.

Vương Phi mặt xám như tro tàn, hắn mặc dù phế bỏ, nhưng làm sao nghe không ra đại trưởng lão trong lời nói ý tứ?

Ngày đó hắn Vương gia người cùng tiến lên Lâm Gia, ép Lâm Gia giao ra Tiêu Vũ, vào giờ phút này, Vương Phi so với ngay lúc đó Tiêu Vũ cảm thụ còn muốn rõ ràng gấp trăm lần, bởi vì Tiêu Vũ đối với Lâm Gia là người ngoài, mà hắn lại là Vương gia trực hệ, là chủ nhà họ Vương con trai!

Trong giây lát này, Vương Phi sắc mặt vô cùng phức tạp, cuối cùng hai mắt từ từ biến hóa, tràn đầy oán độc mà nhìn chằm chằm vào đại trưởng lão.

“Tiêu Vũ, ta Vương gia mặc dù thực lực không giống như từ trước, nhưng cũng không phải ngươi một người có thể xúc phạm được, hôm nay ngươi khiêu khích Vương gia uy nghiêm, chỉ có một con đường chết giằng co!” Đại trưởng lão không để ý Vương Phi ánh mắt, quát lớn.

“Theo ta chơi đùa trận pháp phải không?” Tiêu Vũ một bên cười lạnh, 1 vừa quan sát chung quanh này người nhà họ Vương chỗ đứng.

Trận pháp có việc trận, cũng có tử trận, tử trận chính là bố tại cố định địa điểm trận pháp, chỉ cần không vào trận pháp này khu vực, thì sẽ không chịu ảnh hưởng.

Mà sống trận, có đem trận pháp bố trí ở các loại vật phẩm bên trong, như là trận kỳ, trận kỳ vừa để xuống, lập tức thành trận.

Mà Vương gia này bên trong trận pháp, cũng thuộc về sống trận, loại này từ tu luyện người tạo thành, dùng để đối địch trận pháp, lại gọi là chiến trận.

“Ta Vương gia ở Cự Thạch Thành sừng sững nhiều năm không ngã, tổ tiên còn từng xuất hiện cấp độ tông sư nhân vật, há lại là ngươi một giới tiểu bối có thể rung chuyển? Ngươi hơi bị quá mức ngây thơ!” Đại trưởng lão cười lạnh nói.

Chiến trận này là Vương gia gốc gác một trong, chuyên môn dùng để chống đỡ ngoại địch, là Vương gia tiền bối lưu lại.

Trận này tên là 8 Huyền chiến trận, mặc dù chỉ là nhị phẩm, nhưng bởi vì từ nhiều người tạo thành, hơn nữa có hắn cái này hóa khí cảnh chủ đạo, trừ phi tông sư trở lên người đi tới, nếu không không người có thể phá!

Thân là một trong ba gia tộc lớn, Vương gia há lại là tốt như vậy xông? Nếu là như vậy, sớm bị người tiêu diệt!

“Phải không?” Tiêu Vũ là ai? Cấp bậc này trận pháp ở trong mắt hắn chính là rác rưởi bên trong rác rưởi.

Trận pháp có cái hết sức rõ ràng khuyết điểm, chính là thái quá cứng nhắc, có cực kỳ nghiêm khắc quy luật tính, cho dù là không dứt thay đổi chiến trận, khuyết điểm này cũng cực kỳ rõ ràng.

Tiêu Vũ các đạo thực lực đều có thể nói cực hạn, một chút bên dưới, cũng đã nhìn ra trận pháp này quy luật vị trí.

“Độc thân xông ta Vương gia, ngươi rất có sự can đảm, thế nhưng, lại thái quá ngu xuẩn!” Đại trưởng lão nụ cười lạnh như băng mà vô tình, vung tay lên, quát lên: “Chém hắn!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 138: Phá Trận

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Chiến trận, từ người tạo thành, mười người hợp nhất chiến trận, không phải đem 10 cá nhân thực lực tính gộp lại đơn giản như vậy, mà là đem mười người này kết hợp một thể thống nhất, tuy hai mà một.

Vương gia cái này 8 Huyền chiến trận, từ ba mươi hai người tạo thành, ở trong còn có một cái hóa khí cảnh đại trưởng lão, uy lực tuyệt đối không phải một cộng một đơn giản như vậy.

Làm đại trưởng lão quát lạnh một tiếng qua đi, 32 tên người nhà họ Vương cùng nhau động tác, trên người bọn họ mấy trăm đạo linh sông lực lượng vào thời khắc này phảng phất hóa thành một thể thống nhất, trên người đồng thời hiện ra tia sáng kỳ dị, phảng phất đóng tất cả mọi người bọn họ đều liên tiếp làm một cái toàn thể.

Loại này ánh sáng không dứt cường thịnh, chỉ là trong đó lộ ra uy thế, liền khiến người ta cảm thấy từng trận hoảng sợ.

“Hừ, chỉ bằng này một cái phá trận, muốn giết ta?” Tiêu Vũ cười lạnh, không chút hoang mang, bóng người nhẹ nhàng hơi động.

“Dốt nát!” Đại trưởng lão xem thường.

Chiến trận đã khởi động, này mười mấy tên người nhà họ

Vương hầu như đã hình thành một thể thống nhất, Tiêu Vũ muốn lại như lúc trước như vậy đơn độc đánh giết, cơ hồ không có có thể.

Loại này lưới, nhất định phải đồng tộc người mới có thể thi triển, thi triển lúc trong cơ thể chung nhau sức mạnh huyết thống sẽ sản sinh cộng hưởng, có thể làm cho thần lực của bọn hắn ngắn ngủi tương thông.

Vô luận Tiêu Vũ lựa chọn đánh giết bất luận một ai, bọn họ đều có thể mang hết thảy Thần lực toàn bộ tập trung tại kia một người trên thân, dù cho Tiêu Vũ mạnh trở lại, cũng không khả năng mạnh hơn hội tụ hơn mười người lực lượng người!

“Giết hắn!” Đại trưởng lão ngôi nhưng bất động, lạnh lùng nói.

Tiêu Vũ bóng người như điện, lóe lên gian, đã đến một gã Vương gia nhân thân trước.

Người này người nhà họ Vương nghe xong đại trưởng lão nói, trên mặt lộ ra lạnh lẽo ý cười, tràn đầy tự tin đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Phụp!”

Không có theo dự liệu kinh người va chạm, chỉ có một gần không tiếng động cùng thanh âm rất nhỏ.

Tiêu Vũ nhẹ nhàng đưa tay, một chưởng chống đỡ ở tên này người của Vương gia ngực, cũng không thấy người này như thế nào động tác, liền trợn to hai mắt, tràn đầy không thể tin được vẻ mặt.

Sau đó, người này Vương gia miệng người bên trong tràn ra máu tươi, trừng lớn hai mắt hướng về phía sau chầm chậm ngã xuống, trực tiếp bỏ mình.

“Chiến trận mất hiệu lực? Sao có thể có chuyện đó!”

Bất kể là đại trưởng lão, còn là trong Vương gia bất luận người nào, vào lúc này đều một bộ như là gặp ma vẻ mặt.

Vương gia đáng tự hào nhất chiến trận, chuyên môn dùng để chống đỡ cường địch chiến trận, chiến trận này ở trong Vương gia hầu như chính là một loại tín ngưỡng, lại cứ như vậy không hiểu ra sao bị Tiêu Vũ dễ dàng phá hết?

Này thật sự quá không chân thực, một khắc trước hết thảy Vương gia mọi người còn tin tưởng tràn đầy, cảm thấy có thể ung dung chém giết Tiêu Vũ, có thể Tiêu Vũ lại như vậy tùy tùy tiện tiện thì phá hết bọn họ nhất là tự kiêu chiến trận.

Sự đả kích này thực sự quá lớn, ở người nhà họ Vương trong mắt không khác tín ngưỡng sụp đổ, bất kể là ai cũng không tiếp thụ được!

“Này chính là các ngươi chiến trận?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng thu tay lại, ngoạn vị thấy một đám hoá đá người nhà họ Vương.

Trận pháp chi đạo, bởi vì thái quá cứng nhắc, có quy luật có thể theo, có thể vô luận ra sao trận pháp còn là chiến trận, đều tồn tại kẽ hở.

Trận pháp cao minh sư, sẽ đem loại sơ hở này ẩn giấu vô cùng tốt, thậm chí sẽ cố ý bán một vài giả kẽ hở, hư hư thật thật.

Vương gia cái này 8 Huyền chiến trận, thả ở trong mắt người bình thường có lẽ thâm ảo không ngớt, nhưng ở Tiêu Vũ trong mắt, lại là không có bất kỳ cái gì bí mật có thể nói, nhìn qua bọn họ thi triển, Tiêu Vũ lập tức có thể tìm ra kẽ hở.

Hắn khả năng dễ dàng chặt đứt Vương gia những người này ở giữa liên hệ, Để thần lực của bọn hắn ngưng tụ không đến đồng thời!

"Mau, tiếp tục, giết hắn!" Đại trưởng lão nổi giận, sự đả kích này thật sự quá lớn, hắn không muốn tin tưởng Tiêu Vũ có thể có phá vỡ chiến trận này năng lực, quá nửa là trùng hợp!

Đồng dạng, Vương gia những người khác cũng có giống nhau cảm giác, một mười tám tuổi thiếu niên có thể phá hư Vương gia mạnh nhất chiến trận? Ai cũng không tin!

"Phụp!"

Vừa là một tiếng, đại trưởng lão vừa mới nổi giận, muốn giết Tiêu Vũ, Tiêu Vũ trực tiếp cho đơn giản nhất cũng cực kỳ khí phách đáp lại, sau đó liền thấy trong trận pháp vừa là một người ngã xuống.

"A! Tặc tử, ta muốn giết ngươi!" Đại trưởng lão hầu như muốn điên rồi, mới vừa mở chiến trận, liền ngay cả tốn hai người, huống hồ chiến trận này còn là Vương gia cực kỳ tự kiêu chiến trận, còn là từ hắn tự mình chủ đạo!

Ở giận dữ bên trong, trưởng lão cũng không đoái hoài tới lại chủ trì trận pháp, vận chuyển thân hình, tự mình hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

"Ngươi không phải muốn giết ta gì? Nhìn là ai giết ai!" Tiêu Vũ thần tốc như là gặp, giống như quỷ mị không dứt ở mỗi cái phương hướng qua lại.

Đại trưởng lão mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng ở trên tốc độ nhưng lại đuổi theo không Tiêu Vũ, thường xuyên hắn đuổi theo, Tiêu Vũ liền xuất hiện ở một hướng khác, sau đó vừa là một gã Vương gia người gục xuống.

"Rầm!"

“Rầm!”

……

Người của Vương gia cái này đến cái khác ngã xuống, mà đại trưởng lão lại ngay cả Tiêu Vũ tóc chưa từng đụng đến.

Trong nháy mắt, Vương gia tham dự chiến trận người đã ngã xuống hơn nửa, Vương gia 8 Huyền chiến trận từ lâu tan tác, lại không trận thế.

Hết thảy người nhà họ Vương đều do tức giận lúc trước cùng kiêu ngạo đã biến thành kinh khủng, này còn là người sao? Mười tám tuổi thì có thực lực như thế, hoàn toàn không thấy đại trưởng lão đuổi giết, ở trước mặt Đại trưởng lão tùy ý đánh giết Vương gia người, kể cả đại trưởng lão đều không ngăn được!

“Tặc tử, súc sanh, ta muốn ngươi chết! Ta muốn ngươi chết!”

Vốn trấn định thong dong, mà cao cao tại thượng đại trưởng lão, lúc này đã hoàn toàn điên cuồng.

Ngã vào Tiêu Vũ thủ hạ, vậy cũng là Vương gia tinh nhuệ, là Vương gia chỗ cốt lõi! Tính tiến về phía trước chết ở Tiêu Vũ trong tay, hơn nữa bày trận sau khi ngã xuống những người này, Vương gia tinh anh tại đây trong chốc lát, hầu như đã chiết khấu hơn nửa!

Đây đều là Vương gia trực hệ, mỗi ít ỏi một người, đối với Vương gia đều là tổn thất thật lớn.

Đại trưởng lão mắt thấy những người này bị Tiêu Vũ không dứt đánh giết, lại ngay cả ngăn cản cũng không thể, làm sao có thể không điên?

“Bằng ngươi?” Vẫn né qua đại trưởng lão, bất hòa đại trưởng lão liều, chỉ giết Vương gia tinh nhuệ Tiêu Vũ đột nhiên quay đầu lại, chủ động đón đánh đại trưởng lão!

Trong cơn điên cuồng, đại trưởng lão cũng là hơi ngẩn ra, hắn không làm gì được Tiêu Vũ cũng là bởi vì không đuổi kịp Tiêu Vũ tốc độ, nhưng tự mình hóa khí cảnh, nếu là Tiêu Vũ cùng hắn chính diện động thủ, hắn tất nhiên khả năng thắng.

Ở đầy cõi lòng tin tưởng bên trong, đại trưởng lão sớm tràn ngập sát ý, nhìn thấy Tiêu Vũ quay đầu lại, không chút do dự khẽ quát một tiếng, sử dụng một hơi màu máu trường đao.

Này cây trường đao từ trong cơ thể hắn bay ra, đao sắc đỏ tươi như máu, sau khi xuất hiện Lăng Phong thành lớn, bay vào đại trưởng lão trong tay.

“Ngươi chết đi cho ta!” Đại trưởng lão tay cầm trường đao, điên cuồng vận chuyển chân khí trong cơ thể.

Đao dài ba thước, khí trường hơn trượng!

Đại trưởng lão chân khí trong cơ thể toàn bộ ngưng tụ vào trên trường đao, khiến trường đao lộ ra màu máu đao khí, sát cơ khiếp người!

“Vỡ nát vọng!”

Đối mặt hóa khí cảnh, Tiêu Vũ không có một tia cất giữ, lập tức mạnh nhất chiến quyết sử dụng, trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay vỡ nát vọng hướng về phía trước duỗi ra, bất cứ trực tiếp hướng về kia cây trường đao điểm tới!

Một đám người nhà họ Vương lúc này đều chỉ có thể ở bên cạnh thấy, cũng không ai dám tiến lên, chính là tiến lên cũng không giúp được đại trưởng lão gấp cái gì.

Mặc dù đối với đại trưởng lão tràn ngập tin tưởng, nhưng trong đồn đãi, Tiêu Vũ có thể chiến tông sư, cũng không ai biết đại trưởng lão có thể hay không đưa hắn chém giết.

Ở vô số người nhà họ Vương khẩn trương trong ánh mắt, Tiêu Vũ ngón tay, cùng đại trưởng lão trường đao trong tay, dĩ nhiên đụng vào nhau!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 139: Khắp Nơi Cùng Đến

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Keng!”

Thanh thúy tiếng vang, tất cả mọi người mở to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ cùng đại trưởng lão hai người vị trí.

Gặp một màn này, đại trưởng lão trên mặt lộ ra xem thường cười lạnh, phảng phất Tiêu Vũ đã là người chết.

Nhưng mà sau một khắc, đại trưởng lão cười lạnh ở trên mặt đọng lại, hầu như hoá đá.

Trường đao trong tay nhẹ nhàng chấn động, phảng phất chặt lên một khối cứng rắn vô cùng tảng đá, chấn động đến đại trưởng lão hổ khẩu tê dại, trường đao hầu như rời khỏi tay.

Sau đó, một luồng liền đại trưởng lão đều cảm giác kinh hãi không thôi khí tức từ Tiêu Vũ đầu ngón tay truyền ra, dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

“Phụp!”

Đại trưởng lão thân thể khẽ run, không nhịn được há mồm phun ra máu tươi, bước chân càng không ngừng lùi lại.

Keng một tiếng, trường đao trong tay của hắn trực tiếp cắt thành hai đoạn, trong đó một đoạn rớt xuống đất, phát sinh thanh thúy tiếng vang.

“Ngươi!” Đại trưởng lão trong mắt tràn đầy kinh hãi, hắn một hóa khí cảnh, tất cả lực lượng đem hết sạch ra, lại đánh không lại Tiêu Vũ một ngón tay!

Đây rốt cuộc là cỡ nào yêu nghiệt!

Một đám người nhà họ Vương, vào lúc này cũng chấn động không ngớt. Tông sư không thấy, ở Cự Thạch Thành bên trong hóa khí cảnh liền đã là cao cao tại thượng nhân vật, hơn nữa đại trưởng lão binh khí trong tay cũng không là phàm phẩm, mà là một cái nhị phẩm binh khí!

Một linh nguyên cảnh lục chuyển Tiêu Vũ, tay không đối kháng hóa khí cảnh đại trưởng lão, lại chỉ dùng một ngón tay, thì đứt đoạn đại trưởng lão trong tay nhị phẩm binh khí!

“Vương gia thì chút bản lãnh này gì? Nếu là như vậy, từ hôm nay sau đó, trên đời lại không Vương gia! Các ngươi còn có bản lãnh gì không lấy ra, còn là sớm làm!” Tiêu Vũ thu tay lại, đứng yên tại chỗ.

Hắn tin tưởng Vương gia thực lực tuyệt đối không chỉ nhìn thấy đơn giản như vậy, dù sao từng là một trong ba gia tộc lớn, tất nhiên có thủ đoạn bảo mệnh!

“Muốn tiêu diệt ta Vương gia, tiểu bối, ngươi không khỏi cũng quá mức ngông cuồng!” Đại trưởng lão khẩu mang máu tươi, đầy mặt màu lạnh mà nhìn Tiêu Vũ.

Mặc dù khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, nhưng Vương gia quả thật vẫn như cũ có nội tình chưa đến, cho nên hắn cũng không chút kinh hoảng.

“Phải không?” Tiêu Vũ cười cười, vị trí có thể hay không.

Tính toán thời gian, hắn tiến vào Vương gia đã có một trận, những gia tộc kia nói vậy cũng sắp chạy tới.

“Đại trưởng lão, người không có sao chứ?” Vương Nhạc vội vàng tiến lên, đỡ lấy đại trưởng lão.

“Hừ!” Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, trầm mặt không nói một lời.

Không muốn Vương Nhạc con trai trêu chọc Tiêu Vũ, Vương gia há lại sẽ đi tới hôm nay? Hắn vị Đại trưởng lão này lại bị một tên tiểu bối đánh cho trọng thương, còn cắt đứt binh khí, trước mặt phần đông người nhà họ Vương mặt, hầu như uy nghiêm mất hết.

Hắn đem tất cả những thứ này, đều tính tới Vương Nhạc trên đầu, đương nhiên sẽ không cho hắn cái gì tốt sắc mặt.

“Tiêu Vũ, ngươi đầu tiên là làm tổn thương ta Phi nhi, lại giết bộ tộc ta trong thiên tài Vương Thịnh, hôm nay vừa ép đến cửa, thật khi ta Lâm Gia dễ bắt nạt gì?” Không bị đại trưởng lão để ý tới, Vương Nhạc có chút lúng túng, một lần nữa nhìn về phía Tiêu Vũ, sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Việc đã đến nước này, Vương Nhạc, ta cũng không muốn sẽ cùng ngươi nói nhảm!” Tiêu Vũ chắp hai tay, nói: “Lập tức đem mẫu thân ta giao ra đây, ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, nếu là ta mẫu thân thiếu một cái tóc, Vương gia muốn chôn ở tối nay!”

Hắn động lên giận đến, uy thế lẫm lẫm, hơn nữa vừa mới giết ra khí thế, liền đại trưởng lão cũng không là đối thủ, bị hắn đả thương, lúc này lời nói này, nói tới hết thảy Vương gia muốn lạnh cả tim.

Tiêu Vũ lại thật muốn tiêu diệt Vương gia, Hắn một thân một mình, rốt cuộc là nơi nào đến tự tin?

“Hừ! Ta nói rồi, ta không biết là ngươi đang nói cái gì!” Vương Nhạc cắn răng một cái.

Lúc này hắn đã hạ quyết tâm, Tiêu Vũ mặc dù thực lực khủng bố, nhưng Vương gia cũng còn có gốc gác chưa đến, tin tưởng chỉ bằng Tiêu Vũ một người, tuyệt đối dao động không dứt Vương gia căn bản.

Chỉ cần trước tiên qua cửa ải này, đến lúc đó Tiêu Vũ đi tới vương thành, chính là tứ cố vô thân, mà nơi đó Vương Đằng thì lại là mạng lưới quan hệ uyên bác.

Đến lúc đó, lợi dụng Lâm Vũ Nhu uy hiếp Tiêu Vũ, có thể ổn định đem Tiêu Vũ nắm ở trong tay, để hắn cho Vương Đằng làm nô!

“Ngươi để triệt để đã tiêu hao hết sự kiên nhẫn của ta!” Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng sẽ không muốn cùng Vương gia nói một câu nói nhảm, lạnh lùng nói: “Đã như vậy, các ngươi Vương gia, thì cho ta chôn ở tối nay a!”

“Chỉ bằng một mình ngươi? Chuyện cười!” Nghe Tiêu Vũ một hơi vừa một hơi muốn chôn đi Vương gia, Vương Nhạc cùng hết thảy người nhà họ Vương đều tràn đầy tức giận.

Thân là ngày xưa ba gia tộc lớn, trước đây ai dám xem thường phải đem Vương gia tiêu diệt? Bây giờ Tiêu Vũ một thân một mình xông tới Vương gia, bất cứ luôn mồm luôn miệng cũng là muốn diệt Vương gia, ai có thể không lửa?

“Không thể chối ngươi có chút thực lực, nhưng chỉ bằng ngươi một người muốn tiêu diệt Vương gia, không biết là nên nói ngươi dốt nát còn là ngu xuẩn!” Mạnh Viễn Sơn cũng ở một bên lạnh lùng nói rằng, biểu hiện khá có xem thường.

“Phải không?” Tiêu Vũ lộ ra cười lạnh, vào giờ phút này, hắn thần giác đã cảm ứng được, khắp nơi người đã chạy tới vương cửa nhà, đang hướng về nơi đây mà đến.

“Hôm nay ngươi dám khiêu khích ta Vương gia uy nghiêm, ta ban ơn ngươi vừa chết!” Vương Nhạc sắc mặt phát lạnh, tràn đầy sát ý mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Mới vừa nói xong câu đó, Vương Nhạc vẻ mặt đột nhiên biến đổi, đại trưởng lão vẻ mặt, đã ở trong chốc lát vội vàng biến hóa, chính là Mạnh Viễn Sơn, cũng là sắc mặt đảo lộn nhanh.

Hết thảy người nhà họ Vương, lúc này đều trầm mặc xuống.

Ầm ầm ầm ầm!

Từng trận nhẹ nhàng rồi lại dày đặc tiếng vang, từ Vương gia ngoại viện truyền đến, này tiếng vang từ xa đến gần, thế tới hung hăng, như là có thiên quân vạn mã, theo tiếp cận, Vương gia mặt đất đều có thể cảm nhận được rõ ràng chấn động.

“Tầm thường Vương gia, cũng dám nói bừa phải ban cho Tiêu công tử vừa chết?”

“Đây thực sự là chuyện cười lớn, Vương gia ngay ở chôn vùi ở nay ngày!”

“Ha ha, Tiêu công tử, chúng ta đếm chậm!”

“Tiêu công tử thực lực kinh người, thật là làm khâm phục, &# 85 bất cứ một người giết đến Vương gia tè ra quần!”

Từng đạo từng đạo âm thanh, người còn chưa đến, liền từ Vương gia ngoại viện truyền đến.

Mấy câu nói sau, Giang Viễn Hồng, Đồng Thiên, Nhan Tử

Ngọc, cùng với các đại gia tộc đứng đầu, đã dồn dập xông vào vào Vương gia trung viện.

Ở tại bọn hắn phía sau, càng có đếm không hết người, mỗi người trong tay đều mang binh khí, mỗi người đằng đằng sát khí, phóng tầm mắt nhìn tới tất cả đều là từng cái từng cái tràn ngập sát khí khuôn mặt.

“Tiêu Vũ, ngươi……”

Vương Nhạc cùng đại trưởng lão đồng thời sắc mặt trắng bệch, nhìn chằm chặp Tiêu Vũ.

3 đại cự đầu, các đại gia tộc, hơn nữa Túy Tinh Lâu, các phe người đều tới, nhưng lại mang đến rất nhiều tinh nhuệ!

Cái trận chiến này, bất kể là ai gặp được đều phải tuyệt vọng. Tụ tập ở đây sức mạnh, hầu như chẳng khác nào Cự Thạch Thành bên trong hết thảy, thế lực kia có thể liều?

“Ta Vương gia, muốn mất!”

Trong Vương gia, có người sắc mặt trắng bệch, đầy mặt tuyệt vọng.

Ở cái trận chiến này bên dưới, Vương gia coi như như thế nào đi nữa phản kháng, cũng chỉ có một kết cục, chính là bị diệt đến ngay cả cặn cũng không còn!

“Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy?” Vương Nhạc hai mắt hoàn toàn đã thất thần, ở nơi đó không dứt tự nói.

Tiêu Vũ tại sao có thể sử dụng như thế lực lượng khổng lồ? Tại sao những người này đồng ý giúp Tiêu Vũ tới đối phó Vương gia?

Hắn thật sự không nghĩ ra, có phải những người này sẽ không kiêng kỵ Vương Đằng? Sẽ không kiêng kỵ Vương Đằng sư phụ? Sẽ không sợ Vương Đằng sau đó hướng về bọn họ thanh toán gì?

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 140: Phệ Hồn Phù

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Từ trên xuống dưới nhà họ Vương, lúc này toàn bộ đều bị một mảnh mây đen bao phủ, mỗi người mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Tiêu Vũ một người, cũng đã đem bọn họ Vương gia hầu như giết mặc, bây giờ trong thành hầu như hết thảy sức mạnh đều hội tụ ở này, Vương gia còn lấy cái gì đối kháng?

“Ta Vương gia thật muốn mất? Ta không cam lòng, ta không cam lòng!” Đại trưởng lão ánh mắt đờ đẫn, lão lệ tung hoành.

Trong bóng đêm, Vương gia bị vô số bóng người vây lại đến mức chặt chẽ, thậm chí còn có lượng lớn người không có tiến vào Vương gia, đã ở bên ngoài đem Vương gia bao bọc vây quanh!

Không ngừng Vương gia, kể cả tới rồi giúp đỡ Tiêu Vũ khắp nơi người, lúc này cũng sắc mặt phức tạp.

Như thế trận thế tụ tập cùng một chỗ, thật sự đáng sợ, đừng nói muốn tiêu diệt Vương gia, chính là đem Cự Thạch Thành toàn bộ di chuyển bình, phỏng chừng đều không có quá nhiều vấn đề!

“Tiêu công tử, chúng ta là bây giờ thì động thủ gì? Chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, chúng ta lập tức đem Vương gia cho san bằng!”

Khả năng nhìn thấy một đại tộc tiêu diệt, mấy người cũng có chút kích động, có chút nóng lòng muốn thử ý tứ.

“Tiêu Vũ, ngươi thật muốn ép ta và ngươi cá chết lưới rách gì?” Tới tuyệt lộ, Vương Nhạc ngược lại không đếm xỉa đến, bỗng nhiên ngẩng đầu gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Vốn cho là Tiêu Vũ chính là một khả năng mặc hắn nhào nặn thiếu niên, ai có thể nghĩ tới, cuối cùng Vương gia lại muốn diệt ở thiếu niên này trên tay!

Trong lòng hắn mùi vị, lúc này ngay cả mình đều nói không rõ.

“Cá chết lưới rách? Ngươi quá để ý mình, cũng quá để mắt vương nhà!” Tiêu Vũ lạnh nhạt nói.

Vương Nhạc cười thảm, đối mặt như thế lực lượng khổng lồ, Vương gia đối phó thế nào? Coi như xuất tẫn hết thảy gốc gác, cũng chỉ có diệt vong một kết quả!

“Làm càn!”

Vào lúc này, gầm lên một tiếng đột nhiên vang lên, lại là Mạnh Viễn Sơn đầy mặt lửa giận, đứng ra quát lên: “Ta đến từ vương thành, là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, càng Phù đạo minh nhị phẩm phù sư, các ngươi dám đắc tội ta, thì không sợ bị diệt tộc gì?”

Đối mặt loại này tình cảnh, Mạnh Viễn Sơn nói thật nha cũng có chút chột dạ. Nếu là Vương gia bị diệt, hắn cũng khó có thể bảo đảm chính mình có thể hay không còn sống rời đi, bởi vì lúc trước cũng đã đắc tội qua Tiêu Vũ.

Vào giờ phút này, Mạnh Viễn Sơn nghĩ tới biện pháp duy nhất, chính là dùng thân phận của mình đè ép những người này, làm cho bọn họ không dám động thủ.

"Vương thành người? 2 Lữ phù sư?"

Quả nhiên, rất nhiều người cả kinh, vốn bốc đồng nhất thời bị tưới tắt.

Tuy nói đồng dạng là nhị phẩm phù sư, nhưng trong vương thành người tới, tuyệt đối không phải Giang Viễn Hồng có thể so với. Hơn nữa, đắc tội Vương Đằng sư phụ bọn họ là gián tiếp, nhưng nếu như lúc này còn dám đối với Mạnh Viễn Sơn động thủ, đó là trực tiếp đắc tội rồi Mạnh Viễn Sơn.

Nói không chừng, vậy thì sẽ vì bọn họ đưa tới họa diệt tộc!

"Ta khuyên các ngươi một câu, nhanh chóng rời đi, không muốn nghe xong Tiêu Vũ lừa bịp, nếu không chính là diệt tộc kết cục!" Nhìn thấy đoàn người đều bị đè ép, Mạnh Viễn Sơn nhất thời đã có lực lượng, nói chuyện đều lớn tiếng không ít.

Đoàn người một trận do dự, tất cả đều nhìn về phía Tiêu Vũ, mặc dù không nói chuyện, nhưng rõ ràng đã manh động ý lui.

"Khà khà, các ngươi bất cứ nhiều mặt liên hợp, muốn tiêu diệt ta Vương gia, tốt, rất khỏe mạnh!" Đại trưởng lão vào lúc này cũng cười lạnh nói: "Thế nhưng các ngươi đừng quên, hôm nay chính là các ngươi khả năng diệt đạt được ta Vương gia, ta Vương gia cũng còn có Vương Đằng đang ở vương thành, hôm nay vô luận các ngươi phương nào tham dự việc này, đều nhất định sẽ bị thanh toán!"

Người của Vương gia dồn dập chấn động, đúng vậy! Bọn họ còn có một đang ở trong vương thành Vương Đằng, những người này nếu là dám diệt Vương gia, nhất định phải cân nhắc đến Vương Đằng.

"Chỉ cần các ngươi rời đi luôn, ta Vương gia tuyệt không truy cứu, chư vị tự đi suy tính!” Đại trưởng lão giúp làm cao thâm nói rằng, kỳ thực trong lòng lại là không chắc chắn.

Chuyện đến nước này, hắn đã là không có biện pháp khác, thân là trưởng lão bất cứ mang ra trong tộc hậu bối đến đáng sợ, chuyện như vậy làm được thật sự là trên mặt không ánh sáng.

Đoàn người ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, cho dù đối với đại trưởng lão nói đã có cân nhắc, nhưng xuất hiện một Mạnh Viễn Sơn, đây là không ai từng nghĩ tới.

Có thể nghĩ đến Tiêu Vũ mở ra điều kiện, ai cũng không nguyện ý vào lúc này rút đi, nếu bởi vậy chọc giận Tiêu Vũ, nói không chừng tiếp theo này cỗ lực lượng khổng lồ đã đến cửa nhà mình.

Lúc này, rất nhiều người đều cảm thấy có cỗ áp lực, tiến thối lưỡng nan.

“Bốp!”

Thừa dịp mọi người dao động, một bóng người đột nhiên chuyển động, thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Không ổn, bảo vệ Tiêu Vũ!”

Trong đám người truyền ra đại xướng, lúc này có hai bóng người lao ra, chủ động đón nhận.

Việc này bọn họ trung tâm chính là Tiêu Vũ, nếu liền Tiêu Vũ không bảo vệ được, vậy còn diệt cái rắm Vương gia!

“Ta là vương thành nhị phẩm phù sư, động thủ với ta, các ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ!” Lao ra người chính là Mạnh Viễn Sơn, hắn nhìn thấy những người này không dám đắc tội hắn, trong lòng đột nhiên sinh ra ý nghĩ.

Nếu có thể giết Tiêu Vũ, những người này tự nhiên cũng sẽ tản đi, Tiêu Vũ thực lực mặc dù không tầm thường, nhưng hắn là nhị phẩm phù sư, càng ở Vương gia đại trưởng lão bên trên!

Vừa muốn ra tay làm Tiêu Vũ giải vây khắp nơi nghe xong lời này, rõ ràng một trận, chỉ có Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc, ngoài ra còn có Đồng Thiên ba người xông ra ngoài, che ở Tiêu Vũ trước người.

“Các ngươi này là muốn chết!” Mạnh Viễn Sơn cười lạnh, chỉ thấy hắn lấy ra một thứ, kề sát ở trên chân, nhất thời tốc độ tăng vọt, bá một chút vòng qua ba người, xông thẳng Tiêu Vũ.

“Đáng chết! Nhị phẩm cương quyết phù!” Giang Viễn Hồng biến sắc, bùa này có thể cho tốc độ tăng nhiều, hơn nữa thuộc về nhị phẩm.

Hắn tuy là phù sư, cũng có cùng loại minh phù, nhưng hiệu quả so với không bằng.

“Chết đi!” Mạnh Viễn Sơn thần tốc gần sát Tiêu Vũ, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, lại lấy ra một viên minh phù.

Bùa này vừa ra, trên bùa xuất hiện ba đạo dữ tợn đáng sợ bóng đen, từ phù bên trong bay ra, như là quỷ đói giống như hướng về Tiêu Vũ nhào tới.

“Phệ hồn phù?” Tiêu Vũ sắc mặt hơi chìm, loại này minh phù thập phần ác độc, khả năng trực tiếp nuốt chửng người thần hồn, chỉ lưu lại một bộ thể xác, là tà phù một loại!

Loại này minh phù thường thường khó có thể đề phòng, hơn nữa bị trên bùa ba đạo quỷ ảnh khóa chặt, coi như tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không thoát được!

“Ngươi mạnh mẽ đến đâu thì lại làm sao? Ở ta phệ hồn phù trước mặt, đồng dạng phải chết!” Mạnh Viễn Sơn ở phía sau dữ tợn thấy Tiêu Vũ.

Cái này minh phù, là hắn ỷ trượng lớn nhất, không chỉ có thể giết người trong vô hình, càng có thể làm người không cách nào đề phòng.

Quan trọng nhất là, cái này minh phù có thể không ngừng sử dụng, mỗi lần nuốt chửng một người thần hồn, uy lực sẽ lớn mạnh vài phần, bây giờ bùa này uy lực hầu như đã tiếp cận tam phẩm.

“Ở trước mặt ta đẩy minh phù, ngươi còn chưa đủ tư cách!” Tiêu Vũ bóng người về phía trước chớp nhanh, hướng về phía trước duỗi ra một ngón tay, điểm tại kia minh phù phù trên khuôn mặt.

“Rắc!”

Phù thân thể phá nát, mặt trên xuất hiện một vết nứt, ba đạo quỷ ảnh nhất thời phát sinh thê thảm tiếng kêu, trong thanh âm tràn ngập kinh khủng.

Sau đó, ba đạo quỷ ảnh đột nhiên điên cuồng lên, như là cực kỳ sợ hãi, một bên kêu sợ hãi, một bên hốt hoảng bay lượn trên không trung, cuối cùng lại từ từ trở thành nhạt, đón gió mà tán!

“Không!” Mạnh Viễn Sơn điên cuồng kêu to.

Cái này minh phù hao tốn hắn vô số tâm huyết, là hắn lớn nhất ghế tựa nằm, lại bị Tiêu Vũ một ngón tay phá huỷ!

Bùa này khắc họa phương pháp, là Mạnh Viễn Sơn tình cờ tìm được, từ khắc họa đi ra hậu chủ để thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, nhưng cũng không rõ bùa này chỗ huyền diệu.

Hắn không nghĩ ra, bình thường chỉ cần lấy ra có thể dễ dàng giết địch phệ hồn phù, làm sao tới Tiêu Vũ nơi đây dễ dàng thì bị phá?

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay trước tiên nợ một chương, ngày mai hai chương trả lại. Trước khi đã nói nếu chương mới thấp hơn ba chương, thiếu nợ bao nhiêu chương ngày thứ hai thì gấp bội bù đắp, cho nên hôm nay nợ chương sau, ngày mai chương mới chính là cơ sở ba chương, hơn nữa bổ canh hai chương chung chương 5, ai, rất bất đắc dĩ, ta ngày mai tận lực sớm một chút chương mới.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 141: Cuối Cùng Gặp Lâm Vũ Nhu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Nếu là cái khác minh phù, Tiêu Vũ muốn vỡ nát có lẽ còn không thể làm được dễ dàng như thế, nhưng Mạnh Viễn Sơn cái này minh phù, phù bên trong dưỡng hồn, dùng Hồn phệ nhân, nhưng lại có rõ ràng thiếu hụt.

Mấy đạo bóng đen kia, tồn tại căn bản chính là minh phù thân mình, cái khác minh phù ấn phù lực lượng ngưng ở trên bùa, đang phá hoại cũng không dễ dàng, phải biết rằng phù sư khắc họa minh phù đều hết sức khó khăn, há lại là tốt như vậy phá hoại?

Nhưng Mạnh Viễn Sơn bùa này, phù bên trong lực lượng toàn bộ ngưng tụ tại kia vài đạo quỷ ảnh bên trên, cũng khiến minh phù tự thân trở nên phi thường yếu đuối.

Hơn nữa, loại này dưỡng hồn minh phù, minh phù thân mình chính là cái kia vài đạo quỷ ảnh đặt chân gốc rễ, minh phù 1 hủy, cái kia vài đạo quỷ ảnh mạnh trở lại, cũng phải tản đi.

Mạnh Viễn Sơn không hiểu những đạo lý này, nhưng Tiêu Vũ há có thể không hiểu?

“Ngươi muốn giết ta?” Giải quyết minh phù, Tiêu Vũ xoay người lại, lộ ra một nụ cười gằn chứa đựng.

Hắn bóng người hơi động, quyết đoán xuất kích.

Này Mạnh Viễn Sơn đã không phải lần đầu tiên ghim hắn, lần này càng nếu muốn giết hắn, đối với loại người như vậy, Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ không lưu tình!

“Ngươi muốn làm gì? Ta là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, ta là Phù đạo minh nhị phẩm phù sư, nếu như ngươi dám đụng đến ta một sợi tóc, ngày sau nhất định sẽ hối hận!” Mạnh Viễn Sơn ngoài mạnh trong yếu, hắn lúc này là thật sợ.

Tiêu Vũ dễ dàng thì hủy đã đi hắn nhất là tự kiêu minh phù, không còn minh phù, hắn thân là phù sư, chân thật sức chiến đấu còn không bằng Vương gia đại trưởng lão, Tiêu Vũ muốn giết hắn hắn cũng chỉ có thể chờ chết!

“Thì tính sao?” Tiêu Vũ muốn giết một người, đừng nói là đến từ vương thành, chọc giận hắn, Thiên vương lão tử mở miệng cũng không tình nói!

Hắn lắc người một cái, trong tay tỏa ra ánh sáng, sắc bén 1 chém, bàn tay như đao, trực tiếp đem Mạnh Viễn Sơn đầu chém mất hạ xuống.

Mạnh Viễn Sơn đến chết, tựa hồ cũng không thể tin được Tiêu Vũ thật dám giết hắn, rơi xuống đầu lâu còn mở to hai mắt, vẻ mặt tràn đầy kinh khủng cùng không tin.

Hắn là Phù đạo minh nhị phẩm phù sư, dù cho là vương thành, cũng không có mấy người dám giết hắn! Hắn làm sao có khả năng nghĩ đến, lần này đi tới nơi này một nho nhỏ Cự Thạch Thành, lại có thể có người thật gan dạ dịch hắn ra tay!

“Ầm” một tiếng, Mạnh Viễn Sơn thân thể tầng tầng ngã trên mặt đất, động tĩnh mặc dù không lớn, lại tựa hồ như để lòng của mỗi người đều kịch liệt chấn động một chút.

Chuyện này, không chỉ đem người của Vương gia trấn trụ, kể cả này đến giúp đỡ Tiêu Vũ khắp nơi đội ngũ, cũng thật lâu chưa hoàn hồn lại.

Đây chính là đến từ vương thành nhị phẩm phù sư, Tiêu Vũ lại còn nói giết thì giết, không chút do dự nào, lãnh khốc quyết đoán.

Vương Nhạc sắc mặt càng thêm khó coi, Mạnh Viễn Sơn từ vương thành mà đến, lại chết tại trong Vương gia, mặc dù là bị Tiêu Vũ giết chết, nhưng rốt cuộc cùng Vương gia cũng không tránh khỏi có quan hệ.

Quan trọng hơn là, Mạnh Viễn Sơn đã chết, lúc này những người này lại không e dè, Vương gia, hơn nữa thật muốn bị diệt!

Trong lòng tràn ngập không cam lòng, Vương Nhạc trong bóng tối nắm một viên minh phù, hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn là hướng về trong đó chảy vào thần lực của mình.

“Đến một bước này, các ngươi ai nếu là còn có do dự, bây giờ lập tức rời đi cho ta nơi đây, ta Tiêu Vũ bên cạnh không để lại dạng này người!” Tiêu Vũ giết Mạnh Viễn Sơn, vừa quay đầu lại quay chạy tới khắp nơi lạnh giọng nói: “Lưu lại người, ta lúc trước điều kiện hữu hiệu như cũ, có điều muốn có được, phải có điều trả giá, các ngươi hẳn phải biết bây giờ muốn làm cái gì?”

Lời nói này, để khắp nơi mọi người là hoảng sợ, biết lúc trước do dự thật để Tiêu Vũ nổi giận.

Bây giờ Mạnh Viễn Sơn đã chết, bọn họ cũng lại không e dè, lúc này thì có người giành trước hét lớn: “Tiêu diệt Vương gia,

Theo ta giết!”

“Giết!”

Gào giết rầm trời, các phe mọi người sợ hãi Tiêu Vũ trách tội, vào lúc này tranh nhau biểu hiện, lập tức phải cùng nhau tiến lên, đem Vương gia san bằng.

“Khà khà, ha ha ha ha!”

Vương Nhạc vào lúc này, đột nhiên cười to lên, tiếng cười thẳng đi lên tiêu, xa xa nhộn nhạo.

Tiêu Vũ khoát tay áo, ý bảo muốn xung phong khắp nơi dừng lại. Hắn các loại Vương Nhạc cười xong sau khi, mới nói: “Buồn cười gì?”

“Khà khà, ta không phải không thừa nhận đánh giá thấp ngươi, không ngờ rằng ngươi lại có thể ngưng tụ lại như thế lực lượng khổng lồ, cổ lực lượng này muốn đối phó trong thành bất kỳ gia tộc nào, đều dư dả, ta Vương gia cũng không ngoại lệ.” Vương Nhạc nụ cười có vẻ cực kỳ âm lãnh, nói: “Có điều, ngươi nghĩ cứ như vậy tiêu diệt ta Vương gia, cũng không đơn giản như vậy!”

Đang cười lạnh bên trong, Vương Nhạc vung tay lên một cái, ở phía sau hắn, lập tức lại có mấy người xuất hiện.

Vài tên Vương gia người hướng về này mà đến, ở tại bọn hắn ở trong, còn có một đạo Tiêu Vũ thập phần thân ảnh quen thuộc, chính là Lâm Vũ Nhu.

“Mẫu thân!” Nhìn thấy Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ lớn tiếng la lên.

Mặc dù Lâm Vũ Nhu trên người có minh phù bảo vệ, nhưng khi nhìn thấy nàng bị người của Vương gia như vậy đặt đến, vẫn là để hắn muốn rách cả mí mắt!

“Vũ nhi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?” Lâm Vũ Nhu nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng là lộ ra nét mừng, lại gặp được Tiêu Vũ sau lưng mọi người, một chút liền hiểu cái gì.

Nàng hai mắt đỏ lên, nhưng không nghĩ để Tiêu Vũ lo lắng, lộ ra nụ cười nói: “Vũ nhi ngươi yên tâm, mẫu thân không có chuyện gì.”

Lâm Vũ Nhu càng là như thế, Tiêu Vũ trong lòng thì càng khó chịu.

Tuy nói bảo đảm Lâm Vũ Nhu không có nguy hiểm, nhưng để Lâm Vũ Nhu bị Vương gia bắt, cũng làm cho hắn sâu sắc tự trách, cảm giác mình không có chăm sóc tốt Lâm Vũ Nhu.

“Khà khà, ta phải không thừa nhận ngươi có vài phần bản lĩnh, đem mẹ ngươi mời đến, việc này ta làm được cực kỳ bí ẩn, lại không nghĩ rằng ngươi nhanh như vậy sẽ biết!” Vương Nhạc vừa khôi phục tự tin, lạnh lùng nói: “Có điều coi như ngươi có biết thì đã có sao? Ngươi khả năng ngưng tụ lại cổ lực lượng này, nói thật nha ta thật sự rất bất ngờ, nhưng dưới tình huống này, có phải ngươi còn dám động thủ?”

Nghe xong Tiêu Vũ đối với Lâm Vũ Nhu gọi, &# 85;U đọc sách &# 32;w ww. uu &# 107; an s &# 104;u &# 46; com &# 32; các phe người sớm bị kinh sợ, không dám động thủ lần nữa.

Đây chính là Tiêu Vũ mẫu thân, vạn nhất động thủ ép Vương gia, để Lâm Vũ Nhu có chuyện không may, vô luận là thế lực nào đều không chịu đựng nổi Tiêu Vũ lửa giận.

Mọi người lại lùi về sau, chỉ có thể nhìn hướng về Tiêu Vũ.

“Tiêu lão đệ, làm sao bây giờ?” Giang Viễn Hồng cho tới giờ khắc này mới biết được Tiêu Vũ muốn tiêu diệt Vương gia lý do, Vương gia lại giam giữ Tiêu Vũ mẫu thân, thay đổi là ai đều giận dữ hơn.

“Vương gia, ngươi rất tốt!” Tiêu Vũ trong mắt sát ý vô hạn, lạnh lùng thấy Vương Nhạc.

“Tiêu Vũ, ngươi đừng nhìn ta như vậy!” Vương Nhạc cười nói: “Có trách thì chỉ trách ngươi không nên trêu chọc ta Vương gia!”

“Ngươi dự định bắt lại mẫu thân ta uy hiếp ta?” Tiêu Vũ làm sao có thể không nhìn ra Vương Nhạc dự định? Chỉ tiếc, có loạn ảnh độn thần phù bảo vệ, Vương gia muốn đả thương Lâm Vũ Nhu, đó là chuyện không thể nào.

“Phải thì như thế nào?” Vương Nhạc cũng không phủ nhận, trên mặt tràn ngập vẻ oán độc: “Ngươi giết ta Vương gia nhiều như vậy tinh nhuệ, thù này không báo, ta không làm sao làm Vương gia đứng đầu!”

“Ngươi muốn thế nào? Làm cho bọn họ toàn bộ rút đi?” Nhìn thấy Lâm Vũ Nhu, mặc dù để Tiêu Vũ an tâm không ít, nhưng cái này không có nghĩa là hắn đáy lòng phẫn nộ cũng đã bị bình ổn.

“Làm cho bọn họ rút đi? Ngươi cho rằng chỉ đơn giản như vậy?” Vương Nhạc cười lạnh, dữ tợn nói: “Ngươi giết ta Vương gia tinh nhuệ, để ta Vương gia mất hết mặt mũi, lại đem ta Phi nhi làm hại biến thành phế nhân, ta muốn ngươi ở trước mặt ta quỳ xuống cầu ta, cầu ta thu ngươi làm Vương gia nô, vĩnh viễn đã bị hành hạ!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 142: Phù Hiện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vương Nhạc trong giọng nói oán độc, để không ít người đều giật cả mình.

Hắn ý nghĩ thật sự quá ác độc, muốn nhận Tiêu Vũ làm nô vẫn không tính là, lại còn muốn cho Tiêu Vũ xin bọn họ thu, muốn hành hạ Tiêu Vũ một đời, để Tiêu Vũ vĩnh viễn cũng không ngóc đầu lên được.

"Vũ Nhi, không thể đáp ứng, mẫu thân đã là tính mạng không nhiều, không đáng ngươi làm như vậy!" Lâm Vũ Nhu sau khi nghe xong lập tức quýnh lên, vội vàng mở miệng.

Đừng nói nàng chỉ còn mấy năm tính mạng, dù cho trên người không có 6 Hồn giam tâm chú, vào lúc này cũng tuyệt không thể để Tiêu Vũ vì mình đã bị như thế khuất nhục.

"Ồn ào!" Vương Nhạc nghe đến Lâm Vũ Nhu âm thanh, nhướng mày, lạnh lùng nói: "Người đâu, vả miệng!"

"Vương Nhạc, ngươi không hơi quá đáng!" Tiêu Vũ còn không nói chuyện, Nhan Tử Ngọc liền trước tiên cuống lên.

Vương Nhạc bất cứ phải ngay Tiêu Vũ mặt chưởng Lâm Vũ Nhu mỏ, đấy là đúng Tiêu Vũ trần sỉ nhục!

Muốn nói Lâm Vũ Nhu là Túy Tinh Lâu đến sự tình, Nhan

Tử Ngọc tự nhiên không thể nhìn Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vũ chịu đựng này nhục lớn.

“Ta quá phận, ta có nào quá phận?” Vương Nhạc tự nhận là trong tay nắm chặt rồi Tiêu Vũ mạng môn, có vẻ không kiêng nể gì, nói: “Tiêu Vũ làm tổn thương ta Phi nhi, giết bộ tộc ta trong thiên tài, hôm nay vừa là đả thương đại trưởng lão, càng giết ta Vương gia vô số tinh nhuệ, còn muốn diệt ta Vương gia, ta Vương Nhạc còn có cái gì không dám làm?”

Trước đây mặc dù kiêng kỵ Túy Tinh Lâu, nhưng hôm nay Nhan Tử Ngọc đã cùng Tiêu Vũ cùng đã đến, cũng tương đương cùng Vương gia hoàn toàn đối lập, Vương Nhạc cũng không băn khoăn nữa.

“Tiêu Vũ, làm sao bây giờ?” Nhan Tử Ngọc vừa là tự trách vừa gấp gáp, có thể Lâm Vũ Nhu ở Vương gia trên tay, nàng cũng không dám manh động, thậm chí mất đi ngày thường thong dong.

“Vương Nhạc, nếu như ngươi dám đụng đến ta mẫu thân một sợi tóc, ta bảo đảm, Vương gia sẽ tại sau ngày hôm nay, biến thành phế tích!” Tiêu Vũ sát khí đại thịnh.

Lâm Vũ Nhu trên người tuy có minh phù bảo vệ, nhưng hắn trong lòng hay là không muốn nhìn thấy Lâm Vũ Nhu chịu đựng nửa điểm oan ức.

“Hả? Phải không?” Vương Nhạc cười lạnh, nói: “Ta không thể không nói, ngươi rất ngông cuồng, đến lúc này, lại vẫn dám nói như vậy nói, ngươi thật sự cho rằng ta không dám như thế nào?”

“Ngươi cứ việc thử một chút!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

“Gia chủ, giết nữ nhân này!”

“Gia chủ, Tiêu Vũ giết chúng ta nhiều người như vậy, giết nữ nhân này, làm tộc nhân báo thù!”

Người của Vương gia biết được Vương Nhạc lại nắm Tiêu Vũ mẫu thân, vốn đã sớm uất ức không ngớt bọn họ vào lúc này dồn dập hai mắt đỏ, lớn tiếng mở miệng.

Lúc trước một trận chiến, Tiêu Vũ một thân một mình thì hao tổn Vương gia nhiều lắm, làm cho bọn họ đánh đến vô cùng uất ức, vốn cho là Vương gia thật muốn liền như vậy mất, lúc này nhìn thấy khả năng chuyển biến tốt, tất cả mọi người nhất thời trở nên hưng phấn.

“Giết nàng? Cái này không thể được, đây chính là chúng ta Tiêu đại công tử mẫu thân, tự nhiên là không thể giết.” Vương Nhạc một bên mang theo cười lạnh, một bên xa xôi nói: “Có điều Tiêu đại công tử giết chúng ta nhiều người như vậy, thực lực của hắn quá mạnh mẽ, lại được mỗi một đầu sỏ cùng gia tộc giúp đỡ, chúng ta không làm gì được hắn, cũng có thể theo hắn trên người mẫu thân thu một vài báo lại.”

Tiêu Vũ không nói lời nào, lạnh lùng thấy, trong mắt sát ý lại càng ngày càng rõ ràng.

“Như vậy đi, các ngươi mỗi loại tiến lên, trước tiên một người đi lên đánh một bạt tai, thu hồi một vài lợi tức.” Vương Nhạc nói xong, tràn đầy đắc ý nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Vũ Nhi, không sao, không cần lo lắng cho ta!” Lâm Vũ Nhu sắc mặt không hề thay đổi, vẻ mặt hờ hững, như là một điểm cũng không sợ hãi.

Tiêu Vũ biết, đây cũng là bởi vì Lâm Vũ Nhu không muốn để cho hắn lo lắng,

Hắn lớn tiếng nói: “Mẫu thân, ngươi không cần sợ, có Vũ Nhi ở, cũng không ai không gây thương tổn ngươi một sợi tóc!”

“Tốt! Ta tin tưởng Vũ Nhi.” Lâm Vũ Nhu lộ ra nụ cười, tựa hồ Tiêu Vũ lời nói, thì nhất định là thật!

“Ha, không gây thương tổn một sợi tóc? Cái kia ta ngược lại thật ra muốn xem thử xem, ngươi như thế nào bảo đảm nàng!” Vương Nhạc như là bị câu nói này kích thích, quát to: “Động thủ!”

“Vâng!”

Người của Vương gia nhất thời hưng phấn không thôi, dồn dập hướng về Lâm Vũ Nhu mà đi.

“Ngươi đang cố ý chọc giận ta, ngươi thật sự cho rằng ta không dám tiêu diệt Vương gia?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Vương Nhạc.

“Nếu như ngươi gan dạ, như thế nào lại đến bây giờ đều không động thủ?” Vương Nhạc tin tưởng tràn đầy.

Hắn thập phần hiểu ra Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vũ ở quan hệ, cho nên mới dám càn rỡ như thế.

Nếu không thì, khổng lồ như thế một nguồn sức mạnh đặt ở trước mắt, hắn sao lại như vậy cố ý nhục nhã Tiêu Vũ?

Nếu là người khác thì, vào lúc này điều kiện tối đa cũng chính là để Tiêu Vũ kêu những người này rút đi, mà hắn lại dám gọi Tiêu Vũ quỳ xuống muốn nhờ, cũng là bởi vì nhận định Tiêu Vũ để Lâm Vũ Nhu, cái gì giá cả đều đồng ý trả giá!

“Mẫu thân, ngươi đừng sợ, tin tưởng Vũ Nhi, không có việc gì.” Tiêu Vũ quay Lâm Vũ Nhu cười cười, nói: “Mẫu thân ngươi yên tâm, hôm nay ngươi bị bao nhiêu oan ức, ta nhất định phải Vương gia gấp mười gấp trăm lần trả lại!”

“Không có chuyện gì, mẫu thân không sợ!” Lâm Vũ Nhu tựa hồ đối với Tiêu Vũ tràn ngập tin tưởng, vào lúc này vẫn như cũ trấn định thong dong, thậm chí còn đối với Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười.

“Vương Nhạc, đây là ngươi buộc ta, ta nói rồi, Vương gia dám đối với mẫu thân ta ra tay, hôm nay phải mất!” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Vương Nhạc, cũng không động tác, thập phần bình tĩnh.

“Vả miệng!” Vương Nhạc nhìn thấy Tiêu Vũ bộ này tư thế, sắc mặt hơi chìm.

Hắn nói vả miệng không phải nhằm vào Tiêu Vũ, mà là nhằm vào Lâm Vũ Nhu, chỉ cần ác liệt làm nhục Lâm Vũ Nhu, nhìn Tiêu Vũ còn như thế nào hung hăng được lên!

“Xú nữ nhân, muốn trách thì trách con của ngươi a, trách hắn chọc không nên dây vào người!”

Một gã người nhà họ Vương cười lạnh, đi tới Lâm Vũ Nhu trước người, tàn bạo mà mở miệng, đồng thời giơ bàn tay lên, ngưng tụ lại linh sông lực lượng, ác liệt hướng về Lâm Vũ Nhu trên mặt vỗ tới.

Tu luyện người Thần lực mạnh mẽ, một tát này vỗ tới một không cách nào phản kháng trên thân thể người, mặc dù là để lại lực, cũng có thể đem răng đều vuốt ve.

Vương gia một tát này nếu là đánh thật, cái kia không chỉ có là quất vào Lâm Vũ Nhu trên mặt, càng ác liệt quất vào Tiêu Vũ trên mặt.

Mẹ của mình ở trước mắt mình bị người vả miệng, còn có cái gì so ra mà vượt như thế khuất nhục!

Đối mặt một tát này, U &# 8 Lâm Vũ Nhu lại là mặt mỉm cười, ung dung và bình tĩnh, không có một tia khiếp ý.

Vương Nhạc mang theo cười lạnh, ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, hắn ngược lại muốn xem xem, này bàn tay sau khi, Tiêu Vũ còn cuồng không cuồng lên!

Những người khác cũng là sốt ruột không ngớt, đây chính là Tiêu Vũ mẫu thân, nếu thật bị chưởng mỏ, Tiêu Vũ lập tức sẽ lăng nhục, bị Vương gia ác liệt nhục nhã!

“Ông!”

Đột nhiên, một tiếng nhẹ run lên, một viên minh phù từ Lâm Vũ Nhu trên thân hiện lên, trôi nổi ở đỉnh đầu của nàng.

Từ trên đầu nàng, hào quang năm màu tung xuống, đem Lâm Vũ Nhu bóng người bảo hộ ở ở trong, vây quanh chặt chẽ, hình thành một lồng ánh sáng năm màu. Phía trên kia loáng thoáng còn có một đạo long ảnh, ở vây quanh Lâm Vũ Nhu không dứt bay lượn.

Cùng thời khắc đó, tên kia Vương gia bàn tay văng ra ngoài, vừa vặn vung ra bảo vệ Lâm Vũ Nhu lồng ánh sáng bên trên.

Ầm một tiếng, lồng ánh sáng chấn động, tên kia Lâm Gia người hoảng sợ kêu to, muốn đưa tay thu hồi, duỗi ra tay lại như bị ổn định hút lại, vô luận dùng sức thế nào đều không thể thu hồi lại.

Sau đó, chỉ thấy cái kia lồng ánh sáng ánh sáng tăng mạnh, tựa ở phụ cận vài tên Vương gia người dưới quang mang này, thân thể bất cứ trực tiếp hóa thành nhiều điểm thải quang, bỗng dưng tiêu tán.

Một trận gió thổi qua, gần ở Lâm Vũ Nhu bên người vài tên người nhà họ Vương cứ như vậy biến mất, nửa điểm dấu vết chưa từng lưu lại!

Tác giả đông phương hành vân nói: Đây là đệ nhị chương, hôm nay khẳng định là có chương 5, có điều đệ ngũ chương muốn ở 12 giờ trước có chút còn lại, ta tiếp tục cố gắng.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 143: Lại Không Vương Gia!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Tại sao lại như vậy?” Vương Nhạc hoàn toàn biến sắc, Lâm Vũ Nhu trên người tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện một viên minh phù, đem tiếp cận nàng người bên cạnh đều trực tiếp tan rã!

Dạng này một màn thoạt nhìn mặc dù rất có vẻ đẹp, nhưng cũng làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy rùng mình!

Đỉnh đầu nàng đó rốt cuộc là thứ gì, lại kinh khủng như thế!

“Tam phẩm minh phù!” Giang Viễn Hồng ở phía xa chấn động mạnh, kích động đến kêu to lên tiếng.

Hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, trong ánh mắt khiếp sợ tột đỉnh.

Ngày đó thấy Tiêu Vũ tay không xuất hiện, còn tưởng rằng Tiêu Vũ khắc họa tam phẩm minh phù thất bại, có thể bây giờ nhìn lại, rõ ràng là thành công, chỉ là không biết là nguyên nhân gì, cái này minh phù lại xuất hiện ở Lâm Vũ Nhu trên thân!

Nhìn dáng dấp như vậy, Tiêu Vũ rõ ràng là đã sớm chuẩn bị.

“Tam phẩm minh phù, làm sao có khả năng?” Vương Nhạc như là như là gặp ma.

Lâm Vũ Nhu trên người làm sao lại có tam phẩm minh phù, nếu là như vậy, Lâm Vũ Nhu vừa làm sao sẽ bị bọn họ bắt được? Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?

“Minh phù?” Theo dự đoán một bạt tai không có rơi xuống, Lâm Vũ Nhu cũng là ngẩn người, ngẩng đầu nhìn về phía trôi nổi lên đỉnh đầu minh phù, lại nhớ tới Tiêu Vũ lúc trước cùng nàng nói không có việc gì, trong lòng tựa hồ hiểu cái gì.

Mặc dù vẫn biểu hiện rất trấn tĩnh, ở trong lòng với Tiêu Vũ thập phần tín nhiệm, có thể Lâm Vũ Nhu cũng thật không ngờ, cuối cùng càng lại có như thế thay đổi.

Bị Vương gia bắt giữ khi đến, nàng chưa từng e ngại, người nhà họ Vương muốn chưởng miệng nàng, nhục nhã nàng và Tiêu Vũ, trong lòng nàng cũng không có một vẻ kinh ngạc, nhưng lúc này thấy đỉnh đầu của mình minh phù, Lâm Vũ Nhu con mắt, lại là không hiểu đỏ.

Nàng biết, tất cả những thứ này, đều nhất định là Tiêu Vũ sắp xếp.

Đối với kết quả này, Tiêu Vũ sớm có đoán trước, tam phẩm minh phù, có thể so với tông sư, mặc dù Lâm Vũ Nhu trên người cái viên này minh phù là bị động phát động, nhưng uy lực không thể nghi ngờ!

Bằng cái kia tầm thường mấy cái người nhà họ Vương, muốn thương tổn Lâm Vũ Nhu, vậy căn bản không thể!

“Tam phẩm minh phù, lại là tam phẩm minh phù?”

“Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ sớm có sắp xếp? Nếu không làm sao lại trấn định như thế!”

“Đúng rồi, nhất định là như vậy!”

Các phe người nghe đến Giang Viễn Hồng nói, đồng dạng là kích động không thôi, càng hiểu Tiêu Vũ thế nào sẽ có tự tin như thế.

Chỉ là mặc bọn họ còn dám muốn, cũng không nghĩ ra này tam phẩm minh phù là do Tiêu Vũ chỗ khắc, bằng không mà nói phỏng chừng không biết là vẻ mặt gì.

Chỉ có Nhan Tử Ngọc, đối với chuyện này hơi có hiểu ra, nàng và Giang Viễn Hồng đều biết, cái này minh phù quá nửa là xuất từ Tiêu Vũ tay.

Chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển tu vi, nhưng có thể khắc họa đến tam phẩm minh phù, Nhan Tử Ngọc càng ngày càng cảm giác Tiêu Vũ giống như một vực sâu không đáy, bất luận nhìn thế nào đều làm cho nàng không cách nào nhìn thấu.

“Tiêu lão đệ có thể khắc họa tam phẩm minh phù!” Giang Viễn Hồng lúc này càng hầu như đã hoàn toàn ngây người.

Mặc dù sớm biết rằng Tiêu Vũ minh phù thực lực kinh người, đối với phù hiểu rõ còn ở phía trên hắn, nhưng dù sao Tiêu Vũ quá trẻ, tu vi vừa thấp, cho nên hắn cũng không có nghĩ đến quá xa.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ dựa vào lục đạo linh sông thực lực, bất cứ khắc họa ra bực này minh phù, để Giang Viễn Hồng trong lòng đều có một luồng sùng bái cảm giác!

Vào lúc này, Giang Viễn Hồng cắn răng một cái, đột nhiên ở trong lòng âm thầm làm một quyết định.

“Vương Nhạc, bây giờ các ngươi Vương gia, diệt đến cũng không oan!” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Vương Nhạc.

Hắn có thể sử dụng minh phù bảo vệ Lâm Vũ Nhu là một chuyện, Nhưng Vương gia dám thật đối với Lâm Vũ Nhu ra tay, muốn phiến Lâm Vũ Nhu bạt tai, hành động này, ở Tiêu Vũ trong mắt đã là không thể tha thứ!

Vương gia trước đây nhục hắn bắt nạt hắn, hắn cũng có thể không tính đến, nhưng bất luận người nào can đảm nhục nhã Lâm Vũ Nhu, đối với hắn mà nói chính là không thể tha thứ!

“Ha ha, khà khà……” Vương Nhạc cười to, nhưng cười cười, trong mắt lại nước mắt chảy xuống, vô cùng cay đắng.

Duy nhất dựa vào Lâm Vũ Nhu, trên người có minh phù bảo vệ, hắn đã không thể đem ra uy hiếp Tiêu Vũ, việc đã đến nước này, Vương gia đã là không có nửa điểm hy vọng!

“Coi như ta Vương gia hôm nay bị diệt, Tiêu Vũ, ngươi cuối cùng cũng nhất định sẽ chết, Đằng Nhi nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, các loại ngươi đi đến vương thành, là tử kỳ của ngươi, ha ha ha ha!” Vương Nhạc một bên cười to, một bên rơi lệ, cả người trạng thái tựa hồ cũng đã điên cuồng.

Tiêu Vũ không tiếp tục để ý, nhanh chân đi đến Lâm Vũ Nhu trước người.

Người nhà họ Vương không làm gì được Lâm Vũ Nhu, cũng chặn không dứt Tiêu Vũ, căn bản không người có thể ngăn cản.

“Mẫu thân, ngươi không sao chứ?” Tiêu Vũ đi tới Lâm Vũ Nhu trước người, trong nội tâm tràn ngập áy náy.

Tuy nói Lâm Vũ Nhu không hư hao chút nào, nhưng bị Vương gia bắt, cũng ít nhiều chịu đựng một chút oan ức, Tiêu Vũ cảm thấy này hết thảy đều là bởi vì chính mình sơ sẩy, mới khiến cho Vương gia có cơ hội.

“Mẫu thân không có chuyện gì.” Lâm Vũ Nhu cười, đưa thay sờ sờ Tiêu Vũ đầu, như đối xử một đứa bé.

Tiêu Vũ vì nàng làm tất cả, Lâm Vũ Nhu đều thấy ở trong mắt, mặc dù trong lòng đã sớm biết Tiêu Vũ năng lực cùng thực lực đều hơn xa người bình thường, thật là nhìn thấy Tiêu Vũ để nàng, giận trên Vương gia, đem Vương gia đều bức đến phân thượng này, trong lòng nàng còn là nói không nên lời phức tạp.

Có vui mừng, có ấm áp, còn có một tia an tâm.

“Mẫu thân, ngươi yên tâm, Vương gia cho ngươi bị ủy khuất, ta sẽ để bọn họ gấp mười gấp trăm lần trả lại!” Tiêu Vũ trịnh trọng nói.

Gật gật đầu, Lâm Vũ Nhu biết Tiêu Vũ muốn làm cái gì, nhưng cũng không có nhiều lời.

Nàng tuy là một giới phụ nhân, nhưng cũng không có dư thừa nhân từ, cùng Lâm Gia là vì đồng căn, nhưng vương gia này, lại không đáng có chút đồng tình.

Huống hồ nàng tin tưởng, Tiêu Vũ muốn làm chuyện gì, đều có chính mình đúng mực.

“Mẫu thân, ta trước tiên đưa cho ngươi trở về đi.” Tiêu Vũ giúp đỡ Lâm Vũ Nhu, hai người hướng về Vương gia ở ngoài đi đến.

Lâm Vũ Nhu bị Vương gia bắt giữ thời gian mặc dù không dài, nhưng bị nhốt Vương gia, Tiêu Vũ chỉ muốn sớm chút đưa nàng đi về nghỉ.

“Tiêu lão đệ, Vương gia xử trí như thế nào?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ đi ra ngoài, &# 32; Giang Viễn Hồng tiến lên hỏi.

Tiêu Vũ dừng lại, quay đầu lại nhìn về phía Vương gia.

“Ha ha ha ha...... Tiêu Vũ, ngươi cho rằng ngươi hôm nay tiêu diệt ta Vương gia thì xong chưa? Ta Vương gia còn có Đằng Nhi, hắn nhất định sẽ cho ta Vương gia báo thù, ta Vương gia tiêu diệt, ngươi cũng không sống nổi!” Vương Nhạc lúc này tựa như như bị điên, vừa khóc vừa cười.

“Ta nói rồi, các ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên đối với mẫu thân ta ra tay!” Tiêu Vũ lạnh lùng quét Vương gia một chút, giúp đỡ Lâm Vũ Nhu đi ra ngoài, vừa đi vừa nói: “Từ hôm nay, Cự Thạch Thành lại không Vương gia!”

Tất cả mọi người đều rung một cái, Tiêu Vũ câu nói này, cũng tương đương cho bọn hắn hạ sau cùng mệnh lệnh.

Vương gia, muốn tiêu diệt!

Cứu ra Lâm Vũ Nhu, cũng giải quyết Mạnh Viễn Sơn, bằng cổ lực lượng này nếu lại diệt không xong Vương gia, vậy những người này có thể trực tiếp đập đầu một cái tự tử!

Tiêu Vũ cũng không muốn tự mình tham dự, hắn mục đích to lớn nhất còn là cứu lại Lâm Vũ Nhu, cho nên trực tiếp mang theo Lâm Vũ Nhu cũng không quay đầu lại, hướng về Túy Tinh Lâu trở về.

Có Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc ở, nghĩ đến diệt Vương gia một chuyện, không xảy ra cái gì sai lầm.

Còn chưa đi xa, sau lưng liền truyền đến rung trời tiếng kêu, không có gì bất ngờ xảy ra, qua tối hôm nay, Vương gia ở Cự Thạch Thành, sẽ triệt để xoá tên, không còn tồn tại nữa!

Tiêu Vũ nội tâm, cũng không bao nhiêu gợn sóng, mang theo Lâm Vũ Nhu trở lại Túy Tinh Lâu sau, tự mình canh giữ ở Lâm Vũ Nhu bên người, thấy Lâm Vũ Nhu lâm vào ngủ say, phảng phất trong Vương gia phát sinh tất cả, đều không có quan hệ gì với hắn.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 144: Bái Sư?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trong một đêm, Vương gia bị diệt, tại nguyên chỗ chỉ để lại một đống phế tích, cả kinh trong thành này người không biết chuyện đều cho rằng xảy ra đại sự gì.

Vương gia từng là cỡ nào cường đại, cao cao tại thượng, ngoại trừ 3 đại cự đầu, hầu như không người dám trêu chọc, bây giờ gần như một đêm, liền triệt để tiêu diệt, đã biến thành một đống phế tích.

Tiêu Vũ ngưng tụ Cự Thạch Thành hầu như hết thảy sức mạnh, Vương gia chính là mạnh trở lại, cũng khó thoát bị diệt kết cục.

Đối với việc này, Tiêu Vũ trong lòng không có bao nhiêu gợn sóng, thường thấy núi thây biển xương, tiêu diệt một nho nhỏ gia tộc, đối với hắn mà nói căn bản không tính là cái gì.

“Tiêu công tử, Vương gia đã diệt, chúng ta ở tộc bên trong tìm ra không ít tài nguyên, xin ngươi xem qua một chút!”

Sáng sớm ngày thứ hai, khắp nơi đội ngũ sáng sớm liền đi tới Túy Tinh Lâu, còn dẫn theo một đống gì đó.

Vương gia gốc gác thâm hậu, trong tộc ẩn giấu không ít thứ tốt, như cái gì chiến quyết, binh khí, đan dược các loại vô số kể, thậm chí còn có mấy viên minh phù.

Mấy thứ này mặc dù đang Tiêu Vũ trong mắt cấp bậc đều không cao, nhưng đối với bất kỳ một gia tộc nào tới nói, đều có to lớn giá trị, dù sao cái này đã cơ hồ là Vương gia hết thảy tài sản.

Nếu là ngày trước, mấy thứ này phỏng chừng sớm bị các đại gia tộc qua phân, nhưng lần này kiến thức Tiêu Vũ thực lực, không có ai dám đánh mấy thứ này ý nghĩ, thành thành thật thật đưa đến Túy Tinh Lâu bên trong.

“Chư vị cực khổ rồi, xin yên tâm, ta đã đáp ứng chư vị điều kiện, nhất định sẽ đuổi theo đang đi tới vương thành lúc thực hiện, có điều cũng cần một ít thời gian.” Tiêu Vũ biết những người này đến càng, khoe thành tích đồng thời, đơn giản cũng là sợ hắn đã quên từng lời hứa.

“Tiêu công tử nói gì vậy, chúng ta có phải còn chưa tin Tiêu công tử gì?”

“Đúng vậy, Tiêu công tử không cần sốt ruột, nghỉ ngơi trước một quãng thời gian không muộn!”

Một đám người vui vẻ ra mặt, lại là liên tục khách sáo.

Nói thật nha dùng Tiêu Vũ bây giờ năng lượng, ở Cự Thạch Thành không có mấy người dám trêu, ngay tại lúc này Tiêu Vũ đổi ý ban đầu điều kiện, phỏng chừng cũng không có mấy người dám lên tiếng.

Nói đùa, chưa thấy Vương gia chọc Tiêu Vũ sẽ là kết quả gì không? Bây giờ ngay cả cặn cũng không còn, còn ai dám vào lúc này trêu đến Tiêu Vũ không vui?

Cho nên nghe đến Tiêu Vũ không có đổi ý ý tứ, trong lòng mọi người đều thở dài một hơi.

“Lần này chư vị cũng mệt mỏi, đi trước đi về nghỉ ngơi đi, đan dược kia ta phải một vài thời gian chuẩn bị, các loại sau khi chuẩn bị xong, sẽ cho người cho chư vị đưa đi.” Nói cho cùng, Tiêu Vũ cùng những người này chỉ do lợi dụng lẫn nhau, cho nên hắn cũng không muốn cùng những người này lãng phí quá nhiều thời gian.

“Vâng, vậy bọn ta thì cáo từ trước!”

Nghe ra Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ, những người này cũng không dám lại lưu, dồn dập rời đi.

Đến cuối cùng, Giang Viễn Hồng lại là giữ lại, thấy Tiêu Vũ, vài lần muốn nói lại thôi.

“Giang Các chủ, ngươi có chuyện gì không?” Này Giang Viễn Hồng dù sao đã giúp Tiêu Vũ vài lần, cũng coi như là Tiêu Vũ người tin cẩn một trong, Tiêu Vũ tin tưởng hắn lưu lại, hẳn là có lời muốn nói.

Giang Viễn Hồng như là thập phần do dự, cuối cùng cắn răng một cái, cũng không để ý còn đứng ở bên cạnh Nhan Tử Ngọc, đột nhiên quỳ Tiêu Vũ trước mặt, “Tiêu Vũ, mời mọc thu ta làm đồ đệ!”

Nếu là lúc này này Túy Tinh Lâu bên trong còn có người khác, thật muốn đem con ngươi đều kinh hạ xuống không thể.

Đường đường Thiên Minh Các đứng đầu, địa vị và thực lực đều thuộc về trong thành đầu sỏ, lại muốn lạy Tiêu Vũ một giới thiếu niên sư phụ!

Chính là Nhan Tử Ngọc, cũng bị Giang Viễn Hồng hành động này sợ hết hồn.

Có điều một hồi muốn, Nhan Tử Ngọc liền đã hiểu, Tiêu Vũ khả năng dùng bằng chừng ấy tuổi, tu vi như thế, khắc họa đến tam phẩm minh phù, Phù đạo thực lực, tuyệt đối khủng bố, Giang Viễn Hồng thân phận cùng thực lực ở trong mắt người khác là gượng, có thể cùng Tiêu Vũ so sánh, thật đúng là một cái thiên một cái địa.

Giang Viễn Hồng cũng nhìn ra điểm ấy, cho nên mới phải dự định lạy Tiêu Vũ sư phụ, dùng Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, thu hắn làm đồ dư dả.

Vô luận là ở đâu một đạo, đều là thực lực tối thượng, vô luận ngươi tuổi nhỏ nữa, chỉ cần có đủ thực lực, vậy ngươi chính là tuyệt đối cường giả, có thể đã bị tuyệt đối tôn kính.

“Giang Các chủ, ngươi trước đứng dậy rồi nói sau!” Tiêu Vũ cũng là có chút bất ngờ, Giang Viễn Hồng cùng hắn nói đến quan hệ cũng không bình thường, liền vội vàng đem hắn nâng dậy.

Muốn lạy Tiêu Vũ sư phụ, Giang Viễn Hồng cũng là rơi xuống quyết tâm rất lớn, nói: “Tiêu lão đệ…… không, Tiêu Vũ, ta là nghiêm túc, việc này ta đã nghĩ đến rất lâu!”

“Hả, vậy ngươi là nghĩ như thế nào?” Tiêu Vũ hỏi, hắn cũng là muốn biết Giang Viễn Hồng tại sao đột nhiên sẽ loại suy nghĩ này.

“Trên thực tế, mấy năm nay ta một mực đang nghĩ, ta tuy là nhị phẩm phù sư, ở Cự Thạch Thành nhìn như phong quang vô hạn, tuy nhiên biết, ta đời này cũng là dừng lại nơi này, nếu muốn lại vào, cơ hồ không có có thể!”

Giang Viễn Hồng cười khổ, nói: “Mấy tháng trước ở Thiên Minh Các, ta cho ta một phen chỉ điểm, được lợi rất nhiều, đối với Phù đạo giải thích càng thêm sâu sắc, kể từ lúc đó, ta liền biết ngươi Phù đạo thực lực phi phàm, trên ta xa!”

“Lần này, nhìn tận mắt Vương gia tiêu diệt, ta than thở cực sâu, mạnh như Vương gia, trước đây ở Cự Thạch Thành hô mưa gọi gió, cuối cùng cũng ngã xuống? Chuyện này để cho ta minh bạch, nhị phẩm phù sư, cũng ngay ở Cự Thạch Thành an nhàn, phóng tới bên ngoài, chẳng là cái thá gì!”

“Hơn nữa, tận mắt nhìn đến ngươi khắc họa đến tam phẩm minh phù, dùng tuổi của ngươi, ta tin tưởng ngươi còn có tiềm lực vô cùng, chỉ có bái ngươi làm thầy, ta mới có hi vọng đi được xa hơn, hy vọng ngươi khả năng tác thành!”

Giang Viễn Hồng nói một hơi rất nhiều, ngôn ngữ thành khẩn, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt cũng tràn ngập tôn kính.

Nhan Tử Ngọc ở bên gật đầu, U &# 85; đọc sách w &# 119;w. &# 117;uk &# 97; ns hu. c om &# 32; này Vương gia bị diệt, nàng không phải là không than thở rất nhiều? Đối với Giang Viễn Hồng ý nghĩ, cũng có chút hiểu.

“Giang Các chủ, ngươi ý nghĩ rất đúng.” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Nhị phẩm phù sư, ở Cự Thạch Thành nhìn như cảnh tượng, Trên thực tế phóng tầm mắt thế gian, cũng bất quá là kẻ như giun dế, thậm chí coi như đạt được tông sư, ở cường giả chân chính trước mặt, vậy cũng chỉ là tầng thấp nhất thôi, một ngón tay có thể dễ dàng giết chết!”

Giang Viễn Hồng cùng Nhan Tử Ngọc đối diện, mặc dù bao nhiêu có thể lý giải Tiêu Vũ nói, nhưng cũng kỳ quái, Tiêu Vũ một giới thiếu niên, càng không rời khỏi Cự Thạch Thành, làm sao lại nói ra lời như vậy, giống như là một lệ hết tang thương, đi khắp thế gian nhân vật?

“Nếu như ngươi muốn truy cầu cảnh giới càng cao hơn, cái này không sai, ngươi hoàn toàn có thể rời đi Cự Thạch Thành, đi ra bên ngoài đi xem một chút, chỉ cần thấy được bên ngoài rộng lớn thế giới, tin tưởng ngươi lại có cơ hội tiến thêm một bước.” Tiêu Vũ sau khi nói xong, tiếp tục nói: “Còn bái sư một chuyện, đến đây thì thôi, sau đó cũng không muốn nhắc lại!”

Nghe đến Tiêu Vũ câu nói sau cùng, Giang Viễn Hồng sắc mặt trắng nhợt, vội vàng hỏi: “Tại sao?”

Tiêu Vũ sắc mặt cũng trở nên hơi phức tạp, ngước đầu nhìn lên, ánh mắt như là xuyên thấu cửu thiên, trùng trở lại vạn năm trước khi.

“Đời này kiếp này, có thể, ta đều sẽ không lại thu đồ đệ!” Hắn một câu nói này, bao hàm than thở, cũng có quá nhiều chỉ có chính hắn tài năng hiểu được ý tứ.

Đời trước, công lực của hắn chấn thế, cuối cùng lại là chết tại chính mình cực kỳ đệ tử yêu mến trong tay, đời này, hắn vẫn như cũ nhỏ yếu, so với kiếp trước chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm, vừa làm sao lại thu đồ đệ?

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 145: Đến Cửa Bồi Tội

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Giang Viễn Hồng một trận suy sụp, mặc dù không hiểu Tiêu Vũ nói, nhưng cũng biết, Tiêu Vũ chắc là sẽ không thu hắn làm học trò.

“Ngươi không cần khổ sở, dù cho không bái ta làm thầy, chỉ cần ngươi đi đi ra ngoài, đều sẽ có hy vọng.” Dù sao cùng Giang Viễn Hồng quen biết một hồi, Tiêu Vũ cũng có chút không đành lòng, mở miệng an ủi.

“Ta biết, ta tuổi đã cao, dù cho thiên tư cho dù tốt, cũng khó có thành tựu!” Giang Viễn Hồng mặt lộ vẻ sầu khổ, nói: “Thế nhưng Tiêu Vũ, dù cho ta không thể bái ngươi làm thầy, có thể không để cho ta tùy tùng ở bên cạnh ngươi, ta không cầu khả năng cho ngươi hướng dẫn, chỉ muốn tận mắt chứng kiến, ngươi ngày sau khả năng đi tới cao đến độ nào!”

Tùy tùng! Giang Viễn Hồng lời này đi ra, liền chẳng khác gì là phải cho Tiêu Vũ làm nô là bộc.

Này nếu để cho trong thành người biết, nhất định vừa là một hồi động đất, Thiên Minh Các Các chủ lại chủ động buông dáng người, muốn tùy tùng Tiêu Vũ.

“Tiêu Vũ, Giang Các chủ cầu đạo sốt ruột, ngươi là có hay không có thể suy tính một chút?” Nhan Tử Ngọc biết rõ Giang Viễn Hồng nói ra những lời này cần bao lớn dũng khí, trong lòng cũng không khỏi kính nể.

Để cầu được phù chi nhất đạo, Giang Viễn Hồng càng không tiếc làm được mức độ này, có thể thấy được ở trong lòng hắn quả thật đã xem phù chi nhất đạo trở thành suốt đời theo đuổi, làm ít ỏi có thể từ bỏ tất cả.

“Ngươi đây cũng là tội gì?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Nếu là ngươi thả xuống được Cự Thạch Thành bên trong các loại, vậy liền cùng ta đồng thời đi tới vương thành a, có điều tùy tùng hai chữ cũng không cần nói nữa, ngươi và ta quen biết một hồi, cũng coi như người quen.”

Giang Viễn Hồng vui vẻ, vội vàng cảm ơn.

Xác định việc này sau khi, Giang Viễn Hồng cũng sẽ không ở lâu, bái biệt Tiêu Vũ rời đi.

Chứng kiến đến tất cả những thứ này, Nhan Tử Ngọc trong lòng cũng nói không nên lời là tư vị gì, Tiêu Vũ càng từng bước một ở trước mắt nàng đi tới bây giờ cái địa vị này, mà ngay cả Giang Viễn Hồng đều cam nguyện tùy tùng ở hai bên người hắn.

Vương gia sự tình đã xong, cùng Lâm Gia các loại, cũng đã thành quá khứ, Nhan Tử Ngọc biết, Tiêu Vũ ở Cự Thạch Thành bên trong sự tình đều đã xử lý gần như, nói vậy không lâu liền muốn rời khỏi, đi tới vương thành.

Trong lòng nàng phức tạp, thật lâu ngắm nhìn Tiêu Vũ, nói: “Ngươi…… dự định lúc nào đi tới vương thành?”

“Cự Thạch Thành bên trong sự tình đều đã kết thúc, một tháng thời gian cũng đã hơn phân nửa, hơn nữa tới vương thành còn phải sớm sắp xếp, tìm hiểu một chút Thiên Thanh Vũ Viện, mấy ngày nữa, chờ ta đoái hiện đối với các tộc lời hứa, có thể muốn lên đường rồi."

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, Cự Thạch Thành bên này đã không có chuyện gì, lưu lại nữa cũng không ý nghĩa.

"Mấy ngày nữa?" Nhan Tử Ngọc âm thanh có chút run rẩy, lại cố giả bộ trấn định, nói: "Tại sao phải đi đến vội vã như vậy?"

Cảm nhận được cô gái này tâm tư có chút hỗn loạn, Tiêu Vũ vội vàng quay đầu, không dám nhìn thẳng, nói: "Sớm muộn cũng phải đi, sớm hay muộn, cũng không có khác nhau quá nhiều."

Nhan Tử Ngọc sửng sốt hồi lâu, khuôn mặt cay đắng, không có lại nói thêm một câu.

"Yên tâm, ta còn nhớ rõ ta thiếu nợ một món nợ ân tình của ngươi, nhân tình này sẽ vẫn hữu hiệu, vô luận lúc nào, chỉ cần ngươi mở miệng, ta nhất định sẽ tận lực giúp đỡ!" Tiêu Vũ có chút không chịu được bầu không khí như thế này, vội vàng cười nói.

"Ngươi còn nhớ rõ?" Nhan Tử Ngọc tâm tình như là khá hơn nhiều, cũng lộ ra mỉm cười.

Lúc trước Tiêu Vũ nắm nàng chăm nom Lâm Vũ Nhu, mặc dù đã nói lời này, nhưng này đóng Lâm Vũ Nhu ở Túy Tinh Lâu có chuyện, Nhan Tử Ngọc vốn tưởng rằng chuyện đó cũng liền đi qua, không ngờ rằng Tiêu Vũ còn nhớ.

"Đương nhiên nhớ tới." Tiêu Vũ gật đầu, đối với hứa hẹn qua người khác sự tình, hắn từ trước đến giờ đều nhớ rất rõ ràng, hơn nữa nhất định sẽ làm được.

"Cũng được!" Nhan Tử Ngọc nhoẻn miệng cười,

Vừa khôi phục quyến rũ động lòng người tư thế, cười nói: "Ta đây thì tạm thời giữ lại, chờ ngày khác ta rảnh rỗi, thì đuổi tới vương thành cùng ngươi đòi hỏi nhân tình này!”

Nàng vừa nói, một bên bó lấy mái tóc, có vẻ phong tình vạn chủng, cao vót trước ngực, eo thon chân tay, cái mông vung cao, thon dài đùi đẹp, thướt tha dáng người sử dụng hết không bỏ sót.

Tiêu Vũ nhìn ra ngẩn người, vội vàng thu hồi ánh mắt, không dám nhìn nữa.

“Hì hì!” Nhan Tử Ngọc như cái cười khẽ hài tử, gặp Tiêu Vũ cái bộ dáng này không nhịn được che miệng cười ra tiếng.

Tất cả chuyện, trong mấy ngày nay, Tiêu Vũ trải qua thập phần bình tĩnh.

Hắn theo Dược Thần Điện mua đầy đủ vật liệu, sau đó dùng Đồng Thiên tặng cho lò thuốc, trong vòng mấy ngày luyện chế không ngừng Ngũ Nguyên ngưng khí đan.

Mặc dù chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, nhưng hắn linh sông tinh khiết mà tráng kiện, có thể so với 10 chuyển tu vi người, hơn nữa dược đạo thực lực cường hãn, chế thuốc lên nhị phẩm đan dược, ngoại trừ trong cơ thể linh sông đã tiêu hao khá là nghiêm trọng, cũng không có cái khác vấn đề quá lớn.

Luyện tốt đan dược sau, Tiêu Vũ để Nhan Tử Ngọc tìm người đem những đan dược này đều đưa đến các tộc, vừa đoái hiện đã đối với Thiên Minh Các hứa hẹn.

Các phe người thu được đan dược, đều là kích động không thôi, lại nghe nói Tiêu Vũ mấy ngày nay liền muốn rời khỏi, đi tới vương thành, dồn dập tới cửa, phải cho Tiêu Vũ tiễn đưa.

Những người này lợi ích trên hết, Tiêu Vũ cũng chỉ là tùy tiện qua loa, không có cùng bọn hắn quá chăm chú.

Lại qua mấy ngày sau, nên giải quyết sự tình cũng đã giải quyết đến gần đủ rồi, Tiêu Vũ hành trình từ lâu xác định, tiếp qua một ngày, liền muốn theo Cự Thạch Thành rời đi.

Đêm đó, Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu hai người lẳng lặng ngồi ở Túy Tinh Lâu trong phòng, ở trước người bọn họ, còn ngồi hai bóng người, lẫn nhau không nói gì, bầu không khí bên trong lộ ra một loại lúng túng.

“Nghe nói, các ngươi hành trình đã xác định, ngày mai muốn đi tới vương thành phải không?” Bên trái, cái kia người đàn ông tuổi trung niên mang theo lúng túng nụ cười, đang trầm mặc hồi lâu sau, rốt cục mở miệng.

“Làm phiền gia chủ quan tâm, chúng ta thực sự ngày mai liền đem nhích người.” Lâm Vũ Nhu mặt mỉm cười, hờ hững mà phong nhã, có vẻ rất là hào phóng.

Trước người ngồi hai người không là người khác, chính là Lâm Gia gia chủ Lâm Vấn Thiên, cùng với Lâm Gia ngày xưa thiên nữ Lâm Tuyết Hàm.

Biết được Tiêu Vũ mẹ con ngày mai liền muốn rời khỏi Cự Thạch Thành, Lâm Vấn Thiên rốt cục vẫn là buông chính mình dáng người cùng tôn nghiêm, tới cửa cầu kiến.

Thấy Tiêu Vũ, Lâm Vấn Thiên ánh mắt hơn nữa phức tạp, Vương gia bị diệt, trong thành gia tộc trễ nhất biết đến chính là Lâm Gia, bởi vì trận chiến ấy chỉ có Lâm Gia không có bị Tiêu Vũ mời mọc đi.

Nhớ tới Tiêu Vũ từng đã nói, muốn tiêu diệt Lâm Gia, căn bản không cần đợi cho chọn lựa sau khi, Lâm Vấn Thiên trong lòng mùi vị một trận khó hiểu.

Vương gia hủy diệt, chính là chứng minh tốt nhất, Tiêu

Vũ nếu thật muốn tiêu diệt Lâm Gia, dễ dàng thì có thể làm được!

Tiêu Vũ năng lượng càng lớn, biểu hiện càng là xuất sắc, Lâm Vấn Thiên trong lòng liền càng cảm giác khó chịu.

“Không biết Lâm Gia chủ hôm nay đã đến, có chuyện gì?” Tiêu Vũ bình thản mở miệng, nếu không phải là bởi vì bận tâm Lâm Vũ Nhu, hắn thật đúng là chưa chắc sẽ phản ứng này Lâm Vấn Thiên.

Có điều ngày xưa hết thảy đều đã quá khứ, hắn cũng không có cố ý làm khó dễ, chỉ nói là gian như là đối với một người xa lạ, loại này khách sáo, lại là rõ ràng nhất xa lánh.

Trên mặt lộ ra cười khổ, Lâm Vấn Thiên cũng biết, hết thảy đều lại cũng không trở về được từ trước.

Hắn đột nhiên đứng dậy, ở Lâm Vũ Nhu trước người rầm quỳ xuống, nức nở nói: “Ngày xưa tất cả, đều là của ta một người chi tội, ta hôm nay tới cửa, không vì những thứ khác, chỉ vì hướng về các ngươi nhận sai bồi tội!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương 5 hoàn thành, mặc dù nói sớm một chút chương mới, có điều mãi cho tới gần hừng đông 1 điểm, nhưng cũng còn tốt, còn hơn bình thường có thể coi là sớm. Viết lên nơi đây, tin tưởng mọi người cũng nhìn ra được, một quyển này lập tức sẽ đã xong, sắp sửa triển khai chương mới, xin mọi người tin tưởng, sau khi tình tiết càng ngày sẽ càng đặc sắc, cũng xin mọi người tiếp tục ủng hộ quyển sách này. Ngủ ngon!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 146: Thỉnh Cầu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Đối mặt bất thình lình vừa quỳ, Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vũ đều có chút bất ngờ, Lâm Vấn Thiên trước kia là bực nào bá đạo kiêu ngạo, bây giờ lại trực tiếp hướng về bọn họ quỳ xuống!

“Gia chủ, ngươi sao phải khổ vậy chứ, có lời gì, trước đứng dậy rồi nói sau!” Lâm Vũ Nhu thật dài thở dài, dù sao cũng là xuất thân Lâm Gia, đi tới bây giờ bước đi này, trong lòng nàng cũng vô cùng không thoải mái.

“Ta biết, ngày xưa là ta xin lỗi mẹ con các ngươi, bây giờ dù cho nói cái gì nữa, cũng khó có thể bù đắp ban đầu ta phạm vào sai lầm!” Lâm Vấn Thiên trên mặt đất quỳ thẳng, không có một tia đứng dậy ý tứ, nói: “Ta hôm nay đã đến, cũng không cầu các ngươi tha thứ, chỉ hy vọng ở các ngươi rời đi trước khi, cho ta một bồi tội cơ hội!”

Lâm Vũ Nhu sắc mặt phức tạp, thật lâu không nói gì.

Cùng Lâm Gia đi tới bây giờ bước đi này, hết thảy đều đã không cách nào quay đầu lại, huống hồ, nàng chỉ còn lại có ba năm tính mạng, chỉ muốn ở còn lại trong thời gian hầu ở Tiêu Vũ bên cạnh, đối với ngoài ra các loại, nàng sớm nhìn phai nhạt.

“Lâm Gia chủ, ngươi hay là trước lên rồi nói sau.” Tiêu Vũ nhìn ra Lâm Vũ Nhu cảm thụ không được tốt cho lắm, Lâm Vấn Thiên dù sao cũng là Lâm Gia gia chủ, Lâm Vũ Nhu xuất thân Lâm

Gia, dạng này một màn nàng chắc chắn sẽ lòng có không đành lòng.

Lâm Vấn Thiên quỳ trên mặt đất, cúi đầu, vẫn là không có ý định đứng dậy.

Tiêu Vũ làm người hai đời, một chút liền suy nghĩ minh bạch Lâm Vấn Thiên dự định, nói: “Ngươi còn có lời gì, vô hại nói thẳng.”

Trên mặt lộ ra mấy phần thẹn thùng, Lâm Vấn Thiên cũng không nghĩ tới Tiêu Vũ cư nhiên như thế già dặn, một chút thì xem thấu nội tâm hắn ý nghĩ.

Hắn cười khổ một tiếng, nói: “Tiêu Vũ, ngày xưa các loại, nghiêm chỉnh mà nói, đều là của ta cái này Lâm Gia gia chủ một người sai lầm, ngươi nếu đối với còn đối với lòng ta có oán hận, mặc dù là muốn tính mạng của ta, ta cũng tuyệt không nửa câu oán hận!”

Lâm Vũ Nhu nghe được có chút không đành lòng, có điều vẫn là trầm mặc, nàng tin tưởng Tiêu Vũ sẽ đem việc này xử lý tốt.

Tiêu Vũ tất là như trước không nói, lẳng lặng thấy Lâm Vấn Thiên.

“Ta này đến ngoại trừ bồi tội, quả thật còn là có việc muốn nhờ!” Lâm Vấn Thiên trên mặt hừng hực, biết mình ý nghĩ bị Tiêu Vũ nhìn thấu, nhưng cũng là kiên trì, nói: “Ngươi và Tuyết Hàm, dù sao cũng là từ nhỏ cùng lớn lên, thanh mai trúc mã, trước đây tất cả, đều là ta một người sai lầm, ngươi có thể hay không tha thứ Tuyết Hàm, cho nàng một cơ hội?”

Tha thứ Lâm Tuyết Hàm? Tiêu Vũ bên mép, mang theo một tia như có như không ý cười, lạnh nhạt nói: “Ngươi nhớ ta cứu nàng?”

Lâm Vấn Thiên đi vòng nửa ngày, cũng không dám nói rõ, lại không muốn bị Tiêu Vũ một lời vạch trần, xấu hổ mà cúi thấp đầu, cắn răng nói: “Vâng!”

Từ lần trước cùng Tiêu Vũ một trận chiến, Lâm Tuyết Hàm trong cơ thể thần chủng bị hủy, khoảng thời gian này đã là từ từ suy yếu, cũng xác nhận Tiêu Vũ trước đây lời nói không giả, bây giờ nàng, không chỉ tu vi bắt đầu rút lui, sinh cơ bên trong cơ thể cũng đang không ngừng xói mòn, nhiều nhất cũng chỉ còn sót lại nửa năm tính mạng!

Lâm Tuyết Hàm cái kia thần chủng phương pháp là do Tiêu Vũ ban tặng, hơn nữa Tiêu Vũ dược đạo thực lực còn tại đó, lần này càng dùng Ngũ Nguyên ngưng khí đan thuyết phục khắp nơi, để khắp nơi cam nguyện đến Vương gia, đem Vương gia tiêu diệt.

Đối với Lâm Gia tới nói, phải cứu Lâm Tuyết Hàm, Tiêu Vũ chính là hi vọng duy nhất!

Tiêu Vũ một lần nữa trầm mặc, ánh mắt lại là chuyển hướng Lâm Tuyết Hàm.

Ngày xưa cao cao tại thượng, có như thần nữ bình thường Lâm Gia thiên nữ, bây giờ lại là sắc mặt trắng bệch, thoạt nhìn cực kỳ nhu nhược, lại không lúc trước nửa điểm kiêu ngạo.

Từ sau khi vào nhà, Lâm Tuyết Hàm chính là không nói lời nào, càng vẫn cúi đầu, hoàn toàn không dám nhìn thẳng Tiêu Vũ.

Lại có hôm nay tất cả, đều là vì nàng ngày đó muốn giết Tiêu Vũ,

Mà bây giờ để bảo vệ tánh mạng, nhưng phải tới cửa muốn nhờ, nàng còn như thế nào có thể có nửa phần kiêu ngạo?

“Tiêu Vũ, nếu là ngươi còn hận ta, đều có thể đem ta cái mạng này cầm, nhưng ta cầu ngươi, xin ngươi mau cứu Tuyết Hàm, ngày xưa sai lầm, ta đồng ý một người đảm nhận!” Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc không nói, Lâm Vấn Thiên còn tưởng rằng Tiêu Vũ không chịu đáp ứng, liền vội vàng nói.

“Ta muốn hỏi, ngươi bây giờ là dùng thân phận gì để van cầu ta?” Tiêu Vũ đều không phải là hẹp hòi, cũng không phải ghi hận Lâm Gia.

Đối với hắn mà nói, Lâm Gia hết thảy đều đã quá khứ, nhưng muốn hắn ra tay đi cứu một người đạt được hắn ân tình, lại còn muốn giết hắn người, hắn cũng không phải đại độ như vậy.

Nếu không phải Lâm Tuyết Hàm ngày đó muốn giết hắn, há lại sẽ có hôm nay tất cả? Nói trắng ra là này hết thảy đều là Lâm Tuyết Hàm tự tìm, hắn có thể không tiếp tục hướng Lâm Gia truy cứu, nhưng cũng không có cứu giúp Lâm Tuyết Hàm nghĩa vụ!

“Bỏ đi, cha, chúng ta đi thôi!” Theo vào nhà đến bây giờ, Lâm Tuyết Hàm rốt cục đệ nhất mở miệng, lộ ra một trắng bệch nụ cười.

Nàng có thể hiểu được Tiêu Vũ quyết định, thay đổi bất luận người nào, muốn cứu một người muốn giết mình người, ai cũng sẽ không rộng lượng như vậy.

“Mưa nhỏ, dù sao đồng xuất bộ tộc, ngươi thật muốn thấy chết mà không cứu sao?” Lâm Vấn Thiên đầy mặt buồn sắc, nhìn phía Lâm Vũ Nhu.

Thân thể khẽ run lên, danh xưng này, liền Lâm Vũ Nhu chính mình cũng không biết đã bao nhiêu năm không có đã nghe qua, trong đầu của nàng không khỏi nhớ nổi lên lúc còn tấm bé ở Lâm Gia các loại.

Vào lúc ấy, trong tộc trưởng bối, cùng các huynh trưởng, đều sẽ kêu nàng một tiếng mưa nhỏ.

“Tiêu Vũ, ta biết ngươi còn hận Vương gia chúng ta, nhưng ta vẫn là câu nói kia, lúc trước tất cả, đều là của ta một người sai lầm, cùng Lâm Gia những người khác đều không quan hệ, hôm nay ta liền đem tất cả trả lại mẹ con các ngươi!”

Lâm Vấn Thiên nói xong, đột nhiên giơ bàn tay lên, trên người mười đạo linh sông đồng thời vận chuyển, tầng tầng một chưởng vỗ hướng về mi tâm của mình.

Hắn càng muốn lấy cái chết chuộc tội!

“Gia chủ!” Lâm Vũ Nhu một tiếng thét kinh hãi.

“Bốp” một tiếng, Tiêu Vũ thần tốc ra tay, đánh vào Lâm Vấn Thiên trên cổ tay, đem bàn tay của hắn miễn cưỡng đánh vạt ra, rơi vào chỗ trống.

“Lâm Gia chủ, ngươi làm cái gì vậy?” Hắn nhíu mày lại, nói thật nha không phải đồng tình Lâm Vấn Thiên, cũng không phải là bị hắn đánh động, mà là bởi vì biết Lâm Vấn Thiên nếu là chết ở chỗ này, Lâm Vũ Nhu trong lòng nhất định sẽ không dễ chịu.

“Sai đã đúc thành, trừ lần đó ra, ta đã không nghĩ tới nên làm gì hướng về các ngươi chuộc tội!” Lâm Vấn Thiên bi thảm cười nói.

“Vũ Nhi, nếu là ngươi có thể giúp, liền giúp một chút đi, ai!” Lâm Vũ Nhu vốn muốn cho Tiêu Vũ tự mình giải quyết, nhưng nhìn thấy Lâm Vấn Thiên như thế, cũng không nhịn được đã mở miệng.

“Tốt, cũng được!” Tiêu Vũ gật gù, đối với Lâm Vấn Thiên nói: “Ta có thể cứu nàng, có điều, này gần như là vì Lâm Gia năm đó cũng dưỡng dục mẫu thân ta, ta và Lâm Gia, từ đó sau khi không kéo không nợ!”

Vốn nghe đến Tiêu Vũ đáp ứng, Lâm Vấn Thiên còn có chút ngạc nhiên, cho rằng Tiêu Vũ tha thứ Lâm Gia, nhưng nghe Tiêu Vũ một câu tiếp theo nói, vừa là đầy mặt cay đắng.

Xem ra Tiêu Vũ đã là triệt để đem Lâm Gia xem là người qua đường, rốt cuộc không thể trở thành Lâm Gia người!

Ở Tiêu Vũ giao cho dưới, trong phòng cũng chỉ còn lại có hắn và Lâm Tuyết Hàm hai người.

Nghe đến Tiêu Vũ đồng ý cứu giúp, Lâm Tuyết Hàm lúc này sắc mặt cũng phức tạp không ngớt, không ngờ rằng tất cả bắt nguồn từ Tiêu Vũ, vừa rốt cục Tiêu Vũ, cuối cùng vẫn là cần nhờ Tiêu Vũ, tài năng bảo vệ tính mạng của nàng.

Nhưng mà tất cả những thứ này, nói cho cùng đều là của nàng chính mình tạo thành, một bước sai, từng bước sai!

Trong phòng một mảnh trầm mặc, Tiêu Vũ không lời nào để nói, Lâm Tuyết Hàm khóe miệng cũng chỉ có từng trận cay đắng, cái gì cũng nói không nên lời, chỉ có trầm mặc, tràn ngập trong không khí.

Tác giả đông phương hành vân nói: Một quyển này đến tận đây chính thức kết thúc, cùng Lâm Gia các loại đến tiếp sau thì không tỉ mỉ dặn dò, quyển kế tiếp chính thức mở ra, cầu đặt.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1: Mới Tới Vương Thành

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Đây là vương thành? Tốt sầm uất!”

“Tên béo ngươi đừng một bộ nhà quê vào thành dáng vẻ tốt hay không tốt, ta nhìn đều cảm giác mất mặt!”

“Khà khà, ta đây không phải thứ nhất tiến đến vương thành gì?”

“Kẻ ngu si, vương thành chỉ là một cái cách gọi, thành này tên gọi Phong Lăng Thành!”

Một tòa đại thành ở ngoài, mấy bóng người phong trần phó phó, một bên cất bước một bên ở trò chuyện với nhau.

Một người trong đó bụ bẫm thiếu niên cùng một gã cô gái tuổi thanh xuân thỉnh thoảng mở miệng, lẫn nhau xem thường.

Tiêu Vũ lặng yên đi ở Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên phía sau hai người, ngẩng đầu nhìn về phía trước toà kia đại thành, trên mặt đến lộ ra vài phần mỉm cười.

“Cuối cùng đã tới, này Phong Lăng Thành ta cũng chỉ đã tới vài lần, mỗi một lần đã đến, đều cảm giác thành này sầm uất, xa không phải Cự Thạch Thành có thể so với!”

Giang Viễn Hồng nhìn trước cửa thành cái kia ba chữ lớn, trong mắt cũng tràn ngập than thở.

Hắn bỏ Cự Thạch Thành bên trong quyền lực và địa vị, cuối cùng vẫn là quyết định cùng Tiêu Vũ đồng thời đi tới vương thành, tuy nói Tiêu Vũ không chịu thu hắn làm đồ, nhưng tối thiểu đi tới vương thành, hắn mới có hi vọng đi được xa hơn.

“Sư phụ, ngươi trả lại qua Phong Lăng Thành? Ta làm sao không biết là?” Tần Vũ Huyên chậm xuống bước chân, tò mò nhìn Giang Viễn Hồng.

“Trước đây đột phá đến nhị phẩm phù sư thời điểm, ta từng tới Phù đạo minh thi đậu nhị phẩm tư cách, khi đó ngươi còn không có bái ta làm thầy, tự nhiên không biết là.” Giang Viễn Hồng cười nói.

“Phù đạo minh? Đó là địa phương nào?” Tần Vũ Huyên giống như một tò mò hài tử, không dứt lôi kéo Giang Viễn Hồng hỏi hết đông tới tây.

Tiêu Vũ cũng nhìn về phía Giang Viễn Hồng, trước đây Mạnh Viễn Sơn liền đã nói Phù đạo minh, bất quá khi đó hắn còn không có quá để ý.

“Phù đạo minh, là một thập phần thế lực cường đại, đơn giản tới nói, chính là do thiên hạ phù sư tạo thành một liên minh, trải rộng với hiện nay thế gian các nơi, Phong Lăng Thành bên trong liền có một chi nhánh.” Giang Viễn Hồng đơn giản nói.

Hắn mặc dù nói đơn giản, nhưng không khó tưởng tượng, do thiên hạ phù sư tạo thành, phù đạo này minh thế lực, tuyệt đối được cho khủng bố, khủng bố phóng tầm mắt thế gian, cũng là ghi tên trước xà mâu tồn tại.

“Đã có Phù đạo minh, cái kia nói vậy còn có dược đạo minh cùng khí đạo minh?” Tiêu Vũ thuận miệng hỏi.

“Tiêu tiểu huynh quả nhiên nhạy cảm, có điều, Phong

Lăng Thành bên trong quả thật còn có dược đạo minh cùng khí đạo minh, ba người này liền tương đương với Cự Thạch Thành bên trong 3 đại cự đầu, có điều lại so với chúng ta cái kia 3 đại cự đầu mạnh ngàn vạn gấp nhiều lần, ở Phong Lăng Thành là tuyệt đối không ai dám trêu chọc tồn tại.”

Giang Viễn Hồng bây giờ đã không còn dám gọi Tiêu Vũ làm Tiêu lão đệ, vốn hắn còn muốn gọi Tiêu Vũ Tiêu tiên sinh, có điều ở Tiêu Vũ vài lần từ chối dưới, cuối cùng vẫn là chỉ có thể gọi là Tiêu Vũ một tiếng Tiêu tiểu huynh.

Tiêu Vũ khẽ gật đầu, dùng này 3 minh khổng lồ, chi nhánh chỉ có thể thiết lập tại Phong Lăng Thành dạng này đại thành, như Cự Thạch Thành loại kia địa phương nhỏ, người ta thậm chí không lọt nổi mắt xanh.

Về phần tại sao không có trận đạo minh, là vì trận đạo không giống với này vài đạo, rất ít bên ngoài xuất đầu lộ diện, bình thường đều bị thế lực khắp nơi cung cấp ở trong tộc, đương nhiên sẽ không tạo thành cái gì liên minh.

Tiến vào thành, Phong Lăng Thành quả nhiên sầm uất vô cùng, phóng tầm mắt nhìn tới, ở trên đường cái liền có thể nhìn thấy không ít tu luyện người, hơn nữa có thật nhiều người hay là tu vi không tầm thường hạng người.

Tần Vũ Huyên lại không để ý này, đông nhìn tây chạy trốn, chơi đến không còn biết trời đâu đất đâu.

“Nếu tím ban tiểu thư cũng cùng đi thì tốt rồi!” Lâm Vũ Nhu thấy tình cảnh này, đột nhiên than thở.

Tiêu Vũ chỉ phải cười khổ.

Còn nhớ rõ trước khi rời đi,

Nhan Tử Ngọc đã đến đưa tiễn, mặc dù không có quá nhiều ngôn ngữ, nhưng này không đành lòng, lại là ai nấy đều thấy được, Lâm Vũ Nhu lúc này nhấc lên, rõ ràng là có ý riêng.

“Huynh đệ, nghe nói Lâm Gia người ở chúng ta nhích người một ngày trước đi tìm ngươi?” Diệp Văn Hiên tựa hồ vừa so với trước kia lớn không ít, nương đến Tiêu Vũ bên cạnh nhỏ giọng hỏi.

“Không có chuyện gì.” Tiêu Vũ lắc đầu, không có nhiều lời.

Đêm hôm đó, hắn thay thế Lâm Tuyết Hàm tu bổ trong cơ thể nàng thần chủng, có điều bởi vì nhận qua tổn, thần chủng mặc dù khôi phục, nhưng là nhiều nhất bảo đảm Lâm Tuyết Hàm thể chất cùng thiên tư không muốn rút lui, muốn lại có tăng lên, lại là vĩnh viễn cũng không khả năng sự tình.

Lâm Tuyết Hàm biết được kết quả này, đồng dạng cũng là thật lâu không nói gì, cuối cùng chỉ có một tiếng thật dài thở dài, lời gì cũng nói không ra.

Cùng Lâm Gia, kể cả cùng Cự Thạch Thành tất cả, ở Tiêu Vũ xem ra đều đã kết thúc, cho nên lúc này cũng không muốn nhiều lời.

Một đường phong trần, mấy người đều là vừa mệt vừa đói, vào thành sau muốn làm nhất chính là điền đầy bụng.

Bích Vân hiên, một tòa thoạt nhìn cực kỳ xa hoa tửu lầu, tọa lạc ở Phong Lăng Thành khu vực phồn hoa nhất, từ bên ngoài nhìn vào đi một mảnh màu vàng, như là một đế vương đứng ngạo nghễ nơi đây.

“Thì nơi này đi.” Tiêu Vũ nói rằng, hắn vốn không thích xa hoa, nhưng có Lâm Vũ Nhu bên người, chỉ muốn để mẹ mình hưởng dụng hết thảy đều là tốt nhất!

“Biết ngươi bây giờ giàu có đến mức nứt đố đổ vách, ta phải cố gắng làm thịt ngươi một bữa!”

Tới vương thành, mấy người đều là tâm tình vô cùng tốt, Tần Vũ Huyên càng cùng Tiêu Vũ trực tiếp mở lên chuyện cười.

Nói của cải, Tiêu Vũ trên người bây giờ thật đúng là có không ít giá trị kinh người gì đó, không nói đến hắn vốn là có mấy triệu tinh thạch trong người, Vương gia bị diệt sau khi, trong tộc hết thảy của cải cũng đều bị hắn đoạt được, bây giờ thân phận gần ngàn vạn!

Vào trong lầu, lầu này nội bộ trang hoàng hơn xa hoa, kể cả Túy Tinh Lâu cũng xa xa không cách nào so sánh cùng nhau.

Trong lầu rải rác cũng hết sức rõ ràng, lầu một bình thường nhất, càng đi cao đi lại càng sang trọng, đương nhiên giá cả cũng càng kinh người.

Tiêu Vũ mang theo Lâm Vũ Nhu, trực tiếp lên cao nhất lầu bảy, muốn một bao gian tốt nhất.

Lâm Vũ Nhu từ trước đến giờ đối với Tiêu Vũ quyết định đều rất ủng hộ, tuy biết Tiêu Vũ tâm tư, cũng chỉ là mỉm cười tiếp thu.

Gọi món ăn thời điểm, chính là Giang Viễn Hồng đối với nơi này thức ăn giá trị cũng là âm thầm cắn lưỡi, mặc dù là hắn muốn tới nơi này ăn một bữa, cũng tương đương đã trải qua một lần xuất huyết nhiều.

Có điều biết Tiêu Vũ thân phận, Tần Vũ Huyên cũng không cho hắn tiết kiệm, điểm tràn đầy một bàn đồ ăn.

Mấy người vừa ăn cơm, một bên tán gẫu, bầu không khí nhất thời thập phần vui vẻ.

“Ta nghe nói, Thiên Thanh Vũ Viện hàng năm đều sẽ đến các nơi tiến hành chọn lựa, thuê mướn mới đệ tử, lần này ngoại trừ chúng ta Cự Thạch Thành, giống như còn có rất nhiều từ các nơi đến đệ tử.” Diệp Văn Hiên vừa ăn, một bên mơ hồ không rõ nói.

“Ta cũng nghe nói, cách chính thức báo danh đại khái còn có chừng năm ngày, đến lúc đó không biết là sẽ có bao nhiêu người tụ tập cùng một chỗ.” Tần Vũ Huyên bắt đầu ăn cũng không chú ý mình tướng ăn, vừa ăn gật gật đầu.

Tiêu Vũ đăm chiêu, này các nơi tuyển ra tất nhiên đều là tự kiêu đệ tử thiên tài, đụng vào nhau chắc chắn sẽ có điều va chạm.

Bất quá hắn cũng không phải rất lo lắng, dù sao thực lực đặt tại cái kia.

“Bích trúc gian bị người bao hết? Hừ, ta không can thiệp tới ngươi người nào, nhanh chóng làm cho bọn họ lăn ra đây cho ta, hôm nay ta muốn chiêu đãi một vị khách quý!”

Cơm ăn được một nửa, ngoài cửa đột nhiên truyền tới một mang theo tức giận âm thanh, nghe tới giống như là một người trẻ tuổi, ngữ khí thập phần bá đạo.

“Bích trúc gian? Tiêu Vũ, sao rất giống là chúng ta cái này phòng riêng tên?” Tần Vũ Huyên dừng lại trong tay động tác, nhìn Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ gật gù, Bích Vân hiên từng cái phòng riêng đều có một độc lập tên, bọn họ bây giờ vị trí chính là lầu này bên trong bao gian tốt nhất, liền gọi là bích trúc gian.

Nghe ngoài cửa âm thanh, tựa hồ là muốn tới cướp lấy cái này phòng riêng!

Tác giả đông phương hành vân nói: Mới một quyển bắt đầu, nói thật nha mở ra phần mới có quá nhiều gì đó muốn cân nhắc, con ngựa tốc độ một chút chậm thật nhiều.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 2: Hoán Đổi Đôi Đũa

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ngoài cửa âm thanh đang vang lên đồng thời, hai cái tiếng bước chân đang hướng về cái này phòng riêng tiếp cận, chưa qua chốc lát, phòng riêng cửa liền bị người trực tiếp đẩy ra.

Chỉ thấy ngoài cửa xuất hiện một gã chừng hai mươi tuổi thanh niên, mặc trên người một bộ trường sam, mặt mày tuấn tú, ánh mắt tung bay trong lúc đó, mang theo loại nói không nên lời kiêu ngạo, tựa hồ đem tất cả đều không để ở trong mắt.

“Cho các ngươi mười hơi thời gian, lập tức từ nơi này cút ra ngoài cho ta, cái này phòng riêng thuộc về ta!”

Hắn đứng ở trước cửa, thập phần khí phách nói, ở thanh niên này bên cạnh theo Bích Vân Hiên bồi bàn, lúc này trên mặt cũng là tràn ngập bất đắc dĩ, như là không dám tùy tiện đắc tội gã thiếu niên này.

Phòng riêng bên trong, tất cả mọi người đều nhìn về Tiêu Vũ, việc này bọn họ mấy người này cơ hồ đều này đây Tiêu Vũ làm trung tâm, cho nên đối với này phòng riêng là để còn là không cho, đều muốn nghe Tiêu Vũ ý kiến.

Tiêu Vũ lại như là làm như không nghe thấy, vẫn là tự mình ăn gì đó, không hề liếc mắt nhìn thanh niên kia một chút.

“Ngươi điếc? Không nghe được lời ta nói?” Theo ánh mắt của mọi người, thanh niên này hiển nhiên cũng nhìn ra Tiêu Vũ là trong những người này chen mồm vào được người.

Nhìn thấy Tiêu Vũ đối với hắn không để ý tới không màu, hắn chân mày hơi nhíu lại.

“Tiêu tiểu huynh, trong vương thành, không thích hợp gây chuyện, không bằng chúng ta hay là đem phòng riêng để đi ra ngoài đi.” Giang Viễn Hồng nhỏ giọng ở Tiêu Vũ bên cạnh nói.

Vương thành trong vòng, đầm rồng hang hổ, không giống như Cự Thạch Thành, nói không chừng sau đó trêu chọc một người, phía sau thì có một thế lực lớn.

Còn nữa, khả năng há mồm muốn Bích Vân Hiên bao gian tốt nhất, nhưng lại để Bích Vân Hiên người cảm thấy kiêng kỵ, thanh niên này rõ ràng không phải người bình thường.

“Vũ Nhi, không sao, mẫu thân đã ăn cơm đi, không bằng chúng ta lúc này đi thôi.” Lâm Vũ Nhu cũng không nguyện ý Tiêu Vũ mới tới vương thành thì trêu chọc người nào, đồng dạng ở Tiêu Vũ bên tai nhỏ giọng nói.

“Mẫu thân, không có chuyện gì, không cần để ý tới.” Tiêu Vũ mỉm cười lắc đầu.

Tuy là mới tới vương thành, nhưng hắn cũng không phải loại người sợ phiền phức, huống hồ tới đây Bích Vân Hiên cũng là vì Lâm Vũ Nhu, há có thể để Lâm Vũ Nhu chịu ủy khuất?

“Ta lặp lại lần nữa, cái này phòng riêng, ta muốn, nhanh chóng từ nơi này cút ra ngoài!” Thanh niên chờ đến hơi không kiên nhẫn, trực tiếp ném ra một viên màu tím mảnh đá, nói: “Cái này Tử Tinh giá trị có thể so với một vạn tinh thạch, cầm sau khi, cút ngay lập tức!”

Nhìn dáng dấp như vậy, hắn là muốn dùng tinh thạch trực tiếp đem Tiêu Vũ bọn người nện đi rồi, động tác này, cũng là khinh thị Tiêu Vũ, cũng có vẻ hắn cao cao tại thượng.

“Tử Tinh?” Giang Viễn Hồng hơi biến sắc mặt, đối với Tiêu Vũ đưa lỗ tai nói: “Khả năng bắt lại đạt được Tử Tinh người, thân phận đều không bình thường, lai lịch của người này có thể không tầm thường.”

Tiêu Vũ mặc dù duyệt hết chư thiên, liền đối với Tử Tinh loại này vật thế tục lại là không hiểu rõ lắm, có điều cũng có thể nhìn ra người trước mắt thân phận bất phàm.

Muốn dùng tinh thạch đến nện? Tầm thường một vạn Tử Tinh, đối với bây giờ Tiêu Vũ tới nói vừa được cho cái gì?

Hắn ngẩng đầu lên nhìn thanh niên kia một chút, nói: “Một vạn tinh thạch? Ngươi bây giờ từ nơi này cút ra ngoài, lại đóng cửa lại, ta cho ngươi mười vạn tinh thạch!”

Giang Viễn Hồng cười khổ, nhìn Tiêu Vũ điệu bộ này là muốn cứng rắn rốt cuộc, bất quá hắn cũng biết Tiêu Vũ tính khí, chỉ có cười khổ không nói.

“Ngươi nói cái gì?” Thanh niên kia sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt.

Tinh thạch còn là tiếp theo, bất cứ có người dám để cho hắn cuộn, gan dạ như vậy nói chuyện cùng hắn!

“Vị khách nhân này.” Bích Vân Hiên bồi bàn hiển nhiên cũng sợ Tiêu Vũ chọc giận người thanh niên này, liền vội vàng tiến lên nói: “Vị này là Thiên Thanh Vũ Viện Đằng Long khu vực đệ tử Giang Tẫn Phong,

Giang công tử muốn chiêu đãi một vị khách quý, bởi vậy mới chịu dùng đến này bích trúc gian, nếu như người đồng ý, người lần này hết thảy tiêu phí giống nhau miễn trừ, chẳng biết có được không mời ngài đem nơi đây tặng cho Giang công tử?”

Người thị giả này nói chuyện coi như khéo léo, mặc dù không muốn đắc tội Giang Tẫn Phong, nhưng cũng không có bởi vậy liền trực tiếp đuổi đi Tiêu Vũ, mà là hảo ngôn thương lượng, dù sao Tiêu Vũ là Bích Vân Hiên khách.

“Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử? Thì tính sao?” Tiêu Vũ ngược lại thật không ngờ rằng, vừa tới vương thành, liền đụng phải võ viện đệ tử, nhưng đối với phía sau “Đằng Long khu vực” hắn lại là trực tiếp coi thường, căn bản không biết là là có ý gì.

Bồi bàn hầu như cắn được đầu lưỡi của mình, có phải người trước mắt này không biết là “Đằng Long khu vực” ba chữ này ý vị như thế nào gì?

Thiên Thanh Vũ Viện bên trong, vào được này 1 khu vực đệ tử đều là trong thiên tài cùng thiên tài, huống hồ trước mắt cái này Giang Tẫn Phong còn là Đằng Long trong vùng người nổi bật, kể cả trong thành này đại tộc con cháu đều muốn cùng hắn giao hảo, ai dám dễ dàng đắc tội?

Giang Tẫn Phong nghe xong Tiêu Vũ giọng, cũng ngẩn người, lại quan sát Tiêu Vũ đến.

Theo vừa vào cửa, nhìn thấy Tiêu Vũ cùng này trên người mấy người mặc, Giang Tẫn Phong liền nhận định bọn họ không có bối cảnh gì, bởi vì trong thành này có bối cảnh thiếu niên hắn cơ hồ đều nhận thức.

Có thể Tiêu Vũ bộ này giọng, lại là hoàn toàn không để hắn vào trong mắt, nhưng hắn nhìn tới nhìn lui, cũng nhìn không ra Tiêu Vũ là có bối cảnh gì người.

“Nói như vậy, ngươi là không có ý định lăn?” Giang Tẫn Phong xác nhận Tiêu Vũ không có quá lớn bối cảnh sau khi, kiên nhẫn cũng dần dần biến mất.

Tiêu Vũ không nhìn thẳng, căn bản lười trả lời.

“Ha ha, tốt! Ở vương thành, so với ta còn cuồng người, ta là lần đầu tiên gặp!” Giang Tẫn Phong giận quá mà cười, lạnh lùng nói: “Có điều, cuồng cũng là muốn vốn liếng, khiến cho nhìn ngươi có hay không tư cách lưu lại nơi này gian phòng riêng!”

Trong lúc nói, hắn đã động khởi tay, bóng người như gió, đến thẳng Tiêu Vũ.

Hắn đây rõ ràng là dự định trực tiếp dùng thực lực tướng ép, đem Tiêu Vũ đuổi đi!

Tiêu Vũ híp mắt lại, lộ ra một tia hàn quang.

Cố gắng ăn một bữa cơm, lại bốc lên người như vậy, cao cao tại thượng, không nói hai lời muốn để hắn cút khỏi phòng riêng.

Nếu như cái này Giang Tẫn Phong tốt tiếng thương lượng, hắn nói không chừng còn sẽ đem phòng riêng để đi ra ngoài, nhưng Giang Tẫn Phong bá đạo như vậy, thấy hắn không chịu để cho sau lại còn muốn động thủ với hắn!

Tượng đất cũng có ba phần khí, huống chi là Tiêu Vũ?

Hắn cười lạnh một tiếng, UU đọc sách ww &# 119;. Uukansh u. com trên tay vẫn như cũ cầm một đôi đũa, vào lúc này đột nhiên thay đổi hai tay, bất cứ dùng một đôi đũa đáp lại Giang Tẫn Phong.

“Muốn chết!” Bị Tiêu Vũ như thế xem thường, Giang Tẫn Phong giận dữ, trong mắt sát cơ tăng vọt.

Hắn bắt tay thành chộp, trên người linh sông hiện lên, lại có mười một đạo linh sông nhiều, đôi bàn tay giống như hóa thành mãnh thú móng nhọn, muốn trực tiếp cào nát Tiêu Vũ cổ họng!

“Bốp!”

Tật quang lóe lên, Giang Tẫn Phong tốc độ cực nhanh, nhưng Tiêu Vũ tốc độ càng nhanh hơn.

Hắn chiếc đũa thập phần linh động, lóe lên trong lúc đó, tất cả mọi người còn nhìn không rõ, chỉ thấy cái kia chiếc đũa đã đâm vào Giang Tẫn Phong trong bàn tay, đem Giang Tẫn Phong bàn tay trực tiếp đâm thủng.

Ăn này thiệt thòi, Giang Tẫn Phong sắc mặt đại biến đồng thời, thần tốc đưa tay thu hồi, nhưng máu tươi trên tay lại không thể ngừng lại, giọt nước đầy đất.

Lại bị người dùng một cái chiếc đũa làm cho bị thương, Giang Tẫn Phong sắc mặt âm trầm, tâm tư cũng đang không ngừng biến ảo.

Trong vương thành, lúc nào ra cường đại như vậy một gã thiếu niên?

Hắn còn chưa mở miệng, Tiêu Vũ lại là mở miệng lần nữa nói chuyện.

Chỉ thấy hắn nhíu nhíu mày, đối với Bích Vân Hiên bồi bàn nói: “Này chiếc đũa ô uế, có thể không giúp ta hoán đổi một đôi?”

Một câu nói này, tựa như một cái vang dội bạt tai vỗ vào Giang Tẫn Phong trên mặt. Mặc dù Tiêu Vũ nói chính là sự thật, có thể nghe vào hắn trong tai, lại là to lớn khuất nhục.

“Tốt! Ngươi rất tốt!” Sắc mặt âm trầm, Giang Tẫn Phong trực tiếp xoay người, cũng không quay đầu lại đi xa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 3: Thi Nhập Viện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cao cao tại thượng Giang Tẫn Phong, lại cứ đi như thế, kể cả Bích Vân Hiên bồi bàn cũng tràn đầy kinh ngạc.

“Huynh đệ, không có gì nói, trâu!” Diệp Văn Hiên đối với Tiêu Vũ dựng lên ngón cái, mặc dù biết Tiêu Vũ từ trước đến giờ cường hãn, có thể cũng không nghĩ tới lại mạnh mẽ như vậy.

Lúc này mới mới tới vương thành, còn chưa đi đến Vũ Viện đâu, Tiêu Vũ thì vừa đắc tội rồi một gã Vũ Viện bên trong thiên tài.

“Mới vào vương thành, không nên trêu chọc nhiều như vậy thị phi!” Kể cả Lâm Vũ Nhu đều có chút thay thế Tiêu Vũ lo lắng, nhẹ nhàng nhíu nhíu mày.

“Mẫu thân đừng lo lắng, ta có chừng mực.” Tiêu Vũ lại là không thế nào quan tâm, hắn liền tông sư đều dám trêu, huống hồ tầm thường một thiên tài?

Khoảng cách Thiên Thanh Vũ Viện chính thức báo danh, còn có mấy ngày, Tiêu Vũ bọn người mới vào vương thành, sau khi cơm nước xong liền trực tiếp tìm một chỗ ở dưới.

Mấy ngày nay, Phong Lăng Thành bên trong có lượng lớn đã đến Thiên Thanh Vũ Viện báo cáo đệ tử, giống như Tiêu Vũ suy nghĩ, những người này trải qua chọn lựa bước ra, đều là các nơi cực kỳ kiệt thiếu niên, mỗi người khó tránh khỏi có chút kiêu ngạo.

Mấy ngày trong lúc đó, trong thành liền đã xảy ra vài lần thiếu niên gian tranh đấu, các phe người ai cũng xem thường ai.

Không Vũ Viện, này ngoại lai giữa đệ tử cũng đã đang âm thầm so sánh lên kình.

Tiêu Vũ mỗi ngày ngây ngô trong phòng, cực nhỏ ra ngoài, đúng là Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên mỗi ngày chạy ra bên ngoài, đối với việc này biết được rõ rõ ràng ràng, thậm chí còn gặp được không ít đến từ các nơi thiên tài kiệt xuất.

Cá biệt cực kỳ xuất sắc thiếu niên, tại đây ngắn ngắn mấy ngày trong lúc đó, liền đã là danh tiếng tăng lên, ở nhiều mặt trong tranh đấu thể hiện ra nhất định thực lực, đã bị chú ý.

Mấy ngày một chút quá khứ, báo danh tháng ngày cũng chính thức tiến đến gần, đến từ các nơi thiếu niên đồng thời dâng tới Thiên Thanh Vũ Viện, mặc dù không bằng ở Cự Thạch Thành chọn lựa lúc khuếch đại như vậy, nhưng nhân số cũng thập phần khả quan.

“Đây là Thiên Thanh Vũ Viện? Quả nhiên khí thế!”

Diệp Văn Hiên nhìn lên trời thanh thiên viện cái kia cao to cửa viện, trong miệng không nhịn được thán phục lên tiếng.

Đây là một tấm cửa đá khổng lồ, rộng đủ vài trượng, dùng một loại nào đó đá kỳ lạ xây, nhìn qua thì làm cho người ta một loại thập phần rộng rãi cảm giác.

“Ngươi đừng cùng một nhà quê vào thành như, đợi đừng nói ta biết ngươi!” Tần Vũ Huyên ở bên cạnh khinh bỉ mà nói.

“Khà khà, ta đây không phải lần đầu có thể đi vào lớn như vậy thế lực gì, có chút kích động.” Diệp Văn Hiên cười hắc hắc nói, cũng không phản bác.

Tiêu Vũ lắc đầu không nói, ánh mắt rơi vào Thiên Thanh Vũ Viện phía trước.

Thiên Thanh Vũ Viện báo danh, tựa hồ còn có một cái thi nhập viện, và không phải nói đi tới sau khi nhập viện ghi danh một chút đơn giản như vậy, lúc này các phe thiếu niên đều đang chờ thi nhập viện bắt đầu.

Đợi đã lâu, Thiên Thanh Vũ Viện rốt cục có người xuất hiện, vài tên đệ tử trẻ tuổi cùng một ông lão dắt tay nhau mà đến, xuất hiện ở cửa viện trước khi.

Ông lão kia đầu tiên là đơn giản khách sáo vài câu, đơn giản chính là ít ỏi hoan nghênh cùng khích lệ loại hình lời nói, sau đó mới tuyên bố vào viện sĩ quy tắc.

“Thi nhập viện là ta Thiên Thanh Vũ Viện từ khai sáng tới nay liền tồn tại chế độ, tuy nói các ngươi đã thông qua chọn lựa, nhưng thực lực và tiềm lực vẫn là có điều chênh lệch, bởi vậy chính thức nhập viện trước khi, còn có thử một lần.”

“Kỳ thực này thi nhập viện, đối với các ngươi cũng có được lợi ích to lớn, bởi vì vậy thì tương đương là cho hết thảy đệ tử mới một cơ hội biểu hiện, ngươi biểu hiện càng xuất sắc, nhập viện sau khi thì sẽ càng được coi trọng, thậm chí nếu như đầy đủ ưu tú, 1 nhập viện liền có tông sư thu ngươi làm đồ cũng khó nói, chuyện như vậy ở những năm qua trước không hiếm thấy, trong viện có không ít thiên tài, đều từng có dạng này trải qua!”

“Đồng thời,

Ở vào viện sĩ bên trong biểu hiện càng xuất sắc, nhập viện sau đãi ngộ tự nhiên cũng không giống nhau, chỉ cần ngươi đầy đủ ưu tú, chỉ đủ thiên tài, tài năng ở vào viện sĩ rực rỡ hào quang, tất cả cùng có khả năng!”

Người lão giả này nói rất nhiều, nhìn qua thập phần ôn hoà, mặt mỉm cười, tựa hồ không có gì tính khí.

Một câu nói làm cho đoàn người kích động lên, theo người lão giả này thuyết pháp, vậy này vào viện sĩ thật đúng là một cố gắng cơ hội biểu hiện, này đầy đủ xuất sắc thiên tài, cũng không vào khi tiến vào Vũ Viện từ từ trèo lên trên, mà là có cơ hội trực tiếp lạy tông sư sư phụ!

“Có thể hay không hỏi một câu, nếu như biểu hiện xuất sắc, đều có dạng gì đặc quyền?”

Nhìn ông già này thái độ hòa ái, lập tức có người lớn tiếng hỏi dò.

Đối mặt cơ hội như vậy, những thiếu niên này bên trong có không ít đều là thập phần tự tin người, không ít đều muốn biết biểu hiện xuất sắc khả năng có ích lợi gì.

“Đặc quyền tự nhiên là có thật nhiều!” Ông lão cười nói: “Tỷ như nếu như ngươi biểu hiện rất bình thường, vậy tiến vào Vũ Viện sau khi chính là cực kỳ đệ tử bình thường, cùng mười mấy tên đệ tử cùng ăn cùng ở, nhưng nếu như ngươi biểu hiện vô cùng chói mắt, vậy liền có khả năng tìm được một độc lập nơi ở, thậm chí Vũ Viện làm chuyên môn tìm người phụ trách ngươi tất cả áo cơm sinh hoạt thường ngày, thậm chí, nếu như biểu hiện của ngươi có thể cùng Vũ Viện dĩ vãng thiên tài so với, Vũ Viện thậm chí có thể cho ngươi đem người nhà mình mang tới Vũ Viện bên trong, cùng ngươi cùng sinh hoạt!”

Nói rồi nhiều như vậy, kỳ thực Thiên Thanh Vũ Viện dụng ý rất rõ ràng, chính là muốn đem những này đệ tử mới phân ra cái ưu khuyết, tốt quyết định đối với cái nào đệ tử điểm chính đào tạo.

Mặc dù đều hiểu Vũ Viện ý đồ, thế nhưng không ai cảm thấy không ưa, thế giới này chính là như thế, hết thảy đều muốn dùng thực lực đến nói chuyện!

Tiêu Vũ vẫn yên tĩnh nghe, nguyên bản không có làm sao để ý, nhưng người lão giả này câu nói sau cùng, lại là xúc động hắn.

Khoảng thời gian này hắn một mực suy nghĩ như thế nào sắp xếp Lâm Vũ Nhu, bất kể như thế nào sắp xếp, hắn đều cảm thấy không yên lòng, nếu như có thể nói, Lâm Vũ Nhu cùng hắn cùng tiến vào Vũ Viện, mẹ con hai người chung nhau sinh hoạt, đây là tốt nhất!

Vốn cho rằng ý nghĩ này thực hiện khả năng không lớn, dù sao Vũ Viện có quy củ của mình, bình thường cũng sẽ không cho phép mang theo người nhà cùng tiến vào Vũ Viện.

Nhưng bây giờ lời của lão giả này, lại làm cho Tiêu Vũ mắt sáng rực lên.

“Cơ hội ngay ở trước mắt các ngươi, thì nhìn các ngươi biểu hiện như thế nào.” Ông lão gặp đã giải thích được gần như, cười nói: “Ở các ngươi phía trước, có chín tầng cửa đá, này vào viện sĩ cũng thập phần đơn giản, chỉ cần thúc đẩy cửa đá có thể, thúc đẩy cửa đá càng nhiều, nhập viện sau đãi ngộ lại càng cao!”

“Bây giờ, bắt đầu đi!”

Sau khi nói xong, ông lão mang theo mỉm cười, đứng ở một bên yên tĩnh thấy. &# 85

Năm trước thi nhập viện, kể cả Vũ Viện bên trong rất nhiều đại nhân vật đều sẽ chú ý, bởi vì này có thể thì đại biểu Vũ Viện tương lai một năm này, thậm chí mấy năm khả năng xuất hiện mấy cái thiên tài.

Có điều thiên tài há lại là dễ thấy như vậy? Thường thường mấy năm cũng không thấy được một, trong viện người đối với cái này cũng dần dần mất kiên trì.

Bất quá đối với người lão giả này tới nói, lại là cảm thấy mỗi lần thi nhập viện đều hết sức thú vị, bởi vì luôn có thể ở đông đảo thiếu niên bên trong phát hiện để hắn sáng mắt lên người.

“Ta đến thử xem!”

Đông đảo thiếu niên đều là tràn đầy tự tin, lập tức liền có người đầu tiên tiến lên, hướng về cái kia chín tầng cửa đá đi đến.

Những người này ai cũng không biết này chín tầng cửa đá có gì huyền cơ, lúc này đều là lẳng lặng thấy, muốn trước tiên ở bên cạnh nhìn ra một thành tựu.

“Hắc, không phải bao nhiêu phiến cửa đá gì? Ta cũng không tin!” Tiến lên thiếu niên tràn ngập tự tin, đi tới tầng thứ nhất trước cửa, vận chuyển lên linh sông lực lượng.

Trong nháy mắt, trên người hắn có chín đạo linh sông hiện lên. Linh nguyên Cửu Chuyển, tu vi này, ở hôm nay tới đây báo danh đệ tử ở trong, tuyệt đối không tính người yếu!

“Mở cho ta!” Hắn quát khẽ một tiếng, đưa tay chống đỡ ở tòa thứ nhất trên cửa đá.

Làm cho tất cả mọi người đều bất ngờ một màn xuất hiện, cánh cửa đá kia mặc dù coi như cao lớn lạ thường cùng dày nặng, liền có điều này đây thạch xây, nhiều lắm cũng là mấy ngàn cân sức nặng.

Mà linh nguyên Cửu Chuyển, một thân Thần lực ít nhất cũng có 18000 cân, có thể thiếu niên kia sắc mặt ức đến đỏ chót, bất kể như thế nào đẩy, cánh cửa đá kia đều là vẫn không nhúc nhích!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 4: Cửa Đá

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Đoàn người trong nháy mắt yên tĩnh không tiếng động, giờ phút này ai đều biết, cái này nhìn phổ phổ thông thông 9 phiến cửa đá đều thật không đơn giản, ấy bên trong lớn có huyền cơ, không phải tốt như vậy thúc đẩy!

Cái thứ nhất lên sân khấu thiếu niên cuối cùng không thể đẩy cửa đá một phần, chỉ có thể ủ rũ cúi đầu từ bỏ.

“Đã quên nói rồi, cửa đá này đều không phải là tu vi càng cao lại càng tốt đẩy, trừ tu vi ra, tiềm lực, ngộ tính, thiên tư, thể chất các loại đều có ảnh hưởng.” Ông lão đối với tình cảnh này tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, mỉm cười nói.

Mọi người lúc này mới hiểu rõ, chẳng trách liền linh nguyên cảnh Cửu Chuyển mọi người không đẩy được, có điều điều này cũng làm cho vốn là muốn từ bỏ người thăng ra một tia hy vọng, chỉ cần không phải xem hết tu vi, ngược lại không phải là không có hy vọng.

Kế tiếp, lại có vài tên thiếu niên tiến lên, lúc trước bao nhiêu người và người số một giống nhau, liền cánh cửa thứ nhất đều không có thúc đẩy mảy may, chỉ có thể nổi giận trở về.

“Đã từng thử người, có thể trực tiếp đến bên cạnh ghi danh, ghi danh sau khi chính là chính thức Vũ Viện đệ tử.” Ông lão cười híp mắt ở bên cạnh nói.

Lúc trước thất bại mà về mấy người mỗi người sắc mặt phát khổ, tuy nói ghi danh sau khi liền coi như Vũ Viện đệ tử, nhưng này vào viện sĩ biểu hiện khó coi như vậy, nhập viện sau chắc chắn sẽ không làm sao đã bị coi trọng, bị trở về là nhất bình thường đệ tử một loại bên trong.

“Động, cửa động!”

Vừa một gã thiếu niên lên sân khấu, rốt cục gã thiếu niên này thúc đẩy đệ nhất phiến cửa đá, hơn nữa trên người thiếu niên này chỉ có bảy đạo linh sông, tu vi này trong chúng nhân có thể xem như hơi thấp.

Điều này cũng nghiệm chứng ông lão lời nói, muốn đẩy cửa đá này cùng tu vi không quan hệ, mà là liên quan đến rất nhiều phương diện, nếu không thiếu niên này tu vi so với lúc trước bao nhiêu mọi người thấp, không thể đẩy động cửa đá này.

“Không sai, tiếp tục!” Nhìn thấy thiếu niên này đẩy xong đệ nhất phiến, ông lão ý bảo hắn tiếp tục về phía sau.

Thiếu niên gật đầu, về phía sau mà đi. Đệ nhị phiến cửa đá hắn đẩy tương đối hết sức, có điều cuối cùng cũng vẫn là hoàn toàn đẩy ra, đợi cho đệ tam phiến thạch, lực không bì kịp, chỉ đẩy ra một nửa, liền cũng không còn cách nào đẩy.

“Không sai, thiên tư của ngươi đã xem như trên trung đẳng, đi ghi danh a!” Ông lão mỉm cười gật đầu.

Thiếu niên lòng tràn đầy vui mừng mà đi, những người khác thì lại đều là mắt choáng váng.

“Chờ chút, khó như vậy đẩy cửa, đẩy lên đệ tam phiến mới chỉ tính trung đẳng?”

“Đúng vậy, điều này cũng quá khó khăn a, phía trước mấy người chưa từng thúc đẩy!”

Không ít người sốt ruột, khó như vậy đẩy cửa đá đẩy lên đệ tam phiến mới coi như trung đẳng tư chất, vậy ngay cả đệ nhất phiến đều không đẩy được chẳng phải là rác rưởi?

Bọn họ những người này đều là các nơi xuất sắc nhất thiếu niên, đối với chuyện như vậy ai cũng không tiếp thụ được.

“Các ngươi có lẽ đều cảm thấy chính mình là hết sức xuất sắc thiên tài, nhưng kỳ thật, bằng vào chúng ta Vũ Viện tiêu chuẩn, các ngươi chỉ có thể coi là yếu nhất một đám người!”

Lần này ông lão không có trả lời, mà là một gã Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử tràn ngập khinh thường mở miệng.

Một câu nói cho tất cả mọi người tạo thành to lớn đả kích, cũng làm cho không ít tự kiêu người ý thức được, nơi này là Phong Lăng Thành, bọn họ những thứ nhỏ bé này địa phương đến thiên tài, ở đây còn thật chẳng là cái thá gì!

“Các ngươi cũng không cần nổi giận!” Ông lão mỉm cười an ủi, “này 9 phiến cửa đá, là Vũ Viện khai sáng thời gian lưu lại, chuyên môn dùng để kiểm nghiệm đệ tử tiềm lực cùng thiên tư, muốn thôi động thập phần không dễ, các ngươi cũng biết, này bây giờ ở Vũ Viện bên trong gấp nhiều lần chịu đựng coi trọng đệ tử thiên tài, trước đây đều thúc đẩy bao nhiêu phiến cửa?”

“Bao nhiêu phiến?”

Nghe đến ông lão nói tới Vũ Viện bên trong đệ tử thiên tài, tất cả mọi người cẩn thận lắng nghe.

“Ta Vũ Viện bên trong, thiên tài xuất sắc nhất đệ tử đều tụ tập với Đằng Long khu vực, mà cái kia 1 khu vực đệ tử, lúc trước nhập viện lúc, cũng bất quá thì đẩy 4 phiến cửa đá, tương đối xuất sắc, cũng chỉ đẩy 5 phiến, còn khả năng đẩy 6 phiến cửa đá đệ tử, nhập viện sau khi, chính là liền viện chủ đều phá lệ coi trọng!" Ông lão thập phần kiên nhẫn, nghiêm túc cho mọi người giải thích.

Thiên Thanh Vũ Viện đứng đầu nhất những thiên tài đó cũng chỉ thúc đẩy 4 phiến đến 5 phiến cửa? Tất cả mọi người mắt choáng váng, nhưng đồng thời ở nơi này, cũng một chút cảm thấy trong lòng thăng bằng rất nhiều.

Theo nói như vậy đến, ông lão lúc trước nói cũng không giả, khả năng đẩy lên đệ tam phiến cửa, cũng là miễn cưỡng coi là một trung đẳng thiên tư, dù sao đệ tam phiến cửa chỉ đẩy ra một nửa!

"Vậy nói như thế, Vũ Viện bên trong thiên tài cũng không ai có thể đẩy động 9 cánh cửa gì?" Trong đám người có người hỏi dò.

"Ngược lại cũng không phải nói không có!" Ông lão cười nói: "Những năm qua bên trong, mỗi một khoảng thời gian trên mấy chục năm, đều sẽ xuất hiện một gã khả năng đẩy 7 phiến cửa đá đệ tử, còn khả năng đẩy ra thứ Bát Phiến Môn đệ tử, tất là thường thường mấy trăm năm cũng không thấy được một, lời ngươi nói đẩy ra thứ chín cánh cửa, ở ta Thiên Thanh Vũ Viện, từ khai sáng tới nay, chỉ có một người!"

Tất cả mọi người bị cả kinh trầm mặc xuống.

Mấy chục năm mới có một có thể đẩy thứ bảy cánh cửa, mấy trăm năm mới có một có thể đẩy thứ tám phiến, còn thứ chín phiến, Thiên Thanh Vũ Viện khai sáng đến nay, chỉ có một người thúc đẩy qua, đây là cỡ nào khái niệm!

Thiên Thanh Vũ Viện lịch sử, ít nói cũng đã có mấy ngàn năm thời gian, có thể trong khoảng thời gian này lại chỉ có một người đem 9 phiến cửa đá đều đã đẩy ra!

Đến tận đây tất cả mọi người ý thức được này 9 phiến cửa đá ý nghĩa, cùng với muốn thôi động độ khó.

“Cố gắng lên, nếu như có thể đẩy 4 phiến cửa đá, nhập viện sau khi, muốn lạy một gã tông sư sư phụ đều không phải là việc khó, đương nhiên nếu như ngươi khả năng đẩy ra 5 phiến thậm chí 6 phiến cửa đá nói, vậy cho dù là Vũ Viện bên trong tông sư, cũng phải cướp thu ngươi làm đồ!” Ông lão nụ cười trên mặt vẫn không có thu lại, nói: “Tiếp tục!”

Không ít người cười khổ, nghe xong những lời này sau, còn ai dám nói mình có thể đẩy động 4 phiến cửa đá? Chính là phía trước bao nhiêu phiến, phỏng chừng đều khó khăn.

Mặc dù như thế, thi nhập viện còn phải tiếp tục, lần lượt từng tên thiếu niên lục tục tiến lên.

Giống như ông lão theo như lời, khả năng đẩy lên thứ tư cánh cửa đệ tử đã ít lại càng ít, dù sao khả năng làm đến bước này ở Thiên Thanh Vũ Viện cũng đã xem như đứng đầu thiên tài.

Thậm chí đại đa số người liền cánh cửa thứ nhất đều không đẩy được, chỉ có phần nhỏ người đẩy đệ nhất phiến cửa đá, khả năng đẩy ra đệ tam phiến cửa, cũng đã được cho hết sức xuất sắc, nhưng đến nay cũng chỉ thấy được hai người mà thôi.

“Huynh đệ, ngươi đối với cửa đá này, nắm chắc được bao nhiêu phần?” Diệp Văn Hiên có chút chột dạ, có điều ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ thực lực như thế biến thái, muốn đẩy bao nhiêu phiến cửa không khó lắm.

“Không từng thử, ta cũng không rõ ràng lắm.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, mặc dù hắn chắc chắn khả năng đẩy lên đệ ngũ cánh cửa, nhưng cũng không dám đem lời nói đến mức quá đầy đủ.

Liền Tiêu Vũ đều nói như vậy, Diệp Văn Hiên càng thêm không tự tin, ngậm miệng lại không thèm nhắc lại.

“Ha ha, cái gì cửa đá biến thái như vậy, để tiểu gia ta đến thử xem!”

Lúc này, một trận phóng đãng bất kham tiếng cười lớn từ trong đám người vang lên, chỉ thấy một gã đầu tóc rối bời, mặc tùy ý thiếu niên cười lớn đi lên phía trước.

“Là sở ngâm cát!”

Đoàn người truyền ra âm thanh, gã thiếu niên này chính là mấy ngày nay danh tiếng lớn nhất ngoại lai thiếu niên một trong, làm người phóng đãng bá đạo, bởi vì tính cách như thế, mấy ngày nay không ít cùng người xung đột, cũng đánh ra hiển hách hung danh.

“Cho lão tử mở!”

Sở ngâm cát bề ngoài phóng đãng bất kham, hành vi cũng là không bám vào một khuôn mẫu, vừa đi lên liền làm ra làm cho tất cả mọi người đều ngoác mồm kinh ngạc cử động.

Hắn lại quay đệ nhất phiến cửa đá trực tiếp chính là một cước, người khác đều chỉ dùng tay đẩy, hắn lại là trực tiếp bắt lại chân đạp!

Càng khiến người ta há hốc mồm chính là, hắn một cước này, còn thật đem này cánh cửa thứ nhất cho trực tiếp đạp ra!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 5: Người Điên Sở Ngâm Cát

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ha ha, cũng chả có gì đặc biệt!”

Sở Ngâm Sa một trận cười to, ở tất cả mọi người kinh ngạc không thôi trong ánh mắt, lại hướng đi đệ nhị phiến cửa đá.

Vẫn là cùng đệ nhất phiến giống nhau, hắn lại đưa chân, đem này đệ nhị cánh cửa cũng cho trực tiếp đạp ra!

“Đạp ngựa, chủ này ai vậy? Khùng như vậy!”

“Mẹ nó, đây quả thực là Thần Nhân a!”

“Mẹ kiếp! Ngươi là không biết là hắn ngoại hiệu, mấy ngày nay người khác đều gọi hắn người điên!”

Tất cả mọi người là vừa sợ vừa cứ thế, đặc biệt là này liền cánh cửa thứ nhất đều không đẩy được người, trong lòng là thật to không thăng bằng.

Người khác đều là sử xuất bú sữa mẹ lực ở đẩy, còn không đẩy được, kết quả vị này người điên vừa đi lên, hai cước thì đạp ra hai cánh cửa, đây thực sự là người so với người làm người ta tức chết!

Hơn nữa dùng chân đi đạp, cái này ít nhiều đối với Thiên Thanh Vũ Viện có chút không tôn kính ý tứ, có thể vị này lại là cái gì cũng không để ý, hoàn toàn không giống như là muốn vào Thiên

Thanh Vũ Viện dáng vẻ, quả thật là cuồng lên trời!

“Có chút ý nghĩa.” Tiêu Vũ cũng đối với cái này Sở Ngâm Sa có chút thưởng thức.

Hắn có thể thấy, Sở Ngâm Sa thực lực tuyệt đối không kém, trên người hắn mặc dù chỉ có mười một đạo linh sông hiện lên, nhưng bàn về thực lực chân thật, tuyệt đối so với rất nhiều Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử mạnh hơn.

Người này mặc dù coi như phóng đãng bá đạo, nhưng là có thể nhìn ra đây là hắn tính cách như thế, thẳng thắn, tối thiểu sẽ không chơi đùa ít ỏi dối trá gì đó, muốn thế nào thì được thế đó!

Tiêu Vũ thậm chí có loại cảm giác, Sở Ngâm Sa nói không chừng muốn đẩy lên thứ sáu phiến cửa đá, thậm chí thứ bảy phiến!

Vừa là một cước, Sở Ngâm Sa lại đá văng đệ tam phiến cửa, sau đó bước chân không ngừng, thẳng đến thứ tư phiến.

“Tên tiểu tử này thật sự thú vị.” Bên cạnh ông lão vẻ mặt tươi cười, hắn phụ trách này vào viện sĩ, mỗi lần mừng rỡ nhất thời khắc chính là nhìn thấy có xuất sắc thiếu niên xuất hiện, biểu hiện càng là mắt sáng, hắn thì càng vui vẻ.

Đi tới thứ tư cánh cửa, Sở Ngâm rốt cục không cần chân, lần đầu tiên đưa tay đẩy cửa.

Nếu như không phải là nhìn hắn đem thứ tư cánh cửa cũng thuận lợi đẩy, mọi người thật muốn hoài nghi hắn có phải là cũng chỉ có thể dùng chân tài năng đá tung cửa ra.

Đệ ngũ cánh cửa, Sở Ngâm Sa cũng thu hồi tiếng cười, sắc mặt lộ ra hơi có nghiêm nghị, đẩy cửa tốc độ, cũng một chút chậm lại, không muốn như trước khi đơn giản như vậy trực tiếp.

Không ngoài dự liệu, đệ ngũ cánh cửa bị hắn đẩy ra, hắn tiếp theo vừa hướng đi thứ Lục phiến môn.

“Tiểu tử, này đệ ngũ cánh cửa sau này, độ khó nhưng mấy lần tăng trưởng, càng về sau lại càng khó khăn, ngươi cũng nên cẩn thận.” Ông lão ở bên cạnh tốt bụng mà nhắc nhở.

“Hắc, tiểu gia ta hôm nay thì còn không tin!” Rừng cây ngâm cát nhếch miệng nở nụ cười, không chút do dự lại đưa tay.

Thứ sáu phiến cửa đá chầm chậm chuyển động, tốc độ thập phần chầm chậm, còn hơn ốc sên trèo cũng không khá hơn bao nhiêu.

Tất cả mọi người đều nín thở thấy, Sở Ngâm Sa này một cánh cửa nếu đẩy ra, tiến vào Vũ Viện sau khi, nhất định sẽ nhất phi trùng thiên, đã bị rất lớn coi trọng.

“Đoành!”

Ở tất cả mọi người khẩn trương dưới ánh mắt, thứ sáu phiến cửa đá hoàn toàn bị đẩy ra, mặc dù là Sở Ngâm Sa, lúc này cũng sẽ không thong dong, trên mặt chảy ra tinh mịn mồ hôi.

“Tốt! Không sai!” Ông lão trong mắt ánh sáng tăng mạnh, sau đó ánh mắt như có như không trôi về Vũ Viện trong vòng.

“Hắc!” Sở Ngâm Sa nhẹ nhàng nở nụ cười, lau mồ hôi, bất cứ không có đình chỉ ý tứ, một lần nữa cất bước hướng đi thứ bảy phiến cửa đá.

“Trời ạ,

Hắn chẳng lẽ còn muốn tiếp tục?”

“Hắn đẩy thứ sáu phiến đều như vậy cố hết sức, còn muốn tiếp tục đẩy thứ bảy phiến?”

Tất cả mọi người khiếp sợ, ai nấy đều thấy được Sở Ngâm Sa đẩy ra thứ Lục phiến môn lúc đã cực kỳ cật lực, lại còn muốn đẩy ra thứ bảy cánh cửa.

Tiêu Vũ lại là nhíu nhíu mày, thân thể vì dược đạo đỉnh cao nhất nhân vật, hắn nhìn ra Sở Ngâm Sa thân thể tựa hồ có hơi dị thường.

“Chậm!”

Sở Ngâm Sa vừa mới đi tới thứ bảy phiến cửa đá trước khi, trên bầu trời đột nhiên một bóng người cấp tốc bay tới, rơi vào trước người hắn, lo lắng nói: “Không cần lại đẩy, lạy bản tọa sư phụ!”

Đây là người hán tử trung niên, vẻ mặt thoạt nhìn hơi có lo lắng, ánh mắt nóng bỏng thấy Sở Ngâm Sa.

“Tại sao?” Sở Ngâm Sa ngẩn người, đối với này đột người tới không rõ vì sao.

“Vị này là Vũ Viện bên trong Vũ Cực Điện điện chủ, cũng là một đại tông sư, hắn đồng ý thu ngươi, ngươi cũng có thể trực tiếp bái ông ta làm thầy.” Một bên ông lão tựa hồ đã sớm dự liệu được tình cảnh này, cười như không cười nói.

“Owo!”

Tất cả mọi người đối với Sở Ngâm Sa không ngừng hâm mộ, ông lão lúc trước theo như lời tình huống lại thật xuất hiện, biểu hiện đầy đủ xuất sắc, thật sự có cấp độ tông sư nhân vật chủ động chạy tới thu đồ đệ!

Mặc dù không biết Vũ Cực Điện chủ là có ý gì, nhưng người tông sư này nhưng thực sự, đã bái hắn sư phụ, sau đó còn buồn không thể nhất phi trùng thiên?

“Nhưng mà, ta còn muốn thử xem!” Sở Ngâm Sa cũng kịp phản ứng, lại là không có bái sư ý tứ, còn muốn tiếp tục.

“Tiểu tử, ngươi có biết điện chủ là có ý gì gì? Ở ta Thiên Thanh Vũ Viện tổng cộng có 4 khu vực 6 điện, mỗi một điện đại diện một bất đồng mạch hệ, mỗi một mạch hệ đều có vài vị tông sư, mà thân ta là điện chủ, là một mạch bên trong thực lực mạnh nhất, địa vị tối cao, ở Vũ Viện bên trong, ngoại trừ viện chủ cùng những trưởng lão kia, sẽ không có người địa vị ở trên ta, có ta thu ngươi làm đồ, ngươi còn có cái gì không hài lòng!”

Vũ Cực Điện chủ đầy mặt háo sắc, hầu như muốn gấp đến độ giơ chân, vừa nói vừa không ngừng hướng về Vũ Viện phương hướng nhìn.

Đoàn người lại há hốc mồm, lạy tông sư sư phụ, đây là bao nhiêu người cầu đều cầu không được sự tình, nhưng bây giờ làm sao trái ngược? Xem ra, cũng như cái này Vũ Cực Điện ngọc vội vàng muốn làm Sở Ngâm Sa giống như sư phụ.

Hơn nữa, nghe xong Vũ Cực Điện chủ nói, mặc dù chưa từng cụ thể hiểu ra, ai có thể cũng đều có thể nghe đến một vị điện chủ ở Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử.

Ngoại trừ viện chủ cùng trưởng lão, liền không người ở trên hắn, dám nói câu nói như thế này, ở Thiên Thanh Vũ Viện bên trong hắn tuyệt đối là một đại nhân vật!

“Cái này, khà khà, ta chính là muốn thử một chút này cửa rốt cuộc có bao nhiêu khó đẩy!” Sở Ngâm Sa không dứt nhìn về phía thứ bảy cánh cửa, cái kia nóng lòng muốn thử dáng vẻ hết sức rõ ràng.

“Có ta người điện chủ này thu ngươi, còn có thí cần thiết gì? Vội vàng, đi theo ta, nhanh chóng bái sư!” Vũ Cực Điện chủ triệt để cuống lên, kéo lại Sở Ngâm Sa tay, rất nhiều phải đem hắn mạnh mẽ lôi đi tư thế.

“Lão Cổ, ngươi đây cũng quá không biết xấu hổ, người ta không muốn bái ngươi, còn có chứa như ngươi vậy cướp thu!”

Đột nhiên một giễu cợt thanh âm truyền tới, chỉ thấy trên bầu trời vừa một bóng người xuất hiện, rơi vào bên cạnh hai người.

Người này cũng là cái trung niên nhân vật, hắn rơi xuống sau, cũng không để ý Vũ Cực Điện chủ, trực tiếp mở miệng đối với Sở Ngâm Sa nói: “Tiểu hữu, bản tọa là nguyên sơ điện đứng đầu, ngươi lạy bản tọa sư phụ a, bản tọa chắc chắn sẽ dùng toàn lực đến vun bón ngươi!”

“Mộ Dung Thanh, ngươi có ý gì, theo ta cướp lấy học trò?” Vũ Cực Điện chủ nhất thời tức giận.

Hắn lúc trước ngăn Sở Ngâm Sa không cho hắn thử lại, chính là sợ thời gian lâu dài đưa tới càng nhiều người và hắn cướp lấy.

Khả năng đẩy ra 6 phiến cửa đá, dạng này hạt giống tốt ở Thiên Thanh Vũ Viện đã không thấy nhiều, nếu lại để cho Sở Ngâm Sa đẩy ra một cánh cửa, vậy tuyệt đối sẽ có nhiều người hơn đến cướp thu tên đồ đệ này.

“Chuyện cười, hắn lại không đáp ứng bái ngươi làm thầy, là ngươi cưỡng ép muốn thu bởi vì đồ, ta tại sao không thể nhận?” Mộ Dung Thanh cũng không yếu thế.

Đoàn người triệt để sửng sốt, hai Đại điện chủ lại đang vì tranh cướp một đệ tử mà cãi vã, cái này thật sự là làm cho người rất khó có thể tin tưởng được.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 6 + 2 Đại Thiên Tài

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Hai Đại điện chủ, đều ở đây muốn cướp thu Sở Ngâm Sa làm đồ đệ, nhìn tư thế kia, rất nhiều một lời không hợp muốn đánh ý tứ.

“Hai vị!” Ở một bên vẫn mỉm cười lão nhân mở miệng, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta biết các ngươi là cầu tài sốt ruột, bất quá bây giờ thi nhập viện còn chưa xong đâu.”

Một câu nói này, để hai vị điện chủ đều câm lửa, lẫn nhau làm trừng hai mắt không nói.

Bọn họ đều nhìn về Sở Ngâm Sa, hai người ý tứ đều giống nhau, chính là không hy vọng Sở Ngâm Sa lại tiếp tục, để tránh rước lấy càng nhiều người tranh cướp.

“Hắc, ta vẫn là muốn thử một lần!” Sở Ngâm Sa nói xong, như là không hề để tâm hai vị này tông sư, trực tiếp hướng về thứ bảy cánh cửa đi đến.

Hai Đại điện chủ mặc dù gấp, nhưng cũng không có quyền lực ngăn cản, chỉ có thể ở bên cạnh trơ mắt thấy.

Đi tới thứ bảy phiến trước cửa, Sở Ngâm Sa tiếp tục thúc đẩy.

Tất cả mọi người trợn to mắt thấy, đẩy Lục phiến môn cũng đã đã kinh động Thiên Thanh Vũ Viện điện chủ, nếu thúc đẩy 7 phiến, nào sẽ như thế nào?

Thứ bảy cánh cửa, Sở Ngâm Sa đẩy cực kỳ cật lực, tốc độ vô cùng chầm chậm.

Hơn nữa, hắn mỗi thúc đẩy một phần, muốn hơi hơi dừng lại một chút, sau đó mới có thể tiếp tục.

Này một cánh cửa, Sở Ngâm Sa đẩy có tới gần nửa cái canh giờ, có điều cuối cùng vẫn là đem thứ bảy cánh cửa hoàn toàn đẩy ra.

“Thế nào, còn muốn thí gì?” Vũ Cực Điện chủ trừng mắt nói.

“Khà khà, này thứ tám phiến trước tiên giữ lại, sau này có cơ hội thử lại!” Sở Ngâm Sa ngược lại cũng hào hiệp, vung vung tay không muốn tiếp tục.

Không chờ Vũ Cực Điện chủ mở miệng lần nữa, trên bầu trời vừa là mấy đạo nhân ảnh cấp tốc tới, một bên bay tới đồng thời một bên còn ở cất tiếng cười to.

“Ha ha, nhiều năm như vậy, rốt cục vừa có người đẩy ra thứ bảy phiến cửa!”

“Ai cũng chớ cùng ta cướp lấy, đệ tử này ta thu định rồi!”

“Tiểu tử, bản tọa là hư thần điện đứng đầu, ngươi bái ta làm thầy a!”

“Nói láo, muốn lạy cũng là bái ta!”

Mấy người này đổ ra, liền trực tiếp bắt đầu bắt đầu tranh đoạt, thì như lúc trước hai vị điện chủ giống nhau.

Dám cùng điện chủ tranh chấp, mấy người này tự nhiên cũng là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong điện chủ cấp bậc nhân vật, theo Vũ Cực Điện chủ theo như lời, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong có 4 khu vực 6 điện, bây giờ sáu vị điện chủ để Sở Ngâm Sa, đều đã đến trận.

Tới trước hai vị điện chủ tựa hồ là đã sớm liệu đến tình cảnh này, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ đồng thời, cũng chỉ có thể chờ Sở Ngâm Sa tự quyết định.

“Khụ!” Bên cạnh lão giả nói: “Mấy vị điện chủ còn là qua một bên thương lượng a, này thi nhập viện còn phải tiếp tục!”

Sáu vị điện chủ gật đầu, lôi kéo Sở Ngâm Sa đi đến bên cạnh, bắt đầu tranh luận lên Sở Ngâm Sa rốt cuộc nên lạy ai là thầy vấn đề.

“Thi nhập viện tiếp tục!” Ông lão đối với còn sót lại đệ tử lớn tiếng nói.

Mặc dù đối với Sở Ngâm Sa hâm mộ vạn phần, có thể tất cả mọi người vẫn là càng thêm quan tâm chính mình, cũng không có tiếp tục nghĩ nhiều nhìn.

“Hừ! Không phải liền là thúc đẩy 7 phiến cửa đá gì? Không khỏi cũng cuồng một chút!”

Một người tuổi còn trẻ lạnh như băng âm thanh, chỉ thấy một gã thiếu niên mặc áo trắng giành trước đi ra, sắc mặt lạnh lùng hướng đi 9 phiến cửa đá.

“Đây là người nào? Hắn là nói Sở Ngâm Sa?”

“Đây là Vũ Vô Cực? Ta nghe nói hắn và Sở Ngâm Sa vẫn không thích hợp, theo chạm mặt bắt đầu vẫn tại tranh đấu!”

“Vũ Vô Cực?”

Đoàn người vừa là một tràng thốt lên,

Giờ phút này xuất hiện thiếu niên, đồng dạng là trong mấy ngày này danh tiếng lớn nhất thiên tài một trong. Này Vũ Vô Cực càng cùng Sở Ngâm Sa vô cùng không thích hợp, hai người mỗi lần chạm mặt đều phải lẫn nhau tranh đấu một phen.

“Hắc, tiểu gia ta cũng muốn nhìn một chút, ngươi khả năng đẩy bao nhiêu phiến cửa!” Sở Ngâm Sa nghe nói Vũ Vô Cực nói, lấy sạch còn trả lời một câu.

Cùng Sở Ngâm Sa phóng đãng bất kham bất đồng, Vũ Vô Cực trên thân mang theo một luồng ý lạnh, giữa lông mày lộ ra ngạo nghễ, dáng người cao ngất, khí chất sắc bén.

Hắn đi tới đệ nhất phiến trước cửa đá, không có giống Sở Ngâm Sa bá đạo như vậy, nhưng là đồng dạng làm người giật mình.

Chỉ thấy hắn duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng chống đỡ ở trên cửa đá, dễ dàng liền đem đệ nhất phiến cửa đá cho đẩy ra.

Sở Ngâm Sa dùng chân đá văng, có vẻ phóng đãng bá đạo, mà hắn dùng một ngón tay đẩy ra, đồng dạng biểu lộ ra ra sự tự tin mạnh mẽ cùng kiêu ngạo.

“Chỉ thường thôi!” Vũ Vô Cực lạnh lùng nói một câu, mặc dù không có chỉ, nhưng không ai nghe ra được hắn là nói cho Sở Ngâm Sa nghe.

“Hắc!” Sở Ngâm Sa đối với cái này chỉ là còn lấy nở nụ cười, không hề nói gì.

Đệ nhị cánh cửa, Vũ Vô Cực vẫn là chỉ dùng một ngón tay thì dễ dàng đẩy ra, đến đệ tam phiến cửa lúc cũng giống như thế.

“Xem ra cái này Vũ Vô Cực cũng không kém nơi nào!”

Bao nhiêu đại điện chủ kiến này, trong đôi mắt đều là thả ra hào quang, nếu như Vũ Vô Cực không giống như Sở Ngâm Sa không đều, bọn họ cũng sẽ không cần tranh chấp vậy hung.

Thứ tư cánh cửa, Vũ Vô Cực đồng dạng không còn dám xem thường, như người thường giống nhau, dùng hai tay đẩy ra, hơn nữa tốc độ chậm rất nhiều.

Không thể không nói, hắn có thể cùng Sở Ngâm Sa là địch, thiên tư cùng thực lực đều đồng dạng đáng sợ, thuận lợi đẩy ra thứ tư cánh cửa sau, vừa cất bước đi tới đệ ngũ phiến trước cửa.

Theo đệ ngũ phiến cửa bị đẩy ra, tất cả mọi người trầm mặc xuống, đẩy ra này một cánh cửa, cũng đã có thể so với Vũ Viện bên trong thiên tài đứng đầu, nếu là lại đẩy ra một tấm, dù cho không bằng Sở Ngâm Sa, vậy cũng có thể bị mấy vị này tông sư coi trọng!

Thứ Lục phiến môn, Vũ Vô Cực sắc mặt ngưng trọng, chầm chậm thúc đẩy, cuối cùng một tiếng vang ầm ầm, đem cửa này hoàn toàn đẩy ra.

“Vừa rồi tiểu tử kia ta không với các ngươi đoạt, nhưng tiểu tử này các ngươi ai cũng chớ cùng ta cướp lấy!”

“Không! Họ Sở tiểu tử cho ngươi, tiểu tử này trở về ta!”

“Thôi đi, ai không thấy được cái họ này vũ tiểu tử so với phía trước Sở tiểu tử muốn nhẹ nhõm một chút?”

“Vậy dạng này, họ Sở tiểu tử ta thu rồi, tiểu tử này các ngươi giữ đi!”

“Không được!”

Còn chưa kết thúc, mấy vị viện chủ liền vừa cãi, nhất thời càng như là đã quên Sở Ngâm Sa tồn tại. Có điều khi có người nói muốn trực tiếp thu Sở Ngâm Sa không tranh Vũ Vô Cực lúc, bọn họ vừa là không đồng ý.

Ai biết cuối cùng có thể hay không cướp được Vũ Vô Cực? Nếu là không cướp được nói, bây giờ đưa ra Sở Ngâm Sa, vậy thì tương đương với là dựng ra khỏi.... UU đọc sách www. Uukanshu. Com &# 32;

Không hề nghi ngờ, đẩy ra thứ Lục phiến môn sau, Vũ Vô Cực quả nhiên cũng lựa chọn tiếp tục hướng phía trước, khiêu chiến thứ bảy phiến cửa đá.

Hắn sắc mặt ngưng trọng, đưa tay chống đỡ ở trên cửa, đem thứ bảy cánh cửa chầm chậm đẩy ra, mở cửa tốc độ, quả thực có thể dùng dài lâu để hình dung.

“Lần này được rồi, nếu tiểu tử này cũng đẩy ra thứ bảy cánh cửa, khẳng định lại có người muốn đi ra tranh!”

“Cũng còn tốt, chỉ cần cái kia hai tên biến thái không đến, tất cả đều dễ nói chuyện!”

“Cái kia hai tên biến thái cũng đã không thu đồ đệ nhiều năm, hai tiểu tử này mặc dù xuất chúng, nhưng phỏng chừng còn kinh bất động bọn họ.”

Mấy vị điện chủ nói xong, lại có chút thấp thỏm ý tứ.

Nếu cái kia hai tên biến thái đến rồi, muốn cùng bọn họ cướp lấy đệ tử, phỏng chừng bọn họ ai cũng đừng đùa.

May mà cái kia hai tên biến thái mặc dù khủng bố, nhưng là mắt cao hơn đầu, không dễ dàng thu đồ đệ.

“Ầm!” Ở thời gian dài dằng dặc sau khi, Vũ Vô Cực rốt cục hay là đem thứ bảy cánh cửa hoàn toàn đẩy ra.

Mấy vị điện chủ kiến này, hầu như hận không thể lập tức liền xông lên, đem Vũ Vô Cực đoạt lấy.

Nhưng mà, Vũ Vô Cực đẩy thứ bảy cánh cửa sau, trầm tư một chút, không ngờ đi về phía thứ Bát Phiến Môn!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có một ít chuyện phải bận rộn, cho nên chương mới đến so với bình thường buổi chiều, cùng mọi người nói tiếng xin lỗi. Có điều ra vẻ ta chương mới đều rất buổi chiều, các ngươi nên đều quen thuộc ngày thứ hai mới nhìn. Bất kể nói thế nào, cơ bản canh ba, ta nhất định sẽ hoàn thành, chính là con ngựa suốt đêm ta cũng nhận.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 7 + 2 Tên Biến Thái

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Tiểu tử này điên rồi!”

“Hắn còn dám tiếp tục?”

Bao nhiêu Đại điện chủ đều sững sờ một chút, Vũ Vô Cực mặc dù cũng đẩy ra thứ bảy cánh cửa, nhưng không ai khả năng nhìn ra hắn đẩy phi thường miễn cưỡng, hầu như không thể hoàn thành, muốn khiêu chiến thứ Bát Phiến Môn, thành công độ khả thi gần như là số không!

“Chúng ta Vũ Viện, đã có bao nhiêu năm không có đệ tử khả năng đẩy này thứ tám phiến cửa?”

“Cái trước đẩy thứ Bát Phiến Môn, hình như là 300 năm trước!”

“Tiểu tử này muốn thật có thể đẩy ra thứ Bát Phiến Môn, cái kia hai tên biến thái nhất định sẽ xuất hiện, đến lúc đó chúng ta cũng đừng cãi cọ!”

Lần này, sáu vị điện chủ chưa từng đi ngăn cản, ngược lại khả năng cạnh tranh mấy người đều đã đến, cũng không sợ Vũ Vô Cực sẽ hấp dẫn tới càng nhiều người cùng bọn hắn cướp lấy.

Thứ Bát Phiến Môn, Vũ Vô Cực sắc mặt nặng nề, đưa tay chặn lại sau, thấp giọng hét một tiếng, mặc dù tốc độ hầu như chậm đến không thấy được, nhưng thứ Bát Phiến Môn lại là chầm chậm động!

“Có hi vọng!”

Sáu vị điện chủ đồng thời chấn động, mở to hai mắt thấy Vũ Vô Cực.

“Mở cho ta!” Vũ Vô Cực quát to một tiếng, trên người mười một đạo linh sông vào lúc này càng lộ ra hào quang chói sáng.

Trong giây lát này, hắn tựa hồ hóa thân thành một gã thế Chiến Thần, cửa đá bị thúc đẩy tốc độ, cũng đột nhiên tăng lên rất nhiều.

Rất rõ ràng, Vũ Vô Cực vào lúc này sử dụng loại bí thuật nào đó, có điều cái này cũng không trái với quy tắc, chỉ cần thuộc về thực lực bản thân, tất cả thủ đoạn đều có thể sử dụng.

“Rắc!”

Thứ tám phiến cửa đá chầm chậm chuyển động, ma sát mặt đất, phát sinh một loại thanh âm trầm thấp, cũng ép tới tất cả mọi người trong lòng đều nặng trình trịch.

Nếu là Vũ Vô Cực thành công, không hề nghi ngờ, hắn sẽ trở thành Thiên Thanh Vũ Viện mấy trăm năm qua chói mắt nhất thiên tài!

“Ầm!”

Một tiếng nhẹ run lên, tất cả mọi người là rung mạnh.

Thứ Bát Phiến Môn, hoàn toàn mở rộng, Vũ Vô Cực lại thật thành công!

“Thú vị, thú vị!”

Sáu vị điện chủ còn ở thất thần, đột nhiên, một lạnh nhạt âm thanh ở tại bọn hắn vang lên bên tai.

Mấy người đồng thời cả kinh, đồng thời quay đầu lại, liền gặp một gã thoạt nhìn phi thường nam tử trẻ tuổi đứng ở tại bọn hắn bên cạnh, đang nhìn Vũ Vô Cực khẽ gật đầu.

"Ngươi...... ngươi cũng tới!"

"Ngươi không phải mấy chục năm trước bắt đầu thì không thu đồ đệ sao?"

Sáu vị điện chủ đều là đồng thời cả kinh, có trên mặt người càng lộ ra vài phần cay đắng.

Trước mắt người này nam tử trẻ tuổi, chính là Vũ Viện bên trong hai tên biến thái một trong, một thân thực lực cường hoành, hoàn toàn không phải bọn họ sáu vị điện chủ có thể so với.

Mặc dù này hai tên biến thái ở địa vị không hơn không phải điện chủ, nhưng đó là bởi vì bọn họ vô tận nắm quyền, bàn về thực lực, bàn về địa vị, này hai tên biến thái đều phải xa ở tại bọn hắn những điện chủ này bên trên, thậm chí ngay cả viện chủ đều phải kính sợ ba phần.

Thật vất vả đến mầm mống tốt, không ngờ rằng lại đã kinh động tên biến thái này, sáu vị điện chủ trong lòng đều tràn đầy bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

"Làm gì dáng dấp này?" Tên kia nhìn qua thập phần nam tử trẻ tuổi lắc đầu.

Trên thực tế, tuổi của hắn so với cái này mấy vị điện chủ cũng lớn, sở dĩ thoạt nhìn rất trẻ tuổi, là vì thực lực cường hãn quan hệ, khiến cho hắn thoạt nhìn tựa như một thanh niên.

Trên người hắn có một loại lười biếng khí tức, tựa hồ đối với chuyện gì đều phớt lờ.

Nhìn thấy mấy vị điện chủ như thế,

Người thanh niên trẻ lắc đầu cười nói: “Ta chỉ là nghe nói có người đẩy ra thứ Bát Phiến Môn, tới xem một chút mà thôi, yên tâm, ta sẽ không cùng các ngươi cướp lấy!”

Nghe nói như thế, mấy vị điện chủ mới thở phào nhẹ nhõm. Cũng có người đang bí ẩn lưu ý, tên biến thái này đều đã bị kinh động, một cái khác không biết là có tới không!

“Ồ?” Người thanh niên trẻ đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, cũng dẫn tới mấy vị điện chủ vội vàng theo hắn ánh mắt nhìn.

Chỉ thấy, Vũ Vô Cực thì đã đi tới thứ chín phiến cửa đá trước khi, đang đứng ở nơi đó, tựa hồ có điều do dự.

“Đã bao nhiêu năm không ai có thể đi tới cuối cùng một tấm trước cửa, tiểu tử này nếu là thành công, đồ đệ này, ta sợ là phải cùng các ngươi cướp lấy 1 đoạt.” Người thanh niên trẻ cười nói.

Đẩy ra thứ chín cánh cửa? Thiên Thanh Vũ Viện khai sáng đến nay cũng chỉ có một người mà thôi, đừng nói hoàn toàn đẩy ra, đến bây giờ, có thể đẩy mảy may người đều cơ hồ chưa từng thấy.

Sáu vị điện chủ cũng không đang để trong lòng.

Do dự chốc lát, Vũ Vô Cực cuối cùng vẫn là cắn răng một cái, lựa chọn thử nghiệm.

Chỉ thấy, hắn đầu tiên là tính thăm dò đẩy một chút, đã thấy thứ chín cánh cửa vẫn không nhúc nhích, không có nửa điểm động tĩnh.

Sầm mặt lại, Vũ Vô Cực lại phát lực.

Lần này, trên người hắn linh sông như là lúc trước đẩy thứ Bát Phiến Môn thời điểm giống nhau, rọi sáng ra hào quang chói sáng, hơn nữa tia sáng này so với trước kia còn cường thịnh hơn trên không chỉ gấp mười lần!

Như thế ánh sáng, đã tiêm biết dùng người hầu như không mở mắt ra được, nhưng mà cái kia thứ chín cánh cửa đừng nói đẩy ra, vẫn là không nhúc nhích chút nào một chút!

“Mở cho ta!” Vũ Vô Cực gầm lên một tiếng, trên người linh sông không dứt lấp lóe, mái tóc dài không gió mà bay, hầu như tiến nhập trạng thái cuồng bạo!

“Rắc!”

Tiếng vang nhẹ vang lên, mọi người cả kinh, nhưng nhìn lại lại phát hiện không phải cửa đá bị thúc đẩy, mà là chống đỡ lấy Vũ Vô Cực hai chân mặt đất, lại bị hắn đạp phá, xuất hiện đạo vết nứt.

“Ầm!”

Cuối cùng, Vũ Vô Cực hai chân thậm chí đạp vỡ nát mặt đất, lâm vào trong đất, nhưng mà cái kia thứ chín cánh cửa, lại vẫn là xe thành sợi tia không động.

Vũ Vô Cực bỏ ra rất lớn giá cả, hầu như đã mệt lả, sắc mặt vô cùng trắng bệch, cuối cùng cũng chỉ có thể từ bỏ, xoay người rời đi.

“Ha ha ha ha, ta còn thực sự cho là có khả năng bao lớn đâu!” Sở Ngâm Sa cười ha ha, chút nào cũng không khách khí.

Mặc dù hắn chỉ đẩy ra 7 cánh cửa cửa, Vũ Vô Cực thì lại đẩy ra thứ tám phiến, nhưng hắn lại tựa hồ không hề có một chút nào bởi vậy nổi giận.

“Ha ha, lại đẩy ra Bát Phiến Môn, trước đây Vũ Viện trong hàng đệ tử, khả năng đẩy ra 7 cánh cửa đệ tử đều mấy chục năm tài năng nhìn thấy một, lần này lại một chút thì xuất hiện hai cái, còn có một cái đẩy ra thứ Bát Phiến Môn!”

“Năm nay quả thực không sai, lại đồng thời chiếm được như vậy hai cái xuất sắc thiên tài!”

Sáu vị điện chủ đều là tâm tình thật tốt, mặc dù Vũ Vô Cực cuối cùng khiêu chiến thứ chín cánh cửa thất bại, nhưng khả năng đẩy ra thứ Bát Phiến Môn, cũng đã sáng lập mấy trăm năm không có cử chỉ, tuyệt đối có thể xưng tụng hiếm thấy thiên tài!

“Lại đây, lần này chúng ta cũng đừng cãi cọ, đều đi tới thương lượng một chút, hai người kia rốt cuộc nên thuộc về người đó!”

Điện chủ bọn trực tiếp tại nguyên chỗ thảo luận, tranh cướp rốt cuộc ai tìm được này hai cái thiên tài.

“Có người đẩy ra Bát Phiến Môn, tên biến thái kia nữ nhân lại vẫn chưa xuất hiện, thực sự là kỳ quái!” Người thanh niên trẻ nhẹ nhàng tự nói, như là đang nói cho chính mình nghe giống nhau.

“Nàng từ trước đến giờ kiêu ngạo, trừ phi có người có thể đẩy thứ chín cánh cửa, dù cho không thể hoàn toàn đẩy ra, cũng phải có thể đẩy động, nếu không ta phỏng chừng dùng tính tình của nàng là sẽ không dễ dàng xuất hiện.”

8 phiến cửa đá! Vũ Vô Cực cái thành tích này làm cho tất cả mọi người đều còn đang trong khiếp sợ, trong lúc nhất thời lại không ai tiếp tục tiến lên.

“Cũng được, ta cũng tới tham gia chút náo nhiệt!” Tiêu

Vũ thấy vậy, mỉm cười đi lên phía trước.

Vốn bởi vì chúng đệ tử khả năng đẩy cửa cũng không nhiều, thi nhập viện tốc độ coi như nhanh, nhưng theo hai người kia mỗi loại đẩy lên thứ bảy cùng thứ Bát Phiến Môn, cũng dùng đã đi không ít thời gian, lúc này trời đã sắp tối.

Tiêu Vũ không muốn lại tiếp tục chờ tiếp, cho nên trực tiếp đi ra, đi tới cái kia 9 phiến cửa đá trước khi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 8: Chất Phác

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ở nơi này không người tiến lên thời điểm, Tiêu Vũ đi tới, tự nhiên hấp dẫn không ít người chú ý, có điều có phía trước hai người kia xuất sắc biểu hiện, mọi người cũng không có đối với hắn thái quá chú ý.

Đi tới cửa đá trước sau, Tiêu Vũ không có lập tức động thủ, mà là đối với cạnh cửa ông lão từ từ khom người, nói: “Ta muốn hỏi dò, nếu như ta muốn mang người nhà cùng tiến vào Vũ Viện, phải thúc đẩy bao nhiêu phiến cửa đá?”

Vấn đề này, làm cho tất cả mọi người đều ngẩn người.

Tuy nói người lão giả kia từng nói qua như vậy, nhưng người nào cũng sẽ không đem sự chú ý đặt ở dẫn người tiến vào Vũ Viện trong chuyện.

Ông lão cũng hơi có kinh ngạc, vừa mới đó chỉ là một tỉ dụ thôi, liên quan tới điểm này cũng không có minh xác quy củ.

Bất quá hắn vẫn là kiên nhẫn nói: “Liên quan tới điểm ấy, trong viện cũng không có sáng tỏ quy định, nếu là nhất định muốn nói nói, thúc đẩy 4 phiến trở lên cửa đá, mang tới một hai người nhà cùng vào ở Vũ Viện bên trong cũng là có thể.”

“Vậy nếu như thúc đẩy càng nhiều cửa đá, hay không Vũ Viện sẽ chuyên môn sắp xếp người làm, chăm sóc tất cả sinh hoạt thường ngày?” Tiêu Vũ nói lần nữa.

Hắn hỏi này, không phải vì mình, cũng là vì Lâm Vũ Nhu. Đối với hắn mà nói, nếu như dẫn theo Lâm Vũ Nhu tiến vào Vũ Viện, nếu như có thể có mấy người, cái người làm cung cấp Lâm Vũ Nhu sai phái, tự nhiên không thể tốt hơn.

“Cái này…… quả thật là như thế, nếu như ngươi khả năng như lúc trước hai vị kia giống nhau thúc đẩy 6 phiến trở lên cửa đá nói, Vũ Viện từ sẽ an bài cho ngươi, làm cho ngươi chuyên tâm tu luyện.” Ông lão cười nói: “Đương nhiên ngươi đẩy cửa đá càng nhiều, điều kiện lại càng tốt!”

Nói thật nha người lão giả này phụ trách thi nhập viện nhiều năm thời gian, thật đúng là không trả lời qua Tiêu Vũ hỏi những vấn đề này.

Ở vào thời điểm này, người bình thường quan tâm đều là thể hiện xuất sắc sau khi có thể được ra sao đặc quyền cùng chỗ tốt, gì sẽ có người quan tâm hay không khả năng mang người nhà, cùng với có thể hay không phối hợp đến người làm các loại.

Tiêu Vũ vấn đề, vào lúc này quả thật có vẻ không bình thường ít ỏi, cũng đem lực chú ý của chúng nhân đều kéo trở lại.

“Đây là ở đâu ra? Là chuyên môn khôi hài gì?”

“Lại hỏi vấn đề thế này, người này đầu óc có phải là có tật xấu hay không?”

“Khà khà, không nói đến có thể hay không mang người nhà cùng có người hay không chiếu cố vấn đề, này hỏi đến giống như muốn đẩy bao nhiêu phiến cửa thì đẩy bao nhiêu phiến cửa giống nhau!”

Rất nhiều đệ tử trực tiếp cười giễu cười ra tiếng, đối với Tiêu Vũ vấn đề rất là coi thường.

Tiêu Vũ cũng phớt lờ, hỏi rõ ràng sau không nói thêm lời, đi tới thứ trước một cánh cửa đá.

“Vừa tới một tiểu tử thú vị!” Thiên Thanh Vũ Viện người thanh niên trẻ cũng đem sự chú ý phóng tới Tiêu Vũ trên người, bên mép mang theo một tia nụ cười thản nhiên.

“Hừ, lấy lòng mọi người!” Vũ Vô Cực khinh thường nói, âm thanh không hề che giấu chút nào, làm cho tất cả mọi người đều nghe hết sức rõ ràng.

Đi tới trước cửa đá, Tiêu Vũ tựa hồ là không nghe thấy người khác, cũng không nghe Vũ Vô Cực cười lạnh, nhẹ nhàng đưa tay, đem một cái tay chống đỡ ở trên cửa đá.

So với lúc trước dùng chân đạp cửa Sở Ngâm Sa, còn có chỉ dùng một ngón tay thúc đẩy cửa đá Vũ Vô Cực, Tiêu Vũ động tác này thoạt nhìn bình thường rất nhiều, chất phác mà tự nhiên.

Có điều, hắn chỉ dùng một tay, đã ở loại này chất phác trong đơn giản, để lộ ra sự tự tin mạnh mẽ.

“Rắc!”

Đệ nhất phiến cửa đá chầm chậm chuyển động, theo trên tốc độ tới nói, còn hơn lúc trước Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực hai người, cũng là kém rất nhiều.

Hai người bọn họ một người trong đó là một cước trực tiếp đạp mở, tên còn lại tất là dùng một ngón tay thần tốc đẩy ra,

Mà giờ khắc này Tiêu Vũ, tốc độ mặc dù không tính là quá chậm, nhưng cũng không nhanh, tựa như bình tĩnh mà đẩy ra một tấm bình thường cửa, thua xa phía trước hai người như vậy làm người thán phục.

“Chỉ có lục đạo linh sông?”

“Tại sao như vậy người cũng thông qua chọn rút?”

Ở Tiêu Vũ đẩy cửa đồng thời, trên người linh sông không thể tránh khỏi hiện lên, rất nhiều người nhất thời càng khinh thường bĩu môi.

Lục đạo linh sông, tu vi này tại đông đảo thông qua chọn lựa đệ tử ở trong, tuyệt đối thuộc về cực kỳ hạng chót, phải biết rằng Vũ Viện lúc trước chọn lựa lúc ghi danh tiêu chuẩn đều là ngũ chuyển tu vi, tầm thường lục chuyển, tự nhiên là thấp nhất.

Phỏng chừng tại đông đảo đã đến báo danh đệ tử ở trong, đều tìm không ra thứ hai.

Chỉ có một người, ánh mắt sáng lên, bên mép nụ cười lộ ra vài phần trông chờ, chính là tên kia được xưng là biến thái người thanh niên trẻ.

Tiêu Vũ linh sông, lại khác hẳn với người thường!

Ngoại trừ tên đàn ông trẻ tuổi này ở ngoài, Sở Ngâm Sa với Tiêu Vũ lộ ra rất hứng thú vẻ mặt, lại hỏi ra loại kia vấn đề, hơn nữa mặc dù nhìn như bình tĩnh, nhưng bình tĩnh bên dưới đại diện chính là tuyệt đối tự tin, để hắn đối với Tiêu Vũ cũng có chút ngạc nhiên cùng mong đợi.

Cánh cửa thứ nhất, bị Tiêu Vũ dùng một loại bình thường mà không tính là tốc độ nhanh đẩy ra, sau đó hắn vừa hướng đi đệ nhị phiến.

Vẫn là thứ cánh cửa thứ nhất giống nhau, vẫn là một tay, vẫn là đồng dạng tốc độ, đệ nhị cánh cửa lại bị Tiêu Vũ hoàn toàn đẩy ra.

Nhìn đến đây, mọi người đều hơi kinh ngạc, nhìn dáng dấp Tiêu Vũ không giống bọn họ trong tưởng tượng vậy không chịu nổi, này cười nhạo người cũng dồn dập im lặng yên tĩnh thấy, dù sao trong đám người khả năng đẩy lên hai cánh cửa trở lên cũng không nhiều.

Huống hồ, mặc dù thấy bình thường, nhưng Tiêu Vũ dùng nhưng chỉ có một tay!

Đệ tam phiến cửa, Tiêu Vũ động tác, tốc độ, vẻ mặt giống nhau không thay đổi, 3 phiến cửa đều bị hắn dùng đồng dạng tốc độ, phương thức giống nhau đẩy ra, nếu như không phải là biết này cửa đá Huyền giây, động tác của hắn quả thực tựa như bình thường đi lên nhà mình mở cửa giống nhau.

3 phiến phía sau cửa, đoàn người triệt để trầm mặc, khả năng một tay đẩy ra 3 phiến cửa, Tiêu Vũ dù cho không bằng phía trước cái kia hai cái thiên tài, cũng tuyệt đối sẽ không không đều đi nơi nào!

“Tiểu tử này, so với phía trước hai cái càng thêm thú vị!” Thiên Thanh Vũ Viện người thanh niên trẻ mỉm cười nói.

Mấy vị điện chủ đối diện, mặc dù đều nhìn ra Tiêu Vũ cũng rất bất phàm, có thể cũng không biết người thanh niên trẻ là có ý gì. U &# 8

Có phải Tiêu Vũ còn có thể so sánh phía trước hai người càng xuất sắc không thành công? Dạng này người bình thường mấy chục năm cũng chỉ một cái thôi, hôm nay đều xuất hiện hai người, làm sao có khả năng còn có người thứ ba!

Trong trầm mặc, Tiêu Vũ vừa đi tới thứ tư cánh cửa, lại đem một tay chống đỡ ở đây trên cửa.

“Ồ?” Trong lòng hắn khẽ ồ lên một tiếng, này thứ tư cánh cửa, lại so với phía trước 3 phiến có một chút biến hóa.

Loại này cửa đá, bề ngoài xem ra hết sức bình thường, nhưng Tiêu Vũ theo ban đầu, liền nhìn ra chỗ ảo diệu.

9 phiến nội môn, đều bị người bày ra bất đồng trận pháp, những trận pháp này trừ phi phá hoại cửa đá, nếu không thì đối với bất kỳ người nào đều hữu hiệu, kể cả Tiêu Vũ cái trận này đạo chí tôn cũng giống như vậy.

Trừ phi tu vi vượt ra khỏi bày trận người, nếu không nếu không phá hỏng cửa đá, muốn chịu đựng trận pháp này ảnh hưởng.

Giống như Thiên Thanh Vũ Viện ông lão theo như lời, trận pháp này chỉ cần có người chạm được cửa đá, thì sẽ tự động vận chuyển, ảnh hưởng đến đụng vào người. Sự ảnh hưởng này không chỉ có là đúng tu vi, cũng là đối với tiềm lực, thiên tư, ngộ tính các loại ảnh hưởng.

Cho dù là cấp độ tông sư nhân vật, chỉ cần chưa vượt qua bày trận người, nếu là khắp mọi mặt đều so với một gã linh nguyên cảnh không đều, cái kia đồng dạng có khả năng thúc đẩy cửa đá so với linh nguyên cảnh còn ít hơn!

Phía trước ba đạo cửa đá, phía trên trận pháp đối lập đơn giản, nhưng đến nơi này bốn đạo, rồi lại nhiều hơn một loại càng phức tạp mùi vị, ngoại trừ sức nặng tăng lên ở ngoài, lại còn có đối với thần lực áp chế.

Chẳng trách lúc trước hai người ở đến thứ tư cánh cửa sau, đều cải biến tư thế, không cách nào tiếp tục hung hăng.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 9: Bình Thản Bên Trong Thán Phục

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Nhìn dáng dấp như vậy, này cửa mỗi sau này một tấm, nội môn trận pháp đều sẽ có điều biến hóa, khiến người ta càng thêm khó có thể thúc đẩy, mà mỗi qua 3 phiến cửa, độ khó tăng lên thì sẽ là mấy lần!

Điều này cũng làm cho không khó giải thích Thiên Thanh Vũ Viện vì sao thỉnh thoảng khả năng nhìn thấy thúc đẩy 6 phiến cửa đá đệ tử, lại rất ít có năng lực đẩy động thứ bảy cánh cửa người.

Có điều, mặc dù thứ tư cánh cửa độ khó tăng lên rất nhiều, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, như trước không tính là cái gì.

Hắn vẫn là giống nhau, chỉ đưa tay phải ra, thúc đẩy cửa đá, thậm chí mở cửa tốc độ, cũng hướng về lúc trước giống nhau bình thường, không có gì thay đổi.

“Này…… thứ tư cánh cửa lại cũng có thể dùng một tay đẩy ra?”

“Ta làm sao nhìn dáng vẻ của hắn, tựa như hắn đẩy chỉ là bình thường cửa, căn bản không thế nào hết sức?”

Đám người quan sát lúc này đều đã nhìn ra, Tiêu Vũ Tiêu Vũ lúc trước tất cả động tác thoạt nhìn đều là vậy bình thường, thua xa lúc trước hai đại thiên tài, nhưng bây giờ theo hắn một tay đem thứ tư cánh cửa đẩy ra, nói rõ thiên tư của hắn còn muốn ở trước đó hai người bên trên.

Lúc trước hai người mặc dù hung hăng, nhưng tới thứ tư cánh cửa lúc, cũng không thể không chăm chú đối xử, có thể Tiêu Vũ động tác thường thường không có gì lạ, lại mỗi một cánh cửa tựa hồ cũng đẩy thập phần ung dung.

“Tiểu tử này, có chút con đường!” Thiên Thanh Vũ Viện người thanh niên trẻ sắc mặt đều trịnh trọng rất nhiều.

Một bên khác sáu vị điện chủ, trên mặt cũng lộ ra hưng phấn. Liền người bình thường đều có thể nhìn ra vấn đề, bọn họ như thế nào lại không nhìn ra?

Nhìn dáng dấp như vậy, Tiêu Vũ có thể so với Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực hai người đều xuất sắc hơn! Mặc dù hắn chỉ có lục đạo linh sông tu vi, nhưng chỉ cần bồi dưỡng, tuyệt đối vừa là một kinh khủng yêu nghiệt!

“Ha ha, lúc trước là ai nói người ta lấy lòng mọi người tới? Nhìn dáng dấp như vậy, người ta có thể so với ngươi mạnh hơn nhiều!” Sở Ngâm Sa cười ha ha, lớn tiếng quay Vũ Vô Cực nói!

“Hừ, có điều thúc đẩy 4 phiến cửa mà thôi, chưa tới cuối cùng, nói còn là đừng nói đến quá sớm!” Vũ Vô Cực sắc mặt không thay đổi, vẫn là kiêu ngạo như vậy cùng lạnh lùng, vẫn chưa bởi vì Tiêu Vũ biểu hiện mà có điều thay đổi.

“Hắc, ngược lại cho là bởi vì hắn nhất định mạnh hơn ngươi nhiều lắm!” Sở Ngâm Sa nói chuyện cũng không khách khí.

Vũ Vô Cực không thèm nhắc lại, chỉ là ở phía xa lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Thứ tư cánh cửa đẩy ra, Tiêu Vũ tiếp tục đi tới đệ ngũ phiến trước cửa.

Này một cánh cửa đẩy ra lúc, như là một ngọn núi nặng nề, có điều, Tiêu Vũ vẫn là chỉ dùng một cái tay, không có lựa chọn sử dụng hai tay.

Thành thật mà nói, bàn về thiên tư, nhục thể của hắn đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, trong cơ thể lục đạo linh giữa sông có ba đạo khác hẳn với người thường, so với thường nhân mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, tiềm lực vô tận.

Bàn về ngộ tính, dùng hắn trí nhớ của kiếp trước, thế gian vạn pháp đều thông, ai có thể bì kịp được hắn?

Cửa đá này bên trong trận pháp, dù cho hắn không có một chút nào mưu lợi, cũng đẩy ra, cũng không có độ khó quá lớn.

Có điều dù sao đời này thân thể bất đồng kiếp trước, trong cơ thể có quỷ dị hắc khí, cho nên Tiêu Vũ cũng muốn thử một chút chính mình bộ thân thể này tiềm lực không gian như thế nào, đạt đến loại nào hoàn cảnh.

“Trời ạ, hắn thúc đẩy!”

“Này còn là người sao, chỉ dùng một cái tay có thể thúc đẩy phía trước 5 phiến cửa!”

Thấy Tiêu Vũ tiếp tục dùng một cái tay đem đệ ngũ cánh cửa thúc đẩy, đoàn người không có bất kỳ lại khiếp sợ.

Thứ tư phiến còn chưa tính, đệ ngũ cánh cửa, hắn lại như trước như thế, hơn nữa nhìn thần sắc hắn, bình tĩnh hờ hững, theo đệ nhất đến đệ ngũ cánh cửa đẩy ra tốc độ, cũng đều hoàn toàn tương tự.

Vậy thì phảng phất, đệ ngũ cánh cửa đẩy ra độ khó, đối với hắn mà nói tựa như cánh cửa thứ nhất giống nhau đơn giản!

Hết thảy ở trước đó đã cười nhạo Tiêu Vũ người, vào lúc này đều chăm chú ngậm miệng lại!

Dù cho Tiêu Vũ mặt sau thất bại, khả năng dùng một tay thúc đẩy này 5 phiến cửa, cũng không phải bọn họ có thể cười nhạo.

“Ta muốn nói rõ một chút.” Thiên Thanh Vũ Viện ông lão ho nhẹ một tiếng, nói: “Kỳ thực này cửa, dùng một tay thúc đẩy độ khó mặc dù sẽ so với dùng hai tay muốn cao một chút, nhưng kỳ thật chênh lệch cũng không lớn, chỉ là người không biết đều sẽ theo bản năng sử dụng hai tay, cho rằng như vậy sẽ dễ dàng một chút, trên thực tế khác biệt thập phần có hạn.”

Trong cửa đá tồn tại trận pháp, điểm này ông lão rất rõ ràng, trận pháp hiệu dụng là đúng tiếp xúc được cửa đá người sản sinh ảnh hưởng, cho nên bất kể là một tay tiếp xúc còn là hai tay tiếp xúc, khác biệt cũng không lớn.

Đương nhiên, khác biệt không lớn cũng không có nghĩa là không có khác biệt, dù sao chỉ dùng một tay, có thể sử dụng Thần lực vẫn là không cách nào cùng hai tay so sánh, chỉ là ở những trận pháp này trước mặt khác biệt cũng không phải rất nhiều mà thôi, ảnh hưởng có hạn.

“Thì ra là thế!”

“Nhưng cho dù là như vậy, một tay cũng khẳng định càng khó đẩy!”

Nghe đến lão giả lời nói, mọi người đầu tiên là gật đầu, có điều cũng nghe được ông lão trong lời nói ý tứ, chênh lệch không lớn không có nghĩa là không có chênh lệch, Tiêu Vũ khả năng một tay đẩy ra, đủ để chứng minh hắn so với rất nhiều người đều mạnh.

Trong khi nói chuyện, Tiêu Vũ đã đem đệ ngũ cánh cửa đẩy ra, đi tới thứ sáu phiến trước cửa.

Nhìn thấy hắn vẫn chỉ dùng một tay đẩy ra, hơn nữa nghe xong lão giả lời nói, mọi người cơ hồ đều đã dự liệu được, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Nhưng mà, thứ Lục phiến môn chầm chậm bị đẩy ra, tốc độ kia vẫn là cùng lúc trước mỗi một cánh cửa giống nhau, không nhanh không chậm, này khiến cho tất cả mọi người có chút không tiếp thụ được.

“Này Lục phiến môn ở trong mắt hắn, có phải thì đều là giống nhau gì?”

“Tại sao hắn khả năng mỗi một tấm đều đều như vậy hời hợt đẩy ra? Không muốn này trước cửa đều bị người đẩy qua, ta thật muốn hoài nghi hắn có phải là nắm giữ phương pháp gì!”

Theo đối với Tiêu Vũ xem thường cùng giễu cợt, lại tới đối với thực lực của hắn tán thành, lúc này mọi người đối với thực lực của hắn đã chỉ còn lại có sợ hãi than.

“Ta có linh cảm, tiểu tử này, sợ rằng sẽ sẽ kinh động toàn bộ Vũ Viện, nói không chừng này lánh đời nhiều năm lão quái vật đều sẽ bị hắn dẫn ra!” Thiên Thanh Vũ Viện người thanh niên trẻ nghiêm túc nói.

Đối với lời này, sáu vị điện chủ tràn đầy đồng cảm, nặng nề gật đầu.

Tiêu Vũ cái kia bình thản thúc đẩy cử động, vốn thoạt nhìn quá mức bình thường, nhưng bây giờ nhìn qua, hắn loại này bình thản nhưng có thể làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi.

Bởi vì hắn loại này bình thản đều không phải là cố ý, mà là phát ra tự nhiên, nếu không nếu vì cố ý biểu hiện nói, phía sau hắn cửa tuyệt đối không làm được đồng dạng bình thản, mà là càng ngày sẽ càng hết sức.

Hắn để cho người sợ hãi than địa phương chính là ở, hắn không có như lúc trước hai người kia giống nhau cố ý hung hăng, nhưng cũng không có gian phòng ẩn giấu, phảng phất chỉ là đang làm một cái đối với hắn mà nói bình thường nhất tự nhiên nhất sự tình.

Loại này bình thản cùng phía trước hung hăng Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực vừa so sánh, càng thêm hiện ra hắn bất phàm.

Sở Ngâm Sa hung hăng, dùng chân đá mở cửa khí phách, cùng Vũ Vô Cực bá đạo, chỉ dùng một ngón tay làm cho người ta mang tới khiếp sợ, ở Tiêu Vũ loại này bình thản bên dưới, ngược lại có vẻ thái quá cố ý, như là chỉ lo người khác không biết là mình thực lực.

Tiêu Vũ không có một tia cố ý, không có cố ý làm ra hung hăng tư thế, nhưng loại này chất phác bên trong, nhưng có thể để mỗi người đều biết cảm giác được thực lực của hắn khủng bố!

Hắn càng là bình thản chất phác, cho người cảm giác thì càng mãnh liệt!

Ở vào thời điểm này, lúc trước Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực cùng hắn so sánh, ở vô hình trung cũng đã rơi vào thấp kém.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 10: Phong Vũ Mạc Ly

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vào lúc này, kể cả vẫn kiêu ngạo Vũ Vô Cực, cũng không nói gì nữa, sắc mặt gian tràn đầy nghiêm nghị.

Chính là bởi vì đẩy ra qua 8 phiến cửa đá, cho nên hắn càng rõ ràng hơn này cửa đá càng về sau càng khó đẩy đạo lý, Tiêu Vũ khả năng làm đến bước này, đối với hắn mà nói tuyệt đối là một kình địch!

Trong trầm mặc, Tiêu Vũ đã đem thứ Lục phiến môn hoàn toàn đẩy ra, lại đi tới thứ bảy phiến trước cửa.

“Một tay!”

“Một tay!”

Đoàn người đột nhiên ồn ào, đến tận đây tất cả mọi người đã đối với Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực cảm thấy tin phục, cũng đều muốn biết hắn có được hay không chỉ dùng một tay một đường đẩy đi xuống quá khứ.

Hơn nữa vừa mới cái kia hai đại thiên tài đẩy lên thứ bảy cánh cửa lúc, bất kể là ai cũng có vẻ cực kỳ cật lực, hầu như dùng hết toàn lực, mà Tiêu Vũ biểu hiện như thế làm người thán phục, bọn hắn cũng đều muốn biết Tiêu Vũ có phải là khả năng tiếp tục chỉ dùng một tay thì đẩy ra thứ bảy cánh cửa.

Đối với mọi người dỗ tiếng khẽ mỉm cười, Tiêu Vũ tuần hoàn nhiều mong muốn, tiếp tục chỉ là vươn một tay.

Hắn vốn cũng không phải yêu thích làm náo động người, nhưng lần này nhưng phải cố gắng biểu hiện ra thực lực tuyệt đối, chỉ có như vậy, khi tiến vào Vũ Viện sau, Vũ Viện mới có thể đối với hắn càng thêm coi trọng.

Tìm được Vũ Viện coi trọng, hắn liền có thể không cần kiêng kỵ Vương Đằng, cũng không cần kiêng kỵ từng đắc tội qua Liễu Toàn Cơ, đồng thời, đạt được Vũ Viện coi trọng, nếu là lại có người muốn thông qua Lâm Vũ Nhu đến đối phó hắn, cũng phải suy nghĩ một chút, bởi vì Vũ Viện người sẽ không ngồi xem không can thiệp tới.

Vốn Tiêu Vũ còn định có điều cất giữ, có điều có phía trước cái kia hai đại thiên tài làm nền, hắn bây giờ chính là đem 9 cánh cửa đều đẩy ra, cũng sẽ không để người thái quá khiếp sợ, cho nên hắn dự định hung hăng rốt cuộc.

“Rắc!”

Thứ bảy cánh cửa chầm chậm bị thúc đẩy, theo thứ sáu phiến đến thứ bảy phiến, độ khó đột nhiên lại tăng lên gần gấp mười lần, mặc dù là Tiêu Vũ, cũng không có thể bảo trì cùng lúc trước giống nhau tốc độ, cửa đá động chậm chạp rất nhiều.

Thế nhưng phải biết rằng, hắn vẫn là một tay, cái này là đủ rồi, cái này đã đủ khiến tất cả mọi người bỏ qua tốc độ chậm chuyện kế tiếp.

“Ầm!”

Thứ bảy cánh cửa, ở Tiêu Vũ động tác dưới hoàn toàn mở rộng, mọi người lần này cũng sẽ không bất ngờ, tựa hồ Tiêu Vũ có thể đẩy ra, hoàn toàn là chuyện hợp tình hợp lý tình.

Không cần nghi vấn, cũng không có chờ đợi, Tiêu Vũ tiếp tục hướng đi thứ Bát Phiến Môn.

“Bốp!”

Đang lặng yên không tiếng động, một đạo diễm lệ thân ảnh động người không tiếng động xuất hiện, đứng ở mấy vị điện chủ cùng nam tử trẻ tuổi kia bên cạnh, một đôi thâm thúy đôi mắt đẹp linh động như nước, nhìn chằm chặp trước cửa Tiêu Vũ bóng người.

“Ta liền biết, ngươi khẳng định sẽ đến!” Người thanh niên trẻ mở miệng, đối với cô gái này khẽ cười nói.

Cô gái này thoạt nhìn rất trẻ tuổi, trên người một thân quần áo màu đỏ rực, đưa nàng cái kia hơi tốt thân thể thể hiện đến càng thêm mê người, một tấm dung nhan gần như hoàn mỹ, nhìn qua cũng là chừng hai mươi tuổi dáng dấp.

Đối với người thanh niên trẻ nói, này diễm lệ nữ tử lại như làm như không nghe thấy, thờ ơ, cặp mắt thủy chung dừng lại đang cắt trên thân, không dứt đánh giá.

“Xong, tên biến thái này nữ nhân cũng tới!”

“Ai da, nhìn dáng dấp, liền nàng với tiểu tử này hứng thú, đoán chừng là không có phần của chúng ta!”

Sáu vị điện chủ trong lòng kêu thán, bất quá đối với Tiêu Vũ, bọn họ mặc dù hừng hực, nhưng là còn thật không dám tranh.

Tiêu Vũ biểu hiện, thật sự quá qua bắt mắt, dù cho bọn họ thân là điện chủ, phỏng chừng cũng không cách nào cướp được.

“Ta nói phong vũ, tiểu tử này có điều mới thúc đẩy 7 phiến cửa đá, ngươi làm sao cũng chạy tới?” Người thanh niên trẻ đối với đàn bà xinh đẹp không nhìn cũng không buồn bực, mà là mang theo mỉm cười nói.

“Ngươi Mạc Ly năm đó vào Vũ Viện lúc, có thể làm được hắn như vậy hời hợt đem 7 cánh cửa đẩy ra gì?” Phong vũ cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói một câu.

“Đều mấy trăm năm trước chuyện, bày ra này làm gì?” Mạc Ly chính là người thanh niên trẻ tên, nếu như là không người biết hắn, nghe hắn nói đến mấy trăm năm trước, chắc chắn sẽ giật mình.

Trên thực tế, hắn và phượng múa hai người tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện cũng đã có mấy trăm năm thời gian, nhưng hai người bọn họ nhìn qua, lại cũng chỉ có hơn hai mươi tuổi tuổi, thật sự tuổi trẻ quá mức.

“Khà khà, ta có thể nhớ tới, lúc trước ngươi vào Vũ Viện lúc, nhưng đẩy ra 8 phiến cửa đá, hồi trước ta hỏi huynh ngươi không phải nói, ngươi muốn thu đồ đệ, ít nhất cũng phải tìm khả năng đẩy động thứ chín cánh cửa người, làm sao bây giờ thì chạy ra ngoài, có phải ngươi cảm thấy tiểu tử này có thể làm được?” Mạc Ly cười hắc hắc hỏi.

“Ngươi khi đó cũng không đẩy ra Bát Phiến Môn gì? Ta nhớ được ngươi thật giống như cũng đã nói không muốn thu đồ đệ, hôm nay cũng không chạy tới?” Phong vũ thủy chung lạnh nhạt sắc mặt, ngữ khí cũng thập phần lạnh như băng.

Nghe này lời của hai người, sáu vị điện chủ đều là không dám lên tiếng.

Bọn họ đều đã có điều nghe nói, này hai tên biến thái chính là này mấy trăm năm qua duy nhất đẩy ra qua 8 phiến cửa đá người, hơn nữa nhập viện thời gian còn rất gần, cũng là cách biệt mấy năm.

Hai người này đều là cao ngạo thiên tài, tựa hồ từ mấy trăm năm trước lên, thì lẫn nhau giành thắng lợi, cho nên bình thường hỗ kháp bọn hắn cũng đều thường thấy.

“Ta chỉ là rảnh đến tẻ nhạt, mới đến xem!” Mạc Ly cười dài mà nói: “Ngược lại ngươi, lại cũng chạy tới, có phải thật như vậy xem trọng tiểu tử này, dự định thu hắn làm đồ?”

“Ta thu không thu đồ đệ, không có quan hệ gì với ngươi!” Phong vũ từ đầu tới cuối không có xem qua Mạc Ly một chút, lạnh nhạt nói: “Chỉ có điều, muốn mở ra thứ chín phiến cửa đá, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng, ngươi khi đó không phải từng thử gì? Ta muốn thu đồ đệ, cũng phải chờ hắn thật có thể thúc đẩy thứ chín cánh cửa nói lại, coi như không thể hoàn toàn đẩy, ít nhất phải có thể thúc đẩy!”

Mạc Ly lắc lắc đầu, ngậm miệng lại không thèm nhắc lại, nữ nhân này còn là kiêu ngạo như vậy, thu tên học trò đều cần người thúc đẩy thứ chín cánh cửa.

Cái kia há lại là tốt như vậy đẩy? Lúc trước hai người bọn họ mặc dù đều đẩy ra thứ tám phiến, nhưng đến thứ chín cánh cửa lúc, cũng là cùng Vũ Vô Cực giống nhau, một chút cũng không đẩy được!

Đang khi nói chuyện, thứ tám phiến cửa đá, đã bị Tiêu Vũ chậm rãi đẩy ra, tốc độ so với thứ bảy phiến lúc, vừa giảm xuống không ít, nhưng vẫn là vững vàng mà bị Tiêu Vũ thôi động.

“Khà khà, không biết là ngươi bây giờ còn có gì nói? Ta nhớ được vừa mới thúc đẩy này một cánh cửa lúc, có người nhưng dùng bí pháp!” Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực đứng được không xa, thấy vậy mở miệng lần nữa nói.

“Hắn dù cho mạnh hơn ta, ít nhất ta cũng đẩy ra Bát Phiến Môn.” Vũ Vô Cực đơn giản đáp lại, lời nói rất rõ ràng, hắn thúc đẩy Bát Phiến Môn, nhưng Sở Ngâm Sa chỉ đẩy ra 7 phiến, coi như Tiêu Vũ gượng qua hắn, hắn cũng so với Sở Ngâm Sa thân thiết.

Đối với loại này ám phúng, Sở Ngâm Sa chỉ là cười hắc hắc, không có trả lời, nhưng cũng không giống như là quan tâm hình dáng.

“Ầm!”

Rốt cục, thứ Bát Phiến Môn bị Tiêu Vũ hoàn chỉnh đẩy ra, đến tận đây, tình cảnh triệt để yên tĩnh, không một người lên tiếng nữa.

Mặc dù phía trước đã có một Vũ Vô Cực đẩy ra qua này một cánh cửa, nhưng cũng không làm được như Tiêu Vũ nhẹ nhàng như vậy, hơn nữa ai cũng khả năng nhìn ra, hắn dùng bí pháp nào đó.

Nhưng bây giờ Tiêu Vũ hoàn toàn khác nhau, Bát Phiến Môn 11 đẩy ra, dùng đều là chỉ có một tay.

Theo bây giờ tình huống này nhìn xuống, hắn muốn khiêu chiến thứ chín cánh cửa, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Nếu như thành công, vậy hắn chính là từ Thiên Thanh Vũ Viện khai sáng tới nay, thứ hai đem 9 cánh cửa hoàn toàn đẩy ra người!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 11: Cờ Cùng Lão Nhân

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Thiên Thanh Vũ Viện trong vòng, một gốc cây thanh tùng, cứng cáp mạnh mẽ, Matsushita hai gã tóc trắng nhợt ông lão, đang ngồi ngay ngắn ở tổng thể hai bên trái phải, lẫn nhau đánh cờ.

“Cổ xưa a, người này tài đánh cờ là càng ngày càng cao minh a, bây giờ ta đã xa không phải lão gia ngài đối thủ!”

Bên trái một ông già, quần áo tùy ý, trước ngực cúc áo đều chưa bắt lại đủ, làm cho người ta một loại lười nhác bên trong, rồi lại không mất rộng rãi cảm giác, mái tóc dài dĩ nhiên trắng nhợt, sắc mặt lại đỏ thắm đến giống như một đứa bé sơ sinh, trên mặt mỉm cười khiến người ta cực dễ thân cận.

“Kỳ đạo chung quy chỉ là tiêu khiển, lão Dương ngươi thân là Vũ Viện viện chủ, ngày thường bận rộn quen rồi, đối với cái này đạo tự nhiên là không am hiểu, nào giống ông lão ta suốt ngày trong lúc rảnh rỗi, mới có thể cân nhắc này đường nhỏ.”

Phía bên phải tên kia được xưng là cổ xưa ông lão mỉm cười mở miệng, thanh âm ôn hòa bên trong, lộ ra trầm ổn cùng nho nhã.

“Cổ xưa, những năm gần đây người một mực trong viện tĩnh dưỡng, cực nhỏ ra ngoài, nhưng trước mấy trận lại nghe nói người đã đi một chuyến Cự Thạch Thành, không biết là có chuyện gì?”

Bên trái ông lão, cũng chính là Thiên Thanh Vũ Viện đương kim viện chủ Dương Thừa Phong, trên mặt lộ ra vài phần vẻ nghi hoặc.

Hắn tuy là viện chủ, nhưng nhìn về phía vị kia cổ xưa người ánh mắt, cùng với giọng nói chuyện, đều lộ ra một loại tôn kính, hai người mặc dù coi như nhìn thấy xê xích không nhiều, có thể Dương Thừa Phong biểu hiện lại như một vãn bối, làm người kinh ngạc.

“Cũng không đại sự, chỉ là lớn tuổi, đi ra ngoài đi vòng một chút thôi.” Họ Cổ lão nhân mỉm cười, như là nhớ ra cái gì đó chuyện thú vị, bên mép lộ ra ý vị sâu xa ý cười.

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, liền có thể một chút nhận ra, người lão giả này đúng là hắn đã ở Túy Tinh Lâu bên trong gặp qua vị lão nhân kia, hắn bất cứ có thể làm cho Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ đều đối với hắn như thế kính trọng.

Mặc dù cổ xưa người ta nói không có chuyện gì, nhưng Dương Thừa Phong trong lòng không quá tin tưởng, nếu là vô sự, tại sao nhấc lên Cự Thạch Thành, cổ xưa người sẽ lộ ra như vậy ý cười?

Chỉ có điều Cự Thạch Thành đối với vương thành tới nói chỉ là một cái xa xôi thành nhỏ, hắn cũng thật sự không nghĩ ra, loại kia địa phương nhỏ bên trong, rốt cuộc có cái gì có thể làm cho trước mắt vị này liền hắn đều kiêng dè không thôi nhân vật tự mình đi một chuyến?

“Hôm nay là Vũ Viện thi nhập viện, ngươi người viện chủ này, không đi quan tâm một chút lại xuất hiện cái nào thiên tài gì?” Họ Cổ lão nhân trên bàn cờ hạ xuống một con trai, đột nhiên cười nói.

“Ha ha, vậy có nào đáng giá quan tâm? Những năm qua tới nay, khả năng đẩy ra Lục phiến môn đệ tử đều khó mà vừa thấy, không đáng chú ý, huống hồ nếu là thật có bất thế tài năng xuất hiện, nhất định sẽ kinh động trong viện những người kia, cần gì dùng ta đi quan tâm?” Dương Thừa Phong cười đến hào hiệp, như là không chút nào để ý.

“Nếu là ta cho ngươi biết, hôm nay thi nhập viện bên trong, đã xuất hiện hai cái không sai thiếu niên, mỗi loại đẩy ra thứ bảy phiến cùng thứ Bát Phiến Môn?” Họ Cổ lão nhân cười không ngớt, lại rơi một con trai.

“Cái gì?” Dương Thừa Phong chấn động.

Tuy nói bọn họ khoảng cách thi nhập viện địa điểm có chút xa xôi, hơn nữa trước mắt vị này cổ xưa vẫn còn cùng với hắn, nhưng hắn lại là không một chút nào hoài nghi.

Vị này cổ xưa thực lực mạnh như thế nào, Dương Thừa Phong cũng không biết, duy nhất cũng biết chính là, Vũ Viện trong phạm vi, vô luận xảy ra chuyện gì, vị này cổ xưa đều có thể biết, mà tu vi của hắn mặc dù cũng không yếu, nhưng cũng chỉ có thể nhận biết được trong phạm vi nhất định sự tình.

Bây giờ vị này cổ xưa lại nói như vậy, vậy tất nhiên không có giả!

“Nếu thật là như vậy, cái kia 6 điện đứng đầu sợ là đều đi, nói không chừng liền cái kia hai tên biến thái đều xuất hiện!” Dương Thừa Phong dù sao cũng là viện chủ, sau khi hoảng sợ, lập tức yên tĩnh trở lại, cười nói: “Hiếm thấy,

Mấy trăm năm qua trong viện cũng là hai người kia đẩy ra qua thứ Bát Phiến Môn, bây giờ ra như vậy hai gã đệ tử, nói không chừng hai người bọn họ thì sẽ đánh vỡ lời thề, lại thu đồ đệ.”

Nói tới này, Dương Thừa Phong trên mặt không cầm được lộ ra ý cười, Vũ Viện lần nữa hai đại thiên tài, tâm tình của hắn tự nhiên tốt đẹp.

"Hai thằng nhóc kia quả thật đã đi!" Ở cổ xưa trong miệng, cái kia hai cái đã tiến vào Vũ Viện mấy trăm năm biến thái, thình lình đã biến thành tiểu tử, hắn hơi mỉm cười nói: "Có điều, hai người bọn họ mắt cao hơn đầu, mới tới hai cái thiếu niên mặc dù ưu tú, có thể hai người này coi trọng cũng không phải bọn họ."

"Ý của ngài là?" Dương Thừa Phong cũng mơ hồ, chính là cho hắn thêm hai cái đầu óc, hắn cũng không dám tưởng tượng hôm nay còn có người thứ ba thiên tài.

Trước kia, đẩy ra 7 cánh cửa thiên tài đã là mấy chục năm mới có thể gặp mặt, hôm nay đã xuất hiện hai cái, còn có một cái đẩy ra thứ Bát Phiến Môn, đã đầy đủ khiến người ta giật mình, ai có thể nghĩ tới còn có người thứ ba?

"Giờ phút này đang có tên còn lại đang tiến hành thi nhập viện, vừa mới đẩy ra thứ Bát Phiến Môn." Cổ xưa cũng không tiếp tục thừa nước đục thả câu, tựa hồ này Vũ Viện trong vòng mỗi một góc phát sinh gió thổi cỏ lay, cũng không chạy khỏi cảm giác của hắn.

"Thật sự? Lại còn có người thứ ba?" Dương Thừa Phong đầu tiên là sửng sốt, sau đó mừng rỡ.

Vũ Viện lại một chút xuất hiện như vậy ba cái thiên tài, đây là sắp sửa đại thịnh dấu hiệu, hắn người viện chủ này như thế nào không thích?

"Chờ chút." Như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, Dương Thừa Phong cả kinh nói: "Ý của ngài là nói, cái kia hai tên biến thái là hướng về phía người thứ ba thiếu niên đi?"

Liên tưởng đến cổ xưa người phía trước nói, Dương Thừa

Phong hầu như đã đoán được, hắn không khỏi rất muốn biết, rốt cuộc là bực nào xuất sắc thiếu niên, lại có thể dẫn ra cái kia hai cái mắt cao hơn đầu, liền hắn đều có chút kiêng kỵ biến thái nhân vật!

“Ngươi không muốn biết thiếu niên kia vì sao đã kinh động hai thằng nhóc kia gì?” Cổ xưa người cười híp mắt, vừa là cố ý thừa nước đục thả câu.

“Lão gia ngài cũng đừng bắt ta tìm vui vẻ, mau nói cho ta biết!” Dương Thừa Phong cười khổ, hắn là thật rất muốn biết cái kia hai tên biến thái là thế nào bị kinh động.

“Thiếu niên kia một đường xông đến, 8 phiến 6 đều chỉ dùng một tay đẩy ra, hơn nữa ung dung không vội.” Cổ xưa người cười nhạt nói.

“Làm thẳng?” Dương Thừa Phong này cả kinh không phải chuyện nhỏ, mặc dù minh bạch thúc đẩy cái kia 9 cánh cửa dùng một tay cùng hai tay khác biệt không phải rất lớn, có thể cái kia ung dung không vội bốn chữ lại làm cho hắn không cách nào thong dong. UU đọc sách ｗｗｗ. ｕｕ kanshu. ｃｏ &# 109; &# 32;

Chuyện này ý nghĩa là, Vũ Viện rất có thể sắp sửa nghênh đón khai sáng tới nay, thứ hai đem 9 cánh cửa hoàn toàn đẩy ra người!

“Giờ phút này thiếu niên kia đang chuẩn bị đẩy ra cuối cùng một cánh cửa đâu, ngươi thật không định đi nhìn?” Cổ xưa người cố ý muốn biết Dương Thừa Phong thái độ, cười híp mắt thấy hắn.

“Có thiếu niên này, tự nhiên là muốn xem thử xem! Cổ xưa, tha thứ ta hôm nay không thể bồi người dưới xong này bàn gặp kì ngộ!” Dương Thừa Phong mặc dù phía trước nói rồi không quá quan tâm, nhưng lúc này cũng phớt lờ, hào phóng thừa nhận.

“Đi thôi, như thế thiếu niên, đáng giá ngươi người viện chủ này coi trọng!” Cổ xưa người cười, đứng dậy, xoay người chậm rãi bước rời đi.

Hắn chắp hai tay, bước chân chầm chậm thong dong, cho người cảm giác thong dong mà phong nhã, vừa phiêu dật xuất trần, chưa qua chốc lát liền đã biến mất.

Dương Thừa Phong vốn tưởng rằng cổ xưa người nói ra này có ý tứ là cùng hắn cùng đi xem, không ngờ rằng cổ xưa người cứ đi như thế, thoáng kinh ngạc.

Có điều ngẫm lại, cổ xưa người thần giác có thể, sâu không lường được, Vũ Viện bên trong tất cả, chỉ cần hắn muốn biết, bất kỳ chi tiết nhỏ đều có thể thanh thanh sở sở nhận biết, đi cùng không đi cũng không có gì khác nhau.

“Nếu là thật có người có thể đem cuối cùng một cánh cửa đẩy ra, đừng nói là cái kia hai tên biến thái, chính là cái nhóm này nhiều năm không ra lão già, hơn nửa cũng phải ngồi không yên!”

Trong miệng xúc động một tiếng, Dương Thừa Phong bóng người vội vàng vội vàng bay đến, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về thi nhập viện sân bãi chạy đi.

Nếu thật sự có người có thể đẩy ra cuối cùng một cánh cửa, quá trình này, tuyệt đối đáng giá hắn người viện chủ này trình diện chứng kiến!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 12: Luân Hồi Dấu Ấn

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Thứ chín phiến cửa đá trước khi, Tiêu Vũ đứng yên lặng nơi đó, phía sau hắn một đám đệ tử, vào lúc này hoàn toàn yên tĩnh, không một người lên tiếng.

Sau cùng này một tấm cửa đá, theo bề ngoài trên nhìn cùng phía trước cửa đá xê xích không nhiều, nhưng cũng nhiều hơn một loại phong cách cổ, ngươi là phủ đầy bụi đã lâu, già nua mà dày nặng.

Tiêu Vũ không có lập tức đẩy cửa, mà là quan sát tỉ mỉ, hắn luôn cảm giác cuối cùng này một cánh cửa cùng phía trước Bát Phiến Môn đều có chút bất đồng, mặc dù giống nhau y hệt, lại cho hắn một loại cảm giác khác thường.

“Vèo!”

Đúng lúc này, một bóng người từ bầu trời bên trong bay nhanh tới, rơi ở mặt đất, ánh mắt hừng hực mà nhìn thứ chín phiến trước cửa Tiêu Vũ.

“Viện chủ đại nhân, người sao lại tới đây?”

“Thấy qua viện chủ!”

Sáu vị điện chủ đồng thời tất cả giật mình, liền vội vàng hành lễ.

Thậm chí ngay cả Dương Thừa Phong đều bị Tiêu Vũ đã kinh động, có thể thấy được Tiêu Vũ biểu hiện có kinh người dường nào, mà đây cũng tựa hồ là Dương Thừa Phong tự mình đã đến quan sát thi nhập viện.

“Đã đều tới, đều hào phóng điểm!” Dương Thừa Phong quay đầu, nhìn lên bầu trời đột nhiên nói.

“Khà khà, Vũ Viện bên trong có này đại sự, chúng ta này xương già tự nhiên là muốn đi ra nhìn một cái.”

“Người này không sai, kể cả ta đây gần chết ông lão đều nổi lên yêu tài lòng.”

“Ha ha, dù cho hắn cuối cùng không thể đem thứ chín cánh cửa đẩy ra, bằng hắn lúc trước biểu hiện, là đủ làm cho bọn ta coi trọng!”

“Thành thật mà nói, kể cả ta đều muốn rời núi, lại thu cái đóng cửa đệ tử!”

Dương Thừa Phong âm thanh mới vừa dứt, trên bầu trời liền vừa là xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

Này mấy bóng người, mỗi một người thoạt nhìn đều hết sức già nua, tóc hầu như trắng phau, nhưng cũng lộ ra chìm nghỉm như là biển khí tức, 11 rơi vào Dương Thừa Phong bên cạnh.

“Làm sao liền những lão quái vật này đều xuất hiện?”

“Bọn họ không phải đã bế quan nhiều năm, không hỏi Vũ Viện bên trong chuyện gì?”

Sáu vị điện chủ khiếp sợ, xuất hiện mấy người này đều là Vũ Viện bên trong nhân vật thế hệ trước, có người thì từng 6 điện đứng đầu, thậm chí có mấy người bây giờ còn là đứng hàng trưởng lão.

Những người này ở đây Vũ Viện bên trong, có cao cao tại thượng địa vị, mỗi ngày hầu như chuyện gì cũng không cần phải xen vào, liền có thể bị Vũ Viện cao cao tại thượng cung cấp.

Trong ngày thường, những lão quái vật này hầu như không hỏi chuyện bên ngoài, suốt ngày bế quan tu luyện, giờ phút này xuất hiện mấy người này, cơ hồ đều đã có mấy chục năm không có ở Vũ Viện bên trong từng xuất hiện, thậm chí còn có đồn đại nói ngay trong bọn họ có chút người đã qua đời.

Nhưng bây giờ, để một Tiêu Vũ, lại đem bọn họ đều cho đã kinh động!

“Chư vị tâm tư ta đều biết, không cần nói nhiều, trước tạm hãy chờ xem.” Dương Thừa Phong lắc đầu cười nói.

Một đám nhân vật già cả dồn dập gật đầu, không nói nữa, đưa mắt phóng tới Tiêu Vũ trên thân.

Ở thứ chín phiến trước cửa, Tiêu Vũ đã lẳng lặng dựng lên hồi lâu, nhưng vẫn không có động tác gì.

“Hắn làm sao vậy? Sẽ không phải là sợ chưa?”

“Vậy cũng không kỳ quái, thứ chín cánh cửa đã chỉ có một người đã đẩy ra qua, nói vậy hắn cũng biết muốn mở ra này một cánh cửa cũng không dễ dàng.”

Đoàn người bắt đầu nghị luận, đều đến lúc này, có phải Tiêu Vũ dự định từ bỏ?

“Hắn đang làm gì?” Kể cả Vũ Viện bên trong mấy vị điện chủ, cũng xem không hiểu Tiêu Vũ đang làm gì.

Mấy vị kia Vũ Viện bên trong nhân vật già cả,

Sắc mặt lại là đột nhiên trở nên nghiêm nghị.

"Nghe nói, này thứ chín cánh cửa cùng phía trước Bát Phiến Môn đều có điều bất đồng, ngoại trừ muốn có kinh thế thiên tư ở ngoài, còn muốn có thể được cửa này tán thành, nếu không dù cho yêu nghiệt đi nữa thiên tài, cũng gần như không có khả năng đẩy cửa này!" Dương Thừa Phong âm thanh trầm thấp.

Thân là Vũ Viện đứng đầu, hắn biết đến, muốn so với sáu vị điện chủ biết đến nhiều hơn.

Thuyết pháp như vậy, sáu vị điện chủ đều là lần đầu nghe nói, thứ chín cánh cửa vẫn cùng phía trước Bát Phiến Môn có điều bất đồng? Hơn nữa còn muốn tìm được tán thành.

Mạc Ly cùng phong vũ hai người tất là cười khổ, bọn họ đều đã từng thử thúc đẩy cuối cùng này một cánh cửa, kết quả đều thất bại, ngoại trừ bởi vì thiên tư của bọn hắn còn kém một vài ở ngoài, còn có một tầng nguyên nhân, chính là bởi vì không được cửa này tán thành.

"Viện chủ, cuối cùng này một cánh cửa, cùng cái khác cửa rốt cuộc có khác biệt gì?" Sáu vị điện chủ bên trong, có người không nhịn được hướng về Dương Thừa Phong hỏi dò.

"Liên quan tới điểm ấy, ta cũng không biết." Dương Thừa Phong lộ ra vài phần bất đắc dĩ, nói: "Nghe nói chỉ có khả năng đẩy ra cửa này người, tài năng biết cửa này chỗ bất đồng, cho nên cuối cùng này một cánh cửa bí mật, ngoại trừ lúc trước cái thứ nhất đẩy ra nó người, không có một người biết được!"

Thậm chí ngay cả Dương Thừa Phong người viện chủ này cũng không biết, điều này cũng làm cho sáu vị điện chủ càng thêm nghi hoặc.

Chỉ có Mạc Ly cùng phong vũ hai người thần sắc phức tạp, bọn họ mặc dù cũng không rõ ràng lắm, nhưng dù sao tiếp xúc qua cửa đá này, có hiểu biết, có điều cũng thập phần có hạn.

“Bất quá liên quan cửa này, có một câu nói như vậy.” Dương Thừa Phong ngưng trọng nhìn phía xa Tiêu Vũ, chậm rãi nói: “Đến vào cửa này, chân đạo từ hiện ra!”

Một câu nói này, càng làm cho mấy vị điện chủ mơ hồ.

Một chữ Đạo, với tu luyện người mà nói chính là võ đạo theo đuổi, hết thảy tu luyện người, cơ hồ đều đang ở cầu trên đường.

Một câu nói này ý tứ không khó giải thích, đẩy ra cửa này, nhưng có thể thấy được đến chân đạo, nhưng này là dạng gì đạo, lại không người cũng biết.

Mặc dù còn muốn hỏi lại, nhưng nhìn Dương Thừa Phong dáng vẻ, tựa hồ cũng không phải rất rõ ràng ý tứ của những lời này, sáu vị điện chủ chỉ có thể coi như thôi.

Lúc này, Tiêu Vũ đã ở trước cửa dựng lên hồi lâu, thậm chí nhắm hai mắt, như là đang cảm thụ cái gì.

Tại đây phiến trong cửa đá, lại có lưu lại một đạo dấu ấn, dấu ấn bên trong, có một loại hoàn chỉnh truyền thừa!

Tiếp xúc được cửa đá người, chỉ cần đầy đủ ưu tú, có thể phát động trong môn phái dấu ấn, nếu như có thể tìm được dấu ấn tán thành, liền có loại truyền thừa này.

“Luân hồi ngộ đạo?” Tiêu Vũ vừa tiếp xúc cửa này, liền kích phát dấu ấn, và theo dấu ấn bên trong, biết được loại truyền thừa này đại khái.

Đây là một loại hết sức đặc thù truyền thừa, loại truyền thừa này, lại là muốn thông qua không dứt luân hồi, mỗi một lần luân hồi đều là một lần học sinh mới, quả thực cùng sống lại Tiêu Vũ giống nhau y hệt.

Đợi cho luân hồi cửu thế, tập đến chín đạo luân hồi dấu ấn, đem dung hợp, U &# 8 liền có khả năng hiểu được luân hồi, xung kích bất tử bất diệt cảnh giới!

Bất tử bất diệt, trường tồn hậu thế, cảnh giới này ở Tiêu Vũ kiếp trước có thật nhiều mọi người đạt đến, nhưng hắn sống lại vùng thế giới này, cùng hắn kiếp trước chỗ thế giới có bất đồng rất lớn, xưa nay không có người nào khả năng đạt được cấp độ kia cảnh giới.

Bất tử bất diệt, ở vùng thế giới này, chỉ là một vô số người đang đeo đuổi truyền thuyết, mà đây truyền thừa, chính là một trong số đó.

Trong vết tích có nói rõ tường tận, phương pháp này chỉ là tưởng tượng, trải qua vô số lần diễn biến mà chiếm được kết quả, và không thể bảo đảm nhất định có thể thành công.

Cũng bởi vì như thế, trong môn phái dấu ấn mới sẽ bị ẩn giấu, sẽ không gặp được người nào đều phát động.

Nó ở tìm một cái đầy đủ tươi đẹp người, dù cho không thể đem phương pháp này viên mãn, có lẽ cũng có thể mở mang bước phát triển mới một con đường.

“Ta không tin luân hồi, muôn thuở trời xanh, cho ta một đời, liền có thể gọi bằng tôn!” Tiêu Vũ hiểu ra qua đi, ở trong đầu nhẹ nhàng chấn động, trực tiếp cự tuyệt trong môn phái dấu ấn.

Cự tuyệt dấu ấn sau, hắn tự nhiên cũng sẽ không tìm được cuối cùng này một cánh cửa thừa nhận, kết quả cuối cùng chính là cùng này không cách nào phát động dấu ấn người giống nhau, không thể đem cửa này thúc đẩy mảy may!

Có điều, Tiêu Vũ nhưng không có liền như vậy lùi về sau ý tứ, giống nhau đưa tay phải ra, chống đỡ ở trên cửa đá!

“Đạo ở tay ta, đạo này không phải ta đạo, hôm nay ta thì bằng vào ta chi đạo, mạnh mẽ phá cửa!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Ai da, bất hòa không thấy thời gian gõ chữ càng ngày càng buổi chiều, bây giờ đều đưa đến nửa đêm tài năng đổi mới, rất bất đắc dĩ, ta phải nỗ lực bỏ thói quen này.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 13: Điên Rồi!

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trong môn phái chi đạo, bị Tiêu Vũ từ chối, cho nên nó cũng cự tuyệt Tiêu Vũ, cửa này không vì Tiêu Vũ mở ra!

Thế nhưng, Tiêu Vũ lại mạnh mẽ hơn phá cửa, cái này đã không quan hệ thi nhập viện, mà là đạo một trong đường so đấu, đối với người thắng, sai người bại!

Cầu trên đường, mỗi người đối với trong lòng mình chi đạo đều phải kiên quyết không rời, nếu không căn bản không thể thành công.

Cho nên Tiêu Vũ bây giờ bị này luân hồi chi đạo chặn lại ở tiền phương, hắn nhất định phải chứng thật trong lòng mình đạo không có sai, tuyệt không cho phép lùi về sau!

“Rốt cuộc đã đến!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ rốt cục động tác, đoàn người đều là tinh thần chấn động mạnh.

Nhưng mà, làm Tiêu Vũ đưa tay đẩy cửa, trên cửa đá, đột nhiên có dị dạng quang mang sáng lên, mặt trên một tầng màn ánh sáng hiện lên, đang chống cự Tiêu Vũ động tác.

Ánh sáng mát mắt, như thế kinh biến, làm cho tất cả mọi người đều há to miệng.

Lúc trước Bát Phiến Môn, chưa từng có một cánh cửa giống như bây giờ phát qua chỉ riêng qua.

“Viện chủ, chuyện gì thế này?”

Sáu vị điện chủ hoảng sợ, xưa nay còn chưa từng nghe nói này thứ chín cánh cửa còn biết phát sáng, nhìn dáng dấp rõ ràng là đã xảy ra dị biến gì.

“Ta cũng không biết!” Dương Thừa Phong lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc trong lúc đó cũng tràn ngập nghi hoặc.

Ở Vũ Viện trong lịch sử, cũng từng có rất nhiều người khiêu chiến qua cuối cùng này một cánh cửa, nhưng kể cả vậy người thứ nhất đem cửa này đẩy ra người, xưa nay chưa từng nghe nói cánh cửa này biết phát sáng.

Trước đây cửa này từ trước đến nay cái khác cửa giống nhau, cho dù là đẩy không ra người, nó nhiều lắm cũng là vẫn không nhúc nhích, bị đẩy ra thời điểm, cũng sẽ không có bất kỳ khác thường gì phát sinh.

Trước mắt tình cảnh này, đồng dạng để Dương Thừa Phong tràn ngập không rõ.

Trên cửa đá quang mang không dứt cường thịnh, chỉ có Tiêu Vũ tự mình biết, điều này là bởi vì trong môn phái chi đạo không đồng ý hắn, ở chống cự hắn đẩy cửa đá ra.

Hắn lúc này, muốn đẩy cửa cần không phải tu vi, không phải Thần lực, tất là trong lòng chi đạo, chỉ có trong lòng hắn chi đạo áp đảo nội môn luân hồi một đạo trên, hắn mới có thể đẩy ra cửa này!

“Ước ao luân hồi, mong đợi kiếp sau, ngươi đạo sai quá bất hợp lí, ta chỉ trùng đương thời, sống ở trước mặt!”

Cái gọi là đạo, là một loại theo đuổi, một loại tín ngưỡng, một loại tu luyện trên đường đi tiếp động lực, cũng có thể là một loại phương pháp tu luyện.

Nhưng phương pháp tu luyện, cũng không có thể cùng bản tâm xung đột lẫn nhau, nếu không thì dễ dàng lạc lối bản tâm, đi nhầm vào lạc lối.

Tiêu Vũ lúc này, chính là đang dùng trong lòng mình chi đạo, đi thuyết phục trong môn phái luân hồi chi đạo.

Tuy nói hắn cũng tương đương đã trải qua một lần luân hồi, chết rồi sống lại, trùng quy về đời, nhưng với hắn mà nói, đó cũng không phải là hắn cố ý theo đuổi, cho nên trong môn phái chi đạo không thể để cho hắn tán thành.

“Ầm!”

Cửa đá rung động kịch liệt, trên cửa quang mang càng thêm mát mắt, như là đang kịch liệt kháng cự Tiêu Vũ.

Nhưng mà, Tiêu Vũ thân là cửu thiên chí tôn, mặc dù tu vi không muốn, nhưng bất kể là đối với võ đạo, còn là các đạo lĩnh ngộ đều xa xa bao trùm ở này luân hồi chi đạo trên.

Hắn khẽ quát một tiếng, trong môn phái chi đạo rốt cục không cách nào chống lại hắn cái này cửu thiên chí tôn, cửa đá vào thời khắc này rốt cục động, bị hắn chầm chậm đẩy ra!

Nếu là để người ta biết trong này các loại, không biết là sẽ là cỡ nào khiếp sợ!

Người khác đều có thiên tư đầy đủ xuất sắc, mới có tư cách phát động trong môn phái dấu ấn, và còn muốn tìm được dấu ấn tán thành, đồng ý tiếp thu luân hồi chi đạo, tài năng tướng môn đẩy ra.

Nhưng bây giờ,

Tiêu Vũ lại hoàn toàn ngược lại lại, không chỉ cự tuyệt luân hồi chi đạo, còn mạnh mẽ đẩy cửa, càng làm cho trong môn phái luân hồi chi đạo chỉ có thể đối với hắn cúi đầu xưng thần!

"Bất cứ, thật thúc đẩy……" phong vũ ngơ ngác mà nhìn trước mắt tình cảnh này, cả người trở nên thất thần.

Không ngừng là của nàng, khi thấy Tiêu Vũ đem thứ chín cánh cửa chầm chậm đẩy ra thời điểm, tất cả mọi người một loại không khỏi rung động cảm giác.

Mặc dù không biết cuối cùng này một cánh cửa vì sao lại phát sinh ánh sáng, cũng không biết Tiêu Vũ tại sao ở trước cửa đứng lâu như vậy mới đẩy cửa, nhưng ai cũng biết, này danh xưng không cách nào rung chuyển cuối cùng một cánh cửa, đang bị Tiêu Vũ chầm chậm đẩy ra!

Cửa đá ánh sáng mát mắt, không dứt chấn động, cái kia kịch liệt trình độ làm cho chung quanh tất cả mọi người khả năng tinh tường nhận biết được, hơn Tiêu Vũ đẩy ra này một cánh cửa kết quả mang đến to lớn chấn động.

"Mở cho ta!" Tiêu Vũ cuối cùng khẽ quát một tiếng, thứ chín phiến cửa đá khi hắn này quát khẽ một tiếng dưới, ánh sáng mãnh liệt, càng chấn động không ngừng, liền môn hạ mặt đất đều đánh nứt.

Này như là cửa đá sau cùng không cam lòng, tất cả những thứ này qua đi, trên cửa quang mang thần tốc biến mất, chấn động cũng trong nháy mắt dừng lại, tất cả đều bình tĩnh lại!

Thứ chín cánh cửa khôi phục an bình, đứng lặng yên, mà lúc này, cuối cùng này cửa đã triệt để mở rộng!

Yên tĩnh, an tĩnh tuyệt đối.

Cửa đá kia tạo thành động tĩnh khổng lồ qua đi, liền ngay cả buộc tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, hoàn toàn tĩnh mịch.

Thứ hai đẩy ra thứ chín cánh cửa người, xuất hiện!

“Mạnh mẽ phá đạo? Tuổi còn trẻ, thế nào sẽ có phách lực như thế, vừa vì sao tựa hồ đã tìm được chí cao chi đạo?”

Xanh Vũ Viện viện ở chỗ sâu trong, họ Cổ lão nhân nhíu chặt lông mày, lúc vui lúc hơn, ở trong miệng tự lẩm bẩm.

“Chỉ mong ngươi là của ta muốn tìm người!” Hắn cuối cùng thật dài thở dài, tiếng thở dài bên trong, ngậm rất nhiều phức tạp tâm tình, không người khả năng hiểu.

Theo thứ chín cánh cửa bị Tiêu Vũ hung hăng đẩy ra, này ở bên người quan sát, đều đã là thật lâu chưa hoàn hồn lại.

“Xin hỏi, kết thúc rồi à?” Mãi đến tận Tiêu Vũ mở miệng, hướng về một bên Vũ Viện ông lão hỏi dò, đoàn người lúc này mới bị kéo về hiện thực.

“Đã thành công, hắn lại thật thành công!”

“Trời ạ, Thiên Thanh Vũ Viện khai sáng tới nay thứ hai đem 9 cánh cửa hoàn toàn đẩy ra người, ta lại chứng kiến thời khắc này, này là thật sao?”

“Tại sao ta cảm giác như ở giống như nằm mơ!”

Đoàn người triệt để sôi trào, các loại âm thanh không dứt vang lên, một trận ồn ào.

“Bốp!”

Cũng trong lúc đó, mấy bóng người đồng thời bay lên, ít phân trước sau rơi vào Tiêu Vũ trước người, tiến lên chính là muốn đi kéo Tiêu Vũ.

“Tiểu tử, đi theo ta!”

“Lão gia hỏa, ngươi dám cùng ta cướp lấy!”

“Người này ta chắc chắn phải có được, ai mặt mũi cũng không cho!”

Xông lên phía trước, rõ ràng là cái kia vài tên cuối cùng chạy đến lão quái vật, tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ đem 9 cánh cửa đẩy ra, mấy cái này lão quái vật hoàn toàn không thể bình tĩnh, trước tiên thì đi lên cướp người.

Hơn nữa, &# 85 bọn họ giờ phút này đã hoàn toàn không phải là đơn giản cướp đoạt, mà là trực tiếp động thủ, mặc dù không đến mức liều mạng, nhưng là đồng dạng làm người ta kinh ngạc.

Đột nhiên một màn, khiến mọi người lại chấn động.

Mấy cái này ông lão là ai? Cái này không trọng yếu, quan trọng chính là, thấy bọn họ tiến lên cướp đoạt, liền bên cạnh sáu vị điện chủ đều chỉ có thể mắt lom lom nhìn, mặc dù đầy mặt hâm mộ, nhưng cũng căn bản không dám đi lên tranh cướp.

“Các ngươi đều cút ngay cho ta, một đám Lão bất tử lúc trước không đều nói vĩnh viễn không muốn thu học trò, còn muốn mặt gì?”

“Nói láo, lão tử chưa từng đã nói như vậy?”

“Coi như ta nói thì đã có sao, có cỡ này lương tài, ta thì đổi ý làm sao vậy?”

Bao nhiêu lão quái vật một bên động thủ, ngoài miệng cũng không chịu rơi hạ phong, tràn ngập mùi thuốc súng, có người muốn tiến lên cướp đi Tiêu Vũ, nhanh chóng liền có tên còn lại đi lên ngăn cản, không ai nhường ai.

Có điều, bọn họ động thủ rất có chừng mực, đều sợ dính đến Tiêu Vũ.

“Trời ạ, điên rồi! Điên rồi! Liền vì cướp lấy một đệ tử, lại trực tiếp đánh nhau, rốt cuộc là bọn hắn điên rồi, hay là ta điên rồi!”

Không biết là ai hô lớn một câu, lập tức hấp dẫn tới vô số tán đồng ánh mắt.

Nhìn mấy cái này ông lão, rõ ràng thân phận bất phàm, giờ phút này lại vì một Tiêu Vũ, trước mặt vô số đệ tử mới mặt ra tay quá nặng, không một chút nào chú ý thân phận, thật là quá điên cuồng!

Tác giả đông phương hành vân nói: Quá mệt mỏi, không chịu nổi, quy tắc cũ, nợ một chương a, ngày mai trả lại hai chương.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 14: Chọn Một Sư Phụ?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ cũng là một trận kinh ngạc, làm sao đột nhiên toát ra như vậy mấy cái lão nhân, lại trực tiếp đánh nhau?

Mặc dù trong dự đoán, hắn đẩy ra 9 phiến sau cửa đá, nhất định sẽ gây nên Vũ Viện cao độ coi trọng, nhưng cũng thật không ngờ khuếch đại đến mức độ như vậy.

“Được rồi, các ngươi mấy vị đều trước tiên đừng cãi cọ, dù cho muốn thu đồ đệ, cái kia ít nhất cũng phải hỏi một chút người ta ý kiến a?” Dương Thừa Phong không nhìn nổi, đi lên phía trước.

Hắn mặc dù là viện chủ, nhưng trước mắt này mấy cái lão quái vật bàn về bối phận so với còn muốn ở trên hắn, bởi vậy khi nói chuyện cũng thập phần khách khí.

“Hừ, tiểu tử, ngươi nói, trong chúng ta, ngươi đồng ý lạy ai là thầy?”

“Ngươi phải biết rằng, chúng ta mấy người, nói là Vũ Viện bên trong mạnh nhất đều không quá đáng, ngươi cần phải cảm tạ chăm chú cân nhắc!”

Mấy vị ông lão hiển nhiên cũng đều biết, như vậy tranh đi xuống không phải biện pháp, lẫn nhau đạt được chung nhận thức, không muốn động thủ, mà là đưa mắt đặt ở Tiêu Vũ trên người.

“Nấc……” Tiêu Vũ nhất thời nhức đầu.

Mấy người này, nếu như hắn chọn một người trong đó, nhất định sẽ khiến người khác bất mãn, hoặc là không chọn, phỏng chừng bọn họ cũng sẽ không thoả mãn, thật là một tình thế khó xử.

Bản ý của hắn là muốn lấy được Vũ Viện tuyệt đối coi trọng, tốt có người có thể che chở Lâm Vũ Nhu, tuy nói chính hắn đắc tội mạnh trở lại người cũng không sợ, có thể lo lắng duy nhất chính là những người kia sẽ đối với Lâm Vũ Nhu ra tay.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, biểu hiện của hắn, lại đã kinh động nhiều đại nhân vật như vậy.

“Chư vị tiền bối!” Một dễ nghe bên trong lại mang theo lạnh như băng âm thanh vang lên, bên cạnh một trận luồng gió mát thổi qua, phong vũ bóng người dĩ nhiên đi tới gần.

Ở này nhân vật già cả trước mặt, tướng mạo của nàng thật sự quá trẻ tuổi, nhưng đối với mấy cái này lão quái vật, nàng lại tựa hồ như không có bao nhiêu vẻ kính sợ, lạnh nhạt nói: “Ta cũng tưởng thu hắn làm đồ, đã chư vị đều có thể tranh, vậy coi như trên ta một, sẽ không có vấn đề quá lớn?”

Mấy cái lão quái vật vừa mới để tranh cướp Tiêu Vũ, không tiếc ra tay quá nặng, nhưng lúc này đối mặt một hậu bối, đúng là cũng không có người dám mở miệng phản đối.

Tên biến thái này nữ tử, thiên tư cao quá mức khủng bố, mặc dù bàn về bối phận xa xa không bằng bọn họ, có thể thực lực kia lại là cứng đến nỗi rất.

Hơn nữa, ai cũng biết phong vũ Mạc Ly hai người ở Vũ Viện bên trong không ai quản được, thân là Vũ Viện bên trong duy nhất hai cái đẩy ra qua người của Bát Phiến môn, mỗi người kiêu ngạo mười phần.

Chọc giận hai người này, chính là Vũ Viện trưởng bối, vậy cũng không tình nói.

Cái này cũng là Vũ Viện người trong đưa bọn họ xưng là biến thái nguyên nhân.

“Ha ha, ta cũng tới tham gia chút náo nhiệt.” Mạc Ly đồng dạng cười ha ha, đi tới.

Bao nhiêu lão quái vật đối diện, đều chỉ có thể cười khổ, thật đúng là không có mấy người gan dạ trêu chọc này hai tên biến thái, muốn đánh vừa không hẳn đánh thắng được, muốn dùng bối phận tướng ép, người ta cũng căn bản không nhìn ở trong mắt.

“Tiểu hữu, ngươi tên là gì?” Dương Thừa Phong đối với cái này có vẻ tràn ngập bất đắc dĩ, bất quá đối với Tiêu Vũ, hắn vẫn hết sức coi trọng.

Những người này đều là Vũ Viện bây giờ người thực lực mạnh nhất, vô luận Tiêu Vũ lạy ai là thầy, tin tưởng ngày sau thành tựu cũng sẽ không phổ thông.

“Vãn bối Tiêu Vũ.” Ở trước mặt những người này, Tiêu Vũ cũng thu hồi chính mình tính cao ngạo, đem chính mình xem là một vãn bối.

Tuy là kiếp trước cửu thiên chí tôn, nhưng đời này, hắn đã từ từ quen thuộc đem chính mình xem là một thiếu niên, đem đời này xem là khởi đầu mới, làm lại từ đầu.

Nếu không dùng hắn kiếp trước mấy trăm ngàn năm tuổi thọ, đụng phải ai cũng gọi bằng không dứt vãn bối hai chữ.

“Tốt!” Đối với Tiêu Vũ thái độ,

Dương Thừa Phong nhẹ nhàng gật đầu.

Có thực lực, có tiềm lực, nhưng có thể bảo trì không kiêu không vội, tâm chí trầm ổn, lại là thiếu niên, càng chủ hắn cảm giác ngày sau có thể được cao hơn thành tựu.

Bên cạnh mấy người cũng đang quan sát Tiêu Vũ, thấy vậy tư thái của hắn đồng dạng khẽ gật đầu.

“Tiêu Vũ, nguyên lai hắn gọi Tiêu Vũ!”

“Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, tên này ở không lâu sau đó, muốn truyền khắp toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện, thậm chí là chỗ xa hơn!”

Người quan sát bất kể là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử mới, còn là Vũ Viện bên trong trưởng bối, vào lúc này đều theo bản năng mà nhớ kỹ tên này.

“Tiêu Vũ, mấy người này đều là của ta Vũ Viện bên trong thực lực và địa vị tối cao người, bọn họ đều muốn nhận ngươi này đồ, này đối với ngươi mà nói, cũng là việc tốt, ngươi đồng ý bái bọn họ bên trong người phương nào sư phụ?” Dương Thừa Phong không muốn đi vòng, ngược lại mấy người kia đều trước mặt Tiêu Vũ mặt đánh nhau, cho nên hắn cũng trực tiếp thực thà.

“Bái sư?” Tiêu Vũ lại kinh ngạc.

Hắn ban đầu dự định chỉ là tìm được Vũ Viện coi trọng mà thôi, căn bản chưa từng nghĩ tới bái sư.

Huống hồ, dùng hắn trí nhớ của kiếp trước, người phương nào có thể dạy đạt được hắn? Người phương nào có thể vì hắn sư? Lời nói không khách khí, chính là ngược lại muốn Tiêu Vũ thu này bởi vì đồ, bọn họ đều không có tư cách này!

“Ta chưa bao giờ nghĩ tới bái sư một chuyện.” Tiêu Vũ nhất thời cũng khó xử, tổng không thể nói những người này liền hắn còn không bằng, căn bản không làm được sư phụ của hắn?

Như vậy người khác không cho là hắn quá kiêu ngạo mới là lạ, càng sẽ trực tiếp đắc tội mấy cái này Vũ Viện bên trong địa vị tối cao người.

“Không sao, bây giờ liền có cơ hội như vậy, mấy người này thực lực ngươi không cần hoài nghi, có bọn họ dạy dỗ, ngươi định tài năng ở trong thời gian ngắn nhất tìm được lớn nhất tiến bộ.” Dương Thừa Phong còn tưởng rằng Tiêu Vũ là có điều kiêng kỵ, sợ hãi đắc tội rồi những người khác, ở bên cạnh khuyên bảo.

“Tiểu tử, ngươi chỉ để ý nói, ngay trong chúng ta ngươi lựa chọn lạy ai là thầy!”

“Yên tâm, chỉ cần là ngươi lựa chọn của mình, bất luận người nào đều sẽ không làm khó ngươi.”

Bao nhiêu lão quái vật cũng vội vàng mở miệng, hướng về Tiêu Vũ bảo đảm.

Tiêu Vũ là thật là khó, muốn hắn bái sư, đó là tuyệt đối không khả năng, lục đạo trong vòng, không ai có thể làm đạt được sư phụ của hắn!

Hắn trầm tư hồi lâu, đột nhiên ánh mắt sáng lên, nói: “Chư vị tiền bối, đều không phải là ta không muốn bái sư, chỉ có điều ta bộ thân thể này, cùng người thường hơi có chút chỗ bất đồng.”

“Cái gì chỗ bất đồng?”

Các lão quái vật vội vàng hỏi dò, vào lúc này, Tiêu Vũ nói cái này cùng muốn hay không bái sư có quan hệ gì?

“Trên thực tế, trong cơ thể ta có một loại kỳ quái hắc khí, vẫn trở ngại lấy ta tu luyện, khiến cho ta không cách nào làm được cùng người bình thường giống nhau tốc độ tu luyện, cho nên ta mới có thể đến nay chỉ có lục đạo linh sông.” Tiêu Vũ nghĩ tới trong cơ thể mình cái kia quái dị hắc khí.

Hắc khí kia liền hắn cũng không nhận ra, hắn cũng muốn biết này Thiên Thanh Vũ Viện người có người hay không nhận biết loại hắc khí này.

Tuy nói hắn không quen biết gì đó người khác càng không thể nhận thức, nhưng vùng thế giới này cùng hắn kiếp trước rõ ràng không thuộc về một thế giới, có thể thế gian này có người nhận thức cũng không nhất định.

“Hắc khí? Ta đến xem!”

Một gã lão quái vật vội vàng mở miệng, sau khi nói xong không nói hai lời, liền đưa tay khoát lên Tiêu Vũ trên tay.

Dù cho không phải dược sư, nhưng khi tu vi đạt được cảnh giới nhất định sau, liền có thể thông qua chân nguyên trong cơ thể, trực tiếp dò xét người khác thân thể, do đó biết được người khác tình huống trong cơ thể.

Tiêu Vũ cũng không phản đối, tùy ý này vị lão nhân tiến hành kiểm tra.

Chốc lát sau, ông lão lông mày sâu sắc giam lên, thật lâu không nói gì, lẩm bẩm nói: “Kỳ quái, coi là thật kỳ quái!”

“Làm sao vậy?” Mấy người khác đều vô cùng sốt sắng, không dứt hỏi dò.

Càng có người nhẫn nại không được, trực tiếp tiến lên đồng dạng dùng chân nguyên kiểm tra lại Tiêu Vũ thân thể.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 15: Phong Vũ Điều Kiện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Bao nhiêu lão quái vật cái này đến cái khác tiến lên, mỗi khi có một người cho Tiêu Vũ kiểm tra qua đi, lông mày đều là sâu sắc giam lên, cuối cùng cùng ở bên cạnh bàn luận.

“Hắc khí kia rốt cuộc là thứ gì? Tại sao lại quái dị như vậy?”

“Ta có thể cảm giác được, khi ta chân nguyên tiến vào bên trong, những hắc khí này càng sẽ nuốt chửng ta chân nguyên!”

“Dựa theo này tình huống đến xem, tiểu tử này chỉ cần vừa tu luyện, chiếm được sức mạnh đất trời sẽ trong nháy mắt bị thôn phệ không còn, căn bản không thể ngưng tụ hạ một đạo linh sông!”

“Nhưng hắn rõ ràng có tiềm lực như thế, đẩy ra 9 cánh cửa, trong cơ thể tại sao lại có vật như vậy?”

“Ta sống lâu như vậy, cũng chưa từng thấy loại hắc khí này, càng liền nghe đều chưa từng nghe qua!”

Mấy cái lão quái vật tham khảo hồi lâu, cũng không thể đối với hắc khí kia nói ra cái nguyên cớ, chỉ có thể biết hắc khí kia sẽ không ngừng ảnh hưởng Tiêu Vũ tu luyện, hơn nữa theo bây giờ tình huống đến xem, Tiêu Vũ hầu như đã không thể lại ngưng tụ ra một đạo linh sông.

Điều này cũng làm cho tương đương nói, Tiêu Vũ lúc trước biểu hiện mặc dù làm người khiếp sợ, nhưng trong thực tế, có hắc khí kia tồn tại, hắn lại chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại linh nguyên cảnh lục chuyển, không thể lại có chút nào tiến bộ.

Không cách nào tiến bộ, dù cho thiên tư cao đến đâu, cũng bất quá một kẻ tàn phế!

Sự phát hiện này cũng làm cho những lão quái vật này đều không dứt thương tiếc, còn tưởng rằng lần này chiếm được bất thế tài năng, không ngờ rằng trong cơ thể lại có loại này dị dạng.

Bọn họ mỗi người thần sắc phức tạp, lúc này cũng không biết nói cái gì nữa tốt.

Sở dĩ muốn cướp thu Tiêu Vũ, đó là bởi vì coi trọng Tiêu Vũ thiên tư, nhưng bây giờ sự thật chứng minh có hắc khí kia tồn tại, Tiêu Vũ căn bản không thể xuống chút nữa tu luyện, chẳng lẽ muốn bọn họ thu như vậy một kẻ tàn phế làm đồ đệ?

“Chư vị tiền bối, nếu như các ngươi có người nhận biết loại hắc khí này, hoặc là có cái gì giải quyết phương pháp, ta có thể bái sư!” Tiêu Vũ nhìn qua liền biết những người này cũng không quen biết hắc khí, cũng tương tự không giải quyết được vấn đề này, này vừa nói cũng là tìm cho mình cái không cần bái sư lấy cớ.

Các lão quái vật đều trầm mặc không nói, Tiêu Vũ có bực này thiên tư, nếu là có giải quyết hắc khí kia biện pháp, chính là trả giá lớn hơn nữa giá cả cũng đáng giá, nhưng vấn đề là bọn họ ai cũng không nhận ra hắc khí kia, chớ nói chi là có giải quyết phương pháp!

“Tiêu Vũ, bên trong cơ thể ngươi đã có những hắc khí này, ta đây muốn biết ngươi bây giờ lục đạo linh sông, là như thế nào ngưng tụ ra?" Phong Vũ ở bên cạnh trầm mặc hồi lâu, một mực trầm tư, thẳng đến lúc này mới mở miệng hỏi.

Đúng vậy! Phong Vũ nói cũng làm cho mấy cái lão quái vật ánh mắt sáng lên.

Hắc khí kia tất nhiên không phải đột nhiên xuất hiện, có thể Tiêu Vũ ở loại hắc khí này nuốt chửng dưới, không phải giống nhau ngưng ra lục đạo linh sông gì? Nói như vậy, phải giải quyết hắc khí kia cũng không phải không có cách nào.

"Thành thật mà nói, ta ngưng ra này lục đạo linh sông, hao tốn giá rất lớn!" Tiêu Vũ cười khổ, cũng không ẩn giấu, đem chính mình nhận sự giúp đỡ minh phù, nước thuốc, dị thú sinh cơ, còn có u nước suối các loại kỳ vật mới ngưng ra lục đạo linh sông sự tình 11 nói ra.

Đương nhiên, hắn giấu rất nhiều không cách nào tiết lộ sự tình, tỷ như gặp phải thú vương, vào qua tông sư huyệt các thứ chuyện, chỉ nói mình bỏ ra này giá cả.

"Những hắc khí này cũng sẽ theo tu vi của ta tăng lên mà trở nên càng dày đặc, cho nên trước mắt mà nói, ta muốn lại nhận sự giúp đỡ ngoại vật ngưng tụ linh sông, mỗi một đạo đều cần giá trị to lớn thần vật, cho nên trước đây phương pháp đã không thể lại dùng." Tiêu Vũ cuối cùng nói.

Nghe xong những lời này, hết thảy lão quái vật đều là bất đắc dĩ thở dài.

Theo Tiêu Vũ theo như lời, hắn mỗi ngưng tụ một đạo linh sông, trả ra đại giới thì sẽ còn lớn hơn nữa,

Hắn hạ một đạo linh sông vật cần, cũng không biết có thể nuôi dưỡng được bao nhiêu thiên tài!

Hơn nữa, cái này còn chỉ là hạ một đạo linh sông, hắn cách cảnh giới kế tiếp, còn kém chừng lục đạo linh sông, cái kia giá cả còn càng ngày sẽ càng lớn, căn bản không có đạt được hóa khí cảnh có thể!

“Ai da, lão hủ ta bất lực!”

Một ông già tiếc hận thở dài, cũng sẽ không lưu lại, trực tiếp xoay người bay đi.

“Xúi quẩy, không ngờ rằng thúc đẩy 9 phiến cửa đá người đúng là cái không cách nào tiếp tục tu luyện phế nhân, uổng ta từ tọa quan bên trong còn tự thân đi chuyến này!”

Cũng có một chút lão quái vật tại chỗ trở mặt, đối với Tiêu Vũ rất là bất mãn, mắng mỏ qua vài câu sau khi vừa mới rời đi.

Trong nháy mắt, mấy cái vừa rồi còn vì tranh cướp Tiêu Vũ mà đánh túi bụi lão quái vật đều đi cái không, chỉ còn lại Dương Thừa Phong người viện chủ này cùng Phong Vũ Mạc Ly ba người chưa từng rời đi.

“Ai da, vốn tưởng rằng Vũ Viện bên trong thứ hai đẩy ra 9 phiến cửa đá người, sẽ làm ta Vũ Viện lại nổi dậy, thực sự là thiên ý trêu người!” Dương Thừa Phong trên mặt cũng không hề che giấu chút nào thất vọng của mình, có điều nhưng cũng không có giống mấy cái kia lão quái vật giống nhau thần tốc trở mặt.

Hắn vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, an ủi: “Người thiếu niên, ngươi còn trẻ, tất cả đều có khả năng, nhất định không thể bởi vì hắc khí kia, vứt bỏ tu luyện.”

Tiêu Vũ biết, Dương Thừa Phong là quá coi trọng hắn đẩy ra 9 phiến cửa đá thể hiện ra thiên tư, cho nên còn đối với hắn ôm có một tia hy vọng.

Hắn gật gật đầu, ngỏ ý cảm ơn.

“Không ngờ rằng a, xuất sắc nhất cực kỳ làm người giật mình tiểu tử, kết quả thì ra là như vậy!” Mạc Ly vẻ mặt đúng là không có bao nhiêu biến hóa, đối với Phong Vũ nói: “Dù vậy, ngươi còn định thu hắn làm đồ gì?”

Bắt đầu từ lúc nãy, Phong Vũ sẽ không có lại mở miệng quá, chỉ là không dứt đang ngó chừng Tiêu Vũ, vẫn đánh giá, như là phải đem Tiêu Vũ hoàn toàn nhìn thấu!

Nàng trầm mặc một lúc lâu, đột nhiên đối với Tiêu Vũ nói: “Nếu là ta có thể giải quyết bên trong cơ thể ngươi hắc khí, ngươi có nguyện ý hay không bái ta làm thầy?”

Tiêu Vũ cả kinh, nói: “Ngươi biết loại hắc khí này?”

Phong Vũ lắc đầu: “Ta mặc dù không biết, nhưng ngươi đã có thể ngưng ra lục đạo linh sông, liền đại biểu hắc khí kia đều không phải là khó giải, ta tin tưởng luôn có thể tìm tới biện pháp!”

Mặc dù Phong Vũ không quen biết loại hắc khí này để Tiêu Vũ hơi có thất vọng, nhưng đối với nàng loại này giải thích, Tiêu Vũ vẫn là hết sức tán thành.

Hắc khí kia có biện pháp nào hay không giải quyết, chính hắn hết sức rõ ràng, rõ ràng hơn thế gian này không có gì tình đời là tuyệt đối.

Hơn nữa Phong Vũ không có giống những người khác giống nhau, bởi vì biết được trong cơ thể hắn hắc khí sau khi, thì thay đổi thái độ đối với hắn, ít nhất trên một điểm này, hắn không giống những lão quái vật kia giống nhau vô tình.

“Ngươi không muốn bái sư, ta cũng không miễn cưỡng, có điều nếu là có một ngày ta khả năng thay thế ngươi giải quyết những hắc khí này, U &# 8 ta chỉ hướng về ngươi cầu một điều kiện!” Phong Vũ ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ hai mắt.

“Điều kiện gì?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói, Phong Vũ tài năng ở hắn cái này không thể tiếp tục người tu luyện trên người được cái gì?

“Ta hy vọng ngươi khả năng hãy nói cho ta biết, cuối cùng một tấm cửa đá, cùng phía trước Bát Phiến Môn rốt cuộc có khác biệt gì!” Phong Vũ nói.

Nhiều năm trước, nàng đã khiêu chiến qua thứ chín cánh cửa, theo trên cửa kia, nàng mơ hồ cảm nhận được một loại kỳ diệu ý nhị, tựa hồ chỉ cần có thể hoàn toàn cảm thụ, thì có thể làm cho nàng thu được thực lực cường đại.

Chỉ tiếc, qua nhiều năm như vậy, nàng vẫn không cách nào biết rõ cuối cùng một cánh cửa đến tột cùng, nhưng bây giờ Tiêu Vũ đem thứ chín cánh cửa đẩy ra, lại làm cho nàng nhìn thấy hy vọng.

“Vậy thì có cái gì, nếu ngươi muốn biết, ta bây giờ là có thể nói cho ngươi biết!” Tiêu Vũ mặc dù bất ngờ với Phong Vũ điều kiện, nhưng này đối với hắn mà nói không tính là gì.

Phong Vũ lại là không hề nói gì, lạnh lùng liếc hắn một cái, trực tiếp rời đi, chỉ để lại một lạnh nhạt âm thanh: “Nhớ kỹ ta mới vừa nói điều kiện.”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, Phong Vũ không phải phải biết rằng cuối cùng một cánh cửa bí mật gì? Làm sao hắn muốn nói rồi ngược lại đi rồi?

“Tên biến thái này nữ nhân rất cao ngạo, tự cấp ngươi tìm tới biện pháp trước khi, nàng chắc là sẽ không hỏi ngươi bí mật kia.” Mạc Ly vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, sau đó cũng xoay người rời đi.

Hắn vừa đi, vừa dùng bối cảnh quay Tiêu Vũ, chầm chậm nói: “Ta cũng sẽ giúp ngươi suy nghĩ một ít biện pháp, nhớ kỹ, nếu là ta tìm được trước biện pháp, ngươi bí mật kia, cũng chỉ có thể hãy nói cho ta biết một người!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 16: Chính Thức Nhập Viện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ ngạc nhiên mà sửng sốt hồi lâu, hai người kia rõ ràng đều là giống nhau mục đích, muốn biết cuối cùng một cánh cửa bí mật.

Hơn nữa, hai người này tác phong giống nhau y hệt, cũng không muốn không công theo hắn nơi đây biết được, mà là không phải phải chờ tới bọn họ nghĩ được biện pháp, mới bằng lòng tới hỏi cửa đá bí mật.

Không khó coi đến, hai người này đều là thập phần kiêu ngạo người, không muốn chiếm người tiện nghi, càng không muốn nợ ơn người khác.

Mà Mạc Ly câu nói sau cùng, càng như muốn cố ý cùng Phong Vũ tranh một chuyến, tựa hồ hai người ai cũng không chịu nhường cho, cũng nghĩ muốn ép đối phương một con.

Tiêu Vũ tự nhiên sẽ không biết, hai người này nhiều năm qua vẫn như thế, đã sớm đấu quen thuộc.

“Khà khà, đẩy ra thứ chín cánh cửa thiên tài, nguyên lai chính là một không cách nào tiếp tục tu luyện phế nhân, đây là ngươi nói hắn mạnh hơn ta?”

Mấy cái đại nhân vật 11 rời đi, sáu vị điện chủ bọn người lại còn ở tại chỗ.

Ở bên cạnh họ, Vũ Vô Cực lộ ra cười lạnh, tràn ngập xem thường, đối với Sở Ngâm Sa mở miệng.

“Không cách nào tu luyện? Buồn cười! Hắn tại thân thể khác thường dưới tình huống, còn có thể ngưng ra lục đạo linh sông, ta liền cảm thấy hắn mạnh hơn ngươi nhiều lắm!” Sở Ngâm Sa cũng không hàm hồ, lớn tiếng đáp lại.

Hắn không để ý Vũ Vô Cực ánh mắt, đúng là trực tiếp di chuyển bước chân, đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Huynh đệ, ta xem trọng ngươi, có thể đẩy 9 phiến cửa đá, ta tin tưởng ngươi tuyệt không như người khác trong tưởng tượng vậy bình thường!”

“Đa tạ!” Tiêu Vũ cảm thấy ngoài ý muốn, có điều vừa nghĩ tới Sở Ngâm Sa tính cách, cũng hiểu được.

Hắn được xưng là người điên, chính là bởi vì dám nghĩ dám làm, hắn xem trọng Tiêu Vũ, liền không để ý người khác thấy thế nào Tiêu Vũ, trực tiếp ngay trước mặt mọi người làm Tiêu Vũ tiếp sức.

Vào nơi thi cử còn chưa kết thúc, nhưng trải qua Tiêu Vũ cùng hai đại thiên tài sau khi, tựa hồ cùng kết thúc cũng không có gì khác nhau, tất cả mọi người cảm thấy một trận vô vị.

Mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt cũng không giống nhau, mấy ngàn năm qua thứ hai đẩy ra thứ chín phiến cửa đá người, lại là một thân thể khác thường, khó có thể tiếp tục tu luyện phế nhân, liền này vốn vì hắn mà đến đại nhân vật, cũng đều đối với hắn không ôm hy vọng, từ bỏ hắn trực tiếp rời đi.

Có người vì thế cảm thấy tiếc hận, cũng có người cảm thấy xem thường, đẩy ra 9 cánh cửa thì lại làm sao, cũng phế nhân một?

“Huynh đệ, không có chuyện gì, ngươi khả năng đi tới hôm nay bước đi này, ta tin tưởng ngươi nhất định còn có thể đi đến xa hơn!”

“Đúng vậy, Tiêu Vũ, ta cũng tin tưởng ngươi!”

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người đều sợ Tiêu Vũ vì vậy mà bị đả kích, vội vàng chạy lên trước để an ủi.

“Ta không sao.” Tiêu Vũ đối với bọn họ cười cười.

Hắc khí kia việc, vốn hắn thì không chút nào để ý, còn ánh mắt của người khác, dùng tâm tính của hắn càng sẽ không để ý.

Tuy nói bởi vậy có thể sẽ ít nhiều khiến Vũ Viện đối với hắn không muốn coi trọng, vi phạm hắn đẩy cửa đá ra lúc dụng ý, nhưng dùng hắn tính cao ngạo, cũng xem thường với thông qua ẩn giấu chính mình hắc khí mà để Vũ Viện coi trọng.

Nếu hắn không thành thật,chi tiết nói ra, e sợ đến lúc đó những đại nhân vật kia sẽ đối với hắn càng thêm xem thường.

“Tiểu tử, mau tới đây, là trong khi quyết định bái sư chuyện!”

Xa xa, sáu vị điện chủ đối với Sở Ngâm Sa vẫy tay, cho tới bây giờ, bọn họ còn không có phân phối xong Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực rốt cuộc nên lạy ai là thầy!

“Ha ha, ta đi trước, ngươi tên là Tiêu Vũ? Sau đó rảnh rỗi, ta sẽ tới tìm ngươi uống rượu!” Sở Ngâm Sa đối với Tiêu Vũ cười ha ha.

Hắn hào hiệp phóng đãng, câu nói vừa dứt sau căn bản không chờ Tiêu Vũ đáp lại,

Cũng đã là bước nhanh mà rời đi.

Xa xa mà, Vũ Vô Cực thấy Tiêu Vũ, chẳng biết vì sao, trong lòng như có loại cảm giác khó chịu.

Vốn hắn đẩy ra 8 phiến cửa đá, kinh động Vũ Viện sáu vị viện chủ, tranh nhau muốn thu hắn làm đồ, theo lý thuyết hắn hẳn là phong quang vô hạn mới là.

Có thể theo Tiêu Vũ xuất hiện, lại đã kinh động võ xa xôi bên trong so với sáu vị viện chủ địa vị cao hơn đại nhân vật xuất hiện, đồng dạng là muốn cướp thu Tiêu Vũ làm đồ đệ.

Mặc dù cuối cùng chứng thật Tiêu Vũ là một phế nhân, mấy cái kia đại nhân vật không có thu hắn làm đồ, có thể những người kia cũng là như vậy rời đi, căn bản chưa từng xem hắn cái này đẩy ra người của Bát Phiến môn một chút!

Điều này nói lên cái gì? Điều này nói rõ ở những đại nhân vật kia trong mắt, hắn còn kém rất rất xa Tiêu Vũ!

Vũ Vô Cực từ trước đến giờ tự kiêu, từ nhỏ đến lớn ở trong cùng thế hệ đều không có đối thủ, nhưng lần này sự tình, lại làm cho lòng tự tôn của hắn nhận lấy đả kích.

Dù cho Tiêu Vũ cuối cùng bị người coi là phế nhân, cũng không thể lạy những đại nhân vật kia sư phụ, có thể chuyện này, vẫn để cho hắn cảm giác trong lòng tựa như sinh một cây gai, để hắn rất không thoải mái.

“Lão nhân gia, trên người ta tình huống người cũng biết, không biết là ta đẩy ra 9 cánh cửa thành tích, còn tính sổ hay không, có thể không tìm được lúc trước theo như lời đặc quyền?” Tiêu Vũ rất là hào hiệp, đi lên trước đối với phụ trách thi nhập viện ông lão nói.

Người lão giả này vốn nhìn Tiêu Vũ đẩy ra 9 phiến cửa đá, nội tâm cũng không khỏi rung động, hắn từng gặp đẩy ra 7 cánh cửa người, cũng đã gặp đẩy ra người của Bát Phiến môn, chỉ có này thứ chín cánh cửa, hắn đời này còn là lần đầu nhìn thấy có người đẩy ra!

Đáng tiếc, cuối cùng Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí, đồng dạng để hắn cảm thấy thương tiếc.

Lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ sắc mặt thản nhiên, còn mang theo vài phần mỉm cười, người lão giả này chẳng biết vì sao trong lòng chính là thở dài, thiếu niên nho nhỏ, gian như thế hào hiệp, cũng tựa hồ so với hắn nhìn phải trả mở!

Hắn không khỏi đối với Tiêu Vũ nhiều hơn vài phần hảo cảm, cười nói: “Nên là ngươi y nguyên vẫn là ngươi, ngươi yên tâm, ngươi nhập viện sau khi sắp xếp, đều do ta tự mình phụ trách, ngươi cũng có thể mang tới người nhà của ngươi, cùng tiến vào Vũ Viện!”

“Đa tạ!” Tiêu Vũ vốn tưởng rằng ban đầu dự định cũng vô vọng, nhưng không nghĩ ông già này cho hắn một niềm vui bất ngờ, trong lòng hắn không khỏi thật tình cảm kích.

Sáu vị điện chủ mang theo hai đại thiên tài rời đi, thi nhập viện thì lại đang tiếp tục tiến hành.

Có điều từ đó bắt đầu, này thi nhập viện tựa hồ đã thay đổi mùi vị, trở nên đần độn không thú vị.

Tiêu Vũ đợi cho Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người đẩy qua cửa đá, liền cùng bọn hắn cùng rời đi, trở về đến Phong Lăng Thành bên trong chỗ đặt chân.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên thành tích, tự nhiên không thể so với hắn, Tần Vũ Huyên chỉ đẩy ra 3 phiến cửa đá, Diệp Văn Hiên đẩy ra 4 phiến.

Cái thành tích này, nếu là không có phía trước ba cái thiên tài, cũng coi là trên hết sức xuất sắc, có điều có Tiêu Vũ mấy người đang trước, thì có vẻ bình thường một chút.

Có điều, này cũng đã so với đại đa số người thân thiết rồi.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai lúc, Tiêu Vũ liền mang tới Lâm Vũ Nhu, cùng Tần Vũ Huyên hai người bọn họ cùng nhau đi tới Vũ Viện.

Bởi vì thành tích bất đồng, bọn họ nhập viện sau khi phân phối đến nơi ở cũng không giống nhau, mấy người vào Thiên Thanh Vũ Viện cửa lớn, liền ra đi.

“Tiểu hữu, ngươi đã đến rồi?” Hôm qua phụ trách thi nhập viện lão nhân tựa hồ vẫn chờ Tiêu Vũ, thấy vậy Tiêu Vũ tiến lại, chủ động mỉm cười tiến lên.

“Xin ra mắt tiền bối.” Tiêu Vũ bây giờ đã hoàn toàn thích ứng thân phận mới, hoàn toàn đem chính mình xem là một mười tám tuổi người trẻ tuổi.

“Không nên đa lễ, ta họ Phương, tên hót hạc, trong viện người cũng gọi ta Phương lão.” Ông lão cười nói.

Đơn giản khách sáo sau, mới hót hạc liền tự mình mang theo Tiêu Vũ, đi tới hắn ở lại.

Đi ở Vũ Viện bên trong, Tiêu Vũ trong lòng cũng hơi xúc động, đã trải qua nhiều chuyện như vậy, cuối cùng tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện.

Từ một ngày kia lên, hắn liền xem như Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử chính thức!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 17: Ẩn Rồng Ở

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Nơi đây chính là ngươi ở, như thế nào, còn thoả mãn?” Phương Minh Hạc mang theo Tiêu Vũ mẹ con, đi tới một độc lập bên trong khu nhà nhỏ.

Khu nhà nhỏ này mặc dù không lớn, nhưng cũng thập phần u tĩnh, hơn nữa hoàn cảnh đẹp hơn, trong viện đủ loại tiên hoa lục thảo, cũng không có thiếu lục trúc, đang ở trong đó, liền không tự chủ được làm người trầm tĩnh lại.

Ở Thiên Thanh Vũ Viện, có thể có chính mình sân riêng đệ tử tuyệt đối không nhiều, hơn nữa căn này sân không chỉ độc lập, càng có vẻ thập phần thanh tịnh, tựa hồ không giống như là bình thường đệ tử có thể ở lại.

“Phương lão, nơi này là?” Tiêu Vũ nghi hoặc hỏi, dạng này sân, sợ là Vũ Viện bên trong nhân vật cấp bậc trưởng lão, nơi ở cũng bất quá như thế.

“Nơi này, nói đến đã trống rỗng rồi rất nhiều năm, không nói gạt ngươi, ta vào Vũ Viện đã mấy trăm năm thời gian, nhưng này sân, vẫn còn chưa từng có 1 đã từng có người ở.” Phương Minh Hạc nói xong, trên mặt cũng rất có than thở.

“Đây là vì sao?” Tiêu Vũ cảm giác được, gian viện tử này tựa hồ hết sức đặc thù, nếu không Phương Minh Hạc sẽ không như thế.

“Chỗ này sân, có một cái tên, kêu ẩn rồng ở. Tiểu hữu nên biết được, ta Thiên Thanh Vũ Viện bên trong có 4 khu vực 6 điện, 6 điện điện chủ ngươi đã thấy qua, này 4 khu vực liền theo thứ tự là tiềm long, đầm rồng, ngọa long, Đằng Long 4 khu vực, mà nơi đây dùng ẩn rồng tên gọi, chính là chỉ có 4 điện đệ tử kiệt xuất nhất mới có tư cách ở lại, ngụ ý là chân long vị trí!” Mới minh hạc một bên cho Tiêu Vũ giải thích, vừa không ngừng than thở.

Tiềm long, đầm rồng, ngọa long, Đằng Long!

Thiên Thanh Vũ Viện này bốn cái khu vực, ngụ ý hết sức rõ ràng, chính là hy vọng trong viện đệ tử đều có thể nhảy một cái hóa rồng.

Nhưng tuy có này chờ đợi, có thể nào có nhiều người như vậy thật có thể làm được ngư dược là long? Cuối cùng có thể chính thức bay lên, bất quá là ngàn vạn, thậm chí ngàn tỉ bên trong chọn một người mà thôi.

Này ẩn rồng ở chỉ có đệ tử kiệt xuất nhất tài năng ở lại, ý tứ càng thêm rõ ràng, có thể vào ở nơi đây đệ tử, liền đã bị Vũ Viện coi là cái kia Chân long!

“Ẩn rồng ở dựng thành nhiều năm, có điều cho tới hôm nay, có tư cách vào ở trong đó, chỉ có qua một người mà thôi.” Phương Minh Hạc chuyển hướng Tiêu Vũ, lại nói: “Ta muốn tiểu hữu cũng đã đoán được cái kia là người phương nào đi?”

“Chẳng lẽ là cái thứ nhất đẩy ra 9 phiến cửa đá người?” Tiêu Vũ cỡ nào tâm tư, một chút liền nghĩ đến người kia.

“Không sai, đúng là người nọ.” Phương Minh Hạc gật đầu, thở dài: “Nhưng mà đó đã là mấy ngàn năm trước sự tình, từ đó về sau, này ẩn rồng ở mặc dù vẫn đều có người quản lý, nhưng cũng lại không có người có tư cách vào ở nơi đây.”

Mấy ngàn năm đều không ai có tư cách vào ở địa phương, lại phân cho hắn, Tiêu Vũ không khỏi có chút bất ngờ, nói: “Phương lão…… thân thể ta khác thường, tu luyện khó khăn, người đem nơi đây an bài cho ta, thật không thành vấn đề sao?”

Hắn mặc dù cảm kích Phương Minh Hạc hảo ý, nhưng loại này sắp xếp, có thể sẽ để Vũ Viện bên trong mấy người cảm thấy bất mãn.

“Không sao, việc này ta đã thông báo qua viện chủ, huống hồ vào ở nơi đây điều kiện, liền đem 9 phiến cửa đá đẩy ra, ngươi đã làm được, không ai có thể nói cái gì!” Phương Minh Hạc thập phần khẳng định gật đầu.

Thành thật mà nói, Tiêu Vũ trong lòng dù sao cũng hơi cảm kích. Dù cho biết rồi trong cơ thể hắn có loại kia quỷ dị hắc khí, tu luyện khó khăn, nhưng này Phương lão thế mà còn là đối với hắn như thế hậu đãi.

“Ta phụ trách thi nhập viện đã có mấy trăm năm, chưa từng gặp có người có thể đem thứ chín cánh cửa đẩy ra, lúc trước đệ nhất người tới quá sớm, ta không thể nhìn thấy, đây có thể nói là tâm nguyện của ta một trong.” Phương Minh Hạc cười nói: “Ngươi làm được, đẩy ra 9 cánh cửa, cho nên ta tin tưởng, ngươi tất nhiên sẽ không vẫn bình thường, mặc dù có khó khăn phía trước,

Ta cũng tin tưởng không lâu sau đó, ngươi nhất định có thể quật khởi!”

Cùng ông lão này trong lúc đó, Tiêu Vũ nhiều lắm xem như bèo nước gặp nhau, nhưng ông già này lại đối với hắn như thế xem trọng, cũng làm cho hắn đối với ông già này hảo cảm tăng nhiều.

“Ngoài ra, nếu là ngươi có yêu cầu, ta có thể an bài cho ngươi một vài người làm, tới xử lý ban đêm việc vặt, ngươi cũng có thể tự mình sắp xếp người làm, chỉ cần nói với ta một tiếng, ta hướng về Vũ Viện thông báo một chút có thể.” Phương Minh Hạc nói lần nữa.

“Việc này, cũng không nhọc đến Phương lão phí tâm, ta tự mình tới an bài.” Gặp Phương Minh Hạc như thế để bụng, đem chính mình lúc trước yêu cầu sự tình đều nhất nhất ghi ở trong lòng, Tiêu Vũ cũng tràn ngập cảm kích.

Hắn bây giờ có ngàn vạn giá trị bản thân, chỉ cần Vũ Viện đồng ý, chính mình tìm mấy cái người làm vẫn là rất dễ dàng, chủ yếu là hy vọng có người hầu hạ Lâm Vũ Nhu.

“Cũng được!” Phương Minh Hạc cười gật đầu, sau đó cho Tiêu Vũ một viên nhẫn hiệu, nói: “Này hàng hiệu chính là ta Vũ Viện đệ tử tượng trưng, ngươi nhỏ lên máu tươi của mình, sau này liền đại biểu thân phận của ngươi, người khác dù cho đem này nhẫn trộm đi, cũng là vô dụng.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, ấn lại Phương lão theo như lời, trực tiếp nhỏ vào máu tươi.

Này hàng hiệu bên trong có một loại trận pháp nhỏ, có thể ghi chép máu tươi, ghi chép sau khi, liền chỉ có nhỏ vào máu tươi chủ nhân tài năng kích hoạt, cũng coi như là độc nhất vô nhị.

“Đúng rồi, có một số việc phải nói rõ với ngươi, này ẩn rồng ở không phải bình thường, cho nên ở chung quanh đây, cũng ở mấy cái thập phần bất phàm nhân vật, ngươi trong ngày thường nhiều chú ý ít ỏi, không phải nếu đắc tội bọn họ, nếu không hậu quả khó mà lường được.” Phương Minh Hạc như là đột nhiên nghĩ tới cái gì, trịnh trọng nói.

“Chung quanh đây cư trú người nào?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói, là thân phận gì người, có thể làm cho Phương Minh Hạc kiêng kỵ như vậy, chẳng lẽ là trước đây không lâu xuất hiện mấy cái lão quái vật?

“Ta không tiện nói nhiều, tóm lại ngươi phải nhớ kỹ, vô luận như thế nào, ở phụ cận đây qua lại người, tuyệt đối không thể tùy ý trêu chọc!” Phương Minh Hạc cực giống không kiêng kỵ, không dám nhiều lời.

“Tốt, ta biết rồi!” Tiêu Vũ nghiêm túc gật đầu, có điều lại không quá để vào trong lòng.

Thành thật mà nói, hắn không dám trêu chọc cùng đắc tội người, ở trên đời này thật đúng là không tìm ra được! Có điều chỉ cần đối phương không chủ động chọc giận hắn, &# 85 &# 32; hắn bình thường cũng sẽ không gây chuyện.

“Ta cũng chỉ có thể giúp ngươi làm những thứ này, còn những chuyện khác, kể cả ngày thường tu luyện học tập các loại, ngươi nắm lấy hàng hiệu đi chỗ ghi danh, sẽ có người cho ngươi an bài.” Phương Minh Hạc gật đầu, sau khi nói xong liền để Tiêu Vũ tới trước trong phòng bố trí một chút, sau đó rời đi.

Ông lão này để hắn, đã tính thập phần để tâm, vốn dẫn hắn tới đây loại chuyện này chỉ cần phái người đệ tử đã đến là tốt rồi, có thể ông già này lại là tự mình tiến lại, còn vì hắn làm nhiều như vậy, đã để Tiêu Vũ rất là cảm kích.

“Mẫu thân, như thế nào, nơi này còn thích không?” Phương Minh Hạc đi rồi, Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu liền tại đây ẩn rồng ở giữa quan sát.

Có thể nói theo tham dự chọn lựa, đến thi nhập viện, Tiêu Vũ làm tất cả, cũng là vì Lâm Vũ Nhu.

“Nơi này rất tốt, hoàn cảnh đẹp hơn, hơn nữa cũng rất an tĩnh.” Lâm Vũ Nhu biết Tiêu Vũ tâm ý, cười nói.

Nàng từ trước đến giờ yêu thích thanh tĩnh, nơi này an tĩnh phong cách đúng là thật hợp tâm ý của nàng.

“Vậy là tốt rồi!” Tiêu Vũ chính mình đối với cái này nơi ở cũng rất hài lòng, hắn đồng dạng yêu thích thanh tĩnh, hơn nữa viện tử này phong cảnh, cùng trong phòng trang sức, đều trong đại khí không mất tinh xảo, đúng là một rất tốt nơi ở.

Cái này cũng khó trách bình thường đệ tử liền vào ở tư cách cũng không có.

Tác giả đông phương hành vân nói: Vừa là một suốt đêm, rốt cục con ngựa đến thứ tư chương, đệ ngũ chương còn ở con ngựa bên trong, tốt khổ sở, thế nhưng không có biện pháp, chính mình đào hố, vô luận như thế nào ta đều sẽ lấp trên, nói chương 5 thì tuyệt đối sẽ không ít ỏi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 18: Tìm Sự Tình

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ẩn rồng ở không chỉ có một hoàn cảnh đẹp hơn nhà nhỏ, còn có tốt mấy căn phòng, thậm chí ngay cả nhà bếp này đều cái gì cần có đều có.

Thậm chí còn có một trống trải gian nhỏ, để Tiêu Vũ rất là thoả mãn, gian phòng này sau đó ngược lại là có thể để hắn dùng để minh phù hoặc là chế thuốc, này ở hắn sau này trong tu luyện, khẳng định đều là ắt không thể thiếu.

Còn rèn khí, Tiêu Vũ đến nay đều chưa từng có phương diện này dự định, mặc dù hắn có năng lực này thực lực, nhưng luôn cảm giác binh khí chung quy thuộc về ngoại vật, thực lực bản thân mới là tất cả.

Đem gian nhà bố trí một phen, lại sẽ Lâm Vũ Nhu sắp xếp cẩn thận sau, Tiêu Vũ liền không trì hoãn nữa, đi tới Vũ Viện bên trong chỗ ghi danh.

Tiến vào Vũ Viện, trước tiên muốn ghi chép thân phận, chứng minh là Vũ Viện đệ tử, sau đó chính là vấn đề phân phối.

“Xin chào, ta là mới vào Vũ Viện đệ tử.” Đi tới chỗ ghi danh trước, Tiêu Vũ giao ra chính mình hàng hiệu.

Phụ trách ghi danh chính là cái đệ tử trẻ tuổi, đại khái là hai ngày này tiếp đãi đệ tử nhiều lắm, hắn có vẻ thập phần tùy ý, đầu gan dạ không nhấc tiếp nhận Tiêu Vũ nhãn hiệu, đồng thời mở ra một vở, mặt trên ghi chép phần đông đệ tử tên.

Hôm qua thi nhập viện, gì tên đệ tử đẩy ra qua bao nhiêu phiến cửa, đều có ghi chép, mà hôm qua thành tích, liền quyết định tên đệ tử này tiến vào Vũ Viện sau sẽ bị an bài như thế nào, chính là vào lúc này quyết định.

“Tiêu Vũ?” Tùy ý quét Tiêu Vũ hàng hiệu một chút, tấm bảng kia trên có khắc Tiêu Vũ tên.

Đột nhiên, tên đệ tử này như là nhớ ra cái gì đó, cả kinh nói: “Ngươi chính là ngày hôm qua đẩy ra 9 cánh cửa, đem Vũ Viện huyên náo sôi sùng sục Tiêu Vũ?”

Tiêu Vũ thật không ngờ, lúc này mới ngăn ngắn thời gian một ngày, Vũ Viện bên trong đệ tử liền cũng đã biết việc này.

Có điều cũng là, mấy ngàn năm qua rốt cục có người thứ hai khả năng đẩy ra thứ chín phiến cửa đá, không tạo thành náo động cũng rất khó khăn, nói vậy hắn tên bây giờ đã truyền khắp toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện.

Ngoài ra, Vũ Viện bên trong đệ tử, cũng hơn nửa đều biết thân thể hắn khác thường, không cách nào bình thường tu luyện sự tình.

“Hắc, đáng tiếc, có tốt như vậy thiên tư, lại là một phế nhân!” Quả nhiên, đệ tử kia giật mình qua đi, chính là xem thường cười cười, tiếp tục lật lên trong tay sách.

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, mặc dù phớt lờ ánh mắt của người khác, nhưng ngay mặt bị người nói như vậy, trong lòng tự nhiên cũng có chút không thoải mái, bất quá hắn cũng không có nhiều lời.

“Ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, trở thành thứ hai đẩy ra 9 phiến cửa đá người, sau đó rồi lại lập tức bị đánh về nguyên hình, thành tu luyện khó khăn phế nhân, loại này to lớn chênh lệch, là cảm giác gì?"

"Ngươi lúc đó tâm tình như thế nào? Có phải là có chút nhớ nhung chết?"

"Ta nếu ngươi, ta tuyệt đối không tiếp thụ được, đây chính là đẩy ra 9 phiến cửa đá thiên tài a, lại khó có thể tu luyện, đây thực sự là!"

Tên đệ tử kia một bên lật lên sách, một bên mở ra nói, không ngẩng đầu, liền ở nơi đó thao thao bất tuyệt nói.

"Các ngươi phụ trách ghi danh đệ tử, nói đều nhiều như vậy sao?" Nghe xong nhiều như vậy loại này nói, Tiêu Vũ dù cho hàm dưỡng cho dù tốt, cũng hơi không kiên nhẫn.

"Hừ, cuồng cái gì, thật sự cho rằng khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá có thể lên trời? Còn không phải là một phế nhân!" Đệ tử kia sầm mặt lại, lạnh lùng đem Tiêu Vũ hàng hiệu đưa cho trở về, nói: "Ngươi bị chia tới Tiềm Long Khu, đi nơi nào báo danh!"

Tiêu Vũ tiếp nhận, cũng không cùng hắn nói nhảm, xoay người liền đi.

"Hừ, tiểu nhân đắc chí, thật sự coi chính mình là cái gì thiên tài!" Tên đệ tử kia ở phía sau nhỏ giọng nói: "Hắc,

Đi thôi, đã đi Tiềm Long Khu, có người sẽ trừng trị ngươi!"

Tiêu Vũ thần giác nhạy cảm, này lời nói đến mức mặc dù nhỏ giọng, nhưng hắn mỗi một chữ đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Tiềm Long Khu bên trong, chẳng lẽ có cái gì đang chờ hắn?

Hắn lộ ra cười lạnh, tìm một gã đệ tử hỏi dò, rất nhanh hỏi lên Tiềm Long Khu vị trí, nhanh chóng chạy đi.

Tiềm Long Khu, kỳ thực chỉ là một cái to lớn đạo trường, làm Tiêu Vũ lúc chạy đến, trên sân đã tụ tập phần đông đệ tử, phóng tầm mắt nhìn, ít nhất cũng có gần mười ngàn nhân số.

Thiên Thanh Vũ Viện làm trong vương thành lớn nhất Vũ Viện, trong viện đệ tử vô số, một trong vùng liền có mấy vạn đệ tử, lúc này Tiêu Vũ nhìn thấy vẫn chỉ là một phần, còn có càng nhiều đệ tử không có trình diện.

Xa xa mà, Tiêu Vũ liền nhìn thấy phần đông đệ tử ở trong có một đám đệ tử đang đứng ở một đám, mà những đệ tử khác thì lại đối lập lười nhác.

Ở đám đệ tử kia bên trong, Tiêu Vũ thấy được rất nhiều khuôn mặt quen thuộc, tựa hồ cũng là hôm qua đã tham gia thi nhập viện đệ tử mới.

“Các ngươi xem, Tiêu Vũ đến rồi!”

“Hắn chính là cái kia ngày hôm qua đẩy ra 9 cánh cửa Tiêu Vũ?”

“Quả nhiên là hắn!”

Tiêu Vũ vừa xuất hiện, lập tức liền đưa tới vô số người ánh mắt, ngày hôm qua hắn đẩy ra 9 phiến cửa đá thời gian, này đệ tử mới cơ hồ đều ở đây, lúc này một chút liền nhận ra hắn!

Lần này, lập tức đưa tới xôn xao, chính là này đám đệ tử cũ, cũng dồn dập đưa mắt về phía hắn.

Bị gần vạn đôi mắt nhìn, Tiêu Vũ lại vẻ mặt không thay đổi, lạnh nhạt đi lên phía trước.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Phần đông đệ tử ở trong, có vài tên đệ tử tách mọi người đi ra, cao cao tại thượng đối với Tiêu Vũ nói.

“Ta là!” Tiêu Vũ bình thản mở miệng.

“Hắc, rất tốt!” Tên kia mở miệng đệ tử ước chừng có chừng hai mươi tuổi, vẻ mặt kiệt ngạo, ngữ khí lạnh như băng, nói: “Ngươi biết, hôm nay là ngày gì không?”

“Không biết!” Tiêu Vũ trả lời, đơn giản trực tiếp.

Này các đệ tử mới, lúc này nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều có chút đồng tình, thậm chí còn có mấy người, UU đọc sách www. Uuk a n &# 115; hu. Co &# 109; &# 32; lộ ra cười trên sự đau khổ của người khác.

“Không biết? Ta đây đến nói cho ngươi biết!” Tên đệ tử kia nói: “Hôm nay là phân khu tháng ngày, mà dựa theo quy củ, đệ tử mới phân khu sau khi, đều phải cùng cùng khu vực các sư huynh sư tỷ nhận thức một chút, những đệ tử khác đều là sớm đến rồi, nhưng ngươi lại là đến bây giờ mới đến muộn, ta hỏi huynh, ngươi đã làm gì?”

Đây là muốn đến ra oai phủ đầu gì? Tiêu Vũ không hiểu nổi, làm sao hắn vừa tới này khu vực, đã bị người chĩa vào? Có phải thì bởi vì hắn ngày hôm qua đẩy ra 9 cánh cửa, lại lại khiến người ta đều biết trong cơ thể hắn khác thường?

Ánh mắt của hắn hướng về bên cạnh quét tới, phát hiện không ít đệ tử cũ trên mặt đều mang theo vài phần như có như không cười lạnh, tựa hồ cũng đối với hắn khá có địch ý.

“Cũng không làm cái gì, ta chuyển nhà đã đi.” Những người này, Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không để ở trong mắt, tùy ý đáp lại.

Hắn cảm giác được, trong này tựa hồ có hơi người, muốn cố ý ghim hắn, bất quá hắn há lại sẽ sợ hãi?

“Chuyển nhà? Đệ tử khác đều là sớm tới rồi, ngươi lại chạy đi chuyển nhà? Như vậy nói ngươi là không một chút nào đem chúng ta này tiền bối để ở trong mắt? Ngươi thật sự cho rằng ngươi đẩy ra 9 cánh cửa, liền đem chính mình trở thành thiên tài? Có thể như thế tự kiêu!” Tên đệ tử kia sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo, quay Tiêu Vũ lớn tiếng quát tháo.

Bên cạnh đệ tử, trên mặt cười lạnh cũng vào lúc này trở nên càng thêm rõ ràng.

“Ngươi muốn thế nào, nói thẳng a.” Tiêu Vũ cũng lười khách khí với bọn họ, những người này rõ ràng là cố ý muốn tìm sự tình.

Hắn bình thường sẽ không chủ động gây chuyện, nhưng thật muốn có người đến trêu chọc hắn lúc, hắn cũng chưa bao giờ sẽ sợ!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 19: Tiềm Long Bia

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tên kia cùng Tiêu Vũ nói chuyện đệ tử, tên là Tống Xương, hắn sở dĩ nhằm vào Tiêu Vũ, không phải là không có nguyên nhân.

Đầu tiên, Tiêu Vũ tên bây giờ ở Vũ Viện bên trong mọi người đều biết, đẩy ra 9 phiến cửa đá, đã kinh động viện chủ cùng trong viện này lão già, ai cũng không thể không giật mình.

Tiếp theo, đối với Tiêu Vũ tên, bọn họ kỳ thực vào lần này thi nhập viện trước khi, cũng đã nghe nói qua.

Trước đây không lâu Thiên Thanh Vũ Viện bên trong chúng đệ tử ra ngoài, đi tới các nơi chiêu mộ đệ tử, tiến hành chọn lựa, mà đang trở về phần đông trong các đệ tử, lại là có vài tên đệ tử lại bên ngoài bỏ mình!

Dò hỏi bên dưới, bọn họ mới biết được, lại là bị bên ngoài một tham dự chọn lựa thiếu niên giết chết, mà người này, chính là Tiêu Vũ.

Không Vũ Viện, cũng đã từng đánh chết vài tên Vũ Viện đệ tử, đây đối với Vũ Viện đệ tử tới nói, là sỉ nhục, cũng là một loại khiêu khích.

Vũ Viện bên trong đệ tử, lại bị còn không có thi vào Vũ Viện người giết đi!

Điều này cũng làm cho Vũ Viện bên trong rất nhiều đệ tử, sớm thì đối với Tiêu Vũ người này tràn đầy địch ý, loại này địch ý còn muốn từ lúc thi nhập viện trước khi.

“Ta nghe nói, thực lực ngươi rất mạnh, đã giết qua chúng ta Vũ Viện bên trong mấy vị sư huynh?” Tống Xương đối với Tiêu Vũ thái độ mặc dù bất mãn, nhưng cũng không có lập tức phát tác.

“Phải thì như thế nào?” Đối với giết chết mấy người kia, Tiêu Vũ không biết là có cái gì.

Mấy người kia muốn giết hắn, hắn tự nhiên cũng có thể giết bọn họ.

Vào lúc này, hắn nghĩ tới rồi Quý Vị Thanh, ngày đó Quý Vị Thanh vẫn chưa bỏ mình, về tới Vũ Viện bên trong, những người này đột nhiên nhấc lên việc này, có phải cùng Quý Vị Thanh có quan hệ?

“Hừ, ngươi đúng là thật tài tình!” An toàn xương cười lạnh, nói: “Ngươi đã có bản lĩnh này, hơn nữa lần này thi nhập viện, còn đẩy ra 9 phiến cửa đá, chúng ta này các tiền bối đối với ngươi nhưng ngưỡng mộ thật sự a, đã ngươi đã đến rồi, không nếu như để cho chúng ta lĩnh giáo một phen!”

“Lĩnh giáo?” Tiêu Vũ đã hiểu, này không phải lĩnh giáo, bất quá chỉ là tìm cớ ra tay với hắn, muốn dạy dỗ hắn thôi.

Thấy chung quanh những người kia cười lạnh vẻ mặt, trong lòng hắn nói không nên lời không ưa.

Những người này càng dự định ỷ vào chính mình “tiền bối” thân phận, làm một cách công khai ức hiếp hắn cái này đệ tử mới.

Nói vậy những người này đều cho rằng, hắn bây giờ chỉ là cái khó mà tu luyện phế nhân, mặc dù đẩy ra 9 phiến cửa đá, nhưng cũng không chiếm được Vũ Viện nhiều lắm coi trọng, cho nên mới gan dạ không kiêng nể gì như thế nhằm vào.

“Vũ Viện bên trong, có quy củ như vậy gì?” Tiêu Vũ không phải rất muốn để ý tới những người này, nhiều người như vậy, nếu cùng hắn 11 động thủ, đến đánh tới khi nào?

Huống hồ, chuyện này với hắn mà nói căn bản là không chuyện có ý nghĩa!

“Ngươi đã như vậy hỏi, ta đây sẽ nói cho ngươi biết!” Tống Xương xem thường nở nụ cười, như là ngờ tới Tiêu Vũ sẽ không đáp ứng. Hắn chỉ về một bên, nói: “Nhìn thấy cái bia kia sao?”

Ở ngón tay hắn chỉ phương hướng, đứng thẳng một khối cao to bia đá.

Mặc dù khoảng cách không gần, nhưng Tiêu Vũ vẫn có thể tinh tường nhìn thấy, tại kia trên tấm bia lít nha lít nhít viết vô số cá nhân tên, từ dưới xuống, xếp đặt có thứ tự, ít nhất cũng có mấy vạn cái tên.

“Vũ Viện bên trong có 4 khu vực, theo thứ tự là tiềm long, đầm rồng, ngọa long, Đằng Long 4 khu vực, này ngươi hẳn biết chứ?” Tống Xương nói: “Cái kia một khối bia, gọi là tiềm long bia, mỗi một trong vùng, đều có cùng loại một khối bia, trên tấm bia viết, chính là mỗi một khu vực đệ tử tên.”

“Thì tính sao?” Tiêu Vũ thờ ơ nói.

“Ngươi cũng đã biết trên tấm bia những tên này dụng ý?” Tống Xương nụ cười có chút lạnh,

Nói: “Trên tấm bia tên, là có trước sau, nói cách khác là căn cứ mỗi một khu vực đệ tử thực lực đến sắp xếp, đơn giản mà nói, chỉ là một cái xếp hạng.”

Không khó suy đoán, Vũ Viện làm như vậy, là vì khích lệ giữa đệ tử cạnh tranh lẫn nhau, dùng đạt được làm cho bọn họ càng thêm nỗ lực hiệu quả, làm như vậy cũng không gì đáng trách.

Có điều Tiêu Vũ lại không nghĩ ra, này cùng hắn trong lúc đó có quan hệ gì?

“Hôm nay là mới đệ tử vừa mới phân khu ngày đầu tiên, cho nên này trên tấm bia, còn không có tên của các ngươi.” Tống Xương nụ cười hơn nữa cân nhắc, nói: “Cho nên, y theo Vũ Viện quy củ, đệ tử mới phân khu sau ngày đầu tiên, chính là trước tiên từ đệ tử mới tiến hành một phen tỷ thí, quyết định các ngươi ở trên tấm bia xếp hạng, sau đó nếu như các ngươi cảm thấy thứ hạng của mình có thể dựa vào càng trước, vậy lền có thể hướng về cùng khu vực tiền bối khiêu chiến, chỉ cần thắng được, các ngươi xếp hạng có thể tăng lên!”

Nói hồi lâu, nguyên lai là chuyện như thế.

Nhìn dáng dấp, này Tống Xương là muốn mượn quy tắc này, muốn thông qua phương pháp này tìm tới cùng Tiêu Vũ động thủ lấy cớ, dùng cái này để giáo huấn hắn.

“Thuận tiện nhắc tới, cái khác đệ tử mới so với ngươi sớm đến, cuộc tỷ thí của bọn hắn đã so với qua, bây giờ đệ tử mới bên trong cũng chỉ còn sót lại một mình ngươi.” Trong lúc nói, Tống Xương trong nụ cười, lộ ra một luồng âm mưu mùi vị.

Nếu là Vũ Viện quy tắc, Tiêu Vũ cũng không phản đối, nói: “Đã như vậy, vậy thì so với a.”

Mặc dù cảm giác được này Tống Xương đã có điều sắp xếp, có điều Tiêu Vũ cũng không phải rất lo lắng, không can thiệp tới phát sinh chuyện gì, chỉ cần có đủ thực lực, liền có thể không có gì lo sợ!

"Tốt!" Tống Xương cười to, "đến, các sư huynh đệ, chúng ta cho vị này mới tới thiên tài an bài một chút tỷ thí!"

Một đám đệ tử cười to, trong nụ cười đều có một loại không có ý tốt mùi vị.

Nói là sắp xếp, kỳ thực không có cái gì có thể an bài, bởi vì Tiêu Vũ chưa qua tỷ thí, cho nên y theo quy tắc, hắn muốn cùng này đệ tử mới bên trong thực lực yếu nhất còn hơn.

Sân bãi cũng không cần chuẩn bị, này đạo trường chính là một to lớn đất trống, chỉ cần nhường ra địa phương, tùy thời có thể động thủ.

Tiêu Vũ đối thủ thứ nhất tiến lên, từ trong vùng tiền bối đến tiến hành trọng tài, nhưng trọng tài còn chưa tuyên bố bắt đầu, Tiêu Vũ đối thủ lại trực tiếp mở miệng chịu thua, căn bản không cùng hắn động thủ.

"Ha ha, chúc mừng, ngươi thắng trận đầu tỷ thí, nhìn dáng dấp, ngươi đẩy ra 9 phiến cửa đá, cùng ngươi cùng giới đệ tử đều tự nhận không phải ngươi đối thủ!" Tên kia đảm nhiệm trọng tài đệ tử cười to nói. U &# 8

Phương diện này tựa hồ có chút không đúng, Tiêu Vũ lông mày giam lên.

Này đệ tử mới dù cho nhìn thấy hắn đẩy ra 9 phiến cửa đá, khiếp sợ với thiên tư của hắn, nhưng cũng không thể trực tiếp chịu thua.

Ai cũng biết, hắn mặc dù đẩy ra 9 cánh cửa, nhưng trên người chỉ có lục đạo linh sông tu vi, mà mới vào trong hàng đệ tử rất nhiều người tu vi đều so với cái này cao.

Hơn nữa, bây giờ người người đều cho rằng hắn là khó có thể tu luyện phế nhân, căn bản sẽ không có người kiêng kỵ hắn, nếu không chính là này đám đệ tử cũ, cũng không dám như vậy cố ý đến làm khó hắn.

Tiêu Vũ càng xác nhận phương diện này có chuyện, có điều cũng không nhiều lời, nhìn tên kia trọng tài một chút, sau đó tiến hành cuộc kế tiếp tỷ thí.

Thắng được một hồi, Tiêu Vũ liền có thể cùng xếp hạng càng trước đệ tử tỷ thí, không ra dự liệu của hắn, sau khi mỗi một gã đệ tử mới, tới đều là trực tiếp chịu thua, không có một người cùng hắn động thủ.

Cứ như vậy hắn xếp hạng một đường lên cao, rất nhanh sẽ lên tới đệ tử mới bên trong trước vài tên, đương nhiên cái hạng này còn không so được này 1 trong vùng đệ tử cũ, ở trên tấm bia càng thuộc về hạng bét.

“Tiêu Vũ, chúc mừng ngươi, ngươi bây giờ xếp hạng đã là mới đệ tử ở trong đệ nhất, nếu như ngươi muốn tiếp tục tăng lên xếp hạng, cũng có thể hướng về trong vùng đám đệ tử cũ khiêu chiến, chỉ cần thắng, ngươi xếp hạng có thể tiếp tục lên cao!” Tên kia trọng tài đối với Tiêu Vũ mỉm cười nói.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gần nhất thường xuyên suốt đêm gõ chữ, nghỉ ngơi hoàn toàn rối loạn, hôm nay trực tiếp ngủ thẳng nửa đêm mới tỉnh, cho nên bây giờ tài năng chương mới, thật sự xin lỗi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 20 + 1 Chiêu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Câu nói này nói xong, bên cạnh một đám đám đệ tử cũ, đều là cười tủm tỉm thấy Tiêu Vũ, tựa hồ mỗi người đều có loại nóng lòng muốn thử mùi vị.

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ gì còn có thể không nhìn ra, này hết thảy đều là này đệ tử cũ cố ý an bài.

Bọn họ sớm đã phân phó những người mới tới đệ tử, để các đệ tử mới cố ý chịu thua, trước đem hắn xếp hạng tăng lên tới có thể cùng đám đệ tử cũ tỷ thí mức độ, lại từ này đệ tử cũ ra tay, để giáo huấn hắn.

Mới tới đệ tử, ở này đệ tử cũ mệnh lệnh ra, tự nhiên là không dám phản đối, cho nên liền có vừa rồi chịu thua một màn.

Phỏng chừng này đệ tử cũ đều cho rằng, Tiêu Vũ thân thể khác thường, bất luận một ai đều có thể ung dung áp chế. Hơn nữa bọn họ mặc dù nghe nói Tiêu Vũ giết vài tên Vũ Viện bên trong đệ tử, nhưng trong lòng không quá tin tưởng Tiêu Vũ một linh nguyên lục chuyển có thể có bao nhiêu thực lực.

“Tiêu Vũ, làm sao, không có ý định tiếp tục khiêu chiến gì? Ngươi phải biết rằng, tăng lên xếp hạng cơ hội, không phải là thường xuyên có!” Tống Xương đứng ở bên cạnh, cười lạnh quay Tiêu Vũ nói.

Thành thật mà nói, mặc dù những người này cố ý nhằm vào, nhưng Tiêu Vũ còn thật không có tâm tư dây dưa với bọn họ, nói: “Chọn không khiêu chiến hẳn là tự do của ta?”

Nghe đến Tiêu Vũ từ chối, một đám đám đệ tử cũ đều lộ ra ánh mắt khinh thường, tất cả mọi người cho rằng Tiêu Vũ là sợ, mới không dám khiêu chiến.

Nếu không thì, bị nhằm vào đến mức độ như vậy, thay đổi là ai khẳng định đều không thể nhẫn nhịn.

“Vậy là ngươi không có ý định khiêu chiến phải không?” Tống Xương không một chút nào bất ngờ, như là đã sớm ngờ tới kết quả này.

“Vâng!” Tiêu Vũ thập phần thẳng thắn, cùng những người này dây dưa, một điểm ý nghĩa cũng không có, hoàn toàn là lãng phí thời gian của hắn!

“Hắc!” Tống Xương xem thường cười cười, nói: “Ngươi không khiêu chiến, đúng là có thể, có điều, ta nhưng phải khiêu chiến ngươi!”

“Ngươi khiêu chiến ta?” Tiêu Vũ nhíu mày, có phải xếp hạng cao đệ tử còn có thể hướng về xếp hạng thấp đệ tử khiêu chiến? Nếu là như thế này, đây không phải là tương đương cho thực lực mạnh đệ tử bắt nạt đệ tử mới cơ hội?

Theo hắn tưởng tượng, khiêu chiến này cũng hẳn là có quy tắc, không đến mức sẽ xuất hiện loại tình huống này, nếu không này đệ tử cũ cũng không cần thiết trước đem hắn xếp hạng tăng lên.

“Dựa theo quy tắc, đúng là chỉ có xếp hạng thấp đệ tử khả năng khiêu chiến xếp hạng cao đệ tử, có điều…… ha ha, vận khí ta không tốt lắm, vừa mới bại bởi đệ tử mới, cho nên ta bây giờ xếp hạng ở phía sau ngươi, hoàn toàn là có thể khiêu chiến ngươi!" Tống Xương ha ha cười nói.

Nhìn dáng dấp, bọn họ chuẩn bị đầy đủ, hôm nay là vô luận như thế nào đều sẽ đối Tiêu Vũ động thủ, dạy dỗ một chút hắn, lại đều không tiếc cố ý hạ thấp thứ tự, phía trước tăng lên Tiêu Vũ xếp hạng, bất quá là làm cái chuẩn bị mà thôi.

Mặc dù tạm thời thấp xuống thứ tự, nhưng Tống Xương tốt xấu là đệ tử cũ, thực lực còn tại đó, đến lúc đó muốn thăng trở về, cũng không tính việc khó gì.

Để nhắm vào mình, những người này lại làm được trình độ này, Tiêu Vũ sắc mặt cũng dần dần lạnh xuống.

"Đương nhiên, ngươi cũng có thể từ chối, hoặc là trực tiếp chịu thua, có điều nếu như vậy, ngươi sau đó mỗi nhìn thấy ta một lần, ta muốn ngươi cho ta quỳ xuống hành lễ!" Tống Xương không muốn có chút che giấu, lộ ra lạnh như băng mà bá đạo ánh mắt.

Này Tống Xương đây cũng không phải là nhằm vào Tiêu Vũ đơn giản như vậy, mà là cố ý nhục nhã.

Cùng khu vực đệ tử, mỗi lần nhìn thấy đều phải quỳ xuống, cái này còn để Tiêu Vũ sau đó như thế nào ngẩng đầu thấy người?

Bị buộc đến một bước này, Tiêu Vũ cũng sẽ không thoái nhượng, lạnh lùng nói: "Tốt! Ta tiếp thu!"

"Ha ha,

Tiểu tử này còn thật sự dám tiếp thu, lần này có trò hay để nhìn."

"Tống Xương, tiểu tử ngươi nhưng chúng ta tuyển ra đại diện, lần này vô luận như thế nào muốn đem tiểu tử này thu thập xong, một đệ tử mới lại cũng dám không đem chúng ta này đệ tử cũ để ở trong mắt, không dạy dỗ một chút, sau đó đệ tử mới cũng dám như vậy xương cuồng!”

Nghe đến Tiêu Vũ tiếp thu, đám đệ tử cũ đều cười ha hả.

“Khà khà, yên tâm, thực lực của ta các ngươi còn không biết sao? Dạy dỗ một đệ tử mới mà thôi, cũng không phải cái gì thật thiên tài!” Tống Xương không hề lo lắng nói.

Hắn đi lên trước, tiến vào lúc trước để trống trong sân, cao cao tại thượng thấy Tiêu Vũ, nói: “Tỷ thí lần này, dùng 1 người gục xuống, vô lực tái chiến, hoặc là chịu thua phán định thắng bại, có điều lúc trước cũng đã nói, nếu như ngươi chịu thua, sau đó nhìn thấy ta muốn đi quỳ lạy lễ nghi!”

Rất rõ ràng, hắn lo lắng Tiêu Vũ không dám cùng hắn động thủ, cố ý lập xuống điều kiện như thế này, ép Tiêu Vũ không thể không với hắn đánh.

“Có thể bắt đầu chưa?” Tiêu Vũ hơi không kiên nhẫn, chỉ muốn sớm chút đuổi rồi, trở về làm mình sự tình.

“Hừ, bây giờ ngươi chỉ để ý cuồng a, một hồi ta sẽ để ngươi khóc!” Tống Xương cười gằn.

“Tống Xương, trong vòng ba chiêu, nếu như ngươi không thể đem hắn đánh ngã, ngươi sau này thì đừng gặp người!”

“Nhanh lên một chút giải quyết, ta rất muốn thấy được tiểu tử này quỳ xuống đất xin tha dáng vẻ!”

Một đám đám đệ tử cũ ở bên cạnh đồng thời ồn ào, hoàn toàn không cho là Tiêu Vũ có thể thắng được Tống Xương, bầu không khí thập phần ung dung.

“Ba chiêu? Ta nếu không thể một chiêu đem hắn giải quyết, ta sẽ không họ Tống!” Tống Xương đồng dạng khí phách không ngớt, nắm chắc phần thắng.

Bốp! Thân ảnh của hắn động, đối với Tiêu Vũ sắc bén xuất kích, quyết đoán ra tay!

Trên người hắn, có chín đạo linh sông hiện lên, đối với đang ở tiềm long khu vực đệ tử tới nói, tu vi này, tuyệt đối không kém, thuộc về này 1 trong vùng người nổi bật.

“Một chiêu phải không? Như là ngươi mong muốn?” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, về phía trước bước ra một bước.

Tống Xương bóng người nhanh chóng, mà động tác của hắn thoạt nhìn cồng kềnh mà chầm chậm.

Chỉ thấy hắn thập phần bình tĩnh mà về phía trước chém ra một quyền, mọi người còn nhìn không tới xảy ra chuyện gì, chợt nghe chạm một tiếng, Tống Xương cái kia hăng hái về phía trước bóng người, đột nhiên như là đụng phải một tòa núi lớn, đột nhiên dừng lại, ngay sau đó càng trực tiếp bay về đằng sau, rầm một tiếng ngã trên mặt đất. &# 32;

Hết thảy ồn ào âm thanh đồng thời dừng lại tin, từng trận dỗ tiếng kêu một chút trở nên đứng yên, tương phản to lớn khiến bầu không khí trở nên cực kỳ quái dị.

Tống Xương ngã trên mặt đất, khóe miệng dính máu, trên mặt vẻ mặt còn tràn đầy không thể tin được, đúng là bị Tiêu Vũ một quyền trực tiếp đánh trọng thương, hôn mê đi.

Một chiêu! Quả nhiên là một chiêu, chỉ có điều ngã xuống cũng không phải Tiêu Vũ, mà là lúc trước tràn đầy tự tin Tống Xương.

Kết quả này, làm cho tất cả mọi người trong lúc nhất thời đều có chút sững sờ, vốn tưởng rằng Tống Xương thắng được là chuyện tất nhiên, có thể sự tình biến hóa lại là nhanh như vậy, Tiêu Vũ tùy ý một quyền, liền trực tiếp đem Tống Xương đánh cho trọng thương bị thua!

“Còn có người muốn khiêu chiến gì?” Tiêu Vũ thu hồi nắm đấm, đảo qua một đám đờ đẫn đệ tử cũ.

Này vừa hỏi không phải cố ý, mà là này bởi vì ghim hắn làm nhiều như vậy sắp xếp, ai biết có còn hay không cái kế tiếp?

Tình cảnh yên tĩnh, không người đáp lại.

Này đệ tử cũ mặc dù muốn nhằm vào Tiêu Vũ, tuy nhiên thì an bài một Tống Xương, ai đều cho rằng liền dạy dỗ một đệ tử mới, sắp xếp một người đã đủ rồi, ai biết Tiêu Vũ thực lực lại mạnh như vậy!

Huống hồ, gặp được Tiêu Vũ thực lực, đừng nói bọn họ không có an bài, chính là còn an bài những người khác, vào lúc này ai chắc chắn nói lên rồi thì nhất định có thể thắng được?

Không người mở miệng, cũng không có người theo tiếng.

Tiêu Vũ chờ giây lát, nhìn thấy không người đáp lại, cũng liền không nữa lưu lại, xoay người trực tiếp rời đi, lưu lại một làm lại đệ tử cũ, tại nguyên chỗ ngơ ngác sững sờ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 21: Đằng Long Khu Vực Trước 10

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiềm long trong vùng sự tình, đối với Tiêu Vũ tới nói chỉ là một đơn giản nhạc đệm, hắn thậm chí không thế nào để ở trong lòng.

Đi tới vương thành, Tiêu Vũ mục đích lớn nhất chính là dùng thời gian ngắn nhất tăng lên mình thực lực, dễ giải quyết Lâm Vũ Nhu trong cơ thể 6 Hồn giam tâm chú, như vừa mới như vậy nhằm vào, hắn thậm chí không thèm để ý.

Về hướng về ẩn rồng ở, nơi này thập phần u tĩnh, Tiêu Vũ chầm chậm cất bước, đột nhiên nghe đến xa xa truyền đến một trận du dương tiếng đàn.

Tiếng đàn này như xa mà gần, chua cay uyển chuyển, tựa như một bài tiên âm, từ thiên ngoại mà đến.

Tiêu Vũ bỗng nhiên nhớ tới, Phương Minh Hạc đã đã nói với hắn, chung quanh đây ở thân phận phi phàm người, hắn theo tiếng đàn truyền đến phương hướng nhìn tới, chỉ thấy xa xa có mấy gian phòng nhỏ, ẩn ở cây cối trong lúc đó, làm cho người ta một loại rời xa trần thế cảm giác.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?”

Một lạnh như băng âm thanh, đem cái kia chua cay tiếng đàn đánh gãy, cũng đem Tiêu Vũ kéo về thực tế.

Tiêu Vũ mới vừa lấy lại tinh thần, một vệt bóng đen đã bay nhanh đến trước mắt của hắn.

Oanh một tiếng, trong bóng đen hóa đến một bóng người, biến thành một ngạo nghễ thiếu niên mặc áo trắng, quay hắn chính là bổ ra sắc bén một chưởng, phảng phất có thể hủy diệt đất trời.

“Hừ!” Tiêu Vũ phản ứng qua người, giơ tay ra quyền, đánh bóng người kia.

“Bịch!”

Một đòn qua đi, thân ảnh màu trắng lui về, đứng ngạo nghễ trong hư không.

Đạo thân ảnh này hiện nửa trong suốt trạng, rõ ràng không phải thực thể, cũng bởi vì như thế hắn có thể đứng ở trên hư không, nếu không chưa qua tông sư, căn bản không làm được đến mức này.

Nhưng nếu là tông sư ra tay, Tiêu Vũ mới vừa rồi là vạn vạn cũng không đón được một chưởng kia.

“Ngươi quả nhiên đến rồi, tốt! Rất tốt!” Thân ảnh màu trắng đứng ở không trung, như là cao cao tại thượng cửu thiên thần linh, ánh mắt lạnh như băng bên trong lộ ra vô cùng sát ý, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn xuống Tiêu Vũ.

“Ta có cái gì không dám tới?” Tiêu Vũ cười khẽ.

Đạo thân ảnh này, hắn đã không phải lần đầu tiên thấy vậy, chính là Vương gia còn sót lại Vương Đằng!

Lần này, Vương Đằng vẫn là chỉ đưa tới một viên Hóa Thân Phù, đạo thân ảnh này giống nhau là hắn hóa thân.

Nhưng để Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, Vương Đằng thực lực tựa hồ lại có tiến bộ cực lớn, so với lần trước, hắn đạo này hóa thân rõ ràng mạnh rất nhiều!

“Ta nói rồi, ngươi vào Vũ Viện thời gian, chính là ta chém ngươi ngày!” Vương Đằng hóa thân đứng ở không trung, hàn băng bình thường ánh mắt như là thật, nói: “Ngươi hủy ta Vương gia, ta muốn cho ngươi vĩnh viễn nhận hết hành hạ!”

Cùng Vương Đằng ở giữa kẻ thù, đã không cách nào hóa giải, Tiêu Vũ đối với hắn nói cũng không có quá lớn gợn sóng.

“Đáng tiếc, ngươi đẩy ra 9 phiến cửa đá, ta vốn nghĩ đến ngươi ít nhất sẽ phân đến Đằng Long khu vực, không ngờ rằng lại chia tới tiềm long khu vực, bằng không mà nói, lúc này ngươi, đã là người chết!” Vương Đằng trên thân, lộ ra tuyệt đối bá đạo cùng tự tin.

Thiên Thanh Vũ Viện 4 khu vực, mỗi một khu vực đệ tử bình thường không thể tùy ý vượt qua, hắn Vương Đằng thiên tư kinh người, sớm tiến nhập Đằng Long khu vực, bởi vậy căn bản tiếp xúc không đến Tiêu Vũ.

“Ngươi tới nói đúng là này mạnh miệng gì?” Tiêu Vũ xem thường, đừng nói là Vương Đằng một đạo hóa thân, chính là Vương Đằng thân phận thật sự đích thân tới, hắn cũng chưa chắc sẽ sợ!

“Dùng ngươi cái kia lục đạo linh sông tu vi, ta muốn ngươi chết, thì như bóp chết một con kiến!” Vương Đằng lạnh lùng nói: “Ta ở Đằng Long khu vực chờ ngươi, ngươi nếu dám tới, ta giết ngươi giống như làm thịt chó!”

Hắn có thực lực tuyệt đối, cũng có được tuyệt đối tự tin,

Đang ở Đằng Long khu vực, thì đại diện hắn dĩ nhiên là Thiên

Thanh Vũ Viện bên trong thực lực đứng đầu nhất đệ tử thiên tài.

“Không cần ngươi nói, sớm muộn ta cũng sẽ đi tới Đằng Long khu vực, tự tay chém ngươi!” Tiêu Vũ tiêu diệt Vương gia, cũng cùng Vương Đằng kết làm tử thù.

Hắn hết sức rõ ràng, Vương Đằng chưa trừ diệt, hắn thì một ngày không cách nào an tâm, giữa hai người sớm muộn phải có một trận chiến!

“Tốt! Rất tốt!” Vương Đằng khí chất trên người, giống như vạn năm không thay đổi hàn băng, “có điều, bằng ngươi chút tu vi ấy, hơn nữa một giới phế nhân, muốn vào Đằng Long khu vực, sợ hãi cũng không phải cái gì chuyện dễ, trước đó, ta hy vọng ngươi sống khỏe mạnh, chờ ta tới lấy ngươi đầu lâu!”

“Ngươi yên tâm, dù cho ngươi chết, ta cũng sẽ sống rất khá!” Theo Vương Đằng nói, Tiêu Vũ nghe ra Vương Đằng tựa hồ đừng có sắp xếp, hắn cuộc sống sau này hơn nửa sẽ không bình tĩnh.

Có điều, hắn không có gì lo sợ!

“Ta ở Đằng Long khu vực chờ ngươi, hy vọng ngươi đừng để ta chờ đến quá lâu!” Vương Đằng lại một lần nữa lạnh lùng mở miệng, sau đó thân ảnh của hắn từ từ làm nhạt.

Thân phận thật sự chưa đến, hắn hiển nhiên cũng biết bằng một đạo hóa thân không làm gì được Tiêu Vũ, trực tiếp rời đi.

Người này bá đạo bên trong, không mất quyết đoán, hoàn toàn không phải Vương Phi như vậy người tầm thường có thể so sánh.

Vương Phi bóng người nhạt đi, cái kia danh tướng Hóa Thân Phù đưa tới đệ tử lại như cũ ở đây, hắn thấy Tiêu Vũ, cười lạnh nói: “Buồn cười, bằng ngươi một giới phế nhân, lại dám đắc tội Vương Đằng sư huynh, ngươi cũng đã biết, Vương Đằng sư huynh dù cho là Đằng Long khu vực, cũng là ghi tên mười vị trí đầu thiên kiêu!”

Thiên Thanh Vũ Viện 4 khu vực, tổng cộng đệ tử gần mười vạn, mỗi một khu vực đệ tử cũng là một khổng lồ con số.

Tiềm long, đầm rồng, ngọa long, Đằng Long, bốn cái khu vực trong lúc đó mỗi người có một khối bia, đem mỗi một khu vực đệ tử thực lực sắp xếp ra thứ tự, phân ra trước sau.

Tiêu Vũ mới vào tiềm long khu vực, bây giờ xếp hạng còn ở mấy vạn có hơn, thuộc về cực kỳ hạng chót, mà Vương Đằng ở Đằng Long khu vực ghi tên mười vị trí đầu, giữa hai người xếp hạng, khoảng cách cơ hồ là toàn bộ Vũ Viện đệ tử con số!

“Nói xong? Cút!” Tiêu Vũ đối với này Vương Đằng phái tới đệ tử, đương nhiên sẽ không có sắc mặt tốt.

“Hắc, ngươi bây giờ chỉ để ý cuồng a, Vương Đằng sư huynh mặc dù không thể vượt khu vực chém ngươi, nhưng ngươi cũng đừng tưởng rằng, như vậy ngươi có thể bình yên vô sự!” Tên đệ tử này cười lạnh, cũng không nhiều lời, rời đi luôn.

Hắn cuối cùng nói, để Tiêu Vũ càng thêm xác nhận, Vương Đằng có sắp xếp khác.

Mặc dù bị vướng bởi Vũ Viện quy tắc, Vương Đằng không cách nào càng khu vực ra tay với hắn, U &# 85; đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. &# 117; ukanshu. Co &# 109; nhưng hắn khẳng định cũng sẽ không để Tiêu Vũ cứ như vậy an tâm tu luyện.

“Leng keng……”

Cái kia xa xưa tiếng đàn, chẳng biết lúc nào đã dừng lại, lúc này lại lần nữa vang lên.

Tiêu Vũ xa xa hướng về gian kia mấy gian phòng nhỏ liếc mắt một cái, sau đó đi vào ẩn rồng ở giữa, mặc dù hiếu kỳ cái kia mấy gian trong phòng nhỏ ở lại là ai, nhưng hắn cũng không có tìm tòi nghiên cứu dự định.

Lúc này, tại kia mấy gian trong phòng nhỏ, một đôi tinh tế như ngọc mười ngón, trong khi nhẹ nhàng kích thích dây đàn, Tiêu Vũ nghe được lượn lờ tiếng đàn, chính là bởi vậy truyền thuyết.

Này đôi ngọc thủ chủ nhân, là một nhìn qua mười bảy mười tám tuổi nữ tử.

Nàng toàn thân áo trắng, như mực tóc dài khoác ở phía sau, hai con mắt thâm thúy đen kịt, giống như vì sao trên trời.

Cái gì gọi là băng cơ ngọc cốt? Cái gì gọi là nghiêng nước nghiêng thành? Thiếu nữ này đem mấy chữ này diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn!

Sắc mặt nàng bình thản, một tấm dung nhan hầu như tìm không ra bất kỳ tỳ vết, dù chỉ là nhìn lên một chút, cũng có thể làm cho người cảm thấy nghẹt thở, đẹp đến mức phảng phất không thuộc về thế giới này!

Một khúc âm hết, cô gái đem một đôi ngọc tay đè chặt dây đàn, nói: “Cổ gia gia, người nói thiếu niên kia, hắn gì?”

Cô gái phía sau, đứng thẳng một thân ảnh già nua, hắn nhìn về phía cô gái trong ánh mắt có thương yêu, còn mang theo vài phần thống khổ.

Ông già này chính là vị kia họ Cổ ông lão, hắn nghe vậy gật đầu nói: “Ta quan sát người này đã lâu, phát hiện người này mặc dù còn trẻ, nhưng cũng cho ta một loại nhìn không thấu cảm giác, đây đối với một thiếu niên tới nói, thật sự khó mà tin nổi.”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 22: Thần Niệm Kiểm Tra

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ồ? Có người muốn thi phù sư tư cách?”

“Hả? Chuyện như vậy bình thường không phải là thường xuyên khả năng nhìn thấy, đi xem một chút!”

Người trong đại điện, nhìn thấy Tiêu Vũ hướng đi cái kia niệm cột, đều tại nguyên chỗ dừng bước, quan sát.

Phù đạo minh bình thường mặc dù tình cờ cũng có thể thấy có người đến tiến hành loại này kiểm tra, nhưng cũng không phải mỗi ngày đều có thể thấy, huống hồ nếu như khảo nghiệm này có đôi khi thì đồng nghĩa với một người tên phù sư sinh ra, cho nên bình thường đụng với người đều sẽ ở bên cạnh nhìn một cái.

Cột đá trước khi, bày đặt mấy thứ đồ, theo thứ tự là mấy viên hình dạng khác nhau tảng đá, cơ bản đều là minh phù sử dụng phù thạch, ngoài ra còn có mấy cái chiếc lọ, trong bình chứa bất đồng dị thú máu, lại có bảy tấm giấy, trên giấy mỗi loại vẽ ra bất đồng phù hiệu, chính là ấn phù.

“Người chỉ cần đem mấy thứ này tổ hợp một chút, căn cứ người hiểu rõ, cho rằng loại nào phù thạch khả năng khắc họa loại nào minh phù, cũng sử dụng loại nào thú huyết, đem này phân tới một chỗ có thể.” Bên cạnh bồi bàn sợ hãi Tiêu Vũ không biết, cho hắn nói rõ.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, này đối với phù sư tới nói đúng là cơ bản, cái kia bảy tấm trên giấy vẽ ra cũng là bảy loại thường gặp ấn phù.

Minh phù thời gian, bất đồng Phù Tiền, lựa chọn phù thạch cùng thú huyết cũng có biến hoá khác, loại biến hóa này có thể đem quyết định một viên minh phù cuối cùng hiệu quả, nếu như dùng sai rồi phù thạch đến khắc họa sai ấn phù, vậy cho dù là phù sư thực lực đầy đủ, cũng có thể sẽ dẫn đến thất bại.

Tiêu Vũ xem qua một chút sau khi, thần tốc đem mấy thứ này phân loại, 11 chia lìa, khiến bất đồng phù thạch đối ứng đến bất đồng ấn phù, cùng với huyết thú.

Bồi bàn ở bên cạnh thấy, khi thấy Tiêu Vũ thần tốc chia xong, trong mắt loé ra kinh ngạc.

Hắn chưa nói là, chỉ cần Tiêu Vũ khả năng hợp với ba tổ trở lên, coi như thông qua được, dù sao không phải là tất cả mọi người từ vừa mới bắt đầu có thể đem mấy thứ này toàn bộ phân phối đi ra.

Hơn nữa, những thứ kia cũng không giống mặt ngoài đơn giản như vậy, mới nhìn dưới, một loại nào đó phù thạch tựa hồ thích hợp nhất dùng để khắc họa một loại kia ấn phù, kì thực không phải vậy, phù thạch bên trong có mấy khối bị động tay động chân, hiệu quả giảm xuống rất nhiều.

Kể từ đó, vốn thích hợp nhất ấn phù ngược lại không hẳn thích hợp, lúc này dùng để khắc họa một loại khác ấn phù đối lập ngược lại thân thiết một vài.

Hơn nữa, loại kiểm tra này là đem ba món đồ chia làm một tổ, nếu có 1 chất hợp thành sai, sẽ tạo thành mặt sau tất nhiên lại có càng đa phần hơn sai, bởi vậy cho đến nay khả năng phân ra bốn tổ trở lên người, cũng đã được cho thập phần không dễ.

Còn có thể chân chính phân phối xong bảy nhóm, và không có sai người, ít nhất người thị giả này từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Tiêu Vũ phân phối, không chỉ thần tốc, hơn nữa một tổ cũng không có sai, để bồi bàn kinh ngạc không thôi.

Không đến làm đến cuối cùng hai tổ lúc, bồi bàn lại nhíu nhíu mày, thầm than đáng tiếc.

Sau cùng hai tổ, ở người thị giả này trong ký ức, không phải là phân phối như vậy, trong đó phù thạch nên đổi chỗ một chút, nhưng Tiêu Vũ phân sai rồi trong đó một tổ, một khác tổ cũng bởi vậy sai lầm.

Có điều, bảy nhóm vật phẩm toàn bộ phân phối xong, chỉ có một phạm sai lầm địa phương, đã để bồi bàn thập phần than thở.

“Ta chia xong.” Tiêu Vũ nói.

“A, bảy nhóm vật phẩm ngươi phân đúng rồi năm tổ, đã có đủ điều kiện, bây giờ mời mọc đưa tay phóng tới niệm cột bên trên, kiểm tra người niệm lực!” Bồi bàn gật đầu nói.

“Chỉ đúng rồi năm tổ?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, loại này trụ cột nhất gì đó hắn còn có thể phân sai?

Nghĩ lại hắn liền hiểu, sau cùng hai tổ bên trong, kỳ thực theo hắn phương pháp phân phối là hoàn mỹ nhất,

Này hai tổ bên trong có một tổ phù thạch đã xảy ra dị biến, như hắn loại này phân phối hiệu quả sẽ tốt hơn.

Có điều, trong này dị biến rất khó phát hiện, cũng là tới hắn người ở cảnh giới này tài năng nhìn ra, người thị giả này không thấy được cũng bình thường.

Tiêu Vũ vốn là không nghĩ nhiều như thế, chỉ án chính mình nhận thức phân phối, không ngờ rằng còn bị cho rằng phân sai rồi hai tổ.

Có điều đã người thị giả này nói đã có đủ điều kiện, hắn cũng không có giải thích, đi lên trước đưa tay phóng tới cái kia niệm cột bên trên.

“Muốn bắt đầu, cũng không biết người này thần niệm có mạnh hay không!”

“Nghe nói này niệm cái cột có bảy loại màu sắc, thần niệm càng mạnh, niệm cái cột màu sắc thì càng nhiều, hơn nữa cũng càng mát mắt.”

“Người nào không biết? Ta còn biết, người bình thường thần niệm chỉ có thể để này niệm cột sáng lên một loại màu sắc, thợ rèn cùng luyện dược sư thì lại có thể có hai loại màu sắc, mà muốn thành phù sư, ít nhất phải để này niệm cột lấy ra ba loại màu sắc!”

Cái gọi là trong nghề xem môn đạo, người thường xem trò vui.

Đối với này Phù đạo minh khách tới nói, bọn họ không biết là Tiêu Vũ lúc trước phân phối có vấn đề hay không, nhưng Tiêu Vũ thần niệm hay không đủ mạnh, nhưng có thể thông qua niệm cột một chút nhìn ra.

Những người ngoài này đang quan sát lúc, bình thường cũng là chỉ nhìn điểm này.

Dựa theo Phù đạo minh bồi bàn theo như lời, Tiêu Vũ lúc này đã tiến lên, đem chính mình tay đặt ở cái kia niệm cột bên trên.

Ngay lập tức, trước người niệm cột lập tức phát sinh ra biến hóa, loại thứ nhất màu sắc thần tốc sáng lên.

Sau đó, như là hít thở giống nhau, loại thứ hai màu sắc, cũng chầm chậm phát sáng lên.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ cảm nhận được, chính mình thần niệm tựa hồ nhận lấy vật gì đó dò xét, thông qua này màu sắc sáng lên tiết tấu, hắn biết đại khái chính mình bây giờ thần niệm cường độ.

Từ khi khôi phục trí nhớ của kiếp trước sau khi, hắn thần niệm tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng, trong khoảng thời gian này tới nay một mực không dứt mà trở nên mạnh mẽ.

Loại này tăng cường mặc dù vô hình, nhưng cũng thập phần khủng bố, vô luận đối với bất luận người nào tới nói, thần niệm đều là không cách nào tăng cường cùng tu luyện, trừ phi tu vi đạt được một loại nào đó cao thâm cảnh giới, mới có thể tiếp xúc được cánh cửa này.

Cây này niệm cột, Tiêu Vũ tin tưởng mặc dù là phù đạo này minh bên trong minh phù người thực lực mạnh nhất, cũng khó có thể để bảy loại màu sắc toàn bộ sáng lên, trừ phi là phù bên trong vương giả, nếu không tuyệt đối không có năng lực này.

Mà hắn bây giờ thần niệm, dù cho không sánh được Phù đạo bên trong vương giả, cũng đã mạnh hơn tông sư, tối thiểu cũng có thể để này niệm cột sáng lên sáu màu.

“Bốp!”

Ở Tiêu Vũ suy nghĩ lúc, loại thứ ba màu sắc sáng lên, ngay sau đó, loại thứ tư màu sắc cũng thuận theo xuất sắc, tốc độ một chút nhanh hơn rất nhiều, kể cả Tiêu Vũ đều chưa kịp phản ứng.

Hắn lập tức đem tay thu hồi, nếu để người ta biết hắn bằng chừng ấy tuổi cũng đã có có thể so với tông sư thần niệm, khẳng định lại muốn gây nên náo động.

Lần này không phải tiến vào Vũ Viện, Tiêu Vũ không muốn khiến cho quá khuếch đại, bởi vậy trực tiếp dừng lại.

“Xin hỏi, ta thông qua được gì?” Hắn quay đầu, nhìn thấy người thị giả kia trong khi ngây người, mở miệng hỏi.

Lúc này bồi bàn, đích xác còn nơi trong cơn chấn động.

Mặc dù chỉ sáng lên bốn loại màu sắc, nhưng lần đầu tiên kiểm tra thì có như thế thần niệm người, đồng dạng thập phần ít ỏi.

Trừ phi tiến vào Phù đạo nhiều năm phù sư, bởi vì phù sư bất đồng những người khác, đều có lớn mạnh thần niệm pháp môn, mặc dù chầm chậm, nhưng cũng có thể mạnh mẽ thần niệm.

Như Tiêu Vũ loại này, vừa đến đã có như thế thần niệm, thật sự vô cùng ít thấy.

“Người thông qua được, có điều đây là cơ sở kiểm tra, người còn cần khắc họa một viên chân chính minh phù, mới có thể thu được phù sư tư cách.” Bồi bàn phục hồi tinh thần lại, đối với Tiêu Vũ nói.

Kế tiếp, hắn mang theo Tiêu Vũ lại rời đi, tiến đến tiến hành chính thức kiểm tra.

Phía sau đám người, nhìn thấy Tiêu Vũ tản đi, cũng cảm thán rời đi.

Bọn họ cũng đều biết, không có gì bất ngờ xảy ra, vừa mới người trẻ tuổi kia tất nhiên có thể trở thành là Phù đạo minh một thành viên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 23: Đi Nhanh Phù Cùng Bùa Truyền Âm

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Bồi bàn mang theo Tiêu Vũ, đi tới một an tĩnh gian phòng.

Trong gian phòng đó, minh phù sử dụng gì đó cái gì cần có đều có, đương nhiên đều là ít ỏi nhất phẩm vật liệu, hoàn toàn không quý giá.

“Ngươi liền ở ngay đây, khắc họa nhất phẩm minh phù, chỉ định minh phù có ba loại, theo thứ tự là dẫn khí phù, thanh tâm phù cùng ngự Thú Phù, ngươi tùy ý lựa chọn một loại, khắc họa đi ra có thể, sau khi khắc xong cho ta biết là đến nơi.” Bồi bàn nói xong, liền rời khỏi nơi này, lưu lại Tiêu Vũ một người.

Dưới cái nhìn của hắn, bất kỳ phù sư muốn khắc họa một viên minh phù, nhất định đều cần không ít thời gian, bởi vì không ai có thể bảo đảm một lần thành công, bình thường cũng là muốn khắc họa mấy chục lần, thậm chí mấy trăm lần.

Tiêu Vũ lần đầu tiên tới thi đậu tư cách, tự nhiên không thể trong khoảng thời gian ngắn khắc họa đi ra, hắn đương nhiên sẽ không cứ như vậy ở bên cạnh chờ.

Bồi bàn ra cửa sau, cũng tốt bụng cho Tiêu Vũ đóng cửa lại.

Thấy trong phòng đông đảo nhất phẩm phù thạch, các loại đa dạng, còn có rất nhiều thú huyết, Tiêu Vũ cũng khá là bất đắc dĩ, hắn cũng không thể nói cho người thị giả kia, hắn chỉ cần một lần có thể khắc họa thành công?

Nói vậy, bồi bàn không cho là hắn điên rồi mới là lạ.

Ba loại minh phù, đều là thường gặp nhất phẩm minh phù, hết sức bình thường, dẫn khí phù từ không cần phải nói, cùng Tiêu Vũ tụ lại linh phù cùng loại, khả năng tăng thêm tốc độ tu luyện, thanh tâm phù, tất là để dược sư, phù sư, khí sư bọn người ở tại rèn khí hoặc là chế thuốc trước khi tĩnh tâm, để bảo đảm thành công.

Ngự Thú Phù, dùng ở dị thú trên người, tất là có thể khống chế dị thú, đương nhiên khả năng khống chế dị thú cấp bậc cùng minh phù cấp bậc có quan hệ, nhất phẩm ngự Thú Phù, cũng là khống chế một vài cấp bậc thấp nhất dị thú.

Tiêu Vũ tùy ý chọn thanh tâm phù, sau đó lợi dụng trong phòng vật liệu tiến hành khắc họa.

Dùng hắn thực lực hôm nay, nhị phẩm minh phù cũng đã khả năng miễn cưỡng khắc đến, muốn khắc họa này nhất phẩm minh phù, tự nhiên là điều chắc chắn, một lần thành công.

Suy nghĩ một chút, nếu như nhanh như vậy đi ra ngoài, người thị giả kia nhất định sẽ hoài nghi, dùng hắn loại này khắc họa tốc độ thật sự quá kinh người, nói ra ai cũng không tin.

“Thôi, vừa vặn dùng những thời giờ này, khắc một vài đối với ta hữu dụng minh phù.”

Tiêu Vũ cũng không gấp đi ra ngoài, nhất phẩm minh phù đối với hắn mà nói không có tác dụng gì, mà ở trên người hắn còn có rất nhiều nhị phẩm vật liệu, hơn nữa lần trước đoạt được thánh linh máu, cũng còn có một chút, đầy đủ để hắn khắc họa mấy viên nhị phẩm minh phù.

Hắn lúc này lấy ra phù thạch, ở trong nhà này yên tĩnh khắc họa lên.

Nhị phẩm minh phù, chính là Tiêu Vũ cũng không có thể bảo đảm trăm phần trăm thành công, nhưng chuyện này cũng không hề đại diện hắn xác xuất thành công thì không cao, ngược lại, so với bình thường phù sư, hắn vượt cấp khắc họa, xác xuất thành công vẫn như cũ cao đến đáng sợ.

Thất bại mấy lần sau khi, quả thứ nhất nhị phẩm minh phù, rốt cục thành công.

“Có cái này minh phù, ta dù cho vượt cấp mà chiến, sợ là cũng không có áp lực gì!” Tiêu Vũ cầm lấy cái này minh phù, tâm tình thật tốt.

Minh phù bề ngoài phần lớn chênh lệch không lớn, thoạt nhìn cũng chỉ là một cái nho nhỏ mảnh đá.

Tiêu Vũ trong tay một quả này, tên là đi nhanh phù, huy động sau khi, khả năng tăng lên trên diện rộng tốc độ di động, phối hợp với hắn loạn ảnh truy phong bước, mặc dù là hóa khí cảnh bên trong cao thủ, cũng chưa chắc có thể theo kịp hắn.

“Đáng tiếc, nếu là ta thực lực mạnh đến đâu một vài, có thể khắc họa đến tam phẩm tiểu na di phù, cho mẫu thân, cũng có thể bảo đảm nàng sẽ không lại có chuyện.”

Huy động minh phù, cần điều kiện thập phần đơn giản, nhỏ yếu đến đâu mọi người khả năng huy động, cái này cũng là phù chi nhất đạo được hoan nghênh nguyên nhân, một vài đại tộc con cháu, trên người hơn nửa đều có một viên mạnh mẽ minh phù hộ thân,

Thì như lần trước Vương Phi có đại chết phù giống nhau.

Mặc dù Lâm Vũ Nhu trên người đã có một viên tam phẩm minh phù bảo vệ, có thể Tiêu Vũ còn là cảm thấy chưa đủ bảo hiểm.

“Thánh linh máu còn có thể lại khắc họa hai viên, có thể cho mẫu thân khắc ít ỏi minh phù.”

Tiêu Vũ nghĩ, liền tiếp tục khắc họa lên.

Cũng may thánh linh máu chỉ cần ở phù thành thời điểm gia nhập, nếu không khắc họa nhị phẩm minh phù, hắn không cách nào bảo đảm tuyệt đối thành công, điểm ấy thánh linh máu căn bản không đủ dùng.

Vừa là vài lần thất bại, rốt cục lại có hai viên minh phù thành công.

Này hai viên minh phù, lại là hoàn toàn tương tự, không có bất kỳ khác biệt nào.

Bùa này tên là bùa truyền âm, cất giữ bùa này người, chỉ cần lẫn nhau ở đối phương phù bên trong lưu lại đặc hữu dấu ấn, liền tài năng ở ngàn dặm trong phạm vi thông qua bùa này lẫn nhau truyền âm.

Loại này minh phù ở Tiêu Vũ kiếp trước rất thông thường, nhưng ở hiện nay thế gian, hắn tựa hồ còn không nghe nói có ai có, nói vậy cũng là thập phần hiếm có minh phù một trong.

Ba viên minh phù khắc thành, Tiêu Vũ đến tận đây cũng không cách nào lại tiếp tục khắc họa nhị phẩm minh phù, nhưng hắn cũng rất thỏa mãn, liền như vậy dừng lại, đem ba viên minh phù toàn bộ thu hồi.

Làm tốt này, Tiêu Vũ liền dẫn khắc xong thanh dùng phù rời đi gian phòng này, tìm tới vừa mới người thị giả kia, đem thanh tâm phù giao cho hắn.

“Mời đi theo ta kiểm nghiệm.” Bồi bàn rất có kiên nhẫn, mang theo Tiêu Vũ đi tới một cửa sổ trước khi, đem hắn minh phù giao cho người ở bên trong kiểm nghiệm.

Tiêu Vũ chỗ khắc minh phù, đương nhiên sẽ không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí giống nhau minh phù bên trong, tuyệt đối tìm không ra có thể so sánh hắn khắc họa đến người càng tốt hơn.

Chỉ bất quá hắn cái này minh phù thật là tốt, người bình thường lại là không thấy được, phải ở Phù đạo trên có nhất định thực lực.

Cửa sổ bên trong người kiểm nghiệm qua đi, chỉ là xác nhận Tiêu Vũ cái này minh phù thuộc về thành phù, có thể huy động, liền cho hắn làm đẳng cấp, đưa ra một viên cùng loại Thiên Thanh Vũ Viện hàng hiệu tượng trưng.

“Chúc mừng, từ hôm nay trở đi người chính là ta Phù đạo minh bên trong một thành viên.” Bồi bàn đem tấm bảng kia giao cho Tiêu Vũ, cười nói.

Tiêu Vũ cũng lộ ra nụ cười, sau khi nhận lấy nói: “Ta có thể không hỏi một câu, gia nhập Phù đạo minh, bình thường phải làm những gì?”

Bồi bàn nụ cười trên mặt 1 cứng ngắc, lại còn có người chạy tới thi phù sư tư cách, lại như là hoàn toàn không hiểu Phù đạo minh giống nhau!

Kinh ngạc qua đi, hắn bất đắc dĩ giải thích: “Thi đậu tư cách sau, mặc dù nói người cũng là Phù đạo minh bên trong một thành viên, nhưng kỳ thật hoàn toàn không cần phải làm gì, gia nhập Phù đạo minh phù sư, đều này đây giúp đỡ lẫn nhau làm mục đích, này minh thành lập ban đầu, chính là ngưng tụ thế gian phù sư lực lượng, trợ giúp lẫn nhau.”

Tiêu Vũ nghe được gật đầu, nếu như đúng là như thế, phù đạo này minh đúng là một địa phương tốt, có điều bằng vào lịch duyệt của hắn, rất rõ ràng chỗ như vậy, sau thời gian dài khẳng định cũng sẽ biến hóa, hơn nửa đã không còn là ban đầu Phù đạo minh.

“Có điều, người gia nhập Phù đạo minh sau, liền cũng tương đương chiếm được này minh che chở, khi ngài có khó khăn lúc, có thể tới minh bên trong người cầu viện, bởi vậy làm như báo lại, người mỗi tháng phải ở minh bên trong tiếp thu ít nhất ba cái nhiệm vụ, có điều người yên tâm, những nhiệm vụ này đều cũng có thù lao.”

Bồi bàn tiếp tục cùng Tiêu Vũ nói: “Hơn nữa, này đối với ngài tới nói cũng mới có lợi, Phù đạo minh tồn tại ý nghĩa vốn là đã bao hàm cho phần đông phù sư tìm kiếm ủy thác, cho nên người nếu có phải, có thể đến minh bên trong tìm kiếm thích hợp nhiệm vụ của mình, sau khi hoàn thành có thể có được thù lao tương ứng.”

Thân là phù sư, bình thường đều là cho người khác minh phù, dùng cái này tìm được báo lại, điểm ấy cùng rèn cốt khí sư luyện dược sư là giống nhau.

Nhưng cũng không phải ai cũng biết ngươi sẽ minh phù, cũng không có thể chủ động đi ra ngoài tìm người, Phù đạo minh điểm này, không chỉ có thể để phải minh phù người tìm tới địa phương, cũng có thể để phần đông phù sư đều có thể nhẹ nhõm tìm tới các loại thích hợp bản thân ủy thác, rất là hợp lý.

“Ta đây muốn xin hỏi một chút, minh bên trong phải có nhị phẩm trở lên phù gian? Ta gia nhập Phù đạo minh sau, khả năng vay mượn dùng một chút không?” Tiêu Vũ nói ra chính mình mục đích cuối cùng.

Hắn muốn lợi dụng minh phù để giải quyết chính mình tu luyện vấn đề, bởi vậy phải khắc họa một loại đặc thù minh phù, hơn nữa loại này minh phù chỉ có một lần cơ hội, chỉ có thể thành công, không thể thất bại.

Vì thế, hắn cần phải có đầy đủ bảo đảm, ít nhất phải có một gian khả năng tăng cao minh phù xác xuất thành công phù gian.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 24: Mộc Tiên Sinh

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Người muốn mượn dùng phù gian?” Bồi bàn trên mặt có chút hơi khó.

Bình thường tới nói, phổ thông minh phù sư khắc họa minh phù, cũng không cần thiết ở chỉ định phù trong phòng tiến hành, ở bình thường trong phòng có thể khắc họa, bởi vì mỗi một phù gian ở minh phù lúc đều cần không ít phí tổn đi vận chuyển, nhất phẩm minh phù căn bản không có cái này giá trị.

Tiêu Vũ nếu như thi chính là nhị phẩm phù sư, cái kia muốn dùng phù gian không hề có một chút vấn đề, nhưng vấn đề ở chỗ hắn vẻn vẹn nhất phẩm phù sư!

“Cái này…… ta thì không làm chủ được, phải hướng lên phía trên xin phép một chút, có điều dựa theo tiền lệ, nhất phẩm phù sư là không thể mượn dùng phù gian.” Hắn hướng về Tiêu Vũ uyển chuyển biểu đạt ý tứ, chính là Tiêu Vũ bây giờ không có tư cách sử dụng phù gian, dù cho thông báo cũng là như thế.

“Không sao, ngươi chỉ để ý hướng lên phía trên xin phép một chút.” Tiêu Vũ thập phần tự tin, dùng thực lực của hắn, phù đạo này minh bên trong nho nhỏ một chi nhánh, trên cơ bản bất luận người nào đều có thể dễ dàng thuyết phục.

Bồi bàn bất đắc dĩ, chỉ có kiên trì tiến đến xin chỉ thị.

Tiêu Vũ để bảo hiểm, vừa là cho hắn một thứ, chính là vừa mới khắc đến trong đó một viên nhị phẩm minh phù, nhìn cái này minh phù, nếu như đối phương không phải có mắt không tròng người, đều lẽ ra có thể biết hắn minh phù thực lực, tuyệt đối có tư cách sử dụng phù gian.

Bồi bàn mang theo nghi hoặc, liền từ đã đi, sau đó không lâu trở về, đầy mặt vui mừng đối với Tiêu Vũ nói: “Đi theo ta, Mộc tiên sinh nói muốn gặp ngươi!”

Tiêu Vũ mặc dù không biết là cái kia Mộc tiên sinh là người phương nào, nhưng người thị giả này đã hướng về đối phương thông báo, nói vậy cái kia người ở phù đạo này minh bên trong hẳn là khả năng chen mồm vào được.

Hai người lại dời bước, đi tới một u tĩnh trong phòng.

Ở bên trong nhà này, một gã nam tử lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở đó, ánh mắt của hắn như điện, eo người thẳng tắp, trong tay nắm Tiêu Vũ chỗ khắc cái kia một viên minh phù, đang ngắm nhìn lẳng lặng xuất thần.

“Mộc tiên sinh, Tiêu Vũ tiên sinh đến rồi.” Bởi vì Tiêu Vũ thành chính thức phù sư, vì vậy bồi bàn đối với hắn gọi cũng phát sinh ra biến hóa, mặc dù tuổi của hắn muốn so với Tiêu Vũ lớn chút, nhưng ở địa vị lại lại kém xa một gã chính thức phù sư, bởi vậy đối với Tiêu Vũ cũng gọi bằng một tiếng tiên sinh.

“Ngươi trước tiên đi ra ngoài đi!”

Mộc tiên sinh thoạt nhìn có thể có 3 mười mấy tuổi, lớn lên có chút gầy gò, hắn nhìn cũng không nhìn Tiêu Vũ cùng bồi bàn một chút, hờ hững nói.

Bồi bàn lùi ra, trong phòng cũng chỉ còn sót lại hai người bọn họ.

Mộc tiên sinh thật giống như quên lãng Tiêu Vũ tồn tại, lẳng lặng đánh giá trong tay cái kia một viên minh phù. Tiêu Vũ đồng dạng thập phần giữ được bình tĩnh, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cũng là chỉ chữ không nói.

“Nghe nói, ngươi là minh bên trong mới vào một hơi phù sư?”

Trầm mặc một lúc lâu, Mộc tiên sinh rốt cục mở miệng, ánh mắt vẫn là nhìn chăm chú trong tay minh phù, cũng không ngẩng đầu.

Không khó coi đến, người này phi thường kiêu ngạo, từ đầu tới cuối, đều không có nhìn tới Tiêu Vũ, dạng này người, tất nhiên đều là ít ỏi hạng người tâm cao khí ngạo, Tiêu Vũ cũng có thể tưởng tượng, chính hắn một vừa mới thi đậu nhất phẩm phù sư tiểu nhân vật, sợ là ở trong mắt hắn không có gì địa vị.

“Đúng vậy.” Hắn trả lời đơn giản, đúng mực.

“Nghe nói, ngươi ở đây phù sư cơ sở trong khảo nghiệm, đem bảy nhóm minh phù vật liệu phân đúng rồi năm tổ, cấp bảy thần niệm bên trong còn đạt đến loại thứ tư?” Mộc tiên sinh lời nói nghe không ra sướng vui đau buồn, nhìn dáng vẻ của hắn, không giống đang đối với Tiêu Vũ nói chuyện, ngược lại như là đang đối với trong tay minh phù giảng.

“Vâng.” Tiêu Vũ thái độ cũng vẫn như cũ không thay đổi, không có chút rung động nào.

“Ngươi cơ sở kiểm tra, có thể nói rất xuất sắc, hơn nữa ở ta Phù đạo minh bên trong,

Giống như ngươi vậy tuổi trẻ chính thức phù sư, tuy nói không phải là không có, nhưng là thập phần ít ỏi.” Mộc tiên sinh vẫn không có ngẩng đầu, nói: “Có điều, ngươi dựa vào cái gì thì cho là như vậy, ngươi có tư cách có thể sử dụng phù gian đâu?”

Nói tới chỗ này, hắn rốt cục ngẩng đầu, cặp mắt nhìn thẳng Tiêu Vũ hai mắt.

Hắn đôi mắt này bên trong, có xem kỹ, có xem thường, càng có một tia đối với Tiêu Vũ giễu cợt, tựa hồ đang cười nhạo Tiêu Vũ tự đại cùng dốt nát.

“Bằng trong tay ngươi cái này minh phù, là ta tự tay chỗ khắc!” Tiêu Vũ ánh mắt không tránh không né, ngữ khí vẫn như cũ ung dung và bình tĩnh.

Một câu nói này, rõ ràng để Mộc tiên sinh đồng tử kịch liệt co rút lại!

Hắn sở dĩ đồng ý gặp Tiêu Vũ, không phải là bởi vì biết được Tiêu Vũ ở kiểm tra lúc xuất sắc thành tích, cũng không phải là bởi vì Tiêu Vũ tuổi trẻ, mà chính là bởi vì lúc này ở trong tay hắn một quả này nho nhỏ minh phù!

Đi nhanh phù, phù liền bên trong nhị phẩm, loại này minh phù ở Phù đạo minh bên trong thập phần thông thường, là cực kỳ phổ thông nhất phù thạch.

Nhưng mà, một quả này phù thạch, lại cho Mộc tiên sinh một loại cảm giác không giống nhau.

Loại cảm giác này rất khó dùng ngôn ngữ nói rõ, chẳng qua là khi bùa này vào tay, hắn liền cảm giác trong tay chính là một khối phổ phổ thông thông tảng đá, mà không phải phù thạch!

Muốn làm đến bước này, đối với phù sư tới nói, vậy cơ hồ là không thể tưởng tượng hoàn cảnh, phải làm được ở khắc họa lúc làm liền một mạch, như nước chảy mây trôi, hơn nữa còn muốn cho phù thạch, ấn phù, thú huyết ba người triệt để hòa làm một thể, đạt được một hoàn mỹ cân bằng, khiến này tam tài không còn sự phân biệt.

Cần phải cảm tạ để ba người đạt được hoàn mỹ cân bằng, ở phù chi nhất đạo tới nói gần như không thể, bởi vì đây là ba loại hoàn toàn vật khác biệt, ở trong tuy có một điểm thăng bằng, nhưng người bình thường nhưng căn bản cũng khó có thể tìm tới sự cân bằng này.

Trừ phi, khắc họa bùa này người, ở phù chi nhất đạo thực lực, đã đạt được một kinh khủng hoàn cảnh.

Nhưng nhìn trước mắt này một cái không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi, muốn cho Mộc tiên sinh như thế nào tin tưởng?

“Ngươi khả năng chứng minh gì?” Mặc dù khiếp sợ, nhưng Mộc tiên sinh sắc mặt lạnh lùng như cũ.

“Ta không cần chứng minh.” Tiêu Vũ bình tĩnh nói: “Bởi vì ngươi chỉ cần đem phù gian cho ta mượn, ngươi tự nhiên sẽ biết!”

Một câu nói, để Mộc tiên sinh rơi vào trong trầm mặc.

Giống như Tiêu Vũ theo như lời, chỉ cần đem phù gian cấp cho Tiêu Vũ, Tiêu Vũ nhất định là sẽ khắc họa minh phù, đến lúc đó hắn tự nhiên có thể biết Tiêu Vũ minh phù thực lực đến tột cùng như thế nào.

Nếu như Tiêu Vũ thực lực thật đã đạt được kinh khủng như thế hoàn cảnh, hắn hôm nay từ chối, tuyệt đối sẽ khiến hối hận của mình.

“Tốt! Hôm nay ta liền một lần làm chủ, đem bùa này gian cho ngươi mượn, có điều nếu như ngươi khiến ta thất vọng, cái này minh phù, thuộc sở hữu của ta.” Mộc tiên sinh ngược lại cũng thập phần quyết đoán, chỉ là còn nói ra một điều kiện.

Tiêu Vũ cái này minh phù, ở mọi phương diện đều làm được cực hạn, đối với hết thảy phù sư tới nói, cái này minh phù đều có cực lớn giá trị nghiên cứu.

Nếu là có thể hiểu thấu đáo bùa này khắc họa thủ pháp, liền có thể để Phù đạo minh bên trong phù sư thực lực tổng hợp lại lên một tầng nữa.

“Có thể.” Tiêu Vũ cũng không có vấn đề, này đi nhanh phù đối với ý nghĩa của hắn tới nói cũng không lớn, so sánh với đó, hắn sau đó phải khắc họa minh phù, đối với hắn mà nói mới thật sự là quan trọng.

Có quyết đoán, Mộc tiên sinh lập tức phân phó, gọi người đem Tiêu Vũ mang đi phù gian.

Ngoài ra, hắn còn gian phòng dặn dò, không can thiệp tới Tiêu Vũ có nhu cầu gì, giống nhau thỏa mãn. Hắn cũng rất muốn nhìn một chút, người trẻ tuổi này rốt cuộc có vài phần bản lĩnh, càng đang đối mặt hắn thời điểm, nghĩa khí còn như thế đầy đủ.

Từng cái phù sư đều biết, minh phù thời gian, phải an tĩnh tuyệt đối, không thể có bất kỳ quấy rầy nào, bởi vậy Tiêu Vũ được đưa tới phù gian sau khi, này gian phòng bên trong, lại chỉ còn lại có một mình hắn.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ sắc mặt cũng biến thành nghiêm nghị, lần này khắc họa thành công hay là thất bại, đem quan hệ đến tu vi của hắn là liền như vậy dừng lại, vẫn có thể tiếp tục hướng phía trước!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Chương 25: Minh Chủ Trở Về

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trước người một tấm bàn đá, trên bàn bày đầy Tiêu Vũ cần thiết tất cả vật phẩm, kể cả phù thạch, dao trổ cùng thú huyết.

Những tài liệu này, toàn bộ đều là nhất phẩm, là bình thường nhất gì đó, nhưng Tiêu Vũ lại cực kỳ thận trọng, không dễ dàng tự có bất kỳ sai lầm nào.

“Tất cả thì nhìn một quả này minh phù!”

Tiêu Vũ ở bên cạnh lẳng lặng ngồi ngay ngắn hồi lâu, đem chính mình cả người đều điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất, sau đó mới đứng dậy, cầm lấy dao trổ bắt đầu khắc họa.

Từ khôi phục trí nhớ của kiếp trước tới nay, đây là hắn lần đầu tiên trịnh trọng như vậy khắc họa một viên minh phù, chỉ cho phép thành công, không cho thất bại!

Tay phải cầm dao trổ, vững như bàn thạch, không có một tia run run, một khác tay nắm lấy phù thạch, Tiêu Vũ liền trực tiếp cắn chóp lưỡi, liền ói 3 giọt tinh huyết tại đây phù thạch bên trên.

Trước đây hắn sử dụng máu huyết, là vì khắc họa càng phẩm cấp cao minh phù, mà lần này, hắn sử dụng máu huyết, lại là bởi vì đây là vật cần có, một quả này minh phù hết sức đặc thù, phải dùng đến máu tươi của hắn tài năng thành phù.

Hơn nữa, này máu huyết muốn ở rơi đao trước khi nhỏ xuống, 3 giọt tinh huyết, đã tiêu hao đã đi Tiêu Vũ hơn nửa đời cơ, bởi vậy hắn chỉ có một cơ hội này, nếu như thất bại, căn bản cũng không có máu huyết cho hắn thêm tiêu hao.

Muốn lại khắc họa, ít nhất phải chờ đến mấy tháng, thậm chí là nửa năm sau, nhưng hắn đã không có nhiều thời gian như vậy lại tiêu hao.

Nắm dao trổ, Tiêu Vũ lẳng lặng dùng chính mình thần niệm cảm thụ trong tay phù thạch mạch lạc, sau đó đột nhiên động, giơ tay chém xuống, nhanh chóng ở phù thạch bên trên khắc họa lên.

Kỳ dị 1 không phải, vào lúc này xuất hiện, chỉ thấy theo Tiêu Vũ rơi đao, một đạo ấn phù ở phù thạch bên trên chầm chậm hình thành, cùng lúc đó, một đạo mơ hồ bóng người, ở phù thạch bên trên như ẩn như hiện, mới nhìn dưới, đạo nhân ảnh này dáng vẻ, cùng Tiêu Vũ giống nhau y hệt.

Chưa qua chốc lát, Tiêu Vũ đã là sắc mặt trắng bệch, cái này minh phù quá mức đặc thù, mặc dù chỉ là nhất phẩm minh phù, nhưng cũng so với hắn khắc họa qua hết thảy minh phù đều phải hết sức, nhưng lại lượng lớn tiêu hao hắn thần niệm.

Lúc này dù cho hắn có một tia phân thần, ấn phù xuất hiện một tia nhỏ xíu sai lệch, đều có khả năng sắp thành lại bại!

Trong mơ hồ, Tiêu Vũ nhìn thấy chính mình đối diện xuất hiện một bóng người khác, cùng hắn giống nhau như đúc, động tác cũng cùng hắn hầu như giống nhau, trong khi khắc vẽ ra một viên tương tự minh phù.

Bọn họ tựa như lẫn nhau một chiếc gương, từng cái động tác đều cơ hồ nhất trí, nhưng nếu là nhìn kỹ, vừa là có nhỏ xíu khác biệt.

Hai bóng người, như là ở ảnh hưởng lẫn nhau, Tiêu Vũ hai mắt dần dần mê man, động tác cùng đối diện mình cũng càng ngày càng tiếp cận.

“Phá cho ta!”

Hắn một cái giật mình, bỗng nhiên cắn một chút đầu lưỡi của mình, trước mắt một "chính mình" khác nhất thời biến mất không còn tăm hơi.

“Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa bị này Huyết Linh ảnh hưởng, làm hại ta ấn phù xảy ra sai sót!”

Chính là Tiêu Vũ vào lúc này đều chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, vừa mới trong nháy mắt đó nếu như hắn động tác nhận lấy một "chính mình" khác ảnh hưởng, cái kia không chỉ một quả này minh phù đem liền như vậy thất bại, chính hắn cũng sẽ vĩnh viễn lạc lối, nằm ở mộng mộng đổng đổng trạng thái.

Sau khi tỉnh lại, hắn tiếp tục chăm chú tâm thần, khắc họa lên còn lại bộ phận.

“Ầm!”

Một đao cuối cùng thu hồi, trong tay minh phù nhẹ nhàng 1 run rẩy, phù bên trong bóng người kia lại hiện ra bước ra.

Vừa mới phù bên trong bóng người còn có vẻ mơ hồ không rõ, nhưng lúc này, bùa này bên trong hiển hiện ra người lại là rõ ràng rõ ràng, cùng Tiêu Vũ hoàn toàn tương tự, không có một tia khác biệt.

Địa phương khác nhau ở chỗ,

Phù bên trong Tiêu Vũ căng nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích, như là lâm vào trong giấc ngủ say.

“Thành!” Tiêu Vũ trong lòng giật mình, có chút mỏi mệt xoa xoa mồ hôi trên đầu, cái này minh phù, rốt cục vẫn là thành công!

Bùa này dùng máu tươi của hắn khắc họa, có chút đặc thù, không cần lại sử dụng thú huyết, đi đến một bước này, cũng đã xem như triệt để thành phù.

“Có cái này minh phù, tin tưởng ít nhất ở hóa khí cảnh trước khi, ta tu luyện sẽ không lại đã bị trở ngại!” Tiêu Vũ rất là thoả mãn, đem cái này minh phù cẩn thận từng li từng tí thu hồi.

Làm tốt tất cả những thứ này, hắn cũng không gấp rời đi, mà là đang bùa này gian bên trong lẳng lặng ngồi tĩnh tọa, khôi phục chính mình hao tổn tinh lực cùng thần niệm.

Qua hồi lâu, cảm giác khôi phục được đã gần như, Tiêu Vũ lúc này mới đứng dậy, theo bùa này gian bên trong rời đi.

“Ta rất muốn biết, ngươi mới thi đậu nhất phẩm phù sư, liền muốn sử dụng bùa này gian, rốt cuộc muốn khắc họa ra sao minh phù?” Mộc tiên sinh rõ ràng đối với cái này rất là để ý, ở Tiêu Vũ sau khi ra ngoài, 1 tìm được thông báo liền lập tức đi tới nơi này.

“Ha ha, lần này đa tạ, cái viên này đi nhanh phù, thì đưa cho mộc tiên sinh, liền như vậy cáo từ!” Tiêu Vũ trong lòng vội vàng, một khắc cũng không muốn ở lâu thêm, ôm quyền trực tiếp rời đi.

Mộc tiên sinh tại nguyên chỗ ngẩn người, Tiêu Vũ lời này có ý gì, chẳng lẽ nói hắn minh phù thất bại, cho nên mới dùng đi nhanh phù thực hiện lúc trước điều kiện?

Nhưng khi nhìn Tiêu Vũ cái dạng kia, rõ ràng tâm tình vô cùng tốt, không nên như là thất bại mới đúng.

Khôn khéo như là hắn, lúc này cũng hoàn toàn không làm rõ được Tiêu Vũ tâm tư, nhìn Tiêu Vũ bóng lưng rời đi, rơi vào trong trầm tư.

Một lúc lâu, Mộc tiên sinh bất đắc dĩ lắc đầu, đột nhiên nghe đến có người sau lưng đưa tin: “Mộc tiên sinh, minh chủ đã trở lại, để người đi qua một chuyến?”

“Minh chủ đã trở lại?” Mộc tiên sinh ngẩn ra, lập tức gật đầu.

Hắn theo phù gian trước khi rời đi, chốc lát sau đó đến trong một phòng khác trong vòng.

Một gã hán tử trung niên, thâm trầm nho nhã, đang ngồi ở này bên trong căn phòng, lẳng lặng thưởng thức trà.

Hắn mặc dù không nói một lời, chỉ là tĩnh ngồi yên ở đó, lại làm cho người ta một loại ổn như núi lớn khí tức, tựa hồ trời long đất lở, cũng dao động hắn không được phần này thong dong.

“Minh chủ!” Mộc tiên sinh tiến lên, cung cung kính kính đứng ở tên nam tử này trước người.

Người đàn ông trung niên, cũng chính là Phù đạo minh đương kim minh chủ La Sơn, ngẩng đầu lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “1 xanh, ta không có ở đây khoảng thời gian này, minh bên trong có thể có chuyện gì phát sinh?”

Phù đạo minh bên trong, chân chính người chủ sự tự nhiên là minh chủ La Sơn, Mộc Nhất Thanh bất quá là tạm thời thay thế hắn xử lý một ít chuyện, bây giờ La Sơn trở về, hướng về Mộc Nhất Thanh tìm hiểu một chút minh bên trong tình trạng gần đây, cũng là bình thường.

“Minh chủ yên tâm, minh bên trong tất cả mạnh khỏe, không có chuyện gì phát sinh.” Mộc Nhất Thanh ở La Sơn trước mặt, mặc dù cung kính, lại cũng không có khẩn trương gì.

“Ha ha, nói như thế, ta cuối cùng không có giao phó lầm người, ngươi năng lực, quả thật đáng giá ta tin tưởng.” La Sơn hài lòng gật gù.

Hắn ra ngoài hồi lâu, không yên tâm nhất chính là minh bên trong việc, nghe đến vô sự phát sinh, trong lòng một chút yên ổn không ít.

“A đúng rồi, muốn nói sự tình, trước đây không lâu đúng là đã xảy ra một cái chuyện lạ.” Mộc Nhất Thanh như là vừa mới nhớ tới, sau đó ở trên người tìm tòi ra một viên minh phù, giao cho La Sơn trên tay.

“Đây là cái gì?” La Sơn nghi hoặc, Mộc Nhất Thanh cho hắn một viên thường phong đi nhanh phù là có ý gì? Hơn nữa nhìn Mộc Nhất Thanh dáng vẻ, còn thật tình như thế.

“Minh chủ, người nhìn cho kỹ cái này minh phù, hỏi lại không muộn!” Mộc Nhất Thanh đầy mặt trịnh trọng nói.

La Sơn biết rõ, Mộc Nhất Thanh làm việc từ trước đến giờ đều có dụng ý của mình, bởi vậy cũng sẽ không hỏi dò, cẩn thận quan sát lên trong tay đi nhanh phù.

Mới vừa rồi không có nhìn kỹ, còn chưa phát hiện, lúc này mới nhìn sơ qua, La Sơn tâm trạng chính là cả kinh.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Chương 26: Một Lần Nữa Kiểm Nghiệm

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“1 xanh, cái này minh phù, là từ đâu chiếm được?” Thân là Phù đạo minh minh chủ, đồng thời càng thân là Phù đạo tông sư, hơn nữa còn là tông sư bên trong người nổi bật, La Sơn một chút liền có thể nhìn ra bùa này chỗ bất phàm.

Mặc dù chỉ là thường gặp nhị phẩm minh phù, nhưng bùa này lại ở mọi phương diện đều nhớ đạt được cực hạn, gần như không thể vượt qua.

“Minh chủ, nói ra ngươi có lẽ không tin, này minh phù, là ta từ một danh trong tay thiếu niên chiếm được.” Mộc Nhất Thanh cười khổ nói.

Hắn rất muốn tin tưởng cái này minh phù là xuất từ Tiêu Vũ tay, nhưng chuyện này thực sự rất khó tin.

Tiêu Vũ bất quá là một vừa mới thi đậu đến nhất phẩm tư cách phù sư, hơn nữa còn là một giới thiếu niên, làm sao có khả năng khắc đạt được nhị phẩm minh phù, nhưng lại đạt đến như thế cực hạn?

Cũng chính bởi vì trong lòng hắn không quá tin tưởng, cho nên mới không có hỏi tới ngọn nguồn, thì khinh địch như vậy thả Tiêu Vũ rời đi.

“Thiếu niên, là dạng gì thiếu niên?” La Sơn trong lòng khiếp sợ, một gã thiếu niên lại có thể lấy ra dạng này minh phù, cái kia sẽ là như thế nào một gã thiếu niên?

Thân là Phù đạo minh minh chủ, hắn không thể không đối với chuyện này cao độ coi trọng.

“Là như vậy, trước đó không lâu……” Mộc Nhất Thanh lúc này đem sự tình nói một lần, kể cả Tiêu Vũ như thế nào đi tới Phù đạo minh thi đậu tư cách, như thế nào tham gia kiểm tra, vừa mượn phù gian các loại trải qua tất cả không có cất giữ.

“Thần niệm cường độ tứ đẳng? Vật liệu phân phối đúng rồi năm tổ?” La Sơn sắc mặt ngưng trọng, nói: “Theo ta đến niệm cột nơi đó nhìn một cái!”

Mộc Nhất Thanh không rõ, kiểm tra đều đã qua, bây giờ đi khả năng nhìn ra cái gì?

Tuy có nghi hoặc, nhưng minh chủ nói, hắn không thể không nghe, lúc này cùng La Sơn cùng nhau đi tới kiểm tra vị trí niệm cột.

“Vừa mới kiểm tra lúc, là người nào chịu trách nhiệm?” La Sơn nóng lòng như lửa, tựa hồ là nóng lòng nghiệm chứng cái gì.

Rất nhanh, chịu trách nhiệm như vậy bồi bàn được đưa tới, hắn loại này bồi bàn thân phận thấp kém, nhìn thấy La Sơn, còn coi chính mình làm sai chuyện gì, thập phần khẩn trương.

“Ngươi không cần sốt sắng, ta hỏi huynh, lúc trước thiếu niên kia khảo nghiệm trong khi, ngươi ở một bên, ngươi có từng khắc hắn là đem cái kia bảy nhóm vật liệu phân chia như thế nào?” La Sơn mặc dù coi trọng, nhưng vào lúc này vẫn tận lực biểu hiện ôn hòa một vài.

“Tiểu nhân nhớ tới!” Minh chủ đặt câu hỏi, bồi bàn không dám thất lễ.

Có thể vào Phù đạo minh, thần niệm coi như không thể trở thành phù sư, cũng mạnh hơn người thường, trí nhớ đều hết sức chuyện tốt.

Rất nhanh, bồi bàn cứ dựa theo lúc trước Tiêu Vũ phân phối phương pháp, đem bảy nhóm vật liệu một lần nữa phân phối.

“Minh chủ, này phân phối có vấn đề gì không?” Mộc Nhất Thanh biết, La Sơn làm như vậy khẳng định không phải là không có nguyên nhân, nhưng hắn sau khi xem, cũng cảm thấy này phân phối rất bình thường, Tiêu Vũ phân này bảy nhóm bên trong có hai tổ xảy ra sai sót.

La Sơn sắc mặt học sinh, khẽ gật đầu một cái, không nói gì.

Lông mày của hắn chăm chú giam lên, muốn nói Tiêu Vũ thực sự là khắc họa đến cái viên này cực hạn minh phù người, loại này trụ cột nhất kiểm tra, làm sao sẽ xuất hiện sai lầm?

Hắn nghi hoặc không rõ, đi lên phía trước đem bảy nhóm vật liệu tự mình cầm lấy, 11 kiểm nghiệm.

Làm kiểm nghiệm được cuối cùng hai tổ phù thạch, La Sơn thân thể nhất thời chấn động, trong miệng lẩm bẩm nói: “Này…… sao có thể có chuyện đó?”

“Minh chủ, làm sao vậy?” Mộc Nhất Thanh còn là lần đầu nhìn thấy La Sơn như thế bộ dáng khiếp sợ, phải biết rằng dùng La Sơn thân phận, thường thấy sóng gió, vô luận khi nào nơi nào đều có thể bảo trì thong dong, chuyện gì có thể làm cho hắn thất thố như thế?

“Ngươi đến xem xem đi!” La Sơn lắc đầu cười khổ, Thả đồ xuống lùi về sau qua một bên.

Mộc Nhất Thanh đã sớm muốn biết La Sơn phát hiện cái gì, nghe vậy lập tức tiến lên, học La Sơn dáng vẻ 11 kiểm nghiệm lên những tài liệu này.

Hắn có thể thay quyền La Sơn, quản lý minh bên trong việc, đã chú định hắn ở Phù đạo trên thực lực cũng tuyệt đối không kém, sớm đạt được cấp bậc tông sư.

Kiểm nghiệm được cuối cùng hai tổ, Mộc Nhất Thanh đồng dạng ngây ngẩn cả người.

Chỉ dùng nhìn bằng mắt thường lúc, hắn còn chưa phát hiện, cho tới khi những tài liệu này nắm trong tay, dùng hắn Phù đạo tông sư thần niệm, rốt cục phát hiện ra cuối cùng này hai tổ vấn đề phân phối.

“Khảo nghiệm này vật liệu là ai chuẩn bị?” La Sơn nhìn qua liền biết Mộc Nhất Thanh đã phát hiện, vừa hướng về bên cạnh bồi bàn hỏi.

“Là trước đó không lâu mới vừa thi đậu nhị phẩm phù sư Lý Minh Lý tiên sinh.” Bồi bàn hoàn toàn không biết là hai vị này thế nào sẽ có phản ứng như thế, trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Bất quá hắn cũng đã nhìn ra, hai vị này ngày thường khó gặp nhân vật, tựa hồ cũng là vì trước đó không lâu mới thi được nhất phẩm tư cách Tiêu Vũ mà đến.

“Mới vừa thi vào nhị phẩm?” La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh liếc mắt nhìn nhau, đồng thời cười khổ.

Vậy thì khó trách, cuối cùng này hai tổ đến vấn đề, dù cho hai người bọn họ thân là tông sư bên trong nhân vật đứng đầu, cũng phải cầm trong tay tinh tế cảm ứng tài năng phát hiện đến vấn đề, tầm thường một người mới vừa vào nhị phẩm phù sư người không phát hiện cũng không kỳ quái.

Nhưng vấn đề cũng vừa vặn liền ở ngay đây, liền hai người bọn họ đại tông sư chỉ là dùng nhìn bằng mắt thường cũng không thấy, còn muốn cẩn thận cảm ứng tài năng phát hiện, Tiêu Vũ là như thế nào phát hiện vấn đề này, chẳng lẽ nói thực lực của hắn đã xa xa vượt ra khỏi nhị phẩm phù sư, thậm chí đã vượt qua bọn họ này hai đại tông sư?

Hai người ngẫm lại, đều cảm thấy cái này không quá thực tế.

“Ngươi đem thiếu niên kia khảo nghiệm quá trình đều cặn kẽ nói với ta vừa nói, bất kỳ chi tiết nhỏ cũng không muốn quên.” La Sơn lại đối với bồi bàn nói.

Người thị giả kia chỉ đành đem tình huống lúc đó 11 nói ra, hắn trí nhớ kinh người, quả nhiên cả cái gì chi tiết nhỏ đều không có quên.

Nghe tới Tiêu Vũ phân phối tốc độ hết sức nhanh chóng thời điểm, La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh hai người trong mắt đã lộ ra kinh ngạc, bọn họ vừa mới kiểm nghiệm đều phải nửa ngày tài năng phát hiện vấn đề, có thể Tiêu Vũ lại cấp tốc như thế, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ Tiêu Vũ chỉ liếc mắt nhìn thì đã phát hiện vấn đề!

Mà khi bồi bàn nói đến đạo thứ tư màu sắc sáng lên lúc, Tiêu Vũ thần tốc thu tay lại, càng bị La Sơn trực tiếp đánh gãy: “Ngươi nói, loại thứ tư màu sắc sáng lên lập tức hắn thì tay cầm thu lại rồi, không có đợi thêm?”

“Đúng vậy!” Bồi bàn lúc này ngẫm lại, cũng cảm thấy kỳ quái, lúc đó là vì giật mình không có suy nghĩ nhiều, &# 85; &# 85; đọc sách w &# 119;w. Uu &# 107; anshu. c &# 111;m bây giờ nghe La Sơn hỏi lên như vậy, hắn cũng phát hiện sự tình tựa hồ có hơi dị thường.

La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh sắc mặt càng thêm nghiêm nghị, bọn họ xa so với cái này nhỏ bồi bàn nhạy cảm, đều cảm giác được Tiêu Vũ tựa hồ là cố ý giấu dốt.

Về phần hắn tại sao đã muốn giấu dốt lại muốn phân đem bảy nhóm vật liệu tất cả bộ phận đối với, hơn nửa là vì bồi bàn ở kiểm tra trước không có nói rõ với hắn chỉ cần phân đối với ba tổ coi như thông qua.

Có điều, một người trẻ tuổi lại có như thế doạ người Phù đạo thực lực, hai người dù cho thường thấy sóng gió, trong lòng cũng còn là thật lâu không thể tin.

“Có thể, người này nhận thức bố trí khảo nghiệm này Lý Minh cũng khó nói, như vậy, liền có thể giải thích hắn vì sao có thể thần tốc phân phối.” Mộc Nhất Thanh trầm tư chốc lát, sau đó mở miệng.

“Ngươi nói, hắn ăn gian?” La Sơn cũng rơi vào trầm tư, hồi lâu sau đó vừa mới ngẩng đầu, nói: “Phải hay không phải, đi nơi nào nhìn một cái sẽ biết!”

Mộc Nhất Thanh kinh hãi, nói: “Ngươi muốn thông qua cấm chế, kiểm tra hắn cuộc thi quá trình? Nhưng đây không phải là phải trải qua trưởng lão đoàn phê chuẩn gì?”

Liền Tiêu Vũ đều không biết là, khi hắn lúc trước tiến hành cuộc thi, khắc họa nhất phẩm minh phù trong phòng, có một viên dùng để giám thị minh phù, chỉ cần kích hoạt, có thể trả lại như cũ trong phòng phát sinh tất cả, bất luận người nào ở bên trong mọi cử động khả năng lại xuất hiện!

Đây là Phù đạo minh để phòng ngừa có người đang thi lúc gian dối mà lưu lại thủ đoạn, dù cho là minh bên trong, cũng chỉ có số rất ít mấy người biết.

Thế nhưng một quả này minh phù, dễ dàng không thể huy động, ít nhất phải tìm được trưởng lão đoàn phê chuẩn!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 27: Máu Linh Phù

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Trưởng lão đoàn bên kia ngươi không cần lo lắng, tin tưởng mặc dù là thông báo, bọn họ cũng sẽ không phản đối.” La Sơn không chờ Mộc Nhất Thanh nói nữa, liền thành hình bước chân, khiến bồi bàn dẫn hắn tiến đến Tiêu Vũ trước khi cuộc thi gian phòng.

Hắn nhất định phải muốn biết rõ ràng, cái kia một viên đi nhanh phù, đến cùng phải hay không Tiêu Vũ chỗ khắc, vì thế hắn nhất định phải nhìn thấy Tiêu Vũ cuộc thi hết thảy trải qua, tài năng hiểu ra.

Cuộc thi phòng nhỏ, hết sức bình thường, mặc dù ở trong đổ đầy minh phù vật liệu, có giá trị không nhỏ, nhưng ở Phù đạo minh trong mắt, mấy thứ này lại là có thể tùy ý từ bỏ.

“Ngươi đi ra ngoài đi!”

Đi tới này trong phòng, La Sơn trực tiếp kêu dẫn đường bồi bàn rời đi, chỉ để lại mình và Mộc Nhất Thanh hai người.

Hắn đầu tiên là thận trọng đóng cửa lại, sau đó mới đi tới trong phòng bên trái góc tường.

Chỉ thấy La Viễn đưa tay, từ trên tường lấy xuống một thứ, chính là minh phù.

Bùa này để lại nơi đây, nhưng ở không cần trong khi, lại cùng bức tường hầu như tuy hai mà một, người không biết khủng bố chính là đã mò tới bùa này, cũng chưa chắc khả năng phát hiện nó tồn tại.

La Sơn gỡ xuống minh phù, không do dự nữa, lúc này huy động.

Trong tay hắn minh phù, một khi huy động sau khi, liền lập tức lăng không chầm chậm lơ lửng, theo phù bên trong tung xuống đạo luồng ánh sáng kỳ dị.

Này tia sáng kỳ dị ở trong hư không đan vào, hợp thành một hoàn chỉnh hình ảnh, trong bức tranh, chính là Tiêu Vũ cùng người thị giả kia bước vào nhà này một khắc đó.

Hai gã nam tử lúc này đều là sắc mặt nặng nề, một đôi ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ hết thảy cử động.

Theo Tiêu Vũ vào nhà, đến khắc họa cuộc thi chỉ định dẫn khí phù, từng cái quá trình đều giống như chân thật lại xuất hiện, khó phân biệt thật giả.

“Lại một lần thành công? Sao có thể có chuyện đó?”

Mặc dù lúc trước cũng đã có chuẩn bị tâm lý một chút, nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ như thế làm người giận sôi thành phù suất, La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh hai người còn là một lần nữa khiếp sợ.

Hơn nữa nhìn Tiêu Vũ khắc họa lúc dáng vẻ, rõ ràng rất là tùy ý, thành thạo.

Hai người bọn họ còn ở trong khiếp sợ, lại lại gặp được càng làm cho bọn họ rung động một màn.

Tiêu Vũ hoàn thành dẫn khí phù khắc họa sau khi, lại lấy ra chính mình mang vật liệu, ở đây trong phòng khắc họa lên nhị phẩm minh phù!

Mặc dù nhị phẩm minh phù không tiếp tục như lúc trước giống nhau dễ dàng thành công, nhưng đối với hết thảy phù sư tới nói, cái này thành phù suất vẫn là cao đến làm người giận sôi!

Một không đến hai mươi tuổi, hơn nữa chỉ có linh nguyên cảnh thiếu niên, lại có thể như thế nhẹ nhõm khắc họa nhị phẩm minh phù, thành phù suất vẫn còn so sánh phần đông lâu năm nhị phẩm phù sư cũng cao hơn!

Dạng này một màn, đối với La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh xung kích đều hết sức to lớn!

“1 xanh, nếu như là ngươi, ngươi có thể làm được như vậy trong thời gian ngắn khắc họa đến ba viên nhị phẩm minh phù gì?” La Sơn như là nhận lấy to lớn đả kích, bất đắc dĩ nói.

“Nếu như là nhất phẩm minh phù, ta có lẽ cũng có thể một lần thành công, nhưng nhị phẩm…… ta mặc dù là tông sư, muốn khắc đến ba viên, ít nhất cũng cần mấy ngày!” Mộc Nhất Thanh nghĩ nghĩ, sau đó cười khổ.

Vốn hắn cái này không có gì, cũng là bình thường. Mặc dù hắn đã ở phù chi nhất đạo đạt được cấp bậc tông sư, nhưng khắc họa nhị phẩm minh phù, cũng không có thể bảo đảm ung dung thành công, thất bại cái mấy chục lần hơn trăm lần đều rất bình thường.

Đối với hết thảy phù sư tới nói, sau khi thất bại, cơ hồ là không có mấy người có năng lực nhanh chóng tiến hành tiếp theo khắc họa, bởi vì mỗi một lần khắc họa, cũng sẽ đối với thần niệm sản sinh to lớn tiêu hao, bất luận người nào đều phải chờ tới này tiêu hao khôi phục sau khi, Mới có thể tiếp tục.

Cái này cũng là tại sao minh phù vật liệu không tính quá đắt, nhưng chính thức mạnh mẽ phù sư lại là 1 phù khó cầu nguyên nhân, bởi vì một viên minh phù, phải hao phí một gã phù sư lượng lớn tinh lực cùng thời gian, càng là mạnh mẽ minh phù, thì càng như thế!

Có thể điểm này ở Tiêu Vũ nơi đây, lại tựa hồ như không thể thực hiện được. Hắn như là căn bản không có cái gì tiêu hao, sau khi thất bại thì rồi lập tức tiến hành khắc họa, mặc dù cũng có thất bại, lại tại ngăn ngắn nửa ngày không đến thời gian trong, liên tục minh khắc mười mấy lần minh phù, nhưng lại đều là nhị phẩm.

Quan trọng nhất là, hắn cuối cùng còn có ba viên minh phù khắc họa thành công!

“Nhìn dáng dấp, cái này minh phù, đúng là xuất từ hắn tay!” La Sơn sắc mặt trở nên nghiêm túc, cúi đầu trầm tư.

Xem xong này, hắn đồng thời cũng nhìn thấy Tiêu Vũ khắc họa đi nhanh phù quá trình, bây giờ đã có thể khẳng định, cái này đạt được cực hạn nhị phẩm minh phù, đúng là Tiêu Vũ tự tay chỗ khắc.

“Không nghĩ tới, một giới thiếu niên càng có như thế thực lực khủng bố!” Mộc Nhất Thanh sắc mặt kinh ngạc.

Hắn trước đây vẫn còn không quá tin tưởng cái kia một viên đi nhanh phù là Tiêu Vũ chỗ khắc, nhưng bây giờ sự thật đặt ở trước mắt, hắn chính là không tin cũng phải tin.

“Ở trong thời gian ngắn nhất, biết rõ ràng thiếu niên kia thân phận, ta muốn gặp một lần hắn!” La Sơn trầm mặc hồi lâu, đột nhiên mở miệng nói ra.

“Vâng!” Mộc Nhất Thanh sâu sắc hiểu ra La Sơn ý tứ, yêu nghiệt như thế người, tiến vào Phù đạo minh, há có thể không coi trọng?

Hắn lập tức nói: “Thiếu niên này đã thi tới nhất phẩm phù sư tư cách, ở minh bên trong nên có liên quan với thân phận ghi chép, ta lập tức liền đi cầm!”

Chốc lát sau, Mộc Nhất Thanh mang theo một quyển sách trở về, giao cho La Sơn trong tay.

La Sơn trực tiếp lật đến trang cuối cùng mới nhất ghi danh minh bên trong thành viên nơi đó, có quan hệ Tiêu Vũ một vài tin tức cơ bản, lập tức ánh vào trong mắt của hắn.

“Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử?” La Sơn nhìn thấy sau khi, lại kinh ngạc, “thú vị, lần trước Thiên Thanh Vũ Viện mới ra một tuổi trẻ chính thức phù sư, tựa hồ là kêu Vương Đằng a, bây giờ lại có cái càng thêm yêu nghiệt thiếu niên!”

“Minh chủ, phải ta phái người đi đem thiếu niên kia có truyền đến gì?” Mộc Nhất Thanh đạo, hắn nhìn ra được, La Sơn đối với Tiêu Vũ rất để ý.

Trên thực tế, dùng Tiêu Vũ như thế sâu không lường được minh phù thực lực, hắn cũng rất muốn nhanh chóng nhìn thấy Tiêu Vũ.

“Không cần.” La Sơn lúc này vừa khôi phục trấn định cùng thong dong, nhẹ nhàng cầm trong tay sách khép lại, nói: “Hắn nếu đã tới minh bên trong thi đậu phù sư tư cách, sau đó sớm muộn còn biết được, chúng ta yên tĩnh chờ chính là.”

Mộc Nhất Thanh mặc dù không hiểu, nhưng cũng không thèm nhắc lại.

La Sơn người minh chủ này, từ trước đến giờ vô luận làm bất cứ chuyện gì, nói bất kỳ nói, đều nhất định có hắn thâm ý.

Phù đạo minh bên trong sự tình, Tiêu Vũ hoàn toàn không biết, hắn ra Phù đạo minh sau, trực tiếp trở về đến Thiên Thanh Vũ Viện, và đem gian phòng của mình chăm chú đóng.

“Máu linh phù, hy vọng ngươi không muốn khiến ta thất vọng!”

Ở trên giường khoanh chân ngồi xuống, Tiêu Vũ lấy ra lúc trước ở Phù đạo minh khắc họa tốt cái kia một viên minh phù.

Bùa này tên là Huyết Linh, nói đến, Tiêu Vũ một quả này minh phù, cùng Vương Đằng trước đây không lâu sử dụng Hóa Thân Phù có chút tương tự.

Địa phương khác nhau ở chỗ, Hóa Thân Phù là đóng chính mình sinh cơ đánh vào phù bên trong, ở huy động sau khi ngắn ngủi hiện ra, có thể mang tới bên ngoài ngàn dặm.

Mà Tiêu Vũ máu linh phù, đồng dạng phải truyền vào chính mình hơn nửa máu huyết, và ở phù bên trong hóa đến một "chính mình" khác.

Nhưng cái này chính mình, không phải hư vô ngắn ngủi hóa thân, mà là gần như chân thật, tựa như một cái khác Tiêu Vũ.

Hơn nữa, Hóa Thân Phù có thể mang đến vạn dặm, mà đây máu linh phù, tất là không thể rời khỏi người, thậm chí cái này minh phù, còn muốn cùng chủ nhân dung hợp, trường tồn tại bản tôn bên trong thân thể.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 28: Đệ 7 Đạo Linh Sông

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ dự định, chính là nhận sự giúp đỡ máu này linh phù, dùng tự thân máu huyết, hơn nữa minh phù lực lượng, ở trong cơ thể mình ngưng tụ ra một "chính mình" khác!

Hắn thân thể khác thường, không cách nào tu luyện, nhưng này một cái khác hắn, đang ở minh phù bên trong, mặc dù cùng hắn có liên lạc chặt chẽ, so như một thể, nhưng cùng lúc rồi lại thuộc về một độc lập tồn tại.

Cho nên, Tiêu Vũ coi như cùng cái này minh phù dung hợp, trong cơ thể hắn hắc khí cũng sẽ không ảnh hưởng đến cái này minh phù, cứ như vậy, là hắn có thể nhận sự giúp đỡ máu linh phù bên trong Huyết Linh, tới tu luyện ngưng tụ đạo thứ bảy linh sông!

Tiêu Vũ phương pháp này, quả thực có thể nói là trước đó chưa từng có, dựa theo hắn như vậy tu luyện, đạo thứ bảy linh sông sẽ không trực tiếp ngưng tụ vào trong cơ thể của hắn, mà là sẽ ngưng tụ vào trong cơ thể hắn Huyết Linh bên trong.

Có điều, hắn và Huyết Linh đều là một mạng, Huyết Linh tu vi chính là tu vi của hắn, hắn bất cứ lúc nào đều có thể sử dụng, giống như là mang theo trong người một "chính mình" khác.

Có điều người ở bên ngoài xem ra, dù cho hắn dùng máu linh đột phá đến hóa cảnh cảnh, người khác cũng không cách nào phát hiện, vẫn như cũ chỉ có thể phát hiện trên người hắn chỉ có lục đạo linh sông.

Phương pháp này, mặc dù là Tiêu Vũ kiếp trước đều không dùng qua, nhưng bây giờ vì đối phó trong cơ thể cái kia quỷ dị hắc khí, hắn đã không có lựa chọn.

“Hy vọng đều có thể thuận lợi!”

Nhắm mắt lại, Tiêu Vũ huy động trong tay máu linh phù, bắt đầu tiến hành dung hợp.

Khắc đến bùa này, hắn chỉ là tương đương tạo ra được một phôi thai, bùa này còn chưa chính thức có được sinh mệnh, chỉ có cùng hắn dung hợp sau khi, phù bên trong sinh cơ cùng hắn chung liền một mạng, có chủ đạo ý thức, phù bên trong Huyết Linh mới có thể sinh ra.

“Bốp!”

Theo Tiêu Vũ bắt đầu dung hợp, máu linh phù trên bóng người kia lại hiện lên, vẫn là căng nhắm chặt hai mắt, như là đang lẳng lặng ngủ say.

Quá trình này, thập phần chầm chậm, không chấp nhận được có bất kỳ quấy rầy nào, nếu không phù bên trong Huyết Linh không bị Tiêu Vũ chủ đạo, một khi chấn kinh, có thể sẽ sắp thành lại bại.

Cái này cũng là tại sao Tiêu Vũ như thế cẩn thận từng li từng tí một, trước tiên muốn theo Phù đạo minh chạy về dung hợp nguyên nhân.

Máu linh phù chậm rãi đi vào Tiêu Vũ mi tâm chỗ, tốc độ thập phần chầm chậm, hầu như không cách nào phát hiện.

Quá trình này, kéo dài suốt cả đêm, rốt cục cái này minh phù cuối cùng hoàn toàn biến mất, sáp nhập vào Tiêu Vũ mi tâm.

“Thành!”

Trong giây lát này, Tiêu Vũ liền lập tức cảm giác được phù bên trong Huyết Linh trong khi thần tốc ngưng tụ, một khối cùng hắn bây giờ hầu như hoàn toàn nhất trí thân thể nhanh chóng ở phù bên trong thành hình.

Vậy thì tương đương với hắn khác một thân thể, đương nhiên, bởi vì giấu ở phù bên trong, bất luận người nào cũng không cảm ứng được, hơn nữa bởi vì từ minh phù ngưng tụ đến, bởi vậy bộ thân thể này cũng không thể ở bên ngoài cơ thể hiện ra, chỉ có thể vĩnh viễn tồn tại ở Tiêu Vũ trong thân thể.

“Quả nhiên như là ta suy nghĩ, phương pháp này khả thi!”

Tiêu Vũ lẳng lặng quan sát chốc lát, phát hiện trong cơ thể hắn hắc khí không có ảnh hưởng đến phù bên trong Huyết Linh, trong lòng nhất thời vô cùng quyết tâm.

Minh phù mặc dù hòa vào với trong cơ thể hắn, nhưng nghiêm chỉnh mà nói vẫn cùng hắn là độc lập thân thể, vì vậy trong cơ thể hắn hắc khí sẽ không tiến vào minh phù trong vòng.

Cứ như vậy nói, là hắn có thể nhận sự giúp đỡ phù bên trong linh huyết, cùng người thường giống nhau tu luyện, ngưng tụ đạo thứ bảy linh sông, thậm chí tu luyện tới hóa khí cảnh!

Ngày đó Tiêu Vũ đợi quá lâu, bây giờ linh huyết dĩ nhiên thành hình, hắn lập tức nhắm hai mắt lại, hướng về Huyết Linh bên trong hấp thu sức mạnh đất trời.

Từ khôi phục trí nhớ tới nay, Tiêu Vũ một mực là nhận sự giúp đỡ ngoại vật tu luyện, nghiêm chỉnh mà nói, lần này hắn tu luyện mới là bình thường nhất, Cùng mọi người giống nhau đều dựa vào hấp thu sức mạnh đất trời, đến ngưng tụ linh nào.

Trong giây lát này, chung quanh sức mạnh đất trời, tựa hồ cũng như điên cuồng giống nhau không dứt dũng mãnh vào Tiêu Vũ mi tâm, đều bị phù bên trong Huyết Linh hấp thu lấy.

Tiêu Vũ đạo thứ bảy linh sông, cũng vào lúc này dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt chầm chậm thành hình, xuất hiện ở phù bên trong Huyết Linh bên trong.

Thân là kiếp trước vạn năm trước cửu thiên chí tôn, lại có cường hãn thần niệm, Tiêu Vũ hấp thu sức mạnh đất trời tốc độ, hầu như có thể dùng khủng bố để hình dung.

Ngoài ra, hắn trước đây lúc tu luyện đều là nhận sự giúp đỡ ngoại lực, chính mình bản thể đã bị hắc khí bị đè nén hồi lâu, Huyết Linh là do hắn 3 giọt tinh huyết ngưng tụ thành, ẩn chứa trong cơ thể hắn hơn nửa đời cơ, vào lúc này không muốn bị hắc khí chỗ ép, tựa hồ chiếm được bùng nổ, khiến này đạo thứ bảy linh sông nhanh chóng ngưng tụ.

Tiêu Vũ không biết qua bao lâu, mãi đến tận đạo thứ bảy linh sông triệt để thành hình, Huyết Linh tự thân tự thân bùng nổ cũng chầm chậm trở về bình thường, tốc độ tu luyện của hắn một chút thì giảm xuống rất nhiều.

Có điều, hắn cũng rất hài lòng, đạo thứ bảy linh sông triệt để thành hình, ít nhất nói rõ hắn sau đó đã có thể như một người bình thường giống nhau tu luyện.

Mở mắt ra, Tiêu Vũ từ trên giường đứng dậy, đi ra ngoài phòng.

Giờ phút này đã là sáng sớm, hắn sau khi trở về dung hợp minh phù, hơn nữa ngưng tụ một đạo linh sông, lại đã qua ba ngày ba đêm.

“Loạn ảnh đuổi đồng bộ!”

Tiêu Vũ ở trong sân, đột nhiên thân hình vừa mở ra, nhanh chóng chuyển động.

Lại ngưng tụ ra một đạo linh sông, tốc độ của hắn lại có nhất định tăng lên, ở trong viện chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh của hắn không dứt xuất hiện ở các góc, hầu như liền ánh mắt đều không đuổi kịp.

“Lên!”

Tiêu Vũ bóng người chung một chỗ thạch thạch bên cạnh dừng lại, sau đó một tay chặn lại đá tảng đáy, quát khẽ một tiếng, đem đời này thạch trầm ổn nâng quá đỉnh đầu.

Một tiếng vang ầm ầm, Tiêu Vũ đem lỏng tay ra, đá tảng trầm ổn rơi xuống đất, để mặt đất đều rõ ràng động đất chấn động.

“Thần lực chỉ tăng trưởng 3 nghìn cân, vẫn còn có chút không đủ!”

Tiêu Vũ sâu sắc nhíu mày, hắn trước đây ba đạo linh sông, đều là nhận sự giúp đỡ các loại bảo vật ngưng tụ đến, xa xa so với người bình thường linh sông cường đại hơn, càng làm cho thần lực của hắn rõ ràng tăng lên, mới lục đạo linh sông lúc, Thần lực liền đã có thể so với mười đạo linh sông người.

Nhưng bây giờ đạo thứ bảy linh sông ngưng ra, thần lực tăng trưởng ngược lại không bằng phía trước vài đạo linh sông rõ ràng như vậy, chỉ là cùng người thường giống nhau tăng trưởng 3 nghìn cân. &# 85

“Đã phía trước ba đạo linh sông có thể so với người khác càng mạnh hơn, đạo này linh sông nhất định cũng không phải cực hạn, có thể có thể dùng lại biện pháp khác, để đạo này linh sông cũng nhận được tăng cường!"

Đối với tu luyện, Tiêu Vũ đối với yêu cầu của mình thập phần nghiêm ngặt, mặc dù nói này đạo thứ bảy linh sông là bình thường tu luyện mà đến, và ngưng tụ ở Huyết Linh trong vòng, mà không phải hắn bản tôn thân thể, nhưng loại tăng trưởng này, lại không thể để cho hắn cảm thấy thoả mãn.

Hắn theo đuổi chính là làm được cực hạn, vượt qua cùng giai đoạn cùng cảnh giới hết thảy, bởi vì hắn không phải người bình thường, hắn là cửu thiên chí tôn, hắn nhất định phải đạt được người khác chỗ không đạt được hoàn cảnh, bằng không hắn cũng chỉ là một tầm thường người phàm.

"Vũ Nhi, cuối cùng ngươi đi ra? Những ngày qua làm sao đều tự giam mình ở trong phòng!"

Trong viện động tĩnh, rất nhanh sẽ đưa tới Lâm Vũ Nhu, những ngày qua Tiêu Vũ quan trong phòng không ra, nàng sớm là tràn ngập lo lắng.

"Mẫu thân, ta không sao." Tiêu Vũ cười đi lên phía trước, đột nhiên nghĩ tới, chính mình khắc họa đến bùa truyền âm đều còn chưa kịp giao cho Lâm Vũ Nhu, liền chỉ lo Huyết Linh chuyện.

"Mẫu thân, cái này cho ngươi." Hắn lấy ra một viên bùa truyền âm, giao cho Lâm Vũ Nhu trên tay.

Kể từ đó, sau đó vô luận Lâm Vũ Nhu đang ở nơi nào, đều có thể ngay đầu tiên dùng cái này phù hướng về hắn truyền âm.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay nên chỉ có hai chương, đệ tam chương cho dù có, cũng sẽ rất trễ rất muộn, nói không chừng khả năng có được sáng sớm ngày mai tài năng chương mới, hơn nữa ta vẫn chưa thể bảo đảm nhất định chương mới đạt được, cho nên mọi người thì không cần chờ đệ tam chương đổi mới.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 29: Bảo Vật Khai Quật?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Đây là cái gì?” Lâm Vũ Nhu tò mò tiếp nhận, cầm trong tay xem xét tỉ mỉ.

Nàng tự nhiên biết đây là minh phù, chỉ là lại không biết bùa này có tác dụng gì.

“Mẫu thân, cái này kêu bùa truyền âm, trên người ta cũng có một viên.” Tiêu Vũ cười lấy ra khác một viên bùa truyền âm, nói: “Chỉ cần có bùa này, sau đó vô luận chúng ta cách nhau bao xa, mẫu thân người đều có thể thông qua bùa này cùng ta truyền âm, ta cũng có thể ở bên ngoài ngàn dặm cùng mẫu thân người trực tiếp đối thoại.”

“Bùa truyền âm?” Lâm Vũ Nhu kinh ngạc không thôi.

Loại này minh phù, ở thế gian này đồng dạng tồn tại, chỉ có điều cũng không phải bình thường phù sư có thể khắc họa, mỗi một viên bùa truyền âm, đều hết sức quý giá, dùng Phong Lăng Thành bên trong Phù đạo minh thực lực, cũng chưa chắc có người có thể khắc họa đạt được.

Lâm Vũ Nhu trước đây thấy qua bùa này, nhưng là ở chỗ xa hơn.

Cùng Lâm Vũ Nhu đơn giản tán gẫu qua sau khi, Tiêu Vũ liền lại trở lại gian phòng của mình, và đóng cửa phòng lại.

"Nói đi, vừa muốn làm gì?" Hắn ở trên giường ngồi xuống, sau khi ở chính mình trong đầu mở miệng nói ra.

"Bản Long hiếm thấy tỉnh táo lại, ngươi người này thì không có chút nào kích động? Không có chút nào ngạc nhiên?"

Trong đầu truyền đến Huyết Lân tức giận âm thanh.

Khoảng thời gian này, này Tiểu Thú một mực chuyên tâm lĩnh ngộ Tiêu Vũ dạy Long tộc bí thuật, đoạn tuyệt cùng ngoại giới hết thảy liên hệ, là đúng Tiêu Vũ cũng không không để ý tới chút nào.

Nhưng tại vừa mới, nó lại là chủ động cùng Tiêu Vũ mở miệng, Tiêu Vũ tưởng tượng người này chính xác không có gì hay tâm tư.

"Ngươi đem ta dạy ngươi bí thuật hiểu được?" Tiêu Vũ mang theo ý cười, này kiêu ngạo Tiểu Thú lại sẽ chủ động xuất hiện, nhất định là lại muốn đánh hắn ý định gì.

"Mặc dù không có, có điều cũng rất nhanh hơn!" Tiểu Thú âm thanh rõ ràng có chút chột dạ, nói: "Bản Long lần này hiện thân, là muốn hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc lúc nào mới có thể làm cho Bản Long khôi phục thân phận thật sự hình thái, Bản Long rốt cuộc còn muốn ở bên trong cơ thể ngươi ở bao lâu?"

Vừa nghe lời này, Tiêu Vũ liền biết này Tiểu Thú quá nửa là hiểu được vài phần Long tộc bí thuật, liền muốn khôi phục thân phận thật sự đi luyện một chút tay chân.

Có điều không cần nó nói, kỳ thực Tiêu Vũ cũng một mực nghĩ biện pháp, nhưng cho tới bây giờ, tựa hồ ngoại trừ thông qua tăng lên chính mình tu vi, để Tiểu Thú sinh cơ dần dần mạnh mẽ ở ngoài, cũng không có cái gì tốt cách.

"Bản Long liền biết ngươi không có biện pháp!" Huyết

Lân đầu tiên là một trận xem thường, sau đó nói: “Ngươi mang Bản Long tìm một dị thú thật nhiều địa phương, Bản Long có biện pháp khôi phục chính mình sinh cơ, không bao lâu nữa có thể rời đi thân thể của ngươi!”

“Ngươi có phương pháp gì?” Tiêu Vũ cực kỳ bất ngờ, liền hắn đều tạm thời không tìm được tốt phương pháp, này Tiểu Thú mình còn có thể có biện pháp gì?

“Ngươi đây thì không cần phải để ý đến, ngươi chỉ cần mang Bản Long tìm dị thú nhiều địa phương là đến nơi!” Huyết Lân trước sau như một kiêu ngạo, một bộ đối với Tiêu Vũ rất không lọt nổi mắt xanh ý tứ.

Cũng được, Tiêu Vũ cũng đang định dùng một vài phương pháp đến tăng cường chính mình đạo thứ bảy linh sông, đã Tiểu Thú nói như vậy, hắn cũng tưởng đi vòng một chút.

Theo trong phòng rời đi, Tiêu Vũ một lần nữa đi tới Tiềm Long Khu đạo trường.

Trong đạo trường phần đông đệ tử, nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, cũng chỉ là liếc mắt nhìn, sau đó thần tốc đem quay đầu sang chỗ khác, đối với hắn hết sức kiêng kỵ.

Từ lần trước Tiêu Vũ hung hăng đánh bại Tống Xương sau khi, này 1 trong vùng đệ tử thì lại không có người cho rằng hắn là có thể lừa gạt người, bây giờ cũng không ai dám dễ dàng đắc tội.

Đi thẳng tới tiềm long bia trước, Tiêu Vũ trực tiếp vòng tới mặt bên, ở phía trên cẩn thận xem.

Tiềm long bia chính diện, có khắc vốn khu vực đệ tử xếp hạng, mà ở mặt sau, tất là có khắc rất rất nhiều nhiệm vụ.

Vô luận là ở đâu 1 khu vực, xếp hạng càng thấp đệ tử, tìm được tài nguyên lại càng ít, mà những đệ tử này tu luyện không thể nghi ngờ muốn khó khăn một vài, bởi vậy Vũ Viện bên trong còn có thể đối với những đệ tử này tuyên bố một vài nhiệm vụ.

Thông qua hoàn thành những nhiệm vụ này, trong viện đệ tử liền có thể được bất đồng “vận may trị giá”, vận may trị giá có thể dùng đến hướng về Vũ Viện chuyển đổi các loại vật phẩm, bất kể là chiến quyết, còn là đan dược, minh phù, chỉ cần có đầy đủ vận may trị giá, cái gì đều được chuyển đổi.

Tiêu Vũ ở nhiệm vụ đơn độc thượng khán chốc lát, phát hiện phần lớn đều là tìm kiếm một loại nào đó linh dược, hoặc là một ít đặc thù dị thú trên người thú nguyên, thậm chí là da lông chờ đợi, có thể có được vận may trị giá cũng không hoàn toàn giống nhau.

“Vào Linh Sơn ở chỗ sâu trong, tìm rõ Dạ Minh Hồ một vùng chuyện lạ ngọn nguồn, người hoàn thành khen thưởng 3000 vận may!”

Đột nhiên trong đó một cái nhiệm vụ đưa tới Tiêu Vũ chú ý.

Linh Sơn, là nằm ở Thiên Thanh Vũ Viện phía sau một tòa núi lớn, trong núi dị thú vô số, đồng dạng, cũng có thật nhiều linh dược cùng trời sinh dị bảo.

Vũ Viện bên trong sống đến mức không như ý đệ tử, thường xuyên đều sẽ từ nhiệm vụ trên tấm bia tiếp thu nhiệm vụ, vào núi làm nhiệm vụ đồng thời, cũng tìm kiếm một vài linh vật, trở về bán cho Vũ Viện bên trong dễ bảo các.

Nhưng này tiềm long trên tấm bia nhiệm vụ, khen thưởng phổ biến không cao, đều là mấy chục đến mấy trăm vận may điểm, mà nhiệm vụ này sắp xếp ở phía trên nhất, khen thưởng lại là cao tới 3000!

“Tiêu Vũ, ngươi là muốn nhận nhiệm vụ này gì?” Một gã đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ nhìn chằm chằm điều thứ nhất nhiệm vụ, đánh bạo tiến lên hỏi dò.

“Nhiệm vụ này, có cái gì chỗ đặc thù gì?” Tiêu Vũ mang theo mỉm cười hỏi dò, một cái nhiệm vụ như vậy để ở chỗ này, những đệ tử này khẳng định so với hắn phải thấu hiểu.

“Ngươi không biết là?” Tên đệ tử này một bộ kinh ngạc dáng vẻ, nói: “Chuyện này ở Vũ Viện bên trong đã huyên náo rất mở ra, trước đó không lâu trong núi một người tên là Dạ Minh Hồ địa phương xung quanh kinh hiện thần quang bảy màu, hào quang ngút trời, Vũ Viện bên trong trưởng bối đều đã bị kinh động, không ít người đều đi điều tra, nhưng cũng không thu hoạch được gì.”

“Cho nên trong viện ban bố nhiệm vụ, bất kỳ đệ tử khả năng tìm ra cái kia thần quang xuất hiện nguyên nhân, liền có thể được 3000 vận may!” Tên đệ tử này nói tới chỗ này, trong mắt cũng có chút dị động, sau đó cười khổ: “Có điều chỗ đó thái quá nguy hiểm, chúng ta này 1 khu vực đệ tử thực lực thấp hơn, dám đi người tương đối ít, đúng là nghe nói kể cả Đằng Long khu vực những thiên tài đó, đều có không ít người đã đi!”

“Những người kia đều đi?” Theo Tiêu Vũ tưởng tượng, 3000 vận may trị giá đối với Tiềm Long Khu đệ tử tới nói có lẽ quý giá, nhưng đối với Tiềm Long Khu đệ tử, lại là không hẳn, những người kia hẳn là sẽ không vì thế điều động.

“Những thiên tài đó dĩ nhiên không phải hướng về phía vận may trị giá đi, bọn họ đồng dạng cho rằng có dị bảo xuất thế, tiến đến là vì tranh cướp.” Tên đệ tử này nói xong, hướng về nhìn chung quanh, sau đó mới nhẹ giọng lại nói: “Có người hoài nghi, cái kia đạo thần quang là có dị thú mạnh mẽ giáng thế tạo thành, cũng có người nói là dị binh khai quật.”

Tiêu Vũ đã hiểu, Đằng Long khu vực thiên tài, sau lưng khẳng định đều có người bảo bọc, nếu như thật có dị bảo xuất thế, Vũ Viện phương diện cũng không có quy định cái kia bảo vật nhất định muốn lần trước.

Những thiên tài đó chung nhau chạy đi, đều là muốn tranh chấp bảo vật.

Chuyện lớn như vậy hắn lại không một chút nào biết, đều là vì những ngày qua chỉ lo vội vàng, một lần đều chưa từng tới đạo trường.

“Nhiệm vụ này là công chúng nhiệm vụ, người phương nào cũng có thể hoàn thành, cho nên ngươi không cần cố ý nhận nhiệm vụ, trực tiếp đi là được.” Tên đệ tử kia gặp Tiêu Vũ dễ nói chuyện, cũng không nhịn được dễ dàng rất nhiều.

“Cảm tạ!” Tiêu Vũ đối với hắn ôm dùng một cái mỉm cười, sau đó cũng không quay đầu lại, trực tiếp chạy tới Linh Sơn.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 30: Ta Gọi Là Tiêu Vũ

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Dọc theo đường đi Tiêu Vũ lại nghĩ, hắn muốn cường hóa đạo thứ bảy linh sông, dùng phổ thông gì đó khẳng định không đủ, cái kia thần quang bảy màu nếu như đúng là dị bảo khai quật, có lẽ sẽ đối với hắn có chút tác dụng.

“Tiêu Vũ, ngươi nói rốt cuộc là thứ gì phát ra thần quang bảy màu? Có thể hay không vật kia vừa vặn đối với Bản Long hữu dụng?” Huyết Lân âm thanh tràn ngập hưng phấn, tràn đầy tự tin nói: “Khà khà, có Bản Long ra tay, các ngươi Vũ Viện bên trong này chó má thiên tài đều cho Bản Long cút sang một bên a, vật kia Bản Long chắc chắn phải có được!”

Tiêu Vũ đối với này Tiểu Thú cái kia tự đại tính nết cũng quen rồi, trực tiếp không để ý tới nó.

“Tiêu Vũ, ta nói ngươi cẩn thận tại sao phải chạy đến cái này cái gì Thiên Thanh Vũ Viện, loại rác rưởi này địa phương tới đây có thể học được cái gì? Thực sự là đã đánh mất Bản Long thân phận, thẳng thắn ngươi ngày mai sẽ từ nơi này vỡ nát Vũ Viện rời đi, Bản Long mang ngươi đả biến thiên hạ!”

“Ngươi không nói lời nào là có ý gì? Ngươi cho rằng Bản Long ở nói đùa với ngươi gì?”

“Tức chết ta rồi, Tiêu Vũ, các loại Bản Long khôi phục thân phận thật sự, Bản Long nhất định phải cố gắng giáo huấn ngươi một chút cái này tiểu tử cuồng vọng!”

Huyết Lân dọc theo đường đi lải nhải, Tiêu Vũ nghe được phiền, trực tiếp ném ra một câu, “ta còn nắm giữ mấy loại Long tộc bí thuật đâu, ngươi không muốn quên đi!”

Huyết Lân một chút thì xì hơi, một câu nói cũng không dám nói nữa.

Nó quan tâm nhất chính là Long tộc bí thuật, Tiêu Vũ một câu nói này vừa vặn nói đúng nó uy hiếp, mặc dù lòng tràn đầy không phục, nhưng là thật sợ hãi đem Tiêu Vũ chọc giận.

Huyết Lân hiếm thấy yên tĩnh, Tiêu Vũ vừa suy tư lên chính mình sự tình.

Chuyện lần này thậm chí ngay cả Đằng Long khu vực đệ tử đều kinh động, có thể tưởng tượng đối với mình thực lực có nhất định tự tin đệ tử khẳng định cũng đã điều động, lần này Linh Sơn hành trình, còn không biết sẽ phát sinh thế nào va chạm.

Thời điểm như vậy, mỗi một khu vực thiên tài tụ hội, nhất định là không ai phục ai, tranh đấu cùng va chạm là tuyệt đối không cách nào tránh khỏi.

Tiêu Vũ nghĩ đến, Vương Đằng không biết có hay không xuất hiện, nếu là ở này Linh Sơn bên trong đụng tới, nơi đây có thể không có gì Vũ Viện quy tắc, giữa bọn họ tất có một trận chiến, hơn nữa hơn nửa muốn có một phe ngã xuống tài năng dừng lại.

Còn có trước đây hắn từng ở gió đông dãy núi gặp phải Kim Vô Ngọc, hắn là vương thành người, dùng thiên tư của hắn, không biết là có hay không cũng tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, nếu là như vậy, lần này cũng có thể sẽ gặp phải.

Về phần đang Bích Vân Hiên thấy qua Giang Tẫn Phong, Tiêu Vũ chưa từng có đem hắn để ở trong lòng, thực lực bây giờ của hắn, đủ để quét ngang Thiên Thanh Vũ Viện các đệ tử, loại kia tiểu nhân vật đối với hắn mà nói không đáng nhắc tới.

“Hắc, tiểu tử, đứng lại cho ta!”

Tiêu Vũ một bên cất bước vừa suy nghĩ, đột nhiên cười lạnh một tiếng, tiếp theo liền thấy phía trước đi ra mấy người, ngăn cản đường đi của hắn.

Nhíu nhíu mày, vào lúc này bị chặn đường, hắn tự nhiên biết đối phương không có cái gì tốt ý đồ.

“Tiểu tử, ngươi rất lạ mặt a? Là năm nay đệ tử mới nhập môn gì?”

Ngăn cản Tiêu Vũ tổng cộng ba người, người cầm đầu vẻ mặt dữ tợn, nhìn qua ước chừng khoảng ba mươi tuổi, đang không ngừng đánh giá Tiêu Vũ.

“Vâng!” Tiêu Vũ đáp.

Nói xong câu đó, hắn nhìn thấy ba người này trên mặt vẻ mặt một chút thì thư giãn ra, tựa hồ thả lỏng không ít.

“Hắc, nếu là mới tới, vậy ngươi có thể không biết quy củ, muốn vào Linh Sơn, trước tiên lưu lại một bình linh hoa dịch.” Dẫn đầu vẻ mặt dữ tợn đệ tử cười hắc hắc nói.

“Cái gì linh mẫn hóa dịch?” Tiêu Vũ tiến vào Vũ Viện sau chuyện gì cũng không quan tâm, còn thật không biết vật này là gì.

“Mẹ nó, cùng lão tử giả bộ!” Mở miệng đệ tử mắng: “Vũ Viện bên trong mỗi tháng đều sẽ căn cứ xếp hạng cho đệ tử phân phát bất đồng linh hoa dịch, là võ bên trong quan trọng nhất tài nguyên tu luyện, các ngươi này đệ tử mới cũng đều lãnh được, ngươi dám ta nói ngươi không biết là cái gì linh mẫn hoa dịch?”

Linh hoa dịch, là Vũ Viện các đệ tử ngày thường khả năng theo Vũ Viện dẫn tới tài nguyên tu luyện, loại này chất lỏng, ở trong chứa tinh khiết sức mạnh đất trời, dùng một bình sau có thể trong khoảng thời gian ngắn thần tốc tăng cường linh sông.

Năm nay đệ tử mới nhập môn, đã ở mấy ngày trước mỗi loại dẫn tới một bình, chỉ có điều Tiêu Vũ không đi đạo trường, đạo trường viện sĩ đối với hắn sớm có bất mãn, bởi vậy cũng không có đem linh hoa dịch đưa cho hắn, hắn tự nhiên không biết là.

“Không có!” Tiêu Vũ cũng biết đại khái linh hoa dịch là cái gì, có điều đừng nói hắn không có, chính là thật sự có, vào lúc này rõ ràng cũng không khả năng ngoan ngoãn thỏa hiệp.

“Muốn chết!” Đầy mặt dữ tợn đệ tử đem mặt trầm xuống.

“Đừng nói với hắn nhiều như vậy, không chịu cho sẽ giết, lại tìm hắn thân là được!” Một người đệ tử khác nói.

Một câu nói cho hết lời, ba gã đệ tử đồng thời động thủ, bọn họ hết sức ăn ý, phân chiếm ba bên, theo ba cái phương hướng khác nhau đối với Tiêu Vũ ra tay rồi.

Nếu là người bình thường, ở vào thời điểm này nhất định sẽ ứng đối không đến, ứng đối đạt được phía trước cái này, chặn không dứt bên trái cái này, dù cho khả năng đồng thời đối phó hai cái, lại còn có một cái khác.

“Bản Long nếu ngươi, tuyệt đối sẽ không cùng hắn nói nhảm nhiều như vậy!” Huyết Lân cái kia khinh bỉ mà âm thanh lại truyền ra.

Vào lúc này, Tiêu Vũ tự nhiên cũng sẽ không khách khí nữa, trước mắt ba người này rõ ràng là nhìn hắn là mới đệ tử, đưa hắn trở thành dễ bắt nạt người.

Hơn nữa nhìn bọn họ hình dáng, cố ý chặn ở vào núi trên đường, thì làm cướp đoạt đệ tử mới trên người tài nguyên, đụng với không thỏa hiệp người, còn muốn hạ sát thủ, căn bản không đáng có chút thương hại.

Dùng Tiêu Vũ thực lực, ba người này cùng tiến lên cũng không phải là đối thủ của hắn, hắn ung dung ứng đối, ở ngắn ngủi trong chốc lát, liền đem ba người này trực tiếp phế bỏ.

“Ngươi…… ngươi là ai? Đệ tử mới bên trong không ai có thực lực mạnh như vậy!”

“Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực cũng đã vào núi, còn có hạ chưa sơ, người mới ở trong trừ bọn họ ra không ai có thực lực mạnh như vậy!”

Ba người sắc mặt kinh ngạc, bọn họ làm việc cực kỳ cẩn thận, chuyên chọn đệ tử mới xuống tay, nhưng lại tránh khỏi người mới bên trong thực lực mạnh nhất mấy người, không ngờ rằng thế mà còn là đá vào tấm sắt rồi. &# 85 &# 32;

“Ta? Ta gọi là Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ thuận miệng đáp.

“Cái gì? Ngươi là cái kia đẩy ra 9 phiến cửa đá biến thái? Ngươi không phải tên rác rưởi gì?”

Ba người hoàn toàn biến sắc, đồng thời ánh mắt lộ ra tuyệt vọng.

Tiêu Vũ tên sớm truyền khắp Vũ Viện, Vũ Viện bên trong người người đều biết hắn cái này đẩy ra 9 phiến cửa đá yêu nghiệt là một chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, nhưng lại không cách nào tiếp tục tu luyện phế nhân.

Này lại bọn họ cơ hồ đều muốn chửi ầm lên, ai mẹ nó nói đây là phế nhân? Có thực lực mạnh mẽ như vậy phế nhân?

Đụng với như vậy cái yêu nghiệt, ba người đều đã lòng chết, tự giác không có hi vọng lại còn sống, mỗi người sắc mặt trắng bệch.

“Đừng sợ, ta không giết các ngươi, các ngươi chỉ cần trả lời ta mấy vấn đề là đến nơi.” Tiêu Vũ trên mặt lộ ra một cái vô hại nụ cười.

Cái nụ cười này xem ở ba tên đệ tử trong mắt, lại là so với trước kia lạnh như băng dáng vẻ còn kinh khủng hơn.

Cái kia đầy mặt ngang thiếu niên run rẩy mở miệng: “Ngươi muốn hỏi cái gì?”

“Các ngươi vẫn thủ tại chỗ này, nói vậy đều có người nào vào núi, nên đều biết? Vũ Viện ở trong những thiên tài đó, có bao nhiêu người vào núi?” Tiêu Vũ vẻ mặt mỉm cười, nhìn bọn họ chậm rãi nói.

Chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ mặc dù đang cười, lại làm cho ba tên đệ tử cảm giác hắn càng cười càng làm người sợ hãi.

Trong khoảng thời gian ngắn, ba người ngay cả nói láo lá gan đều không dám có, một năm một mười đem mình biết thiên tài, đều có người nào vào Linh Sơn, toàn bộ nói ra.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 31: Chôn Nguyên Châu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Giống như Tiêu Vũ suy nghĩ, Đằng Long trong vùng, ngoại trừ này đang lúc bế quan, hoặc là rời đi Vũ Viện người ở ngoài, cơ hồ đều đã tiến vào Linh Sơn, tại đây ở trong, liền có mấy người, cái Tiêu Vũ tên quen thuộc, Vương Đằng, cùng với Giang Tẫn Phong.

Ngoại trừ hai người bọn họ, Đằng Long trong vùng cũng cũng không có thiếu Tiêu Vũ không quen biết đệ tử thiên tài, đồng dạng đã ở Linh Sơn bên trong xuất hiện.

Trừ những thứ này ra người, mỗi một khu vực bên trong đứng đầu đệ tử, cũng không có thiếu tiến vào Linh Sơn, bọn hắn thực lực có lẽ không hẳn so ra mà vượt Đằng Long khu vực thiên tài, nhưng đều là mỗi một khu vực bên trong đứng đầu nhất, đồng dạng vô cùng mạnh mẽ.

Thậm chí, Tiêu Vũ còn nghe nói có không ít người mới cũng tiến nhập Linh Sơn, trong đó có hắn quen thuộc Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực, ngoài ra còn có hai cái tên xa lạ, một người tên là Hạ Vị Sơ, một cái khác thì lại kêu Nhan Thu Thủy.

“Hai người bọn họ là ai?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói, có phải ngoại trừ Vũ Vô Cực cùng Sở Ngâm Sa, người mới ở trong còn có hắn không biết là nhân vật thiên tài?

“Hai người kia, cùng Sở Ngâm Sa cùng với Vũ Vô Cực và liệt vào tứ đại người mới, mặc dù hai người bọn họ đều chỉ đẩy ra 5 phiến cửa đá, nhưng thực lực lại là kinh người mạnh mẽ, hiện nay, bốn người này trong lúc đó trong khi tranh cướp người mới vương tên gọi.”

Ba gã đệ tử thành thành thật thật, Tiêu Vũ hỏi một câu liền nói một câu.

Ở một gã đệ tử lúc nói lời này, một người đệ tử khác lại là liên tục nháy mắt ra dấu, tựa hồ đang trách cứ hắn đã nói sai giống nhau.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Tiêu Vũ đối với cái kia nháy mắt ra dấu đệ tử nói.

Đệ tử kia vội vàng cười xòa nói: “Hắn nói tới không đúng lắm, nhưng thật ra là ngũ đại người mới, ngươi đẩy ra 9 phiến cửa đá, mặc dù tu vi có thể yếu hơn mấy người này, nhưng thực lực tuyệt đối không giống như bọn họ yếu, thậm chí ta cho rằng còn mạnh hơn bọn họ!”

“Vâng! Vâng! Không sai, người mới là năm nay người mới vương, mấy người bọn hắn không thể cùng người so với!” Vừa mới làm Tiêu Vũ giải thích đệ tử lập tức thì ra mồ hôi lạnh.

Trước mắt mạng của bọn hắn còn ở Tiêu Vũ trên tay nắm bắt đâu, mặc dù Tiêu Vũ bị người nói là phế nhân, nhưng hắn thi nhập viện thành tích đặt tại cái kia, hơn nữa thực lực cũng biến thái đến không nổi, hắn dám đem Tiêu Vũ bài xích ở tứ đại người mới ở ngoài, đây không phải là muốn chết sao?

“Được rồi, các ngươi đi thôi!” Tiêu Vũ còn tưởng rằng bọn họ muốn nói gì, kết quả chính là những lời này, hắn kỳ thực không có chút nào để ý cái gì người mới vương.

Ba gã đệ tử nghe xong Tiêu Vũ lời này, ngay từ đầu còn không thể tin được, sửng sốt sau một lát, mới như được đại xá, thần tốc rời đi.

“Ba người này căn bản không là đồ tốt gì, chuyên chọn người mới bắt nạt, nếu Bản Long ra tay, trực tiếp làm thịt bọn họ!” Huyết Lân âm thanh, vào lúc này một lần nữa vang lên.

“Ta đã phế bỏ tu vi của bọn hắn, coi như thả bọn họ, bọn họ ở Vũ Viện bên trong cũng không ở nổi nữa, nhiều lắm rời đi Vũ Viện làm người bình thường.” Tiêu Vũ không có cùng Huyết Lân giải thích nhiều lắm, suy tư lên chính mình sự tình.

Cái kia Hạ Vị Sơ cùng Nhan Thu Thủy chỉ đẩy ra 5 phiến cửa đá, nhưng lại có thể cùng Vũ Vô Cực hai người và liệt vào tứ đại người mới, thực lực tất nhiên chẳng yếu đi đâu.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, thi nhập viện kiểm tra càng nhiều hơn chính là chú trọng tiềm lực, theo như cái này thì, hai người này tiềm lực không bằng Vũ Vô Cực hai người, rất nhiều năm sau đó có lẽ sẽ có chỗ không bằng, có thể tức thì, bọn hắn thực lực ít nhất không kém.

“Nhiều người như vậy đều tới, hắc, nhìn dáng dấp việc này sẽ rất náo nhiệt!” Tiêu Vũ nhếch môi lộ ra nụ cười.

Vương Đằng cũng tới, hắn việc này, hơn nửa cùng Vương Đằng lại có một trận chiến!

Linh Sơn, phạm vi rất lớn, không thấp hơn Lạc Phong Sơn Mạch. Ngọn núi này mặc dù ở Thiên Thanh Vũ Viện sau khi, lại cũng không thuộc về Thiên Thanh Vũ Viện hết thảy, bất luận người nào đều có thể vào.

Theo Tiêu Vũ đi sâu vào, trong núi cũng dần dần xuất hiện một nhóm người, phần lớn là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử.

Ngoại trừ hướng về phía dạ minh hồ nước mà đi đệ tử ở ngoài, vẫn là có không ít đệ tử đang tiến hành bình thường nhiệm vụ, chỉ có điều giữa đệ tử, cũng hai phe đều có xung đột cùng tranh đoạt tình huống.

Vào Linh Sơn, chính là ra Thiên Thanh Vũ Viện phạm vi, Vũ Viện quy tắc ở đây không có tác dụng, nếu không lúc trước cái kia ba gã đệ tử cũng không dám như vậy đối với Tiêu Vũ ra tay.

Ở trong núi, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy trong viện đệ tử thi thể, trong đó hơn nửa đều là chết ở những đệ tử khác trong tay.

“Trong núi này liền có thật nhiều dị thú, ngươi muốn ta mang ngươi tìm chỗ như vậy, rốt cuộc có phương pháp gì?” Vào núi bên trong, Tiêu Vũ cũng rất muốn biết Huyết Lân có phương pháp gì có thể khôi phục nó sinh cơ.

“Ngươi gấp cái gì, coi như muốn khôi phục Bản Long sinh cơ, bây giờ cũng không phải lúc, chúng ta đi trước kia cái gì dạ minh hồ nước nhìn một cái, đừng làm cho bảo vật làm cho người ta trước tiên đoạt!” Huyết Lân tràn ngập sốt ruột, còn vừa thúc giục Tiêu Vũ mau mau đi tới.

“Bốp!”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, đang đi tiếp, phía trước bỗng nhiên một đạo tật quang xẹt qua, thần tốc nhanh vô cùng, bay tới đằng trước.

“Vèo!”

Thấy thế nào, một bóng người ở tia sáng kia phía sau xuất hiện, đang một đường nhanh chóng truy đuổi.

“Chôn nguyên châu!”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, vừa mới đạo kia gió táp rõ ràng là một viên lớn chừng cái trứng gà châu ngọc, toàn thân trắng như tuyết, thần tốc như bay.

Loại hạt châu này, là do một gã tông sư trở lên cường giả chết rồi, trên người sinh cơ trải qua năm tháng dài đằng đẵng không tiêu tan, ngưng tụ mà thành kỳ châu.

Một quả này châu ngọc, nếu là luyện hóa, có thể có được một gã tông sư hơn nửa tu vi, mặc dù cần thời gian là mấy năm thậm chí là mấy chục năm, lại hoàn toàn có thể trực tiếp bằng này trở thành tông sư.

“Vừa rồi người nọ hình như là Hạ Vị Sơ?”

“Đúng là hắn, bất quá hắn đang đuổi là thứ gì? Chúng ta có muốn đuổi theo hay không đi lên xem một chút?”

“Bỏ đi, Hạ Vị Sơ thực lực quá mạnh mẻ, chúng ta nếu như đuổi tới, chọc giận hắn ngược lại không tốt.”

Xa xa có vài tên đệ tử trẻ tuổi cũng nhìn thấy màn này, giữa bọn họ trò chuyện, bị Tiêu Vũ một chữ không kém đều nghe.

Vừa rồi người nọ chính là Hạ Vị Sơ? Tiêu Vũ không nghĩ tới nhanh như vậy thì đụng phải tứ đại một trong người mới!

“Tiểu tử kia chính là tứ đại một trong người mới, Tiêu Vũ, nhanh, sắp đuổi kịp đi!” Huyết Lân đột nhiên vội vội vàng vàng nói.

“Đuổi tới làm gì?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, có điều cũng thần tốc chuyển động, đuổi tới đằng trước.

Hắn vốn là muốn đuổi theo đến cái kia chôn nguyên châu, dù cho không có ý định lợi dụng này châu tăng cao tu vi, nhưng lại có thể dùng để tăng cường hắn linh sông.

“Đuổi tới đánh hắn! Tiểu tử kia lại được xưng là tứ đại một trong người mới, &# 85 còn muốn tranh đoạt người mới vương tên gọi, ngươi trực tiếp đem hắn đánh, cho hắn biết ai mới là người mới vương!” Huyết Lân âm thanh nghe tới vô cùng không bất mãn.

Nó cùng Tiêu Vũ dùng chung một thân, hơn nữa Tiêu Vũ thi nhập viện bên trong đẩy ra 9 phiến cửa đá sự tình nó là biết, bởi vậy lúc trước nghe có người nói Hạ Vị Sơ 4 người là thực lực mạnh nhất bốn cái một trong người mới, mà Tiêu Vũ thì lại được xưng là phế nhân, đã sớm để kiêu ngạo nó phi thường bất mãn.

Tiêu Vũ yên lặng, này kiêu ngạo Tiểu Thú có đôi khi lão khí hoành thu, có đôi khi nói lời vừa giống như cái ngây thơ hài tử, để hắn đuổi theo liền vì việc này!

Hắn không thèm nhắc lại, loạn ảnh truy phong thi triển đến mức tận cùng, giống như quỷ mị tốc độ thần tốc đuổi kịp phía trước Hạ Vị Sơ.

“Oác!”

Trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng cao vút kêu to.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, liền gặp trên bầu trời có một con to lớn chim, hai cánh triển khai, dài đến mấy trượng trưởng, vỗ bên dưới mang theo cuồng phong đem trong núi cây đều thổi cong.

Hơn đáng chú ý chính là, tại kia chim bên trên, đứng thẳng một đạo thân ảnh yểu điệu, mặc một bộ hoàng y, đúng là một gã cô gái tuổi thanh xuân.

“Nhan Thu Thủy, hạt châu này là ta, liền là của ngươi cũng đừng hòng cướp lấy!”

Thân thể trên mặt đất Hạ Vị Sơ hướng thiên không bên trong gầm lên, tốc độ một chút lại tăng lên rất nhiều.

Nhan Thu Thủy? Tứ đại người mới bên trong tên còn lại?

Tiêu Vũ ngạc nhiên, làm sao lúc này mới chỉ chớp mắt, khác một tân nhân cũng tới, nhưng lại cưỡi vậy một con ác điểu.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 32 + 4 Lớn Người Mới Tụ Hội

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trên bầu trời, màu trắng chôn nguyên châu hóa thành một đạo nhanh chóng quang mang, ở núi trong rừng nhanh bay, hai bóng người một trên mặt đất, một bay ở trên trời, trong khi gắng sức đuổi theo.

“Chuyện cười? Liền Linh Sơn đều là vật vô chủ, ngươi nói hạt châu này là ngươi?” Chim trên cô gái trẻ nhẹ giọng cười lạnh, vừa nói chuyện đồng thời một bên tốc độ không giảm.

Chôn nguyên châu là hấp thu một gã tông sư trở lên cường giả sinh cơ mà thành, hạt châu này dĩ nhiên có ý thức của mình, cảm nhận được nguy hiểm sau tốc độ cực nhanh, chính là Nhan Thu Thủy cưỡi chim, trong lúc nhất thời cũng không cách nào đuổi theo.

“Tốt! Vậy ta ngươi thì bằng bản lãnh của mình!” Hạ Vị Sơ hiển nhiên cũng biết, tại đây Linh Sơn bên trong hết thảy đều muốn giảng thực lực, không can thiệp tới có lý vô lý, chỉ có thực lực mới có thể nói rõ tất cả.

Tốc độ của hắn vào lúc này lập tức tăng lên dữ dội, rõ ràng là vận dụng bí pháp gì.

Tiêu Vũ không nhanh không chậm, tốc độ của hắn so với hai người kia đều phải nhanh, chỉ cần muốn tùy thời khả năng đuổi tới, nhưng cũng vẫn duy trì khoảng cách nhất định, không có đuổi tới.

“Ngươi đang làm gì thế, còn không mau đi lên đem hạt châu kia đoạt!” Huyết Lân đối với cái này cực kỳ bất mãn, ở Tiêu Vũ trong đầu thúc giục.

“Không vội!” Tiêu Vũ thập phần thong dong, hắn đã nhìn ra, cái viên này chôn nguyên châu còn có lưu lại dư lực, cũng không có phát huy đến mức tận cùng.

Đây chính là hấp thu tông sư một thân sinh cơ cùng tu vi châu ngọc, hai cái linh nguyên cảnh coi như thiên tài đi nữa, cũng không phải nói cầm thì cầm.

Bây giờ nhìn lại, cái viên này châu ngọc giống như là cái hài tử nghịch ngợm, trong khi lưu cái kia hai đại người mới đâu, hắn quá nóng lòng tiến lên, sợ chạy chôn linh châu ngược lại không tốt.

Ba người một đường đi nhanh, hai đại người mới đuổi sát chôn linh châu, Tiêu Vũ thì lại thủy chung không nhanh không chậm, cùng ở tại bọn hắn phía sau.

“Ông trời ơi, đó là Hạ Vị Sơ cùng Nhan Thu Thủy?”

“Hai người bọn họ đang đuổi cái gì vậy? Nhìn dáng dấp giống như đều nhất định phải có!”

……

“Cái kia đi theo phía sau bọn họ chính là ai?”

Linh Sơn bên trong có không ít Vũ Viện đệ tử, ba người dọc theo con đường này, tự nhiên cũng bị rất nhiều người phát hiện.

Mọi người dồn dập kinh dị, cái kia hai đại người mới bây giờ ở Vũ Viện bên trong nhưng nhân vật nổi tiếng, có không ít người đều biết, nhìn thấy bọn họ chung nhau truy đuổi một viên kỳ châu, tất cả mọi người cảm thấy nghi hoặc.

Còn Tiêu Vũ, danh tiếng của hắn ở Vũ Viện bên trong tuy lớn, nhưng nhận thức bản thân của hắn lại không nhiều, chỉ có này tham gia thi nhập viện người mới mới thấy qua, mà vào núi đệ tử đa số đệ tử cũ, mới đệ tử thực lực không đủ, cho nên những người này ngược lại không biết hắn.

“Cái gì a miêu a cẩu cũng dám đến giành với ta sao?”

Hạ Vị Sơ ở dọc theo con đường này rốt cuộc cũng phát hiện đi theo phía sau hắn Tiêu Vũ, sắc mặt hắn lạnh lẽo, đột nhiên quay đầu lại, xoay người lại quay Tiêu Vũ chính là một đòn.

Nhan Thu Thủy còn chưa tính, dù sao thực lực không kém gì hắn, có thể lại còn có người khác theo đuôi, muốn đánh chôn nguyên châu chủ ý, cái này há chẳng phải là tương đương ở hướng về hắn khiêu khích?

“A!” Tiêu Vũ cười khẽ, sau đó cá nhân cũng dám nói hắn là a miêu a cẩu, này Hạ Vị Sơ lại còn coi chính mình thiên tài sẽ không bắt lại người khác làm người nhìn.

Tiếng cười khẽ bên trong, hắn tùy ý một đòn, cùng Hạ Vị Sơ va chạm.

Hai người đều là tùy ý ra tay, chưa phân lẫn nhau.

Hạ Vị Sơ sau khi đứng vững, cũng thấy rõ Tiêu Vũ dáng vẻ, nhất thời cau mày nói: “Là ngươi?”

Hắn cũng là năm nay người mới, ngày đó tự nhiên cũng từng thấy Tiêu Vũ đẩy ra 9 phiến cửa đá một màn.

“Một giới phế nhân,

Cũng dám cùng ta tranh cướp, lập tức cút cho ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả!" Hắn lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó xoay người, một lần nữa hướng về chôn xa châu đuổi theo.

Nhan Thu Thủy vào lúc này đã bỏ qua một khoảng cách, hắn không có thời gian và Tiêu Vũ trì hoãn.

"Khà khà, ngươi bây giờ tại cái này vỡ nát Vũ Viện đã thành trong mắt tất cả mọi người phế nhân, còn là nghe ta, nhanh chóng chúng ta liền rời đi này vỡ nát Vũ Viện a!" Huyết Lân âm thanh vào lúc này có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

"Ngươi nếu như có thể yên tĩnh một điểm, ta sẽ rất cảm kích ngươi!" Tiêu Vũ nói xong một câu nói này, một lần nữa đuổi tới đằng trước.

Bởi vì sự chậm trễ này, lại đuổi tới lúc, Tiêu Vũ liền phát hiện cái kia hai đại thiên tài đều đã dừng bước, đang mỗi loại theo mặt đất cùng bầu trời nhìn cùng một cái phương hướng.

Hắn theo ánh mắt hai người nhìn lại, nhất thời kinh ngạc.

Tiền văn cách đó không xa, hai đạo tuổi trẻ bóng người trong khi ra tay quá nặng, kỳ lạ chính là, hai người này lúc động thủ, quanh thân lại vây quanh một đám người, ở nơi đó xem cuộc chiến.

Mặc dù nhóm người này chỉ có mười mấy, nhưng nơi này là ở Linh Sơn, không phải khắp nơi đều có xanh thẫm viện đệ tử.

Khả năng hấp dẫn nhiều người như vậy xem cuộc chiến, đủ thấy hai người này ở trong lòng mọi người sức nặng.

"Chỉ ngươi cũng xứng được người gọi là tứ đại người mới? Ta đều khinh thường cùng ngươi làm bạn!"

"Tứ đại người mới? Hừ! Hôm nay ta ở nơi này trực tiếp chém ngươi, Vũ Viện bên trong, từ đây lại không tên của ngươi!”

Hai bóng người một bên động thủ, trong miệng một bên cũng không nhàn rỗi.

“Thật đúng là một bộ lên trời dáng vẻ, tiểu gia ta mặc dù cuồng, nhưng ta không chịu nổi liền là của ngươi loại này quá đề cao bản thân người!”

“Phải không? Ngươi thật sự cho rằng ngươi là ta đối thủ?”

Giao thủ hai người này, Tiêu Vũ đều không xa lạ, là Vũ Viện bên trong mặt khác hai đại người mới, Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực.

Hai người này theo ngày đó thi nhập viện bên trong có thể nhìn ra thuộc về như nước với lửa quan hệ, không ngờ rằng lại tại đây lớn như vậy Linh Sơn bên trong đụng phải, vẫn còn ở nơi này đánh lên.

Xem bọn hắn động thủ tư thế, mỗi người đều ra tay sắc bén, hoàn toàn là sinh tử tương bác.

“Ta nói rồi, cút cho ta! Ngươi lại vẫn gan dạ cùng lên đến, thực sự là muốn muốn chết sao?” Hạ Vị Sơ quay đầu lại, nhìn thấy cùng lên đến Tiêu Vũ, sắc mặt nhất thời chìm xuống.

Hắn nói xong, cũng không đợi Tiêu Vũ đáp lại, một lần nữa tiến lên, động khởi tay.

Vừa mới đuổi tới đây, hắn mới phát hiện các loại Nhan Thu Thủy đều đem chôn nguyên châu mất dấu rồi, cho nên mới phải dừng lại nơi đây.

Lúc này tâm tình của hắn đang bết bát, nhìn thấy Tiêu Vũ, không nói hai lời trực tiếp khai chiến.

“Ngươi thật đúng là lấy chính mình coi ra gì?” Tiêu Vũ cũng là cười lạnh.

Hai lần động thủ đối với hắn mà nói đều là không hiểu ra sao, này Hạ Vị Sơ cũng quá mức bá đạo, tựa hồ đem Linh Sơn trở thành nhà mình mở.

Hắn cũng không khách khí, lập tức dùng một thức phổ thông chiến quyết đáp lại.

“Một giới phế nhân, cũng mưu toan khiêu chiến ta? Hôm nay ta khiến cho ngươi minh bạch, phế nhân chính là phế nhân!”

Hạ Vị Sơ được xưng là tứ đại một trong người mới, thực lực tuyệt đối không kém, trên người hắn có mười một đạo linh sông, cùng Sở Ngâm Sa xấp xỉ.

Tiêu Vũ có bảy đạo linh sông, bàn về Thần lực, hắn bây giờ vắng mặt mười một đạo linh sông người bên dưới, nhưng như Sở Ngâm Sa loại này tươi đẹp người, đồng dạng thân mình tu vi cũng không có thể đại diện thực lực, loại người này thực lực thường thường so với tu vi cao hơn mấy cái cảnh giới nhỏ, mặc dù là Tiêu Vũ, nếu không phải đi ra ngoài nhất định lá bài tẩy, cũng khó có thể trong khoảng thời gian ngắn chiến thắng.

“Ồ, bên kia làm sao cũng đánh nhau!”

“Ai vậy, vào lúc này đánh, còn ở hai đại người mới bên cạnh?”

Người quan chiến cũng phát hiện động tĩnh bên này, dồn dập trông lại.

Khi nhìn thấy động thủ người thình lình cũng cùng là tứ đại một trong người mới Hạ Vị Sơ, mọi người đều há to miệng.

“Trời ạ, bên này hai đại người mới ở giao chiến, làm sao vừa cái kia Hạ Vị Sơ cũng cùng người đánh nhau?”

“Nhan Thu Thủy cũng ở bên cạnh, lần này tứ đại người mới đều đủ!”

“Nhưng cùng Hạ Vị Sơ động thủ người là Nhan Thu Thủy thì cũng thôi đi, dù sao cũng là người mới, bây giờ cái kia cùng Hạ Vị Sơ động thủ chính là ai?”

Nhất thời, mọi người chú ý chiến đấu lập tức đã biến thành hai bên, một bên là Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực hai người này thấy thế thịnh nhất người mới, một bên khác Hạ Vị Sơ đồng dạng không kém cho bọn họ.

Để cho người nghi hoặc chính là Hạ Vị Sơ đối thủ, thoạt nhìn cùng mấy cái này người mới giống nhau tuổi trẻ, nhưng có thể cùng Hạ Vị Sơ đánh hòa nhau, thế nhưng là ai cũng không biết hắn!

Tác giả đông phương hành vân nói: Tối ngày hôm qua hệ thống máy vi tính sập, mở máy một cái chính là vô hạn lại một lần nữa, ta đối với máy vi tính vừa không hiểu nhiều lắm, vừa dùng điện thoại di động lên in tờ nết tra một bên chính mình gắn hệ thống, lấy một đêm chưa từng chuẩn bị cho tốt, cho tới hôm nay khôi phục, ở đây cùng mọi người nói một chút.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 33: Hỗn Chiến

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Trời ạ, hắn làm sao chỉ có lục đạo linh sông!”

“Đây là quái vật gì? Lục đạo linh sông lại có thể cùng Hạ Vị Sơ đánh ngang tay?”

“Chờ chút, lục đạo linh sông? Hắn sẽ không phải là cái kia đẩy ra 9 phiến cửa đá phế nhân?”

Đột nhiên, mọi người chú ý tới Tiêu Vũ trên người linh sông số lượng chỉ có lục đạo, đây cơ hồ chỉ có Hạ Vị Sơ một nửa.

Nhưng mà, Tiêu Vũ thực lực lại làm người ta kinh ngạc, chỉ có lục đạo linh sông, nhưng có thể cùng Hạ Vị Sơ đánh cho bất phân cao thấp, thậm chí còn mơ hồ giữ lấy nhất định ưu thế.

Ngày đó Tiêu Vũ đẩy ra 9 phiến cửa đá, sáng lập Thiên Thanh Vũ Viện mấy ngàn năm không có cử chỉ, đã kinh động Vũ Viện trên dưới.

Mặc dù cuối cùng hắn bị người cho rằng là không cách nào tu luyện phế nhân, có thể liên quan tới một ít chuyện của hắn còn là đã sớm truyền ra, tỷ như hắn chỉ có được lục đạo linh sông, hơn nữa hầu như lại không có khả năng đột phá.

Bây giờ, một ai cũng không nhận ra thiếu niên cùng Hạ Vị Sơ đại chiến, nhưng lại chỉ có lục đạo linh sông, có người một chút liền nghĩ đến Tiêu Vũ.

“Không thấy được, ngươi cái này phế nhân còn có mấy phần bản lĩnh!” Hạ Vị Sơ lúc này cũng ý thức được chính mình đánh giá thấp Tiêu Vũ, mặc dù chỉ có lục đạo linh sông, nhưng Tiêu Vũ thực lực, lại là ngoài dự liệu của hắn cường hãn.

Mặc dù hắn còn không dùng toàn lực, nhưng có thể khẳng định, Tiêu Vũ khẳng định cũng còn có giữ lại.

Tới lúc này, hắn dù cho biết rồi Tiêu Vũ thực lực, cũng đã không cách nào lùi bước, lúc này rút đi, người khác sẽ cho là hắn sợ Tiêu Vũ.

“Ngươi liền phế nhân đều đánh không lại, thực lực đúng là không ra sao!” Tiêu Vũ đáp lại, như là đã kết thù, cũng là vô vị khách khí cái gì.

“Ngươi cho rằng ngươi có vài phần thực lực, có thể hướng về ta khiêu khích gì? Đây là đang tìm cái chết!” Hạ Vị Sơ sắc mặt trầm xuống.

Vào thời khắc này, Hạ Vị Sơ động tác đột nhiên biến đổi, hai tay của hắn thần tốc động tác, hai tay tựa hồ biến thành hình rồng, hướng về Tiêu Vũ quấn tới.

“Tù rồng kỹ!” Hạ Vị Sơ quát khẽ.

Hắn là hắn nhiều loại thủ đoạn mạnh nhất một trong, nghe thấy tên liền nhưng có biết, đây là một loại thập phần huyền diệu chiến quyết.

Này nhớ dĩ nhiên đạt được cấp bậc tông sư, tay hóa Du Long, có thể phong tỏa ngăn cản đối thủ hết thảy thế công, bức bách địch thủ lộ ra kẽ hở, sau đó phá đi.

“Đây là cái gì chó má tên, tức chết Bản Long, Tiêu Vũ, mau mau lấy ra chút bản lãnh thật sự, đánh cho ta, đánh chết tiểu tử này!” Vẫn an tĩnh Huyết Lân đột nhiên tức giận đến oa oa kêu to, hận không thể theo Tiêu Vũ trong cánh tay nhảy ra.

Hạ Vị Sơ vũ kỹ này tên, lại kích thích hắn.

Tù rồng kỹ, tên này vốn có điều là vì khuếch đại bộ này chiến quyết, kỳ thực cùng Long tộc không có gì liên quan.

Có điều tên này, nhưng có xem thường Long tộc ý tứ, hơn nữa Huyết Lân bây giờ không cách nào khôi phục thân thể tự do, chỉ có thể đứng ở Tiêu Vũ cánh tay bên trong, cũng tương đương bị tù, cho nên vừa nghe tên này nó cơ hồ đều muốn tức nổ tung.

“Đoạn rồng!”

Tiêu Vũ mặc dù nghe xong Huyết Lân nói, nhưng cũng chưa thêm để ý tới.

Nếu như bất luận trí nhớ của kiếp trước, Hạ Vị Sơ quả thật bất phàm, thực lực mạnh mẽ, thi triển ra tông sư chiến quyết, càng uy lực kinh người.

Nếu là người khác, phỏng chừng vào lúc này cũng sẽ bị bộ này chiến quyết vây khốn, khó có thể đột phá, đáng tiếc chính là, Hạ Vị Sơ đụng phải Tiêu Vũ.

Đoạn rồng, trời thiếu ngón tay ngón tay thứ nhất!

Tiêu Vũ một chỉ này nhẹ nhàng điểm ra, Hạ Vị Sơ hoá thành hình rồng bình thường hai tay, cái kia phong tỏa tư thế lại không cách nào ngăn cản, bị hắn chỉ điểm một chút vỡ nát.

Không phải Hạ Vị Sơ tù rồng kỹ không mạnh, mà là Tiêu Vũ đoạn long chỉ mạnh hơn hắn, trực tiếp đem sự mạnh mẽ đánh tan.

“Ha ha, cái gì chó má bao vây kỹ, vốn là cái rác rưởi!” Huyết Lân nhìn thấy Tiêu Vũ phá vỡ bộ này chiến quyết, vui vẻ đến cười ha hả.

Chỉ tiếc nó “ở” ở Tiêu Vũ trong cơ thể, âm thanh chỉ có Tiêu Vũ có thể nghe đến, nếu không lúc này nhất định phải nhảy ra ác liệt đem Hạ Vị Sơ chế nhạo một lần.

“Không đúng!” Đột nhiên, Huyết Lân nhớ ra cái gì đó, một chút vừa là lửa cháy, “Tiêu Vũ, ngươi vừa rồi cái kia một ngón tay tên gọi là gì? Lại kêu đoạn rồng? Tức chết Bản Long, ngươi chờ, sớm muộn cũng có một ngày, Bản Long nhất định sẽ cố gắng giáo huấn ngươi!”

Đối với này kỳ hoa Tiểu Thú, Tiêu Vũ sớm thành thói quen, trực tiếp không đi phản ứng.

Tù rồng kỹ bị phá, Hạ Vị Sơ tuy có kinh dị, nhưng là như cũ không mất trấn định, ngắn ngủi kinh ngạc qua đi vừa là tổ chức lên mới thế công.

“Cái này tên biến thái lại cũng tới, thú vị, thật sự quá có ý tứ, lần này vào núi quả nhiên không uổng công!”

Trên bầu trời, Nhan Thu Thủy cưỡi ở to lớn chim bên trên, đem mặt đất hai trận chiến đấu đều thu hết vào mắt.

Nàng tựa hồ đối với chính hắn một đặc thù “quan sát tịch” phi thường hài lòng, ngồi ở chim trên lưng, cặp mắt không dứt quét tới quét lui, trận này liếc mắt nhìn trận kia vừa liếc mắt nhìn.

Mà khi ánh mắt của nàng rơi vào Tiêu Vũ trên người lúc, trong mắt thì sẽ xuất hiện không hiểu sắc thái.

Hai trận chiến đấu, bốn người thực lực đều mạnh mẽ phi thường, đánh cho khó bỏ khó phân.

Thành thật mà nói, ở trong cùng thế hệ, Tiêu Vũ dù cho không dùng tới lá bài tẩy, trước đây cũng rất ít chưa gặp được có thể cùng hắn một trận chiến người, Hạ Vị Sơ quả thật xuất sắc, nếu như không có trí nhớ của kiếp trước trong người, Tiêu Vũ nói không chừng thật đúng là không đối thủ của hắn.

Chiến đấu tiếp tục tiến hành, theo thời gian dời đổi, hai bên chiến trường cũng đang không ngừng di động, tốc độ của mấy người đều rất nhanh, công thủ trong lúc đó đã thay đổi không biết bao nhiêu cái địa phương.

Lúc này, bốn người khoảng cách đã rất gần, hầu như đã dựa vào tới một chỗ.

“Phế nhân, cút ngay!”

Đột nhiên, Vũ Vô Cực gầm lên một tiếng, đôi bàn tay lộ ra hào quang chói sáng, đánh về Tiêu Vũ.

Bốn người giao chiến địa phương thân cận quá, không thể tránh khỏi ảnh hưởng lẫn nhau, Tiêu Vũ vừa vặn chặn đến Vũ Vô Cực trước người, Vũ Vô Cực không kiên nhẫn bên dưới, trực tiếp ra tay với hắn.

“Cút!”

Tiêu Vũ cũng đánh ra vài phần hỏa khí, thật đúng là người người đều đưa hắn làm quả hồng nhũn nhéo.

Hắn quay người lại, tạm thời bỏ hạ chưa xanh, đem đối thủ đổi thành Vũ Vô Cực.

“Ha ha! Chửi giỏi lắm!” Sở Ngâm Sa cười to, đối với Tiêu Vũ nói: “Huynh đệ, yên tâm, bên này ta cũng giúp ngươi đẩy!”

Trong lúc cười to, Sở Ngâm Sa cũng thay đổi phương hướng, thẳng hướng Hạ Vị Sơ.

“Đã cho ta sợ ngươi gì?” Hạ Vị Sơ mặc dù muốn giết Tiêu Vũ, nhưng bị Sở Ngâm Sa chỗ chặn, cũng chỉ có cùng hắn một trận chiến.

Bọn họ tứ đại người mới trong lúc đó, vốn là tồn tại cạnh tranh quan hệ, không ai phục ai, dù cho Sở Ngâm Sa lần này không cùng hắn động thủ, sau đấy gặp phải, hơn nửa cũng sẽ có một trận chiến.

Bốn người chiến trường, lần này hoàn toàn chồng chất vào nhau, diễn biến thành một hồi hỗn chiến.

Trong chiến đấu, Vũ Vô Cực 1 có cơ hội, thì sẽ đối với Sở Ngâm Sa xuất kích, Hạ Vị Sơ bên kia cũng giống như thế, muốn tìm cơ hội trọng thương Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa hai người, tự nhiên cũng không phải tùy tiện cho người khi dễ, ra tay sau khi cũng sẽ hướng về đối phương hai quấy rầy một phen.

Cục diện theo hai trận chiến đấu, đã hoàn thành một hồi 2 đánh 2 chiến đấu, Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa hai người lẫn nhau thưởng thức, có loại hận gặp nhau trễ cảm giác, còn đối diện hai người, tất là thế cuộc bức bách, chỉ có tạm thời hợp tác tài năng đồng thời ứng đối Tiêu Vũ hai người.

“Trời ạ, tứ đại người mới cuộc chiến, thì ít một Nhan Thu Thủy, đây là muốn tranh ra một người mới vương gì?”

“Tính ra, Tiêu Vũ mặc dù không cách nào lại tiếp tục tu luyện, nhưng khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá, hắn trước mắt thực lực tuyệt đối không kém a, tuyệt đối khả năng được cho đệ ngũ người mới.”

“Phải thừa nhận, qua một thời gian ngắn sau khi, không thể tu luyện Tiêu Vũ khẳng định sẽ bị bốn người này bỏ rơi, nhưng bây giờ thực lực của hắn là thật biến thái, rõ ràng chỉ có lục đạo linh sông, lại mạnh như vậy!”

Xem cuộc chiến một đám người nhìn ra hoa mắt mê mẩn, càng than thở liên tục.

Trước đây đều cho rằng Tiêu Vũ cái này lục đạo linh sông phế nhân không có thực lực gì, bây giờ mới biết, Tiêu Vũ thực lực, lại cường hãn đến tận đây!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 34: Dị Bảo Xuất Hiện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ầm!”

Bốn gã người mới trong khi đại chiến không ngớt, đột nhiên một tiếng vang thật lớn truyền đến, đại địa đồng thời rung động kịch liệt, phảng phất nhận lấy tuyệt thế một đòn.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Xảy ra chuyện gì, tại sao ta có một loại thiên địa đều muốn hủy diệt cảm giác? Thật là đáng sợ!”

Tất cả mọi người bị bất thình lình chấn động kinh sợ, thậm chí quên đi trong khi động thủ bốn người, dồn dập nhìn phía cùng một cái phương hướng.

Cùng thời khắc đó, trong núi đột nhiên xuất hiện rất nhiều bóng người, đều hướng về oanh tiếng vang truyền đến phương hướng, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Đại sự như thế, người quan chiến đều tạm thời đem tứ đại người mới chiến đấu buông xuống, có người hướng về chạy đi người hỏi dò.

“Dị bảo xuất hiện!”

Chạy đi người một bên đi nhanh, vừa dùng đơn giản lời nói đáp lại.

“Cái gì!”

Mọi người không khỏi khiếp sợ, đồng thời cũng lại không để ý tới tứ đại người mới chiến đấu, đồng dạng dùng tốc độ nhanh nhất rời đi, hướng về chấn động truyền đến phương hướng mà đi.

Trong núi đệ tử, mặc dù không hẳn cũng là vì cái kia dị bảo mà đến, nhưng là cơ hồ đều biết việc này, bây giờ nghe dị bảo xuất hiện, dù ai cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Dù cho không thể tìm được, bọn hắn cũng đều muốn đi xem một chút, đó rốt cuộc là thứ gì.

“Lần sau phải giết ngươi!” Vũ Vô Cực lạnh lùng nhìn Sở Ngâm Sa cùng Tiêu Vũ một chút, sau đó thoát ly chiến đấu, cùng mọi người đồng thời chạy đi.

Thực lực của hắn kinh người, một chút liền đem rất nhiều người đều bỏ lại đằng sau, biến mất không còn tăm hơi.

Dùng này Vũ Vô Cực kiêu ngạo, dù cho biết rõ trong viện có vô số đệ tử thiên tài cũng là vì cái kia dị bảo mà đến, hơn nửa cũng vẫn còn đi tranh một chuyến.

Hạ Vị Sơ tất là không nói gì, chỉ là dùng ánh mắt lạnh như băng đảo qua Tiêu Vũ hai người, sau đó cũng cùng nhau rời đi.

Vũ Vô Cực đã đi, hắn dù cho lại nghĩ giết Tiêu Vũ, lúc này cũng không khả năng lấy một chọi hai, huống hồ đối với cái kia dị bảo, hắn cũng cực kỳ để bụng, lần này vào núi đồng dạng là vì cái kia dị bảo mà đến.

“Hắc, đi, chúng ta cũng đến xem!” Sở Ngâm Sa tự nhiên cũng không chịu bỏ qua cơ hội này, kêu lên Tiêu Vũ, triển khai thân hình về phía trước đi nhanh.

Còn cái kia ở trên bầu trời vẫn xem cuộc chiến Nhan Thu Thủy, đã sớm cưỡi đầu kia ác điểu, ngay đầu tiên bay mất.

Đi theo Sở Ngâm Sa phía sau, Tiêu Vũ cùng tốc độ của hắn đều không chậm, đem rất nhiều đệ tử đều bỏ lại đằng sau.

Trong lòng hắn kỳ quái, nói: “Cái kia dị bảo đến bây giờ còn chưa có xuất hiện qua gì? Làm sao lập tức hấp dẫn đến rồi nhiều người như vậy?”

Nhìn lúc trước những người kia phản ứng, dị bảo tựa hồ một lần cũng không từng xuất hiện, hơn nữa giống như tất cả mọi người cũng không biết vậy rốt cuộc là cái gì dị bảo.

“Khà khà, ngươi đã đoán đúng, kỳ thực ta thậm chí hoài nghi căn bản sẽ không có cái gì dị bảo xuất thế, bởi vì cho đến bây giờ không có một người thấy qua vật kia, càng không biết vật kia rốt cuộc là cái gì.” Sở Ngâm Sa một bộ không chút nào để ý dáng vẻ.

Hắn lần này vào núi, tìm kiếm dị bảo còn là tiếp theo, chủ yếu là hắn người này không thích bị ràng buộc, hơn nữa hiếu chiến, lần này Linh Sơn hội tụ phần đông thiên tài, hắn chỉ là muốn mượn này nhân vật thiên tài kiểm nghiệm mình thực lực.

“Làm sao, ngươi cũng là vì vật kia mà tới sao? Ta khuyên ngươi một câu, dù cho thật có dị bảo, phỏng chừng cũng không phải tốt như vậy đến, còn là không nên ôm có quá nhiều hy vọng.” Nghe đến Tiêu Vũ vấn đề này, Sở Ngâm Sa vừa nói một câu.

Tiêu Vũ gật đầu,

Trên thực tế hắn đối với cái kia dị bảo thật đúng là không có gì tâm tư, lần này vào núi chủ yếu mục đích vẫn là vì trên cánh tay

Tiểu Thú, chỉ là đối cái kia dị bảo cũng có một tia hiếu kỳ thôi.

Đi nhanh hồi lâu, năm tên người mới hầu như đem tất cả mọi người bỏ lại đằng sau, đương nhiên cũng có một chút nhìn thấy trọng đại đệ tử, thực lực không kém, tốc độ không chậm cho bọn họ mấy cái này người mới.

Xa xa, còn chưa chạy tới, tiền văn liền truyền đến thanh âm đánh nhau.

Tiêu Vũ nhìn về phía trước, chỉ thấy một đám người trong khi ra tay quá nặng, mà ở trong đám người, một viên màu đen thiết phiến phát ra tối tăm quang mang, trong khi không trung không dứt bay lượn, tốc độ so với trước kia chôn nguyên châu còn nhanh hơn, hầu như không người có thể đuổi theo.

Nhóm người này, giờ phút này đang một bên đuổi theo màu đen thiết phiến, một bên để tranh cướp mà đại chiến, và trên mặt đất đã nằm vài bộ thi thể.

“Đó là dị bảo? Chậc chậc, cứ như vậy một món đồ lại dẫn tới nhiều người như vậy liều mạng!” Sở Ngâm Sa hãm lại tốc độ, tựa hồ không có tiến lên tranh đoạt ý tứ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lại là tốc độ không giảm, ngược lại lập tức tăng nhanh, một chút thì xông lên trên.

“Ngươi còn thật muốn?” Sở Ngâm Sa ngạc nhiên, sau đó bất đắc dĩ, chỉ phải đi theo, “ha ha, cũng được, ta ở Vũ Viện bên trong cũng là cùng ngươi coi như nhận thức, lần này thì giúp ngươi một chút a, tất cả cút ra cho ta!”

Hắn cười lớn một tiếng, xông lên phía trước, toàn bộ trên thân thể người tràn ngập một loại bừa bãi khí tức, 1 tiến lên chính là xông vào vào trong đám người, thẳng thắn thoải mái.

“Tiêu Vũ, cứ như vậy một mảnh đen thui thiết phiến, ngươi cướp lấy nó làm gì? Đây là kia cái gì dị bảo, đây cũng quá rác rưới!” Huyết Lân đối với này cái gọi là dị bảo tràn ngập thất vọng, vốn tràn đầy phấn khởi muốn tới đoạt bảo nó lúc này là một chút hứng thú cũng không có.

Tiêu Vũ không nói, tốc độ của hắn giống như quỷ mỵ, một chút vượt qua tất cả mọi người, trực tiếp hướng về cái kia dị bảo vị trí đuổi theo.

“Huyền quạ sắt! Dị bảo lại là Huyền quạ sắt!”

Tiêu Vũ tâm tình lúc này, đơn giản có chút ức chế không được, không nhịn được hưng phấn.

Huyền quạ sắt, này đồng dạng thuộc về dị kim một loại, cùng ngũ hành kim cùng loại, nhưng cũng không giống nhau.

Cái gọi là dị kim, chính là một vài hiếm hoi mà hiếm thấy kim loại, này Huyền quạ sắt mặc dù không như ngũ hành kim vậy hiếm thấy, có thể giống nhau cực kỳ trân quý.

Loại này dị kim, có ý thức của mình, rồi cùng một cái vật còn sống giống nhau!

Hơn nữa, này kim địa phương đáng sợ nhất, là nó có thể không ngừng trưởng thành.

Tiêu Vũ kiếp trước thì từng gặp, một khối vốn chỉ có to bằng móng tay Huyền quạ sắt, trưởng thành đến mức cực hạn sau khi, không có gì không phá, nhẹ nhàng một đòn, liền có thể đem đại địa đánh xuyên qua!

Cái này Huyền quạ sắt mặc dù còn còn lâu mới có được đạt được cái mức kia, chỉ khi nào có thể trưởng thành, tuyệt đối có thể trở thành là hắn một sự giúp đỡ lớn, bù đắp hắn bây giờ tu vi thấp không đủ.

"Một tân nhân cũng dám đến tranh? Cút!"

Tiêu Vũ trực tiếp đuổi theo cử động, chọc giận không ít đệ tử, bọn họ giờ khắc này ở ra tay quá nặng, không phải là vì cái thứ này gì? Há lại cho một người tuổi còn trẻ khuôn mặt mới giành ở phía trước?

Cũng trong lúc đó, có vài tên đệ tử cùng đối với Tiêu Vũ ra tay, cơ hồ đều là Vũ Viện bên trong đệ tử cũ, ở trong càng có tuổi ở ba mươi tuổi trở lên, đã tu luyện hơn mười năm nhân vật.

Loại người này mặc dù thiên tư không sánh được Vũ Vô Cực như vậy thiên tài, nhưng thực lực lại là không kém.

"Cút!" Tiêu Vũ gầm lên, lúc trước trong trận chiến ấy hắn có điều cất giữ, nhưng lúc này để này Huyền quạ sắt, quyết đoán ra tay.

Trời thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay, vỡ nát vọng!

Ngón tay hắn điểm ra, có chứa một loại thẳng tiến không lùi khí thế, không có gì không phá!

"A!"

Trước tiên ra tay với hắn đệ tử kêu to, trên tay thêm ra một cái lỗ máu, vết thương này tuy nhỏ, nhưng cũng có một luồng lực lượng kinh khủng thần tốc hướng về thân thể hắn lan tràn.

"Đi tìm chết!"

Cùng thời khắc đó, một người khác xuất thủ đệ tử bắt được cơ hội này, một thanh trường kiếm từ phía sau đâm về Tiêu Vũ trái tim.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 35: Dị Thường

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Muốn chết!” Tiêu Vũ động tác nhanh chóng biết bao, ngay đầu tiên thần tốc xoay người lại, duỗi ra hai ngón tay.

Hắn nhẹ nhàng nắm trường kiếm thân kiếm, một đôi tay không, vào lúc này bất cứ phát sinh như kim loại vậy âm thanh.

“Keng” một tiếng, trường kiếm ở giữa hai ngón tay bị dễ dàng bẻ gẫy.

Xuất kiếm sắc mặt người tràn đầy kinh ngạc, trong tay hắn nhưng trên nhất phẩm binh khí, Tiêu Vũ lại chỉ dùng hai ngón tay, thì dễ dàng đỡ, nhưng lại đơn giản như vậy liền đem kiếm trực tiếp bẻ gãy.

Trên thực tế, Tiêu Vũ một ngón tay bên trong ẩn chứa hành thổ kim, hắn cây này ngón tay cứng rắn, sớm vắng mặt phổ thông binh khí bên dưới, bình thường binh khí, hắn đều có thể sử dụng cái ngón tay này trực tiếp phản kháng.

“Còn muốn chạy?” Tiêu Vũ trong mắt bạo xuất sát cơ.

Đánh lén hắn tên đệ tử này nhìn thấy vốn một đòn phải giết không thành công, lòng sinh ý lui, đã ngay đầu tiên thối lui, nhưng đối với loại này sau lưng xuất thủ người, hắn há có thể buông tha?

Loạn ảnh truy phong bước lóe lên, Tiêu Vũ thần tốc đuổi theo, trong tay còn nắm bắt cái kia một đoạn bị bẻ gãy bẻ gẫy kiếm.

“Phụp!”

Kiếm gãy đâm ra, nhìn rõ tên đệ tử kia ngực, tên đệ tử kia trên mặt còn tràn đầy khiếp sợ cùng hối hận, như là không có dự liệu được ra tay đánh lén, ngược lại rơi vào kết quả này.

“Bốp!”

Tất cả những thứ này đều chỉ phát hiện ở trong chốc lát, Tiêu Vũ ở trong chớp mắt giết người, sau đó một lần nữa thay đổi phương hướng, đuổi hướng về Ô Huyền Thiết tấm, cơ hồ không có cái gì trì hoãn.

“Cút! Vật này là ta!” Một bóng người vọt tới, đối với Tiêu Vũ gầm lên.

Oanh một tiếng, hắn đánh ra thập phần bá đạo một chưởng, chưởng ngậm thần mang, chính là Vũ Vô Cực.

“Hắc, ngươi thật sự cho rằng ngươi rất mạnh?” 1 tiếng cười khẽ, Sở Ngâm Sa vẫn đi theo Tiêu Vũ tả hữu, chỉ là lúc trước không thể đuổi tới cắt tốc độ.

Lúc này nhìn thấy Vũ Vô Cực đối với Tiêu Vũ ra tay, hắn chủ động tiến lên, cùng Vũ Vô Cực đại chiến.

Tiêu Vũ cảm kích liếc mắt nhìn hắn, Sở Ngâm Sa đây là đang vì hắn tranh thủ thời gian, để hắn có thể trước tiên đi tranh cướp Ô Huyền Thiết.

Hắn không trì hoãn nữa, tiếp tục đuổi đi.

“Vèo!”

Một bóng người khác nhanh hơn hắn, cướp lấy ở trước mặt hắn xông lên trên.

Người này Tiêu Vũ đồng dạng không xa lạ gì, chính là lúc trước vẫn cùng hắn động thủ Hạ Vị Sơ.

Bây giờ danh tiếng vang xa này tứ đại người mới, mặc dù chỉ là năm nay mới tiến vào Vũ Viện, nhưng thực lực của mỗi người đều không yếu, rất nhiều đệ tử cũ đều kém hơn bọn hắn, vì vậy xông vào trước nhất chính là mấy người này.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ lạnh một tiếng, lập tức đem tốc độ thi triển đến mức tận cùng, nhanh chóng lướt qua Hạ Vị Sơ, đưa tay chụp vào trong không trung Ô Huyền Thiết.

“Vèo!”

Nhưng mà, Ô Huyền Thiết tốc độ cực kỳ nhanh, và vào lúc này thần tốc tăng vọt, sát đầu ngón tay của hắn bay ra, vừa quanh quẩn trên không trung lên.

“Bản Long làm sao cảm giác, thứ này cùng phía trước cái viên này châu ngọc giống nhau, cố ý tại đây đùa bỡn những người này chơi đây?” Huyết Lân nhỏ giọng thầm nói.

Nghe nó kiểu nói này, Tiêu Vũ cũng đã nhận ra.

Bàn về trình độ trân quý, cái này Ô Huyền Thiết còn xa hơn ở trước đó chôn nguyên châu trên, nhưng bởi vì Ô Huyền Thiết là có thể không ngừng trưởng thành gì đó, cho nên Tiêu Vũ cũng không cách nào phán định này Ô Huyền Thiết bây giờ đạt đến loại nào tốc độ.

Lúc này xem ra, cái này thiết phiến cường độ tựa hồ đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Loại này thiết phiến,

Tự thân cũng không có năng lực chiến đấu gì, có thể sẽ rơi xuống người trong tay, đem lấy ra, thì có thể đánh ra uy lực khủng bố, thiết phiến thân mình tất là ngoại trừ cứng rắn ở ngoài, tốc độ nhanh ít ỏi mà thôi.

Nhưng dù cho như thế, dùng này Ô Huyền Thiết vừa mới bay khỏi tốc độ đến xem, Tiêu Vũ cảm giác muốn đuổi tới nó rất khó.

“Cút, đây là ta!” Hạ Vị Sơ nhìn thấy Tiêu Vũ không thể đoạt được, lập tức thừa cơ đuổi theo, đối với Tiêu Vũ phát sinh một đòn.

Tiêu Vũ né tránh, lui sang một bên, không muốn truy kích.

“Hừ! Phế nhân chính là phế nhân, cút đi!” Nhìn thấy Tiêu Vũ lui bước, Hạ Vị Sơ xem thường cười lạnh, không tiếp tục để ý Tiêu Vũ, ngược lại đuổi hướng về Ô Huyền Thiết.

Tiêu Vũ không hề bị lay động, trực tiếp lui qua một bên.

“Hắn như vậy nói ngươi, ngươi cũng nhẫn đạt được? Nếu Bản Long, làm sao cũng phải tiến lên đem vật kia giành lại đến!” Huyết Lân hầm hừ nói.

“Hắn không lấy được.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không thèm nhắc lại.

Vào lúc này, hắn ngược lại bình tĩnh lại, luôn cảm giác bất kể là này Ô Huyền Thiết, còn là lúc trước chôn nguyên châu, hai thứ đồ này xuất hiện, còn có loại kia cố ý trêu chọc người khác hành vi, đều có chút dị thường.

Hai loại gì đó đều là vật phi phàm, và có linh trí, lẽ ra thứ này bình thường sẽ không dễ dàng khiến người ta phát hiện, càng sẽ không giống như bây giờ cố ý ở trước mặt người bay tới bay lui.

Lúc trước chôn nguyên châu cùng này Ô Huyền Thiết, hai người đều có làm cho không người nào có thể đuổi theo tốc độ, nếu muốn rời đi nói trong lúc nhất thời có thể đi, phần đông đệ tử không có người nào có thể đuổi được.

Có thể hai thứ đồ này, lại đều như vậy dị thường, càng như là cố ý lưu lại.

“Làm sao? Không đoạt?” Sở Ngâm Sa trở lại Tiêu Vũ bên cạnh, nói: “Vật kia rốt cuộc là một cái gì? Còn vậy đi cướp gì? Ngươi xem đi, đều đã chết bao nhiêu người?”

Vũ Vô Cực đã chạy đến cướp đoạt Ô Huyền Thiết, lúc này đối thủ của hắn dĩ nhiên đổi thành Hạ Vị Sơ, lúc trước còn sóng vai mà chiến hai người vào lúc này đã bắt đầu liều mạng, Sở Ngâm Sa cũng bởi vậy tài năng lui ra khỏi chiến trường, trở lại Tiêu Vũ bên cạnh.

Tiêu Vũ hướng về một bên nhìn lại, để tranh cướp, lúc này trên mặt đất đã có không ít đệ tử thi thể, máu tươi chảy đầy đất.

Theo trình độ nhất định tới nói, những người này quả thật bị chết oan uổng, ở trong đại đa số người đều không cho rằng Ô Huyền Thiết, chỉ là một mực cho rằng loại này có linh trí thiết phiến là một loại nào đó vật phi phàm, &# 32; liền không tiếc liều mạng tham dự tranh đoạt.

“Rất khó nói rõ với ngươi, có điều, chính là không ai tranh đoạt, muốn theo đuổi đến thứ này, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.” Tiêu Vũ nhìn ra được, Ô Huyền Thiết tốc độ so với hắn trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, bằng những người này căn bản không thể đuổi được, chớ nói chi là lấy tới tay.

Cũng bởi vì như vậy, hắn mới không muốn tranh cướp, trực tiếp lùi tới một bên, muốn quan sát một chút, cái viên này thiết phiến rốt cuộc muốn làm gì?

“Kỳ quái.” Sở Ngâm Sa nhìn chằm chằm không dứt đại chiến mọi người, đột nhiên nói: “Đều nói dị bảo xuất thế, nhưng Đằng Long khu vực này người làm sao không thấy? Còn có Nhan Thu Thủy cái kia chán ghét nữ nhân lại cũng không có tới.”

Tiêu Vũ lúc này mới chú ý tới, hỗn loạn bên trong chiến trường, quả thật thiếu rất nhiều không nên ít ỏi bóng người.

Đằng Long khu vực này làm dị bảo mà đến đệ tử thiên tài vào lúc này đều đi nơi nào? Bọn họ không phải là vì dị bảo mà tới sao? Đã nói dị bảo xuất thế, bọn họ đều đi nơi nào?

Còn có Nhan Thu Thủy, nàng lúc trước để chôn nguyên châu đuổi xa như vậy, khẳng định cũng không phải là đối dị bảo không động tâm người, bây giờ làm sao cũng chưa từng xuất hiện?

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa đối diện, hai người đều đã nghĩ đến khác một khả năng.

“Đi!”

Hai người bọn họ nhận thức đến mặc dù không lâu, nhưng giờ phút này lại hết sức ăn ý, nhìn nhau một cái sau trực tiếp xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi.

Dưới tình huống này, này nên xuất hiện mọi người chưa từng xuất hiện, chỉ có một khả năng, chính là vật gì đó, so với cái này Ô Huyền Thiết càng thêm hấp dẫn bọn họ!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 36: Dạ Minh Hồ Nước

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cùng Sở Ngâm Sa đồng thời, Tiêu Vũ hai người ngay đầu tiên rời đi, ở phụ cận đây một vùng bắt đầu tìm kiếm.

Vừa mới đến thời điểm, bọn họ lưu ý đến vốn Nhan Thu Thủy cũng xuất hiện, nhưng không lâu sau đó lại biến mất, chỉ cần tìm được nàng, hơn nửa có thể có thu hoạch.

“Tại kia!”

Tiêu Vũ thần giác nhạy cảm, rất nhanh sẽ có phát hiện.

Ở cách đó không xa trên trời, đầu kia chim đang không ngừng xoay quanh, nhìn dáng dấp kia tựa hồ là muốn rơi xuống đất, nhưng lại không dám, Nhan Thu Thủy tất là vẫn như cũ đứng đang loài chim trên lưng.

“Chúng ta quá khứ!” Tiêu Vũ nói xong, được tuyển triển khai thân hình, hướng về cái hướng kia mà đi.

“Thú vị, ha ha!” Sở Ngâm Sa cười to, hắn mặc dù đối với cái gì dị bảo không có hứng thú, nhưng cũng muốn biết một hồi Đằng Long trong viện những thiên tài đó.

Chốc lát sau, hai người tới Nhan Thu Thủy ở gần, Sở Ngâm Sa trực tiếp lớn tiếng hướng thiên không bên trong mở miệng: “Này, ngươi nha đầu này ở đây làm gì?”

Nhìn dáng dấp như vậy, hắn và Nhan Thu Thủy đã có tiếp xúc qua, có điều cái này cũng không kỳ quái, dù sao cùng được xưng là tứ đại người mới, biết nhau cũng coi như bình thường.

Nhan Thu Thủy nghe đến âm thanh, do dự một chút sau đó theo cái kia ác điểu trên lưng nhảy xuống, đi tới hai người trước người.

Đi đến gần, Tiêu Vũ mới nhìn rõ cô gái này hình dạng.

Nàng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, linh động hai mắt làm cho người ta một loại cười khẽ cảm giác.

Đi tới gần Nhan Thu Thủy đầu tiên là cổ quái nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó mới hì hì cười nói: “Hai người các ngươi làm sao tiến tới với nhau? Trước đây quen biết?”

Nàng theo vừa rồi ngay ở kỳ quái, hai người kia làm sao lại chung nhau đối kháng Vũ Vô Cực cùng Hạ Vị Sơ, bây giờ vừa hành động chung.

“Cái này ngươi thì đừng hỏi nữa, nói mau, ngươi ở nơi này làm gì?” Sở Ngâm Sa không hề có một chút nào giải thích ý tứ, trực tiếp hỏi.

“Không hỏi thì không hỏi!” Nhan Thu Thủy rõ ràng có chút tức giận, bất quá vẫn là nói: “Vừa rồi ta ở trên trời nhìn thấy bên này có mấy người xuất hiện, nhìn bộ dáng của bọn hắn cũng đều là Đằng Long khu vực người, tại loại này trong khi bọn họ lại không đến cướp đoạt dị bảo, trong lòng ta kỳ quái, cho nên tới xem một chút, các ngươi tới làm gì?”

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa đối diện, càng thêm xác định ý nghĩ trong lòng.

Thời điểm như thế này Đằng Long khu vực những đệ tử kia lại đối với cái gọi là “dị bảo” thờ ơ, rốt cuộc có đồ vật gì hấp dẫn lấy bọn họ.

“Không đúng!” Sở Ngâm Sa đột nhiên nói: “Ngươi làm sao dễ dàng như vậy thì nói cho chúng ta?”

Tiêu Vũ cũng phát hiện, Nhan Thu Thủy đang nói những câu nói kia thời điểm 1 đôi mắt to một mực chuyển loạn, như cái đang suy nghĩ cái gì ý tưởng xấu hài tử.

“Làm sao? Ngươi hỏi ta ta cho ngươi biết còn không tốt sao? Có phải ta không nói cho ngươi mới là tốt?” Nhan Thu Thủy đem mặt giương lên, làm ra tức giận bộ dạng.

“Không nói thì thôi!” Sở Ngâm Sa cũng lười dỗ hắn, đối với Tiêu Vũ nói: “Thế nào? Chúng ta cũng đi qua đi dạo?”

“Không sai, có thể có.” Tiêu Vũ không chút nghĩ ngợi thì gật đầu.

Trong những người này, phỏng chừng thì có Vương Đằng, nếu có cơ hội, hắn không ngại trực tiếp ở cái địa phương này đem Vương Đằng cho diệt trừ, nhổ cỏ tận gốc.

“Các ngươi muốn làm gì?” Nhan Thu Thủy trợn to hai mắt, nói: “Tụ ở nơi này đều là Đằng Long khu vực thiên tài, các ngươi coi như gượng, mà dù sao cũng là người mới!”

Điều này cũng là của nàng vừa rồi kiêng kỵ nguyên nhân, tuy nói bọn họ tứ đại người mới thực lực không tầm thường, nhưng so với Đằng Long khu vực này thiên kiêu vẫn có chênh lệch nhất định.

Hơn nữa, nơi này cũng không phải là chỉ có một hai Đằng Long khu vực người, mà là có rất nhiều!

“Đằng Long khu vực? Vậy thì thế nào?” Sở Ngâm Sa luôn

luôn vậy cuồng, hồn nhiên không đem Đằng Long khu vực người để ở trong mắt.

Còn Tiêu Vũ, vậy thì càng không cần phải nói, thực lực không kém gì bình thường hóa khí cảnh, lúc trước chỉ có điều thì không muốn ở quá nhiều trước mặt người bày ra lá bài tẩy của mình thôi.

Nhìn thấy hai người không để ý chính mình khuyên can, Nhan Thu Thủy tức giận đến giơ chân, đột nhiên đảo mắt, tiến lên phía trước nói: “Bỏ đi, ta và các ngươi đồng thời a, tránh cho các ngươi đụng phải Đằng Long khu vực người đánh không lại?”

“Ha ha, phải không?” Sở Ngâm Sa cười to nói: “Ta xem là ngươi cũng kiêng kỵ bọn họ, một người không dám tham dự, muốn ôm chúng ta bắp đùi?”

“Tùy ngươi nghĩ như thế nào được rồi.” Nhan Thu Thủy cũng không đi phản bác.

Liền như vậy, ba người cùng đi tiếp, Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa hai người đều không ngại nhiều mang một người, huống hồ Nhan Thu Thủy thân mình thực lực cũng không yếu.

Dựa theo bọn họ suy đoán, Nhan Thu Thủy tựa hồ biết một ít gì, cho nên mang tới nàng nói không chừng cũng có thể thuận tiện một vài.

Khu vực này, cách lúc trước quạ thép xuất hiện địa phương cũng không xa, cách nhau có điều khoảng cách mấy dặm.

Phía trước cách đó không xa, có xanh lục bát ngát hồ nước, cực kỳ rộng lớn, một chút nhìn không thấy bờ, tại đây Linh Sơn bên trong có vẻ rất là yên tĩnh.

“Nơi này chính là Dạ Minh Hồ?” Tiêu Vũ nhớ tới, lần này sở dĩ lại có nhiều đệ tử như vậy tiến vào Linh Sơn, cũng là bởi vì

Dạ Minh Hồ xung quanh hoài nghi có dị bảo hiện thế.

“Ngươi liền Dạ Minh Hồ cũng không nhận ra? Có phải ngươi chưa từng tới? Ngươi không phải hướng về phía dị bảo mới vào núi gì?” Nhan Thu Thủy lườm một cái.

“Này thật kỳ quái sao? Ta cũng chưa từng tới!” Sở Ngâm Sa vào núi căn bản cũng không phải là hướng về phía dị bảo đến, giống nhau chưa từng tới này Dạ Minh Hồ.

Hắn vào núi mục đích chỉ có một, đó là tìm tới này Đằng Long khu vực thiên tài, đánh nhau một trận, nhìn mình thực lực qua đến trình độ nào!

Giữa lúc trò chuyện, Tiêu Vũ đối với hai người bọn họ cũng coi như có đơn giản hiểu rõ.

Sở Ngâm Sa ngày đó ở thông qua thi nhập viện sau, U &# 8 cùng Vũ Vô Cực cùng bị mang đi, cuối cùng mỗi loại đã bái một gã 6 điện đứng đầu sư phụ.

Hắn bây giờ là Vũ Cực Điện điện chủ đệ tử, phân phối thời gian, bị an bài vào ngọa long khu vực. Mặc dù xuất sắc, nhưng Sở Ngâm Sa muốn vào Đằng Long khu vực, đều không phải là chuyện dễ dàng, không chỉ là hắn, đối với Vũ Viện bên trong các đệ tử tới nói, muốn vào Đằng Long khu vực đều là chẳng phải sự tình đơn giản.

Ngoại trừ Sở Ngâm Sa ở ngoài, tứ đại người mới bên trong ba người khác, cũng đều ở ngọa long khu vực bên trong, có điều đối với bọn hắn này đã gia nhập 6 điện đệ tử mà nói, tiến vào vậy một khu vực khác biệt cũng không phải rất lớn.

“Ngươi và Vũ Vô Cực có thù gì?” Tiêu Vũ hỏi, từ vừa mới bắt đầu hai người này ngay ở lẫn nhau nhằm vào, bây giờ đang không có Vũ Viện quy tắc ràng buộc Linh Sơn bên trong, càng gặp mặt muốn phân cái sinh tử.

“Cũng chưa nói tới cái gì kẻ thù, hắn người này quá kiêu ngạo, mà ta vừa quá ngông cuồng, vừa tới Phong Lăng Thành thời điểm hai người chúng ta chỉ làm.” Sở Ngâm Sa nói tới thập phần tùy ý, tựa hồ không một chút nào đem Vũ Vô Cực để ở trong lòng.

“Ngươi trên người bị thương?” Tiêu Vũ nhớ tới, Sở Ngâm Sa trước khi ở thi nhập viện thời điểm thân thể thì hơi khác thường, bằng không mà nói hắn nói không chừng cũng có thể đẩy ra thứ tám phiến cửa đá.

Ở trong lòng hắn, dĩ nhiên đem Sở Ngâm Sa xem là số lượng không nhiều bằng hữu, nếu là có thể, khó giúp tự nhiên là muốn giúp một tay.

“Ngươi khả năng nhìn ra?” Sở Ngâm Sa cả kinh nói: “Ta thương thế kia đã rất nhiều năm, chính là ta lão quỷ kia sư phụ cũng không thấy!”

Tiêu Vũ không khỏi tinh tế quan sát Sở Ngâm Sa, dùng thực lực của hắn, vô luận ra sao bệnh tật, đều có thể trực tiếp theo mặt ngoài nhìn ra một vài manh mối.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 37: Sát Thần La Sát

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Không nhìn kỹ, Sở Ngâm Sa mặt ngoài cùng người thường không hề khác gì nhau, nhưng Tiêu Vũ lại phát hiện một số khác biệt, Sở Ngâm Sa cùng hít thở mặc dù yên ổn, nhưng thở ra khí hơi thở lại có biến hóa, khi thì âm hàn, khi thì cực nóng.

"Ngươi trúng rồi âm hỏa độc?" Tiêu Vũ cả kinh.

Âm hỏa là một loại tà hỏa, trong truyền thuyết đến từ cõi âm ở chỗ sâu trong. Này lửa không giống với phàm hỏa, bình thường ánh lửa đều là cực nóng vô cùng, nhưng loại này lửa lại cực kỳ âm hàn, chỉ có số ít thời gian sẽ như bình thường hỏa diễm cực nóng.

"Ngươi có biết loại độc chất này?" Sở Ngâm Sa lần này thật chấn kinh rồi.

Trên người hắn độc này, người bình thường không chỉ không cách nào phát hiện, càng cực ít có người nhận thức.

Từ nhỏ đến lớn, khả năng nhận thấy được trên người hắn độc này chỉ có qua một vị thần bí ông lão, nhưng ông lão kia đối với loại độc chất này cũng không có biện pháp gì.

Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, khẳng định không cách nào cùng cái kia lão giả thần bí so với, nhưng có thể liếc mắt liền nhìn ra!

Tiêu Vũ sắc mặt phức tạp, không nói gì.

Trên thực tế, hắn mặc dù nhận thức loại độc chất này, cũng có giải quyết phương pháp, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy, hơn nữa nói đến cũng khéo, loại độc chất này, đối với hắn mà nói cũng có nhất định tác dụng!

Hắn bây giờ mục tiêu lớn nhất, chính là giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, cấp độ kia chú thuật đồng dạng âm tà, mà Sở Ngâm Sa trên người âm hỏa độc, nếu như có thể để cho hắn sử dụng, nhờ vào đó có thể giảm bớt Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, trì hoãn phát tác thời gian.

Tiêu Vũ vốn chỉ là muốn giúp một tay Sở Ngâm Sa, lại không nghĩ rằng Sở Ngâm Sa độc này cũng vừa hay là hắn vật cần thiết.

“Sau này hãy nói.” Hắn lắc lắc đầu, không trả lời thẳng, phải mở ra độc này, phải chuẩn bị một vài thứ, hơn nữa những thứ đó còn không phải dễ tìm như thế.

Sở Ngâm Sa mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ nhiều. Hắn đối với mình độc này cơ bản đã không báo hy vọng, cũng hoàn toàn không hi vọng Tiêu Vũ có thể giúp được việc khó khăn.

“Các ngươi nói, chung quanh đây thật sự có cái gì dị bảo gì? Nào sẽ là cái gì?”

Ba người tiếp tục ở khu vực này tìm tòi, Nhan Thu Thủy trong mắt lấp lóe ánh sáng, đối với Tiêu Vũ hai người hỏi dò.

“Khó nói, nếu như thần quang bảy màu xuất hiện là thật, nơi này dù cho không có dị bảo, cũng nhất định có cái gì bất phàm gì đó.” Tiêu Vũ tuy có trí nhớ của kiếp trước, nhưng chỉ dựa vào này một chút đầu mối, cũng không thể xác định chung quanh đây có cái gì dị bảo khai quật.

Cái này ở cái khu vực tìm tòi sau một lát, rốt cục, ba người bọn họ còn là gặp phải bọn họ ngoài ra người.

Một gã đệ tử trẻ tuổi, lên có chừng chừng hai mươi tuổi, đứng ở phía trước không nhúc nhích.

Người này quần áo trên người rất là ngổn ngang, như là vừa mới trải qua qua đại chiến, trên người còn dính từng tia từng tia vết máu, nhưng cũng sớm đọng lại, tựa hồ trước lúc này rồi cùng người chém giết qua.

Hắn nhắm mắt lại, trên người không có một tia khí tức, nếu không có Tiêu Vũ thần giác nhạy cảm, ba người cơ hồ đều không cách nào nhận thấy được hắn tồn tại.

“Là hắn!” Nhan Thu Thủy thấy rõ người này hình dáng, mặt cười nhất thời trắng bệch, cả kinh nói: “Chúng ta đi mau, nhanh, ngàn vạn không nên kinh động người này!”

Nàng lúc này dáng vẻ, lại không lúc trước nửa điểm cười khẽ, tựa như một con con thỏ con bị giật mình.

“Hắn là ai? Tại sao phải đi?” Sở Ngâm Sa chưa bao giờ là sẽ sợ người khác người, nhìn thấy Nhan Thu Thủy bị sợ đến như vậy, hắn ngược lại là nghi ngờ.

Nhan Thu Thủy tốt xấu là tứ đại một trong người mới, trong viện đệ tử, có ai khả năng đem nàng sợ đến như vậy?

“Ngươi chưa từng nghe nói, chúng ta Vũ Viện bên trong có một sát thần gì?” Nhan Thu Thủy vội la lên: “Nếu chọc giận hắn,

Ba người chúng ta người đều phải chết, cùng tiến lên cũng không phải là đối thủ của hắn, đi nhanh lên!”

“Là hắn, La Sát!” Sở Ngâm Sa không chỉ chưa kinh, ngược lại con mắt một chút phát sáng lên, lộ ra giống như dã thú khát vọng, liều chết nhìn chằm chằm người phía trước.

“Hắn là ai?” Tiêu Vũ từ nơi này phản ứng của hai người trên nhìn ra, phía trước tên nam tử kia, tựa hồ không phải cái gì người bình thường.

“Ngươi không biết là?” Sở Ngâm Sa ngoài ý muốn nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Ở chúng ta Vũ Viện bên trong, có một người hết sức khủng bố, ngoại hiệu sát thần, nghe nói ở Vũ Viện bên trong, không can thiệp tới là ai chọc hắn, đều phải chết, cho dù là Đằng Long khu vực thiên tài, đối với hắn cũng xa lánh!”

“Vũ Viện cho phép giết người gì?” Tiêu Vũ kinh ngạc, theo hắn biết Vũ Viện trong vòng không cho phép càng khu vực tranh đấu, càng không cho phép giữa đệ tử đả thương người tính mạng.

“Đương nhiên không cho phép!” Sở Ngâm Sa trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, “bất quá hắn cũng không quan tâm này, ở Vũ Viện bên trong, bất kể là ai, chỉ cần dám trêu hắn, vậy hắn thì nhất định sẽ giết, hoàn toàn không can thiệp tới Vũ Viện quy củ, chọc giận đệ tử của hắn, nghe nói cuối cùng đều không thể tránh khỏi cái chết!”

“Cái kia Vũ Viện không trách phạt hắn?” Tiêu Vũ càng thêm kinh dị, như thế không nhìn Vũ Viện quy tắc người, lại còn có thể hảo hảo đứng ở Vũ Viện bên trong?

“Khà khà, trách phạt? Nếu như là người khác, Vũ Viện có lẽ sẽ trách phạt một chút, thế nhưng hắn nhưng không như thế!” Sở Ngâm Sa hưng phấn liếm môi một cái, “bởi vì hắn là tên biến thái, vô luận thiên tư của hắn, còn là thực lực của hắn, cũng đã đạt được một yêu nghiệt mức độ, Vũ Viện đối với hắn tối đa cũng chính là đầu lưỡi cảnh cáo, mà không phải thật trách phạt. Thiên tư của hắn đã đạt được loại kia dù cho coi trời bằng vung, Vũ Viện cũng không đành lòng trọng xử mức độ!”

Nghe xong này, Tiêu Vũ rốt cục giải thích, tại sao liền thân là tứ đại một trong người mới Nhan Thu Thủy cũng sẽ đối với người này như thế kiêng kỵ.

Khả năng không nhìn Vũ Viện quy tắc, Vũ Viện nhưng có thể một nhẫn lại nhẫn, người này thiên tư thực lực, tuyệt đối thập phần khủng bố, nếu không Vũ Viện không đến mức sẽ như thế.

“Ngươi là La Sát?” Sở Ngâm Sa mới vừa cho Tiêu Vũ giải thích xong, đột nhiên tiến lên hai bước, quay tên nam tử kia lớn tiếng mở miệng.

“Ngươi làm gì? Điên rồi sao?” Nhan Thu Thủy sợ hết hồn, đã làm tốt bất cứ lúc nào thoát đi chuẩn bị, sắc mặt trắng bệch.

Đột nhiên, tên nam tử kia mở hai mắt ra.

Ánh mắt của hắn tựa như y phục trên người hắn giống nhau, loáng thoáng phảng phất lộ ra một tầng huyết quang.

Hắn nhắm mắt lúc, trên người hoàn toàn không có khí tức, nhưng hắn vừa mở mắt, tựa hồ vừa biến thành người khác, cả người lộ ra một luồng dã tính khí tức, giống như một con nguy hiểm nhất thú hoang.

“Ngươi là ai?” Thanh âm của hắn thập phần trầm thấp, nghe tới tựa như thú hoang ở gầm nhẹ.

“Ta là ai không trọng yếu, quan trọng chính là ta bây giờ muốn chọc giận ngươi!” Sở Ngâm Sa cười lớn một tiếng, trực tiếp xông lên phía trước, quay La Sát chém ra hai quả đấm.

“Điên rồi! Cái này thằng khốn điên rồi, ngươi cũng không ngăn hắn!” Nhan Thu Thủy tức giận đến kêu to, sớm kêu Sở Ngâm

Sa không nên trêu chọc La Sát, hắn lại còn gan dạ chủ động động thủ.

“Có một số việc, là không có cách nào chặn lại.” Tiêu Vũ thập phần bình tĩnh ở bên cạnh thấy.

Sở Ngâm Sa tính cách như thế, chỉ thích khiêu chiến mạnh hơn chính mình, ở vào thời điểm này hắn đương nhiên sẽ không ngăn cản.

Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn một chút người sát thần này có thể có trong truyền thuyết nhiều ít bản lĩnh, dầu gì còn có hắn ở bên cạnh, tối thiểu khả năng bảo đảm Sở Ngâm Sa bất tử.

“Ngươi? Không đủ phân lượng!” La Sát nhếch môi, lộ ra một uy nghiêm đáng sợ nụ cười.

Hắn tùy ý mà bá đạo, bước chân cũng không nhúc nhích, tại nguyên chỗ trực tiếp đấm ra một quyền.

Tuy là tùy ý một quyền, nhưng cú đấm này lại phảng phất có thể phá ra thiên địa, có một loại khí thôn thiên hạ khí thế.

“Ầm!”

Một quyền qua đi, Tiêu Vũ cùng Nhan Thu Thủy đồng tử đều là 1 tông.

Sở Ngâm Sa bóng người dưới một quyền này trực tiếp bay ngược bước ra, và khóe miệng tràn ra từng tia từng tia máu tươi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 38: Ra Tay

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Sở Ngâm Sa bị nói là Thiên Thanh Vũ Viện tứ đại mạnh nhất một trong người mới, thực lực tuyệt đối cường đại, còn hơn đại đa số đệ tử cũ đều không yếu.

Tuy nói hắn không thể tiến vào Đằng Long khu vực, nhưng đó cũng không phải là bởi vì thực lực không đủ, chỉ là bởi vì mới vào Vũ Viện, không có được tư cách này mà thôi, nhưng bàn về thực lực chân chính, hắn tuyệt đối có thể cùng Đằng Long khu vực đệ tử sánh vai.

Nhưng bây giờ, đối mặt La Sát người sát thần này, chỉ là một cái liều mạng, thì bị thiệt lớn!

“Ta nói rồi, ngươi...... không đủ phân lượng!” La Sát nụ cười cùng ánh mắt đều tràn đầy dã tính, nhếch môi cười nói một câu.

“Khà khà, tốt! Rất tốt! Đằng Long khu vực đệ tử, quả nhiên không có khiến ta thất vọng!” Sở Ngâm Sa lại không chỉ không có cảm thấy ủ rũ, ngược lại trong mắt loại kia hưng phấn ánh sáng càng thêm rõ ràng.

“Ta đối với ngươi không có hứng thú, ta mặc dù giết người, nhưng cũng phải nhìn người nọ có hay không tư cách bị ta giết, ngươi không được!” La Sát quay đầu, không hề có một chút nào tiếp tục ý tứ động thủ, liền muốn rời khỏi.

“Tổn thương ta còn muốn cứ đi như thế? Được chưa không phải ngươi định đoạt!” Sở Ngâm Sa lên tiếng cười lớn.

Hắn được người gọi là người điên, khẳng định không phải dễ dàng như vậy thì chịu thua.

Chỉ thấy, hai tay hắn kết xuất một kỳ quái dấu tay, trong miệng khẽ quát một tiếng: “Mở cho ta!”

Một tiếng thét to lên qua đi, trên người hắn mười một đạo linh sông đột nhiên đã xảy ra một loại biến hóa kỳ dị.

Linh sông vốn không màu sắc, tất cả mọi người linh sông ở bề ngoài xem ra đều là một đạo màu trắng lưu quang, nhưng lúc này, Sở Ngâm Sa trên người mười một đạo linh sông, lại đột nhiên biến hóa.

Hắn trước lục đạo linh sông, một mảnh thuần trắng, mà sau này năm đạo linh sông, lại vào lúc này thần tốc chuyển hóa thành màu đen, nửa trắng nửa đen, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

Cùng lúc đó, trên người hắn lộ ra gợn sóng bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, theo cái kia mười một đạo linh trên sông truyền ra trận trận cuồng bạo khí tức.

“A?” Vừa mới xoay người La Sát trước tiên cảm nhận được loại này cuồng bạo gợn sóng, thần tốc quay đầu lại.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm Sở Ngâm Sa trên người dị biến linh sông, nhếch miệng cười nói: “Thú vị, mặc dù ta không biết là ngươi đã làm gì, có điều quả thật có chút ý tứ.”

“Tiêu Vũ, hắn đang làm gì? Điên rồi sao? Tại sao hắn linh sông sẽ biến thành như vậy?” Nhan Thu Thủy ở bên cạnh nhìn ra giật mình không thôi, xưa nay vẫn chưa từng nghe nói có người linh sông sẽ phát sinh biến hóa như thế.

“Hắn đang liều mạng!” Tiêu Vũ sắc mặt cũng có vẻ hơi nghiêm nghị.

Sở Ngâm Sa từ nhỏ thân trúng âm hỏa độc, nhiều năm hạ xuống, loại độc chất này đã rót vào trên người hắn mỗi một chỗ, thậm chí ngay tiếp theo ngưng tụ đến linh sông, cũng nhận lấy loại độc này ảnh hưởng.

Thời gian dài dưới ảnh hưởng, Sở Ngâm Sa thiên tư cùng tiềm lực Trên thực tế đều đang bị âm hỏa độc vô hình áp chế, hắn bình thường muốn bình thường tu luyện, muốn mạnh mẽ đè xuống loại độc này.

Nhưng cứ như vậy, tốc độ tu luyện của hắn, cùng với có thể bày ra thực lực, thì sẽ cùng tài nghệ thật sự của hắn có chênh lệch nhất định.

Tình huống lúc này, là Sở Ngâm Sa mạnh mẽ phá tan bị âm hỏa độc ngột ngạt linh sông, đạt được tạm thời có thể làm cho hắn phát huy toàn bộ thực lực mục đích.

Hắn bên trong loại độc này đã lâu, dùng phương pháp này, có thể sẽ khiến cho âm hỏa độc cuồng bạo, nói không chừng sẽ tại chỗ bỏ mình, cho nên nói hắn đây đã là liều lên tính mạng.

Đối với hắn dạng này người điên tới nói, tự nhiên không muốn cứ như vậy bại bởi La Sát.

“Người này có lợi hại như vậy?” Nhan Thu Thủy nghe xong Tiêu Vũ giải thích, hai mắt trợn tròn xoe.

Theo nói như vậy,

Sở Ngâm Sa bây giờ thiên tư cùng thực lực, còn là nhiều năm bị âm hỏa độc áp chế kết quả, nếu như không có loại độc này, hắn tuyệt đối là một yêu nghiệt bình thường thiên tài!

Tiêu Vũ không nói, lẳng lặng thấy hai người chiến đấu, nếu có không ổn, hắn sẽ trước tiên ra tay.

“Ầm!”

Sở Ngâm Sa lúc này tựa như biến thành người khác, mỗi một quyền đánh xuống, đều mang theo thế lôi đình, oanh trên mặt đất lúc thường thường đều có thể trực tiếp nổ ra một cái lỗ thủng to, và liền đại địa đều bị hắn đánh cho không dứt chấn động.

“Ha ha, thú vị, thú vị!”

La Sát cái kia dã tính âm thanh đang không ngừng cười to, tựa hồ phát hiện cái gì việc hay.

Đối mặt Sở Ngâm Sa hung hăng công kích, hắn không tránh không né, chính diện liều, càng không chút nào rơi tại hạ phong, hai người hoàn toàn là chính diện đối đầu, không có một tia mưu lợi.

Loại này đấu pháp, so với chính là thực lực tuyệt đối cùng tu vi, không có chiến quyết áp chế, hoàn toàn quyết định bởi với mọi người thực lực.

“Tiếp tục như vậy không được!” Tiêu Vũ lông mày giam lên, Sở Ngâm Sa loại này đấu pháp không thể lâu dài, chỉ thuộc về tạm thời bùng nổ, mà La Sát tất là tự thân thực lực cường hãn, như vậy đánh tiếp, Sở Ngâm Sa chẳng mấy chốc sẽ bị thua.

Quả nhiên, theo La Sát bá đạo một quyền, Sở Ngâm Sa lại bị hắn đánh bay, đập ầm ầm xuống mặt đất.

“Hắc, ta phải thừa nhận ngươi quả thật có tư cách bị ta giết, đã như vậy, ta đây sẽ tác thành ngươi đi!”

La Sát như một con không chứa một chút cảm tình nào cùng thú hoang, mang theo uy nghiêm đáng sợ nụ cười nhanh chân hướng đi ngã xuống đất Sở Ngâm Sa.

Đối với hắn mà nói, không có gì đồng tình cùng nương tay, chỉ cần nhận định muốn giết, sẽ cái gì cũng không để ý.

“Khà khà, sát thần thực lực chính là mạnh như vậy gì?” Sở Ngâm Sa mặc dù lại bị thương, trên mặt lại vẫn là loại kia phóng đãng nụ cười, không chút nào đối với tử vong khủng bố.

Không phải của hắn không bằng La Sát, mà là trên người hắn độc, bằng không mà nói hắn tin tưởng hắn nhất định khả năng thắng!

“Giết ngươi đủ rồi!” La Sát cười nói, thoạt nhìn không một chút nào như muốn giết người dáng vẻ, ngược lại như là ở và bạn tán gẫu.

Nhưng nói xong câu đó, thân ảnh của hắn một chút đổi nhanh, hướng về ngã xuống đất Sở Ngâm Sa vội xông.

“Bốp!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ động, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới Sở Ngâm Sa trước người, quay La Sát chính là một ngón tay.

Đoạn rồng!

La Sát chút nào không hoảng hốt, đối mặt Tiêu Vũ một chỉ này hắn vẫn như cũ thập phần khí phách, tùy ý về phía trước nổ ra một quyền.

“Phụp!”

Tiếng vang nhẹ truyền đến, La Sát sắc mặt rõ ràng sửng sốt, thế công cũng theo đó vừa chậm.

Thừa dịp này 1 khoảng cách, Tiêu Vũ đã bảo hộ ở Sở Ngâm Sa trước người, bảo đảm hắn không chết.

“Khà khà, không ngờ rằng ta lại phải chờ tới có người tới cứu một ngày!” Sở Ngâm Sa khóe miệng dính máu, cười hắc hắc nói.

Đối với hắn như vậy phóng đãng mà kiêu ngạo người mà nói, được người cứu, trong lòng chắc chắn sẽ không thoải mái.

“Ngày sau các loại ta giúp ngươi giải quyết âm hỏa độc, ngươi và hắn tái chiến một hồi không muộn.” Tiêu Vũ biết hắn ý nghĩ, cũng không quay đầu lại nói.

Sở Ngâm Sa cười cười, không nói gì thêm, cũng vẫn chưa bởi vì Tiêu Vũ câu nói này liền cảm thấy được Tiêu Vũ lại có biện pháp giải quyết.

Một mặt khác, La Sát đột nhiên yên tĩnh lại, đứng yên lặng nơi đó.

Hắn như là thất thần giống nhau, cúi đầu tinh tế thấy hữu quyền của mình, dáng dấp kia, thật giống như nắm đấm của hắn đối với hắn mà nói thập phần xa lạ, như là lần đầu tiên nhìn thấy bình thường, nhìn ra đã ngơ cả ngẩn.

Ở quả đấm của hắn, có một cái dấu tay, mặc dù làm hắn bị thương không sâu, nhưng cũng đã thấy máu, hắn chỗ nhìn chằm chằm địa phương, cũng chính là vết thương này.

Hồi lâu sau đó, không nhúc nhích La Sát mới một lần nữa ngẩng đầu, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi biết, cản trở ta giết người, sẽ có hậu quả gì không gì?”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 39: Phải Giết Danh Sách

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

La Sát dùng một đôi lộ ra hai mắt màu đỏ ngòm chăm chú nhìn Tiêu Vũ, dị thường âm thanh làm cho người ta thập phần cảm giác bị đè nén, chầm chậm nói: “Bất kỳ trở ngại nào ta người, đều phải chết!”

Hắn động, tốc độ so với trước kia càng nhanh hơn, cũng càng sắc bén hơn.

Lúc này La Sát, đồng dạng tràn ngập dã tính, nhưng cũng đã không như lúc trước tùy ý như vậy, toàn bộ trên thân thể người tràn ngập sát ý.

“Giết!”

Trầm thấp gầm rú, giống như dã thú gầm lên, nắm đấm của hắn trên phát sinh vô lượng huyết quang, che mất tất cả, mang theo kinh người oai, một quyền đánh tới.

“Vèo!”

Tiêu Vũ cũng chuyển động, đã không còn giữ lại chút nào.

Cái này La Sát, tuyệt đối là hắn khôi phục trí nhớ tới nay gặp phải mạnh nhất đối thủ, không có cái thứ hai.

“Đoạn rồng!”

Trước tiên, Tiêu Vũ thi triển trời thiếu ngón tay ngón tay thứ nhất, và huy động trong ngón tay hành thổ kim.

Hành thổ kim, theo hướng về trong đó truyền vào Thần lực, có thể làm cho hắn một ngón tay lập tức đổi trùng, truyền vào Thần lực càng nhiều, cây này ngón tay thì sẽ càng trùng.

Tiêu Vũ trút xuống toàn lực, một ngón tay trong nháy mắt sức nặng đạt được gần 20 ngàn cân, cùng lúc đó phối hợp trời cao thiếu ngón tay ngón tay thứ nhất, uy lực tuyệt luân.

“Bốp!”

Hai người động tác thần tốc, mà chiến quyết đều không bình thường, va chạm quá trình chỉ là nháy mắt sự tình.

Một ngón tay, một nắm đấm, giữa lẫn nhau bùng nổ ra kinh thiên ánh sáng, đồng thời thân ảnh của hai người thần tốc dịch ra.

Tiêu Vũ lùi về sau, sắc mặt lạnh lùng.

La Sát đứng yên, nhếch môi đột nhiên nở nụ cười.

“Tốt! Rất tốt!” Nắm đấm của hắn bên trên, lại thêm ra một sâu thẳm lỗ máu, màu đỏ máu tươi đang không ngừng hướng về trào ra ngoài chảy ra.

Nhưng mà, La Sát lại như không có cảm giác giống nhau, nụ cười trên mặt càng có vẻ tàn khốc.

“Đã bao lâu, đã đã bao lâu, ở Vũ Viện trong các đệ tử, đã rất lâu không có người có thể để cho ta bị thương!” Hắn mang theo khiến người ta uy nghiêm đáng sợ nụ cười, dã tính ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, “ta quyết định, ngươi sẽ là thứ 1390 một!”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày không rõ, con số này, đại diện cho cái gì?

“Xong! Ngươi…… chết chắc rồi!” Nhan Thu Thủy ở một bên dùng một loại ánh mắt hoảng sợ thấy Tiêu Vũ, nói: “La Sát sẽ đem tất cả hắn muốn giết mọi người nhớ kỹ, 2391, nói đúng là khi hắn muốn giết nhân trung, ngươi là thứ 2390 một!”

Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, lại là ý tứ này.

La Sát người sát thần này gọi quả thực không phải gọi không, sát tâm càng nặng như vậy, bình thường có ai sẽ đem muốn giết người 11 nhớ kỹ, và sắp hàng ra?

Hơn nữa, chỉ là muốn giết người liền có hơn hai ngàn người, bởi vậy có thể thấy được hắn sớm thích giết chóc thành tính, dùng tuổi của hắn, dù cho mỗi ngày giết tới một người, hơn hai ngàn người cũng phải giết tới thời gian sáu, bảy năm!

“Chỉ cần là hắn muốn giết người, cuối cùng khẳng định đều sẽ chết, ta nghe nói đến bây giờ này bị hắn nhớ kỹ người đã có hơn một ngàn người bị hắn giết, ngươi nhất định phải chết!” Nhan Thu Thủy nói lần nữa.

Hơn hai ngàn cái muốn giết người đã giết hơn một ngàn? Tiêu Vũ không khỏi lại đánh giá, nhìn dáng dấp như vậy, La Sát trước đây cũng đã giết không ít người, chẳng trách ở Vũ Viện bên trong có như thế hung danh.

“Ta giết người cũng chia trước sau, ngươi đã lên ta phải giết danh sách, thì nhất định sẽ chết!” La Sát tàn khốc cười nói: “Bất quá lần này mục tiêu của ta cũng không phải ngươi,

Ngươi bây giờ tại ta muốn giết người trong là sắp xếp sau cùng một, ta sẽ tới tìm ngươi!”

Hắn sau khi nói xong, đột nhiên xoay người, đúng là trực tiếp cất bước rời đi, một điểm đều không có dừng lại ý tứ.

Tiêu Vũ cũng là ngạc nhiên, này La Sát vừa mới nói muốn giết hắn, vừa quay đầu đi như vậy, để hắn có chút không tìm được manh mối.

“Ngươi lên hắn phải giết danh sách, hắn muốn giết ngươi là khẳng định. Có điều La Sát giết người rất chú ý, hắn nhất định phải theo bị hắn đánh số người phía trước giết lên, hắn càng coi trọng người hắn thì sắp xếp càng trước, ngươi bây giờ hẳn là sắp xếp sau cùng.” Nhan Thu Thủy nhìn Tiêu Vũ không hiểu hình dáng, ở bên cạnh tiếp tục nói.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, người sát thần này thật đúng là có cá tính, muốn giết người còn có quy củ nhiều như vậy.

“Mặc dù ta nghe nói hắn cái bài danh này cũng sẽ có thay đổi, thế nhưng nhìn dáng dấp ngươi cũng không có bao nhiêu tháng ngày sống khỏe, ai bảo ngươi không nghe ta, nhất định phải đi chọc giận hắn!” Nhan Thu Thủy dùng một loại nhìn người chết giống nhau ánh mắt nhìn Tiêu Vũ.

Đối với cái này La Sát, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy người này thật sự quá có tính cách, còn hay không lên hắn phải giết danh sách, lại không làm sao coi là chuyện to tát.

Hắn không khỏi hồi tưởng, vừa mới hắn đã coi như là vận dụng nhất định lá bài tẩy, dùng hết đoạn long chỉ hơn nữa hành thổ kim, lại chỉ có thể để La Sát bị thương nhẹ.

Theo tình huống này đến xem, coi như hắn dùng trời cao thiếu ngón tay đệ nhị ngón tay, cũng không nhất định khả năng đã thắng được, trừ phi thật liều mạng.

Cùng La Sát giao thủ ngắn ngủi, cũng làm cho Tiêu Vũ tỉnh táo lại.

Đằng Long khu vực đệ tử, thực lực đều hết sức bất phàm, hầu như mỗi một thực lực đều vượt qua tự thân tu vi tiêu chuẩn.

Hắn có thể làm được vượt cấp mà chiến, này 1 khu vực đệ tử đồng dạng có thể!

Trước đó, hắn cho rằng có trí nhớ của kiếp trước, trong cùng thế hệ không có bao nhiêu người là đối thủ của hắn, nhưng lần này nhìn thấy La Sát, lại làm cho hắn tỉnh táo lại.

Dù có vạn ngàn từng trải, biết hết thế gian, nhưng hắn đời này tu vi vẫn quá thấp, nếu như về sau còn vì vậy mà quá phận tự tin, rất có thể sẽ thiệt thòi lớn.

Tiêu Vũ vừa không khỏi nghĩ đến, cùng là Đằng Long khu vực, La Sát thực lực lại cường hãn đến tận đây, không biết là Vương Đằng chân thân hay không cũng có trình độ như thế.

Nếu Vương Đằng cũng có cùng La Sát giống nhau thực lực, nếu là gặp, hắn cũng không chắc chắn có thể đã thắng được Vương Đằng.

“Thực lực, nhìn dáng dấp thực lực của ta còn còn thiếu rất nhiều!” Tiêu Vũ bóp bóp nắm tay, theo khôi phục trí nhớ đến bây giờ, lần đầu tiên cảm nhận được nguy cơ.

Sở Ngâm Sa bị thương rất nặng, tạm thời đã mất sức tái chiến, có điều có Tiêu Vũ ở, tất cả những thứ này không thành vấn đề.

Trên người hắn còn có trước khi ở Lạc Phong Sơn Mạch ở bên trong lấy được thuốc chữa thương, để Sở Ngâm Sa ăn vào sau, không lâu liền khôi phục lại.

Một trận chiến trọng thương, Sở Ngâm Sa cũng không nói gì, như là căn bản không có chuyện này, khôi phục lại sau khi, liền cùng Tiêu Vũ hai người tiếp tục tiến lên.

“Đúng rồi, bây giờ tại La Sát phải giết trong danh sách xếp số một người là ai? Hắn mới vừa nói mục tiêu hẳn là người kia?” Tiêu Vũ đi ở trong núi, thuận miệng hỏi.

“La Sát phải giết danh sách có hơn hai ngàn người, trong đó có hơn một ngàn người đã bị hắn giết, nghe nói bây giờ xếp hạng thứ nhất, cũng là Đằng Long khu vực đệ tử, giống như là một phi thường khủng bố thiên tài, xếp hạng Đằng Long khu vực ba vị trí đầu!”

Nhan Thu Thủy thuận miệng trả lời, sau đó vừa cảnh giác nói: “Ta cho ngươi biết, hai người các ngươi lần sau đụng phải nữa hắn, đừng lại tùy tiện đi gây hắn. Không chỉ là hắn, còn có cái khác Đằng Long khu vực đệ tử cũng là, chúng ta chỉ có điều là người mới, đừng luôn muốn khiêu chiến này Đằng Long khu vực đệ tử, trong bọn họ có mấy người nhập viện lúc so với chúng ta thiên tài hơn!”

Đối với mặt sau câu nói này, Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa đều là trực tiếp loại bỏ, hai người bọn họ một cuồng chuyện gì đều dám trêu, tên còn lại đồng dạng là chuyện gì cũng không sợ, căn bản không sợ đắc tội người chuyện như vậy.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 40: Tuyệt Âm Nơi

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Các ngươi có cảm giác hay không, nơi này trở nên thật yên tỉnh?”

Đi tiếp hồi lâu, Nhan Thu Thủy đột nhiên dừng lại, nhíu mày nói.

Dạ Minh Hồ thập phần rộng lớn, bọn họ đoạn đường này đều ở bên hồ này tìm tòi, nhưng mà dần dần, quanh thân hoàn cảnh và bầu không khí đều lặng yên phát sinh ra biến hóa.

Linh Sơn bên trong, dị thú vô số, thời khắc đều có thể nghe được các loại động tĩnh, hoặc là có sự khác biệt dị thú xuất hiện, mà ở cái địa phương này, lại đột nhiên an tĩnh đi xuống, không thấy được 1 con dị thú bóng người, càng không nửa điểm tiếng vang.

Tiêu Vũ lông mày cũng khóa lại, vây quanh chung quanh đi qua đi lại, sắc mặt cũng biến thành càng ngày càng nghiêm nghị.

“Phát hiện cái gì?” Sở Ngâm Sa hỏi.

Tiêu Vũ lắc đầu, không nói tiếng nào, tìm một gốc cây to lớn cổ thụ, nhảy lên, thẳng đến cây đỉnh.

Linh Sơn bên trong rừng cây đều hết sức cao to, gốc cây này mấy càng chiều cao mấy trăm trượng, Tiêu Vũ đứng ở ngọn cây bên trên, đánh giá chung quanh, sắc mặt dần dần trở nên nặng nề không ngớt.

“Ngươi rốt cuộc phát hiện cái gì? Tra hỏi ngươi!” Nhan Thu Thủy cũng theo Tiêu Vũ nhảy lên ngọn cây, thế nhưng nàng học Tiêu Vũ dáng vẻ ở xung quanh nhìn hồi lâu, lại là cái gì cũng không nhìn ra!

“Tuyệt âm nơi!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, nhìn chằm chằm chung quanh chầm chậm hộc ra mấy chữ này.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đối diện, đều không rõ bốn chữ này là có ý gì.

Nhan Thu Thủy không kiềm chế nổi, hỏi tiếp: “Ngươi có thể hay không nói rõ một chút, cái gì là tuyệt âm nơi!”

Tiêu Vũ nhìn nàng, trầm giọng nói: “Cái gọi là tuyệt âm nơi, chính là một loại chỗ đặc thù, loại địa phương này đầu tiên phải có lượng lớn âm khí tụ tập, tiếp theo, phải cực kỳ tháng năm dài đằng đẵng, khiến cái này âm khí hóa thành tuyệt âm, mới có thể thành hình, mỗi nhất tuyệt âm nơi, muốn thành hình, ít nhất phải mấy ngàn năm thời gian, cùng với mấy chục thậm chí mấy triệu sinh linh tính mạng!”

Nghe xong Tiêu Vũ nói, Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đều là cái hiểu cái không.

Bọn họ hiểu, cái gọi là tuyệt âm nơi phi thường quỷ dị, nếu muốn thành tựu chỗ như vậy, phải chôn xuống mấy trăm ngàn sinh linh, còn cần mấy ngàn năm năm tháng, khiến cái này chết đi sinh linh chỗ hội tụ thành âm khí hóa thành tuyệt âm.

Nhưng bọn họ vẫn là không hiểu, đây tuyệt âm nơi có tác dụng gì?

“Vật cực tất phản, âm tuyệt dương sinh!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, trầm giọng nói: “Tuyệt âm nơi, là dùng để chôn xác, hơn nữa lựa chọn chôn ở loại địa phương này người, đều có một loại nào đó thời khắc, ý đồ âm tuyệt dương sinh thời gian, việc nặng hậu thế!”

Một câu nói này, để Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đồng thời chấn động.

“Chết đi người còn có thể phục sinh?” Nhan Thu Thủy mở to hai mắt, đây cũng quá hoang đường, người chết chẳng lẽ còn có thể sống lại?

Hơn nữa theo Tiêu Vũ thuyết pháp, tuyệt âm nơi phải mấy ngàn năm tài năng thành hình, cái kia chôn ở nơi đây muốn phục sinh người, hơn nửa cũng chết ở mấy ngàn năm trước.

Chết đi mấy ngàn năm người còn có thể phục sinh? Loại chuyện này ngẫm lại đều khiến người ta cảm thấy sởn cả tóc gáy.

“Bình thường người, đương nhiên không thể.” Tiêu Vũ nhìn nàng một cái, nói: “Nhưng nếu là đạt được cảnh giới nhất định, dù cho chết đi, giống nhau có cơ hội việc nặng hậu thế!”

Hắn cũng không nói gì chính là, như hắn chính là đã chết đi mười ngàn năm sau mới trùng sinh ở đời, chỉ có điều tất cả những thứ này đều không phải là hắn sắp xếp của mình, liền chính hắn đến bây giờ đều không biết tại sao mình lại tiến vào luân hồi, chuyển thế trùng sinh.

Nhưng có thể khẳng định, nhận sự giúp đỡ đây tuyệt âm nơi phục sinh người, cùng hắn sống lại hoàn toàn khác nhau.

Loại thủ pháp này,

Có thể nói là đi ngược lên trời, hơn nữa để phục sinh một người, phải trả giá mấy trăm ngàn sinh linh giá cả, làm đất trời oán giận, dù cho phục sinh, cũng là phải bị Thiên đạo nguyền rủa.

Nhan Thu Thủy lần này thật lâu đều nói không ra lời, thật sự là Tiêu Vũ nói này quá làm cho người rung động.

Một chết đi mấy ngàn năm người, bất cứ mưu toan phục sinh, cái kia sẽ là một nhân vật dạng gì?

Hơn nữa, tống táng mấy trăm ngàn sinh linh, thì chỉ vì một người phục sinh, cái giá này, loại thủ đoạn này, có thể nói khủng bố.

“Ý của ngươi, nói là nơi này chôn một muốn phục sinh người?” Sở Ngâm Sa tương đối bình tĩnh, một chút thì lý thanh Tiêu Vũ ý tứ.

“Ta dám khẳng định, nơi này cất giấu một ngôi mộ lớn, cái gọi là dị bảo xuất thế, cũng khẳng định cùng này lớn mộ có quan hệ!” Tiêu Vũ nói: “Khu vực này sở dĩ yên tĩnh như thế, cũng là bởi vì tử khí quá nặng, bình thường sinh linh theo bản năng không muốn tiếp cận, hơn nửa toà kia mộ, ngay ở chúng ta dưới chân!”

Tuyệt âm nơi, ý đồ dùng loại thủ đoạn này phục sinh hậu thế người, không chỉ nguy hiểm, hơn nữa nhất định không phải hiền lành gì, cái này cũng là Tiêu Vũ sắc mặt khó coi như vậy nguyên nhân.

Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đều không nói, một cái như vậy đột nhiên tin tức, đối với bọn họ xung kích thật sự quá lớn.

“Ta có loại không tốt suy đoán.” Tiêu Vũ hơi do dự một chút, sau đó mới nói: “Âm tuyệt dương sinh, đây tuyệt âm nơi đã cách thành hình không xa, chôn người ở chỗ này, phục sinh kỳ hạn cũng sắp đến rồi, vào lúc này đột nhiên có dị bảo từ đó hiện thế, chỉ sợ không phải chuyện tốt đẹp gì.”

“Ý của ngươi là?” Sở Ngâm Sa tựa hồ như có ngộ ra, sắc mặt cũng một chút trở nên khó coi.

“Âm tuyệt dương sinh, chôn ở nơi này người kia, muốn phục sinh, phải một vài sinh linh làm dẫn, hóa đi tử khí, ngưng tụ sinh cơ, mới có thể phục sinh thành công.” Tiêu Vũ nói.

Nói tới chỗ này, mặc dù là Nhan Thu Thủy đều biết Tiêu Vũ ý tứ, khuôn mặt nhỏ lập tức trắng như tuyết.

Lần này dị bảo xuất thế, vốn là cái cục, chôn ở nơi này cái kia bởi vì phục sinh, cố ý làm ra dị tượng, để cho người ta cho là có dị bảo khai quật, hấp dẫn người tới trước.

Mà những người này sau cùng kết cục, U &# 8 chính là làm người nọ phục sinh chất dinh dưỡng!

Không khó tưởng tượng, khả năng tiêu phí mấy ngàn năm thời gian, chỉ cầu phục sinh, bực này tồn tại tuyệt đối khủng bố, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong người, phỏng chừng đến bao nhiêu đều là chết!

Đây là một ván cờ lớn, một cái không tốt, hết thảy tiến vào Linh Sơn, làm dị bảo mà đến đệ tử, đều phải mai táng nơi đây!

“Chúng ta đây…… hay là đi thôi?” Nhan Thu Thủy khuôn mặt nhỏ trắng như tuyết, tê cả da đầu.

Chết rồi mấy ngàn năm người một khi phục sinh, ai có thể chống đỡ? Cấp độ kia tồn tại vốn là thần linh, không ai có thể ngang hàng!

“Nơi này rất nguy hiểm, các ngươi vẫn là rời đi cho thỏa đáng.” Tiêu Vũ nói xong, theo ngọn cây nhảy xuống.

“Chúng ta? Ngươi không đi?” Sở Ngâm Sa nhảy xuống theo, nhíu mày nói.

“Nguy hiểm nương theo lấy kỳ ngộ, ta muốn thử vận may.” Tiêu Vũ cười nói.

Đối với hắn mà nói, bình thường gì đó đã không giúp được hắn, nhưng sự phát hiện này, lại làm cho hắn nổi lên tâm tư.

Đối phương đã có thể sử dụng mấy ngàn năm mưu đồ phục sinh, khẳng định không phải cái gì người bình thường, hơn nữa người kia đã cho là mình có thể sống lại, trên người người này một vài thần vật cũng tất nhiên ngay ở màn bên trong.

Nếu ở tòa này trong mộ, tìm được một vài vật cần, Tiêu Vũ nói không chừng khả năng giải quyết triệt để trên người mình tu luyện vấn đề, hoặc là mổ Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật.

Vì thế, hắn muốn bác đánh cuộc.

“Ta cũng rất muốn nhìn một chút, như vậy một tòa mộ chủ nhân rốt cuộc là dạng gì.” Sở Ngâm Sa đột nhiên lộ ra nụ cười, không hề có một chút nào rời đi ý tứ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 41: Võ Vương Mộ

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Điên rồi, hai người các ngươi đều điên rồi!” Nhan Thu Thủy tức giận đến dậm chân.

Như vậy một tòa mộ, tồn tại mấy ngàn năm, trong mộ chỗ chôn người còn ở mưu đồ phục sinh, há lại là người lương thiện? Đừng nói mấy người bọn hắn người mới, chính là Vũ Viện bên trong những lão quái vật kia đều tới, hơn nửa cũng phải chôn ở nơi đây!

“Lại nói, ngươi rốt cuộc đối với nơi này biết bao nhiêu, đều đến bây giờ cũng không cần giấu diếm nữa đi?” Việc đã đến nước này, Sở Ngâm Sa cũng trực tiếp lựa chọn đi thẳng vào vấn đề, hắn vẫn luôn cho rằng Nhan Thu Thủy đối với nơi này hoặc nhiều hoặc ít biết một vài tình huống.

“Ta không biết là!” Nhan Thu Thủy tức giận nói: “Ta chỉ là tình cờ nghe nói, lần này khai quật bảo vật, có thể là nguyên thủy chi linh mà thôi!”

Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt.

Nguyên thủy chi linh, thứ này thật không đơn giản, vật ấy thì như tên, là vì nguyên thủy đồ vật.

Cái gì gọi là nguyên thủy? Thiên địa ban đầu, là vì hỗn độn, thế gian vạn vật, đều do hỗn độn mà sống, mà cái gọi là nguyên thủy đồ vật, chính là một loại ẩn chứa hỗn độn khí linh vật.

Phàm là có hỗn độn khí linh vật, đều có thể xưng là nguyên thủy đồ vật, món đồ như thế này có thể nói vạn vật chi mẫu, thế gian vạn vật đều là bởi vậy diễn biến mà đến, bởi vậy mà sống.

Loại này thần vật, bất kể là dùng để tu luyện, còn là cách dùng khác, đều có lợi ích cực kỳ lớn.

Tỷ như Tiêu Vũ chỗ tinh thông minh phù chi đạo.

Nếu là hắn có thể có một tia hỗn độn khí, dùng thực lực bây giờ của hắn, có thể trực tiếp khắc họa đến tam phẩm minh phù.

Lại tỷ như chế thuốc, rèn khí, trận pháp các loại, có nguyên thủy đồ vật, cũng có thể làm cho việc này trở nên đơn giản hơn nhiều.

Bởi vậy, thứ này một khi khai quật, chắc chắn sẽ đưa tới vô số cường giả tranh cướp, mặc dù là nhân vật mạnh mẽ đến đâu, ở như thế thần vật trước mặt, cũng không có thể giữ vững bình tĩnh.

Vậy thì chẳng trách Nhan Thu Thủy lúc trước che che giấu giấu, không dám để cho bọn họ biết.

“Lại còn có nguyên thủy chi linh thứ này?” Sở Ngâm Sa càng một chút hứng thú, nói: “Mặc dù tin tức không nhất định là thật, bất quá ta đối với toà này mộ càng hiếu kỳ hơn. Tiêu Vũ, ngươi đã khả năng nhận ra nơi này, vậy có thể hay không tìm tới mộ lối vào?”

Tiêu Vũ gật gù, hắn cho rằng Nhan Thu Thủy nói không quá có thể tin, mặc dù không biết hắn là từ nơi nào nghe đến, nhưng ở chưa qua chứng thật dưới tình huống độ tin cậy không cao.

Nơi này, là bởi vì tạo nên tuyệt âm nơi, có một vị cường giả từ chôn tại đây, mưu toan việc nặng hậu thế, cho nên xung quanh đây hoàn cảnh, cũng bị cải biến.

Dùng Dạ Minh Hồ làm trung tâm, bốn phía cỏ cây núi đá, trong lúc mơ hồ tạo thành nhiều trận pháp, mỗi một cái trận pháp đều rất không bình thường.

“Ta phải nhắc nhở các ngươi một câu, chôn người ở chỗ này, có thể có thủ đoạn như vậy, thực lực xa không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy, ít nhất đã ở vương giả trở lên!” Tiêu Vũ thông qua những trận pháp này, càng thêm nhận định trong mộ người khủng bố.

Những trận pháp này, tuyệt đối không phải cấp bậc tông sư người có thể bố trí được đi ra, ít nhất cũng là vương giả trở lên nhân vật.

Cái khác hắn cũng không nói gì chính là, trong mộ người thực lực, rất có thể đã vượt ra khỏi vương giả cấp bậc!

“Vương giả?” Sở Ngâm Sa nghe qua sau khi, ngược lại càng thêm hưng phấn.

Linh nguyên cảnh, hóa khí cảnh, giấu hư cảnh, Tứ Cực cảnh, hiển linh cảnh, đây là tu luyện năm cái cảnh giới.

Linh nguyên cảnh đến hóa khí cảnh, chỉ tương đương với người phàm, nhiều nhất so với người bình thường mạnh hơn một vài.

Mà đạt được giấu hư cảnh, thực lực thì sẽ có một bay vọt về chất, có thể khai tông lập phái, chỉ có đạt được cảnh giới này, Mới có thể gọi là tông sư.

Tông sư, lại có người tông cùng Thiên Tông phân biệt.

Giấu hư cảnh, là làm người tông, đạt được Tứ Cực cảnh, mới là Thiên Tông, cũng là chính thức mạnh mẽ tông sư.

Còn vương giả, cái kia tối thiểu cũng phải đạt được hiển linh cảnh. Đạt được cảnh giới này, ở thế gian này, đã hầu như vô địch, như thần linh!

“Bỏ đi! Các ngươi đã sắp điên, ta đây liền bồi các ngươi đồng thời điên được rồi!” Nhan Thu Thủy cuối cùng cắn răng một cái, quyết định cùng Tiêu Vũ bọn họ cùng tìm một chút ngôi mộ lớn này.

Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng, bắt đầu ở xung quanh chăm chú suy diễn.

Đã quanh thân trải qua cố ý bố trí, thông qua những trận pháp này, đối với hắn mà nói phải tìm được lớn mộ lối vào đều không phải là việc khó, những trận pháp này trong con mắt người bình thường hầu như hoàn toàn không có kẽ hở, có đúng không Tiêu Vũ tới nói, lại giống như không có gì.

Vài lần suy diễn sau khi, Tiêu Vũ tinh thần chấn động, thân hình nhảy lên một cái, rơi vào Dạ Minh Hồ bên trong.

Hắn chân đạp mặt hồ, đạp lên hồ nước thần tốc đi tới Dạ Minh Hồ trung ương.

Đối với tu luyện người mà nói, đạp nước mà đi không phải việc khó gì, dù cho chỉ có linh nguyên cảnh, cũng có thể tuỳ tiện làm được.

“Mở!” Tiêu Vũ đứng ở nước mà, dưới chân điểm nhẹ.

Trong nháy mắt, dưới chân hắn mặt nước tạo nên một loại kỳ lạ sóng gợn.

Nói nó kỳ lạ, là vì này sóng gợn đang dập dờn thời gian, tựa hồ cất dấu một loại nào đó quy luật, nhìn như phổ thông, rồi lại làm cho người ta một loại cảm giác không giống nhau.

Trong chốc lát, mặt hồ sóng gợn không dứt chập trùng, động tĩnh càng lúc càng lớn, cuối cùng rầm một tiếng, mặt hồ xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, vô hình hồ nước đột nhiên định hình, hóa thành một to lớn van ống nước.

Ngoài ra, tại kia van ống nước bên trên, còn có dòng nước hội tụ thành ba cái lưu động chữ to: Võ vương mộ!

“Võ vương mộ? Chôn ở trong mộ người kêu Võ vương?” Sở Ngâm Sa cũng theo Tiêu Vũ đi tới chính giữa hồ nước, ngẩng đầu nhìn cái kia ba chữ lớn mở miệng nói ra.

“Này chính là lớn mộ cửa gì? Chúng ta có hay không có thể tiến vào?” Nhan Thu Thủy có chút ngây người, lại đơn giản như vậy tìm được mộ miệng, đây không khỏi cũng quá không chân thực.

Sau đó, nàng đột nhiên có vẻ trở nên hưng phấn, nào còn có lúc trước một chút sợ hãi dáng vẻ? Nóng lòng muốn thử muốn hướng về van ống nước mà đi. U &# 8

“Đừng nóng vội.” Tiêu Vũ ngăn cản nàng, nói: “Chúng ta muốn đi vào, phỏng chừng cũng vậy chuyện dễ dàng.”

Sở Ngâm Sa cũng tựa hồ có cảm ứng, trên mặt lộ ra cười lạnh, nhìn hướng bốn phía.

Dạ Minh Hồ thập phần rộng lớn, bao nhiêu không bờ bến, phóng tầm mắt nhìn tới đều là xanh lục bát ngát hồ nước, bình tĩnh mặt nước nhìn không tới bất luận là đồ vật gì.

Nhưng vào lúc này, mặt hồ bốn phía bắt đầu xuất hiện mỗi người bóng đen, từ xa đến gần, hướng về nơi này mà đến.

“Đằng Long khu vực đệ tử? Làm sao vào lúc này bọn họ tất cả đi ra!” Nhan Thu Thủy bất mãn mà nói thầm, lúc trước không chút nhìn thấy những người này, bây giờ lại một lần xuất hiện nhiều như vậy.

Này phóng tầm mắt nhìn, xuất hiện những người này, ít nhất cũng có hai mươi người trở lên.

“Trong bọn họ, phỏng chừng có mấy người lúc trước cũng đã phát hiện nơi này, sở dĩ vẫn không có động tác, e sợ chỉ là không biết là như thế nào mở ra mộ khẩu thôi.” Tiêu Vũ bình tĩnh nói.

Tuyệt âm nơi mặc dù hiếm thấy, nhưng cũng không phải không ai nhận thức, một vài đối với trận pháp có điều nghiên cứu đệ tử, chỉ cần đi tới nơi này, muốn phát hiện cũng không khó.

Chỉ là nơi này trận pháp liền có mấy chục toà, hơn nữa mỗi một toà cơ hồ đều là vương giả cấp bậc, bình thường người dù cho phát giác, cũng không biết như thế nào kích hoạt trận pháp, mở ra mộ khẩu, cũng chính là Tiêu Vũ, các đạo thực lực đều đạt được cực hạn, tài năng dễ dàng mở ra mộ khẩu.

Mộ khẩu vừa mở, này Đằng Long khu vực đệ tử, tự nhiên không chịu để cho bọn họ giành trước vào mộ, dồn dập xuất hiện.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 42: Táng Thiên Quyền

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ha ha, không sai, không ngờ rằng ở Vũ Viện trong hàng đệ tử lại còn có người khả năng hiểu được như thế kích hoạt trận pháp, mở ra mộ khẩu.”

Một gã đệ tử trẻ tuổi một bên cười to, một bên Lăng Ba mà đến. Hắn thập phần bá đạo, đi tới Tiêu Vũ các loại thân người trước, cao cao tại thượng nói: “Đã cửa mộ đã mở, các ngươi cũng có thể lăn!”

“Ngươi nói cái gì?” Sở Ngâm Sa lúc này nở nụ cười, nhưng nụ cười này cũng rất lạnh.

Này một đám Đằng Long khu vực đệ tử, lâu như vậy tới nay thậm chí cũng không biết mộ khẩu vị trí, nếu không phải Tiêu Vũ ra tay, còn không biết bọn họ phải tìm đến lúc nào.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ vừa mở cửa mộ, làm cho bọn họ có cơ hội tiến vào, bọn họ lại không chỉ không cảm kích, còn thứ nhất muốn như thế cao cao tại thượng đưa bọn họ đuổi đi!

“Làm sao? Ngươi bất mãn gì?”

Nói chuyện đệ tử thoạt nhìn có hơn hai mươi tuổi, trên khuôn mặt tràn ngập kiêu ngạo, khinh thường thấy Sở Ngâm Sa, nói: “Ngươi thật sự cho rằng bị trong viện một vài không từng va chạm xã hội đệ tử bầu thành cái gì tứ đại người mới, có thể khoa trương? Tầm thường mấy cái con tôm nhỏ, cho ngươi cút thì cút!”

Sở Ngâm Sa nụ cười càng thêm rực rỡ, một chút cũng nhìn ra không tức giận bộ dạng, chỉ là người quen biết hắn lại sẽ biết, hắn càng là như thế, thì đại diện hắn càng nguy hiểm.

“Hắn nói không sai, bằng mấy người các ngươi người mới, còn chưa có tư cách cùng chúng ta tranh!”

Vừa là một gã đệ tử trẻ tuổi đi tới, tùy ý nói: “Nếu không có lúc trước không có tìm được mộ khẩu vị trí, bằng các ngươi có mấy người, gần sát khu vực này đều là tử tội, nể tình các ngươi mở ra mộ khẩu phần, cút đi, ta không làm khó dễ các ngươi!”

Ngoại trừ nói chuyện này hai gã đệ tử, cái khác Đằng Long khu vực đệ tử trên mặt cũng là mang theo xem thường ý cười, ở một bên thấy, đối với hai người bọn họ nói không người mở miệng phản đối.

Thế giới này, hết thảy đều cần nhờ thực lực nói chuyện, Đằng Long khu vực đệ tử, càng mỗi một đều cao cao tại thượng, ở trong mắt bọn họ, này cái gì tứ đại người mới, căn bản là không tính một chuyện, xa xa không xứng cùng bọn hắn tranh cướp.

“Khà khà!” Sở Ngâm Sa cười hắc hắc, không có lại mở miệng, mà là nhìn về phía Tiêu Vũ.

Mộ khẩu là Tiêu Vũ đưa ra, cho nên hắn muốn nhìn Tiêu Vũ ý kiến, nếu Tiêu Vũ nói đánh, dù cho đối diện đều là Đằng Long khu vực đệ tử thì thế nào? Hắn lớn đến từng này, trong cùng thế hệ thì không thể để hắn người sợ!

Tiêu Vũ đọc đã hiểu Sở Ngâm Sa ý tứ, hắn lúc này rốt cuộc cũng mở miệng, chỉ nói một chữ: “Cút!”

Sở Ngâm Sa lập tức nở nụ cười, nếu như Tiêu Vũ thật đi rồi, hắn sẽ đối với Tiêu Vũ rất thất vọng, nhưng Tiêu Vũ không để cho hắn thất vọng, sự thật chứng minh, hắn ban đầu ánh mắt không có sai, Tiêu Vũ là đáng giá hắn kết giao người!

Không vì cái gì khác, thì làm Tiêu Vũ bộ này tính khí, rất đúng khẩu vị của hắn.

“Ngươi nói cái gì?” Lên tiếng trước nhất đệ tử như là không hề nghe rõ, bắt đầu cười ha hả, “một không biết tên người mới, cũng dám nói chuyện với ta như vậy?”

Hắn và đại đa số Vũ Viện đệ tử giống nhau, mặc dù nghe qua Tiêu Vũ tên, nhưng cũng không quen biết Tiêu Vũ, bởi vì Tiêu Vũ khoảng thời gian này thật sự quá ít tại Vũ Viện bên trong đi lại.

Cho nên hắn mặc dù nhận thức Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy, nhưng cũng không quen biết Tiêu Vũ.

“Khà khà, Ngô Minh, một tân nhân lại dám bảo ngươi cút, ta là ngươi, chắc chắn sẽ không thả hắn trở về.”

“Bây giờ người mới thực sự là càng ngày càng khoa trương, cái gì tứ đại người mới còn chưa tính, một người so với một người cuồng, liền một vô danh tiểu tốt lại cũng dám như vậy.”

“Mau mau đuổi rồi hắn a, yên tâm, không ai sẽ nói ngươi lấy lớn ép nhỏ.

”

Bên cạnh phần đông đệ tử dồn dập mở miệng cười, bọn họ chút nào đều không cho rằng Tiêu Vũ sẽ là Ngô Minh đối thủ.

Sở dĩ sẽ nói những lời này, cũng là bởi vì bọn họ đồng dạng cho rằng Tiêu Vũ mặc dù mở ra cửa mộ, nhưng không có tiến vào tư cách, để Ngô Minh ra tay đuổi rồi, cũng tiết kiệm bọn họ một chút phiền toái.

“Cũng được!” Ngô Minh nhếch miệng nở nụ cười, “ta đây thì thừa cơ hội này, giáo dục một chút những người này, không phải vậy thực sự là muốn lên trời!”

“Tiểu tử, nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?” Hắn thập phần tự tin, thân là Đằng Long khu vực đệ tử, ngoại trừ cùng trong vùng mấy cái kia có thể nói kinh khủng thiên tài, Vũ Viện bên trong không có mấy cái đệ tử có thể cho hắn để ở trong mắt.

Không chỉ là hắn, đối với đại đa số Đằng Long khu vực đệ tử mà nói, đều là như thế.

Tiêu Vũ không nói gì, trực tiếp chuyển động.

Nói tới nhiều hơn nữa, lúc này cũng không bằng bày ra một vài thực lực, để những người này ngoan ngoãn câm miệng, bằng không mà nói, những người này hơn nửa đều cho là hắn thật tốt khi.

Rít gào một tiếng, thân hình hắn như gió, lóe lên trong lúc đó tới Ngô Minh trước người.

Cùng thời khắc đó, trên người hắn lục đạo linh sông, cùng với ẩn giấu ở Huyết Linh bên trong đạo thứ bảy linh sông đồng thời hiện lên, lục đạo linh giữa sông ba đạo óng ánh mát mắt, lộ ra kinh người ánh sáng.

“Táng thiên!”

Tiêu Vũ một đôi nắm đấm, vào lúc này đột nhiên phảng phất biến thành quỷ dị màu máu, và loại kia màu máu như là chính thức lưu động máu tươi, khiến người ta nhìn qua liền cảm thấy được sởn cả tóc gáy.

“Thiên Tông chiến quyết?” Ngô Minh hoàn toàn biến sắc, theo Tiêu Vũ trên nắm tay, để hắn cảm nhận được một luồng khí tức tử vong, đem hắn gắt gao bao phủ, phảng phất đã đem hắn kéo tới Địa ngục biên giới.

Loại uy thế này, để Ngô Minh lập tức cảm giác được, Tiêu Vũ cú đấm này tuyệt không đơn giản.

“Bá vương chém!” Hắn khẽ quát một tiếng, và chưởng thành đao, một bàn tay tựa hồ hóa thành không có gì không phá lưỡi dao sắc, hướng về Tiêu Vũ lực chém xuống.

“Ngô Minh tiểu tử này lại trực tiếp dùng lên bản lĩnh sở trường?”

“Đối phó tầm thường một tân nhân, cần thiết hay không?”

Quen thuộc Ngô Minh đệ tử đều có chút giật mình, người bá vương này chém nhưng hàng thật giá đúng tông sư chiến quyết, mặc dù chỉ là người tông, nhưng cũng đã là Ngô Minh thủ đoạn mạnh nhất.

Hắn thủ đoạn này, ở Đằng Long khu vực trong hàng đệ tử cũng có nhất định uy danh, nếu dùng tới, ngoại trừ mấy cái kia nhân vật khủng bố, &# 85 không có mấy người dám nói có thể dễ dàng hóa giải.

Vốn bọn họ đều cho rằng Ngô Minh muốn đối phó cái này không biết tên người mới rất đơn giản, lại không nghĩ rằng Ngô Minh lại vừa đi lên thì ra thủ đoạn mạnh nhất.

“Chết!”

Tiêu Vũ quát khẽ, hai quả đấm giống như nhuốm máu, cả người càng phảng phất hóa thân thành đến từ âm u ở chỗ sâu trong ma thần, khí thế trên người khiến người ta sợ hãi.

Ầm!

Hắn đấm ra một quyền, huyết quang hiện ra, loáng thoáng, ở nắm đấm của hắn chung quanh có một chút vụn vặt đoạn ngắn bay lượn, người bên ngoài hoảng hốt thấy được thiên địa sụp đổ, vạn thần đủ khóc đoạn ngắn.

“Đây là cái gì chiến quyết? Lại mang có cảnh tượng kì dị?”

“Trời ạ, tại sao lại có dạng này đoạn ngắn xuất hiện? Có phải loại này chiến quyết có thể hủy diệt đất trời gì?”

Theo Tiêu Vũ quyền ý bên trong, tất cả mọi người cảm nhận được một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt, mặc dù Tiêu Vũ chỉ là linh nguyên cảnh, nhưng hắn cú đấm này, lại tựa hồ như có thể mai táng một cái thế giới!

“Ầm!”

Một quyền, Ngô Minh bàn tay hóa thành lưỡi dao sắc phảng phất sắt thép giống nhau phát sinh giòn nhẹ tiếng vang, trên tay hắn quang mang bị Tiêu Vũ cú đấm này trực tiếp đánh tan.

Ngoài ra, Ngô Minh chém đi ra tay phải vào đúng lúc này đã tràn đầy máu tươi, trong miệng thốt ra máu tươi đồng dạng nhiễm đỏ thân thể của hắn.

Nhưng quỷ dị chính là, thân thể của hắn không có bay về đằng sau, mà là mở to hai mắt, cứ như vậy ở Tiêu Vũ trước người thẳng tắp ngã xuống.

Tiêu Vũ một quyền bên dưới, Ngô Minh không rõ sống chết!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 43: Vào Mộ

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Kinh ngạc, khiếp sợ, bất ngờ...... các loại bất đồng vẻ mặt xuất hiện tại đông đảo Đằng Long khu vực đệ tử trên người.

Ngô Minh ở Đằng Long trong vùng mặc dù không tính là mạnh nhất, nhưng cũng không thuộc về người yếu, lại bị một không biết tên người mới đánh bại, hơn nữa còn là hung hăng như vậy.

Như thế thay đổi, làm cho tất cả mọi người nhất thời đều có chút kinh ngạc.

“Chiêu này không sai, tên gọi là gì?” Sở Ngâm Sa ở bên cạnh nhếch miệng, nói chuyện cực kỳ lớn tiếng, không có chút nào kiêng kỵ bên cạnh Đằng Long khu vực đệ tử.

Cùng với nói không kiêng kỵ, chẳng bằng nói hắn là cố ý, lúc trước đám người kia mỗi người kiêu ngạo tận trời, kết quả cái thứ nhất đứng ra người bị Tiêu Vũ hung hăng đánh bại, cũng tương đương đánh mặt của bọn hắn.

Sở Ngâm Sa người này luôn luôn rất ngông cuồng, nhưng hắn lại cực kỳ không nhìn nổi có người ở trước mặt của hắn cuồng, cho dù là Đằng Long khu vực đệ tử cũng không được!

Tiêu Vũ lườm hắn một cái, không nói gì, vừa mới một chiêu này tên hắn sớm đã nói, Sở Ngâm Sa này vừa hỏi thuần túy là cố ý kích thích này Đằng Long khu vực đệ tử.

Táng thiên quyền, đây là một bộ tông sư chiến quyết.

Tông sư chia làm người tông cùng Thiên Tông, Tiêu Vũ trận chiến này quyết, liền thuộc về Thiên Tông cấp bậc.

Cái này cũng là cho đến trước mắt, hắn khả năng thi triển ra mạnh nhất chiến quyết một trong, đây còn là bởi vì hắn ngưng ra đạo thứ bảy linh sông, nếu không nếu là trước đó, mặc dù là hắn cũng không cách nào thi triển này 1 quyền pháp.

Có điều, táng thiên quyền mặc dù chỉ là Thiên Tông chiến quyết, nhưng uy lực lại tuyệt đối cường đại, được xưng một quyền có thể táng thiên.

Đây là có thể theo tu vi tăng trưởng có thể không dứt trở nên mạnh mẽ chiến quyết, đầy đủ Tiêu Vũ sử dụng rất lâu, hắn bây giờ cũng chỉ là miễn cưỡng thi triển, thể hiện ra uy lực, kém xa bộ này chiến quyết uy lực thực sự một phần vạn.

“Bây giờ, chúng ta có tiến vào tư cách gì? Nếu như còn có người nói chúng ta không tư cách, mặc dù đứng ra, khà khà, nhìn thẳng Tiêu Vũ một chiêu này, ta cũng muốn thử một chút tay!” Sở Ngâm Sa toét miệng, thập phần khí phách đứng ở một đám Đằng Long khu vực đệ tử trước mặt.

Thay đổi bình thường, bị một tân nhân nói như vậy, này kiêu ngạo Đằng Long khu vực đệ tử khẳng định không ai nhẫn đạt được, nhưng bây giờ, bọn họ lại đồng thời trầm mặc xuống, không người lên tiếng nữa.

Tiêu Vũ lúc trước một quyền, cho bọn hắn nhiều lắm chấn động, ai nói người mới thì nhất định là người yếu? Không thể tiến vào Đằng Long khu vực, có điều là bởi vì bọn họ mới vào Vũ Viện, còn cần khảo sát mà thôi, bàn về thực lực chân chính, chưa chắc so với Đằng Long khu vực người không đều.

“Người này lại so với ta trong tưởng tượng còn mạnh hơn, hắn thật chỉ có lục đạo linh sông?” Nhan Thu Thủy ở bên cạnh nói thầm, 1 đôi mắt to không dứt ở Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá.

“Mặc dù từ lúc thi nhập viện trước khi ta liền biết người này rất biến thái, có thể cũng không nghĩ tới lại biến thái như vậy, thậm chí ngay cả Đằng Long khu vực đệ tử đều không phải là đối thủ của hắn!” Trong miệng nàng lẩm bẩm, ánh mắt nhất thời hưng phấn, nhất thời phức tạp, không biết là đang suy nghĩ gì.

“Ha ha, đây là Đằng Long khu vực đệ tử gì? Mới vừa rồi còn lớn lối như vậy? Bây giờ làm sao không ai dám nói chuyện?” Sở Ngâm Sa nhìn thấy tất cả mọi người trầm mặc xuống, cất tiếng cười to, muốn bao nhiêu hung hăng có bao nhiêu hung hăng, cuối cùng càng trực tiếp xem thường cười lạnh: “Ta còn tưởng rằng Đằng Long khu vực đệ tử rất ghê gớm, nguyên lai cũng là mặt hàng này!”

Hết thảy Đằng Long khu vực đệ tử cùng nhau biến sắc, bọn họ ở Vũ Viện bên trong từ trước đến giờ cao cao tại thượng, chưa từng bị người khinh thị như vậy qua? Huống hồ còn là một tân nhân!

Có điều, Tiêu Vũ lúc trước cú đấm kia quả thật trấn trụ bọn họ, lúc này cũng không có người còn dám tùy tiện ra tay.

“Ha ha, lại còn có người có thể đem nơi này mở ra, ồ? Các ngươi đều không vào? Đã như vậy ta đây thì đi vào trước!”

Ngay ở bầu không khí trở nên hơi ngưng trọng trong khi,

Cười to một tiếng đột nhiên từ trên bầu trời vang lên, ngay sau đó một đạo tàn ảnh chợt lóe lên, mọi người chỉ cảm thấy một cơn gió vót đến, đạo kia cái bóng cũng đã tiến nhập cửa mộ bên trong.

Người này tốc độ quá nhanh, tất cả mọi người đều không thể thấy rõ, chỉ có thể cảm nhận được một cơn gió cùng một cái bóng, rất nhiều người thậm chí đều còn chưa phản ứng kịp.

“Mẹ kiếp, muốn chết!” Sở Ngâm Sa nhất thời giận dữ.

Cửa là Tiêu Vũ đưa ra, bây giờ Tiêu Vũ còn đứng ở chỗ này, lại có thể có người gan dạ giành trước tiến vào, điều này làm cho hắn một chút nổi giận, lập tức nhích người, liền phải đuổi tới.

“Cẩn thận!” Tiêu Vũ một chút ngăn cản hắn, ngưng trọng nói: “Vừa mới cái kia người rất mạnh, vắng mặt La Sát bên dưới, không nên tùy tiện đuổi!”

Hắn bây giờ thần giác, so với trước kia lại có tiến bộ, chỉ từ một người khí tức trên thân, có thể đại khái cảm nhận được thực lực của đối phương.

Vừa mới tốc độ của người nọ mặc dù cực nhanh, nhưng trong nháy mắt này, Tiêu Vũ hay là từ khí tức trên cảm giác ra, bóng người kia thập phần không đơn giản.

Tại cùng La Sát đấu qua sau khi, hắn đối với Đằng Long khu vực này thiên tài chân chính có nhận thức mới, lúc này tự hỏi cũng không chắc chắn có thể chiến thắng đối phương.

“Vậy làm sao bây giờ? Có phải khiến cho hắn đoạt trước tiên?” Sở Ngâm Sa không cam lòng, tính cách của hắn từ trước đến giờ không chịu chịu thiệt, Tiêu Vũ mở ra cửa mộ, làm sao cũng không nguyện ý để cho người khác giành trước tiến vào.

“Không có chuyện gì, này mộ bọn họ xông không dứt, tùy hắn đi a.” Tiêu Vũ bình thản nói rằng, trên mặt có tuyệt đối tự tin vẻ mặt.

Sở Ngâm Sa lúc này mới nhớ tới, này Đằng Long khu vực đệ tử mặc dù coi như bá đạo, có thể trước kia lại ngay cả như thế nào tiến vào chưa từng biện pháp.

Toà này mộ chủ nhân, dùng mấy ngàn năm thời gian mưu đồ phục sinh, theo Tiêu Vũ phỏng đoán càng vương giả trở lên nhân vật, dạng này mộ, sao lại tốt xông?

“Có người tiến vào, không thể đợi thêm nữa, nếu chậm một bước, lúc này mà bảo vật khẳng định cũng bị mất!”

“Đi, đi theo vào!”

Một đám Đằng Long khu vực đệ tử cũng lập tức nóng nảy, cũng không muốn khiến người ta giành ở phía trước, trong giây lát này dồn dập nhích người, hướng về trong mộ phóng đi.

Tiêu Vũ cũng không ngăn trở, đứng ở bên cạnh thấy, chưa tới chốc lát hầu như hết thảy đệ tử đều đã xông vào vào trong đó, Dạ Minh Hồ lập tức lại trở nên vắng ngắt.

“Tuyệt âm nơi? Võ vương mộ? Ha ha, có chút ý nghĩa.”

Một lanh lảnh bên trong mang theo lành lạnh âm thanh, trong hư không xuất hiện một đạo thân ảnh màu trắng, U &# 8 &# 32; hướng về nơi đây chậm rãi bước mà đến.

Theo thân hình trên nhìn, đó là một nữ tử bóng người, nàng hình thể thướt tha, một thân tuyết áo, khuôn mặt phảng phất ẩn ở trong sương, khiến người ta thấy thế nào đều không cách nào thấy rõ.

Kỳ lạ là, cô gái này cất bước thời gian, dưới chân lại không hề có thứ gì, đúng là lăng không cất bước, mặc dù bước chân chầm chậm thong dong, nhưng tốc độ lại mau đến quỷ dị, một chút liền đi tới van ống nước trước khi.

“Đạp không mà đi? Đây không phải tông sư mới có thể làm được sự tình gì? Có phải Vũ Viện bên trong trưởng bối cũng tới?” Nhan Thu Thủy kinh ngạc há to miệng.

“Không phải tông sư.” Tiêu Vũ lắc đầu, nhưng sắc mặt cũng hơi có nghiêm nghị.

Hắn khả năng theo cô gái này khí tức cảm nhận được cô gái này rất mạnh, thậm chí so với vừa nãy cái thứ nhất tiến vào Võ vương mộ bóng người mạnh hơn, nhưng cũng còn không có đạt được cấp bậc tông sư.

Nàng sở dĩ có thể làm được đạp không mà đi, quá nửa là dùng cái gì thủ đoạn đặc thù.

Cô gái kia khuôn mặt mơ hồ, bị sương mù bao phủ, chậm rãi đi tới van ống nước trước khi.

Từ đầu tới cuối, nàng đều tựa như không nhìn thấy Tiêu Vũ ba người, cho tới giờ khắc này, nàng mới đột nhiên quay đầu lại, trong sương mù mơ hồ lộ ra một đôi sâu xa như biển hai con mắt.

Ánh mắt của nàng, rơi vào Tiêu Vũ trên thân, trong ánh mắt mang theo một tia xem kỹ, một tia lạnh lùng, càng có một tia nhìn xuống mùi vị, phảng phất nàng là cao cao tại thượng thần linh, mà Tiêu Vũ chỉ là trên đất một con giun dế.

Một chút qua đi, trong miệng của nàng tựa hồ truyền ra một tiếng tâm tình không rõ cười khẽ, sau đó, đạo này thướt tha bóng người đã ở van ống nước trước khi biến mất, tiến vào Võ vương trong mộ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 44 + 2 Người Điên

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Hắc, quả nhiên bị ta đã đoán, người phụ nữ kia quả nhiên đến rồi!”

Tràn ngập dã tính tiếng cười vào lúc này vang lên, La Sát cái kia như là dã thú bóng người lại một lần nữa xuất hiện.

Hắn không hề liếc mắt nhìn Tiêu Vũ mấy người một chút, một đôi mắt bên trong lộ ra một luồng hung quang, thần tốc tiến vào Võ vương trong mộ, mơ hồ chỉ nghe được hắn cuối cùng một thanh âm từ van ống nước sau khi truyền ra: “Lần này, nhất định phải giết ngươi!”

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa hai người đối diện, lúc trước người sát thần này liền nói lần này vào núi không vì bảo vật, mà là để giết chết một cái nào đó Đằng Long trong vùng đệ tử mà đến.

Bây giờ nghe cái kia ý tứ trong lời nói, hắn muốn giết người tựa hồ là tên nữ tử.

“Hắn muốn giết, không phải vừa rồi cuối cùng đi vào cô gái kia?” Nhan Thu Thủy như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, chần chờ một chút sau có chút không xác định mở miệng.

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa đều không lên tiếng.

Đằng Long trong vùng, đều là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử kiệt xuất nhất, nữ đệ tử tuy nói không phải là không có, nhưng số lượng lại dù sao ít hơn rất nhiều.

Ở vừa mới vào mộ 1 trong đám đệ tử, cơ hồ đều là phái nam đệ tử, muốn nói nữ đệ tử, chính là cuối cùng tiến vào cô gái kia khiến người ta ấn tượng sâu sắc nhất, La Sát muốn giết, nói không chừng thật đúng là cô gái kia.

“Không can thiệp tới hắn muốn giết ai, đều cùng không quan hệ gì tới chúng ta.” Sở Ngâm Sa đối với cái này không một chút nào quan tâm, nhìn về phía Tiêu Vũ, “ngươi mở ra cửa mộ, chẳng lẽ không dự định đi vào?”

Tiêu Vũ không hề trả lời, ánh mắt nhìn phía xa xa, nhíu chặt lông mày.

Vừa rồi tiến vào đệ tử hắn đều nhất nhất đặt ở trong mắt, vốn tưởng rằng sẽ gặp được Giang Tẫn Phong hoặc là Vương Đằng bên trong một người, nhưng đến cuối cùng, hai người này lại đều chưa từng xuất hiện!

Theo lý thuyết, Đằng Long khu vực những đệ tử này làm tìm dị bảo, hoạt động khu vực đều ở đây Dạ Minh Hồ xung quanh, không thể còn có người không biết là Tiêu Vũ mở ra cửa mộ.

Giang Tẫn Phong Tiêu Vũ không quá để ở trong lòng, có thể Vương Đằng lại chưa từng xuất hiện, để hắn có chút bất ngờ.

“Đi lên, tại sao không đi lên?” Hắn không nghĩ nhiều nữa, cười nói: “Khó gặp được như vậy một ngôi mộ lớn, tự nhiên là muốn vào nhìn một cái.”

Sở Ngâm Sa nở nụ cười, hắn mặc dù đối với bảo vật gì loại hình không phải rất để ý, nhưng lần này vào núi, mục đích to lớn nhất chính là muốn nhìn một chút này Đằng Long khu vực đệ tử mạnh bao nhiêu, bây giờ những đệ tử kia đều ở đây trong mộ, há có không đi lên lý lẽ?

Nhan Thu Thủy cuối cùng cũng kiên trì, cùng hai người bọn họ cùng nhích người, từ van ống nước bên trong tiến vào.

Từ đó, Dạ Minh Hồ trên mặt hồ không có người nào, chỉ còn lại có một đạo kỳ dị van ống nước, cô lập ở mênh mông vô bờ chính giữa hồ nước.

“Mẹ nó, này rốt cuộc là thứ gì? Làm sao tà môn như vậy!”

“Hắc, ở vào tuyệt âm trong đất phần mộ, há lại là đơn giản như vậy? Nếu là sợ thì mau mau cút về!”

“A, ai sợ ai!”

Hồ nước hình thành cửa mộ, phía sau cửa kết nối lấy lại là 1 thứ lâu dài thông đạo, trong thông đạo tuy không đèn đuốc, lại không hiện ra tối tăm.

Tiêu Vũ ba người mới vừa ở trong đường hầm đi ra không xa, liền nghe đến phía trước truyền đến từng trận tiếng mắng, đợi cho đến gần, mới vừa nhìn phía trước cảnh tượng.

Lúc trước tiến vào trong mộ một đám đệ tử, có mười mấy người bị nhốt ở đây, đang cùng vật gì đó ở nơi đó đại chiến.

“Trời ạ, đó là vật gì a, thật là ghê tởm!” Nhan Thu Thủy hướng về nơi đó liếc mắt nhìn, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Cùng cái kia hơn mười người đệ tử đại chiến gì đó, rõ ràng là bao nhiêu cổ thây khô, quần áo trên người sớm nát thành vải,

Thi thể lại chưa hề hoàn toàn mục nát, còn lại một tầng lờ mờ không ánh sáng da dẻ bao vây lấy xương, ngoại trừ da dẻ ở ngoài hầu như cũng chỉ còn lại có khung xương, thoạt nhìn phá lệ khủng bố.

Thây khô số lượng chỉ có 5 cỗ, mỗi một bộ đều lực lớn vô cùng, tốc độ nhanh chóng phi thường, cái này cũng không tính là gì, khiến người ta sợ hãi chính là này thây khô tựa hồ cũng đánh không chết, phần đông Đằng Long khu vực đệ tử công kích đánh trên người bọn hắn, tựa như đang đánh thép giống nhau, chút nào đều không gây thương tổn chúng nó.

Trái lại này bị nghẹt đệ tử, không cẩn thận cũng sẽ bị thây khô bắn trúng, miệng vết thương lập tức biến thành màu đen, tiếng kêu rên liên hồi, không đến chốc lát thì có mấy người đã ngã xuống.

“Tử khí!” Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, cái kia bao nhiêu cổ thây khô bị chết quá lâu, trên người tử khí nồng nặc, chỉ cần bị ấy gây thương tích, liền đem khó khôi phục.

“Bao nhiêu cổ thây khô lại mạnh như vậy? Đây thật đúng là tà môn!” Chính là to gan lớn mật Sở Ngâm Sa, cũng bị trước mắt tình cảnh này trấn trụ.

Mấy cái mạnh mẽ đối thủ có lẽ không đáng sợ, nhưng bao nhiêu cổ thây khô lại cường hãn đến tận đây, liên tiếp tổn thương vài tên Đằng Long khu vực đệ tử, quả thật khiến người ta sởn cả tóc gáy.

“Này thây khô không có gì linh trí, chỉ vì chôn ở đây tuyệt âm nơi, nhiều năm hạ xuống đã xảy ra dị biến, bây giờ nên bị này mộ chủ điều động, trở thành thủ mộ người, để ngừa có người xâm lấn.” Mấy thứ này, đối với Tiêu Vũ tới nói tự nhiên không giống những người khác như vậy không thể nào hiểu được.

“Những vật này là thân bất tử gì? Làm sao một bộ đánh không chết dáng vẻ!” Chính là Sở Ngâm Sa giờ phút này cũng một chút đều không muốn cùng này thây khô động thủ.

Hắn mặc dù tốt gượng, nhưng cùng này thây khô động thủ, luôn cảm giác nói không nên lời khó chịu, hơn nữa cùng tử thi động thủ, thật là khiến người quá không thoải mái.

“Bất tử? Vốn là người đã chết, tại sao bất tử câu chuyện? Nói trắng ra là liền những thứ này thây khô trong cơ thể tử khí quá nặng, ở đây tuyệt âm nơi nhưng không có cách tản đi, mới có thể hoạt động mà thôi, có điều người bình thường muốn đối phó loại này tà vật, cũng là không có cách nào.” Tiêu Vũ vừa nói, một bên đi về phía trước.

Sở Ngâm Sa biết, Tiêu Vũ đã nói như vậy, khẳng định có đối phó phương pháp, hắn cũng rất muốn nhìn một chút đối phó loại này thây khô, rốt cuộc phải nên làm như thế nào.

“Là ngươi? Ngươi lại cũng dám đến!”

Bị nghẹt đệ tử chú ý tới Tiêu Vũ, đều rất bất ngờ.

Bọn họ vốn đều cho rằng Tiêu Vũ là kiêng kỵ vào mộ Đằng Long khu vực đệ tử nhiều lắm, lựa chọn rời đi, không ngờ rằng lại cuối cùng vừa vào được.

Theo lý tới nói, nếu muốn vào mộ, tự nhiên là càng sớm càng tốt, &# 85 nếu không quá muộn tiến vào, trong mộ mặc dù có thứ tốt cũng có thể là bị người giành trước tìm được, Tiêu Vũ trước kia không có lựa chọn tiến vào, nhưng lại lựa chọn ở cái cuối cùng tiến đến.

“Mượn ngươi độc trong người dùng một lát.” Tiêu Vũ không để ý tới những người này, đưa tay ở Sở Ngâm Sa trên người nhấn một ngón tay, sau đó lại đang Nhan Thu Thủy trên người làm giống nhau động tác.

“Đi theo ta, biệt ly đến quá xa.” Hắn đối với sau lưng hai người nói rồi một câu nói như vậy, sau đó liền không chỉ không để ý tới bên cạnh một đám đệ tử, càng không nhìn thẳng cái kia mấy cỗ làm cho tất cả mọi người sợ hãi thây khô, cứ như vậy hướng về thông đạo nơi càng sâu đi đến.

“Ngươi điên rồi sao? Muốn làm gì?” Nhan Thu Thủy sợ đến sắc mặt trắng bệch, Tiêu Vũ làm cho nàng theo Tiêu Vũ, đã có thể đi như vậy quá khứ, không bị cái kia bao nhiêu cổ thây khô đập chết mới là lạ!

Ở vừa mới, phần đông Đằng Long khu vực đệ tử chung sức đều không đối phó được này bao nhiêu cổ thây khô, không gây thương tổn chúng nó mảy may, mà bị chúng nó thương tổn được một điểm, hậu quả lại hết sức nghiêm trọng, bây giờ Tiêu Vũ lại thì như vậy ngênh ngang đi lên phía trước, đây là không muốn chết sao?

“Ta nói, ngươi nếu sợ hãi nói, nhanh đi về, chớ theo chúng ta!” Sở Ngâm Sa bất công gan lớn, hơn nữa hắn tin tưởng Tiêu Vũ dạng này người, tất nhiên sẽ không làm chuyện không có nắm chắc tình, không chút do dự mỉm cười đuổi tới, cùng Tiêu Vũ cùng đi về phía trước.

“Người điên, hai người các ngươi đều điên!” Nhan Thu Thủy mặt cười trắng như tuyết, cuối cùng cắn chặt răng, vẫn là lựa chọn đi theo phía sau hai người.

“Mấy cái này dốt nát người mới, muốn muốn chết sao?”

Hết thảy Đằng Long khu vực đệ tử đều cho rằng Tiêu Vũ mấy cái này người điên, như vậy đi lên, bất tử mới là lạ!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 45 + 8 Cánh Cửa

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

5 cổ thây khô, mỗi một bộ thân thể đều có thể so với binh khí, không người nào có thể đau đớn, mà trên người bọn họ lại mang theo trí mạng tử khí, sanh nhân vật cận.

Tiêu Vũ không chút nào không để ý tới phần đông đệ tử ánh mắt, đi tuốt đàng trước, không nhìn thẳng cái kia bao nhiêu cổ thây khô.

Làm cho tất cả mọi người đều há hốc mồm một màn xuất hiện, cái kia 5 cổ thây khô ở Tiêu Vũ trải qua thời điểm, như là không có phát hiện hắn tồn tại giống nhau, không hề bị lay động, thẳng tắp đứng tại chỗ.

Tiêu Vũ cứ như vậy ở 5 cổ thây khô đi qua trước mắt, 5 cổ thây khô lại không hề có một chút nào đối với hắn ý xuất thủ.

Tiếp theo là Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy, hai người bọn họ cũng cùng Tiêu Vũ giống nhau đi tới, 5 cổ thây khô đồng dạng không thấy bọn họ.

Kết quả này, để bên cạnh các đệ tử đều há to miệng.

Đây là tình huống gì? Vừa mới bọn họ muốn thông qua lúc, 5 cổ thây khô đều là liều mạng vậy muốn giết bọn họ, ngoại trừ này thực lực cường hãn đệ tử, không ai có thể lướt qua một bước, làm sao tới Tiêu Vũ nơi đây, thì nhẹ nhàng như vậy thì đi tới?

“Có phải này thây khô xảy ra vấn đề?”

Có đệ tử không tin Tà, thử tiến lên, muốn cùng Tiêu Vũ giống nhau thông qua nơi đây.

“Xuýt!”

5 cổ thây khô lập tức như là bị kích thích, trong miệng phát sinh chói tai khó nghe tiếng kêu, như là phát điên nhào tới.

“A, đáng chết!”

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tại sao bọn họ có thể đi qua?”

Trong nháy mắt, tình cảnh vừa hỗn loạn lên, 5 cổ thây khô lại bạo loạn, xông vào vào trong đám người, trong nháy mắt tiếng kêu thảm thiết một lần nữa vang lên.

“Tiêu Vũ, chuyện gì thế này, ngươi làm cái gì? Tại sao này thây khô không để ý tới chúng ta?” Nhan Thu Thủy một trận kinh ngạc, mặc dù sau lưng kêu thảm thiết làm cho nàng một trận không được tự nhiên, nhưng nàng càng tò mò Tiêu Vũ rốt cuộc là làm sao làm được.

“Nói cho cùng, này thây khô đều là vật chết, mặc dù có thể hoạt động, nhưng linh trí không cao, ta chỉ là nhận sự giúp đỡ Sở Ngâm Sa trong cơ thể âm hỏa độc, tạm thời che đậy đi chúng ta sinh cơ mà thôi, chúng nó dĩ nhiên là không cảm ứng được chúng ta.” Tiêu Vũ thập phần tùy ý nói.

Này đối với hắn mà nói, chính là một cái tiện tay sự tình, hoàn toàn không nơi khó.

Hắn mặc dù tạm thời còn trị không được Sở Ngâm Sa trên người độc, nhưng lại có thể dùng một vài tiểu pháp môn, dùng cái này độc đến thay đổi khí tức trên thân, giấu diếm được này thây khô.

Thây khô trên thân tử khí nồng nặc, Sở Ngâm Sa trong cơ thể độc mặc dù không phải là tử khí, nhưng là thuộc về âm khí, bởi vậy thập phần gần gũi, đương nhiên dù cho không có Sở Ngâm Sa, hắn cũng có thể ung dung khổ sở, chỉ có điều biện pháp như thế càng đơn giản hơn mà thôi.

Thông đạo u trường, hiện ra một luồng lạnh lẽo khí tức, chính là ba người bọn họ thân là tu luyện người, cũng dần dần cảm nhận được lạnh lẽo thấu xương.

Càng đi vào trong đi, loại này rùng mình lại càng rõ ràng.

“Phía ngoài cùng cũng đã có kinh khủng như vậy thây khô canh chừng, đi vào trong nữa, lại có cái gì?” Nhan Thu Thủy có vẻ thập phần bất an, mỗi một bước đều đi cẩn thận từng li từng tí một, theo thật sát Tiêu Vũ phía sau hai người.

“Nơi này âm khí quá nặng, càng đi vào trong đi lại càng rõ ràng, phỏng chừng ở trung tâm đoạn đường, người bình thường đều không chịu nổi, sẽ bị khí lạnh trực tiếp lấy đi tính mạng!” Mặc dù là Sở Ngâm Sa loại này to gan lớn mật người, vào lúc này vẻ mặt cũng biến thành nghiêm nghị, cảm giác không quá tự tại.

Tiêu Vũ gật đầu, tuyệt âm nơi hung hiểm vạn phần, bình thường sinh linh cũng không muốn tiếp cận, nếu không lúc trước ở mộ ở ngoài, khu vực này cũng sẽ không có bất kỳ dị thú.

Hồi lâu sau,

Thông đạo đi tới một hình tròn đại sảnh, ở trong phòng khách này, tổng cộng có 8 phiến cửa đá, phía sau cửa các loại có tám cái thông đạo, đi thông không biết tên địa phương.

“Hắc, xem ra có người tốc độ rất nhanh!” Sở Ngâm Sa trong đại sảnh liếc mắt nhìn, lộ ra cười lạnh.

Trong đại sảnh, có mấy chục bộ lúc trước như vậy thây khô, thế nhưng giờ phút này này thây khô đã toàn bộ ngã xuống đất, không nhúc nhích, đã không có lúc trước hung tính.

Không khó coi đến, này thây khô là bị người giải quyết đi, hơn nữa đều là cùng một người gây nên, quá nửa là lúc trước tiến vào những đệ tử kia làm.

“Này thây khô da dẻ so với trước kia thây khô càng có sáng bóng, đã bắt đầu trả lời sinh cơ, so với trước kia thây khô càng kinh khủng, mỗi một bộ thực lực đều rất cường hãn, lại bị một người giải quyết, nhìn dáng dấp người kia không đơn giản.” Tiêu Vũ quan sát một chút này thây khô, ra kết luận.

Hắn nhớ tới chỉ có ba người, một là trước hết tiến vào tên đệ tử kia, lúc đó mặc dù là hắn đều không có thấy rõ tên đệ tử kia dáng dấp.

Thứ hai là tên kia cô gái bí ẩn, cô gái kia khí tức mang đến cho hắn một cảm giác đồng dạng vô cùng mạnh mẽ, còn có một cái chính là sát thần La Sát, tiến vào trong hàng đệ tử, thực lực của ba người này, hẳn là mạnh nhất.

“Bên kia còn có một chút Vũ Viện đệ tử thi thể!” Nhan Thu Thủy chỉ về một bên khác, tại kia Bát Phiến Môn trước, có mấy cỗ mặc Thiên Thanh Vũ Viện trang phục đệ tử, lúc này đã ngã xuống đất, tuyệt sinh cơ.

“Xem ra này Bát Phiến Môn cũng không dễ đi.” Sở Ngâm Sa nói.

Những đệ tử này rất rõ ràng là tiến vào này phía sau cửa vừa vội vàng chạy ra, chỉ tiếc vẫn không thể nào thoát đi, cuối cùng chết ở nơi này.

“Mau, mau lui lại!”

Đúng lúc này, trong đó một con đường đột nhiên truyền ra tiếng gào, ngay sau đó, 67 tên đệ tử thập phần hốt hoảng theo 6 sau lao ra, mỗi người nhìn qua đều có vẻ thập phần chật vật.

Trong những người này, hoặc là áo quần rách nát, hoặc là trên người dính máu, nhìn qua liền biết gặp phải lớn lao hung hiểm.

Phải biết rằng, này nhưng đều là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong xuất sắc nhất một đám đệ tử, mấy người liên hợp cùng nhau cùng tiến thối, lại còn rơi vào chật vật như vậy, có thể thấy được này Võ vương mộ cũng không phải tốt như vậy xông.

“Là các ngươi?”

Lao tới đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ bọn người, nhất thời dồn dập đưa mắt đầu lại.

“Hừ, mấy cái người mới cũng dám đến tham gia trò vui, quên đi, muốn chịu chết tùy theo bọn họ a.” Mấy người chỉ nhìn Tiêu Vũ ba người một chút, lại nhìn một chút trên mặt đất những đệ tử khác thi thể, sau đó không tiếp tục để ý bọn họ.

“Cánh cửa này đi tắc nghẽn, căn bản không thể quá khứ, chúng ta nên hoán đổi một cánh cửa.”

“Này phía sau cửa ngoại trừ này thây khô, còn có phi thường trận pháp cường đại, phải đi qua không dễ dàng, trừ phi có thể phá trận!”

“Còn như vậy tiếp tục đi, ta cảm giác có thể chúng ta đều phải chết ở chỗ này!”

“Vậy ngươi nói làm sao bây giờ? Đều vào được, có phải còn nghĩ thì đi như vậy?”

“Này cửa cũng chưa chắc đều không thể đi, không phải mới vừa có mấy người bình yên tiến vào gì? Phương diện này nhất định là có sinh lộ!”

Những đệ tử này có chừng sáu, bảy người, lúc này tụ tập cùng nhau, thương lượng lên tiếp xuống hành động. Bọn họ lúc nói chuyện không có cố ý hạ thấp giọng, như là căn bản không sợ Tiêu Vũ bọn người nghe đến, rõ ràng không quá để mắt bọn họ.

“Này phía sau cửa có gì đó cổ quái gì? Rất khó đi?” Sở Ngâm Sa nghe được hứng thú, đi lên phía trước lớn tiếng mở miệng, “đúng rồi, các ngươi nói có mấy người bình yên tiến vào, đều là ai vậy? Còn có nơi này thây khô là bị ai xử lý?”

Hắn 1 hỏi liên tiếp mấy vấn đề, nhưng mà những đệ tử này nhưng chỉ là liếc mắt nhìn hắn, không hề có một chút nào đáp lại hắn ý tứ, tiếp tục ở nơi đó thương lượng.

“Này Bát Phiến Môn, ẩn hàm 8 Huyền nghĩa, tám môn bên trong, có thất môn là tử môn, chỉ có một môn mà sống cửa, đi nhầm một bước, đó là một con đường chết!” Thương lượng đệ tử ở trong, có một gã đệ tử thấp giọng mở miệng, nghiêm nghị nói.

Tiêu Vũ kinh ngạc, nhìn tên đệ tử này một chút, nghe tới tên đệ tử này đúng là đối với trận pháp còn có chút giải thích.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 46: Huyễn Sinh Điện Đệ Tử

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Võ vương mộ, đi đến chỗ này, Bát Phiến Môn ngăn cản tất cả mọi người đường đi, tám môn hợp nhau trận đạo, thất môn làm chết, một môn mà sống.

Đương nhiên, này cũng không phải tuyệt đối, trận pháp chi đạo biến ảo vạn ngàn, cho dù là một tấm tử môn, thường thường cũng sẽ có lưu lại một chút hi vọng sống, cho nên cũng không phải là nói tuyệt đối không vượt qua nổi.

Tên đệ tử này có thể có này giải thích, ở trên trận pháp tin tưởng có nhất định trình độ, phải biết rằng đây là vương giả trở lên cấp bậc lớn mộ, trong mộ trận pháp tự nhiên đều không đơn giản, người bình thường rất khó coi đến manh mối.

“Bát Phiến Môn chỉ có một tấm là sanh môn? Đây chẳng phải là cửu tử nhất sanh? Chúng ta nên đi hướng nào?”

Những đệ tử khác đều không cam tâm, đã muốn đi sâu vào, nhưng cũng không nguyện ý chịu chết uổng.

Mở miệng tên đệ tử kia trầm mặc xuống, hồi lâu sau, hắn đột nhiên nhìn về phía Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Nghe nói, lúc trước là ngươi mở ra cửa mộ? Này mộ ở ngoài có ít nhất 13 toà đại trận, trận pháp đẳng cấp càng đều ở đây tam phẩm trở lên, thậm chí càng cao hơn, ngươi khả năng kích hoạt trận pháp mở ra cửa mộ, nói vậy đối với trận pháp có sự hiểu biết nhất định?”

Nghe xong lời này, những người khác cũng tất cả đều nhìn về phía Tiêu Vũ.

Lúc trước mộ ở ngoài, mặc dù đã nhận thấy được nơi này tồn tại dị dạng, thế nhưng là không có mấy người có thể nhìn ra, nếu không có Tiêu Vũ mở ra cửa mộ, rất nhiều người thậm chí không biết là nơi này có một ngôi mộ lớn tồn tại.

Lúc này nghe xong tên đệ tử này nói, mọi người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, này trong mộ cực kỳ quấy nhiễu bọn họ chính là trận pháp, nếu như có thể đem trận pháp này khó khăn giải trừ, đi tiếp nhất định sẽ dễ dàng rất nhiều. Tiêu Vũ đã có thể mở ra này mộ, trận pháp trình độ nói không chừng còn thật không kém.

“Đúng thì thế nào?” Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, hắn ngược lại muốn nhìn một chút những người này vừa muốn làm gì.

“Không ra sao!” Mở miệng đệ tử cười lạnh, nói: “Tuy nói ta thừa nhận ngươi ở trên trận pháp có nhất định thực lực, nhưng sở dĩ có thể mở ra cửa mộ, bất quá là mèo mù chạm chuột chết, đúng dịp thôi!”

Tiêu Vũ nở nụ cười, nghe ý này, tên đệ tử này tựa hồ đối với hắn lúc trước có thể mở ra cửa mộ và không phục, cho là hắn chỉ là vận may gây ra.

“Chúng ta Đằng Long khu vực đệ tử, hầu như mỗi người đều tiến vào 6 điện, có thể tới nơi này, càng 6 trong điện tinh anh.” Tên đệ tử kia tiếp tục nói: “Mà ta, là ảo sinh điện đệ tử!”

“Huyễn sinh điện?” Tiêu Vũ đối với này 6 điện cơ hồ không có cái gì hiểu ra, chỉ có thể nhìn phía bên cạnh Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy.

“Ngươi liền huyễn sinh điện cũng không biết?” Nhan Thu

Thủy dùng một loại nhìn thằng ngốc giống nhau ánh mắt nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó bất đắc dĩ giải thích cho hắn: “Vũ Viện 6 điện, mỗi một điện đều có sở trường riêng, như Sở Ngâm Sa cái người điên này, hắn tiến vào Vũ Cực Điện, nhưng là lấy sức chiến đấu tuyệt đối nổi tiếng trong viện, này một viện đệ tử, ở Vũ Viện bên trong sức chiến đấu đứng trên tất cả.”

“Tiếp theo, còn có nguyên sơ điện, này 1 điện càng thêm chú trọng tu vi, cho rằng chỉ có đem cảnh giới tăng lên, mới là căn bản, Hạ Vị Sơ chính là tại đây 1 trong điện, ngoài ra còn có hư thần điện, trời diễn điện, Luân Hồi Điện, huyễn sinh điện, mỗi một điện đều có sở trường riêng.”

“Này huyễn sinh điện sở trường, chính là trận pháp, này trong điện mỗi một đệ tử đều ở đây trận pháp nhất đạo có kinh người thiên tư, người này ta biết, hắn gọi Khổng Lệnh Khiêm, là ảo sinh trong điện thập phần đệ tử xuất sắc, mặc dù sức chiến đấu có lẽ không cao, nhưng ở trên trận pháp trình độ, Vũ Viện trong cùng thế hệ không có bao nhiêu người có thể so với hắn!”

Nhan Thu Thủy nói một hơi, cuối cùng ở Tiêu Vũ bên tai nhỏ giọng nhắc nhở, giới thiệu người này thân phận.

“Am hiểu trận pháp huyễn sinh điện?” Tiêu Vũ lại quan sát tên đệ tử này.

Hắn lúc này nghĩ tới lại là, đã có am hiểu trận pháp huyễn sinh điện,

Vậy cái khác bao nhiêu trong điện, hay không cũng có am hiểu minh phù, rèn khí cùng với chế thuốc?

“Không nghĩ tới người mới bên trong còn có người nhận thức ta?” Khổng Lệnh Khiêm hiển nhiên cũng nghe được Nhan Thu Thủy đối với hắn giới thiệu, trên mặt lộ ra vài phần ngạo nghễ ý cười.

“Có một chút các ngươi nói sai rồi, khiến nhún nhường trận đạo thực lực, ở Vũ Viện trong cùng thế hệ hầu như có thể coi là đệ nhất, ít nhất ở bốn phía rồng bia bên trên đệ tử, không ai có thể ở trên trận pháp so với hắn!”

Khác có đệ tử mở miệng, đối với Khổng Lệnh Khiêm thập phần tôn sùng.

“Cho nên?” Tiêu Vũ mặc dù không quá chú trọng trận pháp, nhưng đối với hắn mà nói, vạn đạo như là 1, vô luận gì một đạo đối với hắn mà nói cũng đã là thập phần chuyện bình thường, trận pháp và minh phù, đối với hắn người ở cảnh giới này tới nói khác biệt cũng không lớn.

“Hắc, ta nói, lúc trước ngươi bất quá là vận may tốt hơn mà thôi, một tân nhân, còn là tên rác rưởi, coi như hiểu được một vài trận pháp, cũng không khả năng so với chúng ta huyễn sinh điện đệ tử càng mạnh hơn!” Khổng Lệnh Khiêm ngữ khí lạnh như băng, nói: “Trước mắt nơi này có 8 phiến cửa đá, ngươi chọn một tấm a, ta muốn cho ngươi minh bạch, ngươi trận đạo thực lực và huyễn sinh điện so sánh, căn bản chẳng là cái thá gì!”

Nói hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cuộc minh bạch được.

Khổng Lệnh Khiêm thân là huyễn sinh điện đệ tử, lúc trước lại chưa mở ra này mộ, kích hoạt mộ ở ngoài trận pháp, ngược lại để hắn cái này được người gọi là phế nhân người mở ra.

Điều này làm cho Khổng Lệnh Khiêm cảm thấy bị mất mặt, hắn thân là huyễn sinh điện đệ tử, hơn nữa trận đạo thực lực còn bị nói là cùng thế hệ đệ nhất, hắn đều không thể kích hoạt trận pháp, lại làm cho Tiêu Vũ kích hoạt rồi, như vậy người khác chẳng phải là sẽ cho rằng hắn trận pháp thực lực không bằng Tiêu Vũ?

Điều này cũng làm cho không khó giải thích hắn lúc này dụng ý, hắn muốn dùng này 8 Huyền cánh cửa vì chính mình xứng danh, muốn đạp xuống Tiêu Vũ, đồng thời chứng minh chính mình trận đạo thực lực.

Đối với loại người như vậy, Tiêu Vũ có chút không ưa, nói đến nếu không phải là hắn, Khổng Lệnh Khiêm đều đi lên không đến nơi đây, bây giờ lại còn vọng tưởng thông qua chèn ép hắn, để biểu hiện chính mình trận đạo thực lực!

“Tốt, ngươi chọn a.” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, ngược lại hắn cũng phải tiếp tục hướng phía trước, chung quy phải lựa chọn một cánh cửa cất bước.

“Hừ, nếu ngươi thua rồi, nhanh chóng từ nơi này cút ra ngoài, đừng làm cho ta tái kiến ngươi!” Khổng Lệnh Khiêm nói xong, đứng dậy, chăm chú quan sát Bát Phiến Môn, cuối cùng vừa bù đắp một câu: “Đương nhiên, nếu như ngươi chọn sai rồi, phỏng chừng cũng mất mạng đi ra ngoài.”

Tiêu Vũ không cho là thế, vẫn chưa trả lời.

Lần này, Khổng Lệnh Khiêm thập phần thận trọng, hắn lấy ra một mềm bàn, ở 8 phiến trước cửa đá đi tới đi lui, vẻ mặt tràn đầy nghiêm nghị.

Tiêu Vũ cũng không để ý tới, chỉ là qua loa liếc mắt nhìn, liền không nhìn nữa này Bát Phiến Môn.

Đối với hắn mà nói, đẳng cấp này đừng trận pháp, đều giống nhau, vô luận đi đâu cánh cửa, dù cho đi chính là tử môn, dùng hắn trận đạo thực lực, đồng dạng có thể ở chết trong môn phái trực tiếp tìm tới một đường sinh cơ kia.

Khổng Lệnh Khiêm thao túng một lát, rốt cục dừng lại, nói: “Ta chọn xong, chính là này một tấm.”

Hắn lựa chọn, là Bát Phiến Môn bên trong sắp xếp ở thứ bảy cánh cửa kia, Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, âm thầm lắc đầu.

Không phải không thừa nhận, này Khổng Lệnh Khiêm ở trên trận pháp quả thật có chút thực lực, trên thực tế, chính là thay cái trận pháp tông sư tiến lại, trải qua nhiều khoẻ mạnh suy diễn, cũng sẽ cho rằng này thứ bảy cánh cửa mới là duy nhất sanh môn vị trí.

Có điều, trận pháp chi đạo, biến ảo vạn ngàn, chú ý chính là hư hư thật thật, này thứ bảy cánh cửa nhìn như sanh môn, Trên thực tế lại là một tấm tử môn, dùng Khổng Lệnh Khiêm thực lực, tiến vào cửa này, đó là chịu chết!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 47 + 5 Phẩm Sát Trận

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ta đây thì......” Tiêu Vũ mới vừa muốn mở miệng, đột nhiên vừa thu lại tiếng.

“Tiêu Vũ, cánh cửa kia mặt sau có gì đó quái lạ, Bản Long khả năng cảm ứng được một loại ba động kỳ dị, có thể cùng Bản Long trong cơ thể máu rồng sản sinh cộng hưởng!” Huyết Lân âm thanh ở Tiêu Vũ trong đầu vang lên, để hắn lâm thời cải biến chủ ý.

Huyết Lân theo như lời, là Bát Phiến Môn bên trong cuối cùng một tấm, Tiêu Vũ nhìn cửa này một chút, cau mày, đối với Huyết Lân nói: “Này một cánh cửa là tám môn bên trong hung hiểm nhất âm tuyệt cửa, cái khác phía sau cửa còn có một chút hi vọng sống, nhưng cánh cửa này sau, cơ hồ không có đường có thể đi, ngươi xác định gì?”

Bát Phiến Môn, 7 phiến tử môn, một tấm sanh môn, 7 phiến chết trong môn phái, có một cánh cửa gọi là âm tuyệt cửa, là tám môn bên trong nguy hiểm nhất, tử môn đều là cửu tử nhất sanh, mà đây âm tuyệt cửa, thì lại có thể nói là mười phần chết chắc!

Có điều, Huyết Lân trên người có Long tộc máu, khả năng gợi ra nó cộng hưởng gì đó, tất nhiên bất phàm.

“Bản Long rất xác định, cánh cửa kia nhất định là duy nhất sanh môn!” Huyết Lân lời thề son sắt, nó mặc dù không hiểu trận pháp, nhưng lúc này lại một bộ tông sư dáng vẻ, thập phần chắc chắc.

Tiêu Vũ đối với này Tiểu Thú cũng coi như hiểu ra, biết nó khẳng định không hiểu cái gì trận pháp, quá nửa là cái kia cảm ứng được gì đó để nó hứng thú.

Hắn chỉ hơi trầm ngâm, mặc dù cánh cửa này đối với người khác mà nói mười phần chết chắc, nhưng cũng không phải không có cách nào thông qua, lúc này sửa lời nói: “Ta đây thì chọn này một tấm.”

Khổng Lệnh Khiêm nghe xong Tiêu Vũ nói, hướng về cái kia cuối cùng một cánh cửa nhìn lại, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ khinh thường, cười lạnh một tiếng.

Này lúc trước cùng hắn ở bên thương lượng đám đệ tử, cũng dồn dập khinh thường nở nụ cười.

“Này một cánh cửa, ở tám môn bên trong, vị liền chết vị, hơn nữa là nhất sau một cánh cửa, đại diện chung kết, kể cả lúc trước mấy cái kia yêu nghiệt, đều không dám đi cánh cửa này, ngươi nhất định phải đi nơi đây?”

Có người trực tiếp giễu cợt mở miệng, ngoạn vị thấy Tiêu Vũ.

Việc đã đến nước này, mọi người cũng bắt đầu tin tưởng Tiêu Vũ lúc trước mở ra cửa mộ bất quá là vận may gây ra, căn bản không có bao nhiêu trận pháp thực lực.

“Ha ha, thì như ngươi vậy mặt hàng, lại cũng dám nói biết trận pháp?” Khổng Lệnh Khiêm xem thường cười lạnh, nói: “Đã như vậy, vậy thì vào đi thôi, cuối cùng ai có thể còn sống đi ra, coi như thắng!”

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng lười cùng hắn nhiều lời, chào hỏi Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy một tiếng, nhanh chân hướng về thứ Bát Phiến Môn đi đến.

Sở Ngâm Sa đối với Tiêu Vũ thập phần tín nhiệm, không nói hai lời bước nhanh theo vào, còn thu thủy, mặc dù cảm giác thấy hơi không tin được, có thể so sánh với đó, nàng lại càng không nguyện ý cùng những đệ tử này cùng tiến thối, sau khi do dự một chút cũng tiến nhập thứ Bát Phiến Môn bên trong.

Thân ảnh của ba người, rất nhanh sẽ ở sau cửa biến mất.

“Hừ, này một cánh cửa là tám môn bên trong sinh tuyệt cửa, nhập giả hẳn phải chết!” Khổng Lệnh Khiêm lạnh lùng thấy Tiêu Vũ ba người biến mất, trong lòng hầu như đã nhận định Tiêu Vũ ba người hẳn đã phải chết.

Hắn cũng không gấp tiến vào chính mình lựa chọn cánh cửa kia, mà là ở đây lẳng lặng chờ, muốn nhìn một chút Tiêu Vũ có thể không còn sống đi ra, hoặc là có thể hay không chật vật chạy ra.

Thời gian trôi qua rất lâu, thứ Bát Phiến Môn sau một mảnh tối tăm, cái gì cũng không nhìn thấy, ở chỗ càng một chút động tĩnh đều không có, hoàn toàn tĩnh mịch.

“Bỏ đi, tiến vào tuyệt sanh môn, ba người bọn hắn đã không thể còn sống đi ra, phỏng chừng bây giờ cũng đã biến thành thi thể!” Khổng Lệnh Khiêm lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hắn mang theo một đám đệ tử, tiến nhập hắn lựa chọn thứ bảy cánh cửa.

Những đệ tử này đối với hắn trận pháp thực lực hiển nhiên thập phần tin phục,

Tuy nói lúc trước Khổng Lệnh Khiêm cũng từng chọn sai, nhưng tiến vào nội môn sau lại làm cho hắn đối với những trận pháp này có càng sâu hiểu rõ, lần này chắc chắn sẽ không lại phạm sai lầm.

Rất nhanh, người trong đại sảnh toàn bộ tiến nhập trong môn phái, chưa qua chốc lát, thứ bảy cánh cửa sau thì truyền đến động tĩnh, các loại tiếng kêu thảm thiết không dứt vang lên.

“Tại sao sẽ như vậy? Ngươi không phải nói đây là duy nhất sanh môn gì?”

“Đáng chết, đây là u trận đại trận, lần này xong!”

“A…… không! Ta không muốn chết!”

Các loại kêu thảm thiết, không dứt theo thứ bảy cánh cửa sau truyền ra, lần này thậm chí không có một người khả năng từ sau cửa trốn ra.

Tiếng kêu thảm thiết tới đột nhiên, biến mất cũng rất nhanh, trong nháy mắt, tất cả thanh âm cũng đã biến mất sạch sành sanh, lại không nửa điểm tiếng vang.

“Thanh âm gì?” Nhan Thu Thủy mơ hồ nghe đến vài tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt lập tức vừa trắng đi.

“Đoán chừng là cách vách truyền đến, bọn họ hơn nửa cũng phải chết ở nơi đó.” Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, dùng Khổng Lệnh Khiêm cái kia lưới đạo thực lực, muốn xông nơi đây cái kia là muốn chết.

“Tiêu Vũ, ngươi xác định này một cánh cửa là đúng gì? Chúng ta sẽ không cũng phải chết ở chỗ này?” Nhan Thu Thủy một trận hoài nghi, đối với Tiêu Vũ có bao nhiêu trận pháp thực lực, trong lòng nàng cũng không cách nào khẳng định.

“Này một cánh cửa, không chỉ không đúng, hơn nữa còn là Bát Phiến Môn bên trong nguy hiểm nhất một tấm, mười phần chết chắc!" Tiêu Vũ sau khi nói xong, không thèm nhắc lại, chăm chú quan sát chung quanh.

Muốn nhiều nơi đây đi ra, cho dù là hắn, cũng phải thập phần cẩn thận, nếu không thì có thể chôn vùi nơi đây.

"Vậy ngươi còn chọn cánh cửa này? Ta lần này cần bị ngươi hại chết!" Nhan Thu Thủy tức giận đến đỏ ngầu cả mắt, nghe tới Tiêu Vũ rõ ràng biết này một cánh cửa là tử môn, lại còn mang theo bọn họ tiến nhập nơi đây.

Tiêu Vũ không để ý tới, chỉ là lẳng lặng quan sát đến.

Thứ Bát Phiến Môn phía sau, cũng là một cái đường đi sâu thăm thẳm, nhưng lối đi này so sánh với đó, lại so với trước kia rộng rãi nhiều lắm.

Trận pháp chi đạo, cùng rèn khí minh phù các đạo có rất lớn sai biệt, rèn khí, minh phù, chế thuốc, này vài đạo cần vật liệu đều là cố định, nhưng trận pháp nhưng không như thế, bất kỳ linh vật, chỉ cần nội bộ ẩn chứa năng lượng, liền có thể dùng để bày trận.

Bởi vậy, một trong trận pháp, có lúc một khối không đáng chú ý tảng đá, thậm chí là một cây cỏ, đều có khả năng là trận pháp nguồn năng lượng, thậm chí là trận pháp chỗ cốt lõi.

Tiêu Vũ lúc này muốn làm, chính là muốn tìm ra này trong đường nối trận pháp, hơn nữa phá giải.

"10 tuyệt giam trời trận!" Hắn qua lại quan sát hồi lâu, rốt cục dừng lại, trên mặt lộ ra vài phần vẻ kinh hãi.

"Cái gì là 10 tuyệt giam trời trận? Ngươi đang nói cái gì?" Nhan Thu Thủy sớm bị Tiêu Vũ lúc trước nói dọa sợ, nghe xong hắn lời này nhất thời có loại dự cảm xấu.

“10 tuyệt giam trời trận, ngũ phẩm sát trận!” Tiêu Vũ bình tĩnh nói.

“Ngũ phẩm sát trận? Vương giả cho nhân vật cũng bất quá có thể so với ngũ phẩm mà thôi, vậy không phải nói trận pháp này có thể giết vương giả?” Nhan Thu Thủy trợn to hai mắt.

Có thể giết vương giả sát trận, bằng ba người bọn hắn linh nguyên cảnh, căn bản một điểm phản kháng đường sống đều không có!

“Nếu không có như thế, này phiến đứng làm sao lại xưng là âm tuyệt cửa, mười phần chết chắc?” Tiêu Vũ cười cười, có điều lại không chút nào để ý.

Hắn tiếp tục ở đây bên trong qua lại tìm kiếm, cuối cùng tìm được rồi một khối bạch cốt. Hắn đem này xương lấy ra, cười nói: “Được rồi, đi thôi.”

Không chỉ có là Nhan Thu Thủy, chính là Sở Ngâm Sa cũng hoàn toàn không biết là Tiêu Vũ này là dụng ý gì?

Có điều nhìn thấy Tiêu Vũ tiếp tục hướng phía trước, hai người bọn họ cũng không có lựa chọn, chỉ có thể đuổi tới.

Nhan Thu Thủy dọc theo đường đi sắc mặt trắng bệch, đang ở có thể giết vương giả ngũ phẩm trong sát trận, ai biết lúc nào cũng sẽ bị trận pháp này giết chết? Nàng mỗi một bước đều cẩn thận, đi được khẩn trương không ngớt.

Nhưng mà, đi rồi hồi lâu, lại là chuyện gì đều không có phát sinh, một đường bình tĩnh.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 48: Loạn Dương Thạch

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Một đường vô sự, cái lối đi này thập phần dài lâu, khi đi đến cuối, một tấm tối tăm cửa đá ngăn ở 3 thân người trước, cửa trên viết ba cái chữ cổ cực lớn: Không có chết non điện.

“Nơi đây là địa phương nào?” Nhan Thu Thủy nhìn đến đây, như là hoàn toàn quên đi lúc trước sợ hãi, hiếu kỳ nhìn về phía Tiêu Vũ.

Nàng biết, Tiêu Vũ khẳng định đối với nơi này có hiểu biết, hơn nữa lúc trước khả năng lên đường bình an đi qua, khẳng định cũng là bởi vì Tiêu Vũ làm cái gì.

“Không có chết non điện? Nói vậy nơi này chính là Võ vương mộ ngôi mộ chính.” Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhìn về phía trước cửa lớn.

Hắn khả năng cảm thụ được, cánh cửa này sau truyền ra một loại không giống nhau khí tức, âm khí thập phần nồng nặc, so với trước kia qua bất kỳ một chỗ đều khủng bố hơn, tựa hồ đang này sau khi, chính là âm u.

Có thể có kinh khủng như thế âm khí, nơi này quá nửa là Võ vương mộ chủ mộ, này mộ đứng đầu, nên cũng là chôn ở trong đó.

“Chủ mộ? Nói cách khác, cái kia hao tốn mấy ngàn năm ý đồ phục sinh người, thì chôn ở trong này?” Nhan Thu Thủy 1 đôi mắt to tràn đầy khó mà tin nổi.

Theo vào mộ đến bây giờ, nàng mỗi một khắc đều không thể an tâm, đây chính là vương giả cấp bậc trở lên lớn mộ, có chứa nhiều hung hiểm, người bình thường tiến đến đều là cửu tử nhất sanh.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, ba người bọn họ lại như vậy an toàn sẽ đến ngôi mộ lớn này trung tâm vị trí.

Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không giải thích, này Võ vương trong mộ quả thật khắp nơi hung hiểm, không chỉ có chứa nhiều trận pháp, còn có một chút cùng loại thây khô giống nhau sinh linh bảo vệ, quả thực sanh nhân vật cận.

Có điều tầm thường trận pháp, tự nhiên không ngăn cản được hắn, này thây khô, cũng có phương pháp đối phó.

Giống như lúc trước, cái kia nhìn như tầm thường một cái bạch cốt, lại là chi phối lấy toàn bộ sát trận hạt nhân. Đương nhiên, cái kia bạch cốt bình thường người không thể đụng vào, dù cho biết rồi đó là trận pháp chỗ cốt lõi, cũng không cách nào chạm đến, chỉ có thể phát động càng nguy hiểm gì đó.

Nhưng mà 10 tuyệt giam trời trận tuy mạnh, ở Tiêu Vũ trong mắt lại không có bất luận cái gì bí mật có thể nói, còn nữa trận pháp này đã bày ra có mấy ngàn năm, bởi vậy hắn có thể dễ dàng phá giải.

Thay đổi người khác, dù cho đạt được vương giả cấp bậc, muốn xông trận này, cũng phải trả giá giá cả to lớn.

“Tiêu Vũ, nhanh, mau đưa này cửa mở ra, Bản Long cảm thấy, vật kia đang ở bên trong!”

Theo vừa rồi bắt đầu, Tiêu Vũ thì có thể cảm giác được

Huyết Lân tâm tình rất không bình tĩnh, có vẻ hết sức kích động.

Bọn họ dùng chung một thể, không chỉ không cần mở miệng có thể trực tiếp giao lưu, cũng có thể bất cứ lúc nào nhận biết được tâm tình của đối phương.

“Cánh cửa này, không dễ lái, chờ chút đã!” Tiêu Vũ lại là lắc đầu, không có ngay lập tức tiến lên.

Phía sau cửa chính là ngôi mộ chính vị trí, ở người vương giả này cấp bậc trong mộ lớn, đây là nơi quan trọng nhất, há lại là tốt như vậy xông?

Hắn đi tới trước cửa, nhìn chằm chằm cửa đá không nói lời nào, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

“Loạn dương thạch! Không ngờ rằng đến cuối cùng, lại có như vậy một thứ ngăn cản, có phải phải về tay không?” Tiêu Vũ tự lẩm bẩm, ngữ khí có chút bất đắc dĩ.

“Ngươi đang nói cái gì? Cái gì là loạn dương thạch? Này phiến cửa đá rất đặc thù?” Sở Ngâm Sa vẫn cách Tiêu Vũ rất gần, nghe đến hắn sau, không khỏi hỏi dò.

Từ khi biết Tiêu Vũ đến bây giờ, Tiêu Vũ có thể nói cho Sở Ngâm Sa nhiều lắm kinh ngạc, không chỉ một chút có thể nhìn ra hắn độc trong người, còn có thể mở ra vương giả mộ, càng mang theo bọn họ bình yên xông qua ngũ phẩm sát trận.

Cho tới bây giờ, Sở Ngâm Sa đối với Tiêu Vũ đã là thật tâm khâm phục, mặc dù ngày đó Tiêu Vũ đẩy ra 9 phiến cửa đá, hắn cũng đã tin tưởng Tiêu Vũ tuyệt đối không phải trong miệng người khác phế nhân,

Có thể hiện tại hắn lại càng thêm khẳng định, Tiêu Vũ không chỉ không phải phế nhân, hơn nữa còn có người khác không thể nào tưởng tượng được thực lực cường hãn.

“Loạn dương thạch, truyền thuyết người sau khi chết, thần hồn sẽ rời khỏi thân thể, đi tới âm u, mà ở âm u lối vào, có một khối dị thạch, đó là loạn dương thạch.” Tiêu Vũ chầm chậm nói: “Khối đá này tác dụng lớn nhất, chính là phân cách âm u cùng hiện thế, hết thảy đi tới âm u sinh linh đều phải qua lúc này, nhưng cũng chỉ có vong linh có thể thông qua, người sống một khi đụng vào này chết, liền sẽ bị khối đá này bên trong âm khí nuốt chửng, hồn phi phách tán!”

“Âm u? Thế gian thật sự có một nơi như vậy?” Sở Ngâm Sa thay đổi sắc mặt, hắn từ trước đến giờ không thể tin được quỷ thần câu chuyện, nhưng lời này theo Tiêu Vũ trong miệng nói ra, lại không thể không khiến hắn chăm chú đối xử.

“Âm u tồn vắng mặt tồn tại còn chưa biết được, nhưng loạn dương thạch, lại là chân thật tồn tại.” Tiêu Vũ nói: “Loại đá này, thập phần tà dị, trong đá có một loại lực lượng kinh khủng, bất kỳ sinh linh một khi tiếp xúc, đều sẽ trong nháy mắt bị hút khô sinh cơ, cực kỳ quỷ dị!”

“Khủng bố như vậy? Cái kia đụng tới loại đá này không phải không có biện pháp nào?” Nhan Thu Thủy nói xong, như là nhớ ra cái gì đó, nói: “Không đúng, theo ngươi nói như vậy, cái kia loại đá này làm sao sẽ bị người đánh tạo thành cửa đá, còn bị để ở chỗ này?”

Tiêu Vũ tán thưởng gật gật đầu, nói: “Không sai, loại đá này mặc dù tà dị, nhưng là không phải tuyệt đối không thể đụng vào, nhưng muốn tiếp xúc loại đá này, lại cần cao tuyệt tu vi, ít nhất phải đạt được vương giả cảnh giới!”

“Vương giả?” Nhan Thu Thủy một chút thì ngậm miệng lại.

Ba người bọn họ đều chẳng qua là linh nguyên cảnh, khoảng cách vương giả chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm, hoàn toàn không có cách nào tiếp xúc này phiến cửa đá.

Trong lòng ba người đều có chút bất đắc dĩ, đã đi đến nơi này, chỉ lát nữa là phải tiến vào ngôi mộ chính, không ngờ rằng lại bị như vậy một tảng đá ngăn cản.

Có loạn dương thạch ở đây, vương giả trở xuống, có ai khả năng xông qua nơi đây? Mà vương giả cấp bậc nhân vật, cái kia liền có như thần linh, dù cho tìm khắp Phong Lăng Thành, chỉ sợ cũng không tìm được một!

“Khà khà, không phải một khối loạn dương thạch gì, Tiêu Vũ, ngươi đã quên có Bản Long?” Huyết Lân âm thanh, vào lúc này với Tiêu Vũ có đầu óc bên trong dương dương đắc ý vang lên.

“Ngươi khả năng đẩy ra cánh cửa này?” Tiêu Vũ sửng sốt, U &# 8 Huyết Lân hiện tại cũng chỉ có thể ỷ lại nhục thể của hắn tồn tại, làm sao có khả năng đẩy ra được cánh cửa này?

Cũng bởi vì nguyên nhân này, cho nên hắn không hề có một chút nào hướng về Huyết Lân trên thân nghĩ biện pháp.

“Loại đá này Bản Long cũng là nhận thức, mặc dù loạn dương thạch rất khủng bố, nhưng ngươi đừng quên, Bản Long trong cơ thể có tổ long chi huyết, là chí dương đồ vật, trời sinh không sợ loại này âm tà gì đó, chỉ cần ngươi nhận sự giúp đỡ Bản Long lực lượng, muốn mở ra cánh cửa này còn không phải tùy tiện sự tình?”

Huyết Lân vừa khôi phục bình thường cái kia một bộ kiêu ngạo dáng vẻ, nói chuyện chủ ý tràn đầy đắc ý.

Tiêu Vũ yên lặng, Huyết Lân nói biện pháp còn thật khả thi, hắn sở dĩ thật không ngờ, chủ yếu hay là bởi vì Huyết Lân bây giờ liền thoát ly thân thể của hắn cũng không thể, thái quá suy yếu, trực tiếp bị hắn cho không để ý đến.

Lúc này nghe xong Huyết Lân nói, Tiêu Vũ cũng không chần chừ nữa, lúc này đi tới cửa đá trước khi, vận chuyển Huyết Lân trong cơ thể Long lực, đưa tay đẩy cửa.

“Ngươi muốn làm gì?” Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đều bị Tiêu Vũ cử động vang lên nhảy một cái, vừa mới Tiêu Vũ còn nói loại đá này khủng bố đến mức nào, làm sao chỉ chớp mắt vừa chính mình tiến lên đẩy cửa?

Tiêu Vũ không đáp, hắn Huyết Lân dùng chung một thể, lẫn nhau sức mạnh cũng có thể cùng chung, hầu như tương đương cùng một cái sinh mệnh.

Lúc này, nhận sự giúp đỡ Huyết Lân lực lượng, hắn khẽ quát một tiếng, tay trái chống đỡ ở trên cửa đá, chầm chậm đẩy ra cửa đá.

Theo cửa đá chầm chậm mở ra, phía sau cửa ngôi mộ, cũng chầm chậm xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt ba người. Đầu tiên hấp dẫn lấy ba người ánh mắt, chính là trong mộ thất, một hơi đen như mực quan tài đá.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 49: Nằm Mộng 3000 Thu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Đây là người vương giả kia cấp bậc nhân vật quan tài?” Nhan Thu Thủy 1 đôi mắt to gắt gao nhìn chằm chằm ngôi mộ bên trong quan tài đá, một bước cũng không dám gần sát.

Màu đen quan tài đá, đen như mực, lẳng lặng mà trần đặt ở ngôi mộ trung ương, trừ lần đó ra, căn này ngôi mộ thoạt nhìn trống rỗng, không có giống nhau dư thừa gì đó.

Lúc này, Tiêu Vũ sắc mặt cũng tràn ngập nghiêm nghị, trước mắt nhưng vương giả cấp bậc quan tài, người trong quan tài dù cho chết đi, vào lúc này cũng không thể có nửa phần bất cẩn.

Hơn nữa, cái này trong quan tài chôn còn có có thể là hao tốn mấy ngàn năm ý đồ phục sinh nhân vật khủng bố, cho đến ngày nay, âm tuyệt dương sinh, người trong quan tài dù cho chưa hề hoàn toàn phục sinh, hơn nửa cũng đã có nhất định ý thức.

“Ngươi cảm ứng được gì đó, ở nơi này trong quan tài đá gì?” Tiêu Vũ không có ngay lập tức tiến lên, mà là đối với Huyết Lân hỏi dò.

“Không sai! Vật kia chính là này trong quan tài đá, Tiêu Vũ, nhanh hơn đi, đem quan tài đá mở ra!” Huyết Lân như là một chút cũng không cảm giác được này quan tài đá sợ hãi, thúc giục Tiêu Vũ lập tức tiến lên.

Tiêu Vũ lại không động đậy, chiếc quan tài đá này dù cho chôn một kẻ đã chết, cái kia cũng không phải bình thường người chết, hắn mặc dù tinh thông các loại trận pháp, nhưng đối với loại này vương giả cấp bậc nhân vật, nhất thời cũng không có ứng đối chi đạo.

Ba người đứng ở tại chỗ, tất cả đều gắt gao nhìn chằm chằm trung ương quan tài đá, cũng không ai dám tiến lên.

“Owo!”

Đột nhiên, âm phong đột nhiên nổi lên, một trận gió lạnh không biết từ chỗ nào xuất hiện, theo 3 trên thân thể người thổi qua, nhất thời làm cho người ta một loại tiến nhập trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong cảm giác, da dẻ đều bị này gió lạnh thổi đến đau đớn.

“Gió này có gì đó quái lạ!” Sở Ngâm Sa sắc mặt đại biến, thần tốc lui ra phía sau.

Còn Nhan Thu Thủy, vào lúc này càng mặt trắng như là tuyệt, cả người cũng bắt đầu run lẩy bẩy, khiến không hơn một điểm khí lực.

“Lui ra phía sau!” Tiêu Vũ đồng dạng chấn động, kéo Nhan Thu Thủy ngay đầu tiên thối lui.

Đây là 1 bắp thịt âm phong, cực kỳ khủng bố, ở tại bọn hắn tu vi này, hầu như không người nào có thể phản kháng, dù cho thiên tư xuất sắc như là Nhan Thu Thủy, cũng trong nháy mắt này mất đi hết thảy sức chống cự, dùng tới không nửa điểm Thần lực.

Cũng là Sở Ngâm Sa cùng Tiêu Vũ hai người thể chất đặc thù, Tiêu Vũ thân thể đạt được tiên thiên, có thể miễn cưỡng phản kháng, mà Sở Ngâm Sa trong cơ thể có âm hỏa độc, đối với mấy cái này âm vật đã có nhất định resistance, tài năng miễn cưỡng ngăn cản.

Có điều, mặc dù là hai người bọn họ, cũng chỉ có thể làm được miễn cưỡng ứng đối, và không thể nói có thể đối kháng, nếu thay đổi người khác, chỉ cần bị này âm gió thổi qua, lập tức sẽ bị mất mạng!

“Thật là khủng khiếp, đây là vật gì?” Cuồng như là Sở Ngâm Sa, lúc này sắc mặt cũng có chút tái nhợt, thân thể ở nhẹ nhàng phát run.

Nhan Thu Thủy càng không chịu nổi, bị âm phong kia cóng đến như cái tượng đất, liền đứng thẳng đều không đứng được.

“Đây là âm phong, cũng là tử khí!” Tiêu Vũ nghiêm nghị nói: “Dụng cụ ta phỏng chừng, quá nửa là đến từ người trong quan tài, này khí thiên nhiên tích lũy mấy ngàn năm, không phải người bình thường có thể chống cự, khả năng dễ dàng muốn người tính mạng!”

Sở Ngâm Sa không nói, chăm chú nhìn quan tài đá.

Này âm phong đột nhiên xuất hiện, chắc chắn sẽ không không có nguyên nhân, quá nửa là bọn họ đi tới nơi này, đã đã kinh động người trong quan tài!

Chết đi kia mấy ngàn năm vương giả, có thể muốn hồi phục!

“Nằm mộng 3 thiên thu, luân hồi không có cuối!”

Một tiếng thở dài, từ trong quan tài đá đột nhiên vang lên.

Này một tiếng thở dài bên trong, đã bao hàm vô số than thở, cùng với một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được ý tứ.

Theo này một tiếng thở dài, trong mộ thất nhiệt độ phảng phất cũng đều đọng lại, nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, tựa hồ không khí chung quanh đều biến thành ngàn năm hàn băng, đem Tiêu Vũ 3 người thân thể ổn định ổn định, làm cho bọn họ liền một ngón tay đều không động được.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy tất cả đều kinh ngạc! Đây là cỡ nào thực lực, chỉ là một tiếng thở dài, khiến cho bọn họ liền không thể động đậy được một chút.

Nếu là khối đá này người trong quan tài xuất hiện, bọn họ hầu như chính là hẳn phải chết, không có một tia phản kháng đường sống!

“Người phương nào làm phiền ta ngủ say?” Tiếng thở dài đó qua đi, một thanh âm uy nghiêm, từ trong quan tài đá truyền ra.

Thanh âm này nghe tới hùng hậu mà uy nghiêm, như là một cao cao tại thượng vương giả, quan sát chúng sanh, không mang theo một tia tình cảm.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy mặc dù muốn mở miệng, nhưng lúc này bọn họ hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, liền há mồm cũng không thể.

“Phá cho ta!” Tiêu Vũ quát khẽ một tiếng, sau đó dùng sức thoáng giãy dụa.

Ngay lập tức, trên người hắn áp lực thần tốc bị tan rã, chung quanh cái kia phảng phất ngưng tụ không khí cũng một lần nữa lưu động, để hắn có thể tự do hoạt động.

“Ồ?” Trong quan tài đá âm thanh khẽ ồ lên một tiếng, nói: “Không nghĩ tới tu vi của ngươi tuy thấp, nhưng có thể phá tan ý niệm của ta, chẳng trách khả năng đi tới đây!”

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đều trợn to hai mắt thấy Tiêu Vũ, mặc dù không biết người trong quan tài làm cái gì, nhưng bọn họ đều không chút nào phản kháng đường sống, Tiêu Vũ lại có thể tránh ra!

“Ngươi mặc dù mạnh mẽ, nhưng nói cho cùng, thời cơ chưa tới, không thể cho ngươi hoàn toàn sống lại, bất quá là thần niệm thức tỉnh thôi, ép không được ta.” Tiêu Vũ rất là bình tĩnh.

Trong quan tài đá người tuyệt đối cường đại, nhưng tiếc là, hắn phục sinh kế sách còn chưa hoàn toàn, nghiêm chỉnh mà nói còn là một kẻ đã chết.

Hiện nay, người trong quan tài tỉnh lại chỉ là ý niệm của hắn, có điều dù cho chỉ có ý niệm, bực này cấp bậc nhân vật đồng dạng khủng bố, chỉ cần hắn một ý nghĩ, có thể xoá bỏ hết thảy tiến vào trong mộ Vũ Viện đệ tử.

Có này ý niệm, hắn muốn cầm cố Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người, đương nhiên cũng không phải việc khó gì.

Đáng tiếc chính là, Tiêu Vũ từ khi khôi phục trí nhớ kiếp trước sau khi, hắn thần niệm vẫn tại lớn mạnh, nói riêng về thần niệm cường độ, đã không kém gì cấp độ tông sư nhân vật.

Hơn nữa người trong quan tài chết đi mấy ngàn năm, không chỉ thân thể chưa tô, thần niệm cũng chỉ khôi phục bộ phận, bởi vậy không áp chế nổi Tiêu Vũ.

“Nghe ngươi nói như vậy, UU đọc sách &# 32; www. Uukans hu &# 46; co m tựa hồ hiểu được 9 nghịch âm dương thuật?” Trong quan tài đá âm thanh tràn ngập kinh ngạc, theo Tiêu Vũ trong lời nói, hắn có thể nghe ra Tiêu Vũ đối với hắn thủ đoạn có hiểu biết, biết hắn muốn phục sinh.

9 nghịch âm dương thuật, chính là người này sử dụng thủ đoạn, nhận sự giúp đỡ tuyệt âm nơi, đem chính mình chôn xuống, lại tốn mấy ngàn năm thời gian, cùng với vô số sinh linh giá cả, đến để cho mình phục sinh.

“Toà này mộ nhiều năm qua đều không ai phát hiện, lần này khai quật, hơn nửa cũng là ngươi cố ý hành động, nghĩ đến ngươi 9 nghịch âm dương thuật đã đến giai đoạn cuối cùng, phải một vài sinh linh làm tế, đến cho ngươi chính thức phục sinh?” Tiêu Vũ cũng không đi chối.

Người trong quan tài để phục sinh, bày ra ngàn năm kết quả, này mấy ngàn năm gian, hắn để phục sinh, dĩ nhiên không biết giết hại bao nhiêu sinh linh, đối với hắn mà nói tuyệt đối không phải người lương thiện, bởi vậy căn bản không cần nói cái gì cho phải nói.

“Tốt, xem ra ngươi quả nhiên hiểu được 9 nghịch âm dương thuật.” Trong quan tài đá âm thanh cũng tương tự không phủ nhận, nói thẳng: “Ngươi nói không sai, lần này đúng là ta cố ý khiến người ta phát hiện nơi đây, để dẫn người tới trước, ta còn từ trong mộ thả ra mấy thứ dị bảo.”

Nghe hắn kiểu nói này, Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa lập tức đều biết, lúc trước Linh Sơn bên trong xuất hiện quạ thép, cùng với chôn nguyên châu, tất cả đều là người này cố ý thả ra mồi nhử.

Lần này để việc này, Vũ Viện bên trong hầu như hết thảy kiệt xuất đệ tử thiên tài đều tiến vào Linh Sơn, nếu để cho hắn thành công, tất cả mọi người sắp trở thành hắn sống lại tế phẩm, Thiên Thanh Vũ Viện đem có thể trong một đêm, mất đi hết thảy thiên tài!

Nghĩ đến đây, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người, đều là một trận sợ hãi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 50: Hiểu Luân Hồi

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Các ngươi vào ta nơi chôn cất, làm phiền ta ngủ say, có điều ngươi đã hiểu được 9 nghịch âm dương thuật, đối với ta còn có chút tác dụng, ta có thể lưu các ngươi một mạng, thế nhưng, ngươi muốn giúp ta sống lại!” Trong quan tài đá âm thanh tiếp tục nói: “Ngươi đã hiểu được 9 nghịch âm dương thuật, nên minh bạch, ta dù cho chỉ là ý thức thức tỉnh, muốn giết các ngươi, cũng hết sức dễ dàng.”

Hắn tính toán, đã rất rõ ràng, hắn phải hoàn toàn phục sinh, theo trong quan tài đá đi ra, còn cần làm rất nhiều chuyện, đưa tới Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử làm tế, chỉ là một phần trong đó, ngoài ra còn có rất nhiều việc cần hoàn thành.

Tiêu Vũ đã hiểu được để hắn sống lại bí thuật, có thể vì hắn làm rất nhiều chuyện, chính hắn không thể đến áo quan, rất nhiều chuyện cũng không thể đi làm.

Mặc dù trong mộ có thật nhiều thông linh thi thể có thể cung cấp hắn điều động, nhưng những thi thể này không có trí tuệ, nếu có Tiêu Vũ giúp hắn, tất cả đều sẽ đơn giản hơn nhiều.

“Rất xin lỗi, ta không có hứng thú.” Tiêu Vũ trực tiếp từ chối, nói: “Ta khuyên ngươi một câu, người đã chết, nên vĩnh viễn an nghỉ, 9 nghịch âm dương thuật, không phải tốt như vậy dùng!”

Lúc nói lời này, trong lòng hắn có cảm khái vô hạn.

9 nghịch âm dương thuật mặc dù kinh người, hiệu quả nghịch thiên, nhưng thuật này thập phần tà dị, thuộc về đi ngược lên trời, nghịch loạn sinh tử, là vô cùng nguy hiểm bí thuật.

Dù cho tới hắn kiếp trước cái cảnh giới kia người, đối với thuật này cũng không nguyện ý dễ dàng sử dụng.

Bởi vì một khi động dùng thuật này, liền sẽ bị thiên địa vứt bỏ, vứt bỏ tại thiên địa ở ngoài, không người không Quỷ, bất sinh bất tử.

Tiêu Vũ là chết qua một lần người, đối với cỡ này sống lại việc có càng sâu giải thích.

Vạn năm trước hắn bị ám hại bỏ mình, chưa bao giờ nghĩ tới mình còn có thể trùng sinh ở đời, bây giờ làm lại, hoàn toàn là cái ngoài ý muốn.

Có thể nếu để cho hắn lại một lần, và tìm được tuyệt âm nơi, hắn cũng tuyệt không đồng ý vận dụng 9 nghịch âm dương thuật, đến để cho mình sống lại.

Muốn dùng thuật này, tu vi càng mạnh người, muốn trả ra đại giới thì lớn, làm việc nghịch thiên, hậu quả kia là bất luận người nào đều khó mà chịu đựng được.

“Ngươi cảm thấy, ngươi có cự tuyệt đường sống gì?” Trong quan tài âm thanh thập phần bá đạo.

Hắn tu vi cường tuyệt, so với bây giờ Tiêu Vũ ba người cường đại hơn nghìn lần vạn lần, dù cho vẫn chưa hoàn toàn phục sinh, Tiêu Vũ ba người ở trong mắt hắn cũng như là giun dế bình thường hèn mọn.

“Ta nói rồi, ngươi chỉ là ý thức thức tỉnh, không làm gì được ta!” Tiêu Vũ nói xong một câu nói này, trong miệng đột nhiên đọc thầm lên một đoạn phức tạp cổ ngữ.

Đoạn này cổ ngữ phức tạp sâu xa, tối nghĩa khó hiểu, hoàn toàn không giống như là bây giờ ngôn ngữ, tràn ngập một loại tang thương khí tức, như là nhất là ngôn ngữ cổ xưa, hết sức phức tạp.

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cùng người trong quan tài nhất định không thể sống chung hòa bình, huống hồ người này cực kỳ nguy hiểm, trong bọn họ, chắc chắn có phải có 1 chết đi, nếu không việc này tuyệt đối không cách nào bình ổn.

Theo Tiêu Vũ đọc thầm cổ ngữ, ngôi mộ bên trong không khí tựa hồ lại trở nên càng thêm lạnh như băng, nguyên bổn đã không thể chịu đựng Nhan Thu Thủy vào lúc này lại bắt đầu kịch liệt phát run, kể cả Sở Ngâm Sa thân thể cũng rùng mình lên.

“Độ người trải qua?” Trong quan tài đá người như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong thanh âm lộ ra kinh khủng, cả giận nói: “Ngươi đến tột cùng là ai, bất cứ hiểu được trong truyền thuyết độ người trải qua?”

Độ người trải qua, đối với thế gian hết thảy âm vật đều có kinh khủng hiệu quả.

Chỉ cần đọc kinh này, dù cho mạnh mẽ đến đâu vong linh, cũng phải bị kinh này trực tiếp độ hóa, đưa vào luân hồi.

Thậm chí, này Tà Hồn nếu là phản kháng, còn sẽ bị kinh này trực tiếp hóa đi, hồn phi phách tán,

Vạn kiếp bất phục!

Nếu là thay đổi những người khác đến niệm kinh này, có lẽ còn không uy hiếp được trong quan tài đá tồn tại, dù sao hắn mạnh mẽ quá đáng, thế nhưng Tiêu Vũ nhưng không như thế, hắn thần niệm mạnh hơn nhiều người bình thường, hoàn toàn có thể đối với trong quan tài đá người tạo thành uy hiếp.

“Ngươi cho rằng như vậy, có thể đối kháng ta sao?” Trong quan tài đá nhân đại giận, hắn cũng biết đi đến một bước này, nhất định phải muốn cùng Tiêu Vũ quyết cái sinh tử.

Một tiếng vang ầm ầm, ngôi mộ chấn động kịch liệt lên, quan tài đá che đột nhiên động, mở ra một cái khe.

“Vèo!”

Ở trong quan tài đá, giống nhau màu đen gì đó bay ra, đúng là một cái chủy thủ màu đen.

Cây chủy thủ này thoạt nhìn đen kịt một màu, không mang theo chút nào sáng bóng, như là đến từ Cửu U Địa ngục, mang theo vô biên âm khí, tốc độ càng nhanh đến cực hạn, bá một tiếng đâm về Tiêu Vũ cổ họng.

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, trong miệng độ người trải qua không ngừng, lại ở trong lòng thần tốc nói: “Huyết Lân, mượn ngươi máu rồng dùng một lát.”

Huyết Lân hiển nhiên cũng biết, ở nơi này bước ngoặt, Tiêu Vũ một khi đã bị thua, vậy bọn họ đều phải chết ở chỗ này, lập tức không có chút gì do dự, đem trên người máu rồng trực tiếp qua cho Tiêu Vũ.

“Phá!” Tiêu Vũ đem một giọt rồng máu ngưng đọng ở đầu ngón tay, hướng về cái kia chủy thủ màu đen chỉ điểm một chút khí.

“Ầm!”

Trong nháy mắt, chủy thủ màu đen như là gặp phải cái gì kinh khủng gì đó, điên cuồng lùi về sau, nhưng mà Tiêu Vũ trong tay cái kia một giọt máu tốc độ càng nhanh hơn, thần tốc đuổi theo, nhỏ ở chủy thủ bên trên.

Chủy thủ màu đen như là có sinh mệnh giống nhau, rớt xuống đất, rồi lại đang liều mạng giãy dụa, nhìn qua giống như là một thống khổ người, loáng thoáng tựa như có người đang thống khổ co giật, đồng thời không dứt kêu thảm thiết.

“Không có khả năng! Cây chủy thủ này là mệnh của ta khí, bạn ta ngàn năm, ngưng tụ vô biên tử khí, bất luận người nào đụng vào đều phải bỏ mình, ngươi làm sao có khả năng!” Trong quan tài đá âm thanh tràn ngập khiếp sợ, nói: “Ngươi đó là cái gì máu? Chẳng lẽ là……”

Hắn như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong thanh âm sợ hãi càng thêm rõ ràng.

Thế gian âm tà, có đồ vật gì có thể phản kháng máu rồng bên trong thuần dương khí? Cây chủy thủ này mặc dù tà dị vô cùng, nhưng Huyết Lân trong cơ thể máu rồng mặc dù không biết đúng hay không tổ long chi huyết, nhưng ít ra thập phần thuần khiết, có thể xong khắc loại này âm vật.

“Nếu là người chết, ngươi thì an tâm ngủ say!” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không cùng hắn giải thích, &# 32; tiếp tục đọc độ người trải qua.

Huyết Lân đưa ra cái kia một giọt máu rồng còn không dùng hết, giờ phút này theo Tiêu Vũ đọc độ người trải qua, còn lại máu rồng một lần nữa bay trở về, và trong không trung từ từ biến hóa.

Sau một lát, giọt này máu rồng trong không trung hóa thành một kỳ lạ chữ cổ, hoàn toàn đỏ ngầu, rực rỡ chói mắt, đỏ tươi đến giống như một đám lửa.

Theo cái chữ này hình thành, ngôi mộ bên trong âm khí, tựa hồ cũng đều giảm xuống không ít.

“Đi!” Tiêu Vũ chỉ tay một cái, máu rồng hóa thành chữ cổ, lập tức hướng về quan tài đá bay đi, từ quan tài đá mở ra trong khe hở bay vào.

“A! Ngươi…… trên người ngươi tại sao có thể có thứ này, không thể! Không có khả năng!”

Trong quan tài đá truyền ra một tiếng kinh thiên kêu thảm thiết, chấn động đến mức ngôi mộ đều đang không ngừng run run.

“Ta không cam lòng, ta không cam lòng! Ta dùng ba ngàn năm thời gian, rốt cục muốn sống lại mà đến, hiểu được luân hồi, cầu được chân đạo, tại sao sẽ như vậy! Tại sao!”

Trong quan âm thanh tràn ngập không cam lòng, càng có không nói hết oán độc, chấn động đến mức ngôi mộ không dứt lay động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

“Luân hồi?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, đột nhiên nhớ tới lúc trước vừa mới tiến Vũ Viện lúc thi nhập viện.

9 phiến trong cửa đá cuối cùng một tấm, đẩy ra sau khi chính là luân hồi dấu ấn, toà này mộ vừa cách Thiên Thanh Vũ Viện không xa.

Hắn đột nhiên như là nghĩ đến cái gì, có phải trong quan tài đá người này, cũng tầng thấy qua luân hồi dấu ấn, cho nên mới muốn từ chết mà sống, tìm hiểu luân hồi?

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 51: Mở Quan Tài

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ngươi nói luân hồi, là thứ này gì?” Tiêu Vũ đưa tay, trong tay đột nhiên hiện ra một cổ xưa phù hiệu.

Cái ký hiệu này từ ánh sáng ngưng tụ thành, lúc đen lúc bạch, đang không ngừng biến ảo, hóa thành đủ loại hình vẽ, có một loại nói không nên lời khí tức.

“Luân hồi dấu ấn? Trên người ngươi tại sao có thể có thứ này? Ngươi đến tột cùng là ai?”

Trong quan tài đá âm thanh thập phần khiếp sợ, hắn một câu nói này, cũng tương đương nghiệm chứng Tiêu Vũ suy nghĩ.

Quả nhiên, hắn trước đây từng tiếp xúc qua thứ chín phiến cửa đá, hơn nữa nhìn dáng dấp còn chiếm được trong môn phái truyền thừa.

Không biết hắn là từ đâu học được 9 nghịch âm dương thuật, nhưng rất rõ ràng hắn là muốn thông qua phương pháp này, để cho mình bỏ mình, sau đó lại hình phục sinh, từ chết mà sống, tìm hiểu luân hồi.

Tiêu Vũ xua tay, trong tay luân hồi dấu ấn cứ thế biến mất.

Trên thực tế, lần trước khi hắn mạnh mẽ xông qua cửa đá thời điểm, thứ chín phiến cửa đá đã lại không truyền thừa, bởi vì trong môn phái luân hồi chi đạo đã bị hắn thuyết phục, trong môn phái dấu ấn càng bị hắn lấy ra ngoài.

Sở dĩ lưu lại cái này luân hồi dấu ấn, Tiêu Vũ cũng không phải muốn tìm hiểu luân hồi chi đạo, mà là có ý khác.

Hắn chết đi vạn năm, lại trùng sinh ở đời, đã biến thành bây giờ Tiêu Vũ, nguyên nhân ở trong hắn đến bây giờ đều vẫn chưa biết được, mặc dù không tin luân hồi câu chuyện, nhưng hắn tin tưởng, cất giữ cái này luân hồi dấu ấn, ngày sau có lẽ khả năng cho hắn biết gì đó.

“Ha ha, ta đã hiểu! Ta đã hiểu!”

Trong quan tài đá đột nhiên truyền ra một trận cười to, trong tiếng cười tràn đầy bi thương, “ta sớm nên nghĩ đến, ngươi khả năng đi tới đây, thì sẽ không là người bình thường, người thường liền tìm được luân hồi dấu ấn truyền thừa tư cách đều khó càng thêm khó, nhưng ngươi lại là khuất phục cái này dấu ấn!”

Tới giờ phút này, hắn dĩ nhiên sâu sắc minh bạch, Tiêu Vũ mặc dù còn trẻ, hơn nữa tu vi thấp kém, nhưng này cường đại dị thường thần niệm, cùng với vượt quá lẽ thường trận đạo thực lực, hơn nữa khả năng thuyết phục luân hồi dấu ấn, như thế nào lại là người bình thường?

“Khà khà, ba ngàn năm trước ta chiếm được luân hồi truyền thừa, vốn tưởng rằng cầu được chân đạo, không ngờ rằng, ta đem chính mình mai táng ba ngàn năm, quay đầu lại lại là kết quả như vậy!”

Trong quan tài đá âm thanh tràn đầy ý vị phức tạp, vì cầu luân hồi chi đạo, hắn không tiếc từ chôn tại đây, hao phí mấy ngàn năm thời gian, đáng tiếc quay đầu lại tất cả đều được không.

Tiêu Vũ xuất hiện, không chỉ để hắn mất đi hoàn toàn phục sinh cơ hội, càng đối với hắn tạo thành đả kich cực lớn.

Hắn đem luân hồi chi đạo xem là chí cao chi đạo, có thể cuối cùng này bị hắn coi là chí cao luân hồi dấu ấn, lại tới Tiêu Vũ trong tay, loại đả kích này, thật sự là quá lớn, cho dù là vương giả cấp bậc nhân vật, cũng không thể chịu đựng.

“Ta sớm nên nghĩ đến, ngươi chính là Vũ Viện bên trong một cái duy nhất đẩy ra qua 9 phiến cửa đá người.” Tiêu Vũ than khẽ.

Thành thật mà nói, mặc dù hắn đối với người trong quan tài cách làm và không đồng ý, để cầu đạo, thái quá cực đoan, nhưng người này để tìm hiểu luân hồi, càng không tiếc bỏ mình, từ chôn ba ngàn năm, này một phần nghị lực, cũng có thể nói hiếm thấy.

“Ha ha…… nằm mộng 3 thiên thu, luân hồi không có cuối!”

Trong quan tài đá truyền ra cười to, sau đó, tiếng cười kia dần dần nhỏ đi, đến cuối cùng hoàn toàn biến mất, bình tĩnh lại.

Đồng dạng một câu nói, nhưng lúc này lại là hoàn toàn bất đồng ý tứ.

Người này vì cầu luân hồi chi đạo, chôn dấu ba ngàn năm, đáng tiếc quay đầu lại đều hóa thành mộng ảo, tất cả thành không, cái gọi là luân hồi chi đạo, càng cách hắn xa không thể vời.

“Tiêu Vũ, hắn đã chết rồi sao?” Huyết Lân mặc dù tồn tại ở Tiêu Vũ trong cơ thể,

Có thể vừa mới đối mặt bực này nhân vật, cũng không khỏi an phận, thẳng đến lúc này mới dám đối với Tiêu Vũ mở miệng.

“Người đã chết, vốn thì không nên tồn tại ở thế gian.” Tiêu Vũ thở dài, trong nội tâm cũng có chút phức tạp.

Hắn vốn cũng là người đã chết, trùng quy về đời, kỳ thực ở trong lòng cũng rất có nhiều nghi hoặc.

Hắn tại sao lại ở chết đi vạn năm sau khi chuyển thế trùng sinh? Có phải thế gian thật sự có luân hồi? Nhưng nếu như là như thế này, vì sao hắn sẽ nhớ lại trí nhớ của kiếp trước?

Hắn luôn cảm giác, hắn khả năng chuyển thế và không phải là không có nguyên nhân, thế gian vạn vật đều có nhân quả, điểm này đến hắn người ở cảnh giới này đều rất minh bạch.

Nhân quả, đây là phi thường đáng sợ một loại gì đó, càng là tồn tại cường đại, thì càng kiêng kỵ.

Kiếp trước đạt đến hắn loại kia cảnh giới người, đều không mong muốn dễ dàng nhiễm nhân quả, nếu không tiêu phí mấy chục ngàn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm, hắn loại kia cảnh giới người dù cho chết đi, cũng cũng có thể trùng quy về đời.

Cũng là bởi vì này nhân quả hai chữ, thái quá khủng bố, hắn người ở cảnh giới này dù cho sống lại, cũng có thể sẽ đưa tới so với chết đi càng thêm đáng sợ hậu quả.

“Ồ? Hai người bọn họ làm sao vậy?” Huyết Lân đột nhiên kinh dị.

Tiêu Vũ lúc này mới chú ý tới, một bên Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa hai người, đều đang đã hiện ra tới, ngã trên mặt đất.

Hắn suy nghĩ một chút, hai người này dù sao tu vi và thân thể đều quá yếu, khi hắn vừa mới trong quan tài đá người thời điểm đụng chạm, rốt cục không thể chịu đựng, lâm vào hôn mê.

Có điều như vậy cũng tốt, nếu không làm cho bọn họ nghe được vừa mới đối thoại, Tiêu Vũ trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào cùng bọn họ giải thích.

“Ngươi cảm ứng được gì đó ở nơi nào?” Tiêu Vũ tạm thời không đi lo lắng Sở Ngâm Sa hai người, ngược lại hỏi dò Huyết Lân.

“Đúng vậy, suýt nữa quên mất, nhanh, nhanh mở quan tài!” Huyết Lân trải qua Tiêu Vũ nhắc nhở, trong lúc nhất thời vừa trở nên hưng phấn.

Nghe nó lời này, vật kia nên tồn tại ở quan tài đá trúng rồi, Tiêu Vũ cũng không do dự, đi tới quan tài đá trước khi, đưa tay mở quan tài.

“Rắc!”

Quan tài đá che, cực kỳ nặng nề, ít nhất cũng có hơn một vạn cân, vào tay lạnh như băng, nếu không có Tiêu Vũ thân thể đạt được tiên thiên, cũng không thể chịu đựng loại này âm hàn.

Nắp quan tài bị đẩy ra sau, trong quan tài đá, lộ ra một gã nam tử bóng người.

Tên nam tử này nhìn qua rất trẻ tuổi, nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích, lại làm cho người ta một loại thập phần cảm giác kiên nghị, đỉnh thiên lập địa, ngông nghênh vô song.

Quan tài đá nắp quan tài bên trên, có khắc mấy trăm cái chữ nhỏ, đơn giản viết người trong quan tài đời người trải qua.

Tiêu Vũ vốn cho là hắn là Thiên Thanh Vũ Viện một cái duy nhất đẩy ra qua 9 phiến cửa đá người, có thể bây giờ mới biết, hắn vẫn đã đoán sai.

Luân hồi dấu ấn, chính là người này để vào thứ chín phiến trong cửa đá, mấy ngàn năm trước hắn là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong Vũ Cực Điện chủ, bên ngoài tình cờ chiếm được luân hồi dấu ấn.

Đến dấu ấn sau, hắn khổ sở tìm hiểu, cũng không kết quả, lúc đạt tới tông sư cảnh giới lúc, hắn vì cầu đạo này, theo Thiên Thanh Vũ Viện bên trong rời đi, quay trở lại lần nữa, đã là vương giả cấp bậc nhân vật, bởi vì một thân thực lực cực kì mạnh mẽ, được người xưng là Võ vương.

Trở về Thiên Thanh Vũ Viện, Võ vương lại ngoài ý muốn phát hiện Linh Sơn bên trong tuyệt âm nơi, hắn một lòng cầu đạo, quyết định sau cùng muốn chôn xuống chính mình, tìm hiểu luân hồi.

Nhưng hắn cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể phục sinh, để tránh phạm sai lầm, hắn đem luân hồi dấu ấn ở lại thứ chín phiến trong cửa đá, hy vọng có thể có đầy đủ xuất sắc người đến này truyền thừa, cùng hắn cùng bước lên đạo này.

Hắn này 1 chôn, chính là 3000 bên trong, phỏng chừng hắn cũng thật không ngờ, khi hắn dù cho thành công thời khắc, lại xuất hiện một Tiêu Vũ, cắt đứt hắn mấy ngàn năm theo đuổi.

“Chỉ có thể nói, ngươi không có cơ duyên này!” Tiêu Vũ xem xong, ánh mắt tiếp tục ở trong quan tài đá tìm tòi.

Đột nhiên, trong quan một thứ, hấp dẫn chú ý của hắn.

Nằm ở trong quan tài đá Võ vương, cầm trong tay một viên màu đen mảnh đá, nếu không chú ý, rất dễ dàng cũng sẽ bị người quên.

“Hóa giới phù!” Tiêu Vũ chấn động.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 52: Hóa Giới Phù

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vũ Vương cầm trong tay gì đó, rõ ràng là một viên minh phù.

Bùa này toàn thân đen kịt, thoạt nhìn cực kỳ xinh xắn, vẻ ngoài tinh xảo, mặt trên có khắc một đồ án cổ lão, là một bộ thiên địa sơ khai cảnh vật.

“Lại là hóa giới phù, cho dù là vương giả, cũng không phải có vật như vậy?” Tiêu Vũ trong khiếp sợ, phục hồi tinh thần lại, đưa tay đem bùa này lấy ra.

Hóa giới phù, tên như ý nghĩa, bùa này nội bộ ẩn chứa một thế giới!

Cùng không gian phù giống nhau, hóa giới phù bên trong cũng có một vùng không gian, phương này không gian có lẽ không sánh được một thật thế giới, nhưng cũng có hoàn chỉnh thế giới quy tắc.

Không gian phù bên trong không gian, không chỉ nhỏ hẹp, hơn nữa thuộc về một bên chết không gian, trong không gian chỉ có thể lưu trữ một vài vật chết, nếu như để vào một vài sinh vật, cho dù là một vài cỏ cây, cũng không thể tồn tại.

Mà hóa giới phù thì lại không giống nhau, hóa giới phù bên trong không gian, là minh phù sư dùng cường đại thủ đoạn, theo thế gian này mạnh mẽ phân cách đi ra không gian, có được hoàn chỉnh thế giới quy tắc.

Hóa giới phù bên trong không gian không nhất định lớn bao nhiêu, nhưng cũng tương đương với một phương chân chính tiểu thế giới, thậm chí có thể khiến người ta ở bên trong sinh hoạt.

Tiêu Vũ làm sao cũng không nghĩ tới, cái này Vũ Vương trong tay lại có như vậy một viên minh phù.

“Tiêu Vũ, còn đứng ngây ra đó làm gì? Đây là không gian phù a? Vật kia đang ở bên trong, mau mau đem nó mở ra!” Huyết Lân đi theo Tiêu Vũ bên cạnh đã lâu như vậy, tự nhiên cũng biết minh phù loại vật này tồn tại, một chút còn tưởng rằng đây chỉ là phổ thông không gian phù.

Tiêu Vũ cũng không đi cùng nó giải thích, không cần nghĩ, bùa này có thể cùng Vũ Vương chôn ở đồng thời, ở chỗ tất nhiên có Vũ Vương thập phần coi trọng gì đó, hắn cũng rất muốn biết, Vũ Vương rốt cuộc đều lưu lại một ít gì.

Hóa giới phù làm Vũ Vương hết thảy, nhưng bây giờ Vũ Vương đã triệt để biến mất, bùa này cũng được vật vô chủ, nếu không bực này minh phù, Tiêu Vũ coi như tìm được, cũng không cách nào mở ra.

Hắn đầu tiên là xóa đi Vũ Vương ở lại phù bên trong lưu lại dấu ấn, sau đó dùng chính mình thần niệm hình thành mới dấu ấn.

Kể từ đó, bùa này từ đó thì thuộc sở hữu của hắn, người khác coi như tìm được, cũng không cách nào mở ra, trừ phi tu vi của đối phương đã vượt qua vương giả cấp bậc.

Nhưng dạng này người, ở thế gian này, có tồn tại hay không, còn là không biết.

Làm xong này, Tiêu Vũ thần niệm hơi động, kích hoạt trên bùa dấu ấn, hắn thần niệm liền dễ dàng tiến nhập hóa giới phù bên trong.

“Quả thật là một thế giới nhỏ!” Tiêu Vũ than khẽ.

Đây đúng là một viên chân chính hóa giới phù, phù bên trong có một phe hoàn chỉnh không gian.

Phương này không gian cũng không phải rất lớn, chỉ có chu vi mười dặm tả hữu.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói không gian này nhỏ, mà là đối với hóa giới phù mà nói, mười dặm không gian quả thật không lớn.

Có điều, so với không gian phù mấy trượng đến mười mấy trượng không gian, hóa giới phù bên trong không gian cũng đã là lớn hơn trăm lần, ngàn lần!

Phương này bên trong không gian, tất cả rồi cùng thế giới bên ngoài không hề có sự khác biệt, có hoa có cây, càng có dòng sông núi sông, còn có rất rất nhiều chim bay cá nhảy, cùng ngoại giới thế giới cơ hồ không có bất đồng.

“Tốt linh khí nồng nặc!” Tiêu Vũ bây giờ này bùa này đứng đầu, phù bên trong tất cả, hắn đều khả năng tinh tường cảm ứng được, thậm chí phương này trong không gian có bao nhiêu cây cỏ, mấy hạt bụi trần, hắn đều rõ rõ ràng ràng.

Xem ra, phương này không gian vốn hẳn là một chỗ đất tốt khó được, linh khí thập phần nồng nặc, nơi này mỗi một cây cỏ, mỗi một sinh linh, trong cơ thể đều ẩn chứa thịnh vượng sinh cơ.

Tiêu Vũ suy đoán,

Quá nửa là minh phù này hóa giới phù cường giả phát hiện nơi này bảo địa sau, dùng mạnh mẽ năng lực trực tiếp đem phương này không gian hóa vào phù bên trong, khắc Thành Hoá giới phù.

Vội vàng quét qua đi, Tiêu Vũ thần niệm hơi động, mấy thứ đồ liền từ phương này không gian ở chỗ sâu trong bay ra.

“Thú vương máu?”

Đầu tiên bay tới một vật, là một bãi màu đỏ sẫm máu tươi.

Này máu bay ở không trung, ngưng tụ không tan, có to bằng bàn tay, ước chừng có mấy trăm dương dáng dấp.

Nhìn dáng dấp, huyết dịch này hơn nửa chính là Huyết Lân cảm ứng được gì đó, loại này máu tươi, chỉ cần để nó hấp thu, quả thật có thể để hư nhược nó khôi phục một vài sinh cơ.

“Này hẳn là Vũ Vương gì đó.”

Theo thú vương máu bay tới, còn có tốt mấy thứ đồ.

Một loại trong đó, là một cái minh phù, Tiêu Vũ lấy ra nhìn qua liền biết, đây là truyền đạo phù.

Cái gọi là truyền đạo phù, liền đem tự thân truyền thừa toàn bộ khắc vào phù bên trong, để cho hậu nhân, hậu nhân chỉ cần tìm được, thông qua bùa này, liền có ở lại phù bên trong hết thảy truyền thừa.

Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, phương diện này chính là Vũ Vương lưu lại truyền thừa, dự định hắn lo lắng cho mình đánh bại, không thể phục sinh, cho nên để lại bùa này.

Vũ Vương mặc dù cầu luân hồi chi đạo thất bại, nhưng theo về phương diện khác tới nói, người này khả năng đạt được vương giả cấp bậc, ngoại trừ luân hồi chi đạo ở ngoài, các loại thủ đoạn đặt ở bây giờ cũng là thập phần cường hãn.

Tiêu Vũ xem qua một chút sau khi, liền không còn hứng thú, thứ này đối với hắn mà nói không đáng một đồng, có cái gì truyền thừa so ra mà vượt chính hắn trí nhớ của kiếp trước?

Hắn buông vật ấy, nhìn về phía cái khác mấy thứ đồ.

Vật gì khác bên trong, có binh khí, chiến quyết, trận đạo bí tịch các loại, mỗi một dạng đều hết sức quý giá, nhưng mà mấy thứ này, Tiêu Vũ giống nhau đều coi thường.

“A? Đây là cái gì?” Đột nhiên, một khối hình dạng kỳ lạ thiết phiến đưa tới Tiêu Vũ chú ý.

Này thiết phiến bề ngoài xem ra rất là bình thường, thậm chí mặt trên còn mang theo một vài rỉ sét.

Nhưng mà, nó lại cho Tiêu Vũ một loại cảm giác quen thuộc, tựa hồ ở nơi nào gặp qua, lại lại nghĩ không ra.

Dùng trí nhớ của hắn cùng từng trải mà nói, vật như vậy bất cứ để hắn không cách nào nhận ra, thân mình cũng đã là một loại vấn đề.

Tiêu Vũ nhìn chung quanh, &# 32; cuối cùng cũng không thể nhớ tới đây là cái gì, cuối cùng coi như thôi.

Hắn ở một đống gì đó bên trong nhìn tới nhìn lui, cuối cùng cũng không phát hiện có đồ vật gì là đối với hắn mà nói đặc biệt hữu dụng, những binh khí này hắn tạm thời không dùng được, này chiến quyết cùng vật truyền thừa, đối với hắn mà nói cũng không tác dụng.

“Xem ra mấy thứ này đều không còn tác dụng gì nữa.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, vốn còn muốn ở đây tìm được ít ỏi vật hữu dụng, giúp hắn tăng cao thực lực, không ngờ rằng cuối cùng giống nhau cần dùng đến đều không có.

“Có điều, này hóa giới phù đúng là một niềm vui bất ngờ, nơi đây linh khí nồng nặc, nếu là trồng trọt một chút linh dược ở đây, nói vậy lại có thu hoạch khổng lồ.”

Tiêu Vũ hơi suy nghĩ, hắn dược đạo thực lực đồng dạng cường hãn, hơn nữa để giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, vốn hắn liền cần một vài hiếm thấy linh dược.

Nếu là ở thực lực của hắn đầy đủ trước khi, đem những linh dược kia trồng ở nơi này, cũng không đền lại không phải một loại biện pháp.

Đáng tiếc Vũ Vương càng tinh thông với trận đạo, đối với dược đạo lại không có gì thành tựu, nếu không có vùng thế giới nhỏ này, hắn lại không phải tới trồng linh dược, thật sự là loại lãng phí.

Trong lúc suy tư, Tiêu Vũ mới vừa muốn thu hồi thần niệm, đột nhiên lại chú ý tới một thứ khác.

Phương này trong không gian, có một đám lửa, ở một cái không đáng chú ý bên trong góc thiêu đốt, Tiêu Vũ vốn cho rằng đó chỉ là ngọn lửa thông thường, nhưng tưởng tượng đột nhiên cảm thấy không đúng.

“Vũ Vương từ chôn mấy ngàn năm, nơi đây tại sao có thể có một đám lửa, đốt mấy ngàn năm còn bất diệt?”

Hắn hơi suy nghĩ, đoàn kia lửa liền rời đi mặt đất, hướng về hắn bay tới.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 53: Địa Tâm Chân Hỏa

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Chợt nhìn lại, này đoàn ánh lửa thoạt nhìn hết sức bình thường, cùng bình thường ánh lửa không có quá lớn bất đồng, song khi Tiêu Vũ nhìn kỹ, lại phát hiện này đoàn ngọn lửa màu đỏ trung tâm, hóa ra là màu xanh lam.

“Địa tâm chân hỏa!” Tiêu Vũ sửng sốt, sau đó mừng rỡ.

Ở thế gian này, có thật nhiều kỳ lạ linh vật, ngoại trừ có các loại dị kim, cũng có chứa nhiều kỳ thủy Dị hỏa, mỗi một loại đều có không giống nhau hiệu dụng, hơn nữa cũng mỗi một loại đều cực kỳ hiếm thấy.

Địa tâm chân hỏa, liền thuộc về một loại kỳ hỏa.

Ngọn lửa này, tồn tại ở đại địa ở chỗ sâu trong, nhiều năm không thấy ánh mặt trời, nhiệt độ cao đến đáng sợ, mặt đất tất cả cũng có thể đốt cháy.

Ở các loại kỳ vật bên trong, kỳ hỏa, có thể nói là cực kỳ có thể làm người điên cuồng kỳ vật.

Trận pháp, rèn khí, chế thuốc, minh phù, thế gian tu luyện người cơ hồ đều không rời được này vài đạo, dù cho không hiểu được này người, thường thường cũng không rời được chúng nó.

Mà ở bốn đạo bên trong, rèn khí cùng chế thuốc, đều không rời được ánh lửa, bởi vậy, một đoàn kỳ hỏa, có thể làm cho luyện dược sư cùng thợ rèn đều điên cuồng.

Đối với tắc nghẽn đạo này người mà nói, tìm được kỳ hỏa, nói không chừng thì đồng nghĩa với khả năng thu phục một vị luyện dược sư hoặc là thợ rèn, bởi vì như vậy một đám lửa, đủ để khiến bọn họ truyền ra hết thảy!

Này một đoàn địa tâm chân hỏa giá trị, bởi vậy có thể thấy được.

Có điều, này một đoàn kỳ hỏa, đối với Tiêu Vũ tới nói nhưng có càng lớn tác dụng.

Minh phù chi đạo mặc dù không cần ánh lửa, nhưng này một đám lửa nhưng khác.

Này lửa nhiều năm tồn tại ở địa tâm bên trong, trong lửa có được đại địa chân nguyên, mà minh phù chi đạo sử dụng phù thạch, cũng đều là tới từ dưới nền đất, ẩn chứa Địa chi nguyên khí.

Nhận sự giúp đỡ địa tâm chân hỏa, có thể để minh phù sư ở minh phù lúc dùng cái này lửa rèn đốt cháy phù thạch, thứ nhất có thể để phù thạch nhũn dần, thay đổi khắc họa, thứ hai có thể tăng cao phù thạch phẩm chất, trừ trong đá hết thảy tạp chất.

Dùng một câu nói chính là, một đoàn địa tâm chân hỏa, có thể để một minh phù sư thực lực tăng lên một to lớn bậc thang!

“Ta bây giờ chỉ có thể khắc họa nhị phẩm minh phù, có này lửa, nhưng có thể để cho ta khắc đến tam phẩm minh phù!” Tiêu Vũ ánh mắt hừng hực.

Phù chi nhất đạo, là hắn cực kỳ yêu tha thiết một đạo, nhưng vẫn tới nay hắn đều không thế nào khắc họa, bởi vì ở cảnh giới này, hắn chỉ có thể khắc họa nhị phẩm minh phù, có thể cấp bậc này minh phù đối với hắn mà nói tác dụng cũng không phải rất lớn.

Nhưng nếu như có thể khắc họa tam phẩm minh phù, như vậy hoàn toàn khác biệt.

Địa tâm chân hỏa nhiệt độ cực cao, mặc dù không cảm giác được, nhưng tuyệt đối là không thể đụng vào, tốt tại đây đoàn kỳ hỏa tựa hồ đã bị thuần phục, đã không có ban đầu dã tính, sẽ không làm người ta bị thương.

Có điều coi như như thế, Tiêu Vũ cũng không cách nào đem mang đi, chỉ có thể để nó lưu lại nơi này hóa giới phù bên trong.

Ngược lại bây giờ hóa giới phù đã đã biến thành hắn đồ vật, cũng cũng không sao.

Việc này rốt cuộc không để cho hắn thất vọng, chỉ riêng này một đám lửa chính là thu hoạch khổng lồ.

Tiêu Vũ cảm thấy mỹ mãn, suy nghĩ một chút, mang tới bãi kia thú vương máu, cùng với Vũ Vương lưu lại truyền thừa cùng binh khí, từ hóa giới phù bên trong lùi ra.

“Thế nào? Có tìm được hay không như vậy gì đó!” Huyết Lân mắt ba ba chờ, Tiêu Vũ này đây thần niệm tiến vào hóa giới phù bên trong, nó cùng Tiêu Vũ tuy là một thể, lại cũng không biết hóa giới phù bên trong đều có cái gì.

“Cầm!” Tiêu Vũ tâm tình thật tốt, lúc này đem thú vương máu trực tiếp lấy ra.

“Tốt quá, chính là thứ này!” Huyết Lân vui mừng quá đỗi, nói: “Bản Long chỉ cần luyện hóa vật ấy, Nhất định khả năng khôi phục thân phận thật sự, Tiêu Vũ, hôm nay dậy không có chuyện gì không nên quấy rầy Bản Long, biết không?”

Nói xong lời này, Huyết Lân âm thanh liền biến mất.

Có thể thấy nó rất nóng lòng, muốn mau chóng hấp thu này thú vương máu.

Thú vương máu sinh cơ mạnh mẽ, phỏng chừng nó lần này luyện hóa, lại muốn thời gian dài sẽ không xuất hiện.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ cũng không quan tâm đến nó, nhìn thấy bên cạnh Sở Ngâm Sa hai người, hắn đi lên trước, đem hai người đánh thức.

“Tiêu Vũ? Người đâu trong quan tài đá? Chúng ta đã chết rồi sao?” Nhan Thu Thủy tỉnh táo lại, còn có vẻ hơi mơ hồ.

Sở Ngâm Sa nghe xong lời này, cũng là nhìn về phía Tiêu Vũ. Người trong quan tài quá kinh khủng, một ý niệm liền hầu như muốn mạng của bọn hắn, hắn đồng dạng không thể không quan tâm.

“Không sao rồi, hắn đã triệt để chết rồi, không thể lại phục sinh.” Tiêu Vũ tùy ý đáp.

Sở Ngâm Sa hai người đối diện, đều không hoài nghi Tiêu Vũ nói.

Có điều, như thế nhân vật khủng bố, tại sắp phục sinh thời khắc, tại sao sẽ đột nhiên chết đi?

Hai người đều là người thông minh, mơ hồ cảm giác được tất cả những thứ này cùng Tiêu Vũ có quan hệ, nhưng vừa thật không dám tin tưởng.

“Tiêu Vũ, đây là cái gì?” Đột nhiên, Sở Ngâm Sa chú ý tới Tiêu Vũ từ hóa giới phù bên trong mang ra mấy thứ đồ.

“Đây là trong quan tài người kia gì đó, đối với ta không có tác dụng gì, các ngươi cầm đi đi.” Tiêu Vũ nói xong, tùy ý đem Vũ Vương lưu lại truyền đạo phù cùng với một vài bảo vật ném ra ngoài.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người một chút thì mắt choáng váng, đây chính là vương giả cấp bậc nhân vật vật lưu lại, Tiêu Vũ lại cứ như vậy ném ra?

“Ông trời ơi, này là tam phẩm binh khí? Cầm bán ít nhất có thể bán ra ngàn vạn tinh thạch! Còn có cái này, đây là bên trong giấu kim đan, hóa khí cảnh người ăn vào sau có thể thành tựu tông sư, ngươi thật muốn đem này đều cho chúng ta!”

Nhan Thu Thủy như là tham tài giống nhau, giống nhau giống nhau đếm lấy Tiêu Vũ mang ra mấy thứ này, trong đôi mắt cơ hồ đều muốn bốc lên tinh tinh.

Thành thật mà nói, mấy thứ này giá trị, đều cực kỳ quý giá, nếu là đổi thành tinh thạch, sợ là đã có hơn trăm triệu giá trị!

Nhưng Tiêu Vũ lại cảm giác, mấy thứ này mặc dù quý trọng, nhưng rõ ràng cùng một vương giả của cải không hợp, quá nửa là cái kia Vũ Vương để phục sinh, hao phí giá thật lớn, chính thức vật có giá trị, cũng đã không tồn tại.

“Mấy thứ này đều là ngươi tìm được, ngươi thật muốn cho chúng ta?” Sở Ngâm Sa không có đi động những thứ đó, hắn biết rõ, bọn họ khả năng đi tới đây, giải quyết trong quan tài đá người, hết thảy đều là Tiêu Vũ công lao, hai người bọn họ hầu như chẳng hề làm gì cả.

Thậm chí nói khó nghe chút, nếu như không có Tiêu Vũ, bọn họ nói không chừng người đều đã chết, nào còn có mạng đứng ở chỗ này?

Kiêu ngạo như là hắn, tự nhiên không muốn ở vào thời điểm này nhận lấy mấy thứ này, chiếm Tiêu Vũ tiện nghi.

“Lấy ta làm bằng hữu, cũng đừng băn khoăn nhiều như vậy!” Tiêu Vũ biết Sở Ngâm Sa tính khí, mỉm cười nói.

Sở Ngâm Sa trầm ngâm, cuối cùng gật gù, hắn chọn một thứ, nói: “Ta chỉ cần loại này đã đủ rồi!”

Tiêu Vũ nhìn qua, Sở Ngâm Sa lựa chọn chính là cái viên này Vũ Vương lưu lại truyền đạo phù, trong đó có Vũ Vương toàn bộ truyền thừa, đương nhiên, luân hồi phương pháp vắng mặt trong đó.

Hắn gật gù, Sở Ngâm Sa thiên tư tuyệt đối kinh người, có thể được vương giả truyền thừa, nhất định có thể đột nhiên tăng mạnh.

Nhìn thấy Sở Ngâm Sa chỉ chọn một viên không đáng chú ý minh phù, Nhan Thu Thủy quả thực cười nở hoa, Sở Ngâm Sa không cùng nàng tranh đoạt những vật khác, đối với nàng mà nói không thể tốt hơn.

“Chúng ta đi thôi!” Sau khi phân phối xong, Tiêu Vũ cũng không muốn tiếp tục lưu lại.

Này mộ là Vũ Vương chỗ bố trí, tất cả đều ở hắn khống chế, mà bây giờ hắn bị Tiêu Vũ xoá bỏ, và chiếm được hắn hóa giới phù.

Cái này hóa giới phù, đồng thời cũng là này mộ hạt nhân, có hắn, liền tự động trở thành mộ chủ, có thể khống chế trong mộ tất cả, nhắm mắt lại có thể cảm ứng rõ ràng đến trong mộ mỗi cái vị trí đều xảy ra chuyện gì.

Tự nhiên, trong mộ thây khô, cùng với trận pháp, cũng không thể lại thương tổn Tiêu Vũ, thậm chí còn có thể chịu đựng hắn khống chế.

“Lại vẫn có nhiều người như vậy sống sót?” Tiêu Vũ cảm ứng một chút, tiến vào trong mộ đệ tử lại còn có hơn nửa sống sót, trong đó thì kể cả trước đó không lâu cùng hắn đánh cược Khổng Lệnh Khiêm.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 54: Sát Ý

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ồ? Vẫn còn có thứ này?”

Trong mộ tất cả, kể cả mỗi một góc lý chính chuyện đang xảy ra, lúc này Tiêu Vũ đều có thể 11 cảm ứng.

Hắn lộ ra vài phần nụ cười, đối với Sở Ngâm Sa hai người nói: “Đi thôi, đến xem những người kia như thế nào!”

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy cũng không quá giải thích hắn, có điều đi tới đây, bọn họ cũng đều quen thuộc theo Tiêu Vũ đi rồi, lập tức cũng không có phản đối.

Toà này mộ bốn phương thông suốt, cơ quan trận pháp tầng tầng, Tiêu Vũ bây giờ đã vì thế mộ đứng đầu, mỗi một con đường đều ở đây trong lòng bàn tay của hắn.

Rời đi ngôi mộ chính, trong mộ trận pháp rốt cuộc không thể ngăn cản Tiêu Vũ, bọn họ một đường thông suốt, rất nhanh đi tới một gian khác ngôi mộ.

“Đây là nơi quái quỷ gì? Có phải chúng ta muốn mãi mãi cũng vây ở chỗ này?”

“Khổng Lệnh Khiêm, ngươi không phải nói con đường này nhất định là duy nhất đường sống gì? Tại sao sẽ như vậy!”

“Đáng chết, lần này ngươi đem chúng ta hại chết, nếu có thể còn sống đi ra ngoài, ta nhất định cùng ngươi không!”

Tại đây gian ngôi mộ, có mấy cái Tiêu Vũ khuôn mặt quen thuộc, chính là lúc trước cùng hắn lẫn nhau nhằm vào những đệ tử kia, trong đó cũng kể cả Khổng Lệnh Khiêm.

Chỉ bất quá bây giờ, đám người chuyến này có vẻ thập phần chật vật, mỗi người vẻ mặt đều tràn đầy uể oải, quần áo rách nát, có chút trên thân thể người còn mang theo dấu vết, rõ ràng bọn họ con đường này đi rất gian nan.

Khổng Lệnh Khiêm theo ở một góc, nghe mọi người oán giận cùng chế nhạo, sắc mặt một trận khó coi.

Lúc trước hắn chăm chú suy tính, quả thật nên con đường này mới là duy nhất đường sống, nhưng sau khi tiến vào, con đường này không chỉ có chứa nhiều trận pháp, còn có rất nhiều tà dị hung vật.

Một vài chưa từng nhìn thấy gì đó xuất quỷ nhập thần, từ dưới nền đất xuất hiện, có thể không tiếng động biến mất, hình dáng giống sâu giống nhau, bất luận người nào chỉ cần bị những thứ đó cắn một cái, sẽ lập tức biến thành thành một khối khô quắt thi thể!

Dọc đường, bọn họ có vài người đều chết ở nơi đây, nếu không có bọn họ đều là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử tinh anh, mỗi loại đều có nhất định thủ đoạn bảo mệnh, nói không chừng bây giờ một người cũng không sống sót được.

Có điều mặc dù giữ được tính mạng, bọn họ đám người chuyến này tổn thất vẫn là vô cùng nặng nề.

Hơn nữa bây giờ mặc dù nói thật vất vả đi tới một đối lập địa phương an toàn, nhưng là bị vây ở nơi đây, tiến cũng không được, thối cũng không xong, vừa mới con đường kia nếu lại đi, bọn họ đã không có đối kháng những hung vật kia thủ đoạn.

Còn đi tiếp? Con đường phía trước cũng đã nguy hiểm như vậy, đi tiếp nữa, đây không phải là chịu chết gì?

Đi tới đây, Khổng Lệnh Khiêm nhận lấy tất cả mọi người bài xích, những người này lúc trước đều đối với hắn cái này huyễn sinh điện đệ tử thập phần tin cậy, để hắn dẫn đường, nhưng bây giờ lại là kết quả như vậy, những người này tự nhiên đem tất cả trách nhiệm đều tính ở trên đầu của hắn.

Không muốn lúc trước trở về từ cõi chết, để tất cả mọi người bọn họ cũng bị mất khí lực, nói không chừng bây giờ những người này ngay lập tức sẽ ra tay với hắn!

“Ồ, có người tới!”

Đột nhiên, mọi người cùng nhau ngẩng đầu, nhìn bọn hắn chằm chằm lúc trước đi tới cái lối đi kia.

Mấy cái tiếng bước chân tại kia trong thông đạo vang lên, mặc dù rất nhẹ, nhưng cũng để mỗi người đều có thể nghe rất rõ ràng.

Mọi người không tự học nuốt một ngụm nước bọt, càng có mấy người, sắc mặt trở nên trắng nhợt cực điểm.

Bọn họ vừa mới theo cái lối đi kia mà đến, thiếu chút nữa ở trong đó chết đi, bây giờ cái hướng kia lại có tiếng bước chân truyền đến, chẳng lẽ có cái gì kinh khủng gì đó đuổi đến đây?

Một đám người gắt gao nhìn chằm chằm thông đạo,

Không dám thở mạnh.

Rốt cục, ba bóng người từ cái này trong thông đạo đi rồi, khi thấy rõ ba người này dáng dấp, những đệ tử này toàn bộ đều ngẩn ra.

“Là ngươi!” Khổng Lệnh Khiêm đồng tử co rút lại, bỗng nhiên đứng lên.

Chuyện gì thế này? Tiêu Vũ lúc trước tiến vào cánh cửa kia chẳng lẽ không đúng tuyệt sanh môn gì? Có phải ba người bọn hắn không phải nên chết ở nơi đó? Làm sao sẽ còn xuất hiện?

Coi như Tiêu Vũ lúc trước không chết, nhưng hắn là thế nào đi qua cái lối đi này? Phải biết rằng bọn họ lúc trước đi qua nơi này, không biết là truyền ra bao nhiêu đánh đổi, nhưng bây giờ Tiêu Vũ ba người lại như là người không liên quan giống nhau đi ra!

Khi thấy Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa 3 trên thân thể người liền y phục đều không có bể lúc, Khổng Lệnh Khiêm sắc mặt càng thêm khó coi, chẳng lẽ nói Tiêu Vũ lúc trước nguy hiểm gì cũng không có gặp phải? Đây cũng quá hoang đường!

Khổng Lệnh Khiêm nghĩ tới sự tình, những đệ tử khác cũng đồng loạt nghĩ đến, mọi người nhìn về phía Khổng Lệnh Khiêm ánh mắt trở nên càng thêm oán độc.

Tiêu Vũ ba người một điểm đau đớn đều không có, ở tại bọn hắn nghĩ đến, khả năng duy nhất chính là Tiêu Vũ đi cái kia mới là thật đường sống, mà Khổng Lệnh Khiêm tất là mang theo bọn họ đi rồi 1 con đường chết!

“Ha ha, là các ngươi a, các ngươi lại còn chưa có chết, thực sự là mạng lớn!” Sở Ngâm Sa cười ha ha lên.

Hắn không giống Tiêu Vũ, không thể sớm nhận biết được nơi đây phát sinh sự tình, nhìn thấy những người này như thế bộ dáng chật vật, hắn không chút khách khí mở miệng đả kích.

Những người này phía trước mỗi người hung hăng không ngớt, hắn đã sớm nhìn không quen rồi, không muốn tại đây trong mộ khắp nơi nguy hiểm, đã sớm cùng những người này động thủ.

“Ngươi lại còn sống sót, nói như vậy, ngươi phía trước chọn con đường kia thật là duy nhất đường sống?” Khổng Lệnh Khiêm không để ý đến Sở Ngâm Sa, mà là gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Hắn không cam lòng, hắn là ảo sinh trong điện đệ tử tinh anh, trận đạo thực lực xuất chúng, làm sao lại không bằng Tiêu Vũ cái này phế nhân?

“Ngươi nói xem?” Tiêu Vũ đương nhiên không sẽ nói với hắn, con đường kia đồng dạng là tử lộ, mà lại là nguy hiểm nhất một đường.

Phỏng chừng coi như hắn nói rồi, Khổng Lệnh Khiêm cũng sẽ không tin, bởi vì con đường kia đừng nói linh nguyên cảnh, chính là thực lực mạnh đến đâu người, sau khi tiến vào cũng là chắc chắn phải chết.

“Quả nhiên!” Khổng Lệnh Khiêm đem Tiêu Vũ nói trở thành cam chịu, tâm trạng một trận suy sụp.

Uổng hắn lúc trước còn như thế cao cao tại thượng cùng Tiêu Vũ đánh cược, có thể quay đầu lại, lại là thua thảm như vậy!

“Không đúng!” Đột nhiên, Khổng Lệnh Khiêm trong mắt bạo xuất kinh người hào quang, “nếu như cái kia thật là duy nhất đường sống, nói như vậy ngươi tiến vào toà này mộ chủ mộ?”

Một câu nói này, khiến các đệ tử đồng thời chấn động, trong mắt đều lộ ra ánh mắt tham lam.

Bọn họ mạo hiểm tiến vào này mộ, vì chính là trong mộ bảo vật.

Lớn như vậy mộ, ai cũng biết trong mộ khẳng định có một vài bảo vật trân quý chôn cùng, mà những bảo vật này sẽ ở nơi nào? Khẳng định là chủ mộ bên trong!

Nếu như Tiêu Vũ thật tiến vào chủ mộ, vậy hắn chẳng phải là đạt được không ít bảo vật?

“Ngươi nghĩ muốn chết sao?” Sở Ngâm Sa sầm mặt lại, Khổng Lệnh Khiêm lời này, tương đương trực tiếp gây nên tất cả mọi người đối với sát ý của bọn hắn.

“Sau đó thì sao, ngươi muốn nói cái gì?” Tiêu Vũ lại là không chút nào để ý, cười thấy Khổng Lệnh Khiêm.

Trên thực tế, lúc trước cái kia Bát Phiến Môn, nếu có thể xông qua, cuối cùng đều có hi vọng dẫn tới chủ mộ, chỉ có điều cái kia hết sức khó khăn mà thôi.

Cho nên hắn lúc trước đi mặc dù không phải là cái kia duy nhất đường sống, nhưng cũng từng tới chủ mộ không giả.

“Hắc, đã như vậy, thế thì dễ nói chuyện rồi!” Khổng Lệnh Khiêm quan sát phản ứng của bọn hắn, lúc này càng thêm nhận định ba người bọn họ nhất định là có thu hoạch khổng lồ.

Hắn cười lạnh nói: “Chư vị sư huynh đệ, chúng ta nhọc nhằn khổ sở chạy đến nơi đây, là vì cái gì? Bây giờ cơ hội đang ở trước mắt, ta có một ý tưởng, tin tưởng các ngươi mới có thể đoán được!”

Nhất thời, những đệ tử khác trong mắt đều lộ ra không hề che giấu chút nào sát ý, cười lạnh thấy Tiêu Vũ ba người.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 55: Trận Kỳ

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Đi sâu vào Linh Sơn, không tiếc mạo hiểm tiến vào Vũ Vương mộ, biết rõ phía trước cái kia Bát Phiến Môn chỉ có một cánh cửa có lối thoát, còn là đi tới nơi đây, bọn họ để cái gì? Ai mà không để tài năng ở trong mộ tìm được một phen cơ duyên?

Bây giờ, Tiêu Vũ ba người ở những đệ tử này trong mắt, thật giống như biết di động bảo sơn, chỉ cần giết Tiêu Vũ mấy người, mặc kệ bọn hắn lúc trước đều từng chiếm được cái gì, có dạng gì thu hoạch, đều sẽ biến thành bọn họ gì đó!

“Hắc? Muốn động thủ, rất tốt, tiểu gia vừa vặn muốn nhúc nhích một chút gân cốt!” Sở Ngâm Sa lập tức thì nhếch môi nở nụ cười.

Theo vào mộ đến bây giờ, hắn một đường đều dựa vào Tiêu Vũ dẫn dắt, kiêu ngạo như là hắn đã sớm cảm giác thấy hơi biệt khuất, đặc biệt là lúc trước ở Vũ Vương chủ mộ, lại bị âm khí trực tiếp mê đi, điều này làm cho trong lòng hắn rất là khó chịu.

Vừa vặn, đã những người này điếc không sợ súng, thì bắt bọn họ phát tiết một chút!

“Các ngươi điên rồi? Muốn giết chúng ta, Vũ Viện nếu biết, các ngươi đều phải chết, ta khuyên các ngươi suy nghĩ kỹ càng!” Nhan Thu Thủy cũng không phải cái gì thiếu nữ đơn thuần, nhìn qua những người này ý tứ nhất thời một trận tức giận.

“Hắc, nơi này là Linh Sơn ở chỗ sâu trong, còn là ở tòa này Vũ Vương trong mộ, rất nhiều đệ tử đều chết ở chỗ này, chết lại mấy người các ngươi không phải cũng rất bình thường gì? Vũ Viện tại sao sẽ hoài nghi chúng ta!” Khổng Lệnh Khiêm xem thường, hắn nói lời này dụng ý, cũng là kích động mọi người, miễn cho bọn họ băn khoăn không dám ra tay.

“Ngươi thì chớ nói.” Sở Ngâm Sa quay đầu đối với Nhan Thu Thủy nói: “Ở cái địa phương này, Vũ Viện quy tắc là ràng buộc bọn họ không được, ta phỏng chừng trước lúc này, bọn họ ở linh trong ngọn núi thì đã giết qua những đệ tử khác.”

“Này cũng quá đáng đi!” Nhan Thu Thủy hầu như khí mù quáng, này bởi vì ích lợi của mình, lại ngông cuồng như vậy!

Nàng cũng hiểu được, Khổng Lệnh Khiêm bọn người rõ ràng là bắt nạt bọn họ chỉ có ba người, muốn ở chỗ này đưa bọn họ diệt trừ, cướp đoạt bọn họ lúc trước đoạt được.

“Thế giới này, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, trách thì trách mấy người các ngươi người mới lại cũng dám đi sâu vào, cái kia là muốn chết, giết!”

Khổng Lệnh Khiêm không nói thêm, nói một tiếng, cùng những đệ tử khác cùng hướng về Tiêu Vũ ba người vọt tới.

“Ngươi ở bên cạnh hãy chờ xem, dù sao cũng là một nữ tử, cũng không cần ngươi ra tay rồi!” Tiêu Vũ đối với Nhan Thu Thủy nói một câu.

Hắn và Sở Ngâm Sa đồng thời động, xông vào vào trong đám người. Bọn họ thực lực của hai người, ở Thiên Thanh Vũ Viện phần đông trong hàng đệ tử đều thuộc về đứng đầu, dù cho những người này đều là Đằng Long trong vùng đệ tử, cũng không nhất định mạnh hơn bọn họ đạt được bao nhiêu.

Huống hồ, những người này lúc trước đều trải qua tử chiến, chỉ là kiếm trở về một cái mạng, thương thì thương tàn thì tàn, mặc dù nhiều người, nhưng sức chiến đấu sớm mất giá rất nhiều.

"Phụp!"

Sở Ngâm Sa cuồng bạo mà hung tàn, mang trên mặt lạnh như băng ý cười, khoát tay liền tay không đem một gã đệ tử đầu lâu chém mất hạ xuống.

Hắn lúc này, hung ác điên cuồng bên trong, còn mang theo một loại tàn khốc dã tính.

"Ầm!"

Một mặt khác, Tiêu Vũ động tác tất là thẳng thắn thoải mái, đem hai quả đấm múa đến mang theo vô số ảo ảnh, khí phách vô song, mỗi đấm ra một quyền, đều sẽ có một gã đệ tử hộc máu lùi về sau.

"Đáng chết, tầm thường hai cái người mới, thực lực làm sao sẽ mạnh như vậy!"

"Mẹ nó, Sở Ngâm Sa thì cũng thôi đi, cái này phế nhân thực lực lại cũng biến thái như vậy!"

Ngắn ngủi giao chiến, để hết thảy Đằng Long khu vực đệ tử đều đổi sắc mặt, mỗi người tim mật đều run.

Này gì là cái gì người mới? Hai người kia một người so với một người hung tàn, thực lực càng mạnh đến nỗi đáng sợ, bọn họ dù cho nhiều người,

Nhưng tại bây giờ loại tình huống này cũng hoàn toàn không phải là đối thủ, cái này đến cái khác ngã xuống.

“Dám xem thường ta, để ngươi xem một chút thực lực của ta!” Nhan Thu Thủy thở phì phì, lại không có nghe Tiêu Vũ nói đứng ở một bên, mà là chủ động đã gia nhập chiến trường.

Nàng xem ra nhu nhu nhược nhược, nhưng động thủ lại là một chút cũng không hàm hồ, một đôi mảnh khảnh bàn tay chưởng đến như gió, mỗi đánh ra một chưởng, thì có một gã đệ tử kêu thảm bay ngược ra ngoài.

Mỗi một gã bay ra ngoài đệ tử, thân hình đập ầm ầm ở trên tường, đều sẽ khiến nơi này bỗng nhiên chấn động, chính là tao thụ cái gì đòn nghiêm trọng.

Này gì là cái gì nữ tử, vốn là cái hình mãnh thú, so với Tiêu Vũ hai người đều phải hùng hổ!

“Ha ha, Tiêu Vũ, sau đó ngươi nhưng đừng coi thường đến đâu nàng, cô nàng này mặc dù nhát gan, nhưng phát điên lên đến ngay cả ta đều sợ!” Sở Ngâm Sa một bên động thủ, một bên cười ha ha.

Tiêu Vũ không còn gì để nói, Nhan Thu Thủy bộ dáng bây giờ quả thật hùng hổ, lúc trước nàng một bộ nhát gan sợ phiền phức dáng vẻ, ai biết động thủ lại như vậy tàn bạo!

So sánh với đó, hắn và Sở Ngâm Sa hai người nhất định chính là quá ôn nhu!

“Chết đi!”

Thừa dịp Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa trong lúc nói chuyện, Khổng Lệnh Khiêm đột nhiên quát lạnh một tiếng, xuất hiện ở Tiêu Vũ phía sau.

Trong tay hắn không biết lúc nào xuất hiện một cây cờ lớn, mặt cờ đỏ tươi, như là máu tươi nhuộm thành, trên lá cờ mơ hồ có thể thấy được khắc vẽ ra phức tạp đồ hình.

Ở trong tiếng quát khẽ, Khổng Lệnh Khiêm huy động huyết kỳ, ác liệt đâm về Tiêu Vũ lưng.

Ở mặt trước động trong tay, hắn vẫn ẩn nhẫn ở phía sau, chỉ vì chờ đợi cái cơ hội này, sẽ đối Tiêu Vũ một đòn giết chết!

“Khiến trận kỳ!” Tiêu Vũ lộ ra kinh ngạc, lại là gặp nguy không loạn, ánh mắt băng lãnh như sương, ngay đầu tiên bước ra loạn ảnh bước, hướng về bên cạnh né tránh.

“Ngươi không trốn được!” Bên mép mang theo nụ cười tà dị, Khổng Lệnh Khiêm mặc dù một đòn chưa trúng, nhưng cũng không nổi giận.

Hắn buông tay ra, chỉ thấy trong tay hắn cái kia mặt cờ từ trong tay hắn thoát ly sau khi bất cứ không có rơi xuống đất, mà là bay lơ lửng lên trời, dùng tốc độ nhanh hơn hướng về Tiêu Vũ đuổi theo.

“Chẳng trách khả năng theo trong sát trận xông ra đến, ngươi lại có thứ này!” Tiêu Vũ tốc độ nhanh khiến người ta không thấy rõ, một bên né tránh, vừa lên tiếng nói: “Có điều ngươi cho rằng có thứ này, thì có thể giết ta?”

Hắn một bên lùi về sau, một bên thần tốc cắn nát ngón tay của mình, khiến đầu ngón tay nhỏ ra máu tươi.

“Vô dụng thôi, &# 85 ngươi đã bị khiến trận kỳ khóa chặt, hôm nay ngươi làm sao cũng không trốn được!” Khổng Lệnh Khiêm tràn ngập tự tin.

Phía này cờ là hắn nhưng hắn vị kia huyễn sinh điện sư phụ đưa cho hắn, uy lực thập phần to lớn, hắn bình thường đều sẽ không dễ dàng vận dụng, 1 phô bày sử dụng, muốn phải giết!

Thân là thầy trận pháp, sức chiến đấu qua nhỏ là nhược điểm lớn nhất, bởi vậy từng cái thầy trận pháp đều cần một vài thủ đoạn bảo mệnh.

Một mặt này trận kỳ, chính là Khổng Lệnh Khiêm cường đại nhất thủ đoạn, này cờ vừa ra, chính là Đằng Long trong vùng này kinh khủng nhất mấy cái thiên tài, cũng không nhất định khả năng trở lui toàn thân!

“Phải không?” Tiêu Vũ cười khẽ, đang khi nói chuyện hắn ngón tay giữa bên trong rỉ ra máu tươi về phía trước 1 rảy nước, rơi vào trên mặt cờ.

Khiến trận kỳ 1 đụng tới Tiêu Vũ máu tươi, nhất thời tốc độ chậm lại, hơn nữa như là mất đi khống chế, trong không trung rung động không ngừng.

“Xảy ra chuyện gì?” Khổng Lệnh Khiêm chấn động, này trận kỳ chịu đựng hắn khống chế, vốn lấy ra này cờ là thuộc về hắn sau cùng sát chiêu, khống chế lên cực kỳ cật lực.

Mà trong nháy mắt này, hắn càng có một loại này cờ muốn thoát ly hắn khống chế cảm giác, trên trán ngay lập tức sẽ rỉ ra mồ hôi.

“Trận kỳ có linh, sao có thể để dàng bị người khác điều động? Cho ta về!” Tiêu Vũ ở bên cạnh quát khẽ một tiếng.

Nhất thời, trận kỳ run rẩy càng thêm kịch liệt, trong không trung không dứt tung tóe, như là phát điên thú hoang giống nhau.

Đồng thời ở nơi này, Khổng Lệnh Khiêm sắc mặt cũng biến thành càng thêm trắng nhợt, như là đã dùng hết tất cả khí lực đang khống chế, trên trán mồ hôi càng như nước mưa bình thường hạ xuống.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Chương 56: Thức Ma Huyết Trận Kỳ

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Oa!”

Cuối cùng, Khổng Lệnh Khiêm cũng nhịn không được nữa, há mồm phun ra búng máu tươi lớn, cả người như là lập tức mất đi tất cả khí lực, ngã xuống đất.

“Làm sao có khả năng? Ngươi lại xóa sạch ấn ký của ta!” Hắn ánh mắt lộ ra nồng nặc vẻ hoảng sợ, như nhìn quái vật thấy Tiêu Vũ.

Khiến trận kỳ, vật ấy cùng những thợ rèn kia rèn đúc đến binh khí giống nhau, đều cần nhận chủ, tựa như không gian phù, phải ở trong đó lưu lại dấu ấn, thì có thể trở thành là chủ nhân của nó.

Có ấn ký này sau khi, phía này cờ cũng chỉ chịu đựng một mình hắn khống chế, người khác vô luận như thế nào cũng không thể khống chế, dù cho đem thứ này cướp đi cũng không cách nào sử dụng, trừ phi hắn chết đi.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ bất cứ mạnh mẽ xóa đi ấn ký phía trên, điều này cũng tương đương với trực tiếp thương tổn tới hắn.

“Vèo!”

Tiêu Vũ vẫy tay một cái, cái kia mặt huyết kỳ lập tức vừa ổn định lại, bay đến trong tay của hắn.

Này cờ vào tay nặng nề, bên trong lộ ra một luồng dày nặng khí tức, còn có chứa một vài hung ác cảm giác.

Cái gọi là khiến trận kỳ, chính là có thể khống chế 1 toà đại trận quân cờ, bình thường cũng không phải trận pháp gì đều có, thường thường là này phải bất cứ lúc nào biến hóa trận pháp, mới có thể tồn tại vật ấy, dùng để khống chế trận pháp không dứt biến hóa.

Đồng thời, khiến trận kỳ cũng tương đương với một món binh khí, dù cho trận pháp bị phá, chỉ cần này cờ còn ở, thầy trận pháp liền có thể nhận sự giúp đỡ này cờ mà chiến.

“Thức ma huyết trận kỳ? Vật này không tệ, ta nhận!” Tiêu Vũ tay cầm đại kỳ, này cờ vừa đến tay, thông qua bên trong khí tức, hắn lập tức sẽ biết này cờ trước khi tương ứng trận pháp.

Thức ma huyết trận, đây là một loại sát trận, hơn nữa cấp bậc còn cực cao, dĩ nhiên tiếp cận ngũ phẩm vương giả cấp bậc!

Này cờ nơi tay, có thể phát huy ra sức chiến đấu liền có thể tiếp cận một đại vương giả nhân vật!

“Đáng tiếc, này cờ bị hư hỏng, sớm đã không có lúc đầu uy lực, có điều nếu không có như thế, phỏng chừng cũng không rơi tới trong tay ngươi.” Tiêu Vũ cờ huy động vài cái, trong khoảnh khắc, kinh khủng 1 mộ xuất hiện.

Chỉ thấy theo hắn huy động trận kỳ, trận kỳ quanh thân không gian bất cứ đều biến thành một mảnh màu máu, đại kỳ vũ động gian phát ra âm thanh như là có vạn ma khí kêu gào, chỉ là khí thế liền khiến người ta cảm thấy tê cả da đầu.

So sánh với đó, phía này cờ ở Tiêu Vũ trong tay như là thay đổi một thứ, uy thế so với lúc trước Khổng Lệnh Khiêm sử dụng thời điểm mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Nhìn thấy dạng này một màn, Khổng Lệnh Khiêm đồng tử co rút lại, trên mặt viết đầy không cam lòng.

Hắn tối dẫn lòng làm ngạo trận kỳ, lại bị Tiêu Vũ dễ dàng cướp đi, hơn nữa nhìn dáng dấp như vậy, tựa hồ phía này cờ trước đây ở trong tay hắn căn bản không có phát huy ra vốn có uy lực, chỉ có tới Tiêu Vũ trong tay nó mới tham gia khôi phục nó diện mục chân thật!

Điều này nói lên cái gì? Điều này nói rõ hắn kém xa tít tắp Tiêu Vũ!

“Hây!”

Tiêu Vũ ngừng lại động tác trong tay, thoả mãn gật đầu.

Mặc dù nói hắn đối với binh khí một loại ngoại vật không quá coi trọng, nhưng thực lực bây giờ quá yếu, có này trận kỳ, có thể làm cho thực lực của hắn tăng lên không ít.

“Đáng tiếc, này cờ tổn hại đến quá nghiêm trọng, uy lực không bằng vốn một phần trăm, nếu không sức chiến đấu của ta có thể lập tức sánh vai tông sư!” Tiêu Vũ trong lòng hơi có tiếc nuối.

Phía này trận kỳ tuyệt đối cường đại, vương giả cấp bậc trận kỳ cũng không phải đùa giỡn, trong lúc huy động có thể để núi lở đất nứt.

Chỉ tiếc, phía này cờ hầu như đã tất cả hủy, uy lực chỉ còn lại không tới vốn một phần trăm.

Nếu là có đầy đủ vật liệu,

Tiêu Vũ ngược lại có thể tu sửa, nhưng này vật liệu thập phần khó tìm, hắn cũng không có cái kia tâm tư.

"Nếu là chung sức huy động, dựa vào này cờ ta có thể chiến La Sát, có điều bởi như vậy, cũng sẽ tăng nhanh phía này cờ hủy diệt, tối đa chỉ có thể sử dụng năm lần!" Tiêu Vũ ước lượng một chốc.

Phía này cờ ở Khổng Lệnh Khiêm trong tay cùng ở trong tay hắn, đó hoàn toàn là khác biệt vật khác biệt.

Nó tổn hại đến quá mức nghiêm trọng, lỗ khiến không nói động như thế nào sử dụng cũng còn tốt, có thể ở trong tay hắn, nhưng có thể đem phía này cờ còn sót lại uy lực phát huy đến mức tận cùng.

Có thể bởi như vậy, cũng sẽ để đây cơ hồ đã hủy trận kỳ tăng tốc độ hủy diệt, toàn lực huy động nói, đại khái lại có năm lần, phía này cờ liền bị triệt để hủy diệt.

"Ầm!"

Thấy khiến trận kỳ ở Tiêu Vũ trong tay lại có uy lực như thế, Khổng Lệnh Khiêm cũng chịu không nổi nữa, trong đôi mắt hầu như muốn phun ra lửa.

Hắn cắn răng một cái, hướng về Tiêu Vũ ném ra một thứ, lại là một cái minh phù.

Cái này minh phù bay nhanh mà đến, tới Tiêu Vũ thân thể trước sau ầm ầm nổ tung, tạo thành to lớn xung kích.

Làm nổ phù, thường thấy nhất một loại minh phù, khắc họa lên tương đối dễ dàng, chỉ là đơn thuần đang ngưng tụ nhất định sức mạnh đất trời, sau đó nổ tung, hình thành nổ tung.

Mặc dù đơn giản, nhưng loại này minh phù lực sát thương lại hết sức kinh người, bởi vậy rất nhiều tu luyện trên thân thể người đều sẽ có chứa mấy viên, dùng phòng khi cần đến.

“Xoạt!”

Tiêu Vũ cười lạnh một tiếng, huy động trong tay đại kỳ, quét qua trong lúc đó, làm nổ phù nổ tung sinh ra xung kích trực tiếp biến mất sạch sành sanh, không một chút nào còn lại.

“Nhìn dáng dấp ngươi là thật rất muốn chết!” Hắn lạnh nhạt ánh mắt, từng bước từng bước hướng đi Khổng Lệnh Khiêm.

Cái này Khổng Lệnh Khiêm đã không chỉ một lần nếu muốn giết hắn, càng có hai lần sau lưng đánh lén, đối với dạng này người, Tiêu Vũ chưa bao giờ hiểu được cái gì là nhân từ!

“Ngươi...... ngươi muốn làm gì?” Khổng Lệnh Khiêm rốt cục lộ ra vẻ sợ hãi.

Hai lần ra tay, lại đều không thể giết chết Tiêu Vũ! Lại nhìn Tiêu Vũ bây giờ bộ này như rất giống Ma tư thế, hắn sợ, trong lòng lần đầu tiên hối hận tại sao muốn trêu chọc Tiêu Vũ.

“Ngươi muốn giết ta? Ngươi cần phải biết, ta là ảo sinh điện đệ tử, hơn nữa sư phụ ta là ảo sinh điện điện chủ, ngươi nếu là dám làm gì ta, huyễn sinh điện đệ tử cùng sư phụ ta cũng sẽ không buông tha ngươi, đắc tội một điện chủ, ngươi ở đây Thiên Thanh Vũ Viện bên trong tuyệt đối không cách nào đặt chân!”

Khổng Lệnh Khiêm cảm giác được Tiêu Vũ sát khí trên người, biết Tiêu Vũ là thật muốn giết hắn, mất đi khiến trận kỳ, hơn nữa nhìn thấy Tiêu Vũ lúc trước thực lực, hắn bây giờ đã không một chút nào cho rằng mình có thể vượt qua Tiêu Vũ.

Hắn thật sự không nghĩ ra, Tiêu Vũ không phải một kẻ tàn phế gì? Tại sao sẽ mạnh như vậy?

"Ngươi nói xong?" Tiêu Vũ thờ ơ, từng bước một đi tới Khổng Lệnh Khiêm trước người.

"Chỉ cần ngươi thả ta đi, ta bảo đảm, sau khi trở về sẽ không sẽ cùng ngươi tính toán, hơn nữa phía này trận kỳ cũng có thể cho ngươi." Khổng Lệnh Khiêm lúc này có một loại tóc gáy thẳng căng cảm giác, hắn lần đầu tiên cảm giác tử vong cách hắn là gần như vậy.

Tiêu Vũ nhẹ nhàng cười cười, sau đó giơ tay lên, trong tay trận kỳ ầm ĩ một tiếng vung xuống.

"Bốp!"

Huyết quang lóe lên, Khổng Lệnh Khiêm trừng mắt hai mắt, trong mắt mang theo vô hạn không cam lòng cùng hối hận, chậm rãi ngã xuống.

Thức ma huyết trận, trận pháp này là một sát trận, trận này khiến trận kỳ liền tương đương với cỡ nhỏ sát trận, lực sát thương tự nhiên kinh người.

Tiêu Vũ đây bất quá là tùy ý một đòn, cũng chưa hề hoàn toàn huy động, có thể dễ dàng đánh giết Khổng Lệnh Khiêm.

Đương nhiên đây cũng là bởi vì Khổng Lệnh Khiêm đã bị sợ vỡ mật, không hề có một chút chiến ý, hầu như sinh không nổi ý niệm phản kháng.

Nơi này, lâm vào yên tĩnh.

Còn lại vài tên đệ tử không có một người dám tiếp tục ra tay, nhìn Tiêu Vũ trong ánh mắt tất cả đều lộ ra kính sợ.

Đây thật là một phế nhân gì? Biết rõ Khổng Lệnh Khiêm là một vị điện chủ đệ tử, còn không nháy mắt sẽ giết, vốn là kẻ hung hãn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 57: Thủ Mộ Vong Linh

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Khổng Lệnh Khiêm vừa chết, còn lại vài tên đệ tử toàn bộ đều ngay đầu tiên lùi về sau, không có một người dám tiếp tục ra tay.

Đùa gì thế, Tiêu Vũ biết rõ Khổng Lệnh Khiêm là ảo sinh điện điện chủ đệ tử còn dám giết, bọn họ động thủ lần nữa đây không phải là muốn chết?

Bảo vật tuy tốt, có thể cái kia cũng phải có lệnh sử dụng.

“Ngươi lá gan là thật to lớn, ta phỏng chừng ngươi sau đó không thể thiếu phiền toái.” Sở Ngâm Sa liếc mắt nhìn Khổng Lệnh Khiêm thi thể, đối với Tiêu Vũ nói.

“Phiền phức? Thứ này ta chưa bao giờ sợ hãi.” Tiêu Vũ không chút coi là chuyện to tát.

Khổng Lệnh Khiêm là ảo sinh điện điện chủ đệ tử, hắn giết Khổng Lệnh Khiêm, huyễn sinh điện điện chủ hơn nữa sẽ không dễ dàng buông tha hắn.

Có điều đối với hắn mà nói, không có người nào là hắn không dám trêu chọc, cũng không thế nào đem này coi là chuyện to tát.

“Nhìn dáng dấp, ta vẫn là thay thế ngươi miễn ít ỏi phiền phức tốt hơn.” Sở Ngâm Sa lắc đầu nở nụ cười, nói chuyện đồng thời, hướng về còn lại vài tên đệ tử đi đến.

Còn lại vài tên đệ tử nhất thời toàn bộ lộ ra kinh khủng, bọn họ đương nhiên biết rõ Sở Ngâm Sa muốn làm gì.

Chỉ cần bọn họ đều chết ở chỗ này, huyễn sinh điện điện chủ dĩ nhiên là sẽ không biết là Tiêu Vũ giết Khổng Lệnh Khiêm, Sở Ngâm Sa đây là muốn diệt khẩu, đưa bọn họ toàn bộ diệt trừ!

“Bỏ đi.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Bất quá là mấy cái tiểu nhân vật, không đáng lãng phí thời gian.”

Sở Ngâm Sa ngạc nhiên, nghe Tiêu Vũ cái này giọng, hắn lập tức hiểu được, Tiêu Vũ là căn bản một điểm cũng không sợ, hoàn toàn không lo lắng huyễn sinh điện điện chủ sẽ tìm hắn tính sổ.

Hắn không khỏi có chút khâm phục Tiêu Vũ, đây chính là một vị điện chủ, thực lực ở tông sư bên trong cũng thuộc về đứng đầu, hắn lại không có chút nào để ý.

Theo trình độ nào đó tới nói, Tiêu Vũ quả thực so với hắn cái này người điên còn muốn cuồng!

“Toà này trong mộ bây giờ đã không có nguy hiểm gì, các ngươi trước tiên đi ra bên ngoài chờ ta, ta còn có một số việc.” Tiêu Vũ nói xong, bóng người lóe lên, đã ở cái địa phương này biến mất.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đối diện, hai người cũng không biết Tiêu Vũ muốn đi làm gì, lập tức cũng không có biện pháp, chỉ đành trước tiên từ nơi này rời đi.

Rời đi cái lối đi này, Tiêu Vũ ở trong mộ thần tốc di động, rất nhanh là đến một nơi khác.

“Mấy người kia lại có bản lãnh lớn như vậy, khả năng bình yên tại đây trong mộ lang bạt, nhìn dáng dấp thật đúng là không phải người bình thường.”

Toà này trong mộ các loại, bây giờ đều ở Tiêu Vũ trong lòng bàn tay, hắn khả năng biết rõ trong mộ đã phát sinh tất cả, bởi vậy cũng cảm ứng được mấy cái kia quái dị nhất người.

Đầu tiên vào mộ tên nam tử kia, thực lực kinh người, lại dựa vào thực lực cường hãn xông vào trong mộ, đánh chết không biết bao nhiêu thây khô, xông vào các nơi, cũng đã nhận được không ít kỳ vật.

Còn tên kia cô gái bí ẩn, đồng dạng thực lực phi phàm, này thây khô cũng đều không làm gì được nàng, cũng ở đây trong mộ chung quanh càn quét.

Mà sát thần La Sát, tất là chăm chú đuổi ở cô gái kia phía sau, tựa hồ có mưu đồ.

Ba người này trong lúc đó, như là lẫn nhau đã đạt thành một loại nào đó chung nhận thức, ở trong mộ chưa bao giờ có gặp nhau, đều là lẫn nhau dịch ra, như là cố ý ở lẫn nhau lảng tránh.

Ngôi mộ lớn này thập phần to lớn, hơn nữa hầu như mỗi một chỗ đều tồn tại một vài kỳ vật, mặc dù những thứ đó đối với Tiêu Vũ tới nói tác dụng không lớn, nhưng đối với người bình thường tới nói, dĩ nhiên đã coi là gây nên bảo.

Ba người này mặc dù đều chưa tới chủ mộ, lại mỗi người đều có bất đồng cơ duyên, tìm được rất nhiều trân quý gì đó.

Có điều, này dù sao cũng là vương giả cấp bậc lớn mộ,

Trong mộ trận pháp cơ quan, đều hung hiểm vạn phần, ba người này mặc dù mạnh mẽ, nhưng dù sao tuổi trẻ, thực lực có hạn.

Lúc này, ba người bọn họ đều tự gặp phải phiền toái, bị vây ở địa phương khác nhau, cửu tử nhất sanh, đang khổ sở chống đỡ lấy.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không tiếp tục để ý, thân hình lóe lên, tới một nơi nào đó, ở đây dừng lại.

Hắn ngước đầu nhìn lên, nơi này là một kỳ quái không gian, bốn phía thâm thúy tối tăm, đúng là không có vách tường, mà như là một mảnh thật lớn không gian, không thể nhìn thấy phần cuối.

“Đi ra cho ta!” Hắn ở đây khẽ quát một tiếng.

Nhất thời, một đạo thân ảnh mơ hồ chầm chậm ở phương này trong không gian ngưng tụ.

Đạo thân ảnh này thoạt nhìn mơ hồ không ngớt, không thấy rõ chân chính khuôn mặt, hơn nữa gần như trong suốt, tuy là hình người, nhưng cũng không giống như là chân chính sinh linh.

“Vũ Vương đã qua đời, cho ngươi một cơ hội, đi theo ta đi.” Tiêu Vũ quay sinh linh này, chầm chậm mở miệng.

“Không nghĩ tới ta làm Vũ Vương thủ mộ ba ngàn năm, cuối cùng hắn vẫn là không thể chính thức phục sinh, ai!”

Đạo này sinh linh trầm thấp mở miệng, âm thanh có vẻ hơi khàn khàn, càng lộ ra một luồng nói không nên lời tang thương.

Tiêu Vũ tự nhiên nhận thức đây là sinh linh gì, đối với hắn mà nói, toà này trong mộ lại nhiều bảo vật, cũng không bằng này 1 cầm nắm sinh linh giá trị tới quý giá.

Thủ mộ chi linh, nghiêm chỉnh mà nói, đây là một đạo vong linh!

Từ chôn ba ngàn năm, Vũ Vương mấy năm nay nhưng thật ra là ở vào trong giấc ngủ say, mãi đến tận ngày gần đây vừa mới thức tỉnh. Trước đó, ngôi mộ lớn này vô luận xảy ra chuyện gì, hắn đều hoàn toàn không biết, càng không cách nào thay đổi.

Bởi vậy, để bảo đảm mình có thể thuận lợi phục sinh, đồng thời cũng phòng ngừa khi hắn phục sinh trước khi có người xông vào này mộ, Vũ Vương vay mượn đây tuyệt âm nơi, bồi dưỡng được một đạo mạnh mẽ vong linh, vì đó thủ mộ.

Đạo này vong linh, ít nhất đã tồn tại mấy ngàn năm, mặc dù chỉ là một đạo vong linh, nhưng nó nhưng lại có cực kỳ thực lực khủng bố, trừ phi vương giả tự thân tới, nếu không tất cả mọi người có thể bị nó dễ dàng xoá bỏ.

“Vũ Vương đã qua đời, ngươi đã đã trở thành mới mộ chủ, ta có thể đi theo ngươi.” Vong linh mở miệng, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng, bay về phía Tiêu Vũ.

Nó chỉ là Vũ Vương ngưng tụ ra một đạo vong linh, chỉ có thể nghe theo mộ chủ ý chí, Tiêu Vũ xoá bỏ Vũ Vương, dĩ nhiên thay thế hắn, bởi vậy có thể dễ dàng thu phục.

“Đáng tiếc, ngươi chung quy chỉ là một đạo vong linh, rời đi đây tuyệt âm nơi, nếu không phải áp chế tự thân âm khí, &# 85 cũng không cách nào trường tồn.” Tiêu Vũ than thở một tiếng.

Đạo này vong linh, thực lực mạnh, phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện sợ là cũng không người khả năng địch.

Chỉ tiếc, nó chỉ là một đạo vong linh, ở đây tuyệt âm nơi, nó khả năng nhận sự giúp đỡ nơi này âm khí trường tồn, nhưng rời đi nơi này, đó cũng không giống nhau.

Đã không có tuyệt âm nơi che chở, dù cho đạo này vong linh mạnh mẽ đến đâu, rốt cuộc cũng biến mất một ngày.

Nói cách khác, nó rời đi nơi này sau khi, không thể dễ dàng vận dụng chính mình thực lực cường hãn, nếu không thì tương đương tăng tốc độ sự diệt vong của mình.

“Bốp!”

Thu phục đạo này vong linh, Tiêu Vũ cũng liền không nữa lưu lại, triển khai tốc độ, ngay đầu tiên từ nơi này rời đi.

Ngôi mộ lớn này bên trong chủ mộ, cùng với có giá trị nhất một đạo vong linh, đều đã bị hắn đoạt được, cho tới bây giờ, cũng không có tiếp tục lưu lại cần thiết.

“Ầm!”

Một mặt khác, theo Tiêu Vũ rời đi, một gã người thanh niên trẻ ầm ầm đánh tan một mặt màu đen tường cao, từ một phong bế bên trong căn phòng vọt ra.

Tên nam tử này, nhìn qua rất trẻ tuổi, mặt mày trong lúc đó, có một loại tà khí.

Lúc này, trên người hắn áo quần rách nát, mang theo nhiều điểm vết máu, thoạt nhìn có chút chật vật, nhưng ngoài miệng cái kia nụ cười tà dị, nhưng thủy chung chưa từng thu lại.

“Hây! Rốt cục đi ra, thiếu chút nữa chết ở chỗ này!” Người thanh niên trẻ quay đầu lại liếc mắt nhìn phía sau, lẩm bẩm nói: “Có điều chuyện gì thế này? Tại sao này trận pháp và tà linh đột nhiên đều biến mất?”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 58: Trở Về Vũ Viện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Người thanh niên trẻ có chút nghĩ không thông, nhưng hắn lại bản năng cảm giác được, này trong mộ tựa hồ đã xảy ra một loại nào đó dị biến, bằng không mà nói, dù cho thực lực của hắn kinh người, hơn nửa cũng phải chết ở chỗ này.

Tình huống giống nhau, còn phát sinh ở mặt khác hai nơi.

Một gã tuổi trẻ diễm lệ nữ tử, như thần nữ giáng trần, bồng bềnh như tiên, lúc này cũng vừa mới thoát vây, từ từ nhíu mày.

Nàng suy tư chốc lát, sau đó triển khai thân hình, ngay đầu tiên với vị trí vị trí biến mất.

Về phương diện khác, sát thần La Sát tóc tai bù xù, so với mộ bên trong này tà dị thây khô thoạt nhìn còn muốn đáng sợ vài phần.

“Lần này, nhất định phải giết ngươi, này mộ chính là ngươi nơi chôn cất!” Hắn phát sinh trầm thấp tự nói, một khi thoát vây, liền lập tức hướng về phía trước đi sâu vào.

……

Trong mộ tất cả, cơ hồ đều ở Tiêu Vũ trong cảm ứng, hắn chút nào không để ý tới. Ngôi mộ lớn này đã không có gì vật có giá trị, dĩ nhiên không có lưu lại nữa cần thiết.

Vấn đề duy nhất, chính là đây tuyệt âm nơi, nơi này trải qua mấy ngàn năm mà hình thành, muốn khôi phục bình thường, cũng không phải nhất thời nửa khắc sự tình.

Bất quá bây giờ Vũ Vương đã triệt để an nghỉ, trong mộ trận pháp cũng không có phụ trách vận chuyển mộ linh, nơi này cũng sẽ từ từ bình thường trở lại.

“Ngươi đi ra?”

Sở Ngâm Sa hai người chờ ở mộ ở ngoài, nhìn thấy Tiêu Vũ, hai người lập tức tiến lên.

“Đi thôi.” Tiêu Vũ gật gù, việc này có thể nói thu hoạch to lớn, mặc dù chưa hoàn thành từ Vũ Viện bên trong tiếp được nhiệm vụ, nhưng theo về phương diện khác tới nói, hắn tìm được rồi có thể làm Huyết Lân phương pháp khôi phục, chính mình cũng có thu hoạch khổng lồ, đã không cần lại tiếp tục ở Linh Sơn bên trong lưu lại.

“Ở ngươi trước khi ra ngoài, hai chúng ta chung quanh đi lại một chút, nghe được mấy cái thú vị tin tức.” Sở Ngâm Sa cười nói: “Vũ Vô Cực cùng Hạ Vị Sơ hai người đều không có vào mộ, có điều lại nghe nói bọn họ giống như đều tự chiếm được một phen cơ duyên, thực lực đại tiến.”

“Có chuyện này?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn suy đoán, cơ duyên kia hơn nửa không phải Vũ Vương cố ý thả ra cái kia mấy thứ đồ, những thứ đó mặc dù có nhất định giá trị, nhưng cũng không đủ để làm người trong khoảng thời gian ngắn thực lực đại tiến.

Nhìn dáng dấp, này Linh Sơn bên trong không chỉ là chỉ có như vậy một ngôi mộ lớn, liền Vũ Vương như vậy đạt được vương giả nhân vật đều lựa chọn từ chôn tại đây, vậy nơi này lại có một vài cơ duyên cũng là không khó giải thích.

“Cái này còn không ngừng!” Nhan Thu Thủy xưa nay đều là không rảnh rỗi người, nghe vậy tiếp lời nói: “Cái kia Hạ Vị Sơ còn nói, lúc trước không thể giết ngươi, lần này ngươi nếu trở lại Vũ Viện, là tử kỳ của ngươi, hắn lời này đã truyền ra, này không có vào mộ đệ tử cơ hồ đều biết!”

Tiêu Vũ nở nụ cười.

Hạ Vị Sơ thả ra như vậy, chẳng khác nào là đúng Vũ Viện tuyên cáo, cùng hắn triệt để đối lập, hơn nữa lời nói thập phần càn rỡ, không một chút nào để hắn vào trong mắt.

“Nghe nói Vũ Vô Cực tựa hồ cũng được đồ vật ghê gớm, có điều lại không có ai biết là cái gì. Hắn và Hạ Vị Sơ đều được cơ duyên sau khi, ngay đầu tiên rồi rời đi Linh Sơn, trở về Vũ Viện bên trong.” Sở Ngâm Sa mặc dù rõ ràng Tiêu Vũ thực lực, không thế nào lo lắng cho hắn, nhưng vẫn là đem tình huống đều nói rõ với hắn.

“Ta đây cũng muốn đi về nhìn một chút, Hạ Vị Sơ rốt cuộc là có bao nhiêu tiến triển.” Tiêu Vũ căn bản không thế nào để ở trong lòng.

Đối với hắn mà nói, bất kể là Vũ Vô Cực còn là Hạ Vị Sơ, đều là một ít nhân vật, không đáng nhắc tới.

Linh Sơn hành trình, ba người bọn họ thu hoạch đều có thể nói to lớn, Sở Ngâm Sa đạt được Vũ Vương truyền thừa,

Trong khoảng thời gian ngắn tất nhiên có thể đột nhiên tăng mạnh, bực này truyền thừa mặc dù là Vũ Viện bên trong những lão quái vật kia biết, đều điên cuồng hơn.

Còn Nhan Thu Thủy, nàng tựa hồ đối với cái kia truyền thừa cũng không phải rất để ý, ngược lại Vũ Vương lưu lại này giá trị trân quý binh khí, đan dược các loại, giá trị mặc dù không bằng truyền thừa, lại tựa hồ như làm cho nàng hết sức hài lòng.

Ba người mỗi người có đoạt được, cũng cũng không muốn lại lưu, cùng nhích người trở về Vũ Viện.

Trở lại Thiên Thanh Vũ Viện, Tiêu Vũ cùng bọn hắn thuộc về khu vực khác nhau, nơi ở cũng có chút khoảng cách, sớm cùng hai người chia lìa.

Đi tiếp không lâu, hắn vừa tới ẩn rồng ở trước, bước chân đột nhiên dừng lại, ánh mắt đột nhiên lạnh.

Ở ẩn rồng ở trước cần phải trải qua trên đường, hai bóng người nằm trên đất, không rõ sống chết, thoạt nhìn đều bị rất nặng cùng thương thế.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên! Hai người bọn họ lại bị người đả thương, còn ngã vào trụ sở của hắn trước khi!

Tiêu Vũ mặt trầm như nước, bước nhanh về phía trước, đem hai người nâng dậy.

Hắn cho hai người này kiểm tra một chút, bọn họ đều là bị người đả thương, mặc dù không đến mức trí mạng, nhưng bị thương cũng nặng vô cùng, đều lâm vào hôn mê.

Nâng dậy hai người, Tiêu Vũ dùng ngón tay ở tại bọn hắn trên người của hai người mỗi loại điểm mấy cái.

Đây là một loại đơn giản phương pháp chữa thương, dùng hắn dược đạo thực lực, phải nhanh chữa khỏi hai người này đau đớn có chút khó khăn, nhưng muốn làm cho bọn họ tỉnh táo lại, cũng không phải việc khó gì.

“Tiêu Vũ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Tần Vũ Huyên mở hai mắt ra, nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức lộ ra nồng nặc kinh ngạc.

“Huynh đệ? Tại sao ngươi lại đến? Đây là đâu?” Diệp Văn Hiên thoạt nhìn cũng có chút mơ hồ, 1 tỉnh táo lại liền quay đầu quan sát hoàn cảnh chung quanh.

“Xảy ra chuyện gì? Là ai đem các ngươi đả thương?” Tiêu Vũ trong mắt có sát cơ lấp lóe.

Hai người kia, có thể nói là cùng hắn một đường theo Cự Thạch Thành đồng thời đi tới Phong Lăng Thành, cùng tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện.

Bây giờ hai người này bị người gây thương tích, còn cố ý đưa bọn họ để ở chỗ này, rõ ràng là ghim hắn mà đến!

Tiêu Vũ cực kỳ không thể nhẫn nhịn, chính là có người đối với người đứng bên cạnh hắn ra tay!

“Ai u, đau chết mất, Hạ Vị Sơ cái kia thằng khốn, lại xuống tay nặng như vậy, ta không để yên cho hắn!” Diệp Văn Hiên như là cho đến lúc này mới biết được mình bị thương, lập tức đau đến kêu lên.

“Hạ Vị Sơ?” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra kinh người sát cơ.

Thứ này lại có thể là Hạ Vị Sơ làm? Rất rõ ràng, Hạ Vị Sơ chính là đến đây vì hắn! Chỉ có điều Tiêu Vũ không ngờ rằng, Hạ Vị Sơ mới từ Linh Sơn trở về, lại thì gan dạ làm chuyện như vậy!

“Ngươi nói rõ một chút, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ ngữ khí không thể nghi ngờ, chăm chú nhìn Diệp Văn Hiên con mắt.

Có thể thấy, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đối với Hạ Vị Sơ đều có chút kiêng kỵ, không quá đồng ý nhìn thấy Tiêu

Vũ cùng hắn kết thù.

Ở Tiêu Vũ lần nữa gạn hỏi dưới, hai nhân tài chầm chậm nói chuyện xảy ra từ đầu đến cuối.

Thi nhập viện lúc, hai người bọn họ biểu hiện mặc dù không sánh được Tiêu Vũ ba người, nhưng cũng đều được cho xuất sắc, bởi vậy cũng bị chia tới Ngọa Long Khu bên trong.

Cái gọi là tứ đại người mới, Sở Ngâm Sa, Vũ Vô Cực, Nhan Thu Thủy còn có Hạ Vị Sơ, liền đều là cái kia 1 khu vực.

Bởi vì cùng Tiêu Vũ quan hệ, ở Ngọa Long Khu bên trong rất nhiều người đều biết bọn họ và Tiêu Vũ là đến từ cùng một nơi, bởi vì Tiêu Vũ trên người phế nhân tên, cũng làm cho cùng trong vùng đệ tử đối với hai người bọn họ rất là coi thường.

Có điều, hai người bọn họ cũng biết thực lực mình, không dám tùy tiện trêu chọc những nhân vật thiên tài đó, đặc biệt là tứ đại người mới.

Nhưng lúc này đây, Hạ Vị Sơ từ Linh Sơn bên trong trở về, lại đối với bọn họ ra tay rồi, không nói hai lời đem hai người bọn họ đánh trọng thương, song song hôn mê, và cố ý đem hôn mê hai người ném tới Tiêu Vũ trụ sở trước khi.

“Hắn có phải là nói gì đó?” Tiêu Vũ chậm chạp vừa bình tĩnh nói.

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên nhìn nhau cười khổ, quen biết lâu như vậy, bọn họ cũng đều biết, Tiêu Vũ càng là bình tĩnh, hắn càng phẫn nộ thời điểm, cũng là hắn đáng sợ nhất thời điểm!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 59: Tự Thân TớI Ngọa Long Khu Vực

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Hắn nói, hắn ở Ngọa Long Khu chờ ngươi, chỉ cần ngươi dám đi, hắn thì gan dạ lấy mạng của ngươi.” Diệp Văn Hiên cười khổ, hắn biết, Tiêu Vũ chỉ cần hỏi, hắn muốn giấu diếm cũng lừa không được.

“Tốt! Thật tốt!” Tiêu Vũ hai mắt từ từ nheo lại, trên mặt lại là lộ ra lạnh như băng ý cười.

Diệp Văn Hiên thương thế của hai người tuy nặng, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ cần tu dưỡng một quãng thời gian, có thể khôi phục.

Bọn họ sở dĩ sẽ bị thương, Tiêu Vũ rất rõ ràng, đây cũng là bởi vì hắn quan hệ, cho nên nói chuyện này hắn không thể xem là không có phát sinh.

“Đi, mang ta đi Ngọa Long Khu!” Hắn đứng lên, đối với hai người không cần suy nghĩ nói rằng.

“Ngươi bây giờ thì đi?” Diệp Văn Hiên mặc dù biết Tiêu Vũ nhất định sẽ không nuốt giận vào bụng, nhưng cũng không nghĩ tới Tiêu Vũ lại lập tức phải đi Ngọa Long Khu, đem hắn sợ hết hồn.

“Hắn đều thả ra lời này, có phải ta còn khả năng xem là không có nghe thấy?” Tiêu Vũ minh bạch, Hạ Vị Sơ mục đích làm như vậy, vì chọc giận hắn.

Ở Thiên Thanh Vũ Viện, chỉ có cùng khu vực đệ tử mới có thể lẫn nhau động thủ, nếu không chính là trái với Vũ Viện quy tắc. Hạ Vị Sơ mặc dù muốn giết hắn, nhưng bọn họ vắng mặt cùng trong vùng, bởi vậy Hạ Vị Sơ không có cách nào.

Hắn câu nói kia muốn Tiêu Vũ đến Ngọa Long Khu, cũng không phải muốn Tiêu Vũ đi tới nơi đó, mà thôi chính là muốn Tiêu Vũ theo tiềm long khu vực thăng lên Ngọa Long Khu.

Chỉ có trở thành cùng khu vực đệ tử, hắn có thể đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Được rồi, có điều huynh đệ ngươi cũng chớ làm loạn, Hạ Vị Sơ thực lực rất mạnh, hơn nữa các ngươi không phải cùng khu vực đệ tử, đừng hỏng rồi Vũ Viện quy củ!” Diệp Văn Hiên biết từ chối không dứt Tiêu Vũ, tránh không được vì hắn một trận lo lắng.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu.

Hắn liền ẩn rồng ở cũng không vào, trực tiếp cùng Tần Vũ Huyên hai người chạy tới Ngọa Long Khu.

Tiềm long, đầm rồng, Ngọa Long, Đằng Long, Thiên Thanh Vũ Viện này bốn cái khu vực, mỗi hướng về cái trước, đệ tử số lượng thì càng ít ỏi, nhưng mỗi một khu vực đạo trường, lại là cực kỳ to lớn.

Ngọa Long Khu đạo trường bên trên, có mấy trăm tên đệ tử, cùng tiềm long khu vực đệ tử giống nhau, những đệ tử này trong ngày thường ngoại trừ lĩnh Vũ Viện nhiệm vụ ở ngoài, bình thường liền tại đây đạo trường bên trên tu luyện, tỷ thí với nhau, tăng cao sức chiến đấu.

“Ái chà? Đây không phải cái kia phế nhân hai cái đồng hương gì? Làm sao chật vật như vậy? Đây là không cẩn thận ngã xuống gì?”

Mới vừa tới đây, này 1 khu vực đệ tử nhìn thấy mang thương Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên, lập tức có người mở miệng cười.

Bởi vì Tiêu Vũ ở thi nhập viện bên trong gây ra động tĩnh quá lớn, dẫn đến Vũ Viện người trong cơ hồ đều biết tên của hắn, cũng biết hắn đẩy ra 9 phiến cửa đá, nhưng nhưng là một không thể tiếp tục tu luyện phế nhân.

Vừa bởi vì tầng này nguyên nhân, Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người tại đây 1 trong vùng cũng thường xuyên bị người nói móc giễu cợt, bởi vì bọn họ và Tiêu Vũ đến từ cùng một nơi, càng có rất nhiều người biết hai người bọn họ cùng Tiêu Vũ quan hệ rất gần.

“Tiêu Vũ, không cần để ý hắn.” Diệp Văn Hiên sắc mặt có chút khó coi, không để ý đến tên đệ tử này.

Tần Vũ Huyên đồng dạng không phải bị khinh bỉ người, nhưng hiển nhiên tại đây 1 khu vực bọn họ thực lực của hai người đều thuộc về tầng dưới chót, cũng chỉ có thể ngậm miệng không đi nói chuyện.

“Tiêu Vũ? Ngươi chính là cái kia phế nhân?” Nói chuyện tên đệ tử kia nghe xong Diệp Văn Hiên nói, nhất thời lộ ra kinh ngạc, đánh giá một hồi Tiêu Vũ, sau đó lớn tiếng nói: “Ngươi không phải là bị chia tới tiềm long khu vực gì? Chạy đến chúng ta Ngọa Long Khu làm cái gì? Có phải là vì vào không được, nghĩ đến thăm một chút?”

Owo!

Đám người chung quanh cười to, lời này ai cũng có thể nghe đến là nói móc Tiêu Vũ.

Đẩy ra 9 phiến cửa đá, đã kinh động trong viện phần đông lão quái vật thì thế nào? Quay đầu lại Tiêu Vũ cũng bởi vì thân thể khác thường, bị phân đến tiềm long khu vực!

Bọn họ này 1 khu vực đệ tử, từ trước đến giờ kiêu ngạo, ngoại trừ Đằng Long khu vực ở ngoài, cái khác 2 khu vực đều không bị bọn họ để vào trong mắt.

“Ngươi là thứ gì?” Tiêu Vũ lúc này cuối đang giận, bây giờ lại thấy có người như vậy bắt nạt chính mình hai cái bằng hữu, sắc mặt lập tức hơi trầm xuống.

“Ngươi đang nói chuyện với ta?” Tên đệ tử kia sửng sốt, như là không ngờ rằng Tiêu Vũ dám dùng loại này giọng nói chuyện cùng hắn, nói: “Hảo thuyết, ta gọi là Tào Viêm, ở Ngọa Long Khu xếp hạng 87!”

Hắn nói câu nói này trong khi, trên mặt rõ ràng có vài phần đắc ý. Hắn ý tứ cũng rất rõ ràng, chính là muốn nói cho Tiêu Vũ, hắn dù cho ở Ngọa Long Khu, cũng là xếp hạng 100 trước khi!

Vô luận là ở đâu 1 khu vực, Top 100 hàng ngũ tuyệt đối đều thuộc về đứng đầu, Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử phần đông, mỗi một khu vực đệ tử đều là một to lớn con số, Ngọa Long Khu đệ tử dù cho đối lập ít một chút, nhưng khả năng xếp hạng thứ trăm, cũng không phải nhân vật bình thường.

“Thứ tám mươi bảy? Bằng ngươi còn không có tư cách nói chuyện cùng ta, cuộn!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

“Ngươi nói cái gì?” Tào Viêm sắc mặt lập tức thì chìm xuống dưới.

Ở Ngọa Long Khu, hắn tốt xấu là xếp hạng ở Top 100 này nhóm nhân vật, này 1 trong vùng ngoại trừ mấy cái kia yêu nghiệt nhân vật, cùng mấy cái kia gượng quá mức người mới ở ngoài, có ai dám đối với hắn phách lối như vậy?

Cho dù là xếp hạng so với hắn khá cao người, muốn dùng tư thế này nói chuyện cùng hắn, cũng phải băn khoăn vài lần, bởi vì xếp hạng dù cho có một chút chênh lệch, nhưng bàn về thực lực chân chính, lại chưa chắc sẽ kém hơn quá nhiều.

Tiêu Vũ có điều một Vũ Viện bên trong người người đều biết phế nhân, chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, dám dùng loại này giọng nói chuyện cùng hắn!

“Hạ Vị Sơ? Lăn ra đây cho ta!” Không chờ Tào Viêm tiếp tục mở miệng, Tiêu Vũ lại lên tiếng, nhìn mọi người quát lớn.

Tào Viêm mới vừa muốn chửi ầm lên, đột nhiên nghe đến Tiêu Vũ lời này, lời ra đến khóe miệng đều bị hắn miễn cưỡng thu về.

Tiêu Vũ lại là tìm đến Hạ Vị Sơ? Hơn nữa nghe cơn giận này, rõ ràng lai giả bất thiện.

Hạ Vị Sơ mặc dù chỉ là cái người mới, UU đọc sách ww w. u &# 117; &# 107; an sh &# 117;. co &# 109; &# 32; nhưng là để Tào Viêm đều kiêng dè không thôi người ác, mặc dù là mấy cái kia xếp hạng thứ mười người mạnh, cũng không nguyện ý dễ dàng trêu chọc.

Đặc biệt là lần này, Hạ Vị Sơ từ Linh Sơn bên trong trở về, thực lực lại tiến nhanh. Bây giờ Ngọa Long Khu đệ tử người người đều đang suy đoán, không lâu sau đó cuối tháng xếp hạng thi đấu, Hạ Vị Sơ nói không chừng khả năng một lần vọt tới mười vị trí đầu, thậm chí là năm vị trí đầu!

Hãy nhìn Tiêu Vũ bộ dáng này, lại tựa hồ như một điểm cũng không sợ Hạ Vị Sơ, ngược lại một bộ tìm đến Hạ Vị Sơ phiền phức dáng vẻ, có phải hắn so với Hạ Vị Sơ còn mạnh hơn?

Muốn thật như vậy, cái kia Tiêu Vũ tuyệt đối không phải của hắn Tào Viêm trêu tới! Có thể Tiêu Vũ không phải một phế nhân gì? Khả năng này cũng không tồn tại mới đúng.

“Rất tốt! Ngươi cái này phế nhân còn có mấy phần sự can đảm, bất cứ tới nơi này tìm ta!”

Tào Viêm còn ở trong lòng cân nhắc thời điểm, Hạ Vị Sơ âm thanh vang lên.

Mọi người đồng thời quay đầu, chỉ thấy Hạ Vị Sơ vẫn y như cũ, từ đằng xa chậm rãi bước mà đến.

Hắn phảng phất mãi mãi cũng là kiêu ngạo như vậy, vậy cao cao tại thượng, tựa hồ hết thảy đều không bị hắn để ở trong mắt, này trên đạo trường mấy trăm đệ tử, vào đúng lúc này tựa hồ đều được hắn làm nền.

“Ta đích xác rất tốt! Nhưng ta biết, ngươi chẳng mấy chốc sẽ rất không được rồi!” Đối mặt Hạ Vị Sơ, Tiêu Vũ đồng dạng không có nửa điểm khách khí.

Từ sau khi khôi phục trí nhớ, hắn đã rất ít nổi giận, cũng rất ít cao cao tại thượng cùng người nói chuyện, nhưng lần này, Hạ Vị Sơ là thật chọc giận hắn.

Chí tôn giận dữ, tạo thành hậu quả, dù ai cũng không cách nào thừa nhận!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 60: Ngọa Long Bia

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ha ha, bằng ngươi? Một kẻ tàn phế của Tiềm Long Khu?” Hạ Vị Sơ cười đến rất tùy ý, hắn và không phải cố ý như thế, mà là thật xem thường Tiêu Vũ, không đem Tiêu Vũ xem là đối thủ.

Mặc dù hắn phải thừa nhận, Tiêu Vũ rất mạnh, so với năm nay tiến vào Vũ Viện các đệ tử đều mạnh hơn, thậm chí không yếu hơn bọn họ tứ đại người mới bên trong bất cứ người nào.

Nhưng bây giờ không đồng dạng, ở Linh Sơn bên trong, hắn tìm được một viên linh quả, sau khi uống, mặc dù tu vi không có được tăng lên, nhưng thực lực lại có bay vọt về chất.

Hạ Vị Sơ vốn chính là một đã tự tin, vừa tự phụ người, lần này thực lực đại tiến, hắn dĩ nhiên không cho là cái gọi là tứ đại người mới có thể cùng hắn có lực đánh một trận.

Huống hồ, Tiêu Vũ tuy mạnh, nhưng rốt cục thân thể khác thường, không thể tiếp tục tiến bộ, chung quy không cách nào so với hắn.

“Ngươi làm một cái chuyện ngu xuẩn, không nên chọc giận ta!” Tiêu Vũ cảm nhận được Hạ Vị Sơ kiêu ngạo, rất rõ ràng, Hạ Vị Sơ thực lực tiến bộ rất lớn, nếu không không nên lại có thái độ như thế.

Nhưng này đối với hắn mà nói, cùng trước đây không hề khác gì nhau. Hắn mặc dù không gây chuyện, nhưng là chưa bao giờ sợ hãi bất cứ chuyện gì!

“Chọc giận ngươi? Thì tính sao?” Hạ Vị Sơ cười lạnh, “ngươi có điều một Tiềm Long Khu phế nhân, ở trong mắt ta, ngươi chính là một kẻ như giun dế, nếu không có Vũ Viện quy tắc vị trí, ngươi bây giờ sớm là người chết!”

“Phải không? Ngươi rất muốn động thủ với ta? Vậy rất tốt!” Tiêu Vũ nói: “Sau mười ngày, chính là tháng này cuối tháng xếp hạng chiến, ta cho ngươi một cơ hội, đến lúc đó ta sẽ đến Ngọa Long Khu, đánh với ngươi một trận!”

Tiêu Vũ câu nói này, làm cho tất cả mọi người đều sững sờ một chút, không chỉ là Hạ Vị Sơ, chính là những đệ tử khác đều ngẩn ra.

Cuối tháng xếp hạng chiến, tuy nói là mỗi tháng đều sẽ có một lần, nhưng mỗi một lần đều là mỗi một khu vực giữa đệ tử sự tình.

Tiêu Vũ đang ở Tiềm Long Khu, mà Hạ Vị Sơ thân thể Ngọa Long Khu, giữa hai người không chỉ tương ứng bất đồng, thậm chí trung gian còn cách một đầm rồng khu vực, căn bản không thể có một trận chiến cơ hội.

Trong nháy mắt, mọi người liền hiểu Tiêu Vũ ý tứ, khuynh khắc gian trong đám người truyền đến một trận cười to.

“Ha ha, đã sớm nghe nói qua cái này phế nhân tên, bây giờ nhìn lại hắn không chỉ là một phế nhân, còn là người ngu ngốc!”

“Tiềm Long Khu đệ tử, bất cứ muốn ở cuối tháng xếp hạng cùng Ngọa Long Khu đệ tử một trận chiến, đây là đầu óc nước vào? Có phải hắn không biết là hắn căn bản không có tư cách này gì?"

"Khà khà, phế nhân quả nhiên danh bất hư truyền!"

Đoàn người không chút kiêng kỵ cười to, cũng không ít người trực tiếp mở miệng giễu cợt.

Đối với Tiêu Vũ cái này phế nhân tên, bọn họ sớm có nghe nói, nói thật nha, đối với Tiêu Vũ lúc trước khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá, kinh động Vũ Viện bên trong chứa nhiều đại nhân vật, những người này là cực kỳ xem thường.

Cũng bởi vì như thế, bọn họ mới có thể đối với Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người như thế bài xích, theo trong nội tâm đối với bọn họ phi thường xem thường.

Bây giờ Tiêu Vũ lại nói ra lời như vậy, càng làm cho bọn họ hoài nghi cái này phế nhân có phải là đầu óc có chuyện.

"Ngươi nghe được?" Hạ Vị Sơ cũng lộ ra nụ cười, nói: "Ta không biết là ngươi là nghĩ như thế nào, có thể ngươi muốn ở cuối tháng xếp hạng bên trong đánh với ta một trận, nhưng căn bản không có tư cách này!"

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên lúc này cũng là đầy mặt lúng túng, bọn họ đồng dạng không nghĩ ra, Tiêu Vũ làm sao lại liền như vậy cơ bản quy tắc đều không làm rõ được, lại sẽ nói câu nói như thế này.

Ở trong ấn tượng của bọn hắn, Tiêu Vũ hẳn không phải là sẽ nói loại này ngốc nói người, có phải là vì đi lên Vũ Viện thời gian quá ngắn, không có biết rõ ràng quy tắc?

"Quy tắc? Không phải liền là cùng khu vực ở giữa đệ tử tài năng tiến hành xếp hạng gì?" Tiêu Vũ đối với mọi người tiếng cười cùng giễu cợt không chút phật lòng, Nói: “Ta sau mười ngày sẽ đến đánh với ngươi một trận, chính là sẽ đánh với ngươi một trận!”

Lời hắn nói mặc dù thanh âm không lớn, nhưng cũng thập phần bình tĩnh, loại này trong yên tĩnh, phảng phất có một loại nào đó lực lượng cường đại.

Mọi người dần dần không cười được, bởi vì Tiêu Vũ loại này chăm chú thái độ, hoàn toàn không giống như là đùa giỡn, cũng không giống như là đối với Vũ Viện quy tắc không rõ ràng lắm.

“Huynh đệ, ngươi sẽ không phải, muốn ở sau mười ngày xếp hạng chiến bên trong trực tiếp đánh tới Ngọa Long Khu a?” Diệp Văn Hiên đột nhiên nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên giật mình một cái.

Một câu nói này, càng làm cho tình cảnh một tử trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử có gần mười vạn đệ tử, một trăm ngàn này trong hàng đệ tử, càng có chín phần mười trong lòng đệ tử đều rải rác ở 4 khu vực bên trong trước 3 khu vực.

Cuối tháng xếp hạng, là thông qua giữa đệ tử tỷ thí đến thay đổi ở mỗi một khu vực bên trong thứ tự, cũng là để mỗi một khu vực bên trong đứng đầu đệ tử có cơ hội hướng về cao hơn 1 khu vực khởi xướng tiến lên.

Nhưng vấn đề là, loại này vượt khu vực thập phần gian nan, mỗi một tháng khả năng thăng vào càng lớp mười khu vực đệ tử, tại đông đảo trong hàng đệ tử cũng chỉ có mấy cái như vậy, đặc biệt là thăng lên Ngọa Long Khu đệ tử, mỗi tháng cũng là không đến mười người.

Nếu như theo Diệp Văn Hiên theo như lời, Tiêu Vũ dự định là cuối tháng xếp hạng trực tiếp đánh tới Ngọa Long Khu, vậy hắn quá điên cuồng.

Phải biết rằng Tiềm Long Khu cùng Ngọa Long Khu trong lúc đó còn cách một đầm rồng khu vực, hơn nữa Tiêu Vũ bây giờ mặc dù là Tiềm Long Khu, xếp hạng cũng còn thấp.

Nói đúng là, hắn đầu tiên muốn ở cuối tháng xếp hạng bên trong vọt tới Tiềm Long Khu mười vị trí đầu, mới có cơ hội thăng lên đầm rồng khu vực, và, hắn còn ở ở đầm rồng trong vùng đánh bại phần đông đệ tử, mới có thể đi vào Ngọa Long Khu, mà thỉnh giáo Hạ Vị Sơ khiêu chiến, hắn còn muốn ở Ngọa Long Khu bên trong cũng đem thứ tự đến một trăm vị trí đầu thậm chí trước mấy chục!

Cái này căn bản là chuyện không thể nào, mỗi lần cuối tháng xếp hạng, bình thường đệ tử muốn trải qua đem thứ tự của mình tăng lên một chút cũng khó càng thêm khó, muốn thăng 1 khu vực càng có cực lớn tỉ lệ thất bại, mà Tiêu Vũ lại còn nghĩ trong vòng một tháng liền vượt 3 khu vực!

Đây quả thực là một chuyện cười!

“Một tháng theo Tiềm Long Khu đếm ngược lên tới Ngọa Long Khu hàng trước? Thật sự coi chính mình là cái gì kỳ tài?”

“Đúng vậy! Điều này có thể sao? Đừng nói hắn một kẻ tàn phế, UU đọc sách &# 32; ww &# 119;. Uukanshu. Co m &# 32; chính là lấy trước kia một cái duy nhất đẩy ra qua 9 phiến cửa đá tiền bối xuất hiện, cũng không thể có thể làm được!”

“Từ Vũ Viện khai sáng đến nay, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai xếp hạng có thể liền vượt 3 khu vực, cái này căn bản là nói chuyện viển vông!”

“Đúng vậy, một không thể tiếp tục tu luyện phế nhân, cũng quá đem mình coi ra gì!”

Ngắn ngủi yên tĩnh sau khi, trong đám người lại truyền ra các loại âm thanh.

Không nói Vũ Viện bên trong chưa từng có tiền lệ này, dưới cái nhìn của bọn họ, Tiêu Vũ thân mình cũng chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển tu vi, ở Tiềm Long Khu đều thuộc về lót đáy, biết đánh nhau hay không trên Tiềm Long Khu top 100, thậm chí trước một ngàn còn khó nói, làm sao có khả năng liền vượt 3 khu vực?

“Ha ha, tốt! Có điều, đừng nói ngươi bây giờ còn là Tiềm Long Khu lót đáy, liền là của ngươi đang ở Ngọa Long Khu, muốn đánh với ta một trận, cũng phải nhìn có hay không tư cách đó!” Hạ Vị Sơ hơi vừa sửng sốt, sau đó cất tiếng cười to.

Vào lúc này, ở đây các đệ tử, đều giống như đồng thời nhớ ra cái gì đó, dồn dập quay đầu, nhìn phía cùng phương hướng.

Ở trong đó, đứng thẳng một khối to lớn bia đá, cùng Tiềm Long Khu bên trong cái kia một khối bia hầu như giống nhau như đúc, duy nhất địa phương khác nhau ở chỗ, tấm bia này trên cùng, viết chính là “Ngọa Long bia” ba chữ lớn.

Ở tấm bia này trên, vô số tên lít nha lít nhít từ trên sắp xếp dưới, trong đó xếp hạng trước nhất mười cái tên cực kỳ dễ thấy.

Ở phía trên kia cái thứ tám tên, vào lúc này dĩ nhiên thành tất cả mọi người ánh mắt người tiêu điểm: Hạ Vị Sơ!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 61: Sóng Gió Nổi Lên

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Làm Thiên Thanh Vũ Viện bên trong một tân nhân, mới vào Ngọa Long Khu, Hạ Vị Sơ bất cứ đã lên tới này khu vực người thứ tám, không thể không nói, hắn quả thật có kiêu ngạo vốn liếng!

“Ngươi nói ngươi vào lần này tháng trời xếp hạng bên trong muốn đánh với ta một trận, ít nhất cũng lên tới Ngọa Long Khu hai mươi vị trí đầu, nếu không thậm chí không có tư cách này!” Hạ Vị Sơ đối với mọi người cái kia ánh mắt kính sợ thập phần hưởng thụ, thấy Tiêu Vũ nói: “Có điều, chờ ngươi đi tới nơi này 1 khu vực, nói không chừng ta xếp hạng đã đã biến thành đệ nhất, thậm chí tiến vào Đằng Long khu vực cũng không nhất định!”

Yên tĩnh, Hạ Vị Sơ lời nói này có thể nói ngông cuồng cực điểm, nhưng vào lúc này, lớn như vậy đạo trường, không có một cái nào đệ tử mở miệng phản bác.

Ai cũng biết, Hạ Vị Sơ thực lực tuyệt đối cường hãn, nếu không không làm được mới vừa vào Vũ Viện, ở nơi này 1 trong vùng bò tới mười vị trí đầu!

Hơn nữa, lần này hắn từ Linh Sơn bên trong trở về, thực lực lại có biến hóa cực lớn, muốn nói hắn khen ngợi muốn cuối tháng xung kích đệ nhất, cũng không phải là không thể được!

“Tứ đại người mới tranh, nói không chừng ở cuối tháng này muốn có kết quả!”

“Nhìn dáng dấp, Hạ Vị Sơ thật có khả năng trở thành lần này đệ tử người mới vương!”

“Vậy cũng chưa chắc, đừng quên, Vũ Vô Cực nghe nói cũng đã nhận được cơ duyên lớn, sau khi trở về liền trực tiếp bế quan, nghe nói còn có Sở Ngâm Sa cái kia người điên cũng là, sau khi trở về cũng đóng cửa không ra, ta phỏng chừng khẳng định cũng được cái gì vậy.”

“Nói như vậy nói, vậy tháng này xếp hạng chiến thật làm cho người trông chờ!”

Chúng đệ tử yên tĩnh chốc lát, sau đó vừa khe khẽ bàn luận lên, mấy người nói xong, đã bắt đầu có chút kích động.

Bây giờ ở Vũ Viện bên trong, tứ đại người mới tranh lưu truyền đến mức sôi sùng sục, này bốn cái tên tuổi thịnh nhất người mới cho tới nay đều lẫn nhau không phục, tên tranh ám đấu, đều nghĩ chứng minh chính mình là trong bốn người mạnh nhất một.

Người mới vương tranh, ở giữa bọn họ sớm không phải một ngày hai ngày, hơn nữa bốn người bọn họ đều đang ở Ngọa Long Khu, lần này cuối tháng cuộc chiến, khẳng định sẽ có một kết quả.

Ở đám người nghị luận bên trong, Tiêu Vũ trực tiếp bị bọn họ không để ý đến.

Ai cũng sẽ không cho là, bị phân đến Tiềm Long Khu, bây giờ còn ở Tiềm Long Khu lót đáy, hơn nữa người người đều nói không cách nào tu luyện Tiêu Vũ, thật có thể trong vòng một tháng vọt tới Ngọa Long Khu, cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến.

Cho nên nói tháng này người mới vương, sẽ chỉ ở này tứ đại người mới bên trong sản sinh.

“Đừng nói ngươi tiến vào Đằng Long khu vực, đến lúc đó dù cho ngươi thành trong viện viện sĩ, cũng muốn chết!” Tiêu Vũ nói, đơn giản trực tiếp.

Hắn muốn cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến, không phải là chia cái thắng bại, mà là quyết định sinh tử!

“Ha! Một Tiềm Long Khu phế nhân, lại cũng dám nói loại này mạnh miệng!” Hạ Vị Sơ không ngừng cười như điên, “ở trước đó, ngươi trước tiên ở cuối tháng xếp hạng bên trong thăng lên Ngọa Long Khu rồi nói sau, có điều lui một vạn bước tới nói, dù cho ngươi thăng lên, đó cũng chỉ là chịu chết thôi, ta muốn giết ngươi, giống như làm thịt chó!”

“Rất tốt! Giữ lại mệnh của ngươi, sau mười ngày, ta ắt tới lấy!” Tiêu Vũ nói thôi, không muốn lưu lại, xoay người rời đi.

“Ta hy vọng ngươi thật có thể thăng lên Ngọa Long Khu, tự mình đem mạng của mình đưa đến trước mắt ta!” Hạ Vị Sơ cũng không yếu thế, quay Tiêu Vũ bóng lưng lạnh lùng mở miệng.

Đưa mắt nhìn Tiêu Vũ rời đi, đoàn người rất nhanh vừa sôi trào lên.

Tiêu Vũ bất cứ chạy đến Ngọa Long Khu cùng Hạ Vị Sơ tuyên chiến, hơn nữa nhìn dáng dấp, giữa hai người còn muốn phân ra sinh tử!

Hai người kia tiếng tăm, ở Thiên Thanh Vũ Viện bên trong thật sự quá vang lên, trong nháy mắt, chuyện này thì ngay đầu tiên truyền ra, không chỉ là Ngọa Long Khu,

Mà là truyền đến Vũ Viện bên trong mỗi một góc.

“Nghe nói không? Cái kia Tiêu Vũ nói ra nói, muốn ở cuối tháng xếp hạng chiến bên trong thăng liền 3 khu vực, cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến!”

“Liền vượt 3 khu vực? Sao có thể có chuyện đó, Vũ Viện bên trong còn chưa từng có tiền lệ này!”

“Khà khà, lần này có trò hay để nhìn, tháng này cuối tháng xếp hạng chiến khẳng định đặc sắc!”

……

Các loại cùng loại âm thanh, ở Vũ Viện bên trong các góc vang lên, động tĩnh to lớn, thậm chí ngay cả Vũ Viện bên trong trưởng bối nhân vật đều có chỗ nghe nói.

Trận sóng gió này ở Thiên Thanh Vũ Viện huyên náo sôi sùng sục, nhưng mà mới qua mấy ngày, vừa là một hồi sóng gió bao phủ tới, lại gây nên mọi người chấn động.

Sở Ngâm Sa bế quan mấy ngày, nghe nói ngoại giới đồn đại sau lần đầu hiện thân, chỉ nói ra một câu: “Cuối tháng xếp hạng chiến, ta sẽ cướp lấy ở Tiêu Vũ trước khi, chém xuống Hạ Vị Sơ!”

Thiên Thanh Vũ Viện chấn động, tứ đại người mới tranh, chính là Đằng Long khu vực đệ tử đều hết sức chú ý, bởi vì này mấy người thực lực không giống như Đằng Long khu vực người không đều, chỉ là bởi vì mới vừa vào Vũ Viện, cho nên không thế tiến vào Đằng Long khu vực mà thôi, lúc nào cũng có thể uy hiếp được bọn họ.

Sở Ngâm Sa nói, vừa làm cho...này trường phong ba khơi dậy càng lớn sóng gió.

Tuy nói tứ đại người mới tranh đã truyền có một quãng thời gian, nhưng cho tới nay, mọi người đều chỉ biết là Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực không hợp, cùng Hạ Vị Sơ cũng không có gặp gỡ quá nhiều, hắn vào lúc này đứng ra nói lời như vậy, không khỏi làm người liên tưởng rất nhiều.

Rất nhanh, có người nói xuất hiện ở Linh Sơn bên trong nhìn thấy Sở Ngâm Sa cùng Tiêu Vũ quan hệ mật thiết, cùng hành động, suy đoán Sở Ngâm Sa đây là vì Tiêu Vũ ra mặt.

“Xem ra cái kia Tiêu Vũ thực sự là không được, không phải Hạ Vị Sơ đối thủ, cho nên Sở Ngâm Sa mới chịu cướp lấy ở trước hắn cùng Hạ Vị Sơ động thủ, để tránh hắn chết ở Hạ Vị Sơ trên tay.”

“Khà khà, ta xem cũng là, đừng nói cùng Sở Ngâm Sa đánh một trận, ta xem hắn căn bản cũng không có thể trong vòng một tháng thăng lên Ngọa Long Khu!”

Sở Ngâm Sa nói ra nói, cũng làm cho này xem thường Tiêu Vũ người nghĩ tới rất nhiều, càng thêm nhận định Tiêu Vũ chính là một giới phế nhân, xa không Hạ Vị Sơ đối thủ, nếu không bế quan bên trong Sở Ngâm Sa làm sao lại vì hắn ra mặt?

Trong cùng một ngày, U &# 8 thân là tứ đại người mới bên trong duy nhất nữ tử Nhan Thu Thủy cũng xuất hiện, khi có người hỏi nàng như thế nào đối xử lần này người mới vương tranh lúc, nàng chỉ nói ra một câu.

“Hạ Vị Sơ? Hắn không phải ở Linh Sơn bên trong bị Tiêu Vũ đánh cho chạy trối chết gì?”

“Owo!”

Trong viện đệ tử lại ồ lên.

Nghe Nhan Thu Thủy lời này, tựa hồ cũng là cùng Sở Ngâm Sa giống nhau đứng ở Tiêu Vũ bên này, có chút xem trọng Tiêu Vũ, chỉ là nàng lời này lại làm cho không ít người hoài nghi, Tiêu Vũ không phải chỉ có lục đạo linh sông gì? Hạ Vị Sơ tu vi nhưng xa ở trên hắn, Tiêu Vũ có thể đem hắn đánh cho chạy trối chết?

Một hồi sóng gió càng lúc càng kịch liệt, đã tụ tập trong viện các đệ tử ánh mắt.

Sau bảy ngày, vẫn bế quan Vũ Vô Cực rốt cục hiện thân, nghe nói trận sóng gió này, hắn cũng thả ra mình: “Muốn làm người mới vương? Ít nhất cũng phải trước hỏi qua ta! Bất kể là Tiêu Vũ còn là Sở Ngâm Sa, lần này đều sẽ chết trên tay ta!”

Hắn xuất quan thời điểm, trên người mang theo thất sắc tia sáng kỳ dị, hào quang ngút trời, dẫn phát rồi to lớn chấn động.

Vũ Viện bên trong mấy vị điện chủ lại bị kinh động, cùng xuất kích, ngay đầu tiên thần tốc mang đi Vũ Vô Cực.

“Thân thể mang dị tượng, bảo thể mới tỉnh!”

Mọi người nghị luận sôi nổi, cuối cùng cho ra một cái kết luận, cả kinh Vũ Viện bên trong chúng đệ tử vừa ao ước vừa ghét.

Vũ Vô Cực rất có thể có một loại nào đó bảo thể, mà lần này, hắn này bảo thể bước đầu thức tỉnh, bởi vậy ở xuất quan lúc, trên người mới có thể có chứa bảy màu dị tượng.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 62: Cuối Tháng

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lúc trước, Tiêu Vũ cùng Lâm Tuyết Hàm một trận chiến, Lâm Tuyết Hàm thi triển hái hoa quyết lúc, thân thể mang dị tượng, thì đã gây nên vô số người khiếp sợ, cũng là bởi vì để cho người ta cho là nàng có một loại nào đó bảo thể.

Cái gọi là bảo thể, chính là này sinh ra được liền thể chất khác hẳn với người thường, tương đương với có một loại nào đó độc nhất vô nhị năng lực.

Nhưng mà, có bảo thể người, thậm chí thường thường không biết mình có loại năng lực này, trừ phi loại năng lực này theo trong cơ thể thức tỉnh, này cũng gọi là bảo thể thức tỉnh.

Dù cho là Thiên Thanh Vũ Viện, có bảo thể đệ tử cũng thập phần hiếm thấy, loại người này thường thường chỉ cần trưởng thành, có thể trở thành một đời cường giả.

Vũ Vô Cực hư hư thực thực bảo thể mới tỉnh, Thiên Thanh Vũ Viện phần đông đại nhân vật mới có thể coi trọng như vậy, ngay đầu tiên đưa hắn mang đi, hơn nửa chính là muốn nghiệm chứng hay không làm thật.

Nếu là cuối cùng chứng thật Vũ Vô Cực thật có bảo thể, không hề nghi ngờ, ở tương lai không lâu, hắn tuyệt đối sẽ trở thành Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đứng đầu nhất mấy cái kia một trong đệ tử!

Tin tức này truyền ra, Vũ Viện càng triệt để sôi trào.

Tứ đại người mới tranh thoạt nhìn tựa hồ liền đem ở tháng này cuối tháng xếp hạng chiến bên trong phát sinh, Vũ Vô Cực bế quan xuất hiện, lại hoài nghi có bảo thể.

Vốn Hạ Vị Sơ thực lực tiến bộ đã có thể nói kinh người, bây giờ vừa ra một có thể có bảo thể Vũ Vô Cực, cuối cùng người mới vương rốt cuộc rơi vào nhà nào, cũng không ai biết.

Thiên Thanh Vũ Viện bên trong trong lúc nhất thời đề tài không dứt, hầu như tất cả đều là vây quanh tứ đại người mới tranh, còn Tiêu Vũ, thì lại như là đã bị người quên lãng, căn bản cũng không có người nhớ lại.

“Tứ đại người mới? Ngươi thấy thế nào?”

U tĩnh trong sân, một cô gái lẳng lặng ngồi ngay ngắn, nhắm mắt không nói gì, ở bên cạnh nàng tất là một gã mang theo dị cười nam tử, ở bên người nhẹ giọng mở miệng.

“Mấy tên tiểu tử tranh đấu, cũng đáng giá ngươi chú ý?” Phong Vũ mắt cũng không lườm, ngữ khí càng bình thản mà lạnh lùng, tựa hồ đối với chuyện này không có chút nào quan tâm.

“Ha ha, tựa hồ hàng năm đều sẽ có mấy cái như vậy người mới tranh đoạt lẫn nhau một phen, có điều năm nay cũng không đồng dạng, này mấy đứa nhỏ đều rất xuất sắc, không phải còn có hai cái đẩy ra Bát Phiến Môn gì?” Mạc Ly vẫn là bộ kia như cũ, đối với Phong Vũ lạnh lùng hắn đã sớm quen thuộc.

Nếu là có một ngày Phong Vũ đối với hắn nhiệt tình, vậy hắn mới chịu cảm thấy kỳ quái.

“Nói thêm, mấy ngày trước tiểu tử kia không phải chạy đến Ngọa Long Khu hướng về cái kia Hạ Vị Sơ tuyên chiến gì? Lần này người mới vương tranh ai chưa từng nhấc lên hắn, bất quá ta phỏng chừng, hắn cuối cùng có thể sẽ cho chúng ta một niềm vui bất ngờ!” Mạc Ly cười, không biết từ nơi nào móc ra một bầu rượu, đặt ở bên mép ra sức uống lên.

“Ngươi cảm thấy hắn thật có thể liền vượt 3 khu vực? Thăng lên Ngọa Long Khu?” Nói đến Tiêu Vũ, lạnh lùng Phong Vũ rốt cục mở hai mắt ra, không muốn lạnh lùng, một đôi mắt đẹp bên trong, lóe lên không hiểu thần thái.

“Ai biết được?” Mạc Ly nhún vai một cái, nói: “Ngươi cũng đã gặp tiểu tử kia, mặc dù tu vi thường thường, nhưng khả năng đẩy ra cái kia cuối cùng một cánh cửa, ngươi cảm thấy hắn sẽ là người bình thường gì?”

Phong Vũ trầm mặc xuống.

Thân là khiêu chiến qua thứ chín phiến cửa đá số ít người, hắn và Mạc Ly đều rất rõ ràng muốn mở ra cánh cửa kia là khó khăn cỡ nào, mấy ngàn năm qua chỉ có một người làm được, này thứ hai, chính là Tiêu Vũ.

Muốn nói Tiêu Vũ thật như là nhìn từ bề ngoài vậy bình thường, chỉ có tầm thường lục đạo linh sông tu vi, Phong Vũ trong lòng làm sao cũng không thể nào tin nổi.

Dù cho Tiêu Vũ tu vi thật chỉ có như thế, nàng cũng nhận định, Tiêu Vũ tất nhiên có không như người thường địa phương.

“Ngươi hôm nay làm sao rảnh rỗi chạy đến ta chỗ này? Không cần mơ mộng biện pháp giải quyết trên người hắn hắc khí gì?” Phong Vũ đột nhiên lạnh lùng nói.

Hai người bọn họ đều đã hướng về Tiêu Vũ đồng ý, phải tìm được biện pháp giải quyết Tiêu Vũ trên người hắc khí, làm giá, đến lúc đó Tiêu Vũ muốn nói cho bọn hắn biết thứ chín cánh cửa ẩn giấu bí mật.

“Ha ha, đừng nói ta, ngươi khả năng như vậy an nhàn ở đây ngồi tĩnh tọa tu luyện, không phải đã nghĩ được biện pháp sao?” Mạc Ly cười khẽ, lại đi trong miệng miệng lớn uống rượu.

“Nói như vậy, ngươi cũng nghĩ đến?” Phong Vũ cũng không phủ nhận, đã Mạc Ly cũng như thế thong dong, khẳng định cũng nghĩ đến phương pháp.

“Ta và ngươi biện pháp, nói không chừng là giống nhau.” Mạc Ly cười to, dưới chân thuận gió, đạp gió mà đi, chỉ để lại một trận hào hiệp tiếng cười vang vọng thật lâu.

Nhíu nhíu mày, Phong Vũ tựa hồ vĩnh viễn cũng không hiểu cái này Mạc Ly đang suy nghĩ gì, hắn đều là như thế tùy tính, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không có ai có thể ngăn được hắn.

Thu hồi ánh mắt, Phong Vũ tâm tư một lần nữa về tới Tiêu Vũ trên người.

Nàng tin tưởng Tiêu Vũ không phải loại kia dễ dàng kích động người, mặc dù cho rằng Tiêu Vũ không như người thường, nhưng nàng cũng rất nghi hoặc, Tiêu Vũ tại sao lại có như vậy tự tin, tin tưởng mình có thể trong vòng một tháng từ Tiềm Long Khu thăng lên Ngọa Long Khu?

Nghĩ tới nghĩ lui, Phong Vũ thủy chung không nghĩ ra, nàng cuối cùng lắc đầu, lại nhắm hai mắt lại, ngồi xếp bằng ở đây không nhúc nhích.

Thời gian mười ngày, ở các loại nghị luận trong thanh âm quá khứ, tứ đại người mới tranh hấp dẫn Vũ Viện ánh mắt mọi người, kể cả Đằng Long khu vực đệ tử, cùng với trong viện nhân vật thế hệ trước.

Thời gian mười ngày đảo mắt đã từ trần, cuối tháng xếp hạng chiến, cũng đến ngày nay bắt đầu.

“Mẫu thân, ta ra khỏi....”

Lúc sáng sớm, Tiêu Vũ sớm từ giã Lâm Vũ Nhu, một mình đi tới Tiềm Long Khu đạo trường.

Cuối tháng xếp hạng chiến, đây là mỗi một khu vực đệ tử đều thập phần coi trọng sự tình, trừ phi có chuyện trọng yếu hơn, nếu không vô luận như thế nào đều sẽ đã đến tham gia, bởi vậy ngày đó Tiềm Long Khu đệ tử cơ hồ đều đã đi tới đạo trường bên trên, nhân số đủ có mấy vạn nhiều!

“Hắc, ngươi xem, Tiêu Vũ cái kia phế nhân đến rồi!”

“Ngươi nói là hắn một phế vật như vậy, mấy ngày trước lại chạy đến Ngọa Long Khu hướng đi Hạ Vị Sơ tuyên chiến, còn dám lớn tiếng muốn vào lần này cuối tháng chiến bên trong thăng lên Ngọa Long Khu, thật không biết hắn ở đâu ra dũng khí!”

“Khà khà, người ta dù sao ở thi nhập viện thời điểm đẩy ra 9 phiến cửa đá, đương nhiên cảm thấy mình là một nhân vật, trâu đến không nổi!”

Tiêu Vũ đến, một cách tự nhiên hấp dẫn trên đạo trường phần đông đệ tử ánh mắt, rất nhiều người lập tức liền bắt đầu lớn tiếng bắt đầu nghị luận, cũng không ít người đối với hắn cố ý giễu cợt.

Đối với này, Tiêu Vũ một mực không để ý tới, đi tới một bên lẳng lặng ngồi xuống, cùng đợi xếp hạng chiến bắt đầu.

Tiềm Long Khu đạo trường thập phần to lớn, nếu không cũng không đủ chứa đựng mấy vạn tên đệ tử tụ tập.

Ở chính giữa đạo trường, có một tòa đài cao, trong ngày thường trong viện viện sĩ liền tại đây trên đài truyền đạo, hướng dẫn này 1 khu vực đệ tử tu luyện.

Không lâu, đạo trên đài xuất hiện 3 người đàn ông tuổi trung niên, bên trong đơn nhất người đứng ở trước nhất, cao giọng nói: “Mỗi tháng một lần cuối tháng xếp hạng chiến, trong viện đệ tử nói vậy đều biết quy củ, có điều bởi vì năm nay có không ít mới nhập viện đệ tử, dựa theo thông lệ, ở đây từ ta trước nói một chút quy tắc.”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ cũng mở hai mắt ra. Tuyên bố xong quy tắc, không có gì bất ngờ xảy ra, thứ hạng này chiến muốn bắt đầu.

“Nhìn thấy các ngươi sau lưng cái bia kia sao?” Người đàn ông trung niên nói xong, chỉ về đạo trường phía sau cái kia một khối viết vô số tên to lớn bia đá.

“Một khối này bia, gọi là tiềm long bia, bia trên viết mỗi một vị chúng ta Tiềm Long Khu đệ tử tên, thực lực càng mạnh đệ tử, ở tấm bia này trên xếp hạng lại càng trước, ngược lại, thực lực càng yếu đệ tử, trên tấm bia xếp hạng lại càng sau!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 63: Trận Chiến Mở Màn

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trải qua một phen giới thiệu, Tiêu Vũ với xếp hạng chiến quy tắc có tỉ mỉ hiểu rõ.

Đơn giản mà nói, Thiên Thanh Vũ Viện bốn cái trong vùng, đều tự có một khối bia, dùng vị trí khu vực tên gọi, bất đồng thực lực đệ tử, ở trên tấm bia xếp hạng cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến ở Vũ Viện bên trong chịu đãi ngộ.

Cho dù là cùng khu vực đệ tử, xếp hạng thứ 100 đệ tử, mỗi tháng có thể có được tài nguyên cùng xếp hạng ở một vạn sau khi đệ tử, có tuyệt đối chênh lệch cực lớn.

Vì thế, mỗi một khu vực đệ tử, tự nhiên đều hy vọng thứ hạng của mình có thể xếp tới càng trước, Vũ Viện dành cho những đệ tử này cơ hội, chính là mỗi tháng một lần cuối tháng xếp hạng chiến.

Xếp hạng chiến quy tắc, cũng rất đơn giản, thứ tự thấp đệ tử, ngày hôm đó có thể hướng về xếp hạng ở chính mình trước khi đệ tử khiêu chiến, chỉ cần chiến thắng, có thể thay thế cái kia một gã đệ tử vị trí, mà đánh bại người, thứ tự thì lại tự động trượt một vị.

Đơn giản tới nói, hết thảy đều cần nhờ thực lực, chỉ cần ngươi khả năng chiến thắng người thứ nhất, vậy ngươi thì có thể trở thành là mới đệ nhất!

Có điều, vì phòng ngừa một vài đệ tử mơ tưởng xa vời, cũng không phải là muốn khiêu chiến ai thì khiêu chiến ai, bằng không mà nói, này hạng chót đệ tử nhiều như vậy, nếu mỗi người mỗi lần đều trực tiếp khiêu chiến 100 người đứng đầu, cái kia 100 người đứng đầu không bị đánh bại cũng phải bị mệt chết.

Bởi vậy, mỗi một lần xếp hạng chiến bên trong, chỉ có thể khiêu chiến cùng mình xếp hạng cách biệt mười vị trong vòng đệ tử. Đương nhiên, nếu như thực lực quả thật cường hãn, cũng không phải không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn thần tốc tăng lên xếp hạng.

Chỉ cần có thể đang khiêu chiến bên trong thắng liên tiếp 10 trận, vậy là có thể nhảy qua một trăm thứ tự hướng lên trên khiêu chiến, lại thắng 10 trận, thì lại có thể nhảy qua một ngàn cái thứ tự khiêu chiến, cứ thế mà suy ra.

Này 1 quy tắc, cũng làm cho này chính thức người có thực lực, có thần tốc tăng lên xếp hạng có thể, thậm chí trong vòng một ngày muốn theo lót đáy bò đến đệ nhất, cũng không phải hoàn toàn không thể nào.

Có điều, vô luận là ở đâu 1 khu vực, loại chuyện này, cũng còn xưa nay chưa từng xảy ra qua.

“Được rồi, quy tắc nói rõ thì tới đây, nhận rõ ràng thứ tự của mình, bây giờ bắt đầu tự do khiêu chiến.” Người đàn ông trung niên nói thôi, từ đạo trên đài lui về, không nói nữa.

Ở bình thường, từ viện sĩ tuyên bố sau khi bắt đầu, phần đông đệ tử bình thường đều sẽ trực tiếp bắt đầu mỗi loại khiêu chiến, dù sao đối với xếp hạng tăng lên mỗi người đều rất quan tâm.

Nhưng lần này, lại là các đệ tử cũng không có nhúc nhích, bởi vì bọn họ đưa ánh mắt đều nhìn về cùng một người.

“Trước mấy tháng ngày sự tình các ngươi cũng nghe nói chứ? Người ta Tiêu Vũ nhưng nói rồi, muốn vào lần này xếp hạng chiến bên trong trực tiếp thăng lên Ngọa Long Khu, các ngươi nói, hắn sẽ trước tiên khiêu chiến ai?”

“Ha ha, ta cũng rất muốn biết, dù sao này nhưng là lúc đầu đẩy ra qua 9 phiến cửa đá người.”

“Ha ha, hắn xếp hạng? Chúng ta khu vực tổng cộng có ba vạn tên đệ tử, hắn bây giờ tại Tiềm Long Bi trên còn là thứ hơn 28,000 số đâu, muốn một ngày thăng lên Ngọa Long Khu? Điên rồi sao!”

Đoàn người lớn tiếng nghị luận, chút nào cũng không kiêng dè Tiêu Vũ.

Linh nguyên cảnh lục chuyển, Tiêu Vũ chút thực lực này, dù cho đặt ở này yếu nhất Tiềm Long Khu, đó cũng là rất không đáng chú ý.

“Xảy ra chuyện gì?” Nhìn thấy phần đông đệ tử lâu nghĩa bất động, trên đài ba gã người trung niên đều nhíu nhíu mày.

Ba người bọn họ, chính là Tiềm Long Khu này 1 khu vực viện sĩ, trong ngày thường phụ trách hướng dẫn những đệ tử này tu luyện, tới cuối tháng lúc, liền do bọn họ giám sát xếp hạng chiến tiến hành.

Khả năng giám sát phần đông đệ tử khiêu chiến, ba người đều không phải là người yếu, vừa nghe xong, liền nghe được chúng đệ tử tiếng bàn luận.

“Hắn chính là Tiêu Vũ gì?” Tên kia vừa mới tuyên bố quy tắc người đàn ông trung niên theo ánh mắt của mọi người,

Liếc mắt liền thấy được Tiêu Vũ, lông mày hơi nhíu lại, có vẻ hơi có bất mãn.

Đối với Tiêu Vũ tên này, bây giờ ở Vũ Viện bên trong cũng không có ai là không biết là, mặc dù là ba người bọn họ cũng không ngoại lệ.

Người đàn ông trung niên này tên là Ngô Thăng, đối với Tiêu Vũ, hắn có rất lớn bất mãn. Từ tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện đến bây giờ, Tiêu Vũ lại một ngày đều chưa có tới đạo trường nghe qua bọn họ truyền đạo!

Mặc dù Vũ Viện có quy tắc, có tới hay không đạo trường thuộc về đệ tử tự do, có thể Tiêu Vũ một lần chưa từng đến, hắn tự nhiên là đối với cái này nổi danh phế nhân cảm thấy thật to bất mãn.

Đặc biệt là giờ phút này, nhìn thấy chúng đệ tử bất cứ đơn giản là Tiêu Vũ một người, không có người nào bắt đầu khiêu chiến, càng làm cho Ngô Thăng đối với Tiêu Vũ người này cảm thấy có chút phiền chán lên.

“Tiêu Vũ, ngươi không phải nói muốn thăng lên Ngọa Long Khu gì? Làm sao còn không bắt đầu khiêu chiến?”

“Đúng vậy, đừng nói muốn vượt ba cái khu vực, chỉ là chúng ta này 1 khu vực, đều có hơn ba vạn người đâu, ngươi muốn thăng lên Ngọa Long Khu, đầu tiên cũng phải trước tiên lên tới mười vị trí đầu a, hơn nữa này mặt trên còn có cái đầm rồng khu vực đâu!”

Một vài đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ không có động tác, dồn dập mở miệng trêu chọc.

Tiêu Vũ nhàn nhạt nhìn lướt qua những người này, đối với những lời này cũng không phải quá để ý.

Hắn xa xa nhìn một chút, Tiềm Long Bi trên, nói đúng ra có hơn 32,000 cái tên, trong đó cực kỳ hạng chót là bọn họ này năm nay mới tới đệ tử.

Vốn lần trước ở báo danh trong khi, hắn thì có thể đem thứ tự của mình thông qua lần đó khiêu chiến trực tiếp tăng lên, nhưng hắn lại không có làm như vậy, bởi vậy hắn bây giờ xếp hạng, còn ở 28000 300 có hơn!

“Ai da!” Khẽ thở một hơi, nhìn dáng dấp như vậy, muốn thăng lên Ngọa Long Khu, còn có rất nhiều chiến đấu muốn đánh.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ cũng không muốn lãng phí thời gian nữa, đứng lên, đi tới Tiềm Long Bi trước, điểm một cái tên.

Tiềm Long Khu dù sao có ba vạn đệ tử, nếu như muốn khiêu chiến người kia còn muốn trước tiên theo mấy vạn người bên trong đem người tìm ra, vậy cũng không cần đánh, tìm người đều có thể muốn chết.

Này đây, làm muốn khiêu chiến có người lúc, có thể trực tiếp thông qua Tiềm Long Bi khiêu chiến, đã bị khiêu chiến đệ tử, lại bởi vì trên người lệnh bài thân phận mà có cảm ứng.

“Ha ha, nhỏ mới, ngươi xui xẻo rồi, Tiêu Vũ muốn cái thứ nhất bắt ngươi khai đao!”

“Nghe nói Tiêu Vũ mặc dù không thể lại tiến bộ, nhưng thực lực hay là có một chút, mới vừa nhập viện thời điểm còn đánh bại qua một gã đệ tử cũ.”

“Không có chuyện gì, không phải linh nguyên cảnh lục chuyển gì? Còn có thể mạnh tới đâu!”

Theo Tiêu Vũ cử động, một vài nhìn thấy hắn lựa chọn tên sau, đồng thời nhìn phía trong đám người một gã đệ tử, càng có mấy người dễ dàng mở ra chuyện cười.

Chỉ thấy trong đám người, đi ra một gã vẻ mặt đau khổ đệ tử trẻ tuổi.

Ngày đó Tiêu Vũ bị đệ tử cũ làm khó dễ tình cảnh đó, hắn nhưng là đặt ở trong mắt, mặc dù Tiêu Vũ phế nhân tên Vũ Viện bên trong truyền đến rất xa, nhưng thực lực lại là thật không kém!

Nhưng không có biện pháp, khiêu chiến quy tắc là chỉ có thứ tự thấp đệ tử khả năng khiêu chiến xếp hạng cao hơn chính mình đệ tử, mà bị khiêu chiến một phương vốn là thứ tự hơi cao, là không cho phép cự tuyệt.

Ngươi có thể chịu thua, nhưng không thể cự tuyệt khiêu chiến!

“Tiêu Vũ, xin chỉ giáo!” Tên đệ tử này kiên trì, bị Tiêu Vũ chỉ đích danh khiêu chiến, hắn cũng chỉ có thể lên.

“Dễ bàn!” Người này thái độ coi như có thể, Tiêu Vũ cũng lộ ra một lễ phép mỉm cười.

Cuối tháng xếp hạng, không giống võ đài thi đấu, không có trọng tài tồn tại, hoặc là nói bên cạnh các đệ tử đều là trọng tài, cho nên đơn giản ý bảo sau khi, cũng là đồng nghĩa với có thể động thủ.

“Cẩn thận rồi.” Tiêu Vũ không nghĩ tới nhiều lãng phí thời gian, lắc người một cái, tới tên đệ tử kia trước người, hiện thời một cái chưởng đao đánh ra.

Bịch!

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, căn bản không thấy rõ Tiêu Vũ động tác, mà đối thủ của hắn, cũng đã bị đẩy lui mấy trượng khoảng cách, trên mặt còn mang theo vẻ mặt kinh ngạc.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 64: Liền Chiến Thắng Liên Tiếp

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Nấc, vừa rồi ai thấy rõ hắn động tác?”

“Quá nhanh, cái gì cũng không thấy a!”

Hết thảy người quan chiến một trận kinh ngạc, trên mặt vẻ mặt cùng Tiêu Vũ tên kia đối thủ khác biệt không đi nơi nào, cũng không ai biết xảy ra chuyện gì.

“Ta…… đã bị thua!”

Tiêu Vũ đối thủ sửng sốt hồi lâu, cuối cùng một trận suy sụp, cười khổ nói.

Xếp hạng cuộc chiến đương nhiên sẽ không thật phân ra sinh tử, mặc dù không có sáng tỏ quy tắc, nhưng lúc động thủ, nhưng có một ẩn hình khu vực, tương đương với một võ đài, chỉ cần ra khu vực này, vậy cho dù thua.

Tên đệ tử này bị Tiêu Vũ ở trong chớp mắt đánh lui, đã rời khỏi phạm vi này, bởi vậy rất là tự nhiên chịu thua.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ gật gù.

Bá một tiếng, Tiềm Long Bi trên, Tiêu Vũ tên tự động tăng lên 10 bọn, thay thế tên đệ tử này, đồng thời tên đệ tử này thứ tự trượt một vị, xếp hạng khi hắn sau khi người tự nhiên cũng là tự động trượt.

Trận đầu tỷ thí, dùng một loại tất cả mọi người hoàn toàn không tưởng tượng nổi tốc độ đã xong, Tiêu Vũ không hề chậm trễ chút nào, lại hướng đi Tiềm Long Bi, hướng về xếp hạng nằm ở chính mình vị trí thứ mười một người đệ tử khác khởi xướng khiêu chiến.

Hắn không có quá nhiều thời gian có thể tiêu xài, muốn thăng lên Ngọa Long Khu, nhất định phải nhanh!

“Hắn lần này khiêu chiến đối thủ là Giang Viễn!”

Theo Tiêu Vũ làm ra lựa chọn, đoàn người đồng thời nhìn về phía một người đệ tử khác.

Vừa rồi trận chiến này phát sinh quá nhanh, ai cũng không thấy rõ là chuyện gì xảy ra, bây giờ chỉ có thể chờ đợi ở trận thứ hai khiêu chiến bên trong khả năng nhìn ra một vài thành tựu đến.

“Xin chỉ giáo!” Bị Tiêu Vũ lựa chọn, cái kia tên là Giang Viễn đệ tử chỉ có thể kiên trì đi ra, đẩy ánh mắt của mọi người, hơn nữa vừa rồi Tiêu Vũ kinh khủng kia thủ đoạn, hắn lúc này dĩ nhiên là cảm thấy tê tê cả da đầu.

“Xin mời!” Tiêu Vũ ý bảo, để tên đệ tử này đi trước động thủ.

Nghiến răng, Giang Viễn cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, trên người hiện ra chín đạo linh sông, thi triển mạnh nhất chiến quyết, đánh về phía Tiêu Vũ.

“Bịch!”

Vừa là đồng dạng âm thanh, Tiêu Vũ một cái phổ thông tát, lại đem tên đệ tử này đánh lui, đã xong trận này động tác.

“Mẹ nó, ta muốn điên rồi!”

“Động tác này cũng quá nhanh đi, căn bản không thấy rõ!”

Mặc dù đã có trận đầu khiêu chiến trải qua, nhưng nhìn thấy trận tỉ thí này cấp tốc như thế kết thúc, xem cuộc chiến đệ tử vẫn là cảm giác có chút không thể nào tiếp thu được.

Này cũng quá nhanh, bọn họ căn bản đều nhìn không rõ!

“Đa tạ!” Tiêu Vũ không nói hai lời, một lần nữa hướng đi Tiềm Long Bi, hắn xếp hạng, đã ở trên tấm bia một lần nữa tăng lên mười vị.

Lần này, chưa kịp hắn khởi xướng khiêu chiến, tất cả mọi người đã dự trù tới Tiêu Vũ đối thủ. Ở thu được 10 thắng liên tiếp trước, Tiêu Vũ tối đa chỉ có thể khiêu chiến xếp hạng ở chính mình vị trí thứ mười trong vòng đối thủ, mà hắn cũng vẫn luôn là làm như vậy.

Không hề nghi ngờ, lần này, Tiêu Vũ lựa chọn cũng vẫn là như thế.

“Xin mời!” Người thứ ba đệ tử sắc mặt tái nhợt, hầu như muốn lâm trận mà chạy, không muốn đẩy nhiều người như vậy ánh mắt, hắn thật sự là không muốn vào lúc này cùng Tiêu Vũ đối chiến.

Không có bất kỳ cái gì bất ngờ, trận tỉ thí này, đồng dạng lấy cực nhanh thời gian kết thúc.

Đến lúc này, đoàn người trở nên không hiểu yên tĩnh,

Muốn nói một hồi tỷ thí như thế còn không tính là gì, vậy liên tục ba trận như thế, vậy cũng quá kinh khủng.

Bình thường mà nói, mỗi một lần xếp hạng chiến, cùng khu vực đệ tử thường thường đều chỉ có thể hướng về xếp hạng ở chính mình trước một vị người khiêu chiến, có chút vượt qua mấy cái thứ tự khiêu chiến, cái kia cũng đã phi thường hiếm hoi.

Cái này cũng là tại sao Vũ Viện người trong đối với Tiêu Vũ muốn ở tháng này thăng lên Ngọa Long Khu cũng không coi trọng nguyên nhân, người bình thường muốn tăng lên mấy cái thứ tự đều vô cùng khó khăn, mà hắn muốn ở trong vòng một ngày vượt qua bảy, tám vạn người, điều này cần nhiều nghịch thiên thực lực?

Có thể Tiêu Vũ liên tục vượt qua mười cái thứ tự khiêu chiến, 3 chiến 3 thắng, hơn nữa tốc độ này còn nhanh hơn đến đáng sợ, mặc dù cái này không có nghĩa là là hắn có thể thăng lên Ngọa Long Khu, có thể thực lực này, giống nhau là chấn động rồi không ít người.

“Nhìn dáng dấp, cái này Tiêu Vũ khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá, quả thật là có chút con đường.”

Đạo trên đài, 3 người đàn ông tuổi trung niên đem tất cả những thứ này thấy rất rõ ràng, những đệ tử này không thấy được, nhưng bọn họ bất đồng, một chút có thể nhìn ra Tiêu Vũ thực lực dĩ nhiên không phải này 1 khu vực đệ tử có thể so với.

“Hừ! Bất quá chỉ là vận may thôi, hiện tại hắn khiêu chiến đệ tử có điều cũng là chúng ta này 1 trong vùng thực lực hạng chót mấy người, về sau chưa chắc có dễ dàng như vậy!” Ngô Thăng sắc mặt có chút không phải quá tốt nhìn.

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy Tiêu Vũ dùng hung hăng như vậy tư thế liền chiến thắng liên tiếp, trong lòng hắn cũng rất không thoải mái.

Và không phải là bởi vì Tiêu Vũ được người gọi là phế nhân, để hắn xem thường, mà là Tiêu Vũ theo vào Vũ Viện đến bây giờ đều chưa có tới đạo trường nghe bọn họ truyền đạo, nhưng có thể có thực lực như vậy.

Đây không phải tương đương nói, Tiêu Vũ dù cho không cùng bọn hắn học, cũng giống vậy có thể rất mạnh mẽ? Này sẽ làm những đệ tử khác nghĩ như thế nào?

“Ngô huynh nói cũng phải, tạm thời xem trước một chút.” Hai gã khác viện sĩ cười cười, cũng không cùng Ngô Thăng cãi lại.

Tiêu Vũ tốc độ cực nhanh, mỗi một trận chiến đấu, đều dùng thời gian ngắn nhất kết thúc. Đương nhiên, hắn ra tay rất có chừng mực, vẫn chưa thương tổn được bất luận người nào, lại làm cho mỗi một đệ tử đều thua tâm phục khẩu phục.

Rất nhanh, 10 trận kết thúc chiến đấu, Tiêu Vũ sử dụng thời gian, thậm chí vẫn chưa tới những đệ tử này bình thường bình thường chiến đấu sử dụng một hồi.

Điều này cũng làm cho này 1 khu vực đệ tử cũng bị mất tỷ thí tâm tư, hầu như mỗi người đều muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ cái này ở tên lừng lẫy phế nhân, rốt cuộc có thực lực mạnh cỡ nào, có thể lên tới tên thứ mấy.

“Mau nhìn, U &# 8 ông trời của ta, Tiêu Vũ thật muốn vượt qua 100 tên khiêu chiến?”

“Điên rồi, điên rồi, cái này ở chúng ta này 1 khu vực, đã có bao nhiêu năm không ai từng làm chuyện như vậy!”

“Cứ theo đà này, ta phỏng chừng hắn coi như vào hôm nay không thăng nổi Ngọa Long Khu, cũng nhất định có thể vọt vào chúng ta Tiềm Long Khu trước ở một ngàn, thậm chí top 100!”

“Vậy cũng chưa chắc, vượt qua mười cái thứ tự khiêu chiến, cùng vượt qua 100 tên, vậy khẳng định là bất đồng, hơn nữa coi như mỗi trận đều nhảy qua 100 tên, Tiêu Vũ cũng phải lại thắng 10 trận, tài năng nhảy qua một ngàn tên đi khiêu chiến, hắn bây giờ xếp hạng còn ở 20 ngàn có hơn, muốn thăng tiến lên 100? Khó!”

Tiêu Vũ thu được 10 thắng liên tiếp sau, dứt khoát lựa chọn nhảy qua một trăm xếp hạng tiến hành khiêu chiến, này đối với hắn mà nói là phương pháp nhanh nhất.

Cử động của hắn, cũng làm cho các đệ tử lại bàn tán sôi nổi lên, mặc dù trước mặt hắn biểu hiện làm người tươi đẹp, nhưng tương tự cũng vẫn là có không ít người hoài nghi, không thể tin được hắn thật có thể một đường thắng liên tiếp.

Có điều tối thiểu, cho đến bây giờ, này bởi vì hắn phế nhân tên mà hoài nghi thực lực của hắn người, đã càng ngày càng ít.

Khiêu chiến tiếp tục tiến hành, mỗi tiến hành một hồi khiêu chiến, trên đạo đài Ngô Thăng, sắc mặt thì càng ngày càng khó coi.

Tiêu Vũ một đường hát vang, một lần nữa đạt được liên tục 10 thắng, đến đó, hắn xếp hạng ở Tiềm Long Bi trên đã tăng lên hơn một ngàn tên, nhưng mà, này cách top 100, cũng còn có hơn hai vạn tên chênh lệch.

Không có chút gì do dự, lại 10 thắng sau khi, Tiêu Vũ lựa chọn nhảy qua một ngàn cái xếp hạng khởi xướng khiêu chiến, đến tận đây, toàn bộ Tiềm Long Khu, triệt để sôi trào!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 65: Xếp Hạng Biến Hóa

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cổ viện sâu thẳm, trong viện một cây xanh liễu, theo gió mà động, liễu tấm kế tiếp bàn đá, vài tờ ghế đá, tất cả có vẻ đơn giản vừa yên tĩnh.

1 người đàn ông tuổi trung niên, nhẹ nhàng nho nhã, một mình có ngồi bên cạnh cái bàn đá vừa, sắc mặt hờ hững yên tĩnh.

Trên bàn đá có một ấm trà, ấm khẩu nơi còn bốc hơi nóng, mang ra trận trận hương trà.

Người đàn ông trung niên rót cho mình một ly, khinh hớp một cái, lộ ra vài phần say mê. Hắn bình thường lớn nhất lạc thú, chính là thưởng thức trà, nhất là càng bận rộn hơn thời điểm, hắn thì càng hưởng thụ lúc này đặc hữu yên tĩnh.

“Ha ha, cuối tháng xếp hạng tiến hành hừng hực, ngươi ngược lại tốt, lại đang tranh thủ lúc rảnh rỗi!”

Ngoài sân truyền đến một tiếng cười mắng, sau đó một bóng người giữa không trung tới, rơi vào bàn đá một bên khác.

Vị này uống trà người đàn ông trung niên, chính là hiện nay 6 điện một trong, nguyên sơ điện điện chủ Sở Vạn Giang. Hắn thản nhiên nhìn người đối diện một chút, có thể cùng hắn nói chuyện như vậy, đối phương tự nhiên cũng là điện chủ cấp bậc nhân vật, chính là trời diễn điện chủ Chu Ngọc Tuyền.

Nguyên sơ điện, cũng là Hạ Vị Sơ vị trí 1 điện, mà vị này nguyên sơ điện chủ Sở Vạn Giang, chính là Hạ Vị Sơ sư phụ!

“Thời điểm như thế này, các đệ tử đều đi tranh cướp xếp hạng, không cần ta đi bận tâm, ta tự nhiên là muốn trộm một chút nhàn hạ.” Sở Vạn Giang cười, cho đối diện Chu Ngọc Tuyền cũng rót một chén trà.

Hai người cộng ẩm, không nói gì nhau.

Uống qua một chén, Chu Ngọc Tuyền vừa mới mở miệng: “Đối với mấy tên tiểu tử kia chỗ tranh người mới vương, ngươi như thế nào đối xử? Ta có thể nghe nói, bốn người này đều vô cùng chịu đựng viện trưởng coi trọng, thậm chí có chút nhân vật già cả cũng đang chú ý việc này.”

Sở Vạn Giang gật gù, dạng này sự tình, hắn tự nhiên rõ ràng, bốn người này đều cực kỳ xuất sắc, nói không chừng sau này thì có thể trở thành là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong hết sức quan trọng nhân vật.

Đặc biệt là Vũ Vô Cực cùng Sở Ngâm Sa, hai người kia ban đầu ở thi nhập viện biểu hiện đều có thể nói tươi đẹp, đáng tiếc chính là hắn cái cuối cùng cũng không cướp được, chỉ đành phải cái Hạ Vị Sơ.

Hơn nữa bây giờ Vũ Vô Cực còn bị hoài nghi có bảo thể, lúc này hắn mặc dù cũng phá lệ chú ý, nhưng Vũ Vô Cực sớm bị này nhân vật già cả mang đi, cụ thể như thế nào kể cả bọn họ những điện chủ này cũng không biết.

“Thi nhập viện đã bắt đầu, cái kia Vũ Vô Cực tháng này hẳn là sẽ không tham gia, huống hồ cái gì người mới vương? Bất quá chỉ là mấy tiểu bối trong lúc đó đánh lộn thôi.” Sở Vạn Giang lắc lắc đầu, lộ ra hào hiệp nụ cười, như là hoàn toàn phớt lờ.

“Phải không?” Chu Ngọc Tuyền cười cười, lại vị trí có thể hay không.

Hắn biết rõ, Sở Vạn Giang ở mặt ngoài nói như vậy, kỳ thực cũng không phải đối với chuyện này phớt lờ, thoạt nhìn, hắn hẳn là đối với mình cái kia đệ tử mới Hạ Vị Sơ thập phần một cách tự tin.

Lần này Hạ Vị Sơ từ Linh Sơn trở về, thực lực đại tiến, Sở Ngâm Sa mặc dù thiên tư vô hạn, nhưng dù sao thiên tư cùng thực lực là hai việc khác nhau, bây giờ Vũ Vô Cực lại bị Vũ Viện cao tầng mang đi, lần này người mới vương tranh, Hạ Vị Sơ thắng được có thể thật sự chính là rất lớn.

Chẳng trách cái này Sở Vạn Giang như thế thong dong, vẫn còn ở nơi này uống trà, hắn không phải phớt lờ, mà là tràn đầy tin tưởng mới đúng.

“Nghe nói cái kia đẩy ra 9 phiến cửa đá tiểu tử, đã ở tham dự xếp hạng chiến, nghe nói hắn và ngươi vị kia đệ tử có chút xung đột, còn đã lớn tiếng muốn ở tháng này đánh tới Ngọa Long Khu, cùng ngươi đệ tử kia một trận chiến?” Chu Ngọc Tuyền lại hớp một cái, nhìn như mạn bất kinh tâm nói.

“Ngươi nói chính là cái kia phế nhân?” Chuyện này Sở Vạn Giang tự nhiên cũng biết, tứ đại người mới tranh, nói đến còn là bắt nguồn từ Tiêu Vũ thả ra lời nói kia.

Có điều, hắn đối với Tiêu Vũ không chút nào để ý, nói: “Ngươi và ta đều đã từng điều tra thân thể của hắn,

Trong cơ thể hắn loại kia hắc khí tà dị cực điểm, sợ là kiếp này đều chỉ có thể làm người phế nhân, không cần để ý?”

“Phải không?” Chu Ngọc Tuyền cười nói: “Nhưng ta vừa mới ở đến thời điểm, nhưng nghe nói hắn đã thắng liên tiếp mấy chục trận, ở Tiềm Long Khu xếp hạng, đã tăng lên mấy ngàn tên, bây giờ đang vượt qua một ngàn cái xếp hạng hướng lên trên khiêu chiến.”

Hắn đặt chén trà xuống, sau đó mới nói tiếp: “Theo tình hình này đi xuống, hắn chỉ cần lại thắng 10 trận, liền vượt liên tiếp qua một vạn cái xếp hạng hướng lên trên khiêu chiến, đến lúc đó muốn thăng lên Tiềm Long Khu đệ nhất, thậm chí là thăng lên đầm rồng khu vực, cũng không phải là không thể được!”

Sau khi nói xong, Chu Ngọc Tuyền lẳng lặng thấy Sở Vạn Giang, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, Sở Vạn Giang nghe xong việc này sẽ là cái gì phản ứng.

“Hả? Có chuyện như vậy?” Sở Vạn Giang quả nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, trên mặt vừa khôi phục nụ cười, nói: “Hắn đã khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá, ở cuối cùng Tiềm Long Khu tự nhiên vẫn là có thể đứng vững được bước chân.”

“Còn nữa, mỗi một khu vực xếp hạng phía trước cùng ở phía sau đệ tử thực lực chênh lệch rất lớn, hắn bây giờ có thể một đường thắng liên tiếp, nhưng muốn một đường hát vang, lại là không có khả năng lắm, còn thăng lên đầm rồng khu vực, thậm chí là Ngọa Long Khu…… ha ha, dù cho hắn thăng được tới, hai người này khu vực đệ tử, như thế nào Tiềm Long Khu có thể so?”

Sở Vạn Giang trong giọng nói, đã có thong dong, cũng có vài phần xem thường.

Hắn tự mình nghiệm chứng qua, Tiêu Vũ trên người chỉ có lục đạo linh sông, huống hồ còn có loại kia tà dị hắc khí, dù cho khả năng Tiềm Long Khu một đường thắng liên tiếp, cũng căn bản không thể có thể đánh được trên Ngọa Long Khu, thậm chí muốn lên đầm rồng khu vực đều khó khăn.

Một tháng trong vòng liền vượt 3 khu vực, đó là kỳ tích, không ai có thể làm được!

Huống hồ coi như Tiêu Vũ làm được, dùng thực lực của hắn, cũng chưa chắc khả năng đã thắng được bây giờ thực lực đại tiến Hạ Vị Sơ.

“Nói cũng đúng, muốn kết nối với 3 khu vực, khó khăn cỡ nào? Ta nghĩ hắn nên cũng sẽ không có cấp độ kia thực lực!” Chu Ngọc Tuyền mang theo ý tứ sâu xa nụ cười, nâng lên chén trà, không thèm nhắc lại.

Trên thực tế, ở trong lòng hắn có một lo lắng âm thầm, hy vọng Tiêu Vũ tuyệt đối không thể xông lên Ngọa Long Khu, bởi vì bởi như vậy, Tiêu Vũ cách Đằng Long khu vực, khoảng cách cũng không xa.

Trừ cái này hai vị điện chủ, Tiềm Long Khu bên trong chuyện phát sinh, cũng trong cùng một lúc truyền đến Vũ Viện bên trong rất nhiều nơi.

“Trong vòng một ngày xếp hạng lên cao gần hơn hai ngàn vị? Tiêu Vũ lại có bản lãnh bực này? Đươc, được, được, hy vọng hắn không muốn khiến ta thất vọng!” Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ giương thuận gió, nghe nói liên quan tới Tiêu Vũ sự tình, lập tức mừng rỡ.

Trong một ngày xếp hạng lên cao thiên vị trở lên, loại chuyện này ở Thiên Thanh Vũ Viện trong lịch sử và không phải là không có, nhưng tuyệt đối đã ít lại càng ít.

Cũng trong lúc đó, &# 85 6 điện bốn vị khác điện chủ cũng các loại chiếm được tin tức, Tiềm Long Khu các đệ tử đều không có tiến hành khiêu chiến, đồng thời tiến hành chiến đấu chỉ có một hồi, đây quả thực là cuối tháng khiêu chiến bên trong phát sinh ly kỳ nhất sự tình, muốn không truyền ra cũng khó khăn.

“Cái gì? Tên tiểu tử kia liền chiến thắng liên tiếp? Xếp hạng tăng lên 3000 tên?”

“Không nên a, hắn chỉ có lục đạo linh sông, trong cơ thể còn có loại kia tà dị hắc khí, không thể cường đại như thế!”

“Chẳng lẽ nói chúng ta lúc trước đều nhìn lầm? Cái này Tiêu Vũ so với Sở Ngâm Sa hai người bọn họ còn muốn xuất chúng?”

“Trước tiên nhìn kỹ hẵng nói, thắng mấy chục trận không có thể tính gì chứ, trừ phi hắn có thể dựa vào lục đạo linh sông thực lực, thật đánh tới Ngọa Long Khu!”

Mỗi một điện điện chủ phản ứng không giống nhau, có giật mình, có hờ hững, cũng có người hối hận, cảm thấy lúc trước không nên cũng bởi vì loại kia hắc khí, mà đối đãi như vậy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ bị phân đến cuối cùng Tiềm Long Khu, cái này thật ra thì cũng cùng bọn họ những điện chủ này có chút quan hệ, nếu Tiêu Vũ thật bằng lục đạo linh sông tu vi đánh tới Ngọa Long Khu, vậy bọn họ mỗi một người đều đến hối hận chết!

Vũ Viện bên trong cao tầng, những trưởng lão kia cấp bậc nhân vật, đang nghe việc này sau, cũng đồng thời rơi vào trầm mặc, tâm tình không giống nhau, nhưng đại đa số cảm thụ, cùng những điện chủ kia nhưng không có khác nhau quá nhiều.

“Ha ha, ta phỏng chừng, mấy vị kia điện chủ cùng những lão gia hỏa kia này lại còn có thể ngồi được vững, có thể chẳng bao lâu nữa, bọn họ muốn đem hối hận phát điên!” Mạc Ly lăng không xếp bằng ở trên hư không, khi hắn phía dưới, chính là Tiềm Long Khu đạo trường, lúc này Tiêu Vũ, trong khi tân tiến hắn và cuộc kế tiếp khiêu chiến.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 66: VạN Tầng Cướp

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Bịch!”

Tiềm Long Khu đạo trường, theo vừa một gã đệ tử bị Tiêu Vũ đánh bay, trận này tỷ thí, lại hạ màn.

Đạo trên đài, Ngô Thăng sắc mặt càng ngày càng khó coi, đã là trở nên hơi âm trầm.

Lúc này mới trải qua bao lâu, Tiêu Vũ lại thật thắng liên tiếp mấy chục trận, từ vượt qua mười cái thứ tự khiêu chiến, đến bây giờ đã có thể vượt qua một ngàn cái thứ tự hướng lên trên khiêu chiến, mỗi thắng một hồi, xếp hạng thì lên cao một ngàn vị!

Hơn nữa, hắn loại này tăng lên tốc độ vẫn còn tiếp tục, chuyện này quả thật có thể nói là khủng bố!

“Như thế nào như thế? Hắn rõ ràng chỉ có lục đạo linh sông, tại sao lại có thực lực như vậy?” Ngô Thăng trong lòng rất không muốn tiếp thu, cái này một ngày đều không có tới nghe qua hắn truyền đạo đệ tử, lại có như vậy năng lực cường hãn.

Cái này đã không chỉ có là các đệ tử thấy thế nào hắn, nếu truyền tới trong viện nhân vật già cả trong tai, những người kia sẽ nghĩ như thế nào? Liền Tiêu Vũ đệ tử như vậy, cũng không cần thiết hắn đến dạy, vậy còn muốn hắn ở Tiềm Long Khu làm cái gì viện sĩ?

Càng là nghĩ như vậy, sắc mặt của hắn lại càng âm trầm.

Khiêu chiến tiến hành đến giờ phút này, Tiềm Long Khu những đệ tử khác đều sớm đã không có khiêu chiến tâm tư, thấy Tiêu Vũ ở Tiềm Long Bi trên nhanh chóng lên cao xếp hạng, mỗi người cũng đã là trợn mắt ngoác mồm.

“Trời ạ, trong vòng một ngày, xếp hạng lên cao mấy ngàn tên, này là thật sao? Tại sao ta cảm giác vậy không chân thực?”

“Trong truyền thuyết này phế nhân, lại mạnh như vậy, cứ như vậy đến xem, nói không chừng chúng ta ở trong mắt hắn, mới thật sự là phế nhân!”

Này 1 khu vực đệ tử thán phục sau khi, trong lòng cũng tràn đầy cay đắng.

Buồn cười bọn họ quá khứ vẫn còn đem Tiêu Vũ xem là phế nhân, có thể bây giờ nhìn lại, cái này phế nhân so với bọn hắn mạnh không biết bao nhiêu, ở Tiềm Long Bi trên xếp hạng, càng dùng một loại tốc độ khủng khiếp hướng lên trên tăng lên.

Chiến đến giờ phút này, này bị Tiêu Vũ gọi đến tên người, hầu như mỗi một đều lòng sinh tuyệt vọng.

Toàn bộ Tiềm Long Khu, Tiêu Vũ thành lần này xếp hạng chiến duy nhất nhân vật chính.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ đánh bại chính mình vừa một gã đối thủ, ở trong lòng cũng là âm thầm lắc đầu.

Tiềm Long Khu làm tứ đại trong vùng cuối cùng 1 khu vực, này 1 khu vực đệ tử thật sự là quá yếu, hắn hiện tại nhưng bất đồng trước đây, mặc dù nhìn bề ngoài chỉ có lục đạo linh sông tu vi, Trên thực tế nhưng có đạo thứ bảy linh sông, nấp trong trong cơ thể hắn Huyết Linh bên trong, ngoại trừ chính hắn không người nào biết.

Trận này thắng được sau, Tiêu Vũ đã là thứ ba mươi thắng liên tiếp. 10 thắng liên tiếp có thể càng trăm người khiêu chiến, 20 thắng có thể càng ngàn người, đến tận đây, hắn rốt cục có thể liền càng một vạn người tiến hành khiêu chiến!

Không do dự, Tiêu Vũ nhanh chân hướng đi Tiềm Long Bi, hướng về xếp hạng khi hắn trước một vạn tên đệ tử, phát khởi khiêu chiến.

“Vạn tầng cướp, hắn lại thật tới mức độ này!”

“Cái này ở Vũ Viện bên trong, đã rất lâu không có người làm được qua?”

Thấy Tiêu Vũ làm ra lựa chọn, hết thảy đệ tử, trong nội tâm đều là tràn đầy chấn động.

Vạn tầng cướp, cái này ở Thiên Thanh Vũ Viện bên trong là một truyền thuyết, truyền thuyết này, chính là như là Tiêu Vũ như bây giờ, vượt qua một vạn cái thứ tự, hướng lên trên khiêu chiến.

Ở Thiên Thanh Vũ Viện trong lịch sử, cũng từng có người thắng liên tiếp 30 trận, tới mức độ này, thế nhưng, làm vượt qua thứ tự đạt được một vạn thời gian, khả năng người thành công, đã ít lại càng ít.

Hầu như hết thảy mọi người, thắng liên tiếp đều là ở cái địa phương này bị ngưng hẳn, đây đối với các đệ tử cũng là một không thể vượt qua lạch trời,

Không người nào có thể thông qua.

Bởi vậy, này một tầng khiêu chiến, được xưng là vạn tầng cướp.

“Càng thật tới mức độ này!” Trên đạo đài Ngô Thăng, sắc mặt đã âm trầm tới cực hạn.

Đi tới vạn tầng cướp, cũng mang ý nghĩa một vấn đề rất nghiêm trọng. Tiềm Long Khu chỉ có hơn ba vạn đệ tử, dù cho Tiêu Vũ phía trước thắng liên tiếp 30 trận, xếp hạng chiếm được to lớn tăng lên, cũng chỉ là từ hơn 28,000 tăng lên tới 17000.

Cái này đã là vô cùng khủng khiếp, nhưng nếu xông qua vạn tầng cướp, Tiêu Vũ chỉ cần một hồi, có thể xâm nhập trước một vạn, tái chiến một hồi, liền trực tiếp chen vào vốn khu vực cao nhất!

Cái kia Ngô Thăng vô luận như thế nào cũng không nguyện ý nhìn thấy.

“Hắc!”

Trong đạo trường, bị Tiêu Vũ chỉ đích danh đệ tử đã khẽ cười một tiếng, từ trong đám người đi ra.

“Ngươi thật sự cho rằng ngươi phía trước khả năng thắng liên tiếp, là có thể xông vạn tầng cướp? Vượt qua một vạn tên, ngươi có biết xếp hạng cách xa nhau một vạn, thực lực kia có bao nhiêu chênh lệch gì?”

Tên đệ tử này tên, gọi là Đỗ Tu, hắn ở Tiềm Long Bi trên xếp hạng, vừa vặn so với Tiêu Vũ khá cao một vạn tên!

“Nhìn thực lực của ngươi, lúc trước vừa tới Tiềm Long Khu, định xếp hạng thời điểm thì cũng có thể sắp xếp càng trước, nhưng ngươi nhưng không có làm như vậy, cố ý dừng lại ở hạng bét, bây giờ rồi lại dùng loại này khoe khoang phương thức đến tăng lên xếp hạng, làm sao? Sợ hãi người khác không biết là thực lực ngươi? Chơi đùa giả làm heo ăn thịt hổ?”

Đỗ Tu một bên từ trong đám người đi ra, một bên tràn đầy khinh bỉ mà thấy Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Ta cho ngươi biết, ta đáng ghét nhất chính là người như ngươi!”

Đúng vậy!

Nghe xong Đỗ Tu nói, rất nhiều đệ tử đều phản ứng lại.

Lúc trước các đệ tử phân khu lúc đều tiến hành qua một lần xếp hạng, Tiêu Vũ rõ ràng thực lực không kém, khi đó tại sao không trực tiếp đem thứ hạng của mình nâng lên?

Có thể hiện tại hắn lại dùng phương thức như vậy, muốn một đường thắng liên tiếp đến tăng lên xếp hạng, còn thật rất có thể là cố ý hành động, chính là muốn dùng loại này đường hoàng mà khoe khoang phương thức để cho người khác biết thực lực của hắn!

“Có thể bắt đầu chưa?” Tiêu Vũ mặc dù cảm nhận được chung quanh ánh mắt mọi người biến hóa, nhưng là không muốn đi giải thích cái gì.

Hắn làm việc, cần gì hướng về người khác giao cho?

“Hắc, cũng được, ta thì giáo huấn ngươi một chút này không biết trời cao đất dày phế nhân!” Đỗ Tu lạnh lùng nở nụ cười, không nói thêm lời, bắt đầu ngưng tụ lại linh sông lực lượng.

Tiêu Vũ trước đây xếp hạng, là hơn 28,000, thắng liên tiếp 30 trận, trước 10 trận mỗi trận lên cao mười tên, sau khi mỗi trận tăng lên 100 tên, sau cùng 10 trận mỗi trận tăng lên một ngàn tên.

Nói cách khác, 30 trận qua đi, hắn xếp hạng tăng lên 11000 100 tên, từ 28000 tăng lên tới 17000.

Mà cái này Đỗ Tu, xếp hạng khi hắn trước một vạn, ở 7000 tên tả hữu, ở ba vạn đệ tử thượng trung hạ ba bậc bên trong, hắn dĩ nhiên thuộc về thượng hạng, thực lực xa không phải này 20 ngàn có hơn đệ tử có thể so với.

“Trảm ma đao, đi!” Đỗ Tu trên thân, có mười đạo linh sông hiện lên, lộ ra tia sáng chói mắt.

Theo hắn quát khẽ một tiếng, từ trong cơ thể hắn, có một thanh trường đao bay ra, ánh đao lóe lên, hóa thành một vệt sáng, từ Tiêu Vũ đỉnh đầu một đao chém dưới.

Nhìn thấy này cây trường đao xuất hiện, quanh thân đệ tử, đồng thời truyền đến một tràng thốt lên, cũng không ít trong mắt người lộ ra nồng nặc hâm mộ.

“Huyết khí!” Tiêu Vũ kinh ngạc, cái này Đỗ Tu là hắn khiêu chiến trong hàng đệ tử một cái duy nhất lấy ra binh khí người, chẳng trách có như thế sức lực.

Cái gọi là huyết khí, chính là thợ rèn rèn đúc đến binh khí, và loại binh khí này cùng bình thường binh khí còn có một số khác biệt. Phổ thông binh khí, mặc dù cũng có nhất định uy lực, nhưng cũng kém xa này huyết khí.

Bởi vì, huyết khí thuộc về tu luyện người bổn mạng binh khí, bình thường huyết khí đều bị bắt vào trong cơ thể, dùng tự thân huyết nhục ân cần săn sóc, khiến cho từ từ cùng tự thân hình thành một thể, và có thể trực tiếp lấy ra, uy lực so với phổ thông binh khí phải mạnh hơn mấy lần!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 67: Mới Quy Tắc

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ngươi vẫn không tính là quá dốt nát!” Đỗ Tu quát lạnh: “Này huyết khí, nhưng ta tiếp được một cực kỳ nhiệm vụ nguy hiểm mới dùng mệnh đổi lấy, mặc dù chỉ là bên trong nhất phẩm, nhưng ở chúng ta Tiềm Long Khu, không có mấy người có thể chống lại!”

Có thể thấy, Đỗ Tu thập phần tự tin, có một kiện huyết khí, tuyệt đối có thể cho thực lực của hắn tăng lên rất lớn một đoạn.

Tiềm Long Khu đệ tử, phần lớn tu vi thấp, ở Vũ Viện 4 khu vực bên trong, này 1 khu vực đệ tử cũng là không được coi trọng nhất, có thể có binh khí đệ tử phi thường ít ỏi, tự nhiên có huyết khí đệ tử thì càng ít.

Có điều loại này ít ỏi cũng không phải tuyệt đối, mà là đối lập, xếp hạng đến càng trước đệ tử, có chiến quyết, thực lực đều vượt xa phía sau đệ tử, huyết khí thứ này cũng giống như vậy.

Đối mặt này cây trường đao, uy thế lẫm liệt, Tiêu Vũ không sợ hãi không sợ, tuy có kinh ngạc, cũng không càng nhiều gợn sóng.

Dưới tình huống này, bình thường không có binh khí mọi người sẽ chọn tránh né mũi nhọn, bởi vì dù cho thực lực mạnh đến đâu người, cũng bất quá là thân thể máu thịt, dù ai cũng không cách nào cùng một cái huyết khí liều.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại là bàn tay trần, chủ động bước về phía trước một bước một bước.

“Keng!”

Hắn duỗi ra hai ngón tay, về phía trước sờ một cái, không trung cái kia một thanh trường đao, nhất thời bị hắn gắt gao kềm ở, trên đao hết thảy uy thế, đều vào đúng lúc này hóa thành hư vô, động đậy cũng không thể.

“Này…… làm sao có khả năng!” Đỗ Tu chấn động mạnh, trên mặt vẻ mặt giống như là như là gặp ma.

Lại có thể có người trực tiếp dùng hai ngón tay cứ như vậy nắm được hắn đáng tự hào nhất huyết khí, hơn nữa một chiêu này hắn hoàn toàn không có giữ lại chút nào, đã dùng tới toàn lực, không ngờ rằng không chỉ không thể làm gì được Tiêu Vũ, ngược lại còn bị Tiêu Vũ dễ dàng hóa giải.

“Kiện binh khí này quả thật không tệ, có điều vô dụng với ta.” Tiêu Vũ hai cái ngón tay búng một cái, trường đao lập tức như gió vậy bay ra, thẳng tắp cắm ở Đỗ Tu cùng bên chân, rơi xuống đất chính ở chỗ này ông ông rung động.

Trên thực tế, bằng thực lực bây giờ của hắn trong tay hành thổ kim, chỉ cần hắn đồng ý, có thể dễ dàng nặn gãy một cây đao này, có điều này dù sao là người khác huyết khí, nếu là nặn gãy, cũng sẽ thương tổn được đao chủ nhân.

Hắn Đỗ Tu không có gì thù hận, cũng không muốn dưới quá nặng tay.

“Ta…… chịu thua!” Đỗ Tu mặt như màu đất, trên mặt vẻ mặt khổ sở không thôi.

Hắn nơi nào lại không biết Tiêu Vũ đã để lại tình, đã Tiêu Vũ khả năng dễ dàng tiếp được cây đao này, cũng có thể dễ dàng phá huỷ, thậm chí khả năng muốn tính mạng của hắn.

Hắn bây giờ mới biết khoe khoang cũng không phải Tiêu Vũ, mà là chính hắn thái quá dốt nát.

“Xếp hạng thứ một vạn Đỗ Tu cũng đã bị thua? Cứ như vậy, Tiêu Vũ không phải xông qua vạn tầng cướp?”

“Vậy hắn bây giờ xếp hạng đã lên cao đến một vạn trước khi, cái kia cái kế tiếp chẳng lẽ có thể trực tiếp khiêu chiến xếp hạng cao nhất cái kia bao nhiêu người?”

Tiêu Vũ xông qua vạn tầng cướp, để các đệ tử lại một lần nữa chấn động, loại cảm giác này đối với bọn hắn này người quan chiến tới nói, cơ hồ đều muốn chết lặng.

Quan trọng nhất là, xông qua 1 tầng này, cũng mang ý nghĩa, Tiêu Vũ chỉ cần lại thắng một hồi, thì tài năng ở Tiềm Long Khu trực tiếp đăng đỉnh, nói không chừng thật muốn vượt khu!

“Đa tạ!” Tiêu Vũ nói xong, xoay người lần nữa, hướng đi Tiềm Long Bi.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người mở to hai mắt.

Sau trận chiến này, Tiêu Vũ xếp hạng một lần nữa nhanh chóng lên cao, dĩ nhiên đi tới 7000 nhiều tên, y theo khiêu chiến quy tắc, hắn bây giờ có thể lại vượt qua một vạn người, cái kia chẳng lẽ có thể trực tiếp khiêu chiến vốn khu vực đệ nhất?

Không ai không muốn biết,

Tiêu Vũ có phải là thật sẽ trực tiếp khiêu chiến đệ nhất.

Phải biết rằng, dù chỉ là Tiềm Long Khu, nhưng mỗi một khu vực xếp hạng thứ nhất đệ tử, tất nhiên đều có chính mình chỗ hơn người, Tiêu Vũ còn có thể lại thắng được gì?

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ dưới ánh mắt, Tiêu Vũ đi tới Tiềm Long Bi trước. Hắn không cần bất kỳ suy nghĩ, Tiềm Long Khu đối với hắn mà nói chỉ là quá trình, vươn tay, thì yếu điểm ở xếp hạng thứ nhất tên bên trên.

“Chậm!”

Bá một tiếng, một bóng người bay tới, ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

“Chuyện gì?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, ngăn cản hắn, đương nhiên đó là lúc trước tuyên bố quy tắc khiêu chiến Ngô Thăng, cũng là Tiềm Long Khu này 1 khu vực viện sĩ một trong.

Ngô Thăng lúc này sắc mặt vô cùng phức tạp, hắn làm sao cũng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại thật có thể dựa vào thực lực cường hãn, ở ngăn ngắn trong vòng một ngày, từng bước một theo xếp hạng hơn 28,000, lên cao đến 7000 tên.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ cần tái chiến một hồi, có thể trực tiếp ở Tiềm Long Bi đăng đỉnh, đồng thời tìm được tiến vào đầm rồng khu vực cơ hội.

“Trước đây quy tắc ta chưa nói rõ ràng, tuy nói ngươi thắng liên tiếp 30 trận sau có thể vượt qua một vạn cái thứ tự khiêu chiến, nhưng này quy tắc, không khỏe dùng cho Tiềm Long Bi trên 1 Top 100!” Ngô Thăng có chút phức tạp nói.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhất thời còn vắng mặt hiểu, này Ngô Thăng muốn biểu đạt chính là cái gì?

“Ý tứ nói đúng là, ngươi có thể tiếp tục khiêu chiến, nhưng từ đó bia Top 100 hàng ngũ lên, vượt qua thứ tự khiêu chiến điều kiện không có hiệu quả, ngươi chỉ có thể từng cái khiêu chiến!” Ngô Thăng lạnh xuống sắc mặt nói.

Tiêu Vũ nhíu mày, có chút bất mãn, quy tắc này Ngô Thăng lúc trước cũng không có nói rõ ràng, bây giờ vừa nhảy ra cộng vào, hắn có chút hoài nghi, có phải là này Ngô Thăng lâm thời hơn nữa.

“Tiêu Vũ, này 1 quy tắc quả thật tồn tại, ngươi không cần hoài nghi.” Hai gã khác viện sĩ cũng đi vào Tiêu Vũ bên cạnh, nhìn qua Tiêu Vũ vẻ mặt, bọn họ liền biết Tiêu Vũ hoài nghi.

Trên thực tế bọn họ lúc trước căn bản là không ngờ rằng có người có thể theo xếp hạng vậy sau địa phương đánh đến một bước này, cho nên những quy tắc này mới không có nói rõ rõ ràng.

Tiềm Long Bi trên Top 100, mỗi một đều là này 1 trong vùng thực lực cường đại nhất đệ tử, hơn nữa lẫn nhau ở giữa chênh lệch cũng không tính quá lớn, một đoạn này xếp hạng, cũng là dĩ vãng ít nhất có điều thay đổi.

Bởi vậy, &# 85 muốn ở Tiềm Long Bi trên đăng đỉnh, vượt qua khiêu chiến quy tắc tại đây một bài danh đoạn đã không thích hợp, 100 người đứng đầu ảnh hưởng trọng đại, muốn tại đây một bài danh đoạn đặt chân, nhất định phải có năng lực làm cho tất cả mọi người tin phục thực lực, cho nên chỉ có thể từng cái khiêu chiến.

“Top 100? Nói như vậy ta chẳng phải là còn muốn tái chiến trăm trận?” Tiêu Vũ lông mày sâu sắc khóa lại.

Cuối tháng xếp hạng chiến, mỗi tháng cũng chỉ có thời gian một ngày, hắn để mau chóng thăng lên Ngọa Long Khu, đã đang dùng tốc độ nhanh nhất chiến đấu.

Có thể dù cho như thế, dựa theo quy tắc này, hắn còn muốn tái chiến trăm trận, huống hồ ở Tiềm Long Khu bên trên, hắn còn muốn vượt qua một đầm rồng khu vực, thời gian căn bản là không đủ dùng!

Có phải hắn hôm nay thì không cách nào thăng lên Ngọa Long Khu? Nhưng nói đã thả ra, hôm nay hắn vô luận như thế nào đều phải thăng lên Ngọa Long Khu, cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến!

“Ngươi nghĩ kỹ? Có thể phải tiếp tục khiêu chiến? Nếu như muốn, liền từ người thứ 100 chiến khởi.” Ngô Thăng cười lạnh nói.

Hắn thật sự không muốn nhìn thấy, Tiêu Vũ cứ như vậy thăng lên đầm rồng khu vực, không biết là tại sao, nhìn thấy Tiêu Vũ như vậy một đường thắng tới, để trong lòng hắn có một loại rất cảm giác không thoải mái, một chút cũng không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ thắng tiếp nữa.

“Có không có gì biến báo phương pháp? Ta không có nhiều thời giờ như vậy!” Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Ngô Thăng.

Xuất phát từ kiếp trước từng trải, hắn một chút liền có thể có thể thấy, cái này Ngô Thăng, tựa hồ đối với hắn có rất lớn thành kiến.

“Biện pháp mà, cũng không phải là không có!” Nghe đến Tiêu Vũ nói, Ngô Thăng bên mép đột nhiên lộ ra một cao thâm khó dò nụ cười.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 68: Đồng Thời Khiêu Chiến

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Biện pháp gì?” Mặc dù cảm giác được Ngô Thăng trong nụ cười có chút dị thường, nhưng Tiêu Vũ bây giờ không có nhiều thời giờ như vậy đi hao.

“Y theo quy tắc, ngươi vốn hẳn nên từng cái hướng lên trên khiêu chiến, đây là vì khả năng làm cho tất cả mọi người đều tin phục thực lực của ngươi, như thế ngươi mới có thể đăng đỉnh, có điều, mặc dù không thể tiếp tục vượt qua thứ tự khiêu chiến, nhưng ngươi nhưng có thể đồng thời khiêu chiến.” Ngô cười nụ cười càng quỷ dị.

“Đồng thời khiêu chiến? Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày.

“Tự nhiên chính là mặt chữ trên ý tứ.” Ngô Thăng cười nói: “Chính là chủ, nếu như ngươi không muốn 11 khiêu chiến, có thể đồng thời khiêu chiến trăm người đứng đầu bên trong nhiều người, đương nhiên, cứ như vậy nói khiêu chiến cũng liền không còn là một đôi một, ngươi phải đối mặt nhiều người vây công.”

“Ngô huynh…… cái này không được đâu!” Bên cạnh hai gã khác viện sĩ nghe vậy kinh hãi.

Nhiều người khiêu chiến? Vũ Viện bên trong cũng không có dạng này quy tắc, Ngô Thăng lại nói ra lời như vậy, rốt cuộc là ý gì?

Phải biết rằng, xếp hạng ở top 100 đệ tử, người nào không phải Tiềm Long Khu bên trong mạnh nhất? Tài năng ở mấy vạn trong hàng đệ tử xếp hạng thứ 100, thực lực còn có thể yếu đi nơi nào?

Này 100 tên đệ tử, bình thường muốn tăng lên xếp hạng, đối với mỗi người đều tới nói đều vô cùng khó khăn, tới bọn họ cái hạng này, thực lực cách biệt nhỏ vô cùng, dù cho lần này khả năng thắng, tiếp theo đồng dạng hai người tái chiến, cũng không dám nói nhất định có thể lại thắng được.

Cái bài danh này đánh giá, từng cái khiêu chiến cũng đã khó khăn vạn phần, phải đồng thời khiêu chiến nhiều người, đây không phải tất bại gì?

“Không có gì không tốt!” Ngô Thăng nói: “Tiêu Vũ không phải muốn tiết kiệm thời gian gì? Huống hồ hắn đã có tự tin có thể thăng lên Ngọa Long Khu, tin tưởng cũng có đủ thực lực, có thể đồng thời khiêu chiến nhiều người, cứ như vậy, hắn xếp hạng cũng có thể thăng được mau một chút, không phải sao?”

Hai gã khác viện sĩ, bọn họ bản năng đều cảm giác được Ngô Thăng đối với Tiêu Vũ bất mãn.

Có điều, Tiềm Long Khu mặc dù viện sĩ phần đông, nhưng nói đến, Ngô Thăng tại đây 1 trong vùng địa vị tối cao, cho nên hắn tại đây 1 trong vùng cũng không có mấy người dám phản bác, tối thiểu, hai người bọn họ là không có tư cách này.

“Còn nữa nói rồi.” Ngô Thăng tiếp tục nói: “Ta cũng cũng không có nói Tiêu Vũ nhất định phải đồng thời khiêu chiến nhiều người, đây chỉ là một kiến nghị mà thôi, cũng là vì hắn tiết kiệm thời gian, nếu như hắn không nguyện ý, tự nhiên cũng có thể từng cái khiêu chiến.”

Ngô Thăng dự định, kỳ thực rất đơn giản, chính là muốn đem Tiêu Vũ đẩy vào một tình cảnh lưỡng nan bên trong.

Ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ muốn nhanh chóng tăng lên xếp hạng, cũng chỉ có thể nghe theo hắn ý tứ, đồng thời hướng về nhiều người khiêu chiến.

Dù cho Tiêu Vũ mạnh trở lại, Ngô Thăng cũng quyết không cho rằng Tiêu Vũ có thể có thực lực này, có thể đồng thời đối với trước khi chiến đấu 100 tên trong hàng đệ tử nhiều người.

Mặc dù cuối tháng cuộc chiến không có dạng này quy tắc, nhưng ở Tiềm Long Khu, những quy tắc này là hắn định đoạt, hắn làm như vậy, cũng không tính làm trái quy tắc, chỉ là tăng thêm những quy tắc khác mà thôi.

Nếu Tiêu Vũ tiếp thu đề nghị của hắn, hắn tin tưởng này xếp hạng ở Top 100 đệ tử nhất định có thể ngăn lại Tiêu Vũ, ngưng hẳn hắn thắng liên tiếp. Nếu Tiêu Vũ không chấp nhận, muốn tái chiến trăm trận, về mặt thời gian đến xem, coi như Tiêu Vũ bách chiến chiến thắng liên tiếp, cũng không khả năng ở xếp hạng chiến kết thúc trước thăng lên đầm rồng khu vực, muốn vào Ngọa Long Khu, thì càng không có thể.

Ngô Thăng tuyệt không cho phép một đệ tử như vậy, dùng hung hăng như vậy tư thế cứ như vậy thăng lên đầm rồng khu vực.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn biết, Ngô Thăng khẳng định còn có ít lời chưa nói, nói: “Cái kia không biết, ta phải đồng thời khiêu chiến bao nhiêu người?”

“Cái này……” nghe đến Tiêu Vũ đáp ứng,

Ngô Thăng con mắt từ từ nheo lại, nói: “Giống cái nhìn của ta, ngươi và này khu vực Top 100 khiêu chiến có thể chia làm 10 trận, mỗi trận mười người, như vậy tốt nhất, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ đồng thời đối chiến mười người, tuyệt đối không khả năng lại tiếp tục thắng đi xuống, lui một vạn bước tới nói, coi như hắn thắng phía trước 9 trận, nhưng cuối cùng một hồi mười người, nhưng Tiềm Long Khu chân chính mười vị trí đầu!

Đối mặt như vậy mười người vây đánh, chính là đầm rồng khu vực đệ tử đến rồi, phỏng chừng cũng không có cơ hội thủ thắng.

Từng cái mà chiến nói, Tiêu Vũ cố nhiên là thăng không công đầm rồng khu vực, nhưng dùng phương thức này, nhưng có thể ngưng hẳn Tiêu Vũ thắng liên tiếp, để Tiêu Vũ cắm một thật to té ngã!

“Đồng thời khiêu chiến mười người, hơn nữa còn là 100 người đứng đầu? Thiệt hay giả?”

“Tiêu Vũ vừa không ngốc, khẳng định sẽ không đáp ứng, như vậy khiêu chiến, ai có thể thắng được?”

“Thay đổi là ta khẳng định cũng sẽ không đáp ứng.”

Một bên xem cuộc chiến đệ tử, vào lúc này lại bàn tán sôi nổi lên, loại này quy tắc quả thực tàn khốc, ai cũng không cảm thấy được Tiêu Vũ sẽ tiếp thu.

“Mười người?” Tiêu Vũ đột nhiên lắc lắc đầu, nói: “Đã phải đồng thời khiêu chiến, cái kia sao không một lần giải quyết?”

“Ý của ngươi là?” Ngô Thăng sửng sốt, nghe không hiểu Tiêu Vũ ý tứ, đây là đồng ý hay là không đồng ý?

“Ý của ta là.” Tiêu Vũ nói: “Nếu là đồng thời khiêu chiến, vậy ta dứt khoát một vài, đồng thời khiêu chiến này 100 người!”

Một câu nói đi ra, không chỉ có là Tiềm Long Khu những đệ tử này, chính là Ngô Thăng mấy vị này viện sĩ, lập tức tất cả đều sửng sốt, cơ hồ đều hoài nghi mình có nghe lầm hay không!

“Ngươi…… ngươi nói cái gì? Ngươi phải đồng thời khiêu chiến 100 người? Hơn nữa này 100 người hay là chúng ta Tiềm Long Khu Top 100?” Ngô Thăng bên cạnh một vị viện sĩ đầu tiên lấy lại tinh thần, dùng nhìn người điên ánh mắt nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Đã đều là nhiều người khiêu chiến, có gì không thể?” Tiêu Vũ đáp lại đơn giản khí phách.

Đối với hắn mà nói, chỉ cần thực lực đầy đủ, số lượng nhiều hơn nữa, khác nhau cũng lớn không đi nơi nào.

Hơn nữa một ngày kia liên chiến mấy chục trận, hắn đã dùng đã đi không ít thời gian, bây giờ chỉ muốn dùng tốc độ nhanh nhất, thăng lên Ngọa Long Khu.

“Tốt, U &# 8 &# 32; theo ý ngươi nói!” Phục hồi tinh thần lại Ngô Thăng mừng rỡ, Tiêu Vũ chuyện này quả thật là tự tuyệt con đường phía trước, đồng thời khiêu chiến Tiềm Long Khu 1 Top 100, hắn nếu có thể thắng, vậy thì thật nghịch ngày!

“Điên rồi, Tiêu Vũ điên rồi!”

“Đồng thời khiêu chiến 100 người, hay là chúng ta này 1 khu vực Top 100, hắn cho rằng hắn là ai?”

“Trước khi ta thì nghe nói, cái này phế nhân phi thường cuồng, bây giờ ta mới biết được, hắn so với trong truyền thuyết còn cuồng!”

Chúng đệ tử đều sôi sùng sục, có người cảm thấy Tiêu Vũ thái quá ngông cuồng, cũng có người cảm thấy Tiêu Vũ hoàn toàn chính là điên rồi, cái này căn bản là chuyện không thể nào.

“Tiểu tử này!” Trên bầu trời, Mạc Ly bóng người ẩn ở trong mây, mặc dù khoảng cách xa xôi, người khác nhìn không tới hắn, nhưng hắn lại khả năng thấy rõ trên đất tất cả, cũng đem hết thảy nói đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Bất đắc dĩ lắc đầu, Mạc Ly đưa ánh mắt đặt ở Ngô Thăng trên thân, lông mày nhíu lại, lẩm bẩm: “Dám vọng thêm quy tắc, hắc!”

Hắn cười đến quỷ dị, khiến người ta nhìn không thấu hắn lúc này ý nghĩ trong lòng.

“Các ngươi đều nghe được, đây là Tiêu Vũ lựa chọn của mình.” Ngô Thăng lúc này quay đầu hét lớn, nói: “Tiềm Long Bi trên xếp hạng thứ 100 đệ tử, đứng đi ra đi, Tiêu Vũ phải đồng thời hướng về các ngươi khiêu chiến!”

Xếp hạng ở Tiềm Long Bi top 100, những người này người nào không phải kiêu căng tự mãn? Nghe xong Tiêu Vũ lựa chọn sau, 100 người đều sớm có bất mãn, nghe vậy lập tức đứng dậy.

Tiềm Long Khu Top 100 đệ tử, mỗi một cái đều là vẻ mặt không lành, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 69: Phi Đao

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ngươi quá cuồng vọng, thật sự cho rằng thắng mấy cái xếp hạng hạng chót người, thì coi mình vô địch rồi gì?”

“Đồng thời khiêu chiến 100 người? Ta không phải không thừa nhận ngươi rất có dũng khí, nhưng rất nhanh ngươi thì sẽ biết, ngươi đây là có cỡ nào dốt nát!”

“Ta không biết là ngươi dũng khí từ đâu tới, nhưng nếu như ngươi thật cho rằng khả năng đồng thời cùng chúng ta động thủ, cái kia không khỏi cũng quá ngây thơ rồi!”

Tiềm Long Khu xếp hạng thứ 100 đệ tử trước sau mở miệng.

Tại đây 1 khu vực, có mấy vạn tên đệ tử, mà bọn họ là này một đám trong hàng đệ tử xếp hạng trước nhất 100 người, trong ngày thường người nào không phải cao cao tại thượng? Dĩ vãng liền gan dạ hướng về bọn họ khiêu chiến mọi người ít vô cùng, hôm nay lại có thể có người đồng thời hướng về bọn họ khiêu chiến, muốn lấy một địch một trăm!

Cái này chẳng lẽ không phải là một chuyện cười lớn?

“Không cần nhiều lời, bắt đầu đi!” Ngô Thăng cười híp mắt, lui qua một bên, và còn chủ động để xem cuộc chiến đệ tử thối lui một vài, cho Tiêu Vũ cùng này 100 tên đệ tử đưa ra chiến trường.

Những đệ tử này càng là tức giận, hắn thì càng vui vẻ, bởi vì này đại diện, bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng để Tiêu Vũ thủ thắng.

“Các ngươi cho là ta ngông cuồng cũng tốt, hung hăng cũng được, việc đã đến nước này, vô vị nhiều lời!” Tiêu Vũ chắp tay đứng ở trong một trăm người, ngữ khí lãnh đạm.

Trên thực tế, dùng thực lực bây giờ của hắn, đồng thời khiêu chiến này 100 người, căn bản không thành công vấn đề gì.

“Ngươi đã muốn chết, vậy rất tốt, giết!”

Gặp Tiêu Vũ lớn lối như thế, Top 100 đệ tử đều sớm không thể chịu đựng được, lúc này có người quát to một tiếng, giành trước động thủ.

“Bốp!”

“Bốp!”

“Bốp!”

……

Cũng trong lúc đó, có ít nhất mấy chục món huyết khí từ này 100 tên đệ tử trên người bay ra, đủ loại, hình dạng cũng không hoàn toàn giống nhau, nhưng mỗi một món binh khí đều ánh sáng mát mắt, phát ra uy thế kinh người.

Mấy chục món binh khí đồng loạt động tác, nhanh chóng giống như, ngay đầu tiên đồng thời tấn công về phía Tiêu Vũ trên người địa phương khác nhau.

“Trời ạ, nhiều máu như vậy khí cùng xuất hiện, ai có thể chống đỡ!”

“Tiêu Vũ lần này hơn nửa sắp xong rồi, có điều cái này cũng là hắn quá ngông cuồng mang đến hậu quả!”

Mấy chục món huyết khí cùng bay, để hết thảy xem cuộc chiến đệ tử ai cũng sợ hãi. Bất luận một cái nào huyết khí, đều là cực kỳ nguy hiểm gì đó, bây giờ mấy chục món huyết khí cùng bay, ai có thể ngăn cản?

“A? Muốn giết ta?” Tiêu Vũ cảm nhận được, này 100 tên đệ tử ở trong có người đối với hắn ôm ấp mãnh liệt sát ý, đối mặt mấy chục món huyết khí, hắn không chút do dự, sử dụng trận lệnh kỳ.

Thức ma huyết trận kỳ, đây là một mặt trận kỳ đồng thời, cũng là một cái uy lực mạnh mẽ binh khí.

Trận kỳ nơi tay, Tiêu Vũ đại kỳ quét qua, trên bầu trời mấy chục món huyết khí khi hắn quét xuống một cái, dồn dập như là lá rụng bình thường bị hắn quét ra, mỗi loại bay trở lại chủ nhân trước người.

“Ông!”

Bỗng nhiên, một đạo thật nhỏ hàn quang đột thụy, thừa dịp Tiêu Vũ chưa sẵn sàng, từ phía sau hắn bay tới, như là một tia điện, muốn thấy rõ sau ót của hắn.

Này đạo hàn quang chỉ có đầu ngón tay to nhỏ, đúng là một cái khéo léo tinh xảo phi đao, nhưng đao này thể tích tuy nhỏ, lúc này lại cất dấu kinh người sát cơ, muốn một đao lấy Tiêu Vũ tính mạng!

Tiêu Vũ sắc mặt phát lạnh, cuối tháng xếp hạng chiến bên trong mặc dù thường xuyên sẽ không thể tránh khỏi có người chết đi, nhưng Vũ Viện còn là văn bản rõ ràng quy định không thể đả thương người tính mạng, mà bây giờ lại có thể có người muốn lấy tính mệnh của hắn.

Rất rõ ràng,

Có người thừa dịp hỗn loạn thời khắc, muốn trực tiếp giết hắn, đối phương ẩn ở 100 tên trong hàng đệ tử, ẩn mà không phát, đợi cho hắn ra tay lộ ra khe hở thời điểm, mới phát sinh đao này, phải cho hắn một đòn trí mạng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ đại kỳ quét qua, quét ra hết thảy binh khí, đồng thời thần tốc xoay người, dùng một loại khó mà tin nổi tốc độ tránh khỏi này thanh phi đao.

Dù cho hắn thực lực cường hãn, hơn nữa tốc độ kinh người, cái kia thanh phi đao không thể đâm trúng sau ót của hắn, nhưng vào đúng lúc này, cũng vẫn là để hắn có một loại ót tê dại, phảng phất bị cái gì vậy ổn định tỏa định cảm giác.

Có thể làm cho hắn có loại cảm giác này, có thể khẳng định, này thanh phi đao mười phần nguy hiểm!

Phi đao một đòn không thành công, vừa thần tốc biến mất, nó thể tích khéo léo, hơn nữa tốc độ nhanh chóng, ẩn giấu ở trong một trăm người, trong hỗn chiến Tiêu Vũ cũng không cách nào phát hiện này thanh phi đao chủ nhân.

“Chư vị sư huynh đệ, không thể lại có điều bảo lưu lại, mọi người lấy ra chút bản lãnh thật sự a, nếu không nói không chừng thật muốn bại trận!”

Trong đám người có người quát lớn, Tiêu Vũ chiêu thức ấy thật sự chấn động rồi không ít người, một cây cờ lớn vừa ra, lại dễ dàng đẩy lui hết thảy huyết khí, cũng làm cho này 100 tên đệ tử hiểu một cái đạo lý, dù cho bọn họ nhiều người, cũng không nhất định có thể dễ dàng vượt qua Tiêu Vũ.

"Tốt! Tất cả mọi người đừng nữa giấu giếm, lấy ra toàn lực!"

Gần trong nháy mắt, chúng đệ tử thì đã đạt thành chung nhận thức, cho tới bây giờ bọn họ mới biết được, Tiêu Vũ so với bọn hắn trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Nếu như thua trận chiến này, xếp hạng trượt một vị vậy còn không tính là gì, nếu là truyền đi, bọn họ 100 người liên thủ, đều không thể chiến thắng Tiêu Vũ, đây mới là mấu chốt nhất!

Bọn họ nhưng Tiềm Long Khu xuất sắc nhất một đám nhân vật, làm sao có khả năng chịu được bại bởi một người?

"Hải nạp bách xuyên, chém!"

"Xé trời một kiếm!"

"Thương Long đánh mạnh!"

Vào lúc này, 100 tên đệ tử dồn dập thi triển ra chính mình cường đại nhất chiến quyết, thêm tại máu của mình khí bên trên.

Huyết khí vốn là đã vô cùng nguy hiểm, gây trên chiến quyết, uy lực càng lập tức tăng lên.

Khu vực này bạo phát ra hào quang chói sáng, huyết khí cùng chiến quyết, cùng với chúng đệ tử trên người linh sông phát ra quang mang đan xen vào nhau, che mất tất cả.

"Thôn thiên kỹ!" Tiêu Vũ gầm lên, trong tay đại kỳ đột nhiên hóa thành một mảnh đen thui, cùng này hào quang chói sáng hình thành một chênh lệch rõ ràng.

Trong tay hắn đại kỳ quét qua, phảng phất có thể nuốt chửng tất cả, phần đông huyết khí tại đây cái đại kỳ trước khi, tốc độ lập tức giảm xuống, phảng phất lâm vào trong vũng bùn, và trên binh khí quang mang cũng ảm đạm đi khá nhiều.

“Đây là cái gì? Tại sao ta cảm giác binh khí của ta không thể ta đã khống chế!”

“Máu của ta khí muốn bị tước đoạt gì? Tại sao lại như vậy!”

“Mau! Mau đưa binh khí đều thu hồi lại!”

“Không được, binh khí mất đi khống chế, không thể gọi về!”

“Cái này Tiêu Vũ rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, làm sao sẽ mạnh như vậy!”

Huy động binh khí phần đông đệ tử đồng thời kêu to, mỗi người trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Mỗi một món huyết khí, đều là trải qua bọn họ lâu dài ân cần săn sóc, cùng bọn hắn tự thân giống như một thể, chịu đựng khống chế của bọn hắn, nhưng bây giờ, tất cả mọi người cũng cảm giác mình cùng binh khí gian liên hệ ở Tiêu Vũ cái này đại kỳ trước bị miễn cưỡng chặt đứt.

Thậm chí, càng kinh khủng chính là những binh khí này tựa hồ cũng muốn thoát ly bọn họ mà đi, nếu thật sự là như thế, tất cả mọi người bọn họ đều phải bị trọng thương, dù sao những binh khí này cùng bọn hắn đã hình thành một thể, không cách nào phân cách.

“Bốp!”

Vừa lúc đó, Tiêu Vũ lại cảm thấy cái kia cỗ khí tức nguy hiểm, ổn định khóa được hắn.

Trong hỗn loạn, này thanh sáng lấp lóa phi đao xuất hiện lần nữa, tốc độ nhanh chóng đồng thời, không mang theo một điểm tiếng động, từ sau lưng lại hướng về hắn đánh lén.

“Muốn chết!” Tiêu Vũ chỉ có thể từ bỏ bị hắn áp chế lại những binh khí kia, liều mình né tránh.

Này thanh phi đao cực kỳ nguy hiểm, hắn có trực giác mãnh liệt, nếu là bị này thanh phi đao bắn trúng, mặc dù là hắn cũng phải chết ở chỗ này.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 70: Tiềm Long Khu Thứ 1

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Liên tục hai lần bị người đánh trộm, đối phương vẫn còn núp trong bóng tối, Tiêu Vũ thật nổi giận.

Hắn tránh khỏi sau khi, lập tức tản ra chính mình mạnh mẽ thần niệm, ổn định khóa được này thanh phi đao.

“Bốp!”

Công kích lần nữa rơi vào khoảng không, này thanh phi đao như là lần trước giống nhau thần tốc bay đi, muốn trước tiên phải biến mất.

Nhưng mà Tiêu Vũ gắt gao khóa được nó, phi đao tốc độ mặc dù nhanh, nhưng tốc độ của hắn cũng không chậm chút nào, thần tốc đi theo.

“Trở lại cho ta!” Quát to một tiếng, Tiêu Vũ đồng thời huy động trong tay trận kỳ.

Đại kỳ quét qua, trên lá cờ một tia ô quang quét ra, đuổi hướng về cái kia thanh phi đao. Nhất thời, này thanh phi đao cũng xuất hiện cùng lúc trước những binh khí kia giống nhau tình huống, tốc độ giảm mạnh, như là ẩn đầm lầy.

“Muốn giết ta, vậy sẽ phải truyền ra giá cả!” Tiêu Vũ hừ lạnh một tiếng, đưa tay đem cây đao này bay nắm ở trong tay.

Phi đao vào tay, làm cho người ta một loại thập phần âm hàn cảm giác, đao này một mảnh trắng bạc, đao trên có khắc một màu máu bộ xương, nắm ở trong tay, thì làm cho người ta một loại thập phần khí tức nguy hiểm.

“Phệ hồn sắt?” Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, có phải này thanh phi đao lại có thể cho hắn như thế cảm giác nguy hiểm.

Phệ hồn sắt thuộc về dị kim bên trong một loại, loại kim loại này có thể nuốt chửng người thần hồn, chỉ cần bị đánh trúng, người cường đại cỡ nào cũng khó có thể phòng bị.

Chỉ có điều thứ này thập phần quý giá, lại sẽ xuất hiện ở Tiềm Long Khu bên trong, điểm này rõ ràng khác thường.

Tiêu Vũ trước tiên nghĩ tới, chính là hay không có đại nhân vật, muốn xuống tay với hắn!

“Này binh khí của ai?” Tiêu Vũ nắm phi đao, ánh mắt lạnh như băng theo 100 tên đệ tử trên người 11 đảo qua.

Đối phương đã muốn đẩy hắn vào chỗ chết, hai lần đánh lén, vậy hắn tự nhiên cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

“Tiêu Vũ, ngươi có ý gì?” 100 tên đệ tử vừa mới cầm lại binh khí của mình, lúc này còn lòng còn sợ hãi, trong lúc nhất thời lại không có một người dám nữa đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Cho rằng ẩn thân trong đám người, ta sẽ không tìm được ngươi?” Tiêu Vũ không để ý đến tên đệ tử kia vấn đề, mà là cúi đầu nhìn về phía trong tay phi đao.

Phàm là có thể khiến người ta điều khiển binh khí, trong binh khí đều tất nhiên có chủ nhân lưu lại dấu ấn.

Loại này dấu ấn, tương tự với thần niệm, nếu là dấu ấn bị trừ, dấu ấn chủ nhân cũng sẽ nhận nhất định sáng tác, có điều mạnh mẽ hơn xoá bỏ dạng này dấu ấn, phải ở thần niệm trên xa xa mạnh hơn dấu ấn chủ nhân.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ nhẹ, rất không khéo, hắn thần niệm ở trẻ tuổi bên trong, hầu như không người có thể đụng, đã đạt được không kém gì tông sư cấp bậc.

Theo hắn một tiếng hừ nhẹ, trên phi đao dấu ấn bị hắn mạnh mẽ xoá bỏ.

Dấu ấn bị bôi, thì tương đương với thần hồn bị thương, tại đây trong lúc nhất thời, 100 tên trong hàng đệ tử lúc này thì có người khẽ run lên.

“Nguyên lai là ngươi!” Này 1 nhẹ run lên mặc dù đang trong một trăm người rất không nổi bật, nhưng ở Tiêu Vũ thần niệm bên dưới, lại Nguyên Khí ẩn giấu.

Hắn thần tốc triển khai bóng người, lướt qua nhiều tên đệ tử, sắc bén ra tay, trong tay đại kỳ trực tiếp đâm về trong đám người một gã đệ tử.

“Ngươi làm gì?” Tên đệ tử kia gặp gỡ đổi không sợ hãi, triển khai thân hình, tốc độ ở trong hàng đệ tử cũng thuộc về cực nhanh, tránh khỏi Tiêu Vũ đòn đánh này.

“Muốn chạy?” Đối với loại này hai độ đánh lén, muốn đang âm thầm lấy tính mạng mình người, Tiêu Vũ làm sao có khả năng nương tay?

Tốc độ của đối phương nhanh, nhưng tốc độ của hắn càng nhanh hơn,

Lóe lên trong lúc đó lập tức đuổi theo, trong tay đại kỳ lại đâm ra.

"Phụp!"

Lần này, tên đệ tử này không thể tránh khỏi, bị Tiêu Vũ trong tay trận kỳ đâm vào ngực, trước ngực hắn quần áo, cũng bị máu tươi chỗ nhuộm đỏ.

"Ầm!"

Đoàn người một chút thì nổ tung, đủ loại tiếng kinh hô không dứt vang lên.

"Là Từ Nhất Phi, Tiêu Vũ bất cứ một chiêu thì tổn thương Từ Nhất Phi!"

"Trời ạ, thực lực của hắn lại khủng bố như vậy, liền Từ Nhất Phi đều không tiếp được hắn một chiêu!"

"Này…… đây cũng quá biến thái, một chiêu liền đem Từ Nhất Phi bị thương nặng!"

Không chỉ là xem cuộc chiến đệ tử, chính là cái kia 100 tên cùng Tiêu Vũ đối chiến đệ tử, vào lúc này cũng là chấn động không ngớt, mỗi người hầu như đều ngẩn ra, không có một người dám tiếp tục ra tay.

Từ Nhất Phi là ai? Tiềm Long Bi trên xếp hạng thứ nhất, tại đây 1 trong vùng, hắn là tuyệt đối đế vương!

Thời gian dài như vậy tới nay, Từ Nhất Phi dùng hắn thực lực cường đại, ngồi chắc Tiềm Long Khu vị trí thứ nhất, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể lay động, tại đây 1 khu vực, hắn chính là tuyệt đối bá chủ!

Nhưng bây giờ, cái này Tiềm Long Bi trên xếp hạng thứ nhất bá chủ, lại bị Tiêu Vũ nhất kỳ đâm thủng ngực, liền tránh đều không tránh khỏi!

“Từ Nhất Phi? Ngươi chính là Tiềm Long Khu đệ nhất?” Tiêu Vũ nghe đến bên cạnh kinh hô, nụ cười trên mặt càng thêm lạnh như băng.

Có thể đoán được, Từ Nhất Phi cho dù là Tiềm Long Khu đệ nhất, cũng không phải có phệ hồn sắt thứ đó. Người này hai lần núp trong đám người, muốn mượn cái kia thanh phi đao giết hắn, sát tâm rất nặng, hắn và người này không cừu không oán, muốn nói hắn không phải bị người sai khiến, Tiêu Vũ làm sao cũng không tin.

“Ngươi vì sao phải nhằm vào ta? Ta giống như không đắc tội qua ngươi đi?” Từ Nhất Phi vô cùng trẻ tuổi, thoạt nhìn tuyệt có chừng hai mươi tuổi.

Dù cho giờ phút này bị Tiêu Vũ một cây cờ lớn đóng ở ngực, sắc mặt của hắn cũng không có biến hóa quá nhiều, có vẻ rất là trấn định.

“Nhằm vào?” Tiêu Vũ cười cười, nói: “Nói đi, là ai bảo ngươi tới giết ta, ngươi nói nói, có lẽ ta có thể bỏ qua ngươi!”

“Ngươi đang nói cái gì? Ta không biết rõ!” Từ Nhất Phi trong mắt loé ra vẻ kinh dị, nhưng hắn ẩn giấu vô cùng tốt, một chút vừa khôi phục bình thường.

“Phải không? Đã như vậy, vậy ngươi có thể chết!” Tiêu Vũ nhìn thấy Từ Nhất Phi vẻ mặt, liền biết muốn từ loại này miệng người bên trong biết sai khiến người, khủng bố sẽ không dễ dàng như vậy.

Mặc dù hắn có rất nhiều biện pháp để Từ Nhất Phi mở miệng, thế nhưng là không có thời gian như vậy, hơn nữa bây giờ trường hợp cũng không đúng lắm.

“Tiêu Vũ, dừng tay, ngươi muốn làm gì?”

Ngô Thăng thật sự là bị Tiêu Vũ thực lực gây kinh hãi, đầu tiên là lấy một địch một trăm, lại tới một chiêu trọng thương Từ Nhất Phi, tất cả phát sinh quá nhanh, cũng rung động thật sâu hắn.

Cho đến lúc này, nghe đến Tiêu Vũ trong miệng nói, U &# 8 hắn mới biết được mức độ nghiêm trọng của sự việc, Tiêu Vũ lại muốn giết Từ Nhất Phi, lập tức hướng về Tiêu Vũ bay tới.

“Phụp!”

Không chờ Ngô Thăng mở miệng lần nữa, Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, trong tay trận kỳ chấn động, trực tiếp chấn động chết rồi Từ Nhất Phi.

Đối với hắn mà nói, người muốn giết hắn, đó là hẳn phải chết, cái gì quy tắc cũng không dùng, cho nên hắn sẽ không ngốc đến các loại Ngô Thăng đến dừng.

Từ Nhất Phi đến chết, tựa hồ cũng không thể tin được Tiêu Vũ lại thật dám giết hắn, hắn sở dĩ trấn định, cũng là bởi vì Vũ Viện quy củ vị trí, xếp hạng chiến bên trong, ai cũng không có thể đả thương người tính mạng!

Cho đến giờ phút này, trên mặt hắn cái kia trấn định vẻ mặt mới có điều biến hóa, đã biến thành khiếp sợ, kinh ngạc, cùng với đối tử vong sợ hãi.

Nhưng mà, hết thảy đều đã chậm.

“Ngươi…… làm càn!” Ngô Thăng ngẩn người, Tiêu Vũ lại trước mắt hắn, không thấy hắn tồn tại, thật đem Từ Nhất Phi giết đi!

“Ngươi càng làm một cách công khai phá hoại Vũ Viện quy tắc, tàn sát cùng viện đệ tử, đáng chém! Hôm nay ta chính là tại chỗ đưa ngươi đánh chết, cũng không người nào có thể trách tội, ngươi nhận lấy cái chết!” Giận dữ bên dưới, Ngô Thăng quyết đoán đối với Tiêu Vũ ra tay.

Ngô Thăng 1 là thật phẫn nộ, hai là này đối với hắn mà nói cũng là một cơ hội, ở tình huống như vậy, hắn chính là giết Tiêu Vũ, Vũ Viện phương diện cũng sẽ không trách cứ.

“Ngươi cũng muốn giết ta? Rất tốt!” Tiêu Vũ chút nào không hoảng hốt, đang âm thầm đã trao đổi đạo kia từ Vũ Vương trong mộ mang ra vong linh.

Ngô Thăng coi như là một tông sư, chỉ cần hắn lấy ra đạo kia vong linh, cũng phải trong nháy mắt biến thành tro bụi!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 71: Hiện Thân

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ầm!”

Ngô Thăng thực lực, quả thật đã đạt được tông sư tiêu chuẩn, hắn mặc dù là mới vào tông sư cảnh giới, nhưng dưới cơn thịnh nộ, xuất thủ uy thế cũng hết sức kinh người.

Chỉ thấy hắn một con vươn tay phải ra, không trung hóa thành một con bàn tay khổng lồ, như là một toà núi nhỏ, đem Tiêu Vũ vị trí toàn bộ khu vực đều bao phủ.

Tông sư ra tay, chỉ là phần này uy thế, có thể để người bình thường trực tiếp cảm thấy tuyệt vọng.

“Xong, Tiêu Vũ lần này chết chắc rồi, tông sư ra tay, hắn chính là mạnh trở lại, cũng phải nuốt hận!”

“Đáng tiếc, hắn mặc dù được xưng phế nhân, nhưng thực lực nhưng lại mạnh như vậy, bất quá bây giờ vẫn phải là chết!”

Trong sân đệ tử, sớm bị tông sư uy thế sợ đến sắc mặt trắng bệch, không dứt lui về phía sau, càng có một ít đệ tử dưới chân như nhũn ra, trực tiếp ngồi ngay đó, một bước cũng không nhúc nhích.

Nhìn thấy Ngô Thăng muốn xuất thủ đánh giết Tiêu Vũ, kích động nhất chính là cái kia 100 tên cùng Tiêu Vũ động thủ đệ tử.

Bây giờ xếp hạng thứ nhất Từ Nhất Phi đã chết, nếu Tiêu Vũ cũng đã chết, bọn họ xếp hạng không chỉ sẽ không bởi vì đánh bại mà trượt, rất có thể còn có thể bởi vì người thứ nhất chết đi, mà lên cao một vị.

Một mặt khác, Tiêu Vũ thấy con kia bàn tay khổng lồ, trong lòng hơi có do dự.

Chỉ cần lấy ra trong mộ vong linh, hắn có thể trong nháy mắt giết chết Ngô Thăng, nhưng đánh giết một gã tông sư, không thể nghi ngờ cũng sẽ đưa tới càng nhiều phiền phức, Vũ Viện phương diện chắc chắn sẽ không ngồi yên không để ý đến, này cùng đánh giết một gã đệ tử hoàn toàn là khái niệm khác nhau.

Mặc dù hắn không sợ, nhưng dù sao khả năng miễn thì lại miễn.

“Ai da! Tiểu tử này, thật đúng là một to gan lớn mật chủ!”

Trên bầu trời, Mạc Ly nhìn thấy sự tình phát triển đến một bước này, lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó, hắn từ đám mây bên trong đứng lên, nhẹ nhàng nhảy một cái, thân hình hướng về phía dưới đạo trường thần tốc bay đi.

“Ngô Thăng, ngươi muốn làm gì?”

Người còn chưa đến, Mạc Ly âm thanh, liền ở đạo trường bầu trời vang lên.

Ngô Thăng con kia bàn tay khổng lồ, ở không trung lập tức chính là hơi ngưng lại, vừa ngẩng đầu, nhìn thấy Mạc Ly bóng người, hắn sắc mặt khẽ thay đổi.

Mạc Ly đại danh ở Vũ Viện bên trong người nào không biết? Đây chính là những lão quái vật kia đều không dám trêu chọc chủ, hắn tầm thường Tiềm Long Khu một viện sĩ, càng vô luận như thế nào cũng không đắc tội được.

Vào lúc này, Mạc Ly lại ra mặt, để Ngô Thăng có một loại rất dự cảm không tốt.

“Xin ra mắt tiền bối!” Mặc dù trong lòng mọi cách suy đoán, nhưng ở Mạc Ly trước mặt, Ngô Thăng không dám có chút bất cẩn tâm lý, lập tức đem tay thu thêm, quay Mạc Ly hành lễ.

Mạc Ly mặc dù nhìn như tuổi trẻ, nhưng bàn về thực lực, bàn về bối phận, đều xa ở trên hắn, cho nên mặc dù là hắn, cũng phải gọi bằng Mạc Ly một tiếng tiền bối.

“Ta đang hỏi ngươi, ngươi đang làm gì?” Mạc Ly hạ xuống mức độ, chậm rãi bước mà đến.

Hắn thay đổi bình thường bộ kia dáng vẻ lười biếng, trong lời nói, tự có một luồng khí thế bức người, dù cho Ngô Thăng thân thể người tông sư này, trên người cũng là không dứt đổ mồ hôi.

“Hồi bẩm tiền bối, chúng ta trong vùng có một gã đệ tử làm một cách công khai trái với viện quy, vãn bối đang định xử trí.” Ngô Thăng trong lòng áp lực to lớn, trán xuất mồ hôi lạnh không dứt.

Hắn trong lòng bồn chồn, cũng không biết Mạc Ly vào lúc này tiến lại, có phải là bởi vì Tiêu Vũ, nói chuyện hết sức cẩn thận.

“Viện quy? Cái gì viện quy?” Mạc Ly nhíu mày, đột nhiên cười lạnh nói: “Ta làm sao chỉ nhìn thấy ngươi ỷ vào mình thực lực, muốn giết hại bổn viện đệ tử!”

Một câu nói làm cho Ngô Thăng hoàn toàn biến sắc, Mồ hôi trên người càng cuồn cuộn xuống, “tiền bối, lời này vì sao lại nói thế? Tiêu Vũ người này ở trong tỷ đấu tàn sát đồng môn đệ tử, tính cách tàn bạo, đây là phần đông đệ tử tận mắt nhìn thấy, thân ta là Tiềm Long Khu viện sĩ, tự nhiên là muốn xuất thủ kỷ luật.”

Ngô Thăng lại đối với một người trẻ tuổi khách khí như thế? Chúng đệ tử đối với cái này không khỏi sinh ra các loại suy đoán.

Mạc Ly ở Thiên Thanh Vũ Viện địa vị mặc dù cao, nhưng là nguyên nhân chính là địa vị hắn rất cao, trong viện đệ tử có rất lớn một phần cũng không nhận ra hắn, thậm chí không biết là hắn tồn tại.

Chỉ có điều, có thể làm cho Ngô Thăng khách khí như thế, tất cả mọi người biết, trước mắt người thanh niên này khẳng định không phải đơn giản như vậy.

“Phải không?” Mạc Ly hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta đây lại hỏi ngươi, lúc trước phát sinh sự tình là chuyện gì xảy ra? Hôm nay là cuối tháng xếp hạng chiến, tại sao lại có 100 tên đệ tử liên thủ đối phó Tiêu Vũ?”

“Cái này……” Ngô Thăng trong lòng bất an, dù sao này 1 quy tắc là do hắn lâm thời hơn nữa, nếu Mạc Ly bắt được không tha, muốn làm khó hắn là rất chuyện dễ dàng.

Phong Vũ Mạc Ly, hai người này ở Vũ Viện bên trong đều không có thực quyền gì, hầu như cái gì cũng không cần phải xen vào, tiêu dao tự tại, nhưng cái này cũng là bọn họ địa vị tượng trưng, bởi vì địa vị cao quý, cho nên cái gì cũng không cần làm, liền có thể để Vũ Viện cao cao tại thượng cung cấp bọn họ.

Nhưng bọn họ không nắm quyền, không có nghĩa là bọn họ không có quyền. Chỉ cần là bọn hắn chú ý một chuyện, không có gì là bọn hắn không thể quyết định, ở phương diện này, hai người kia quyền lực, chút nào không thấp hơn viện chủ giương thuận gió.

Thế cho nên, chính là Mạc Ly bây giờ phải đem hắn Ngô Thăng trực tiếp đá ra Thiên Thanh Vũ Viện, cũng không phải không thể, Ngô Thăng tự nhiên kiêng kỵ.

“Điều này là bởi vì Tiêu Vũ muốn nhanh chóng tăng lên xếp hạng, vãn bối mới bởi vậy nghĩ đến một trung hòa phương pháp, hơn nữa phương pháp này cũng là Tiêu Vũ mình lựa chọn.” Nghĩ đến hồi lâu, Ngô Thăng cảm giác nói như vậy tương đối bảo thủ một điểm.

Mặc dù hắn lo lắng Mạc Ly dùng cái này làm văn, nhưng cũng không dám ẩn giấu, dù sao hắn nói ra quy củ này thời điểm ở đây đệ tử cũng đều nghe được.

“Hả? Hóa ra là như vậy!” Mạc Ly dùng một loại ngoạn vị nụ cười, nhìn chằm chằm Ngô Thăng nhìn hồi lâu.

Bị nụ cười như thế thấy, Ngô Thăng chỉ cảm thấy tê cả da đầu, Mạc Ly tên biến thái này làm điên cuồng sự tình nhiều lắm, dù cho hắn biểu hiện lại ôn hoà, cũng giống vậy khiến người ta sợ hãi trong lòng.

“Đã như thế, quên đi.” Mạc Ly nhìn Ngô Thăng hồi lâu, mới mở miệng nói: “Có điều, để tránh lại xảy ra bất trắc, cuộc khiêu chiến này thì kết thúc a, từ Tiêu Vũ thay thế Từ Nhất Phi, thăng lên vốn khu vực đệ nhất.”

“Vâng! Vâng!” Ngô Thăng nghe đến Mạc Ly không cho rằng khó, hung hăng gật đầu, nhưng nghe đến phía sau đột nhiên cảm giác không đúng, nói: “Nấc…… ngài là nói, để Tiêu Vũ trực tiếp thăng lên đệ nhất, này…… cái này không được đâu?”

Trước mặt hắn làm ra nhiều như vậy quy tắc, đơn giản chính là không muốn để cho Tiêu Vũ ở Tiềm Long Khu đăng đỉnh, bây giờ Mạc Ly câu nói đầu tiên muốn cho Tiêu Vũ thăng lên đệ nhất, hơn nữa tựa hồ đối với Tiêu Vũ đánh giết Từ Nhất Phi sự tình không có chút nào dự định truy cứu, trong lòng tự nhiên là không quá tình nguyện.

“Làm sao? Có gì không thể gì?” Mạc Ly kỳ quái nói: “Tiêu Vũ đã có thể đem Từ Nhất Phi đánh bại, có phải không làm được Tiềm Long Khu đệ nhất? Nếu là có ai còn cảm thấy thực lực của hắn không đủ, đều có thể đi ra khiêu chiến chính là.”

Một câu nói để Ngô Thăng á khẩu không trả lời được, này vốn đang không quá chịu phục đệ tử cũng đều ngậm miệng lại.

Quả thật, nói riêng về thực lực, Tiêu Vũ liền xếp hạng thứ nhất Từ Nhất Phi đều có thể một chiêu đánh giết, hoàn toàn có thể thay thế Từ Nhất Phi đệ nhất vị trí.

Chỉ có điều, đối với cái kia 100 tên đệ tử tới nói, trong chớp mắt bốc lên một người như vậy, bò tới bọn họ trên đầu, vẫn còn có chút làm cho bọn họ khó có thể tiếp thu.

“Có thể Tiêu Vũ hắn...... trái với viện quy, đánh chết Từ Nhất Phi, nếu không xử trí, viện chủ có thể hay không trách cứ?” Ngô Thăng do dự một lúc lâu, cuối cùng vẫn cắn răng mở miệng lần nữa.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 72 + 6 Điện Chấn Động

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Mạc Ly lại ra mặt, không chỉ miễn đi Tiêu Vũ xử phạt, hơn nữa còn muốn cho Tiêu Vũ trực tiếp trở thành đệ nhất, đây là Ngô Thăng làm sao cũng không có dự liệu được sự tình.

Cứ như vậy để Tiêu Vũ đăng đỉnh Tiềm Long Khu, hắn thật sự có chút không tình nguyện, hơn nữa nếu là cấp trên hỏi tội hạ xuống, này 1 khu vực đệ nhất bị người đánh giết, hắn không xử trí Tiêu Vũ, cũng quả thật không tốt giao cho.

“Vũ Viện quy tắc? Ngươi kiểu nói này ta ngược lại thật ra nghĩ tới!” Mạc Ly sắc mặt một chút thì nghiêm túc, vốn hắn còn không quá muốn làm khó dễ này một cái nho nhỏ viện sĩ, cấp bậc này người và hắn cách biệt nhiều lắm, hắn căn bản không lòng dạ nào làm khó dễ.

Có điều cái này Ngô Thăng đã như vậy không biết phân biệt, hắn Mạc Ly cũng không phải cái gì tốt người nói chuyện, nếu không cũng không sẽ chọc cho đến Vũ Viện bên trong người người kiêng kỵ.

“Vừa mới ta ở khi đến, nhìn thấy 100 đệ tử đang vây công Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lực chiến trăm người vốn là đã mười phần nguy hiểm, nếu không ra nặng tay, nói không chừng chết chính là mình!” Mạc Ly lạnh lùng nói: “Chuyện này, nói cho cùng, hay là bởi vì ngươi tự tiện sửa đổi quy tắc, nếu không như thế nào lại có hậu quả như vậy? Ngươi nói, ta ứng phó nên xử trí như thế nào ngươi?”

Ngô Thăng nghe xong, mồ hôi lạnh một chút rơi xuống.

Làm sao nói xong lời cuối cùng, Mạc Ly không chỉ không hề có một chút nào thay đổi thái độ ý tứ, ngược lại đem những này chịu tội tất cả đều tính tới trên đầu của hắn.

Tiêu Vũ đó là bởi vì nguy hiểm mới ra tay gì? 100 tên đệ tử vây công, căn bản xa không phải là đối thủ của hắn, hơn nữa khi hắn ra tay lúc giết người, càng không có một người khả năng uy hiếp đạt được hắn!

Có thể mặc dù biết rõ Mạc Ly là mở to mắt nói mò, nhưng thân phận đối phương địa vị còn tại đó, Ngô Thăng cũng biết coi như mình phản bác cũng là vô dụng.

“Tốt…… vãn bối hiểu, hết thảy đều theo tiền bối theo như lời chính là, liền từ Tiêu Vũ thay thế Từ Nhất Phi, trở thành vốn khu vực đệ nhất!” Ngô Thăng cắn răng, này lại hắn không dám lại có nửa điểm tính khí.

Thật chọc giận Mạc Ly tên biến thái này, đem hắn trực tiếp đá ra Vũ Viện đó là khinh, tên biến thái này không có chuyện gì không dám làm, vạn nhất trực tiếp đưa hắn chém, đến lúc đó hắn đem hối hận không kịp.

“Rất tốt!” Mạc Ly lúc này mới thoả mãn gật đầu, sau đó hướng đi Tiêu Vũ, nói: “Tiểu tử, ngươi bây giờ là Tiềm Long Khu đệ nhất, nếu như đồng ý, có thể đi tới đầm rồng khu vực khiêu chiến, thắng nói, ngươi thì có thể đi vào đầm rồng khu vực, tiếp tục tiến hành nơi đó khiêu chiến.”

Tiêu Vũ đây là đệ nhị lần cùng Mạc Ly tiếp xúc, vừa rồi nhìn hồi lâu, hắn đương nhiên cũng hiểu, này Mạc Ly là đang giúp hắn.

“Ngươi tại sao giúp ta?” Hắn có chút không rõ, cùng này Mạc Ly cũng không tính có quan hệ gì, Mạc Ly tại sao sẽ xuất hiện vào lúc này, còn giúp hắn như vậy?

“Giúp ngươi? Ngươi suy nghĩ nhiều.” Mạc Ly cười cười, nói: “Người khác có thể không thấy được, nhưng ngươi còn có thể gạt được ta? Dùng thực lực của ngươi, đừng nói Tiềm Long Khu đệ nhất, chính là Ngọa Long Khu cái kia đệ nhất, cũng không nhất định chống đỡ được ngươi.”

Hắn câu nói này nói âm thanh cực nhỏ, bên cạnh đệ tử không có nghe thấy, bằng không mà nói khẳng định lại muốn nhấc lên to lớn gợn sóng.

Tiêu Vũ nhìn chằm chằm Mạc Ly nhìn phong nhãn, đến cuối cùng cũng không thể nhìn ra nội tâm ý nghĩ, chỉ đành làm thôi. Như vậy cũng, chí ít có thể không cần ép hắn kêu gọi mộ linh, cùng Thiên Thanh Vũ Viện triệt để trở mặt.

“Đã như vậy, ta đây liền cáo từ!” Hắn cũng là quyết đoán người, không nói hai lời, trực tiếp theo Tiềm Long Khu rời đi, đi tới đầm rồng khu vực, dù sao để cho thời gian của hắn không nhiều lắm.

“Tiểu tử này!” Mạc Ly thấy Tiêu Vũ rời đi, cổ quái lắc lắc đầu, sau đó lại đang tại chỗ ngơ ngẩn xuất thần, như là đang suy tư điều gì.

“Thôn thiên kỹ? Cấp độ kia cao thâm chiến quyết,

Tiểu tử này là từ nơi nào học được? Hơn nữa hắn này lục đạo linh sông bộc phát ra Thần lực, cũng hơi bị quá mức kinh người? Nhìn dáng dấp tiểu tử này trên người có rất nhiều bí mật!”

Híp mắt, Mạc Ly đối với cái này khả năng đẩy ra 9 phiến cửa đá thiếu niên càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Theo Tiêu Vũ rời đi, Tiềm Long Khu phần đông đệ tử tâm tình cũng không giống nhau.

Cái kia 100 tên cùng Tiêu Vũ đối chiến đệ tử tâm tình phức tạp nhất, đến cuối cùng Tiêu Vũ còn là bò tới bọn họ bên trên, mặc dù lòng có không phục, có thể Tiêu Vũ thực lực quả thật còn tại đó, liền thứ nhất Từ Nhất Phi đều bị hắn một chiêu giết, coi như Tiêu Vũ từng cái khiêu chiến, bọn họ cuối cùng hơn nửa cũng không ngăn được Tiêu Vũ.

Có thể trận chiến này dù sao nhận lấy Mạc Ly ảnh hưởng, cho nên những người này trong lòng ít nhiều vẫn còn có chút không thăng bằng.

Nhưng vô luận thế nào, Tiêu Vũ cũng đã ở Tiềm Long Khu đăng đỉnh, cho dù là bọn họ không muốn tiếp thu, cũng đã sửa không dứt sự thực này.

“Không được, việc này nhất định phải đăng báo, không thể để cho Tiêu Vũ dễ dàng như vậy thăng lên.”

Mạc Ly vẫn chưa ở lâu, rất nhanh sẽ từ Tiềm Long Khu rời đi, đến tận đây, Ngô Thăng cũng không còn bình tĩnh nữa, luôn cảm giác không thể để cho Tiêu Vũ dễ dàng đi lên trên.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn là quyết định đem Tiêu Vũ đánh giết Từ Nhất Phi sự tình đăng báo viện chủ cùng sáu vị điện chủ, ít nhất thỉnh giáo bọn họ nói rõ nguyên do, nếu không Từ Nhất Phi đến chết nếu như tính tới trên đầu hắn, hắn làm sao cũng chịu đựng không nổi mấy người kia lửa giận.

Cũng không đoái hoài tới xếp hạng chiến còn chưa đã xong, nghĩ đến đây, Ngô Thăng vội vàng rời đi, đem mặt sau sự tình trực tiếp ném cho cái khác hai gã viện sĩ.

……

“Cái gì, Tiêu Vũ cái kia phế nhân xông qua vạn tầng cướp, và cùng chiến Tiềm Long Khu Top 100 thắng được, còn nghĩ Tiềm Long Khu xếp hạng thứ nhất đánh chết?”

Luân Hồi Điện, một gã trên người mặc áo bào trắng người đàn ông trung niên nghe nói tin tức, kinh ngồi lên. Hồi lâu qua đi, hắn trắng nõn trên khuôn mặt lộ ra vài phần ý cười, lẩm bẩm nói: “Có chút ý nghĩa, xem ra người này lúc trước đẩy ra 9 phiến cửa đá, đều không phải là không có nguyên nhân.”

“Liền Mạc Ly tên biến thái kia lại đều xuất hiện, vì hắn ra mặt, chẳng lẽ cái kia phế nhân trên người, có chúng ta không biết là bí mật?”

Hư thần điện, một gã hán tử gầy gò ngồi ngay ngắn trên đài cao, trong cặp mắt lóe lên dị dạng quang mang, có vẻ thập phần tầm nhìn.

Trừ cái này hai điện, hầu như trong cùng một lúc, đồng dạng tin tức thần tốc truyền hướng 6 điện điện chủ trong tai, hầu như tất cả mọi người khi nghe đến tin tức này đồng thời, đều tránh không được khiếp sợ trong lòng.

Ngoài ra, Mạc Ly ra mặt, bảo vệ Tiêu Vũ, chuyện này cũng làm cho những điện chủ này thập phần để ý.

Mạc Ly động tác này, hướng về bọn họ truyền đạt một tin tức, Tiêu Vũ cái này phế nhân, lại chiếm được tên biến thái này xem trọng, kể từ đó, cho dù là bọn họ những điện chủ này, muốn đánh Tiêu Vũ chủ ý, cũng cần ước lượng điêm lượng.

“Phái ra thử Từ Nhất Phi cũng đã chết? Nhìn dáng dấp mặc dù là đệ nhất, cũng chung quy là Tiềm Long Khu bên trong phế nhân! Mạc Ly cái người điên này, kiêu căng như vậy ra mặt vì tỏ thái độ gì? Có cái người điên này ở, muốn động cái này phế nhân thật đúng là một phiền toái!”

Ta điện bên trong, một vị điện chủ sắc mặt nặng nề, tay phải đốt ngón tay nhẹ nhàng đập cái ghế tay vịn, sắc mặt biến ảo chập chờn.

Thiên Thanh Vũ Viện bên trong, lại có một vị điện chủ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nhưng lại muốn đẩy hắn vào chỗ chết!

“Sở huynh, nhìn dáng dấp, lần này ngươi nhìn lầm!”

Huyễn sinh điện, điện chủ Sở Vạn Giang cùng suối ngọc tuyền còn đang uống trà, tin tức truyền tới, Chu Ngọc Tuyền vẻ mặt quái lạ, đối với Sở Vạn Giang không nhẹ không nhạt nói một câu.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 73: Ai Có Thể Kháng Cự?

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trước đây không lâu, Sở Vạn Giang còn nói qua, Tiêu Vũ ở Tiềm Long Khu thắng liên tiếp, có điều là vì khiêu chiến đều là cái kia 1 trong vùng hạng chót đệ tử, về sau chưa chắc có thuận lợi như thế.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ không chỉ một đường thắng liên tiếp, hơn nữa đồng thời khiêu chiến Tiềm Long Khu 100 người đứng đầu đệ tử, thắng được không nói, còn đánh chết xếp hạng thứ nhất Từ Nhất Phi.

Vậy thì tương đương với ác liệt đánh Sở Vạn Giang mặt.

“Không ngờ rằng cái này phế nhân có thể thật đi đến một bước này.” Sở Vạn Giang sắc mặt có chút cứng ngắc.

Khả năng đồng thời khiêu chiến Tiềm Long Khu 1 Top 100, này ít nhất nói rõ một vấn đề, Tiêu Vũ thực lực, muốn vào Ngọa Long Khu, tuyệt đối không khó.

“Nhìn dáng dấp, Sở huynh, cái này Tiêu Vũ cùng ngươi vị kia đệ tử đắc ý trong lúc đó, hơn nửa là phải có đánh một trận.” Chu Ngọc Tuyền cười híp mắt, vừa là rót cho mình một ly trà.

Sở Vạn Giang chỉ có thể buồn bực đầu không nói lời nào, không biết là tại sao, hắn lúc này trong lòng, lại có một loại rất cảm giác không thoải mái.

Mặc dù Tiêu Vũ cùng chiến Tiềm Long Khu Top 100, đây đối với Ngọa Long Khu đứng đầu đệ tử tới nói không tính là gì, hơn nữa Hạ Vị Sơ thực lực so với trước khi lại có tiến bộ cực lớn.

Có thể thông qua chuyện này, lại làm cho hắn theo Tiêu Vũ trên người cảm thấy một loại tà tính, tựa hồ Tiêu Vũ trên người phát sinh sự tình, đều quỷ quái đến mức dị thường.

Tựa như lúc trước hắn khiêu chiến thứ chín phiến cửa đá lúc, giống nhau không có một người xem trọng, lần này cũng là như thế, hắn thả ra muốn thăng lên Ngọa Long Khu hào ngôn, thậm chí không ai coi là chuyện đáng kể, có thể hiện tại hắn chính là hung hăng như vậy đang làm.

Mặc dù còn không có làm được, có thể ít nhất, hắn đã ở trên đường.

Tâm tình cùng Sở Vạn Giang giống nhau gay go, còn có 6 điện bên trong một vị khác điện chủ, khi biết Tiêu Vũ lực chiến Tiềm Long Khu Top 100 đệ tử trải qua sau, hắn sắc mặt khó coi đến cơ hồ khả năng chảy ra nước.

“Ngươi xác định, cái kia phế nhân trên tay bắt lại thật là thức ma huyết trận kỳ?”

Vị này huyễn sinh điện điện chủ, ánh mắt đáng sợ đến đáng sợ, nghiến răng nghiến lợi, về phía trước đến thông báo đệ tử lại hỏi dò.

“Sẽ không sai, Tiềm Long Khu có rất nhiều đệ tử đều thấy được, cái kia Tiêu Vũ cầm trên tay cờ chính là thức ma huyết trận kỳ!”

Đáp lời đệ tử, nhìn qua có chừng hai mươi tuổi, tại vị này huyễn sinh điện điện chủ trước mặt, hắn có vẻ thập phần cung kính, liền đầu cũng không dám nhấc.

“Bịch!”

Huyễn sinh điện điện chủ bàn tay lớn đập, đem trong điện một cái to lớn cột đá trực tiếp đập đến nát bấy, hắn trong ánh mắt lộ ra vô tận sát ý, “cái kia mặt cờ đã tới trên tay của hắn, nói như vậy, khiến nhún nhường là bị hắn chỗ giết?”

“Nếu như không ngoài dự liệu, nên hắn!” Thanh niên cúi đầu quay đầu lại, ở lúc nói lời này, trong mắt hắn lóe lên một tia không dễ dàng phát giác vẻ mặt.

Tên đệ tử này, là ảo sinh điện điện chủ đại đệ tử, đồng thời cũng là ảo sinh trong điện thực lực mạnh nhất đệ tử, bây giờ dĩ nhiên thân thể Đằng Long trong vùng, tên là Tề Không.

Luận võ đạo thực lực, Tề Không không bằng Đằng Long trong vùng này đứng đầu đệ tử, nhưng ở trận pháp chi đạo, hắn nhưng lại có cực kỳ kinh người trình độ, trên một điểm này, chính là Đằng Long trong vùng mấy cái kia yêu nghiệt nhân vật cũng không bằng hắn.

Đối với trước mắt vị ân sư này, Tề Không từ trước đến giờ một mực cung kính, nhưng mà để hắn nhất là bất mãn một điểm chính là, hắn vị sư phụ này lại đem cái kia mặt trân quý trận kỳ ban cho Khổng Lệnh Khiêm, mà không phải của hắn.

Thức ma huyết trận kỳ, một gã thầy trận pháp nếu có thể được, có thể đề cao thật lớn tự thân sức chiến đấu, cứ như vậy dù cho cùng người động thủ, cũng có càng lớn phần thắng.

Nhưng mà so với thực lực của hắn,

Hắn vị sư phụ này lại càng yêu thích hắn vị kia Khổng sư đệ, thường nói vị kia Khổng sư đệ thiên tư trác tuyệt, mặc dù bây giờ trận pháp trình độ không cao, nhưng sớm muộn sẽ trở thành hắn người nối nghiệp.

Bây giờ được rồi, Khổng Lệnh Khiêm bỏ mình, cái kia mặt trận kỳ cũng rơi vào trên tay người khác, chẳng biết vì sao, Tề Không không chỉ không có bởi vì chính mình sư đệ bỏ mình mà thương tâm, ngược lại mơ hồ có loại hưng phấn.

“Tiêu Vũ, cái này phế nhân, dám giết đệ tử ta!” Tức giận huyễn sinh điện chủ, hoàn toàn không có chú ý tới mình vị này đại đệ tử vẻ mặt biến hóa, hắn lúc này sát ý vô hạn, hận không thể khả năng lập tức đi đem Tiêu Vũ đầu cho bày ra trở về!

“Sư phụ, mặc dù Tiêu Vũ giết sư đệ, có điều theo Mạc Ly thái độ đến xem, tựa hồ không cho phép có người động đến hắn, muốn lấy lại trận kỳ, chúng ta còn phải lại nghĩ những biện pháp khác.” Tề Không trong mắt hơi động, tiến lên nói.

“Biện pháp gì?” Huyễn sinh điện chủ mặc dù nghe được bất mãn, nhưng nhớ tới tên biến thái kia điên cuồng lên dáng vẻ, vào lúc này còn thật không dám đem Tiêu Vũ như thế nào.

“Đợi cho xếp hạng chiến kết thúc, chúng ta có thể……” Tề Không lập tức đem tính toán của mình từ từ nói đến, chỉ có điều tính toán này bên trong, hắn là thật muốn thay thế Khổng Lệnh Khiêm báo thù, còn là có khác tư tâm, điểm này chỉ có hắn tự mình biết.

“Có tên biến thái kia bảo vệ hắn, cũng chỉ có chờ đến xếp hạng chiến đã xong.” Huyễn sinh điện điện chủ nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu, lại nói: “Đi, cho ta mật thiết chú ý, ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái này phế nhân, đến tột cùng có thể đi tới một bước nào!”

……

Tiêu Vũ thăng lên Tàng Long Khu, bản này không phải đại sự gì, vấn đề lại cho hắn liền chiến thắng liên tiếp, không chỉ xông qua vạn tầng cướp, còn cùng chiến trăm người thắng được. Dù cho bây giờ cuối tháng xếp hạng chiến đang khẩn trương tiến hành, chuyện này, đã ở Thiên Thanh Vũ Viện bên trong thần tốc truyền bá.

Ngoại trừ 6 điện điện chủ, kể cả Đằng Long trong vùng những yêu nghiệt kia bình thường thiếu niên thiên tài, cùng với lúc trước đã bị Tiêu Vũ kinh động lão quái vật, đều ở đây mật thiết chú ý việc này.

Ở Tiêu Vũ đi tới Tàng Long Khu thời điểm, không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng nơi đây.

“Đến rồi, Tiêu Vũ đến rồi!”

Tàng Long Khu, này 1 khu vực đệ tử đã từ lâu nhận được tin tức, giờ phút này mỗi một cái đều là như gặp đại địch, tại đây 1 trong vùng chờ Tiêu Vũ.

Có thể cùng chiến trăm người, Tiêu Vũ sức chiến đấu, chính là này 1 khu vực đệ tử, cũng không dám lại xem thường, cho tới bây giờ đã không có ai dám lại gọi bằng Tiêu Vũ làm phế nhân.

Tàng Long Khu đạo trường ở ngoài, Tiêu Vũ bóng người xa xa đi tới, rất nhanh thì đến đạo trường bên trên.

“Ngươi muốn khiêu chiến Tàng Long Khu?” Đạo trên đài, tên kia viện sĩ nhìn thấy Tiêu Vũ, chủ động mở miệng.

“Vâng!” Tiêu Vũ đáp lại, &# 85 cũng là đơn giản trực tiếp.

“Tốt, ngoại trừ trăm người chiến, những quy tắc khác cùng Tiềm Long Khu giống nhau, có điều trước lúc này, ngươi phải theo xếp hạng thấp nhất đệ tử bắt đầu khiêu chiến, thắng được trận đầu sau, tên của ngươi mới có thể từ Tiềm Long Bi chuyển dời đến Tàng Long bia, sau khi tài năng hướng lên trên khiêu chiến.” Tên kia viện sĩ gật gù, tiện đà mở miệng.

Tiêu Vũ cũng sẽ không nói chuyện, đi tới Tàng Long bia trước, trực tiếp hướng về xếp hạng thấp nhất đệ tử khiêu chiến.

Chốc lát sau, toàn bộ Tàng Long Khu, hầu như cũng cùng phía trước Tiềm Long Khu giống nhau lâm vào bại liệt, hết thảy khiêu chiến, cơ hồ đều đã dừng lại, chỉ có Tiêu Vũ, vẫn còn tiếp tục.

“Trời ạ, cái này mới qua bao lâu, hắn xếp hạng cũng đã theo tên cuối cùng, tăng lên 3000 vị!”

“Cứ theo đà này, có phải hắn thật có thể đem chúng ta Tàng Long Khu cũng mở ra, trực tiếp đi lên Ngọa Long Khu?”

“Là ai nói Tiêu Vũ là phế nhân? Cái này căn bản là cái ma vương, có ai có thể ngăn?”

Liên tục tác chiến mấy chục trận, Tiêu Vũ xếp hạng, ở Tàng Long trên tấm bia, dùng một loại tốc độ khủng khiếp đang tăng lên, dạng này một màn, cũng làm cho này 1 khu vực các đệ tử toàn bộ chấn động.

Dĩ vãng đối với tất cả mọi người tới nói đều khó mà tăng lên một gã xếp hạng, tới Tiêu Vũ trên người tựa hồ là dễ dàng như vậy.

Hắn đầu tiên là theo Tiềm Long Khu liên tục tăng lên vượt qua ba vạn cái xếp hạng, bây giờ lại đang Tàng Long Khu dùng một loại tốc độ khủng khiếp lên cao, và, loại này tăng lên, vẫn còn tiếp tục.

Rất nhiều đệ tử vào lúc này trong lòng cũng không khỏi toát ra ý tưởng giống nhau, bây giờ Tiêu Vũ, ai có thể kháng cự?

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 74: Khắp Nơi Chú Ý

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ngày hôm đó, Thiên Thanh Vũ Viện nhất định không cách nào bình tĩnh, đang âm thầm có vô số đôi con mắt đều đang nhìn chăm chú Tiêu Vũ mỗi một hồi khiêu chiến, cái kia nhanh chóng tăng lên xếp hạng, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy một trận sợ hãi.

“Ai da, càng bỏ lỡ như thế một yêu nghiệt, ngày đó thật sự không nên đối với hắn như vậy.”

“Ai có thể liệu hắn, hắn lại lấy tầm thường lục đạo linh sông tu vi, có thể đi đến một bước này.”

“Người này vô cùng Yêu, tu vi bình thường, sức chiến đấu lại kinh người như vậy, các loại chiến quyết càng cực kỳ quỷ dị, chưa từng nghe thấy.”

“Đáng tiếc, ngày đó chỉ vì trong cơ thể hắn cái chủng loại kia hắc khí, chúng ta đều từ bỏ hắn, hiện tại hắn bị Mạc Ly cái người điên này vừa ý, chúng ta chính là hối hận, cũng đã chậm.”

Ở Tiêu Vũ tiến hành khiêu chiến trong khi, Thiên Thanh Vũ Viện ở chỗ sâu trong, vài tên lão quái vật mặc dù mỗi một ngồi một phương, lại dùng đại thần thông ở cách không đối thoại.

Tiêu Vũ biểu hiện, thật sự làm bọn họ chấn động, con đường đi tới này, là bọn họ này không bộ chuyện bên ngoài lão quái vật đều không thể đã bị kinh động.

Và không phải nói, Tiêu Vũ thực lực đã gượng tới làm cho bọn họ khiếp sợ mức độ, thay đổi Ngọa Long Khu bên trong một cái xếp hạng cao đệ tử đi đến Tiềm Long Khu, rất có thể cũng có thể làm được cùng Tiêu Vũ giống nhau sự tình.

Vấn đề lớn nhất ở chỗ, Tiêu Vũ trong mắt bọn họ, vẻn vẹn chỉ có lục đạo linh sông tu vi, tu vi này, phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện, cơ hồ đều là lót đáy tồn tại, nhưng mà hắn chính là làm được, một đường quét ngang, không người nào có thể âm.

Điểm này, mới là hắn biến thái nhất địa phương, dùng tu vi thấp một đường hướng lên trên, này có đạo linh sông, thậm chí mười đạo linh sông trở lên đệ tử, tất cả đều không phải là đối thủ của hắn.

Mà, nhiều trận chiến đấu, bí mật quan sát những người này cũng nhìn ra manh mối.

Tiêu Vũ tựa hồ nắm giữ rất nhiều làm người không thể tưởng tượng nổi chiến quyết, mỗi loại chiến quyết đều hết sức quỷ dị, mặc dù là Vũ Viện bên trong những lão quái vật kia, cũng hầu như theo kỳ thấy qua.

Trên thực tế, đây là Tiêu Vũ có điều cất giữ ý nghĩ, vì để tránh cho dẫn ra phiền phức, hắn thi triển đã là đối lập phổ thông chiến quyết, mà không phải loại kia cường đại đến kinh người chiến quyết.

Nếu không cấp độ kia chiến quyết vừa ra, cho dù là này lão già, cũng không nhất định ngồi được vững, nói không chừng sẽ đối với hắn chặt chẽ tra hỏi, để hắn giao ra trên người nắm giữ chiến quyết.

“Thiếu niên này, càng đến cổ xưa chú ý, bây giờ lại cho như ta vậy ngạc nhiên, rốt cuộc là thân phận gì?” Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ giương thuận gió, thân là viện chủ, hắn đối với việc này tự nhiên cũng là phá lệ chú ý.

Vốn bởi vì lần trước họ Cổ lão nhân nhắc nhở, hắn cũng cảm giác Tiêu Vũ không giống nhìn bề ngoài như vậy là một kẻ tàn phế, bởi vậy mới có thể đem ẩn rồng ở cho Tiêu Vũ.

Thật không ngờ, Tiêu Vũ mới tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tháng thứ nhất, thì cho hắn như vậy 1 niềm vui lớn bất ngờ.

Điều này làm cho hắn càng thêm khẳng định, thiếu niên này, tất nhiên không giống ngoại giới trong truyền thuyết vậy bình thường, thậm chí, hắn có thể so với Vũ Viện bên trong các đệ tử đều xuất sắc hơn, bởi vì đây là cái thứ nhất, có thể làm cho vị kia sâu không lường được cổ xưa chú ý thiếu niên hậu bối.

“Tiêu Vũ? Hừ! Bất quá chỉ là cố ý ẩn giấu thực lực, từ Tiềm Long Khu mà lên thôi, thay đổi ai, cũng có thể làm được, đáng là gì?”

“Trong truyền thuyết phế nhân, lại có loại này bản sự, ha ha, tựa hồ có chút ý nghĩa.”

“Nếu cái này Tiêu Vũ có thể tới Đằng Long khu vực, vậy thì thú vị.”

Ở nhiều mặt chú ý bên trong, Đằng Long trong vùng đệ tử, cũng nghe đồn việc này.

Này 1 khu vực đệ tử, mỗi người hết sức cao ngạo,

Một vài đệ tử đối với cái này không cho là thế, đối với bọn họ mà nói, theo Tiềm Long Khu đánh tới Ngọa Long Khu, một đường quét ngang, cũng không tính việc khó gì.

Cũng có người đối với Tiêu Vũ người này nổi lên hứng thú, dù sao ở bây giờ, Tiêu Vũ tên, cho dù là bọn họ này Tiềm Long Khu thiên tài, cũng từng nghe qua rất nhiều lần.

“Đến đây đi, tốt nhất có thể cho ngươi trực tiếp tiến vào Đằng Long khu vực, ta chờ ngươi!” Đằng Long trong vùng, Vương Đằng toàn thân áo trắng, nghe nói việc này sắc mặt không thay đổi, nhưng ở trong đôi mắt, lại lóe lên kinh người sát cơ.

Lần trước đi sâu vào Linh Sơn, hắn nguyên bản là hướng về phía Tiêu Vũ đi, mà không phải cái gì dị bảo. Vì thế, hắn thậm chí không có tiến vào Vũ Vương mộ, bên ngoài tìm kiếm Tiêu Vũ, nhưng cuối cùng lại là không có thể cùng Tiêu Vũ gặp gỡ, hai người vừa vặn bỏ qua.

So với Tiềm Long Khu cùng Tàng Long Khu, lúc này Đằng Long khu vực trên dưới, vô cùng bình tĩnh, vẫn chưa vì chuyện này mà sinh ra nhiều lắm gợn sóng.

Thậm chí, này 1 khu vực giữa đệ tử cũng không có mấy trận khiêu chiến, bởi vì đến nơi này 1 khu vực, từng cái giữa đệ tử thực lực, đều cơ hồ đã định hình, xếp hạng trong lúc đó rất khó có điều thay đổi.

Cũng là bởi vậy, Đằng Long khu vực xếp hạng chiến, cũng là cách lâu nhất, không hề giống cái khác ba cái khu vực giống nhau mỗi tháng một lần.

Đằng Long khu vực đệ tử, vào lúc này, thanh nhàn nhất.

“Thắng, vừa thắng, xếp hạng đã lên tới thứ năm!”

“Hắn sẽ không phải, thật muốn tranh đệ nhất!”

Ở các khu khác đều ở đây mật thiết chú ý Tàng Long Khu thời điểm, Ngọa Long Khu bên trong, lại như chẳng có cái gì cả phát sinh, như là thường ngày, nơi này khiêu chiến, đều đâu vào đấy đang tiến hành.

“Bịch!”

Theo một gã đệ tử bị người đánh bay, tầng tầng ngã xuống đất, trong đám người, vang lên từng trận kinh hô.

Chỉ thấy tại kia tỷ thí giữa trường, một gã thiếu niên cao ngạo giương lên đầu lâu, sắc mặt lạnh như băng, như là một đế vương, lạnh lùng nhìn xuống tên kia bị thua đệ tử.

“Hạ Vị Sơ vừa thắng, thắng liên tiếp ba trận, quá kinh khủng!”

“Đây chính là Ngọa Long Khu xếp hạng thứ mười khiêu chiến, hắn lại có thể thắng liên tiếp!”

Đại đa số đệ tử, cơ hồ đều bị Hạ Vị Sơ thực lực gây kinh hãi.

Thực lực càng mạnh, muốn có điều tăng lên, lại càng khó khăn, bởi vậy vô luận là ở đâu 1 khu vực, xếp hạng thay đổi ít nhất, vĩnh viễn là bia trên sắp xếp ở trước nhất cái kia mấy cái tên.

Bởi vậy, Hạ Vị Sơ 3 chiến 3 thắng, từ xếp hạng thứ tám thăng lên đệ ngũ, đã đủ để làm người khiếp sợ.

Hắn chiến đấu và Tiêu Vũ bất đồng, thực lực của hai bên chênh lệch cũng không phải rất lớn, không cách nào như Tiêu Vũ nhanh chóng như vậy kết thúc, cho nên cho tới bây giờ, hắn mới đấu qua ba trận.

“Ngươi trước đây không phải từng nói, muốn ở hôm nay đánh với ta một trận gì?” Đánh bại đối thủ Hạ Vị Sơ, đột nhiên xoay người, cao cao tại thượng nhìn về phía một hướng khác.

Mọi người đồng thời xoay người, vào lúc này, Hạ Vị Sơ khiêu khích chính là ai?

“Sở Ngâm Sa!”

“Oa, Hạ Vị Sơ đang gây hấn với Sở Ngâm Sa, chẳng lẽ nói hôm nay thật muốn tranh ra một người mới vương!”

Nhìn thấy Hạ Vị Sơ ánh mắt hướng, mọi người đều có chút kích động.

Cho đến nay, tứ đại người mới rốt cuộc ai mạnh nhất, vẫn không có một sáng tỏ thuyết pháp, mà theo tình huống hiện tại đến xem, hôm nay nói không chừng thì có thể chân chính so với ra một người mới vương!

“Vốn ta đúng là như vậy dự định, có điều bây giờ nhìn lại, vẫn để cho chính hắn để giải quyết.” Sở Ngâm Sa nhếch miệng nở nụ cười.

“Ngươi thật sự cho rằng hắn khả năng đi tới đây?” Hạ Vị Sơ xem thường lắc đầu, cười lạnh nói: “Đừng nói không có khả năng này, dù cho hắn thật đi tới này 1 khu vực, cũng không khả năng đuổi được đến, liền khiêu chiến ta tư cách đều không có!”

“Phải không? Vậy thì chờ xem một chút đi.” Sở Ngâm Sa cũng không cùng Hạ Vị Sơ tranh luận, vốn hắn đúng là muốn thay thế Tiêu Vũ giải quyết Hạ Vị Sơ, nhưng biết rồi Tiêu Vũ một ngày kia biểu hiện, hắn quyết định để cho Tiêu Vũ tự mình giải quyết.

Lời của hai người, để mọi người bên cạnh nghe được rơi vào trong sương mù, trong khoảng thời gian ngắn, ai cũng không biết bọn họ trong miệng hai người theo như lời người là ai.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 75: Cuối Cùng Sắp Ngọa Long Khu

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Bọn họ nói…… sẽ không phải là Tiêu Vũ?”

Trong chớp mắt, trong đám người truyền ra một không quá chắc chắn âm thanh, này một thanh âm cũng làm cho tất cả mọi người mạnh cả kinh.

Vừa nhắc cái này, rất nhiều người đều nghĩ tới, lúc trước Tiêu Vũ từng đến chỗ này Ngọa Long Khu, và ngay mặt chỉ tên, muốn cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến, và lớn tiếng muốn đánh lên Ngọa Long Khu.

Mà tại đây không lâu về sau, Sở Ngâm Sa cùng Tiêu Vũ quan hệ rất gần sự tình cũng truyền ra, thậm chí bởi vậy có người hoài nghi Sở Ngâm Sa trước đó không lâu nói ra muốn chém xuống Hạ Vị Sơ nói, chính là vì Tiêu Vũ ra mặt.

Như vậy 1 liên tưởng, bọn họ nói còn thật rất có thể chính là Tiêu Vũ.

“Chẳng lẽ, lần này người mới vương tranh, muốn đem Tiêu Vũ cũng coi là gì?”

“Nói thêm, Tiêu Vũ cũng cùng tứ đại người mới giống nhau, đều là năm nay tiến vào Vũ Viện, nếu như hắn thật có thể đánh bại Hạ Vị Sơ, nói không chừng thật là có trở thành người mới vương có thể!”

“Không thể nào? Vậy này không phải bạo lớn lạnh cửa?”

Đoàn người một trận bàn tán sôi nổi, thời gian trôi qua đến bây giờ, Tiêu Vũ đánh tới Tàng Long Khu sự tình, tự nhiên cũng ít nhiều gì truyền đến này 1 khu vực đệ tử trong tai.

Mặc dù rất nhiều người đều cho rằng, Tiêu Vũ dù cho dùng hung hăng như vậy tư thế theo Tiềm Long Khu đánh tới Tàng Long Khu, cũng không có nghĩa là hắn thì có thể đánh lên Ngọa Long Khu.

Ngoài ra, lui một bước tới nói, hắn coi như thật thăng lên Ngọa Long Khu, muốn Hạ Vị Sơ một trận chiến, đầu tiên cũng còn phải tiếp tục này 1 khu vực đem xếp hạng tăng lên tới cực kì cao mức độ.

Ngọa Long Khu không phải là Tiềm Long Khu cùng Tàng Long Khu có thể so sánh, Thiên Thanh Vũ Viện bốn cái khu vực, mỗi một khu vực thực lực, đều có chênh lệch cực lớn.

Tiêu Vũ khả năng ở mặt trước hai khu vực thắng liên tiếp, nhưng đến nơi này 1 khu vực, có thể không tiếp tục thắng được, cũng không ai dám bảo đảm, càng nhiều người, đều cho rằng không có khả năng này, bởi vì Tiêu Vũ tu vi người người đều biết, chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển.

Lúc trước hắn đẩy ra 9 phiến cửa đá, gây nên Vũ Viện náo động đồng thời, cũng làm cho tất cả mọi người đều biết trong cơ thể hắn có một loại tà dị hắc khí, và chỉ có lục đạo tu vi, không thể lại tiến bộ.

“Xem ra ngươi tựa hồ đối với hắn rất tin tưởng.” Hạ Vị Sơ thấy Sở Ngâm Sa, mở miệng lần nữa: “Cũng được, đã như vậy, ta thì ở chỗ này chờ hắn, nếu hắn thật đến rồi, ta sẽ cho hắn cơ hội, ở trước mặt ngươi đưa hắn tự tay chém giết!”

Lời của hắn khí phách mà tự tin, sau khi nói xong, bất cứ trực tiếp ngồi khoanh chân, ở nơi đó nhắm hai mắt lại, lẳng lặng bắt đầu chờ đợi.

“Hắn bất cứ không khiêu chiến? Ta còn tưởng rằng, hắn muốn vào hôm nay đăng đỉnh đệ nhất!”

“Ta cũng cảm thấy giống vậy, dùng Hạ Vị Sơ thực lực bây giờ, muốn đi lên đệ nhất, và không phải là không có khả năng.”

Nhìn thấy Hạ Vị Sơ lại không muốn khiêu chiến, các đệ tử đều rất là kinh ngạc, hắn 3 chiến 3 thắng, tất cả mọi người đều cho là hắn sẽ một hơi đánh tới đệ nhất, bây giờ nhưng lại ở đây dừng, không có lại tiếp tục khiêu chiến.

“Ngươi đến mức như thế ra vẻ gì?” Sở Ngâm Sa có chút khinh thường.

“Ta muốn đăng đệ 1, bất cứ lúc nào cũng có thể, chỉ có điều ta sợ ta nếu là quá sớm lên đệ nhất, hắn coi như đi tới nơi này 1 khu vực, cũng thật không đuổi kịp.” Hạ Vị Sơ mắt cũng không mở, hiển lộ hết khí phách.

Đây là cỡ nào tự tin, hắn hiện tại đã hoàn toàn không đem Tàng Long Khu đệ nhất cho để ở trong mắt.

Mọi người đều nhìn về bây giờ Tàng Long Khu đệ nhất, tên đệ tử này sắc mặt rõ ràng khó coi, nhưng nhưng lại cũng không nói gì.

Rất hiển nhiên, đối với bây giờ Hạ Vị Sơ,

Hắn cũng cảm giác sâu sắc kiêng kỵ, bằng không mà nói, bị người như thế xem thường, hắn không thể không có bất luận biểu thị gì.

Liền Hạ Vị Sơ đều ngừng khiêu chiến, Ngọa Long Khu bên trong đệ tử, với Tiêu Vũ đến trở nên hơi trông chờ, dần dần này 1 trong vùng khiêu chiến cũng chầm chậm ngừng, đều đang lẳng lặng chờ Tiêu Vũ.

“Đi, phái một người đi Tàng Long Khu, nhìn tình huống bên kia như thế nào.”

Mới chờ giây lát, thì có một ít đệ tử nhẫn nại không được, phái ra đệ tử tiến đến Tàng Long Khu điều tra, bất cứ lúc nào nắm giữ Tiêu Vũ mới nhất xếp hạng.

Dù sao, bọn họ những đệ tử này, muốn biết được Tiêu Vũ xếp hạng, không giống Vũ Viện bên trong này tiền bối đơn giản như vậy.

“Tiêu Vũ trước mắt xếp hạng, đã thăng lên 15000 tên!”

Rất nhanh, bị phái ra đệ tử báo lại, một câu nói đi ra, chính là Ngọa Long Khu đệ tử cũng thật lâu nói không ra lời.

Lẫn nhau lên, từ Tiềm Long Khu đến Tàng Long Khu, Tiêu Vũ xếp hạng, đã ròng rã tăng lên hơn bốn vạn tên! Như thế mức độ lớn xếp hạng tăng lên, mặc dù là đặt ở Thiên Thanh Vũ Viện lịch sử, cũng là một kỳ tích giống như tồn tại!

Cho dù Tiềm Long Khu cùng Tàng Long Khu ở tại bọn hắn trong ấn tượng thực lực đều không gượng, nhưng dùng loại này độ rộng tăng lên xếp hạng, còn là khiến người ta cảm thấy khủng bố.

“Nữa!”

“Tiêu Vũ vừa thắng, xếp hạng lên cao đến Tàng Long Khu thứ một trăm!”

Lần này báo lại, khiến các đệ tử lại giật mình, mặc dù dự liệu được Tiêu Vũ sẽ thắng, tuy nhiên không nghĩ tới nhanh như vậy, lúc này mới thứ nhất một hồi, xếp hạng thì tăng lên hơn một vạn!

“Hắn khiêu chiến tốc độ quá nhanh, hầu như mỗi trận chiến đấu đều dùng thời gian ngắn nhất kết thúc, phỏng chừng đến ta trở về, hắn đã vừa thắng bao nhiêu tràng.”

Nghe đến báo lại đệ tử câu nói này, mọi người hai mặt nhìn nhau, không ít người trong lòng cũng là cảm thấy có chút trở nên hưng phấn, theo nói như vậy đến, Tiêu Vũ thật rất có thể lập tức phải đi tới Ngọa Long Khu.

“Như thế nào?”

Phái đi điều tra đệ tử lại trở về, chúng đệ tử lập tức hỏi dò.

Vào lúc này, bọn họ lại đều mơ hồ có chút trông chờ, chỉ lo Tiêu Vũ bại bởi Tàng Long Khu bên trong này xếp hạng cao đệ tử.

“Tiêu Vũ…… đang đang trên đường tới!”

Tên đệ tử này lắp bắp, một câu nói nửa ngày, cuối cùng mới nói rõ ràng.

“Cái gì?”

“Theo 100 tên đến đệ nhất, không phải muốn từng cái khiêu chiến gì? Hắn nhanh như vậy thì thắng lên tiếp trăm trận?”

Chúng đệ tử không có bất kỳ giật mình, UU đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. u &# 117; kans hu. com đây cũng không phải là Tiềm Long Khu, Tiềm Long Khu thời điểm Tiêu Vũ cùng chiến trăm người, là vì cái kia 1 khu vực viện sĩ giỏi giang đổi quy tắc, nhưng ở Tàng Long Khu, khiêu chiến trước Top 100 là muốn từng cái khiêu chiến.

Lúc này mới bao lâu, Tiêu Vũ thì thắng lên tiếp trăm trận? Điều này cũng quá không bình thường đi.

Kể cả ở bên cạnh nhắm mắt ngồi xếp bằng, vẫn thập phần trấn định Hạ Vị Sơ, vào lúc này cũng không nhịn được mở hai mắt ra.

“Tiêu Vũ thực lực quá mạnh mẻ, đánh tới mặt sau, có thật nhiều mọi người là trực tiếp chịu thua, Tàng Long Khu Top 100 đệ tử chỉ có mười người đứng đầu bên trong có mấy người cùng hắn tiến hành rồi tỷ thí, kết quả đều đã bị thua.”

Tiến đến điều tra đệ tử đáp lại, lúc nói chuyện còn thở hổn hển.

“Này……” mọi người không nói gì.

Cuối tháng xếp hạng chiến, bởi vì không thể đả thương người tính mạng, bởi vậy hầu như từ xưa tới nay chưa từng có ai đồng ý trực tiếp chịu thua, vậy thì đồng nghĩa với xếp hạng không công trượt một vị, cho nên chịu thua tình huống, thập phần hiếm thấy.

Bây giờ, Tiêu Vũ lại có thể làm cho nhiều người như vậy trực tiếp chịu thua, có thể thấy được hắn cùng nhau đi tới, đã cho hắn khiêu chiến này đối tượng tạo thành bao lớn áp lực.

Không cần động thủ, bản thân hắn tồn tại, có thể khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng, đây là thực lực tuyệt đối.

“Đến rồi!”

Một tiếng la lên, đoàn người một chút trở nên vô cùng yên tĩnh, vô số ánh mắt đồng thời nhìn phía một chỗ.

Hạ Vị Sơ cũng mở hai mắt ra, lạnh lùng mà tàn khốc ánh mắt, hướng về xa xa đi tới bóng người nhìn tới, sát ý, không chút nào ẩn giấu.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 76: Trực Tiếp Khiêu Chiến

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Xa xa, Tiêu Vũ chậm rãi bước mà đến, một thân một mình, đi rất chậm, nhưng mỗi một bước, đều có thể khiến người ta cảm thấy hắn thong dong, cùng trên người sự tự tin mạnh mẽ.

“Hắn lại thật đến rồi, thật tới mức độ này!”

Ngọa Long Khu một đám đệ tử, thấy đi tới Tiêu Vũ, trong lòng ít nhiều đều cảm giác được có chút phức tạp.

Hơn mười ngày trước, Tiêu Vũ đi tới Ngọa Long Khu, khi đó bọn họ, còn đã cao cao tại thượng khinh bỉ Tiêu Vũ, giễu cợt hắn làm phế nhân, đối với Tiêu Vũ theo như lời muốn thăng lên Ngọa Long Khu cái kia mấy câu nói, hầu như tất cả mọi người trong lòng đều vô cùng khinh thường.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ thật làm được, khai sáng Thiên Thanh Vũ Viện trước đó chưa từng có cử chỉ, trong vòng một ngày, vượt qua 3 khu vực, theo Tiềm Long Khu một đường khiêu chiến, dùng hắn thực lực cường đại, trực tiếp đánh lên Ngọa Long Khu!

“Huynh đệ, ngươi...... ngươi lại thật đến rồi!”

Trong hàng đệ tử chạy ra một bụ bẫm bóng người, hầu như muốn ôm chặt Tiêu Vũ, trong hai mắt, lóe lên kích động nước mắt.

“Ngươi nói gì vậy? Tiêu Vũ thực lực, có phải ngươi còn không tin sao? Thêm nữa, Tiêu Vũ xưa nay cũng không phải là nói mạnh miệng người, nói rồi biết đánh đến Ngọa Long Khu, thì nhất định sẽ tới, điểm này ta chưa bao giờ hoài nghi!” Tần Vũ Huyên cũng theo tới, quay Diệp Văn Hiên một trận chế nhạo.

Tuy là nói như vậy, nhưng trong mắt nàng lấp lóe nước mắt, lại bán rẻ nàng chân thật tâm tình, Tiêu Vũ khả năng đi đến một bước này, nội tâm của nàng đồng dạng tràn ngập kích động.

“Ha ha, là! Vâng! Huynh đệ ngươi khá lắm, ta xem sau đó còn có ai lại dám nói ngươi là phế nhân!” Diệp Văn Hiên cười to, trong tiếng cười lại lộ ra chua xót.

Từ Cự Thạch Thành mà đến, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, vốn tưởng rằng sẽ liền như vậy nhất phi trùng thiên, nhưng mà sau khi đi tới nơi này, mặc dù tiến nhập Ngọa Long Khu, nhưng này 1 khu vực đệ tử, lại đối với hắn và Tần Vũ Huyên thập phần xem thường.

Đặc biệt là, làm Vũ Viện người trong đều muốn Tiêu Vũ xem là phế nhân thời điểm, cũng ngay tiếp theo bởi vì bọn họ và Tiêu Vũ đến từ cùng một nơi, đối với bọn họ vô cùng không thân thiện.

Đối với những đệ tử này bài xích, Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên mặc dù không phải là rất để ý, nhưng trong lòng tóm lại cảm thụ không được tốt cho lắm, so sánh với đó, những người này đối với Tiêu Vũ xem thường, càng làm cho bọn họ cảm thấy phẫn nộ.

Bây giờ được rồi, Tiêu Vũ bằng mình thực lực, khai sáng một kỳ tích, sau đó còn có ai dám nói Tiêu Vũ là phế nhân, còn có ai dám bắt nạt bọn họ?

“Ngươi đã đến rồi? Rất tốt! Ngươi đem mạng của mình đưa đến trong tay của ta!" Hạ Vị Sơ mở miệng, như trước ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không có đứng dậy.

Hắn mặc dù ngồi, nhưng giọng nói chuyện, cùng nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, lại là trên cao nhìn xuống.

"Đợi lại thuật lại." Tiêu Vũ đối với Diệp Văn Hiên hai người cười cười, hắn không để ý đến Hạ Vị Sơ, sắp sửa động thủ, vào lúc này cãi vã, không có ý nghĩa.

Quay đầu, Tiêu Vũ nhìn phía Ngọa Long Khu khối này xếp hạng bia đá, cũng chính là Ngọa Long bia, liếc mắt liền thấy được Hạ Vị Sơ xếp hạng đệ ngũ tên.

Y theo quy tắc, hắn muốn khiêu chiến Hạ Vị Sơ, đầu tiên phải đem thứ hạng của mình lên tới thứ tư, bằng không hắn thậm chí không có tư cách này.

"Ngươi chính là Tiêu Vũ?" Ngọa Long Khu đạo trên đài, này 1 khu vực trung niên viện sĩ mở miệng, từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ, một lúc lâu sau đó thở dài: "Quả nhiên giang sơn đời nào cũng có người tài, đầu tiên là đẩy ra 9 phiến cửa đá, bây giờ vừa sáng lập kỳ tích như thế này."

Người này viện sĩ thoạt nhìn có chút già nua, trong lời nói, đã có đối với Tiêu Vũ thưởng thức, cũng có chứa thổn thức ý tứ.

Tiêu Vũ trên người phát sinh hai chuyện này, mỗi một món đều đủ để khiến Thiên Thanh Vũ Viện chấn động, mỗi một món đều đủ để ghi vào Vũ Viện sử sách ở trong.

"Ngươi ý đồ đến ta rất rõ ràng, không cần nhiều lời, y theo quy tắc, bắt đầu khiêu chiến." Viện sĩ đối với Tiêu Vũ gật gật đầu, ý bảo Tiêu Vũ có thể bắt đầu khiêu chiến.

Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, xoay người liền muốn hướng đi Ngọa Long bia, theo thấp bắt đầu chiến khởi.

“Chờ một chút.” Đột nhiên một bóng người xuất hiện, ngăn cản Tiêu Vũ, lại là Sở Ngâm Sa.

“Làm sao?” Tiêu Vũ biết Sở Ngâm Sa sẽ không vô cớ ngăn lại chính mình, động tác này hơn nửa có dụng ý gì.

“Ta bây giờ thứ hạng là thứ sáu, ngươi trực tiếp khiêu chiến ta a, thắng rồi ngươi chính là người thứ sáu, có thể trực tiếp cùng hắn một trận chiến.” Sở Ngâm Sa nhếch miệng nở nụ cười, đối với Tiêu Vũ nói.

“Owo!”

Đoàn người ồn ào.

“Sở Ngâm Sa muốn làm gì? Hắn cũng phải cùng Tiêu Vũ một trận chiến?”

“Không phải nói quan hệ bọn hắn rất tốt sao? Chuyện gì thế này?”

Tất cả mọi người không nghĩ ra, Sở Ngâm Sa vào lúc này rốt cuộc muốn làm gì.

“Nói rõ một chút.” Tiêu Vũ đối với Sở Ngâm Sa lườm một cái, nói thật nha, hắn nhất thời cũng không biết Sở Ngâm Sa lời này là có ý gì.

Có điều có thể khẳng định, Sở Ngâm Sa đối với hắn không có địch ý, cho nên khẳng định không phải thật muốn cùng hắn một trận chiến, cho dù là, cũng không phải là trường hợp này.

“Y theo Vũ Viện quy tắc, chỉ có xếp hạng thấp đệ tử tài năng hướng về xếp hạng so sánh trước đệ tử khiêu chiến, có điều lại không thể nhảy qua nhiều lắm xếp hạng, nếu không đối phương là có thể trực tiếp cự tuyệt, cho nên ngươi thỉnh giáo hắn khiêu chiến, tối thiểu phải đem xếp hạng trước tiên thăng tiến lên 10.”

Sở Ngâm Sa quay đầu lại nhìn Hạ Vị Sơ một chút, trên mặt cùng nụ cười đột nhiên có vẻ hơi tà dị, nói: “Có điều, đây cũng không phải là tuyệt đối, coi như ngươi là tên cuối cùng, muốn khiêu chiến đệ nhất, chỉ cần người thứ nhất đồng ý tiếp thu, khiêu chiến này vẫn có thể như thường lệ tiến hành.”

“Ngươi nói?” Tiêu Vũ một chút liền biết, Sở Ngâm Sa tựa hồ là muốn vì hắn tiết kiệm thời gian.

“Ngươi đây còn không rõ?” Lật ra một lườm nguýt, Sở Ngâm Sa bất đắc dĩ nói: “Ngươi trực tiếp khiêu chiến ta, thắng được sau khi ngươi chính là người thứ sáu, U &# 85; đọc sách ww w. Uukanshu. c &# 111; &# 109; có thể trực tiếp cùng hắn đánh một trận.”

“Ầm!”

Đoàn người lại nổ tung, Sở Ngâm Sa trong lời nói ý tứ đã rất rõ ràng, muốn cho Tiêu Vũ hướng về hắn khiêu chiến, sau khi trực tiếp bại bởi Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ tìm được cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến tư cách.

Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ thực lực, đã cường đại đến để Sở Ngâm Sa đều cam tâm xếp hạng ở dưới hắn sao? Bằng không hắn một cái như vậy người điên, làm sao có khả năng đồng ý dễ dàng để cho mình bại bởi người khác? Coi như người này quan hệ cho dù tốt, cũng không phải như thế.

“Hả? Dùng loại phương pháp này, quả thật có thể khiêu chiến ta.” Hạ Vị Sơ người ở phía xa, có chút ít giễu cợt nói.

Ở đây rất nhiều đều là người thông minh, vừa nghe lời này, liền hiểu ý tứ trong đó.

Hạ Vị Sơ đây là đang nói móc Tiêu Vũ, không có bản lãnh dựa vào bản thân lên tới mười vị trí đầu, thu được hướng về hắn khiêu chiến tư cách, chỉ có thể dùng phương thức này, còn cần Sở Ngâm Sa đến giúp.

“Câm miệng a ngươi!” Sở Ngâm Sa một chút cũng không hàm hồ, lập tức trở về nói: “Tiêu Vũ liên chiến mấy trăm trận mới đánh tới Ngọa Long Khu, còn ở ở đây tái chiến hơn 100 trận sẽ cùng ngươi đánh?”

Mọi người âm thầm gật đầu, Tiêu Vũ theo Tiềm Long Khu đánh đến bây giờ, đã đánh mấy trăm trận, nếu như còn dựa theo bình thường quy tắc hướng lên trên đánh, đến lúc đó coi như thăng tiến lên 10, cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến, khẳng định cũng sẽ uể oải không chịu nổi.

“Phải không? Vậy thì không cần phiền toái như vậy!” Hạ Vị Sơ cũng không phản bác, theo nguyên đứng lên, “ta nói rồi, chỉ cần hắn khả năng thăng lên này 1 khu vực, thì cho hắn một cơ hội, hắn có thể dùng tên cuối cùng thân phận, trực tiếp khiêu chiến ta!”

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 77: Cuộc Chiến Sinh Tử

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Y theo quy tắc, Tiêu Vũ thỉnh giáo xếp hạng tại trước 10 Hạ Vị Sơ khiêu chiến, ít nhất phải đem xếp hạng đánh tới cùng hắn chỉ kém một vị, bằng không mà nói, Hạ Vị Sơ có thể trực tiếp từ chối.

Chỉ có ở quy tắc trong vòng lúc, bị khiêu chiến 1 mới vừa rồi không có cự tuyệt quyền lực, bởi vì khiêu chiến mới xếp hạng thấp hơn, trên lý thuyết tới nói thực lực là muốn đối lập nhỏ yếu.

Nhưng bây giờ, Hạ Vị Sơ lại làm một cách công khai lên tiếng, để Tiêu Vũ trực tiếp hướng về hắn khiêu chiến, nói cách khác, Tiêu Vũ có thể trực tiếp nhảy qua phía trước hết thảy khiêu chiến, cùng Hạ Vị Sơ trực tiếp động thủ.

“Có điều, cuộc khiêu chiến này, nhất định phải là cuộc chiến sinh tử, nếu không, ta sẽ không tiếp thu, chính ngươi quyết định đi, nếu là sợ chết, có thể bất chiến.” Hạ Vị Sơ không nhanh không chậm, lại đang cuối cùng bổ túc một câu nói.

“Cuộc chiến sinh tử? Thiệt hay giả!”

“Bọn họ lại đã đến muốn đánh sinh tử trình độ gì?”

“Chẳng trách Hạ Vị Sơ hào phóng như vậy, chủ động cho Tiêu Vũ cơ hội.”

Đoàn người lại sôi trào lên, cuộc chiến sinh tử, đây là một loại đặc thù chiến đấu.

Ở Thiên Thanh Vũ Viện, từng cái khu vực đều có một khối bia sắp xếp ra đệ tử thứ tự, mỗi tháng đều sẽ có một lần xếp hạng chiến, điều này cũng mang ý nghĩa, vô luận là ở đâu 1 khu vực, trong đám đệ tử, đều tồn tại kịch liệt cạnh tranh.

Kịch liệt như thế cạnh tranh bên dưới, đại đa số giữa đệ tử đều có đếm không hết ân oán, nhưng bởi vì Vũ Viện quy tắc vị trí, không thể giết người, này ân oán căn bản không thể nào giải quyết.

Cuộc chiến sinh tử, chính là vì thế mà tồn tại.

Tên như ý nghĩa, cuộc chiến sinh tử, chính là ở trong chiến đấu bất luận sinh tử, hoặc là nói, tiến hành loại chiến đấu này hai người, cuối cùng nhất định đều sẽ có một phương ngã xuống mới có thể kết thúc.

Một khi bắt đầu cuộc chiến sinh tử, thường thường cũng là đồng nghĩa với, song phương đã là không chết không thôi.

Hạ Vị Sơ đề xuất cái điều kiện này, rất rõ ràng, hắn không phải muốn cùng Tiêu Vũ phân ra thắng bại, mà là muốn trực tiếp định sinh tử.

“Ngươi nhất định phải đánh cuộc chiến sinh tử gì?” Tiêu Vũ tự nhiên không sợ, trên thực tế, đối với Hạ Vị Sơ người này, hắn cũng sớm có sát tâm.

“Đương nhiên, nếu như ngươi sợ chết nói, có thể trực tiếp chịu thua, chẳng qua nếu như ngươi chịu thua nói, từ đó sau khi, Ngọa Long Khu lại không ngươi đất đặt chân, ngươi cái kia hai người đồng bạn, cũng cho ta cùng nhau cút khỏi Ngọa Long Khu!” Hạ Vị Sơ lạnh lùng nói.

Rất rõ ràng, hắn có đầy đủ tự tin, tin tưởng mình có thể chiến thắng Tiêu Vũ, nếu không sẽ không đề xuất điều kiện như vậy.

“Tiêu Vũ, không phải vậy thôi được rồi?” Tần Vũ Huyên có chút thay thế Tiêu Vũ lo lắng.

Tiêu Vũ lần này sẽ đến Ngọa Long Khu, hoàn toàn chính là vì hắn và Diệp Văn Hiên ra mặt, mặc dù đối với Tiêu Vũ có mười phần tin tưởng, nhưng là bây giờ Hạ Vị Sơ, thực lực cũng tuyệt đối không kém.

Nàng không hy vọng Tiêu Vũ để hai người bọn họ, xuất hiện bất kỳ bất ngờ.

“Đúng vậy huynh đệ, không phải vậy coi như xong đi, không cần thiết cùng hắn phân cái sinh tử.” Diệp Văn Hiên cũng có chút lo âu nói.

“Ha ha, này chỉ sợ?”

“Nhìn dáng dấp rốt cuộc còn là nông thôn đến a, vừa nghe đến muốn phân sinh tử thì dọa cho sợ rồi.”

“Sợ nói, còn là thành thật trở lại ở nông thôn a, nơi đây không thích hợp các ngươi.”

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên lời truyền đến trong mọi người, nhất thời có thật nhiều nhân đại mở miệng cười.

Mặc dù bây giờ rất nhiều người đều không dám lại đem Tiêu Vũ coi là phế nhân, có thể nói cho cùng, bọn họ cũng không cho là Tiêu Vũ thực lực thật có thể sánh vai này 1 trong vùng nhân vật đứng đầu.

Hơn nữa,

Đối với Tiêu Vũ Hạ Vị Sơ ở giữa một trận chiến, không biết có bao nhiêu người đang mong đợi, nếu như Tiêu Vũ thật bởi vậy lùi bước, vậy bọn họ chẳng phải là đều phải thất vọng?

“Không sao.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, tiến lên một bước, nói: “Cuộc chiến sinh tử phải không? Có thể, ta còn đang suy nghĩ nên làm sao né qua Vũ Viện quy tắc, mới có thể đem ngươi chém giết!”

Muốn giết Hạ Vị Sơ? Đây là ngông cuồng, còn là khí phách? Tiêu Vũ một câu nói này, cho mọi người xung quanh cảm giác không giống nhau.

“Ngươi quá đề cao mình, ta nói rồi, phế nhân chính là phế nhân, coi như ngươi trăm ngàn cay đắng xông đến Ngọa Long Khu, cũng bất quá là tự mình đem mệnh của ngươi đưa đến trên tay ta thôi.” Hạ Vị Sơ thủy chung cao cao tại thượng, như là một đế vương.

“Viện sĩ, hai người chúng ta muốn tiến hành trận chiến sống còn, mời mọc phê chuẩn.” Hắn bước nhanh đến phía trước, đi tới Ngọa Long Khu tên kia viện sĩ trước người, chủ động nói.

Cuộc chiến sinh tử, bởi vì muốn phân sinh tử, bởi vậy đầu tiên phải tìm được Vũ Viện phương diện cho phép, nếu không chính là trái với viện quy.

“Các ngươi thật như thế gì?” Ngọa Long Khu già viện sĩ nhíu nhíu mày, cuộc chiến sinh tử, là Vũ Viện bên trong từng cái viện sĩ đều không hy vọng nhìn thấy, bởi vì này thường thường mang ý nghĩa, lại có một gã đệ tử chết đi.

“Xác định!”

Tiêu Vũ cùng Hạ Vị Sơ, trả lời đều hết sức quyết đoán.

“Ai da! Được rồi.” Già viện sĩ thở dài, tự thân trên lấy ra một viên bùa truyền âm, sau đó huy động, rõ ràng là thỉnh giáo người truyền âm.

Nếu như là bình thường đệ tử, có lẽ hắn có thể tự quyết định, nhưng trước mắt hai người kia, một là ngay cả trong viện đại nhân vật đều chú ý dị tài, một người khác chính là tứ đại một trong người mới, tiền đồ vô hạn.

Giữa bọn họ cuộc chiến sinh tử, người này già viện sĩ cũng không dám chính mình làm chủ, còn muốn hướng về càng thượng cấp hơn xin chỉ thị.

Một viên nốt nhạc, đem chuyện nào truyền đến viện chủ Dương Thừa Phong vị trí, Dương Thừa Phong suy tư qua đi, vừa đem việc này truyền cho 6 điện đứng đầu, cùng với này chú ý việc này nhân vật già cả, hỏi thăm bọn họ ý kiến.

“Hai người kia, Tiêu Vũ đẩy ra qua 9 phiến cửa đá, là ta Vũ Viện từ cổ chí kim chỉ có người thứ hai, mặc dù thân thể khác thường, nhưng trên người lại tràn ngập vô số có thể, tương lai nói không chừng có thể trở thành là ta Vũ Viện bên trong đời thứ hai Chiến Thần.”

“Còn cái kia Hạ Vị Sơ, mặc dù thi nhập viện bên trong và không nổi bật, nhưng lần này có cơ duyên khác, thực lực đại tiến, sợ là không bao lâu nữa, liền có thể đi vào Đằng Long khu vực, ngày sau cũng có thể trở thành Đằng Long trong vùng thiên kiêu một trong.”

“Hai người ngày sau đều có thể trở thành ta trong viện cường giả đỉnh cao, giữa bọn họ cuộc chiến sinh tử, chư vị như thế nào đối xử?”

Dương Thừa Phong ngồi với mình trong sân, thông qua bùa truyền âm, đồng thời hướng về 6 điện đứng đầu cùng trong viện lão quái vật cửa truyền âm. U &# 8

Vốn giữa đệ tử cuộc chiến sinh tử, hắn một viện không cần thiết cùng những người này thương lượng, chính mình có thể làm quyết định, nhưng hắn biết rõ, bây giờ những người này khẳng định đều chú ý tới Tiêu Vũ, bởi vậy mới có thể đem việc này truyền đạt cho bọn họ.

“Liền làm cho bọn họ một trận chiến a, ta cũng nhìn nhìn, cái kia trong cơ thể có tà khí phế tiểu tử, đến tột cùng khả năng lớn bao nhiêu bản lĩnh, hay không thật đã đủ để so với Ngọa Long Khu đứng đầu đệ tử.”

“Người trẻ tuổi sự tình, liền do bọn họ tự đi giải quyết.”

“Ta đồng ý.”

……

Liên tục đáp lại, cơ hồ đều là đồng ý này một cuộc chiến sinh tử, tuy có số ít bao nhiêu người tuyển chọn trầm mặc, không có trả lời, nhưng kết quả đã có thể đoán được.

“Những lão già này!” Dương Thừa Phong trong lòng than khẽ, hắn làm sao không rõ ràng lắm, những người này là hối hận lúc trước từ bỏ Tiêu Vũ, bây giờ thấy Tiêu Vũ có biểu hiện này, đều muốn bức thiết biết Tiêu Vũ thực lực đến tột cùng tới một bước nào.

Nếu như Tiêu Vũ thực lực vượt qua bọn họ mong muốn, có lẽ bây giờ tiến hành bổ túc, còn kịp, căn bản sẽ không có người phản đối.

Còn Hạ Vị Sơ, mặc dù thực lực không tệ, nhưng ở trong mắt bọn họ xem ra, cùng đẩy ra 9 phiến cửa đá Tiêu Vũ so với, trông chờ tính kém đến quá xa.

“Ta hiểu được.” Nghe xong mọi người ý kiến, Dương Thừa Phong không do dự nữa, hướng về Ngọa Long Khu đáp lại nói: “Cho phép bọn họ tiến hành cuộc chiến sinh tử.”

Thu hồi bùa truyền âm, Dương Thừa Phong đột nhiên liền nghĩ tới họ Cổ lão nhân đối với Tiêu Vũ thái độ, trong lòng đối với Tiêu Vũ, lại cũng mơ hồ có chút mong đợi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 78: Dị Dạng Linh Sông

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ngọa Long Khu đạo trường, các đệ tử đều đang lẳng lặng cùng đợi già viện sĩ trả lời, muốn tiến hành cuộc chiến sinh tử, nhất định phải còn muốn vị này già viện sĩ gật đầu mới có thể.

“Cho phép các ngươi tiến hành cuộc chiến sinh tử.” Già viện sĩ tìm được viện chủ đáp lại, ở trong lòng thở dài một tiếng, sau đó lớn tiếng mở miệng.

Nghe vậy, đoàn người truyền đến một trận hoan hô, Vũ Viện đúng là vẫn còn cho phép, bằng không mà nói, bọn họ tất nhiên sẽ thất vọng vô cùng.

“Ngươi nghe được?” Hạ Vị Sơ từ trong đám người mà đến, lạnh lùng đứng ở Tiêu Vũ trước người, trong nụ cười lộ ra lạnh lẽo thấu xương: “Vũ Viện đã cho phép, hôm nay, ta muốn nơi đây chém ngươi!”

“Phải không? Vậy thì nhìn một chút là ai giết ai!” Tiêu Vũ cười cười, không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp hướng đi Ngọa Long bia.

Mặc dù là cuộc chiến sinh tử, cũng phải cùng lúc trước khiêu chiến giống nhau, trước tiên hướng về Hạ Vị Sơ khởi xướng khiêu chiến.

“Ầm!”

Theo Tiêu Vũ điểm trúng Hạ Vị Sơ tên, Hạ Vị Sơ ba chữ lớn, ở Ngọa Long trên tấm bia phát sinh hào quang chói sáng.

Trên tấm bia xếp hạng càng trước người, một khi đã bị khiêu chiến, chỉ riêng đến quang mang lại càng rõ ràng, Hạ Vị Sơ bây giờ xếp hạng đệ ngũ, bị khiêu chiến lúc, lộ ra quang mang cực kỳ chói mắt, đâm vào rất nhiều người đều không mở mắt ra được.

“Rất tốt! Ta ứng chiến!” Hạ Vị Sơ quát nhẹ, bóng người lóe lên, rơi xuống chính giữa đạo trường.

Hắn khắp nơi, tất cả mọi người tự động thối lui, vì hắn trống ra 1 một khu vực lớn, khu vực này, hắn cùng Tiêu Vũ ở giữa chiến trường.

“Thời khắc sống còn, bất luận sinh tử, chiến đấu dùng một phương tử vong quyết định thắng bại, ta hỏi một lần nữa, các ngươi đều quyết định xong chưa?” Tên kia già viện sĩ cũng rơi vào chiến trường trung ương, quay Tiêu Vũ hai người lại hỏi dò.

Cuộc chiến sinh tử, không giống với phổ thông khiêu chiến, mặc dù quy tắc không nhiều, nhưng cũng phải bảo đảm song phương đều dùng chính là bình thường thủ đoạn, để tránh người có lòng dùng phương pháp này đến ám hại đệ tử, cho nên phải có một thực lực đầy đủ công chứng.

“Vô vị nhiều lời, đánh đi.” Hạ Vị Sơ chiến ý vang dội, ngạo nghễ đứng ở giữa sân.

Theo Tiêu Vũ bắt đầu khiêu chiến một khắc đó, ánh mắt của hắn, vẫn dừng lại ở Tiêu Vũ trên thân, sắc bén như đao.

“Chiến!” Tiêu Vũ đáp lại, cũng chỉ có một chữ, đồng thời ở nơi này, hắn cũng đã đi tới ở giữa chiến trường, cùng Hạ Vị Sơ tương đối xa.

“Ai da, đã như vậy, cái kia hãy bắt đầu đi, trong chiến đấu bất luận người nào không được nhúng tay, người vi phạm đuổi ra khỏi Vũ Viện!” Già viện sĩ sau khi nói xong, lặng yên thủ một bên, đem chiến trường triệt để giao cho này hai gã đệ tử.

“Ngươi sai lầm lớn nhất, chính là chọc giận ta, có điều mặc dù là hối hận, bây giờ cũng đã chậm.” Hạ Vị Sơ hời hợt nói.

Đang nói câu nói này trong khi, hắn cũng vẫn chưa hôn, một cái tay phải hời hợt đánh ra.

Mặc dù bình thản, nhưng hắn một chưởng này, lại là hóa đến một cái bóng mờ, trong không trung ngưng tụ, lớn như là nhà, như thần linh tay bình thường, quay Tiêu Vũ tầng tầng đập xuống.

“Thần lực bên ngoài! Chuyện gì thế này? Có phải Hạ Vị Sơ đã đột phá đến hóa khí cảnh?”

“Hóa khí cảnh? Làm sao có khả năng, chính là ở Đằng Long khu vực, đạt được hóa khí cảnh đệ tử cũng không nhiều lắm đâu!”

“Hắn lúc này mới tiến vào Vũ Viện bao lâu thời gian? Thì đột phá đến hóa khí cảnh?”

Hạ Vị Sơ chiêu thức ấy, chính là dẫn tới các đệ tử khiếp sợ không thôi.

Linh nguyên cảnh, là thân thể trong vòng ngưng tụ linh sông, mạnh mẽ nhục thân của mình, khiến người thân thể có thể có được vô cùng Thần lực, nhưng loại thần lực này giới hạn với trong cơ thể, không cách nào bên ngoài.

Chỉ có đột phá linh nguyên cảnh, đạt được hóa khí cảnh giới, mới có thể đem Thần lực hóa làm chân khí, bên ngoài bước ra, dù cho không cần gần sát, cũng có thể dùng chân khí đả thương người.

Mà đột phá đến hóa khí cảnh đệ tử, ở toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện đều hết sức ít ỏi, hơn nữa cơ hồ đều đang ở Đằng Long trong vùng, thuộc về mấy cái kia nhân vật khủng bố nhất.

Hiện nay, Hạ Vị Sơ lại cũng qua đến một bước này, như thế nào không khiến người ta kinh sợ? Cứ như vậy đến xem, hắn lúc trước theo như lời khả năng đánh bại Ngọa Long Khu đệ nhất, tuyệt đối không phải mạnh miệng!

“Loại này trò vặt, cũng lấy ra bêu xấu?” Tiêu Vũ không có chút rung động nào, đồng dạng giơ tay, một quyền về phía trước đánh ra ngoài.

Hắn và Hạ Vị Sơ cách nhau rất xa, nhưng cú đấm này chém ra, nắm đấm trong không trung mang theo một trận mãnh liệt trận gió, hóa thành một to lớn nắm đấm, mang theo khí thôn sơn hà tư thế, đánh về phía trước.

“Ầm!”

Quyền chưởng chạm nhau, cả hai bùng nổ ra cuồng bạo sóng khí, cuốn đi bốn phía, đem này dựa vào hơi gần đệ tử trực tiếp chấn động ngã một đám lớn.

“Mau, nhanh lùi về sau, không thể áp sát quá gần.”

“Lại lui xa một điểm, hai người kia quá biến thái, chỉ là xa xa xem cuộc chiến lại cũng có thể làm cho người bị thương.”

“Mẹ nó, đây là cái gì thực lực? Hai người kia rốt cuộc là có cỡ nào biến thái!”

Xem cuộc chiến đệ tử tranh tiên khủng hậu lui về phía sau, cho hai người chiến trường nhường ra càng nhiều địa phương, đồng thời đối với này thực lực của hai người, cũng là cảm thấy từng trận hoảng sợ.

Hạ Vị Sơ thì thôi, Tiêu Vũ lại cũng như vậy mạnh, bây giờ tất cả mọi người đã xác định, Tiêu Vũ biết đánh nhau đến một bước này, đích xác không phải dựa vào vận khí, mà là thật có thực lực khủng bố.

“Nhìn dáng dấp, ngươi đệ nhất vị trí chẳng mấy chốc sẽ khó giữ được.” Bên sân, một gã đệ tử trẻ tuổi cười khổ một tiếng, đối với một người đệ tử khác nói.

“Nào chỉ là ta? Ngươi này đệ nhị, hơn nửa cũng không giữ được.” Một người đệ tử khác nụ cười đồng dạng cay đắng.

Hai người bọn họ, chính là Ngọa Long Khu bây giờ đệ nhất và người thứ hai hai người, ở ở vị trí này, hai người bọn họ đã chiếm cứ nhiều năm, vẫn không người lay động.

Nhưng lần này, hai người này người mới có điều nhập viện hơn một tháng, thể hiện ra thực lực, liền đã làm cho bọn họ mặc cảm không bằng, bị hai người này thay thế, đó là chuyện sớm hay muộn.

“Rất tốt, ngươi vẫn không tính là quá phế, nếu không cũng không đáng ta giết ngươi.” Hạ Vị Sơ một đòn chưa thành, sắc mặt không thay đổi chút nào, như trước kiêu ngạo mà tự tin.

“Loại thủ đoạn này đối với ta vô dụng, &# 32; lấy ra chút bản lãnh thật sự a, nếu không ngươi sẽ chết rất nhanh.” Tiêu Vũ lời nói mặc dù không như Hạ Vị Sơ như vậy cao cao tại thượng, nhưng là có vô cùng tự tin.

Hai người bọn họ, làm cho người ta hai loại hoàn toàn khác nhau cảm giác, Hạ Vị Sơ như là một tòa núi cao, vĩnh viễn cao cao tại thượng, hùng hổ doạ người, ở chỗ cao bao quát chúng sinh, làm cho người ta một loại áp lực hít thở không thông.

Mà Tiêu Vũ, sâu xa như biển, tựa hồ bất cứ lúc nào, hắn đều là vậy không có chút rung động nào, nhưng thâm thúy không thể suy đoán.

“Lấy ra bản lãnh thật sự? Bằng ngươi cái này phế nhân, ta căn bản không cần chăm chú, giết ngươi với ta mà nói, giống như làm thịt chó bình thường đơn giản.” Hạ Vị Sơ cất bước, từng bước từng bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

Hắn đi rất chậm, mỗi đi một bước, trên người hắn liền có một đạo linh sông hiện lên, 12 bước sau, mười hai đạo linh sông hoàn toàn ngưng tụ, giống như mười hai đầu thật rồng cuộn ở trên người hắn giống nhau.

“Mười hai đạo linh sông? Hắn không có đột phá đến hóa khí cảnh gì? Vậy tại sao khả năng Thần lực bên ngoài?”

“Tại sao ta cảm giác, hắn linh sông có chút kỳ quái, cùng chúng ta không giống nhau lắm.”

Đoàn người giật mình, Hạ Vị Sơ vừa mới rõ ràng dùng Thần lực bên ngoài, nhưng hiện tại xem ra, hắn chỉ có mười hai đạo linh sông, căn bản không có đột phá đến hóa khí cảnh.

Hơn nữa, mặc dù mặt ngoài xem ra Hạ Vị Sơ linh sông cùng người bình thường không khác, nhưng chẳng biết vì sao, lại làm cho người ta một loại phi thường kỳ lạ cảm giác, rồi lại không thể nói rõ là nơi nào kỳ quái.

“Ngươi cho rằng như vậy, có thể thắng ta?” Tiêu Vũ liếc mắt nhìn chằm chằm Hạ Vị Sơ trên người linh sông, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 79: Sấm Sét

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trên thực tế, bất kể là lúc trước Thần lực bên ngoài, còn là bây giờ Hạ Vị Sơ hiện ra mười hai đạo Linh Hà, đều có huyền cơ khác.

Cái gọi là Thần lực bên ngoài, và không phải là bởi vì Hạ Vị Sơ đạt đến hóa khí cảnh, mà là có khác thủ đoạn.

Giống như Tiêu Vũ cú đấm kia giống nhau, thoạt nhìn cũng thuộc về Thần lực bên ngoài, nhưng trong thực tế, hắn bất quá là ngưng tụ thần lực trong cơ thể, cùng ngoại giới lực lượng hình thành một loại cộng hưởng, khiến chung quanh thân thể hắn sức mạnh đất trời ngắn ngủi để cho hắn sử dụng, ngưng tụ thành quyền mà thôi.

Hạ Vị Sơ thủ đoạn, cũng là tương tự một loại.

Nói trắng ra là, đây là một loại thế, dùng tự thân tư thế, tạm thời ảnh hưởng tự thân hoàn cảnh chung quanh, do đó đạt được một loại cộng hưởng hiệu quả.

Có điều, có thể làm được loại thủ đoạn này, Hạ Vị Sơ quả thật có nhất định thực lực, ít nhất ở tu vi này bên trong, khả năng làm được điểm này người cực nhỏ.

Cái này cũng là thực lực một loại thể hiện, bởi vì có thể làm đến bước này, giống nhau với cái khác người cùng cảnh giới tới nói, chẳng khác nào hơn một đại thủ đoạn, chiến lực đại trướng.

Có điều chuyện này đối với Tiêu Vũ mà nói và không có tác dụng, bởi vì đối với hắn mà nói chuyện này thực sự thái quá bình thường.

Mà giờ khắc này, Hạ Vị Sơ ngưng tụ Linh Hà, thoạt nhìn cùng bình thường Linh Hà không có khác gì, nhưng ở cái kia Linh Hà bên trên, lại có một loại dị dạng sức mạnh lưu chuyển, Thần lực giấu diếm, Tiêu Vũ tin tưởng, Hạ Vị Sơ lúc này sử dụng, mới là thực lực chân chính của hắn.

“Thắng ngươi? Ngươi nói sai rồi, ta nói, ta muốn giết ngươi, giống như như giết chó đơn giản.” Hạ Vị Sơ kiêu ngạo mà tự tin, bước lên phía trước, mỗi một bước đều đi thập phần chầm chậm.

Hắn chậm rãi trong động tác, nhưng lại có một loại đế vương giống nhau khí phách, trong lúc vung tay nhấc chân, đều có một loại không thể xâm phạm uy nghiêm, trang trọng lẫm liệt.

Đang khi nói chuyện, hắn lại giơ tay, đồng thời, trên người hắn đạo thứ nhất Linh Hà như là đột nhiên sống lại, tỏa ra vô tận ánh sáng, bất cứ từ trên người hắn thoát ly, mơ hồ nổi ở ngoài thân thể hắn.

“Đây là cái gì? Hạ Vị Sơ Linh Hà lại rời thân thể bước ra?”

“Này…… tại sao có thể có như vậy chuyện quỷ dị?”

Xem cuộc chiến đệ tử, nhìn thấy tình cảnh này đều là há to miệng.

Vận chuyển Linh Hà lực lượng là, mỗi người trên người Linh Hà đều sẽ tái hiện ra, nhưng loại này hiện lên, là vì Thần lực vận chuyển, Linh Hà phát sáng, ánh sáng từ trong cơ thể lộ ra, bởi vậy có thể để người ta nhìn thấy.

Nhưng Linh Hà thủy chung là tồn tại ở trong cơ thể con người, loại này nhìn thấy, chỉ là bởi vì Linh Hà quang mang nhập vào cơ thể bước ra, thân thể không cách nào che mà thôi.

Mà giờ khắc này, Hạ Vị Sơ trong cơ thể mỗi một đạo Linh Hà, ở hào quang chói sáng bên trong lại là theo nhục thể của hắn bên trong trồi lên bên ngoài cơ thể, thoạt nhìn tựa như một cái thật nhỏ quang hà, trôi nổi ở thân thể của hắn ở ngoài.

“Chém!” Một tiếng quát nhẹ, Hạ Vị Sơ giơ tay, lại đánh ra một chưởng.

Lần này, trong hư không đồng dạng lại có một bàn tay lớn ngưng tụ, không giống với lúc trước, bàn tay này lớn vô cùng đồng thời, trong lòng bàn tay phát sáng, mang theo một luồng làm người áp lực hít thở không thông, và trong lòng bàn tay có ánh chớp lấp lóe, tựa hồ có thể hủy thiên diệt địa.

Rất nhiều xem cuộc chiến đệ tử, vẻn vẹn là cảm nhận được một chưởng này trên ẩn chứa uy thế, liền bị ép tới thở không thông, không thể thở nổi.

“Dù vậy, cái này đối ta như trước vô dụng.” Tiêu Vũ mặc dù bất ngờ, Hạ Vị Sơ thực lực ở tưởng tượng của hắn bên trên, có điều vẫn như cũ không sợ.

Theo phương diện nào đó tới nói, Hạ Vị Sơ quả thật xứng đáng thiên tài hai chữ, thực lực mạnh, ở bạn cùng lứa tuổi bên trong thập phần hiếm thấy.

Như nhân vật như hắn, mỗi một cũng có vượt cấp mà chiến thực lực,

Mặc dù Hạ Vị Sơ còn chưa đột phá đến hóa khí cảnh, nhưng dùng thực lực bây giờ của hắn, chính là đụng với thật hóa khí cảnh, cũng hoàn toàn có lực đánh một trận.

Mà Tiêu Vũ, người ngoài đều cho là hắn chỉ có lục đạo Linh Hà, nhưng trên thực tế, hắn sớm ngưng ra đạo thứ bảy.

Chỉ có điều, dù cho hắn đồng dạng có thể vượt cấp mà chiến, nhưng là có một mức độ, Hạ Vị Sơ so với hắn hơn năm đạo Linh Hà, hơn nữa ở song phương sức chiến đấu đều thắng được tự thân mấy cảnh giới nhỏ dưới tình huống, chính là Tiêu Vũ cùng hắn đối chiến, cũng không thể không chăm chú đối xử.

“Táng thiên!” Tiêu Vũ trong miệng nói nhỏ, lại dùng quyền tướng đón đánh.

Táng thiên quyền, quyền đến có thể chôn thiên địa, là Tiêu Vũ bây giờ có khả năng thi triển uy lực mạnh nhất chiến quyết một trong.

Đồng dạng, cú đấm này hắn cũng vận dụng “Thế”, vay mượn sức mạnh đất trời ngưng tụ thành quyền, đánh về Hạ Vị Sơ bàn tay.

“Ầm!”

Như là lúc trước giống nhau, nắm đấm cùng bàn tay bùng nổ ra xung kích, để các đệ tử một lần nữa chấn động, càng một lần nữa về phía sau thối lui ra khỏi rất xa.

Uy lực như thế, này hai cá nhân thực lực, để các đệ tử đều một trận phát lạnh.

Hạ Vị Sơ còn chưa tính, Tiêu Vũ cái này mọi người trong miệng phế nhân, lại cũng như vậy mạnh mẽ!

Không ít người âm thầm nuốt một ngụm nước bọt, đặc biệt là này lúc trước đã trào phúng qua Tiêu Vũ người, đều có chút bận tâm Tiêu Vũ sau đó có thể hay không tìm bọn họ tính sổ.

Cho tới bây giờ, còn ai dám nói Tiêu Vũ là phế nhân? Thì thực lực này, chính là Ngọa Long Khu chân chính đệ nhất, đều không nhất định là đối thủ của hắn!

“Tiêu Vũ lại mạnh như vậy!” Diệp Văn Hiên kích động đến nắm chặt nắm đấm, nhận thức Tiêu Vũ đến bây giờ, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ bày ra như thế thực lực cường đại.

“Ha ha, tốt! Ta xem sau đó còn có ai dám nói ngươi là phế nhân!” Hắn hưng phấn cười to, khoảng thời gian này ở Thiên Thanh Vũ Viện trải qua thật sự quá biệt khuất.

Nghe Diệp Văn Hiên cười to, bên cạnh một vài đệ tử không cảm thấy lui ra một vài, âm thầm hối hận tại sao trước đây muốn như vậy đối xử Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên.

“Tiêu Vũ lại mạnh như vậy, chúng ta trước đây còn đắc tội qua cái tên mập mạp này, muốn hay không thừa dịp bây giờ trước tiên hướng về mập mạp này nhận sai?”

Một vài cùng Diệp Văn Hiên đóng qua ác đệ tử bắt đầu tính toán, ai cũng biết Tiêu Vũ cùng Diệp Văn Hiên quan hệ không tệ, lần này đánh tới Ngọa Long Khu, tựa hồ cũng là vì Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên hai người mà đến.

Dùng Tiêu Vũ thực lực, nếu như sau đó tìm bọn họ tính sổ, ai có thể chạy?

“Chờ một chút nhìn, Tiêu Vũ mặc dù không yếu, nhưng Hạ Vị Sơ cũng rất mạnh, nếu trận chiến này Hạ Vị Sơ khả năng giết hắn, còn dùng sợ hắn gì?”

“Cũng đúng, chờ một chút nhìn.”

Đắc tội qua Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên cùng đệ tử thương lượng, cuối cùng không người nào nguyện ý vào lúc này cúi đầu, nhưng trong lúc vô tình, bọn họ đều âm thầm hy vọng Hạ Vị Sơ có thể thắng được trận chiến này, đánh giết Tiêu Vũ.

Kể từ đó, coi như bọn họ đắc tội qua Diệp Văn Hiên, cũng không cần sợ Tiêu Vũ sau đó tìm bọn họ phiền toái.

“Ta đây muốn xem, ngươi khả năng tiếp đạt được bao nhiêu chưởng?”

Bên trong chiến trường, Hạ Vị Sơ một chưởng bị Tiêu Vũ phá vỡ, nhưng không thấy chút nào nổi giận, nụ cười vẫn bá đạo như cũ mà tự tin.

Đang khi nói chuyện, trên người hắn đạo thứ hai Linh Hà cử động nữa, như là đạo thứ nhất Linh Hà giống nhau, từ trong cơ thể trồi lên, trôi nổi ở bên ngoài thân ở ngoài, đồng thời, hắn chưởng thứ hai, cũng vỗ đi ra.

“Đoành!”

Theo hắn này một chưởng vỗ đến, trên bầu trời, lại có sấm sét vang lên, một tia sét từ bầu trời bên trong rơi xuống, sáp nhập vào hắn ngưng tụ ra bàn tay to lớn bên trong, khiến này trên lòng bàn tay ánh chớp càng thêm doạ người.

Hạ Vị Sơ có thể nhận sự giúp đỡ Thiên Lôi chi lực, hắn một chưởng này, trực tiếp đem xem cuộc chiến đệ tử đều sợ vỡ mật, đây là linh nguyên cảnh đệ tử gì? Có thể làm đến mức độ như thế!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 80: Diệt Thiên, Diệt Địa, Diệt Chúng Sanh

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Mang theo Thiên Lôi chi lực, không cần nghĩ cũng có thể biết Hạ Vị Sơ một chưởng này uy lực mạnh bao nhiêu.

Thiên Lôi chi lực, thuộc về thiên uy, tầm thường linh nguyên cảnh tu sĩ, như thế nào chống đỡ? Lúc này hầu như tất cả mọi người đã cho rằng, Tiêu Vũ tuyệt đối không đón được một chưởng này.

“Hừ!” Tiêu Vũ phát sinh một tiếng hừ nhẹ, đối mặt lôi sáng lóng lánh bàn tay, không lùi lại tiến, bước về phía trước một bước một bước.

Hắn bước đi này trong lúc đó, tự thân không khí chung quanh phảng phất đều vặn vẹo, hình thành một vòng xoáy khổng lồ, đưa hắn nghiêm nghiêm vây quanh ở trung ương.

“Đoành!”

Mang theo kinh người ánh chớp bàn tay đánh tới, Tiêu Vũ chỉ là tầng tầng một bước, ở bên cạnh hắn vòng xoáy bỗng nhiên chấn động mạnh, hướng về chung quanh bao phủ mà đi, lại trực tiếp chấn khai Hạ Vị Sơ một chưởng này.

Dạng này một màn, không chỉ có là xem cuộc chiến đệ tử, kể cả Hạ Vị Sơ lông mày đều nhíu vừa nhíu, hắn một kích này uy lực đã sơ so chân chính hóa khí cảnh, Tiêu Vũ thế mà còn là như thế bình thản tiếp nhận!

Hơn nữa, bình thường đệ tử không thấy được Tiêu Vũ là dùng thủ đoạn gì, nhưng hắn lại là hết sức rõ ràng.

“Ngươi chỉ bằng này bản lĩnh, liền muốn giết ta?” Tiêu Vũ đứng yên tại chỗ, sừng sững bất động, lòe lòe nhìn Hạ Vị Sơ.

Hạ Vị Sơ lúc trước hai chưởng, kỳ thực đều là vận dụng tự thân tư thế, ảnh hưởng đến quanh thân sức mạnh đất trời, cái gọi là hấp dẫn thiên lôi, cũng là từ loại này “Thế” gây ra.

Loại này “Thế” là một loại vật vô hình, giống như nước sông chảy nhanh, vĩnh viễn chỉ có thể chảy về phía cùng một cái phương hướng, không thể lại chảy ngược, lại như một trận cuồng phong, gợi lên lúc cũng có thể mang theo rất nhiều thứ, vậy thì thuộc về một loại “Thế”.

Hạ Vị Sơ nhận sự giúp đỡ tự thân tư thế, có thể làm được dẫn động thiên lôi, đủ để chứng minh, hắn tự thân tư thế đã rất mạnh, nếu không tuyệt đối không làm được trình độ này.

Nhưng mà Tiêu Vũ là ai? Từng đứng ngạo nghễ trên chín tầng trời, thiên địa đều có thể vì hắn chỗ đổi, loại này dựa thế phương pháp, đối với hắn mà nói dễ dàng.

“Ngươi không biết là ngươi bây giờ ngông cuồng, còn sớm một chút gì?”

Hạ Vị Sơ sắc mặt chìm xuống dưới, liên tục mấy lần không thể làm sao Tiêu Vũ, sự kiên nhẫn của hắn cũng dần dần phai mờ.

Chỉ thấy sắc mặt hắn lạnh như băng, trên người linh sông, đồng thời có ba đạo tái hiện ra, tổng cộng có năm đạo linh sông trôi nổi tại hắn bên ngoài cơ thể, khiến cho hắn thoạt nhìn càng thêm thần thánh.

“Diệt thiên!”

“Diệt địa!”

“Diệt chúng sanh!”

Trong miệng hắn nhẹ nhàng nói ra ba câu nói, không trung ngưng tụ cái kia bàn tay lớn, này thời khắc này vừa thần tốc phóng đại mấy lần, và, cái kia bàn tay lớn ở giữa sấm sét cũng đã xảy ra biến hóa khác thường, phía trên kia ánh chớp, bất cứ hóa thành năm màu vẻ.

“Năm màu thần lôi?”

“Sấm sét lại là màu sắc rực rỡ?”

Xem cuộc chiến đệ tử giờ phút này đã không chỉ có là sợ hãi đơn giản như vậy, tất cả mọi người há to miệng, một trận sững sờ.

Xưa nay vẫn chưa có người nào nghe nói, sấm sét lại vẫn có thể có sắc thái, hơn nữa còn là năm loại sắc thái đồng thời tồn tại.

Năm màu thần lôi ở một con bàn tay khổng lồ bên trong đan vào quấn quanh, loại này một màn thoạt nhìn, chính là một bức dường như thần thoại vậy hình ảnh, rung động thật sâu mỗi người.

“Sấm gió 12 chưởng? Không nghĩ tới thiếu niên này, thật là có vài phần bản lĩnh, có thể học được bộ này chiến quyết.”

“Ta bây giờ cuối cùng hiểu được, Sở Vạn Giang sẽ nào sẽ coi trọng một cái như vậy ở thi nhập viện mà biểu hiện thường thường đệ tử.”

Vũ Viện bên trong mấy cái phương hướng,

Vào lúc này đồng thời truyền ra mấy cái thanh âm phức tạp, có điều những thanh âm này, lại là chỉ có điện chủ cấp bậc người mới có thể nghe đến.

“Chư vị quá khen.” Nguyên Sơ Điện phương hướng, điện chủ Sở Vạn Giang thanh âm truyền tới, dù là ai cũng không thể nghe ra, hắn trong giọng nói đắc ý cùng tự tin.

“Xem ra Đằng Long khu vực sau đó không lâu lại muốn thêm một cái cấp độ yêu nghiệt nhân vật, chúc mừng Sở huynh.”

“Người này có trận chiến này quyết, lại phối hợp thêm hắn lúc này loại kia ẩn linh cũ thuật, ở linh nguyên biên giới, đã không có đệ tử là đối thủ của hắn, cái này Tiêu Vũ mặc dù tươi đẹp, nhưng chung quy tu vi quá thấp, trận chiến này tất bại.”

“Sở huynh, ngươi thu rồi cái đệ tử giỏi.”

Theo 6 điện mỗi cái phương hướng, có thanh âm bất đồng truyền hướng Nguyên Sơ Điện, ở trong có thật tình, cũng có giả vờ.

6 điện trong lúc đó, từ trước đến giờ đều là tranh đấu không dứt, bây giờ Hạ Vị Sơ biểu hiện như thế chói mắt, cũng là đồng nghĩa với, cái khác 5 điện một vài đệ tử, có lẽ cũng bị Hạ Vị Sơ theo vốn có vị trí dồn xuống đến.

Sấm gió 12 chưởng, đây là Nguyên Sơ Điện bên trong một bộ tông sư chiến quyết, và, pháp quyết này còn thuộc về tông sư thượng phẩm.

Bộ này chiến quyết, cũng là Nguyên Sơ Điện cường đại nhất chiến quyết một trong, trình độ trân quý, hầu như chẳng khác gì là trấn điện đồ vật, đặt ở cái khác 5 điện trong mắt, bộ này chiến quyết, thậm chí có thể đại biểu đạt được nguyên trận chiến mở màn sức chiến đấu cao nhất.

Nhưng mà, bộ này chiến quyết muốn tu luyện lại cực kỳ không dễ, ở Nguyên Sơ Điện bên trong ngoại trừ điện chủ Sở Vạn Giang, khả năng học được không có mấy người, hơn nữa coi như có thể học được, cũng chỉ có thể phát huy ra một phần nhỏ nhất uy lực.

Nhưng bây giờ, Hạ Vị Sơ bày ra, dĩ nhiên đã không phải một phần đơn giản như vậy, rất rõ ràng đã đem bộ này chiến quyết lĩnh ngộ được một loại cực kỳ cao thâm mức độ.

Chẳng trách Sở Vạn Giang sẽ đối với cái này mới nhập môn không lâu đệ tử coi trọng như thế.

Có trận chiến này quyết nơi tay, Hạ Vị Sơ ở Vũ Viện cùng tu vi người trong, hầu như đã đứng ở bất bại, huống hồ đừng quên, hắn bây giờ còn có một loại khác cũ pháp, chính là ẩn linh cũ thuật.

Ẩn linh cũ thuật, này đồng dạng là một loại mạnh mẽ pháp môn.

Mỗi người linh sông, đều có một cái cực hạn, lúc đạt tới cực hạn này, linh sông liền không thể lại tiếp tục lớn mạnh, mà dùng này 1 cũ thuật, nhưng có thể tiếp tục ngưng tụ sức mạnh đất trời, có điều cũng không hòa vào linh trong sông, mà là nấp trong trên người các góc, kể cả mỗi một lỗ chân lông, mỗi một giọt máu tươi bên trong.

Kể từ đó, tu luyện người chân chính linh sông, có thể so với nhìn từ bề ngoài mạnh mẽ hơn nhiều, làm vận dụng loại này ẩn giấu linh sông lực lượng, khiến cho cùng tự thân linh sông kết hợp lại, có thể khiến nguyên bổn đã đạt được người thường cực hạn linh sông lại mạnh lên một đoạn, Thần lực tự nhiên cũng càng mạnh hơn.

Hạ Vị Sơ lúc này vận dụng, chính là loại này cũ pháp, khiến cho hắn mỗi một đạo linh sông, cường độ đều xa xa cao hơn vốn có độ cao.

Sấm gió 12 chưởng, cùng mười hai đạo tăng cường linh sông, hai hai kết hợp lại, lẫn nhau đối ứng cùng thành tựu, khiến cho hắn bây giờ sức chiến đấu có một khủng bố tăng lên, cho nên nói, bây giờ ở linh nguyên cảnh trong vòng, hắn cơ hồ là vô địch tồn tại.

"Diệt thiên diệt địa diệt chúng sanh? Ngươi giọng quá lớn!" Tiêu Vũ quát khẽ, hai quả đấm phát sáng, trên người hắn hiện ra lục đạo linh sông, cùng với bị ẩn giấu đạo thứ bảy linh sông, vào lúc này đều bạo động lên.

Ở bên cạnh nhìn lại, hắn linh sông mặc dù không có trồi lên bên ngoài cơ thể, nhưng ở lúc này lại phảng phất đều đã có được sinh mạng, ở trong cơ thể hắn tuôn trào không ngừng, người bên ngoài thậm chí mơ hồ có thể nghe được sóng biển có tiếng.

"Táng thiên!" Hắn một bước về phía trước, một đôi nhục quyền thẳng tiến không lùi, đơn giản vừa bá đạo về phía trước nổ ra, lại lựa chọn chính diện liều mạng năm màu thần lôi.

"Ầm!"

Cú đấm này, không động, núi chưa dao động, nhưng chẳng biết vì sao, xem cuộc chiến đệ tử, lại phảng phất cảm giác được thiên địa tựa hồ cũng ở vì thế mà chấn động, tựa hồ nhận lấy vô hình nào đó xung kích.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 81: Loạn Thiên Ấn

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Hạ Vị Sơ lần này không có một chút nào dừng lại, không dứt ra tay, vỗ ra một chưởng vừa một chưởng, đồng thời trên người tái hiện ra linh sông cũng càng ngày càng nhiều.

Sấm sét, từ xưa tới nay đều đại diện cho hủy diệt, ở thời cổ, sấm sét đại diện chính là trời xanh cơn giận, đến mức, không có gì có thể thừa nhận một đòn oai.

Hạ Vị Sơ bộ này chiến quyết, mang theo lôi điện chi lực, mỗi một chưởng đều có sức mạnh mang tính hủy diệt.

Hơn nữa, về sau, hắn mỗi một chưởng vỗ đến thời điểm, không chỉ trong lòng bàn tay có chứa màu sắc rực rỡ ánh chớp, càng có cuồng phong từng trận, mỗi một ngọn gió cũng giống như cực kỳ lưỡi đao sắc bén, nơi đi qua, không có một ngọn cỏ.

Sấm gió kết hợp lại, hơn nữa ẩn linh cũ thuật, bộ này chiến quyết uy lực bị Hạ Vị Sơ thi triển tới cực hạn, kể cả đang âm thầm yên lặng chú ý Đằng Long khu vực đệ tử, đều trở nên động dung.

Bọn họ không khỏi tự hỏi, nếu là đổi lại mình, có thể không tiếp được bộ này chiến quyết, lực chiến Hạ Vị Sơ?

Nhưng mà, Hạ Vị Sơ cố nhiên mạnh mẽ, nhưng vô luận hắn như thế nào công kích, thủ đoạn như thế nào dũng mãnh phi thường vô cùng, Tiêu Vũ đều đều là có thể 11 hóa giải, thong dong ứng đối, thật lâu chưa từng bị thua.

Hắn một đôi nắm đấm giống như thần giúp, mỗi một đấm đều bá đạo mà trực tiếp, chưa bao giờ lùi về sau một bước, quyền thế ép người, bàn về khí thế càng ở Hạ Vị Sơ bên trên.

“Thật không ngờ, ngươi cái này phế nhân còn có mấy phần bản lĩnh, có điều, này hết thảy đều là vô dụng, ta nói rồi giết ngươi, ngươi thì hẳn phải chết!” Chiến đến thời khắc này, Hạ Vị Sơ cũng biến thành nghiêm túc, trên mặt mặc dù vẫn còn kiêu ngạo, lại cũng sẽ không như ban đầu như vậy xem thường Tiêu Vũ.

Ở trong chiến đấu, hắn xuất liên tục mấy chưởng, trên người mười hai đạo linh sông, sớm toàn bộ trồi lên bên ngoài cơ thể, quay chung quanh ở xung quanh thân thể của hắn.

Trừ lần đó ra, sấm gió 12 chưởng, cũng đã bị hắn toàn bộ thi triển, nhưng mười hai chưởng đánh ra, lại là thủy chung không có thể làm sao Tiêu Vũ.

“Hóa nguyên Quy Hư, âm dương nghịch loạn!” Trong miệng hắn nói nhỏ, tiện tay hai tay kết thành một kỳ quái dấu tay, tướng mạo trang nghiêm, như là đang làm một cái vô cùng thần thánh sự tình.

“Đây là……”

Vũ Viện nội bộ, nhiều vị điện chủ, thậm chí là một vài lão quái vật nhìn thấy Hạ Vị Sơ cái này dấu tay, đồng thời chấn động mạnh.

Trong nháy mắt, những người này bóng người cùng nhau động, theo Vũ Viện phương hướng khác nhau thần tốc bay ra, ngay đầu tiên liền đi tới Ngọa Long Khu đạo trường bầu trời.

“Bốp!” “Bốp!” “Bốp”

……

Trong chốc lát, Ngọa Long Khu trên đạo trường liền đã xuất hiện ít nhất mười đạo bóng người, lăng không đứng ở trên trời, mỗi người sắc mặt ngưng trọng nhìn phía dưới Hạ Vị Sơ.

Ở trong những người này, đã có sáu vị điện chủ, cũng có Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ Dương Thừa Phong, càng có lúc trước đã bị Tiêu Vũ kinh động qua mấy cái nhân vật già cả.

Theo Hạ Vị Sơ kết xuất cái này kỳ lạ dấu tay, xung quanh thân thể của hắn, có từng điểm từng điểm thần quang ngưng tụ, dù cho là ban ngày, nhìn qua cũng vô cùng dễ thấy, như lửa trại trùng giống nhau từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, ở bên cạnh hắn không dứt bay lượn.

Này thần quang càng tụ càng nhiều, đem trong đó Hạ Vị Sơ làm nổi bật đến thần thánh trang nghiêm.

“Loạn thiên ấn! Hóa ra là loạn thiên ấn!”

Trên bầu trời, một vị điện chủ sắc mặt ngưng trọng, lúc nói chuyện, chầm chậm quay đầu, nhìn về phía Nguyên Sơ Điện điện chủ Sở Vạn Giang.

“Đúng là loạn thiên ấn,

Nói thật nha cả tôi ta cũng không nghĩ tới, hắn lại thật học xong phương pháp này, hơn nữa còn là tại đây loạn ngắn ngủi thời gian trong vòng.” Sở Vạn Giang gật gù, sắc mặt cũng hết sức nghiêm túc, nhưng cũng không che giấu được giữa lông mày lộ ra sắc mặt vui mừng.

“Thật là loạn thiên ấn?” Mấy vị khác điện chủ đều sâu sắc giật mình, “không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy, này 1 cũ pháp, rốt cuộc lại mình Vũ Viện bên trong lại xuất hiện.”

“Khả năng học được này ấn, người này tiềm lực, nói không chừng còn muốn ở Vũ Vô Cực cùng Hạ Vị Sơ trên người của hai người.” Một vị điện chủ thở dài nói.

Có thể làm cho hắn như thế đánh giá, có thể thấy được bọn họ những điện chủ này bây giờ đối với Hạ Vị Sơ coi trọng cỡ nào. Lúc trước Vũ Vô Cực cùng Hạ Vị Sơ ở thi nhập viện bên trong biểu hiện, nhưng chấn kinh rồi tất cả mọi người bọn họ, càng dẫn tới bọn họ tranh phá đầu đến cướp đoạt.

Vào lúc đó, Hạ Vị Sơ biểu hiện chỉ tính bình thường, ở trong lòng bọn họ còn kém rất rất xa hai người kia, nhưng bây giờ, nắm giữ loạn thiên ấn, như vậy hoàn toàn khác nhau.

Loạn thiên ấn, là Nguyên Sơ Điện bên trong một loại cổ xưa bí pháp, này ấn vừa ra, Vũ Viện bên trong cơ hồ không có cái gì chiến quyết có thể chống lại.

Thiên Thanh Vũ Viện 6 điện, ở về mặt thực lực tự nhiên cũng có được sự phân chia mạnh yếu, mặc dù không có sáng tỏ nhóm đến, nhưng ai cũng biết, 6 điện bên trong bây giờ thực lực mạnh nhất là Luân Hồi Điện, tiếp theo tất là Vũ Cực Điện, còn Nguyên Sơ Điện, ở bây giờ 6 điện ở trong, thuộc về tương đối hơi yếu 1 điện.

Chính là bởi vì như vậy, cho nên ở lúc trước đối với Sở Ngâm Sa cùng Vũ Vô Cực tranh cướp bên trong, thực lực mạnh nhất Luân Hồi Điện cuối cùng tài năng tranh đến Vũ Vô Cực, mạnh thứ hai Vũ Cực Điện, thì lại chiếm được Sở Ngâm Sa, Nguyên Sơ Điện tất là chỉ có thể ở còn lại đệ tử ở trong chọn lựa đối lập xuất sắc, này mới phát hiện Hạ Vị Sơ.

Nhưng mà, Nguyên Sơ Điện thực lực hôm nay mặc dù không gượng, nhưng từng, này 1 điện cũng đã từng là 6 trong điện cường đại nhất 1 điện, cũng từng huy hoàng nhất thời, vững vàng 6 điện đứng đầu.

Tất cả những thứ này nguyên nhân, chính là bởi vì sấm gió 12 chưởng, cùng với loạn thiên ấn tồn tại.

Có điều, muốn học sấm gió 12 chưởng, thập phần gian nan, muốn ở trong người ngưng tụ vượt qua linh sông cực hạn sức mạnh đất trời, phải cực kỳ cường hãn thân thể là điều kiện tiên quyết, bởi vậy trận chiến này quyết vô cùng khó tu luyện.

Mà loạn thiên ấn, tất là hơn nghịch thiên bí thuật, ở lúc đó, bí thuật này ở Thiên Thanh Vũ Viện đại biểu chính là vô địch, UU đọc sách &# 119;ｗ &# 119; &# 46; uukan ｓｈ &# 117;. &# 99;ｏm cơ hồ không có cái gì chiến quyết có thể chống lại.

Nhưng loạn thiên ấn mạnh mẽ đồng thời, tu luyện cũng so với sấm gió 12 chưởng càng thêm gian nan vạn lần.

Điều này cũng làm cho đưa đến, hai loại mạnh mẽ chiến quyết nhất định không phải người nào có thể học, đặc biệt là loạn thiên ấn, từ Nguyên Sơ Điện huy hoàng thời kỳ sau khi đi qua, đến bây giờ đã có gần trăm năm không người có thể tu luyện thành công, Nguyên Sơ Điện thực lực, cũng bởi vậy không dứt trượt, ở 6 điện chưa.

Cái này cũng là tại sao làm Hạ Vị Sơ thi triển phương pháp này, này sáu vị điện chủ sẽ khiếp sợ như vậy nguyên nhân.

Loạn thiên ấn lại xuất hiện, trận chiến này nếu là Hạ Vị Sơ thắng rồi, rất có thể, Nguyên Sơ Điện đem liền như vậy quật khởi, nói không chừng sẽ một lần nữa vươn mình, đem những cái khác 5 điện ép dưới thân thể, quay về mạnh nhất 1 điện.

“Đồng thời nắm giữ loạn thiên ấn cùng sấm gió 12 chưởng, còn có vừa ẩn linh bí thuật, cái này Hạ Vị Sơ, đột nhiên có bao nhiêu yêu nghiệt?”

“Trận chiến này, Tiêu Vũ đã mất phần thắng, mặc dù phía trước biểu hiện có thể nói tươi đẹp, nhưng chung quy tu vi chênh lệch quá lớn, phế nhân đúng là vẫn còn phế nhân.”

Mấy vị điện chủ trước sau mở miệng, ngữ khí phức tạp bên trong, vừa có chứa vài phần than thở.

Nghe những điện chủ này nói, Sở Vạn Giang bên mép ẩn có ý cười, trên thực tế, hắn giờ phút này so với tất cả mọi người đối với Hạ Vị Sơ càng một cách tự tin, có này mấy bộ chiến quyết nơi tay, Hạ Vị Sơ chính là vô địch tồn tại, Tiêu Vũ, không có một tia thủ thắng có thể!

Càng làm cho hắn hưng phấn chính là, chỉ cần Hạ Vị Sơ bất tử, không bao lâu nữa, Nguyên Sơ Điện nhất định có thể một lần nữa quật khởi, trở thành 6 điện bên trong mạnh nhất 1 điện!

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 82 + 3 Thuật Gia Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vô số thần quang, đem Hạ Vị Sơ chiếu rọi đến thần thánh phi thường, dáng vẻ trang nghiêm.

Chỉ thấy, chung quanh thân thể hắn thần quang càng tụ càng nhiều, nhiều điểm ánh huỳnh quang hội tụ đến đồng thời, đã đạt đến một doạ người mức độ, tiêm biết dùng người con mắt đau đớn, không cách nào nhìn thẳng.

“Xùy!”

Đột nhiên, ánh chớp hiện ra, một con bàn tay khổng lồ từ không trung chầm chậm ngưng tụ, trong lòng bàn tay mang theo ánh chớp từng trận, chính là Hạ Vị Sơ lúc trước sử dụng sấm gió 12 chưởng.

“A?” Tiêu Vũ nhíu mày, Hạ Vị Sơ lúc này thi triển bí thuật, lại cho hắn một loại thập phần cảm giác nguy hiểm, luôn cảm giác loại này cũ pháp có chút quỷ dị.

“Xùy!”

Vừa là một tia sét, và lại có một bàn tay ngưng tụ, xuất hiện ở Hạ Vị Sơ trước người, tạo thành con thứ hai bàn tay.

Tiêu Vũ trong lòng loại kia dị dạng cùng cảm giác nguy hiểm càng mãnh liệt, lúc trước Hạ Vị Sơ 12 chưởng, là phân trước sau đánh ra, mỗi một lần đều chỉ có thể một bàn tay mà thôi, giống như bây giờ đồng thời ngưng tụ hai bàn tay, còn là lần đầu tiên.

Còn chưa cho hắn suy tư, bàn tay thứ ba ngưng tụ, đồng dạng là lúc trước sấm gió 12 trong lòng bàn tay một chưởng.

Nhìn kỹ bên dưới, ba con bàn tay to nhỏ mặc dù giống nhau, và trong lòng bàn tay đều có chứa ánh chớp, nhưng rồi lại không giống nhau lắm, nhưng cụ thể là bất đồng nơi nào, kể cả Tiêu Vũ đều không có nhìn rõ ngọn ngành.

Rất nhanh, con thứ bốn cùng con thứ năm bàn tay cũng ngưng tụ thành hình, này hai bàn tay ở giữa ánh chớp, cũng phát sinh ra biến hóa, bắt đầu sinh ra một loại dị dạng màu sắc.

“Đây là……” Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, tới giờ phút này hắn rốt cục nhìn ra một vài manh mối, Hạ Vị Sơ chỉ sợ là muốn sử dụng chân chính sát chiêu.

Hắn có kinh người võ đạo kiến thức, trong đầu nắm giữ bí thuật nhiều lắm, mặc dù Hạ Vị Sơ thi triển bí thuật, cho hắn cấp bậc này người mà nói đẳng cấp quá thấp, không nhất định nhận thức, nhưng nhìn lâu như vậy, cũng có thể nhìn ra một vài mặt mày.

Hạ Vị Sơ lúc này ngưng tụ đến bàn tay cùng sấm sét, cũng không phải là một lần nữa ngưng tụ, mà là đem lúc trước đánh ra 12 chưởng một lần nữa ngưng tụ.

Nói cách khác, giờ phút này ngưng tụ này bàn tay, cũng không phải từ Hạ Vị Sơ cùng Thần lực ngưng tụ đến, hắn chỉ là đem trước khi đánh ra những cái kia thần lực một lần nữa tụ tập cùng nhau, hình thành giống nhau sấm gió 12 chưởng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, còn tiếp tục như vậy, Hạ Vị Sơ sẽ đem cái kia lúc trước 12 chưởng toàn bộ lại xuất hiện.

Kể từ đó, Tiêu Vũ phải đối mặt,

Thì sẽ không còn là như lúc trước như vậy phân có trước sau 12 chưởng, mà là phải đồng thời đối mặt 12 chưởng!

“Ai da, không nghĩ tới lúc trước thi nhập viện biểu hiện thường thường một đệ tử, lại có bực này thiên phú, khả năng đồng thời nắm giữ này nhiều loại chiến quyết.” Trên bầu trời, Luân Hồi Điện điện chủ thở dài một cái, nếu là biết Hạ Vị Sơ ở chiến quyết phương diện lại có bực này thiên phú, nói không chừng hắn lúc trước thì sẽ không đi tranh Vũ Vô Cực, mà là đi cướp Hạ Vị Sơ.

Cái khác điện chủ không có gì biểu thị, nhưng trong lòng của mỗi người, ít nhiều gì đều có giống nhau cảm giác.

Đặc biệt là nghĩ đến, loạn thiên ấn lại xuất hiện, ngày sau 6 điện mỗi loại địa vị có thể muốn một lần nữa thay đổi, trong lòng của bọn hắn đều có chút phức tạp.

Loạn thiên ấn, này 1 cũ pháp cho nên nói gần như vô địch, chính là bởi vì phương pháp này nắm giữ một cái nghịch thiên hiệu quả.

Trong chiến đấu, mỗi một phần Thần lực đều hết sức quan trọng, đặc biệt là làm song phương thực lực gần gũi thời gian, thần lực trong cơ thể càng tăng lên một phương, chiến đến cuối cùng thường thường đều có thể thủ thắng.

Loạn thiên ấn, loại này cũ pháp chính là có thể mang chính mình đánh ra Thần lực một lần nữa ngưng tụ, hình thành một loại gần như nghịch chuyển âm dương, đảo ngược thời gian hiệu quả.

Có thể tưởng tượng, làm hai người không dứt lúc chiến đấu, nắm giữ loạn thiên ấn một phương có thể không dứt ngưng tụ chính mình đánh ra Thần lực, một lần nữa dùng để chiến đấu, còn bên kia Thần lực tất là đang không ngừng hao tổn, càng đánh càng mỏi mệt, đây là một cái cỡ nào chuyện kinh khủng.

Cũng chính bởi vì loại này gần như nghịch thiên công hiệu, loạn thiên ấn ở Thiên Thanh Vũ Viện bên trong mới có thể có thể nói vô địch, này 1 cũ pháp, nhất định chính là thần kỹ.

“Có thể làm cho ta sử xuất toàn lực ban ơn ngươi vừa chết, ngươi nên cảm kích.” Hạ Vị Sơ đã đem mười hai con bàn tay toàn bộ ngưng tụ, hắn trước người những ánh sáng kia, cũng toàn bộ sáp nhập vào này mười hai con trong bàn tay.

Mười hai con bàn tay, mỗi một cánh tay to nhỏ đều không kém bao nhiêu, nhưng mỗi một cánh tay trên sấm sét, lại là một con so với một con khủng bố, xếp thành một nhóm, nổi trước người hắn.

“Bốp!”

Lòe lòe nói xong một câu nói này, Hạ Vị Sơ hai tay cử động nữa, hai tay của hắn vào thời khắc này hợp lại cùng nhau, trong miệng khẽ quát một tiếng: “Hợp!”

“Xùy!”

Điện quang không dứt lấp lóe, mười hai con bàn tay khi hắn một tiếng ra lệnh này, trong không trung chầm chậm chuyển động, hướng về cùng một cái phương hướng chầm chậm di động.

Dùng một loại chậm rãi tốc độ, mười hai con bàn tay dời đến đồng thời sau, lại bắt đầu từ từ dung hợp một chỗ.

Bất đồng sấm sét lẫn nhau đan vào, phát ra âm thanh chói tai phi thường, điện quang kia cũng càng thêm mát mắt, làm cho người ta 1 mỗi một rung động đánh vào thị giác.

“Trời ạ, Hạ Vị Sơ phải đem này 12 chưởng hợp tới một chỗ gì?”

“Này 12 chưởng mỗi một chưởng đều kinh khủng như vậy, đây nếu là hợp tới một chỗ, uy lực đến rất mạnh?”

Xem cuộc chiến đệ tử toàn bộ đều mắt choáng váng, Hạ Vị Sơ lúc trước 12 chưởng đã làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi không thôi, để trống chiến trường càng bị lần nữa khuếch đại, bây giờ những đệ tử này cơ hồ đều đã lui tới đạo trường xa xăm nhất.

Nhưng bây giờ Hạ Vị Sơ lại còn muốn đem này 12 chưởng dung hợp làm một, vậy này một chưởng vỗ dưới, uy lực đến có kinh người dường nào?

“Người này lại đạt được mức độ này, đồng thời khống chế sấm gió chưởng, ẩn linh thuật, loạn thiên ấn 3 đại chiến quyết, lại vẫn có thể đem ba người này quy nhất!”

Chính là không trung sáu vị điện chủ, lúc này cũng là cảm thấy khiếp sợ sâu sắc, Hạ Vị Sơ triển hiện ra, xa so với bọn hắn trong tưởng tượng còn kinh người hơn.

Một mặt khác, Sở Vạn Giang mặc dù không hề nói gì, nhưng cũng nắm chặt nắm đấm, thân thể càng hưng phấn đến có chút phát run.

Thân là 1 điện đứng đầu, hắn từ trước đến giờ là ung dung không vội, nhưng bây giờ lại là dáng vẻ ấy, có thể thấy được nội tâm của hắn có cỡ nào hưng phấn cùng kích động.

“Ai da!”

Mấy vị khác điện chủ ở trong lòng thở dài, Hạ Vị Sơ yêu nghiệt đến tận đây, Nguyên Sơ Điện quật khởi, tựa hồ đã thành tất nhiên, dạng này Hạ Vị Sơ, cho hắn một ít thời gian, trong viện đệ tử, còn có người nào có thể chống lại?

Khủng bố qua chút thời gian, chính là Đằng Long khu vực những yêu nghiệt kia, cũng không cách nào cùng hắn ngang hàng.

“3 thuật gia thân? Tiểu tử này quả thật không tệ, có điều…… Tiêu Vũ tiểu tử này, tại sao ta cảm giác hắn không một chút nào hoảng?”

Ở một cái căn bản không có chú ý tới địa phương, Mạc Ly không biết từ đâu lấy ra một bầu rượu, vừa uống, vừa nhìn giữa trường, ở nơi đó tự lẩm bẩm.

Hắn uống xong một hơi say rượu, đột nhiên chuyển hướng một khác phương hướng, đối với nơi đó lộ ra nụ cười, phất phất tay.

“Hừ!” Thướt tha bóng người, khuynh thành dung nhan, Phong Vũ mặc dù là chú ý tới Mạc Ly động tác, nhưng vẫn là kiêu ngạo như vậy đẹp lạnh lùng, hoàn toàn không để ý tới, một đôi thâm thúy hai con mắt, không nháy mắt nhìn chằm chằm trong sân Tiêu Vũ.

“Ta một chưởng này, ngươi chắc chắn phải chết, phóng tầm mắt Vũ Viện cùng thế hệ, không có người nào có thể tiếp được.” Hạ Vị Sơ đem mười hai con bàn tay quy nhất, nhìn về phía Tiêu Vũ, lạnh lùng mà tự tin nói: “Nói ra ngươi sau cùng trăn trối, nếu không, ngươi đem không có cơ hội lại mở miệng!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 83: Quy Hư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sấm gió 12 chưởng, mỗi một chưởng đều mang theo Phong Lôi chi lực, đầy rẫy sức mạnh mang tính hủy diệt.

Này 12 chưởng dù cho chia lìa, mỗi một thức cũng đều thuộc về vô cùng mạnh mẽ chiến quyết, uy lực kinh người.

Mà, Hạ Vị Sơ trên người mười hai đạo linh sông, mỗi một đạo linh sông đều vượt ra khỏi vốn có cực hạn, Thần lực hơn xa người thường, vừa vặn cùng sấm gió 12 chưởng lẫn nhau đối ứng, khiến trận chiến này quyết uy lực tăng lên tới một trình độ khủng bố.

Hơn nữa, bây giờ hắn đem mười hai đem quy nhất, hòa làm một thể, đây tuyệt không phải một cộng một đơn giản như vậy, cuối cùng này một chưởng uy lực, giống như hắn theo như lời, phóng tầm mắt Vũ Viện cùng thế hệ, hầu như tìm không ra có thể tiếp được người.

Đối mặt như thế một đòn, tất cả mọi người cho rằng Tiêu Vũ tất bại, dù cho hắn lúc trước bày ra thực lực có mạnh đến đâu, chung quy tu vi và Hạ Vị Sơ cách biệt nhiều lắm, chỉ có lục đạo linh sông.

Mà Hạ Vị Sơ, không chỉ có mười hai đạo linh sông, thực lực bản thân, càng xa xa vượt ra khỏi tu vi, chính là hóa khí cảnh người, cũng chưa chắc có thể đã thắng được hắn.

“Ngươi không được!” Đối mặt hung hăng Hạ Vị Sơ, Tiêu Vũ như trước thâm thúy bình tĩnh, nói: “Ta nói rồi, ngươi những thủ đoạn này, đối với ta vô dụng, lúc trước 12 chưởng như thế, bây giờ một chưởng này, cũng giống như thế!”

“Ngươi để cho chán ghét, chính là của ngươi dốt nát!” Hạ Vị Sơ lòe lòe nói: “Đã như vậy, vậy hãy để cho ta nhìn ngươi một chút còn có thủ đoạn gì nữa, diệt!”

Hắn không muốn cùng Tiêu Vũ nhiều lời, hợp ở hai tay nâng lên, xa xa quay Tiêu Vũ, làm ra đẩy về trước tư thế.

“Ầm!”

Một con bàn tay khổng lồ, trong lòng bàn tay mang theo vô tận sấm gió, dạng này một màn, quả thực thì có như thần linh cơn giận, muốn hủy diệt đất trời.

Người bình thường ở vào thời điểm này, chỉ sợ sớm sợ vỡ mật, liền đối kháng chi tâm đều không dám sinh ra, cho dù là ở bên cạnh xem cuộc chiến, những đệ tử kia đã từ lâu sắc mặt trắng bệch, phảng phất tại bàn tay lớn này trước khi, chính mình lúc nào cũng có thể sẽ bỏ mình.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cũng động, không có giống Hạ Vị Sơ bá đạo như vậy huyễn lệ chiến quyết, chỉ là bước lên phía trước, đồng thời lăng không điểm ra một ngón tay.

“Quy Hư!” Trong miệng hắn nhẹ nhàng phun ra hai chữ, một ngón tay đầu ngón tay bên trên, sáng lên một đạo yếu ớt điểm sáng.

Điểm sáng này so với Hạ Vị Sơ trong lòng bàn tay ánh chớp, liền như là đom đóm so với nhật nguyệt, thật sự quá qua lờ mờ, thế cho nên đối với người khác xem ra, hắn cũng chỉ là đi lên phía trước, nhẹ nhàng nhấn một ngón tay.

“Dốt nát! Ngươi là không thể nào đã thắng được ta, ta sẽ để ngươi minh bạch,

Phế nhân thủy chung chính là phế nhân!” Hạ Vị Sơ thấy vậy, phát sinh tiếng cười khinh miệt.

Hắn có tuyệt đối tự tin, đòn đánh này Tiêu Vũ vô luận như thế nào cũng không khả năng tiếp được.

Lần này ở Linh Sơn bên trong, hắn chiếm được một cây màu máu trái cây, sau khi uống, để nhục thể của hắn trong khoảng thời gian ngắn đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Trên người hắn mỗi một tấc máu thịt, phảng phất đều đã trải qua một lần học sinh mới, mỗi một giọt máu tựa hồ cũng so với trước kia mạnh hơn gấp mười lần!

Bởi vì loại sửa đổi này, hắn mới chính thức xem như nắm giữ ẩn linh cũ thuật, và dùng cái này thuật, ngưng tụ càng nhiều sức mạnh đất trời, để tự thân linh sông, vượt qua thì có cực hạn.

Ngoài ra, thân thể thay đổi sau khi, Hạ Vị Sơ còn phát hiện, Nguyên Sơ Điện bên trong cái kia vài loại cường đại nhất chiến quyết, hắn lại đều có thể thần tốc nắm giữ, thực lực còn hơn trước khi cường đại rồi không biết bao nhiêu lần, thậm chí kể cả tu vi đều có điều đột phá, đạt đến linh nguyên cảnh mười hai vòng đỉnh cao.

Có loại biến hóa này sau khi, hắn trước tiên nghĩ tới sự tình, chính là phải trừ hết ở Linh Sơn trung hoà hắn là địch Tiêu Vũ, hắn không cho phép can đảm khiêu khích thực lực của hắn người tồn tại.

Nhưng hắn là Ngọa Long Khu đệ tử, mà Tiêu Vũ thì lại đang ở Tiềm Long Khu, hắn không cách nào càng khu vực, hướng về Tiêu Vũ động thủ.

Vừa vặn trở về Vũ Viện sau khi, hắn nghe nói Ngọa Long Khu đệ tử đối với Diệp Văn Hiên hai người giễu cợt, mới biết được hai người này cùng Tiêu Vũ quan hệ, cho nên hắn mới sẽ nghĩ tới thông qua hai người kia, để chế tạo cùng Tiêu Vũ cơ hội động thủ.

Trên thực tế, Hạ Vị Sơ hoàn toàn tin tưởng Tiêu Vũ khả năng trong khoảng thời gian ngắn thăng lên Ngọa Long Khu, bởi vì cùng Tiêu Vũ động thủ một lần, hắn biết rõ, dùng Tiêu Vũ thực lực, hoàn toàn có thể ở Ngọa Long Khu đặt chân.

Chỉ có điều, hắn hôm nay đã không còn là trước khi hắn, hắn hiện tại có đầy đủ tự tin, bất kể là cái gọi là tứ đại người mới, còn là Tiêu Vũ, đều tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn!

“Ba!”

Một cực kỳ thanh âm rất nhỏ, nghe tới giống như là bọt nước vỡ tan.

Theo âm thanh này, hết thảy người quan chiến, kể cả trên bầu trời sáu vị điện chủ, cùng với Vũ Viện bên trong nhân vật già cả, cơ hồ đều hóa đá.

Hạ Vị Sơ cuối cùng sát chiêu, uy thế kinh người, mang theo Phong Lôi chi lực, giống như thần linh cơn giận, vô luận hủy diệt cái gì, tạo thành nhiều động tĩnh lớn, đều sẽ không có người cảm thấy kỳ quái.

Nhưng bây giờ, lại đã xảy ra cực kỳ một màn quỷ dị.

Ở Tiêu Vũ cái kia thoạt nhìn thường thường không có gì lạ một ngón tay bên dưới, trong dự đoán, nên sinh ra kịch liệt xung kích, cùng với tạo thành động tĩnh to lớn, tất cả cũng không có phát sinh, ngược lại chỉ có vậy một không có gì lạ âm thanh, nhẹ nhàng đến cơ hồ làm người không cách nào phát hiện.

Mà ở âm thanh này sau khi, Hạ Vị Sơ con kia bàn tay khổng lồ, cùng với trong lòng bàn tay Phong Lôi chi lực, đột nhiên thần tốc biến mất sạch sành sanh, tựa như băng tuyết gặp được ánh lửa, ở Tiêu Vũ đầu ngón tay bên dưới, bị thần tốc tan rã, cái gì cũng không còn sót lại.

Không khí phảng phất đều đọng lại, có mấy người thậm chí quên thời gian trôi qua, cả người đều cứng tại tại chỗ, ngây ngốc thấy trong sân hai người.

“Tiểu tử này, quả thực không đơn giản, chẳng trách trấn định như thế! Bất quá hắn chiêu thức ấy là cái gì? Thậm chí ngay cả ta cũng không nhìn ra!”

Trong góc, Mạc Ly như là đã quên bầu rượu trong tay, một cái tay sờ lên cằm, rất hứng thú đánh giá xa xa Tiêu Vũ.

Mặc dù sớm có đoán trước, Tiêu Vũ nên sẽ không thua, nhưng hắn lại cũng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại có thể đơn giản như vậy hóa giải mất Hạ Vị Sơ mạnh nhất một thức, hơn nữa thậm chí ngay cả hắn đều không thể nhìn ra, Tiêu Vũ là như thế nào làm được.

“Nhìn dáng dấp, hắn khả năng đẩy ra thứ chín cánh cửa, tuyệt đối không phải tình cờ.” Một mặt khác, Phong Vũ một đôi mắt đẹp bên trong cũng lộ ra dị dạng sắc thái, nơi đó cúi đầu trầm tư.

“Owo!”

Ở ngắn ngủi yên tĩnh sau khi, đoàn người rốt cục phục hồi tinh thần lại, các loại rung động âm thanh như thủy triều vọt tới.

“Xảy ra chuyện gì? Tiêu Vũ làm cái gì?”

“Một chưởng này không phải là kinh thiên động địa gì? Không nên đất rung núi chuyển gì? Tại sao lại như vậy? Bàn tay kia đi đâu rồi? Trong lòng bàn tay Phong Lôi chi lực đi đâu rồi?”

“Đừng hãy nói cho ta biết, &# 85 Tiêu Vũ chỉ dùng một ngón tay, liền đem này đều hóa giải!”

“Ai có thể hãy nói cho ta biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!”

……

Một đám đệ tử nghị luận không ngừng, đủ loại tiếng kêu ở các loại trong góc thỉnh thoảng truyền đến.

Trong tưởng tượng uy lực kinh người một chưởng, đến cuối cùng lại bị một ngón tay dễ dàng một chút đi, một chút động tĩnh cũng không có? Khổng lồ như thế chênh lệch, để rất nhiều người trong lòng đều có một loại thập phần cảm giác khó chịu.

“Các vị, các ngươi có từng nhìn ra, cái kia phế…… ho, Tiêu Vũ là như thế nào làm được?”

Trên bầu trời, sáu vị điện chủ cũng hồi thần lại, ở trong một gã điện chủ mở miệng, nói đến một nửa, lâm thời đổi giọng, không còn dám gọi bằng Tiêu Vũ làm phế nhân.

Nói đùa, nếu là đệ tử như vậy đều tính phế nhân, vậy bọn họ trong điện những đệ tử kia được cho cái gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 84: Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mấy vị khác điện chủ nghe vậy, cùng nhìn nhau, lại chỉ nhìn thấy trong mắt nhau đều là mang theo mờ mịt, hiển nhiên không có một người có thể có thể thấy. Bọn họ đồng thời quay đầu, nhìn về phía mấy vị khác nhân vật già cả, những người này sống được từ xa xưa, nói không chừng sẽ có người biết Tiêu Vũ là làm gì.

Nhưng mà, để những điện chủ này thất vọng chính là, kể cả bên cạnh bao nhiêu lão quái vật, cũng là mỗi người nhíu chặt lông mày, trong mắt có giống như bọn họ không hiểu tâm tình.

“Nhìn dáng dấp, cái này Tiêu Vũ, rất không giống chúng ta trong tưởng tượng vậy vô dụng a.” Một vị điện chủ thở dài, Tiêu Vũ cho thấy thực lực, đã nói rõ tất cả, hắn tuyệt đối không phải cái gì phế nhân.

Một kẻ tàn phế khả năng dùng lục đạo linh sông tu vi, chiến thắng mười hai đạo linh sông thiên tài? Một kẻ tàn phế có thể ứng phó đạt được Hạ Vị Sơ 3 thuật gia thân? Một kẻ tàn phế có thể sử dụng liền bọn họ đều xem không hiểu thủ đoạn?

Mặc dù bây giờ chiến đấu còn không có triệt để kết thúc, nhưng dùng những điện chủ này ánh mắt, tự nhiên có thể nhìn ra, Hạ Vị Sơ mạnh nhất một thức đều không thể làm sao Tiêu Vũ, kết quả của trận chiến này, đã rất rõ ràng.

Trên bầu trời những điện chủ này cùng trong lão quái vật, có người cá biệt sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng cũng mỗi người mặt âm trầm, không nói một câu.

Tại đây ở trong, muốn nói sắc mặt kém nhất, đó không thể nghi ngờ là Nguyên Sơ Điện điện chủ, cũng là Hạ Vị Sơ sư phụ Sở Vạn Giang.

Tất cả mọi người ở trong là thuộc hắn đối với Hạ Vị Sơ cực kỳ một cách tự tin, nhưng mà bây giờ nhìn lại, trận chiến này, Hạ Vị Sơ triệt để thất bại.

“Phụp!”

Bên trong chiến trường, Hạ Vị Sơ cuối cùng một chưởng bị Tiêu Vũ một ngón tay hóa giải, thân hình thoắt một cái, phun ra búng máu tươi lớn, như là lập tức hư nhược rồi rất nhiều, kể cả đứng thẳng đều có chút không yên.

Hắn cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong đôi mắt đã có khiếp sợ, cũng không có lời giải, mà càng nhiều, tất là không thể nào tiếp thu được.

Phát sinh tất cả những thứ này đối với hắn mà nói quả thực tựa như một giấc mộng giống nhau không chân thực, tự tin nhất một thức lại bị Tiêu Vũ dùng đơn giản như vậy phương thức hóa giải, hắn làm sao có khả năng tiếp thu được?

“Nói ra ngươi sau cùng trăn trối.” Tiêu Vũ bình tĩnh đứng yên tại chỗ, ngữ khí vẫn như cũ bình thản, không hề giống Hạ Vị Sơ như vậy vênh váo hung hăng.

Hạ Vị Sơ cả người chấn động, một câu nói này là bực nào quen thuộc? Trước đó không lâu hắn còn đối với Tiêu Vũ đã nói giống nhau nói, nhưng bây giờ, này 1 tình hình lại là phản lại, đây quả thực là lớn nhất trào phúng!

“Ngươi…… đến tột cùng là như thế nào làm được?” Hạ Vị Sơ tràn ngập không cam lòng, hắn không thể tin được, không thể tin được Vũ Viện bên trong còn có đệ tử khả năng tiếp được hắn thức cuối cùng!

Dù cho hắn đồng ý tin tưởng,

Hắn cũng tuyệt không đồng ý tin tưởng người này chính là Tiêu Vũ, dù cho sự thật đã phát sinh.

“Rất trọng yếu sao?” Tiêu Vũ ngẩng đầu liếc một cái trên bầu trời mấy vị điện chủ, ở trước mặt những người này, hắn đương nhiên sẽ không cùng Hạ Vị Sơ giải thích!

Loạn thiên ấn, cái này ở Thiên Thanh Vũ Viện đúng là một loại gần như nghịch thiên bí thuật, đoàn tụ đánh ra Thần lực, gần như nghịch loạn âm dương, đảo ngược thời gian.

Nhưng mà, hết thảy chiến quyết, hết thảy bí thuật, ở Tiêu Vũ trong mắt đều không có bí mật gì, đặc biệt là cấp bậc này bí thuật cùng chiến quyết, đối với hắn người ở cảnh giới này mà nói, một chút có thể nhìn thấu.

Nói trắng ra là, Hạ Vị Sơ quả thật mạnh mẽ, chỉ tiếc, hắn mưu toan dùng chiến quyết cùng cũ thuật đến cùng Tiêu Vũ giành thắng lợi, thì đã quyết định kết cục của hắn.

Đối với hiện tại Tiêu Vũ tới nói, bất kỳ chiến quyết cùng bí pháp, ở trong mắt hắn đều là nhất là trắng nhợt gì đó, muốn thắng hắn, chỉ có dùng tuyệt đối tu vi áp chế, Hạ Vị Sơ tuy có mười hai đạo linh sông tu vi, nhưng còn xa không đạt được yêu cầu này.

Hắn khả năng nghịch âm dương, Tiêu Vũ đồng dạng khả năng hóa vạn vật là giả, trên thực tế hắn làm sự tình cũng rất đơn giản, dùng ngược lại bí thuật, trực tiếp hóa đi Hạ Vị Sơ một lần nữa ngưng tụ đến Thần lực, khiến cho quy về, hóa thật là Quy Hư, chỉ đến thế mà thôi.

Hắn bí thuật này mặc dù không có đối với Hạ Vị Sơ tạo thành thực chất thương tổn, nhưng Hạ Vị Sơ vì cầu đem thức cuối cùng uy lực sử dụng tốt nhất, mạnh mẽ dùng 3 thuật gia thân, chiêu thức này bị phá, không cần Tiêu Vũ động thủ, chính hắn liền đã là thân bị trọng thương.

“Ha! Ta càng sẽ thua bởi ngươi như vậy một kẻ tàn phế, ta không tin! Ta không tin!” Hạ Vị Sơ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, đột nhiên phát rồ như cười ha hả.

“Ta chỉ có thể nói ngươi rất đáng thương, thôi, vô vị nhiều lời, tiễn ngươi lên đường.” Tiêu Vũ lắc đầu than khẽ.

Hạ Vị Sơ người này, thái quá kiêu ngạo, đem chính mình ngoài ra người đều không nhìn ở trong mắt.

Loại này kiêu ngạo, có lúc cố nhiên có thể làm cho mình hơn tự tin, càng mạnh mẽ hơn, nhưng là nhất định người như hắn, không chịu nổi bất kỳ đả kích.

Lần này, hắn bị chính hắn trong miệng phế nhân triệt để đánh bại, sâu trong nội tâm đã hầu như tan vỡ, coi như Tiêu Vũ không giết hắn, chỉ sợ hắn ngày sau, cũng lại khó với con đường tu luyện trên có điều làm.

“Ta không tin, ta không tin! Ngươi bất quá là một phế nhân, làm sao có khả năng thắng được ta!” Hạ Vị Sơ cười to, tóc rối bời bay lên, như là nhập ma vậy.

“Đạo tâm không yên, không chịu nổi trọng trách!”

“Ai da, tự cho mình quá cao, có lúc chưa chắc là việc tốt.”

Trên bầu trời, có chút điện chủ mở miệng, khẽ gật đầu một cái.

Những lời này nghe ở một bên Sở Vạn Giang trong tai, để sắc mặt của hắn càng thêm khó coi.

Hạ Vị Sơ vốn là hắn coi trọng nhất cùng đệ tử đắc ý, trước đó không lâu, hắn còn bởi vì tên đệ tử này, mà để mấy vị khác điện chủ rất là hâm mộ, không ngờ rằng lại chỉ vì một Tiêu Vũ, liền để hắn tên đệ tử này đạo tâm tan vỡ, coi như cứu lại được, ngày sau cũng lại không thành tựu.

“Ngươi nếu muốn giết ta, bất cứ lúc nào cũng có thể tới tìm ta, nhưng ngươi sai thì sai ở, không nên đối với ta người bên cạnh ra tay.” Tiêu Vũ đi tới Hạ Vị Sơ trước người, đối với Hạ Vị Sơ người như thế, hắn căn bản không có cái gì dư thừa nhân từ.

Huống hồ, thế gian không có người nào so với hắn hiểu thêm tàn khốc hai chữ.

“Bốp!”

Hắn giơ tay lên, không có một chút do dự, một chưởng đánh xuống. Bây giờ Hạ Vị Sơ dĩ nhiên trọng trách, hoàn toàn không có một tia năng lực hoàn thủ, cười to âm thanh đột nhiên ngừng lại, về phía sau tầng tầng ngã xuống.

“Rầm!”

Hạ Vị Sơ đổ ra, âm thanh nhẹ vô cùng, nhưng ở toàn bộ đạo trường, lại làm cho mỗi người đều nghe rõ rõ ràng ràng, này một cái thanh âm rất nhỏ, lại như là một hồi động đất, làm cho tất cả mọi người nội tâm đều cảm thấy run rẩy.

Một trận chiến kết thúc, Hạ Vị Sơ, chết!

“Có lẽ, chúng ta lúc trước đều bỏ lỡ một chân chính yêu nghiệt!”

“Linh nguyên cảnh lục chuyển, lại có sức chiến đấu cỡ này, cái này Tiêu Vũ, mặc dù là phóng tầm mắt chúng ta Vũ Viện toàn bộ lịch sử, sợ cũng tìm không ra có thể so sánh người!”

“Lựa chọn đã làm ra, bây giờ dù cho biết rõ sai rồi, vừa có tác dụng đâu?”

Thấy ngã xuống đất bỏ mình Hạ Vị Sơ, mấy vị điện chủ cùng những lão quái vật kia sắc mặt tràn đầy phức tạp.

Dạng này một đệ tử, lúc trước lại bị bọn họ coi là phế nhân, dồn dập từ bỏ! Mặc dù Tiêu Vũ trong cơ thể quả thật có dị dạng hắc khí, nhưng dù ai cũng không cách nào bảo đảm, hắc khí kia thì nhất định không cách nào rõ ràng.

Dùng Tiêu Vũ hôm nay biểu hiện, nếu như có thể tiêu trừ những hắc khí kia, Vũ Viện trong vòng, có đệ tử nào khả năng so với hắn?

Nếu có thể được Tiêu Vũ, cái kia 1 điện ở tương lai không lâu, thực lực nhất định sẽ tăng lên rất nhiều, vì thế coi như thanh trừ Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí phải trả giá lớn hơn nữa giá cả, vừa đáng là gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 85: Một Lần Nữa Mời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một trận chiến đấu, dùng tất cả mọi người không có dự liệu được kết cục kết thúc, Hạ Vị Sơ mạnh mẽ đến tận đây, cuối cùng lại là chết tại Tiêu Vũ trên tay.

Tiêu Vũ biểu hiện, cũng làm cho xem cuộc chiến sáu đại Điện chủ, cùng với này nhân vật già cả sắc mặt không giống nhau, có người sắc mặt phức tạp, cũng trong mắt mọi người ngầm có ý sát ý.

Một bị bọn họ chỗ từ bỏ phế nhân, vào lúc này, bọn họ vô luận như thế nào, cũng không muốn nhìn thấy cái này phế nhân quật khởi.

Giữa trường, Hạ Vị Sơ thi thể lẳng lặng mà ngã trên mặt đất, quanh thân người quan chiến, tựa hồ còn không cách nào phục hồi tinh thần lại, kết quả của trận chiến này, khiến rất nhiều người đều có một loại cảm giác không chân thật.

“Bốp!”

Đột nhiên, một ánh hào quang xuất hiện, mọi người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, theo bản năng mà quay đầu nhìn lại.

Bên sân, khối này to lớn Ngọa Long trên tấm bia sáng lên một cái tên: Tiêu Vũ!

Tên này, vào lúc này phát sinh một đạo dị dạng quang mang, từ trên tấm bia xuất hiện, sau đó ở tấm bia này trên nhanh chóng tăng lên, cuối cùng đi tới này bia người thứ năm!

Mà vốn xếp hạng đệ ngũ Hạ Vị Sơ, ba chữ ở trên tấm bia trực tiếp ảm đạm xuống, quy về hư vô.

“Thánh Bia có cảm giác, tự chủ xoá tên…… Hạ Vị Sơ thật chết rồi, bại bởi Tiêu Vũ!”

Cho đến giờ phút này, những đệ tử kia phảng phất mới dám tin tưởng sự thực này.

Vũ Viện bên trong bốn khối bia, khối thứ nhất trên tấm bia tên đều có tên đệ tử kia đặc biệt dấu ấn, tên đệ tử này nếu là chết đi, hắn ở trên tấm bia tên, cũng đem cứ thế biến mất, mà không phải xếp hạng trượt.

Hạ Vị Sơ thất bại, vị trí xếp hạng tự động bị Tiêu Vũ thay thế, mà hắn tên của mình, đem từ trên tấm bia vĩnh viễn bỏ.

“Tiêu Vũ lúc trước nói muốn từ Tiềm Long Khu đánh tới Ngọa Long Khu, cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến, chém xuống Hạ Vị Sơ, hắn thật làm được!”

“Bây giờ suy nghĩ một chút, tất cả những thứ này nhất định chính là kỳ tích, hắn xếp hạng, lại ngăn ngắn trong vòng một ngày, tăng lên gần mười vạn tên!”

“Từ sau ngày hôm nay, còn có ai còn dám nói hắn là phế nhân?”

Đến giờ phút này rồi, phần đông đệ tử hồi tưởng lại Tiêu Vũ đi tới đoạn đường này, đều có một loại hoảng sợ cảm giác.

Một đường đại chiến, xếp hạng liên tục lên cao gần mười vạn tên, theo Tiềm Long Khu lót đáy, thăng lên Tàng Long Khu, và vừa đánh tới Ngọa Long Khu, một trận chiến xâm nhập Ngọa Long Khu mười vị trí đầu.

Trước lúc này, chuyện như vậy nói ra, tất cả mọi người sẽ cảm thấy đó là một chuyện cười, căn bản một điểm có thể đều không có, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại là dùng hành động hướng về tất cả mọi người chứng minh, đây là có thể làm được!

Vào giờ phút này, mỗi tên đệ tử nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều có bất đồng tâm tình, có kính sợ, có hoài nghi, cũng có không cho là thế.

Ở trong những đệ tử này, thì mấy này từng đắc tội qua Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên đệ tử kinh hoảng nhất.

“Làm sao bây giờ? Tiêu Vũ lại thắng rồi, hơn nữa thực lực mạnh như vậy, liền Hạ Vị Sơ đều không phải là đối thủ của hắn, nếu là hắn tìm ta người phiền phức, chúng ta còn có đường sống gì?”

“Hắn lần này biết đánh đến Ngọa Long Khu tới giết Hạ Vị Sơ, giống như chính là vì Diệp Văn Hiên hai người bọn họ ra mặt a, Hạ Vị Sơ trước khi đem hai người bọn họ đánh trọng thương, chọc giận hắn, cho nên hắn mới sẽ làm như vậy!”

“Nói như vậy, nếu hắn bởi vì hai người kia giận chó đánh mèo chúng ta, chúng ta chẳng phải là rất thảm?”

Không ít đệ tử sắc mặt trắng bệch, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng thương nghị đến một kết quả, cùng hướng về Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên hai người vây lại.

Diệp Văn Hiên chính là Tiêu Vũ thắng lợi mà hưng phấn, đột nhiên nhìn thấy trong ngày thường dùng ức hiếp bọn họ làm thú vui một vài đệ tử đồng loạt dựa vào đến, sắc mặt nhất thời chìm xuống dưới, nói: “Làm sao? Vào lúc này, còn muốn chơi trò gian gì!”

“Diệp sư huynh, dĩ vãng là chúng ta sai rồi, xin ngươi tha thứ cho chúng ta!”

“Diệp sư huynh, chúng ta là chuyên môn tới cho các ngươi bồi tội, trước đây có cái gì làm không đúng địa phương, xin ngài tha thứ.”

“Tần tiểu thư, ta nơi này có một viên trăm năm thủy linh châu, đeo ở trên người, có thể bảo vệ ngươi thanh xuân mãi mãi, là ta một chút tâm ý.”

……

Một đám người trước sau mở miệng, mỗi người đều bồi khuôn mặt tươi cười, như là cháu trai thấy vậy gia giống nhau, đem Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên hai người đều kinh trụ.

Hai người cùng nhìn nhau, đều giống như như là gặp ma, bình thường những người này kiêu căng tự mãn, càng không ít ức hiếp bọn họ, làm sao bây giờ một bộ lấy lòng dáng vẻ, mỗi người lo sợ tát mét mặt mày?

Nghĩ lại, hai người bọn họ liền hiểu.

Hai người này cũng không phải cái gì thiện hạng người, Diệp Văn Hiên nghĩ thông suốt trong đó quan hệ sau, lập tức thì nhếch môi nở nụ cười, nói: “Dễ bàn dễ bàn, tha thứ hay không, thì nhìn các ngươi thành ý, trên người các ngươi, nên đều có không ít thứ tốt?”

Một đám đệ tử chỉ cảm thấy Diệp Văn Hiên nụ cười khiến người ta tê cả da đầu, nhưng giờ phút này cũng không ai dám đắc tội nữa hắn, dồn dập nhẫn nhịn thịt đau lấy ra rất nhiều trân quý lễ vật, còn muốn bồi khuôn mặt tươi cười cho đưa đi.

Thấy thái độ của những người này thay đổi đến khổng lồ như thế, bất kể là Diệp Văn Hiên còn là Tần Vũ Huyên, hai người trong lòng đều có một loại thống khoái cảm giác, hầu như muốn cười to đi ra.

“Bốp!”

Cùng lúc đó, một bóng người rơi ở giữa sân, đi tới Tiêu Vũ trước người, mỉm cười nói: “Tiêu Vũ, có thể có hứng thú vào ta Vũ Cực Điện?”

Tất cả mọi người là sửng sốt, trong đó cũng kể cả Tiêu Vũ, làm sao vào lúc này, Vũ Cực Điện chủ đột nhiên xông ra, còn hướng về hắn phát sinh loại mời mọc này?

“Đáng chết, lão già này da mặt thật là dầy!”

Không trung, mấy vị khác điện chủ thầm mắng, sau đó cũng lập tức triển khai thân hình đuổi tới.

Vốn bọn họ trước đây đều đã bởi vì Tiêu Vũ thể chất mà từ bỏ Tiêu Vũ, vào lúc này nếu như nữa đối Tiêu Vũ tung cành ô-liu, không thể nghi ngờ có chút mất mặt, chẳng khác gì là thừa nhận chính mình trước đây quyết định là sai.

Nhưng bây giờ, dù cho Tiêu Vũ trên người hắc khí chưa trừ, cũng tuyệt đối đáng giá mời chào.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, bây giờ người người biết Mạc Ly đối với Tiêu Vũ vô cùng coi trọng, nói cách khác, vậy một điện đạt được Tiêu Vũ, liền lỗ tương đương tìm được Mạc Ly.

Phải biết rằng, Mạc Ly mặc dù đang Vũ Viện bên trong không can thiệp tới hiện thực, nhưng thực lực và địa vị, nhưng có thể để mỗi người đều kiêng kỵ, nếu vậy một điện cho hắn chống đỡ, cái kia sống lưng đều sẽ cứng rắn rất nhiều.

“Tiểu hữu, đến ta Luân Hồi Điện a, lão phu tự mình thu ngươi làm học trò!”

“Đừng nghe hắn, đến ta hư thần điện, chỉ cần ngươi tới, ta bảo đảm ngươi trong vòng một năm, nhất định có thể vào Đằng Long khu vực.”

Tổng cộng có ba gã điện chủ đi tới Tiêu Vũ trước người, trước sau biểu thị ra thái độ của mình.

Tự nhiên, Nguyên Sơ Điện chủ Sở Vạn Giang không thể nữa đối Tiêu Vũ lấy lòng, dù sao vừa mới chết ở Tiêu Vũ trên tay nhưng đệ tử của hắn, đối với tình cảnh này, hắn chỉ là sắc mặt âm trầm thấy.

Mặt khác hai vị điện chủ, trời diễn điện cùng huyễn sinh điện, thoạt nhìn cũng không có sẽ đối Tiêu Vũ lấy lòng ý tứ.

“Đa tạ mấy vị hảo ý, bất quá ta tạm thời còn chưa hề nghĩ tới muốn vào vậy một điện.” Tiêu Vũ trực tiếp từ chối, nói thật nha, người khác đều cướp vào 6 điện, nhưng đối với hắn mà nói, lại không cần như thế.

Người khác đó là muốn tìm được danh sư, hướng dẫn tự mình tu luyện, mưu đồ có thể càng nhanh hơn tiến bộ, nhưng điểm này ở trên người hắn hoàn toàn không áp dụng, hiện nay thế gian ai có thể cho hắn làm sư phụ?

“Tiểu hữu, thật không suy nghĩ một chút nữa?” Vũ Cực Điện chủ âm mùi sâu xa nói: “Tiến vào 6 điện chỗ tốt, cũng không như là nghĩ đơn giản như vậy.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 86: Kết Thúc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hả? Nói thế nào?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động.

Cho tới nay, hắn đều cho rằng gia nhập 6 điện, bất quá chỉ là so với đệ tử bình thường hơn một cái sư phụ, ngoài ra có có thể được một vài tài nguyên, nhưng đối với hắn mà nói, bình thường tài nguyên tác dụng không lớn, càng không cần có người hướng dẫn tài năng tu luyện, cho nên chưa từng có gia nhập 6 điện ý nghĩ.

Nhưng bây giờ nghe Vũ Cực Điện chủ ý tứ, tựa hồ gia nhập 6 điện, không giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

“Cụ thể tình hình, ta không tiện cùng ngươi nhiều lời, chứng minh tốt nhất, chính là vừa mới bị ngươi đánh bại Hạ Vị Sơ, nếu như hắn không có tiến vào 6 điện, tuyệt đối không có thực lực như vậy, ta nói như vậy ngươi có thể hiểu không?” Vũ Cực Điện chủ mang theo thâm thúy mỉm cười, vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai.

Tiêu Vũ nghĩ kỹ lại, quả thật, Hạ Vị Sơ thiên tư vốn chỉ có thể coi là bình thường, kể cả Vũ Vô Cực cùng Sở Ngâm Sa hắn cũng không sánh nổi, nhưng bàn về thực lực, hắn e sợ đã hoàn toàn không ở nơi này hai bên dưới.

Tuy nói trong này có chính hắn ở Linh Sơn ở bên trong lấy được tài nguyên, nhưng cùng lúc, hắn vị trí không có sơ điện cũng tương tự có quan hệ rất lớn.

Từ một điểm này tới nói, gia nhập 6 điện, đối với người bình thường tới nói đích thật là có lợi ích cực kỳ lớn.

“Còn là đa tạ các vị tiền bối hảo ý, tha cho ta suy nghĩ một chút nữa.” Suy tư một lúc lâu, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là cự tuyệt.

Trên người hắn bí mật nhiều lắm, mà đối với những điện chủ này cấp bậc nhân vật, trong lúc nhất thời còn không có quá nhiều biện pháp bảo hộ mình, vì thế hắn vẫn làm một người đệ tử bình thường đỡ, nếu không nếu là cái này cấp bậc nhân vật theo dõi hắn, đồng dạng sẽ vì hắn mang đến rất nhiều phiền phức.

“Không vội, ngươi từ từ cân nhắc, vô luận lúc nào, ta Vũ Cực Điện bất cứ lúc nào đều hoan nghênh ngươi.” Vũ Cực Điện chủ vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, chút nào cũng không miễn cưỡng, muốn rời đi.

Mạt thời, hắn vừa quay đầu, để lại một câu nói: “Ngươi và họ Sở tiểu tử kia giống như quan hệ không tệ? Coi như ngươi không vào ta Vũ Cực Điện, tình cờ đến đi lại một chút, cũng là có thể.”

Nói xong một câu nói này, Vũ Cực Điện chủ lúc này mới cười rời đi, lưu lại một hào hiệp bóng lưng.

“Họ Sở tiểu tử?” Tiêu Vũ nhất thời còn nghe không hiểu nói tới ai, hơi một hồi muốn, mới nhớ tới giống như Sở Ngâm Sa chính là Vũ Cực Điện đệ tử, vị này Vũ Cực Điện chủ tựa hồ chính là sư phụ của hắn.

“Tiểu hữu, ngươi suy nghĩ thật kỹ, hai người bọn ta điện, cũng bất cứ lúc nào hoan nghênh ngươi.”

Hai vị khác điện chủ để lại một câu nói, sau đó cũng cùng nhau rời đi.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu bọn họ thì đối với mời chào Tiêu Vũ không ôm hy vọng quá lớn, Sớm ngờ tới Tiêu Vũ chắc chắn sẽ từ chối. Có điều cái này cũng không có vấn đề, bọn họ chỉ là muốn biểu đạt một thái độ mà thôi.

Ít nhất bây giờ, bọn họ cũng không muốn cùng đứng sau lưng Mạc Ly Tiêu Vũ đem quan hệ khiến cho quá kém, hơn nữa trước đây từ bỏ Tiêu Vũ, cũng quả thật làm cho bọn họ cảm giác được có chút hối hận.

“Đi thôi!”

Trên bầu trời, người còn lại cũng lục tục tản đi, trận chiến này đã kết thúc, mà Tiêu Vũ có Mạc Ly thấy, quật khởi đã thành tất nhiên, là bọn họ không vui, bây giờ cũng không có mấy người dám động Tiêu Vũ.

“Hừ!” Sở Vạn Giang thay đổi ngày xưa đầy mặt nụ cười, mặt âm trầm rời đi, kể cả Hạ Vị Sơ thi thể đều không để ý.

Đối với hắn mà nói, Hạ Vị Sơ khi còn sống giá trị to lớn, nhưng đã chết rồi, đó cũng không có chút nào giá trị!

“Tiêu Vũ? Cho dù có cái người điên kia thấy ngươi, ngươi cũng không sống nổi nhiều lắm!” Huyễn sinh điện điện chủ mắt mang hung quang, trong không trung lòe lòe quét Tiêu Vũ một chút, cũng cùng rời đi.

Cuối cùng rời đi, chính là trời diễn điện chủ, ánh mắt của hắn thâm thúy, không biết đang suy nghĩ gì, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, mãi đến tận tất cả mọi người tản đi, thân ảnh của hắn trong không trung chầm chậm biến mất, thật giống như hòa vào không khí.

“Đi, đi uống rượu!”

Một trận chiến kết thúc, Sở Ngâm Sa cười tiến lên, không nói hai lời lôi kéo Tiêu Vũ liền đi.

“Không nghĩ tới ngươi cái người điên này lại lợi hại như vậy, lại thật đem Hạ Vị Sơ giết chết!” Nhan Thu Thủy cũng không biết từ nơi nào xông ra, đầy mặt cổ quái thấy Tiêu Vũ.

Vào lúc này, Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên tự nhiên đã ở đệ nhất thời gian đã tới Tiêu Vũ bên cạnh, hai người nhìn Tiêu Vũ trong ánh mắt, đều mang cảm kích.

Bọn họ đều rất rõ ràng, Tiêu Vũ lần này làm tất cả, cũng là vì bọn họ ra mặt.

“Tiểu tử, khoan hãy đi.”

Tiêu Vũ mới vừa muốn cùng mấy người này rời đi, Mạc Ly bóng người ở một bên đột nhiên xuất hiện, một tay bắt được bờ vai của hắn, bay lơ lửng lên trời, trực tiếp bay lên trời không.

“Chờ ta trở lại lại cùng các ngươi uống rượu.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có cùng Sở Ngâm Sa ba người phất tay tạm biệt.

Hắn một câu vừa mới dứt lời, cảnh tượng trước mắt dĩ nhiên đại biến, sớm rời xa đạo trường, đi tới một mảnh u tĩnh trong rừng rậm.

“Bịch!”

Mạc Ly không một chút nào khách khí, đưa hắn như hàng hóa giống nhau hướng về địa phương tiện tay ném một cái, chính mình tất là lấy ra một bầu rượu, thật to uống mấy cái.

“Ta nói, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?” Tiêu Vũ đối với cái này Mạc Ly cũng cảm giác thấy hơi không tỳ khí, người này làm theo ý mình, thực lực lại mạnh quá phận, hắn bây giờ căn bản hoàn toàn bắt lại này Mạc Ly không có một điểm biện pháp nào.

“Ta khả năng đối với ngươi làm gì thế?” Mạc Ly lườm một cái, sau đó như là đứng không thoải mái giống nhau, hắn trực tiếp trên đồng cỏ nằm xuống, 1 vừa uống rượu, vừa nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi thì thật không hề có một chút nào nghĩ tới, muốn gia nhập 6 điện?”

“Gia nhập 6 điện, rốt cuộc có ích lợi gì?” Tiêu Vũ cảm thấy dị dạng, đầu tiên là vừa rồi Vũ Cực Điện chủ, bây giờ thậm chí ngay cả Mạc Ly cũng nói đến vấn đề này, có phải 6 điện thật sự có tốt như vậy?

“Chỗ tốt mà, tự nhiên là rất nhiều.” Mạc Ly lười biếng nói: “Tỷ như có thể học được cùng loại loạn thiên ấn, sấm gió 12 chưởng vật như vậy, còn có tông sư tự mình hướng dẫn, tu luyện làm ít công to, này cũng chưa tính?”

“Ta không hề có hứng thú với những thứ đó.” Tiêu Vũ một hơi cự tuyệt, hắn luôn cảm giác này Mạc Ly có chút cố ý đang đùa hắn ý tứ.

“Ta quả nhiên không nhìn lầm.” Mạc Ly trường thở dài nói: “Lúc trước mấy trăm trận chiến đấu, ngươi vận dụng các loại chiến quyết bí thuật đã sớm không dưới 1 ngàn loại, mặc dù vậy đều không phải là cao minh bao nhiêu chiến quyết, nhưng ở ngươi cái tuổi này, bình thường đệ tử tối đa cũng thì nắm giữ mấy chục loại chiến quyết mà thôi.”

Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, trên thực tế, dùng hắn cảnh giới chân thực, đối phó linh nguyên cảnh tu sĩ, căn bản không cần vận dụng ngàn loại chiến quyết.

Mạc Ly trong miệng cái gọi là ngàn loại chiến quyết, trên thực tế là không tồn tại, đó bất quá là hắn căn cứ tình hình chiến đấu lâm thời ứng biến thủ pháp mà thôi, có điều đặt ở người bình thường trong mắt, vậy cũng quả thật không thấp hơn chân chính chiến quyết.

“Đặc biệt là ngươi trận chiến cuối cùng, ngươi hóa giải Hạ Vị

Sơ một chiêu cuối cùng sử dụng thủ đoạn, chính là ta cũng xem không hiểu, tiểu tử ngươi có nhiều như vậy thủ đoạn, tự nhiên là không gì lạ : không thèm khát 6 trong điện này chiến quyết.” Mạc Ly gặp Tiêu Vũ không có chối, uống một hớp rượu sau, lúc này mới tiếp tục nói.

“Cho nên, ngươi đem ta kéo tới đây, chính là nói với ta này?” Tiêu Vũ nhún nhún vai, hắn tin tưởng Mạc Ly đem hắn mang đến, khẳng định còn có cái khác mục đích.

Còn cái kia ngàn loại chiến quyết, dù sao hắn cố ý khống chế, uy lực cũng không tính là quá lớn, ngoại trừ số lượng nhiều một vài ở ngoài không có gì xuất chúng chỗ, đừng nói Mạc Ly, chính là những điện chủ kia cấp bậc nhân vật, phỏng chừng cũng nhìn không thuận mắt, Mạc Ly không thể nào là vì thế tìm hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 87 + 6 Thánh Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Được rồi, ta cũng không cùng tiểu tử ngươi quá nhiều nhiều lời, ngươi cũng đã biết, chúng ta Vũ Viện bên trong, có sáu khối bia?" Mạc Ly hiếm thấy lộ ra vài phần nghiêm túc vẻ mặt, trịnh trọng thấy Tiêu Vũ.

"Sáu khối bia?" Tiêu Vũ sửng sốt, Thiên Thanh Vũ Viện có bốn cái đạo khu vực, từng cái khu vực có một khối bia, hắn đây là biết, nhưng này gộp lại, có điều cũng là bốn khối bia mà thôi, nơi nào đến sáu khối?

"Ngươi không biết là cũng không kỳ quái, trên thực tế, Vũ Viện bên trong đồng dạng đệ tử, cũng không biết này sáu khối bia tồn tại, chỉ có số ít đệ tử, may mắn nhìn thấy này sáu khối bia, trước khi bị ngươi đánh giết Hạ Vị Sơ, chính là một cái trong số đó." Mạc Ly tiếp tục nói.

Sáu khối bia, Vũ Viện 6 điện, Tiêu Vũ không cảm thấy đưa bọn họ liên hệ tới nhau, nói: "Ngươi nói này sáu khối bia, có phải là cùng 6 điện có quan hệ?"

"Ngươi vẫn không tính là đần!" Mạc Ly gật gù, nói: "Này sáu khối bia, phân biệt tồn tại ở 6 điện bên trong, mỗi một khối bia đều hết sức quý giá, chỉ có mỗi một trong điện cực kỳ đệ tử xuất sắc, mới có cơ hội nhìn thấy này sáu khối bia."

"Này bia có ích lợi gì?" Tiêu Vũ tin tưởng, Mạc Ly chắc chắn sẽ không vô cớ cùng hắn nói tới này, đã nói rồi, nhất định có lý do gì.

“Này sáu khối bia, ở Vũ Viện bên trong được xưng là 6 Thánh Bia, mỗi một khối bia đều hết sức cổ xưa, là rất lâu trước khi cũng đã tồn tại.” Mạc Ly nói: “Sáu khối Thánh Bia, đã bao hàm mỗi một điện vô số trước tiên trí tuệ con người cùng cảm ngộ, đừng nói là trong viện đệ tử, cho dù là Vũ Viện bên trong trưởng bối, tài năng ở bia trước lĩnh ngộ một ngày, cũng có thể được thu hoạch khổng lồ.”

Vũ Viện lại còn có thứ này? Tiêu Vũ đăm chiêu, có thể khiến người ta có điều lĩnh ngộ gì đó có rất nhiều, trong ký ức của hắn liền có không ít, chỉ nghe Mạc Ly mấy câu nói này, hắn cũng không cách nào xác định cái kia cái gọi là 6 Thánh Bia thuộc về một loại nào.

“Trong viện truyền lưu thuyết pháp, là này sáu khối bia trên có mỗi một điện từ cổ chí kim các đời tiền bối đối với tu luyện cảm ngộ, ngưng ở trong bia, cho nên chỉ cần tại đây 6 bia trước khi tìm hiểu trong bia huyền bí, có thể thần tốc tăng lên cảnh giới.”

“Trừ lần đó ra, như một vài vốn bình thường đệ tử, tình cờ cũng sẽ có người bởi vì tìm hiểu Thánh Bia sau thiên tư tiến nhanh, theo một người tầm thường biến thành cấp độ yêu nghiệt thiên tài, cũng có đệ tử bởi vậy thức tỉnh bảo thể, liên quan tới loại này sự tình, thật sự quá nhiều quá nhiều.”

Mạc Ly vừa nói, một bên sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Tóm lại, này sáu khối Thánh Bia cực kỳ thần bí, ta cũng không rõ lắm là chuyện gì xảy ra, nhưng vừa mới mấy vị kia điện chủ cùng lời ngươi nói chỗ tốt, ta muốn nên thì đã bao hàm Thánh Bia.”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ cũng tới vài phần hứng thú, Vũ Viện trong vòng lại còn có vật như vậy tồn tại, có thể khẳng định, này sáu khối Thánh Bia tất nhiên không phải là vật phàm, đối với hắn nói không chừng còn thật có chút tác dụng.

Nếu như chỉ là đơn nhất có thể khiến người ta lĩnh ngộ tiền bối tu luyện cảm ngộ,

Đối với hắn mà nói đúng là vô dụng, nhưng nghe tới đây sáu khối bia giống như không phải đơn giản như vậy, lại còn có thể khiến người ta thức tỉnh bảo thể, thậm chí đưa đến điểm hóa người hiệu quả, để một người tầm thường biến thành thiên tài.

Vô luận như thế nào, Tiêu Vũ cảm thấy rất cần phải có nhìn này sáu khối Thánh Bia, rốt cuộc có dạng gì tác dụng.

“Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì.” Mạc Ly khóe miệng vung lên vẻ tươi cười, nói: “Có điều, muốn tiếp xúc Thánh Bia, nhất định phải là tiến nhập 6 điện đệ tử, đệ tử bình thường là tuyệt đối không có cơ hội này.”

“Vậy ngươi nói với ta nhiều như vậy làm gì?” Tiêu Vũ lườm một cái, Mạc Ly cùng hắn nói hồi lâu Thánh Bia, kết quả lại nói cho hắn biết hắn không có tư cách này?

“Khà khà, ngươi mặc dù không phải là 6 điện đệ tử, nhưng nếu có ta mở miệng nói, tự nhiên không phải việc khó gì.” Nhìn thấy Tiêu Vũ dáng vẻ ấy, Mạc Ly bất cứ cảm thấy có chút thú vị.

Trước đó, hắn luôn cảm giác Tiêu Vũ người này thái quá già dặn, tính cách thâm thúy thận trọng, có lúc kể cả hắn đều có một loại nhìn không thấu cảm giác, hoàn toàn không giống một thiếu niên.

Chỉ có giờ phút này, hắn mới cảm giác Tiêu Vũ cùng những đệ tử khác cũng giống như vậy, và không bằng hắn trong tưởng tượng thâm thúy như vậy.

“Ta đã hiểu, ngươi muốn cho ta cho ngươi biết thứ chín phiến cửa đá bí mật?” Tiêu Vũ một chút thì hiểu rõ ra, Phong Vũ cùng

Mạc Ly hai người kia, tựa hồ đối với thứ chín phiến cửa đá sự tình vẫn rất để ý, lúc trước Mạc Ly sẽ vì hắn ra mặt, nói vậy cũng là nguyên nhân này.

“Phải thì như thế nào?” Mạc Ly cũng không phủ nhận, “có điều ngươi yên tâm, ta sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, nói cho ngươi biết này, cũng là bởi vì 6 Thánh Bia quả thật có khả năng thanh trừ bên trong cơ thể ngươi loại kia quỷ dị hắc khí.”

Tiêu Vũ chấn động, đối với hắn mà nói, không cách nào nhanh chóng tăng cao tu vi, trở ngại lớn nhất chính là trong cơ thể quỷ dị hắc khí, bằng không mà nói, dùng hắn trí nhớ của kiếp trước cùng thực lực, muốn thần tốc tăng cao tu vi, quả thực giống như ăn cơm uống nước giống nhau đơn giản.

Nhưng loại hắc khí này thật sự quá mức tà dị, hắn duyệt hết chư thiên, lại cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua, muốn giải quyết, cũng có loại không chỗ hạ thủ cảm giác.

Bây giờ nghe Mạc Ly trong lời nói ý tứ, 6 Thánh Bia tựa hồ có thể giải quyết trong cơ thể hắn hắc khí, nếu thật sự là như thế, chỉ cần trong cơ thể hắc khí giải quyết, là hắn có thể đột phá nhanh chóng, đến lúc đó muốn ở trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh giới, đối với hắn mà nói cũng không đáng kể chút nào!

“Ta đây chỉ là một loại suy đoán, chỉ là có loại khả năng này mà thôi, ngươi cũng đừng ôm hy vọng quá lớn.” Mạc Ly như là nhìn thấu Tiêu Vũ ý nghĩ, nói: “Sáu khối Thánh Bia bên trong, ẩn chứa cái gọi là ‘Thánh lực’, cho nên ta muốn, đối với bên trong cơ thể ngươi hắc khí, phải có chút tác dụng, đến lúc đó nếu là ngươi thành công thanh trừ trong cơ thể hắc khí, lại nói cho ta thứ chín phiến cửa đá bí mật không muộn.”

Tiêu Vũ gật gù, nhìn dáng dấp Mạc Ly người này mặc dù coi như ta hành vi tố, nhưng vẫn có chính mình kiêu ngạo cùng nguyên tắc, ở không giải quyết trong cơ thể hắn hắc khí trước khi, phỏng chừng hắn chính là đồng ý nói cho Mạc Ly thứ chín phiến cửa đá bí mật, Mạc Ly cũng sẽ không tiếp nhận.

“Ta nghĩ đến ngươi nghĩ cái gì biện pháp, nguyên lai chính là cái này sao?”

Lạnh lùng mà không có tình cảm âm thanh vang lên, Phong Vũ bóng người từ một bên từ từ đi ra.

Nàng vóc người cao gầy, thướt tha lả lướt, hơn nữa cái kia hầu như hoàn mỹ gương mặt, có thể làm cho bất luận người nào vì đó mê muội, chỉ có điều nàng tựa hồ mãi mãi cũng là lạnh lùng như vậy, như là một tòa vạn năm không thay đổi băng sơn, làm cho người ta một loại sanh nhân vật cận cảm giác.

“Vậy còn ngươi? Ngươi không phải nói cũng nghĩ đến biện pháp? Ngươi biện pháp là cái gì?” Mạc Ly không một chút nào bất ngờ, vừa lười biếng nằm xuống.

“Ngươi đã đã có biện pháp, ta xem trước một chút ngươi biện pháp có hữu dụng hay không, nói lại không muộn.” Phong Vũ lạnh lùng nói.

“Ngươi có thể hay không nói cho ta biết trước, ta như thế nào mới có thể nhìn thấy sáu khối Thánh Bia?” Tiêu Vũ cảm giác được hai người kia tựa hồ có loại so tài ý tứ, nhưng hắn đối với mấy cái này hoàn toàn không có hứng thú.

Nghe xong Mạc Ly nói sau, hắn bây giờ cũng rất muốn nhìn một chút cái kia sáu khối Thánh Bia rốt cuộc là thứ gì, hay không thật có thể giải quyết trong cơ thể hắn hắc khí.

Nếu như thật như là Mạc Ly theo như lời, sáu khối Thánh Bia có thể thanh trừ trong cơ thể hắn hắc khí nói, vậy hắn vô luận như thế nào, đều phải tiếp xúc được cái kia sáu khối Thánh Bia.

“6 Thánh Bia phân biệt bị 6 điện giữ, ngươi muốn gặp được, chỉ sợ không phải vậy sự tình đơn giản.” Mạc Ly vừa khôi phục bộ kia lười biếng dáng dấp, lúc nói chuyện, còn đánh một thật to ngáp.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 88: Muốn Vào Đằng Long

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi có thể hay không một lần nói cho rõ ràng điểm, đến tột cùng ta muốn thế nào, tài năng nhìn thấy 6 Thánh Bia?” Tiêu Vũ đối với Mạc Ly cảm giác thấy hơi không còn cách nào khác, nói hồi lâu, hắn cũng không nói đến tột cùng phải làm như thế nào, tài năng tiếp xúc được sáu khối Thánh Bia.

“6 Thánh Bia, ở chúng ta Vũ Viện bên trong có địa vị cực cao, bị coi là thánh vật, cho dù là điện chủ cấp bậc nhân vật, mỗi tháng cũng chỉ có thời gian một ngày, đến Thánh Bia trước tu luyện.” Lần này là Phong Vũ đã mở miệng, ngữ khí vẫn là vậy lạnh như băng.

“Khó như vậy?” Tiêu Vũ lông mày giam lên, liền điện chủ cấp bậc nhân vật một tháng cũng chỉ có thời gian một ngày, cái kia bình thường đệ tử muốn tới Thánh Bia trước tìm hiểu, chẳng phải là càng thêm khó khăn?

“Khó là khó khăn điểm, có điều cũng không phải một cơ hội nhỏ nhoi đều không có.” Mạc Ly lạnh nhạt nói: “6 Thánh Bia tồn tại, vốn là vì Vũ Viện đưa tặng càng nhiều kiệt xuất đệ tử, coi như ngươi chỉ là đệ tử bình thường, cũng là có cơ hội, huống hồ còn có chúng ta hai cái giúp ngươi chớ.”

“Hừ! Đây là ngươi chỗ nghĩ biện pháp, không có quan hệ gì với ta!” Một câu vừa mới dứt lời, Phong Vũ liền ở bên cạnh lạnh lùng đáp lại, ý là, việc này nàng sẽ không hỗ trợ.

“Được, không cần ngươi giúp được chưa!” Mạc Ly không một chút nào tức giận, ngược lại còn cười cười.

“Muốn có được tìm hiểu Thánh Bia cơ hội, có hai cái biện pháp.” Hắn quay đầu, đối với Tiêu Vũ nói: “Biện pháp thứ nhất, liền là của ngươi tiến vào 6 điện, có điều không can thiệp tới ngươi tiến vào vậy một điện, cũng chỉ có cơ hội tiếp xúc được một khối Thánh Bia.”

Cái này không cần giải thích Tiêu Vũ cũng có thể minh bạch, sáu khối Thánh Bia thuộc về 6 điện, mà hắn coi như đồng ý vào 6 điện, cũng chỉ có thể vào trong đó 1 điện, cái khác 5 điện Thánh Bia, hắn tự nhiên không có cơ hội tiếp xúc.

“Biện pháp thứ hai, chính là tiến vào Đằng Long khu vực!” Mạc Ly một lần nữa cầm bầu rượu lên, uống một hớp, “từng cái Đằng Long khu vực đệ tử, đều có cơ hội tiếp xúc được hết thảy Thánh Bia, có điều, coi như tiến nhập Đằng Long khu vực, đây vẫn là món phi thường khó khăn sự tình, muốn tiếp xúc chính mình trừ chính mình cái kia 1 ngoài điện Thánh Bia, phải thông qua rất nhiều thử thách.”

“Tiến vào Đằng Long khu vực?” Tiêu Vũ trầm mặc.

Trước lúc này, đối với hắn mà nói tứ đại đạo khu vực không có quá lớn phân biệt, bất kể là Tiềm Long Khu còn là Đằng Long khu vực, đối với hắn mà nói ý nghĩa cũng không lớn, cho nên còn chưa từng có muốn vào Đằng Long khu vực ý nghĩ.

Có điều bây giờ nhìn lại, vô luận hắn muốn không muốn vào, này Đằng Long khu vực đều phải là muốn đi lên.

Theo xem như vậy, hắn và Vương Đằng ở giữa ân oán, cũng là trong khi nên tính 1 quên đi.

“Còn là dạng gì thử thách, chờ ngươi tiến vào Đằng Long khu vực sau khi rồi nói sau.” Mạc Ly tiếp tục nói, “y theo những năm qua thông lệ, hàng năm thu rồi đệ tử mới, và lần hai tháng xếp hạng sau cuộc chiến, Vũ Viện không lâu nữa sẽ lấy ra một vài đệ tử,

Khảo sát hay không có tư cách tiến vào Đằng Long khu vực, ta sẽ hướng về Vũ Viện giới thiệu ngươi, dùng thực lực của ngươi muốn vào Đằng Long khu vực không khó lắm.”

Đối với điểm ấy, Tiêu Vũ vẫn rất có tự tin, dùng thực lực bây giờ của hắn, Đằng Long trong vùng phần lớn đệ tử cũng đã không phải là đối thủ của hắn, tin tưởng sẽ không có vấn đề gì.

“Đang chọn đệ tử trước khi, ta muốn có bảo thể tên tiểu tử kia, chắc cũng sẽ thả đã trở lại. Trừ lần đó ra, ngươi sau khi trở về cẩn trọng một chút, mặc dù ta đã hướng ra phía ngoài biểu lộ thái độ của ta, bất quá ta phỏng chừng một ít người vẫn sẽ không cho ngươi an ổn tiến vào Đằng Long khu vực.”

Mạc Ly nói xong, khoát tay một cái nói: “Được rồi, phải nói ta cũng nói xong, ngươi đi về trước đi.”

Gật gù, Tiêu Vũ cũng sẽ không ở lâu, xoay người rời đi.

Hắn một đường đi, một đường đang suy tư Mạc Ly cuối cùng nói.

Có bảo thể tiểu tử, nghĩ đến hẳn là Vũ Vô Cực, người này khả năng đẩy ra 8 phiến cửa đá, thiên tư tuyệt đối không thấp, hơn nữa trước lúc này, thực lực liền đã vắng mặt Sở Ngâm Sa bên dưới, lần này thức tỉnh bảo thể, trở về sau khi, nói không chừng là một kình địch.

Ngoài ra, trước lúc này hắn cũng đã đã nhận ra, Vũ Viện bên trong tựa hồ có một số đại nhân vật, muốn đem hắn diệt trừ, có điều bây giờ còn không thể biết là vị nào.

Nghe Mạc Ly ý tứ, hắn tựa hồ biết một ít gì, nhưng hắn người như thế, đã không cùng Tiêu Vũ nói rõ, cái kia Tiêu Vũ chính là hỏi, cũng là hỏi không.

Nhìn dáng dấp, hắn trước tiên trước làm Tiêu Vũ ra mặt, chính là hướng về này muốn đối với Tiêu Vũ hạ thủ người truyền đạt một thái độ, để những người kia có điều kiêng kỵ, không dám xằng bậy.

Có thể Mạc Ly câu cuối cùng nhắc nhở, cũng nói vấn đề, Tiêu Vũ tại cùng Hạ Vị Sơ một trận chiến biểu hiện quá chói mắt, phỏng chừng người muốn giết hắn, sẽ càng ngồi không yên, mặc dù có Mạc Ly tướng bảo đảm, đối phương không dám xằng bậy, nhưng lén lút, khẳng định cũng sẽ có các loại thủ đoạn, không thể liền như vậy bỏ qua.

“Nhìn dáng dấp, an ổn làm một người người mới tiêu dao tháng ngày muốn đã xong.” Tiêu Vũ bên mép gợi lên một chút cười lạnh, tràn ngập tàn khốc.

Bất kể là ai, dù cho muốn giết hắn chính là cấp độ tông sư nhân vật, chỉ cần gan dạ phạm, hắn chắc chắn sẽ không lưu tình!

……

“Ai da! Thực sự là phiền phức tiểu tử, mới đi lên Vũ Viện một tháng, đã bị người theo dõi.”

Tại chỗ, Mạc Ly thấy Tiêu Vũ rời đi, lộ ra một vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Từ hắn đẩy ra thứ chín phiến cửa đá bắt đầu từ giờ khắc đó, ta liền biết, hắn tuyệt đối không phải người tầm thường, hơn nữa cũng sẽ có người sẽ không trơ mắt thấy hắn ở Vũ Viện an ổn sống sót.” Phong Vũ gật gù, không một chút nào bất ngờ.

“Nhìn dáng dấp ngươi cũng đã sớm biết?” Mạc Ly nói: “Có điều, tiểu tử này trên người quá nhiều bí mật, đối phương muốn giết hắn, đến tột cùng là vì cửa đá hay là bởi vì đừng, bây giờ còn không cách nào có kết luận.”

“Vô luận như thế nào, bây giờ chỉ có một mình hắn biết thứ chín cánh cửa bí mật, ở Vũ Viện bên trong, ai cũng không động được hắn!” Phong Vũ trong một đôi mắt bắn ra hàn quang lạnh lẽo, khiến nàng cả người thoạt nhìn, càng thêm lạnh như băng.

“Leng keng leng keng……”

Ẩn rồng ở trước, Tiêu Vũ mới vừa trở lại nơi đây, quen thuộc tiếng đàn liền từ xa xa mà đến, như là một khúc tiên âm, khả năng thanh tịnh tất cả bẩn thỉu, cũng trong nháy mắt để hắn quên đi lúc trước hết thảy việc vặt, chiến đấu sau lưu lại vẻ uể oải, cũng tựa hồ tan thành mây khói.

“Đến tột cùng là ai đạn đàn, &# 85 lại có bực này Tiên uẩn?” Hắn không nhịn được đặt chân hướng về xa xa nhìn quanh.

Một khúc tiếng đàn, liền có thể có hiệu quả như thế này, đánh đàn người không chỉ sắt tài năng cao siêu, hơn nữa tâm tình cùng tu vi e sợ cũng đạt tới một cực cao nghe mức độ, nếu không không thể dựa vào tiếng đàn liền có thể khiến người ta có loại cảm giác này.

“Sau đó còn là tìm một cơ hội bái phỏng một chút cho thỏa đáng.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó cất bước vào nhà.

“Vũ Nhi đã trở lại?”

Vừa vào nhà, Lâm Vũ Nhu liền từ trong phòng cười ra đón.

“Mẫu thân!” Bất cứ lúc nào, Tiêu Vũ cũng chỉ có ở nhìn thấy Lâm Vũ Nhu thời điểm, tài năng toàn thân tâm thả lỏng, cái gì cũng không cần nghĩ, mỗi lần nhìn thấy Lâm Vũ Nhu, nội tâm của hắn đều có một loại thoải mái không diễn tả được.

“Ồ?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nói: “Mẫu thân, ngươi khí sắc sao rất giống được rồi nhiều như vậy?”

Hắn Phù đạo đỉnh cao nhất, y đạo cũng là siêu tuyệt, nhìn qua Lâm Vũ Nhu sắc mặt, liền có thể nhìn ra Lâm Vũ Nhu tựa hồ đã xảy ra biến hóa rất lớn, cả người tươi cười rạng rỡ, còn hơn dĩ vãng lên tinh thần không ít.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 89: Ai Là Người Mới Vương?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mẫu thân, ta lại đến cấp ngươi bắt mạch một chút a.” Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu trở lại trong phòng, hắn rất muốn biết, đến tột cùng Lâm Vũ Nhu trong cơ thể 6 Hồn giam tâm chú phát sinh biến hóa gì.

Không hề nghi ngờ, nếu không có 6 Hồn giam tâm chú có biến, Lâm Vũ Nhu khí sắc không thể thay đổi xong.

Bắt mạch sau, Tiêu Vũ rất là kinh ngạc, Lâm Vũ Nhu trong cơ thể lục đạo Tà Hồn, nuốt chửng nàng sinh cơ tốc độ quả nhiên có trở nên chậm dấu hiệu.

Chuyện gì thế này? Phải biết rằng 6 Hồn giam tâm chú là một loại thập phần tà dị chú thuật, không chỉ khó có thể giải trừ, hơn nữa bởi vì lục đạo Tà Hồn cùng người trúng thuật đã về làm một thể, cũng rất khó xử lý, chính là Tiêu Vũ cũng không có cách nào, bây giờ lại đã xảy ra biến hóa như thế?

“Tại sao lại như vậy? Mẫu thân, khoảng thời gian này tới nay, có phải là đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ mọi cách suy tư, cũng không lấy ra được một cái kết luận.

Hỏi vấn đề này, hắn có chút xấu hổ, từ quãng thời gian trước vào Linh Sơn, sau khi trở về cũng thập phần bận rộn, ngăn ngắn thời gian mười ngày vừa là cuối tháng xếp hạng chiến, thế cho nên hắn đều không thể càng sớm hơn nhận thấy được Lâm Vũ Nhu biến hóa trên người.

“Khả năng có chuyện gì?” Lâm Vũ Nhu từ trước đến giờ ít giao du với bên ngoài, cũng không biết Tiêu Vũ này vừa hỏi là có ý gì, suy nghĩ một chút mới nói: “Có điều ngươi không khoảng thời gian này, thường xuyên có một ông lão đưa tới một vài thứ, là một vài chưa từng gặp hoa quả.”

“Hoa quả? Ra sao?” Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, vấn đề quá nửa là xuất hiện ở cái kia cái gọi là trân quả bên trên.

“Ngươi chờ một chút.” Lâm Vũ Nhu trở lại chính mình trong phòng, một lát sau mang về mấy viên màu đỏ loét trái cây, nói: “Chính là này.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, trái cây kia toàn thân đỏ thắm, cầm trong tay, liền có thể ngửi được mùi quả thơm ngào ngạt, khiến người ta không nhịn được muốn cắn một cái, màu sắc tươi, liền như là máu nhuộm đồng dạng.

“Màu đỏ Ngọc quả?” Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy bất ngờ.

Đây cũng không phải bình thường hoa quả, mà là thuộc về linh quả một loại, và còn thập phần quý giá.

1 hồng màu đỏ Ngọc quả, liền có thể để một kẻ sắp chết trong nháy mắt trở nên sanh long hoạt hổ, loại này linh quả bình thường đều là vạn kim khó cầu, mỗi đến một viên, liền tương đương thêm ra một cái sinh mệnh.

Một viên màu đỏ Ngọc quả giá trị, chính là bắt lại 100 bộ tông sư chiến quyết, cũng hoán đổi không đến.

Loại này linh quả, mặc dù không cách nào giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người bị trúng 6 Hồn giam tâm chú, nhưng quả thật có thể bù đắp trong cơ thể nàng bị không dứt nuốt chửng sinh cơ.

Có điều, này cũng chỉ có thể đưa đến tạm thời tác dụng, nếu như muốn uống lâu dài loại này linh quả,

Cái kia giá cả, thế gian này không người nào có thể thừa nhận.

“Mẫu thân, đưa trái cây là ai? Ngươi biết gì?” Tiêu Vũ từ trước đến giờ không cho là có trên trời bay tới chuyện tốt, có người chủ động đưa tới trân quý như thế gì đó, này chưa chắc đã là tốt.

“Là một ông lão, theo chính hắn theo như lời, là hàng xóm của chúng ta, đưa một ít hoa quả lui tới đi lại một chút, ta thấy ông già kia mặt mũi hiền lành, hơn nữa mỗi lần đều chỉ đem hoa quả đưa đến cửa, thập phần khách khí, liền nhận.” Lâm Vũ Nhu cũng nghe đến Tiêu Vũ trong lời nói coi trọng, trước lúc này nàng vẫn cho là này chỉ là phổ thông hoa quả, nhưng hiện tại xem ra, giống như đều không phải là như thế.

“Hàng xóm?” Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới, lúc trước đưa hắn mang tới ẩn rồng ở lão nhân Phương Minh Hạc đã từng căn dặn hắn, ở tại chung quanh đây đều không phải bình thường người, còn gọi hắn ngàn vạn không thể trêu chọc.

Nghĩ tới nghĩ lui, ẩn rồng ở xung quanh tựa hồ cũng không quá nhiều người ở lại, cũng là cái kia thỉnh thoảng truyền ra tiếng đàn mấy gian phòng nhỏ, chẳng lẽ là người ở đó đưa tới?

Đối phương chắc chắn sẽ không vô cớ đưa tới trân quý như vậy gì đó, Tiêu Vũ sâu sắc minh bạch điểm này, đối phương làm như vậy, không phải là đối hắn có mưu đồ, chính là có sở cầu.

Nhìn dáng dấp, còn là phải tìm cơ hội, bái phỏng một chút chung quanh hàng xóm, vô luận đối phương xuất phát từ loại nào mục đích, Tiêu Vũ đều cảm thấy tất yếu đi vòng một chút.

Liên tiếp mấy ngày, Thiên Thanh Vũ Viện cuối tháng xếp hạng chiến kết thúc, Tiêu Vũ cũng có ngắn ngủi nhàn rỗi, mỗi ngày bồi tiếp Lâm Vũ Nhu.

Khi hắn không bước chân ra khỏi cửa những ngày này, Vũ Viện bên trong, liên quan tới đề tài của hắn nhưng xưa nay không có đình chỉ.

Cuối tháng xếp hạng chiến, Tiêu Vũ bằng mình thực lực đánh ra uy danh hiển hách, phế nhân hai chữ, bây giờ đã lại không bất luận người nào gan dạ nhắc lại, thậm chí kể cả Đằng Long khu vực này thiên tài đứng đầu, cũng bắt đầu đối với hắn trở nên coi trọng.

Thậm chí, Tiêu Vũ đánh bại Hạ Vị Sơ sau, Vũ Viện bên trong đã bắt đầu truyền lưu một câu trả lời hợp lý, năm nay người mới vương đều không phải là tứ đại người mới bên trong bất luận một ai, mà là từ vừa mới bắt đầu đã bị tất cả mọi người sơ sót Tiêu Vũ.

Có điều, thuyết pháp này, lại đưa tới rất nhiều hoài nghi âm thanh.

Có người vạch ra, Tiêu Vũ mặc dù theo Tiềm Long Khu đánh lên Ngọa Long Khu, và đánh giết Hạ Vị Sơ, nhưng cũng vẫn chưa cùng tứ đại người mới người trong ba người khác động thủ.

Nhưng thuyết pháp này cũng không phải tất cả mọi người đồng ý, bởi vì ở Tiêu Vũ cùng Hạ Vị Sơ lúc động thủ, Hạ Vị Sơ xếp hạng, ở tứ đại người mới bên trong dĩ nhiên là cao nhất, Tiêu Vũ đánh bại hắn, liền tương đương đánh bại tứ đại người mới bên trong mạnh nhất một người, người mới vương tên hoàn toàn xứng đáng.

Thuyết pháp này vừa ra, lập tức cũng đưa tới vô số thanh âm phản đối.

Có người vạch ra, Tiêu Vũ đánh bại Hạ Vị Sơ là không giả, nhưng Vũ Vô Cực thức tỉnh bảo thể, bị Vũ Viện cao tầng mang đi, không thể tham dự lần này cuối tháng xếp hạng chiến, thức tỉnh bảo thể sau khi Vũ Vô Cực mới là năm nay người mới vương, bất kể là Hạ Vị Sơ còn là Tiêu Vũ, đều không phải là đối thủ của hắn.

Cũng có người nói, Sở Ngâm Sa mới thật sự là người mới vương, chỉ là muốn ẩn giấu thực lực, hơn nữa bởi vì hắn cùng Tiêu Vũ quan hệ tâm đầu ý hợp, cho nên mới bất hòa Tiêu Vũ tranh cướp, ở xếp hạng chiến bên trong không có cùng Tiêu Vũ động thủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, người mới vương tên rốt cuộc nên thuộc về người đó, ở Vũ Viện bên trong dẫn phát rồi kịch liệt thảo luận.

Ngoại trừ ba người này ở ngoài, vẫn còn có một nhóm người ủng hộ Nhan Thu Thủy, những người này công bố Nhan Thu Thủy tuy là nữ tử, nhưng thiên tư trác tuyệt, tuyệt không yếu hơn Tiêu Vũ ba người bọn họ bên trong bất luận một ai.

Nói tóm lại, U &# 8 năm nay người mới vương rốt cuộc là ai, cuối cùng cũng không có một thống nhất thuyết pháp, các loại tranh luận thủy chung không dứt, đều có các lý do cùng căn cứ.

Cái đề tài này ở Vũ Viện bên trong dẫn phát rồi kịch liệt thảo luận, trong viện đệ tử thậm chí bởi vậy chia làm tứ đại phe phái, phân biệt ủng hộ bốn người bọn họ, còn Hạ Vị Sơ, tất là đã triệt để bị người quên lãng, Tiêu Vũ thay thế hắn vốn vị trí, thành mới tứ đại một trong người mới.

Ở bốn cái phe phái bên trong, Nhan Thu Thủy người ủng hộ ít nhất, bởi vì nàng là nữ tử, đại đa số người đều đối với nàng không phải rất xem trọng.

Tiếp theo chính là Sở Ngâm Sa, hắn ngoại trừ ở thi nhập viện bên trong đẩy ra 7 phiến cửa đá, còn không có qua cái khác làm người tin phục chiến tích, bởi vậy ủng hộ người cũng không phải nhiều lắm.

Ủng hộ số người nhiều nhất một phái, cũng không phải Tiêu Vũ, mà là Vũ Vô Cực.

Tứ đại phe phái bên trong, ủng hộ Vũ Vô Cực nhân số, thình lình chiếm cứ hơn một nửa, phần lớn người đều cho rằng, có bảo thể Vũ Vô Cực mới là vô địch, là chân chính người mới vương.

Còn Tiêu Vũ phái này, mặc dù xếp hạng đệ nhị, nhưng bàn về người ủng hộ số lượng, cùng Vũ Vô Cực vẫn có chênh lệch nhất định.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 90: Lại Tới Phù Đạo Minh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngoại giới các loại hỗn loạn, Tiêu Vũ lại giống như là một người ngoài cuộc giống nhau, cái gì cũng không quan tâm, mỗi ngày bồi tiếp Lâm Vũ Nhu, cơ hồ không có rời khỏi ẩn rồng ở.

Trước một đoạn bận rộn, để Tiêu Vũ ý thức được một vấn đề, hắn quá mức bận rộn, không có gì thời gian bồi tiếp Lâm Vũ Nhu, mà Lâm Vũ Nhu vừa tánh tình đạm bạc, ít giao du với bên ngoài, hầu như chưa bao giờ rời đi ẩn rồng ở.

Điều này làm cho Tiêu Vũ có chút áy náy, Lâm Vũ Nhu vì hắn bỏ Lâm Gia, theo hắn đi tới Thiên Thanh Vũ Viện, nhưng hắn lại tổng đem Lâm Vũ Nhu một người ở lại ẩn rồng ở.

Mặc dù Lâm Vũ Nhu thoạt nhìn tựa hồ không phải rất để ý, có điều Tiêu Vũ vẫn là cảm giác băn khoăn.

“Nhìn dáng dấp ta tất yếu tìm người tới hầu hạ mẫu thân, nhiều một người, lúc ta không có ở đây ít nhất còn có thể có người cùng mẫu thân trò chuyện.”

Vốn từ lúc mới vào Vũ Viện thời gian, Tiêu Vũ cũng đã nghĩ kỹ, muốn tìm ít ỏi người làm hầu hạ Lâm Vũ Nhu, có điều việc này Lâm Vũ Nhu vẫn biểu thị không cần, hơn nữa Vũ Viện mặc dù cũng đồng ý cho bọn hắn sắp xếp một vài người làm, nhưng Tiêu Vũ cho rằng Vũ Viện an bài người không nhất định tin cậy.

Dù sao, đối với hắn mà nói Lâm Vũ Nhu so với cái gì đều trọng yếu, tuyệt đối không cho phép xuất hiện bất kỳ sai lầm nào.

“Đi ra!” Ở trong phòng, Tiêu Vũ vươn ngón tay về phía trước một điểm, một cái bóng mờ liền xuất hiện ở trước người hắn không xa.

Đạo thân ảnh này thoạt nhìn gần như trong suốt, chân không chạm đất, cứ như vậy nổi giữa không trung, thoạt nhìn thực tại quỷ dị, chính là Tiêu Vũ từ Vũ Vương trong mộ mang về đạo kia thủ mộ vong linh.

“Chủ nhân!” Đạo này Vương Linh mở miệng, không có một chút nào cảm tình.

Loại này không có cảm tình, ngón tay không phải lạnh lùng, mà là như một khối gỗ như vậy, có chút dại ra.

“Ngươi tên là gì?” Tiêu Vũ gật gù, Vũ Vương lưu lại tất cả đều bị hắn đoạt được, này thủ mộ vong linh tự nhiên cũng bị hắn thu phục, nhận hắn làm chủ.

Có điều theo mộ trung tướng này vong linh mang về sau, hắn còn không có cẩn thận hiểu qua đạo này vong linh.

“Ta không có tên, mình sinh ra linh trí, liền chỉ biết làm Vũ Vương bảo vệ hắn lăng mộ.” Thủ mộ vong linh trả lời.

Bởi vì thân ảnh của hắn thoạt nhìn hầu như trong suốt, hơn nữa khuôn mặt cũng mơ hồ không rõ, Tiêu Vũ thậm chí không nhận rõ hắn là nam hay là nữ, ngay cả âm thanh cũng không cách nào phân rõ.

“Nhìn dáng dấp, ngươi chết đi quá lâu, sớm quên lãng khi còn sống hết thảy, chỉ bị ban cho thủ mộ ý niệm.” Tiêu Vũ đối với cái này, không có quá nhiều bất ngờ.

Chết đi người,

Cho dù có thể thử lại ngưng tụ tản đi thần niệm, cũng sẽ xuất hiện chứa nhiều biến cố, quên hết thảy, đây là rất thường gặp sự tình.

Cũng chính bởi vì biến số nhiều lắm, cho nên mặc dù là người cường đại cỡ nào, cũng không nguyện ý dùng Vũ Vương loại kia phương pháp ý đồ để cho mình phục sinh, phương thức này, phải trả ra đại giới, thậm chí sẽ xa xa vượt qua gần phục sinh đoạt được.

“Ngươi làm thủ lăng mà sống, vừa là Vũ Vương chỗ ngưng tụ đến tàn hồn, từ hôm nay trở đi ngươi liền kêu Vũ Lăng Vương. Ta hỏi ngươi, ngươi bây giờ thần niệm, như trước tu vi mà tính, có cảnh giới gì?” Tiêu Vũ để ý nhất, là đạo này vong linh thực lực mạnh như thế nào.

Mặc dù có thể khẳng định, hắn tài cán vì Vũ Vương thủ lăng, thực lực so với Vũ Vương không yếu nhiều lắm, nhưng hiểu càng biết một chút, mới có thể làm cho Tiêu Vũ càng an tâm.

“Thực lực của ta, ở vương giả bên dưới, Thiên Tông bên trên.” Vũ Lăng Vương đối với Tiêu Vũ đối với hắn đặt tên cũng không bất mãn, nói chuyện gần như máy móc vậy.

“Nói như vậy, ngươi cũng coi là một nửa vương.” Tiêu Vũ gật gù.

Đạt được giấu hư cảnh, là làm người tông, đạt được Tứ Cực cảnh, thì làm Thiên Tông, cả hai mặc dù đều là tông sư, nhưng thực lực nhưng có khác biệt một trời một vực.

Vũ Lăng Vương thực lực ở Thiên Tông bên trên, vương giả bên dưới, đã là nửa vương, thực lực này mặc dù ở trong mắt hắn không tính là rất mạnh, nhưng cũng đã đủ để quét ngang toàn bộ

Phong Lăng Thành.

Đương nhiên, bởi vì hắn là vong linh nguyên nhân, hơn nữa rời đi tuyệt âm nơi, còn là dùng một phần nhỏ tuyệt vời, bằng không hắn sẽ từ từ suy yếu, cuối cùng Hồn tán.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi đi theo ta bên cạnh mẫu thân, ngày đêm bảo vệ, không thể nàng phát hiện, bảo vệ an toàn của hắn, hiểu chưa?” Tiêu Vũ nói.

“Vâng!” Vũ Lăng Vương cơ hồ không có ý chí của mình, Tiêu Vũ nói cái gì, hắn cũng có tuyệt đối phục tùng.

An bài như vậy, Tiêu Vũ cũng yên tâm không ít, bây giờ Vũ Viện bên trong đã có đại nhân vật theo dõi hắn, chính hắn không có vấn đề, nhưng có lúc trước Vương gia trải qua, hắn tuyệt đối phải bảo đảm Lâm Vũ Nhu an toàn, không cho phép hắn đến nửa điểm sai lầm.

Bây giờ có Vũ Lăng Vương bảo vệ, Tiêu Vũ mới có thể yên tâm đi làm chính mình sự tình, mà không cần lo lắng nữa Lâm Vũ Nhu an nguy.

An bài xong Vũ Lăng Vương, Tiêu Vũ bắt đầu sắp xếp kế tiếp việc cần phải làm.

Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam dùng nguyền rủa mặc dù chiếm được nhất định cải thiện, nhưng đó chỉ là tạm thời, muốn triệt để giải trừ, hắn vẫn như cũ muốn ở trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh giới, cũng chính là vương giả cấp bậc!

Nhưng này không phải sớm chiều việc, nóng lòng cũng không được.

Ngoài ra, hắn đã đáp ứng Sở Ngâm Sa, phải giải quyết Sở Ngâm Sa trên người âm hỏa độc, trước lúc này, chuyện này còn có chút phiền phức, nhưng hiện nay hắn ở Vũ Vương trong mộ chiếm được địa tâm chân hỏa, sẽ đơn giản rất nhiều.

Lại có, đem Vũ Lăng Vương sắp xếp ở Lâm Vũ Nhu bên cạnh cố nhiên có thể làm cho hắn an tâm, nhưng hiện tại hắn bị trong viện đại nhân vật nhìn chằm chằm, an toàn của mình cũng là cái vấn đề lớn.

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ vẫn là quyết định làm một ít tự bảo vệ mình thủ đoạn.

“Ta bây giờ có địa tâm chân hỏa, khắc họa lên minh phù đến, so với quá khứ đã đơn giản hơn nhiều, có lẽ có thể thử nghiệm khắc một viên na di phù.”

Tiêu Vũ rất nhanh sẽ có dự định, chỉ cần có một viên na di phù trong người, bất kể là người nào muốn ra tay với hắn, hắn cũng có thể thong dong rời đi.

Hắn từ trước đến giờ nghĩ đến cái gì cũng biết nhanh chóng đi làm, vừa có chủ ý, liền lập tức theo ẩn rồng ở rời đi, thẳng đến trong thành Phù đạo minh.

Lại đi tới nơi này, Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, lúc trước thi đậu phù sư tư cách trong khi, tựa hồ có yêu cầu mỗi tháng ít nhất phải ở minh bên trong tiếp được ba cái nhiệm vụ.

Bây giờ tính toán một chút, hắn tiến vào Phù đạo minh đến bây giờ, giống như vừa vặn trôi qua một tháng, mà hắn thì lại hoàn toàn đem chuyện này đem quên đi!

“Xin chào, xin hỏi có cần gì không?”

Tiến vào Phù đạo minh, như là thường xuyên bình thường, minh bên trong bồi bàn chủ động tiến lên, chiêu đãi Tiêu Vũ.

“Ta là minh bên trong nhất phẩm phù sư, xin hỏi một chút, nếu như ta một cái nào đó tháng không thể hoàn toàn quy tắc ba cái nhiệm vụ, sẽ như thế nào?” Tiêu Vũ đầu tiên là đưa ra đại diện thân phận mình phù nhãn, sau đó chăm chú hướng về người thị giả này thỉnh giáo.

Không có cách nào, hắn cũng không biết phù đạo này minh quy tắc có bao nhiêu nghiêm khắc, còn là trước biết một phen cho thỏa đáng.

“Nấc……” bồi bàn rõ ràng sửng sốt, đánh giá Tiêu Vũ hồi lâu.

Phù đạo minh bên trong lại có còn trẻ như vậy chính thức phù sư? Hơn nữa cái này nhất phẩm phù sư, thậm chí ngay cả cơ bản nhất quy tắc cũng không biết, đây là tình huống gì?

Mặc dù trong lòng chứa nhiều nghi hoặc, nhưng Tiêu Vũ trên người phù nhãn không giả, người thị giả này cũng không dám hỏi nhiều, “nếu như là chỉ có một lần nói, vậy chỉ cần lần hai tháng đưa trước gấp đôi nhiệm vụ có thể, nếu là liên tục chưa hoàn thành nhiệm vụ, minh bên trong thì lại có quyền lợi đem người trực tiếp từ minh bên trong loại bỏ.”

Nguyên lai chỉ cần gấp đôi nhiệm vụ, bởi vậy vậy còn không tính là gì.

Tiêu Vũ gật gù, nói: “Vậy làm phiền ngươi dẫn ta đi một chút nhiệm vụ nơi.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 91: Lý Đại Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phù Đạo Minh, nói đến cùng Thiên Minh Các có chỗ tương tự, đồng dạng là làm người khắc họa minh phù, bán ra ngoài, có điều nhiều hơn rất nhiều gì đó, tỷ như tới cửa người có thể làm riêng một loại nào đó minh phù.

Loại này làm riêng minh phù, Phù Đạo Minh tiếp được sau thì sẽ xem là nhiệm vụ nhóm đến, để Phù Đạo Minh bên trong thành viên đi khắc họa.

Thành phù sau khi, Phù Đạo Minh sắp thành phù giao cho làm riêng người, sẽ thu được tương ứng báo lại, ở khấu trừ bộ phận sau khi, còn lại báo lại, thì sẽ cho đến khắc họa người.

Ngoài ra, Phù Đạo Minh thành viên còn chia làm hai loại, một loại là bên ngoài thành viên, chính là Tiêu Vũ như vậy, chỉ cần mỗi tháng hoàn thành quy định nhiệm vụ, liền có thể qua tự do, không thể Phù Đạo Minh ràng buộc.

Còn có một loại, là Phù Đạo Minh thành viên nội bộ, người như thế ở Phù Đạo Minh bên trong địa vị cao hơn, cũng càng chịu đựng Phù Đạo Minh coi trọng, có điều trở thành thành viên nội bộ, cũng là đồng nghĩa với phải bị Phù Đạo Minh ràng buộc, phải tuyệt đối tuần hoàn Phù Đạo Minh ý chí.

Thông qua dẫn đường bồi bàn, Tiêu Vũ mượn cơ hội hiểu ra rất nhiều sự tình, để người thị giả kia không còn gì để nói, thậm chí có chút hoài nghi Tiêu Vũ có phải là giả mạo hay không, thật sự là hắn đối với Phù Đạo Minh loại bắt giữ hầu như không biết gì cả.

“Nơi này chính là nhiệm vụ chỗ, dùng phù nhãn có thể lĩnh ngươi muốn nhiệm vụ.”

Đi tới nhiệm vụ nơi, bồi bàn tựa hồ là không quá muốn chiêu đãi Tiêu Vũ, nói một tiếng sau lập tức rời đi.

Tiêu Vũ cũng phớt lờ, bắt đầu xem lên Phù Đạo Minh bên trong các loại nhiệm vụ.

Này Phù Đạo Minh còn thật ý tứ, ngay cả nhiệm vụ đều khắc vào một loại tên là ngọc vẽ bùa minh phù bên trên.

Loại này minh phù có thể thay thế sách, tài năng ở nội bộ ghi chép xuống rất nhiều tin tức, một viên ngọc vẽ bùa có thể ghi chép sự tình, bù đắp được một ngàn quyển sách.

Này Phù Đạo Minh lại vẫn đem nhiệm vụ chia làm ba đẳng cấp, ghi lại ở bất đồng minh phù bên trong, có điều bởi vì Tiêu Vũ chỉ là nhất phẩm phù sư, bởi vậy chỉ có thể lĩnh cấp một nhiệm vụ, còn cấp bậc càng cao hơn, hắn thậm chí không có tư cách kiểm tra là nhiệm vụ gì.

“Thì chọn mấy cái này.” Tiêu Vũ tùy ý chọn sáu cái nhiệm vụ, đối với hắn mà nói nhất phẩm minh phù, khắc cái gì đều giống nhau, cũng sẽ không cần đi chọn.

Nhận nhiệm vụ sau, ngọc vẽ bùa bên trong còn xuất hiện một nhắc nhở, nhận nhiệm vụ sau có nhất định phải ở trong vòng mười ngày đưa trước, nếu không coi như thất bại.

Điều này cũng không khó giải thích, hết thảy phù sư minh phù đều cần thời gian, không phải ai đều có thể có Tiêu Vũ dạng này thành phù suất, giả thiết kỳ hạn, là để tránh thực lực không đủ, làm trễ nải minh phù thời gian, tổn hại Phù Đạo Minh danh dự.

Tiếp được nhiệm vụ sau,

Tiêu Vũ mới vừa dự định làm một vài vật liệu, và mượn nữa một lần phù gian, khắc họa chính mình minh phù, nhưng mà mới vừa quay người lại, cước bộ của hắn liền ngừng lại.

“Lý đại sư? Cái kia có phải là Lý đại sư?”

“Thật là Lý đại sư!”

Vốn coi như an tĩnh Phù Đạo Minh bên trong, đột nhiên truyền đến rối loạn tưng bừng, Tiêu Vũ theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, liền gặp một gã đầy mặt ngạo sắc ông lão, từ cách đó không xa mà đến.

“Đại sư?” Tiêu Vũ không khỏi liếc mắt nhìn, có thể có đại sư gọi, tối thiểu cũng phải thực lực đạt được cấp bậc tông sư.

Chỉ thấy vị đại sư này thoạt nhìn năm mươi, sáu mươi tuổi, hai mắt híp lại, hai tay vắt chéo sau lưng, cùng nhau đi tới, hầu như không thấy tất cả mọi người, đối với chung quanh các loại âm thanh, tựa hồ cũng sớm thành thói quen.

Tiêu Vũ âm thầm lắc đầu, thật sự cho rằng thành tông sư thì coi mình là cái nhân vật? Người như vậy, thái quá cao nhìn mình, tự cho là đúng, hắn không thích nhất chính là loại người này.

“Lý đại sư, lão gia ngài đến rồi, đây là mới nhất nhiệm vụ cấp ba, còn muốn phiền phức ngài!”

Vị này Lý đại sư, lại cũng đi tới nhiệm vụ nơi trước, nhiệm vụ này nơi người phụ trách, lập tức khách khí đưa trước một viên ngọc vẽ bùa.

“Hừ! Vậy con to Phù Đạo Minh, liền một viên độ thần phù đều không ai khả năng tiếp gì? Còn muốn đem bản tọa gọi về đến!” Lý đại sư tiếp nhận ngọc vẽ bùa, đầy mặt vẻ không vui, tầng tầng hừ một tiếng.

“Đúng đúng, đại sư người là cao quý tông sư, tự nhiên là bận rộn, mời ngài trở về cũng là không có cách nào, thật sự là cái này tam phẩm độ thần phù cũng chỉ có người khả năng minh khắc.” Nhiệm vụ nơi người phụ trách bồi cười, trong lòng lại tại nguyền rủa.

Cái này Lý đại sư, bình thường căn bản là không gặp người, cho dù là cấp độ tông sư nhân vật, cũng tránh không được nên vì minh bên trong khắc họa minh phù, cái khác tông sư đều hết sức chủ động, vị này ngược lại tốt, mỗi lần đều kéo dài tới cuối cùng cũng không tới lĩnh nhiệm vụ, còn cần phái người đi mời mọc!

Có điều không thể không nói, mặc dù đối với này Lý đại sư mọi cách bất mãn, nhưng người bình thường còn thật không dám đắc tội hắn, vị này Lý đại sư ở phù minh bên trong thực lực quả thật đứng đầu, kể cả minh chủ đối với hắn đều có chút kính trọng, cho nên mới phải đối với hắn lười nhác mở một con mắt nhắm một con mắt.

“Độ thần phù?” Tiêu Vũ mặc dù không biết này Lý đại sư làm người, nhưng cũng biết người phụ trách kia nói chính là lời khen tặng.

Độ thần phù tuy là tam phẩm minh phù, nhưng cũng chỉ là dưới tam phẩm, chỉ cần Phù đạo thực lực đạt được tông sư, dùng một ít thời gian đều có thể khắc họa, cái gì chỉ có vị này Lý đại sư tài năng khắc đạt được, vốn là mây bay.

“Sư phụ, ngươi muốn phù thạch cùng thú huyết.”

Vào lúc này, trong đám người đi ra một người, đi tới Lý đại sư trước mặt, cung kính mở miệng.

Tiêu Vũ vừa định rời đi, nhìn người nọ vừa dừng bước.

Giang Viễn Hồng? Hắn lại gọi bằng vị này Lý đại sư là sư phụ? Có phải hắn cũng vào Phù Đạo Minh, còn đã bái vị này Lý đại sư sư phụ?

Dù sao quen biết một hồi, đã gặp, Tiêu Vũ cũng không dễ làm làm không nhìn thấy, chỉ đành dừng chân.

“A, cho ta xem!” Lý đại sư đưa tay, từ Giang Viễn trong tay lấy ra một viên không gian phù.

Hắn nhắm mắt lại, nhìn dáng dấp là điều tra không gian phù bên trong vật phẩm. Sau một lát, Lý đại sư đột nhiên mở mắt, quay Giang Viễn Hồng chính là duỗi ra một cước, đem Giang Viễn Hồng gạt ngã trên mặt đất.

Đồng thời, Lý đại sư chỉ vào Giang Viễn Hồng nổi giận mắng: “Đồ vô dụng, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, phù thạch muốn tuyển dụng bề ngoài mượt mà, màu sắc thông suốt, thoạt nhìn như ngọc bình thường, như vậy phù thạch mới là tốt nhất phù thạch, ngươi xem một chút ngươi chọn lựa này qua đều là cái gì tảng đá nát!”

“Đúng vậy, thú huyết muốn tuyển dụng lưu thông máu, mới có thể làm cho minh phù phát huy ra uy lực lớn nhất, ngươi liền này đều làm không xong, ta cần ngươi làm gì!”

Hắn một trận đổ ập xuống, đem Giang Viễn Hồng chửi đến máu chó xộc lên đầu, chút nào cũng phớt lờ bên cạnh còn có nhiều người nhìn như vậy.

Trên thực tế, người bên cạnh sớm sợ ngây người, một vị Phù đạo tông sư, bất cứ trước mọi người như thế cố sức chửi đệ tử mình, quả nhiên là một điểm tình cảm cũng không để lại, hơn nữa ngôn ngữ khó nghe, không hề có một chút muốn ý muốn dừng lại.

Nhìn đến đây, Tiêu Vũ sắc mặt sớm chìm xuống dưới.

Hắn và Giang Viễn Hồng mặc dù không tính là tốt bao nhiêu giao tình, nhưng dù sao quen biết một hồi, hơn nữa lúc trước ở Lâm Gia, Giang Viễn Hồng còn giúp qua hắn, bây giờ lại có thể có người như vậy trước mặt mọi người nhục nhã Giang Viễn Hồng, hắn còn có thể không can thiệp tới?

Bị Lý đại sư cố sức chửi, Giang Viễn Hồng mặt một trận trắng nhợt, tuy là lòng tràn đầy khuất nhục, nhưng đã bái Lý đại sư sư phụ, hắn cũng không dám mở miệng phản bác.

“Sớm biết ngươi như thế vô dụng, ta cũng không nên thu ngươi làm đồ, ta thực sự là thu chỉ heo đều mạnh hơn ngươi!” Lý đại sư càng mắng mỏ càng khó nghe, về sau, càng trực tiếp tiến lên, quay Giang Viễn Hồng ác liệt đạp mấy đá.

Đối với dạng này một màn, bên cạnh bất kể là người ngoài còn là Phù Đạo Minh người, đều chỉ có thể âm thầm đồng tình Giang Viễn Hồng.

Đây chính là một vị hàng thật giá đúng tông sư, ai dám trêu chọc?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 92: Đại Sư? Rác Rưởi!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cảm nhận được chung quanh từng trận đồng tình ánh mắt, Giang Viễn Hồng nắm đấm nắm thật chặt, nhưng cũng không nói lời nào, tùy ý Lý đại sư đối với hắn cố sức chửi.

Về nhớ ngày đó, hắn và Tiêu Vũ mấy người cùng đi tới vương thành, mục đích to lớn nhất, chính là xung đột Phù đạo nút cổ chai, mưu đồ tiến thêm một bước nữa.

Có thể đi tới vương thành sau khi, Tiêu Vũ cùng đệ tử của hắn Tần Vũ Huyên đều vào Thiên Thanh Vũ Viện, mà hắn tự nhiên là không có tư cách này.

Mặc dù, trong lòng hắn rất hy vọng có thể lạy Tiêu Vũ sư phụ, dùng cái này tiến bộ, nhưng bị Tiêu Vũ từ chối, rơi vào đường cùng, hắn mới đi đến được Phù Đạo Minh, muốn thông qua nơi này, đến tăng lên chính mình Phù đạo thực lực.

Dù sao cũng là lúc trước Thiên Minh Các Các chủ, sớm có nhị phẩm thực lực, hơn nữa từng chiếm được Tiêu Vũ chỉ điểm, Giang Viễn Hồng thực lực hôm nay, muốn gia nhập Phù Đạo Minh cũng không tính khó.

Vì cầu tiến bộ, hắn gia nhập Phù Đạo Minh sau, lựa chọn lạy trước mắt vị này Lý đại sư sư phụ, dù sao đây mới thực là tam phẩm phù sư, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, mới có thể chỉ dẫn hắn đi vào tông sư cảnh giới.

Nhưng mà, một tháng trôi qua, cái này Lý đại sư lại hầu như cái gì cũng đã không dạy hắn, chỉ coi hắn làm cái chân chạy sử dụng, kể cả mua minh phù vật liệu loại chuyện nhỏ này đều phải hắn đi làm.

Hơn nữa, cái này Lý đại sư tính khí cực sai, động một chút là ngôn ngữ nhục nhã, nếu không có để đột phá đến tông sư cảnh, Giang Viễn Hồng sao lại chịu đựng?

Nhưng bây giờ đã bái sư, hắn cũng đã không quay đầu lại đường sống, dù cho Lý đại sư lại quá phận, hắn thân là đệ tử, cũng tuyệt đối không thể phản kháng.

“Lý đại sư phải không?”

Ngay ở Giang Viễn Hồng hầu như muốn không chịu đựng được thời điểm, một người để cho hắn cảm giác thập phần thanh âm quen thuộc truyền vào trong tai của hắn, để cả người hắn lập tức sửng sốt.

Ngẩng đầu lên, tấm kia để hắn sống mãi không thể quên mặt mang theo vài phần cười lạnh, xuất hiện ở trước mắt của hắn.

Nhìn thấy khuôn mặt này lập tức, Giang Viễn Hồng cơ hồ đem cái gì đều quên, kể cả lúc trước chịu các loại khuất nhục.

“Ngươi là thứ gì? Bản tọa không thu đồ đệ, không rảnh phản ứng ngươi.” Lý đại sư liếc mắt nhìn một chút Tiêu Vũ, sau đó không kiên nhẫn phất tay.

Bình thường vô luận hắn đi tới chỗ nào, muốn nịnh bợ hắn người thực ra quá nhiều, càng thường xuyên có chút giống Tiêu Vũ như vậy người trẻ tuổi xông lên liền trực tiếp quỳ xuống, muốn bái ông ta làm thầy.

Có thể hắn là ai? Phù Đạo Minh bên trong tam phẩm phù sư, người bình thường căn bản không thèm để ý, vừa làm sao có khả năng tùy ý thu đồ đệ?

Bởi vậy nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức,

Hắn theo bản năng mà đem Tiêu Vũ trở thành muốn bái sư người.

“Bái sư? Tha thứ ta nói thẳng, chỉ ngươi điểm ấy trình độ, có thể dạy đạt được ai?” Tiêu Vũ mang trên mặt cười, thế nhưng trong đôi mắt cũng rất lạnh.

Cái này Lý đại sư rất quá đáng, chế nhạo đệ tử của mình không có gì, nhưng hành vi của hắn, lại là ở trước mặt mọi người nhục nhã Giang Viễn Hồng, đã không phải là dạy dỗ đệ tử đơn giản như vậy.

Hơn nữa, đối với hắn theo như lời này phù lý, Tiêu Vũ cười nhạt, mặc dù cái kia tồn tại nhất định đạo lý, lại không phải tuyệt đối, dùng ở không thích đáng thời điểm, đó là rắm chó không kêu!

“Tiêu lão đệ!” Giang Viễn Hồng biến sắc, hắn lúc này mới ý thức được Tiêu Vũ muốn làm gì.

Hồi tưởng lại Tiêu Vũ trước đây thủ đoạn, hắn lập tức khẩn trương lên, Tiêu Vũ một câu nói san bằng Vương gia sự tình, cho tới bây giờ hắn còn nhớ như mới.

Hắn vô cùng rõ ràng, Tiêu Vũ người này không có gì là không dám làm, đừng nói là một tông sư, chính là lớn hơn nữa nhân vật, hắn dám trêu.

Nhưng trước mắt vị này cũng không bình thường, Phù Đạo Minh tam phẩm tông sư, hơn nữa bây giờ Tiêu Vũ người ở Phù Đạo Minh bên trong, trêu chọc một vị Phù đạo tông sư, đây không phải là muốn chết?

“Lớn mật, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai gì?” Một mặt khác, Lý đại sư sắc mặt dĩ nhiên triệt để chìm xuống dưới.

Phù Đạo Minh tam phẩm tông sư, được vạn người ngưỡng mộ, tọa hạ đệ tử vô số, lúc nào có người gan dạ nghi ngờ qua hắn Phù đạo thực lực? Bây giờ lại chạy ra một chưa dứt sữa tiểu tử vắt mũi chưa sạch nói hắn không dạy được người!

“Biết, Lý đại sư mà!” Tiêu Vũ tùy ý nói.

Nhìn Tiêu Vũ tùy ý như vậy dáng vẻ, Lý đại sư liền biết đối phương căn bản không có đem thân phận của hắn để ở trong mắt, tức giận đến ngực không dứt chập trùng.

“Có điều ngươi người đại sư này, dưới cái nhìn của ta, chính là cái rác rưới!” Tiêu Vũ mở miệng lần nữa, chính là lời nói kinh người, lạnh nhạt nói: “Phù thạch lựa chọn, bề ngoài đều không phải là tuyệt đối, có lúc vẻ ngoài cho dù tốt phù thạch cũng có thể là một khối phế thạch, ngoài ra thú huyết dùng lưu thông máu mặc dù không sai, nhưng ở khắc họa một vài đặc thù minh phù lúc, một vài khá là già thú huyết ngược lại hiệu quả càng tốt hơn, ngươi liền này cũng không biết, cũng dám xưng đại sư?”

Thanh âm hắn rất lớn, không chút nào đè thấp âm thanh, chung quanh này bị hấp dẫn tới người, sau khi nghe được cơ hồ đều hoá đá tại chỗ.

Đây là nơi nào chạy tới tiểu tử, tuổi còn trẻ, lại dám đối với một Phù đạo tông sư giảng đạo, không muốn sống nữa? Hơn nữa, hắn lại dám mắng một Phù đạo tông sư là rác rưởi, nghe được người cơ hồ đều hoài nghi lỗ tai của mình có phải là xảy ra vấn đề.

Phù đạo tông sư, thân phận này, nhưng liền Phù Đạo Minh minh chủ đều thập phần coi trọng nhân vật.

“Ngươi làm càn!” Lý đại sư mặt đều khí tái rồi, một tông sư lại bị như vậy một tiểu tử chưa ráo máu đầu như thế nhục mạ, hắn làm sao có khả năng chịu được?

Hắn tức giận đến ngón tay phát run, chỉ vào Tiêu Vũ cả giận nói: “Ngươi thì tính là cái gì? Có tư cách gì nghi ngờ bản tọa? Đến đây, đem người này cho ta oanh ra ngoài, bực này đê hèn người, không xứng đi lên ta Phù Đạo Minh cửa!”

Đây là Phù Đạo Minh tông sư hung hăng chỗ, câu nói đầu tiên khả năng trực tiếp đem thấy ngứa mắt người ném đi, ở Phù Đạo Minh bên trong trêu chọc một gã tông sư, là thập phần không lựa chọn sáng suốt.

“Hắc, dễ bàn, ta cũng vậy minh bên trong phù sư, Phù Đạo Minh là nhiều phù sư tạo thành liên minh, không phải người kia đẩy lên, hết thảy phù sư cũng có thể đến, có phải ta lại không thể đến?” Tiêu Vũ nở nụ cười, lấy ra chính mình phù nhãn, cho thấy thân phận.

“Tốt một tấm khéo miệng!” Lý đại sư tức giận đến không được, nhưng Tiêu Vũ đem những lời này dọn ra, hắn quả thật đã không thể lại oanh Tiêu Vũ.

Nếu như hắn oanh chỉ là một người ngoài cái kia vẫn không tính là nghiêm trọng, dùng hắn tông sư thân phận có quyền lực này, nhưng nếu như hắn oanh chính là minh bên trong phù sư, nếu để cho ngoại nhân biết, sau đó còn có cái nào phù sư gan dạ gia nhập Phù Đạo Minh?

Hơn nữa Tiêu Vũ câu kia Phù Đạo Minh không phải một người đẩy lên, cũng làm cho hắn không cách nào lại tiếp tục làm bậy, nếu là tiếp tục kiên trì, đến lúc đó hắn và hắn người đối địch đỉnh đầu cái mũ chụp xuống, chính là hắn không gánh vác được.

“Mặc dù chỉ có nhất phẩm, nhưng lại là thật chính thức phù sư, minh bên trong lúc nào hơn còn trẻ như vậy chính thức phù sư, chẳng lẽ là mấy cái kia lão quái vật lại từ nơi nào tìm đệ tử?”

Tiêu Vũ lời nói này, cũng làm cho phẫn nộ Lý đại sư hơi hơi bình tĩnh lại.

Tiêu Vũ thật sự là thái quá trẻ, thế cho nên trước lúc này, hắn căn bản không nghĩ tới Tiêu Vũ là minh bên trong chính thức phù sư.

Cái tuổi này chính thức phù sư, ở Phù Đạo Minh mặc dù không phải là không có, nhưng này đều là sau lưng có nhân vật già cả chỉ điểm thiên tài, những thiên tài đó hắn đều có một chút ấn tượng, bây giờ tại sao lại xuất hiện một hắn chưa thấy qua?

“Ngươi là đệ tử của ai, sư tòng người phương nào?” Lý đại sư tuy là tông sư, nhưng ở Phù Đạo Minh bên trong, hắn không thể trêu vào người không phải là không có, Tiêu Vũ vừa còn trẻ như vậy, bởi vậy hắn cảm thấy hay là trước biết rõ ràng cho thỏa đáng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 93: Làm Phản Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta? Ngươi không cần lo lắng, ta chỉ là Phù Đạo Minh bên trong một cái bình thường thành viên, không sánh được ngươi vị tông sư này.” Tiêu Vũ liếc mắt một cái thấy ngay vị này Lý Đại Sư ý nghĩ, người như thế chính là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, bất quá hắn cũng không có vấn đề, dù cho không có bối cảnh, cũng không có gì lo sợ.

“Phổ thông thành viên?” Lý Đại Sư cúi đầu suy tư, mặc dù Tiêu Vũ là trẻ hơn một chút, nhưng minh bên trong mấy cái kia đại nhân vật đệ tử hắn đều có lưu ý, hẳn là không Tiêu Vũ một người như vậy.

“Bản tọa không cần biết ngươi là người nào, ngươi cũng đã biết, xúc phạm một gã tông sư, là hậu quả gì?” Xác nhận Tiêu Vũ không có gì đại bối cảnh, Lý Đại Sư cũng là không băn khoăn nữa, lập tức vừa nghiêm mặt.

“Hậu quả gì? Ta bất quá là ăn ngay nói thật thôi, nói thật nha Phù Đạo Minh bên trong lại có ngươi loại rác rưởi này tông sư, ta rất hoài nghi minh bên trong dùng người ánh mắt.” Tiêu Vũ nói chuyện không một chút nào khách khí.

Hắn bình thường mặc dù biết điều, không muốn sinh thêm sự cố, thật là chọc giận hắn, hắn cũng không phải dễ nói chuyện như vậy người.

“Được lắm ngông cuồng gì đó, liền Phù Đạo Minh cũng dám nghi ngờ!” Lý Đại Sư biến sắc, người trẻ tuổi này rốt cuộc lai lịch gì, giọng ở to lớn như thế, dám làm một cách công khai nói ra lời như vậy.

Theo trình độ nào đó tới nói, Tiêu Vũ cái này không khác nào trước mặt mọi người khiêu khích Phù Đạo Minh uy nghiêm.

Phóng tầm mắt vương thành, có ai dám làm chuyện như vậy, hắn lẽ nào thật sự điên rồi phải không?

“Cùng ngươi loại rác rưởi này, ta căn bản lười nhiều lời, Giang Các chủ, chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ xem thường, loại này tự cho là đúng tông sư hắn thật đúng là lười nhiều nhìn một chút.

“Này……” Giang Viễn Hồng nhất thời làm khó dễ, cho dù đối với người sư phụ này hắn cũng có rất lớn bất mãn, nhưng bây giờ cùng Tiêu Vũ đi, không chỉ tương đương ác liệt đánh Lý Đại Sư một bạt tai, chính hắn cũng thành làm phản sư người.

“Người này ngươi biết?” Lý Đại Sư sững sờ một chút, lúc này mới ý thức được, Tiêu Vũ cùng Giang Viễn Hồng lại nhận thức.

Mà vừa rồi, Tiêu Vũ như thế xông tới hắn người sư phụ này, Giang Viễn Hồng lại ở bên cạnh thấy, không có ngăn cản. Nghĩ vậy, Lý Đại Sư lửa giận dâng lên, giơ bàn tay lên ác liệt quất hướng Giang Viễn Hồng.

“Bốp!”

Giang Viễn Hồng do dự một chút, cuối cùng vẫn cắn răng, lắc mình né qua một tát này.

“Ngươi…… nghiệt đồ, phản ngươi!” Lý Đại Sư sửng sốt, sau đó nổi trận lôi đình.

Từ xưa tới nay, bị sư phụ đánh chửi, đối với tất cả mọi người tới nói đều là chuyện thường, đừng nói phản kháng, dù cho né tránh, cũng là thuộc về đại bất kính.

Quá khứ Lý Đại Sư đánh chửi Giang Viễn Hồng,

Giang Viễn Hồng đều là thành thành thật thật, cho nên hắn căn bản không ngờ rằng Giang Viễn Hồng lại dám tránh né.

Dạng này sự tình cho dù là lén lút phát sinh, sư phụ người uy nghiêm đều giống như nhận lấy lớn lao khiêu khích, mà bây giờ trước mặt mọi người phát sinh, có thể nói để Lý Đại Sư uy nghiêm mờ mịt không còn, mất hết thể diện.

“Ai da, thầy trò…… thầy trò, ha!” Tiêu Vũ hít một tiếng, sắc mặt cực kỳ phức tạp, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài bất đắc dĩ.

Vạn năm trước khi, công lực của hắn chấn thế, thủ hạ thập đại đệ tử mỗi một đều là danh chấn cửu thiên tuyệt đại nhân vật, đặc biệt là hắn cực kỳ yêu tha thiết cái kia tiểu đệ tử.

Hắn đối với mười cái đệ tử đều đối xử bình đẳng, mặc dù nghiêm khắc, cũng có đánh chửi, nhưng cũng cũng là vì bọn họ tốt.

Đặc biệt là cái kia tiểu đệ tử, hắn có thể nói là dốc hết hết thảy, tận tâm tận lực, trao tặng hắn tất cả, nhưng mà quay đầu lại, hắn lại là chết tại người này cực kỳ đệ tử yêu mến trong tay.

Cùng làm người sư, trước mắt nhìn thấy cái này Lý Đại Sư càng đối xử với chính mình như thế đệ tử, trong lòng hắn không hiểu cảm thấy phẫn nộ.

Làm phản sư! Đối với đã bị đệ tử mình phản bội, chết ở đệ tử mình bên trong tay Tiêu Vũ mà nói, cỡ này tội cơ hồ là không thể tha thứ. Mà giờ khắc này, hắn lại thật lòng cảm thấy, cái này Lý Đại Sư căn bản không xứng làm người chi sư!

“Vạn năm trôi qua, cũng không biết các ngươi mười người, bây giờ đều là cái dạng gì!” Tiêu Vũ tâm tư vào đúng lúc này tung bay đến rất xa, không ai có thể tưởng tượng, tâm tình của hắn ở giờ khắc này đến tột cùng có cỡ nào phức tạp!

Các loại lấy lại tinh thần, Tiêu Vũ chỉ nhìn thấy Lý Đại Sư cái kia tái nhợt mặt, còn có Giang Viễn Hồng cái kia một bộ quyết định dáng vẻ.

“Đi thôi.” Tâm tình không hiểu có chút hạ, Tiêu Vũ không muốn lưu thêm, xoay người rời đi.

Gật gù, Giang Viễn Hồng cũng quyết định, đi theo Lý Đại Sư bên cạnh, hắn tuyệt đối sẽ không có cái gì tiến bộ, thà rằng như vậy, còn không bằng làm phản sư mà đi, dù cho trên lưng bêu danh, cũng không muốn lại tiếp tục cứ tiếp như thế.

“Ngươi cho rằng ngươi là ai, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi gì?” Lý Đại Sư đã vô cùng phẫn nộ, bị đệ tử của mình trước mặt mọi người làm phản, điều này làm cho hắn tông sư uy nghiêm còn sao?

“Tên phản đồ, đại nghịch bất đạo, người người tru diệt, hôm nay ta muốn ở đây đưa ngươi xử tử, dọn dẹp sư môn!” Hắn phẫn nộ bên trong, nhanh chân hướng đi Giang Viễn Hồng.

Hắn mặc dù thân là phù sư, nhưng một tông sư thực lực, tuyệt đối không phải Giang Viễn Hồng một nhị phẩm phù sư có khả năng ứng đối.

Chung quanh, không người mở miệng, dồn dập lùi về sau.

Giang Viễn Hồng phạm vào làm phản sư tội lỗi, ở vào thời điểm này, Lý Đại Sư coi như tại chỗ đem đánh chết, cũng không người nào có thể hỏi đến.

Xử sư người, người người tru diệt!

“Dọn dẹp sư môn? Ngươi dựa vào cái gì?” Tiêu Vũ đứng lại bước chân, hắn tâm tình bây giờ thật không tốt, nói chuyện cũng so với bình thường càng bá đạo hơn, “ta nói, ngươi người tông sư này chính là cái rác rưởi, thu bởi vì đồ, đó là dạy hư học sinh, chỉ chút này sai lầm Phù đạo lý thuyết, còn muốn khiến người ta tuỳ tùng tả hữu?”

Đoàn người ồ lên.

Thành như là Tiêu Vũ theo như lời, xử sư tội lỗi cố nhiên nặng nề, nhưng là phải xem tình huống, nếu Lý Đại Sư là cái rác rưởi, dạy hư học sinh, vậy Giang Viễn Hồng xử sư, tuyệt đối sẽ không có người nói thêm cái gì.

Nhưng vấn đề là, sự thật thực sự là như thế gì? Lý Đại Sư tốt xấu là hàng thật giá đúng tam phẩm phù sư, Tiêu Vũ nói không có mấy người tin tưởng.

“Hoang đường! Bản tọa đắm chìm Phù đạo gần trăm cắm, lý thuyết há có thể có lỗi? Ngươi tầm thường một nhất phẩm phù sư, căn bản không biết Phù đạo sâu, bản tọa lý niệm, há lại là như ngươi loại này dốt nát tiểu bối có thể hiểu được?” Bị Tiêu Vũ lần nữa nghi ngờ chính mình Phù đạo thực lực, Lý Đại Sư tính khí chính là cho dù tốt, giờ phút này cũng hầu như muốn bạo phát.

“Ta dốt nát? Hắc!” Tiêu Vũ nở nụ cười, lời này khi hắn nghe tới, thật giống như một con kiến giơ một hạt cục đá đối với Cự Long nói: Ngươi căn bản không hiểu được sức mạnh giống nhau.

“Bản tọa nhẫn nại cũng là có hạn độ, tiểu bối ngươi lần nữa nghi ngờ bản tọa lý thuyết, ngươi lại có gì trình độ, bất quá là một nhất phẩm phù sư!” Lý Đại Sư đã sắp giận điên lên.

“Trình độ của ta? Cùng ngươi loại rác rưởi này nói rồi, ngươi cũng sẽ không hiểu!” Tiêu Vũ thập phần khí phách nói, lời này cũng không phải chuyện cười, hắn đồng ý ngồi xuống nói hắn Phù đạo lý niệm, e sợ dùng này Lý Đại Sư trình độ, còn căn bản nghe không hiểu.

“Tốt! Được lắm tiểu tử cuồng vọng, đã như vậy, bản tọa muốn cùng ngươi so với một hồi, xem kết quả một chút bản tọa lý thuyết có phải là chính xác!” Lý Đại Sư đã triệt để mất lý trí, hoàn toàn không để ý thân phận mình, bất cứ nói ra lời như vậy.

Một gã tông sư, thế mà lại hướng về một nhất phẩm phù sư khiêu chiến, cái này ở bình thường căn bản là không thể nào phát sinh sự tình, bởi vì thân phận còn tại đó, cái nào tông sư sẽ hướng về cái nhất phẩm phù sư khiêu chiến?

Này nói ra, nhất định chính là vô liêm sỉ, tam phẩm phù sư khiêu chiến nhất phẩm phù sư, đây không phải là khi phụ người gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 94: Phù Đấu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Vậy thì như là ngươi mong muốn, nói đi, ngươi nghĩ tỷ thí thế nào?” Tiêu Vũ dù muốn hay không, một hơi tiếp được.

Trên thực tế, hắn lúc trước cũng là cố ý chọc giận cái này Lý Đại Sư, dù sao làm một cách công khai xử sư, hắn cũng không hy vọng Giang Viễn Hồng ngày sau không nhấc nổi đầu lên.

Nếu như có thể chứng minh Lý Đại Sư thực lực quả thật không ra sao nói, như vậy bất đồng, xưa nay chuyển bái người khác làm thầy sự tình hoàn toàn không thông thường, ngươi không dạy được người, đó là ngươi vô năng.

“Đơn giản, ngươi và ta đã đều là phù sư, bây giờ vừa đang ở Phù Đạo Minh, tự nhiên này đây minh phù tỷ thí.” Lý Đại Sư lạnh lùng nói.

“Tốt!” Tiêu Vũ một hơi tiếp được.

“Nếu ngươi thua rồi, liền đem nghiệt đồ này mạng đứng lại cho ta, ngoài ra, ta muốn ngươi cho ta làm huyết nô, vĩnh viễn không vươn mình lên được, dùng trị ngươi sỉ nhục tông sư tội lỗi!” Lý Đại Sư trong mắt, bắn ra một loại âm độc vẻ mặt.

Tiêu Vũ vài lần nhục hắn, mắng mỏ hắn là rác rưởi, đối với một tông sư tới nói, đây là loại không thể tha thứ tội lỗi, hắn không thể dễ dàng buông tha Tiêu Vũ.

“Muốn ta làm huyết nô?” Tiêu Vũ ánh mắt phát lạnh.

Cái gọi là huyết nô, thì tương đương với bị nuôi nhốt gia súc.

Phù sư minh phù, đều cần sinh linh máu, nói chung loại này máu đều là mua được thú huyết, thế nhưng, cũng có người vì cầu thuận tiện, trực tiếp nuôi nhốt dị thú, ở minh phù thời gian, lấy sống thú máu, cho rằng dạng này thú huyết hữu hiệu nhất.

Thậm chí một vài cực đoan phù sư, còn biết dùng người để thay thế dị thú, như nuôi nhốt dị thú giống nhau nuôi nhốt tu sĩ, bị nuôi nhốt người, cùng gia súc không hề khác gì nhau, không có tự do, tất cả đều phải nghe lệnh của nuôi nhốt người, sống sót có duy nhất tác dụng, chính là có thể không ngừng cung cấp máu mới.

Có điều, từng cái huyết nô đều có một loại chung nhau đặc tính, đó là sẽ rất nhanh chết đi, trong cơ thể sinh cơ, sẽ theo không dứt bị lấy đi máu tươi, từ từ xói mòn hầu như không còn.

Theo về phương diện khác mà nói, đây coi như là biến tướng đem người từ từ hành hạ đến chết, cực kỳ tàn khốc.

“Tiêu lão đệ, không thể tiếp thu, ta tình nguyện bị người phỉ nhổ, cũng tuyệt không có thể cho ngươi tiếp được điều kiện như vậy.” Giang Viễn Hồng đứng dậy, Tiêu Vũ là vì hắn mới có thể đắc tội Lý Đại Sư, hắn tự nhiên không thể nhìn Tiêu Vũ tiếp thu điều kiện như vậy.

Mặc dù tin tưởng Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, mà dù sao Tiêu Vũ mới linh nguyên cảnh, mà Lý Đại Sư tất là hàng thật giá đúng tông sư, Tiêu Vũ khả năng có mấy phần thắng?

“Yên tâm, muốn cho muốn làm huyết nô, hắn còn không có bản lãnh này!” Tiêu Vũ nói xong, chuyển hướng Lý Đại Sư, “ngươi đã khai xuất điều kiện như vậy,

Vậy nếu như ngươi thua rồi, thì thế nào?”

“Ta nếu đã bị thua, liền mặc cho cái này nghiệt đồ rời đi, trả lại hắn tự do, và tôn ngươi sư phụ, cho ngươi đi quỳ lạy lễ nghi!” Lý Đại Sư không chút nghĩ ngợi, trong lòng tất là cười lạnh.

Hắn thất bại? Hắn một tông sư, tài năng ở minh trên bùa bại bởi một chưa dứt sữa nhất phẩm phù sư? Chuyện cười!

“Tốt, lời này là ngươi nói!” Tiêu Vũ nói: “Có điều, dùng như ngươi loại này người vô sỉ phẩm, coi như đồng ý bái ta, ta cũng chưa chắc đồng ý thu ngươi làm đồ!”

“Nhiều lời vô ích, người đến, mở ra phù nhà nhỏ!” Lý Đại Sư cố nén tức giận, lớn tiếng nói.

Trong lòng hắn cười lạnh, bây giờ khiến cho Tiêu Vũ chỉ để ý hung hăng a, các loại một lúc nữa, hắn sẽ làm Tiêu Vũ quỳ xuống đất xin tha!

Phù nhà nhỏ, phù sư trong lúc đó chuyên môn dùng để giải quyết ân oán một cái phòng.

Vô luận ở nơi nào, giữa người và người ân oán vĩnh viễn tồn tại, Phù Đạo Minh cũng là như thế, vì cầu hòa khí, này 1 phù phù nhà nhỏ liền bởi vậy mà sống, phù sư có thể ở cái địa phương này tiến hành Phù đạo so đấu, ở Phù Đạo Minh, nơi này có thể được cho một ký hiệu.

“Lý Đại Sư bất cứ muốn cùng một nhất phẩm phù sư tỷ thí? Mau mau đến xem!”

“Người kia là ai, còn trẻ như vậy, bất cứ khiêu khích Lý Đại Sư!”

“Hắn điên rồi phải không, thật dám cùng Lý Đại Sư tỷ thí minh phù, đây không phải là muốn chết sao?”

Phù Đạo Minh bên trong, chứng kiến đến quá trình này mọi người không bình tĩnh, không ngờ rằng sự tình cuối cùng lại biến thành như vậy.

Tất cả mọi người muốn biết, cái này Tiêu Vũ là từ đâu tới đây, tại sao có thể có dạng này sức lực, lại dám cùng một gã tông sư tỷ thí?

Làm Lý Đại Sư cùng Tiêu Vũ dời bước phù nhà nhỏ, những người này cũng lập tức đuổi theo kịp, đồng thời, tin tức này, còn ở Phù Đạo Minh bên trong thần tốc truyền ra.

“Cái gì? Lý Hướng Dư muốn cùng một nhất phẩm phù sư tiến hành phù đấu?”

Phù Đạo Minh bên trong, 1 người đàn ông tuổi trung niên vỗ bàn chấn động tới, trên mặt tràn ngập kinh ngạc, chính là Phù Đạo Minh hiện nay minh chủ La Sơn.

Hắn có chút ngây người, chuyện này cũng quá hoang đường, một gã tông sư lại muốn cùng nhất phẩm phù sư tiến hành phù đấu? Cái này ở Phù Đạo Minh qua lại, còn là việc chưa bao giờ có.

“Cái này Lý Hướng Dư, mặc dù tánh tình kiêu căng, làm người cay nghiệt, nhưng Phù đạo thực lực lại là không kém, ở ta minh bên trong không có bao nhiêu người có thể so với hắn, làm sao lại cùng một nhất phẩm phù sư nổi lên xung đột?”

La Sơn trong phòng đi tới đi lui, hắn làm sao cũng nghĩ không thông, minh bên trong làm sao đã xảy ra chuyện như vậy.

“Theo báo lại người theo như lời, là vì cái kia nhất phẩm phù sư quá mức hung hăng, mở miệng nhục mạ Lý Hướng Dư, nói hắn là rác rưởi.”

Ở La Sơn đối diện, đứng một gã nam tử, tên nam tử này Tiêu Vũ cũng không xa lạ gì, đúng là hắn lần đầu tiên tới Phù Đạo Minh lúc thấy qua đại minh chủ Mộc Nhất Thanh.

“Minh bên trong càng có như thế bừa bãi nhất phẩm phù sư?” La Sơn lại kinh ngạc, sau đó sắc mặt thần tốc chìm xuống dưới, “Lý Hướng Dư thực lực phi phàm, là ta minh bên trong thực lực mạnh nhất mấy vị tông sư một trong, rất là trọng yếu, không can thiệp tới cái này nhất phẩm phù sư là ai, có gì bối cảnh, can đảm xông tới Lý Hướng Dư, đều phải nghiêm trị, ngay lập tức đi, ít nhất trước tiên ổn định Lý Hướng Dư!”

“Vậy…… phù đấu việc, muốn ngăn cản gì?” Mộc Nhất Thanh minh bạch La Sơn ý tứ, đây là muốn an ổn Lý Hướng Dư tâm tình, nhường cho hắn đối với Phù Đạo Minh càng thêm khăng khăng một mực.

“Tự nhiên là muốn ngăn cản!” La Sơn không chút do dự, nói: “Một tông sư lại muốn cùng nhất phẩm phù sư phù đấu, cái này căn bản là món hoang đường sự tình!”

“Vâng, ta ngay lập tức đi!” Mộc Nhất Thanh gật đầu, sau đó theo trong phòng rời đi. &# 85

La Sơn trong phòng tiếp tục đi lại, hắn vẫn là không nghĩ ra, Lý Hướng Dư thân là tông sư, làm sao lại làm ra như vậy hoang đường sự tình, muốn cùng nhất phẩm phù sư phù đấu?

Chuyện này đều khiến La Sơn cảm thấy có chút kỳ quái, nghĩ tới nghĩ lui, hắn vẫn cảm thấy nên tự mình đi một chuyến, nếu không vào lúc này nếu như không ra mặt, để Lý Hướng Dư cảm thấy Phù Đạo Minh đối với hắn không đủ coi trọng, vậy cũng không tốt.

Phù nhà nhỏ, ở vào Phù Đạo Minh nội bộ, là một to lớn mà trống trải gian phòng.

Ban đêm hai bên, mỗi người có một bàn đá, hai cái trong bàn đá đơn độc, là một tòa bệ đá, trên đài thả thật nhiều minh phù vật liệu, kể cả phù thạch, dao trổ, thú huyết, thậm chí còn có một vài những vật khác.

Lúc này, Tiêu Vũ cùng Lý Hướng Dư đều đã đi tới nơi này, chung quanh còn có vô số người bị hấp dẫn mà đến, ngoại trừ Phù Đạo Minh người ở ngoài, càng có ngoại lai người, đều là ít ỏi nghe được tin tức đã đến.

“Lý Đại Sư, xảy ra chuyện gì? Ngươi làm sao có thể cùng nhất phẩm phù sư tiến hành phù đấu?” Vào lúc này, Mộc Nhất Thanh vội vàng mà đến, thần tốc tới Lý Hướng Dư trước người.

Hắn đi được vội vàng, trong lúc nhất thời không nhìn thấy bên cạnh Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 95: Phù Đấu Quy Tắc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cái này Lý Hướng Dư, Phù đạo thực lực siêu quần đồng thời, ở Phù Đạo Minh bên trong, địa vị cũng có chút đặc thù.

Hắn cùng với Phù Đạo Minh đời trước minh chủ, quan hệ tâm đầu ý hợp, lúc trước hai người là cùng tiến vào Phù Đạo Minh.

Bởi vì này tầng nguyên nhân, hơn nữa hắn Phù đạo thực lực quả thật không tầm thường, bởi vậy Lý Hướng Dư ở Phù Đạo Minh bên trong mới có này địa vị, bình thường kể cả minh chủ La Sơn, đều phải đối với hắn cực kỳ khách khí, không dám đắc tội.

Cũng bởi vì như vậy, mới dưỡng thành Lý Hướng Dư như thế kiêu căng cùng lười biếng tập quán, minh bên trong trên dưới mặc dù có rất nhiều người đều đối với vị đại sư này có điều bất mãn, nhưng cũng cũng không ai dám nhiều lời.

“Việc này ngươi thì không cần phải để ý đến, bản tọa quyết định sự tình, sẽ không cải biến.” Lý Hướng Dư cho dù là quay Mộc Nhất Thanh, tư thế cũng là xiêm lên cao, một bộ lão tiền bối dáng vẻ.

“Như vậy sao được? Người là cao quý tông sư, hơn nữa ở ta minh bên trong địa vị phi phàm, há có thể cùng nhất phẩm phù sư phù đấu?” Mộc Nhất Thanh nói xong, quay đầu nhìn về bốn phía, sắc mặt trầm xuống, “đến tột cùng là đâu cái mắt không mở gì đó, dám xúc phạm Lý Đại Sư, lăn ra đây cho ta!”

“Hừ!” Lý Hướng Dư phiết hướng về Tiêu Vũ, lạnh lùng hừ một tiếng.

Nói chuyện cũng tốt, mặc dù phù đấu đã là bắt buộc phải làm, nhưng trước lúc này, trước hết để cho Mộc Nhất Thanh kỷ luật một chút Tiêu Vũ, dùng trị hắn lúc trước xúc phạm tội lỗi, vậy cũng không sai.

Dùng Mộc Nhất Thanh thân phận, muốn kỷ luật một nhất phẩm phù sư, cái kia là tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

“Là ta!” Tiêu Vũ lúc này đã đứng dậy, mỉm cười thấy Mộc Nhất Thanh.

“Tại sao là ngươi?” Mộc Nhất Thanh liếc mắt một cái liền nhận ra Tiêu Vũ, này cả kinh không phải chuyện nhỏ.

Từ lần trước Tiêu Vũ đến Phù Đạo Minh thi đậu phù sư tư cách sau, hắn và minh chủ La Sơn, đối với người trẻ tuổi này đều hết sức để ý.

Thật sự là, Tiêu Vũ thi đậu tư cách thời gian cho bọn hắn lưu lại ấn tượng quá kinh người, mặc dù tuổi trẻ, nhưng một thân minh phù bản lĩnh, nhưng lại cho bọn hắn hai vị minh chủ một loại sâu không lường được cảm giác.

Đáng tiếc chính là, từ đó về sau, bọn họ chỉ biết là Tiêu Vũ là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, nhưng không có gặp lại qua Tiêu Vũ một lần, bây giờ gặp lại, đúng là tình hình như thế.

“Mộc tiên sinh, hồi lâu không thấy, gần đây mạnh khỏe?” Tiêu Vũ nhàn nhạt mỉm cười, trong lòng tất là hơi động.

Mộc Nhất Thanh nhìn thấy hắn vì sao lại giật mình như vậy, tựa hồ đối với hắn thập phần để ý hình dáng, chẳng lẽ là lần trước Phù đạo kiểm tra bị hắn biết cái gì rồi?

"Tiểu Mộc,

Ngươi quen biết hắn?" Lý Hướng Dư nhăn nhăn lông mày, chẳng lẽ Tiêu Vũ thực sự là mỗi một đại nhân vật bồi dưỡng ra? Nếu không dùng Mộc Nhất Thanh thân phận, làm sao sẽ biết một cái như vậy nhất phẩm phù sư?

"Có duyên gặp qua một lần." Mộc Nhất Thanh có chút lúng túng.

Hắn vốn là muốn, vô luận đối phương là ai, đều phải dùng thủ đoạn lôi đình, tiến hành nghiêm trị, dùng động viên Lý Hướng Dư lòng, nhưng bây giờ người này lại là Tiêu Vũ, này khiến cho hắn làm khó.

Hiện nay, Tiêu Vũ Phù đạo thực lực mạnh như thế nào, đối với hắn mà nói còn là một không thể biết được, nếu như Tiêu Vũ thật hắn trong tưởng tượng mạnh mẽ như vậy, vậy hắn là tuyệt đối không khả năng xử trí Tiêu Vũ.

"Nếu là người quen biết, vậy thì khinh trừng trị a, có điều bản tọa cùng hắn phù đấu đã không cách nào dừng lại." Lý Hướng Dư từ tốn nói.

"Nấc…… cái này……" Mộc Nhất Thanh càng thêm làm khó dễ.

Trừng phạt Tiêu Vũ? Nếu là trước lúc này, chuyện này không tính là gì, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ ở minh bên trong không biết đã bị bao nhiêu người coi trọng, chỉ sợ cũng liền La Sơn đến rồi, cũng không dám tùy tiện động đến hắn.

Thật sự là lần trước Tiêu Vũ ở minh phù lúc lưu lại cái kia đoạn hình ảnh thái quá kinh người, đã đã kinh động minh bên trong này lão già, muốn bọn họ vô luận như thế nào muốn lôi kéo người trẻ tuổi này.

"Thôi, bản tọa bây giờ không có thời gian, nhanh chóng tiến hành phù đấu.” Lý Hướng Dư run lên trong lòng, Mộc Nhất Thanh thái độ thay đổi để hắn có dự cảm không tốt, chẳng lẽ cái này Tiêu Vũ thật cùng mỗi một đại nhân vật có quan hệ? Nếu không làm sao lại liền Mộc Nhất Thanh đều kiêng kỵ như vậy?

Có điều việc đã đến nước này, vừa là ở trước mắt bao người, hắn thân là tông sư, đã không cách nào lùi bước, chỉ có thể một con đường đi tới đen.

“Vâng!” Mộc Nhất Thanh chỉ có thể cười khổ gật đầu, vào lúc này, hắn là đứng ở bên kia đều không đúng, chỉ có mặc bọn họ đã đi.

“Lại là hắn?”

Trong đám người, La Sơn trên mặt cũng đồng dạng viết đầy kinh ngạc, ở phía xa nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, cúi đầu trầm tư.

Muốn cùng Lý Hướng Dư phù đấu, lại là cái này để hắn khắc sâu ấn tượng người trẻ tuổi? La Sơn nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn là quyết định không muốn tiến lên.

Cũng được, để Tiêu Vũ cùng Lý Hướng Dư tiến hành phù đấu, có lẽ liền có thể biết, Tiêu Vũ rốt cuộc có bao nhiêu Phù đạo thực lực, có đáng giá hay không minh bên trong đối với hắn lực mạnh lôi kéo.

“Phù đấu quy tắc, từ trước đến giờ đều là cố định, song phương mỗi loại khắc họa đến ba viên minh phù, sau đó dùng này ba viên minh phù chống đỡ, vô luận loại nào minh phù cũng có thể, trong đối kháng thắng được hai trận người, liền coi như là thắng.” Mộc Nhất Thanh chủ động gánh nổi lên trọng tài trách nhiệm, đứng ở phù nhà nhỏ trung ương, đối với hai người nói.

Hắn muốn gần gũi tận mắt chứng kiến, cái này thần bí người trẻ tuổi, rốt cuộc có bao nhiêu năng lực!

“Thì ra là như vậy quy tắc?” Tiêu Vũ cảm giác được có chút ý tứ.

Ba viên minh phù, ra sao minh phù cũng có thể khắc họa, cứ như vậy, cũng không ai biết đối phương muốn khắc minh phù là cái gì, cũng là không thể nào ứng đối.

Loại tỷ thí này phương thức, đã bao hàm rất nhiều biến số, đa số các loại đa dạng, hiệu quả càng thiên biến vạn hóa, nếu như không thể biết đối phương chỗ khắc họa minh phù, ai cũng không có thể bảo đảm nhất định có thể làm được áp chế.

“Minh phù vật liệu, có thể tự do chọn lựa, bắt đầu đi.” Mộc Nhất Thanh nói xong, ánh mắt đặt ở Tiêu Vũ trên người, hắn rất muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ sẽ chọn ra sao vật liệu.

Phù nhà nhỏ bên trong, vốn thì có minh phù cần thiết vật liệu, Lý Hướng Dư cái thứ nhất tiến lên, bắt đầu chọn lựa.

Tiêu Vũ ở một bên thấy, âm thầm lắc đầu, Lý Hướng Dư chọn lựa quả nhiên là cùng hắn lúc trước yêu cầu giống nhau, lựa chọn phù thạch đều là màu sắc thông suốt, bề ngoài mượt mà, ngoài ra là thú huyết, hắn lại có một cái châm cứu, chuyên môn dùng để kiểm nghiệm thú huyết tươi sống trình độ.

Chọn xong sau, Lý Hướng Dư trở lại vị trí của mình, đến phiên Tiêu Vũ tiến lên.

Tiêu Vũ chọn lựa vật liệu thời gian, cùng Lý Hướng Dư cách làm vừa vặn ngược lại, hắn trước tiên phù thạch đều là hình dạng quái dị, thoạt nhìn bình thường, có phù thạch thậm chí tựa như khô quắt gỗ, hết sức khó coi.

Sau cùng thú huyết, càng chọn một bình thoạt nhìn thập phần trừ cũ, theo bề ngoài đều có thể nhìn ra, này lọ nhỏ thú huyết đã cất giữ thời gian rất lâu.

“Dốt nát!” Lý Hướng Dư trong lòng cười lạnh, hầu như đã nhận định, Tiêu Vũ tất bại.

“Thời hạn ba canh giờ, nếu là trong vòng ba canh giờ không thể khắc đến ba viên minh phù, cũng coi như thất bại.” Mộc Nhất Thanh tuyên bố.

Ngay lập tức, Lý Hướng Dư lập tức động khởi tay, lấy ra chính mình chuyên dụng dao trổ, bắt đầu khắc họa.

Hắn biểu hiện chăm chú, làm dao trổ vào tay, toàn bộ trên thân thể người đều lộ ra một loại không giống nhau khí tức, phảng phất biến thành người khác, tông sư khí độ liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Mà một bên khác, Tiêu Vũ tất là đứng ở nơi đó động bất động, thậm chí nhắm hai mắt lại, nếu như không phải của hắn còn đứng, hầu như khiến người ta hoài nghi hắn có phải là ngủ ngon giấc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 96: Hư Nguyên Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hắn đang làm gì?”

“Sẽ không phải thật ngủ ngon giấc?”

“Ta phỏng chừng hắn hẳn là từ bỏ, nhất phẩm phù sư cùng tông sư phù đấu, làm sao có khả năng thắng được? Coi như ta không hiểu minh phù, đều có thể nhìn ra trước mặt hắn chọn lựa những tài liệu kia cũng rất có chuyện.”

“Cũng đúng, có điều cái này cũng không có vấn đề, khả năng nhìn thấy Lý Đại Sư tự mình minh phù, chuyến này coi như đáng giá!”

Bị hấp dẫn mà đến xem cuộc chiến đoàn người, vào lúc này khe khẽ bàn luận lên, hầu như không có một người xem trọng Tiêu Vũ.

Nhìn thấy Tiêu Vũ bộ dáng này, mọi người càng cho là hắn đã từ bỏ hy vọng, không ít người đều lộ ra nồng nặc xem thường, thì cái này còn dám cùng một gã tông sư tiến hành phù đấu?

“Rắc!”

Đột nhiên, một thanh âm rất nhỏ truyền khắp toàn trường, Lý Hướng Dư xuất mồ hôi trán, than khẽ một tiếng, bỏ xuống trong tay phù thạch.

Minh phù việc, thất bại tỷ lệ thật sự quá cao, dù cho hắn là tông sư, này một chút cũng không thể tránh khỏi, nếu không lần này phù đấu thời gian hạn chế, cũng không trở thành muốn dùng ba canh giờ vậy dài ra.

Ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Tiêu Vũ, khi nhìn thấy Tiêu Vũ hai mắt nhắm chặt, Lý Hướng Dư đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười lạnh.

Không can thiệp tới Tiêu Vũ muốn chơi trò xiếc gì, hắn thân là tông sư, đều không thể lại thua!

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, Lý Đại Sư minh phù thời gian luân phiên thất bại, trên trán đã sớm che kín tinh mịn mồ hôi.

Mãi đến tận trôi qua hơn một canh giờ, hắn mới thành công khắc đến quả thứ nhất minh phù.

Mà cho đến bây giờ, Tiêu Vũ tựa như thật ngủ ngon giấc giống nhau, nhắm mắt lại đứng ở nơi đó, không nhúc nhích qua.

“Tiểu tử này rốt cuộc muốn chơi cái gì?” Lý Hướng Dư trong lòng không hiểu nén giận, hắn liên tục khắc họa, lãng phí không ít tinh lực, nhưng Tiêu Vũ lại là bộ dáng như vậy, để trong lòng hắn rất không thoải mái.

“Ngươi chỉ để ý giả bộ a, sau ba canh giờ, ta nhìn ngươi như thế nào xuống đài.” Lý Đại Sư cuối không hiểu bốc hỏa, sau đó tiếp tục khắc họa, không tiếp tục để ý Tiêu Vũ.

Bên cạnh, người quan chiến vào lúc này đã sớm nhiệt liệt bắt đầu bàn luận.

Tiêu Vũ rốt cuộc là nghĩ như thế nào, đã muốn phù đấu, vừa không hề làm gì, cũng không bắt đầu khắc họa minh phù.

Dù cho hắn cảm giác mình không thắng được tông sư,

Cũng có thể trực tiếp buông tha đi, nhưng hắn như vậy đã không buông tha vừa không khắc họa, rốt cuộc tính là gì?

Lúc này kể cả La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh, cũng sâu sắc nhíu mày lông mày, bọn họ còn muốn nhìn một chút Tiêu Vũ thực lực rốt cuộc có bao nhiêu, có thể bộ dáng bây giờ, là bọn họ cũng cảm giác thiếu niên này khiến người ta hoàn toàn nhìn không thấu, căn bản không biết là hắn đang suy nghĩ gì.

Vừa là một canh giờ, Lý Hướng Dư quả thứ hai minh phù thành công, nhưng mà một bên khác Tiêu Vũ, vẫn là không nhúc nhích một chút.

“Hừ, chỉ còn một canh giờ, coi như ngươi thật sự có thực lực, cũng không khả năng khắc đến ba viên minh phù, dù cho lui một vạn bước tới nói cho ngươi thành công, nhiều lắm cũng chính là 3 cách thức nhất phẩm minh phù!” Lý Hướng Dư nhìn Tiêu Vũ một chút, trong lòng vô cùng quyết tâm, sau đó tiếp theo bắt đầu khắc họa.

“Bốp!” Không hề nghi ngờ, hắn quả thứ ba minh phù, ở lần đầu khắc họa lúc thất bại nữa, chỉ có thể lấy ra khác một viên phù thạch, một lần nữa khắc họa.

“Ồ?”

Đúng lúc này, Mộc Nhất Thanh khẽ ồ lên một tiếng, bởi vì vẫn bất động Tiêu Vũ, rốt cục mở hai mắt ra.

Chỉ thấy bên miệng hắn mang theo một tia như có như không ý cười, rốt cục lấy ra một viên phù thạch, bắt đầu khắc họa.

“Tiểu tử này, làm trò gì?” Mộc Nhất Thanh là một chút cũng xem không hiểu, Tiêu Vũ rốt cuộc muốn làm gì?

Có phải Tiêu Vũ thật một cách tự tin ở ngăn ngắn trong vòng một canh giờ khắc đến ba viên minh phù? Đối với cái này hắn cũng không phải hoài nghi, bởi vì Tiêu Vũ kinh khủng kia thành phù suất, trước đó hắn thì đã từng gặp qua.

Để hắn để ý chính là, Tiêu Vũ tại sao nhất định phải bây giờ mới bắt đầu khắc họa, có phải vì khoe khoang chính mình thành phù suất? Có thể thoạt nhìn, Tiêu Vũ vừa không giống như là loại người này.

“Thế gian này, lại còn có như thế thâm thúy, khiến người ta hoàn toàn nhìn không thấu thiếu niên.” Xa xa, La Sơn cũng là sắc mặt quái lạ.

Hắn sống lâu như vậy, vừa thân là Phù Đạo Minh minh chủ, bình thường các loại lục đục với nhau việc, làm không ít, phỏng đoán tâm tư, hóa giải âm mưu, đối với hắn mà nói cũng không tính là việc khó gì, có thể bây giờ muốn nhìn thấu một người thiếu niên như vậy tâm tư, với hắn mà nói lại là khó càng thêm khó.

“Bây giờ mới bắt đầu khắc họa, quá muộn đi?”

“Chỉ còn một canh giờ không đến, khả năng khắc xảy ra cái gì minh phù?”

“Ta xem hắn là biết mình đã thua chắc rồi, bây giờ bắt đầu khắc họa, cũng chính là làm dáng một chút.”

Người bên ngoài đối với Tiêu Vũ cử động cũng thập phần không rõ, có điều ý nghĩ trong lòng vẫn là cùng ban đầu giống nhau, không có một người xem trọng Tiêu Vũ.

Chỉ có một người, ở nơi đó đăm chiêu, chính là Giang Viễn Hồng.

Hắn đồng dạng nhìn không thấu Tiêu Vũ đang suy nghĩ gì, nhưng hắn lại biết, Tiêu Vũ vô luận làm chuyện gì, đều nhất định có chính mình thâm ý, ở Phù đạo trên thực lực, càng đã đạt được phải hắn ngưỡng vọng độ cao.

Nếu như nói Tiêu Vũ còn đoạt khiếm khuyết nói, vậy chính là tu vi của hắn cùng cảnh giới.

Không để ý tới chung quanh thanh âm của mọi người nghị luận, Tiêu Vũ lấy ra một khối thoạt nhìn thường thường không có gì lạ, thậm chí có chút xấu xí phù thạch, nắm chặt dao trổ, bắt đầu khắc họa.

Khi hắn rơi đao thời khắc này, có hai cái thân thể người run nhẹ, Mộc Nhất Thanh cùng La Sơn đồng thời trợn to hai mắt, lộ ra không thể tin được vẻ mặt.

“Nhìn khí thế, cái này Tiêu Vũ hoàn toàn không được mà, một điểm đều không có Lý Đại Sư loại kia tông sư khí.”

“Đúng vậy, động tác thoạt nhìn chậm chạp ngốc, nói cho cùng vẫn là thực lực quá yếu.”

Bên cạnh tiếp tục nghị luận, dưới cái nhìn của bọn họ, Tiêu Vũ động tác rất đơn giản bình thản, không có chỗ khác thường gì, không giống Lý Đại Sư, minh phù thời gian, liền có thể khiến người ta cảm thấy một loại không giống nhau khí độ, tông sư khí biểu lộ không thể nghi ngờ.

Mà ở Mộc Nhất Thanh cùng La Sơn trong lòng hai người, lại đồng thời nổi lên ba chữ: Hư Nguyên cảnh!

“Phù đạo bên trong, lại thật tồn tại dạng này cảnh giới, ta còn tưởng rằng chỉ là một truyền thuyết……” La Sơn trong miệng lẩm bẩm, cả người đều lâm vào dại ra bên trong, gần như si mê giống nhau ngơ ngác thấy Tiêu Vũ động tác.

Ngoài ra còn có một bên khác Mộc Nhất Thanh, đồng dạng lâm vào dại ra, như là mất hồn bình thường, chỉ có cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ hai tay.

Nếu để cho Lý Hướng Dư nhìn thấy Tiêu Vũ lúc này trạng thái, chỉ sợ hắn sẽ trực tiếp chịu thua, không dám lại có nửa phần lòng hiếu thắng, chỉ tiếc hắn bây giờ tâm tư đều tập trung ở minh phù bên trên, bây giờ không có dư thừa tinh lực đi chú ý Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ động tác, nhẹ nhàng, chầm chậm, không có tốc độ nhanh như vậy, nhưng cũng thập phần trôi chảy, như nước chảy mây trôi, không hề dừng lại.

Một viên ấn phù, chậm rãi ở trong tay hắn phù thạch trên thành hình, không mang theo một tia gợn sóng, không có gì lạ.

Sau đó, Tiêu Vũ mở ra cái kia lọ nhỏ cũ kỹ thú huyết, đem bên trong huyết dịch đúc ở ấn phù bên trên, cái này minh phù chỉ có một đạo hơi ánh sáng lên, liền lập tức bình tĩnh lại, như là không có gì phát sinh.

Dạng này động tĩnh cũng làm cho tất cả mọi người đối với Tiêu Vũ rất không coi trọng, chỉ có Mộc Nhất Thanh cùng La Sơn, hai người trong mắt, đều lộ ra sâu sắc kinh ngạc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 97: Đến Giờ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quả thứ nhất minh phù, thành hình!

Chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, vốn là một cái không thể bình thường hơn được sự tình, hắn trực tiếp đem cái này minh phù bỏ qua một bên, sau đó bắt đầu khắc họa thêm một viên tiếp theo.

“Nhìn dáng dấp người này là thật không có thực lực gì, nhanh như vậy thì thất bại.”

“Có phải ngươi còn thật đúng một nhất phẩm phù sư ôm ấp hy vọng gì?”

Người bên cạnh nhìn thấy Tiêu Vũ nhanh như vậy liền đem minh phù để qua một bên, đều cho rằng hắn là khắc họa thất bại, bởi vì Tiêu Vũ hoàn thành thật sự quá nhanh, hơn nữa cũng không có biểu hiện ra phù thành lúc nên có cảnh tượng, ở đại đa số người xem ra, một quả này minh phù tự nhiên là thất bại.

Quả thứ hai minh phù, Tiêu Vũ biểu hiện vẫn là cùng lúc trước giống nhau, động tác bình thường, không nhìn ra cái gì chỗ xuất sắc, đến tận đây, đoàn người đối với hắn cũng không nữa ôm bất kỳ kỳ vọng, đều ở trong lòng âm thầm lắc đầu.

Chốc lát chưa tới, Tiêu Vũ liền đem quả thứ hai minh phù bỏ qua một bên, tiếp tục khắc họa quả thứ ba.

Quả thứ ba minh phù khắc thành sau khi, hắn thả ra trong tay dao trổ, xa xa nhìn Lý Hướng Dư một chút, vào lúc này Lý Hướng Dư, thình lình còn là đầu đầy đại pháp đang tiếp tục khắc họa.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ lại nhắm hai mắt lại, khôi phục dáng vẻ lúc trước.

“Khắc lại ba viên phù, một viên đều chưa thành công, đây là muốn trực tiếp buông tha gì?”

“Không buông tha cũng không dùng, chỉ có chưa tới một canh giờ thời gian, làm sao có khả năng khắc đạt được ba viên minh phù?”

“Không hiểu nổi, đã như vậy sớm từ bỏ không phải tốt, cần gì còn muốn làm bộ đến khắc họa một chút, kết quả ba viên đều thất bại.”

Đến giờ phút này rồi, những người vây xem kia đối với Tiêu Vũ đã không chỉ là không ôm hy vọng đơn giản như vậy, thậm chí có chút xem thường.

Trong mắt bọn họ, Tiêu Vũ chính là ở mặt trước thời điểm không hề có một chút động tác, mắt thấy thời gian đến nhanh, rồi lại động thủ khắc phù, kết quả khắc lại ba viên tất cả đều thất bại, sau khi vừa là nhanh chóng từ bỏ, cái gì cũng không làm.

Như thế lặp đi lặp lại, vừa dễ dàng buông tha, dạng này người tự nhiên là làm người không ưa.

“Thiếu niên này, rốt cuộc là thân phận gì?”

“Như thế thiếu niên, lại chỉ là một nhất phẩm phù sư?”

Lúc này Mộc Nhất Thanh cùng La Sơn hai người, cuối cùng từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, lúc trước Tiêu Vũ khắc họa ba viên minh phù, Mỗi một viên đều bị bọn họ tinh tường nhìn ở trong mắt.

Nếu như chỉ là một viên, bọn họ có lẽ còn không đến mức khiếp sợ như vậy, nhưng Tiêu Vũ khắc ba viên minh phù, mỗi một viên đều có thể thể hiện ra hắn kinh khủng kia Phù đạo thực lực.

3 phù liền khắc, không chỉ đều là một lần thành phù, minh phù lúc cái chủng loại kia bình tĩnh thong dong, hạ bút thành văn khí độ, còn có loại kia chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết “Hư Nguyên cảnh”, cũng làm cho La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh minh bạch, Tiêu Vũ Phù đạo tiêu chuẩn, so với bọn hắn trong tưởng tượng vẫn còn cao hơn nhiều.

Trái lại Lý Hướng Dư, mặc dù từ xưa đến nay tông sư, nhưng liên tục minh phù ba canh giờ, hít thở đã trở nên ồ ồ, sắc mặt cũng trắng nhợt không ít.

Minh phù chi đạo, nhất là phế thần, dù cho Lý Hướng Dư đã khi đạt tới tông sư cảnh giới, cũng không có thể liên tục thời gian dài minh phù, nếu không minh phù sư sớm nhớ không phải vậy cao quý, bởi vì minh phù đem sẽ trở thành một loại nát phố lớn gì đó.

Vừa là nửa canh giờ trôi qua, ba canh giờ gần, Lý Hướng Dư rốt cục thở dài một hơi, hoàn thành một quả cuối cùng minh phù.

Cho đến lúc này, hắn mới có tinh lực hướng về Tiêu Vũ nơi đó nhìn lại một chút, đã thấy Tiêu Vũ vẫn là ban đầu dáng vẻ đó, hai mắt nhắm chặt, trong lòng không khỏi cười lạnh.

Nhìn dáng dấp, Tiêu Vũ là hoàn toàn từ bỏ, đoán chừng là đã minh bạch, thân là nhất phẩm phù sư, không thể chiến thắng thân là tông sư hắn.

Nghĩ vậy, Lý Hướng Dư trong lòng có chút đắc ý, mở miệng nói: “Ba canh giờ đã đến, ngươi là muốn dự định trực tiếp nhận thua gì?”

Hắn âm thầm gật đầu, nếu Tiêu Vũ chịu thua, này cũng chưa chắc không phải một tốt kết thúc, ít nhất bây giờ năm qua, Tiêu Vũ người này tựa hồ có nhất định bối cảnh.

Chỉ cần Tiêu Vũ chịu thua, cho hắn cất giữ một vài bộ mặt, có cái dưới bậc thang, đây cũng là kết quả tốt nhất.

“Chịu thua?” Tiêu Vũ mở mắt ra, nói: “Ta tại sao muốn chịu thua?”

Lý Hướng Dư sửng sốt, có ý gì? Tiêu Vũ không có ý định chịu thua, có thể ba canh giờ đã qua, Tiêu Vũ liền minh phù chưa từng khắc ra, lấy cái gì cùng hắn so với?

“Cũng được, thời gian còn sót lại một điểm, ta ngược lại muốn xem xem ngươi ở đây thời gian ngắn như vậy bên trong, phải như thế nào khắc đến ba viên minh phù, cùng ta đối kháng.” Hắn cười lạnh, trong nội tâm tự tin trăm phần trăm.

Đừng nói Tiêu Vũ đã không có bao nhiêu thời gian, chính là có đầy đủ thời gian, dùng nhất phẩm phù sư thực lực, khắc đến minh phù vừa mạnh bao nhiêu? Không thể đã thắng được hắn.

“Ta minh phù đã sớm khắc xong, thì đang chờ ngươi đấy.” Tiêu Vũ nói xong, lấy ra ba viên thành hình minh phù.

Lý Hướng Dư lại sửng sốt, Tiêu Vũ đã khắc họa hoàn thành? Đây là chuyện khi nào, hắn lúc trước vẫn chăm chú minh phù, căn bản cũng không có chú ý tới Tiêu Vũ là lúc nào khắc họa.

Hắn rất hoài nghi, thật có người có thể ở như vậy nhanh thời điểm khắc đến ba viên minh phù, liền hắn đều phát hiện không đến?

“Hừ! Lý Đại Sư, ta biết người có điều nghi hoặc, nhưng Tiêu

Vũ quả thật là trước đây không lâu thành công khắc họa ra ba viên minh phù.” Mộc Nhất Thanh thân là trọng tài, vào lúc này chỉ có thể mở miệng giải thích.

“Đã như vậy, vậy thì so với a.” Lý Hướng Dư trầm mặt, đã Mộc Nhất Thanh đã nói như vậy, vậy ít nhất có thể bảo đảm Tiêu Vũ minh phù quả thật là phù đấu bên trong khắc họa.

“Tốt!” Mộc Nhất Thanh gật gù, Trên thực tế trong lòng hắn so với ai khác đều sốt ruột, rất muốn biết, Tiêu Vũ khắc đến ba viên minh phù rốt cuộc là cái gì phù, vừa mạnh bao nhiêu uy lực.

“Như trước quy tắc, ba viên minh phù chia làm ba lần so đấu, song phương mỗi lần có thể sử dụng một viên minh phù, dùng minh phù đối kháng, mời mọc hai vị quyết định vòng thứ nhất muốn so đấu minh phù.” Mộc Nhất Thanh nói.

“Bản tọa khiến cho ngươi minh bạch, tông sư oai, không thể xâm phạm!” Lý Hướng Dư quát lạnh, nói: “Vòng thứ nhất, bản tọa hay dùng một quả này minh phù. UU đọc sách ww w. &# 117;u &# 107; a n &# 115; &# 104;u &# 46; &# 99; o m &# 32;”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra lúc trước khắc họa tốt một viên minh phù, khiến người ta giao cho Mộc Nhất Thanh trong tay.

Tất cả mọi người rất nghi hoặc, đây là một viên ra sao minh phù? Ở đây ngoại trừ Lý Hướng Dư chính mình, e sợ cũng không ai biết cái này minh phù hiệu dụng, Tiêu Vũ làm đối thủ, tự nhiên cũng không thể nào biết.

Tại loại này đối với minh phù hiệu dụng không biết gì cả dưới tình huống, Tiêu Vũ muốn thắng được một vòng này, là phi thường khó khăn sự tình.

“Đã như vậy, ta đây hay dùng một quả này.” Tiêu Vũ mang theo Wechat mỉm cười, cũng tuyển ra một viên minh phù, giao cho

Mộc Nhất Thanh trong tay.

“Tốt, song phương minh phù đều đã thu được, bây giờ mời mọc hai vị giới thiệu mình một chút cái này minh phù đặc điểm.” Mộc Nhất Thanh mở miệng.

Loại này phù đấu, bởi vì không biết là đối phương chỗ khắc minh phù, tồn tại rất nhiều biến số. Tình huống thông thường, giao ra minh phù trước khi, ngoại trừ khắc đến minh phù người, cũng không ai biết vậy rốt cuộc là cái gì phù.

Mà giao ra minh phù sau, dù cho lại biết đối phương dùng phù, cũng đã không có ý nghĩa, bởi vậy, vào lúc này có thể nói thẳng ra chính mình sử dụng phù, điều này cũng chẳng khác gì là một biểu diễn thực lực mình cơ hội.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 98: Hỏa Phù Cùng Nước Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bản tọa cái này minh phù, tên là Ly Hỏa âm dương phù, sử dụng phù thạch làm đỏ linh thạch, loại này phù thạch ẩn chứa một tia dương hỏa chân nguyên, chưa khắc họa lúc thạch sắc liền xuyên qua đỏ như lửa, giống như một khối hồng ngọc, cầm trong tay có nóng rực cảm giác.”

“Ngoài ra, thành phù lúc bản tọa sử dụng thú huyết là hỏa loan máu, Hỏa Loan là hỏa loài dị thú, giỏi dùng âm hỏa, cùng đỏ trong linh thạch dương hỏa vừa vặn ngược lại, nhưng trải qua bản tọa khắc đến cách in dấu lửa, đem này âm dương 2 lửa kết hợp lại, thành tựu này rời tách lửa âm dương phù, bùa này vị liền bên trong nhị phẩm, phù đến có thể thiêu huỷ phương viên trăm dặm!”

Lý Hướng Dư vẻ mặt ngạo sắc, lưu loát, nói xong loại này minh phù hiệu dụng cùng chỗ tốt, và nói tới mạch lạc rõ ràng.

Cái gì âm hỏa dương hỏa Ly Hỏa, những chữ này ở bên cạnh xem người nghe tới, tựa hồ mỗi người bất phàm, phảng phất mặc dù là cái người thường, sau khi nghe cũng có thể hiểu được bùa này mạnh mẽ.

“Lý Đại Sư không hổ là tông sư, Phù đạo giải thích đã xa vượt xa người thường người.”

“Đúng vậy, âm hỏa dương hỏa, âm dương kết hợp lại, dù cho ta không hiểu phù lý, cũng biết thế gian vạn vật không rời âm dương, bùa này âm dương kết hợp lại, uy lực tuyệt đối không kém.”

“Đại sư chính là Đại sư, thực lực phi phàm.”

Bên cạnh xem người nghe xong giới thiệu, dồn dập cùng tán thưởng, cho dù là không hiểu minh phù người, vào lúc này cũng lộ ra một bộ sùng bái hình dáng, khen không dứt miệng.

Tiêu Vũ lại là bĩu môi, hắn sớm ngờ tới, Lý Hướng Dư dù cho thân là tông sư, tối đa cũng thì khắc họa đến mấy viên nhị phẩm minh phù.

Dù sao, cho dù là tông sư, muốn minh phù tam phẩm minh phù, tỷ lệ thành công cũng rất thấp, muốn trong vòng một ngày thành công, căn bản không thể, chớ nói chi là khắc họa 3 quả.

Hơn nữa dù cho chỉ là nhị phẩm minh phù, dùng Lý Hướng Dư tông sư thực lực, 3 canh giờ trôi qua, cũng chỉ có thể miễn cưỡng khắc đến ba viên, chút thực lực này ở Tiêu Vũ xem ra, đúng là rác rưởi.

“Tiêu Vũ, bây giờ nói ngươi một chút minh phù.” Thay đổi trước đây, Mộc Nhất Thanh có lẽ sẽ chăm chú nghe một chút Lý Hướng Dư nói, dù sao Lý Hướng Dư Phù đạo thực lực còn ở phía trên hắn.

Nhưng bây giờ, hắn cả nhà tâm tư đều sớm đặt ở Tiêu Vũ minh phù bên trên, chỉ muốn biết Tiêu Vũ khắc chính là cái gì phù, ở trong vừa có cái gì lý niệm.

“Ta cái này minh phù mà, đơn giản, không có nhiều như vậy thành tựu, gọi là ngự thủy phù, sử dụng phù thạch cũng rất bình thường, tùy tiện chọn, thú huyết cũng không để ý nhiều như vậy, ngươi cũng thấy đấy ta chỉ lấy một bình thú huyết, loại này phù hiệu quả cũng rất bình thường, đó là có thể triệu hồi ra một vài nước.” Tiêu Vũ rất là tùy ý nói.

“Nhất phẩm chính là nhất phẩm, liền một điểm thông thường đều không có.”

“Đúng vậy,

Dù cho ta không hiểu minh phù, cũng biết Lý Đại Sư phương pháp mới là đúng, nên tuyển dụng đối ứng vật liệu, tài năng khắc đến uy lực mạnh hơn minh phù.”

“Thực sự là không biết là tiểu tử này dũng khí từ đâu tới.”

Hầu như là Tiêu Vũ giới thiệu xong trong nháy mắt, bên cạnh thì có không ít người lớn tiếng mở miệng.

Những người này 1 là muốn mượn cơ hội này lấy lòng Lý Hướng Dư, cùng Lý Hướng Dư rút ngắn quan hệ, hai là đúng là không coi trọng Tiêu Vũ, dù sao nhất phẩm phù sư cùng tam phẩm tông sư, còn nữa ở giữa so đấu, chỉ cần đầu óc không ngốc, ai cũng biết nên đi bên kia đứng.

“Lý Đại Sư, ngươi cảm thấy thế nào?” Tiêu Vũ không để ý tới bên cạnh xem những người này, mà là thấy Lý Hướng Dư.

“Hừ, vô vị nhiều lời, bắt đầu đi.” Lý Hướng Dư tầng tầng hừ một tiếng, biểu thị bất mãn của mình.

Hắn há có thể nghe không ra, Tiêu Vũ những câu nói kia chính là cố ý nhằm vào hắn, lúc trước hắn nói ra chính mình chọn lựa minh phù tài liệu lý thuyết lúc, Tiêu Vũ thì từng nói hắn đó là chó má, bây giờ vừa cố ý tuyển dụng vi phạm hắn lý niệm vật liệu, rõ ràng chính là muốn cùng hắn đối nghịch.

Có điều mặc dù tức giận, Lý Hướng Dư lại cũng không nhiều lời, hắn tin tưởng mình nhất định có thể thắng.

“Tốt, đã như vậy, ta đây bây giờ đồng thời huy động hai viên minh phù, bị áp chế minh phù, coi như bị thua.” Mộc Nhất Thanh sớm không thể chờ đợi được nữa, nói chuyện sau khi, lập tức bắt đầu huy động hai quả kia minh phù.

“Ầm!”

Lý Hướng Dư Ly Hỏa âm dương phù trước tiên bị huy động, lập tức, đầy trời ánh lửa xuất hiện, đem phù nhà nhỏ nhiệt độ đều tăng lên tới một kinh khủng độ cao, hơi nóng cuồn cuộn để không ít người quan chiến liên tục lui về phía sau.

Cũng may, phù nhà nhỏ bên trong có bày trận pháp, có thể mức độ lớn nhất áp chế minh phù uy lực, nếu không mỗi lần phù đấu, cơ hồ đều có thể hủy diệt nơi này.

Dù vậy, nơi này nhiệt độ vẫn như cũ cao đến đáng sợ, đầy trời ánh lửa ở bên trong bên trong không dứt cuồn cuộn, cuối cùng lại hóa thành 1 con hỏa điểu hình thái, quan sát đời người, dường như muốn đem thế gian hết thảy đều thiêu cháy thành tro bụi.

“Nóng quá, đây quả thật là nhị phẩm minh phù? Uy lực thật mạnh!”

“Đó là đương nhiên, này dù sao cũng là xuất từ tông sư tay, khả năng không mạnh gì?”

Người quan chiến từng trận kích động, mặc dù minh phù ai cũng tiếp xúc qua, nhưng một quả này nhưng xuất từ tông sư tay, hơn nữa là bọn họ thấy 1 dưới tình huống khắc ra, đủ để làm người hưng phấn.

“Owo!”

Đột nhiên, tiếng nước hoạt động, trên bầu trời cái kia chim lửa phía trên đột nhiên xuất hiện một đạo to lớn cột nước, tựa như một dòng sông đột nhiên xuất hiện trong không trung bình thường, quay chim lửa trực tiếp phủ đầu dội xuống.

“Dốt nát! Bản tọa đây là Ly Hỏa, phàm thủy ở Ly Hỏa trước mặt, cũng sẽ lập tức bị đốt sạch!” Lý Đại Sư xem thường cười lạnh.

Ở tiếng cười lạnh của hắn bên trong, cái kia chim lửa tựa hồ cũng nổi cáu phẫn nộ, triển khai hai cánh, một tiếng cao hót hướng lên trên bay đi, đánh về phía cột nước.

“Xùy!”

Lý Hướng Dư theo dự liệu một màn cũng không có xuất hiện, ngược lại là cái kia chim lửa, một chút đã bị cột nước cho tưới tắt, đầy trời ánh lửa trong nháy mắt biến mất, có điều phù nhà nhỏ bên trong nhiệt độ cũng không có giảm xuống, bởi vì lượng lớn hơi nước gặp gỡ lửa sau khi như sương tản ra, nhiệt độ ngược lại so với ban đầu càng cao hơn.

Phía dưới, Lý Hướng Dư trực tiếp hoá đá, há to miệng nửa ngày nói không ra lời.

Vừa mới còn nói Ly Hỏa có thể đem phàm thủy đốt sạch, kết quả một cái chớp mắt, hắn Ly Hỏa đã bị tưới đến liền ngọn lửa đều không còn lại, này có thể nói là ác liệt đánh mặt mình.

Đồng dạng, hoá đá còn có này vừa rồi cao giọng ủng hộ Lý Hướng Dư người, lúc này mới vừa đối mặt, Lý Hướng Dư Ly Hỏa âm dương phù thì triệt để thất bại, nhanh đến mức không thể nhanh hơn nữa.

“Tiêu Vũ, ngươi cái này minh phù, &# 85 là bao nhiêu phẩm?” Thân là trọng tài Mộc Nhất Thanh cũng sửng sốt hồi lâu, mặc dù sớm có đoán trước, thật là nhìn thấy kết quả như vậy, còn là cảm giác giật mình.

Cho đến lúc này, hắn tựa hồ mới nhớ tới cái gì, vội vàng hướng Tiêu Vũ hỏi.

“Hả, mới vừa đã quên nói, ta cái này ngự thủy phù cũng là trúng nhị phẩm minh phù.” Tiêu Vũ mở miệng nói ra.

“Cái gì?”

Lần này, đoàn người lại vỡ tổ.

Đây rốt cuộc là tình huống thế nào? Cái này Tiêu Vũ không phải nhất phẩm phù sư gì? Lại cũng có thể khắc họa đến nhị phẩm minh phù, hơn nữa uy lực vẫn còn so sánh Lý Đại Sư khắc đến minh phù càng mạnh mẽ hơn?

Cũng có người một chút nhớ tới, Tiêu Vũ phía trước không phải chỉ khắc lại ba viên minh phù gì? Nhưng tất cả mọi người đều cho là hắn thất bại, có phải hắn ba viên minh phù đều khắc họa thành công, hơn nữa đều là nhị phẩm minh phù?

Đây rốt cuộc là ra sao yêu nghiệt? Thân là nhất phẩm phù sư, không chỉ có thể khắc đến nhị phẩm minh phù, còn đều là một lần thành phù? Đây cũng quá giả!

Vào lúc này, tất cả mọi người không thể lại bình tĩnh, như như nhìn quái vật thấy Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 99: Minh Phù Chủng Loại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nhị phẩm minh phù, làm sao có khả năng? Ngươi có điều một nhất phẩm phù sư, làm sao có khả năng khắc đạt được nhị phẩm minh phù?” Lý Hướng Dư vẻ mặt không thể tin được, nói: “Coi như ngươi chính là nhị phẩm minh phù, nhưng bản tọa Ly Hỏa âm dương phù, sử dụng vật liệu đều trải qua suy tính, lẫn nhau phối hợp, khiến uy lực đạt đến cực hạn, ngươi minh phù không thể so với bản tọa Ly Hỏa âm dương phù gượng!”

“Ta nói rồi, ngươi này lý niệm, dưới cái nhìn của ta chính là rác rưởi, khắc bất đồng minh phù dùng bất đồng phù thạch cùng linh huyết, cái này lý niệm mặc dù thành lập, nhưng là không phải tuyệt đối, ngươi thái quá cứng nhắc, không biết biến báo, bị thua là tất nhiên.” Tiêu Vũ không chút khách khí.

Trên thực tế, bất đồng minh phù tuyển dụng bất đồng phù thạch, cái này ở minh phù chi đạo tới nói rất bình thường, đặc biệt là càng trở nên cao cấp minh phù, đem ra giảng giải thì càng nhiều.

Đôi khi, minh phù lúc không chỉ muốn tuyển dụng đặc thù phù thạch, sử dụng linh huyết, cũng nhất định phải là chỉ định một loại nào đó thú huyết, thậm chí ngay cả những huyết dịch này rời đi dị thú thân thể thời gian đều có chú trọng.

Càng có một vài minh phù, đối với khắc họa hoàn cảnh, cùng với thời gian, đều có không đồng dạng yêu cầu, có điều mấy thứ này, thái quá phức tạp, rất nhiều một đời người đều không thể hiểu thấu đáo.

Cái này Lý Đại Sư tuy là tông sư, cũng coi như bước đầu dính đến mấy thứ này, nhưng hắn này lý niệm quả thật quá mức cứng nhắc, đều không phải là tuyệt đối.

Mà Tiêu Vũ, thực lực của hắn còn tại đó, coi như dùng chính là bình thường vật liệu, cũng có thể toàn thắng cái này Lý Hướng Dư.

“Không có khả năng, bản tọa không tin! Một vòng này có điều là ngươi may mắn thắng được, một nhất phẩm phù thạch không thể đã thắng được bản tọa!” Lý Đại Sư trong lòng lại không một tia thong dong.

Hắn lại bại bởi một nhất phẩm phù sư, đây đối với hắn một tông sư tới nói căn bản là không có cách tiếp thu, hơn nữa kể cả hắn Phù đạo lý niệm, vào lúc này đều hứng chịu tới xung kích, đây đối với một phù sư tới nói, hậu quả là vô cùng nghiêm trọng.

“Đã như vậy, mời mọc hai vị quyết định vòng thứ hai sử dụng minh phù.” Mộc Nhất Thanh nói rằng, trong lòng hắn mơ hồ có một loại kỳ lạ ý nghĩ, giờ phút này nóng lòng chứng thật, chính mình suy nghĩ chính là không phải chính xác.

“Hừ, bản tọa quả thứ hai minh phù, là ảo âm chú phù, phù dùng máu linh thạch chỗ khắc, ấy máu là trời máu chó sói, phù ở giữa nhị phẩm.” Lý Hướng Dư đem quả thứ hai minh phù đưa đến Mộc Nhất Thanh trong tay, sau đó lạnh giọng nói.

Trước một hồi bị tổn thất, đã để hắn quên Tiêu Vũ có phải là có thân phận gì, giờ phút này hắn chỉ muốn chứng minh chính mình tông sư thực lực, vô luận như thế nào, nhất định phải thắng được lần này phù đấu.

“Huyễn âm chú phù? Tốt tác phẩm!” Tiêu Vũ cười lạnh.

Minh phù chủng loại đa dạng, hiệu dụng vạn ngàn, rất khó đem hết thảy minh phù 11 phân loại, nhưng nếu mạnh mẽ hơn phân chia nói, thế gian minh phù cũng có thể phân ra mấy cái loại lớn.

Như Lý Hướng Dư lúc trước Ly Hỏa âm dương phù, thuộc về trời linh phù, loại này minh phù đều là thông qua ấn phù đến dẫn động thiên địa oai, gọi Phong Lôi chi lực, Thủy Hỏa chi lực, núi rừng lực lượng các loại.

Loại này minh phù uy lực to lớn, lực phá hoại thường thường hết sức kinh người, một viên minh phù thậm chí có thể đoạn núi cao, Tiêu Vũ lúc trước ngự thủy phù, cũng thuộc về trời linh phù một loại.

Mà huyễn âm chú phù, tất là một khác loại hình minh phù, loại này được xưng là nguyền rủa linh phù.

Cái gọi là nguyền rủa linh phù, liền đem một loại nào đó chiến quyết, hoặc là chú thuật bí pháp loại hình gì đó, hóa thành ấn phù, tồn vào minh phù ở trong cùng, huy động thời gian, thì tương đương với có người thi triển ra giống nhau chiến quyết.

Loại này minh phù, ở những thế lực lớn kia hậu nhân trong tay nhiều cũng có, thường thường đều là trưởng bối ban tặng, dùng để bảo vệ tánh mạng.

Nguyền rủa linh phù một khi lấy ra, chẳng khác nào kêu gọi đến rồi một đại cao thủ, thi triển ra một thức mạnh mẽ chiến quyết.

Có điều phù bên trong chiến quyết mạnh mẽ cùng không, quyết định bởi cùng khắc họa thời gian tồn vào chiến quyết cùng chú thuật, cái này huyễn âm chú phù là Lý Hướng Dư chính mình chỗ khắc, hơn nữa chỉ có nhị phẩm, uy lực không coi là cao bao nhiêu, nhưng cũng tương đương với một hóa khí cảnh trung kỳ một đòn.

Không cần nghĩ cũng có thể biết, Lý Hướng Dư đây là dự định dùng cảnh giới đè xuống Tiêu Vũ, đoán chắc Tiêu Vũ chỉ là nhất phẩm phù sư điểm này.

“Ta cái này minh phù, gọi là vạn tượng thủ lòng phù, cũng là nhị phẩm.” Tiêu Vũ lần này không có quá nhiều giới thiệu, nói chỉ là minh phù chữ vàng.

“Vạn tượng thủ lòng phù?” Lý Hướng Dư nhíu nhíu mày, hết sức suy tư, làm thế nào cũng nghĩ không ra đây là một viên ra sao minh phù.

Đây là chuyện đương nhiên, dùng kiến thức của hắn, Tiêu Vũ chỗ khắc minh phù hắn khả năng nhận thức bao nhiêu?

“Không can thiệp tới ngươi cái này minh phù có phải là nhị phẩm, lần này đều tuyệt đối không thắng được bản tọa!” Hồi tưởng không nổi, để Lý Hướng Dư không hiểu phẫn nộ, hắn lại ngay cả một nhất phẩm phù sư khắc đến minh phù cũng không nhận ra.

“Ông!”

Song phương nói xong, Mộc Nhất Thanh lập tức huy động lên hai viên minh phù, một câu nói cũng không có nhiều lời.

Vẫn là cùng lúc trước giống nhau, Lý Hướng Dư minh phù trước tiên phát uy, trên bùa thả ra hào quang chói sáng, đồng thời một loại chói tai âm thanh từ phù bên trong truyền ra, cuốn sạch toàn trường.

Loại thanh âm này không chỉ chói tai, hơn nữa cực kỳ sắc bén, càng kinh khủng chính là, thanh âm này tựa hồ khả năng trực tiếp xuyên thấu đến người trong đầu, để không ít người đều ôm đầu thống khổ kêu to lên.

Huyễn âm nguyền rủa, đây là một loại chú thuật, bùa này thi triển lúc, khả năng phát sinh vạn ngàn ma âm, trực tiếp công kích người thần niệm.

Này 1 chú thuật, cũng là đa số minh phù sư đều sẽ sử dụng chú thuật, bởi vì đối với minh phù sư tới nói, thần niệm mạnh mẽ là tất nhiên điều kiện, so với người bình thường, minh phù sư thần niệm, tuyệt đối muốn so với rất nhiều người đều mạnh mẽ.

Hơn nữa loại này chú thuật cũng thập phần khủng bố, thần niệm nhỏ yếu người đã bị loại này chú thuật công kích, đều có khả năng sẽ trực tiếp tinh thần tan vỡ, biến thành một si ngốc người.

“A!”

Người quan chiến không dứt kêu thảm thiết, nếu không có cái này phù nhà nhỏ có bày trận pháp, đem uy lực giảm đến thấp nhất, giờ phút này chỉ sợ là đã có không ít người ngã xuống.

Dù là như thế, cách hơi gần những người kia vào lúc này cũng cảm giác khổ không thể tả, đầu đều tựa hồ muốn nổ tung.

“Keng!”

Lúc này, vang lên trong trẻo, chung quanh những thống khổ kia kêu thảm thiết, cũng trong cùng một lúc đều biến mất, tiếp theo mà đến chính là đủ loại tiếng thán phục.

“Trời ạ, ta nhìn thấy gì?”

“Thế gian tại sao có thể có mỹ lệ như vậy địa phương, thanh tùng nước chảy, ta mong muốn ở đây an nghỉ.”

“Ta thấy đầy trời tuyết bay, đẹp không sao tả xiết, phảng phất có thể cho thời gian ngưng tụ vào thời khắc này.”

“Đây là tiên cảnh gì? Ta làm sao thấy được vô tận bình nguyên, mùi hoa vạn dặm.”

Các loại âm thanh không dứt truyền đến, từng cái miệng người bên trong đều tâm tình đều tràn đầy thán phục.

Nhưng khiến người kinh dị chính là, những người này tựa hồ nhìn thấy cảnh tượng đều là hoàn toàn bất đồng, có người hô to gặp được trong mây núi cao, cũng có người nhìn thấy vạn dặm bình nguyên, hoặc là đầy trời tuyết bay.

“Đây là cái gì?” Trong lúc hoảng hốt, Lý Hướng Dư cũng nhìn thấy một bộ mộng ảo cảnh tượng.

Hắn đứng ở trên vạn người, chịu đựng nhiều sinh cúng bái, phía sau đứng thẳng một cây cờ lớn, cờ trên viết bốn chữ lớn: Phù đạo chí tôn!

Nhưng mà, cái này mộng ảo một màn chỉ là ở trước mặt hắn chợt lóe lên, tất cả vừa bình tĩnh lại, trước mắt còn là cái kia lớn như vậy phù gian, hết thảy đều không có gì thay đổi.

Chẳng biết vì sao, thời khắc này, Lý Hướng Dư trong lòng lại có một loại vắng vẻ cảm giác, rất muốn lại nhìn lại lúc trước tình cảnh đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 100: Tiểu Huynh Đệ Dừng Chân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Rắc!”

Thất thần trong lúc đó, một tiếng vang nhỏ đem Lý Hướng Dư kéo về hiện thực, hắn quay đầu nhìn tới, chỉ thấy chính mình cái viên này huyễn gian chú phù bên trên xuất hiện một vết nứt, sau đó chia ra làm hai.

Chuyện này, để Lý Hướng Dư cả người lại sửng sốt, hắn vừa thất bại?

Ba lượt so đấu, bây giờ hai trận quá khứ, hắn đều đã bị thua, kể cả này trận thứ ba, cũng không cần lại dựng lên.

“Vừa rồi đó là cái gì? Ta làm sao xuất hiện ảo giác?”

“Ta cũng vậy, có điều mặc dù là ảo giác, lại làm cho ta cảm giác rất chân thật, hơn nữa thập phần tuyệt vời.”

“Các ngươi cũng nhìn thấy? Đó là chuyện ra sao?”

Phục hồi tinh thần lại mọi người nhiệt liệt bắt đầu nghị luận, mỗi một đều có vẻ hơi hưng phấn.

“Vạn tượng thủ lòng? Nguyên lai chuyện là như vậy.” Mộc Nhất Thanh lẩm bẩm, sau đó cao giọng tuyên bố, nói: “Trận này, Tiêu Vũ thắng rồi.”

Vừa thắng rồi? Nghị luận bên trong người tựa hồ lúc này mới nhớ tới, lập tức còn ở phù đấu bên trong.

Tiêu Vũ lại thắng rồi, dùng một nhất phẩm tông sư thân phận, thắng liên tiếp hai trận, lực áp một tông sư, đây cũng quá không chân thật?

“Chờ một chút, vừa rồi này ảo cảnh, chẳng lẽ là bởi vì hắn minh phù?”

“Ngươi kiểu nói này, tựa hồ thật sự chính là!”

Đoàn người lại truyền đến kinh hô, vừa mới hai phù bị huy động, Lý Hướng Dư minh phù để đại đa số người đều cảm nhận được lớn lao thống khổ, mà Tiêu Vũ minh phù vừa ra, không chỉ để sự thống khổ của mọi người lập tức biến mất, còn làm cho bọn họ sản sinh ảo giác, nhìn thấy một mộng ảo cảnh tượng.

“Vạn tượng thủ lòng phù, nếu là ta không đoán sai, Tiêu Vũ cái này minh phù, huy động lúc nên có thể khiến người ta nhìn thấy tạm thời ảo cảnh, cái gọi là vạn tượng, chính là không cùng người nhìn thấy ảo cảnh cũng không giống nhau, vạn người vạn tượng.” Mộc Nhất Thanh mở miệng cảm thán nói: “Lý Đại Sư huyễn âm chú phù, khả năng trực tiếp làm phiền người thần niệm, mà Tiêu Vũ vạn tượng thủ lòng phù, thì lại tài năng ở lập tức an tâm thần người, hai phù tranh chấp, bởi vậy Lý Đại Sư minh phù mới có thể phá nát.”

“Hóa ra là như vậy, thật là hắn minh phù lên tác dụng.”

“Cái này Lý Đại Sư cũng hơi quá đáng, lại sử dụng dạng này minh phù, để cho chúng ta như thế khó chịu.”

“Đúng vậy, vẫn có Tiêu Vũ minh phù, mới để cho chúng ta thoát khỏi loại đau khổ này.”

Thời điểm này,

Mọi người dồn dập hướng về Lý Hướng Dư ném đi oán giận ánh mắt, lúc trước loại đau khổ này, thật sự quá qua hành hạ, Lý Hướng Dư cái này minh phù, đưa tới rất nhiều người bất mãn.

Ngược lại, Tiêu Vũ minh phù cứu bọn họ, bởi vậy cho dù là lúc trước đối với Tiêu Vũ không nữa xem trọng người, lúc này cũng cũng thay đổi thái độ.

“Ta…… đã bị thua?” Lý Hướng Dư một trận ngây người, hắn căn bản không để ý lúc trước cái viên này minh Phù Hội sẽ không đối với những người này ngàn vạn ảnh hưởng, khi hắn người tông sư này trong mắt, người bên ngoài có điều đều là giun dế.

Nhưng để hắn tiếp chịu không nổi là, hắn lại đã bị thua, bại bởi một nhất phẩm phù sư, liên tiếp bại hai trận, liền trận thứ ba đều đã không có lại so với ý nghĩa.

Hơn nữa cho đến giờ phút này, cả người hắn đều còn có chút hoảng hốt, lúc trước cái kia chợt lóe lên ảo cảnh, vẫn ở trong đầu hắn xua không tản.

“Lý Đại Sư, quả thứ ba minh phù, cũng không cần lại dựng lên?” Mộc Nhất Thanh nhìn phía Lý Hướng Dư, hắn hoàn toàn có thể đoán trước được, coi như so tiếp, cũng sẽ chỉ làm Lý Hướng Dư thua càng thảm hại hơn.

“Thôi!” Lý Hướng Dư cười khổ xua tay, này còn cần tiếp tục so với gì? Hắn ngu xuẩn đi nữa, cũng minh bạch trận này phù đấu đã bại, lại so với cũng là tự rước lấy nhục.

Tiêu Vũ tài năng ở hắn chưa từng phát giác dưới tình huống khắc đến ba viên minh phù, còn hắn thì đã dùng hết hết thảy tinh lực, nhưng vẫn là liên tiếp bại hai trận, lại so với trận thứ ba, vừa có ý nghĩa gì?

“Ta có thể hay không hỏi một chút, vì sao ngươi hai viên minh phù, tựa hồ cũng là vì nhằm vào ta minh phù mà chuẩn bị? Trước đó, ngươi nên không biết là ta sẽ khắc họa loại nào minh phù mới đúng!” Mặc dù thua cuộc đã định, có thể Lý Hướng Dư vẫn còn có chút không cam lòng, cắn răng một cái hướng về Tiêu Vũ mở miệng.

Hắn này vừa hỏi, cũng tương đương là hướng về Tiêu Vũ nhận thua, bởi vì cái này đã tương đương ở hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo.

Đúng vậy!

Mọi người điều này cũng bỗng nhiên thức tỉnh, Lý Hướng Dư quả thứ nhất minh phù là lửa, mà Tiêu Vũ lại là nước, vừa vặn khắc chế Lý Hướng Dư, quả thứ hai cũng là như thế, Lý Hướng Dư công kích thần niệm, Tiêu Vũ minh phù chính là an thần thủ lòng, vừa vặn đều gắt gao khắc chế Lý Hướng Dư hai viên minh phù.

Ngay từ đầu mọi người còn cảm thấy chỉ là trùng hợp, có thể bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ càng như là đã sớm chuẩn bị.

“Như là đã kết thúc, cần gì phải để ý nhiều như vậy?” Tiêu Vũ lắc đầu, không muốn nhiều lời.

Lý Hướng Dư sửng sốt, chỉ có thể cười khổ, dưới cái nhìn của hắn là hắn mình thực lực không đủ, đối phương căn bản khinh thường với cùng hắn giải thích. Uổng hắn tự nhận thân là tông sư, còn vọng tưởng muốn Tiêu Vũ cho hắn làm huyết nô, bây giờ suy nghĩ một chút, quả thực là thật là tức cười.

Một mặt khác, La Sơn nghe xong Lý Hướng Dư nói, cũng lộ ra vẻ suy tư, tinh tế hồi tưởng Tiêu Vũ lúc trước minh phù lúc mỗi một chi tiết nhỏ.

Bỗng nhiên, La Sơn bỗng nhiên chấn động, ánh mắt lộ ra không thể tin được vẻ mặt, hồi tưởng qua một lần sau khi, hắn đã phỏng đoán đến khả năng nào đó, thế nhưng loại khả năng này cũng quá làm người khiếp sợ.

“Ngươi thắng, ta chịu thua.” Lý Hướng Dư như là một chút già đi rất nhiều tuổi, khóe miệng nụ cười cực kỳ cay đắng.

“Cáo từ!” Tiêu Vũ không nhiều lời nói, cho Giang Viễn Hồng một ánh mắt ý bảo, muốn rời đi.

Mặc dù trước đó Lý Hướng Dư có hứa hẹn, nếu như thua thì tuân hắn sư phụ, bất quá hắn cũng không phải cái kia hùng hổ doạ người người, cũng không nghĩ đến Lý Hướng Dư quá lúng túng.

Tỷ thí lần này, hắn mục đích to lớn nhất, vẫn là vì có thể làm cho Giang Viễn Hồng thoát ly sư môn.

“Tiểu huynh đệ dừng chân!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ phải đi, La Sơn cũng không ngồi yên được nữa, vội vàng đuổi theo.

“Minh chủ đại nhân!”

Người quan chiến bên trong, có không ít là Phù Đạo Minh nhân viên nội bộ, nhìn thấy La Sơn hiện thân, nhất thời kinh hô, vội vàng trước mắt hành lễ.

La Sơn giờ phút này nhưng căn bản không có thời gian để ý tới bọn họ, thậm chí đem Lý Hướng Dư đều không để ý đến, nhanh chân đi đến Tiêu Vũ trước mặt, trịnh trọng nói: “Tiểu huynh đệ, có thể hay không nói một chút?”

“Đây là tình huống gì?”

“Phù Đạo Minh minh chủ? Lại đối với người trẻ tuổi này khách khí như vậy!”

“Coi như thiếu niên này Phù đạo thực lực kinh người, &# 32;

thân là Phù Đạo Minh minh chủ, cũng không trở thành như thế chứ?”

Tất cả mọi người bị tình cảnh này kinh trụ, đặc biệt là Phù Đạo Minh nội bộ người.

Bọn họ người minh chủ này, bình thường đều là tràn ngập uy nghiêm, minh bên trong trên dưới người người kính sợ, kể cả ở toàn bộ vương thành, cũng là hết sức quan trọng đại nhân vật, bất luận người nào ở trước mặt hắn đều phải khách khách khí khí.

Nhưng bây giờ, hắn nhưng lại đối với người trẻ tuổi này khách khí như thế đang nói chuyện, đây là tình huống gì?

“Các hạ là?” Tiêu Vũ dừng lại, nghi hoặc mà thấy La Sơn.

Mặc dù La Sơn biết hắn, nhưng hắn lại là chưa từng thấy người minh chủ này, bởi vậy hoàn toàn không biết là đây là người nào.

“Kẻ hèn Phù Đạo Minh minh chủ, có chuyện muốn cùng tiểu huynh đệ thương lượng, không biết tiểu huynh đệ có nguyện ý hay không trở thành ta Phù Đạo Minh bên trong đặc biệt cung phụng?” La Sơn cũng là hạ quyết tâm, vô luận như thế nào, nhất định phải đưa cái này kinh khủng người trẻ tuổi cho lưu lại.

Vì thế, hắn cắn răng một cái, trước mặt mọi người hướng về Tiêu Vũ mở miệng như thế, vì chính là thỉnh giáo Tiêu Vũ cho thấy quyết tâm của hắn, cùng đối với Tiêu Vũ coi trọng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 101: Đặc Biệt Cung Phụng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đặc biệt cung phụng?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, mờ mịt nhìn về phía một bên Giang Viễn Hồng, đối với bốn chữ này ý tứ, hắn căn bản không hiểu.

Mà vào thời khắc này, Giang Viễn Hồng lại đã sớm ngây ngẩn cả người, hắn mặc dù lạy sai rồi sư, nhưng dù sao gia nhập Phù Đạo Minh đã có 1 tháng, đối với cái này nội bộ các loại so với Tiêu Vũ hiểu ra nhiều lắm.

Phù Đạo Minh minh chủ La Sơn, lại tự mình mời, ngay trước mặt mọi người, muốn Tiêu Vũ làm Phù Đạo Minh đặc biệt cung phụng, chuyện như vậy, chính là Giang Viễn Hồng lại trấn định thong dong, vào lúc này cũng đã hoàn toàn bị đè ép.

“Minh chủ, ngươi đang nói cái gì? Ngươi làm sao có khả năng trở thành minh bên trong đặc biệt cung phụng?” Lý Hướng Dư cũng lại không để ý vừa mới thua với Tiêu Vũ sự tình, vội vàng đi lên phía trước.

Hắn bại bởi một 1 Lữ phù sư, đã là mất hết mặt mũi, nếu như lại để cho Tiêu Vũ trở thành minh bên trong đặc biệt cung phụng, ngày sau địa vị còn muốn ở trên hắn, điều này làm cho hắn người tông sư này làm sao chịu nổi?

“Lý Đại Sư, việc này ta tự có cân nhắc, ngươi cũng không cần hỏi tới.” La Sơn đã quyết định, lần này dù cho muốn trêu đến Lý

Hướng Dư bất mãn, cũng nhất định phải tìm được Tiêu Vũ.

Người trẻ tuổi này Phù đạo thực lực, thật sự quá qua khủng bố, vô luận như thế nào, hắn thân là minh chủ đều nhất định muốn tranh thủ!

“Hoang đường! Hắn bất quá là một nhất phẩm phù sư, nhưng lại trẻ tuổi như vậy, làm sao có khả năng trở thành đặc biệt cung phụng? Ngươi tuy là minh chủ, nhưng lúc này bản tọa vẫn như cũ muốn phản đối!” Lý Hướng Dư thái độ cũng rất cường ngạnh, mặc dù hắn phải thừa nhận, Tiêu Vũ có nhất định Phù đạo thực lực.

Dù sao trẻ tuổi như vậy, có thể khắc họa đến nhị phẩm minh phù, quả thật hiếm thấy, nhưng cái tuổi này muốn làm cung phụng, cũng quá hoang đường, điều này làm cho minh bên trong cái khác cung phụng bộ mặt ở đâu?

“Ý ta đã quyết, không cần nhiều lời!” La Sơn vung tay lên, lạnh lùng cự tuyệt Lý Hướng Dư.

Lý Hướng Dư giận dữ, còn muốn nói tiếp cái gì, cuối cùng chỉ là hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Địa vị hắn tuy cao, nhưng La Sơn mới là hiện nay minh chủ, rất nhiều lúc, La Sơn muốn làm cái gì, hắn căn bản không có quyền hỏi đến.

Chỉ là nghĩ đến Tiêu Vũ nếu như thật làm tới cung phụng, sau đó hắn còn ở như vậy làm sao Phù Đạo Minh bên trong đứng chỗ? Nghĩ đến đây, trong lòng thì vô cùng không thoải mái.

“Tiểu huynh đệ, có thể hay không dời bước một lần?” La Sơn rất là khách khí, tận lực bày ra khuôn mặt tươi cười, để cho mình có vẻ càng dễ dàng thân cận một vài.

“Được rồi.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cuối cùng gật đầu.

Minh phù là hắn bây giờ ỷ trượng lớn nhất một trong, mà minh phù chi đạo, có lúc sẽ phải rất nhiều trân quý khó tìm vật liệu,

Vì thế hắn là không thể thiếu muốn cùng Phù Đạo Minh tiếp xúc.

Cũng là bởi vậy, hắn lúc trước mới sẽ đến thi đậu phù sư tư cách, cùng Phù Đạo Minh có cái tầng quan hệ này, hắn sau này có lúc cần, sẽ thuận tiện rất nhiều.

Mấy người rời đi, La Sơn vô cùng coi trọng, đem Tiêu Vũ dẫn tới bình thường dùng để hội kiến trùng người khách địa phương, và tự mình cho hắn châm trà.

Dạng này một màn, sớm để bên cạnh Giang Viễn Hồng cả kinh không thể lại kinh, mà ở Mộc Nhất Thanh xem ra nhưng không có ngoài ý muốn bao nhiêu, dù sao, hắn bây giờ đối với Tiêu Vũ thực lực, cũng có một mơ hồ nhận thức.

Người trẻ tuổi này, là đúng hắn khách khí nữa, đều không quá phận.

“Tiểu huynh đệ, xin ngươi tin tưởng ta rất có thành ý, chỉ cần ngươi đồng ý trở thành bổn minh đặc biệt cung phụng, vô luận điều kiện gì, cứ mở miệng.”

La Sơn cũng là quyết đoán người, cũng không có cùng Tiêu Vũ vòng nhiều lắm phần cong, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Thông qua một phen trò chuyện sau khi, Tiêu Vũ tự nhiên cũng biết cái gọi là đặc biệt cung phụng là có ý gì.

Đơn giản tới nói, đặc biệt cung phụng, chính là nhàn soa, có danh hiệu này sau khi, ở Phù Đạo Minh bên trong liền có địa vị cực cao, cái địa vị này thậm chí kể cả La Sơn thấy vậy, đều phải bày ra hậu bối tư thế.

Hơn nữa, trở thành đặc biệt cung phụng, hầu như không cần làm gì sự tình, sẽ không có gì mỗi tháng muốn giao nhiệm vụ thuyết pháp, tự do qua, mỗi tháng còn có thể theo Phù Đạo Minh trực tiếp chia hoa hồng, tương đương là đang ngồi thì có vô số tinh thạch.

Đương nhiên, ở Phù Đạo Minh phải thời điểm, vật đừng cung phụng tự nhiên cũng là phải xuất lực.

Đơn giản tới nói, trở thành đặc biệt cung phụng sau khi, thì tương đương với ở Phù Đạo Minh bên trong có địa vị cực cao, cho dù là minh bên trong tông sư, địa vị cũng xa xa không bằng.

“Tha cho ta hỏi một câu, minh chủ ngươi tại sao lại để cho ta một cái như vậy trẻ người non dạ người làm minh bên trong cung phụng?” Tiêu Vũ không có lập tức đáp ứng, mà là tính thăm dò hỏi một câu.

“Tiểu huynh đệ, chuyện đến nước này, ngươi cũng đừng ẩn núp nữa.” La Sơn cười nói: “Lúc trước ngươi ở đây phù đấu bên trong, thể hiện ra minh phù cảnh giới, đã đạt đến Hư Nguyên cảnh, hơn nữa, ngươi lấy ra hai viên minh phù, đều vừa vặn khắc chế Lý Đại Sư hai viên phù, đây cũng không phải là trùng hợp.”

“Nếu ta không có đoán sai, ngươi ở đây lúc mới bắt đầu sở dĩ không nhúc nhích, chỉ sợ sẽ là để các loại Lý Đại Sư đi trước minh phù, sau đó mới quyết định khắc họa loại nào minh phù?” La Sơn đầy mặt tự tin, hắn tin tưởng, chính mình suy đoán khẳng định không có sai.

“Minh chủ, ngươi nói là sự thật?” Một bên Mộc Nhất Thanh cả kinh nói: “Nhưng hắn cách lý hướng về đại sư khoảng cách xa như vậy, mặc dù là ta đứng ở phù nhà nhỏ trung ương, ở bắt được Lý Đại Sư minh phù trước khi, cũng căn bản không biết là hắn chỗ khắc chính là cái gì phù, sao lại có thể như thế nhỉ?”

Không chỉ Mộc Nhất Thanh, cho dù là đối với Tiêu Vũ thực lực không hề nghi ngờ Giang Viễn Hồng, lúc này cũng ôm ấp hoài nghi.

Bắt được minh phù trước khi, ai có thể biết Lý Hướng Dư chỗ khắc chính là cái gì phù? Huống hồ Tiêu Vũ lúc đó khoảng cách kia, nên căn bản nhìn không tới Lý Hướng Dư chỗ khắc ấn phù.

"Bình thường người, tự nhiên là không thể nào." La Sơn nghiêm túc nói: "Nhưng trên thực tế, ở khắc họa ấn phù thời gian, nhận ấn phù thành hình, lại có một loại ba động kỳ dị xuất hiện, dù sao ấn phù đại diện chính là thiên địa hình, ta phỏng chừng Tiêu Vũ tiểu huynh đệ chính là thông qua bắt loại này sóng chấn động bé nhỏ, biết được Lý Đại Sư chỗ khắc minh phù."

"Này……" Mộc Nhất Thanh há to miệng, mà Giang Viễn Hồng, tất là vẻ mặt mờ mịt, bởi vì hắn phát hiện mình căn bản là nghe không chíp La Sơn đang nói cái gì.

Mộc Nhất Thanh hiểu, &# 85; &# 8 nhưng là bởi vì hiểu, cho nên càng thêm giật mình.

Nếu như đúng như La Sơn theo như lời, Tiêu Vũ thần niệm, thì đã đạt đến một mức độ kinh người, lại có thể bắt lấy loại kia sóng chấn động bé nhỏ, trong con mắt người bình thường, vậy cơ hồ là chuyện không thể nào.

Cẩn thận hồi tưởng, Mộc Nhất Thanh càng nghĩ càng thấy đến La Sơn theo như lời không giả.

Ngẫm nghĩ bên dưới, Tiêu Vũ bắt đầu khắc họa thời gian, đúng lúc là Lý Hướng Dư quả thứ ba minh phù lần đầu tiên thất bại trong khi.

Vào lúc ấy, phía trước hai viên minh phù thành hình, Tiêu Vũ tự nhiên đã biết được, mà quả thứ ba minh phù lần đầu khắc họa mặc dù thất bại, nhưng đã lộ ra gợn sóng, bị Tiêu Vũ bắt được, biết được minh phù chủng loại.

Vào lúc này, Tiêu Vũ động thủ minh phù, ba viên minh phù, mỗi một minh cũng có thể hoàn mỹ khắc chế Lý Hướng Dư ba viên minh phù.

Mộc Nhất Thanh người này, từ trước đến giờ kiêu ngạo, nhưng vào lúc này, cũng đã đối với người trẻ tuổi trước mắt này khâm phục sát đất, cũng sâu sắc minh bạch La Sơn làm một kẻ cỡ nào lựa chọn chính xác.

Có lẽ, hắn sở dĩ chỉ là một đại minh chủ, cùng La Sơn chênh lệch, chính là thể hiện trên một điểm này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 102: Tiêu Đại Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ nghe La Sơn phân tích, trong nội tâm cũng hơi kinh ngạc, không ngờ rằng cái này La Sơn, lại còn khả năng nhìn ra này.

Quả thật, hắn lúc đó sở dĩ thật lâu bất động, vì chính là các loại Lý Hướng Dư trước tiến hành minh phù, dùng tốt tương ứng minh phù khắc chế.

Dù sao đối với hắn mà nói, Lý Hướng Dư thân là tông sư, mà hắn mặc dù đã khả năng khắc họa đến nhị phẩm minh phù, nhưng dù sao cảnh giới ảnh hưởng, ở không biết là Lý Hướng Dư muốn xảy ra cái gì minh phù dưới tình huống, hắn cũng không cách nào bảo đảm thắng lợi.

Hắn thần niệm kinh người, điểm này ở minh phù bên trong càng thêm rõ ràng.

Phải biết rằng dùng hắn minh phù cảnh giới, mặc dù là không nhìn thấy Lý Hướng Dư khắc đến ấn phù, cũng có thể cảm ứng được khắc họa lúc lộ ra gợn sóng, do đó biết được minh phù chủng loại.

“Trừ lần đó ra, tiểu huynh đệ, ngươi cái kia ba viên minh phù mặc dù cũng chỉ là nhị phẩm, nhưng mỗi một viên đều là một lần thành phù, nói thật nha, ta cho dù đã đi vào tam phẩm phù sư nhiều năm, cũng tự hỏi không làm được đến mức này.” La Sơn cảm khái nói: “Quan trọng hơn là, ngươi minh phù cảnh giới đã đạt đến Hư Nguyên cảnh giới, ở nhìn thấy trước ngươi, ta vẫn cho là, cảnh giới này chỉ là một truyền thuyết.”

Tiêu Vũ không khỏi từ trên xuống dưới đánh giá cái này La Sơn hồi lâu, không nghĩ tới cái La Sơn không chỉ đầu óc liên minh, khả năng phân tích ra hắn thủ thắng phương pháp, còn có này tầm mắt, liền Hư Nguyên cảnh đều biết.

Cái gọi là hư vô cảnh, ngón tay chính là minh phù lúc một loại trạng thái.

Đạt được loại trạng thái này sau, minh phù tỷ lệ thành công sẽ đề cao thật lớn.

Phù sư minh phù, chú ý một là thần niệm, hai là tâm tình, ba là đối với minh phù giải thích, cùng với đối với thiên địa cảm ngộ.

Khắc họa ấn phù, thuộc về ngưng đọng sức mạnh đất trời, khiến cho thành hình, ngưng ở trong đá, bởi vậy đối với thiên địa cảm ngộ càng sâu, tài năng càng dễ dàng khống chế, không dễ phạm sai lầm.

Hư Nguyên cảnh, chính là một loại gần như hòa vào thiên địa cảnh giới, ở bây giờ thế gian, tựa hồ chỉ tồn tại ở truyền thuyết, đừng nói đạt được, chính là thấy qua người, đều cực nhỏ cực nhỏ.

“Thành thật mà nói, cho nên ta mời tiểu huynh đệ ngươi trở thành đặc biệt cung phụng, ngoại trừ là vì Phù Đạo Minh, trên thực tế, cũng là dẫn theo một điểm tư tâm.” Nhìn thấy Tiêu Vũ thật lâu không có trả lời, La Sơn tiếp tục nói: “Lúc trước tiểu huynh đệ ngươi minh phù thời gian, để cho ta đã được kiến thức Hư Nguyên cảnh, đồng thời cũng làm cho tâm chí của ta chịu ảnh hưởng, tựa hồ trong khoảnh khắc đó, để cho ta đối với phù chi nhất đạo có tiến một bước giải thích, tựa hồ đem có khả năng đột phá.”

“Minh chủ, ngươi là nói thật?” Mộc Nhất Thanh chấn động mạnh.

La Sơn Phù đạo thực lực, sớm đạt được tông sư đỉnh, nếu là tiến thêm một bước nữa, cái kia chẳng phải chính là Thiên Tông?

Một gã Thiên Tông,

Dù cho đặt ở vương thành, đó cũng là như thần linh bình thường, là cao cao tại thượng tồn tại!

“Tiếc nuối chính là, Tiêu Vũ tiểu huynh đệ minh phù quá trình quá nhanh, ta còn chưa kịp tinh tế lĩnh hội, cũng đã kết thúc.” La Sơn cười khổ một tiếng, sau đó thành khẩn thấy Tiêu Vũ, “vì thế, ta mới có thể hy vọng tiểu huynh đệ ngươi trở thành ta minh bên trong đặc biệt cung phụng, có lẽ mượn từ ngươi hướng dẫn, sẽ làm ta trong khoảng thời gian ngắn tiến thêm một bước nữa.”

Lần này, Mộc Nhất Thanh triệt để sửng sốt.

Phù Đạo Minh minh chủ, một tam phẩm tông sư đỉnh cao phù sư, lại hi vọng một người tuổi còn trẻ nhất phẩm phù sư hướng dẫn, mưu đồ đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, chuyện như vậy nói ra, ai có thể tin tưởng? Ai dám tin tưởng?

Giang Viễn Hồng tất là ở một bên âm thầm gật đầu, tựa hồ thập phần giải thích La Sơn tâm tình lúc này, hắn làm sao không biết Tiêu Vũ kinh khủng kia Phù đạo thực lực? Thậm chí còn từng muốn lạy Tiêu Vũ sư phụ, đáng tiếc không thể thành công.

“Việc này còn là tha cho ta suy nghĩ một chút a, bất quá vẫn là đa tạ minh chủ ưu ái.” Tiêu Vũ suy tư một chút, cuối cùng vẫn là lựa chọn từ chối.

Hắn có thật nhiều cân nhắc, vốn lần này phù đấu, mặc dù đến một chút danh tiếng, nhưng cũng là khắc lại mấy viên nhị phẩm minh phù, nhiều lắm cũng là bị người xem là hơn người thiên tài, sẽ không khiến cho quá sóng gió lớn.

Ai ngờ La Sơn lại nhìn ra Hư Nguyên cảnh tồn tại, liền hắn mạnh mẽ thần niệm cũng bại lộ.

Nếu như thật làm cái này cái gọi là đặc biệt cung phụng, ngày sau nhất định sẽ phiền phức không dứt, dùng tuổi của hắn, minh bên trong những tông sư kia, cùng với khác cung phụng, ai có thể tán thành?

Mặc dù đồng ý, cũng sẽ có không ít chỗ tốt, nhưng so sánh với đó, Tiêu Vũ bây giờ càng không muốn đưa tới quá nhiều phiền phức, hắn không có nhiều thời giờ như vậy dùng đang xử lý những phiền toái này bên trên.

“Tiểu huynh đệ, ngươi thật không suy nghĩ một chút gì? Chỉ cần ngươi đồng ý tiếp thu, vô luận điều kiện gì, ta đều nhất định tận lực thỏa mãn.” La Sơn có chút nóng nảy, thật vất vả mời tới Tiêu Vũ, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại cự tuyệt.

Phù Đạo Minh cung phụng, đây là bao nhiêu người đều mong mỏi địa vị và thân phận, người trẻ tuổi này lại không lọt nổi mắt xanh, hắn rốt cuộc là lai lịch gì?

“Minh chủ chớ vội.” Tiêu Vũ cười nói: “Ta bằng chừng ấy tuổi, làm cung phụng, minh bên trong trên dưới ai sẽ chịu phục? Tuy nói ngươi là minh chủ, nhưng làm ra quyết định này, chỉ sợ cũng phải đưa tới chứa nhiều bất mãn.”

La Sơn trầm mặc, Tiêu Vũ theo như lời không sai, điểm này hắn cũng từng cân nhắc qua, chẳng qua nếu như có thể có được Tiêu Vũ, tất cả những thứ này vừa đáng là gì?

“Ngoài ra, dù cho ta không làm cái này cung phụng, thân phận của ta, cũng vẫn là Phù Đạo Minh thành viên, minh chủ nếu là không chê, sau đó đều có thể lại tìm cơ hội, cùng ta giao lưu minh phù chi đạo.” Tiêu Vũ tiếp tục nói.

La Sơn ánh mắt sáng lên, hắn vốn tưởng rằng Tiêu Vũ nếu là từ chối, hắn thì mất đi cơ hội đột phá, có thể bây giờ nghe Tiêu Vũ ý tứ, dù cho không làm cung phụng, tựa hồ cũng đồng ý đối với hắn tiến hành chỉ điểm.

Hơn nữa Tiêu Vũ nói tới cũng không sai, coi như không làm cung phụng, hắn cũng vẫn là Phù Đạo Minh thành viên, cũng không có nói lùi lại từ đây hành đạo minh.

“Đã như vậy, ta đây cũng sẽ không miễn cưỡng, không biết là tiểu huynh đệ lúc nào rảnh rỗi?” La Sơn suy nghĩ một chút, còn là không dám nữa miễn cưỡng Tiêu Vũ.

Vạn nhất làm cho Tiêu Vũ quá gấp, chọc giận Tiêu Vũ, ngược lại mất nhiều hơn được. Có điều dù cho hắn bình thường trấn định tầm nhìn minh chủ, vào lúc này tựa hồ cũng mất đi lý tính, vội vàng muốn hướng về Tiêu Vũ lĩnh giáo một phen.

“Thôi, ta bây giờ vừa vặn có chút thời gian, &# 85; &# 8 minh chủ có vấn đề gì, có thể cứ hỏi.” Tiêu Vũ cười khổ, nhìn La Sơn cái bộ dáng này, hôm nay không hướng dẫn hắn vài câu, sợ hãi là có chút xin lỗi vị minh chủ này nhiệt tình.

“Coi là thật?” La Sơn một chút thì hưng phấn lên, bên cạnh Mộc Nhất Thanh cùng Giang Viễn Hồng, cũng có vẻ có chút sốt sắng.

Yêu nghiệt như thế một gã thiếu niên, mạnh như thế nào Phù đạo tiêu chuẩn? Mặc dù hỏi vấn đề chính là La Sơn, nhưng bọn họ ở bên cạnh nghe, khẳng định cũng có thể có thu hoạch khổng lồ.

Thời gian kế tiếp, La Sơn hướng về không dứt hướng về Tiêu Vũ đề xuất các loại ở Phù đạo bên trên nghi hoặc, Tiêu Vũ thì lại như cái trưởng giả giống nhau, 11 giảng giải.

Lúc mới bắt đầu nhất, La Sơn mặc dù đã đối với Tiêu Vũ đầy đủ coi trọng, và cũng thập phần khách khí, nhưng theo mấy vấn đề hạ xuống, hắn sớm nổi lòng tôn kính, Tiêu Vũ mỗi một vấn đề giải đáp, tựa hồ cũng vì hắn ở Phù đạo bên trong mở ra một tấm mới hạ môn, để hắn gặp được trước đây chưa bao giờ tiếp xúc qua lĩnh vực.

La Sơn đối với Tiêu Vũ gọi, cũng càng đổi càng thái quá, từ vừa mới bắt đầu tiểu huynh đệ, từ từ đã biến thành Tiêu tiên sinh, cuối cùng vừa biến thành Tiêu đại sư.

Mấy cái này gọi ở Mộc Nhất Thanh cùng Giang Viễn Hồng xem ra, Tiêu Vũ tuyệt đối xứng đáng, nhưng ở Tiêu Vũ trong lòng mình, làm thế nào nghe làm sao khó chịu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 103 + 10 Châu Đại Địa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một phen lĩnh giáo, bất kể là La Sơn còn là Mộc Nhất Thanh, đều đã đối với Tiêu Vũ Phù đạo thực lực khâm phục sát đất, hai người hoàn toàn không có thân là Phù Đạo Minh minh chủ một điểm kiêu ngạo, đều đối với Tiêu Vũ cung cung kính kính.

Mặc dù chỉ là trong lời nói chỉ điểm, có thể tại đây ngăn ngắn trong chốc lát, cũng đã để La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh hai người có thu hoạch khổng lồ.

Còn Giang Viễn Hồng, cảnh giới của hắn chưa qua tông sư, rất nhiều đề tài, chính là nghe cũng có chút không quá giải thích, thu hoạch ngược lại không bằng La Sơn hai người.

“Lần này giao lưu, thì đến đây kết thúc a, ta một lần nói quá nhiều, đối với các ngươi chưa chắc là chuyện tốt đẹp gì, vừa mới theo như lời, đã đầy đủ các ngươi lĩnh ngộ hồi lâu.” Hàn huyên sau một hồi, Tiêu Vũ chấm dứt cái đề tài này.

“Vâng! Tiêu đại sư ngươi cực khổ rồi.” Mặc dù có chút chưa hết thòm thèm, nhưng La Sơn đã thập phần thỏa mãn.

Hắn cũng biết, Tiêu Vũ chỗ thực sự nói thật, mặc dù có người chỉ điểm là việc tốt, nhưng một chút dạy quá nhiều, không chỉ không cách nào làm người tiến bộ, ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại.

“Minh chủ, ngươi vẫn là gọi ta Tiêu Vũ a, như vậy ta nghe tới còn tự tại ít ỏi.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, người đại sư này danh xưng, hắn nghe thật sự là có chút khó chịu.

“Nấc……” La Sơn sửng sốt, ngẫm nghĩ bên dưới, nhất thời có chút hoảng sợ, “người ngàn vạn đừng hiểu lầm, thực lực của ngài tự nhiên sớm vượt ra khỏi cấp bậc tông sư, nhưng ta gọi bằng người vì đại sư, cũng không phải ý đó.”

Tiêu Vũ chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, nhìn dáng dấp cái này La Sơn đối với hắn thật đúng là cực kỳ coi trọng, lại đều có thể liên tưởng đến phía trên này, không khỏi cũng sốt sắng thái quá.

“Mặc dù người bởi vì tu vi quan hệ, không thể đạt được tông sư cảnh giới, nhưng ta tin tưởng, người thực Phù đạo thực lực đã cách xa ở tông sư bên trên.” La Sơn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Như vậy đi, người đối với ta có ân chỉ điểm, được cho ta nửa sư, ngày sau ta liền gọi bằng người làm Tiêu Sư, người cũng không cần gọi ta là minh chủ, trực tiếp gọi La Sơn có thể.”

Tiêu Sư? Bình thường danh xưng như thế này, đều là đệ tử gọi lão sư của mình sử dụng, tựa như Thiên Thanh Vũ Viện bên trong những đệ tử kia đối với viện sĩ gọi giống nhau.

Viện sĩ mặc dù không phải là những đệ tử kia sư phụ, nhưng bình thường hướng dẫn đệ tử tu luyện, cũng tính là nửa sư.

Tiêu Vũ cảm giác, La Sơn người này làm việc kỹ lưỡng, có nguyên tắc của mình, cũng không có miễn cưỡng, từ hắn đi, kêu Tiêu Sư thì Tiêu Sư.

“Bất kể nói thế nào, ngươi thủy chung là Phù Đạo Minh minh chủ, ta chỉ là nhất phẩm phù sư, gọi thẳng tên ngươi không quá thỏa đáng, ta vẫn là gọi ngươi La minh chủ.” Tiêu Vũ nói: “Minh chủ, ta lần này tới Phù Đạo Minh, nhưng thật ra là muốn tìm vài loại vật liệu, không biết là ngươi có thể hay không giúp ta tìm 1 tìm?”

“Tiêu Sư ngươi mời nói!” La Sơn ánh mắt sáng lên.

Đạt được Tiêu Vũ chỉ điểm, hắn đang lo nên dùng phương pháp gì hồi báo một chút Tiêu Vũ, đã Tiêu Vũ mở miệng, vô luận loại tài liệu nào, hắn đều nhất định muốn nỗ lực tìm được.

“Ta muốn tìm vật liệu có ba loại, một loại kêu lôi phách thạch, một loại khác tất là hư không thạch, ngoài ra, có không gian dị thú huyết dịch.” Tiêu Vũ nói.

Này ba loại vật liệu, là trước mắt hắn dự định dùng để khắc họa hai loại minh phù vật liệu, chỉ cần có thể có được, dù cho đối mặt tông sư, hắn cũng có đủ thực lực tự bảo vệ mình.

Có điều này ba loại vật liệu không hề tầm thường, nếu như không có địa vị khá cao, phỏng chừng chính là Phù Đạo Minh bên trong ở có loại này vài loại vật liệu, cũng căn bản không mua được.

“Lôi phách thạch cùng hư không thạch?” La Sơn cúi đầu suy nghĩ một chút, nói: “Hai loại phù thạch, đều thuộc về tương đối quý giá phù sư, ở chúng ta nơi này là không có, không gian kia dị thú máu cũng là, nắm giữ pháp tắc không gian dị thú đều vô cùng mạnh mẽ, mỗi một giọt máu đều vô cùng trân quý, rất khó tìm.”

Tiêu Vũ than thở, nhìn dáng dấp này vài loại gì đó thật đúng là khó tìm, thậm chí ngay cả Phù Đạo Minh đều không có.

“Có điều, chúng ta nơi đây mặc dù không có, nhưng nếu như Tiêu Sư người thật muốn, ta có thể hướng thiên minh bên kia hỏi một câu.” La Sơn gặp Tiêu Vũ có hơi thất vọng, do dự một chút nói lần nữa.

“Trời minh?” Tiêu Vũ ngẩn ra, Phù Đạo Minh bên trong còn có một trời minh?

“Tiêu Sư người không biết là?” La Sơn ngạc nhiên nói: “Phù Đạo Minh là do thế gian hết thảy phù sư tạo thành, trải rộng các nơi, mà các nơi Phù Đạo Minh cũng là phân đẳng cấp, như này Phong Lăng Thành bên trong Phù Đạo Minh, chỉ thuộc về cấp bậc thấp nhất minh, ở trên còn có trời minh, cùng với tổng minh, tổng minh cũng gọi là Thánh minh.”

Tiêu Vũ đã hiểu, nói tóm lại, thế gian mỗi cái trong cự thành đều có Phù Đạo Minh tồn tại, mà này phân tán khắp nơi Phù Đạo Minh, số lượng phần đông, cấp bậc cũng là thấp nhất, phải bị trời minh quản lý.

Mà ở trên trời minh bên trên, còn có một cái Thánh minh, phỏng chừng nơi đó mới là Phù Đạo Minh thực lực chân chính vị trí.

“Bao lâu khả năng có tin tức?” Tiêu Vũ nghĩ đến, bây giờ cũng không có tốt hơn biện pháp, chỉ có như thế.

“Phù minh cách xa ở Thiên phủ, dù cho có thể dùng bùa truyền âm hỏi dò bên kia có hay không này ba loại gì đó, muốn đưa tới, cũng cần hơn nửa tháng tả hữu.” La Sơn nói.

“Thiên phủ?” Tiêu Vũ lại nghe thấy một xa lạ từ, cái gì là Thiên phủ?

La Sơn cùng Mộc Nhất Thanh liếc mắt nhìn nhau, hai người trong mắt, đều có một loại khó mà tin nổi vẻ mặt.

Vị này Tiêu Sư Phù đạo thực lực kinh người, đã đạt đến một không thể mức tưởng tượng, nhưng làm thế nào liền này cực kỳ thông thường cơ bản cũng không biết?

Bọn họ tự nhiên không biết, Tiêu Vũ thực lực bắt nguồn từ trí nhớ của kiếp trước, nhưng tại kiếp này, hắn sinh ra ở một cái xa xôi thành nhỏ, đối với tòa thành nhỏ kia ngoài ra rất nhiều chuyện, tự nhiên là không biết là, dù sao hắn ở trước đó chưa bao giờ rời khỏi Cự Thạch Thành.

“Tiêu Sư, thế gian này khu vực, có ba cái cấp bậc, chia ra làm châu, phủ, thành. Ở chúng ta vị trí chỗ này đại địa, tổng cộng có 10 châu, mỗi một châu dưới, đều có mấy chục phủ, mà 1 phủ lại có ít nhất bách thành, như là Phong Lăng Thành, chính là chúng ta này 1 phủ phủ thành, bởi vậy cũng gọi là bị người gọi là vương thành.” La Sơn chỉ có chăm chú cho Tiêu Vũ giải thích.

Thông qua hắn nói rõ, Tiêu Vũ tự nhiên cũng biết mảnh này thế gian địa lý thông thường.

Vùng đất này, tổng cộng có thập đại châu, Tiêu Vũ vị trí Phong Lăng Thành, chỉ là 10 châu bên trong một góc, thuộc về nho nhỏ 1 phủ.

Cái gọi là 1 phủ, chính là từ hơn trăm tòa thành tạo thành một cái khu vực, mà một châu, tất là từ mấy chục phủ tạo thành, Phong Lăng Thành là quản lý một phương phủ thành, bởi vậy cũng gọi là vương thành.

Này 1 phủ, kêu quy nguyên phủ, Tiêu Vũ trước đây vị trí Cự Thạch Thành, đó là thuộc về quy nguyên phủ quản lí.

“10 châu?” Tiêu Vũ chăm chú suy tư, khi hắn trong ký ức, trong vòng chín ngày tựa hồ không có một chỗ như vậy, có phải vạn năm trôi qua sau khi, thế gian đã có biến hóa lớn như vậy?

Chuyển thế sau khi, mặc dù khôi phục trí nhớ của kiếp trước, nhưng trong thực tế, hắn ngoại trừ biết thời gian trôi qua vạn năm ở ngoài, lại hoàn toàn không biết mình đi tới nơi nào.

Hắn kiếp trước đã đi tới qua cửu thiên các nơi, trong vòng chín ngày không có hắn không quen biết vị trí, nhưng tại trong ký ức, căn bản không có nào tính đại địa này đây 10 châu phân chia, đến tột cùng vạn năm sau khi, hắn đi tới nơi nào?

Hoặc là nói, này vạn năm trong lúc đó đã xảy ra biến hóa như thế nào, có phải ngày xưa cửu thiên, ở vạn trong năm cũng đã đại biến, liền hắn cũng không nhận ra?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 104: Đương Thời Không Có Chí Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trừ những thứ này ra ngoài ra, Tiêu Vũ còn có ấy hắn nghi hoặc.

Thế gian này phương pháp tu luyện, cùng hắn vạn năm trước quen thuộc phương pháp tu luyện kỳ thực cũng không giống nhau lắm, có biến hoá rất lớn, bất quá hắn biết rõ con nhà tông không giống lông cũng giống cánh đạo lý, đạo pháp vạn ngàn, cuối cùng đều là trăm sông đổ về một biển, bởi vậy cũng chưa hề nghĩ tới nhiều lắm, thuận đáp lại đời này phương pháp tu luyện.

Bây giờ suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng có chút quái dị, dù cho vạn năm trôi qua, phương pháp tu luyện cũng không nên biến hóa nhanh như vậy, dù sao này đứng ngạo nghễ tại cửu thiên chi thượng nhân vật tuyệt thế, vạn thế bất hủ, đừng nói vạn năm, chính là mười vạn năm, những người kia cũng sẽ không chết đi.

Theo lý thuyết, phương pháp tu luyện không nên biến hóa nhanh như vậy.

“Vùng thế giới này, có thể có chí tôn?” Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, sau đó mới nghiêm túc mở miệng.

Chí tôn, là một cảnh giới, một chí cao vô thượng cảnh giới, cũng là hắn kiếp trước chỗ đạt tới cảnh giới.

Nhưng mà, hắn mặc dù đứng ở cảnh giới này đỉnh, nhưng đạt được cảnh giới này, ở trong chín ngày, cũng không phải chỉ có một mình hắn, thậm chí cường đại như hắn, cũng không có thiếu cường hãn đối thủ.

“Chí tôn? Chí tôn là cái gì?” La Sơn có chút mờ mịt, không hiểu nổi Tiêu Vũ vì sao sẽ có câu hỏi như thế.

Tiêu Vũ cũng biết, chính mình hỏi vấn đề La Sơn không thể hiểu, lập tức cải biến phương thức hỏi, nói: “Trên vùng đất này, tu vi cao nhất, là cảnh giới gì?”

“Tu vi cao nhất?” Lần này, La Sơn tự nhiên nghe hiểu, nói: “Linh nguyên, hóa khí, giấu hư, Tứ Cực, hiển linh, đây là thế gian truyền lưu năm Đại cảnh giới, mà trong đó đạt được hiển linh cảnh, liền được xưng là vương giả, vương giả người cảnh giới, hẳn là thế gian này đỉnh.”

Vương giả? Tiêu Vũ lắc đầu, trước lúc này hắn không biết là vương giả có bao nhiêu thực lực, nhưng tại thấy qua Vũ Vương mộ sau khi, hắn dĩ nhiên kết luận, vùng thế giới này cái gọi là vương giả, còn hơn hắn trong miệng chí tôn, quả thực chó má không phải, chênh lệch không phải một chút.

“Có điều, ở trong truyền thuyết, vương giả bên trên, còn có đế tồn tại!” La Sơn nói: “Truyền thuyết, đạt được Đế giả, tài năng chính thức đứng ngạo nghễ đương thời, và tuổi thọ vô tận, có thể sống mười ngàn năm, nhưng này vẫn chỉ là truyền thuyết, thế gian đến tột cùng có hay không đế tồn tại, căn bản không người nào biết.”

“Đế?” Tiêu Vũ suy tư một chút, cái này Đế giả rất có thể là tồn tại, còn thế nhân không biết, e sợ chỉ là bởi vì cảnh giới cách biệt quá xa.

Nếu như Đế giả thật có thể sống vạn năm, mấy trăm năm đối với đế mà nói có điều trong nháy mắt, dù cho mấy trăm năm xuất thế một lần, bình thường người lại chết đi từ lâu, tự nhiên không biết là đế tồn tại.

Có điều dù vậy,

Tiêu Vũ như trước cho rằng cái gọi là đế vẫn là kém xa cùng chí tôn so với.

Chẳng lẽ nói vạn năm trôi qua, thế gian thật sự có biến hóa lớn như vậy, bây giờ tu luyện đỉnh cao nhất, đã chỉ có đế cảnh?

“Nếu như Đế giả thật sự có vạn năm sống lâu, nếu như có thể tiếp xúc, có lẽ có thể hỏi một chút này vạn trong năm xảy ra chuyện gì.” Tiêu Vũ trong lòng toát ra như vậy một ý nghĩ.

Có điều, rất nhanh hắn vừa lắc đầu, hắn hôm nay chỉ là khu khu một linh nguyên cảnh, khoảng cách Đế cảnh còn kém mười vạn tám ngàn dặm, chính là chính thức gặp được, phỏng chừng người ta không thèm để ý hắn.

“Xem ra tất cả những thứ này đều chỉ có thể chờ đợi ta tu vi tăng lên, nữa thăm dò.” Hắn không nghĩ nhiều nữa, dặn dò La Sơn, “mau sớm giúp ta liên hệ Thiên phủ bên kia, nếu có ta theo như lời vật liệu, nhanh chóng đưa đến.”

“Vâng, Tiêu Sư!” La Sơn lập tức gật đầu, trong lòng lại là kỳ quái, Tiêu Vũ vừa mới hỏi cái kia mấy vấn đề, đến tột cùng là có ý gì?

“Hả, đúng rồi, còn có một việc, giúp ta tìm mấy loại dược liệu.” Tiêu Vũ để La Sơn tìm đến tuyệt bút, trên giấy liên tiếp viết xuống mấy chục loại linh dược tên, sau đó mới ngừng tay.

La Sơn sau khi nhận lấy, liếc mắt nhìn, vẻ mặt vẻ mờ mịt, “Tiêu Sư, này, đều là linh dược tên gọi?”

Tiêu Vũ gật gù, “có vấn đề gì?”

“Vấn đề là không có, chỉ là…… ta một loại cũng không quen biết!” La Sơn có chút lúng túng, hắn thân là Phù Đạo Minh minh chủ, tuyệt đối có đầy đủ tầm mắt, nhưng đối với Tiêu Vũ viết những dược liệu này, lại là không nhận thức.

“Cửa ải khó vạn năm trôi qua, những linh dược này tên cũng thay đổi?” Tiêu Vũ sắc mặt có chút phức tạp, sau khi khôi phục trí nhớ, hắn lần đầu tiên có một loại năm tháng biến thiên cảm giác.

Đối với hắn loại này có thể sống tới trăm vạn năm người mà nói, loại cảm giác này thật sự là quá hiếm có.

“Ngươi tạm thời chiếu này tên gọi đến tìm đi.” Không có cách nào, cho dù là linh dược tên gọi thay đổi, Tiêu Vũ cũng không biết đều biến thành cái gì.

“Tốt, chúng ta Phù Đạo Minh cùng dược đạo minh mặc dù quan hệ không phải rất gần, nhưng ta ra mặt, tin tưởng muốn theo bọn họ nơi đó tìm vài loại linh dược, không khó lắm.” La Sơn cũng không nghĩ nhiều, dù sao hắn am hiểu chính là Phù đạo, đối với một vài hiếm hoi linh dược không quen biết, cũng không phải chuyện lạ gì.

“Những dược liệu này đối với ta rất trọng yếu, dù cho chỉ tìm tới một loại, cũng nhất định phải lấy vào tay, vô luận bỏ ra cái giá gì!” Tiêu Vũ những linh dược này, tất cả đều là vì giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú.

Mặc dù hắn thực lực bây giờ không đủ, nhưng những dược liệu này tại phiến thiên địa này đều thuộc về vật hiếm thấy, cho nên hắn nhất định phải sớm chuẩn bị.

“Vâng, Tiêu Sư, ta hiểu được!” Gặp Tiêu Vũ thật tình như thế, La Sơn cũng không dám khinh thường, thận trọng đem ghi chép linh dược trang giấy thu cẩn thận.

Tất cả chuyện, Tiêu Vũ cũng sẽ không qua dừng lại lâu, cáo từ rời đi.

Vốn Giang Viễn Hồng cũng tưởng cùng hắn rời đi, nhưng Tiêu Vũ đưa hắn sắp xếp cho La Sơn.

Có hắn cái tầng quan hệ này, La Sơn nói vậy sẽ Giang Viễn Hồng chăm chú đối xử, để hắn ở lại chỗ này, cũng khá là phù hợp tâm nguyện của hắn, tin tưởng hắn Phù đạo thực lực lẽ ra có thể ở đây tìm được tăng lên.

Xong xuôi này, Tiêu Vũ một lần nữa trở lại Thiên Thanh Vũ Viện, hắn nghĩ nghĩ, tìm tới Nhan Thu Thủy, cầu xin nàng hỗ trợ tìm mấy cái tin được nha hoàn, dùng để hầu hạ Lâm Vũ Nhu.

Ở vương thành hắn dù sao chưa quen cuộc sống nơi đây, loại chuyện này cũng chỉ có thể xin nhờ người khác.

Nhan Thu Thủy lần trước ở Vũ Vương màn bên trong đạt được hắn lượng lớn chỗ tốt, đối với chuyện này vỗ ngực bảo đảm nhất định làm tốt, không có một chút do dự.

Trở về ẩn rồng ở lúc, cách đó không xa quen thuộc kia tiếng đàn một lần nữa truyền đến, tựa hồ tiếng đàn kia vĩnh viễn không thôi, Tiêu Vũ mỗi một lần trở về, giống như đều có thể nghe được.

“Chẳng lẽ cái kia cho mẫu thân đưa linh quả lão nhân cũng ở nơi đâu?” Tiêu Vũ suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là bỏ đi tới cửa đi lại ý nghĩ.

Đối phương chủ động lấy lòng, nhất định là muốn cầu cạnh hắn, đã như vậy, đối phương sớm muộn cũng sẽ tìm tới cửa, căn bản không cần hắn đến chủ động.

Trở lại ẩn rồng cư hậu, U &# 8 Tiêu Vũ thử nghiệm tính bắt đầu tu luyện, nhưng mà, mới vừa nhắm mắt lại, liền phát hiện trong cơ thể hắc khí một lần nữa trở nên nồng, bây giờ thân thể của hắn đã bị những hắc khí kia lấp kín, trong cơ thể tựa như khắp nơi đều lưu động mực nước.

“Đạo thứ bảy linh sông đã viên mãn, có Huyết Linh, ta bây giờ là có thể ngưng tụ đạo thứ tám linh sông, có điều đạo thứ bảy linh sông còn có thể tiếp tục tăng cường, đến tột cùng muốn hay không đột phá?”

Tiêu Vũ lâm vào làm khó dễ, trong cơ thể hắn tuy có lượng lớn hắc khí, nhưng Huyết Linh mặc dù ở trong cơ thể hắn, cũng không thuộc về một thể, bởi vậy không thể hắc khí ảnh hưởng.

Trước mắt mà nói, hắn đã có thể miễn cưỡng làm được cùng người thường giống nhau tu luyện, tuy nhiên lại luôn cảm giác nếu như cứ như vậy đột phá, đối với sau đó lại có ảnh hưởng cực lớn, tốt nhất vẫn là đem đạo thứ bảy linh sông tăng cường một phen, khiến cho đạt được cực hạn sau khi lại đột phá.

“6 mặt Thánh Bia, cũng không biết có tác dụng hay không, nhìn dáng dấp còn là chỉ có thể nhìn thấy cái kia 6 mặt bia sau đó mới làm quyết định.”

Tiêu Vũ cuối cùng vẫn bỏ qua đột phá ý nghĩ, không có tiếp tục tu luyện.

Hắn lẳng lặng chờ, Mạc Ly cũng đã ở an bài, cái kia 6 mặt Thánh Bia rốt cuộc có hữu dụng hay không, nên rất nhanh liền có thể biết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 105: Cô Gái Nguyệt Nhi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bình tĩnh mà vượt qua mấy ngày thời gian, Tiêu Vũ lẳng lặng chờ Mạc Ly tin tức.

Mấy ngày qua đi, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong nhiều hơn một tiếng bia đá, đây là từ tứ đại đạo khu vực ở ngoài khác một tấm bia đá, bia kể trên ra mười mấy tên đệ tử tên.

“Trải qua trong viện nhiều tên viện sĩ thỏa thuận, trên tấm bia nổi danh đệ tử ở tháng này có thể vào Đằng Long khu vực, trở thành Đằng Long khu vực dự bị đệ tử, dự bị đệ tử ở Đằng Long trong vùng, cần trải qua sáu tháng khảo sát, khảo sát trong lúc lại có nhiều hơn phân nửa đệ tử gặp phải lọc bỏ, trở về nguyên liền đạo khu vực, thông qua người khảo sát, có thể trở thành Đằng Long khu vực đệ tử chính thức!”

Theo một khối này bia xuất hiện, Vũ Viện đồng thời tuyên bố tin tức này.

Tiến vào Đằng Long khu vực, lại này đây phương thức như vậy, trải qua chọn lựa đệ tử trực tiếp tiến vào, trở thành Đằng Long khu vực dự bị đệ tử.

Nhưng này dự bị đệ tử, lại là phải trải qua khảo sát, hơn nữa lúc nào cũng có thể sẽ bị lọc bỏ, chỉ có kiên trì sáu tháng không người bị đào thải, tài năng trở thành chân chính Đằng Long khu vực đệ tử.

Không thể không nói, quy tắc này có chút đặc thù, cùng tiến vào cái khác ba cái đạo khu vực quy tắc hoàn toàn khác nhau, hơn nữa cái gọi là khảo sát cũng nói tới rất mơ hồ, cũng không ai biết muốn khảo sát gì đó.

Dù vậy, tin tức này còn là trước tiên truyền khắp toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện, dù sao Đằng Long khu vực là tứ đại đạo trong vùng cao nhất 1 khu vực, cũng là các đệ tử đều hướng tới địa phương.

Chỉ có tiến vào Đằng Long khu vực đệ tử, mới xem như là Thiên Thanh Vũ Viện chân chính hạt nhân, đã bị trình độ lớn nhất coi trọng, tất cả mọi người sâu sắc minh bạch điểm này.

“Tiêu Vũ, ngươi đi lên Đằng Long khu!”

Nhan Thu Thủy hứng thú bừng bừng chạy tới, ngay đầu tiên đem chuyện nào nói cho Tiêu Vũ.

“Hả?” Theo trong miệng nàng biết được tin tức sau khi, Tiêu Vũ trước tiên liền biết, đây là Mạc Ly sắp xếp.

Mạc Ly đã đã nói với hắn, muốn gặp được 6 mặt Thánh Bia, chủ yếu điều kiện, chính là tiến vào Đằng Long khu vực.

“Đây là?” Hắn đối với chuyện này giống như không thế nào quan tâm, mà là đưa mắt rơi vào Nhan Thu Thủy sau lưng một cô thiếu nữ trên người.

“Ngươi cũng thực sự là, chuyện lớn như vậy thì không có chút nào kích động gì?” Nhan Thu Thủy bất mãn mà lật ra một cái liếc mắt, giống như vô luận lúc nào, nàng đều một chút cũng nhìn không thấu Tiêu Vũ người này.

Ở sau lưng nàng, một gã mười lăm mười sáu tuổi cô gái tràn ngập khẩn trương, hai cái tay nhỏ bất an cầm cùng nhau, cúi đầu một bộ bứt rứt hình dáng.

"Nàng kêu Nguyệt Nhi,

Ngươi không phải muốn ta giúp ngươi tìm tên nha hoàn gì, Nguyệt Nhi là ta tự mình chọn lựa, ngươi tuyệt đối có thể yên tâm." Nhan Thu Thủy dáng vẻ thật to khó chịu.

Dung mạo của nàng cũng không kém a, thậm chí ở Vũ Viện bên trong còn có rất nhiều người theo đuổi, hơn nữa thân là tứ đại một trong người mới, nàng đối với mình có đầy đủ tự tin, có thể làm sao cảm giác ở Tiêu Vũ trong mắt, cái này nha hoàn còn so với nàng muốn tốt đây?

"Nguyệt Nhi?" Tiêu Vũ đánh giá cái này nha hoàn.

Mặc dù nàng cúi đầu, nhưng vẫn có thể thấy rõ dung mạo của nàng, nói thật nha Nguyệt Nhi dung mạo chỉ có thể coi là phổ thông, hơn nữa thoạt nhìn, tiểu cô nương này tựa hồ có hơi tự ti, ánh mắt né tránh, không dám cùng người đối diện, bị Tiêu Vũ đánh giá thời điểm, hô hấp của nàng đều nhanh hơn.

"Nguyệt Nhi, ngươi sau này thì đi theo hắn a, ta cảnh cáo ngươi, Nguyệt Nhi mặc dù là nha hoàn, nhưng cùng ta cảm tình rất tốt, không cho ngươi bắt nạt nàng." Nhan Thu Thủy trước tiên đối với Nguyệt Nhi nói rằng, sau đó mới ác liệt trừng mắt về phía Tiêu Vũ, một bộ cảnh cáo dáng vẻ.

Tiêu Vũ gật gù, ánh mắt lại như cũ đứng ở Nguyệt Nhi trên người, một khắc cũng không hề rời đi.

Hắn thần giác nhạy cảm, ở Nguyệt Nhi trên thân, hắn đã nhận ra một loại dị dạng khí tức, nhưng loại khí tức này lúc có lúc không, có lúc cường thịnh, có lúc suy yếu, có lúc như là hàn băng, có khi lại như từng trận gió xuân, vô cùng không ổn định.

Mặc dù đã nhận ra này dị dạng khí tức, nhưng Tiêu Vũ trong khoảng thời gian ngắn lại chỉ cảm thấy hơi thở này hết sức quen thuộc, nhưng cũng không nhớ ra được là như thế nào tạo thành.

Hắn đưa ánh mắt từ Nguyệt Nhi trên người dời, đối với Nhan Thu Thủy nói: “Ngươi mới vừa nói ta đi lên Đằng Long khu, vậy ngươi và Sở Ngâm Sa?”

“Ngươi cũng có thể đi vào, ta khẳng định cũng có thể tiến vào, Sở Ngâm Sa mà, có sư phụ hắn giới thiệu, hơn nữa thực lực cũng không kém, tự nhiên cũng không thiếu được phần của hắn, còn có cái kia Vũ Vô Cực, đã ở trên danh sách.” Nhan Thu Thủy lần này tựa hồ thoả mãn không ít, cuối cùng Tiêu Vũ cũng cái gì đều không để ý, còn biết nhớ kỹ hai người bọn họ.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ gật gù.

Vũ Vô Cực cũng tiến vào Đằng Long khu vực, nhìn dáng dấp sau khi tháng ngày cũng sẽ không bình thản. Mặt khác, ở Đằng Long trong vùng, còn có một cái Vương Đằng.

Tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện lâu như vậy, hắn chỉ gặp qua Vương Đằng một lần, bây giờ rốt cục muốn chính diện tiếp xúc.

Nhan Thu Thủy không có ở lâu, rất nhanh rời đi, đem Nguyệt Nhi lưu tại nơi đây, và một bộ đối với Tiêu Vũ rất không yên lòng dáng vẻ, lần nữa dặn dò, muôn ngàn lần không thể bắt nạt Nguyệt Nhi.

“Tiêu...... Tiêu thiếu gia.” Chỉ còn hai người, Nguyệt Nhi rất là khẩn trương, có điều nàng rõ ràng trải qua huấn luyện, còn biết đối với Tiêu Vũ hành lễ.

Tiêu Vũ càng xem cái này Nguyệt Nhi, thì càng cảm giác thể chất của nàng rất quái dị, nhưng hắn lại không nhìn ra cái nguyên do.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Nguyệt Nhi, ngươi khi còn bé, có phải là thường xuyên bị bệnh?”

Nguyệt Nhi sửng sốt, sau đó con mắt một chút thì đỏ, nói: “Nguyệt Nhi từ nhỏ đã thường xuyên bị bệnh, cha và mẹ để Nguyệt Nhi bệnh, cũng mời mọc qua không ít thầy thuốc, nhưng đều này thầy thuốc cũng không thấy Nguyệt Nhi đến là bệnh gì. Cha và mẹ tan hết gia tài, cũng không thể đem Nguyệt Nhi chữa khỏi, ngược lại thiếu rất nhiều nợ nần, cuối cùng rơi vào đường cùng, cha chỉ đành bắt lại Nguyệt Nhi thấp cho người khác làm nha hoàn, dùng cái này gán nợ.”

Tiêu Vũ hít một tiếng, không ngờ rằng này tùy ý vừa hỏi, lại hỏi ra như thế chua xót chuyện cũ, nói: “Mấy năm nay, ngươi nhất định trải qua rất khổ a?”

Nguyệt Nhi xoa xoa nước mắt, nói: “Nguyệt Nhi mười tuổi thì chống đỡ cho người, cái gì sống đều trải qua, nhưng bởi vì thường xuyên bị bệnh, không làm được sống, rất nhiều chủ nhân đều nghi ngờ Nguyệt Nhi vô dụng, càng làm Nguyệt Nhi bán cho người khác, nhiều lần trằn trọc sau, là thu thủy tiểu thư chứa chấp Nguyệt Nhi, nàng đối với Nguyệt Nhi rất tốt, Nguyệt Nhi rất cảm kích nàng.”

Một cô thiếu nữ, từ nhỏ đã trải qua cuộc sống như vậy, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng, mấy năm nay nàng trải qua khó khăn thế nào.

Phỏng chừng cũng là bởi vậy, mới sẽ làm tiểu cô nương này trở nên như thế tự ti.

Có điều Tiêu Vũ có chút kỳ quái, đã Nguyệt Nhi thường xuyên bị bệnh, tại sao Nhan Thu Thủy còn có thể đưa tới cho hắn?

Nghi hoặc thì nghi hoặc, hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, đối với Nguyệt Nhi nói: “Đem tay của ngươi vươn ra, ta cho ngươi bắt mạch một chút.”

“A?” Nguyệt Nhi ngây ngẩn cả người, nói: “Thiếu gia, ngươi…… ngươi cũng là chồng gì?”

“Coi như thế đi, đưa tay ra.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ cười khổ một cái, đối với Nguyệt Nhi hắn có chút đồng tình, nhưng quan trọng hơn chính là, hắn phải Nguyệt Nhi sau đó chiếu cố Lâm Vũ Nhu, nếu như Nguyệt Nhi thường xuyên bị bệnh, đây chẳng phải là trái ngược, muốn Lâm Vũ Nhu chiếu cố nàng?

“Vâng, thiếu gia!” Nguyệt Nhi sửng sốt vừa sững sờ, nhưng cuối cùng vẫn là phục tùng Tiêu Vũ, dù sao nàng bây giờ là Tiêu Vũ người làm.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có canh năm, có điều đệ ngũ chương nên muốn ở 12 giờ sau khi, mọi người cũng có thể giữ lại ngày mai nhìn. Mấy ngày nay thu được hoa tươi, mặc dù không nhiều, nhưng vẫn là cảm ơn mọi người, thật, đấy là đúng ta lớn lao cổ vũ, ta sẽ để tâm đem bản này viết tốt. Nói thật nha ta có chút hối hận, bố trí trên xuất hiện một chút khác biệt, dẫn đến tiết tấu chậm không ít, chính thức đặc sắc địa phương đều đặt ở sau, bất quá ta sẽ điều chỉnh tốt, tăng nhanh tiết tấu, sớm một chút đem đặc sắc địa phương viết ra, nếu như phía trước viết mọi người coi như yêu thích nói, xin mọi người tiếp tục ủng hộ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 106: Lên Vũ Cực Điện

Lưu luyến ngươi đọc sách lưới, đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Bình tĩnh mà vượt qua mấy ngày thời gian, Tiêu Vũ lẳng lặng chờ Mạc Ly tin tức.

Mấy ngày qua đi, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong nhiều hơn một tiếng bia đá, đây là từ tứ đại đạo khu vực ở ngoài khác một tấm bia đá, bia kể trên ra mười mấy tên đệ tử tên.

“Trải qua trong viện nhiều tên viện sĩ thỏa thuận, trên tấm bia nổi danh đệ tử ở tháng này có thể vào Đằng Long khu vực, trở thành Đằng Long khu vực dự bị đệ tử, dự bị đệ tử ở Đằng Long trong vùng, cần trải qua sáu tháng khảo sát, khảo sát trong lúc lại có nhiều hơn phân nửa đệ tử gặp phải lọc bỏ, trở về nguyên liền đạo khu vực, thông qua người khảo sát, có thể trở thành Đằng Long khu vực đệ tử chính thức!”

Theo một khối này bia xuất hiện, Vũ Viện đồng thời tuyên bố tin tức này.

Tiến vào Đằng Long khu vực, lại này đây phương thức như vậy, trải qua chọn lựa đệ tử trực tiếp tiến vào, trở thành Đằng Long khu vực dự bị đệ tử.

Nhưng này dự bị đệ tử, lại là phải trải qua khảo sát, hơn nữa lúc nào cũng có thể sẽ bị lọc bỏ, chỉ có kiên trì sáu tháng không người bị đào thải, tài năng trở thành chân chính Đằng Long khu vực đệ tử.

Không thể không nói, quy tắc này có chút đặc thù, cùng tiến vào cái khác ba cái đạo khu vực quy tắc hoàn toàn khác nhau, hơn nữa cái gọi là khảo sát cũng nói tới rất mơ hồ, cũng không ai biết muốn khảo sát gì đó.

Dù vậy, tin tức này còn là trước tiên truyền khắp toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện, dù sao Đằng Long khu vực là tứ đại đạo trong vùng cao nhất 1 khu vực, cũng là các đệ tử đều hướng tới địa phương.

Chỉ có tiến vào Đằng Long khu vực đệ tử, mới xem như là Thiên Thanh Vũ Viện chân chính hạt nhân, đã bị trình độ lớn nhất coi trọng, tất cả mọi người sâu sắc minh bạch điểm này.

“Tiêu Vũ, ngươi đi lên Đằng Long khu!”

Nhan Thu Thủy hứng thú bừng bừng chạy tới, ngay đầu tiên đem chuyện nào nói cho Tiêu Vũ.

“Hả?” Theo trong miệng nàng biết được tin tức sau khi, Tiêu Vũ trước tiên liền biết, đây là Mạc Ly sắp xếp.

Mạc Ly đã đã nói với hắn, muốn gặp được 6 mặt Thánh Bia, chủ yếu điều kiện, chính là tiến vào Đằng Long khu vực.

“Đây là?” Hắn đối với chuyện này giống như không thế nào quan tâm, mà là đưa mắt rơi vào Nhan Thu Thủy sau lưng một cô thiếu nữ trên người.

“Ngươi cũng thực sự là, chuyện lớn như vậy thì không có chút nào kích động gì?” Nhan Thu Thủy bất mãn mà lật ra một cái liếc mắt, giống như vô luận lúc nào, nàng đều một chút cũng nhìn không thấu Tiêu Vũ người này.

Ở sau lưng nàng, một gã mười lăm mười sáu tuổi cô gái tràn ngập khẩn trương, hai cái tay nhỏ bất an cầm cùng nhau, cúi đầu một bộ bứt rứt hình dáng.

“Nàng kêu Nguyệt Nhi, ngươi không phải muốn ta giúp ngươi tìm tên nha hoàn gì, Nguyệt Nhi là ta tự mình chọn lựa, ngươi tuyệt đối có thể yên tâm.” Nhan Thu Thủy dáng vẻ thật to khó chịu.

Dung mạo của nàng cũng không kém a, thậm chí ở Vũ Viện bên trong còn có rất nhiều người theo đuổi, hơn nữa thân là tứ đại một trong người mới, nàng đối với mình có đầy đủ tự tin, có thể làm sao cảm giác ở Tiêu Vũ trong mắt, cái này nha hoàn còn so với nàng muốn tốt đây?

“Nguyệt Nhi?” Tiêu Vũ đánh giá cái này nha hoàn.

Mặc dù nàng cúi đầu, nhưng vẫn có thể thấy rõ dung mạo của nàng, nói thật nha Nguyệt Nhi dung mạo chỉ có thể coi là phổ thông, hơn nữa thoạt nhìn, tiểu cô nương này tựa hồ có hơi tự ti, ánh mắt né tránh, không dám cùng người đối diện, bị Tiêu Vũ đánh giá thời điểm, hô hấp của nàng đều nhanh hơn.

“Nguyệt Nhi, ngươi sau này thì đi theo hắn a, ta cảnh cáo ngươi, Nguyệt Nhi mặc dù là nha hoàn, nhưng cùng ta cảm tình rất tốt, không cho ngươi bắt nạt nàng.” Nhan Thu Thủy trước tiên đối với Nguyệt Nhi nói rằng, sau đó mới ác liệt trừng mắt về phía Tiêu Vũ, một bộ cảnh cáo dáng vẻ.

Tiêu Vũ gật gù, ánh mắt lại như cũ đứng ở Nguyệt Nhi trên người, một khắc cũng không hề rời đi.

Hắn thần giác nhạy cảm,

Ở Nguyệt Nhi trên thân, hắn đã nhận ra một loại dị dạng khí tức, nhưng loại khí tức này lúc có lúc không, có lúc cường thịnh, có lúc suy yếu, có lúc như là hàn băng, có khi lại như từng trận gió xuân, vô cùng không ổn định.

Mặc dù đã nhận ra này dị dạng khí tức, nhưng Tiêu Vũ trong khoảng thời gian ngắn lại chỉ cảm thấy hơi thở này hết sức quen thuộc, nhưng cũng không nhớ ra được là như thế nào tạo thành.

Hắn đưa ánh mắt từ Nguyệt Nhi trên người dời, đối với Nhan Thu Thủy nói: “Ngươi mới vừa nói ta đi lên Đằng Long khu, vậy ngươi và Sở Ngâm Sa?”

“Ngươi cũng có thể đi vào, ta khẳng định cũng có thể tiến vào, Sở Ngâm Sa mà, có sư phụ hắn giới thiệu, hơn nữa thực lực cũng không kém, tự nhiên cũng không thiếu được phần của hắn, còn có cái kia Vũ Vô Cực, đã ở trên danh sách.” Nhan Thu Thủy lần này tựa hồ thoả mãn không ít, cuối cùng Tiêu Vũ cũng cái gì đều không để ý, còn biết nhớ kỹ hai người bọn họ.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ gật gù.

Vũ Vô Cực cũng tiến vào Đằng Long khu vực, nhìn dáng dấp sau khi tháng ngày cũng sẽ không bình thản. Mặt khác, ở Đằng Long trong vùng, còn có một cái Vương Đằng.

Tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện lâu như vậy, hắn chỉ gặp qua Vương Đằng một lần, bây giờ rốt cục muốn chính diện tiếp xúc.

Nhan Thu Thủy không có ở lâu, rất nhanh rời đi, đem Nguyệt Nhi lưu tại nơi đây, và một bộ đối với Tiêu Vũ rất không yên lòng dáng vẻ, lần nữa dặn dò, muôn ngàn lần không thể bắt nạt Nguyệt Nhi.

“Tiêu…… Tiêu thiếu gia.” Chỉ còn hai người, Nguyệt Nhi rất là khẩn trương, có điều nàng rõ ràng trải qua huấn luyện, còn biết đối với Tiêu Vũ hành lễ.

Tiêu Vũ càng xem cái này Nguyệt Nhi, thì càng cảm giác thể chất của nàng rất quái dị, nhưng hắn lại không nhìn ra cái nguyên do.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Nguyệt Nhi, ngươi khi còn bé, có phải là thường xuyên bị bệnh?”

Nguyệt Nhi sửng sốt, sau đó con mắt một chút thì đỏ, nói: “Nguyệt Nhi từ nhỏ đã thường xuyên bị bệnh, cha và mẹ để Nguyệt Nhi bệnh, cũng mời mọc qua không ít thầy thuốc, nhưng đều này thầy thuốc cũng không thấy Nguyệt Nhi đến là bệnh gì. Cha và mẹ tan hết gia tài, cũng không thể đem Nguyệt Nhi chữa khỏi, ngược lại thiếu rất nhiều nợ nần, cuối cùng rơi vào đường cùng, cha chỉ đành bắt lại Nguyệt Nhi thấp cho người khác làm nha hoàn, dùng cái này gán nợ.”

Tiêu Vũ hít một tiếng, không ngờ rằng này tùy ý vừa hỏi, &# 85 lại hỏi ra như thế chua xót chuyện cũ, nói: “Mấy năm nay, ngươi nhất định trải qua rất khổ a?”

Nguyệt Nhi xoa xoa nước mắt, nói: “Nguyệt Nhi mười tuổi thì chống đỡ cho người, cái gì sống đều trải qua, nhưng bởi vì thường xuyên bị bệnh, không làm được sống, rất nhiều chủ nhân đều nghi ngờ Nguyệt Nhi vô dụng, càng làm Nguyệt Nhi bán cho người khác, nhiều lần trằn trọc sau, là thu thủy tiểu thư chứa chấp Nguyệt Nhi, nàng đối với Nguyệt Nhi rất tốt, Nguyệt Nhi rất cảm kích nàng.”

Một cô thiếu nữ, từ nhỏ đã trải qua cuộc sống như vậy, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng, mấy năm nay nàng trải qua khó khăn thế nào.

Phỏng chừng cũng là bởi vậy, mới sẽ làm tiểu cô nương này trở nên như thế tự ti.

Có điều Tiêu Vũ có chút kỳ quái, đã Nguyệt Nhi thường xuyên bị bệnh, tại sao Nhan Thu Thủy còn có thể đưa tới cho hắn?

Nghi hoặc thì nghi hoặc, hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, đối với Nguyệt Nhi nói: “Đem tay của ngươi vươn ra, ta cho ngươi bắt mạch một chút.”

“A?” Nguyệt Nhi ngây ngẩn cả người, nói: “Thiếu gia, ngươi…… ngươi cũng là chồng gì?”

“Coi như thế đi, đưa tay ra.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ cười khổ một cái, đối với Nguyệt Nhi hắn có chút đồng tình, nhưng quan trọng hơn chính là, hắn phải Nguyệt Nhi sau đó chiếu cố Lâm Vũ Nhu, nếu như Nguyệt Nhi thường xuyên bị bệnh, đây chẳng phải là trái ngược, muốn Lâm Vũ Nhu chiếu cố nàng?

“Vâng, thiếu gia!” Nguyệt Nhi sửng sốt vừa sững sờ, nhưng cuối cùng vẫn là phục tùng Tiêu Vũ, dù sao nàng bây giờ là Tiêu Vũ người làm.

Tác giả đông phương hành vân nói: Liền con ngựa bốn chương, có chút mệt mỏi, tha cho ta nghỉ ngơi một hồi lại tiếp tục, đệ ngũ chương nên sẽ tương đối trễ, mọi người giữ lại ngày mai xem đi.

Nhìn nhẹ nhàng khoan khoái tiểu thuyết liền đến

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 107: Võ Thánh Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mạc tiên sinh, ngươi đã đến rồi?”

Tiến vào Vũ Cực Điện, Tiêu Vũ gặp được 1 khuôn mặt quen thuộc, Vũ Cực Điện chủ tự mình ra mặt, tiếp đãi hai người bọn họ.

“Mạc tiên sinh?” Nghe được cái này gọi, Tiêu Vũ luôn cảm giác có chút quái lạ, Mạc Ly cho hắn ấn tượng một mực là lười nhác bên trong mang theo một vài phóng đãng, bị một vị điện chủ xưng là tiên sinh, nghe tới thật đúng là có chút khó chịu.

“Đừng bày ra loại vẻ mặt này, ta mặc dù thấy tuổi trẻ, nhưng bối phận cùng tuổi tác đều so với hắn Vũ Mục cao hơn, chỉ là ta không yêu quản sự, ở Vũ Viện không có chức, cho nên hắn mới kêu tiên sinh ta.” Mạc Ly thuận miệng nói một câu.

Tiêu Vũ thế mới biết, Vũ Cực Điện điện chủ tên là Vũ Mục.

“Tiểu hữu, lại gặp mặt.” Vũ Mục đối với Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn cho người cảm giác, là loại kia thập phần sang sảng hán tử.

“Vô dụng thì chớ nói, mang chúng ta đi võ thánh điện.” Mạc Ly ngáp một cái, rất là không nhịn được nói.

“Mạc tiên sinh, ngươi thật muốn dùng ngươi chỉ có một cơ hội, để Tiêu Vũ đi tìm hiểu Võ thánh bia, đây chính là nhiều năm trước, ngươi làm Vũ Viện lập xuống công lớn sau mới đổi lấy.” Vũ

Mục hơi có chần chờ, một lần nữa hướng về Mạc Ly xác nhận.

“Chúng ta đều tới, ngươi thì đừng hỏi loại này vấn đề, đi thôi.” Mạc Ly vẫn là bộ kia cái gì cũng không để ý dáng vẻ.

Chỉ có cơ hội? Tiêu Vũ nhíu mày, nói: “Vũ điện chủ, ngươi nói là có ý gì, cái gì là chỉ có cơ hội?”

Vũ Mục nhìn Mạc Ly một chút, thấy hắn không có quá lớn phản ứng, mới đúng Tiêu Vũ nói: “Vũ Viện 6 Thánh Bia, có thể lãnh hội số lần là có hạn chế, tìm hiểu một lần, liền phải chờ một tháng sau tài năng một lần nữa kích hoạt Thánh Bia, hơn nữa, tu vi càng cao người, tìm hiểu Thánh Bia sau khi phải đợi thời gian thì càng lâu, Mạc tiên sinh tu vi là Vũ Viện bên trong mạnh nhất mấy người, hắn tìm hiểu một lần nói, Thánh Bia ít nhất phải mấy năm qua đi tài năng một lần nữa kích hoạt.”

Tiêu Vũ không chỉ nhìn về phía Mạc Ly, mặc dù biết Mạc Ly ở Vũ Viện bên trong địa vị khẳng định không bình thường, nhưng hắn trước đây đối với Mạc Ly cũng không có bao sâu hiểu rõ.

Hiện tại hắn mới biết được, cái này thoạt nhìn biếng nhác, chỉ có hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, lại là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong thực lực mạnh nhất một trong mấy người?

“Thánh Bia tồn tại, là vì đào tạo hậu bối đệ tử, cho nên Vũ Viện dựng lên quy củ, tu vi càng cao người, muốn tìm hiểu Thánh Bia, điều kiện thì càng hà khắc, mặc dù là chúng ta những điện chủ này, bình thường muốn hiểu một lần Thánh Bia, cũng hết sức khó khăn.”

Vũ Mục tiếp tục nói: “Mạc tiên sinh công tham tạo hóa, điều kiện tự nhiên càng hà khắc hơn, trước đây hắn cũng chỉ có một lần tìm hiểu Thánh Bia cơ hội,

Này vẫn là hắn nhiều năm trước làm Vũ Viện lập xuống công lớn đổi lấy đến, cất giữ đến nay chưa từng sử dụng.”

Tiêu Vũ không khỏi có chút tất cứ thế, Mạc Ly giữ mấy chục năm một cơ hội, lại cứ như vậy cho hắn? Hắn vốn còn tưởng rằng, là Mạc Ly địa vị cao cả, dùng chính mình đặc quyền đến an bài cho hắn, bây giờ nhìn lại, Mạc Ly để trên người hắn hắc khí, so với hắn trong tưởng tượng còn muốn để bụng.

“Nhiều thì chớ nói, ta đi đến một bước này, Thánh Bia đối với ta ý nghĩa không lớn, đi thôi.” Mạc Ly cái gì cũng không nhiều lời, một lần nữa thúc giục Vũ Mục.

Tiêu Vũ không thể không một lần nữa quan sát Mạc Ly, nhìn dáng dấp, Mạc Ly đúng là thập phần hào hiệp, trân quý như thế một cơ hội, hắn nói cho thì cho, và không nói tới một chữ, nếu như không phải là Vũ Mục nói ra, Tiêu Vũ chỉ sợ là vẫn sẽ không biết.

Ba người khởi hành, đi vào Vũ Cực Điện ở chỗ sâu trong, trên đường đi, các nơi trải rộng chứa nhiều trận pháp, đều là kinh người sát trận, hơn nữa càng về sau, Vũ Cực Điện đệ tử lại càng ít ỏi, đến cuối cùng đã là chỉ còn ba người bọn họ.

Bởi vậy có thể thấy được, Thiên Thanh Vũ Viện đối với Thánh Bia coi trọng cỡ nào, như không người dẫn đường, phỏng chừng Thiên Tông bên dưới, không ai có thể thông qua này đại trận, đi tới đây.

“Tới rồi.” Đi tới một gian nhà đá trước cửa, Vũ Mục dừng bước lại.

Đến tận đây hắn cũng sẽ không hỏi dò Mạc Ly, trực tiếp tiến lên, kết xuất một phức tạp động tác tay, theo trong tay hắn, có một đạo dấu ấn hiện lên, đánh vào nhà đá trong môn phái.

“Ầm!”

Cửa đá mở ra, Mạc Ly đối với Tiêu Vũ nói: “Nơi này mỗi lần chỉ có thể vào một người, chính ngươi vào đi thôi, ta ở chỗ này chờ ngươi.”

Đến một bước này, Tiêu Vũ cũng sẽ không lập dị, gật gù đi vào trong nhà đá.

Phía sau, Vũ Mục thấy Tiêu Vũ tiến vào, thỉnh thoảng dùng ánh mắt còn lại quét về phía Mạc Ly, lại đem một cơ hội như vậy tặng cho Tiêu Vũ, nhìn dáng dấp, Mạc Ly quả thật đối với người trẻ tuổi này phi thường coi trọng.

“Ầm!”

Tiêu Vũ tiến vào nhà đá sau khi, sau lưng cửa đá một lần nữa đóng.

Này gian thạch thất cũng không phải rất lớn, một chút liền có thể nhìn thấy hết thảy.

Ở chính giữa nhà đá, một mặt lộ ra tang thương ý tứ bia đá lẻ loi đứng ở đó, làm cho người ta một loại cao ngạo cảm giác.

Tấm bia đá này thoạt nhìn có chiều cao hơn một người, bia thân thể đen kịt, hình thái cùng tứ đại đạo trong vùng xếp hạng bia tương tự.

Ở trên bia đá, có đủ loại phức tạp phù hiệu, thoạt nhìn rất là cổ xưa, những ký hiệu này tựa hồ có được ý nào đó, nhưng theo bề ngoài đến xem, rồi lại làm cho không người nào có thể giải thích.

“Đây là Thánh Bia?”

Tiêu Vũ đi lên phía trước, từ trước mắt đến xem hắn còn không có nhìn ra này Thánh Bia có cái gì chỗ độc đáo.

Vươn tay, hắn không nhịn được ở Thánh Bia bên trên sờ soạng một chút.

“Owo!”

Đột nhiên, trên tấm bia đá lộ ra dị dạng rảnh chỉ riêng, và, trên tấm bia những phù hiệu kia, vào lúc này đột nhiên sống lại, ở trên tấm bia như là con cá bình thường bắt đầu bơi lội, và những phù hiệu kia hình thái, cũng bắt đầu không dứt biến hóa, tựa như một chữ đột nhiên biến thành khác một chữ.

Cùng trong nháy mắt, Tiêu Vũ cảm giác được có một loại lực lượng thần bí xuyên vào trong cơ thể mình, trong lòng hắn cả kinh, lập tức tại nguyên chỗ ngồi khoanh chân, lẳng lặng cảm tình lên Thánh Bia lộ ra sức mạnh.

“Thì ra là thế, đây là cái gọi là Thánh lực.”

Cẩn thận cảm thụ qua bia đá lộ ra sức mạnh, Tiêu Vũ đối với loại này cái gọi là Thánh lực cũng có đại khái phán đoán.

Kỳ thực loại này Thánh lực, chẳng qua là vô số tổ tiên lưu lại lực lượng tinh thần mà thôi.

Phía này Thánh Bia, hẳn là Thiên Thanh Vũ Viện một vị tiên hiền lưu lại, &# 85; &# 8 bia trên có vị kia tiên hiền nguyên thủy nhất dấu ấn tinh thần, này dấu ấn tinh thần ở trong, đã bao hàm vị kia tiên hiền khi còn sống các loại cảm ngộ.

Thiên Thanh Vũ Viện hậu nhân, từ nơi này tiên hiền dấu ấn tinh thần bên trong mơ hồ bắt được hắn ở con đường tu luyện trên giải thích, này đây phía này Thánh Bia thì có thể lưu giữ, để càng nhiều người tới trước tìm hiểu.

Mà trong vòng tham ngộ, hiểu bia người lực lượng tinh thần, cũng ít nhiều dung nhập vào này bia bên trên, lâu dần, Thiên Thanh Vũ Viện vô số tìm hiểu tới này bia người, bọn họ lĩnh ngộ của mình cũng sẽ hòa vào bia đá, trường này hạ xuống, để tấm bia đá này ngưng tụ vô số tổ tiên lực lượng tinh thần cùng các loại cảm ngộ.

Hậu nhân thông qua này cảm ngộ, có thể nhanh chóng tăng lên chính mình đối với con đường tu luyện giải thích, do đó nhanh chóng tiến bộ, đồng thời một lần nữa từ trong vô hình lưu lại chính mình cảm ngộ, không dứt tuần hoàn, để phía này Thánh Bia càng ngày càng lớn mạnh.

Hiểu rõ này, Tiêu Vũ bắt đầu chăm chú cảm thụ Thánh Bia trên cái gọi là Thánh lực.

Tổ tiên cảm ngộ, đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng, hắn duy nhất để ý, là vô số tiên hiền lưu lại lực lượng tinh thần, hay không có thể giúp hắn thanh trừ trong cơ thể hắn loại kia tà dị hắc khí.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương này đổi sửa viết, không ngờ rằng lại kéo tới hừng đông, có điều cuối cùng hoàn thành.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 108: Thánh Bia Đổi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhắm hai mắt, Tiêu Vũ quan sát bên trong thân thể tự thân, nhục thể của hắn đã đạt được hoàn mỹ cảnh giới, không mang theo bất kỳ bẩn thỉu đồ vật, thế nhưng nhưng có lượng lớn quỷ dị hắc khí, tràn ngập khi hắn kinh mạch toàn thân trong lúc đó.

Linh nguyên cảnh, chú ý chính là ngưng đọng thiên địa chi linh, tụ ở 12 kinh mạch trong vòng, khiến cho ngưng tụ thành linh sông, có những hắc khí này tồn tại, Tiêu Vũ hầu như không cách nào tiếp tục ở trong kinh mạch ngưng tụ càng nhiều sức mạnh đất trời.

Mà vào thời khắc này, một vệt kim quang tiến vào thân thể của hắn, theo kinh mạch của hắn bơi lội.

Mộtt đạo kim quang này rất nhỏ, chỉ có sợi tóc to nhỏ, ở Tiêu Vũ trong kinh mạch thần tốc qua lại.

“Này tiên hiền lực lượng bất cứ thật không sợ những hắc khí này?” Tiêu Vũ vui vẻ, cảm giác có hi vọng.

Dĩ vãng hắn ngưng tụ đến sức mạnh đất trời, cho dù là nhận sự giúp đỡ ngoại vật, tiến vào trong cơ thể hắn sau khi, cũng sẽ bị những hắc khí này thần tốc nuốt chửng, hơn nữa theo hắc khí trở nên nồng, tốc độ cắn nuốt cũng càng ngày càng kinh khủng, đến bây giờ hắn hầu như đã không cách nào ở bên trong kinh mạch ngưng tụ ra bất kỳ lực lượng nào.

Nhưng kim quang này lại cho hắn một niềm vui bất ngờ, không sợ hắc khí, có thể tựa như ở trong kinh mạch của hắn di động.

Chỉ có điều, này 1 ngạc nhiên, cũng không có để Tiêu Vũ hài lòng quá lâu, lông mày của hắn một chút vừa trói chặt lên.

“Những hắc khí này mặc dù sẽ không nuốt chửng tiên hiền lực lượng, nhưng tiên hiền lực lượng tựa hồ cũng không cách nào thanh trừ những hắc khí này, giữa hai người tựa hồ tạo thành một loại hiểu ngầm, không ảnh hưởng lẫn nhau.”

Tiêu Vũ vốn cho là, cái gọi là Thánh lực có thể có thể giúp hắn thanh trừ trong cơ thể hắc khí, nhưng hiện tại xem ra, ý nghĩ này nên không thể thực hiện.

Những hắc khí này rốt cuộc là cái gì? Hắn càng ngày càng hiếu kỳ, phải biết rằng Thánh Bia bên trên ngưng tụ vô số tiên hiền sức mạnh, mặc dù chỉ là còn sót lại tinh thần lực lượng, nhưng loại sức mạnh này, là cực kì khủng bố, bất cứ cũng không làm gì được những hắc khí này.

Mặc dù hơi có thất vọng, nhưng Tiêu Vũ cũng không có vì vậy nổi giận, mà là bắt đầu thử nghiệm khống chế môtt đạo kim quang này.

Đây chính là vô số tiên hiền lưu lại sức mạnh, dù cho không khó tiêu trừ hắc khí, nhưng ít ra cũng sẽ không bị hắc khí nuốt chửng, nếu là hơn nữa lợi dụng, đồng dạng có thể làm cho hắn tìm được chỗ tốt to lớn.

Ở Tiêu Vũ thử nghiệm bên dưới, môtt đạo kim quang này từ từ bị hắn khống chế, kim quang bên trong bao hàm rất nhiều phức tạp lực lượng tinh thần, trong đó có này tổ tiên lưu lại các loại cảm ngộ, phức tạp vô cùng.

Như vậy một vệt kim quang, đối với người bình thường mà nói, nếu có thể lĩnh ngộ, đã có thể có được tiến bộ cực lớn, có đúng không Tiêu Vũ mà nói, này cảm ngộ hắn một chút có thể nhìn thấu, không đáng nhắc tới.

Cũng bởi vì như vậy,

Hắn có thể thần tốc khống chế đạo kim quang này, cùng đạo kim quang này hình thành một loại cộng hưởng.

“Tổ tiên lực lượng, dù cho không thể tiêu trừ hắc khí, nên cũng có thể tăng cường ta linh sông, khiến trong cơ thể ta linh sông vượt qua vốn có cực hạn.”

Tiêu Vũ làm ra quyết định, đem mộtt đạo kim quang này, dẫn hướng trong cơ thể linh thân, dung nhập vào thứ bảy linh trong sông.

Kim quang mặc dù coi như thật nhỏ, Trên thực tế lại ẩn chứa nhất là thần lực tinh thuần, ở Tiêu Vũ cố ý sự khống chế, mộtt đạo kim quang này, bắt đầu cùng trong cơ thể hắn đạo thứ bảy linh sông từ từ dung hợp, quy về một thể.

Bình thường đệ tử, tuyệt đối không làm được đến mức này, muốn chiếm được loại sức mạnh này, nhất định phải hiểu được trong đó bao hàm cảm ngộ, nếu không thì sẽ phải chịu bài xích.

Có thể nói lâu như vậy tới nay, Tiêu Vũ là một cái duy nhất có thể đem những kim quang này hòa vào tự thân người.

Bởi vì cộng hưởng tồn tại, rất nhanh, mộtt đạo kim quang này triệt để cùng Tiêu Vũ đạo thứ bảy linh sông dung hợp lại cùng nhau, đạo thứ bảy linh sông, cũng bởi vậy đã xảy ra một loại biến hóa rất nhỏ.

Linh sông vốn nhìn qua chính là một đạo từ Thần lực tạo thành dòng sông, con sông này không có chút nhan sắc nào, nhưng lúc này Tiêu Vũ đạo thứ bảy linh sông, lại sinh ra một tia màu vàng, thoạt nhìn dị thường dễ thấy.

“Khả thi!” Tiêu Vũ chấn động.

Hắn không quan tâm này Thánh lực hay không khả năng tiêu trừ hắc khí, chỉ cần có thể giúp hắn đem đạo thứ bảy linh sông tăng cường đến mức tận cùng, là hắn có thể dựa vào Huyết Linh, trực tiếp ngưng tụ ra hạ một đạo linh sông.

Không do dự, Tiêu Vũ một lần nữa từ Thánh Bia trên dẫn ra đạo thứ hai kim quang, tiếp tục hòa vào đạo thứ bảy linh trong sông.

Hắn không dứt tái diễn quá trình này, từng đường kim quang từ Thánh Bia trên xuất hiện, tiến vào trong cơ thể của hắn, đạo thứ bảy linh sông biến hóa, cũng càng lúc càng lớn, loại kia màu vàng từ từ thay đổi càng thêm rõ ràng.

Lúc này, ở thạch thất ở ngoài, Mạc Ly cùng Vũ Mục hai người như trước ở đây chờ đợi.

“Mạc tiên sinh, ngươi cảm thấy, Tiêu Vũ tài năng ở ở chỗ nghỉ ngơi bao lâu thời gian?” Vũ Mục cảm giác tẻ nhạt, cùng Mạc Ly mở miệng hàn huyên.

“Căn cứ dĩ vãng đến xem, đệ tử trẻ tuổi tìm hiểu Thánh Bia, thời gian dài nhất cũng chính là chừng một ngày, bình thường đệ tử, nhiều lắm cũng là mấy canh giờ, cho nên ta phỏng chừng, Tiêu Vũ làm sao cũng phải nghỉ ngơi một ngày.” Mạc Ly thuận miệng đáp lại, hắn rất xem trọng Tiêu Vũ, hoàn toàn không cho là Tiêu Vũ có thể so với bất kỳ không đều.

“Một ngày? Đánh giá này thật đúng là có chút cao.” Vũ Mục cười cười, có điều cũng đích xác, dùng Tiêu Vũ vào Vũ Viện sau các loại biểu hiện xuất sắc đến xem, chính là thật nghỉ ngơi một ngày, hắn cũng sẽ không thái quá bất ngờ.

Nhưng mà, tìm hiểu Thánh Bia, mặc dù là một cơ hội khó được, nhưng là không phải là người nào tìm hiểu, đều có thể có thu hoạch.

Thánh Bia bên trong Thánh lực, ẩn chứa cảm ngộ quá mức phức tạp, đối với những cảnh giới này không cao đệ tử tới nói, muốn tiêu hóa này cảm ngộ, là phi thường khó khăn sự tình.

Tìm hiểu thời gian ít đi, đoạt được không nhiều, tương đương lãng phí một lần cơ hội khó được, tìm hiểu thời gian dài, Thánh Bia bên trong phức tạp kia cảm ngộ vừa sẽ làm những đệ tử kia cảm giác hết sức thống khổ, rất khó thời gian dài kiên trì.

Này liền giống với một chén, khả năng thừa nhận lượng nước là có hạn, mà Thánh Bia trên cảm ngộ giống như một thác nước lớn, sẽ một chút xông vào vào trong chén, bởi vậy bình thường đệ tử có thể tìm hiểu thời gian đều rất ngắn, nếu như mạnh mẽ kiên trì, chỉ có thể hại chính mình.

“A?”

Đột nhiên, nhà đá nhẹ nhàng chấn một cái, Mạc Ly trong mắt tinh quang lóe lên, Vũ Mục sắc mặt cũng biến đổi.

“Nơi này, ngươi so với ta hiểu ra, tại sao xuất hiện loại tình huống này? Hắn ở bên trong không có nguy hiểm?” Mạc Ly khó được nghiêm túc, hắn phi thường coi trọng Tiêu Vũ, cũng đừng làm cho một người ở bên trong Tiêu Vũ xảy ra điều gì sai lầm.

“Ta cũng không biết vì sao lại xảy ra chuyện như vậy, dạng này sự tình, còn là phát sinh lần thứ nhất!” Vũ Mục sắc mặt cũng rất trịnh trọng.

Nơi này, nhưng thả có Thánh Bia nhà đá, trình độ trọng yếu, ở Thiên Thanh Vũ Viện không cần phải nhiều lời, nếu như nơi này xuất hiện biến cố, đây tuyệt đối là có thể làm Thiên Thanh Vũ Viện ngất trời sự tình.

Vũ Mục rất muốn nhanh chóng vào xem xảy ra chuyện gì, nhưng do dự một phen, vẫn bỏ qua, Thánh Bia mỗi lần chỉ có thể có một người tham ngộ, tìm hiểu trong quá trình nếu như có người xông vào, sẽ gợi ra thật không tốt hậu quả.

“Tại sao ta cảm giác, cái này Tiêu Vũ đi tới chỗ nào, chỗ nào muốn phát sinh chút gì.” Vũ Mục cúi đầu xuống, nhẹ giọng tự nói.

Ở hai người bọn họ bên ngoài trò chuyện thời điểm, nhà đá trong vòng, lại đã xảy ra một biến hóa cực lớn.

Đứng ở chính giữa nhà đá bia đá, vào lúc này, lại thoát ly mặt đất, còn lại trên hư không, ở nơi đó không dứt chìm nổi, và trên tấm bia quang mang so với ban đầu thời điểm cường thịnh gấp trăm lần, có vẻ cực kỳ mát mắt.

Tiêu Vũ ngồi xếp bằng ở dưới tấm bia đá, chịu đựng vạn trượng kim quang soi sáng, thoạt nhìn thì như là một vị thần linh.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay như trước chương 5, có điều nên vẫn sẽ chương mới đến đêm khuya đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 109: Màu Vàng Linh Sông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trôi nổi Thánh Bia, lúc này ngoại trừ có vạn trượng kim quang ở ngoài, Thánh Bia bốn phía, còn xuất hiện rất rất nhiều cái bóng mơ hồ, tất cả đều ngồi xếp bằng ở trong hư không, cùng trên đất Tiêu Vũ hoà lẫn.

Nếu có Thiên Thanh Vũ Viện nhân vật già cả ở đây, thì sẽ nhận ra phía trên này cái bóng bên trong, có thật nhiều đều là Thiên Thanh Vũ Viện tiên hiền, hơn nữa có không ít đều là cực kỳ nổi danh nhân vật, phi thường mạnh mẽ.

Vạn kim kim quang không dứt tiến vào Tiêu Vũ trong cơ thể, đến lúc này đã đếm không hết là thứ mấy nói, như là nước sông bình thường liên tục không ngừng, mà Tiêu Vũ thân thể thì lại như là một không đáy động.

Thánh Bia sẽ phát sinh biến hóa như thế, hoàn toàn là vì Tiêu Vũ tinh thần cảnh giới rất cao, cho dù là Thánh Bia trên hết thảy tinh thần lực tướng tính gộp lại, đối với tu luyện hết thảy cảm ngộ gộp lại, cũng không sánh được một mình hắn.

Bởi vậy, làm Tiêu Vũ nhận định kim quang đối với hắn hữu dụng sau khi, nhận sự giúp đỡ chính mình kinh khủng tinh thần cảm ngộ, cùng này Thánh Bia trên hết thảy tinh thần đã đạt thành cộng hưởng, lúc này mới dẫn phát rồi Thánh Bia dị biến.

Ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ đạo thứ bảy linh sông, dùng một loại tốc độ khủng khiếp đang không ngừng biến hóa, mặc dù không có đổi thành tráng kiện, nhưng cũng đã từ từ đã biến thành triệt để màu vàng.

Trên thực tế, ở Thánh Bia phát sinh dị biến thời gian, Tiêu Vũ đạo thứ bảy làm sông cũng đã hoàn toàn hóa thành màu vàng, mà giờ khắc này, hắn đem những kim quang này tiếp tục dung nhập vào cái khác lục đạo linh trong sông, này lục đạo linh sông, đã ở nhanh chóng biến hóa.

Tiêu Vũ trên người lục đạo linh sông, ngoại trừ trước ba đạo ở ngoài, mỗi một đạo linh sông đều chỉ dùng thủ đoạn đặc thù ngưng tụ đến, so với người bình thường mạnh mẽ, chỉ có trước ba đạo linh sông đối lập nhỏ yếu, cả người không khác.

Nhưng lúc này, chịu đựng những kim quang này ảnh hưởng, hắn trước ba đạo linh sông cũng đã xảy ra biến hóa cực lớn, không chỉ tráng kiện trình độ thần tốc tăng trưởng, hơn nữa màu sắc đã ở hướng tới màu vàng thay đổi.

Dạng này thời gian, Tiêu Vũ không biết là kéo dài bao lâu, đến cuối cùng, trong cơ thể hắn bảy đạo linh sông, đã là đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, mỗi một đạo linh sông đều hóa thành màu vàng óng, thoạt nhìn liền như là lưu động hoàng kim.

Ngoài ra, này bảy đạo linh sông phảng phất đã có được sinh mạng, làm cho người ta một loại sinh cơ thịnh vượng cảm giác, ở Tiêu Vũ huy động Thần lực lúc, này màu vàng linh sông, còn có thể phát sinh chói mắt kim quang.

Đến lúc này, Tiêu Vũ cảm nhận được trong cơ thể bảy đạo linh sông đã bị hắn tăng cường tới cực hạn, chịu đựng này Thánh lực ảnh hưởng, hắn mỗi một đạo linh sông, đều so với người bình thường muốn mạnh hơn mấy lần!

Đặc biệt là thứ bảy linh sông, hấp thu nhiều nhất Thánh lực, thuần túy nhất, so trước đó mạnh gấp mười lần, cũng làm cho Tiêu Vũ Thần lực lập tức tăng lên không ít.

Bảy đạo linh sông, người bình thường ở tu vi này, Thần lực chỉ có 1 vạn lượng nghìn cân tả hữu,

Nhưng lúc này Tiêu Vũ, bảy đạo linh sông Thần lực lẫn nhau, đã đạt đến kinh khủng 5 vạn cân!

Khái niệm này nghĩa là gì? Linh nguyên cảnh bên trong, cho dù là đã ngưng tụ ra mười hai đạo linh sông, người bình thường Thần lực cũng chỉ có ba vạn cân, mà Tiêu Vũ chỉ có bảy đạo linh sông, Thần lực thì đã đạt đến năm vạn!

Đây tuyệt đối là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, hầu như đã muốn nghịch thiên rồi!

Cảm nhận được tự thân biến hóa, Tiêu Vũ lúc này mới đình chỉ tiếp tục hấp thu kim quang, mở hai mắt ra.

Lúc này, trong hư không vẫn là có thêm vô số ngồi xếp bằng bóng người, nhưng so với ban đầu, này bóng người rõ ràng đều ảm đạm đi khá nhiều, kể cả Thánh Bia trên quang mang, đều lập tức hư nhược rồi rất nhiều, cảm giác kia tựa như một chói mắt mặt trời, đột nhiên chỉ còn lại có đom đóm giống như ánh sáng nhạt.

“Ta tiêu hao nhiều như vậy Thánh lực, phía này Thánh Bia, phỏng chừng muốn một quãng thời gian rất dài không thể bị kích hoạt rồi.” Tiêu Vũ lúc trước cái gì đều quên, cho đến lúc này mới nhớ tới cái này hậu quả.

Theo Vũ Mục lúc trước theo như lời, tu vi càng cao người, tìm hiểu một lần bia đá muốn khoảng cách thời gian lại càng dài, rất rõ ràng đó là bởi vì cảnh giới cao người dễ dàng hấp thu hơn thánh quang bên trong cảm ngộ, tiêu hao càng nhiều Thánh lực tạo thành nguyên nhân.

Tiêu Vũ phỏng chừng, bình thường đệ tử nói, một lần cực kỳ tiêu hao nhiều hơn một vệt kim quang, mà một vệt kim quang muốn khoảng cách một tháng tài năng một lần nữa kích hoạt Thánh Bia, cứ như vậy tính, dùng hắn tiêu hao Thánh lực số lượng, phía này Thánh Bia tối thiểu muốn mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm sau tài năng một lần nữa kích hoạt!

Tương đương nói hắn một, liền trực tiếp đem phía này Thánh Bia phế đi!

“Lần này phiền toái, nếu để cho Vũ Viện phát hiện, khẳng định sẽ không dễ dàng dễ tha ta!” Hắn lập tức cảm thấy đau đầu, không biết là nên làm sao giao cho.

Nghĩ tới nghĩ lui, bây giờ ở đây buồn phiền cũng không có biện pháp, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là kiên trì, mở ra cửa đá.

“Tiểu tử, mau nói cho ta biết, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì?”

Cửa mới vừa vừa mở, Tiêu Vũ bả vai đã bị 1 hai bàn tay gắt gao kềm ở, Vũ Mục hai mắt đỏ chót, giống con dã thú phát cuồng, khàn cả giọng đối với hắn la lên.

“Ta? Làm sao vậy?” Tiêu Vũ vẻ mặt mờ mịt, có phải Thánh Bia bị lượng lớn tiêu hao sự tình bị biết rồi? Nhưng nếu như là như thế này, Vũ Mục hẳn đã sớm xông vào mới đúng.

“Tiểu tử ngươi có biết hay không ngươi ở lại bên trong bao lâu thời gian? Ba tháng! Ròng rã ba tháng, tiểu tử ngươi đến tột cùng đã làm chút gì?” Vũ Mục thực sự muốn thiếu chút nữa muốn điên rồi.

Ba tháng! Đây là có cỡ nào biến thái!

Ban đầu, hắn cho rằng chỉ cần chờ ở bên ngoài trên Tiêu Vũ một ngày thời gian, kết quả lại là, sau một ngày, Tiêu Vũ căn bản không có bất cứ động tĩnh gì!

Bình thường đệ tử, vô luận lại xuất sắc, tìm hiểu Thánh Bia thời gian cũng là một ngày, cần phải biết rằng, khả năng ở lại một ngày, cũng đã là này có thể xưng tụng yêu nghiệt đệ tử thiên tài!

Tiêu Vũ ngày đầu tiên không đi ra, Vũ Mục không có suy nghĩ nhiều, có thể là Tiêu Vũ càng quái dị.

Có thể Tiêu Vũ ngày thứ hai vẫn là không có đi ra, Vũ Mục mặc dù bất ngờ, nhưng là còn có thể tiếp thu, dù sao tiểu tử này trước đây biểu hiện kinh người trong khi cũng không ít.

Ngày thứ ba, Vũ Mục thì không bình tĩnh, cái này còn chỉ có thể coi là yêu nghiệt?

Ngày thứ năm, U &# 8 Vũ Mục đã muốn điên rồi, mắt thấy thời gian một ngày một ngày trôi qua, Vũ Mục là thật sự có bao nhiêu trùng đều muốn trực tiếp xông vào.

Ba tháng này, mỗi một ngày đối với hắn mà nói đều là một dày vò, trời biết hắn đang chờ đợi thời điểm trong lòng thừa nhận rồi thế nào hành hạ!

“Dựa theo đệ tử bình thường tiêu hao Thánh lực tốc độ mà tính, một ngày một đạo Thánh lực, tiểu tử ngươi ngây người ba tháng, mỗi ngây ngô một ngày muốn tiêu hao một đạo Thánh lực, mỗi một đạo Thánh lực liền cần một tháng thời gian khôi phục, tiểu tử ngươi ít nhất tiêu hao đã đi 90 đạo Thánh lực, nói cách khác Thánh Bia ở 9 trong vòng mười tháng cũng không thể lại kích hoạt rồi!”

Vũ Mục đỏ chót suy nghĩ, gắt gao cầm lấy Tiêu Vũ vạt áo, gầm hét lên: “Chín mươi tháng! Bảy năm rưỡi a, tiểu tử ngươi để cho ta hết thảy Vũ Cực Điện đệ tử ở bảy năm giữa chừng cũng không thể lại tìm hiểu Thánh Bia!”

Tiêu Vũ rốt cục hiểu được Vũ Mục vì sao lại phát điên, 6 điện bên trong đều có Thánh Bia, Vũ Cực Điện đệ tử nếu bảy năm rưỡi thời gian không cách nào tìm hiểu Thánh Bia, nhất định sẽ trong khoảng thời gian này bị cái khác điện thần tốc bỏ xuống.

Hắn há miệng thở dốc, cuối cùng vẫn là không hề nói gì.

Nếu nói cho Vũ Mục, hắn và Thánh Bia đạt được cộng hưởng sau, mỗi ngày tiêu hao tốc độ là đệ tử bình thường gấp trăm lần trở lên, Vũ Mục phỏng chừng sẽ trực tiếp tan vỡ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 110: Mới Ý Nghĩ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cũng không nghĩ tới, chính mình lần này, lại tiêu hao đã đi thời gian ba tháng, hắn tìm hiểu thời điểm thái quá chăm chú, căn bản không biết là thời gian trôi qua.

Có điều Vũ Mục nói ít nhất để hắn thở phào nhẹ nhõm, nhìn dáng dấp Vũ Viện bên trong cũng không có kiểm tra Thánh Bia bị tiêu hao bao nhiêu Thánh lực thủ đoạn, chỉ có thể làm một cách đại khái phán đoán.

Như thế cũng tốt, nếu để cho Vũ Viện biết một mình hắn tiêu hao đã đi Thánh Bia mấy trăm năm Thánh lực, không biết là sẽ làm sao đối với hắn.

Bởi vì tìm hiểu thời gian quá lâu, Mạc Ly này lười biếng người từ lâu rời đi, không có tiếp tục ở nơi này bảo vệ hắn.

“Không được, tiểu tử ngươi hao phí nhiều như vậy Thánh lực, nhất định phải muốn gia nhập ta Vũ Cực Điện, nếu không coi như ngươi có Mạc tiên sinh chống, ta cũng phải ở trên thân thể ngươi đào lớp da hạ xuống!” Vũ Mục gắt gao cầm lấy Tiêu Vũ, nói cái gì cũng không chịu lại buông ra.

Tiêu Vũ đột nhiên tỉnh ngộ, cái này Vũ Mục không phải phát điên, rõ ràng là tinh thật sự.

Mặc dù Thánh Bia bảy năm giữa chừng không thể lại kích hoạt, có thể dùng cái giá này, để hắn tìm được một có thể tìm hiểu Thánh Bia ba tháng yêu nghiệt, đây quả thực là kiếm bộn không lỗ buôn bán.

Mặc dù hắn không biết là bình thường đệ tử khả năng ty bao nhiêu Thánh lực, có thể đã Vũ Mục đã nói đệ tử tìm hiểu sau muốn đợi thêm một tháng, vậy khẳng định bình thường đệ tử nhiều lắm thì tìm hiểu một ngày, tiêu hao một đạo Thánh lực.

Này Vũ Mục nói rồi nhiều như vậy, vừa là kêu to vừa là phát rồ, hoàn toàn là cố ý giả bộ cho hắn nhìn, vì chính là dỗ hắn đi lên Vũ Cực Điện.

Nhìn thấu điểm ấy, Tiêu Vũ thong dong không ít, bình tĩnh nói: “Vũ điện chủ, nếu như ta nhớ không lầm, ta lần này tìm hiểu cơ hội, vốn là thuộc về Mạc Ly đúng không?”

“Đúng vậy, vậy thì thế nào?” Vũ Mục sửng sốt, tiểu tử này lúc này hỏi cái này để làm gì?

“Ta đây muốn hỏi, nếu như là Mạc Ly đến tìm hiểu một lần, này Thánh Bia phải bao lâu tài năng lại kích hoạt?” Tiêu Vũ cười híp mắt nói.

“Cái này……” Vũ Mục một chút ách hỏa.

Mạc Ly tu vi cao thâm, mỗi ngày tiêu hao Thánh lực số lượng, cùng tiêu hao tốc độ đều so với Vũ Viện đại đa số người phải nhanh, nếu như hắn đến tìm hiểu một lần nói, Thánh Bia ít nói cũng phải mười năm sau tài năng kích hoạt.

“Thế cho nên, ta chỉ hao phí 90 đạo Thánh lực, còn không bằng Mạc tiên sinh a?” Tiêu Vũ nhìn thấy Vũ Mục bộ dáng này, liền biết chính mình phán đoán đến không sai.

“Tiểu tử ngươi! Lão tử thực sự là đời trước thiếu nợ các ngươi, mau mau cút! Có bao xa cút ngay cho ta bao xa!” Vũ Mục trong lòng lúc này là khóc không ra nước mắt.

Lần này thực sự là đền bù lớn hơn,

Vốn muốn đem Tiêu Vũ cho bộ đi lên Vũ Cực Điện, không ngờ rằng Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, lại nhìn ra như vậy xuyên qua, hắn là đối với ý nghĩ này không ôm hy vọng.

“Khà khà, Vũ điện chủ, ta đây liền cáo từ!” Tiêu Vũ cười hắc hắc, liền ôm quyền, không nói hai lời liền đi.

Vũ Mục thấy hắn bộ dáng này, tức giận đến hàm răng đều ngứa, trong lòng âm thầm mắng một câu: “Hai cái đều không phải là kẻ tốt lành gì, Mạc Ly cái lão này là biến thái vừa là người điên, lão tử ta không thể trêu vào, tiểu tử ngươi tuổi không lớn lắm, lại cũng giống như hắn một bụng ý nghĩ xấu, lão tử vốn còn tưởng rằng Mạc Ly đem cơ hội này cho ngươi để cho ta kiếm bộn rồi, kết quả còn là lão tử thiệt thòi!”

Những lời này, Tiêu Vũ tự nhiên là không thể nào nghe được, hắn rời đi nhà đá, trong lòng thì lại đã sớm suy nghĩ đừng sự tình.

Hắn ở trong thạch thất, lại tiêu hao đã đi ba tháng, theo nói như vậy, Đằng Long khu vực sáu tháng khảo sát thời gian, đều đã qua một nửa, mà hắn thậm chí còn không có đi Đằng Long khu vực báo danh!

“Nhìn dáng dấp, tiểu tử ngươi thu hoạch rất tốt, lại đợi ba tháng, ha ha, rất tốt, như vậy ta cái này cơ hội nhường cho ngươi cũng không thiệt thòi!”

Tiêu Vũ mới ra Vũ Cực Điện, Mạc Ly liền không tiếng động xuất hiện.

Hắn cũng không phải bất ngờ, dùng Mạc Ly tu vi, phỏng chừng hắn vừa xuất hiện, có thể bị Mạc Ly phát hiện.

Lúc này, Mạc Ly cười tủm tỉm nhìn hắn chằm chằm, cặp mắt phảng phất có thể nhìn thấu tất cả, nhìn ra Tiêu Vũ có loại tê cả da đầu cảm giác.

“Như thế nào? Thánh Bia lực lượng đối với ngươi có hiệu lực không? Ha ha, ta thậm chí có thể tưởng tượng, ngươi ở trong đó ngây người lâu như vậy, Vũ Mục tiểu tử kia là vẻ mặt gì.” Mạc Ly một bộ cười trên sự đau khổ của người khác dáng vẻ, tựa hồ đang tưởng tượng Vũ Mục cái kia phát rồ dáng dấp.

Dám gọi Vũ Cực Điện chủ làm tiểu tử, này Vũ Viện bên trong phỏng chừng cũng là Vũ Mục, Tiêu Vũ biết tính cách của hắn, cũng không để bụng, nói: “Hiệu quả mà, coi như có một chút a, chỉ là, ngươi cũng đừng kỳ vọng quá thăng chức đúng rồi.”

Mạc Ly lập tức thu lại trên mặt nụ cười kia, cau mày nói: “Liền Thánh Bia lực lượng đều không có hiệu quả?”

“Cũng không phải hoàn toàn không có hiệu quả, ít nhất ta đối với còn lại 5 mặt Thánh Bia, vẫn là vô cùng trông chờ gãy.” Tiêu Vũ gật gù.

Cái kia Thánh Bia lực lượng, quả thật không có biện pháp tiêu trừ trong cơ thể hắn hắc khí, có điều về phương diện khác tới nói, Thánh Bia có thể làm cho tăng cường hắn linh sông, điểm này đối với hắn mà nói cũng đã đủ rồi.

Bây giờ, hắn bảy đạo linh sông đều đã đạt được cực hạn, bất cứ lúc nào cũng có thể ngưng tụ đạo thứ tám linh sông.

Vốn hắn tùy thời có thể đột phá, nhưng ở tiếp xúc Thánh Bia sau khi, hắn có mới ý nghĩ.

Nếu như có thể lại tiếp xúc được cái khác mấy mặt Thánh Bia, trực tiếp dùng thuần túy nhất Thánh Bia lực lượng ngưng tụ hạ một đạo linh sông, vậy hắn sau khi vài đạo linh sông, đem có thể so với bây giờ linh sông đều phải càng mạnh mẽ hơn!

“Xem ra ngươi theo Thánh Bia trên chiếm được nhiều chỗ tốt hơn.” Mạc Ly một lần nữa lộ ra nụ cười, “cũng được, vậy ngươi thì sớm ngày đi Đằng Long khu vực đưa tin a, ở ngươi tìm hiểu ba tháng này, đã có không ít đệ tử lọc bỏ, có điều ta đã nói rõ ngươi có sự tình khác, bởi vậy còn bảo lưu lại ngươi dự bị đệ tử tư cách.”

Tiêu Vũ gật đầu, có thể thấy, Mạc Ly loại lười biếng này người, thế mà lại để hắn đặc biệt chăm sóc, đã là thật cực kỳ để bụng.

“Trừ lần đó ra, trong ba tháng này đã có mấy danh đệ tử tìm được cơ hội hiểu qua cái khác Thánh Bia, hy vọng ngươi khả năng mau chóng đuổi tới.” Mạc Ly lại nói.

Câu nói này để Tiêu Vũ nghe được một tin tức, gia nhập Đằng Long khu vực sau, thì có cơ hội có thể tìm hiểu cái khác Thánh Bia, xem ra đây là Mạc Ly ban đầu sắp xếp.

Còn này đã chiếm được cơ hội đệ tử, hắn không phải rất để ý.

Bây giờ hắn bảy đạo linh sông dị biến, Thần lực cao tới 5 vạn cân, hóa khí cảnh dưới, tuyệt đối không có người là đối thủ của hắn, đủ để quét ngang Đằng Long khu vực.

“Biện pháp của ta xem ra là không có gì tác dụng, ngươi qua chút thời gian, đi tìm Phong Vũ a, nàng phương pháp, có lẽ sẽ tốt hơn ta.” Mạc Ly hào hiệp nở nụ cười, sau đó nhanh nhẹn đứng dậy, rời đi luôn.

“Phong Vũ?” Tiêu Vũ trong đầu né qua cái kia gần như hoàn mỹ, dung nhan khuynh thế, rồi lại lạnh đến như như băng nữ tử.

Mạc Ly phương pháp để hắn có như thế thu hoạch khổng lồ, không biết Phong Vũ bên kia, hay không cũng sẽ như thế?

Trở lại ẩn rồng ở, Tiêu Vũ cũng không có nóng lòng đi Đằng Long khu vực đưa tin, mà là nghỉ dưỡng sức mấy ngày, chuyến đi này vừa là ba tháng, hắn dự định trước tiên bồi Lâm Vũ Nhu mấy ngày.

Nguyệt Nhi đã cùng Lâm Vũ Nhu đã triệt để đã biến thành mẹ con quan hệ bình thường, bình thường tuy là từ Nguyệt Nhi chiếu cố Lâm Vũ Nhu, nhưng ở Nguyệt Nhi phát bệnh lúc, lại là ngược lại để Lâm Vũ Nhu đi chiếu cố nàng.

Mặc dù này cùng Tiêu Vũ ban đầu dự đoán không giống nhau lắm, có điều quan trọng nhất còn là Lâm Vũ Nhu hài lòng, cho nên cũng liền do đã đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 111: Dược Đường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đằng Long khu vực, này 1 khu vực cùng tiềm long, Tàng Long, Ngọa Long ba cái đạo khu vực, có khác biệt to lớn.

Trước ba cái đạo khu vực, mặc dù mỗi một khu vực đệ tử ở về mặt thực lực có chênh lệch rõ ràng, nhưng trên bản chất mà nói, ba cái khu vực khác biệt cũng không phải rất lớn, đều là thiết lập đạo trường, từ vài tên thậm chí đến mười mấy tên viện sĩ quản lý, bình thường chung nhau đối với các đệ tử tiến hành tu luyện hướng dẫn.

Mà ở Đằng Long khu vực, mấy thứ này, lại trở nên phức tạp hơn.

Thiên Thanh Vũ Viện tổng cộng có 6 điện, mỗi một điện có sở trường riêng, mà Đằng Long khu vực, chú trọng cũng sẽ không là thực lực tuyệt đối, mà là khắp nơi cân đối, hoặc là có một mặt cực kỳ đệ tử ưu tú.

6 điện phân biệt đại biểu sáu loại bất đồng lĩnh vực, trong đó ngoại trừ tu vi, còn bao gồm chế thuốc, minh phù, luyện khí, sức chiến đấu các loại, Đằng Long trong vùng đệ tử, hoặc là ở một cái nào đó lĩnh vực đứng ở đứng đầu, hoặc là năng lực tổng hợp vô cùng mạnh mẽ đệ tử, mới có thể vào.

Nói cách khác, dù chỉ là cái Tiềm Long Khu hạng chót đệ tử, chỉ cần bị Vũ Viện cao tầng lựa chọn, giống nhau có cơ hội tiến vào Đằng Long khu vực.

Hơn nữa, này 1 trong vùng, Đằng Long trên tấm bia xếp hạng cũng sẽ không như trước ba cái khu vực giống nhau thông qua mỗi tháng khiêu chiến đến quyết định, mà là bất cứ lúc nào thay đổi.

Đằng Long khu vực đệ tử, muốn tăng lên mình tại Đằng Long trên tấm bia xếp hạng, muốn ở một cái nào đó lĩnh vực thậm chí nhiều trong lĩnh vực làm ra biểu hiện kiệt xuất, tổng hợp trình độ càng cao đệ tử, xếp hạng thì càng khá cao.

Nói tóm lại, này 1 khu vực thì tương đương với một phiên bản thu nhỏ Thiên Thanh Vũ Viện, ở cái địa phương này, cho dù là sức chiến đấu nhỏ yếu đệ tử, cũng có thể dựa vào cái khác ưu điểm, đạt được xuất sắc xếp hạng, do đó đã bị Vũ Viện coi trọng.

Nói trắng ra là, Đằng Long khu vực tồn tại ý nghĩa, liền là vì Vũ Viện bồi dưỡng được mỗi cái lĩnh vực bên trong kiệt xuất nhất đệ tử.

Trải qua ngắn ngủi mấy ngày nhàn rỗi sau khi, Tiêu Vũ cũng không thể không đi tới Đằng Long khu vực, dù sao thời gian có hạn, hắn đã lãng phí ba tháng, khoảng cách khảo sát kết thúc, đã chỉ còn lại có ba tháng không đến thời gian.

Những quy tắc này, hắn là từ Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người trong miệng biết được, bất quá hắn để ý nhất, vẫn có thể tìm hiểu Thánh Bia phương pháp.

“Ở Đằng Long khu vực, xếp hạng bia kỳ thực có bảy khối, Đằng Long bia là tổng bia, còn có khác sáu khối bia, đại diện 6 điện am hiểu sáu cái bất đồng lĩnh vực, cùng tháng cuối tháng, tài năng ở lĩnh vực kia chiếm cứ người thứ nhất người, thì có cơ hội tìm hiểu đối ứng cái kia 1 điện Thánh Bia.”

Sở Ngâm Sa lời nói đơn giản dễ hiểu, sau đó vừa bất mãn mà lắc đầu, mắng: “Có điều cũng không biết tên khốn kiếp nào lại khiến cho Võ thánh bia kích hoạt không dứt, hại ta đạt được đệ nhất cũng không có biện pháp tìm hiểu.”

Hắn am hiểu lĩnh vực cũng không nhiều,

Sức chiến đấu là hắn xuất sắc nhất địa phương, mà Vũ Cực Điện Thánh Bia chính là đại diện cho sức chiến đấu, bởi vậy hắn chỉ có thể ở sức chiến đấu lĩnh vực này đoạt được đệ nhất, nhưng lại không khả năng tìm hiểu.

“Nấc……” Tiêu Vũ lần này cũng chỉ có thể cười khổ, hắn cũng không thể nói cho Sở Ngâm Sa, cái kia mặt Võ thánh bia là hắn biến thành đi như vậy?

“Ngươi cũng phải qua đệ nhất? Đằng Long khu vực đệ nhất tốt như vậy được sao? Dù cho không phải Đằng Long bia, mặt khác sáu khối bia trước mấy cái vị trí cũng không phải tốt như vậy tranh?” Hắn lặng lẽ, đem đề tài dẫn lặng yên dẫn dắt rời đi.

“Thành thật mà nói, ta vốn mặc dù không phục, nhưng không thừa nhận cũng không được này 1 khu vực có thật nhiều yêu nghiệt nhân vật, lâu dài chiếm cứ lấy mỗi cái lĩnh vực đệ nhất vị trí, chúng ta này mới vào Đằng Long khu vực tự nhiên là lay động không dứt.”

Sở Ngâm Sa âm thanh có chút trầm thấp, “có điều ở người mới bên trong, cũng có một số người tại khác biệt lĩnh vực bên trên thiên phú dị bẩm, thành công chiếm được tìm hiểu Thánh Bia cơ hội, còn có chính là, này xếp hạng ở mỗi một bảo đảm trong lĩnh vực khá cao đệ tử, trong quá khứ trong vòng mấy tháng tựa hồ vô tình tranh đệ nhất, mới khiến cho một vài người mới chiếm được cơ hội.”

“Còn có chuyện như vậy?” Tiêu Vũ cúi đầu suy nghĩ một chút, rất nhanh đã nghĩ thông suốt trong đó mấu chốt.

Đây nhất định là có 6 điện nhúng tay can thiệp, mỗi một lĩnh vực xếp hạng thứ nhất đệ tử, tất nhiên đều đã bị 6 điện hấp thu, mà này mới thăng lên đến người mới, nếu ở phương diện kia có nhất định thiên tư, 6 điện khẳng định cũng phải đào tạo.

Vì thế bọn họ để trong lĩnh vực xếp hạng thứ nhất đệ tử thích hợp nhường ra cơ hội, dùng để đào tạo đệ tử mới, cũng không gì đáng trách.

“Vậy này sáu cái lĩnh vực xếp hạng, đều là như thế nào tính toán?” Tiêu Vũ quan tâm nhất còn là điểm này.

Hắn muốn tìm hiểu cái khác 5 mặt Thánh Bia, nhất định phải ở sức chiến đấu ngoài ra nắm cái khác lĩnh vực đều đem xếp hạng nhắc tới đệ nhất, mới năng lực chính mình thắng được cơ hội.

“Sáu cái lĩnh vực, ở Đằng Long khu vực bị chia làm 6 đường, mỗi một đường bên trong, bất cứ lúc nào cũng sẽ có đối ứng lĩnh vực kia đề thi, trong vùng đệ tử tùy thời có thể đi khiêu chiến. Hoàn thành khác nhau đề mục sau, sẽ được bất đồng điểm khen thưởng, những số điểm này liền trực tiếp quyết định ngươi xếp hạng.” Sở Ngâm Sa giải thích.

Hai người vừa nói chuyện, một bên cất bước, không lâu sau đó tới một gian trước đại điện, điện trên viết hai chữ: Dược đường!

“Ngươi thật muốn trực tiếp khiêu chiến? Không trước tiên học tập một quãng thời gian? Đằng Long trong vùng mỗi cái lĩnh vực đều là có người mỗi ngày hướng dẫn, ngươi coi như muốn lấy đệ nhất, ít nhất cũng trước tiên học tập một chút thuốc nói.” Sở Ngâm Sa nhìn về phía Tiêu Vũ, cảm thấy không rõ.

Người này lại vừa đến đã trực tiếp muốn lên dược đường kiếm điểm, có phải hắn còn tinh thông chế thuốc chi đạo không thành công?

“Không cần, sở dĩ chọn nơi đây, là vì trước khi đáp ứng ngươi sự tình.” Tiêu Vũ cười cười, sau đó trực tiếp đi vào dược đường bên trong.

“Đã đáp ứng ta sự tình?” Sở Ngâm Sa trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn nhớ không nổi, Tiêu Vũ đáp ứng qua hắn cái gì?

Hai người tiến vào dược đường, lập tức, trong đại sảnh mấy chục đạo ánh mắt đồng loạt nhìn lại.

Sở Ngâm Sa cùng Tiêu Vũ, hai người này đều là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong nổi tiếng tứ đại người mới, danh tiếng chính là ở Đằng Long khu vực cũng không xa lạ gì.

Đặc biệt là Tiêu Vũ, quãng thời gian trước làm ra động tĩnh, sớm bảo không ít Đằng Long khu vực đệ tử cũng bắt đầu đối với hắn âm thầm chú ý.

Đây là một cái rộng lớn đại sảnh, trong sảnh có thể đồng thời chứa đựng mấy trăm tên đệ tử đồng thời hoạt động.

Thiên Thanh Vũ Viện tổng cộng có đệ tử gần mười vạn, tuy nói trong đó hơn chín mươi phần trăm đều rải rác phía trước 3 khu vực, nhưng này 1 trong vùng cũng có được mấy ngàn tên đệ tử, coi như chia làm sáu cái lĩnh vực, mỗi cái lĩnh vực cũng có đệ tử số lượng cũng gần một ngàn.

Lúc này ở trong đại sảnh này, thì có không thấp hơn 500 người.

“Đạt được địa phương ở đâu?” Tiêu Vũ đối với những ánh mắt này đã sớm quen thuộc, U &# 8 chút nào cũng phớt lờ, đối với Sở Ngâm Sa hỏi.

“Phía trước là được.” Sở Ngâm Sa hiển nhiên cũng tập mãi thành quen, một chút cũng không coi là chuyện to tát gì.

Hai người đi về phía trước, người chung quanh tất là phảng phất đã quên đi chính mình vốn tại làm sự tình, tất cả đều nhìn bọn họ, đặc biệt là Tiêu Vũ, đại đa số người ánh mắt đều rơi vào trên người hắn, không ít người càng bắt đầu xì xào bàn tán.

Đây là cái kia danh tiếng tăng lên Tiêu Vũ? Theo như đồn đại rõ ràng không cách nào tiếp tục tu luyện, rồi lại gượng quá mức, bây giờ lại đôi tiến nhập Đằng Long khu vực!

Người như vậy, chính là không muốn làm cho người ta chú ý, e sợ cũng khó khăn.

“Ngươi chính là cái kia Tiêu Vũ?”

Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa bước chân, đồng thời ngừng lại, bởi vì bọn họ đường phía trước, đã bị người ngăn trở.

Tác giả đông phương hành vân nói: Đêm hôm khuya khoắt đột nhiên đói bụng đến phải tay chân phát run, không có biện pháp chỉ có thể đi lấy ít đồ ăn, kết quả lại muốn con ngựa đến nửa đêm, được rồi, còn lại một chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 112: Thuốc Thí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ nhìn qua, ngăn cản hắn người có chút quen mặt, hơi một hồi muốn, mới nhớ tới này không phải của hắn mới tới vương thành lúc thấy qua Giang Tẫn Phong gì?

Lúc trước Giang Tẫn Phong cùng hắn ở Bích Vân Hiên để tranh một nhã gian, còn động thủ một lần, lúc đó liền biết này Giang Tẫn Phong là Đằng Long khu vực đệ tử, chỉ là Tiêu Vũ vẫn không có để ở trong lòng, không ngờ rằng lúc này mới vừa vào Đằng Long khu vực, liền gặp được.

“Hắc, ta còn tưởng rằng ở Vũ Viện bên trong lưu truyền đến mức mọi người đều biết phế nhân là ai, nguyên lai là ngươi!” Giang Tẫn Phong nhếch miệng lộ ra uy nghiêm đáng sợ nụ cười.

Mặc dù nghe qua Tiêu Vũ tên rất nhiều lần, nhưng và không phải là người nào đều từng gặp hắn bộ dáng, Giang Tẫn Phong cũng là bây giờ mới biết, cái kia Tiêu Vũ lại chính là ban đầu ở Bích Vân Hiên làm nhục hắn người!

Tương đương sơ, bị Tiêu Vũ một cái chiếc đũa đâm thủng bàn tay tình cảnh đó, Giang Tẫn Phong cho tới bây giờ, phảng phất còn có thể cảm giác được trên bàn tay truyền đến từng trận đau đớn.

“Tìm ngươi? Vậy thì chuyện này không liên quan đến ta, chính ngươi giải quyết!” Sở Ngâm Sa liếc Tiêu Vũ một chút, trực tiếp đi qua một bên.

Không phải của hắn không tử tế, mà là hắn biết rõ Tiêu Vũ thực lực, mặc dù không biết Giang Tẫn Phong là ai, nhưng loại này vô danh nhân vật, Tiêu Vũ nếu không chế trụ nổi nói cũng là không phải hắn.

Đối với Sở Ngâm Sa làm như vậy, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể lật một cái liếc mắt, sau đó nhìn về phía Giang Tẫn Phong, nói: "Làm sao, lần trước vị đắng chưa ăn đủ?"

Nghe nói như thế, Giang Tẫn Phong tức giận đến nghiến răng, từ lần trước sau khi, hắn đối với chuyện kia vẫn canh cánh trong lòng, chỉ là mặc dù rất muốn tìm Tiêu Vũ báo thù, có thể căn bản không biết là đi đâu tìm.

Bây giờ được rồi, Tiêu Vũ lại chủ động đưa tới cửa, hơn nữa nơi này nhưng dược đường, không phải Bích Vân Hiên!

"Hắc, không thấy được ngươi cái này phế nhân còn có chút thực lực, lại có thể ở như vậy trong thời gian ngắn đi tới Đằng Long khu vực, có điều, ngươi đã gan dạ đi tới dược đường, lần này nhưng là không còn vận tốt như vậy!" Giang Tẫn Phong đầy mặt tự tin, tựa hồ đối với thuốc chi nhất đạo, có thực lực không tệ.

"Hả?" Tiêu Vũ hơi có kinh ngạc, Giang Tẫn Phong lại là dược đạo người trong?

Hắn ngẩng đầu hướng về bốn phía quét một chút, theo lý thuyết, dược đạo xếp hạng bia, nên ngay ở ở Dược đường này bên trong.

Quả nhiên, giữa đại sảnh có một khối bia, trên tấm bia cùng mỗi một khu vực xếp hạng bia giống nhau viết rất nhiều tên, hắn ở phía trên hướng lên trên tìm tòi, rất nhanh đã tìm được Giang Tẫn Phong tên.

Giang Tẫn Phong, thuốc bia bên trên xếp hạng thứ mười!

“Dược đạo thứ mười? Chẳng trách có tự tin như thế!” Tiêu Vũ hiểu rõ, phải biết rằng Đằng Long trong vùng hội tụ đều là Vũ Viện bên trong đệ tử kiệt xuất nhất,

Tài năng ở thuốc trên tấm bia nổi danh, tên đệ tử này dược đạo thực lực chắc chắn sẽ không không đều.

Giang Tẫn Phong khả năng xếp hạng thứ mười, chẳng trách trước đây như thế hung hăng bá đạo.

“Phía này thuốc trên tấm bia xếp hạng, kỳ thực không quá chính xác.” Sở Ngâm Sa ở bên cạnh ho nhẹ một tiếng, nói: “Mỗi tháng đầu tháng, trên tấm bia tất cả mọi người điểm đều sẽ khấu trừ một phần, phải một lần nữa đạt được, tài năng bảo trì cao thứ tự, bây giờ cái bài danh này là vì ban đầu xếp hạng trước nhất mấy người mấy tháng này đang bị trừ điểm sau khi, không có đến bổ sung điểm, để một vài vốn xếp hạng so sánh sau người có vượt lại cơ hội.”

Tiêu Vũ vừa nghe thì rất dễ hiểu, cái này chỉ sợ cũng là 6 điện can thiệp tạo thành kết quả, đem cơ hội nhường cho này người mới.

Mỗi tháng đầu tháng khấu trừ bộ phận điểm, nói đúng là xếp hạng trước bao nhiêu những người kia, nếu như lần hai tháng không tiếp tục tăng lên chính mình điểm, rất nhanh sẽ bị xếp hạng ở tại bọn hắn sau khi thay thế.

“Cho dù là như vậy, thì tính sao, ta xếp hạng dù cho không phải chân chính mười vị trí đầu, đối phó ngươi cũng hoàn toàn vậy là đủ rồi!” Giang Tẫn Phong đã hạ quyết tâm, lần này vô luận như thế nào, muốn đem lần trước bãi tìm trở về.

Liều mạng hắn có lẽ không đấu lại Tiêu Vũ, nhưng nếu như là so với dược đạo thực lực, hắn tự tin tuyệt đối sẽ ở Tiêu Vũ bên trên.

“Bỏ đi, ta bây giờ không rảnh phản ứng ngươi.” Tiêu Vũ lại là lắc đầu, kêu lên Sở Ngâm Sa, tiếp tục đi vào.

Giang Tẫn Phong người như thế, nói thật nha hắn thật không để ý đến tâm tư, coi như Giang Tẫn Phong như thế nào đi nữa ở trước mặt hắn hung hăng, hắn đều không thèm để ý.

Này liền giống với một người nhìn thấy một con kiến, ai cũng sẽ không cố ý đi giẫm lên một cước, không thèm để ý.

“Ngươi!” Giang Tẫn Phong lên cơn giận dữ.

Hắn cảm nhận được Tiêu Vũ đối với hắn cái chủng loại kia xem thường, đó là một loại không quan tâm chút nào thái độ, điều này làm cho từ trước đến giờ ngạo khí hắn, nhận lấy đả kích thật lớn.

Nhưng mặc dù phẫn nộ, Giang Tẫn Phong còn là khắc chế sự vọng động của mình, muốn cùng Tiêu Vũ động thủ? Hắn không dám, sự tình lần trước còn giống như hôm qua, hơn nữa Tiêu Vũ khoảng thời gian này biểu hiện có chút khủng bố, bây giờ phỏng chừng không có mấy người gan dạ chủ động ra tay với hắn.

Dù cho là Đằng Long khu vực, một điểm này cũng không ngoại lệ!

“Thiếu niên, muốn tham gia thuốc thí gì?”

Trong đại sảnh có vài tên viện sĩ, phụ trách bất cứ lúc nào giám sát đệ tử khiêu chiến đề mục, nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lên, mấy người đều là một bộ rất hứng thú dáng vẻ.

Người trẻ tuổi này tiếng tăm quá vang dội, bây giờ lại chạy đến dược đường, bọn họ với cái này danh tiếng cực lớn người trẻ tuổi ôm ấp vẻ mong đợi.

Tại đây vài tên viện sĩ bên cạnh, mang theo bốn phía tấm bảng gỗ, nhãn trên phân biệt viết trời,, Huyền, vàng bốn chữ.

“Đây là cái gì?” Tiêu Vũ bây giờ đối với Đằng Long khu vực quy tắc quả thực không biết gì cả, chỉ có hướng về lần này viện sĩ hỏi dò.

“Đây là đề mục bốn đẳng cấp, đẳng cấp càng cao đề mục, sau khi hoàn thành đạt được thì càng nhiều, thế nhưng, nếu như lựa chọn đẳng cấp cao đề mục, nhưng cũng thất bại, là muốn trừ điểm.” Vài tên viện sĩ sửng sốt, sau đó trong đó 1 nhân tài mở miệng trả lời.

Này thật đúng là một kỳ hoa, thậm chí ngay cả này cơ bản nhất quy tắc cũng không biết.

“Hừ, cơ bản quy tắc chưa từng tìm hiểu được, thì gan dạ tới khiêu chiến?” Giang Tẫn Phong ở bên cạnh liên tục cười lạnh, lớn tiếng mà giễu cợt.

Đối với cái này những đệ tử khác đều rất tán thành, cái này Tiêu Vũ cũng quả thật ngoại hạng ít ỏi, chỗ này vấn đề đều có thể hỏi ra được, quả thực có chút mất mặt.

“Có chút ý nghĩa.” Tiêu Vũ không để ý tới, gật gật đầu.

Hoàn thành tài năng đạt được, kết thúc không thành, còn phải trừ điểm, kể từ đó, cho dù là xếp hạng cao đệ tử, ở không chắc chắn dưới tình huống, cũng không dám tùy tiện lựa chọn này đẳng cấp cao đề mục.

“Muốn chọn sao?” Tên kia mở miệng viện sĩ hỏi.

“Có thể, trước tới hoàng cấp đề mục nhìn.” Tiêu Vũ vốn định trực tiếp lựa chọn cấp bậc cao nhất, có điều lý do an toàn, còn là xem trước một chút này bốn đẳng cấp là như thế nào phân.

Dù sao, hắn mặc dù dược đạo thực lực nhớ đạt được cảnh giới tuyệt đỉnh, nhưng cùng minh phù giống nhau, đã bị thực lực hạn chế, nếu như một chút chọn quá cao cấp đề mục, có nhất định thất bại có thể.

“Hừ, quả nhiên không có can đảm, chỉ dám chọn cấp bậc thấp nhất đề mục.” Giang Tẫn Phong ở bên cạnh thờ ơ, mở miệng lần nữa.

Những đệ tử khác ngược lại không cảm thấy có cái gì, dù sao lần đầu đi tới, hầu như các đệ tử ở lần đầu tiên khiêu chiến lúc đều sẽ lựa chọn cấp bậc thấp nhất đề mục, dù sao như vậy tương đối an toàn.

“Tốt!” Viện sĩ gật gù.

Ở tại bọn hắn phía sau, có một to lớn cái giá, trên giá bày đầy thành đống tấm bảng gỗ, này viện sĩ tiện tay lấy ra một viên, xem qua sau nở nụ cười, nói: “Tiểu tử ngươi vận may không tốt lắm, quất đến phân biệt thuốc đề.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 113: Vận May?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phân biệt thuốc đề?” Tiêu Vũ nghe ra được, đề thi này tựa hồ là nói lời từ biệt linh dược chủng loại, chỉ là lại không rõ, tại sao loại này đề mục thì đại diện hắn vận may không tốt?

“Phân rõ bất đồng linh dược, đây là mỗi tên luyện dược sư cơ bản, nói vậy ngươi cũng hẳn phải biết, có điều thế gian linh dược chủng loại biết bao nhiêu? Bình thường đệ tử, đa số đều nhận không hoàn toàn, cho nên loại này đề mục, phải nhất định vận may.” Tên kia viện sĩ cười giải thích.

Tiêu Vũ cũng không phải cảm thấy có cái gì, tầm thường linh dược, còn có thể có hắn không quen biết? Hắn lo lắng duy nhất, chính là vùng thế giới này rõ ràng cùng hắn biết cửu thiên thế giới không quá giống nhau, hơn nữa vạn năm trôi qua, cũng không biết những linh dược kia hay không cũng thay đổi tên gọi.

“Đi theo ta.” Tên kia viện sĩ cũng không nhiều lời, cười đi ra, hướng về một hướng khác đi đến.

Tiêu Vũ tự nhiên cũng chỉ có thể đuổi tới, theo động tác của hắn, có không ít đệ tử cũng di động bước chân.

Cái này danh tiếng vang nhất người trẻ tuổi, lại chạy tới dược đường? Rất nhiều người đối với Tiêu Vũ đều đầy hiếu kỳ, đến tột cùng Tiêu Vũ có phải là thật ở thuốc một trong trên đường cũng có được xuất sắc thực lực?

Một nhóm người đi tới một gian phòng cực lớn, ở trong phòng này, bốn phía trưng bày mấy trăm cái cái giá, từng cái trên giá, đều có ít nhất ngàn loại dược liệu.

Hơn nữa những dược liệu này đều không có tên gọi đánh dấu, nói cách khác, các đệ tử nhất định phải phải dựa vào chính mình đến phân rõ những linh dược này.

“Nơi này là thả dược liệu địa phương, mặc dù chỉ là chúng ta Vũ Viện bên trong một phần, thế nhưng chủng loại lại rất nhiều, các loại dược liệu lẫn nhau, có mấy triệu loại bất đồng linh dược, việc ngươi cần, chính là tại đây trăm vạn linh cắt ở trong, tìm ra chỉ định 100 loại thuốc.”

Tên kia viện sĩ nói xong, lấy ra một tờ trang giấy, nói: “Nơi này có 10 tờ giấy, ngươi tùy ý lấy ra một tấm, đánh vào sau khi không thể thay đổi, và muốn ở hai phút đồng hồ thời điểm đem đơn độc trên dược liệu tìm đủ.”

“Đây thực sự là cấp bậc thấp nhất đề mục gì?” Tiêu Vũ rất là kinh ngạc, muốn theo mấy triệu trong dược liệu tìm tới chỉ định 100 vị thuốc, chỉ là tìm kiếm đều phải hao phí không ít thời gian, cứ như vậy còn là cấp thấp nhất đề mục.

“Đây là dược đường quy củ, ta cũng vô lực sửa đổi, ngươi coi như cùng ta oán trách cũng không dùng.” Tuổi trẻ viện sĩ tùy ý nói: “Đương nhiên nếu như ngươi cảm thấy khó khăn, cũng có thể trực tiếp từ bỏ, bây giờ từ bỏ nói, bởi vì ngươi trước mắt ở ta dược đường tính tổng cộng điểm là không điểm, tính cả trừ điểm, ngươi tháng này liền không thể lại tới dược đường khiêu chiến bất kỳ đề mục nào.”

Những quy tắc này, nhất định chính là khiến người ta không có đường lui.

Sẽ ngươi cũng đừng tới khiêu chiến, đến rồi cũng đừng nghĩ dễ dàng buông tha, không khó giải thích, xếp hạng cạnh tranh là vì khích lệ đệ tử nỗ lực học tập, nhưng cùng lúc cũng thời khắc nhắc nhở lấy chúng đệ tử mọi việc muốn lượng sức mà đi,

Không thể đánh giá cao chính mình.

“Cũng được, có điều trăm loại dược liệu thôi!” Tiêu Vũ cười cười, sau đó theo tuổi trẻ viện sĩ trong tay tiện tay rút lấy một tấm tờ khai, không hề liếc mắt nhìn một chút.

Tiếp theo, hắn cầm tờ khai, nhanh chân đi đến phần đông giá thuốc trong lúc đó, bắt đầu tìm kiếm.

“Cái này phân biệt thuốc đề mục, mặc dù chỉ là cấp bậc thấp nhất hoàng cấp, chẳng qua trước mắt mà nói, thật đúng là có rất nhiều đệ tử cũng không qua cái này liên quan.”

“Cũng không biết cái này Tiêu Vũ có phải là thật hiểu thuốc, đừng liền đề mục này cũng không qua, cứ như vậy hắn ở dược đường điểm liền trực tiếp theo không điểm biến thành số âm.”

“Muốn thực sự là như vậy, phỏng chừng hắn sẽ là lần này người mới bên trong cái thứ nhất điểm là âm người.”

Thấy Tiêu Vũ bắt đầu tìm thuốc, một bên đệ tử một bên quan sát đồng thời, cũng một bên nghị luận.

Giang Tẫn Phong vào lúc này không râu tiếp tục động tác, mà là ở bên lạnh lùng thấy, đề mục này mặc dù cơ sở đề mục, nhưng đã làm khó không ít đệ tử.

Chỉ nói muốn theo mấy triệu trong linh dược tìm ra 100 vị thuốc, cũng đã phi thường khó khăn, hơn nữa còn có thời gian hạn định.

Nếu vận may không tốt, trên tờ đơn có vậy một phần linh dược không quen biết, cái kia đề mục này hầu như cũng đã chưa hoàn thành có thể.

Cầm phương thuốc, Tiêu Vũ thập phần thong dong, đi tới cái thứ nhất giá thuốc trước khi, chọn chưa từng chọn trực tiếp lấy đi rồi thứ một vị thuốc, sau đó lập tức cất bước rời đi, hướng đi thứ hai giá thuốc.

Sau đó, Tiêu Vũ mỗi đi tới một giá thuốc đều là như thế, không chần chờ chút nào, trực tiếp lấy một loại dược liệu liền đi, cái khác linh dược hắn thậm chí không có nhìn nhiều.

"Hắn đang làm gì?"

"Đâm liền đều không chọn? Hắn làm sao biết cái kia thuốc trên kệ không có cái khác hắn muốn tìm linh dược?"

"Tại sao ta cảm giác, hắn hình như là sớm biết mình muốn tìm linh dược vị trí?"

"Sao có thể có chuyện đó? Ta nhìn càng như là hắn không cho là những thuốc này, mù quáng chọn lựa."

Đối với Tiêu Vũ cử động, rất nhiều người đều là hoàn toàn xem không hiểu, lâu như vậy tới nay, lựa chọn phân biệt thuốc đề đệ tử còn chưa từng có như vậy chọn lựa dược liệu.

Đừng nói những đệ tử kia, chính là tên kia tuổi trẻ viện sĩ, vào lúc này cũng hoàn toàn xem không hiểu Tiêu Vũ cử động.

Bởi vì không cần như đệ tử bình thường như vậy, phải một cái vẻ bề ngoài một cái vẻ bề ngoài tìm đi qua, Tiêu Vũ lấy thuốc tốc độ cực kỳ nhanh, cũng không lâu lắm, hắn liền mang theo 100 vị thuốc về tới tại chỗ.

"Vậy thì chọn xong?"

"Tốc độ này cũng quá nhanh đi, 2 khắc đồng hồ thời gian, này mới qua bao lâu?"

"Ta càng ngày càng cảm giác hắn là thật ở xằng bậy, hoàn toàn không có loạn chọn."

Chúng đệ tử đều giật mình với Tiêu Vũ tốc độ, nhưng là có chứa độ cao hoài nghi, Tiêu Vũ tốc độ hầu như đã là từ trước tới nay nhanh nhất, nhưng cũng bởi vì như thế, rất nhiều người cũng hoài nghi hắn có phải là tùy tiện bắt lại đến rồi 100 loại linh dược?

"Tốt, đề mục này tiêu chuẩn thấp nhất, là chọn lựa linh dược nhất định phải có 90 loại trở lên chính xác, mới coi như thành công, nếu không muốn trừ điểm." Tuổi trẻ viện sĩ mặc dù cũng cảm thấy Tiêu Vũ hoàn toàn là xằng bậy, nhưng cũng chỉ có thể tiến lên kiểm tra.

Hắn thu hồi Tiêu Vũ trong tay phương thuốc, bắt đầu chăm chú kiểm nghiệm Tiêu Vũ chọn lựa linh dược có chính xác không.

Một lát sau, tuổi trẻ viện sĩ mặt có chút cứng lại rồi, lẩm bẩm nói: "Hoàn toàn đúng, 100 loại thuốc không một phạm sai lầm, sao có thể có chuyện đó?"

Không trách hắn cái bộ dáng này, thật sự là hắn ở dược đường bên trong làm lâu như vậy viện sĩ, giám sát qua nhiều đệ tử như vậy phân biệt thuốc, chưa từng có đệ tử nào khả năng vậy sắp hoàn thành.

Hơn nữa, Tiêu Vũ chọn trở về những thuốc này không một phạm sai lầm, vậy thì có chút dọa người.

"Hoàn toàn đúng, thiệt hay giả?"

"Tại sao ta cảm giác như vậy khó tin?"

"Cái tốc độ này còn có thể hoàn toàn đúng? Sao có thể có chuyện đó? Có phải cái này Tiêu Vũ đã đem này mấy triệu linh dược đều biết hết?”

Một đám đệ tử tất cả đều há hốc mồm, này cùng bọn họ trong tưởng tượng không giống nhau lắm.

Coi như lui một bước nói, bọn họ khả năng tiếp thu Tiêu Vũ dùng tốc độ nhanh như vậy hoàn thành đề mục này, nhưng toàn bộ chính xác, thật sự hơi doạ người.

Phải biết rằng nơi này linh dược có mấy triệu, mà cái kia 100 loại linh dược là từ này mấy triệu bên trong tùy ý lựa chọn, liệt ra tại đơn độc trên, có không quen biết linh dược rất bình thường.

Cái này cũng là tại sao nói đề mục này phải dựa vào vận khí.

Chẳng lẽ, Tiêu Vũ vận may thật tốt đến trình độ này, trăm vạn trong linh dược bị bày ra 100 loại, vừa vặn hắn đều biết?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 114: Đệ 2 Đề

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đề mục này, ngươi hoàn thành, thu được max điểm, cũng chính là một trăm phân.” Tuổi trẻ viện sĩ cũng là nửa tin nửa ngờ, nhưng kết quả đặt tại này, không cho hủy bỏ, hắn vẫn tuyên bố kết quả cuối cùng.

Hắn là thật xem không hiểu, có phải cái này trong truyền thuyết phế nhân, ở thuốc trên đường đúng là cái yêu nghiệt?

“Một trăm phân?” Nghe được cái này kết quả, một bên Giang Tẫn Phong há miệng thở dốc, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Tiêu Vũ lại lấy được max điểm, số điểm này ở phân biệt thuốc một loại đề mục trên rất ít người bắt được, ngoại trừ mấy cái kia dược đường bên trong yêu nghiệt, từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được qua.

Hơn nữa Tiêu Vũ dùng thời gian còn ngắn như vậy, điều này làm cho Giang Tẫn Phong trong lòng rất không cam tâm.

“Tiểu tử này có điều là vận khí tốt thôi, vừa vặn 100 loại linh dược đều biết!” Giang Tẫn Phong chỉ có thể ở trong lòng an ủi mình.

“Đa tạ.” Tiêu Vũ nói xong, nói: “Ta đây bây giờ có phải là khả năng khiêu chiến cái kế tiếp đề mục?”

“Nấc……” tuổi trẻ viện sĩ sửng sốt, theo bản năng nói: “Như trước quy tắc, là có thể.”

Những đệ tử khác nghe đến Tiêu Vũ nói, cũng thật to bất ngờ.

Nói như vậy, rất nhiều đệ tử cũng sẽ không liên tục tiến hành khiêu chiến, mà là đi trước củng cố tự thân tri thức, học tập một quãng thời gian, sau đó mới đến.

Như Tiêu Vũ như vậy, hoàn thành 1 đề sau khi thì nhanh chóng phải tiếp tục khiêu chiến đệ tử, tuy nói không phải là không có, nhưng cũng là rất ít, ở mỗi một trong nội đường cũng chỉ có số ít bao nhiêu người mới sẽ làm chuyện như vậy.

“Chúng ta đây tiếp tục.” Tiêu Vũ cùng tuổi trẻ viện sĩ một lần nữa trả lời chọn đề địa phương, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Lần này xin cho ta Huyền cấp đề mục.”

Huyền cấp!

Nếu như nói hoàng cấp đề mục, ở đây đại bộ phận đệ tử đều có nhất định nắm chắc, vậy Huyền cấp cũng không giống nhau.

Cấp bậc này đề mục, so với hoàng cấp cao một nấc thang, lựa chọn cái đề mục này đệ tử, ở bình thường chỉ có khoảng một nửa người khả năng khiêu chiến thành công.

Còn địa cấp đề mục, vậy cơ hồ là không có bao nhiêu người gan dạ lựa chọn, chỉ có mấy cái kia đứng đầu nhất đệ tử, mới dám tới khiêu chiến.

Mà cấp bậc cao nhất Thiên cấp đề mục, càng không cần phải nói, bình thường căn bản không người dám động.

Thiên cấp đề mục, ở mỗi một đường đều tương đương với một cấm kỵ bình thường tồn tại, cho dù là này đứng trên tất cả, được xưng là yêu nghiệt đệ tử, Cũng không dám tùy tiện mạo hiểm, khiêu chiến Thiên cấp đề mục.

“Đề mục này là linh dược phối hợp, dược đạo phức tạp chỗ, ở chỗ đem bất đồng linh dược đặt ở cùng một chỗ lúc, sẽ đưa đến hiệu quả khác nhau, các loại linh dược ở giữa khắc chế quan hệ cùng trùng điệp quan hệ hết sức phức tạp, hơn nữa ảnh hưởng lẫn nhau trình độ cũng có nhiều có ít, như thế nào phối hợp linh dược, đối với dược sư mà nói, là cực kì trọng yếu một phần.”

Vẫn là tên kia tuổi trẻ viện sĩ, hắn lấy ra đề mục sau khi, đem Tiêu Vũ mang tới khác trong một cái phòng, nói: “Nơi này có 180 loại linh dược, yêu cầu ngươi ở đây trong vòng một canh giờ, đem những linh dược này hết phân phối thành bất đồng phương thuốc, muốn làm cái gì phương thuốc từ ngươi quyết định.”

“Kiểm nghiệm tiêu chuẩn, là phân phối phương thuốc hay không hợp lý, và phân phối tổ mấy càng ít, đạt được lại càng cao, bởi vì tổ mấy càng ít nói, cũng là đồng nghĩa với mỗi một tổ phân phối đến dược liệu càng nhiều, phân phối lên thì phức tạp hơn.”

Nghe xong tuổi trẻ viện sĩ giải thích, Tiêu Vũ cũng hiểu được đề mục này dụng ý.

Nếu như nói phân biệt thuốc chỉ là cơ sở, vậy phân phối linh dược, liền cần linh hoạt đầu óc, cùng với đối với các loại linh dược sâu sắc giải thích.

Chỉ là nhận thức nhiều loại linh dược còn chưa đủ, còn cần biết các loại linh dược khắc chế quan hệ, như thế nào phối hợp, khiến những dược liệu này phát huy ra vốn có hiệu dụng, hoặc là nói đem các loại linh xảo hiệu dụng phát huy đến lớn nhất.

Nếu phân phối phạm sai lầm, vậy cuối cùng phương thuốc hiệu quả giảm mạnh, sẽ lãng phí rất nhiều dược liệu không nói, có khả năng còn sẽ đưa đến ngược lại tác dụng, vốn nên dùng để trị thương thuốc, có thể thì sẽ biến thành độc dược.

Điểm này đối với luyện dược sư tầm quan trọng, không cần nói cũng biết.

Nói xong quy tắc sau khi, Tiêu Vũ không hỏi thêm nữa, hướng đi cái kia một đống đã đã chuẩn bị trước linh dược trước khi.

Lần này, bên cạnh quan sát các đệ tử không dám nói thêm nữa, lúc trước bởi vì hoài nghi Tiêu Vũ, kết quả bị hung hăng làm mất mặt, bây giờ cũng không ai dám lại xem thường cái này trong truyền thuyết phế nhân.

Kể cả Giang Tẫn Phong, lúc này cũng an phận xuống dưới, mặc dù đầy mặt lạnh như băng, tuy nhiên không dám lại mở miệng nói móc trào phúng.

180 loại linh dược, mỗi một loại đều không giống nhau, ở trong thậm chí còn có một ít là độc dược, trong vòng một canh giờ đem mấy thứ này hợp lý phân phối, nhưng lại yêu cầu phân phối tổ mấy càng ít càng tốt.

Đây đối với đa số đệ tử tới nói, tuyệt đối là một to lớn vấn đề khó.

“Nếu như ta nhớ không lầm, đề mục này cao nhất ghi chép, hẳn là Luân Hồi Điện cái kia yêu nghiệt bảo trì sáu tổ, trong đó phân phối số lượng cao nhất một tổ, hình như là 54 trồng linh dược.”

Bởi vì Tiêu Vũ trên 1 đề hoàn thành thật sự quá nhanh, hơn nữa 0 sai lầm, để dược đường bên trong cái khác viện sĩ cũng đi theo, muốn tận mắt nhìn thành tích của hắn.

Ngược lại bây giờ đa số đệ tử đều bị Tiêu Vũ hấp dẫn, không có bao nhiêu người đi khiêu chiến đề mục, bọn họ cũng vui vẻ thanh nhàn.

Lúc này, tổng cộng có năm tên viện sĩ trình diện, bọn họ ở bên cạnh vừa nhìn Tiêu Vũ phân phối, một bên ở nơi đó thấp giọng thảo luận.

“Luân Hồi Điện sở trưởng chính là dược đạo, cái kia yêu nghiệt là Luân Hồi Điện nhất là đệ tử đắc ý.”

“Có loại thể chất kia, hắn ở dược đạo tự nhiên không ai bằng, bảo trì cái kia ghi chép cũng rất khủng bố.”

“Ta nhớ được dược đường bên trong xếp hàng thứ hai đệ tử, ở đề mục này trên cũng bất quá miễn cưỡng phân phối ra chín tổ a, hơn nữa số lượng linh dược nhiều nhất một tổ, cũng chỉ có 32 mùi linh dược.”

Mấy vị viện sĩ không được thảo luận.

Này một cái đề mục, phân phối tổ mấy càng ít, thì đại diện đối với linh dược giải thích càng sâu, cùng một tổ bên trong linh dược số lượng càng nhiều, thì đại diện tổ này phân phối lên càng phức tạp.

Cho nên, cuối cùng đạt được tiêu chuẩn, là muốn nhìn phân phối linh dược tổ mấy, cùng với số lượng linh dược nhiều nhất một tổ.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không thể lung tung phân phối, mỗi một tổ phân phối đều phải hợp lý, có thể sử dụng những tài liệu này luyện chế thành đan, và còn muốn có thể phát huy vốn có hiệu quả.

“Ta hoàn thành.”

Ở phong tên viện sĩ tiếng thảo luận bên trong, Tiêu Vũ âm thanh vang lên.

“Nhanh như vậy?” Vài tên viện 10 cùng nhau sửng sốt, U &#

85; đọc sách w &# 119;w. uuka nsh &# 117;. c om &# 32; sau đó thần tốc vây lại.

Trên 1 đề như thế, đề mục này vừa là như thế, cái này Tiêu Vũ lẽ nào thật sự có yêu nghiệt như vậy?

Hướng về Tiêu Vũ phân phối linh dược trên nhìn qua, vài tên viện sĩ đều là đồng thời cả kinh, Tiêu Vũ phân phối tổ mấy, thình lình chỉ có ba tổ!

Hơn nữa trong đó ở vào trung đan cái kia một tổ, linh dược số lượng rõ ràng so với cái khác hai tổ muốn bao nhiêu, mới nhìn sơ qua, tổ này tối thiểu dùng trăm loại linh dược!

“Ngươi này phối hợp là thuốc gì đây?”

Vài tên viện sĩ vốn định thông qua những linh dược này nhìn ra Tiêu Vũ phân phối là loại thuốc nào mới, kết quả lại là lúng túng phát hiện, thân là viện sĩ bọn họ, lại xem không hiểu Tiêu Vũ phân phối!

Bên cạnh hai tổ bọn họ còn có thể miễn cưỡng giải thích, thế nhưng trung gian tổ này, linh dược số lượng hơn trăm, cái này đã phi thường phức tạp, trăm loại linh dược ảnh hưởng lẫn nhau, quan hệ rắc rối phức tạp, coi như bọn họ đều biết này trăm loại linh dược, cũng căn bản không nhìn ra này trăm loại linh dược đặt ở cùng một chỗ sau lại có hiệu quả như thế nào.

Đây là thuốc chi nhất đạo phức tạp chỗ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 115: Phương Lão

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Năm tên viện sĩ vây tại một chỗ, điểm chính thảo luận Tiêu Vũ trung gian cái kia một tổ phân phối.

Năm cái viện sĩ, lại xem không hiểu một gã đệ tử phân phối không ra phương thuốc, này làm cho bọn họ năm cái đều cảm giác trên mặt từng trận hừng hực, quá mất mặt.

Nhưng mà năm người thảo luận nửa ngày, cũng thảo luận không ra cái nguyên do, thật sự chính là bọn họ năng lực phân tích có hạn, xem không hiểu Tiêu Vũ này một bộ phương thuốc phân phối lý niệm, càng không hiểu đây là thuốc gì mới, luyện chế thành đan sau lại có hiệu quả như thế nào.

Nhưng mà, dù cho thảo luận không ra kết quả, bọn họ cũng không tiện đến hỏi Tiêu Vũ.

Thân là viện sĩ liền đệ tử hợp với thuốc đều xem không hiểu, sau đó còn dùng ở lại Đằng Long khu vực làm viện sĩ gì?

Thời gian chầm chậm trôi qua, năm tên viện sĩ gấp đến độ mồ hôi đều xuống, lại bị một đệ tử khó ở, làm cho bọn họ hoàn toàn không biết nên như thế nào chấm điểm.

Không đánh được phân, chuyện này liền đi qua không dứt, làm cho bọn họ lâm vào một tình cảnh lưỡng nan.

Trên thực tế, vào lúc này bên cạnh đệ tử so với bọn hắn càng gấp.

Đây rốt cuộc là tình huống thế nào? Tiêu Vũ một lần nữa bằng tốc độ kinh người hoàn thành đề mục này, nhưng năm tên viện sĩ tụ tập cùng một chỗ thương nghị, lại là thật lâu không có tuyên bố kết quả, rốt cuộc là chuyện ra sao?

Một bên Giang Tẫn Phong, nắm đấm sớm đã là nắm thật chặt lên, chẳng biết vì sao, trong lòng hắn lại có một loại phi thường cảm giác bất an, hết sức kỳ vọng Tiêu Vũ đề mục này đừng lại đạt được cái gì thành tích kinh người.

“Rốt cuộc là kết quả gì a, cái này cũng thương lượng hơn nửa ngày rồi!”

“Đúng vậy, đạt được còn là trừ điểm, chung quy phải cho một giải thích a.”

“Còn muốn thảo luận bao lâu?”

Đợi nửa ngày, bên cạnh đệ tử đều không kiên nhẫn được nữa, lại thúc giục nổi lên năm tên viện sĩ.

Năm tên viện sĩ gấp đến độ lau mồ hôi, tuy nhiên không dám kết luận bừa.

Mặc dù bọn họ có thể nói thẳng Tiêu Vũ không thông qua, có thể vạn nhất Tiêu Vũ đề mục này là đúng, vậy bọn họ phải thừa nhận phi thường hậu quả nghiêm trọng.

“Có khó khăn như thế sao? Ta đến xem!”

Lúc này, một thanh âm truyền tới, năm tên viện sĩ cùng nhau quay đầu, trên mặt nhất thời lộ ra nét mừng.

Bọn họ năm người cùng vây lại,

Như là gặp được cứu tinh giống nhau, mỗi người đều cung cung kính kính, nói: “Phương lão, ngài đã tới!”

Người tới là một vị lão nhân, Tiêu Vũ nhìn thấy người này, cũng hơi kinh ngạc, chủ động tiến lên, nói: “Phương lão, ngươi làm sao tại đây?”

Ông lão này, Tiêu Vũ hoàn toàn không xa lạ, chính là lúc trước phụ trách thi nhập viện vị lão giả kia, Phương Minh Hạc.

Lão nhân này đối với Tiêu Vũ phá lệ chiếu cố, lúc trước còn tự thân tướng dẫn tới ẩn rồng ở, thập phần để bụng, đối với cái này Tiêu Vũ vẫn ghi vào trong lòng, này đối với ông già này cũng có chứa vài phần tôn kính.

“Ha ha, ông lão ta ở Vũ Viện bên trong tương đối thanh nhàn, không có gì chuyện làm, lớn tuổi, tình cờ thì nghiên cứu một chút dược đạo, ý đồ để cho mình sống được lâu một chút, viện chủ để ý ông lão, thì phái ta tới quản lý này 1 trong vùng dược đường.” Phương Minh Hạc cười ha hả nói.

Hắn đánh giá Tiêu Vũ, không dứt gật đầu, một quãng thời gian không thấy, mặc dù Tiêu Vũ tu vi tựa hồ còn dừng lại ở lúc trước thi nhập viện lục đạo linh sông, thế nhưng mang đến cho hắn một cảm giác, lại đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Hắn tự nhiên không thể nào biết, Tiêu Vũ Trên thực tế đã có bảy đạo linh sông tu vi, chỉ có điều trong đó một đạo linh sông, ẩn giấu ở linh thân trong vòng, ngoại trừ chính hắn ở ngoài, người bên ngoài căn bản không thấy được.

“Phương lão người quá khiêm nhường.” Bên cạnh một vị viện sĩ nói rằng, “lão gia ngài nhưng Dược Đạo Minh cung phụng, ở thuốc chi nhất đạo thực lực đã gần Thiên Tông cảnh giới, phóng tầm mắt vương thành, chỉ sợ cũng thì Dược Đạo Minh bên trong cái kia mấy vị trưởng lão mới có thể cùng người so một lần.”

Phương Minh Hạc thế mà còn là Dược Đạo Minh cung phụng? Tiêu Vũ không khỏi lại bất ngờ.

Cái này lúc trước phụ trách thi nhập viện ông lão, lại có dạng này hai tầng thân phận.

Quản lý Đằng Long khu vực 1 đường, vị trí này từ không cần phải nói, tài năng ở Đằng Long khu vực quản sự, địa vị tuyệt không thấp hơn 6 điện đứng đầu, thậm chí càng ở tại bọn hắn bên trên.

Dù sao này 1 khu vực nhưng Thiên Thanh Vũ Viện hạt nhân, trong viện hết thảy đệ tử kiệt xuất đều tụ tập nơi đây, quản lý này 1 khu vực, chẳng khác nào trong tay có nắm vô số đệ tử kiệt xuất, mà những đệ tử này, tương lai đều là Vũ Viện bên trong nhân vật trọng yếu.

Còn Dược Đạo Minh cung phụng, Tiêu Vũ tiếp xúc qua La Sơn sau khi, tự nhiên cũng có thể hiểu được thân phận này ý tứ.

Chẳng trách lúc trước thi nhập viện lúc, kể cả 6 điện đứng đầu cũng không dám ở ông lão này trước mặt làm càn.

“Ha ha, không nghĩ tới tiểu hữu cũng là ta dược đạo người trong, ta lúc trước nghe nói có người đệ tử làm ra đề khó ở trong nội đường viện sĩ, cho nên mới tới xem một chút, không ngờ rằng đúng là người quen.”

Phương Minh Hạc mỉm cười nói, người đã đi tới Tiêu Vũ hợp với ba tổ thuốc trước.

Xem qua một chút, Phương Minh Hạc trong mắt liền né qua nồng nặc kinh ngạc, hắn chăm chú quan sát, cẩn thận mà nhìn chằm chằm vào trung gian một tổ linh dược xem đi xem lại, khóe miệng ý cười dạt dào, gật đầu không ngừng, trong miệng lầm bầm: “Hay! Hay! Lại vẫn khả năng như thế phối hợp!”

Năm tên viện sĩ ở bên cạnh ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, tất cả đều không rõ vì sao.

Nghe tới, vị này Phương lão tựa hồ đối với Tiêu Vũ hợp với nhóm này thuốc rất là thoả mãn, hơn nữa tựa hồ còn đang khen Tiêu Vũ.

“Phương lão, hay ở nơi nào?” Tiêu Vũ nở nụ cười, Phương Minh Hạc khả năng nhìn ra hắn toa thuốc này diệu dụng, dược đạo thực lực quả thật không thấp.

Ông lão này đã chiếu cố qua hắn, vừa vặn, mượn cơ hội này, hắn có thể trong bóng tối chỉ điểm một chút ông lão này, nhưng không thể để cho ông già này phát hiện.

“Tiểu hữu, nói thật nha ta thật sự không ngờ rằng ngươi ở đây thuốc trên đường càng có thực lực như thế, nhìn dáng dấp trước đây là ta nhìn lầm.” Phương Minh Hạc vẫn chưa nói toạc, chỉ là cười nói: “Đã tiểu hữu cũng vào Đằng Long khu vực, đợi ngày sau có thời gian, nhất định phải tới chỗ của ta, để cho ta lãnh giáo một chút.”

“Nhất định!” Tiêu Vũ cũng cười đáp lại.

Bên cạnh, năm tên viện sĩ sớm đã bị kinh trụ, cái này Tiêu Vũ rốt cuộc lai lịch gì, thậm chí ngay cả Phương lão đều đối với hắn thái độ như thế?

Hơn nữa, Phương Minh Hạc là ai? Dược đạo thực lực đã tiếp cận Thiên Tông cảnh giới, lại muốn cùng Tiêu Vũ một đệ tử lĩnh giáo?

Bọn họ hầu như muốn hoài nghi mình có nghe lầm hay không?

“Đề mục này, ＵＵ đọc sách ww &# 119;. u u k &# 97; nshu. Co &# 109; liền từ ông lão ta đến cho điểm a, Tiêu Vũ đến chia làm, 3000 phân!” Phương Minh Hạc nói lần nữa.

“Cái gì?”

Năm tên viện sĩ hầu như muốn choáng váng, 3000 phân? Khái niệm này nghĩa là gì!

Mặc dù Huyền cấp đề mục điểm, là hoàng cấp đề mục gấp mười lần, có thể bình thường cho điểm cũng ngay ở một ngàn trên dưới, sẽ không kém nhiều lắm.

Đương nhiên, như một vài đề mục, không có cố định tiêu chuẩn, phải tự do phát huy, có thể đưa ra vượt qua tiêu chuẩn điểm, cùng loại Tiêu Vũ vừa mới đề mục này, chính là loại này đề mục.

Thế nhưng, cái kia giữ vững cao nhất ghi chép yêu nghiệt, lúc trước hợp với sáu tổ phương thuốc, cũng bất quá đạt được 1300, Phương Minh Hạc lại mở miệng thì cho Tiêu Vũ đánh một ngàn năm trăm điểm!

“Tiểu hữu, nghe nói ngươi lúc trước ở phân rõ thuốc 1 đề bên trong, dùng thời gian cực ngắn liền hoàn thành, hơn nữa được điểm tuyệt đối?” Phương Minh Hạc một lần nữa nói: “Nhìn dáng dấp, tiểu hữu ngươi không chỉ cơ sở vững chắc, hơn nữa còn có hơn xa với người thần niệm a.”

“Nơi nào?” Tiêu Vũ mỉm cười, đến nay còn có rất nhiều người không biết là trước mặt hắn là như thế nào hoàn thành đề thứ nhất, nhưng nhìn dáng dấp, ông lão này liếc mắt một cái thấy ngay.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 116: Luân Hồi Điện Chủ Lo Lắng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trên thực tế, Tiêu Vũ ở đề thứ nhất lúc mặc dù có thể vậy sắp hoàn thành, cái này phải lợi ích cho hắn mạnh mẽ thần niệm.

Thân là phù sư, hắn thần niệm từ không cần phải nói, dù cho ở phù sư bên trong, chỉ riêng tính thần niệm, hắn đã không giống như bất luận cái nào tông sư phải kém.

Dùng hắn kiếp trước mấy trăm ngàn năm sống lâu, đừng nói tầm thường trăm vạn linh dược, chính là ngàn vạn linh dược, hắn đều có thể rõ ràng phân rõ.

Đương nhiên, tại kia tấm chỉ định tờ khai bên trong, cũng có một bộ phận dược liệu danh xưng cùng hắn trong nhận biết có điều bất đồng, may mà trên tờ đơn còn đơn giản viết ra bất đồng linh dược công hiệu, cho nên dù cho tên gọi bất đồng, Tiêu Vũ cũng có thể theo công hiệu bên trong biết được là gì trồng linh dược.

Có mạnh mẽ thần niệm, để hắn không cần theo trăm vạn trong linh dược 11 tìm kiếm, hoàn thành tốc độ tự nhiên rất nhanh.

Có điều này ở trong mắt người bình thường, chỉ sợ là phi thường khó mà tin nổi sự tình, cũng chỉ có đạt được Phương Minh Hạc cảnh giới cỡ này, tài năng trong nháy mắt phán đoán ra được.

“3000 phân, thiệt hay giả?”

“Đây là cái gì yêu nghiệt, mới khiêu chiến hai cái đề mục, điểm thì có 3100 điểm!”

“Theo tốc độ này đi lên trên, sợ là không bao lâu nữa, có thể xông vào vào 100 người đứng đầu đi!”

Phương Minh Hạc cùng Tiêu Vũ đối thoại, cũng không có cố ý ẩn giấu, điều này cũng làm cho nghe được các đệ tử đều khiếp sợ không thôi.

3000 phân số điểm này, ở Huyền cấp đề mục ở trong quả thực khuếch đại, nếu như không phải là cho điểm người là đường chủ Phương Minh Hạc, phỏng chừng lúc này đã có không ít người muốn nhảy ra biểu thị phản đối.

“Tiểu hữu, xem ra ngươi là vì điểm mà đến, có thể phải tiếp tục? Nếu không chê, sau khi đề mục, đều do ông lão ta đến phụ trách như thế nào?” Phương Minh Hạc quay Tiêu Vũ cười nói.

“Tự nhiên là cầu còn không được.” Tiêu Vũ cười nói: “Phía dưới kia thì đến thử xem địa cấp đề mục.”

Địa cấp!

Đến thời khắc này, Giang Tẫn Phong đã triệt để câm miệng, không dám lại mở miệng nói thêm cái gì.

Cho dù là hắn là bây giờ dược đường người thứ mười, dễ dàng cũng không dám khiêu chiến địa cấp đề mục.

Này 1 đường đệ tử, bình thường đa số vẫn là lấy hoàn thành hoàng cấp đề mục để tích lũy điểm, thông qua hoàn thành nhiều đạo đề mục, đến từ từ đem thứ hạng của mình tăng lên.

Một vài đối với mình chút ít có tự tin đệ tử, tất là sẽ chọn Huyền cấp đề mục, Nhưng đồng thời khiêu chiến Huyền cấp đề mục đệ tử, cũng không có thể bảo đảm trăm phần trăm khả năng đạt được, có lúc cũng sẽ có không cách nào hoàn thành, ngược lại bị trừ điểm tình huống, cho nên đoạt được điểm tăng lên cũng sẽ không quá nhanh.

Địa cấp đề mục, đối với bình thường đệ tử, đó là cũng không ai dám khiêu chiến, cao cấp đề mục mặc dù sau khi hoàn thành có thể được điểm, nhưng tương tự, nếu là thất bại, cũng sẽ bị khấu trừ lượng lớn điểm.

Đối với rất nhiều đệ tử tới nói, nhọc nhằn khổ sở tích lũy đoạt được điểm, nói không chừng sẽ chỉ vì khiêu chiến 1 đề địa cấp thất bại, thì sẽ hoàn toàn về không, thậm chí biến thành số âm.

Ngoại trừ mấy cái kia yêu nghiệt, địa cấp đề, đối với bất kỳ đệ tử tới nói, cũng là một cấm kỵ lĩnh vực.

Mà Tiêu Vũ bây giờ, mới hoàn thành hai đạo đề, lại thì không chút do dự lựa chọn địa cấp!

“Hả? Đề mục này là thực chiến đề, luyện chế một lò ngưng khí đan, phải tỉ lệ thành đan ở sáu phần mười trở lên.” Phương Minh Hạc quất tới đề mục, nhiều hứng thú nói nói.

Dạng này đề mục, đối với thân là đệ tử các thiếu niên tới nói, hầu như là không thể nào hoàn thành, coi như có thể hoàn thành, cũng tất nhiên thập phần gian nan.

Phỏng chừng chính là mấy cái kia yêu nghiệt đến rồi, cũng không có niềm tin tuyệt đối.

Chế thuốc, đạo này tỉ lệ thất bại mặc dù không so với minh phù, nhưng tương tự cao đến đáng sợ, muốn đạt tới sáu phần mười tỉ lệ thành đan, đối với rất nhiều đệ tử mà nói, đều rất khó khăn.

Tiêu Vũ không nói hai lời, sau khi nghe xong, trực tiếp hướng đi dược đường dùng chung lò luyện đan.

Nơi này liên quan tới thuốc chi nhất đạo gì đó đều không cần buồn phiền, vật liệu có trăm vạn linh dược tồn tại, căn bản không cần lo lắng linh dược vấn đề, lò luyện đan cũng có được mấy chục cái, cấp bậc theo nhất phẩm đến tam phẩm đều có tồn tại.

Từ hướng này tới nói, Thiên Thanh Vũ Viện hiện ra hắn mạnh mẽ một mặt, chỉ là những tư nguyên này, chính là một bút không thể tưởng tượng của cải.

Ở Tiêu Vũ khiêu chiến dược đường đề mục lúc, hắn dược đường bên trong xếp hạng, đã ở nhanh chóng lên cao.

Tình cảnh này cho người đứng xem một loại phi thường cảm giác quen thuộc, này cùng lúc trước cuối tháng khiêu chiến, Tiêu Vũ cái kia nhanh chóng tăng lên xếp hạng một màn là tương tự như vậy.

Đằng Long khu vực, nơi này đã bị 6 điện cao độ coi trọng, bất cứ lúc nào có người chú ý, mà dược đường nơi này, quan tâm nhất, không thể nghi ngờ này đây chuyên tấn công dược đạo Luân Hồi Điện.

Tiêu Vũ ở dược đường bên trong hành động kinh người, rất nhanh sẽ truyền đến Luân Hồi Điện bên trong.

“Tiêu Vũ? Vừa là hắn? Cái này phế nhân còn biết chế thuốc?”

Luân Hồi Điện chủ nghe nói, cảm thấy bất ngờ.

Đằng Long khu vực 6 đường, Trên thực tế mỗi một trong nội đường có bao nhiêu bộ phận mọi người thuộc về 6 điện, như là Luân Hồi Điện, bởi vì chuyên tấn công dược đạo, bởi vậy ở dược đường bên trong, xuất từ này 1 điện người rất nhiều.

Thậm chí có thể nói, Đằng Long khu vực 6 đường, kỳ thực chính là 6 điện bản thân quản lý, 6 điện phân biệt đem mỗi loại trong điện đệ tử đưa đến nơi đây, tiến hành lực mạnh đào tạo, đồng thời cũng từ nơi này khai quật cùng mình cái kia 1 điện thiên tư tương xứng đệ tử.

Cho nên, một khi 6 đường bên trong có thiên tư hơn người đệ tử xuất hiện, đều sẽ có người trước tiên hướng về tương ứng cái kia 1 điện bẩm báo.

Luân Hồi Điện chủ, là một thoạt nhìn có chút phúc hậu người trung niên, nghe nói tin tức này, hắn còn có vẻ hơi không phải rất để ý, nói: “Tùy hắn đi a, cuối cùng là một phế nhân, không đáng chú ý, nếu như tu vi không lên nổi, lại có thiên phú cũng là vô dụng.”

Cái này lớn điện chủ, tên là Cổ Ngọc Thư, trong tay hắn nâng một quyển sách cổ, sách bìa ngoài trên viết “bách thảo chí” ba cái chữ cổ, ở nơi đó nhàn nhã lật xem, mí mắt đều không có nhấc một chút.

Vẫy lui bẩm báo người, Cổ Ngọc Thư tiếp tục lật xem, một quyển dược đạo cơ bản nhất bách thảo chí, bị hắn học say sưa ngon lành.

Nhưng mà, sách còn chưa lật vài tờ, bẩm báo người một lần nữa tiến lại, này một phát Cổ Ngọc Thư nghe qua bẩm báo, quyển sách trên tay một chút thì khép lại.

“Ngươi nói cái gì? Cái kia phế nhân liên tục hoàn thành bảy đạo địa cấp đề? Đạt được trực tiếp từ đầu lên cao đến đến một vạn điểm? Và xếp hạng tiến vào dược đường top 100?”

Cổ Ngọc Thư vụt một chút đứng lên, chuyện gì thế này, cái kia thể chất quái dị, bị định vì không cách nào lại đột phá phế nhân, lại có dạng này dược đạo thực lực?

Hắn đi tới đi lui, bắt đầu suy tư.

Cái này phế nhân có này thiên tư, hay không tất yếu thu nạp vào Luân Hồi Điện?

Nhưng mà, Tiêu Vũ đã bị phần đông trưởng bối phán định, bởi vì trong cơ thể hắc khí không cách nào lại đột phá tiếp, coi như hấp thu, nếu không giải quyết trên người hắn dị thường, lại xuất sắc cũng nhiều nhất làm một người nhất phẩm dược sư, coi như thu vào Luân Hồi Điện, phỏng chừng cũng không có tác dụng gì.

Hơn nữa theo Tiêu Vũ thái độ đến xem, lúc trước có mấy vị điện chủ lại mời, hắn vẫn là cự tuyệt, cho nên phải hắn vào Luân Hồi Điện, độ khả thi cũng không lớn.

Có thể Tiêu Vũ lại có thể liên tục hoàn thành bảy đạo địa cấp đề, không một phạm sai lầm, thực lực thế này ở trong hàng đệ tử thật sự có chút khủng bố.

Nếu như cứ như vậy bày đặt Tiêu Vũ không can thiệp tới, hắn rất có thể sẽ ở vô cùng trong thời gian ngắn thu được lượng lớn điểm, trở thành dược đường đệ nhất, cũng không phải chuyện không thể nào.

Lời nói như vậy, cái kia Thánh Bia tìm hiểu cơ hội, liền bị Tiêu Vũ cái này không có giá trị phế nhân cho cướp đi, hắn vốn sắp xếp muốn được thứ nhất đệ tử, cũng là mất đi này 1 cơ hội.

Đi tới lui giảo quyệt, Cổ Ngọc Thư cuối cùng mới dừng bước lại, nói: “Đi, để Diệp Hàn đến dược đường, đem đệ nhất vị trí bắt được, vô luận như thế nào, không thể cho cái này Tiêu Vũ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 117: Bị Thay Thế Thứ 1

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dược đường, Tiêu Vũ bắt đầu liên tục khiêu chiến địa cấp đề mục, trên người hắn tích lũy điểm cùng xếp hạng, đều trong quá trình này nhanh chóng lên cao.

Bên cạnh xem đệ tử, vào lúc này đã sớm đều mắt choáng váng, chính là cái kia năm tên viện sĩ, cũng ở bên cạnh nhìn ra ngây người.

Cái này đã không thể dùng yêu nghiệt để hình dung, xưa nay còn không ai có thể như Tiêu Vũ như vậy liên tục không dứt khiêu chiến địa cấp đề mục, nhưng lại toàn bộ hoàn mỹ hoàn thành, thậm chí có một chút đề mục còn có thể vượt mức đạt được.

“Biến thái!”

Rất nhiều đệ tử đều ở trong lòng chửi bới, này còn là người sao, bọn họ bình thường để đạt được, đều là nhọc nhằn khổ sở dùng cấp bậc thấp nhất hoàng cấp đề mục để tích lũy, hơn nữa còn muốn hoàn thành lượng lớn đề mục, mới có thể thu được một điểm điểm, miễn cưỡng bảo trì lại thứ hạng của mình.

Nhưng bây giờ việc này, đặt ở Tiêu Vũ trên người quả thực tựa như uống nước giống nhau đơn giản, hoàn thành một địa cấp đề mục, thì bù đắp được bình thường đệ tử khổ cực hơn mười ngày!

Đây thực sự là người so với người làm người ta tức chết!

Vào lúc này, Giang Tẫn Phong sớm là mặt xám như tro tàn, hiện tại hắn mới biết được, chính mình lúc trước khiêu khích trào phúng là ngu xuẩn dường nào.

Vốn hắn còn cảm thấy Tiêu Vũ không nhìn là thái quá ngông cuồng, nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ đó là thật có không nhìn hắn vốn liếng, thực lực thế này, căn bản không phải là một cấp bậc, quả thực có cách nhau một trời một vực.

Giang Tẫn Phong về điểm này kiêu ngạo, vào lúc này hoàn toàn biến mất, cả người hắn nội tâm cơ hồ đều hỏng mất, cảm thấy chính mình ngu dốt.

Có như vậy thực lực Tiêu Vũ, trước lúc này nhưng căn bản không có một người biết hắn còn có thể chế thuốc, mà chính hắn chỉ ở dược đường xếp hạng thứ mười, hay là người khác thoái vị mới tìm được, lại ngạo lên trời, tổng tự cho là hơn người một bậc.

Lần đầu tiên, luôn luôn ngạo khí Giang Tẫn Phong, lần đầu tiên cảm nhận được mãnh liệt cảm giác xấu hổ, cảm giác mình là như thế thấp hèn.

Dược đường cấp bậc khác nhau đề mục, điểm cách biệt cũng thập phần to lớn, mỗi hướng lên trên cấp một, điểm chính là nguyên cấp bậc gấp mười lần.

Điều này cũng đưa đến, xếp hạng cao đệ tử, trên người điểm cùng hạng chót đệ tử cách biệt thập phần to lớn, nhưng Tiêu Vũ hoàn thành đều là bình thường ít có người gan dạ khiêu chiến địa cấp đề mục, xếp hạng rất nhanh sẽ đã áp sát mười vị trí đầu.

Rốt cục, ở Tiêu Vũ hoàn thành thứ mười ba đạo địa cấp đề mục thời điểm, hắn tính tổng cộng đạt được đạt đến 28000 phân, ở dược đường bên trong trên bia đá, lên cao đến đệ nhất!

“Đây rốt cuộc là cái gì biến thái a, một ngày thời gian đăng đỉnh đệ nhất, này còn là người sao?”

“Mẹ kiếp,

Có dạng này người tồn tại, sau đó còn tranh cái rắm đệ nhất!”

“Ta đều có loại xúc động mà chửi thề!”

Thời gian dài khiêu chiến, đã để bên cạnh xem đệ tử không muốn vậy khiếp sợ, nhưng ở này 1 nhớ tới, vẫn là có không ít đệ tử trực tiếp mắng to đi ra.

Lúc này mới một ngày ngắn ngủi, Tiêu Vũ mới tới Đằng Long khu vực, ngay ở thuốc chi nhất đạo đăng đỉnh đệ nhất, thực lực như vậy quả thực làm người tuyệt vọng, chỉ cần có hắn ở, dược đường còn có người phương nào khả năng tranh đệ nhất?

Nhìn thấy chính mình thăng lên thứ nhất xếp hạng, Tiêu Vũ rất là thoả mãn gật đầu, cứ như vậy nói, Luân Hồi Điện bên trong Thánh Bia tìm hiểu tư cách, hẳn là thuộc về hắn.

“Tiểu hữu quả nhiên ngút trời người, ha ha, ông lão ban đầu ta không nhìn nhầm.” Phương Minh Hạc cười ha ha, đi tới vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai.

Tận mắt nhìn đến quá trình này, hắn mới biết được, người trẻ tuổi này thực lực, so với hắn trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, hắn thậm chí có loại cảm giác, cùng người trẻ tuổi này giao lưu một phen, nói không chừng thật có thể làm cho hắn có thu hoạch khổng lồ.

“Phương lão, không biết có phải hay không là ta xếp hạng lên cao đến đệ nhất, thì có tư cách tìm hiểu Thánh Bia?” Tiêu Vũ cũng không khách khí, trực tiếp như thế hỏi dò.

Hắn làm nhiều như vậy, đơn giản vì Thánh Bia, nếu không dùng tính cách của hắn, tuyệt đối xem thường với cùng Đằng Long trong vùng đệ tử cái gì tranh đoạt xếp hạng.

“Nấc, cái này……” Phương Minh Hạc sắc mặt có chút cổ quái, nói: “Tiểu hữu, ngươi chẳng lẽ không biết, mỗi một đường xếp hạng mỗi ngày đều đang biến hóa, bởi vậy không phải nói ngươi thăng lên đệ nhất có thể nhanh chóng tìm hiểu Thánh Bia.”

“Phương lão, ý của ngươi là?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên ý thức được chính mình phạm vào một sai lầm rất nghiêm trọng!

“Ý của ta là, ngươi bây giờ đệ nhất chỉ là tạm thời, có thể ngày mai sẽ sẽ bị người thay thế, cho nên nói ngươi muốn tìm hiểu Thánh Bia, nhất định phải đem cái bài danh này duy trì đến cuối tháng.” Phương Minh Hạc bất đắc dĩ nói.

“Duy trì đến cuối tháng?” Tiêu Vũ thiếu chút nữa há mồm chửi má nó.

Hắn lại đã quên như vậy chuyện trọng yếu, quả thật dựa theo loại này tỉ số quy tắc, dù cho hắn hôm nay chiếm cứ đệ nhất, cũng không chừng ngày mai sẽ có người vượt qua hắn điểm.

Nếu là như vậy, mỗi ngày một mới đệ nhất, Thánh Bia có phải người người có thể hiểu? Đây chính là mỗi tháng chỉ có thể kích hoạt một lần gì đó, tự nhiên không có khả năng này.

Ngoài ra, bọn họ này dự bị đệ tử thời kỳ khảo sát, chỉ có sáu tháng thời gian, vốn lúc này một tháng vừa vặn đối ứng một mặt Thánh Bia, nhưng trước đây hắn tìm hiểu Võ thánh bia lúc tiêu hao đã đi ba tháng, thời gian bây giờ đã chỉ còn lại có ba tháng.

Nói cách khác, dù cho hắn tài năng ở còn lại trong ba tháng này phân biệt bắt được ba cái đường đệ nhất, cũng chỉ có thể hiểu đến ba mặt Thánh Bia, tính cả đã hiểu Võ thánh bia, cũng còn sẽ có hai mặt không cách nào tìm hiểu!

“Phương lão, ta muốn hỏi, thời kỳ khảo sát qua đi, trong vùng đệ tử còn có cơ hội có thể tìm hiểu Thánh Bia gì?” Tiêu Vũ thực sự hướng về Phương Minh Hạc hỏi dò.

Cái này quan hệ đến hắn có thể không trong thời gian ngắn nhất hoàn mỹ ngưng tụ ra mười hai đạo linh sông, nếu như không làm được, hắn thì không cách nào đột phá đến giới thiệu chỗ cảnh, thì càng không cần phải nói hắn kỳ vọng hiển linh cảnh.

“6 mặt Thánh Bia, đối với Vũ Viện vô cùng trọng yếu, nếu ở dĩ vãng, đệ tử tìm hiểu cơ hội mặc dù cũng có, nhưng cũng chỉ có thể có một cơ hội, nói đúng là chỉ có thể có một gã đệ tử tìm hiểu 6 mặt Thánh Bia bên trong một mặt. Lần này là vì đào tạo đệ tử mới, Vũ Viện mới có thể đem 6 bia đồng thời mở ra, để mỗi tháng đều có sáu gã đệ tử có thể tìm hiểu, dù sao bình thường trong viện cũng có một chút viện sĩ hoặc là trưởng bối nhân vật phải tìm hiểu Thánh Bia.” Phương Minh Hạc cảm giác được Tiêu Vũ đối với Thánh Bia lưu ý, trong lòng cũng âm thầm kỳ quái.

Hắn rất dễ hiểu, 6 mặt Thánh Bia ở bình thường mặc dù cũng là mỗi tháng tìm hiểu một lần, nhưng cũng chỉ có một mặt là cho đệ tử tìm hiểu, cái khác 5 mặt phải để lại cho trong điện trưởng bối, cũng chính là toàn bộ Đằng Long khu vực mỗi tháng chỉ có một gã đệ tử có thể tìm hiểu Thánh Bia, mà không giống bây giờ mở ra 6 bia, mỗi tháng đều có sáu gã đệ tử có thể tìm hiểu.

Như vậy tính được, Tiêu Vũ dù cho tài năng ở kế tiếp trong vòng ba tháng tìm hiểu đến ba mặt Thánh Bia, cũng cần đợi thêm ít nhất hai tháng, mới có thể đem còn lại 5 mặt Thánh Bia toàn bộ tìm hiểu, vay mượn này 5 mặt Thánh Bia bên dưới, ngưng tụ ra còn lại năm đạo linh sông.

“Năm tháng, thời gian quá lâu!” Tiêu Vũ cần nhất chính là thời gian, trong vòng ba năm đột phá đến hiển linh cảnh, nếu như ngay cả đột phá đến hóa khí cảnh đều phải lâu như vậy, cái kia căn bản cũng không có hy vọng.

Trong khi Tiêu Vũ buồn phiền thời gian, đột nhiên, dược đường bên trong cái kia mặt xếp hạng bia đột nhiên phát sáng lên, bia cái trước vốn không quá bắt mắt tên đột nhiên nhanh chóng lên cao, lập tức thay thế Tiêu Vũ tên.

Vừa mới đi lên thứ nhất Tiêu Vũ, tên ở đệ nhất vị trí ngây người có điều chốc lát, lại đã bị một cái tên khác miễn cưỡng chen đi!

“Là hắn, hắn sao lại tới đây?”

Năm tên viện sĩ, hầu như là đồng thời mở miệng kinh hô.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 118: Mộc Linh Thân Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Diệp Hàn? Hắn sao lại tới đây? Không phải nói mấy tháng này hắn sẽ không tới tranh đệ nhất gì?”

“Hơn nữa hắn xếp hạng thăng được thật nhanh, vốn đã trượt đến trung du, làm sao lập tức thì thăng lên vị thứ nhất!”

“Hắn vào lúc này tiến lại, cũng không phải là muốn cùng Tiêu Vũ tranh cướp đệ nhất?”

Trong đại sảnh các đệ tử đều bị kinh trụ, Diệp Hàn, tên này bọn họ quả thực quá quen thuộc, bởi vì tên này ở dược đường xếp hạng trên tấm bia, không biết chiếm cứ bao nhiêu năm đệ nhất, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể lay động.

“Tên tiểu tử này lại đến rồi, nhìn dáng dấp, là Luân Hồi Điện bên kia có động tĩnh.” Phương Minh Hạc đăm chiêu, đối với Thiên Thanh Vũ Viện nội bộ các loại quan hệ phức tạp, hắn nhìn hết sức thông suốt, tự nhiên không khó coi đến, này quá nửa là Luân Hồi Điện chủ ý tứ.

“Tiểu hữu, cẩn thận rồi, mặc dù ta thập phần khâm phục thực lực của ngươi, nhưng cái này Diệp Hàn, cũng thập phần bất phàm, nói thật nha trên dược đạo vài phương diện khác, lão hủ ta cũng không bằng cái này hậu bối.” Phương Minh Hạc nhìn về phía Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ run nhẹ, hắn cũng không phải sợ này Diệp Hàn lớn bao nhiêu thực lực, mà là có thể được Phương Minh Hạc như thế đánh giá, cũng làm cho hắn rất muốn mở mang kiến thức một chút cái này Diệp Hàn.

"Tên yêu nghiệt này làm cái gì? Làm sao xếp hạng một chút thì thăng lên?"

"Biết rõ không có?"

"Nghe ngóng, hắn ở trước đây không lâu, khiêu chiến một đạo Thiên cấp đề mục, và thuận lợi hoàn thành, thu được lượng lớn điểm!"

"Cái gì!"

Năm tên viện sĩ đối với cái này Diệp Hàn hiển nhiên thập phần để bụng, ngay đầu tiên thì đi tìm hiểu, rất nhanh được tin tức.

Đối thoại của bọn họ, cũng làm cho trong sảnh các đệ tử một lần nữa chấn động, đã bao lâu, đã bao lâu không ai khiêu chiến qua Thiên cấp đề mục hiểu rõ, bây giờ rốt cục lại có người một lần nữa làm được.

Diệp Hàn, tên yêu nghiệt này so với mọi người trong nhận biết còn kinh khủng hơn, bất cứ dễ dàng liền hoàn thành một đạo Thiên cấp đề.

Đối với dược đường bên trong các đệ tử tới nói, Thiên cấp đề đều là tuyệt đối không thể đụng vào cấm kỵ, địa cấp đề có lẽ còn có người có thể khiêu chiến, nhưng trải qua thời gian dài, Thiên cấp đề từ xưa tới nay chưa từng có ai gan dạ đụng vào, cho dù là Diệp Hàn chính mình, trước đây cũng không có khiêu chiến qua Thiên cấp đề!

Kể từ đó, hắn đột nhiên xuất hiện, và khiêu chiến Thiên cấp đề dụng ý thì không khó tưởng tượng, quá nửa là muốn cùng Tiêu Vũ tranh cướp đệ nhất vị trí!

Ở trong tiếng nghị luận, một đạo tuổi trẻ bóng người không biết vào lúc nào xuất hiện,

Từ từ hướng về nơi đây đi tới.

Hắn thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, chỉ có chừng hai mươi tuổi, đi lại mỗi một bước đều có vẻ thập phần thong dong.

Người này vừa xuất hiện, lập tức liền hấp dẫn ánh mắt mọi người, kể cả Tiêu Vũ, thật sự là hắn còn hơn người bình thường đến, có vẻ dị thường dễ thấy.

Người này mái tóc dài, lại là màu trắng, bên mồm của hắn thời khắc đều mang một loại nụ cười, nhưng nụ cười như thế cho người cảm giác, lại hết sức tà dị, một chút cũng không khiến người ta cảm thấy thân thiết.

Theo sự xuất hiện của người này, trong sảnh hết thảy tiếng bàn luận, cũng đều trong nháy mắt biến mất, không một người lại mở miệng, phảng phất tại trước mặt người này, mỗi người đều cảm giác được áp lực lớn lao.

“Mộc linh thân thể?” Tiêu Vũ nhìn thấy tên đàn ông trẻ tuổi này, có chút bất ngờ.

Nếu như hắn đoán không sai, tên nam tử này hẳn là cái kia Diệp Hàn, chẳng trách liền Phương Minh Hạc đều đối với hắn tán thưởng rất nhiều, hắn lại có bảo thể.

Mộc linh thân thể, loại thể chất này thì như mặt chữ bình thường, thuộc về một loại bảo thể.

Có loại thể chất này người, trời sinh thì cùng các loại cỏ cây thập phần thân cận, loại thể chất này vô luận tiếp xúc được bất kỳ thực vật nào, đều có thể ngay đầu tiên biết loại thực vật này tất cả đặc tính.

Linh dược chi đạo, các loại linh dược cũng đều là thuộc về thực vật, có loại thể chất này, nhất định chính là vì dược đạo mà sống.

Thử nghĩ hết thảy linh dược đều tài năng ở tiếp xúc lập tức hiểu ra đặc tính, còn có người nào có thể so sánh loại thể chất này người càng thích hợp chế thuốc chi đạo?

“Ha ha, không ngờ rằng trong truyền thuyết người mới vương lại cũng có kinh người như vậy dược đạo thực lực, đây thực sự là làm người ta bất ngờ.” Diệp Hàn đi lên phía trước, mặt mỉm cười, mở miệng âm thanh cũng thập phần ôn hòa.

Nhưng mà, hắn loại này mỉm cười, lại cho Tiêu Vũ thập phần cảm giác không thoải mái.

“Diệp Hàn, ngươi làm sao?” Năm tên viện sĩ bên trong, có người mở miệng, nghi hoặc mà thấy Diệp Hàn.

Không phải nói Luân Hồi Điện từng có dặn dò, Diệp Hàn trong sáu tháng này không muốn tranh cướp dược đường đệ nhất gì? Tại sao lại chạy ra ngoài, còn thứ nhất liền hoàn thành một đạo Thiên cấp đề mục?

“Không có gì, chính là trong lúc rảnh rỗi, nghe nói có người liên tục hoàn thành địa cấp đề, thì nghĩ đến thử xem Thiên cấp đề mà thôi.” Diệp Hàn thủy chung mỉm cười.

Tiêu Vũ há có thể không nhìn ra, cái này Diệp Hàn, vì cùng hắn tranh cướp đệ nhất mà đến, hắn hứng thú, nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi đã trước khi thì có hoàn thành Thiên cấp đề mục thực lực, tại sao chưa bao giờ đi đụng vào, mà là phải chờ tới hôm nay?”

Đúng vậy, trải qua Tiêu Vũ kiểu nói này, những đệ tử khác cũng bỗng nhiên nhớ tới, tại sao Diệp Hàn trước đây không đi khiêu chiến Thiên cấp đề đâu? Bây giờ nhìn lại, hắn và không phải là không có thực lực đó!

"Cái này, mặc dù ta cũng nghĩ tới, có điều con người của ta khá là lười, đã làm làm địa cấp đề có thể trên đệ nhất, cũng lười đi kiếm Thiên cấp đề." Diệp Hàn tùy ý đáp.

Hết thảy người không lời, rồi lại không thể phản bác.

Đúng vậy, đối với rất nhiều người tới nói, địa cấp đề cũng đã hết sức khó khăn, một tháng qua cũng không có mấy đệ tử khả năng hoàn thành địa cấp đề mục, đối với Diệp Hàn tới nói, hắn tùy tiện hoàn thành vài đạo, có thể bảo trì đệ nhất, tự nhiên cũng không có khả năng đụng vào Thiên cấp đề cần thiết.

Câu trả lời này, đơn giản, rồi lại không mất khí phách, mặc dù nói tùy ý, lại có thể làm người sâu sắc cảm nhận được cái kia thực lực khủng bố.

"Thiên cấp đề tổng cộng chỉ có 10 đề, nếu như ngươi muốn đoạt về ngươi đệ nhất, có thể phải nắm chặt." Diệp Hàn quay Tiêu Vũ, lại mở miệng, nghe tới tựa như ở hảo ý nhắc nhở.

Trên thực tế, đã lâu như vậy, hắn ở thuốc trên đường, xưa nay còn không có cảm nhận được qua uy hiếp, là tuyệt đối đệ nhất.

Bây giờ, lại xuất hiện Tiêu Vũ một cái như vậy dị thể, cũng làm cho Diệp Hàn đến rồi vài phần hứng thú, hắn cũng nhìn, cái này ở Vũ Viện bên trong danh tiếng vô cùng vang, lại bị tất cả mọi người coi là phế nhân người, rốt cuộc có vài phần bản lĩnh.

Diệp Hàn lời nói mặc dù nghe tới ôn hòa, nhưng ở người bên cạnh nghe tới, lại tựa hồ như có nồng nặc khiêu khích ý tứ, bọn họ đều nhìn về Tiêu Vũ, vào lúc này, Tiêu Vũ sẽ làm thế nào?

"Ha ha, cũng được, đã như vậy, ta đây cũng đến thử xem Thiên cấp đề a." Tiêu Vũ bất đắc dĩ.

Vốn chịu đựng thực lực có hạn, hắn cũng không muốn mạo hiểm khiêu chiến Thiên cấp đề, nhưng bây giờ tình huống này, nghĩ đến đệ nhất, không đi khiêu chiến Thiên cấp đề nói, hắn là tuyệt đối không cách nào thu được thứ nhất.

“Xin mời!” Diệp Hàn một chút cũng không được bộ dáng gấp gáp, khoanh tay, ở bên cạnh quan sát.

Phần trấn định này, phần này thong dong, ai đều có thể nhìn ra, hắn không một chút nào lo lắng cho mình đệ nhất vị trí sẽ bị cướp đi.

Thời gian dài không người dám đụng vào Thiên cấp lĩnh vực, vào hôm nay rốt cục có hai người trước sau khởi xướng khiêu chiến, hết thảy dược đường đệ tử cũng không khỏi cảm thấy hưng phấn, dù cho Tiêu Vũ cuối cùng khiêu chiến thất bại, chuyện này, cũng tất nhiên sẽ ở dược đường bên trong lưu truyền rộng rãi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 119: Thiên Cấp Vấn Đề Khó

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên cấp đề, bởi vì bình thời là không người khiêu chiến đề mục, bởi vậy ở dược đường bên trong, chỉ chuẩn bị 10 đề.

Theo trình độ nào đó tới nói, Thiên cấp đề ở mỗi một đường bên trong, đều cơ hồ đã là làm như tượng trưng tồn tại, từ xưa tới nay chưa từng có ai đụng vào, bây giờ Tiêu Vũ cùng Diệp Hàn đồng thời khiêu chiến lĩnh vực này, ý nghĩa thập phần trọng đại.

Chưa qua bao lâu, đề mục được đưa đến.

Cấp bậc này đề mục, bình thường viện sĩ đã không cách nào xử lý, cũng còn tốt có Phương Minh Hạc ở đây, ngày đó cấp bậc đề, trực tiếp đưa đến Phương Minh Hạc trong tay.

Xem qua đề mục, Phương Minh Hạc nhíu chặt lông mày, thật lâu không nói, qua sau một hồi mới thở dài một tiếng, nói: “Tiểu hữu, ngươi thật muốn khiêu chiến đề mục này gì? Một khi ngươi xem qua đề mục sau khi, nhưng liền không có đổi ý đường sống.”

“Không sao, Phương lão ngươi chỉ để ý ra đề mục a.” Tiêu Vũ không chút do dự nào, đối với hắn mà nói, 5 mặt Thánh Bia nhất định phải có, không thể để đi ra ngoài.

“Được rồi.” Phương Minh Hạc bất đắc dĩ, hắn bây giờ là làm người giám sát, chỉ có thể nhắc nhở một chút, lại không có quyền tả hữu Tiêu Vũ quyết định.

“Đề mục này, là dược đường bên trong trên 1 Nhâm đường chủ lưu lại, đến nay đã có thời gian mấy chục năm, trước đây mặc dù cũng từng có người khiêu chiến, nhưng là từ không một người trả lời.” Phương Minh Hạc nói.

Câu nói đầu tiên làm cho tất cả mọi người đều khẩn trương lên.

Lên 1 Nhâm đường chủ lưu lại? Đây chính là tông sư cấp bậc nhân vật, nhân vật như vậy lưu lại đề mục, chắc chắn sẽ không đơn giản, đối với đệ tử bình thường mà nói, cơ hồ không có hoàn thành có thể.

“Người đâu, lấy phương thuốc.” Phương Minh Hạc dặn dò, để năm tên viện sĩ đi lấy một cái toa thuốc.

Tại mọi người trong khi chờ đợi, phương thuốc qua hồi lâu mới bị mang tới, giao cho Phương Minh Hạc trong tay.

Nhìn từ ngoài, đó là một tấm cũ kỹ da thú, Phương Minh Hạc sau khi nhận lấy, chậm rãi nói: “Này tờ đơn thuốc, ghi chép một loại tên là Hư Linh kim đan luyện chế bước đi, kể cả dùng thuốc tỷ lệ, luyện chế bước đi, cần thiết điều kiện các loại, thập phần tỉ mỉ.”

“Hư Linh kim đan?” Tiêu Vũ nhíu mày, tên này mặc dù là hắn cũng chưa từng nghe qua, chẳng lẽ nói vừa là vạn năm sau khi mới xuất hiện một loại nào đó đan dược?

“Không cần nghi hoặc, viên thuốc này là trên Nhâm đường chủ tự nghĩ ra đan dược, trên Nhâm đường chủ là vị dược đạo kỳ tài, mặc dù chỉ có tông sư cảnh giới, cũng đã sáng chế vô số kỳ đan, này Hư Linh kim đan, càng ngưng tụ hắn suốt đời tinh lực.”

Phương Minh Hạc thoạt nhìn cũng hơi xúc động, nói: “Nhưng mà, loại đan dược này, cuối cùng lại là không thể thành công, vô luận hắn cố gắng như thế nào, thủy chung đều chênh lệch một đường,

Cái này cũng là trên bằng đường chủ khi còn sống tiếc nuối lớn nhất.”

Dù cho Phương Minh Hạc không có nói tỉ mỉ, người ở tại tràng cũng có thể cảm nhận được trên bằng đường chủ dược đạo thực lực.

Tự nghĩ ra đan dược, cái này ở dược đạo tới nói tuyệt đối là một đại hành động vĩ đại, không phải kinh thế tài năng không thể làm được, giống bây giờ Phương Minh Hạc, mặc dù đã gần đến Thiên Tông cảnh giới, nhưng muốn tự nghĩ ra đan dược, cũng hết sức khó khăn, vị kia trên Nhâm đường chủ đều là tông sư, lại có thể làm được, có thể nói kinh tài tuyệt diễm.

“Trên Nhâm đường chủ lưu lại đề mục này, cũng được lại trong lòng hắn tiếc nuối, này tờ phương thuốc là hắn suốt đời tâm huyết vị trí, nhưng thủy chung không thể thành công, đề mục này chỗ thi, chính là muốn đệ tử xem qua phương thuốc sau khi, mở ra phương thuốc này bí ẩn, góp ý phương thuốc này rốt cuộc là nơi nào phạm sai lầm, mới đưa đến này 1 đan dược thất bại.” Mới lão tướng cuối cùng nói, chầm chậm nói ra.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong sảnh yên tĩnh.

Đây là Thiên cấp đề? Dạng này đề mục, làm sao hoàn thành?

Một tông sư, nghèo sức lực cả đời đi nghiên cứu đan dược, lại tại cuối cùng đều không thể hoàn thành, lại muốn một đệ tử đến góp ý phạm sai lầm chỗ, chuyện này quả thật là ép buộc!

Chẳng trách Thiên cấp đề thuộc về lĩnh vực cấm kỵ, dạng này đề đừng nói đệ tử, sợ là Vũ Viện trên dưới, đều không có một người có thể giải đáp!

“Phương lão, có thể hay không đem phương thuốc cho ta xem?” Tiêu Vũ lại là một chút trấn định không ít, chỉ cần này Thiên cấp đề mục không phải để hắn luyện chế thuốc viên tam phẩm, tất cả đều dễ nói chuyện.

Lý thuyết việc, ở các đạo ai có thể bì kịp được hắn? Nhìn dáng dấp Vũ Viện cũng biết, bởi vì chịu đựng tu vi có hạn, muốn đệ tử luyện đan loại hình sự tình quá không hiện thực, bởi vậy đến đề mục tuy khó, đối với đệ tử mà nói nhưng cũng không phải tuyệt đối không thể hoàn thành.

“Đúng là này 1 cũ đề.” Bên cạnh Diệp Hàn nghe xong đề mục, lông mày cũng là nhíu nhíu mày, đề mục này nếu như là hắn đánh vào nói, hắn cũng không dám nói mình nhất định có thể hoàn thành.

Có điều, nhìn thấy Tiêu Vũ bộ kia trấn định hình dáng, Diệp Hàn không khỏi bất ngờ, tại dạng này đề mục bên dưới, có phải Tiêu Vũ còn cho rằng mình có thể hoàn thành?

Bực này vấn đề khó, nếu như có thể mở ra, đó đã không phải là đạt được bao nhiêu quan hệ, đối với toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện mà nói, đều là dựng lên một công lớn, giống như là thành tựu một tông sư suốt đời nghiên cứu kết quả, đối với Vũ Viện trên dưới, đối với dược đường, đối với Luân Hồi Điện, đều sẽ sản sinh ảnh hưởng to lớn.

Dù sao, chuyện này ý nghĩa là Tiêu Vũ tương đương với cùng một tông sư, chung nhau sáng chế ra một loại đan dược mới!

“Xem ra, trên Nhâm đường chủ, đúng là một tươi đẹp người.” Tiêu Vũ xem qua phương thuốc một chút, rất nhanh sẽ đưa ra kết luận.

Phương thuốc này ghi chép rất tỉ mỉ, dược liệu tỷ lệ, luyện chế bước đi, đều nhớ rất rõ ràng, khai sáng một phương này tử người quả thật có không như người thường tâm tư, các loại cấu tứ thập phần độc đáo, nếu không cũng sẽ không tìm được hắn tán thưởng.

“Tiểu hữu, như thế nào? Có thể nhìn ra, phương thuốc này sai ở nơi nào?” Mặc dù đối với Tiêu Vũ không ôm hy vọng quá lớn, nhưng Phương Minh Hạc lúc này cũng là thuận miệng hỏi một tiếng.

“Ha ha, Trên thực tế, này tờ đơn thuốc khoảng cách thành công, dĩ nhiên không xa, ở trong quả thật có mấy nơi xảy ra vấn đề, chỉ cần hơi thêm cải biến, liền có thể thành đan.” Tiêu Vũ thập phần tự tin nói.

Lấy tầm mắt của hắn, một chút có thể nhìn ra này tờ đơn thuốc cuối cùng ý đồ, cũng có thể nhìn ra dẫn đến thất bại nguyên nhân, loại chuyện này đối với hắn mà nói, thật sự quá qua đơn giản.

“A, cũng là!” Phương Minh Hạc gật gù, theo bản năng mà cho rằng Tiêu Vũ giải đáp không dứt cái đề mục này, dù sao cái đề mục này đã không tính đơn giản 1 đề, mà là khốn nhiễu toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện mấy chục năm to lớn vấn đề khó. &# 32;

Đột nhiên, Phương Minh Hạc sửng sốt, nói: “Tiểu hữu, ngươi nói cái gì? Ngươi thật có thể nhìn ra này tờ phương thuốc vấn đề?”

Tất cả mọi người không có bất kỳ khiếp sợ, Diệp Hàn cũng là ngẩn người, có vẻ hơi nửa tin nửa ngờ.

Mặc dù giật mình với Tiêu Vũ trả lời, nhưng đại đa số người, vào lúc này đều ôm thái độ hoài nghi, Vũ Viện trên dưới đều không người có thể hoàn thành vấn đề khó, Tiêu Vũ một đệ tử, thật sự có thể giải đáp?

“Phương lão, có thể hay không làm phiền ngươi chuẩn bị một chút toa thuốc này trên cần thiết vật liệu, mặt khác, lại chuẩn bị một vài đỏ nguyên cát, một cây thổ linh căn, còn có lửa lông chim lông cánh chim." Tiêu Vũ cũng không giải thích, ngược lại cuối cùng đều phải chứng minh, còn không bằng trực tiếp hành động.

"Này……" Phương Minh Hạc do dự một chút, dù sao không biết là Tiêu Vũ có phải là thật sự có thể làm được.

Có điều, nếu như Tiêu Vũ thật có thể làm được, chẳng khác nào làm Thiên Thanh Vũ Viện dược đạo làm ra cống hiến to lớn, hắn nghĩ nghĩ, còn là mạng người đi đem mấy thứ này đều lấy trở về.

"Tiểu hữu, sau này thế nào?" Đến một bước này, Phương Minh Hạc cũng dần dần bắt đầu lựa chọn tin tưởng Tiêu Vũ, có thể người trẻ tuổi này, thật có thể lại cho hắn ngạc nhiên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 120: Hướng Dẫn Luyện Đan

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này dù sao cũng là thuốc viên tam phẩm, ta vô lực luyện chế, kế tiếp, thì phiền phức Phương lão đến luyện chế này đan.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, mặc dù có biện pháp sửa lại này tờ đơn thuốc, nhưng dùng hắn tu vi hiện tại, muốn luyện chế được không quá thực tế.

“Luyện đan đúng là không có gì? Nhưng mà, toa thuốc này lão hủ cũng từng thử nghiệm nung, kết quả đều là cuối cùng đều là thất bại, thật có thể chứ?” Nói cho cùng, Phương Minh Hạc trong lòng còn là có điều hoài nghi, mặc dù xem trọng Tiêu Vũ, tuy nhiên không quá cho rằng Tiêu Vũ thật sự có bản lãnh lớn như vậy.

“Phương lão, không cần lo lắng, chỉ cần ngươi theo ta nói đi làm, ta bảo đảm viên thuốc này nhất định có thể thành công!” Tiêu Vũ tin tưởng tràn đầy.

Mặc dù tu vi không đủ, nhưng chỉ cần có hắn ở bên cạnh chỉ điểm, Phương Minh Hạc coi như muốn cho viên thuốc này thất bại cũng khó khăn!

“Tốt, đã như vậy, tiểu hữu ngươi chỉ để ý nói đi, nên làm sao làm?” Phương Minh Hạc cũng sẽ không nghĩ nhiều như thế, mặc dù muốn theo Tiêu Vũ theo như lời làm, lời này nghe tới có vẻ Tiêu Vũ có chút cuồng.

Đổi thành người khác, giờ phút này sợ là đã nổi giận, nhưng hắn tính cách ôn hòa, hơn nữa luôn cảm thấy Tiêu Vũ trên người có một loại biến không thể thành có thể sức mạnh, bởi vậy cho dù là nghe Tiêu Vũ chỉ huy, cũng không phải rất để ý.

“Đầu tiên, này ở trong vài loại vật liệu, phải thay, thay ta mới vừa nói mặt khác vài loại vật liệu.”

Thời gian kế tiếp, Tiêu Vũ bắt đầu hướng dẫn Phương Minh Hạc nung lên viên thuốc này.

Lời hắn nói, ở bên cạnh rất nhiều người nghe tới, đều giống như Thiên Thư, để rất nhiều người đều cảm giác không rõ, hoàn toàn nghe không hiểu.

Một bên Diệp Hàn cũng là như thế, nhíu chặt lông mày, làm không rõ Tiêu Vũ rốt cuộc muốn làm cái gì.

Chỉ có Phương Minh Hạc, nghe Tiêu Vũ nói tới càng nhiều, hắn thì có vẻ càng hưng phấn, theo Tiêu Vũ hướng dẫn này bước đi, hắn phảng phất từ một ông già đã biến thành một nho nhỏ hài đồng, mà Tiêu Vũ thì lại tựa hồ hóa thân một trí giả, không điểm đứt lùa cái kia hồ đồ tâm linh.

Dần dần, Phương Minh Hạc đã hoàn toàn quen thuộc nghe Tiêu Vũ chỉ huy, chỉ cần Tiêu Vũ nói ra một bước, hắn sẽ theo bản năng mà lập tức chấp hành.

Dạng này một màn, từ lâu để người bên ngoài há to mồm, một tiếp cận Thiên Tông nhân vật, càng ở một cái đệ tử dưới sự chỉ đạo luyện đan, hơn nữa không chỉ không thể một điểm không ưa dáng vẻ, còn phảng phất thập phần hưng phấn.

Chuyện này quả thật thì như là gặp ma!

Ở Tiêu Vũ chỉ điểm, các loại vật liệu bị Phương Minh Hạc tập trung vào lò thuốc, nung lên tam phẩm linh dược, mặc dù là Phương Minh Hạc, não trên cũng chầm chậm rướm mồ hôi.

Hắn lúc này nội tâm kỳ thực có chút khiếp sợ,

Tiêu Vũ thực lực, so với hắn trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, điểm này chỉ có nghe Tiêu Vũ hướng dẫn hắn có thể sâu sắc lĩnh hội.

Theo thời gian trôi qua, trong lò thuốc dần dần truyền ra một loại say lòng người mùi thuốc, Phương Minh Hạc cũng càng ngày càng kích động.

Hắn từng nhiều lần thử nghiệm luyện chế viên thuốc này, nhưng cuối cùng đều thất bại, và cũng không biết là sai ở vậy một vòng, chưa bao giờ có giống như bây giờ, cảm giác thành công gần như vậy.

Ở Phương Minh Hạc trong hưng phấn, đột nhiên, thuốc lửa trong lò diễm đột nhiên lên cao, và lò trên nhiệt độ cũng trong nháy mắt lên cao, truyền ra trận trận sóng nhiệt.

“Không ổn!” Phương Minh Hạc chấn động mạnh.

Loại tình huống này là nổ tung lò dấu hiệu, nổ tung lò cũng là lúc chế thuốc hậu quả nghiêm trọng nhất, không chỉ một lò đan dược đều phải trở thành phế thảii, nhưng lại cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể sẽ đem luyện dược sư trực tiếp nổ chết.

Phương Minh Hạc thầm mắng mình, lúc chế thuốc coi trọng nhất tĩnh tâm ngưng thần, tập trung vào hết thảy tinh lực, nhưng hắn lại bởi vì quá mức hưng phấn, nhất thời thất thần, để lửa trong lò lực xuất hiện gợn sóng, tạo thành như thế hậu quả nghiêm trọng.

Trên người hắn mồ hôi lạnh một chút thì xông ra, tới trình độ này, chính là hắn cũng luống cuống, không biết là nên làm gì, dù sao này trong lò nhưng thuốc viên tam phẩm, xuất hiện loại tình huống này, hắn coi như thực lực mạnh mẽ dù sao cũng chỉ là tông sư, căn bản vô lực ngăn cản.

“Đừng hoảng hốt, khống chế lò lửa, không thể phân thần.”

Phương Minh Hạc ảo não thời gian, Tiêu Vũ âm thanh vang lên, Phương Minh Hạc chấn động trong lòng, theo bản năng liền ấn lại Tiêu Vũ theo như lời đi làm.

Tiếp theo, Phương Minh Hạc liền nhìn thấy Tiêu Vũ đi lên, hắn đi tới lò thuốc trước khi, đưa tay chống đỡ ở lò trên, hướng về trong lò rót vào một đạo Thần lực.

Khiến Phương Minh Hạc khiếp sợ chính là, Tiêu Vũ rõ ràng chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, lẽ ra nên không ngăn cản được thuốc viên tam phẩm nổ tung lò kết quả, có thể sự tình lại là, Tiêu Vũ đạo kia Thần lực đánh vào sau khi, táo bạo lò thuốc lại dần dần yên tĩnh lại, nổ tung lò dấu hiệu cũng hoàn toàn biến mất.

“Tiếp tục.” Tiêu Vũ cười cười, đi trở về tại chỗ.

Hắn mặc dù tu vi không cao, nhưng trong thực tế, nổ tung lò loại tình huống này, là vì trong lò sức thuốc mất đi cân bằng, không muốn ổn định, sức thuốc cuồng bạo dưới sinh ra hậu quả, hắn chỉ cần hơi thêm tốc độ cao, có thể để sức thuốc khôi phục cân bằng, dùng không được bao nhiêu Thần lực.

Đương nhiên, kể từ đó, phải từ bỏ bộ phận sức thuốc, thành đan sau khi, hiệu quả của đan dược sẽ hạ thấp một cấp độ, nhưng là dù sao cũng hơn nổ tung lò thân thiết.

Phương Minh Hạc ngẩn người, đối với Tiêu Vũ triệt để vui lòng phục tùng, hắn không còn dám phân tâm, chuyên tâm luyện chế, nghiêm ngặt thi hành Tiêu Vũ theo như lời mỗi một bước.

Lại qua hồi lâu, này một lò đan dược rốt cục thành hình, khai lò sau khi, tất cả mọi người bị chấn động rồi, kể cả Phương Minh Hạc.

10 viên đan dược, toàn bộ thành đan, không có một viên thuốc hư, và, đan dược phẩm chất cực cao, mặc dù không đạt được hoàn mỹ, có thể cũng coi như là thượng thừa!

“Thành…… thành công?” Phương Minh Hạc trở nên thất thần, cái này không thể thành công đan dược, ở Tiêu Vũ dưới sự chỉ đạo, lại thật luyện chế ra?

Bên cạnh đệ tử, cùng cái kia năm tên viện sĩ, cũng đã hoàn toàn ngây người.

Tiêu Vũ lại thật giải khai làm khó Vũ Viện trên dưới nhiều năm vấn đề khó, và, hắn lại có năng lực, đi hướng dẫn một gã tông sư luyện đan!

“Tiểu hữu, lão hủ muốn cho ngươi nhớ 1 công lớn, hoàn thành viên thuốc này, ngươi đối với Vũ Viện dược đạo có cống hiến to lớn!” Phương Minh Hạc dù sao già dặn, rất nhanh sẽ khôi phục bình tĩnh, nói: “Ta tuyên bố, đề mục này, Tiêu Vũ hoàn thành viên mãn, đến max điểm mười vạn phân!”

Thiên cấp đề mục, mỗi hoàn thành 1 đề đều có thể được lượng lớn điểm, cũng là bởi vậy, Diệp Hàn lúc trước tài năng chỉ dựa vào 1 đề thì thay thế Tiêu Vũ.

Mười vạn phân! Tìm được này 1 điểm sau, UU đọc sách ｗｗｗ. &# 117;u &# 107; &# 97; ns &# 104; ｕ. Co ｍ Tiêu Vũ xếp hạng, một lần nữa trên trường, từ đệ nhị thăng lên đệ nhất, lại thay thế Diệp Hàn.

“Tiểu hữu, lão hủ vạn không ngờ rằng, thực lực của ngươi càng đã đạt được trình độ này, việc này sau khi, tiểu hữu vô luận như thế nào, đều nên vì lão hủ giải đáp một chút nghi hoặc, nói cho lão hủ phương thuốc này đến tột cùng sai ở nơi nào.” Phương Minh Hạc tuyên bố xong sau, đối với Tiêu Vũ cười nói: “Ngoài ra, lão hủ ở dược đạo còn có rất nhiều chỗ không hiểu, muốn hướng tiểu hữu lĩnh giáo.”

“Nhất định!” Tiêu Vũ cười nói, trên thực tế ở vừa mới hướng dẫn bên trong, hắn đã cố ý ở chỉ điểm Phương Minh Hạc, cũng coi như báo lại ông lão này trước đây chiếu cố.

Nghe đến Phương Minh Hạc nói, lần này chúng đệ tử đã không muốn vậy chấn kinh rồi, dù sao cho tới bây giờ, Tiêu Vũ cho bọn hắn khiếp sợ, đã nhiều lắm.

“Diệp huynh, mời mọc!” Cùng Phương Minh Hạc nói xong sau, Tiêu Vũ nhìn về phía Diệp Hàn.

Lúc trước Diệp Hàn vượt qua hắn sau khi, cho hắn cơ hội để hắn vượt lại, cái gọi là trả lễ lại, hắn cũng rất muốn nhìn một chút, cái này Diệp Hàn có vài phần thực lực.

“Cung kính không bằng tuân lệnh!” Diệp Hàn như trước mang theo mỉm cười, đi tới, một lần nữa lựa chọn một đạo Thiên cấp đề!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 121: Khó Phân Cao Thấp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Diệp Hàn, có mộc linh thân thể, ở dược đường, hắn được người gọi là yêu nghiệt, với thuốc chi nhất đạo bên trong, hắn là tuyệt đối đế vương, xưa nay không người nào có thể lay động địa vị của hắn.

Cho đến nay, cho dù là dược đường bên trong này viện sĩ, cũng không biết tên yêu nghiệt này rốt cuộc có bao nhiêu dược đạo thực lực.

Cùng Tiêu Vũ lúc trước giống nhau, ở lựa chọn một đạo Thiên cấp đề sau khi, Diệp Hàn đã ở phần đông đệ tử nhìn kỹ, xuất sắc hoàn thành đạo này Thiên cấp đề, hắn xếp hạng cũng một lần nữa nhấc vượt qua Tiêu Vũ, đi lên đệ nhất.

Mặc dù là Tiêu Vũ, không thừa nhận cũng không được người này yêu dị nam tử có thực lực kinh người, nếu không có hắn có trí nhớ của kiếp trước, có lẽ còn thật không phải là Diệp Hàn đối thủ.

Thời gian kế tiếp, Diệp Hàn cùng Tiêu Vũ bắt đầu một loại không tiếng động tranh đấu, hai người bọn họ mỗi loại lựa chọn Thiên cấp đề, sau đó vừa dùng xuất sắc thực lực hoàn mỹ hoàn thành.

Người thứ nhất vị trí, cũng đang không ngừng biến hóa, nhất thời là Tiêu Vũ, nhất thời là Diệp Hàn.

Như thế tranh đấu, khiến xem cuộc chiến mọi người nhìn mà than thở, mỗi một đạo Thiên cấp đề độ khó đều vượt quá tưởng tượng, kể cả cái kia năm tên viện sĩ, cũng không dám nói có thể hoàn thành.

Nhưng mỗi một đề tới hai người kia trong tay, tựa hồ cũng trở nên đơn giản rất nhiều, mấy đề hạ xuống, hai người đều là hoàn thành viên mãn, không một phạm sai lầm.

Mười đạo Thiên cấp đề, ở tại bọn hắn này hai tên biến thái cấp bậc nhân vật dưới, cuối cùng bị hoàn toàn giải đáp, không một đề còn lại.

Ngày hôm đó, dược đường người cơ hồ đều điên rồi, bởi vì hai người này đang hoàn thành toàn bộ Thiên cấp đề sau, khó phân cao thấp, lại đi càn quét nổi lên địa cấp đề mục.

Mặc dù địa cấp đề mục điểm chỉ có Thiên cấp đề mục một thành, nhưng đề mục số lượng càng nhiều, lạc hậu một phương hoàn thành mười đạo địa cấp đề sau khi, xếp hạng có thể một lần nữa vượt lại, trở thành đệ nhất.

Liên tục tranh đấu, Tiêu Vũ cùng Diệp Hàn hai người điểm đều đã đạt được một kinh khủng độ cao, mỗi người điểm cũng đã có hơn 80 vạn, đang hướng về trăm vạn áp sát, mà theo sát ở tại bọn hắn sau khi người thứ ba, cũng chẳng qua là hơn ba vạn phân!

“Điên rồi, hai người này người điên!”

“Trời ạ, cái này đã vượt qua thuốc công đường lịch sử cao nhất phân đi? Bọn họ còn phải tiếp tục tới khi nào!”

“Cứ theo đà này, có phải bọn họ muốn chỗ dược đường đề mục toàn bộ quét sạch không thành công?”

Hết thảy người quan sát tất cả đều không muốn bình tĩnh, kể cả dược đường bên trong này viện sĩ, cũng kinh ngạc không thôi, đây là chưa từng có sự tình, lại có hai cái đệ tử, đem Thiên cấp đề mục đều toàn bộ hoàn thành,

Sau đó lại bắt đầu dùng càn quét tư thế khiêu chiến địa cấp đề mục.

Địa cấp đề mục số lượng, mặc dù so với Thiên cấp muốn bao nhiêu, nhưng là bởi vì bình thường ít có ứng cử viên, số lượng cũng cũng chẳng có bao nhiêu, bọn họ đây hai người này dùng loại này càn quét phương thức dưới, địa cấp đề mục rất nhanh cũng hết.

Đến lúc này, hai người mới thu tay lại, bởi vì đã không đề có thể làm.

Mặc dù còn có Huyền cấp cùng hoàng cấp đề mục, nhưng điểm thật sự quá thấp, ở trăm vạn điểm cao trước mặt, những đề mục này làm được nhiều hơn nữa, cũng không có cách nào chi phối cuối cùng xếp hạng.

“Người nào thắng?”

“Người thứ nhất là Tiêu Vũ?”

“Diệp Hàn lại đã bị thua?”

Địa cấp đề toàn bộ bị sau khi làm xong, Tiêu Vũ xếp hạng xếp hạng đệ nhất.

Đối với kết quả này, rất nhiều đệ tử có chút không tiếp thụ được, đại đa số người đều cảm thấy, điều này là bởi vì Tiêu Vũ vận may tốt hơn.

Trên thực tế, kể cả Tiêu Vũ chính mình cũng cảm thấy như vậy, bởi vì Thiên cấp đề điểm xê xích không nhiều, mà tại bắt đầu khiêu chiến Thiên cấp đề trước khi, hắn thứ hạng là dẫn đầu Diệp Hàn.

Diệp Hàn mặc dù dùng Thiên cấp đề đuổi tới, nhưng 10 đề Thiên cấp đề, song phương một người 5 đề, số điểm được xê xích không nhiều, địa cấp đề mục cũng là như thế, bởi vậy cuối cùng Tiêu Vũ điểm còn là giành trước Diệp Hàn.

“Ha ha, nhìn dáng dấp, vận khí của ngươi tốt hơn.” Diệp Hàn rất là hào hiệp cười cười.

Trên thực tế, hắn người này phi thường kiêu ngạo, ở trước đó so đấu bên trong, hắn và Tiêu Vũ đều là vượt lại sau khi thì sẽ ngừng tay, cho đối phương truy đuổi cơ hội, trực tiếp tự mình bị vượt lại, mới sẽ tiếp tục chọn đề.

Cho nên, hắn câu nói này cũng là lời thật, ở vận may trên, hắn quả thật bại bởi Tiêu Vũ.

“Quả thật, ta đích xác vận may tốt hơn, ta cũng biết, trong lòng ngươi không quá chịu phục.” Mặc dù đối với đệ nhất nhất định muốn lấy được, nhưng đối với cái này Diệp Hàn thực lực, Tiêu Vũ đồng dạng tán thành.

Cái này Diệp Hàn có thực lực, cũng có kiêu ngạo, đồng dạng, Tiêu Vũ mặc dù bình thường sẽ không chủ động cùng người tranh cái gì, nhưng nếu là cãi, muốn làm cho đối phương thua tâm phục khẩu phục.

Hắn đối với Phương Minh Hạc nói: “Phương lão, ta bây giờ tuy là đệ nhất, nhưng Diệp Hàn là vì đã không đề có thể làm, mới không cách nào vượt lại, phỏng chừng trong lòng hắn cũng không phục, xin mời lão gia ngài hiện trường ra lại 1 đề, từ ta và hắn cùng hoàn thành, hoàn thành tốt hơn một phương, liền có thể đứng ở đệ nhất vị trí!”

“Hả?” Diệp Hàn kinh ngạc, lộ ra rất hứng thú vẻ mặt.

Cái này Tiêu Vũ lại ở thắng hắn sau khi, còn muốn cố ý cho hắn cơ hội? Quá khứ, có thể cùng hắn ngang hàng người cũng không tìm tới, bây giờ lại có thể có người ở dẫn đầu hắn sau cố ý để hắn truy đuổi?

Có chút ý nghĩa!

“Cái này……” Phương Minh Hạc mặt lộ vẻ khó xử.

Thành thật mà nói, hai người kia phía trước biểu hiện, liền hắn đều nhìn ra nhìn mà than thở, những đề mục kia có một chút hắn muốn giải đáp đều có chút khó khăn, nhưng hai người kia lại đều xuất sắc hoàn thành, hơn nữa không một phạm sai lầm.

Hơn nữa, hắn tuy là tông sư, nhưng ở cân nhắc đến tu vi dưới tình huống, cần đến một đạo có thể xưng tụng vấn đề khó, lại muốn cho hai người này có khả năng hoàn thành đề, cũng không phải dễ dàng như vậy.

“Như vậy đi, bình thường đề mục đã không làm khó được hai người các ngươi, vậy sao không hai người các ngươi lẫn nhau ra đề mục? Ai đề mục khả năng làm khó đối phương, chính mình có thể hoàn thành, liền coi như người thắng, đương nhiên, xuất ra đề mục nhất định phải ở dược đạo trong phạm vi.” Phương Minh Hạc suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng ánh mắt sáng lên, thẳng thắn đem cái vấn đề khó khăn này lại vứt trở về.

Lẫn nhau ra đề mục? Tiêu Vũ cùng Diệp Hàn con mắt đều phát sáng lên, cái này ngược lại là không sai phương pháp giải quyết, hơn nữa cứ như vậy phe thua cũng có thể tâm phục.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Tiêu Vũ hỏi dò Diệp Hàn. &# 85

“Ta không ý kiến.” Diệp Hàn cũng thập phần thẳng thắn.

“Tốt! Bây giờ là ta dẫn đầu, liền từ ngươi trước tiên ra đề mục.” Tiêu Vũ gật gù, cái này Diệp Hàn không chỉ có mộc linh thân thể, dược đạo thực lực cũng rất kinh người, nếu không chỉ bằng thể chất, cũng không thể hoàn thành nhiều như vậy đề mục.

Hắn rất muốn nhìn một chút, Diệp Hàn xảy ra ra sao đề.

“Ha ha, ta đây sẽ không khách khí.” Diệp Hàn tại nguyên chỗ đi tới lui vài bước, như đang suy tư, hắn hiển nhiên cũng biết bình thường đề không làm khó được Tiêu Vũ, suy tư thời gian rất lâu.

Cuối cùng, hắn như là làm ra quyết định, kêu người đi dẫn theo ba cây linh dược trở về.

Này ba cây linh dược vừa đến, tất cả mọi người đều lộ ra mới mẻ vẻ, kể cả Phương Minh Hạc cũng là như thế, hiển nhiên tất cả mọi người cũng không nhận ra này ba cây linh dược.

“Ta đến đề rất đơn giản, này ba cây linh dược, là chính ta bồi dưỡng ra, Tiêu Vũ, ngươi chỉ cần nói ra này ba loại linh dược dược liệu, cùng với nuôi dưỡng phương pháp, nói đúng, liền coi như ta thua.” Diệp Hàn mang trên mặt tự tin mỉm cười, chầm chậm mở miệng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 122: Âm Hỏa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Người trong đại sảnh cũng bắt đầu xì xào bàn tán.

Diệp Hàn đề mục, nghe tới tựa hồ cũng không khó, phân rõ linh dược dược liệu, cùng với nuôi dưỡng linh dược, đây đều là cơ sở bên trong cơ sở, đối với bất kỳ dược sư cũng không tính là việc khó.

Chỗ khó ở chỗ, này ba cây linh dược không có một người nhận thức, cho dù là thực lực mạnh đến đâu dược sư, ở nhìn thấy chính mình không quen biết linh dược lúc, cũng không thể nào biết dược liệu cùng nuôi dưỡng phương pháp.

Tình hình như thế dưới, Tiêu Vũ cơ hồ là tất bại.

“Có thể hay không tha cho ta quan sát một phen?” Tiêu Vũ chút nào không hoảng hốt, cũng một chút đã hiểu Diệp Hàn dự định.

Thân là mộc linh thân thể, Diệp Hàn nuôi dưỡng lên linh dược, quả thật so với bình thường luyện dược sư muốn đơn giản hơn nhiều, cũng càng có thể bồi dưỡng ra này khó có thể sống sót linh dược.

Thậm chí, hắn còn có thể dựa vào thể chất của mình, thay đổi một vài linh dược dược tính, để một cây linh dược đang sinh trưởng sau khi đứng lên, hoàn toàn biến thành một cây hoàn toàn mới thuốc.

Gặp phải tình huống như thế này, cái này đơn giản nhất đề, đối với hắn cái này mộc linh thân thể tới nói tuyệt đối có lợi, ngược lại, bài thi người dù cho thực lực mạnh đến đâu, cảnh giới ở cao, lúc này cũng không khả năng hắn là như thế nào bồi dưỡng ra những linh dược này, cùng với những linh dược này dược liệu.

Diệp Hàn đây là muốn mượn chính mình cái kia dị thường thể chất, dùng cái này áp chế Tiêu Vũ.

“Có thể, tùy ngươi quan sát bao lâu.” Diệp Hàn rất là hào phóng, bởi vì hắn đối với mình có đầy đủ tự tin, dưới tình hình như thế, chính là Phương Minh Hạc, cũng không khả năng đáp được.

Tiêu Vũ không nhiều lời nói, đi lên phía trước, cẩn thận quan sát lên cái kia ba cây linh dược đến.

Này ba cây linh dược, hiển nhiên trải qua tỉ mỉ chăm sóc, giờ phút này còn bị trồng ở trong chậu.

Đối với người bình thường tới nói, đề mục này có lẽ tuyệt đối làm không được, có thể điểm này, đối với Tiêu Vũ hoàn toàn không áp dụng.

Hắn quan sát chốc lát, sau đó lộ ra nụ cười, nói: “Này thứ một cây linh dược, sử dụng hạt giống hẳn là ngũ độc hoa.”

Ngũ độc hoa? Nghe được đệ tử đều hết sức giật mình, bởi vì ngũ độc hoa rất nhiều người đều biết, nhưng này cây linh dược rõ ràng không phải ngũ độc hoa, mặc dù có chút tương tự, nhưng bề ngoài trên chênh lệch rất nhiều.

“Sau đó thì sao?” Diệp Hàn lộ ra vẻ khác lạ.

Ngũ độc hoa mặc dù thông thường, nhưng bây giờ bụi cây này linh dược bởi vì sửa đổi hắn nuôi dưỡng, đã đã biến thành một loại khác linh dược, Tiêu Vũ lại có thể có thể thấy?

“Cây thuốc này,

Là một loại độc dược, loại độc này dung hợp ngũ độc hoa năm loại độc tố, nhưng lại thắng ngũ độc, bên trong ngũ độc người, sau khi trúng độc độc tố chỉ có thể tiến vào máu, chỉ cần cứu đúng lúc, vẫn như cũ có thể giải, nhưng loại độc chất này lại có thể vào rót vào trong thân thể linh sông, dù cho mở ra loại độc này, trong cơ thể linh sông cũng sẽ khó giữ được.” Tiêu Vũ thẳng thắn nói, lúc nói chuyện thủy chung mỉm cười thấy Diệp Hàn.

Lại có dạng này độc, mọi người nghe xong Tiêu Vũ miêu tả đều có loại không rét mà run cảm giác.

“Không sai, tiếp tục.” Diệp Hàn gật gù, nụ cười trên mặt lại dần dần biến mất.

“Ngươi rất có ý nghĩ, dùng ngũ độc hoa hạt giống nuôi dưỡng, sau khi vừa mỗi ngày dùng bóng tối u thủy đúc, để ngũ độc hoa ngũ độc biến thành một loại độc, cuối cùng hơn nữa ngươi trong cơ thể mình mộc linh máu, để thuốc này nhanh chóng thành hình, và triệt để dị biến, trở thành một loại khác thuốc.”

Tiêu Vũ không chờ Diệp Hàn thêm nói, đi tới đệ nhị cây linh dược trước khi, nói thẳng: “Một bụi này, đời trước là bầu trời xanh cỏ, nhưng cũng cùng lúc trước ngũ độc như hoa, trải qua ngươi đặc thù huyết dịch đã xảy ra dị biến, ngươi đào tạo lúc ở trong đất gia nhập Tử Vân cát, lại từ ngươi mộc linh máu, để cỏ này đã xảy ra dị biến, vốn bầu trời xanh cỏ nhiều dùng để trung hoà bất đồng linh dược gian xung đột, nhưng bây giờ, cây cỏ này đã biến thành một loại mới cỏ, có thể dùng đến luyện chế khôi phục thần lực đan dược.”

“Đệ tam cây, đời trước là hổ Tu Căn, nhưng bây giờ cũng đã biến thành một loại cương cường linh dược, trong dược ẩn chứa cuồng bạo hỏa chi linh, lại có băng chi linh, tin tưởng ngươi ở đây nuôi dưỡng thời điểm bỏ vào âm dương thớt đá thành phấn, thêm nữa ngươi đặc thù huyết dịch, mới làm cho hổ Tu Căn phát sinh biến hóa như thế.”

Tiêu Vũ một hơi đem ba cây linh dược hiệu dụng cùng nuôi dưỡng phương pháp nói xong, lúc này mới dừng lại, đối với Diệp Hàn nói: “Không biết là ta nói có đúng hay không?”

Trên thực tế, làm Tiêu Vũ nói đến một nửa trong khi, Diệp Hàn cũng đã có chút sững sờ, những thứ này đều là chính hắn nuôi dưỡng, hơn nữa bởi vì gia nhập tự thân máu, người khác chính là thấy thế nào, cũng căn bản không nhìn ra hắn nuôi dưỡng phương pháp, có thể Tiêu Vũ theo như lời lại là một chữ không sai.

“Không sai, đề mục này ngươi thắng.” Qua rất lâu, Diệp Hàn mới thở dài một tiếng, thừa nhận Tiêu Vũ theo như lời.

Hắn há miệng thở dốc, rất muốn hỏi Tiêu Vũ là làm sao thấy được, cuối cùng vẫn không thể nào hỏi lên, kiêu ngạo như là hắn, vào lúc này nếu như hỏi, liền chẳng khác gì là hướng về Tiêu Vũ cúi đầu.

Dù cho Tiêu Vũ đáp đúng hắn sở xuất đề, hắn cũng vẫn như cũ có cơ hội, chỉ cần hắn đồng dạng giải đáp đến Tiêu Vũ đề mục, vậy hắn không coi là thua!

“Tiểu hữu, không nghĩ tới ngươi liền cái này cũng khả năng có thể thấy, lão hủ ta là tự hỏi không có bản lãnh kia!” Phương Minh Hạc thở dài: “Được rồi, bây giờ hoán đổi tiểu hữu ngươi ra đề mục.”

Đến lúc này, mọi người đối với Tiêu Vũ thực lực đều đã sâu sắc bái phục, đồng thời cũng rất muốn biết, có thực lực như vậy Tiêu Vũ, xảy ra ra sao đề mục.

“Chư vị chờ.” Tiêu Vũ nói xong, xoay người đi vào trong đám người, đem Sở Ngâm Sa kéo ra ngoài.

“Làm gì? Chính ngươi muốn theo người đấu kéo lên ta làm gì?” Sở Ngâm Sa vẻ mặt bất mãn.

Từ hắn đem Tiêu Vũ mang tới dược đường sau khi, cái tên này thì vội vàng đạt được, đem hắn trực tiếp ném qua một bên, có thể nói xuất tẫn danh tiếng, lúc này càng làm hắn kéo ra ngoài, xem như xảy ra chuyện gì?

“Ta đáp ứng ngươi sự tình, bây giờ muốn đoái hiện.” Tiêu Vũ hấp háy mắt, đem Sở Ngâm Sa kéo đến trung ương, đối với Diệp Hàn nói: “Đây là ta một người bạn, tin tưởng rất nhiều người đều không xa lạ, trên người hắn có chút vấn đề, đề mục của ta, chính là đem trên người hắn vấn đề chữa khỏi.”

Sở Ngâm Sa chấn động, rốt cục nhớ tới, Tiêu Vũ tựa hồ đã từng nói muốn thay hắn mở ra trên người âm hỏa độc. U &# 8

Thiên tư của hắn vốn so với bây giờ còn kinh khủng hơn, lại bởi vì này âm hỏa độc ảnh hưởng, không thể hoàn toàn phát huy, còn bởi vì tầng này nguyên nhân, ở thi nhập viện thời điểm bị Vũ Vô Cực đè ép một con, dẫn đến hắn chỉ có thể đẩy ra 7 phiến cửa đá.

Nếu như có thể giải quyết độc này, thiên tư của hắn cùng thực lực đều sẽ có to lớn tăng lên, đến lúc đó chỉ cần cho hắn thời gian, chính là Đằng Long trong vùng mấy cái kia đứng đầu nhất yêu nghiệt, hắn cũng không sợ!

“Hả? Tứ đại một trong người mới, thân thể bất cứ khác thường?” Diệp Hàn sau khi nghe xong, cũng không nhiều lời, hắn từ trên đầu kéo xuống một sợi tóc, hất về phía trước một cái, cây này tóc lại thần tốc dài ra, quấn ở Sở Ngâm Sa mạch đập bên trên.

Này 1 bắt mạch, Diệp Hàn chính là nhẹ nhàng chấn động: “Âm hỏa độc!”

“Cái gì?” Phương Minh Hạc cũng là kinh hãi, lắc người một cái đi tới Sở Ngâm Sa trước người, đưa tay bắt mạch.

Dựng qua mạch sau, Phương Minh Hạc cùng Diệp Hàn hai người, đều sâu sắc nhíu mày, ở nơi đó chăm chú suy nghĩ.

Hiển nhiên, đối với hai người bọn họ tới nói, Sở Ngâm Sa trên người vấn đề thập phần khó giải quyết, bọn họ đều nghĩ đến nên dùng biện pháp gì, tài năng giải loại này kỳ độc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 123: Giải Độc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Âm hỏa độc, loại độc chất này thập phần khó giải quyết, sau khi trúng độc, loại độc này sẽ hòa vào trên thân thể người mỗi một góc, kể cả máu, linh sông, thậm chí là thần niệm.

Bởi vậy, muốn thanh trừ loại độc chất này phi thường khó khăn, bằng không mà nói, Vũ Cực Điện chủ đối với Sở Ngâm Sa coi trọng như thế, đã sớm nghĩ biện pháp vì hắn bỏ loại độc này, mà sẽ không kéo dài tới hôm nay.

Y theo quy định, Tiêu Vũ ra đề mục sau khi, bên trong lạnh có ba cái canh giờ suy nghĩ, quy tắc này cũng là Thiên cấp đề mục quy tắc, bị tiếp tục sử dụng tới đề mục này trên.

Thế nhưng, dù cho Diệp Hàn vắt hết óc, cũng không nghĩ ra cái gì hữu hiệu biện pháp.

Mặc dù hắn có mộc linh thân thể, nhận sự giúp đỡ một vài đặc thù linh dược nói, thì có hy vọng mở ra loại độc này, hắn vào lúc này cũng nghĩ đến mấy có thể biện pháp, thế nhưng biện pháp như thế cũng không quá thực dụng, bởi vì có thời gian hạn chế, cho nên hầu như không cách nào dùng tới.

Phương Minh Hạc bên này cũng giống như vậy, trầm tư hồi lâu sau khi, cuối cùng cũng không có đạt được một hữu hiệu phương pháp.

“Âm hỏa độc là nổi danh kỳ độc, không đến Thiên Tông cảnh giới, hầu như không người thông hiểu, đề mục này, ta từ bỏ.” Diệp Hàn là một thập phần lý tính người, biết chuyện không thể làm, quyết đoán lựa chọn từ bỏ.

Có điều như vậy cũng không có nghĩa là đề mục này chính là Tiêu Vũ thắng, Tiêu Vũ muốn thắng, còn cần mở ra loại độc chất này, chứng minh hắn có năng lực này.

Nếu không thì, đến một chính mình phạm vi năng lực ở ngoài đề, coi như khó ở đối thủ, cũng không có thể chứng minh năng lực của mình so đối thủ càng xuất sắc hơn.

“Lão hủ cũng không nghĩ ra cái gì tốt phương pháp, tiểu hữu, đến tột cùng loại độc chất này, nên làm sao hóa giải?” Phương Minh Hạc cũng lựa chọn từ bỏ, tràn đầy trông chờ mà nhìn Tiêu Vũ.

Diệp Hàn cũng là như thế, Tiêu Vũ đã gan dạ đến dạng này đề, vậy hắn khẳng định có nắm chắc nhất định có thể giải khai loại độc này.

Nhưng dùng Tiêu Vũ linh nguyên cảnh tu vi, thật sự có thể làm được không?

“Ha ha, phải mở ra loại độc chất này, kỳ thực cũng không phải rất khó, Phương lão, mời mọc ngươi sai người giúp ta chuẩn bị một vài linh dược.” Tiêu Vũ nói xong, báo ra mấy chục loại linh dược tên gọi.

Diệp Hàn càng thêm nghi hoặc, Tiêu Vũ theo như lời đều là rất phổ thông linh dược, ở dược đường bên trong thì có thể tìm tới, dùng những linh dược này thì có thể giải khai âm hỏa độc? Hắn có chút không tin.

Không lâu, Tiêu Vũ muốn linh dược được đưa đến, Phương

Minh Hạc cũng phi thường hiếu kỳ, Tiêu Vũ rốt cuộc dự định giải thích như thế nào này âm hỏa độc?

“Thu hồi thần lực của ngươi, không can thiệp tới phát sinh cái gì, đều không nên phản kháng.” Đi tới Sở Ngâm Sa trước người, Tiêu Vũ trịnh trọng nói.

Việc đã đến nước này, Sở Ngâm Sa biết Tiêu Vũ mượn cơ hội này mở ra trên người hắn âm hỏa độc, gật gù không có nhiều lời, đồng thời thu hồi trên người hết thảy Thần lực.

“Phụp!”

Tiêu Vũ đưa tay phải ra, trong không trung hư cầm, đột nhiên, trong lòng bàn tay của hắn xuất hiện một đám lửa, này đoàn ánh lửa nhìn qua hết sức bình thường, nhưng thiêu đốt thời gian, nhưng có thể cho người bên cạnh một loại áp lực cực lớn.

“Đây là lửa gì?” Phương Minh Hạc thật to bất ngờ, hắn có thể xác định Tiêu Vũ trong tay ánh lửa khẳng định không phải phàm hỏa, nhưng cũng nhìn không ra chỗ kì lạ.

Diệp Hàn cũng là như thế, cau mày, không biết là Tiêu Vũ muốn làm gì?

Kế tiếp, chỉ thấy Tiêu Vũ trong tay nắm đoàn kia ánh lửa, sau đó đem Phương Minh Hạc chuẩn bị những linh dược kia, 11 vùi đầu vào lòng bàn tay của mình bên trong.

Những linh dược kia gặp gỡ lửa, rất nhanh sẽ bị trực tiếp tan ra, Tiêu Vũ cứ như vậy không dứt tập trung vào mới linh dược, dùng trong tay ánh lửa đem những linh dược này 11 tan đi.

Mấy chục loại linh dược, cuối cùng đều bị ngọn lửa kia hóa ngựa chất lỏng, dung hợp lại cùng nhau, và ở Tiêu Vũ lòng bàn tay chầm chậm lưu động.

“Này……”

Bất kể là Phương Minh Hạc, còn là Diệp Hàn, lúc này đều là trợn to hai mắt, một khắc cũng không nguyện ý dời ánh mắt.

Tiêu Vũ bất cứ trực tiếp dùng bàn tay của mình thay thế lò thuốc, ở lòng bàn tay ở trong chế thuốc? Loại chuyện này, cũng quá ly kỳ a!

Mặc dù hắn phương thức như vậy, chỉ là đem linh dược bên trong sức thuốc lấy ra bước ra, lại dung hợp một chỗ, nhưng ở không sử dụng lò thuốc dưới tình huống, đây là phi thường khó khăn một loại phương thức, phải thập phần khống chế chính xác kỹ xảo, mới có thể làm được điểm này.

Nhưng đối với bình thường dược sư tới nói, muốn làm chính xác khống chế, thì tuyệt đối không rời được lò thuốc, có thể Tiêu Vũ bây giờ lại là hoàn toàn phá vỡ lẽ thường, lại không dùng thuốc lò cũng có thể chế thuốc!

Đương nhiên, bởi vì không có sử dụng lò thuốc, cho nên Tiêu Vũ phương pháp này, cuối cùng hoàn toàn không luyện thành chân chính đan dược, chỉ có thể hình thành nước thuốc, nhưng dù cho như thế, phần này khống hỏa lực, cùng với đối với sức thuốc rải rác, dung hợp sức khống chế, cũng đã không thể dùng lẽ thường đến suy đoán!

Dạng này một màn, cho người xung kích cảm giác, liền giống với nhìn thấy cá bay ở trên trời, chim ở bơi trong nước giống nhau, triệt để lật đổ mọi người đối với lẽ thường nhận thức!

Tại mọi người khiếp sợ và trong ánh mắt kinh ngạc, Tiêu Vũ trong lòng bàn tay nước thuốc từ từ thành hình, hắn một tiếng quát nhẹ, này nước thuốc liền từ lòng bàn tay của hắn thoát ly, rót vào tới Sở Ngâm Sa trong cơ thể.

Sở Ngâm Sa trên mặt lộ ra vài phần vẻ thống khổ, lại là một tiếng kỳ hố, tuy là đầu đầy đại pháp, nhưng cũng cắn chặt răng răng, một điểm âm thanh cũng không đến.

Sắc mặt của hắn cũng bắt đầu thần tốc biến hóa, khi thì đỏ chót, khi thì trắng nhợt, bất luận người nào đều có thể nhìn ra, lúc này Sở Ngâm Sa đang chịu đựng một loại lớn lao thống khổ.

“Đi!”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, bàn tay đẩy về phía trước, trong tay hắn ánh lửa, càng vào lúc này cũng tiến nhập Sở Ngâm Sa trong cơ thể, nhất thời, Sở Ngâm Sa trên đầu không dứt đổ mồ hôi, vẻ mặt hiển lộ hết thống khổ.

Từ bên ngoài nhìn vào, đoàn kia ánh lửa tiến vào Sở Ngâm Sa trong cơ thể sau, ánh lửa còn có thể từ Sở Ngâm Sa trong cơ thể lộ ra.

Chỉ thấy ánh lửa kia ở Sở Ngâm Sa trên người không dứt chạy, trải qua trên người hắn các nơi, thậm chí bao gồm mười ngón tay của hắn, cùng với sợi tóc.

Quá trình này có chút chầm chậm, kéo dài rất dài một đoạn thời gian ngắn, chính là Tiêu Vũ, trên người cũng bắt đầu rướm mồ hôi, rõ ràng áp lực của hắn cũng không nhỏ.

“Trở về!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ quát khẽ một tiếng, đoàn kia tiến vào Sở Ngâm Sa trong cơ thể ánh lửa rốt cục lại xuất hiện, từ Sở Ngâm Sa trong cơ thể bay ra, một lần nữa trở lại Tiêu Vũ lòng bàn tay.

Có thể nhìn thấy, &# 32; so với ban đầu, này đoàn ánh lửa đã xảy ra biến hóa rõ ràng, vốn thoạt nhìn rất bình thường trong ngọn lửa, càng bao vây lấy khác một đoàn ngọn lửa màu đen.

Đạo kia ngọn lửa màu đen lúc này còn đang không ngừng nhảy lên, phảng phất muốn tránh thoát bên ngoài đoàn kia ánh lửa vây quanh.

“Phụp!”

Tiêu Vũ đưa tay nắm chặt, trong lòng bàn tay ánh lửa cứ thế biến mất, hắn xoa xoa mồ hôi trên đầu, nói: “Đạo này âm hỏa đối với ta có chút dùng, tạm thời ta thì cầm đi.”

Sở Ngâm Sa cả người run rẩy, có vẻ vô cùng suy yếu, khí tức cũng cực kỳ hỗn loạn, lại là kiên trì đứng ở nơi đó, không có ngã xuống. Hắn quay đầu lại nhếch môi, nói: “Không cần trả lại!”

Tiêu Vũ cũng nhếch miệng nở nụ cười, nhưng không có nhiều lời, lúc này hai người bọn họ đều quá hư nhược, nói hơn một câu đều phải dùng tới rất nhiều sức lực.

Nhìn đến đây, Phương Minh Hạc cũng nhìn ra đã kết thúc, hắn đi lên trước, một lần nữa làm Sở Ngâm Sa bắt mạch, lập tức cả kinh nói: “Thật giải khai âm hỏa độc!”

Diệp Hàn cũng có vẻ nửa tin nửa ngờ, một lần nữa dùng 1 sợi tóc làm Sở Ngâm Sa bắt mạch, cuối cùng nhẹ nhàng 1 thành, đầy mặt khó mà tin nổi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 124 + 6 Điện Chủ Bất An

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dù cho không cách nào giải trừ Sở Ngâm Sa độc trong người, nhưng hai người này thực lực, nếu muốn biết Sở Ngâm Sa độc trong người hay không mở ra, vẫn là rất dễ dàng.

Lúc này Sở Ngâm Sa, mặc dù suy yếu không ngớt, nhưng trong cơ thể độc, xác xác thật thật đã biến mất.

“Hai đề kết thúc, ta thua, ngươi là đệ nhất!” Diệp Hàn lắc lắc tóc dài màu trắng, rất là hào hiệp trùng Tiêu Vũ nở nụ cười.

Hắn là thật phục rồi, cái này trong truyền thuyết phế nhân, trên dược đạo thực lực đưa hắn hoàn toàn nghiền ép, hắn đây là lần đầu, ở thuốc chi nhất đạo cảm nhận được bại bởi người khác cảm giác, thế nhưng là không có một tia nổi giận, ngược lại chẳng biết vì sao, tâm tình bất cứ có chút vui vẻ.

Kể cả chính hắn, đều cảm thấy có chút khó tin.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ ôm quyền, hắn lúc này thật sự quá qua suy yếu, coi như muốn nói thêm nữa vài chữ, cũng không cái kia khí lực.

Trên thực tế, hắn lúc trước đoàn kia ánh lửa, đúng là hắn chiếm được Vũ Vương trong mộ địa tâm chân hỏa, nếu là không có đoàn kia ánh lửa, hắn phải mở ra Sở Ngâm Sa trên người độc, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Địa tâm chân hỏa phẩm chất cực cao, mà Sở Ngâm Sa độc bị trúng, cũng thuộc về một loại lửa độc, bởi vậy nhận sự giúp đỡ một vài linh dược, lại dùng dùng chân hỏa làm dẫn, hắn mới có thể đem Sở Ngâm Sa trên người độc mở ra.

Dù vậy, cũng tiêu hao hắn lượng lớn tinh lực, hầu như mệt lả.

“Tiêu Vũ, thắng?”

“Lại áp chế Diệp Hàn tên yêu nghiệt này!”

“Này……”

Trong khoảng thời gian ngắn, xem cuộc chiến đệ tử đều có chút không bình tĩnh nổi, dược đường bên trong không người nào có thể rung chuyển yêu nghiệt Diệp Hàn, lại triệt để bại bởi Tiêu Vũ, hơn nữa thoạt nhìn không hề có một chút không phục ý tứ.

Cái này ở dược đạo bên trong vẫn đứng ở đỉnh yêu dị nam tử, rốt cục là từ thần đàn bên trên bị người kéo xuống, mà kéo xuống hắn người, đúng là Vũ Viện bên trong nổi danh nhất phế nhân!

Vào lúc này, nếu nói là bị đả kích nhất, đó là Giang Tẫn Phong.

Hắn chứng kiến hết thảy trải qua, càng thêm sâu sắc minh bạch một cái đạo lý, ở Tiêu Vũ trước mặt, hắn quả thực thì như là giun dế, trước kia làm tất cả, là như vậy buồn cười.

Hắn hồn bay phách lạc, như là lập tức mất đi vô số sinh cơ, hai mắt lờ mờ đi ra dược đường, yên lặng rời đi.

“Tiểu hữu, chúc mừng ngươi.” Phương Minh Hạc cười ha ha tiến lên,

Nói: “Bây giờ ngươi có thể trực tiếp yêu cầu tìm hiểu Luân Hồi Điện Thánh Bia, không cần lại đợi cho cuối tháng.”

“Nấc……” Tiêu Vũ sửng sốt, đây là tình huống gì, làm sao đột nhiên cũng không cần đợi cho cuối tháng?

“Trên thực tế, mỗi một đường bên trong, đều có một cao nhất ghi chép, cái kia ghi chép chính là này 1 đường bên trong từ trước tới nay cao nhất phân, bất kỳ đệ tử một khi có thể phá cái kỷ lục này, có thể bất cứ lúc nào tìm được tìm hiểu Thánh Bia tư cách.” Phương Minh Hạc cười nói: “Ngươi bây giờ điểm, là 113 vạn phân, mà trước đây cao nhất điểm, là 57 vạn phần, bởi vậy……”

Không cần Phương Minh Hạc tiếp tục nói, Tiêu Vũ cũng hiểu.

Hắn phá vỡ dược đường đạt được cao nhất ghi chép, chiếm được dược đường khen thưởng thêm, tùy thời có thể tìm hiểu Thánh Bia!

Điều này làm cho hắn mắt sáng rực lên, đã có như vậy một cái quy tắc, cái kia tất cả thì hảo thuyết, chỉ cần sau đấy hắn khả năng một lần nữa đánh vỡ cái khác Ngũ đường cao nhất điểm, cái kia y nguyên có thể trong ba tháng hiểu hết còn lại 5 mặt Thánh Bia!

113 vạn phân, so với trước đây cao nhất điểm 57 vạn, còn phải cao hơn gần gấp đôi.

Tiêu Vũ cho ra mới ghi chép, chấn kinh rồi vô số người, tin tức này, cũng ngay đầu tiên thần tốc truyền ra, Tiêu Vũ một lần nữa với Vũ Viện bên trong đưa tới to lớn sóng gió.

6 điện, sáu vị điện chủ lại bị Tiêu Vũ tên này chỗ bất ngờ, từng cái tâm tư người, đều không giống nhau.

Từ sau lúc đó, Tiêu Vũ quyết đoán lựa chọn tìm hiểu Luân Hồi Điện thuốc Thánh Bia, điều này cũng làm cho Luân Hồi Điện chủ Cổ Ngọc Thư một trận ảo não, Diệp Hàn lại đều ngăn cản không được Tiêu Vũ, để hắn rất là khó chịu.

Có điều, quy tắc vị trí, hắn cũng không có biện pháp nào, chỉ có thể mang Tiêu Vũ đi tới thuốc Thánh Bia vị trí.

Vốn, Tiêu Vũ đánh vỡ dược đường ghi chép, chuyện này mặc dù để sáu vị điện chủ kinh ngạc một chút, nhưng là không thể để nội tâm của bọn hắn sinh ra quá sóng lớn, thế nhưng rất nhanh, 6 điện bên trong những điện chủ này tất cả đều ngồi không yên.

“Cái gì? Tiêu Vũ tiến vào thuốc Thánh Bia vị trí sau, qua ba ngày còn chưa đi ra?”

“Hắn một lần có thể thừa nhận ba đạo Thánh lực?”

“Tại sao một kẻ tàn phế, có thể thừa nhận nhiều như vậy Thánh lực?”

“Tạm thời xem trước một chút hắn tài năng ở ở chỗ đợi mấy ngày.”

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, 6 điện điện chủ càng ngày càng không bình tĩnh, đặc biệt là Luân Hồi Điện chủ Cổ Ngọc Thư, Tiêu Vũ mỗi ở thuốc Thánh Bia nơi ở lâu thêm một ngày, thì đại diện thuốc Thánh Bia muốn chờ lâu một tháng tài năng lại kích hoạt.

“Tiểu tử này, không phải lại muốn đợi hơn ba tháng a?” Vũ Cực Điện chủ Vũ Mục trong lòng có chút cười trên sự đau khổ của người khác, Tiêu Vũ gieo vạ xong bọn họ Vũ Cực Điện, bây giờ vừa đi gieo vạ cái khác điện.

Cứ như vậy, hắn trong lòng ít nhiều còn cân bằng ít ỏi, ít nhất sẽ không bởi vì Võ thánh bia không cách nào kích hoạt sự tình, bị cái khác điện bỏ rơi nhiều lắm.

Trước đây bởi vì Tiêu Vũ tìm hiểu Võ thánh bia dùng chính là Mạc Ly cơ hội, bởi vậy chuyện kia hắn vẫn chưa đối ngoại công khai, bây giờ thấy Cổ Ngọc Thư cái kia sắc mặt khó coi, Vũ Mục tâm tình không biết thế nào, trở nên vô cùng tốt.

Thời gian đảo mắt tới ngày thứ mười, Cổ Ngọc Thư đã hoàn toàn không thể bình tĩnh, hầu như mỗi ngày đều muốn tới Thánh Bia nhà đá ở ngoài bảo vệ, trong lòng nóng nảy không ngớt.

Trừ hắn ra ngoài ra, mấy vị khác điện chủ cũng cảm nhận được một loại cảm giác nguy hiểm.

Mặc dù cảm thấy Tiêu Vũ không thể tinh thông nhiều lĩnh vực, nhưng nhìn thấy hắn yêu nghiệt như thế biểu hiện, bọn họ cũng không nhịn được lo lắng cùng, vạn nhất Tiêu Vũ ở tại bọn hắn nơi đó cũng đã nhận được Thánh Bia tìm hiểu tư cách, cái kia tổn thất của bọn họ nhưng lớn rồi.

Bởi vì không can thiệp tới Tiêu Vũ biểu hiện lại xuất sắc, cái này cũng nhất định là một phế nhân, ở những điện chủ này xem ra, không thể tăng cao tu vi, đó cũng không có giá trị, Thánh Bia cho Tiêu Vũ tìm hiểu, đó chính là lãng phí.

Đặc biệt là, Tiêu Vũ lại có thể thừa nhận nhiều như vậy Thánh lực, nếu để cho hắn tìm hiểu một lần Thánh Bia, muốn chờ thêm rất lâu tài năng kích hoạt, đây coi như là bắt lại những đệ tử khác tìm hiểu cơ hội lãng phí ở Tiêu Vũ một kẻ tàn phế trên thân.

“Mà trước chờ một chút a, cái này phế nhân nên không thể cũng am hiểu cái khác lĩnh vực.”

“Tuy nói như thế, nhưng người này vô cùng Yêu, làm việc thường thường ngoài dự đoán mọi người, không thể không phòng.”

“A, bất kể nói thế nào, hay là trước chờ hắn sau khi ra ngoài, suy nghĩ thêm nên làm sao đối xử.”

Sáu vị điện chủ lẫn nhau thương nghị, người người đều có một loại cảm thấy bất an cảm giác, chỉ lo Tiêu Vũ sau khi đi ra vừa chạy đến bọn họ nơi đó ầm ĩ trên một phen, cướp đi Thánh Bia tìm hiểu tư cách.

Ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ lại là ở thuốc Thánh Bia nơi tìm hiểu một ngày lại một ngày, hắn mỗi chờ lâu một ngày, những điện chủ này thì càng bất an.

Vẫn là gian kia cổ viện, vẫn là cái kia kèn ácmônica, vẫn là tên kia đánh đàn cô gái, còn có vị kia tóc trắng xoá lão nhân.

“Tiểu thư, người nên cũng nghe nói, thiếu niên kia phá vỡ dược đường ghi chép, bây giờ trong khi tìm hiểu Luân Hồi Điện thuốc Thánh Bia, hơn nữa đã qua mười ngày, còn chưa từng xuất hiện, ta cảm thấy, hắn thật có khả năng sẽ là chúng ta muốn tìm người.”

Họ Cổ lão nhân, giống như lần trước như vậy khoanh tay đứng ở đánh đàn cô gái, từ ái thấy cô gái bóng lưng.

“Tiêu Vũ?” Cô gái động tác trong tay chưa dừng lại, trong miệng lại là không tự chủ nhẹ nhàng đọc lên hai chữ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 125: Chí Tôn Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cô gái hai con mắt, vào lúc này trở nên dị thường thâm thúy, khiến người ta không nhìn ra nàng đang suy nghĩ gì.

Gặp thiếu nữ này không tiếp tục như lần trước vậy chống cự, họ Cổ lão nhân tiếp tục nói: “Lần này thiếu niên kia đánh vỡ ghi chép, từng chịu ta chỉ điểm Phương Minh Hạc gặp được hết thảy quá trình, ta hỏi qua hắn, hắn cũng chính miệng nói ra, thiếu niên kia dược đạo thực lực sâu không lường được, tiểu thư, nếu người đồng ý, ta liền cùng thiếu niên kia tiếp xúc một chút?”

Cô gái động tác trong tay, rốt cục cũng ngừng lại, du dương tiếng đàn cũng theo đó rồi dừng.

Nàng trong con ngươi phức tạp, biết họ Cổ già bởi vì đúng rồi nàng tốt, trầm tư hồi lâu sau triển lộ miệng cười, nói: “Cũng được, có thể được Cổ gia gia ngươi như thế tán thưởng, ngàn ngữ cũng muốn nhìn một chút cái kia là thần thánh phương nào.”

Họ Cổ lão nhân mừng rỡ, hắn tiểu thư này dung nhan khuynh thế, có thể so với dưới thế gian hết thảy nữ tử, tính cách cũng dịu dàng như nước, tâm địa càng hiền lành cực điểm, làm sao trong số mệnh thăng trầm, theo vừa xuất thế liền dính vào không thể chữa trị trách nhanh.

Bởi vì này trách nhanh tồn tại, hắn tiểu thư này đối với tương lai hầu như đã không ôm hy vọng gì, mỗi lần họ Cổ lão nhân phải cho tiểu thư tìm người trị liệu, hắn tiểu thư này đều là mỉm cười từ chối.

Điều này là bởi vì nàng trải qua nhiều lắm thất vọng, đối với sinh tử, sớm hờ hững, cũng sẽ không hy vọng có thể chữa khỏi chính mình bệnh tật.

Có thể trên thực tế, hắn vị tiểu thư này bây giờ có điều mười bảy tuổi tuổi, chính trực tuổi thanh xuân, nhưng lại bởi vì ốm đau, ở tuổi này đã coi nhẹ sinh tử, càng làm cho cổ xưa người cảm giác chua xót.

“Đằng Long khu vực khảo sát thời gian còn có mấy tháng thì đã xong, đến lúc đó ta liền tự mình đến cửa, bái phỏng vị thiếu niên kia.” Cổ xưa trong lòng người cay cay, liền vội vàng nói.

Gật gù, cô gái không nói thêm, vừa quay đầu lại tiếp tục đánh đàn.

Nàng phủ dụ vẫn là lúc trước cái kia một bài khúc, nhưng chẳng biết vì sao, lúc này nghe tới, gập bên trong tâm ý lại phảng phất thay đổi một mùi vị, mặc dù là cùng gập, nhưng ý cảnh lại cùng lúc trước biểu diễn thời gian hoàn toàn khác nhau, du dương linh hoạt kỳ ảo.

Mấy ngày này, Tiêu Vũ không bộ chuyện bên ngoài, yên lặng tìm hiểu Luân Hồi Điện bên trong thuốc Thánh Bia.

Phía này Thánh Bia, nhìn hình dạng cùng Vũ Cực Điện Thánh Bia xê xích không nhiều, nhưng mặt trên này Thánh lực bên trong cảm ngộ, nhưng phần lớn là liên quan tới dược đạo, Võ thánh trong bia cảm ngộ, thì lại đa số các loại chiến đấu phương pháp.

Xem ra 6 mặt Thánh Bia cùng 6 điện sở trưởng lẫn nhau đối ứng, bởi vậy trong bia cảm ngộ cũng không hoàn toàn giống nhau.

Có điều này cùng Tiêu Vũ không có liên quan quá nhiều, hắn vừa ý chính là Thánh Bia không thể hắc khí ảnh hưởng Thánh lực, mà không phải trong bia cảm ngộ.

Này trong mười ngày,

Hắn và lần trước giống nhau, không dứt luyện hóa Thánh lực, ngưng đọng vào bên trong cơ thể linh thân bên trong, nhận sự giúp đỡ này Thánh lực, bắt đầu ngưng tụ đạo thứ tám linh sông.

“Ầm!”

Giống như hắn suy nghĩ đồng dạng, đạo thứ tám linh sông bởi vì chỉ dùng Thánh lực đến trực tiếp ngưng tụ, mà không như lúc trước bảy đạo, là ngưng tụ thành hình sau mới dùng Thánh lực tăng cường, điều này cũng làm cho đạo thứ tám linh sông, thoạt nhìn thập phần bất đồng.

Từ ban đầu thành hình, đạo thứ tám linh sông chính là một loại chói mắt màu vàng, có vẻ đã yêu dị, vừa lộ ra thần thánh.

Hơn nữa, tại đây đạo linh sông thành hình thời gian, Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác được vô hình trung có một loại lực lượng kinh khủng, phảng phất có một đôi không nhìn thấy con mắt, giống như mặt trời, khi hắn nhìn không tới địa phương lạnh lùng nhìn chăm chú hắn, trong mắt có chứa kinh người sát cơ.

“Chí tôn?”

Thời điểm này, Tiêu Vũ cả người lông tơ nổ lên, loại này khí tức kinh khủng hắn quá quen thuộc, tuyệt đối ở chí tôn bên trên!

Hắn lập tức dừng lại tu luyện, nhưng tại cùng thời khắc đó, loại kia cảm giác khủng bố vừa trong nháy mắt biến mất.

Do dự mãi sau, Tiêu Vũ còn là lựa chọn tiếp tục ngưng tụ đạo thứ tám linh sông, vào lúc này, loại kia cảm giác khủng bố xuất hiện lần nữa, ở phía sau hắn phảng phất có một vị cấp chí tôn nhân vật ở lom lom nhìn hắn, lúc nào cũng có thể ra tay với hắn.

Trong quá trình này, Tiêu Vũ thừa nhận rồi áp lực lớn lao, cấp chí tôn sức mạnh, nếu là ra tay với hắn, dùng thực lực bây giờ của hắn, tuyệt đối sẽ trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Nhưng mà quỷ dị chính là, loại kia cảm giác khủng bố từ đầu đến cuối không có biến mất, nhưng cũng không có đối với Tiêu Vũ ra tay, tựa hồ có điều do dự.

Nghiến răng, Tiêu Vũ đứng vững loại kia cảm giác khủng bố, mặc dù trên người sớm bốc lên không biết bao nhiêu mồ hôi lạnh, còn là kiên trì tiếp tục ngưng tụ đạo thứ tám linh sông.

Khi hắn ngưng tụ đạo này linh sông thời điểm, còn đã xảy ra một khác tình huống, trong cơ thể hắn những hắc khí kia, mặc dù không cách nào ảnh hưởng Thánh lực, nhưng cũng ở trong cơ thể hắn bắt đầu xao động, tựa hồ cảm nhận được hắn đạo thứ tám linh sông thành hình, trong cơ thể hắn không dứt cuồn cuộn.

Ngoài có cấp chí tôn đừng sức mạnh đang nhòm ngó, bên trong có chỗ này tà dị hắc khí, tựa hồ vô cùng không muốn nhìn thấy hắn ngưng ra đạo thứ tám linh sông, lúc nào cũng có thể xông vào vào hắn linh thân, hủy diệt vừa mới thành hình đạo thứ tám linh sông!

Tiêu Vũ trên người mồ hôi lạnh không dứt, từ sau khi khôi phục trí nhớ, hắn lần đầu tiên cảm nhận được mãnh liệt như thế nguy cơ, loại kia cảm giác nguy hiểm, mặc dù là cũng cảm nhận được tuyệt vọng, căn bản không có một tia đối kháng vốn liếng.

Có thể thực lực bây giờ của hắn, kinh khủng kia chí tôn lực lượng nếu là hạ xuống, hắn cũng vô lực phản kháng, duy nhất có thể làm, chính là cắn răng tiếp tục dùng Thánh lực ngưng tụ linh sông.

Không ai có thể tưởng tượng, mười ngày này Tiêu Vũ là làm sao vượt qua, hắn mỗi ngày phảng phất đều sống ở bên bờ tử vong, chỉ cần cái kia cấp chí tôn đừng sức mạnh hạ xuống, hắn ngay lập tức sẽ bỏ mình, hơn nữa cái kia xao động đen tức cũng không được hắn có thể áp chế gì đó.

Hắc khí kia cho Tiêu Vũ cảm giác, trình độ nguy hiểm không dưới một chí tôn, nếu là hắc khí kia triệt để bạo động, hắn cũng không thể nào đoán trước sẽ có dạng gì hậu quả.

Thời gian vừa trôi qua mấy ngày, làm Tiêu Vũ tìm hiểu Thánh Bia ngày thứ mười lăm, hắn đạo thứ tám linh sông, rốt cục tiếp cận cực hạn.

“Hây!”

Tiêu Vũ lúc này mới dừng lại, không muốn hấp thu trên bia đá Thánh lực.

Dừng lại lập tức, hắn rõ ràng cảm giác được sau lưng chí tôn lực lượng còn chưa thối lui, tựa hồ còn đang trong do dự.

Cuối cùng, cái kia cỗ lực lượng kinh khủng không tiếng động rút đi, xem bộ dáng là từ bỏ tính toán ra tay.

“Xảy ra chuyện gì? Vùng thế giới này, còn có chí tôn?”

Tiêu Vũ hầu như lập tức xụi lơ, dù cho hắn ý chí lực cường hãn, ở nửa tháng này đẩy loại kia lực lượng kinh khủng ngưng tụ linh sông, cũng đã đạt được cực hạn.

Hắn không nghĩ ra, vùng thế giới này không phải Đế giả đến cao sao? Vì sao lại xuất hiện kinh khủng như vậy chí tôn lực lượng?

Nghĩ đến rất lâu, Tiêu Vũ cuối cùng cũng không thể đạt được một kết quả, chỉ có thể đến đây thì thôi.

Nửa tháng này đến, đối với hắn mà nói mỗi một giây loại đều trải qua cực kỳ dày vò, cũng may, cũng không phải là không có thu hoạch, đạo thứ tám linh sông hoàn toàn thành hình, hơn nữa đạo này linh sông tất cả đều là từ Thánh lực tạo thành, so trước đó bảy đạo linh sông đều khủng bố hơn!

“Bây giờ, dù cho không nhờ vả ngoại lực, ta cũng đủ để chiến thắng hóa khí cảnh người!”

Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy an ủi.

Trên thực tế, nếu như hắn đồng ý, hắn có thể tiếp tục dùng phía này Thánh Bia bên trong Thánh lực bắt đầu ngưng tụ đạo thứ chín linh sông.

Thế nhưng, bởi vì 6 mặt Thánh Bia Thánh lực có rõ ràng khác biệt, nếu như chỉ dùng cùng một loại Thánh lực ngưng tụ còn lại linh sông, thái quá cực đoan.

Cho nên, Tiêu Vũ dự định là mỗi một mặt Thánh Bia dùng để ngưng tụ một đạo linh sông, kể từ đó, đã có thể tránh cho cực đoan hóa, cũng có thể tập sáu loại bất đồng Thánh lực cùng kiêm.

Hắn có loại cảm giác, tới lúc đó, hắn linh sông có thể sẽ xảy ra lần nữa không tưởng được biến hóa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 126: Ta Đến Hiểu Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thời kỳ khảo sát thời gian còn sót lại hơn hai tháng, còn lại bốn phía Thánh Bia, mỗi mặt tìm hiểu thời gian nửa tháng, vừa vặn đủ ta lại ngưng ra bốn đạo linh sông, đạt được mười hai đạo.”

Tiêu Vũ đứng dậy, đi ra ngoài.

Sở dĩ lựa chọn ngày đó dừng lại, ngoại trừ bởi vì đạo thứ tám linh sông đã tiếp cận viên mãn ở ngoài, cũng bởi vì hắn đã tính toán xong thời gian.

Quay đầu lại nhìn trở nên lờ mờ thuốc Thánh Bia một chút, Tiêu Vũ trong lòng cũng không khỏi có chút cổ quái tâm tình.

Lần này hắn vừa dùng tốc độ khủng khiếp luyện hóa Thánh lực, mặc dù chỉ nửa tháng trôi qua thời gian, nhưng phỏng chừng, phía này thuốc Thánh Bia ở trong vòng mấy chục năm, cũng không cách nào lại kích hoạt.

Có điều Vũ Viện phán đoán hẳn là mười lăm tháng, đợi cho bọn họ phát hiện điểm ấy, khi đó Tiêu Vũ chỉ sợ sớm không ở cái địa phương này, hắn không thể ở cùng một nơi dừng lại lâu như vậy.

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ xuất quan, Vũ Viện trên dưới chấn động.

Nửa tháng trôi qua, tên biến thái này rốt cục đi ra.

Dĩ vãng người người đều chỉ có thể tìm hiểu một ngày Thánh Bia, hắn lại tìm hiểu nửa tháng lâu dài!

Tiêu Vũ xuất quan thời gian, sắc mặt cực kỳ thối làm mấy Luân Hồi Điện chủ cổ ngọc sách, đối với Tiêu Vũ phiền muộn không thôi, như đuổi con ruồi giống nhau đem hắn nổ ra Luân Hồi Điện.

Cái khác điện chủ biết được tin tức, mỗi người cũng giống như giống như phòng tặc đề phòng Tiêu Vũ, thật đúng là có chút bận tâm hắn còn ở cái khác lĩnh vực có nhất định bản lĩnh, chạy đến bọn họ nơi nào đây cướp đoạt Thánh Bia tìm hiểu tư cách.

Vì thế, còn không bị Tiêu Vũ "đến thăm" Qua 4 điện đứng đầu, đồng thời ra lệnh: Nếu là Tiêu Vũ tiến lại, không cần lại để cho đệ nhất vị trí, vô luận như thế nào đều muốn ngăn cản Tiêu Vũ, không thể để cho hắn đến đệ nhất!

Vừa nghĩ tới Tiêu Vũ nếu là đạt được đệ nhất, muốn để Thánh Bia mười lăm tháng không cách nào kích hoạt, vậy một điện điện chủ cũng không thể bình tĩnh, cái này tổn thất đối với 1 điện tới nói quá lớn.

"Mười lăm tháng? Ta xem tiểu tử này biến hóa, sợ là không chỉ như vậy đơn giản?" Mạc Ly dù chưa hiện thân, nhưng ở Tiêu Vũ xuất quan thời gian, liền xa xa đi thăm một lần.

Hắn mặc dù không phát hiện được Tiêu Vũ bây giờ đã có tám đạo linh sông, nhưng cũng khả năng nhìn ra, Tiêu Vũ đã xảy ra rất lớn biến hóa, loại biến hóa này, tuyệt đối không phải mười lăm đạo Thánh lực đơn giản như vậy, khẳng định so với trong tưởng tượng nhiều.

Mỗi một điện đứng đầu phản ứng bị Mạc Ly đặt ở trong mắt, hắn đột nhiên lộ ra nụ cười, luôn cảm giác Tiêu Vũ thập phần đối với khẩu vị của hắn, một đệ tử nho nhỏ, lại có thể khiến cho những điện chủ kia cấp bậc nhân vật suốt ngày hoảng sợ, thật sự thú vị.

Tiêu Vũ sau khi xuất quan,

Mỗi một điện điện chủ ra lệnh đồng thời, cũng khiến người ta chết nhìn chăm chú Tiêu Vũ, vô luận hắn đi đâu 1 đường, đều phải ngay đầu tiên đăng báo.

Tiêu Vũ cũng không có để những người này thất vọng, sau khi xuất quan suy nghĩ một chút, thẳng đến Huyễn Sinh Điện chủ bè trận đường mà đi.

“Cái gì? Tên tiểu tử kia đã đi trận đường?”

Huyễn Sinh Điện bên trong, điện chủ nghe nói đệ tử báo lại, nhất thời nổi trận lôi đình, giận dữ hét: “Khinh người quá đáng! Cái này phế nhân khinh người quá đáng!”

Huyễn Sinh Điện điện chủ Ân Trang, hắn lúc này liền nghĩ tới Tiêu Vũ trong tay cái kia mặt thức ma huyết trận kỳ.

Hắn là thương yêu đệ tử Khổng Lệnh Khiêm, chính là chết ở Tiêu Vũ trên tay, phía này từ hắn ban xuống trận kỳ, cũng bị Tiêu Vũ cướp đi, có thể bị vướng bởi Mạc Ly thái độ, hắn vẫn chưa thể tìm Tiêu Vũ tính sổ.

Nhưng hắn không đi tìm Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lại còn chủ động chạy đến cửa, nhìn dáng dấp như vậy, là muốn đi đoạt trận đường đệ nhất!

Ân Trang lên cơn giận dữ, nói: “Đi, nói cho Tề Không, để hắn vô luận như thế nào, đều không thể để cho cái kia phế nhân đạt được đệ nhất, còn có, lần trước hắn nói có biện pháp đem thức ma huyết trận kỳ cầm trở về, kết quả đến bây giờ đều không một động tĩnh, nếu có cơ hội, đem trận kỳ cũng mang về cho ta!"

"Vâng!" Bẩm báo đệ tử đáp một tiếng, lập tức rời đi.

Đệ tử sau khi rời khỏi, Ân Trang cũng dần dần bình tĩnh lại, ở Huyễn Sinh Điện chủ điện ngồi xuống.

Hắn từ từ bình tĩnh, Tiêu Vũ mặc dù cùng nhau đi tới làm việc đều cực kỳ yêu nghiệt, thường thường sự tình người không ngờ, làm người khiếp sợ, tuy nhiên không nhất định có thể được trận đạo đệ nhất.

Thực lực của hắn gượng là không giả, sức chiến đấu cũng so với cùng tu vi người muốn cao hơn nhiều, nhưng đồng thời ở nơi này còn có thể dược đạo có thành tựu kinh người cũng đã rất hiếm có rồi, không thể còn đồng thời tinh thông trận đạo.

Lui một vạn bước nói, dù cho Tiêu Vũ thật cũng hiểu trận đạo, Tề Không dù sao cũng là hắn đệ tử đắc ý nhất, cũng là bây giờ trận trong nội đường chân chính đệ nhất, địa vị thì tương đương với dược đường bên trong Diệp Hàn.

Có Tề Không ở, Tiêu Vũ nên được không dứt đệ nhất.

Nghĩ như vậy, Ân Trang trong lòng từ từ bình tĩnh.

Sau khi bình tĩnh lại, Ân Trang càng nghĩ càng thấy đến như thế, thậm chí đã nghĩ đến, Tề Không tất nhiên sẽ không để cho hắn thất vọng, cũng có thể ngăn cản Tiêu Vũ, và đem cái kia mặt trận kỳ mang về.

Càng là muốn, Ân Trang tâm tình trở nên càng tốt, đến mặt sau, hắn thậm chí cho mình rót một chén trà, từ từ thưởng thức.

"Sư phụ, không xong, đủ chứa đựng sư huynh thất bại!"

Một bình trà thời gian, không tính quá lâu, nhưng mà lúc này còn chưa quá khứ, bẩm báo đệ tử vừa vội vàng trở về, sắc mặt bối rối cực điểm.

“Phụp!”

Ân Trang trong miệng trà trực tiếp phun ra ngoài, hai mắt trợn tròn, giận dữ hét: “Ngươi nói cái gì! Lặp lại lần nữa!”

“Tề Không sư huynh thất bại, Tiêu Vũ vừa đi trực tiếp chọn Thiên cấp đề mục, liên tiếp hoàn thành mấy đề, Tề Không sư huynh mặc dù cũng hoàn thành hai đề Thiên cấp đề, nhưng đệ tam đề thất bại, bị chụp rất đa phần, Tiêu Vũ bây giờ điểm đã dẫn đầu Tề Không sư huynh rất nhiều!” Bẩm báo đệ tử đáp lại nói.

Ân Trang chỉ cảm thấy ngực một trận khó chịu, có loại khó chịu không nói ra được, như là một hơi thẻ vào lúc này, trên cũng không lên được, dưới cũng không xuống được.

Hắn cơ hồ đều muốn giận điên lên, cái này Tiêu Vũ, không chỉ giết đệ tử của hắn, đoạt hắn trận kỳ, bây giờ lại còn muốn đến cướp đoạt bọn họ Huyễn Sinh Điện Thánh Bia tìm hiểu tư cách!

Cái này phế nhân tại sao có thể có thực lực như vậy? Tại sao hắn có sức chiến đấu như thế, vừa tinh thông dược đạo đồng thời, còn có thể có mạnh mẽ như vậy trận pháp thực lực?

“Sư phụ, không xong!”

Ân Trang này một hơi còn không có tới, ngoài điện vừa một gã đệ tử vội vàng chạy tới.

“Lại làm sao?” Ân Trang dĩ nhiên có một loại phi thường dự cảm không tốt, &# 85; &# 8 sắc mặt muốn bao nhiêu đen có bao nhiêu đen.

“Tề Không sư huynh triệt để bại trận, hơn nữa, Tiêu Vũ đã đánh vỡ trận đường cao nhất đạt được ghi chép, còn nói lập tức phải tìm hiểu trận Thánh Bia!” Báo lại đệ tử đáp.

Ân Trang chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, thiếu chút nữa một con ngã chổng vó.

Nhanh như vậy! Ngăn ngắn thời gian một ngày, Tiêu Vũ thì phá vỡ trận đường cao nhất điểm ghi chép? Này rốt cuộc là ai thân phận gì, thực sự là yêu nghiệt không thành công? Tại sao lại có như vậy thực lực khủng bố?

Ân Trang còn đợi mở miệng, nhưng mà lúc này, Tiêu Vũ đã tới Huyễn Sinh Điện trước.

Chỉ thấy Tiêu Vũ vẻ mặt mỉm cười, nói: “Điện chủ, ta đến tìm hiểu đắt điện Thánh Bia.”

Ở Tiêu Vũ phía sau, Tề Không hai mắt vô thần, cùng vào lúc này, trong miệng thỉnh thoảng lại lầm bầm: “Làm sao có khả năng…… làm sao có khả năng?”

Nhìn thấy dạng này một màn, Ân Trang lại cũng không chịu nổi, hai mắt tối sầm trực tiếp ngã xuống đất.

Không phải của hắn tu vi không mạnh, cũng không phải trên người hắn có cái gì bệnh tật, sở dĩ sẽ như thế, thuần túy đều là vì bị giận điên lên!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 127: Quy Tắc Thay Đổi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vừa mới hiểu xong Luân Hồi Điện thuốc Thánh Bia, Tiêu Vũ vừa xuất quan, liền ở ngăn ngắn trong vòng một ngày một lần nữa đánh vỡ trận đường cao nhất ghi chép, tìm được huyễn sinh điện Thánh Bia tìm hiểu tư cách, hơn nữa liền trực tiếp trên huyễn sinh điện đã đi.

Tin tức này, quả thực tựa như động đất giống nhau phát sinh ở Thiên Thanh Vũ Viện.

Tất cả mọi người cùng huyễn sinh điện điện chủ là một ý nghĩ, đây rốt cuộc là cái gì biến thái, sức chiến đấu kinh người còn chưa tính, còn tinh thông dược đạo cùng trận đạo, hơn nữa này hai đạo thực lực đều không chỉ là tinh thông đơn giản như vậy, quả thực đã vượt quá lẽ thường, đem nhị đường bên trong nhiều năm đệ nhất đều đánh sụp.

Chuyện này sau khi phát sinh, còn lại ba vị điện chủ triệt để không bình tĩnh, tụ tập cùng một chỗ bàn, như thế nào mới có thể phòng ngừa Tiêu Vũ tiếp tục tiếp tục như vậy.

Nếu như chỉ là để Tiêu Vũ tìm được đệ nhất, tìm hiểu một lần Thánh Bia, chuyện này đối với mỗi một điện tới nói cũng không đáng kể, nhưng vấn đề là để Tiêu Vũ tìm hiểu một lần, Thánh Bia muốn mười lăm tháng không thể kích hoạt.

Mười lăm tháng! Nếu để cho những đệ tử khác tìm hiểu, dù cho mỗi tháng một người, cũng có thể làm cho bọn họ tìm hiểu mười lăm người, mà đây 15 người tham ngộ một lần, có thể sẽ thì phát sinh to lớn lột xác.

Nhưng đem này mười lăm tháng cho đến Tiêu Vũ, vậy thì đối với bọn họ tới nói chính là thật to lãng phí, dù cho Tiêu Vũ biểu hiện lại xuất sắc, đối với bọn họ tới nói vẫn là không thể tăng cao tu vi phế nhân!

Nửa tháng sau, Tiêu Vũ một lần nữa xuất quan, tại người khác xem ra, hắn tựa hồ không có biến hóa quá lớn, tu vi như trước chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, chỉ có hắn tự mình biết, này trong nửa tháng hắn vừa ngưng ra đạo thứ chín linh sông, liền như là đạo thứ tám linh sông giống nhau, đạo này linh sông toàn bộ từ Thánh lực tạo thành, cũng làm cho thực lực của hắn một lần nữa tăng lên một to lớn bậc thang.

Hơn nữa, này trong nửa tháng, kinh khủng kia chí tôn lực lượng một lần nữa xuất hiện, cùng lần trước giống nhau, có điều cuối cùng cũng là một lần nữa không tiếng động rút đi, không có ra tay với hắn.

Điều này làm cho Tiêu Vũ an tâm không ít, chí ít có thể quyết đoán, lực lượng kinh khủng kia đang kiêng kỵ cái gì, không thể dễ dàng ra tay với hắn, bằng không mà nói, hắn bây giờ đã chết không biết bao nhiêu lần.

Chỉ là mặc dù như thế, mỗi lần đều đẩy loại kia áp lực cực lớn tiến hành ngưng tụ, Tiêu Vũ cũng rất khó chịu.

Nếu không có hắn có cấp chí tôn ý chí khác, tại loại này dưới áp lực, đừng nói thành công ngưng tụ linh sông, không đem mình giết chết thì tính là không tồi rồi.

Trải qua một tháng này, Tiêu Vũ cảm thấy nguy cơ to lớn.

Không qua chí tôn, chung quy chỉ là giun dế, vì thế hắn nhất định phải đột phá nhanh hơn, nếu không không biết là lúc nào, lực lượng kinh khủng kia sẽ nổi lên.

Hắn vừa xuất quan, một cách tự nhiên mà, vừa tụ tập lượng lớn ánh mắt,

Đừng nói những điện chủ kia, chính là này lánh đời không ra lão quái vật, cũng muốn biết hắn có hay không còn có thể tại cái khác lĩnh vực cũng sáng tạo ra kỳ tích, đánh vỡ mỗi một lĩnh vực cao nhất ghi chép?

Bây giờ đối với Tiêu Vũ mà nói, thời gian chính là tất cả, cho nên hắn sau khi xuất quan, vừa lập tức đi tới cái kế tiếp địa phương, lần này, hắn đi tới khí đường.

“Tiêu Vũ, ngươi liên tục trong vòng một tháng tìm hiểu hai mặt Thánh Bia, đã dẫn đến trong vùng rất nhiều đệ tử đối với ngươi bất mãn, cho nên để cho công bằng, lần này quy tắc có điều cải biến.”

Tiêu Vũ vừa đến khí đường, liền bị một gã viện sĩ như thế báo cho.

“Hả? Cái gì quy tắc?” Tiêu Vũ không ngu ngốc, một chút liền nghĩ đến còn lại mấy vị kia điện chủ thì không muốn để hắn dễ dàng tìm được tìm hiểu Thánh Bia tư cách.

Huống hồ nói cái gì công bằng, vậy cũng là vô nghĩa, hắn bằng thực lực mình phá vỡ ghi chép mới tìm được này hai lần cơ hội, có cái gì không công bằng địa phương? Khí đường vào lúc này cải biến quy tắc, rõ ràng là cố ý ghim hắn.

“Ngươi nếu muốn tìm được Thánh Bia tìm hiểu tư cách, ngoại trừ phải phá khí trong nội đường cao nhất ghi chép ngoài ra, còn muốn cùng này công đường một đời xếp hạng thứ nhất thợ rèn tỷ thí, sau khi thắng, tài năng chứng minh ngươi đánh vỡ ghi chép điểm không có lượng nước.” Tên kia viện sĩ nói.

Muốn cùng đời trước dược đường đệ nhất tỷ thí? Xem ra 6 điện chủ để ngăn cản hắn, liền da mặt cũng không cần!

Đời trước dược đường đệ nhất, bây giờ dù cho không có đạt được tông sư cảnh, sợ là cũng kém đến không xa, đến cùng Tiêu Vũ một linh nguyên cảnh lục chuyển người tỷ thí, vậy khẳng định là thắng được.

Dù cho rèn khí thực lực không bằng Tiêu Vũ, nhưng ỷ vào tu vi, đối phương chỉ cần yêu cầu tỷ thí luyện chế nhị phẩm binh khí, cái kia Tiêu Vũ thì cơ hồ không có phần thắng, bởi vì coi như hắn rèn khí thực lực cao đến đâu, ở người thường trong mắt, cũng không khả năng dùng linh nguyên cảnh luyện chế nhị phẩm binh khí!

Có thể nói, để ngăn cản Tiêu Vũ tìm được tìm hiểu Thánh Bia tư cách, 6 điện đứng đầu đã vô liêm sỉ đến nhà.

“Đằng Long trong vùng quy tắc, nguyên lai là có thể tùy tiện đổi gì?” Tiêu Vũ mặc dù một cách tự tin, nhưng là cảm thấy có chút khó chịu.

Hắn bằng thực lực mình mới tìm được Thánh Bia tìm hiểu tư cách, 6 điện dựa vào cái gì như vậy ghim hắn, còn dùng vô sỉ như vậy thủ đoạn!

“Trên thực tế, Đằng Long khu vực là thuộc về 6 điện điện chủ chung nhau quản lý, chỉ cần ngay trong bọn họ có một nửa người quyết định, hoàn toàn có thể sửa đổi nơi này bất kỳ quy tắc.” Tên kia viện sĩ lạnh nở nụ cười gằn, nói: “Đương nhiên, nếu như ngươi không chấp nhận, cũng có thể trực tiếp rời đi, tuyệt không ép ở lại!”

“Hắc, các ngươi đã chăm sóc ta như vậy, ta há có thể cho các ngươi thất vọng?” Tiêu Vũ cười lạnh.

Thành thật mà nói, nếu là lúc trước, hắn có lẽ không chắc chắn có thể luyện ra nhị phẩm binh khí, dù sao tu vi có hạn, nhưng hiện tại hắn chín đạo linh sông phát sinh dị biến, nói riêng về thực lực, đã không kém gì bình thường hóa khí cảnh.

Hơn nữa, trong cơ thể hắn còn có một đạo địa tâm chân hỏa.

Ánh lửa, ở rèn khí, minh phù, chế thuốc này ba đạo trên, đều chiếm cứ lấy cực kỳ địa vị trọng yếu, Tiêu Vũ có này lửa, đầy đủ để hắn tại đây ba đạo bên trên vượt qua một nấc thang, bù đắp tu vi trên không đủ.

“Đã như vậy, ngươi có thể bắt đầu.” Tên kia viện sĩ nói xong, để Tiêu Vũ bắt đầu chọn đề.

Một cách tự nhiên, ở Tiêu Vũ khiêu chiến đề mục thời điểm, khí trong nội đường thực lực mạnh nhất đệ tử cũng xuất hiện, cùng hắn tranh cướp đệ nhất vị trí.

Chỉ tiếc, vốn Tiêu Vũ cảnh giới thì cao, hơn nữa bây giờ đột phá đến chín đạo linh sông, cho dù là này 1 đường bên trong đệ nhất, cũng không phải là đối thủ của hắn, điểm rất nhanh sẽ bị hắn cho kéo dài.

Ngoài ra, hắn liên tiếp khiêu chiến Thiên cấp đề mục, cũng không lâu lắm, một lần nữa đem này 1 đường cao nhất đạt được ghi chép đánh vỡ.

Này vốn là món đủ để được xưng là kỳ tích sự tình, bởi vì Tiêu Vũ đánh vỡ ghi chép tốc độ quá nhanh, nhưng có phía trước mấy lần trải qua sau, Đằng Long trong vùng những đệ tử này đối với cái này sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Đến một bước này, khí đường không thể không khiến trong nội đường đời trước đệ nhất xuất hiện, cùng Tiêu Vũ tỷ thí rèn khí.

Trên thực tế, khí đường sửa đổi những quy tắc này thời điểm, để rất nhiều đệ tử đều hết sức xem thường, để nhằm vào một đệ tử, lại không tiếc sửa đổi quy tắc, đem quy tắc đổi thành đối với mình có lợi, như thế hành vi, thật là khiến người xem thường.

“Chỉ mong có thể thành công, bằng không mà nói, lần này chúng ta sửa đổi quy tắc việc, mặt đã có thể ném đến lớn hơn!”

Mấy vị điện chủ âm thầm cầu nguyện.

Bọn họ như vậy sửa đổi quy tắc, đã để Đằng Long trong vùng đệ tử cảm thấy xem thường, nếu như vậy còn không ngăn cản được Tiêu Vũ, cái kia không chỉ muốn mất mặt, hơn nữa bị mất mặt sau khi, hay là muốn bị Tiêu Vũ tìm được tìm hiểu Thánh Bia tư cách.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 128 + 12 Đạo Linh Sông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Khí đường đời trước đệ nhất, bây giờ đã là hóa khí cảnh tột cùng nhị phẩm thợ rèn, tuổi cũng đã vượt qua ba mươi tuổi.

Có thể làm như đời trước đệ nhất, hắn rèn khí thực lực từ không cần phải nói, bây giờ khoảng cách rèn khí tông sư, cũng chỉ là cách xa một bước, nhân vật như vậy muốn cùng một Đằng Long trong vùng dự bị đệ tử tỷ thí rèn khí, hầu như có thắng không bại.

Bởi vì Tiêu Vũ ở trong vòng một tháng đã hiểu qua hai mặt Thánh Bia, bây giờ vừa phá vỡ khí đường ghi chép, vì vậy tỷ thí lần này, không chỉ có là khí trong nội đường đệ tử phá lệ chú ý, còn hấp dẫn cái khác bao nhiêu đường bên trong đệ tử.

Mỗi người đều muốn biết, Tiêu Vũ hay không thật vậy toàn năng, có thể làm được tinh thông các đạo.

Bắt đầu tỷ thí, yêu cầu Tiêu Vũ cùng khí đường đời trước đệ nhất đồng thời luyện chế nhị phẩm binh khí, ai luyện ra binh khí cấp bậc càng cao hơn, liền coi như ai thắng.

Còn phán định kết quả cũng rất đơn giản, trực tiếp dùng hai cái binh khí chém nhau, ai binh khí bị hủy, coi như một phương khác thắng lợi.

Bắt đầu tỷ thí sau khi, đời trước thứ nhất luyện khí thực lực đưa tới vô số kinh hô.

Thân là đời trước khí đường người số một, thực lực của hắn không cần hoài nghi, mà rời đi Đằng Long khu vực sau, thực lực đại tiến, đã hơn xa bình thường đệ tử.

Quan sát dạng này người rèn khí, đối với những đệ tử này tới nói, đều có thể đã bị lớn lao ảnh hưởng, nói không chừng sẽ trực tiếp vì vậy mà có điều tiến bộ.

Đời trước đệ nhất thực lực cường hãn, và tu vi dẫn đầu, đã sắp đến gần tông sư, các loại hoa lệ mà phức tạp rèn khí kỹ xảo từ trong tay hắn xuất hiện, biểu lộ ra hắn thong dong.

Hắn như là cố ý khoe khoang, rèn khí lúc dùng thủ pháp đều hết sức hoa lệ, độ khó cũng cực cao, hấp dẫn vô số đệ tử ánh mắt, cho dù là tắc nghẽn khí đạo đệ tử, cũng dồn dập vì thế mà thán phục.

Trái lại Tiêu Vũ bên kia, tất cả bình thản tự nhiên, mỗi một cái động tác đều rất đơn giản, không có như thế hoa lệ kỹ xảo, thoạt nhìn rất là vô vị.

Cuối cùng, đời trước đệ nhất đi trước luyện thành binh khí của mình, Tiêu Vũ binh khí, cũng sau đó thành hình.

Đến lúc này, song phương binh khí bị giao cho hai gã tu vi thực lực đều rất tương cận viện sĩ trong tay, dùng để chém nhau.

1 chặt sau khi, đời trước thứ nhất binh khí gãy, mà Tiêu Vũ kiện binh khí kia, tất là không tổn hao gì!

Một tiếng so đấu, Tiêu Vũ thắng, lần nữa một mặt Thánh Bia tìm hiểu tư cách!

Hắn dùng thực lực nói rõ tất cả, dù cho 6 điện đứng đầu thay đổi quy tắc, để các loại nhân tố đều đối với hắn thập phần không được, Cũng vẫn như cũ ngăn cản không được!

Đằng Long khu vực, chúng đệ tử cũng vì đó thán phục, qua nhiều năm như vậy, Vũ Viện trong vòng, còn theo kỳ từng xuất hiện yêu nghiệt như thế người, lại có thể đồng thời ở mấy lĩnh vực đều làm được đăng đỉnh, và phá vỡ hết thảy ghi chép.

6 điện còn lại mấy vị điện chủ, cũng dồn dập trầm mặc.

Để nhằm vào Tiêu Vũ, bọn họ không tiếc xệ mặt xuống da, làm ra lâm thời sửa đổi quy tắc việc, có thể kết quả vẫn như cũ không có thể ngăn trở Tiêu Vũ, ngược lại là bị Tiêu Vũ vô hình trung ác liệt tát một cái.

Tỷ thí sau khi kết thúc, Tiêu Vũ trực tiếp lựa chọn tìm hiểu khí Thánh Bia, không để ý tới ngoại giới tất cả.

Còn sót lại mấy vị điện chủ, vốn còn nghĩ tiếp tục sửa đổi quy tắc, dùng càng nghiêm khắc điều kiện, đến hạn chế Tiêu Vũ tìm được còn lại mấy mặt Thánh Bia tìm hiểu tư cách.

Ngay tại lúc này cũng trong lúc đó, bọn họ đồng thời nhận được bốn người nhắc nhở, mặc dù nói không có nói tới quá rõ ràng, nhưng cũng đều là một ý tứ, làm cho bọn họ không nên quá phận.

Này dẫn đến mấy vị điện chủ không thể không thu tay lại, dù cho trong lòng không cam tâm nữa, bọn họ cũng không dám đắc tội những người này.

Bốn người này, một là Phong Vũ, một cái khác là Mạc Ly, chỉ riêng hai người này, liền đủ để khiến những điện chủ này hết sức kiêng kỵ, người nào không biết đây là hai cái người điên? Hơn nữa thực lực cực kỳ biến thái, chọc tới trong bọn họ bất luận cái nào cũng không dễ chịu, huống hồ còn là hai người?

Những người còn lại bên trong, một là Phương Minh Hạc, ông lão này ở Vũ Viện bên trong địa vị mặc dù không tính là cao bao nhiêu, nhưng Dược Đạo Minh cung phụng thân phận, lại là người người kiêng kỵ.

Sau cùng một vị, cũng là khiến sáu vị điện chủ bất ngờ nhất một vị, đúng là Vũ Viện đương kim viện chủ Dương Thừa Phong.

Đằng Long khu vực việc, Dương Thừa Phong bình thường cực nhỏ hỏi đến, ở 6 điện trong vòng quyền hạn sự tình, Dương Thừa Phong từ trước đến giờ rất ít tham dự, nhưng lần này hắn lại chủ động truyền lời, để mấy vị điện chủ thu lại, không thể quá phận.

Điều này làm cho mấy vị còn ôm ấp tâm tư khác điện chủ triệt để an phận đi.

Dương Thừa Phong mở miệng, tuyệt không đơn giản, nhất định có thâm ý gì, nếu như bọn họ còn muốn cố ý nhằm vào, nói không chừng sẽ gợi ra một loại nào đó đáng sợ hậu quả.

Đến lúc này, còn sót lại mấy vị điện chủ triệt để từ bỏ, không còn dám nhằm vào Tiêu Vũ.

Trên thực tế, Dương Thừa Phong vốn quả thật không có hỏi đến việc này ý tứ, nhưng hắn chiếm được một người khác chỉ điểm, chính là vị kia họ Cổ lão nhân.

Kể cả Dương Thừa Phong người điện chủ này, cũng chỉ biết là vị lão nhân kia họ Cổ, cái khác hoàn toàn không biết, nhưng hắn lại có thể xác định, vị kia thần bí lão nhân thực lực vô cùng mạnh mẽ, nếu là ông già kia đồng ý, chỉ sợ có thể dễ dàng biến mất Thiên Thanh Vũ Viện.

Đây là hắn vô luận như thế nào cũng không đắc tội được!

Vị lão nhân kia lại đối với Tiêu Vũ phá lệ chú ý? Dương Thừa Phong càng ngày càng cảm thấy Tiêu Vũ hoàn toàn không đơn giản, hắn bắt đầu cảm thấy, nếu mà bắt buộc nói, đáng giá đối với cái này Tiêu Vũ kỳ một chút tốt, có lẽ có thể theo mặt bên trói chặt họ Cổ lão nhân.

Tiêu Vũ hoàn toàn không biết những chuyện này phát sinh, hắn dùng thời gian nửa tháng, đem khí Thánh Bia tìm hiểu, nhận sự giúp đỡ này bia, hắn cũng thuận lợi ngưng ra đạo thứ mười linh sông.

Sau khi xuất quan, Tiêu Vũ hành động giống như tất cả mọi người dự liệu bình thường, hắn thẳng đến dưới 1 đường, một lần nữa dùng thời gian một ngày, phá vỡ này 1 đường ghi chép.

Này 1 đường là phù đường.

Quỷ dị chính là, lần này lại không có bất kỳ người nào đi ra cùng Tiêu Vũ tranh đệ nhất, kể cả phù trong nội đường đương nhiệm đệ nhất, cũng không có hiện thân, để Tiêu Vũ dễ dàng chiếm được tư cách.

Cuối cùng 1 đường, tên là Huyền đường, này 1 đường bất luận sức chiến đấu, cũng không phải phù, khí, thuốc, trận bực này nỗ lực có thể tăng lên thực cùng xếp hạng địa phương.

Này 1 đường trùng, là đúng con đường tu luyện cảm ngộ.

Đối với bất kỳ người nào tới nói, đây là vừa sâu xa vừa khó hiểu gì đó, cũng là khó khăn nhất tăng lên xếp hạng 1 đường, có đúng không Tiêu Vũ tới nói, này 1 đường lại đơn giản nhất.

Hắn một lần nữa đánh vỡ này đường ghi chép, đến tận đây, 6 mặt Thánh Bia, Tiêu Vũ toàn bộ tìm hiểu xong xuôi, tu vi cũng từ ba tháng trước bảy đạo linh sông, đạt đến bây giờ mười hai đạo linh sông!

Kế tiếp, Tiêu Vũ muốn làm, chính là đột phá đến hóa khí cảnh.

Chỉ cần bước ra bước đi này, hắn tự tin, ở Thiên Thanh Vũ

Viện trong vòng, trong cùng thế hệ, hắn có thể làm được tuyệt đối vô địch, không ai sẽ là đối thủ của hắn!

Có điều, Tiêu Vũ nhưng không có mù quáng đột phá.

Trước đây hắn bất quá là ngưng tụ một đạo linh sông, sẽ xuất hiện cấp chí tôn đừng sức mạnh kinh khủng, muốn xoá bỏ hắn, lần này đột phá một cảnh giới lớn, hắn không dám hứa chắc lực lượng kinh khủng kia có thể hay không không nhịn được, đưa hắn trực tiếp xóa bỏ.

Hơn nữa, muốn đột phá đến hóa khí cảnh, hắn phải dùng đến không chỉ có là linh thân trong vòng linh sông, còn có ở vào hắn thân thể bên trong lục đạo linh sông, nói cách khác, đến lúc đó những hắc khí kia khẳng định sẽ ảnh hưởng, sẽ không để cho hắn thuận lợi đột phá.

Cân nhắc đến này các loại nguyên nhân, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là đem đột phá đến kích động đè ép xuống, hắn đang suy tư, nên như thế nào, tài năng bảo đảm thuận lợi đột phá.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 129: Thánh Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo Tiêu Vũ tìm hiểu xong hết thảy Thánh Bia, Đằng Long khu vực thời kỳ khảo sát cũng đã xong, có hơn nửa dự bị đệ tử bị đào thải, nhưng dùng Tiêu Vũ đánh vỡ 6 đường hết thảy ghi chép thành tích, một cách tự nhiên mà là trở thành Đằng Long khu vực đệ tử chính thức.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trong lòng, nhưng lại có mấy cái nghi vấn.

Ngoại trừ Vũ Cực Điện chiến đường, cái khác Ngũ đường hắn đều đã từng tới, và phá vỡ cái kia Ngũ đường ghi chép, nhưng mà theo dự đoán khi tiến vào Đằng Long khu vực sau thì sẽ tiếp xúc được những người kia, hắn lại một cũng không thấy.

Tỷ như Vương Đằng, hắn tiêu diệt Vương gia sau khi, Vương Đằng liền luôn luôn ham muốn giết hắn, theo lý hắn nói tiến vào Đằng Long khu vực, Vương Đằng tuyệt đối sẽ trước tiên hiện thân, đến tìm hắn để gây sự, nhưng mà mấy tháng này, hắn lại một lần cũng chưa từng thấy.

Trừ lần đó ra, trước lúc này từng có tiếp xúc La Sát, cùng với ở Linh Sơn bên trong từng gặp tên kia diễm lệ nữ tử, cũng chưa từng từng xuất hiện.

Tiêu Vũ vẫn nghi hoặc, Vũ Vô Cực từ bị phát hiện có bảo thể sau khi, liền bị mang đi, rốt cuộc hắn bị dẫn tới nơi nào, vì sao đến nay không có xuất hiện lại?

Ở mấy tháng này, La Sát cùng Vương Đằng những người kia vừa đi nơi nào?

Thời kỳ khảo sát kết thúc, dự bị trong hàng đệ tử có gần một nửa đệ tử cùng Tiêu Vũ giống nhau, cũng đã trở thành Đằng Long khu vực đệ tử chính thức.

Vào lúc này, ở Tiêu Vũ trên người, lại có một loại lúng túng tình huống xuất hiện.

Cái gọi là sáu tháng thời kỳ khảo sát, Trên thực tế chính là 6 điện quan sát này dự bị đệ tử một quãng thời gian, nhìn những đệ tử này 6 điện bên trong càng thêm thích hợp vậy một điện, đạt được kết quả sau, thì sẽ đem hấp thu, để tâm đào tạo.

Nhưng mà, Tiêu Vũ ngoại trừ Vũ Cực Điện quản lí chiến đường ở ngoài, tại cái khác Ngũ đường đều phá vỡ cao nhất đạt được ghi chép, có thể nói toàn năng, thế nhưng là không một điện mời, chính là trước đây từng hai lần mời hắn những điện chủ kia, bây giờ tựa hồ cũng không có một điểm muốn thu hắn vào điện ý tứ.

Điều này cũng làm cho Tiêu Vũ, trở thành Đằng Long trong vùng một cái duy nhất không có gia nhập 6 điện đệ tử chính thức!

“Ta sớm biết rằng sẽ là loại tình huống này, tiểu tử ngươi bây giờ đều bị 6 điện điện chủ hận rất, ai còn thu ngươi?” Mạc Ly vào lúc này đúng lúc đó xuất hiện, mang theo Tiêu Vũ trực tiếp rời đi, đi tới một an tĩnh góc.

“Như thế nào, mỗi mặt Thánh Bia đều tìm hiểu nửa tháng, tiểu tử ngươi hẳn đã nhận được chỗ tốt cực lớn đi?” Hắn uống một hớp rượu, cười như không cười thấy Tiêu Vũ.

“Tạm được!” Tiêu Vũ thuận miệng đáp: “Ta có thể hay không hỏi một chút, Đằng Long trong vùng này đứng đầu đệ tử, đang khảo sát trong lúc sáu tháng này, có phải là có an bài khác?”

“Tại sao hỏi như vậy?” Mạc Ly hai mắt nâng lên,

Hơi kinh ngạc.

“Ta vừa không ngốc, mặc dù đang mỗi một trong nội đường, mỗi cái lĩnh vực đứng đầu nhất đệ tử ta đều thấy vậy không ít, nhưng ta rất rõ ràng, bọn họ đều không phải là Đằng Long khu vực chân chính hạt nhân, tổng trên tấm bia mấy người kia, mới là Đằng Long khu vực chân chính tâm điểm? Có thể những người kia ta một cũng chưa từng thấy!” Tiêu Vũ nói.

Cái này cũng là làm hắn để ý nhất địa phương.

Mỗi cái lĩnh vực đứng đầu, hoàn toàn không đại diện ở tổng trên tấm bia xếp hạng thì nhất định khá cao, trừ phi là như hắn như vậy, khả năng đồng thời ở nhiều bên trong lĩnh vực có đứng đầu thực lực.

Nhưng tiếc là, cho dù là hắn, bây giờ ở tổng trên tấm bia xếp hạng cũng không cao, chỉ nằm ở trung du, tựa hồ này khảo sát trong lúc điểm, đối với tổng trên tấm bia xếp hạng ảnh hưởng không phải rất lớn.

“Tiểu tử ngươi cũng vẫn không ngu ngốc, có điều chuyện này, vẫn để cho Phong Vũ cùng ngươi nói đi.” Mạc Ly nói xong, liếc mắt nhìn hướng thiên không.

Chỉ thấy, không trung một bóng người thần tốc bay tới, hạ xuống Tiêu Vũ trước người.

Nàng lạnh lùng như cũ, hơn nữa hoàn mỹ, hoàn mỹ khuôn mặt, lạnh như băng khí chất, tựa hồ vạn năm không thay đổi.

“Xem ra cái người điên này biến pháp mặc dù không có giải quyết bên trong cơ thể ngươi hắc khí, nhưng là cho ngươi đạt được rất lớn chỗ tốt.” Phong Vũ đứng ở Tiêu Vũ trước người, dùng không hề gợn sóng ánh mắt đánh giá hắn vài lần, sau đó thập phần bình thản nói.

Thậm chí ngay cả Phong Vũ đều có thể có thể thấy? Tiêu Vũ có chút buồn bực, rõ ràng hắn ngưng ra linh sông đều giấu ở linh thân bên trong, người ngoài chỉ có thể nhận thấy được hắn có lục đạo linh sông, hai người kia là làm thế nào thấy được hắn đạt được chỗ cực tốt?

“Người khác nói ta là người điên ta không cái gọi là, nhưng ngươi thì đừng a, người nào không biết ngươi bình thường thoạt nhìn lạnh như băng, nhưng thật điên lên so với ta sắp điên gấp trăm lần!” Mạc Ly ở một bên lườm một cái.

“Ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, ngươi tìm hiểu 6 mặt Thánh Bia sau, chiếm được ra sao chỗ tốt?” Phong Vũ như trước không để ý tới Mạc Ly, tựa hồ sớm thành thói quen đem Mạc Ly nói xem là nói nhảm, ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hai người này đều một lòng vì hắn giải quyết trên người hắc khí, cũng được, thì để cho bọn họ nhìn nhìn qua.

Hắn vận chuyển tự thân Thần lực, trên người linh sông nhất thời phát sáng, đương nhiên, hắn cố ý ẩn giấu, chỉ dẫn động lục đạo linh sông, linh thân trong vòng linh sông, như trước ẩn giấu.

Theo hắn dẫn động linh sông lực lượng, trên người hắn bị dẫn động lục đạo linh sông đồng thời sáng lên, chói mắt kim quang, từ trong cơ thể hắn lộ ra, xông thẳng Vân Tiêu.

“Màu vàng linh sông!”

Mạc Ly lập tức chấn động mạnh, chính là luôn luôn không lộ vẻ gì Phong Vũ, cũng lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

“Tiểu tử, ngươi này màu vàng linh sông, ngoại trừ chúng ta còn có người nào biết?” Mạc Ly đột nhiên vọt lên, gắt gao cầm lấy Tiêu Vũ tay, hai mắt trợn tròn, dáng dấp có chút khủng bố.

Tiêu Vũ còn là lần đầu nhìn thấy sốt sắng như vậy Mạc Ly, quá khứ hắn từ trước đến giờ lười nhác tùy ý, bây giờ lại trịnh trọng như vậy.

“Trừ bọn ngươi ra, tạm thời còn không có ai biết.” Tiêu Vũ nói rằng, hắn đã sớm linh cảm đến đã biết dị dạng linh sông không thể gặp người, trước đây dẫn động linh sông lúc, đều dùng bí pháp che đậy linh sông diện mục chân thật.

“Cũng còn tốt, nếu như để người ta biết nói, tiểu tử ngươi sẽ trước tiên mất mạng, chính là ta cũng không giữ được ngươi!” Mạc Ly gật gù, buông ra Tiêu Vũ tay, nói: “Ngươi phải nhớ kỹ, chuyện này sau đó lại không thể khiến người khác biết!”

“Tại sao?” Tiêu Vũ không rõ, màu vàng linh sông biến hóa, hắn biết là Thánh lực mang tới ảnh hưởng, nhưng lại không biết, sự ảnh hưởng này sẽ gợi ra ra sao hậu quả.

Cho dù là hắn, trước đây cũng chưa từng tiếp xúc qua cùng loại Thánh Bia gì đó, đây cũng là Thiên Thanh Vũ Viện chỉ có đồ vật.

“Ai da!” Mạc Ly thở dài, chỉ điểm về phía trước một điểm, nhất thời, khi hắn ngón tay trước, một vệt kim quang xuất hiện, mặc dù cùng Tiêu Vũ linh sông hình thức bất đồng, nhưng rất rõ ràng, cái này cũng là từ Thánh lực hình thành.

Đương nhiên, Mạc Ly đầu ngón tay chỉ riêng màu sắc hoàn toàn không thuần túy, chỉ là ẩn chứa một tia màu vàng, mà không giống Tiêu Vũ, là thuần túy nhất kim quang.

“Trên thực tế, này cùng ngươi vừa rồi hỏi vấn đề có quan hệ, ngươi không phải hỏi những người kia đều đi nơi nào gì? Ta cho ngươi biết, này đều là trong cơ thể có Thánh lực người, mà ở đoạn trong lúc, bọn họ đều tiến vào Thánh cảnh!” Mạc Ly vẻ mặt hết sức trịnh trọng, “còn Thánh cảnh là địa phương nào, khiến cho Phong Vũ cùng ngươi nói đi.”

“Thánh cảnh là ta Vũ Viện bên trong thần bí nhất địa phương, ta cũng nói không rõ ràng.” Phong Vũ suy tư chốc lát, như là không biết là như thế nào hình dung, cuối cùng nói: “Tóm lại, đó là một mảnh độc lập không gian, tồn tại ở vùng thế giới này ở ngoài, trong truyền thuyết, 6 mặt Thánh Bia, chính là từ Thánh cảnh bên trong đoạt được!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay không biết có phải hay không là quạt thổi quá lâu, đầu đau quá, rất xin lỗi hôm nay chỉ có hai chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 130: Nguyên Thủy Hồ Nước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thánh Bia xuất từ thánh địa?” Tiêu Vũ có chút kinh ngạc, hắn vẫn nghĩ không thông, cái kia Thánh Bia rốt cuộc là như thế nào thành hình, vốn tưởng Thiên Thanh Vũ Viện tiền nhân bên trong có tươi đẹp nhân vật, tạo ra được 6 mặt Thánh Bia, bây giờ nhìn lại, tựa hồ không giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

“Cái gọi là Thánh cảnh, rốt cuộc là thế nào một chỗ?” Hắn chăm chú hỏi dò, Thánh Bia lực lượng để hắn chiếm được chỗ tốt to lớn, này Thánh cảnh lại có Thánh Bia thứ này, có thể nơi này, chính là hắn đột phá đến hóa khí cảnh một đại cơ hội.

“Thánh cảnh, là một phi thường cổ xưa, đã sớm không biết là phong ở bao nhiêu năm tháng thần dị nơi.” Phong Vũ nói: “Từ lúc Thiên Thanh Vũ Viện lúc xuất hiện, cái gọi là Thánh cảnh, cũng đã tồn tại.”

Phong Vũ thay đổi bình thường trầm mặc ít nói dáng vẻ, 1 một là Tiêu Vũ nói đi.

Thánh cảnh tồn tại, không gian có bao nhiêu năm tháng, bây giờ đã vô pháp kiểm chứng, duy nhất cũng biết, chính là từ Thiên Thanh Vũ Viện sáng lập bắt đầu, chỗ đó cũng đã tồn tại.

Đó là một đặc thù vị trí, không thuộc về vùng thế giới này, mà là một phương khác độc lập không gian, mà sở dĩ gọi bằng cái kia mới là Thánh cảnh, là vì bên trong không gian kia sức mạnh đất trời, so với ngoại giới nồng nặc mấy chục lần!

Phải biết rằng đối với tu luyện người mà nói, sức mạnh đất trời thập phần quan trọng, cho nên ở Thánh cảnh bên trong, tốc độ tu luyện, cũng sẽ so với bình thường càng nhanh hơn, một ngày tu luyện, thậm chí có thể so với bên ngoài tu luyện nửa tháng, thậm chí càng lâu.

Ngoài ra, Thánh cảnh bên trong tồn tại một loại phi thường lực lượng kỳ lạ, sức mạnh kia tương tự với Thánh lực, ở trong ẩn chứa đối với con đường tu luyện các loại cảm ngộ, có thể để người ta nhanh chóng tăng cao tu vi, hơn nữa đối lập Thánh lực tới nói, sức mạnh kia càng dễ dàng bị hấp thu, không giống Thánh lực như vậy, người bình thường một ngày chỉ có thể luyện hóa một đạo.

Này cũng là đồng nghĩa với, ở trong thánh địa tu luyện, không chỉ tốc độ là bình thường mấy chục lần, nếu có thể được cái kia cùng loại Thánh lực gì đó, tiến bộ tốc độ còn sẽ nhanh hơn.

Ở Thiên Thanh Vũ Viện trong lịch sử, thì đã có không ít người khi tiến vào Thánh cảnh sau khi, dùng phi thường thời gian ngắn ngủi nhất phi trùng thiên, trở thành một đại cường giả.

Vô số năm qua, Thiên Thanh Vũ Viện một mực thăm dò, Thánh cảnh không gian là như thế nào hình thành, ở trong vì sao lại có loại kia lực lượng kỳ lạ, nhưng mà vô số năm quá khứ, tất cả những thứ này thủy chung là một câu đố giống nhau tồn tại, đến nay không thể đạt được một đáp án.

Căn cứ Vũ Viện đời đời tiền bối lưu lại kết luận, Thánh cảnh ở trong, rất có thể ẩn chứa cực lớn bí mật, vì thế Vũ Viện vẫn không có từ bỏ thăm dò.

Đáng tiếc, nhiều năm qua đi sau khi, Thánh cảnh bên trong không gian càng ngày càng không ổn định, dẫn đến này tu vi hơi cao người, đã không dám tùy tiện tiến vào trong thánh địa.

Tu vi càng cao, trong cơ thể Thần lực liền càng cường đại,

Dạng này người tiến vào Thánh cảnh, sẽ cho Thánh cảnh không gian tạo thành áp lực thật lớn, do đó tăng nhanh Thánh cảnh tan vỡ tốc độ.

Cho đến ngày nay, Thánh cảnh không gian đã hầu như muốn đạt tới cực hạn, ở bây giờ, có tông sư trở lên sức mạnh người đã không thể tiến vào bên trong, cho dù là hóa khí cảnh nhân vật, tiến vào nhân số cũng thập phần có hạn, tối đa chỉ có thể có 20 tên hóa khí cảnh tiến vào.

Vũ Viện phỏng đoán, Thánh cảnh không gian khoảng cách hoàn toàn tan vỡ đã không xa, vì thế, ở nửa năm trước, cũng chính là Đằng Long khu vực khảo sát bắt đầu trong lúc, Vũ Viện liền chọn lựa này nhất là xuất sắc đệ tử, đưa vào Thánh cảnh bên trong, dùng nhìn ở cuối cùng này thời điểm, Thánh cảnh làm khó Vũ Viện bồi dưỡng được càng nhiều xuất sắc đệ tử.

Tiêu Vũ sở dĩ trong khoảng thời gian này không thấy Đằng Long trong vùng chính thức đứng đầu đệ tử, chính là bởi vì nguyên nhân này.

Giống Vũ Viện thế hệ trước phỏng đoán, Thánh cảnh tối đa chỉ có thể duy trì nữa chừng một năm, muốn đạt được tan vỡ giới hạn.

“Thánh cảnh không gian?” Tiêu Vũ nghe xong Phong Vũ giảng giải, cúi đầu suy nghĩ sâu xa lên.

Trên thực tế, cùng loại dạng này không gian, đều là do bên trong Đại thế giới chia ra đi ra, loại này không gian độc lập hình thành nguyên nhân, hoặc là bởi vì cường giả đại chiến, đem thời không đập vỡ, cũng có thể là vì thiên địa một loại nào đó dị biến, mới có thể hình thành.

Còn có một khả năng, chính là có tu vi cường tuyệt nhân vật, dùng sửa chữa làm trực tiếp từ thiên địa trung tướng phương này không gian độc lập phân cách, như là hắn trước đây ở Vũ Vương trong mộ tìm được hóa giới phù, liền thuộc về này một loại.

“Biện pháp của ta đã vô dụng, không thể thanh trừ bên trong cơ thể ngươi hắc khí, Phong Vũ biện pháp, nên chính là muốn đem ngươi đưa vào Thánh cảnh bên trong.” Mạc Ly vào lúc này ở bên cạnh từ tốn nói.

Phong Vũ liếc mắt nhìn hắn, nàng đúng là biện pháp này, có điều nàng xưa nay không đối với Mạc Ly đã nói.

Thế nhưng ngẫm lại, trước đây nàng khả năng một chút nhìn thấu Mạc Ly ý nghĩ, Mạc Ly khả năng nhìn thấu nàng, cũng thì chẳng có gì lạ.

“Thánh cảnh bên trong có năng lực thanh trừ hắc khí gì đó?” Tiêu Vũ kinh ngạc, dù cho Thánh Bia là xuất từ thánh địa, nhưng sự thật đã chứng minh, Thánh Bia bên trong Thánh lực cũng không thể thanh trừ trong cơ thể hắn hắc khí, Phong Vũ tại sao còn cảm thấy tiến vào Thánh cảnh có thể thanh trừ?

“Ở Vũ Viện bên trong, có một truyền thuyết, ước chừng ở một ngàn năm trước khi, trong viện một vị thiên kiêu bị người ám hại, thân thể trúng tà nguyền rủa, không người nào có thể mổ, chỉ còn lại có mấy tháng sống lâu.” Phong Vũ như là biết Tiêu Vũ nghi hoặc, chầm chậm nói: “Người này cuối cùng tiến nhập Thánh cảnh, và ở một năm sau khi, bình yên trở về, trên người Tà nguyền rủa, cũng ly kỳ biến mất.”

“Thánh cảnh bên trong có đồ vật có thể mở ra trên người người này Tà nguyền rủa?” Tiêu Vũ há có thể không hiểu Phong Vũ ý tứ?

Cái gọi là Tà nguyền rủa, thì tương tự với Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, loại này chú thuật ngoại trừ người làm thuật ở ngoài, thường thường rất khó mở ra, người trúng thuật bình thường đều bất lực.

Cái này Vũ Viện bên trong người trúng thuật càng tài năng ở hẳn phải chết dưới tình hình mở ra bùa này, nhìn dáng dấp này Thánh cảnh thật là có rất nhiều bí mật.

“Có người đã đến hỏi qua vị kia thiên kiêu, theo như hắn nói, hắn ở Thánh cảnh bên trong gặp được một mặt có hai màu trắng đen kỳ hồ nước, uống vào hồ nước sau, trên người chú thuật tự giải.” Phong Vũ sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

“Nguyên thủy hồ nước!” Tiêu Vũ rung mạnh.

Nếu như đúng là nguyên thủy hồ nước, vậy hắn có lẽ thật sự có rất lớn hy vọng có thể thanh trừ trong cơ thể hắc khí, thậm chí nếu có được cái kia hồ nước, còn có thể liền như vậy mở ra Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú.

Nguyên thủy hồ nước, hồ này được xưng sinh ra vào thiên địa trước khi, trong hồ nước có thể tinh chế tất cả, khiến người ta thân thể trở về đến nguyên thủy nhất trạng thái.

Tiêu Vũ trước đây sở dĩ không nghĩ tới tìm kiếm hồ này cho Lâm Vũ Nhu giải chú, là vì, mỗi vùng thiên địa bên trong, chỉ lại có 1 vịnh nguyên thủy hồ nước, căn bản không chỗ nhưng tìm!

“Ngươi càng biết nguyên thủy hồ nước!” Phong Vũ rất là kinh ngạc, Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, lại cũng biết loại này ít có người biết truyền thuyết đồ vật.

Nàng sâu sắc nhìn chăm chú Tiêu Vũ, không có nhiều lời, gật đầu nói: “Quả thật, lúc đó trong viện cũng có rất nhiều người hoài nghi đó là nguyên thủy hồ nước, từ sau lúc đó, càng phái ra vô số người tiến vào thánh địa tìm kiếm, thế nhưng kết quả…… lúc đến hôm nay, lại không người thấy qua cái kia 1 vịnh hồ nước!”

Tiêu Vũ một lần nữa trầm mặc, dù cho vậy thì thật là nguyên thủy hồ nước, hắn tiến nhập Thánh cảnh, tìm tới hy vọng cũng không lớn.

Nguyên thủy hồ nước, vừa gọi bằng nuôi Thiên hồ, được xưng thiên địa đều bởi vậy hồ nước tẩm bổ, là thế gian duy nhất, người bình thường căn bản không có cơ hội nhìn thấy!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 131: Quyết Định

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Trên người ngươi hắc khí, cùng rất nhiều chú thuật tương tự, nhưng cũng càng thêm bá đạo, ta khả năng nghĩ tới biện pháp, liền đem ngươi đưa vào Thánh cảnh, tìm kiếm nguyên thủy hồ nước.” Phong Vũ tiếp tục nói: “Nhưng mấy ngàn năm qua, hồ này chỉ có một người thấy qua, ta cũng không biết rốt cuộc có tồn tại hay không, hay không muốn vào Thánh cảnh, từ ngươi tự quyết định.”

Tiêu Vũ trầm mặc, không có mở miệng.

Dựa theo Phong Vũ nói, phải tìm được nguyên thủy hồ nước, thật sự quá qua khó khăn, hơn nữa ngàn năm chuyện lúc trước, không có người nào có thể nói rõ được, không gian nguyên thủy hồ nước có tồn tại hay không còn chưa biết được.

“Ta phải nhắc nhở ngươi một điểm, Thánh cảnh không hề giống trong tưởng tượng của ngươi đơn giản như vậy, bởi vì ở chỗ nồng nặc sức mạnh đất trời, cùng với cùng loại Thánh lực sức mạnh, Thánh cảnh bên trong dị thú, cũng so với ngoại giới dị thú cường đại hơn mấy chục lần, ở bên trong cho dù là một cây không đáng chú ý cỏ dại, đều có khả năng sẽ đối với cấp độ tông sư nhân vật tạo thành uy hiếp trí mạng!”

“Ngoài ra, Thánh cảnh đều không phải là Vũ Viện chỉ có, trong thành khắp nơi đầu sỏ, cùng với thế gia cổ xưa, đều có tiến vào Thánh cảnh quyền lực, ở đây Thánh cảnh đem hủy thời khắc, bọn họ cũng đem mỗi loại trong tộc kiệt xuất hậu bối đưa vào Thánh cảnh bên trong.”

“Ở Thánh biên giới, không có bất kỳ quy tắc nào khác có thể nói, để tranh cướp Thánh lực, thậm chí hiếm thấy dị bảo, vô luận loại người gì cũng có có thể ra tay với ngươi, từng bước cùng địch, ngươi mặc dù thực lực không kém, nhưng chung quy, chỉ có lục đạo linh sông tu vi, đang quyết định trước khi, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng.”

Phong Vũ nói, ở hôm nay có vẻ hơi bắt đầu tăng lên, nhưng mặt mũi của nàng, ngữ khí của nàng, vẫn như cũ tràn ngập lạnh như băng, không mang theo nửa điểm dư thừa cảm giác.

Gật gù, Phong Vũ theo như lời này, Tiêu Vũ cũng nghĩ đến.

Thánh cảnh sức mạnh đất trời là ngoại giới gấp mười lần, ở chỗ sẽ trưởng thành đến như thế nào kinh khủng dị thú, cũng không tính là kỳ lạ, ở tình huống như vậy, mặc dù là một cây cỏ, cũng có thể phát sinh dị biến, biến thành mười phần nguy hiểm gì đó.

Có điều mặt khác, ở trong loại hoàn cảnh này, đồng thời cũng sẽ xuất hiện lượng lớn bảo vật, ví dụ như linh dược, ở bên ngoài ngàn năm khó gặp linh dược, ở bên trong nói không chừng liền có không ít.

Đơn giản tới nói, chính là Thánh cảnh tràn ngập nguy hiểm, nhưng cùng lúc cũng đâu đâu cũng có kỳ ngộ.

“Tiểu tử này liên minh rất, hơn nữa lá gan so với ngươi tưởng tượng bên trong lớn hơn nhiều lắm, ngươi những lời này, ta phỏng chừng là tương đương nói vô ích.” Mạc Ly ở một bên cười híp mắt thấy Tiêu Vũ, tựa hồ đã sớm ngờ tới lựa chọn của hắn.

“Cho nên, ngươi quyết định?” Phong Vũ gật gù, như là cũng không ngoài ý muốn.

Nàng nói những thứ kia là nhắc nhở Tiêu Vũ, nhưng là không cho là Tiêu Vũ sẽ lùi bước, ít nhất đây là số ít có thể làm cho nàng để mắt hậu bối đệ tử, nếu như ngay cả bước ra bước này dũng khí đều không có, cũng không đáng nàng nhìn thẳng đối đãi.

“Khà khà,

Loại này địa phương tốt, đương nhiên là muốn đi, ta đây lúc nào tiến vào Thánh cảnh?” Tiêu Vũ nhếch miệng nở nụ cười, không chút nghĩ ngợi.

Nói đùa, này đối với hắn mà nói nhưng một đại cơ duyên, nếu như có thể tìm tới nguyên thủy hồ nước, hắn sẽ tại trong thời gian ngắn nhất nhất phi trùng thiên.

Nói cách khác, hắn bây giờ bị vây ở linh nguyên cảnh mười hai vòng bên trong, phải một bước ngoặt, tài năng đột phá đến hóa khí cảnh, dù cho không tìm được nguyên thủy hồ nước, nhưng ở Thánh cảnh loại này kỳ lạ trong hoàn cảnh, nói không chừng liền có thể tìm tới có thể giúp hắn thời cơ đột phá.

“Thánh cảnh bây giờ vô cùng không ổn định, lối vào đã không thể tùy tiện mở ra, tiếp theo mở ra, còn muốn ước chừng hơn mười ngày, đến lúc đó ta sẽ tới tìm ngươi.” Phong Vũ người này, làm việc quyết đoán thẳng thắn, hoàn toàn không giống như là một nữ tử.

Nàng nói xong câu đó sau, không nói thêm câu nào nữa, trực tiếp bay lơ lửng lên trời, thần tốc đi xa.

“Tiểu tử, nhắc nhở ngươi một câu.” Mạc Ly cũng đứng dậy, nói: “Ta khả năng nhìn ra tu vi của ngươi mặc dù chưa đi lên, nhưng thực lực lại có biến hóa to lớn, nhưng này so với ngươi sớm vào Thánh cảnh người, bởi vì chịu đựng Thánh cảnh hoàn cảnh

ảnh hưởng, tuyệt đối không giống như ngươi bây giờ yếu, thậm chí mạnh hơn ngươi, cũng không có thiếu, không thể bất cẩn!”

Tiêu Vũ rùng mình!

Này ba tháng ngắn ngủi, hắn theo linh nguyên cảnh thất chuyển đột phá đến mười hai vòng, tiến bộ tốc độ có thể nói nghịch thiên, hắn có thể khẳng định, Mạc Ly coi như không nhìn ra hắn bây giờ tu vi thật sự, cũng có thể nhận thấy được thực lực của hắn biến hóa, sẽ như thế nhắc nhở, nói rõ Thánh cảnh thật thập phần không đơn giản, tại kia bên trong, nói không chừng thật là có hắn không cách nào chống lại yêu nghiệt.

Phong Vũ rời đi, Mạc Ly cũng không ở lâu, đơn giản dặn dò Tiêu Vũ một câu nói như vậy sau, liền cũng biến mất không còn tăm hơi.

“Thánh cảnh!” Tiêu Vũ nắm quyền một cái, trong lòng không hiểu cảm thấy có chút hưng phấn.

Đã lâu như vậy, rốt cục muốn tiếp xúc được Đằng Long khu vực này đứng đầu nhất đệ tử, hơn nữa cái kia luôn luôn ham muốn giết hắn Vương Đằng, lần này ở Thánh cảnh trên, hơn nửa cũng phải gặp phải.

Đằng Long trong vùng đứng đầu đệ tử, tất nhiên đều là ít ỏi nhân vật đáng sợ, trừ lần đó ra, Thánh cảnh bên trong còn có trong thành các tộc tinh anh hậu bối.

Tiêu Vũ có thể linh cảm tìm được, tiến vào Thánh cảnh sau khi tháng ngày, nhất định sẽ không bình tĩnh, hắn thậm chí có cảm giác, lần này Thánh cảnh hành trình, sẽ là một hồi to lớn sóng gió.

Trở lại ẩn rồng ở, thời gian chỉ có ngăn ngắn mười mấy ngày, mặc dù là Tiêu Vũ, khi tiến vào Thánh cảnh trước khi, cũng không dám khinh thường.

“Nguyệt Nhi, ngươi ở đây làm gì vậy?” Trở lại trong viện, Tiêu Vũ liền nhìn thấy Nguyệt Nhi cái kia thân ảnh nhỏ gầy đang ngồi xổm tại địa phương, không biết giã lộng lấy cái gì.

“Thiếu gia, ngươi đã trở lại?” Nguyệt Nhi đi tới nơi này đã có mấy tháng, nhưng này mấy tháng gian Tiêu Vũ cực nhỏ trở về, vì vậy nhìn thấy Tiêu Vũ thời điểm, nàng vẫn là có vẻ hơi khẩn trương và bất an.

“Ta không phải đã nói rồi, không cần gọi ta thiếu gia.” Tiêu Vũ lắc đầu cười cười, cũng biết Nguyệt Nhi tính cách như thế, không cưỡng cầu được, nhiều tiếp xúc một chút, nên thì tốt rồi.

Hắn nhìn về phía Nguyệt Nhi phía sau, chỉ thấy nơi đó bị đào một cái hố, trong hầm còn đổ mấy viên gì đó, thoạt nhìn như là một loại nào đó hoa hạt giống.

“Xin lỗi thiếu gia, Nguyệt Nhi phá hủy sân, bởi vì phu nhân bình thường cực nhỏ đi ra ngoài đi lại, hơn nữa thân thể tựa hồ có hơi suy yếu, Nguyệt Nhi đã nghĩ ở trong viện loại tử kim hoa.” Nguyệt Nhi một bộ khẩn trương bất an dáng vẻ, như là sợ bị Tiêu Vũ quở trách.

“Tử kim hoa? Vậy rất tốt!” Tiêu Vũ đi lên trước, Nguyệt Nhi nha đầu này chính là như thế, nội tâm hiền lành, rồi lại tự ti, dù cho hắn đã nói qua vài lần không cần gọi hắn thiếu gia, Nguyệt Nhi cũng không chịu đổi giọng.

Tử kim hoa nói đến mặc dù phàm là hoa, nhưng nhưng có loại tiếp cận linh dược hiệu dụng, loại hoa này có loại đặc biệt mùi thơm ngát, người bình thường thời gian dài ngửi được loại mùi thơm này, sẽ làm tự thân khí huyết càng thêm thông thuận.

Người bình thường tới nói, ở nhà mình trong viện gieo vào một vài tử kim hoa, liền có thể bảo đảm thân thể khỏe mạnh, thân thể suy yếu người, thấy nhiều biết rộng loại này mùi hoa, cũng có thể để thân thể thay đổi xong một vài.

Nguyệt Nhi đúng là có lòng, chủ động làm Lâm Vũ Nhu trồng này hoa.

“Nguyệt Nhi, &# 32; ngươi là làm sao biết tử kim hoa đối với suy yếu người hữu dụng?” Tiêu Vũ nghi ngờ nói, loại hoa này mặc dù phàm là cỏ, nhưng người bình thường còn thật không biết hoa này công hiệu, còn đối với dược sư mà nói loại hoa này vừa không có tác dụng gì, bởi vậy ít có người biết.

“Này…… điều này là bởi vì Nguyệt Nhi từ nhỏ thường xuyên bị bệnh, trước đây đi tìm thầy thuốc bên trong, có người nói gieo xuống loại hoa này, sẽ đối với Nguyệt Nhi thân thể mới có lợi.” Nguyệt Nhi gặp Tiêu Vũ không có ý trách cứ, thở phào nhẹ nhõm, lại vẫn có chút sốt sắng.

“Hóa ra là như vậy.” Tiêu Vũ gật gù, càng ngày càng cảm giác cái này số khổ rồi lại hiền lành cô gái quả thật tuyển người đau lòng, cũng khó trách Lâm Vũ Nhu sẽ như thế thích nàng.

Hắn đi lên trước, cầm lấy Nguyệt Nhi ném ở một bên xẻng nhỏ, một bên hướng về hố trên điền vào đất, một bên mỉm cười nói: “Nguyệt Nhi, loại tử kim hoa thời điểm, kỳ thực thì không cần dội nhiều lắm nước, loại này Hoa Hoa tính thuần âm, ngươi mỗi ngày ở mặt trời lặn thời gian dội một lần nước, so với bình thường dội mấy lần nước, sẽ làm loại hoa này sinh trưởng đến càng nhanh hơn.”

“Thật sự?” Nguyệt Nhi nháy mắt to, tràn đầy vẻ tò mò.

Nàng tựa hồ đối với hoa cỏ chi đạo thập phần yêu thích, nghe Tiêu Vũ nói những lời này, trong lúc nhất thời nội tâm khẩn trương càng giảm đi không ít, nghiêm túc nhớ kỹ Tiêu Vũ theo như lời mỗi một chữ.

Chương 132: Đến Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với Tiêu Vũ mà nói, thân là mạnh mẽ dược sư, nuôi dưỡng các loại điều kiện yêu cầu cực cao linh dược đều là dễ như trở bàn tay, cùng Nguyệt Nhi nói này, bất quá là cực kỳ chuyện đơn giản, thay đổi bất kỳ một gã dược sư cũng có thể làm được, dù sao hoa này không phải cái gì mềm mại linh dược.

Nói xong tử kim hoa đặc tính cùng nuôi dưỡng phương pháp, Tiêu Vũ vừa nói rất nhiều liên quan tới hoa cỏ đơn giản tri thức, những kiến thức này mặc dù phổ thông, nhưng nghe ở Nguyệt Nhi trong tai, lại tựa hồ như thập phần mới mẻ thú vị, bất tri bất giác khiến cho nàng nghe được vào mê, cũng quên đi khẩn trương.

Nói một đống lớn sau khi, Tiêu Vũ ngừng lại, nói: “Mẫu thân?”

“Phu nhân ở trong phòng đâu, nàng biết thiếu gia hôm nay trở về, muốn xuống bếp cho thiếu gia làm một ít thức ăn.” Nguyệt Nhi như ở trong mộng mới tỉnh, nàng lúc trước nghe đến mê mẩn, không nhịn được hướng về Tiêu Vũ đến gần rồi hai bước, lúc này phục hồi tinh thần lại, vội vàng lùi về sau, vừa đổi trở về bộ kia dáng vẻ khẩn trương.

“Cái kia ta đi trước tiên tìm mẫu thân.” Tiêu Vũ cười cười, cũng phớt lờ, xoay người hướng về trong phòng đi đến.

Nguyệt Nhi ngơ ngác thấy Tiêu Vũ bóng người, trong đầu thì lại tràn đầy đều là Tiêu Vũ vừa mới đã nói, còn có trên mặt hắn cái kia ôn hòa mỉm cười.

Tựa hồ, cái thiếu gia này cùng hắn trước đây hết thảy chủ nhà cũng không giống nhau, cái thiếu gia này không có tính khí, người ngoài ôn hòa, thế mà lại còn cùng nàng một đứa nha hoàn nói buổi sáng không quá quan trọng hoa cỏ việc.

Trước đây vô luận đi tới chỗ nào, ngoại trừ Nhan Thu Thủy ở ngoài, cái nào chủ nhà cũng sẽ đối với Nguyệt Nhi thập phần ghét bỏ, không phải mắng mỏ chính là đánh, cũng làm cho Nguyệt Nhi bởi vậy dễ dàng tự ti cùng khẩn trương, nhưng tiếp xúc mấy lần, nàng lại phát hiện, cái thiếu gia này, người thật rất tốt, hơn nữa bất cứ còn biết nhiều như vậy liên quan tới hoa cỏ sự tình.

Nhất thời, Nguyệt Nhi lại lâm vào thất thần.

“Mẫu thân!” Tiêu Vũ đi vào trong phòng, gặp được còn đang bận rộn Lâm Vũ Nhu.

Hắn cười tiến lên, cùng Lâm Vũ Nhu đồng thời chuẩn bị lên một ngày kia cơm tối, mẹ con hai người, hiếm thấy có chốc lát gặp nhau, mặc dù làm nhất là sự tình đơn giản, lại lộ ra tràn đầy ấm áp.

Trên bàn cơm, Nguyệt Nhi cũng sẽ không vậy eo hẹp, bị Lâm Vũ Nhu kéo lên bàn ăn, ba người như là người một nhà bình thường, vui vẻ hòa thuận.

Trong lúc, Tiêu Vũ hỏi thăm qua Nguyệt Nhi gần nhất hay không có phát qua bệnh, khiến cho Nguyệt Nhi rất xấu hổ, gần đây nàng phát bệnh thời gian khoảng cách càng lúc càng ngắn, hai tháng này gian liền phát ra bốn lần bệnh, mỗi lần đều phải Lâm Vũ Nhu ngược lại chiếu cố nàng.

Tiêu Vũ lại vì nàng bắt mạch, cũng vẫn như cũ là cái gì cũng tra không dò ra, rất là quỷ dị.

Sau khi ăn xong, Tiêu Vũ thừa dịp cùng Lâm Vũ Nhu nói chuyện phiếm thời gian, tay phải trong bóng tối nắm chặt, địa tâm chân hỏa bao vây lấy một đoàn ngọn lửa màu đen,

Không tiếng động xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

Ở Lâm Vũ Nhu không chú ý thời điểm, Tiêu Vũ huy động địa tâm chân hỏa, đem địa tâm chân hỏa bên trong ngọn lửa màu đen đánh vào Lâm Vũ Nhu trong cơ thể.

Còn đang trong lúc nói cười Lâm Vũ Nhu nhất thời ngất đi.

“Mẫu thân, người trong cơ thể lục đạo Tà Hồn chí âm chí Tà, này âm hỏa tuy là độc vật, nhưng là thuần âm vật, đem này lửa đánh vào người trong cơ thể, có thể tạm thời áp chế cái kia vài đạo Tà Hồn, hạ thấp chúng nó nuốt chửng người sinh cơ tốc độ.”

Tiêu Vũ đem ra một tấm thảm, nhẹ nhàng trùm lên Lâm Vũ Nhu trên người.

Hắn sở dĩ bất hòa Lâm Vũ Nhu nói rõ, thì không muốn Lâm Vũ Nhu suy nghĩ nhiều, để tránh nàng vừa xúc động tâm sự, cảm giác mình không còn nhiều thời gian.

Hiếm thấy khoảng thời gian này có Nguyệt Nhi làm bạn, làm cho nàng tâm tình khá hơn nhiều, hay là tại nàng không biết chuyện dưới tình huống đem âm hỏa đánh vào trong cơ thể, càng tốt hơn một chút.

“Nguyệt Nhi, đem mẫu thân nâng đỡ trở về phòng đi thôi, làm cho nàng nghỉ ngơi thật tốt.” Tiêu Vũ gọi tới Nguyệt Nhi, chính mình tất là chắp hai tay sau lưng, đi ra ngoài phòng.

Đi tới sân, hắn triệu hồi ra Vũ Lăng Vương, hỏi dò tình trạng gần đây, giống Vũ Lăng Vương theo như lời, khoảng thời gian này vẫn như cũ vô sự phát sinh.

Điều này làm cho Tiêu Vũ an tâm rất nhiều, xem ra giống như Phương Minh Hạc lúc trước theo như lời, ẩn rồng nơi ở ở khu vực này rất không bình thường, người bình thường không dám tới nơi đây làm càn.

Không lâu muốn lại vào Thánh cảnh, cũng không biết chuyến đi này vừa là bao lâu, Tiêu Vũ trịnh trọng giao cho Vũ Lăng Vương, vô luận phát sinh chuyện gì, đều nhất định muốn bảo vệ tốt Lâm Vũ Nhu an toàn.

Vũ Lăng Vương thẫn thờ đáp lại, sau đó biến mất, hắn xưa nay đã như vậy, không tiếng động tới, lại không hề có một tiếng động mà đi, trừ phi hắn đồng ý, nếu không tu vi ở dưới hắn người, đều không thể nhận thấy được hắn tồn tại.

“A?” Tiêu Vũ vừa định trở về nhà, lại là dừng bước lại, thay đổi phương hướng, hướng về cửa lớn đi đến.

Hắn đưa tay mở miệng, vừa nói: “Khách quý tới chơi, không có từ xa tiếp đón!”

Ngoài cửa, một gã tóc trắng phơ trên mặt lão nhân lộ ra kinh ngạc, sửng sốt chốc lát, mới nói: “Tiểu hữu quả nhiên không phải người thường, có thể nhận thấy được ta đến, tại đây Vũ Viện bên trong, khả năng có như thế thần niệm người, không có mấy cái!”

Trên thực tế, làm Tiêu Vũ nhìn thấy người lão giả này, trong lòng cũng vạn phần kinh ngạc, bởi vì hắn nhớ tới lúc trước còn ở Cự Thạch Thành lúc, từng có một vị lão nhân xuất hiện ở Túy Tinh Lâu, hỏi qua hắn mấy cái quỷ dị vấn đề, chính là vị lão nhân trước mắt này.

“Lão nhân gia, ngươi chính là khoảng thời gian này cho mẫu thân ta đưa linh quả người?” Nội tâm mặc dù kinh ngạc, nhưng Tiêu Vũ mặt ngoài lại hết sức bình tĩnh.

“Quê nhà trong lúc đó, lẫn nhau đi lại mà thôi, mấy viên quả nhỏ, cũng không có bao nhiêu giá trị, tiểu hữu không cần để ý.” Người tới chính là vị kia họ Cổ lão nhân, hắn cười híp mắt, thoạt nhìn rất là ôn hòa.

“Mấy viên quả nhỏ?” Tiêu Vũ cũng không biết hình dung như thế nào mới tốt.

Cái kia mấy viên vẫn không có giá trị quả nhỏ? Tùy ý một viên đem xuất ra, đều có thể dẫn thành vương thành náo động, thế lực khắp nơi đều phải xé rách đầu đến cướp lấy!

Ông già này rốt cuộc thân phận gì, giọng to lớn như thế, nghe tới này trân quý linh quả, ở trong miệng hắn đã vậy còn quá không đáng nhắc tới?

“Ngày xưa ở Cự Thạch Thành lúc, nhận lão gia ngài chiếu cố, khoảng thời gian này lại được lão gia ngài ân huệ, thân là vãn bối còn chưa kịp bái phỏng, sao có thể để lão nhân gia ngài tự mình đến cửa?” Tiêu Vũ đột nhiên không đầu không đuôi mở miệng, nói lời đã không được trước, UU đọc sách w &# 119;w. &# 117; ukanshu. Com Cũng không được sau.

“Ha ha, nhìn dáng dấp tiểu hữu đều biết.” Họ Cổ lão nhân cười khổ, cái gọi là mèo già hóa cáo, hắn há có thể nghe không ra Tiêu Vũ ý trong lời nói?

Tiêu Vũ không ngốc, nhìn thấy này vị lão nhân, liên tưởng đến ban đầu ở Cự Thạch Thành gặp gỡ, cùng với sau khi hắn chém giết Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, lại đắc tội tông sư, lại không chỉ chưa đã bị làm khó dễ, ngược lại còn thuận lợi tiến nhập Thiên Thanh Vũ Viện, và Liễu Toàn Cơ sau đó cũng không có tìm hắn báo thù.

Giải thích duy nhất, chính là có người chào hỏi, để Liễu Toàn Cơ không dám làm bừa, nghĩ đến lúc đó tiếp xúc với hắn qua ông lão này, cùng với ông lão này tài năng ở ẩn rồng ở khu vực này xuất hiện, thân phận tất nhiên không bình thường, chỉ có thể là ông già này gây nên.

Ông già này đầu tiên là vì hắn ra mặt, sau vừa đưa linh quả, ý đồ đã rất rõ ràng, là đúng Tiêu Vũ có sở cầu.

Tiêu Vũ vừa mới lời này ý tứ, chính là cổ xưa người trước tiên kỳ ở Cự Thạch Thành giúp hắn, lại đang Vũ Viện bên trong đưa linh quả lấy lòng, hơn nữa hôm nay tự mình đến cửa, muốn nói không có ý đồ ai cũng không tin.

Mặc dù cảm kích ông lão này trước khi chiếu cố, nhưng đối với loại này có mưu đồ tiếp cận phương thức, Tiêu Vũ theo đáy lòng vẫn còn có chút không ưa, bởi vậy ý trong lời nói, liền để cho ông già này trực tiếp nói thẳng ý đồ đến, không cần vòng tới vòng lui.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 133: Gợn Sóng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiểu hữu, lão hủ gây nên, quả thật là vì tiếp cận tiểu hữu, hơn nữa cũng quả thật đối với tiểu hữu có sở cầu, nhưng mặc dù sự tình đến có nguyên nhân, lão hủ quả thật cũng chỉ dùng một chút thủ đoạn, nếu nếu như tiểu hữu khó chịu nói, lão hủ ở đây bồi lễ!” Họ Cổ lão nhân nói, càng cung cấp tay quay Tiêu Vũ bái một cái.

Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, ông lão này thực lực, hắn không biết mạnh bao nhiêu, nhưng vẫn nhớ tới Vũ Lăng Vương đã nói, Vũ Lăng Vương cũng nhìn không thấu đến đưa trái cây ông lão này sâu cạn.

Có thực lực như thế lão nhân, càng có thể làm được thản nhiên hướng về hắn một mười mấy tuổi hậu bối chịu nhận lỗi, dù cho hắn là muốn cầu cạnh Tiêu Vũ, có thể làm được này một phần trên, này phân khí độ tuyệt đối đáng giá kính trọng.

Nếu là thay đổi người khác, sợ hãi chỉ có thể trực tiếp dùng thực lực tuyệt đối, cưỡng cầu Tiêu Vũ, ít nhất trên một điểm này, ông lão này cách làm để Tiêu Vũ thư thái ít ỏi.

“Lão nhân gia nói quá lời, không biết người có nhu cầu gì ta địa phương?” Gặp ông già này như thế, Tiêu Vũ thái độ cũng hòa hoãn rất nhiều.

“Nhìn dáng dấp lão hủ không có tìm sai người, tiểu hữu khí độ bất phàm, nếu là lão hủ trẻ lại 500 tuổi, sợ là cũng không bằng ngươi.” Gặp Tiêu Vũ thái độ cải thiện, họ Cổ lão nhân mừng rỡ, cười nói: “Lão hủ tên là Cổ Thiên Xuyên, Dương Thừa Phong bình thường đều gọi ta là cổ xưa, đương nhiên, tiểu hữu ngươi cũng có thể gọi thẳng ta tên đầy đủ.”

Trẻ lại năm trăm năm? Cái này Cổ Thiên Xuyên rốt cuộc sống bao lâu?

Tiêu Vũ nghe hắn nói những lời này, âm thầm suy nghĩ trong lời nói mùi vị, Cổ Thiên Xuyên lời này nghe tới khách khí, thay đổi người bình thường còn tưởng rằng hắn là tâng bốc mình.

Có thể về phương diện khác, hắn điểm ra mình đã sống ít nhất 500 tuổi, mịt mờ để lộ ra mình thực lực, còn nói Dương Thừa Phong cái này Vũ Viện viện chủ cũng phải gọi hắn là cổ xưa, nói rõ thân phận mình bất phàm.

Nếu đổi một người trẻ tuổi, nghe xong lời này, ai không được kiêng kỵ vài phần? Một mực lời này nghe tới còn như là đối với Tiêu Vũ khen tặng.

Chỉ tiếc, này lòng, doạ nạt 1 doạ nạt người khác vẫn được, ở Tiêu Vũ số này mấy trăm ngàn năm chí tôn trước mặt chơi đùa lòng? Cái này Cổ Thiên Xuyên thật đúng là thiếu thông minh.

“Khụ, Tiêu tiểu huynh đệ, có thể hay không đi với ta một chuyến, lão hủ có việc muốn nhờ, nếu là ngươi có thể đến giúp lão hủ, chắc chắn thâm tạ!” Cổ Thiên Xuyên nhìn thấy Tiêu Vũ sắc mặt thoáng khó coi, liền biết chính mình ý đồ kia hoàn toàn không gạt được Tiêu Vũ, nhất thời cực kỳ lúng túng.

Hắn này đều là sống đến lâu tự nhiên hình thành thói quen, cũng không phải cố ý, bây giờ ý thức được điểm ấy sau khi, lúng túng sau khi cũng biến thành cẩn thận.

“Cái này, ta bây giờ có việc, tạm thời không đi được.” Tiêu Vũ quả thật đối với cái này Cổ Thiên Xuyên có chút không vui, đều tới cầu hắn đến phần này lên, lại vẫn gan dạ với hắn chơi đùa lòng.

“Tiểu huynh đệ,

Đúng là lão hủ không nên, có điều tiểu huynh đệ, ngươi nếu như có thể giúp đỡ lão hủ lần này, ngươi tìm được chỗ tốt, tuyệt đối không cách nào đánh giá.” Cổ Thiên Xuyên biết lúc này giải thích nữa cũng không dùng, trực tiếp ném ra mồi nhử.

“Thôi.” Tiêu Vũ vung vung tay, nói: “Chỗ tốt gì? Ta cũng không thèm khát, khoảng thời gian này ta đích thật là nhận qua ngươi chiếu cố, liền cùng ngươi đi một chuyến.”

Nếu ở bình thường, Tiêu Vũ khẳng định không sẽ nói như vậy, có thể nói cho cùng, hắn cũng không phải ...gì đó người nhỏ mọn, sẽ không bởi vì Cổ Thiên Xuyên một điểm lòng thì ghi hận không tha.

Còn nữa, thân là chí tôn, hắn đồng dạng kiêu ngạo, dù cho này chịu ân huệ là xuất từ Cổ Thiên Xuyên thủ đoạn, nhưng đã bị, thì tuyệt không thiếu nợ nhau.

“Tiểu huynh đệ có này khí độ, ngược lại để lão hủ có vẻ hơi không chịu nổi.” Cổ Thiên Xuyên mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, lần này một câu nói này, nhưng là nói đến tâm phục khẩu phục, Tiêu Vũ cái tuổi này thì có khí độ như thế người, thật sự không nhiều.

Lâm Vũ Nhu đã ngủ đi, Tiêu Vũ cũng không cần sẽ cùng Lâm Vũ Nhu giao cho, trực tiếp cùng Cổ Thiên Xuyên cùng ra ngoài.

Hai người một đường hướng đông, dần dần đã rời xa ẩn rồng ở, đi ra hồi lâu, phía trước mấy gian nhà gỗ dần ẩn dần hiện, Tiêu Vũ tâm trạng kinh ngạc, đây không phải là thường xuyên truyền ra tiếng đàn địa phương gì? Cổ Thiên Xuyên muốn dẫn hắn đi chính là nơi đó?

Không ra suy đoán của hắn, Cổ Thiên Xuyên mang theo hắn, đi tới cái kia mấy gian nhà gỗ trước khi.

Này mấy gian nhà gỗ tạo thành, cùng hắn ẩn rồng ở tương tự, mấy gian nhà gỗ hợp thành một cái sân, mặc dù đơn giản, nhưng có loại thanh nhã khí.

Cửa viện trước khi, viết ba cái chữ cổ: Trăng sáng hiên.

Ẩn rồng ở, trăng sáng hiên, hai cái tên mỗi người có ý nhị.

“Leng keng……”

Còn chưa nhập viện, trong viện quen thuộc kia tiếng đàn vào lúc này một lần nữa vang lên, như là bên tai trước, lại như chân trời, chợt xa chợt gần, du dương linh hoạt kỳ ảo.

Tiến vào nhà gỗ, chỉ thấy một gã cô gái mặc áo xanh ngồi đàng hoàng ở trong viện, trước người một cái trường đàn, cái kia như là tiên âm bình thường tiếng đàn, liền từ nàng cái kia như ngọc đầu ngón tay lượn lờ truyền đến.

Cô gái này một thân trường sam màu xanh, đưa lưng về phía Tiêu Vũ, một con như mực tóc dài rối tung ở phía sau, buông xuống bên hông, nàng mỗi một sợi tóc đều tựa hồ có sinh mệnh, ở trong gió nhẹ nhẹ nhàng đu đưa, như là vì nàng chỉ xuống tiên âm múa lên.

Mặc dù chỉ là một bóng lưng, Tiêu Vũ lại phảng phất đã thấy cô gái này tuyệt đẹp dung nhan.

Hắn và Cổ Thiên Xuyên đứng yên lặng nữ tử phía sau, nghe tiếng đàn, cùng đợi này một khúc kết thúc.

Không biết qua bao lâu, một khúc tiên âm, tựa hồ chỉ là chớp mắt liền đã trôi qua, vừa phảng phất kéo dài mấy trăm năm quang cảnh, cho người cảm giác hết sức phức tạp.

“Khách quý tới cửa, ngàn ngữ không thể ra xa tiếp đón, mời mọc khách quý chớ trách.”

Một khúc âm cuối cùng, cô gái mặc áo xanh dịu dàng đứng dậy, xoay người lại, tự nhiên hào phóng đối với Tiêu Vũ cúi chào.

“Trăng sáng? Trăng sáng hiên…… trăng sáng?” Nhìn thấy cô gái này dung nhan lập tức, Tiêu Vũ lập tức ngây dại, cả người giống như mất hồn, đứng ở đó cũng không nhúc nhích, trong miệng càng không ngừng lầm bầm cái kia vài chữ, như là nhập ma vậy.

“Công tử?” Cô gái mặc áo xanh nhíu đôi mi thanh tú lại, khinh hô Tiêu Vũ một tiếng.

Nàng dung nhan khuynh thế, đã khiến vô số lần đầu thấy nàng nam tử đều hồn bay phách lạc, thiên tài gì, cái gì anh kiệt, đều là như thế. Đối với dạng này một màn, nàng cũng sớm thành thói quen.

Nhưng lúc này, nàng nhưng từ Tiêu Vũ trong mắt cảm thấy không giống nhau tâm tình.

Không giống với những người khác loại kia si mê, &# 85 Tiêu Vũ trong đôi mắt, có một loại không hiểu bi thương, khiến từng cái nhìn thấy người cơ hồ đều phải vì thế mà tan nát cõi lòng, vừa giống như đã bao hàm vạn ngàn luân hồi, lộ ra vô tận tang thương, khi thì vừa hóa thành căm giận ngút trời, một ánh mắt càng làm cho người ta một loại hủy thiên diệt địa cảm giác hít thở không thông.

Hắn đến tột cùng làm sao vậy? Thiếu nữ mặc áo xanh không biết, nhưng nàng lại biết, Tiêu Vũ tuyệt đối không phải là giống như trước thấy qua nam tử giống nhau, là đối với nàng mê muội!

Không biết qua bao lâu, Tiêu Vũ ánh mắt mới chậm rãi bình tĩnh lại, đối với cô gái mặc áo xanh lộ ra một khiểm nhiên mỉm cười, nói: “Xin lỗi, ngươi rất giống ta một vị cố nhân, để cho ta nghĩ tới một vài chuyện cũ.”

“Cố nhân?” Thiếu nữ mặc áo xanh lộ ra kinh ngạc, ra sao cố nhân, có thể làm cho một thiếu niên ánh mắt trở nên đáng sợ như thế, như là bao hàm muôn thuở, hoặc như là ham muốn chôn thiên địa?

Thiếu niên này thân mình lại là người nào, bằng chừng ấy tuổi, tại sao có thể có khủng bố như vậy ánh mắt?

Thiếu nữ mặc áo xanh đến không kết luận, nàng cái kia bởi vì tùy thời có thể đối mặt cái chết mà trở nên thời khắc bình thản, tất cả không gợn sóng lòng, vào đúng lúc này không hiểu hiện lên một đạo gợn sóng.

Nàng nhẹ nhàng mở miệng, nói: “Công tử, khả năng hãy nói cho ta biết, ngươi vị cố nhân kia, là một hạng người gì gì?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 134: Lam 0 Ngữ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không biết bao nhiêu vạn năm trước, trong chín tầng trời thế giới, có một như mê nữ tử đột nhiên xuất hiện, quật khởi mạnh mẽ, dùng một đường hát vang tư thế, quét ngang tu luyện trên đường hết thảy đối thủ, cuối cùng dòm ngó ngôi báu chí tôn vị trí.

Trong chín tầng trời thế giới, nếu hỏi ai mới là đệ nhất chí tôn, cái kia rất nhiều người đều sẽ nói là Tiêu Vũ, nhưng nếu hỏi ở phái nữ bên trong người phương nào mạnh nhất, vậy tiện lợi mấy cô gái kia.

Đó là một cường tuyệt mà nữ tử hoàn mỹ, trong chín tầng trời bên trong thế giới, ngoại trừ Tiêu Vũ, bất kỳ chí tôn cũng không dám nói khả năng khả năng bằng sức một người, đưa nàng chiến thắng.

Nàng có hoàn mỹ dung nhan, thế gian hết thảy nữ tử xinh đẹp gộp lại, cũng không sánh nổi nàng một ngón tay.

Nàng đã khiến nhiều tên chí tôn vì nàng thành si thành cuồng, chỉ vì bác nàng một lần liếc mắt, đại chiến không ngớt, cuối cùng dẫn đến vài tên chí tôn bị chết bỏ mình, nhưng nàng lại không hề liếc mắt nhìn một chút.

Thế nhân đều biết, nàng theo sẽ không vì người khác liếc mắt, chỉ có một người ngoại lệ, đó là Tiêu Vũ cái này đệ nhất chí tôn!

Bọn họ mặc dù không ở một chỗ, lẫn nhau cách nhau trăm triệu dặm, và cực nhỏ lui tới, có lúc thậm chí còn có thể tiến hành đại chiến sinh tử, nhưng trên chín tầng trời lại người người biết, nàng là đệ nhất chí tôn nữ nhân!

Bởi vì, phóng tầm mắt cửu thiên, chỉ có đệ nhất chí tôn mới xứng với nàng, cũng chỉ có nàng khả năng xứng với đệ nhất chí tôn.

Cái này cường đại vừa tuyệt đẹp nữ tử, trong chín tầng trời bên trong thế giới có nhiều lắm truyền thuyết, nhưng mà trong chín tầng trời thế giới, lại thậm chí không có một người biết tên của nàng.

Mọi người đối với nàng chỉ có một chung nhau gọi - - nguyệt thần!

Nguyệt thần chân chính tên, chỉ có Tiêu Vũ một người biết.

“Trăng sáng!” Tiêu Vũ tâm tư tung bay trở lại vạn năm trước khi, trong nội tâm vô cùng phức tạp.

Hắn và tháng thần linh tháng, hai người quan hệ trong đó phức tạp vô cùng, thế nhân đều cho là bọn họ tất sẽ là một đôi, cuối cùng cuối cùng rồi sẽ khả năng tiến tới cùng nhau.

Nhưng mà, ngày đó còn chưa tới đến, Tiêu Vũ cũng đã chết đi, đều xem trọng sinh ở vạn năm sau khi, đi tới một không biết thế giới.

Lúc này, nhìn trước mắt người này có dung nhan tuyệt thế cô gái mặc áo xanh, Tiêu Vũ vẫn là sẽ thỉnh thoảng thất thần.

Cô gái này, cùng nguyệt thần quá giống!

Mặc dù các nàng hai người dung mạo hoàn toàn khác nhau, thế nhưng, ở cô gái mặc áo xanh này trên thân, Tiêu Vũ thấy được nguyệt thần cái bóng.

Chỉ có nguyệt thần,

Mới có thể như thế hoàn mỹ, chỉ có nguyệt thần, mới có thể hoàn mỹ như vậy, người này cô gái mặc áo xanh cùng nguyệt thần dáng dấp không có một tia chỗ tương tự, thế nhưng loại này hoàn mỹ cùng hoàn mỹ, lại làm cho hắn cảm giác giống nhau y hệt.

Cô gái mặc áo xanh này, cũng là hắn mấy trăm ngàn năm sống lâu gian, mới chỉ thấy một cái duy nhất có thể cùng tháng thần so sánh nữ tử!

Hắn tâm tình rất phức tạp, vạn năm trôi qua, cũng không biết hắn trở về cửu thiên thế gian, hay không vẫn như cũ còn có thể gặp được cái kia nữ tử hoàn mĩ.

“Ngươi tên là gì?” Tiêu Vũ tận lực bình phục tâm tình của mình, đối với cô gái mặc áo xanh hỏi.

“Công tử có thể gọi ta là Thiên Ngữ.” Lam Thiên Ngữ ánh mắt một mực Tiêu Vũ trên người dừng lại.

Ngăn ngắn chốc lát, cái này trong mắt của nam tử lóe lên tâm tình thật sự quá nhiều, cũng quá phức tạp, đến tột cùng ra sao trải qua, có thể làm cho một mười tám mười chín tuổi nam tử có ánh mắt như vậy?

“Thiên Ngữ tiểu thư.” Tiêu Vũ gật gù, nhìn về phía Cổ Thiên Xuyên, “cổ xưa, ngươi tới tìm ta, chính là cho Thiên Ngữ tiểu thư xem bệnh gì?”

“Làm sao ngươi biết?” Cổ Thiên Xuyên cả kinh, từ đầu đến giờ, hắn đều không có cùng Tiêu Vũ nói rõ tìm Tiêu Vũ đến là bởi vì chuyện gì, Tiêu Vũ là làm sao mà biết phải cho Lam Thiên Ngữ xem bệnh?

“Ta nếu là liền cái này cũng không nhìn ra, ngươi cũng không cần tìm ta.” Tiêu Vũ thập phần đơn giản đáp lại, sau đó đi lên trước, “Thiên Ngữ tiểu thư, mời mọc tới đây ngồi xuống.”

Cổ Thiên Xuyên sửng sốt, cũng là, Tiêu Vũ dược đạo thực lực kinh người, đây là hắn sớm cho ra kết luận, đã như vậy, khả năng nhìn ra Lam Thiên Ngữ thân thể khác thường, cũng không kỳ quái, nếu là Tiêu Vũ không nhìn ra, hắn ngược lại phải thất vọng.

Lam Thiên Ngữ đứng yên tại chỗ, không động đậy.

Thành thật mà nói, mặc dù biết mình thân thể nhuộm trách nhanh, nhưng mỗi lần có người phải cho nàng xem xem xét thời điểm, Lam Thiên Ngữ nội tâm đều hết sức chống cự.

Nàng trải qua nhiều lắm thất vọng rồi, tầng tầng thất vọng chất đống, đã làm cho nội tâm của nàng yếu đuối không chịu nổi, yếu đuối đến mỗi khi đến thời điểm như thế này, đều sẽ để nội tâm của nàng có một loại sợ hãi khó tả.

Trù trừ chốc lát, Lam Thiên Ngữ cuối cùng vẫn là đi lên phía trước, có thể cái này tuổi trẻ quá mức, rõ ràng thoạt nhìn không giống dược sư nam tử, thật có thể cho nàng mang đến hy vọng.

“Đắc tội rồi!” Tiêu Vũ đưa tay, khoát lên Lam Thiên Ngữ trên ngọc thủ.

Lam Thiên Ngữ rõ ràng run lên một cái, trên mặt xuất hiện hai bôi ửng đỏ, nhưng nàng tâm chí hơn người, rất nhanh vừa khôi phục thong dong.

Đây là nàng lớn như vậy, lần đầu cùng một gã nam tử có quan hệ xác thịt, dĩ vãng những dược sư kia, đều là nhận sự giúp đỡ dây đỏ vì nàng xem mạch.

Tiêu Vũ cử động, cũng đem bên cạnh Cổ Thiên Xuyên sợ hết hồn, lại cứ như vậy trực tiếp vào tay!

Hắn sợ đến mới vừa muốn mở miệng, đột nhiên nhìn thấy tiểu thư nhà mình truyền tới một “không cần” ánh mắt, lúc này mới ngậm miệng lại không có nhiều lời.

“Tiểu thư đây là thế nào, vì sao hôm nay có chút dị thường? Không chỉ không có chống cự chẩn đoán bệnh, lại còn cho phép người bên ngoài đụng vào da thịt của nàng!” Cổ Thiên Xuyên dù cho sống hơn 500 tuổi, vào lúc này cũng là lòng tràn đầy nghi hoặc.

“Tiêu…… Tiêu công tử, xong chưa?” Không can thiệp tới Lam Thiên Ngữ như thế nào áp chế, nàng cuối cùng là một chỉ có mười bảy tuổi cô gái, dù cho đem sinh tử cùng trần thế nhìn ra mở lại, lúc này nhịp tim cũng so với bình thường phải nhanh.

Tiêu Vũ trầm mặc không nói, lẳng lặng cảm thụ.

Lam Thiên Ngữ da thịt thập phần nhẵn nhụi, mà trắng sáng như tuyết, vào tay như tơ lụa bình thường mịn màng, nhưng hắn lúc này lại không có nửa điểm dị dạng tâm tư.

Thông qua bắt mạch, Tiêu Vũ chỉ có thể đạt được một cái kết luận, Lam Thiên Ngữ khí tức so với người bình thường suy yếu, nhưng chỉ theo mạch tượng, rồi lại không nhìn ra càng nhiều.

Cái này cũng là tại sao hắn không nhờ vả dây thừng loại hình gì đó bắt mạch nguyên nhân, hắn dẫn động tự thân linh sông lực lượng, đem một tia Thần lực theo Lam Thiên Ngữ mạch đập, đánh vào đến trong cơ thể.

Thần lực vào cơ thể, Tiêu Vũ trong lòng chính là cả kinh.

Lam Thiên Ngữ trong cơ thể, lại có cực kỳ thần lực mênh mông, rất rõ ràng tu vi cực cao, không thể tưởng tượng, kể cả hắn cũng không cách nào nhìn ra cô gái này tu vi đạt đến đừng loại cấp độ.

Vậy thì như dùng 1 bình nước muốn đi đo lường một mảnh biển chiều sâu, Tiêu Vũ cảnh giới không đủ, Thần lực tiến vào Lam Thiên Ngữ trong cơ thể sau không cách nào điều tra được toàn bộ của nàng Thần lực, dĩ nhiên là không cách nào biết được nàng cảnh giới chân thực.

Có thể khẳng định là, cô gái này cảnh giới, tuyệt đối so với hắn hiện tại cao hơn rất nhiều rất nhiều!

Chuyện này thực sự không thể tưởng tượng, phải biết rằng đây bất quá là tên cô gái, nhìn qua còn nhỏ hơn hắn một hai tuổi, lại cũng đã có tu vi như vậy!

Cùng thiếu nữ này so sánh, cái gì Đằng Long khu vực thiên tài, cái gì yêu nghiệt, đó nhất định chính là rác rưởi bên trong rác rưởi!

Mặc dù giật mình, có điều Tiêu Vũ vẫn chưa hỏi nhiều, mà là khống chế thần lực của mình, ở Lam Thiên Ngữ trong cơ thể mỗi một góc di động, kể cả mỗi một giọt máu, mỗi một tấc thịt, hắn đều kiểm tra thật sự cẩn thận, không có bất kỳ cái gì quên.

Mà theo Thần lực từng điều tra địa phương càng nhiều, Tiêu Vũ sắc mặt, cũng là càng nặng nề.

Tác giả đông phương hành vân nói: Vừa là một lần nhịn đến đêm khuya, nhìn qua thời gian, mới phát hiện đã đến 30 số, cũng chính là đoan ngọ khúc, chúc mọi người tết đoan ngọ vui sướng. Mặt khác, khà khà, đều đoan ngọ khúc, người khác nghỉ ta còn ở lại chỗ này đêm khuya gõ chữ, ta cũng không cùng mọi người muốn bánh chưng, mọi người thì thưởng bao nhiêu đóa hoa tươi được không?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 135: Nguồn Bệnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cục đưa tay thu hồi, hắn cau mày, ở nơi đó suy nghĩ sâu xa, nhíu mày không nói.

“Tiểu huynh đệ, như thế nào?” Cổ Thiên Xuyên ở một bên khẩn trương không ngớt.

Để Lam Thiên Ngữ bệnh này, hắn có thể nói nghĩ hết tất cả biện pháp, đáng tiếc đến nay không có người nào có thể trị hết, hắn cũng là cùng đường mạt lộ, bị dồn đến tuyệt cảnh, mới có thể đem hy vọng phóng tới Tiêu Vũ bực này tuổi trẻ người trên thân.

Nếu là Tiêu Vũ cũng không có cách nào, vậy không chỉ biết để Lam Thiên Ngữ một lần nữa thất vọng, Cổ Thiên Xuyên cũng không biết ứng phó phải làm gì cho đúng.

Có thể nói, Tiêu Vũ là bọn họ hi vọng cuối cùng.

“Thiên Ngữ tiểu thư, ta hỏi huynh mấy vấn đề, ngươi nhất định phải thành thật trả lời.” Tiêu Vũ không hề trả lời Cổ Thiên Xuyên, mà là đối với Lam Thiên Ngữ nói: “Ngươi là có hay không theo sinh ra được bắt đầu, liền không cần tu luyện, cũng có thể thu được tu vi cường đại, hơn nữa này tu vi mỗi ngày tăng trưởng, cho dù là ngươi cố ý áp chế, cũng không cách nào khống chế?”

Lam Thiên Ngữ cùng Cổ Thiên Xuyên đồng thời chấn động, hai người trên mặt đều lộ ra khó mà tin nổi vẻ mặt.

Chuyện này, là Lam Thiên Ngữ trên người bí mật lớn nhất, theo nàng sinh ra bắt đầu, nàng rồi cùng người thường bất đồng.

Nàng không cần tu luyện, trong cơ thể tu vi thì sẽ tự động tăng trưởng, hơn nữa trưởng thành tốc độ thập phần khủng bố, thế gian những cái được gọi là thiên tài, dù cho liều mạng nỗ lực, tu vi tăng trưởng tốc độ, cũng không bằng cái gì cũng không cần làm nàng.

Nàng bây giờ chỉ có mười bảy tuổi tuổi, nhưng một thân tu vi cũng đã vô cùng mạnh mẽ, sợ là tìm khắp thế gian, ở những người bạn cùng lứa tuổi cũng không tìm được một có thể cùng nàng so sánh người.

Kinh khủng như thế tốc độ phát triển, nếu là để người ta biết, nhất định sẽ cho rằng Lam Thiên Ngữ trên người có cái gì bí mật trọng đại, để hiểu ra điều bí mật này, không biết sẽ có bao nhiêu người liều mạng muốn đưa nàng chiếm được, biết rõ ràng nàng nhanh chóng trưởng thành chân tướng.

Dù sao đối với bất kỳ tu luyện người mà nói, loại này trưởng thành tốc độ quá mức khủng bố, nếu như có thể biết rõ, liền đại diện cho có thể nhất phi trùng thiên.

Bởi vậy, Lam Thiên Ngữ trên người tình huống này, chỉ có số ít bao nhiêu người biết, để ẩn giấu, nàng bình thường thậm chí không dám tùy tiện vận dụng tu vi của mình, không ngờ rằng lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ, liền bị Tiêu Vũ liếc mắt nhìn ra.

“Việc đã đến nước này, ta cũng không cần ẩn giấu, quả thật như là Tiêu công tử theo như lời, Thiên Ngữ thuở nhỏ liền cùng người thường bất đồng, trong cơ thể tu vi, mình sinh ra ngày liền không dứt tăng trưởng, dù cho ta không muốn tu luyện, cũng không cách nào khắc chế tu vi tăng lên.” Lam Thiên Ngữ theo giật mình bên trong khôi phục lại yên lặng.

Nàng lúc này, khôi phục ngày thường hờ hững, ăn nói trong lúc đó phong nhã hào phóng, lúc trước một tia con gái nhỏ tư thế,

Vào lúc này đã hoàn toàn không thấy.

“Nếu như ta không đoán sai, Thiên Ngữ tiểu thư bệnh tình của ngươi, hẳn là tu vi tăng trưởng đồng thời, sức sống đang không ngừng xói mòn? Theo bây giờ tình huống đến xem, ngươi nhiều nhất thêm một năm nữa, sống lâu sẽ hao hết!” Tiêu Vũ gật gù, tiện đà nói.

Lam Thiên Ngữ trên người tình huống cùng Lâm Vũ Nhu có chút cùng loại, đều là sức sống đang không ngừng xói mòn, nhưng Lâm Vũ Nhu trên người tốt xấu còn có thể tìm được ngọn nguồn, đó là 6 Hồn giam tâm chú quấy phá.

Có thể Lam Thiên Ngữ tình hình lại không giống nhau, sinh mệnh lực của nàng giống như là biến mất không còn tăm hơi, liền ngọn nguồn đều không tồn tại.

“Không sai, quả thật như thế.” Lam Thiên Ngữ nghe nói chính mình chỉ còn một năm sống lâu, tựa hồ chút nào cũng không ngoài ý muốn, cũng không úy kỵ, thậm chí còn nhàn nhạt cười cười, “trước đây rất nhiều dược sư, cũng đều đã như thế đã nói, nhưng không có một người khả năng nhìn ra nguyên nhân sinh bệnh.”

Đâu chỉ những dược sư kia? Sợ là phóng tầm mắt cửu thiên, Lam Thiên Ngữ trên người loại tình huống này, cũng không có mấy người có thể giải.

Trên người nàng tình huống phi thường quỷ dị, sức sống ở không cách nào phát giác dưới tình huống thần tốc xói mòn. Lẽ ra lấy nàng cái kia giống như đại dương thị lực, cảnh giới tuyệt đối không thấp, sống mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm đều không có vấn đề, nhưng mà bởi vì sinh mệnh xói mòn, nhiều lắm sống đến mười tám tuổi.

“Tiểu huynh đệ, không biết có thể tìm ra nguồn bệnh?” Cổ Thiên Xuyên ở bên cạnh cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

“Thiên Ngữ mệnh trung như thế, thuở nhỏ cũng đã sớm biết tính mạng của mình có hạn, Tiêu công tử không cần để bụng, vô luận có lời gì, cũng có thể nói thẳng.” Lam Thiên Ngữ mang theo mỉm cười thản nhiên, như là đối với sinh mệnh của mình tất cả phớt lờ, ngược lại ở an Tiêu Vũ chi tâm, không cho hắn có áp lực quá lớn.

Trong lòng than khẽ một tiếng, theo phương diện nào đó, Tiêu Vũ không thể không khâm phục cô gái này, có điều mười bảy tuổi tuổi, lại sớm coi nhẹ sinh tử, biết rõ chính mình sống lâu không nhiều, còn có thể mỉm cười đối mặt, và còn mang theo vài phần phong nhã cùng thong dong.

Không thể không nói, ngoại trừ khuynh thế dung nhan, cô gái này tâm tính, ở hiện nay thế gian cũng ít có người có thể so với.

“Trên thực tế, Thiên Ngữ tiểu thư trên người tình huống, cũng không phải bệnh.” Tiêu Vũ thở dài: “Ta có bảy phần mười nắm chắc, loại tình huống này xuất hiện, là vì Thiên Ngữ tiểu thư thần hồn xuất hiện vấn đề.”

“Thần hồn?” Lam Thiên Ngữ lạnh nhạt ánh mắt loại lộ ra vài phần phức tạp, nói: “Kính xin Tiêu công tử nói tỉ mỉ.”

“Ta vừa mới cho ngươi bắt mạch lúc, đã xem thân thể của ngươi toàn bộ kiểm tra một lần, nhưng mà đều không có phát hiện bất cứ vấn đề gì, ngoại trừ sức sống không dứt xói mòn ở ngoài, Thiên Ngữ tiểu thư thân thể của ngươi rất khỏe mạnh, cũng không dị thường.” Tiêu Vũ nói: “Thân thể không có dị thường, vậy còn lại duy nhất khả năng, chính là thần hồn xảy ra vấn đề.”

“Thần hồn, đây là một cái thần bí lĩnh vực, cho dù là người cường đại cỡ nào, cũng không có thể dễ dàng điều tra người khác thần hồn, ta mặc dù có biện pháp, nhưng cũng không cách nào điều tra thần hồn của ngươi, bởi vì này có khả năng sẽ làm thần hồn của ngươi trực tiếp tan vỡ.”

“Bởi vì thần hồn yếu đuối cùng nhạy cảm, thần hồn một khi xuất hiện vấn đề, dù cho người cường đại cỡ nào, bình thường cũng là bó tay toàn tập, mà thần hồn lại cùng thân thể có cực kỳ huyền diệu quan hệ, lẫn nhau lẫn nhau ỷ lại, tài năng sinh tồn.”

“Giống như mất đi thần hồn người, thân thể cũng sẽ chết đi, từ từ hủ hóa, đồng dạng, mất đi thân thể, thần hồn cũng không cách nào độc lập tồn tại, dù cho mạnh mẽ đến đâu thần hồn, mất đi thịt phía sau, liền tương đương cây cối mất đi rễ, dù cho không có lập tức tán loạn, cũng sẽ từ từ suy yếu, cuối cùng hoàn toàn biến mất.”

Tiêu Vũ từ từ nói rõ, nhưng thần hồn cùng thân thể quan hệ, thái quá phức tạp, giữa hai người này huyền bí, không phải dăm ba câu có thể nói rõ, hắn cũng chỉ là đơn giản cho thấy cả hai quan hệ giữa.

Cho dù là đạt đến hắn kiếp trước cái kia 1 cảnh giới, thần hồn cùng thân thể quan hệ trong đó cũng không cách nào chặt đứt, dù cho có thể làm được thần hồn thời gian dài rời thân thể mà bất diệt, chỉ khi nào phương diện nào đi nữa xảy ra vấn đề, một bộ phận khác cũng nhất định sẽ là biến mất kết cục.

“Ta mặc dù không thể điều tra thần hồn của ngươi, nhưng bởi vì thần hồn cùng thân thể kỳ diệu quan hệ, từ thân thể ngươi bên trong, ta cũng đại khái có thể phán định ra, ngươi thần hồn vấn đề chỗ ở.”

Tiêu Vũ câu nói sau cùng, để Lam Thiên Ngữ lạnh nhạt vẻ mặt phát sinh ra biến hóa, một bên Cổ Thiên Xuyên, càng khiếp sợ không thôi.

"Tiểu huynh đệ, ngươi nói là sự thật?" Cổ Thiên Xuyên không tưởng tượng được nói: "Cho đến nay, ta đã làm tiểu thư đi tìm không ít mạnh mẽ dược sư, thậm chí kể cả dược vương đều đã mời mọc qua, có thể những người kia lại chỉ có thể nhìn ra tiểu thư sức sống xói mòn, xưa nay cũng không biết căn bản, ngươi thật có thể nhìn ra bệnh của tiểu thư rễ vị trí?"

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 136: Thần Hồn Có Thiếu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lam Thiên Ngữ đồng dạng thập phần bất ngờ, nhưng so với Cổ Thiên Xuyên, nàng xem ra bình tĩnh hơn nhiều, nói: “Cũng là như thế, không biết Thiên Ngữ thần hồn, đến tột cùng xuất hiện vấn đề gì?”

“Thần hồn của ngươi, phi thường quỷ dị.” Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ sắc mặt cũng có chút phức tạp, âm thanh cũng trầm thấp không ít, “bởi vì thần hồn của ngươi, là không lành lặn!”

“Thần hồn không trọn vẹn?” Lam Thiên Ngữ sững sờ một chút, Tiêu Vũ câu nói này nghe tới, có chút giống ăn nói lung tung.

Từ xưa tới nay, phàm là thần hồn có thiếu người, hầu như cũng không thể tồn tại, sẽ ở vô cùng trong thời gian ngắn chết đi, nếu là của nàng thần hồn có thiếu, chỉ sợ cũng không phải sức sống nhanh chóng trôi qua đơn giản như vậy, mà là sẽ sớm chết đi, căn bản sẽ không sống đến một ngày kia.

Nếu như là thay đổi một người ngồi ở chỗ này, nhất định sẽ hoài nghi Tiêu Vũ điên rồi, bất cứ sẽ nói ra hoang đường như vậy nói, thế nhưng Lam Thiên Ngữ lại không có hoài nghi, mà là lẳng lặng nghe.

“Đối với người bình thường tới nói, thần hồn không trọn vẹn, thì đồng nghĩa với không thể tồn tại, cái này cũng là ta nói ngươi thần hồn quỷ dị nguyên nhân.” Tiêu Vũ chậm rãi nói: “Thần hồn một khi có thiếu, thân thể cũng tất nhiên chịu ảnh hưởng, thần hồn không trọn vẹn đến càng nghiêm trọng hơn, thân thể cũng sẽ thiếu hụt càng nhiều đồ, thân thể của ngươi mặc dù nhìn như không khác, nhưng trên thực tế, so với người thường, thân thể của ngươi chỉ có thể coi là tàn thể, thân thể độ hoàn hảo không bằng thường nhân một phần mười!”

“Chính là bởi vì như vậy, sinh mệnh lực của ngươi mới sẽ không ngừng xói mòn, dù cho tu vi của ngươi cao đến đâu, cũng không cách nào thu được vốn có sinh mệnh.”

Tiêu Vũ càng nói càng Huyền, đừng nói Lam Thiên Ngữ, đến mặt sau liền Cổ Thiên Xuyên cái này nhân vật già cả đều cảm thấy Tiêu Vũ theo như lời thái quá quỷ dị cùng ly kỳ, người bình thường căn bản nghe không hiểu.

Tiêu Vũ cũng chỉ có thể than khẽ.

Sinh mệnh là kỳ diệu nhất gì đó, tràn đầy các loại huyền bí, này huyền bí vốn là vô giải, dù cho hắn kiếp trước là đệ nhất chí tôn, cũng không có thể nhìn ra.

Nếu không có sinh mệnh có được chứa nhiều huyền bí, tầm thường người phàm tục, làm sao có khả năng tu luyện tìm được một có thể hủy diệt đất trời mức độ? Theo góc độ nào đó tới nói, sinh mệnh bí ẩn, so với thiên địa đại đạo càng khó giải thích.

Lam Thiên Ngữ thân thể nhìn như cùng người thường không có bất đồng, nhưng trong thực tế thân thể của nàng sớm thiếu sót rất nhiều thứ, nhưng mấy thứ này, là “nhìn không tới” tồn tại, dù cho thiếu sót, cũng không người nào có thể có thể thấy.

Ngoài ra Tiêu Vũ còn có một chút chưa nói, hắn mặc dù không thể điều tra Lam Thiên Ngữ thần hồn, nhưng hắn có mạnh mẽ thần niệm, từ Lam Thiên Ngữ thần hồn gợn sóng bên trong, đã có thể khẳng định Lam Thiên Ngữ thần hồn có thiếu, hơn nữa không trọn vẹn đến thập phần nghiêm trọng.

Thần hồn cùng thân thể giống nhau, thân thể từ nhiều bộ phận tạo thành, như là ngũ tạng, máu thịt, bộ lông, xương cốt các loại, thần hồn cũng giống như thế,

Chỉ có điều bởi vì thần hồn tiếp cận hư vô tồn tại, càng thêm khó có thể nói rõ.

Tiêu Vũ tâm tình hết sức phức tạp, Lam Thiên Ngữ tàn hồn, để hắn lại nghĩ tới nguyệt thần, bởi vì thần hồn của nàng gợn sóng cùng nguyệt thần giống nhau y hệt, nhưng lại không hoàn toàn giống nhau.

Đến tột cùng vì sao lại như thế, Lam Thiên Ngữ khí chất cùng nguyệt thần gần gũi, bây giờ liền thần hồn gợn sóng cũng như thế giống nhau!

“Tiểu huynh đệ kia, loại tình huống này, có trị liệu phương pháp gì?” Cổ Thiên Xuyên nghe không hiểu Tiêu Vũ nói, nhưng coi như không hiểu, hắn cũng biết khả năng không thể trị mới là điểm chính.

“Có thể là có thể, chỉ là, phi thường khó khăn, phải mấy thứ cực kỳ hiếm hoi linh vật.” Thành thật mà nói, Tiêu Vũ không biết là có bao nhiêu hy vọng.

Lam Thiên Ngữ tình huống hắn quả thật có thể trị, dù cho hắn bây giờ tu vi không cao, nhưng này mấy thứ đồ, có thể nói so với giải trừ 6 Hồn giam tâm chú vật liệu còn khó tìm hơn, ngăn ngắn thời gian một năm, cơ hồ không có hy vọng.

“Sống chết có số, cần gì cưỡng cầu? Thiên Ngữ đa tạ Tiêu công tử, ít nhất để Thiên Ngữ biết rồi tự thân nguyên nhân vị trí.” Lam Thiên Ngữ nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt, liền biết không có bao nhiêu hy vọng.

Nàng cười nhạt, nụ cười này đã có hờ hững sinh tử bình tĩnh, cũng có nghiêng đổ chúng sanh phong nhã.

“Dù cho khó hơn nữa, chỉ cần lão hủ chưa chết, đều định sẽ vì tiểu thư tìm tới, tiểu huynh đệ, ngươi nói đi, muốn cái gì?” Cổ Thiên Xuyên lại không chịu buông tha, để Lam Thiên Ngữ bệnh, hắn sớm không biết trả giá bao nhiêu, bây giờ rốt cục nhìn thấy hy vọng, sao có thể từ bỏ?

“Những vật khác ngược lại là không có vấn đề, nhưng khó tìm nhất ba món đồ, chính là trời sừng lân, Thánh mộc nguyên rễ, cùng vạn linh cốt.” Tiêu Vũ cười khổ, không chịu nổi Cổ Thiên Xuyên kiên trì, chỉ có thể mở miệng.

“Này……” Cổ Thiên Xuyên trực tiếp sững sờ tại chỗ, nói không ra lời.

Trời sừng lân, Thiên Lân là một loại dị thú, loại dị thú này tục truyền ở bây giờ thế gian chỉ có một con, trong truyền thuyết thực lực đã tiếp cận Đế cấp nhân vật, con thú này chi giác muốn làm sao đến?

Thánh mộc nguyên rễ, Thánh mộc là cái gì? Trong truyền thuyết Thánh mộc là một cây cổ xưa Thánh thụ, cũng là thế gian hết thảy khởi nguồn của sự sống, mà nguyên rễ, tất là Thánh mộc sinh ra ban đầu, mọc ra điều thứ nhất rễ cây!

Còn vạn linh xương sọ, cũng không kém nơi nào, vạn linh ngón tay chính là sống quá mười ngàn năm trở lên sinh linh, vạn linh cốt cũng chính là loại này sinh linh chi cốt.

Hiện nay thế gian, có thể sống quá mười ngàn năm sinh linh, cũng chỉ có trong truyền thuyết Đại Đế, chẳng lẽ muốn đi giết một Đại Đế, theo trên người lấy xương?

“Cổ gia gia, không cần suy nghĩ nhiều, Thiên Ngữ còn có thể có một năm sống lâu, đã rất thỏa mãn.” Lam Thiên Ngữ lúc này ngược lại là cười đi an ủi lên Cổ Thiên Xuyên.

Nàng bộ dáng này, cũng làm cho Cổ Thiên Xuyên hơn đau lòng, rõ ràng chính mình chỉ còn lại có một năm sống lâu, tiểu thư này lại còn đang trấn an người khác!

“Tiểu thư, ngươi yên tâm, dù cho khó khăn đi nữa, ta cũng định sẽ vì ngươi tìm tới này ba món đồ!” Cổ Thiên Xuyên nắm quyền một cái, vẻ mặt cùng ngữ khí đều vô cùng kiên định.

Lam Thiên Ngữ chỉ có thể lắc đầu cười khẽ, cái này Cổ gia gia tánh tình quật cường, nàng cũng khuyên không dứt, thôi, thì tùy hắn đi a, một năm sau khi nàng liền đem thọ hết, đến lúc đó Cổ Thiên Xuyên tự nhiên sẽ buông tha.

“Tiểu huynh đệ, này ba món đồ, ta chắc chắn tìm tới, thế nhưng một năm kỳ hạn, quả thật thái quá khó khăn, ngươi có thực lực như thế, định có thể làm cho tiểu thư nhà ta sống lâu kéo dài một vài, có phải là?” Cổ Thiên Xuyên đột nhiên lại xoay người lại, dùng sáng quắc ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Thiếu niên này đã có biện pháp có thể trị bệnh này, U &# 85; đọc sách &# 32; www. uu kan shu. Co &# 109; &# 32; vậy thì khẳng định có biện pháp để nhà hắn tiểu thư sức sống xói mòn đến chậm một chút.

“Có thể, ta sẽ nghĩ biện pháp, mặc dù không thể xác định, nhưng lẽ ra có thể đem Thiên Ngữ tiểu thư sống lâu kéo dài 3 đến năm năm.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cuối cùng gật đầu.

“Đa tạ! Tiểu huynh đệ, đợi ta tìm tới cái kia ba món đồ, chỉ cần ngươi có thể trị hết tiểu thư, sau này lão hủ cho ngươi làm nô là bộc, không một câu oán hận!” Cổ Thiên Xuyên trịnh trọng nói.

“Cổ xưa nói quá lời.” Tiêu Vũ nhìn về phía Lam Thiên Ngữ.

Trên thực tế, trong lòng hắn có thật nhiều nghi hoặc, vì sao Lam Thiên Ngữ cùng nguyệt thần có nhiều như vậy chỗ tương tự? Có phải đều là trùng hợp?

Hắn không xác định Lam Thiên Ngữ có phải là cùng nguyệt thần thật tồn tại thứ quan hệ nào đó, nhưng dù cho chỉ có một khả năng nhỏ nhoi, hắn cũng sẽ không bỏ Lam Thiên Ngữ không can thiệp tới.

Từ giã hai người rời đi, Tiêu Vũ ở còn sót lại trong vài ngày, một lòng đều nghĩ đến làm sao có thể trình độ lớn nhất trì hoãn Lam Thiên Ngữ một năm sống lâu.

Trong lúc này, Cổ Thiên Xuyên đã ở làm cuối cùng chuẩn bị, hắn dự định một mình rời đi, đi tìm cái kia ba món đồ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 137: Âm Dương Xoay Chuyển Trời Đất Thuật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sau ba ngày, Cổ Thiên Xuyên chuẩn bị kỹ càng tất cả, tự mình rời đi, bước lên tìm kiếm cái kia ba loại linh vật lộ trình.

Đối với Cổ Thiên Xuyên người này, Tiêu Vũ có chút khâm phục, hắn thân là Lam Thiên Ngữ người hầu, càng tài cán vì Lam Thiên Ngữ làm đến mức độ như thế, đúng là hiếm thấy.

“Thiên Ngữ tiểu thư, ta dạy cho ngươi một loại bí thuật, ngươi mỗi ngày tu luyện, tin tưởng sẽ đối với ngươi có nhất định chỗ tốt.” Tiêu Vũ lại đi tới Minh Nguyệt Hiên bên trong, đem Lam Thiên Ngữ gọi tới, hai người ngồi đối diện nhau.

“Làm phiền tiêu công tử.” Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng gật đầu, trên người mang theo một loại như có như không mùi thơm.

Tiêu Vũ không nói thêm, dạy Lam Thiên Ngữ một loại tên là âm dương Bổ Thiên thuật cũ thuật.

Thành thật mà nói, muốn dạy Lam Thiên Ngữ loại bí thuật này, hắn cũng do dự rất lâu, bởi vì này là hắn theo nguyệt thần trên người học được bí thuật.

Bí thuật này có lẽ không coi là cường đại cỡ nào, cũng không cái gì quỷ dị công hiệu, cũng không cách nào phát huy xảy ra cái gì uy lực kinh người, thế nhưng này 1 cũ thuật, nhưng lại có một loại khác diệu dụng.

Tu luyện bí thuật này, có thể khiến người ta không dứt điều chỉnh tự thân thần hồn cùng thân thể ở giữa cân bằng, khiến cả hai trong lúc đó, đạt được một hoàn mỹ điểm thăng bằng.

Điểm này nghe tới đơn giản, nhưng trong thực tế, lại là vô số người suốt đời đều không cầu được.

Thế gian mỗi người, thần hồn cùng thân thể ở giữa phù hợp, ít nhiều gì đều tồn tại một vài vấn đề, khác nhau ở chỗ vấn đề này trình độ to nhỏ.

Thân thể cùng thần hồn, tuy là một thể, nhưng lẫn nhau trong lúc đó lại có khác nhau, cả hai trong lúc đó tồn tại hình thức hoàn toàn không giống nhau, rồi lại lẫn nhau ỷ lại tài năng tồn tại, và giữa hai người, lại đang ảnh hưởng lẫn nhau.

Thần hồn tựa như một tảng đá, mà thân thể thì lại như một lọ chứa, cái này lọ chứa cố nhiên có thể chứa đựng khối đá này, nhưng bởi vì tảng đá bất quy tắc hình thái, lọ chứa chứa đựng sau đá, tổng còn sẽ có rất nhiều dư thừa không gian, còn đối với tảng đá tới nói, cũng chỉ có cá biệt bộ phận khả năng chạm được lọ chứa, chưa tiếp xúc được lọ chứa địa phương, giống nhau còn có rất nhiều.

Đây cũng là thần hồn cùng thân thể độ khớp không đạt được hoàn mỹ, ở thế gian này, tất cả mọi người thần hồn cùng thân thể đều tồn tại vấn đề như vậy, không làm được hoàn toàn phù hợp.

Âm dương xoay chuyển trời đất thuật, chính là một loại có thể điều chỉnh loại này không thăng bằng bí thuật, có thể khiến tảng đá cùng lọ chứa hình dạng từ từ biến hóa, cuối cùng đạt được hoàn mỹ phù hợp.

Chỉ có tu vi càng cao người, tài năng càng hiểu được loại này phù hợp tầm quan trọng, không làm được bước đi này, bất kỳ sinh linh đều là “Có thiếu hụt”, làm được sau khi, mới thật sự là hoàn mỹ sinh linh.

Theo phương diện nào đó tới nói,

Bí thuật này chính là nghịch thiên tồn tại, nhưng mà cho dù là nguyệt thần, tu luyện thuật này mấy trăm ngàn năm, cũng không thể trở thành cái gọi là “hoàn mỹ” sinh linh.

Nhưng ngay cả như vậy, nàng cũng được khinh thường cửu thiên thế giới tồn tại, khả năng đi đến một bước này, rất lớn trình độ chính là bởi vì nàng tu luyện thuật này nhiều năm, đã sắp đến gần với chân chính “hoàn mỹ sinh linh”.

Lam Thiên Ngữ thần hồn có thiếu, đây là hầu như không cách nào tu bổ, khiến nhục thể của nàng cũng cùng nhau có to lớn thiếu hụt.

Thuật này mặc dù không thể bù đắp Lam Thiên Ngữ “không trọn vẹn”, nhưng cũng khả năng điều chỉnh thần hồn của nàng cùng thân thể, tăng cao hai người này độ khớp, thì có thể cải thiện nàng bởi vì thần hồn có thiếu còn đối với thân thể tạo thành ảnh hưởng.

Đương nhiên, loại này cải thiện là có hạn, sinh mệnh lực của nàng như trước sẽ không dứt xói mòn, nhưng ít nhất có thể chậm lại cái tốc độ này.

Lam Thiên Ngữ thông minh nhanh trí, Tiêu Vũ chỉ dạy nàng một lần, nàng liền đã xem thuật này nắm giữ, và có thể thuận lợi thi triển.

“Thiên Ngữ tiểu thư, thuật này vô cùng trọng yếu, hy vọng ngươi khả năng đáp ứng ta, vô luận như thế nào, đều không thể đem thuật này truyền ra ngoài.” Tiêu Vũ dạy xong sau khi, nghiêm túc nói.

“Tiêu công tử, đã thuật này trọng yếu như vậy, ngươi vì sao muốn đem nó dạy cho ta?” Lam Thiên Ngữ vẫn chưa lập tức trả lời, mà là hơi có vài phần phức tạp thấy Tiêu Vũ.

Vì sao lại dạy Lam Thiên Ngữ? Tiêu Vũ rất muốn nói, bởi vì Lam Thiên Ngữ cùng nguyệt thần, mang đến cho hắn một cảm giác thật rất giống.

Âm dương xoay chuyển trời đất thuật là nguyệt thần bí thuật, cũng là nguyệt thần bí mật lớn nhất một trong, trừ hắn ra ở ngoài ít có người biết, muốn dạy Lam Thiên Ngữ, hắn cũng suy nghĩ rất lâu, cuối cùng mới làm quyết định.

“Xin lỗi, là Thiên Ngữ hỏi nhiều.” Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng nở nụ cười, không truy hỏi nữa, “Thiên Ngữ sẽ nhớ kỹ Tiêu công tử theo như lời, sẽ không đem thuật này báo cho bất luận người nào!”

Tiêu Vũ trong lòng nhẹ nhàng hít một tiếng, càng là cùng Lam Thiên Ngữ tiếp xúc, hắn lại càng cảm thấy cô gái này cùng nguyệt thần thật rất giống.

Nàng bất kể là lời nói, khí chất, còn là cử chỉ, đều gần như hoàn mỹ, tìm không ra bất kỳ tỳ vết, dù cho trước mắt cô gái này không phải nguyệt thần, Tiêu Vũ cũng tin tưởng, nàng đi tới ngoại giới, sợ là có thể làm vô số thiên kiêu tuấn kiệt để nàng mà điên cuồng.

“Thiên Ngữ tiểu thư, qua một thời gian ngắn ta muốn rời khỏi một trận, lúc ta không có ở đây, ngươi nhớ tới mỗi ngày tu luyện thuật này, đối với ngươi mới có lợi.” Tiêu Vũ đứng dậy, dặn dò Lam Thiên Ngữ.

“Tốt, Thiên Ngữ ghi nhớ!” Lam Thiên Ngữ gặp Tiêu Vũ thân phận thật sự, biết hắn muốn rời khỏi, cũng đứng dậy, đem Tiêu Vũ đưa đến ngoài cửa.

Thấy Tiêu Vũ dần dần đi xa, Lam Thiên Ngữ cứ như vậy lẳng lặng đứng ở cửa, hai con mắt thâm thúy, dừng ở Tiêu Vũ bóng lưng, mãi đến tận hắn biến mất ở phía xa.

Làm Tiêu Vũ biến mất, Lam Thiên Ngữ trong mắt, đột nhiên trở nên hơi phức tạp, nhưng rất nhanh vừa khôi phục yên tĩnh.

Đóng cửa lại, nàng một thân một mình trở lại trong viện, lại đang cây đàn kia trước ngồi xuống, như nhau hướng về sơ giống như, duỗi ra cặp kia tuyết trắng như ngọc tay, khinh làm dây đàn, bắn ra lượn lờ tiếng đàn.

Lại có mấy ngày, chính là Thánh cảnh mở ra tháng ngày, khoảng thời gian này, Tiêu Vũ không có quay lại Minh Nguyệt Hiên, lại luôn có thể ở ẩn rồng ở giữa nghe đến cái kia du dương tiếng đàn.

Tiếng đàn này hắn đã nghe qua rất nhiều lần, dĩ vãng trong, hắn nghe được tâm tình hoặc là lành lạnh, hoặc là bình thản, nhưng mấy ngày nay tiếng đàn lại phảng phất thay đổi một người ở đạn, đàn bên trong tâm tình cực kỳ phức tạp, thậm chí càng có một tia không phù hợp Lam Thiên Ngữ tính cách thống khổ.

Cô gái này đây là thế nào? Vì sao mấy ngày ngắn ngủi, tính cách giống như xảy ra biến hóa cực lớn?

Vài ngày sau, UU đọc sách w &# 119;w. uu &# 107; ans hu. c &# 111;m Phù Đạo Minh phái người tới trước, thông báo Tiêu Vũ, trời minh bên trong đã đưa tới hắn muốn minh phù vật liệu.

Trên thực tế, những tài liệu này sớm đưa đến, La Sơn cũng phái người đến qua vài lần, nhưng khi đó Tiêu Vũ cơ hồ đều ở tìm hiểu bất đồng Thánh Bia, cho nên đồng thời không có tìm được.

Tiêu Vũ lại đến Phù Đạo Minh đi rồi một chuyến, đi lên Thánh cảnh sắp tới, hắn cũng phải chuẩn bị một chút.

Bắt được vật liệu sau, hắn lại bảo La Sơn chuẩn bị một đống lớn nhị phẩm vật liệu, sau đó đem chính mình nhốt vào Phù Đạo Minh phù gian, qua hai ngày hai đêm vừa mới đi ra, kể cả La Sơn cũng không biết hắn ở bên trong này lâu, đều minh khắc cái gì minh phù.

Làm xong này, thời gian đã gần như, Phong Vũ cùng Mạc Ly đúng giờ tới, không cho hắn một điểm nói chuyện thời gian, mang theo hắn liền trực tiếp bay lên trời không, đi tới ngoài thành.

“Hôm nay chính là Thánh cảnh thông đạo mở ra tháng ngày, ở ngươi đi vào trước khi, chúng ta có vài câu muốn nói với ngươi giao cho một chút.”

Phong Vũ trước sau như một lạnh lùng, mở miệng chính là Mạc Ly, hắn khó được chăm chú, đối với Tiêu Vũ gằn từng chữ: “Tiến vào Thánh cảnh sau khi, có ba người, ngươi nhìn thấy bọn họ, nhất định càng xa càng tốt, tuyệt đối không nên cùng bọn hắn giao thủ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 138: Khôi Phục Thân Phận Thật Sự

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Như là Tiêu Vũ dự liệu, cái gọi là Thánh cảnh đúng là không gian mảnh vỡ, mà Thánh cảnh lối vào, bất quá là không gian này một chỗ không yên tiết điểm, có thể bởi vậy mở ra một con đường.

Phong Vũ cùng Mạc Ly đơn giản giao cho sau khi, mở ra Thánh cảnh thông đạo, đem Tiêu Vũ để vào trong đó.

Lần này vào Thánh cảnh người ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, còn có vài tên thiếu niên, gộp lại tổng cộng bảy người.

Dùng Mạc Ly nói nói, mỗi lần Thánh cảnh mở ra tiến vào nhân số còn chưa hết điểm ấy, nhưng bây giờ Thánh cảnh không yên, tiến vào càng nhiều người lại càng dễ dàng tạo thành Thánh cảnh không ổn định, có tư cách đi vào phía trước cũng đã tiến vào, bây giờ đã không cho phép càng nhiều người tiến vào.

Xuyên qua Thánh cảnh thông đạo, một mảnh thế giới mới tinh xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt.

Khi hắn bước vào nơi này lập tức, thân thể chính là chấn động, nơi này sức mạnh đất trời quả nhiên so với ngoại giới nồng nặc mấy chục lần, hơn nữa hắn thần niệm ở đây lại cũng biến thành rõ ràng rất nhiều.

“Nơi này, không phải phổ thông không gian mảnh vỡ!”

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ làm ra chắc chắn như thế, nếu là phổ thông không gian mảnh vỡ, nhiều lắm sức mạnh đất trời nồng nặc một vài, nhưng nơi này sức mạnh đất trời mức độ đậm đặc đã vượt ra khỏi lẽ thường.

Ngoài ra, hắn thần niệm hơn xa người thường, cũng vô cùng nhạy cảm, mơ hồ cảm giác được nơi này tràn ngập một loại đặc thù sức mạnh, bao phủ ở mỗi bên trong một không gian.

“Oa, Tiêu Vũ, ngươi đi tới nơi nào? Làm sao có nồng đậm như vậy sức mạnh đất trời, Bản Long quá thích!”

Tiêu Vũ trong khi xuất thần trong khi, một thanh âm non nớt đột nhiên khi hắn vang lên bên tai, vừa ầm ĩ lại bảo tràn ngập hưng phấn.

“Ngươi tên tiểu tử này, rốt cục tỉnh rồi!” Tiêu Vũ mỉm cười, sẽ tự xưng Bản Long ngoại trừ Huyết Lân còn có ai?

Này Tiểu Thú tự tại Vũ Vương trong mộ chiếm được thú vương máu sau liền vừa vùi đầu luyện hóa, mấy tháng này cũng không xuất hiện qua một lần.

“Bản Long là Tổ Long hậu duệ, ngươi lại dám kêu Bản Long tiểu tử!” Huyết Lân rất là bất mãn, có điều hiện tại hắn đã có kinh nghiệm, cũng không dám chính thức chống đối Tiêu Vũ.

“Khà khà, nơi này không sai, Bản Long cảm giác lần này khẳng định lại có thu hoạch lớn, ngươi chờ một chút!”

Huyết Lân nói xong, đột nhiên an tĩnh đi xuống.

Người này, lại muốn làm cái gì? Tiêu Vũ đang kỳ quái, đột nhiên, tay trái của hắn cánh tay bắt đầu phát sáng, bàn ở phía trên ấu long đột nhiên chuyển động.

Tiếp theo,

Một đạo hào quang chói sáng né qua, Tiêu Vũ trên cánh tay ấu thú hoàn toàn biến mất, cũng trong lúc đó, một cái như rồng hầu thuồng luồng màu đỏ Tiểu Thú xuất hiện ở trước người hắn, thân thể nhẹ nhàng, ở nơi đó cười ha ha.

“Ha ha ha ha...... Bản Long rốt cục có thể hiện ra chân thân, tiếp qua tương lai không lâu, Bản Long sẽ giết vào trên trời dưới đất, trở thành thế gian người mạnh nhất, vô địch lục đạo!”

Tiêu Vũ một trận kinh ngạc, Huyết Lân lại có thể từ trong cơ thể hắn thoát ly, độc lập hiện ra, ngưng tụ chân thân?

Nhìn dáng dấp như vậy, Vũ Vương trong mộ thú vương máu thật cho nó mang đến chỗ tốt to lớn, lại có thể làm cho hắn trực tiếp biến hóa hiện ra.

Có điều, này Tiểu Thú thật đúng là trước sau như một, ngạo lên trời, vừa mới có thể hóa thân hiện ra, lại liền nghĩ trở thành mạnh nhất, dốt nát 6 nói!

“Ông trời ơi, đó là cái gì?”

“Trời xanh ở trên, cái kia là chân long gì?”

“Thật là trong truyền thuyết Long tộc? Nhưng không đúng vậy, trên đầu nó vì sao không có sừng rồng?”

Huyết Lân đang đắc ý cười to, bên cạnh mấy cái thanh âm không hài hòa truyền tới.

Mấy cái kia cùng Tiêu Vũ cùng tiến vào thông đạo thiếu niên, nhìn thấy bên này một màn, mỗi một người đều cả kinh trợn to hai mắt, cằm đều phải kinh điệu.

Chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết Long tộc, bất cứ sống sờ sờ xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt, dạng này một màn đừng nói mấy cái thiếu niên, chính là thế hệ trước quái vật gặp được cũng không cách nào bảo trì bình tĩnh.

“Mấy người các ngươi, nói linh tinh gì vậy, dám đối với Bản Long bất kính, coi chừng Bản Long phế bỏ các ngươi!” Huyết Lân tức giận đến oa oa kêu to.

Nó luyện hóa thú vương máu sau, không chỉ trở nên càng thêm như rồng, cũng bước đầu xác đã đi giao thân, bộ dáng bây giờ đã cùng bình thường Long tộc không kém bao nhiêu.

Duy nhất một điểm, chính là trên đầu nó không có sừng rồng, sừng rồng là hết thảy Long tộc tượng trưng, cũng là Long tộc thân phận thể hiện, nó tự xưng là thần long hậu duệ, lại bị người vạch ra không có sừng rồng, tương đương là bị bóc chổi cao su, khẳng định là tức đến không nổi.

“Đi!” Tiêu Vũ không nói hai lời, một tay nắm được Huyết Lân, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi, một cái chớp mắt biến mất ở chỗ này.

“Xuýt! Tốc độ thật nhanh!”

“Đi nhanh lên, người này thực lực không kém, tốt nhất không nên trêu chọc.”

Tiêu Vũ tốc độ đem mấy tên thiếu niên đó lại sợ hết hồn, mấy người dồn dập ngay đầu tiên rời đi, không dám tiếp tục lưu lại.

“Thả ta ra, buông, ngươi…… ngươi dám đối với Bản Long bất kính, tức chết Bản Long!”

Huyết Lân giờ phút này phi thường tức giận, bởi vì thân thể của nó cũng không phải rất lớn, bây giờ bị Tiêu Vũ một con tay nắm lấy thân rồng, như nắm 1 rắn giống nhau, thoạt nhìn thập phần chướng tai gai mắt.

Tiêu Vũ đã chạy ra một khoảng cách, mới đưa nó thả ra, tức giận nói: “Ngươi biết hay không, ngươi tùy tiện khiến người ta nhìn thấy ngươi hình thái, sẽ gợi ra nhiều phiền toái lớn?”

Long tộc trên thế gian nhưng đại diện cho vô địch sinh linh cường hãn, trong phiến thiên địa này, càng thuộc về trong truyền thuyết tồn tại.

Nếu là có cường giả biết cái này đương thời tồn tại Huyết Lân như vậy một đầu ấu long, nhất định sẽ bất kể giá cả, muốn cướp đi, chỉ sợ sẽ là trên vùng đất này cao cấp nhất thế lực, đều sẽ bởi vậy điều động.

“Hừ, sợ cái gì, Bản Long còn còn cần kiêng kỵ mấy cái kia người phàm?” Huyết Lân đem đầu giương lên, miệng nói tiếng người, nhưng nghe tới lại hoàn toàn là hài tử âm thanh, thập phần non nớt.

“Ta nói làm thế nào, ngươi liền làm như thế đó, bây giờ cho ngươi hai lựa chọn, một là thay đổi ngươi một chút hình thái, hai là trở lại cánh tay của ta bên trong, không ta đồng ý không được đi ra!” Tiêu Vũ cả giận nói.

Mặc dù Huyết Lân đã có thể biến hóa, nhưng bọn họ ở giữa mạng khế còn ở, vẫn là cùng thuộc về một mạng, bởi vậy Huyết Lân vẫn như cũ có thể trở lại cánh tay của hắn bên trong.

Này Tiểu Thú người không biết không sợ, nếu như bất kể điểm, UU đọc sách www &# 46; uuka ns &# 104; &# 117;. Co &# 109; &# 32; Tiêu Vũ còn thật không biết nó sẽ làm ra những chuyện gì.

“Bản Long bây giờ khôi phục thân phận thật sự, hơn nữa ngươi dạy ta Long tộc bí thuật cũng đã bước đầu nắm giữ, mặc dù Bản Long biết ngươi cũng sẽ Long tộc bí thuật, nhưng ngươi không phải Long tộc, thi triển uy lực khẳng định không bằng Bản Long, ngươi cho rằng Bản Long còn có thể nghe ngươi gì?”

Huyết Lân cũng là giận dữ, tuy là hình rồng, nhưng có thể nhìn ra nó bây giờ là nghiến răng nghiến lợi dáng vẻ, oán hận nói: “Ngược lại ngươi, lại để Bản Long núp ở ngươi cánh tay bên trong lâu như vậy, lúc trước còn dám đối với Bản Long bất kính!”

“Hả? Vậy ngươi muốn thế nào?” Tiêu Vũ đã nhìn ra, này Tiểu Thú hóa hình sau, tự cho là thực lực đại tiến, lại muốn đối với hắn mượn cơ hội báo thù!

“Cái này……” Huyết Lân dùng thập phần thanh âm non nớt nói rằng: “Trước đây đều là Bản Long nghe lời ngươi, bây giờ lên, ngươi muốn nghe Bản Long nói, hôm nay dậy ngươi chính là Bản Long tiểu đệ, còn có, lập tức đem ngươi sẽ Long tộc chiến quyết đều giao ra đây, nếu không, Bản Long không ngại bắt ngươi thử xem Long tộc bí thuật!”

“Bắt ta thí pháp? Ngươi thật đúng là lên ngày!” Tiêu Vũ không thể nhịn được nữa, giơ tay chính là một cái tát vỗ ra.

“Keng” một tiếng, bàn tay của hắn vỗ vào Huyết Lân thân rồng bên trên, lại phát ra kim loại va chạm bình thường âm thanh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 139: Huyết Lân Thực Lực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ lấy làm kinh hãi, Huyết Lân thân thể lại cứng như vậy? Hắn không chỉ không có thương tổn được Huyết Lân mảy may, ngược lại bàn tay của mình bị chấn động đến mức hơi tê tê, như là bàn tay bằng thịt đánh vào khối thép bên trên.

Tuy nói hắn không có sử xuất toàn lực, liền vừa rồi một chưởng kia cũng dùng tới ba phần Thần lực, muốn giáo dục một chút Huyết Lân, không ngờ rằng Huyết Lân thân thể bất cứ cường hãn đến tận đây.

“Ngươi...... ngươi dám đánh lén Bản Long, Bản Long muốn dạy ngươi làm người!” Huyết Lân tức giận đến oa oa kêu to, thân rồng uốn éo, hướng về Tiêu Vũ thần tốc bay tới.

Nó một đôi vuốt rồng phát ra lạnh lẽo sáng bóng, ác liệt hướng về Tiêu Vũ bả vai chộp tới, tốc độ bất cứ nhanh vô cùng.

“Coi như ngươi tên tiểu tử này có chút lương tâm, không đối với ta hạ tử thủ!” Tiêu Vũ thầm nghĩ, Huyết Lân nếu muốn giết hắn một trảo này nhắm ngay tuyệt đối sẽ là trái tim của hắn, bây giờ nhìn lại Huyết Lân chỉ là muốn đưa hắn cào xước da.

Hắn cũng muốn nhìn một chút, này Tiểu Thú bây giờ mạnh như thế nào, lúc này một nghiêng người, né qua một trảo này, đồng thời lại vỗ một chưởng, lần này khiến lên bảy phần Thần lực.

“Keng!”

Vừa là một tiếng, Huyết Lân một lần nữa bị đánh bay, nhưng mà Tiêu Vũ vẫn là không thể thương tổn được nó một chút, cùng sử dụng trên tay cảm giác đau cũng không có giảm bớt, như trước có loại tê dại cảm giác.

Này Tiểu Thú, thân thể là mạnh bao nhiêu, phải biết rằng hắn bây giờ có mười hai đạo linh sông tu vi, dù cho chỉ dùng thần lực, một tát này cũng có thể đập nát một ngọn núi nhỏ, nhưng lại không đả thương được Tiểu Thú mảy may.

“Bản Long liều mạng với ngươi!”

Hai lần bị Tiêu Vũ đánh bay, Huyết Lân cơ hồ đều muốn giận điên lên, kêu to một lần nữa quay đầu lại.

Nó hiển nhiên cũng biết không cần điểm bản lãnh thật sự cũng không phải là Tiêu Vũ đối thủ, lần này không muốn rất trùng, mà là thân rồng loáng một cái, càng một phân thành ba, đã biến thành ba cái Tiểu Thú.

Ba cái Tiểu Thú chia làm ba phương hướng, tốc độ nhanh như điện quang, đồng thời đu đưa đuôi rồng, hướng về Tiêu Vũ quất tới.

“Tốc độ nhanh như vậy!”

Tiêu Vũ lại giật mình, Huyết Lân lúc này tốc độ, lại so với tốc độ của hắn còn nhanh hơn, phải biết rằng tốc độ của hắn đến bây giờ còn không có bị cái nào cùng thế hệ vượt qua, Huyết Lân chỉ riêng phần này tốc độ mà nói, người bình thường thì tuyệt đối không phải là đối thủ của nó.

Tốc độ không bằng Huyết Lân, Tiêu Vũ không cách nào tránh né, chỉ có thể tiến hành phòng ngự. Nhưng mà hắn chỉ có thể ngăn trở hai cái đuôi rồng, điều thứ ba từ sau lưng mà đến đuôi rồng, chặt chẽ vững vàng vỗ vào trên lưng của hắn, đưa hắn đánh cho lảo đảo một cái, khí huyết cũng là một trận cuồn cuộn.

Đây cũng chính là hắn,

Không chỉ thân thể tiên thiên, ở không thể tu luyện khoảng thời gian này vẫn còn dùng sức mạnh đất trời mài thân thể, khiến thân thể đạt đến một cực kỳ cường hãn mức độ.

Nếu là hoán đổi một người, bị đòn đánh này coi như không chết thì cũng phải trọng thương.

“Như thế nào? Bản Long 3 rồng vẫy đuôi rất lợi hại không? Đây cũng chính là Bản Long để lại tình, không phải vậy ngươi cũng bị trực tiếp đánh thành thịt vụn!” Huyết Lân lộ ra tươi cười đắc ý, rõ ràng là thân rồng, nhưng có thể nhìn ra nó đang cười, coi là thật quỷ dị.

“3 rồng vẫy đuôi? Cái tên quái gì!” Tiêu Vũ tức giận mắng.

Hắn không phải không thừa nhận, Huyết Lân bây giờ quả thật gượng, phỏng chừng còn hơn đại đa số hóa khí cảnh mọi người mạnh hơn không ít.

Có điều, hắn bây giờ không chỉ có mười hai đạo linh sông, hơn nữa hết thảy linh sông đều phát sinh dị biến, biến thành màu vàng, trong đó lục đạo linh sông càng toàn bộ từ Thánh lực tạo thành, so với bình thường linh nguyên mười hai vòng mạnh không biết bao nhiêu lần, còn hơn hóa khí cảnh cũng chắc chắn mạnh hơn.

“Ngươi quản Bản Long tên là gì, có thể đánh thắng ngươi là được!” Huyết Lân hừ một tiếng.

“Chút bản lãnh này đã nghĩ ngất trời? Ngươi còn kém xa đây!” Tiêu Vũ không muốn cùng nó nói nhảm, lại lần nữa ra tay.

Lần này hắn nhận chân, muốn cân nhắc một chút, này Tiểu

Thú thực lực đến tột cùng đạt đến trình độ nào.

“Ta kém xa lắm? Bản Long khiến cho ngươi xem một chút Bản Long thực lực!”

Huyết Lân cũng nổi giận, một lần nữa đánh tới, cùng Tiêu Vũ đại chiến.

Lần này Tiêu Vũ không lưu tình nữa, ngược lại này Tiểu Thú da dày thịt béo, thập phần trải qua đánh, hắn dùng lên toàn bộ Thần lực, đương nhiên, hắn vẫn chưa vận dụng mạnh mẽ chiến quyết, chỉ là dùng Thần lực đại chiến Tiểu Thú.

Huyết Lân bên này tất là toàn lực đánh ra, nó hiển nhiên từng chiếm được Xích Lân vương không ít chỉ điểm, các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, trên người cấp bậc tông sư chiến quyết không biết bao nhiêu, thậm chí còn có mấy bộ vương giả cấp bậc chiến quyết.

Có điều, nó thực lực bây giờ quá yếu, thi triển vương giả cấp bậc chiến quyết lúc tương đương miễn cưỡng, uy lực ngược lại không bằng tông sư chiến quyết.

Dù cho như thế, Tiêu Vũ cũng vẫn như cũ hoảng sợ, dù cho hắn vận dụng toàn bộ Thần lực, và dùng tới một chút chiến quyết, cũng thủy chung không thể thương tổn được Huyết Lân, hết thảy chiến quyết đánh vào Huyết Lân trên người cũng giống như đánh vào trên khối thép giống nhau, này một thân vảy quả thực cứng rắn quá mức.

Bàn về tu vi, Huyết Lân bây giờ nên tương đương với nhân tộc hóa khí cảnh, nhưng nó lực phòng ngự cực kỳ biến thái, lại tăng tốc độ kinh người, đơn độc hai điểm này người bình thường đã không thắng nổi nó, hơn nữa, nó có tông sư chiến quyết vô số, và còn có vương giả cấp bậc chiến quyết, phỏng chừng ở hóa khí cảnh bên trong, có thể đánh thắng nó người thật đúng là không mấy cái.

Ở Tiêu Vũ hoảng sợ đồng thời, Huyết Lân cũng là kêu khổ không chịu nổi.

Mặc dù Tiêu Vũ không đả thương được nó, nhưng các loại chiến quyết đánh vào người, vẫn để cho nó khó chịu không thôi, cả người bị chấn động đến mức đau đớn, hơn nữa nó dùng khắp cả các loại thủ đoạn, nhưng cũng thủy chung không làm gì được Tiêu Vũ, giống như không can thiệp tới nó lấy cái gì chiến quyết, Tiêu Vũ đều luôn có biện pháp ứng đối.

Người này rốt cuộc cái gì lai lịch? Không chỉ biết Long tộc bí pháp, còn sẽ nhiều như thế mạnh mẽ chiến quyết, nó còn nói là vì từng chiếm được Xích Lân vương lâu dài hướng dẫn, có thể cái tên này tuổi còn trẻ, rốt cuộc là từ đâu học được?

Nếu là không có Xích Lân vương trước đây ngày đêm hướng dẫn, Huyết Lân cũng cũng sẽ chỉ vậy vài loại Long tộc bí thuật mà thôi, có thể Long tộc bí thuật nó bây giờ căn bản không cưỡi được.

“Bỏ đi, không đánh!”

Đánh tới một nửa, Huyết Lân đột nhiên bứt ra bay ra, nói: “Bản Long thừa nhận, ngươi thực lực không tệ, thế nhưng ngươi cũng không làm gì được Bản Long, cho nên sau đó, Bản Long không cho ngươi làm Bản Long tiểu đệ, thế nhưng ngươi cũng đừng nữa hi vọng Bản Long sẽ ngoan ngoãn nghe lời ngươi.”

Này Tiểu Thú rõ ràng là chột dạ, biết đánh tiếp nữa chắc chắn sẽ thua, Tiêu Vũ cũng không nói ra, cười ha ha trước mắt, một quyền đánh ra ngoài.

“Ngươi trả lại!” Huyết Lân tức giận mắng, nhưng mà một câu nói còn chưa dứt lời, thân rồng đã bị Tiêu Vũ 1 quyền anh bay, đập ầm ầm xuống mặt đất.

Nó lập tức bay lên, dù chưa bị trọng thương, nhưng mà trên người vảy dưới lại rịn ra từng tia từng tia vết máu.

“Cú đấm này ta chỉ dùng ba phần lực, ngươi thật sự cho rằng ta không làm gì được ngươi?” Tiêu Vũ thu hồi nắm đấm, cười híp mắt thấy Huyết Lân.

Trên thực tế, táng thiên quyền, trời thiếu ngón tay, đây là hắn bây giờ khả năng thi triển uy lực mạnh nhất chiến quyết, bình thường đối địch đều sẽ không dễ dàng sử dụng, nhưng mà bây giờ lại muốn vận dụng đến táng thiên quyền, mới có thể tổn thương được Huyết Lân.

“Ngươi…… được rồi, Bản Long bị vu oan!”

Huyết Lân vốn còn muốn mắng to, nhưng sau đó lập tức thì suy sụp.

Nếu như nó khả năng thi triển Long tộc bí thuật, vào lúc này nhất định sẽ nhào tới cùng Tiêu Vũ đánh lớn một hồi, đáng tiếc chính là nó lúc trước là đang hù dọa Tiêu Vũ, trên thực tế nó bây giờ liền Xích Lân vương dạy vương giả cấp bậc chiến quyết đều không cưỡi được, làm sao có khả năng khống chế Long tộc bí thuật.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 140: Vào Thánh Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đánh không lại Tiêu Vũ, Huyết Lân cuối cùng ở Tiêu Vũ “lạm dụng uy quyền” bên dưới khuất phục, ngoan ngoãn cải biến chính mình hình thái. Đối với nó loại này trong cơ thể có máu rồng sinh linh tới nói, phải cải biến bề ngoài là món thập phần chuyện dễ dàng.

Để Tiêu Vũ bất mãn chính là, này Tiểu Thú cái gọi là biến đổi hình dạng căn bản không có quá nhiều thay đổi, chỉ là đổi trở về thuồng luồng hình, và vẫn là một thân vảy màu đỏ ngòm, thoạt nhìn không chút nào dễ thấy.

“Ngươi xảy ra chuyện gì, ta cho ngươi biến đổi hình dạng, là bảo ngươi không muốn nổi bật như vậy, ngươi cái bộ dáng này cùng trước kia có bao nhiêu khác nhau?” Tiêu Vũ đối với này Huyết Lân là thật thượng hoả, người này rốt cuộc là có bao nhiêu 2?

“Bản Long dù sao cũng là Tổ Long hậu duệ, có phải ngươi muốn Bản Long biến thành này thấp đám sinh linh? Nếu như vậy, Bản Long tình nguyện cùng ngươi đánh một trận nữa!” Huyết Lân nói năng hùng hồn, vẻ mặt đánh chết cũng sẽ không lại biến dáng vẻ, nói: “Hóa thành thuồng luồng hình đã là ta cực hạn, nếu không phải là bởi vì Xích Lân chú đem ta nuôi lớn, Bản Long liền thuồng luồng đều không thèm khát đổi!”

Tiêu Vũ cũng là không có biện pháp, cái này Huyết Lân tuổi không lớn lắm, cùng một hài tử giống nhau, nhưng tính khí lại ngạo thật sự.

Thấy Huyết Lân bộ dáng này, hắn trong lòng hơi động, thời khắc này Huyết Lân chính là một cái màu máu thuồng luồng, chẳng lẽ đây là Xích Lân vương hình dáng khi còn trẻ?

Dùng tính tình của nó, đồng ý hóa thành thuồng luồng hình hơn nửa là vì ghi nhớ Huyết Lân vương, muốn nó lại hóa thành những sinh linh khác, đoán chừng là không có cái này khả năng, Tiêu Vũ thở dài, trực tiếp từ bỏ.

Thuồng luồng thì thuồng luồng a, thế gian này so với thuồng luồng dị thú mạnh mẽ mặc dù không nhiều, nhưng cũng không ít, coi như bị người phát hiện Huyết Lân, cũng sẽ không bởi vậy dẫn ra động tĩnh quá lớn.

“Vèo!”

Huyết Lân bá một chút, bay trở về Tiêu Vũ bên cạnh, trực tiếp cuộn tại trên vai của hắn, thập phần ngạo kiều nói: “Bản Long đánh mệt mỏi, ngươi mau mau tìm sức mạnh đất trời nồng nặc địa phương, làm cho Bản Long có thể nhanh chóng tăng cao thực lực.”

Để này Tiểu Thú tăng cao thực lực, tốt đến đánh hắn? Tiêu Vũ trắng nó một chút, lắc lắc đầu, sau đó tản ra thần niệm, cảm thụ sức mạnh đất trời tương đối nồng nặc phương hướng.

“Ngươi quả thực đến rồi!”

Còn chưa đi ra vài bước, Tiêu Vũ xa xa liền nhìn thấy hai bóng người, đang hướng về nơi này mà đến.

“Các ngươi làm sao tại đây?” Tiêu Vũ rất là kinh ngạc, người tới lại là Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy.

“Thánh cảnh thông đạo tháng trước mở qua một lần, chúng ta cũng không như ngươi vậy biến thái, có thể khắp nơi tìm hiểu bia đá, cho nên thì hướng phía trước vào được.” Nhan Thu Thủy giành trước đáp, đột nhiên nhìn thấy Tiêu Vũ trên vai cuộn lại Huyết Lân, nhất thời hai mắt sáng lên đi tới tới, vây quanh Tiêu Vũ đi tới đi lui, con mắt là gắt gao nhìn chằm chằm Huyết Lân.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đều là tứ đại người mới, lúc trước cũng đều tiến vào Đằng Long khu vực, dùng này hai thiên tư cùng thực lực, có thể đi vào Thánh cảnh, cũng không kỳ quái.

“Chúng ta biết tháng này Thánh cảnh thông đạo sẽ lại mở một lần, hơn nữa thời kỳ khảo sát thời gian cũng trôi qua, thì đoán được ngươi sẽ đến, cho nên ngay ở lối vào xung quanh chờ ngươi.” Sở Ngâm Sa giải thích tại sao lại xuất hiện ở nơi này nguyên nhân, sau khi nói xong, hắn cũng nghi hoặc nhìn Tiêu Vũ trên người Huyết Lân.

“Này, cô bé, ngươi đừng nhìn như vậy Bản Long, cẩn thận Bản Long quất ngươi!” Huyết Lân bị Nhan Thu Thủy một yểu điệu cô gái vây quanh chuyển, cùng lắm vui, một tấm “Rồng” mặt đều kéo xuống.

“Ồ, lại sẽ nói!” Nhan Thu Thủy 1 đôi mắt to tỏa ánh sáng, như là phát hiện thế giới mới giống nhau, nước bọt đều phải chảy ra, nói: “Tiêu Vũ, ngươi con dị thú này thật đáng yêu, gì lấy được? Nhỏ như vậy lại sẽ nói, ta đầu kia tím địch điêu nuôi hơn mười năm đều sẽ không nói đâu, ngươi này dị thú bán ta đi, bao nhiêu tinh thạch ta đều mua!”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, lúc này mới nhớ tới lần đầu tiên gặp thời điểm, Nhan Thu Thủy chính là cưỡi ở một con ác điểu bên trên, bây giờ nhìn lại nha đầu này rất yêu thích nuôi dị thú, lại đánh lên Huyết Lân chủ ý.

Bình thường dị thú muốn mở miệng nói tiếng người, tối thiểu muốn đạt tới tông sư cảnh giới, nhưng Huyết Lân thuộc về cao nhất dị thú, sinh ra được có thể miệng phun tiếng người, Nhan Thu Thủy đầu kia ác điểu tự nhiên không so được, vừa nghe đến Huyết Lân khả năng nói tiếng người, không hừng hực mới là lạ.

“Nữ nhân ngu xuẩn, Bản Long là ngươi khả năng mua được gì? Ngươi bán đứng chính mình, cũng mua không nổi Bản Long trên người một mảnh vảy!” Huyết Lân cao ngạo giương đầu lên, nó nhưng Tổ Long hậu duệ, thế gian ai mua được một cái Tổ Long?

“Oa, Tiêu Vũ, ngươi này Tiểu Thú quá có cá tính, sau đó nói chuyện nãi thanh nãi khí, giống như đứa con nít, ta chắc chắn phải có được, ngươi nói đi, bao nhiêu tinh thạch mới bằng lòng bán cho ta!” Bị Huyết Lân mắng to, Nhan Thu Thủy lại không một chút nào tức giận, ngược lại càng thêm hưng phấn.

Nữ nhân này đã mê muội, dĩ vãng nàng tuyệt đối không khả năng để bất luận người nào như vậy mắng nàng, bây giờ đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Tiêu Vũ trực tiếp không để ý tới, cùng Sở Ngâm Sa bắt đầu trò chuyện, hiểu ra Thánh cảnh bên trong tình huống.

“Trên thực tế, chúng ta đối với nơi này cũng không có hiểu bao nhiêu, bởi vì chúng ta thuộc về là tới tương đối trễ, mặc dù ở cái địa phương này đã ngây người hơn một tháng, nhưng trong thực tế, ta cũng chỉ hiểu được một vài cơ bản sự tình.”

Cuồng như là Sở Ngâm Sa, lúc này cũng có vẻ hơi xấu hổ, từ từ cho Tiêu Vũ nói tới này Thánh cảnh bên trong sự tình.

“Nơi này phi thường kỳ diệu, không chỉ có nồng nặc với ngoại giới mấy chục lần sức mạnh đất trời, còn có một chút chỗ đặc thù.”

“Mặc dù này mấy chục lần sức mạnh đất trời có thể làm cho tốc độ tu luyện tăng nhanh không ít, nhưng ở này Thánh cảnh bên trong, đơn thuần nhận sự giúp đỡ sức mạnh đất trời tu luyện, ngu xuẩn nhất, cũng là tiến bộ chậm nhất phương pháp.”

“Thánh biên giới có thật nhiều to to nhỏ nhỏ núi cao, mỗi ngọn núi cao trên sức mạnh đất trời, đều nồng nặc có chút dị thường, xa so với chúng ta bây giờ vị trí nơi này mạnh hơn, hơn nữa, nghe nói ở sinh tòa trong núi còn có những vật khác, có thể khiến người ta dùng vượt quá lẽ thường tốc độ tiến bộ cùng đột phá, có điều…… ta đến nay không biết là thứ đó rốt cuộc là cái gì.”

Sở Ngâm Sa một hơi đem những này nói xong, một bên khác Nhan Thu Thủy, tất là đùa nổi lên Huyết Lân, khiến cho Huyết Lân phiền muộn không thôi.

Tiêu Vũ lẳng lặng suy tư, Sở Ngâm Sa nói để hắn hiểu được không ít chuyện.

Đầu tiên, Thánh cảnh bên trong quả thật tồn tại dị thường, điểm ấy không cần hoài nghi, loại kia có thể khiến người ta nhanh chóng đột phá không biết đồ vật, liền có thể chứng minh điểm này, còn núi cao bên trong sức mạnh đất trời đậm đà hơn, hắn cũng không có quá bất ngờ.

Này một vùng không gian tuy nhỏ, nhưng cũng đã độc lập, thoát ly vốn có thiên địa, theo về phương diện khác tới nói, vậy thì tương đương với một hoàn chỉnh tiểu thế giới.

Đệ nhất vùng đất, dưới nền đất đều có tinh khiết đại địa chi lực đang lưu động, như là dòng sông giống nhau, tồn tại vô số chi nhánh, thời khắc lưu động, đem sinh cơ đưa đến trên mặt đất mỗi một góc, nuôi sống mặt đất đồ lặt vặt cùng sinh linh, loại này đại địa chi lực được người gọi là địa mạch.

Mà trên mặt đất mỗi một ngọn núi cao, đều là địa mạch tụ hợp sau khi lộ ra khổng lồ sinh cơ tạo thành, vốn bằng phẳng mặt đất đã bị địa mạch sinh cơ cung cấp, mới có thể đội đất mọc lên, hình thành núi cao.

Này đây, có càng nhiều địa mạch tụ hợp địa phương, sức mạnh đất trời thì sẽ càng dày, đồng thời, ngọn núi kia cũng sẽ càng cao lớn hơn.

“Ngươi đã biết rõ này, làm sao một tháng qua đều không có tìm một ngọn núi tu luyện gì?” Tiêu Vũ hỏi nghi ngờ trong lòng chỗ.

Theo Sở Ngâm Sa như vậy giải thích, tìm một ngọn núi tu luyện là ổn thỏa nhất, có thể nghe tới Sở Ngâm Sa một tháng này tựa hồ không có thu hoạch gì.

Nói đến đây, Sở Ngâm Sa sắc mặt vừa trở nên khó coi, nói: “Trên thực tế, Thánh cảnh bên trong sức mạnh đất trời nồng nặc đỉnh núi, đều bị này sớm khá sớm tiến vào đệ tử, cùng với đến từ vương thành thế gia người chiếm đoạt, ta…… không thể cướp được!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 141: Mộc Viêm Vương?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Liền ngươi chưa từng cướp được?” Tiêu Vũ phi thường kinh ngạc.

Sở Ngâm Sa thực lực cũng không yếu, trước đó còn đã ở Đằng Long khu vực chiến trong nội đường leo qua đệ nhất, theo lý thuyết không nên liền một ngọn núi đều không giành được.

“Này cũng không thể trách chúng ta, ngươi là không biết là, Thánh cảnh bên trong mỗi người đều là biến thái, những người kia so với chúng ta sớm tiến đến nửa năm, sớm tiến bộ không biết bao nhiêu, bây giờ tại Thánh biên giới, hầu như không có một người thấp hơn hóa khí cảnh tu vi, hơn nữa trong này còn có mấy cái biến thái nhân vật, có tu vi cũng đã tiếp cận tông sư!”

Nhan Thu Thủy đến vào lúc này rốt cục từ bỏ Huyết Lân, bởi vì nàng trêu chọc nửa ngày, Huyết Lân đều phụ kiêu ngạo tận trời dáng vẻ, căn bản không để ý nàng.

Nàng dự định trước hết để cho này có cá tính Tiểu Thú trước tiên ở Tiêu Vũ nơi đây ở lại, sau đó sẽ chậm chậm tìm cơ hội chiếm được.

“Vào Thánh cảnh nửa năm, có thể có tiến bộ lớn như vậy?” Tiêu Vũ là thật giật mình.

Theo linh nguyên cảnh mười hai vòng đột phá đến hóa khí cảnh, đối với người bình thường mà nói đều cần thời gian dài dằng dặc, coi như trước đây tiến vào Thánh cảnh đều là linh nguyên cảnh mười hai vòng, ngăn ngắn nửa năm thì toàn bộ đột phá, đây cũng quá không tầm thường.

Đương nhiên trong những người này có lẽ cũng có tiến lại trước cũng đã đột phá đến hóa khí cảnh, nhưng tuyệt đối không nhiều, chỉ riêng này Đằng Long trong vùng đệ tử, phỏng chừng thì tìm không ra mấy cái.

Tiêu Vũ càng khẳng định, cái này Thánh cảnh không rất bất phàm.

“Đi, trước tiên mang ta xem một chút cái gọi là đỉnh núi là dạng gì.” Tiêu Vũ không thể chờ đợi được nữa, muốn biết nơi này bí mật, làm ít ỏi trước tiên nhìn một chút địa mạch hội tụ nơi, là thập phần chuyện tất yếu.

Một đường cất bước, Nhan Thu Thủy không muốn kề cận Huyết Lân, lại bắt đầu quay Tiêu Vũ lải nhải lên, đem hết thảy nàng biết Thánh cảnh tình huống 11 nói cho Tiêu Vũ, Tiêu Vũ theo trong miệng nàng, cũng biết đến so với Sở Ngâm Sa theo như lời càng thêm tỉ mỉ.

Hiện nay, Thánh cảnh bởi vì sắp sửa tan vỡ, sức mạnh đất trời từ từ ít ỏi, đại đa số núi cao đều đã mất đi ứng phó nguyên sinh cơ, sắp khô kiệt, chỉ có chừng một trăm ngọn núi cao còn có còn lại sinh cơ.

Mặc dù chỉ là cái không gian nhỏ, nhưng Tiêu Vũ đoán sơ qua, Thánh cảnh diện tích ít nhất cũng có phạm vi mấy ngàn dặm, nếu không không có như thế đông đảo núi cao cùng sức mạnh đất trời.

Hiện nay còn có sinh cơ này núi cao, hầu như mỗi một toà núi đều đã bị người chiếm lấy, bất kể là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, còn là trong vương thành thiếu niên, đều hết sức rõ ràng núi cao ở tầm quan trọng.

Này thực lực mạnh mẽ thiếu niên, cơ hồ đều là mỗi loại chiếm cứ một ngọn núi, chiếm núi làm vua, đập đất tu luyện, đối lập yếu một ít người thì lại thường thường là mấy người kết bạn, chung nhau chiếm cứ nhất sơn.

Nói trắng ra là, đây là tài nguyên tranh cướp, không có quy củ gì, thực lực ngươi gượng, có thể chiếm cứ một ngọn núi một mình tu luyện, sinh cơ hao hết sau, cũng có thể lại đánh thêm người khác đỉnh núi, cướp đoạt người khác chiếm cứ núi cao.

Cái gì là mạnh được yếu thua? Ở Thánh cảnh nơi này, bốn chữ này bị thể hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn.

“Làm sao bình tĩnh như vậy, không phải nói Thánh cảnh bên trong khắp nơi nguy hiểm, còn có rất nhiều dị thường dị thú mạnh mẽ gì?” Đi rồi một đường, Tiêu Vũ có chút kỳ quái, đến bây giờ bao nhiêu mọi người chưa bao giờ gặp nguy hiểm gì gì đó, cùng Phong Vũ Mạc Ly nghe nói hoàn toàn không giống nhau.

“Khu vực này tựa hồ bởi vì trải qua vô số tiền nhân khai thác, đã không có nguy hiểm gì, chính thức địa phương nguy hiểm, là Thánh cảnh bên trong này chưa qua đặt chân không biết nơi, địa phương khác không có nhiều như vậy nguy hiểm.” Sở Ngâm Sa nói.

Đang khi nói chuyện, ba người một con rồng chạy tới một tòa dưới chân núi, ngọn núi này cũng không phải cao lớn bao nhiêu, nhìn qua sinh cơ tựa hồ cũng không phải vậy thịnh vượng, trên núi cỏ cây đã bắt đầu có khô kiệt dấu hiệu.

Có điều đã như vậy, đứng ở chân núi, còn có thể cảm giác được kinh người sức mạnh đất trời từ trên núi từ dưới mà đến, hết sức kinh người.

Một tòa sắp sửa hao hết sinh cơ núi nhỏ đều có bực này sức mạnh đất trời, này núi lớn như thế nào, đã có thể suy đoán.

“Oa, thật nồng nặc, thật thoải mái, ở cái địa phương này xuất hiện, Bản Long nhất định khả năng nhanh chóng đột phá!” Huyết Lân lập tức bay lên sườn núi, ở nơi đó hưng phấn kêu to.

Kêu to thời gian, nó đột nhiên còn quay đầu phủi Tiêu Vũ một chút.

Không cần đoán, Tiêu Vũ cũng biết này Tiểu Thú khẳng định vừa là nghĩ nhanh chóng đột phá sau đó tìm hắn trả thù, bất quá hắn không một chút nào lo lắng.

“Người nào, không biết là nơi này là mộc viêm vương đỉnh núi gì, can đảm tự tiện xông vào, muốn chết phải không!”

Một tiếng quát chói tai bên trong, một bóng người từ trên núi nhanh chóng mà đến, thần tốc cực nhanh, để Tiêu Vũ cũng hơi nheo lại hai mắt.

“Mộc viêm vương?” Hắn kỳ quái nhìn về phía Sở Ngâm Sa hai người, Thánh cảnh bên trong lại có thể có người xưng vương? Đây là tình huống gì? Không phải nói tông sư trở lên cảnh giới không cách nào tiến vào gì, chẳng lẽ còn có vương giả?

“Người nơi này chiếm đỉnh núi sau đó đều thích tự xưng là vương, hơn nữa đem đỉnh núi phân thành địa bàn của mình, không cho phép bất luận người nào tiến vào.” Sở Ngâm Sa vẻ mặt khinh bỉ mà mở miệng.

Tầm thường mấy cái tiểu nhân vật, lại chiếm ngọn núi thì gan dạ tự lập làm vương, Thánh cảnh bên trong những người này thật đúng là gan dạ chơi đùa!

Tiêu Vũ cũng rất là không nói gì, nhìn về phía xuống núi người, chỉ thấy người này rất trẻ tuổi, ước chừng chừng hai mươi, vẻ mặt ngạo sắc, đứng ở sườn núi lạnh lùng nhìn bọn hắn chằm chằm.

“Các ngươi lại dám xông vào mộc viêm vương đỉnh núi, thực sự là sống đủ rồi! Cho các ngươi một cơ hội, giao ra mười đạo thánh quang, ta thì tha các ngươi lần này.” Xuống núi thanh niên nhìn thấy người tới cũng không phải mấy cái kia yêu nghiệt, hơn nữa còn là vài tờ khuôn mặt mới, lá gan nhất thời lớn lên.

Hắn đã nghe nói, hai tháng này tựa hồ lại có người mới tiến vào Thánh cảnh, bây giờ này vài tờ khuôn mặt mới, hơn nửa chính là mới tới, cũng có thể tùy ý nhào nặn.

“Thánh quang là cái gì?” Tiêu Vũ một lần nữa nhìn về phía Sở Ngâm Sa.

Lần này, Sở Ngâm Sa trực tiếp lườm một cái, cái tên này vấn đề cũng quá là nhiều, cái gì cũng không biết, lúc trước nói hồi lâu giống như đều nói vô ích.

“Thánh quang chính là ở mỗi cái trên đỉnh núi mới có một loại gì đó, nghe nói một đạo thánh quang, có thể bù đắp được mấy tháng tu luyện.” Nhan Thu Thủy bất đắc dĩ đứng dậy, vô cùng không tình nguyện cho Tiêu Vũ nói rõ.

“Còn có thứ này?” Tiêu Vũ gật gù, không hiểu liền nghĩ tới Thánh lực, giữa hai người này, có phải có liên quan gì không thành công?

Bất quá bọn hắn không hề làm gì cả, UU đọc sách w &# 119; &# 119;. u uk &# 97; ns h u &# 46; &# 99; o &# 109; &# 32; trên núi người này lại vừa mở miệng muốn mười đạo thánh quang, cơn giận này thật đúng là không nhỏ!

“Mấy người các ngươi, không nghe gì?” Nhìn thấy Tiêu Vũ mấy người không có người nào để ý tới, thanh niên kia sắc mặt một chút chìm xuống dưới, “ta lặp lại lần nữa, giao ra mười đạo thánh quang, nếu không, tất cả đều phải chết!”

“Người này so với ngươi còn cuồng!” Tiêu Vũ đối với Sở Ngâm Sa lẩm bẩm một câu.

Cái gọi là người điên hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, Sở Ngâm Sa đã được người gọi là cuồng người, có thể Thánh biên giới mấy tiểu bối nhân vật cũng dám tự lập làm vương, bây giờ vừa bốc lên như vậy người thanh niên không nói lời gì muốn mười đạo thánh quang, nếu như từ chối còn muốn giết hết bọn họ.

Ở trước mặt những người này, Sở Ngâm Sa chuyện này quả là cũng gọi không cuồng qua!

“Tức tức oai oai có phiền hay không, muốn giết Bản Long? Bản Long một cái vuốt rồng có thể bóp chết ngươi!”

Huyết Lân lúc trước bị Tiêu Vũ nổ đánh một trận, lại bị Nhan Thu Thủy phiền một đường, tâm tình đã sớm rất khó chịu, bây giờ thấy lại có một người dám ở trước mặt nó lớn lối như thế, động một tí liền muốn đánh muốn giết, còn dám xưng vương!

Nó lại cũng chịu không được, vèo một tiếng thần tốc bay ra, nhanh chóng như điện, đồng thời vứt ra một cái 3 rồng vẫy đuôi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 142: Huyền Pháp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một cái hình thể giống như rắn lớn nhỏ dị thú, đột nhiên mở miệng nói chuyện, đem thanh niên kia sợ hết hồn.

Bởi vì Huyết Lân hình thể quá nhỏ, lúc trước hắn vẫn không có chú ý tới, lúc này nghe đến Huyết Lân âm thanh, mới phát hiện này Tiểu Thú tồn tại.

Huyết Lân tốc độ quá nhanh, người thanh niên này mặc dù phát hiện, lại cũng đã né tránh không bằng, bị Huyết Lân “3 rồng vẫy đuôi” ác liệt rút trúng, trực tiếp nện vào trong lòng đất, vung lên cuồn cuộn khói bụi.

Đây là vật gì? Khả năng nói tiếng người dị thú? Có phải đã đạt được cấp ba không thành công? Thanh niên hoảng hốt, lá gan đều bị sợ phá.

Hắn mặc dù bị thương, nhưng không phải rất nặng, trong kinh hoàng thần tốc đứng dậy, cũng không quay đầu lại xông lên phía trên núi đi, tốc độ gần đây thời điểm còn nhanh hơn đến không ít.

“Ha ha ha ha, chỉ ngươi mặt hàng này cũng dám ở Bản Long trước mặt hung hăng, tới tới tới, có loại ngươi đừng chạy, cùng Bản Long đại chiến ba trăm hiệp!” Huyết Lân đắc ý kêu to, rốt cuộc tìm được một có thể hả giận địa phương.

Nó tốc độ cực nhanh, vừa di động như là một tia chớp, thần tốc đuổi theo, lại đối với thanh niên kia bày ra đuôi rồng.

Dưới chân núi, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đều là trợn mắt ngoác mồm, Tiêu Vũ này khéo léo dị thú, lại mạnh như vậy!

Phải biết rằng hai người bọn họ trước đây cũng từng thử đánh hạ một ngọn núi, nhưng mà bi ai phát hiện mỗi trên một ngọn núi yếu nhất mọi người là hóa khí cảnh, bọn họ căn bản không phải là đối thủ.

Không phải nói hai người bọn họ không bằng Thánh cảnh bên trong người, mà là bọn họ tiến vào Thánh cảnh thời gian chậm rất nhiều, những người này nhận sự giúp đỡ Thánh cảnh bên trong thánh quang, ở nửa năm này đều sớm đột phá đến hóa khí cảnh, mà bọn họ đến bây giờ cũng bất quá linh nguyên cảnh mười hai vòng, vẫn không có thể làm ra đột phá.

Một đạo thánh quang, thì bù đắp được bình thường mấy tháng tu luyện, có thể tưởng tượng được, Thánh cảnh bên trong những người này đều chiếm đỉnh núi, ở trong vòng nửa năm tiến bộ bao nhiêu!

“Ầm!”

Ở Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy ánh mắt kinh ngạc bên trong, Huyết Lân càng đánh càng hăng, cũng không có sử dụng càng nhiều thủ đoạn, mà là không ngừng lấy đuôi rồng quất tới, đem thanh niên kia một lần lại một lần nhập vào mặt đất.

Lúc này tên thanh niên kia sớm là vô cùng chật vật, di chuyển quần áo rách tung toé, vốn chỉnh tề tóc cũng triệt để ngổn ngang.

Hắn cơ hồ đều muốn điên rồi, nơi nào đến như vậy một đầu Tiểu Thú, lại mạnh như vậy, hắn không phải không có thử đối kháng, nhưng mà bi ai phát hiện mình hết thảy công kích đánh tại đây Tiểu Thú trên người đều không hề có tác dụng.

Hắn lúc này, quả thực buồn rầu muốn hộc máu, vốn tưởng rằng có thể bắt nạt một chút này vài tờ khuôn mặt mới,

Cuối cùng lại là rơi vào chật vật như vậy kết cục.

“Ngươi không phải mới vừa rất ngông cuồng gì? Đến đây đến đây, Bản Long dạy dỗ ngươi, sau đó làm người ngàn vạn không thể hung hăng!” Huyết Lân như là chơi đùa món đồ chơi giống nhau, một đôi đuôi rồng quăng vừa vung.

Cho đến bây giờ, tên thanh niên kia ít nhất đã bị Huyết Lân đuôi rồng rút trúng mấy chục lần, nhìn ra Tiêu Vũ cũng âm thầm cứng lưỡi.

Huyết Lân đuôi rồng có bao nhiêu sức mạnh hắn rất rõ, nhục thể của hắn ở trong cùng thế hệ tuyệt đối mạnh mẽ, bị quất bên trong thời điểm cũng thập phần khó chịu, người này có thể thừa nhận mấy chục lần bất tử, đã tính phi thường khó được.

“Ngươi...... khinh người quá đáng, nơi này là mộc viêm vương đỉnh núi, các ngươi gan dạ tới nơi này lỗ mãng, toàn bộ đều phải chết!” Thanh niên kia đã sắp tan vỡ, ở nơi đó phẫn nộ tốt rống to.

“Nhìn dáng dấp ngươi còn là không rõ lắm phải nên làm như thế nào người a, không liên quan, Bản Long tiếp tục dạy ngươi!” Huyết Lân âm thanh bi bô, lại là hung hăng cực điểm.

Kể cả Sở Ngâm Sa đều nhìn đến im lặng, Thánh cảnh bên trong mọi người đều so với hắn cuồng thì thôi, bây giờ làm sao liền Tiêu Vũ bên người một cái Tiểu Thú đều cuồng lên trời!

“A!” Thanh niên kêu to, lại cũng chịu không được.

Trận chiến này thật sự uất ức, hắn lại bị một cái ấu tiểu dị thú treo lên đánh, không có một tia sức lực chống đỡ lại.

Hắn ở kêu to bên trong, đột nhiên bóp nát một thứ, Tiêu Vũ thần niệm kinh người, ánh mắt cũng so người khác càng thêm rõ ràng, lông mày nhất thời giương lên.

“Minh phù?”

Như vậy gì đó đúng là viên minh phù, thoạt nhìn, loại kia minh phù là dùng để đưa tin dùng, người bình thường dùng không nổi bùa truyền âm, chỉ có thể dùng loại này đơn giản phương thức lan truyền tin tức.

“Người nào dám đến mộc viêm vương đỉnh núi làm càn, muốn chết sao?”

Quả nhiên, như là Tiêu Vũ suy nghĩ, thanh niên kia bóp nát minh phù sau khi, trên núi rất nhanh lại xuất hiện một người khác, người còn chưa đến, âm thanh liền đã xa xa truyền đến, tuyên truyền giác ngộ.

Tu vi của người này, so với bị Huyết Lân treo lên đánh thanh niên mạnh hơn!

“Mộc ca, cứu ta!” Thanh niên kia như là gặp được cứu tinh, đối với xuống núi mà đến thanh niên kêu to.

Bị kêu là Mộc ca người thanh niên này, một thân quần áo tím, mặt mày lạnh như băng, nhìn thấy kêu cứu tên thiếu niên kia bị đánh chật vật như vậy, ánh mắt của hắn phát lạnh, quát lên: “Dám đến địa bàn của ta gây sự, muốn chết!”

Gầm lên gian, tên nam tử này nhanh chóng mà động, trực tiếp đánh về phía Huyết Lân.

“Mộc ca? Cái này chính là kia cái gì mộc viêm vương?” Tiêu Vũ ôm tay ở bên cạnh thấy, thanh niên mặc áo tím này thực lực rất mạnh, theo hắn phỏng chừng, Huyết Lân nên không phải là đối thủ.

Bất quá hắn hoàn toàn không có ý xuất thủ, này Tiểu Thú cuồng lên trời, luôn cho là mình có một tia máu rồng thì vô địch thiên hạ, để nó trước tiên chịu khổ một chút cũng tốt.

“Bản Long quản ngươi mộc còn là đất, theo đánh không lầm!” Huyết Lân chính là một không sợ trời không sợ đất chủ, không hề ý lùi bước, một lần nữa vọt tới trước.

Nó tựa hồ là ghiền, đừng chiến quyết một mực không cần, đi lên vẫn là một cái cái gọi là 3 rồng vẫy đuôi.

“Linh giai dị thú?” Mộc Thanh lấy làm kinh hãi, khả năng mở miệng nói chuyện dị thú, không phải thực lực đạt được cấp hai trở lên, chính là loại kia cấp cao dị thú.

Dị thú thực lực, dùng vừa đến cấp năm phân chia, nhưng dị thú huyết mạch đẳng cấp, rồi lại bất đồng, huyết mạch không phải là thực lực, huyết mạch dị thú mạnh mẽ, mới sinh lúc cũng thập phần nhỏ yếu, nhưng bay lên sau khi đứng lên, lại thập phần khủng bố, dị thú huyết mạch bình thường chia làm Phàm giai, Linh giai, vương cấp 3 đại giai.

Phàm giai dị thú, cũng chính là phổ thông dị thú, linh trí hạ thấp, hơn nữa tốc độ tu luyện chầm chậm, Linh giai dị thú, thì lại càng cao cấp hơn, ở ấu thú trong lúc có thể nói tiếng người, và tốc độ tu luyện càng nhanh hơn, trí tuệ cũng không thấp hơn nhân tộc.

Vương cấp dị thú thì lại thập phần hiếm thấy, một cấp bậc này dị thú, trưởng thành sau chính là vương giả cấp bậc tồn tại, bình thường cực nhỏ có thể thấy được, cho nên Mộc Thanh trước tiên nghĩ tới không phải vương cấp, mà là Linh giai.

Như là Tiêu Vũ dự liệu, cái này Mộc Thanh thực lực không kém, hơn nữa trên người cũng có nắm nhiều loại tông sư chiến quyết.

Rất rõ ràng, hắn hẳn là trong thành con cháu thế gia, nếu không không thể có tông sư chiến quyết.

Huyết Lân thực lực tuy mạnh, nhưng nghiêm chỉnh mà nói, nó trước đây vẫn ngủ say, mặc dù thức tỉnh trước thời gian dài đã bị thú vương hướng dẫn, nhưng kinh nghiệm chiến đấu thiếu nghiêm trọng, làm gặp phải thực lực và chính mình tương cận đối thủ, đánh nhau liền cực kỳ cật lực.

Nó cũng bắt đầu thi triển cấp độ tông sư chiến quyết, đương nhiên, ở dị thú bên trong, chiến đấu thủ đoạn không gọi chiến quyết, mà kêu huyền pháp, dị thú bên trong cũng không tông sư, có thể so với tông sư dị thú, là cấp hai dị thú, cấp hai dị thú, lại được xưng là Linh giai dị thú.

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

Đại chiến bên trong, Huyết Lân liên tục bị Mộc Thanh bắn trúng, mặc dù bởi vì vảy cứng rắn không có bị thương, nhưng là phi thường khó chịu.

Nó cũng không phải thực lực không bằng Mộc Thanh, mà là kinh nghiệm chiến đấu khuyết thiếu, không biết ứng đối ra sao Mộc Thanh chiến quyết, ngược lại, nó thi triển huyền pháp Mộc Thanh nhưng có thể dùng tương ứng chiến quyết hóa giải, kể từ đó, tự nhiên là nó nhiều lần chịu thiệt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 143: Rất Rác Rưởi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ, Huyết Lân giống như đánh không lại, chúng ta có cần giúp một tay hay không?” Nhan Thu Thủy sốt sắng mà nói rằng, nàng hầu như đã đem Huyết Lân xem là chính mình dị thú, thấy nó không địch lại, chỉ lo có cái sơ xuất gì.

“Không vội.” Tiêu Vũ còn là không có ý định ra tay.

Huyết Lân chiến đấu kinh nghiệm không đủ là vô cùng nghiêm trọng sự thật, vay mượn cơ hội này để nó mài giũa một chút cũng tốt, ngược lại nó cái kia Huyết Lân tấm cứng đến nỗi rất, Mộc Thanh không cách nào đau đớn nó.

“Huyết Lân thật đáng thương, lại theo ngươi như vậy người chủ nhân, ta quyết định, vô luận như thế nào nhất định phải làm cho Huyết Lân đi theo ta!” Nhan Thu Thủy cực kỳ bất mãn.

Nàng có lòng đi giúp Huyết Lân, tuy nhiên biết, lấy nàng thực lực bây giờ đi lên cũng hoàn toàn không phải là đối thủ, trừ phi ba người bọn họ cùng tiến lên, hơn nữa Huyết Lân, mới có khả năng chiến thắng.

Đại chiến vẫn đang kéo dài, Huyết Lân mặc dù không dứt chịu thiệt, nhưng là đánh nhau thật tình, càng đánh càng hăng, các loại Linh giai huyền pháp bị nó vận dụng đến càng ngày càng thuần thục, thua thiệt số lần cũng đang dần dần thiếu.

Thiếu kinh nghiệm, đây là khuyết điểm của nó, cũng là ưu điểm của nó, bởi vì này có thể cho nó nhanh chóng tiến bộ.

Một bên khác Mộc Thanh, đồng dạng cũng là càng đánh càng sợ, này Tiểu Thú vảy không khỏi cũng quá cứng rồi, mặc cho thủ đoạn hắn chồng chất, cũng hoàn toàn không đả thương được Tiểu Thú, như vậy đánh tiếp, thần lực của nó sớm muộn muốn hao hết, đến lúc đó chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ!

“Hừ!” Mộc Thanh đột nhiên cắn răng một cái, phun ra một ngụm máu tươi, hai tay kết ấn.

Hắn một ngụm máu tươi ở trước người của nó ngưng tụ thành một kỳ quái phù hiệu, thoạt nhìn yêu dị cực điểm, sau đó, cái này từ máu tươi ngưng tụ thành phù hiệu bị hắn cầm ở lòng bàn tay, càng sáp nhập vào trong bàn tay của hắn, khiến trong lòng bàn tay của hắn hơn một màu máu dấu ấn.

“Chết đi!” Mộc Thanh sát cơ tăng mạnh, một cái Tiểu Thú lại để hắn hao tốn thời gian lâu như vậy, hắn lúc này đã triệt để giận dữ.

Tức giận, trong tay hắn vết máu phát sinh tia sáng yêu dị, một bàn tay mang theo thôn thiên tư thế, một lần nữa đánh về Huyết Lân.

“Bằng ngươi cũng muốn thương tổn Bản Long!” Huyết Lân cực kỳ xem thường, đồng thời cũng kiêu ngạo dị thường, không tránh không né, lựa chọn chính diện chống đỡ.

“Bịch!”

Đối diện trong đối kháng, Huyết Lân bị Mộc Thanh một chưởng vỗ đến xa xa bay ra ngoài, như lúc trước tên thanh niên kia giống nhau nhập vào trong lòng đất, trên người vảy cũng chảy ra từng tia từng tia máu tươi, bị Mộc Thanh gây thương tích.

“Vèo!”

Dù sao thân thể cường hãn, nó một chút thì từ trên mặt đất bay lên,

Liếc mắt nhìn trên người mình máu tươi sau, cũng không quay đầu lại, dùng tốc độ nhanh nhất một chút bay đến Tiêu Vũ bên cạnh, mắng: “Nhìn đủ chưa, còn không ra tay!”

Này Tiểu Thú cũng không ngu ngốc, biết mình không phải là đối thủ, còn biết hướng về Tiêu Vũ cầu viện.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, mặc dù cố ý mài giũa Huyết Lân, nhưng cũng không thể để nó ở vậy trong thời gian ngắn thì trưởng thành, chỉ có thể cất bước hướng đi Mộc Thanh.

“Tiêu Vũ, ngươi muốn làm gì?” Nhan Thu Thủy ngẩn người, tình huống thế nào, Tiêu Vũ chẳng lẽ muốn ra tay?

Không thấy cái kia Mộc Thanh thực lực mạnh bao nhiêu gì? Đây chính là hóa khí cảnh, hơn nữa ở hóa khí cảnh bên trong thực lực còn không yếu!

Tiêu Vũ mặc dù trước đây phá vỡ Ngũ đường ghi chép, có thể cái kia Ngũ đường đều cùng sức chiến đấu không quan hệ, huống hồ hắn đến nay đều là lục đạo linh sông tu vi, đi lên muốn chết sao?

Sở Ngâm Sa cũng sửng sốt một chút, có điều cúi đầu nghĩ sâu xa sau một chút, liền không tiếp tục ngăn trở.

Theo hắn biết, Tiêu Vũ không phải loại kia hữu dũng vô mưu người, chuyện chịu chết tuyệt đối sẽ không làm, hơn nữa đã này Tiểu Thú đều hướng về hắn nhờ vả, trong này khẳng định có nguyên nhân gì.

“Điên rồi, Tiêu Vũ điên rồi!” Nhan Thu Thủy lầm bầm, gấp đến độ tại nguyên chỗ xoay quanh.

Dùng cái này Mộc Thanh thực lực, ba người bọn hắn hóa khí cảnh, chính là cùng tiến lên đó cũng không phải là đối thủ, vào lúc này Tiêu Vũ lại còn can thiệp vào!

“Nữ nhân ngu xuẩn!” Huyết Lân đối với Nhan Thu Thủy lật ra một lườm nguýt, thì Tiêu Vũ thực lực kia, còn có cái kia chưa bao giờ thua thiệt tính cách, hắn khả năng đi làm chịu chết việc ngốc?

Có điều để nó rất bất mãn chính là, lúc trước nó đánh cho gian nan như vậy, Tiêu Vũ lại vẫn luôn ở bên cạnh thấy, thờ ơ, thực sự là tức chết cái rồng!

Tốt nhất Tiêu Vũ cũng đánh không lại, để hắn và Mộc Thanh đánh lưỡng bại câu thương, đến lúc đó nó lại ra tay, trước tiên đem cái kia Mộc Thanh phế đi, sau đó sẽ dạy dỗ Tiêu Vũ “làm người” đạo lý.

Huyết Lân vừa nghĩ, một đôi long nhãn đã híp lại, ở bên cạnh chờ xem cuộc vui.

“Linh nguyên cảnh lục chuyển? Làm sao bây giờ liền loại rác rưởi này đều có thể đi vào Thánh cảnh?” Mộc Thanh nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lên, khinh thường lắc lắc đầu.

Tu vi của hắn so với Tiêu Vũ cao, muốn nhìn ra Tiêu Vũ tu vi cũng không khó, nhưng mà cũng chỉ có thể nhìn ra Tiêu Vũ trên người có lục đạo linh sông, giấu ở linh huyết bên trong mặt khác lục đạo, dùng thực lực của hắn căn bản là không có cách phát hiện.

Linh nguyên cảnh lục chuyển, đặt ở Thánh cảnh bên trong, đó là rác rưởi bên trong rác rưởi, so với giun dế cũng không bằng!

“Rác rưởi? Hắc!” Tiêu Vũ không mang theo nửa câu nói nhảm, đi lên chính là một quyền!

“Một cái rác rưởi cũng dám khiêu chiến ta, muốn chết!” Mộc Thanh giận dữ, cái kia Tiểu Thú còn chưa tính, dù sao cũng là linh chủng dị thú, bây giờ càng một linh nguyên cảnh lục chuyển cũng dám chủ động ra tay với hắn!

Hắn trong cơn giận dữ, hai tay kết ấn, quát lên: “Cây khô nguyền rủa!”

Chỉ thấy hắn đôi bàn tay đột nhiên hóa thành cây cối hình thái, thoạt nhìn tựa như hai cái thân cây giống nhau, và thần tốc trưởng thành, khỏa hướng về Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ đấm ra một quyền, nhất thời vụn gỗ bay tán loạn, đem Mộc Thanh hóa đến cây khô trực tiếp đánh nổ.

“Trói buộc!” Mộc Thanh chút nào không hoảng hốt, đạp chân xuống, đồng thời trong miệng quát lạnh.

Hắn mặc dù rất bất ngờ, Tiêu Vũ có thể một quyền đánh vỡ hắn chiến quyết, thực lực tựa hồ không hề giống mặt ngoài yếu như vậy, nhưng này cũng không có vấn đề, bởi vì chiêu thức ấy vốn cũng chỉ là mồi nhử.

Ở Mộc Thanh tiếng quát qua đi, mặt đất đột nhiên nhẹ run lên, vô số khô héo cành đột nhiên từ Tiêu Vũ dưới chân hiện ra, đón gió bùng lên, tựa như vô số cấp cho tay khô héo giống như, đem Tiêu Vũ nghiêm nghiêm cuốn lấy.

Từ xa nhìn lại, Tiêu Vũ hoàn toàn bị này nhánh cây đóng dựa vào vây ở ở trong, đã hoàn toàn nhìn không tới bóng người của hắn.

“Xong! Ta liền nói Tiêu Vũ là đi lên chịu chết!” Nhan Thu Thủy lập tức ngồi ngay đó, trong miệng lẩm bẩm.

“Người này, &# 32; đang đùa cái gì!” Huyết Lân bất mãn hết sức, Tiêu Vũ không thể chỉ có chút thực lực này, khẳng định sẽ không dễ dàng như vậy bị giết chết.

“Rác rưởi chính là rác rưởi, coi như chỉ có lực mạnh, thì có ích lợi gì!” Mộc Thanh lạnh lùng nhìn về phía trước cái kia dày đặc nhánh cây, xem thường cười lạnh.

Hắn rất tự tin, bất luận người nào bị hắn cây khô cuốn lấy, trong cơ thể sinh cơ đều sẽ bị này cây khô không dứt nuốt chửng, cuối cùng biến thành một người làm, trước đây đã không biết có bao nhiêu người chết ở hắn một chiêu này bên dưới.

“Ầm!”

Mộc Thanh âm thanh vừa dứt, cái kia một đống lít nha lít nhít cành khô đột nhiên một chút nổ tung, Tiêu Vũ bóng người từ bên trong chậm bước ra ngoài, trên người lại liền y phục đều không có bể!

Mộc Thanh một chút thì trợn to mắt, mơ hồ cảm giác được, chính mình giống như đá một khối thiết bản.

Có thể chuyện gì thế này? Người này không phải chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi gì? Tại sao khả năng phá tan hắn cành khô?

“Này cây khô là ngươi tu luyện công quyết?” Tiêu Vũ vừa đi về phía Mộc Thanh, 1 vừa mở miệng nói: “Nói thật, này công quyết, rất rác rưởi!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 144: Leo Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Công quyết, đó là không giống với chiến quyết gì đó, chiến quyết là dùng để thủ đoạn đối địch, mà công quyết, tất là đồ thiết yếu cho tu luyện công pháp.

Chỉ có đột phá hóa khí cảnh người, mới sẽ bắt đầu tu luyện công quyết, trước đó linh nguyên cảnh, có điều là đánh hạ cơ sở, để sau khi tu luyện công quyết chuẩn bị làm thôi.

Cái này Mộc Thanh mặc dù có thể chế tạo này cành khô, hẳn là bởi vì hắn tu luyện công quyết.

“Ta? Rác rưởi?” Mộc Thanh sắc mặt lập tức trở nên phi thường khó coi.

Hắn một hóa khí cảnh, lại bị một chỉ có linh nguyên cảnh người ta nói là rác rưởi, trước lúc này, rõ ràng vẫn là hắn đang nói Tiêu Vũ rác rưởi!

Tiêu Vũ không thèm nhắc lại, cái này Mộc Thanh quả thật có chút thực lực, nhưng thực lực này lại giới hạn với hóa khí cảnh, bằng chút thực lực này đã nghĩ xưng vương? Còn kém xa lắc!

Hắn lắc người một cái, thần tốc đi tới Mộc Thanh trước người, một cái tay phải một lần nữa chém ra, đánh ra một quyền.

Cùng thời khắc đó, bởi vì hắn vận chuyển Thần lực, trên người có thể thấy được lục đạo linh sông đồng thời sáng lên, chói mắt kim quang, từ trong cơ thể hắn thấu ra.

“Ầm!”

Một quyền, Mộc Thanh hộc máu rút lui, trên mặt kiêu ngạo toàn bộ biến mất, viết đầy kinh hãi.

Hắn lại bị thương, đánh không lại Tiêu Vũ cú đấm này oai? Tiêu Vũ không phải linh nguyên cảnh lục chuyển gì? Hắn một hóa khí cảnh lại không phải là đối thủ, đây không khỏi cũng quá không chân thực!

Hơn nữa trên người hắn cái kia dị dạng linh sông vừa là chuyện gì xảy ra? Tại sao có màu vàng?

Trong kinh hãi, Mộc Thanh cũng biết lần này tuyệt đối là đá vào tấm sắt rồi, vừa mới cú đấm kia để hắn sâu sắc hiểu được, chính mình tuyệt đối không phải người trước mắt này đối thủ.

Không có chút gì do dự, hắn xoay người rời đi, tốc độ cực nhanh, hướng về trên núi mà đi, liền bên cạnh một người đệ tử khác cũng không để ý.

“Này…… tình huống thế nào?” Nhan Thu Thủy nhất thời há hốc mồm, tình huống này thay đổi đến cũng quá nhanh đi? Làm sao vừa mới còn hung hăng vô cùng Mộc Thanh đột nhiên như là như là gặp ma, liền trực tiếp hù chạy!

“Tên khốn kiếp này!” Huyết Lân tất là tức giận đến nghiến răng, đến bây giờ nó mới biết được, Tiêu Vũ trước khi cùng nó đánh thời điểm là lần nữa nương tay, bằng không nhất định có thể ngay đầu tiên thần tốc đưa nó đánh bại.

Điều này làm cho kiêu ngạo hắn có chút không chịu được, tiếp tục như vậy, lúc nào nó tài năng vươn mình làm chủ, để Tiêu Vũ nghe nó nói?

“Đi,

Chúng ta lên núi!” Tiêu Vũ quay đầu lại quét nói một tiếng, không nhanh không chậm hướng về trên núi đi đến.

Nhan Thu Thủy vẫn đang sững sờ bên trong, kinh ngạc nói: “Lên núi? Lên núi làm gì?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, lựa chọn không nhìn, chuyện đến nước này Nhan Thu Thủy lại còn đang hỏi loại này ngốc vấn đề!

“Nữ nhân ngu xuẩn, ngươi không phải nói này Thánh cảnh bên trong muốn cướp được đỉnh núi mới có lợi tu luyện gì? Bọn người kia phách lối như vậy, dám bắt nạt đến trên đầu chúng ta, không đánh hắn đỉnh núi còn còn làm ai?” Huyết Lân khinh bỉ mắng một câu, sau đó theo sát ở Tiêu Vũ phía sau, oa oa kêu to hướng về trên núi bay đi.

Nhan Thu Thủy lúc này mới phục hồi tinh thần lại, có thể vẫn là cảm giác cái này quá không chân thực, Tiêu Vũ thứ nhất, lại liền trực tiếp mang theo bọn họ đánh đỉnh núi? Nàng và Sở Ngâm Sa này hơn một tháng, liền chân núi đều không lên nổi.

Ba người một con rồng cùng lên núi, dọc theo đường đi Nhan Thu Thủy líu ra líu ríu, đuổi theo Tiêu Vũ hỏi không ngừng, đều là liên quan tới Tiêu Vũ linh sông việc, Tiêu Vũ linh sông lại là màu vàng, chuyện này đối với Nhan Thu Thủy tới nói tựa như phát hiện thế giới mới giống nhau.

Đương nhiên, Tiêu Vũ không để ý tới, một đường trầm mặc hướng đi đỉnh núi.

“Ầm!”

Tới gần đỉnh núi thời gian, một viên hỏa cầu thật lớn đột nhiên từ trên núi bay tới, thanh thế hết sức kinh người, quả thực giống như tận thế, hướng về mấy người bọn họ vị trí địa phương nện xuống.

Ba người một con rồng đồng thời né tránh, hỏa cầu này đập vào trên mặt đất, hình thành một hố sâu to lớn.

“Các ngươi lại dám leo núi, rất tốt, gan dạ phạm Mộc Viêm vương lãnh địa, các ngươi hôm nay đều phải chết!”

Đỉnh núi xuất hiện hai bóng người, trong đó một đạo chính là lúc trước chạy trốn Mộc Thanh, mà hắn lúc này bên cạnh còn đứng một người khác.

Người này một con tóc dài màu đỏ, bất cứ như là hỏa diễm trong không trung nhảy lên, thoạt nhìn yêu dị bên trong, lại có một luồng ma thần giống như khí chất.

“Mộc Viêm vương? Nguyên lai Mộc Viêm vương là hai người!” Tiêu Vũ một chút hiểu rõ, Mộc Viêm vương cũng không phải Mộc Thanh một người, mà là hai người bọn họ hợp xưng.

Nhìn dáng dấp, người này nam tử tóc đỏ tu luyện chính là hệ "lửa" công quyết, chịu đựng công quyết ảnh hưởng, tóc của hắn mới sẽ biến thành bộ dáng này.

Đây cũng nói, nam tử tóc đỏ đã xem công quyết tu luyện tới mức nhất định, nếu không không có như thế thể hiện.

Không có dư thừa nói nhảm, đã muốn đánh đỉnh núi, Tiêu Vũ cũng không nói thêm, trực tiếp về phía trước nhảy tới. Hắn đơn thuần dùng chân phát lực, lại trực tiếp nhảy lên bầu trời, giống như mọc ra cánh chim giống nhau.

Thánh cảnh bên trong đánh hạ đỉnh núi, đây là đặt chân căn bản, lúc trước bọn họ chỉ có điều đi tới chân núi, đã bị này người trên núi nhằm vào, không đánh bọn họ còn làm ai?

“Muốn chết!” Nam tử tóc đỏ một con ánh lửa giống như tóc dài dựng thẳng mà lên, giận dữ ra tay.

Ở Thánh cảnh, bị người đánh lên sơn đầu, đối với tất cả mọi người tới nói đều là một cái sỉ nhục sự tình, mặc dù hắn theo Mộc Thanh trong miệng biết được Tiêu Vũ thực lực rất mạnh, nhưng chỉ cần hai người bọn họ chung sức, thì không có gì lo sợ.

“Ầm!”

Nam tử tóc đỏ nắm lên hai quả đấm, lăng không quay Tiêu Vũ đánh, hắn quyền đến như lửa, mang theo từng trận sóng nhiệt, ánh lửa chân khí từ ấy quyền thượng phun ra, trong không trung hình thành hai cái hỏa cầu thật lớn, giống như thiên thạch, âm thanh cực kỳ doạ người!

“Hừ!” Tiêu Vũ không có ngôn ngữ gì, động tác đơn giản trực tiếp, một đôi thịt nắm đấm nhắm ngay hỏa cầu, trực tiếp nổ ra.

Hiệu quả là rung động, cái kia ấu tiểu bóng người ở hỏa cầu thật lớn trước mặt thật sự quá qua nhỏ bé, nhưng này đấm ra một quyền, lại đem hai cái hỏa cầu trực tiếp nổ đến nổ tung, đi tứ tán.

“Biến thái a, tên biến thái này thật là không hơn không kém biến thái, thực lực lại biến thái như vậy!” Nhan Thu Thủy thiếu chút nữa kinh điệu cằm, chấn kinh đến đã không biết là như thế nào hình dung.

Hắn không phải không biết là Tiêu Vũ cường hãn, nhưng đây không khỏi cũng hơi quá đáng, một linh nguyên cảnh lục chuyển, lại chính diện cùng hóa khí cảnh giao thủ, hơn nữa không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, thậm chí mơ hồ có áp chế đối phương cảm giác.

Khả năng vượt qua mấy cái cảnh giới nhỏ đối địch cũng đã khả năng gọi bằng yêu nghiệt, Tiêu Vũ không chỉ vượt qua mấy cái cảnh giới nhỏ, còn vượt qua một cảnh giới lớn, chuyện này quả thật đều phải nghịch thiên rồi!

Đương nhiên, sẽ nghĩ như vậy là vì nàng không biết là Tiêu Vũ tu vi Trên thực tế có mười hai đạo linh sông.

Lúc này, Tiêu Vũ đã cùng thanh niên tóc đỏ bắt đầu đại chiến, Mộc Viêm biết rõ hắn khủng bố, cũng không ở bên cạnh thấy, cùng nam tử tóc đỏ cùng ra tay, đối với hắn tiến hành giáp công.

Trong chiến đấu, Tiêu Vũ trên người lục đạo màu vàng linh sông phát sáng, đồng thời trong linh thể còn lại lục đạo cũng bị vận chuyển, chỉ là ngoại nhân không cách nào nhìn thấy.

Hắn mười hai đạo linh sông, cường độ vốn là vượt xa người thường, hơn nữa hết thảy linh sông đều chiếm được Thánh lực tăng cường, phát sinh dị biến, hóa thành màu vàng, khiến cho hắn chỉ ở linh nguyên cảnh, cũng đã có được không kém gì hóa khí cảnh thực lực, lực chiến hai gã hóa khí cảnh thanh niên, không chỉ chưa lạc hạ phong, ngược lại càng đánh càng hăng.

Lúc này Tiêu Vũ, cả người mang theo kim quang, từ xa nhìn lại, liền như là Chiến Thần xuống thế, có loại không ai có thể ngăn cản tư thế!

Mộc Thanh cùng nam tử tóc đỏ, hai người công quyết 1 bởi vì mộc, 1 bởi vì lửa, đồng thời đối với Tiêu Vũ ra tay, phối hợp lại, bất cứ có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Mộc Thanh cây khô, có thể làm cho nam tử tóc đỏ ánh lửa càng thêm táo bạo, uy lực cũng càng mạnh hơn.

Đại chiến kéo dài không đến chốc lát, kinh khủng kia ánh lửa đã cháy rụi hơn nửa núi rừng, và Mộc Thanh một lần nữa phát lực, đem vốn xanh lục bát ngát rừng cây toàn bộ hóa thành cây khô, khiến trên núi này ánh lửa ngút trời, thập phần khủng bố.

Hai người này phối hợp, đặt ở hóa khí bên trong tuyệt đối thuộc về đứng đầu thực lực, chỉ tiếc, bọn họ gặp phải Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 145: Quang Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Táng thiên!”

Chiến đến cuối cùng, Tiêu Vũ trong miệng lạnh lùng hộc ra hai chữ.

Hắn một đôi nắm đấm lộ ra vạn trượng kim quang, đem khắp núi ánh lửa đều che đậy. Hắn hôm nay dù chưa đạt được hóa khí cảnh, nhưng cũng có thể cùng từng Hạ Vị Sơ giống nhau, vay mượn thiên địa tư thế tăng cường chiến quyết, khiến Thần lực vô hạn khuếch đại, giống như là thuỷ triều, che mất cả tòa núi cao.

Cái kia vô tận biển lửa, ở Tiêu Vũ cú đấm này bên trong bị đánh thần tốc lờ mờ, đầy trời ánh lửa trực tiếp tắt, liền một đạo ngọn lửa chưa từng còn lại.

Mộc Viêm hai người đồng thời khẩu phun ra máu, bay ngược bước ra, song song trọng thương ngã xuống đất.

“Biến thái! Biến thái! Biến thái!” Nhan Thu Thủy nhìn ra kích động không thôi, ở nơi đó khua tay múa chân, kêu quái dị nói: “Ta mặc dù đã sớm biết ngươi người này thực lực rất biến thái, nhưng cũng không có nghĩ đến lại biến thái như vậy, linh nguyên cảnh lục chuyển lại có thể độc chiến hai cái hóa khí cảnh, còn vô hại thủ thắng, ngươi còn là người sao!”

Nàng mặc dù nghe tới nói năng lộn xộn, nhưng ở một bên Sở

Ngâm Sa lại rất tán thành.

Trước đây ở Tiêu Vũ mới vào Ngọa Long Khu lúc, hắn cho rằng mình thực lực cùng Tiêu Vũ xê xích không nhiều, đợi cho cùng Tiêu Vũ tiến vào Vũ Vương mộ, hắn biết Tiêu Vũ người này thật không đơn giản, lại đến lúc sau tiến vào Đằng Long khu vực, Tiêu Vũ đánh vỡ Ngũ đường ghi chép, hắn vừa biết rồi Tiêu Vũ ở chứa nhiều lĩnh vực đều có thực lực kinh người, nhưng Tiêu Vũ chân thực sức chiến đấu, hắn vẫn đến bây giờ mới biết!

Lục đạo linh sông chiến hai gã hóa khí cảnh, hung hăng nghiền ép, đây cũng không phải là biến thái có thể hình dung, cơ hồ đều muốn nghịch thiên rồi!

“Ngươi…… rốt cuộc là ai?” Nam tử tóc đỏ lau đi bên mép máu tươi, loạng choà loạng choạng, từ trên mặt đất miễn cưỡng đứng lên.

Hắn thật rất không cam tâm, chiếm đoạt đỉnh núi lại bị người đặt xuống, còn là một chỉ có lục đạo linh sông phế nhân, hắn và Mộc Thanh chung nhau liên thủ, thế mà còn là thảm bại.

Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

“Này có trọng yếu không?” Tiêu Vũ phất tay một cái, không muốn nhiều lời.

Thánh cảnh hoàn cảnh sinh tồn chính là như thế, cường giả sinh tồn, có thực lực người chiếm cứ đỉnh núi, không người có thực lực liền bị lọc bỏ.

Thành thật mà nói, Tiêu Vũ còn thật không bài xích loại này đơn giản tàn khốc quy tắc.

“Ngươi rất mạnh, thế nhưng, ngươi đừng tưởng rằng đánh bại chúng ta, có thể an ổn chiếm cứ ngọn núi này!” Nam tử tóc đỏ đột nhiên nhếch miệng lộ ra nụ cười, phối hợp hắn đầu kia lửa đỏ tóc dài, thoạt nhìn thập phần yêu dị, “vùng này mấy chục toà núi cao, đều là thuộc về vũ Thiên Vương lãnh địa, ngươi coi như cướp được ngọn núi này, cũng sẽ bị vũ Thiên Vương chinh phạt,

Chết không toàn thây!”

“Thiên Vương?” Tiêu Vũ càng nghe càng cảm thấy quá mức.

Thánh cảnh bên trong nhóm người này đều đang suy nghĩ gì, chiếm một ngọn núi liền tự lập làm vương thì cũng thôi đi, bây giờ lại còn toát ra Thiên Vương!

Thiên Vương, đây chính là chỉ ở vương giả bên dưới nhân vật, từng cái đạt được cảnh giới này người, cũng có thể thành là chúa tể một phương, Thánh cảnh bên trong những người này rốt cuộc ở đâu ra dũng khí, còn có người dám tự xưng Thiên Vương!

“Quản ngươi biết cái gì trời không Thiên Vương, nếu là dám đến theo đánh không lầm, ngọn núi này bây giờ lên trở về Bản Long tất cả, hai người các ngươi, mau chóng cho Bản Long cuộn xuống núi!” Huyết Lân vào lúc này bay đi, một bộ vênh váo tự đắc giọng.

Phía trước cái kia Mộc Thanh lại đánh cho nó ác như vậy, bây giờ thấy mộc đơn này chật vật dạng, nó thật sự không nhịn được muốn đứng ra nói hai câu.

“Khà khà, các ngươi chỉ để ý hung hăng a, rất nhanh thạch vũ vương sẽ đích thân tới, thực lực của hắn ở Thánh cảnh bên trong không có mấy người là đối thủ, các ngươi nhất định sẽ chết rất thảm!” Thanh niên tóc đỏ cười đến hơi doạ người, hắn thập phần thẳng thắn, nói chuyện một câu nói này sau liền trực tiếp xuống núi, cũng không quay đầu lại.

Nam tử tóc đỏ vừa đi, Mộc Thanh tự nhiên cũng không dám ở lâu, chống trọng thương thân thể thần tốc thối lui.

“Bản Long quả nhiên đến trời phù hộ, tiến vào Thánh cảnh ngày đầu tiên thì đặt xuống một ngọn núi!” Huyết Lân dương dương tự đắc, như dò xét lãnh địa mình giống nhau mọi nơi bay tới bay lui, cuối cùng lộ ra thoả mãn vẻ mặt, “không sai, không sai, ngọn núi này sức mạnh đất trời là ngoại giới hơn năm mươi gấp nhiều lần, miễn cưỡng đủ Bản Long tu luyện!”

Nó trực tiếp đoạt một sức mạnh đất trời nồng nặc nhất địa phương, chiếm cứ vị trí sau lập tức bắt đầu tu luyện, căn bản không để ý tới Tiêu Vũ ba người.

Thấy hắn như thế, Tiêu Vũ cũng gọi là Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy dành thời gian tu luyện, bọn họ tiến vào Thánh cảnh thời gian đã so với người khác buổi chiều, bây giờ nhất định phải quý trọng mỗi một khắc thời gian, mới được ở Thánh cảnh đặt chân căn bản.

Như là Sở Ngâm Sa theo như lời, trên núi sức mạnh đất trời, quả thật so với phổ thông đất bằng phẳng muốn nồng nặc nhiều, đạt đến một mức độ kinh người.

Có điều Tiêu Vũ cảm giác, ngọn núi này ở Thánh cảnh bên trong nên thuộc về sức mạnh đất trời đối lập ít hơn núi, bởi vì nó hoàn toàn không cao to, hơn nữa sinh cơ đã bắt đầu xói mòn, không lâu sau đó thì sẽ biến thành một tòa núi hoang.

Thật sự không dám tưởng tượng, như vậy một ngọn núi đều có trình độ như thế sức mạnh đất trời, này núi lớn, vừa sẽ là mức độ nào?

Mấy người yên lặng tu luyện, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy điên cuồng hấp thu sức mạnh đất trời, Huyết Lân cũng là như thế, chỉ có Tiêu Vũ một người, mặc dù đang tu luyện, nhưng không có hấp thu mảy may ngoại lực.

Hắn lúc này, đang không ngừng dẫn động trong cơ thể màu vàng linh sông, huy động linh trong sông ẩn giấu Thánh lực, khiến sáu loại Thánh lực lẫn nhau giao hòa.

Trước đây tìm hiểu Thánh Bia thời điểm, Tiêu Vũ từng suy đoán, cái kia 6 mặt Thánh Bia Thánh lực ngoại trừ ở trong bao hàm cảm ngộ ở ngoài, trên bản chất cũng có được khác biệt rất lớn, nếu có thể được sáu loại Thánh lực, có thể này sáu loại Thánh lực sẽ phát sinh một loại nào đó dị biến.

Hắn có kiếp trước từng trải làm trụ cột, tự nhận là sẽ không đoán sai, song khi tìm được sáu loại Thánh lực sau, về mặt thực lực mặc dù có loại tăng cường, nhưng theo dự đoán 6 Thánh lực giao hòa mang đến biến hóa cũng không có xuất hiện.

Vì thế, hắn phải lại nghiên cứu hiểu ra trong cơ thể sáu loại Thánh lực, nếu như có thể để này sáu loại đối với lực hoàn toàn giao hòa, hắn tin tưởng có thể làm cho thực lực của hắn có một to lớn tăng lên.

Cái này cũng là bây giờ duy nhất có thể làm được sự tình, nơi này sức mạnh đất trời lại nồng nặc, hắn cũng không dùng được, bởi vì trong cơ thể hắc khí tồn tại, hắn căn bản là không có cách như người thường giống nhau dùng này sức mạnh đất trời tới tu luyện.

Trong tu luyện thời gian, đều là trải qua nhanh vô cùng, mấy người cảm giác cũng chỉ là nhắm mắt chốc lát, sắc trời liền đã đen kịt lại.

“A?”

Tĩnh tọa bên trong Tiêu Vũ đột nhiên mở mắt, sau đó triển khai thân hình, Hướng mỗ một phương hướng phóng đi, thi triển ra tốc độ lớn nhất.

“Chậm đã, đó là Bản Long phát hiện trước!” Huyết Lân cũng giật mình tỉnh lại, một bên kêu to một bên đuổi hướng về Tiêu Vũ.

Tình huống thế nào? Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy bị nó kêu to một tiếng thức tỉnh, trong nghi ngờ cũng theo một người một rồng rời đi phương hướng đuổi theo.

Rời đi không lâu, chỉ thấy trong núi có mấy viên màu vàng quang châu trong không trung thần tốc bay động, mỗi một viên đều có lớn chừng cái trứng gà, ở trong đêm tối thoạt nhìn dị thường dễ thấy.

“Những thứ này đều là Bản Long, ai cũng đừng hòng cướp lấy!” Huyết Lân hai mắt đỏ chót, giống như bị điên cái thứ nhất vọt tới trước, đánh về phía này quang châu.

“Mấy thứ này có tác dụng lớn, đừng làm cho cái kia không có tim không có phổi Tiểu Thú cho đoạt hết!” Tiêu Vũ dặn dò một tiếng, lập tức đuổi theo.

Nó còn thật lo lắng Tiểu Thú đem những này tất cả đều đoạt, dùng tính cách của nó, loại chuyện này không phải làm không được.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 146: Thời Không Nguồn Gốc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mặc dù không biết những vật này là cái gì, nhưng nghe Tiêu Vũ nói sau, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đều không có nửa điểm do dự, dùng tốc độ nhanh nhất xông về phía trước.

Này quang châu tổng cộng có năm viên, mỗi một viên tốc độ đều vô cùng nhanh, trong không trung không dứt bay lượn, người xem hoa cả mắt.

Huyết Lân tốc độ nhanh nhất, một chút liền đem trong đó một viên nắm được, sau đó không chút nghĩ ngợi trực tiếp vứt vào trong miệng, như nuốt hạt đậu giống nhau nuốt xuống, sau đó vừa đuổi theo dưới một viên.

Tiêu Vũ thứ hai vọt tới, bàn về tốc độ hắn không bằng Huyết Lân, nhưng hắn bí thuật phần đông, vẫy bàn tay lớn một cái, trong đó ba viên quang châu phảng phất nhận lấy vô hình dẫn dắt, càng chủ động hướng về trong tay hắn bay tới, bị hắn một cái nắm chặt.

Một quả cuối cùng, tất là bị Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy chung sức bắt được, đến tận đây năm viên quang châu toàn bộ rơi vào trong tay bọn họ.

“A, tức chết Bản Long, rõ ràng là Bản Long cái thứ nhất đến!” Huyết Lân cái thứ nhất vọt tới trước, kết quả chỉ lấy được một viên, cực kỳ không cam lòng, hai mắt đỏ chót mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ, “ngươi lấy được ba viên, không được, làm sao cũng đạt được Bản Long một viên, không, là hai viên!”

Này Tiểu Thú không chỉ kiêu ngạo, hơn nữa da mặt còn dày hơn! Tiêu Vũ muốn chịu cho nó đó mới lạ.

“Tiêu Vũ, đây là vật gì? Rất trọng yếu sao?” Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đi tới, này quang châu rốt cuộc là cái gì, có tác dụng gì? Tại sao Tiêu Vũ cùng Huyết Lân đều một bộ dáng vẻ khẩn trương? Hai người bọn họ hoàn toàn không làm rõ được.

“Nếu như ta không đoán sai, thứ này hẳn là cái gọi là thánh quang.” Tiêu Vũ trong tay nắm một viên quang châu, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

“Đây là thánh quang?” Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa mặc dù đều nghe qua thứ này, nhưng vẫn là lần đầu gặp, hai người cũng không nhịn được bắt đầu bắt đầu đánh giá tỉ mỉ.

“Các ngươi một người một viên, cầm luyện hóa sẽ biết.” Tiêu Vũ lại cho hai người bọn họ một viên, kể từ đó bọn họ cũng là mỗi người có một quả, không cần xoắn xuýt với tìm được cái kia một viên nên thuộc về người đó.

Thấy cảnh này, bên cạnh Huyết Lân một bộ thịt đau dáng vẻ, giống như đưa ra chính là nó đồ vật, nó nhìn trông mong thấy Tiêu Vũ, nói: “Ngươi cho bọn họ một viên, cũng nhất định phải cho Bản Long một viên, nếu không Bản Long trở mặt với ngươi!”

Tiêu Vũ ném cho nó một cái liếc mắt, trực tiếp tìm một góc, lấy ra một viên quang châu, cũng chính là cái gọi là thánh quang bắt đầu luyện hóa.

Này cái gọi là thánh quang, thoạt nhìn như một viên quang châu, Trên thực tế cũng không thực thể, hoàn toàn là từ kim quang ngưng tụ mà thành.

Thần kỳ chính là, quang châu mặt ngoài bay múa rất nhiều vụn vặt gì đó, nếu là thần niệm đủ mạnh người, có thể nhìn thấy này bay múa gì đó là từng hình ảnh bất đồng tình cảnh,

Lớn đến núi rừng vạn thú, nhỏ đến cỏ cây giun dế, đủ loại, hợp thành từng hình ảnh bất đồng hình ảnh.

Mà giờ khắc này, những hình ảnh này đang không ngừng tan rã, như là băng tuyết giống nhau tan rã, cuối cùng biến mất.

“Hóa ra là thời không nguồn gốc, chẳng trách thứ này có thể để người ta nhanh chóng tiến bộ!” Tiêu Vũ thần niệm tự nhiên không cần nói nhiều, trên thực tế tại mới vừa cảm ứng được thứ này thời điểm, trong lòng hắn cũng vô cùng giật mình.

Thời không nguồn gốc, cũng chính là thời không lực lượng, một vùng không thời gian, liền đại biểu một vùng thế giới, thời không lực lượng ngoại trừ là nguyên thủy nhất sức mạnh đất trời ở ngoài, còn bao hàm thiên địa pháp tắc.

Loại vật này hình thành, là vì một phương thời không sắp sửa phá nát, thời không lực lượng tán loạn, một lần nữa trở về nguồn gốc tạo thành, Thánh cảnh bên trong vùng thế giới này sắp sửa sụp đổ, mới phải xuất hiện thứ này.

Tán loạn thời không lực lượng đang trở về nguồn gốc trong quá trình, đã bị mỗi một ngọn núi cao địa mạch lực lượng dẫn dắt, bởi vậy mới phải xuất hiện trong núi.

Thứ này bình thời là thập phần hiếm thấy, bởi vì chỉ có tại không gian sắp sửa tan vỡ thời gian mới phải xuất hiện, đối với người bình thường tới nói, khả năng gặp phải loại tình huống này, cũng là đồng nghĩa với một đại cơ duyên, có thể trực tiếp tìm được nguyên thủy nhất sức mạnh đất trời, đồng thời còn khả năng nhận sự giúp đỡ lực lượng bản nguyên, gần gũi cảm thụ thiên địa pháp tắc.

Tồn tại thứ này, Thánh cảnh bên trong người làm sao có thể tiến bộ khó chịu?

Theo luyện hóa, thời không lực lượng tiến vào trong cơ thể, Tiêu Vũ một lần nữa kinh ngạc.

Mảnh vụn này bên trong ngoại trừ lực lượng nguyên thủy, cùng với một số cực ít thiên địa pháp tắc ở ngoài, lại vẫn có rất nhiều con đường tu luyện cảm ngộ, cùng Thánh Bia bên trong lộ ra cảm ngộ giống nhau y hệt.

Nhưng này là thời không nguồn gốc, lẽ ra không nên lại có loại tình huống này, ở kiếp này bên trong, ai cảm ngộ khả năng ảnh hưởng đến thiên địa, ảnh hưởng đến thời không? Đây chẳng phải là nói người kia cảnh giới đã vượt qua thiên địa pháp tắc?

Tiêu Vũ cảm thấy không rõ, càng ngày càng cảm thấy Thánh cảnh bên trong có nhiều lắm bí mật.

Hắn suy đoán, cái này thời không lực lượng nên đã xảy ra biến hóa nào đó, mặc dù không biết là nguyên nhân gì tạo thành, nhưng từ loại này màu vàng cùng với ở trong cảm ngộ đến xem, vật ấy cùng Thánh lực gần gũi, thậm chí có thể là đồng nguyên.

Phong Vũ cùng Mạc Ly không phải đã nói rồi sao, Thánh Bia cũng là chiếm được Thánh cảnh, cho nên này không phải là không có khả năng.

Mang theo nghi hoặc, Tiêu Vũ tiếp tục luyện hóa, thời không nguồn gốc sức mạnh còn hơn Thánh lực, thật sự cường đại rồi nhiều lắm, một tia thời không nguồn gốc mảnh vỡ, bù đắp được mấy chục đạo Thánh lực!

Hơn nữa Thánh lực quan trọng nhất chỉ là cảm ngộ, nhưng lúc này không nguồn gốc lại là nguyên thủy nhất sức mạnh đất trời, có thể khiến người ta trực tiếp dùng để đề thăng tu vi, luyện hóa một đạo, thực lực có thể có được tính thực chất tăng lên, không giống Thánh lực bên trong cảm ngộ, còn cần từ từ lĩnh hội, cuối cùng giống nhau phải dựa vào chính mình tu luyện.

Có loại vật này tồn tại, cũng là không khó tưởng tượng tiến vào Thánh cảnh nửa năm những người kia tại sao khả năng tiến bộ nhanh như vậy, liền tu vi thấp nhất đều đột phá đến hóa khí cảnh.

“Cũng được, đã có thứ này, ta đây liền đem linh nguyên cảnh làm được cực hạn!”

Tiêu Vũ cải biến chủ ý, không muốn vội vã đột phá đến hóa khí cảnh, sinh ra mới ý nghĩ.

Hắn bây giờ mười hai đạo linh sông cũng đã phát sinh dị hoá, biến thành màu vàng, nhưng trong đó có lục đạo linh sông, đều không phải là thuần túy Thánh lực, còn có rất nhiều hỗn tạp gì đó.

Đã Thánh cảnh bên trong có loại này cùng Thánh lực đồng nguyên gì đó tồn tại, hơn nữa so với Thánh lực càng tiện dụng, cái kia sao không đem hắn trước lục đạo linh sông cũng tái tạo một lần, khiến này lục đạo linh sông cũng trở thành cùng mặt khác lục đạo giống nhau, từ thuần túy Thánh lực tạo thành?

Hai đạo thời không nguồn gốc mảnh vỡ, rất nhanh sẽ bị Tiêu Vũ luyện hóa không còn, hắn từ đạo thứ nhất linh sông bắt đầu, dùng lực lượng bản nguyên gột rửa, trừ đạo thứ nhất linh sông ở trong tạp nhạp sức mạnh đất trời, ý đồ dùng thời không nguồn gốc thay thế.

Nhưng mà, cái này cũng không đơn giản, nó đạo thứ nhất linh sông đã thành hình, muốn một lần nữa đắp nặn, cần thời không nguồn gốc là người khác đồ thiết yếu cho tu luyện mấy lần!

Sau đó mấy ngày bên trong, trên ngọn núi này thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một vài thời không nguồn gốc, khi nhiều khi ít, Tiêu Vũ tìm được sau khi cũng không có một mình luyện hóa, mà là chia đều cho Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy.

Đương nhiên, Huyết Lân bên kia nhất định là không thể thiếu, này Tiểu Thú còn mặt dày muốn phân đến nhiều nhất, tự xưng Tổ Long hậu duệ, thánh quang cho nó so với cho những người khác càng hữu dụng, kết quả bị Tiêu Vũ một cái tát trực tiếp vỗ trở về.

Ngăn ngắn mấy ngày thời gian, ba người một con rồng cũng đã có to lớn tăng lên, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy nhờ vào đó đột phá đến hóa khí cảnh, Tiêu Vũ cũng đem đạo thứ nhất linh sông hoàn thành tái tạo.

Còn Huyết Lân, xem ra không có bao nhiêu biến hóa, bề ngoài vẫn là giống nhau nhỏ như vậy, có tiến bộ hay không, chỉ có nó tự mình biết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 147: Vũ Thiên Vương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở mấy người bọn họ ở trong, Sở Ngâm Sa tìm được chỗ tốt là lớn nhất.

Hắn thuở nhỏ thân trúng âm hỏa độc, mặc dù bây giờ đã bị Tiêu Vũ mở ra, nhưng lâu dài đã bị âm hỏa độc ảnh hưởng, dẫn đến hắn căn cơ bị hao tổn nghiêm trọng, phải thời gian rất dài tài năng từ từ khôi phục.

Nhưng bây giờ có được thời không nguồn gốc, để hắn ở trong thời gian thật ngắn thì bù sửa chữa bị hao tổn căn cơ, hắn hôm nay vô luận là thực lực hay là thiên tư, đều có một bay vọt về chất.

“Vũ Vương trong truyền thừa, phải có thích hợp ngươi tu luyện công quyết?” Tiêu Vũ cũng vì Sở Ngâm Sa cảm thấy vui sướng, đồng thời đột phá đến hóa khí cảnh, cũng mang ý nghĩa Sở Ngâm Sa phải tìm tới một bộ thích hợp bản thân công quyết, mới có thể tiếp tục tu luyện.

“Khà khà, Vũ Vương bộ này công quyết, ta cảm giác chính là vì ta mà chuẩn bị.” Tu bổ bị hao tổn căn cơ, Sở Ngâm Sa tâm tình cũng khá.

“Vậy là tốt rồi.” Tiêu Vũ gật đầu, Vũ Vương lưu lại công quyết hắn từng xem qua, quả thật thích hợp Sở Ngâm Sa, bởi vậy hắn tuy có càng mạnh mẽ hơn công quyết, cũng không có ý định sẽ dạy

Sở Ngâm Sa.

Mạnh mẽ không hẳn là tốt, công quyết thứ này, còn là phải thích hợp tự thân tu luyện mới trọng yếu nhất.

Huống hồ Vũ Vương công quyết đặt ở kiếp này tuyệt đối không kém, không nói trong truyền thuyết Đế cảnh, Sở Ngâm Sa dựa vào cái kia bộ công quyết muốn tu luyện tới vương giả đỉnh cao, hoàn toàn đầy đủ.

“Khà khà, còn là bổn tiểu thư có thấy xa, sớm chuẩn bị xong có thể tu luyện công quyết.” Nhan Thu Thủy cười đắc ý lên, sau đó tiêm giơ tay lên, trên tay xuất hiện đạo dòng nước, như tơ lụa bình thường vây quanh cánh tay của nàng chầm chậm lưu động.

Bộ này công quyết rõ ràng cùng nước có quan hệ, để Tiêu Vũ bất ngờ chính là, bộ này công quyết càng không giống như Sở Ngâm Sa công quyết yếu, dùng nhãn lực của hắn, điểm này tự nhiên khả năng một chút nhìn ra.

Nhìn dáng dấp cái này Nhan Thu Thủy trên người cũng có thật nhiều bí mật, Tiêu Vũ trước đây vẫn cho là nàng chỉ là xuất thân vương thành, bây giờ nhìn lại, rõ ràng không đơn giản như vậy, lúc này này công quyết sợ là đã đạt được vương giả cấp bậc.

Tu luyện công quyết, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy thực lực một lần nữa tìm được tăng lên, linh nguyên cảnh đến hóa khí cảnh, hai người này cảnh giới chênh lệch sở dĩ to lớn, ngoại trừ bởi vì trong cơ thể linh sông hóa thành chân khí ở ngoài, rất lớn trình độ, cũng bởi vì đạt được hóa khí cảnh sau có thể tu luyện công quyết.

Còn sót lại mấy ngày, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy ngoại trừ nhận sự giúp đỡ thời không nguồn gốc tu luyện, còn có thể thỉnh thoảng đối chiến, quen thuộc tu luyện công quyết sau khi chiến đấu phương pháp, thực lực của hai người so với trước khi, đều đã xảy ra long trời lở đất biến hóa.

Hai người bọn họ vốn là tài năng ngất trời, hơn nữa tu công quyết bất phàm, mặc dù mới vừa đột phá không lâu, nhưng thực lực ở hóa khí bên trong đã được cho rất không bình thường.

“Thì chút thực lực này cũng tốt đắc ý,

Đến đây đến đây, Bản Long cho các ngươi biết cái gì gọi là thực lực!” Huyết Lân cũng gia nhập đối chiến, cùng Sở Ngâm Sa hai người đánh lên.

Tiêu Vũ buồn cười, này Tiểu Thú rõ ràng là muốn mượn hai người này tăng lên chính mình kinh nghiệm chiến đấu, một mực còn muốn dùng loại này giọng.

Nhưng mà, Huyết Lân thực lực cũng làm cho hắn có chút giật mình, đầu Tiểu Thú lại là tiến bộ lớn nhất, một thân Thần lực vừa chiếm được rất lớn tăng cao, hơn nữa trên người vảy cũng càng cứng rắn hơn.

Ngay từ đầu nó phân biệt cùng Sở Ngâm Sa hai người đánh nhau, mặc dù về mặt thực lực áp chế Sở Ngâm Sa, nhưng trong chiến đấu cũng vẫn sẽ thỉnh thoảng chịu thiệt, đến mặt sau Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người đối với nó một con rồng, đều đang đánh không lại nó, tiến bộ tốc độ có thể nói khủng bố.

Huyết Lân dương dương tự đắc, cuối cùng vẫn là Tiêu Vũ ra tay, một cái tát đem nó đánh bay, mới để nó thu liễm rất nhiều.

“Tên khốn kiếp này tiến bộ so với Bản Long còn nhanh hơn!” Huyết Lân cực kỳ không cam lòng, vốn tưởng rằng có thể đánh được Tiêu Vũ, không ngờ rằng khi hắn tiến bộ thời gian Tiêu Vũ thực lực cũng tăng lên không ít.

Đây là chuyện đương nhiên, bây giờ Tiêu Vũ đạo thứ nhất linh sông hoàn thành tái tạo, mặc dù chỉ là một đạo linh sông, nhưng vậy thì đủ khiến thực lực của hắn có một to lớn tăng lên.

Ở trên núi, ba người một con rồng đều dùng củng cố tốc độ tiến bộ, càng là tu luyện, bọn họ thì càng cảm giác ở Thánh cảnh bên trong tu luyện chỗ tốt.

Ngày hôm đó, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy như là thường ngày tại cùng Huyết Lân đánh nhau, Tiêu Vũ tất là tĩnh tọa một bên.

Đột nhiên, Tiêu Vũ đứng dậy, đi về phía chân núi, cặp mắt cực kỳ thâm thúy, nhìn ra xa chân núi.

“Tiêu Vũ, làm sao vậy?” Sở Ngâm Sa phát hiện Tiêu Vũ có chút không đúng, lập tức đi lên phía trước.

“Có khách đến.” Tiêu Vũ cười nói: “Ta vốn còn muốn, ngọn núi này thánh quang có chút ít đi, không đủ chúng ta mấy người tu luyện, bây giờ nhìn lại là trong khi thay cái đỉnh núi.”

Nhan Thu Thủy cùng Huyết Lân nghe vậy, cũng đều vọt tới, đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh nhìn chân núi.

“Chẳng lẽ là kia cái gì bầu trời vương đến rồi? Khà khà, nhìn Bản Long trực tiếp đem nó oanh xuống núi!” Huyết Lân cười lớn một tiếng, bay lơ lửng lên trời, trực tiếp hướng về dưới chân núi bay đi.

Trải qua mấy ngày nay, kinh nghiệm chiến đấu của nó có rõ ràng tăng lên, hơn nữa chịu đựng thánh quang ảnh hưởng, thực lực đại tiến, đã sớm muốn tìm một người luyện một chút tay.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy dù sao vừa mới đột phá, hơn nữa cùng nó đối với đánh cũng không được thật liều mạng, đánh nhau ít đi vài phần ý tứ.

“Ầm!”

Dưới chân núi, một gã thanh niên chậm rãi bước leo núi, trong tay nắm một cây đại kích, mặc dù là từ dưới núi mà đến, đang ở chỗ thấp, lại phảng phất phải mỗi người đối với hắn ngước nhìn.

Nhìn thấy Huyết Lân, hắn không nói hai lời, trong trầm mặc huy động trong tay đại kích, 1 kích quét xuống, liên miên cây cối ngã xuống đất, và trên mặt đất hoạch xuất ra một đạo gần dài trăm trượng khe!

“Thật mạnh!” Sở Ngâm Sa đồng tử co rụt lại, người này tuyệt đối là một cường đạo, cái gì Mộc Viêm vương, với hắn so sánh liền chả là cái cóc khô gì!

“Mẹ nó, Thánh cảnh bên trong mọi người biến thái như vậy gì?” Huyết Lân bị cái kia 1 kích chính diện quét trúng, trên người chảy ra vết máu.

Nó không nhịn được xổ một câu thô tục, cũng không dám lại cậy mạnh, dùng tốc độ nhanh nhất bay trở về, thành thành thật thật đợi ở Tiêu Vũ phía sau.

Liền Huyết Lân cũng không là đối thủ, bị dễ dàng đánh cho bị thương, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy nhưng biết rõ trên người nó vảy cứng rắn, người này rốt cuộc là ai, bất cứ chỉ dùng một chiêu liền đem Huyết Lân đánh lui.

“Ngươi là vũ Thiên Vương?” Tiêu Vũ đứng ở trên núi, đối với tên nam tử kia mở miệng.

Tên nam tử này mặt mày lạnh như băng, &# 32; trên mặt không có vẻ mặt gì, lạnh lùng nói: “Mộc Viêm hai người tùy tùng cho ta, ngươi chiếm trước bọn họ đỉnh núi, chính là đối địch với ta, giết!”

Hắn không chỉ lạnh lùng vô tình, hơn nữa làm việc quyết đoán, chỉ nói một câu nói như vậy, trong tay đại kích liền xa xa quay đỉnh núi Tiêu Vũ mấy người cách không chém ra!

“Ầm!”

Nam tử cùng Tiêu Vũ đám người khoảng cách ít nhất còn có mấy trăm trượng xa, nhưng này 1 kích quét ra, đại kích trong không trung ném ra một to lớn bóng mờ, đền bù khoảng cách không đủ, hơn nữa uy lực kinh người, 1 kích đảo qua không có một ngọn cỏ, đem trăm trượng trong phạm vi mặt đất đều tiêu diệt!

“Ngươi không khỏi quá tự tin!” Tiêu Vũ nhảy lên một cái, tay phải lăng không nắm chặt, một cây cờ lớn đột nhiên xuất hiện, ở trong tay hắn phần phật tung bay.

Thí ma huyết trận kỳ!

Cái này đại kỳ tuyệt đối là món đại sát khí, chỉ tiếc là không lành lặn, không thể thời gian dài sử dụng, mỗi dùng một lần thì càng gần gũi hủy diệt.

Nhưng trước mắt tên nam tử này vô cùng mạnh mẽ, binh khí trong tay của hắn hiển nhiên cũng là không phàm vật, Tiêu Vũ bởi vậy cũng không dám tay không đối địch.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 148: Tùy Tùng Cho Ta

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cái này được xưng là Vũ Thiên Vương nam tử, cực kỳ mạnh mẽ, trong tay một cây cờ lớn uy lực kinh người, mỗi một lần huy động đều tất nhiên sẽ bình định 1 một khu vực lớn.

Tiêu Vũ mặc dù cũng rất mạnh, nhưng hắn cuối cùng không có đột phá đến hóa khí cảnh, lúc này thuộc về vượt qua một cảnh giới lớn mà chiến.

Đây là hắn khôi phục trí nhớ tới nay, trong cùng thế hệ gặp phải mạnh nhất một đối thủ, nếu không có kiến thức của kiếp trước chống đỡ, để hắn nắm giữ nhiều loại chiến quyết, ở tu vi chênh lệch một cảnh giới lớn dưới tình huống, hắn tuyệt đối không phải tên nam tử này đối thủ.

Mặc dù hắn có vượt cấp mà chiến năng lực, nhưng tên nam tử này giống nhau cũng có, nếu không có hắn thần quái dị biến, hóa thành màu vàng, thân thể cũng hơn xa người thường, lúc này sớm bị thua.

Hai người một bên đại chiến, một bên ở trên núi nhanh chóng di động. Này một ngọn núi vốn cũng không lớn, ở tại bọn hắn trong đại chiến, hầu như cũng bị bọn họ miễn cưỡng đánh ngang, so với vốn thấp một đoạn dài.

Đây là hóa khí cảnh!

Linh nguyên cảnh Thần lực mạnh trở lại, chung quy là chỉ có thể tồn tại ở trong cơ thể Thần lực, lực phá hoại có hạn, mà đạt được hóa khí cảnh sau, chân khí bên ngoài, chiến quyết uy lực cũng có tăng lên trên diện rộng.

Trận đại chiến này kéo dài rất lâu, song phương đều lấy ra thực lực mạnh nhất, mặc dù là Tiêu Vũ không thừa nhận cũng không được, tên nam tử này thật gượng quá mức.

“Loạn cũ chém!”

Chiến đến cuối cùng, Vũ Thiên Vương quát lạnh, rốt cục sử xuất đại sát chiêu.

Trong tay hắn chiến kích, vào lúc này bất cứ trở nên bắt đầu mơ hồ, phảng phất ẩn vào trong không khí, thoạt nhìn vô cùng không chân thực, đồng thời làm cho người ta một loại phi thường cảm giác nguy hiểm.

“Ầm!”

Hắn này thanh chiến kích chém ra, lần này, liền không khí đều vặn vẹo, mặc dù khoảng cách Tiêu Vũ cực xa, nhưng ở chém ra lập tức, chiến kích thì đã đến Tiêu Vũ trước người, như là hoàn toàn không để mắt đến khoảng cách tồn tại.

“Vỡ nát vọng!”

Tiêu Vũ huy động thí ma huyết trận kỳ, đem này lá cờ lớn còn sót lại uy lực phát huy đến cực hạn, ngăn cản chiến kích.

Ngoài ra, hắn thi triển trời thiếu ngón tay, đem bộ này chỉ pháp ứng dụng đến trận kỳ bên trên.

Vũ Thiên Vương đã sử dụng sát chiêu, bởi vậy hắn một chiêu này cũng dùng tới toàn lực, là thắng hay thua, tại đây một chiêu sau liền muốn phân ra kết quả.

“Ầm!”

Chiến kích cùng trận kỳ va chạm,

Cả hai trong lúc đó không gian đều chấn động, một mảnh không yên, núi rừng chung quanh càng liên miên liên miên ngã xuống, đất rung núi chuyển, ngọn núi này tựa hồ cũng muốn sụp đổ.

“Phụp!”

Vũ Thiên Vương phun ra búng máu tươi lớn, toàn bộ người thân thể bay về đằng sau, bị trọng thương.

Tiêu Vũ sắc mặt, cũng tại lúc này một trận ửng hồng, trong cơ thể khí huyết không dứt bốc lên, cũng may cuối cùng bị hắn mạnh mẽ đè xuống, hóa giải chiến kích mang tới cuối cùng xung kích, khôi phục thái độ bình thường.

“Ta thua rồi!” Vũ Thiên Vương vẻ mặt có chút uể oải, đứng dậy, lau đi bên mép vết máu, nói: “Ngươi rất mạnh, mặc dù ngươi chỉ có lục đạo linh sông, nhưng thực lực nhưng rất mạnh, Mộc Viêm hai người bại trong tay ngươi trên, không tính oan uổng.”

Tên nam tử này mặc dù lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng vẫn có thể xem là một chân nam nhân, trong đại chiến cùng Tiêu Vũ trực lai trực vãng, không có dùng thủ đoạn gì, bị thua sau cũng thập phần thản nhiên, cũng làm cho Tiêu Vũ đối với hắn có chút thưởng thức.

Hắn mở miệng nói: “Thực lực ngươi không kém, chỉ tiếc, ngươi kích pháp có chuyện, không thể đạt được viên mãn, nếu không thực lực của ngươi có thể so với bây giờ mạnh hơn mấy lần!”

Vũ Thiên Vương sửng sốt, người này rốt cuộc là ai, rõ ràng chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, tại sao có thực lực mạnh như vậy, còn có thể nhìn ra hắn chiến quyết không đủ?

Trên thực tế, chính hắn rõ ràng nhất, bàn về tu vi và cảnh giới, hắn không giống như Thánh cảnh bên trong bất luận người nào không đều, hắn lớn nhất không đủ, chính là bộ kia uy lực mạnh nhất chiến quyết chưa hề hoàn toàn lĩnh ngộ.

Đạt được bọn họ cảnh giới này sau, chiến quyết đã không muốn coi trọng số lượng, đại đa số người đều sẽ lựa chọn một hai bộ chiến quyết, đem tu luyện đến mức tận cùng, thì có thể có vô cùng sức chiến đấu.

Ở hoàn toàn lĩnh ngộ một bộ chiến quyết trước khi, cực ít có người cùng lúc tu luyện cái khác chiến quyết.

Vũ Thiên Vương vấn đề lớn nhất, chính là không thể hiểu được bộ này chiến quyết, vì vậy ở về mặt chiến lực, hắn ở Thánh cảnh bên trong còn hơn mạnh nhất những người kia, còn có một đoạn chênh lệch không nhỏ.

“Ngươi bộ này chiến quyết, tên gọi là gì?” Tiêu Vũ gật gù, hắn nói như vậy sau Vũ Thiên Vương không có nghi ngờ, cũng không có bất mãn, mà là trở nên trầm tư, cái phản ứng này coi như để hắn thoả mãn.

“Loạn không cửu trảm!” Vũ Thiên Vương đáp lại nói, hắn rất nghi hoặc, Tiêu Vũ hỏi cái này để làm gì?

Tiêu Vũ gật đầu, bộ này chiến quyết ở trước đó trong đối chiến hắn đã xem qua hơn nửa, dùng nhãn lực của hắn, pháp quyết này ở trong mắt hắn đã không có gì bí mật.

Hắn không lên tiếng nữa, cầm trong tay trận kỳ, bắt đầu vũ động lên, thi triển chính là Vũ Thiên Vương lúc trước dùng qua chiến quyết.

Nhất thời, trên núi vừa vang lên các loại tiếng nổ tung, ngọn núi này một lần nữa bị Tiêu Vũ không dứt phá hủy, trải qua sau đại chiến, ngọn núi này đã là tàn tạ khắp nơi, bây giờ lại trải qua Tiêu Vũ tàn phá, càng trở nên vô cùng thê thảm.

Vũ Thiên Vương ngơ ngác nhìn, Tiêu Vũ làm sao cũng sẽ loạn không cửu trảm? Mặc dù Tiêu Vũ dùng chính là trận kỳ, mà hắn dùng chính là chiến kích, còn nữa có điều bất đồng, nhưng triển khai ra hiệu quả khác biệt cũng không lớn.

Mà để hắn để ý nhất chính là, rõ ràng là cùng một bộ chiến quyết, Tiêu Vũ thi triển ra, uy lực lại so với hắn mạnh gấp mấy lần!

Xem qua sau một lát, Vũ Thiên Vương triệt để mê đắm ở Tiêu Vũ bộ này chiến quyết bên trong, tựa hồ bộ này chiến quyết tới Tiêu Vũ trong tay, liền biến thành một loại nghệ thuật bình thường tồn tại, lúc triển khai, càng làm cho người ta một loại dị dạng vẻ đẹp, phảng phất đây mới là pháp quyết này nên có dáng vẻ, trước đây hắn thi triển chiến quyết hoàn toàn là sai lầm.

Một bộ chiến quyết khiến xong, Tiêu Vũ thu hồi trận kỳ, bình tĩnh mà nhìn Vũ Thiên Vương.

Trên thực tế, hắn không chỉ đem bộ này chiến quyết thi triển tới cực hạn, thậm chí còn dùng kiến thức của mình, cường hóa bộ này chiến quyết, để trận chiến này quyết đạt đến đúng nghĩa “hoàn mỹ”, uy lực tự nhiên có tăng lên cực lớn.

Đương nhiên, này cái gọi là “hoàn mỹ” Và không phải nói tăng lên bộ này chiến quyết uy lực, mà là ở tại vốn có trên cơ sở, đem không đủ bộ phận bổ túc, dù sao đẳng cấp này chiến quyết, khẳng định không làm được hoàn mỹ, sáng lập pháp quyết này người cảnh giới có hạn.

“Tùy tùng cho ta, ta có thể cho ngươi càng mạnh hơn!” Tiêu Vũ tay cầm đại kỳ, chầm chậm nói.

“Cái gì?” Vũ Thiên Vương sửng sốt, hắn không phải không nghe rõ, mà là hoài nghi mình có nghe lầm hay không?

Hắn ở quanh thân vùng này bên trong, là thực lực mạnh nhất tuổi trẻ vương giả, được người gọi là Thiên Vương, Thánh cảnh ở trong chỉ có số ít bao nhiêu người có thể áp chế được hắn, bây giờ lại có thể có người muốn hắn tùy tùng, hơn nữa còn là một linh nguyên cảnh lục chuyển?

“Ta nhớ được ngươi lúc trước đã nói, Mộc Viêm hai người là tùy tùng cho ngươi, đã như vậy, ngươi nên cũng có thể tùy tùng người khác.” Tiêu Vũ tiếp tục nói: “Ta nói lại lần nữa, tùy tùng cho ta, ta có thể cho ngươi càng mạnh hơn, đương nhiên, ngươi cũng có thể từ chối, và ta sẽ để ngươi rời đi, nhưng ở sau đấy, ngươi dù cho trở về cầu ta, cũng không có cơ hội này!”

Vũ Thiên Vương thật muốn hoài nghi, người này rốt cuộc là ai, có phải điên rồi hay không, lại để Thánh cảnh bên trong Thiên Vương tùy tùng hắn, khẩu khí lớn đến cơ hồ muốn lên trời.

Hắn kiêu ngạo để hắn rất muốn cự tuyệt, nhưng trong đầu Tiêu Vũ lúc trước thi triển chiến quyết lại thật lâu xua không tản.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 149 + 5 Khu Vực Lớn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Thiên Vương cuối cùng vẫn là khuất phục, lựa chọn tùy tùng Tiêu Vũ.

Ở Tiêu Vũ trên người, hắn thấy được một loại không giống với bọn họ những người trẻ tuổi vương giả khí độ, còn có phần kia bá đạo, Vũ Thiên Vương có loại cảm giác, nếu như hắn cự tuyệt Tiêu Vũ, hắn sau này rất có thể sẽ hối hận, hơn nữa Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ không lại cho hắn cơ hội.

“Ta...... ta không phải đang nằm mơ chứ?” Nhan Thu Thủy ở một bên ngây ngốc thấy, cả người cũng không tốt.

Bất kể là Tiêu Vũ lúc trước một trận chiến thể hiện ra thực lực, còn là thu phục một Thánh cảnh bên trong tuổi trẻ Thiên Vương, đều cho nàng một loại vô cùng cảm giác không chân thật.

Dù cho Tiêu Vũ lại biến thái, cũng không cần khuếch đại như vậy chứ, Thánh cảnh bên trong tuổi trẻ Thiên Vương đều có thể thu phục!

Ngọn núi này trước sau trải qua hai lần đại chiến, lại bị Tiêu Vũ một phen óng ánh, thoạt nhìn đã thập phần thê thảm, Tiêu Vũ thu phục Vũ Thiên Vương, tự nhiên cũng không cần ở lại chỗ này nữa, mấy người cùng rời đi, đi tới Vũ Thiên Vương vị trí đỉnh núi.

Dọc đường, bọn họ cũng biết Vũ Thiên Vương tên thật, gọi là

Thạch Vũ.

Thạch Vũ xuất thân vương thành, là trong vương thành một đại thế gia hậu nhân, chỗ ở gia tộc ở trong vương thành thuộc về đứng đầu nhất một trong mấy gia tộc lớn nhất, vô cùng mạnh mẽ.

Theo Thạch Vũ trong miệng, Tiêu Vũ cũng một lần nữa đối với Thánh cảnh bây giờ vận mệnh có càng sâu sắc hơn hiểu rõ.

Bây giờ Thánh cảnh, tổng cộng bị chia làm ngũ đại khu vực, mỗi cái khu vực trong, đều có mấy chục lên đến trăm toà còn có còn sót lại địa mạch lực lượng đỉnh núi.

Ngũ đại khu vực ở trong, có bốn cái khu vực phân biệt bị bốn gã người trẻ tuổi chiếm cứ, Thạch Vũ chính là một cái trong số đó.

Này bốn cái người trẻ tuổi, hầu như chính là Thánh cảnh bên trong thực lực mạnh nhất bốn người, mỗi loại có nắm mấy chục toà đỉnh núi.

Bọn họ đều có không giống nhau trình độ người theo đuổi, và chỉ có tùy tùng cho bọn họ, còn phải có nhất định thực lực người, mới được một ngọn núi, thì như lúc trước Tiêu Vũ thấy qua Mộc Viêm vương giống nhau.

Tứ đại trong khu vực người mạnh nhất, được người gọi là 4 nhỏ Thiên Vương, bốn người này bất luận một ai thực lực đều vắng mặt Thạch Vũ bên dưới.

Thậm chí, dùng Thạch Vũ lời nói của mình, ở trong bốn người này, thực lực của hắn là yếu nhất một!

“Ngươi còn là yếu nhất một?” Nhan Thu Thủy có chút không bình tĩnh, Thạch Vũ thực lực đã phi thường cường hãn, cứ như vậy thế mà còn là yếu nhất, mấy người khác nên có cỡ nào biến thái!

Nàng liếc mắt nhìn Tiêu Vũ một chút, đương nhiên, như thế nào đi nữa biến thái cũng không khả năng so ra mà vượt Tiêu Vũ biến thái,

Linh nguyên cảnh lục chuyển lại có thực lực mạnh như vậy.

“Cái kia thứ năm khu vực?” Tiêu Vũ không nhìn Nhan Thu Thủy, hỏi tiếp.

“Thứ năm khu vực, là hỗn loạn nhất một cái khu vực, khu vực kia, chính là chúng ta bốn người được xưng là Thiên Vương người cũng không dám tùy tiện gần sát!”

Thạch Vũ giới thiệu, thứ năm khu vực phi thường hỗn loạn, cái kia 1 trong khu vực người, đều là thực lực mạnh mẽ, và thập phần kiêu ngạo, không muốn ở dưới người tuấn kiệt, cũng là 5 trong vùng cường giả nhiều nhất địa phương.

Bàn về thực lực, cái kia 1 trong khu vực người là kinh khủng nhất, bốn vị Thiên Vương cấp bậc người trẻ tuổi sở dĩ không muốn đặt chân, cũng là bởi vì khu vực kia mạnh quá nhiều người.

Nếu như chỉ có một hai cùng bọn hắn thực lực tương đương người, vậy bọn họ không sợ, nhưng khu vực kia bên trong tuyệt đối không chỉ một hai, nhân vật nguy hiểm nhiều lắm, bởi vậy làm cho bọn họ đều hết sức kiêng kỵ.

Khu vực thứ năm, bởi vậy cũng được xưng là Hỗn Loạn Chi Địa.

Ở hiểu ra bên trong, 5 người đi tới Thạch Vũ vị trí đỉnh núi, còn hơn lúc trước cái kia một ngọn núi nhỏ, Thạch Vũ ngọn núi này sẽ phải lớn hơn nhiều, và trên núi sinh cơ nồng nặc, xanh um tươi tốt, sinh cơ dạt dào, so với trước kia ngọn núi nhỏ kia tốt hơn không biết bao nhiêu lần!

“Oa ha ha, nơi này quả thực chính là vì Bản Long chuẩn bị bảo địa mà!” Huyết Lân cười ha ha, xông vào núi rừng bên trong, không một chút nào khách khí, chiếm cứ tốt nhất tu luyện địa điểm.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy cũng tìm thích hợp bản thân chỗ tu luyện, giành giật từng giây tăng cao thực lực.

“Ta lúc trước chú ý tới, chân khí của ngươi ẩn chứa một tia màu vàng, chuyện gì thế này?” Tiêu Vũ gọi tới Thạch Vũ, lúc trước trong chiến đấu, hắn phát hiện Thạch Vũ chân khí cùng hắn linh sông giống nhau, có màu vàng hóa dấu hiệu.

Chỉ có điều, Thạch Vũ chân khí bên trong màu vàng hoàn toàn không rõ ràng, chỉ có phi thường ít ỏi bộ phận hóa thành màu vàng, nếu không chú ý căn bản không phát hiện được, không giống hắn, toàn thân linh sông đều đã hóa thành thuần túy màu vàng.

“Ngươi không biết là?” Thạch Vũ kinh ngạc nói: “Trên người ngươi linh sông không cũng đã toàn bộ Thánh hóa gì? Ta cho rằng ngươi có biết việc này?”

“Thánh hóa?” Tiêu Vũ hơn không rõ, nghe tới linh sông dị hoá tựa hồ cùng Thánh lực cùng thánh quang có quan hệ, nhưng hắn không nghĩ ra chính là, tại sao Thánh cảnh bên trong người đạt được nhiều như vậy thánh quang, chân khí lại chỉ biến hóa ít như vậy.

“Kỳ thực, chân khí biến hóa, đây đều là thánh quang tạo thành ảnh hưởng.” Nhìn Tiêu Vũ là thật không biết là dáng vẻ, Thạch Vũ chăm chú giải thích.

Thánh cảnh bên trong người, đều là dựa vào cái gọi là thánh quang tu luyện, thông qua luyện hóa thánh quang, có thể nhanh chóng tăng cao thực lực.

Ngoài ra, theo hấp thu thánh quang, tu luyện người chân khí trong cơ thể hoặc là linh sông sẽ hoặc nhiều hoặc ít phát sinh dị biến, từ từ biến thành màu vàng, nhưng người khác nhau, biến hóa trình độ cũng khác biệt.

Có người chỉ luyện hóa chút ít thánh quang, chân khí trong cơ thể thì sẽ sinh ra rất nhiều màu vàng, cũng có người luyện hóa thánh quang vô số, cũng chỉ có chút ít chân khí hóa thành màu vàng.

Mà càng nhiều người, tất là bất kể thế nào luyện hóa, chân khí trong cơ thể đều sẽ không phát sinh thay đổi.

Nhưng nói tóm lại, chân khí trong cơ thể biến hóa càng nhiều, sinh ra màu vàng càng nhiều, thực lực của người này thì sẽ càng gượng.

Thạch Vũ thấy qua người ở trong, chân khí biến hóa lớn nhất người, cũng chỉ có non nửa chân khí đã biến thành màu vàng, như Tiêu Vũ như vậy, một thân linh sông toàn bộ hóa thành màu vàng người, hắn vẫn lần đầu nhìn thấy.

Hắn đồng ý tùy tùng Tiêu Vũ, kỳ thực có một bộ phận nguyên nhân, cũng là bởi vì Tiêu Vũ linh sông Thánh hóa quá kinh người, muốn nhờ vào đó hiểu ra nguyên nhân.

Tiêu Vũ suy tư chốc lát, thoạt nhìn thánh quang bên trong Thánh lực, và không phải người nào đều có thể cùng phù hợp, cái kia cái gọi là Thánh lực, UU đọc sách &# 32; www. u u k &# 97; nshu. Co m &# 32; cùng thánh quang bên trong sức mạnh, tựa hồ là có mang tính lựa chọn, sẽ chỉ làm số ít người phát sinh dị biến.

Nhưng bất kể nói thế nào, Thánh cảnh bên trong người người đều khẳng định là, luyện hóa thánh quang càng nhiều, chỗ tốt thì sẽ càng lớn.

Ở Thạch Vũ đỉnh núi, tháng ngày bình tĩnh rất nhiều, trên ngọn núi này thánh quang so trước đó trên ngọn núi đó muốn nhiều hơn mấy lần, mấy người bọn họ dù cho phân phối đồng đều, mỗi ngày cũng có thể phân biệt tìm được hai đến ba đạo thánh quang, tất cả mọi người đang lấy tốc độ cực nhanh tiến bộ.

Mỗi ngày luyện hóa thánh quang sau khi, Tiêu Vũ còn sẽ không ngừng thử nghiệm hòa tan trong cơ thể sáu loại Thánh lực, và hướng dẫn mấy người chiến đấu, dạy bọn họ chính xác sử dụng chiến quyết.

Bốn người một con rồng bên trong, Tiêu Vũ thực lực mạnh nhất, tiếp theo chính là Thạch Vũ, xếp hạng thứ ba, tất là Huyết Lân, đương nhiên Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đã ở nhanh chóng tiến bộ, cùng bọn chúng ở giữa chênh lệch càng ngày càng nhỏ.

Nửa tháng sau, Tiêu Vũ đạo thứ hai linh sông hoàn thành tái tạo, thực lực thử lại tăng lên, mặc dù tiêu hao thánh quang so với đạo thứ nhất linh sông muốn thêm ra không ít, nhưng tiếp tục như vậy, phải đem lục đạo linh sông hoàn toàn tái tạo, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Trong đoạn thời gian này, Tiêu Vũ còn có thể thỉnh thoảng xuống núi, ý đồ tìm kiếm nguyên thủy hồ nước, chỉ tiếc hơn nửa tháng hạ xuống, một điểm tiến triển cũng không có.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 150: Đem Hắn Oanh Xuống Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cũng không nóng lòng, mỗi ngày dựa vào thời không lực lượng bản nguyên, không dứt tái tạo đạo thứ ba kinh mạch, đồng thời dung hợp trong cơ thể sáu loại Thánh lực.

Loại này thời gian yên bình qua không đủ một tháng, một ngày kia, trên núi đột nhiên có người tới chơi.

“Ái chà? Ngươi chính là ngọn núi này tân chủ nhân?”

Người đến là một gã khinh bạc thiếu niên, nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn đại đại liệt liệt ở tiền phương ngồi xuống, nói: “Khuôn mặt mới a, là vương thành con cháu, còn là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử?”

Tiêu Vũ khẽ nhíu mày, Thạch Vũ núi này sẽ không có một điểm phòng vệ? Làm sao dễ dàng như vậy cũng làm người ta lên núi?

“Là ngươi!” Thạch Vũ rất nhanh xuất hiện, ở chính mình đỉnh núi, hắn tự nhiên không thể nào không biết có người leo núi.

Chỉ có điều khi nhìn thấy người đến, sắc mặt của hắn khó coi.

“Đây là ngươi người quen?” Tiêu Vũ nhìn thấy Thạch Vũ sắc mặt, liền cảm giác đến người này tựa hồ không phải người bình thường.

“Chỉ có thể coi là nhận thức, không phải cái gì người quen.” Thạch Vũ gật gật đầu, sắc mặt rất là khó coi.

“Tướng không đến Vũ Thiên Vương đỉnh núi, càng để như vậy một tiểu tử chưa ráo máu đầu chiếm, Thạch Vũ, nhìn dáng dấp thực lực của ngươi cũng chả có gì đặc biệt, lại có thể bị như vậy một tiểu tử chưa ráo máu đầu đánh bại, trước khi nghe nói ngươi đỉnh núi bị người chiếm, ta còn không quá tin tưởng.” Leo núi thanh niên đối với Thạch Vũ lộ ra nồng nặc vẻ khinh bỉ.

Thạch Vũ làm sao cũng được người gọi là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, lại bị một thoạt nhìn hai mươi tuổi cũng chưa tới tiểu tử cho đánh bại, còn bị người chiến đỉnh núi.

Ở Thánh cảnh, này thực lực mạnh mẽ mọi người là độc chiếm nhất sơn, cùng người cùng chung, đó là sỉ nhục.

Bị người như thế giễu cợt, Thạch Vũ sắc mặt đương nhiên sẽ không đẹp đẽ, nhưng cũng cái gì cũng chưa nói, nắm chặt nắm đấm đứng ở nơi đó.

“Được rồi, ta cũng không để ý ngươi này đỉnh núi rốt cuộc ai là chủ nhân, tóm lại, quy tắc cũ, đừng để ta chờ quá lâu!” Tên thanh niên kia móc móc lỗ tai, một bộ không nhịn được dáng vẻ.

“Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ sớm đã nhìn ra không đúng, dùng Thạch Vũ kiêu ngạo, làm sao chịu nhường người như thế giễu cợt? Người này rốt cuộc là ai, lại chạy đến thân là 4 nhỏ Thiên Vương một trong Thạch Vũ trên núi ngang ngược?

“Hắn…… là Lăng Đế người theo đuổi!” Thạch Vũ sắc mặt âm trầm, qua rất lâu mới chậm rãi nói ra một câu nói như vậy.

“Lăng Đế?” Tiêu Vũ thử lại giam lông mày, đầu tiên là vương, lại chính là Thiên Vương, bây giờ được rồi, lại toát ra một đế!

“Lăng Đế là bốn cái khu vực trong người thực lực mạnh nhất, Cùng bối phận bên trong, cái khác ba cái khu vực mọi người không phải là đối thủ của hắn, hắn tự xưng là đế, và nhận định chính mình là bốn cái trong khu vực người mạnh nhất, cái khác ba cái khu vực vương, mỗi tháng thỉnh giáo hắn nộp lên một trăm đạo thánh quang, nếu không liền bị hắn tiêu diệt!" Thạch Vũ chậm rãi nói, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Hắn mới tùy tùng Tiêu Vũ không lâu, khiến cho Tiêu Vũ biết mình cho tới nay đều bị người khác 1 đè nặng, trong lòng thập phần khó chịu.

"Đế? Trăm đạo thánh quang?" Tiêu Vũ một chút thì nở nụ cười, cười đến rất lạnh.

Bất cứ có người tự xưng là đế, cái này thì cũng thôi đi, mỗi tháng muốn nộp lên trăm đạo thánh quang, cái kia còn có thể còn lại bao nhiêu?

Dù cho Thạch Vũ trên ngọn núi này thánh quang có không ít, một tháng cũng không đến 200 đạo, cái này Lăng Đế ra lệnh một tiếng, muốn nộp lên một nửa, thật sự bá đạo tới cực điểm.

"Xem rõ ràng quy củ, thì vội vàng đem thánh quang lấy ra đi, ta không có thời gian chờ lâu như vậy, nếu trêu đến Lăng Đế khó chịu, các ngươi ngọn núi này, liền bị san phẳng rồi!" Tiến lại thanh niên ở bên cạnh, sớm các loại thật sự không nhịn được, không nhanh không chậm mở miệng.

Thạch Vũ sắc mặt khó coi, hắn sở dĩ không cùng Tiêu Vũ nói này, là vì không muốn để cho Tiêu Vũ xem thường, cũng bởi vì hắn không có nói rõ, khoảng thời gian này thánh quang cũng đã bị bọn họ chia đều luyện hóa, nào có một trăm đạo thánh quang còn lại?

Hắn nắm chặt nắm đấm, nếu là ngọn núi này vì vậy mà bị san bằng, hắn có một bộ phận rất lớn trách nhiệm.

“Sự tình đại khái, ta đã biết, ngươi xử lý.” Tiêu Vũ chỉ nói một câu nói như vậy, liền lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

“Xử lý?” Thạch Vũ ngẩn người?

Đây là ý gì? Hắn nên xử lý như thế nào? Cùng hắn trước đây giống nhau giao ra trăm đạo thánh quang? Có thể tháng này căn bản không có thánh quang còn lại!

Ở Thạch Vũ trong ngây người, Tiêu Vũ mắt cũng không lườm, nói: “Bắt hắn cho ta ném núi đi!”

Thạch Vũ cả kinh, cái này “Hắn” là ai? Hắn lại quá là rõ ràng, có thể làm như vậy, liền chẳng khác gì là đắc tội rồi Lăng Đế!

Lăng Đế thực lực, thái quá khủng bố, nếu không có bất đắc dĩ, Thạch Vũ tuyệt đối sẽ không dễ dàng cùng là địch.

“Ngươi nói cái gì?” Thạch Vũ còn đang do dự, tiến lại thanh niên cũng đã nhảy lên, cả giận nói: “Ngươi biết ta là ai không? Ta là Lăng Đế người theo đuổi, ngươi dám động ta một sợi tóc, đều sẽ chết không chỗ chôn thây, đem ta ném núi? Ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì?”

“Ta đại biểu chính là Lăng Đế ý chí, Lăng Đế giận dữ, không người nào có thể thừa nhận, mặc dù ngươi đánh bại Thạch Vũ có vài phần bản lĩnh, nhưng ở Lăng Đế trước mặt, ngươi chả là cái cóc khô gì, cũng vọng tưởng cùng Lăng Đế là địch!”

Hắn giận quá mà cười, từ trước đến giờ hắn đi tới chỗ nào, bốn cái khu vực mọi người muốn khách khách khí khí với hắn, bởi vì hắn gánh vác lấy Lăng Đế tên, cho dù là mấy cái kia cái gọi là tuổi trẻ Thiên Vương, cũng không dám tùy tiện đắc tội hắn.

Giờ phút này một khuôn mặt xa lạ, mặc dù thay thế Thạch Vũ địa vị, nhưng trẻ tuổi nhẹ nhàng, còn có thể mạnh tới đâu, lại gan dạ làm trái Lăng Đế ý chí, không chỉ không giao Thánh lực, còn muốn đem hắn ném núi!

“Nói xong?” Tiêu Vũ mở mắt ra, đối với Thạch Vũ nói: “Muốn tùy tùng ta, đầu tiên muốn làm, thì là không thể vào hướng về bất kỳ ai khuất phục, ngươi muốn tin phục, chỉ có ta một người, cái khác không can thiệp tới hắn là cái gì đế còn là Thánh, ngươi cũng không cần thiết để vào trong mắt!”

Thạch Vũ có một loại cảm giác không chân thật, Tiêu Vũ rốt cuộc là nơi nào đến loại tự tin này? Không can thiệp tới đế còn là Thánh cũng không cần thiết để ở trong mắt, điều này cần cỡ nào thực lực cường đại mới dám nói ra những lời này!

Tiêu Vũ đến tột cùng là dốt nát, còn là điên rồi!

Bất quá là một loại nào, nhưng có một chút Thạch Vũ chí ít có thể tin tưởng, đó chính là hắn theo đuổi Tiêu Vũ, Tiêu Vũ nói, thì phải có nghe!

Hắn không do dự nữa, hướng đi tên thanh niên kia, nói: “Ngươi là muốn chính mình cuộn xuống núi, hay là muốn ta đem ngươi ném xuống?”

“Ngươi nói cái gì?” Người theo đuổi kia như là hoài nghi mình nghe lầm, giận quá mà cười, “ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì? Thân là 4 nhỏ Thiên Vương, ngươi nên cũng biết Lăng Đế thực lực, ngươi bất cứ nghe tên ngu ngốc này nói, thật muốn cùng Lăng Đế là địch, ngươi đây là tự đào hố chôn!”

“Cút!”

Thạch Vũ không có tiếp tục nói nhảm, trực tiếp ra tay.

Hắn trước tiên móc ra chính mình chiến kích, 1 kích quét ngang, sắp đến thanh niên trực tiếp đánh cho hộc máu, bay về phía dưới chân núi.

Dù sao cũng là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, thực lực đặt ở chỗ đó, hắn đánh bại người thanh niên này, căn bản không nên phải hao phí bao nhiêu khí lực.

“Các ngươi gan dạ khiêu khích Lăng Đế uy nghiêm, các ngươi nhất định sẽ chết rất thảm! Nhất định sẽ!”

Dưới chân núi truyền đến tên thanh niên kia gầm lên, chỉ bất quá bây giờ cho hắn thêm hai cái lá gan, hắn cũng không dám lên núi.

Ngọn núi này tân chủ nhân thì là thằng điên, thậm chí ngay cả Lăng Đế đều dám đắc tội!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 151: Bày Trận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái kia Lăng Đế, là thân phận gì?” Cho tới giờ khắc này, Tiêu Vũ mới một lần nữa mở mắt.

Hắn đem đối phương phái người tới trực tiếp oanh xuống núi, chẳng khác gì là triệt để cùng cái kia Lăng Đế kết thù, lấy đối phương cái kia bá đạo đến cần người nộp lên thánh quang tính cách đến xem, khẳng định sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Hơn nữa có thể thấy, Thạch Vũ đối với người kia rất là kiêng ky, nói rõ thực lực đối phương không thấp.

Chỉ có điều, đối phương bá đạo Tiêu Vũ không can thiệp tới, nhưng bắt nạt đến trên đầu của hắn, rất xin lỗi, hắn không đi bắt nạt người khác đã là hiếm thấy sự tình, không can thiệp tới đối phương có phải là đế, hắn đều không thể lại hướng về đối phương khuất phục.

“Lăng Đế, hắn là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, nhưng là bởi vì thực lực của hắn vô cùng mạnh mẽ, là 4 nhỏ Thiên Vương bên trong mạnh nhất một, bởi vậy hắn cho rằng thực lực của hắn đã vượt qua Thánh cảnh hết thảy tuổi trẻ vương giả, đủ để xưng đế.”

“Hắn bởi vậy ở Thánh cảnh bên trong tự xưng là đế, công bố hết thảy tuổi trẻ vương giả đều cùng hắn không phải cùng một cấp bậc, và muốn từng cái khu vực nhỏ Thiên Vương mỗi tháng đưa trước một trăm đạo thánh quang. Trên thực tế sớm nhất 4 nhỏ

Thiên Vương bên trong cũng không có ta, là vì lúc đầu có người vi phạm ý chí của hắn, kết quả bị hắn sắc bén chém giết, tại đây sau khi ta mới lên chức, thay thế người bị giết.”

“Từ đó về sau, bốn cái trong khu vực sẽ thấy không người dám vi phạm Lăng Đế ý chí, nghe nói người này thập phần thần bí, bất kể là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong người, còn là vương thành con cháu, đối với hắn đều chưa quen.”

“Có tin đồn gọi bằng hắn xuất thân vương thành, nhưng cũng không phải đại tộc con cháu, mà là từng chiếm được một loại nào đó cơ duyên, thần tốc quật khởi sau bị trong thành đại nhân vật vừa ý, đưa vào Thánh cảnh, là bây giờ Thánh cảnh bên trong đã biết thực lực người khủng bố nhất.”

“Khi hắn xưng đế sau khi, cũng đưa tới rất nhiều người không phục, từng có không ít người đánh tới hắn đỉnh núi, muốn đưa hắn từ đế vị kéo xuống, kết quả đều chết ở hắn trên đỉnh núi.”

“Cũng có một chút tự nhận là thực lực mạnh mẽ người noi theo hắn, tự lập làm đế, kết quả thường thường không đến mấy hôm, sẽ bị người diệt đi, chỉ có một mình hắn bình yên vô sự, hắn cũng là bây giờ Thánh cảnh bên trong, một cái duy nhất can đảm xưng đế, và làm cho tất cả mọi người đều tin phục người.”

Thạch Vũ một hơi đem mình biết sự tình nói ra hết, mà sau lẳng lặng chờ nhìn Tiêu Vũ phản ứng.

Thành thật mà nói, cái này Lăng Đế thực lực vượt quá Tiêu Vũ tưởng tượng, căn cứ Thạch Vũ miêu tả, uy danh của người này đều dựa vào thực lực bản thân đánh ra, cái gọi là niên hiệu cũng chỉ dùng thực lực tuyệt đối đến bảo trì, có thể tưởng tượng đây là một cái người mạnh!

Đối với một người như vậy, Tiêu Vũ cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể chiến thắng, dù sao hắn bây giờ chỉ có hóa khí cảnh tu vi, so với hóa khí cảnh vốn là thế yếu.

Nhưng thân là chí tôn, hắn nhất định không thể hướng về bất kỳ ai cúi đầu, hết thảy người khiêu chiến,

Hắn đều phải lấy chí tôn nên có tư thế đi đối mặt.

“Ta biết rồi.” Sau khi nghe xong, Tiêu Vũ không hề nói gì, chỉ nói: “Trở về tu luyện.”

Thạch Vũ ngạc nhiên, đây là cái gì phản ứng? Có phải Tiêu Vũ thì một chút cũng không để ở trong lòng? Cũng không nghĩ một chút đối sách? Chọc giận Lăng Đế, đối phương khẳng định sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Phái người tới bị trực tiếp đánh xuống núi, cho dù là vì duy trì uy nghiêm của mình, Lăng Đế khẳng định cũng sẽ không không hề làm gì, tin tưởng không bao lâu nữa sẽ đối với trên ngọn núi này bọn họ sắc bén xuất kích.

Nhưng mà gặp phải tình huống như thế này, Tiêu Vũ cũng chỉ có một câu “ta biết rồi”, không có cái khác bất kỳ dự định?

Mặc dù kinh ngạc, nhưng Thạch Vũ cũng làm không Tiêu Vũ ý nghĩ, chỉ có thể thối lui.

Ngày thứ hai, Tiêu Vũ đem mấy người bọn họ đã gọi lại, một người cho một viên minh phù.

“Nếu như gặp phải nguy hiểm, huy động minh phù, có thể bảo vệ các ngươi một mạng.” Hắn nghĩ tới nghĩ lui, chính hắn mặc dù không sợ Lăng Đế, nhưng Lăng Đế nếu như đối với những người này ra tay, hắn không cách nào bảo đảm an toàn của bọn hắn.

Có điều, khi tiến vào Thánh cảnh trước khi, hắn đã đi qua Phù Đạo Minh, khắc họa đến rất nhiều minh phù.

Dùng hắn thực lực hôm nay, khắc họa nhị phẩm minh phù dễ dàng, trên người hóa giới phù bên trong ít nhất cũng có mấy trăm miếng nhị phẩm minh phù, cho mấy người bọn họ minh phù, công hiệu cũng có bất đồng riêng.

Cái kia Lăng Đế dù cho mạnh trở lại, cũng đơn giản là cái hóa khí cảnh, Tiêu Vũ nhị phẩm minh phù, đối đầu đại đa số hóa khí cảnh đều có thể áp chế, dù cho không làm gì được cái này Lăng Đế, ngăn cản một chút tuyệt không vấn đề.

Có điều minh phù đều là vật chết, chính thức mạnh mẽ hóa khí cảnh, thứ này cũng không có tác dụng quá lớn.

Trên thực tế, Tiêu Vũ trên người còn có ba viên tam phẩm minh phù, chỉ dùng La Sơn từ trời minh bên trong chiếm được vật liệu khắc họa, cái này cũng là hắn bây giờ át chủ bài một trong.

Một viên tam phẩm minh phù, thì tương đương với một gã tông sư một lần ra tay, uy lực rất mạnh.

Nhưng này ba viên minh phù, Tiêu Vũ không có ý định dễ dàng sử dụng.

Đặc biệt là đối mặt cùng thế hệ nhân vật, thân là chí tôn, nếu như còn muốn nhận sự giúp đỡ minh phù thủ thắng, đối với hắn mà nói đơn giản là một sỉ nhục.

Một người cho bọn hắn một viên minh phù phòng thân sau khi, Tiêu Vũ vừa đứng dậy, một mình rời đi.

Hắn đi tới chân núi, ở cái địa phương này bày ra chứa nhiều trận pháp.

Đã Lăng Đế khẳng định sẽ đến, hắn cũng sẽ không ngây ngốc chờ, muốn leo núi, dù thế nào cũng phải trước tiên làm cho đối phương chịu khổ một chút.

Trận pháp, đây là các đạo bên trong đơn giản nhất, đồng thời cũng phức tạp nhất một đạo.

Sở dĩ nói đơn giản, là vì trận pháp đối với tài liệu yêu cầu không cao, chỉ cần là có linh khí đồ vật, đều có thể dùng để bày trận, thậm chí bao gồm binh khí, đan dược, minh phù, mấy thứ này cũng có thể xem là vật liệu, đến bố trí trận pháp.

Mà phức tạp ở chỗ, trong trận pháp phải cân nhắc gì đó so với cái khác vài đạo đều phải nhiều, một tòa trận pháp liền giống với dùng mấy ngàn cây tóc bện thành cùng nhau, ở trong bất kỳ một đạo sợi tóc cũng không thể phạm sai lầm, cùng với có điều sai lệch, này khiến cho trận đạo hết sức phức tạp, mỗi một chi tiết nhỏ đều có vô số chú ý.

Ở chân núi bày trận, Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không lãng phí minh phù này trân quý mỏng, trên người hắn thứ không thiếu nhất chính là tinh thạch, hơn nữa để bất cứ tình huống nào, hắn ở hóa giới phù bên trong chuẩn bị rất nhiều thú nguyên, vì chính là ở bày trận trong khi có thể đủ trên, giờ phút này này thú nguyên thì có thể dùng để bố trí trận pháp.

Hắn ở chân núi bận rộn hơn nửa ngày, bày ra ít nhất mấy chục toà trận pháp, ở trong đã có sát trận, cũng có khốn trận cùng mê trận.

Tiêu Vũ tự tin, có này mấy chục toà trận pháp ở, &# 32; mặc dù là cái kia Lăng Đế tự thân tới, muốn lên núi, coi như không chết cũng phải lột một lớp da.

Sau khi làm xong những việc này, hắn bình yên trở lại trên núi, như là cái gì cũng không phát sinh, cùng ngày xưa giống nhau tiếp tục tu luyện.

“Tiêu Vũ người vừa đi làm cái gì?”

“Cái tên này hồi trước thường xuyên xuống núi, giống như đang tìm thứ gì, nhưng lần này trở về đến cũng quá nhanh, ta luôn cảm giác hắn không hảo tâm gì, khẳng định vừa đi đã làm gì việc không thể lộ ra ngoài!”

Huyết Lân cùng Nhan Thu Thủy tụ tập cùng một chỗ nói thầm.

Trải qua quãng thời gian này ở chung, Huyết Lân đối với Nhan Thu Thủy cũng sẽ không vậy bài xích, mặc dù Nhan Thu Thủy vẫn đang có ý đồ xấu với nó, có điều dần dần cũng hiểu không có khả năng lắm.

Huyết Lân vẫn nhớ Tiêu Vũ trên người Long tộc bí thuật, làm sao lại cùng với nàng đi? Điều này cũng làm cho Nhan Thu Thủy từ bỏ sau cùng dự định.

Có điều, này một con rồng 1 nữ tính cách ở một phương diện khác vẫn còn tương đối tiếp cận, thường xuyên qua lại lại thân quen.

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh năm hoàn thành, khả năng cầu bao nhiêu đóa hoa tươi gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 152: Tấn Công Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Tiêu Vũ từ dưới núi trở về cũng không lâu lắm, chân núi đột nhiên truyền đến kinh người động tĩnh, cả đỉnh núi đều kịch liệt lắc lư.

“Đáng chết, Thạch Vũ lúc nào học được trận pháp, a! Khốn nạn, Thạch Vũ ngươi có gan lăn ra đây cho ta!”

Cùng thời khắc đó, dưới chân núi truyền đến kinh người tiếng kêu thảm thiết, mặc dù khoảng cách cực xa, âm thanh nhưng xa xa truyền đến trên núi, có thể thấy được người tới thực lực mạnh bao nhiêu.

Nghe tới, đó là một nam tử thanh âm, làm cho thập phần thê thảm, như là gặp phải cái gì chuyện kinh khủng.

Có điều người này âm thanh khả năng từ chân núi truyền tới đỉnh núi, cũng không có thể nhìn ra người này thực lực, tuyệt đối thuộc về đứng đầu hàng ngũ.

Ngoài ra, cả tòa núi lớn đều đang chấn động, dưới chân núi tựa hồ đã xảy ra kinh người đại chiến, nhưng cái kia thanh âm tức giận nhưng thủy chung chưa từng biến mất, có thể thấy được hắn cũng không có vì vậy bị trọng thương.

“Tiêu Vũ trước khi đều đi đã làm gì?”

“Ta có loại cảm giác, đây nhất định đều là hắn làm chuyện tốt!”

Nhan Thu Thủy cùng Huyết Lân đều kinh ngạc không thôi, dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ trước đó không lâu xuống núi nửa ngày, bây giờ nhanh như vậy chân núi thì đã xảy ra chuyện như vậy, đây chẳng lẽ là trùng hợp? Bọn họ đều cảm giác không có khả năng lắm, Tiêu Vũ khẳng định là làm cái gì.

“Tên biến thái này, trận pháp thực lực so với ta trong tưởng tượng còn mạnh hơn!” Nhan Thu Thủy nói thầm.

Tiêu Vũ trước đây phá qua trận đường ghi chép, điểm này nàng là biết, nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ trận pháp thực lực so với nàng trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, nếu không dưới chân núi người cũng sẽ không làm cho thê thảm như vậy.

Hơn nữa có thể tưởng tượng, dám đến xông ngọn núi này, thực lực chắc chắn sẽ không ở Thạch Vũ bên dưới, Tiêu Vũ ngay cả mặt mũi cũng không đến, thì làm được đối phương như thế kêu thảm thiết, cuối cùng là muốn lớn bao nhiêu bản lĩnh người mới có thể làm được?

Ngoại trừ Nhan Thu Thủy ở ngoài, một bên khác Thạch Vũ, lúc này cũng là kinh ngạc không thôi.

Hắn vốn tưởng rằng Tiêu Vũ chỉ là sức chiến đấu kinh người, cùng với đối với chiến quyết có cực cao ngộ tính, khả năng một chút khám phá hắn chiến quyết, có thể bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ rõ ràng ở những phương diện khác cũng có được thực lực kinh người.

“Thạch Vũ, ngươi cái này đồ chết tiệt, lại dùng trận pháp âm ta, ngươi nhớ kỹ cho ta!”

Cái kia thanh âm tức giận kêu hồi lâu, cuối cùng mới rốt cục biến mất, triệt để đi xa.

Huyết Lân cùng Nhan Thu Thủy đều là trợn mắt ngoác mồm, tình huống thế nào, dưới chân núi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chỉ là nghe thanh âm kia, bọn họ đều tựa hồ có thể cảm giác được người tới thê thảm.

Một người một rồng âm thầm cho Tiêu Vũ dán lên một ma vương nhãn mác, người này bình thường thoạt nhìn không nóng không lạnh, thật khởi xướng tàn nhẫn đến, nhưng lại làm kẻ khác sởn cả tóc gáy, bình thường còn là đừng trêu là hơn.

“Vừa rồi đang gọi chính là cái kia Lăng Đế?” Sở Ngâm Sa sắc mặt hơi có nghiêm nghị, mặc dù chỉ nghe được âm thanh, nhưng bên trong đã không khó nghe ra, người tới rất mạnh, thậm chí có khả năng ở Thạch Vũ bên trên.

“Không phải!” Thạch Vũ phục hồi tinh thần lại, lắc đầu nói: “Nghe thanh âm, hẳn hẳn là mặt khác hai cái nhỏ Thiên Vương bên trong Hậu Nhất Phi.”

Sở Ngâm Sa gật đầu, suy nghĩ một chút cũng phải, nếu như là cái kia Lăng Đế tự thân tới, tầm thường vài toà trận pháp nên không ngăn được hắn, nhìn dáng dấp cái kia Lăng Đế là tiên phái một vị nhỏ Thiên Vương dò đường, muốn xem trước một chút Tiêu Vũ thực lực.

Người như vậy, bình thường đều kiêu ngạo tận trời, sẽ không tùy tiện ra tay.

“Cái kia Hậu Nhất Phi là ai? Rất mạnh gì?” Sở Ngâm Sa lại hỏi, dù cho đối phương không phải Lăng Đế, nhưng theo trong thanh âm cũng có thể nghe ra người này chân khí hùng hậu, tuyệt đối không kém.

“Rất mạnh!” Thạch Vũ sắc mặt ngưng trọng gật đầu, “ít nhất ta không phải là đối thủ của hắn, hơn nữa ở chúng ta trong bốn người, hắn là cực kỳ trung với Lăng Đế.”

“Đã như vậy, vậy ngươi có gì phải lo lắng?” Nhan Thu Thủy nghi hoặc tiến lên, nói: “Hắn nếu là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, đó cũng coi là cái kia Lăng Đế thủ hạ một thành viên Đại tướng đi? Bây giờ lại liền với núi đều không lên được, cái này chẳng lẽ không phải là chuyện tốt gì?”

“Chuyện tốt?” Thạch Vũ cười khổ, nói: “Theo trước mắt tới nói, cái này có thể là việc tốt, nhưng liền Hậu Nhất Phi đều không thể leo núi, kế tiếp, chính là Lăng Đế tự mình ra tay rồi!”

“Từ lần trước tiêu diệt một vị nhỏ Thiên Vương, và đánh bại phần đông người khiêu chiến sau, Lăng Đế đến bây giờ cũng đã không tiếp tục từng ra tay. Hắn chiếm cứ đỉnh núi, là bốn cái trong khu vực lớn nhất một ngọn núi, trong núi sức mạnh đất trời, cùng với thánh quang, đều so với người khác khu vực muốn bao nhiêu!”

“Ngoài ra, hắn không chỉ độc chiếm lớn nhất đỉnh núi, và cho tới nay mỗi tháng đều phải mỗi một khu vực nộp lên trăm đạo thánh quang, trừ khu thứ năm ngoài ra, tất cả mọi người lẽ ra tìm được thánh quang đều bị hắn cướp đi hơn nửa, hắn ở làm suy yếu người khác tốc độ tiến bộ đồng thời, còn nghĩ này thánh quang đều tập trung vào trên người mình. Cho tới bây giờ, không có ai biết thực lực của hắn đã qua đến mức nào!”

“Có tin đồn gọi bằng, bây giờ Lăng Đế, khoảng cách tông sư cảnh, đã chỉ có cách xa một bước, là Thánh cảnh bên trong, số ít mấy cái có khả năng đã vô địch tồn tại!”

Thạch Vũ đem những này nói cho hết lời, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy sắc mặt đều trở nên cực kỳ nghiêm nghị.

Khoảng cách tông sư chỉ có nửa bước? Cái này còn làm sao đối kháng? Dù cho Tiêu Vũ mạnh trở lại, cũng không khả năng đối kháng!

Hơn nữa, mới vào Thánh cảnh thế hệ trẻ tuổi, phần lớn đều là hóa khí cảnh, ngắn ngủi này thời gian nửa năm bên trong, cái này Lăng Đế cũng đã ép thẳng tới tông sư cảnh, loại này tốc độ tu luyện không khỏi cũng quá dọa người!

Nếu như đúng như đồn đại theo như lời, hắn cách tông sư chỉ có một bước, dùng bốn người bọn họ hơn nữa một con rồng sức mạnh, tuyệt đối không cách nào cùng cái kia Lăng Đế chống lại.

"Tiếp đi lên tông sư?" Tiêu Vũ đem Thạch Vũ nói nghe được rất là rõ ràng, nhìn dáng dấp như vậy, nếu như Lăng Đế tự thân tới, phỏng chừng thật đúng là phải có một hồi ác chiến!

Mặc dù minh bạch Lăng Đế khó đối phó, nhưng lo lắng cũng là vô dụng, Tiêu Vũ duy nhất có thể làm, chính là tiếp tục tái tạo trong cơ thể lục đạo linh sông, cùng với ý đồ dung hợp sáu loại Thánh lực.

Hắn tin rằng, chỉ cần có thể khiến sáu loại Thánh lực hoàn toàn dung hợp, hắn dù cho không thể làm ra đột phá, đến lúc đó cũng tuyệt đối không sợ bất luận người nào!

"Ầm!"

Mấy ngày sau, dưới chân núi một lần nữa truyền đến động tĩnh, nhưng cũng không như lần trước, có kinh người tiếng kêu thảm thiết.

"Xảy ra chuyện gì?" Tiêu Vũ mở mắt, cảm giác lần này tình huống cùng lúc trước một lần có điều bất đồng, tựa hồ có người ở mạnh mẽ phá trận!

"Dưới chân núi đến rồi mấy tên, bọn họ ở cùng huy động một thanh màu vàng kiếm to, trong khi tấn công núi, tựa hồ là muốn dưới chân núi trận pháp trực tiếp hủy diệt!”

Huyết Lân là trong một đám người một cái duy nhất có thể bay, nó bay lên trời không, ở trên không trung thấy được chân núi tình huống.

Này Tiểu Thú không chỉ không có vì vậy mà khẩn trương, UU đọc sách &# 32; www. Uukans &# 104; u . Co &# 109; ngược lại có vẻ hưng phấn không thôi, nóng lòng muốn thử nói: “Tiêu Vũ, chúng ta tiếp tục giết a, đem này cháu trai nổ đánh một trận!”

Người này khoảng thời gian này có rất lớn tiến bộ, muốn tìm người động thủ, nghiệm chứng mình thực lực.

Tiêu Vũ lườm hắn một cái, sau đó nói: “Ngươi đi xuống trước đi, thử xem người đến thực lực.”

“Nấc……” Huyết Lân sửng sốt, rõ ràng một bộ không quá tình nguyện dáng vẻ.

Nó mặc dù nóng lòng muốn thử, nhưng ở trước đây bởi vì ăn vài lần thiệt thòi, ở cũng không đủ bảo đảm dưới tình huống đã không dám tùy tiện ra tay rồi, Tiêu Vũ không đi, để nó tự đi nói, nó luôn cảm giác không quá ổn thỏa.

“Yên tâm, dùng ngươi vảy độ cứng, hơn nữa tốc độ của ngươi, coi như đánh không lại, tự bảo vệ mình là đủ, bọn họ cũng không giữ được ngươi, không cần sợ.” Tiêu Vũ cười nói.

“Ai nói Bản Long sợ?” Này Tiểu Thú cực kỳ chịu không nổi kích, huống hồ Tiêu Vũ theo như lời có lý, nó coi như không thắng nổi, ít nhất không có nguy hiểm trí mạng, dỗi trực tiếp hướng về dưới chân núi bay đi.

Tiêu Vũ đến một thị lực trống trải ít ỏi địa phương, hướng phía dưới viễn vọng, lần trước đến chính là 4 nhỏ Thiên Vương bên trong một người, lần này, đến là ai?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 153: Nát Hư Bước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một ngọn núi này đỉnh núi, khoảng cách chân núi khoảng cách ít nhất cũng có mấy trăm dặm, nhưng Tiêu Vũ thân thể hoàn mỹ, thân thể mỗi cái cơ năng đều vượt qua vốn có cực hạn, hơn nữa thực lực đối với cái này cũng có ảnh hưởng, khiến cho hắn thị lực kinh người, một chút liền thấy người đến.

Người đến là tổng cộng có ba gã thanh niên, lúc này trong khi chung sức huy động một cái kim kiếm to, đánh Tiêu Vũ trận pháp.

Thanh đại kiếm kia thoạt nhìn có ít nhất mười mấy trượng chiều dài, kiếm quang mát mắt, so với trên trời mặt trời chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa lại ba người chung sức huy động, nhìn qua liền biết không phải phàm khí.

Cái này ở cá nhân đều là khuôn mặt xa lạ, Tiêu Vũ đối với Thánh cảnh bên trong những người này nhận thức không nhiều, cũng không biết đến là ai.

Huyết Lân tốc độ cực nhanh, từ đỉnh đầu đến chân núi, chỉ dùng vô cùng trong thời gian ngắn, nó vừa đến chân núi sau khi, không nói hai lời liền trực tiếp nhằm phía ba người này, cùng ba người này đại chiến.

Ba người này, thực lực rõ ràng có sự phân chia mạnh yếu, thanh đại kiếm kia mặc dù uy lực to lớn, nhưng bọn họ huy động lên cực kỳ cật lực, ở Huyết Lân nhanh chóng tốc độ bên dưới, thanh kiếm này không uy hiếp được Huyết Lân, ba người chỉ có thể bị bắt cùng Huyết Lân động thủ.

Trải qua quãng thời gian này tu luyện, Huyết Lân tiến bộ kinh người, thực lực lại có một bay vọt về chất, nhằm phía trong ba người, các loại Huyền thuật như là không cần hao phí nó thú nguyên lực lượng giống nhau đánh ra.

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, Huyết Lân không chỉ thực lực tiến bộ rất lớn, kinh nghiệm chiến đấu đã ở cùng Sở Ngâm Sa bọn người mài giũa bên trong dần dần trưởng thành lên, ít nhất bây giờ đã sẽ không xuất hiện lại kinh nghiệm theo không kịp thực lực tình huống.

Cái kia ba gã thanh niên, ở về mặt thực lực rõ ràng có khác nhau, Huyết Lân ngược lại cũng thông minh, không cho ba người bọn họ liên thủ cơ hội, nhận sự giúp đỡ chính mình sấm gió giống như tốc độ ba người trong lúc đó xen kẽ, rõ ràng là đang đùa bỡn ba người này.

Nhưng mà, này 3 người dám tới tấn công núi, tự nhiên là có nhất định thực lực, đứng ở ở giữa nhất đơn độc tên nam tử kia ra tay, không biết thi triển cái gì chiến quyết, khiến Huyết Lân tốc độ đột nhiên giảm xuống, ba người bọn họ cũng nắm lấy cơ hội, quay Huyết Lân một trận đánh mạnh.

Dù cho Huyết Lân da dày thịt béo, bị ba người cùng đánh, cũng căn bản ăn không tiêu.

Nhưng nó cũng không ham chiến, bứt ra lui ra ba người này chiến quyết phạm vi, sau đó bỏ qua bọn họ, không lâu liền về tới trên núi.

“Như thế nào? Mấy cái kia thực lực như thế nào?” Tiêu Vũ tại nguyên chỗ chờ, cười híp mắt thấy chật vật trốn về Huyết Lân, làm bộ không nhìn thấy vừa rồi trận chiến ấy.

“Hừ! Không ra sao, dưới chân núi tổng cộng đến ba người, có điều đều là rác rưởi, không có một cái nào là Bản Long đối thủ!” Huyết Lân tại kia mạo xưng rộng rãi, dùng nó tính cao ngạo khẳng định sẽ không thừa nhận chính mình là trốn về.

Nhất là ở Tiêu Vũ trước mặt,

Nó càng là như vậy, nó còn trông cậy vào có một ngày khả năng vươn mình làm chủ, để Tiêu Vũ nghe ngược lại nó lời nói đây, làm sao có thể để Tiêu Vũ biết nó không chịu được như thế một mặt?

“Phải không? Vậy sao ngươi nhanh như vậy trở về?” Tiêu Vũ trêu ghẹo, hắn tự nhiên rõ ràng này Tiểu Thú trong lòng đang suy nghĩ gì.

“Tầm thường mấy cái rác rưởi, thực lực quá yếu, không đáng Bản Long ra tay, còn là để cho các ngươi giải quyết!” Huyết Lân gắng gượng mặt mũi, trong lòng lại có chút sốt sắng, có phải Tiêu Vũ phát hiện cái gì?

“Ta làm sao nghe nói, ngươi là bị người đánh chạy?” Tiêu Vũ không chút khách khí đả kích nói.

“Ngươi…… ngươi đều thấy được?” Huyết Lân một trận tức giận, nó gì còn có thể không rõ, Tiêu Vũ vốn là thấy được lúc trước một trận chiến hết thảy trải qua.

Vốn bị nhìn thấy cũng không có gì, đánh thua mà thôi, dù sao đối phương là ba người vây công nó một người, có thể Tiêu Vũ lúc trước không nói, nhất định phải chờ nó nói rồi loại kia cho mình mặt dài nói sau khi mới đến vạch trần, rõ ràng chính là cố ý để nó lúng túng!

“Vậy thì thế nào? Không muốn bọn họ nhiều người, Bản Long đem bọn họ đánh ngã hết, bọn họ cũng chính là ba cái người mới có thể miễn cưỡng áp chế Bản Long!” Huyết Lân thở phì phò nói rằng, cảm giác lại bị Tiêu Vũ đùa bỡn, trong lòng rất là khó chịu.

“Xảy ra chuyện gì?”

Tới giờ phút này, Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ ba người cũng dồn dập xuất hiện, tụ tập ở Tiêu Vũ bên cạnh.

Bọn họ lúc trước không có để ý, còn tưởng rằng là đã xảy ra cùng mấy ngày trước giống nhau tình huống, có người chạm đến Tiêu Vũ bày ra trận pháp, có thể cảm thụ một trận qua đi, lại phát hiện không đúng, bởi vậy xuất hiện hơi trễ.

“Không có việc lớn gì, hẳn là cái kia Lăng Đế vừa phái người đến rồi.” Tiêu Vũ nhìn về phía Thạch Vũ, vừa nhìn Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy hai người, nói: “Khoảng thời gian này, ngươi nên đã đem ta dạy cho ngươi loạn không cửu trảm lĩnh ngộ gần đủ rồi, hai người các ngươi cũng có tiến bộ không ít, trước mắt thì có một người để cho các ngươi nghiệm chứng cơ hội.”

Ba người cùng nhìn nhau, đều đã hiểu Tiêu Vũ ý tứ.

Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ từ không cần phải nói, vốn chính là một cái gì cũng không sợ chủ, Thạch Vũ cũng là cực kỳ hiếu chiến, đối với sức chiến đấu có cuồng nhiệt theo đuổi, nếu không cũng không khả năng bởi vì một bộ chiến quyết thì cam nguyện tùy tùng Tiêu Vũ.

Hai người không nói hai lời, trực tiếp hướng về dưới chân núi phóng đi.

Nhan Thu Thủy thì lại hơi do dự một chút, nhìn thấy hai người kia đều lao ra sau, mới cắn răng đuổi tới.

Tiêu Vũ vẫn không có động tác, ở trên núi cao thấy dưới chân núi chiến đấu.

Trải qua một tháng này, Thạch Vũ chiến quyết uy lực rõ ràng chiếm được to lớn tăng lên, cái trò này chiến quyết chiếm cứ hắn hơn nửa sức chiến đấu, pháp quyết này uy lực tăng lên, cũng làm cho thực lực của hắn có hết sức rõ ràng cải thiện, độc chiến dưới chân núi ba người kia bên trong thực lực mạnh nhất một, hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

Sở Ngâm Sa dù sao tiến vào Thánh cảnh hơi muộn, bây giờ còn không bằng Thạch Vũ, nhưng Tiêu Vũ tin tưởng dùng Sở Ngâm Sa thiên tư, vượt qua Thạch Vũ chỉ là chuyện sớm hay muộn, nhưng hắn bây giờ cũng đã có rất mạnh sức chiến đấu, đối mặt một người khác thanh niên.

Để cho Tiêu Vũ bất ngờ, lại là Nhan Thu Thủy, cái này bình thường thoạt nhìn có chút nhát gan cẩn thận nữ tử, chiến đấu với nhau đúng là uy thế hừng hực, đem đối thủ của nàng toàn diện áp chế, cũng là ba người ở trong một cái duy nhất chiếm cứ ưu thế người.

Trận này ba đối ba đại chiến, kéo dài thời gian rất lâu, Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ thực lực bây giờ mặc dù đều không yếu, nhưng dù sao vừa mới tăng lên không đến bao lâu, thời gian dài chiến đấu sau, đều đã từ từ lộ ra dấu hiệu thất bại.

Chỉ có Nhan Thu Thủy, từ đầu tới cuối đều muốn đối thủ của nàng đè lên đánh, làm cho đối phương tất cả không còn sức đánh trả, có thể tiến lên đến xem, Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ sắp sửa bị thua, đến lúc đó dù cho Nhan Thu Thủy thắng rồi, cũng không áp chế nổi đối diện ba người.

“Còn tưởng rằng có thể làm cho ta nhàn rỗi nhìn một cái.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ thở dài một hơi, một cất bước, hướng về dưới chân núi đi nhanh.

Chỉ thấy hắn bước ra một bước, bóng người lại trực tiếp lướt ngang đến ngoài mấy trượng, &# 85 thoạt nhìn giống như quỷ mị, thập phần quỷ dị.

Đây là hắn khoảng thời gian này luyện hóa thánh quang sau khi vì chính mình sáng lập ra một loại bộ pháp, dùng phối hợp hắn thực lực hôm nay.

Đột phá đến linh nguyên cảnh mười hai vòng sau, ngày xưa loạn ảnh truy phong bước đã không đủ hắn sử dụng, còn cái khác thân pháp loài chiến quyết, trong đầu hắn mặc dù cũng không có thiếu, nhưng cũng đều không có phi thường thích hợp hắn bây giờ thực lực này.

Bởi vậy, hắn tiêu phí thời gian nửa ngày, vì chính mình sáng chế ra một loại hoàn toàn mới bộ pháp, đặt tên là nát hư bước!

Một bước mấy trượng, Tiêu Vũ động tác thoạt nhìn như là chầm chậm cất bước, nhưng mà mỗi bước trong lúc đó lại trực tiếp lướt ngang bước ra, tốc độ cực nhanh, chẳng mấy chốc liền đi tới chân núi.

“Người này, lúc nào vừa học được loại này bộ pháp?” Huyết Lân nhìn ra hai mắt đỏ chót.

Vốn nó ở Tiêu Vũ trước mặt còn có thể có một tốc độ để nó cảm giác được tự tin, có thể ép Tiêu Vũ một con, nhưng bây giờ theo Tiêu Vũ loại này bộ pháp vừa ra, nó này còn sót lại tự tin cũng bị đánh tan, duy nhất còn lại cũng chỉ có cứng rắn vảy.

Tiêu Vũ loại này tốc độ khủng khiếp, nó chính là thúc ngựa cũng không đuổi kịp!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 154 + 3 Tên Trước 10

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thạch Vũ, ngươi thật lá gan lớn hơn, bằng ngươi chút thực lực này, cũng tưởng cãi lời Lăng Đế?”

Chân núi, đợi cho Tiêu Vũ tiến lại thời gian, Thạch Vũ bại thế đã định, trên người cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng mà, hắn lại không có nửa điểm nổi giận, bởi vì thông qua lúc trước trận chiến này, hắn hiểu được, thực lực của hắn có to lớn tăng lên, thay đổi trước đây, hắn là tuyệt đối không cách nào cùng người trước mắt này đại chiến lâu như vậy.

Điều này làm cho hắn khẳng định một điểm, tùy tùng Tiêu Vũ quyết định, hắn không có làm sai!

Ở Thạch Vũ đối diện, tên nam tử kia kiêu ngạo mà lạnh lùng, trên cao nhìn xuống, nhìn xuống Thạch Vũ, khóe miệng mang theo nụ cười lạnh như băng, lạnh lùng nói: “Nghe nói ngươi bại bởi một chỉ có lục đạo linh sông phế vật, Linh đế đối với ngươi rất thất vọng, ngươi mặc dù chỉ là lâm thời thế thân trên Thiên Vương vị trí, nhưng là không đến nổi ngay cả linh nguyên cảnh cũng không bằng a, nói cho cùng, ngươi cũng là phế vật vô dụng!”

“Còn có đợi vừa bay cũng là, Lăng Đế để hắn tới lấy tên phế vật kia mạng, hắn nhưng lại liền với núi đều không lên nổi, chật vật mà quay về, bị tầm thường mấy cái vỡ nát ngăn ở chân núi, còn muốn khiến cho ta đến chạy chuyến này!” Vừa nói chuyện, tên nam tử này trên mặt lộ ra thập phần biểu tình bất mãn.

“Phế vật?” Thạch Vũ nhếch miệng lộ ra một kỳ quái nụ cười.

Ngay từ đầu, hắn ở lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ lúc, cũng cho rằng Tiêu Vũ là một chỉ có lục đạo linh sông phế vật, nhưng mà kết quả đây? Tiêu Vũ biểu hiện ra để hắn rung động thật sâu thực lực, mặc dù chỉ có lục đạo linh sông, nhưng sức chiến đấu cao, gần như khó giải.

Ngoài ra, Tiêu Vũ đối với chiến quyết giải thích, càng triệt để để hắn vì đó thuyết phục, thông qua quãng thời gian này tiếp xúc, hắn đã dần dần bắt đầu tin tưởng, Tiêu Vũ rất không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Vào ngày thường tu luyện sau khi, Tiêu Vũ còn có thể thích hợp dành cho bọn họ chỉ điểm, mỗi khi thời điểm như thế này, Thạch Vũ đều có một loại cảm giác, Tiêu Vũ cấp độ kia khí độ, này cái gì tông sư, cái gì Thiên Tông, đều là chó má, liền Tiêu Vũ 1 ngón tay cũng không sánh nổi.

Hắn xuất thân danh môn, được không ít danh sư chỉ điểm, nhưng lại chưa bao giờ có người cho qua hắn như Tiêu Vũ cảm giác như vậy.

Cho nên hắn biết rõ, Tiêu Vũ tuyệt đối không phải cái gì phế nhân, hơn nữa cho dù là đối mặt Lăng Đế cấp độ kia nhân vật khủng bố, Tiêu Vũ cũng không phải là không có bất kỳ phần thắng nào!

Xem thường Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ xem là phế nhân người, cuối cùng tất nhiên sẽ rất thê thảm, giống như lúc trước hắn và Mộc Viêm vương!

“Ta lần này tới, không phải tới tìm ngươi, cái kia đánh bại ngươi phế vật? Chiếm ngươi đỉnh núi, kết quả ngay cả mặt mũi đều không dám lộ, chỉ làm cho mấy người các ngươi đi tìm cái chết gì? Cho rằng bày ra vài toà phá trận, có thể ngăn cản lại chúng ta?”

Tên nam tử kia không rõ Thạch Vũ trong nụ cười ý tứ,

Nhưng là phớt lờ, lãnh đạm nói: “Vi phạm Lăng Đế, hắn chỉ có một kết cục, chính là chết, để hắn lăn ra đây!”

“Phế nhân?” Thạch Vũ trên người đột nhiên sinh ra kinh khủng sát cơ, giẫy giụa từ từ từ trên mặt đất bò lên.

Hắn lúc này, trên người không có một tia thân là kẻ bại suy sút, trong cặp mắt tràn ngập vô hạn sát ý, lạnh lùng nói: “Nếu như Tiêu huynh là phế nhân, vậy ngươi chính là một hạt bụi!”

Thời khắc này Thạch Vũ, trong lồng ngực đầy rẫy một đoàn lửa giận.

Trải qua một tháng này hướng dẫn cùng ở chung, Tiêu Vũ bất kể là ở thực lực, sức chiến đấu, hay là đối với con đường tu luyện, kể cả chiến quyết giải thích, đều đã sâu sắc khuất phục hắn, để hắn đem Tiêu Vũ trở thành sư trưởng bình thường, phải theo đáy lòng kính trọng tồn tại.

Nếu như nói này tối đa chỉ có thể để hắn khâm phục Tiêu Vũ thực lực, vậy chính thức để hắn thần phục, tất là Tiêu Vũ nhân cách.

Mặc dù Tiêu Vũ nói muốn để cho hắn tùy tùng, nhưng mà, Tiêu Vũ đem không có đưa hắn xem là người hầu đối xử, mà là ngang hàng so sánh, và để hắn dùng Tiêu huynh tương xứng, chăm chú hướng dẫn hắn chiến quyết cùng tu luyện.

Này nếu là đổi được bất kỳ người nào khác trên người, đều không thể lại đối xử với mình như thế người theo đuổi.

Tiêu Vũ phần này lòng dạ, để hắn chính thức theo đáy lòng đối với Tiêu Vũ cảm thấy thần phục, mà không muốn như ban đầu như vậy, gần như bởi vì Tiêu Vũ thực lực.

“Một đại đội linh nguyên cảnh đều đánh không lại phế vật, còn có thể làm cái gì?” Tên nam tử kia xem thường, đối với Thạch Vũ trong mắt sát cơ làm như không thấy, một lần nữa đâm ra 1 xà mâu, xuyên thủng Thạch Vũ bả vai, lạnh lùng nói: “Ta lặp lại lần nữa, để cái kia linh nguyên cảnh phế vật lăn ra đây nhận lấy cái chết, nếu như hắn làm tiếp con rùa đen rút đầu, mấy người các ngươi đều phải chết!”

Thạch Vũ lại trọng thương, lại lông mày đều không hề nhíu một lần, lạnh lùng thấy tên nam tử này.

Vào lúc này, một bên khác Sở Ngâm Sa, cũng đã bị thua, trọng thương ngã xuống đất, đối phương thủ thắng tên thanh niên kia cùng một người khác hội hợp, cùng đối kháng Nhan Thu Thủy, cũng dẫn đến chiếm thượng phong Nhan Thu Thủy đồng dạng thua trận.

Ba người này mặc dù trước sau bị thua, nhưng cũng đều hết sức kiên cường, không có một người cúi đầu, một ánh mắt so với một lạnh.

“Ta cuối cùng nói lại lần nữa, nhanh chóng, để cái kia linh nguyên cảnh phế vật cuộn xuống núi đến nhận lấy cái chết!” Nhìn thấy ba người này thái độ như thế, tên nam tử kia nhất thời giận dữ, có vẻ vô cùng khó chịu.

“Không cần kêu, ngươi là muốn tìm ta gì?”

Đột nhiên, một thanh âm xuất hiện, tấn công núi ba gã thanh niên tất cả giật mình, thanh âm này vang ở bên tai, nhưng bọn họ đều đang nhận thấy được có người tiếp cận!

Cả kinh bên trong, ba người đồng thời quay đầu lại, nhưng mà chỉ cảm thấy một cơn gió thổi qua, phía sau lại là chẳng có cái gì cả.

Lại quay đầu lại, bị bọn họ đánh bại ba người cũng cùng nhau từ trước người bọn họ biến mất, xuất hiện ở cách đó không xa, mang bọn họ đi, là một đạo vô cùng trẻ tuổi bóng người, nhìn qua, tuổi vẫn chưa tới hai mươi tuổi.

“Tốc độ bất cứ so với vừa rồi Tiểu Thú còn nhanh hơn!”

3 lòng người dưới đều là chìm xuống, sớm nhất Huyết Lân tốc độ kia đã làm cho bọn họ cực kỳ đau đầu, bây giờ lại bốc lên một, tốc độ còn ở Huyết Lân bên trên.

“Ngươi chính là cái kia linh nguyên cảnh phế nhân?” Ba người ở trong tên kia thực lực mạnh nhất, đánh bại Thạch Vũ nam tử, một chút thì đoán được Tiêu Vũ thân phận, lạnh giọng mở miệng.

“Ta đúng là linh nguyên cảnh, nhưng phế nhân hai chữ, đừng nói là ngươi, chính là Lăng Đế tự thân tới, cũng không có tư cách kêu như vậy ta!” Tiêu Vũ quay người lại, trên mặt không có phẫn nộ, cũng không có sát ý, có chỉ là bình thản.

“Tiêu Vũ, cẩn thận, hắn là Tất Tu!” Sở Ngâm Sa trên người lây dính rất nhiều máu tươi, ở phía sau suy yếu mở miệng, nhắc nhở Tiêu Vũ.

“Tất Tu?” Tiêu Vũ cảm giác, tên này có chút quen thuộc, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, lại là nghĩ không ra ở nơi nào nghe qua.

“Tất Tu ở Đằng Long khu vực tổng trên tấm bia xếp hạng đệ ngũ, UU đọc sách w &# 119;w &# 46; uuka nshu. Co m &# 32; bên cạnh hắn mặt khác hai cái, cũng là Đằng Long khu vực đệ tử, một người tên là mặc cho cánh buồm, một người khác tên là đủ vĩnh hót, phân biệt ở Đằng Long trên tấm bia xếp hạng thứ tám cùng thứ mười!” Sở Ngâm Sa đối với Tiêu Vũ này có lúc nét phác thảo hiển nhiên sớm quen thuộc.

Tiến vào Đằng Long khu vực, lại còn liền Đằng Long trên tấm bia xếp hạng thứ mười này mấy cái tên đều không biết, đệ tử như vậy, ở toàn bộ Đằng Long trong vùng phỏng chừng cũng chỉ có Tiêu Vũ này một cái dị loại!

“Đằng Long bia mười vị trí đầu, một chút thì xuất hiện ba cái? Chẳng trách!” Tiêu Vũ còn nói, làm sao tiến vào Thánh cảnh, một chút liền có thêm nhiều như vậy thực lực người cường hãn, nguyên lai đều là Đằng Long trên tấm bia xếp hạng thứ mười nhân vật.

Tổng bia cùng Ngũ đường xếp hạng bia, cái kia là hoàn toàn bất đồng, tài năng ở tổng bia hàng trước trên chiếm cứ một vị trí đệ tử, mỗi một đều không chỉ muốn có chỗ hơn người, hơn nữa thực lực bản thân, nhất định không thể không đều.

Ở một cái nào đó lĩnh vực thực lực siêu cường, có lẽ có thể làm cho một gã đệ tử ở lĩnh vực kia xếp hạng trên tấm bia chiếm cứ đệ nhất, nhưng nếu như thực lực qua không lấy, là tuyệt đối sắp xếp không đi lên Đằng Long khu vực tổng bia hàng trước.

Nói cho cùng, Đằng Long khu vực mặc dù phân xếp đặt 6 đường, nhưng 6 đường tồn tại dụng ý, cũng là vì tăng lên thực lực tuyệt đối mà tồn tại, bởi vậy Đằng Long khu vực trùng bia coi trọng nhất, hay là thực lực!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 155: Lăng Đế Hiện Thân?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trước mắt ba người này, phân biệt đứng hàng Đằng Long bia đệ ngũ, thứ tám, cùng với người thứ mười, về mặt thực lực khẳng định vượt xa bình thường đệ tử, hơn nữa ba người đồng thời điều động, trình độ nào đó tới nói càng đại biểu một loại lực uy hiếp!

Có điều, Tiêu Vũ lúc này nhìn ba người này, lại là cảm thấy thật to không thích.

“Ba người các ngươi thân là Đằng Long khu vực đệ tử, lại cam nguyện đành phải với một không biết là từ đâu xuất hiện Lăng Đế thủ hạ, quả nhiên là mất hết Vũ Viện mặt!” Sắc mặt của hắn đột nhiên trầm xuống, lạnh lùng nói.

Mặc dù Vũ Viện và không có cho qua hắn bất kỳ tính thực chất hướng dẫn, nhưng tiến vào viện này, hắn liền đã xem chính mình xem là viện này người, dù cho không ai có thể làm lão sư của hắn, hắn cũng vẫn là Vũ Viện người trong.

Nhưng bây giờ, này ba cái Đằng Long trong vùng đứng đầu đệ tử, nhưng lại cam tâm khuất phục tại cái kia Lăng Đế.

Nếu là bọn họ khuất phục đối tượng là Đằng Long trong vùng đệ nhất thì cũng thôi đi, dù sao cũng là song phương đều là Vũ Viện người trong, nhưng hướng về xuất thân Vũ Viện ở ngoài người cúi đầu, vậy thì chẳng khác gì là khiến người ta cho rằng Vũ Viện đệ tử không bằng vương thành thiếu niên, đã đánh mất Vũ

Viện mặt!

“Buồn cười, một linh nguyên cảnh phế nhân, cũng vọng tưởng thuyết giáo ta?” Tất Tu xem thường, sau đó đột nhiên thức tỉnh, nói: “Ta nghĩ ra rồi, ngươi chính là Tiêu Vũ? Cái kia ở Vũ Viện bên trong đã vài lần gây nên qua náo động phế nhân?”

Nghe nói như thế, bên cạnh bằng cánh buồm cùng đủ vĩnh hót cũng sửng sốt.

Tiêu Vũ tên này, ở Vũ Viện ở trong thật sự là quá vang dội, cho dù là bọn họ này Đằng Long trong vùng đứng đầu đệ tử, từ lâu nghe nói qua không chỉ một lần.

Bọn họ ở nửa năm trước cũng đã tiến vào Thánh cảnh, lúc đó vẫn chưa nghe nói Tiêu Vũ cũng tiến nhập Đằng Long khu vực, căn bản không biết là Tiêu Vũ ở Đằng Long trong vùng làm các loại, bây giờ thấy hắn lại xuất hiện ở Thánh cảnh, trong lòng tự nhiên cũng không nhịn được giật mình.

“Không ngờ rằng một kẻ tàn phế lại cũng có thể đi vào Thánh cảnh, có điều nhìn dáng dấp rồi cùng trong truyền thuyết giống nhau, ngươi theo nhập viện đến nay, vẫn như cũ chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, phế nhân chính là phế nhân!” Tất Tu chỉ là giật mình Tiêu Vũ càng sẽ xuất hiện ở đây, và không phải là bởi vì biết rồi Tiêu Vũ thân phận, mà có điều kiêng kỵ.

Thậm chí vừa vặn ngược lại, trong truyền thuyết Tiêu Vũ cái này phế nhân thân thể khác thường, đời này cũng không thể lại có điều đột phá, sẽ vĩnh viễn dừng lại ở linh nguyên cảnh lục chuyển, bây giờ nhìn lại, sự thật đúng là như thế.

Hắn thân là Đằng Long trong vùng xếp hạng thứ năm tồn tại, làm sao lại kiêng kỵ tầm thường một linh nguyên cảnh?

“Hậu Nhất Phi thực sự là càng ngày càng không còn dùng được, đối phó một linh nguyên cảnh phế vật, lại đều khiến cho chật vật như vậy, kết quả còn liền với núi chưa từng đi lên, hắn Thiên Vương vị trí, là trong khi cân nhắc biến thành người khác thay thế." Tất Tu bất mãn mà hừ lạnh, tựa hồ đối với thân là 4 nhỏ Thiên Vương một trong Hậu Nhất Phi hoàn toàn không kiêng kỵ.

Tiêu Vũ mặc dù không có cùng cái kia Hậu Nhất Phi chính diện tiếp xúc qua, nhưng theo Thạch Vũ trong miệng cũng có thể hiểu được, cái kia Hậu Nhất Phi thực lực không kém, hơn nữa thân là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, ở Thánh cảnh bên trong đã ít có người có thể so với, người như vậy ở Tất Tu trong mắt lại không chịu được như thế?

"Tất Tu cũng là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, và ở trong bốn người, thực lực của hắn, chỉ đứng sau Lăng Đế." Thạch Vũ nhìn ra Tiêu Vũ không rõ, ở phía sau hắn nói.

"Nói như vậy, ngươi cũng là Lăng Đế phái tới?" Tiêu Vũ hiểu rõ, rất rõ ràng lần trước cái kia Hậu Nhất Phi đến qua đi, không thể leo núi, chật vật mà về, đưa tới Lăng Đế bất mãn, lần này lại phái cái Tất Tu lại.

"Không sai!" Tất Tu ngạo nghễ đáp lại, tựa hồ đã bị cái kia Lăng Đế điều động, để hắn cảm thấy thập phần tự hào, "vốn ngươi phế vật như vậy, chỉ cần ta ra tay có thể dễ dàng giải quyết, bất quá lần này Lăng Đế mệnh lệnh, cũng không phải muốn ta tới giết ngươi, mà là muốn ta hướng ngươi truyền đạt mấy câu nói."

"Hả? Nói cái gì?" Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không trời thật cho rằng cái kia Lăng Đế sẽ dễ dàng bỏ qua, loại kia bá đạo nhân vật, đối với cãi lời hắn người, nhiều là muốn dùng thủ đoạn lôi đình áp chế, dùng củng cố uy tín của mình.

Cho nên hắn muốn truyền nói, Tiêu Vũ cũng không cho là là cái gì lời hay.

“Hắc, ngươi rất nhanh thì biết!” Tất Tu đột nhiên âm lãnh nở nụ cười, sau đó, hắn và bên cạnh hắn hai người trao đổi một ánh mắt, đồng thời ra tay, chung nhau nặn ra một loại giống nhau dấu tay.

Trong giây lát này, này thanh vừa mới ở trong chiến đấu đã biến mất kiếm lớn màu vàng óng một lần nữa lại xuất hiện, hiện ra với trên hư không, và lần này, ngoại trừ hoàng kim cự kiếm ở ngoài, còn có một đạo tuổi trẻ bóng người, cũng theo cự kiếm hiển hiện ra.

Tên nam tử kia cao cao tại thượng, đứng ở trong hư không, và hình thể to lớn, như là một người khổng lồ, ít nhất có cao mấy chục trượng.

Người này người mặc hoàng kim chiến y, này thanh hoàng kim cự kiếm, giờ phút này cũng bị hắn nắm trong tay.

Hắn nhìn qua rất trẻ tuổi, tay cầm hoàng kim cự kiếm, kiếm chỉ thanh thiên, cả người bên trên chiến ý vang dội, tựa hồ muốn cùng trời xanh một trận chiến!

Chỉ riêng này một phần khí thế, có thể khiến người ta cảm thấy đến tên nam tử này bất phàm.

Hắn ánh mắt lạnh như băng liền như là trời xanh ở nhìn xuống chúng sinh, lạnh lùng bên trong, không mang theo một tia tình cảm, tựa hồ trong thiên địa này toàn bộ sinh linh, cũng chẳng qua là giun dế, không đáng hắn nhìn thẳng vào.

“Lăng Đế!”

Phía sau, Thạch Vũ đột nhiên cả người bắt đầu run rẩy, trong hai mắt lộ ra vài phần kinh khủng.

Và không phải của hắn nhát gan, mà là trải qua thời gian dài, Lăng Đế hai chữ, thì như là mọc ra rễ ổn định cắm rễ ở mỗi người sâu trong nội tâm, bực này khủng bố, đều không phải là trong thời gian ngắn có thể tiêu trừ.

Phàm là cảm thụ qua Lăng Đế khủng bố, bất luận người nào cả một đời, e sợ đều khó mà quên mất.

“Hắn chính là Lăng Đế?” Ánh mắt nhiều hơn mấy phần chăm chú, Tiêu Vũ cũng không nhịn được ngẩng đầu, hắn tuy là đang ngước nhìn đạo này thân ảnh cao lớn, nhưng ánh mắt lại rất bình tĩnh, như cùng ở tại nhìn thẳng một phàm nhân.

“Hạn ngươi trong vòng ba ngày, đến đế đỉnh nhận tội, ba ngày qua đi nếu chưa leo núi, chết!”

Cái kia cao to hoàng kim bóng người cúi đầu xuống, coi thường tất cả ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, cuối cùng nói ra một câu như vậy ngắn gọn lại tràn ngập giọng điệu bá đạo, sau đó bóng người thần tốc lờ mờ, hoàn toàn biến mất.

Này thanh hoàng kim cự kiếm, tại thân ảnh kia sau khi biến mất kiếm quang tận trời, đầy trời kim quang chiếu sáng tứ phương không biết bao nhiêu dặm, cuối cùng bay lên trời cao, hóa thành một vệt sáng bay hướng trời xa.

“Hoàng kim cự kiếm! Lăng Đế đến núi?”

“Cái gì lại đã kinh động Lăng Đế, để hắn tự mình hiện thân?”

“Thánh cảnh muốn lật trời gì? Lăng Đế phải có động tác lớn?”

Thời điểm này, Thánh cảnh các loại như là đã xảy ra một tiếng động đất, hoàng kim cự kiếm kiếm quang tứ tán, bay về phía mỗi một ngọn núi, đem Thánh cảnh bên trong hết thảy đỉnh núi người đều kinh động.

Trải qua thời gian dài, Thánh cảnh bên trong mỗi người đều đã biết, hoàng kim cự kiếm, vậy liền đại biểu Lăng Đế, cự kiếm hướng chỗ, người người đều phải thần phục.

Từ bình định hết thảy người không phục sau, Lăng Đế đến nay đã lại không xuất hiện, mà một ngày kia, hoàng kim cự kiếm lại lại xuất hiện, điều này cũng nhất định Thánh cảnh bên trong, đem không còn bình tĩnh nữa, tất nhiên lại có xảy ra chuyện lớn.

Ở tất cả mọi người ở trong khiếp sợ, dồn dập suy đoán Lăng Đế rời núi mục đích lúc, câu nói kia lạnh như băng ngắn gọn, mà bá đạo vô song lời nói cũng từ không trung truyền đến mỗi cái trên đỉnh núi.

“Hạn ngươi trong vòng ba ngày, đến đế đỉnh nhận tội, ba ngày qua đi nếu chưa leo núi, chết!”

Nghe đến một câu nói này, Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người một lần nữa kinh ngạc, thật lâu nói không ra lời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 156 + 3 Ngày Kỳ Hạn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Có người đắc tội rồi Lăng Đế, trêu đến Lăng Đế tự mình rời núi!

Một câu nói này, một lần nữa khiến trong khiếp sợ Thánh cảnh mọi người không thể bình tĩnh!

Từ Lăng Đế tự lập làm đế, chém giết vô số người khiêu chiến sau, Thánh cảnh bên trong đã lại không người dám đắc tội cái này nhân vật khủng bố, hiện nay, lại lại xuất hiện một người như vậy, chọc giận Lăng Đế, còn trêu đến Lăng Đế tự mình rời núi!

“Không đúng, cái kia đều không phải là Lăng Đế thân phận thật sự, chỉ là một đạo chân khí biến thành, Lăng Đế vẫn chưa rời núi!”

“Dù cho như thế, điều này cũng đủ để kinh người, Lăng Đế hoàng kim cự kiếm, từ lần đó sau cũng đã lại không người thấy qua!”

“Đến tột cùng là ai lá gan lớn như vậy, bất cứ trêu chọc Lăng Đế!”

Thánh cảnh bên trong các nơi cũng bắt đầu nghị luận sôi nổi, dù cho cuối cùng chứng thật, xuất hiện chỉ là từ Lăng Đế chân khí hóa thành giả thân thể, điều này cũng đủ để làm người khiếp sợ, bởi vì Lăng Đế ở Thánh cảnh bên trong nhất cử nhất động, cũng có thể làm cho mỗi người đều phá lệ chú ý.,

Dĩ vãng Lăng Đế, hoàng kim cự kiếm suy nghĩ, tất có người chết, hiện nay cái này cự kiếm lại xuất hiện, không có một người dám khinh thị.

“Ba ngày kỳ hạn? Nhanh đi biết rõ ràng rốt cuộc là ai đắc tội rồi Lăng Đế!”

“Bất kể là ai, Lăng Đế giận dữ, phỏng chừng đều không có đường sống, sau ba ngày hẳn phải chết!”

“Lăng Đế lại còn cấp ra ba ngày kỳ hạn, nhìn dáng dấp thật đúng là đối với người này phá lệ nhân từ!”

Thánh cảnh ngày hôm đó sôi trào lên, mỗi trên một đỉnh núi mọi người đang bàn luận, thậm chí bất đồng đỉnh núi ở giữa người cũng bắt đầu đi lại, phái ra người đi tìm hiểu tình huống, làm cho toàn bộ Thánh cảnh đều trở nên náo nhiệt rất nhiều.

Ở dĩ vãng, Thánh cảnh nghiêm chỉnh mà nói là có chút trầm muộn, tiến vào Thánh cảnh bên trong từng cái bởi vì tài năng ở phương này không gian phá nát trước nhiều tăng lên một vài thực lực, mỗi ngày mỗi đêm đều liều mạng tu luyện, không có một khắc ngừng lại, càng cực ít có người dưới đỉnh núi đi, khiến thánh khí có vẻ hơi âm u đầy tử khí.

Mà bởi vì hôm nay chuyện này phát sinh, làm cho cả Thánh cảnh đều sống lại, mỗi cái đỉnh núi cái người đều quên tu luyện, chặt chẽ chú ý chuyện này.

Mặc dù là Thánh cảnh bên trong được xưng phức tạp nhất cùng sâu không lường được khu thứ năm, một ngày kia cũng có rất nhiều người bị kinh động, ánh mắt mọi người, đều tập trung ở Tiêu Vũ vị trí ngọn núi này bên trên.

Đương nhiên, bọn họ tu vi không cao, hơn nữa đều đang ở chính mình đỉnh núi, khoảng cách Tiêu Vũ vị trí có bất đồng trình độ khoảng cách, cũng không thể ngay đầu tiên hiểu rõ xảy ra chuyện gì, chỉ có thể khiến người ta đi ra tìm hiểu, trước mắt còn hoàn toàn không rõ ràng chọc giận Lăng Đế rốt cuộc là ai.

Tóm lại, chỉ vì Lăng Đế một câu nói, Thánh cảnh bên trong nặng nề và bình tĩnh đều triệt để bị đánh vỡ.

“Lăng Đế?”

Tiêu Vũ đứng tại chỗ, thật lâu không nói, bên mép nụ cười, lại là trước đó chưa từng có lạnh như băng.

Cái này Lăng Đế, không biết nên nói hắn là bá đạo, còn là tự tin.

Lúc trước hiện ra cái kia một bóng người, đúng là từ hắn một đạo thật hoá khí thành, nhưng này đem hoàng kim cự kiếm, lại là hàng thật giá đúng binh khí, và kiện binh khí này đã tùy thời có thể biến ảo to nhỏ, thuộc về cực kì khủng bố đại sát khí.

Cùng này thanh hoàng kim cự kiếm so sánh, bất kể là Tiêu Vũ trận kỳ, còn là Thạch Vũ chiến kích, cái kia đều chỉ có thể ném tới trong đống rác.

Lăng Đế cách làm rất rõ ràng, muốn cho Tiêu Vũ không có đường lui, hắn cố ý dùng chân khí cường đại, lại nhận sự giúp đỡ hoàng kim cự kiếm lực lượng, đưa hắn câu nói đó truyền tới đến Thánh cảnh bên trong mỗi một ngọn núi.

Làm như vậy đơn giản có hiện nguyên nhân, 1 là hắn muốn làm cho tất cả mọi người đều biết, đắc tội hắn Lăng Đế người, đều không có kết quả tốt, muốn dùng cái này giữ gìn uy nghiêm của mình, làm cho tất cả mọi người đều biết, hắn Lăng Đế lời nói, không cho phép bất luận người nào vi phạm.

Còn có một cái, hắn muốn làm cho tất cả mọi người đều biết, đắc tội hắn Tiêu Vũ là như thế nào chịu nhục, câu nói kia chẳng khác gì là một thông báo, muốn cho Thánh cảnh bên trong mỗi người, đều thấy Tiêu Vũ sau ba ngày đi leo núi nhận tội chật vật tướng.

Nói cách khác, hắn đang thông tri Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người, đến xem hắn như thế nào nhục nhã Tiêu Vũ!

“Hắc, Lăng Đế! Được lắm Lăng Đế! Muốn bảo hộ chính mình uy nghiêm thì cũng thôi đi, lại còn cố ý thông báo tất cả mọi người, để Thánh cảnh bên trong mỗi người đều đến xem ta như thế nào chịu đựng ngươi nhục nhã, tốt! Rất tốt!”

Khôi phục nhớ sau khi, Tiêu Vũ đã cực nhỏ nổi giận, nhưng cái này Lăng Đế loại này bá đạo, cùng với bảo hộ chính mình uy nghiêm thời gian, đem người dẫm lên trên mặt đất còn chưa đủ, còn muốn dẫm lên trong bùn mới cam tâm loại phong cách này, để trong lòng hắn không dứt nảy lên chân hỏa.

Một tự lập làm đế người thiếu niên, lại cũng dám chạy đến trên đầu hắn như thế làm tiện hắn!

“Ha ha, không nghĩ tới tiểu tử ngươi vận may cũng không tệ lắm, Lăng Đế lại trả lại cho ngươi ba ngày kỳ hạn!” Tất Tu ngẩng đầu, trước đây hắn ở Lăng Đế bóng mờ lúc xuất hiện, có vẻ một mực cung kính, lúc này vừa đổi trở về lúc trước cái kia một bộ sắc mặt, giễu cợt nói: “Bất quá bây giờ ngươi hẳn biết, đừng nói ngươi chỉ là một phế nhân, dù cho tu vi lại mạnh hơn mười lần, gan dạ cãi lời Lăng Đế, cũng chỉ có một con đường chết!”

“Nói đã đưa đến, ta thì không xuất hiện nhiều để lại, sau ba ngày, ta chờ nhìn ngươi cái này phế nhân là chết như thế nào?” Hắn vừa nói chuyện, một bên cười ha ha xoay người, bước chân, liền đi về phía xa xa.

Ba người này, hôm nay lại mang theo Lăng Đế binh khí mà đến, nhận sự giúp đỡ binh khí phá hủy Tiêu Vũ bày ra trận pháp, sau đó lại sẽ Thạch Vũ bọn người đánh cho bị thương, bây giờ thì như vậy ngênh ngang rời đi.

Tiêu Vũ thấy ba người bọn họ cất bước, đột nhiên mở miệng nói: “Ta nói rồi cho các ngươi đi rồi chưa?”

“A?” Tất Tu bước chân miễn cưỡng ngừng lại, quay đầu lại khinh bỉ nói: “Làm sao? Chẳng lẽ ngươi liền ba ngày đều không kịp đợi, muốn ở chỗ này trực tiếp đưa……”

Hắn vốn muốn nói “chịu chết” hai chữ, nhưng mà một chữ cuối cùng còn chưa mở miệng, trước mắt đột nhiên lóe lên, Tiêu Vũ bóng người đột ngột xuất hiện, và một to lớn nắm đấm đã đến ánh mắt của hắn trước khi.

“Ầm!”

Tiêu Vũ trong lòng mang theo lửa giận, cú đấm này không có nửa điểm lưu tình, một quyền đem Tất Tu nổ đến trực tiếp bay ngược bước ra.

Cũng bởi vì động tác toàn bộ linh sông, trên người hắn cái kia bên ngoài lục đạo linh sông đồng thời hiện lên, chói mắt kim quang, có lúc này phá lệ dễ thấy, mặc dù hình thể có chỗ không bằng, nhưng chói mắt trình độ không thể so với lúc trước hoàng kim cự kiếm không đều.

Này đấm ra một quyền, Tất Tu vừa giận vừa sợ, kinh chính là cái này phế nhân rõ ràng chỉ có lục đạo linh sông, thực lực nhưng lại mạnh như vậy, gần như một quyền mà thôi, liền đem hắn đánh thành trọng thương, liền sức lực chống đỡ lại đều mất đi.

Giận chính là, Tiêu Vũ ở kiến thức Lăng Đế thực lực sau khi lại còn gan dạ ra tay với hắn, hơn nữa đột nhiên xuất kích, tốc độ kia càng quỷ dị tuyệt luân, hắn để thậm chí phản ứng không kịp nữa, còn chưa kịp ra tay thì thất bại, mà lại là một quyền trọng thương!

Cái này phế nhân linh sông, lại là màu vàng, đây là để Tất Tu kinh hãi nhất một điểm.

“Phế vật, ngươi muốn chết!”

Mặt khác hai gã thanh niên từ cánh buồm cùng đủ vĩnh hót thấy vậy, giận dữ ra tay.

Chỉ tiếc, bọn hắn thực lực so với Tất Tu còn không bằng, tại sao có thể là Tiêu Vũ đối thủ? Tiêu Vũ một người một quyền, trên người của hai người xương liền chặt đứt không biết bao nhiêu cái, liền đứng đều đứng thẳng không nổi.

“Ta nói rồi, các ngươi thân là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, lại cam nguyện khuất phục Vũ Viện ở ngoài người, cho Vũ Viện bôi đen, đáng chết!”

Tiêu Vũ thu hồi nắm đấm, cất bước đi tới Tất Tu bên cạnh, đứng ở chỗ cao thấy nằm trên đất Tất Tu, tiếp tục nói: “Mặt khác, trở về nói cho kia cái gì Lăng Đế, sau ba ngày, để hắn đến cho ta lạy đỉnh núi, lên núi thời gian còn muốn ba quỳ chín lạy, nếu như hắn không dám đến, hoặc là ít đi vậy một vòng, ta sẽ tự mình leo núi, đem hắn đỉnh núi cho dẹp yên!”

Ở Tiêu Vũ nói những lời này thời điểm, cách đó không xa mỗi cái phương hướng vừa vặn có không ít người xuất hiện, những thứ này đều là đã đến tìm hiểu tin tức, muốn biết đến tột cùng là người phương nào đắc tội rồi Lăng Đế.

Nhưng mà, mới vừa vừa đến gần, những người này thì bị dọa đến ở dừng bước, mỗi người lông tơ đều dựng thẳng, không dám tới gần nữa, bởi vì bọn họ vừa vặn nghe được Tiêu Vũ những câu nói kia!

Tác giả đông phương hành vân nói: Một làn sóng cao trào tức đem đột kích, không nhiều nhiều lần, chỉ nói một câu: Cầu hoa tươi, cầu đặt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 157: Thân Phận Lộ Ra Ánh Sáng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Này làm tìm hiểu tin tức mà đến thanh niên, nghe đến Tiêu Vũ nói sau, không có một người gan dạ tiến lên nữa, mỗi một người đều bị dọa đến sắc mặt trắng bệch!

Này rốt cuộc là ai, lại dám để Lăng Đế đưa cho hắn lạy đỉnh núi, hơn nữa còn muốn ba quỳ chín lạy!

Lăng Đế cho hắn ba ngày kỳ hạn, để hắn Thượng Đế đỉnh nhận tội, thay đổi người bình thường lúc này sớm nên dự định sau ba ngày như thế nào mới có thể bị chết thể diện một vài, hắn ngược lại tốt, giọng lại so với Lăng Đế còn hung hăng, muốn cho Lăng Đế đưa cho hắn lạy đỉnh núi!

Từ Lăng Đế chiếm cứ đế đỉnh, chưa từng có người gan dạ cãi lời qua Lăng Đế? Bây giờ không chỉ toát ra một người như vậy, hơn nữa lại còn hoàn toàn không thấy ba ngày kỳ hạn, càng ngược lại đối với Lăng Đế thả ra như vậy!

Nếu như là trước đó nghe được này vài tên nói, những người này nhất định sẽ cười đến rụng răng, nhưng bọn họ tiến lại thời gian thật sự quá bảy, không chỉ nghe được câu nói này, xa xa còn thấy được Tiêu Vũ chỗ biểu hiện ra thủ đoạn.

“Cái kia là 4 nhỏ Đại vương bên trong thực lực chỉ yếu hơn Lăng Đế Tất Tu a, ta vừa rồi có phải là nhìn lầm rồi? Hắn lại bị người một quyền thì đánh bại?”

“Thánh cảnh bên trong lúc nào ra như vậy một mạnh người, lại một quyền là có thể đem Tất Tu đánh ngã!”

“Người này không khỏi cũng mạnh quá mức a, chẳng trách gan dạ như vậy cùng Lăng Đế kêu gào!”

Tất cả mọi người chấn động không ngớt.

Tất Tu là ai? Phóng tầm mắt Thánh cảnh, ngoại trừ Lăng Đế cùng khu thứ năm bên trong này không thể suy đoán biến thái ở ngoài, thực lực của hắn chính là hoàn toàn xứng đáng người số một, bây giờ lại bị người một quyền thì đánh ngã!

Cái này xa lạ, hơn nữa tuổi trẻ thiếu niên, thực lực thực tại khủng bố.

Tiến lại người sở dĩ bị dọa đến không dám gần sát, ngoại trừ bởi vì Tiêu Vũ câu nói kia khí phách nói ở ngoài, đồng thời cũng là bởi vì Tiêu Vũ chiêu thức ấy thực lực.

Người này thật sự là mạnh, cho người cảm giác tựa như một ma vương, không chỉ thực lực mạnh mẽ, làm việc phong cách cũng thập phần dũng mãnh, không một chút nào hư Lăng Đế.

“Mau, ngay lập tức đi biết rõ ràng, người này rốt cuộc là ai!”

“Rốt cục có người gan dạ đối kháng chính diện Lăng Đế, ta cảm giác Thánh cảnh bên trong thời gian yên bình kéo dài không được bao lâu!”

“Cái này khả năng một quyền đánh ngã Tất Tu, nói không chừng còn thật sự có Lăng Đế sức đánh một trận!”

Trong nháy mắt, đã đến tìm hiểu tin tức mất vừa thần tốc tản đi, dự định hướng về khắp nơi tìm hiểu Tiêu Vũ thân phận.

Đã đến tìm hiểu tin tức trong đám người, Mặc dù có rất nhiều đều là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, nhưng bởi vì sớm nửa năm tiến vào Thánh cảnh, dù cho nghe qua Tiêu Vũ tên, gặp qua hắn người cũng không nhiều lắm.

Lúc này, khắp nơi đều đang suy đoán, cái này mới xuất hiện khuôn mặt rốt cuộc là ai, tại sao có như vậy thực lực cường hãn, hơn nữa ở Lăng Đế trước mặt lại một chút cũng không chịu yếu thế.

Ở nhiều mặt đồng thời hành động trong khi, Tất Tu sắc mặt lại là muốn rất khó coi có rất khó coi, hắn trong một đôi mắt, vào lúc này cơ hồ đều nếu có thể phun ra lửa!

“Để Lăng Đế lạy đỉnh núi, ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì?” Tất Tu trong lòng vạn phần uất ức, vốn tránh đế để đến hắn truyền lời, trong lòng hắn còn thập phần xem thường, bởi vì hắn từng có nghe nói, chiếm cứ Thạch Vũ đỉnh núi chỉ là một linh nguyên cảnh!

Hắn vốn tưởng rằng chuyện này đối với hắn tới nói thái quá đơn giản, thậm chí không thế nào để bụng, làm Lăng Đế để hắn mang tới hoàng kim cự kiếm thời điểm, hắn càng vạn phần không rõ, đối phó tầm thường một linh nguyên cảnh, còn như thế nào coi trọng gì?

Tới ngọn núi này chân, hắn mặc dù có chút bất ngờ, dưới chân núi trận pháp cho hắn tạo thành một chút phiền toái, nhưng là không chút nào để ý, dù cho ở nhìn thấy Tiêu Vũ thời điểm, hắn cũng thủy chung cho rằng đây bất quá là một phế nhân, Lăng Đế hơi bị quá mức chuyện bé xé ra to.

Mà bây giờ, cái này phế nhân lại là đưa hắn dẫm nát dưới thân, dùng một loại thần linh nhìn xuống con kiến hôi ánh mắt ở xem kĩ lấy hắn, và nói ra càng phạm thượng trời, một mực hắn còn không có thực lực phản bác!

Loại cảm giác này, quả thực uất ức đến Tất Tu tướng muốn rống to, thân là 4 nhỏ Thiên Vương một trong hắn, lại bị một linh nguyên cảnh lục chuyển phế vật còn ăn hiếp!

"Nếu như không phải là vì để cho ngươi đem ta nói mang về, ta dám khẳng định, ngươi bây giờ nhất định là một bộ thi thể, cũng không lên tiếng nữa cơ hội nói chuyện!" Tiêu Vũ lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, thu hồi bước chân, cũng không quay đầu lại hướng về trên núi đi đến.

Hắn nói đi là đi, không có chút gì do dự, tựa hồ hoàn toàn cũng phớt lờ Tất Tu sống hay chết.

Ở Tiêu Vũ loại này tùy ý bên trong, Tất Tu một lần nữa cảm nhận được sỉ nhục lớn lao.

Tiêu Vũ cái kia hung hăng nói coi như bỏ qua, dù sao hắn đã bị thua, Tiêu Vũ nói hắn như vậy không cách nào phản bác, nhưng mà Tiêu Vũ bất cứ nói đi là đi, thật cứ như vậy thả bọn họ đi!

Điều này nói lên cái gì? Điều này nói rõ Tiêu Vũ một điểm cũng không có đem ba người bọn họ đặt ở trở lên, hoàn toàn không lo lắng bọn họ khôi phục sau khi sẽ đến báo thù!

Hắn Tất Tu là ai? Hắn là 4 nhỏ Đại vương bên trong chỉ đứng sau Lăng Đế tồn tại, nhưng thời khắc này, Tiêu Vũ cái này phế nhân đúng là đem làm trở thành giun dế đối xử!

Hắn rõ ràng cảm nhận được, mệnh của hắn thậm chí không đáng Tiêu Vũ tới giết, Tiêu Vũ để hắn còn sống tác dụng duy nhất, chính là đưa hắn xem là công cụ giống nhau để hắn cho Lăng Đế trở về đưa nói!

Tất Tu uất ức đến khó chịu, vừa lên tiếng vừa phun ra búng máu tươi lớn, nghiến răng nói: "Cuối cùng có một ngày, ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận hôm nay đối ta xem thường, ta thề!”

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại vẫn như là làm như không nghe thấy, chậm rãi bước biến mất ở chân núi bên trong.

Ngày hôm đó, Thánh cảnh bên trong triệt để sôi trào, kể cả luôn luôn thần bí, cực nhỏ cùng với những cái khác bốn cái khu vực tiếp xúc khu thứ năm, ngày đó cũng hoạt lạc không ít, có mấy người từ nơi nào xuất hiện, hướng về mặt khác 4 khu vực dò hỏi tình huống.

Lăng Đế lại xuất hiện, hoàng kim cự kiếm kinh động 4 khu vực, và mở miệng, lưu lại ba ngày kỳ hạn, phải đắc tội hắn người đi lên đế đỉnh nhận tội, này 1 động tĩnh vốn là đã gây nên Thánh cảnh rung chuyển.

Lăng Đế chính là như vậy tồn tại, bất kỳ một cái động tác nào, đều tài năng ở Thánh cảnh bên trong gây nên to lớn sóng gió.

Nhưng bây giờ, càng lớn sóng gió, lại đến từ chính một tấm xa lạ mà gương mặt trẻ tuổi. ＵU đọc sách ww ｗ. Uuk &# 97; ｎ &# 115; hu. Co &# 109;

Có người gan dạ phía dưới đối kháng Lăng Đế, và ở Lăng Đế cái kia giọng điệu bá đạo bên dưới, hoàn toàn không sợ, thậm chí thả ra nói so với Lăng Đế càng thêm bá đạo, muốn Lăng Đế sau ba ngày đến cửa bái sơn, còn muốn ba quỳ chín lạy!

Nếu như nói Lăng Đế xuất hiện để Thánh cảnh người trong đều cảm thấy khẩn trương, vậy Tiêu Vũ đáp lại, liền làm cho cả Thánh cảnh đều sôi trào lên.

Bởi vì hắn nói những lời này thời điểm cũng không phải chỉ có mặt ngoài ngông cuồng, đồng thời hắn còn cho thấy hắn thực lực cường đại.

Mỗi một tòa trên đỉnh núi người, ngoại trừ đang bí ẩn quan sát chuyện này hướng đi, đồng thời đã ở vận dụng lớn nhất tài nguyên, muốn biết Tiêu Vũ thân phận, đến tột cùng là ai, mới có thể có như vậy thực lực cường đại, lại là người nào, bất cứ so với Lăng Đế còn muốn bá đạo cùng hung hăng!

Rất nhanh, cái nghi vấn này có đáp án, Thánh cảnh bên trong mặc dù nhận thức Tiêu Vũ người cực nhỏ, nhưng là không phải là không có, Tiêu Vũ thân phận, thần tốc ở Thánh cảnh bên trong truyền ra.

Biết được kết quả này sau, Thánh cảnh bên trong người cũng là lần nữa há hốc mồm.

Thứ này lại có thể là xuất thân Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ tử, hơn nữa còn là một chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, bị nhận định đời này đều không thể đột phá phế nhân?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 158: Quyết Đoán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đây rốt cuộc tình huống thế nào?

Thánh cảnh trên dưới, tất cả mọi người mơ hồ, thậm chí không ít người cũng hoài nghi tin tức độ chuẩn xác.

Một chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển người, lại có thực lực như vậy? Một quyền có thể đánh bại Tất Tu? Đùa gì thế!

Mà người như vậy cũng có thể kêu phế nhân, vậy bọn họ tính là gì?

Rất lớn một nhóm người cũng không tin Tiêu Vũ chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, hơn nữa cũng không thể tin được dạng này người sẽ là phế nhân.

Nhưng mà, thanh âm nghi ngờ vừa mới xuất hiện, lập tức thì có không ít Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử ra mặt, xác nhận tin tức này tính chân thực.

Dù cho chưa từng thấy Tiêu Vũ, nhưng đối với Tiêu Vũ bọn họ vẫn là có biết, trong truyền thuyết Tiêu Vũ chỉ có lục đạo linh sông sự tình ở Vũ Viện bên trong đã một lần lưu truyền đến mức rất rộng, bởi vậy ở Tiêu Vũ thân phận được xác nhận sau, Vũ Viện bên trong đệ tử đối với này không có chút nào hoài nghi.

Lần này mọi người triệt để choáng váng, ai cũng không hiểu nổi cuối cùng là tình huống thế nào, một linh nguyên cảnh lục chuyển người làm sao khả năng trước sau đánh bại Thạch Vũ cùng Tất Tu, hai người này đều là 4 nhỏ Thiên Vương một trong, thực lực bọn họ đều có cũng biết.

Ngoài ra, một linh nguyên cảnh lục chuyển người, vừa dựa vào cái gì gan dạ như vậy cùng Lăng Đế hò hét?

Điều này cũng càng khiến mọi người nhìn tắc nghẽn sau ba ngày sẽ là kết quả gì, Lăng Đế cùng Tiêu Vũ đều là bá đạo như vậy, mà bây giờ thực lực của hai bên tựa hồ cũng không người nào có thể khẳng định, giữa hai người này tranh đấu bây giờ còn thật khó mà nói kết cục sau cùng.

Ngoại giới huyên náo cùng suy đoán, Tiêu Vũ đều không đi làm chút nào để ý tới, cùng Sở Ngâm Sa mấy người trở về đến trên núi sau, chính hắn tìm 1 một chỗ yên tĩnh, khoanh chân nhắm mắt.

Sở Ngâm Sa ba người mặc dù đều bị trọng thương, nhưng Nhan Thu Thủy trên người có lần trước chiếm được Vũ Vương trong mộ rất nhiều linh vật, trong đó có không ít đan dược chữa trị vết thương, ba người sau khi ăn vào, rất nhanh sẽ khả năng khôi phục lại.

Trở lại trên núi sau, trên núi bầu không khí rõ ràng trở nên ngưng trọng rất nhiều, ở tận mắt nhìn đến Lăng Đế một đạo giả thân thể sau khi, mỗi người đều nhận thức được Lăng Đế mạnh mẽ.

Vậy cơ hồ là cái không thể chiến thắng đối thủ, mà bây giờ nhìn lại, bọn họ đắc tội Lăng Đế, chuyện này đã vô pháp ung dung chấm dứt.

Trên thực tế, giờ phút này chính là liền Tiêu Vũ, trong nội tâm đều có chút nặng nề.

Lăng Đế mạnh mẽ, vượt qua tưởng tượng của hắn, hắn vốn cho là cái kia cái gọi là Lăng Đế tối đa cũng ngay ở hóa khí bên trong đạt đến đỉnh phong, nhưng hôm nay nhìn thấy đạo kia hóa thân, mới biết người này so với hắn trong tưởng tượng càng mạnh mẽ hơn.

Mặc dù chỉ là một đạo hóa thân,

Nhưng Tiêu Vũ nhưng có thể nhìn ra, cái này Lăng Đế tu công quyết thật không đơn giản, mà ngay cả hắn đều có chút nhìn không thấu, đương nhiên, này cùng hắn tu vi hiện tại so với đối phương thấp cũng có nhất định quan hệ, mà không phải hắn tầm mắt không đủ.

Ngoài ra, Lăng Đế trên người hoàng kim chiến y, cùng với này thanh hoàng kim cự kiếm, cũng đều không phải là vật phàm, từ đó Tiêu Vũ có thể cảm nhận được một loại bất phàm sức mạnh.

Lăng Đế thân mình thực lực, ở hóa khí bên trong cũng đã đứng đầu nhất lưu, ở cùng trong cảnh giới tiếp cận vô địch, hơn nữa hoàng kim chiến y cùng hoàng kim cự kiếm, để chiến lực của hắn trở nên càng thêm không thể phỏng đoán.

Tiêu Vũ phỏng chừng, bây giờ Lăng Đế, chân thật sức chiến đấu chỉ sợ đã không thấp hơn bình thường tông sư!

Nếu như đối thủ là hóa khí cảnh, dù cho mạnh trở lại, chỉ cần chưa qua tông sư, Tiêu Vũ thì tự hỏi khả năng có lực đánh một trận, nhưng cái này Lăng Đế thật quá mạnh mẽ, ở không dùng tới cái kia ba viên minh phù dưới tình huống, hắn cũng không có bao nhiêu nắm chắc có thể chiến thắng.

Thậm chí, hắn bị thua độ khả thi sẽ còn lớn hơn nữa!

Nói cho cùng, hắn không có mấy vạn năm sống lâu kiến thức, nhưng bây giờ cũng chỉ có điều chỉ là một tầm thường linh nguyên cảnh, thân mình tu vi trên thì kém xa tít tắp Thánh cảnh bên trong những người khác, cách biệt nhất Đại cảnh giới, huống hồ Lăng Đế loại này nhân vật đứng đầu, ở hóa khí bên trong còn đạt đến hậu kỳ, chênh lệch càng lớn hơn không ít.

“Có phải thật phải mạo hiểm đánh cuộc?” Tiêu Vũ sắc mặt âm tình bất định, trong nội tâm đang do dự.

Hắn và Lăng Đế trong lúc đó, tất có một trận chiến, hơn nữa trận chiến này, cho hắn thời gian chuẩn bị sẽ không nhiều lắm, chỉ có ba ngày thời gian!

Trong ba ngày qua, hắn nhất định phải để mình thực lực lại tăng lên nữa một nấc thang, nếu không hơn nửa không phải là Lăng Đế đối thủ.

Nhưng ngăn ngắn ba ngày, lại đang tu vi của hắn đã đạt được hóa khí cảnh cực hạn bên dưới, muốn lại tăng lên nữa, nói nghe thì dễ?

Bây giờ bày ở trước mặt hắn có ba cái lựa chọn, một là đột phá đến hóa khí cảnh, bây giờ thực lực của hắn cũng đã mạnh mẽ đến tận đây, nếu như có thể đột phá một cảnh giới lớn, cho dù là Lăng Đế sức chiến đấu vắng mặt tông sư bên dưới, hắn cũng không sợ.

Nhưng sự lựa chọn này, là cực kỳ không hiện thực, trong cơ thể hắn hắc khí hạn chế hắn đột phá, nếu như không có trọng đại cơ duyên, linh nguyên cảnh đến hóa khí cảnh bước cuối cùng này, rất khó bước đi ra ngoài.

Lựa chọn thứ hai, là để trong cơ thể sáu loại Thánh lực triệt để dung hợp, nhưng chuyện này Tiêu Vũ đã sớm bắt đầu tìm tòi, phát hiện cũng không có thể cầu nhanh, đến nay trong cơ thể hắn sáu loại Thánh lực, còn chỉ dung hợp một nửa, muốn trong vòng ba ngày khiến còn sót lại Thánh lực toàn bộ dung hợp, đồng dạng không hiện thực.

Đệ tam lựa chọn, liền đem trong cơ thể hắn trước lục đạo linh sông hoàn thành tái tạo, nhưng mà cho tới bây giờ, hắn cũng chỉ hoàn thành trong đó hai đạo, đạo thứ ba linh sông vừa mới bắt đầu.

Ở trước mặt tình huống bên trong, Tiêu Vũ cho rằng có khả năng nhất trong vòng ba ngày hoàn thành, chính là lựa chọn thứ ba, nhưng sự lựa chọn này đồng dạng muốn dùng lượng lớn thánh quang, cũng chính là thời không nguồn gốc đến chống đỡ.

Nhưng mà trong núi mặc dù ngày thứ 2 đều sẽ có nhất định thánh quang xuất hiện, nhưng dù cho toàn bộ cho một mình hắn luyện hóa, cũng xa xa không đạt được ba ngày hoàn thành mức độ.

“Nhìn dáng dấp, chỉ có thể bác 1 bác!” Cân nhắc một lúc lâu, Tiêu Vũ cuối cùng cắn răng một cái, làm ra quyết đoán.

Hắn ngồi xếp bằng trên đất trên mặt, hai tay đột nhiên bấm đến một kỳ quái dấu tay, sau đó, thân thể của hắn thì dần dần hướng về mặt đất chìm xuống dưới, như nước giống nhau hòa vào trong lòng đất, cuối cùng trực tiếp tại chỗ biến mất, hoàn toàn chui vào lòng đất.

Hành thổ thuật, loại bí thuật này hoàn toàn không đáng giá mấy đồng tiền, không nói Tiêu Vũ kiếp trước cảnh giới, cho dù là chỉ có hóa khí cảnh người cũng có thể thi triển.

Đương nhiên, hóa khí cảnh người thi triển ra, sẽ cực kỳ cật lực, hơn nữa ở trong đất tốc độ di động cũng sẽ phi thường chầm chậm, Tiêu Vũ lúc này cũng là như thế, mặc dù tài năng ở trong đất di động, nhưng tốc độ thong thả đến có thể, hầu như này đây tấc làm đơn vị ở chìm xuống dưới.

Nhưng mà hắn lại không một chút nào sốt ruột, U &# 85; đọc sách w &# 119;w. u u k a nsh &# 117;. c o &# 109; nhắm hai mắt, tùy ý thân thể ở trong đất không dứt trầm xuống, đồng thời tản ra chính mình thần niệm, cẩn thận cảm thụ quanh thân hết thảy, kể cả đệ nhất hạt gạo bụi đất.

Cái này cũng là Tiêu Vũ khôi phục trí nhớ tới nay, lần đầu tiên đem chính mình thần niệm ở ngoài phóng tới cực hạn, chăm chú cảm ứng đến quanh thân tất cả sự vật.

Thần niệm, thứ này thập phần huyền diệu, không cách nào làm người nhìn thấy, rồi lại chân thật tồn tại, làm thần niệm khuếch tán ra lúc, thì tương đương với đem người ngũ giác phạm vi hướng về quanh thân khuếch đại.

Mở rộng phạm vi, quyết định bởi với thần niệm cường độ.

Tán xuất thần niệm sau, cho dù là khoảng cách tự thân phi thường xa xôi mỏng, chỉ cần là thần niệm trong phạm vi, thì có thể khiến người ta phảng phất có thể tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe thấy, rất là thần kỳ.

Tiêu Vũ thần niệm, lần trước Phù Đạo Minh trong khảo nghiệm, cũng đã có thể so với Thiên Tông, và ở vô hình trung, hắn thần niệm còn đang không ngừng thành mọc ra, từ khôi phục trí nhớ tới nay vẫn như thế.

Hắn giờ phút này, thần niệm ít nhất bao trùm tự thân chung quanh phạm vi mấy chục dặm, ở nơi này trong phạm vi mỗi một thứ, hắn đều khả năng rõ ràng nhận biết được, thậm chí hắn không cần mấy, liền có thể biết phạm vi này trong đất có bao nhiêu chuột bọ côn trùng rắn rết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 159: Nguy Hiểm Lựa Chọn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sâu trong lòng đất, một vùng tăm tối, nhưng Tiêu Vũ lại phảng phất khả năng nhìn thấy chung quanh hết thảy.

Hắn không dứt trầm xuống, bất hòa đã đi sâu vào dưới nền đất bao nhiêu dặm, bên trong lòng đất một vùng tăm tối, nhưng mà vào lúc này, Tiêu Vũ xung quanh cơ thể, lại bắt đầu có ánh sáng nhạt xuất hiện.

Đó là từng đạo từng đạo như dòng nước gì đó, đan vào trong đất, giống như mạng nhện bình thường, trải rộng tới mỗi một góc.

Này chính là cái gọi là địa mạch khí, từ sâu trong lòng đất lan tràn, khuếch tán đến đại địa trên mỗi một góc.

Tiêu Vũ càng là đi sâu vào, này địa mạch khí lại càng tráng kiện, thứ này cũng thuộc về sức mạnh đất trời một loại, hơn nữa cái trình độ này địa mạch khí, so với phổ thông sức mạnh đất trời mạnh quá nhiều quá nhiều.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại phảng phất nhìn không tới mấy thứ này tồn tại, vẫn còn không dứt trầm xuống.

Sức mạnh đất trời, thứ này đối với hắn vô dụng, có lẽ đối với hóa khí cảnh người mà nói vẫn như cũ có thể dùng để đề thăng tu vi, nhưng bọn họ nhưng không có Tiêu Vũ cường đại như vậy thần niệm, dù cho đi sâu vào dưới nền đất, cũng không cách nào bắt tới địa mạch khí vị trí cụ thể, chỉ có thể đại khái cảm nhận được phương vị.

Tiêu Vũ thời khắc này tìm, cũng không phải này phân tán địa mạch khí, mà là địa mạch khí trong lòng đất đan vào điểm.

Gần rồi.

Hắn trầm xuống hồi lâu, rốt cục tiếp cận địa mạch khí đan vào vị trí.

Đây cũng chính là hắn, thần niệm kinh người, và có kinh người kiến thức, đối với khắp mặt đất địa mạch thập phần hiểu ra, thông qua phân tán chi nhánh hơn nữa kinh người thần niệm, liền có thể suy diễn đến một phương vị.

Thay đổi người khác, cho dù là có giống như hắn mạnh mẽ thần niệm, cũng rất khó tìm địa mạch vị trí, bởi vì địa mạch đều không phải là thời khắc đều sẽ dừng lại ở một vị trí, mà là không dứt di động, dù cho người cường đại cỡ nào, cũng rất khó tìm đến.

Nếu không có như thế, dùng địa mạch tinh khiết như thế sức mạnh đất trời, đã sớm bị người toàn bộ lấy đi.

Nơi này, đen kịt một màu, khoảng cách đại địa mặt ngoài ít nhất cũng có mấy trăm dặm khoảng cách.

Ở cái địa phương này, đại địa linh mạch độ dày đặc, dĩ nhiên hình thành thực chất, như là từng cái từng cái dòng sông giống nhau ở cái địa phương này đan xen, Tiêu Vũ qua loa tính toán, đan xen địa mạch tiếp cận mười đạo, cái này ở Thánh cảnh dạng này trong không gian nhỏ đã được cho rất nhiều!

Mà để hắn để ý đều không phải là này đại địa linh mạch, mà là ở địa mạch đan vào nơi chung quanh, nổi lơ lửng vô số kim quang!

Thánh quang!

Ở cái địa phương này,

Có ít nhất mấy chục viên màu vàng quang châu, quay chung quanh ở địa mạch đan vào chỗ, không dứt chìm nổi, rất là óng ánh, ở trong bóng tối thoạt nhìn tựa như một mảnh màu vàng tinh không, có khác vẻ đẹp.

“Nếu không có bất đắc dĩ, thật sự là không muốn đi bước đi này!” Tiêu Vũ thở dài một cái, sau đó di chuyển tới địa mạch đan vào điểm phía trên, khoanh chân nhắm mắt, bắt đầu luyện hóa từng đường thánh quang.

Dạng này một màn, nếu để cho Thánh cảnh bên trong này thanh niên biết, khẳng định sẽ đem con ngươi đều trừng ra ngoài.

Nơi đây ở trong trôi nổi thánh quang, thoạt nhìn hàng ngàn hàng vạn, nếu là toàn bộ luyện hóa? Đủ khiến Thánh cảnh bên trong bất luận người nào đều lập tức trở thành một đại cường giả! Tiêu Vũ bất cứ có thể tìm tới một nơi như vậy!

Trên thực tế, Tiêu Vũ lúc trước khi biết cái gọi là thánh quang chính là thời không nguồn gốc thời điểm, cũng đã đoán được có loại địa phương này tồn tại, nhưng hắn lại từ đầu đến cuối không có dự định tìm tới nơi này, trực tiếp luyện hóa này thánh quang.

Thời không nguồn gốc, đó là một phương thời không bởi vì sắp sửa phá nát, một vài đã sụp đổ thời không hóa thành sức mạnh, lần nữa quy về nguồn gốc.

Nói cách khác, Thánh cảnh bên trong những người kia bản thân nhìn thấy thời không nguồn gốc, trên thực tế là Thánh biên giới đã sụp đổ bộ phận thời không, chỉ là bọn hắn không biết là thôi.

Này thời không nguồn gốc vốn tương ứng thời không đã phá nát, bởi vậy có thể tùy ý luyện hóa, nhưng Tiêu Vũ bây giờ cách làm, nhưng có tăng tốc độ Thánh cảnh tan vỡ nguy hiểm, thậm chí có khả năng để Thánh cảnh trực tiếp tan vỡ.

Này ở vào dưới nền đất thời không lực lượng cùng trong núi xuất hiện thời không lực lượng bất đồng, này thời không lực lượng vẫn chưa hoàn toàn trở về đến nguồn gốc trạng thái, cùng Thánh cảnh phương này không gian còn có ngàn vạn tia quan hệ, một khi chạm đến, có thể thì sẽ khiến cho Thánh cảnh bên trong cả vùng không gian rung chuyển, gây nên tan vỡ, thậm chí có khả năng ngay lập tức sẽ phá huỷ.

Dù sao, bây giờ Thánh cảnh không gian chạy tới hủy diệt cuối, rất nhiều nơi thời không lực lượng đều đã tàn tạ không chịu nổi, thập phần yếu đuối.

Chính là bởi vì này thời không lực lượng vẫn cùng phương này không gian có điều liên hệ, bởi vậy mới sẽ bị địa mạch lực lượng dẫn dắt, tụ tập mỗi một tòa dưới đỉnh núi địa mạch tụ hợp chỗ, này đã hoàn toàn trở về nguồn gốc thời không lực lượng, thì lại sẽ từ nơi này không tự chủ bay khỏi, bởi vậy ở mỗi một tòa trên đỉnh núi, mới sẽ không ngừng xuất hiện mới thời không nguồn gốc.

Trên thực tế, này thánh quang, chính là dưới nền đất này chưa hoàn toàn trở về thời không lực lượng, ở triệt để hóa thành lực lượng bản nguyên sau theo dưới nền đất rời đi gì đó, nếu không thời không nguồn gốc thì sẽ không chỉ xuất hiện ở mỗi một tòa trên đỉnh núi, mà là sẽ xuất hiện ở Thánh cảnh các góc.

Trở về nguồn gốc thời không lực lượng, cũng đã cùng Thánh cảnh không gian chặt đứt liên quan, luyện hóa nhiều hơn nữa cũng sẽ không đối với Thánh cảnh sản sinh ảnh hưởng, thế nhưng nơi này này thời không lực lượng thì lại không giống nhau, cùng Thánh cảnh không gian vẫn có thập phần quan hệ phức tạp.

Thế cho nên, nếu không có bất đắc dĩ, Tiêu Vũ thật sự không muốn đi tới nơi này, luyện hóa này chưa hoàn toàn trở về nguồn gốc thời không lực lượng, hắn sự lựa chọn này có nguy hiểm rất lớn, nói không chừng không chỉ không thể nhờ vào đó tái tạo linh sông, ngược lại còn muốn sớm hủy diệt Thánh cảnh.

Nếu thật sự là như thế, đến lúc đó Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người đem chôn vùi, kể cả chính hắn cũng không ngoại lệ.

Không ai có thể ở tan vỡ không gian ở trong sống sót, mặc dù có, cũng tuyệt không phải bọn họ này tối đa chỉ có hóa khí cảnh tu vi người!

“Chỉ mong ở ta tái tạo xong lục đạo linh sông trước khi, sẽ không đối với Thánh cảnh sản sinh ảnh hưởng quá lớn.”

Tiêu Vũ hơi hơi khiến trong lòng mình yên ổn, động tác này mặc dù nguy hiểm, nhưng chỉ cần không hao phí nhiều lắm thời không lực lượng, hẳn là sẽ không khiến Thánh cảnh xuất hiện vấn đề quá lớn.

Để hắn bất an chính là, hắn cũng không biết mình tái tạo này lục đạo linh sông, đến tột cùng cần bao nhiêu thời không lực lượng.

Dứt bỏ nghĩ bậy, Tiêu Vũ nhắm mắt lại, bắt đầu yên lặng luyện hóa.

Hắn thập phần cẩn thận, ở một bên luyện hóa trong khi, còn một bên thả ra thần niệm, nếu là có một tia gây nên thời không rung chuyển dấu hiệu, hắn sẽ không chút do dự, nhanh chóng dừng lại luyện hóa!

Thời gian cứ như vậy lẳng lặng trôi qua, Tiêu Vũ mỗi luyện hóa một đạo thời không lực lượng đều rất cẩn thận, bởi vậy tốc độ cũng không tính nhanh.

Tốt ở cái địa phương này thời không lực lượng phần đông, hơn nữa mỗi một đạo thời không lực lượng đều có thể đối với hắn tạo thành ảnh hưởng to lớn, bởi vậy tốc độ tuy chậm, nhưng là ảnh hưởng không lớn.

Dù sao, bình thường tốc độ luyện hóa mặc dù so với bây giờ nhanh, nhưng thời không lực lượng thập phần có hạn, trong vòng một ngày chỗ dùng để luyện hóa thời gian cũng chỉ có vậy gần nửa canh giờ, thời gian còn lại đều không có càng nhiều thời không lực lượng luyện hóa, nhưng ở đây nhưng có thể có vô số thời không lực lượng sử dụng.

Thời không lực lượng vào cơ thể, Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia lục đạo không tinh khiết linh sông, cũng đang lấy một loại tốc độ kinh người bắt đầu tái tạo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 160: Lăng Đế Rời Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong thời gian ba ngày, Thánh cảnh bầu không khí dị thường quỷ dị, mỗi một tòa trên đỉnh núi người, ngoại trừ như là thường ngày luyện hóa thánh quang, đồng thời đã ở chặt chẽ chú ý hai tòa đỉnh núi.

Trong đó một tòa, tự nhiên chính là Lăng Đế vị trí đế đỉnh, một tòa khác, tất là Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi.

Ba ngày thời gian chớp mắt rồi biến mất, Lăng Đế cùng Tiêu Vũ ước định tháng ngày, rốt cuộc cũng tiến lại.

Ngày hôm đó, vô số con mắt nhìn chằm chằm này hai núi lớn đầu, đều muốn nhìn một chút ai sẽ động trước.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế, một người so với một người hung hăng, Lăng Đế một phương muốn Tiêu Vũ ngày hôm đó chủ động đi lên đế đỉnh bồi tội, mà Tiêu Vũ cũng gọi bằng muốn Lăng Đế ở hôm nay đưa cho hắn bái sơn.

Nói cách khác, hai người bọn họ đều không hề rời đi chính mình đỉnh núi ý tứ, cũng là muốn làm cho đối phương đi tới chính mình đỉnh núi, cho nên nói một ngày kia này hai tòa người trên núi ai trước tiên xuống núi, rất có thể chính là đi tới một khác đỉnh núi, theo trình độ nào đó tới nói cũng tương đương phục nhuyễn.

Giống như thời cổ đế vương, bọn họ chắc chắn sẽ không bái phỏng yếu hơn mình nhỏ người, chỉ có thể chờ người khác tới triều bái, đây là Đế giả uy nghiêm.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế, gì tòa trên núi động trước, liền chẳng khác gì là đã bị thua khí thế.

Ở vô số ánh mắt nhìn kỹ, hai tòa đỉnh núi một ngày kia lại đều không có bất cứ động tĩnh gì, hai bên núi đều giống như căn bản không người, yên tĩnh, song phương đều không có một tia phải xuống núi ý tứ.

“Không thể nào? Có phải chuyện này cứ như vậy trôi qua? Song phương đều không xuống núi? Đây coi là ai thắng ai thua?”

“Không, mặt trời lặn thời gian, dù cho song phương đều như cũ không có động tĩnh, cũng đều tính qua thời gian ước định, cho đến lúc đó, trong bọn họ nhất định sẽ có một phe điều động, chinh phạt chưa tuân thủ người.”

“Bây giờ nhìn lại, tựa hồ cũng chỉ có chờ đến mặt trời lặn, tài năng nhìn ra cuối cùng kết quả.”

Sắc trời dần dần đen kịt lại, nhưng mà hai tòa đỉnh núi, lại là vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì, chú ý khắp nơi người, theo sắc trời biến thành đen, cũng chầm chậm bắt đầu khẩn trương lên.

Ai cũng biết, cái bế tắc này chỉ có thể đợi cho lúc mặt trời lặn đến phá vỡ.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế hai người, đều lớn tiếng muốn đối phương đi tới chính mình đỉnh núi, mặt trời lặn thời gian, nếu như song phương đều không có xuống núi, cũng chính là đều không thấy đối phương.

Cho đến thời điểm này, Lăng Đế cùng Tiêu Vũ, tất có một phe sẽ rời đi chính mình đỉnh núi, chinh phạt đối diện.

“Làm sao bây giờ? Trời sắp tối rồi, Tiêu Vũ tên kia rốt cuộc chạy đi đâu?”

Tiêu Vũ ở đỉnh núi,

Nhan Thu Thủy lo lắng không ngớt, mắt thấy sắc trời muốn đen, nhưng mà ba ngày nay bọn họ lại ngay cả Tiêu Vũ cái bóng cũng chưa từng thấy, căn bản không biết là Tiêu Vũ đi nơi nào.

“Tên khốn kia rốt cuộc đang làm gì thế?” Huyết Lân trong lòng cũng thập phần quái lạ.

Nó cùng Tiêu Vũ trong lúc đó tồn tại mạng khế, khả năng đại khái cảm nhận được Tiêu Vũ vị trí, biết Tiêu Vũ không có một mình rời đi, nhưng là bởi vì như vậy, để nó càng thêm kỳ quái, Tiêu Vũ rốt cuộc đã chạy đi đâu, như thế nào một khối không lên tiếng thì biến mất ba ngày?

“Chờ xem, trời tối thời điểm, Tiêu Vũ nên xuất hiện.” Sở Ngâm Sa ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, mắt cũng không lườm, thập phần trấn định.

“Ta cũng tin tưởng, Tiêu huynh nhất định sẽ xuất hiện.” Thạch Vũ cũng rất bình tĩnh, kể cả chính hắn đều không thể nói rõ tại sao, tóm lại ở sâu trong nội tâm liền cảm thấy Tiêu Vũ không phải loại kia sẽ lâm trận chạy trốn người.

“Các ngươi nói thật nhẹ nhàng, trời đang chuẩn bị âm u, đến lúc đó Lăng Đế nhất định sẽ đánh tới, nếu như Tiêu Vũ không xuất hiện, chúng ta ai là Lăng Đế đối thủ?” Nhan Thu Thủy tức giận nói.

“Không chỉ một cái Lăng Đế gì?” Sở Ngâm Sa từ tốn nói: “Đến lúc đó nếu như Tiêu Vũ không xuất hiện, vậy thì để ta tới gặp gỡ một lần hắn!”

Nhan Thu Thủy không nói gì, thẳng thắn im lặng không nói thêm lời.

Nàng còn không hiểu rõ Sở Ngâm Sa người này? Coi như thực lực không bằng người, cũng xưa nay không có sợ qua ai, chớ nhìn hắn bây giờ nói tới trấn định, giống như tin tưởng tràn đầy hình dáng, nhưng trên thực tế chính hắn hơn nửa cũng biết không phải Lăng Đế đối thủ.

Không có cách nào, cái này người điên chính là như thế, ai cũng không phục, dù cho biết mình không phải là đối thủ, cũng phải đánh trước rồi hãy nói.

“Không được, ta phải đi tìm một chút, Tiêu Vũ người này, đừng đem chúng ta ném tự chạy!” Nhan Thu Thủy làm sao cũng ngồi không yên, sau khi nói xong ở trên núi tìm kiếm khắp nơi lên Tiêu Vũ.

Trên trời nắng gắt dần dần trải qua xuống phía tây, mặt trời lặn thời gian càng ngày càng gần.

Cùng ngày không trung cuối cùng một tia ánh mặt trời biến mất, toàn bộ Thánh cảnh, phảng phất đều yên lặng.

“Trời tối!”

Ở Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi xung quanh, không có ai biết thời khắc này tụ tập bao nhiêu người, có bao nhiêu con mắt đang nhìn nơi này.

“Ba ngày đã qua, ngươi không có tới leo núi, làm chết!”

Đột nhiên, một đạo chói mắt kim quang từ bầu trời xa xa bên trong sáng lên, hình thành 1 đạo kim sắc cột sáng, xông thẳng tới chân trời, phảng phất đâm tới trên chín tầng trời.

Cùng trong nháy mắt, một lạnh như băng âm thanh vang lên, truyền khắp Thánh cảnh, không mang theo chút nào cảm tình!

“Là Lăng Đế, Lăng Đế đến núi!”

“Có tin tức truyền đến, Lăng Đế từ đế đỉnh lên xuống núi, đang hướng về nơi đây mà đến!”

“Kết quả lại là Lăng Đế trước tiên đến thảo phạt Tiêu Vũ gì?”

Các loại tin tức, vào lúc này giống như gắn cánh giống nhau theo Thánh cảnh các nơi bay tới, đã một quãng thời gian rất dài không có người thấy Lăng Đế, ở đây khắc xuống núi, đang hướng về Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi mà đến.

“Làm sao bây giờ? Lăng Đế đã xuống núi, chẳng mấy chốc sẽ giết tới đây! Đáng chết, Tiêu Vũ rốt cuộc chạy đi nơi nào, đều lúc này vẫn chưa xuất hiện?”

Trên đỉnh núi, Nhan Thu Thủy gấp đến độ con mắt đều phải đi ra, Lăng Đế cũng đã rời núi, mà Tiêu Vũ vào lúc này, còn không hề có một chút tin tức nào.

“An tĩnh chờ, coi như Tiêu Vũ thật không xuất hiện, ta liều mình cùng Lăng Đế một trận chiến.” Sở Ngâm Sa vẫn như cũ bình tĩnh, một ngày kia hắn cùng với bình thường có sự bất đồng rất lớn.

Bình thường Sở Ngâm Sa, phóng đãng khí tức bên ngoài, chưa bao giờ thu lại, nhưng hắn giờ phút này lại khắp toàn thân đều lộ ra bình tĩnh, loại này bình tĩnh thậm chí đã có vẻ hơi quá đáng.

“Tên khốn kiếp này làm cái gì, UU đọc sách &# 119; &# 119; w. Uuk a n &# 115; h u &# 46; &# 99; &# 111;m còn không ra!” Huyết Lân giống nhau sốt ruột, ở tại bọn hắn ở trong nếu như có người có thể cùng Lăng Đế một trận chiến, vậy cũng chỉ có Tiêu Vũ.

Nếu như Tiêu Vũ thật cuối cùng đều không xuất hiện, bằng mấy người bọn họ, phỏng chừng chính là đồng loạt ra tay cũng không ngăn cản được Lăng Đế.

Đế trên đỉnh, đạo kia chói mắt màu vàng cột sáng liên thông thiên địa, từ xuất hiện sau khi, sẽ không có lại biến mất, ở Thánh cảnh bên trong các góc cũng có thể nhìn thấy.

Lúc này, Thánh cảnh bên trong người người đều có thể nhìn thấy, cái kia đạo kim sắc cột sáng đang di động, từ đế đỉnh phương hướng, hướng về nơi này chầm chậm tiếp cận.

Ai cũng biết, đó là Lăng Đế ở hướng phương hướng này di động, khi hắn tiến lại thời gian, cũng chính là Tiêu Vũ ngọn núi này bị Lăng Đế công phá thời điểm!

Ánh sáng chói mắt cột, ở ban đêm Thánh cảnh bên trong thoạt nhìn là như vậy dễ thấy, nó di động đến thập phần chầm chậm, nhưng mỗi động đậy, lại cũng có thể làm cho người ở chỗ này cảm nhận được áp lực cực lớn, bất kể là chỗ tối còn là chỗ sáng người, trong nội tâm phảng phất đều bị một tòa núi lớn đều ở.

“Ầm!”

Bỗng nhiên, Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi truyền đến một tiếng vang thật lớn, cả đỉnh núi chấn động mạnh, tiếng vang truyền ra vô cùng khoảng cách xa.

Chương 161: Kim Quang Hộ Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lăng Đế tới?”

Hết thảy người thất kinh, vào lúc này sẽ đến đánh ngọn núi này, ngoại trừ Lăng Đế còn sẽ có người khác sao?

“Không đúng, Lăng Đế đế quang còn cách một đoạn, không có vậy sắp tới?”

“Vậy là ai?”

Rất nhanh, bí mật quan sát phát giác được không đúng, đại diện cho Lăng Đế cái kia đạo kim sắc cột sáng khoảng cách còn rất xa, tấn công núi người đều không phải là Lăng Đế.

“Phế nhân Tiêu Vũ, đi ra nhận lấy cái chết!”

Quát to một tiếng, mấy bóng người xuất hiện ở ở dưới chân núi, hét ra sóng âm giống như sấm sét, cuồn cuộn mà đi.

“Là Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi? Hai người bọn họ sao lại tới đây?”

“Ta biết rồi, bọn họ đều nghe lệnh của Lăng Đế, muốn ở Lăng Đế tiến lại trước khi trước tiên đem ngọn núi này đánh hạ!”

Đoàn người kinh hô, nhận ra tấn công núi người, chính là 4 nhỏ Thiên Vương ở trong hai người, Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi, ngoài ra, hai người kia còn mỗi loại dẫn theo hai câu người theo đuổi, vừa mới động tĩnh chính là từ bọn họ tạo thành.

“Ba ngày kỳ hạn đã qua, ngươi bất cứ cãi lời Lăng Đế ý chí, hôm nay liền đem ngươi ngọn núi này cho dẹp yên!”

“Thánh cảnh bên trong, không ai có thể cãi lời Lăng Đế!”

Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi cùng mở miệng, trong khi nói chuyện, hai người hướng về trên đỉnh núi phóng đi.

“Hai người các ngươi bại tướng dưới tay, trước kia còn bị Tiêu Vũ làm đến thương tích đầy mình, bây giờ còn gan dạ chạy tới hung hăng?”

“Muốn chết!”

Trên núi bay ra hai bóng người, trước sau mở miệng, sau đó trực tiếp nhằm phía Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hai người, cùng bọn chúng đại chiến cùng nhau.

“Đến đây đến đây, Bản Long cực kỳ không nhìn nổi người ở Bản Long trước mặt hung hăng, các ngươi đã khùng như vậy, Bản Long thì cùng các ngươi vui đùa một chút!”

“Bổn tiểu thư cũng không phải dễ ức hiếp, cái gì chó má Lăng Đế cùng 4 nhỏ Thiên Vương, nếu nổi giận bổn tiểu thư, đem các ngươi tất cả đều đánh về nhà!”

Huyết Lân cùng Nhan Thu Thủy cũng xuất hiện, Huyết Lân từ không cần phải nói, tính cách trước sau như một, vừa mở miệng chính là như vậy cuồng, Nhan Thu Thủy cũng giống vậy, không động thủ thì thôi, hơi động thẳng tay đến, hoàn toàn như biến thành người khác giống nhau, tương đương bạo lực.

Một người một rồng phân biệt lấy một địch bao nhiêu, Cùng Tất Tu hai người người theo đuổi đại chiến.

Bên cạnh, núp trong bóng tối người đều có chút há hốc mồm, trên núi này đều là những người gì a, nói chuyện một người so với một người hung hăng, hoàn toàn không đem Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hai người này nhỏ Thiên Vương để ở trong mắt.

Đặc biệt là cái kia Tiểu Thú, lại có thể miệng phun tiếng người, hơn nữa nói chuyện nhất hung hăng, một bên nói chuyện còn vừa không từng đứt đoạn, nói những câu nói kia càng hầu như có thể đem người chọc giận gần chết!

Đại chiến kéo dài bên trong, xem cuộc chiến những người kia lại có người phát hiện dị thường.

“Cái kia Tiêu Vũ? Tại sao không có xuất hiện?”

“Đều lúc này, có phải hắn còn trốn ở trên núi không ra?”

“Ba ngày trước nói chuyện vậy cuồng, kết quả mặt trời lặn sau khi lại không có nửa điểm động tĩnh, căn bản không bằng Lăng Đế, ít nhất Lăng Đế bên kia nói được là làm được, ba ngày kỳ hạn vừa qua liền trực tiếp xuống núi chinh phạt!”

“Theo xem như vậy cái kia Tiêu Vũ cũng là ngoài miệng phách lối một chút, nếu như thật sự có thực lực, ngày lạc hậu thì sẽ không là Lăng Đế trước tiên xuống núi, mà là hắn trước tiên rời núi chinh phạt Lăng Đế!”

“Hơn nữa này lại dưới chân núi đều đánh nhau, hắn ngay cả một cái bóng cũng không gặp được!”

Đại chiến bên trong, nhưng không thấy Tiêu Vũ bóng người, để rất nhiều người đang xem cuộc chiến cũng bắt đầu hoài nghi.

Tiêu Vũ ba ngày trước nói tới lớn lối như vậy, vào lúc này lại là chưa từng xuất hiện, không thể không khiến người ta suy đoán, hắn những câu nói kia có phải là cũng liền nói thuyết phục, nếu không vào lúc này người đi đâu rồi?

So sánh với đó, còn là nói ra như núi Lăng Đế càng thêm làm cho người tin phục, ba ngày kỳ hạn vừa qua, liền lập tức xuống núi, đã đến chinh phạt Tiêu Vũ.

Cho dù đối với chưa từng xuất hiện Tiêu Vũ tràn ngập hoài nghi, nhưng dưới chân núi này chiến đấu, cũng làm cho xem cuộc chiến mọi người giật mình không thôi.

Này nhận trên núi rốt cuộc đều là những người gì, đối mặt Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hai người này, lại biết đánh nhau lâu như vậy, mặc dù coi như có chút thế yếu, nhưng thể hiện ra thực lực đã đủ khiến người khiếp sợ.

Đặc biệt là cái kia thoạt nhìn nhu nhược nữ tử, còn có cái kia giống như rắn lớn nhỏ dị thú, này một người một thú mỗi loại dùng một chọi ba, bất cứ trầm ổn chiếm thượng phong.

Phải biết rằng dù cho bọn hắn đối thủ chỉ là Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi người theo đuổi, nhưng khả năng đi theo 4 nhỏ Thiên Vương bên cạnh, thực lực khả năng yếu đi nơi nào, ít nhất đã mạnh hơn Thánh cảnh bên trong đại đa số người!

Đại chiến theo chân núi chiến đến sườn núi, lại từ sườn núi chiến đến chân núi.

Sở Ngâm Sa mấy người đều biết, trận chiến này nếu bại, chính là bỏ mình, ở loại kích thích này bên dưới bọn họ mỗi người vượt xa người thường phát huy, sức chiến đấu so với lên mấy ngày trước tăng lên mấy lần, kể cả xong đợi cùng Hậu Nhất Phi hai người đều giật mình không thôi.

Đánh đến thời khắc này, song phương đều đã bị thương không nhẹ, Tất Tu bên này người mặc dù chiếm thượng phong, nhưng muốn đánh đi lên núi, phỏng chừng cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

“Ầm!”

Ngay ở tất cả mọi người dưới chân núi chiến đấu hấp dẫn thời gian, mát mắt màu vàng đột nhiên tiến lại, như là một vòng nắng gắt đột nhiên xuất hiện, hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt đồng thời, cũng đâm vào mọi người đều một chút nhắm hai mắt lại.

“Là Lăng Đế, Lăng Đế tới!”

“A, con mắt của ta!”

Các loại khiếp sợ âm thanh vang lên, nương theo lấy còn có vài tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ thấy cái kia liên thông trứ bầu trời màu vàng cột sáng, ở không người phát giác trong khi đã tới ngọn núi này chân.

Ở cột sáng kia trung ương, là một đạo tuổi trẻ bóng người, hắn bị vạn trượng kim quang bao lại ở trong đó, đặc biệt chói mắt, mặc dù là đứng ở một khoảng cách rất gần địa phương, cũng khiến người ta không nhìn thấy hắn chân thật dung nhan.

Mọi người chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một nam tử trẻ tuổi, khoác trên người chói mắt kim quang, như thần linh giáng thế, từng bước từng bước hướng về dưới chân núi đi đến.

Trên người hắn kim quang thập phần tà dị, không chỉ mát mắt, một vài tu vi hơi thấp người nếu là nhìn chằm chằm thân ảnh của hắn nhìn, hai mắt còn có thể cảm thấy một trận đau đớn, sau đó trong mắt không tự chủ được chảy xuống máu tươi, thống khổ không chịu nổi.

Cái kia vài tiếng kêu thảm thiết, chính là vì vậy mà phát ra.

“Ngớ ngẩn, đừng chăm chú nhìn!” Có người lớn tiếng nhắc nhở: “Đó là Lăng Đế tu ra dị tượng, kim quang hộ thể, người bình thường dù cho xem thêm trên chốc lát, đều sẽ thương tổn được hai mắt, thậm chí mù!”

“Xuýt!”

Nghe đến nhắc nhở, &# 85 vô số người hút vào khí lạnh.

Cuối cùng là cường đại cỡ nào một người, thậm chí ngay cả nhiều liếc hắn một cái đều sẽ bị thương?

“Tiêu Vũ ở đâu? Hắn không phải muốn ta đến lạy đỉnh núi gì? Ta bây giờ đến rồi!” Cả người bao vây lấy kim quang bóng người mở miệng, đồng thời từng bước từng bước hướng về ở dưới chân núi đi đến.

Lúc này mới có người chú ý tới, Lăng Đế trên người không chỉ mang theo một đạo tận trời cột sáng, hơn nữa đang bước đi thời gian, mỗi đi một bước, dưới chân liền có kim quang đãng xuất, hắn chỗ đặt chân, mặt đất cũng tất nhiên sẽ hóa thành chói mắt màu vàng.

Cảm nhận được Lăng Đế đến, dưới chân núi chiến đấu cũng đã dừng lại, Tất Tu bọn người lui về dưới chân núi, lẳng lặng ở nơi đó chờ, Sở Ngâm Sa bọn người, cũng đều lui về sườn núi, ngưng thần đề phòng cái này tiến lại tuổi trẻ bóng người.

Lúc này mấy người, kể cả kiêu ngạo quen rồi Huyết Lân, đều là mặt mặt nghiêm nghị, theo đạo thân ảnh này trên thân, bọn họ cảm nhận được một loại áp lực cực lớn.

Loại áp lực này không cách nào hình dung, nhưng lại làm cho bọn họ cơ hồ đều muốn định tức, đối mặt tên nam tử này, mấy người bọn họ cũng không ai dám làm bừa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 162: Tiêu Vũ Chạy?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không có được trả lời, Lăng Đế cũng sẽ không hỏi, từng bước từng bước hướng đi chân núi.

Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi bọn người, lúc này đều cung cung kính kính quỳ sát ở ở dưới chân núi, như là bề tôi cung nghênh chính mình đế vương giống nhau, chờ Lăng Đế giá lâm.

Lăng Đế đi tới trước người bọn họ, dừng lại dừng lại, trên người kim quang đưa hắn che chở ở trong đó, khiến người ta không thấy rõ hắn lúc này là một bộ ra sao vẻ mặt.

Mặc dù Lăng Đế còn cái gì cũng chưa nói, nhưng lúc này Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi, trên người của hai người đều đã che kín mồ hôi.

Bọn họ chiến đấu lâu như vậy, lúc này trên người ít nhiều gì đều có một ít vết thương, vết máu trộn mồ hôi, khiến cho bọn hắn quần áo trên người đều đã ướt đẫm, căng kề cận da dẻ, dáng dấp thoạt nhìn có chút chật vật.

“Vì sao các ngươi còn đang chân núi?” Lăng Đế đứng ở Tất Tu hai người trước người, âm thanh lạnh lùng, nghe không ra có phẫn nộ, nhưng cũng không cách nào làm người cảm giác được thân cận.

Trong nháy mắt, Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi trên người mồ hôi rơi như mưa.

Lăng Đế để hai người bọn họ trước một bước tiến lại, dụng ý ở chỗ làm cho bọn họ trước tiên đánh lên đỉnh núi, đem trên núi trừ Tiêu Vũ ngoài ra những người không có liên quan sớm thanh trừ, bởi vì những người này ở đây Lăng Đế trong mắt chính là rác rưởi, rác rưởi tự nhiên là không cần hắn Lăng Đế đến dọn dẹp.

Mà bây giờ, Lăng Đế đã đi tới, hai người bọn họ lại không thể đánh lên sơn đầu, dù cho bọn họ có tất cả nguyên nhân, ở Lăng Đế trong mắt xem ra cũng là vô dụng, bởi vì cục diện bây giờ, là bọn hắn không có đạt được Lăng Đế chỗ muốn thấy được kết quả.

“Ai da!” Lăng Đế nhẹ nhàng hít một tiếng, không có lại mở miệng, một lần nữa hướng đi phía trước.

Lăng Đế không trách tội, Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi sắc mặt lại là đồng thời đại biến, nhìn sắc trắng bệch như tờ giấy.

Hai người cắn răng một cái, đồng thời giơ tay, mỗi loại quay lồng ngực của mình tầng tầng đánh ra một chưởng, sau đó song song hộc máu, ngã trên mặt đất không thể động đậy.

Hết thảy thấy cảnh này mọi người vạn phần khiếp sợ, hai người này lại đối với mình dưới này sinh trùng tay?

Đối với người khác ra tay rất dễ dàng, nhưng xuống tay với chính mình, cũng rất khó, tựa như muốn tát mình bạt tai lúc, dù cho trong lòng ngoan đắc hạ xuống, hạ thủ trong khi trong tay sức mạnh cũng sẽ không tự chủ khinh vài phần.

Nhưng hai người này lần này lại là dưới đến rất nặng, không có một chút nào nương tay, thật giống như cùng tự có cái gì sinh tử đại thù giống nhau.

Chỉ có Tất Tu hai người tự mình biết, muốn tùy tùng Lăng Đế, thì tuyệt không thể phạm sai lầm, cho dù là bọn họ đối với việc này chưa nói tới sai lầm, nhiều lắm chỉ là không thể đạt được Lăng Đế yêu cầu, nhưng này so với phạm sai lầm càng nghiêm trọng hơn.

Ở Lăng Đế trong mắt, thất bại so với phạm sai lầm càng thêm không cho phép, còn nếu là muốn Lăng Đế ra tay, bọn họ có thể so với bây giờ thê thảm gấp mười gấp trăm lần!

“Tiêu Vũ ở đâu?” Lăng Đế đối với Tất Tu hai người động tác như là hoàn toàn không nhìn thấy, đi tới ở dưới chân núi, đối với trên sườn núi Sở Ngâm Sa mấy người mở miệng.

Hắn ngữ khí tựa hồ mãi mãi cũng là như thế, bình tĩnh, lãnh đạm, không có bất kỳ cái gì tình cảm có thể nói.

Sở Ngâm Sa bọn người cùng nhìn nhau, đều cảm giác người này so với trong tưởng tượng tăng thêm sự kinh khủng, mấy người bọn họ coi như ở trạng thái đỉnh cao, cũng rất khó chiến thắng người này, chớ nói chi là bây giờ đều bị một vài đau đớn.

“Hắn không phải để cho ta tới lạy đỉnh núi gì? Ta đến rồi!” Lăng Đế vừa mở miệng, một bên cất bước, hướng về trên núi đi đến.

Hắn đi rất chậm, nhưng cũng quỷ dị tốc độ rất nhanh, vài bước trong lúc đó, thì theo chân núi đi tới sườn núi, không thấy Sở Ngâm Sa mấy người tồn tại, hướng về đỉnh núi mà đi.

“Cái gì vương a đế a, tất cả đều là chó má, Bản Long còn chưa từng biết sợ ai đó!” Huyết Lân luôn luôn là cực kỳ ngạo chủ, nhìn thấy Lăng Đế thái độ như thế, nó trong lòng đã sớm kìm nén một đám lửa, giờ phút này cũng chịu không nổi nữa, hét lớn một tiếng xông về phía trước.

“Bốp!”

Lăng Đế giơ tay, động tác thập phần đơn giản, chỉ là quay

Huyết Lân điểm ra một ngón tay.

Ở đầu ngón tay của hắn, có một vệt kim quang lộ ra, nhanh như sấm sét, dù cho Huyết Lân tốc độ nhanh hơn nữa, cũng căn bản né tránh không bằng, bị kim quang kia trực tiếp xuyên thấu.

Nó trước đây dù cho bị thương, trên người vảy cũng chưa từng phá nát qua, mà ở Lăng Đế một chỉ này bên dưới, thân rồng bên trên đã là nhiều hơn một cỡ ngón tay lỗ máu, máu tươi chảy ròng.

Bởi vì bị thương, Huyết Lân đau đến từ không trung rơi xuống đất, trên mặt đất thống khổ giãy dụa thân rồng.

“Huyết Lân!”

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy cũng là lớn kinh, Huyết Lân vảy lại bị người một ngón tay thì đâm thủng? Cái này Lăng Đế thực lực không khỏi cũng quá khủng bố!

“Lại có một cái đỏ thuồng luồng?” Lăng Đế cái kia trong âm thanh đạm mạc rốt cục lộ ra vài phần kinh ngạc, sau đó tiếc hận nói: “Chỉ tiếc, nguồn gốc bị hư hỏng, ngoại trừ vảy cứng rắn ở ngoài, còn hơn phổ thông dị thú gượng không dứt vài phần.”

Huyết Lân bởi vì sau khi sinh liền lâu dài ngủ say, nguồn gốc bị hao tổn, cũng bởi vậy này tuy có tổ long chi huyết, nhưng thực lực lại cực kỳ có hạn, bây giờ lại bị Lăng Đế liếc mắt một cái thấy ngay.

“Mấy người các ngươi không phải là đối thủ của ta, thậm chí không để cho ta xuất thủ tư cách, Thạch Vũ, điểm này ngươi hẳn phải biết, vẫn để cho Tiêu Vũ đi ra đi.” Lăng Đế ẩn ở kim quang bên trong bóng người chỉ hướng về Huyết Lân liếc mắt nhìn, sau đó liền không nhìn nữa, như là không có bao nhiêu hứng thú, tiếp tục hướng về trên núi đi đến.

Thạch Vũ sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn trước đây cũng coi như là Lăng Đế người theo đuổi, mặc dù hầu như chưa có tiếp xúc qua Lăng Đế, nhưng cũng biết Lăng Đế rất mạnh, nói không ngoa.

Mấy người bọn hắn, chính là cùng tiến lên cũng là không Lăng Đế đối thủ, Lăng Đế lời nói cũng không phải ngông cuồng, càng không phải là giễu cợt, mà là bọn họ thật không để cho Lăng Đế xuất thủ tư cách, thực lực căn bản không phải cùng một cái cấp bậc.

Lăng Đế không dứt áp sát, ba người bọn họ một con rồng cũng chỉ có thể không ngừng lùi lại, Sở Ngâm Sa mặc dù muốn ra tay, nhưng cũng bị Thạch Vũ cản lại, để hắn ra tay tương đương chịu chết.

Như thế, Lăng Đế như là ở nhà mình vườn hoa tản bộ bình thường, từng bước từng bước theo chân núi trực tiếp đi lên đỉnh núi.

Đến nơi này, ánh mắt của hắn bốn phía quét qua, nói: “Tiêu Vũ? Ta đã tới, đến bây giờ đều không dự định đi ra không?”

Sở Ngâm Sa bọn người cũng không biết đáp lại ra sao, bọn họ căn bản không biết là Tiêu Vũ đi nơi nào, huống hồ dùng người này như thế thực lực cường hãn, coi như Tiêu Vũ xuất hiện, có thể là đối thủ của hắn gì?

“Tiêu Vũ đi đâu?”

“Lăng Đế đều đến đỉnh núi, hắn còn chưa có xuất hiện, có phải người này là thật chạy trốn?”

“Làm nửa ngày, cái này Thiên Thanh Vũ Viện bên trong phế nhân thậm chí ngay cả cùng Lăng Đế một trận chiến đều không dám, thực sự là rác rưởi một.”

“Ha ha, phỏng chừng cũng là, ba ngày trước khi nói tới hung hăng, kết quả thật đến lúc này, chạy trốn so với ai khác đều sắp!”

“Người này thái quá vô liêm sỉ, không chỉ chạy, còn để bên cạnh bọn họ mấy người này lưu lại kéo dài Lăng Đế, thực sự là đáng xấu hổ!”

“Thiên Thanh Vũ Viện đi ra người, quả nhiên không bình thường a, khà khà, da mặt đều so với bình thường người muốn dày!”

Này đã đến tìm hiểu người, mặc dù không dám dựa vào Lăng Đế thân cận quá, nhưng là mỗi người có phương pháp, có thể biết trên núi phát sinh tất cả.

Cũng tỷ như ở trên bầu trời, liền có không ít người cưỡi có thể bay lên trời dị thú, ẩn trên bầu trời quan sát đỉnh núi phát sinh sự tình.

Nhìn thấy Tiêu Vũ đến nay đều chưa từng xuất hiện, hơn nữa bọn họ còn cố ý ở trên núi tìm tòi qua, khắp nơi đều không có phát hiện Tiêu Vũ bóng người, rất nhiều người đều xuống kết luận, nhận định hắn nhất định là đã chạy trối chết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 163: Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Để chuyện hôm nay, Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người vốn đều trông chờ không ngớt, khổ sở chờ một ngày này tiến lại, kết quả thật đến ngày đó, Tiêu Vũ nhưng ngay cả một cái bóng cũng không gặp được, mọi người đối với hắn tự nhiên là thất vọng.

Nhất thời các loại xem thường cùng giễu cợt âm thanh ở Thánh cảnh bên trong bất đồng góc vang lên, Tiêu Vũ nguyên bản là trực tiếp hướng về Lăng Đế nhận sai, cũng không người sẽ làm những người này đối với hắn như thế xem thường, nhưng hắn sai thì sai ở không nên thả ra cấp độ kia cuồng ngôn, nói muốn để cho Lăng Đế đến bái hắn đỉnh núi, kết quả hắn lại tự chạy, này khiến cho rất nhiều người đều đối với hắn rất là trơ trẽn.

Không bản lĩnh, cũng đừng vậy cuồng, không dám chiến, còn không phải phải bày ra lớn lối như vậy tư thế, đây coi là xảy ra chuyện gì? Cho trên mặt chính mình dán kim, kết quả cuối cùng vừa làm con rùa đen rút đầu!

Trên đỉnh núi, Lăng Đế ánh mắt giống như hóa thành hai đạo thực chất kim quang, ở trên núi đảo qua một vòng, sau đó nói: “Ta còn tưởng rằng, là hạng người gì gan dạ để cho ta tới bái sơn, kết quả cũng là chỉ đến như thế!”

Hắn nói tới tùy ý, nhưng nghe ở Sở Ngâm Sa trong tai, lại là cực kỳ chói tai.

Bọn họ và Tiêu Vũ thì tương đương với một thể thống nhất, mặc dù đắc tội Lăng Đế một chuyện nguyên nhân chủ yếu là Tiêu Vũ trên người, nhưng Tiêu Vũ cũng là vì bọn họ, nếu không mỗi tháng nộp lên trăm đạo thánh quang, bọn họ căn bản cũng không có cái gì tài nguyên có thể tu luyện.

Bây giờ như vậy nghe vào trong tai, mấy người đều cảm giác như là bị người tát một cái giống nhau khó chịu.

“Mặc dù để cho ta tới bái sơn không phải là các ngươi, nhưng ta đã rời núi, liền không thể tay không mà quay về, đã cái kia Tiêu Vũ vắng mặt, vậy liền dùng mấy người các ngươi mạng để thay thế.” Lăng Đế hời hợt nói xong, một câu nói cho hết lời đồng thời, hắn đã quay ba người ra tay.

Chỉ thấy hắn bao khỏa kia ở vô số kim quang bên trong bóng người, hướng về ba người một con rồng dò tới một cái tay.

Bên cạnh hắn vô số kim quang, nhất thời tùy theo chuyển động, hướng về trong tay hắn tụ tập, cuối cùng hóa thành một con bàn tay to lớn, giống như một ngọn núi nhỏ, hướng về Sở Ngâm Sa bọn người quét ngang mà qua.

“Ầm!”

Này một chưởng vỗ đến, Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ bọn người dồn dập miệng phun máu tươi, hướng về phía sau bay ngược bước ra, hấp hối, chính là lực phòng ngự kinh người Huyết Lân, giờ phút này trên người cũng lại chảy ra máu tươi, đem nguyên bản là một mảnh đỏ đậm thân hình nhuộm càng thêm tươi đẹp.

Ngoài ra, Lăng Đế một chưởng này qua đi, ngọn núi này đỉnh núi đều bị hắn đập đến trực tiếp lõm vào, nhìn từ đàng xa đến, ngọn núi này cái đầu ở một chưởng này sau khi miễn cưỡng thấp một đoạn.

“Xuýt! Lăng Đế rốt cuộc mạnh đến mức nào!”

“Trong truyền thuyết chiến lực của hắn đã nhưng cùng tông sư sánh vai, quả nhiên không giả, đây nếu là vỗ nữa bao nhiêu chưởng đi xuống,

Ngọn núi này đều phải bị trực tiếp đánh ngang!”

“Quá kinh khủng, không hổ là Lăng Đế, sức chiến đấu vô song!”

Bất kể là trên bầu trời quan sát những người kia, còn là khoảng cách đến xa hơn, vào đúng lúc này nhìn thấy Lăng Đế một chưởng này sau, mỗi người đều là hít một hơi lãnh khí.

Lăng Đế thực lực, so với bọn hắn trong tưởng tượng tăng thêm sự kinh khủng, hơn nữa phải biết rằng bây giờ Lăng Đế còn không vận dụng hắn hoàng kim cự kiếm, nếu như vận dụng nói, nói không chừng một kiếm có thể đem ngọn núi này chém tới một nửa, hai kiếm có thể san thành bình địa!

Sức chiến đấu như thế, ở Thánh cảnh trẻ tuổi ở trong có người nào có thể so với?

“Vốn mấy người các ngươi và không có tư cách muốn ta ra tay, có trách thì chỉ trách các ngươi cùng cái kia Tiêu Vũ là chung nhau, các ngươi đã gan dạ khiêu khích ta, muốn ta xuống núi, tự nhiên là muốn đánh đổi một số thứ.” Lăng Đế ngữ khí vẫn là vậy bình thản.

Hắn giống như đang làm một cái nhất là sự tình đơn giản, giống như ăn cơm uống nước giống nhau, tựa hồ xoá bỏ Sở Ngâm Sa mấy người, đối với hắn mà nói chính là này cùng đơn giản một chuyện.

Này cũng càng thêm khiến người ta cảm thấy thực lực của hắn khủng bố, ở ba người này 1 thú ở trong, Thạch Vũ nhưng 4 nhỏ Thiên Vương một trong, hơn nữa Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy đám người thực lực vừa mới bọn họ cũng đều gặp, dù cho không bằng 4 nhỏ Thiên Vương, cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

Nghiêm chỉnh mà nói, 4 nhỏ Thiên Vương đã là sớm nhất thuyết pháp, bây giờ thuyết pháp là tam vương 1 đế.

Lúc nói chuyện, Lăng Đế đã lại giơ tay, thân ảnh mơ hồ ẩn ở kim quang bên trong, khiến người ta không thấy rõ khuôn mặt của hắn, nhưng cũng có thể cảm giác được cái kia bình thản bên trong bá đạo, giống như thần linh bình thường, không cho phép bất luận người nào cãi lời.

Đôi là cùng lúc trước giống nhau một chưởng, con kia to lớn mà chói mắt bàn tay lớn màu vàng óng, hướng về Sở Ngâm Sa bọn người một lần nữa đập xuống.

“Ngươi qua!”

Ngay ở tất cả mọi người, kể cả Sở Ngâm Sa bọn người chính mình cũng cho rằng hẳn phải chết thời gian, một có chút lạnh như băng âm thanh đột nhiên xuất hiện.

Cũng trong lúc đó, đại địa phát sinh ầm vang một tiếng thật lớn, một bóng người theo dưới nền đất đột nhiên lao ra, hướng về Lăng Đế cái kia bàn tay khổng lồ nổ ra một quyền.

“Ầm!”

Cả đỉnh núi, vào lúc này đều kịch liệt đung đưa, Lăng Đế con kia bàn tay lớn màu vàng óng, vào thời khắc này phát sinh tận trời kim quang.

Không chỉ có là ngọn núi này, kể cả phụ cận vài toà đỉnh núi đều bị kim quang này chiếu sáng giống như ban ngày, mọi người cũng bởi vậy thấy rõ theo dưới nền đất lao ra bóng người.

Tiêu Vũ! Hắn lại theo dưới nền đất xuất hiện, nhưng lại một quyền liền đem máu đế kinh khủng kia bàn tay đánh bể!

Chói mắt kim quang tứ tán, tất cả rốt cục trở về bình tĩnh.

“Tên khốn kiếp nhà ngươi, mấy ngày nay rốt cuộc đã chạy đi đâu, bây giờ mới ra ngoài!” Nhìn thấy Tiêu Vũ, Nhan Thu Thủy lập tức chính là chửi như tát nước.

Người này chính là như vậy khả năng hành hạ người sao, không phải phải chờ tới thời khắc cuối cùng mới xuất hiện, mới vừa rồi một khắc đó, nàng còn coi chính mình khẳng định phải chết.

“Không sao chứ?” Tiêu Vũ một nát hư bước, liền chuyển qua bao nhiêu thân người trước, đem trọng thương bọn họ 11 nâng dậy.

“Không chết được.” Sở Ngâm Sa nhếch môi, cấp ra đơn giản nhất đáp lại, hắn như là khẳng định Tiêu Vũ cuối cùng nhất định sẽ tới, trên mặt vẻ mặt là biến hóa ít nhất một.

Nhan Thu Thủy cùng Huyết Lân đều ở bên cạnh quay Tiêu Vũ một lần chửi bới, Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ thì lại yên tĩnh nhất.

Tiêu Vũ hỏi Nhan Thu Thủy bắt lại một chút đan dược chữa trị vết thương, chia ra cho mấy người ăn vào, sau đó vừa dùng trong cơ thể Thần lực vì bọn họ hơi thêm sắp xếp, dùng hắn dược đạo thực lực, mấy người này tìm được sắp xếp sau khi, dù cho không thể lập tức khôi phục, ít nhất đã có thể như ý hành động.

“Các ngươi, bây giờ lập tức rời đi nơi này, sau khi vô luận như thế nào, đều không thể gần chút nữa ngọn núi này!” Tiêu Vũ xác nhận bọn họ có thể hoạt động, sau đó giao cho một câu, liền đứng dậy hướng về Lăng Đế đi đến.

“Nấc……” Nhan Thu Thủy cùng Huyết Lân tiếng mắng vẫn không ngừng lại, nghe xong Tiêu Vũ lời này sau rốt cục câm miệng, cả hai hai mặt nhìn nhau, cũng không biết lại như thế nào mở miệng.

Mấy người bọn họ đều biết, Tiêu Vũ đây là muốn cùng Lăng Đế một trận chiến, mà sở dĩ muốn bọn họ rời đi, là vì Lăng Đế thực lực quá mạnh mẽ, bực này quy mô đại chiến, dùng bọn họ bây giờ đau đớn thân thể, ở lại chỗ này cái kia là muốn chết!

Mặc dù biết Tiêu Vũ là vì muốn tốt cho bọn họ, nhưng Lăng Đế cường đại như thế, bọn họ mặc dù biết Tiêu Vũ cũng rất mạnh, có thể cũng không có bao nhiêu tin tưởng, muốn ném Tiêu Vũ tự mình rời đi? Mấy người trong lòng đều có chút do dự.

“Đi thôi.” Sở Ngâm Sa cái thứ nhất đứng lên, nói: “Nếu như hắn cũng không phải người kia đối thủ, chúng ta lưu lại cũng bất quá là cùng chết, mà chúng ta đi, nếu hắn chết trận, ít nhất ta còn khả năng báo thù cho hắn!”

Sau khi nói xong, hắn không chút nào dừng lại, trước tiên hướng về dưới chân núi đi đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 164: Chiến Lăng Đế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thạch Vũ cùng Nhan Thu Thủy hai người, còn có Huyết Lân, mặc dù không đồng ý ném Tiêu Vũ một mình rời đi, nhưng cũng biết Sở Ngâm Sa theo như lời không giả, nếu như ngay cả Tiêu Vũ đều không thể chiến thắng Lăng Đế, bọn họ lưu lại cũng không có tác dụng gì.

Giống như Sở Ngâm Sa theo như lời, nếu như Tiêu Vũ chết trận, bọn họ sống sót, ít nhất sau đó còn có cơ hội cho Tiêu Vũ báo thù.

“Người này chính là Tiêu Vũ? Hắn không phải chạy gì? Làm sao lại xuất hiện?”

“Khả năng tiếp được Lăng Đế một chưởng kia? Đây thực sự là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong một kẻ tàn phế?”

“Tại sao ta cảm giác, hắn có lẽ thật không giống như Lăng Đế không đều?”

Theo Tiêu Vũ xuất hiện, này lúc trước còn đối với Tiêu Vũ tràn ngập khinh bỉ người toàn bộ há hốc mồm, trở nên thất thần.

Đây là tin đồn ở trong phế nhân? Một kẻ tàn phế khả năng tiếp được Lăng Đế cái kia bá đạo tuyệt luân một chưởng? Có thể đem như vậy một chưởng một quyền nổ ra?

Đùa gì thế, nếu như cái này cũng là phế nhân, cái kia Thánh cảnh bên trong một đám được xưng là thiên tài người quả thực là có thể tìm hòn đậu hũ đập đầu tự tử một cái!

Trên đỉnh núi, rất nhanh nơi đây cũng chỉ còn sót lại Tiêu Vũ cùng Lăng Đế hai người, Lăng Đế trên người mang theo mát mắt kim quang, từ đầu tới cuối không có mặc cho 1 người có thể thấy rõ hắn dung nhan.

Hắn ở bên cạnh lẳng lặng thấy, không có ngăn cản Sở Ngâm Sa đám người rời đi, đối với hắn mà nói, mấy người này đều giun dế, giết cùng không giết không hề khác gì nhau.

Lúc này, hắn cặp mắt giống như thực chất, đang quan sát Tiêu Vũ, tựa hồ với cái này có gan để hắn đã đến lạy đỉnh núi người cảm thấy vài phần hiếu kỳ.

Người này lại có thể theo chính diện tiếp được hắn một chưởng? Hắn một chưởng kia mặc dù không phải là toàn lực, nhưng ở Thánh cảnh bên trong, cũng tìm không ra mấy cái có thể chính diện tiếp được người.

Càng làm cho hắn để ý chính là, từ trên người người này lộ ra gợn sóng đến xem, tựa hồ còn không có đột phá đến hóa khí cảnh.

Lúc nào, ngay cả một linh nguyên cảnh mọi người có thể có thực lực mạnh như vậy?

“Ngươi là để cho ta tới lạy đỉnh núi cái kia Tiêu Vũ?” Một lúc lâu qua đi, Lăng Đế rốt cục mở miệng, âm thanh không buồn không vui, lại mang theo một tia phán quyết ý tứ.

Đây là khí chất của hắn như thế, hắn vừa mở miệng, tựa như một đế vương đang nói chuyện, không cho người nghi vấn, khi hắn vấn đề lúc, cũng sẽ cho người theo bản năng trả lời đến nội tâm nơi sâu xa nhất ý nghĩ, không dám có nửa câu nói dối.

“Ngươi không sai, không có khiến ta thất vọng, đúng là vẫn còn đến rồi.” Tiêu Vũ mở miệng nói ra: “Có điều ngươi tựa hồ không thế nào nghe lời a, leo núi thời điểm không có ba quỳ chín lạy!”

Lăng Đế bên người kim quang rõ ràng run lên,

Này trốn ở âm thầm quan sát người, càng một chút toàn bộ há hốc mồm.

Tiêu Vũ có phải điên rồi hay không, vào lúc này lại còn gan dạ như vậy cùng Lăng Đế nói chuyện!

Lăng Đế đã tới không sai, có thể hoàn toàn không phải giống như hắn nói như vậy, là tới lạy đỉnh núi, mà là đến thảo phạt Tiêu Vũ thật là tốt?

Tiêu Vũ rốt cuộc thực sự điên, hay là giả ngốc? Nếu như hắn không phải điên rồi, cái kia lời này chính là rõ ràng cố ý khiêu khích Lăng Đế, hắn lẽ nào thật sự không muốn sống nữa!

“Một linh nguyên cảnh phế nhân, nguyên bản không có để cho ta xuất thủ tư cách, có điều ngươi tựa hồ có một chút không giống với thường nhân bản lĩnh, khả năng đánh bại Tất Tu.” Lăng Đế âm thanh nghe tới, không chút nào bởi vì Tiêu Vũ nói mà nổi giận, bình tĩnh như trước.

Hắn vừa nói chuyện, một bên một lần nữa dò ra một con bàn tay lớn màu vàng óng, nói: “Ta rất muốn nhìn một chút, ngươi tầm thường một linh nguyên cảnh, trên người đến tột cùng có bí mật như thế nào.”

Lăng Đế một cái tay phải, vào đúng lúc này che kín bầu trời, từ xa nhìn lại, ngọn núi này đều bị này con bàn tay lớn màu vàng óng cho bao trùm, trên lòng bàn tay kim quang vạn trượng, uy thế cực kỳ làm người kinh hãi, so với hắn hai lần trước ra tay đều phải kinh người.

“Trời ạ, Lăng Đế thực lực, so với ta trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn!”

“Mau, mau nhanh rút đi, tính toán sai lầm, Lăng Đế thực lực quá mạnh mẻ, không thể áp sát quá gần, nếu không đều phải chết!”

“Mau nhanh lùi tới trăm dặm có hơn!”

Núp trong bóng tối một chút thì rối loạn, dùng tốc độ nhanh nhất cùng ngọn núi này kéo dài khoảng cách.

Bọn họ vốn cho là khoảng cách này là an toàn, có thể bây giờ mới biết, Lăng Đế thực lực bây giờ đã mạnh đến nỗi khủng bố, áp sát quá gần nói, dù chỉ là đã bị đề cập, cũng sẽ làm cho bọn họ không thể chịu đựng.

“Ầm!”

Trong lúc hỗn loạn, Lăng Đế cái kia một bàn tay lớn, đã giống như thần linh bình thường đập xuống, ngọn núi này nhất thời lại thấp một đoạn, trên núi vô số loạn thạch bay lên, từng mảng lớn cây cối tại đây một bàn tay dưới bị đánh gãy, trên núi chết đi dị thú càng không biết có bao nhiêu.

“Ngươi quá lấy chính mình coi ra gì.” Tiêu Vũ bình tĩnh đối mặt, hướng về trên thuận tiện là một quyền đánh ra ngoài.

Thân hình của hắn mặc dù xa xa không thể cùng Lăng Đế bàn tay so với, nhưng cú đấm này lại phảng phất có thể phá vỡ vòm trời, đem cái kia kim sắc bàn tay khổng lồ miễn cưỡng phá tan rồi một cái hang, tự thân bình yên không tổn hao gì.

“Hả? Nhìn dáng dấp quả thực có vài phần bản lĩnh, kể từ đó, cũng không uổng công ta tự mình xuống núi một chuyến. Có điều…… còn chưa đủ!” Lăng Đế nhẹ nhàng mở miệng, nói chuyện đồng thời, trên đầu của hắn đột nhiên có một vòng màu vàng nắng gắt chầm chậm bay lên.

Này cũng không phải thật sự là mặt trời, nhưng thoạt nhìn lại giống nhau y hệt, từ đỉnh đầu của hắn chầm chậm bay lên, soi sáng vùng thế giới này, khiến cả đỉnh núi đều tựa như đã biến thành ban ngày.

“Dị tượng!” Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại.

Lăng Đế trên người xuất hiện nắng gắt, thuộc về dị tượng một loại, dị tượng thường thường chỉ xuất hiện vốn có bảo thể trên thân thể người, nhưng mà Lăng Đế trên người cảnh tượng kỳ dị như vậy, lại không phải bảo thể hết thảy.

Lần đầu tiên nhìn thấy cái này Lăng Đế, Tiêu Vũ liền nhìn ra người này tu luyện công quyết rất là bất phàm, trên người hắn cái kia chói mắt kim quang, cũng là bởi vì hắn công quyết tạo thành.

Mà giờ khắc này, Lăng Đế trên người xuất hiện dị tượng, Trên thực tế cũng là hắn đưa hắn công quyết tu luyện tới trình độ nhất định sau khi thể hiện, giống như lúc trước nhìn thấy Mộc Viêm vương, tên kia nam tử tóc đỏ tóc bình thường.

Chỉ có điều, Lăng Đế so với...kia nam tử tóc đỏ cường đại rồi không biết bao nhiêu lần, bởi vậy thể hiện ra cảnh tượng kỳ dị như vậy càng thêm kinh người. Cảnh tượng kỳ dị như vậy mặc dù không bằng bảo thể, nhưng tương tự khủng bố.

“Mặt trời Kim Luân!” Chỉ nghe Lăng Đế trong miệng khẽ quát một tiếng, đồng thời hướng về Tiêu Vũ một chỉ điểm ra.

Cùng thời khắc đó, trên đầu hắn cái kia vòng nắng gắt thần tốc chuyển động, bắn về phía Tiêu Vũ.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ có một loại bị ổn định tỏa định cảm giác, hắn vận chuyển nát hư bước, &# 85 mỗi một bước đều có thể khiến cho hắn lướt ngang mười mấy trượng, tốc độ giống như thuấn di, nhưng mà vô luận hắn làm sao di động, cái kia vòng nắng gắt thủy chung đưa hắn ổn định khóa chặt.

“Táng thiên!” Hắn không dám có điều cất giữ, tới chính là táng thiên quyền, đánh về cái kia vòng nắng gắt.

“Ầm!”

Cú đấm này bên trong, Tiêu Vũ vận dụng toàn thân hết thảy Thần lực, trên người có lục đạo linh sông sáng lên, ánh mắt kim quang không chút nào này vòng nắng gắt bên dưới, khiến ngọn núi này bùng nổ ra chói mắt thần quang.

“Cái này Tiêu Vũ trên người linh sông xảy ra chuyện gì? Lại Thánh hóa đến mức độ này!”

“Này còn là người sao? Trên người hắn linh sông lại toàn bộ Thánh hóa, chẳng trách có như vậy thực lực khủng bố!”

“Ở Thánh cảnh ở trong, Thần lực Thánh hóa đến hắn bước này chỉ có một mình hắn a, chỉ riêng chỉ một điểm này ai có thể so với hắn?”

Tiêu Vũ trên người màu vàng linh sông, cũng làm cho hết thảy bí mật quan sát người một lần nữa khiếp sợ.

Cho dù là bọn họ đã lui ra trăm dặm khoảng cách, nhưng vẫn là mỗi người có thủ đoạn, có thể thấy rõ trên đỉnh núi chuyện xảy ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 165: Trời Thiếu Thứ 3 Ngón Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh hóa, Thánh cảnh người trong luyện hóa thánh quang sau khi đều sẽ ít nhiều gì phát sinh tình huống như vậy, loại tình huống này trực tiếp nhất thể hiện, chính là trong cơ thể Thần lực lại có hướng tới màu vàng phát sinh biến hóa, biến hóa càng rõ ràng người, bình thường thực lực thì càng khủng bố hơn.

Tiêu Vũ trên người lục đạo linh sông, lại tất cả đều hóa thành màu vàng, phải biết rằng ở Thánh cảnh bên trong dù cho mấy cái kia Thánh hóa đến lợi hại nhất người, nhiều lắm cũng là một nửa Thần lực hóa thành màu vàng, Tiêu Vũ lại toàn thân linh sông đều Thánh hóa.

Hơn nữa, trên người hắn linh sông thoạt nhìn còn thập phần tinh thuần, đã triệt để Thánh hóa, không chứa một tia tạp chất.

“Ầm!”

Tiêu Vũ một quyền qua đi, Lăng Đế cái kia giống như nắng gắt bình thường Kim Luân bay về, ở bên cạnh hắn không dứt xoay quanh, vẫn chưa bị Tiêu Vũ cú đấm kia nổ nát.

“Linh sông hoàn toàn Thánh hóa? Có chút ý nghĩa!” Cái kia coi thường tất cả âm thanh, lúc này lại nhẹ nhàng cười cười.

Lần này, Lăng Đế không muốn huy động Kim Luân, mà là bóng người lóe lên, chủ động tiếp cận Tiêu Vũ, cùng hắn cận chiến.

Đây là từ hắn xuống núi đến bây giờ, lần đầu tiên cùng người gần gũi giao thủ. Chỉ thấy hắn mang theo vô lượng kim quang, dùng một loại khó mà tin nổi tốc độ di động, đồng thời hai tay mang theo ánh vàng, không dứt đối với Tiêu Vũ ra tay.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế đại chiến cùng nhau, hai người tốc độ đều đạt đến một kinh khủng mức độ, thường thường ở đây trao đổi một đòn, một kích sau lúc lại đến bên ngoài hơn mười trượng, có điều mấy hơi thở thời gian, hai người bọn họ liền đã theo đỉnh núi đánh tới chân núi, lại từ chân núi về tới đỉnh núi.

Hai người một bên di động với tốc độ cao, một bên đánh ra các loại kinh người chiến quyết, có điều chốc lát mà thôi, ngọn núi này thì hầu như đã bị hai người bọn họ đánh tan, sẽ không có gì hoàn hảo địa phương, khắp nơi bị hư hỏng.

Lăng Đế mạnh mẽ, vượt qua Tiêu Vũ tưởng tượng, trên người người này hết thảy chiến quyết đều hết sức bất phàm, thực lực cũng như là trong truyền thuyết giống nhau bước đầu đạt đến tông sư tiêu chuẩn, đặt ở trẻ tuổi ở trong, hắn đúng là một giống như đế vương vậy tồn tại.

Nếu không có tại đây ba ngày trong lúc đó, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ thời không lực lượng đem trên người trước lục đạo linh sông hoàn thành tái tạo, hắn tất nhiên không phải cái này Lăng Đế đối thủ.

Hắn hôm nay, trên người mỗi một đạo linh sông đều đã lại không nửa điểm tạp chất, mỗi một đạo linh sông đều do tinh khiết nhất Thánh tạo thành, so với người bình thường cường đại rồi nhiều lắm.

Hơn nữa, phía trước lục đạo linh sông hoàn thành tái tạo sau, còn để thực lực của hắn tìm được một lần biến chất, mặc dù nhưng vẫn là mười hai đạo linh sông tu vi, nhưng trước lục đạo linh sông có tạp chất cùng không tạp chất, về mặt thực lực hoàn toàn là hai khái niệm.

Vậy mà mặc dù như thế, Tiêu Vũ giờ phút này chiến khởi Lăng Đế, cũng chiếm không được thượng phong,

Nhiều lắm chỉ có thể bảo trì chính mình bất bại, này vẫn là hắn có thể dùng chứa nhiều thủ đoạn hóa giải Lăng Đế hết thảy chiến quyết, nếu không sớm bị thua.

So với hắn đối với Lăng Đế thực lực bất ngờ, Lăng Đế cùng cái kia một vài bí mật quan sát người, lại càng thêm khiếp sợ với thực lực của hắn.

Một linh nguyên cảnh lục chuyển, lại có thể cùng Lăng Đế đại chiến, hơn nữa không rơi xuống hạ phong, nếu là thay đổi người khác, đừng nói linh nguyên cảnh, cho dù là hóa khí cảnh bên trong đỉnh cao nhân vật, đối đầu Lăng Đế, lúc này từ lâu biến thành một bộ thi thể, Tiêu Vũ nhưng có thể cùng Lăng Đế đại chiến lâu như vậy.

“Thánh hóa sau khi, lại có thể làm cho linh nguyên cảnh có thực lực thế này, chỉ tiếc, cũng chỉ có như thế, ta muốn giết người, không ai có thể cứu được!”

Đại chiến hồi lâu, Lăng Đế sâu sắc kinh ngạc với Tiêu Vũ thực lực, có điều tựa hồ cũng không phải là cỡ nào kiêng kỵ.

Hắn đột nhiên thối lui, sau đó trong miệng nói thầm cái gì, chỉ thấy, trước người hắn cái kia mát mắt kim quang bên trong, một thanh kim sắc trường kiếm đột nhiên chầm chậm xuất hiện, thật giống như từ kim quang bên trong đột nhiên trồi lên.

“Hoàng kim cự kiếm!”

“Lăng Đế rốt cuộc phải vận dụng cái này người người kính sợ sát khí, ai cũng biết, vận dụng hoàng kim cự kiếm, mới đại diện Lăng Đế đã lấy ra hắn thực lực chân chính!”

“Không thể không nói Tiêu Vũ rất mạnh, nhưng Lăng Đế có hoàng kim cự kiếm nơi tay, hắn hơn nửa muốn chết ở Lăng Đế trong tay!”

Xem cuộc chiến người toàn bộ chấn động mạnh, hoàng kim cự kiếm, đây là Lăng Đế thực lực hướng về chinh, vận dụng này một thanh kiếm, mới có thể đại biểu Lăng Đế lấy ra hắn thực lực chân chính.

Tiêu Vũ đã rất yêu nghiệt, linh nguyên cảnh tu vi thì có thực lực như vậy, nhưng tiếc là, Lăng Đế chỉ cần phát động rồi này một thanh kiếm, ai cũng không cho là Tiêu Vũ sẽ là đối thủ của hắn.

“Ngươi mặc dù là một phế nhân, nhưng ở Thánh biên giới thứ rác rưởi này ở trong, đã coi là không tệ, không may, ngươi chọc phải ta.” Lăng Đế lời nói như trước mạc nhìn tất cả, trong khi nói chuyện, hắn đại kiếm trong tay cũng chầm chậm động.

Cái này hoàng kim cự kiếm, giờ phút này không hề giống Tiêu Vũ lần trước nhìn thấy lớn như vậy, chỉ ở phổ thông binh khí to nhỏ.

Nhưng kiện binh khí này không phải phàm binh, có thể làm được tùy ý biến ảo to nhỏ, hơn nữa uy lực kinh người.

“Chém!” Lăng Đế quát lạnh, trong tay hoàng kim cự kiếm lập tức bùng lên, chiều dài chừng trăm trượng, ngang vượt qua cả đỉnh núi.

“Chân linh Pháp tướng!” Tiêu Vũ hét lớn, trong giây lát này, thân thể của hắn đột nhiên thần tốc phóng đại, hóa thành một đỉnh thiên lập địa người khổng lồ, đem cả đỉnh núi đều dẫm nát dưới chân.

Hắn chiến quyết cùng bí thuật vô cùng, đây cũng chỉ là một trong số đó, có thể tạm thời biến ảo chính mình hình thể, ngưng tụ thành Pháp tướng, nếu là tu vi đầy đủ nói, hắn thậm chí có thể mang tự thân một ngón tay hóa thành đại địa bình thường to nhỏ.

“Keng!”

Chỉ thấy hắn một chỉ điểm ra, lại đang dùng một ngón tay, cùng Lăng Đế to lớn kia hoàng kim cự kiếm giao chiến.

“Trời ạ, Tiêu Vũ đây là cái gì cũ pháp? Quá dọa người!”

“Hắn đó là cái gì ngón tay? Lại có thể cùng hoàng kim cự kiếm va chạm!”

Tất cả mọi người bị Tiêu Vũ dọa sợ, hoàng kim cự kiếm uy lực ai người không biết? Đừng nói thân thể máu thịt, bình thường binh khí cùng cái này cự kiếm tiếp xúc, đều sẽ ngay đầu tiên phá nát, Tiêu Vũ nhưng lại dùng một ngón tay đón chào!

Trên thực tế, Tiêu Vũ dù cho thi triển bí thuật, hóa đến vô địch Pháp tướng, nhưng cũng là máu thịt thân, tuyệt đối không cách nào cùng hoàng kim cự kiếm va chạm.

Thế nhưng, hắn cây này trong ngón tay ẩn chứa hành thổ kim, loại này dị kim vốn là trong thiên địa quý giá nhất kim loại một trong, theo trình độ nào đó tới nói không giống như bất kỳ một món binh khí không đều, tự nhiên có thể chống lại hoàng kim cự kiếm.

“Nát khung kiếm quyết!” Lần đầu tiên, &# 32; Lăng Đế cái kia thanh âm lạnh lùng bên trong xuất hiện một chút tức giận.

Hắn hoàng kim cự kiếm lại bị người dùng một ngón tay chặn lại rồi, điều này làm cho hắn cảm nhận được to lớn sỉ nhục!

Hắn gầm lên giận dữ, thi triển ra một bộ uy lực mạnh mẽ kiếm quyết.

Có điều mấy kiếm, ngọn núi này hoàn toàn bị hắn bình định, nơi đây lại không núi có thể nói, đã biến thành một vùng bình địa, và trên mặt đất đâu đâu cũng có vết kiếm.

Nhưng mà, Tiêu Vũ hóa đến Pháp tướng, đỉnh thiên lập địa, dùng một ngón tay không dứt giao kích, hoàng kim cự kiếm hoàn toàn không đả thương được hắn.

“Vỡ nát ngày kiếm!” Lăng Đế trong thanh âm phẫn nộ càng ngày càng rõ ràng, hoàng kim cự kiếm ở trong tay hắn có vẻ thập phần táo bạo, mỗi một kiếm đều mang sát khí kinh thiên, phảng phất muốn chặt đứt thế gian này tất cả.

“Niệm xanh!” Đối với điều này, Tiêu Vũ lạnh lùng hộc ra hai chữ, một ngón tay kim quang vô hạn, hướng về hoàng kim cự kiếm điểm tới.

Niệm xanh, trời thiếu ngón tay đệ tam ngón tay!

Một chỉ này Tiêu Vũ vốn không cách nào thi triển, nhưng giờ phút này thi triển Pháp tướng sau khi, để hắn có thể miễn cưỡng sử dụng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 166: Không Biết Khu Vực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trời thiếu chín ngón, một ngón tay đoạn rồng, 2 ngón tay vỡ nát vọng, ba ngón niệm xanh.

Đoạn long chỉ, uy lực không có ngang hàng, lực phá hoại kinh người, có thể xé rách tất cả. Vỡ nát vọng, một chỉ này có thể phá vỡ tất cả vô căn cứ, khóa chặt đối thủ, và có thể phá vỡ đa số thủ đoạn phòng ngự.

Niệm xanh, này chính là trời thiếu ngón tay đệ tam ngón tay, một chỉ này theo đuổi chính là tuyệt đối lực phá hoại, vạch ra thời gian, kéo thiên địa tư thế, mượn tới Thiên đạo lực lượng, loại bỏ tất cả, bởi vì mượn Thiên đạo lực lượng, gọi là niệm xanh.

Làm Tiêu Vũ này một chỉ điểm ra thời gian, hắn thân ở phía trên vòm trời mây gió biến ảo, quả thực giống như ngày tận thế tới.

Ngoài ra, ở đầu ngón tay của hắn bên trên có một loại lực lượng thần bí lưu chuyển, mấy chục đạo thật nhỏ điện quang vây quanh ngón tay của hắn quấn quanh, dùng một loại cực kỳ nhanh chóng tốc độ, điểm hướng về hoàng kim cự kiếm.

“Một ngón tay cũng muốn thương tổn ta!” Lăng Đế giận dữ, Tiêu Vũ lại dùng một ngón tay tấn công tới, chuyện này với hắn uy nghiêm là một loại to lớn khiêu khích.

Hắn giận dữ trong lúc đó, toàn lực huy động hoàng kim cự kiếm, một kiếm chém về phía Tiêu Vũ ngón tay.

“Keng!”

Kiếm chỉ đụng nhau, vào đúng lúc này, làm cho tất cả mọi người đều vạn phần khiếp sợ một màn xuất hiện, Lăng Đế hoàng kim cự kiếm, ở Tiêu Vũ một chỉ này bên dưới lại bị chấn động đến mức bay ra cực xa, cuối cùng rơi vào xa xa trên mặt đất.

Mà ở sau đấy, Tiêu Vũ một chỉ này uy thế không có bao nhiêu chậm lại, tốc độ như lúc ban đầu, lần này trực tiếp một chút hướng về Lăng Đế bản tôn.

“Ầm!”

Cái ngón tay này ở Tiêu Vũ Pháp tướng bên trong vô cùng lớn lao, một ngón tay thì có vài trượng dài, chỉ điểm một chút ở Lăng Đế vị trí.

Trời thiếu ngón tay thập phần huyền diệu, dù cho Lăng Đế người mang cực nhanh, ở một chỉ này dưới cũng không cách nào né tránh, bị Tiêu Vũ chỉ tay điểm vào.

Vào đúng lúc này, Lăng Đế trước người kim quang bùng lên, ổn định đưa hắn bảo hộ ở ở trong, ở một tiếng ầm ầm nổ vang sau khi, Tiêu Vũ trên ngón tay điện quang biến mất, và Hư Linh Pháp tướng thời gian đạt được cực hạn, thân thể đổi trở về bình thường to nhỏ.

Sau đây, bên trong đất trời lâm vào một chỗ hắc ám, bởi vì Lăng Đế trên người hết thảy kim quang, ở một chỉ này sau khi, hoàn toàn biến mất!

“Xảy ra chuyện gì? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Lăng Đế trên người hộ thể kim quang biến mất? Chẳng lẽ hắn bại bởi Tiêu Vũ?"

Thiên địa đột nhiên trở tối,

Mất đi kim quang soi sáng, hơn nữa khoảng cách xa xôi, trong bóng tối những người kia cũng không ai biết một chỉ này qua đi xảy ra chuyện gì.

Nhưng ngay cả như vậy, mọi người cũng là khiếp sợ không thôi, bởi vì kim quang biến mất, mang ý nghĩa Tiêu Vũ cái kia một ngón tay phá tan rồi Lăng Đế hộ thể kim quang, nếu không Lăng Đế trên người quang mang không thể biến mất.

Bọn họ không khỏi một lần nữa suy nghĩ, Tiêu Vũ mạnh như thế nào, rõ ràng chỉ nhìn thấy trên người hắn có lục đạo linh sông, lại có thể đem Lăng Đế ép đến nước này!

Lúc này, muốn nói có thể thấy rõ Lăng Đế trạng thái, cũng chỉ có Tiêu Vũ một người.

Hắn sắc mặt nghiêm túc, tại kia một ngón tay qua đi, Lăng Đế lại không tổn hao gì, trên người không có đã bị một điểm vết thương, bởi vì ở Lăng Đế trên người, mặc một bộ chiến y vàng óng, đem toàn thân của hắn đều bọc lại.

Này chiến y rõ ràng cùng hoàng kim cự kiếm giống nhau, đều không phải là vật phàm, làm Lăng Đế chặn lại rồi lúc trước cái kia một ngón tay mang tới hết thảy xung kích, khiến Tiêu Vũ mặc dù phá tan rồi Lăng Đế hộ thể thần quang, vẫn như cũ không có có thể thương tổn hắn.

Có điều, mất đi hộ thể kim quang, cũng làm cho Lăng Đế diện mục chân thật hiển lộ ra.

Đây là người hai mươi tuổi ra mặt người thanh niên trẻ, người mặc hoàng kim chiến y, khiến cho hắn thoạt nhìn thì giống như một pho tượng chiến thần, tuổi trẻ trên gương mặt mang theo lạnh như băng vẻ mặt, trong hai mắt càng sát ý vô hạn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Mặc dù mất đi hoàng kim cự kiếm, nhưng vào lúc này Lăng Đế trên người, còn có một bộ hoàng kim chiến y, cùng với một vòng giống như nắng gắt bình thường Kim Luân, quay chung quanh ở bên cạnh hắn không dứt bay lượn.

“Giết!”

Lăng Đế phẫn nộ, không có lời thừa thãi, 1 tiếng gầm nhẹ, một lần nữa đối với Tiêu Vũ ra tay.

Đây là hắn tu luyện đến nay, phẫn nộ nhất một lần, hoàng kim cự kiếm bị đánh bay, và trên người che chở tất cả thần quang đều bị phá, ép cho hắn vận dụng hoàng kim chiến y phòng ngự.

Ba người này cùng xuất hiện, cũng mang ý nghĩa hắn đã dùng tới hầu như hết thảy thủ đoạn, cái này ở trước kia còn là chưa từng có sự tình, bây giờ lại bị cùng một người bức ra.

Phẫn nộ Lăng Đế, cùng Tiêu Vũ lại chiến tới một chỗ, hắn hoàng kim cự kiếm mặc dù bị Tiêu Vũ đánh bay, nhưng chỉ bằng hoàng kim chiến y, cùng với trên người một Kim Luân, như trước gượng quá mức.

Tiêu Vũ cùng hắn đại chiến, hai người tốc độ đều nhanh đến cực hạn, một bên động thủ một bên nhanh chóng di động, theo một ngọn núi đánh tới khác một ngọn núi.

Cho dù là Tiêu Vũ, không thừa nhận cũng không được cái này Lăng Đế thật rất mạnh, trên người một cái hoàng kim chiến y, liền để hắn đứng ở thế bất bại, muốn đau đớn hắn đều hết sức khó khăn.

Và coi như không có hoàng kim cự kiếm, trên người hắn Kim Luân phối hợp nhiều loại chiến quyết, cũng có thể khiến cho hắn có thập phần lực tàn phá kinh khủng.

Trận chiến này, Tiêu Vũ không biết vận dụng bao nhiêu chiến quyết cùng cũ pháp, cũng chỉ có thể cùng Lăng Đế đánh hòa nhau, Lăng Đế trên người chiến y cùng Kim Luân thái quá biến thái, mà hắn mặc dù chiến quyết vô số, lại bị giới hạn tu vi, uy lực quá mạnh mẽ chiến quyết căn bản là không có cách thi triển, trong lúc nhất thời rất khó chiến thắng Lăng Đế.

Ở trong chiến đấu, lại có mấy ngọn núi bị Lăng Đế cùng Tiêu Vũ miễn cưỡng đánh ngang, chiến trường đề cập phạm vi đã ở không dứt khuếch đại, xem cuộc chiến người đã lui vừa lui, nhưng mà vẫn là có không ít người chịu ảnh hưởng, cũng tại chỗ.

Trận chiến này kéo dài rất lâu, Tiêu Vũ cùng Lăng Đế thực lực rung động tất cả mọi người.

Vài lần mặt trăng lên, vừa vài lần mặt trăng lặn, giữa hai người đại chiến thủy chung chưa dừng lại, đánh suốt bảy ngày bảy đêm, vẫn như cũ không thể phân ra thắng bại.

Đánh tới cuối cùng, Lăng Đế cùng Tiêu Vũ trên thân đều sớm nhuốm máu, hai người thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, mỗi loại đều bị thương không nhẹ.

Tốc độ của bọn hắn quá nhanh, đại chiến sau bảy ngày, sớm đã rời xa ban đầu chiến trường.

Xem cuộc chiến người trong bảy ngày này từ trước đến nay bọn họ vẫn duy trì một khoảng cách an toàn, không dứt tuỳ tùng, đều muốn nhìn một chút cuối cùng ai có thể thắng được.

Nhưng mà đuổi tới cuối cùng, những người này lại đem Tiêu Vũ cùng Lăng Đế cho mất dấu rồi, cho dù là bọn họ là một đường chiến đấu một đường di động, những người này cũng không thể tiếp tục đuổi trên, bởi vì Tiêu Vũ cùng Lăng Đế đang đại chiến bên trong, tiến nhập một không người dám đi địa phương!

Không biết khu vực!

Đây là Thánh cảnh bên trong nguy hiểm nhất một cái khu vực, ngũ đại khu vực là bây giờ đã biết khu vực an toàn, Thánh cảnh bên trong mọi người trong khu vực này an tâm tu luyện, mà tại đây năm cái khu vực ở ngoài, Thánh cảnh còn có rất nhiều địa phương ít người có đặt chân, những địa phương kia chính là cái gọi là không biết khu vực.

Những khu vực kia vô cùng nguy hiểm, Thánh cảnh ở trong này dị thường dị thú mạnh mẽ, cơ hồ đều ở không biết khu vực ở trong.

Bởi vì những khu vực kia thái quá nguy hiểm, quá khứ từ xưa tới nay chưa từng có ai gan dạ đặt chân, khi tiến vào Thánh cảnh trước, hầu như mỗi người đều biết bị trưởng bối của mình giao cho, vô luận như thế nào, đều tuyệt đối không khả năng tiến vào không biết khu vực.

Nghe nói, cho dù là những trưởng bối kia nhân vật tiến lại, một khi tiến vào không biết khu vực, hơn nửa cũng là một đi không trở lại, bởi vậy đến nay, không biết khu vực rốt cuộc là dạng gì địa phương, thủy chung không người hiểu rõ.

Những khu vực kia đối với hết thảy tiến vào Thánh cảnh người mà nói đều là cấm kỵ chi địa, tuyệt đối không thể tiến vào.

Nhưng mà, Tiêu Vũ cùng Lăng Đế, lại đang đại chiến bên trong, tiến nhập khu vực kia.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 167: Đại Chiến Kết Quả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bởi vì không dám đuổi theo, khiến cũng không ai biết trận chiến này kết quả cuối cùng rốt cuộc như thế nào, không ai có đảm lượng gan dạ đuổi tới không biết trong khu vực, nhìn trận chiến này kết quả cuối cùng.

Nhưng mà, Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người quá muốn biết trận chiến này cuối cùng ai có thể thắng, bởi vậy có rất nhiều người canh giữ ở không biết khu vực bên ngoài, cùng đợi hai người này xuất hiện.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Tiêu Vũ Lăng Đế sau khi biến mất, thì không xuất hiện nữa, canh giữ ở không biết khu vực ở ngoài người, cũng dần dần tản đi.

Rất nhiều người đều cho rằng, hai người bọn họ mặc dù đều rất mạnh mẽ, nhưng tiến nhập không biết khu vực, phỏng chừng cũng không cách nào sống sót trở về, những địa phương kia thái quá khủng bố, đến nay đã tiến vào người, chỉ có số rất ít người đã trở lại, hơn nữa cái kia số ít người cũng bọn họ chuyện này đối với Thánh cảnh bên trong người trẻ tuổi, mà là trước đây đã tiến vào Thánh cảnh nhân vật già cả.

Không ít người rời đi, không muốn chờ đợi, chỉ có một ít đặc biệt quan tâm kết quả người, vẫn như cũ còn thủ ở cái địa phương này ở ngoài.

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy bọn người, chính là một trong số đó, ba người một con rồng đều không mong muốn rời đi, ở cái địa phương này khổ sở chờ đợi, trông chờ Tiêu Vũ trở về.

Thời gian mười ngày, đảo mắt trôi qua, Thánh cảnh bên trong tạm thời vừa trở về an bình, đến bây giờ đại đa số người đều cho rằng Tiêu Vũ cùng Lăng Đế đã chết, tiến vào không biết khu vực thời gian lâu như vậy, bọn họ rất khó sống đến hạ xuống.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng ở Thánh cảnh vẫn có rất nhiều đôi con mắt nhìn chằm chằm không biết khu vực bên ngoài.

Bị Lăng Đế chiếm cứ đế đỉnh nhưng Thánh cảnh bên trong sức mạnh đất trời nồng nặc nhất đỉnh núi, Lăng Đế vừa đi, không biết có bao nhiêu người muốn chiếm cứ, nhưng lại sợ Lăng Đế chưa chết, đột nhiên trở về.

Sau mười ngày, những người này dần dần nhẫn nại không được, Lăng Đế đế trên đỉnh đưa tới không ít người, đều muốn chiếm cứ nơi này, vì thế còn bạo phát một tiếng hỗn chiến, tử thương vô số, đáng tiếc cuối cùng không ai có thể chiếm cứ đạt được, bởi vì muốn chiếm cứ đế đỉnh, chẳng khác nào phải đồng thời đối mặt Thánh cảnh bên trong vô số thanh niên, bất cứ lúc nào cũng sẽ có người đã đến tấn công núi.

Đến lúc này, mọi người hiểu thêm Lăng Đế thực lực khủng bố, có thể độc chiếm đế đỉnh lâu như vậy.

Mà đây cũng theo mặt bên nói rõ, Tiêu Vũ có thể cùng Lăng Đế chiến đến cái mức kia, thực lực đồng dạng khủng bố, phỏng chừng ở Thánh cảnh bên trong, đã tìm không ra mấy người khả năng so với hắn.

Vừa trôi qua năm ngày, Thánh cảnh chấn động.

Ngày hôm đó, Lăng Đế từ chưa cùng khu vực ở trong sống sót trở về, trên người nhuộm đầy máu tươi. Hắn trở về sau khi, nói cái gì cũng không có nhiều lời, trực tiếp trở lại đế trên đỉnh, sau đó mới không có bất cứ tin tức gì.

Chuyện này gợi ra Thánh cảnh một trận ồn ào, Lăng Đế lại có thể theo không biết khu vực sống sót trở về,

Nhưng lại ở lại bên trong lâu như vậy!

Đã Lăng Đế trở về, vậy có phải hay không nói hắn đã chiến thắng Tiêu Vũ? Có thể coi là thực sự là như thế, dùng trên người hắn cái kia một thân máu đến xem, phỏng chừng chính là thắng rồi, cũng là thắng thảm.

Thánh cảnh bên trong tâm tư người không giống nhau, không khó coi đến Lăng Đế đã bị thương nặng, thế nhưng hắn rốt cuộc bị thương nặng bao nhiêu, lại không người nào có thể khẳng định.

Người cá biệt muốn thừa cơ hội này, đánh Thượng Đế đỉnh, chém giết Lăng Đế, và chiếm trước hắn đỉnh núi, thế nhưng bởi vì không dò rõ Lăng Đế đau đớn rốt cuộc có bao nhiêu trùng, dù ai cũng không cách nào bảo đảm có thể đánh Thượng Đế đỉnh.

Nếu là Lăng Đế đau đớn không phải nặng như vậy, làm như vậy, tương đương muốn chết.

Loại này xôn xao rất nhanh sẽ bình ổn lại, Lăng Đế uy danh rốt cục thái quá đáng sợ, cuối cùng vẫn là không ai dám đánh Thượng Đế đỉnh, tìm tòi hư thực.

Lại qua mấy ngày, Tiêu Vũ vẫn là chưa từng xuất hiện, đến tận đây mọi người cũng dần dần nhận định, trận chiến này cuối cùng là Lăng Đế thắng rồi, Tiêu Vũ hẳn là chết tại không biết bên trong khu vực.

Nhưng mà, ý nghĩ này không qua mấy ngày, Tiêu Vũ cũng theo không biết khu vực ở trong xuất hiện, hắn cũng cùng Lăng Đế giống nhau, máu me khắp người, sau khi đi ra cùng Sở Ngâm Sa bọn người hội hợp, sau đó cũng lập tức biến mất, lại không bất cứ tin tức gì.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Thánh cảnh bên trong người đều ngu! Tiêu Vũ cùng Lăng Đế lại đều sống sót theo không biết khu vực ở trong trở về, cái kia lúc trước một trận chiến kết quả, rốt cuộc là người nào thắng?

Tất cả mọi người muốn biết vấn đề này, có thể Lăng Đế trở về sau trở lại đế đỉnh, cũng không có xuất hiện nữa, cũng không ai dám đi Thượng Đế đỉnh hỏi dò trận chiến ấy kết quả.

Còn Tiêu Vũ, hắn bây giờ trình độ kinh khủng đã không thấp hơn Lăng Đế, huống hồ hắn lúc trước đỉnh núi đã bị đánh ngang, cũng không ai biết hắn trở về sau khi đi nơi nào, càng không cách nào tìm tới.

Nhất thời, Tiêu Vũ cùng Lăng Đế trận chiến ấy kết quả, thành Thánh cảnh người trong cảm thấy hứng thú nhất, nhưng lại không có đáp án câu đố.

Ta ngọn núi, Tiêu Vũ ngồi khoanh chân, bên cạnh vây quanh Sở Ngâm Sa, Nhan Thu Thủy, Thạch Vũ, cùng với Huyết Lân.

Ba người một con rồng thấy nhắm mắt ngồi ngay ngắn Tiêu Vũ, mỗi một người đều nhìn trông mong chờ.

Theo Tiêu Vũ sắp tới, bọn họ ngay ở hỏi trận chiến ấy rốt cuộc là người nào thắng, có thể không có biện pháp, Tiêu Vũ bị rất nặng đau đớn, ngậm miệng không đề cập tới, trở về hỏi Nhan Thu Thủy muốn một chút đan dược chữa trị vết thương, sau khi liền nhắm mắt ngồi tĩnh tọa, một chữ cũng không đề cập tới, bọn họ chỉ có thể ở bên cạnh chờ.

Nhan Thu Thủy đan dược chữa trị vết thương chiếm được vương giả nhân vật trong mộ, dược liệu cực cao, Tiêu Vũ luyện hóa sau, vết thương trên người mặc dù không có triệt để khôi phục, nhưng đã tốt hơn không ít.

“Tiêu Vũ, ngươi nói mau, ngươi và Lăng Đế trận chiến ấy kết quả rốt cuộc người nào thắng? Ngươi nếu không nói ta đều muốn vội muốn chết!” Vừa nhìn thấy Tiêu Vũ mở mắt, Nhan Thu Thủy lập tức vội vã không nhịn nổi mở miệng.

Bên cạnh mấy người, cũng là nhìn trông mong thấy, bọn họ đồng dạng đối với trận chiến ấy kết quả phi thường quan tâm.

“Trận chiến ấy, không có kết quả.” Tiêu Vũ mở mắt, sâu sắc hít một tiếng.

“Không có kết quả?” Nhan Thu Thủy cùng mấy người khác đồng thời sửng sốt, đại chiến đều đánh tới cái kia trình độ, làm sao lại không có kết quả?

“Trên thực tế……” Tiêu Vũ chỉ có thể nói rõ với bọn họ.

Trên thực tế, hắn và Lăng Đế đang đại chiến bên trong, sớm liều lĩnh, bọn hắn lúc đó, trong mắt chỉ có lẫn nhau đối thủ này, bởi vậy ở trong chiến đấu, bọn họ mới có thể không có nhận thấy được tiến vào không biết khu vực.

Đánh tới không biết khu vực sau, bọn họ đồng dạng thập phần chăm chú, quên đi ngoại giới tất cả, trong mắt chỉ có đối thủ này.

Bọn họ ở không biết khu vực ở trong càng đánh càng sâu, UU đọc sách www &# 46; uuk &# 97; nshu. Co m &# 32; không dứt đi sâu vào, khi bọn hắn sắp sửa phân ra thắng bại nhất thời, 1 mộ làm cho người rung động hình ảnh, đem hai người bọn họ kéo về thực tế.

Ở tại bọn hắn trước mắt, một tòa to lớn núi cao đột nhiên chuyển động, ngọn núi lớn này thoạt nhìn, tất cả đều là từ các loại nham thạch tạo thành, khi bọn hắn tiếp cận chân núi thời điểm, ngọn núi lớn kia đột nhiên hướng về hai người bọn họ trực tiếp đè xuống.

Hắn và Lăng Đế cho đến lúc này mới ý thức tới chính mình tiến nhập không biết khu vực, mà quay đầu lại liếc mắt nhìn sau, hai người làm ra đồng dạng cử động, quay đầu bỏ chạy.

Toà kia động núi lớn, rõ ràng là 1 con dị thú, chỉ là cái kia dị thú dáng dấp thập phần đặc biệt, da dẻ giống như nham thạch, hình thể càng giống như dùng vài toà núi lớn bính thấu giống nhau, hơi hơi hoạt động một chút đều khiến người ta cảm thấy đất rung núi chuyển.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế hai người ở không biết trong khu vực bỏ mạng chạy trốn, liền như vậy chia lìa, nhưng mà thật vất vả thoát đi đầu kia to lớn dị thú, không biết trong khu vực lại vẫn có thật nhiều nguy hiểm trí mạng, Tiêu Vũ cùng Lăng Đế vết thương trên người, có hơn nửa đều là ở nơi đó chịu đựng.

Lăng Đế cuối cùng như thế nào rời đi, Tiêu Vũ cũng không biết, nhưng hắn bên này, hắn còn vận dụng một viên tiểu na di phù, tài năng theo không biết khu vực ở trong thoát đi, trở lại ngoại giới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 168: Điên Cuồng Tấn Công Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiểu na di phù, chính là Tiêu Vũ trên người ba viên tam phẩm minh phù một trong, tiểu na di phù có thể mang người phát đi đến phạm vi trăm dặm ở ngoài, nếu là không có cái này minh phù, Tiêu Vũ cũng không nhất định có thể chạy ra không biết khu vực.,

Lúc đó bất kể là hắn vẫn Lăng Đế, đại chiến bảy ngày bảy đêm qua đi hai người cũng đã phi thường uể oải, hơn nữa trên người cũng đều bị thương không nhẹ.

Để Tiêu Vũ khâm phục chính là, hắn còn nói là vì có minh phù, nhưng Lăng Đế cũng không có, dưới tình huống này, Lăng Đế lại như cũ có thể dựa vào chính mình trốn về, không thể không nói tên nam tử này đúng là gượng quá mức.

Trải qua trận chiến này, Tiêu Vũ cũng bắt đầu nghĩ lại.

Cho tới nay, hắn đều bởi vì có trí nhớ của kiếp trước, ở trong cùng thế hệ thuận buồm xuôi gió, dù cho tu vi có điều chênh lệch, nhưng có đầu óc bên trong xin nhiều thủ đoạn bù đắp, xưa nay còn không có bị thiệt thòi.

Nhưng lần này để hắn biết đến một điểm, ở tu vi theo không kịp dưới tình huống, đối phương nếu là cũng có cơ duyên nhất định, nắm giữ không tầm thường công quyết cùng binh khí, ưu thế của hắn thì còn thừa không nhiều.

Như là cái kia Lăng Đế, nếu không có Tiêu Vũ có kiến thức của kiếp trước chống, để hắn có thể sử dụng nhiều loại thủ đoạn hóa giải, tuyệt đối không phải Lăng Đế đối thủ.

Mà Lăng Đế tuy nói có hoàng kim chiến y cùng cự kiếm, nhưng nói cho cùng cũng là trẻ tuổi, Tiêu Vũ vốn có kiếp trước nhớ dưới tình huống, cuối cùng cũng không thể chính thức chiến thắng người này.

Điều này làm cho hắn một lần nữa ý thức được, chỉ có thực lực tuyệt đối mới là tất cả, trong đầu hắn thủ đoạn nhiều hơn nữa, tu vi theo không kịp, giống nhau không cách nào thi triển.

Nghe xong Tiêu Vũ nói sau, Nhan Thu Thủy bọn người là trợn mắt ngoác mồm, và cũng cảm thấy nguy cơ.

Nếu như Lăng Đế một lần nữa đột kích, bọn họ muốn ứng đối ra sao? Huống hồ ngoại trừ Lăng Đế, khu thứ năm bên trong còn có nhiều nhân vật khủng bố, những người kia chưa chắc so với Lăng Đế yếu bao nhiêu.

Hơn nữa lần này cái gì cũng không có thể giúp trên Tiêu Vũ, để mấy người cảm giác được thực lực không đủ đồng thời, cũng có nguy cơ to lớn cảm giác.

“Tranh thủ sớm ngày tiến bộ a, lần này đi nhầm vào không biết khu vực, ta cảm giác, Thánh cảnh bên trong thái bình tháng ngày, qua không được bao lâu.” Tiêu Vũ cùng bọn hắn sau khi nói xong, ý vị thâm trường nói một câu.

Sau đó, không can thiệp tới Nhan Thu Thủy cùng Huyết Lân như thế nào đi nữa gạn hỏi, hắn đều không lên tiếng nữa, nhắm mắt lại từ cố lấy tu luyện cùng với chữa thương.

Thánh cảnh bên trong tạm thời chiếm được trước đó chưa từng có an bình, dĩ vãng tấn công núi tình huống còn lúc đó có phát sinh, nhưng ở Tiêu Vũ cùng Lăng Đế một trận chiến qua đi, hết thảy đỉnh núi đều yên lặng đi xuống, không có người nào còn dám làm bừa.

Tiêu Vũ có thể cùng Lăng Đế đại chiến bất tử,

Và khi tiến vào không biết khu vực sau còn có thể sống được trở về, đã đầy đủ nói rõ thực lực của hắn.

Điều này làm cho Thánh cảnh bên trong rất nhiều người đều kiêng kỵ sâu đậm, ở nơi này Tiêu Vũ vừa mới mất đi đỉnh núi trong khi, không ít người đều lo lắng Tiêu Vũ có thể hay không đột nhiên đánh liền đến chính mình trên núi.

Ngoài ra, Thánh cảnh bên trong có không ít người đều biết, loại này yên tĩnh tu luyện tháng ngày chỉ là tạm thời, Thánh cảnh tại sắp tan vỡ thời gian, đến cuối cùng Thánh cảnh chắc chắn sẽ không bình tĩnh.

Tiêu Vũ có thực lực như thế, cho đến lúc đó, nói không chừng thì sẽ là một kinh khủng đối thủ.

Loại này thời gian yên bình không có kéo dài bao lâu, rất nhanh sẽ bị Tiêu Vũ đánh vỡ.

Hắn mang theo Sở Ngâm Sa bọn người, bắt đầu ở Thánh cảnh ở trong mọi nơi tấn công đỉnh núi, mỗi đánh hạ một tòa phía sau núi, đều sẽ chỉ chừa một đêm, ngày thứ hai thì sẽ rời đi, nhưng lại sẽ đem ngọn núi này trực tiếp san bằng.

Tiêu Vũ cử động, để Thánh cảnh bên trong người cũng bắt đầu cảm thấy bất an, không có ai biết Tiêu Vũ như vậy làm đến cùng muốn làm gì.

Ngoài ra, Tiêu Vũ làm các loại, còn khiến mọi người ngửi được một cái tin tức.

Bốn cái khu vực đỉnh núi, phần lớn đều là thuộc về Lăng Đế người theo đuổi, Tiêu Vũ một đường tấn công núi, ở ngăn ngắn thời gian nửa tháng bên trong thì đánh hạ vài chục tòa đỉnh núi, cơ hồ đều là thuộc về Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hết thảy.

Hai người này tùy tùng với Lăng Đế, Tiêu Vũ làm như vậy, cũng tương đương là tấn công Lăng Đế đỉnh núi.

Không ít người đều cảm thấy đây là Tiêu Vũ đối với Lăng Đế triển khai báo thù, nhưng khiến mọi người kinh ngạc chính là, Lăng Đế lại đối với cái này làm như không thấy, Tiêu Vũ không dứt tấn công núi, nhưng đế trên đỉnh, lại là một chút động tĩnh cũng không có.

Điều này khiến mọi người một lần nữa bàn tán sôi nổi lên, Tiêu Vũ như vậy đánh Lăng Đế đỉnh núi, còn nghĩ này đỉnh núi toàn bộ xóa đi, Lăng Đế lại không ra mặt dừng!

Điều này nói lên cái gì? Có phải Lăng Đế đối với Tiêu Vũ rất kiêng kỵ? Nếu không dùng hắn bá đạo, làm sao lại cho phép Tiêu Vũ như thế tự ý làm bậy tấn công hắn đỉnh núi?

Cũng có người suy đoán, Lăng Đế một trận chiến trở về sau khi bị trọng thương, vào lúc này không phải là không dừng Tiêu Vũ, mà là không cách nào ra tay, đang núp ở đế trên đỉnh chữa thương.

Tóm lại, các loại suy đoán đều có tồn tại, nhưng có một chút, chính là vào lúc này ai cũng không ngăn cản được Tiêu Vũ, không can thiệp tới hắn đi tới chỗ nào, cái kia một ngọn núi đều tất nhiên sẽ bị hắn đánh hạ.

Cũng không ai biết, Tiêu Vũ làm như vậy có phải là thật làm làm báo thù Lăng Đế, vẫn có mục đích gì khác.

Đến ngày đó, Tiêu Vũ đã dẹp xong thứ hai mươi ngọn núi.

Trên thực tế, hắn mục đích làm như vậy rất đơn giản, vì mỗi tòa dưới đỉnh núi thời không lực lượng.

Thông qua lần trước luyện hóa, hắn nhận định này thời không lực lượng chỉ cần không phải một lần luyện hóa nhiều lắm, thì sẽ không tạo thành Thánh cảnh tan vỡ.

Đã tiến vào không biết khu vực, Tiêu Vũ cảm giác Thánh cảnh bên trong bình tĩnh thời gian không có bao nhiêu, bởi vậy hắn muốn ở trong thời gian ngắn nhất, lại tăng lên nữa mình thực lực, nếu không nếu như cuối cùng thời khắc xuất hiện lại một như Lăng Đế dạng này người, hắn tuyệt đối không phải đối thủ của người khác.

Mặc dù trong cơ thể lục đạo linh sông đã lần trước hoàn thành tái tạo, nhưng Tiêu Vũ bây giờ còn có thể nhận sự giúp đỡ này thời không lực lượng một lần nữa tăng cường mình thực lực, đó là dung hợp trong cơ thể mình sáu loại Thánh lực.

Hắn tấn công đỉnh núi, sau khi ở một đêm thời điểm đem đỉnh núi lòng đất hội tụ thời không lực lượng luyện hóa bộ phận, lại đem bộ phận phân cho Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy mấy người, để bọn hắn thực lực cũng có thể được nhanh chóng tăng lên.

Thánh lực dung hợp mặc dù không phải là dựa vào lượng, nhưng lượng biến nhưng có thể gợi ra biến chất, vốn Tiêu Vũ cũng không muốn dùng kết quả như thế này, nhưng hiện tại hắn đã không có biện pháp khác.

Thông qua phương pháp này, Sở Ngâm Sa, Nhan Thu Thủy, Thạch Vũ, Huyết Lân đám người tốc độ tiến bộ đều trở nên phi thường khủng bố, ngăn ngắn hai mươi ngày, Sở Ngâm Sa tu vi liền đã theo hóa khí cảnh xoay một cái, đột phá đến ngũ chuyển, Nhan Thu Thủy cũng là như thế.

Thạch Vũ tu vi, nguyên bản đã đạt được hóa khí cảnh ngũ chuyển, tại đây sau hai mươi ngày, tu vi của hắn dĩ nhiên đột phá đến thất chuyển, mặc dù coi như tiến bộ không phải rất lớn, nhưng trong thực tế cái này tốc độ tiến bộ đã phi thường khủng bố.

Huyết Lân tiến bộ là to lớn nhất, nó luyện hóa thời không lực lượng tốc độ so với tất cả mọi người nhanh, này trong hai mươi ngày, nó mặc dù còn là cấp hai dị thú, nhưng thực lực tăng lên to lớn nhất, bây giờ kể cả Thạch Vũ cũng đã không phải là đối thủ của nó.

Thánh cảnh bên trong thời khắc cuối cùng, Tiêu Vũ không thể chỉ hi vọng tự mình một người, bởi vậy hắn cho rằng giúp mấy người này tăng cao thực lực cũng là rất cần phải có.

Về phần hắn chính mình, trong cơ thể Thánh lực số lượng đã đạt được một trình độ khủng bố, bước tiếp theo, hắn dự định đem này Thánh lực một lần nữa tinh luyện, sau đó đem sáu loại Thánh lực một bước dung hợp.

Nếu như có thể thành công, thực lực của hắn sẽ lại tìm được một lần bay vọt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 169: Dị Tượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ mỗi ngày đánh hạ đỉnh núi sau khi, đều sẽ một mình tĩnh tọa, nhận sự giúp đỡ núi hôn dưới đầu thời không lực lượng yên lặng dung hợp thể nội sáu loại Thánh lực.

Đến bây giờ, hắn đã có thể xác nhận, cái gọi là Thánh lực cùng Thánh cảnh bên trong thời không lực lượng đồng nguyên, ẩn chứa chút ít cảm ngộ đồng thời, cũng có một loại đặc biệt cùng sức mạnh, chia làm sáu loại, không giống nhau.

Này sáu loại sức mạnh rất gần, nhưng ở trên bản chất vừa có rõ ràng khác nhau, bài xích lẫn nhau, không cách nào giao hòa cùng nhau, tựa như mặt trời cùng ánh trăng, cả hai bản chất gần gũi, nhưng cũng tuyệt nhiên ngược lại, muốn hai loại sức mạnh dung hợp lại cùng nhau, cũng không dễ dàng, chớ nói chi là sáu loại Thánh lực.

Có điều quãng thời gian này hạ xuống, Tiêu Vũ cũng lấy được rất lớn tiến bộ, sáu loại Thánh lực dung hợp đã đến bước cuối cùng, chỉ kém một chút có thể thành công.

Hắn dừng lại tấn công núi, ở chiếm cứ một ngọn núi sau khi, hướng về sáu loại Thánh lực khởi xướng cuối cùng xung kích, ý đồ làm cho bọn họ triệt để dung hợp.

Bước đi này rất khó khăn, Tiêu Vũ ngồi xuống chính là mấy ngày, thân thể không nhúc nhích, lâm vào trọng yếu nhất bước ngoặt.

“Xảy ra chuyện gì? Tiêu Vũ làm sao dừng lại đánh núi?”

“Không nên a, theo hắn loại kia làm việc phong cách, không đem Lăng Đế đỉnh núi san bằng tất cả, làm sao sẽ tùy tiện bỏ qua?”

“Có thể mấy ngày nay hắn quả thật an điểm, không tiếp tục từng ra núi?”

Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ đem Thánh cảnh trên dưới khiến cho lòng người bàng hoàng, cũng không ai biết hắn ngày mai sẽ đến cướp đoạt gì một ngọn núi, nhưng bây giờ Tiêu Vũ lại đột nhiên đình chỉ tấn công núi, để rất nhiều người cũng bắt đầu suy đoán.

“Ầm!”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi phía trên đột nhiên đã xảy ra một màn kinh người, một đạo chói mắt cột sáng xông thẳng tới chân trời, trên bầu trời càng sấm vang chớp giật, một bộ giống như tận thế bình thường hình ảnh.

Ngoài ra, trên bầu trời cảnh tượng phi thường quái dị, xuất hiện rất nhiều chưa từng nghe thấy gì đó.

Nơi đó có vô số sinh linh khủng bố xuất hiện, ẩn ở trong mây, mặc dù khoảng cách xa xôi thấy không rõ lắm, nhưng cũng khả năng khiến người ta cảm thấy tê cả da đầu, phảng phất mỗi một con đều là thời cổ đại hung thú.

Ngoài ra chỗ đó sấm sét cũng khiến người ta cảm thấy cực kỳ nguy hiểm, lại có thất sắc, thậm chí ở trong đám mây, hiển lộ ra mấy cái binh khí, mặc dù chỉ là một góc, lại cùng cổ đại trong truyền thuyết cái kia vài món đủ để diệt thế binh khí giống nhau y hệt.

Thượng cổ sinh linh, điện chớp bảy màu, cổ đại binh khí…… ngọn núi nào trên xuất hiện không biết bao nhiêu khiến người ta tê cả da đầu gì đó, Thánh cảnh bên trong một ngày kia tất cả mọi người không bình tĩnh,

Lăng lăng nhìn Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi.

“Này…… đây là tình huống gì? Tiêu Vũ vừa muốn làm gì?” Nhan Thu Thủy cùng Tiêu Vũ ngay ở cùng một ngọn núi, cái kia các loại dị tượng thì xuất hiện ở đỉnh đầu của nàng.

Này rốt cuộc là cái gì? Mặc dù tốt cảm giác những thứ đó hơn nửa đều là bóng mờ, nhưng dạng này một màn đặt ở trước mắt, dù là ai đứng ở chỗ này đều phải chân nhũn ra, Tiêu Vũ tại sao sẽ đột nhiên dẫn phát rồi mấy thứ này?

“Trong truyền thuyết, những kia thiên tư tươi đẹp thiên tài, ở có đột phá trọng đại thời điểm, đều sẽ kinh động trời xanh, gợi ra đến các loại thiên địa dị tượng, ta phỏng chừng, Tiêu Vũ bây giờ chính là như thế!” Sở Ngâm Sa trong lòng cũng thập phần khiếp sợ, này trong truyền thuyết sự tình, lại bị hắn chính mắt nhìn thấy, hơn nữa ngay ở cách hắn gần như vậy địa phương.

“Cảnh tượng kì dị trong trời đất?” Nhan Thu Thủy nghẹn họng nhìn trân trối, nói: “Đây không phải là bảo thể thời điểm thức tỉnh mới chuyện sẽ xảy ra gì? Nói như vậy Tiêu Vũ cũng là bảo thể?”

Điều này cũng thật không tưởng tượng được, bảo thể thức tỉnh trước khi bình thường đều sẽ có một vài dấu hiệu, có thể khoảng thời gian này tới nay, bọn họ ai cũng không phát hiện có bất kỳ dấu hiệu gì cho thấy Tiêu Vũ có bảo thể, làm sao đột nhiên thì gợi ra dị giống?

“Bảo thể mặc dù có thể gợi ra dị tượng, là vì có bảo thể người theo sinh ra được thì đã bị trời xanh quan tâm, so với người bình thường, bọn họ thì tương đương với là bị thượng thiên lựa chọn, từ khi ra đời lên liền khác hẳn với người thường, bởi vậy làm bảo thể chính thức thức tỉnh, thì sẽ kinh động trời xanh, do đó gợi ra dị tượng, nhưng này lại cũng không phải bảo thể kẻ nắm giữ đặc hữu!”

Sở Ngâm Sa ngẩng đầu nhìn trời, một bên chậm rãi nói: “Khả năng gợi ra dị tượng người, liền đại biểu người này ở phương diện nào đó thực lực dĩ nhiên đã kinh động trời xanh, mặc dù là không có bảo thể người bình thường, nếu là ở phương diện nào đó có đột phá trọng đại, cũng có thể gợi ra dị tượng!”

Nhan Thu Thủy dần dần đã hiểu, nhưng này lại làm cho nàng càng thêm khiếp sợ, nói như vậy Tiêu Vũ không phải bảo thể? Mà là nói hắn ở phương diện nào đó thực lực đã làm được có thể kinh động trời xanh trình độ?

Cái này còn khiến người ta sống gì? Cái tên này vốn là đã như vậy biến thái, bây giờ lại làm ra dạng này đột phá!

“Bất kể là bảo thể còn là người bình thường, ở gợi ra dị tượng trong khi, quy mô cùng cũng có phân chia lớn nhỏ, mặc dù không có minh xác đẳng cấp, có thể vẫn có thể theo dị tượng bên trong nhìn ra người này thực lực, dị tượng càng là kinh người, thì đại diện tiềm lực của người này càng lớn, ngày sau cũng sẽ càng mạnh!”

Lần này là Thạch Vũ tiếp lời, hắn sững sờ thấy trên đỉnh đầu dị tượng, nuốt nước miếng một cái, mới tiếp tục nói: “Lúc trước mới vào Thánh cảnh thời điểm, Lăng Đế cũng chỉ có linh nguyên cảnh tu vi, khi hắn đột phá đến hóa khí cảnh đêm đó, cùng Tiêu Vũ dẫn phát rồi thiên địa dị tượng, ở lúc đó còn đem Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người đều kinh động.”

“Mặc dù khoảng cách xa xôi, nhưng đêm hôm đó ta ở bên ngoài mấy trăm dặm đều có thể nhìn thấy, một đạo chói mắt kim quang từ trên chín tầng trời tung xuống, ở Lăng Đế đỉnh núi chiếu rọi mười ngày mười đêm, từ sau lúc đó, Lăng Đế liền có kim quang hộ thể, thực lực đại tiến, người bình thường liền hắn hộ thể thần quang đều không thể đánh vỡ!"

"Ngoại trừ lần đó ở ngoài, Thánh cảnh bên trong còn có mấy người khác đã gợi ra dị tượng, thanh thế đều hết sức doạ người, những người kia cũng là Thánh cảnh bên trong số ít để Lăng Đế không dám tùy tiện trở mặt nhân vật, bởi vì gợi ra qua dị tượng, cũng có thể làm cho bọn họ tìm được lợi ích cực kỳ lớn, thực lực còn hơn trước khi một trời một vực!"

"Có điều, những người kia dị tượng đều có vẻ khá là đơn nhất, như Tiêu Vũ như vậy, một lần dị tượng bên trong lại đã bao hàm nhiều như vậy quỷ dị đồ vật, &# 85 &# 32; ta còn là lần đầu tiên gặp. Hơn nữa Tiêu Vũ dị tượng, để cho ta cảm giác so với bất luận người nào dị tượng áp lực cũng lớn, xuyên qua biết dùng người hầu như thở không nổi!"

Nghe Thạch Vũ nói xong, Nhan Thu Thủy liền miệng đều không khép được.

Lăng Đế cũng từng gợi ra qua dị tượng? Hắn rõ ràng không phải bảo thể, vậy nói rõ hắn và Tiêu Vũ đưa tới dị giống cùng loại hình.

Lăng Đế trên người kim quang khủng bố đến mức nào, không cần nói lại, hắn hộ thể thần quang lại là dị tượng sau khi tìm được, nói như vậy, Tiêu Vũ trước đây không có dị tượng có thể cùng Lăng Đế đánh hòa nhau, lần này sau khi đột phá, chẳng phải là thì so với Lăng Đế càng mạnh hơn?

"Nhưng kỳ quái a, Tiêu Vũ chỉ có lục đạo linh sông, khoảng cách đột phá hóa khí cảnh còn thiếu, hơn nữa Vũ Viện cũng đã nói tu vi của hắn không thể lại tăng lên, vậy hắn rốt cuộc là phương diện nào có đột phá?" Nhan Thu Thủy sau khi hết khiếp sợ, vẫn là nghĩ mãi mà không ra.

Trên thực tế, thực lực và không phải tuyệt đối, ngoại trừ thực lực ở ngoài, bất kể là phương diện nào làm được vượt qua cực hạn, đều có khả năng sẽ dẫn tới đất trời hiện lên cảnh tượng kì dị, chỉ cần vượt qua trình độ đủ để gợi ra thiên địa cộng hưởng, dị tượng đều có khả năng xuất hiện.

Tiêu Vũ sáu loại Thánh lực, một khi triệt để dung hợp, mang đến cho hắn lột xác tuyệt đối không thua gì một lần bảo thể thức tỉnh, thậm chí có khả năng càng mạnh hơn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 170: Dòng Nước Ngầm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh cảnh mặc dù là một độc lập không gian, không sánh được chân thật thiên địa, nhưng bên trong không gian này cũng có hoàn chỉnh thiên địa quy tắc, điểm này cùng ngoại giới thiên địa Trên thực tế cũng không khác nhau quá nhiều.

Tiêu Vũ gợi ra dị tượng, chấn kinh rồi Thánh cảnh khắp nơi, trước lúc này hắn cũng đã đủ để cùng Lăng Đế một trận chiến, nếu là thuận lợi đột phá, sẽ mạnh bao nhiêu?

Thánh cảnh bên trong, rất nhiều người bắt đầu xôn xao, nếu để cho Tiêu Vũ thuận lợi đột phá, rất có thể sẽ trở thành so với Lăng Đế càng thêm nhân vật khủng bố, này là rất nhiều người đều không mong muốn nhìn thấy kết quả.

Thánh cảnh nhìn tựa hồ an bình, nhưng này thực tế đều là giả tạo, ở cái địa phương này không có hòa bình vừa nói, sở dĩ khoảng thời gian này tồn tại yên lặng ngắn ngủi, có điều là vì mọi người muốn ở Thánh cảnh chính thức tan vỡ trước khi tận khả năng tăng cao thực lực.

Một khi Thánh cảnh gặp phải tan vỡ, đến lúc đó Thánh cảnh bên trong rất nhiều hiếm hoi đồ vật đều sẽ xuất hiện, tới lúc đó, chính là các loại tàn khốc tranh cướp.

Thánh cảnh chính thức vật có giá trị, cũng không phải này thánh quang, mà là đang sức mạnh đất trời nồng nặc mấy chục lần trong hoàn cảnh dựng dục ra các loại kỳ vật.

Nơi đây 1 cây linh dược bình thường, có thể đặt ở ngoại giới có thể so với ngàn năm linh dược, ngoài ra này trân quý dị thú, nếu có thể được ấu thú, bồi dưỡng cũng có thể so với một đại cường giả, càng có nấp trong Thánh cảnh ở chỗ sâu trong, một vài chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết đồ cổ.

Đến Thánh cảnh tan vỡ ngày nào đó, mấy thứ này tự nhiên không cách nào tiếp tục ẩn giấu, đều sẽ xuất hiện, đến lúc đó chính là Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người đều sẽ liều mạng tranh cướp.

Tựa như Tiêu Vũ biết nguyên thủy hồ nước, ngoại trừ nó ở ngoài, Thánh cảnh nơi này còn có rất nhiều đếm không hết kỳ vật, mỗi một dạng đều có thể làm người điên cuồng.

Bởi vì nơi này chính là một mảnh cỡ nhỏ thiên địa, rất nhiều bình thường không cách nào tiếp xúc được gì đó, ở cái địa phương này có lẽ đều có thể thấy.

Vào lúc này, Thánh cảnh bên trong không người nào nguyện ý nhìn thấy có quật khởi, Tiêu Vũ vào lúc này đột phá, gợi ra dị tượng, nhưng thật ra là một cái cực kỳ chuyện nguy hiểm.

Dị tượng đang kéo dài, nhiều ngày chưa tán, Thánh cảnh nhìn như an bình, Trên thực tế đi là cuồn cuộn sóng ngầm, không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng Tiêu Vũ bọn người.

Ngày đầu tiên, Thánh cảnh người trong còn ở quan sát, dù sao Tiêu Vũ thực lực còn tại đó, mặc dù không bằng lòng gặp hắn đột phá, trong khoảng thời gian ngắn cũng không người dám tùy tiện tấn công núi.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, như trước như thế.

Tới ngày thứ năm lúc, Thánh cảnh bên trong dần dần có người ngồi không yên, dị tượng kéo dài thời gian càng lâu, đã nói lên đột phá người tiềm lực càng kinh người, sau khi đột phá thực lực cũng càng mạnh.

Lúc trước Lăng Đế dị tượng kéo dài mười ngày lâu dài,

Mới có thực lực hôm nay.

Bây giờ Tiêu Vũ mặc dù còn chưa tới mười ngày, nhưng theo mặt ngoài đến xem, hắn đưa tới dị tượng so với Lăng Đế tăng thêm sự kinh khủng, riêng là gợn sóng liền ép tới người không thể thở hổn hển, hơn nữa rất rõ ràng trong khoảng thời gian ngắn sẽ không dừng lại.

Ngày hôm đó, rốt cục có người ngồi không yên, đụng đến Tiêu Vũ đỉnh núi, đối với trong khi đột phá bên trong Tiêu Vũ ra tay.

Cũng may, Thạch Vũ cùng Sở Ngâm Sa sâu sắc minh bạch Thánh cảnh bên trong có người sẽ không để cho Tiêu Vũ thuận lợi đột phá, một mực làm hộ pháp cho hắn, đánh lui người đến.

Thực lực đối phương rất mạnh, nếu không có hai người bọn họ đều có đầy đủ tiến bộ, thật đúng là không hẳn là người tới đối thủ.

Mặc dù đánh lui người đến, nhưng cũng làm cho hai người ý thức được, Tiêu Vũ lần đột phá này, hơn nửa sẽ không thuận lợi như vậy, hắn dị tượng kéo dài thời gian càng lâu, thì càng nguy hiểm.

Vào lúc này Tiêu Vũ, đang ở tại đột phá bước ngoặt, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào bọn họ ngăn lại, bên phải là bị người đánh gãy, rất có thể liền không còn cách nào đột phá.

Dị tượng bị đoạn, đây là phi thường chuyện nguy hiểm, không làm được còn sẽ trực tiếp bị dị tượng sinh ra sức mạnh đất trời cắn trả, trực tiếp bỏ mình, dù cho lưu lại một mạng, kết cục thường thường cũng rất thê thảm, trọng thương cái kia là tốt, dị tượng bị đứt nối sau khi, muốn lại gợi ra, khó càng thêm khó!

Trải qua lần này sau, Thánh cảnh một lần nữa an tĩnh đi xuống, Thạch Vũ bây giờ đột phá đến hóa khí cảnh thất chuyển, đặt ở Thánh cảnh bên trong đều là cao thủ hàng đầu, còn một người khác Sở Ngâm Sa, thực lực cũng không yếu.

Kinh khủng nhất chính là cái kia Tiểu Thú, thực lực còn ở Thạch Vũ bên trên, trừ phi có Lăng Đế cái kia đẳng cấp những người khác xuất hiện, nếu không thật đúng là không người nào dám nói tài năng ở mấy người này trước mắt ngăn cản Tiêu Vũ.

Mấy người này thực lực, để Thánh cảnh bên trong người một lần nữa lựa chọn quan sát, không có tiếp tục nóng lòng ra tay, bởi vì gợi ra dị tượng mặc dù có thể được chỗ tốt to lớn, nhưng trong quá trình này cũng là mười phần nguy hiểm, nếu là đột phá thất bại, dù cho không cần động thủ, dị tượng chi lực cũng đem có thể đột phá người giết chết.

Những người này không muốn chấp nhất với đánh giết Tiêu Vũ, mà là phái người thỉnh thoảng lên núi, mục đích vì quấy rầy, dù cho chỉ có thể để Tiêu Vũ phân tâm, cũng có thể để hắn đột phá xác xuất thành công giảm xuống rất nhiều, nói không chừng không cần động thủ, Tiêu Vũ sẽ bởi vì đột phá thất bại mà chết đi.

Lại qua mấy ngày, Tiêu Vũ dị tượng đã kéo dài đến ngày thứ tám, hắn lại vẫn là không có một tia muốn dừng lại dấu hiệu.

Khoảng thời gian này bên trong Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy bọn người trải qua rất khổ, bởi vì bất cứ lúc nào cũng sẽ có người lên núi, bọn họ nhất định phải thời khắc vẫn duy trì độ cao cảnh giác.

Ngày thứ mười, Tiêu Vũ dị tượng vẫn không có suy giảm, đến tận đây này quấy rầy rốt cục hóa thành một lần chân chính chém giết.

Hơn mười người giấu hình dạng thanh niên giết lên núi đến, muốn ngăn cản Tiêu Vũ, thừa dịp hắn đang đột phá bên trong đánh chết.

Thực lực của những người này đều rất gượng, mặc dù không đạt được 3 nhỏ Thiên Vương cấp bậc, nhưng cũng không phải người yếu, thực lực đều có hóa khí cảnh ngũ chuyển trở lên.

Sở Ngâm Sa, Nhan Thu Thủy, Thạch Vũ, Huyết Lân cùng bọn hắn đại chiến, bảo vệ Tiêu Vũ, đánh một ngày một đêm, mới đưa đối phương đuổi xuống núi.

Nhưng mà, cục diện càng nghiêm trọng, ngoại trừ Huyết Lân ở ngoài, mấy người bọn họ đều bị thương, nếu là lại có làn sóng tiếp theo, rất khó lại thủ ở.

Dị tượng đang kéo dài, lúc này Tiêu Vũ không cho phép có bất kỳ phân tâm, &# 32; nhất định phải đem hết thảy tinh lực đều tập trung ở đột phá bên trên, vào lúc này hắn liền một ngón tay đều không động được, chỉ có thể dựa vào Sở Ngâm Sa mấy người làm hộ pháp cho hắn.

Lại qua năm ngày, Tiêu Vũ dị tượng đã kéo dài ròng rã nửa tháng, vẫn là không có nửa phần dừng lại ý tứ.

Này muốn diệt trừ Tiêu Vũ người, dùng một ngày kia cũng không ngồi yên được nữa, Lăng Đế dị tượng mới kéo dài mười ngày cũng đã cường đại đến cấp độ kia trình độ, Tiêu Vũ đã kéo dài nửa tháng, một khi để hắn thành công, trời biết sẽ khủng bố đến mức nào.

Ngày hôm đó, tổng cộng có gần trăm tên thanh niên cùng lên núi, mục đích rất rõ ràng, dù cho trả giá lại giá thật lớn, cũng phải ở hôm nay đem Tiêu Vũ đánh giết!

Hơn một trăm người, coi như Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ mấy người đều là không kém gì người khác thiên tài, đối mặt như thế nhân số, cũng căn bản là không có cách phản kháng, mặc dù khổ sở đối kháng, nhưng cũng rất nhanh sẽ bị thương.

“Con bà nó, chỉ bằng các ngươi này đập nát, cũng tưởng tấn công núi? Bản Long không phát uy các ngươi thật sự coi Bản Long dễ ức hiếp!” Huyết Lân nổi giận, lại thi triển ra một loại liền Sở Ngâm Sa mấy người cũng chưa từng thấy bí thuật.

Nó gầm lên giận dữ, tiếng chấn động cửu thiên, đồng thời cái kia ấu tiểu hình thể đột nhiên trở nên thập phần to lớn, ngang qua cả đỉnh núi, hóa thành một con chừng hơn trăm trượng trường cự thú, phẫn nộ rít gào!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 171: Cuối Cùng Gặp Vương Đằng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hình thể thành lớn trước khi, Huyết Lân chính là một cái Tiểu Thú, dù cho có mãnh thú đỏ thuồng luồng bề ngoài, cũng khó có thể khiến người ta cảm thấy nó có bao nhiêu thực lực.

Mà giờ khắc này, nó hóa thân hơn trăm trượng trường, cùng Tiêu Vũ trước đây chân linh Pháp tướng có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, hóa thành một con cự giao, chỉ là rít lên một tiếng, liền chấn động đến mức ngọn núi này không dứt run run, vô số núi đá lăn xuống.

Rít lên một tiếng trong lúc đó, Huyết Lân há mồm phun ra vô số điện quang, che mất cả ngọn núi, hình thể thành lớn sau, thực lực của nó cũng biến thành cực kì khủng bố, như là cực kỳ hung ác điên cuồng dị thú, lấy một địch một trăm.

Đây là Xích Lân vương dạy cho nó cường đại nhất bí thuật một trong, bình thường không thể dễ dàng vận dụng, chỉ có ở bảo vệ tánh mạng bước ngoặt có khả năng sử dụng, bởi vì thuật này bị hư hỏng căn cơ, mà nó thuở nhỏ căn cơ bị hao tổn, vận dụng loại bí thuật này thập phần trí mạng.

Đỏ thuồng luồng, đây là kinh khủng nhất dị thú một trong, trong truyền thuyết thuồng luồng thú, nếu có thể tu luyện đến đại thành, liền có cơ hội xác biến hóa rồng, mà Chân long là dị thú bên trong chí cao sinh linh.

Giao tộc bởi vậy có thể nói là chí cao bên dưới cao cấp nhất dị thú, không người dám dễ dàng trêu chọc.

Lúc này Huyết Lân không thể nghi ngờ là kinh khủng, to lớn giao thân nằm ngang ở đỉnh núi, há mồm gian liền có vô số bị trong miệng nó sấm sét đánh mạnh thành tro tàn, dù cho này tấn công núi thanh niên nhân số nhiều hơn nữa, cũng đánh không lại nó oai lực của một tiếng hống.

“Một cái căn cơ bị hư hỏng súc sanh, cũng dám càn rỡ!”

Một đạo chói mắt kim quang xuất hiện, một gã thanh niên đột ngột thăng lên trời cao, hai quả đấm bên trên mang theo hào quang chói sáng, đánh Huyết Lân đầu thuồng luồng.

“Cút!” Huyết Lân gầm lên, lúc này nó lại không ngày thường bộ kia đứa trẻ giống như hình dáng, hóa trở thành chí cao bên dưới kinh khủng nhất dị thú.

“Hôm nay Tiêu Vũ hẳn phải chết, bằng ngươi này Tiểu Thú, chặn không dứt ta!” Tên thanh niên kia hét lớn, cùng to lớn Huyết Lân chiến tới một chỗ.

Mọi người không khỏi khiếp sợ, cái này đột nhiên xuất hiện người là ai? Thực lực cư nhiên như thế mạnh mẽ!

Nhìn kỹ bên dưới, thần lực của người này Lăng Đế có chút tương tự, đều mang chói mắt kim quang, bất đồng chính là, trên người hắn kim quang không bằng Lăng Đế vậy thuần túy, một thân Thần lực cũng có rõ ràng Thánh hóa dấu hiệu, thực lực mạnh mẽ ta ngang hàng!

Này tuyệt đối là một người mạnh, không phải cái kia hơn trăm tên thanh niên có thể so với, thực lực dù cho không bằng Lăng Đế, cũng sẽ không kém hơn quá nhiều, là một phi thường nhân vật nguy hiểm!

“Huây!” Huyết Lân gầm lên, biến hóa sau khi các loại thủ đoạn không dứt thi triển.

Lúc này nó tuyệt đối cường đại, còn hơn ngày đó Lăng Đế cũng không kém là bao nhiêu, nhưng mà đối thủ của nó cũng thập phần cường hãn,

Dù cho hình thể sai biệt to lớn, cũng hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

“Bốp!”

Đúng lúc này, vừa một ánh hào quang xuất hiện, thừa dịp Huyết Lân bị người ngăn cản, trực tiếp nhằm phía ngồi ngay ngắn trong núi Tiêu Vũ.

Đây là một cái hình dạng quái lạ binh khí, hiện tam giác hình, khí thân thể một mảnh trắng bạc, trong đêm đen lộ ra hàn quang lạnh lẽo, đến thẳng Tiêu Vũ mi tâm.

“Đáng chết! Cút cho ta!” Sở Ngâm Sa hai mắt đỏ chót, tức giận rống to.

Hắn muốn tiến lên thay thế Tiêu Vũ ngăn lại, đáng tiếc lúc trước đối chiến trăm người, sớm bị thương nặng, hơn nữa người xuất thủ rõ ràng thực lực không kém, hắn căn bản không đuổi kịp cái tốc độ này!

Những người này thái quá cẩn thận, chính thức người có thực lực lúc trước vẫn không có ra tay, mãi đến tận đợi cho có một đòn giết chết cơ hội, mới quyết đoán xuất kích, mặt sau xuất hiện hai người này thực lực đều không phải là cái kia 100 người có thể so với, hai người đều không kém gì 3 nhỏ Thiên Vương!

Một bên khác Thạch Vũ cùng Nhan Thu Thủy đồng dạng tức giận không thôi, hàm răng cơ hồ đều muốn cắn nát, nhưng cũng vô lực ra sức, chỉ có thể đồng ý lườm lườm thấy cái này màu bạc binh khí đâm về Tiêu Vũ.

“Keng!”

Thời khắc mấu chốt, Tiêu Vũ động, nâng lên một cái tay, một chỉ điểm ra, ngăn trở kiện binh khí kia.

Cái này hình tam giác binh khí khẽ run lên, truyền ra thanh thúy tiếng vang, và mặt trên xuất hiện một tia vết rách.

Xuất thủ nam tử chấn động, Tiêu Vũ ở dị tượng bên trong, lại còn khả năng ra tay, cái này quá không phù hợp lẽ thường!

“Cuối cùng ngươi xuất hiện!” Tiêu Vũ ngồi ngay ngắn ở tại chỗ, mở hai mắt ra, lộ ra một lạnh như băng vẻ mặt.

Đối diện với hắn, một gã nam tử trẻ tuổi trên mặt tràn ngập khiếp sợ, kinh nghi bất định ngẩng đầu, nhìn về phía Tiêu Vũ đỉnh đầu dị tượng.

Dị tượng không có biến mất, nói cách khác Tiêu Vũ không có bởi vì ra tay mà chịu ảnh hưởng, để tên nam tử này một trận ngạc nhiên nghi ngờ!

Tên nam tử này, Tiêu Vũ mặc dù chưa từng thấy hắn vài lần, nhưng cũng không thể quen thuộc hơn nữa, bởi vì người này chính là khi hắn tiến vào Vũ Viện sau khi, liền luôn luôn ham muốn giết hắn Vương Đằng!

Tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, Tiêu Vũ bởi vì các loại nguyên nhân, thủy chung không có thể cùng Vương Đằng thực sự tiếp xúc, hiện nay, hắn rốt cục gặp được cái này Vương gia còn sót lại huyết mạch!

“Ta từng nói qua, ngươi nhìn thấy ta ngày nào đó, cũng chỉ ta giết ngươi thời điểm!” Vương Đằng toàn thân áo trắng, lúc này dần dần tỉnh táo lại, trong ánh mắt sát ý vô hạn.

Hắn toàn bộ Vương gia đều bị diệt ở Tiêu Vũ trên tay, muốn giết Tiêu Vũ đã sớm không phải một ngày hai ngày, chỉ tiếc vẫn bỏ qua, không có gì cơ hội tốt, hiện nay cơ hội này, rốt cục đặt tại trước mắt của hắn.

“Phải không?” Tiêu Vũ theo ở tại chỗ bất động, nói: “Thân phận của ta sớm ở Thánh cảnh bên trong truyền ra, ngươi đã muốn giết ta, vì sao cho tới bây giờ mới đến?”

Vương Đằng sầm mặt lại, bị Tiêu Vũ đâm tới chỗ đau.

Hắn làm sao không muốn sớm một chút giết chết Tiêu Vũ? Trên thực tế, theo Tiêu Vũ ngày đầu tiên đi tới Thiên Thanh Vũ Viện, hắn thì mỗi ngày đều nghĩ đến việc này.

Diệt tộc mối thù, làm sao không báo?

Mà ở tiến vào Thánh cảnh trước khi, hắn căn bản không có cơ hội, mãi đến tận trước một trận Tiêu Vũ thân phận ở Thánh cảnh bên trong truyền ra, hắn vốn tưởng rằng cơ hội đã đến, nhưng cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ cùng Lăng Đế đại chiến, thể hiện ra thực lực, để Vương Đằng xung động trong lòng một lần nữa bị đè xuống.

Hắn vạn lần không ngờ, ở thời gian ngắn như vậy trong vòng, Tiêu Vũ thì đã có như thế thực lực khủng bố, dù cho kiêu ngạo như là hắn, cũng sẽ không ngu xuẩn cho là mình lúc này sẽ là Tiêu Vũ đối thủ.

Mặc dù đối với Tiêu Vũ hận đến tận xương, nhưng Vương Đằng cũng không phải loại kia sẽ bị kích động choáng váng đầu óc người.

Khoảng thời gian này, hắn một mực chờ đợi, muốn chờ một cơ hội, Tiêu Vũ từ không biết khu vực sau khi trở về, hắn vẫn đang chờ.

Có thể cơ hội không đợi được, ai ngờ Tiêu Vũ lại trước tiên đưa tới như vậy một lần dị tượng.

Điều này làm cho từ trước đến giờ tự kiêu Vương Đằng thập phần không cam lòng, Tiêu Vũ cái này phế nhân, lại cũng có thể gợi ra dị tượng, nếu để cho Tiêu Vũ thuận lợi đột phá, hắn lại nghĩ hướng về Tiêu Vũ báo thù, hầu như sẽ không có cái gì có thể.

May mắn chính là, Thánh cảnh bên trong trừ hắn ra, còn có rất nhiều mọi người không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ thuận lợi đột phá, hắn khổ sở chờ đợi, rốt cục chờ đến hôm nay, cùng mọi người đồng thời giết lên núi đến, muốn thừa dịp Tiêu Vũ đột phá thời khắc, chém giết.

Nhưng hắn làm sao cũng thật không ngờ chính là, đang đột phá ở trong Tiêu Vũ, lại còn có sức phản kháng, nếu là Tiêu Vũ có thể một bên đột phá một bên giết địch, vậy thì quá kinh khủng, hắn nói không chừng không cách nào báo thù, có thể còn có thể chết ở chỗ này!

“Ta biết rồi!” Vương Đằng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, qua rất lâu cũng không có động tác, cuối cùng đột nhiên lộ ra một nụ cười lạnh như băng, “ngươi bây giờ cũng không thể tùy ý ra tay, mặc dù có thể làm được đột phá đồng thời có lưu lại một tia lực tự bảo vệ, nhưng phỏng chừng đã là cực hạn đi?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 172: Thất Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vương Đằng rất chắc chắn, bất kể là ai, đang đột phá bên trong cũng rất khó bận tâm ngoại giới, càng là quan trọng đột phá, lại càng phải chăm chú, không cho phép có chút nào phân tâm.

Tiêu Vũ ở dị tượng bên trong đột phá càng là như vậy, vừa mới hơi mất tập trung, dị tượng bên trong lực lượng kinh khủng kia sẽ bùng nổ, đưa hắn xé thành mảnh nhỏ, hắn lúc trước mặc dù có thể ra tay tự bảo vệ mình, nhưng này phỏng chừng đã là cực hạn, nhưng lại thừa nhận rồi áp lực cực lớn.

Tốt nhất nói rõ, chính là Tiêu Vũ đến bây giờ như trước ngồi ngay ngắn ở đó, nếu như hắn thật tài năng ở đột phá bên trong tùy ý ra tay, phỏng chừng bây giờ sớm xông lên cùng Vương Đằng đại chiến.

“Ngươi đã có nắm chắc như vậy, tại sao không thử xem ra tay?” Tiêu Vũ như trước ngồi ở chỗ đó bất động, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Đằng.

Vương Đằng hơi ngưng lại, hơi có chần chờ, nếu như hắn phán đoán sai, một khi ra tay, phỏng chừng rất khó còn sống rời đi.

Nhưng mà Tiêu Vũ thực lực bây giờ đã vượt qua hắn, bây giờ nếu không ra tay, sau đó càng khó tìm đến cơ hội.

Nghiến răng, Vương Đằng quyết định trước tiên thăm dò một chút, hắn gọi về chính mình cái này quái lạ binh khí, sau đó hướng về Tiêu Vũ ném ra mấy thứ đồ.

“Minh phù?” Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, đồng thời đưa tay, từ hóa giới phù bên trong lấy ra chính mình minh phù, trong nháy mắt bắn ra.

“Ầm!”

Vương Đằng sử dụng ba viên minh phù, có bất đồng riêng, một viên là thuật phép tắc phù, phù bên trong ngầm có ý chiến quyết, hai quả khác chính là trời linh phù, đưa tới động sức mạnh đất trời, tụ tập cùng nhau, sau đó nổ tung.

Hắn ba viên minh phù đều là nhị phẩm, và uy lực đều rất gượng, chỉ tiếc, ở Tiêu Vũ trước mặt chơi đùa minh phù, hắn còn rất xa không đạt được tư cách này.

Tiêu Vũ chỉ sử dụng một viên minh phù, liền đưa hắn ba viên minh phù toàn bộ hóa giải.

“Ngươi nơi nào đến minh phù?” Vương Đằng cả kinh.

Trên người hắn có minh phù, là bởi vì hắn bản thân liền là minh phù sư, bây giờ đột phá đến hóa khí cảnh sau, minh phù thực lực đã vững vàng nhị phẩm.

Trước lúc này, hắn thì đã cho Tiêu Vũ đưa qua hai viên Hóa Thân Phù, đều là chính hắn khắc họa, hắn bây giờ minh phù thực lực, ở trẻ tuổi bên trong đã được cho đứng đầu, trên người minh phù cũng thập phần tự tin.

Thật không nghĩ đến, ba viên minh phù lấy ra, Tiêu Vũ lại chỉ dùng một viên thì toàn bộ hóa giải.

“Ngươi về điểm này minh phù bản lĩnh, ở trong mắt ta còn chưa đáng kể.” Tiêu Vũ xem thường lắc đầu, mặc dù đồng dạng là nhị phẩm, nhưng thực lực của hắn còn tại đó, minh phù uy lực tự nhiên xa xa so với Vương Đằng mạnh hơn.

“Hừ!” Vương Đằng không nói, một lần nữa lấy ra cái khác minh phù.

Hắn thân là nhị phẩm phù sư, trên người minh phù không biết bao nhiêu, giờ phút này đều giống như không cần tiền giống nhau lấy ra, không cầu khả năng giết tới Tiêu Vũ, chỉ cầu có thể nhiễu loạn tinh thần của hắn.

Hắn tin rằng, lúc này Tiêu Vũ còn ở vào đột phá bên trong, mặc dù có thể ra tay có điều là vì cùng dị tượng duy trì ở một cái đối lập ổn định trạng thái, nếu như có thể đánh vỡ loại trạng thái này, cũng đủ để cho dị tượng chi lực giết chết Tiêu Vũ.

Vương Đằng minh phù tuy nhiều, Tiêu Vũ minh phù cũng không ít, khi tiến vào Thánh cảnh trước hắn đã sớm chuẩn bị rất nhiều nhị phẩm minh phù, vào lúc này 1 sử dụng một cái, đem Vương Đằng hết thảy minh phù gắt gao khắc chế, hoàn toàn không đả thương được hắn.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Minh phù xung kích khiến bên này tạo thành động tĩnh to lớn, đây là phù sư đối với phù sư phương thức chiến đấu, dùng minh phù so đấu, Tiêu Vũ là bị động phòng thủ, Vương Đằng là chủ động tiến công, hai người loại này khác loại phương thức chiến đấu, cũng làm cho ở gần những người kia nhìn ra có chút sững sờ.

Còn có thể như vậy đánh? Này minh phù giá trị, nếu là cầm đổi lấy của cải, cái kia cũng không biết khả năng hoán đổi bao nhiêu vật có giá trị, loại chiến đấu này phương thức thật đúng là phá sản!

“Ầm!”

Đột nhiên, ngọn núi này chấn động mạnh, như là nhận lấy một loại nào đó to lớn xung kích.

Huyết Lân cái kia thân thể khổng lồ, vốn nằm ngang ở trên đỉnh núi, lăng không chiến đấu, nhưng vào lúc này lại đột nhiên rơi xuống, tầng tầng đánh vào trên đỉnh núi, đem cả tòa núi đều ép thấp một nửa.

Nó cái kia 1 bí thuật mặc dù mạnh mẽ, nhưng thời gian dài kiên trì, đối với nó tổn thương rất lớn, hơn nữa nó vốn là căn cơ bị hư hỏng, đến tận đây rốt cục không kiên trì được, từ trên bầu trời hạ xuống.

“Bốp!”

Cơ hồ là cùng thời gian, một vệt kim quang đột nhiên xuất hiện, dùng một loại vô cùng nhanh chóng tốc độ đâm về Tiêu Vũ, tên kia cùng Huyết Lân đại chiến nam tử tới, thừa dịp Tiêu Vũ cùng Vương Đằng đối đầu, phải cho hắn một đòn trí mạng.

“Cút!”

Tiêu Vũ xoay người, hướng về phía sau nổ ra một quyền.

Trong ầm ầm nổ vang, tên nam tử kia miệng phun máu tươi, bay ngược ra ngoài, cuối cùng tầng tầng rơi xuống đất, Tiêu Vũ cũng cho tới bây giờ mới nhìn đến mặt mũi người nọ.

Nhưng mà, vào lúc này Tiêu Vũ trên đỉnh đầu dị tượng đột nhiên trở nên bắt đầu cuồng bạo, các loại dị tượng lực lượng cùng nhau hoạt động, ép hướng về Tiêu Vũ vị trí.

Tiêu Vũ lúc trước vẫn duy trì cân bằng, vào lúc này rốt cục bị phá vỡ, trời dị tượng trên không trung lâm vào cuồng bạo, tựa hồ muốn đem Tiêu Vũ xé nát!

"Ầm!"

Điện chớp bảy màu cuồng bạo, này kinh khủng dị thú cũng đang gào thét, trong truyền thuyết binh khí cũng lộ ra lạnh như băng quang mang, hết thảy dị tượng chi lực toàn bộ tập trung ở Tiêu Vũ trên người một người, này một bộ hình ảnh giống như diệt thế.

Một tiếng vang thật lớn, sau khi chỗ có cảnh tượng kì dị toàn bộ biến mất, lại nhìn Tiêu Vũ, máu me khắp người, quần áo trên người cũng bị đến rách tung toé, thậm chí không ít địa phương đều lộ ra bạch cốt âm u, có thể thấy được dị tượng sức mạnh khủng bố cỡ nào.

"Kim Vô Ngọc!" Tiêu Vũ tóc tai bù xù, chuồng heo vô cùng chật vật, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía người đánh lén.

Hắn không ngờ rằng này trong một đêm, lại gặp được hai cái người quen.

Cái này Kim Vô Ngọc, hắn còn ở Cự Thạch Thành thời điểm thì từng gặp, lúc đó ở Lạc Phong Sơn Mạch, hắn còn đã cùng người này đại chiến, lúc đó chỉ biết là người này xuất thân vương thành Kim gia, lại không biết có phải hay không là Vũ Viện đệ tử.

Bây giờ nhìn lại, Kim Vô Ngọc rõ ràng cũng phát ra thân phận của hắn, cùng Vương Đằng giống nhau, muốn thừa cơ hội này đưa hắn đánh giết, cũng vì vậy Kim Vô Ngọc xuất hiện, làm rối loạn hắn và dị tượng cân bằng, khiến hắn lần này đột phá thất bại, bị thương nặng.

"Ha ha, ngươi muốn mượn dị tượng đột phá? Đáng tiếc, dị tượng chi lực một khi tản đi, thì rốt cuộc không thể gợi ra lần thứ hai!” Kim Vô Ngọc lau đi khóe miệng máu tươi, chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, trong hai mắt lộ ra điên cuồng.

“Đột phá thất bại, lại bị dị tượng trọng thương, ngươi cũng có thể đã chết đi, phế nhân, cũng không nên vọng tưởng có thể lên trời!” Vương Đằng đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lạnh nhạt sắc mặt chậm rãi bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

Hắn thập phần tự tin, vào lúc này Tiêu Vũ, trên người máu thịt be bét, không ít địa phương đều lộ ra xương trắng, thảm đến không thể thảm đi nữa.

Ở dị tượng cắn trả lực lượng dưới, hắn coi như không chết, thân thể cũng dĩ nhiên tàn phế, lúc này còn lấy cái gì cùng hắn phản kháng?

“Muốn giết ta? Ha ha, bằng hai người các ngươi, còn không có tư cách!” Tiêu Vũ mặt giờ phút này hầu như đã không cách nào phân biệt, tất cả đều là máu.

Hắn nói chuyện đồng thời, người đột nhiên chuyển động, dù cho bị thương nặng, tốc độ vẫn như cũ vô cùng nhanh chóng, một bước trong lúc đó lướt ngang mấy trượng, một con dĩ nhiên lộ ra bạch cốt quyền đánh về Vương Đằng.

Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, Vương Đằng thậm chí phản ứng không kịp nữa, liền ở cú đấm này bên trong bay ngược bước ra, chảy như điên máu tươi.

Trong lòng hắn chấn động mạnh, này rốt cuộc là ai, đều bị thương thành như vậy, lại còn có kinh khủng như thế sức chiến đấu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 173: Chữa Thương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một quyền qua đi, Vương Đằng trọng thương, Tiêu Vũ lại lóe lên, lần này mục tiêu là Kim Vô Ngọc.

Đối mặt Tiêu Vũ một quyền, Kim Vô Ngọc chỉ có thể vận chuyển toàn thân Thần lực, ra sức phản kháng.

Vậy mà mặc dù như thế, sau một quyền này hắn vẫn một lần nữa phun ra máu tươi, Tiêu Vũ thực lực quá khủng bố, trọng thương đến cái trình độ này, lại còn có thể phát huy ra biến thái như vậy sức chiến đấu.

“Khà khà, ngươi đột phá thất bại, đã không thể lại có cái gì làm, coi như ta lần này không giết được ngươi, không lâu sau đó ngươi đồng dạng phải chết, Lăng Đế cũng không phải Thánh cảnh bên trong mạnh nhất!” Kim Vô Ngọc điên cuồng cười to.

Hắn hiển nhiên cũng biết mình không phải là Tiêu Vũ đối thủ, hơn nữa bây giờ đã trọng thương, cười to sau khi, đẩy lên sau cùng Thần lực, thần tốc đi xa.

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm tư, nghe Kim Vô Ngọc nói, tựa hồ sau lưng của hắn còn có người nào, thực lực còn ở Lăng Đế bên trên?

Có điều hiện tại hắn không rảnh bận tâm này, vừa quay đầu, mới phát hiện Vương Đằng cũng đã đi xa.

Tiêu Vũ không do dự nữa, nát hư bước lóe lên, mang tới đã khôi phục lại vốn lớn nhỏ Huyết Lân, lại đi tới Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ ba người bên cạnh, trong miệng chỉ nói một chữ: “Đi!”

Hắn lấy ra một viên minh phù, thần tốc huy động, sau đó ba người một con rồng bóng người, ở tàn tạ trên đỉnh núi trực tiếp biến mất, không hình bóng.

Tiêu Vũ mới vừa biến mất, trên đỉnh núi liền đồng thời có mấy bóng người xuất hiện.

“Tiểu na di phù? Không ngờ rằng trên người hắn lại có thứ này, chạy trốn thật nhanh, xem bộ dáng là không đuổi kịp!” Một gã thoạt nhìn thập phần yêu dị thiếu niên, khuôn mặt còn có chút non nớt, lại là có mái đầu bạc trắng, mặc dù mang theo nụ cười nhàn nhạt, lại khiến người ta cảm thấy vô cùng nguy hiểm.

“Vũ Viện lại ra một cái như vậy người thú vị, nhìn dáng dấp khoảng thời gian này đã xảy ra không ít chuyện, ta sau đó nhiều lắm quan tâm một chút Vũ Viện chuyện.” Một gã thanh niên mỏ mang cười yếu ớt, trong tay nắm bắt một cây không biết tên cỏ dại, đặt ở bên mép nhẹ nhàng ngửi một cái, phảng phất này cỏ dại là thơm nhất đóa hoa bình thường, lộ ra vẻ mặt say mê vẻ mặt.

“Không phải không thừa nhận, thực lực của hắn vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, mặc dù cuối cùng không thể đột phá, nhưng thủy chung cho ta một loại cảm giác nguy hiểm.” Ở một bên khác, đứng một gã thân hình vĩ đại nam tử, phía sau vác lấy 1 cây trường thương.

Hắn loại này cõng lấy binh khí cách làm đang tu luyện người ở trong cũng ít khi thấy, người bình thường binh khí sẽ thu vào trong cơ thể, sẽ thu vào không gian phù bên trong, cực ít có người như vậy cõng lấy, điều này cũng khiến tên nam tử này thoạt nhìn có chút quỷ dị.

“Sự xuất hiện của hắn, có lẽ sẽ đánh vỡ cuộc chiến cuối cùng vận mệnh, hoặc giả còn là đưa hắn triệt để xoá bỏ cho thỏa đáng.

” Trong hư không, một cô gái lạnh lùng dừng ở Tiêu Vũ biến mất địa phương.

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, thì sẽ một chút nhận ra, cô gái này lúc trước hắn đã ở Vũ Vương mộ ở ngoài thấy qua.

Nàng này nhìn chằm chằm Tiêu Vũ biến mất địa phương nhìn hồi lâu, cuối cùng đột nhiên quay đầu, nhìn phía một hướng khác, ở nơi đó, một đạo thướt tha bóng người ẩn ở trong mây mù, như có như không, làm cho người ta một loại nơi đó căn bản không người ảo giác.

Kể cả ảo giác, cũng chỉ tồn tại chỉ chốc lát, bởi vì một giây sau nơi đó mây mù cũng đã biến mất, mây mù sau khi, không có một bóng người.

Lạnh như băng nữ tử trong mắt hàn quang lóe lên, sau đó thu hồi ánh mắt của mình.

Mấy người này, xuất hiện ở trên đỉnh núi bất đồng góc, lẫn nhau trong lúc đó đều núp trong bóng tối, không có bất kỳ trao đổi gì, chỉ là lúc này dưới đáy lòng xẹt qua bất đồng ý nghĩ.

Bọn họ đều mơ hồ có thể cảm giác được trên đỉnh núi còn có những người khác tồn tại, nhưng mà đều không hề lộ diện, cũng không có ý định có bất kỳ gặp nhau.

Không tiếng động gian, mấy bóng người vừa lặng yên thối lui, như là xưa nay thì chưa từng xuất hiện, trên đỉnh núi này lưu lại tấn công núi người, từ đầu tới cuối, đều không có bất luận một ai phát hiện bọn họ tồn tại.

Ở những người kia sau khi biến mất, vừa một bóng người tiến lại, sắc mặt lộ ra nghiêm nghị: “Những người này đều xuất hiện, Thánh cảnh muốn tới thời khắc tối hậu gì?”

Có thể thấy, hắn đối với lúc trước những người kia tràn đầy kiêng kỵ, ở chỗ này dừng lại chốc lát sau khi, hắn cũng cất bước rời đi, lúc rời đi, dưới chân có kim quang lấp lóe, vì hắn bày ra một cái hoàng kim đại đạo, nối thẳng phương xa.

Lăng Đế!

Dưới nền đất, một mảnh tối tăm vị trí, Tiêu Vũ đem Sở Ngâm Sa bọn người dẫn tới nơi đây, sau đó trọng thương thân thể không thể kiên trì được nữa, ngã xuống đất hôn mê.

Lần này, ba người một con rồng toàn bộ bị thương, hơn nữa rất nặng, ở trong nghiêm trọng nhất chính là Tiêu Vũ, tiếp theo là Huyết Lân.

Này Tiểu Thú mạnh mẽ thi triển bí thuật, khiến vốn là bị hư hỏng căn cơ một lần nữa bị thương, mặc dù mặt ngoài xem ra không có gì, nhưng trên thực tế chịu tổn thương không giống như Tiêu Vũ nhỏ nhiều lắm.

Tiêu Vũ chỗ bị thương, là do dị tượng tạo thành, những vết thương này mặc dù là Nhan Thu Thủy đan dược chữa trị vết thương cũng không được tác dụng, Huyết Lân cũng là như thế.

Có điều, Tiêu Vũ thể chất từ trước đến giờ khác hẳn với người thường, mỗi lần bị thương đều có thể so với thường nhân càng nhanh hơn khôi phục, lần này bị thương tuy nặng, nhưng là đang thong thả cải thiện.

Huyết Lân tất là triệt để lâm vào trong hôn mê, thật lâu không có tỉnh táo, kể cả bị thương nặng nhất Tiêu Vũ, đều so với hắn càng sớm hơn tỉnh lại.

“Dưỡng thương tốt, cái gì cũng không cần hỏi, cũng đừng muốn, tất cả chờ ta sau khi tỉnh lại nói lại.” Tiêu Vũ dặn dò Sở

Ngâm Sa ba người một câu, sau đó nhắm hai mắt lại, triệt để tiến nhập chữa thương trạng thái.

Lần này, là hắn sau khi khôi phục trí nhớ bị thương nặng nhất một lần, còn thiếu một chút muốn trực tiếp bỏ mình.

Hơn nữa, nếu không có trên người hắn còn có một viên tiểu na di phù, cuối cùng hơn nửa cũng không cách nào rời đi ngọn núi nào, hắn thần niệm sớm nhận thấy được có mấy cái không kém gì Lăng Đế, thậm chí mạnh hơn người xuất hiện ở trên đỉnh núi.

Dùng hắn ngay lúc đó trạng thái, đối đầu những người kia không có nửa phần thắng, bởi vậy hắn mới có thể ngay đầu tiên huy động còn sót lại na di phù, thần tốc rời đi.

Ở Thánh cảnh bên trong, hắn hiện tại có thể nói khắp nơi cùng địch, không có nơi nào là an toàn, cuối cùng hắn lựa chọn đi sâu vào dưới nền đất, đi tới một chỗ bị hắn san bằng đỉnh núi phía dưới.

Đột phá thất bại, dẫn tới dị tượng cuồng bạo, &# 32; Tiêu Vũ lần này đau đớn nặng vô cùng.

Hắn cảm giác, lần này mọi người tấn công núi, sau lưng có cái gì người ở bày ra, còn đối phương là mục đích gì, bây giờ vẫn chưa biết được.

Nhưng có thể khẳng định, người kia muốn ngăn trở hắn vay mượn dị tượng đột phá, thậm chí còn muốn lấy tính mệnh của hắn, vô luận đối phương là ai, trải qua chuyện này sau, Tiêu Vũ cũng không thể cùng hắn dễ dàng.

Việc này, bây giờ nghĩ đến nhiều hơn nữa cũng sẽ không có kết quả, Tiêu Vũ đem hết thảy ý nghĩ toàn bộ dứt bỏ, bắt đầu chuyên tâm trị thương cho chính mình.

Hắn có thật nhiều phương pháp chữa thương, dù cho bị thương nặng hơn, chỉ cần có một hơi ở, liền có hi vọng khôi phục lại.

Bất đắc dĩ chính là, vào lúc này, trong cơ thể hắn này quỷ dị hắc khí một lần nữa bắt đầu quấy phá, hắn hấp thu mà đến thiên địa linh khí, một lần nữa bị những hắc khí này thần tốc nuốt chửng, ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ chỉ có thể là lại một lần sử dụng dưới nền đất thời không lực lượng đến chữa thương.

Coi như gây nên Thánh cảnh tan vỡ, cũng hầu như so với trọng thương không trừng trị chết ở chỗ này thân thiết!

Theo bắt đầu chữa thương, Tiêu Vũ phát hiện một dị thường địa phương, trên người hắn ngoại trừ này quỷ dị hắc khí ở ngoài, lại còn cất dấu những vật khác!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 174: Kỳ Dị Bạch Quang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đã bị dị tượng xung kích, Tiêu Vũ thân hình trở nên tàn tạ không chịu nổi, trên người cơ hồ không có một chỗ là hoàn hảo, không ít địa phương bạch cốt đều lộ ra.

Lúc này, Tiêu Vũ ở chữa thương đồng thời, lại tại tàn tạ từ từ bên trên, phát hiện một loại hắn chưa từng gặp gì đó.

Khi hắn tàn tạ trong thân thể, có một loại kỳ dị bạch quang, này bạch quang ẩn ở huyết nhục của hắn trong vòng, nếu không có lần này thân thể của hắn bị hao tổn nghiêm trọng, căn bản không phát hiện được.

Đây là vật gì? Tiêu Vũ rất khó hiểu, thân thể của hắn chính hắn đã sớm quan sát bên trong thân thể qua không biết bao nhiêu lần, ngoại trừ này tà dị hắc quang ở ngoài, trước đây chưa từng có phát hiện qua những vật khác, này bạch quang là từ đâu tới đây?

Đang quan sát, Tiêu Vũ phát hiện một sự thật, này bạch quang ở chữa bị thương thân thể.

Điều này làm cho hắn không nhịn được chấn động, theo rất sớm trước đây bắt đầu, hắn mỗi lần bị thương, đều sẽ dùng một loại phi thường tốc độ kinh người khôi phục, kể cả chính hắn cũng không biết cái kia là nguyên nhân gì, nhưng hiện tại xem ra, rất rõ ràng cùng này bạch quang có quan hệ.

Này bạch quang cùng này thi triển hắc khí bất đồng, hắc khí cho Tiêu Vũ cảm giác thập phần tà dị, nhưng này bạch quang lại cho hắn một loại cảm giác rất thoải mái.

Chúng nó tựa như có sinh mệnh giống nhau, xuất hiện ở Tiêu Vũ trên người mỗi một chỗ bị hao tổn địa phương, thần tốc chữa Tiêu Vũ thương thế.

Này chỉ riêng phi thường thần kỳ, chỉ riêng bên trong ẩn chứa thịnh vượng sức sống, như là nước sương giống nhau tư dưỡng Tiêu Vũ mỗi một chỗ vết thương.

Tiêu Vũ đau đớn, tại loại này bạch quang cùng thời không lực lượng phối hợp với nhau bên dưới, hơn nữa hắn thi triển phương pháp chữa thương, đang lấy một loại tốc độ cực nhanh khôi phục.

Tiêu Vũ càng ngày càng khẳng định, trong cơ thể hắn này bạch quang rất là bất phàm, lại có thể nhanh chóng tu bổ dị tượng cho hắn tạo thành tổn thương.

Nhưng mà, dù cho hắn kiến thức kinh người, cũng xưa nay chưa thấy qua thứ này, không biết là thứ này rốt cuộc thuộc về vật gì.

Mấy ngày qua đi, Tiêu Vũ vết thương trên người đã khôi phục bảy, tám phần mười, tái sinh máu thịt, vết thương trên người toàn bộ biến mất, và học sinh mới huyết nhục lộ ra một loại dị dạng sáng bóng, khiến nhục thể của hắn thoạt nhìn so với trước kia càng thêm hoàn mỹ.

Vào lúc này, khiến Tiêu Vũ bất ngờ sự tình đã xảy ra, loại kia bạch quang ở đưa hắn chữa trị sau khi, không tiếng động biến mất, mặc cho hắn tìm khắp cả trên người mình mỗi một góc, cũng không có phát hiện nữa này bạch quang tồn tại.

Nó giống như bỗng dưng biến mất, căn bản không tồn tại ở

Tiêu Vũ trong cơ thể giống nhau.

Cái này rốt cuộc là thứ gì? Tiêu Vũ càng thêm không rõ,

Này bạch quang giống như chỉ có khi hắn sau khi bị thương mới phải xuất hiện, chữa khỏi hắn sau khi lập tức sẽ biến mất.

Hắn không nghĩ ra, chỉ có thể tạm thời để ở một bên.

Mặc dù bạch quang triệt để biến mất, nhưng Tiêu Vũ cảm giác, nó vẫn như cũ tồn tại ở trong cơ thể mình, chỉ là núp vào một chính mình không cách nào phát hiện địa phương.

Chỉ cần này bạch quang còn ở, một ngày nào đó, hắn nhất định có thể biết rõ ràng thứ này diện mục chân thật.

Thương thế khôi phục, Tiêu Vũ cũng mở mắt ra.

Ở bên cạnh hắn, bị thương không bằng hắn trùng Sở Ngâm Sa bọn người còn ở trong lúc chữa thương, còn Huyết Lân, theo trở về sau vẫn tại mê man, đến bây giờ đều không có tỉnh táo.

“Người này!”

Tiêu Vũ đi lên phía trước, kiểm tra Huyết Lân thương thế.

Này Tiểu Thú lại ở cái kia bước ngoặt vì hắn liều mạng, tuy nói giữa hai người bởi vì mạng khế tồn tại, dùng chung một mạng, hắn nếu là chết đi Huyết Lân cũng không sống sót được, nhưng lần này nhìn thấy này Tiểu Thú liều mạng như vậy, Tiêu Vũ trong lòng cũng là có một chút cảm động.

Đưa tay đặt ở Huyết Lân trên thân, Tiêu Vũ hướng về nó dịch truyền vào một tia Thần lực, kiểm tra Huyết Lân thương thế.

Một lát sau, hắn nhíu chặt lông mày, Huyết Lân căn cơ vốn là yếu hơn phổ thông dị thú, lần này liều mạng như vậy, càng chó cắn áo rách, bị thương nặng vô cùng, nếu không phải mau chóng đưa nó chữa khỏi, nói không chừng nó vừa muốn trở về đến trước đây trạng thái, lâm vào thời gian dài ngủ say ở trong.

Than khẽ một tiếng, Tiêu Vũ ở Huyết Lân trên người khẽ vuốt, Huyết Lân thân thể hóa thành một vệt sáng, hòa vào cánh tay trái của hắn bên trong, lại biến thành một đạo hình rồng hình vẽ, chiếm cứ ở trên cánh tay của hắn.

“Chỉ có thể trước hết để cho ngươi ngủ say một trận.”

Tiêu Vũ cũng là không có cách nào, Huyết Lân đau đớn cùng bình thường đau đớn không giống nhau, thương tổn là nguồn gốc, tựa như hắn trước đây không có cách nào lập tức để Huyết Lân biến hóa, theo cánh tay của hắn rời đi giống nhau, loại vết thương này trước mắt hắn cũng không có cách nào chữa khỏi.

Cũng may, hắn và Huyết Lân tồn tại mạng khế, chỉ cần hắn không chết, Huyết Lân có thể dựa vào hắn sinh cơ tồn tại. Có điều muốn chữa khỏi Huyết Lân đau đớn, liền cần một vài tương đối hiếm thấy linh vật.

Điểm ấy Tiêu Vũ ngược lại không lo lắng, Thánh cảnh bên trong, nên thì có vật như vậy, chỉ cần có thể tìm được, Huyết Lân muốn khôi phục lại cũng không khó.

“Tiêu Vũ, ngươi không sao rồi?”

Bên cạnh Sở Ngâm Sa cái thứ nhất tỉnh táo lại, nhìn thấy bị thương nặng nhất Tiêu Vũ lại khôi phục được nhanh nhất, đầy mặt kinh ngạc.

“Tiêu Vũ, thương thế của ngươi đều tốt?”

Nhan Thu Thủy cùng Thạch Vũ cũng bị Sở Ngâm Sa âm thanh thức tỉnh, nhìn thấy Tiêu Vũ đã hoàn toàn khôi phục, hai người đều là khiếp sợ không thôi.

“Đã không sao.” Tiêu Vũ vừa nói, một bên đi lên phía trước cho mấy người xem mạch.

Ba người bọn họ đều đau đớn đến rất nặng, chỉ có điều so với Tiêu Vũ cùng Huyết Lân, cái này cũng chỉ là phổ thông đau đớn, có Tiêu Vũ ở, những vết thương này tự nhiên không tính là gì.

Nhận sự giúp đỡ Nhan Thu Thủy trên người đan dược, hơn nữa chính mình đặc biệt chữa thương pháp môn, Tiêu Vũ dùng đi gần nửa ngày thời gian, liền đem ba người bọn họ thương thế trị đến thất thất bát bát.

“Ngươi người này thật đúng là toàn năng, thực lực mạnh như vậy còn chưa tính, lại còn đồng thời tinh thông mấy đạo, thật không biết ngươi có phải là người hay không!”

Nhan Thu Thủy cảm nhận được thương thế trên người cải thiện, một bên hoạt động thân thể, một bên mở miệng như thế nói.

Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ gật đầu, trên một điểm này, bọn họ tâm tình của hai người cùng Nhan Thu Thủy là giống nhau, lại có thể có người vốn có biến thái thực lực đồng thời, còn có thể tinh thông nhiều lĩnh vực, thật làm cho người hoài nghi hắn đến cùng phải hay không người bình thường.

“Tiêu huynh, ngươi…… cuối cùng thành công đột phá gì?”

Thạch Vũ ở bên cạnh do dự một chút, sau đó mới mở miệng hỏi dò. Vấn đề của hắn, cũng làm cho Nhan Thu Thủy cùng Sở Ngâm Sa đồng thời nhìn về phía Tiêu Vũ.

Bọn họ đều chỉ biết là Tiêu Vũ dị tượng cuối cùng biến mất, nhưng lại không biết Tiêu Vũ có thành công hay không đột phá.

“Thất bại.” Tiêu Vũ cũng không ẩn giấu, có thể thấy mấy người này là thật quan tâm hắn.

“Dùng thiên tư của ngươi, dù cho mất đi một cơ hội này, ta tin tưởng cũng vẫn có cơ hội quật khởi.”

Sở Ngâm Sa vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, hắn lo lắng Tiêu Vũ sẽ vì vậy mà thất bại hoàn toàn, dù sao đây chính là dị tượng, một khi đột phá, có thể để Tiêu Vũ thực lực đột nhiên tăng mạnh, cứ như vậy mất đi dù là ai trong lòng cũng không dễ chịu.

“Yên tâm, ta không sao.” Tiêu Vũ cười cười, trên thực tế hắn một chút cũng không để ở trong lòng.

Gợi ra dị tượng không thể đột phá, chuyện này cố nhiên đáng tiếc, bất quá hắn khả năng gợi ra một lần, có thể gợi ra đệ nhị lần, chuyện này đối với người khác mà nói có lẽ rất khó, nhưng đối với hắn mà nói còn thật không phải là cái gì không thể sự tình.

“Tiêu huynh, ta cảm giác, lần này rõ ràng là có người ở nhằm vào ngươi, nếu không, người bình thường ở từng trải qua thực lực của ngươi sau khi, làm sao dám tùy tiện ra tay với ngươi?”

Thạch Vũ sau khi suy nghĩ một chút, mới quyết định mở miệng, đem mình trong lòng suy đoán nói ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 175: Ngủ Đông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không chỉ là có người nhằm vào, hơn nữa ta phỏng chừng, lần này nhằm vào ta, còn không chỉ một hai cái.”

Tiêu Vũ gật gù, nghĩ tới Vương Đằng cùng Kim Vô Ngọc.

Lần này nhìn thấy hai người kia, hắn mặc dù có chút bất ngờ, nhưng là không cho là tấn công núi sự tình là hai người bọn họ bày kế, ở Thánh cảnh bên trong, cái kia hai cá nhân thực lực chỉ có thể coi là không tệ, nhưng khoảng cách đứng đầu, còn có một chút chênh lệch.

Cái kia hơn một trăm tên tấn công núi thanh niên, thực lực bình thường, lẽ ra nên không dám ra tay với hắn, cho nên rất rõ ràng chuyện này sau lưng có người ở thúc đẩy, không muốn nhìn thấy hắn xâm nhập Thánh cảnh đứng đầu nhất lưu.

Có thể đẩy nhiều người như vậy đến ngăn cản hắn đột phá, chuyện này sau lưng ít nhất có mấy người, cái Thánh cảnh bên trong nhân vật đứng đầu, dù cho không có nhiều như vậy, cũng có ít nhất một thực lực mạnh đến nỗi kinh khủng người tồn tại.

“Đã chúng ta bây giờ đau đớn đều tốt đến gần đủ rồi, thẳng thắn giết ra ngoài, trực tiếp tìm những người kia tính sổ!”

Biết được chuyện lần này là có người mưu tính, Nhan Thu Thủy thở phì phì, lập tức liền muốn rời khỏi nơi này, cùng sự kiện người sau lưng coi là một rõ ràng.

"Không vội." Tiêu Vũ nói: "Ta phỏng chừng, những người kia như là đã ra tay, thì chắc chắn sẽ không lại cho ta bất kỳ vươn mình cơ hội, huống hồ cái kia 1 sau cuộc chiến người người đều biết ta bị thương nặng, bây giờ e sợ toàn bộ Thánh cảnh đều đang tìm kiếm tung tích của chúng ta, muốn thừa dịp chúng ta còn không có khôi phục đem chúng ta triệt để diệt trừ!"

Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ đối diện, đều cho rằng Tiêu Vũ nói rất có lý.

Những người kia sở dĩ phải chờ tới Tiêu Vũ đột phá trong khi đột kích, chính là kiêng kỵ Tiêu Vũ thực lực, hơn nữa như là đã ra tay, cùng Tiêu Vũ kết thù, vậy bọn họ nhất định sẽ thừa dịp Tiêu Vũ trọng thương, đưa hắn triệt để xoá bỏ.

"Các ngươi trước tiên ở lại chỗ này, khoảng thời gian này đừng đi ra ngoài, cũng thừa cơ hội này tăng lên một ít thực lực, Thánh cảnh sẽ không bình tĩnh quá lâu." Tiêu Vũ suy tư một lát sau nói: "Ta đi ra ngoài trước một chút, tìm hiểu tình huống."

Mấy người suy tư qua đi, gật đầu đồng ý.

Trận chiến này làm cho bọn họ ý thức được, bọn hắn thực lực còn quá yếu, đối đầu người bình thường có lẽ cũng còn tốt, thật là đối đầu này nhân vật đứng đầu, bọn họ căn bản không có bao nhiêu cơ hội.

An bài xong ba người bọn họ, Tiêu Vũ lặng lẽ theo dưới nền đất rời đi, một mình trở lại trên mặt đất.

Hắn vận chuyển nát hư bước, triển khai cực nhanh thân pháp, trở lại ngày đó đại chiến đỉnh núi.

Ngọn núi này sớm tàn tạ, trên núi tùy ý có thể thấy được chiến đấu qua dấu vết.

Ở trên núi này,

Tiêu Vũ nhìn thấy có vài tên thanh niên ở tìm kiếm cái gì, không cần nghĩ cũng biết quá nửa là đang tìm hắn.

Hắn không có thời gian để ý, rời đi nơi đây, ở mỗi một ngọn núi trong lúc đó bôn ba qua lại.

Như là hắn suy nghĩ giống nhau, bây giờ Thánh cảnh bên trong người cơ hồ đều đang tìm hắn, hơn nữa hắn còn nghe được một tin tức ngoài ý muốn.

“Tiêu Vũ trên người có bí bảo, có thể tăng lên trên diện rộng thực lực, chính là bởi vì loại này bí bảo tồn tại, hắn có thể dùng linh nguyên cảnh tu vi và Lăng Đế đại chiến.”

“Nghe nói Tiêu Vũ trên người bí bảo không chỉ một, hắn còn có một cái cực kỳ mạnh mẽ binh khí, ngày đó đối kháng Lăng Đế hoàng kim tươi tốt kiếm, rất lớn trình độ cũng là bởi vì kiện binh khí kia nguyên nhân.”

“Theo ta được biết, Tiêu Vũ còn nắm giữ một loại bí thuật, chính là bởi vì loại bí thuật kia tồn tại, hắn mới có thể đem trong cơ thể Thần lực hoàn toàn Thánh hóa.”

“Hắn bây giờ đã trọng thương, hơn nữa đột phá thất bại, sức chiến đấu mất giá rất nhiều, chỉ cần có thể tìm được hắn, mấy thứ này đều là chúng ta!”

Thánh cảnh bên trong người cơ hồ đều như bị điên, liều mạng tìm kiếm lấy Tiêu Vũ tăm tích.

Tiêu Vũ này cuối cùng mới hiểu ra, vì sao những người này điên cuồng như thế, đều muốn tìm hắn, nguyên lai là có người thả ra những tin tức này.

Rất rõ ràng, thả ra những tin tức này cùng huy động những người này tấn công núi nên là cùng một người, hoặc giả nói là cùng một đám người, Tiêu Vũ bây giờ cũng không thể xác định là một người còn là một.

Tuy nói hắn thực lực mạnh mẽ, không có gì lo sợ, nhưng ở tình huống như vậy, cũng không nguyện ý đần độn bốc lên đi ra ngoài, cùng những người này dây dưa.

Dò thăm những tin tức này sau, Tiêu Vũ lại vô thanh vô tức trốn vào dưới nền đất, cùng Sở Ngâm Sa bọn người hội hợp.

"Những người này hơi quá đáng, rõ ràng là muốn đem chúng ta ép vào tuyệt lộ!"

Sở Ngâm Sa bọn người biết tình huống ngoại giới sau, đều là tức giận không thôi.

Thả ra những tin tức này người, rõ ràng muốn làm cho bọn họ trở thành Thánh cảnh bên trong công địch, để Thánh cảnh trong vòng tất cả mọi người đến đuổi giết bọn hắn, tốt dựa vào bọn họ trọng thương cơ hội đưa bọn họ bỏ.

Có điều phỏng chừng những người kia cũng thật không ngờ, thương thế của bọn hắn bởi vì Tiêu Vũ tồn tại, đã sớm khôi phục được thất thất bát bát.

Có thể coi là như thế, bọn họ cũng chỉ có bốn người, muốn cùng Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người là địch, cái kia cũng quá mức khó khăn.

"Không cần để ý, an tâm tu luyện." Tiêu Vũ động viên, sau đó đầu tiên nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Sở Ngâm Sa bọn người mặc dù tức giận, nhưng cũng biết tạm thời chỉ có thể là trước tiên trốn đi, dưới tình huống này, bọn họ chút ít vừa lộ diện, tất nhiên thì sẽ đem Thánh cảnh bên trong người toàn bộ đưa tới.

Người nào không biết mấy người bọn họ cùng Tiêu Vũ là chung nhau? Tìm tới bọn họ, chẳng khác nào tìm được rồi Tiêu Vũ.

Ở tình huống như vậy, bọn họ chỉ có thể ẩn nhẫn.

Tiêu Vũ cái gì cũng không thèm nghĩ nữa, trong lòng đất an tâm tu luyện.

Hắn nhắm mắt lại, một lần nữa thử nghiệm điều động trong cơ thể sáu loại Thánh lực.

Lần trước sở dĩ gợi ra thiên địa dị tượng, chính là bởi vì hắn sắp sửa để sáu loại Thánh lực dung hợp quy nhất, đưa tới thiên địa cộng hưởng, nhưng ở dị tượng cuồng bạo, không chỉ đưa hắn trọng thương, trong cơ thể sáu loại Thánh lực cũng một lần nữa bị đánh loạn, khiến cho hắn không thể không bắt đầu lại từ đầu.

Trải qua lần trước một trận chiến, Tiêu Vũ rất rõ ràng, không đem sáu loại Thánh lực dung hợp, hắn hơn nửa không phải này nhân vật đứng đầu đối thủ, lần trước cảm ứng được những người kia đều không phải bình thường người, thực lực rất có thể còn ở Lăng Đế bên trên.

Hắn muốn cùng những người kia đối lập, bằng thực lực bây giờ còn rất khó làm được, bởi vậy một lần nữa thử nghiệm dung hợp sáu loại Thánh lực, là thập phần chuyện tất yếu.

Trong bóng tối nhằm vào hắn người phỏng chừng cũng minh bạch điểm này, mới không muốn nhìn thấy hắn thuận lợi đột phá.

Liên tục một quãng thời gian, Tiêu Vũ mang theo Sở Ngâm Sa bọn người, ở dưới nền đất di động tứ xứ, tìm kiếm mỗi một tòa dưới đỉnh núi ẩn giấu địa mạch cùng thời không lực lượng.

Những chỗ này cũng chỉ có hắn có thể tìm tới, bốn người an tâm tu luyện, mỗi lần đều chỉ luyện hóa bộ phận thời không lực lượng, liền vừa dời đi hướng về một nơi khác.

Ở tình huống như vậy, Sở Ngâm Sa mấy người thực lực nhanh chóng tăng lên, Tiêu Vũ sáu loại Thánh lực, cũng lại một lần nữa bắt đầu dung hợp.

Nhưng mà, bởi vì Tiêu Vũ không dứt chuyển dời đến mỗi một tòa dưới đỉnh núi, luyện hóa thời không lực lượng, dẫn đến Thánh cảnh bên trong đã xảy ra một loại biến hóa, chính là mỗi một tòa trên đỉnh núi xuất hiện thánh quang càng ngày càng ít, điều này làm cho Thánh cảnh bên trong người cũng bắt đầu bất an.

Trưởng bối nhân vật từng giao cho, Thánh cảnh bên trong này thánh quang chỉ có thể dùng để tu luyện một quãng thời gian, một khi này thánh quang giảm bớt, vậy cũng là đồng nghĩa với, Thánh cảnh sắp sửa muốn sụp đổ, phương này không gian tồn tại thời gian không nhiều lắm.

Một quãng thời gian qua đi, Tiêu Vũ sáu loại Thánh lực rốt cục vừa đạt được một điểm giới hạn, đạt đến có thể thử nghiệm triệt để dung hợp mức độ.

Đến một bước này, để Tiêu Vũ làm khó dễ chuyện xuất hiện, nếu như hắn trực tiếp lựa chọn dung hợp, như lần trước giống nhau gợi ra dị tượng, vậy tất nhiên sẽ trải qua chuyện giống vậy, trong bóng tối nhằm vào hắn người nhất định sẽ lại một lần nữa ra tay, sẽ không để cho hắn thuận lợi đột phá.

Điều này làm cho Tiêu Vũ lâm vào làm khó dễ bên trong.

Tác giả đông phương hành vân nói: Một đoạn này viết thật sự thẻ, mặc dù đến tiếp sau kịch bản đều nghĩ kỹ, nhưng ý nghĩ rất không thuận, viết rất không vừa ý, cho nên hôm nay chỉ có hai chương, xin mọi người tha cho ta lý một chút ý nghĩ, đến tiếp sau chương mới còn là giống nhau, mỗi ngày canh ba ít nhất, bình thường là canh năm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 176: Nguy Hiểm Khu Vực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cảnh tượng kì dị trong trời đất, lúc xuất hiện thanh thế kinh người, vị trí một thế giới đều sẽ gợi ra cộng hưởng, muốn dối gạt cũng không dối gạt được.

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng nghiến răng quyết định, quyết định tiến vào không biết khu vực đột phá.

Chỗ đó ít có người gan dạ đi sâu vào, ở nơi đó đột phá, đối với hắn mà nói là an toàn nhất.

“Khoảng thời gian này các ngươi tận lực ít ỏi ra ngoài, ở ta trở về trước khi, tuyệt đối không nên lộ mặt.”

Hắn trịnh trọng dặn dò Sở Ngâm Sa mấy người, sau đó từ dưới nền đất rời đi, thi triển ra tốc độ nhanh nhất, đi tới không biết khu vực.

Không lâu qua đi, Tiêu Vũ rốt cục đi tới nơi này biên giới, vừa mới bước vào nơi đây, hắn liền có một loại cảm giác khác thường.

“Không gian này, tựa hồ cất dấu không ít thứ!”

Đứng yên tại chỗ, Tiêu Vũ yên lặng cảm thụ một phen.

Cái gọi là ngũ đại khu vực, cùng mỗi một núi lớn đầu, này Trên thực tế đều là vô số tiền nhân tiến vào Thánh cảnh sau khai thác đi ra một khu vực, cái này bên trong khu vực chứa nhiều hung hiểm đồ vật, sớm bị tổ tiên loại trừ sạch sẽ.

Mà không biết khu vực, tất là chưa qua thăm dò, tồn tại chứa nhiều nơi chưa biết.

Nơi đây sẽ có dạng gì hung hiểm, cũng không ai biết, Tiêu Vũ bước vào nơi đây lập tức, liền cảm thấy tới bất đồng.

Tựa hồ khu vực này, dù sao sức mạnh đất trời so với bên ngoài càng thêm nồng nặc, hơn nữa thời không gợn sóng mơ hồ có chút bất đồng, đi ở đây, phảng phất có thể cảm giác được một loại như có như không tâm tình.

Thật giống như vùng thế giới này là người kia ý chí biến thành, đi người tới chỗ này đều tồn tại ở cái kia ý chí bên trong, và nhất cử nhất động cũng không chạy khỏi người kia hai mắt.

Lần trước hắn chính là tại cùng Lăng Đế trong đại chiến đi nhầm vào, còn không có làm sao chú ý, lúc này tinh tế để ý, loại cảm giác này lại hết sức rõ ràng.

Một vùng không gian, thế mà lại làm cho người ta cảm giác như vậy? Tiêu Vũ mơ hồ có một loại nào đó suy đoán, nhưng cũng không có thể xác định, lập tức buông ý nghĩ hướng về ở chỗ sâu trong đi đến.

“Vèo!”

Hắn mới vừa đi ra không lâu, dưới chân một cây cỏ dại đột nhiên sinh trưởng, quấn quanh người hai chân của hắn, mới vừa bị chạm được, Tiêu Vũ liền cảm giác trong cơ thể mình thần lực sinh cơ bị cây cỏ này thần tốc hấp thu.

“Hừ!”

Hắn dùng sức một bước,

Vận chuyển thần lực trong cơ thể, muốn đem cây cỏ này trực tiếp đánh gãy, nhưng mà để hắn kinh ngạc, cây cỏ này bất ngờ cứng cỏi, bất cứ không có bị chấn đoạn!

Nhướng mày, Tiêu Vũ lại thêm ba phần Thần lực, lúc này mới đem cây cỏ này cho đánh gãy.

“Một cây cỏ dại lại đều có thể đạt được mức độ này? Xem ra phương này không gian thật đã xảy ra một loại nào đó dị biến!”

Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, vừa mới nếu như thay đổi một người, nói không chừng thì sẽ trực tiếp chết ở chỗ này, cũng hắn thực lực mạnh mẽ, tài năng dựa vào Thần lực mạnh mẽ đem cỏ này tránh ra!

“Vèo vèo!”

Vừa định dời bước, vài đạo thanh âm rất nhỏ một lần nữa truyền đến, Tiêu Vũ biến sắc, cái gì cũng không đoái hoài tới, dùng tốc độ nhanh di chuyển về phía trước.

Hắn nát hư bước thi triển đến mức tận cùng, mỗi bước ra một bước cũng như thuấn di bình thường đổ đến cực xa, liền đầu cũng không dám về.

Ở phía sau hắn, trên đất vô số cỏ dại cũng giống như đã có được sinh mạng, và trở nên thập phần điên cuồng, như là vũ động rắn giống nhau ở phía sau hắn liều mạng truy đuổi, toàn bộ mặt đất, cơ hồ đều là sinh trưởng cỏ dại!

“Cái này rốt cuộc là thứ gì?”

Tiêu Vũ tê cả da đầu, phương này trong không gian gì đó sớm đã xảy ra dị biến, bởi vậy liền hắn cũng không quen biết loại cỏ này.

Hơn nữa những cỏ này thật sự quỷ dị, vừa rồi chẳng qua một cây đều phải hắn vận dụng không ít Thần lực, nếu như bị này một đống cỏ dại quấn lấy, chính là mạnh trở lại người, trong cơ thể sinh cơ cùng Thần lực cũng sẽ trong nháy mắt bị hút khô!

“Phác phác!”

Tiêu Vũ tốc độ nhanh chóng, nhưng phía sau này cỏ số lượng phần đông, thủy chung đuổi sát hắn, mặc dù gốc không thể cách mặt đất, lại tựa hồ như có thể mọc ra khoảng cách rất xa, đuổi sát hắn không chịu buông tha.

Chạy vội bên trong, phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo diễm lệ cái bóng, Tiêu Vũ nhìn kỹ, cái bóng kia cũng không phải người, mà là một con bướm.

Này bướm hiện thất thải chi sắc, nhìn qua cực kỳ diễm lệ, hình thể lại so với bình thường bướm phải lớn hơn nhiều, chừng có mặt to nhỏ, đang phiến cánh hướng về hắn phương hướng này bay tới.

“A?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, vội vàng quay đầu lại gian, hắn phát hiện phía sau này cỏ dại lại đều dừng lại, không có đuổi nữa, và thần tốc lui về phía sau, đã biến thành ban đầu bình thường dáng dấp.

“Đáng chết!”

Hắn không chỉ không có bởi vậy cảm thấy may mắn, ngược lại tốc độ càng nhanh hơn, thay đổi một phương hướng, liều mạng lao nhanh.

“Phác phác……”

Ở phía sau hắn, con kia bảy màu hồ đập cánh, đuổi theo.

Lẽ ra bướm tốc độ phi hành nên khó chịu, nhưng này con bướm phi hành thời điểm mặc dù động tác thoạt nhìn nhẹ nhàng phong nhã, nhưng mỗi vỗ một cái cánh, thân hình sẽ về phía trước lướt ngang một đoạn vô cùng khoảng cách xa, cùng Tiêu Vũ nát hư bước có thể liều một trận, theo thật sát phía sau hắn.

Thứ này lại có thể làm cho này cỏ dại kiêng kỵ, khẳng định so với này cỏ dại càng thêm nguy hiểm, Tiêu Vũ không dám chậm trễ chút nào.

“Mấy thứ này đều là nơi nào đi ra? Lần trước tiến vào thời điểm cũng chưa từng thấy nhiều như vậy nguy hiểm gì đó!”

Tiêu Vũ thầm mắng, lần trước hắn và Lăng Đế một đường đại chiến, tiến nhập không biết khu vực cực sâu địa phương, dọc theo đường đi cũng chưa từng gặp qua nguy hiểm gì, mãi đến tận gặp phải đầu kia giống như núi cao dị thú.

Có thể hiện tại hắn mới vào nơi đây, lại thì đụng phải này khó chơi gì đó.

Hắn không dám dừng lại, nơi này có quá nhiều không biết hung hiểm, coi như hắn có thể chiến thắng này con bướm, vạn nhất ở trong quá trình đưa tới càng nguy hiểm gì đó, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được.

“Đáng chết, nơi này thái quá tà dị.”

Chạy thoát một đường, Tiêu Vũ bắt đầu có chút hối hận rồi.

Thánh cảnh phương này không gian đã xảy ra nhiều lắm dị biến, dẫn đến trong đầu hắn này kiến thức ở đây căn bản không dùng được.

Trước đây hắn ở Cự Thạch Thành lúc cũng từng đi sâu vào gió đông dãy núi, ở nơi đó hắn là có thể dựa vào kiến thức của mình, thông qua quan sát địa hình cùng với hoàn cảnh, phán đoán ra chỗ nào gặp nguy hiểm, do đó sớm né qua.

Nhưng bây giờ, hắn chạy thoát một đường, gặp phải nguy hiểm giống nhau vượt qua giống nhau, sớm nhất cái kia bướm sớm bị một con màu tím miệng rộng quái điểu một hơi nuốt vào, mà cái kia con chim lớn đang đuổi hắn trong quá trình vừa vật chết cái khác hung vật trong tay.

Đến bây giờ, đuổi hắn đồ vật sớm đổi qua mấy vòng, bây giờ đuổi ở phía sau hắn, là một đám kiến càng, số lượng nhiều, lít nha lít nhít hiện đầy sau lưng núi rừng, mỗi một con cái đầu đều to bằng nắm đấm!

“Tê tê!”

Một đám kiến càng tốc độ cực nhanh, một bên truy đuổi Tiêu Vũ, còn vừa phát sinh kỳ quái tiếng kêu, nghe tới rất là chói tai.

Chúng nó đến mức, cái gì vậy đều không còn lại, bất kỳ dị thú đụng tới chúng nó, đều sẽ trong nháy mắt bị chúng nó nuốt sạch sẽ, chỉ để lại một khung xương.

Trên đường đi, ít nhất đã có trên trăm con hung mãnh dị thú chết ở bọn này kiến càng trong miệng.

“Ta đây là trêu ai ghẹo ai, tại sao loại nào dị thú đều chết đuổi theo ta không nói gì!”

Tiêu Vũ kêu to xúi quẩy, nếu không phải là hắn nhiều thủ đoạn, ngoại trừ tốc độ ở ngoài không còn không ít thoát thân phương pháp, giờ phút này sợ là sớm đã chết.

Hắn rất buồn rầu, theo tiến vào không biết khu vực đến bây giờ, tựa hồ hết thảy dị thú nhìn thấy hắn, đều sẽ hưng phấn dị thường đuổi theo, cho tới bây giờ hắn chưa từng dừng lại nghỉ ngơi qua chốc lát!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 177: Hung Hăng Chim

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cho tới bây giờ, Tiêu Vũ mới cảm nhận được Phong Vũ cùng Mạc Ly theo như lời hung hiểm, hai người ở tiễn hắn tiến vào Thánh cảnh trước không dứt giao cho, nơi này hung hiểm vạn phần, trước khi hắn còn không có quá lớn cảm giác, bây giờ tiến vào không biết khu vực, mới đúng hai người kia nói lời thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Rầm!”

Hắn nhảy vào một dòng sông bên trong, con đường đi tới này cái gì lên trời xuống đất đều dùng qua, ở nhìn thấy phía trước một dòng sông sau khi không mang theo bất kỳ do dự nào, một con thì đâm vào.

“Tê tê!”

Đàn kiến đuổi tới bờ sông, có vẻ tức giận không thôi, ở bờ sông giương nanh múa vuốt, nhưng mà như là đối với con sông này hết sức kiêng kỵ, không dám đuổi nữa.

“Này sông khác thường?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, không ngờ rằng này là có thể đem đàn kiến bỏ rơi, lẽ ra bực này dị thú, phổ thông nước lửa đều đã không sợ, hắn căn bản không nghĩ tới nhảy đến giữa sông có thể thoát khỏi đàn kiến.

“Ầm!”

Đột nhiên, mặt nước chấn động, Tiêu Vũ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phẫn nộ đàn kiến một bên kêu to, một bên từ trong miệng ói ra một loại nào đó màu đen gai nhọn, đối với hắn tiến hành khoảng cách xa công kích.

Cái này gai đen như là chiếc đũa to nhỏ, ngón tay dài ngắn, lại uy lực kinh người, mỗi một viên gai đen đều có thể nổ đến nước sông một trận bốc lên!

Nhiều như vậy kiến càng, chính là từng con từng con nôn một cái, cũng đủ để đem con sông này cho san bằng!

Tiêu Vũ sợ hết hồn, vội vàng từ một bên khác lên bờ, nhanh chóng đi xa.

Đàn kiến phẫn nộ, nhưng trong lúc nhất thời trong lúc đó không dám qua sông, chỉ có thể trơ mắt thấy hắn rời đi.

“Cuối cùng tránh thoát!”

Thật vất vả tránh được này tầng tầng hung hiểm, lần này Tiêu Vũ hơi tâm đắc không thể cẩn thận hơn.

Hắn thu lại khí tức toàn thân, mỗi một bước đều đi rất cẩn thận, chính là chạy thoát thời gian dài như vậy, cũng không biết bây giờ là đi sâu vào đến trình độ nào.

“Nếu là Huyết Lân không có bị thương, tại đây không biết khu vực ở trong cất bước, nên an toàn nhiều lắm!”

Tiêu Vũ giờ phút này đột nhiên có chút nhớ tới Huyết Lân, mặc dù thực lực của nó không cao, nhưng bởi vì có Long tộc huyết mạch, là chí cao sinh linh, chỉ cần tỏa ra một tia Long tộc khí tức, nơi đây dị thú tuyệt đối không dám xúc phạm!

Chỉ tiếc, ý nghĩ này bây giờ không quá thực tế, dùng Huyết Lân đau đớn,

Phải tiếp tục tỉnh lại còn không biết phải bao lâu.

“Cái này không biết khu vực có đủ loại huyền diệu, ở đây nói không chừng có thể có để hắn thức tỉnh linh vật.”

Tiêu Vũ mặc dù muốn đột phá, nhưng ở không biết khu vực trong gợi ra dị tượng, kinh động nơi này dị thú, chưa chắc so với ở bên ngoài đột phá an toàn hơn, bởi vậy khi tìm thấy nơi thích hợp trước khi, hắn muốn đột phá cũng không có cách nào.

Hắn một bên tìm kiếm nơi thích hợp, một bên ở khu vực này tìm kiếm, ý đồ tìm tới đối với Huyết Lân hữu dụng linh vật.

“Vô căn thảo!”

Tiêu Vũ phát hiện một cây dị thảo, cây cỏ này thoạt nhìn rất là quỷ dị, trên cỏ có khắc một khuôn mặt người, trông rất sống động, nhắm chặt hai mắt.

Ở Tiêu Vũ phát hiện nó lập tức, cây cỏ này làm ra một loại cử động kinh người, gốc rễ của nó từ dưới nền đất rút ra, sau đó trên mặt đất chạy điên lên, bá một cái thì mất bóng.

Đây là vô căn thảo, xưa nay sẽ không cắm rễ ở cùng một nơi, một khi gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, nhanh chóng sẽ chạy trốn, cùng dị thú giống nhau có nhất định linh tính.

Loại cỏ này đối với Huyết Lân và không tác dụng quá lớn, nhưng cũng đối với Tiêu Vũ hữu dụng, cỏ này bởi vì phi thường nhạy cảm, cũng sẽ không lâu dài cắm rễ ở cùng một nơi, bình thường rất khó tìm.

Loại cỏ này là dùng để giải trừ 6 Hồn giam tâm chú linh dược một trong, Tiêu Vũ cũng không nghĩ tới lại có thể ở cái địa phương này nhìn thấy.

Hắn không chút nghĩ ngợi, lập tức triển khai thân pháp đuổi theo, nhưng mà hắn ngay từ đầu di chuyển nhanh chóng, lập tức thì đưa tới phiền phức.

“Viu!”

Một con chỉ lớn cỡ lòng bàn tay quái điểu, từ trên trời đáp xuống, một đôi cánh giống như lưỡi đao, quay cổ họng của hắn chém tới.

“Cút!”

Một đường đều đụng tới này dị thú, Tiêu Vũ cũng là phát hỏa, nhìn qua con chim này cũng là to bằng lòng bàn tay, quyết đoán một quyền đánh ra ngoài.

Chảo rán một tiếng, Tiêu Vũ liên tục lùi về sau, nắm đấm một trận đau đớn, lại nhìn con chim kia, liền cái lông chim đều không lọt, một lần nữa hướng về hắn đánh tới.

“Thở phì phò!”

Quái điểu tức giận kêu to, hiển nhiên cũng là trúng Tiêu Vũ một quyền sau giận lên.

Hai cánh của nó phát sinh tia sáng chói mắt, ở trong còn kèm theo một vệt kim quang.

“Thánh lực?” Tiêu Vũ khiếp sợ, con quái điều này trên người kim quang cùng Thánh cảnh bên trong này thanh niên Thánh hóa sau Thần lực giống nhau y hệt.

Trong khiếp sợ, hắn mặt lộ vẻ vui mừng, bởi vì hắn nghe hiểu con quái điều này kêu to bên trong truyền đạt ra ý tứ.

“Đáng chết nhân loại, dám phản kháng bản vương, muốn chết!”

Đây là con quái điều này trong tiếng kêu ý tứ, Tiêu Vũ sống lâu dài lâu, Thú ngữ đối với hắn nói không tính là gì.

Để hắn vui mừng chính là, chỉ có linh trí đạt được trình độ nhất định dị thú, tài năng hiểu được Thú ngữ, như hắn lúc trước gặp phải những dị thú kia, mặc dù cũng có nhất định linh trí, nhưng hiển nhiên không cao, những dị thú kia là không hiểu Thú ngữ, trừ phi có cấp cao dị thú dạy dỗ.

“Chậm đã, ta không chiêu ngươi cũng không chọc giận ngươi, vì sao ra tay với ta?” Mắt thấy quái điểu muốn lại đánh tới, Tiêu Vũ vội vàng dùng Thú ngữ mở miệng.

“Ồ?” Này con quái điểu hiển nhiên bị sợ hết hồn, cũng bởi vậy thu hồi thế công, kinh nghi nói: “Loài người, vừa nãy là ngươi đang cùng bản vương nói chuyện?”

“Là ta!” Tiêu Vũ không nói gì, làm sao như vậy một con chim nhỏ cũng dám tự xưng vốn vương? Muốn nói con quái điều này là vương giả cấp bậc dị thú, đánh chết hắn cũng không tin.

Muốn thực sự là như vậy, vừa mới một kích kia, hắn sớm đã chết.

“Tầm thường một nhân loại, lại hiểu được Thú ngữ? Nói, tiểu tử ngươi là ai, xông vào bản vương lãnh địa muốn làm gì?”

Con quái điều này mặc dù chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, nhưng khi nói chuyện lão khí hoành thu, cao cao tại thượng, phương diện này cũng cùng Huyết Lân có chút tương tự.

Nó hình thể không lớn, trên người bộ lông đen thui như là đen, quái dị địa phương là cái đuôi của nó, có vẻ dị thường thon dài, hơn nữa lại có ba cái, màu sắc cũng có ba loại, chia ra làm đen, bạch, kim.

Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, cũng không nhớ ra được này ra sao ta dị thú.

“Ta chỉ là không cẩn thận đi nhầm vào nơi đây, cũng không phải muốn xúc phạm lãnh địa của ngươi.” Tiêu Vũ mặc dù không cho rằng con quái điểu này là Vương cấp dị thú, nhưng là không muốn cùng nó quá nhiều dây dưa.

“Không cẩn thận? Khà khà, xông vào bản vương lãnh địa, chính là tội chết!” Quái điểu cười lạnh một tiếng, không cho Tiêu Vũ lại cơ hội nói chuyện, giang hai cánh ra một lần nữa bay tới.

Con chim này căn bản sẽ không chịu cố gắng nghe người ta nói, huống hồ hắn này một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, Tiêu Vũ cũng tới vài phần hỏa khí, đánh thì đánh!

Một người một chim đại chiến, để Tiêu Vũ giật mình chính là, con chim này mặc dù hình thể không lớn, thế nhưng thân thể lại cực kỳ mạnh mẽ, cùng Huyết Lân đều có thể liều một trận, hắn dùng bàn tay bằng thịt đối lập, bất cứ đánh cho bàn tay mình đau đớn, con chim này lại ngay cả lông chim chưa từng rớt xuống một cái.

Nó hai cánh phát ra quang mang, như là cực kỳ lưỡi đao sắc bén, hình thể tuy nhỏ, quét qua trong lúc đó, nhưng có thể chặt đứt tảng lớn núi rừng, thực lực lại thập phần cường hãn.

Tiêu Vũ cuối cùng dùng tới ngón trỏ bên trong hành thổ vẻ, mới miễn cưỡng có thể cùng này hai cánh chống lại, bằng không mà nói, chỉ bằng cùng bàn tay bằng thịt, hắn nói không chừng thật muốn bị này hai cánh cho chém bị thương.

“Lại có thể đối kháng bản vương, nhân loại, không thấy được ngươi còn vài phần thực lực!” Quái điểu cũng có vẻ thập phần giật mình, lui về, nghiêm túc cẩn thận quan sát Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 178: Kim Ô Mực Lông Chim

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ giờ phút này chỉ cảm thấy bàn tay tê dại, con chim này một đôi cánh thực sự là gượng quá mức, hắn vận dụng hành thổ kim đều cảm giác thấy hơi ăn không tiêu.

Hắn vốn muốn dạy dỗ một chút này con hung hăng chim, kết quả đã dụng hết toàn lực, cuối cùng lại là phát hiện một sự thật tàn khốc, hắn đánh không lại!

Mặc dù con chim này cũng không thắng được hắn, nhưng hắn muốn đánh thắng con chim này, cũng đồng dạng phi thường khó khăn.

“Bỏ đi, bản vương nhìn tiểu tử ngươi còn có mấy phần thực lực, ngược lại cũng coi là một nhân tài, chỉ cần tiểu tử ngươi hôm nay đồng ý lưu lại trên người một nửa Thánh lực, bản vương tạm tha qua ngươi lần này!” Quái điểu nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, cuối cùng mới lão khí hoành thu mở miệng, xiêm làm ra một bộ cao nhân hình dáng.

“Thánh lực?” Tiêu Vũ đăm chiêu, có phải con quái điều này cùng lúc trước những dị thú kia chết đuổi hắn nguyên nhân, là vì trong cơ thể hắn Thánh lực?

Quả thật, đối với người bình thường tới nói, hắn Thánh hóa đến càng thêm triệt để, trong cơ thể hết thảy linh sông đều đổi thành thành màu vàng, bây giờ nhìn tình huống này, Thánh cảnh bên trong không chỉ chỉ có này ngoại lai người mới có biến hóa như thế, ở dị thú ở trong cũng có tồn tại, trước mắt con quái điều này chính là tốt nhất nói rõ.

Chỉ có điều, Thánh lực còn có thể dời đi? Này Tiêu Vũ thì có chút nghĩ không thông, nếu như là như vậy, Thánh cảnh bên trong đã tử thương vô số, có một tia Thánh lực người đều sẽ bị người lập tức cướp đi, làm sao có khả năng an ổn đến bây giờ?

“Làm sao? Tiểu tử ngươi muốn cự tuyệt? Ngươi mặc dù có vài phần bản lĩnh, nhưng đừng tưởng rằng bản vương thì không làm gì được ngươi, xông bản vương lãnh địa, không trả giá một chút liền muốn đi?”

Quái điểu nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc không nói, lập tức vừa xiêm làm ra một bộ lạnh như băng tư thế, rất nhiều Tiêu Vũ một khi từ chối, nó sẽ lập tức động thủ tư thế.

“Ngươi là…… Kim Ô bộ tộc đời sau?” Tiêu Vũ không trả lời nó, mà là do dự một lúc lâu, sau đó không xác định nói.

“Ngươi…… tiểu tử ngươi cũng biết Kim Ô loài?” Quái điểu lần này càng thêm giật mình, cũng theo mặt bên nhận chứng Tiêu Vũ ý nghĩ.

Kim Ô bộ tộc, chủng tộc này giống như thật Long tộc giống nhau, mạnh mẽ quá mức, thuộc về cao cấp nhất sinh linh. Nhưng tại phiến thiên địa này, bất kể là Kim Ô còn là chân long, tựa hồ cũng đã không tồn tại ở thế gian, càng lộ vẻ quý giá.

Tiêu Vũ sở dĩ không xác định, là vì Kim Ô bộ tộc cả người lông chim cũng đều là màu đen, chỉ có đạt được cảnh giới nhất định, mới có thể lột đi Hắc Vũ, hóa thành Kim thân.

Nhưng trước mắt con chim này lại rất kỳ quái, mặc dù lông chim là màu đen, nhưng cũng có ba cái đuôi, hơn nữa còn là đen, bạch, kim ba loại màu sắc.

Cũng bởi vậy hắn ngay từ đầu mới không quá chắc chắn, mãi đến tận cùng này quái điểu động thủ,

Mới mơ hồ cảm giác được có Kim Ô bộ tộc huyền pháp ở trong đó.

“Ta không chỉ biết ngươi là Kim Ô bộ tộc, ta còn biết, ngươi vừa mới sử dụng huyền pháp là chém ngày 8 dực đệ nhất chém, không ngươi tựa hồ luyện được không đúng lắm!”

Nếu biết thân phận đối phương, đối với Tiêu Vũ tới nói thì dễ làm, hắn đánh không thắng con chim này, thế nhưng hắn sẽ Kim Ô loài huyền pháp!

“Ngươi…… ngươi có biết chém ngày 8 dực?” Quái điểu lần này hoàn toàn bị Tiêu Vũ chấn động rồi, này 1 huyền pháp đừng nói ở nhân tộc, chính là ở dị thú bên trong, biết đến cũng thập phần ít ỏi.

Bởi vì ở hiện nay thế gian, Kim Ô bộ tộc đã sớm không tồn tại, thế nhân phần lớn đều đã quên đi một chủng tộc này, vừa làm sao có khả năng biết bộ tộc này huyền pháp?

“Bốp!”

Tiêu Vũ cười cười, cũng không giải thích, dùng tự thân hai tay diễn biến thành hai cánh, quay phía trước hơi đảo qua một chút, nhất thời phía trước liên miên cây cối ngã xuống, cùng vừa mới con quái điểu này thi triển huyền pháp giống nhau như đúc.

“Thật là chém ngày 8 dực?”

Này con quái điểu lăng lăng thấy Tiêu Vũ, đối với Tiêu Vũ lại không hoài nghi.

Có thể nó trong lòng vẫn là tràn ngập nghi vấn, cái này nhân tộc là làm thế nào thấy được nó là Kim Ô loài, như thế nào lại Kim Ô bộ tộc huyền pháp?

"Chúng ta tới đàm luận cái giao dịch!" Tiêu Vũ mang theo tự tin mỉm cười, đi lên phía trước.

"Giao dịch gì?" Quái điểu tới giờ phút này vẫn còn đang ngẩn ra bên trong, phát sinh tất cả những thứ này đối với nó thật sự mà nói thái quá đột nhiên, trong lúc nhất thời còn có chút chưa hoàn hồn lại.

"Lãnh địa của ngươi để cho ta nán lại một đoạn thời gian, ta dạy cho ngươi chân chính chém ngày 8 dực." Tiêu Vũ nói ra điều kiện của mình.

Sẽ nói như vậy, hắn là có dự định, theo vừa rồi động thủ bắt đầu, hắn vẫn tại lưu ý, bọn họ đại chiến lúc gây ra động tĩnh không nhỏ, thế nhưng là không có giống trước khi giống nhau đưa tới cái khác dị thú.

Điều này nói rõ, con chim này ở cái địa phương này có nhất định lực uy hiếp, chung quanh dị thú không dám tùy tiện đến trêu chọc nó.

Này hơn nửa phải quy công cho huyết mạch của nó, dù sao cũng là cùng Huyết Lân giống nhau cao nhất sinh linh, phổ thông dị thú tuyệt đối không dám xúc phạm, cho nên nói Tiêu Vũ đứng ở nó lãnh địa ở trong, hắn là an toàn, ít nhất so với hắn ở không biết khu vực sờ xoạng lung tung còn mạnh hơn nhiều.

"Ngươi…… nhân loại, ngươi nói thật?" Quái điểu tựa hồ không ngờ rằng Tiêu Vũ thế mà lại mở ra điều kiện như vậy, nó rất muốn nhanh chóng đáp ứng, nhưng lại sợ Tiêu Vũ có mục đích gì.

“Ngươi có thể nghĩ kỹ, đây chính là chính tông Kim Ô loài huyền pháp, ta tin tưởng giữa phiến thiên địa này, ngoại trừ ta, không ai có thể dạy đạt được ngươi. Lui một bước vạn tới nói, cho dù có những người khác sẽ loại huyền pháp này, so với ta lên cũng là chó má, kể cả các ngươi Kim Ô loài lão tổ, cũng không dám nói ở bổn tộc huyền pháp trên mạnh hơn ta!”

Tiêu Vũ tiến một bước dụ dỗ, lời hắn nói mặc dù có chút khuếch đại, nhưng là sự thật, trên chín tầng trời người nào không biết, các tộc bí thuật chỉ cần cho hắn xem qua, cái kia biến thành chính hắn bí thuật.

Dù cho bộ tộc kia người mạnh nhất đi ra, đồng dạng sử dụng bộ tộc kia huyền pháp, thắng cũng vĩnh viễn là hắn.

“Khoe khoang cũng không mang theo làm bản nháp!” Quái điểu xem thường, tự nhiên là không tin.

Có điều nó đúng là thật động tâm, nó học được chém ngày 8 dực kỳ thực hoàn toàn không hoàn chỉnh, chỉ có đệ nhất chém, thậm chí kể cả này 1 chém đều là không lành lặn, bởi vậy mới bị Tiêu Vũ nói thành luyện sai rồi.

Nếu như có thể học được hoàn chỉnh Kim Ô huyền pháp, thực lực của nó sẽ tăng lên rất nhiều.

Có điều, động tâm trở về động tâm, con chim này hết sức cẩn thận, không có lập tức đáp ứng, mà là không dứt thăm dò, ôm độ cao cảnh giác, nói xa nói gần muốn hỏi đến Tiêu Vũ có phải là có cái gì không tốt mục đích.

Đáng tiếc, đụng với Tiêu Vũ bực này chân chính lão già, nó không bộ ra bao nhiêu, đúng là chính mình sự tình đều sắp bị Tiêu Vũ bộ sạch sẽ còn không biết.

Theo trong miệng nó, Tiêu Vũ biết được nó tên là Mặc Vũ, đúng là rất phù hợp khí chất của nó. Mặc Vũ từ nhỏ ở Thánh cảnh bên trong lớn lên, và không biết nguyên nhân gì, nó tuy là Kim Ô loài sau khi, thế nhưng sau khi sinh ra lại không có được bất kỳ truyền thừa, trong huyết mạch rỗng tuếch, liên quan tới Kim Ô loài các loại huyền pháp đều không có thông qua huyết mạch lưu lại.

Kể cả nó chỉ sẽ chém ngày 8 dực đệ nhất chém, nghe nói đều là khi sinh ra nơi nhìn thấy, cũng không phải từ trong huyết mạch truyền thừa chiếm được.

Trừ cái này ít ỏi, Tiêu Vũ còn thông qua nó đối với Thánh cảnh không gian này có tiến một bước hiểu ra.

Đối với cảnh bên trong cái gọi là thánh quang, hoàn toàn không chỉ tồn tại ngoại giới năm cái khu vực, trên thực tế, Thánh biên giới hết thảy dị biến dị thú cùng cỏ cây, đều cùng này thánh quang có quan hệ.

Hoàn cảnh này đại biến, dẫn đến dị thú cũng đã xảy ra rất lớn biến hóa, tựa như trên người nó ba cái đuôi, cũng là chịu đựng Thánh cảnh hoàn cảnh ảnh hưởng mà biến hóa chiếm được.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 179: Quỷ Dị Nơi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngoại lai người, ở Thánh cảnh bên trong nhận sự giúp đỡ thánh quang, cũng chính là thời không lực lượng tu luyện, nhưng trong thực tế, Thánh cảnh bên trong dị thú cỏ cây, nhiều năm sinh hoạt ở cái địa phương này, thì liền hô hấp không khí, bao nhiêu đều ẩn chứa một vài Thánh lực, khiến Thánh cảnh bên trong dị thú ở dị biến đồng thời, cũng bắt đầu có Thánh hóa dấu hiệu.

“Không đúng!”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ đến, Thánh cảnh bên trong thời không lực lượng, là sắp tới Thánh cảnh sắp sửa tan vỡ thời điểm mới xuất hiện, nhưng theo Mặc Vũ theo như lời, Thánh lực đã sớm tồn tại, cũng không phải sắp tới mới xuất hiện.

Hơn nữa, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong này ẩn chứa Thánh lực Thánh Bia, cũng là mấy ngàn năm trước chiếm được Thánh cảnh, nói như vậy nói, cái gọi là Thánh lực đều không phải là bắt nguồn từ thời không lực lượng, mà là đang Thánh cảnh bên trong sớm có tồn tại.

“Thánh lực ở Thánh cảnh bên trong vẫn tồn tại, nơi này sinh linh phá lệ mạnh mẽ, cũng là bởi vì Thánh lực nguyên nhân. Còn ngươi nói thánh quang, ta muốn là vì cùng Thánh lực có liên quan gì, cho nên mấy thứ này xuất hiện sau đó, hấp thu rất nhiều Thánh lực, nhân loại các ngươi luyện hóa này thánh quang, cũng thì tương đương với trực tiếp luyện hóa Thánh lực."

Mặc Vũ giải thích, sau đó nó còn nói rõ, tại sao Tiêu Vũ tiến vào không biết khu vực sau, sẽ bị các loại dị thú nhìn chằm chằm.

Điều này là bởi vì Tiêu Vũ trong cơ thể Thánh lực dấu vết hết sức rõ ràng, Thánh hóa đến rất lợi hại, một thân Thần lực đều là tinh khiết nhất Thánh lực.

Loại này Thánh lực ở giữa nhân tộc không thể dời đi, nhưng ở dị thú bên trong lại không giống nhau, ở dị thú thế giới từ trước đến giờ là mạnh được yếu thua, trừ tu luyện ra, dị thú tăng cao thực lực phương thức trực tiếp nhất, chính là nuốt chửng cái khác dị thú, đoạt ấy thú nguyên.

Này đây, dị thú là có thể trực tiếp nuốt chửng sinh linh khác trong cơ thể thú nguyên lực lượng, cùng nguyên lực của mình tiến hành dung hợp, đồng dạng chúng nó cũng có thể thông qua nuốt chửng nhân tộc đến tăng cao thực lực.

Cho nên khi Tiêu Vũ xuất hiện ở không biết khu vực, khu vực này bên trong sinh linh cảm nhận được trong cơ thể Thánh lực, đều sẽ đưa hắn xem là nuốt chửng mục tiêu, đối với những sinh linh này mà nói, Tiêu Vũ trong cơ thể tinh thuần Thánh lực có trí mạng mê hoặc.

"Nguyên lai là nguyên nhân này!" Tiêu Vũ cười khổ.

Thánh hóa đến càng nhiều, thực lực thì càng cường đại, điểm này bất kể là ở nhân tộc hay là dị thú trên người, đều là giống nhau, những dị thú kia nhìn thấy hắn có như thế Thánh lực, không điên cuồng mới là lạ.

"Tên khốn kiếp nhà ngươi!"

Nói hồi lâu, Mặc Vũ rốt cục ý thức được chính mình biết sự tình bị Tiêu Vũ mặc lên sạch sành sanh, nhất thời thẹn quá thành giận.

“Đừng tức giận, ta trước khi nói điều kiện đều là thật, nếu như ngươi không tin, ta bây giờ sẽ dạy ngươi chân chính chém ngày 8 dực!”

Tiêu Vũ chỉ lo con chim này vừa nổi khùng,

Để động viên, vội vàng nói ra chém ngày 8 điện thi triển phương pháp.

“Làm sao chỉ có đệ nhất chém?”

Mặc Vũ chăm chú nghe, con mắt càng ngày càng sáng, nhưng về sau lại rất là bất mãn, Tiêu Vũ lại chỉ dạy nó đệ nhất chém.

“Này 1 huyền pháp quá mức mạnh mẽ, tu luyện đến mức tận cùng lúc, ngươi có thể dùng một đôi cánh trực tiếp chém ra mặt trời, mặc dù chỉ là đệ nhất chém, nhưng đã đầy đủ ngươi tu luyện thời gian rất lâu, còn lại ngươi học được sau khi sẽ dạy ngươi không muộn.”

Tiêu Vũ làm sao có khả năng một chút đem này 1 huyền pháp hoàn toàn dạy cho nó, dưới cái nhìn của hắn con chim này cũng là một bụng ý nghĩ xấu, vạn nhất dạy xong sau khi con chim này trở mặt không quen biết, muốn đoạt hắn Thánh lực, hắn cũng không có so sánh biện pháp tốt ứng đối.

Phải biết rằng nơi này chính là dị thú cùng các loại kỳ dị sinh linh địa bàn, Mặc Vũ coi như thắng không hắn, nhưng ai biết nó có còn hay không đừng giúp đỡ.

“Được rồi, bản vương tạm thời nhớ rồi, có điều ở ngươi trước khi rời đi, nhất định phải đem hoàn chỉnh huyền pháp dạy cho bản vương!”

Mặc Vũ cuối cùng cũng chỉ có thể khuất phục, không có biện pháp, Kim Ô huyền pháp đối với nó quá là quan trọng, vốn nó thì tiên thiên thế yếu, mặc dù là Kim Ô sau khi, lại không có được một tia truyền thừa, muốn có chính thức sánh ngang Kim Ô loài thực lực, chỉ có thể hi vọng Tiêu Vũ.

“Đi theo ta!” Mặc Vũ lạnh như băng câu nói vừa dứt, sau đó mang theo Tiêu Vũ, hướng về chỗ rừng sâu đi đến, không lâu đi tới một gốc cây to lớn cổ thụ trước khi.

“Đây là bản vương ra đời địa phương, cũng là bản vương bây giờ nơi ở, nếu như ngươi muốn lưu lại, thì ở nơi này đi.” Nó nói xong bay đi trên cây, một chút biến mất.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, trước mắt cây này dị thường cao to, thậm chí có thể nói là hơi doạ người, từ phía dưới nhìn tới, lại nhìn không tới đỉnh.

Đáng tiếc chính là, này ghế tựa cây chết đi từ lâu, to lớn thân cây đều đã khô vàng, nhưng cũng khả năng ở đây nghị lực không ngã, và trên cây cành cây cũng hầu như hoàn chỉnh, chỉ là không có một mảnh lá cây.

“Đây chẳng lẽ là thế giới cổ thụ?” Tiêu Vũ âm thầm ngạc nhiên nghi ngờ.

Thế giới cổ thụ, cũng hắn đã cùng Cổ Thiên Xuyên nói qua Thánh mộc, sinh ra ở thế giới ban đầu, được xưng là trong thiên địa sớm nhất sinh mệnh.

Bất quá hắn cẩn thận xem ra nhưng không giống lắm, thế giới cổ thụ tuyệt đối sẽ không chỉ có lớn như vậy, thế giới chân chính cây, to lớn đến không thể tưởng tượng, trên lá cây có thể mọc ra ngôi sao, thai nghén vô hạn sinh cơ.

Trước mắt này một thân cây mặc dù cũng thập phần to lớn, nhưng rõ ràng còn chưa đạt đến cấp bậc kia.

Đi lên ngọn cây, cây này nội bộ sớm trống rỗng, Mặc Vũ liền tại đây ở trong đáp một tổ.

Đây là một con chim, cái gọi là chỗ ở, Tiêu Vũ tự nhiên là ở không được, cũng may cây này rất lớn, tùy tiện một cái nhánh cây cũng như đất bằng phẳng bình thường, Tiêu Vũ tùy ý chọn một địa phương sau, liền khoanh chân ngồi xuống.

“Nơi này, thật đúng là quỷ dị.”

Thời gian đã vào đêm, Tiêu Vũ ngồi ngay ngắn ở đại thụ đỉnh, tản ra chính mình thần niệm, lại phát hiện mê bốn phía ngoại trừ Mặc Vũ ở ngoài, càng không có bất luận cái gì sinh linh tồn tại, kể cả một con kiến cũng không tìm tới.

Có phải những sinh linh kia thì thật như vậy kiêng kỵ Mặc Vũ? Tiêu Vũ không cho là như vậy, Mặc Vũ tuy là Kim Ô đời sau, nhưng thực lực cũng là cùng hắn xê xích không nhiều.

Thực lực này đặt ở nhân tộc đám kia thanh niên bên trong có lẽ rất mạnh, nhưng ở cái này không biết khu vực, rõ ràng thuộc về người yếu, những sinh linh kia kiêng kỵ, chỉ sợ là những vật khác.

“Chẳng lẽ là này một cây cây khô?”

Tiêu Vũ chăm chú cảm thụ, đáng tiếc cây này quả thật đã chết hết, không có nửa điểm sinh cơ lưu lại.

Như thế đại thụ, dù cho chỉ chừa một điểm sinh cơ, vậy cũng là hết sức kinh người, hắn không thể không cảm giác được.

“Cũng được, đã không có sinh linh dám đến, nơi này vừa vặn thích hợp ta đột phá.”

Xác nhận quanh thân không có những sinh linh khác sau khi, Tiêu Vũ trực tiếp lựa chọn ở ngọn cây bên trên đột phá, lại một lần nữa bắt đầu dung hợp thể nội sáu loại Thánh lực.

Từ lần trước sau khi thất bại, hắn lần này dung hợp so với lần đầu tiên phải khó khăn hơn nhiều, nếu như lần này thất bại nữa, rất có thể trong cơ thể hắn Thánh lực thì thật không cách nào dung hợp.

“Hợp!”

Tiêu Vũ khoanh chân ngồi ngay ngắn, trong miệng đọc thầm, sáu loại Thánh lực, bị hắn từ trong cơ thể điều động bước ra, đệ nhị lần bắt đầu ở trong cơ thể hắn dung hợp.

Thời điểm này, thiên địa đột biến, nhiều loại dị tượng đều hiện, xuất hiện ở Tiêu Vũ đỉnh đầu bầu trời, thanh thế còn hơn lần trước còn kinh người hơn.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mặt đất rung chuyển, khu vực này bên trong dị thú đều cảm nhận được dị tượng uy thế, vô số dị thú sợ hãi chạy trốn, rời xa nơi này, đừng nói tiếp cận, liền nhìn nhiều đều không dám.

Cũng trong lúc đó, không biết khu vực ở chỗ sâu trong, có mấy đạo kinh khủng ánh mắt cùng nhau nhìn phía Tiêu Vũ đỉnh đầu bầu trời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 180: Một Lần Nữa Dung Hợp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái hướng kia, là nơi chẳng lành?”

“Nơi chẳng lành bất cứ xuất hiện dị tượng, hơn nữa còn là 6 tuyệt dị tượng, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, vì sao có loài người ở nơi đó đột phá?”

“Người này bất phàm, có thể gợi ra 6 tuyệt dị tượng, tựa hồ là loài người đưa vào nơi đây một gã thiếu niên, chỉ sợ cũng ngay cả ta thú tộc bên trong mấy cái vương tộc đời sau đều so với không bằng.”

Không biết khu vực ở chỗ sâu trong, mấy đạo ánh mắt đồng thời nhìn phía Tiêu Vũ vị trí, sau đó có thật lớn âm thanh vang lên, truyền khắp Thánh cảnh mỗi một góc.

Nói cũng kỳ quái, thanh âm này lưu truyền đến mức cực xa, nhưng bất kể là chạy trốn dị thú, còn là không biết khu vực ở ngoài năm cái khu vực, đều không có người nào nghe đến, chỉ có mấy cái khác âm thanh, ở lẫn nhau đáp lại.

“Nơi chẳng lành? Đây không phải là con kia nhỏ quạ đen nhiều năm dừng lại địa phương gì? Có phải cùng nó có quan hệ?”

“Hẳn không phải là nó, nó mặc dù có bất phàm huyết mạch, nhưng truyền thừa đã đứt, tương đương phàm thú, không thể gợi ra dị tượng bực này.”

“Con kia nhỏ quạ đen mặc dù không được truyền thừa, nhưng lai lịch phi phàm, chúng ta hay không nên đi tìm tòi, xem kết quả một chút là người phương nào đưa tới dị tượng?”

“Không thể, mặc dù là chúng ta mấy người, khinh vào nơi chẳng lành, cũng có đại họa, còn là tùy hắn đi.”

“Ai da, Thánh cảnh đem diệt, nhân tộc càng xuất hiện bực này thiếu niên, cuối cùng thời khắc tiến lại thời gian, phỏng chừng phải có một phen lớn tranh cướp.”

“Chỉ mong ta trong thú tộc mấy cái vương tộc sau khi, ở cuối cùng ngày tiến lại lúc, sẽ không làm cho bọn ta thất vọng.”

……

Mấy cái hùng vĩ mà thanh âm già nua, cách không đối thoại, âm thanh mênh mông cuồn cuộn vạn dặm, nhưng mà trừ bọn họ ra lẫn nhau ở ngoài, lại không có bất luận cái gì sinh linh có thể nghe đến những thanh âm này.

Trò chuyện qua đi, mấy cái âm thanh đều yên lặng đi xuống.

Cùng lúc đó, ở không biết khu vực ở chỗ sâu trong, một tòa núi lớn đang đợi được tất cả thanh âm sau khi biến mất, đột nhiên chậm rãi chuyển động.

Nó đang hoạt động gian, lộ ra một con to lớn đến giống như hồ nước bình thường con mắt, nhìn chằm chằm dị tượng vị trí không chớp một cái.

“Cái này khí tức, rất quen thuộc, chẳng lẽ là cái kia hai cái nhân tộc?”

Nếu như Tiêu Vũ ở đây, thì sẽ nhận ra, ngọn núi lớn này đúng là hắn lúc trước cùng Lăng Đế đại chiến lúc, gặp qua mạnh mẽ dị thú, để hai người bọn họ thiếu chút nữa chết ở chỗ này.

Hồ nước giống nhau con mắt thật to nhìn chằm chằm xa xa dị tượng nhìn chốc lát,

Sau đó nhắm lại, nhắm lại lúc, này dị thú thì mí mắt đều thoạt nhìn cùng núi đá không khác, đảo mắt vừa triệt để hóa thành một tòa to lớn núi đá, nằm ở nơi đó không nhúc nhích.

“Người này đang làm gì? Đây là cái gì dị tượng?”

Mặc Vũ đã sớm bị Tiêu Vũ kinh động, ra chính mình tổ, khi thấy Tiêu Vũ đỉnh đầu dị tượng, nó chấn kinh đến không biết là nên nói gì.

Dị tượng ở dị thú bên trong hoàn toàn không tồn tại, nhưng cái này không có nghĩa là Mặc Vũ liền không biết dị giống cái gì, ngược lại, Thánh cảnh bên trong nhiều năm có người tiến vào tu luyện, nó cũng từng có điều tiếp xúc, đối với dị tượng đã sớm có một khắc sâu giải thích.

Đơn giản tới nói, dị tượng chính là khi có người ở phương diện nào đó làm được vượt qua cực hạn, gợi ra thiên địa cộng hưởng lúc sinh ra cảnh tượng, dị tượng thanh thế càng lớn, thì đại diện cái này tiềm lực càng mạnh, thành công tồn tại sau thực lực thì càng khủng bố hơn.

Thế nhưng, bất kể là này có bảo thể, hay là đem tự thân công quyết tu luyện đến mức tận cùng người, bọn họ gây ra dị tượng, bình thường đều chỉ một phần mười, dị tượng bên trong nhiều nhất tồn tại một loại cảnh tượng, hoặc là phong vũ lôi điện, thậm chí cỏ cây sinh linh, tóm lại dị tượng rất nhiều loại.

Mà như Tiêu Vũ như vậy, một lần dị tượng ở trong, ẩn chứa sáu loại cảnh tượng bất đồng, có sấm sét, cũng có cổ thú, thậm chí còn có binh khí, không một giống nhau, loại tình huống này thập phần hiếm thấy.

Đồng thời, cái này cũng nói, Tiêu Vũ muốn làm ra đột phá là loại thập phần kinh khủng gì đó, dị tượng bên trong bao hàm gì đó càng nhiều, thì đại diện hắn đang đột phá cái kia một đạo càng cường đại.

Ở dĩ vãng, khả năng gợi ra dị tượng mọi người đã được cho ngút trời kỳ tài, mà một loại dị tượng bên trong ẩn chứa hai loại trở lên cảnh tượng, đó chính là yêu nghiệt.

Như Tiêu Vũ như vậy, một lần dị tượng bên trong bao hàm sáu loại vật khác biệt, xưa nay ít có, mấy ngàn năm, thậm chí mấy vạn trong năm, có lẽ cũng chỉ có vậy một hai lần!

Người này rốt cuộc cái gì lai lịch, biết Kim Ô loài, còn biết Kim Ô bộ tộc huyền pháp, bây giờ có thể gợi ra đến kinh người như vậy dị tượng!

Mặc Vũ lúc này bắt đầu có chút bận tâm, luôn cảm giác mình có lẽ không nên cùng người kia đi được thân cận quá.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trên bầu trời điện chớp bảy màu nổ vang, nương theo lấy cái khác năm loại dị tượng, thanh thế kinh người, giống như tận thế tiến lại, cả kinh không biết trong khu vực hết thảy dị thú đều ở đây run lẩy bẩy.

Tiêu Vũ lại như là cái gì cũng không có cảm giác được, một cách toàn tâm toàn ý dung hợp trong cơ thể Thánh lực.

Sáu loại bất đồng Thánh lực, ở trong cơ thể hắn chầm chậm giao hòa, nếu là thay đổi người khác, làm được độ khả thi hầu như là số không, Tiêu Vũ cũng là ỷ vào chính mình cường hãn thần niệm, cùng với kiến thức của kiếp trước, mới có thể làm được nắm giữ sáu loại Thánh lực cân bằng, khiến cho dung hợp quy nhất.

Nếu không phải của hắn, dù cho thay đổi một đại vương giả đến đó, coi như tìm được sáu loại Thánh lực, cũng tuyệt đối không khả năng khiến sáu loại Thánh lực hòa vào nhau.

Theo sáu loại Thánh lực bắt đầu từ từ dung hợp một chỗ, trên bầu trời sáu loại dị tượng, cũng bắt đầu tung xuống một loại lực lượng thần bí.

Dị tượng, nói trắng ra là chính là trong thiên địa lưu lại tổ tiên dấu vết.

Bất kể là gì một đạo, làm được cực hạn sau khi, đều sẽ lưu lại bộ phận sức mạnh còn sót lại dung nhập vào trong thiên địa, quy về thiên địa một phần, vô số thời đại qua đi, những sức mạnh này cùng sức mạnh đất trời đã là một thể, tuy hai mà một.

Mà khi có người làm ra đột phá trọng đại, ở một cái phương diện vượt qua cực hạn, này lưu lại trong thiên địa sức mạnh thì sẽ bị dẫn động, hình thành dị tượng xuất hiện.

Dị tượng chi lực xuất hiện, một là thử thách người đến sau, có thể không tìm được tiền nhân lưu lại ở trong thiên địa sức mạnh thừa nhận, hai là tác thành hậu nhân, đem những sức mạnh này hòa vào ấy thể, trở về ấy sử dụng.

Bởi vậy, gợi ra dị tượng, là một trọng đại kỳ ngộ, nhưng cũng là một lần to lớn nguy hiểm.

Xông qua những sức mạnh này thử thách, liền có thể được những sức mạnh này tán thành, tìm được dị tượng chi lực, thực lực đại tiến, nếu không xông qua được, liền sẽ bị dị tượng chi lực chỗ chống cự, thậm chí nổi lên đau đớn người, rất dễ dàng liền rơi vào cái thân tử đạo tiêu kết cục.

Lúc này Tiêu Vũ, liền đang chịu đựng dị tượng chi lực óng ánh, sáu loại dị tượng đối ứng sáu loại Thánh lực, đồng thời dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, lôi xé trên người hắn mỗi một vũ máu thịt.

Hắn khổ sở đối kháng, da trên người lại không ngừng ra bên ngoài rướm máu, bởi vì trên thất bại lần trước, lần này dung hợp, dị tượng bên trong chống cự lực lượng càng thêm rõ ràng, để hắn cảm giác thập phần khó chịu.

Quá trình này kéo dài thời gian rất lâu, Tiêu Vũ nương tựa theo chính mình đại nghị lực, trầm ổn khống chế được sáu loại Thánh lực chầm chậm dung hợp.

Một ngày, hai ngày……

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Tiêu Vũ thân thể vài lần muốn tan vỡ, thường xuyên lúc này, trong cơ thể hắn cái kia kỳ dị bạch quang vừa sẽ xuất hiện, vì hắn ổn định thương thế, và đưa hắn chữa khỏi.

Lần trước dị tượng, Tiêu Vũ ở không đến hai mươi ngày thời điểm bị cắt đứt, mà lần này, hắn đã sớm giữ vững được một tháng, dị tượng chi lực lại còn ở kéo dài, thủy chung chưa từng dừng lại.

Tác giả đông phương hành vân nói: Liên tục con ngựa đến chương 5, cảm giác tay cũng sắp gãy, nhìn thời gian cũng không còn nhiều lắm 12 giờ, hôm nay trước hết nhiều như vậy a, ngày mai cuối tuần, ta cái gì cũng không làm, thì gõ chữ, nhìn cả ngày khả năng con ngựa bao nhiêu, nên có thể có một nhỏ bùng nổ. Mặt khác, khà khà, nói rồi nhiều như vậy cũng thuận tiện cùng mọi người cầu một chút hoa tươi, có hoa tươi phiền phức đưa một chút, thứ này giữ lại cũng không dùng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 181 + 6 Đạo Chân Ấn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hơn một tháng quá khứ, Tiêu Vũ nằm xuống mặt đất cũng đã biến thành màu đỏ, thân thể của hắn không dứt rướm máu, vừa không dứt khép lại, một thân máu thịt sớm không biết là đã trải qua bao nhiêu lần học sinh mới.

Trong quá khứ trong một tháng này, Tiêu Vũ ngoại trừ dung hợp thể nội sáu loại Thánh lực, cũng đồng thời còn ở vay mượn dị tượng chi lực mài nhục thân của mình.

Nhục thể của hắn vốn đã đạt được cảnh giới Tiên Thiên, hơn nữa trước đây không thể lúc tu luyện, mỗi ngày đều sẽ vay mượn sức mạnh đất trời mài, nói riêng về thân thể cường độ, cùng trong cảnh giới không có mấy người khả năng thắng nổi hắn.

Bây giờ nhận sự giúp đỡ này dị tượng chi lực, nhục thể của hắn cường độ vừa mạnh hơn một đoạn dài, nói riêng về thân thể, sợ là đã không thấp hơn bình thường một cấp binh khí.

Đây là rất chuyện kinh khủng, phải biết rằng hắn là thân thể máu thịt, khả năng mài đến mức độ này, đúng là không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa hắn bây giờ còn chưa đột phá đến hóa khí cảnh.

Vừa trôi qua hơn mười ngày sau, trời dị tượng trên không trung ầm ầm tứ tán, cũng trong lúc đó, Tiêu Vũ mở hai mắt ra, nhìn trời thét dài, tiếng kêu cuồn cuộn, đem trong khu vực này dị thú lại kinh động.

“Tiểu tử ngươi, đến tột cùng phương diện nào làm ra đột phá? Làm sao cho ta cảm giác kinh khủng như thế?”

Mặc Vũ trước tiên bay ra, vây quanh Tiêu Vũ không dứt bay lượn, nhìn chung quanh, như là muốn muốn nhìn thấu bây giờ Tiêu Vũ.

“Khà khà, đến, hai ta so chiêu một chút, nhìn ngươi đem chém ngày 8 dực luyện được như thế nào?”

Thời khắc này Tiêu Vũ, mặc dù trên người dính đầy đã khô cạn máu tươi, nhưng cả người ngầm có ý thần quang, nếu là bỏ này vết máu không tính, thân thể óng ánh hoàn mỹ, quả thực giống như mỹ ngọc.

“Đánh thì đánh, bản vương còn chẳng lẽ lại sợ ngươi?” Mặc Vũ khoảng thời gian này học được chân chính Kim Ô huyền pháp, tìm hiểu sau một thời gian ngắn đang cảm giác chính mình thực lực đại tiến, lòng tự tin cực độ bành trướng, vừa nghe Tiêu Vũ lời này, không chút nghĩ ngợi thì đồng ý.

“Tiểu tử, gan dạ khiêu chiến bản vương, hắc, nhìn bản vương giáo huấn ngươi!” Nó tự tin cười to, một đôi cánh chim màu đen phát sáng.

Lần này, hai cánh của hắn rõ ràng có biến hóa to lớn, phát sinh ánh sáng đồng thời, hai cánh bên trên có hoa văn phức tạp phù hiện.

Đây mới thực sự là Kim Ô huyền pháp, những đường vân này liền như là minh trên bùa ấn phù, là đại đạo biến thành hình thái.

“Bốp!”

Mặc Vũ huy động hai cánh, hóa thành một vệt sáng, một đôi cánh giương kích Tiêu Vũ.

“Keng!”

Tiêu Vũ khẽ mỉm cười,

Vung hai nắm đấm, lần này liền hành thổ kim đều chưa từng vận dụng, một quyền hướng về Mặc Vũ hoàng đi, va chạm gian phát ra kim loại bình thường âm thanh.

“Tiểu tử ngươi thân thể làm sao trở nên mạnh như vậy? Bản vương còn không tin trị không được ngươi!”

Một đòn qua đi, Mặc Vũ hai cánh đau đớn, không thể làm gì được Tiêu Vũ, ngược lại mình bị chấn động đến mức lùi ra.

Nó rất là không cam lòng, học được chân chính Kim Ô huyền pháp sau ngược lại không phải là Tiêu Vũ đối thủ? Lần này không bảo lưu nữa, dùng tới toàn lực, trên người hai cánh phát sáng đồng thời, tốc độ cũng tăng lên rất nhiều.

“Keng!”

“Keng!”

“Keng!”

Tiêu Vũ không dứt ra quyền, cùng Mặc Vũ liều, con chim này hai cánh uy lực có to lớn tăng lên, nhưng hiện tại hắn thân thể cường hãn, dĩ nhiên không sợ.

“Mẹ kiếp! Không đánh, không đánh!”

Chốc lát sau, Mặc Vũ về phía sau bay ra ngoài, làm sao cũng không chịu lại ra tay.

Nó liên tục bị Tiêu Vũ đánh, tuy nói không có bị thương, nhưng cũng không như lần trước động thủ như vậy không hư hao chút nào, trên người lông chim bị Tiêu Vũ đánh rơi không ít.

Còn như vậy đánh tiếp, rất nhanh nó một thân lông chim muốn rụng sạch, đến lúc đó còn thế nào gặp người?

“Tiểu tử ngươi đến tột cùng đều đã làm gì? Lúc này mới ngăn ngắn hơn một tháng, lại có tiến bộ lớn như vậy!” Nó rất là không cam lòng, tại đây một tháng trước, nó còn có thể dễ dàng áp chế Tiêu Vũ đâu, bây giờ học chân chính Kim Ô huyền pháp, ngược lại đánh không lại?

“Thực lực ngươi bây giờ cũng không tệ, ít nhất ở này ngoại lai nhân tộc ở trong, tìm không ra mấy cái là đối thủ của ngươi.”

Tiêu Vũ đối với mình thực lực bây giờ rất là thoả mãn, thân thể từng chiếm được dị tượng chi lực tăng cường, khiến cho hắn bây giờ chỉ bằng thân thể lực lượng, cũng đã so với lúc trước mạnh nhiều lắm.

“Đó là tự nhiên, cũng không nhìn bản vương là ai!” Mặc Vũ đối với Tiêu Vũ lời này rất là tán đồng, sau đó vừa ý thức được không đúng, có phải những này nhân tộc còn có mạnh hơn hắn?

“Lại đây, ta nghiên cứu ra một loại mới chiến quyết, theo ta thử xem.”

Ở Mặc Vũ trong nghi ngờ, Tiêu Vũ đã một lần nữa lần trước, quay này ra tay rồi.

Mới chiến quyết? Tiểu tử này đang đột phá thời điểm, một bên đối kháng dị tượng, một bên ma sát thân thể, lại còn không có thời gian nghiên cứu mới chiến quyết?

Mặc Vũ rất là nghi hoặc, chỉ thấy Tiêu Vũ đã ra tay.

Thời khắc này Tiêu Vũ, trên người đột nhiên xuất hiện sáu viên màu vàng dấu ấn, từng cái dấu ấn hình dạng cũng giống như một cổ xưa phù hiệu, quay chung quanh ở bên cạnh hắn các nơi, khiến cả người hắn thoạt nhìn thần thánh vô cùng.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ trong miệng khẽ quát một tiếng, hắn trước người một viên dấu ấn, lúc này hướng về Mặc Vũ bay tới.

“Tiểu tử đừng quá kiêu ngạo!” Mặc Vũ nén giận, đột nhiên đánh không lại Tiêu Vũ, để nó không phục lắm, Tiêu Vũ bây giờ lại còn muốn lấy nó thí chiêu, đây không phải bắt nạt chim gì?

Nó tức giận nhào về phía trước, dùng hai cánh chém về phía cái viên này dấu ấn.

“Bốp!”

Màu vàng dấu ấn đột nhiên biến hóa trạng thái, hóa thành một thanh kim sắc trường kiếm, quay Mặc Vũ cánh chính là chém xuống một kiếm!

“Bốp!”

Một kiếm qua đi, màu đen lông chim bay tán loạn, Mặc Vũ một cái cánh, tại đây chém xuống một kiếm sau trực tiếp trở nên trụi lủi, thoạt nhìn vô cùng chật vật.

“Dừng lại, ngươi đây là cái gì chiến quyết?” Mặc Vũ hoảng sợ bay ra ngoài, trên người nó lông chim mặc dù không so với thân thể, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy đi, Tiêu Vũ đó là vật gì, càng một chút thì chém rơi mất nó một cái cánh trên hết thảy lông chim!

Nó trong lòng đại hận, bộ dáng bây giờ thoạt nhìn thật sự quá chật vật, một cái cánh trên lông chim mất ráo, muốn bao nhiêu buồn cười có bao nhiêu buồn cười.

“Đây là ta đem sáu loại Thánh lực dung hợp sau khi, diễn biến mà đến lục đạo luân hồi phương pháp.”

Tiêu Vũ cũng không ẩn giấu, trên thực tế, hắn lần này đột phá, thân thể cường độ tăng lên còn là tiếp theo, chính thức để hắn thực lực đại tiến, là sáu loại Thánh lực dung hợp sau khi sinh ra biến hóa.

Sáu loại Thánh lực các loại ngưng tụ thành một viên dấu ấn, tồn tại ở trong cơ thể của hắn, hắn giờ phút này là thử nghiệm nhờ vào đó diễn biến cửu thiên thế giới không có thượng cổ pháp lục đạo luân hồi.

Chân chính lục đạo luân hồi cũ thuật, thuật đến có thể chôn chúng sanh, này sáu loại đối với lực mặc dù cũng đại diện sáu loại vật khác biệt, nhưng thực tế cùng chân chính lục đạo cách biệt nhiều lắm, bởi vậy Tiêu Vũ chỉ có thể thông qua này dấu ấn đặc tính diễn hóa ra mới chiến quyết, mà không phải thật lục đạo luân hồi.

Tiêu Vũ nghĩ một hồi, này sáu loại dấu ấn không thể thi triển thật lục đạo luân hồi, tên còn là sửa lại một chút cho thỏa đáng, phải gọi lục đạo thật ấn.

“Lục đạo luân hồi?” Mặc Vũ đăm chiêu, bay cực xa, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ bên cạnh còn lại cái khác năm viên dấu ấn, nói: “Ngươi cái này dấu ấn khả năng hóa thành binh khí? Vậy còn dư lại năm viên đâu, đều có tác dụng gì? Uy lực chân chính không phải chỉ như vậy đi?

“Ngươi cảm thấy thế nào?”

Tiêu Vũ cười đem dấu ấn thu hồi, đối với này đổi mới hoàn toàn chiến quyết uy lực lớn là thoả mãn.

Đây chính là thông qua lục đạo luân hồi diễn biến mà đến chiến quyết, dù cho không thể như thật lục đạo luân hồi cũ thuật, uy lực cũng hết sức kinh người, chỉ dùng một viên dấu ấn có thể Mặc Vũ chật vật như vậy.

Hắn tin rằng, nếu như bây giờ gặp lại Lăng Đế, nhất định có thể chiến thắng, mà không cần như lần trước chật vật như vậy.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay tỉnh ngủ, mở ra trang sách liền phát hiện hoa tươi cùng khen thưởng, ở đây cám ơn A PP _ 25474518 1 đóa hoa tươi cùng A PP _ 32123661 5 đóa hoa tươi, ngoài ra còn có cá heo nhỏ _ 31261556 khen thưởng 100 tiền, cám ơn mấy vị. Thật sự, dù chỉ là bao nhiêu đóa nhỏ hoa tươi, thậm chí một khu bình luận sách nhắn lại, đều có thể cho ta lớn lao cổ vũ, cảm tạ các ngươi. Ta hôm nay sẽ cố gắng bùng nổ, trước tiên đưa lên đệ nhất chương, sau khi ăn cơm lại tiếp tục con ngựa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 182: Dấu Ấn Diệu Dụng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi đem bản vương trên cánh lông đều giết, không được, ngươi nếu không đem còn lại chém ngày 8 dực giao ra đây, bản vương cùng ngươi liều mạng!”

Mặc Vũ không làm, càng là nhìn mình cái kia trụi lủi hữu quân, thì càng tức giận, cuối cùng thiếu chút nữa nhào lên cùng Tiêu Vũ liều mạng.

“Ngươi nếu như chân chính đem đệ nhất chém cho nắm giữ, cũng sẽ không như thế chật vật, trước tiên đem đệ nhất chém luyện giỏi rồi nói sau.”

Tiêu Vũ chắc chắn sẽ không cứ như vậy thỏa hiệp, Trên thực tế, hắn làm như vậy ngoại trừ thí chiêu ở ngoài, cũng là vì kinh sợ một chút này con hung hăng chim, nếu không con chim này không biết là thu lại, mỗi ngày lớn lối như vậy, hắn có thể không chịu được.

“Bản vương làm sao gặp phải ngươi như vậy tên khốn kiếp!” Mặc Vũ tức giận đến không được, nhưng cũng không dám thật cùng Tiêu Vũ liều mạng, Tiêu Vũ cái kia sáu viên dấu ấn, nhưng để nó kiêng dè không thôi.

“Ta muốn rời đi, ngươi đây? Dự định ở lại chỗ này, hay là theo ta rời đi?”

Tiêu Vũ tiến vào không biết khu vực đã có hơn một tháng, cũng là trong khi đi trở về, mặc dù hắn rất muốn thay thế Huyết Lân tìm kiếm linh vật cho hắn chữa thương, nhưng không biết khu vực có quá nhiều hung hiểm, và Sở Ngâm Sa bọn người còn đang chờ hắn, hắn có chút không yên lòng.

“Ai da, quên đi, ngươi đi đi, bản vương tạm thời còn không muốn rời đi nơi này.”

Mặc Vũ do dự rất lâu, nó rất muốn cùng Tiêu Vũ cùng rời đi, bởi vì Tiêu Vũ nắm giữ Kim Ô loài huyền pháp đối với nó rất trọng yếu, nhưng nó thuở nhỏ sinh ra vào nơi này, cũng chưa bao giờ rời khỏi khu vực này, do dự sau một hồi, còn là cự tuyệt Tiêu Vũ.

“Được rồi, vậy ngươi thì lưu lại nơi này, không cần lo lắng, ta cảm giác chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp lại.”

Tiêu Vũ gật đầu, hắn tiến vào Thánh cảnh đã có khoảng nửa năm thời gian, bây giờ Thánh cảnh không gian đã càng ngày càng không ổn định, có lẽ lại có mấy tháng, vùng không gian này sẽ đi tới cuối, triệt để tan vỡ.

Đợi cho một khắc đó tiến lại, Thánh cảnh bên trong những người kia sẽ rời đi, sẽ nhất định sẽ mạo hiểm đánh cuộc, tiến vào không biết khu vực.

Chỗ này khu vực ở trong truyền thuyết có quá nhiều hiếm hoi linh vật, Thánh cảnh tan vỡ lúc, nơi đây chứa nhiều sinh linh khẳng định cũng không rảnh chú ý đối phó nhân tộc, bởi vậy vào lúc ấy hoàn toàn có cơ hội mạo hiểm, tiến vào nơi đây.

Cuối cùng, Tiêu Vũ từ giã Mặc Vũ, một mình khởi hành, hướng về không biết khu vực bên ngoài mà đi.

“Sáu viên dấu ấn, diễn biến sau khi thật đúng là diệu dụng vô cùng.”

Tiêu Vũ từ trước đến giờ lúc đường rời đi, dọc theo con đường này không có lại bị không biết trong khu vực hung vật truy đuổi.

Điều này là bởi vì,

Trong cơ thể hắn sáu viên Thánh ấn bên trong, có một viên gọi là vết máu, sử dụng cái này dấu ấn, hắn có thể ung dung che giấu hết trên người mình toàn bộ khí tức.

Sáu viên Thánh ấn, có bất đồng riêng tác dụng, mỗi một viên đều diệu dụng vô cùng.

“Sáu loại Thánh lực, chịu đựng 6 Thánh Bia ảnh hưởng, cũng có gần gũi với 6 đường sở trưởng hiệu dụng, mặc dù trải qua diễn biến sau trở nên hơi bất đồng, nhưng vốn có công hiệu lại không có thay đổi bao nhiêu.”

Tiêu Vũ trầm tư, hắn sáu viên dấu ấn, đều cất giữ đạo 6 mặt Thánh Bia trên cơ bản hiệu dụng, như là lúc trước đối kháng Mặc Vũ cái kia một viên Thánh lực, loại kia Thánh lực chiếm được khí đường Thánh Bia, mà khí đường chuyên về rèn khí, bởi vậy hắn cái viên này dấu ấn mới có thể hóa thành trường kiếm, mà uy lực kinh người.

Còn sót lại năm viên dấu ấn cũng là như thế.

“Không biết là chiếm được dược đường Thánh Bia dấu ấn, đối với Huyết Lân có hữu dụng hay không?”

Hắn hơi suy nghĩ, huy động trong cơ thể cái kia một viên dấu ấn, dung nhập vào cánh tay trái Huyết Lân trên người.

Cái này dấu ấn đối với lực bắt nguồn từ dược đường, như là các loại đan dược giống như đối với chữa thương có kỳ hiệu, Tiêu Vũ đem cái này dấu ấn xưng là ấn.

Ấn hòa vào hắn cánh tay trái Huyết Lân trong cơ thể, quả nhiên, như là hắn suy nghĩ, cái này dấu ấn phi thường huyền diệu, đối với Huyết Lân đau đớn nổi lên tác dụng, mặc dù tốc độ rất chậm, nhưng cũng quả thật ở chữa Huyết Lân.

Cứ theo tốc độ này, dù cho cái này ấn không thể để cho Huyết Lân hoàn toàn khôi phục, trải qua một thời gian nữa, ít nhất cũng có thể để nó tỉnh lại.

Nói đến này Tiểu Thú thật đúng là đáng thương, lúc sinh ra đời liền thời gian dài ngủ say, vừa mới bắt đầu đi theo Tiêu Vũ bên người trong khi cũng ngủ say một quãng thời gian rất dài, sau đó còn chưa thức tỉnh bao lâu, liền vừa bởi vì đau đớn, một lần nữa lâm vào trong mê ngủ.

“Lần này chờ ngươi khôi phục, còn là sẽ dạy ngươi vài loại huyền pháp.”

Tiêu Vũ không còn quan tâm, nhường đất ấn chầm chậm tẩm bổ Huyết Lân thương thế, chính mình tất là triển khai nát hư bước, một đường đi nhanh, rất nhanh sẽ ra không biết khu vực, trở về năm cái khu an toàn.

“Ồ? Ngươi là Tiêu Vũ? Ngươi không chết?”

Hắn mới vừa đạp về khu vực an toàn, lập tức đã bị ba gã thanh niên phát hiện, mấy cái này thoạt nhìn hết sức kinh ngạc, nhìn thấy hắn như là như là gặp ma.

“Các ngươi nghe ai nói ta chết đi?” Tiêu Vũ lòng dưới có 1 loại dự cảm xấu, khi hắn không có ở đây khoảng thời gian này, chẳng lẽ lại có người tản bộ tin tức gì?

“Giết hắn, trên người hắn bí bảo đều là chúng ta!”

Ba gã thanh niên hưng phấn kêu to, sau đó cùng động thủ, mỗi loại thi triển sở trưởng, hướng về hắn vây công mà đến.

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

Tiêu Vũ rất không khách khí, hai ba lần thì đem ba người này đánh đổ trên mặt đất, hắn một cước đạp lên một người trong đó, nói: “Lại đây, đều nói một chút, các ngươi nghe ai nói ta chết đi?”

Ba gã thanh niên cực kỳ kinh hãi, không phải nói Tiêu Vũ bị thương nặng, khó có thể chữa trị gì? Làm sao bây giờ nhìn lại, hoàn toàn hãy cùng một người không có chuyện gì giống nhau!

“Chúng ta nói, đừng giết chúng ta, chúng ta cũng là nghe người ta nói, bây giờ Thánh cảnh bên trong mọi người nói ngươi ngày đó trọng thương sau đó, sinh mệnh hấp hối, hơn nữa Thánh cảnh bên trong người tìm ngươi lâu như vậy, cũng không có ai gặp lại qua ngươi, cho nên người người đều nói ngươi đã không trừng trị mà chết.”

Khi biết Tiêu Vũ căn bản không có sau khi bị thương, ba người này rất không cốt khí, rất nhanh sẽ đem sự tình dặn dò rõ ràng.

“Ta trọng thương mà chết?” Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày, luôn cảm giác tin tức này cùng lúc trước mấy cái một, đều là có người cố ý phân tán.

Hắn một ngón tay bắn ra, trong cơ thể một viên dấu ấn hiện lên, trước sau đánh vào ba người này mi tâm, sau đó bước ra bước chân, ở đây biến mất.

Tại chỗ ba gã thanh niên ánh mắt đờ đẫn, đợi cho Tiêu Vũ hoàn toàn biến mất sau khi, mới dần dần tỉnh táo lại.

“Chúng ta ở đây làm gì? Đúng rồi, vừa rồi chúng ta có phải là gặp phải người nào? Làm sao ta một chút cũng nghĩ không ra?”

Trong mắt ba người một trận mờ mịt, đối với lúc trước gặp phải Tiêu Vũ sự tình, lại quên mất sạch, một điểm cũng nhớ không nổi.

Tiêu Vũ sau khi rời khỏi, trở lại lúc trước cùng Sở Ngâm Sa bọn người nói địa phương tốt, thi triển chui xuống đất phương pháp, chìm vào lòng đất ở trong.

Nhục thể của hắn bởi vì một lần nữa bị mạnh mẽ, bây giờ trong lòng đất tốc độ di động cũng thay đổi nhanh hơn không ít, rất nhanh đã tìm được lúc trước ước định địa phương.

Nhưng mà, nơi này rỗng tuếch, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy ba người bóng người, cũng đã biến mất không còn tăm hơi.

Không do dự, Tiêu Vũ lập tức vừa trở về mặt đất, tùy ý chọn một tòa hơi gần đỉnh núi, tấn công núi mà lên.

“Người nào?”

Trên núi xuất hiện mấy bóng người, khi thấy Tiêu Vũ lập tức, mấy người này cũng là phi thường giật mình, rất rõ ràng, bọn họ giống nhau cho rằng Tiêu Vũ đã chết, nhìn thấy Tiêu Vũ có chút không thể tin được.

Sau đó, mấy người này cũng như lúc trước ba người kia giống nhau, như là phát điên đối với Tiêu Vũ ra tay, muốn cướp đoạt Tiêu Vũ trên người cái gọi là “bí bảo”.

Tiêu Vũ đối đãi bọn hắn phương thức cũng giống như vậy, ung dung đưa bọn họ đánh bại, sau đó hỏi: “Thạch Vũ cùng bên cạnh ta hai người kia, đã đi nơi nào?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 183: Đăng Đế Đỉnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thạch Vũ thân là ngày xưa nhỏ Thiên Vương một trong, những người này tự nhiên cũng là nhận thức.

Đối mặt không có bị thương Tiêu Vũ, những người này tại sao có thể là đối thủ của hắn, sợ hãi bên dưới Tiêu Vũ hỏi cái gì liền đáp cái đó, không dám có chút ẩn giấu.

Tiêu Vũ đi sâu vào không biết khu vực, vừa đi chính là hơn một tháng thời gian, không có một chút tin tức, Thánh cảnh người trong cũng không biết tung tích của hắn, cũng không tìm được muốn Sở Ngâm Sa bọn người.

Trước đây không lâu, Sở Ngâm Sa ba người rốt cục ở lộ mặt, bọn họ mới vừa xuất hiện, liền bị Thánh cảnh bên trong người phát hiện.

Mấy người này cùng Tiêu Vũ vẫn cùng hoạt động, Thánh cảnh người trong phát hiện ba người này, nhận định bọn họ biết Tiêu Vũ tăm tích, đối với bọn họ điền cuồng truy kích.

Ba người bị bắt bỏ mạng, ở Thánh cảnh bên trong chung quanh trốn nhảy lên, trốn đông trốn tây, hiện nay sớm chẳng biết đi đâu, ở Thánh cảnh bên trong không có mấy người biết được.

Có tin đồn, ba người bọn họ bị Lăng Đế đuổi theo, Lăng Đế làm đầu một lần sự tình giận chó đánh mèo bọn họ, đem mấy người bọn họ chém giết.

Cũng có người nói, nhìn thấy ba người bọn họ tiến vào khu vực thứ năm, đến nay không về.

Thậm chí còn có tin tức, khu thứ năm bên trong xuất hiện thực lực không kém gì Lăng Đế người, đem ba người bọn họ mang đi.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ tức giận trong lòng, ba người kia nhất định là thấy hắn đi quá lâu, lo lắng hắn có chuyện, mới có thể lộ mặt điều tra, kết quả tự nhiên là đã xảy ra chuyện.

Kỳ thực chính hắn cũng thật không ngờ, chuyến đi này lại muốn tìm thời gian lâu như vậy.

Hỏi rõ sau khi, hắn không hề dừng lại, rời đi nơi đây, cái thứ nhất đi địa phương, chính là Lăng Đế Đế Phong.

“Tiêu Vũ không chết? Chuyện gì thế này? Hơn nữa ta xem thực lực của hắn tựa hồ so với một tháng trước càng cường đại rồi!”

“Một tháng này hắn rốt cuộc đi nơi nào, không phải nói hắn bị thương nặng gì? Lúc đó thương thế của hắn rất nhiều người đều có nhìn thấy, thương nặng như vậy làm sao nhanh như vậy thì khôi phục?”

“Đừng động nhiều như vậy, tóm lại, Tiêu Vũ đã trở lại, đây là chuyện lớn, vội vàng đem tin tức tán đi ra ngoài.”

Tiêu Vũ rời đi sau khi, ra tay với hắn vài tên thanh niên vẫn lòng còn sợ hãi, mấy người thương nghị qua đi, đều cảm thấy Tiêu Vũ trở về sự tình có chút kinh người, dù sao thực lực của hắn quá mạnh mẽ, không kém gì Lăng Đế, bọn họ quyết định đem tin tức này cho thả ra ngoài.

Nhưng mà, bọn họ vừa định hành động,

Một viên màu vàng dấu ấn không tiếng động xuất hiện, từ mi tâm của bọn họ xuyên qua, mấy người trong mắt nhất thời một mảnh mờ mịt, không một chút nào không nhớ được muốn việc cần phải làm, cũng hoàn toàn quên đi thấy qua Tiêu Vũ sự tình.

Cái này dấu ấn cuối cùng biến mất, trở về đến Tiêu Vũ trong tay, đi vào trong cơ thể của hắn.

“Mấy cái kia tin đồn, cũng không biết cái nào thật hay giả, để an toàn của bọn hắn, ta chuẩn bị một chút.”

Một đường đi nhanh, Tiêu Vũ một bên nhanh chóng di động, trên mặt hình dạng, một bên ở trong quá trình di động chầm chậm biến hóa.

Chưa qua chốc lát, dung mạo của hắn đã triệt để đại biến, hóa thành một mặt mày lạnh như băng thiếu niên.

Sau đó, hắn huy động trong cơ thể vết máu, thay đổi tự thân khí tức, thì ngay cả thể nội Thần lực đều bị hắn giấu, coi như bây giờ cùng người động thủ, người khác cũng không cách nào phát hiện nữa trong cơ thể hắn màu vàng linh sông, thậm chí không thể nhìn ra hắn có bao nhiêu tu vi.

Đây là vết máu diệu dụng, có thể đối với nhục thân của mình sản sinh rất nhiều ảnh hưởng, ứng dụng đến lúc đó, thậm chí có thể mang chính mình hoàn toàn biến thành một người khác, cũng có thể tự thân Thần lực hoàn toàn đại biến.

Sở dĩ thay đổi dung mạo, Tiêu Vũ có tính toán của mình, nếu như Sở Ngâm Sa bọn người thực sự là bị người mang đi, ở không biết là thân phận đối phương dưới tình huống, hắn không thích hợp tùy tiện lộ mặt.

Vạn nhất đối phương là muốn mượn mấy người này đến kiềm chế hắn, hắn tùy ý bại lộ thân phận, sẽ rất bị động, còn có thể sẽ làm ba người bọn họ lâm vào trong nguy hiểm.

Ngoài ra, Thánh cảnh bên trong có người cố ý tản bộ tin tức, nói hắn trọng thương chết, đã như vậy, hắn cũng thừa cơ hội này, tìm hiểu một chút đây là người nào làm, nếu sớm để đối phương biết hắn bình yên trở về, sự tình sẽ trở nên khó khăn rất nhiều.

Có nát hư bước nơi tay, Tiêu Vũ tốc độ rất nhanh, không lâu sau đó cũng đi tới Đế Phong bên dưới.

Hắn không chần chờ, bước ra bước chân trực tiếp leo núi.

“Người nào dám xông vào Đế Phong? Muốn chết sao?”

Tiêu Vũ chân trước leo núi, trên núi liền xuất hiện quát lạnh một tiếng, hai bóng người xuất hiện, ngăn cản đường đi của hắn.

Hai người này cũng là người quen, theo thứ tự là Tất Tu cùng đợi một bộ, hai người bọn họ lại đã ở Đế Phong, này ngược lại để Tiêu Vũ rất bất ngờ, hai người này không phải có chính mình đỉnh núi gì? Làm sao chạy đến Đế Phong đến rồi?

“Ta muốn gặp Lăng Đế, để Lăng Đế đi ra!” Bước chân hắn không ngừng, tiếp tục hướng về trên núi đi đến.

“Ngươi thì tính là cái gì? Lăng Đế cũng là ngươi muốn gặp là gặp?”

Tất Tu gầm lên, cùng Hậu Nhất Phi lẫn nhau liếc mắt ra hiệu, sau đó chia làm một tả một hữu, đồng thời ra tay.

“Bằng hai người các ngươi phế vật, cũng tưởng ngăn ta?”

Tiêu Vũ bá đạo phi thường, thậm chí chưa từng động tác, trong cơ thể khí ấn bay ra, hóa thành một thanh kim sắc cự kiếm, như là một vệt sáng, chém về phía hai người.

“Loạch xoạch!”

Kiếm quang lóe lên, Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi đồng thời lùi về sau, hai người nhìn nhau kinh ngạc.

Đây là cái gì binh khí? Có điều một đòn trong lúc đó, hai người bọn họ đều đã bị thương, nếu là chậm hơn một bước lùi về sau, hai người cũng phải tại chỗ bỏ mình!

Này rốt cuộc là ai? Hai người kiêng dè không thôi, Thánh cảnh bên trong ngoại trừ Lăng Đế cùng Tiêu Vũ, này đứng đầu nhân vật bọn họ biết tất cả, hai người bọn họ thực lực ở Thánh cảnh bên trong cũng coi như đứng đầu nhất lưu, cùng ra tay, lại một chiêu thì thất bại, lúc nào lại xuất hiện một cái như vậy người mạnh?

“Vị huynh đài này, không biết ngươi là thân phận gì, muốn gặp Lăng Đế để làm gì?” Tất Tu một chút rất là biết điều, không dám lại dùng loại kia ngông cuồng giọng nói chuyện.

Thì theo vừa mới cái kia một tay đến xem, trước mắt cái này thực lực dĩ nhiên vắng mặt Lăng Đế bên dưới, cũng không phải bọn họ có thể trêu chọc được.

“Cút! Để Lăng Đế đi ra gặp ta!” Tiêu Vũ thu hồi khí ấn, quát lạnh đồng thời, tiếp tục hướng về trên núi đi đến.

Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi sắc mặt cực kỳ khó coi, ngoại trừ Lăng Đế, bọn họ chưa từng bị người như vậy quát mắng qua? Một mực trước mắt thực lực của người này gượng quá mức, bọn họ là cản cũng không được, không cản cũng không được.

Đế Phong, Thánh cảnh bên trong cao lớn nhất núi cao một trong, sức mạnh đất trời thập phần nồng nặc.

Mà giờ khắc này, Tiêu Vũ đi ở trên núi này, lại cảm giác sức mạnh đất trời và không bằng trong tưởng tượng khuếch đại, nội tâm hắn thở dài, Thánh cảnh xem ra là thật sắp sụp đổ, còn sót lại thời không lực lượng đã càng ngày càng ít.

“Bốp!”

Khi hắn leo núi bên trong, một đạo to lớn kim quang từ dưới núi xuất hiện, chính là Lăng Đế hoàng kim cự kiếm!

Này thanh kiếm lớn ngang qua càng đỉnh núi, kiếm chỉ Tiêu Vũ, mang theo vô thượng Thần Uy, chém xuống một kiếm.

“Hừ!”

Tiêu Vũ trong miệng hừ nhẹ, trong cơ thể khí ấn bay ra, hóa thành trường kiếm đồng thời, đột nhiên thành lớn, cùng Lăng Đế kiếm lẫn nhau hưởng ứng, hai cái binh khí đụng nhau, chấn động đến mức bên cạnh Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hai người sắc mặt trắng bệch, ngay đầu tiên thoát đi khu vực này. &# 85

Vốn theo lý thuyết, Tiêu Vũ còn chưa đột phá đến hóa khí cảnh, Thần lực không thể rời thân thể, không cách nào điều khiển binh khí khoảng cách xa chiến đấu, nhưng dung hợp sáu loại Thánh lực, khiến cho hắn sớm thoát ly bình thường linh nguyên cảnh.

Trong cơ thể hắn này từ Thánh lực biến thành dấu ấn không chỉ có thể rời thân thể, nhưng lại khả năng biến ảo to nhỏ, một viên khí ấn, hoàn toàn không giống như Lăng Đế hoàng kim cự kiếm không đều.

“Đã xảy ra chuyện gì? Đế Phong bên trên tại sao có thể có hai cái hoàng kim cự kiếm?”

“Lăng Đế đang cùng người đại chiến? Đối thủ của hắn là ai, lại có không kém gì hoàng kim cự kiếm binh khí!”

“Thực lực của người này thật là khủng khiếp, so với Tiêu Vũ còn mạnh hơn!”

Hai cái hoàng kim cự kiếm hình thể to lớn, ở Đế Phong bầu trời giao chiến, tình cảnh này kể cả cách xa ở cái khác trên đỉnh núi người đều có thể thấy, tất cả mọi người nhìn thấy bực này hình ảnh, nội tâm đều là chấn động không ngớt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ngày hôm qua nói rồi hôm nay sẽ bùng nổ, đến bây giờ ta trừ ăn cơm chính là ở gõ chữ, có điều rốt cuộc khả năng con ngựa bao nhiêu cũng không dám hứa chắc, chỉ có thể nói tận lực nhiều con ngựa, mãi cho đến mười hai giờ khuya, khả năng càng bao nhiêu hơn càng bao nhiêu hơn, cũng coi như đáp lại một chút thúc canh tiểu đồng bọn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 184: Dấu Ấn Chiến Lăng Đế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lăng Đế hoàng kim cự kiếm, ở Thánh cảnh bên trong người nào không biết? Hiện nay lại xuất hiện một cây khác hoàng kim cự kiếm, đang cùng Lăng Đế giao chiến.

Người này là ai? Cái này hoàng kim cự kiếm là nơi nào đến? Đây là bây giờ tất cả mọi người phi thường quan tâm vấn đề, nhưng mà ai cũng không lấy ra được một cái kết luận.

Hai cái hoàng kim cự kiếm, ở Đế Phong bên trên kiếm quang khuấy động, đếm không hết ánh kiếm múa tung, chém Đế Phong không dứt chấn động, cát bay đá chạy.

Đế Phong, Lăng Đế vị trí đỉnh núi, chưa từng có qua chuyện như vậy? Bị người tấn công núi, cả ngọn núi bị hao tổn nghiêm trọng, cái này ở Thánh cảnh còn là lần đầu phát sinh.

Hoàng kim cự kiếm cùng Tiêu Vũ khí ấn giao chiến một lúc lâu, cuối cùng Lăng Đế kiếm to dẫn đầu bay trở về, ẩn vào trên đỉnh ngọn núi.

“Lăng Đế lại lui trước? Cái này rốt cuộc là ai? Từ nơi nào nhô ra, lại dám khiêu chiến Lăng Đế!”

Thấy cảnh này đám người khiếp sợ, Lăng Đế trước tiên triệu hồi binh khí của hắn, điều này nói rõ cái gì? Ít nhất nói rõ Lăng Đế không làm gì được đối phương.

Cái này ở Thánh cảnh ở trong, đã đủ để làm người khiếp sợ.

“Lăng Đế, lăn ra đây cho ta!”

Hoàng kim cự kiếm biến mất, Tiêu Vũ cũng gọi về chính mình khí ấn, một lần nữa đi lên núi.

Thanh âm hắn hùng vĩ, không chỉ truyền khắp Đế Phong, liền quanh thân vài toà đỉnh núi người đều nghe được, mỗi người nghẹn họng nhìn trân trối, lại có thể có người gan dạ như vậy cùng Lăng Đế nói chuyện!

“Nơi nào đến giun dế, gan dạ phạm ta Đế Phong?”

Lăng Đế hiện thân, cầm trong tay hoàng kim cự kiếm, người mặc chiến y màu vàng óng, phong thái như nhau từ trước. Hắn giống như một vị đến từ trên chín tầng trời chiến thần, đứng ở Đế Phong bên trên, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Bởi vì Tiêu Vũ cải biến dung mạo, khí tức cũng là đại biến, hơn nữa chiến đấu phong cách cũng bởi vì sáu loại Thánh ấn cùng trước đây hoàn toàn khác nhau, kiện binh khí kia càng theo không có người thấy, Lăng Đế cũng không khả năng đưa hắn nhận ra.

“Lăng Đế, giao ra Tiêu Vũ bên người những người kia, ta tha cho ngươi một mạng!”

Tiêu Vũ tương đương khí phách, mặc dù đứng ở chỗ thấp, nhưng giọng so với Lăng Đế cuồng hơn, lạnh như băng ngữ khí, để hết thảy nghe được mọi người một trận phát rét run.

Đây rốt cuộc là nơi nào nhô ra người mạnh, không có chút nào đem Lăng Đế để ở trong mắt, tốt xấu Lăng Đế cũng là ngoại trừ khu thứ năm ở ngoài tuyệt đối bá chủ, này người ở Lăng Đế trước mặt lại ngông cuồng như thế!

“Tiêu Vũ người bên cạnh? Ngươi tìm lộn chỗ!”

Lăng Đế lời nói lạnh lùng,

Nhưng cũng không có lần nữa ý xuất thủ.

Hắn đã nhìn ra, người trước mắt này rất mạnh, hắn dù cho ra tay, cũng chưa chắc khả năng thắng, coi như thắng rồi, cũng nhất định là thắng thảm, trước mắt Thánh cảnh bên trong bầu không khí vi diệu, hắn không muốn tùy tiện cùng cường giả loại này động thủ.

“Phải không? Không nộp ra những người kia, vậy ngươi này Đế Phong, sẽ không có tiếp tục tồn tại cần thiết!”

Tiêu Vũ một lần nữa lấy ra khí ấn, lần này khí ấn hóa thành 1 cây búa lớn, nằm ngang ở Đế Phong bên trên, một búa này nếu là nện xuống, không cần hoài nghi, dùng thực lực của hắn, rất nhanh là có thể đem Đế Phong cho nện phẳng.

“Đến ta Đế Phong làm càn, muốn chết!”

Lăng Đế dù cho không muốn động thủ, lúc này cũng không khả năng ngồi xem không can thiệp tới.

Người nào không biết Đế Phong là hắn đỉnh núi, nếu là bị người ở ngay trước mặt hắn cho bằng nhau, truyền đi không khác tương đương đánh hắn một vang dội bạt tai, từ đó sau đó mới không có bất luận cái gì uy nghiêm.

Quát lạnh bên trong, Lăng Đế cầm trong tay hoàng kim cự kiếm, và trên người hoàng kim chiến y cũng phát sinh ánh sáng, lần này không có sử dụng hộ thể thần quang, rõ ràng hắn biết rõ này chỉ riêng không ngăn được Tiêu Vũ cái này cấp bậc nhân vật.

“Nhìn là người đó chết!”

Tiêu Vũ quyết đoán xuất kích, lần trước một trận chiến bị Lăng Đế đánh tới chính mình đỉnh núi, không phân thắng bại, vừa vặn, vay mượn cơ hội này cùng Lăng Đế tái chiến một hồi.

Trong tay hắn khí ấn lại biến, hóa thành một nhánh trường côn, cùng Lăng Đế còn còn khoảng cách mấy trăm trượng, liền 1 côn nện xuống.

Màu vàng trường côn thần tốc dài ra, đền bù khoảng cách gian không đủ.

“Đây rốt cuộc là binh khí gì?”

Lăng Đế hoảng sợ, Tiêu Vũ trong tay cái kia kim sắc gì đó thực tại quỷ dị, lại có thể không ngừng biến hóa hình thái.

Hắn tự nhiên sẽ không biết, đây là khí ấn chỗ kinh khủng, có thể biến thành chứa nhiều binh khí, biến ảo vô cùng, hơn nữa Tiêu Vũ rèn cốt khí thực lực bất phàm, đối với các loại binh khí cấu tạo đều hết sức hiểu ra, khả năng biến ảo càng nhiều!

Đối mặt một côn này, Lăng Đế giơ kiếm đón chào, hoàng kim cự kiếm bị hắn nắm trong tay, uy lực rõ ràng so với tế đến xa xa càng nhiều, Tiêu Vũ một côn này chưa có thể thương tổn hắn, ngược lại trường côn bị chấn động trở về.

“Giết!”

Lăng Đế thừa cơ truy kích, tay cầm trường kiếm màu vàng óng, tốc độ như gió lấn đến Tiêu Vũ trước người, kiếm quang chớp nhanh, trong thời gian ngắn đã đối với Tiêu Vũ chém ra chín kiếm!

“Cút!”

Tiêu Vũ trong tay trường côn lại biến, côn dài nhọn đến đầu thương, thình lình đã biến thành 1 cây trường thương.

Mũi trường thương hàn quang lấp lóe, như rồng bình thường trước tiêm, tốc độ không giống như Lăng Đế chậm bao nhiêu, chớp mắt gai nhọn ra mười tám thương.

Nhưng mà Lăng Đế căn bản không màn, trường kiếm trong tay thẳng tiến không lùi, càng từ bỏ phòng thủ, toàn lực công kích.

“Keng!”

Tiêu Vũ mười tám thương toàn bộ đâm vào Lăng Đế hoàng kim chiến y bên trên, mười mấy thương đâm ra, lại chỉ cọ sát ra một mảnh tia lửa, không thể thương tổn được Lăng Đế mảy may!

Trong lòng hắn rung mạnh, Lăng Đế này chiến y thật đúng là bất phàm, thậm chí ngay cả hắn khí ấn đều không phá ra được, không biết thuộc về mấy cấp.

“Phạm ta Đế Phong người, chết!”

Lăng Đế từ bỏ phòng thủ, thế công kinh người, đây chính là hắn chỗ cường đại, có một kiện chiến y, liền có thể đứng ở thế bất bại, đồng thời có thể không kiêng dè gì, điên cuồng công kích.

Hoàng kim cự kiếm cùng hoàng kim chiến y, một công một thủ, còn nữa đều không phải là vật phàm, mới khiến cho hắn có thực lực hôm nay.

“Cho là có món chiến y thì vô địch rồi?”

Tiêu Vũ vận chuyển nát hư bước, kéo dài khoảng cách, đồng thời chỉ tay một cái, đầu ngón tay ra lại một viên dấu ấn.

“Còn có một viên?”

Lăng Đế cả kinh, Tiêu Vũ khí ấn cho hắn ấn tượng quá khắc sâu, bây giờ Tiêu Vũ lại sử dụng một viên hoàn toàn tương tự, làm cho hắn không thể không thận trọng đối xử.

“Đi!”

Chỉ nghe Tiêu Vũ trong miệng than nhẹ, này quả thứ hai xuất hiện dấu ấn, lại trong không trung hoa nở, trực tiếp biến mất, như là dung nhập vào trong không khí.

Lăng Đế còn ở đề phòng bên trong, đột nhiên cả người chấn động, cả người đều lung lay loáng một cái, hầu như té ngã.

“Thần hồn công kích?” Hắn sắc mặt có chút tái nhợt, Tiêu Vũ quả thứ hai dấu ấn, lại có thể trực tiếp công kích thần hồn của hắn, nếu không có hắn phản ứng thần tốc, giờ phút này nói không chừng đã biến thành một bộ thi thể. U &# 8

“Ngươi lại vẫn tu luyện Hồn quyết?” Tiêu Vũ đồng dạng phi thường giật mình.

Hắn quả thứ hai dấu ấn, gọi là Hồn ấn, Hồn ấn mặc dù hữu hình, lại có thể trực tiếp ảnh hưởng người thần hồn, lúc trước hắn chính là nhận sự giúp đỡ một quả này dấu ấn, xóa đi mấy người đoạn ngắn trí nhớ.

Thần hồn là vật vô hình, hoàng kim chiến y cũng không khả năng ngăn cản, trừ phi có nhằm vào loại này vật vô hình binh khí, bởi vậy Tiêu Vũ vừa nghĩ đến dùng cái này Hồn ấn tới đối phó Lăng Đế.

Nói như vậy, người bình thường thần hồn không thể thừa nhận được Hồn ấn một đòn, sẽ bị Tiêu Vũ ở vô hình trung chém giết, nhưng Lăng Đế lại chịu đựng được, rất rõ ràng thần hồn của hắn mạnh hơn người bình thường, trải qua tu luyện.

Chuyên môn đến tới tu luyện thần hồn, khiến thần hồn lớn mạnh, chính là Hồn quyết.

“Chết!”

Ăn 1 thiệt thòi, Lăng Đế nhất thời bác gái, chỉ thấy xung quanh thân thể của hắn hộ thể thần quang lại xuất hiện, sau đó toàn bộ tiến vào mi tâm của hắn.

Rất rõ ràng, hắn muốn dùng này hộ thể thần quang, bảo vệ tự thân thần hồn, đến nhằm vào Tiêu Vũ Hồn ấn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 185: Bình Đế Phong

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dùng thần quang bảo vệ thần hồn, Lăng Đế một lần nữa đối với Tiêu Vũ ra tay.

Hắn hộ thể thần quang thập phần thần dị, chiếm được với dị tượng bên trong, Tiêu Vũ Hồn ấn tuy mạnh, nhưng cũng trong khoảng thời gian ngắn không phá ra được này kim quang.

Đánh có hoàng kim cự kiếm, thủ có hoàng kim chiến y, thần hồn có hộ thể thần quang bảo vệ, hơn nữa tự thân thực lực cường đại, Lăng Đế hầu như khó giải, không để ý phòng ngự, quay Tiêu Vũ đánh mạnh.

“Đoành!”

Núi đá đánh bay, Đế Phong triệt để không muốn, ở Tiêu Vũ Lăng Đế trong đại chiến trở nên hoàn toàn thay đổi, trở nên tàn tạ không chịu nổi.

Chiến đến nước này, Lăng Đế sớm không có vấn đề, dù cho đem Đế Phong đánh ngang, cũng đánh giết người trước mắt, huống hồ Đế Phong trên thánh quang cũng càng ngày càng ít, hắn ngày gần đây thì cũng định rời đi.

“Giết!”

Hai người đồng thời quát lạnh, tất cả đều đánh nhau thật tình.

Tiêu Vũ vận dụng hai viên dấu ấn đều không làm gì được Lăng Đế, không thể không nói, có hoàng kim cự kiếm cùng chiến y Lăng Đế thật rất mạnh, bây giờ vừa có thể kháng thể thần quang thần bảo vệ Hồn, đã có thể nói không có bất kỳ sơ hở nào.

“Vết máu, xé trời!”

Tiêu Vũ lấy ra quả thứ ba dấu ấn, chính là vết máu.

Cái này trong vết tích đối với lực bắt nguồn từ Vũ Cực Điện Võ thánh bia, này điện nặng nhất sức chiến đấu, trên tấm bia Thánh lực cũng càng có khuynh hướng các loại chiến quyết, có thể ảnh hưởng thân thể, thậm chí khả năng gia trì ở thân thể, cùng với các loại chiến quyết bên trên.

Tiêu Vũ nắm chặt cái này dấu ấn, khiến cho hòa vào chính mình quyền thượng, hắn vốn định dùng để thêm vào táng thiên quyền, nhưng sợ bị Lăng Đế nhìn thấu thân phận, lâm thời thay đổi một loại quyền pháp.

Bộ quyền pháp này mặc dù không bằng táng thiên quyền, nhưng tương tự cực kỳ bá đạo, hơn nữa có vết máu thêm vào, uy lực còn muốn trước kia táng thiên quyền bên trên.

“Ầm!”

Lăng Đế bay ngược, ho ra đầy máu, dù cho người mặc hoàng kim chiến y, cũng không có thể ngăn cản cú đấm này toàn bộ xung kích, Tiêu Vũ ba loại dấu ấn cùng xuất hiện, lập tức để hắn cảm nhận được áp lực thật lớn.

“Mặt trời Kim Luân, hiện!”

Hắn phẫn nộ rống to, trong cơ thể cái kia một vòng nắng gắt bình thường bảo luân lại xuất hiện, kim quang vạn trượng, phối hợp hai cái binh khí, cùng Tiêu Vũ đại chiến.

Trong đại chiến, Lăng Đế các loại thủ đoạn thần thông cùng xuất hiện, hầu như điên cuồng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ dùng ba viên dấu ấn đối kháng,

Mặc dù còn có mặt khác ba viên, nhưng không muốn bại lộ quá sớm, chỉ dùng khí, máu, Hồn ba viên dấu ấn nghênh địch.

Lăng Đế thật vô cùng mạnh mẽ, mặc dù đã trọng thương, lại vẫn là dũng mãnh vô cùng, càng đánh càng cuồng.

Hai người đại chiến đã lâu, rốt cục, ở trong ầm ầm nổ vang, Đế Phong sụp đổ, hóa thành khắp nơi đá vụn, không còn tồn tại nữa, miễn cưỡng bị hai người bọn họ đánh ngang.

“Trời ạ, Đế Phong…… không còn!”

“Trừ khu thứ năm ở ngoài đệ nhất núi cao, ở chúng sơn trong lúc đó giống như đế vương, lại bị đánh bằng nhau!”

“Từ một ngày kia lên, lại không Đế Phong!”

Thánh cảnh chấn động, tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, Đế Phong lại bị hai người bọn họ miễn cưỡng đánh sập.

Đây cũng không phải là Tiêu Vũ lần trước chiếm cứ toà kia sách đầu, ở Thánh cảnh, Đế Phong được xưng đệ nhất phía sau núi, là mạnh nhất tượng trưng, cũng được người gọi là đệ nhất núi, mặc dù Đế Phong tên là bị Lăng Đế quan trên, nhưng một đế chữ, cũng có thể thể hiện đến ngọn núi này ở Thánh cảnh bên trong địa vị.

Đối với Thánh cảnh bên trong người mà nói, ngọn núi này đại biểu chính là tuyệt đối mạnh mẽ, trước đây không người nào dám tới xúc phạm, ngọn núi này riêng là đứng ở đó, liền có thể làm cho bọn họ cảm giác được áp lực cực lớn.

Hiện nay, ở một cái không biết người và Lăng Đế trong đại chiến, Đế Phong bị triệt để san bằng, không còn tồn tại nữa, đây đối với Thánh cảnh bên trong người mỗi người, đều là cực kỳ rung động.

“Nát khung!”

Đại chiến kéo dài một ngày một đêm, cuối cùng, Lăng Đế chiến áo bị Tiêu Vũ không ngừng lấy hai quả đấm đánh, miễn cưỡng đánh ra một lỗ hổng.

Hắn nắm lấy cơ hội, khí ấn lại biến, hóa thành trường thương, đồng thời vết máu bay tới, thêm vào ở trên mũi thương, một súng nhắm thẳng vào Lăng Đế chiến y chỗ hổng.

“Keng!”

Lăng Đế dùng hoàng kim cự kiếm chống đỡ, trạng như điên cuồng, thi triển ra toàn lực, nhưng mà, Tiêu Vũ Thánh ấn vốn là không kém gì hoàng kim cự kiếm, hơn nữa có vết máu thêm vào, một đòn qua đi, Lăng Đế lớn kim cự kiếm tuột tay, xa xa bay ra.

“Phụp” một tiếng, Tiêu Vũ trường thương màu vàng óng xé ra hoàng kim chiến y chỗ hổng, đâm vào Lăng Đế trong cơ thể.

Tất cả, tựa hồ cũng vào thời khắc này quy về yên lặng, vô số đôi núp trong bóng tối quan sát con mắt, vào đúng lúc này đều trừng tròn xoe.

“Được xưng bất bại Lăng Đế, hôm nay...... lại thất bại!”

“Đế Phong không muốn, Lăng Đế rốt cuộc cũng bị người đánh hạ bất bại thần đàn!”

“Người này đến tột cùng là ai, lại cường đại đến mức độ này, liền Lăng Đế hoàng kim chiến y đều có thể xé ra!”

Thánh cảnh yên tĩnh, còn nơi trong cơn chấn động.

Lăng Đế, từ hắn chiếm cứ Đế Phong, tự xưng là đế bắt đầu từ ngày đó, đến nay chưa từng thua với qua ai, ở Thánh cảnh bên trong, hắn sớm đã có không thất bại tên, mà ngày hôm đó, hắn thất bại, bại bởi một không người người quen biết.

Hắn hoàng kim chiến y, hắn hoàng kim cự kiếm, đến bây giờ ở Thánh cảnh bên trong đều là được xưng vô địch tồn tại.

Một cái chiến y, để hắn đứng ở bất bại, cho tới nay không người nào có thể vỡ nát, dù cho có người cá biệt có thể phá hắn hộ thể thần quang, cuối cùng cũng không làm gì được này chiến y, dẫn đến không ai có thể chiến thắng Lăng Đế, thì như thế trước Tiêu Vũ.

Ở trong mắt tất cả mọi người, Tiêu Vũ đã đủ mạnh, nhưng cũng không cách nào chiến thắng Lăng Đế, rất lớn nguyên nhân, chính là bởi vì không có thể phá ra hoàng kim chiến y.

Hiện nay, cái này đột nhiên xuất hiện khuôn mặt xa lạ, vậy mà tại hoàng kim chiến y trên miễn cưỡng xé ra một lỗ hổng, 1 cây trường thương đem Lăng Đế đâm thủng!

Vậy thì tương đương với phá vỡ một thần thoại, này tránh không người nào có thể vỡ nát chiến y, bây giờ càng bị hắn vạch tìm tòi, mặc dù chỉ có một lỗ hổng, nhưng cái này đã đủ để trí mạng!

“Ta hiện nói một lần, đem mấy cái kia cùng Tiêu Vũ có liên quan người giao ra đây!”

Đối với kết quả này, cực kỳ không có cảm giác chính là Tiêu Vũ, dung hợp sáu loại Thánh lực, thực lực của hắn tiến bộ không phải một chút, Lăng Đế quả thật rất mạnh, nhưng so với hắn hiện tại, dĩ nhiên là không đáng chú ý.

“Người này là ai, hắn đang tìm Thạch Vũ bọn họ?”

“Có phải hắn và Tiêu Vũ có quan hệ gì? Tiêu Vũ đã chết, hắn sẽ không phải là cho Tiêu Vũ báo thù a, nếu không làm sao sẽ đối với Lăng Đế ra tay?”

“Hắn tìm Thạch Vũ những người kia làm gì? Chẳng lẽ hắn thật cùng Tiêu Vũ có quan hệ?”

Tiêu Vũ nói, để Thánh cảnh bên trong người một lần nữa bắt đầu suy đoán.

Trong mắt bọn họ, Tiêu Vũ đã chết, Tiêu Vũ bên người mấy người kia cũng tung tích không rõ, vào lúc này đột nhiên có một cái như vậy người mạnh xuất hiện, vừa ra tay thì đánh bại Lăng Đế, còn muốn tìm kiếm Thạch Vũ bọn người.

Bọn họ không thể không hoài nghi, người này có phải là cùng Tiêu Vũ có quan hệ gì, đột nhiên xuất hiện, vừa là không phải vì Tiêu Vũ báo thù mà đến.

“Khà khà……”

Lăng Đế không nói lời nào, cặp mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, vừa cười, bên mép đồng thời còn chảy xuống máu tươi, thoạt nhìn phá lệ đáng sợ.

“Ngươi muốn chết?”

Tiêu Vũ nhíu mày, người này tự lập làm đế, thập phần tự kiêu, cho dù đã bị thua, bị hắn 1 cây trường thương đinh trụ, cũng hoàn toàn không có chịu thua ý tứ, ngược lại trong mắt ánh sáng lạnh tràn ngập nguy hiểm.

“Cũng được, ngươi không nói, ta liền tự mình tìm!”

Tiêu Vũ biết rõ, U &# 8 &# 32; Lăng Đế dạng này người, một khi trở mặt, tuyệt đối không thể lưu, nếu không hậu hoạn không có vô cùng.

Hắn tay cầm trường thương màu vàng óng, lúc này chỉ cần nhẹ nhàng chấn động, có thể lấy đi Lăng Đế tính mạng.

“Khoan động thủ đã!”

Đột nhiên, một thanh âm xuất hiện, Tiêu Vũ vừa quay đầu lại, chỉ thấy một gã đầy mặt mỉm cười thanh niên, không biết lúc nào đã đứng ở phía sau hắn.

Hắn cả người lông tóc dựng đứng, ngay đầu tiên lùi ra, kéo dài một đoạn vô cùng khoảng cách xa, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm người trước mắt.

Vào lúc này, Tiêu Vũ trong đầu nhớ tới Phong Vũ cùng Mạc Ly, khi hắn tiến vào Thánh cảnh trước khi, hai người này đã đối với hắn trịnh trọng giao cho: Ở Thánh cảnh bên trong, có ba người vô luận như thế nào muôn ngàn lần không thể trêu chọc, nếu là gặp phải, càng xa càng tốt!

Lời này Tiêu Vũ vẫn ghi vào trong lòng, nhưng vào Thánh cảnh lâu như vậy, còn chưa từng thấy Phong Vũ cùng Mạc Ly nói ba người kia, hiện nay, hắn rốt cục gặp được cái thứ nhất!

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh thứ năm đưa lên, cơ bản mục tiêu đạt được, bất quá hôm nay nói cẩn thận là muốn bùng nổ, trước tiên đi ăn cơm, buổi tối tiếp tục càng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 186: Mai 1 Thu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Là ngươi? Ngươi vừa tới làm cái gì? Ta nói rồi, ta sẽ không gia nhập bất kỳ bên nào!” Nhìn thấy người đến, Lăng Đế sắc mặt cũng biến thành không được tự nhiên, thậm chí như là có chút không ưa.

Theo thái độ của hắn không khó coi đến, hắn tựa hồ đối với người thanh niên này có hiểu biết.

“Đây là Phong Vũ cùng Mạc Ly nói, Thánh cảnh trong đám người tuổi trẻ nguy hiểm nhất 3 một người trong?”

Tiêu Vũ quan sát tỉ mỉ, trước mắt người thanh niên này, nhìn qua không cao hơn hai mươi tuổi, mang trên mặt mỉm cười thản nhiên, làm cho người ta một loại rất chân thành cảm giác.

Trong tay người này, nắm bắt một cây không biết là cỏ dại, đứng ở Tiêu Vũ phía sau, với lúc này mỉm cười nói: “Trước tiên tự giới thiệu mình một chút a, tại hạ Mai Nhất Thu, vị huynh đài này xưng hô như thế nào?”

Tiêu Vũ không có trả lời, con mắt chăm chú nhìn trong tay người này cỏ dại.

Cái kia đúng là bình thường cỏ dại, không phải linh dược gì. Lúc trước Phong Vũ Mạc Ly đối với hắn giao cho ba người, một người trong đó đặc điểm chính là, trên mặt đều là mang theo ba phần mỉm cười, bất luận đi tới chỗ nào, trong tay đều sẽ nắm bắt một cây không biết tên cỏ dại!

Nói xong người này đặc tính, Phong Vũ Mạc Ly còn lần nữa giao cho, không can thiệp tới dưới tình huống nào, khả năng không cùng người này tiếp cận, cũng đừng có cùng người này tiếp cận, càng tuyệt đối không thể trêu chọc.

Giờ phút này nhìn thấy người này đứng ở trước mắt mình, Tiêu Vũ cũng không nhịn được đánh giá, đến tột cùng người này có cái gì địa phương đáng sợ? Ít nhất theo nhìn bề ngoài đến, người này cũng không có cho hắn quá cảm giác nguy hiểm.

Đương nhiên, vừa mới người này tài năng ở im hơi lặng tiếng gian đi tới phía sau hắn, liền đủ để chứng minh người này thực lực bất phàm, không phải nhân vật bình thường.

“Huynh đài, ngươi là đang tìm Thạch Vũ, Sở Ngâm Sa, cùng với Nhan Thu Thủy ba người bọn họ gì?” Gặp Tiêu Vũ không đáp lời, hơn nữa thập phần cảnh giác dáng vẻ, Mai Nhất Thu cũng không tức giận, nụ cười trên mặt không giảm.

“Ngươi có biết tung tích của bọn hắn?” Tiêu Vũ trong lòng căng thẳng, nhưng ở trên mặt nhưng không có biểu hiện gì.

“Có thể không hỏi một câu, huynh đài ngươi tìm bọn hắn làm cái gì? Cùng bọn hắn là quan hệ như thế nào?” Mai Nhất Thu vẫn chưa trả lời ngay, mà là nghiêm túc thấy Tiêu Vũ.

“Ba người này vẫn luôn cùng Tiêu Vũ cùng hoạt động, ta tìm bọn họ, đều chỉ là vì tìm hiểu Tiêu Vũ tăm tích.”

Tiêu Vũ sớm nghĩ kỹ lời giải thích, hắn ngay từ đầu dự định, là che giấu thân phận của mình, giả dạng làm “Tiêu Vũ” cừu nhân, tìm kiếm mấy người này mục đích, chính là vì gẩy ra “Tiêu Vũ”, cũng chính là chính hắn.

Giờ phút này không biết có bao nhiêu ánh mắt đang ngó chừng nơi này, hắn nói như vậy,

Này ở trong bóng tối nhằm vào hắn người, nói không chừng sẽ cho rằng bọn họ là cùng lập trường, do đó tìm tới cửa, đến lúc đó hắn dĩ nhiên là khả năng biết là ai ở trong bóng tối ghim hắn.

“Thì ra là thế.” Mai Nhất Thu nghe xong Tiêu Vũ giải thích, gật gù, hắn tựa hồ cũng không cho là “Tiêu Vũ” đã chết, không một chút nào bất ngờ, mỉm cười nói: “Ba người kia nói, ta ngược lại thật ra biết tin tức của bọn hắn, ta có thể nói cho huynh đài, có thể không cũng mời mọc huynh đài giơ cao đánh khẽ, cùng Lăng Đế tiêu tan hiềm khích lúc trước?”

Lời này ý tứ rõ ràng có điều, chính là muốn Tiêu Vũ buông tha Lăng Đế, có điều Lăng Đế người này thái quá kiêu ngạo, Mai Nhất Thu nếu như nói để Tiêu Vũ tha hắn, nói không chừng hắn ngay lập tức sẽ nổi khùng, thà chết cũng không chấp nhận.

“Nếu như ngươi hãy nói cho ta biết ba người kia tăm tích, ta có thể lập tức rời đi.”

Tiêu Vũ không có suy nghĩ nhiều, Lăng Đế giết cùng không giết không có khác biệt lớn, đối với hắn hiện tại tới nói Lăng Đế đã không có quá nhiều uy hiếp, so sánh với đó còn là Sở Ngâm Sa ba người an toàn quan trọng hơn.

“Ta ở khu thứ năm bên trong, từng gặp ba người kia bóng người, bất quá bọn hắn tựa hồ đã ẩn núp, bây giờ ở đâu, không biết được.” Đạt được Tiêu Vũ đồng ý, Mai Nhất Thu cũng không do dự, trực tiếp đem mình biết nói cho Tiêu Vũ.

Bọn họ lại vào khu thứ năm? Cái kia 1 khu vực phức tạp nhất, hơn nữa Tàng Long hang hổ, chân chính nhân vật đứng đầu, tựa hồ cũng là ẩn giấu ở cái kia 1 trong vùng, Tiêu Vũ không nghĩ ra, Sở Ngâm Sa bao nhiêu người làm sao đã chạy tới nơi nào?

Tìm được những người kia tin tức, hắn liếc mắt nhìn chằm chằm Lăng Đế, sau đó xoay người rời đi, không muốn lưu lại.

“Huynh đài, Thánh cảnh đem loạn, bây giờ chính là bão đoàn thời điểm, ngươi một thân một mình, ở Thánh cảnh bên trong, chỉ sợ rất khó đi được mở.”

Mai Nhất Thu ở Tiêu Vũ phía sau, vừa không nhanh không chậm nói rồi một câu như vậy.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ dừng lại, Thánh cảnh đem loạn? Thánh cảnh quả thật sắp sửa tan vỡ không giả, nhưng này loạn chữ vì sao lại nói thế?

“Nơi này, có quá nhiều bí mật, này tiến vào Thánh cảnh bên trong thiếu niên, nhìn như nhờ vào đó tu luyện, Trên thực tế rất nhiều người đều có bất đồng mục đích, nhất là ở vào thời điểm này, Thánh cảnh đem hủy, mục đích của bọn họ chỉ còn một cái cơ hội cuối cùng, thánh tướng tan vỡ thời gian, các loại hỗn loạn cũng tất nhiên sẽ tùy theo mà lên.”

Mai Nhất Thu đi lên phía trước, chậm rãi nói: “Bây giờ, ngày nào đó đã dần dần gần rồi, Thánh cảnh bên trong mọi người đang vì cái kia thời khắc cuối cùng làm chuẩn bị, rất nhiều nhân vật đứng đầu, cũng cũng bắt đầu bão đoàn, ý đồ chung sức tranh cướp sau cùng cơ duyên.”

Tiêu Vũ nhìn Lăng Đế, nhìn nhìn lại tên nam tử này, đột nhiên có chút đã hiểu.

Để ứng đối sau cùng đại loạn, Thánh cảnh bên trong thực lực mạnh nhất những người kia vào lúc này dồn dập bão đoàn, coi chính mình tranh chấp càng đại thắng hơn tính.

Cái này Mai Nhất Thu tựa hồ chính là vì thế, lôi kéo Lăng Đế, muốn Lăng Đế bảo vệ, dù sao lấy Lăng Đế thực lực, ở Thánh cảnh bên trong cũng có thể lên làm một đại sức chiến đấu, nếu là cuối cùng Thánh cảnh thật hỗn loạn lên, thêm một cái Lăng Đế, chính là thêm ra một sự giúp đỡ lớn!

“Huynh đài ngươi đây chính là muốn đi tới khu thứ năm? Sau ba ngày, khu thứ năm bên trong có một tụ họp, là do cái kia 1 khu vực thực lực cường đại nhất mấy người phát khởi, mục đích ở chỗ bàn như vậy làm sao cuối cùng thời khắc giành càng cơ duyên lớn, Thánh biên giới sắp xếp được với thứ tự người đến lúc đó đều sẽ tiến đến, huynh đài nếu có thì giờ rảnh, cũng có thể tới ngồi một chút.”

Mai Nhất Thu ở thời khắc cuối cùng, lại đối với Tiêu Vũ nói.

“Nhất định đến!”

Tiêu Vũ để lại một câu nói, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Tụ họp? Hắn quá rõ ràng, bàn như thế giành cơ duyên chỉ là một tên tuổi, này tụ hội ý nghĩa khẳng định so với mặt ngoài phức tạp nhiều lắm.

Theo Mai Nhất Thu theo như lời, Thánh cảnh bên trong người bây giờ đã bắt đầu phân chia phe phái, này cái gọi là tụ họp ai biết có phải là lẫn nhau thăm dò, hay hoặc là còn có mục đích gì khác?

Có điều vô luận như thế nào, này tụ họp Tiêu Vũ là nhất định sẽ đi, dù chỉ là để dò hỏi Sở Ngâm Sa ba người tăm tích.

“Ta thế nào cảm giác, người này cho ta một loại rất cảm giác quen thuộc, tựa hồ là ở nơi nào gặp qua?”

Mai Nhất Thu nhìn Tiêu Vũ đi xa, đứng tại chỗ đột nhiên tự lẩm bẩm.

Tiêu Vũ cùng Lăng Đế một trận chiến kết thúc, kết quả chấn kinh rồi toàn bộ Thánh cảnh, đặc biệt là cuối cùng, Tiêu Vũ tự xưng cùng “Tiêu Vũ” có cừu oán, bởi vậy mới có thể tìm kiếm Thạch Vũ bọn người, tìm hiểu “Tiêu Vũ” tăm tích.

Tin tức này ở ngày đó, giống như cơn lốc giống nhau ở Thánh cảnh bên trong truyền ra, dù sao cái này cũng không phải bình thường người, mà là đem Đế Phong đánh ngang, và đánh bại Lăng Đế người mạnh.

Càng làm cho tất cả mọi người để ý chính là cái này người mạnh liền như là đột nhiên xuất hiện giống nhau, không có bất kỳ người nào biết thân phận của hắn, thậm chí cho tới bây giờ, cũng không người nào biết hắn gọi là gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 187: Đằng Long Khu Vực Thứ 1

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ba ngày thời gian, trôi qua rất nhanh, Tiêu Vũ ba ngày nay cũng không nhàn rỗi, không dứt tìm hiểu Sở Ngâm Sa ba người tăm tích, cuối cùng tìm được các loại tin tức cho thấy, ba người kia quả thật tiến nhập khu thứ năm.

Trong mấy ngày này hắn một mực suy tư, Mai Nhất Thu theo như lời những câu nói kia, có phải là còn có cái gì khác hàm nghĩa.

Theo hắn theo như lời, Thánh cảnh không khí bây giờ thập phần khẩn trương, này nhân vật đứng đầu, tựa hồ cũng đang chuẩn bị cái gì, muốn ứng đối cái gọi là thời khắc cuối cùng.

Nói như vậy nói, những người này tựa hồ là có cái gì mưu đồ, muốn ở Thánh cảnh bên trong cướp đoạt cái gì vậy, hơn nữa tựa hồ nhận định mấy thứ này nhất định sẽ Thánh cảnh tan vỡ thời khắc xuất hiện.

Tiêu Vũ dù sao đi tới vương thành thời gian không lâu, ở Thiên Thanh Vũ Viện tháng ngày cũng không tính lâu, đối với này biết thập phần có hạn.

Hắn cũng từng thử nghiệm tìm hiểu, nhưng Thánh cảnh bên trong người bình thường biết cực nhỏ, tựa hồ chỉ có này thực lực cường đại nhất nhân vật đứng đầu, mới chính thức biết gì đó.

Trong ba ngày này, hắn mới khuôn mặt tìm kiếm khắp nơi, từng tới không ít địa phương, cũng làm cho Thánh cảnh bên trong người đối với hắn có các loại suy đoán.

Ba ngày thời gian trong, Tiêu Vũ thanh danh lan xa, người người đều biết hắn đánh bại Lăng Đế, và đánh bằng nhau Đế Phong, bây giờ hắn bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ bị người xem là ma vương giống nhau tồn tại.

Bởi vì không biết là tên của hắn, mọi người đều đưa hắn xưng là ma vương, đến bây giờ chỉ cần nhấc lên hai chữ này, Thánh cảnh bên trong dĩ nhiên không một người không biết.

“Đây là khu thứ năm?”

Sau ba ngày, Tiêu Vũ đúng hẹn tới, đi tới khu thứ năm bên trong.

Theo trình độ nào đó tới nói, này 1 khu vực cùng không biết khu vực giống nhau, đối với người bình thường mà nói đều là không thể dễ dàng đặt chân hiểm địa, vì vậy khu vực mỗi ngọn núi đều không phải là người bình thường, có khả năng tùy tiện một ngọn núi, mặt trên ở người chính là không kém gì Lăng Đế tồn tại.

Tiêu Vũ đi tới nơi này, dò hỏi phương vị, lần này cái gọi là tụ họp, là ta trên ngọn núi tiến hành, Thánh cảnh nơi này bởi vì trước đây cũng không ở lâu, cũng không có cái gì kiến trúc, tự nhiên làm không ra tiệc rượu vật như vậy.

“Nhiều người như vậy?”

Đi tới chân núi, Tiêu Vũ mới phát hiện lần tụ hội này nhân số so với hắn trong tưởng tượng còn nhiều, toàn bộ Thánh cảnh nhân số cũng là 3 khoảng năm trăm người, dù sao chỉ có Đằng Long trong vùng đứng đầu đệ tử, cùng với trong vương thành thiên kiêu thiếu niên mới có tư cách tiến vào.

Hiện nay tại đây ở dưới chân núi, hắn liền đã nhìn thấy có không dưới mấy chục người.

Tới trên núi,

Nhân số rõ ràng càng nhiều, chừng gần trăm, những người này tốp năm tốp ba tụ thành một đống, mỗi loại ngồi ở bất đồng góc.

Nhìn những người này tư thế, có vẻ hơi tùy ý, Tiêu Vũ này chân chính nhân vật đứng đầu hẳn còn không có xuất hiện, nếu không những người này sẽ không như thế thả lỏng.

Hắn lập tức cũng tìm một góc ngồi xuống, nhắm hai mắt lại lẳng lặng chờ.

“Các ngươi có từng nghe nói? Thánh cảnh bên trong giống như lại xuất hiện một người mạnh, được người gọi là ma vương, nghe nói người này cực kỳ mạnh mẽ, lần này tụ họp rất có thể cũng sẽ tới.”

Tiêu Vũ thị giác nhạy cảm, nhắm mắt đồng thời, cũng có lưu ý trên núi những người này nói chuyện, ý đồ biết rõ ràng lần tụ hội này mục đích thực sự, cùng với hay không có Sở Ngâm Sa đám người tin tức.

Để hắn bất ngờ, trên núi những người này lời đàm luận đề phần lớn là liên quan tới hắn, đương nhiên những người này cũng không ai biết hắn chính là Tiêu Vũ, chỉ biết là hắn ở Thánh cảnh được người gọi là ma vương, bây giờ hai chữ này đã so với Lăng Đế hai chữ càng có lực uy hiếp.

“Ma vương? Hạng người gì có thể bị như thế gọi? Theo ta xem, quá nửa là bên ngoài cái kia 4 khu vực người không từng va chạm xã hội, tùy tiện nhìn thấy một có chút thực lực người, liền đem người ta gọi là tại sao ma vương!”

Một xem thường âm thanh vang lên, đó là một trên mặt mang theo ngạo khí thanh niên, mười tám mười chín tuổi, đối với ma vương gọi rất là coi thường, thậm chí có loại khinh bỉ mùi vị.

“Vậy cũng không hẳn, nghe nói người này đem Lăng Đế hoàng kim chiến y đều xé toang, không chỉ đem Đế Phong miễn cưỡng đánh ngang, còn đánh bại Lăng Đế, thực lực tuyệt đối không kém!” Ban đầu âm thanh phản bác.

“Hứ, cái kia Lăng Đế trong truyền thuyết mạnh bao nhiêu dáng vẻ, Trên thực tế cũng là ở bên ngoài cái kia bốn cái khu vực dám tự xưng là đế, ngươi nếu để cho hắn đến chúng ta khu thứ năm, dám như thế tự xưng, chết như thế nào cũng không biết, đánh bại tầm thường một Lăng Đế, được cho cái gì?”

Nghe được người này cực kỳ kiêu ngạo, hơn nữa đối với Lăng Đế người này thập phần xem thường.

Tại đây 1 khu vực trong mắt người, mặt khác bốn cái khu vực người tựa hồ cũng là không đáng nhắc tới, giống như chỉ có bọn họ mới là cường giả chân chính, bên ngoài người người kính sợ Lăng Đế, tại đây 1 khu vực trong mắt người tựa hồ đều được nhân vật bình thường.

“Theo ta thấy, cái kia Lăng Đế cũng là như vậy, giọng tuy lớn, nhưng bản lĩnh lại không có bao nhiêu, ỷ vào tự có hai cái binh khí, liền cảm thấy được có thể xưng đế, kết quả chiến y bị phá, lập tức liền đã bị thua, cũng không có gì đặc biệt! Còn kia cái gì ma vương, phỏng chừng cũng không tốt gì, bất quá chỉ là đánh bại một Lăng Đế thôi, đến rồi chúng ta khu thứ năm, đừng nói đụng với mấy cái kia yêu nghiệt, chính là đánh với ta, cũng không nhất định đánh thắng được!”

Cái kia ngạo khí thanh niên tiếp tục mở miệng, giọng tương đương ngông cuồng, không chỉ không đem Lăng Đế để ở trong mắt, còn kể cả đối với trong truyền thuyết ma vương cực kỳ xem thường, một bộ giọng thật giống như một ngón tay có thể chiến thắng giống nhau.

Tiêu Vũ mở mắt ra nhìn người này một chút, thanh niên này tu vi cũng cũng không yếu, ở hóa khí cảnh 7 đến bát chuyển trong lúc đó, đặt ở bên ngoài 4 khu vực quả thật đã là nhân vật đứng đầu, không kém gì Tất Tu cùng Hậu Nhất Phi hai người.

Từ điểm đó tới nói, khu thứ năm người, thực lực quả thật phổ biến cao hơn bên ngoài bốn cái khu vực, hơn nữa cũng như là trong truyền thuyết bình thường, nơi đây mọi người tự kiêu, đơn độc lui tới, không muốn bão đoàn.

Bọn họ sở dĩ không ở bên ngoài 4 khu vực chiếm cứ đỉnh núi, không phải là bởi vì thực lực không mạnh, mà là cái kia bốn cái khu vực người sớm ôm thành đoàn, tựa như Tiêu Vũ lúc trước chỉ động một Mộc Viêm vương, bị dẫn ra Thạch Vũ, sau đó vừa dẫn ra Lăng Đế.

Này 1 khu vực người, phần lớn là độc lai độc vãng, hoặc là tốp năm tốp ba, thực lực thân thể tuy mạnh, nhưng đối đầu với này ôm thành đoàn người, cũng chưa chắc lấy đạt được tốt, vừa bởi vì tự kiêu không chịu hướng về người khác cúi đầu, cuối cùng chỉ có mặt khác phân ra một cái khu vực, ở đây tu luyện.

Tiêu Vũ nghe xong vài câu qua đi, liền dời sự chú ý, không còn quan tâm, nói thật nha hắn nghe đến những câu nói kia sau không có quá nhiều gợn sóng, nếu như ngay cả loại tiểu nhân vật này mấy câu nói cũng có thể làm cho hắn nổi giận, vậy hắn cái này chí tôn cũng quá không nén được tức giận.

Hắn dời đi sự chú ý, ý đồ nghe đến một vài vật hữu dụng, rất nhanh, một hướng khác truyền đến âm thanh đưa tới chú ý của hắn.

“Nghe nói lần này tụ họp là gội đầu hàn yên cùng vệ Lăng Phong phát khởi, có phải là thật?”

“Hai người bọn họ, hầu như thì có thể đại biểu chúng ta khu thứ năm mạnh nhất thực lực, trừ bọn họ ra ở ngoài, còn có ai có thể có cường đại như vậy sức hiệu triệu, có thể đem này 1 khu vực mọi người tụ tập lại?”

Nghe đến hai câu này, Tiêu Vũ chấn động trong lòng, tại đây ở trong, hắn nghe được một tên quen thuộc.

Gội đầu hàn yên, hắn chưa từng thấy qua người này, nhưng đối với danh tự này nhưng lại có ấn tượng khắc sâu, bởi vì tên này, ở Đằng Long khu vực cái bia kia trên, đứng hàng đệ nhất!

Lúc trước nhìn thấy tên này thời điểm, Tiêu Vũ còn rất bất ngờ, bởi vì hắn chẳng thể nghĩ tới, Thiên Thanh Vũ Viện chí cao bia Đằng Long bia, ở đây bia bên trên xếp hạng thứ nhất, lại là một nữ tử!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 188: Cố Nhân Tụ Hội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Liên quan tới nàng này, ở Đằng Long khu vực, thậm chí ở toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện, đều có đếm không hết tin đồn, dù cho Tiêu Vũ đối với nàng chưa bao giờ chú ý, cho đến bây giờ cũng từng nghe được không ít.

Mộc Hàn Yên, nghe nói nàng không chỉ thiên tư trác tuyệt, hơn nữa dung nhan vô song, là Đằng Long khu vực vô số nam đệ tử cảm nhận ở trong thần nữ.

Nàng lâu dài chiếm cứ Đằng Long khu vực đệ nhất vị trí, đến nay không người nào có thể lay động.

Nghe nói Đằng Long trong vùng tiếng tăm lừng lẫy sát thần La Sát, trước mắt muốn giết nhất người, chính là Mộc Hàn Yên, lúc trước còn vì thế đuổi từng tới Linh Sơn bên trong, vì chính là tìm cơ hội đem nàng này đánh giết.

“Ta nghe nói, chúng ta này 1 khu vực có người điên, ngày ngày nhớ giết chết Mộc Hàn Yên, vì thế không biết bao nhiêu lần đánh qua đến Mộc Hàn Yên đỉnh núi, có điều đến bây giờ Mộc Hàn Yên đều sống cho thật tốt.”

“Ngươi nói chính là cái kia dị thú giống nhau người điên? Cái người điên kia thực sự là biến thái, ngoại trừ Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong ở ngoài, hắn ở chúng ta này 1 trong vùng cũng coi như thực lực mạnh nhất đi, cái người điên này chuyện gì cũng làm được, cũng không biết cùng Mộc Hàn Yên kết liễu cái gì kẻ thù."

Tiêu Vũ mới vừa còn đang suy nghĩ, nghe đến mấy cái này người nói, lập tức nhận định cái người điên kia khẳng định chính là La Sát không thể nghi ngờ.

Hắn cũng rất kỳ quái, La Sát cùng Mộc Hàn Yên có thù gì, tựa hồ nằm mộng cũng muốn giết cô gái này.

La Sát thực lực, Tiêu Vũ cũng từng chứng kiến, dùng thiên tư của hắn, tiến vào Thánh cảnh sau khi, thực lực bây giờ e sợ sẽ không thua Lăng Đế.

Hơn nữa La Sát người này làm người điên cuồng, Mộc Hàn Yên bị dạng này người nhìn chằm chằm, lại còn khả năng sống cho thật tốt, theo mặt bên có thể nhìn ra nàng này thực lực tuyệt đối khủng bố.

Nghe đến mấy cái này, Tiêu Vũ trong lòng thật đúng là có vài phần than thở, Đằng Long trên tấm bia mấy cái kia tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, lúc trước vẫn không có tiếp xúc, bây giờ nhìn lại, những người này đều ở đây khu thứ năm bên trong, hôm nay nói không chừng có thể nhìn thấy mấy cái.

Sát thần La Sát, Kim Vô Ngọc, Vương Đằng, Mộc Hàn Yên, mấy cái này đều giống như hắn là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, nhưng ở này trước đây lại ít có gặp nhau, không ngờ rằng tiến vào Thánh cảnh, bọn họ mới có cơ hội tiếp xúc.

"Mộc Hàn Yên đến rồi!"

"Nữ thần của ta!"

Đột nhiên, đoàn người rối loạn tưng bừng, hết thảy mọi người cùng nhau nhìn quanh, nhìn về phía cùng một cái phương hướng.

Tiêu Vũ đã sớm muốn nhìn một chút cái này khả năng chiếm cứ Đằng Long khu vực vị thứ nhất nữ tử là nhân vật bậc nào, lúc này cũng mở mắt quay đầu, hướng về xa xa nhìn tới.

Chỉ thấy một cô gái,

Tại mọi người chú ý chầm chậm mà đến, nàng hình thể thon dài, vòng eo tinh tế thướt tha, da như là ngọc phấn, mỗi một cái động tác đều có vẻ thập phần phong nhã cùng thong dong.

Nàng dung nhan vô song, nói là nghiêng nước nghiêng thành không hề quá đáng, chỉ là tấm này tuyệt đẹp trên dung nhan lại không nửa điểm ý cười, đứng ở nơi đó, liền khiến người ta cảm thấy một luồng lạnh như băng.

Dù vậy, cũng không trở ngại nhiều thanh niên đối với nàng si mê, mỗi người đang nhìn đến nàng lập tức, tựa hồ cũng đã say.

“Là của nàng, nàng chính là Mộc Hàn Yên?”

Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, người này hắn đã từng thấy.

Ban đầu ở Vũ Vương trước mộ, từng có một gã lạnh như băng nữ tử, lúc đó cô gái kia khuôn mặt bị sương mù che khuất, Tiêu Vũ mặc dù không thể nhìn thấy dung nhan của nàng, nhưng cũng rõ ràng khắc nàng này khí tức.

Lúc đó cô gái kia ở cuối cùng rời đi thời gian, từng ngoái đầu nhìn lại, lưu lại một ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, cặp mắt kia Tiêu Vũ nhớ tới hết sức rõ ràng, hắn dám khẳng định, trước mắt cô gái này chính là hắn ngày đó nhìn thấy.

Ở Mộc Hàn Yên phía sau, còn theo một người, Tiêu Vũ nhìn thấy người này, trong lòng một lần nữa kinh ngạc.

Vương Đằng! Hắn lại đi ở Mộc Hàn Yên phía sau, lúc này Vương Đằng, đã lại không ngày xưa loại kia khiếp người kiêu ngạo, thành thành thật thật, không nói lời nào theo sát sau Mộc

Hàn Yên.

Hai người kia tại sao sẽ ở đồng thời? Tiêu Vũ trong lòng kỳ quái, có điều bọn họ đều là Đằng Long trong vùng đệ tử, hơn nữa Vương Đằng ở Đằng Long trong vùng cũng là xếp hạng thứ mười nhân vật, lẫn nhau quen biết, ngược lại cũng không tính là gì.

Ở Tiêu Vũ quan sát hai người này trong khi, Mộc Hàn Yên đột nhiên quay đầu, hướng về hắn trông lại, sau đó đôi mi thanh tú khẽ nhíu, tựa hồ có điều nghi hoặc, này mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục đi đến phía trước.

“Nàng này thật là nhạy cảm thần giác!”

Tiêu Vũ một chút nhất định cô gái này không đơn giản, nàng lúc này bị trên núi vô số ánh mắt nhìn kỹ, nhưng có thể nhận thấy được phần đông trong ánh mắt hắn, có điều nghĩ đến nàng này cũng không khả năng nhận ra hắn, này đây mới sẽ cảm thấy nghi hoặc.

Mộc Hàn Yên cùng Vương Đằng đi tới trên núi, cũng cùng mọi người bình thường tìm một chỗ ngồi xuống.

Tiêu Vũ thì lại rơi vào trầm tư bên trong, Vương Đằng lại cùng Mộc Hàn Yên cùng đi tới, cái kia đây có phải hay không nói rõ, ngày đó hắn đột phá thời gian, cái kia mấy trăm cái tấn công núi người, cũng có Mộc Hàn Yên ở sau lưng huy động?

Nhân vật như nàng, muốn huy động những người kia đi ngăn cản đột phá bên trong hắn, không phải việc khó gì.

“Vệ Lăng Phong tới!”

Không đến chốc lát, xôn xao lại nổi lên. Lần này tiến lại, là một gã chàng thanh niên, tên nam tử này hình dáng rõ ràng, hai mắt lấp lóe nhọn, mang theo một loại khiếp người hàn quang.

Hắn đi lại trong khi, bóng người cũng thập phần thẳng tắp, cực kỳ kỳ quái là, ở phía sau hắn vác lấy 1 trường thương màu bạc.

Loại này đem binh khí đeo trên người hành vi, đang tu luyện nhân trung dị thường dễ thấy, huống hồ người này vốn là thuộc về loại kia ở trong đám người vô cùng dễ dàng đã bị đến chú ý đối tượng, ở vào thời điểm này càng thêm vượt trội, không cảm thấy liền đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn tới.

Đây là Vệ Lăng Phong? Tiêu Vũ theo thời gian lúc trước bên trong cũng đã nghe nói, Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong, hai người này khu thứ năm bên trong thực lực công nhận mạnh nhất hai người, lúc trước cũng là bọn hắn dưới có dẫn dắt này một đám không chỗ nào có thể đi thanh niên, chiếm cứ khu thứ năm, mới khiến cho những người này có đỉnh núi có thể tu luyện.

Ở Vệ Lăng Phong phía sau, Tiêu Vũ lại thấy được một cái khác thân ảnh quen thuộc, Kim Vô Ngọc!

Kim Vô Ngọc tư thế rồi cùng Vương Đằng đối xử Mộc Hàn Yên giống nhau, đàng hoàng đi theo Vệ Lăng Phong phía sau.

Hắn từng nói qua, Thánh cảnh ở trong Lăng Đế đều không phải là mạnh nhất, sẽ có người tới giết Tiêu Vũ, có phải chính là cái này Vệ Lăng Phong?

“Huynh đệ, vay mượn cái địa phương ngồi một chút!”

Tiêu Vũ còn đang suy nghĩ, bên cạnh đột nhiên có người thì ngồi xuống, cách cho hắn rất gần.

Vừa quay đầu, &# 32; hắn một lần nữa kinh ngạc, người trước mắt này lại cũng là người quen, chính là lúc trước Vũ Vương mộ mở ra lúc, cái thứ nhất xông vào vào tên đệ tử kia, mặc dù lúc đó không có nhìn người nọ hình dáng, nhưng Tiêu Vũ lại nhớ tới khí tức của hắn.

Hôm nay này ngày gì? Trước đây ở Vũ Viện bên trong có điều gặp nhau, được cho có nhất định thực lực người lại đều xuất hiện, bây giờ tính toán, nếu La Sát cũng tới trên núi, vậy coi như thực sự là đủ người!

“Ngươi là?”

Tiêu Vũ đóng giả không có nhận ra dáng vẻ, đối với người này mở miệng, hắn cảm giác, người này cũng không đơn giản, không nhất định thì so với Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người dễ đối phó.

“Khà khà, quanh thân mọi người là ba lạng thành đàn, ta thật không tiện quá khứ, cũng không có nơi tốt hơn ngồi, nhìn huynh đệ ngươi ngược lại cũng là một người, chọn địa phương cũng không tệ, ta lại tới, ngươi có thể gọi ta Giang Xuyên, huynh đệ ngươi xưng hô như thế nào?”

Giang Xuyên phi thường như quen thuộc, một bộ cùng Tiêu Vũ nhận thức thật nhiều năm dáng vẻ, lúc nói chuyện còn vui tươi hớn hở dựng ở Tiêu Vũ bả vai.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gõ một ngày chữ, ngón tay này cũng bắt đầu đau, có điều để xứng đáng hôm nay hoa tươi cùng khen thưởng, ta vẫn là con ngựa đến 12 giờ a, khả năng con ngựa bao nhiêu chương là bao nhiêu chương.

Chương 189: Mới Cơ Duyên?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Xuyên? Tiêu Vũ kinh ngạc, người này lại là Đằng Long trên tấm bia đệ nhị, xếp hạng chỉ ở Mộc Hàn Yên bên dưới!

Hắn mặc dù không chú ý Đằng Long khu vực xếp hạng, nhưng xếp hạng trước nhất ba cái tên lại vẫn biết, cái này Giang Xuyên xếp hạng đệ nhị, sau khi xếp hạng thứ ba, chính là sát thần La Sát.

Tiêu Vũ vốn cho là, người này cũng là thực lực tồn tại cường đại, nhưng mà không tới chốc lát, hắn thì đối với người này triệt để không nói gì, cái này Giang Xuyên thập phần dông dài, không hề có một chút nào cao thủ phong độ, nhất định chính là một nói nhiều.

Hắn 1 sau khi ngồi xuống, miệng hơi mở mở sẽ không lại dừng lại qua, như là có chuyện nói không hết, đầu tiên là giải thích chính mình ngồi lại đây nguyên nhân, sau đó lại hỏi Tiêu Vũ tên gọi là gì, làm sao trước đây chưa từng thấy, có phải là bên ngoài 4 khu vực đến các loại.

Tiêu Vũ bị hắn khiến cho rất phiền phức, đối với cái này xếp hàng thứ hai tên ấn tượng triệt để tan biến, cuối cùng rơi vào đường cùng chỉ có thể báo một cái tên giả, kéo ra không biết trong khu vực con chim kia tên, nói mình kêu Mặc Vũ.

Ngược lại trừ hắn ra người khác không hiểu Thú ngữ, không thể có người biết con chim kia tên, huống hồ Tiêu Vũ cùng Mặc

Vũ, cũng cũng chỉ thiếu kém một chữ.

Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong xuất hiện dẫn phát rồi một vài xôn xao, sau đó nơi này vừa yên tĩnh lại, kể cả Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong ở bên trong, tất cả mọi người đang lẳng lặng chờ đợi, tựa hồ còn có người nào không có tới.

Có thể làm cho hai người này khu thứ năm bên trong người thực lực mạnh nhất chờ đợi, không cần nghĩ cũng biết không có tới khẳng định không phải người bình thường.

An tĩnh chốc lát, mọi người vừa bắt đầu thảo luận, theo như lời chủ đề, nhiều nhất vẫn là liên quan tới mấy ngày nay xuất hiện cái kia “ma vương”, tất cả mọi người đều đang suy đoán, cái kia ma vương rốt cuộc có thực lực mạnh cỡ nào, cùng với đến tột cùng là cái gì mấy người các loại.

“Vừa là tên ma vương này, làm sao gì đều đang nói?”

Giang Xuyên nghe được cái này đề tài, rõ ràng hơi không kiên nhẫn, đối với Tiêu Vũ nói: “Huynh đệ ngươi nghe qua tên ma vương này không có? Ngươi có hắn tin tức gì? Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút hắn có phải là thật sự có mạnh như vậy, khiến cho Thánh cảnh bên trong người người đều như vậy coi trọng.”

“Không phải một cái danh hiệu gì, không hiểu nổi tại sao nhiều người như vậy chú ý.”

Tiêu Vũ tùy ý nói rằng, hắn quả thật cảm thấy có chút thái quá, coi như hắn cùng với Lăng Đế một trận chiến cho thấy không ít thực lực, nhưng là không đến mức khiến cho Thánh cảnh trên dưới người người suy đoán?

“Huynh đệ ngươi là không biết là, Thánh cảnh bên trong những người này, sẽ đến từ Thiên Thanh Vũ Viện, hoặc là trong vương thành nhân vật đứng đầu, ở lẫn nhau trong vòng, ít nhiều gì đều là có người nhận thức, thế nhưng cái kia mới nhô ra ma vương, lại là hai bên đều không ai nhận thức, cho nên mới phải đưa tới các loại suy đoán.” Giang Xuyên giải thích.

Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ,

Quả thật có thể tiến vào Thánh cảnh bên trong đều là này hai bên thiếu niên kiệt xuất, coi như đi vào Thánh cảnh sau khi là hạng chót tồn tại, cũng sẽ không không ai nhận thức, hắn như vậy dùng thân phận mới đột nhiên xuất hiện, vừa thể hiện ra thực lực như vậy, chẳng trách sẽ lôi kéo người ta suy đoán.

“Lại nói huynh đệ, ta nhìn ngươi cũng rất là lạ mặt a, ngươi là vương thành con cháu thế gia, còn là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử?”

Giang Xuyên đột nhiên ý tứ sâu xa mở miệng, cặp mắt nhìn chòng chọc Tiêu Vũ hai mắt, tựa hồ là muốn nhìn một chút hắn có hay không nói dối.

“Ta đến từ vương thành.”

Tiêu Vũ rất bình tĩnh, nếu biết cái này Giang Xuyên là Vũ Viện người trong, hắn đương nhiên sẽ không nói mình là Vũ Viện, nếu không thật có khả năng bị người này nhìn thấu.

Lại qua chốc lát, chờ người rốt cục tiến lại, hóa ra là Mai Nhất Thu.

Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong thấy hắn tiến lại, đều khẽ gật đầu, có thể làm cho hai người bọn họ chủ động chào hỏi, có thể thấy được Mai Nhất Thu thực lực tuyệt đối không kém.

“Là người này, hắn sao lại tới đây?”

Giang Xuyên rất là kinh ngạc, nghe hắn nói tựa hồ là nhận thức Mai Nhất Thu.

Hắn vốn là người nói nhiều, trải qua Tiêu Vũ vừa hỏi, lập tức đem Mai Nhất Thu thân phận cho 11 nói ra.

“Người này là chúng ta Đằng Long khu vực đệ tử, nghe nói thực lực của hắn thập phần khủng bố, còn ở Mộc Hàn Yên bên trên, có điều người này tính khí thập phần quái lạ, nói cái gì là không thích cùng người tranh chấp, bởi vậy xưa nay cũng không tranh cái gì xếp hạng.”

“Nghe nói hắn trong ngày thường yêu thích nhất chính là loại một vài hoa hoa thảo thảo cái gì, dẫn đến hắn ở Đằng Long trong vùng xếp hạng không cao lắm, thế nhưng theo Đằng Long trong vùng các viện sĩ nói, thực lực của hắn rất có thể là Đằng Long trong vùng mạnh nhất, là một phi thường nhân vật nguy hiểm!”

Tiêu Vũ nghe xong, rơi vào trầm tư.

So với Mộc Hàn Yên, hắn cảm thấy Mai Nhất Thu loại này hiểu được che giấu mình thực lực, không đem thực lực mình bạo lộ ra người càng thêm nguy hiểm.

Hơn nữa đối với Phong Vũ Mạc Ly giao cho, hắn không hề nghi ngờ, hai người kia sẽ như vậy giao phó hắn, người này nhất định là có cái gì chỗ kinh khủng.

“Các vị, hôm nay đem bọn ngươi tụ lại tới một chỗ, là vì gội đầu tiểu thư cùng Vệ công tử ở Thánh cảnh bên trong phát hiện một chỗ bí địa, chỗ đó ẩn giấu trọng đại cơ duyên, nhưng cần phải mượn chư vị sức mạnh, mới có thể tìm được.”

Tới giờ phút này, nên người tới gần như đều đã đến, Kim Vô Ngọc khi chiếm được Vệ Lăng Phong một ánh mắt ý bảo sau, đứng ra lớn tiếng mở miệng, nhất thời hấp dẫn chú ý của mọi người.

Cơ duyên? Cơ duyên gì? Mọi người đều cảm thấy hiếu kỳ, một chút đình chỉ trò chuyện, cùng đợi Kim Vô Ngọc câu dưới.

“Cho đến ngày nay, tin tưởng các vị đang ngồi cũng đã cảm giác được, Thánh cảnh bên trong thánh quang đã từ từ ít ỏi, không muốn đủ để duy trì tu luyện, muốn tiếp tục tiến bộ, nhất định phải khác tìm cơ duyên.”

“Thánh cảnh nơi này, thập phần thần bí, có rất nhiều không thể tưởng tượng gì đó, như cái kia Thánh lực chỉ là một cái trong số đó, ở cái địa phương này, còn có rất rất nhiều trọng đại cơ duyên, nhận sự giúp đỡ những cơ duyên kia, giống nhau có thể để người ta nhanh chóng tiến bộ.”

“Nhưng mà, cơ duyên thường thường cũng nương theo lấy nguy hiểm, hơn nữa nếu là cơ duyên, tự nhiên cũng không cách nào để quá nhiều người chia đều, bởi vậy, ở trong các ngươi, chỉ có số ít người, có thể cùng gội đầu tiểu thư cùng Vệ công tử cùng đi tìm kiếm cơ duyên, cho nên muốn gia nhập, nhất định phải chứng minh thực lực của các ngươi.”

Kim Vô Ngọc đứng ở tại chỗ, ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, nói ra đưa tới mọi người từng trận xôn xao.

“Chứng minh như thế nào?”

Lúc này có người không thể chờ đợi mở miệng, Thánh cảnh bên trong thánh quang càng ngày càng ít, đây đã là sự thật không thể chối cãi, hiện nay đám người, đã không cách nào lại giống như mới vào Thánh cảnh lúc cái kia nhanh chóng đột phá.

Muốn tiếp tục tu luyện, phải tìm kiếm mới tài nguyên, thay thế thánh quang.

“Rất đơn giản, trên núi hôm nay đến rồi không ít, các ngươi chỉ cần tùy ý chiến thắng bất kỳ ba người, là có thể tùy tùng gội đầu tiểu thư cùng Vệ công tử, cùng bọn chúng đồng thời chia sẻ cơ duyên.”

Kim Vô Ngọc theo như lời quy tắc rất đơn giản, cũng rất dễ hiểu, chính là tất cả bắt lại thực lực nói chuyện, không có đừng.

“Chọn người nào làm đối thủ đều được gì?” Có người hỏi.

“Đúng, bất luận người nào cũng có thể, chỉ cần có thể chiến thắng ba người.” Kim Vô Ngọc gật đầu, biểu thị khẳng định.

Lập tức, trên núi thì loạn cả lên, đặc biệt là này phái nam, tựa hồ đối với gội đầu thủ khói thập phần cuồng nhiệt, nghe đến có cơ hội có thể cùng nàng này cùng chung cơ duyên, mỗi người tinh lực dâng lên.

Trong chốc lát, trên núi người đang ngồi cũng bắt đầu tìm kiếm đối thủ của mình, Tiêu Vũ trước người cũng đứng một người, quay hắn cao ngạo nói: “Ngươi, là của mình nhảy núi, vẫn để cho ta đem ngươi ném núi?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn lên, nở nụ cười. Cái này còn thật là khéo, trước mắt người thanh niên này chính là lúc trước đối với hắn cái kia “ma vương” tên gọi rất là xem thường, đưa hắn cùng Lăng Đế đều nói tới thua xa khu thứ năm người thanh niên.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gõ một ngày chữ, càng đi về phía sau con ngựa đến càng chậm, ngón tay có chút đau đớn, tư duy cũng càng ngày càng đần độn. Vốn cho rằng hôm nay trước mười hai giờ có thể con ngựa đến chương 10, kết quả chỉ gõ xong thứ chín chương, cách 12 giờ cũng chỉ thiếu kém thập phần giờ. Ta là không có tồn cảo, hết thảy phát ra chương tiết đều là gõ xong thì phát, một chút con ngựa nhiều như vậy đúng là liên luỵ, bất quá hôm nay lượng đổi mới đã tương đương với gấp đôi bình thời, đây cũng là bạo phát? A, ngày mai nhìn sau khi đứng lên ngón tay còn đau không, nếu như không đau nói cứ tiếp tục nổ, không dám nói nổ bao nhiêu, chỉ có thể nói như hôm nay giống nhau khả năng con ngựa bao nhiêu sẽ bao nhiêu, hôm nay thì này chương 9 a, gõ chữ đến bây giờ tắm cũng còn không tắm, rửa ráy đi ngủ đây, mọi người ngủ ngon, có hoa tươi xem ở ta gõ nhiều như vậy chữ mức, đưa đóa hoa a, cảm tạ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 190: Hắn Là Ma Vương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Người này dị thường hung hăng, nhìn từ trên cao xuống mà đứng ở Tiêu Vũ trước mặt, mũi vểnh lên trời, thậm chí vô dụng nhìn thẳng đến xem Tiêu Vũ.

“Ha ha, Viên Kiệt người này, lại muốn bắt nạt bên ngoài 4 khu vực người?”

“Người này nhìn qua chính là khuôn mặt xa lạ, không phải chúng ta này 1 khu vực, Viên Kiệt chính là nhìn bên ngoài bốn cái khu vực người không vừa mắt.”

“Nói chuyện cũng tốt, Viên Kiệt thực lực không kém, bây giờ có một tấm khuôn mặt mới cho hắn bắt nạt, cũng tốt hơn để hắn chọn chúng ta làm đối thủ.”

Người bên cạnh rất hứng thú thấy, hôm nay trình diện phần lớn là khu thứ năm người, bên ngoài 4 khu vực bên trong người thực lực yếu kém, đến không có mấy cái.

Tiêu Vũ ở đây chính là một tấm khuôn mặt xa lạ, cũng không ai nhận thức, bởi vậy bị nhận định là từ khu thứ năm ở ngoài đến. Mặc dù hắn rất lạ mặt, nhưng cũng không người suy nghĩ nhiều, vương thành con cháu cho rằng hắn là Vũ Viện đệ tử, Vũ Viện đệ tử lại cho rằng hắn là vương thành thiếu niên, đối với thân phận của hắn lại là tạm thời không người hoài nghi.

“Viên Kiệt?”

Tiêu Vũ nghe đến quanh thân những người đó, mới biết được người này tên, nhìn dáng dấp người này thật đúng là đối với khu thứ năm có loại không hiểu cảm giác ưu việt.

“Huynh đệ, ngươi tự cầu phúc, khà khà.”

Giang Xuyên rất không nghĩa khí đi tới một bên, một bộ không quen biết Tiêu Vũ, các ngươi muốn thế nào đều được dáng vẻ.

“Ngươi xác định, muốn tìm ta làm đối thủ?”

Tiêu Vũ vốn cũng không chỉ nhìn Giang Xuyên, đưa hắn không nhìn sau, mỉm cười thấy Viên Kiệt.

“Nói nhảm gì đó?”

Viên Kiệt rất không nhịn được, nói chuyện đồng thời vươn tay ra, chụp vào Tiêu Vũ áo.

Hắn rất tự tin, cũng rất bá đạo, chiêu thức ấy thoạt nhìn rõ ràng thực sự phải đem Tiêu Vũ ném đến, hơn nữa loại này động thủ, thoạt nhìn liền như là bày ra gà con giống nhau.

“Ha ha!”

Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, ngồi dưới đất không có động tác, trên người đột nhiên hiện lên một tầng ánh sáng, đưa hắn bao ở trong đó, hình dáng rồi cùng Lăng Đế hộ thể thần quang tương tự.

Đây là hắn xem qua Lăng Đế hộ thể thần quang sau lâm thời mô phỏng theo mà thành, mặc dù uy lực không giống như Lăng Đế kim quang, nhưng đủ để ứng đối người bình thường.

“Thùng!”

Viên Kiệt tay rơi vào lồng ánh sáng bên trên,

Hơi biến sắc mặt, bị lồng ánh sáng truyền ra lực phản chấn chấn động đến mức lùi về sau vài bước.

“Ồ? Viên Kiệt bị thua thiệt?”

“Ha ha, người này bình thường rất phách lối, cũng có thua thiệt trong khi!”

Sơn dã rõ ràng có không ít đối với Viên Kiệt xem thường người, nhìn thấy tình cảnh này sau cười to lên, không một chút nào che giấu.

Điều này cũng làm cho Viên Kiệt sắc mặt một chút thì chìm xuống dưới, bên cạnh nhiều người nhìn như vậy, kết quả Tiêu Vũ không nhúc nhích, ra tay trước hắn lại ngược lại bị đánh lui!

“Hừ!”

Hắn hừ lạnh một tiếng, trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng, một lần nữa tiến lên. Lần này hắn đã có kinh nghiệm, không có trực tiếp ra tay, mà là vận chuyển chân khí trong cơ thể, dùng chân khí xung kích Tiêu Vũ bên ngoài cơ thể lồng ánh sáng.

“Tùng tùng tùng!”

Viên Kiệt khoảng cách xa đập liền mấy chưởng, đánh vào lồng ánh sáng trên âm thanh giống như gõ trống giống nhau, nhưng thủy chung không thể đem cái kia lồng ánh sáng phá vỡ.

Mọi người lộ ra sắc mặt khác thường, Viên Kiệt nhưng có hóa khí cảnh bát chuyển thực lực, người trước mắt này lại ngồi dưới đất không chút nào phản kháng để hắn đánh, hắn lại đều không đánh nổi!

Đây nhất định không phải là bởi vì Viên Kiệt yếu, mà là người này quá mạnh mẽ.

Lập tức, Tiêu Vũ gương mặt xa lạ này đưa tới chú ý của mọi người, cái này đột nhiên xuất hiện người xa lạ là ai, tại sao có thể có như thế thực lực cường hãn?

“Rơi nguyệt trảm!”

Viên Kiệt nổi giận, Tiêu Vũ ngồi dưới đất hoàn toàn không có động tới, hắn lại hoàn toàn không làm gì được đối phương, này đối với hắn mà nói nhất định chính là sỉ nhục lớn lao.

Hắn gầm lên một tiếng, trong tay thêm ra một thanh trường đao, dưới sự thôi thúc của hắn, này đao đao khí dài ra, trường vài trượng, quay Tiêu Vũ lăng không chém xuống.

“Viu!”

Tiêu Vũ vẫn là ngồi dưới đất, chỉ là động một ngón tay, ở đầu ngón tay hắn, một viên màu vàng dấu ấn bay ra, đồng dạng hóa trưởng thành đao, cùng Viên Kiệt đối với chém.

“Keng!”

Một tiếng va chạm, Viên Kiệt trường đao gãy, Tiêu Vũ hóa đến trường đao tất là lại biến, hóa thành một nhánh trường côn, thế đi không giảm, tầng tầng đánh vào Viên Kiệt ngực.

“Rầm!”

Viên Kiệt tại chỗ phun máu phè phè, bay ngược bước ra, trọng thương ngã xuống đất, hắn vùng vẫy một hồi, muốn từ dưới đất đứng lên, nhưng mà chỉ cần hơi dùng sức, bị đánh trúng địa phương thì truyền đến đau đớn một hồi, căn bản là không có cách đứng dậy.

“Viên Kiệt thất bại? Như vậy triệt để?”

“Người kia là ai? Thực lực thật mạnh, Viên Kiệt ở chúng ta khu thứ năm cũng coi như xếp hàng đầu cường đạo, hắn lại ngồi bất động đều có thể đem Viên Kiệt đánh bại!”

Đoàn người ồ lên, đối với Tiêu Vũ thân phận một trận suy đoán.

Viên Kiệt tại đây 1 khu vực nhưng có không ít người đều biết, ngoại trừ mấy cái kia đứng ở đỉnh cao nhất yêu nghiệt ở ngoài, hắn liền thực lực chính là mạnh nhất cái kia một nhóm, nhưng mà bây giờ lại bị người dùng tư thế này đánh bại.

“Màu vàng dấu ấn? Ta biết rồi, hắn là ‘ma vương’!”

Đột nhiên, một tràn ngập khiếp sợ âm thanh vang lên, ngay sau đó, trên núi một chút thì sôi trào.

“Ma vương? Hắn chính là cái kia ma vương?”

“Chẳng trách, lại có thể như thế nhẹ nhõm đánh bại Viên Kiệt!”

“Viên Kiệt lần này thực sự là gặp vận rủi lớn, tùy tiện chọn một đối thủ lại chọn được tên ma vương này!”

Ma vương là ai? Mấy ngày nay người người đều đang bàn luận liên quan tới tên ma vương này sự tình, một mình đánh tới Đế Phong, xé rách Lăng Đế hoàng kim áo, còn kém chút giết Lăng Đế!

Chỉ tiếc, chuyện kia là khu thứ năm ở ngoài phát sinh, bởi vậy này 1 trong vùng và chưa từng thấy Tiêu Vũ bộ này diện mạo mới, vừa mới mới không ai khả năng nhận ra.

Giờ phút này tìm được người trước mắt này chính là trong truyền thuyết ma vương, không ai không khiếp sợ, thậm chí có người bắt đầu đồng tình lên Viên Kiệt, hắn dễ tìm không tìm, lại tìm tên ma vương này làm đối thủ!

“Hắn chính là ma vương?”

Thanh âm của mọi người, Viên Kiệt giờ phút này là một câu cũng nghe không lọt, lăng lăng thấy ngồi ở chỗ đó bất động Tiêu Vũ.

Chốc lát trước khi, hắn chính ở chỗ này thả ra hào ngôn, nói cái gì Lăng Đế cùng ma vương đều chỉ có thể ở khu thứ năm ở ngoài xưng hùng, đi tới khu thứ năm sau chẳng là cái thá gì, đem hai người nói tới không đáng một đồng.

Nhưng mà, khi thật sự gặp phải, người ta chỉ là ngồi dưới đất bất động, liền có thể dễ dàng đưa hắn đánh trọng thương, trước mặt hắn theo như lời những câu nói kia, vào thời khắc này hoàn toàn đã biến thành một truyện cười!

Để cho hắn cảm thấy khó chịu chính là, hắn lúc trước những câu nói kia, tên ma vương này khẳng định cũng nghe thấy được, nhưng người ta nhưng không có bất luận biểu thị gì.

Đây là trần trụi không đem hắn nhìn ở trong mắt a, khi hắn đối với người ta rất là xem thường thời điểm, người ta lại liền trực tiếp không thấy hắn, hoàn toàn không đem hắn coi là chuyện đáng kể.

Đây đối với Viên Kiệt tới nói, mới là khó chịu nhất, hắn phát hiện mình chỉ là một cái chuyện cười, hơn nữa lần này sỉ nhục, vẫn là chính hắn mang cho chính mình, người ta căn bản là xưa nay không nghĩ tới muốn ghim hắn!

“Oa, không nghĩ tới ngươi mạnh như vậy, có thể a huynh đệ, nguyên lai ngươi chính là cái kia ma vương, sớm lại không hãy nói cho ta biết!”

Giang Xuyên vào lúc này lại trở về Tiêu Vũ bên cạnh, vây quanh hắn nhìn chung quanh, một bộ phát hiện bảo vật gì dáng vẻ.

Trải qua Tiêu Vũ như vậy 1 đánh gãy, trên núi vốn tại động thủ mọi người đã ngừng lại, trong lúc nhất thời cũng không có người nữa chọn mới đối thủ, đều ở một bên phòng bị thấy hắn.

Kim Vô Ngọc nhíu mày, rất là bất mãn, đi lên trước lạnh lùng nói: "Ta không không cần biết ngươi là cái gì ma vương, muốn tùy tùng gội đầu tiểu thư cùng Vệ công tử tìm kiếm mới cơ duyên, muốn tuân thủ quy tắc, không làm được đánh bại ba người, thì lập tức cút cho ta xuống núi!"

"Tùy tùng?" Tiêu Vũ liếc mắt nhìn về phía cái kia chói mắt một nam một nữ, phát sinh một tiếng xem thường cười lạnh.

Tác giả đông phương hành vân nói: Mở canh! Hôm nay vừa mở ra trang sách, nhìn thấy thật nhiều hoa tươi, đây là ta mở sách tới nay, lần đầu tiên thu được nhiều như vậy hoa tươi, phi thường cảm tạ mọi người, cho ta rất lớn cổ vũ! Không nói nhảm nhiều, hôm nay vẫn là cùng giống như hôm qua, tận lực bùng nổ, nỗ lực chương mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 191: Vệ Lăng Phong Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi có ý gì?”

Kim Vô Ngọc mặt trầm như nước, Tiêu Vũ này một cái tiếng cười thật sự quá qua chói tai, dù là ai đều nghe được, hắn đối với Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người rất là coi thường.

“Không có ý gì, chỉ là các ngươi quá coi chính mình là một hồi chuyện, muốn ta tùy tùng, các ngươi cũng xứng?”

Tiêu Vũ nói chuyện rất không khách khí, thứ nhất hắn bây giờ biến đổi thân phận, không kiêng dè gì, thứ hai, hắn có loại cảm giác, ngày đó hắn đột phá bị nghẹt, rất có thể một nam một nữ này cũng tham dự trong đó.

Huống hồ bọn họ đã cùng Vương Đằng cùng Kim Vô Ngọc cùng nhau, rất rõ ràng cùng hắn không phải một đường, cũng không có cái gì khách khí cần thiết.

“Ngươi…… dám mạo phạm Vệ công tử, muốn chết!”

Kim Vô Ngọc giận đùng đùng, trực tiếp ra tay, hắn vũ động hai quả đấm, trên người chân khí có rõ ràng Thánh hóa dấu hiệu, mang theo mát mắt kim quang, cùng Lăng Đế giống nhau đến mấy phần chỗ, mang theo vô cùng khí phách, một quyền hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

“Bằng ngươi cũng muốn thương tổn ta? Cút!”

Tiêu Vũ vẫn là không có đứng dậy, trong cơ thể vết máu hiện lên, gia trì ở quyền trái bên trên, cũng không quay đầu lại đánh về Kim Vô Ngọc.

“Ầm!”

Kim Vô Ngọc rút lui, trên nắm tay có máu tươi nhỏ xuống, năm ngón tay, lại bị Tiêu Vũ một quyền đập gãy, có vết máu thêm vào, Tiêu Vũ một quyền uy lực quá mạnh mẻ, hắn căn bản vô lực ngăn cản.

“Thật mạnh, không hổ là ma vương, thực lực quá quá mạnh mẻ!”

“Kim Vô Ngọc ở trong vương thành cũng coi như là thiên tài đứng đầu đi, thực lực chỉ ở Vệ công tử cùng gội đầu tiểu thư bọn người bên dưới, thế mà còn là bị hắn một chiêu thì đánh bại!”

“Người này…… thật là khủng khiếp!”

Đoàn người lại bị Tiêu Vũ thực lực phát sợ, từ đầu tới cuối, Tiêu Vũ đều chưa từng đứng dậy, nhưng mà xuất ra thực lực cũng đã đầy đủ kinh người, chẳng trách khả năng đánh bại Lăng Đế.

“Bốp!”

Một đạo ngân quang, một cái hình tam giác binh khí bay tới, thần tốc thành lớn, thoạt nhìn giống như là một tòa bảo tháp, che đậy vòm trời, ầm ầm hạ xuống, muốn đem Tiêu Vũ trấn áp.

“Keng!”

Tiêu Vũ khí ấn bay ra, hóa thành trường kiếm, chém tại đây cái kia cái kia hình tam giác binh khí bên trên, cọ sát ra vô số tia lửa.

“Chảo rán chảo rán chảo rán chảo rán chảo rán……”

Khí ấn hóa thành trường kiếm không dứt đánh chém,

Rất nhanh cái này màu bạc binh khí cũng đã là hiện đầy vết kiếm, nhìn dáng dấp bất cứ lúc nào có khả năng bị chém thành mảnh vỡ.

“Giết!”

Màu bạc binh khí chủ nhân, tự nhiên chính là Vương Đằng, hắn quát lạnh một tiếng, nhảy lên một cái, đồng thời trong tay lấy ra một viên minh phù huy động, nhất thời, ở trên người hắn có vô số ngân văn hiện lên, cả người khí tức trên thân tăng mạnh, có loại cuồng bạo tư thế.

“Đây là cái gì phù?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, Vương Đằng giờ phút này thúc giục minh phù hắn lại không quen biết, cái này thật sự là món không thể tưởng tượng nổi sự tình, dùng kiến thức của hắn, ở cảnh giới này bên trong còn có hắn không quen biết minh phù?

“Ầm!”

Vương Đằng đem binh khí của hắn gọi về, chấp ở trong tay, đem hóa thành như núi lớn, đánh Tiêu Vũ vị trí, lần đầu tiên đánh đều khiến ngọn núi này kịch liệt lay động.

“Đi tìm chết!”

Cùng lúc đó, Kim Vô Ngọc cũng lâm thời nối liền xương gãy, trong tay chấp nhất một thanh trường kiếm, cùng Vương Đằng đồng loạt ra tay, hai người đồng thời vây công Tiêu Vũ.

Này hai cá nhân thực lực, đều tuyệt đối không kém, nếu là từ bỏ binh khí bất luận, hai người bọn họ người hầu thực lực vẳng mặt Lăng Đế bên dưới, giờ phút này hai người đồng thời ra tay, mười phần nguy hiểm!

“Kẻ phạm ta chết!”

Tiêu Vũ xa xa nhìn về phía Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong, hai người này đều không có ngăn cản tâm ý, rất rõ ràng cũng tưởng thả ra Kim Vô Ngọc cùng Vương Đằng tới thăm dò một chút thực lực của hắn.

Trong miệng hắn gầm lên, trong lòng tất là cười lạnh. Như thế cũng tốt, Kim Vô Ngọc cùng Vương Đằng đều cùng hắn có tử thù, hơn nữa lần trước hai người này ngăn cản hắn đột phá, hại hắn trọng thương, nhân cơ hội này, nói không chừng có thể mang hai người này trực tiếp chém giết!

Tiếng hét phẫn nộ bên trong, hắn lại lấy ra một viên dấu ấn, Hồn ấn xuất hiện, ở không tiếng động gian xung kích Kim Vô Ngọc thần hồn.

Kim Vô Ngọc thần hồn đã bị Hồn ấn xung kích, ánh mắt xuất hiện một tia hoảng hốt, động tác cũng rõ ràng đình trệ, Tiêu Vũ nhân cơ hội này, huy động khí ấn hóa thành trường kiếm chém tới.

“Bốp!”

Kim quang lấp lóe, Kim Vô Ngọc ở thời khắc cuối cùng phục hồi tinh thần lại, lập tức lùi về sau, nhưng mà trên bụng, vẫn là xuất hiện một cái miệng máu.

Nếu là hắn lùi về sau đến chậm một bước, giờ phút này đã bị chặn ngang chém thành hai nửa, nhưng mà dù cho né qua, cũng nhớ trọng thương, máu tươi vãi đầy mặt đất.

Tiêu Vũ kinh ngạc, Kim Vô Ngọc lại nhanh như vậy thì tỉnh táo lại, nhìn dáng dấp đạt được cấp bậc này người, thần hồn đều đã từng chiếm được tăng cường, chỉ bằng một viên Hồn ấn, khó có thể chính thức trọng thương những người này thần hồn.

“Vạn tượng dẫn trời!”

Một bên khác Vương Đằng, thừa cơ hội này ra tay, cái này quái lạ binh khí một lần nữa phóng đại.

Kiện binh khí này trên phát sinh hào quang chói sáng, đồng thời, một loại quái lạ ý nhị từ đó khí bên trên lộ ra, quanh thân sức mạnh đất trời tựa hồ cũng bởi vậy cuồng bạo, điên cuồng bị này khí hấp thu.

“Thùng!”

Hắn huy động này khí, đập về phía Tiêu Vũ, kiện binh khí này thập phần quái lạ, ở nó gần sát thời gian, Tiêu Vũ càng cảm giác thân thể thập phần nặng nề, liền đập vỡ hư bước đều không thể thi triển, tựa hồ bị này khí dẫn dắt ở.

Hắn từ bỏ trọng thương Kim Vô Ngọc, dùng thân thể chống đỡ, dùng một đôi quyền đánh kiện binh khí này.

“Thùng!”

“Thùng!”

“Thùng!”

Tiêu Vũ mỗi đến một quyền, kiện binh khí này đã bị hắn chấn động đến mức lui ra một khoảng cách, và phát sinh tiếng vang trầm nặng, hắn không dứt đánh, đem này khí nổ đến liên tiếp lui về phía sau, tình cảnh cực kỳ kinh người.

Như thế chiến đấu, làm cho tất cả mọi người đều nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, này rốt cuộc là một nhân vật dạng gì? Thân thể lại cường hãn đến tận đây, có thể dùng hai quả đấm đối kháng binh khí, nhưng lại trầm ổn áp chế!

Cái này cần cường hãn cỡ nào thân thể, mới có thể làm được mức độ này!

“Thùng!”

Tiêu Vũ ra lại một quyền, Vương Đằng binh khí bên trên rốt cục xuất hiện một vết nứt, Vương Đằng cũng bởi vậy cả người chấn động, khóe miệng lưu lại một tia máu tươi.

“Giết!”

Tiêu Vũ đem vết máu gọi về đến trên nắm tay, lăng hư bước lóe lên, thoát khỏi Vương Đằng kiện binh khí kia dẫn dắt, đi tới Vương Đằng trước người, bao hàm sát ý một quyền đến thẳng Vương Đằng.

Hắn tiêu diệt Vương gia, cùng Vương Đằng sớm đã là tử thù, Vương Đằng không giết, thì sẽ một mực nghĩ đối với hắn báo thù, bởi vậy, Vương Đằng nhất định phải chết!

“Sặc!”

Ngay trong nháy mắt này, một loại cảm giác nguy hiểm từ Tiêu Vũ trong lòng hiện lên, hắn không chút do dự, lập tức thu quyền, lăng hư bước lại lóe lên, miễn cưỡng ngang di chuyển đi ra ngoài mười mấy trượng.

Tại chỗ, một đạo hào quang chói sáng ở nơi đó xuất hiện, đạo hào quang này xuất hiện trong giây lát này, vùng thế giới này tựa hồ cũng mất đi hết thảy hào quang, chỉ có cái kia nhíu lại ánh sáng lạnh lẽo, là vùng thế giới này duy nhất tiêu điểm.

“Ngươi qua!”

Thanh âm lạnh như băng, &# 85 lạnh lùng ngữ khí, Vệ Lăng Phong như trước ngồi ở tại chỗ, thế nhưng rất rõ ràng, mới vừa rồi là hắn ra tay, ngăn lại Tiêu Vũ, nếu không giờ phút này, Vương

Đằng đã là một bộ thi thể.

Người này thập phần khủng bố, ở im hơi lặng tiếng gian ra tay, nhưng mà khi mọi người hướng về hắn nhìn lại lúc, đã thấy hắn không có gì động tác, căn bản là không nhìn ra hắn chính là làm sao xuất thủ, vừa là khi nào ra tay.

“Phải không?”

Tiêu Vũ biết người này rất mạnh, nhưng là không có gì lo sợ, đang khi nói chuyện, hắn nát hư bước tốc độ giống như quỷ my, một lần nữa lóe lên, trở về Vương Đằng bên cạnh người, một ngón tay, đâm về Vương Đằng mi tâm.

“Muốn chết!”

Vệ Lăng Phong động, sát ý tăng mạnh, tốc độ của hắn mặc dù không bằng Tiêu Vũ, nhưng là phi thường thần tốc, một chút đã đến Vương Đằng trước người, muốn bảo vệ Vương Đằng.

Nhưng mà, khi hắn tiến lại, Tiêu Vũ bóng người lại lại biến mất, lúc xuất hiện lại, là Kim Vô Ngọc phía sau.

“Phụp!”

Tiêu Vũ ngón tay cuối cùng vẫn là đâm ra ngoài, xuyên thủng Kim Vô Ngọc thân thể, khuynh khắc gian, máu tươi tung toé.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 192: Mộc Hàn Yên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi muốn chết!”

Vệ Lăng Phong trong mắt rùng mình tăng mạnh, hắn thật không ngờ, Tiêu Vũ nhằm phía Vương Đằng chỉ là một dụ dỗ, lợi dụng hắn tiến lên tướng bảo đảm thời điểm, lại đang di chuyển tức thời đến Kim Vô Ngọc trước người, đối với Kim Vô Ngọc ra tay, liền hắn đều không ngăn trở kịp nữa.

“Sặc!”

Hắn rõ ràng cực kỳ giận giữ, chắp sau lưng trường thương khẽ run lên, tự chủ bay lên, bị hắn nắm trong tay.

Khu thứ năm người nào không biết, Kim Vô Ngọc là hắn người, Tiêu Vũ gan dạ ở ngay trước mặt hắn đối với Kim Vô Ngọc ra tay, đó là đối với hắn trần trụi khiêu khích.

Trường thương nơi tay, Vệ Lăng Phong như rất giống Ma, Thần Uy lẫm lẫm, mũi thương một điểm hàn mang, khi hắn mở miệng đồng thời, dĩ nhiên tới Tiêu Vũ bên cạnh, ngân thương như rồng, vô thanh vô tức nhắm ngay Tiêu Vũ trái tim.

“Đến hay lắm!”

Tiêu Vũ đã sớm muốn cân nhắc một chút cái này Vệ Lăng Phong rốt cuộc có vài phần bản lĩnh, trên người ba viên dấu ấn xuất hiện, Hồn ấn, vết máu, khí ấn, 3 ấn vây quanh thân thể của hắn bay lượn, đem cả người hắn che chở ở trong đó.

“Keng!”

Cái viên này khí ấn trước tiên bay ra, hóa thành màu vàng trường kiếm, ngăn trở Vệ Lăng Phong trường thương.

Hai người đại chiến, Tiêu Vũ ba viên dấu ấn gia thân, khí ấn biến ảo vô cùng, vết máu để hắn các loại chiến quyết uy lực tăng mạnh, Hồn ấn thì lại thắng ở quỷ dị, không dấu tích có thể theo.

Vệ Lăng Phong người này, quả nhiên mạnh mẽ, trường thương trong tay của hắn thập phần tà dị, để Tiêu Vũ cảm nhận được một loại mãnh liệt nguy hiểm, loại cảm giác này còn hơn Lăng Đế hoàng kim cự kiếm còn muốn rõ ràng.

Người này vô cùng mạnh mẽ, Tiêu Vũ 3 ấn cùng xuất hiện, cùng hắn đại chiến, lại chỉ có thể bảo đảm bất bại, muốn thắng được tuyệt đối không thể.

Phải biết rằng, hắn ngày đó đại chiến Lăng Đế, cũng bất quá vận dụng ba viên dấu ấn mà thôi, giờ phút này dùng tới giống nhau thủ đoạn, đối đầu cái này Vệ Lăng Phong lại vẫn là có vẻ phi thường hết sức.

“Hắc!”

Trong đại chiến, Tiêu Vũ dựa vào nát hư bước quỷ dị tốc độ, đột nhiên biến hóa phương vị, đi tới Vương Đằng trước người, một ngón tay vô tình hướng về Vương Đằng điểm tới.

Hắn biết rõ, Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người kia không dễ giết, bởi vậy trước mặt mục đích lớn nhất, hay là trước chém xuống Vương Đằng cùng Kim Vô Ngọc, hai người kia mặc dù đối với hắn không tạo được uy hiếp, nhưng lưu lại, thủy chung là kẻ gây họa, thì như lần trước đánh gãy hắn đột phá giống nhau.

“Ngươi nếu dám ra tay,

Ta phải giết ngươi!”

Vệ Lăng Phong lạnh như băng vô tình, Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, hơn nữa thập phần quỷ dị, cũng không ai biết hắn bước tiếp theo sẽ xuất hiện ở nơi nào, thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng cũng không cách nào lập tức đuổi theo kịp tốc độ như thế này.

Đầu tiên là Kim Vô Ngọc, nếu như Tiêu Vũ ở trước mặt hắn liền đau đớn hai người, hắn còn gì là mặt mũi?

“Ngươi là đang uy hiếp ta? Đáng tiếc, ta không bị người uy hiếp!”

Tiêu Vũ sao lại bởi vì hắn một câu nói mà ngừng tay? Nói chuyện đồng thời động tác không ngừng, một ngón tay giống như kim loại chế tạo, điểm hướng về Vương Đằng mi tâm.

“Bốp!”

Một màn quỷ dị đột nhiên xuất hiện, Liệt Nhật Viêm lửa bên dưới, trên bầu trời, bất cứ tung bay rơi xuống tấm nơi bông tuyết.

Bất thình lình kỳ cảnh, làm cho tất cả mọi người đều ngẩn ra, một ngày này khí trời vốn thập phần nóng bức, mặc dù này cùng loại nóng bức đối với tu luyện người ảnh hưởng không lớn, nhưng vào lúc này đột nhiên rơi xuống tuyết trắng, thực tại quỷ dị.

Mà, này tuyết trắng vừa xuất hiện, người ở chỗ này đều cảm thấy một loại hơi lạnh thấu xương, không ít người cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

Tu luyện người, không sợ nóng lạnh, nhưng mà này thời gian càng có không ít người bị đông cứng phát run, chuyện này thực sự khó mà tin nổi.

Ở một màn quỷ dị này bên trong, bồng bềnh bông tuyết như là như mọc ra mắt, quay Tiêu Vũ kích bắn đi, mỗi một mảnh bông tuyết cũng giống như cực kỳ binh khí sắc bén, sáng lấp lóa, tại đây dị dạng vẻ đẹp bên trong, lại cất dấu kinh người sát cơ.

“Vèo!”

Này bông tuyết cho Tiêu Vũ cảm giác, tựa hồ so với Vệ Lăng Phong trường thương trong tay còn nguy hiểm hơn, hắn chỉ có thể một lần nữa lùi về sau, tránh khỏi này bông tuyết, đồng thời nhìn phía một khác phương hướng.

Cách đó không xa, Mộc Hàn Yên sắc mặt lợt lạt, ngồi ở chỗ đó chưa từng động tới, chỉ là một đôi như ngọc tay tạo thành một phức tạp dấu tay, rất rõ ràng, này bông tuyết chính là xuất từ tay nàng.

“Hàn băng công quyết?”

Tiêu Vũ cuối cùng minh bạch, nàng này tại sao lại làm cho người ta một loại cảm giác lạnh như băng, nguyên lai nó tu luyện chính là hàn băng công quyết, hơn nữa sợ là đã đạt đến một trình độ khủng bố.

Chẳng trách nàng một giới nữ tử, nhưng có thể chiếm cứ Đằng Long khu vực đệ nhất vị trí!

“Ta không can thiệp tới ngươi là người phương nào, thế nhưng hắn, ngươi không thể giết.”

Nàng theo tại nguyên chỗ, nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói bình tĩnh, cho thấy nàng sự tự tin mạnh mẽ, lòng không gợn sóng, bản thân cái này có thể xem như một loại mạnh mẽ.

Mặc dù gặp được Tiêu Vũ thực lực, nhưng tựa hồ và không chút nào để ý.

“Nếu như ta nhất định phải giết?” Tiêu Vũ sắc mặt chìm xuống dưới, Mộc Hàn Yên lại coi trọng như vậy Vương Đằng, này ra ngoài dự liệu của hắn.

Hắn vốn cho là Vương Đằng cũng là như Tất Tu bọn người giống nhau, chỉ là tùy tùng ở Mộc Hàn Yên bên người, bây giờ nhìn lại giống như không phải đơn giản như vậy.

“Hắn đã vào ta Mộc gia, ngươi nếu cố ý muốn giết, mặc dù thử một lần.”

Mộc Hàn Yên thanh âm không lớn, thậm chí rất rõ, nhưng từng chữ từng câu, đều có thể khiến người ta cảm thấy nàng loại kia ung dung không vội tự tin.

“Mộc gia?” Tiêu Vũ nhíu mày, Mộc Hàn Yên không phải Vũ Viện bên trong đệ tử gì? Làm sao nghe nàng giọng, giống như là trong vương thành con cháu thế gia?

Bất quá hắn không muốn hiểu ra nhiều như vậy, ở vào thời điểm này, hắn sao lại lùi về sau, nghe vậy không nói nữa, trên người lại hiện lên một viên dấu ấn.

Thiên ấn!

Này ấn bên trong Thánh lực, thuộc về phù chi nhất đạo, phù chi nhất đạo bên trong ấn phù, là đem sức mạnh đất trời ngưng tụ thành hình, tiến tới phát huy ra các loại uy lực, Tiêu Vũ một quả này thiên ấn, liền chẳng khác gì là minh trên bùa ấn phù.

Bất đồng chính là, hắn cái này dấu ấn có thể biến thành các loại ấn phù, giống như là ở trên người dẫn theo vô số minh phù, tùy thời có thể vay mượn sức mạnh đất trời làm.

“Ầm!”

Cái này dấu ấn xuất hiện, trên bầu trời, dị biến lại nổi lên, một loại kỳ lạ ánh lửa đột nhiên xuất hiện, đốt cháy đầy trời tuyết trắng.

Mộc Hàn Yên không nói, động tác tay lại biến, đầy trời lạnh như băng hóa thành bạch sương mù, càng lộ vẻ quỷ dị.

“A!”

Bên cạnh, mấy người không cẩn thận đem những sương trắng này hút vào một ngụm nhỏ, lập tức co giật ngã xuống đất, trên mặt đất cũng không nhúc nhích, trên mặt càng bày lên một tầng sương lạnh giống nhau gì đó.

Nàng này quả nhiên khủng bố, phải biết rằng này 1 trong vùng không có người yếu, nhưng mà nàng tùy ý trong lúc đó, &# 85 thì có thể khiến người ta ngã xuống, đau đớn với trong im lặng.

“Rào!”

Bầu trời lại biến, lần này là Tiêu Vũ thiên ấn biến hóa, đầy trời ánh lửa biến mất trên bầu trời rơi ra mưa to, ở tuyết nước bên trong, sương mù dần tán, thiên địa quy về thanh minh.

Hai người này trong nháy mắt, đã tranh đấu mấy về, một người so với một người thủ đoạn kinh người, càng có thể thay đổi khí trời, nhìn ra người bên cạnh một trận tê cả da đầu, này còn là người sao?

Chỉ có Tiêu Vũ hai người biết, trên thực tế bọn họ đều là đang mượn sức mạnh đất trời ra tay, hơn nữa mặc dù nhìn như hoa lệ, Trên thực tế cũng chỉ cải biến vùng này, ảnh hưởng có hạn, dù sao bọn hắn thực lực đều vẫn không tính là quá mạnh mẽ, xa xa không đạt được có thể ảnh hưởng thiên địa hiệu quả, lúc này chỉ là đang mượn sức mạnh đất trời mà thôi.

“Huynh đài, có thể hay không nghe ta một lời, đến đây thì thôi?”

Tiêu Vũ cùng Mộc Hàn Yên đang đối lập, dùng sức mạnh đất trời lẫn nhau nhắm vào, trong chớp mắt, trong thiên địa băng tuyết, sương mù, ánh lửa cùng nước mưa các loại toàn bộ biến mất, Mai Nhất Thu đầy mặt mỉm cười, đi lên phía trước.

Người này, tuyệt đối so với Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong, đều càng thêm nguy hiểm, Tiêu Vũ có một loại cực kỳ cảm giác mãnh liệt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 193: Nguy Hiểm Người Hiền Lành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mai Nhất Thu, người này trên mặt vĩnh viễn mang theo ba phần mỉm cười, tựa hồ bất cứ lúc nào đều là như thế.

Hắn tay cầm một cây cỏ dại, cũng không thấy hắn như thế nào ra tay, Tiêu Vũ cùng Mộc Hàn Yên đưa tới cùng các loại sức mạnh đất trời, đã bị hắn không tiếng động hóa giải, thật sự khủng bố.

“Ngươi vừa muốn nói cái gì?”

Tiêu Vũ đối với người này có chút không hiểu không ưa, lần trước hắn muốn giết Lăng Đế thời điểm, người này hiện thân can thiệp, bây giờ lại muốn ngăn cản hắn và Mộc Hàn Yên động thủ.

“Huynh đài, có từng nhớ tới lần trước ta lời nói?” Mai Nhất Thu cười nói: “Bây giờ Thánh cảnh không ổn định, Thánh cảnh bên trong, còn có tăng thêm sự kinh khủng người, chúng ta nên bão đoàn, mà không phải ở đây lẫn nhau tranh đấu, huống hồ huynh đài cừu nhân của ngươi không phải Tiêu Vũ gì, vô vị ở đây thụ địch.”

Tiêu Vũ chăm chú nhìn người này, nghe tới, Mai Nhất Thu nói lời rất êm tai, như cái người hiền lành, nhưng hắn lại không cho là thế.

Chỉ bất quá hắn có chút để ý, Mai Nhất Thu theo như lời người càng kinh khủng hơn là ai? Nơi đây đã có Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người, hơn nữa Mai Nhất Thu, ba người này chung sức, ở Thánh cảnh bên trong còn có ai có thể làm bọn hắn kiêng kỵ?

Tiêu Vũ vốn tưởng rằng lần này tụ họp sẽ khá là phức tạp, nhưng hiện tại xem ra, đây chỉ là ba người này ở lôi kéo khu thứ năm người, tựa hồ muốn đem những người này nắm giữ ở trong tay mình.

Bọn họ làm như vậy, chẳng lẽ thật là muốn đối kháng những người khác? Có thể là hạng người gì, có thể làm cho này ba cái nhân vật đứng đầu đều phải ôm nhau, chung sức đối kháng?

“Thánh gian bên trong thế cuộc rất phức tạp, ta cũng không tốt cùng huynh đài ngươi nói rõ, duy nhất có thể nói cho ngươi biết chính là, có người ở ý đồ đảo loạn Thánh cảnh bên trong hoàn cảnh, như là lần trước nhằm vào cái kia Tiêu Vũ, chính là xuất từ ta một nhân vật nguy hiểm tác phẩm, vì chính là vay mượn Tiêu Vũ tay, hao gầy Thánh cảnh bên trong nhân số, đồng thời trở ngại Tiêu Vũ đột phá, để tránh hắn trở thành uy hiếp.”

Mai Nhất Thu vừa mấy câu nói, để Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, suy đoán của hắn không có sai, chuyện kia quả nhiên là có người ở sau lưng thúc đẩy.

Hắn vốn cho rằng sự kiện kia chỉ là vì ngăn cản hắn đột phá, có thể dựa theo Mai Nhất Thu theo như lời, sự tình tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng phức tạp hơn.

Sau lưng người nọ rốt cuộc đang mưu đồ cái gì? Không can thiệp tới người nọ có mục đích gì, dã tâm cũng không tránh khỏi quá lớn, bất cứ dùng phương pháp này, đến giảm bớt Thánh cảnh bên trong nhân số.

“Huynh đài, như là đã đi tới, ta thành khẩn mời ngươi gia nhập chúng ta, thực lực ngươi bất phàm, nếu là gia nhập, sẽ cho chúng ta tăng thêm chiến lực mạnh mẽ, chỉ cần ngươi đồng ý, ta có thể mang ta biết toàn bộ nói cho ngươi biết.”

Mai Nhất Thu dụ dỗ, có thể thấy hắn đối với Tiêu Vũ thực lực thập phần coi trọng, có thể cùng Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong địa vị ngang nhau,

Thực lực như vậy há lại là người yếu? Ở toàn bộ Thánh cảnh đều thuộc về đứng đầu!

“Không cần, đa tạ hảo ý.”

Tiêu Vũ quyết đoán từ chối, đùa gì thế, ba người này một người so với một người nguy hiểm, đơn độc đối phó một người hắn đều cảm giác thấy hơi hết sức, nếu là gia nhập bọn họ, bị ba người bọn họ liên thủ đối phó, hắn cũng chỉ có chờ chết phần chia.

Cùng này Vệ Lăng Phong hai người động thủ sau khi, Tiêu Vũ đối với một nam một nữ này thực lực có chút hiểu biết, nếu thật là liều mạng, hắn mặc dù không sợ hai người này, nhưng cũng không dám nói nhất định có thể chiến thắng.

Trước mắt đối phương có hai người, hơn nữa Mai Nhất Thu mặc dù thấy như cái người hiền lành, nhưng càng thêm sâu không lường được, hơn nữa cũng không biết đứng một bên nào, nếu như mạnh mẽ động thủ, hắn không hẳn khả năng lấy đạt được tốt.

Minh bạch điểm này, Tiêu Vũ không muốn lưu lại, xoay người xuống núi.

“Ngươi tổn thương ta người, còn muốn rời đi? Không khỏi quá để mắt mình!”

Vệ Lăng Phong dời bước, ngăn ở Tiêu Vũ trước người, khắp toàn thân mỗi một lỗ chân lông, tựa hồ cũng lộ ra kinh người sát khí.

“Vệ huynh, có thể hay không bán ta một bộ mặt, thả hắn rời đi?”

Tiêu Vũ vừa định tái chiến, Mai Nhất Thu lại lại mở miệng, đi lên phía trước ngăn ở hai người trước người.

“Ngươi muốn bảo vệ hắn?” Vệ Lăng Phong không hề bị lay động, trường thương chỉ về ngã xuống đất không dậy nổi Kim Vô Ngọc, quyết đoán lắc đầu: “Hắn tổn thương ta người, nhất định phải chết, liền là của ngươi tới nói giúp, cũng không hề dùng!”

Lúc này Kim Vô Ngọc bị Tiêu Vũ trọng thương, ngã xuống đất không dậy nổi, còn không biết có hay không được cứu trợ, hắn là Vệ Lăng Phong người, Vệ Lăng Phong nếu như cứ như vậy thả Tiêu Vũ rời đi, còn gì là mặt mũi?

“Cái này đơn giản.”

Mai Nhất Thu lại là không coi là chuyện to tát gì, mỉm cười đi tới ngã xuống đất Kim Vô Ngọc trước người.

Hắn ở trong tay gốc kia cỏ dại trên lấy xuống một chiếc lá, nhẹ nhàng 1 uốn, cái kia lá cây liền hóa thành một đạo màu xanh lục chùm sáng, lộ ra sinh cơ dồi dào, bị hắn đưa vào Kim Vô Ngọc vết thương trên người bên trong.

Thần kỳ một màn, vào lúc này phát sinh, Kim Vô Ngọc cái kia bị Tiêu Vũ một ngón tay biết được địa phương, vào lúc này bất cứ lấy mắt thường tốc độ rõ rệt đang khép lại, không tới chốc lát thì khôi phục nguyên dạng.

“Kim huynh đã không còn đáng ngại, sau một chốc sẽ tỉnh lại.”

Mai Nhất Thu mỉm cười tiến lên, trong lời nói rất ý tứ rõ ràng, hắn đã chữa khỏi Kim Vô Ngọc, hy vọng Vệ Lăng Phong có thể thả Tiêu Vũ rời đi.

“Lần sau gặp lại, ta phải giết ngươi!”

Vệ Lăng Phong lạnh lùng đối với Tiêu Vũ nói một câu, sau đó bỏ đi, không tiếp tục ngăn trở.

Tiêu Vũ sâu sắc thấy Mai Nhất Thu, ánh mắt rơi vào Mai Nhất Thu trong tay còn lại bộ phận cỏ dại bên trên, hắn có thể khẳng định, cây cỏ này là bình thường nhất cỏ, tuyệt đối không có thuốc gì tính, điểm này không che giấu nổi hắn.

Nhưng Mai Nhất Thu bất cứ có thể sử dụng loại cỏ dại này chữa khỏi như vậy trọng thương, thủ đoạn của người nọ, rất là kinh người, phải cảnh giác.

“Cáo từ!” Tiêu Vũ một câu nói cũng không có nhiều lời, trực tiếp rời đi, cũng không có bởi vì Mai Nhất Thu cử động mà có nửa câu cảm tạ.

Hắn cảm giác người này tâm cơ cực sâu, ở mặt ngoài mặc dù là giúp hắn, nhưng có mục đích gì, lại không người hiểu rõ.

Tiêu Vũ rời đi, Vệ Lăng Phong không lại ngăn cản, còn Mộc Hàn Yên, từ đầu tới cuối đều không nói lời gì nữa, chỉ là trong hai mắt, đăm chiêu.

Tiêu Vũ một mình xuống núi, lần này tiến lại, không có thể nghe được Sở Ngâm Sa mấy người bất cứ tin tức gì, hắn có chút thất vọng, đang nghĩ tới nên đi nơi nào tìm kiếm, đột nhiên nhìn thấy dưới chân núi có một lén lén lút lút bóng người.

Người này mặt bị che rất chặt chẽ, thỉnh thoảng lấm lét nhìn trái phải, thập phần cảnh giác, Tiêu Vũ nhìn thấy sau khi, không tiếng động đuổi tới, hắn cảm giác nói không chừng khả năng có thu hoạch.

Chân núi người tựa hồ vừa mới từ trên núi hạ xuống, trong khi rời đi, người này dọc theo đường đi đều rất cẩn thận, một bên đi vòng, vừa thỉnh thoảng nhìn quanh, như là sợ hãi bị người theo dõi.

Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, ẩn tàng lại khí tức toàn thân, ở người này phía sau không nhanh không chậm theo, hắn có nát hư bước nơi tay, muốn theo dõi một người, gần như không có khả năng bị bỏ lại.

Chỉ thấy người này rẽ trái bên phải tránh, đi vòng rất lớn một đoạn đường, cuối cùng tiến vào một tòa rừng cây.

Cánh rừng cây này nhìn như phổ thông, Trên thực tế lại ngầm có ý mê trận, Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, những trận pháp này thủ pháp đặc biệt, thập phần cao minh, nếu không có là hắn, đổi thành người khác, thật đúng là không hẳn khả năng có thể thấy.

Hắn đi theo người nọ phía sau, dễ dàng thông qua mê trận, sau đó phía trước rộng rãi sáng sủa, cảnh tượng đại biến.

Trước mắt là xanh lục bát ngát bình nguyên, bình nguyên ở trong mấy gian nhà gỗ, nhà gỗ trước khi một dòng sông, thoạt nhìn tràn đầy yên tĩnh, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác yên lặng.

Ở Thánh cảnh ở trong, lại còn có chỗ như vậy? Ở người người đều chiếm cứ lấy đỉnh núi lúc tu luyện, càng có người lựa chọn chỗ như vậy ở lại, Tiêu Vũ bất ngờ không ngớt.

“Ta đã trở về!”

Bị Tiêu Vũ người theo dõi tới chỗ này, một chút thì trầm tĩnh lại, cũng sẽ không che lấp chính mình, lộ ra chân thật diện mạo.

Tiêu Vũ nhìn qua, nhất thời không nói gì, làm nửa ngày, thứ này lại có thể là Nhan Thu Thủy!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 194: Gặp Nhau

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo Nhan Thu Thủy âm thanh, trong nhà gỗ đi ra mấy người, chính là Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ.

Hai người vừa ra khỏi cửa, liền hướng về Nhan Thu Thủy hỏi: “Thế nào? Có Tiêu Vũ tin tức gì?”

“Không có.” Nhan Thu Thủy một bên thu dọn trên người đem chính mình bọc nghiêm nghiêm thật thật quần áo, vừa nói: “Còn tưởng rằng tên kia nghe đến tụ hội sự tình sẽ xuất hiện đây, kết quả lại không có tới.”

Tiêu Vũ nghe vào trong tai, tâm trạng không khỏi cũng có chút cảm động, nguyên lai khi hắn tìm kiếm mấy người này thời điểm, mấy người này cũng đang nghĩ biện pháp tìm kiếm tung tích của hắn, thậm chí không tiếc mạo hiểm đi đến Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong phát khởi tụ họp trên dò hỏi.

“Khách quý tới cửa, sao không đi ra một lần?”

Hắn vừa định hiện thân, một thanh âm êm ái đột nhiên xuất hiện, từ hắn vang lên bên tai.

Trong lòng cả kinh, Tiêu Vũ phát hiện mình bên cạnh càng chẳng biết lúc nào đứng một cô gái.

Nàng này toàn thân áo đen, mang trên mặt nụ cười lạnh nhạt, đang bình tĩnh mà nhìn hắn.

“Vèo!”

Trước tiên, Tiêu Vũ quyết đoán lùi về sau, nát hư bước giống như thuấn di, lui ra xa mấy chục trượng.

Nhưng mà, hắn mới vừa vừa đứng định, lại phát hiện nàng này khoảng cách với hắn một chút cũng không kéo dài, vẫn là đứng ở bên cạnh hắn.

Tiêu Vũ trên người mồ hôi lạnh một chút rơi xuống, nữ nhân này tuyệt đối khủng bố, thậm chí còn ở Mộc Hàn Yên bên trên.

Hắn lùi lại lui nữa, cô gái này lại giống như cái bóng của hắn, ở bên cạnh hắn theo sát, lại có thể theo kịp hắn nát hư bước.

“Người nào?”

Sở Ngâm Sa cùng Thạch Vũ mấy người cũng cảnh giác lại, đồng thời điều động, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa, một bộ như gặp đại địch dáng vẻ.

“Mấy người các ngươi!”

Tiêu Vũ vừa bực mình vừa buồn cười, rơi vào đường cùng, chỉ có thể trả lại như cũ thân phận thật sự, lộ ra diện mạo thật sự.

“Là ngươi, ngươi có thể coi là đã trở lại!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ lộ ra diện mục chân thật, bao nhiêu người nhất thời ngạc nhiên, dồn dập xông tới.

“Ngươi người này, rốt cuộc đã chạy đi đâu, đi rồi lâu như vậy một chút tin tức cũng không có!”

“Tiêu huynh,

Ngươi rời đi khoảng thời gian này, Sở huynh để tìm ngươi, nhưng thiếu chút nữa giết tới Đế Phong đã đi.”

Nhan Thu Thủy bất mãn oán trách, tuy là nói như vậy, nhưng có thể nhìn ra nàng đúng là quan tâm Tiêu Vũ. Thạch Vũ cũng đi lên phía trước, đối với Tiêu Vũ mở miệng cười.

Chỉ có Sở Ngâm Sa, không có nhiều như vậy nói, chỉ là vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, lời nói đơn giản nhất: “Trở về là tốt rồi!”

Tiêu Vũ tâm trạng có chút cảm động, thời khắc mấu chốt, mấy người này còn là đáng tin, chứng minh rồi ánh mắt của hắn không có sai, mấy người đều đáng giá kết giao người.

“Vị này là?”

Mấy người hàn huyên chốc lát, Tiêu Vũ cuối cùng đưa mắt rơi vào đứng ở một bên cô gái mặc áo đen. Cho tới giờ khắc này, hắn mới có thời gian chăm chú quan sát cô gái này.

Nàng này dung nhan, không hề giống Mộc Hàn Yên như vậy kinh động như gặp thiên nhân, nhưng trên người lại có một loại đặc biệt khí chất, nàng mặc dù đứng ở gần bên, lại khiến người ta cảm thấy khoảng cách phi thường xa xôi, như ở chân trời.

Loại cảm giác này đều không phải là bởi vì nàng người ngoài lạnh như băng, mà là nàng cho người cảm giác thập phần mơ hồ, rõ ràng đứng ở nơi đó, nhưng vừa nhắm mắt, nhưng có thể khiến người ta cảm thấy không đến nàng tồn tại.

“Đây là ta Vũ Cực Điện bên trong sư tỷ, cũng là chúng ta Đằng Long khu vực.” Sở Ngâm Sa nói: “Quãng thời gian trước, chúng ta ở Thánh cảnh bên trong bị người vây quét, cũng may gặp phải Tần sư tỷ, bị nàng chỗ thu nhận.”

Nhan Thu Thủy cùng Thạch Vũ cũng gật đầu, có thể thấy, kể cả Sở Ngâm Sa ở bên trong, ba người bọn họ đều đối với cái này

Tần sư tỷ rất là kính trọng, kể cả từ trước đến giờ cười khẽ Nhan Thu Thủy, ở đây nữ trước mặt, cũng hiếm thấy trở nên hết sức thành thật.

“Đa tạ vị sư tỷ này giúp đỡ.” Tiêu Vũ tiến lên, trong lòng lại âm thầm kỳ quái.

Nàng này thực lực tuyệt đối không kém gì Mộc Hàn Yên bọn người, lại tại sao ngay cả một đỉnh núi đều không chiếm, ngược lại ở một nơi như vậy đặt chân, hơn nữa đã thân thể là Đằng Long khu vực đệ tử, tại sao sẽ ở trên tấm bia vô danh? Tiêu Vũ cũng không nhớ tới Đằng Long trên tấm bia xếp hạng cao có họ Tần nữ tử.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ? Ở Vũ Viện bên trong, tên của ngươi ta sớm nghe qua nhiều lần, ta gọi là Tần Ngọc Tụ, ngươi cũng không cần gọi ta là sư tỷ, ta chỉ là nhập môn khá sớm thôi, tuổi tác hoàn toàn không lớn hơn các ngươi.”

Người này cô gái mặc áo đen cho người cảm giác rất là hiền hoà, và loại này hiền hoà không có nửa điểm ra vẻ, thập phần tự nhiên, mở miệng gian liền khiến người ta không nhịn được muốn cùng nàng thân cận.

“Tần Ngọc Tụ? Ngươi chính là Tần Ngọc Tụ?” Tiêu Vũ này cả kinh không phải chuyện nhỏ, thiếu chút nữa lại một lần nữa nhảy ra ngoài.

“Ngươi có biết ta?” Tần Ngọc Tụ trên mặt cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Nhận thức? Tiêu Vũ há có thể không quen biết! Khi hắn tiến vào Thánh cảnh trước khi, Phong Vũ cùng Mạc Ly mọi cách giao cho, có ba người là tuyệt đối không thể trêu chọc, một người trong đó Mai Nhất Thu hắn đã gặp, trước mắt còn không biết người kia sâu cạn.

Mà đây người thứ hai, chính là Tần Ngọc Tụ, Phong Vũ cùng Mạc Ly không có quá nhiều hình dung cô gái này, chỉ nói cho Tiêu Vũ nàng này tên.

"Tần sư tỷ là chúng ta Vũ Cực Điện bên trong sức chiến đấu đệ nhất, liền Vũ lão đầu đều đối với nàng khen dụ rất nhiều, có điều Tần sư tỷ từ trước đến giờ biết điều, thậm chí ở Đằng Long khu vực cũng không có cái gì xếp hạng, Tiêu Vũ ngươi làm sao biết Tần sư tỷ tên?"

Kể cả luôn luôn bừa bãi Sở Ngâm Sa, đối với cái này nữ đều mang tôn kính, có thể thấy được nàng này bất phàm. Trong miệng hắn theo như lời Vũ lão đầu, tự nhiên chính là Vũ Cực Điện điện chủ Vũ Mục.

"Vũ Cực Điện sức chiến đấu đệ nhất?" Tiêu Vũ sâu sắc thấy nàng này, quả nhiên giống như Phong Vũ Mạc Ly theo như lời, bọn họ giao cho ở cá nhân không có một cái nào là người bình thường, một người so với một người nguy hiểm!

Vũ Cực Điện là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong, được xưng sức chiến đấu tối thượng 1 điện, nàng này trẻ tuổi như vậy, tài năng ở cái kia 1 điện được xưng là sức chiến đấu đệ nhất, thực lực còn có thể không đều đi nơi nào?

"Việc này, vào nhà bàn lại a." Tần Ngọc Tụ mỉm cười nói, âm thanh ôn hòa, khiến người ta chỉ nghe nàng nói chuyện đều có một loại cảm giác thoải mái.

Lúc nói chuyện, nàng đã đi trước vào phòng, Sở Ngâm Sa mấy người như là đối với nàng thập phần nghe theo, cũng theo ở phía sau, Tiêu Vũ cũng chỉ đành cùng bọn hắn đồng thời tiến vào trong phòng.

Này gian nhà gỗ thập phần đơn giản, trong phòng cái bàn loại hình gì đó cái gì cần có đều có, vừa hỏi bên dưới, mới biết đây là

Tần Ngọc Tụ chính mình dựng lên nhà gỗ, đối với thực lực đạt được nàng cấp bậc này người mà nói, cái này cũng không tính việc khó gì.

Mấy người trong phòng ngồi xuống, Tần Ngọc Tụ còn vì mấy người bọn họ đưa tới một bình nước trà, bọn họ liền ở trong nhà này nói tới khoảng thời gian này phát sinh sự tình.

Bởi vì ở Thánh cảnh bên trong bị phân tán tin tức, người người đều cho rằng Tiêu Vũ trên người có mang mấy cái bí bảo, hơn nữa trọng thương, hầu như tất cả mọi người muốn tìm hắn, cướp đoạt bảo vật.

Không lâu về sau, Tiêu Vũ bỏ mình tin tức truyền ra, Sở Ngâm Sa mấy người đợi lâu Tiêu Vũ không về, lo lắng bên dưới ra ngoài tìm hiểu, liền nghe đến Tiêu Vũ đã chết tin tức.

Tin tức này đột nhiên xuất hiện, mấy người bọn họ cũng không biết là thật hay giả, vì vậy bắt đầu ở Thánh cảnh tìm kiếm Tiêu Vũ tăm tích.

Nhưng mà, Thánh cảnh bên trong người tin tưởng Tiêu Vũ đã chết, mà mấy người này vẫn đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, bọn họ cho rằng Tiêu Vũ bí thất đã bị mấy người này đoạt được, bởi vậy đối với bọn họ điên cuồng đuổi giết.

Sở Ngâm Sa ba người mặc dù đều rất bất phàm, nhưng cũng không cách nào và toàn bộ Thánh cảnh đối kháng, chỉ có thể một đường chạy trốn, cuối cùng chạy trốn tới khu thứ năm bên trong, bị Tần Ngọc Tụ cứu.

Sau khi một quãng thời gian, bọn họ không dám tùy ý ra ngoài, mãi đến tận mấy ngày trước đây nghe nói Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong khởi xướng cái gì tụ họp, mới khiến cho Nhan Thu Thủy đi ra tìm hiểu.

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh thứ năm đưa lên, tiếp tục gõ chữ.

Chương 195: Thánh Cảnh Bí Mật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe mấy người bọn họ nói xong, Tiêu Vũ rơi vào trong trầm tư, trong bóng tối rõ ràng có người ở nhằm vào hắn, cố ý phân tán tin tức, đem Sở Ngâm Sa bọn người ép lên tuyệt cảnh, tựa hồ cũng là vì dụ hắn hiện thân.

Đến tột cùng là ai, tại sao lại đối với hắn như vậy chấp nhất? Hắn không nghĩ ra, đem Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong bọn người 11 xếp hàng, cuối cùng cũng không có nghĩ đến cái gì người sẽ làm loại chuyện này.

“Đừng nói chúng ta, ngươi khoảng thời gian này chạy đi nơi nào, lại đi lâu như vậy?”

Đem sự tình nói xong, Nhan Thu Thủy vừa không tha thứ bắt đầu gạn hỏi lên Tiêu Vũ này hơn một tháng hướng đi.

Tiêu Vũ chỉ đành đem mình tiến vào không biết khu vực đột phá sự tình nói cho bọn họ biết, đương nhiên, hắn đã giảm bớt đi gặp phải Mặc Vũ một đoạn kia, bởi vì hắn hiểu Thú ngữ sự tình không tốt giải thích, sau đó vừa đem mình sau khi trở về chuyện mấy ngày này cũng hướng về mấy người này thuyết minh sơ qua.

“Ngươi vừa dẫn phát rồi một lần dị tượng, và thành công đột phá? Mấy ngày nay lưu truyền đến mức sôi sùng sục, nói có cái ma vương đánh bằng nhau Đế Phong, còn kém chút giết Lăng Đế, người đó chính là ngươi?”

Sở Ngâm Sa ba người sau khi nghe xong, toàn bộ đều không bình tĩnh, mặc dù đã sớm thích ứng Tiêu Vũ các loại hành động vĩ đại, có thể Tiêu Vũ vẫn sẽ một lần lại một lần mang cho bọn hắn khiếp sợ.

Lần đầu tiên gợi ra dị tượng bị người đánh gãy, lại nhanh như vậy có thể gợi ra đệ nhị lần, thay đổi người bình thường, một lần sau khi thất bại, cả đời này có thể hay không lại gợi ra cũng không tiện nói, hắn lại nhanh như vậy thì làm được, nhưng lại thành công đột phá.

Hơn nữa, mấy người này cũng biết, Tiêu Vũ đánh tới Đế Phong, hơn nửa cũng là vì bọn họ mà đi, dùng Tiêu Vũ tính cách, nếu không nguyên nhân, dù là cùng Lăng Đế có cừu oán, cũng sẽ không cố ý đánh đến tận cửa đi trả thù.

“Ngươi nói, ngươi đệ nhị lần tiến nhập không biết khu vực?”

Ở Tiêu Vũ nói trong khi, bên cạnh Tần Ngọc Tụ vẫn lẳng lặng nghe, mà đang nghe nói Tiêu Vũ đến một lần nữa tiến vào không biết khu vực lúc, nàng này trong mắt rõ ràng lộ ra sắc mặt khác thường, đợi cho Tiêu Vũ đem sự tình nói xong, nàng mới mở miệng, hướng về Tiêu Vũ hỏi dò.

“Đúng vậy, có vấn đề gì không?” Tiêu Vũ cảm giác, cô gái này tựa hồ biết một vài hắn không biết sự tình.

“Cũng được, Thánh cảnh còn lại thời gian không nhiều, có một số việc, cũng không cần tiếp tục ẩn giấu.”

Nàng không có quá nhiều do dự, bắt đầu nói cho Tiêu Vũ một vài Thánh biên giới đại đa số người cũng không biết sự tình.

Thánh cảnh ở trong, có một toà cung điện!

Nghe nói, mấy ngàn năm trước, tiến hành Thánh cảnh tiên hiền đang vì Thánh cảnh mở ra khu vực an toàn lúc, từng đi sâu vào qua không biết khu vực,

Mà ở khu vực này ở chỗ sâu trong, đã từng có không chỉ một người, ở chỗ đó thấy qua một tòa huy hoàng cung điện!

Nghe nói tòa cung điện kia kim quang đầy trời, tọa lạc ở trong hư không, như là một vòng to lớn nắng gắt còn lại ở nơi đó.

Mà Thiên Thanh Vũ Viện bên trong chứa nhiều nhân vật già cả phỏng đoán, Vũ Viện bên trong 6 mặt Thánh Bia, chính là chiếm được với bên trong tòa cung điện kia!

“Kim quang?”

Tiêu Vũ bọn người nghe đến đó, cùng nhìn nhau, đồng thời nghĩ tới một thứ.

Thánh quang!

Cái gọi là thánh quang, chính là thời không lực lượng, nhưng bọn họ nghĩ tới cũng không phải loại kia đặc thù sức mạnh, mà là thời không lực lượng ở trong ẩn chứa Thánh lực, có thể làm cho hấp thu trong thân thể Thần lực phát sinh Thánh hóa, biến thành màu vàng.

Bây giờ nghe tới, cái gọi là Thánh lực ngọn nguồn rất có thể chính là xuất từ tòa cung điện kia.

“Mấy ngàn năm qua, Vũ Viện bên trong đã có vô số tiên hiền tiến vào Thánh cảnh, vương thành các tộc, cũng từng phái ra qua rất nhiều cường giả, đi sâu vào Thánh cảnh, ý đồ tìm được tòa cung điện kia.” Tần Ngọc Tụ nói tiếp.

Vương thành các tộc cùng với Thiên Thanh Vũ Viện, này 1 tìm chính là mấy ngàn năm, nhưng mà Thánh cảnh không biết khu vực thái quá hung hiểm, không biết có bao nhiêu người tiến vào Thánh cảnh sau an nghỉ nơi đây, không nữa trở về, mà tới được mấy ngàn năm sau, việc này lại vẫn là không có nửa điểm tiến triển.

Thế nhưng, điều này cũng không giảm Thánh cảnh cùng Vũ Viện nhiệt tình, bởi vì dù cho không tìm được tòa cung điện kia, Thánh cảnh bên trong cũng có thật nhiều trân quý gì đó, như là niên đại có mấy chục ngàn năm dược vương, thậm chí một vài sinh ra vào thiên địa trước khi thần vật các loại.

Cho đến ngày nay, Thánh cảnh càng ngày càng không ổn định, có thể tiến vào bên trong người, đã chỉ hạn chế ở hóa khí cảnh tu vi.

Nhưng có một chút, Thánh cảnh bên trong cao hơn hóa khí cảnh tu vi sinh linh đều không phải là không tồn tại, vì vậy có thể nhận định, Thánh cảnh đối với vốn có sức mạnh hoàn toàn không chống cự, nhưng đối với ngoại giới qua gượng sức mạnh, lại thập phần bài xích.

Bởi vậy, ở Thánh cảnh bên trong đột phá người đối với Thánh cảnh ổn định sẽ không có ảnh hưởng, nhưng cao hơn hóa khí cảnh người, nhưng không cách nào theo ngoại giới tiến vào.

Vương thành các tộc cùng với Vũ Viện đồng thời kết luận, Thánh cảnh sẽ trong vòng một năm triệt để tan vỡ, cùng lúc đó, bọn họ suy đoán ra một cực kỳ to gan ý nghĩ.

Thánh cảnh tan vỡ thời gian, phương này trong không gian tất cả mọi thứ sẽ bất cứ lúc nào thời không sụp đổ mà hủy diệt, cho đến lúc đó, toà kia ẩn giấu với Thánh cảnh bên trong cung điện, có thể sẽ xuất hiện, hơn nữa Thánh cảnh bên trong còn ẩn giấu chứa nhiều thần vật, ở Thánh cảnh tan vỡ lúc, phỏng chừng cũng đem không chỗ che thân.

Bởi vậy, Thánh cảnh phái ra phần đông tuấn kiệt, tiến vào Thánh cảnh, mục đích to lớn nhất, cũng không phải là để những người này vay mượn này cơ hội cuối cùng tu luyện, mà là đang

Thánh cảnh tan vỡ thời gian, tận khả năng tranh cướp này thần vật, cùng với tòa cung điện kia ở trong bao hàm các loại.

Đáng tiếc chính là, bởi vì Thánh cảnh càng ngày càng không ổn định, dẫn đến khắp nơi đều chỉ có thể phái ra trẻ tuổi, bằng không mà nói, bây giờ Thánh cảnh bên trong sớm là các loại lão quái vật cấp bậc nhân vật.

Tiếng này tranh cướp, cuối cùng sẽ rơi vào bây giờ đang ở Thánh cảnh người trẻ tuổi trên người, không khó tưởng tượng, tới Thánh cảnh tan vỡ thời gian, loại kia tranh cướp là tàn khốc, không thông báo táng tống bao nhiêu người.

Như vậy một tòa rất có thể có Thánh lực ngọn nguồn cung điện, ở trong có bao nhiêu cơ duyên, không ai nói rõ, đến lúc đó nếu như tòa cung điện kia thật xuất hiện, Thánh cảnh bên trong những người này, cho dù chết đến nhiều hơn nữa, cũng không đáng kỳ quái.

Có điều, việc này, ở vương thành các tộc bên trong chỉ có cường đại nhất mấy cái cổ tộc mới hiểu được, Thiên Thanh Vũ Viện cũng là như thế, biết đến cũng không có nhiều người.

Cho nên, &# 85 cũng chỉ có bọn họ đưa vào Thánh cảnh bên trong này hậu nhân, mới biết những chuyện này, hơn chín mươi phần trăm người, đối với việc này là không biết gì cả.

Tần Ngọc Tụ cho thấy, nếu như hoàng kim cung điện thật tồn tại, cái kia nhất định là không biết khu vực ở chỗ sâu trong, mà trước đó, Thánh cảnh bên trong thực lực đứng đầu mấy người kia, đều đã tiến vào không biết khu vực thăm dò, lại phát hiện nơi đó quá mức nguy hiểm, căn bản không đi ra lọt nhiều khoảng cách xa.

Bọn họ vốn đều cho rằng, tranh cướp cuối cùng cơ duyên cơ hội cũng không lớn, bởi vì không biết trong khu vực có sinh trưởng với Thánh cảnh sinh linh mạnh mẽ, ở trong thậm chí khả năng tồn tại thú vương, hơn nữa không chỉ một vị.

Nhưng mà, trước đó không lâu, sự kiện đột nhiên phát sinh khả năng chuyển biến tốt, không biết khu vực thú vương phái ra dị thú đã đến, báo cho bọn họ, cuối cùng thời khắc sắp tới, vô luận là nhân tộc hay là thú tộc, đều có cơ hội có thể tranh cướp, và hy vọng nhân tộc cùng thú tộc có thể cạnh tranh công bình.

Đến lúc này, mấy cái kia Thánh cảnh nhân vật đứng đầu vừa mới biết được, cơ duyên quả thật tồn tại, hơn nữa thú tộc ở trong, cũng không có thiếu thú vương hậu duệ, mỗi người thực lực mạnh mẽ, không yếu hơn bọn họ này nhân vật đứng đầu, thậm chí còn có càng mạnh hơn người.

Nghe tới, cơ duyên kia độc nhất vô nhị, mà ở cuối cùng thời khắc lúc, Nhân tộc thanh niên không chỉ muốn cùng những người khác tranh cướp, đồng thời còn muốn đối mặt cái kia mấy con tuổi trẻ thú vương hậu duệ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 196: Kỳ Nữ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tần Ngọc Tụ sở dĩ đối với Tiêu Vũ tiến vào không biết khu vực cảm thấy kinh ngạc, là vì Thánh cảnh hung hiểm, nàng từng có lĩnh hội, Tiêu Vũ có thể ở nơi đó lưu lại hơn một tháng, và gợi ra dị tượng động tĩnh lớn như vậy, bất cứ không có đưa tới dị thú, mà là thuận lợi đột phá.

Nàng sau đó nói rõ, thú tộc nhân tộc bây giờ quan hệ rất hồi hộp, bởi vì thú tộc lớn tiếng, khoảng thời gian này, ở cuối cùng thời khắc tiến lại trước khi, nhân tộc không được lại tùy ý tiến vào không biết khu vực, nhưng Tiêu Vũ lại rõ ràng ở khoảng thời gian này tiến vào, nhưng lại bình yên trở về.

Nàng hỏi dò Tiêu Vũ, lần này tiến vào không biết khu vực, hay không có phát hiện cái gì chỗ dị thường.

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cảm thấy nơi nào dị thường, muốn nói dị thường nói, chính là Mặc Vũ lãnh địa thái quá yên tĩnh, không có bất kỳ cái gì sinh linh, có phải hắn khả năng bình yên rời đi, là bởi vì hắn ở nơi đó dừng lại hơn một tháng?

Loại chuyện này, hắn nghĩ như thế nào cũng không khả năng nghĩ đến xuyên qua.

“Nói như vậy, Mai Nhất Thu cùng Mộc Hàn Yên bọn họ đều biết những chuyện này, làm tất cả, đều là đang vì thời khắc cuối cùng chuẩn bị làm?”

Tiêu Vũ dần dần đã hiểu, lúc này hắn chỉ cảm thấy đau cả đầu, chuyện này thật sự có chút phức tạp.

Đầu tiên, để tranh cướp sau cùng cơ duyên, Thánh cảnh bên trong người tựa hồ chia làm nhiều trận doanh, cũng không phải là đồng tâm hiệp lực cùng thú tộc tranh chấp, đều ở đây mỗi loại chuẩn bị.

Để này cuối cùng thời khắc, Thánh cảnh bên trong người có thể nói là một bên muốn đề phòng những người khác, đồng thời còn muốn cảnh giác dị thú bên trong cái kia mấy con thú vương hậu duệ.

Tiếp theo, có người vào lúc này, đối với hắn bốn phía nhằm vào, tựa hồ rất không muốn nhìn thấy hắn quật khởi, nhưng hoặc như là muốn đem Thánh cảnh cho đảo loạn, tốt trong lúc hỗn loạn giành lợi ích.

Sau đó, thú tộc lại sẽ phái người cho nhân tộc đưa nói, và chủ động cho thấy Thánh cảnh tồn tại cơ duyên, còn nguyện ý cùng loài người cạnh tranh công bình, nhưng ở đồng thời, vừa hạn chế nhân tộc tiến vào không biết khu vực, tựa hồ cũng đang chuẩn bị cái gì.

Mấy thứ này đắp tới một chỗ, chính là Tiêu Vũ đều cảm thấy đau cả đầu, Thánh cảnh bên trong hoàn cảnh so với hắn tưởng tượng phải phức tạp hơn.

“Đúng rồi, các ngươi biết Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người kia gì, bọn họ là lai lịch gì, còn có Mai Nhất Thu, người này thực lực như thế nào?”

Tiêu Vũ đơn giản đem này chuyện phức tạp đều trước tiên để qua một bên, giờ phút này hắn chỉ biết là lúc trước gặp phải ba người kia là lai lịch gì.

“Mộc Hàn Yên? Nàng không phải chúng ta Đằng Long khu vực người thứ nhất gì? Ngươi liền nàng cũng không nhận ra?” Nhan Thu Thủy biểu thị kinh ngạc.

“Tiêu huynh,

Ngươi nói, chẳng lẽ là Mộc gia thiên nữ?” Thạch Vũ ở bên cạnh chần chờ chốc lát, sau đó mới có hơi không xác định mở miệng.

“Ngươi biết?” Tiêu Vũ chấn động, từ trước hắn nghe gội đầu lạnh nói Vương Đằng đã vào Mộc gia, hắn thì cảm giác thấy hơi không đúng lắm, bây giờ nhìn lại, Mộc Hàn Yên thật có khả năng là vương thành con cháu.

“Mộc gia là trong vương thành cổ xưa nhất thế gia một trong, thực lực cũng cực kì khủng bố, ở vương thành trong vòng, ngoại trừ ba đạo minh, không có gia tộc nào nguyện ý cùng gia tộc này là địch.”

Thạch Vũ gật gù, nói: “Mấy năm trước, ta nghe nói Mộc gia đem trong tộc bọn họ một gã thiên nữ đưa vào Thiên Thanh Vũ Viện, sau khi nàng này liền cực nhỏ ở vương thành thiếu niên bên trong lộ mặt, duy nhất cũng biết chính là, nàng này có trời sinh bảo thể, từ sinh ra thời gian, thì thì cho thấy kinh người thiên tư, còn ở thập phần tuổi nhỏ thời điểm, nàng liền được người gọi là Mộc gia thiên nữ.”

Tiêu Vũ hiểu rõ, quả nhiên như là nàng suy nghĩ, Mộc Hàn Yên không chỉ có là Đằng Long khu vực đệ nhất, còn là vương thành cổ tộc sau khi, thân phận bất phàm.

Nhìn dáng dấp, Vương Phi bị diệt tộc sau khi, dựa vào Mộc gia, chỉ là không biết là Mộc gia là nhìn hắn điểm nào, tựa hồ đối với hắn cực kỳ coi trọng.

“Còn Vệ Lăng Phong, ở trong vương thành, cho rằng hắn người, đều gọi hắn là Vệ công tử.” Thạch Vũ hơi có do dự, như là có điều kiêng kỵ, sau một chốc mới cắn răng nói: “Hắn cũng là chúng ta vương thành trẻ tuổi bên trong, công nhận cùng thế hệ đệ nhất, nó địa vị, nên thì tương đương với Thiên Thanh Vũ Viện đệ nhất, hơn nữa chỗ ở gia tộc Vệ gia, cũng là cùng Mộc gia cùng cấp bậc tồn tại, gốc gác thập phần thâm hậu.”

Một Vương Đằng, một Kim Vô Ngọc, hai cái đều là thề giết Tiêu Vũ người, mà hai người kia, lại đều dựa lưng như vậy hai cái cổ xưa thế gia, đây thật đúng là phiền phức!

Tiêu Vũ nếu như cố ý muốn giết bọn hắn, phỏng chừng cũng sẽ gián tiếp đắc tội hai gia tộc này.

“Mai Nhất Thu nói, ta ngược lại thật ra nhận thức.”

Một bên Tần Ngọc Tụ, với lúc này mở miệng nói ra: “Có điều người này ẩn giấu cực sâu, ta mặc dù nhận thức, nhưng cũng không biết sâu cạn của hắn, duy nhất có thể khẳng định, chính là người này cực kỳ nguy hiểm, nếu không tất yếu, mặc dù là ta cũng không muốn đối địch với hắn.”

Tiêu Vũ gật đầu, liền đều là tam đại nhân vật nguy hiểm một trong Tần Ngọc Tụ đều như vậy nói, có thể thấy được cái kia Mai Nhất Thu quả thật không phải cái gì nhân vật bình thường.

Có điều ở trong lòng hắn, Tần Ngọc Tụ giống nhau không đơn giản, chỉ là cho tới bây giờ, nàng này đối với hắn cũng không cái gì địch ý, cuối cùng còn là việc tốt.

“Thú tộc đã từng nói, cuối cùng thời khắc tiến lại thời gian, sẽ phái người đã đến thông báo, Thánh cảnh bên trong Thánh lực đã càng ngày càng ít ỏi, ta muốn tháng ngày hẳn rất gần rồi, đến lúc đó Thánh cảnh bên trong người đều sẽ tiến vào không biết khu vực, khoảng thời gian này, ngươi liền chờ đợi ở đây.”

Tần Ngọc Tụ mang theo mỉm cười, để Tiêu Vũ ở đây ở lại, Tiêu Vũ cũng không chối từ, ngược lại bây giờ cũng không có chuyện gì khác, đơn giản ở nơi này trên một trận.

Nơi này, hoàn cảnh thoải mái, ở tại ở trong, bất tri bất giác liền có thể làm cho tâm thần người yên tĩnh.

Tiêu Vũ nhìn Huyết Lân một lần, nó còn đang trong mê ngủ, tạm thời còn không có dấu hiệu thức tỉnh, mặc dù bị hắn không ngừng lấy ấn tẩm bổ, nhưng cũng không có thể khôi phục được nhanh như vậy.

Nếu là thật như là Tần Ngọc Tụ theo như lời, vậy cuối cùng thời khắc tiến lại thời gian, có lẽ thật là có hy vọng tìm tới có thể cho nó thức tỉnh linh vật, thì tình huống trước mắt đến xem, tựa hồ cũng không có tốt hơn biện pháp.

Còn có Phong Vũ theo như lời nguyên thủy hồ nước, qua nhiều năm như vậy đều không ai có thể tìm tới, phỏng chừng cũng chỉ có chờ đến cuối cùng thời khắc, mới có thể có vậy một cơ hội nhỏ nhoi.

Trong một đoạn thời gian này, Tiêu Vũ triệt để buông xuống hết thảy, cái gì cũng không thèm nghĩ nữa, cũng không đi tu luyện, hưởng thụ lấy nơi này đặc hữu an bình.

Tiến vào Thánh cảnh sau, &# 85 hắn mỗi ngày đều đang tu luyện cùng đánh giết bên trong vượt qua, này hiếm thấy mấy ngày yên tĩnh, đối với hắn mà nói càng có vẻ như thế hiếm thấy.

“Tần sư tỷ, ngươi đang tu luyện gì?”

Tiêu Vũ gặp phải Tần Ngọc Tụ, chỉ thấy nàng này bãi cỏ trên lẳng lặng ngồi tĩnh tọa, đang tu luyện, để Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, nàng này tu luyện càng không dựa vào cái kia cái gọi là thánh quang, mà là hấp thu thuần túy nhất sức mạnh đất trời.

Ở Thánh cảnh nơi này, nàng cách làm như vậy đơn giản là một dị thể, Thánh cảnh bên trong mỗi người đều nghĩ đến như thế nào tìm được càng nhiều thánh quang, nhờ vào đó tiến bộ, nàng lại tại đi tới Thánh cảnh sau khi, vẫn như cũ dùng cực kỳ phương pháp nguyên thủy tu luyện, không có nhận sự giúp đỡ cái gọi là thánh quang.

Vậy thì chẳng trách nàng vì sao không đi chiếm cứ đỉnh núi, mà là lựa chọn một cái như vậy thường thường không có gì lạ địa phương.

Càng hiếm có hơn chính là, ở tất cả mọi người nhận sự giúp đỡ Thánh lực đột nhiên tăng mạnh dưới tình huống, nàng dựa vào sức mạnh đất trời tu luyện, nhưng có thể dẫn đầu Thánh cảnh bên trong phần lớn người, đứng hàng đứng đầu hàng ngũ.

Tuy nói Thánh cảnh bên trong sức mạnh đất trời thập phần nồng nặc, nhưng đây không khỏi cũng quá mức khuếch đại, mặc dù là Tiêu Vũ, giờ phút này cũng không nhịn được đối với cô gái này cảm thấy khâm phục, đây thật đúng là một gã kỳ nữ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 197: Thích Ngươi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe nói Tiêu Vũ nói, Tần Ngọc Tụ mở hai mắt ra, dừng lại tu luyện.

Thẳng đến lúc này, Tiêu Vũ mới chú ý tới, ở chung quanh nàng có vô số hoa cỏ, vào lúc này thoạt nhìn đều có vẻ phá lệ kiều diễm, xanh um tươi tốt, so sánh với đó, địa phương khác mặc dù cũng có thật nhiều hoa cỏ, nhưng cũng rõ ràng không có nàng vị trí như vậy có vẻ sinh cơ thịnh vượng.

“Nhập đạo?”

Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, rốt cuộc biết nàng này tại sao chỉ nương tựa theo sức mạnh đất trời có thể tu luyện tới mức độ như vậy.

Nàng cảnh nhớ đạt được nhập đạo cảnh giới!

Loại cảnh giới này, ở người thường trong miệng thường thường bị kêu là thiên nhân hợp nhất, tức là Tiêu Vũ thời điểm, hoàn toàn hòa vào với trong thiên địa, giống như trở về tự nhiên, trở thành thiên địa này một phần.

Ở lúc tu luyện, nàng cũng là Tần Ngọc Tụ, cũng là một cây cỏ, một đóa hoa, thậm chí là thế gian này bất kỳ một vật.

Người thường tu luyện, chỉ là một mực đòi lấy sức mạnh đất trời, mà nàng sớm vượt qua cảnh giới này, nàng đều không phải là một mực đòi lấy, mà là đang lúc tu luyện hồi quỹ thiên địa, làm cho ở bên người nàng chung quanh các loại sinh linh, đều sẽ tìm được chỗ tốt cực lớn.

“Thiên địa to lớn, thật đúng là ra sao kỳ tài đều có.”

Tiêu Vũ than khẽ, nàng này tuyệt đối được cho thiên tư trác tuyệt, mặc dù có hắn dạng này tầm mắt, thấy qua nhân trung, có Tần Ngọc Tụ bực này thiên tư người, cũng thập phần hiếm thấy.

“Nghe nói ngươi và Lăng Đế một trận chiến, xé nát hắn chiến y?” Tần Ngọc Tụ tiến lên, mặt mỉm cười.

Nàng chỉ là đứng ở nơi đó, liền khiến người ta cảm thấy sáp nhập vào tự nhiên, phảng phất nàng cũng chỉ là một cây cỏ, một đóa hoa, cho người cảm giác thập phần mơ hồ, nếu xa như gần.

“Ngươi ngàn vạn không thể bởi vì chiến thắng Lăng Đế một lần, nhưng xem thường người này, theo ta được biết, Lăng Đế tu công quyết thật không đơn giản, sở dĩ thua với ngươi, là vì vẫn chưa thể sử dụng nửa kia công quyết.”

Tần Ngọc Tụ nhắc nhở, âm thanh u u, trên người mang theo một loại tự nhiên mùi thơm.

“Tần sư tỷ ngươi có biết Lăng Đế tu công quyết?”

Thành thật mà nói, Tiêu Vũ cũng có chút nhìn không thấu Lăng Đế công quyết, mặc dù chiến thắng Lăng Đế, nhưng hắn tổng cảm giác người kia không đơn giản như vậy, nếu không không đủ để tự xưng là đế, và sừng sững thời gian lâu như vậy.

“Lăng Đế công quyết, ta và không rõ ràng lắm, chỉ là cuối cùng thời khắc sắp xảy ra, đến lúc đó tranh cướp tất nhiên tràn ngập tàn khốc, nói này chỉ là nhắc nhở ngươi phải cẩn thận.” Tần Ngọc Tụ lắc đầu, Không có cùng Tiêu Vũ nói rõ tường tận.

Tiêu Vũ gật gù, hắn vốn tưởng rằng chiến thắng Lăng Đế sau khi, cần thiết phải chú ý cũng chỉ có Mộc Hàn Yên cái kia 1 cấp bậc nhân vật, bây giờ xem ra, coi như hắn vượt qua Lăng Đế, cũng không thể coi thường.

Có thể được tam đại nhân vật nguy hiểm một trong Tần Ngọc Tụ như thế nhắc nhở, có thể tưởng tượng Lăng Đế tất nhiên còn có cái gì ẩn giấu thực lực.

“Tần sư tỷ, phía ngoài trận pháp, là ngươi bày ra gì?”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới, đến thời điểm gặp phải này trận pháp thập phần bất phàm, mặc dù cấp bậc không nhất định cao bao nhiêu, nhưng ý nghĩ đặc biệt, tông sư bên dưới, phỏng chừng không ai có thể vỡ nát đạt được.

Cũng là bởi vì này trận pháp tồn tại, nơi đây tài năng bảo trì an bình, nếu không sớm bị người tìm tới.

“Tần sư tỷ không chỉ sức chiến đấu kinh người, hơn nữa tinh thông mỗi cái lĩnh vực, Tiêu Vũ, nói đến điểm này ngươi đúng là cùng Tần sư tỷ giống nhau, bất đồng chính là Tần sư tỷ tuy có thực lực, nhưng từ sẽ không đi tranh này xếp hạng, không giống ngươi, đem mỗi một đường ghi chép đều phá, không một chút nào hiểu được biết điều!”

Một tiếng cười mắng, Sở Ngâm Sa từ xa xa mà đến, một bên đi tới một bên nhạo báng Tiêu Vũ.

“Ta làm sao sẽ không đê điều?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, hắn vốn đối với vỡ nát này ghi chép cũng không có hứng thú gì, càng không gì lạ : không thèm khát, nếu không phải để tìm hiểu này Thánh Bia, hắn sẽ làm những chuyện kia?

Có điều Sở Ngâm Sa cùng nói cũng làm cho hắn lại kinh ngạc, Tần Ngọc Tụ thế mà còn là cái toàn năng, hắn còn nói là vì có trí nhớ của kiếp trước, nhưng nàng này bực này tuổi, có thể giống như hắn làm được tinh thông mỗi cái lĩnh vực, thực tại làm người tươi đẹp.

“Tại sao ngươi lại đến?” Tiêu Vũ hỏi, hắn đối với Tần Ngọc Tụ đầy hiếu kỳ, đang muốn thừa cơ hội này tiếp xúc một chút, Sở Ngâm Sa làm sao chạy ra ngoài?

“Tần sư tỷ muốn dạy ta tu luyện, ta làm sao không thể tới?” Sở Ngâm Sa trừng mắt, hắn khoảng thời gian này tuỳ tùng Tần Ngọc Tụ tu luyện, tiến bộ không biết là lớn bao nhiêu.

So với Tiêu Vũ, có lẽ là bởi vì Tần Ngọc Tụ cùng cảnh giới của nàng càng thêm tiếp cận, có chút phương diện, Tần Ngọc Tụ chỉ điểm ngược lại so với Tiêu Vũ chỉ điểm càng có thể để hắn có thu hoạch.

“Tiêu Vũ, nếu như ngươi muốn đánh Tần sư tỷ chủ ý, ta khuyên ngươi sớm ngày bỏ ý niệm này đi.”

Đang nói nói, Sở Ngâm Sa đột nhiên đem Tiêu Vũ kéo qua một bên, hết sức chăm chú đối với hắn nói.

“Làm sao? Ngươi xem lên tần sư tỷ?” Tiêu Vũ trêu ghẹo, cùng Sở Ngâm Sa chín, giữa hai người cũng thỉnh thoảng cũng sẽ đùa giỡn một chút.

“Làm sao có khả năng?” Sở Ngâm Sa hô to, lập tức nghiêm túc nói: “Tần sư tỷ bực này thần nữ, ta chỉ có thể để ở trong lòng tôn kính, đúng là ngươi, lời của ta mới vừa rồi không phải chuyện cười, mặc dù ta biết ngươi cũng rất yêu nghiệt, nhưng thật, Tần sư tỷ loại kia yêu nghiệt, không phải người phàm có thể so sánh, nếu như ngươi đối với nàng có ý kiến gì, chỉ sợ cuối cùng sẽ chỉ là hành hạ chính mình.”

“Có khoa trương như vậy gì?” Tiêu Vũ không lời nói: “Vốn ta đối với Tần sư tỷ còn không có ý kiến gì, bị ngươi kiểu nói này, ta cũng thật muốn truy cầu một chút tần sư tỷ.”

“Ngược lại nói ta đã nói qua, có tin hay không là tùy ngươi! Tần sư tỷ này đám con gái, ai không ngưỡng mộ? Nhưng ta cũng nói thật cho ngươi biết, ta ở Vũ Cực Điện bên trong xem qua nhiều lắm ái mộ Tần sư tỷ người, những người kia cuối cùng đều bởi vì tự giác cùng Tần sư tỷ khoảng cách quá xa, ý chí sa sút, vì thế không biết có bao nhiêu nhân vật thiên tài bởi vậy tang chí, suốt ngày sầu não uất ức.”

Sở Ngâm Sa tràn ngập than thở, nói: “Cũng là bởi vì như thế, Tần sư tỷ không muốn nhìn thấy nữa có người bởi vì nàng mà hủy, mới có thể điệu thấp như vậy, nếu không dùng thực lực của nàng, ở Vũ Viện bên trong làm sao có khả năng không có tiếng tăm gì?”

Mấy câu nói này nghe tới, mặc dù có chút khuếch đại, liền Tiêu Vũ lại là không hề nghi ngờ.

Tần Ngọc Tụ chính là dạng này người, nàng mặc dù không có kinh người dung mạo, lại có một loại vô hình có mị lực, không tự chủ liền có thể hấp dẫn lấy người, khiến người ta hãm sâu trong đó, không thể tự thoát ra được.

“Ha ha, không có chuyện gì, có thể ta thái quá yêu nghiệt, Tần sư tỷ chỉ thích như ta vậy đâu?”

Tiêu Vũ tự nhiên là đối với Tần Ngọc Tụ không có ý kiến gì, chỉ có điều nhìn thấy Sở Ngâm Sa thật tình như thế dáng vẻ, không nhịn được liền muốn nói chuyện đùa.

“Ngươi không chỉ yêu nghiệt, hơn nữa da mặt còn dày hơn!” Sở Ngâm Sa mắng một câu, sau đó cũng không để ý tới nữa hắn, theo Tần Ngọc Tụ tu luyện đã đi.

Tiêu Vũ xa xa nhìn theo hắn rời đi, đã thấy Tần Ngọc Tụ chính đối hắn mỉm cười, chỉ thấy nàng này đôi môi khẽ nhếch, không có phát ra âm thanh, lại đang dùng phương thức này, xa xa quay Tiêu Vũ nói ra một câu.

“Ngươi quả thật yêu nghiệt, là ta cuộc đời ít thấy, có thể, ta thật thích ngươi cũng khó nói.”

Tiêu Vũ lúc này chỉ là một cái lảo đảo, vừa rồi đùa giỡn lại bị Tần Ngọc Tụ nghe được, rất rõ ràng hắn và Sở Ngâm Sa đều đánh giá thấp nàng này nhạy cảm, hơn nữa nàng còn như thế trần trụi đánh trả!

Dù cho hắn kiếp trước sống lâu như vậy, giờ phút này cũng cảm thấy trên mặt có chút không nhịn được, lúc này không dám bao lâu, vội vàng rời khỏi nơi này.

Tại chỗ, thấy Tiêu Vũ chật vật rời đi, Tần Ngọc Tụ trên mặt, lộ ra một tia như có như không ý cười.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 198: Cút Xa Chừng Nào Tốt Chừng Nấy

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một đoạn này tháng ngày, Tiêu Vũ trải qua thập phần thích ý, mỗi đêm cùng Tần Ngọc Tụ tham khảo một chút trận phù khí thuốc các đạo, đồng thời cũng hướng dẫn một chút Thạch Vũ cùng Nhan Thu Thủy tu luyện, chính mình tất là cái gì cũng không làm, rất là thả lỏng.

Trên thực tế, không phải của hắn không nỗ lực, mà là thực lực tăng lên tới hắn bây giờ mức độ này, linh nguyên cảnh liền có thực lực như thế, đã đạt được một cực hạn.

Bất kể là thân thể, còn là linh sông, thậm chí là thần hồn, ở linh nguyên cảnh bên trong hắn đều sớm vượt xa khỏi cực hạn, không thể tiến bộ hơn nữa.

Nếu phải tiếp tục tăng cao thực lực, vậy thì chỉ có đột phá đến hóa khí cảnh một lựa chọn, nhưng bây giờ, có trong cơ thể hắc khí tồn tại, hắn là vô luận như thế nào cũng không đột phá nổi.

Có lẽ cái gọi là cuối cùng thời khắc tiến lại thời gian, hắn thật tài năng ở Thánh cảnh bên trong tìm tới một thích hợp cơ duyên, tiến tới đột phá.

Mặc dù loại này hi vọng tràn đầy không xác định, nhưng trước mắt Tiêu Vũ đã không có những biện pháp khác, chỉ có thể cùng đợi cái gọi là cuối cùng thời khắc tiến đến gần.

Như thế một đoạn yên tĩnh thời gian qua đi, một ngày kia, một con bảy màu chim khổng lồ bay tới, ở khu thứ năm bầu trời thật lâu xoay quanh, và phát ra ba tiếng cao vút kêu to, sau đó biến mất.

"Ngày hôm đó, rốt cục tới."

Tần Ngọc Tụ đứng ở ngoài phòng, ngơ ngác nhìn lên bầu trời, trong miệng nhẹ nhàng nỉ non.

"Đoành!"

Con kia chim khổng lồ vừa mới bay đi, toàn bộ Thánh cảnh đột nhiên chấn động mạnh, như là ngày tận thế tới giống nhau, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy.

Loại này hình ảnh kéo dài ròng rã một ngày, mới rốt cục trở về bình tĩnh, nhưng mà đã khiến cho Thánh cảnh bên trong lòng người bàng hoàng.

"Thánh cảnh thời không bắt đầu sụp đổ!"

Tiêu Vũ đi ra nhà gỗ, nhìn ra xa viễn không, mặc dù không cách nào nhìn thấy, nhưng hắn biết rõ, phương này không gian rốt cục đi đến cuối con đường, bắt đầu sụp đổ.

Dùng nơi này to nhỏ đến xem, thời không một khi bắt đầu sụp đổ, tối đa chỉ có thể duy trì vừa đến thời gian hai tháng, vùng không gian này liền đem không còn tồn tại nữa.

Đồng thời, điều này cũng mang ý nghĩa, cái kia cái gọi là cuối cùng thời khắc, rốt cục tiến lại!

"Thánh cảnh bên trong những người khác, nói vậy cũng đã tiến vào không biết khu vực." Tần Ngọc Tụ đối với Thánh cảnh mọi việc nhất giải thích, con kia chim khổng lồ đến, chính là thú tộc truyền ra tín hiệu, tranh cướp bắt đầu!

“Chúng ta cũng xuất phát gì?”

Đối với loại này to lớn cơ duyên,

Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy bọn người tự nhiên cũng thập phần động tâm.

Mặc dù Thánh cảnh sụp đổ, ở lại chỗ này rất nguy hiểm, có khả năng sẽ theo vùng không gian này đồng thời hủy diệt, nhưng cũng chỉ có thời điểm như thế này, mới có thể tranh đến cơ duyên.

“Tần sư tỷ, làm phiền ngươi mang theo bọn họ a, ta đi trước một bước!”

Tiêu Vũ cũng không tính cùng những người này cùng hành động, mà là muốn chính mình khởi hành.

“Ngươi cẩn thận nhiều hơn.” Tần Ngọc Tụ nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu, ngoài ý muốn, không có hỏi dò nguyên nhân, cũng không có phản đối.

“Tiêu huynh, ngươi……”

“Tiêu Vũ, ngươi không cùng chúng ta đồng thời? Thật không có nghĩa khí đi!”

Thạch Vũ cùng Nhan Thu Thủy đều cảm thấy không rõ, đều lúc này, tất cả mọi người để sau cùng cơ duyên đều muốn liều mạng tranh cướp, lúc này thêm một người thì nhiều một phần sức mạnh, Tiêu Vũ lại muốn bỏ bọn họ mà đi.

“Hắn đây là vì tốt cho chúng ta!” Sở Ngâm Sa ngăn cản hai người, nói: “Để hắn đi.”

Tiêu Vũ cười cười, mấy người này bên trong, Sở Ngâm Sa là hiểu rõ nhất hắn, đúng là Tần Ngọc Tụ, quen biết không lâu, lại cũng có thể nhìn ra dụng ý của hắn, để hắn có chút bất ngờ.

Không có nhiều lời, Tiêu Vũ độc thân rời đi, một mình khởi hành.

“Sống sót trở về!”

Sở Ngâm Sa ở phía sau hắn, chỉ nói một câu nói như vậy, không có càng nhiều đưa đừng ngôn ngữ.

Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, phất phất tay, nát hư bước triển khai, di động đồng thời, diện mạo và khí tức lại thay đổi, lại biến thành cùng Lăng Đế đại chiến lúc khác một bộ hình dáng.

Sở dĩ bất hòa mấy người này đồng hành, là bởi vì hắn cảm giác được Thánh cảnh bên trong rõ ràng có người ở ghim hắn, hơn nữa đối phương còn không phải bình thường người.

Còn nữa, hắn bây giờ còn đồng thời cùng Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong là địch, những người này không có một cái nào dễ đối phó.

Người ở bóng tối, bọn họ ở ngoài sáng, hắn và mấy người này cùng đi, phỏng chừng bọn họ khó tránh khỏi sẽ phải chịu liên lụy, có thể vừa sẽ như lần trước giống nhau trọng thương, thậm chí bỏ mình!

Bởi vậy, hắn quyết định một mình khởi hành, đem mấy người này giao cho Tần Ngọc Tụ chăm nom.

Làm tiến vào không biết khu vực, Tiêu Vũ hình dạng và khí tức đều đã hoàn toàn thay đổi.

Vừa vào này khu vực, hắn rõ ràng cảm giác được bầu không khí có rõ ràng biến hóa, này khu vực ở trong những hung vật kia, hiển nhiên so trước đó ít đi rất nhiều.

“Thời điểm như thế này, cũng không biết con chim kia thế nào rồi?”

Tốt xấu quen biết một hồi, Tiêu Vũ không có lập tức đi tìm cái gọi là cơ duyên, mà là ấn lại trong ký ức phương hướng tìm kiếm, chạy tới Mặc Vũ lãnh địa.

Thánh cảnh đem loạn, không biết khu vực cũng sẽ không bình tĩnh, nhân tộc này nhân vật đứng đầu cũng sẽ tiến vào nơi đây, dùng những người kia thực lực, Mặc Vũ đụng với hơn nửa cũng không phải là đối thủ, Tiêu Vũ muốn đưa nó mang theo bên người.

"Ầm!"

Hắn mới vừa tới gần Mặc Vũ lãnh địa, liền nghe đến phía trước truyền đến động tĩnh, có người ở nơi đó đại chiến.

"Con chim này thật là lợi hại, khẳng định không phải phàm thú, mọi người cùng nhau tiến lên, đem con chim này bắt sống!"

"Chớ tổn thương nó, con chim này thân thể đều cường hãn như vậy, còn là ấu thú, bồi dưỡng nhất định là đầu đại hung, nhất định phải bắt được!"

Tiêu Vũ còn chưa gần sát, liền nghe đến phía trước truyền đến từng trận tiếng quát.

Hắn tăng cao tốc độ, nhanh chóng tiếp cận, rất nhanh liền thấy được phía trước phát sinh sự tình.

Ở Mặc Vũ lãnh địa bên ngoài, tổng cộng hơn mười người thanh niên đang vây công một con chim, chính là Mặc Vũ.

Mặc Vũ mặc dù thân thể cứng rắn, nhưng này hơn mười người thanh niên mang theo một món binh khí, rõ ràng không là phàm phẩm, Mặc Vũ dù sao thân thể máu thịt, liên tục bị đánh trúng, cũng bị thương nhẹ một vài chỗ.

"Bốp!"

Tiêu Vũ không chút do dự, lấy ra khí ấn, hóa thành một thanh kim sắc tươi tốt kiếm, hướng về phía trước kiện binh khí kia chém tới.

“Keng!”

Kiện binh khí kia như thế nào đi nữa bất phàm, cũng không khả năng so ra mà vượt Lăng Đế hoàng kim cự kiếm, bị Tiêu Vũ một kiếm chặt đứt.

“Người nào!”

Hơn mười người thanh niên kinh hãi, khả năng một kiếm chặt đứt bọn họ chung sức thúc giục binh khí, bọn họ cũng đều biết người đến khẳng định không đơn giản.

“Các ngươi là ai người theo đuổi?”

Tiêu Vũ xuất ra nát hư bước, một chút vọt đến mọi người vây quanh trung gian, ánh mắt lạnh lùng đảo qua những người này.

“Trời ạ, ngươi là ma vương!”

“Cái gì? Hắn chính là ma vương!”

Khi thấy rõ Tiêu Vũ dáng vẻ, nhóm người này tựa như là thấy quỷ, sắc mặt đồng thời thay đổi.

Đây chính là thiếu chút nữa chém giết Lăng Đế, và có thể cùng Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong sau đại chiến bình yên rời đi nhân vật nguy hiểm, bây giờ tại Thánh cảnh bên trong chỉ cần nghe đến ma vương hai chữ, người người đều phải biến sắc, bọn họ tự nhiên cũng không ngoại lệ!

“Coi như ngươi là ma vương, nhưng con chim này là chúng ta phát hiện trước, ngươi còn muốn cướp? Nói cho ngươi biết, chúng ta là Vệ công tử người, ngươi quản chuyện của chúng ta, chính là cùng Vệ công tử không qua được, ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ!”

Ở trong một gã thanh niên đánh bạo mở miệng, nhưng lúc nói chuyện rõ ràng sức lực không đủ, lòng bàn chân có chút phát run.

“Vệ Lăng Phong?”

Nhìn dáng dấp những người này là Vệ Lăng Phong người, nhưng Tiêu Vũ lại không nghĩ ra, Vệ Lăng Phong làm sao đem chủ ý đánh tới Mặc Vũ trên thân?

Hắn cũng không biết, &# 85; &# 8 tìm được thú tộc thông báo sau, Vệ Lăng Phong cấp độ kia nhân vật đứng đầu đều là trước tiên phái vừa gảy người tiến vào khu vực này tìm hiểu tình huống, nhìn thú tộc hay không thật cho phép bọn họ tiến vào.

Chỉ là này một đám người đi đến chỗ này, phát hiện Mặc Vũ, cảm giác được Mặc Vũ phi phàm, vừa là ấu thú, liền muốn ra tay bắt, mang về nuôi nhốt.

Ở các tộc trong lúc đó, gặp phải huyết mạch dị thú mạnh mẽ sau mang về nuôi nhốt, đã không phải là chuyện mới mẻ gì.

“Trở về nói cho Vệ Lăng Phong, liền nói con chim này ta thu rồi, để hắn có bao xa cút cho ta bao xa!” Tiêu Vũ cũng không để ý nhiều như vậy, cũng lười hỏi rõ nguyên nhân, ngược lại Vệ Lăng Phong đã kết thù, không cần khách khí với hắn.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cùng giống như hôm qua, hôm nay cũng là đổi mới chương 9, 18000 chữ. Như vậy chương mới thực sự là mệt đến ngất ngư, có điều mặc dù mệt mỏi ít ỏi, thế nhưng rất thỏa mãn, bởi vì đám tiểu đồng bạn rất nhiệt tình a, hai ngày nay thu hoa tươi so với ta trước đây nhận được đều nhiều hơn. Vừa mới nhìn qua, có một vị tiểu đồng bọn hoa tươi còn bá bức bình phong, khà khà, cảm tạ cảm tạ. A, hôm nay thì càng nhiều như vậy a, ngày mai lại tiếp tục càng, ngày mai chương mới cũng sẽ vượt qua chương 5 trở lên, thế nhưng có thể hay không lại có chương 9 cũng không biết, liên tục như vậy chương mới thật vượt qua lụy nhân, một hai ngày cũng còn tốt, liên tục ba ngày nói, trạng thái có thể sẽ theo không kịp, nếu như cảm giác khả năng đứng vững, ta thì tận lực nhiều càng, coi như bùng nổ kết thúc, sau này cũng sẽ mỗi ngày nỗ lực bảo trì canh năm. Lại cảm ơn mọi người hoa tươi cùng ủng hộ, ngủ ngon rồi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 199 + 3 Đầu Quạ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi…… ngươi dám cùng Vệ công tử là địch?”

Những người này còn không cam tâm, muốn chuyển ra Vệ Lăng Phong kinh sợ Tiêu Vũ, nhưng lời tuy nói như vậy, nhưng bọn họ lại mỗi người sắc mặt trắng bệch, còn thật sợ hãi tên ma vương này nổ lên, giết hết bọn họ.

“Lời giống vậy ta không muốn nói lần thứ hai, cuộn!”

Tiêu Vũ giơ chân lên, trên mặt đất tầng tầng một bước. Hắn bây giờ thực lực kinh người, này một bước gian, toàn bộ đại địa đều ở đây chấn động kịch liệt, bọn này thanh niên lập tức thì có người không đứng thẳng được, hạ ngồi ở.

“Ngươi…… Vệ công tử nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Bọn này thanh niên sợ, không còn dám dừng lại chốc lát, một bên kêu to, một bên cũng như chạy trốn rời đi, một chút thì mất bóng.

“Ầm!”

Đám người kia mới vừa đi, Tiêu Vũ còn chưa kịp quay đầu lại, phía sau liền có một đạo trận gió kéo tới, đến thẳng sau ót của hắn.

“Ngươi này chim chết điên rồi, ta mới vừa cứu ngươi!”

Hắn vừa quay đầu lại, xuất thủ lại là Mặc Vũ, cái tên này lại còn với hắn bắt đầu chơi đánh lén, đột nhiên ra tay, hơn nữa thi triển huyền pháp chính là chém ngày 8 dực, rất rõ ràng là muốn lấy mạng của hắn.

"Ngươi là ai? Lại cũng hiểu Thú ngữ!"

Nghe đến Tiêu Vũ nói ra Thú ngữ, Mặc Vũ lúc này mới dừng lại, kinh nghi bất định thấy Tiêu Vũ. Bởi vì Tiêu Vũ cải biến hình dạng và khí tức, nó không thể nhận ra được.

Nó còn tưởng rằng Tiêu Vũ cùng đám người kia giống nhau, cũng đối với nó ôm có mục đích gì, bởi vậy mặc dù Tiêu Vũ cứu nó, nhưng nó lại là quyết đoán ra tay, muốn chiếm được tiên cơ.

"Ngay cả ta cũng không nhận ra?"

Tiêu Vũ trực tiếp lấy ra khí ấn, hóa thành trường kiếm chém ở Mặc Vũ trên người, chiêu kiếm này lại sẽ Mặc Vũ trên người lông chim chém rụng vài gốc.

"Là ngươi tên khốn kiếp này! Vừa động bản vương lông, bản vương liều mạng với ngươi!"

Mặc Vũ rốt cục nhận ra, cái này dấu ấn từng đưa nó một cái cánh lông đều chém rụng, làm hại nó một cái cánh trên không có nửa cái lông chim, bây giờ thật vất vả trường xuất hiện, Tiêu Vũ lại đến như vậy một chút, tức giận hướng về Tiêu Vũ nhào tới.

"Được rồi, đừng làm rộn, nơi này lập tức phải đại loạn, đi theo ta đi."

Bây giờ Mặc Vũ, sớm không phải Tiêu Vũ đối thủ, Tiêu Vũ dễ dàng đưa nó đồng phục,

Sau đó đem Thánh cảnh sắp sửa tan vỡ sự tình nói cho nó nghe.

“Nơi này, muốn hỏng mất?”

Mặc Vũ như là cái gì cũng không biết, nghe Tiêu Vũ sau khi nói xong, trở nên thất thần, rõ ràng có chút mất mát.

“Nơi này không an toàn, rất nhanh còn có thể có nhiều hơn như vừa rồi người như vậy tiến lại, ngươi ở lại chỗ này, sẽ rất nguy hiểm.”

Tiêu Vũ biết, Mặc Vũ thuở nhỏ sinh ra ở đây, trưởng thành nơi đây.

Ngoài ra, nó tựa hồ chưa bao giờ từng rời đi khu vực này, mà khu vực này ở trong, chỉ có nó một sinh linh, đột nhiên nghe nói nơi đây sắp sửa hủy diệt, muốn nó rời đi, tâm tình khó tránh khỏi sẽ có chút phức tạp.

“Ta muốn về trước đi một lần.”

Mặc Vũ nói xong, không chờ Tiêu Vũ đáp lại, giương ra hai cánh bay về phía khu vực này ở chỗ sâu trong, Tiêu Vũ dùng nát hư bước đuổi tới, một người một chim về tới cái kia gốc cây khổng lồ cây khô bên trên.

Mặc Vũ cũng không nói gì, bay vào cây khô sớm trống rỗng bộ phận, Tiêu Vũ thấy vậy, do dự một chút cũng đi vào theo, hắn luôn cảm giác này một cây cây khô có chút cổ quái.

Cây này lớn đến mức quá phận, dù cho chỉ là thân cây ở trong không gian, đều hết sức rộng lớn. Vô số thân cây phân nhánh, khiến trong đó không bộ phận cũng bốn phương thông suốt, tồn tại rất nhiều chi nhánh.

Mặc Vũ không dứt trước bay, cuối cùng rốt cục dừng lại, nó cẩn thận từng li từng tí đi vào một phân nhánh trong không gian.

Đến nơi này, Tiêu Vũ có chút do dự, không thể nhanh chóng theo vào, bởi vậy lúc này, hắn cả người lông tơ đều dựng đứng lên.

Một luồng khí tức tử vong, từ nơi này dâng trào ra, vốn hắn còn không có quá lớn cảm giác, nhưng đi đến chỗ này, lại giống như đi tới Địa ngục biên giới, một luồng khí tức kinh khủng từ này ở trong lộ ra.

“Hắc gia gia, ta phải đi rồi, sau đó không thể lại nhìn ngươi.”

Trong hốc cây truyền ra Mặc Vũ âm thanh, Tiêu Vũ trong lòng kinh hãi, nơi này còn có đừng sinh linh? Nếu như đúng là như thế, này khí tức kinh khủng phần lớn là xuất từ con kia sinh linh.

Hắn có điều do dự, Mặc Vũ đơn độc đi vào, cũng không biết có tồn tại hay không nguy hiểm, cuối cùng hắn vẫn là nghiến răng, cũng cất bước tiến vào bên trong.

Vừa tiến vào, Tiêu Vũ liền gặp Mặc Vũ ở tiền phương giống người giống nhau quỳ xuống lạy, mắt to bên trong tràn ngập thương cảm, nước mắt trong suốt ở trong mắt đảo quanh.

Lại nhìn nó trước người, một con màu đen chim khổng lồ phục trên đất, không nhúc nhích, cả người bên trên bốc lên từng tia từng tia hắc khí, Tiêu Vũ cảm giác đến khí thế khủng bố, chính là xuất từ này con chim khổng lồ.

“Ba con quạ?”

Khi thấy rõ này con chim khổng lồ dáng vẻ, Tiêu Vũ thiếu chút nữa nhảy lên.

Này con màu đen chim lớn mọc ra ba viên đầu chim, cả người lông chim đen thui, lại không nửa điểm sáng bóng.

Quạ đen, loại này dị thú nhất tà dị, đại diện cho không rõ, loại này dị thú vô luận là ở đâu xuất hiện, đều tất nhiên sẽ có điềm xấu phát sinh.

Mặc dù loại này dị thú thực lực ở Tiêu Vũ xem ra có lẽ không phải cường đại cỡ nào, nhưng trên thế gian, dù cho đã cường đại đến hắn kiếp trước cái mức kia, cũng không nguyện ý tiếp cận loại dị thú này, bởi vì loại dị thú này thái quá quỷ dị, cùng nó tới gần người, thường thường đều sẽ nhiễm phải vận rủi.

Trên thế gian, quạ đen được người gọi là sứ giả của tử vong, bởi vậy loại này loài chim bình thường đều là xuất hiện ở nghĩa địa một loại địa phương, bất luận người nào nhìn thấy loại này loài chim, đều sẽ cảm thấy gặp vận rủi lớn.

Loại dị thú này bất kể đi đến nơi nào, đều là không được hoan nghênh nhất tồn tại, cơ hồ không có sinh linh gì đồng ý tiếp cận.

Nơi này lại có một con ba con quạ, Tiêu Vũ bất ngờ đồng thời, cũng kêu lớn xúi quẩy, dùng thực lực bây giờ của hắn, nếu như nhiễm phải con này quạ đen mang tới vận rủi, tất nhiên khó có thể thoát khỏi.

“Nguyên lai chỉ là một bộ thi thể.”

Sau khi hết khiếp sợ, Tiêu Vũ lại nhìn kỹ lại, mới phát hiện này con ba con quạ chết đi từ lâu nhiều năm, bây giờ bất quá là một bộ thi thể.

Này con quạ đen thực lực rõ ràng bất phàm, chết đi nhiều năm sau, thân thể vẫn như cũ hoàn hảo, chỉ có điều nó trên thi thể lộ ra hắc khí làm cho người ta một loại tà dị cảm giác, thoạt nhìn cùng Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí còn giống nhau đến mấy phần.

“Này con quạ đen thực lực, sợ là đã đạt được vương giả cấp bậc, bộ tộc này dị thú đều am hiểu các loại nguyền rủa, trên người nó hắc khí, tựa hồ là nó khi còn sống lưu lại nguyền rủa? Chẳng trách khu vực này không có bất kỳ cái gì sinh linh gan dạ tiếp cận.”

Tiêu Vũ cuối cùng hiểu nơi này tại sao không có sinh linh gan dạ gần sát, loại này dị thú vốn cũng không có sinh linh gì đồng ý tiếp cận, mà đây con quạ đen chết rồi, lại trả lại nơi này làm nguyền rủa.

Hắn tinh tế cảm thụ, này con quạ đen lưu lại nguyền rủa, tựa hồ là có điều nhằm vào, thực lực càng mạnh sinh linh, tiếp cận lúc đã bị nguyền rủa thì sẽ càng nghiêm trọng, thực lực nhỏ yếu sinh linh, đã bị ảnh hưởng lại ngược lại muốn nhỏ rất nhiều.

“Mặc Vũ, ngươi và này con quạ đen là quan hệ như thế nào?”

Tiêu Vũ nhìn về phía Mặc Vũ, đột nhiên đăm chiêu, từ bên ngoài nhìn vào, Mặc Vũ ngoại trừ cái kia ba cái đuôi ngoài ra, vẫn thật sự cùng quạ loài giống nhau y hệt.

Nhưng nó là Kim Ô bộ tộc, thuộc về cao nhất sinh linh, lẽ ra sinh ra được thì phải hiểu tiếng người, tựa như Huyết Lân giống nhau.

Có thể sự thật lại là, nó không chỉ không nói được tiếng người, hơn nữa vốn hẳn nên tồn tại ở nó trong huyết mạch Kim Ô loài truyền thừa, cũng không thể tìm được, thật giống như chỉ là phổ thông dị thú, liền Linh giai dị thú đều mạnh hơn nó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 200 + 1 Cái Lông Chim

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta sinh ra được thời điểm, bên cạnh cũng chỉ có Hắc gia gia, có điều ở ta lúc còn rất nhỏ, Hắc gia gia liền chết.”

Mặc Vũ con mắt có chút đỏ lên, nó Trên thực tế cũng không biết này con ba con quạ lai lịch cùng thực lực, nhưng cũng thuở nhỏ chịu đựng này con quạ đen chiếu cố, đã sớm đem này con quạ đen xem là nó thân nhân duy nhất.

Tiêu Vũ không có hỏi lại, có thể thấy Mặc Vũ đối với này con quạ đen có loại đặc thù cảm tình, trên người nó giống như cũng không có thiếu liền nó chính mình cũng không biết bí mật, này con quạ đen chết rồi lưu lại nguyền rủa, tựa hồ là cũng là vì bảo vệ nó, có thể làm cho nó ở khu vực này an toàn trưởng thành.

Hắn và không biết là, bởi vì nguyền rủa tồn tại, nơi này bị không biết trong khu vực thú vương kiêng kỵ sâu đậm, không người dám tiếp cận, này thú vương đem khu vực này xưng là nơi chẳng lành.

“Đi thôi.”

Tiêu Vũ lẳng lặng chờ Mặc Vũ, này con hung hăng chim vào lúc này yên tĩnh dị thường, đỏ mắt lên, ở già quạ đen trước mặt quỳ rất lâu.

“Hắc gia gia, ta đi rồi, ngươi đã nói, gọi ta sau đó nhất định muốn rời khỏi nơi này, đi bên ngoài 1 nhìn một cái, bây giờ vùng không gian này muốn không tồn tại, ta chuyến đi này, có thể liền không còn cách nào đã trở lại, Hắc gia gia ngươi bảo trọng!”

Mặc Vũ cuối cùng vẫn là không có thể nhịn được, trong mắt chảy xuống nước mắt, mặc dù hình thái là một con chim, lại giống người giống nhau ở già quạ đen trước mặt tầng tầng dập đầu mấy cái.

Có điều nó ngược lại cũng kiên cường, dập đầu xong sau liền huy động nước mắt, bay lên trời không cũng không quay đầu lại rời đi.

“Ai da!”

Tiêu Vũ tâm tình cũng đã bị nhất định ảnh hưởng, thở dài một tiếng, này con già quạ đen chết rồi còn vì Mặc Vũ lưu lại dạng này nguyền rủa, quả thật đáng giá Mặc Vũ đối với nó như thế tôn kính.

Hắn mới vừa quay đầu lại, già quạ đen trên thân lại quạ ánh sáng đại trướng, lập tức một thứ vèo một cái bay ra, đi tới Tiêu Vũ trước mắt.

Đây là một cái đen kịt lông chim, lông trên có rõ ràng sáng bóng đang lưu chuyển. Này con già quạ đen chết đi nhiều năm, mặc dù thân thể không xấu, nhưng một thân lông chim đều sớm lờ mờ không ánh sáng, thế nhưng này một cái lại vẫn có sáng bóng lưu chuyển.

“Mạng lông chim?”

Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, tin đồn một vài loài chim dị thú, sẽ đem tự thân hết thảy tinh nguyên ngưng tụ ở trên người ta rễ trên lông vũ, dù cho chết đi, này một cái lông chim cũng vẫn như cũ có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Càng hiếm có hơn chính là, chiếc lông chim này bên trong tinh nguyên có thể bị người đoạt được, luyện hóa hấp thu, do đó nhanh chóng tăng cao thực lực.

Ngoài ra,

Chiếc lông chim này nếu chỉ dùng để luyện chế thành binh khí, sẽ là một cái kinh khủng sát khí, thế nhưng bởi vì mạng lông chim đối với hết thảy loài chim dị thú đều hết sức quan trọng, bởi vậy bình thường bị ẩn giấu cực sâu.

Ngoại trừ bản tôn, người ngoài gần như không có khả năng biết tại đông đảo lông chim bên trong gì một cái mới là mạng lông chim.

“Ta đã hiểu.”

Tiêu Vũ quay già quạ đen thi thể để lại một câu nói, mà sau sẽ cây này mạng lông chim thu hồi, xoay người rời đi.

Đây chính là Vương cấp dị thú mạng lông chim, dù cho không thể luyện chế thành tài, trực tiếp huy động cũng có thể phát huy ra uy lực khủng bố, như Lăng Đế hoàng kim cự kiếm, ở chiếc lông chim này trước mặt chính là đồ rác rưởi.

Tiêu Vũ minh bạch, đây là già quạ đen đem Mặc Vũ giao cho hắn, đem cây này mạng lông chim đưa tiễn, là nhìn Tiêu Vũ khả năng đối xử tử tế Mặc Vũ, đồng thời cũng cho bọn hắn một điểm thủ đoạn bảo mệnh.

Dù cho Tiêu Vũ rất không muốn bút bộ tộc này nhiễm phải quan hệ gì, lúc này cũng không cách nào từ chối.

Theo cây khô bên trong rời đi, Tiêu Vũ cùng Mặc Vũ một người một chim, ở trong rừng rậm ngang qua.

“Chúng ta kế tiếp đi đâu?” Mặc Vũ đã thu lại mất mát tâm tình, một lần nữa tỉnh lại.

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, con chim này mấy năm nay vẫn độc lập sinh tồn, sớm bồi dưỡng thành một loại kiên cường tính cách, hắn không lại vì Mặc Vũ lo lắng, nói: “Ngươi biết hay không, ở khu vực này nơi nào tồn tại linh vật?”

Trước mắt khoảng cách Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ, còn có một quãng thời gian, Tiêu Vũ dự định trong quãng thời gian này, trước hết để cho Huyết Lân tỉnh lại, Thánh cảnh bên trong này thánh vật hiếm có, vào lúc này hẳn là cũng bởi vì Thánh cảnh không yên, bắt đầu xuất hiện.

“Linh vật?”

Tiêu Vũ vốn đang hi vọng Mặc Vũ dẫn đường, nhưng rất nhanh liền biết ý nghĩ này không hiện thực, Mặc Vũ đối với nó lãnh địa ở ngoài sự tình không biết gì cả, trong mắt tất cả đều là mờ mịt.

“Bỏ đi, ở Thánh cảnh bên trong tùy tiện đi thôi, thừa dịp bùng nổ cuối cùng tranh cướp trước khi, tận khả năng đem bên trong vùng không gian này ẩn giấu linh vật tìm tới.”

Tiêu Vũ nhất thời cũng không có biện pháp tốt hơn, dù sao đối với khu vực này, hắn bản thân biết gì đó thập phần có hạn, ở điểm này, Mặc Vũ cùng hắn cũng không kém là bao nhiêu.

Dựa vào mạnh mẽ thần niệm, hắn và Mặc Vũ ở không biết khu vực bắt đầu tìm tòi.

Trải qua mấy ngày, Tiêu Vũ thăm dò, trong khu vực này quả thật có một vài nhân vật khủng bố, hơn nữa không ngừng không tuân theo, nhưng những tồn tại này tựa hồ vô tình đối với nhân tộc ra tay, và khu vực này bên trong chính thức nguy hiểm gì đó, cũng giảm bớt rất nhiều.

Khi hắn xác nhận điểm này gì đó, Vệ Lăng Phong bọn người phái ra người hiển nhiên cũng đã nhận được câu trả lời giống nhau, mấy ngày nay bên trong lục tục có người tiến vào đến không biết khu vực ở trong.

Đối với tất cả mọi người tới nói, khu vực này không chỉ thần bí, hơn nữa bởi vì chưa qua thăm dò, tồn tại càng nhiều cơ duyên, ngăn ngắn trong mấy ngày liền có người phát hiện không chỉ một loại linh vật, mỗi một dạng đều quý giá phi thường, thậm chí còn dẫn phát rồi vài lần ác chiến.

Đến lúc này, Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người đều tiến vào không biết trong khu vực, ở khu vực này điên cuồng tìm tòi, tìm kiếm này hiếm hoi đồ vật.

Tiêu Vũ nương tựa theo thực lực cường đại, trong vòng mấy ngày này cũng từng đoạt được qua nhiều loại bất đồng linh vật, như là một vài có thể tăng cao tu vi linh quả, cùng với niên đại lâu dài linh dược vân vân.

Có điều mấy thứ này đối với hắn vô dụng, không phải thứ gì không tốt, mà là trong cơ thể hắn hắc khí quá Tà, không cách nào sử dụng, cuối cùng tất cả đều ném cho Mặc Vũ.

“Ngươi tuy là Kim Ô bộ tộc, nhưng rõ ràng yếu không ít, vốn sinh ra đã kém cỏi, mấy thứ này có thể giúp ngươi nhanh chóng tăng cao thực lực.”

Nghe xong Tiêu Vũ nói, Mặc Vũ những ngày qua triệt để quên lúc trước mất mát, hưng phấn chung quanh cướp đoạt linh vật, trong lúc này, thực lực của nó cũng đang lấy một loại tốc độ khủng khiếp ở tiến bộ.

Thánh cảnh bên trong gì đó, cho dù là một cây cỏ, đều rất được Thánh lực ảnh hưởng, này hiếm thấy linh vật càng không cần phải nói, hiệu quả so với thánh quang còn kinh người hơn, mỗi một dạng có thể khiến người ta đột phá nhanh chóng.

Không chỉ Mặc Vũ điên cuồng, tiến vào khu vực này những này nhân tộc cũng giết đỏ cả mắt rồi, để các loại linh vật chuyện gì đều làm ra được, ngăn ngắn mấy ngày cũng đã có không ít người chết đi.

“Nếu như Huyết Lân ở đây, loại tình cảnh này khẳng định hưng phấn đến không được.”

Tiêu Vũ than thở, đáng tiếc Huyết Lân vẫn tại mê man ở trong, trước mắt chỉ có con chim kia vẫn hưng phấn kêu quái dị, tham dự vào các loại tranh cướp ở trong.

Mấy ngày gian, Tiêu Vũ tham dự qua không ít tranh cướp, giết ra uy danh hiển hách, dẫn đến khu vực này ở trong tất cả mọi người biết, có cái độc lai độc vãng ma vương, bên cạnh mang theo một con chim, đến mỗi một chỗ, nơi đó linh vật thì khẳng định sẽ bị này một người một chim cướp đi.

Hơn nữa, không chỉ tên ma vương này thân mình thực lực cường hãn, kể cả bên cạnh hắn con chim kia đều mạnh bất hợp lý, một đôi cánh khẽ vỗ, ít có mấy người có thể ngăn cản.

Cũng bởi vì như thế, Tiêu Vũ thành khắp nơi đều hết sức cảnh giác đối tượng, chỉ bất quá hắn vẫn chưa từng gặp Mộc Hàn Yên này nhân vật đứng đầu.

“Ầm!”

Đại địa nổ vang, khoảng cách Tiêu Vũ chỗ không xa bùng nổ đại chiến, rất rõ ràng lại có người phát hiện linh vật, bùng nổ tranh cướp.

“Ha ha, bản vương đến rồi, hết thảy linh vật đều là bản vương!” Mặc Vũ hưng phấn kêu to, không để ý Tiêu Vũ, hai cánh một tấm lợi dụng hăng hái bay tới đằng trước.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, cũng sớm thành thói quen, sử dụng nát hư bước đuổi tới, chạy tới chiến trường.

Ở trong đó, chung có hơn mười người ở cướp đoạt một cây trái cây màu vàng óng, ở hơn mười người bên trong, một gã người thanh niên trẻ tay cầm trường kiếm, trong khi đại sát tứ phương, hơn mười người đối với hắn tiến hành vây đánh, nhưng mà căn bản không phải một mình hắn đối thủ.

“Vũ Vô Cực!”

Tiêu Vũ đồng tử co rụt lại, từ bị phát hiện nghi là bảo thể, Vũ Vô Cực liền bị Vũ Viện mang đi, đến nay không xuất hiện nữa, liền tại khu thứ năm đều chưa từng thấy thân ảnh của hắn, hiện nay hắn rốt cục xuất hiện!

Chương 201 + 6 Ấn Đều Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Vô Cực, Thiên Thanh Vũ Viện từng tứ đại một trong người mới, ở không ít người trong lòng hắn là tứ đại người mới bên trong người mới vương, thiên tư ở Vũ Viện bên trong không kém bất kì ai.

Hơn nửa năm trước, hắn từ Linh Sơn trở về, bế quan thời gian trời hiện ra dị tượng, bị Vũ Viện cao tầng mang đi, nghi là bảo thể thức tỉnh.

Nửa năm trôi qua, Tiêu Vũ không có gặp lại qua hắn một lần, thật không ngờ, hôm nay lại dùng phương thức này gặp lại.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Lúc này, Vũ Vô Cực khí phách vô song, tay cầm trường kiếm, lấy một chọi mười.

Tu vi của hắn càng cũng đã đạt được hóa khí cảnh Cửu Chuyển, và một thân Thần lực Thánh hóa dấu hiệu hết sức rõ ràng, có ít nhất năm phần mười thần lực hóa để màu vàng, sức chiến đấu kinh người.

Hắn một kiếm quét ngang, mặt đất lập tức xuất hiện một đạo gần dài trăm trượng rãnh sâu, hết thảy gần sát hắn người, đều là cái này đến cái khác ngã xuống.

“Đem linh quả lưu lại, đó là quyển vương gì đó!”

Mặc Vũ kêu to, không một chút nào sợ hãi, nhào tiến lên, chỉ tiếc, tiếng kêu của nó chỉ có Tiêu Vũ có thể nghe hiểu, ở trong mắt người khác, chính là một con chim ở nơi đó kêu quái dị thôi.

“Cút!”

Vũ Vô Cực tùy ý chém ra một kiếm, Mặc Vũ bề ngoài thật sự không ra sao, thoạt nhìn chính là một con phổ thông chim, hơn nữa tại đông đảo dị thú ở trong còn thuộc về hình thể còn hơi nhỏ loại kia, chỉ có một con mèo lớn như vậy, kiêu ngạo như là hắn đương nhiên sẽ không coi trọng.

“Keng!”

Mặc Vũ mấy ngày nay đạt được mấy dạng linh vật, thực lực đại tiến, bây giờ thân thể càng cứng rắn hơn, Vũ Vô Cực một kiếm chém ở trên người của nó, bất cứ cọ sát ra một mảnh tia lửa, lại ngay cả hắn một cái lông chim chưa từng thương tổn được.

“Bốp!”

Vũ Vô Cực rõ ràng kinh ngạc một chút, Mặc Vũ thừa cơ hội này, hai cánh vỗ vỗ, như là như một vệt điện xẹt xẹt qua, chỉ chớp mắt Vũ Vô Cực trong tay trái cây kia đã bị nó đoạt được.

Chém ngày 8 dực, đây không chỉ là uy lực mạnh mẽ huyền pháp, đồng thời có cực nhanh, nói riêng về tốc độ, có lẽ cũng là Tiêu Vũ nát hư bước có thể cùng nó so sánh, Vũ Vô Cực xem thường bên dưới, bất cứ nhất thời chưa kịp phản ứng, linh quả bị đoạt.

“Muốn chết!”

Hắn lúc này giận dữ, trường kiếm trong tay đột nhiên biến hóa, thân kiếm trở nên đỏ chót, giống như nhuốm máu, và cả người tóc rối bời bay lên, hai mắt cũng biến thành đỏ như máu vẻ, thoạt nhìn như rất giống Ma.

“Lông đen mau lui ra!”

Tiêu Vũ cả kinh,

Vũ Vô Cực trong khoảng thời gian này đã xảy ra biến hóa rất lớn, cho hắn một loại rất là tà dị cảm giác. Vũ Vô Cực lúc này loại biến hóa này, tựa hồ là tu luyện một loại nào đó quỷ dị công quyết tạo thành, kể cả hắn đều cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm.

“Không được kêu bản vương lông đen!”

Mặc Vũ giận dữ, nó danh xưng này là Tiêu Vũ mấy ngày nay cho nó đổi, kết quả tự nhiên là đưa tới nó mãnh liệt kháng nghị, lúc này Tiêu Vũ thuận miệng gọi ra, nó lập tức không làm.

Ở nó đáp lời trong giây lát này, Vũ Vô Cực trường kiếm ánh sáng đỏ như máu ngút trời, khiến chung quanh hắn gì đó đều chiếu lên loại này tà dị màu máu.

Không tiếng động trong lúc đó, Vũ Vô Cực chém xuống một kiếm, chiêu kiếm này huy động lúc, huyết kiếm chung quanh tựa hồ còn mang theo từng trận quỷ khóc âm thanh, làm người sởn cả tóc gáy.

Mặc Vũ cảm giác được nguy hiểm, đem tốc độ tăng lên đến mức tận cùng, nhưng mà Vũ Vô Cực huyết kiếm càng thêm tà dị, màu máu quang mang ổn định khóa được Mặc Vũ, vô luận chỉ riêng tốc độ như thế nào tăng lên, này thanh tà dị trường kiếm đều thủy chung như hình với bóng.

“Đây là món đồ quỷ quái gì vậy!”

Mặc Vũ luống cuống, thanh kiếm này để nó cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm, bỏ mạng chạy vội, trong miệng lại gắt gao ngậm lấy cái viên này trái cây, chút nào không chịu buông ra.

“Thối lui!”

Tiêu Vũ chỉ có thể ra tay, 1 tiến lên thì lấy ra ba viên dấu ấn, khí ấn hóa thành trường kiếm, vết máu thêm vào tay phải, Hồn ấn xung kích Vũ Vô Cực thần hồn.

“Ầm!”

Hắn ba viên dấu ấn cùng xuất hiện, cùng Vũ Vô Cực huyết kiếm liều mạng, bạo phát ra một màn kinh người.

Này cách hơi gần người đã bị đề cập, dồn dập tham gia kêu bay ngược bước ra, khu vực này cây cối sụp đổ, đại địa sụp đổ, miễn cưỡng chìm xuống mấy trượng.

Hai người có điều một đòn trong lúc đó, chu vi trăm trượng trong vòng, không có một ngọn cỏ!

“Người này là cái gì biến thái a, lại mạnh như vậy!” Mặc Vũ một bên kêu to, một bên bay ra rất khoảng cách xa, một bộ nghĩ mà sợ dáng vẻ.

Nếu là sớm biết rằng Vũ Vô Cực có không gượng, nó lúc trước khẳng định không dám vậy đi cướp linh quả.

Một đòn qua đi, Tiêu Vũ rút lui, cùng Vũ Vô Cực kéo dài khoảng cách, trong lòng kinh ngạc, không chút nào Mặc Vũ bên dưới.

Ngăn ngắn hơn nửa năm thời gian, Vũ Vô Cực biến hóa quá lớn, hắn thực lực hôm nay, sợ là đã không kém gì Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người.

Hơn nữa hắn tu luyện công quyết tựa hồ cũng không bình thường, Tiêu Vũ phát động rồi ba viên Thánh ấn, mới có thể đem đỡ, và ngăn cản sau khi, cái kia thanh huyết kiếm bên trên còn có một loại lực lượng kinh khủng xông vào vào trong cơ thể của hắn, từ nội bộ lôi xé nhục thể của hắn.

Nếu không có trong cơ thể hắn còn có cái khác dấu ấn, hóa đi sức mạnh kia, giờ phút này sợ là đã trọng thương.

“Ma vương! Là ma vương tới!”

“Hắn chính là ma vương?”

“Ta dám khẳng định tuyệt đối là hắn, ngươi xem này con quái điểu, ngoại trừ ma vương, ai còn có thực lực như vậy, bên cạnh còn mang theo vậy 1 con quái điểu!”

Đám kia lúc trước vây công Vũ Vô Cực thanh niên khiếp sợ kêu to, khoảng thời gian này Tiêu Vũ liên tục ra tay, đã quá nổi danh, người người đều biết trong khu vực này có cái thực lực mạnh mẽ người mạnh, bên cạnh mang theo 1 con quái điểu, được người gọi là ma vương.

“Ma vương? Gan dạ đoạt ta linh vật, dù cho ngươi là Chân Thần, hôm nay cũng muốn chết!”

Vũ Vô Cực vẫn như cũ như là lúc trước bá đạo như vậy, cặp mắt hoàn toàn hóa thành màu máu, cầm trong tay huyết kiếm, cùng Tiêu Vũ đại chiến đến cùng một chỗ.

Hắn mỗi một kiếm chém ra, trong kiếm đều có một loại lực lượng kinh khủng lộ ra, nơi này ở trường kiếm của hắn bên dưới không dứt sụp đổ, một mảnh núi rừng, không đến chốc lát đã bị đánh thành đất bằng phẳng.

Tiêu Vũ ba viên vết máu cùng xuất hiện, đồng thời còn muốn dùng trong cơ thể vết máu hóa giải huyết kiếm lộ ra sức mạnh kinh khủng, cùng Vũ Vô Cực đại chiến, mặc dù không rơi xuống hạ phong, có thể nhất thời càng cũng không cách nào thủ thắng.

Phải biết rằng thực lực bây giờ của hắn, ở Thánh cảnh bên trong đã là đứng đầu mấy người, Vũ Vô Cực lại có thể ở như vậy trong thời gian ngắn theo kịp thực lực của hắn!

Hai người đại chiến không ngừng, đem này sinh khu vực triệt để đều đánh bằng nhau, đến cuối cùng Tiêu Vũ đã lấy ra quả thứ tư dấu ấn, đại chiến vẫn như cũ khó hoà giải.

Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, bây giờ Vũ Vô Cực tuyệt đối là một đối thủ đáng sợ, huyết kiếm bên trong ẩn chứa sức mạnh thần bí cực kỳ khủng bố, nếu không có trong cơ thể hắn có khác dấu ấn, e sợ chưa chắc là đối thủ của hắn.

"Lục đạo luân hồi!"

Tiêu Vũ quyết tâm liều mạng, trong cơ thể sáu viên dấu ấn cùng xuất hiện, trong không trung giao hội nhau.

Này sáu viên dấu ấn, từ hắn ngưng tụ thành sau còn chưa từng có toàn bộ tế từng ra, bởi vì vậy thì tương đương hắn bây giờ thực lực mạnh nhất, dễ dàng không muốn bại lộ.

Hiện nay, cùng Vũ Vô Cực đại chiến đã lâu, Vũ Vô Cực lại cho hắn một loại phi thường cảm giác nguy hiểm, mặc dù thực lực của hắn có lẽ không cách nào áp chế Tiêu Vũ, nhưng lộ ra nguy hiểm, lại còn muốn ở Mai Nhất Thu bên trên!

Sáu viên dấu ấn, mỗi một viên đều có không giống nhau hiệu dụng, đại diện cho một hoàn toàn khác nhau lĩnh vực, trải qua Tiêu Vũ diễn biến sau khi, này sáu viên dấu ấn đã không chỉ là Phù khí thuốc trận đơn giản như vậy, mà là ngầm có ý đạo của đất trời, cùng trong thiên địa lục đạo kết hợp lại.

Lúc này 6 ấn hội tụ, vùng thế giới này tựa hồ đổi cũng, sáu viên dấu ấn giữa trời, quanh thân phạm vi trăm trượng, chính là Tiêu Vũ tuyệt đối lĩnh vực!

Hắn ở nơi này trong phạm vi diễn hóa lục đạo, tại đây trăm trượng chu vi trong vòng, hắn chính là ngày đó, chính là cái kia, trong lĩnh vực bất kỳ sinh linh, đều phải tôn hắn là trời!

"Diệt!"

Tiêu Vũ sát ý lẫm liệt, Vũ Vô Cực mang đến cho hắn một cảm giác là nhất định phải giết, nếu không sau đó nhất định là một họa lớn!

Sáu viên dấu ấn diễn biến thành lục đạo lực lượng, theo Tiêu Vũ trong miệng âm thanh, Vũ Vô Cực bị lĩnh vực lực lượng chỗ bó, đứng yên tại chỗ không thể động đậy.

Tiêu Vũ tiếp tục huy động 6 ấn, muốn mượn này 6 ấn lực lượng, trực tiếp cắn giết Vũ Vô Cực!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 202: Kim Điện Xuất Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Vô Cực như là 1 con hung thú, bị nhốt Tiêu Vũ lục đạo trong lĩnh vực, hắn tóc rối bời bay lên, khóe miệng chảy ra từng tia từng tia máu tươi.

Tiêu Vũ diễn hóa lục đạo lực lượng, phương này trong thiên địa hắn chính là thiên địa, dùng lục đạo lực lượng nghiền ép, uy lực khủng bố, người phàm lực lượng há có thể cùng thiên địa chống lại?

Cái này cũng là hắn bây giờ thủ đoạn mạnh nhất, dù cho trong đầu có các loại mạnh mẽ chiến quyết, nhưng này chiến quyết chưa hẳn thích hợp thực lực bây giờ của hắn, này diễn hóa ra lục đạo lực lượng, nhưng có thể cùng hắn hiện tại hoàn toàn phù hợp, uy lực mạnh nhất!

“Máu chôn thiên địa!”

Vũ Vô Cực gầm nhẹ, hai mắt đỏ chót, so với Tiêu Vũ, hắn càng như là một vị thế ma vương!

Ở trong tiếng gầm nhẹ, hắn bên trong cặp mắt màu máu càng đỏ, rọi sáng ra chói mắt huyết quang, đồng thời, ở phía sau hắn, lại chầm chậm xuất hiện một vùng biển mênh mông.

Đó là một cái biển máu, trong biển mơ hồ có thể thấy được có vô số xương khô chìm nổi, như là nhân gian luyện ngục, loáng thoáng còn có thể nghe được ở trong truyền ra một loại khiếp người tiếng kêu, như là quỷ khóc Ma khóc to.

“Đoành!”

Phiến này huyết hải vừa xuất hiện, Tiêu Vũ lục đạo lĩnh vực lại bắt đầu không yên, trên bầu trời càng kinh hiện dị tượng, xuất hiện khủng bố ánh chớp, lít nha lít nhít, đem cả bầu trời đều hiện đầy.

Ánh chớp như rắn, trên bầu trời mây đen rậm rạp, kinh khủng tiếng sấm chấn người làm đau màng nhĩ, người bên cạnh đã sớm bịt lấy lỗ tai, thống khổ lăn lộn trên mặt đất, tai mắt mũi miệng bên trong không dứt có máu tươi chảy ra.

Trên bầu trời xuất hiện sấm sét thập phần khủng bố, chỉ là tiếng sấm đều có lực sát thương to lớn, người bình thường căn bản là không có cách thừa nhận.

“Loạn Thiên dị tượng?”

Dạng này một màn, để Tiêu Vũ hơi biến sắc mặt, lập tức đem chính mình dấu ấn gọi về, mở ra lục đạo lĩnh vực.

Vũ Vô Cực dị tượng, lại là một cái biển máu, vậy thì tương tự với hắn sáu viên dấu ấn, là vay mượn dị tượng chi lực ngưng tụ mà thành, thuộc về hắn chỉ có đồ vật.

Mà Vũ Vô Cực biển máu, cũng là dị tượng kết quả, hắn quả nhiên có bảo thể, và rõ ràng đã gợi ra qua dị tượng, khiến trong cơ thể hắn có một cái biển máu.

Vừa mới phát sinh một màn, là vì hai loại dị tượng va chạm, đồng thời gợi ra thiên địa cộng hưởng, làm cho vùng thế giới này chịu ảnh hưởng, không biết là phải cùng loại nào dị tượng cộng hưởng, do đó đưa tới sức mạnh đất trời phát sinh cuồng bạo.

Loại này cuồng bạo hậu quả vô cùng nghiêm trọng, nếu như Tiêu Vũ tùy ý chính mình dị tượng cùng Vũ Vô Cực dị tượng tiếp tục va chạm, khi thiên địa triệt để cuồng bạo lúc,

Này trong phạm vi mấy chục dặm sinh linh toàn bộ muốn chết!

Không có người nào có thể chịu được thiên uy, hắn và Vũ Vô Cực dị tượng, chung quy là sinh ở trong cơ thể, không thể nào cùng loại này chân chính thiên địa oai so với.

“Ta không can thiệp tới ngươi là người phương nào, hôm nay ngươi nhất định phải chết!”

Vũ Vô Cực phía sau đẩy một cái biển máu, tóc rối bời bay lượn, sát khí ngập trời, hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

Hắn như là nhập ma bình thường, trong mắt chỉ có vô hạn sát ý, như là nếu muốn giết hết thế gian người.

“Hắn điên rồi phải không?”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, Vũ Vô Cực như là chịu đựng biển máu ảnh hưởng, loại này sát khí thái quá khủng bố, dẫn đến hắn tánh tình cũng thay đổi, cực kỳ thích giết chóc, hoàn toàn mất đi lý trí.

Hắn rất rõ ràng không biết là hai loại dị tượng va chạm hậu quả, liều lĩnh, lúc này chỉ muốn đem Tiêu Vũ đánh giết, nhưng mà Tiêu Vũ không thể tùy ý lại sử dụng dấu ấn, đối mặt vào lúc này Vũ Vô Cực, nhất thời cũng không biết nên ứng phó như thế nào.

Trừ phi huy động trên người hắn còn sót lại một viên tam phẩm minh phù, có thể cái viên này minh phù quá mức quý trọng, Tiêu Vũ không muốn tùy tiện sử dụng.

“Dừng lại!”

Ngay ở Tiêu Vũ nghĩ muốn không nên dùng minh phù thời gian, một thanh âm, từ không có xa xa truyền đến.

Âm thanh này xuất hiện, để mê muội bình thường Vũ Vô Cực lập tức dừng bước, trên người huyết quang cũng dần dần thu lại, cuối cùng khôi phục lý tính.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, liền gặp không lướt qua trên bầu trời, một gã thiếu niên theo ở trong hư không, nhìn người nọ lập tức, trong lòng hắn chính là căng thẳng.

“Là hắn!”

Trong hư không thiếu niên, nhìn qua tuổi trẻ quá mức, như là chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, cái tuổi này, ở Thánh cảnh ở trong tuyệt đối là nhỏ nhất, có thể đi vào Thánh cảnh mọi người có nhất định thực lực, ở trong cơ bản không có ai có thể còn trẻ như vậy.

Hơn nữa, người này dung mạo nhưng làm cho người ta một loại rất tà dị cảm giác, gương mặt mặc dù lộ ra vài phần non nớt, nhưng cũng có mái đầu bạc trắng, cả hai phối hợp, cho người cảm giác rất là tà dị.

“Người thứ ba!”

Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, Phong Vũ cùng Mạc Ly giao phó hắn tuyệt đối không thể trêu chọc ba người, một là Mai Nhất Thu, một cái khác là Tần Ngọc Tụ, còn có một cái, chính là thoạt nhìn chỉ có mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên tóc trắng.

Tiêu Vũ không biết là thiếu niên này gọi là gì, là thân phận gì, Phong Vũ cùng Mạc Ly cũng không có nói, nhưng thiếu niên này câu nói đầu tiên có thể ngăn trở loại trạng thái kia Vũ Vô Cực, cũng đã có thể nói rõ vấn đề rất lớn.

“Trở về!”

Thiếu niên tóc trắng lại một lần nữa mở miệng, Vũ Vô Cực không chút nghĩ ngợi, xoay người liền hướng về thiếu niên kia đi đến.

Trước khi rời đi, hắn quay đầu lại lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, tràn đầy sát ý nói: “Ma vương? Lần sau gặp lại, là tử kỳ của ngươi!”

Có thể thấy, hắn đối với Tiêu Vũ tràn ngập sát ý, thế nhưng là đối với thiếu niên tóc trắng nói càng thêm nghe theo, lại không có tiếp tục đối với Tiêu Vũ ra tay.

Vũ Vô Cực trở lại thiếu niên tóc trắng kia phụ cận, thiếu niên tóc trắng ngồi ở không trung, xa xa quay Tiêu Vũ nở nụ cười, trong nụ cười lộ ra nói không nên lời tà dị.

Hai người bọn họ không có dư thừa ngôn ngữ, triển khai cực nhanh, rất nhanh sẽ biến mất ở cái địa phương này.

Thấy hai người rời đi, Tiêu Vũ trong lòng nặng hơn, nhìn dáng dấp Thánh cảnh cuối cùng tranh sẽ không đơn giản như vậy, không chỉ có Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong phải đề phòng, còn có một không biết sâu cạn Mai Nhất Thu, ngoài ra Lăng Đế tựa hồ cũng còn có quật khởi có thể, bây giờ càng lại xuất hiện cái Vũ Vô Cực cùng một cái như vậy thiếu niên tóc trắng.

Tiêu Vũ thậm chí cảm giác, ở những người này ở trong, thiếu niên tóc trắng này là nguy hiểm nhất, đây là một loại đến từ chính bản năng trực giác.

“Tiêu Vũ, vừa rồi người nọ là ai a, lại mạnh như vậy!”

Mặc Vũ một bộ lòng còn sợ hãi dáng vẻ, bay tiến lên đây, rơi vào Tiêu Vũ đầu vai.

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ không có nhiều lời, hắn và Vũ Vô Cực trước đây thì không thích hợp, lần này Vũ Vô Cực mặc dù không nhận ra hắn, nhưng là đối với hắn động sát ý, giữa hai người sớm muộn muốn phân cái sinh tử, chỉ là này không cần phải cùng Mặc Vũ nhiều lời.

Tiếp xuống một thời gian, Tiêu Vũ tiếp tục cùng Mặc Vũ điên cuồng tìm kiếm các loại linh vật, dần dần cũng thăm dò thế cục hôm nay.

Bây giờ Thánh cảnh bên trong người còn sống, đại khái có thể chia làm 4 đẩy, trong đó một nhóm dùng Lăng Đế làm thủ, này nhiều lúc trước ở ngoài 4 khu vực người, mặt khác chính là dùng Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong cầm đầu một đám người, Mai Nhất Thu tựa hồ cũng ở trong đó.

Lại có hai nhóm, chính là Tần Ngọc Tụ cùng Sở Ngâm Sa bọn họ, ngoài ra chính là trước đó không lâu gặp phải Vũ Vô Cực cùng thiếu niên tóc trắng.

“Xuất hiện, toà kia trong truyền thuyết màu vàng cung điện xuất hiện!”

“Trời ạ, lại thật tồn tại!”

“Mau, tòa cung điện kia trên có cơ duyên lớn, nhất định phải cướp lấy được tiên cơ, tiến vào thần điện!”

Mấy ngày sau, toàn bộ Thánh cảnh đều chấn động, trong truyền thuyết hoàng kim thần điện xuất hiện, trôi nổi ở trong hư không, lớn vô cùng, lộ ra vô hạn kim quang.

Này kim quang riêng là chiếu vào trên thân thể người, đều có thể khiến người ta cảm thấy bao hàm vô cùng Thánh lực, tất cả mọi người giống như bị điên, đồng thời chạy tới thần điện vị trí.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 203: Cuối Cùng Đã Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hoàng kim thần điện xuất hiện, tới trình độ này, thần điện ở Thánh cảnh ở trong đã không phải là bí mật gì, hầu như tất cả mọi người biết, Thánh lực ngọn nguồn ở thần điện ở trong, chỉ cần có thể vào điện, liền có cơ hội lấy được không thể tưởng tượng trọng đại cơ duyên!

“Thần điện xuất hiện, hay không cũng mang ý nghĩa, vùng không gian này còn lại thời gian không nhiều lắm?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn trời, toà kia cung điện to lớn nổi trên hư không, dù cho cách nhau lại xa, cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Thánh lực ngọn nguồn, không ngừng đối với Thánh cảnh bên trong những người khác, là đúng hắn cũng có được lực hấp dẫn cực lớn, bởi vì cái này rất có thể chính là hắn đột phá đến hóa khí cảnh một bước ngoặt.

“Thần điện! Thần điện! Tiêu Vũ, chúng ta nhanh đi!”

Mặc Vũ sớm kích động đến không thể tự kiềm chế, lúc nói chuyện đã bay ra, không hề chú ý Tiêu Vũ.

“Tìm lâu như vậy, cũng không thấy cái gọi là nguyên thủy hồ nước, nhìn dáng dấp, chỉ có thể tạm thời buông xuống.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, cho đến ngày nay, cái gì tìm kiếm cơ duyên linh vật, này cũng không tính là là chuyện, không có gì so với Thánh lực ngọn nguồn càng trọng yếu hơn, hơn nữa tòa cung điện này tồn tại nơi đây, tựa hồ có đặc thù nào đó ý nghĩa.

“Rốt cục, muốn tới cái ngày này!”

Ở tất cả mọi người điên cuồng chạy tới thánh điện lối vào thời điểm, một vị bề ngoài như là một ngọn núi lớn dị thú, nâng lên to lớn đầu lâu, nhìn xa thánh điện, cái kia lớn như là hồ nước bình thường trong hai mắt, lộ ra nồng nặc phức tạp.

“Thần điện hiện ra, chư vị, nên lên đường rồi!”

Thật lớn âm thanh, ở Thánh cảnh trong không gian vang lên, truyền khắp mỗi một chỗ, nhưng mà vô luận là nhân tộc hay là thú tộc, đều không một người phát hiện, nghe được cái này âm thanh.

“Vùng không gian này, cuối cùng không cách nào trường tồn!”

“Không cần sầu não, đây là chúng ta chọn lựa duy nhất!”

Mấy cái thật lớn âm thanh, ở Thánh cảnh ở trong quanh quẩn, mỗi một thanh âm bên trong, cũng ít nhiều lộ ra phức tạp tâm tình, đơn giản vài câu qua đi, liền cũng đều trở nên yên ắng, lại không nửa điểm tiếng động.

“Ầm!”

Đại địa run rẩy, một tòa núi lớn trên mặt đất di động, tiếp cận không trung thần điện.

“Ông trời ơi, ta nhìn thấy gì, một tòa núi lớn, lại biết đi đường!”

Ngọn núi này quá lớn,

Thế cho nên Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người khả năng nhìn thấy, nhìn thấy tình cảnh này mọi người đều tấm ở mỏ, còn có cái gì so với cái này càng kinh người sự tình gì?

Chỉ có một người, sắc mặt ngưng trọng, nhìn xa xa di động hướng thần điện di động núi lớn, sắc mặt hơi hơi tái nhợt.

Lăng Đế, hắn vĩnh viễn cũng không quên được, lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy ngọn núi lớn này lúc tình cảnh đó, này căn bản không phải cái gì núi lớn, đây là một con hàng thật giá đúng dị thú!

“Bốp!”

Đột nhiên, toàn bộ đất trời đều tối sầm, bầu trời như là bị cái gì vậy đột nhiên che khuất.

“Này…… đây là vật gì?”

Thánh cảnh bên trong người ngẩng đầu, một vài tại chỗ hai chân như nhũn ra, ngồi ngay đó, thậm chí còn có người trực tiếp bị dọa đến không khống chế.

Che đậy bầu trời, rõ ràng là một cái cánh, này con cánh không biết là lớn bao nhiêu, nhưng Thánh cảnh bên trong vô luận cái góc nào người ngẩng đầu, đều chỉ cảm thấy bầu trời không thấy, khả năng nhìn thấy chỉ có một con thiêu đốt lửa cánh khổng lồ.

“Rào!”

Con kia cánh vừa mới xẹt qua, khiến bầu trời lại xuất hiện, xa xa, một mảnh nhìn không tới trong lòng hồ nước đột nhiên hoạt động, một con đầu to lớn rùa đen, động tác chầm chậm, theo trong nước bò ra, xa xa nhìn cấp cho, đây cũng là một ngọn núi lớn khác, cũng bắt đầu hướng về không trung thần điện di động.

“Này…… này sẽ không phải đều là vương giả cấp bậc dị thú a?”

“Nhiều như vậy Vương cấp dị thú? Này…… cái này còn làm sao đi thần điện!”

Thánh cảnh bên trong phần lớn người liền trực tiếp bị sợ vỡ mật, ở ngăn ngắn trong chốc lát, có ít nhất năm con Vương cấp dị thú xuất hiện, hiện thời hướng tới không trung thần điện di động mà đi.

Nhiều như vậy Vương cấp dị thú, cái này còn tranh cơ duyên gì? Một khi gần sát, bao nhiêu người cũng không đủ giết, nữa không phải chịu chết gì?

Rất nhiều người liền trực tiếp tuyệt vọng.

“Vương cấp dị thú? Lại một chút xuất hiện nhiều như vậy, ha ha, thú vị.”

Một góc nào đó, mái đầu bạc trắng thiếu niên rực rỡ mà cười cười, lập tức quay đầu lại bắt chuyện sau lưng Vũ Vô Cực, “đã đến giờ, chúng ta đi thôi.”

Hai người tốc độ như gió, ngay lập tức đi xa, không một chút nào sợ hãi này thú vương, chạy tới thần điện vị trí.

“Thần điện cơ duyên, tới trước người có thể được tiên cơ, chúng ta tăng nhanh tốc độ!”

Một chỗ khác, Vệ Lăng Phong trên người chịu trường thương màu bạc, bên cạnh là Mai Nhất Thu cùng Mộc Hàn Yên, phía sau tất là Vương Đằng cùng Kim Vô Ngọc hai người, ngoài ra còn có bọn họ một đám người theo đuổi.

“Thần điện? Người phụ nữ kia khẳng định cũng sẽ đi, lần này vô luận như thế nào, nhất định phải rời đi Thánh cảnh trước giết nàng mới được!”

Một giống như dị thú bình thường nam tử, ở trong rừng rậm một mình hoạt động, chậm rãi bước đi tới, vừa đi, trong miệng còn vừa nhẹ nhàng tự nói, chính là Tiêu Vũ đã lâu không gặp sát thần La Sát.

“Oa, thần điện a! Thật vất vả thần điện xuất hiện, nhưng lại có nhiều như vậy Vương cấp dị thú!” Nhan Thu Thủy vừa là hưng phấn, vừa là sợ hãi, mặc dù rất muốn tiến vào thần điện, nhưng lại đối với này Vương cấp dị thú cảm thấy sợ hãi.

“Này Vương cấp dị thú bởi vì một vài nguyên nhân, sẽ không đối với chúng ta ra tay, nếu không từ lúc chúng ta tiến vào không biết khu vực lúc đã mở rộng ra sát thức, cho nên không cần lo lắng.” Tần Ngọc Tụ nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Mặc dù ta đối với bên trong thần điện cơ duyên không có hứng thú, có điều có lẽ đối với các ngươi sẽ có tác dụng lớn, đến xem cũng là không sao.”

……

Thánh cảnh bên trong mỗi cái phương hướng, tất cả mọi người bắt đầu chạy tới thần điện, ở trong cũng có một chút thực lực nhỏ yếu, mà đối với thú vương thập phần sợ hãi người không dám đi tới, ngược lại là bắt đầu thoát thân.

Hoàng kim thần điện, đứng ở trong hư không, thậm chí có một chút bộ phận ẩn ở mây mù ở chỗ sâu trong, không nhìn thấy vẻ ngoài.

Thánh cảnh bên trong này thanh niên, ngoại trừ mấy cái có thủ đoạn đặc thù thiên kiêu ở ngoài, không ai có thể phi hành, này đây muốn nhập thần điện, thoạt nhìn tựa hồ không có bao nhiêu có thể.

Nhưng mà, phía trên thần điện, lại hướng phía dưới duyên thân một tòa màu vàng thang đá, theo cung điện lối vào thẳng tới mặt đất, muốn vào thánh điện người, lúc này đều là chạy tới nơi này.

Tiêu Vũ cùng Mặc Vũ, cả hai chước có cực nhanh, rất nhanh liền đã đi tới thang đá trước khi, nhưng mà có người so với tốc độ bọn họ càng nhanh hơn, tên kia thiếu niên tóc trắng Thạch Vũ đã tới trước.

"Tiêu Vũ, chúng nó sẽ không phải đối với chúng ta ra tay đi!"

Mặc Vũ trốn ở Tiêu Vũ trên vai, lái cẩn thận khẩu, mặc dù nó bình thường to gan lớn mật, lúc này cũng là cả người phát run, trốn ở Tiêu Vũ tên béo mặt sau không dám đi ra.

"Không, ta nghĩ bọn hắn sẽ không tùy tiện ra tay, bằng không mà nói, khoảng thời gian này chúng ta đã sớm chết, không thể như thế an nhàn tìm kiếm các loại linh vật."

Tiêu Vũ ngẩng đầu, đảo qua phía trước.

Mặc Vũ chỉ, cũng không phải nam tử tóc trắng cùng Vũ Vô Cực, mà là trước mắt cái kia bảy con vương giả cấp bậc dị thú!

Ước chừng bảy con! Này 7 con dị thú, mỗi một con trên thân đều lộ ra khí tức kinh khủng, đương nhiên chúng nó lúc này đều đã biến ảo thân hình, không muốn như lúc trước nhìn thấy khổng lồ như vậy, cũng là phổ thông dị thú to nhỏ, nếu không nơi đây căn bản không chen lọt chúng nó cái kia thân thể khổng lồ.

Này bảy con vương giả cấp bậc dị thú, không thể nghi ngờ là sớm nhất đạt được nơi này, giờ phút này chúng nó phân chiếm bảy cái phương vị, bảo hộ ở thang đá trước khi, đạt được người nơi này, không có một cái nào can đảm gần sát!

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta đánh giá cao chính mình, vốn ngày hôm qua ta là nghĩ đến hôm nay tiếp tục bùng nổ, kết quả hôm nay lên thời điểm, trên người các loại đau nhức, lưng cùng bả vai đều rất không thoải mái, ngày hôm qua ngủ đi thời điểm còn không có quá lớn cảm giác, nhưng là hôm nay cùng đi, loại cảm giác này cũng rất rõ ràng, ta đoán chừng là hai ngày nay bùng nổ, ngồi thời gian quá lâu nguyên nhân, hai ngày chương mới gần 40 ngàn chữ, đều là ngồi xuống chính là cả ngày, bảo trì cùng một tư thế bất động, như vậy liên tục thời gian dài gõ chữ rất khó chịu, hôm nay triệt để không chịu nổi, cho nên chỉ có thể canh năm, con ngựa không dứt càng nhiều, có điều ta cảm thấy canh năm hẳn là cũng so với rất nhiều tác giả đều nhiều hơn? Mặt khác, một quyển này viết lên này, còn có một đoạn muốn đã xong, phỏng chừng mọi người cũng đều khả năng nhìn ra, viết lên nơi đây, một làn sóng đại cao trào sắp sửa bùng nổ, hoặc là có thể nói là mấy làn sóng, khà khà, tóm lại ở ta cấu tứ bên trong đoạn này là một đợt nối một đợt, hơn nữa cũng đem bước đầu vạch trần nhân vật chính trên người hắc khí bí ẩn. Này mấy làn sóng cao trào sau khi, mới cuốn muốn bắt đầu, phỏng chừng trong một tuần lễ, quyển này muốn kết thúc, ở ta cấu tứ bên trong, ngược lại mới cuốn là so với phía trước bất kỳ địa phương nào đều đặc sắc hơn, chính thức làm người nhiệt huyết địa phương cũng đều ở mới cuốn từ từ tiến lại! Chuẩn bị kỹ càng các ngươi hoa tươi a, cao trào triển khai thời gian, ta muốn thấy được hoa tươi đầy trời! Cuối cùng, ngày mai bắt đầu, khôi phục bình thường chương mới, mỗi ngày canh năm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 204: Leo Thang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Có bảy con Vương cấp dị thường bảo vệ, chạy tới người không có một cái nào can đảm gần sát, thì càng không cần phải nói leo thang cùng vào điện.

Tại đây 1 dưới tình hình, Thánh cảnh bên trong này thanh niên càng ngày càng nhiều người chạy tới, tụ tập nơi đây, nhưng mà bảy con thú vương không nhường đường, dù ai cũng không cách nào leo thang.

Bảy đại thú vương, mặc dù huyễn hóa hình thể, thoạt nhìn vẫn là vô cùng lớn lao, canh giữ ở thang đá phía trước, không nhúc nhích, như là 7 tôn tượng đá.

“Là lúc này rồi!”

Người càng tụ càng nhiều, mặc dù có không ít người sợ hãi thú vương, nhưng nhìn thấy nhiều người như vậy tới rồi, cuối cùng cũng vẫn là có hơn trăm số người đi tới nơi này.

Đến lúc này, bảy đại thú vương rốt cục có hành động, đầu kia bề ngoài như núi lớn cự thú tiến lên, miệng phun tiếng người, mở miệng nói: “Nhân tộc, chúng ta bởi vì một ước định, sẽ không làm thương tổn các ngươi, và cũng sẽ không ngăn cản các ngươi tiến vào thần điện, tìm kiếm cơ duyên.”

Thú vương mở miệng, tất cả mọi người chỉ có thể yên tĩnh nghe, đối mặt thực lực thế này dị thú, tất cả mọi người là không dám thở mạnh, khẩn trương lắng nghe.

“Ở tha các ngươi tiến vào thần điện trước khi, chúng ta có mấy chuyện hướng về các ngươi giao cho, các ngươi mà đều nghe tốt.”

“Ở bên trong thần điện, có cơ duyên vô số, nhưng chí cao cơ duyên, chỉ có một dạng, trong các ngươi người người đều có cơ hội, nhưng cuối cùng, có thể được chí cao cơ duyên, chỉ có một người!”

“Đồng thời, chúng ta thú tộc cũng có cơ hội lấy được chí cao cơ duyên, ở các ngươi tiến lại trước khi, đã có mấy cái thú vương hậu duệ tiến vào thần điện, chúng ta thú vương sẽ không xuất thủ can thiệp, trong điện sinh tử, cơ duyên đoạt được, toàn bằng các ngươi bản lãnh của mình.”

“Ngoài ra, thần điện quan hệ phương này không gian ổn định, mà trong điện chí cao cơ duyên, tất là này điện hạt nhân, làm chí cao cơ duyên bị người đoạt được thời gian, thần điện đem hủy, cho đến lúc đó, vùng không gian này cũng đem toàn diện sụp đổ, vào lúc ấy, là các ngươi rời đi nơi đây cơ hội cuối cùng, nếu là không thể từ thần điện bên trong đi ra, cuối cùng kết cục, chính là cùng vùng không gian này, cùng hủy diệt!”

To lớn thú vương chầm chậm cũng đến, nghe được tất cả mọi người một trận ngây người.

Cuối cùng cơ duyên? Đó là cái gì, tất cả mọi người đều nghe một trận ngóng trông, đến tột cùng là cái gì, khả năng dẫn tới 7 tôn thú vương cùng xuất hiện?

Mà Vệ Lăng Phong một đám thực lực đứng đầu người, lại là đồng thời rùng mình, vốn lần này tranh cướp ở trong, liền có thật nhiều nam quấn quanh đối thủ, như nam tử tóc trắng kia, Vũ Vô

Cực, Mai Nhất Thu các loại đều là thập phần nhân vật nguy hiểm, mà bây giờ, lại còn muốn cùng thú vương hậu duệ tiến hành tranh cướp.

Không cần nghĩ cũng có thể biết, thú vương hậu duệ, vừa là ở mảnh này không gian đặc thù bên trong trưởng thành, thực lực khẳng định sẽ không thua bọn họ này nhân vật đứng đầu,

Thậm chí có khả năng còn có thể càng mạnh hơn.

“Được rồi, nhớ kỹ bản tọa nói, nếu là thần điện hủy diệt thời gian, các ngươi còn chưa theo trong điện rời đi, đến lúc đó sẽ này cùng vùng không gian, cùng hướng đi hủy diệt!”

Thú vương nói xong câu nói sau cùng, sau đó nhường qua một bên, còn lại 6 tôn thú vương cũng chuyển bước, đi tới hai bên, đem thang đá trống không.

Thú vương đơn giản mấy câu nói, đã sớm làm cho tất cả mọi người đều kích động không thôi, không có muốn cũng có thể biết, này bên trong thần điện cái gọi là cơ duyên hết sức kinh người, nếu không này thú vương sẽ không coi trọng như vậy.

“Cơ duyên là ta!”

Bao nhiêu tôn thú vương 1 dời, lập tức thì có một người trước bên trong, Lăng Đế cả người mang theo vô lượng kim quang, không hề chú ý cùng người bên cạnh.

“Ha ha……”

Thiếu niên tóc trắng nhẹ nhàng nở nụ cười, về phía trước bước ra, hai tay của hắn vùng vẫy, Lăng Đế thân hình lại cứ như vậy miễn cưỡng ngừng lại, ai cũng không nhìn ra là chuyện gì xảy ra.

“Chúng ta cũng đi!”

Vệ Lăng Phong quát lạnh, rút ra sau lưng trường thương, cùng Mộc Hàn Yên mấy người cũng lập tức vọt tới trước.

Thần điện mở ra, càng sớm tiến vào người, lại càng có khả năng có được cơ duyên, chiếm trước tiên cơ, bởi vậy vào lúc này, ai cũng muốn cái thứ nhất vào điện, không ai có thể ngoại lệ!

“Mặc Vũ, nắm chặt ta!”

Tiêu Vũ có cực nhanh, vào lúc này có thể nào khiến người khác giành trước? Hắn chân đạp nát hư bước, bóng người lấp lóe, giống như như teleport, xuyên qua vô số đám người điên cuồng, nhanh xông về phía trước thang đá.

“Bằng ngươi cũng tưởng giành trước?”

Vũ Vô Cực rút ra trường kiếm, kiếm quang đầy trời, quay Tiêu Vũ một kiếm chém tới, muốn ngăn cản hắn, không cho hắn cái thứ nhất vào điện.

“Hắc!”

Tiêu Vũ cười lạnh, không hề chú ý, hắn nát hư bước nhanh đến cực hạn, mỗi một bước đều là mười mấy trượng khoảng cách, ai có thể kháng cự? Vũ Vô Cực dù cho thực lực không tệ, nhưng ở trên tốc độ lại còn kém rất rất xa hắn, bị hắn vài bước dễ dàng bỏ qua!

“Thình thịch!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ một bước đạp xuống, cái thứ nhất đạp lên thang đá, hắn quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Tần Ngọc Tụ mấy người mặc dù bị nghẹt, nhưng ỷ vào Tần Ngọc Tụ thực lực cường đại, cũng đang nhanh chóng gần sát thang đá.

“Đi trước một bước!”

Tiêu Vũ không muốn lo lắng, bỏ qua phía sau mọi người, hướng về phía trên thang đá lao nhanh.

“Đáng chết ma vương!”

Sau lưng một đám người phẫn nộ kêu to, nhưng không có biện pháp, Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, chỉ có số ít bao nhiêu người có thể sánh ngang, tỷ như Tần Ngọc Tụ, nhưng những người này lúc này đều tự bị ngăn trở, chính mình cũng không xông lên được, như thế nào ngăn cản Tiêu Vũ?

Thang đá phía dưới hỗn loạn tưng bừng, vốn những người này đều ở đây lẫn nhau quấy nhiễu, khi thấy Tiêu Vũ cái thứ nhất tiến lên, tất cả mọi người từ bỏ ngăn cản người khác, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về thang đá phóng đi.

Nếu là bởi vì ngăn cản người khác, mà để Tiêu Vũ trước tiên đem trong điện cơ duyên đều dời trống, đến lúc đó đi đâu khóc đi?

Thiếu niên tóc trắng kia là thứ hai đi lên thang đá người, mang theo Vũ Vô Cực, theo thật sát Tiêu Vũ phía sau, ngay sau đó là Vệ Lăng Phong cùng Mộc Hàn Yên, Tần Ngọc Tụ tốc độ vốn không thấp hơn Tiêu Vũ, nhưng phải chiếu cố Sở Ngâm Sa bọn người, ngược lại chậm không ít.

“Ầm!”

Có cá biệt nhân vật mưu lợi, muốn mượn phi hành đồ vật bay thẳng đến thần điện lối vào, nhưng mà vừa mới cất cánh, phía trên thần điện lộ ra một vệt kim quang, đem người này trực tiếp đánh rơi.

Này làm cho tất cả mọi người đều hiểu, muốn vào thần điện, chỉ có thể thành thật leo thang, không có biện pháp khác.

Dùng Tiêu Vũ các loại nhân vật đứng đầu dẫn đầu, tiến lại người lục tục đều leo lên thang đá, điên cuồng hướng lên phía trên thần điện chạy đi.

“Cái kia xếp hạng thứ nhất thiếu niên nhân tộc, khi hắn trên đầu vai chính là con kia nhỏ quạ đen?”

Bảy đại thú vương, đối với tất cả những thứ này không hề bị lay động, làm tất cả mọi người đi lên thang đá, U &# 8 chúng nó lại ở phía dưới xa xa nhìn chạy ở thứ nhất Tiêu Vũ.

“Năm đó cái kia lão đầu quạ đen làm bảo vệ này con tiểu tử, không tiếc hy sinh chính mình, thậm chí chết rồi còn để lại như vậy nguyền rủa, không cho chúng ta gần sát, nhưng mà cho đến hôm nay, này con nhỏ quạ đen lại vẫn không có phát sinh vốn có biến hóa.”

“Nó truyền thừa đã đứt, sợ là vào thần điện, cũng khó có thay đổi.”

“Con kia nhỏ quạ đen đã cùng tên thiếu niên nhân tộc kia cùng nhau, vậy nói như thế đến, ngày đó gợi ra 6 tuyệt dị tượng, chính là gã thiếu niên này?”

“Xem ra thiếu niên này sẽ là chúng ta thú tộc mấy tên tiểu tử kia lớn nhất đối thủ cạnh tranh!”

Bảy đại thú vương nhìn về nơi xa Tiêu Vũ, ở thang đá phía dưới mở miệng trò chuyện, nhưng mà thang đá trên mọi người, lại không có người nào đã chú ý tới.

Đầu kia như núi lớn cự thú, ở phía dưới thấy Tiêu Vũ bóng lưng, trong hai mắt bên phải có suy nghĩ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Vừa mới lấy một bầy nhỏ, quần số 414539368, hành vân đã ở cái này trong đám, mọi người có thể thêm quần, có chuyện có thể ở trong bầy trực tiếp hỏi hành vân, có kiến nghị cũng có thể trực tiếp cùng hành vân nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 205: Hỗn Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thang đá dài đằng đẵng, Tiêu Vũ nát hư bước chớp nhanh, mỗi một bước đều là mười mấy trượng khoảng cách, đem tất cả mọi người bỏ lại đằng sau.

“Bốp!”

Rốt cục, hắn 1 bước ra, đăng đỉnh thang đá, bước lên ở trong hư không phía trên thần điện.

Thang đá chỗ chỗ giáp nhau là một to lớn bình đài, phía trước không xa, một tòa cửa lớn màu vàng óng, chiều cao trăm trượng, Tiêu Vũ đứng ở trước cửa, giống như một con nhỏ bé giun dế.

“Ha ha, thần điện, đồ vật bên trong đều là bản vương, bản vương đến rồi!”

Mặc Vũ vẫn an phận đứng ở Tiêu Vũ trên bờ vai, tới lúc này, nó rốt cục không kiềm chế nổi nội tâm hưng phấn, kêu to cái thứ nhất xông vào vào trong môn phái.

Tiêu Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn, tên kia thiếu niên tóc trắng theo thật sát phía sau hắn, hắn không nghĩ nhiều nữa, ở Mặc Vũ sau khi xông vào vào trong môn phái.

Vừa vào cửa này, phía sau cửa bất cứ không phải trong tưởng tượng đại điện, mà là một mảnh hoàn chỉnh thiên địa, ngẩng đầu có thể thấy được thanh thiên, đạp đạp chân thật đại địa.

Nơi đây lại cũng là một chỗ không gian, Tiêu Vũ không thể không kinh, thần điện này chủ nhân tuyệt đối vô cùng bạo tay, gian đem một vùng không gian luyện hóa tới bên trong thần điện.

“Bên trong thần điện, thì ra là như vậy một chỗ, thú vị!”

Tiêu Vũ còn chưa kịp nhìn nơi này có cái gì, tên kia thiếu niên tóc trắng cũng đi tới, ngay ở phía sau hắn không xa, đánh giá nơi này.

Ở thiếu niên tóc trắng này sau khi, những nhân vật còn lại cũng lục tục tiến lại, rất nhanh nơi này thì đứng mười mấy người.

“Nhìn dáng dấp giành trước cũng không có ý nghĩa quá lớn!”

Tiêu Vũ than thở, ai biết cung điện này mặt sau lại là lớn như vậy một vùng không gian, dù cho hắn giành trước chốc lát tiến vào, mặt sau tốc độ của những người này cũng sẽ không chậm hơn hắn nhiều lắm, hắn còn đến không kịp tìm kiếm cái gọi là cơ duyên, những người này liền đã đến.

“Thần điện này rất không tầm thường, ở đây tu luyện, tốc độ e sợ so với dùng thánh quang tu luyện còn nhanh hơn!”

Có người kinh hô, ở bên trong vùng không gian này, mặc dù không nhìn thấy, nhưng cũng có thể cảm giác được có mạnh mẽ Thánh lực, tràn ngập không khí trên mỗi một góc, chỉ là hít thở cũng có thể làm cho trong thân thể Thần lực mơ hồ có lớn mạnh dấu hiệu.

“Tiêu Vũ, ngươi xem cái kia!”

Mặc Vũ là cái thứ nhất tiến vào nơi này, hơn nữa nó khả năng bay lượn, sau khi tiến vào liền chung quanh tìm tòi, Lúc này đột nhiên trở về, quay Tiêu Vũ kêu to.

Tiêu Vũ nghi hoặc quay đầu, lập tức chính là chấn động, chỉ thấy ở trong hư không, một vòng to lớn chùm sáng nổi ở nơi đó, ngay từ đầu Tiêu Vũ còn tưởng rằng là trên bầu trời mặt trời, trải qua Mặc Vũ nhắc nhở, lúc này mới phát hiện cái kia đúng là hoàn toàn do Thánh lực tạo thành gì đó.

Hơn nữa ở đoàn kim quang kia ở trong, không bao vây lấy giống nhau vật phẩm, bởi vì kim quang quá có nhiều, không thấy rõ rốt cuộc là cái gì.

“Vèo!”

Tiêu Vũ mục đích đưa tới người khác chú ý, người khác cũng đồng thời ngẩng đầu nhìn tới, ở trong có một người ngay đầu tiên động, tên kia nam tử tóc trắng, thân thể hóa lưu quang, hóa đến một con bàn tay khổng lồ, hướng về đoàn kim quang kia chộp tới.

“Cút, đó là của ta!!”

Nơi này lập tức đại loạn, trước một bước tiến lại đều là thực lực đứng đầu nhân vật, vào lúc này đồng thời ra tay, cướp đoạt đoàn kim quang kia.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Vũ Vô Cực một cái màu máu kiếm to ngang trời, càng muốn dùng một thân một người, ngăn cản tất cả mọi người ở đây, để tên kia nam tử tóc trắng lại lấy kim quang.

“Chỉ bằng ngươi, cũng dám hung hăng? Nghịch đời âm dương vòng!”

Một đạo cả người mang theo kim quang bóng người đứng dậy, trên người kim quang đầy trời, cầm trong tay hoàng kim cự kiếm, và xuất hiện sau lưng hai cái bảo luân, một vàng một bạc, 2 vòng lẫn nhau giao hợp, lộ ra một luồng khủng bố tính khí tức.

Lăng Đế, hắn lại so với trước kia càng cường đại rồi, trước đây còn chỉ có một Kim Luân, hiện nay lại lại tăng thêm một ngân vòng!

2 vòng giao hợp, diễn biến âm dương, hóa thành một to lớn âm dương bàn, nghiền ép hướng về Vũ Vô Cực, uy lực vô cùng.

“Vệ huynh, giúp ta!”

Một hướng khác, mộc yên lạnh thủ đoạn kinh người, càng ở trong hư không cất bước, trên người nàng lộ ra lạnh như băng khí lạnh, lại đem lòng bàn chân không khí đông lại, như là đi ở trên đất bằng giống nhau ở trong hư không cất bước, tranh cướp kim quang.

“Khà khà, chết đi cho ta!”

Nhưng mà, dị biến mặc vào, sát thần La Sát không biết từ nơi nào xông ra, trong tay nắm lấy một thanh loan đao, tràn đầy sát ý đối với Mộc Hàn Yên ra tay.

Tình cảnh nhất thời hỗn loạn không ngớt, các đại nhân vật đứng đầu ra tay, nơi này trong lúc nhất thời sát khí đầy trời, các loại chiến quyết cùng xuất hiện.

Nếu không có nơi đây không gian dị thường củng cố, vào lúc này sợ là đã sớm đất rung núi chuyển.

“Ta đến giúp ngươi, nhanh đi!”

Một bóng người lặng yên đi tới Tiêu Vũ trước người, thấp giọng hướng về hắn mở miệng, đồng thời thay thế hắn ngăn cản vốn muốn ra tay với hắn Vệ Lăng Phong.

“Cảm ơn!”

Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều, đoàn kim quang kia ở trong bao lại gì đó tuyệt đối bất phàm, cũng có thể có tác dụng lớn.

“Sặc!”

Hắn lấy ra khí ấn, hóa thành một màu vàng mâm tròn, đem ném ra, sau đó nát hư bước lấp lóe, dùng cái này bàn làm bàn đạp, lại vừa ra một bước, đuổi kịp đang ở trước nhất thiếu niên tóc trắng.

“Chém!”

Vào lúc này, vô vị có chống cự nổi hay không người, thiếu niên tóc trắng này cho Tiêu Vũ cảm giác mười phần nguy hiểm, hơn nữa lại cùng Vũ Vô Cực một đường, hắn không chút nghĩ ngợi, khóc ấn hóa thành trường kiếm, chém xuống một kiếm.

“Dao sắc thiên huyễn!”

Thiếu niên tóc trắng cười khẩy, hai tay cùng vung, trong tay tuy không bất kỳ binh khí gì, lại trong nháy mắt chém ra bách đạo hàn mang,

Đem Tiêu Vũ phía trước không gian toàn bộ đóng kín!

“Hừ!”

Tiêu Vũ lấy ra vết máu, gia trì ở trên tay phải, một kiếm chém ra hết thảy ngăn cản hàn mang.

Nhưng mà, hắn đang ở không trung, chiêu kiếm này qua đi, thân thể bắt đầu hướng về rơi xuống, mà thiếu niên tóc trắng thì lại mang theo cười khẩy, lăng không mà đi, bay về phía đoàn kim quang kia, chỉ lát nữa là phải tới tay.

“Mặc Vũ!”

Tiêu Vũ hô to một tiếng, Mặc Vũ hiểu ý, triển khai hai cánh bay đến, thân hình hơi biến hóa, biến lớn mấy chục lần, từ một con mèo giống nhau to to nhỏ nhỏ chim đã biến thành mãnh hổ to nhỏ.

Đây là Tiêu Vũ khoảng thời gian này dạy hắn một loại huyền pháp, cũng là dị thú bên trong rất thường gặp huyền pháp, có thể biến ảo to nhỏ, nhưng loại huyền pháp này cùng Huyết Lân trước khi sử dụng bất đồng, mặc dù khả năng biến hóa hình thể to nhỏ, nhưng đối với thực lực lại không ảnh hưởng.

Thành lớn sau khi, Mặc Vũ thần tốc bay tới, tiếp được hạ xuống Tiêu Vũ, và vỗ cánh, hướng về trong hư không chùm sáng bay đi.

Lúc này, tên kia thiếu niên tóc trắng dĩ nhiên tiếp cận chùm sáng, hóa đến bàn tay lớn sắp sửa phải đem chùm sáng cầm vào trong tay.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ không kịp nghĩ nhiều, sáu viên dấu ấn cùng xuất hiện, thi triển lục đạo luân hồi lĩnh vực.

Thiếu niên tóc trắng động tác trong tay đã bị lĩnh vực ảnh hưởng, rõ ràng hơi ngưng lại, kể cả cái khác trong khi giao chiến nhân vật, vào lúc này động tác rõ ràng có điều dừng lại.

Tiêu Vũ lục đạo luân hồi, lĩnh vực này uy lực quá mạnh mẽ, trăm trượng bên trong không gian, hắn là tuyệt đối vô địch tồn tại, không ai có thể chống lại, dù cho những người này đều rất mạnh mẽ, nhưng cũng không thể không thể một điểm ảnh hưởng.

“Bốp!”

Nhân cơ hội này, Mặc Vũ trước bay, Tiêu Vũ thi triển bí thuật, khiến bàn tay mình thần tốc phóng đại, một tay đem chùm sáng nắm trong tay.

“Gan dạ đoạt đồ ăn trước miệng hổ, muốn chết!”

“Đem đồ vật giao ra đây!”

“Ngươi quá mạo hiểm, bằng một mình ngươi, coi như bắt được gì đó, cũng là không bảo đảm!”

Tiêu Vũ lĩnh vực tuy mạnh, nhưng trong lĩnh vực người thật sự quá nhiều, hơn nữa mỗi người thực lực cường hãn, hắn cũng chỉ có thể ảnh hưởng bọn họ chốc lát.

Trong giây lát này, những người này cùng nhau từ trong lĩnh vực tránh thoát, đều ngừng tranh đấu, đem mục tiêu nhắm ngay hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 206: Hỗn Độn Thạch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đi!”

Tiêu Vũ dù muốn hay không, vào lúc này tuyệt đối không thể có chút do dự, bị nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, hắn chính là mạnh trở lại, cũng phải nuốt hận.

Triển khai cực nhanh, Tiêu Vũ để Mặc Vũ biến trở về hình thái, mang tới Mặc Vũ, nát hư bước thi triển đến mức tận cùng, thần tốc đi xa.

“Đem đồ vật lưu lại, tha cho ngươi khỏi chết!”

“Ngươi không mang được!”

Mặt sau một đám người đằng đằng sát khí, bọn họ nhiều người như vậy, lại bị Tiêu Vũ theo dưới mí mắt đem đồ vật cướp đi, cũng không ai vui.

Huống hồ vật kia bị nhiều như vậy đối với lực bao lại, rõ ràng bất phàm, ai đều nguyện ý dễ dàng buông tha.

“Một đám ngớ ngẩn!”

Mặc Vũ tìm được gì đó, hưng phấn không thôi, lúc này không một chút nào sợ hãi, thậm chí còn quay đầu lại mắng phía sau những người này một câu.

Có điều, ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, không ai có thể nghe hiểu được nó Thú ngữ, bởi vậy nó tiếng mắng này, tự nhiên là bị mặt sau nhóm người kia không thấy.

Tiêu Vũ điên cuồng bôn ba, đem nát hư bước thi triển đến tốc độ nhanh nhất, nhưng mà phía sau mọi người bất phàm, dù cho tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, cũng chỉ có thể kéo dài một khoảng cách nhỏ, trong thời gian ngắn không cách nào đem những người này cho bỏ qua.

Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, sớm muộn muốn bị đuổi kịp, Tiêu Vũ chỉ có thể lại huy động trong cơ thể dấu ấn, đem vết máu gia trì ở hai chân bên trên, tăng cường nát hư bước tốc độ.

“Bốp!”

Tốc độ của hắn một chút thì có rõ ràng tăng lên, vốn một bước mười mấy trượng khoảng cách, giờ phút này một bước chính là trăm trượng, mấy bước qua đi, người đứng phía sau rốt cục đều bị hắn bỏ rơi, không có một người có thể theo kịp.

“Ha ha ha ha…… sớm nói rồi một đám ngớ ngẩn, bằng các ngươi còn nghĩ đuổi theo kịp bản vương!”

Mặc Vũ hưng phấn kêu to, như một người giống nhau ở nơi đó khua tay múa chân.

Tiêu Vũ bạch nó một chút, không để ý tới, tốc độ cũng không dám chậm xuống, lôi ra đầy đủ khoảng cách sau khi, hắn mới nhận sự giúp đỡ vết máu, thu lại toàn bộ khí tức, chìm vào lòng đất.

“Mau, mau nhìn xem vật kia rốt cuộc là cái gì?” Mặc Vũ đã sớm không thể chờ đợi được nữa, giờ phút này càng một bộ lòng bộ dáng gấp gáp, sau đó lại nói: “Nói xong rồi, vật này là bản vương cái thứ nhất phát hiện, ngươi mặc dù cũng ra một điểm lực, nhưng thứ này trở về bản vương hết thảy!”

Tiêu Vũ không để ý tới,

Lúc trước tìm được gì đó sau khi, hắn trực tiếp đem gì đó thu vào hóa giới phù bên trong, giờ phút này xác nhận an toàn, lúc này mới đem vật kia từ hóa giới phù bên trong lấy ra.

Chỉ thấy, vật như vậy thập phần to lớn, so với Tiêu Vũ còn cao hơn không ít, đây còn là bởi vì nó phát sinh ra biến hóa, ở bắt được nó trước khi, nó treo ở không trung, nhưng đều làm cho tất cả mọi người tưởng lầm là trên bầu trời mặt trời, ngay lúc đó thể tích so với bây giờ còn muốn lớn hơn đến mấy chục lần.

Nếu không có Mặc Vũ phát hiện, phỏng chừng còn không cách nào nhanh như vậy nhận thấy được dị thường của nó.

Này đoàn gì đó kim quang mát mắt, bao lại ở bên ngoài chính là hoàn toàn Thánh lực, khá kinh người, so với Tiêu Vũ trước đây luyện hóa hết thảy Thánh lực thêm lên đều phải nhiều!

Mà ở những kim quang này ở trong, có một thứ, nhìn không rõ ràng, cũng may Thánh lực là vật vô hình, Tiêu Vũ đưa tay, dễ dàng liền đem ở trong gì đó lấy ra ngoài.

“Đây là cái gì?” Mặc Vũ tò mò tiến tới góp mặt, nhìn chung quanh.

Đây là một tảng đá!

Nhưng mà, khối đá này thoạt nhìn phi thường thần dị, không chỉ có thất thải chi sắc, hơn nữa trong đá ngầm có ý thần quang, cầm trong tay, sức nặng lúc nhẹ lúc nặng, có lúc khinh như không, có khi lại nặng hơn vạn quân.

“Hỗn độn thạch?” Tiêu Vũ trong lòng rung mạnh.

Truyền thuyết, hỗn độn ban đầu, lúc thiên địa sơ khai, lực hỗn độn diễn biến thiên địa, vừa vay mượn sức mạnh đất trời diễn sanh vạn vật, như là cỏ cây sông lớn các loại.

Mà tại thiên địa triệt để thành hình sau khi, dư thừa lực hỗn độn, thì sẽ hóa thành thần thạch, phân tán trên thế gian các nơi.

Mỗi một viên hỗn độn thạch, trong đá cũng có thuần túy lực hỗn độn, cũng bởi vậy hỗn độn thạch có vô hạn có thể, thứ này nếu là tới một đại trong tay cường giả, liền có thể dựa vào trong đá lực hỗn độn, mở ra một hoàn chỉnh thiên địa!

“Chẳng lẽ bên trong thần điện thời không, chính là do hỗn độn thạch diễn biến mà thành?”

Tiêu Vũ tựa hồ hiểu được trong thần điện vùng không gian này nguyên do, điều này cũng làm cho hắn càng thêm nhận định, thần điện này thật không đơn giản.

Khai thiên lập địa, đây là món dài đằng đẵng sự tình, dù cho hắn kiếp trước thân là chí tôn, cũng không làm được dạng này sự tình, bởi vì một hoàn chỉnh thiên địa, hơi một tí liền cần ngàn vạn năm, thậm chí là ngàn tỉ năm năm tháng tài năng hình thành.

Khối này hỗn độn thạch mặc dù quý giá, có thể nói chí bảo, nhưng bằng hắn hiện tại, nhưng cũng căn bản là không có cách sử dụng.

“Ta còn tưởng rằng là cái gì vậy, nguyên lai chính là một tảng đá!”

Mặc Vũ không biết là khối đá này thần dị, thất vọng, sau đó đâm đầu thẳng vào đoàn kia Thánh lực bên trong, bắt đầu điên cuồng luyện hóa.

Thánh lực thứ này đối với hiện tại Tiêu Vũ đã vô dụng, hắn cũng không cùng Mặc Vũ tranh, ở bên cạnh lẳng lặng chờ.

Đợi cho Mặc Vũ luyện hóa xong này một đoàn to lớn Thánh lực, đã là ba ngày chuyện sau đó, nó cũng bởi vậy đã xảy ra biến hóa to lớn, một thân bộ lông sáng bóng no đủ, đặc biệt là cái kia màu vàng đuôi, kim quang rực rỡ, mặt trên thỉnh thoảng có thần quang lưu chuyển, khiến cho nó thoạt nhìn rất là bất phàm.

"Ha ha ha ha, bản vương cảm giác bản vương đã muốn vô địch rồi, Tiêu Vũ, chúng ta nhanh đi ra ngoài, những tên kia trước khi lại dám đuổi bản vương, bản vương phải cố gắng dạy dỗ bọn họ!"

Mặc Vũ đạt được này Thánh lực, thực lực có tiến bộ cực lớn, chỉ là trên người lộ ra khí tức, liền giống như nguy hiểm nhất dị thú, chính là Tiêu Vũ, bây giờ cũng không dám nói khả năng trầm ổn áp chế lại nó.

Hiện nay Mặc Vũ, tuyệt đối đã có thể so với này nhân vật đứng đầu, cũng khó trách nó lại có tự tin như thế.

"Thời gian qua ba ngày, cũng không biết những người kia tranh chấp như thế nào."

Tiêu Vũ gật đầu, cùng Mặc Vũ từ dưới nền đất rời đi, trở về mặt đất.

"Những người kia? Đi nơi nào? Làm sao an tĩnh như vậy?"

Mặc Vũ vừa xuất hiện, liền nhìn chung quanh, một bộ nóng lòng tìm người động thủ dáng vẻ.

Mấy ngày quá khứ, nơi này sớm yên tĩnh xuống, lúc này một người cũng không nhìn thấy.

"Có thể, bọn họ đều đi đừng địa phương."

Tiêu Vũ đăm chiêu, vùng không gian này hẳn là hỗn độn thạch biến hóa ra không thể nghi ngờ, nhưng rất rõ ràng không phải hoàn chỉnh thiên địa, nhiều lắm chỉ có thể coi là một mảnh không gian nhỏ.

Đã như vậy nói, dạng này không gian ở cung điện này trong vòng, rất có thể không chỉ một, những người kia đương nhiên sẽ không ở chỗ này trường lưu.

Hắn và Mặc Vũ ở bên trong vùng không gian này hành động, tìm kiếm cửa ra, như là hắn dự liệu, vùng không gian này cũng không lớn, chỉ có phạm vi mấy trăm dặm, không gian biên giới tồn tại cấm chế, không người nào có thể thông qua.

Tìm sau một ngày, Tiêu Vũ cùng Mặc Vũ rốt cuộc tìm được vùng không gian này cửa ra, một tấm màu vàng cửa lớn đứng ở trong hư không, hắn và Mặc Vũ tiến vào cửa này, quả nhiên lại tới khác một vùng không gian.

“Ầm!”

Tiêu Vũ vừa mới tiến vào vùng không gian này, phía trước chính là đạo hàn quang, thập phần đột ngột xuất hiện, nhắm thẳng vào cổ họng của hắn.

“Người nào dám mạo phạm bản vương!”

Mặc Vũ đoạn đường này vẫn muốn tìm người động thủ, vào lúc này hưng phấn bay tới đằng trước, cướp lấy ở Tiêu Vũ trước khi, chủ động đón lấy cái kia đạo hàn mang.

“Keng!”

Ánh lửa tung toé, nhục thân của nó so với trước kia càng thêm cứng rắn, cái kia đạo hàn mang đánh vào trên người nó, liền một điểm dấu vết đều không có để lại!

“Là ngươi!” Khi thấy rõ người xuất thủ, Tiêu Vũ trong đôi mắt, lộ ra lẫm liệt sát cơ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Vốn đâu, hôm nay hẳn là canh năm, thế nhưng mấy chương này viết vừa đổi, viết vừa đổi, viết như thế nào đều cảm giác không hài lòng. Bộ phận cao trào, ta muốn tận lực đem nó viết xong, nhưng nhưng dù sao đổi cũng đổi không đến ta muốn cảm giác, mời mọc chư vị tha cho ta suy nghĩ thật kỹ, hôm nay cho phép ta trước tiên chỉ càng ba chương, bộ phận cao trào ta muốn viết lên tốt nhất, không muốn ở loại thái độ này dưới cứng viết, hy vọng mọi người có thể thông cảm, ta chỉ muốn đem ta cho rằng đồ tốt nhất viết cho mọi người xem, không muốn thuần túy để chương mới mà ứng phó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 207: Ngươi Là Tiêu Vũ!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta nói rồi, lúc gặp lại, nhất định sẽ giết ngươi, giao ra ngươi lúc trước đoạt được, sau đó ngươi cũng có thể đi chết rồi!”

Đối với Tiêu Vũ ra tay đều không phải là người khác, chính là Vệ Lăng Phong, hắn và Kim Vô Ngọc đồng thời, hai người càng canh giữ ở cái lối đi này cửa ra, phục kích Tiêu Vũ.

Lúc trước bên trong vùng không gian kia mất cũng không thấy hình bóng, rõ ràng là tiến nhập những không gian khác bên trong, Vệ Lăng Phong hiển nhiên nhận định Tiêu Vũ sau khi cũng nhất định sẽ theo ban đầu vùng không gian kia rời đi, cho nên chờ ở chỗ này.

“Chỉ bằng ngươi?” Tiêu Vũ không sợ cười lạnh, lúc trước là vì đuổi hắn quá nhiều người, nếu như chỉ có Vệ Lăng Phong, hắn sao lại sợ hãi?

Mới vừa muốn động thủ, Mặc Vũ lại là kêu to bay ra ngoài, một bên bay vừa la lớn: “Mặt hàng này, bản vương một thì có thể giải quyết, Tiêu Vũ ngươi đừng nhúng tay, tên khốn kiếp này lúc trước lại dám đuổi bản vương, bản vương phải cố gắng dạy dỗ hắn!”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, Mặc Vũ khi chiếm được kinh khủng Thánh lực sau tin tưởng tăng mạnh, này lại lại hưng phấn muốn cùng Vệ Lăng Phong động thủ.

Vừa lúc đó, Mặc Vũ đã vọt tới Vệ Lăng Phong trước mặt, nó thân thể cứng rắn, hơn nữa có cực nhanh, hơn nữa chém ngày 8 dực sơ có chút thành tựu, bây giờ thực lực khủng bố, hoàn toàn không giống như Vệ Lăng Phong yếu.

"Cút!"

Vệ Lăng Phong giận dữ, Tiêu Vũ lại để như vậy một con không đáng chú ý chim nhỏ cùng hắn động thủ? Chuyện này quả thật là đối với hắn lớn lao sỉ nhục.

Hắn không chút do dự, rút ra sau lưng trường thương, mũi thương hàn mang lòe lòe, nhanh chóng như rồng, cùng Mặc Vũ đại chiến.

Chốc lát sau, Vệ Lăng Phong cũng là khiếp sợ, vừa tức giận, bởi vì hắn phát hiện, hắn lại thật không không làm gì được con chim này, mặc dù hình thể chỉ như một con mèo kích cỡ tương đương, nhưng thực lực lại hết sức khủng bố, thủ đoạn hắn cùng xuất hiện, lại là không có chiếm được nửa điểm chỗ tốt.

Điều này làm cho Vệ Lăng Phong trong lòng vạn phần uất ức, hắn thậm chí ngay cả một con chim đều đánh không lại! Hắn chẳng lẽ còn không bằng Tiêu Vũ bên cạnh nuôi một con chim?

Vệ Lăng Phong dưới sự tức giận, chiêu nào chiêu nấy nguy hiểm, trong miệng không dứt phát sinh gầm lên, vùng không gian này dù cho củng cố dị thường, chung quanh gì đó cũng rất nhanh bị hắn phá hư hoàn toàn thay đổi.

"Chỉ bằng ngươi mặt hàng này, cũng dám cùng bản vương hung hăng, nhìn bản vương gọt chết ngươi!"

Mặc Vũ một đôi cánh thì là cường đại nhất binh khí, không chỉ cứng rắn, hơn nữa uy lực mạnh mẽ, tựa hồ có thể chém ra tất cả.

Nó một đôi cánh trên hiện ra cổ xưa hoa văn phức tạp, chém ra tất cả, không dứt cùng Vệ Lăng Phong trường thương đối kích, lại là không hư hao chút nào.

“A!”

Vệ Lăng Phong phẫn nộ rống to,

Trận chiến này hắn đánh cho quá biệt khuất, lại bị một con chim cho áp chế!

Cũng còn tốt hắn nghe không hiểu Thú ngữ, bằng không mà nói, nghe đến Mặc Vũ trong miệng kêu những câu nói kia, giờ phút này sợ là sớm tức giận đến phát rồ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ trong khi bên cạnh thấy, một vệt kim quang đâm tới, muốn nhân cơ hội này lấy tính mệnh của hắn.

“Lần trước nhặt về một cái mạng, lại còn dám tới chịu chết?”

Hắn lộ ra cười lạnh, đầu ngón tay một điểm, một viên khí ấn bay ra, chém về phía phía sau.

Người xuất thủ, tự nhiên là đi theo Vệ Lăng Phong bên người Kim Vô Ngọc, hắn gặp Tiêu Vũ một lòng lưu ý lấy Vệ Lăng Phong chiến đấu, do dự qua đi quyết đoán ra tay, muốn thừa dịp hắn chưa sẵn sàng đưa hắn đánh giết, nhưng mà cuối cùng lại là thất bại.

“Hoàng kim pháp thân!”

Kim Vô Ngọc sâu sắc biết tên ma vương này thực lực, lần trước suýt chút nữa chịu thiệt chết đi, bây giờ không dám khinh thường, vừa đi lên thì thi triển ra uy lực mạnh nhất.

Hắn quát to một tiếng, trên người lộ ra vô lượng kim quang, cả người vào lúc này đều đã xảy ra biến hóa cực lớn, hóa thành một người Kim.

Da của hắn, thậm chí tóc của hắn, vào thời khắc này toàn bộ hóa thành màu vàng, như là từ hoàng kim chế tạo thành, rất là quái dị.

“Keng!”

Tiêu Vũ khí ấn chém ở trên người hắn, bất cứ phát ra kim loại va chạm âm thanh, ánh lửa tung toé, chưa có thể thương tổn hắn.

“Lần trước là ta khinh thị ngươi, nếu không ngươi cho rằng ngươi thật có cơ hội đem ta trọng thương gì?”

Kim Vô Ngọc toàn thân giống như bị một tầng hoàng kim đúc, trong khi nói chuyện, hắn khí phách vung hai nắm đấm, giống như ban đầu ở Lạc Phong Sơn Mạch lần đầu gặp gỡ, hiển lộ hết bá đạo, lại muốn chính diện áp chế Tiêu Vũ.

“Xem ra ngươi không nhớ kỹ dạy dỗ!”

Tiêu Vũ cũng bất đắc dĩ lắc đầu, có điều Kim Vô Ngọc không thể nhận ra hắn hiện tại, nói rồi phỏng chừng cũng nghe không hiểu.

Hắn từ bỏ khí ấn, đem trong cơ thể vết máu tế trên hai quả đấm, dùng một đôi nắm đấm xuất kích, cùng Kim Vô Ngọc liều.

Chuyện này, liền như là ban đầu ở Lạc Phong Sơn Mạch, hai người lần đầu gặp gỡ.

“Ầm!”

Kim Vô Ngọc chấn động mạnh, bị Tiêu Vũ chấn động đến mức liên tiếp lui về phía sau, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, hắn bây giờ nhưng đã thi triển ra mạnh nhất chiến quyết, trận chiến này quyết là Kim gia phương pháp bí truyền, có thể cho thân thể trong khoảng thời gian ngắn gần như vô địch, liền phổ thông binh khí đều không gây thương tổn, hơn nữa Thần lực vô song.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ dùng một đôi thịt quyền đụng nhau, hắn mà ngay cả Tiêu Vũ một quyền đều không chịu nổi!

“Giết!”

Kim Vô Ngọc không cam lòng, càng không muốn tin tưởng sẽ là kết quả này, Kim gia tuyệt học chí cao, lại bị người dễ dàng áp chế!

Hắn phẫn nộ rống to, một lần nữa hướng về Tiêu Vũ vọt tới, tiếp tục ra quyền.

“Ngươi thật đúng là chết cũng không hối cải!”

Tiêu Vũ cũng không cần cái khác dấu ấn, chỉ bằng một viên vết máu, thêm vào hai quả đấm.

Vết máu của hắn vốn là có thể làm cho các loại chiến quyết uy lực to lớn tăng lên, nhưng lại khả năng ảnh hưởng thân thể, để thân thể trong khoảng thời gian ngắn phát sinh các loại thay đổi, lúc này hai quả đấm có một viên vết máu thêm vào, uy lực vô cùng.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Tiêu Vũ mỗi đến một quyền, Kim Vô Ngọc đã bị thành đến không ngừng lùi lại, mặc dù trên người chưa từng xuất hiện cái gì vết thương, nhưng sắc mặt lại sớm đỏ bừng lên, trong cơ thể khí huyết đang không ngừng cuồn cuộn.

Kim Vô Ngọc uất ức vạn phần, ở vương thành, ngoại trừ Vệ

Lăng Phong ở ngoài, trong cùng thế hệ ít có mấy cái có thể làm cho hắn cảm thấy như thế vô lực người, thi triển ra toàn lực, lại vẫn là không cách nào ngăn cản.

Hắn xưa nay đều này đây khoan dung chiến đấu, dùng thực lực tuyệt đối đả kích đối thủ, hiện nay này 1 tình hình lại hoàn toàn ngược lại lại, hắn thi triển toàn lực, nhưng đối phương lại mạnh hơn hắn, để hắn nhìn không tới một tia hy vọng, trong nội tâm tuyệt vọng đến khó chịu.

Loại cảm giác này, ngoại trừ đang đối mặt Vệ Lăng Phong lúc, Kim Vô Ngọc còn xưa nay không có qua.

“Tại sao sẽ như vậy?”

Hắn vẫn là không dứt tiến lên, kết quả vẫn là bị Tiêu Vũ bá đạo hai quả đấm đánh cho liên tiếp lui về phía sau, trong lòng tuyệt vọng cũng càng ngày càng đậm.

Kim Vô Ngọc hai mắt, từ nguyên bổn không cam lòng cùng phẫn nộ, dần dần trở nên lờ mờ, loại này để hắn cảm giác tuyệt vọng là quen thuộc như thế, tựa hồ đang trước đây cũng đã xảy ra dạng này sự tình, hắn muốn dùng tuyệt đối tư thế thủ thắng, kết quả lại bị người dùng phương thức giống nhau đáp lại, đưa hắn áp chế gắt gao.

“Là ngươi! Ngươi là Tiêu Vũ!”

Loại này cảm giác quen thuộc, để Kim Vô Ngọc bỗng nhiên nhớ tới, ngoại trừ Vệ Lăng Phong ở ngoài, để hắn từng có loại này tuyệt vọng người chỉ có một, chính là ban đầu ở Lạc Phong Sơn Mạch nhìn thấy cái kia không biết tên tiểu tử.

Ở Thánh cảnh, ở Tiêu Vũ danh tiếng với Thánh cảnh bên trong truyền ra thời điểm, khi đó hắn liền đã biết, tên tiểu tử kia chính là Tiêu Vũ, mà vào đúng lúc này, loại này cảm giác quen thuộc để hắn nhớ lại, cái này người và lúc trước cái kia cho hắn đồng dạng cảm thụ, là cùng một người!

“Hồi lâu không thấy, ngày đó ngươi đoạn ta đột phá, ta tựa hồ còn không có cảm tạ qua ngươi!” Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, bởi vì chiến đến giờ phút này, hắn dĩ nhiên không thể lại thả Kim Vô Ngọc còn sống rời đi!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay nhận được rất nhiều hoa tươi, thật tình cảm ơn mọi người, đừng nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, tiếp tục đi gõ chữ, tranh thủ nhiều chương mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 208: Đánh Giết Kim Vô Ngọc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Lại là ngươi! Lại là ngươi!"

Kim Vô Ngọc sắc mặt dữ tợn, như là nhận lấy rất lớn kích thích, hai mắt đỏ chót, như là một con mãnh thú ở rít gào trầm trầm.

Ban đầu ở Lạc Phong Sơn Mạch đánh bại, chuyện kia đối với hắn mà nói là này sỉ nhục lớn nhất, hắn xuất thân danh môn, xa tới Cự Thạch Thành như vậy địa phương nhỏ tìm kiếm một hồi cơ duyên, lại bị một không biết tên người cho đánh trọng thương.

Vốn tưởng rằng tiến vào Thánh cảnh, ở đây nhanh chóng tiến bộ sau khi, hắn bây giờ ngoại trừ Vệ Lăng Phong số ít mấy người ở ngoài, trong cùng thế hệ đã ít có địch thủ, nhưng mà thật không ngờ chính là, vào lúc này Tiêu Vũ lại lại xuất hiện.

Quãng thời gian trước ngăn trở Tiêu Vũ đột phá, và khiến cho Tiêu Vũ trọng thương rời đi, cuối cùng càng bị hoài nghi đã chết, hắn vốn cho là ngày xưa phân đã đến báo, lại không nghĩ rằng Thánh cảnh bên trong ngày gần đây quật khởi tên ma vương này, lại chính là Tiêu Vũ!

"Nói ra ngươi ngày đó ngăn cản ta đột phá, sau lưng đều có người nào sai khiến, ta có thể cho ngươi cái thoải mái!" Tiêu Vũ một bên bước lên trước, một bên lạnh lùng mở miệng.

Kim Vô Ngọc luôn luôn ham muốn giết hắn, lần trước ngăn cản hắn đột phá, càng thiếu chút nữa đem hắn hại chết, nếu không có hắn không phải người bình thường, lần đó trọng thương rất có thể thì phế bỏ, cho nên người này không giết không được!

Nhưng hắn vẫn rất để ý, lần đó nhằm vào, mặc dù có thể có Vệ Lăng Phong ở trong đó, nhưng có thể còn không chỉ một cái.

“Hắc, bằng ngươi còn chưa có tư cách nói như vậy với ta!”

Kim Vô Ngọc hiển nhiên cũng biết Tiêu Vũ không thể buông tha hắn, lộ ra một nụ cười dữ tợn, hoàn toàn không để ý tới Tiêu Vũ vấn đề.

“Đã như vậy, tiễn ngươi lên đường.”

Tiêu Vũ cũng không phải do dự người, đã Kim Vô Ngọc không nói, hắn cũng không đi miễn cưỡng, ngược lại đối với hắn mà nói vô luận đối thủ là ai cũng cùng dạng.

Quát lạnh bên trong, hắn đấm ra một quyền, nhất thời răng rắc một tiếng, Kim Vô Ngọc bộ kia giống như hoàng kim bình thường thân hình, rốt cục không chịu nổi nắm đấm của hắn, trên người bên trên xuất hiện như là kim loại vậy vết rạn, khóe miệng cũng rịn ra máu tươi.

Tiêu Vũ cú đấm này không có giữ lại chút nào, có vết máu thêm vào, hắn một quyền không biết có bao nhiêu uy lực, Kim Vô Ngọc cái gọi là trạng thái vô địch, cũng không có thể hóa giải uy lực của một quyền này, ngũ tạng phá nát, không thể lại sống sót.

“Ta xem thường ngươi, không ngờ rằng ngươi một tòa xa xôi thành nhỏ đi ra phế nhân, bất cứ cũng có thể tiến bộ nhanh như vậy!”

Kim Vô Ngọc khóe miệng dính máu, trên mặt lại mang theo làm người kinh sợ nụ cười, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, gằn từng chữ: “Có điều, tất cả đều vô dụng,

Vệ công tử đã đã đáp ứng ta, sẽ thay ta giết ngươi, hơn nữa ngươi đắc tội rồi hắn, cuối cùng có một ngày, ngươi nhất định sẽ chết ở trên tay hắn!”

“Vệ Lăng Phong? Ngươi quá để mắt hắn!”

Tiêu Vũ tất cả phớt lờ, quay đầu lại liếc mắt nhìn, lúc này Vệ Lăng Phong đang cùng Mặc Vũ hàm đấu, kể cả bên này cũng không rảnh bận tâm, bằng không hắn sao lại như lần trước giống nhau, trơ mắt thấy Tiêu Vũ đem Kim Vô Ngọc đánh thành như vậy?

“Ngươi bản thân nhìn thấy, bất quá là Vệ công tử thực lực một phần, chờ ngươi chính thức cảm nhận được hắn kinh khủng ngày nào đó, ngươi cũng đã là người chết!”

Dù cho đến giờ phút này, Kim Vô Ngọc đối với Vệ Lăng Phong vẫn là có chứa vô cùng tự tin, tà dị cười nói: “Dù cho lần này là ta trước tiên chết đi, nhưng ngươi nhất định cũng sống không được bao lâu, nhất định……”

Tiếng nói của hắn, dần dần thấp xuống, sau đó hai mắt lờ mờ, triệt để tuyệt sinh cơ, hóa thành một bộ thi thể.

Dù cho chết đi, Kim Vô Ngọc trên mặt nhưng vẫn là mang theo loại kia đáng sợ nụ cười, hai mắt trợn tròn, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, tựa hồ vô luận Tiêu Vũ đi tới chỗ nào, đôi mắt này đều sẽ nhìn chằm chằm hắn!

“Keng!”

Xa xa, Vệ Lăng Phong thấy cảnh này, biết Kim Vô Ngọc đã chết đi, một súng đánh lui Mặc Vũ, sau đó cũng không quay đầu lại, thần tốc đi xa.

Lần phục kích này, quả thực quá thất bại, không chỉ không thể đánh giết Tiêu Vũ, cướp đoạt hắn đoạt được gì đó, còn để Kim Vô Ngọc chết ở chỗ này.

Trước mắt Kim Vô Ngọc đã chết, Vệ Lăng Phong liền Mặc Vũ đều không thể chiến thắng, nếu là Tiêu Vũ cũng gia nhập chiến trường, hắn chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, rất có thể cùng Kim Vô Ngọc giống nhau ở đây an nghỉ!

“Ta xin thề, cuối cùng sẽ có một ngày, biết dùng này cây trường thương, đâm thủng đầu lâu của ngươi!”

Vệ Lăng Phong lùi tới xa xa, quay đầu lại lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ cùng Mặc Vũ một chút, sau đó cũng không quay đầu lại, thần tốc đi xa.

“Tiểu tử có gan đừng chạy, trở về sẽ cùng bản vương đại chiến một vạn hiệp!”

Mặc Vũ mặt phía sau kêu to, trận chiến này nó đánh cho thập phần thoải mái, cảm nhận được tự thân tiến bộ rõ ràng, lòng tự tin tăng mạnh.

“Bỏ đi, tùy hắn đi a!”

Tiêu Vũ ngăn cản hắn, thực lực đạt được Vệ Lăng Phong loại cấp bậc này, nếu muốn giết cũng đã rất khó khăn, nếu hắn không lòng dạ nào ham chiến, chỉ muốn chạy trốn, rất khó có cơ hội giữ hắn lại.

“Hắc, tiểu tử này thực sự là không có can đảm, trước khi còn lớn lối như vậy, còn dám mai phục bản vương, kết quả cũng bị bản vương đánh chạy!”

Mặc Vũ dương dương tự đắc, rơi vào Tiêu Vũ trên đầu vai. Từ khi theo Tiêu Vũ theo lãnh địa của mình rời đi, tiếp vừa gặp phải Vũ Vô Cực cùng thiếu niên tóc trắng kia bọn người, nó cũng không là đối thủ, thực lực bây giờ rốt cục cũng nói tới, được kêu là một hăng hái.

Tiêu Vũ không nói gì, trong đầu lại là hồi tưởng đến Kim Vô Ngọc trước khi chết lời nói, hắn nhìn đến, chỉ là Vệ Lăng Phong thực lực một góc? Có phải cái này Vệ Lăng Phong, còn có cái gì ẩn giấu kinh người thủ đoạn?

Vào lúc này lại nghĩ, chỉ sợ cũng sẽ không đạt được cái gì đáp án, Tiêu Vũ bắt chuyện Mặc Vũ, hai người ở bên trong vùng không gian này tiếp tục tiến lên.

Bên trong vùng không gian này, tựa hồ cũng có thật nhiều linh vật, cùng loại Tiêu Vũ lúc trước đoạt được, bao hàm Thánh lực gì đó thỉnh thoảng xuất hiện, đương nhiên khả năng so ra mà vượt hỗn độn thạch gì đó là không tồn tại.

Chỉ có điều dù vậy, cũng đủ để gây nên mọi người điên cuồng, hầu như không can thiệp tới ở nơi nào, đều có người ở tranh đoạt này Thánh lực.

“Một đám không tiền đồ!”

Mặc Vũ đối với những người này rất là xem thường, nó hấp thu lúc trước Thánh lực sau khi, cùng Tiêu Vũ đã xảy ra giống nhau tình huống, trong cơ thể Thánh lực đạt được một cái cực hạn, tiếp tục luyện hóa cũng không có quá mãnh liệt dùng, bởi vậy bây giờ đã không cần này Thánh lực.

Tiêu Vũ không nói gì, đối với con chim này tính cách cũng có cũng biết, không để ý tới.

Hắn ở bên trong vùng không gian này thả ra thần trí của mình, lúc trước Tần Ngọc Tụ giúp hắn đoạt được hỗn độn thạch, cũng không biết có hay không bị người nhìn ra, nếu là có, tình cảnh của bọn hắn có thể sẽ có chút nguy hiểm.

Không đi tranh cướp này Thánh lực, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ kinh người thần niệm, rất nhanh liền đem vùng không gian này cũng tìm tòi một lần, lại chưa phát hiện bao nhiêu người thân ảnh, nhưng mà lại là phát hiện vùng không gian này cũng tồn tại một cái khác cửa ra.

Hắn và Mặc Vũ tiến vào, quả nhiên lại tới mặt khác một vùng không gian.

Mấy ngày hạ xuống, Tiêu Vũ phát hiện trong thần điện chính là do nhiều không gian tạo thành, từng cái trong không gian, lẫn nhau tồn tại một đường hầm không gian, có thể để người ta này không gian ở trong qua lại.

Thánh cảnh mọi người, tiến vào những chỗ này sau phần lớn đều là liều mạng tranh cướp Thánh lực, UU đọc sách www. Uukanshu. Co &# 109; để tu luyện, nhưng nhân số rải rác ở nhiều chỗ trong không gian, có vẻ cũng hoàn toàn không rất nhiều.

Tiêu Vũ đi tìm cái này đến cái khác không gian, rốt cục khi tìm thấy thứ năm không gian lúc, phát hiện Tần Ngọc Tụ đám người bóng người.

Lại gặp nhau, Tiêu Vũ giật mình, trừ Tần Ngọc Tụ ở ngoài, Sở Ngâm Sa mấy người càng đều bị trọng thương, đặc biệt là Sở Ngâm Sa, thương thế rất nặng, hấp hối, hầu như chỉ còn lại có cuối cùng một hơi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm tạ viên quan đều sẽ nói khen thưởng, thật phi thường cảm tạ, còn có các vị các bằng hữu đưa hoa tươi, hôm nay hoa tươi số lượng không ít, thật cho ta rất lớn động lực. Ta đang nghĩ, tất cả mọi người nhiệt tình như vậy, ta phải hay không phải nghĩ biện pháp tặng lại một chút mọi người, thế nhưng ta có thể làm giống như cũng chỉ có nhiều chương mới. Sau đó ta liền nghĩ đến, thẳng thắn thu được bao nhiêu hoa tươi hoặc là khen thưởng thì thêm chương quên đi, thế nhưng phương pháp này ta trước đây nhìn thấy những tác giả khác đang dùng, thì cảm giác thấy hơi mua bán mùi vị ở bên trong, ta không quá ưa thích, cảm giác của ta là của mọi người thích xem do ta viết sách, cho ta hoa tươi cùng khen thưởng ủng hộ, đó là đối ta khẳng định, nhưng nếu như ta công khai ghi giá, nói bao nhiêu hoa tươi cùng khen thưởng thì thêm chương, cái kia lại thay đổi mùi vị, thật giống như ta thuần túy là vì này mới chương mới, mọi người cũng rất giống là vì chương mới mới cho hoa đánh thưởng, loại giao dịch này giống nhau ta cảm giác là rất không thích. Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, nhất thời cũng thật không ngờ nên như thế nào đến tặng lại, không biết là mọi người có cái gì tốt kiến nghị, nếu là có có thể ở trong bình sách khu cho hành vân nhắn lại, các ngươi nhắn lại ta đều sẽ nhìn. A, nói xong, tiếp tục gõ chữ, hôm nay nhất định canh năm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 209 + 9 Đại Không Gian

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Xảy ra chuyện gì, xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Vũ trong mắt tuôn ra kinh người sát cơ, mấy người này đều là cùng hắn chung qua hoạn nạn, trải qua sinh tử giao tình, bây giờ lại bị người bị thương như vậy!

“Là Vũ Vô Cực tên kia!”

Sở Ngâm Sa trọng thương, chỉ còn cuối cùng giọng, bây giờ nơi đang hôn mê, Nhan Thu Thủy mặc dù cũng bị thương không nhẹ, nhưng cũng còn vẫn duy trì tỉnh táo, chỉ có điều lúc này thoạt nhìn cũng vô cùng suy yếu.

Nàng sắc mặt trắng bệch, nhìn thấy Tiêu Vũ sau, hận hận nói: “Ngày hôm qua chúng ta cùng Vũ Vô Cực gặp, hạt cát cùng hắn từ trước đến giờ không thích hợp, song phương liền đánh lên, kết quả hạt cát không phải là đối thủ của hắn, ta và Thạch Vũ tiến lên hỗ trợ, cũng đánh không lại hắn, tên khốn kia thật thật mạnh!”

Vũ Vô Cực cùng Sở Ngâm Sa quan hệ, Tiêu Vũ tự nhiên rõ ràng, hai người bọn họ một cuồng một ngạo, theo lúc trước mới vừa vào Vũ Viện thời điểm liền đi lên phía đối lập, cho tới nay các loại cạnh tranh nhằm vào chưa bao giờ dừng lại.

Nhưng bây giờ Vũ Vô Cực thực lực đại tiến, Sở Ngâm Sa thực lực đặt ở Thánh cảnh ở trong mặc dù cũng không phải người yếu gì, nhưng so với mấy cái kia nhân vật đứng đầu, đúng là vẫn còn chênh lệch một đường, bị Vũ Vô Cực bỏ rơi.

“Xin lỗi.” Tần Ngọc Tụ đi lên trước, nói: “Đối phương bên kia có cái tà dị thiếu niên tóc trắng, thực lực không kém ta, ta lúc đó bị hắn cuốn lấy, không cách nào giúp đỡ bọn họ.”

“Vừa là hắn!”

Tiêu Vũ nắm tay chắt chẽ nắm lại, tên kia tóc bạc thực lực của thiếu niên hắn biết rõ, phỏng chừng còn ở Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong hai người này bên trên, cùng Mai Nhất Thu cùng Tần Ngọc Tụ giống nhau, đều thuộc về Tiêu Vũ không cách nào nhìn thấu thực lực chân chính nhân vật nguy hiểm.

“Không trách ngươi, ngươi khả năng bảo đảm bọn họ bất tử, đã rất được rồi.”

Tiêu Vũ giải thích, đối phương có hai cái thực lực đứng đầu nhân vật, còn có một cái không biết sâu cạn thiếu niên tóc trắng, Tần Ngọc Tụ một thân một mình, khả năng theo trong tay đối phương đem Sở Ngâm Sa ba người mang về, đã hết sức khó khăn.

“Tiêu Vũ, ngươi nhất định phải cho chúng ta báo thù a, ta biết ngươi tên khốn kiếp này vẫn rất yêu nghiệt, nhất định có thể đánh thắng được hai tên kia!”

Nhan Thu Thủy sắc mặt trắng bệch, cặp mắt nhìn về phía Tiêu Vũ lúc, lại tràn đầy kiên định, tựa hồ chỉ cần là Tiêu Vũ, sẽ không có cái gì không thể chiến thắng người.

“Chớ nói chuyện, ta thay thế ngươi chữa thương.”

Tiêu Vũ trong lòng không biết là tư vị gì, mấy người này đối với hắn đều là tin tưởng vô điều kiện, hắn vốn tưởng rằng hành động đơn độc, có thể làm cho mấy người này càng thêm an toàn, chưa muốn càng ra dạng này sự tình.

Đem Nhan Thu Thủy nâng dậy,

Tiêu Vũ lấy ra một viên dấu ấn, đánh trong cơ thể nàng, bắt đầu vì nàng chữa thương.

Cái này dấu ấn, gọi là ấn, địa chi dấu ấn, bắt nguồn từ dược đường cái kia mặt Thánh Bia, ngưng tụ thành ấn sau, đã đại biến, nhưng cũng vẫn bao hàm phức tạp dược đạo hiệu dụng, đối với chữa thương có kỳ hiệu.

Hết thảy linh dược, đều là từ trong đất sinh trưởng, đại địa có thể nói vạn vật chi mẫu, dựng dục vô số sinh linh, mà đây viên ấn, liền có cùng đại địa tương cận đặc tính, chính là sinh cơ thịnh vượng, dù cho nặng hơn đau đớn, đều có thể nhận sự giúp đỡ này ấn khôi phục nhanh chóng.

Tiêu Vũ thậm chí phỏng đoán, cái này dấu ấn nếu như chân chính thành hình, hiệu dụng sẽ tăng thêm sự kinh khủng, đến lúc đó dù cho bị thương chỉ còn lại có một giọt máu tươi, này ấn cũng có thể làm cho hắn nhanh chóng chữa trị, gần như bất tử!

Bất quá bây giờ cái này dấu ấn mới vừa vặn ngưng tụ thành, muốn đi tới bước đi kia, còn không biết dài bao nhiêu đường phải đi.

Có ấn chữa thương, Nhan Thu Thủy sắc mặt tái nhợt dần dần cải thiện, chưa qua bao lâu, sắc mặt của nàng thì triệt để trở nên đỏ thắm, yếu ớt hít thở, cũng biến thành yên ổn, lâm vào trong giấc ngủ say.

“Như thế nào?”

Tần Ngọc Tụ ở bên cạnh hỏi dò, nàng mặc dù cùng Tiêu Vũ giống nhau tinh thông các đạo, nhưng cũng không có thể ở như vậy trong thời gian ngắn đem mấy người này đau đớn chữa trị, nhưng mà Tiêu Vũ lại tại trong chốc lát thì làm được, mặc dù là từ trước đến giờ nhẹ như mây gió nàng lúc này cũng không đủ có chút giật mình.

“Thương thế cơ bản không ngại, có điều sinh cơ khôi phục có một quá trình, làm cho nàng ngủ một giấc sẽ được rồi.” Tiêu Vũ nói.

Dù sao ấn là thuộc về hắn chỉ có đồ vật, nếu như dùng để trị liệu chính hắn, lập tức có thể khôi phục, nhưng chữa trị người khác, loại sức mạnh này có một dung hợp quá trình, thời gian sẽ chậm hơn rất nhiều.

Gật gù, Tần Ngọc Tụ không nói thêm, trong ánh mắt, lại lóe lên từng tia từng tia vẻ kinh dị.

Tiêu Vũ tiếp tục cho Vũ Vô Cực chữa thương, như là lúc trước giống nhau, Vũ Vô Cực sau đó cũng rơi vào trạng thái ngủ say, đến cuối cùng, mới là Sở Ngâm Sa.

“Không nên quá miễn cưỡng chính mình.” Tần Ngọc Tụ lại ngăn cản.

Tiêu Vũ phương thức này, mặc dù có thể đem mấy người nhanh chóng chữa trị, nhưng cũng sẽ đối với mình tạo thành to lớn hao tổn, liên tục chữa trị hai người, trên đầu đã từ từ rướm mồ hôi, hít thở cũng nhanh thêm mấy phần.

Đối với hắn thực lực này người, chảy mồ hôi cùng hít thở tăng tốc độ, bình thường là không tồn tại, chỉ có quá độ tiêu hao thời điểm, mới có như thế thể hiện.

“Không có chuyện gì.”

Tiêu Vũ nói một câu, sau đó không để ý Tần Ngọc Tụ ngăn cản, tiếp tục làm Sở Ngâm Sa chữa thương.

“Ai da!”

Tần Ngọc Tụ cũng không nói thêm gì nữa, đứng ở một bên, yên lặng thấy, trong mắt vẻ kinh dị càng ngày càng rõ ràng.

Đây là Thánh cảnh bên trong người người kính sợ ma vương? Để mấy cái thực lực so với hắn nhỏ yếu, rõ ràng không giúp được hắn gấp cái gì, thậm chí có khả năng sẽ kéo hắn lùi về sau bằng hữu, càng mong muốn làm được mức độ này?

Phải biết rằng quá độ tiêu hao, là rất nghiêm trọng, nếu không cẩn thận, liền có khả năng làm mình bị thương căn cơ, cũng lại bù không trở lại.

Sở Ngâm Sa bị thương quá nặng, nội tạng đều có không giống nhau trình độ tổn thương, kinh mạch càng hầu như phá nát, loại vết thương này đặt ở bên ngoài, chính là cấp độ tông sư luyện dược sư khác nhìn thấy, e sợ đều phải lắc đầu.

“Vũ Vô Cực!”

Tiêu Vũ trong lòng nảy lên sát cơ, hắn quá rõ ràng đây là Vũ Vô Cực dị tượng tạo thành, lần trước giao thủ, Vũ Vô Cực dị tượng chi lực sẽ trực tiếp xông vào vào trong cơ thể con người, từ bên trong thân thể xé rách người thân thể, Sở Ngâm Sa đau đớn rõ ràng chính là bị sức mạnh kia xung kích.

Điều này làm cho Tiêu Vũ một lần nữa nhận định, bây giờ Vũ Vô Cực đã trở nên vô cùng nguy hiểm, nhất định phải xoá bỏ, bằng không hắn luôn có linh cảm, người này sau đó sẽ là kẻ gây họa!

Bởi vì Sở Ngâm Sa bị thương quá nặng, Tiêu Vũ chính là có ấn, cũng không làm được một lần đưa hắn chữa khỏi, trung đan ngừng nghỉ mấy lần, cuối cùng mới khiến Sở Ngâm Sa trong cơ thể các loại vết thương khôi phục lại.

Có điều cũng cùng Nhan Thu Thủy hai người giống nhau, U &# 8 điều này cần một quá trình, Tiêu Vũ ấn đưa đến chỉ là ban cho bọn họ sinh cơ, nhưng bọn họ vết thương khép lại, cũng là cần thời gian.

“Vùng không gian này, bây giờ là tình huống thế nào, các ngươi đã tìm tòi qua gì?”

Thừa dịp mấy người đang ngủ say, Tiêu Vũ cùng Tần Ngọc Tụ hàn huyên, hắn bây giờ chỉ biết là bên trong thần điện có nhiều chỗ không gian, nhưng cụ thể như thế nào, lại là không hiểu rõ lắm.

“Thần điện tồn tại nhiều chỗ không gian, bây giờ đã không phải bí mật gì, những ngày qua tiến vào người cơ hồ đều đang lục lọi, muốn tìm kiếm cơ duyên, cũng coi như bước đầu biết thần điện đại khái.”

Tần Ngọc Tụ ngồi ở Tiêu Vũ phía trước, mái tóc khẽ nhúc nhích, chầm chậm cho Tiêu Vũ nói rõ chính mình đối với thần điện biết.

“Trải qua thăm dò, thần điện ở trong, tổng cộng có chín không gian, này chín không gian lẫn nhau liên quan, rồi lại một mình tồn tại, lẫn nhau trong lúc đó mỗi người có một cái xuyên qua đường hầm không gian liên thông, thì giống chúng ta lúc trước tiến vào Thánh cảnh cái lối đi kia giống nhau.”

“Hiện nay, có thể xác nhận chính là, này chín không gian nghe nói đều tồn tại vô thượng cơ duyên, hiện nay bên trong thần điện mọi người ở tìm kiếm, trong đó có sáu cái cơ duyên đã bị người chiếm cứ, bây giờ đã chỉ còn lại có cuối cùng ba cái.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 210: Sáng Tạo Pháp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Chín đại không gian?”

Tiêu Vũ đăm chiêu, không hiểu liền nghĩ đến cửu thiên thế giới.

Cái gọi là cửu thiên thế giới, cũng không phải một thế giới, mà là chín Đại thế giới, nơi này bất cứ cũng là chín đại không gian, và từng cái không gian đều tồn tại liên quan, cùng cửu thiên hợp nhau.

Theo hình thức nhìn lên, đây giống như là là một thu nhỏ lại cửu thiên thế giới, đây chẳng lẽ là trùng hợp?

Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên có một kinh khủng ý nghĩ, có phải có người muốn lợi dụng này chín không gian, lại diễn hóa ra một cái khác cửu thiên thế giới?

Nếu như đúng là như thế, vậy người này không khỏi cũng thật đáng sợ, mặc dù là hắn kiếp trước, đạt đến chí tôn đỉnh cao nhất, cũng không có kinh người như vậy tác phẩm, bởi vì một vùng không gian muốn diễn biến thành chính thức hoàn chỉnh thiên địa, cần năm tháng thái quá khá dài.

Dù cho chí tôn tuổi thọ vô tận, nhưng cũng không ai dám bảo đảm chính mình thì có thể trường tồn, bởi vì thế gian cũng không phải chỉ có một chí tôn, nói không chừng ngày nào đó cũng sẽ bị người đánh giết thay thế.

Mạnh như Tiêu Vũ, vô địch cửu thiên thế giới, cuối cùng cũng rơi vào một chết đi kết cục?

Cho nên cho dù là cái nào chí tôn, đều không dám có ý nghĩ như vậy, hơn nữa diễn hóa ra một cái khác cửu thiên, cũng cũng không nhất định có ý nghĩa thực tế gì, phải trả giá quá nhiều quá nhiều, không có cái nào chí tôn sẽ đi làm chuyện như vậy.

“Cái kia cái gọi là cơ duyên là cái gì?” Tiêu Vũ buông suy nghĩ trong lòng, tiếp tục hướng Tần Ngọc Tụ hiểu ra.

“Bây giờ còn không cách nào biết được, chỉ có thể biết, từng cái trong không gian cơ duyên cũng chỉ có một người có thể có được, trước mắt cái kia tìm được cơ duyên sáu người, tiến vào cơ duyên vị trí sau đều không có xuất hiện lại, cho nên tạm thời không người biết được cái kia cái gọi là cơ duyên là cái gì, có điều có đồn đại gọi bằng, đó là chín loại truyền thừa vô thượng, tìm được sau khi, liền có hi vọng xung kích vô thượng cảnh giới.”

Tần Ngọc Tụ những cơ duyên kia cụ thể cũng không là rất biết, dù sao nàng trước đó không lâu liền gặp phải Vũ Vô Cực cùng thiếu niên tóc trắng, sau khi liền đang chăm sóc này ba cái trọng thương người, không có bao nhiêu thời gian tiếp tục thăm dò.

“Truyền thừa vô thượng?”

Tiêu Vũ trầm mặc, vô thượng hai chữ, kể cả hắn kiếp trước đứng hàng đệ nhất chí tôn thời gian, đều không dám tùy tiện tự xưng, cũng không người nào dám.

Bởi vì vô thượng hai chữ, phải làm được bao trùm thế gian hết thảy, cho dù là hắn kiếp trước thời gian, cũng không dám nói mình đã bao trùm tất cả, làm được chính thức vô thượng.

Có điều, Tần Ngọc Tụ trong miệng vô thượng, nên chỉ là một hình dung, dù sao ở thế gian này, liền chí tôn đều không tồn tại, thế nhân đối với chân chính vô thượng,

Tất nhiên không có hiểu bao nhiêu.

“Bây giờ chiếm được cơ duyên sáu người, đều là những người gì?”

Tiêu Vũ không băn khoăn nữa, mặc dù truyền thừa đối với hắn mà nói vô dụng, nhưng bây giờ không thể xác định, hắn rất muốn biết cơ duyên như thế kia đối với hắn có hữu dụng hay không, bởi vậy rất cần phải có hiểu ra đều có người nào chiếm được cơ duyên.

“Sáu cái không gian cơ duyên, trong đó ba chỗ, bị thú tộc vương tộc sau khi đoạt được, chúng nó so với chúng ta càng sớm hơn tiến vào thần điện tựa hồ rất sớm đã phát hiện cơ duyên tồn tại, mặt khác ba chỗ, đoạt được người theo thứ tự là cái kia tà dị thiếu niên tóc trắng, Lăng Đế, cùng với chúng ta Đằng Long khu vực đệ nhất thiên nữ, Mộc Hàn Yên!”

Tần Ngọc Tụ đang nói những lời này thời điểm, có vẻ rất là bình tĩnh, tựa hồ đối với những cái được gọi là truyền thừa vô thượng, cũng không phải cảm thấy rất hứng thú, giống như nói xong một cái không có quan hệ gì với chính mình sự tình.

“Lăng Đế cùng Mộc Hàn Yên?”

Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, muốn nói nam tử tóc trắng còn chưa tính, dù sao thực lực còn tại đó, Lăng Đế cùng Mộc Hàn Yên hai người này, muốn nói thực lực tuy mạnh, ở Thánh cảnh bên trong lại vẫn không tính là vô địch.

Đừng quên mặt khác còn Vệ Lăng Phong, cùng với một đều là nhân vật nguy hiểm Mai Nhất Thu, hai người này lại cũng có thể chiếm được một chỗ cơ duyên, thật là khiến người bất ngờ.

Còn ba người kia thú vương sau khi, dù sao trước tiên vào thần điện, chiếm cứ ba chỗ cơ duyên, hoàn toàn không đáng giá kinh ngạc.

Hiểu được này, Tiêu Vũ rất muốn ngay lập tức đi tìm một chỗ cơ duyên, nhìn cơ duyên kia đối với mình có hữu dụng hay không, mà bây giờ Sở Ngâm Sa mấy cái chưa tỉnh, hắn lại không quá yên tâm rời đi, chỉ có thể ở bên cạnh họ tiếp tục chờ.

Chờ trong lúc, hắn yên lặng ngồi xếp bằng, bắt đầu thử nghiệm vì chính mình khai sáng chiến đấu mới thủ đoạn.

Bây giờ lục đạo luân hồi, quả thật mạnh mẽ, nhưng khi gặp phải đồng dạng có bảo thể người lúc, sẽ thập phần nhận hạn chế, dễ dàng gây nên Loạn Thiên dị tượng xuất hiện, sức mạnh đất trời cuồng bạo, hậu quả quá mức nghiêm trọng.

Thì như lần trước gặp phải Vũ Vô Cực, hắn thu hồi dị tượng sau, liền đã không có đối phó Vũ Vô Cực biện pháp, biết đến điểm này sau, Tiêu Vũ cho rằng rất cần phải có lại khai sáng chiến đấu mới thủ đoạn.

Hắn có trí nhớ kiếp trước làm trụ cột, này đối với hắn mà nói không tính việc khó.

Chỉ hắn hắn ngồi xếp bằng ở chỗ kia, nhắm chặt hai mắt, xung quanh cơ thể hiện ra các loại phức tạp cảnh tượng, sáu viên dấu ấn ở bên cạnh hắn bay động, bên cạnh hắn khi thì xuất hiện từng đạo chói mắt sấm sét, khi thì có binh khí bay lượn, có lúc vừa là hóa đến một bóng người, cùng hắn giống nhau như đúc.

Tiêu Vũ đang lục lọi, suy nghĩ như thế nào mới có thể sáng chế thích hợp thực lực bây giờ của hắn thi triển, uy lực vừa không kém gì sáu viên dấu ấn cùng xuất hiện chiến quyết.

Dù cho thân là chí tôn, này đối với hắn mà nói cũng không phải chuyện dễ dàng, sáu viên dấu ấn chiếm được dị tượng, uy lực tuyệt luân, hắn dù cho có chí tôn giống nhau cơ sở, nhưng muốn khai sáng chiến quyết dễ dàng, muốn khai sáng uy lực mạnh hơn dị tượng chiến quyết, lại hết sức gian nan.

Này nhất định không phải một ngắn ngủi quá trình, có điều Tiêu Vũ cũng không nóng lòng, sáu viên dấu ấn không dứt biến hóa, muốn thông qua chúng nó tìm tới một loại thích hợp nhất chính mình chiến quyết.

“Sáng tạo pháp? Hắn đến tột cùng là ai?”

Xa xa, Tần Ngọc Tụ sâu sắc thấy, mặc dù không nói lời nào, nhưng mặt mày bên trong, lại là hiển lộ hết nghiêm nghị.

Sáng tạo pháp, này đặt ở bất luận người nào trên người đều đủ để làm người khiếp sợ, cho dù là tông sư, thậm chí là vương giả cấp bậc nhân vật, muốn chính mình sáng tạo pháp, cũng khó càng thêm khó.

Muốn học tập tiền nhân phương pháp, cái này rất dễ dàng, nhưng muốn chính mình khai sáng một pháp, trong đó khó khăn, giống như lên trời.

Tiêu Vũ bây giờ tại làm, nhất định chính là một cái chuyện không thể nào, Tần Ngọc Tụ không rõ, một hai mươi tuổi không đến người trẻ tuổi, đến tột cùng là dũng khí từ đâu tới, dám chính mình sáng tạo pháp?

Hơn nữa nàng rõ ràng có thể cảm nhận được, Tiêu Vũ sáng chế phương pháp phi thường bất phàm, dù cho chỉ là đang diễn hóa giai đoạn, lộ ra gợn sóng liền đủ để làm cho người kinh hãi, này cái gì tông sư chiến quyết đều xa xa không thể sánh bằng, U &# 8 hơn nữa phải biết rằng, Tiêu Vũ đây vẫn chỉ là diễn biến giai đoạn, cũng không phải cuối cùng chính thức thành hình.

Tần Ngọc Tụ thuở nhỏ chính là yêu nghiệt bình thường thiên tài, cho tới bây giờ, cho dù là kinh diễm đến đâu nhân vật, trong cùng thế hệ, nàng cũng chưa bao giờ từng gặp phải một người để cho nàng cảm giác mình không bằng người.

Mà giờ khắc này thấy Tiêu Vũ sáng tạo pháp, trong lòng của nàng, càng lần đầu tiên có loại cảm giác này, có một loại bình thường người thường đối xử nàng lúc, loại kia với thiên tài ngước nhìn, mặc cảm không bằng cảm thụ.

Ở Tiêu Vũ tĩnh tọa bên trong, thương thế nhẹ nhất Thạch Vũ trước tiên tỉnh lại, hắn nhìn thấy Tiêu Vũ cử động, bất cứ nhận lấy ảnh hưởng, sau đó trực tiếp ở Tiêu Vũ bên cạnh, vừa cảm thụ Tiêu Vũ sáng tạo pháp quá trình, một bên lĩnh ngộ lên.

Không lâu sau, Nhan Thu Thủy tỉnh táo, nhìn thấy tình cảnh này trợn mắt ngoác mồm, sau đó cũng cùng Thạch Vũ giống nhau, tựa hồ chỉ cần thấy lúc này Tiêu Vũ, có thể có lớn lao lĩnh ngộ, cũng là bên cạnh ngồi ngay ngắn xuống, chăm chú cảm thụ.

Cuối cùng tỉnh lại, là Sở Ngâm Sa, đến tận đây ba cái trọng thương mọi người đã khôi phục, Tiêu Vũ cũng đình chỉ diễn biến, nói: “Đi! Đi tranh sau cùng cơ duyên!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Tiếp tục con ngựa đệ ngũ chương, có điều có thể gõ xong sẽ ở 12 giờ sau khi, mọi người cũng có thể ngày mai lại nhìn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 211: Lại Thấy Sát Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ không có ý định tiếp tục hành động đơn độc, nếu như lại rời đi, những người này vạn nhất lại đụng với tình huống tương tự, Tần Ngọc Tụ tuy mạnh, nhưng cũng không cách nào một người ứng phó.

Năm người, hơn nữa một con chim, mấy người cùng khởi hành, bọn họ trực tiếp lướt qua cơ duyên đã bị chiếm cứ sáu cái khu vực, chạy tới còn lại ba cái không gian.

“Ầm!”

Làm đến cuối cùng ba cái không gian, Tiêu Vũ tản ra chính mình mạnh mẽ thần niệm, cùng những người này ở đây bên trong vùng không gian này tìm tòi, không lâu sau đó liền phát hiện không gian này ở trong có người đang kịch đấu, làm ra động tĩnh to lớn.

Này lại gây nên Tần Ngọc Tụ kinh dị, Tiêu Vũ dùng phương thức này tìm kiếm, rất rõ ràng thần niệm kinh người, nàng thần niệm vốn đã không kém, nếu không cũng không làm được tinh thông mấy đạo, như là cái kia Phù đạo liền đối với thần niệm có không thấp yêu cầu.

Nhưng mà trên đường đi, thường thường nàng còn không có nhận thấy được gì đó, Tiêu Vũ cũng đã thấy rõ, hiển nhiên thần niệm so với nàng mạnh không chỉ một điểm nửa điểm.

“Là sát thần La Sát!”

Mấy người chạy tới chiến đấu bùng nổ khu vực, khi thấy đang chiến đấu người, Nhan Thu Thủy một tiếng thét kinh hãi, Sở Ngâm Sa cũng là lộ ra kinh ngạc.

Mấy người bọn họ đối với người sát thần này đều có ấn tượng khắc sâu, chỉ là khoảng thời gian này bởi vì Vũ Viện đem La Sát sớm nửa năm đưa vào Thánh cảnh, dẫn đến bọn họ tiến vào Đằng Long khu vực sau không có qua lại gì.

“Đối thủ của hắn là Vệ Lăng Phong, hai người kia làm sao đánh nhau?”

Nhan Thu Thủy kinh ngạc không thôi, Vệ Lăng Phong là khu thứ năm đế vương bình thường tồn tại, La Sát trước đây giống như đã ở khu thứ năm bên trong, nhưng mà xưa nay chưa từng nghe nói hai người này từng có xung đột.

“Ngươi xem nơi đó sẽ biết.”

Sở Ngâm Sa đối với phía trước ý bảo, nhưng thấy phía trước khu vực, tồn tại một màn ánh sáng lớn, như là một mặt vách tường, đem toàn bộ không gian đều phân cách mở ra, chỉ có một tấm phát sáng cửa lớn, có thể cho người thông qua.

“Vô thượng cơ duyên?” Nhan Thu Thủy sửng sốt, sau đó ngạc nhiên.

Cho tới bây giờ, chín trong không gian vô thượng cơ duyên đã xuất hiện sáu nơi, nghe nói mỗi một chỗ cơ duyên lúc xuất hiện, đều sẽ có một màn ánh sáng, ở trong không gian vẽ ra một cái khu vực, tiến vào ở trong người, liền có cơ duyên trong đó, hơn nữa chỉ có một người có thể tiến vào.

Vậy thì không thể tưởng tượng sát thần La Sát cùng Vệ Lăng Phong làm sao lại đánh nhau, rõ ràng hai người này là tranh cướp.

Trên thực tế, nơi này hơn xa hai người bọn họ, còn có nhiều người hơn ở cách đó không xa như hổ rình mồi,

Chỉ có điều La Sát cùng Vệ Lăng Phong thực lực quá mạnh mẻ, đại chiến đề cập phạm vi quá lớn, dẫn đến những người kia đều không thể gần sát!

“Ầm!!”

La Sát trong tay nắm lấy một thanh đại đao, quỷ dị chính là cây đao này lại là đoạn, chỉ có một nửa, hơn nữa mặt trên che kín rỉ sét, thoạt nhìn giống như một khối sắt vụn, nhưng mà ở trong tay hắn lại có thể phát huy ra uy lực cực lớn, cùng Vệ Lăng Phong ngân thương đánh nhau, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

“Người sát thần này thực lực lại mạnh như vậy!”

Nhan Thu Thủy giật mình không thôi, lúc trước gặp gỡ La Sát thời gian, thực lực của hắn tuy mạnh, tuy nhiên còn không có qua đến nước này, bây giờ lại đều có thể cùng Vệ Lăng Phong chống lại, hơn nữa không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Phải biết rằng Vệ Lăng Phong nhưng khu thứ năm đế vương, khu thứ năm bên trong ngoại trừ Mộc Hàn Yên, ai dám nói là đối thủ của hắn? Cái này La Sát tiến vào Thánh cảnh sau chưa bao giờ có cái gì hành động kinh người, bây giờ vừa ra tay, lại khủng bố đến tận đây.

“Nghe nói người này mới vào Thánh cảnh thời điểm cũng chỉ có linh nguyên cảnh mười hai vòng tu vi, vốn thực lực mặc dù không yếu, nhưng là còn không so được Vệ Lăng Phong bực này cấp bậc, nhưng mà hắn đột phá đến hóa khí cảnh sau, thực lực lại là đột nhiên tăng mạnh, tựa hồ tu luyện một loại nào đó mạnh mẽ công quyết.”

Tần Ngọc Tụ ở bên cạnh mở miệng, nàng ở Vũ Viện, thậm chí ở Đằng Long trong vùng mặc dù đều không có mấy người biết được, nhưng đối với cái này Đằng Long khu vực xếp hạng thứ ba, tiếng tăm lừng lẫy sát thần La Sát, còn là có điều nghe thấy, hơn nữa nàng vừa một mực sống ở khu thứ năm, biết so với Nhan Thu Thủy muốn thêm ra không ít.

“Không cần để ý tới bọn họ, từ bọn họ đi tranh đi, chúng ta đoạt cơ duyên!”

Tiêu Vũ nói một tiếng, sau đó dẫn dắt mọi người đi tiếp, đẩy La Sát cùng Vệ Lăng Phong chiến đấu dư âm, hướng về màn ánh sáng gần sát.

“Định!”

Dư âm đánh bên trong, Tần Ngọc Tụ nhẹ giọng mở miệng, nhất thời 1 nơi này bị một tầng lực lượng thần bí bao phủ, chiến đấu dư âm không muốn đối với bọn họ vị trí tạo thành bất luận ảnh hưởng gì.

Tiêu Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn, trên thực tế hắn sáu viên dấu ấn ở trong có một viên khả năng mãi đến tận cùng loại tác dụng, vừa định lấy ra, không ngờ rằng cô gái này động thủ trước, mặc dù nhìn như đơn giản, nhưng cũng có thể nhìn ra nàng này thực lực bất phàm, tùy ý ra tay liền có có thể so với hắn dấu ấn thực lực.

“Mấy người các ngươi, muốn chết phải không?”

Bên này tình hình, La Sát hai người tự nhiên là chú ý tới, La Sát như nhau lúc trước, sát khí vẫn là như vậy trùng, như là một con thú hoang, lạnh lùng nhìn sang.

Vệ Lăng Phong hiển nhiên cũng biết tiếp tục đấu nữa, chỉ có thể tiện nghi Tiêu Vũ bọn người, hai người cùng nhau dừng tay, hoán đổi chuyển mục tiêu, hướng về nơi đây đánh tới!

“Mặc Vũ!”

Tiêu Vũ nói một tiếng, Mặc Vũ lập tức hưng phấn bay ra, chủ động đánh về phía Vệ Lăng Phong, một bên còn hưng phấn hơn kêu to, “ha ha, tiểu tử, lần trước cho ngươi chạy, lần này trở lại cố gắng giáo huấn ngươi!”

Đương nhiên, nó Thú ngữ ngoại trừ Tiêu Vũ không có người nào có thể nghe hiểu.

“Lại là ngươi!” Vệ Lăng Phong nhìn thấy vừa là con chim này, nhất thời lửa giận ngút trời.

Cùng một con chim đánh, này vốn cũng không phải là vẻ vang gì sự tình, huống hồ hắn còn không cách nào thủ thắng, vậy thì càng thêm mất mặt.

Đối với người khác xem ra, hắn là khu thứ năm đế vương, nếu là ở trước mắt bao người cùng một con mèo cùng kích cỡ chim đại chiến, còn không cách nào thủ thắng, hắn còn gì là mặt mũi?

Ở trong lòng hắn là một vạn cái không nguyện ý cùng Mặc Vũ động thủ, nhưng mắt thấy Mặc Vũ chủ động bay tới, không động thủ vừa sẽ làm Tiêu Vũ bọn người không công gần sát màn ánh sáng, chỉ có thể phẫn nộ ra tay, dùng hết khả năng, muốn Mặc Vũ chém giết.

“Chúng ta ngăn trở, các ngươi đi thử xem có thể không tiến vào chỉ riêng phía sau màn khu vực.”

Nhìn thấy Mặc Vũ đã cùng Vệ Lăng Phong đại chiến, Tiêu Vũ quay đầu hướng người đứng phía sau nói một câu, sau đó lựa chọn La Sát, lấy ra khí ấn cùng với đại chiến.

“Mặc dù ngươi không phải ở ta phải giết trên danh sách, nhưng kẻ chặn đường ta, đều phải chết!”

La Sát không nhận ra cải biến diện mạo Tiêu Vũ, nhưng đối với hắn mà nói, giết người không cần biết thân phận đối phương.

“Ngươi để chúng ta đi, ngươi làm sao bây giờ?” Nhan Thu Thủy hô to, trước mặt chí cao cơ duyên trước khi, Tiêu Vũ bất cứ chủ động từ bỏ, vì bọn họ tranh thủ cơ hội, để trong lòng nàng tràn đầy cảm động.

“Không muốn lãng phí thời gian, nếu không Tiêu Vũ ngăn cản sẽ không ý nghĩa, hắn sẽ làm như vậy, ngươi cũng không cần có điều gánh nặng.” Sở Ngâm Sa thấy Tiêu Vũ bối cảnh, lời tuy nói như vậy, nhưng nắm đấm lại bất tri bất giác gấp.

Lúc trước nhập viện, hắn và Tiêu Vũ thực lực vẫn không tính là quá lớn, mà vừa chịu đựng Tiêu Vũ ân, tài năng giải trừ trên người âm hỏa độc.

Giờ phút này nếu là hắn có đủ thực lực, hắn nhất định sẽ cùng Tiêu Vũ đổi chỗ, tự đi ngăn cản đối thủ, làm Tiêu Vũ tranh thủ cơ hội, nhưng mà hắn còn không có cơ hội còn Tiêu Vũ lần trước giải trừ âm hỏa độc ơn huệ, Tiêu Vũ lại một lần nữa đội lên đi ra ngoài.

“Tiêu huynh, ngươi cẩn thận!” Thạch Vũ cũng cắn chặt răng, minh bạch Sở Ngâm Sa nói rất đúng.

Vào lúc này, bọn họ lựa chọn tốt nhất là nghe Tiêu Vũ nói, thử nghiệm thông qua màn ánh sáng, nếu không một khi bị những người khác quấn lấy, Tiêu Vũ làm ra đều sẽ trở thành uổng phí.

Tác giả đông phương hành vân nói: Trải qua ngày hôm qua điều chỉnh, hôm nay trạng thái đều không đồng dạng, gõ lên chữ đến tốc độ như bay, gắng sức đuổi theo, rốt cục ở trước mười hai giờ đem đệ ngũ chương chạy ra, cuối cùng không có phụ lòng mọi người hoa tươi cùng khen thưởng, mọi người ngủ ngon rồi!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 212: Dùng 1 Địch 2

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

La Sát trong tay một hơi đao gãy, mang theo kinh người sát khí, mỗi chém ra một đao, đều tựa hồ muốn đối thủ phải giết.

“Cái này La Sát thật là thằng điên!” Tiêu Vũ cùng La Sát đại chiến, cũng là cảm giác một trận tê cả da đầu.

La Sát thực lực và không cao bằng hắn ra bao nhiêu, nhưng mà hắn được người gọi là sát thần, tánh tình quái dị, thời điểm chiến đấu dị thường điên cuồng, mỗi một thức đều là sát chiêu.

Như Tiêu Vũ cùng Vệ Lăng Phong bọn người đại chiến thời điểm, song phương cũng còn đánh có phòng, nhưng cái này La Sát cũng chỉ có tiến công, thuộc về loại kia thà chết cũng phải làm thương nặng đối phương đấu pháp.

Thường nói cứng sợ ngang, ngang tàng sợ lỗ mãng, lỗ mãng sợ liều mạng, La Sát đấu pháp thì hoàn toàn thuộc về không muốn sống cái chủng loại kia, cùng hắn chiến đấu, không có thắng bại, chỉ có sinh tử!

“Tu La quỷ trảm!”

La Sát lại múa đao, đao trong tay của hắn thoạt nhìn thật sự cùng sắt vụn không hề khác gì nhau, nhưng mà thực lực cường đại hơn nữa loại kia hung hãn đấu pháp, dù là ai thấy vậy đều đau đầu hơn, một phân thần liền có thể mất mạng dưới đao.

Tiêu Vũ cuối cùng minh bạch, vì sao cường đại như Vệ Lăng Phong, đã ở người sát thần này trong tay kế không dứt được rồi, đây hoàn toàn thì là thằng điên, dễ dàng không thể cùng hắn động thủ!

“Bốp!”

Đúng lúc này, hào quang chói sáng phía sau mới truyền đến, Sở Ngâm Sa các loại người đã tới màn ánh sáng trước khi, thử nghiệm thông qua.

Thạch Vũ là cái thứ nhất thử nghiệm người, nhưng mà, màn ánh sáng sáng lên, mặt trên xuất hiện một loại nào đó lực lượng thần bí, đưa nó từ cánh cửa kia bên trong đẩy ra ngoài, không cách nào tiến vào.

“Hừ, cơ duyên cũng là tuyển người, coi như cho các ngươi cơ hội, các ngươi điều này cũng phế nhân, cơ duyên lại há có thể để ý?”

Vệ Lăng Phong một súng đánh lui Mặc Vũ, đồng thời cũng lưu ý lấy màn ánh sáng tình huống bên kia, thấy vậy lạnh lùng mở miệng, an lòng rất nhiều.

Bên trong thần điện chín không gian, mỗi một cái không gian bên trong cơ duyên đều hết sức bất phàm, nhưng mà nhưng cũng không phải người người đều có cơ hội lấy được, những cơ duyên kia cũng sẽ tuyển người, và không phải người nào cũng có thể thu được.

Chỉ có điều, khi nhìn thấy cơ duyên thời gian, tất cả mọi người sẽ theo bản năng tiến hành tranh cướp, nếu không ở chính mình thử nghiệm trước khi, cơ duyên đã trước một bước bị người đoạt được, sau khi cho dù có có thể được cơ duyên tán thành tiềm lực thì thế nào? Cơ hội sớm đã không có.

Này đây Vệ Lăng Phong cùng La Sát mới có thể đại chiến, đều muốn giành trước thử nghiệm.

"Ồn ào gì đây, lại còn có khí lực nói chuyện, tới tới tới, để bản vương lại dạy dỗ ngươi làm người.

" Mặc Vũ trong miệng thao một hơi Thú ngữ, cũng không để ý Vệ Lăng Phong có thể nghe hiểu hay không, nói chuyện vừa bay lên.

Ở hai người này trong đại chiến, màn ánh sáng một lần vừa lần sáng lên, Sở Ngâm Sa cùng Nhan Thu Thủy bọn người trước sau tiến lên thử nghiệm, kết quả đều bị màn ánh sáng chỗ đánh trả, không thể thông qua, không bị cơ duyên tán thành!

Tần Ngọc Tụ vốn đối với này cái gọi là cơ duyên tựa hồ cũng không có hứng thú quá lớn, nhưng mà nhìn thấy tất cả mọi người cũng không chiếm được tán thành, cũng thử tiến lên, kết quả lại cũng thất bại.

Thực lực của nàng cùng thiên tư, tại đây Thánh cảnh bên trong không giống như bất kỳ không đều, lại cũng không chiếm được cơ duyên tán thành!

"Ta đã sớm nói, các ngươi này phế nhân, không có được cơ duyên tư cách!" Vệ Lăng Phong chấn động mạnh, mấy người này đều không có thông qua màn ánh sáng, nói rõ hắn còn có cơ hội!

"Mặc Vũ, ngươi đi thử xem!"

Tiêu Vũ cũng rất kinh ngạc, xem ra cơ duyên kia thật đúng là nhắm người mà chọn, hắn nghĩ nghĩ, Mặc Vũ tuy là thú tộc, nhưng đã có cái khác thú vương hậu duệ cũng được cơ duyên, cơ duyên như thế này hẳn là bất luận chủng tộc.

"Ta đi, người này làm sao bây giờ?" Mặc Vũ không có lập tức rời đi, Vệ Lăng Phong thực lực đặt tại cái kia, hắn vừa rời đi, Tiêu

Vũ chẳng phải là lấy một chọi hai?

“Không có chuyện gì, ta khả năng ứng đối!”

Tiêu Vũ nói xong, lấp lóe nát hư bước, nhằm phía Vệ Lăng Phong, đồng thời tay cầm khí ấn, hóa thành cùng Vệ Lăng Phong giống nhau trường thương, một súng quét ngang.

“Tiểu tử, không chơi với ngươi!”

Mặc Vũ quát to một tiếng, triển khai cực nhanh, hướng về màn sáng kia bay đi, Trên thực tế, người này lúc trước được Thánh lực sau khi, đối với bên trong thần điện cơ duyên không biết là có bao nhiêu trông mà thèm.

Chỉ có điều mấy ngày nay hắn và Sở Ngâm Sa bọn người mặc dù không thể giao lưu, nhưng là nơi quen biết một hồi, lúc trước đoạt được hết thảy Tiêu Vũ vừa đều nhường cho nó, cho nên mới để nó thật không tiện tranh đoạt.

“Ngươi muốn chết!”

Vệ Lăng Phong càng thêm phẫn nộ, đại chiến một con chim nay đã để hắn uất ức không ngớt, giờ phút này Tiêu Vũ vừa hướng chiến La Sát, còn vừa muốn ngăn trở hắn, muốn lấy một chọi hai, chuyện này quả thật quá không để hắn vào trong mắt!

“Hư không!”

Vệ Lăng Phong cảm thấy to lớn sỉ nhục, phẫn nộ bên trong, hắn một súng trước tiêm, một thương này uy lực tuyệt luân, mũi thương hướng, không gian tựa hồ đều vặn vẹo, đầu thương chung quanh có kỳ dị mảnh vỡ bay lượn, đầy rẫy một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Dù cho chỉ là ở bên cạnh nhìn người, vào thời khắc này tựa hồ cũng có thể cảm nhận được một thương này khủng bố, đây tuyệt đối là cao cấp nhất tông sư chiến quyết, sợ là đã tiếp cận Thiên Tông cấp bậc!

“Muốn chết? Lời giống vậy ngươi đã nói quá nhiều lần, nhưng ta bây giờ còn sống rất khá!”

Tiêu Vũ vừa nói chuyện, đồng thời cũng không dám khinh thường, tay cầm trường thương màu vàng óng, đồng dạng hét ra hai chữ: “Dập tắt!”

Mũi thương của hắn, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, đây không phải cường đại gì chiến quyết, nhưng cũng vừa vặn có thể khắc chế Vệ Lăng Phong.

Chỉ thấy, Vệ Lăng Phong thương mang hàn mang, một thương đâm tới, nhưng mà trên súng những mãnh vụn kia, ở đạt được Tiêu Vũ trước người vòng xoáy thời gian, một chút đã bị này vòng xoáy cắn nuốt sạch sành sanh, một thương này uy lực cũng theo đó rồi dừng, hóa thành bình thường nhất một súng.

“Lần sau giết ngươi!”

Thừa dịp Tiêu Vũ cùng Vệ Lăng Phong động thủ, một bên khác La Sát từ bỏ tràn ngập dã tính liếc mắt nhìn Tiêu Vũ, sau đó nhằm phía màn ánh sáng.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ không chút nghĩ ngợi, sáu viên dấu ấn cùng xuất hiện, đem không gian này hóa thành chính mình tuyệt đối lĩnh vực, ngăn cản La Sát.

La Sát tốc độ nhất thời giảm nhiều, như là sa vào đầm lầy, hắn quay đầu lại cười khẩy, nói: “Xem ra còn không thể không giết!”

Nói xong vừa quay người lại, một cái đao gãy hướng về Tiêu Vũ bổ tới.

Nơi này, lập tức bùng nổ ra kinh khủng đại chiến, Tiêu Vũ nắm giữ lục đạo luân hồi lĩnh vực, lấy một chọi hai, độc chiến La Sát cùng Vệ Lăng Phong hai người.

“Trời ạ, ma vương thực lực, &# 85; &# 8 lại khủng bố như vậy, một người đơn độc đối kháng hai đại nhân vật đứng đầu!”

“Một mình hắn lại có thể đem hai người kia ngăn lại, cái này cần phải thực lực mạnh cỡ nào!”

“Ma vương quá mạnh mẻ!”

Xa xa, này trước kia bị Vệ Lăng Phong cùng La Sát chiến đấu bức lui mọi người, vào lúc này hoàn toàn bị Tiêu Vũ thực lực cho chấn nhiếp rồi.

Vệ Lăng Phong thực lực không biết là? Khu thứ năm đế vương, thực lực tuyệt đối đứng đầu, cái kia La Sát mặc dù trước đây không chút nghe nói, nhưng lúc trước có thể cùng Vệ Lăng Phong đại chiến, cũng hoàn toàn không rơi xuống hạ phong, thậm chí mơ hồ có áp chế Vệ Lăng Phong ý tứ.

Đối mặt như vậy hai cái cường đạo, tên ma vương này lại có thể lấy một chọi hai, điều này cần cỡ nào thực lực khủng bố?

Trong đại chiến, màn ánh sáng lại sáng lên, Mặc Vũ hùng hùng hổ hổ, đối với cơ duyên này rất là bất mãn, bởi vì nó cũng bị cự tuyệt, không thể thông qua.

“Ngày khác tái chiến!”

Tiêu Vũ thấy vậy, quyết đoán lùi lại, nhằm phía màn ánh sáng. Mặc dù những người này trước sau thất bại, nhưng hắn có rất lớn tự tin, hắn mình nhất định có thể thông qua!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 213: Ngươi Đây Là Tìm Đường Chết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Còn muốn chạy? Đem mạng lưu lại!"

Vệ Lăng Phong trong trận chiến này có thể nói bịt chân lửa, đầu tiên là cùng hắn vô cùng không lọt mắt một con chim đại chiến, kết quả lại bị Tiêu Vũ lấy một chọi hai ngăn cản, bây giờ người người đều biết tên ma vương này có làm người khiếp sợ thực lực cường đại, mà hắn đường đường khu thứ năm vương giả, lại thành người khác đá kê chân!

Hơn nữa, vừa mới Mặc Vũ cùng hắn sau đại chiến, người ta rút đi, bây giờ Tiêu Vũ vừa là như thế, lấy một chọi hai sau khi, còn có thể bình yên rời đi, điều này làm cho hắn sau đó còn có cái gì uy nghiêm?

"Viu!"

So với Vệ Lăng Phong, sát thần La Sát muốn thẳng thắn nhiều lắm, thân thể ở phía sau quay Tiêu Vũ chính là chém ra một đao, sau đó cũng không đuổi theo, mà là như là dã thú cười, quay Tiêu Vũ bóng lưng nói: "Thực lực của ngươi không tệ, rất đáng giá giết!"

Tiêu Vũ không quay đầu lại, cái này La Sát thì là thằng điên, hơn nữa tánh tình quái dị, hắn muốn giết người, giống như nhất định phải có đầy đủ lý do, hơn nữa muốn giết đối tượng còn nhất định phải có nhất định thực lực, nếu không căn bản khinh thường ra tay.

Hiện nay người sát thần này chỉ vì coi trọng hắn thực lực cường đại, liền nhận định hắn đáng giá giết, Tiêu Vũ thật đúng là không thể không nói, người sát thần này rất có cá tính!

“Ngươi trở lại cho ta!”

Vệ Lăng Phong giống như điên cuồng, ở phía sau liều mạng truy kích, đáng tiếc Tiêu Vũ căn bản không để ý tới hắn, có nát hư bước nơi tay, Vệ Lăng Phong làm sao đuổi được?

“Vốn nghĩ đến ngươi cũng là nhân vật, xem bộ dáng là ta nhìn lầm, ngươi, không đáng ta giết!” La Sát cái kia dã tính trong mắt bất cứ đối với Vệ Lăng Phong lộ ra vài phần xem thường, chính hắn tất là thập phần thẳng thắn, ở kiến thức Tiêu Vũ tốc độ sau khi, chỉ vung lên một đao kia, liền không muốn truy kích.

Vệ Lăng Phong đối với hắn nói lại là làm như không thấy, đầu tiên là con chim kia, sau là Tiêu Vũ, cả hai đều là trước sau cùng hắn động thủ, sau đó lại muốn thong dong rời đi, đối phương muốn đánh thì đánh, muốn đi thì đi, để hắn hoàn toàn nằm ở bị động bên trong.

Ở trong vương thành sinh trưởng, sinh ra ở cường đại nhất gia tộc, trong cùng thế hệ một mực là vô địch tồn tại, Vệ Lăng Phong chưa từng có qua như thế uất ức thời điểm? Hắn hôm nay hầu như đã mất lý trí, chỉ muốn chém giết Tiêu Vũ, cọ rửa trên người khuất nhục!

“Ta không đếm xỉa tới ngươi!”

Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, lấy ra khí ấn về phía sau bay đi, chém về phía Vệ Lăng Phong.

Hắn âm thầm lắc đầu, La Sát nói không sai, Vệ Lăng Phong thực lực mạnh thì có mạnh, đáng tiếc quá trẻ con, thời điểm như thế này có thể mất đi bình tĩnh, điều này cũng nhất định hắn sau này thành tựu thập phần có hạn, không thể thành khí hậu.

“Keng!”

Một súng quét ra Tiêu Vũ khí ấn,

Vệ Lăng Phong mặc dù không bị thương, nhưng là bởi vậy chịu đựng âm, vốn đã bị Tiêu Vũ kéo dài khoảng cách một lần nữa bị khuếch đại.

“A!”

Hắn chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Vũ vọt tới màn ánh sáng trước khi, nhưng căn bản vô lực ngăn cản, tại nguyên chỗ phẫn nộ rống to, tiếng chấn động trời cao.

“Ta hôm nay nhất định phải giết ngươi!”

Hắn liều lĩnh, dù cho bị Tiêu Vũ bỏ rơi, cũng một lần nữa vọt tới trước.

“Cút, thật coi chính ngươi là cái gì hóa sắc?”

Lần này không cần Tiêu Vũ ra tay, Mặc Vũ lại xông lên trên, vừa mới một trận chiến vốn sẽ trả không kết thúc, nó cùng Vệ Lăng Phong còn không có đánh cho đã nghiền.

Vừa là con chim này! Vệ Lăng Phong triệt để mất lý trí, như cái người điên, lại cùng Mặc Vũ đánh lên.

Tiêu Vũ không có lại quay đầu, trực tiếp xông vào vào đến màn ánh sáng phía dưới quang môn bên trong, mặc dù phía sau có La Sát cùng Vệ Lăng Phong hai người, nhưng hắn không phải rất lo lắng, Mặc Vũ thực lực hôm nay không kém, hơn nữa có Tần Ngọc Tụ ở, không có bao nhiêu người có thể làm gì được bọn họ.

Hắn không tiếp tục để ý phía sau việc, tiến vào quang môn.

“Quả nhiên!”

1 đến chỗ này, Tiêu Vũ liền nhận chứng suy nghĩ trong lòng, tầng này màn ánh sáng là một loại cấm chế, tương tự với trận pháp, bày ra người thực lực mạnh mẽ, ở tại bọn hắn cảnh giới này, không ai có thể dựa vào lực mạnh thông qua.

Mà vừa vào này phiến quang môn, một loại phức tạp khí tức từ cửa một phương khác truyền đến, loại khí tức này cùng Thánh lực thập phần cùng loại, ở trong bao hàm vô số đối với con đường tu luyện cảm ngộ.

Chỉ là này cảm ngộ quá khổng lồ, này Thánh lực bên trong bao hàm cảm ngộ, không đủ nó một phần ngàn tỉ. Loại cảm giác này một chút vọt tới, toàn bộ tràn vào trong đầu, người bình thường tất nhiên không thể chịu đựng, người như vậy liền sẽ bị cấm chế lực lượng đẩy ra cửa này.

Nhưng mà, bàn về đối với con đường tu luyện cảm ngộ, ai có thể sánh được Tiêu Vũ cái này đệ nhất chí tôn? Này cảm ngộ còn hơn hắn đến, quả thực quá mức bình thường, hắn không thể ảnh hưởng chút nào, bước lên phía trước mà đi.

“Này…… vậy thì tiến vào?”

Nhan Thu Thủy há hốc mồm, vừa rồi nàng nhưng thân thân nếm thử qua, phía sau cửa lộ ra khí tức rất phức tạp, cái kia khổng lồ cảm ngộ chính là một đống lớn phức tạp tin tức, một chút dũng mãnh vào người trong đầu.

Loại cảm giác đó, tựa như một thác nước nước đột nhiên toàn bộ rót vào một thùng bên trong, người thường làm sao thừa nhận được? Có thể tới Tiêu Vũ này, lại là giống như một chút việc đều không có!

“Mặc dù ta đã thành thói quen người này yêu nghiệt chỗ, có thể mỗi lần thời điểm như thế này, ta đều có loại muốn chửi đổng kích động!” Sở Ngâm Sa ở bên cạnh mở miệng yếu ớt, mặc dù là hắn, đối với Tiêu Vũ cũng không có tốt hơn đánh giá.

Hai người theo nhập viện bắt đầu liền đã quen biết, nhận thức lâu như vậy, Tiêu Vũ cho hắn khiếp sợ nhiều đến hắn hầu như đã chết lặng, có thể mỗi lần nhìn thấy, trong lòng vẫn là không cách nào bình tĩnh.

Trong mấy người, thì mấy Tần Ngọc Tụ đối với Tiêu Vũ hiểu ra ít nhất, nàng vừa rồi cũng đã nếm thử, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ bình yên thông qua, không thể ảnh hưởng chút nào, tươi đẹp như là nàng, trong nội tâm cũng không khỏi có cùng Nhan Thu Thủy giống nhau cảm thụ.

Này thật đúng là một không hơn không kém yêu nghiệt!

“Ngươi rất tốt, không sai để cho ta rất muốn giết, ngày đó có thể sẽ không quá lâu!”

La Sát đứng ở đằng xa, thấy Tiêu Vũ trong môn biến mất, quay bóng lưng của hắn lớn tiếng mở miệng, sau đó không chần chờ chút nào, xoay người rời đi.

“Cái này La Sát, người nào!” Nhan Thu Thủy không nói gì, cái này La Sát làm sao nhìn thấy ai cũng muốn giết, Tiêu Vũ chỉ có điều là yêu nghiệt một vài, lại cũng có thể trở thành là hắn động lên sát cơ lý do!

“A! Cuối cùng sẽ có một ngày, ta phải đem toàn bộ các ngươi chém cho ta dưới súng!”

Một bên khác Vệ Lăng Phong, &# 85 nhìn thấy Tiêu Vũ thuận lợi thông qua, không cam lòng rống to, hắn mặc dù mất lý trí, nhưng cũng biết ở tình huống như vậy hắn đã không có nửa điểm cơ hội, Tần Ngọc Tụ thực lực hắn cũng đã gặp, nếu là cùng Mặc

Vũ đồng loạt ra tay, hắn có lẽ còn muốn chạy đều đi không nổi.

Hơn nữa cơ duyên đã bị Tiêu Vũ đoạt được, cùng với tiếp tục ở lại chỗ này, còn không bằng mau chóng rời khỏi, đi tìm đừng cơ duyên, nếu không còn lại hai nơi cơ duyên bị chiếm, hắn đem không thu hoạch được gì!

“Ngớ ngẩn, cái này còn không phải là bởi vì ngươi lãng phí thời gian, đem tranh cướp cơ duyên thời gian dùng để mai phục chúng ta, như ngươi loại này thì gọi là chết!” Mặc Vũ ở phía sau lớn tiếng mắng, nhìn thấy Vệ Lăng Phong chật vật mà chạy, nó trong lòng cảm thấy thập phần thoải mái.

Nếu là Vệ Lăng Phong khả năng nghe hiểu Thú ngữ, nghe xong lời này khẳng định sẽ nổi điên.

Mặc Vũ nói không sai, hắn vốn có cơ hội chiếm trước những cơ duyên khác, nhưng là bởi vì cái kia ma vương trước sau cùng hắn đối nghịch, lại đang trước mắt bao người cướp đi kinh người như vậy Thánh lực, cho nên hắn mới muốn mai phục Tiêu Vũ, chém giết hắn đồng thời, cũng thuận tiện đem đoàn kia Thánh lực đoạt đến.

Đáng tiếc, thì bởi vì hắn làm ra sự lựa chọn này, dẫn đến bỏ mất chiếm trước cơ duyên thời cơ tốt nhất, hơn nữa không chỉ không thể giết chết Tiêu Vũ, cũng bởi vì Mặc Vũ thực lực đại tiến, ngược lại là đem Kim Vô Ngọc gãy ở nơi đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 214: Chí Tôn Truyền Thừa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Kỳ thực con chim này cũng chơi rất vui, ai, chính là sẽ không nói!”

Nhan Thu Thủy thấy Mặc Vũ ở một bên líu ra líu ríu quay Vệ Lăng Phong gọi bậy, vừa động khởi lấy lòng tâm tư, sau đó nhỏ giọng thầm thì: “Tiêu Vũ người này, cũng không biết trên nơi nào tìm, tùy tiện làm ra hai con Tiểu Thú thực lực đều biến thái như vậy!”

Nghe Nhan Thu Thủy nói thầm, Sở Ngâm Sa khác biệt rất tán thành, lần trước Huyết Lân thì thôi, dù sao có một Huyết Lân tấm, nhưng bây giờ con chim này, trên người rõ ràng là lông chim, lại mỗi một cái đều cùng sắt giống nhau cứng rắn.

Trước sau hai con Tiểu Thú, thực lực lại đều so với mấy người bọn họ mạnh hơn, cái này còn có để cho người sống hay không!

“Chim nhỏ, không bằng sau đó ngươi đi theo ta, ngươi xem, ta có thật nhiều ăn ngon!”

Nhan Thu Thủy khoảng thời gian này ở Thánh cảnh bên trong cũng lấy được một vài linh quả, lúc này toàn bộ đem ra, lại bắt đầu dụ dỗ Mặc Vũ.

“Ngươi nữ nhân này có bị bệnh không? Bắt lại mấy thứ này đã nghĩ lừa gạt bản vương!” Mặc Vũ giận dữ, nhưng mà nó nói Thú ngữ, ở Sở Ngâm Sa bọn người nghe tới nói là thở chít chít tra gọi bậy.

“Này con chim nhỏ tiếng kêu còn thật là dễ nghe, không được, Tiêu Vũ lại có hai con dạng này dị thú, chờ hắn đi ra, ta nhất định hắn để một con cho ta!”

Nhan Thu Thủy không rõ Mặc Vũ nói, còn cảm thấy Mặc Vũ tiếng kêu rất êm tai, sau đó bắt đầu nàng dụ dỗ đại kế.

“……” Mặc Vũ thẳng thắn câm miệng, cùng những người này nói Thú ngữ, đó là tốn nước bọt.

Tiêu Vũ tiến vào quang môn, sau đó không lâu theo một chỗ khác đi ra, đi tới màn ánh sáng một bên khác khu vực, chỉ thấy, nơi đây trống rỗng, hầu như chẳng có cái gì cả, chỉ có không trung lơ lửng một to lớn màu vàng chùm sáng.

“Chí tôn truyền thừa?”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, từ lúc cánh cửa kia bên trong thời điểm, hắn liền cảm giác này cái gọi là cơ duyên không đơn giản, này lộ ra lĩnh ngộ, mơ hồ đã đạt đến chí tôn cấp bậc.

Nhưng mà, làm tận mắt nhìn thấy, cảm nhận được này chùm sáng lộ ra gợn sóng, hắn trong lòng vẫn là sâu sắc khiếp sợ.

Thế gian này không phải là không có chí tôn gì? Nơi này, tại sao lại có cấp chí tôn đừng truyền thừa?

Hơn nữa, chín đại không gian, nếu như từng cái trong không gian cơ duyên đều là cấp chí tôn đừng truyền thừa, cái kia không khỏi cũng quá mức kinh người, người nào có thủ bút lớn như vậy, tại dạng này địa phương lưu lại chín đại không gian, còn có nhiều như vậy chí tôn truyền thừa!

Đi tới trên bầu trời tia sáng kia đoàn phía dưới ngồi xuống, Tiêu Vũ nhắm hai mắt lại, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, đây là ra sao truyền thừa.

Ở Tiêu Vũ theo cái kia phiến quang môn thông qua thời điểm, liền mang ý nghĩa hắn đã chiếm được này truyền thừa tán thành, vì vậy hắn bây giờ muốn làm, chính là ở cái địa phương này yên lặng lĩnh ngộ cùng dung hợp chí tôn truyền thừa.

Loại truyền thừa này, không giống như Thánh lực, Thánh lực có thể khiến người ta thần tốc tiến bộ, tăng cao thực lực, thế nhưng truyền thừa, dù cho tìm được, cũng sẽ không lập tức đối với thực lực có ảnh hưởng, mà là phải năm tháng dài đằng đẵng, thông qua từ từ lĩnh ngộ trong truyền thừa tất cả, từng bước tăng lên.

Có điều, ở mảnh này liền đế đô đều không biết là có hay không tồn tại thiên địa, dù cho chí tôn truyền thừa không thể thần tốc khiến người ta trở nên mạnh mẽ, nhưng cũng tương đương cho người một cái hoạn lộ thênh thang.

Chỉ cần chiếu đoạt được truyền thừa tu luyện, liền có cơ hội vấn đỉnh chí tôn vị trí, đây là bao nhiêu đánh đổi cũng không đổi được.

Truyền thừa dung hợp, vốn là cái quá trình dài dằng dặc, bởi vì trong truyền thừa bao hàm cảm ngộ thái quá khổng lồ, người bình thường chỉ có thể từ từ lĩnh ngộ, từng bước dung hợp, cho nên bên trong thần điện này trước một bước tìm được cơ duyên người, mới có thể đến nay chưa từng xuất hiện, bởi vì vẫn tại dung hợp bên trong.

Thế nhưng chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, cũng không phải vấn đề gì.

Nơi đây cơ duyên đúng là cấp chí tôn đừng truyền thừa không thể nghi ngờ, nhưng chí tôn cũng có mạnh có yếu, nơi đây truyền thừa, còn hơn đời trước của hắn tới nói quả thực không đáng một đồng, trong truyền thừa cảm ngộ cũng kém xa hắn một điểm nhỏ của tảng băng.

Đối với người khác mà nói, này cảm ngộ là thác nước, muốn đựng vào một cái thùng nước, chỉ có thể từ từ đem thùng thành lớn, nhưng Tiêu Vũ có kiếp trước cảm ngộ, này trong truyền thừa cảm ngộ đối với hắn mà nói nhiều lắm cũng chủ chính là một chén nước, dung hợp tốc độ tự nhiên không là người khác có thể so với.

Rất nhanh, trên bầu trời chùm sáng từ từ giảm xuống, theo dung hợp, cái kia chùm sáng cũng đang nhanh chóng nhỏ đi, cuối cùng hóa thành một điểm sáng, tiến vào Tiêu Vũ mi tâm.

“Xem ra chỉ là phổ thông chí tôn truyền thừa, đều không phải là này tuyệt đỉnh chí tôn.”

Tiêu Vũ vội vàng đem này truyền thừa quét một lần, sau đó nhanh chóng lắc đầu.

Đối với người bình thường, này truyền thừa đủ để kinh thế, nhưng đối với hắn, thứ này lại không có gì thực chất giá trị.

“Như vậy một tia chí tôn nguyên thần, đúng là đối với ta có chút tác dụng.”

Tiêu Vũ liền trực tiếp đem cái kia truyền thừa không để mắt đến, đem sự chú ý đặt ở cái kia quang châu bên trên.

Cái gọi là truyền thừa, Trên thực tế đều là cường giả nhân vật đem suốt đời cảm ngộ đều hòa vào một tia trong nguyên thần, dùng phương thức như vậy để cho hậu nhân, truyền thừa này cũng là như thế.

Trước mắt quang châu, kỳ thực chính là chí tôn nhân vật một tia nguyên thần biến thành, cho dù đối với cấp chí tôn nhân vật tới nói này một tia thần niệm có cũng được mà không có cũng được, nhưng đối với bây giờ cảnh giới này Tiêu Vũ, đây chính là hàng thật giá đúng chí tôn nguyên thần, dù cho chỉ có một phần ngàn tỉ, cũng có thể tạo được tác dụng cực lớn.

“Mặc dù chỉ một là sợi tơ nguyên thần, nhưng dù gì cũng tính chí tôn lực lượng, hy vọng có thể áp chế trong cơ thể ta hắc khí.”

Tiêu Vũ ngồi khoanh chân, truyền thừa này đã bị hắn triệt để dung hợp, hơn nữa trong truyền thừa cảm ngộ toàn bộ bị hắn hiểu rõ, đã hoàn toàn biến thành hắn đồ vật, theo ý chí của hắn mà động.

Như bên trong thần điện cái khác tìm được cơ duyên người, dù cho dung hợp truyền thừa, cũng không khả năng khống chế được đoạt được nguyên thần, đây chính là chí tôn lực lượng, chỉ có khi bọn hắn trực tiếp đem truyền thừa hoàn toàn hiểu được, cái kia sợi tơ nguyên thần mới có thể triệt để chịu đựng bọn họ khống chế.

Nhưng là phải làm đến bước này, bọn họ nhất định phải trước tiên đạt được cảnh giới chí tôn, có thể tới lúc đó, này một tia nguyên thần đối với một chí tôn thì có ích lợi gì?

Cũng chính là Tiêu Vũ, đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ sớm là cảnh giới chí tôn, tài năng ở tình huống như vậy dễ dàng khống chế lầu một này nguyên thần.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Theo Tiêu Vũ huy động cái kia nguyên thần lực, U &# 8 trong cơ thể hắn hắc khí, bắt đầu kịch liệt cuồn cuộn.

Chí tôn lực lượng quả nhiên hữu hiệu, khiến những hắc khí này không còn bình tĩnh nữa, ở Tiêu Vũ trong cơ thể không dứt bốc lên, phát ra từng trận tiếng sấm bình thường âm thanh.

“Quả thực khả thi!”

Tiêu Vũ rất chịu khích lệ, tiếp tục huy động, nhưng mà hắn rất nhanh phát hiện, chí tôn nguyên thần mặc dù khả năng áp chế những hắc khí này, nhưng cũng không cách nào đưa đến càng nhiều tác dụng, hắc khí số lượng nhưng vẫn là nhiều như vậy, chí tôn nguyên thần cũng không cách nào tiêu trừ chúng nó!

“Cái này rốt cuộc là thứ gì, lại tà dị đến tận đây!”

Tiêu Vũ có chút há hốc mồm, chí tôn nguyên thần, đây chính là thuộc về chí tôn lực lượng, dù cho đặt ở cửu thiên thế giới, cấp bậc này sức mạnh cũng không có bao nhiêu gì đó có thể chống lại, vậy mà lúc này trong cơ thể hắn hắc khí lại không sợ, mặc dù đã bị một chút ảnh hưởng, nhưng cũng có thể cùng chí tôn lực lượng tranh đấu!

Hắn có chút tê dại da đầu, những hắc khí này một ngày chưa trừ diệt, hắn thì một ngày không cách nào như người thường giống nhau tu luyện, mà trước mắt liền chí tôn lực lượng đều đã vận dụng, lại đều không làm gì được hắc khí kia, kể từ đó, còn có biện pháp gì có thể sử dụng?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 215: Cùng Chung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ mọi cách thử nghiệm, nhưng mà không can thiệp tới hắn làm sao thí, cái kia một đạo chí tôn nguyên thần thủy chung không làm gì được hắn trong cơ thể hắc khí, chỉ có thể đưa đến một vài áp chế hiệu quả, nhưng cũng không phải là rất rõ ràng.

“Nguyên tưởng rằng này cái gọi là cơ duyên khả năng triệt để áp chế những hắc khí này, để cho ta thuận lợi đột phá, không nghĩ tới ngay cả chí tôn lực lượng đều không làm gì được thứ này!”

Tiêu Vũ đau cả đầu, hắc khí kia không cách nào bỏ, hắn thì không cách nào nhanh chóng tu luyện, bằng không mà nói, dùng hắn kiếp trước kiến thức, bây giờ tu vi không biết đã đến trình độ nào, nhưng bây giờ tu luyện một năm có thừa, lại ngay cả hóa khí cảnh đều còn không có đạt được!

“Trên người mẫu thân 6 Hồn giam tâm chú, khoảng cách nguyền rủa phát chỉ còn lại có hai năm tả hữu thời gian, mà ta khoảng cách hiển linh cảnh, còn kém ước chừng bốn cái đại cảnh giới, cứ tiếp như thế, có phải ta thật muốn trơ mắt thấy mẫu thân nguyền rủa phát? Ta không cam lòng, ta không cam lòng!”

Tiêu Vũ ngửa đầu, lần đầu tiên cảm nhận được tuyệt vọng.

Vốn tưởng rằng có kiến thức của kiếp trước, cuối cùng có một ngày có thể giải quyết trong cơ thể này tà dị hắc khí, mà bây giờ liền chí tôn lực lượng đều đã vận dụng, như trước không có kết quả, hắc khí kia liền chí tôn lực lượng đều không thể tiêu trừ, hầu như đã khó giải!

Đây rốt cuộc là cái gì quỷ dị gì đó? Mạnh như Tiêu Vũ, kiếp trước duyệt hết chư thiên, cũng chưa bao giờ từng thấy quỷ dị như thế gì đó.

Nếu là nói hình thái, này khói đen cùng một ít cổ tộc nguyền rủa tương tự, nhưng đời này Tiêu Vũ vẫn chưa tiếp xúc qua này cổ tộc, hơn nữa ở mảnh này vương giả chí cao thiên địa, hắn tin tưởng cũng không có ai có năng lực cho hắn dưới dạng này nguyền rủa.

Quan trọng nhất là, này nguyền rủa hắn đều biết, những hắc khí này mặc dù tương tự, nhưng cũng không thuộc về hắn biết bất luận một loại nào nguyền rủa.

“Còn có cơ hội, chí tôn nguyên thần đối với những hắc khí này cũng không phải hoàn toàn vô hiệu, nếu như có thể lần nữa một vị chí tôn truyền thừa, có lẽ liền đem này đem hắc khí áp chế lại, dù cho không thể tiêu trừ, hẳn là cũng có thể hạ thấp hắc khí kia đối ta ảnh hưởng, tối thiểu có thể cho ta đột phá đến hóa khí cảnh!”

Tiêu Vũ dù sao không phải là cái gì yếu đuối người, rất nhanh sẽ một lần nữa tỉnh lại, tìm kiếm những biện pháp khác.

Bên trong thần điện không phải còn có hai nơi không gian cơ duyên không có bị người tìm được gì? Nếu có thể lại chiếm một chỗ, hắn có lẽ thì có cơ hội.

Nghĩ vậy, Tiêu Vũ không muốn lưu lại, từ trên mặt đất đứng dậy, xưa nay lúc địa phương rời đi.

“Tiêu Vũ, ngươi đi ra? Như thế nào như thế nào, ở trong đó cơ duyên là cái gì, thật là chí cao truyền thừa gì?”

Tần Ngọc Tụ bọn người lại cũng còn chờ ở ngoài cửa, nhìn thấy Tiêu Vũ đi ra, Nhan Thu Thủy cái thứ nhất tiến lên, tràn đầy hưng phấn hỏi dò.

Liên quan tới cơ duyên tin đồn ở bên trong thần điện nàng thật sự nghe quá nhiều,

Nhưng đến bây giờ cũng không ai biết cơ duyên kia rốt cuộc là cái gì.

“Các ngươi làm sao tại đây? Không đi tranh cướp cuối cùng còn lại hai nơi cơ duyên gì?” Tiêu Vũ ngoài ý muốn nói.

“Đã đi thì có ích lợi gì? Nơi này chúng ta qua không được, địa phương khác phỏng chừng cũng giống như vậy.”

Nhan Thu Thủy nhụt chí, nàng dù sao cũng là Thiên Thanh Vũ Viện tứ đại một trong người mới, nhưng mà vào Thánh cảnh, lại phát hiện mình khắp nơi không bằng người, bao nhiêu đã bị một chút đả kích.

“Không chỉ như thế, bên trong thần điện, bây giờ đã không có cơ duyên, ở ngươi sau khi tiến vào không lâu, còn lại mặt khác hai nơi cơ duyên cũng bị người chiếm.” Sở Ngâm Sa cười khổ một tiếng.

Trước đây Sở Ngâm Sa, được người gọi là người điên, nhưng mà từ vào Thánh cảnh, hắn sao lại không phải cùng Nhan Thu Thủy giống nhau, khắp nơi không bằng người.

Hắn hôm nay, trên người ngông cuồng ít đi không biết bao nhiêu, so với trước đây, nhất định chính là hai cái người khác nhau.

“Mặt khác hai cái không gian cơ duyên cũng bị người đạt được? Là ai?” Tiêu Vũ trong lòng một chút thì nguội, vừa định lại chiếm một chỗ cơ duyên, lần nữa một đạo chí tôn nguyên thần, nhưng mà hắn mới vừa xuất hiện, sau cùng hai nơi cơ duyên, cũng phân biệt bị người đoạt được!

Đây không phải đoạn con đường của hắn gì?

“Một là Vũ Vô Cực, một cái khác là La Sát.” Sở Ngâm Sa nụ cười càng lộ vẻ cay đắng, hai người này đều có thể nói là hắn đối thủ cũ, hiện nay không chỉ thực lực đại tiến, vượt qua hắn, còn mỗi loại tìm được cơ duyên.

Giữa bọn họ chênh lệch, tựa hồ càng ngày càng xa.

“Đi thôi, chúng ta trước tiên tìm địa phương an toàn.”

Tiêu Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn, đối với Sở Ngâm Sa loại này người điên tới nói, tiến vào Thánh cảnh phát sinh tất cả, quả thật có thể đối với hắn tạo thành to lớn đả kích.

Thiên tư của hắn vốn không kém gì bất luận người nào, nhưng cũng tựa hồ không được trời cao ưu ái, dĩ nhiên dần dần bị những người cùng thế hệ khác bỏ rơi.

Đoàn người rời đi nơi đây, tìm một địa phương an toàn, Tiêu Vũ sau đó đem đoạt được chí tôn nguyên thần tế đến, khiến cho nổi trên bầu trời, nói: “Đây là cái kia cái gọi là cơ duyên, thừa dịp bây giờ những người khác còn chưa dung hợp hoàn toàn, các ngươi mau chóng tìm hiểu, ngộ được càng nhiều càng tốt!”

“Trời ạ? Cơ duyên thật là truyền thừa? Đây là ra sao truyền thừa, lại khủng bố như vậy!”

“Ngươi…… ngươi thật muốn đem này truyền thừa cho chúng ta tìm hiểu?”

“Tiêu huynh, đây chính là truyền thừa vô thượng, ngươi thật suy nghĩ kỹ gì?”

Nhan Thu Thủy, Sở Ngâm Sa, Thạch Vũ ba người toàn bộ khiếp sợ, ngơ ngác thấy Tiêu Vũ.

Đây chính là bên trong thần điện người người đều ở đây tranh đoạt cơ duyên, là truyền thừa vô thượng, Tiêu Vũ lại mắt cũng không nháy mắt, thì phải lấy ra làm cho bọn họ tìm hiểu?

Vậy thì tương đương với mỗi người bọn họ đều được truyền thừa, không còn là Tiêu Vũ một người sở hữu, như thế cấp bậc gì đó, ai có thể làm được hào phóng như vậy?

“Không có chuyện gì, thứ này đối với ta không trọng yếu, các ngươi mau nhanh dành thời gian.” Tiêu Vũ không nghĩ tới giải thích thêm, này truyền thừa đối với hắn quả thật không có tác dụng gì, duy nhất hữu dụng chính là này chí tôn nguyên thần.

Kỳ thực nếu có thể nói, hắn tự mình dạy dỗ những người này, sẽ so với cái này truyền thừa mạnh hơn trăm lần, ngàn lần, nhưng hắn dạy dỗ tốc độ lại không bằng tìm hiểu truyền thừa tới cũng nhanh, bởi vì truyền thừa là có thể trực tiếp khiến người ta cảm thụ, mà Tiêu Vũ lại chỉ có thể dùng lời nói từng điểm từng điểm dạy dỗ.

Thế cho nên, nếu như hắn muốn đích thân hướng dẫn những người này tu luyện, không có một mấy ngàn thậm chí trên vạn năm, những người này cũng đừng nghĩ trở thành chí tôn, UU đọc sách &# 119; ww. Uu ｋａ &# 110; sh &# 117; &# 46;cｏ &# 109; nhưng tìm hiểu truyền thừa, cho dù là bọn họ không thể nhanh chóng hiểu rõ, chỉ cần có thể nhớ kỹ trong truyền thừa cảm ngộ, chẳng khác nào cho bọn hắn một cái đi thông chí tôn con đường.

“Tiêu Vũ, truyền thừa có thể như vậy cùng chung gì? Cái kia cứ như vậy, những người khác cơ duyên nếu như cũng là truyền thừa, vậy bọn họ sau khi trở về, chẳng phải là lập tức liền có thể dựa vào truyền thừa làm ra một kinh khủng thế lực?”

Tần Ngọc Tụ cũng trở nên động dung, cấp bậc này truyền thừa, nếu như có thể để nhiều người đồng thời tìm hiểu, không bao lâu nữa, một thế lực lớn sẽ quật khởi, đến lúc đó vương thành cùng Thánh viện sẽ phát sinh thế nào thế cuộc biến hóa, dù ai cũng không cách nào đoán trước.

“Không, những người khác đoạt được truyền thừa, là tuyệt đối cùng chung không được, chỉ có chính bọn họ có thể tìm hiểu.” Tiêu Vũ nói.

Ở hết thảy tìm được truyền thừa nhân trung, chỉ có hắn có thể khống chế cái kia một đạo chí tôn nguyên thần, cho nên có thể tế nhượng lại hắn người tham ngộ, những người khác là tuyệt đối không cách nào làm được, đạt được truyền thừa sau cũng chỉ có thể tự tìm hiểu.

Gật gù, Tần Ngọc Tụ không hỏi thêm nữa, mấy người khác cũng là như thế, dồn dập ở Tiêu Vũ ngồi xuống bên người, bắt đầu tìm hiểu này chí tôn truyền thừa.

Đẳng cấp này đừng truyền thừa, chính là Tần Ngọc Tụ cũng không có thể giữ vững bình tĩnh, giống như những người khác, ở Tiêu Vũ bên cạnh tìm hiểu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 216: Thú Vương Hậu Duệ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tìm hiểu truyền thừa, này tương tự với Tiêu Vũ lúc trước tìm hiểu Thánh Bia, bất đồng chính là Thánh Bia bên trong cảm ngộ thập phần hỗn độn, nhưng truyền thừa nhưng có một hoàn chỉnh hệ thống, tương đương bày xong một con đường, không có nhiều như vậy phân nhánh, hậu nhân chỉ cần thuận đường đi, tự nhiên mà ở có thể đạt được lưu lại người thừa kế cảnh giới.

Ngoài ra, truyền thừa chỉ cần tìm hiểu một lần, liền có thể vĩnh cửu khắc họa, sẽ chậm chậm tiêu hóa, mà Thánh Bia bên trong cảm ngộ, bởi vì thái quá hỗn độn, chỉ có thể là hiểu đến bao nhiêu chính là bao nhiêu, hơn nữa chỉ có lĩnh ngộ sau khi mới có thể tiếp tục.

Nếu như nói Thánh Bia bên trong cảm ngộ là một quả trái cây, vậy truyền thừa chính là một viên hạt giống.

Thánh Bia bên trong cảm ngộ, có thể khiến người ta trong khoảng thời gian ngắn có thể có rõ ràng tiến bộ, thế nhưng truyền thừa, lại cần thời gian dài dằng dặc, mới có thể trưởng thành.

Tiêu Vũ đẩy chí tôn nguyên thần, để mấy người từ từ tìm hiểu, chính mình tất là không thể không một lần nữa suy nghĩ, bây giờ hết thảy cơ duyên đều đã bị người đoạt được, hắn nhất định phải lại nghĩ những biện pháp khác, tài năng đột phá đến hóa khí cảnh.

Ở trong suy tính, Tần Ngọc Tụ cái thứ nhất phát sinh ra biến hóa, chỉ thấy nàng thể bốc lên lục quang, cả người có vẻ hờ hững thánh khiết.

Nàng này vốn thì làm cho người ta một loại nếu gần nếu xa cảm giác, sáp nhập vào trong tự nhiên, dù cho đứng ở bên cạnh, cũng rất dễ dàng khiến người ta sao lãng khí tức của nàng, lúc này càng thêm có vẻ mơ hồ.

Chốc lát sau, Tần Ngọc Tụ cái thứ nhất mở mắt, như có ngộ ra.

“Như thế nào?” Tiêu Vũ kinh ngạc, tìm hiểu truyền thừa, không phải là nói càng sớm tỉnh lại càng sau, mà là vừa vặn ngược lại, tìm hiểu thời gian càng ngắn, nói rõ tìm được truyền thừa càng ít.

Dù sao, truyền thừa tuy mạnh, nhưng và không phải người nào đều thích hợp, tựa như có người thích hợp theo văn, có người thích hợp theo võ, cái này cũng là tại sao lúc trước những cơ duyên kia không phải người nào đều có thể được nguyên nhân.

“Truyền thừa đạo này vô thượng, nhưng cũng không thích hợp ta, đối với ta mà nói, chỉ có một ít tham khảo giá trị.”

Tần Ngọc Tụ hờ hững bình tĩnh, đối với Tiêu Vũ lộ ra vài phần mỉm cười.

Tiêu Vũ thán phục, cô gái này quả nhiên không như người thường, dùng Tần Ngọc Tụ toàn năng cùng thiên tư, Tiêu Vũ tin tưởng nàng hoàn toàn có thể lại tìm hiểu một quãng thời gian, nhưng mà nàng nhưng không có.

Rất rõ ràng, nàng này đối với mình theo đuổi đại đạo có rõ ràng nhận thức, ở đây chờ cấp chí tôn đừng truyền thừa trước mặt, nàng lại còn có thể bảo trì hờ hững, chỉ đem cấp chí tôn đừng truyền thừa xem là một tham khảo, mà không có bởi vì này truyền thừa mạnh mẽ thì bỏ chính mình ban đầu chi đạo.

Thì phần này tâm tính mà nói, Tiêu Vũ nhận định, Tần Ngọc Tụ dù cho không có chí tôn truyền thừa dẫn đường, ngày sau thành tựu cũng sẽ không thấp.

Lấy tầm mắt của hắn,

Có thể làm cho hắn cảm thấy tươi đẹp người ít càng thêm ít, cái này Tần Ngọc Tụ tuyệt đối là một cái trong số đó!

“Ai da, xem ra thứ này không thích hợp bản vương a!”

Mặc Vũ sau đó cũng tỉnh táo lại, một trận ảo não, hiển nhiên nó có thể tìm hiểu đến cũng không nhiều.

Kỳ thực điểm này, sớm ở trước đó bọn họ không cách nào thông qua màn ánh sáng thời điểm cũng đã có thể đoán được, bị truyền thừa từ chối, nói rõ bọn họ cũng không thích hợp, cùng truyền thừa độ khớp không cao, bởi vậy lĩnh ngộ không được bao nhiêu, chớ nói chi là dung hợp.

Không lâu về sau, Nhan Thu Thủy, Thạch Vũ, Sở Ngâm Sa ba người cũng lục tục tỉnh lại, mỗi loại chiếm được bất đồng thu hoạch.

Mặc dù không thể hoàn toàn lĩnh ngộ truyền thừa, nhưng dù chỉ là trong đó một góc, cũng đủ rồi, đây là chí tôn truyền thừa, mặc dù là chỉ hiểu đến một phần ngàn vạn, đều đủ để vì bọn họ mở ra một cái hoàn toàn con đường khác nhau.

Chín đại không gian lớn nhất cơ duyên đều bị người khác nhau đoạt được, bên trong thần điện cực kỳ tranh đoạt kịch liệt đã qua, ở tiếp được trong một đoạn thời gian, chín không gian đều nghênh đón một đoạn an ổn thời kỳ.

Đương nhiên, chín trong không gian vẫn có các loại cơ duyên, nơi này có thật nhiều quý giá dị thường gì đó, tựa như Tiêu Vũ lần trước đoạt được hỗn độn thạch giống nhau.

Này không có được cơ duyên lớn người, bây giờ vẫn còn đang thần điện ở trong càn quét, tìm kiếm những cơ duyên khác, tranh cướp cũng vẫn tồn tại như cũ, chỉ là không có kịch liệt như vậy thôi.

Tiêu Vũ cũng cùng Mặc Vũ ở chín đại không gian đều đi một chuyến, tản ra mạnh mẽ thần niệm, muốn nhìn một chút này chín trong không gian còn có hay không cái gì trân quý gì đó, nhưng mà lại là không thu hoạch được gì.

Đã đến giờ một ngày kia, chín trong không gian nên bị người tìm được đều bị chiếm được, bây giờ đã không có gì nhiều lắm vật có giá trị.

Có điều xoay chuyển này một vòng sau, Tiêu Vũ lại phát hiện một vấn đề, chính là Thánh lực ngọn nguồn, đến nay chưa từng có người tìm được.

Hắn vốn cho rằng Thánh lực bên trong cảm ngộ là đã bị này chí tôn truyền thừa ảnh hưởng, nhưng sau đó phát hiện đều không phải là như thế, tuy là cùng một cấp bậc, nhưng Thánh lực bao hàm cảm ngộ rõ ràng càng thêm bất phàm, muốn ở này chí tôn truyền thừa bên trên!

“Có phải đó mới là cuối cùng cơ duyên?” Tiêu Vũ có điều suy đoán, thế nhưng là không thể xác định.

Khoảng thời gian này lúc, Mặc Vũ điên cuồng ở chín đại trong không gian càn quét, làm không biết mệt, mặc dù Thánh lực đối với nó đã không có hiệu quả gì, nhưng nó chỉ thích mọi nơi cùng người tranh, đi tới chỗ nào đều khiến cho náo loạn.

Một quãng thời gian hạ xuống, bên trong thần điện tất cả mọi người biết nó là ma vương nuôi chim, thực lực mạnh quá mức, bất kể đi đến nơi nào đều người người né tránh, làm cho tất cả mọi người đều đối với nó hận đến nghiến răng, nhưng cũng đánh không lại.

Trừ Tiêu Vũ ở ngoài, cái khác tìm được cơ duyên người dung hợp tốc độ đều vô cùng chầm chậm, thẳng đến hơn nửa tháng, những nhân tài này lục tục hoàn thành dung hợp, 11 ở bên trong thần điện hiện thân.

Đến lúc này, bên trong thần điện bầu không khí một lần nữa khẩn trương, bởi vì, này thú vương hậu duệ, cùng nhân tộc nhân vật đứng đầu, rốt cục có điều tiếp xúc, và sản sinh va chạm.

Trước đây bởi vì thú vương hậu duệ trước tiên vào thần điện, sau đó liền chiếm cứ ba chỗ cơ duyên, còn lại thú vương hậu duệ thì lại không có lại xuất hiện, hiện nay theo tìm được cơ duyên mọi người lục tục xuất hiện, này thú vương hậu duệ tự nhiên là không thể tránh né cùng nhân tộc tao ngộ rồi.

“Con dị thú này thật mạnh, một con cáo thú, lại tổn thương Mộc Hàn Yên!”

Ngày hôm đó, một cái tin truyền ra, tất cả Nhân tộc chấn động, một con cáo xanh cùng Mộc Hàn Yên phát sinh xung đột, gợi ra đại chiến, kết quả song song bị thương, mỗi loại thối lui.

“Hì hì, thật là lợi hại nữ tử nha, hôm nào nhất định phải trở lại cố gắng tìm ngươi vui đùa một chút!”

Đầu kia cáo xanh rời đi trước khi, miệng nói tiếng người, tiếng nói là nữ tử, mang theo nói không nên lời vẻ quyến rũ.

Nó một đôi màu xanh lục cáo mắt, trong mắt lộ ra nói không nên lời yêu dị, nghe nói có người chỉ liếc mắt nhìn, liền trực tiếp mất hồn, ngây tại chỗ, sau khi vô luận người làm sao kêu đều không cách nào thanh tỉnh được.

“Lăng Đế đạt được truyền thừa cũng đến núi, cùng thú tộc một con sói bạc ra tay quá nặng, bị trọng thương!”

Vừa một ngày, U &# 8 một cái tin tức khác truyền đến, Lăng Đế xuất quan, trên người chịu nhật nguyệt hai bánh, cùng một con vương tộc hậu duệ đại chiến, cuối cùng hoàng kim chiến y thiếu chút nữa bị xé nát, người bị thương nặng, có điều đầu kia sói bạc tựa hồ cũng bị hắn trọng thương.

Bây giờ Lăng Đế, thực lực tuyệt đối không kém gì Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong bọn người, trên người chịu hai bánh, hơn nữa hoàng kim cự kiếm cùng chiến y, sức chiến đấu vô cùng, đầu kia sói bạc có thể cùng hắn đại chiến, thực lực thập phần khủng bố.

Đồng nhất, một đầu khác vương tộc dị thú ở chín đại trong không gian tìm kiếm khắp nơi, đến mỗi một chỗ không gian đều sẽ mở miệng: “Nghe nói các ngươi nhân tộc ở trong có người kêu ma vương? Người đâu? Đến đây đến đây, đi ra cùng ta đại chiến một trận, ta không chịu nổi có người dùng loại này ngông cuồng tên gọi!”

Này ba con thú vương hậu duệ, đều có cao cấp huyết thống, mặc dù không thể hóa thành hình người, nhưng cũng khả năng nói tiếng người.

Chúng nó chính là sớm nhất chiếm cứ ba chỗ cơ duyên ở con dị thú.

Chín đại không gian yên tĩnh bị phá vỡ, ma vương thực lực người nào không biết? Lúc trước còn đã lấy một chọi hai, đại chiến Vệ Lăng Phong cùng sát thần La Sát, cuối cùng thong dong rút đi, giành được một chỗ cơ duyên.

Cuối cùng một con thú vương hậu duệ, lại chín đại trong không gian điên cuồng tìm kiếm ma vương, muốn cùng ma vương đại chiến!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 217: Ma Vương Cùng Tiện Chim

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ ma vương tên gọi, bây giờ ở chín đại trong không gian không ai không biết, lúc trước hắn độc chiến hai đại đỉnh tiêm thanh niên, theo hai người trong tay giành lại tài nguyên sự tình, sớm ở bên trong thần điện truyền ra.

Hơn nữa, bên trong thần điện người nào không biết, tên ma vương này có cái ham muốn, bên cạnh nuôi một con chim!

Con chim này khoảng thời gian này nhưng để Thánh cảnh bên trong không ít người đều ăn tới vị đắng, rất nhiều người nhọc nhằn khổ sở, tìm tới cái linh vật, kết quả con chim này đột nhiên xuất hiện, đem không ít người linh vật đều cho đoạt.

Hơn làm người tức giận chính là, con chim này đoạt linh vật sau khi cũng không trốn đi, mà là cố ý chọc giận người, như là cái kia linh quả một loại linh vật, con chim này cướp được sau khi cũng không ăn, thì dùng để quẹt một chút mông, sau đó lại lần nữa ném trở về.

Loại hành vi này tại chỗ khiến cho đám kia để liều mạng tranh đoạt người muốn nổi khùng, một đám người quyết đấu sinh tử, kết quả con chim này đến rồi một màn như thế, này làm cho bọn họ làm sao bây giờ?

Tiếp tục cướp lấy? Con chim này rõ ràng là cố ý, trước mặt bọn họ mặt bắt lại này linh quả lau một chút mông, sau đó vừa vứt trở về, đừng nói bên cạnh còn có nhiều người như vậy chờ cướp lấy, coi như không có, này linh quả đoạt lại còn có thể ăn không?

Không đoạt, phía trước quyết đấu sinh tử, tựa hồ cũng đều lãng phí, hơn nữa cái kia linh quả quý giá, nhưng đủ để làm người liều mạng.

Bọn họ những người này không phải là này nhân vật đứng đầu, chưa từng tìm được bao nhiêu Thánh lực, cũng không giành được cơ duyên lớn, duy nhất khả năng tranh đoạt cơ duyên chính là này bị nhân vật đứng đầu quên gì đó, có thể nhưng lại toát ra như vậy một con làm người tức giận chim!

Cho nên mỗi lần kết quả chính là, liều mạng tranh cướp linh vật người toàn bộ nổi khùng, điên cuồng đuổi giết con chim này, nhưng mà con chim kia bay ở không trung, tốc độ cực nhanh, căn bản đuổi không kịp.

Cực kỳ làm người phát điên là con chim này vừa chạy còn vừa quay đầu lại, đem một đám người truy sát làm khỉ giống nhau lưu, khi mọi người không muốn đuổi theo thời điểm, nó vừa chủ động rơi xuống đất, nhưng mà trên người một thân lông chim lại cứng rắn vô cùng, căn bản không người khả năng tổn thương được!

Những chuyện tương tự trong đoạn thời gian này đã xảy ra không biết bao nhiêu lần, mọi người cũng đều đã nhìn ra, con chim này rõ ràng là cố ý bực người đây!

Tất cả mọi người đối với ma vương nuôi con chim này hận đến không được, thế nhưng là lấy nó một chút biện pháp cũng không có.

Cũng bởi vì việc này, bây giờ bên trong thần điện người người đều biết, ma vương nuôi như vậy một con chim, ma vương tên gọi cũng bởi vậy trở nên càng thêm vang dội, không nói những cái khác, hắn khả năng thu phục đạt được con chim này, thực lực tuyệt đối không cho hoài nghi.

Thậm chí, bởi vì con chim kia quá tuyển người hận, liên quan lấy ma vương tên tuổi ở bên trong thần điện cũng xấu.

Mọi người đem Tiêu Vũ xưng là ma vương, đem Mặc Vũ lại xưng là tiện chim.

Hiện nay, một con thú vương hậu duệ xuất hiện, tìm kiếm khắp nơi ma vương, muốn cùng ma vương một trận chiến, bên trong thần điện mọi người cũng là khiếp sợ, vừa là trông chờ.

Không biết có bao nhiêu người đều ngóng nhìn con này thú vương hậu duệ khả năng đánh bại ma vương, sau đó sẽ ác liệt dạy dỗ con kia tiện chim, tiện đem nhất trên người nó lông cho lột sạch!

Nhưng mà cũng có nhiều người hơn không coi trọng, ma vương thực lực quá mạnh mẽ, chuyện này đối với bên trong thần điện sớm không phải bí mật, con này thú vương hậu duệ phỏng chừng cũng là cùng con kia cáo xanh cùng sói bạc gần như, rất nhiều người cho rằng nó khó có thể chiến thắng.

“Chạy đi đâu đến gì đó, lại phách lối như vậy, đợi bản vương đi dạy dỗ hắn!”

Mặc Vũ nghe đến tin tức truyền đến sau, đã nghĩ lập tức lên đường, tìm đầu kia thú vương hậu duệ động thủ. Nó cũng không phải muốn vì Tiêu Vũ ra mặt, mà là căn bản không rảnh rỗi, chỉ thích mọi nơi gây sự.

“Đừng có mơ, không cần để ý.”

Tiêu Vũ đưa nó ngăn lại, hắn đương nhiên sẽ không bởi vì con dị thú kia vài câu khiêu khích thì ấm đầu đi tìm đối phương đại chiến, cái kia không khỏi cũng quá trẻ con.

“Khoảng thời gian này ta cảm giác sẽ có việc phát sinh, ngươi khoảng thời gian này cũng an phận một chút, tận lực không muốn chia lìa.” Tiêu Vũ lần nữa nhắc nhở, Mặc Vũ mới bằng lòng an phận hạ xuống.

Bây giờ, bên trong thần điện tìm được cơ duyên chín người đều đã xuất hiện, nhưng mà rời đi thần điện cái lối đi kia, lại chậm chạp không có bị mở ra, bởi vậy bên trong thần điện người như trước chỉ có thể ở lại chỗ này, không chỗ nào có thể đi.

Tiêu Vũ cảm giác, thần điện này như là có người đang thao túng, hiện nay chín trong không gian lớn nhất cơ duyên đều đã bị người tìm được, thông đạo rời đi lại chậm chạp không ra, rất có thể sắp sửa có những chuyện khác phát sinh.

“Ma vương, ngươi sợ gì? Vì sao không dám tới đánh với ta một trận, cái gọi là ma vương chính là một hạng người nhát gan gì?”

Đầu kia thú vương hậu duệ tiếp tục ở chín đại trong không gian tìm kiếm, chung quanh kêu gọi, mượn nữa thần điện mọi người miệng, khiến cái này lời truyền đến Tiêu Vũ trong tai.

“Tên khốn kiếp này hơi quá đáng, nếu để cho bản vương gặp phải, nhất định cho ngươi răng rơi đầy đất!” Mặc Vũ tức giận đến không được, Tiêu Vũ như thế bị người khiêu khích, ngay tiếp theo nó đều uất ức không ngớt, hận không thể nhanh chóng đi tìm đầu kia thú vương hậu duệ đại chiến.

“Ma vương, ngươi quá làm ta thất vọng rồi, nếu như ngươi thật sợ hãi, ta có thể cho ngươi trăm chiêu!”

“Nghe nói bên cạnh ngươi cũng không có thiếu tay giỏi, nếu như ngươi sợ hãi nói, cũng có thể kêu lên bọn họ, ta một mình đối phó các ngươi hết thảy!”

Con này thú vương hậu duệ không dứt ở bên trong thần điện thả ra hào ngôn, trong lời nói hiển lộ hết xem thường, tựa hồ không một chút nào đem Tiêu Vũ để vào trong mắt.

Nó hình thái là một con bạch sư, mọc ra ba cái đầu, một thân bộ lông thuần trắng như tuyết, sáng như trù đoạn, hiển lộ hết cao quý khí tức.

Bây giờ bên trong thần điện người người đều chú ý tới chuyện này, vì vậy con sư tử này vô luận là ở đâu, nó nói lời đều sẽ rất truyền khắp chín đại không gian, để Tiêu Vũ biết.

“Con mèo này quá kiêu ngạo, không được, bản vương không nhịn được!” Mặc Vũ hầu như phát điên hơn, quả thực muốn tìm đầu kia sư tử liều mạng.

Nếu không có Tiêu Vũ dùng chém ngày 8 dực áp chế, nó nói không chừng thật ngay lập tức sẽ đi tìm con kia sư tử đại chiến.

“Xảy ra chuyện gì? Ma vương lại không hề có một chút đáp lại, có phải hắn thật sợ?”

“Ma vương làm sao vậy? Lúc trước không phải còn đại chiến Vệ Lăng Phong cùng sát thần gì, tại sao thời điểm như thế này một điểm đáp lại cũng không có?”

“Theo ta thấy ma vương là thật sợ, nghe nói đầu sư tử là cái kia 3 con dị thú bên trong thực lực mạnh nhất, ma vương phỏng chừng cũng không có chiến thắng nó nắm chắc.”

“Hừ, cái gì ma vương, cũng chính là người khác cho gọi, có điều chính là một nhát gan bọn chuột nhắt!”

“Chịu đựng dị thú khiêu khích, thậm chí ngay cả mặt cũng không dám ra ngoài, tên ma vương này thật là một loại nhát gan, cho ta nhân tộc trên mặt bôi đen!”

Bởi vì Tiêu Vũ chưa từng để ý tới đầu kia sư tử, bên trong thần điện dần dần truyền ra những thanh âm khác.

Lúc bắt đầu mọi người nghi hoặc, ma vương vì sao không có bất kỳ đáp lại nào? Chờ qua sau một thời gian ngắn, mọi người dần dần hoài nghi hắn là sợ con sư tử này, không dám tiến đến ứng chiến.

Đến cuối cùng, bên trong thần điện người thậm chí bắt đầu mắng to lên Tiêu Vũ, gọi bằng hắn thân thể là nhân tộc, bị dị thú khiêu khích thậm chí ngay cả mặt đều không dám lộ, trực tiếp bị sợ vỡ mật, là nhân tộc sỉ nhục!

Chính là Tiêu Vũ cũng thật không ngờ, thì chuyện như vậy, lại cũng có thể bị những người này lên cao đến độ cao như thế, dĩ nhiên diễn biến thành dị thú cùng giữa nhân tộc tranh đấu!

“Ngươi trong óc cũng không biết đang suy nghĩ gì, bị người như vậy khiêu khích, lại còn chịu được!” Mặc Vũ đã sớm đối với hắn rất nhiều bất mãn.

Nó tuy là dị thú, cùng đầu kia sư tử lẽ ra nên đứng ở cùng trận tuyến, nhưng ở vào thời điểm này, nó lại là không hề có một chút nào loại này tỉnh ngộ, sao quan tâm cái gì thú tộc cùng nhân tộc tranh?

“Đoành!”

Ngày đó, chín đại không gian đột nhiên hiện thời chấn động, mỗi nơi không gian bầu trời đồng thời xuất hiện một cái đường đi sâu thăm thẳm, không biết đi thông phương nào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 218: Thánh Bia Nguyên Do

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Rốt cuộc đã đến!” Tiêu Vũ ngửa đầu, nhìn cái kia sâu thẳm đường hầm không thời gian.

Bên trong thần điện cơ duyên cơ hồ đều đã bị người khác nhau tìm được, nhưng thông đạo rời đi lại chậm chạp không ra, hắn cũng cảm giác nên muốn xảy ra chuyện gì.

Hiện nay, chín đại không gian đồng thời xuất hiện thông đạo, cái lối đi này tuyệt đối không phải rời đi thần điện thông đạo, rất có thể là đi thông địa phương khác.

“Đi!”

Tiêu Vũ nói một tiếng, cùng mọi người đồng thời tiến vào thông đạo.

Bên trong thần điện người, cho dù là không có biết hay không cái lối đi này đi thông nơi nào, lúc này cũng dồn dập hành động, tranh tiên khủng hậu tiến vào trong thông đạo.

Tựa như ban đầu đi vào thánh điện giống nhau, một đám người e sợ cho cơ duyên bị người cãi trước tiên, mà sau khi sự thật cũng chứng minh, tân tiến thần điện thú tộc giành trước chiếm cứ ba chỗ cơ duyên, bởi vậy có thể thấy được ở vào thời điểm này cướp lấy được tiên cơ là trọng yếu cỡ nào.

“Đây là nơi nào?”

Mặc Vũ là hưng phấn nhất, khoảng thời gian này tới nay nó đến chỗ tốt nhiều nhất, tiến bộ cũng là lớn nhất một, khi thấy thông đạo một khắc đó, hắn không cần Tiêu Vũ mở miệng, giành trước thì bay vào trong đó.

Tiêu Vũ cùng Tần Ngọc Tụ bọn người cùng ở sau lưng mọi người, chỉ thấy thông đạo cửa ra, vừa là mặt khác một vùng không gian, phóng tầm mắt tạ đi bốn phía đen kịt một màu, tất cả đều là hư không vô tận, chỉ có dưới chân một to lớn bình đài, cho người đặt chân.

“Đây là địa phương nào? Cơ duyên đâu, cơ duyên ở đâu?”

Liên tiếp đến chỗ này đều không phải là chỉ có một thông đạo, chín đại không gian xuất hiện thông đạo, đều liền dẫn tới nơi đây.

Những không gian khác người tiến lại bên trong, liền đang nhìn chung quanh, muốn tìm kiếm cơ duyên, nhưng mà nơi này im ắng, ngoại trừ hư không vô tận ở ngoài, này to lớn bình đài liếc mắt liền thấy được cuối, nơi nào tồn tại cơ duyên gì?

“Đây là cái kia mấy con thú vương theo như lời cuối cùng cơ duyên? Làm sao chẳng có cái gì cả, chỉ có mấy mặt bia!”

Thiếu niên tóc trắng theo đường hầm không thời gian bên trong đi ra, nổi giữa không trung hướng về chung quanh quan sát một chút, hơi có bất mãn mở miệng.

Thanh âm của hắn vừa ra, nơi đây tiếng ồn ào một chút thì an tĩnh đi xuống, thiếu niên tóc trắng này khủng bố, ở bên trong thần điện so với Tiêu Vũ ma vương tên một điểm cũng không yếu.

Hắn tuy là một bộ bộ dáng thiếu niên, thoạt nhìn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, nhưng một thân thực lực lại khủng bố phi thường, ít có người gan dạ trêu chọc.

“Đột nhiên làm ra thông đạo,

Đem chúng ta đều tụ ở một nơi như vậy, mục đích ở đâu?” Lăng Đế xuất từ một con đường bên trong xuất hiện, nhìn quanh qua đi mở miệng như thế.

So với trước đây, hắn hôm nay có vẻ càng thêm bất phàm, trên người chiến y phát ra kim quang, trước kia bị Tiêu Vũ xé ra lỗ hổng đã biến mất, khiến cho hắn thoạt nhìn giống như một pho tượng chiến thần.

“Khanh khách, nhiều người như vậy loài thiên kiêu tụ tập cùng một chỗ đâu, còn thật là khiến người ta có chút sợ hãi ạ!”

Kiều mỵ nụ cười, đột nhiên vang lên, trong thanh âm vẻ quyến rũ khiến người ta cảm thấy có một cô gái ở bên tai mình nói nhỏ, thập phần câu người.

Chỉ thấy, một con cáo xanh, từ từ theo trong đường nối đi ra, mặc dù bề ngoài là 1 con dị thú, có thể cho người cảm giác lại quyến rũ cực điểm, tựa như 1 người mỹ nữ tuyệt thế, từng cái động tác đều lộ ra một loại mê hoặc tâm ý.

“Mấy cái nhân tộc tính là gì, chọc ta, toàn bộ chém sạch sẽ!” Đầu kia sói bạc cũng xuất hiện, một thân bộ lông màu bạc, khiến cho nó thoạt nhìn rồi cùng xa xa Lăng Đế giống nhau mát mắt.

Một vàng một bạc, hai người này đều hết sức lôi kéo người ta chú ý, hơn nữa bọn họ còn từng đại chiến, lúc này gặp lại, lẫn nhau trong ánh mắt đều lộ ra vài phần sát ý.

“Ma vương? Có tới không? Nếu như đến rồi, mau tới đánh với ta một trận!”

Vừa là một thanh âm, tất cả mọi người lộ ra sắc mặt khác thường, bây giờ sẽ nói chuyện như vậy, hơn nữa đối với ma vương cố chấp như vậy, ngoại trừ đầu kia ba con tuyết sư ở ngoài còn có ai?

Cáo xanh, sói bạc, tuyết sư, này tam đại thú vương hậu duệ đều đến, mỗi một con đều không phải là nhân vật bình thường, thực lực cường hãn, không kém ai loài đứng đầu thanh niên.

Này địa nhân tộc tuy nhiều, nhưng đối với này 3 con dị thú, thật đúng là không ai dám vây công bọn họ, phải biết rằng thần điện này ở ngoài còn có bảy con thú vương tại kia chờ đây, mặc dù bảy đại thú vương đã nói cạnh tranh công bình, chúng nó sẽ không nhúng tay, nhưng nếu như nhân tộc vây công này dị thú, ai biết còn có thể hay không thể còn sống rời đi?

Ở bầu không khí như thế này bên trong, một vài tiến vào thần điện sau sẽ không ra mặt nhân vật đến cũng lục tục xuất hiện, như là cái kia Mai Nhất Thu, Giang Xuyên hai người, sau khi Vũ Vô Cực, La Sát cùng Vệ Lăng Phong cũng trước sau hiện thân, đương nhiên cũng không thiếu được Vương Đằng cùng Mộc Hàn Yên.

Ngoài ra, thú vương hậu duệ cũng không phải chỉ có cái kia ba con, mà là có trọn vẹn mười con, chỉ là mặt khác bảy con vẫn chưa chiếm được phân tán ở chín đại trong không gian cơ duyên thôi, nói vậy cũng là bị cơ duyên chỗ đánh trả.

Thế nhưng, không được đến cơ duyên, cái này cũng là thú vương hậu duệ, thực lực không có một con yếu hơn nhân tộc này thiên kiêu.

Thập đại thú vương hậu duệ cùng phần đông thiên kiêu gom lại một chỗ, bực này không khí để này thanh niên bình thường cơ hồ đều muốn không kịp thở, giữa nhân tộc dù cho lẫn nhau có cừu oán người, vào lúc này đối mặt thập đại thú vương hậu duệ, cũng không dám tùy tiện ra tay, kể cả La Sát cũng chỉ là mang đầy sát ý nhìn thoáng qua Mộc Hàn Yên, không có ra tay.

Nếu ở bình thường, hắn sớm giết tiến lên, Mộc Hàn Yên bây giờ khi hắn phải giết trên danh sách, nhưng xếp ở vị trí thứ nhất!

“Tiêu Vũ, ngươi xem nơi đó.” Tần Ngọc Tụ nói khẽ với Tiêu Vũ ý bảo, chỉ về phía trước.

Tiêu Vũ gật gù, hắn sớm phát hiện.

Chỉ thấy cái sân thượng này phía trước, có sáu toà cầu, đi thông hư không vô tận ở chỗ sâu trong, nhìn không tới cuối. Này cầu trước mặc dù không có bất kỳ ngăn trở nào, nhưng này hư không vô tận cho người dị thường lại giống như cất dấu cái gì thượng cổ cự thú, không người can đảm liều lĩnh.

Ở sáu toà cầu phía trước, mỗi người có một khối to lớn bia đá, bia trên có khắc một to lớn phù hiệu, rất là phức tạp, không ai khả năng xem hiểu đó là ý gì.

“Đại đạo phù hiệu?” Chỉ có Tiêu Vũ nhìn ra, đây không phải là chữ viết, mà là đại đạo phù hiệu.

Giống như ấn phù giống nhau, cái này cũng là đại đạo hình, mặc dù không phải là chữ viết, nhưng cũng có đối ứng ý tứ.

Này 6 mặt lớn trên tấm bia đại đạo phù hiệu, từng cái phù hiệu liền đại biểu một loại thiên địa đại đạo.

“Vũ Viện bên trong Thánh Bia, nguyên lai là như vậy đến!” Thấy cảnh này, Tiêu Vũ trong lòng có chút quái dị.

Này 6 mặt bia tuyệt đối là xuất từ chí tôn tay, dù chỉ là một mặt bia, bia cái trước đại đạo phù hiệu, liền hầu như khả năng sẽ thật sự thiên địa đại đạo hoàn toàn suy diễn.

Mà 6 mặt bia bên cạnh, tán lạc vô số hòn đá, này hòn đá chất liệu, cùng Thiên Thanh Vũ Viện sáu khối Thánh Bia giống nhau như đúc.

Tiêu Vũ một chút liền hiểu, Vũ Viện từng có người từng tới nơi đây, trong viện cái kia 6 mặt Thánh Bia, chỉ có điều là từ này 6 mặt đạo bia bên cạnh nhặt về đi tảng đá.

Những tảng đá kia bởi vì tại đây 6 mặt đạo bia trước thả quá lâu, đã còn đã đã bị 6 mặt trên tấm bia lộ ra đạo ý ảnh hưởng, sinh ra một tia giống nhau đạo ý.

Nhưng mà chính là như vậy sáu khối tảng đá, đối với Thiên Thanh Vũ Viện tới nói, liền đã là chí bảo.

Không phải Thiên Thanh Vũ Viện rác rưởi, mà là lưu lại này 6 mặt bia người cảnh giới rất cao, dù chỉ là 6 bia bên cạnh phân tán hòn đá, cũng có thể để Thiên Thanh Vũ Viện những cảnh giới kia người thời gian dài tìm hiểu.

“Chẳng trách Thiên Thanh Vũ Viện khắp nơi là bia, ngoại trừ cái kia 6 mặt Thánh Bia ở ngoài, còn ở mỗi một khu vực đều dựng lên một khối xếp hạng bia, quá nửa là chịu đựng ảnh hưởng này.”

Biết được Thiên Thanh Vũ Viện này bia nguyên do, Tiêu Vũ cũng nói không nên lời mình là một tâm tình gì, Thiên Thanh Vũ Viện này bia, hắn trước đây nhưng đều tiếp xúc toàn bộ.

Nếu nói, Vũ Viện bên trong tiếp xúc bia sổ lượng nhiều nhất, nên chính là hắn.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta xin lỗi mọi người, hôm nay canh năm không được nữa, hôm nay 1 huynh đệ sinh nhật, cứng đem ta kéo ra ngoài, sau đó ta đã bị rót. Vừa mới trở về không bao lâu, cả người còn chóng mặt, sau khi ngồi xuống kiên trì gõ một chương thật sự không chịu nổi, đầu vô cùng đau đớn, xin mọi người cho phép ta lười biếng một ngày, tựa như câu nói kia nói: Cho ta gà nhi thả ngày nghỉ a, mọi người thì tất cả làm cho ta này đôi mỗi ngày gõ bàn phím tay nhỏ thả một ngày nhỏ giả.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 219: Cuối Cùng Cơ Duyên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Các ngươi xem, nơi đó có người!”

Đột nhiên, trong đám người truyền đến kinh hô, một gã thanh niên đầy mặt kinh khủng, chỉ về sâu trong hư không.

Mọi người cùng nhau quay đầu, chỉ thấy tại kia hư không vô tận bên trong, một đạo bóng người màu trắng từ sâu trong hư không từ từ đi tới.

Người này cất bước ở trong hư không, trên người phát ra ánh sáng nhạt, ở đen kịt sâu trong hư không có vẻ dị thường mát mắt, từng bước từng bước hướng về nơi đây gần sát.

“Nơi này lại có còn sống sinh linh!”

“Sẽ không phải là cái gì u linh?”

Một đám người lông tơ nổ lên, chính là thiếu niên tóc trắng các loại nhân vật đứng đầu, trên mặt cũng lộ ra vài phần nghiêm nghị.

Đạo nhân ảnh kia dần dần gần rồi, từ sâu trong hư không đi tới bình đài trước khi.

Đây là một cái tóc trắng phơ lão nhân, hơn nữa trên người toàn thân áo trắng, quần áo trắng Bạch Phong, có loại tiên phong đạo cốt ý tứ, trên mặt mang theo ba phần mỉm cười, từ hắn trên người hoàn toàn không cảm giác loại kia làm người ta sợ hãi khí tức, tựa hồ như là một phàm nhân, mà không phải cái gì cường giả khủng bố.

Nhưng mà, người ở chỗ này không có một cái nào dám xem thường, người lão giả này xuất hiện phương thức quá quái dị, từ cái này thần bí sâu trong hư không mà đến, nhưng lại khả năng ở trong hư không cất bước, ai dám đem hắn xem là người bình thường?

“Ha ha, xem ra nhỏ trong chín ngày hết thảy chí tôn truyền thừa, đều đã bị các ngươi tìm được, không sai, đến cơ duyên mọi người hết sức xuất sắc, không làm ta thất vọng.”

Người lão giả này mang theo ý cười mở miệng, ánh mắt từ chiếm được cơ duyên 9 trên thân thể người 11 đảo qua, cuối cùng rơi vào Tiêu Vũ trên người thời gian, ánh mắt của hắn lại dừng lại vô cùng lâu, hơn nữa nụ cười trên mặt tựa hồ càng thêm rõ ràng.

“Xem ra những không gian khác bên trong cơ duyên cũng là chí tôn truyền thừa!” Tiêu Vũ nghe xong lời của lão nhân, nhưng trong lòng thì nghĩ tới rất nhiều.

Lại có thể có người khả năng đồng thời tìm được chín vị chí tôn nhân vật truyền thừa, lưu ở nơi này, vậy thực lực của người này đến mạnh bao nhiêu? Hắn lưu lại những truyền thừa khác, lại có mục đích thế nào, bồi dưỡng được chín chí tôn nhân vật, là vì cái gì?

Trước lúc này, Tiêu Vũ liền hoài nghi này chín đại không gian là có người hay không muốn dùng để diễn biến cửu thiên thế giới, hiện nay xem ra, hắn suy đoán đã có thể xác định, bởi vì hắn rõ ràng nghe xong ông già này trong miệng nói ra “Nhỏ cửu thiên” ba chữ.

Đến tột cùng là ai thử nghiệm diễn biến cửu thiên thế giới?

Người này đã khả năng có nắm chín đại chí tôn truyền thừa nhân vật, tuyệt đối không phải người bình thường, dù cho thả Tiêu Vũ kiếp trước, chỉ sợ cũng đứng đầu nhất lưu chí tôn.

Chỉ là hắn không nghĩ ra,

Người này vừa là diễn biến cửu thiên thế giới, vừa rõ ràng như thế muốn bồi dưỡng được chí tôn nhân vật, hơn nữa còn là chín người nhiều, đến tột cùng là mục đích thế nào, đáng giá này như thế đại phí tâm tư?

Tiêu Vũ tin tưởng, có thể được chín đại chí tôn truyền thừa, thực lực của người này ở chí tôn bên trong cũng tuyệt đối không phải người yếu, cường giả như vậy, có bao nhiêu sự tình khả năng làm khó được hắn?

Đào tạo chí tôn, đây cũng không phải là một sớm một chiều sự tình, mấy chục ngàn năm chờ đợi đều là nhẹ, người này có thực lực như vậy, còn muốn hao phí như thế tâm lực, diễn biến cửu thiên, không tiếc chờ đợi mấy chục ngàn năm, thậm chí mấy trăm ngàn đến đào tạo chí tôn nhân vật, hắn chỗ mưu đồ gì đó, đến có kinh người dường nào?

“Lão tiền bối, xin hỏi ngài là thần điện chủ nhân gì?”

Nhìn thấy ông già này như thế ôn hòa, người nơi này cũng sẽ không e ngại, lập tức có người trạng lá gan mở miệng, hỏi tất cả mọi người nghi ngờ trong lòng.

Ông già này từ sâu trong hư không mà đến, rõ ràng không phải người phàm, chẳng lẽ thực sự là thần điện này chủ nhân? Nếu thật sự như thế, hay không mang ý nghĩa cuối cùng cơ duyên ở trước mắt?

Tất cả mọi người lập tức hưng phấn lên.

“Ta? Này điện đứng đầu chí cao vô thượng, có thể nói cửu thiên thập địa người mạnh nhất, cổ kim vô địch trăm vạn năm, ta so sánh cùng nhau, liền giun dế cũng không bằng, há lại sẽ là này điện chủ nhân?” Này vị lão nhân lạnh nhạt cười cười, nói ra, lại là kinh trụ tất cả mọi người.

Cửu thiên thập địa người mạnh nhất, cổ kim vô địch trăm vạn năm, điều này cần cỡ nào thực lực, khí phách bực nào, mới dám nói ra lời như vậy?

Mặc dù là Tiêu Vũ cái này ngày xưa đệ nhất chí tôn, nghe nói như thế sau khi nội tâm cũng là chấn động mạnh.

Dù cho hắn lúc trước đứng hàng đệ nhất chí tôn, trong chín tầng trời thế giới công nhận vô địch, tuy nhiên không dám nói vô địch cổ kim bốn chữ, lại không dám nói có thể vô địch trăm vạn năm!

Cửu thiên thế giới, chưa bao giờ thiếu thiên kiêu, ở con đường tu luyện càng là như vậy, cái gọi là giang sơn đời nào cũng có người tài, mỗi một khiến lẳng lơ mười vạn năm!

Hắn kiếp trước sống gần năm mươi vạn năm, cũng là sau cùng mười vạn trong năm mới làm được chính thức vô địch cửu thiên, nghiêm ngặt tính ra, hắn cũng chính là vô địch mười vạn năm, người này dám được xưng vô địch trăm vạn năm, và ở mặt trước còn tăng thêm cổ kim hai chữ!

Nếu như người này không phải ngông cuồng, vậy liền thật là cái cực kỳ khủng bố tồn tại!

“Ta bất quá là này điện đứng đầu bên người một người làm, lần này tiến lại, là vì chủ nhân nhà ta chọn một truyền nhân, đem cuối cùng cơ duyên đưa ra.” Tại mọi người trong khiếp sợ, lão nhân tiếp tục mở miệng, có thể thấy, hắn đối với thần điện chủ nhân vẫn duy trì tuyệt đối khiêm tốn.

“Thần điện chủ yếu chọn truyền nhân?”

“Đây là cái gọi là cuối cùng cơ duyên?”

Người ở tại tràng lại bị kinh sợ, đặc biệt là cái kia chín tìm được chí tôn truyền thừa người, càng cả người rung mạnh.

Thần điện đứng đầu là nhân vật nào? Bọn họ không người nào biết, nhưng có thể khẳng định là, người này đã có thể lấy được chín vị chí tôn nhân vật truyền thừa, lưu ở nơi này, tuyệt đối so với này chí tôn nhân vật đều cường đại hơn!

Hơn nữa này điện đứng đầu lại dám được xưng cửu thiên thập địa người mạnh nhất, vừa là cổ kim vô địch trăm vạn năm, có bực này giọng, thực lực còn có thể không đều đi nơi nào?

“Chủ nhân nhà ta thiên tư kinh thế, không chỉ sức chiến đấu vô địch, đồng thời cũng tinh thông mỗi cái lĩnh vực, thế gian hết thảy, hắn không một không biết, không gì không giỏi.”

Lão nhân tóc trắng nói tới thần điện chủ lúc, thái độ cực kỳ tôn sùng, hắn chỉ về cái kia bình đài phía trước sáu toà cầu, nói: “Có điều, bởi vì chủ nhân quá mức mạnh mẽ, tìm khắp thế gian, sợ là cũng tìm không thể có thể tiếp thụ hắn hết thảy truyền thừa hậu nhân, vì vậy, chủ nhân đưa hắn suốt đời Đạo Quả chia ra làm 6, hóa thành lục đạo.”

“Lục đạo?”

Mọi người đồng thời cả kinh, đều là theo bản năng nhìn về phía trước cầu, cầu kia cũng không là vừa đủ sáu toà gì? Có phải lẫn nhau trong lúc đó, còn có liên quan gì?

Tiêu Vũ cũng sửng sốt một chút, hắn bây giờ sáu viên dấu ấn, ngưng tụ thành Thánh lực chính là bắt nguồn từ này 6 mặt bia đá, nói như thế, hắn chẳng phải là cũng chỉ là đi rồi người này đường lui, sẽ phải với nơi này lục đạo truyền thừa một lần nữa quy nhất, diễn biến thành lục đạo luân hồi?

“Xem ra ngươi đều đã đoán được, không sai, hiện nay ở các ngươi phía trước sáu toà cầu, mỗi một cây cầu sau đại biểu chính là chủ nhân ta một loại đại đạo thực lực, chỉ cần có thể qua cầu, bất luận người nào đều có cơ hội lấy được chủ nhân cái kia một đạo truyền thừa.”

“Có điều, dù cho chủ nhân Đạo Quả đã chia ra làm 6, thế nhưng người thường cũng khó có thể chịu đựng hoàn chỉnh một đạo truyền thừa, này đây các ngươi mặc dù người người đều có cơ hội, nhưng có thể được bao nhiêu, không giữ quy tắc dựa vào các ngươi cơ duyên!”

Lão nhân tóc trắng tiếp tục mở miệng, sau khi nói xong, đứng ở cầu trước, mỉm cười hỏi: “Bây giờ, các ngươi có thể lựa chọn hay không qua cầu, chủ nhân nhà ta cuối cùng sẽ ở qua cầu nhân trung, tuyển ra một truyền nhân, trao tặng hắn hết thảy đại đạo!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Nhìn thấy khu bình luận sách nói chương mới đến quá chậm, đối với cái này tâm tình của ta là cực độ phức tạp, bởi vì có người cảm thấy chương mới chậm, mang ý nghĩa muốn xem càng nhiều nội dung, đấy là đúng ta khẳng định, thế nhưng, một tháng này tới nay, ta cơ bản đều là mỗi ngày canh năm, so sánh với đó, rất nhiều tác giả sách đều là mỗi ngày hai canh hoặc là canh ba, ta là thật tâm cảm thấy ta mỗi ngày canh năm đã tương đương lương tâm, cùng những tác giả khác so với ta quả thực là mỗi ngày đang bùng nổ a có hay không! Hơn nữa trước đó không lâu còn liên tục hai ngày bùng nổ qua 9 càng. Cho nên có người nói ta chương mới chậm ta đây trong lòng là thật khổ a, ta rất khó chịu, rất ủy khuất. Đương nhiên, ta tình cờ cũng sẽ bởi vì có việc, hoặc là trạng thái không tốt càng không đến chương 5, nhưng tối thiểu không từng đứt đoạn càng, coi như ngày nào đó con ngựa không đến chương 5, ta cũng sẽ con ngựa hai đến ba chương đi ra. Mỗi ngày canh năm 10 ngàn chữ, loại này lượng đổi mới ở chúng ta tác giả trong vòng không nói không có, nhưng cũng rất ít, như vậy chương mới một hai ngày không khó, khó chính là vẫn bảo trì, ngược lại ta biết tác giả ở chỗ cơ hồ đều là mỗi ngày hai canh 4000 chữ, một nhóm người mỗi ngày canh ba 6000 chữ, mỗi ngày canh năm 10 ngàn chữ, tuyệt đối là cá biệt mấy. Nói nhiều như vậy không phải muốn nói rõ ta có nhiều chịu khó, chỉ là muốn nói cái này chương mới thật tình không chậm, chính là tình cờ chỉ có hai đến canh ba, cũng hy vọng mọi người thông cảm một chút, bởi vì mỗi ngày càng 10 ngàn chữ là thật liên luỵ, người bình thường còn có một cuối tuần khả năng nghỉ ngơi, ta loại này muốn mỗi ngày chương mới gõ chữ công quá lúc mệt mỏi cũng chỉ có thể ít ỏi càng một hai chương, dùng phương thức này coi như là nghỉ nghỉ ngơi, cho nên nói tình cờ không đạt được canh năm thời điểm, cũng thật tình hy vọng mọi người khả năng thông cảm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 220: Qua Cầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong này lão nhân tóc trắng nói sau khi, người ở tại tràng không có một người tiến lên, bởi vì sớm đều sửng sốt.

Người người đều có cơ hội? Điều này làm cho này thực lực không đủ, hoặc là là vì vận may không tốt, không có tranh đến cơ duyên trong mắt người lộ ra hào quang.

Hơn nữa theo ông lão này theo như lời, thần điện chủ nhân thật sự gượng quá mức, liền truyền thừa đều phải chia làm 6 phần chia, tài năng truyền xuống, nếu không thì không người có thể thừa nhận.

Hơn nữa, mặc dù là cái này đã chia lìa lục đạo truyền thừa, nghe tới tựa hồ muốn hoàn chỉnh tìm được, độ khả thi cũng rất thấp.

Nghe thấy này miêu tả, liền có biết, dù cho chỉ có thể tìm được này lục đạo trong truyền thừa bất kỳ một đạo, đều vượt xa lúc trước tìm được cơ duyên chín người kia!

“Có thể hay không thỉnh giáo một vấn đề?”

Lăng Đế đột nhiên đứng dậy, hơi có không cam lòng nói: “Chín đại không gian chí tôn truyền thừa, cùng thần điện chủ nhân so với, như thế nào?”

Ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, cái khác tìm được truyền thừa gãy 4 người cùng ba con thú vương hậu duệ đều cùng nhau nhìn lại.

Đây là bọn hắn thập phần để ý sự tình. Thật vất vả chiếm được chí tôn truyền thừa, vốn tưởng rằng thu hoạch của mình cũng đã không người có thể so với, bây giờ lại ra một thần điện đứng đầu truyền thừa!

“Lưu lại cái kia chín đạo truyền thừa người, khi còn sống đều là chủ nhân người theo đuổi, hoặc là người hầu, bọn hắn thực lực, tuy nói đều là mình tu, nhưng đều do chủ nhân chỉ điểm mà đến.” Lão nhân tóc trắng cũng không ẩn giấu, như thực chất mở miệng.

Năm người 3 thú toàn bộ sửng sốt, bọn họ tìm được truyền thừa sau, sâu sắc biết này chí tôn truyền thừa khủng bố cỡ nào, hiện nay cùng cuối cùng này truyền thừa so sánh, lại có khổng lồ như thế chênh lệch.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, thần điện này chủ nhân không gian mạnh đến mức nào, càng có nhiều như vậy chí tôn tùy tùng, thậm chí ngay cả người hầu đều là chí tôn!

“Nếu như không có những nghi vấn khác, các ngươi bây giờ là có thể thử nghiệm qua cầu.” Lão nhân tóc trắng thu hồi ánh mắt, sau đó lại nói: “Đã quên nhắc nhở các ngươi, nếu có thể đi qua cầu này, các ngươi đem sẽ đi đến một chỗ khác không gian, và phải ở trong không gian tiếp thu truyền thừa, tiếp thu truyền thừa thời gian có thể là chốc lát, cũng có thể là mấy ngàn mấy vạn năm, kết thúc trước khi, các ngươi đem không cách nào trở về, cho nên qua cầu trước khi, các ngươi muốn thận trọng cân nhắc.”

Này vừa định cất bước người, nghe nói như thế tất cả đều rút về chân, vừa đi chính là ngàn vạn năm? Ai đây khả năng tiếp thu?

Ở đây người nhiều nhất cũng là hơn hai mươi tuổi, ngàn năm cùng vạn năm mấy chữ này đối với bọn họ mà nói thái quá nặng nề, không có bao nhiêu người có thể ở vào thời điểm này dễ dàng làm ra lựa chọn.

Tuy nói không nhất định là lâu như vậy,

Có thể cho dù là mấy trăm năm thời gian, đợi cho bọn họ lúc trở về, quen thuộc người có lẽ đã sớm đều không ở, người bình thường ai có thể tiếp thu được?

“Ha ha, đại đạo trước mặt, cần gì do dự?”

Ở tất cả mọi người ở thời điểm do dự, người đầu tiên dẫn đầu đi ra, mặt mang ý cười, rất là hào hiệp, trong tay một cái không biết tên cỏ dại, theo không rời tay.

“Mai Nhất Thu?” Tiêu Vũ kinh ngạc, từ vào thần điện sau khi liền không chút nghe nói qua người này tung tích, hiện nay hắn lại cái thứ nhất muốn qua cầu, không có nửa điểm do dự.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, Mai Nhất Thu mặt mỉm cười, bước lên ở trong một cây cầu, ở ánh mắt của mọi người bên trong từ từ đi xa, cứ như vậy biến mất ở sâu trong hư không.

“Người số một liền thành công thông qua được?” Kể cả cái kia lão nhân tóc trắng đều một trận kinh ngạc, tuy nói người người đều có cơ hội, nhưng hắn người chủ nhân này đại đạo, cũng không phải người nào đều có tư cách tìm được.

“Người này có gan cái thứ nhất qua cầu, hơn nữa đi được hào hiệp, thật cũng không bình thường.” Hắn chỉ có thể như thế gật đầu, tiện đà nhìn phía còn lại người, nói: “Nhưng còn có những người khác?”

Mắt thấy Mai Nhất Thu cứ như vậy thông qua được, này do dự người cũng đều hạ quyết tâm.

Tu luyện người, cầu không phải liền là vô thượng đại đạo gì?

Trước đây vì cầu cơ duyên quyết đấu sinh tử, hiện nay cơ hội đặt ở trước mắt, có thể nào dễ dàng bỏ qua?

Lục tục có người tiến lên thử nghiệm, nhưng mà, Mai Nhất Thu đi được thuận lợi, sau khi đến những người này, đi tới cầu trước, lại là liền chân đều chủ không đến trên cầu, bị một loại lực lượng thần bí chỗ chống cự, không cách nào qua cầu.

Ở trong cũng có một số người, mặc dù bước lên cầu, nhưng cũng chỉ có thể đi ra vài bước, thật có thể như Mai Nhất Thu như vậy đi tới chỗ sâu, cơ hồ không có một!

Đến tận đây mọi người mới biết được, cơ duyên tuy lớn, nhưng muốn chiếm được, đều không phải là dễ dàng.

“A, không thể, không thể!”

Một tiếng có chút điên cuồng hò hét, hấp dẫn mọi người chú ý, Vệ Lăng Phong thân thể ở trên cầu, mặc dù thành công bước lên cầu, nhưng đi qua một đoạn sau khi, bị một luồng sức mạnh thần bí về phía sau đẩy về, để hắn triệt để điên cuồng.

“Ta không tin, dùng thiên tư của ta, làm sao có khả năng không có tư cách, ta không tin!” Vệ Lăng Phong hai mắt đỏ chót, ở nơi đó tức giận hò hét.

Hắn là khu thứ năm đế vương, ở Thánh cảnh bên trong thực lực đứng đầu, chỉ có số ít bao nhiêu người khả năng so với hắn, nhưng mà tiến vào thần điện sau khi, hắn lại là nhiều lần bị tổn thất.

Đầu tiên là tùy tùng hắn Kim Vô Ngọc bị Tiêu Vũ giết chết, tiếp theo cái khác nhân vật đứng đầu mỗi loại đều được chí tôn truyền thừa, thực lực của hắn cùng thiên tư không kém gì bất luận người nào, nhưng không có tìm được bất kỳ thứ nào truyền thừa.

Thật vất vả, hắn rốt cục có mới cơ hội có thể truy đuổi này đối thủ, chỉ cần qua cầu, lúc trở lại, là hắn có thể áp đảo này tìm được truyền thừa người bên trên.

Nhưng mà, chỉ đi tới một nửa, trên cầu sức mạnh to lớn đưa hắn đẩy về, chứng minh rồi hắn không có được cơ duyên tư cách!

Điều này làm cho từ trước đến giờ tự kiêu Vệ Lăng Phong không thể nào tiếp thu được, những người khác đều được truyền thừa, cũng chỉ có hắn không có tư cách này!

“Ta không tin, ta nhất định có thể được truyền thừa!” Vệ Lăng Phong kêu to, một lần nữa qua cầu, đem sáu toà cầu thử một tòa vừa một tòa, nhưng mà toàn bộ thất bại, không có một tòa có thể thông qua!

Hắn triệt để điên cuồng, không dứt tiến lên thử nghiệm, không muốn rời đi.

“Ngươi đã bị đánh trả, đã nói lên không có tư cách tìm được chủ nhân truyền thừa, thối lui.” Lão nhân kia nhíu mày, vung tay lên, trong hư không xuất hiện một cái đường đi sâu thăm thẳm, điên cuồng Vệ Lăng Phong nhất thời bị kéo vào trong thông đạo, biến mất không còn tăm hơi.

Tất cả mọi người hít một hơi lãnh khí, lão nhân này tuyệt đối khủng bố, ở trước mặt hắn, bọn họ những người trẻ tuổi hậu bối ai cũng lật không dậy sóng đến, còn là thành thật cho thỏa đáng.

Mọi người 11 thử nghiệm, làm thử nghiệm nhân số vượt qua hơn nửa, mới xuất hiện thứ hai thành công qua cầu sinh linh, lại là một con thú vương hậu duệ.

Đây là một cái màu đen lớn sắc, thân rắn bên trên quấn quanh lấy dị dạng ánh lửa, tê tê phun ra lưỡi, thấy đều làm cho người ta một loại lông tóc dựng đứng cảm giác, thứ hai ở trên cầu biến mất.

Ở con rắn này sau khi, này đã được truyền thừa người cũng nhất nhất tiến lên thử nghiệm.

Thiếu niên tóc trắng, Vũ Vô Cực, La Sát, Mộc Hàn Yên, cùng với ba con thú vương hậu duệ, thậm chí ngay cả Vương Đằng cũng tới trước, kết quả cuối cùng đều là thất bại, không có người nào có thể thông qua.

Để Tiêu Vũ rất là bất ngờ chính là, Giang Xuyên cái kia người nói nhiều lại thành người thứ ba qua cầu người, ở trên cầu đi xa, cuối cùng biến mất!

Đến lúc này, ngoại trừ này không muốn rời đi quá lâu, không muốn thử nghiệm người ở ngoài, còn không thử nghiệm người đã còn thừa không nhiều.

Tiêu Vũ bên người trong mấy người, Nhan Thu Thủy cùng Tần Ngọc Tụ tựa hồ cũng không quá muốn thử nghiệm, mặt khác Thạch Vũ cùng Mặc Vũ thì lại đã sớm thử qua, kết quả cũng là thất bại mà về.

Sở Ngâm Sa vẫn không nhúc nhích, cũng không có cái gì biểu thị, mãi đến tận thử nghiệm người càng ngày càng ít, hắn mới đứng dậy, đi về phía trước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 221 + 1 Định Phải Quay Về!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hạt cát, ngươi thật muốn đi?” Nhan Thu Thủy kéo Sở Ngâm Sa, lần đi nếu là thông qua, Sở Ngâm Sa đời này nói không chừng liền lại không cơ hội cùng bọn hắn gặp mặt.

“Ngươi cảm thấy ta nên đi không?” Sở Ngâm Sa ngừng lại bước chân, con mắt lại là nhìn phía Tiêu Vũ.

“Ai da!” Tiêu Vũ đáy lòng trường thở dài một tiếng, ở Sở Ngâm Sa trong mắt, hắn thấy được chấp nhất, đối với cái này hắn cũng chỉ có bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Không cần băn khoăn, tuần hoàn ngươi lựa chọn của mình!”

“Ta biết, ngươi hiểu ta!” Sở Ngâm Sa nở nụ cười, quay đầu lại nhìn về phía Nhan Thu Thủy, nhẹ nhàng đẩy ra rồi tay của nàng, lại sẽ sáng quắc ánh mắt chuyển hướng xa xa Vũ Vô Cực, nói: “Ở Vũ Viện bên trong, ta được người gọi là người điên, nhưng mà bây giờ ta đã cuồng không dậy đi, lần này nếu không đi, ta liền không còn là ta!”

Nhan Thu Thủy lại là gắt gao lôi kéo góc áo của hắn, không muốn buông ra, nàng tự nhiên biết Sở Ngâm Sa lần trước bị Vũ Vô Cực trọng thương, từ sau lúc đó liền liều mạng muốn đuổi kịp Vũ Vô Cực.

Hai người bọn họ vốn thì không ai nhường ai, cũng vẫn khó phân cao thấp, tứ đại người mới tranh đến nay không có một cái nào minh xác kết quả.

Mà bây giờ Vũ Vô Cực không chỉ thực lực đại tiến, hơn nữa còn chiếm được một đạo chí tôn truyền thừa, đem Sở Ngâm Sa xa xa bỏ xuống, bây giờ hai người thực lực sớm vắng mặt một cấp bậc.

Mặc dù minh bạch, có thể Nhan Thu Thủy vẫn không muốn để Sở Ngâm Sa tiến lên, khoảng thời gian này mấy người bọn họ đồng sanh cộng tử, nghĩ đến Sở Ngâm Sa nếu là thông qua, rất có thể đời này cũng lại vô vọng gặp lại, nàng làm sao cũng không muốn thả hắn rời đi.

“Để hắn đi.” Tiêu Vũ kéo dài Nhan Thu Thủy, nói: “Người sống một đời, luôn có rất nhiều lựa chọn, thân là nam nhi, có một số việc, có đôi khi là không thể không làm.”

Nhan Thu Thủy không hiểu, nàng là nữ tử, không rõ Sở Ngâm Sa cảm thụ, một đôi tay vẫn là không muốn thả ra. Mãi đến tận Tần Ngọc Tụ cũng tiến lên, mới đưa tay của nàng cho kéo trở lại.

Không có càng nhiều nói, Sở Ngâm Sa cũng không quay đầu lại, chỉ để cho mọi người một kiên định bóng lưng, hướng về sáu toà cầu dài mà đi.

Hắn một cước bước ra, đạp ở trên cầu, sau đó từng bước từng bước, ở trên cầu từ từ đi xa, thoạt nhìn, đúng là không có đã bị nhiều lắm chống cự.

“Đợi ta trở về, lại bồi các ngươi chiến khắp cả tứ hải bát phương!”

Sở Ngâm Sa một lần đầu cũng không có về, đi rất là quả quyết, nhưng này trên cầu, lại là xa xa truyền về hắn thanh âm kiên định.

Như nhau lúc trước, thanh âm của hắn vẫn là như vậy cuồng, ham muốn chiến bát phương, hắn giờ phút này, mới thật sự là người điên, chân chính Sở Ngâm Sa!

“Hạt cát,

Ngươi nhất định phải quay về, nhất định phải quay về!” Nhan Thu Thủy trong mắt sớm che kín nước mắt, ở phía sau lớn tiếng la lên.

Nàng và Sở Ngâm Sa tuy không tình yêu nam nữ, nhưng ở Thánh cảnh bên trong tháng ngày cùng đã trải qua rất nhiều lần sanh sanh tử tử, trong đó cảm tình cũng chỉ có Tiêu Vũ mấy người này khả năng hiểu.

“Sở huynh, lên đường bình an, ta chờ ngươi quân lâm trở về ngày!” Thạch Vũ cũng ở phía sau phất tay, trải qua quãng thời gian này, hắn cũng dần dần sáp nhập vào mấy người ở trong, lúc này đáy lòng cũng có chút chua xót.

Tần Ngọc Tụ tất là yên tĩnh không nói, không nói lời nào nhìn Sở Ngâm Sa rời đi phương hướng.

Từ đó vừa đi, cái này từng đồng sanh cộng tử người, cũng không biết có còn hay không lúc gặp lại.

Ở nhiều người như vậy ở trong, Tiêu Vũ đáy lòng, nhưng thật ra là phức tạp nhất.

Trên thực tế, có hắn ở, Sở Ngâm Sa không cần theo đuổi này cái gọi là truyền thừa? Chỉ cần đi theo bên cạnh hắn, dùng Sở Ngâm Sa thiên tư, tương lai cuối cùng sẽ có một ngày có thể dòm ngó ngôi báu chí tôn.

Nhưng mà, Tiêu Vũ rất rõ ràng đây là không có thể, mỗi người đều có chính mình trưởng thành đường, Sở Ngâm Sa không thể vẫn đi theo hắn, giữa bọn họ là bằng hữu, không phải chủ tớ, Sở Ngâm Sa không thể lại vẫn đi theo bên hắn.

Mặc dù hắn cũng có thể trực tiếp truyền cho Sở Ngâm Sa vô thượng đại đạo, để Sở Ngâm Sa tự đi lĩnh ngộ, từ từ trưởng thành, nhưng làm như vậy, lại rất có thể hại Sở Ngâm Sa.

Nếu là hắn truyền ra vô thượng đại đạo, nhưng Sở Ngâm Sa lại tại trưởng thành trước khi bị thế lực lớn phát hiện hắn có mang bực này đại đạo, đôi kia Sở Ngâm Sa chính là tai hoạ ngập đầu.

Đây là cái gọi là mang ngọc mắc tội, này đây Tiêu Vũ cho tới bây giờ, đối với người bên cạnh cũng chỉ có thích hợp chỉ điểm, cũng không truyền thụ qua càng nhiều, bởi vì hắn nắm giữ này đại đạo đều thái quá kinh người, một khi bị người nhìn chằm chằm, hậu quả không thể tưởng tượng.

Trước mắt, mặc dù trước mắt cũng là vô thượng đại đạo, nhưng đây là Sở Ngâm Sa lựa chọn của mình, cuối cùng thành hay không, đều là chính hắn đi ra đường, Tiêu Vũ không cách nào can thiệp, cũng không có quyền can thiệp.

“Thiếu niên, ngươi không thử một chút gì?”

Tới giờ phút này, ngoại trừ này không bỏ đi được người ở ngoài, hầu như tất cả mọi người nếm thử qua, nhất thời không ai tiến lên nữa.

Người lão giả kia trước đây vẫn chỉ là lẳng lặng thấy, chưa bao giờ mở miệng, lúc này lại là đột nhiên nhìn về phía Tiêu Vũ, trên mặt mang theo ba phần mỉm cười.

Điều này làm cho người bên cạnh đều lộ ra sắc mặt khác thường, lão nhân này tựa hồ đối với tên ma vương này nhìn với con mắt khác?

“Tự nhiên!” Tiêu Vũ còn lấy mỉm cười, sau đó cất bước về phía trước.

Đi đến một bước này, hắn đương nhiên phải mở mang kiến thức một chút cái kia cái gọi là vô địch trăm vạn năm người, đến tột cùng là cái nhân vật dạng gì? Dù chỉ là nhìn thấy truyền thừa, hắn đều khả năng đối với thần điện chủ nhân có một đi sâu vào hiểu rõ.

“Ngươi cũng muốn đi?” Nhan Thu Thủy một chút thì cuống lên, nước mắt chưa tuyệt, vừa mới đưa đi Sở Ngâm Sa, bây giờ thậm chí ngay cả Tiêu Vũ cũng phải tiến lên.

“Yên tâm, ta rất nhanh trở về.” Tiêu Vũ chỉ có thể động viên, hắn tin tưởng tự có kiếp trước cơ sở, cho dù là thật phải tiếp nhận truyền thừa, cũng sẽ không dùng quá nhiều thời gian, không hướng mặt trước thông qua người.

“Ngươi đã chiếm được một đạo chí tôn truyền thừa, còn đi làm gì? Nói cho ngươi biết, bản vương không cho phép ngươi đi, ngươi đi, ai tới sách giáo khoa vương chém ngày 8 dực?”

Mặc Vũ lúc này cũng vọt lên, ngăn cản Tiêu Vũ, vừa mới nhìn thấy Nhan Thu Thủy mấy người khác biệt Sở Ngâm Sa tình cảnh đó, để nó bị ảnh hưởng rất lớn, lúc này thấy Tiêu Vũ cũng phải tiến lên, con mắt bất cứ có chút đỏ lên.

Nó thuở nhỏ sinh sống ở lãnh địa của mình, chưa bao giờ rời đi, hơn nữa cũng không có bất kỳ sinh linh gan dạ gần sát nơi đó, từ trước đến giờ đều là độc thân sống qua, mãi đến tận theo Tiêu Vũ rời đi lãnh địa của mình.

Mặc dù ở mặt ngoài nó là vì học được chém ngày 8 dực, nhưng ở trong mắt nó, Tiêu Vũ sớm thành nó duy nhất người thân cận.

Nếu là Tiêu Vũ cũng cùng Sở Ngâm Sa giống nhau một đi không trở lại, nó liền ngay cả này duy nhất thân cận, đưa nó từ trong lãnh địa mang ra mọi người muốn mất đi.

"Ta nói rồi, ta sẽ rất nhanh trở về, các ngươi đã quên, trước đây đến chí tôn truyền thừa trong khi, ta lúc đó chẳng phải rất nhanh liền hoàn thành?" Tiêu Vũ chỉ đành tỉ mỉ động viên, nói thật nha, Nhan Thu Thủy cùng Mặc Vũ cử động còn thật làm cho hắn có chút cảm động.

Một phen động viên, cuối cùng vẫn là sắp vào trạm Tần Ngọc Tụ hỗ trợ, Tiêu Vũ mới khiến cho này 1 nữ một chim tin tưởng hắn sẽ trở lại đến rất nhanh, này mới có thể tiến lên.

Đi tới cầu trước, Tiêu Vũ cất bước, thoạt nhìn là vậy đơn giản bình thản, &# 32; ung dung bước đến trên cầu, đi về phía trước.

Tình cảnh này để phía sau Nhan Thu Thủy cùng Mặc Vũ con mắt một chút vừa đỏ, Tiêu Vũ lại thật có thể qua cầu, mặc dù Tiêu Vũ lúc trước mọi cách động viên, nhưng nhìn thấy hắn hướng về ở chỗ sâu trong đi đến, một người một thú trong lòng vẫn không nhịn được nắm chặt.

"Ngươi nhất định phải quay về, ngàn vạn không thể gạt ta, ngươi nếu dối gạt ta, ta liền ở ngay đây vẫn chờ ngươi, một ngày không trở về ta sẽ chờ một ngày, một năm không trở về sẽ chờ một năm, đợi cho ta chết mới thôi!"

Nhan Thu Thủy nước mắt không chỗ ở đi xuống, đã hoàn toàn đã không có trước đây hoạt bát cùng điêu ngoa, ở phía sau không dứt la lên.

"Tiêu Vũ, tiểu tử ngươi nếu là dám một đi không trở lại, bản vương nhất định sẽ không tha thứ cho ngươi, đến lúc đó bản vương liền nơi nơi nói với người, ngươi cái này đại danh đỉnh đỉnh ma vương nhưng thật ra là bản vương người nuôi nô, không phải ngươi nuôi bản vương, mà là bản vương nuôi ngươi!"

Mặc Vũ cũng ở phía sau dùng Thú ngữ kêu to, trong hai mắt một mảnh đỏ chót, lại quật cường nhẫn nhịn không chịu rơi lệ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương này, nói như thế nào đây, có thể có người sẽ không thích, nhưng ta viết rất hài lòng, cùng nhau đi tới, để tăng nhanh kịch bản đẩy mạnh, ta không thế nào mảnh viết qua này bao nhiêu nhân gian tình bạn, dựa vào một chương này, để mọi người cảm thụ một chút.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 222: Tinh Không Làm Cờ, Nâng Cờ Bàn Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ một trận dở khóc dở cười, có điều Nhan Thu Thủy cùng Mặc Vũ tình chân ý thiết, hắn cũng không tiện nói gì, huống hồ giải thích cũng giải thích qua, nói lại cũng là vô dụng.

Hắn bước nhanh hơn, rất nhanh liền từ trên cầu biến mất, ẩn vào sâu trong hư không.

Đi ở trên cầu, Tiêu Vũ tinh tế cảm thụ, hắn giờ phút này, đã có thể xác định, thần điện này chủ nhân, dù cho không phải thật cổ kim vô địch, ít nhất cũng là cùng hắn cùng cấp bậc tồn tại, thuộc về cao nhất chí tôn.

Cái kia sáu khối bia đá cùng sáu toà cầu, mỗi tòa đối ứng một đạo, vừa vặn đối ứng phù, khí, thuốc, trận, cùng với sức chiến đấu cùng tu vi lục đạo, này lục đạo thì hầu như đã đã bao hàm tu luyện dọc theo đường đi hết thảy.

Mà Thánh cảnh trong không gian này Thánh lực, Trên thực tế có điều đều là đã bị này lục đạo lực lượng ảnh hưởng, thần điện đứng đầu tại đây lục đạo trên thực lực đều có thể nói khủng bố, khủng bố đến hắn đối với này lục đạo cảm ngộ cũng đã có thể ảnh hưởng Thánh cảnh phương này không gian, thế cho nên Thánh cảnh bên trong khắp nơi tồn tại thuộc về hắn đại đạo lực lượng, cũng chính là cái gọi là Thánh lực.

Tiêu Vũ đi này một cây cầu, đối ứng chính là minh phù một đạo, thông qua cầu kia cùng trên tấm bia lộ ra khí tức, hắn tin tưởng thần điện này đứng đầu minh phù thực lực so với hắn phải yếu hơn vậy vài phần.

Có điều, cái này cũng không đại diện thần điện đứng đầu liền không bằng hắn, bởi vì khi đạt tới cảnh giới chí tôn sau, không can thiệp tới cái nào chí tôn, vốn có vô tận sống lâu dưới tình huống, cũng có thể làm được đồng thời tinh thông các đạo.

Thần điện này đứng đầu rõ ràng cũng là như thế, đồng thời tinh thông mấy đạo, nhưng mà Phù đạo là Tiêu Vũ am hiểu nhất một đạo, thần điện đứng đầu không sánh được hắn cũng có thể thông cảm được.

Còn thần điện đứng đầu mấy loại khác đại đạo, Tiêu Vũ vừa mới cũng từng ở phía xa cảm thụ qua, trình độ cùng hắn ở các đạo thực lực cách biệt không xa, mà ở trong kinh người nhất, thuộc về trận pháp nhất đạo, tại đây một đạo trên Tiêu Vũ so ra thì có điều không bằng, dù sao hắn am hiểu nhất chính là Phù đạo.

Rất rõ ràng, thần điện đứng đầu là chủ công trận đạo, mà Tiêu Vũ thì lại chủ công Phù đạo, cả hai ở chủ công một đạo đồng thời, đã ở vô tận tuổi thọ chống đỡ dưới đồng thời tinh thông cái khác lĩnh vực, nhưng đều tại mạnh nhất lĩnh vực, thì lại khả năng vượt trên đối phương.

Bởi vậy Tiêu Vũ có thể suy đoán, thần điện này đứng đầu, sợ là không kém gì đời trước của hắn!

Này một cây cầu cũng không phải rất dài, Tiêu Vũ đi ra không lâu, cảnh sắc trước mắt đột nhiên biến đổi, 1 quay đầu, hắn dĩ nhiên là đưa thân vào một vùng sao trời bên trong.

Chung quanh là ngôi sao đầy trời, lộ ra nhiều điểm kim quang, Tiêu Vũ tại đây vô tận ngôi sao ở trong, giống như hạo hãn uông dương bên trong một chiếc lá lục bình, có vẻ thập phần nhỏ bé.

“Chờ lâu, đạo hữu.”

Một đạo thanh âm truyền tới,

Phía trước một gã nam tử mặc áo trắng ngồi ngay ngắn ở trong hư không, đang xa xa quay Tiêu Vũ mỉm cười.

Giữa hai người, cách một vùng sao trời, mỗi loại ở vào tinh không một đầu khác, cách nhau trăm triệu dặm, nhưng mà Tiêu Vũ nhưng có thể thấy rõ tên nam tử kia khuôn mặt, thậm chí trên người hắn mỗi một sợi tóc.

Nam tử này toàn thân áo trắng, thoạt nhìn rất trẻ tuổi, như là chỉ có hơn hai mươi tuổi, hắn trên mặt mang theo ba phần mỉm cười, dáng dấp đẹp trai, khí độ sắc bén bên trong không mất nho nhã, ôn hòa bên trong, vừa không mất bá đạo, cho người cảm giác hết sức phức tạp.

Phảng phất nam tử này chỉ là ngồi ngay ngắn ở đó, trên người liền đã bao hàm vạn đạo.

“Đạo hữu?” Tiêu Vũ trôi nổi ở trong hư không, tâm trạng kinh ngạc.

Đạo hữu hai chữ, là tu luyện người đối với ngang nhau thực lực người gọi, tên nam tử này rõ ràng chính là thần điện đứng đầu, càng gọi hắn là một tiếng đạo hữu?

“Đạo hữu khả năng với trong thời gian ngắn liền dung hợp cấp chí tôn truyền thừa, có thể dễ dàng qua cầu, coi ta lục đại Đạo Quả giống như không có gì, cảnh giới cao, là ta cuộc đời ít thấy.”

Nam tử mặc áo trắng xa ngồi tinh không bến bờ, mỉm cười mở miệng, hai người cách nhau không biết bao nhiêu vạn dặm, nhưng cũng phảng phất thì ngồi ở lẫn nhau trước người, bình thường trò chuyện giống nhau.

Thì ra là thế, này quần áo trắng điện chủ hiển nhiên xem thấu hắn cảnh giới chân thực, vậy thì khó trách hắn muốn kêu một tiếng đạo hữu, dùng Tiêu Vũ cảnh giới chân thực tới nói, quả thật xứng đáng.

“Ta đã không biết bao nhiêu vạn năm chưa từng thấy đều là chí tôn nhân vật, hôm nay đã nhìn thấy đạo hữu, sao không dùng tinh không này làm cờ, nâng cờ bàn về nói?” Quần áo trắng điện chủ nói xong, vươn ngón tay về phía trước một điểm.

Nhất thời, mảnh này mênh mông không biết bao nhiêu vạn dặm tinh không chuyển động, ngôi sao đầy trời giống như con cờ, thần tốc di động, trong chốc lát bày thành công một ván cờ.

Đây là chí tôn oai, giơ tay liền có thể nắm ngôi sao!

“Đây là ta tại đây mấy trăm ngàn năm cô tịch bên trong, bày xuống tổng thể, mời mọc đạo hữu chỉ điểm một hai.” Quần áo trắng điện chủ mỉm cười, xa xa đối với Tiêu Vũ bày ra một “Mời mọc” động tác tay.

Cái gọi là luận đạo, chính là tu vi cao cường người tham khảo lẫn nhau đại đạo, dù sao đối với tu luyện một chuyện, mỗi người đều có không giống nhau giải thích, ngàn tỉ cá nhân liền có ngàn tỉ loại đại đạo.

Luận đạo, là hai cái tu luyện nhân gian đánh cờ, thông qua luận đạo vừa có thể học hỏi lẫn nhau, xác minh mình học, cũng có thể chứng thật cả hai trong lúc đó đến tột cùng ai đạo mới là chính xác!

Tiêu Vũ không biết là vị này quần áo trắng điện chủ đề xuất luận đạo, là vì thăm dò hắn cảnh giới chân thực, còn là như là theo như lời như vậy chỉ vì lĩnh giáo, có điều người này thập phần bất phàm, hắn đồng dạng muốn biết đối phương trình độ như thế nào.

Tả hữu nhìn vừa nhìn, Tiêu Vũ phát hiện, đó cũng không phải một chân thật không gian, mà là một chỗ tinh thần không gian.

Cái gọi là tinh thần không gian, cũng chính là hư ảo, ở đây chỉ cần tinh thần cảnh giới đầy đủ, hắn chính là chí tôn, mà không cần băn khoăn đến tu vi bây giờ tu vi thật sự.

“Gan dạ hỏi bạn xưng hô như thế nào?”

Nhận rõ điểm ấy, Tiêu Vũ ở một bên bờ vũ trụ khác ngồi xuống, một chỉ điểm ra, vật đổi sao dời, hạ xuống một con trai, đồng thời hỏi dò vị này quần áo trắng điện chủ tên.

Có thực lực thế này, người này tuyệt đối không phải hạng người vô danh.

“Tang thương trăm vạn năm, việc ngày xưa cùng đã từ trần, ta sớm không phải ta, ngày xưa tên, không đề cập tới cũng được!” Quần áo trắng điện chủ tùy ý đưa tay, hạ xuống một con trai ngôi sao.

“Ngày xưa tên cũng là tên, ngươi vẫn tồn tại cũng là ngươi, có gì không thể bày ra?” Tiêu Vũ cảm giác này quần áo trắng điện chủ thì không muốn tiết lộ thân phận, &# 85 &# 32; đang khi nói chuyện lại rơi một con trai.

“Ngày xưa việc đã qua đời, hôm nay ta cũng không phải hôm qua ta, đạo hữu cần gì phải chấp nhất với một cái danh hiệu?” Quần áo trắng điện chủ bất động như núi, trong lúc giơ tay ngôi sao chuyển động, hạ xuống trên bàn cờ.

“Ngày xưa việc có thể trôi qua, nhưng mà cũng bởi vì từ trần việc, mới thành tựu hôm nay các loại, hôm nay ngươi cũng vì hôm qua thành tựu, đạo hữu vừa cớ gì muốn trốn khỏi năm xưa?” Tiêu Vũ tiếp tục mở miệng, đầu ngón tay hướng, đồng dạng là ngôi sao lưu chuyển.

Hai người bọn họ, bàn về cảnh giới trên thế gian đều ít người có thể sánh kịp, đều là chí tôn ở trong nhân vật tuyệt đỉnh, không chỉ muốn tinh không làm cờ, diễn biến đại đạo, đồng thời nói lời cũng giấu diếm đạo cơ, lẫn nhau thử thăm dò lẫn nhau thực lực, nhưng mà lại là khó phân cao thấp.

Mảnh này tinh không mênh mông, giờ phút này không chỉ có là tổng thể, đồng thời cũng đang diễn hóa thế gian vạn ngàn đại đạo, Tiêu Vũ cùng quần áo trắng điện chủ cách không đánh cờ, nói mỗi một câu nói, hạ xuống mỗi một con trai, đều có thể thể hiện đến bọn họ đối với đại đạo giải thích cùng lĩnh ngộ, nhờ vào đó luận đạo.

Dùng tinh không làm cờ, hai người này luận đạo, không biết kéo dài bao lâu, nơi này vật đổi sao dời, không dứt có ngôi sao bay tới, nhưng mà này tổng thể rơi xuống hồi lâu, lại như cũ không có cần phân thắng bại dấu hiệu.

Thực lực của hai người, bất phân cao thấp!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 223: Đệ 1 Chân Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một phen luận đạo, vùng sao trời này sớm che kín ngôi sao, nhưng mà Tiêu Vũ nhưng thủy chung không hỏi đến quần áo trắng điện chủ chân thực tên gọi.

Trong quá trình này, quần áo trắng điện chủ đã ở thử thăm dò thân phận chân thật của hắn, muốn biết hắn từ nơi nào mà đến, vừa bởi vì sao biến thành một giới nhỏ yếu thiếu niên.

Đến cuối cùng, song phương không chỉ trên bàn cờ chưa phân thắng bại, liền đang vấn đề cùng thăm dò trên cũng giống như vậy, khó phân ngươi và ta.

“Đạo hữu cảnh giới, đúng là ta cuộc đời ít thấy, làm người khâm phục!”

Hai người đều biết, bàn cờ này đã mất xuống lần nữa ý nghĩa, bởi vì dùng cảnh giới của bọn hắn, thật muốn dùng phương thức này phân cao thấp, ít nhất phải tiêu tốn mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm.

Quần áo trắng điện chủ trước tiên ngừng tay, đối với Tiêu Vũ thành khẩn mở miệng.

“Đạo hữu sao lại không phải thực lực kinh người, cổ kim vô địch trăm vạn năm, xem ra đều không phải là vô căn cứ!” Tiêu Vũ trong lòng đồng dạng giật mình, cái này quần áo trắng điện chủ quả thực bất phàm.

Hắn ở Cửu Thiên Thế Giới sớm không có địch thủ, như thế luận đạo không ai có thể cùng hắn ngang hàng, nhưng mà này quần áo trắng điện chủ lại làm được, cùng hắn chống lại không rơi xuống hạ phong, thực lực thật là kinh người.

“Cổ kim vô địch trăm vạn năm?” Quần áo trắng điện chủ nghe đến Tiêu Vũ câu nói này, không có phản bác, nhưng mà lại cười, trong nụ cười lộ ra một loại khác phức tạp.

Hai người dừng lại luận đạo, bắt đầu chăm chú giao lưu, Tiêu Vũ cũng sẽ không tìm hiểu người này có tên số, đối phương không muốn nói, hắn rất khó hỏi xảy ra cái gì.

Ở trước khi tới đây, trong lòng hắn có quá nhiều quá nhiều nghi vấn, mà ở thấy được này quần áo trắng điện chủ thực lực, nghi vấn của hắn không chỉ không có giảm bớt, ngược lại trở nên càng nhiều!

“Gan dạ hỏi bạn, vùng thế giới này là nơi nào? Tương ứng Cửu Thiên Thế Giới bên trong vậy một giới? Vì sao cùng ta nhận thức ở trong Cửu Thiên Thế Giới hoàn toàn khác nhau?” Tiêu Vũ thu hồi tâm tư, chăm chú thỉnh giáo.

Hắn cho tới nay lớn nhất nghi vấn, chính là không biết chính mình chuyển thế sau khi đi tới nơi nào, hắn trong ấn tượng Cửu Thiên Thế Giới bên trong căn bản không có dạng này một vùng thế giới, thế cho nên hắn đến nay không biết mình ở nơi nào.

“Cửu Thiên Thế Giới gì?” Quần áo trắng điện chủ trong mắt như là lộ ra vô hạn hồi ức, nhìn ra xa viễn không, qua rất lâu mới quay đầu, đối với Tiêu Vũ nói: “Đạo hữu có thể từng nghe qua đệ nhất chân giới?”

Tiêu Vũ rung mạnh, cả kinh nói: “Vùng thế giới này là đệ nhất chân giới?”

Cửu Thiên Thế Giới, đó là 9 vùng thiên địa, chín to lớn thế giới, đều không phải là một giới, mà ở trong truyền thuyết, Cửu Thiên Thế Giới vốn hoàn toàn không kêu cửu thiên, mà gọi là thập phương thế giới!

Trong truyền thuyết,

Ở Cửu Thiên Thế Giới ở ngoài, vốn còn có một thế giới khác, được xưng đệ nhất chân giới, Cửu Thiên Thế Giới, luận, còn muốn sinh ra đệ nhất chân giới sau khi.

Nhưng mà, mặc dù có dạng này truyền thuyết, nhưng Tiêu Vũ đối với cái kia đệ nhất chân giới nhưng là không có bao nhiêu hiểu ra, bởi vì hắn chỉ sống năm mươi vạn năm, mà đệ nhất chân giới, ở trong truyền thuyết sớm hơn trăm vạn năm trước, thì không tồn tại!

Tìm khắp cửu thiên, cũng không có một người biết đệ nhất chân giới là có tồn tại hay không, càng không có ai biết vùng thế giới kia vì sao lại biến mất, lại biến mất tới nơi nào.

Liên quan tới đệ nhất chân giới các loại, đều chỉ dừng lại với đơn giản một chút truyền thuyết, cơ hồ không có người thực sự hiểu rõ.

Cho dù là chí tôn, tuổi thọ vô tận, nhưng là đều sẽ bởi vì đủ loại nguyên nhân chết đi, có thể sống trăm vạn năm chí tôn, quá ít, bởi vì liên quan tới đệ nhất chân giới, vẫn luôn chỉ là truyền thuyết.

“Không sai, vùng thế giới này, đúng là đệ nhất chân giới!” Quần áo trắng điện chủ thở dài, gật gật đầu, vẻ mặt nói không nên lời cô đơn cùng phức tạp.

Tiêu Vũ lòng một chút thì rối loạn, vì sao lại như thế? Hắn làm sao lại đi tới trong truyền thuyết này đệ nhất chân giới?

Hơn nữa, nghiêm chỉnh mà nói, hắn đang ngã xuống vạn năm sau khi chuyển thế, vốn là rất là ly kỳ, hiện nay lại nói cho hắn biết, hắn chuyển thế sau khi, dĩ nhiên vắng mặt lúc đầu Cửu Thiên Thế Giới!

Cái này xung kích quá khổng lồ, Tiêu Vũ trong lúc nhất thời cảm giác thấy hơi không tiếp thụ được.

Hắn dùng chỉ chốc lát mới tỉnh hồn lại, chăm chú đối với quần áo trắng điện chủ nói: “Đạo hữu, có thể hay không nói một chút, đệ nhất chân giới cùng Cửu Thiên Thế Giới rốt cuộc là quan hệ như thế nào, thân thể tại giới này, có thể có biện pháp trở lại Cửu Thiên Thế Giới ở trong?”

Hắn không thể không chăm chú, hắn còn muốn trở về cửu thiên, còn phải một lần nữa đăng lâm chí tôn đỉnh cao, còn muốn trở về gặp cố nhân ngày xưa, cùng với đi chỗ đó phản bội đệ tử của hắn!

Nhưng ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong mặc dù có thể như ý qua, lại chưa từng nghe nói có người có thể tiến vào đệ nhất chân giới, như vậy hắn phải như thế nào trở về?

Nếu là không thể quay về nói, vậy hết thảy đều sắp trở thành nói suông, dù cho hắn trở về chí tôn đỉnh cao, cũng chỉ có thể chặt đứt vạn năm trước tất cả, từng cố nhân, kể cả nguyệt thần, cùng hắn những đệ tử kia, sau đấy đều sẽ cùng hắn lại không liên quan!

“Giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới liên quan, ta cũng không hiểu nhiều lắm, mỗi một Đại thế giới quan hệ trong đó quá mức phức tạp, muốn tìm hiểu đến khắp nơi thiên địa khởi nguyên, quá mức từ xa xưa, không người cũng biết.”

Quần áo trắng điện chủ khe khẽ lắc đầu, “duy nhất cũng biết chính là, đệ nhất chân giới bởi vì phát sinh biến đổi lớn, với trăm vạn năm trước bị theo thập phương bên trong thế giới cô lập, thành độc lập tồn tại một giới, sẽ không tiếp tục cùng Cửu Thiên Thế Giới tương thông, bị Cửu Thiên Thế Giới vứt bỏ bên ngoài, nói cách khác, đó là một bị bỏ rơi thế giới!"

"Bị bỏ rơi thế giới?" Tiêu Vũ lại bị một câu nói này đánh không bình tĩnh nổi.

Theo quần áo trắng điện chủ theo như lời, đệ nhất chân giới là bị miễn cưỡng cùng Cửu Thiên Thế Giới tách ra, đoạn mở ra cùng Cửu Thiên Thế Giới hết thảy liên hệ, nhưng, phải ra sao tồn tại, mới có thể làm được chuyện như vậy?

Hắn đứng hàng chí tôn đỉnh cao, sớm vô địch, lại cũng không làm được dạng này sự tình, trên thực tế đừng nói là hắn, chính là liên hợp Cửu Thiên Thế Giới bên trong hết thảy chí tôn, cũng căn bản không làm được chuyện như vậy!

Chẳng lẽ nói hắn đều không phải là chính thức vô địch, khi hắn chí tôn đỉnh cao bên trên, còn có kinh khủng hơn tồn tại?

Suy đoán này đối với hắn xung kích quá lớn, tương đương lật đổ hắn kiếp trước năm mươi vạn từ năm đó toàn bộ nhận thức, chí tôn không phải đỉnh cao, còn có người càng kinh khủng hơn, có thể làm được đem một Đại thế giới ngăn ra?

"Có lẽ đây chỉ là thiên địa tự thân ý chí thôi, không nhất định thuộc về bởi vì." Quần áo trắng điện chủ như là nhìn thấu Tiêu Vũ suy nghĩ, nói: "Giống như thiên địa sinh ra, diễn biến thành giới, hết thảy đều là thuận theo đại đạo, một giới này bị bỏ rơi, có lẽ cũng chỉ là đã bị đại đạo lực lượng ảnh hưởng."

Nghe xong lời này, Tiêu Vũ mới phát giác được dễ chịu không ít, cảm thấy theo như lời có lý.

Đại đạo lực lượng, đó là chí cao vô thượng gì đó, cũng là hư vô, nhưng lại chân thật tồn tại.

Tựa như thiên địa sinh ra, luôn không khả năng trước tiên có một loại nào đó sinh linh, sau đó mới làm ra thiên địa cùng thế giới, hết thảy đều là đại đạo vì đó.

Tu luyện người suốt đời đều là lĩnh ngộ đại đạo trên đường, mặc dù là bọn họ này chí tôn, cũng phải chịu đựng đại đạo lực lượng ràng buộc, còn đối với đại đạo lĩnh ngộ trình độ, tất là trực tiếp quyết định bọn họ mạnh yếu.

Nếu là đại đạo gây nên, muốn tách ra một thế giới, vậy lền có thể thuyết phục, nếu không nhân lực không thể nào làm được, mặc dù là chí tôn cũng không được.

“Nhưng giới này tại sao lại bị bỏ rơi? Hơn nữa đã vốn đều là thập phương thế giới, phải cùng Cửu Thiên Thế Giới không kém bao nhiêu, vì sao bây giờ vùng thế giới này cũng không tồn tại chí tôn, mạnh nhất cũng bất quá là cái gọi là vương giả cấp bậc nhân vật?”

Tiêu Vũ trong lòng vẫn là có bao nhiêu giống như không rõ, luôn cảm giác thế giới này dù cho không phải là bị cố ý độc lập, cũng còn có rất nhiều làm người không rõ sự tình.

“Điều này là bởi vì, đây là một cái bị nguyền rủa thế giới!” Quần áo trắng điện chủ trên mặt, lại lộ ra cười khổ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Nhân vật chính trong cơ thể hắc khí rốt cuộc là cái gì? Đáp án lập tức phải hiểu, các ngươi có thể đoán một cái, đoán đúng có thưởng, khen thưởng là đoán lại 1 đề.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 224: Bị Nguyền Rủa Thế Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bị nguyền rủa thế giới?” Tiêu Vũ không rõ, nhưng trong lòng lại không hiểu cảm thấy nặng nề, chỉ có thể chăm chú hướng về quần áo trắng điện chủ thỉnh giáo.

“Đạo hữu nói vậy cũng đã biết, bên trong vùng thế giới này cũng không chí tôn, cái gọi là vương giả hoặc là Đế giả, liền đã là giới này không thể vượt qua tồn tại, nếu như thần linh, nhưng mà giới này vốn cùng Cửu Thiên Thế Giới đều là thập phương thế giới, lẽ ra cũng không nên yếu hơn cái kia nhiều thế giới.”

Quần áo trắng điện chủ tổ chức ngôn ngữ, chầm chậm cùng Tiêu Vũ nói: “Tất cả những thứ này, chính là bởi vì nguyền rủa tồn tại, bởi vì thế giới này nhận lấy nguyền rủa, toàn bộ sinh linh, cho tới giun dế, cho tới chí tôn, ai đều không thể may mắn thoát khỏi!”

“Đây là một loại gì nguyền rủa, liền chí tôn cũng không thể đối kháng gì?” Tiêu Vũ trong lòng vạn phần nặng nề, nếu như này sinh thế giới vốn thật không kém gì Cửu Thiên Thế Giới bên trong bất kỳ một giới, nào sẽ là dạng gì sức mạnh, có thể làm cho như vậy một mảnh thế giới suy yếu đến tận đây.

Những cái được gọi là vương giả Đại Đế, tại chính thức chí tôn trong mắt cùng giun dế không hề khác gì nhau, mà ở bây giờ thế giới này, cũng đã thần linh bình thường tồn tại.

Hắn thật sự không dám tưởng tượng, vùng thế giới này rốt cuộc đã trải qua cái gì, mới sẽ biến thành bây giờ dáng dấp.

“Nếu như có thể đối kháng, thế giới này cũng sẽ không lưu lạc đến tận đây.” Quần áo trắng điện chủ thở dài, nói: “Loại kia nguyền rủa thập phần khủng bố, và cảnh giới càng cao, đã bị ảnh hưởng lại càng lớn, cho dù là cấp chí tôn nhân vật, trúng nguyền rủa sau khi, một thân tu vi cũng sẽ nhanh chóng giảm xuống, thậm chí sẽ từ từ già yếu, cuối cùng như là người phàm bình thường chết già.”

Tiêu Vũ lại giật mình, chí tôn được xưng tuổi thọ vô tận, căn bản không thể chết già, mặc dù là người cùng cảnh giới vật muốn đánh giết, đều khó càng thêm khó, phải trả giá giá cả to lớn, mà cấp độ kia nguyền rủa, có thể để chí tôn cùng người phàm giống nhau chết già, thật sự khủng bố.

“Bởi vì sức mạnh nguyền rủa tồn tại, vùng thế giới này bây giờ đã mất chí tôn, không chỉ như thế, giới này người trong tu luyện cũng càng thêm khó khăn, bên trong vùng thế giới này đại đạo sớm không trọn vẹn, cho nên giới này người trong, tối đa cũng thì tu luyện tới cái gọi là vương giả cảnh giới, một vài tươi đẹp người, tài năng tu thành cái gọi là Đế giả.”

“Khả năng tại giới này thành đế người, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới, đều có trở thành chí tôn tiềm lực, nhưng mà dù cho tại giới này thành đế, cũng chỉ có vạn năm tả hữu sống lâu, còn lâu mới có thể cùng chân chính chí tôn so với.”

Tiêu Vũ nghe xong quần áo trắng điện chủ nói sau, thật lâu trầm mặc, không ngờ rằng hắn bất cứ đi tới một cái như vậy thế giới, biến mất trăm vạn năm, và toàn bộ thế giới đều hứng chịu tới quỷ dị như thế nguyền rủa.

Hắn cũng không biết nên may mắn cần phải thở dài, may mắn chính là, một giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách, để hắn có đầy đủ thời gian trưởng thành, nếu không nếu là biết hắn không có chết đi, hắn người đệ tử kia, tuyệt đối sẽ không cho hắn một tia trưởng thành cơ hội!

Về phương diện khác,

Giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới triệt để ngăn cách, coi như cho hắn đầy đủ thời gian trưởng thành, trở về chí tôn vị trí, nhưng mà có thể không trở về Cửu Thiên Thế Giới, rồi lại là một chuyện khác!

Tiêu Vũ trong lòng một trận phức tạp, không biết là nên nói gì.

“Trăm vạn năm trước, giới này xuất hiện nguyền rủa, bị Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách, cũng đồng thời bị đại đạo vứt bỏ, cùng Cửu Thiên Thế Giới cũng không còn cách nào lui tới, muốn trở về Cửu Thiên Thế Giới, hầu như đã lại không khả năng!”

Quần áo trắng điện chủ tiếp theo đạo: “Để có thể thoát khỏi nguyền rủa, cải thiện giới này, trở về cửu thiên, ta hao phí trăm vạn năm năm tháng, ý đồ dùng mình lực lượng bồi dưỡng được một vài chí tôn nhân vật, giúp ta mở ra thế giới hàng rào, nhưng mà trăm vạn năm trôi qua, ta trải qua, nhưng chỉ là không dứt thất bại.”

Tiêu Vũ cả kinh, đột nhiên nghĩ đến lúc trước nhìn thấy cái kia chín mảnh không gian, cả kinh nói: “Đạo hữu ngươi diễn biến cửu thiên, lưu lại chí tôn truyền thừa, vì chính là đào tạo chí tôn, trở về cửu thiên?”

“Giới này tuy bị ngăn cách, nhưng cũng không phải tuyệt đối, ta từng suy diễn, nếu có thể nuôi dưỡng được mười vị chí tôn nhân vật, đồng thời phát lực, liền có khả năng mở ra thế giới hàng rào, đem giới này cùng cửu thiên một lần nữa mở ra, trở lại Cửu Thiên Thế Giới.”

Quần áo trắng điện chủ gật đầu, không hề có một chút nào ẩn giấu ý tứ, sau đó lại nói: “Chỉ tiếc, ta tốn thời gian trăm vạn năm, đưa ra chí tôn truyền thừa cũng không biết có bao nhiêu, nhưng giới này đại đạo có thiếu, tìm được truyền thừa người thủy chung không người có thể trở thành chân chính chí tôn, 11 ở trên đường chết đi.”

Tiêu Vũ có thể cảm nhận được quần áo trắng điện chủ trong lời nói thổn thức, tốn thời gian trăm vạn năm, không dứt lưu lại chí tôn truyền thừa, ý đồ tạo nên thập đại chí tôn, giúp hắn mở ra Cửu Thiên Thế Giới.

Nhưng mà trải qua trăm vạn năm, hắn tìm được kết quả lại là tất cả mọi người thất bại, không có người nào có thể trở thành chân chính chí tôn.

Tuy nói chí tôn tuổi thọ vô tận, nhưng trăm năm năm tháng, đối với một chí tôn tới nói cũng đã dài đằng đẵng, cho dù là Tiêu Vũ, kiếp trước cũng chỉ có điều sống năm mươi vạn năm!

“Ngươi thì chưa từng thử qua dùng những phương pháp khác liên hệ cửu thiên gì? Nếu như có thể cùng Cửu Thiên Thế Giới liên hệ, ở trong chín ngày tìm kiếm mười vị chí tôn đều không phải là việc khó gì, chỉ cần bọn họ đồng ý giúp đỡ, chẳng lẽ không phải thì có thể đánh thông thế giới hàng rào?” Tiêu Vũ trong lòng sinh ra mới nghi hoặc.

Tuy nói bởi vì bị ngăn cách, không cách nào Vượt giới, nhưng thân là chí tôn, nhận sự giúp đỡ một vài thủ đoạn, vẫn có thể có biện pháp liên hệ trên chín tầng trời, nếu như mười cái chí tôn thì có thể phá ra giới này, liên lạc với sau chín ngày tất cả những thứ này đều không là vấn đề, quần áo trắng điện chủ vì sao không tiếc hao phí trăm vạn năm năm tháng, cũng phải chính mình đào tạo chí tôn?

“Đạo hữu theo như lời phương pháp, ta tự nhiên nghĩ tới.” Quần áo trắng điện chủ trên mặt lộ ra vài phần bất đắc dĩ, nói:

“Chỉ tiếc, muốn đem giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới mở ra, chỉ có thể bởi vậy giới nội bộ phát lực, trong chín ngày chí tôn tuy nhiều, nhưng cũng không cách nào mở ra giới này.”

Nghe xong lời này, Tiêu Vũ một lần nữa trầm mặc xuống, theo nói như vậy, có phải hắn thật vô vọng quay về cửu thiên, muốn vẫn ở lại giới này?

“Đạo hữu, gan dạ hỏi thế gian, có thể có luân hồi?”

Tiêu Vũ trầm mặc cực kỳ lâu, cuối cùng mới mở miệng hỏi dò.

Hắn vẫn luôn không nghĩ ra, liên quan tới chính mình chết đi vạn năm sau chuyển thế sự tình, vốn định trở lại sau chín ngày lại thăm dò, nhưng bây giờ có thể trở về hay không còn là không biết.

Huống hồ, cái này quần áo trắng điện chủ thực lực mạnh mẽ, càng sống bách lâu vạn năm, có lẽ đối với một ít chuyện, người này sẽ biết đến so với hắn muốn bao nhiêu.

“Đạo hữu lời ấy ý gì?” Quần áo trắng điện chủ rõ ràng không rõ Tiêu Vũ tại sao lại đột nhiên hỏi ra vấn đề như vậy, lộ ra kinh ngạc.

“Trên thực tế, ta đều không phải là giới này người trong, mà là đến từ cửu thiên, nếu không cũng không khả năng có cảnh giới chí tôn, tin tưởng đạo hữu ngươi từ lâu nhìn ra.”

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đối phương cùng hắn chính là cùng một cảnh giới, hơn nữa cũng biết cửu thiên tồn tại, thậm chí có khả năng biết so với hắn càng nhiều, liền nói ngay: “Đạo hữu có phải ngươi thì không kỳ quái, vì sao ta rõ ràng là cửu thiên người, nhưng có thể đi tới nơi này một phương bị ngăn cách thế giới gì?”

Tiêu Vũ nói, để quần áo trắng điện chủ ánh mắt trở nên hơi thâm thúy, hắn trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng mới nhẹ nhàng nói: “Như là đạo hữu nói, bây giờ giới này không có chí tôn, cho nên ở nhìn thấy đạo hữu cấp độ kia cảnh giới thời gian, ta liền biết ngươi là cửu thiên người.”

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe, không trả lời, cái này quần áo trắng điện chủ biết hắn là cửu thiên người, nhưng không kinh hãi? Phải biết rằng như thế giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới đã bị ngăn cách, có phải hắn có thể tới giới này, không phải chuyện rất kỳ quái gì?

“Cho nên ta không kinh hãi, là vì từ lúc một vạn năm trước, thì từng có đến từ cửu thiên chí tôn từng tới nơi đây.” Quần áo trắng điện chủ nói lần nữa.

“Cái gì!” Tiêu Vũ chấn động mạnh, dù cho phía trước quần áo trắng điện chủ nói sự tình kinh người đi nữa, cũng không có cho hắn tạo thành khổng lồ như thế xung kích.

Nói cho cùng, giới này hay không bị nguyền rủa, cùng hắn không có liên quan quá nhiều, thế nhưng thế giới này ở một vạn năm trước từng có Cửu Thiên Thế Giới chí tôn tiến lại, cũng rất có thể cùng hắn có to lớn liên quan!

Một vạn năm trước, vậy thì thật là tốt là hắn chết đi thời điểm, vừa vặn vào lúc đó có chí tôn đi tới giới này, có trùng hợp như vậy sự tình gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 225: Muôn Thuở Thứ 1 Phế Thể!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong nháy mắt này, Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều.

Một vạn năm trước, từng có Cửu Thiên Thế Giới chí tôn đến đó, theo thời gian mà tính, cái kia hẳn là khi hắn chết đi trước sau.

Có thể người nọ rốt cuộc là hắn chết đi trước khi, hay là tại hắn chết đi sau khi đi tới nơi đây? Cái kia vẻn vẹn chỉ là một trùng hợp, còn là nói có người vì hắn mà đến?

Nếu là vì hắn mà đến, cái kia là hắn cố nhân, còn là cừu nhân? Đuổi tới giới này, làm lại là cái gì?

“Đạo hữu, xin hỏi người tới là ai? Ngươi cũng đã biết thân phận của hắn?” Tiêu Vũ tận lực để cho mình tỉnh táo lại, hướng về quần áo trắng điện chủ giải chuyện này.

Hắn luôn cảm giác, tiến lại chí tôn khẳng định cùng hắn ta tổng quan hệ, bằng không mà nói đây không khỏi cũng thật trùng hợp.

Thế giới này, bị Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách, liền hắn ban đầu ở đã trong chín tầng trời sống năm mươi vạn năm, cũng không biết giới này tồn tại, bình thường chí tôn làm sao có khả năng biết nơi đây?

Mà khi hắn chết đi vạn năm trước khi, thì vừa vặn có Cửu

Thiên Thế Giới chí tôn đi tới lúc này, tại sao có thể có trùng hợp như vậy sự tình?

“Người nọ vô cùng mạnh mẽ, về mặt cảnh giới không kém gì ta, huống hồ thân ta trúng nguyền rủa nhiều năm, cảnh giới mặc dù ở, thực lực lại sớm không lớn bằng lúc trước, chỉ còn một đạo tàn hồn ở kéo dài hơi tàn thôi, hơn nữa hắn cố ý ẩn giấu thân phận, bởi vậy ta cũng không biết thân phận của hắn.” Quần áo trắng điện chủ nói thẳng.

Nghe hắn nói xong này, Tiêu Vũ mới biết được, nguyên lai vị này quần áo trắng điện chủ, cũng bởi vì thân thể trúng nguyền rủa, hầu như mất đi hết thảy thực lực.

Mà vì thoát đi nguyền rủa, vị này quần áo trắng điện chủ mới có thể tại phiến thiên địa này ở ngoài mở ra vô số không gian nhỏ, ẩn thân trong đó, làm thì rời xa đệ nhất chân giới ở trong kinh khủng nguyền rủa.

Hắn hôm nay, bởi vì thân thể trúng nguyền rủa, hầu như đã không dư thừa bao nhiêu thực lực, thậm chí chí tôn thân cũng đã mục nát, chỉ còn lại có một tia chí tôn nguyên thần, ẩn thân ở nơi này trong không gian.

Hắn ở vùng thế giới này các nơi để lại rất nhiều tương tự với Thánh cảnh giống nhau không gian, tìm kiếm thích hợp người, lưu lại truyền thừa, và sẽ đưa hắn chọn trúng người đưa đến không gian này, mà nghiêm chỉnh mà nói, chính hắn ngoại trừ không gian này, nơi nào cũng đi không dứt.

Đến tận đây Tiêu Vũ mới biết, cái này quần áo trắng chí tôn cũng giống như hắn, chỉ có chí tôn ý thức cùng cảnh giới, nhưng ngày xưa thế Thần lực, lại đã sớm mất đi.

Phỏng chừng cũng là bởi vì nguyên nhân này, cái này quần áo trắng điện chủ mới dám thấy hắn, hắn nói nhiều như vậy a, nếu như hắn còn có chí tôn thực lực, chỉ sợ vị này quần áo trắng điện chủ cũng sẽ không thẳng thắn gặp lại.

“Vạn năm trước chí tôn,

Đến tột cùng sẽ là ai?” Tiêu Vũ vào lúc này nghĩ tới rất nhiều người.

Có thể biết thế giới này tồn tại, hơn nữa có năng lực tới chỗ này, dạng này chí tôn ở Cửu Thiên Thế Giới ở trong tuyệt đối không có bao nhiêu.

Hắn không thể tránh khỏi lại nghĩ tới chính mình người đệ tử kia, hắn người đệ tử kia ở về mặt thực lực mặc dù không bằng hắn, nhưng đặt ở chí tôn ở trong, cũng đã tiếp cận vô địch cảnh giới, ở trong chín ngày chỉ có số ít bao nhiêu người có thể cùng hắn cái này đệ tử ngang hàng, dù sao cũng là bị hắn cái này đệ nhất chí tôn dạy dỗ nên.

“Đạo hữu, vì sao đột nhiên hỏi luân hồi việc?” Quần áo trắng điện chủ nghi hoặc, hắn biết rõ Tiêu Vũ dạng này người, tất nhiên sẽ không vô cớ hỏi.

“Trên thực tế, ta chết đi từ lâu vạn năm!” Tiêu Vũ cười khổ, hắn điểm ấy bí mật, so với cái này bị nguyền rủa thế giới, cùng với này quần áo trắng điện chủ trăm vạn năm giữ gìn, căn bản đều đã không tính là gì, lập tức đem chính mình chết đi vạn năm sau chuyển thế giới này sự tình nói ra.

“Càng lại có chuyện như vậy?” Quần áo trắng điện chủ nghe qua sau khi, rõ ràng cũng thập phần khiếp sợ.

Luân hồi chi đạo, thuộc về chí cao chi đạo, dù cho hắn sống trăm vạn năm năm tháng, cũng đối với cái này đạo không hiểu nhiều lắm, bởi vậy phát sinh ở Tiêu Vũ trên người sự tình, đồng dạng để hắn thập phần khiếp sợ.

“Giống đạo hữu theo như lời, đạo hữu nhớ tới kiếp trước chư đời, đã có đóng gần thời gian một năm, dùng đạo hữu kiếp trước cảnh giới, này thời gian một năm đã đủ để tại giới này Thành Vương thành đế, vì sao cảnh giới bây giờ còn chỉ dừng lại ở ban đầu giai đoạn?” Quần áo trắng điện chủ vừa là nghi hoặc.

Hắn nói tới tuyệt đối không có một tia khuếch đại, có cao nhất chí tôn trí nhớ ở nơi đó, từ đầu tu luyện tới cái gọi là vương giả Đại Đế, thời gian một năm hoàn toàn đầy đủ, nhưng Tiêu Vũ bây giờ lại còn là cảnh giới thứ nhất linh nguyên cảnh, liền hóa khí cảnh cũng chưa tới, chuyện này thực sự có chút quỷ dị.

“Đây cũng chính là ta muốn Hướng đạo hữu ngươi thỉnh giáo.” Tiêu Vũ cười khổ, thế giới này bởi vì đại biến, cùng Cửu Thiên Thế Giới rất nhiều thứ đều bất đồng, hắn không cách nào hiểu ra trong cơ thể hắc khí thuộc về vật gì, chỉ có thể hướng về này quần áo trắng điện chủ thỉnh giáo.

Hắn đem trong cơ thể mình hắc khí biểu diễn cho quần áo trắng điện chủ, và hướng về hắn nói rõ những hắc khí này các loại quỷ dị, liền chí tôn lực lượng đều không thể áp chế.

“Vật ấy rõ ràng cùng sức mạnh nguyền rủa giống nhau y hệt, nhưng lại có điều bất đồng, ta sống trăm vạn năm có thừa, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua quỷ dị như thế gì đó, càng ngay cả đạo hữu cảnh giới cỡ này đều không làm gì được.”

Quần áo trắng điện chủ xem qua Tiêu Vũ hắc khí sau khi, rõ ràng cũng rất là nghi hoặc, nói không nên lời cái nguyên do.

Tiêu Vũ đang thất vọng gian, quần áo trắng điện chủ lại rơi vào trầm tư, sau đó đột nhiên lộ ra vẻ khiếp sợ, nói: “Này…… đây chẳng lẽ là thiên tuyệt nguyền rủa?”

“Cái gì chính là trời tuyệt nguyền rủa?” Tiêu Vũ vui vẻ, nghe tới này quần áo trắng điện chủ tựa hồ là nhận thức loại hắc khí này, chỉ có điều theo tên này cùng quần áo trắng điện chủ phản ứng đến xem, cái này tựa hồ cũng không phải vật gì tốt.

"Thiên tuyệt nguyền rủa? Thế gian lại thật tồn tại thứ này!" Quần áo trắng điện chủ không hề trả lời, mà là trở nên thất thần, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ hắc khí nhìn rất lâu.

Qua rất lâu, hắn mới phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Tiêu Vũ vẻ mặt vạn phần phức tạp, thở dài: "Không biết đạo hữu có thể từng nghe qua trời bỏ đi thể?"

"Tự nhiên nghe qua." Tiêu Vũ gật đầu.

Cái gọi là trời bỏ đi thể, chính là thế gian là đệ nhất phế thể! Có loại thể chất này người, từ khi sinh ra bắt đầu, đã bị thiên địa đại đạo vứt bỏ, cả một đời cũng không khả năng tu luyện, chỉ có thể bình thường cuối đời.

Bị thiên địa chỗ bỏ đi, muốn tu luyện là tuyệt đối chuyện không thể nào, bởi vì liền ban đầu một bước đều không bước ra, liền sức mạnh đất trời đều không cảm ứng được.

Bởi vậy, loại thể chất này được xưng là thế gian đệ nhất phế thể, tuyệt đối không khả năng bước lên con đường tu luyện.

"Có trời bỏ đi thể người, được xưng thế gian đệ nhất phế thể, mà trên người có thiên tuyệt nguyền rủa người thể chất, tất là được xưng…… vạn cổ đệ nhất phế thể!" Quần áo trắng điện chủ vẻ mặt vạn phần phức tạp, chầm chậm nói.

Thế gian đệ nhất cùng vạn cổ đệ nhất, cái nào càng sâu, vừa xem hiểu ngay.

"Có ý gì?" Tiêu Vũ có chút ngây người, nhất thời không quá rõ.

"Nói như thế." Quần áo trắng điện chủ chỉ có thể giải thích, nói: "Trời bỏ đi thể, là bị thiên địa cùng đại đạo vứt bỏ thể chất, tuyệt đối không cách nào nhận sự giúp đỡ sức mạnh đất trời, cũng là không cách nào tu luyện, mà thiên tuyệt thân thể, tất là bị Thiên đạo coi là kẻ thù, là không cho phép tồn tại với thế gian thể chất, không chỉ không cách nào tu luyện, còn có thể gặp phải sức mạnh đất trời vô tình xoá bỏ!"

Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, hắn rốt cuộc hiểu rõ quần áo trắng điện chủ ý tứ.

Trời bỏ đi thể được xưng thế gian đệ nhất phế thể, nhưng có loại thể chất này người, mặc dù không thể tu luyện, nhưng cũng có thể làm cái người phàm, bình yên cuối đời, mà thiên tuyệt thân thể, tất là không chỉ không cách nào tu luyện, còn muốn bị Thiên đạo coi là kẻ thù, không cho phép ở thế gian này tồn tại!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hắc khí là cái gì, đáp án đã ra tới, có tiểu đồng bọn nói là hỗn độn chi linh, cũng có tiểu đồng bọn nói là nguyên thủy hồ nước, còn có tiểu đồng bọn nói là một loại năng lượng, ta chỉ có thể nói các ngươi quá lạc quan, ta là vậy tục người, chỉ biết là cho nhân vật chính làm chỗ tốt gì? Nếu như đúng là những thứ tốt kia, nhân vật chính cũng không cần khổ cực như vậy đối phó những hắc khí này tài năng tu luyện, hơn nữa nhọc nhằn khổ sở cả năm cũng chưa tới hóa khí cảnh. Nhân vật chính nhưng thật ra là vạn cổ đệ nhất phế thể, kết quả này các ngươi kinh hỉ hay không, ý không ngoài ý muốn? Ha ha, có điều các vị tiểu đồng bọn cũng đừng tuyệt vọng, ta là không thể nào đem nhân vật chính viết phế, nhân vật chính dù sao cũng là đệ nhất chí tôn a, vốn là đã quá lưu phê, nếu không có một chút gì đó ràng buộc, chớp mắt có thể bay lên hỏa tinh Thành Vương thành đế, ta nghĩ các ngươi cũng không hy vọng bay quá nhanh a, nếu không còn không bằng trực tiếp để nhân vật chính khôi phục thực lực tới thẳng thắn, có chút độ khó, có chút quá trình, lúc này mới thú vị, ngược lại ta là cảm thấy như vậy. Được rồi, ta tiếp tục gõ chữ, theo nơi này sau khi rời khỏi, càng lớn cao trào sẽ tới, hơn nữa vẫn là câu nói kia, không phải một làn sóng, là mấy đợt, một làn sóng càng hơn 1 sóng lớn (ngực bự), ta dám khẳng định các ngươi khẳng định đoán không được tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 226: Đệ 10 Đệ Tử, Mạc Thương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thiên tuyệt nguyền rủa, vừa gọi bằng vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, trong truyền thuyết bùa này ngàn vạn trong năm cũng chưa chắc sẽ xuất hiện một lần, vì vậy mặc dù là chí tôn nhân vật, cũng ít có người biết.” Quần áo trắng điện chủ thần sắc phức tạp, vốn tưởng rằng nhìn thấy Tiêu Vũ, ít nhất ngày sau có hi vọng đến một chí tôn giúp đỡ.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trên người lại là có lời nguyền này, muốn trở về chí tôn vị trí, khó càng thêm khó, cơ hồ không có bất kỳ có thể!

“Bùa này sẽ không có phương pháp phá giải gì? Theo ta thấy vậy cũng chưa chắc a, nếu bùa này thực sự là khó giải, cái kia lẽ ra ta không thể có bất kỳ tu luyện cơ hội, liền tu vi hiện tại cũng không khả năng có mới đúng!” Tiêu Vũ lại là không tin.

Con đường tu luyện vốn là đi ngược lên trời, cái gì Thiên đạo nguyền rủa, hắn không thể dễ dàng cúi đầu!

“Đạo hữu, ngươi chớ quên, ngươi có chí tôn trí nhớ, và dùng hết các loại phương pháp, cũng chỉ tu đến linh nguyên cảnh.” Quần áo trắng điện chủ lắc đầu, nói: “Hơn nữa, ngươi nên rõ ràng, rất nhiều nguyền rủa, đều là tu vi càng cao đã bị ảnh hưởng lại càng lớn, linh nguyên cảnh chỉ là tu luyện cất bước, ngươi bây giờ linh mẫn nguyên cảnh 12 chuyển tu vi, giống ta phỏng đoán, nếu như ngươi tiến thêm một bước nữa, lựa chọn đột phá đến hóa khí cảnh, Thiên đạo lực lượng sẽ giáng lâm, đưa ngươi xoá bỏ!”

Tiêu Vũ trầm mặc, quần áo trắng điện chủ nói, tuyệt đối không phải không có đạo lý.

Phải biết rằng, hắn có mạnh nhất chí tôn ý thức, vậy mà mặc dù như thế, dùng các loại phương pháp sau khi, cũng chỉ là tu luyện đến linh nguyên cảnh lục chuyển.

Sau khi lục đạo linh sông, nghiêm chỉnh mà nói, hắn cũng không phải dựa vào chính mình, mà là chiếm được Thánh lực, cái kia Thánh lực bắt nguồn từ này quần áo trắng điện chủ, như vậy tính được, hắn hao phí hai đại chí tôn lực lượng, mới có bây giờ tu vi này.

Hai đại cao nhất chí tôn, mới khiến cho hắn tu luyện đến cất bước cảnh giới viên mãn, dạng này sự tình, vốn ngẫm lại thì làm người khủng bố.

“Ta ngày xưa cảm nhận được sức mạnh kinh khủng, chính là chí tôn này lực?”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới, lúc trước hắn khi chiếm được Thánh lực, ngưng tụ ra đạo thứ bảy linh sông thời điểm, có cấp chí tôn đừng sức mạnh xuất hiện, tựa hồ rất muốn đem hắn xoá bỏ, sau khi liên tục vài đạo linh sông cũng là như thế.

Giờ phút này ngẫm lại, rất rõ ràng đó là Thiên đạo oai, ở nhìn thấy hắn đi ngược lên trời, phá tan nguyền rủa không ngừng trưởng thành thời gian, nổi lên muốn xoá bỏ hắn kích động.

Hắn đem việc này hướng về quần áo trắng điện chủ nói rõ, hai người chung nhau phỏng đoán.

“Cái kia nên chính là Thiên đạo lực lượng không thể nghi ngờ, có điều, thiên địa mặc dù có thể cho đạo hữu ngươi gây nguyền rủa, lại không thể trực tiếp can thiệp, bởi vì vậy liền tương đương phá hủy cân bằng, sẽ gợi ra rất hậu quả nghiêm trọng.” Nam tử mặc áo trắng suy đoán nói.

Này cùng Tiêu Vũ muốn giống nhau,

Dù cho trên người hắn thật trúng rồi cái gọi là thiên tuyệt nguyền rủa, nhưng đó cũng chỉ là như mấy người sau khi sinh ra thì có tiên thiên thiếu hụt giống nhau.

Nếu như Thiên đạo lực lượng khi hắn lúc tu luyện áp đặt can thiệp, vậy liền chẳng khác gì là trực tiếp ra tay với hắn, ngày đó loại kia lực lượng kinh khủng rất rõ ràng có điều kiêng kỵ, hơn nửa chính là nguyên nhân này.

Con đường tu luyện, người người đều là đi ngược lên trời, nếu là Thiên đạo có thể trực tiếp can thiệp, thế gian căn bản liền sẽ không có nhiều cường giả như vậy.

“Ta luôn cảm giác khác thường, tại sao ta sẽ chết đi sau khi trưởng thành chuyển thế, lại trúng loại này ngàn vạn năm không thấy nguyền rủa? Này ở trong hay không có liên quan gì?” Tiêu Vũ trong lòng vẫn là có thật nhiều nghi hoặc, cùng quần áo trắng điện chủ chăm chú thảo luận.

“Phương này không gian, là ta ngày xưa dùng giá thật lớn luyện thành, mặc dù ta bây giờ chỉ còn một đạo tàn hồn, nhưng ta có thể vì đạo hữu suy diễn một phen.” Quần áo trắng điện chủ nói xong, từ Tiêu Vũ trong cơ thể rút ra một tia hắc khí.

Chí tôn oai, không thể tưởng tượng, thường thường thông qua một thứ, liền có thể suy diễn đến rất nhiều chuyện phức tạp, giống như một hạt cát, tới chính thức mạnh mẽ trong tay, liền có thể suy diễn đến phía thế giới này đại khái, Thần Uy vô cùng.

Quần áo trắng điện chủ làm phép, dùng Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí suy diễn, suy diễn bên trong, hắc khí kia bên trong từ từ xuất hiện một bóng người, thoạt nhìn có chút mơ hồ, không thấy được khuôn mặt.

Quần áo trắng điện chủ đưa tay, đem đạo thân ảnh này từ trong hắc khí rút ra, cau mày, tựa hồ là có chút không rõ, nguyền rủa bên trong, làm sao thôi diễn ra bởi vì can thiệp dấu vết?

“Là hắn!”

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, một bên Tiêu Vũ hai quả đấm đột nhiên nắm chặt, một đôi mắt bên trong phun ra vô tận lửa giận.

Dù cho đạo thân ảnh này khuôn mặt mơ hồ, dù cho đã vạn năm không gặp, dù cho đã cách xa nhau hai đời, nhưng Tiêu Vũ há có thể không nhận ra đạo thân ảnh này?

Mạc Thương! Hắn đệ tử thứ mười, cũng là vạn năm trước đối với hắn ám hại, dẫn đến hắn chết đi đệ tử!

Thiên tuyệt nguyền rủa bên trong lại có dấu vết của hắn?

“Đạo hữu nhận thức người này?” Quần áo trắng điện chủ kinh ngạc, Tiêu Vũ thân là chí tôn, lẽ ra không hề lay động, vậy mà lúc này tâm tình lại rõ ràng không biết, hiển nhiên đạo nhân ảnh này cùng hắn có liên hệ cực lớn.

“Nhận thức? Khà khà, đâu chỉ nhận thức!” Tiêu Vũ chăm chú nhìn đạo thân ảnh này, nụ cười lãnh khốc.

Hắn tổng cộng có thập đại đệ tử, cái này tiểu đệ tử Mạc Thương, là hắn thập đại trong hàng đệ tử một cái nhỏ nhất, nhưng mà cũng cùng ở bên cạnh hắn đã có mười vạn năm!

Người này thiên tư kinh người, là Tiêu Vũ kiếp trước năm mươi vạn giữa năm cuộc đời ít thấy, nói riêng về tu luyện thiên tư, hắn cái này đệ tử hoàn toàn không kém hắn.

Cũng vì vậy đệ tử thiên tư kinh người, Tiêu Vũ tận tâm tận lực, hao phí mười vạn năm, dốc vào vô số tâm huyết, đem Mạc Thương đào tạo thành Cửu Thiên Thế Giới bên trong mạnh nhất chí tôn một trong, Mạc Thương cũng là hắn mười cái trong hàng đệ tử đắc ý nhất một.

Nhưng mà quay đầu lại, hắn lại là chết tại chính hắn một đệ tử đắc ý nhất trong tay.

Gặp lại Mạc Thương, mặc dù chỉ là một đạo mơ hồ bóng mờ, nhưng hắn há có thể không nhìn được? Há có thể quên đi?

“Giống đạo hữu theo như lời, đạo hữu là vạn năm trước chết đi, mà người này cũng là vạn năm trước nơi đây giới xuất hiện, coi là thật trùng hợp.” Quần áo trắng điện chủ cũng không biết Tiêu Vũ chết đi lúc cụ thể, cũng không biết Tiêu Vũ cùng đạo thân ảnh này quan hệ, này Tiêu Vũ cũng không có nói rõ với hắn.

“Cái gì, ngươi nói vạn năm trước đi tới giới này người là hắn?” Tiêu Vũ một chút đứng lên!

Thiên tuyệt nguyền rủa ở trong, lại thôi diễn ra Mạc Thương bóng người, mà Mạc Thương lại đang vạn năm trước khi đi tới qua thế giới này, tất cả những thứ này sẽ là trùng hợp đơn giản như vậy sao?

Tiêu Vũ một chút hiểu, Mạc Thương đi tới giới này, vì chính là hắn!

Hắn mặc dù không biết Mạc Thương là làm sao tìm được giới này, cũng không biết Mạc Thương từ nơi nào biết được hắn còn chưa có chết, nhưng thiên tuyệt nguyền rủa ở trong tồn tại Mạc Thương bóng người, Mạc Thương vừa với vạn năm trước đã tới giới này, đáp án cũng đã rất rõ ràng.

Mạc Thương có thể là suy diễn đến hắn có khả năng sẽ tại giới này sống lại, bởi vậy không tiếc tốn giá thật lớn, Vượt giới mà đến, và dùng phương thức nào đó, khiến cho hắn chỉ cần ở cái thế giới này sinh ra, sẽ thân thể lưng chừng trời tuyệt nguyền rủa.

Chỉ có như thế, tài năng giải thích tại sao nguyền rủa ở trong lại có Mạc Thương bóng người, Mạc Thương vì sao lại trùng hợp như vậy, ở vạn năm trước hắn chết đi thời điểm đi tới giới này.

“Tốt! Rất tốt! Không hổ là đệ tử của ta, làm được quả nhiên tuyệt!” Tiêu Vũ khuôn mặt lạnh như băng.

Cái này đệ tử thật đúng là đối với hắn thập phần coi trọng, ám hại hắn sau còn suy diễn đến hắn có thể sẽ chuyển thế giới này, và đuổi đi theo, dùng một loại nào đó phương pháp để hắn một khi chuyển thế thì thân trúng vạn cổ đệ nhất nguyền rủa!

Đây là muốn đứt rời hắn hết thảy đường lui, không cho hắn bất kỳ lại cơ hội vùng lên, thậm chí muốn mượn nguyền rủa này lực, đưa hắn triệt để xoá bỏ!

Không thể không nói, hắn cái này đệ tử, làm được là thật đủ tuyệt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 227: Áp Chế Nguyền Rủa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gặp lại Mạc Thương, Tiêu Vũ triệt để phấn chấn, không can thiệp tới là cái gì đệ nhất nguyền rủa, cái gì thiên tuyệt thân thể, hắn đều nhất định muốn quay về chí tôn vị trí, trở lại Cửu Thiên Thế Giới!

Cái này đệ tử đối với hắn như thế “chiếu cố”, nếu như hắn không quay về, chẳng lẽ không phải lãng phí Mạc Thương nhiều năm như vậy sắp xếp?

Có điều lời tuy nói như vậy, thiên tuyệt nguyền rủa cũng quả thật thập phần khủng bố, y theo Tiêu Vũ cùng Bạch Y Điện chủ suy diễn, lời nguyền này không chỉ biết hình thành hắc khí, trở ngại Tiêu Vũ tu luyện, để hắn không chiếm được bất kỳ sức mạnh đất trời, đồng thời, hắn nếu là gượng ép tu luyện, còn có thể đưa tới Thiên đạo lực lượng vô tình xoá bỏ.

Trải qua hai người suy diễn, bây giờ Tiêu Vũ đã mười phần nguy hiểm, phỏng chừng hắn nếu là mạnh mẽ đột phá đến hóa khí cảnh, sẽ có chuyện kinh khủng phát sinh, trúng rồi lời nguyền này, Thiên đạo lực lượng tuyệt đối sẽ không tùy ý Tiêu Vũ trưởng thành.

Hơn nữa, lời nguyền này rõ ràng cũng là sẽ phải chịu thực lực ảnh hưởng, Tiêu Vũ bây giờ còn chưa đột phá đến hóa khí cảnh, này nguyền rủa cũng đã kinh khủng như thế, hắn càng về sau tu luyện, này nguyền rủa cũng sẽ càng đáng sợ, và hắn tu luyện cũng càng ngày sẽ càng khó khăn.

Nhưng mà khó khăn đi nữa, Tiêu Vũ cũng không khả năng từ bỏ, hắn chấp nhất cùng Bạch Y Điện chủ tham khảo lẫn nhau, tìm kiếm phá tan nguyền rủa phương pháp.

“Nguyền rủa tuy mạnh, nhưng theo về phương diện khác tới nói, vật cùng tất phản, đây là muôn thuở không thay đổi chân lý, đạo hữu ngươi mặc dù chịu đựng nguyền rủa áp chế, nhưng nếu như có thể phá tan bùa này, thực lực cũng sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn, nếu như có thể trở về chí tôn, chắc chắn so với trước kia càng mạnh hơn.”

Bạch Y Điện chủ phỏng đoán, này liền giống với một khối sắt, nguyền rủa mặc dù là khủng bố, nhưng Tiêu Vũ nếu có thể xông qua, cũng tương đương với chiếm được tốt nhất rèn luyện, sẽ làm hắn càng thêm kiêm nhiệm.

Sức mạnh nguyền rủa càng là khủng bố, hắn phá tan nguyền rủa sau khi, thực lực thì sẽ càng mạnh mẽ, bởi vậy nếu có thể đẩy nguyền rủa tu luyện tới chí tôn, thực lực của hắn tuyệt đối sẽ so với kiếp trước còn cường đại hơn!

Bạch Y Điện chủ để phá tan giới bích, phải chí tôn giúp đỡ, bởi vậy cũng không mắc dư lực, cùng Tiêu Vũ cùng suy diễn, như thế nào đối kháng lời nguyền này.

Hai người bọn họ không chỉ đều thực lực mạnh mẽ, hơn nữa kiến thức kinh người, đem các loại phương pháp đều suy diễn qua, nhưng đến cuối cùng nhưng không có nghĩ ra có thể trực tiếp hóa giải nguyền rủa phương pháp.

Thật sự là lời nguyền này thái quá khủng bố, vạn cổ đệ nhất, tuyệt đối không phải nói ngoa, bọn họ hai đại chí tôn chung nhau suy diễn, cũng không thể tìm ra cái gì biện pháp quá tốt.

“Nếu thật sự không được, nhìn dáng dấp ta chỉ có thể đi lúc trước chưa hoàn thành một con đường, dùng thân là phù!” Tiêu Vũ cuối cùng nghiến răng, nói ra mình ý nghĩ.

Hắn ngày xưa ở phù chi nhất đạo đi tới tuyệt đỉnh, cũng đã từng thử mở đổi mới hệ thống tu luyện, tỷ như dùng từ thân là phù, nhờ vào đó tu luyện.

Nhưng mà hắn tuy có ý nghĩ,

Nhưng con đường này lại là vạn phần gian nan, hắn chỉ suy diễn tới một nửa, còn chưa hoàn toàn, liền đã bị âm thầm chết đi.

“Dùng thân là phù? Đạo hữu đại tài, càng có thể nghĩ ra bực này phương thức tu luyện.” Bạch Y Điện chủ đối với Tiêu Vũ ý nghĩ cũng lớn thêm than thở, dù cho ở phù chi nhất đạo không bằng Tiêu Vũ, nhưng hắn cũng là trong này kiệt xuất, vừa nghe là biết đạo Tiêu Vũ ý nghĩ ở kinh người đồng thời, cũng có vô hạn có thể.

“Chỉ có điều, con đường này phải đi xuyên qua quá khó khăn, ít nhất trước mắt mà nói, thái quá không dễ, cho nên ta khẩn thỉnh nói bạn, giúp ta đột phá đến hóa khí cảnh!” Tiêu Vũ nói ra cuối cùng thỉnh cầu.

Liên quan tới đối kháng nguyền rủa tu luyện, hắn đã có một vài mặt mày, nhưng hiện tại hắn cực kỳ bức thiết hy vọng, hay là trước đột phá đến hóa khí cảnh, việc sự tình, chỉ có thể lại nghĩ.

“Bây giờ sức mạnh nguyền rủa còn chưa chính thức lớn mạnh, ta mặc dù chỉ còn một đạo tàn hồn, cũng có thể trợ đạo hữu giúp một tay, huống hồ này trăm vạn năm đến ta một mực suy diễn như thế nào đối kháng nguyền rủa, tuy nói hai loại nguyền rủa có điều bất đồng, nhưng cũng hẳn là khả năng tạm thời nửa bùa này áp chế.”

Bạch Y Điện chủ nói xong, liền động khởi tay.

Hắn mặc dù chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, nhưng dù sao cũng là thực lực đứng đầu chí tôn, chỉ thấy hắn trong lúc xuất thủ, ở Tiêu Vũ trên người liên tục khắc họa, càng lấy chí tôn chi hồn, ở Tiêu Vũ trong cơ thể khắc xuống một vạn phần phức tạp trận pháp.

Dù cho Tiêu Vũ trận pháp thực lực không kém, nhìn thấy này Bạch Y Điện chủ thủ đoạn, cũng là kinh động như gặp thiên nhân, người này nếu đặt ở Cửu Thiên Thế Giới, tuyệt đối là một kinh khủng tồn tại, chắc chắn sẽ trở thành một đại kình địch của hắn.

Trận pháp này phức tạp này vô cùng, Bạch Y Điện chủ hao phí không ít thời gian, trận này cuối cùng mới ở Tiêu Vũ trong cơ thể thành hình.

Chỉ thấy trận pháp này thành hình sau khi, Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí chiếm được áp chế, mặc dù vẫn tồn tại như cũ, nhưng ít ra đã bị trận pháp hạn chế lên, đối với Tiêu Vũ ảnh hưởng đạt được nhỏ nhất.

“Trận này có thể đem nguyền rủa cầm cố, có điều theo đạo hữu tu vi của ngươi tăng lên, sức mạnh nguyền rủa cũng sẽ từ từ mạnh mẽ, trận này tối đa chỉ có thể cho ngươi ở hóa khí công chính bình thường tu luyện, sau đó, sợ là cũng không cách nào tiếp tục áp chế này nguyền rủa.” Bạch Y Điện chủ lúc này xem ra, có vẻ hơi suy yếu.

Hắn bày ra trận pháp này nhìn như đơn giản, kì thực cực kỳ hao tâm tổn sức, dù sao đây là áp chế thiên tuyệt nguyền rủa, mà hắn vừa chỉ còn lại có một đạo tàn hồn.

“Đa tạ đạo hữu, hôm nay tình, ngày khác phải trả!”

Tiêu Vũ cảm thụ một chút, trong cơ thể nguyền rủa bị áp chế, hiện tại hắn chỉ cần đồng ý, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá đến hóa khí cảnh, mà không cần lại đã bị sức mạnh nguyền rủa ảnh hưởng.

Và có trận pháp này ở, ít nhất ở hóa khí biên giới, hắn tu luyện sẽ không lại chịu ảnh hưởng.

Hắn muốn đi lên kiếp trước cái kia chưa xong đường, dùng từ thân là phù tới tu luyện, cũng là phải thời gian nhất định chuẩn bị, không thể nói bắt đầu liền bắt đầu, trận pháp này mặc dù không thể hoàn toàn biến mất nguyền rủa, nhưng ít ra cũng có thể cho hắn tranh đến một chút thời gian.

“Trăm vạn năm đến, bởi vì thân ta trúng nguyền rủa, chỉ có thể lâu dài ngủ say, nếu không đạo này tàn hồn cũng sẽ bị sức mạnh nguyền rủa từng bước xâm chiếm hầu như không còn, lần này thức tỉnh, khả năng gặp gỡ đạo hữu, cũng là chuyện may mắn. Bất quá ta thức tỉnh sau khi, bên trong vùng không gian kia đạo lực sẽ chịu đựng ta dẫn dắt, bổ sung nguyên thần của ta, vừa mới vừa vận dụng thần lực, hao phí đạo lực càng nhiều, cho nên chỗ kia không gian lập tức phải sụp đổ.” Bạch Y Điện chủ suy nhược mà nói.

Tiêu Vũ gật đầu, hắn biết Bạch Y Điện chủ đây là đang đối với hắn nhắc nhở, thời gian không nhiều, hắn nên rời đi.

Hắn lại cảm giác, Bạch Y Điện chủ nguyên thần vốn chỉ tại không ngừng suy yếu, dùng một lần thì thiếu một phân, hiện nay vì hắn ở trong người vỡ nát dưới trận pháp, vừa là tiêu hao không ít, bởi vì nguyền rủa tồn tại, cũng không biết là có hay không có thể khôi phục.

Tiêu Vũ lúc này từ giã Bạch Y Điện chủ, liền muốn rời khỏi, lâm thời lúc, đột nhiên nghĩ tới Huyết Lân, nói: “Mời mọc đạo hữu ban ơn đến bộ phận đạo lực, đánh thức này Tiểu Thú.”

Bạch Y Điện chủ kiến này, cũng không do dự, trong tay vung lên, đem rất nhiều kim quang đánh vào Tiêu Vũ trên cánh tay trái Huyết Lân trên người.

Cái này cũng không tiêu hao nguyên thần của hắn, chỉ là vay mượn mà bên trong vùng không gian kia bộ phận sức mạnh mà thôi, Huyết Lân cảnh giới dù sao không cao, đối với chí tôn nhân vật tới nói, muốn đánh thức nó dễ dàng.

Có điều Huyết Lân dù sao cũng là Chân Long Hậu Duệ, bị hao tổn bộ phận tốt bù, nhưng tiên thiên thiếu hụt căn cơ, cũng không phải chí tôn có thể bổ khuyết được, chỉ có thể dựa vào chính nó khôi phục.

“Tiêu Vũ, đây là đâu?” Huyết Lân vừa tỉnh lại, liền ở Tiêu Vũ trong cánh tay mở miệng, đối với hắn hỏi dò.

“Tổ Long sau khi?” Bạch Y Điện chủ cả kinh, cho Huyết Lân khôi phục lúc, dùng hắn chí tôn thần giác, tự nhiên là cảm ứng được Huyết Lân trong cơ thể tổ long chi huyết!

“Đúng rồi đạo hữu, bên trong vùng thế giới này, vẫn tồn tại cao nhất sinh linh gì?” Tiêu Vũ vừa định rời đi, nghe xong Bạch Y Điện chủ nói, trái tim hơi động mở miệng hỏi dò.

Chương 228: Ma Vương Là Tiêu Vũ!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lúc trước giới này bị cô lập thời gian, đúng là tồn tại cao nhất sinh linh, nhưng mà trăm vạn năm trôi qua, mặc dù là này cao nhất sinh linh, cũng không thể chịu đựng ở nguyền rủa, cơ hồ đều đã diệt sạch, bây giờ dù cho tồn tại, nhiều cũng bởi vì nguyền rủa nguyên nhân, tiên thiên có thiếu, rất khó tiếp tục sống sót, dù cho sống sót, cũng khó có thể so với chân chính cao nhất sinh linh.”

Quần áo trắng điện chủ thấy Tiêu Vũ ở cánh tay trái, than khẽ mở miệng, gặp nguyền rủa, càng là sinh linh mạnh mẽ, ở cái thế giới này thì càng khó tồn tại, cường đại như hắn, ở nguyền rủa bên trong cũng chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, và còn muốn ở chính mình khai sáng bên trong không gian lâu dài ngủ say, tài năng tồn tại đến nay.

“Ngoài ra, bởi vì này trong giới cao nhất sinh linh cơ hồ đều đã ở nguyền rủa bên trong từ trần, hơn nữa giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách, mặc dù là tiếp tục sống sót cao nhất sinh linh, truyền thừa cũng đã đứt rời.” Quần áo trắng điện chủ tiếp tục nói.

Tiêu Vũ nhớ tới Mặc Vũ, Mặc Vũ đúng là Kim Ô sau khi, nhưng bởi vì thân thể tại giới này, đã xảy ra biến hóa rất lớn, hơn nữa không thể tìm được chân chính Kim Ô loài truyền thừa.

Cái gọi là truyền thừa, tuy nói là lưu tại trong huyết mạch, nhưng kỳ thật cũng là các tộc trong lúc đó dùng máu tươi làm liên hệ, theo tộc nhân của mình cùng tổ tiên nơi đó cảm nhận được bổn tộc huyền pháp mà thôi.

Thế giới này cao nhất sinh linh không còn, lại cùng Cửu Thiên Thế Giới đoạn tuyệt hết thảy liên hệ, Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng đều bởi vậy không cách nào thông qua huyết mạch cảm ứng được bổn tộc lực lượng, trong huyết mạch truyền thừa tự nhiên cũng là không tồn tại.

“Ta sẽ tại đây nơi trong không gian ngủ say, trong phiến thiên địa này, ta với nhiều chỗ đều lưu lại tương tự với cái kia tấm Thánh cảnh giống nhau không gian, đạo hữu ngày sau nếu là có điều phải, có thể thông qua thế gian phân tán không gian tìm ta.”

Quần áo trắng điện chủ bóng người trở nên càng ngày càng nhạt, hắn mỗi một lần thức tỉnh thời gian đều hết sức có hạn, trước mắt đã tiếp cận cực hạn.

“Đa tạ đạo hữu!” Tiêu Vũ lại cảm ơn, vô luận như thế nào, cái này quần áo trắng điện chủ cho hắn giúp đỡ rất lớn.

Quần áo trắng điện chủ mỉm cười, không nói thêm, xoay người, bay vào vùng không gian này ở chỗ sâu trong, cứ thế biến mất.

Vốn vào lúc này, hắn là phải đem truyền thừa của mình ban cho người tới, thế nhưng Tiêu Vũ thực lực chút nào không kém hắn, bởi vậy khâu này tự nhiên là bị nhảy vọt qua.

Thánh cảnh còn thừa thời gian không nhiều, Tiêu Vũ cũng sẽ không lưu lại, xoay người rời đi.

“Tiêu Vũ, vừa rồi người nọ là ai? Ngươi và hắn đang nói gì đấy?” Huyết Lân ở Tiêu Vũ trong cánh tay mở miệng, vừa mới bởi vì quan hệ gì đó quá trọng đại, quần áo trắng điện chủ nhận sự giúp đỡ một vài thủ đoạn, để nó không nghe thấy hai người trò chuyện.

Mang theo Huyết Lân, làm quần áo trắng điện chủ rời đi sau khi, Tiêu Vũ lại lần nữa về tới toà kia trên cầu, hắn không có cùng Huyết Lân giải thích, theo khi đến đường đi về phía trước.

Hồi lâu sau, hắn trở lại đầu cầu, nhất thời vài tiếng la lên, mấy bóng người chạy vội tới.

Nhan Thu Thủy bọn người lại thật vẫn chờ ở chỗ này, thấy hắn từ trên cầu trở về, cũng đều là kích động tiến lên.

Trừ bọn họ ra ở ngoài, những người khác lại cũng còn không có rời đi, tất cả đều thủ tại chỗ này, bởi vì bọn họ đều muốn biết, cái gọi là cuối cùng cơ duyên, rốt cuộc là rơi vào trong tay ai.

“Ma vương lại đã trở lại? Xảy ra chuyện gì? Hắn cũng không có thông qua gì?”

“Không thể a, hắn đều đi tới nơi sâu xa rồi, làm sao lại không có thông qua, tại sao vừa vậy sắp trở về rồi?”

“Hơn nữa các ngươi có phát hiện không, hắn là đi đã trở lại, đây là chuyện gì?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, tất cả mọi người là nhiệt liệt bắt đầu nghị luận.

Lúc trước người, không thể qua cầu phần lớn đều là đi mấy bước đã bị một loại lực lượng thần bí đẩy về, mà đi tới chỗ sâu người, một cũng không có lại trở về.

Như Tiêu Vũ như vậy, rõ ràng đi tới ở chỗ sâu trong, nhưng mà vừa đi về tới, vẫn là thứ nhất!

Hơn nữa, hắn không giống như là này bị cự tuyệt người như vậy là bị lực lượng nào đó cho đẩy trở về, mà là từng bước từng bước từ trên cầu đi tới, cũng không ai biết điều này có ý vị gì.

“Ha ha.” Ông già kia cũng như trước tại đây cầu trước, nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, hắn đầy mặt mỉm cười nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, sau đó mới quay đầu lại nói với mọi người: “Được rồi, hiện nay tất cả mọi người đã từng thử, nên được đại đạo mọi người đã tìm được, vùng không gian này đã sụp đổ, rời đi thông đạo cũng đã mở ra, các ngươi rời đi luôn a.”

“Owo!”

Tất cả mọi người đều kinh hãi, này khiến cho bọn họ đi rồi?

Đám người bọn họ sở dĩ chờ ở chỗ này chậm chạp không có rời đi, chính là muốn cuối cùng nhìn rốt cuộc là ai đạt được cái gọi là cuối cùng cơ duyên, mà bây giờ lão nhân này không hề nói gì, muốn làm cho bọn họ đi?

Đầu óc xoay chuyển nhanh người một chút thì đoán được, rất có thể cái gọi là cuối cùng cơ duyên đã bị người tìm được!

Liên tưởng đến Tiêu Vũ và những người khác bất đồng, không ít người đều đem ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người.

“Tiểu huynh đệ, hy vọng ngày sau còn có thể gặp lại.” Lão nhân tóc trắng sau khi nói xong, cũng không để ý mọi người, quay đầu lại đối với Tiêu Vũ mỉm cười nói một câu, sau đó như lúc tới giống nhau, bước ra bước chân, hướng về sâu trong hư không đi đến, sau một lát liền ở ngay đây biến mất.

“Chúng ta đi!” Tiêu Vũ cảm nhận được ánh mắt chung quanh, mang tới Tần Ngọc Tụ bọn người, xoay người liền đi.

“Sặc!”

Nhưng mà, 1 cây trường thương bay tới, nhắm thẳng vào mi tâm của hắn, đồng thời quát lạnh một tiếng vang lên: “Đem ngươi đoạt được gì đó giao ra đây!”

Vệ Lăng Phong, hắn lại đi mà quay lại, lại trở về nơi này.

Mắt thấy Thánh cảnh muốn tan vỡ, hắn ngoại trừ ở Thánh cảnh trong khoảng thời gian này nhận sự giúp đỡ Thánh lực tu luyện tăng lên tu vi, so với người khác lại không thu hoạch được gì, giờ phút này suy đoán Tiêu Vũ chiếm được truyền thừa cuối cùng, bất cứ ra tay cướp đoạt.

“Ở đâu ra tạp ngư, dám mạo phạm Bản Long!”

Tiêu Vũ còn chưa động thủ, chợt nghe một khí phách âm thanh, Huyết Lân ngay sau đó theo cánh tay của hắn bên trong bay ra, chủ động đón lấy Vệ Lăng Phong.

Nó quãng thời gian trước bị thương, ngủ say hồi lâu, mà lần này tìm được quần áo trắng điện chủ tự mình ra tay, thay thế hắn tu bổ thương thế, không chỉ chữa khỏi nó, cũng làm cho thực lực của nó tăng lên không ít, đoạt được chỗ tốt không giống như trước đây Mặc Vũ không đều, xong xuất thủ là chân chính chí tôn.

Lúc trước ở trên cầu, bởi vì đại đạo lực lượng tồn tại, nó chỉ có thể bám vào Tiêu Vũ trên tay tài năng thông qua, giờ phút này ra cầu sau, nhìn thấy có người hướng về Tiêu Vũ động thủ, nó lập tức thì không kịp chờ đợi vọt ra, muốn nghiệm chứng chính mình thực lực hôm nay.

“Keng!”

Huyết Lân vảy độ cứng rắn rõ ràng lại có to lớn tăng lên, &# 85 Vệ Lăng Phong 1 thương đâm ở trên người nó, chỉ cọ sát ra một mảnh tia lửa, lại ngay cả một tia dấu vết đều không có để lại.

Theo Huyết Lân xuất hiện, vào lúc này, nơi này, cũng triệt để nổ tung!

“Cái kia Tiểu Thú, làm sao như thế quen mặt?”

“Đây không phải Tiêu Vũ bên cạnh cái kia Tiểu Thú gì? Làm sao sẽ xuất hiện ở đây?”

“Ta hiểu được, ma vương chính là Tiêu Vũ!”

“Cái gì? Tiêu Vũ cùng ma vương là cùng một người!”

Tình cảnh nhất thời sôi sùng sục, trước đây Tiêu Vũ, cùng Lăng Đế sau đại chiến danh tiếng vang xa, ngày đó gợi ra kinh người dị tượng thời gian, càng làm cho hắn ở Thánh cảnh bên trong không ai không biết.

Hơn nữa ai cũng biết, Tiêu Vũ bên cạnh có một cái cường hãn Tiểu Thú, giờ phút này theo này Tiểu Thú hiện thân, mọi người một chút thì nhận ra thân phận chân thật của hắn!

Ma vương, chính là Tiêu Vũ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 229: Đồng Thời Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ai có thể nghĩ tới, bây giờ ở Thánh cảnh bên trong đại danh đỉnh đỉnh ma vương, lại chính là Tiêu Vũ!

Hai người này tên gọi, bất kể là Tiêu Vũ còn là ma vương, đều là Thánh cảnh bên trong đột nhiên quật khởi, trước đây không có tiếng tăm gì, hiện nay đột nhiên biết được hai người này lại là cùng một người, không ai không khiếp sợ!

“Không can thiệp tới ngươi là Tiêu Vũ còn là ma vương, đều phải chết!” Vệ Lăng Phong trạng như điên cuồng, 1 cây trường thương uy lực vô cùng, mang theo vô thượng Thần Uy, thoát khỏi Huyết Lân, một lần nữa hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

“Tiêu Vũ chính là ma vương, hắn chiếm được cuối cùng cơ duyên!”

“Giết Tiêu Vũ, có thể cướp được cuối cùng cơ duyên!”

“Mọi người lên!”

Nơi này tất cả mọi người đều điên cuồng, mặc dù không có tận mắt nhìn thấy, nhưng Tiêu Vũ rõ ràng đã qua cầu, rồi lại bình yên đi trở về, đã có thể nói rõ rất nhiều.

Hơn nữa, vị lão nhân kia đã ở Tiêu Vũ sau khi trở về liền rời đi, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ cuối cùng cơ duyên đã đưa ra, mà Tiêu Vũ biểu hiện cùng tất cả mọi người cũng không giống nhau, vị lão nhân kia đối với hắn tựa hồ cũng rất đặc biệt, vậy cuối cùng cơ duyên rất có thể đã đến Tiêu Vũ trên tay.

Mặc dù bây giờ không cách nào xác định cái gọi là cuối cùng cơ duyên có phải là cũng thuộc về truyền thừa một loại, cũng không thể xác định cơ duyên kia có thể hay không bị cướp đoạt, nhưng cái này cũng không trọng yếu, đối mặt đẳng cấp này đừng cơ duyên, không ai có thể gắng giữ tỉnh táo, hầu như tất cả mọi người cùng Vệ Lăng Phong giống nhau, triệt để mà điên cuồng!

“Bốp!”

Một tia ánh sáng đỏ, màu máu chiếu sáng phương này không gian, đem chung quanh hết thảy đều nhiễm đỏ, Vũ Vô Cực tay cầm trường kiếm màu đỏ ngòm, đột nhiên đi tới Tiêu Vũ phía sau, vô cùng chém xuống một kiếm, kiếm ý bao trùm Tiêu Vũ bên người tất cả mọi người!

“Cái gọi là ma vương nguyên lai là ngươi, giao ra đoạt được, ngươi có thể chết!” Vũ Vô Cực bá đạo phi thường, hắn và Tiêu Vũ vốn thì không thích hợp, đã từng có sinh đại chiến.

Hơn nữa ở Vũ Viện bên trong, bọn họ đều là người mới, vô tình hay cố ý đã ở tranh đoạt người mới vương tên gọi, mặc dù khoảng cách lúc trước nhập viện đã qua hơn nửa năm, nhưng cái này cũng không liên quan quá nhiều.

Vũ Vô Cực vốn rồi cùng cái gọi là “ma vương” từng có một trận chiến, giờ phút này biết được “ma vương” chính là Tiêu Vũ, lúc này không chút nghĩ ngợi, quyết đoán ra tay.

“Cút!” Tiêu Vũ lấy ra khí ấn, xoay người lại một kiếm, chém lui định Vô Cực, sau đó không dám có chút dừng lại, mang theo bên người mấy người tiếp tục hướng phía trước.

“Tiêu Vũ? Ma vương! Hừ, ngươi thật đúng là ẩn giấu cực sâu a!”

Vào lúc này,

Vừa một ánh hào quang tập diệt, kim quang mát mắt, giống như mặt trời soi sáng.

Lăng Đế trên người chịu vàng bạc hai bánh, người mặc hoàng kim chiến y, một kiếm chém tới, đồng thời lạnh lùng nói: “Trận chiến ngày đó, qua đi ngươi liền mai danh ẩn tích, vốn nghĩ đến ngươi đã chết đi, bây giờ nhìn lại rất tốt, ngươi còn sống, hơn nữa thế mà còn là cái gọi là ma vương, rất tốt! Cho ta tự tay cơ hội giết ngươi!”

Tiêu Vũ cùng ma vương, hai người này thân phận đều đã cùng Lăng Đế đại chiến qua, đệ nhất thời chiến bất phân cao thấp, đệ nhị chiến, Tiêu Vũ hóa thân cái gọi là ma vương, đem Lăng Đế đánh trọng thương.

Trước sau hai trận chiến, mỗi một trận cũng làm cho Tiêu Vũ danh tiếng ở Thánh cảnh bên trong lớn vang, có thể nói Tiêu Vũ hai người này bất đồng gọi, đều là do Lăng Đế thành tựu, thông qua cùng Lăng Đế này hai lần chiến đấu, mới khiến cho hắn hai thanh âm truyền khắp Thánh cảnh, để tất cả mọi người biết.

Theo trình độ nào đó mà nói, thanh danh của hắn sau lưng, lại là giẫm lên Lăng Đế lên chức.

Đây đối với Lăng Đế tới nói, là loại to lớn sỉ nhục, lúc này biết tên ma vương này cùng Tiêu Vũ đúng là cùng một người, hắn há có thể không ra tay?

“Ngươi thì tính là cái gì, a miêu a cẩu cũng dám ở bản vương trước mặt hung hăng?” Mặc Vũ gầm lên một tiếng, chủ động tiến lên, thay thế Tiêu Vũ chia sẻ áp lực.

Dù cho mạnh như Tiêu Vũ, phải đồng thời đối mặt Vũ Vô Cực cùng Lăng Đế, khẳng định cũng sẽ không ung dung. Mặc Vũ thực lực không kém, hơn nữa thân thể mạnh so với Lăng Đế hoàng kim chiến y càng thêm quá phận, bởi vậy quyết đoán ra tay, cùng Lăng Đế đại chiến.

“Đóng băng ngàn dặm!”

Trong hỗn loạn, nơi đây nhiệt độ đột nhiên chợt giảm xuống, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện một chỗ hàn băng, và hướng về chung quanh thần tốc lan tràn, đóng băng hết thảy.

Mộc Hàn Yên cũng vào thời khắc này ra tay, nàng tuy là một giới nữ tử, nhưng bàn về thực lực không kém gì bất luận người nào, một khi ra tay, chính là có uy thế kinh khủng, này người thực lực hơi yếu tại đây hàn băng lúc xuất hiện, không ít người liền trực tiếp không tiếng động ngã xuống, căn bản liền trên mặt đất đặt chân đều không được, sẽ bị khủng bố lạnh gian trực tiếp xâm nhập bên trong cơ thể, ngã xuống đất mà chết.

“Hỗn loạn thời khắc, ngươi cũng muốn gia nhập?” Một bóng người chắn Mộc Hàn Yên trước người, ngăn cản đang muốn tiến lên Mộc Hàn Yên, chính là Tần Ngọc Tụ.

Nàng nhẹ nhàng giơ tay, cũng không thấy nàng như thế nào động tác, chung quanh hàn băng ở không tiếng động gian tan ra, không dư thừa chút nào, nơi đây nhiệt độ, cũng bởi vậy có điều tăng trở lại.

“Vũ Viện bên trong, vẫn tồn tại một đồn đại, nói ta mặc dù đứng hàng Đằng Long khu vực đệ nhất vị trí, nhưng cũng không phải chân chính đệ nhất, bởi vì Đằng Long trong vùng, còn có ngươi cùng Mai Nhất Thu!”

Mộc Hàn Yên nhìn trên mặt đất hóa đi hàn băng, cũng không tức giận, sắc mặt bình tĩnh như nước, hờ hững nói: “Mai Nhất Thu đã rời đi, mà ngươi…… tin đồn thực lực ngươi kinh người, phòng Vũ Viện trong lịch sử cũng là ít có, xem ra hôm nay có thể mở mang.”

Nàng đang khi nói chuyện, chậm rãi bước tiến lên, mỗi bước một bước, dưới chân liền có hàn băng ngưng tụ, thân thể không khí bốn phía tựa hồ cùng người khác bất đồng, địa phương khác giống như giữa hè, mà nàng đi tới chỗ nào, chỗ đó chính là trời đông giá rét!

Mộc Hàn Yên, một giới nữ tử, nhưng có thể đứng hàng Đằng Long khu vực đệ nhất vị trí, Vũ Viện cùng thế hệ không có ai biết thực lực của nàng đến tột cùng bao nhiêu, bởi vì nàng đứng hàng đệ nhất, những người khác không có người nào là đối thủ của nàng, tự nhiên cũng không có người khả năng bức bách nàng thi triển toàn lực.

Nhưng mà, Đằng Long trong vùng nhưng có hai cái dị thể, đó là Mai Nhất Thu cùng Tần Ngọc Tụ, trong vùng đồn đại Đằng Long khu vực chân chính đệ nhất hẳn là hai người này một trong, Mộc Hàn Yên mặc dù ở tại vị, nhưng bàn về thực lực, lại không bằng hai người này.

Nếu là giờ phút này, Mộc Hàn Yên trước mắt đứng người là Mai Nhất Thu, nàng có lẽ sẽ không có quá nhiều tâm tình, nhưng trước mắt nàng đứng lại là Tần Ngọc Tụ.

Các nàng hai người đều là nữ tử, bất kể là ở Đằng Long khu vực còn là Vũ Viện, hai người đều lại nhiều nhất bị người dùng để khá là.

Mặc dù sớm nghe nói Tần Ngọc Tụ thực lực thập phần khủng bố, nhưng lúc đến ngày nay, Mộc Hàn Yên lại còn chưa chính thức cùng nàng từng giao thủ.

Các nàng là Đằng Long trong vùng hai đại thần nữ, hiện nay, rốt cuộc phải có lần đầu tiên đúng nghĩa chính diện tranh đấu!

“Ha ha, náo nhiệt như vậy sự tình, há có thể có thể thiếu ta?”

“Tốt tuấn tú thiếu niên nhân tộc, thực lực cũng rất mạnh dáng vẻ, người ta cũng nghĩ đến thử xem!”

“Khà khà, ngươi ở đây nhân tộc ở trong tựa hồ rất mạnh? Giết ngươi nhất định rất thoải mái!”

Vừa là mấy cái âm thanh, dị thú bên trong cái kia ba con tìm được chí tôn truyền thừa thú vương hậu duệ cũng trước sau ra tay, gia nhập giữa trường.

Tình cảnh đại loạn, giờ phút này ngoại trừ tên kia thiếu niên tóc trắng bên ngoài bên cạnh mỉm cười quan sát, cùng với sát thần La Sát xem thường thừa dịp loạn ra tay ở ngoài, còn lại thực lực đứng đầu mọi người ra tay rồi, một bên người bình thường mặc dù cố ý tranh cướp, có thể ở đây chờ tình cảnh bên dưới, nhưng căn bản liền gần sát đều không đến gần được!

Nhan Thu Thủy cùng Thạch Vũ, vào lúc này cũng hoàn toàn không giúp được gì, chỉ có thể ở 1 bên cạnh làm gấp, mà Tần Ngọc Tụ cùng Huyết Lân cái kia hai con dị thú mặc dù thực lực không kém, tuy nhiên chỉ có thể làm được thay thế Tiêu Vũ ngăn cản ba người.

Giờ phút này những người này toàn bộ ra tay, đều muốn mục tiêu định vì Tiêu Vũ, nhất thời khiến Tiêu Vũ ép tăng nhiều.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm tạ A Kiệt KTV cùng cá heo nhỏ _ 33288809 khen thưởng, không nhiều lời nói, hôm nay trước thời gian chương mới. Nhanh chóng chính là đại cao trào, nói thật nha ta cũng rất muốn nhanh lên một chút đem kịch bản đẩy qua, mau mau tiến vào đặc sắc bộ phận, có điều theo một quyển này kết thúc, mặt sau vừa là mới một quyển, đến tiếp sau kịch bản phương diện phải lại cẩn thận suy nghĩ một chút, mặc dù đang ta trong đầu chỉnh quyển sách cũng đã có một cách đại khái, nhưng rất nhiều chi tiết nhỏ cùng trước sau trình tự còn cần sắp xếp một chút, bởi vậy ở mấy ngày nay, mỗi ngày chỉ có bình thường canh ba, cho chính ta chừa chút thời gian thu dọn quyển kế tiếp kịch bản. Đồng thời, viết lên cuốn chưa cùng bộ phận cao trào, muốn cân nhắc gì đó cũng tương đối nhiều, cho nên hơi hơi chậm lại tốc độ, là vì có thể làm cho một quyển này có một tốt phần kết, đem bộ phận cao trào viết càng tốt hơn, mà không phải qua loa kết thúc. Mọi người yên tâm, canh ba thời gian sẽ không quá lâu, cũng là mấy ngày, chờ ta sắp xếp tốt quyển kế tiếp kịch bản và tập cuốn cuốn chưa cần xử lý đầu mối sau, thì sẽ khôi phục đến mỗi ngày canh năm. Cuối cùng, cám ơn các vị tiểu đồng bọn đưa hoa tươi, thật, các ngươi một cái bình luận cổ vũ, một đóa hoa tươi, đều có thể cho ta rất lớn cổ vũ, để cho ta tin tưởng ta có thể đem bản này viết càng càng tốt hơn! Mặc dù muốn hảo hảo cảm tạ, thế nhưng bởi vì hoa tươi số lượng tương đối nhiều, ở đây thì không đồng nhất một điểm tên, các vị đám tiểu đồng bạn đều giải thích một chút.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 230: Vô Cực Ma Tướng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lục đạo luân hồi!”

Đồng thời đối mặt nhiều như vậy nhân vật đứng đầu, Tiêu Vũ cũng không dám khinh thường chút nào, ngay đầu tiên tế ra tất cả dấu ấn, tạo ra lục đạo luân hồi lĩnh vực.

“Thủ đoạn giống nhau, ngươi cho rằng còn có thể hữu dụng không?” Vệ Lăng Phong huy động trường thương, lạnh lùng quát: “Huyết hồn, cho ta thức tỉnh!”

Trong nháy mắt này, trong tay hắn cái kia cái trường thương màu bạc như là đột nhiên có sinh mệnh, thương bên trong truyền ra một tiếng làm người tê cả da đầu gầm rú, ông ông run rẩy, đúng là một chút sống lại!

“Dùng Hồn nuôi khí?” Tiêu Vũ cả kinh, quyết đoán lùi về sau.

Lần trước, ở đứng thẳng chém giết Kim Vô Ngọc thời điểm, Kim Vô Ngọc đã từng nói, Vệ Lăng Phong có thập phần kinh khủng một mặt, Tiêu Vũ còn chưa từng thấy thực lực chân chính của hắn, ở nhìn thấy trong khi, Tiêu Vũ tất sẽ chết bởi Vệ Lăng Phong tay.

Bây giờ, Tiêu Vũ rốt cuộc biết Kim Vô Ngọc theo như lời thực lực là cái gì, Vệ Lăng Phong vẫn cõng lấy cây thương kia trên, bất cứ dựng dục một đạo kinh khủng tàn hồn!

Cái này cũng khó trách Vệ Lăng Phong muốn lao thẳng đến cây thương này đeo trên người, mà không phải thu vào không gian phù hoặc là trong cơ thể, bởi vì này cây trường thương, đúng là có sinh mệnh gì đó!

Dùng Hồn nuôi khí, đây là một loại phi thường cực đoan thủ pháp, bình thường mà nói, bình thường thợ rèn cũng không muốn rèn đúc binh khí như thế, tu luyện người, cũng cực ít có người sẽ sử dụng loại này binh khí.

Loại thủ pháp này, chính là ở binh khí rèn đúc thời điểm, đem một đạo tàn hồn luyện hóa đến trong binh khí, làm cho binh khí có sinh mệnh.

Nói cho cùng, binh khí chung quy chỉ là vật chết, hết thảy luyện khí sư đều biết, khí bên trong có linh, đó mới là binh khí mạnh nhất.

Nhưng mà mỗi một món binh khí, sinh ra khí linh xác suất lại phi thường phi thường thấp, ngàn vạn món trong binh khí, cũng chưa chắc có một món binh khí có thể sinh ra khí linh.

Dù cho lui một bước tới nói, dù cho có thể biết cái nào đó binh khí trăm phần trăm có thể sinh ra khí linh, cũng cần chờ đợi phi thường thời gian dài dằng dặc, lúc này, lớn lên làm người không thể nào tưởng tượng được, có thể là trên trăm năm, cũng có thể là ngàn năm vạn năm!

Bởi vì này các loại nguyên nhân, một vài thợ rèn cùng tu luyện người, bắt đầu thử nghiệm đem dị thú chi hồn, hoặc là chết đi người tàn hồn đánh vào trong binh khí, làm thành khí linh, khiến binh khí có sinh mệnh, dùng cái này tăng lên binh khí uy lực.

Có khí linh sau binh khí, liền có thể giống người giống nhau không ngừng trưởng thành, không chỉ trong uy lực lại có to lớn tăng lên, hơn nữa cũng có thể theo khí chủ cảnh giới, trở nên càng ngày càng mạnh.

Nhưng mà, binh khí như thế,

Nhưng phải vẫn mang theo bên người, có nguy hiểm rất lớn.

Khí chủ đang sử dụng binh khí lúc, phải khống chế khí bên trong tàn hồn, để tàn hồn nghe lệnh mình, nhưng thời gian dài mang theo như vậy một đạo tàn hồn bên người, cũng có nguy hiểm rất lớn, sẽ bị này tàn hồn từ từ ảnh hưởng đến tính cách, thậm chí dần dần trở nên bị binh khí chỗ ngự, mà cũng không người ngự khí.

Còn nữa tàn hồn dù nói thế nào cũng thuộc về vật chết, thời gian dài mang theo bên người, coi như cuối cùng không bị tàn hồn từ từ ảnh hưởng đến tâm tính, cũng sẽ sản sinh rất nhiều ảnh hưởng không tốt, sẽ nhiễm phải mùi chết chóc.

Tiêu Vũ không ngờ rằng, Vệ Lăng Phong trên người binh khí thì ra là như vậy gì đó, theo trình độ nào đó mà nói, loại binh khí này quả thật khủng bố, cùng trong cảnh giới, khiến khí bên trong tàn hồn thức tỉnh, không có mấy người có thể cùng có này khí Vệ Lăng Phong ngang hàng.

“Vô Cực Ma Tướng!”

Vệ Lăng Phong quát khẽ sau khi, phía sau đột nhiên xuất hiện một đạo mơ hồ bóng mờ, cái bóng kia một mảnh tối tăm, chỉ có một đôi con mắt màu xanh lục phát ra lục quang, giống như đến từ sứ giả của địa ngục, tràn đầy khí tức tử vong.

Cùng lúc đó, Vệ Lăng Phong cả người khí chất cũng thuận theo đại biến, hai mắt đã biến thành màu xanh lục, thoạt nhìn kinh khủng đồng thời vừa đặc biệt quỷ dị, cho là nhìn chằm chằm người nhìn, tựa hồ liền có thể để cảm nhận được tử vong.

“Càng dùng loại này phương thức cực đoan tìm kiếm thực lực, ngươi cách cái chết không xa!” Tiêu Vũ nâng kiếm tiến lên, không uý kỵ tí nào.

Hắn một chút có thể nhìn ra, Vệ Lăng Phong lúc này trạng thái đã xảy ra rất lớn biến hóa, thần lực trong cơ thể dài ra, khí tức mênh mông, có vẻ thập phần khủng bố, nhưng mà, vào lúc này Vệ Lăng Phong hầu như cũng đã mê muội, không muốn tỉnh táo.

Trên người hắn lâu dài cõng lấy cái kia cây trường thương, đã bị trong súng chi hồn ảnh hưởng, cả hai đã dần dần phù hợp, đánh thức đạo này tàn hồn đồng thời, có thể làm cho hắn và tàn hồn lực lượng lẫn nhau cộng hưởng, tăng lên trên diện rộng thực lực, nhưng là sẽ làm hắn lạc lối chính mình.

Cái này cũng là vì sao Vệ Lăng Phong loại này bình thường lãnh khốc vô cùng người, lúc trước vài lần sẽ điên cuồng như vậy, trong lúc vô tình, Vệ Lăng Phong đã bị đạo này tàn hồn sâu sắc ảnh hưởng.

Hắn loại hành vi này, nhất định chính là ở tự tìm chết, cuối cùng có một ngày sẽ đem chính mình đưa hướng về hủy diệt!

“Không can thiệp tới ngươi hôm nay nói cái gì nữa, cũng không cải biến được kết quả của ngươi, chết đi!” Vệ Lăng Phong lúc này đã không phải là điên cuồng, mà là điên cuồng!

Hắn cất tiếng cười to, tiếng cười như là Ma, trường thương trong tay hóa thành ảo ảnh từng trận, bóng thương đầy trời!

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Vệ Lăng Phong bóng thương rậm rạp ở phía này trong không gian, đem chung quanh trong vòng mấy chục trượng khu vực đều bao phủ, kể cả cái kia tam đại thú vương hậu duệ, đối mặt bực này tình cảnh, cũng lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn, lui về phía sau, để tránh đã bị đề cập.

“Lục đạo luân hồi!” Tiêu Vũ tạo ra lĩnh vực, đem Thần lực vận chuyển đến mức tận cùng, nhận sự giúp đỡ lục đạo lực lượng, nắm giữ này một vùng không gian.

Nhưng mà, lúc này Vệ Lăng Phong thần lực đại trướng, lĩnh vực của hắn lại không cách nào hoàn toàn đem cầm cố, bị Vệ Lăng Phong dùng 1 cây trường thương xung kích, dẫn đến một trận không yên.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

Vệ Lăng Phong hai mắt bích lục, như rất giống Ma, trường thương trong tay mỗi một lần hiện ra, quanh thân đều sẽ bị cực lớn phá hoại, để hết thảy khoảng cách tương đối gần mọi người lùi ra, tránh né mũi nhọn.

“Trời ạ, đây là Vệ Lăng Phong?”

“Mặc dù sớm biết rằng thực lực của hắn rất mạnh, nhưng ta cũng xưa nay chưa hề nghĩ tới, hắn lại khủng bố như vậy!”

“Này còn là người sao?”

“Lần này ma vương…… không, phải nói Tiêu Vũ phải gặp tai ương, Vệ Lăng Phong thực lực bây giờ, sợ là đã cùng tông sư không có khác gì!”

Người bên cạnh thấy sát khí ngút trời Vệ Lăng Phong, không ít người đều bị thực lực của hắn sâu sắc khiếp sợ.

Vệ Lăng Phong vốn tu vi cũng đã đạt được hóa khí cảnh Cửu Chuyển, &# 85 hơn nữa bản thân kinh người thiên tư cùng thực lực, một thân sức chiến đấu ở Thánh cảnh ở trong hầu như vô địch, không có mấy người có thể so sánh.

Như hắn dạng này thiên tài nhân vật, vốn sức chiến đấu muốn so với tự thân tu vi cao hơn không ít, khả năng vượt qua mấy cái cảnh giới nhỏ, hiện nay dưới điên cuồng, sức chiến đấu tăng vọt, đã cùng chân chính tông sư không có gì khác biệt, có thể nói khủng bố.

Chính là này bị nói là cùng hắn cùng cấp bậc nhân vật, vào lúc này cũng không người dám gia nhập chiến trường, đối mặt điên cuồng như thế hơn nữa hung hãn Vệ Lăng Phong, ai cũng không có thể bảo đảm tiến lên sau khi, có thể hay không bị hắn gây thương tích, thậm chí chết ở thương của hắn dưới.

“Vạn khí!”

Tiêu Vũ lại là cũng không lui lại nửa bước, trong miệng quát khẽ một tiếng, khí ấn phát sáng, hơi biến hóa vạn ngàn.

Nhất thời, ở lĩnh vực của hắn ở trong xuất hiện vô số binh khí, khí ấn hơi biến hóa vạn ngàn, đã biến thành các loại binh khí, hoặc thương hoặc kiếm, cái gì cần có đều có, lít nha lít nhít, đem quanh thân gần trăm trượng chu vi không gian đều hiện đầy, căn bản đếm không hết có bao nhiêu món binh khí.

Vô số binh khí nổi giữa không trung, nhắm ngay chỉ có một mục tiêu, Vệ Lăng Phong!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 231: Tái Chiến Vệ Lăng Phong

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cho rằng như vậy thì khả năng uy hiếp được ta sao?” Vệ Lăng Phong trong cơn điên cuồng, không mất bá đạo, trường thương trong tay sinh trưởng, biến thành trăm trượng độ dài.

Hắn trường thương quét ngang, uy lực kinh người, như là không có gì có thể ngăn cản, liên tiếp mấy thương, Tiêu Vũ hết thảy binh khí đều bị da ấy quét xuống, không có một cái còn lại!

“Đi lôi!”

Tiêu Vũ lại uống, lần này là thiên ấn bay lên, phát sinh tia sáng chói mắt, sau đó chỉ nghe tiếng sấm rền rĩ, khu vực này bầu trời xuất hiện lít nha lít nhít ánh chớp, như là ngàn vạn mạng nhện ở trên bầu trời đan vào, hình thành một mảnh lôi hải.

Sau đó, ở từng trận kinh khủng trong tiếng nổ, vô tận ánh chớp rơi, đem Vệ Lăng Phong, thậm chí khu vực này nơi trăm trượng chu vi đều che mất!

“Trời ạ, đây là cái gì lực phá hoại? Không khỏi cũng quá kinh người!”

“Tiêu Vũ thật quá mạnh mẽ, dù cho Vệ Lăng Phong cuồng hóa, cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn, loại thủ đoạn này thái quá khủng bố!”

Một đám người lại giật mình, bất kể là Vệ Lăng Phong còn là Tiêu Vũ, cho thấy sức chiến đấu đều mạnh mẽ quá đáng, xa xa vượt ra khỏi bọn họ cảnh giới này vốn có biểu hiện.

Đặc biệt là Tiêu Vũ, lần trước biến mất trước khi, hắn tựa hồ còn chỉ có lục đạo linh sông tu vi, lúc ấy thì khả năng dựa vào lục đạo linh sông cùng Lăng Đế đại chiến.

Hắn vốn là đã được cho thập phần yêu nghiệt, hiện nay lại xuất hiện, lại gượng đến mức độ này, làm cho tất cả mọi người trong lòng đều thẳng bốc lên khí lạnh.

Cho đến bây giờ, bởi vì Tiêu Vũ dùng dấu ấn ẩn tàng rồi chính mình tu vi thật sự, đến nay không có ai biết tu vi của hắn rốt cuộc đạt đến cái nào mức độ.

Nhưng lần trước hắn bày ra tu vi thời điểm, còn chỉ có linh nguyên cảnh lục chuyển, tuy nói ở Thánh cảnh bên trong không gian này, mỗi người đều tiến bộ rất nhanh, nhưng nhắc tới Tiêu Vũ nhanh như vậy thì đuổi kịp hóa khí cảnh Cửu Chuyển Vệ Lăng Phong, không khỏi cũng quá không chân thực!

Hơn nữa, hắn hóa thân ma vương khoảng thời gian này, vài lần cùng người đại chiến, như là Vũ Vô Cực, sát thần La Sát bọn người cùng hắn từng giao thủ, còn có Mộc Hàn Yên cùng Vệ Lăng Phong.

Những thứ này đều là Thánh cảnh bên trong cao cấp nhất cao thủ, nhưng Tiêu Vũ dùng ma vương tên cùng bọn hắn đấu qua sau khi, không có một lần bị thua, thậm chí không có rơi qua hạ phong.

Lúc này, người ở chỗ này đều cảm thấy trời đơn Vũ Viện những đệ tử kia có phải điên rồi hay không, cường đại như thế một tồn tại, bọn họ lại còn nói đó là một chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi phế nhân, nhưng lại không cách nào tiếp tục tu luyện tiến bộ?

Đùa gì thế, nếu như đây là phế nhân, vậy bọn họ được cho cái gì? Này Thánh cảnh bên trong đứng đầu nhất thiên tài phải nên làm như thế nào tự xử? Cũng có thể đập đầu chết quên đi!

Linh nguyên cảnh lục chuyển khả năng đối kháng hóa khí cảnh Cửu Chuyển người? Thậm chí là lúc này sức chiến đấu đã đạt được cấp bậc tông sư Vệ Lăng Phong?

Đây cũng không phải là yêu nghiệt,

Vốn là thần thoại, dưới cái nhìn của bọn họ hoàn toàn không có bất kỳ cái gì có thể!

Tiêu Vũ rốt cuộc có thực lực mạnh cỡ nào, bây giờ như trước không người biết được, nhưng giờ phút này hầu như tất cả mọi người vô cùng khẳng định, Tiêu Vũ tu vi tuyệt đối không chỉ linh mẫn nguyên cảnh, càng không thể linh mẫn nguyên cảnh lục chuyển!

Trên thực tế, Thiên Thanh Vũ Viện những đệ tử kia, lúc này cũng toàn bộ đều há hốc mồm.

Trong truyền thuyết Tiêu Vũ, rõ ràng nói rồi chỉ có lục đạo linh sông tu vi, hơn nữa không thể lại có điều tiến bộ, nhưng bây giờ biểu hiện ra thực lực lại mạnh như vậy, rõ ràng cùng trong truyền thuyết thập phần không hợp.

Bọn hắn giờ phút này đều đang hoài nghi, có phải lúc trước trong viện này nhân vật già cả phán đoán là sai?

“Đây là trong truyền thuyết ma vương? Xem ra quả thực có vài phần thực lực!”

Một mặt khác, đầu kia hồi trước một mực tìm kiếm Tiêu Vũ ba con tuyết sư mở miệng, ba cái đầu sư tử đồng thời liếm liếm đầu lưỡi, ánh mắt hừng hực, chiến ý vang dội.

“Ha ha, ta thích mạnh mẽ nam nhân, người đàn ông này, thoạt nhìn giống như rất tốt, là kiểu mà ta yêu thích.” Đầu kia cáo xanh mắt mang nịnh nọt sắc, tuy là cáo thân thể, lại là thập phần quyến rũ thấy Tiêu Vũ, thoạt nhìn giống như là một động tình cô gái.

Cuối cùng đầu kia sói bạc lại là không nói gì, lạnh lùng nhìn quan trong chiến đấu hai người, một đôi mắt sói bên trong có không hiểu hào quang lưu động.

Tại mọi người khiếp sợ, cùng với ba con thú vương hậu duệ đơn giản mấy câu nói bên trong, Tiêu Vũ bên trong lĩnh vực, đã phát sinh liên tục đã xảy ra nhiều loại biến hóa.

“Loạn!”

“Huyễn thần!”

“Huyền đổi!”

“Máu dẫn!”

Sáu viên dấu ấn, Tiêu Vũ mỗi quát khẽ một tiếng, đều sẽ có một viên dấu ấn phát sáng, phát huy ra uy lực kinh khủng.

Trải qua hắn diễn biến, sáu viên dấu ấn ở cất giữ vốn đặc tính đồng thời, đã ở hướng về trong thiên địa chân chính lục đạo lực lượng phát sinh thay đổi, mỗi một viên dấu ấn đều có kinh người diệu dụng.

Khí ấn, có thể hóa vạn khí, biến hóa vô cùng; thiên ấn có thể trực tiếp dẫn động sức mạnh đất trời, như là minh phù bình thường nhận sự giúp đỡ sức mạnh đất trời làm, như là dẫn động thiên lôi; ấn đại diện đại địa, ẩn chứa vô hạn sinh cơ đồng thời, cũng có thể mượn tới địa mạch lực lượng, dùng để đối phó địch thủ.

Ngoài ra Hồn ấn, có thể trực tiếp công kích người khác thần hồn, đối người khác thần hồn sản sinh ảnh hưởng, vết máu thì lại có thể gia trì ở các loại chiến quyết, cùng với nhục thân của mình bên trên, khiến Tiêu Vũ sức chiến đấu tăng lên trên diện rộng.

Một quả cuối cùng dấu ấn, cũng là Tiêu Vũ đến nay chưa từng động tới một viên, xưng là Huyền ấn.

Này ấn đời trước là trận pháp chi đạo, nhưng mà ngưng tụ thành ấn sau, cái này dấu ấn bị Tiêu Vũ kéo dài thành lĩnh vực, như là trận pháp giống nhau, bày ra sau khi, trong trận pháp phạm vi đó là thuộc về bày trận người tuyệt đối lĩnh vực, tại đây 1 bên trong khu vực trận chủ chính là tuyệt đối tồn tại.

Lục đạo luân hồi lĩnh vực, chính là nhận sự giúp đỡ Huyền ấn diễn biến mà đến, dùng Huyền ấn vẽ ra lĩnh vực, ở lĩnh vực trong vòng lấy ra cái khác 5 ấn.

6 ấn trong lúc đó vốn thì tồn tại liên quan, hơn nữa ở lĩnh vực trong vòng, nhận sự giúp đỡ lĩnh vực lực lượng, mỗi một viên dấu ấn uy lực cũng phải tìm được mấy lần tăng lên, hợp lại cùng nhau, là một loại mạnh mẽ sát thuật.

Vậy mà lúc này, Tiêu Vũ trước sau đánh ra 5 ấn, lại đều không thể làm gì được Vệ Lăng Phong, lúc này Vệ Lăng Phong cùng trong súng tàn hồn phù hợp, không chỉ sức chiến đấu vô cùng, hơn nữa thần hồn cũng nhận tăng cường.

Vô luận Tiêu Vũ vay mượn khí ấn diễn hóa ra vạn khí, vẫn là mượn trời dẫn dẫn tới thiên lôi, đều bị hắn dùng 1 cây trường thương đánh tan, mặc dù cũng thương tổn tới hắn, nhưng không thể cho hắn tạo thành một đòn trí mạng.

“Giết!”

Chiến đến cuối cùng, Tiêu Vũ chỉ có thể tự mình tiến vào lĩnh vực trong vòng, dùng vết máu thêm vào tự thân, tay cầm vết máu ngưng tụ thành binh khí, còn lại mấy viên dấu ấn nổi tự thân chung quanh, cùng Vệ Lăng Phong đại chiến.

Lúc này Vệ Lăng Phong, không thể nghi ngờ là kinh khủng, điên cuồng hắn sức chiến đấu tăng lên nhiều lắm, cùng trước đây so với quả thực là hai cái người khác nhau, dũng mãnh phi thường.

Tiêu Vũ thi triển các loại thủ đoạn, cũng không thể làm gì được trong tay hắn cái kia cây trường thương, có khí linh binh khí thái quá khủng bố, hơn nữa Vệ Lăng Phong sức chiến đấu tăng lên, kiện binh khí này lúc này cũng đã đã biến thành một cái kinh khủng sát khí, bàn về trình độ nguy hiểm, còn xa hơn ở Lăng Đế hoàng kim bên trên cự kiếm!

“Khà khà…… ma vương? Ngươi trước đây không phải rất ngông cuồng gì? Đầu tiên là ở khu thứ năm cùng ta động thủ, sau đó vừa không biết trong khu vực vừa đối địch với ta, cướp ta cơ duyên!” Vệ Lăng Phong một bên động thủ, vừa lộ ra nụ cười dữ tợn.

Hắn mặc dù ở Tiêu Vũ trong lĩnh vực, nhưng bởi vì triệu hoán trường thương bên trong Khí Hồn, cùng với phù hợp, điên cuồng mà cường đại, có thể cùng Tiêu Vũ lĩnh vực lực lượng đối kháng, không chịu đựng ràng buộc!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 232: Chiến!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nói thêm, Vệ Lăng Phong cùng Tiêu Vũ ân oán đến hôm nay đã không phải là một hai ngày, hai người ban đầu ở khu thứ năm tụ họp bên trong lần đầu gặp, liền đã là tràn ngập mùi thuốc súng, chỉ là khi đó hắn cũng không biết cái kia ma vương chính là Tiêu Vũ.

Sau đó hắn phái người tiến vào không biết khu vực điều tra, kết quả những người kia nhưng là bị Tiêu Vũ dùng ma vương tên gọi toàn bộ đánh đi.

Sau đó, Kim Vô Ngọc cũng chết ở Tiêu Vũ trong tay, mà hắn vốn là có cơ hội tìm được một chỗ chí tôn truyền thừa, thế nhưng là bị Tiêu Vũ cướp đi!

Cho đến ngày nay, này Thánh cảnh bên trong cao nhất cao thủ, hoặc là tìm được cấp chí tôn đừng truyền thừa, hoặc là thông qua được cái kia sáu toà cầu, rời đi nơi đây, cũng chỉ có hắn Vệ Lăng Phong, đến bây giờ cái gì cũng không có được!

Vệ Lăng Phong hận! Hắn đem tất cả những thứ này đều quy tội tới Tiêu Vũ trên thân, nếu không có hắn phục kích Tiêu Vũ lãng phí thời gian, hắn liền có khả năng tìm được chín đại trong không gian ít nhất một chỗ cơ duyên!

Nếu không có Tiêu Vũ cuối cùng xuất hiện cướp đoạt, lúc trước hắn thì có cơ hội chiến thắng La Sát, giành được ít nhất một chỗ chí tôn truyền thừa, mà sẽ không giống như bây giờ cái gì cũng không thể tìm được!

Tóm lại, ở Vệ Lăng Phong xem ra, hắn không có được cấp chí tôn truyền thừa, bị cái khác cùng cấp bậc nhân vật bỏ rơi, này hết thảy đều là bởi vì Tiêu Vũ quan hệ!

Một khắc trước, hắn vẫn như cũ chẳng đạt được gì, còn bị thần điện điện chủ người lão bộc kia tặng ra nơi này, mới vừa sắp tới, liền gặp Tiêu Vũ trở về, còn có thể chiếm được cuối cùng cơ duyên.

Dưới so sánh, hắn Vệ Lăng Phong là có vẻ thê lương như vậy, một chỗ cơ duyên không được, mà Tiêu Vũ trước đây cũng đã đoạt hắn một chỗ chí tôn truyền thừa, hiện nay lại lại được cuối cùng cơ duyên!

Vệ Lăng Phong không thể nhịn được nữa, rốt cục phẫn nộ ra tay.

Hắn muốn cướp đoạt Tiêu Vũ đoạt được, và không tiếc đánh thức khí bên trong tàn hồn, cùng Tiêu Vũ liều mạng!

Dưới cái nhìn của hắn, là Tiêu Vũ đoạt hắn nên được cơ duyên, cho nên hắn muốn giết chết Tiêu Vũ, cướp đi Tiêu Vũ đoạt được tất cả, và còn muốn đem người này triệt để xoá bỏ!

Chiến đến lúc này, nhìn thấy Tiêu Vũ thủ đoạn ra hết, vẫn không thể đưa hắn chiến thắng, Vệ Lăng Phong không khỏi điên cuồng cười to, cái gì ma vương? Thật ép hắn liều mạng lên đến, còn không phải cùng dạng không bằng hắn?

“Ma vương? Ta để ngươi xem một chút người đó mới thật sự là Ma!” Điên cuồng trong lúc cười to, Vệ Lăng Phong sau lưng ma ảnh bùng lên, đỉnh thiên lập địa, đồng thời thân hình của hắn cũng thần tốc cất cao, một cây trường thương lẫm lẫm, chỉ về Tiêu Vũ.

"Chết!"

Hắn gầm lên một tiếng, trường thương màu bạc mang theo quỷ dị ô quang, như sương giống nhau quấn quanh ở trường thương trên mũi thương,

Đâm về Tiêu Vũ.

"Vệ Lăng Phong triệt để điên rồi, nhanh lùi về sau!"

Một thương này cực kỳ khủng bố, chính là bên cạnh xem cuộc chiến một đám nhân vật thiên kiêu cũng vì đó biến sắc, dồn dập lui về phía sau.

Vệ Lăng Phong này đâm ra một thương, quanh thân sức mạnh đất trời tựa hồ cũng bị hắn hút khô, hắn hỏi hợp thành hướng về hắn đầu thương bên trên.

Trường thương mũi thương, vào đúng lúc này tựa hồ trở thành vùng thế giới này duy nhất trung tâm, vô tận sức mạnh đất trời hội tụ, ngưng tụ vào trên mũi thương.

Lực lượng kinh khủng kia ổn định khóa được Tiêu Vũ, người khác thối lui, nhưng Tiêu Vũ vô luận lùi tới nơi nào, một thương này đều sẽ đi sát đằng sau, dù cho tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, cũng không cách nào né tránh!

"Ngươi quá ngông cuồng!"

Tiêu Vũ một bước về phía trước, không lùi lại tiến, đối mặt một thương này, hắn hết sức tạo ra lục đạo luân hồi lĩnh vực, lấy ra khí ấn, dùng lĩnh vực lực lượng thêm vào, đồng thời vết máu hòa vào tay phải, chém ra uy lực chí cường một kiếm!

"Ầm!"

Thiên địa rung mạnh, Tiêu Vũ trường kiếm và Vệ Lăng Phong trường thương đối kích, phương này không gian đều chấn động kịch liệt lên, cả hai trước khi phát ra dư âm, hóa thành kinh khủng cơn lốc hướng bốn phía bao phủ mà đi.

Ngoại trừ mấy cái kia thực lực đứng đầu nhân vật, những người khác tại đây mỗi một dư âm bên dưới, dồn dập kêu thảm bay ra, mỗi người tâm trạng kinh ngạc.

Đây chỉ là uy lực còn lại mà thôi, lại đều kinh khủng như thế, này hai cá nhân thực lực mạnh như thế nào?

“Người nào thắng?” Cũng trong lúc đó, mọi người chăm chú nhìn giữa trường, đòn đánh này song phương đều thi triển ra thủ đoạn mạnh nhất, thắng bại cũng sắp sửa sẽ ở đòn đánh này sau phân ra.

Thế nhưng bởi vì đòn đánh này thái quá khủng bố, giữa trường bụi mù tràn ngập, trong lúc nhất thời không cách nào nhìn thấy là thế lực nào thắng được.

“Khụ!”

Một thanh âm, tại chiến trường trung ương vang lên, dào dạt bụi mù từ từ tản đi, thân ảnh của hai người cũng dần dần hiển lộ.

Vệ Lăng Phong mặt mang cười gằn, tóc rối bời bay lên, như rất giống Ma, có vẻ cực kỳ dữ tợn, mà một bên khác, Tiêu Vũ khóe miệng mang theo một tia máu tươi, đã ở lạnh lùng thấy Vệ Lăng Phong.

“Tiêu Vũ bị thương? Nói như vậy là Vệ Lăng Phong thắng!”

Mọi người chấn động mạnh, theo nhìn bề ngoài, Vệ Lăng Phong cũng không tổn thương quá lớn, mà Tiêu Vũ khóe miệng mang sắc, rõ ràng ở vừa mới một kích kia bên trong bị thiệt lớn, bị Vệ Lăng Phong đè ép một con!

“Đây là cái gọi là ma vương? Xem ra thực lực không ra sao, để cho ta có chút thất vọng!” Ba con tuyết sư ở bên cạnh lắc đầu, hắn trước đây đem Tiêu Vũ trở thành cường địch, còn tìm khắp nơi Tiêu Vũ đại chiến.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại nhạt giọng nói Vệ Lăng Phong, thực tại để hắn thất vọng.

Người khác, tâm tư cũng không giống nhau, Lăng Đế khuôn mặt lạnh như băng, không biết đang suy nghĩ gì, Mộc Hàn Yên ánh mắt lấp lóe, cũng là không nói lời nào.

Bởi vì hai người này đại chiến thái quá kinh người, bọn họ chiến đấu là sớm đã bị đề cập mà dừng lại, lúc này, cũng là Tần Ngọc Tụ bọn người đầy mặt lo lắng, ở phía xa sốt sắng mà thấy Tiêu Vũ, những người khác, vẻ mặt tất là có bất đồng riêng.

“Khà khà, đây là thực lực của ngươi? Chó má ma vương, ta muốn giết ngươi, quả thực giống như giết chó!” Vệ Lăng Phong cười gằn, so với Tiêu Vũ, hắn lúc này thoạt nhìn, càng như là một chân chính ma vương!

“Ngươi quá ngông cuồng!” Tiêu Vũ mặc dù khóe miệng dính máu, nhưng cũng đứng thẳng tắp, và trên mặt vẻ mặt cũng không có bao nhiêu biến hóa, hoàn toàn không có nhụt chí ý tứ.

Vừa mới phản kháng, hắn quả thật bị thương đau đớn, không thể liều qua, nhưng mà đó cũng không phải là nói hắn chiến quyết không đủ mạnh, mà là Vệ Lăng Phong cảnh giới cao hơn hắn nhiều lắm.

Hắn đến nay còn chưa đột phá, chỉ có linh nguyên cảnh mười hai vòng tu vi, có thể chống lại hóa khí cảnh Cửu Chuyển Vệ Lăng Phong lâu như vậy, đã phi thường nghịch thiên!

Nói cho cùng, tu vi của hắn còn là chênh lệch quá xa.

“Ta cuồng? Thì tính sao? Ngươi có thể làm gì?” Vệ Lăng Phong cười ha ha, đang khi nói chuyện bóng người cử động nữa, cái kia tràn ngập tính chất hủy diệt một súng, một lần nữa đâm tới.

“Ngươi có thể chết!” Trong mắt hắn tràn ngập vô tận sát ý, Tiêu Vũ đã bị thương, lần này tuyệt đối phản kháng không dứt!

“Tiêu Vũ!” Nhan Thu Thủy các loại nhân đại vội vàng, nhưng mà nhưng cũng không cách nào tiến lên giúp đỡ, bởi vì bên cạnh còn có nhiều như vậy muốn giết Tiêu Vũ người, vào lúc này chắc chắn sẽ không làm cho bọn họ dễ dàng tiến lên giúp đỡ Tiêu Vũ.

“Ta nói rồi, ngươi quá ngông cuồng!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, đang khi nói chuyện, trong cơ thể bay ra một thứ, nổi tới bầu trời.

Cũng trong lúc đó, trên bầu trời ánh chớp lại xuất hiện, lít nha lít nhít, hiện đầy bầu trời.

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Vương Đằng hơi biến sắc mặt, hắn mơ hồ thấy được như vậy bay ra gì đó, trong lòng có một loại cực kỳ bất an linh cảm.

“Vừa là một chiêu này? Ngươi sẽ không có đừng thủ đoạn sao? Ha ha, thứ này đối với ta căn bản vô dụng, ngươi thì an tâm đi chết đi!” Vệ Lăng Phong nhìn thấy Tiêu Vũ vừa là sử dụng giống nhau thủ đoạn, không hề để ý, cười ha ha, chút nào không để ý tới trên bầu trời ánh chớp.

“Diệt!” Tiêu Vũ chỉ là lạnh lùng hộc ra một chữ.

Khi hắn một chữ này phun ra, trên trời sấm sét cuồng bạo, và phạm vi cũng bắt đầu thần tốc tăng trưởng, vốn chỉ là trăm trượng chu vi sấm sét, lúc này đột nhiên biến lớn gấp mười lần, đem nơi này hoàn toàn bao trùm!

“Không ổn, lui!”

Này đứng đầu thanh niên vào đúng lúc này đồng thời hoàn toàn biến sắc, mỗi người lông tơ đứng lên, ngay đầu tiên dùng tốc độ nhanh nhất hướng về thối lui.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Cũng là vào lúc này, cuồng bạo sấm sét, rốt cục từ trên bầu trời hạ xuống, nhấn chìm hết thảy, nơi này, đã biến thành một mảnh lôi hải, ngoại trừ vô tận điện quang, cái gì cũng không nhìn thấy!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hai ngày nay không biết là tại sao rất thích ngủ, buổi trưa hôm nay vốn định nhỏ đừng một chút, kết quả trực tiếp ngủ đến trời tối, cho tới bây giờ mới bắt đầu chương mới, nhìn thấy không ít người đều ở đây thúc canh, ta là vui mừng cùng cảm động đồng thời, cũng rất bất đắc dĩ, viết lên nơi này ta quả thật phải chuẩn bị một chút, cho nên thực sự mau không nổi, mời các ngươi cho ta mấy ngày, ta sắp xếp qua quyển kế tiếp tình tiết, cùng với một quyển này cuối cùng phải giao cho gì đó sau, thì sẽ khôi phục mỗi ngày canh năm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 233: Chém Giết Vệ Lăng Phong

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là cái gì? Tiêu Vũ sấm sét, làm sao trở nên khủng bố như vậy?”

“Thật là đáng sợ, ta có một loại thiên địa đều phải bị hủy diệt cảm giác, vừa rồi nếu như lui chậm một bước, bây giờ khẳng định đã mất mạng!”

Này lui ra ngoài thanh niên, nhìn cái kia vô tận ánh chớp, mỗi người sắc mặt tái nhợt, hai chân phát run.

Đây cũng không phải là Tiêu Vũ lần đầu tiên kêu gọi sấm sét, lúc trước hắn thì đã dùng qua giống nhau chiêu thức, nhưng phía trước sấm sét tựa hồ không có khủng bố như vậy, giờ phút này những lôi quang này, làm cho người ta một loại hủy thiên diệt địa cảm giác.

Kể cả Mộc Hàn Yên cấp độ kia cấp bậc nhân vật, lúc này cũng là mỗi người sắc mặt ngưng trọng, Tiêu Vũ chiêu thức ấy, bọn họ tự hỏi cũng không có ứng đối nắm chắc, phi thường khủng bố.

Chỉ có Vương Đằng, một người sắc mặt âm trầm, có vẻ cực kỳ khó coi.

Hắn tinh tường nhìn thấy, Tiêu Vũ là sử dụng một viên minh phù, mới có thể dẫn đến này sấm sét như thế cuồng bạo, phát huy ra kinh người như vậy người lực phá hoại.

Trong lòng hắn một trận nặng nề, như là bị đè ép một tảng đá lớn!

Ở minh phù chi đạo, Vương Đằng cũng có nhất định thực lực, thế nhưng hắn lại không nghĩ ra, Tiêu Vũ lấy ra cái kia một viên là cái gì minh phù, làm sao lại kinh khủng như thế?

Phải biết rằng thời khắc này Vệ Lăng Phong, sức chiến đấu đã không kém gì bình thường tông sư, mà Tiêu Vũ lấy ra một quả này minh phù sau, phát huy ra uy lực so với Vệ Lăng Phong lại tăng thêm sự kinh khủng!

Vậy rốt cuộc là cái gì phù? Tiêu Vũ trên người, như thế nào lại có như vậy minh phù?

Vương Đằng không rõ, chỉ là trong lòng hắn lại có một loại cực kỳ không cam lòng cảm giác, tựa hồ không chỉ có là phương diện chiến lực, thậm chí khi hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo Phù đạo trên, Tiêu Vũ đều xa xa đưa hắn cho bỏ rơi!

Hắn diệt tộc mối thù, có phải thì báo không được nữa? Nếu như Tiêu Vũ thật ở sức chiến đấu cùng Phù đạo trên đều vượt xa hắn, hắn lấy cái gì đi báo diệt tộc mối thù?

Nghĩ đi nghĩ lại, Vương Đằng nắm đấm, bất tri bất giác nắm thật chặt lên.

“A! Ta muốn giết ngươi, ngươi phải chết, ngươi phải chết!”

Vô tận điện quang bên trong, Vệ Lăng Phong tức giận rống to, ở phía sau hắn ma ảnh, cũng giống như hắn không dứt rít gào.

Hắn dùng 1 cây trường thương đối kháng đầy trời lôi điện, nhưng mà, lần này sấm sét cực kỳ khủng bố, uy lực cùng lúc trước sấm sét căn bản không thể giống nhau.

Tại đây trong chốc lát,

Vệ Lăng Phong quần áo trên người cũng đã bị lôi điện đánh rách tung toé, mái tóc dài cũng triệt để rối loạn, để hắn có vẻ vô cùng chật vật, trên người cũng rịn ra từng tia từng tia vết máu.

“Không có khả năng, không thể! Ta là mạnh nhất, bằng ngươi này sấm sét, không thể tổn thương được ta, mở cho ta!” Vệ Lăng Phong điên cuồng cực điểm, trường thương trong tay không dứt vũ động, phát sinh khủng bố tuyệt luân uy lực.

Nhưng mà không can thiệp tới hắn như thế nào gầm lên, giãy giụa như thế nào, chung quanh điện quang vô tận, không dứt đánh ở trên người hắn, khiến trên người hắn máu tươi càng ngày càng nhiều, dáng dấp cũng càng ngày càng chật vật.

“Ta nói rồi, ngươi quá ngông cuồng!” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, không có một chút nào đồng tình.

Vệ Lăng Phong quả thật mạnh mẽ, bất cứ ép cho hắn không thể không sử dụng trên người còn sót lại một viên tam phẩm minh phù!

Diệt ngân hàng thế giới WB lôi phù!

Lúc trước, hắn để Phù Đạo Minh minh chủ thay thế hắn tìm kiếm vật liệu, khi tiến vào Thánh cảnh trước khi, nhận sự giúp đỡ địa tâm chân hỏa, khắc ra ba viên tam phẩm minh phù.

Trong đó hai viên, một viên ở đệ nhất sơ đi nhầm vào không biết lĩnh vực thời điểm dùng, khác một viên đang đột phá bị nghẹt ngày đó, bởi vì trọng thương, cũng dùng để thoát đi, hiện nay cái này diệt ngân hàng thế giới WB lôi phù, tức là một quả cuối cùng, cũng là duy nhất một viên loại hình công kích minh phù.

Cái này minh phù, vốn là đứng hàng tam phẩm, có thể kêu gọi cửu thiên thần lôi, uy lực tương đương với tông sư chiến quyết.

Hơn nữa, Tiêu Vũ đang sử dụng cái này minh phù đồng thời, còn nhận sự giúp đỡ thiên ấn gọi đến sấm sét.

Hai loại sấm sét, vô luận một loại nào đều có thập phần uy lực kinh người, hắn trời sách in thì có vô cùng đáng sợ uy lực, bây giờ cả hai kết hợp lại, Vệ Lăng Phong chính là mạnh trở lại, cũng không khả năng đối kháng!

“Ta không tin, ta không tin! Ta là vương thành đệ nhất, trong cùng thế hệ không người là ta đối thủ, bằng ngươi làm sao có khả năng dạng đạt được ta?”

Vệ Lăng Phong mái tóc dài sớm tán loạn, quần áo trên người cũng rách tung toé, kể cả trong tay hắn cái kia 1 cây trường thương, ở trong sấm sét cũng dần dần ảm đạm xuống, không còn nữa lúc trước mát mắt.

Hắn vừa tức giận rống to, vừa không ngừng đối kháng này sấm sét, muốn lao ra lôi hải, chém giết Tiêu Vũ.

Chỉ tiếc, chuyện đến nước này, Tiêu Vũ làm sao có khả năng cho hắn thêm bất cứ cơ hội nào?

“Thiên tư cùng thực lực, ngươi không kém gì bất luận người nào, chỉ tiếc, ngươi đi lầm đường, diệt vong, sớm là tất nhiên!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói xong, sau đó toàn lực huy động minh phù cùng sấm sét.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Sấm sét triệt để cuồng bạo, Vệ Lăng Phong cái kia không dứt giãy dụa bóng người, nhấn chìm ở trong ánh chớp, triệt để không thấy, vào mắt đâu đâu cũng có chói mắt tia điện, như là bầy rắn múa tung, cái gì cũng không nhìn thấy.

“A! Ta không cam lòng, ta không thể cứ như vậy chết đi, ta không cam lòng!”

Vô tận ánh chớp bên trong, chỉ có thể nghe đến Vệ Lăng Phong phẫn nộ cùng không cam lòng âm thanh đang không ngừng gầm rú, nhưng mà âm thanh này, cũng chầm chậm bị tiếng sấm bao phủ.

Đén cuối cùng, Vệ Lăng Phong âm thanh triệt để biến mất, chỉ có sấm sét âm thanh đang không ngừng nổ vang, ngoài ra thanh âm gì cũng không có.

Kinh khủng sấm sét tàn phá, ở cái địa phương này lóng lánh không biết bao lâu, cuối cùng mới chậm rãi bình tĩnh lại.

Làm đầy trời ánh chớp biến mất, tất cả mọi người là hít một hơi lãnh khí, chỉ thấy trong sân mặt đất đều rách tung toé, trên mặt đất liền một khối hoàn chỉnh tảng đá đều không có, cùng bị lôi điện đánh thành bột phấn.

Chu vi ngàn trượng, không có giống nhau hoàn hảo gì đó, đâu đâu cũng có hủy diệt qua đi dấu vết, cái gì cũng không còn sót lại.

Lại nhìn giữa trường, Vệ Lăng Phong liền thi thể đều không có còn lại, bị đánh hài cốt không còn, chỉ có cái kia cây trường thương ngã trên mặt đất, từ lâu lờ mờ, lại không có nửa điểm ánh sáng.

“Vệ Lăng Phong, chết rồi?”

Dạng này một màn, để tất cả mọi người một loại cảm giác không chân thật.

Vệ Lăng Phong, khu thứ năm bá chủ, trong cùng thế hệ hầu như không tìm được đối thủ, mà giờ khắc này, cứ như vậy ở trước mắt bao người, bị Tiêu Vũ dùng sấm sét trực tiếp oanh thành mảnh vụn, liền thi thể đều không có còn lại, chỉ chừa một cây hắn bất cứ lúc nào đều đeo ở sau lưng trường thương.

Hơn nữa bây giờ nhìn lại, này không kém gì Lăng Đế này thanh hoàng kim cự kiếm binh khí, lúc này cũng triệt để phế bỏ, hóa thành sắt vụn!

Tình cảnh yên tĩnh, không người lên tiếng, đều đắm chìm tại loại này trong rung động, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Khụ!”

Tiêu Vũ lại ho khan, trong miệng lại một lần tràn ra máu tươi.

Mặc dù chiến thắng Vệ Lăng Phong, nhưng người này dưới điên cuồng, cũng thực tại mạnh mẽ, Tiêu Vũ chẳng khác gì là giết một cấp chí tôn nhân vật, mình cũng bị nhất định đau đớn.

Thật sự là hắn dùng linh nguyên cảnh tu vi, đối kháng bực này nhân vật, thái quá gian nan, Vệ Lăng Phong vốn là thuộc về ít có thiên kiêu, hắn coi như khả năng thắng, cũng phải trả giá cái giá không nhỏ.

Tiêu Vũ tiếng ho khan, cũng đem mọi người kéo về thực tế, một đám người óc bay lộn, lúc này đều đang tiến hành lựa chọn.

Vào lúc này Tiêu Vũ đã trọng thương, nếu là ra tay, bất kể là muốn giết hắn, còn là muốn cướp đoạt hắn đoạt được cơ duyên, đều là cơ hội tốt nhất!

“Ta đánh giá thấp ngươi, có điều, ngươi còn là an tâm đi chết đi!”

Quát lạnh một tiếng, có mấy người rất nhanh liền làm ra quyết đoán, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Cũng trong lúc đó, có mấy người đồng thời động, muốn giết Tiêu Vũ người, không chỉ một!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 234: Thương Thế Chiến Quần Địch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ha ha, rất tốt, ngươi không làm ta thất vọng, tới tới tới, ta đánh với ngươi một trận!”

Ba con tuyết sư ha ha kêu to, cũng vào lúc này đánh về phía Tiêu Vũ.

Trừ hắn ra ở ngoài, Lăng Đế, Vũ Vô Cực, Mộc Hàn Yên, Vương Đằng, còn có mặt khác mấy con thú vương hậu duệ, vào lúc này cũng là đồng loạt ra tay, hướng về Tiêu Vũ vọt tới.

“Ầm!”

Sáu người này đồng thời ra tay, mặc dù là Tiêu Vũ cũng khó có thể ngăn cản, huống hồ hắn lúc này, còn bị thương không nhẹ.

Không biết là ai nổ ra một chưởng, Tiêu Vũ xoay người lại một đòn, chính mình cũng bị chấn động đi ra ngoài, trọng thương ngã xuống đất, trong miệng một lần nữa chảy máu.

“Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, thừa dịp người trọng thương có gì tài ba, có gan đến cùng Bản Long đại chiến một trận!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đồng thời phẫn nộ, Tiêu Vũ thực lực chúng nó hai người rành rẽ nhất, nếu không phải bị thương, dù cho những người này cùng ra tay, muốn làm bị thương hắn cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

“Hai người các ngươi, vốn là thú tộc, càng cam nguyện theo người này, quả thực là cho thú tộc bôi đen!” Đầu kia sói bạc lạnh lùng mở miệng, nhìn phía Huyết Lân cùng Mặc Vũ.

“Mắc mớ gì tới ngươi, dám ở bản vương trước mặt hung hăng, bản vương trước tiên làm thịt ngươi!”

Mặc Vũ cùng Huyết Lân, hai người này đều là chịu không nổi ủy khuất chủ, một người so với một người ngạo, nghe nói nói thế, Mặc Vũ lúc này kêu to, chủ động hướng về sói bạc bay đi.

Nó nói tuy là Thú ngữ, nhưng này thú vương hậu duệ lại có thể nghe hiểu, đầu kia sói bạc cười lạnh một tiếng, cùng Mặc Vũ động thủ.

“Chỉ bằng các ngươi đám rác rưởi này, cũng dám cùng Bản Long đánh đồng? Đối với Bản Long bình phẩm từ đầu đến chân? Bằng các ngươi còn sớm mười ngàn năm!” Huyết Lân cũng là tức giận gào thét lớn, đánh về phía một con thú vương hậu duệ, cùng với đại chiến.

“Hắc, xem ra kẻ muốn giết ta thật đúng là nhiều!” Tiêu Vũ lau lau khoé miệng máu tươi, từ trên mặt đất đứng dậy, cười lạnh thấy trước người mấy người.

Mộc Hàn Yên, Lăng Đế, Vũ Vô Cực, ba người này không có một cái nào so với Vệ Lăng Phong yếu, lúc này chia làm ba phương hướng, đưa hắn vây quanh, muốn ra tay với hắn, ngoài ra còn có một cái Vương Đằng.

Trừ những thứ này ra người, này chưa từng tìm được truyền thừa thú vương hậu duệ cũng có mấy con vây quanh tiến lên đây, chúng nó trước đây không được cơ duyên, Tiêu Vũ trên người cái gọi là cuối cùng cơ duyên, đối với chúng nó đồng dạng có lực hấp dẫn cực lớn.

Mặc dù không được truyền thừa, nhưng đồng dạng thân là thú vương hậu duệ, này dị thú thực lực, không chút nào tại kia ba con đạt được truyền thừa dị thú bên dưới,

Đồng dạng là phi thường tồn tại nguy hiểm.

Thú vương hậu duệ cùng những người này gộp lại, tổng cộng có không dưới mười người, cùng nhằm vào Tiêu Vũ!

Huống hồ, tên kia thiếu niên tóc trắng mặc dù chưa từng ra tay, từ đầu tới cuối cũng chỉ là mang theo nụ cười tà dị, ở một bên thấy, nhưng hắn cho Tiêu Vũ cảm giác, lại là nguy hiểm nhất, hơn nữa cũng không biết lúc nào thì sẽ ra tay, không thể không phòng.

“Ngày xưa một trận chiến, ngươi giả chết thoát đi, để cho ta tiếc nuối hồi lâu, hiện nay đã gặp lại lần nữa, ta đương nhiên không thể cho ngươi tiếp tục sống sót.” Lăng Đế thân thể mang vô lượng kim quang, phía sau vàng bạc hai bánh chìm nổi, như là một vị thế ma thần, một bên cất bước, một bên hờ hững mở miệng.

“Nhiều lời vô ích, hôm nay là tử kỳ của ngươi!” Vũ Vô Cực trường kiếm như máu, như là một vị lãnh khốc Tu La, không mang theo chút nào cảm tình, bá đạo mà lãnh khốc.

“Ngươi giết Vệ Lăng Phong, dù cho hôm nay bất tử, Vệ gia ngày sau cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, còn có Kim gia, mặc dù không bằng Vệ gia, cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Mộc Hàn Yên tuy là nữ tử, nhưng cũng có khôn kể khí độ, ngữ khí như sương, lộ ra một loại tự nhiên lạnh như băng.

Loại này lạnh như băng đều không phải là cố ý, mà là nàng thân mình khí độ như thế.

“Muốn đoạt ta cơ duyên liền cứ nói, cần gì tìm nhiều như vậy lấy cớ!” Tiêu Vũ cười lạnh, nói nhiều như vậy, những người này đơn giản chính là nhìn thực lực của hắn quá mạnh mẽ, liền Vệ

Lăng Phong giết tất cả, muốn nhanh chóng bỏ hắn cái này uy hiếp.

Ngoài ra, bọn họ ra tay, có điều là muốn thừa dịp hắn trọng thương cơ hội, cướp đoạt cơ duyên, cái khác lý do gì, đều là hư!

“Giết!”

Những người này không nói thêm, mỗi loại ra tay.

Bọn họ đều là thực lực đứng đầu hạng người, một khi ra tay, thanh thế doạ người cơ hội, hơn nữa chung nhau xuất kích, không có mấy người có thể thừa nhận.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ lại tạo ra lĩnh vực, cùng những người này đối kháng, nhưng mà, bây giờ hắn bị trọng thương, hơn nữa muốn dùng một lĩnh vực đối kháng nhiều cao thủ hàng đầu như vậy, thật sự quá này khó khăn.

“Ầm!”

Hắn lại bị đánh bay, trên người đều bị máu tươi nhiễm đỏ, thân hình cũng là loạng choà loạng choạng, hầu như không cách nào đứng thẳng.

“Tuy được cơ duyên, nhưng này không phải ngươi có thể cất giữ được, sẽ chỉ làm ngươi chết nhanh hơn!” Lăng Đế lạnh lùng mở miệng, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, tựa như thấy một kẻ đã chết.

“Dùng ngươi một kẻ tàn phế, khả năng đi tới trình độ này, đã đáng giá tán thưởng, bất quá vẫn phải chết!” Vũ Vô Cực cũng là thập phần bá đạo nói.

“Hắc, giọng còn thật là lớn, thừa dịp ta bị thương, còn nhiều người như vậy đồng loạt ra tay, chỉ các ngươi dạng này mặt hàng, cũng dám ở trước mặt của ta thả cuồng ngôn?” Tiêu Vũ cũng lộ ra cười lạnh.

Nếu là một đối một, hắn không sợ những người này bất luận người nào, dù cho bị thương, cũng chưa chắc không có lực đánh một trận, nhưng những người này thừa dịp hắn trọng thương ra tay, còn là nhiều người như vậy đồng thời, lại còn gan dạ nói ra kiêu ngạo như vậy nói, da mặt thật là dầy đến có thể!

“Ta muốn giết ngươi, cần gì mượn hắn tay?” Lăng Đế mở miệng, bỏ tất cả những người khác, cầm trong tay hoàng kim cự kiếm, đi trước làm gương, phải dựa vào chính mình chém giết Tiêu Vũ.

“Chỉ bằng ngươi?” Tiêu Vũ mặc dù cả người thương thế kia, nhưng vào lúc này, tạo ra lĩnh vực, khí ấn cùng vết máu cùng xuất hiện, khí phách vô cùng một kiếm về phía trước.

“Ầm!”

Một kiếm qua đi, Tiêu Vũ lại lùi về sau, trên người cùng vết máu càng nhiều, nhưng Lăng Đế cũng không thể lấy lòng, bị chấn động đến mức bay ngược, dù chưa bị thương, nhưng sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Ai cũng khả năng nhìn ra, đòn đánh này mặt ngoài xem ra là Lăng Đế chiếm thượng phong, một lần nữa thương tổn được Tiêu Vũ, có thể lúc trước Tiêu Vũ sớm trọng thương, ở tình huống như vậy, Lăng Đế lại không thể một đòn đưa hắn chém giết, và chính mình còn bị chấn động đến mức lùi ra.

Nếu là Tiêu Vũ không có bị thương, Lăng Đế có thể hay không bình yên lui về còn là không thể biết được!

Sắc mặt của mọi người, lúc này cũng không khỏi hơi đổi một chút, cái này Tiêu Vũ, đều bị thương nặng như vậy, lại còn có kinh khủng như thế sức chiến đấu, thật sự hết sức kinh người!

Nếu là hắn không có bị thương, bọn họ những người này, còn thật không có ai dám nói có thể một mình đưa hắn chiến thắng!

“Ngươi quá yếu, còn là để cho ta tới đưa hắn chém giết!” Vũ Vô Cực đối với Lăng Đế rất không khách khí, sau khi nói xong giơ kiếm tiến lên, trên thân kiếm hồng quang đem phương này không gian đều nhiễm đỏ, chung quanh hình như có quỷ khóc Ma kêu, trong kiếm tràn ngập sát lục chi khí.

“Hừ!”

Tiêu Vũ máu me khắp người, tiến lên một bước, quay kiếm này một chỉ điểm ra.

Trời thiếu ngón tay đệ tam ngón tay, niệm xanh! Ngoài ra, trong ngón tay hành thổ kim kêu khẽ, cùng huyết kiếm va chạm.

“Keng!”

Một tiếng vang nhỏ, đồng dạng một màn phát sinh, Tiêu Vũ trên người máu tươi như là nước suối giống nhau tuôn ra, lùi về sau mấy bước, thân thể lay động suýt nữa té ngã, nhưng mà, Vũ Vô Cực ở một chỉ này bên trong, cũng cực nhanh lui về phía sau, sắc mặt cũng cùng Lăng Đế giống nhau chìm xuống.

Tiêu Vũ cũng đã bị thương thành như vậy, hắn vẫn là không thể 1 đánh chết Tiêu Vũ, hơn nữa nếu là lui đến chậm một bước nữa, lúc này nhất định sẽ trọng thương.

Nếu là không có bị thương, hắn lần này nhất định bị nhiều thiệt thòi!

“Bốp!”

Mộc Hàn Yên không có bất kỳ lời nói nào, chậm rãi tiến lên, một đôi ngọc thủ khẽ giương lên, nhất thời bầu trời xuất hiện đầy trời băng tuyết.

Những người này bất cứ 11 tiến lên, muốn giết Tiêu Vũ đồng thời, đã ở lẫn nhau so đấu, nhìn Tiêu Vũ cuối cùng sẽ chết ở trên tay người nào!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 235: Khủng Bố Ô Quang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Các ngươi đây là đang tìm cái chết!”

Tiêu Vũ phẫn nộ, nhóm người này thừa dịp hắn trọng thương ra tay còn chưa tính, còn muốn 11 tiến lên, muốn dùng phương thức này tiến hành so đấu, nhìn ai có thể trước đem hắn đánh giết.

Nếu không có lúc này đã trọng thương, hắn không sợ bất luận người nào, mà giờ khắc này thương thế càng ngày càng nặng, mỗi có một người ra tay, thương thế của hắn đều sẽ nghiêm trọng vài phần.

“Cá nằm trên thớt, cũng dám nói dũng?” Vũ Vô Cực lại tiến lên, đây đã là hắn vòng thứ hai ra tay, cười lạnh bên trong lại chém tới một kiếm.

Hắn chiêu kiếm này kiếm khí tận trời, huyết quang khiếp người, vẫn chưa gần sát Tiêu Vũ, chỉ là chém ra một đạo gần dài trăm trượng kiếm quang.

“Các ngươi đừng ép ta đại khai sát giới!” Tiêu Vũ dùng khí ấn chém ra kiếm này, trên người sát khí kinh thiên, nhưng mà một kiếm qua đi, vết thương trên người hắn cũng nặng hơn.

“Đại khai sát giới? Chỉ bằng ngươi bây giờ?” Lần này là Lăng Đế tiến lên, những người này tựa hồ đã quyết định chủ ý, không muốn cùng ra tay.

Bọn họ một người so với một người ngạo, ở vào thời điểm này cũng không muốn trong cùng một lúc ra tay, và còn muốn mượn cơ hội này, so đấu một chút Tiêu Vũ cuối cùng sẽ chết ở trong tay ai.

“Viu!”

Lăng Đế hoàng kim cự kiếm phát sinh mát mắt kiếm quang, chém xuống một kiếm, trên mặt đất đều nhiều hơn một đạo muôn màu trường rãnh sâu, Tiêu Vũ mặc dù đỡ, nhưng cũng một lần nữa bị chấn động đến mức lùi về sau, trong miệng không dứt chảy máu!

“Các ngươi mấy tên khốn kiếp này, bắt nạt Tiêu Vũ trọng thương có gì tài ba, có loại đều hướng về phía Bản Long đến!” Huyết Lân nhìn ra con mắt đều đỏ lên, ở phía xa tức giận rống to.

Nhưng mà, ở nó trước người lại khác có một kinh khủng đối thủ, cái kia ba con tuyết sư đưa nó triệt để cuốn lấy, không cho nó tiến lên giúp đỡ.

“Các ngươi rất tốt, chọc giận bản vương, cuối cùng có một ngày, bản vương nhất định phải đem bọn ngươi chém giết sạch sành sanh sạch sẽ!” Một bên khác Mặc Vũ cũng là phẫn nộ kêu to, thế nhưng cũng bị đầu kia sói bạc cho cuốn lấy, mặc dù tức giận hai mắt đỏ chót, lại là nhất thời không cách nào bỏ qua.

“Ngươi quá mức xuất sắc, hôm nay kết quả đã được quyết định từ lâu, giống như ngày đó ngươi gợi ra dị tượng đột phá giống nhau, quá mức mát mắt, sẽ chỉ làm ngươi càng sớm hơn diệt vong!”

Bên này người không để một chút để ý Huyết Lân cùng Mặc Vũ, giờ phút này là Mộc Hàn Yên lãnh đạm mở miệng, hờ hững tiến lên, trên người lạnh gian ép người, khiến người ta chỉ ở chung quanh nàng, liền cảm giác được hơi lạnh thấu xương!

“Ha, ha ha ha ha……”

Trọng thương Tiêu Vũ, vào lúc này lại là điên cuồng bắt đầu cười lớn,

Mặc dù máu me khắp người, nhưng tiếng cười lại chấn động bầu trời, phối hợp hắn và lúc này một thân máu tươi, khiến cả người hắn thoạt nhìn giống như một Ma ma thần.

Hắn máu me khắp người, phối hợp điên cuồng như thế tiếng cười, thoạt nhìn làm cho người ta một loại cảm giác khác thường, mặc dù đã trọng thương, nhưng lại có một loại nói không nên lời khí thế.

“Muốn giết ta? Chỉ bằng mấy người các ngươi rác rưởi? Cũng được, đây là các ngươi tự tìm chết, hôm nay ta muốn ở đây đại khai sát giới!” Tiêu Vũ tiếng cười ngừng dần, sau đó trên mặt lộ ra cực kỳ nụ cười tàn khốc.

Đều lúc này, trên người bị thương như vậy, và còn bị nhiều tên đứng đầu thanh niên, cùng với nhiều thú vương hậu duệ vây quanh, lại còn gan dạ nói ra như thế cuồng ngôn!

Tiêu Vũ điên rồi? Này là rất nhiều lòng người gian đồng thời lóe lên ý nghĩ, mấy cái kia vây quanh Tiêu Vũ người, tất là không hề bị lay động, chút nào cũng phớt lờ.

“Ngươi đã điên rồi, không có thuốc nào cứu được!”

“Nhìn dáng dấp ngươi và Vệ Lăng Phong giống nhau, ở đi tới diệt vong trước khi, triệt để mà lâm vào điên cuồng!”

“Ngươi bây giờ, còn nói gì đại khai sát giới? Khả năng giữ được tính mạng, cũng đã muốn thiêu cao hương!”

Những người này trước sau mở miệng, phân chiếm phương vị khác nhau, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, thậm chí có mấy người trong mắt, còn mang theo vài phần thương hại.

“Hắc, phải không?” Tiêu Vũ cười gằn, hắn lúc này, cùng lúc trước điên cuồng Vệ Lăng Phong quả thật tương tự, nhưng chính hắn lại biết, hắn không chỉ không điên, nhưng lại sẽ nói được là làm được!

Đang cười gằn, Tiêu Vũ thu hồi sáu viên dấu ấn, nhưng ở trong tay, lại là nhiều hơn một thứ.

Một cái màu đen lông chim, nhưng chiếc lông chim này thoạt nhìn lại phá lệ to lớn, bắt lại ở Tiêu Vũ trong tay, giống như là một cái màu đen cự kiếm, mặt trên còn lộ ra một loại dị dạng hắc khí.

“A?”

Mộc Hàn Yên cùng Vũ Vô Cực bọn người đồng thời nhíu mày, chẳng biết vì sao, chiếc lông chim này cho bọn hắn một loại phi thường cảm giác xấu, nhưng muốn nói nơi nào không tốt, lại là nói không được.

“Giết!”

Tiêu Vũ chỉ hộc ra một chữ như thế, sau đó trong tay màu đen lông chim tựa như trường kiếm giống nhau về phía trước quét ngang, bao phủ phía trước.

Màu đen lông chim vào lúc này phát sáng lên, lộ ra quỷ dị ô quang, theo Tiêu Vũ này quét qua thần tốc về phía trước lan tràn mà đi.

“Không ổn, mau lui!”

Trong giây lát này, bất kể là Vũ Vô Cực còn là Mộc Hàn Yên, trên người mấy người đều là lông tơ nổ lên, bản năng cảm giác được một loại cực kỳ khí tức nguy hiểm, đều ngay đầu tiên lui về phía sau!

Nhưng mà, bàn về tốc độ, ai dám cùng Tiêu Vũ so với?

Chỉ thấy hắn mang trên mặt nụ cười tàn khốc, bóng người lóe lên, trước tiên đuổi kịp Vũ Vô Cực, trong tay cái kia màu đen lông chim thoạt nhìn nhẹ nhàng, hướng về Vũ Vô Cực quét đi ra ngoài.

"Hừ!"

Vũ Vô Cực tức giận hừ, giơ kiếm đón đỡ.

Nhưng mà, ở im hơi lặng tiếng gian, màu đen ô quang quấn quanh lên trường kiếm trong tay của hắn, trong tay hắn cái kia uy lực kinh người huyết kiếm, ở này ô quang bên dưới không hề có một chút tiếng động, ở không tiếng động gian thì biến thành bột phấn, theo gió tung bay tán.

Vũ Vô Cực chấn động mạnh, đây là vật gì, bất cứ kinh khủng như thế?

Khi hắn khiếp sợ trong lúc đó, Tiêu Vũ đã quét ra cái thứ hai, Vũ Vô Cực như rơi vào hầm băng, cả người mồ hôi lạnh không dứt, không chút nghĩ ngợi, lập tức tạo ra tự thân dị tượng, ở trước người hóa đến một cái biển máu.

"Ầm!"

Tiêu Vũ quét qua trong lúc đó, lông chim gian ô quang tàn phá, tầng tầng đánh vào Vũ Vô Cực trước người biển máu bên trên.

"Phụp!"

Vũ Vô Cực lúc này chính là phun máu phè phè, cả người bay về đằng sau, tầng tầng ngã xuống đất, liền dị tượng chi lực đều ngăn cản không gởi những thứ kia ô quang.

Hơn nữa, cái này cũng chưa hết, này ô quang thập phần quỷ dị, càng ngưng tụ không tan, đánh lui Vũ Vô Cực sau, còn thần tốc dây dưa thân thể của hắn, ở trên người hắn không dứt lan tràn.

Ngay đầu tiên, Vũ Vô Cực cố nén thương thế, từ ngồi dậy, trên người dị tượng bị hắn huy động đến mức tận cùng, đang liều mạng đối kháng này quỷ dị ô quang!

Tiêu Vũ quét qua trong lúc đó, Vũ Vô Cực trọng thương, và lâm vào nguy cơ, liền nhúc nhích cũng không thể, chỉ có thể đem toàn bộ tâm tư đều tập trung ở đối kháng này ô quang bên trên.

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, sắp tới rất nhiều người đều căn bản còn chưa có lấy lại tinh thần đến!

“Còn muốn chạy?”

Tiêu Vũ quay lại thân hình, nát hư bước lại lóe lên, lần này là đuổi hướng về phía Lăng Đế.

“Bốp!”

Vẫn là cùng trước kia giống nhau, trong tay hắn lông chim về phía trước quét qua, sau đó cũng không quay đầu lại, lại biến hóa phương hướng, đuổi hướng về Mộc Hàn Yên!

“Keng!”

Lăng Đế giơ hoàng kim cự kiếm, và dùng lấy ra vàng bạc hai bánh, khổ sở đối kháng, nhưng mà, ô quang kia thái quá khủng bố, hắn hoàng kim cự kiếm chỉ là chống đỡ chốc lát, sau đó liền răng rắc một tiếng, đoạn để hai đoạn.

Này cũng chưa tính, vàng bạc của hắn hai bánh lờ mờ, ô quang che phủ hắn hoàng kim chiến y, này vốn mát mắt vô cùng chiến y, bị này ô quang bao trùm sau khi, thần tốc ảm đạm xuống, rất nhanh trở nên rỉ sét loang lổ, từ hắn trên người bóc ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 236: Thánh Cảnh Tan Vỡ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ lại xuất kích, Vũ Vô Cực cùng Lăng Đế đều gặp đại nạn, mà hắn vẫn không có dừng lại ý tứ, nát hư bước nhanh chóng như quỷ mỵ, vài bước thì đuổi kịp Mộc Hàn Yên, trong tay Hắc Vũ lại quét ngang!

“Bốp!”

Ô quang như bóng, hướng về phía trước thần tốc lan tràn, Mộc Hàn Yên mặt mang sương lạnh, không thể tránh khỏi, chỉ có thể xoay người lại, nặn ra một kỳ dị dấu tay.

Trong giây lát này, thân thể nàng không khí chung quanh đều đọng lại, kết thành hàn băng, ổn định đưa nàng bao ở trong đó, ngăn cản này kinh khủng ô quang.

Nhưng mà, này ô quang không chỗ nào vào, thần tốc thẩm thấu nàng quanh thân hàn băng, thần tốc hướng về thân thể của nàng lan tràn.

“Chết!”

Tiêu Vũ quát lạnh, trong tay lông chim quét ngang, Mộc Hàn Yên trong miệng chảy máu, đồng dạng về phía sau bay ngược ra ngoài.

Tất cả những thứ này nói đến dài lâu, Trên thực tế đều phát sinh ở trong chớp mắt, Tiêu Vũ động tác biết bao nhanh chóng, liên kích ba người, sử dụng thời gian có điều nháy mắt.

Bên cạnh, tất cả mọi người chấn động, vừa mới Tiêu Vũ còn thân bị trọng thương, bị những người này khổ sở áp chế, trên người đầm đìa máu tươi, hiện nay một đảo mắt, hắn dùng thân bị trọng thương cường lực đánh trả, ngăn ngắn trong nháy mắt, nhân tộc tam đại nhân vật đứng đầu toàn bộ trọng thương!

Này thật sự quá làm người rung động, hoàn cảnh thay đổi đến không khỏi quá nhanh!

Vừa mới mấy người này còn thập phần phách lối chỉ điểm Tiêu Vũ, đưa hắn xem là quả hồng nhũn nắm, nói cái gì Tiêu Vũ hẳn phải chết, hiện nay lại là ở trong chớp mắt toàn bộ bị thương, Tiêu Vũ lấy một địch nhiều, trong chốc lát thì hoàn toàn nghịch chuyển hoàn cảnh!

“Các ngươi không phải muốn giết ta gì? Nhìn dáng dấp, là ta trước tiên đưa các ngươi khởi hành!”

Tiêu Vũ như rất giống Ma, cầm trong tay một cái to lớn Hắc Vũ, nhanh chân về phía trước.

Những người này lúc trước lại dùng loại kia phương thức đối xử hắn, tượng đất còn có ba phần hỏa khí, huống chi là hắn cái này ngày xưa đệ nhất chí tôn?

Trong tay hắn chiếc lông chim này, nhưng cái kia lão đầu quạ đen trên người mạng lông chim, hắn phỏng đoán cẩn thận, cái kia lão đầu quạ đen khi còn sống ít nhất cũng là vương giả cấp bậc tồn tại.

Chiếc lông chim này không chỉ có thể xem là binh khí sử dụng, uy lực kinh người, hơn nữa mặt trên có cực kỳ đáng tiếc sức mạnh nguyền rủa, những người này dù cho mạnh trở lại, nói cho cùng cảnh giới còn chưa đủ, nhân số nhiều hơn nữa cũng không đối kháng được.

Chỉ có điều, người vương giả này cấp bậc gì đó, Tiêu Vũ liên tục huy động mấy lần sau khi, trong cơ thể Thần lực hầu như cũng bị hút khô thứ này không cách nào thời gian dài sử dụng, một khi lấy ra, giết không được đối phương hơn nửa hắn chết,

Còn phải dùng cẩn thận.

Hơn nữa, vật ấy chưa qua xử lý, mỗi dùng một lần yếu một phần, Tiêu Vũ vốn là muốn thứ này để cho Mặc Vũ, cho nên mới chậm chạp không dùng, thế nhưng những người này ép cho hắn quá ác, nếu không có như thế, hắn chưa chắc sẽ lấy ra chiếc lông chim này.

“Ha ha ha ha, các ngươi bang này gì đó không phải mới vừa hung hăng gì? Làm sao bây giờ mỗi một người đều câm, ha ha, nguyên lai đều là ít ỏi đồ vô dụng!” Nhìn thấy này xoay ngược lại một màn, Huyết Lân không một chút nào khách khí, vừa cùng ba con tuyết sư dây dưa, vừa hướng bên này cười ha ha.

“Một đám ngớ ngẩn, Tiêu Vũ cũng là các ngươi khả năng giết? Tiêu Vũ, đám người này quá không phải gì đó, lại thừa dịp ngươi trọng thương vây công ngươi, vội vàng đem bọn họ đều tiêu diệt!” Mặc Vũ cũng hưng phấn ở nơi đó gọi bậy, chỉ có điều nó một hớp này Thú ngữ, ngoại trừ Tiêu Vũ cùng thú tộc ở ngoài, ở người khác nghe tới đều là chim hót.

Ở Tiêu Vũ đối với Vũ Vô Cực ba người xuất thủ thời điểm, nhiều thú vương hậu duệ đều sớm lùi ra, ở phía xa cảnh giác Tiêu Vũ.

Mà Vũ Vô Cực ba người, lúc này thì lại mỗi người mặt trầm như nước, bọn họ ai có thể nghĩ tới, Tiêu Vũ lại ở đây chờ tình cảnh dưới còn có thể đem hoàn cảnh nghịch thiên, bị trọng thương, lại bị nhiều tên nhân vật đứng đầu vây quanh, lại còn có thể phát huy ra thực lực như vậy.

Tất cả mọi người chăm chú nhìn Tiêu Vũ trong tay lông chim, có ngốc bọn họ cũng biết, Tiêu Vũ đột nhiên trở nên kinh khủng như thế, hoàn toàn đều là bởi vì chiếc lông chim này quan hệ!

“Giết!”

Không cần Huyết Lân cùng Mặc Vũ nhắc nhở, đối với những người này, Tiêu Vũ không có một chút nào thương hại, bước nhanh đến phía trước.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Vào lúc này, nơi đây đột nhiên kịch liệt chấn động lên, quanh thân đại địa bắt đầu đi xuống sụp đổ, thì ngay cả bầu trời đều giống như xuất hiện vết rách, trở nên cực kỳ ổn định, bắt đầu phá nát.

“Phương này không gian muốn sụp đổ rồi, đi mau!”

Đột nhiên này xuất hiện một màn, để phần đông thú vương hậu duệ đồng thời hoàn toàn biến sắc.

Dùng cái kia ba con tìm được cơ duyên thú vương hậu duệ làm thú, hết thảy dị thú đều bỏ tất cả, thần tốc rời đi, xông vào đường hầm không thời gian.

“Thánh cảnh muốn sập, chạy mau!”

“Mau, mau rời đi nơi đây, nếu Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ trước không thể rời đi, sẽ phải bị Thánh cảnh chôn theo!”

Đoàn người triệt để đại loạn, này thanh niên bình thường không dám lại tiếp tục lưu lại xem chiến, dồn dập thoát đi, tranh tiên khủng hậu xông vào vào đường hầm không thời gian.

Tình cảnh trong lúc nhất thời hỗn loạn không ngớt.

"Tiêu Vũ, Thánh cảnh muốn sập, đi mau!"

Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng không đoái hoài tới truy kích, Thánh cảnh một khi tan vỡ, ở lại ở trong hết thảy sinh tử đều phải chết, trước mắt rời đi nơi này, mới là trọng yếu nhất!

Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Vũ Vô Cực ba người, nói thật nha, hắn thật rất muốn thừa cơ hội này, đem ba người này chém giết, nếu như bỏ mất cơ hội lần này, ngày sau gặp lại, hắn mặc dù một cách tự tin, nhưng muốn giết ba người này, phỏng chừng cũng không phải là dễ dàng như vậy chuyện.

Hơn nữa, ba người này còn đều chí tôn truyền thừa, rời đi nơi đây sau khi, nhất định tài năng ở trong thời gian ngắn nhất trưởng thành.

"Tiêu Vũ, nhanh!" Huyết Lân Mặc Vũ thúc giục, hai con dị thú đều là lo lắng không ngớt.

"Ha ha, cần gì gấp gáp như vậy?"

Tiêu Vũ còn đang do dự, một tà dị tiếng cười vang lên, hắn bỗng nhiên quay đầu lại, chỉ thấy tên kia thiếu niên tóc trắng mặt mỉm cười, chậm rãi bước đi lên.

Vừa đi, thiếu niên tóc trắng kia vừa mở miệng, nói: "Ta đối với ngươi trên người 6 tuyệt dị tượng, cùng với ngươi đoạt được cuối cùng cơ duyên rất có hứng thú, không bằng ngươi tùy tùng ta đi, làm người hầu của ta!"

Tiêu Vũ nhíu mày không nói, thiếu niên tóc trắng này vẫn không có ra tay, đợi cho Thánh cảnh bắt đầu tan vỡ vào lúc này mới đứng ra, nói những lời này, hắn rốt cuộc muốn làm gì?

"Trước ngươi không phải hoài nghi, ngươi đột phá bị nghẹt sự tình, sau lưng là có người ở thúc đẩy gì? Ta có thể nói cho ngươi biết, người đó chính là ta!”

Thiếu niên tóc trắng nhếch miệng cười, thoạt nhìn như là cái đơn thuần hài tử, nói: “Hơn nữa, tản bộ ngươi người mang báu vật, còn có ngươi chết đi biến mất, cái kia đều là của ta làm.”

Tiêu Vũ sắc mặt, sớm dần dần chìm xuống dưới.

Lúc trước đột phá bị nghẹt, hắn thiếu chút nữa trọng thương bỏ mình, mà từ sau lúc đó, bởi vì có người tản bộ hắn người mang báu vật tin tức, dẫn đến hắn ở Thánh cảnh bên trong vừa lộ diện, sẽ lập tức bị người nhìn chằm chằm.

Trừ lần đó ra, kể cả lúc đó cùng hắn đi được hơi gần Sở Ngâm Sa bọn người, đều hứng chịu tới liên lụy, Thánh cảnh bên trong bởi vì tìm hắn, đem Sở Ngâm Sa bao nhiêu mọi người đẩy vào khu thứ năm.

Nếu không có có Tần Ngọc Tụ giúp đỡ, mấy người bọn họ bây giờ còn không biết thế nào rồi!

“Ngươi cũng phải thông cảm ta à, ngươi làm một cách công khai dẫn động 6 tuyệt dị tượng, ai cũng biết cho ngươi thành công đột phá, khẳng định sẽ là một yêu nghiệt, sẽ uy hiếp được Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người, ở không biết là ngươi có nguyện ý hay không tùy tùng ta dưới tình huống, ta tự nhiên là lựa chọn đưa ngươi bỏ!”

Thiếu niên tóc trắng nói xong những lời này, tựa như nói xong cái nào đó đương nhiên sự tình, vẻ mặt hồn nhiên, “thì giống ta sau khi phân tán những tin tức kia, cũng là vì đưa ngươi ép ra ngoài, tốt triệt để đưa ngươi bỏ, thật sự là ngươi mang uy hiếp quá lớn, đem uy hiếp bóp chết cùng trong trứng nước, đây đều là cơ bản nhất đạo lý, ta làm như vậy cũng có thể thông cảm được, ngươi nói có phải là?”

Tác giả đông phương hành vân nói: Choáng váng, không biết có phải hay không là trang web xảy ra vấn đề, khu bình luận sách bên trong ngày hôm qua nhắn lại, lại đến xế chiều hôm nay mới hiện ra, ta ngày hôm qua còn tưởng rằng làm sao lập tức vắng lạnh nhiều như vậy.

Chương 237: Cảnh Giới Tông Sư!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiếu niên tóc trắng tựa hồ đang nói xong nhất là chuyện không quá bình thường tình, thậm chí trên mặt còn mang theo vài phần hồn nhiên mỉm cười.

Hắn thoạt nhìn thật sự quá trẻ, một bộ chỉ có mười lăm mười sáu tuổi dáng vẻ, tìm khắp Thánh cảnh bên trong tất cả mọi người, chỉ sợ cũng tìm không ra tuổi so với hắn nhỏ hơn, một mực cái tuổi này hắn, lại là có mái đầu bạc trắng, để hắn thoạt nhìn có một loại yêu dị khí chất.

Thiếu niên tóc trắng này, Tiêu Vũ đến nay không biết là hắn tên gọi là gì, nhưng có thể nhận định, người này tuyệt đối nguy hiểm, nếu không Phong Vũ cùng Mạc Ly sẽ không mọi cách giao phó hắn ngàn vạn chú ý, không thể trêu chọc.

Hơn nữa người này nhìn qua mặc dù như cái không ẩm thế sự thiếu niên, nhưng cũng có vô cùng nguy hiểm tư tưởng.

Hắn theo như lời những thứ đó, tràn ngập tàn khốc, nhưng ở vào tuổi của hắn, cũng đã đem mấy thứ này hiểu thành đương nhiên, chỉ là dùng như thế hồn nhiên ngữ khí nói ra tàn khốc như vậy sự tình, thì làm cho người ta rất là tà dị cảm giác, nói rõ hắn thuở nhỏ liền có nguy hiểm như vậy tư tưởng!

“Thánh cảnh muốn sụp đổ, ngươi thời gian không nhiều, làm ra lựa chọn a, là chọn tùy tùng cho ta, hay là muốn từ chối?” Thiếu niên tóc trắng mang theo nụ cười tà dị, sau khi nói xong, dùng một loại hồn nhiên vẻ mặt thấy Tiêu Vũ.

“Nếu như ta cự tuyệt thì sao?” Tiêu Vũ cho tới bây giờ, cũng không biết thiếu niên tóc trắng này thực lực như thế nào.

Có điều có thể khẳng định, người này cực kỳ nguy hiểm, có khả năng còn ở Mai Nhất Thu cùng Tần Ngọc Tụ bên trên.

Hơn nữa, mạnh như Vũ Vô Cực, tựa hồ với người này thập phần nghe theo, liên tưởng đến người này vấn đề, rất có thể với Vô Cực đã tùy tùng cho hắn, nếu không dùng Vũ Vô Cực kiêu ngạo, không thể lại đối với một thiếu niên như thế nói gì nghe nấy.

“Đúng như ta lúc trước theo như lời, ta đối với ngươi trên người dị tượng ngươi đoạt được cuối cùng cơ duyên cảm thấy rất hứng thú, nếu như ngươi tùy tùng cho ta, những thứ đó còn tiếp tục là ngươi, nếu như ngươi cự tuyệt, ta không thể làm gì khác hơn là đem mấy thứ này đoạt lấy.” Thiếu niên tóc trắng cười đến hồn nhiên, lời nói cũng là vậy đương nhiên.

“Phải không? Chỉ tiếc, ta người này từ trước đến giờ không thích bị người khác sắp xếp!” Tiêu Vũ nói xong, chuyển động, nát hư bước lấp lóe, đồng thời hướng về thiếu niên tóc trắng huy động trong tay lông chim.

Hắn không thể lựa chọn tùy tùng bất luận người nào, đã nói đã đến tới đây, cùng thiếu niên tóc trắng này, cũng chỉ có thể là địch, không thể là bạn, động thủ là tất nhiên kết quả.

“Ngươi thật làm ta rất thất vọng, đã như vậy, ta cũng chỉ có đưa ngươi chém giết!”

Thiếu niên tóc trắng thoạt nhìn tràn ngập tiếc hận, hắn trong khi nói chuyện, trước người đột nhiên xuất hiện một mâm ngọc.

Mâm ngọc chuyển động, lộ ra diễm lệ rảnh chỉ riêng, ở trước người hắn tạo ra một tầng màn ánh sáng,

Bất cứ đem hết thảy ô quang đều chống lại rồi!

“Tứ phẩm binh khí?” Tiêu Vũ chấn động mạnh, khả năng chống lại già quạ đen mạng lông chim, thiếu niên tóc trắng này trước người mâm ngọc ít nhất là tứ phẩm trở lên binh khí!

Già quạ đen mạng lông chim mặc dù mạnh mẽ, nhưng quá tiêu hao Thần lực, Tiêu Vũ lúc trước liên tiếp sử dụng, lúc này đã không cách nào thi triển toàn bộ uy lực, hơn nữa chiếc lông chim này chưa qua xử lý, nói cho cùng đều không phải là thật binh khí, chỉ cần một cái tứ phẩm binh khí, có thể đối kháng.

Có thể coi là như thế, tứ phẩm binh khí đều tương đương với Thiên Tông nhân vật sử dụng binh khí, thiếu niên tóc trắng này trên người lại có vật như vậy!

“Không lựa chọn thần phục, vậy ngươi thì chỉ có tử vong!” Thiếu niên tóc trắng tốc độ nhanh chóng, lại không thể so với Tiêu Vũ chậm, lấp lóe gian trên người trồi lên một vị thần ảnh, ngồi xếp bằng trong cơ thể hắn, lộ ra tia sáng chói mắt.

“Giấu hư cảnh!” Tiêu Vũ rung mạnh, trong cơ thể giấu thần, cái này tuổi quá trẻ thiếu niên tóc trắng, tu vi lại đã đạt đến giấu hư cảnh giới, cũng chính là cái gọi là cảnh giới tông sư!

Đây cũng không phải là Vệ Lăng Phong có thể so với, Vệ Lăng Phong sức chiến đấu mặc dù đã đạt được tông sư, nhưng chân thật tu vi vẫn còn hóa khí cảnh Cửu Chuyển, có thể thiếu niên này lại là hàng thật giá đúng tông sư tu vi, và hắn loại nhân vật thiên tài này, tự thân sức chiến đấu nếu so với tu vi thật sự cao hơn không ít.

“Ngươi có thể chết!” Nhẹ nhàng bâng quơ trong lúc đó, thiếu niên mặc áo trắng như thần linh bám thân, trong cơ thể ngồi xếp bằng thần ảnh mở hai mắt ra, hóa đến một bàn tay lớn, nắm Càn Khôn!

Ở cái bàn tay lớn này bên dưới, hết thảy tất cả đều là trắng nhợt, tựa hồ vùng thế giới này đều đã bị cái bàn tay lớn này nắm giữ.

“Lục đạo luân hồi!” Tiêu Vũ hết sức toàn lực, đem tự thân lĩnh vực chống đỡ đến mức tận cùng, già quạ đen mạng lông chim đối với người này vô dụng, hắn chỉ có thể dùng mình thực lực đến đối kháng.

“Ầm!”

Phương này đại địa, ở thiếu niên tóc trắng một bàn tay lớn bên dưới, ầm ầm lún xuống, Tiêu Vũ lục đạo luân hồi lĩnh vực chỉ chống đỡ chốc lát, liền bị bàn tay lớn kia đánh văng ra, cả người hắn cũng là phun ra máu tươi, về phía sau bay đi, đau đớn càng thêm đau đớn.

“Tiêu Vũ!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ kêu to, đồng thời tức giận xông về phía trước.

“Thực lực của các ngươi mặc dù không tệ, nhưng với ta mà nói quá yếu, tốt nhất vẫn là ở bên cạnh thấy.” Thiếu niên tóc trắng nói tới khách khí, nhưng trong tay lại là không có một chút nào lưu tình.

Hắn cũng không quay đầu lại, trong cơ thể thần ảnh xoay người lại một chưởng, như là ở đập con ruồi giống nhau đánh về 2 thú.

“Ầm ầm!”

Hai cái tiếng vang, Mặc Vũ cùng Huyết Lân về phía sau bay trở về, hai con dị thú trên thân đều rịn ra Huyết Lân, uể oải ngã xuống đất.

Nhục thể của bọn nó một người so với một người cường hãn, ít có người có thể thương tổn được, tức là lúc trước được cùng thú vương hậu duệ đại chiến, cũng chưa từng bị thương, mà giờ khắc này thiếu niên tóc trắng chỉ là tùy ý một tay, liền đưa chúng nó đả thương nặng, có thể thấy được thực lực khủng bố cỡ nào.

“Không cần phải xen vào ta, các ngươi đi trước!” Tiêu Vũ vận chuyển ấn, điên cuồng cướp đoạt bên trong lòng đất sinh cơ, củng cố thương thế của mình.

Chỉ có điều tuy có khắc ở thân thể, nhưng hắn cũng chỉ có thể duy trì thương thế của mình không muốn chuyển biến xấu, muốn khôi phục lại, lại là phi thường khó khăn.

Thiếu niên tóc trắng này quá kinh khủng, Tiêu Vũ bây giờ cuối cùng giải thích Phong Vũ cùng Mạc Ly vì sao lại đối với hắn như vậy mọi cách giao cho, người này thoạt nhìn có điều mười lăm mười sáu tuổi, lại đã đạt đến cảnh giới tông sư.

Thiên tài gì, cái gì yêu nghiệt, với hắn so sánh quả thực không đáng một đồng!

“Đùa gì thế, để cho chúng ta đi trước, vậy ngươi làm sao?” Mặc Vũ không cam lòng, nhưng mà vết thương trên người quá nặng, lúc này chính là muốn bay cũng không bay lên được, trên người máu tươi thoạt nhìn không thể so với Tiêu Vũ ít ỏi đi nơi nào.

“Không chỉ là một cái bạch mao tiểu tử gì, quá mức liều mạng với ngươi, Bản Long còn không tin, hắn còn có thể lên trời!” Huyết Lân nhất chịu đựng không giận, bị thiếu niên tóc trắng gây thương tích, ngược lại khơi dậy nó lửa giận hừng hực.

“Không cần phải nói, nghe lời của ta, mau mau rời đi, ta có biện pháp rời đi, các ngươi nếu như lưu lại, chỉ sẽ để cho tất cả mọi người đều cùng chết!”

Tiêu Vũ gầm lên, thiếu niên tóc trắng này thực lực quá mạnh mẽ, hắn lần đầu ở cùng thế hệ nhân vật trên người cảm nhận được như thế áp lực cực lớn.

Hơn nữa nghiêm chỉnh mà nói, thiếu niên tóc trắng này thoạt nhìn còn nhỏ hơn hắn trên vài tuổi, quả nhiên là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

“Ha ha, ngươi cự tuyệt ta, là không thể nào đi.” Thiếu niên tóc trắng thái độ tùy ý, đang khi nói chuyện chậm rãi bước tiến lên, một bàn tay lớn một lần nữa duỗi ra đến.

“Ầm!”

Tiêu Vũ không dứt hộc máu, vết thương trên người đã trùng đến không thể nặng hơn, áo quần rách nát, tóc dài ngổn ngang, thoạt nhìn vô cùng chật vật.

“Mẹ nó, cùng này bạch mao tiểu tử liều mạng!” Mặc Vũ hai mắt đỏ chót, phẫn nộ kêu to, đồng thời đem hết toàn lực, muốn bay lên.

Có thể nó vết thương trên người quá nặng, một đôi cánh đều bị máu tươi nhiễm đỏ, chỉ có thể loạng choà loạng choạng bay khỏi mặt đất vài thước, sau đó vừa rầm rơi xuống đất.

“Ngươi cũng đừng nói gì, Bản Long cũng sẽ không đi, ngươi đừng quên ngươi và Bản Long có lệnh khế, nếu như ngươi chết, Bản Long cũng phải giao cho!” Huyết Lân đồng dạng nghiến răng, muốn lơ lửng giữa trời, lại cũng cùng Mặc Vũ giống nhau, căn bản không làm được, chỉ có thể xụi lơ trên mặt đất.

Tác giả đông phương hành vân nói: Bị một đám tiểu đồng bọn thúc canh, ta biểu thị áp lực như núi, còn chương mới thời gian, cái này không nhất định, có đôi khi lại bởi vì sự tình trì hoãn, hơn nữa gần nhất cả người thái độ rất kỳ quái, rất thích ngủ dáng vẻ, có lúc ban ngày cũng có thể ngủ một ngày, cho nên thời gian đổi mới mới có thể một chút ban ngày một chút buổi tối. Sau đó ta tận lực ban ngày chương mới, chương mới thời gian tạm thời định vì buổi trưa 12 điểm, ba giờ chiều cùng 6 điểm mỗi một một chương, nếu như cùng ngày có canh năm thì đặt ở tám giờ đêm cùng 10 điểm, mặt khác, ta phải nói các ngươi thẳng, kỳ thực ta còn có rất nhiều không chuẩn bị gì đó, có điều thật sự không chịu nổi các ngươi thúc canh nhiệt tình, cho nên hôm nay nhất định nỗ lực làm được canh năm. Cuối cùng cảm tạ đám tiểu đồng bạn hoa tươi cùng khen thưởng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 238: Rời Đi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời khắc mấu chốt, còn có thể nhìn ra này hai con dị thú đối với Tiêu Vũ cũng là cực trọng tình nghĩa, ở vào thời điểm này không muốn rời đi, Huyết Lân mặc dù cả ngày kêu muốn đánh thắng Tiêu Vũ, vươn mình làm lão đại, nhưng đi tới hôm nay, nó cùng Tiêu Vũ đã trải qua rất nhiều sanh sanh tử tử, Tiêu Vũ đối với nó mà nói sớm đã có không thể thay thế địa vị.

“Ta cho các ngươi đi thì đi, nghe ta, đi bên ngoài chờ ta!” Tiêu Vũ khẩn trương, này hai con dị thú tính khí quá cứng cỏi, vào lúc này bất cứ không nghe hắn.

Giờ phút này không chỉ có là thiếu niên tóc trắng này, Thánh cảnh cũng bắt đầu tan vỡ, nếu bọn họ rời đi đến chậm, rất có thể thật sẽ đồng thời chết ở chỗ này!

“Tần sư tỷ, làm phiền ngươi dẫn bọn hắn rời đi nơi này.” Tiêu Vũ cuối cùng chỉ có thể xin nhờ Tần Ngọc Tụ.

“Đi thôi, chúng ta ở lại chỗ này, cũng không giúp được Tiêu Vũ.” Tần Ngọc Tụ gật gù, thiếu niên tóc trắng này thực lực hôm nay, đã đạt được tông sư, chính là nàng tiến lên giúp đỡ Tiêu Vũ, tình huống cũng chưa chắc khả năng tốt hơn chỗ nào.

Hơn nữa bây giờ Thánh cảnh tan vỡ, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất rời đi.

“Tiêu Vũ, chúng ta trở lại Vũ Viện chờ ngươi, ngươi nhất định phải quay về!” Nhan Thu Thủy lệ như suối trào, đây đã là thứ mấy lần? Mắt thấy Tiêu Vũ cùng người liều mạng, nàng lại có một loại sâu sắc cảm giác vô lực, gấp cái gì cũng không giúp được.

“Thả ta ra, ta không đi, Tiêu Vũ, ngươi đã nói muốn dẫn Bản Long rời đi nơi này, không phải là cùng ngươi đồng thời ta không đi, buông!” Mặc Vũ liều mạng giãy dụa, không nguyện ý cùng Tần Ngọc Tụ cùng rời đi.

Chỉ là nó bây giờ bị thương quá nặng, dù cho giãy giụa thế nào đi nữa, cũng không thể từ Tần Ngọc Tụ trong tay tránh ra, Huyết Lân cũng là như thế.

“Các ngươi đi trước một bước, tin tưởng ta, ta rất nhanh sẽ trở lại!” Tiêu Vũ ở phía xa đối với bọn họ lộ ra nụ cười, tiến hành động viên.

Nhưng mà Mặc Vũ cùng Huyết Lân tính khí, ai nói cũng không nghe, vẫn là không dứt giãy dụa, mãi đến tận cuối cùng chúng nó nhận rõ không cách nào tránh thoát sự thật, mới dần dần thành thật đi.

“Tiêu Vũ, bản vương chờ ngươi ở ngoài, vô luận như thế nào, ngươi nhất định phải cho bản vương trở về, sách giáo khoa vương còn lại chém ngày 8 dực!”

“Ngươi đừng quên, trên người ngươi có cùng Bản Long mạng khế, nếu như ngươi chết ở chỗ này, Bản Long cũng sẽ bị ngươi hại chết, tiểu tử ngươi tự tử không việc gì, đừng hại Bản Long, cho nên ngươi ngàn vạn lần * không thể chết được, nhớ kỹ cho ta!”

Mặc Vũ cùng Huyết Lân cùng quay Tiêu Vũ kêu to, hai con dị thú trong mắt, lại đều bắt bớ nước mắt.

“Ta ở Vũ Viện chờ ngươi, ta tin tưởng, ngươi nhất định có thể trở về!” Tần Ngọc Tụ sâu sắc thấy Tiêu Vũ, sắc mặt cũng có vài phần phức tạp, sau đó mang tới Mặc Vũ cùng Huyết Lân, tiến vào thạch không thông đạo,

Từ nơi này rời đi.

“Tiêu Vũ, tiểu tử ngươi nhớ kỹ, nhất định phải quay về, nếu không bản vương nhất định sẽ trở lại tìm ngươi!”

“Ngàn vạn lần nhớ, không muốn làm mất mạng, hại chết Bản Long, nhất định phải cho Bản Long trở về, có nghe hay không!”

Đường hầm không thời gian bên trong, Mặc Vũ cùng Huyết Lân âm thanh không dứt hò hét, cuối cùng rốt cục dần dần biến mất.

“Tiêu Vũ…… ngươi…… ngươi nhất định phải quay về, hạt cát đã đi rồi, nếu như ngươi cũng không trở lại, ta sẽ hận chết hai người các ngươi!”

“Tiêu huynh, bảo trọng!”

Nhan Thu Thủy mang theo nước mắt, cũng gào thét tiến nhập đường hầm không thời gian bên trong, cuối cùng là Thạch Vũ, thân là nam nhi, hắn không có quá nhiều nói, chỉ là xa xa quay Tiêu Vũ phất tay, lập tức cũng mang theo không cam lòng, từ trong thông đạo biến mất.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Nơi này tiếp tục lay động, Thánh cảnh không gian ở một điểm tan vỡ, dẫn đến trong thần điện không gian cũng bắt đầu không yên.

“Bảo trọng, ta sẽ trở về!” Tiêu Vũ quay đường hầm không gian phất tay, viền mắt cũng có chút ướt át.

Mặc dù tự tin chính mình sẽ không chết đi, nhưng ở loại tình huống này, những người này lộ ra chân tình, cũng để tâm tình của hắn trở nên vạn phần phức tạp.

“Vèo!”

Vào lúc này, Lăng Đế cùng Mộc Hàn Yên bọn người đột nhiên động, tốc độ cực nhanh, xông vào đường hầm không thời gian bên trong.

“Nếu ngươi còn có thể sống được, sau đó chắc chắn sẽ chết trong tay ta!” Lăng Đế âm thanh, từ đường hầm không thời gian bên trong truyền ra.

Trên người hắn còn mang theo này ô quang, và hoàng kim cự kiếm gãy, trên người chiến y cũng triệt để phá huỷ, này ô quang, cũng cần thời gian nhất định tài năng hóa giải, lúc này đã không lòng dạ nào tái chiến.

Huống hồ trước mắt Thánh cảnh bắt đầu tan vỡ, còn có một kinh khủng như thế thiếu niên tóc trắng, lập tức đối với hắn lựa chọn tốt nhất, chính là rời khỏi nơi này trước!

Điểm này đối với Mộc Hàn Yên tới nói, cũng giống như vậy.

Cô gái kia lúc rời đi không hề nói gì, chỉ là dùng một loại cực kỳ ánh mắt lạnh như băng quét Tiêu Vũ một chút, cứ như vậy tiến nhập đường hầm không thời gian.

Để Tiêu Vũ bất ngờ chính là, đều đến Thánh cảnh tan vỡ loại này nguy cấp thời khắc, Mộc Hàn Yên ở cuối cùng rời đi thời gian, lại còn không quên mang tới Vương Đằng, tựa hồ đối với Vương Đằng phá lệ coi trọng.

“Tiêu Vũ, không thể tự tay báo diệt tộc mối thù, mặc dù để cho ta có chút tiếc nuối, có điều, ít nhất cuối cùng ngươi muốn chết, ngươi yên tâm, vừa rồi ngươi mấy cái kia rời đi bằng hữu, ta ngày sau đều sẽ chăm sóc thật tốt, còn có mẹ của ngươi!”

Vương Đằng ở rời đi trước khi, trong ánh mắt đối với Tiêu Vũ tràn đầy cừu hận, lưu lại lời nói, càng tràn ngập oán độc!

“Chỉ bằng mấy câu nói này, ngươi cách cái chết không xa!” Tiêu Vũ trong mắt rùng mình tăng mạnh, Vương Đằng lại dự định đối với người đứng bên cạnh hắn xuống tay, dạng này người, đối với hắn mà nói chỉ có một phương pháp giải quyết, giết!

Đến lúc này, tiến vào phương này trong không gian những người kia chết chết, đi thì đi, cũng chỉ còn sót lại trọng thương Tiêu Vũ, cùng với người này thiếu niên tóc trắng, cộng thêm một Vũ Vô Cực.

“Hi sinh chính mình bảo toàn bọn họ? Không thể không nói, ngươi làm như vậy, rất vĩ đại, chỉ có điều cũng có chút ngu xuẩn là được.”

Bất kể là Tần Ngọc Tụ cùng Nhan Thu Thủy những người kia, còn là mặt sau rời đi những người này, thiếu niên tóc trắng đối với bọn họ rời đi đều làm như không thấy, đối với hắn mà nói, những người kia không tạo thành được uy hiếp gì, thậm chí lười ra tay đánh giết.

“Hy sinh? Khà khà, xin lỗi, ta chưa bao giờ nghĩ tới phải chết ở chỗ này!” Tiêu Vũ nhếch miệng, lộ ra cười lạnh.

“Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi còn có thể có phần thắng? Ngươi 6 tuyệt dị tượng mặc dù khủng bố, nhưng cảnh giới của ngươi tựa hồ quá thấp, không thể trưởng thành, nếu như tu vi cao đến đâu một vài, có lẽ khả năng uy hiếp được ta. Trên tay ngươi cái kia cái lông chim, mặc dù có chút quỷ dị, nhưng đối với ta tựa hồ cũng không có tác dụng gì, trừ những thứ này ra, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa gì?”

Thiếu niên tóc trắng lộ ra rất hứng thú nụ cười, đều đến lúc này, UU đọc sách ww w. Uuka &# 110; &# 115;h u . Co m &# 32; Tiêu Vũ có phải thật còn coi chính mình có thể sống sót?

“Ha ha, quả thật, ngươi rất mạnh, bằng chừng ấy tuổi có thể có cấp độ tông sư tu vi, là chân chính yêu nghiệt, có điều, ngươi muốn giết ta, tựa hồ cũng không dễ dàng!” Tiêu Vũ nói chuyện đồng thời, kéo thương thế, giương ra nát hư bước, lui về phía sau.

Hắn tốc độ cực nhanh, mặc dù bị thương, nhưng nát hư bước tốc độ không chút nào hạ xuống, một bước trong lúc đó, rồi cùng thiếu niên tóc trắng kéo ra đầy đủ khoảng cách.

“A? Ngươi muốn làm cái gì?” Thiếu niên tóc trắng kinh ngạc, còn tưởng rằng Tiêu Vũ là muốn xông vào vào đường hầm không thời gian bên trong, nhưng mà tốc độ của hắn hoàn toàn không so với Tiêu Vũ chậm, dù cho Tiêu Vũ xông vào vào thông đạo, hắn cũng có thể nhanh chóng đuổi theo.

Thế nhưng, Tiêu Vũ lựa chọn phương hướng lại làm hắn bất ngờ, không phải thông đạo, mà là cái kia sáu toà cầu!

“Ngươi vừa mới cũng đã qua cầu, đã đi trở về, đã nói lên ngươi sẽ không cùng người khác giống nhau một đi không trở lại, chẳng lẽ ngươi nghĩ một lần nữa trở về? Nhưng như vậy có tác dụng đâu, ngươi không cách nào theo trên cầu rời đi, dù cho ta không thể qua cầu, ngươi cũng chỉ có thể ở trên cầu chờ chết, một khi Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ, chờ đợi kết quả của ngươi không cũng chết gì?”

Thiếu niên tóc trắng không một chút nào sốt ruột, đứng ở một bên bình tĩnh mà nhìn Tiêu Vũ, cười đến như trước đơn thuần như vậy, mà tà dị.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 239: Đột Phá Thời Cơ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nơi này, trước kia đã bị Tiêu Vũ cùng thiếu niên tóc trắng tàn phá đến không ra dáng, nhưng này sáu toà cầu lại dị thường vững chắc, không có đã bị bất kỳ tổn thương gì, thời khắc này Tiêu Vũ một cước cũng đã đạp ở trên cầu.

Đối với thiếu niên tóc trắng nói, Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến, nhàn nhạt cười cười, nói: “Có lẽ ngươi nói đúng, cái kia coi như là ta là chờ chết được rồi, có điều, chỉ cần ta chưa chết, chết người, thì sẽ là ngươi!”

Hắn nói chuyện, cười bước lên cầu, nhanh chân đi xa, cũng không quay đầu lại, rất nhanh sẽ biến mất ở sâu trong hư không.

Mắt thấy Tiêu Vũ rời đi, thiếu niên tóc trắng sâu sắc nhíu mày, hắn là thật không nghĩ ra.

Tiêu Vũ đã theo trên cầu trở về, nói rõ hắn không cách nào như những người khác giống nhau, có thể thông qua cầu này đi đến địa phương khác, muốn rời khỏi Thánh cảnh, giống nhau muốn đi trở về nơi đây.

Nhưng bây giờ Thánh cảnh đã bắt đầu tan vỡ, này sáu toà cầu mặc dù dị thường tà dị, nhưng là tồn tại ở Thánh cảnh bên trong, làm Thánh cảnh hoàn toàn hủy diệt, này sáu toà cầu cũng đem không còn tồn tại nữa, đến lúc đó Tiêu Vũ đồng dạng phải chết!

Thiếu niên tóc trắng không nghĩ ra, Tiêu Vũ lẽ nào thật sự muốn chết ở chỗ này?

Hắn mặc dù rất muốn tự mình đem Tiêu Vũ chém giết, nhưng này sáu toà cầu thái quá tà dị, dù cho tu vi của hắn đã qua tông sư, cũng không cách nào qua cầu, đối với trở lại trên cầu Tiêu Vũ, hắn cũng không thể tránh được.

“Thánh cảnh đem hủy, chúng ta hay là mau chóng rời đi thôi, nếu như hắn cố ý ở lại trên cầu không ra, cũng sẽ chỉ là chờ chết ở đây!” Vũ Vô Cực tạm thời áp chế lại trên người ô quang, đi lên phía trước đối với nam tử tóc trắng mở miệng, khuyên hắn rời đi.

“Hắn không giống như là loại kia sẽ cam tâm chờ chết người, ngươi nên rời đi trước, ta sau đó lại cùng ngươi hội hợp, Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ phải thời gian nhất định, trước đó, ta muốn nhìn một chút hắn không gian muốn làm cái gì.”

Thiếu niên tóc trắng lắc đầu, hắn không thể tin được Tiêu Vũ thật sẽ chờ chết ở đây, luôn cảm thấy Tiêu Vũ là có tính toán gì.

Tóm lại, ở Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ trước khi, Tiêu Vũ nhất định sẽ theo trên cầu đi ra, nếu không thì phải chết ở chỗ này, dùng Tiêu Vũ tính cách, hắn không thể nào sẽ làm loại chuyện đó.

Thiếu niên tóc trắng không chịu rời đi, mà Thánh cảnh đang không ngừng tan vỡ, Vũ Vô Cực cũng không nói thêm lời, hướng về cái kia sáu toà cầu liếc mắt nhìn chằm chằm, sau đó một mình tiến vào đường hầm không thời gian, cũng từ nơi này rời đi.

“Ta đây muốn xem, ngươi muốn làm cái gì!” Thiếu niên tóc trắng thủ tại chỗ này, với sáu toà cầu trước ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại, bất cứ thật dự định ở đây bảo vệ Tiêu Vũ, ở nơi đó không nhúc nhích.

Cầu dài lành lạnh, quanh thân là hư không vô tận, chỉ có một tòa cô cầu đưa về phía xa xa, giống như không có cuối.

Tiêu Vũ một thân một mình,

Đi ở trên cầu, cuối cùng lại lần nữa về tới sâu trong hư không.

Lần này, hắn không có như lúc trước như vậy tiến vào một không gian khác, quần áo trắng điện chủ đã một lần nữa ngủ say, sẽ không lại đem hắn dẫn tới cái kia tấm tinh thần không gian ở trong.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ cũng không có ý định trở về, mà là đang cầu này một con ngồi ngay ngắn xuống, nhắm hai mắt lại.

“Muốn giết ta? Hắc, chỉ mong ngươi còn ở bên ngoài chờ, chờ ta đột phá, lại cùng ngươi từ từ thanh toán, còn có lúc trước người vây công ta, chờ ta còn sống rời đi, đều sẽ cùng các ngươi từ từ thanh toán!”

Vết thương trên người truyền đến kịch liệt đau đớn, trước đó Tiêu Vũ còn không biết là, nhưng giờ phút này thoát ly chiến đấu, thân bị trọng thương mang tới đau đớn lại là trở nên cực kỳ rõ ràng.

Về tới đây, hắn tính toán rất đơn giản, chính là muốn ở chỗ này đột phá đến hóa khí cảnh!

Chỉ cần có thể trước ở Thánh cảnh hoàn toàn tan vỡ trước thành công đột phá, hắn tin tưởng bất kể là thiếu niên tóc trắng kia, còn là Mộc Hàn Yên bọn người lại liên thủ, đều không ai có thể một lần nữa ngăn cản hắn rời đi nơi đây!

“Bất kể là chém giết Vệ Lăng Phong, còn là đối kháng những người khác, lại đến bây giờ bị bức phải trở về nơi đây, nói cho cùng, cảnh giới của ta còn là quá thấp, chỉ cần có thể đột phá đến hóa khí cảnh, bất kể là nhiều người cùng ra tay, còn là đạt được cảnh giới tông sư thiếu niên tóc trắng, ta vừa cần gì kiêng kỵ?”

Tiêu Vũ lúc này nghĩ đến, lúc trước mấy trận chiến đấu, chém giết Vệ Lăng Phong, hắn hầu như đã dùng hết hết thảy lá bài tẩy, mà sau khi bị Lăng Đế cùng Vũ Vô Cực bọn người vây công, hắn cũng cũng không đủ thủ đoạn ứng đối, nếu không phải trên người có một cái già quạ đen mạng lông chim, nói không chừng chết đi từ lâu.

Sau cùng thiếu niên tóc trắng, càng làm cho hắn không có một tia biện pháp.

Nói cho cùng, tất cả những thứ này nguyên nhân, đều là vì cảnh giới của hắn cách biệt nhiều lắm, cho đến ngày nay, vẫn như cũ chỉ có linh nguyên cảnh tu vi.

Hắn vượt qua nhất Đại cảnh giới, cùng những người này động thủ, nay đã có thể nói nghịch thiên, người bình thường sức chiến đấu nhiều nhất vượt qua mấy cái cảnh giới nhỏ, liền đã gọi là ít có thiên tài, hắn tuy có chí tôn trí nhớ, cần phải cảm tạ vượt qua nhiều như vậy cảnh giới cùng người giao chiến, cũng hết sức khó khăn.

Linh nguyên cảnh người, cho dù là linh nguyên cảnh mười hai vòng, đối đầu hóa khí cảnh xoay một cái người, ở đại cảnh giới cái hào rộng dưới, cũng giống như giun dế bình thường nhỏ yếu, mà hắn không chỉ vượt qua một cảnh giới lớn, đối thủ còn đều là hóa khí cảnh Cửu Chuyển trở lên nhân vật, hơn nữa mỗi người đều là hiếm thấy thiên tài, không có một kẻ yếu.

Dù cho hắn có chí tôn trí nhớ, cũng không có nghĩa là hắn là có thể không nhìn cảnh giới chênh lệch, sự thật này, ở linh nguyên cảnh thời điểm còn không nổi bật, nhưng theo thực lực tăng lên, cảnh giới chênh lệch càng lúc càng lớn, sự thật này cũng bắt đầu dần dần hiện ra.

Con đường tu luyện, càng về sau, cảnh giới ở giữa chênh lệch lại càng lớn.

Giống như hắn kiếp trước, tu vi đạt được chí tôn đỉnh người có không ít, nhưng mà luận chiến lực, lại không người khả năng so với hắn, cũng là bởi vì tu luyện càng về sau, một vài nhỏ xíu chênh lệch, cũng có thể làm cho giữa hai người thực lực bị mức độ lớn kéo dài.

Bây giờ, Tiêu Vũ tu vi linh mẫn nguyên cảnh mười hai vòng, cũng đã có thể cùng hóa khí cảnh đỉnh người sánh vai, một khi hắn đột phá đến hóa khí cảnh, sức chiến đấu sẽ tăng lên trên diện rộng, đến lúc đó dù cho đối mặt đạt được cảnh giới tông sư thiếu niên tóc trắng, hắn cũng có thể làm được không sợ!

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ nhắm mắt ngồi ngay ngắn, thế nhưng trên người hắn đau đớn thật sự quá nặng, tốt ở trong người còn có ấn tồn tại. Giờ phút này thoát ly chiến đấu, nhận sự giúp đỡ ấn bên trong sinh cơ, có thể cho vết thương trên người hắn thần tốc khôi phục.

Hao tốn một ít thời gian, Tiêu Vũ đầu tiên là đem chính mình vết thương trên người chữa trị, sau đó mới bỏ xuống trong lòng hết thảy, ngồi ngay ngắn đầu cầu, bắt đầu đột phá.

“Ông!”

Theo hắn dẫn động sức mạnh đất trời, Tiêu Vũ trong cơ thể những hắc khí kia, nhất thời kịch liệt cuồn cuộn.

Vào lúc này, quần áo trắng điện chủ khắc xuống trận pháp hiện lên ở trong cơ thể hắn, phức tạp đan xen khi hắn mỗi một tấc máu thịt ở trong, đem hết thảy hắc khí đều vững vàng vây khốn, không cho chúng nó đối với Tiêu Vũ sản sinh quá nhiều ảnh hưởng.

Có quần áo trắng điện chủ khắc xuống trận pháp, này sức mạnh nguyền rủa đã tạm thời không cách nào ảnh hưởng đến Tiêu Vũ, hắn hiện tại, có thể như người bình thường giống nhau tu luyện, cũng có thể như người bình thường giống nhau đột phá.

“Thánh cảnh tan vỡ, có lẽ vào lúc này, ngược lại chính là ta tốt nhất đột phá thời cơ!”

Tiêu Vũ tinh thần tập trung cao độ, vứt bỏ hết thảy nghĩ bậy, dẫn động lên trong cơ thể linh sông lực lượng, bắt đầu đối với hóa khí cảnh tiến hành xung kích.

Thánh cảnh tan vỡ, phương này trong không gian thời không lực lượng vào lúc này đang nhanh chóng tan rã, trở về đến nguồn gốc cảnh giới, mặc dù nguy hiểm, nhưng từ một góc độ khác mà nói, trở về thành sức mạnh bản nguyên thời không lực lượng, cũng là bình thường muôn vàn khó khăn có được đồ vật.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 240: Xung Kích Hóa Khí Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhắm chặt hai mắt, Tiêu Vũ đem tất cả mọi chuyện đều bỏ qua một bên, điên cuồng dẫn động Thánh cảnh bên trong này bởi vì thời không tan vỡ mà cuồng bạo thời không lực lượng, hòa vào trong cơ thể mình.

Hóa khí cảnh!

Cảnh giới này, có thể nói là chân chính tu luyện người này, cùng người phàm căn này rõ ràng nhất khác nhau, tương đương với người phàm cùng tu luyện nhân gian một ranh giới!

Linh nguyên cảnh tuy mạnh, nhưng cũng chỉ có thể khiến người ta tăng trưởng Thần lực mà thôi, nghiêm ngặt luận, linh nguyên cảnh người dù cho ngưng ra mười hai đạo linh sông, cũng chỉ là một thân sức mạnh phải lớn hơn người thường, ngoài ra ở trên bản chất cùng người phàm cũng không khác biệt quá lớn.

Cảnh giới này, kỳ thực chỉ là ở trong người ngưng tụ linh sông, vay mượn linh sông lực lượng tẩm bổ thân thể, vì đó sau tu luyện đánh hạ cơ sở mà thôi.

Qua cảnh giới này, chính thức đột phá đến linh nguyên cảnh sau, mới có thể coi là chính thức tu luyện sĩ, có siêu phàm thủ đoạn, chính thức thoát ly phàm nhân phạm vi.

Ngoài ra, đột phá đến hóa khí cảnh, cũng mang ý nghĩa có thể bắt đầu tu luyện chân chính công quyết, tu luyện bất đồng công quyết người, ngày sau cũng sẽ không có cùng thành tựu.

Chiến quyết chỉ là chiến đấu thủ đoạn, công quyết mới là con đường tu luyện chân chính hạt nhân, cho dù là chí tôn cấp bậc nhân vật, quan trọng nhất cũng không phải nắm giữ bao nhiêu chiến quyết, mà là tự thân tu luyện công quyết mạnh mẽ đến đâu.

Hóa khí cảnh đối với tu luyện người trình độ trọng yếu, bởi vậy có thể thấy được.

Hóa khí, cảnh giới này nói đến đơn giản, chỉ là đem trong cơ thể hết thảy linh sông tan ra, đổi vì chân khí, nhưng trong thực tế, bởi vì này cảnh đối với ngày sau lại có cực kỳ sâu xa ảnh hưởng, một chút cũng không qua loa được, là con đường tu luyện bên trong cái thứ nhất chính thức quan trọng cảnh giới.

Chính là, người sống một hơi, thế gian sinh linh, vô luận là nhân tộc hay là dị thú, thậm chí là từng cọng cây ngọn cỏ, thế gian vạn vật, trên thực tế đều ở đây thời khắc vẫn duy trì hít thở.

Bất kỳ sinh linh, miễn là còn sống, liền không khả năng chặt đứt hít thở, dù cho cỏ cây cũng là như thế, một khi cái nào sinh linh chặt đứt hít thở, cũng là đồng nghĩa với tử vong.

Điều này là bởi vì, thế gian sinh linh từ sinh ra bắt đầu, trong cơ thể đều sẽ có một hơi tiên thiên tinh khí, cái này tiên thiên tinh khí ở thời khắc dựng dục thân thể, bởi vì này khẩu tiên thiên tinh khí tồn tại, thân thể tài năng sinh trưởng, tài năng tồn tại, là toàn bộ sinh linh trên người trọng yếu nhất gì đó một trong.

Sinh linh sở dĩ muốn thường xuyên bảo trì hít thở, chính là bởi vì phải đem cái này tiên thiên tinh khí nuôi sống, một khi khí đoạn, trong cơ thể tiên thiên tinh khí cũng sẽ nhanh chóng suy yếu, sau đó chết đi.

Bởi vậy không khó coi đến, tiên thiên tinh khí đối với thế gian sinh linh tầm quan trọng, một hớp này tiên thiên tinh khí, đối với toàn bộ sinh linh đều hết sức quan trọng, chỉ có điều bất đồng sinh linh lớn mạnh tiên thiên tinh khí phương thức có điều bất đồng thôi.

Mà hóa khí cảnh, chính là nhân tộc lớn mạnh tiên thiên tinh khí thủ đoạn, này cảnh phải đem trong cơ thể linh sông hóa thành thể khí đồng thời, còn muốn cho này khí cùng trong cơ thể tiên thiên tinh khí kết hợp lại, nếu không hóa thành khí cũng chỉ là phàm khí, chỉ có cùng tiên thiên tinh khí dung hợp sau khi, này khí mới sẽ biến thành cái gọi là chân khí!

Nếu như nói linh nguyên cảnh là dưỡng sinh, vậy hóa khí cảnh chính là dưỡng khí.

Thông qua hóa đi linh sông, cùng trong cơ thể tiên thiên tinh khí kết hợp hóa làm chân khí, sau đó mới thông qua không dứt tu luyện, khiến trong cơ thể một hớp này duy trì sinh mệnh tiên thiên chân khí không dứt lớn mạnh, thì có thể thu được thịnh vượng sinh cơ, tăng trưởng tuổi thọ, Thần lực cũng phải nhận được kinh khủng tăng trưởng.

Ngoài ra, đạt được cảnh giới này sau, chân khí trong cơ thể có thể bên ngoài, do đó cũng là diễn biến ra vô cùng thủ đoạn, như là lấy khí ngự khí, đả thương người từ ngoài ngàn dặm, thậm chí chân khí nếu như đủ mạnh, còn có thể hại người từ trong vô hình.

Cái này cũng là phân chia người phàm cùng tu luyện người rõ ràng nhất đặc điểm.

Trước đó, Tiêu Vũ cũng có thể làm được Thần lực bên ngoài, nhưng trên thực tế đó cũng không phải là chân khí gây ra, hắn chẳng qua là đem trong cơ thể Thần lực cùng sức mạnh đất trời kết hợp lại, nhận sự giúp đỡ thiên địa tư thế, đem thần lực trong cơ thể khuếch đại đến bên ngoài cơ thể mà thôi.

Còn hơn chân khí bên ngoài, loại thủ đoạn này có chênh lệch rất lớn.

Lúc này, Tiêu Vũ tĩnh tâm ngưng thần, quanh thân không dứt phá nát thời không lực lượng, đang trở về đến nguồn gốc trạng thái sau, bị hắn điên cuồng hấp thu, trong cơ thể linh sông, đã ở lấy mắt thường tốc độ rõ rệt, không dứt tiêu tán, biến thành màu vàng chất khí.

Màu vàng linh sông khí, thời không lực lượng, tiên thiên tinh khí, này ba món đồ, ở Tiêu Vũ dưới sự khống chế, bắt đầu nhanh chóng dung hợp.

Quá trình này hết sức nhanh chóng, Tiêu Vũ dù sao có trí nhớ của kiếp trước, không cần làm từng bước, thần tốc có thể nắm giữ ba người này ở giữa cân bằng.

Nếu là người khác thì, đang đột phá lúc nhất định phải cân nhắc đến vấn đề thăng bằng, không cách nào như hắn cấp tốc như vậy.

“Đạo hữu, nhìn dáng dấp lần này thật đúng là đa tạ ngươi!”

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ không thể không cảm kích thật lòng quần áo trắng điện chủ.

Theo trong cơ thể linh sông tan ra, cùng tiên thiên tinh khí kết hợp, hắn có thể cảm giác được thần lực của mình trong khi điên cuồng tăng trưởng, ngăn ngắn trong chốc lát, không biết là so trước đó mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần.

Phải biết rằng trước lúc này, hắn chỉ là ngưng tụ một đạo linh sông, trong cơ thể nguyền rủa đều sẽ đưa tới Thiên đạo lực lượng, muốn đưa hắn xoá bỏ.

Nếu không có quần áo trắng điện chủ ở trong cơ thể hắn trước mắt : khắc xuống trận pháp, ngăn cách sức mạnh nguyền rủa cùng thiên đạo lực lượng liên hệ, dùng hắn bây giờ loại này điên cuồng tiến bộ phương thức, tất nhiên sẽ đưa tới kinh khủng Thiên đạo lực lượng ngăn cản, nói không chừng còn sẽ trực tiếp đưa hắn xoá bỏ!

Hơn nữa, nếu như không phải là trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa bị đóng chặt, hắn cũng không khả năng nhanh như vậy thì đột phá đến hóa khí cảnh.

“Cũng được, ngày sau ngươi đối với ta có lẽ có ít tác dụng, liền cho ngươi một vài chỗ tốt a.”

Trong quá trình này, Tiêu Vũ phát hiện, trong cơ thể hắn cái kia một đạo Huyết Linh đã ở điên cuồng hấp thu bị hắn hấp dẫn mà đến thời không lực lượng.

Bây giờ hết thảy linh sông đều tan ra, hơn nữa sức mạnh nguyền rủa cũng bị trận pháp phong, tạm thời sẽ không đối với hắn sản sinh ảnh hưởng, đạo này Huyết Linh vốn tác dụng là dùng để tránh né sức mạnh nguyền rủa, ngưng tụ linh sông, bây giờ tình huống này, Huyết Linh đối với hắn mà nói đã không có tác dụng quá lớn.

Huyết Linh là do minh phù khắc thành, chỉ có thể tồn tại ở trong cơ thể của hắn, không cách nào rời thân thể, và cái kia minh phù vốn cấp bậc cũng không cao, Huyết Linh chỉ có thể giúp Tiêu Vũ ở linh nguyên cảnh tu luyện, U &# 8 hiện nay theo Tiêu Vũ đột phá, Huyết Linh tác dụng, hầu như đã không có.

Bất quá bây giờ chính là Thánh cảnh tan vỡ, thời không lực lượng tàn phá thời điểm, điều này làm cho Tiêu Vũ đổi chủ ý, nếu để cho linh thân hấp thu một vài thời không nguồn gốc, nói không chừng có thể bồi dưỡng, ngày sau có thể lại có hắn dùng.

Cứ như vậy, Tiêu Vũ tiến hành đột phá, để trong cơ thể linh thân trên thân tiên thiên tinh khí đều điên cuồng hấp thu thời không nguồn gốc.

Đột phá trong khi vừa vặn có một vùng không gian phá nát, tràn ra vô số thời không lực lượng, loại chuyện này, tuyệt đối là thập phần hiếm thấy, đặc biệt là Tiêu Vũ bây giờ, chỉ là vừa đạt được hóa khí cảnh, có thể đụng với chuyện tốt như vậy!

Hắn nếu là thành công đột phá, có khổng lồ như thế cơ duyên, dù ai cũng không cách nào tưởng tượng sau khi đột phá thực lực của hắn sẽ mạnh bao nhiêu!

Thời không lực lượng, đây chính là tương đương với 1 vùng thế giới nhỏ, bực này sức mạnh đặt ở kiếp trước, Tiêu Vũ căn bản không để ý, nhưng bây giờ hắn là tu luyện ban đầu giai đoạn, có thể được thứ này, mặc dù là hắn bực này chí tôn, ảnh hưởng cũng thập phần lâu dài.

Như hắn kiếp trước, dù cho thực lực đứng đầu cửu thiên, nhưng ở lúc mới đầu cũng không cách nào có cơ duyên như vậy, mà mặc dù có chí tôn thực lực sau có thể dễ dàng tìm được loại này thời không lực lượng, nhưng cũng không cách nào quay đầu lại một lần nữa tu luyện.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 241: Hóa Khí 5 Chuyển!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nhìn dáng dấp, thế này làm lại, tất cả lại bắt đầu lại từ đầu, đối với ta chưa chắc là một chuyện xấu, có lẽ dựa vào đời này, ta có thể làm được vượt qua kiếp trước!”

Tiêu Vũ tin tưởng tràn đầy, lần đầu tiên cảm thấy, chuyển thế trùng sinh có lẽ chưa chắc là việc xấu.

Kiếp trước mặc dù mạnh mẽ, nhưng một đường đi tới chí tôn, hắn cũng không dám nói đã đem từng cái cảnh giới đều làm được tốt nhất, tổng tồn tại một vài tỳ vết, đặc biệt là mới vào con đường tu luyện lúc, cất bước cái kia mấy cảnh giới, phạm sai lầm là không thể tránh khỏi.

Trên thực tế, từng cái chí tôn đều là như thế, nhưng đạt được cảnh giới chí tôn sau, dù cho biết tự thân có thiếu, nhưng cũng không người nào có thể bù đắp, mà ban đầu cái kia mấy cảnh giới vừa là chỗ căn cơ, rất nhiều chí tôn không đủ mạnh, chính là bởi vì đang tu luyện cất bước mấy cảnh giới bên trong rơi xuống thiếu hụt.

Đây là chỗ căn cơ, thiếu hụt càng rõ ràng, trở thành chí tôn sau ảnh hưởng lại càng lớn.

Có thể dù cho biết căn bản có thiếu hụt, nhưng đạt được chí cảnh cảnh giới, có gan từ bỏ tu vi, làm lại từ đầu người căn bản không tồn tại, kể cả Tiêu Vũ chính mình cũng là như thế.

Đi tới chí tôn cảnh giới, mỗi người đều bỏ ra nhiều lắm, muốn đến một bước này không có mấy chục ngàn năm thậm chí mấy trăm ngàn năm đều không có khả năng, không có ai nguyện ý bốc lên lớn như vậy hiểm, từ bỏ chí tôn tu vi bắt đầu lại từ đầu, bởi vì không ai có thể bảo đảm lại tới một lần nữa, còn có thể lại tu thành chí tôn.

Theo phương diện này tới nói, Tiêu Vũ chuyển thế, có lẽ chính là cho hắn một cơ hội, để hắn đem kiếp trước đi nhầm địa phương bù đắp, làm được chính thức hoàn mỹ, do đó vượt qua kiếp trước!

“Bốp!”

Đang đột phá bên trong, Tiêu Vũ cuối cùng còn nghĩ sáu viên dấu ấn đều sử dụng bên ngoài cơ thể, để bọn chúng cũng tiến hành hấp thu thời không lực lượng.

Cơ hội như thế thái quá hiếm thấy, một vùng không gian muốn đi tới hủy diệt phải chờ quá lâu, bình thường căn bản khó có thể gặp phải, thời không lực lượng càng trong thiên địa cực kỳ sức mạnh hàng đầu một trong, dù cho trở về nguồn gốc, cũng có thể các loại gì đó đều có chỗ tốt cực lớn.

Này sáu viên dấu ấn có rất lớn trưởng thành không gian, ngầm có ý lục đạo, nếu là chân chính diễn biến thành hình, Tiêu Vũ tin tưởng, uy lực không kém gì trong truyền thuyết chân chính lục đạo luân hồi!

Chủ yếu nhất là, này sáu viên dấu ấn là thích hợp nhất hắn kiếp này thủ đoạn, dù cho trong đầu hắn chiến quyết nhiều hơn nữa, trước mắt trong cảnh giới có khả năng thi triển chiến quyết cũng thập phần có hạn.

Không phải này chiến quyết không mạnh, mà là đang hắn cảnh giới này, không phát huy ra này chiến quyết uy lực, so sánh với đó còn không bằng này sáu viên dấu ấn.

“Ông!”

Sáu viên dấu ấn run không ngừng, mỗi một viên đều phát ra mát mắt kim quang,

Và lúc này loại này kim quang càng thêm rõ ràng, mỗi một viên dấu ấn, cũng giống như một cổ xưa phức tạp phù hiệu, mặt trên lộ ra một loại cổ điển phức tạp khí tức.

“A?”

Cầu ở ngoài, vẫn tĩnh tọa chờ đợi thiếu niên tóc trắng vào lúc này đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt lộ ra vài phần nghi hoặc.

Trong mơ hồ, hắn cảm giác được cầu cái kia một con sâu trong hư không truyền đến một loại ba động kỳ dị, thế nhưng là không nghĩ ra, sâu trong hư không tại sao sẽ đột nhiên truyền đến dạng này gợn sóng?

“Cùng Tiêu Vũ có quan hệ?” Thiếu niên tóc trắng chỉ có thể nghĩ đến Tiêu Vũ trên người, nhưng mà cũng không hiểu, Tiêu Vũ tại sao khả năng gây nên dạng này gợn sóng, hắn ở bên trong làm cái gì?

Thiếu niên tóc trắng rất muốn tìm hiểu ngọn ngành, nhưng mà hắn bị này trên cầu sức mạnh chỗ chống cự, căn bản là không có cách qua cầu.

“Đoành!”

Chung quanh, mảnh này bình đài không dứt sụp đổ, không bầu trời xa xăm, cũng xuất hiện đạo vết nứt, hóa thành vô số mảnh vỡ, trong không trung tan rã.

“Thánh cảnh sắp sửa hoàn toàn tan vỡ, chẳng lẽ ngươi thật dự định chết ở chỗ này?” Thiếu niên tóc trắng ngẩng đầu nhìn xa xa không dứt tan vỡ không gian một chút, vừa nhìn về phía cái kia sáu toà cầu, sắc mặt biến ảo chập chờn.

Nếu như Tiêu Vũ đến cuối cùng đều không ra, hắn khổ sở chờ đợi, cuối cùng nói không chừng cũng chỉ là cùng Tiêu Vũ đồng thời chết ở chỗ này, cùng vùng không gian này cùng hủy diệt!

Hắn đang do dự, hay không phải tiếp tục thủ đi xuống, hiện nay hắn và Tiêu Vũ đã kết làm tử thù, người khác hắn có thể không kiêng kỵ, nhưng Tiêu Vũ là dẫn phát rồi 6 tuyệt dị tượng người, nếu là trưởng thành, ngày sau tuyệt đối là một uy hiếp thật lớn!

Suy tư hồi lâu, thiếu niên tóc trắng cuối cùng vẫn là ngồi xuống, một lần nữa nhắm hai mắt lại, tĩnh thủ tại chỗ.

“Vô luận như thế nào, người này nhất định phải chết!”

……

Trên cầu, dù cho Tiêu Vũ vẫn đang đột phá, cũng có thể cảm giác được không gian xung quanh không yên, Thánh cảnh đang không ngừng tan vỡ, phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ hoàn toàn hủy diệt, không còn tồn tại nữa!

“Ông!”

Rốt cục, trong cơ thể hắn hết thảy linh sông lực lượng đều triệt để tan ra, cùng trong cơ thể tiên thiên tinh khí hoàn toàn dung hợp, và bởi vì thời không lực lượng quan hệ, chân khí trong cơ thể hắn thoạt nhìn vàng rực rỡ, bỏ thêm vào khi hắn các vị trí cơ thể.

Linh sông lực lượng hóa thành chất khí, cùng tiên thiên tinh khí dung hợp, cái này khiến cho Tiêu Vũ thần lực và thực lực đều có một kinh khủng tăng trưởng.

Ngoài ra, sáu viên dấu ấn tựa hồ cũng đã xảy ra thay đổi thật lớn, kim quang mát mắt, bây giờ mỗi một viên dấu ấn uy lực cũng đều so với trước kia càng kinh khủng hơn, không thể giống nhau.

Kể cả Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia vốn định bỏ qua Huyết Linh, cũng đã xảy ra biến hóa to lớn, hóa thành một người tí hon màu vàng, mặt mày cùng Tiêu Vũ giống nhau như đúc, lẳng lặng xếp bằng ở mi tâm của hắn bên trong, thoạt nhìn thần dị phi thường.

“Hóa khí cảnh ngũ chuyển!” Tiêu Vũ đứng thẳng người lên, ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng kêu cuồn cuộn bước ra, thẳng trên chín tầng trời!

Hắn một khi đột phá, tu vi lại đi thẳng tới hóa khí cảnh ngũ chuyển!

Phải biết rằng người bình thường đột phá nhất Đại cảnh giới, đều là khó càng thêm khó, sau khi đột phá mỗi một bước, cũng cần theo bước thì ban, từ từ tu luyện, nhưng hắn vừa đột phá, lại trực tiếp đột phá đến hóa khí cảnh 5 chuyển tu vi!

Linh nguyên cảnh bởi vì có mười hai đạo kinh mạch phải bỏ thêm vào, vì vậy tối đa chỉ có thể tu luyện tới 12 chuyển tu vi, nhưng ở sau khi cảnh giới, từng cái cảnh giới cơ hồ đều là chỉ có Cửu Chuyển liền đạt được viên mãn.

Tiêu Vũ vừa đột phá thì đột phá đến ngũ chuyển, nếu là nói ra, đủ để kinh cũng một đám người lớn!

“Đáng tiếc, Thánh cảnh đem hủy, thời gian của ta không nhiều, nếu không nói không chừng có thể một hơi đột phá đến này cảnh đỉnh cao!” Tiêu Vũ thở dài, nhưng trong lòng thì không quá thỏa mãn.

Một lần đột phá hóa khí cảnh, còn đạt được này cảnh đệ ngũ chuyển, hắn hoàn toàn không cảm thấy có cái gì.

Cảnh giới này, U &# 8 đang tăng cường trong cơ thể tiên thiên tinh khí đồng thời, còn muốn đem tiên thiên tinh khí không dứt rèn luyện, mỗi hoàn thành một lần rèn luyện, tiên thiên tinh khí đều sẽ có một lần biến chất, mỗi lần biến chất, chính là 1 chuyển tu vi, Cửu Chuyển sau khi, mới là viên mãn.

Tiêu Vũ có trí nhớ của kiếp trước, hơn nữa nhận sự giúp đỡ không dứt tràn ra thời không lực lượng, đột phá nhanh chóng, huống hồ hắn bị vây ở linh nguyên cảnh lâu như vậy, sớm có vững chắc căn cơ, trong cơ thể linh sông cũng xa vượt xa người thường người.

Bây giờ tích lũy lâu dài sử dụng một lần, kết quả này đối với hắn mà nói là chuyện tất nhiên, không đáng có cỡ nào ngạc nhiên.

Có điều, nếu là để người ta biết hắn cái này còn chưa đủ, phỏng chừng thế gian những cái được gọi là thiên tài, đều phải mọi nơi mắng mỏ đường lớn.

“Thánh cảnh đem hủy, đến mau chóng rời khỏi!”

Không kịp kiểm nghiệm sau khi đột phá thực lực, Tiêu Vũ đứng dậy, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về đầu cầu mà đi.

Bởi vì hắn đột phá dùng một ít thời gian, Thánh cảnh tan vỡ chạy tới thời khắc sống còn, phương này không gian chẳng mấy chốc sẽ triệt để dập tắt, bên trong không gian hết thảy, đều muốn theo vùng không gian này biến mất triệt để hủy diệt, dù cho hắn muốn tiếp tục nhận sự giúp đỡ thời không lực lượng tu luyện, cũng không có thời gian.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 242: Năm Tháng Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Vèo!”

Sau khi đột phá, Tiêu Vũ nát hư bước tốc độ càng nhanh hơn, mỗi bước ra một bước đi, đều là trực tiếp lướt ngang trăm trượng khoảng cách, mấy bước trong lúc đó, toà này dài lâu đến không thấy cuối cầu, liền đã bị hắn bỏ lại đằng sau.

……

Cầu một chỗ khác, thiếu niên tóc trắng thủy chung chờ, đang quyết định tiếp tục chờ sau khi, hắn lại lần nữa nhắm hai mắt lại, nhưng mà cũng không lâu lắm, ánh mắt của hắn lại lần nữa mở, bởi vì cầu ở chỗ sâu trong, truyền đến một kinh người tiếng kêu.

“Là Tiêu Vũ? Tiếng hú của hắn làm sao lại kinh khủng như thế? Lẽ ra dùng thực lực của hắn sẽ không có dạng này tiếng kêu!”

Thiếu niên tóc trắng một chút liền đứng lên, không thể lại bảo trì thong dong, cặp mắt chăm chú nhìn cầu ở chỗ sâu trong.

Chưa qua bao lâu, hắn liền nhìn thấy cầu ở chỗ sâu trong có một bóng người xuất hiện, bóng người kia thì giống như quỷ mị, một khắc trước còn khoảng cách cực xa, nhưng mà bao nhiêu lấp lóe, chính là đã tới đầu cầu!

“Là ngươi!”

Khi thấy rõ đạo thân ảnh này, thiếu niên tóc trắng đồng tử lúc này kịch liệt co rút lại, mặc dù đã đoán được, nhưng nhìn thấy đây quả thật là Tiêu Vũ, vẫn là không nhịn được khiếp sợ.

Tiêu Vũ tốc độ làm sao trở nên như vậy nhanh hơn, quả thực có thể nói khủng bố, cái này mới qua bao lâu, tốc độ của hắn tại sao lại có kinh khủng như thế tăng lên?

“Là ta!” Tiêu Vũ nhìn thấy người này thiếu niên tóc trắng, lúc này nở nụ cười, người này quả nhiên còn không hết hi vọng, thủ tại chỗ này nếu muốn giết hắn!

“Ta nói rồi, chỉ cần ta không chết, chết người thì sẽ là ngươi!” Sau khi đột phá, Tiêu Vũ thập phần thong dong, dù cho người này thiếu niên tóc trắng đã đi vào cảnh giới tông sư, cũng không có gì lo sợ!

“Xem ra ngươi vừa có điều đột phá, có điều cho rằng như vậy thì khả năng uy hiếp được ta, có phải là quá ngây thơ rồi?”

Thiếu niên tóc trắng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, cuối cùng xác nhận Tiêu Vũ thực lực vừa có điều đột phá, chỉ có như vậy mới có thể giải thích Tiêu Vũ tốc độ tại sao nhanh hơn nhiều như vậy.

Chỉ có điều, bởi vì Tiêu Vũ trên người tồn tại vết máu, hắn không nhìn ra Tiêu Vũ bây giờ có bao nhiêu tu vi, nhưng về thời gian chỉ qua đi lâu như vậy, hắn không thể tin được Tiêu Vũ có thể có bao nhiêu tiến bộ.

“Ha ha, phải không?” Tiêu Vũ nhàn nhạt mỉm cười, dưới chân bước ra một bước.

Bước đi này gian, hắn tại nguyên chỗ biến mất không còn tăm hơi, đi tới thiếu niên tóc trắng phụ cận.

Thiếu niên tóc trắng cả kinh,

Theo bản năng mà lui về phía sau, dùng tới hắn tốc độ nhanh nhất.

Nhưng mà, Tiêu Vũ tốc độ nhanh hơn hắn, vô luận hắn như thế nào đi nữa kéo dài khoảng cách, Tiêu Vũ đều là chỉ dùng một bước, liền đuổi theo, áp sát vào trước người hắn.

Thiếu niên tóc trắng sắc mặt trở nên có chút khó coi, chuyện này thật sự có chút quỷ dị, làm sao Tiêu Vũ mới rời đi một quãng thời gian, sau khi trở về tốc độ trở nên kinh người như vậy, trước lúc này, tốc độ của hắn không thể so với ngươi Tiêu Vũ chậm bao nhiêu!

“Tốc độ nhanh để làm gì? Ta muốn giết người, đồng dạng phải chết!” Thiếu niên tóc trắng mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, vận chuyển Thần lực, trong cơ thể hiện ra một đạo thần ảnh, hướng về Tiêu Vũ chính là hóa đến một bàn tay lớn, về phía trước vỗ tới!

Đây là tông sư thủ đoạn, trong cơ thể giấu thần, mọi cử động có như thần linh oai, uy lực kinh người, mạnh như Mặc Vũ cùng Huyết Lân như vậy thân thể đều gánh không được!

“Chơi đùa điểm trò mới a, thứ này đối với ta vô dụng!” Tiêu Vũ cười lạnh trong lúc đó, vết máu hiện lên, gia trì ở trên ngón tay, hướng về kia chỉ bàn tay khổng lồ điểm đi ra ngoài.

“Ầm!”

Một ngón tay trong lúc đó, thanh thế hùng vĩ, một phương này bình đài chấn động kịch liệt, như là bất cứ lúc nào có khả năng sụp đổ.

Thiếu niên tóc trắng chấn động mạnh, Tiêu Vũ một chỉ này, lại trực tiếp làm vỡ nát hắn biến thành đến bàn tay lớn kia, đây là trong cơ thể hắn thần, cái bàn tay lớn này bị đánh nát, ngay tiếp theo hắn cũng cả người rung mạnh, về phía sau kéo dài khoảng cách.

Này mới qua bao lâu? Theo Tiêu Vũ rời đi đến bây giờ, quá khứ thời gian vẫn chưa tới một ngày, làm sao Tiêu Vũ thực lực trở nên kinh khủng như thế?

Thiếu niên tóc trắng không nghĩ ra, coi như Tiêu Vũ muốn đột phá, cũng không phải nhanh như vậy mới đúng!

Hắn tự nhiên sẽ không biết, Tiêu Vũ có trí nhớ của kiếp trước, đột phá lên sử dụng thời gian là người bình thường không chỉ gấp mười lần, người bình thường muốn xung kích hóa khí cảnh, ít nói cũng phải mấy ngày, nhưng đối với hắn mà nói, chỉ cần không đến một ngày thì hoàn toàn vậy là đủ rồi!

“Ngày khô thần chú!”

Thiếu niên tóc trắng không dám khinh thường, trong cơ thể thần ảnh thần tốc khôi phục lại, ngồi xếp bằng bất động.

Hắn quát khẽ một tiếng, lại lần nữa ra tay, lần này, hắn không còn là trực tiếp dùng trong cơ thể thần ảnh tiến hành công kích, đó chỉ là cảnh giới tông sư cơ bản nhất thủ đoạn, hắn lúc này, mới chính thức thi triển lên chính mình tu công quyết.

“Hây!”

Chỉ thấy trong cơ thể hắn thần ảnh cùng hắn trùng hợp, sau đó tay phải hắn hóa đến một to lớn bóng mờ, che đậy tất cả, như là bắt một con giun dế bình thường hướng về Tiêu Vũ chộp tới.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lấp lóe nát hư bước, lui về phía sau mở, nhưng mà, thiếu niên tóc trắng bàn tay kia thực sự quá lớn, là trước đây mấy chục lần, đem cái sân thượng này đều toàn bộ bao phủ, chừng mấy trăm trượng chu vi.

Thân thể ở tòa này trên bình đài, Tiêu Vũ vô luận tốc độ bao nhanh, lui đến bao xa, cũng vẫn còn đang cái bàn tay lớn này bao trùm bên dưới!

Chỉ thấy cái bàn tay lớn này đến mức, một màn chuyện quỷ dị đã xảy ra, trên mặt đất đã bởi vì chiến đấu lưu lại máu tươi thần tốc trở nên đỏ sậm, một vài đá vụn ở dưới cái bàn tay này tựa hồ trở nên cực kỳ yếu đuối, phát sinh nhỏ xíu tiếng vang, hóa thành bột phấn.

“Năm tháng lực lượng?”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, thiếu niên tóc trắng này quả thực bất phàm, tu luyện công quyết lại ngầm có ý năm tháng lực lượng, có thể để tất cả sự vật nhanh chóng lão hóa mục nát.

Loại sức mạnh này là kinh khủng nhất gì đó một trong, chưa qua chí tôn, loại sức mạnh này liền có uy hiếp trí mạng.

“Cho ta định!” Tiêu Vũ lấy ra Huyền ấn.

Cái này dấu ấn là trận pháp chi đạo biến thành, ấn ra có thể diễn hóa ra một lĩnh vực, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ lĩnh vực lực lượng, đem bàn tay lớn kia miễn cưỡng định trong không trung, và kinh khủng kia năm tháng lực lượng cũng bị hắn kháng cự, quanh thân không dứt lão hóa sự vật này mới khôi phục bình thường.

“6 tuyệt dị tượng quả thực bất phàm, &# 32; xem ra quyết định của ta là đúng, ngươi phải chết!” Thiếu niên tóc trắng khuôn mặt đột nhiên lạnh, mái đầu bạc trắng đột nhiên dài ra, và từ bạch biến thành đen, đưa hắn đã biến thành một chân chính thiếu niên.

“Nghịch loạn cửu thiên!” Hắn ngữ khí lạnh như băng, lần này, quanh thân tất cả mọi thứ đã xảy ra hiệu quả trái ngược.

Vừa mới những thứ đó đang không ngừng lão hóa, mà lúc này, mấy thứ này lại thần tốc thu nhỏ lại.

Nghịch chuyển thời gian, cái này so với lão hóa còn kinh khủng hơn, lão hóa đối với chí tôn vô dụng, bởi vì chí tôn sống lâu vô hạn, nhưng nếu là thời gian nghịch chuyển, chí tôn nhân vật tu vi cũng phải không dứt giảm xuống.

Càng kinh khủng chính là, vạn vật ngọn nguồn đều là hư vô, nghịch chuyển thời không có thể đem rất nhiều từ xa xưa tồn tại đều trực tiếp nghịch chuyển đến sinh ra trước khi, cũng chính là trực tiếp quy về hư vô!

“Không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy thì nắm giữ chí tôn truyền thừa, quả nhiên yêu nghiệt!” Tiêu Vũ một chút thì khẳng định, thiếu niên tóc trắng không thể có nắm giữ như vậy lực lượng cường đại, loại sức mạnh này ít nhất phải chí tôn cấp bậc tài năng nắm giữ.

Thiếu niên tóc trắng này rất hiển nhiên đã bước đầu nắm giữ chí tôn trong truyền thừa bí thuật, tài năng có như thế thực lực khủng bố, nếu không bằng chính hắn, dù cho đã đạt được cảnh giới tông sư, cũng không khả năng có cường đại như vậy chiến quyết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 243: Vãng Sinh Chú

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mở cho ta!”

Mặc dù giật mình với thiếu niên tóc trắng cái kia kinh người thiên tư, nhưng Tiêu Vũ không sợ chút nào, gọi bằng mở lĩnh vực, củng cố cái này phương này không gian, đem thiếu niên tóc trắng năm tháng lực lượng ngăn cản ở lĩnh vực ở ngoài, để sức mạnh kia không ảnh hưởng tới chính mình.

“Ầm!”

Hắn ở trên nắm tay thêm vào vết máu, tốc độ nhanh chóng như điện, lóe lên đi tới tóc bạc trước người thiếu niên, tầng tầng một quyền về phía trước nổ ra.

Thiếu niên tóc trắng chấn động mạnh, về phía sau bay đi, trong miệng thốt ra máu tươi, lần này là thật bị thương.

Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, và hắn vận dụng chí tôn trong truyền thừa năm tháng bí thuật, lại đều không làm gì được Tiêu Vũ!

Trên thực tế, ở Tiêu Vũ đột phá khoảng thời gian này, hắn cũng không phải ngây ngốc chờ ở bên ngoài, cái gì cũng không làm, trong quá trình này hắn đang không ngừng tìm hiểu lúc trước đoạt được chí tôn truyền thừa.

Bàn về thiên tư, hắn có điều mười sáu tuổi tuổi, liền đã đứng hàng tông sư, cái này ở trong cùng thế hệ, gần như không tồn tại, ít nhất đến bây giờ, hắn chưa bao giờ gặp phải thiên tư cùng khả năng so với hắn người.

Bàn về ngộ tính, hắn tìm được chí tôn truyền thừa mới qua thời gian ngắn như vậy, có thể lĩnh ngộ truyền thừa ở trong một đại bí thuật, tốc độ tuyệt đối là hết thảy tìm được truyền thừa người trong nhanh nhất.

Như những người khác, dù cho đạt được truyền thừa, cũng cần từ từ lĩnh ngộ, tài năng 11 thu được trong truyền thừa các loại bí pháp cùng chiến quyết, phải thời gian rất dài tài năng chính thức trở nên mạnh mẽ, như hắn nhanh như vậy thì xuyên qua lĩnh ngộ một loại trong đó, hơn nữa có thể như ý vận dụng, tuyệt đối thuộc về ví dụ.

Nhưng mà, dù vậy, hắn lại cũng không phải Tiêu Vũ đối thủ, Tiêu Vũ ở một ngày ngắn ngủi này không đến thời gian trong đến tột cùng đều làm cái gì? Vì sao lại tiến bộ nhanh như vậy!

“Vãng sinh chú!”

Thiếu niên tóc trắng phẫn nộ, trong miệng mang theo máu tươi, mở miệng gầm lên.

Hắn một con biến thành đen tóc dài một lần nữa hóa thành trắng như tuyết, và cái kia non nớt khuôn mặt cũng đang nhanh chóng biến hóa, lập tức như là đều già nua đi rất nhiều.

Cũng trong lúc đó, trong cơ thể hắn đột nhiên xuất hiện một đạo màu trắng chùm sáng, cùng ngồi xếp bằng kia thần ảnh dung hợp lại cùng nhau.

“Ầm!”

Vị này to lớn thần ảnh cầm búa lớn trong tay, lập tức cuồng bạo, như là một khai thiên tích địa người khổng lồ, từ thiếu niên tóc trắng trong cơ thể bay ra, hóa thành một người khổng lồ, quay Tiêu Vũ một búa chém xuống.

“Dùng tiên thiên tinh khí đổi lấy tu vi? Ngươi đây là tự tìm chết!” Tiêu Vũ một chút có thể nhìn ra,

Thiếu niên tóc trắng lúc này vừa thi triển một khác bí thuật.

Hắn loại bí thuật này có chút quỷ dị, có thể khiến thần lực của hắn tạm thời tăng nhiều, mạnh mẽ tăng lên tu vi nhất định.

Thế nhưng, tiên thiên tinh khí thì tương đương với người vận mệnh, thiếu niên tóc trắng cách làm như vậy, thì tương đương với đang dùng tương lai mình sống lâu ở đổi lấy tạm thời tu vi.

Phương pháp này có thể làm cho thần lực của hắn tạm thời tăng vọt, nhưng mỗi dùng một lần, đối với tiên thiên tinh khí tạo thành tổn hại cũng rốt cuộc không cách nào bù đắp.

Tiêu Vũ cũng coi như hiểu được, thiếu niên tóc trắng này vì sao rõ ràng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, lại là mái đầu bạc trắng, đúng là bởi vì tu luyện loại này bí thuật, dẫn đến năm nào trẻ đầu bạc tóc, tất cả cùng là bởi vì hắn tiên thiên tinh khí hao tổn quá nặng.

Rất rõ ràng, thiếu niên tóc trắng đã ý thức được mới nắm giữ chí tôn thuật không làm gì được hắn, dù sao chưa thuần thục, cuối cùng vẫn là sử dụng chính mình công quyết cùng Tiêu Vũ đối kháng.

Khả năng ép thiếu niên tóc trắng sử dụng bực này bí thuật, cũng nói Tiêu Vũ đã đem hắn dồn đến tuyệt lộ, nếu không bực này chiêu thức hắn không thể dễ dàng sử dụng.

“Lục đạo luân hồi!”

Đối mặt vị này to lớn thần ảnh, Tiêu Vũ cũng không dám có chút cất giữ, đây chính là tông sư thủ đoạn, dù cho hắn bây giờ thực lực đại tiến, cũng không dám có chút xem thường.

Lục đạo luân hồi lĩnh vực tạo ra, Tiêu Vũ có sáu viên dấu ấn gia thân, đồng thời trong miệng lại quát một tiếng: “Chân linh Pháp tướng!”

Thân hình của hắn vào lúc này nổ trường, hóa thành một vị khác người khổng lồ, trên người chịu sáu viên dấu ấn, cùng thiếu niên tóc trắng thần ảnh chiến tới một chỗ.

Chân linh Pháp tướng, có thể biến ảo hình thể, này 1 cũ thuật Tiêu Vũ lúc trước đang đột phá bị nghẹt ngày đó thì đã dùng qua, hiện nay một lần nữa sử dụng, uy lực lại không thể giống nhau, bởi vì hắn hôm nay đột phá đến hóa khí cảnh, chân khí trong cơ thể cùng sức mạnh đất trời kết hợp lại, hết thảy chiến quyết uy lực đều đã không phải từ trước có thể so với.

“Đoành!”

Phương này bình đài đang không ngừng sụp đổ, Thánh tăng tan vỡ trước mặt, Tiêu Vũ vừa hóa thân người khổng lồ cùng thiếu niên tóc trắng thần ảnh đại chiến, khiến cái sân thượng này hơn nữa không ổn định.

Mặt trên xuất hiện vô số vết rách, không dứt sụp đổ, vốn chừng ngàn trượng dài rộng bình đài, vào lúc này đã là càng đổi càng nhỏ.

“Không có khả năng, coi như ngươi có 6 tuyệt dị tượng, cũng không khả năng đối kháng ta vãng sinh chú, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì?”

Đại chiến đã lâu, thiếu niên tóc trắng chút nào không thể làm gì được Tiêu Vũ, ngược lại cái kia tôn thần ảnh không dứt bị thương, trở nên càng ngày càng ảm đạm.

Hắn phẫn nộ kêu to, từ khi ra đời lên, hắn chính là tuyệt đối thiên tài, mười sáu tuổi tuổi thì bước vào tông sư cảnh giới, không người có thể so với!

Ở trẻ tuổi bên trong, hắn là cao ngạo, hắn bình thường tùy ý, là vì Thánh cảnh bên trong những người cùng thế hệ này vật ở trong mắt hắn không đáng nhắc tới, không ai đáng giá hắn coi trọng.

Nhưng bây giờ, càng có một người khác, ở thủ đoạn hắn cùng xuất hiện dưới tình huống, càng chưa rơi chút nào hạ phong, ngược lại còn đưa hắn áp chế gắt gao!

Thiếu niên tóc trắng không thể nào tiếp thu được, ở trong lòng hắn, thế gian căn bản không tồn tại thiên tài, ngoại trừ chính hắn, chúng sanh đều là ít ỏi hạng người bình thường.

Hắn sớm đem tất cả những thứ này nhìn thành đương nhiên, hiện nay lại là thật lâu không thể chiến thắng Tiêu Vũ, điều này làm cho nội tâm của hắn nhận lấy rất lớn đả kích, như là trải qua thời gian dài quan niệm triệt để sụp đổ.

“Không có gì không thể, thiên tư của ngươi đích xác xuất sắc, nhưng là hơi bị quá mức đánh giá cao chính mình!” Tiêu Vũ hóa thân người khổng lồ, trên người chịu lục đạo luân hồi lĩnh vực, bất kể đi đến nơi nào, phương này lĩnh vực đều sẽ đi theo ở hắn tả hữu.

Hắn không dứt xuất kích, đem thiếu niên tóc trắng hóa đến thần ảnh không dứt đánh lui.

Mặc dù là hắn, không thừa nhận cũng không được thiếu niên tóc trắng này thật gượng quá mức.

Hắn ở linh nguyên cảnh lúc liền đem hết thảy linh sông muốn tu luyện đến vượt qua cực hạn, và đang đột phá hóa khí cảnh thời điểm còn chiếm được vô số thời không lực lượng, khiến cho hắn vừa vào này cảnh liền hơn xa người thường, nhưng lại một lần đột phá đến hóa khí cảnh ngũ chuyển.

Luận chiến lực, hắn bây giờ không kém gì bình thường tông sư, thậm chí càng hơn, nhưng khi người này thiếu niên tóc trắng huyễn đến vị thần này ảnh, còn là ép cho hắn toàn lực đánh ra.

Ngoài ra, mặc dù là dùng toàn lực, vị thần này ảnh đối với hắn mà nói cũng thập phần khó chơi, hắn các loại thủ đoạn ra hết, lại đánh lâu như vậy, đều không có đem vị thần này ảnh đánh tan!

“Đoành!”

Rốt cục, Tiêu Vũ cuối cùng một quyền chém ra, thiếu niên tóc trắng hóa đến thần ảnh rốt cục bị hắn đánh tan, hóa thành nhiều điểm rảnh chỉ riêng, dung nhập vào trong thiên địa.

“Phụp!”

Thiếu niên tóc trắng há mồm, &# 85; &# 8 phun ra búng máu tươi lớn, vị thần này ảnh là trong cơ thể hắn thần, bị Tiêu Vũ đánh tan, cũng tương đương trực tiếp đưa hắn trọng thương.

Hắn ngẩng đầu lên, trong cặp mắt tràn ngập oán độc, lại không lúc trước nửa điểm hồn nhiên, lạnh lùng mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

“Cuối cùng sẽ có một ngày, ta nhất định muốn tự tay chém ngươi!”

Thiếu niên tóc trắng nói xong, cũng không quay đầu lại, xoay người xông vào vào đường hầm không thời gian bên trong.

Hắn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng không có giống Vệ Lăng Phong như vậy lâm vào điên cuồng, mất lý trí, mà là biết rõ hắn bây giờ không phải là Tiêu Vũ đối thủ, quyết đoán rời đi.

“Còn muốn chạy? Ta nói rồi, ta nếu bất tử, chết liền là của ngươi!” Tiêu Vũ triển khai nát hư bước, lập tức đuổi theo kịp, đuổi vào đường hầm không thời gian bên trong.

Thiếu niên tóc trắng này đối với hắn sát tâm nặng như vậy, để giết hắn, lại Thánh cảnh tan vỡ bước ngoặt còn tử thủ nơi đây, ép cho hắn chỉ có thể trở lại trên cầu đột phá.

Hơn nữa người này cực kỳ nguy hiểm, đi đến một bước này, Tiêu Vũ không thể thả hắn cứ như vậy rời đi!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 244: Truy Kích

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Thánh cảnh bên trong, bây giờ khắp nơi đều có thể nghe được các loại tiếng nổ vang, đại địa cùng bầu trời đang không ngừng hóa thành mảnh vỡ, sụp đổ hủy diệt.

Đuổi qua một cái đường hầm không thời gian, Tiêu Vũ về tới 9 trong không gian lớn, thiếu niên tóc trắng lúc này hiển nhiên cũng là liều mạng, hoàn toàn không cùng hắn liều mạng, mà là một đường chạy trốn.

Tốc độ của hắn, vào lúc này lại lại nhanh không ít, dù cho Tiêu Vũ có nát hư bước nơi tay, trong khoảng thời gian ngắn, càng cũng không cách nào đuổi theo.

Đang truy đuổi bên trong, hai người từ lối vào thần điện trong đường nối rời đi, lao ra ngoài điện.

Đến giờ phút nầy, cái kia thần điện màu vàng óng đã bởi vì Thánh cảnh sụp đổ mà hủy đã đi một nửa, ở trên thần điện phóng tầm mắt nhìn tới, Thánh cảnh mặt đã chỉ có lúc đầu một phần mười to nhỏ, địa phương khác cũng đã hoàn toàn sụp đổ, khoảng cách hoàn toàn hủy diệt đã không xa!

“Vèo!”

Thiếu niên tóc trắng vừa ra thánh điện, dưới chân liền xuất hiện một mặt mâm ngọc, nâng hắn bay lơ lửng lên trời, hóa thành một vệt sáng hướng về xa xa kích bắn đi, tốc độ nhanh như sấm sét.

“Ngươi đi không được!”

Tiêu Vũ lấy ra màu vàng khí ấn, khí khắc ở không trung thần tốc biến hóa, cuối cùng càng hóa thành một đôi cánh chim màu vàng óng!

Một đôi cánh vàng gia thân, Tiêu Vũ giương ra hai cánh, đồng dạng bay lên trời không, hướng về thiếu niên tóc trắng đuổi theo.

Thiếu niên tóc trắng này mang đến cho hắn một cảm giác quá mức nguy hiểm, nhất định phải xoá bỏ!

“6 tuyệt dị tượng càng có như thế tác dụng?” Thiếu niên tóc trắng quay đầu lại, nhìn thấy bay ở phía sau Tiêu Vũ, khiếp sợ sau khi, sắc mặt cũng trở nên hơi âm trầm.

Hắn vốn tưởng rằng nhận sự giúp đỡ tứ phẩm binh khí bay lên trời rời đi, Tiêu Vũ thì không cách nào truy kích, dù sao hóa khí cảnh không cách nào ngự không mà đi, chính là cảnh giới tông sư cũng không được, nhất định phải muốn mượn binh khí mới có thể làm được.

Nhưng mà hắn thật không ngờ, Tiêu Vũ này dấu ấn lại còn có bực này tác dụng, hóa thành cánh chim, để hắn cũng có năng lực phi hành!

Trên thực tế, Tiêu Vũ trên lưng đều không phải là thật cánh, hắn chỉ là nhận sự giúp đỡ khí ấn diễn biến một cái kiếp trước hắn biết binh khí.

Ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong, có một vị chí tôn được xưng tốc độ đệ nhất, chính là kiếp trước Tiêu Vũ nói riêng về tốc độ, cũng so với không bằng.

Vị chí tôn kia sở hữu có này tốc độ, chính là bởi vì hắn có một kiện đặc thù binh khí, tên là huyễn thiên thần dực, hình dạng giống như cánh, nhẹ nhàng một tấm,

Liền có thể ngang vạn dặm.

Khí ấn, cái này dấu ấn có thể diễn biến vạn ngàn binh khí, điều kiện tiên quyết là diễn biến người phải biết chính mình chỗ diễn biến chính là binh khí gì, mà không phải nói bỗng dưng tưởng tượng.

Tiêu Vũ khí đạo thực lực mặc dù không bằng Phù đạo, nhưng dù gì cũng là chí tôn tiêu chuẩn, hơn nữa kiếp trước kiến thức kinh người, đối với Cửu Thiên Thế Giới rất nhiều trong truyền thuyết binh khí đều có hiểu biết, này huyễn thiên thần dực chỉ có điều là một cái trong số đó.

Hắn đột phá đến hóa khí sau, sáu viên dấu ấn đều được lại tăng cường, mới có thể làm cho hắn mơ hồ đem này cấp chí tôn đừng binh khí diễn biến bước ra.

Có điều nói riêng về uy lực, tự nhiên là không so được chân chính huyễn thiên thần dực, hơn nữa diễn biến kiện binh khí này, cũng tương đương hao tâm tổn sức, mặc dù có thể làm cho hắn có cực nhanh, nhưng cũng không thể khoảng cách xa phi hành.

Tuy là diễn biến, nhưng này đôi cánh chim phức tạp vô cùng, Tiêu Vũ mỗi vỗ một chút, đều sẽ rút đi hắn lượng lớn chân khí, nếu như dùng để khoảng cách xa phi hành, không bao lâu nữa có thể đem chân khí của hắn toàn bộ rút khô.

Hắn cũng là không có cách nào, nếu không thay đổi đến này dực, cái này nguy hiểm thiếu niên tóc trắng muốn khi hắn trước mắt thoát đi!

“Bốp!”

Vỗ cánh chim màu vàng, Tiêu Vũ hóa thành một vệt kim quang, thần tốc đuổi kịp thiếu niên tóc trắng, sau đó trực tiếp dùng cánh chim màu vàng óng thi triển chém ngày 8 dực, một đôi cánh vàng tựa hồ có thể chém ra tất cả, hướng về thiếu niên tóc trắng chém ngang mà qua!

Đây là Kim Ô bộ tộc bí thuật, trải qua Tiêu Vũ tay thi triển, uy lực so với Mặc Vũ thi triển thời điểm không biết mạnh bao nhiêu lần!

“Hắc, muốn giết ta?” Thiếu niên tóc trắng cười lạnh, dưới thân mâm ngọc phát sáng, hình thành một cái hình tròn bình phong, đem cả người hắn che chở ở trong đó.

“Keng!”

Tiêu Vũ cánh chim chém ở bình phong bên trên, chỉ phát ra một thanh thúy tiếng vang, lại là chút nào không thể lay động.

“Tứ phẩm binh khí quả thực phiền phức!” Hắn sầm mặt lại, nhìn về phía trước, chỉ thấy ước chừng trăm dặm có hơn, một vô cùng không ổn định đường hầm không gian định ở nơi đó, bất cứ lúc nào có khả năng tan vỡ, chính là lúc trước tiến vào Thánh cảnh cái lối đi kia.

Nếu là lại giết không được thiếu niên tóc trắng, chờ hắn từ Thánh cảnh bên trong rời đi, phỏng chừng sẽ rất khó giết, có bực này thiên tư thực lực, thiếu niên tóc trắng này bối cảnh tuyệt đối không bình thường!

“Tuyệt đối không thể thả hắn rời đi!” Tiêu Vũ trong lòng hung ác, tự thân trên một lần nữa rút ra cái kia già quạ đen mạng lông chim.

Dù chỉ là từ khí ấn diễn biến, cái này huyễn thiên thần dực cũng phải hắn hao phí hắn lượng lớn chân khí tài năng huy động, hơn nữa già quạ đen mạng lông chim, Tiêu Vũ cũng không biết thần lực của mình khả năng vỗ vài cái.

Nhưng trước mắt, hắn đã không có thời gian cân nhắc!

“Bốp!”

Cầm trong tay mạng lông chim, Tiêu Vũ quyết đoán quét ra, già quạ đen mạng lông chim nhất thời trồi lên một tia ô quang, quét về phía thiếu niên tóc trắng.

“Rắc!”

Theo Tiêu Vũ này quét qua, tóc bạc trước người thiếu niên bình phong ngay lập tức sẽ xuất hiện một vết nứt, bởi vì Tiêu Vũ đột phá đến hóa khí cảnh, cây này mạng lông chim ở trong tay hắn uy lực tự nhiên cũng mạnh hơn.

Thiếu niên tóc trắng biến sắc, lần trước lúc động thủ, hắn còn có thể dễ dàng nhận sự giúp đỡ cái này ngọc bàn ngăn cản Tiêu Vũ trong tay Hắc Vũ, hiện nay lại không ngăn được!

Hắn bất chấp khiếp sợ, nếu là mâm ngọc bị phá, dùng trạng thái của hắn bây giờ tất nhiên sẽ chết ở Tiêu Vũ trong tay, không có một tia đối kháng đường sống, lúc này dùng tốc độ nhanh nhất nhằm phía Thánh cảnh cửa ra.

“Ta nói rồi, ngươi đi không được!”

Quét ra một lần, Tiêu Vũ sắc mặt trắng bệch, đồng thời huy động diễn biến huyễn thiên thần dực cùng mạng lông chim, một chút thì rút ra đã đi hắn hơn nửa chân khí.

Nhưng mà, mắt thấy khoảng cách cửa ra càng ngày càng gần, hắn liều lĩnh, một lần nữa huy động trong tay Hắc Vũ.

"Rắc!"

Lần này, ngọc bàn bên trên vết rách thần tốc lan tràn, sau đó trực tiếp một tiếng vang nhỏ, bình phong phá nát!

"Giết!"

Tiêu Vũ không cho thiếu niên tóc trắng một tia cơ hội phản ứng, lại thi triển ra chém ngày 8 dực, một đôi kim lông chim hóa thành lưu quang, 1 chém mà qua!

"Ầm!"

Một đòn này, thiếu niên tóc trắng không thể tránh nữa, thời khắc mấu chốt, hắn huy động dưới thân mâm ngọc, chặn ở trước người, ngăn cản một đòn trí mạng này, miễn đi bị chặn ngang chặt đứt kết quả.

Nhưng mà dù cho giữ được tính mạng, hắn cũng không cách nào tiếp tục nhận sự giúp đỡ mâm ngọc phi hành, thân hình thoắt một cái sau khi, hướng về mặt đất rơi đi.

"Hây!"

Tiêu Vũ lập tức huy động cánh vàng, đuổi hướng về mặt đất, sau khi rơi xuống đất đem này dực thu hồi, thứ này thật sự quá qua tiêu hao Thần lực!

"Khà khà, ngươi giết ta không được, chờ ta rời đi nơi này, chữa khỏi vết thương thế, tất sẽ đích thân chém xuống đầu lâu của ngươi!"

Thiếu niên tóc trắng dù sao có tông sư tu vi, vẫn chưa bởi vì từ trên cao rơi xuống mà bị thương.

Hắn đứng lên sau, lộ ra cười lạnh, trong đôi mắt đối với Tiêu Vũ là không hề che giấu chút nào sát ý!

“Phải không?” Tiêu Vũ thu hồi cánh vàng cùng mạng lông chim, lại sẽ khí ấn hóa thành trường kiếm, nát hư bước lấp lóe tiến lên, một kiếm chém ra.

“Keng!”

Thiếu niên tóc trắng trên thân, không ngờ hiện ra một tầng ánh sáng, đem Tiêu Vũ chiêu kiếm này cho đỡ được!

“Minh phù?” Tiêu Vũ đồng tử co rụt lại, này đúng là một viên loại hình phòng ngự minh phù, hơn nữa cùng cái này mâm ngọc giống nhau, phù ở tứ phẩm!

Thiếu niên tóc trắng này trên người, lại có nhiều như vậy tứ phẩm gì đó, phải biết rằng tam phẩm chính là cấp bậc tông sư, hai thứ này tứ phẩm đồ vật, giống nhau là Thiên Tông cấp bậc nhân vật binh khí, khác một viên minh phù, ít nhất cũng là xuất từ Thiên Tông tay, khác biệt đều hết sức quý giá!

Thời khắc này Tiêu Vũ, liên tục huy động cánh vàng cùng mạng lông chim, trên người chân khí dĩ nhiên còn thừa không nhiều, căn bản vô lực lại huy động ở trong bất kỳ thứ nào, cũng là không cách nào nhận sự giúp đỡ mạng lông chim phá vỡ bùa này.

“Ta cũng không tin không giết được ngươi!” Hắn quyết tâm, lại tế hai viên dấu ấn, một viên vết máu thêm vào tay phải, khác một viên Huyền ấn tạo ra lĩnh vực, đem kiếm trong tay uy lực phát huy đến lớn nhất, lại một lần nữa chém ra!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 245: Thiên Tông Hóa Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh cảnh đang không ngừng sụp đổ, thời không hỗn loạn, hóa thành nhiều điểm mảnh vỡ, hòa vào trong hư không.

Tại loại này tình cảnh dưới, bất kể là cỏ cây còn là sinh linh, cũng không thể may mắn thoát khỏi, theo thời không cùng hướng đi dập tắt, rất nhiều thứ sau khi biến mất một điểm dấu vết đều chưa từng lưu lại, như là chưa từng có tồn tại.

Tại kia Thánh cảnh xuất phẩm nơi, có bảy đạo to lớn thân ảnh, bảy con thú vương tụ tập nơi đây, quay chung quanh ở Thánh cảnh cửa ra trước.

Lúc này, bảy đại thú vương ánh mắt cũng không tại kia Thánh cảnh cửa ra bên trên, mà là cùng nhau quay đầu lại, nhìn phía 1 khác mới.

“Đây là cái kia dẫn phát rồi 6 tuyệt dị tượng thiếu niên nhân tộc?”

“Thiếu niên này bất phàm, có thể thu phục con kia kiêu ngạo nhỏ quạ đen!”

“Xem ra hắn ở bên trong thần điện có thu hoạch, thực lực lại có tiến bộ lớn, đôi kia kim lông chim cho ta cảm giác mười phần nguy hiểm.”

“Không nghĩ tới, mà ngay cả già quạ đen đều nhận rồi hắn, đem mạng lông chim đưa tiễn!”

Bảy đại thú vương mở miệng trò chuyện, mặc dù cách nhau cực xa, nhưng dùng bọn họ thú vương ánh mắt, một chút liền nhận ra Tiêu Vũ.

Xem ra, bọn họ không có một tia muốn rời khỏi nơi đây ý tứ, dừng lại ở Thánh cảnh cửa ra, ánh mắt sáng quắc, đem Tiêu Vũ thiếu niên tóc trắng chiến đấu đều nhìn ở trong mắt.

“Tên thiếu niên nhân tộc này rất tà dị, ta cảm giác, hắn sau này có thể sẽ trở thành chúng ta mấy cái kia hậu bối đối thủ cường đại.”

“Nếu không có có điều ràng buộc, này đám Nhân tộc, ta tất nhiên chém trừ!”

“Ai da, thôi, nên làm chúng ta đều đã làm tốt, không cần cưỡng cầu.”

Trong lúc nói chuyện với nhau, bảy đại thú vương ngữ khí có chút phức tạp, vài đầu thú vương đối với Tiêu Vũ đều lộ ra không hề che giấu chút nào sát ý, nhân tộc cùng thú tộc từ trước đến giờ bất hòa, như Tiêu Vũ xuất sắc như vậy thiếu niên nhân tộc, bọn họ là không muốn nhìn thấy hắn trưởng thành.

Trò chuyện qua đi, bảy đại thú vương vừa an tĩnh đi xuống, ở Thánh cảnh lối vào thấy Tiêu Vũ cùng thiếu niên tóc trắng ở giữa chiến đấu!

“Keng!”

Tiêu Vũ đây đã là không biết là chém ra bao nhiêu kiếm, mỗi một kiếm đều đem hết toàn lực, nhưng mà nhưng thủy chung chưa có thể phá ra thiếu niên tóc trắng trên người minh phù.

“Đoành!”

Thánh cảnh không gian đang không ngừng lay động,

Quanh thân bầu trời vỡ vụn, đại địa sụp đổ, kể cả toà kia thần điện màu vàng óng, đã ở loại này kinh khủng hủy diệt bên trong hoàn toàn phá huỷ, một tia dấu vết đều không có còn lại.

“Khà khà, ta nói rồi, ngươi giết ta không được! Hiện nay Thánh cảnh đem hủy, ngươi đã không có thời gian, tiếp tục tiếp tục như vậy, nhiều nhất chính là cùng chết!”

Thiếu niên tóc trắng quay Tiêu Vũ cười lạnh, Thánh cảnh lập tức phải triệt để tan vỡ, đến lúc đó Tiêu Vũ muốn rời khỏi, muốn từ bỏ giết hắn, nếu không nhiều nhất là hai người bọn họ đồng thời chết ở chỗ này, ai cũng đi không được!

“Ngươi quá nhiều lời!” Tiêu Vũ thờ ơ, trường kiếm trong tay vứt là không dứt chém ra, dùng hết toàn lực.

“Khà khà, đã như vậy, cái kia thì cùng chết!” Thiếu niên tóc trắng cười lạnh, hắn lúc này đã vô lực cùng Tiêu Vũ đối kháng, nếu như Tiêu Vũ quyết tâm không buông tha hắn, Tiêu Vũ mình cũng chạy không được!

“Keng!”

“Keng!”

“Keng!”

……

Tiêu Vũ không dứt vung kiếm, chân khí trong cơ thể vốn là hao tổn nghiêm trọng, liên tục sử dụng ba viên dấu ấn vung kiếm, giờ phút này chân khí hầu như đã thấy đáy.

Thậm chí, bởi vì hắn không dứt vung kiếm, cái kia lực phản chấn chấn động đến mức hắn hổ khẩu đều đã tuôn ra máu tươi, lại vẫn là chưa có thể phá ra minh phù phòng ngự!

“Hôm nay ngươi nhất định phải chết!”

Tiêu Vũ giống như giống như bị điên, một kiếm vừa một kiếm chém ra, trường kiếm trong tay đều đã bị máu tươi nhiễm đỏ, riêng là vung kiếm, liền để hắn cầm kiếm tay bị thương không nhẹ!

“Keng!”

Rốt cục, một tiếng vang nhỏ, cái viên này minh trên bùa lộ ra quang mang rốt cục bị hắn phá vỡ.

Nói cho cùng, minh phù thuộc về tiêu hao đồ vật, này mặc dù là tứ phẩm minh phù, nhưng không dứt đã bị công kích, phù bên trong lực lượng cũng sẽ dần dần giảm bớt, bị phá vỡ chỉ là vấn đề thời gian.

Chính là rõ ràng điểm này, Tiêu Vũ mới không hề từ bỏ, giờ phút này hắn mặc dù cũng bởi vậy bị thương vào tay, nhưng cũng hoàn toàn đáng giá!

“Ngươi thật muốn buộc ta đến nước này gì?” Thiếu niên tóc trắng biến sắc, minh phù bị phá, hắn đã không có càng nhiều thủ đoạn tự bảo vệ mình.

“Không phải của ta buộc ngươi, mà là buộc ta!” Tiêu Vũ lạnh giọng đáp lại, nếu không phải thiếu niên tóc trắng này lúc trước làm được vậy tuyệt, đưa hắn bức về cầu bên trong, thậm chí mạo hiểm Thánh cảnh tan vỡ nguy hiểm cũng muốn giết hắn, hắn tuyệt đối sẽ không có lớn như vậy sát tâm.

“Bốp!”

Không có chút gì do dự, hiện nay Thánh cảnh sắp sửa triệt để sụp đổ, Tiêu Vũ đổ máu tay phải cầm trường kiếm, không chút do dự chém đi ra ngoài!

“Người nào dám làm tổn thương ta Long Tuyền tông đệ tử!”

Tiêu Vũ vốn tưởng rằng đây là tất sát một kiếm, nhưng mà lại là dị biến lại nổi lên, thiếu niên tóc trắng trong cơ thể, càng bay ra một bóng người, thay thế hắn đỡ được chiêu kiếm này.

Đó là một người đàn ông trung niên, nhìn qua rất có uy thế, toàn bộ bóng người từ ánh sáng ngưng tụ thành, không thấy rõ chân thật khuôn mặt, lại có vẻ thập phần vĩ đại, đứng ngạo nghễ không trung.

“Hóa linh chú?” Tiêu Vũ tê cả da đầu.

Thiếu niên tóc trắng này đến tột cùng lai lịch gì, không chỉ có tứ phẩm binh khí, hơn nữa còn có tứ phẩm minh phù hộ thân, hiện nay càng trực tiếp đưa tới một vị Thiên Tông cấp bậc nhân vật!

Hóa linh chú, đây là tương tự với Hóa Thân Phù giống nhau loại chú thuật, có thể đem thần lực của mình thêm vào tại người khác bên trên, ở một ít đặc biệt dưới điều kiện, bùa này cũng sẽ bị phát động, nguyền rủa chủ liền có thể cảm ứng được phát sinh tất cả những thứ này, nhận sự giúp đỡ sức mạnh đất trời ngưng tụ thành hóa thân hiện ra.

Khả năng thi triển bực này chú thuật, ít nhất cũng cần Thiên Tông thực lực, nói cách khác, bây giờ xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mặt, là một vị Thiên Tông cấp bậc nhân vật!

Dù cho đây chỉ là một đạo hóa thân, nhưng này dù sao cũng là một vị Thiên Tông!

Không cần nghĩ cũng biết, thiếu niên tóc trắng này thân phận bất phàm, phía sau lại có Thiên Tông bảo vệ, lưu lại bùa này, chính là vì đang nóng nảy thời khắc bảo vệ hắn tính mạng.

“Liều mạng!”

Việc đã đến nước này, Tiêu Vũ cũng không lui lại đường sống, một lần nữa lấy ra già quạ đen mạng lông chim, hướng về đạo thân ảnh này trực tiếp quét qua.

Cho dù biết thiếu niên tóc trắng đứng phía sau Thiên Tông nhân vật, Tiêu Vũ cũng đã không thể buông tha hắn, bây giờ thả hắn trở về, ngày sau chỉ có thể càng thêm phiền phức!

“Tiểu bối ngươi dám!”

Đạo kia Thiên Tông hóa thân giận dữ, hắn hiển hiện ra, Tiêu Vũ tên tiểu bối này lại vẫn dám ra tay, mà lại là nhằm vào hắn mà đến.

“Bốp!”

Tiêu Vũ chân khí trong cơ thể dĩ nhiên không đủ, lần này quét ra mạng lông chim, trong cơ thể tiên thiên tinh khí đều bị co rút, &# 32; quét qua sau khi cả người cũng hộc ra búng máu tươi lớn, suy yếu vô cùng.

“Ầm!”

Thiên Tông hóa thân bị già quạ đen mạng lông chim quét trúng, nhất thời xa xa bay ra, từ chỉ riêng ngưng tụ thành bóng người cũng lập tức lờ mờ không ít.

“Vèo!”

Thừa dịp này 1 cơ hội, Tiêu Vũ nâng kiếm tiến lên, thập phần quả quyết một kiếm đâm ra!

“Tiểu bối làm càn!”

Thiên Tông hóa thân giận dữ, Tiêu Vũ càng ở ngay trước mặt hắn ra tay, hắn gầm lên một tiếng, đảo ngược thân hình bay tới, ngăn cản Tiêu Vũ.

Đối với điều này, Tiêu Vũ chỉ có một lần nữa huy động trong tay mạng lông chim, đem Thiên Tông hóa thân đánh bay, nhưng không thể tránh khỏi, hắn hộc máu lần nữa, sắc mặt cũng một chút trở nên cực kỳ trắng nhợt.

Vận dụng thiên tiên tinh khí, kết cục của hắn rồi cùng thiếu niên tóc trắng giống nhau, tương đương tự tổn sống lâu, hơn nữa tiên thiên tinh khí bị hao tổn, đối với hắn ngày sau tu luyện cũng sẽ có ảnh hưởng to lớn.

Có điều, để chém giết thiếu niên tóc trắng này, hắn đã cái gì cũng không đoái hoài tới!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 246: Thú Vương Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiểu bối, ngươi cũng biết bản tọa là thân phận như thế nào? Bản tọa là Long Tuyền Tông tông chủ, Phong Lăng Thành bên trong, kể cả Thiên Thanh Vũ Viện, không người dám mạo phạm bản tọa, dù cho bản tọa muốn đem thành này xóa đi, cũng bất quá là trong một ý nghĩ. Ngươi người trước mắt chính là bản tọa đệ tử, ngươi nếu dám đả thương hắn, dù cho rời đi nơi đây, cũng sẽ nhận ta tông trên dưới vĩnh sự đuổi giết không ngừng nghỉ, ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng!”

Đạo kia Thiên Tông hóa thân gầm lên, mặc dù muốn ngăn cản, có thể làm sao hắn dù sao chỉ là một đạo hóa thân, thực lực không sánh được thân phận thật sự một phần mười, không cách nào đối kháng Tiêu Vũ trong tay cái kia màu đen lông chim.

“Long Tuyền Tông?” Tiêu Vũ nhíu mày.

Hắn và chưa từng nghe qua này một tông cửa, nhưng theo đạo này hóa thân trong giọng nói không khó nghe ra, này tông thực lực tất nhiên cường đại đến khủng bố, nếu không không dám nói ra có thể dễ dàng xóa đi vương thành câu nói như thế này.

“Tiểu bối, chỉ cần ngươi đồng ý thả đêm bạch rời đi, bản tọa có thể đồng ý, sau khi rời khỏi tuyệt đối sẽ không truy cứu việc này, thậm chí có thể dẫn ngươi tiến vào ta Long Tuyền Tông!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ động tác dừng lại, đạo kia Thiên Tông hóa thân tiếp tục mở miệng, hắn trong miệng đêm bạch, chính là thiếu niên tóc trắng kia tên, tên đầy đủ Cơ Dạ Bạch.

“Ha ha, ngươi cho rằng ta là đứa trẻ ba tuổi?” Tiêu Vũ cười lạnh, cái này Thiên Tông nói rất êm tai, nhưng mà hắn tin tưởng chỉ cần rời đi nơi đây, loại người này trở mặt tốc độ còn nhanh hơn lật sách, tuyệt đối sẽ không lại thừa nhận lúc này nói.

Nói cái gì không so đo nữa, có điều cũng là vì bảo vệ thiếu niên tóc trắng mạng, huống hồ lui một bước nói, coi như cái này Thiên Tông không chịu truy cứu, nhưng thiếu niên tóc trắng dạng này người, hôm nay bị hắn như thế đuổi giết, ngày sau làm sao lại dễ dàng chắc chắn?

“Ngươi không có lựa chọn khác, Long Tuyền Tông là ngươi không trêu chọc nổi, vô luận ngươi là vương thành thế gia hậu bối, còn là Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, nếu dám trêu chọc Long Tuyền Tông, kể cả ngươi thế lực phía sau, đều phải bị triệt để xoá bỏ!”

Đạo kia hóa thân dù sao cũng là Thiên Tông nhân vật, cũng không nguyện ý cùng Tiêu Vũ như vậy một giới hậu bối qua nói nhảm nhiều, ngữ khí một chút thì nghiêm túc.

“Ngươi đây là đang uy hiếp ta?” Tiêu Vũ sắc mặt cũng đột nhiên trầm xuống, ở thế gian này, hắn chưa từng kiêng kỵ qua ai?

“Ngươi có thể cho rằng như vậy, Long Tuyền Tông thực lực, cường đại đến ngươi không thể nào tưởng tượng được, ngươi nếu u mê không tỉnh, chính là tự tìm chết.” Đạo kia hóa thân lạnh lùng nói.

“Hắc!”

Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn sâu sắc minh bạch, đi đến một bước này, vô luận có giết hay không Cơ Dạ Bạch, Long Tuyền Tông cũng không thể buông tha hắn, cấp độ kia thế lực lớn từ trước đến giờ đều là cao cao tại thượng, tuyệt đối không cho phép có xúc phạm bọn họ người tồn tại.

Nát hư bước lóe lên, Tiêu Vũ bóng người đột nhiên tới Cơ Dạ Bạch trước người,

Trường kiếm trong tay một kiếm đâm ra, nhắm thẳng vào Cơ Dạ Bạch mi tâm.

“Tiểu bối ngươi muốn chết!”

Tên kia Thiên Tông tức giận, nói rồi nhiều như vậy, tên tiểu bối này lại một điểm cũng nghe không lọt, hoàn toàn không để ý hắn trong miệng Long Tuyền Tông!

Hắn tức giận về phía trước đánh tới, muốn ngăn cản, nhưng mà lần này Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, hơn nữa đột nhiên ra tay, hắn muốn ngăn cản, cũng căn bản không kịp.

“Phụp!”

Thiếu niên tóc trắng bị Tiêu Vũ liên tục trọng thương, lúc này sớm vô cùng suy yếu, căn bản là không có cách né tránh, bị Tiêu Vũ 1 kiếm xuyên thủng mi tâm.

Cho tới giờ khắc này, trên mặt hắn vẫn là mang theo loại kia nụ cười tà dị, nhìn chầm chầm Tiêu Vũ, tựa hồ đối với tử vong không có cảm giác nào, vừa tựa hồ nhận định Tiêu Vũ dám giết hắn, tất nhiên cũng không sống nổi.

“Giết đệ tử ta, hôm nay ai cũng không thể nào cứu được ngươi!”

Thiên Tông hóa thân phẫn nộ rống to, tiếng rung thiên địa, đột nhiên nhằm phía Tiêu Vũ, sát ý vô hạn.

Tiêu Vũ nhấc lên mạng lông chim, một lần nữa quét qua, tự thân cũng một lần nữa bị thương, cũng là tầng tầng ngã xuống đất, khiến không hơn một tia khí lực!

“Đáng chết!”

Thiên Tông hóa thân phẫn nộ, này hóa thân nguyền rủa thời gian có hạn, hơn nữa liên tục bị Tiêu Vũ mạng lông chim sáng chế, đến giờ phút này đã là cực hạn, lập tức phải tản đi, hắn chính là muốn giết Tiêu Vũ, cũng đã là không thể ra sức.

“Tiểu bối, từ hôm nay trở đi, Long Tuyền Tông cùng ngươi không chết không thôi, dù cho đuổi tới trên trời dưới đất, cũng nhất định sẽ đưa ngươi chém giết!”

Thiên Tông hóa thân trong giọng nói tràn ngập vô tận sát ý, mang theo không cam lòng cùng phẫn nộ, trong không trung chầm chậm tiêu tán, chỉ chừa một thanh âm ở cái địa phương này vang vọng thật lâu.

“Đoành!”

Thánh cảnh không gian, đã muốn đi đến hủy diệt cuối, trở nên vô cùng không ổn định, thiên địa đổ nát, đại địa chấn chiến, mắt thấy sụp đổ thời không càng ngày càng gần, quanh thân đại địa không dứt sụp đổ, Tiêu Vũ lại chỉ có thể vô lực ngã trên mặt đất, không thể động đậy.

Lần này đánh giết Cơ Dạ Bạch, hắn trả giá giá quá lớn, tự tổn tinh khí, chân khí trong cơ thể cũng toàn bộ hao hết, giờ phút này đã là một điểm khí lực cũng khiến không ra đây, vô lực đứng dậy, càng không cách nào chạy tới cửa ra thông đạo.

“Chẳng lẽ ta cũng phải chết ở chỗ này?” Tiêu Vũ đáy lòng rống giận, điều động trong cơ thể ấn, nhận sự giúp đỡ trong đó sinh cơ chữa trị chính mình thương thế trên người.

Nhưng mà, ấn bên trong sinh cơ cũng là có hạn, hiện nay vùng đất này vừa hầu như đã hủy diệt, hắn khôi phục tốc độ thập phần chầm chậm, căn bản không đuổi kịp Thánh cảnh tan vỡ tốc độ.

“Làm người hai đời, có phải đời này chỉ có thể đi đến một bước này thì phải vẫn lạc? Ta không cam lòng!” Tiêu Vũ dưới đáy lòng kêu gào, nhưng sức mạnh hủy diệt tiến gần, hắn lại là một chút biện pháp cũng không có.

“Ầm!”

Đúng lúc này, bảy đạo to lớn thân ảnh hạ xuống, xuất hiện ở xung quanh hắn, đưa hắn vây quanh ở giữa, đúng là cái kia bảy đại thú vương.

“Tên thiếu niên nhân tộc này, coi là thật yêu nghiệt, càng mấy ngày liền tông hóa thân đều không làm gì được hắn!”

“Hắn chiếm được cuối cùng cơ duyên, không thể để hắn chết ở đây!”

“Ai da, chỉ mong muốn giúp hắn rời đi sau khi, ngày sau có thể làm cho hắn đối với chúng ta hậu nhân chiếu cố một hai.”

“Không cần sầu não, chúng ta sứ mệnh cũng đã hoàn thành, sinh mệnh cũng sắp sửa đi tới cuối, thì giúp hắn lần này.”

Bảy đại thú vương trước sau mở miệng, sau đó, bọn họ càng đồng thời đem trên người tất cả sinh cơ truyền vào Tiêu Vũ trong cơ thể, giúp hắn tu bổ trước đây bị hao tổn tiên thiên tinh khí.

Dù cho tiên thiên tinh khí khó hơn nữa tu sửa, nhưng có bảy đại thú vương ra tay, hay là dùng sinh mệnh lực của mình để đánh đổi, Tiêu Vũ bị hao tổn tiên thiên tinh khí cũng thần tốc bắt đầu khôi phục, vết thương trên người cũng rất nhanh khỏi hẳn.

Chỉ có điều, chân khí của hắn cùng này thú vương bất đồng, không cách nào được bổ sung, trong cơ thể vẫn là rỗng tuếch, nhưng chân khí chỉ là việc nhỏ, chỉ cần dùng một ít thời gian có thể khôi phục lại.

“Các ngươi……”

Tiêu Vũ thương thế dần dần khôi phục, kinh ngạc thấy này thú vương.

Này thú vương càng đang thiêu đốt sinh mệnh của mình, dùng tính mạng của bọn nó để đánh đổi, ở chữa thương cho hắn, bằng không mà nói, dù cho thú vương ra tay, muốn tu sửa hắn bị hao tổn tinh khí, cũng không khả năng nhanh như vậy.

“Không cần chú ý, phương này không gian đem hủy, chúng ta cũng đều sắp chết đi, sinh mệnh đối với chúng ta đã vô dụng.” Bảy đại thú vương mở miệng, làm Tiêu Vũ giải thích nghi hoặc.

“Tại sao? Các ngươi chẳng lẽ không dự định rời đi nơi này? Muốn cùng vùng không gian này cùng hủy diệt?” Tiêu Vũ không rõ, nghe này bảy đại thú vương ý tứ, bọn họ tựa hồ cũng không hề rời đi nơi đây dự định.

“Giống như Thánh ngoại cảnh tu vi qua gượng người có điều tiến vào Thánh cảnh giống nhau, chúng ta này thú vương cũng không cách nào thông qua cái lối đi kia.”

“Lần này giúp đỡ, chỉ mong ngươi sau khi rời đi, ngày sau nếu có cơ hội, chăm sóc một chút chúng ta này rời đi nơi đây hậu bối.”

“Thời gian không nhiều, mặc dù ngươi có chứa nhiều nghi hoặc, nhưng chúng ta đã mất thời gian là ngươi 11 giải đáp, đạo này thần niệm sẽ vì ngươi giải thích tất cả, ngươi lên đường thôi.”

Bảy đại thú vương mở miệng trong lúc đó, hướng về Tiêu Vũ đánh ra một đạo chùm sáng, sau đó cùng phát lực, dùng mạnh mẽ Vương cấp sức mạnh, đem Tiêu Vũ đưa tới Thánh cảnh cửa ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 247: Tự Bạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thông qua đạo kia thú vương thần niệm, Tiêu Vũ biết rồi rất nhiều chuyện, nội tâm không khỏi có chút phức tạp.

Nguyên lai này bảy đại thú vương, đối với thần điện ở trong sự tình đã sớm có hiểu biết, cũng biết ngày đó sớm muộn cũng sẽ tiến lại, chúng nó sở dĩ đồng ý không nhúng tay vào, để thiếu niên nhân tộc cũng tham dự tranh cướp cơ duyên, là vì cùng Thánh cảnh bên ngoài nhân tộc trưởng bối đã đạt thành một thỏa thuận.

Thánh cảnh sụp đổ, quá cường đại sức mạnh không cách nào thông qua cửa ra thông đạo, sẽ đem thông đạo trực tiếp nổ tung, vì vậy bảy đại thú vương duy nhất dự định, liền đem Thánh cảnh bên trong một vài thú vương hậu duệ đưa cách nơi đây.

Bọn họ và Thánh cảnh bên ngoài nhân tộc ước định, làm cho bọn họ thả thú tộc hậu bối rời đi, không được làm khó dễ, làm trao đổi, chính là bọn họ thả thiếu niên nhân tộc tiến vào không biết khu vực, tham dự tranh cướp cơ duyên.

Về phương diện khác, bên trong thần điện lão nhân tóc trắng cùng bọn hắn nói rõ, làm cho bọn họ ở Thánh cảnh hủy diệt lúc trợ giúp tìm được truyền thừa người rời đi nơi đây, để báo đáp lại, trong thú tộc sẽ có ba người có thể được chí tôn truyền thừa.

Bởi vì này tất cả, bảy đại thú vương mới có thể giúp đỡ Tiêu Vũ, còn Cơ Dạ Bạch, mặc dù cũng đã nhận được truyền thừa, nhưng làm giết Tiêu Vũ lưu lại Thánh cảnh, cuối cùng bị Tiêu Vũ giết chết, không phải chúng nó không giúp, mà là cơ thả bạch gieo gió gặt bão.

Biết các loại, Tiêu Vũ không muốn nghi hoặc, chân khí trong cơ thể cũng bắt đầu khôi phục, ở bảy đại thú vương sức mạnh to lớn dưới, bay ở không trung thần tốc tiếp cận Thánh cảnh cửa ra.

“Bốp!”

Khi đạt tới lối ra lúc, một đạo ánh kiếm màu đỏ chém tới, Vũ Vô Cực hiện thân, hắn bất cứ canh giữ ở lối ra chỗ, đang bảo đảm mình có thể bất cứ lúc nào rời đi đồng thời, cũng không cam lòng đang chờ Tiêu Vũ, không muốn để cho hắn còn sống rời đi!

“Ngươi bất cứ giết hắn!” Vũ Vô Cực ngăn ở Tiêu Vũ trước người, ánh mắt có chút phức tạp.

“Cũng được, ngươi giết hắn, cũng miễn đi phiền phức của ta, hắn vừa chết, ta tài năng ở Long Tuyền Tông thần tốc leo cao, thay thế địa vị của hắn.” Liếc mắt nhìn hầu như đã hoàn toàn tan vỡ Thánh cảnh, Vũ Vô Cực cuối cùng vẫn là không có ra tay, xoay người tiến vào cửa ra.

Tiêu Vũ nghe hắn ý tứ, có phải Cơ Dạ Bạch đồng ý dẫn hắn tiến vào Long Tuyền Tông? Có điều Vũ Vô Cực người này dã tâm rất lớn, lúc trước tuy là nghe theo Cơ Dạ Bạch nói, nhưng xem ra hắn là muốn tạm thời ẩn nhẫn, ngày sau lại thay thế Cơ Dạ Bạch địa vị.

“Các ngươi không ra tay gì?” Tiêu Vũ không có lập tức tiến vào cửa ra thông đạo, mà là tản ra thần niệm, ở cái địa phương này, không chỉ có Vũ Vô Cực một người đang chờ, ít nhất còn có vài người.

“Lưu ngươi một mạng, ngày sau lại giết!” Lăng Đế hiện thân, rõ ràng cũng là muốn thủ tại chỗ này đánh giết Tiêu Vũ.

Nhưng trước mắt, hắn đã không có thời gian,

Không chỉ Thánh cảnh không gian chỉ còn lại có cuối cùng một khu vực nhỏ, kể cả này rời đi xuất phẩm, cũng biến thành vô cùng không ổn định, lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ biến mất.

“Ngươi bất cứ không chết, bất cứ không chết!” Theo một phẫn nộ đến điên cuồng âm thanh, Vương Đằng xuyên qua hai mắt đỏ, vồ lên trên, liều lĩnh đối với Tiêu Vũ ra tay.

Hắn và Tiêu Vũ có diệt tộc mối thù, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ lần này cũng đã chết ở Thánh cảnh bên trong, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại an toàn trở về, để hắn hoàn toàn mất đi lý trí.

“Ta cũng lưu được ngươi quá lâu, hôm nay giải quyết triệt để!” Tiêu Vũ lộ ra sát ý, Vương Đằng cùng hắn đồng dạng thuộc về tử thù, song phương tất có một người chết đi, nếu không tuyệt đối không thể dễ dàng.

Qua lâu như vậy, hôm nay cũng là trong khi chấm dứt.

“Ầm!”

Vương Đằng trên thân, lúc này đột nhiên xuất hiện một to lớn cũ ấn, từ trong cơ thể hắn hiện lên, thoạt nhìn như là ấn phù một loại, nhưng cũng phức tạp hơn.

“Bảo thể?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Vương Đằng lại cũng là có bảo thể người, trước lúc này, tựa hồ chưa bao giờ thấy hắn sử dụng tới tự thân dị tượng.

“Không thể, ngươi bảo thể chưa thành, mạnh mẽ sử dụng, bất lợi ngày sau thức tỉnh.” Mộc Hàn Yên xuất hiện, ở phía xa quát lạnh, khuyên can Vương Đằng.

Vậy mà lúc này Vương Đằng nhìn thấy Tiêu Vũ sống sót trở về, đã cái gì cũng nghe không lọt.

Trên thực tế, hắn mặc dù có thể vào Thiên Thanh Vũ Viện, mặc dù có thể bị Mộc Hàn Yên coi trọng, chính là bởi vì trên người này đặc thù bảo thể.

Chỉ có điều, hắn bảo thể còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, không thể dễ dàng sử dụng loại sức mạnh này, nhưng bây giờ, Vương Đằng đã cái gì cũng không để ý, liều mạng huy động, chỉ muốn chém giết Tiêu Vũ.

“Bảo thể thì lại làm sao? Giống nhau không đáng chú ý!” Tiêu Vũ chân khí trong cơ thể khôi phục được mặc dù không nhiều, nhưng đối phó với Vương Đằng, hoàn toàn đầy đủ.

Hắn một kiếm chém ra, thẳng hướng Vương Đằng, chiêu kiếm này liền đem Vương Đằng trọng thương, khiến Vương Đằng máu me khắp người bay về đằng sau.

“Hắn là Mộc gia coi trọng người, ngươi giết hắn, chính là cùng ta gội đầu gia là địch!” Mộc Hàn Yên phi thân tiến lên, muốn ngăn cản, có thể thấy, nàng đối với Vương Đằng thập phần coi trọng, ở Thánh cảnh thời khắc cuối cùng đều không có bỏ lại Vương Đằng rời đi.

“Mộc gia tính là thứ gì? Ta muốn giết người, không ai có thể ngăn cản!” Tiêu Vũ mấy ngày liền tông uy hiếp đều không để ý, huống hồ tầm thường một cái gì đó Mộc gia?

“Đóng băng!”

Mộc Hàn Yên không nói thêm, quyết đoán ra tay, ở Tiêu Vũ phía trước ngưng ra một mảnh to lớn tường băng, muốn ngăn cản Tiêu Vũ truy kích Vương Đằng.

“Hừ!”

Tiêu Vũ chém ra một kiếm, mảnh này tường băng lập tức hóa thành vô số mảnh vỡ, ầm ầm sụp đổ, hắn nát hư bước tránh ra, hướng về Vương Đằng một lần nữa đánh tới.

“Ngươi rốt cuộc lại đột phá?” Mộc Hàn Yên chấn động mạnh, Tiêu Vũ vốn thực lực thì không kém gì nàng, hiện nay lại gượng không ít, đã hoàn toàn bao trùm cao hơn nàng!

“Đi!” Tâm tư đảo lộn nhanh gian, Mộc Hàn Yên mang tới Vương Đằng, xoay người liền đi, cùng Vương Đằng cùng xông vào vào đường hầm không thời gian.

“Ngươi đi không được!” Tiêu Vũ tựa như một sát thần, theo sát sau cũng bước vào thông đạo, ở trong thông đạo đuổi giết Vương Đằng.

Hắn nát hư bước lấp lóe, tốc độ quá nhanh, vài bước trong lúc đó thì đuổi kịp hai người, trường kiếm trong tay không mang theo chút nào đồng tình, kiếm chỉ Vương Đằng.

“Ầm!”

Bây giờ Tiêu Vũ thực lực quá mạnh mẻ, dù cho Mộc Hàn Yên liều mạng muốn bảo vệ Vương Đằng, nhưng mà Tiêu Vũ chiêu kiếm này sau, Vương Đằng còn là phun ra máu tươi bay ngược bước ra, bị Tiêu Vũ trọng thương!

Tiêu Vũ nát hư bước lại lóe lên, một bước đuổi tới, ra lại một kiếm, nhìn rõ Vương Đằng thân thể.

“Ta hận! Ta hận!”

Vương Đằng thân thể bị Tiêu Vũ 1 kiếm xuyên thủng, trong mắt tất cả đều là oán hận ánh sáng, toàn bộ Vương gia bị Tiêu Vũ tiêu diệt, mà hắn cuối cùng không chỉ không thể báo thù, mình cũng muốn chết ở Tiêu Vũ trong tay.

Nhưng mà, dù cho hắn như thế nào đi nữa không cam lòng, như thế nào đi nữa oán hận, tất cả những thứ này cũng đều đi đến điểm kết thúc, trong mắt hắn sinh cơ dần dần đoạn tuyệt!

“Coi như muốn chết, ta cũng phải kéo ngươi theo đồng thời!”

Vương Đằng điên cuồng hô to, trên người cái viên này cũ ấn phát sáng, bùng nổ ra một trận khí tức kinh khủng.

“Không thể!” Mộc Hàn Yên khẩn trương, ở phía xa la lên, nhưng cũng đã không kịp tiến lên.

“Ầm!”

Vương Đằng trên người cũ ấn phát xuất tia sáng chói mắt, cuối cùng ầm ầm nổ tung, hóa ra là tự bạo, đem chính mình nổ thành hài cốt không còn.

Ở Vương Đằng lựa chọn tự bạo thân thể thượng cổ ấn lập tức, Tiêu Vũ sớm có cảnh giác, lập tức dùng nát hư bước kéo dài khoảng cách, mặc dù không có chịu đựng quá lớn đau đớn, nhưng lúc này sắc mặt của hắn lại là biến đổi đột ngột.

“Đáng chết!”

Chỗ này thông đạo, nguyên bản đã thập phần không ổn định, trải qua Vương Đằng này nhất bạo, rõ ràng có tan vỡ dấu hiệu, nếu là cái lối đi này bởi vậy tan vỡ, thân thể ở trong đường hầm Tiêu Vũ cùng Mộc Hàn Yên đều sẽ vĩnh viễn bị nhốt dị không gian bên trong, cũng không còn cách nào rời đi!

Điều này hiển nhiên cũng Vương Đằng ban đầu dự định, hắn cũng không phải muốn thông qua tự bạo giết chết Tiêu Vũ, mà là muốn hủy diệt cái lối đi này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 395: Có Vài Câu Lời Muốn Nói (Bổn Chương Tiết Không Tiền Phí)

(Tấu chương để tránh phí chương tiết)

Hôm nay khu bình luận sách xuất hiện một số, nói ta không chương mới, ta đây không muốn nói cái gì, mỗi ngày chương mới đặt ở cái kia, mặc dù chỉ có canh ba a, nhưng ta cũng không ngừng có chương mới, hắn đây nhìn không tới, cứng nói ta không chương mới, ta cũng chẳng còn cách nào khác.

Ta cũng biết, canh ba có thể cũng không tính nhanh, nhưng ta đã ở sách nội dung bên trong đã nói, đây chỉ là tạm thời, qua mấy ngày còn có thể khôi phục mỗi ngày canh năm.

Thế nhưng, người này lại phun này khen thưởng cùng tặng hoa độc giả, nói ta không chương mới, trả lại cho ta tặng hoa khen thưởng độc giả như thế nào như thế nào, ta đây thì không nhịn được.

Ta sách viết không hay lắm, hoặc là chương mới làm ngươi không hài lòng, ngươi hướng ta đến là được, cái khác độc giả trêu chọc ngươi? Huống hồ ngươi nói ta không chương mới, ta muốn hỏi ta mỗi ngày chương mới là đều bị ăn chưa?

Ta còn cố ý đi phía trước lật một chút, không thể chối viết lên bây giờ, cổ vũ ta rất nhiều người, nhưng phun ta cũng không phải là không có, thế nhưng những người này phổ biến có một đặc điểm, liền là phi thường lạ mặt, lui tới từng cái cho ta tặng hoa hoặc là khen thưởng độc giả, ta đều sẽ thấy, bao nhiêu sẽ đứng lại cho ta một ấn tượng, thế nhưng người này, khen thưởng đừng nói nữa, miễn phí hoa tươi chưa từng đưa qua một lần, vài lần ghi chép tất cả đều là đang phun.

Ta thì kỳ quái, ta mỗi ngày canh năm thời điểm không thấy ngươi đưa qua một đóa miễn phí hoa tươi, bùng nổ 9 càng thời điểm cũng không thấy ngươi đã cho nửa câu cổ vũ, ta bây giờ chẳng qua là tạm thời canh ba, ngươi có thể nhảy ra phun ta, thậm chí phun ta độc giả?

Vâng, thân là tác giả, độc giả chính là trời, lẽ ra dù cho bị phun thảm đi nữa, ta cũng không thể có nửa điểm tính khí, nếu như ngươi là hướng về phía ta đến, ta còn chưa tính, dù sao hoa tươi khen thưởng này đều là tự nguyện, ta cũng không bắt buộc.

Rất nhiều tác giả đều là công khai ghi giá, mỗi ngày cơ sở hai canh, muốn thêm chương? Có thể, đánh thưởng, mỗi cho đến 50 hoặc là 100 (nhân dân tệ) thì tăng thêm một chương, nếu như hồi trước ta đem mỗi ngày con ngựa chương 5 tồn, dùng tới phương thức này, ta tin tưởng ta này chương mới khả năng giữ lại hoán đổi không ít thưởng, thế nhưng ta không thích loại giao dịch này giống nhau phương thức, cho ta cảm giác thật không tốt, cho tới nay ta đều là thành thật gõ chữ, chưa từng có mở miệng yêu cầu qua độc giả khen thưởng, chỉ là cầu qua vài lần miễn phí hoa tươi.

Đối với ta mà nói, ngươi xem hài lòng, nhìn ra sướng rồi, thì cho một khen thưởng, đây đều là xuất phát từ tự nguyện, cho là đối ta cổ vũ, không cho là bổn phận, ta sẽ không đi mở miệng đi cầu độc giả khen thưởng, ngươi khả năng nhìn sách của ta cho ta cái đặt, ta cũng rất cảm kích, không dám yêu cầu càng nhiều.

Thế nhưng, ta thật không rõ này liền miễn phí hoa tươi chưa từng đưa qua một đóa người, là dũng khí từ đâu tới như vậy đến phun, ta canh năm thời điểm ngươi không nhìn thấy, ta bùng nổ 9 càng thời điểm ngươi không nhìn thấy, ta canh ba mấy ngày ngươi đã nhìn thấy, còn vẫn cứ đem ta canh ba nói thành ngừng có chương mới!

Coi như ngươi đối với ta canh ba bất mãn, ngươi khả năng chỉ phún ta sao? Thưởng cho ta tặng hoa những độc giả kia trêu chọc ngươi? Ngươi cũng biết không có những người này, ta có lẽ đều không làm được liên tục canh năm thời gian lâu như vậy.

Nói rồi nhiều như vậy, kỳ thực chính là một câu nói, này cho ta tặng hoa cùng khen thưởng đều là ủng hộ ta độc giả, nếu như do ta viết không tốt, chương mới cho ngươi không hài lòng, ngươi mặc dù hướng về phía ta đến, phun ta là được, những độc giả kia không có trêu chọc ngươi, xin ngươi đừng phun cái khác độc giả.

Ngươi phun ta, ta có thể nhịn, thân là tác giả, ngươi đặt sách của ta, ngươi có quyền đối ta chương mới nội dung cùng chương mới phương thức biểu đạt bất mãn, thế nhưng, nếu như ngươi ngay tiếp theo này ủng hộ ta độc giả cũng phun, đối với người như thế ta chỉ muốn nói, ra ngoài quẹo trái không tiễn.

Phát cái này đơn độc chương, không phải muốn nói rõ cái gì, chỉ là cá biệt độc giả hành vi để cho ta rất tức giận, nếu như bởi vì ta cái này đơn độc chương nội dung ảnh hưởng đến tâm tình của mọi người, ta cho mọi người nói xin lỗi.

Mặt khác nói lại một chút, liên quan tới Q Q quần, giống như rất nhiều người cũng không biết quần tồn tại, ta phát ra mấy nơi ra vẻ cũng không có mấy người nhìn thấy, cũng thừa cơ hội này tái phát một chút đi. Bây giờ trong đám còn không có người nào, mọi người đối với quyển sách này có đề nghị gì, hoặc là muốn tìm người thảo luận một chút sách nội dung, dù chỉ là thêm vào tán gẫu đánh cái rắm, hành vân ta cũng biểu thị hoan nghênh, quần số là 414539368.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 248: Đến Thánh Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi giết hắn, chính là cùng ta gội đầu gia là địch, ta Mộc gia sẽ không dễ dàng bỏ qua!”

Mộc Hàn Yên trong mắt tràn ngập không cam lòng, nhưng Vương Đằng đã chết, nàng biết rõ trừ phi tiến một bước lĩnh ngộ đoạt được chí tôn truyền thừa, nếu không không phải Tiêu Vũ đối thủ, huống hồ trước mắt mảnh này thông đạo cũng bắt đầu không yên, lập tức quyết đoán lùi về sau, dùng tốc độ nhanh nhất trùng hướng về thông đạo cửa ra.

“Ngươi lúc trước thừa dịp ta trọng thương ra tay với ta, ngươi cũng muốn chết!” Tiêu Vũ triển khai cực nhanh, đuổi theo.

Mộc Hàn Yên cũng không quay đầu lại, thông đạo đem hủy, nàng chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất rời đi, hơn nữa trước mắt Tiêu Vũ thái quá khủng bố, nhất định chính là một tên sát thần, liền La Sát cũng không kịp bây giờ Tiêu Vũ khủng bố.

Nàng chốc lát cũng không dám dừng lại, nhằm phía thông đạo cửa ra.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Phía sau, chỗ này thông đạo bắt đầu sụp đổ, Tiêu Vũ vội vàng quay đầu lại, Thánh cảnh không gian cũng đã hầu như không tồn tại, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bảy đại thú vương bóng người, ở hướng về nơi này nhìn quanh.

Này bảy đại thú vương, thực lực mạnh mẽ, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể theo Thánh cảnh sụp đổ, cùng phương này không gian cùng hướng đi hủy diệt.

“Bốp” một tiếng, Mộc Hàn Yên dĩ nhiên từ trong đường nối lao ra, Tiêu Vũ triển khai cực nhanh, đã ở lối đi này hủy diệt thời khắc cuối cùng xông ra ngoài.

“Ầm!”

Phía sau một tiếng vang thật lớn, cái lối đi kia không dứt sụp đổ, giờ phút này dĩ nhiên không cách nào lại làm người thông qua, cái gọi là Thánh cảnh không gian, cũng lại không còn tồn tại nữa.

“Đi ra, lại có người đi ra!”

“Trời ạ, đây là người nào a, lại ở hủy diệt một khắc trước vọt ra!”

“Ai da, Thánh cảnh bị hủy như vậy, thật là đáng tiếc!”

Vừa ra thông đạo, Tiêu Vũ còn chưa đuổi theo, liền nghe đến liên tục có mấy người, cái kinh hô tiếng vang lên.

Chỉ thấy thông đạo lối ra, có vô số người đợi ở đây, ở trong đa số đều là ít ỏi đã có tuổi khuôn mặt, ngoại trừ có không ít người xa lạ ở ngoài, còn có rất nhiều là Thiên Thanh Vũ Viện điện chủ cùng trưởng bối.

“Tiêu Vũ!”

Vài tiếng hoan hô, tốt mấy bóng người thần tốc vọt tới, lập tức đem Tiêu Vũ vây quanh.

“Ngươi người này, liền không thể khiến người ta bớt lo một chút gì, nhất định phải ở thời khắc cuối cùng mới ra ngoài!”

“Đồ hỗn trướng,

Bản vương còn nghĩ đến ngươi ở bên trong dặn dò!”

“Cũng còn tốt, cuối cùng ngươi chưa hề đem mạng đưa lên, hại chết Bản Long!”

Nhan Thu Thủy, Mặc Vũ cùng Huyết Lân trước sau mở miệng, nhìn thấy Tiêu Vũ an toàn trở về, mỗi người đều vui vẻ không thôi, chỉ có Tần Ngọc Tụ không có nhiều lời, mỉm cười quay Tiêu Vũ gật gật đầu.

Một lần nữa gặp lại, Tiêu Vũ trong lòng cũng hơi có phức tạp, lần này Thánh cảnh hành trình, đã xảy ra nhiều lắm sự tình, mấy người này đều đã cùng hắn có trải qua sinh tử giao tình, giờ phút này hắn cũng không có lòng lại đuổi giết Mộc Hàn Yên, cùng mấy người này đoàn tụ.

“Ầm!”

Sau lưng thông đạo không dứt phát sinh nổ vang, dần dần khép kín, mấy người cùng quay đầu lại, trên mặt của mỗi người đều riêng có thần sắc bất đồng.

Thánh cảnh hành trình, diễn ra mấy tháng, ở trong đó đã xảy ra quá nhiều quá nhiều, hiện nay nơi này triệt để hủy diệt, trong lòng của bọn hắn đều có bất đồng tâm tình.

Tại đây ở trong, chính là Mặc Vũ tâm tình phức tạp nhất, hắn sinh ra vào Thánh cảnh bên trong, hiện nay rời đi, Thánh cảnh cũng hủy diệt, đã cũng không còn cách nào đi trở về.

“Không cần sầu não, đừng quên ngươi là Kim Ô bộ tộc, không thuộc về nơi đây.” Tiêu Vũ sờ sờ bộ lông của nó, nhẹ giọng an ủi.

“Nói bậy, ai nói bản vương cảm giác tổn thương? Bản vương chỉ là nhìn thấy cuộc sống này lâu như vậy địa phương mất, hơi xúc động mà thôi.” Mặc Vũ tánh tình mạnh hơn, không chịu thừa nhận trong lòng mình thương cảm.

“Thạch Vũ?” Tiêu Vũ nhìn quanh, hắn phát hiện rất nhiều Thánh cảnh bên trong từng gặp khuôn mặt đều vẫn còn ở nơi này, nhưng cũng có rất nhiều người không thấy.

Như là Thạch Vũ, Lăng Đế, Vũ Vô Cực cùng La Sát bọn người.

“Thạch Vũ là vương thành thế gia sau khi, theo Thánh cảnh bên trong vừa ra tới, liền bị tộc nhân của hắn mang đi.”

Thông qua đơn giản trò chuyện, Tiêu Vũ mới đại khái hiểu được này từ Thánh cảnh bên trong rời đi người mỗi loại hướng đi.

Thạch Vũ trở lại trong tộc, Lăng Đế cũng bị một cái nào đó gia tộc cổ xưa mang đi, Vũ Vô Cực tất là sau khi đi ra, liền tự rời đi, chẳng biết đi đâu, La Sát từ trước đến giờ độc lai độc vãng, không có ai biết hắn đi nơi nào.

Này thú vương hậu duệ, vốn ở chưa trưởng thành trước đối với nhân tộc có to lớn mê hoặc, có thể nhốt nuôi, bồi dưỡng thành ngày sau một đại sức chiến đấu, nhưng bởi vì cùng bảy đại thú vương tồn tại thỏa thuận, này dị cuối cùng đều bị thả đi.

Tiêu Vũ ngẫm nghĩ, Vũ Vô Cực sau này hẳn là sẽ đi tới cái gọi là Long Tuyền Tông, sẽ không lại lưu tại Vũ Viện, này thú vương hậu duệ, sau khi rời khỏi phỏng chừng sẽ rất nhanh trưởng thành, đặc biệt là cái kia ba con đạt được chí tôn truyền thừa dị thú.

Hắn nhận qua bảy đại thú vương ân huệ, ngày sau nếu có khả năng, còn phải chăm sóc một chút này dị thú.

“Ầm!”

Cuối cùng một tiếng vang thật lớn, thông đạo triệt để khép kín, từ đó không còn có cái gọi là Thánh cảnh.

“Thánh cảnh phá huỷ, cũng không biết hạt cát lúc nào mới có thể trở về.” Nhan Thu Thủy nhất thương cảm, vừa là nhớ tới Sở Ngâm Sa.

Tất cả mọi người trong lòng đều có chút phức tạp, này vào Thánh cảnh, Sở Ngâm Sa đi rồi, không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại, mỗi người đều có bất đồng trải qua, ngăn ngắn mấy tháng, giống như một giấc mơ.

“Vèo!”

Hai bóng người xuất hiện, rơi vào Tiêu Vũ trước người, Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người sắc mặt phức tạp, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu.

Cuối cùng, Mạc Ly khẽ than thở một tiếng, nói: “Thánh cảnh bên trong sự tình, ta cũng đã nghe nói, dù cho đã thành thói quen tiểu tử ngươi mang đến cho ta kinh ngạc, nhưng lần này, ngươi vẫn để cho ta rất kinh ngạc.”

Tiêu Vũ cũng không biết nên nói cái gì, theo Thánh cảnh bên trong có người trước tiên hắn đi ra, Thánh biên giới chuyện phát sinh, tự nhiên là đã truyền đến bên ngoài, phỏng chừng hắn ở bên trong làm các loại, ngoại giới mọi người đã biết.

“Cái gì cũng đừng hỏi, ngươi bây giờ, lập tức rời đi nơi đây, càng xa càng tốt, tốt nhất mãi mãi cũng đừng lại trở về!” Mạc Ly hoàn toàn đã không có ngày thường loại kia phóng đãng cùng tùy ý, sắc mặt lộ ra có chút nghiêm nghị.

Tiêu Vũ sửng sốt, nói: “Đi? Tại sao phải đi?”

Dưới cái nhìn của hắn, Mạc Ly sở dĩ sẽ nói như vậy, hơn nửa là bởi vì hắn giết Kim Vô Ngọc cùng Vệ Lăng Phong, hai người này đều là vương thành thế gia sau khi, đã Thánh cảnh bên trong sự tình đều đã truyền tới bên ngoài, phỏng chừng này hai đại gia tộc không chịu bỏ qua, mới sẽ làm Mạc Ly vội vã như thế.

Còn Cơ Dạ Bạch, mặc dù phía sau có cái không biết sâu cạn Long Tuyền Tông, nhưng này một tông tựa hồ cũng không tại vương thành, nếu không Tiêu Vũ không thể chưa từng nghe qua, bọn họ dù cho muốn tìm Tiêu Vũ phiền phức, nên cũng sẽ không tới nhanh như vậy.

Cho nên, Tiêu Vũ sớm có đối sách, quá mức vay mượn 1 vay mượn Phù Đạo Minh lực, đến ứng phó Kim gia cùng Mộc gia, sau khi còn có một chút thời gian, đủ khiến hắn ứng đối cái kia Long Tuyền Tông, căn bản không cần phải thoát đi.

Huống hồ, mẫu thân hắn còn ở Thiên Thanh Vũ Viện, hắn làm sao có thể chính mình rời đi?

“Ai da, UU đọc sách www. Uuk a ns &# 104;u. &# 99; &# 111;m tiểu tử ngươi, lần này thực sự là gây đại họa!” Mạc Ly lắc đầu, cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Đúng lúc này, liên tục 10 mấy bóng người xuất hiện, đem Tiêu Vũ đoàn người vây quanh ở giữa, toàn bộ đều là ít ỏi đã có tuổi trung niên nhân vật, phóng tầm mắt nhìn, những người này mỗi người trong cơ thể giấu thần, càng toàn bộ đều là cảnh giới tông sư!

“Tiêu Vũ giết ta trong tộc xuất sắc nhất hậu bối, đưa hắn giao ra đây lãnh cái chết!”

“Bộ tộc ta cũng có hậu bối chết tại người này trong tay, đem người này giao ra, chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Những tông sư này nhân vật trước sau mở miệng, mỗi người thế tới hung hăng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ngày hôm qua cùng hôm nay, nhận được rất nhiều hoa tươi, rất nhiều khen thưởng, còn có rất nhiều đối ta cổ vũ, càng có độc giả ở khu bình luận sách cho ta nói chuyện, nói thật, trong lòng đều là tràn đầy cảm động, điều này làm cho ta biết, bình xịt dù có, nhưng chỉ là cực kì cá biệt, càng nhiều hơn chính là ủng hộ ta độc giả, phi thường cảm ơn mọi người! Hôm nay tha cho ta chậm chạp một ngày, ngày mai bắt đầu, ta sẽ cố hết sức khôi phục canh năm, nói thật nha ta vẫn chưa hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng quyển kế tiếp kịch bản, có điều các ngươi quá để cho ta cảm động, ta không liều một điểm, luôn cảm giác quá có lỗi với các ngươi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 249: Ối Chao Bức Bách

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Các ngươi có phải hay không hơi quá đáng?” Mạc Ly sắc mặt lộ ra có chút khó coi.

Tiêu Vũ cũng sẽ giết Kim Vô Ngọc cùng Vệ Lăng Phong hai cái, dù cho muốn tới truy cứu, cũng có thể chỉ có hai tộc, nhưng bây giờ đến lại rõ ràng không ngừng kim vệ hai nhà.

“Hừ, người nào không biết, người này ở Thánh cảnh bên trong có một cái danh hiệu gọi là ma vương, có thể có tên này, hắn giết người chẳng lẽ còn khả năng ít ỏi gì?”

“Không sai, chúng ta loài trong hậu bối đều chết ở người này trong tay, mặc dù không phải cái gì kinh tài tuyệt diễm người, nhưng là là chúng ta các tộc sau khi, hôm nay ngươi nhất định phải giao ra người này, cho chúng ta một câu trả lời hợp lý!”

Một đám tông sư một mực chắc chắn, trong tộc bọn họ có hậu bối chết thảm ở Tiêu Vũ trong tay, bọn họ lần này tiến lại, chỉ vì một mục đích, chính là phải mang đi Tiêu Vũ, vì bọn họ chết đi hậu nhân đòi một câu trả lời hợp lý!

“Hắc, vương thành thế gia da mặt, nguyên lai đều dày như vậy!” Tiêu Vũ lộ ra vài phần cười lạnh.

Hắn nhận ra, những người này đều là trong vương thành các tộc nhân vật, cũng không Thiên Thanh Vũ Viện người, nhưng mà, muốn nói hắn giết những người đó hậu nhân, nhưng căn bản chỉ là một cái cớ.

Hắn ở Thánh cảnh bên trong mặc dù có mấy lần ra tay, nhưng giết chết cũng chỉ có Kim Vô Ngọc cùng Vệ Lăng Phong hai người, còn có đoàn người, là ngăn cản hắn đột phá ngày đó chết thảm, nói cho cùng cũng là gieo gió gặt bão.

Huống hồ nói cách khác, ở Thánh cảnh ở trong, bởi vì các loại tranh cướp cùng xung đột chết đi người tuyệt đối không phải số ít, những gia tộc này bao nhiêu tổn thất mấy người, hiện nay bọn họ lại đem này toàn bộ tính ở Tiêu Vũ trên đầu.

Muốn nói bọn họ làm như thế nguyên nhân, vậy cũng rất đơn giản, đơn giản chính là Tiêu Vũ khả năng có được cuối cùng cơ duyên sự tình cũng truyền đến bên ngoài, các tộc luôn mồm luôn miệng vì bọn họ hậu nhân lấy giải thích, Trên thực tế bất quá chỉ là muốn lấy đó làm tên, tốt đem Tiêu Vũ mang đi.

Cấp độ kia cơ duyên, mặc dù không thể xác định rốt cuộc là cái gì, nhưng chiếm được Thánh cảnh bên trong phát sinh sự tình, một tộc kia còn có thể gắng giữ tỉnh táo?

“Các ngươi qua!”

Vào lúc này, một gã vĩ đại nam tử tiến lại, trên người có một luồng không giận tự uy khí thế, đi tới gần, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Các ngươi rắp tâm, ta rất rõ ràng, nhưng người này giết ta con trai, khả năng mang đi hắn, chỉ có ta Vệ gia!”

“Vệ Trường Thiên?”

Một đám tông sư nhìn thấy tên nam tử này, đều lộ ra vài phần kiêng kỵ.

Vệ gia, đây là trong vương thành nhất là gia tộc cổ xưa một trong, không có mấy cái gia tộc gan dạ cùng bọn chúng đối phó, cái này Vệ Trường Thiên không chỉ có một con trai ngoan, thực lực bản thân cũng thập phần khủng bố,

Ở tông sư ở trong thuộc về đứng đầu.

Vệ Lăng Phong thiên tư kinh người, ở vương thành trong cùng thế hệ hưởng thụ đệ nhất danh thiên tài, lần này lại chết tại Thánh biên giới, bị Tiêu Vũ theo như lời.

Dựa theo đạo lý, Vệ Trường Thiên quả thật có tư cách nhất hướng Tiêu Vũ hưng binh vấn tội, không can thiệp tới hắn là thật vì con báo thù, còn là mơ ước Tiêu Vũ trên người cuối cùng cơ duyên, những người khác cũng rất khó cùng hắn tranh chấp!

“Vệ huynh, ta tử không có ngọc cũng chết ở người này tay, ngươi nếu phải mang đi người này, xin cho ta đoạn hắn một tay!”

Lại một người đàn ông tuổi trung niên tiến lại, giữa lông mày tràn ngập ý lạnh, đây là Kim gia đứng đầu, cũng là Kim Vô Ngọc cha kim đoạn thủy.

Kim gia thực lực mặc dù không bằng Vệ gia kinh khủng như vậy, nhưng ở trong vương thành cũng không yếu, hơn nữa Kim gia cùng Vệ gia từ trước đến giờ đi được rất gần, hai nhà này tiến tới cùng nhau, cái khác gia tộc người nhất thời biết bọn họ không có quá lớn cơ hội.

“Hắc, nghe nói người này ở thời khắc cuối cùng còn đang đuổi giết hàn yên, quả thực không phụ ma vương tên, nhưng ta Mộc gia cũng không phải mặc người bắt nạt, việc này ta Mộc gia cũng tới tính toán một chút.”

Vừa là một đại tông sư hiện thân, này đồng dạng là trong vương thành gia tộc cổ xưa nhất một trong, thực lực và Vệ gia bất phân cao thấp, bộ tộc này tộc chủ Mộc Thịnh tự mình hiện thân, vì đó nữ Mộc Hàn Yên đòi giải thích.

Ngoại trừ mấy người này ở ngoài, ngay sau đó vừa có mấy danh tông sư xuất hiện, mỗi một người phía sau đều đại diện cho 1 đại cổ tộc, dù cho cùng Tiêu Vũ không có quan hệ, lúc này cũng đều tìm kế, tóm lại các loại lý do đều có.

Tiêu Vũ một người, liền đem trong vương thành mấy cái cường đại nhất Cổ thế gia đứng đầu đưa tới, tình cảnh này để không ít người đều nhìn ra có chút sững sờ.

Những người này, ở trong vương thành cái nào không phải hết sức quan trọng đại nhân vật? Hiện nay lại đồng thời làm Tiêu Vũ mà đến!

“Các ngươi qua!” Vẫn trầm mặc Phong Vũ rốt cục mở miệng, chỉ nói bốn chữ, ngữ khí cùng khuôn mặt đều băng lãnh như sương.

“Các vị, đây là chúng ta Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, các ngươi cố ý như thế, là muốn cùng ta Thiên Thanh Vũ Viện triệt để là địch gì?” Mạc Ly cũng thu hồi ngày xưa khuôn mặt tươi cười.

Thiên Thanh Vũ Viện, bởi vì đã bồi dưỡng được phần đông cường giả, bàn về tông sư số lượng, so với các gia tộc tông sư gộp lại cũng thiếu không được đi nơi nào, không có một tộc kia gan dạ một mình cùng như vậy một đại Vũ Viện đối kháng.

“Thiên Thanh Vũ Viện tuy mạnh, nhưng cũng không có thể một tay che trời, người này giết người vô số, được xưng là ma vương, hôm nay vô luận như thế nào, đều cần cho chúng ta một câu trả lời hợp lý.”

Vệ Trường Thiên tiến lên một bước, không lùi một phân, phía sau hắn còn có mấy cái cổ tộc đứng đầu, dù cho thật cùng xanh thẫm võ không nể mặt mũi, cũng không chỗ nào kiêng kỵ.

“Vô vị nhiều lời, muốn mang đi Tiêu Vũ, chỉ để ý động thủ.”

Phong Vũ lời nói đơn giản khí phách, nàng ở Vũ Viện được người gọi là biến thái, ngoại trừ một thân thực lực cực kỳ cường hãn ngoài ra, còn tưởng rằng nàng cái kia không chỗ nào kiêng kỵ tính cách.

Trêu chọc nàng, cái gì quy tắc đều không dễ xài.

“Người này bây giờ là vương thành hết thảy thế gia công địch, các ngươi Thiên Thanh Vũ Viện coi là thật muốn bảo vệ hắn gì?”

Mộc gia đứng đầu Mộc Thịnh trầm mặt, mặc dù bọn họ bên này nhân số chiếm hơn, có thể Phong Vũ Mạc Ly hai người kia uy danh cũng không chỉ là Vũ Viện trong vòng, mặc dù là bọn họ những người này cũng từng có nghe đồn.

Hai người này sớm đã có tính toán trăm tuổi tuổi, nhưng cũng thoạt nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi, chính là bởi vì bọn họ đủ mạnh, khiến năm tháng trên người bọn hắn dấu vết lưu lại đạt được nhỏ nhất.

Nếu thật sự động thủ, bọn họ cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể chiến thắng hai người này.

“Các ngươi như vậy bức bách, chỉ sợ không tốt lắm đâu, khi chúng ta Vũ Viện không người?”

Sáu bóng người tiến lại, Thiên Thanh Vũ Viện 6 điện đứng đầu tới, mở miệng chính là Vũ Cực Điện chủ Vũ Mục. U &# 8

Các tộc đứng đầu bên kia, bao nhiêu đại tông sư sắc mặt nhất thời khó coi, chỉ là Phong Vũ Mạc Ly hai người cũng đã phi thường khó giải quyết, này 6 điện đứng đầu, cũng không phải cái gì nhân vật đơn giản, tài năng ở Thiên Thanh Vũ Viện lên làm điện chủ, không có một cái nào là phổ thông tông sư!

“Ta Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, tự có chúng ta xử lý, chư vị, mời trở về đi.”

Cái khác điện chủ cũng là mở miệng, thái độ thập phần cứng rắn.

Tình cảnh này để Tiêu Vũ có chút kinh ngạc, lúc trước hắn bởi vì làm cho mỗi một trong điện sáu khối Thánh Bia thời gian dài không cách nào tìm hiểu, này sáu vị điện chủ ngoại trừ Vũ Mục ở ngoài, mỗi người đối với hắn hận thấu xương, làm sao bây giờ lại đều chạy đến nói chuyện cho hắn?

Có phải thì bởi vì hắn chiếm được cái gọi là cuối cùng cơ duyên, Vũ Viện phương diện muốn bảo vệ hắn?

Thuyết pháp này tựa hồ không có vấn đề gì, nhưng Tiêu Vũ lại cảm giác sự tình không có đơn giản như vậy, ở trong lòng hắn, có 1 loại dự cảm xấu.

Bao nhiêu đại tông sư nhất thời lâm vào làm khó dễ, Tiêu Vũ trên người cuối cùng cơ duyên làm bọn họ trông mà thèm không nói, đối với kim vệ hai nhà mà nói, trong tộc xuất sắc nhất hậu bối chết tại Tiêu Vũ trong tay, nếu không phải giết Tiêu Vũ, bọn họ làm sao có thể tiếp thu?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 250: Tu Vi Bị Phong

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ, cùng chúng ta đi thôi!”

Sáu vị điện chủ tiến lên, hoàn toàn không để ý những thế gia kia bao nhiêu đại tông sư, đem Tiêu Vũ vây vào giữa.

Tất cả mọi người đều cho là bọn họ là phải đem Tiêu Vũ mang đi, lại không nghĩ rằng, ngoại trừ Vũ Cực Điện chủ Vũ Mục ngoài ra, cái khác năm vị điện chủ vào lúc này đột nhiên đồng thời ra tay, mỗi loại dò ra một bàn tay lớn đưa về phía Tiêu Vũ.

“Các ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ giận dữ, liều mạng huy động chân khí trong cơ thể, muốn đối kháng.

Nhưng mà, hắn hao tổn chân khí chưa hoàn toàn khôi phục, hơn nữa lúc trước chém giết Vương Đằng hao phí không ít, căn bản vô lực đối kháng này năm cái điện chủ cấp bậc nhân vật.

Những người này đều là hàng thật giá đúng tông sư, hơn nữa ở cảnh giới tông sư tu vi cũng đã đạt đến đỉnh phong, huống hồ thân là điện chủ, bọn họ khi còn trẻ cũng đều là thập phần tươi đẹp thiên tài, năm người đồng thời ra tay, Tiêu Vũ rốt cuộc mới đột phá đến hóa khí cảnh không lâu, làm sao có khả năng phản kháng?

“Phụp!”

Năm vị điện chủ đầu ngón tay mỗi loại mang theo bất đồng ngón tay mang, phong bế Tiêu Vũ trên người các nơi, đem thần lực của mình đánh vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

“Đem tu vi của hắn niêm phong, mang về Vũ Viện giam giữ!” Huyễn sinh điện chủ Ân Trang lạnh lùng nói.

Hắn và Tiêu Vũ kẻ thù đã không phải là một hai ngày, cực kỳ đệ tử yêu mến bị Tiêu Vũ giết chết, trong điện Thánh Bia cũng bị Tiêu Vũ khiến cho không cách nào tìm hiểu, sớm đối với Tiêu Vũ tràn ngập oán hận.

Mấy vị khác điện chủ cũng là như thế, mỗi người sắc mặt lạnh như băng, bọn họ mỗi một điện Thánh Bia cũng bởi vì Tiêu Vũ mà không cách nào tìm hiểu, đối với Tiêu Vũ cái này phế nhân, không có người nào đối với hắn có hảo cảm.

“Các ngươi làm càn!” Mạc Ly giận dữ, tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, hắn căn bản không có thời gian phản ứng, ai có thể nghĩ tới mấy cái này điện chủ lại đột nhiên đối với Tiêu Vũ ra tay?

Đây chính là năm vị tông sư đỉnh nhân vật cùng ra tay, đem Tiêu Vũ trong cơ thể tu vi ổn định phong kín, bằng Tiêu Vũ cảnh giới bây giờ, căn bản không thể xông ra, kể cả cấp độ tông sư nhân vật muốn mổ, cũng ít nhất phải năm cái giống nhau cấp bậc người!

“Làm một cách công khai đối với trong viện đệ tử ra tay, các ngươi muốn chết sao?” Phong Vũ sắc mặt cũng lập tức che kín sương lạnh.

Hai người bọn họ là Vũ Viện bên trong có tiếng người điên, giận dữ lên, cái gì cũng không để ý, đang khi nói chuyện hai người đã là đồng thời quay mấy vị kia điện chủ ra tay.

Đột nhiên này phát sinh một màn, làm cho tất cả mọi người đều chưa hoàn hồn lại, này sáu vị điện chủ không phải đến bảo đảm Tiêu Vũ gì? Làm sao đột nhiên vừa biến thành phong tỏa Tiêu Vũ tu vi, còn muốn dẫn hắn trở về nhốt?

Chính là cái kia tràn ngập không cam lòng mấy vị thế gia đứng đầu,

Cũng có chút không bình tĩnh nổi, cuối cùng là tình huống thế nào?

“Người này phạm vào sai lầm lớn, dù cho hai người các ngươi thân phận đặc thù, lần này cũng không bảo vệ được hắn!”

Năm vị điện chủ đều biết Phong Vũ cùng Mạc Ly khủng bố, không dám cùng bọn chúng liều, ngay đầu tiên kéo dài khoảng cách.

“Cái này phế nhân phạm sai lầm quá nặng, nếu không đưa hắn xử trí, toàn bộ Vũ Viện đều phải bị diệt, hai người các ngươi cố ý bảo vệ hắn, là muốn Vũ Viện đưa lên tuyệt lộ gì?”

Mấy vị điện chủ nói, để tức giận Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người sửng sốt, dừng rảnh tay, hai người cùng nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra vài phần cay đắng.

“Cái gì sai lầm lớn, các ngươi đang nói cái gì a, thân là Vũ Viện trưởng bối, lại cùng đối với trong viện đệ tử ra tay, các ngươi còn muốn mặt gì? Tiêu Vũ làm cái gì cho các ngươi muốn đối với hắn như vậy, dù như thế nào hắn cũng là Vũ Viện bên trong đệ tử!”

Nhan Thu Thủy kêu khóc, che ở Tiêu Vũ trước người, chỉ lo này mấy vị điện chủ sẽ lại ra tay.

Thật vất vả Tiêu Vũ theo hủy diệt bên trong Thánh cảnh trở về, này Vũ Viện bên trong trưởng bối lại đối với hắn dưới dạng này tay, đem tu vi của hắn phong tỏa, còn muốn mang về giam giữ.

“Các ngươi những lão già này, tin hay không chọc giận Bản Long, Bản Long ngày mai sẽ đem các ngươi cái kia vỡ nát Vũ Viện tiêu diệt! Còn không mau đem chú thuật mở ra?”

Huyết Lân cũng là chỉ vào một đám người tức giận mắng to, cặp mắt trở nên đỏ chót, rồi xoay người đối với Tiêu Vũ mắng: “Ta đã sớm theo như ngươi nói, cái này cái gì vỡ nát Vũ Viện lưu lại cũng được, ngươi không phải không nghe, nếu như sớm đi rồi, bây giờ nào còn có việc này!”

Tu vi bị phong, nó cùng Nhan Thu Thủy đều rất rõ ràng, chuyện này ý nghĩa là Tiêu Vũ cũng chỉ có thể mặc người chém giết, mặc dù không biết Tiêu Vũ đến tột cùng phạm phải sai lầm gì, có thể đã bị đối xử như vậy, đã đủ để chứng minh mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Huống hồ trước mắt bị nhiều như vậy tông sư vây quanh, bọn họ dù cho có lòng mang theo Tiêu Vũ phá vòng vây, cũng căn bản không có một tia hy vọng.

“Tên súc sinh này, đánh chết Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử, cho ta Vũ Viện đều rước lấy đại họa, mặc dù là thiên đao vạn cắt đứt đều không quá đáng, nếu không phải Long Tuyền Tông chủ truyền lời, để Vũ Viện đưa hắn giao ra, chỉ sợ dùng hắn phạm sai lầm, cũng có thể trực tiếp chém giết!”

“Long Tuyền Tông ít ngày nữa sẽ tới người, trước đó, ngươi thì an tâm làm cái người phàm, chờ Long Tuyền Tông tiến lại đưa ngươi xử lý.”

“Ngươi chọc giận Long Tuyền Tông chủ, đã là hẳn phải chết, bất kể là ai, chỉ sợ cũng không bảo vệ được ngươi!”

Mấy vị điện chủ trước sau mở miệng, ngữ khí không mang theo chút nào thương hại, như là hận không thể đem Tiêu Vũ giải quyết tại chỗ.

“Long Tuyền Tông là rơi Vân Châu bên trong 4 đại tông môn một trong, trong tông riêng là Thiên Tông nhân vật thì có vài vị, muốn tiêu diệt chúng ta Vũ Viện, cũng bất quá là một ý nghĩ sự tình. Tiểu tử, ngươi lần này là thật gây đại họa, chính là ta cũng không bảo vệ được ngươi!”

Mạc Ly đầy mặt phức tạp, hắn rất muốn bảo vệ Tiêu Vũ, thế nhưng Long Tuyền Tông mạnh mẽ quá đáng, hắn dù sao xuất thân Vũ Viện, nếu như cố ý bảo vệ Tiêu Vũ, chính là gián tiếp đem Thiên Thanh Vũ Viện đưa hướng về hủy diệt.

“Từ lúc ngươi vào Thánh cảnh trước, ta cũng đã đối với ngươi mọi cách giao cho, ba người kia ngàn vạn không thể trêu chọc, kết quả ngươi còn là quên hết đi, còn đem người đánh chết!”

Từ trước đến giờ lạnh như băng Phong Vũ, lúc này cũng không nhịn được nói thêm vài câu nói, vẻ mặt đồng dạng cùng Mạc Ly giống nhau phức tạp.

Hai người bọn họ đã từng là cỡ nào xem trọng Tiêu Vũ, ở Tiêu Vũ trên thân hao tốn vô số tâm lực, vừa là giúp hắn hiểu Thánh Bia, còn vì hắn tranh thủ tiến vào Thánh cảnh tiêu chuẩn, lại không nghĩ rằng cuối cùng muốn xem Tiêu Vũ đi đến một bước này.

“Không cần nói nhiều, ta từng làm sự tình, chưa bao giờ hối hận.” Tiêu Vũ lúc này ngược lại là là bình tĩnh nhất một.

Thành thật mà nói, lúc trước chém giết Cơ Dạ Bạch, hắn thì đã làm xong các loại dự định, chỉ là không ngờ rằng sẽ tới nhanh như vậy, Long Tuyền Tông chủ càng trực tiếp cách không đối với Vũ Viện truyền lời, để Vũ Viện đưa hắn giam giữ.

“Hai người các ngươi, khoảng thời gian này trước tiên theo Tần sư tỷ, chờ ta trở về.”

Tiêu Vũ không yên tâm nhất chính là Mặc Vũ cùng Huyết Lân, này hai cái Tiểu Thú không sợ trời không sợ đất, hắn thật lo lắng bọn họ sẽ làm ra cái gì điên cuồng sự tình đến.

“Nói láo! Tiêu Vũ, ngươi đem bản vương lừa gạt đi ra, kết quả mới vừa đi ra muốn ném bản vương? Tông sư thì lại làm sao, quá mức cùng bọn hắn liều mạng, bản vương mang ngươi giết ra ngoài!”

Mặc Vũ con mắt đỏ lên, nó ý thức được, Tiêu Vũ lần này có thể thật phạm vào sai lầm lớn, rất có thể vừa đi lại cũng không về được.

“Ngươi yên tâm đi, vốn ở sẽ không trơ mắt thấy ngươi chết, quá mức Bản Long trở về một chuyến, tìm Xích Lân chú trở lại cứu ngươi, tóm lại Bản Long sẽ không thấy ngươi chết!”

Huyết Lân cắn răng, đối mặt này phần đông tông sư, nó lúc này duy nhất khả năng nghĩ tới biện pháp, chính là về Lạc Phong Sơn Mạch, tìm Xích Lân vương hỗ trợ.

Dù cho có năm vị cao nhất tông sư cùng thực hiện nguyền rủa, phong bế Tiêu Vũ tu vi, nhưng Xích Lân vương nhưng thú vương, tất nhiên có thể dễ dàng giải trừ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 251: Huỷ Bỏ Tu Vi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Các ngươi đều nghe được?”

Mấy vị kia điện chủ không muốn đối với Tiêu Vũ bên người mấy người nhiều lời, xoay người đối với những thế gia kia đứng đầu nói: “Người này là ta Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, cũng là Long Tuyền Tông tông chủ chỉ tên muốn người, biết rồi này, các ngươi còn cố ý phải đem hắn mang đi gì?”

Không người trả lời, Long Tuyền Tông, đó là rơi Vân Châu bên trong 4 đại tông môn một trong, cao cao tại thượng, bọn họ này vương thành thế gia, dù cho ở mạnh mẽ, nhưng ở 4 đại tông môn trước mặt, cũng bất quá cùng giun dế giống nhau.

Long Tuyền Tông chủ điểm Tiêu Vũ tên, còn ai dám mang đi hắn? Đây chẳng phải là rõ ràng muốn cùng Long Tuyền Tông là địch? Cũng không biết chết như thế nào!

“Đem Tiêu Vũ mang đi!”

Nhìn thấy không người mở miệng, mấy vị điện chủ quát lạnh, liền lập tức có Thiên Thanh Vũ Viện người hiện thân, điều khiển Tiêu Vũ, lướt qua mọi người, hướng về Thiên Thanh Vũ Viện mà đi.

“Tiêu Vũ!”

Mặc Vũ giãy dụa, kêu to muốn liều mạng, lại bị Tần Ngọc Tụ chăm chú ngăn cản, trong đôi mắt nảy lên nước mắt.

“Ngươi yên tâm, Bản Long sẽ không thấy ngươi chết, ta lập tức trở lại, tìm Xích Lân chú, trước lúc này ngươi nhất định trải qua cho ta chịu đựng, tuyệt đối không nên chết rồi!” Huyết Lân cũng là Tiêu Vũ phía sau kêu to, xuyên qua hai mắt đỏ.

Tiêu Vũ lại là lắc đầu, Xích Lân vương tuy mạnh, nhưng phỏng chừng thật đúng là cứu không được hắn, huống hồ Huyết Lân đến lúc này một hồi, có thể vượt qua hay không còn là một chuyện khác, Tiêu Vũ căn bản không đem hy vọng đặt ở Xích Lân vương trên thân.

Có điều Huyết Lân tính cách hắn biết rõ, cố ý việc cần phải làm, hắn lại khuyên như thế nào cũng là vô dụng.

Tiêu Vũ bị mang đi, ở lại tại chỗ người, gặp một màn này tâm tư có bất đồng riêng.

Này theo Thánh cảnh bên trong đi ra người, đối với cái này cảm thụ sâu nhất, Tiêu Vũ ở Thánh cảnh bên trong đánh ra uy danh hiển hách, ma vương tên, Tiêu Vũ tên, đều sớm vì tất cả người biết rõ.

Hắn trước tiên bại Lăng Đế, chém về sau Kim Vô Ngọc, cuối cùng lấy một địch nhiều, cùng chứa nhiều thiên tài đứng đầu động thủ, lại cũng chưa từng bại một lần, cuối cùng sống đi ra, còn rất có thể chiếm được Thánh cảnh bên trong cái gọi là cuối cùng cơ duyên.

Ai có thể nghĩ tới, một người như vậy, trở về sau khi, đúng là kết quả như vậy, không chỉ không có tìm được Thiên Thanh Vũ Viện coi trọng, còn muốn bị phong toả tu vi, mang về giam giữ.

Ai đều biết, trêu chọc 4 đại tông môn một trong Long Tuyền

Tông, còn bị này tông tông chủ chỉ đích danh, Tiêu Vũ hầu như đã là hẳn phải chết, sống không được bao lâu.

Đưa mắt nhìn Tiêu Vũ bị mang đi,

Đoàn người cũng dần dần tản đi, Phong Vũ Mạc Ly đầy mặt phức tạp, nhưng cũng là không thể làm gì, Phong Vũ lạnh lùng rời đi, Mạc Ly thì lại vừa là lấy ra bầu rượu, hướng về trong miệng miệng lớn uống rượu.

Thiên Thanh Vũ Viện một đám điện chủ, đối với Tiêu Vũ thập phần coi trọng, ở trong Thiên Diễn Điện chủ, càng tự mình mang người ép Tiêu Vũ, đi tới lòng đất một ẩm ướt địa lao.

“Long Tuyền Tông ít ngày nữa sẽ tới người, trước đó, ngươi liền chờ chết ở đây a, không muốn hi vọng có người có thể cứu ngươi, trêu chọc Long Tuyền Tông, ai cũng không bảo vệ được ngươi!”

Thiên Diễn Điện chủ lạnh lùng nói xong, sau đó phất tay một cái, để áp lấy Tiêu Vũ người đi xuống.

“Ngươi có lời muốn nói?” Nơi đây cũng chỉ còn sót lại Tiêu Vũ cùng Thiên Diễn Điện chủ hai người, người này đem những người khác vẫy lui, như là có chuyện muốn cùng Tiêu Vũ nói rõ.

“Thành thật mà nói, ta thật sự thật không ngờ, ngươi cái này phế nhân, có thể đi đến một bước này, vào Thánh cảnh, có có thể được ở trong cuối cùng cơ duyên, thật sự để cho ta rất bất ngờ a!”

Thiên Diễn Điện chủ mặt không cảm xúc, chầm chậm nói: “Thế nhưng, dù vậy, ngươi cũng sớm nên chết rồi, lúc trước ta thật không nên do dự, nên nhanh chóng đưa ngươi chém giết!”

Tiêu Vũ đồng tử co rụt lại: “Lúc trước kẻ muốn giết ta là ngươi?”

Ở Tiêu Vũ lúc trước tiến hành cuối tháng xếp hạng chiến, một đường theo Tiềm Long Khu đánh tới Ngọa Long Khu thời điểm, đã từng chịu đựng ngăn chặn, Tiềm Long Khu xếp hạng thứ nhất đệ tử có nắm không thứ thuộc về hắn, muốn ám sát Tiêu Vũ.

Lúc đó Tiêu Vũ thì hoài nghi, Vũ Viện bên trong có đại nhân vật nếu muốn giết hắn, sau đó Mạc Ly cũng từng đối với hắn nhắc nhở, để hắn cẩn thận Vũ Viện bên trong người cá biệt, chỉ là không chỉ ra.

Bây giờ nhìn lại, người này chính là vị này Thiên Diễn Điện chủ.

“Hừ, ngươi bây giờ dĩ nhiên là ta Vũ Viện bên trong tội nhân, chỉ có thể chờ chết ở đây, nói cho ngươi biết cũng là không sao!” Thiên Diễn Điện chủ cười lạnh nói: “Lúc trước ngươi đẩy ra 9 phiến cửa đá, ta liền biết không thể để ngươi sống nữa, mặc dù những lão già kia nói thân thể ngươi khác thường, đời này cũng chỉ có lục đạo linh sông tu vi, nhưng ngươi lại nhiều lần có thể làm ra hành động kinh người, vì lý do an toàn, hay là đem ngươi trực tiếp bỏ cho thỏa đáng!”

“Ngươi sâu sắc một điện chủ, càng đối với ta một đệ tử mới nhập môn cố chấp như thế?” Tiêu Vũ cười hắc hắc, tâm hắn không có lời giải, hắn giống như không có trêu chọc đến người điện chủ này? Vì sao vào lúc ấy bắt đầu, vị này Thiên Diễn Điện chủ cứ như vậy nếu muốn giết hắn?

“Ngươi một giới tiểu bối, tự nhiên là không có tư cách để cho ta coi trọng, nhưng ngươi cùng đệ tử của ta có tử thù, vừa biểu hiện quá mức kinh người, để tránh hậu hoạn, đưa ngươi diệt trừ là lựa chọn tốt nhất.” Thiên Diễn Điện chủ nói.

“Đệ tử của ngươi?” Tiêu Vũ ngẩn người, sau đó mới hiểu rõ, “nguyên lai ngươi là Vương Đằng sư phụ!”

Thiên Diễn Điện am hiểu minh phù, Vương Đằng chính là này điện đệ tử, Tiêu Vũ bây giờ mới biết, vị điện chủ này nếu muốn giết hắn, đúng là bởi vì Vương Đằng.

“Vương Đằng trên người bảo thể, nếu là thức tỉnh, ở phù chi đạo sẽ có kinh người thành tựu, bất kể là đối với ta vẫn là đối với Mộc gia, hắn bảo thể đều hết sức quan trọng.”

Thiên Diễn Điện chủ cũng không ẩn giấu, sau đó sắc mặt đột nhiên trở nên dữ tợn, “chỉ là ta thật không ngờ, hắn cuối cùng thế mà còn là chết tại trong tay của ngươi, nếu không có Long Tuyền Tông chỉ tên phải đem ngươi giao ra, chỉ bằng ngươi giết đệ tử ta, cũng đã đủ khiến ngươi chết một vạn lần!”

“Khà khà, trong viện điện chủ, càng đối với ta này một cái đệ tử bình thường như thế để bụng, ta phải hay không nên cảm kích ngươi?” Tiêu Vũ lộ ra cười lạnh.

Cái này Thiên Diễn Điện chủ, đúng là hắn vẫn Tiềm Long Khu hạng chót trong khi thì nếu muốn giết hắn, nếu không có hắn mạng lớn, chỉ sợ căn bản sống không tới hôm nay!

“Ngươi oán trách ta cũng vô dụng, bởi vì đợi cho Long Tuyền Tông người đến, ngươi chắc chắn phải chết!”

Thiên Diễn Điện chủ không để ý chút nào, đang khi nói chuyện đột nhiên ra tay, xuất liên tục mười hai ngón tay, phân biệt điểm vào Tiêu Vũ trên người 12 lớn huyệt vị bên trên.

Tiêu Vũ tu vi bị phong, &# 85;U đọc sách &# 119;ww &# 46; uukans &# 104; &# 117;. Co m huống hồ đối phương vốn là một đại tông sư, căn bản là không có cách phản kháng, miệng phun máu tươi, tầng tầng ngã xuống đất, bị thương không nhẹ.

“Ngươi đã là kẻ chắc chắn phải chết, giữ lại tu vi cũng là vô dụng, huống hồ ngươi giết đệ tử ta, ta chỉ là phế tu vi của ngươi, đã tính tiện nghi ngươi.”

Thiên Diễn Điện chủ nói xong, nhấc lên ngã xuống đất Tiêu Vũ, ném vào ẩm ướt nhớ kỹ trong vòng.

Hắn xuất liên tục 12 ngón tay, đem Tiêu Vũ trên người 12 lớn kinh mạch toàn bộ đánh gãy, đem Tiêu Vũ một thân tu vi đều trực tiếp phế bỏ!

Bất kỳ tu luyện người, muốn điều động chân khí trong cơ thể, đều cần để cho chân khí ở các đại kinh mạch gian lưu chuyển, kinh mạch bị đoạn, chân khí dĩ nhiên là không cách nào điều động, thời khắc này Tiêu Vũ, một thân tu vi đều đã bị phế, biến thành một phàm nhân.

“Khà khà, rất tốt! Thiên Diễn Điện chủ? Hôm nay lần này chiếu cố, ta nhớ kỹ!” Tiêu Vũ lau đi khóe miệng máu tươi, giẫy giụa từ trên mặt đất đứng dậy, trên mặt tất là mang theo làm người sợ hãi nụ cười.

Nếu đặt ở kiếp trước, bất kỳ người quen biết nhìn thấy hắn nụ cười như thế, tất nhiên đều sẽ một trận sợ hãi, bởi vì điều này đại biểu, hắn thật bị chọc giận.

Chí tôn giận dữ, không ai có thể thừa nhận ấy oai!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 252: Giam Giữ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ phẫn nộ, và không phải là không có nguyên nhân, mấy vị khác điện chủ tuy nói cùng ra tay, phong bế tu vi của hắn, nhưng dù sao còn không tính là quá tuyệt.

Ngoài ra, những người kia không có phế hắn tu vi, cũng nói Vũ Viện phương diện cũng không này dự định, cũng không có cùng loại mệnh lệnh, nhưng cái này Thiên Diễn Điện chủ, lại là trực tiếp đoạn hắn kinh mạch, rõ ràng là muốn cho hắn không còn có vươn mình có thể.

Đi đến một bước này, hắn tu vi bị phong, còn muốn bị giam giữ nơi đây, có thể nói đã không có một tia phản kháng đường sống, chỉ có thể chờ Long Tuyền Tông người tiến lại.

Có thể cái này Thiên Diễn Điện chủ, ở như thế dưới tình huống còn muốn ra tay, đem tu vi của hắn phế bỏ, kỳ tâm thật sự ác độc, biết rõ hắn đã đi tới tuyệt cảnh, còn muốn dưới dạng này độc thủ!

“Phải không? Ngươi lời nói này, chính là bình thường nói đến, cũng hoàn toàn không đáng ta bây giờ, huống hồ bây giờ ngươi đã là cái người sắp chết, ngươi duy nhất có thể làm, cũng chỉ có ở đây chờ chết!”

Cười lạnh, Thiên Diễn Điện chủ vẫn chưa nhiều lời, cũng không quá đem Tiêu Vũ nói coi là chuyện đáng kể, xoay người rời

đi.

Tiêu Vũ bây giờ triệt để thành một người phế nhân, huống hồ không lâu sau đó Long Tuyền Tông sẽ người đến, Tiêu Vũ chọc giận Long Tuyền Tông chủ, còn có thể sống đạt được mấy ngày?

Huống hồ coi như tu vi còn đang, Tiêu Vũ cũng bất quá là một tiểu bối, Thiên Diễn Điện chủ tự nhiên là sẽ không để ý.

Cái này địa lao, ẩm ướt mà hắc ám, trời khiên điện chủ vừa đi, nơi đây liền chỉ còn lại có Tiêu Vũ một người.

Lau đi khóe miệng máu tươi, Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều, dùng tới sau cùng khí lực đứng dậy, ở trong lao ngồi xếp bằng.

Hắn lấy ra trên người bùa truyền âm, tiến hành huy động, liên hệ Lâm Vũ Nhu.

“Mẫu thân, cái gì cũng không cần hỏi nhiều, ẩn rồng ở bên cạnh có một trăng sáng hiên, ngươi và Nguyệt Nhi bây giờ lập tức đi tới đó, ở ta trở về trước khi không nên rời đi.” Tiêu Vũ thông qua cái này bùa truyền âm, đối với Lâm Vũ Nhu cách không truyền lời.

“Vũ Nhi, đã xảy ra chuyện gì? Vì sao ta nghe nói ngươi bị Vũ Viện phong bế tu vi? Ngươi trở về lúc nào?”

Phù bên trong truyền đến Lâm Vũ Nhu âm thanh, Tiêu Vũ tiến vào Thánh cảnh vừa đi mấy tháng, bây giờ mới vừa sắp tới liền vừa xảy ra chuyện như vậy, nàng tự nhiên là tránh không được thay thế Tiêu Vũ lo lắng.

“Bây giờ dăm ba câu nói không rõ ràng, mẫu thân ngươi trước tiên giống ta nói đi làm, nhớ kỹ ở ta trở về trước khi, nhất định không thể theo trăng sáng hiên rời đi, nơi đó Thiên Ngữ tiểu thư lẽ ra có thể bảo đảm an toàn của ngươi.”

Vào lúc này, Tiêu Vũ cũng không cách nào cùng Lâm Vũ Nhu cụ thể nói rõ, hắn bị nhốt nơi đây, lo lắng nhất còn là Lâm Vũ Nhu vấn đề an toàn.

Tuy nói Lâm Vũ Nhu bên cạnh có Vũ Lăng Vương bảo vệ, nhưng không đến cần thiết, Tiêu Vũ không muốn vận dụng Vũ Lăng Vương sức mạnh, bởi vì dùng một lần sẽ ít đi một lần, cái kia có thể nói là hắn bây giờ lớn nhất lá bài tẩy.

“Tốt, ta biết rồi.”

Lâm Vũ Nhu mặc dù lo lắng, nhưng từ trước đến giờ đối với Tiêu Vũ sự tình sẽ không hỏi nhiều, chỉ là đơn giản hỏi vài câu.

Tiêu Vũ lần nữa hướng về nàng bảo đảm, chính mình không có việc gì, Lâm Vũ Nhu lúc này mới chặt đứt truyền âm.

Thu hồi bùa truyền âm, Tiêu Vũ lại bắt đầu suy tư.

Lam Thiên Ngữ thân phận đặc thù, mặc dù không biết là nàng rốt cuộc là thân phận gì, nhưng trước một trận tiếp xúc, lại làm cho Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác được bất phàm của nàng, tựa hồ liền Vũ Viện viện chủ Dương Thừa Phong đều không dám tùy tiện đắc tội.

Để Lâm Vũ Nhu đi tới đó, là lý do an toàn, nếu là Lam Thiên Ngữ khả năng bảo đảm nàng an toàn tốt nhất, nếu như không thể, cũng có thể vận dụng Vũ Lăng Vương sức mạnh, đem Lâm Vũ Nhu mang đi.

Vũ Lăng Vương có nửa vương thực lực, mặc dù là Long Tuyền Tông chủ tự thân tới, cũng không khả năng là đối thủ của hắn.

“Vũ Lăng Vương, hiện thân!”

Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, sau đó lại đang tại chỗ kêu gọi Vũ Lăng Vương.

Nhất thời, Vũ Lăng Vương cái kia hư ảo bóng người xuất hiện chỗ này, hắn thần niệm mạnh mẽ, chỉ cần Tiêu Vũ đang ở Vũ Viện trong vòng, vô luận ở cái góc nào, cũng có thể cảm ứng được Tiêu Vũ kêu gọi.

“Ta không có ở đây khoảng thời gian này, nhất định phải bảo đảm mẫu thân ta an toàn.” Tiêu Vũ đối với Vũ Lăng Vương dặn dò, cuối cùng nghĩ nghĩ, lại bổ sung: “Nếu là uy hiếp được mẫu thân ta an toàn, một khi cần thiết, có thể mang Thiên Thanh Vũ Viện trực tiếp san bằng!”

Vũ Lăng Vương lẳng lặng nghe, nghe xong Tiêu Vũ sau khi phân phó, lại không hề có một tiếng động biến mất.

Tiêu Vũ không thể không làm ra xấu nhất dự định, đối với hắn mà nói, đời này không có so với Lâm Vũ Nhu đối với hắn càng người trọng yếu, dù cho ở Vũ Viện ngây người thời gian dài như vậy, cũng từng nhận qua một vài ân tình, nhưng nếu là cần thiết, cũng chỉ có thể để Vũ Lăng Vương đem Thiên Thanh Vũ Viện xóa đi!

An bài xong tất cả những thứ này, Tiêu Vũ vừa suy tư một lần, cảm thấy không có vấn đề quá lớn, lúc này mới ngồi xếp bằng tại chỗ, nhắm hai mắt lại.

“Phế ta tu vi, đem giam giữ? Thiên Thanh Vũ Viện, các ngươi đã khiến ta thất vọng, ngày sau cũng lại vô tình có thể nói, từ hôm nay trở đi, ta với các ngươi không ai nợ ai!”

Tiêu Vũ tin tưởng, sáu vị điện chủ phong tỏa hắn tu vi sự tình, không phải là tự làm chủ tấm, quá nửa là Vũ Viện bên trong chân chính cao tầng hạ lệnh.

Nói cách khác, Vũ Viện đưa hắn từ bỏ, vì cầu sinh tồn, lựa chọn từ bỏ hắn cái này đệ tử, đưa hắn giao cho Long Tuyền Tông.

Không nghĩ nhiều nữa, Tiêu Vũ ngồi dưới đất, bắt đầu vì chính mình tu bổ đứt rời kinh mạch.

Kinh mạch bị đoạn, đối với tất cả mọi người tới nói, một thân tu vi cũng đem vô dụng, căn bản là không có cách điều động, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói lại không giống nhau, trong cơ thể hắn tồn tại một viên ấn, chỉ cần bất tử, dù cho nặng hơn đau đớn, đều có hi vọng khôi phục, chỉ có điều phải một ít thời gian.

Hắn điều ra ấn, đối với đứt rời kinh mạch tiến hành tu bổ, vào lúc này, trong cơ thể hắn loại kia kỳ dị bạch quang cũng một lần nữa xuất hiện, cùng ấn lực lượng cùng đối với kinh mạch của hắn tiến hành tu sửa.

Loại này bạch quang Tiêu Vũ đã không phải lần đầu tiên thấy vậy, nhưng đến nay lại cũng không biết là cái gì vậy, thì tại sao tồn tại ở trong cơ thể của hắn, chỉ biết là loại này bạch quang có thịnh vượng sức mạnh của sự sống, lần trước hắn đã bị đau đớn thập phần trí mạng, cũng là bị loại này bạch quang cho chữa khỏi.

Ở bạch quang cùng ấn lẫn nhau kết hợp dưới, Tiêu Vũ trong cơ thể mười hai đạo kinh mạch, dùng một loại tốc độ cực nhanh trong khi khôi phục.

Phỏng chừng Thiên Diễn Điện chủ nằm mơ đều sẽ không nghĩ tới, hắn cắt đứt Tiêu Vũ kinh mạch, kết quả Tiêu Vũ lại có thể dễ dàng như thế tu sửa, phải biết rằng kinh mạch là tu luyện trên thân thể người trọng yếu nhất, cũng là yếu ớt nhất địa phương, một khi bị đoạn, dù cho mạnh mẽ đến đâu dược sư, cũng không làm được dễ dàng tu bổ.

Nhưng tới Tiêu Vũ trên thân, nhưng căn bản liền thuốc đều không cần, có thể như vậy trực tiếp tiến hành tu sửa, chỉ riêng này híp mắt mà nói, Tiêu Vũ thì coi là tuyệt đối yêu nghiệt!

Có điều, dù cho đứt rời kinh mạch có thể khôi phục, nhưng đây cũng không phải là trong chốc lát sự tình, phải thời gian nhất định.

Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi xếp bằng, cái gì cũng không thèm nghĩ nữa, một lòng chữa trị gãy kinh mạch.

Trong địa lao, hết thảy đều có vẻ rất là bình tĩnh, nhưng mà lúc này trời đơn Vũ Viện, lại là rất không bình tĩnh.

Vũ Viện viện chủ Dương Thừa Phong, triệu tập khẩn cấp hết thảy ở trong viện có nhất định địa vị người, nhằm vào chuyện lần này tiến hành bàn.

Tuy nói đã nhốt Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ dù sao cũng là Vũ Viện bên trong đệ tử, hắn giết Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử, ai cũng không có thể bảo đảm, ở đem Tiêu Vũ giao ra sau khi, có thể san bằng Long Tuyền Tông lửa giận.

Nếu là Long Tuyền Tông tông sự phẫn nộ của Chúa không thể bị bình ổn, vậy Thiên Thanh Vũ Viện, rất có thể cũng đem không còn tồn tại nữa!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 253: Tranh Luận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một tòa đại điện, tụ tập Thiên Thanh Vũ Viện bên trong hết thảy chiếm cứ địa vị nhất định người, lúc này, những người này phân ngồi đại điện hai bên, mỗi người sắc mặt ngưng trọng, không có người nào mở lời.

Đại điện bên trái, ngồi chính là 6 điện điện chủ, cùng với Phong Vũ Mạc Ly hai người, phía bên phải là một đám đã có tuổi nhân vật, chính là lúc trước đã bởi vì Tiêu Vũ thúc đẩy 9 phiến cửa đá mà kinh động, từng xuất hiện này nhân vật già cả.

Này nhân vật già cả đều ở đây xanh thẫm răng viện, đều là trưởng lão trở lên cấp bậc, bàn về địa vị, chính là Dương Thừa Phong người viện chủ này, cũng phải mời bọn họ ba phần, lúc trước cũng là bọn hắn, đem Tiêu Vũ định vì phế nhân, công bố Tiêu Vũ đời này không thể lại có bất kỳ đột phá nào.

“Các vị, đều nói một chút đi, Vũ Viện bây giờ phát sinh dạng này sự tình, Long Tuyền Tông tông chủ trực tiếp hướng về ta viện truyền lời, nếu không san ra Tiêu Vũ, Long Tuyền Tông liền đem san bằng chúng ta Vũ Viện, hiện nay mặc dù đã xem Tiêu Vũ giam giữ, nhưng giao ra sau khi, có thể không bảo đảm ta Vũ Viện an toàn, cũng vẫn là không biết.”

Phía trên cung điện, Dương Thừa Phong dù sao cũng là Vũ Viện viện chủ, ngồi ở chỗ cao nhất.

Mấy ngày nay thời gian trong, Dương Thừa Phong tâm tình có thể nói phi thường buồn bực, bởi vì Cổ Thiên Xuyên quan hệ, hắn từng đối với Tiêu Vũ người trẻ tuổi này hết sức coi trọng, vẫn nhận định Tiêu Vũ sẽ không giống nhìn từ bề ngoài vậy bình thường.

Cũng bởi vì Cổ Thiên Xuyên quan hệ, hắn mới sẽ ở Tiêu Vũ bị nhận định là phế nhân sau khi còn nghĩ ẩn rồng ở cho Tiêu Vũ, đối với người trẻ tuổi này hắn kỳ thực ôm rất lớn kỳ vọng, bình thường cũng phá lệ lưu ý.

Có ai nghĩ được, lần này Thánh cảnh hành trình, Tiêu Vũ bởi vì Thiên Thanh Vũ Viện rước lấy đại họa như thế, chọc giận Long Tuyền Tông.

Vốn dùng Cổ Thiên Xuyên đối với Tiêu Vũ thái độ, dù cho hắn phạm sai to lớn hơn nữa, Dương Thừa Phong cũng tất nhiên sẽ ra sức bảo vệ, nhưng lần này Tiêu Vũ phạm sai thực sự quá lớn, liên quan đến Thiên Thanh Vũ Viện tồn vong, chính là có Cổ Thiên Xuyên tầng kia quan hệ, Dương Thừa Phong cũng không thể không hạ lệnh đem Tiêu Vũ giam giữ.

“Bằng vào ta ý kiến, cái kia Tiêu Vũ thì là kẻ gây họa, nghe nói người này ở nhập viện trước khi chọn lựa bên trong thì từng đánh chết ta Vũ Viện bên trong vài tên đệ tử, nhưng lại dám đối với ta Vũ Viện phái ra viện sĩ ra tay, to gan lớn mật, dạng này người, lúc trước cũng không nên để cho tiến vào Vũ Viện!”

Phía bên phải, một vị nhân vật cấp bậc trưởng lão mở miệng, ông lão này lúc trước đã ở Tiêu Vũ thi nhập viện bên trong hiện thân, còn đã cướp đoạt Tiêu Vũ, chỉ là sau đó bởi vì Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí, cuối cùng từ bỏ, cũng là hắn cái thứ nhất nói ra, Tiêu Vũ chính là một kẻ tàn phế, đời này đều chỉ có thể có linh nguyên cảnh lục chuyển tu vi.

“Hắc, nhập viện trước chọn lựa thì dám giết ta Vũ Viện đệ tử, chẳng trách có dạng này sự can đảm, liền Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử đều dám giết.”

“Người như vậy, hẳn đã sớm có thể đoán được, thu vào Vũ Viện, vốn là đang vì Vũ Viện mai phục mầm tai hoạ!”

Mấy vị trưởng lão khác cũng là trước sau mở miệng,

Biểu thị cùng cấp.

Ở đây có rất nhiều người đều không biết chuyện này, lúc này nghe này mấy vị trưởng lão mở miệng, mới biết Tiêu Vũ ở nhập viện trước chọn lựa ở trong thì đã làm ra dạng này sự tình, đánh giết Vũ Viện nhiều tên đệ tử, còn đối với lúc đó phái ra viện sĩ ra tay, quả nhiên là to gan lớn mật!

“Việc đã đến nước này, Thất trưởng lão, những lời này cũng không cần hơn nữa, bây giờ nên muốn chính là làm sao có thể bảo đảm bình ổn Long Tuyền Tông lửa giận, bảo toàn Vũ Viện!”

Dương Thừa Phong lộ ra cười khổ, vị này Thất trưởng lão lời nói mặc dù khó nghe, nhưng cũng có nhất định đạo lý, Tiêu Vũ làm ra như vậy sự tình, lẽ ra là tuyệt đối không có tư cách tiến vào Vũ Viện.

Thế nhưng, có vị kia thần bí mạnh mẽ Cổ Thiên Xuyên tướng bảo đảm, đối với Dương Thừa Phong mở miệng, Dương Thừa Phong mới khiến cho Tiêu Vũ tiến vào Vũ Viện, nào nghĩ tới lại có ngày hôm nay?

“Vô luận có thể hay không bình ổn Long Tuyền Tông lửa giận, Tiêu Vũ là nhất định phải giao ra, người này nguyên bổn chính là một khó có thể tu luyện phế nhân, dù cho giữ lại, cũng không nửa điểm tác dụng!”

Thất trưởng lão cân nhắc qua đi, lại mở miệng, trong lời nói rất là kiên quyết, vô luận như thế nào, đều phải đem Tiêu Vũ cho giao ra.

“Phế nhân?”

Một bên khác Mạc Ly, nghe đến đó có chút nhịn không được, nói: “Thất trưởng lão, lúc trước Tiêu Vũ nhập viện thời điểm, ngươi tựa hồ cũng đã nói như vậy gì? Nói Tiêu Vũ đời này nhiều lắm chỉ có linh nguyên cảnh 6 chuyển tu vi, có thể kết quả như thế nào? Người ta Tiêu Vũ chỉ bằng chút thực lực này, đột ngột theo Tiềm Long Khu đánh lên Ngọa Long Khu, cuối cùng còn tiến vào Đằng Long khu vực, dạng này người, cũng gọi là phế nhân?”

“Hừ! Mặc dù ta thừa nhận người này có nhất định thực lực, nhưng trong cơ thể hắn có loại kia tà dị hắc khí cũng là sự thật, dù cho thực lực mạnh mẽ, cũng khó có thể tiến bộ hơn nữa.” Thất trưởng lão bình tĩnh một gương mặt mo, rất là xem thường.

“Ta nhớ được ở Thánh cảnh đem nhắm trước khi, Thất trưởng lão ngươi cũng từng nói qua, dù cho tặng Tiêu Vũ tiến vào Thánh cảnh, cũng là lãng phí một tiêu chuẩn? Kết quả đây? Thánh cảnh bên trong phát sinh sự tình Thất trưởng lão hẳn là cũng từng nghe qua? Tiêu Vũ không chỉ tranh chấp một chỗ chí tôn truyền thừa, còn rất có thể chiếm được cái gọi là cuối cùng cơ duyên, này nói thế nào?”

Mạc Ly không một chút nào khách khí, mặc dù coi như như cái trẻ tuổi hậu bối, nhưng hắn tính cách như thế, quản ngươi cái gì trưởng lão, trêu đến hắn khó chịu, chính diện chống đối đó là khinh, hắn không có trực tiếp động thủ, đã được cho thập phần khách khí.

“Ngươi còn không thấy ngại nói?” Nói tới việc này, Thất trưởng lão sắc mặt rõ ràng một chút thì chìm xuống dưới, nói: “Tiêu Vũ như vậy phế nhân, căn bản cũng không có tiến vào Thánh cảnh tư cách, nếu không có ngươi và Phong Vũ đảm bảo, cho hắn tranh đến một cái tiêu chuẩn, thì đâu đến nỗi sẽ diễn biến thành như bây giờ, cho ta Vũ Viện rước lấy bực này đại họa?”

Lời này vừa ra, rất nhiều người sắc mặt lập tức thay đổi, cứ như vậy nói đến, Tiêu Vũ sở dĩ sẽ chém giết Long Tuyền Tông chủ đệ tử, truy cứu trách nhiệm, thật là có Phong Vũ Mạc Ly hai người này quan hệ.

Vốn Tiêu Vũ bị Vũ Viện nhận định là phế nhân, tiến vào Thánh cảnh tư cách là thế nào cũng không khả năng đến phiên hắn, nếu không phải Phong Vũ Mạc Ly hai người ra mặt, đưa hắn đưa ra Vũ Viện bên trong, Tiêu Vũ làm sao lại gặp gỡ Cơ Dạ Bạch, càng không thể sẽ trêu chọc đến Long Tuyền Tông dạng này quái vật khổng lồ.

“Theo ngươi ý tứ, chuyện này là chúng ta sai rồi?” Vẫn trầm mặc Phong Vũ sắc mặt lạnh lẽo, về phía trước đứng ra một bước.

Bước đi này khiến cho Thất trưởng lão hơi biến sắc, đừng xem Phong Vũ bình thường lạnh như băng ít lời, nếu là thật giận lên, so với Mạc Ly còn kinh khủng hơn, Mạc Ly còn nói sẽ mở miệng tranh luận, nhưng nàng này giận dữ, lại là không can thiệp tới đúng sai, trực tiếp động thủ, hơn nữa cái kia thực lực khủng bố, chính là trưởng lão nhân vật đều phải kiêng kỵ.

“Thất trưởng lão, lời này của ngươi ta thì không thích nghe, cái gì gọi chúng ta cho Tiêu Vũ tranh đến tiêu chuẩn?”

Mạc Ly bất động thanh sắc ngăn lại Phong Vũ, tiến lên phía trước nói: “Tiến vào Thánh cảnh đệ tử, vốn là theo Đằng Long khu vực đệ tử ở trong chọn lựa, chỉ cần đầy đủ xuất sắc, người người đều có thể vào, Tiêu Vũ ở Đằng Long khu vực đem 6 đường ghi chép đều phá vỡ, xưa nay chỉ có, chẳng lẽ còn không đổi được một tiến vào Thánh cảnh tư cách? Nếu là như vậy, ta không thể không hoài nghi cái gọi là tiêu chuẩn đều sớm điều động nội bộ.”

Mạc Ly lời nói này, đem Thất trưởng lão mỏ triệt để phá hỏng, Vũ Viện bên trong rất nhiều tiêu chuẩn trên thực tế đều là sớm điều động nội bộ, Mạc Ly lời này là một chút cũng không có sai.

Có thể loại chuyện này dù cho người người biết, cũng là không thể phóng tới trên mặt đài tới nói, dùng Tiêu Vũ ở Đằng Long trong vùng biểu hiện, hoán đổi một tiến vào Thánh cảnh tiêu chuẩn đích xác không tính quá phận.

Những điện chủ kia, khi nghe đến Mạc Ly lời nói này sắc mặt cũng là có chút khó coi. Tiêu Vũ đánh vỡ 6 đường ghi chép, đối với bọn họ nhưng cái cự đại sỉ nhục.

Bọn họ trước kia cũng đều muốn Tiêu Vũ xưng là phế nhân, mà Tiêu Vũ phá vỡ 6 đường ghi chép, liền tương đương chứng minh rồi bọn họ mỗi một điện người cũng không bằng Tiêu Vũ cái này phế nhân.

Hơn nữa Tiêu Vũ bởi vậy tìm được tìm hiểu Thánh Bia tư cách, để mỗi một điện Thánh Bia ở nhất định trong thời gian đều không thể một lần nữa tìm hiểu, chuyện này đối với mấy vị điện chủ tới nói vĩnh viễn là cái sẹo, thật lâu không thể tiêu tan.

Tác giả đông phương hành vân nói: Một chương này vốn phải là sáu giờ chiều chương mới, thế nhưng chiều có chuyện ra khỏi..., đến bây giờ mới con ngựa đi ra, mặc dù thời gian hơi trễ, có điều nói xong rồi hôm nay canh năm, cái kia thì nhất định là lại có canh năm, một chương này là đệ tam chương, mặt sau còn có hai chương, thời gian có thể sẽ hơi trễ, ta tận lực tranh thủ ở 12 giờ trước đây càng xong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 254: Trao Trả Là Không Giao?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Được rồi, đều không cần phải nói!”

Dương Thừa Phong nghe được phiền lòng không ngớt, nói: “Bây giờ muốn thảo luận sự tình, không phải Tiêu Vũ đến cùng có phải hay không phế nhân, mà là như thế nào mới có thể bình ổn Long Tuyền Tông lửa giận.”

Viện chủ phát lệnh, mặc dù là này nhân vật cấp bậc trưởng lão địa vị so với viện chủ cao, nhưng ít ra vào lúc này, viện chủ là tuyệt đối, không người nào có thể vi phạm, đại điện nhất thời lâm vào yên tĩnh.

Giải quyết thế nào? Long Tuyền Tông là rơi Vân Châu bên trong tứ đại gác cổng một trong, Thiên Thanh Vũ Viện ở đây chờ tông môn trước mặt, chủ giống như giun dế cùng voi lớn gian khác nhau.

Long Tuyền Tông muốn san bằng Thiên Thanh Vũ Viện, thậm chí cũng không cần thiết tốn bao nhiêu khí lực, chỉ cần điều động một vị Thiên Tông cấp bậc nhân vật, Thiên Thanh Vũ Viện muốn bị diệt mất, dưới tình huống này, ai còn có thể nói ra hữu dụng biện pháp?

“Nơi đây sai lầm, đều là do cái kia Tiêu Vũ gây nên, theo ta được biết, cái kia phế nhân mẫu thân cũng sinh sống ở Vũ Viện bên trong, nếu là cần thiết, có lẽ có thể mang mẹ của hắn cũng nhốt lại, đến lúc đó cùng nhau giao cho Long Tuyền Tông, có thể có thể hạ thấp Long Tuyền Tông lửa giận.”

Thấy không có người mở miệng, Thất trưởng lão trầm tư chốc lát, tiện đà mở miệng.

“Thất trưởng lão, lời này của ngươi hơi quá đáng?”

Mạc Ly sắc mặt lập tức chính là chìm xuống, cái này Thất trưởng lão càng như thế ác độc, phải bỏ qua Tiêu Vũ đem Tiêu Vũ giao ra còn chưa đủ, lại còn muốn đem Tiêu Vũ mẫu thân cũng trên nệm.

“Để bảo toàn tông môn, có cái gì ác không ác độc? Huống hồ việc này vốn là Tiêu Vũ gây ra, theo một khác trình độ mà nói, cũng là mẹ của hắn không có quản giáo tốt hắn, mới khiến cho hắn phạm vào bực này sai lầm lớn, đưa hắn giao ra, có cái gì không được?”

Lần này là Thiên Diễn Điện chủ đứng dậy, giúp đỡ Thất trưởng lão nói chuyện, hắn mặc dù kiêng kỵ Mạc Ly, nhưng càng không hy vọng Tiêu Vũ dễ chịu, phải biết rằng hắn ở Vương Đằng trên người thật sự dốc vào nhiều lắm tận lực, kết quả lại bị Tiêu Vũ giết đi!

“Ta không đồng ý!”

Mạc Ly có vẻ rất là cứng rắn, hắn đã không bảo đảm Tiêu Vũ, nếu là liền Tiêu Vũ mẫu thân cũng không giữ được, sẽ làm hắn sâu sắc tự trách.

“Ngươi có tư cách gì không đồng ý? Đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh cảnh, để hắn phạm này sai lầm lớn, Vũ Viện không có hướng về ngươi truy cứu trách nhiệm, ngươi liền nên muốn cười trộm.” Thất trưởng lão lạnh lùng nói.

“Tiêu Vũ hiện nay là mang tội thân, phạm này sai lầm lớn, hắn chính là ta Vũ Viện bên trong tội nhân, ta cho rằng động tác này cũng không không thể.”

“Không sai, việc quan hệ Vũ Viện tồn vong, ta cũng cảm thấy Thất trưởng lão kiến nghị thích hợp.”

“Lúc cần thiết,

Đây đúng là phương pháp có thể thực hành được.”

Bên trong cung điện có không ít người mở miệng, đều lựa chọn đứng Thất trưởng lão bên này, ý tứ cũng là vì bảo toàn Vũ Viện, bất luận người nào cũng có thể hy sinh.

Huống hồ đối với bọn họ tới nói, Tiêu Vũ thủy chung là cái thân thể khác thường phế nhân, từ bỏ một đệ tử như vậy, không tính là gì.

“Các ngươi!” Mạc Ly trong lồng ngực tràn ngập lửa giận, nhưng mà ở đây chỉ có hắn và Phong Vũ làm Tiêu Vũ nói chuyện, căn bản không tranh nổi nhiều người như vậy.

“Lão hủ đúng là cho rằng, có lẽ Tiêu Vũ không cần giao ra.”

Vừa lúc đó, một không giống nhau âm thanh vang lên, đúng là đứng ở Mạc Ly bên này.

Vừa nghe lời này, tất cả thanh âm đều yên lặng đi xuống, nhìn phía người mở miệng.

Chỉ thấy mái đầu bạc trắng Phương Minh Hạc đứng dậy, chậm rãi nói: “Tiêu Vũ phạm sai tuy lớn không giả, nhưng vô luận nói như thế nào, hắn tiến vào chúng ta Thiên Thanh Vũ Viện, chính là chúng ta Vũ Viện đệ tử, nếu chúng ta ngay cả mình một đệ tử đều không bảo đảm, để tự bảo vệ mình, liền đem hy sinh, thậm chí càng liên lụy đến người nhà của hắn, ngày sau ngoại giới người, sẽ như thế nào đối xử chúng ta Vũ Viện?”

“Phương lão ngươi nói cũng ung dung, nhưng này họa là Tiêu Vũ trêu ra, huống hồ đối phương là Long Tuyền Tông, nếu là hy sinh Tiêu Vũ, có phải chúng ta Vũ Viện cũng chỉ có thể chờ hủy diệt?”

Thiên Diễn Điện chủ nhìn thấy ông lão này càng làm Tiêu Vũ nói chuyện, lập tức cũng không chiếu cố được Phương Minh Hạc thân phận, lạnh lùng nói.

Những người khác đồng dạng cũng là gật đầu, thông qua hy sinh Vũ Viện đệ tử đến bảo toàn Vũ Viện, đây quả thật là sẽ khiến Vũ Viện danh tiếng bị hư hỏng, nhưng so với Vũ Viện tồn vong, ai còn khả năng lo lắng danh tiếng hai chữ?

“Ha ha, các ngươi sở dĩ nhận định nên phải bỏ qua Tiêu Vũ, đơn giản cũng là bởi vì hắn ở các ngươi trong mắt là một không cách nào đột phá phế nhân, nhưng mà đi tới hôm nay, Tiêu Vũ ở Vũ Viện bên trong biểu hiện tin tưởng các ngươi cũng đều thấy được, hắn không kém gì bất kỳ thiên tài, thậm chí, thiên tư của hắn, là lão hủ ta cuộc đời ít thấy, huống hồ hắn có thể phá 6 đường ghi chép, há lại là người tầm thường?”

“Ngoài ra, lúc trước hắn tiến vào Thánh cảnh, tin tưởng không ít người đều cho rằng cho hắn tiêu chuẩn tương đương lãng phí, nhưng trên thực tế, hắn ở Thánh cảnh bên trong làm các loại, cũng có thể nói tươi đẹp, bất kể là vương thành thiên tài còn là Đằng Long trong vùng trước vài tên, theo kết quả nhìn lên đều so với hắn không bằng, tuy nói hắn giết Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử không giả, nhưng từ về phương diện khác tới nói, cũng nói hắn so với Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử đều xuất sắc hơn!”

Nghe Phương Minh Hạc lời nói này, không ít người đều trầm mặc xuống, quả thật, theo đủ loại này kết quả mà nói, Tiêu Vũ coi là thật coi là yêu nghiệt, hoàn toàn không phải bọn họ trong miệng phế nhân.

“Huống hồ, mời mọc chư vị chớ quên, Tiêu Vũ không chỉ đạt được một chỗ chí tôn truyền thừa, còn rất có thể chiếm được cái gọi là cuối cùng cơ duyên!”

Phương Minh Hạc mang theo cười nhạt, cuối cùng nói ra một câu nói, càng làm cho tất cả mọi người chấn động trong lòng.

“Phương lão, ý của ngươi là?” Dương Thừa Phong trong lòng cũng là ầm ầm nhảy tứ tung, nói đến bây giờ, cuối cùng có người nói đến mấu chốt đốt lên.

“Ý của ta là, Vũ Viện chưa chắc phải nhất định phải đem Tiêu Vũ giao ra, ta mặc dù không biết là cái gọi là chí tôn rốt cuộc là cảnh giới cỡ nào, nhưng theo Thánh cảnh đi ra những đệ tử kia trong miệng cũng có thể biết, cấp độ kia cảnh giới tất nhiên còn ở trong truyền thuyết Đế giả bên trên, còn vậy cuối cùng cơ duyên, càng thêm không cần phải nói.”

“Tiêu Vũ nếu là thật đạt được chí tôn truyền thừa cùng cái gọi là cuối cùng cơ duyên, vậy mặc dù là đắc tội Long Tuyền Tông, người này cũng tuyệt đối đáng giá Vũ Viện ra sức bảo vệ, chỉ cần có thể để người này thuận lợi trưởng thành, Vũ Viện ngày sau, đem có thể trở thành cùng 4 đại tông môn giống nhau siêu nhiên tồn tại, thậm chí càng cách xa ở 4 đại tông môn bên trên, cũng không phải không có khả năng!”

Phương Minh Hạc rốt cuộc sống được nhìn thấy khá lâu, theo như lời mỗi một câu lời đã nói đến một chút trên, để ở đây không ít người đều trong lòng kinh hoàng.

Vũ Viện tồn tại mấy ngàn năm, chưa từng gan dạ nghĩ tới sẽ có một ngày khả năng vượt qua 4 đại tông môn? Nhưng bây giờ nghe đến, Phương Minh Hạc theo như lời lại là có rất lớn có thể, có thể cho Thiên Thanh Vũ Viện trở thành cùng 4 đại tông môn giống nhau tồn tại, thậm chí vượt qua 4 đại tông môn.

Phương Minh Hạc mấy câu nói, cũng làm cho này kiên định muốn giao ra Tiêu Vũ âm thanh trở nên thiếu rất nhiều, đại đa số người đều trầm mặc xuống.

“Phương lão, lời của ngươi nói mặc dù có nhất định đạo lý, nhưng mà, lại là không quá thực tế.”

Dạng này thế cuộc, để Thiên Diễn Điện chủ có chút ngồi không yên, lúc này đứng ra nói: “Dù cho lui một bước nói, Tiêu Vũ thật chiếm được cái gọi là cuối cùng cơ duyên, nhưng hắn đắc tội Long Tuyền Tông, cho ta Vũ Viện đưa tới đại họa, Long Tuyền Tông căn bản sẽ không cho hắn trưởng thành thời gian, chúng ta nếu không phải đem Tiêu Vũ giao ra, nói không chừng mấy ngày nữa, Vũ Viện liền đem không còn tồn tại nữa, còn nói gì đuổi theo 4 đại tông môn?”

“Huống hồ, Tiêu Vũ người này, đắc tội không phải là Long Tuyền Tông một tông, hắn còn giết Kim gia cùng Vệ gia kiệt xuất nhất hậu nhân, trên người hắn cái gọi là cuối cùng cơ duyên, cũng khiến trong thành các tộc thời khắc mơ ước, thậm chí kể cả ta trong viện đệ tử, đều có người chết trên tay hắn, nếu không phải đưa hắn giao ra, chúng ta Vũ Viện như thế nào hướng về trong viện đệ tử giao cho, thì lại làm sao đồng thời ứng đối Long Tuyền Tông, cùng trong thành các đại gia tộc?”

Ngăn ngắn mấy câu nói, người trong sân một lần nữa chi viện, Phương Minh Hạc nói tới lại tộc nhân, cũng không bằng mấy câu nói này làm người tuyệt vọng, Vũ Viện mạnh trở lại, cũng không khả năng đồng thời đối kháng Long Tuyền Tông cùng trong thành các tộc, nói xong lời cuối cùng, tựa hồ vẫn chỉ có giao ra Tiêu Vũ con đường này có thể đi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hai chương này có thể sẽ có rất nhiều người không quá ưa thích, có điều trước khi một đoạn lớn một mực đánh đánh giết giết, để tránh mệt nhọc, ta cảm thấy chậm một chút còn là tất yếu, nếu không sau khi cái kia một lần sóng chân chính đại cao trào, có thể các ngươi thấy cũng không phải là vậy có cảm giác. Được rồi, nói nhảm vài câu, tiếp tục con ngựa đệ ngũ chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 255: Tu Luyện Công Quyết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với trời khiên điện chủ mấy câu nói này, Phương Minh Hạc chỉ có một câu hỏi lại: “Vậy, giao ra Tiêu Vũ, ngươi có thể bảo đảm Long Tuyền Tông lửa giận thì sẽ bởi vậy bình ổn, sẽ không lại giận chó đánh mèo chúng ta Vũ Viện sao?”

Tình cảnh lần nữa rơi vào cứng ngắc, liên quan tới Tiêu Vũ trao trả là không giao, này thành bây giờ làm người khác đau đầu nhất vấn đề.

“Chỉ sợ bây giờ muốn không giao, cũng đã chậm.”

Gặp có không ít người trên mặt mang theo do dự, Thiên Diễn Điện chủ cắn răng, thở dài: “Tiêu Vũ tu vi đã bị ta phế bỏ, dù cho không đem hắn giao ra, chỉ sợ cũng không cách nào trưởng thành.”

“Cái gì!” Dương Thừa Phong chấn động mạnh, lần đầu tiên lộ ra vẻ giận dữ, “ta không phải cho các ngươi chỉ cần niêm phong tu vi của hắn gì? Ngươi vì sao phải phế hắn tu vi?”

Bởi vì Cổ Thiên Xuyên quan hệ, Dương Thừa Phong lúc trước cũng vẫn chưa muốn đem chuyện làm tuyệt, có lưu lại một đường, cho nên chỉ là để sáu vị điện chủ phong tỏa Tiêu Vũ tu vi, có thể cái này Thiên Diễn Điện chủ gian không nghe mệnh lệnh của hắn, đem Tiêu Vũ tu vi trực tiếp phế bỏ!

“Ngươi dám phế hắn tu vi?”

Phong Vũ triệt để nổi giận, cái này từ trước đến giờ lạnh như băng nữ tử căn bản không quản trường hợp nào, trực tiếp ra tay.

Trong cơ thể nàng xuất hiện 5 tôn thần ảnh, mỗi một vị đều lộ ra mát mắt thần quang, bóng người lóe lên liền đã đến Thiên Diễn Điện chủ trước người, 5 tôn thần ảnh cùng ra tay.

“Ầm!”

Trời khiên điện chủ kinh hãi, vội vã đánh trả, trong cơ thể cũng có 4 tôn thần ảnh hiện lên, cùng Phong Vũ đối kháng, nhưng mà chỉ là vừa giao thủ một cái, hắn liền toàn bộ dân số nôn máu tươi, về phía sau bay ra ngoài, bị Phong Vũ trọng thương.

“Tên biến thái này, rốt cuộc lại trở nên mạnh mẻ, nhìn dáng dấp khoảng cách Thiên Tông cảnh giới cũng chỉ có kém một bước!”

Hết thảy điện chủ cùng trưởng lão đều là chấn động mạnh, nhìn về phía Phong Vũ ánh mắt tràn ngập kiêng kỵ, ở đây mặc dù người người đều là tông sư, có thể trực tiếp ở cảnh giới này đạt đến đỉnh phong, tiếp cận Thiên Tông cảnh giới người, lại là há đếm trên đầu ngón tay.

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người này thực lực, Vũ Viện ở trong vốn là người người đều biết, nhưng mà nhiều năm không người nào dám trêu chọc hai người bọn họ, năm gần đây cũng là ít có người nhìn thấy bọn họ ra tay, không ngờ rằng thì đã gượng đến mức độ này, sợ hãi là Vũ Viện trong vòng, đều tìm không ra mấy cái có thể cùng bọn họ chống lại người.

“Ngươi dù cho bây giờ giết ta, sự tình cũng đã không thể cứu vãn!”

Thiên Diễn Điện chủ cực kỳ chật vật, mái tóc dài rối tung, khóe miệng dính máu.

Lên làm điện chủ sau khi, hắn không biết là đã bao nhiêu năm không có nhận qua như thế đả thương nặng,

Phong Vũ Mạc Ly này hai tên biến thái vẫn như cũ kinh khủng như vậy, căn bản không màn trường hợp nào, nói ra tay thì ra tay.

Mặc dù trọng thương, nhưng hắn trong lòng lại đang cười lạnh, sở dĩ phế bỏ Tiêu Vũ tu vi, lúc trước hắn liền nghĩ qua có thể lại có dạng này một màn, phế bỏ Tiêu Vũ tu vi, cũng là để này muốn bảo đảm Tiêu Vũ người đều gãy nhớ nhung.

Việc quan hệ Vũ Viện tồn vong, dù cho Tiêu Vũ như thế nào đi nữa yêu nghiệt, Vũ Viện cũng không thể lại đi bảo đảm một tu vi đã phế bỏ người!

“Tất cả dừng tay cho ta!”

Dương Thừa Phong buồn bực phất tay, nói: “Việc này không cần lại bàn về, Tiêu Vũ đã phạm này sai lầm lớn, mà Long Tuyền Tông tông chủ tự mình truyền lời, muốn Vũ Viện giao ra người này, vậy liền đưa hắn giao ra.”

“Viện chủ!” Mạc Ly khẩn trương, còn muốn vì Tiêu Vũ tranh thủ một chút, dù sao lúc trước là hắn cùng Phong Vũ đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh cảnh, Tiêu Vũ sẽ đi tới hôm nay bước đi này, hắn và Phong Vũ có trách nhiệm rất lớn.

“Không cần nói nữa!” Dương Thừa Phong lộ ra kiên quyết vẻ, cắt đứt Mạc Ly nói, lại nói: “Còn Tiêu Vũ mẫu thân, các ngươi cũng không muốn có ý kiến gì, cái kia ở tại Minh Nguyệt Hiên bên trong thân phận cô gái đặc thù, hiện nay Tiêu Vũ mẫu thân cũng ở đến nơi đó, các ngươi nếu là trêu chọc cô gái kia, đến lúc đó Vũ Viện chỉ sợ cũng không phải là hủy diệt đơn giản như vậy!”

Hết thảy nhân đại chấn động, mặc dù không ít người đều biết Minh Nguyệt Hiên chỗ đó ở không phải người bình thường, nhưng chính thức biết người thiếu nữ kia cùng ông lão thân phận người lại là một cũng không có.

Có điều đã khó khiến Dương Thừa Phong nói ra lời như vậy, cái kia tên thiếu nữ này thân phận, chỉ sợ là so với Long Tuyền Tông tông chủ còn kinh khủng hơn.

“Hôm nay đến đây kết thúc, đều tản đi!” Dương Thừa Phong một trận phiền lòng, hắn vốn là muốn tận khả năng không đi phá hoại Vũ Viện cùng Cổ Thiên Xuyên quan hệ.

Hiện nay xem ra, Tiêu Vũ là chỉ có thể giao ra, lưu lại một bị phế sạch tu vi người, đối với Vũ Viện cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Mọi người tản đi, Phong Vũ Mạc Ly cũng mang theo không cam lòng rời đi, hai người ở rời đi trước khi, hướng về Thiên Diễn Điện chủ liếc mắt một cái, để Thiên Diễn Điện chủ một trận sởn cả tóc gáy.

“Không được, là ta đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh cảnh, ta không thể nhìn hắn thì chết như vậy!” Vừa ra đại điện, Phong Vũ liền cuống cuồng muốn rời khỏi, làm Tiêu Vũ tìm kiếm những biện pháp khác.

“Ta nghe nói hắn và Phù Đạo Minh minh chủ có chút quan hệ, ta đi một chuyến, nhìn Phù Đạo Minh có biện pháp gì hay không.” Mạc Ly cũng là rời đi, thẳng đến Phù Đạo Minh mà đi.

……

Phát sinh tất cả những thứ này, Tiêu Vũ là một điểm cũng không biết, cũng không biết vận mệnh của mình, đã ở Vũ Viện cao tầng một lần thương nghị bên trong bị làm ra quyết định.

Hắn yên lặng ngồi ngay ngắn dưới đất tù ở chỗ sâu trong, tu bổ trong cơ thể mình đứt rời kinh mạch.

Hắn chốc lát không ngừng, hoàn toàn không biết là thời gian qua bao lâu, đến cuối cùng rốt cục đem trong cơ thể đứt rời hết thảy kinh mạch nối liền, khôi phục lại.

“Nhân cơ hội này, ta nên quyết định tu luyện cái gì công đã quyết.”

Tiêu Vũ vẫn không có mở mắt, mà là ngồi ở chỗ đó yên lặng suy nghĩ.

Hóa khí cảnh, cảnh giới này cùng linh nguyên cảnh điểm khác biệt lớn nhất, chính là đi vào này cảnh sau khi, liền có thể bắt đầu tu luyện công quyết, một bộ công quyết tốt xấu, cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến ngày sau thành tựu.

Trước đây bởi vì ở Thánh cảnh bên trong làm ra đột phá, lúc đó vừa vặn Thánh cảnh tan vỡ, cho nên Tiêu Vũ còn chưa kịp bắt đầu tu luyện công quyết, mấy lần trước đối địch, đều là dựa vào một thân thần lực và thực lực cường hãn, căn bản không có công quyết ủng hộ.

Nếu là hắn tu luyện công quyết, thực lực có thể so với bây giờ mạnh mẽ mấy lần, dù cho chỉ có hóa khí cảnh 5 chuyển tu vi, cũng có thể đối kháng chân chính tông sư. Nếu là hắn xuất hiện ở Thánh cảnh trước khi đã tu luyện, 5 Đại điện chủ căn bản không có cơ hội phong hắn tu vi!

Trước mắt bị nhốt này tù, Tiêu Vũ cũng không vội vã, đơn giản thừa cơ hội này, suy nghĩ từ bản thân muốn tu luyện công quyết.

Thân là cửu thiên chí tôn, sống năm mươi vạn năm, Tiêu Vũ trong đầu nắm giữ công quyết quá nhiều quá nhiều, ngoại trừ chính hắn kiếp trước tu công quyết ở ngoài, còn có rất nhiều mạnh mẽ công quyết, bây giờ lại làm lại, cuối cùng đã tới tu luyện công quyết thời điểm, hắn lại lâm vào do dự, không biết có phải hay không là nên lại tu luyện kiếp trước công quyết.

“Bá thể ngôi sao quyết, xem ra này quyết còn là thích hợp nhất ta!”

Nghĩ tới nghĩ lui, &# 85 Tiêu Vũ vẫn là quyết định tu luyện đời trước tu công quyết, mặc dù hắn còn biết được rất cường đại công quyết, nhưng luôn cảm thấy bộ này công quyết là thích hợp nhất chính mình, dù sao kiếp trước tu luyện mấy trăm ngàn năm, dựa vào này quyết từng bước từng bước đi tới cảnh giới chí tôn đỉnh cao.

Này một bộ công quyết, là một bộ cường đại bá đạo công quyết, nhận sự giúp đỡ chư thiên tinh thần lực lượng, rèn luyện thân thể, đại thành sau khi, thân thể bất hủ, có bất diệt Kim thân, hầu như có thể nói bất tử.

Kiếp trước Tiêu Vũ sở dĩ mạnh mẽ, rất lớn trình độ chính là bởi vì này quyết, nếu không có khi hắn hư nhược trong khi bị đệ tử của mình ám hại, trong vòng chín ngày, căn bản không người giết được hắn!

Sau khi quyết định, Tiêu Vũ liền tĩnh tọa nơi đây, bắt đầu vận chuyển này một bộ lâu dài mà quen thuộc công quyết.

Nhưng mà, hắn vừa mới vận chuyển này quyết, bất ngờ xảy ra chuyện, chân khí trong cơ thể hắn hoàn toàn không có ấn lại bá đừng ngôi sao quyết vận chuyển con đường tiến hành, mà là không thể hắn khống chế, tự chủ đã vận hành lên một bộ khác công quyết!

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh năm hoàn thành, cuối cùng ở trước mười hai giờ gõ xong, ta không có phụ lòng các ngươi. Mặt khác, rốt cuộc phải bắt đầu tu luyện công đã quyết, nói thật nha ta có chút hối hận, cảm giác ngày đó tới chậm ít ỏi, giống như viết phải dựa vào sau một chút, một quyển này lập tức phải đã xong, sau này nội dung càng ngày sẽ càng đặc sắc, mọi người có thể đoán một cái, nhân vật chính tu luyện công quyết sẽ là ra sao.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 256: Bất Diệt Âm Dương Trải Qua

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, lúc này xuất hiện một thứ, chân khí trong cơ thể hắn đổi thành, biến thành một đen một trắng hai loại màu sắc.

Tu luyện công quyết, đến một bước này sau chân khí trong cơ thể sẽ không còn thuần túy, mà là lại bởi vì công quyết phát sinh biến hóa, như là cái kia Mộc Hàn Yên, nàng tu luyện công quyết rõ ràng là hàn băng 1 khói, chân khí trong cơ thể thì sẽ chuyển hóa thành lạnh như băng khí lạnh, Tiêu Vũ lúc này chân khí biến hóa, cũng là bởi vì công quyết gây nên.

Cái kia một đen một trắng hai loại màu sắc, ở trong cơ thể hắn lẫn nhau giao hòa, từ từ đổi thành, hoàn toàn không thể hắn khống chế, dần dần đã biến thành hai cái Âm Dương Ngư, tạo thành một âm dương đồ, với trong cơ thể hắn không dứt xoay chuyển.

“Bất diệt âm dương trải qua!”

Tiêu Vũ có chút chấn động, đây căn bản không phải của hắn kiếp trước tu luyện công quyết, mà là một bộ khác có chút đặc thù công quyết.

Lúc trước thân là chí tôn lúc, hắn đã từng chiếm được gì đó nhiều lắm, này thế công quyết cùng cũ thuật, đều nắm giữ không chỉ một loại, mà ở không biết ở bao nhiêu vạn năm trước, hắn đã từng chiếm được một bộ tàn quyết, chính là cái này không diệt âm dương trải qua.

Bởi vì kinh này dĩ nhiên không trọn vẹn, hơn nữa lúc trước Tiêu Vũ đã tu luyện bá thể ngôi sao quyết, này đây đối với này trải qua, hắn chỉ là thử nghiệm tu luyện qua một lần, tham khảo trong đó chi đạo, nhưng không có chính thức dùng cái này trải qua làm chủ.

Nhiều năm qua đi, Tiêu Vũ thậm chí đã sớm đem này quyết lãng quên, nhưng không nghĩ lúc này bộ này công quyết lại tự chủ vận chuyển, ở trong cơ thể hắn xuất hiện.

Tiêu Vũ sở dĩ khiếp sợ, là vì này quyết bá đạo, hắn bá thể ngôi sao quyết, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới ở trong hầu như đã là vô địch công quyết, bằng không hắn cũng không khả năng trở thành đệ nhất chí tôn.

Nhưng mà, hiện tại hắn muốn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, lại là chịu đựng bộ này tàn quyết cản trở, bộ này công quyết tự chủ bao trùm bá thể ngôi sao quyết, ở trong cơ thể hắn mạnh mẽ vận chuyển, để hắn căn bản không tu luyện được bá thể ngôi sao quyết!

Tu luyện người mặc dù có thể đồng thời tu luyện nhiều bộ công quyết, nhưng thủy chung chỉ có thể dùng trong đó một bộ làm chủ đạo, bộ này tàn quyết lại bá đạo như vậy, đem bá thể ngôi sao quyết đều áp chế, mang ý nghĩa Tiêu Vũ sau đó rất có thể chỉ có thể dùng cái này quyết làm chủ, dù cho đồng thời tu luyện kiếp trước công quyết, cũng khó có thể lại đem bá thể ngôi sao quyết tu đến kiếp trước cực hạn!

Phát sinh tình huống như vậy, Tiêu Vũ cũng không biết là vui hay buồn, vui là bất diệt âm dương trải qua khả năng áp chế bá thể ngôi sao quyết, rõ ràng so với bá thể ngôi sao quyết còn cường đại hơn, lo âu chính là đây là một bộ tàn quyết, dù cho tu luyện, cũng không biết đúng hay không có thể làm cho hắn một lần nữa trở lại kiếp trước đỉnh cao.

Nhưng mà không can thiệp tới hắn có nguyện ý hay không, hắn chỉ cần vận chuyển công quyết, bất diệt âm dương trải qua thì sẽ tự động ở trong cơ thể hắn vận chuyển, đưa hắn vận động cái khác công quyết đều áp chế.

Tiêu Vũ không tin Tà, vừa thử nghiệm lên cái khác công quyết, trong đầu hắn không kém gì bá thể ngôi sao quyết công quyết không dưới mười bộ,

Mỗi một bộ ở Cửu Thiên Thế Giới đều đại diện cho một vị mạnh mẽ chí tôn.

Thế nhưng, vô luận hắn vận chuyển loại nào công quyết, đều bị bất diệt âm dương trải qua áp chế gắt gao, cuối cùng chỉ có thể vận chuyển này một bộ tàn quyết.

“Nhiều như vậy cao nhất công quyết, càng đều bị này một bộ tàn quyết cho áp chế!”

Tiêu Vũ không thể không khiếp sợ, này thần quyết thả Cửu Thiên Thế Giới chí tôn ở trong, đều là đứng trên tất cả tồn tại, hoàn toàn không có một bộ có thể lay động bộ này tàn quyết, này một bộ tàn quyết rốt cuộc là như thế nào tồn tại?

Đến lúc này, Tiêu Vũ triệt để bất đắc dĩ, nhìn dáng dấp không can thiệp tới hắn có nguyện ý hay không, đều chỉ có thể tu luyện bộ này bất diệt âm dương trải qua.

“Cũng được, quá mức ngày sau tính cả bá thể ngôi sao quyết cùng nhau tu luyện.”

Tiêu Vũ nghiến răng, mặc dù không biết kinh này rốt cuộc như thế nào, nhưng bây giờ chỉ có thể kiên trì tu luyện.

Hắn bình tĩnh lại tâm tình, không tiếp tục thử nghiệm nữa vận chuyển cái khác công quyết, yên lặng tu luyện kinh này.

Trong quá trình này, Tiêu Vũ phát hiện, trong cơ thể hắn lại xuất hiện hai loại đồ vật, một loại trong đó, là trước đây hắn mỗi lần trọng thương, thì sẽ tự động xuất hiện kỳ dị bạch quang, một kiểu khác, tất là giấu ở sức mạnh nguyền rủa ở trong, thoạt nhìn càng quỷ dị hơn hắc quang.

“Sức mạnh của sự sống cùng tử chi lực!”

Tiêu Vũ một lần nữa giật mình, này bạch quang đúng là trong truyền thuyết sức mạnh của sự sống, mà hắc quang kia, tất là tử vong khí.

Cái gọi là sức mạnh của sự sống, cùng ấn bên trong sinh cơ bất đồng, ấn bên trong sinh cơ chỉ có thể khiến người ta khôi phục chịu đựng tổn thương, nếu người đã chết, lại thịnh vượng sinh cơ cũng là vô dụng.

Mà sức mạnh của sự sống, tất là muốn sinh cơ lực lượng trên, mặc dù là người chết, một khi khả năng tìm được sức mạnh của sự sống, đều có phục sinh có thể, và, loại này sức mạnh của sự sống, là có thể “sáng tạo”, mà không phải giống như đơn thuần sinh như vậy, chỉ có thể “khôi phục”.

Một mặt khác, vô tận tử khí tràn ngập, thoạt nhìn phá lệ khủng bố, so với Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa còn muốn làm người sởn cả tóc gáy.

“Trong cơ thể ta làm sao lại có nhiều như vậy tử khí? Có phải là vì ta đã chết đi vạn năm?”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhất thời một trận tóc da tê dại.

Tử khí, đây là người chết trên người mới có đồ vật, truyền thuyết đến từ trong u minh, bất kỳ người sống trên người cũng không thể ở thứ này, bởi vì một khi nhiễm, liền mang ý nghĩa đã chết đi.

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ đời này không thể nhiễm phải thứ này, khả năng duy nhất, chính là bởi vì hắn vạn năm trước chết đi.

Điều này làm cho hắn một trận sợ hãi, nói như vậy cái này tử khí là từ vạn năm trước lưu lại, dù cho hắn chuyển thế sau khi cũng vẫn như cũ phụ ở trên người hắn!

Này nói đến, chẳng phải là nói hắn dù cho chuyển thế, cũng vẫn là cái người đã chết, theo lý tới nói, này tử khí không nên khi hắn chuyển thế trùng sinh sau khi vẫn tồn tại với trong cơ thể hắn mới đúng, trừ phi hắn vẫn người chết!

“Là bộ này công quyết quấy phá!”

Tiêu Vũ rất nhanh liền ý thức được, vạn năm trước chết đi, hắn chuyển thế trùng sinh, đã chẳng khác gì là cái hoàn toàn mới người, nhưng chỉ có một điểm, chính là cái kia bộ có chút quỷ dị bất diệt âm dương trải qua, cùng tới kiếp này.

Cùng cái khác công quyết bất đồng, cái khác công quyết là Tiêu Vũ chính mình chỗ nhớ kỹ gì đó, nhưng bộ này công quyết, lại là tự chủ ở trong cơ thể hắn vận chuyển, giống như là theo vạn năm trước khi mạnh mẽ theo tới giống nhau!

Ngoài ra, bất diệt âm dương trải qua, kinh này kinh khủng nhất địa phương, chính là đã bao hàm thế gian âm dương, mà ở âm dương ở trong, vừa đã bao hàm sinh tử.

Rất lớn có thể, Tiêu Vũ trong cơ thể cùng lực lượng cùng tử chi lực, đều là vì bộ này công quyết mang tới, cũng bởi vì bộ này công quyết đi theo hắn vượt qua vạn năm, cho nên sức mạnh tử vong mới có thể theo này quyết cùng nhau xuất hiện khi hắn đời này trên thân!

Âm và dương, sống và chết, này có thể nói là chứa nhiều đại đạo ở trong chí cao chi đạo, vô số năm qua, từ xưa tới nay chưa từng có ai khả năng hiểu được này hai đạo, &# 32; làm được siêu thoát sinh tử!

Càng là muốn, Tiêu Vũ thì càng cảm giác kinh người, một bộ tàn quyết, càng quỷ dị như thế, hắn thậm chí có chút hoài nghi, hắn mặc dù có thể chết đi vạn năm sau khi chuyển thế, hay không cũng là bởi vì bộ này công quyết nguyên nhân.

Bất diệt âm dương, này quyết chỉ nghe tên, liền có biết tu luyện sau khi phảng phất có thể đạt được bất diệt, dù cho chết đi, cũng có thể nghịch chuyển âm dương, từ chết mà sống!

Các loại suy đoán để Tiêu Vũ kinh hãi không thôi, dù cho hắn kiếp trước là chí tôn nhân vật, thứ này cũng quá mức kinh người, thế gian không ai có thể nghịch chuyển sinh tử, một bộ tàn quyết có thể có loại này công hiệu?

Nếu thật sự là như thế, khai sáng này quyết người, không khỏi cũng quá mức khủng bố, căn bản là không có cách tưởng tượng, đó là một thế nào tồn tại.

Có điều Tiêu Vũ rất nhanh vừa lắc đầu, phỏng chừng sáng lập này quyết người cũng chưa chắc đem này quyết viên mãn, nếu không nếu thật có thể bất tử, bực này công quyết nhất định sớm danh chấn cửu thiên.

Huống hồ này quyết không trọn vẹn, liền nói rõ vấn đề rất lớn, nói không chừng khai sáng người cũng chỉ là đau tới một nửa.

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ mới an lòng không ít, mà vô luận như thế nào, trước mắt hắn đều chỉ có thể bắt đầu tu luyện này một bộ công quyết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 257: Long Tuyền Tông Người Đến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bạch quang cùng hắc quang, hai người này đại diện cho sinh tử, cũng đại diện cho âm dương, ở Tiêu Vũ trong cơ thể giao hòa, hình thành Âm Dương Ngư càng ngày càng rõ ràng, dần dần viên mãn.

Truyền thuyết thiên địa chi sơ, là vì hỗn độn, hỗn độn chia ra làm hai, hóa đến âm dương, lúc này mới có thiên địa, này đây âm dương là vì vạn vật chi mẫu, tầm thường hai chữ liền đã bao hàm thế gian vạn vật.

Bất kỳ công quyết, lần đầu tu luyện đều phải viên mãn vận chuyển một vòng, này quyết cũng là như thế.

Bộ này công quyết mặc dù không trọn vẹn, nhưng không thể không như trước vô cùng mạnh mẽ, ở trong đã bao hàm thế gian hết thảy, cực kỳ phức tạp, chính là Tiêu Vũ có kiếp trước cảnh giới, cũng không có thể một bước công thành, hao phí thời gian nhất định.

Vận chuyển một vòng qua đi, chân khí trong cơ thể hắn triệt để biến thành Âm Dương Nhị Khí, ở trong cơ thể hắn xoay chuyển, khiến thực lực của hắn lại có một cực kỳ rõ ràng tăng lên.

Âm dương lực lượng bên trong, dương lực lượng cũng đại diện cho sinh, có này lực, có thể để Tiêu Vũ thân thể tiến một bước thêm đến, và tại thời điểm chiến đấu, dù cho bị thương, cũng có thể nhận sự giúp đỡ sức mạnh của sự sống thần tốc khôi phục, tốc độ so với ấn bên trong sinh cơ còn nhanh hơn.

Mà âm lực lượng, cũng vì tử chi lực, dùng để đối địch, sẽ là một loại thập phần kinh khủng thủ đoạn, tựa như già quạ đen mạng lông chim trên nguyền rủa, thường thường làm người khó có thể chống đỡ.

Âm dương lực lượng vừa mỗi loại được xưng là Thái Âm hoặc là mặt trời, mỗi một loại lực lượng đều có nhiều loại sử dụng.

Có điều, hai loại sức mạnh mặc dù mạnh mẽ, nhưng bước đầu tu luyện, lại không thể cho Tiêu Vũ mang đến cái gì tính thực chất sức chiến đấu, chỉ có cái kia một điểm tử khí khả năng tăng cường một chút hắn các loại chiến quyết.

“Xem ra vẫn phải là tiếp tục tu luyện kiếp trước công quyết.”

Tiêu Vũ tạm thời dừng lại này quyết, tiện đà tu luyện bá thể ngôi sao quyết, giờ phút này bất diệt âm dương trải qua đã ở trong cơ thể hắn ngưng tụ thành hình, trở thành chủ đạo, cũng sẽ không sẽ ảnh hưởng hắn tu luyện cái khác công quyết.

Bá thể ngôi sao quyết, bộ này công quyết lại cùng bất diệt âm dương trải qua có rõ ràng khác nhau, một khi tu luyện, rất nhanh sẽ có thể khiến người ta có siêu tuyệt lực lượng.

Thân là chí tôn nhân vật, Tiêu Vũ hết sức rõ ràng, thế nhân sinh tồn vùng đất này, có điều cũng là mênh mông ngôi sao ở trong một viên mà thôi, mà bất kỳ sinh linh trưởng thành, đều có thể nói không rời được tinh thần lực.

Thế gian sinh linh, cỏ cây cắm rễ đại địa, từ bên trong lòng đất rút lấy đại địa chi lực, do đó trưởng thành, mà chim bay cá nhảy vừa thông qua ăn ngấu nghiến cỏ cây, hoặc là từ những sinh linh khác trong cơ thể thu được đại địa chi lực, loại này đại địa chi lực, trên thực tế cũng chính là tinh thần lực.

Bởi vậy có thể thấy được, bất kỳ sinh linh, đều muốn mượn tinh thần lực tài năng trưởng thành, tinh thần lực đối với thế gian sinh linh thân thể, cũng chiếm cứ lấy cực kỳ địa vị trọng yếu.

Bá thể ngôi sao quyết, chính là thông qua dẫn động chư thiên tinh thần lực lượng vào tất cả, rèn luyện thân thể, do đó khiến thân thể cường đại đến một không thể mức tưởng tượng.

Tiêu Vũ kiếp trước không có bất kỳ binh khí gì, lại được xưng là đệ nhất chí tôn, chính là bởi vì nhục thể của hắn đủ mạnh, hoàn toàn không kém gì bất kỳ mạnh mẽ binh khí, cái này cũng là hắn chỉ công Phù đạo, đối với binh khí không quá xem trọng nguyên nhân căn bản.

Bá thể ngôi sao quyết vận chuyển, hắn yên lặng ngồi ngay ngắn, đưa tới ngôi sao trên trời lực lượng, luyện hóa vào thể.

Chỉ thấy lúc này, Tiêu Vũ thân thể phát sáng, thoạt nhìn dáng vẻ trang nghiêm, nhục thể của hắn nay đã đạt được tiên thiên hoàn mỹ cảnh giới, lúc này theo tinh thần lực vào cơ thể, phát sinh quang mang, thoạt nhìn so với Lăng Đế lúc trước trên người kim quang còn muốn thần thánh, có một loại không thể xâm phạm khí chất.

Mênh mông ngôi sao vô số, Tiêu Vũ giờ phút này muốn làm, là hấp thu tinh thần lực đồng thời, đã ở tự thân trong vòng diễn biến chư thiên tinh thần, ở trên người các đại huyệt vị bên trong, ngưng tụ thành khác một vùng sao trời!

Quá trình này nhất định cực kỳ dài lâu, Tiêu Vũ cũng không vội vã, nhắm hai mắt chậm rãi tu luyện.

Ở Tiêu Vũ bị giam giữ trong lao, lẳng lặng lúc tu luyện, toàn bộ vương thành, lại lâm vào một loại bầu không khí ngột ngạt bên

trong.

Long Tuyền Tông sắp sửa người đến, đây không chỉ để Thiên Thanh Vũ Viện cảm nhận được áp lực thật lớn, cũng làm cho hết thảy thế gia đều cảm giác bất an, cấp độ kia tông môn, một khi khởi xướng giận đến, không ai có thể thừa nhận ấy lửa giận, các tộc ở nơi này trong lúc đều có vẻ cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo đưa tới Long Tuyền Tông chú ý.

Hắn và Tiêu Vũ có liên quan người, trong lúc này bên trong đều đang vì hắn nghĩ các loại biện pháp, Phù Đạo Minh minh chủ La Sơn, vận dụng hết thảy quan hệ, muốn tìm người cùng bức bách Thiên Thanh Vũ Viện, làm cho bọn họ giao ra Tiêu Vũ, mà ở 4 đại tông môn uy thế trước khi, không người nào dám cùng hắn đứng tới một chỗ.

Hắn cũng từng từng thử hướng thiên minh cầu viện, bàn về thực lực chân chính, Phù Đạo Minh trời minh hoàn toàn không so với tứ đại gác cổng yếu, nhưng mà Thiên môn đáp lại, lại hết sức lạnh như băng, một tên tiểu bối, không đáng Phù Đạo Minh cùng Long Tuyền Tông trở mặt, thậm chí còn mệnh lệnh La Sơn, không được nhúng tay nữa việc này.

Một bên khác Phong Vũ Mạc Ly, cùng với Tần Ngọc Tụ bọn người, đến tận đây cũng là không có biện pháp tốt hơn, Long Tuyền Tông cho tất cả mọi người đều mang đến áp lực thật lớn, bọn họ bình thường dù cho có không ít nhân mạch, lúc này cũng tìm không ra một đồng ý giúp đỡ người.

Tại loại này bầu không khí ngột ngạt ở trong, trôi qua mấy ngày, một ngày kia, Long Tuyền Tông người cuối cùng đã tới.

Người tới là 1 người đàn ông tuổi trung niên, hắn long hành hổ bộ, từ ngoài thành mất, bay ở trong hư không, dưới chân giẫm lên một mâm ngọc, mặc áo gấm, trên người phát ra uy thế, làm cả vương thành mọi người cảm giác áp lực.

Cẩm y nam tử vào thành, không chút nào dừng lại, trên người có vài đạo sấm sét quấn quanh, thần tốc hướng về Thiên Thanh Vũ Viện vị trí bay đi.

“Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ ở đâu? Bỏ mặc đệ tử giết ta Long Tuyền Tông hậu bối, các ngươi Thiên Thanh Vũ Viện là muốn triệt để hủy diệt gì?”

Hắn bay đến Thiên Thanh Vũ Viện bầu trời, mở miệng quát lạnh, âm thanh cuồn cuộn, riêng là mở miệng, liền làm cho cả Thiên Thanh Vũ Viện không dứt chấn động, giống như ngày tận thế tới.

“Đến rồi, rốt cuộc đã đến!”

“Đây là Long Tuyền Tông người sao? Thực lực thật là khủng khiếp!”

“Chỉ là âm thanh đều có dạng này uy thế, trời ạ, đây là thần linh gì?”

Này một thanh âm, cũng làm cho Vũ Viện ở trong không ít người mặt lộ vẻ tuyệt vọng, mặc dù là cấp độ tông sư nhân vật, tại đây ở ngoài cẩm y nam tử trước mặt, cũng sâu sắc cảm giác được chính mình nhỏ bé.

Đây tuyệt đối là một vị Thiên Tông, &# 32; chênh lệch cảnh giới còn tại đó, chính là Thiên Thanh Vũ Viện có nhiều hơn nữa tông sư, cũng căn bản không đáng chú ý, người ta một người cũng có thể diệt hết!

“Tiền bối bớt giận!”

Trong nháy mắt, Thiên Thanh Vũ Viện ở trong có bao nhiêu bóng người bay ra, viện chủ Dương Thừa Phong, cùng với mỗi một điện đứng đầu, kể cả Phong Vũ Mạc Ly, còn có ngày đó trên cung điện trình diện Thất trưởng lão bọn người, phàm là ở Vũ Viện bên trong có nhất định địa vị, vào lúc này hầu như đều đến.

Liên quan đến Vũ Viện tồn vong, bọn họ không có ai dám bất cẩn.

“A? Làm sao? Các ngươi muốn ỷ vào nhiều người, cùng bản tọa động thủ gì?” Nhìn thấy bay tới nhiều người như vậy, cẩm y nam tử trên mặt lộ ra vài phần cười lạnh, hắn hừ lạnh một tiếng trong lúc đó, Vũ Viện bên trong nhiều tấm kiến trúc ầm ầm sụp đổ, đại địa run rẩy không ngừng, toàn bộ Vũ Viện cứ như vậy hủy đã đi một đám lớn.

Đây là Thiên Tông oai, giận dữ trong lúc đó không nên động thủ liền có thể có này uy thế.

Lúc này trong thành các tộc cũng đang chú ý nơi này, nhìn thấy dạng này một màn, mỗi người sợ hãi, một Thiên Tông thực lực càng khủng bố đến tận đây, sợ là muốn đem toàn bộ vương thành san bằng, cũng bất quá chỉ cần sức lực của một người!

Tác giả đông phương hành vân nói: Mặt khác canh ba phóng tới buổi tối càng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 258: Trăng Sáng Hiên Trước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiền bối, ngươi hiểu lầm, chúng ta tuyệt không ý này!”

Vũ Viện mọi người sợ hết hồn, đùa gì thế, bọn họ đồng thời hiện thân, bất quá là đối lập Long Tuyền Tông biểu đạt tôn kính tâm ý, đối mặt một vị Thiên Tông nhân vật, cùng hắn động thủ, chẳng phải là muốn chết?

Một tiếng này tiền bối, biểu lộ bọn họ mười phần kính ý, ở nhóm người này ở trong không thiếu một vài gần đất xa trời nhân vật cấp bậc trưởng lão, nhưng hiện nay thế giới, thực lực vi tôn, dù cho ngươi tuổi to lớn hơn nữa, đối mặt cường giả, cũng phải đem tự thân xem là hậu bối.

Cái này ở tu luyện người ở trong đã trở thành một loại lẽ thường, bằng không mà nói, như Phong Vũ Mạc Ly hai người, thoạt nhìn có điều hơn hai mươi tuổi, nhưng trong thực tế lại là sớm sống mấy trăm năm tông sư nhân vật, nhưng nếu người khác không nói, ai biết bọn họ đã sống lâu như vậy?

Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, dù cho trước mắt là đứa con nít, cũng không người nào dám nói này có phải là tu luyện hay không mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm lão quái vật.

“Hừ!” Cẩm y nam tử lúc này mới thu hồi khí thế trên người, trên thực tế, hắn vừa mới gây nên, cũng bất quá là để kinh sợ Vũ Viện cùng trong vương thành người mà thôi.

4 đại tông môn từ trước đến giờ cao cao tại thượng, hiện nay Thiên Thanh Vũ Viện lại ra một đệ tử dám giết Long Tuyền Tông người, hắn không thể không khiến những người này một lần nữa minh bạch, Long Tuyền Tông thực lực rốt cuộc khủng bố cỡ nào.

“Cái kia giết ta Long Tuyền Tông đệ tử người đâu?” Tuy là như thế, nhưng người này cẩm y nam tử trên mặt vẫn là một mảnh vẻ lạnh lùng.

“Người nọ đã bị ta Vũ Viện giam giữ, và còn phế đã đi tu vi, tiền bối nếu phải mang đi, ta lập tức mạng để đi đưa hắn mang đến!” Dương Thừa Phong tiến lên, thân là Vũ Viện viện chủ, vào lúc này cũng chỉ có hắn có tư cách đứng ra nói chuyện.

“Phế đã đi tu vi?” Cẩm y nam tử cau mày, lạnh lùng nói: “Ta Long Tuyền Tông nên chỉ là cho các ngươi đem người giao ra, là ai bảo các ngươi tự chủ trương, phế tu vi?”

Một câu nói, liền khiến Thiên Thanh Vũ Viện mọi người biến sắc, Tiêu Vũ giết Long Tuyền Tông đệ tử, Long Tuyền Tông không phải hẳn rất muốn trừng phạt Tiêu Vũ gì? Làm sao phế bỏ Tiêu Vũ tu vi, còn trêu đến bọn họ không cao hứng?

“Tiền bối, người nọ can đảm xúc phạm Long Tuyền Tông, chúng ta phế hắn tu vi, chỉ là muốn thay thế quý tông làm nhỏ trừng trị!” Thiên Diễn Điện chủ kiên trì tiến lên, Tiêu Vũ tu vi là hắn phế, nhưng ai có thể nghĩ đến này lại cũng có thể đưa tới Long Tuyền Tông khó chịu.

“Là ngươi?” Cẩm y nam tử mặt mày đột nhiên lạnh, vung tay một cái, Thiên Diễn Điện chủ lập tức ngã về quay ngược lại bay bước ra, miệng phun máu tươi, liền so sánh sức hoàn thủ đều không có.

Đây là đại cảnh giới cái hào rộng, mặc dù cùng là tông sư, nhưng người tông cùng Thiên Tông, quả thực giống như cách nhau một trời một vực.

“Ta Long Tuyền Tông muốn người,

Dù cho trừng phạt, cũng là từ ta Long Tuyền Tông tự mình động thủ, chưa từng bàn tới ngươi tới nhúng tay?” Cẩm y nam tử lạnh lùng nói.

“Vâng! Tiền bối dạy rất đúng!” Trời khiên điện chủ trong lòng kêu khổ, khóe miệng dính máu, có vẻ thật là chật vật.

Đối mặt bực này nhân vật, hắn là một điểm tính khí cũng không dám có, dù cho trong lòng một vạn cái không cam lòng, lúc này cũng chỉ có thể nuốt giận vào bụng, đem hết thảy oán hận đều ghi tạc Tiêu Vũ trên người.

“Giết ta Long Tuyền Tông đệ tử người, tên gọi là gì?” Cẩm y nam tử tựa như chuyện gì cũng chưa từng làm, chắp hai tay sau lưng, lại hỏi lần nữa.

“Bẩm tiền bối, người kia tên Tiêu Vũ.” Dương Thừa Phong chỉ có thể thành thật trả lời, ở nhìn thấy tên nam tử này thực lực sau khi, hắn đã không ôm một tia hi vọng.

“Tiêu Vũ?” Cẩm y nam tử mặt không cảm xúc, vừa là lạnh lùng nói: “Ta nghe nói mẹ của hắn đã ở các ngươi Vũ Viện bên trong?”

Trong đám người, Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người biến sắc, tên nam tử này hỏi chuyện như vậy, chẳng lẽ là muốn đối với Tiêu Vũ mẫu thân xuống tay?

“Đúng là như thế, chỉ có điều……” Dương Thừa Phong mặt lộ vẻ khó xử, hắn rất muốn nói, bây giờ tại Lâm Vũ Nhu bên cạnh có một thân phận không tầm thường cô gái, bối cảnh rất có thể so với Long Tuyền Tông tăng thêm sự kinh khủng, tốt nhất không nên trêu chọc.

Có thể như vậy vào lúc này nói ra, đây không phải là tương đương ở hoài nghi Long Tuyền Tông thực lực gì? Huống hồ hắn cũng không biết người thiếu nữ kia thân phận chân chính, vạn nhất nói ra đến, bị này cẩm y nam tử cho rằng là hướng về ấy thị uy, hậu quả kia có thể sẽ càng nghiêm trọng.

“Hừ, dám giết ta Long Tuyền Tông đệ tử, thân nhân của hắn, cũng tương đương là ta Long Tuyền Tông địch nhân! Tiêu Vũ mẫu thân bây giờ nơi nào? Mang ta tới!” Cẩm y nam tử mở miệng, thập phần bá đạo, lại thật sẽ đối Lâm Vũ Nhu ra tay.

“Cái này……” Dương Thừa Phong một trận tê cả da đầu, người thiếu nữ kia thân phận đến nay là một câu đố, không nói những cái khác, thì cái kia trường bạn cô gái tả hữu Cổ Thiên Xuyên, thực lực tựa hồ cũng còn muốn này trước mắt cái này Thiên Tông bên trên.

Lâm Vũ Nhu bây giờ trong khi Minh Nguyệt Hiên bên trong, nếu người thiếu nữ kia xảy ra điều gì sai lầm, các loại Cổ Thiên Xuyên trở về, Vũ Viện sợ là cũng chịu đựng không nổi lửa giận của hắn.

Dương Thừa Phong trong lòng bắt đầu có chút hối hận, sớm biết như vậy, lúc trước cũng không nên để Tiêu Vũ ở đến ẩn rồng ở, cho hắn cùng Minh Nguyệt Hiên tới gần cơ hội.

Vô luận như thế nào, Dương Thừa Phong giờ phút này là tuyệt đối không thể vi phạm người này cẩm y nam tử, hắn không nghi ngờ chút nào, Vũ Viện nếu là có chút nào đối kháng tâm ý, sẽ tại vô cùng trong thời gian ngắn bị san bằng đi.

Rơi vào đường cùng, Dương Thừa Phong chỉ có thể mang theo cẩm y nam tử, bay đi Minh Nguyệt Hiên vị trí, trên bầu trời hết thảy tông sư, cũng chỉ có thể nương theo tả hữu, bay khỏi nơi đây.

“Trời ạ, đó là Thiên Tông oai? Tiêu Vũ đến tột cùng là trêu chọc phải ra sao tồn tại?”

“Đây là 4 đại tông môn thực lực, chỉ bằng một người, liền có thể uy hiếp được Vũ Viện sinh tử!”

“Long Tuyền Tông lại phái ra dạng này người, nhìn dáng dấp, lần này Tiêu Vũ là kiếp nạn chạy thoát.”

Làm một đám tông sư bay khỏi, Vũ Viện bên trong phần đông đệ tử, mới thán phục lên tiếng.

Tiêu Vũ tên, ở Vũ Viện bên trong ai người không biết? Hắn từng chỗ từng làm tất cả, đẩy ra 9 phiến cửa đá, trong vòng một ngày theo Tiềm Long Khu đánh tới Ngọa Long Khu, tiến vào Đằng Long khu vực sau, còn phá 6 đường hết thảy ghi chép, chỗ làm đủ loại, đặt ở Thiên Thanh Vũ Viện ở trong mỗi một món đều được cho kỳ tích!

Đặc biệt là khi hắn từ Thánh cảnh bên trong trở về sau khi, Thánh cảnh bên trong sự tình truyền ra, không biết bao nhiêu người ồ lên, cái này bị nhận định là phế nhân người, ở Thánh cảnh bên trong hóa thân ma vương, chiến khắp cả hết thảy thiên kiêu, đánh ra hiển hách hung danh.

Vốn tưởng rằng Tiêu Vũ từ đó đem triệt để thoát khỏi phế nhân tên, liền như vậy quật khởi, nhưng ai có thể nghĩ tới, hắn bất cứ trêu chọc phải Long Tuyền Tông như vậy một quái vật khổng lồ, nhìn dáng dấp lần này đã là dữ nhiều lành ít.

Thiên Tông nhân vật đều xuất động, cũng không ai cho rằng Tiêu Vũ còn có thể bực này nhân vật trong tay sống sót.

Không ít người đều bởi vậy cảm thấy tiếc hận, theo rất nhiều phương diện tới nói, Tiêu Vũ đều coi là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, nhưng mà trêu chọc Long Tuyền Tông, sợ là cũng đem liền như vậy chết trẻ, lại không trưởng thành cơ hội.

“Vũ Viện năm nay người mới vương, bây giờ xem ra, không phải Tiêu Vũ không còn gì khác!”

Thiên Thanh Vũ Viện ở trong, từng gây nên tranh luận hồi lâu chủ đề, ngày hôm đó chiếm được thống nhất, Tiêu Vũ các loại biểu hiện, tuyệt đối là ngày xưa tứ đại người mới ở trong, nhất là chói mắt một.

Chỉ riêng dám giết Long Tuyền Tông đệ tử này 1 sự can đảm, mấy người khác, phỏng chừng thì không người khả năng so với hắn.

Đáng thương chính là, kết luận này tìm được tất cả mọi người tán thành ngày đó, phỏng chừng Tiêu Vũ cũng không sống trường cửu.

“Chính là chỗ này?”

Một mặt khác, một nhóm tông sư nhân vật ngự vật phi hành, đảo mắt liền đi tới Minh Nguyệt Hiên phía trước.

Đến nơi này, cẩm y nam tử nhíu mày mở miệng, bởi vì tại kia mấy gian trong phòng nhỏ, đang truyền ra lượn lờ tiếng đàn, nghe tới, tiếng đàn này ở trong ngầm có ý đạo ý, tựa hồ có cảnh giới nhất định người ở lại trong đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 259: Phòng Nhỏ Cùng Tiếng Đàn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nơi đây ở một cô thiếu nữ, lai lịch bí ẩn, tựa hồ có được đại bối cảnh, nàng mỗi ngày cũng sẽ ở trong viện đánh đàn.” Dương Thừa Phong ở bên cạnh nói rõ, có điều chính hắn cũng không biết người thiếu nữ kia rốt cuộc là thân phận gì, cho nên cũng nói không nên lời cái nguyên do.

Cái này cũng là tại sao hắn không tốt nói rõ nguyên nhân, liền thân phận đối phương cũng không biết, khiến cho Long Tuyền Tông chớ trêu chọc, đây không phải tương đương khinh thị Long Tuyền Tông? Này đây chỉ có thể mịt mờ nhắc nhở!

“Một cô thiếu nữ?”

Cẩm y nam tử một lần nữa nhíu mày, một cô thiếu nữ càng đáng giá Thiên Thanh Vũ Viện viện chủ kiêng kỵ như vậy? Hơn nữa người ở Thiên Thanh Vũ Viện ở trong, Dương Thừa Phong người viện chủ này lại cũng chỉ có thể dùng “thần bí” hai chữ để hình dung, hoàn toàn không biết thân phận đối phương?

“Không can thiệp tới nàng là người phương nào, ta Long Tuyền Tông đều không để ở trong mắt, đây là chỗ của các ngươi, đừng nói ta không cho các ngươi có lưu lại bộ mặt, các ngươi đi đem người mang đi ra đi.” Hắn thua mà đứng, ngạo nghễ mở miệng, để Thiên Thanh Vũ Viện bên này người tiến vào, đem Tiêu Vũ mẫu thân mang ra.

Dương Thừa Phong cảm giác sâu sắc làm khó dễ, bởi vậy, cuối cùng hắn vẫn là phải đắc tội hắn vẫn không dám đắc tội Cổ Thiên Xuyên, dù cho hôm nay bảo vệ Vũ Viện, trêu chọc Cổ Thiên Xuyên, cũng khó bảo đảm ngày sau Vũ Viện còn có thể tồn tại.

“Ngươi, trước đây là ngươi phế bỏ cái kia Tiêu Vũ tu vi, việc này liền từ ngươi đi!” Cẩm y nam tử cũng vẫn chưa để Dương Thừa Phong tiến vào, mà là đưa mắt rơi vào Thiên Diễn Điện chủ trên thân.

Thiên Diễn Điện chủ nhất thời trong lòng kêu khổ, có thể ở tại Minh Nguyệt Hiên người thân phận đều không bình thường, ở Vũ Viện bên trong cũng là địa vị cao quý người, hắn mặc dù không biết là Cổ Thiên Xuyên là thân phận gì, nhưng là không dám tùy ý trêu chọc.

Bất quá dưới mắt, đối mặt một vị Thiên Tông mệnh lệnh, hắn tựa hồ cũng không lựa chọn được, lập tức chỉ có thể kiên trì tiến lên, tiến nhập cái kia mấy gian phòng nhỏ.

Một nhóm tông sư lẳng lặng chờ, Thiên Diễn Điện chủ tiến vào bên trong sau khi, tiếng đàn chưa tuyệt, như trước như là tiên âm bình thường truyền ra, tựa hồ không có gì thay đổi.

Nhưng mà, ngoại trừ cái kia tiếng đàn ở ngoài, mấy gian phòng nhỏ yên tĩnh đến đáng sợ, một chút động tĩnh cũng không có truyền ra, Thiên Diễn Điện chủ cũng là thật lâu chưa hề đi ra.

Ở những người này ở trong, muốn nói nhất là bất an, chính là Dương Thừa Phong, dù cho Thiên Diễn Điện chủ sau khi tiến vào sẽ xuất hiện thế nào động tĩnh, hắn đều sẽ không kinh ngạc, nhưng hết lần này tới lần khác loại này yên tĩnh, lại là để nội tâm của hắn rất là bất an.

“Ầm!”

Tại loại này yên tĩnh ở trong qua hồi lâu, một bóng người từ cái này mấy gian phòng nhỏ ở trong bay ra, dáng dấp có vẻ cực kỳ chật vật, trên người mang theo từng tia từng tia máu tươi, một thân quần áo đều đã trở nên rách nát, giống như một ăn mày bình thường, chính là lúc trước tiến vào Thiên Diễn Điện chủ.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Tất cả mọi người cũng là lớn kinh,

Một đám Thiên Thanh Vũ Viện tông sư đều là lập tức tiến lên, nhìn thấy Thiên Diễn Điện chủ dáng vẻ ấy, trên mặt mỗi người đều có vẻ kinh ngạc không thôi.

Dù cho lúc trước cẩm y nam tử cái này Thiên Tông nhân vật chính diện ra tay, cũng không làm Thiên Diễn Điện chủ chật vật như vậy, hắn dù sao cũng là một vị đại tông sư, là Vũ Viện điện chủ một trong, một thân thực lực tuyệt đối không kém, lại dùng loại hình thức này bay ra!

Đến tột cùng là nhân vật bậc nào ra tay, lại để một vị điện chủ nhân vật chật vật như vậy!

Hơn nữa, cực kỳ làm người sởn cả tóc gáy chính là, từ đầu tới cuối, cái kia mấy gian phòng nhỏ ở trong đều không nửa điểm động tĩnh, chỉ có tiếng đàn kia thủy chung chưa tuyệt, phảng phất căn bản không có người ra tay.

Phải biết rằng cấp độ tông sư nhân vật, ra tay đều là núi lở đất nứt, tuyệt không tồn tất cả không một tiếng động chiến đấu, trừ phi song phương thực lực cách biệt quá lớn, có thể đánh bại dễ dàng một vị tông sư, mới có thể làm được ở không tiếng động gian ra tay, đem Thiên Diễn Điện chủ bị thương thành dáng vẻ ấy.

“Trong phòng có một gã đánh đàn cô gái, ta nói rõ với nàng ý đồ đến sau, nàng để cho ta thối lui, nói bất luận người nào cũng không cách nào mang đi cái kia họ Lâm nữ nhân, ta ý đồ dùng võ lực mạnh mẽ đem người mang ra, kết quả thấy hoa mắt, cũng đã bay ra, chính ta cũng không biết là người phương nào ra tay.”

Thiên Diễn Điện chủ có vẻ rất suy yếu, nói tới này nói thời điểm, còn có chứa sợ hãi khôn cùng vẻ mặt, hắn một tông sư, mà ngay cả là ai ra tay đều không nhìn thấy thì bị thương thành dáng vẻ ấy, cái này thật sự là món chuyện kinh khủng.

Hắn mấy câu nói này, cũng làm cho bên cạnh tất cả mọi người càng thêm sợ hãi, xem ra ở ở cái địa phương này người, còn thật không phải là dễ trêu như vậy.

Dương Thừa Phong nghi ngờ nhất, Cổ Thiên Xuyên đã rời đi, ở mấy gian trong phòng nên thì chỉ còn người thiếu nữ kia sống một mình, còn có người nào có thực lực thế này?

“Không nghĩ tới một nho nhỏ Vũ Viện, lại vẫn cất dấu dạng này cường giả?”

Cẩm y nam tử nói xong, lại là lộ ra vài phần cười lạnh, xoay người cất bước, tự mình hướng đi cái kia mấy gian phòng nhỏ, đồng thời lạnh lùng nói: “Có điều, ta Long Tuyền Tông muốn người, không có người nào có thể giữ được!”

Hắn nói chuyện, dưới chân giẫm lên mâm ngọc, cũng là bay vào mấy gian trong phòng nhỏ, Thiên Thanh Vũ Viện một đám tông sư, thì lại là không dám theo vào, trong phòng tồn tại nhân vật đáng sợ, nếu là cùng cẩm y nam tử động thủ, bọn họ những tông sư này đi vào chính là muốn chết, ngay cả chiến đấu sinh ra đề cập sợ là đều không thể phản kháng.

Nhưng mà, cẩm y nam tử sau khi tiến vào, mấy gian trong phòng nhỏ như trước rất yên tĩnh, trong thiên địa tựa hồ cũng chỉ còn cái kia như là tiên nhạc bình thường tiếng đàn, trừ lần đó ra không có cái khác bất kỳ động tĩnh nào truyền đến.

Loại yên tĩnh này lại khiến tất cả mọi người trong lòng cảm thấy từng trận ngột ngạt, bởi vì bình tĩnh, cũng không ai biết này mấy gian nho nhỏ nhà gỗ ở trong, đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

“Vèo!”

Bình tĩnh kéo dài hồi lâu, đột nhiên, vừa là một bóng người từ mấy gian phòng nhỏ ở trong bay ra, tốc độ so với lúc trước Thiên Diễn Điện chủ còn nhanh hơn, và dáng dấp giống nhau chật vật, phê đầu toả ra, quần áo trên người cũng có vài chỗ rách nát.

Tất cả mọi người há hốc mồm, đây là lúc trước tên kia nếp xưa lẫm lẫm, cao cao tại thượng cẩm y nam tử gì? Một vị Thiên Tông, lại cũng rơi vào như thế bộ dáng chật vật!

Này mấy gian phòng nhỏ ở trong, rốt cuộc tồn tại thế nào cường giả? Thậm chí ngay cả Thiên Tông nhân vật tiến vào, đều ở đây không tiếng động trong lúc đó bị đánh ra, rơi vào chật vật như vậy kết cục!

“Ngươi đến tột cùng là người phương nào, vì sao phải nhúng tay ta Long Tuyền Tông việc?”

Cẩm y nam tử tóc tai bù xù, lời nói ở trong mang theo sâu sắc kiêng kỵ cùng phẫn nộ, không dám ở dễ dàng tiến lên, mà là ý đồ dùng Long Tuyền Tông tên kinh sợ đối phương.

Mấy gian phòng nhỏ vẫn là vậy tầm thường, ngoại trừ cái kia du dương tiếng đàn, không có bất kỳ đáp lại nào.

“Không can thiệp tới ngươi là thân phận gì, nhúng tay ta Long Tuyền Tông việc, cái kia là muốn chết!”

Không có được đáp lại, cẩm y nam tử rõ ràng tức giận không thôi, một lần nữa bay lơ lửng lên trời, đem lúc trước dẫm nát dưới chân mâm ngọc về phía trước tế đi. &# 32;

Tấm thớt ngọc này trong không trung thần tốc phóng đại, hóa thành một tòa to như núi, hướng về kia mấy gian phòng nhỏ ầm ầm trầm xuống, đúng là phải đem này mấy gian phòng nhỏ trực tiếp phá huỷ.

“Leng keng!”

Tiếng đàn không dứt, vào đúng lúc này, cái kia mấy gian phòng nhỏ trong vòng bay ra một đạo tịnh lệ bóng người, không chỉ mặc hoàn mỹ khuôn mặt, thoạt nhìn còn rất trẻ tuổi, nhiều nhất có điều mười sáu mười bảy tuổi, đúng là một dung nhan tuyệt thế cô gái.

Cô gái kia nổi lên hư không, lăng không mà ngồi, trên gối một mặt trường đàn, một đôi ngọc thủ khẽ vuốt, cái kia như là tiên âm bình thường tiếng đàn, chính là từ cái kia một đôi ngọc thủ lần này truyền ra.

“Keng!”

Nàng ngọc nhẹ tay rút, thủ hạ trường đàn truyền tới một dễ nghe nốt nhạc, này nhẹ nhàng bắn ra, vô hình trung tựa hồ có một loại lực lượng kinh khủng, tầng tầng đánh vào không trung cái kia mặt to lớn mâm ngọc bên trên.

“Đoành!”

Một tiếng vang thật lớn, mâm ngọc bị chấn động đến mức bay lên trời cao, mà thân là mâm ngọc đứng đầu cẩm y nam tử, tất là cả người rung mạnh, há mồm phun ra búng máu tươi lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 260: Rút Đi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một Thiên Tông, càng bị một thoạt nhìn có điều mười mấy tuổi cô gái dễ dàng đả thương nặng, cô gái kia không gian là thực lực cỡ nào, lại khủng bố đến tận đây!

Hết thảy thấy cảnh này người, mỗi người đều là tê cả da đầu, mặc dù phát sinh ở Thiên Thanh Vũ Viện trong vòng, nhưng thân là tông sư, mỗi người có thủ đoạn, vương thành các tộc đều chú ý tới Long Tuyền Tông đến, nhìn thấy một màn như thế, hết thảy gia tộc đều là đáy lòng phát lạnh.

Tên thiếu nữ này thái quá khủng bố, tuy có dung nhan tuyệt thế, nhưng một thân thực lực càng mấy ngày liền tông đều là không đối thủ, thực tại yêu nghiệt.

Dù cho nàng bề ngoài tuổi trẻ, nhưng lúc này cũng không ai dám đưa nàng coi là tuổi trẻ hậu bối, không ít người đều cho rằng đó là một tu luyện nhiều năm lão quái vật, thực lực sâu không lường được.

Lúc này đám người cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao lúc trước không nghe được bất kỳ có người xuất thủ động tĩnh, tên thiếu nữ này đúng là khả năng dùng tiếng đàn đả thương người, mà ở vừa mới, cái kia tiếng đàn thì chưa từng từng đứt đoạn, nàng chỉ bằng đây giống như tiên nhạc bình thường khúc đàn, liền để một người tông cùng một Thiên Tông rơi vào chật vật như vậy kết cục!

Dương Thừa Phong lăng lăng thấy nổi giữa không trung cô gái, tên thiếu nữ này tự nhiên chính là Lam Thiên Ngữ.

Mặc dù tên thiếu nữ này ít giao du với bên ngoài, Dương Thừa Phong người viện chủ này cũng chỉ ở nàng mới tới Vũ Viện lúc gặp một lần, nhưng cũng thật không ngờ, cái này thoạt nhìn dung nhan khuynh thế, mà tuổi quá trẻ cô gái, bất cứ có như thế thực lực khủng bố, liền Long Tuyền Tông Thiên Tông đều không phải là đối thủ của nàng!

“Chẳng lẽ ta sai rồi?”

Dương Thừa Phong đáy lòng cảm thấy có chút hối hận, tên thiếu nữ này như thế tướng bảo đảm Lâm Vũ Nhu, nói rõ cùng Tiêu Vũ quan hệ rất gần, mà hắn làm bảo đảm Vũ Viện, từ bỏ Tiêu Vũ, từ một phương diện khác mà nói, tựa hồ cũng là đắc tội rồi tên thiếu nữ này.

Huống hồ, cái này ở thiếu nữ này phía sau, còn có một cái khác đồng dạng không biết sâu cạn Cổ Thiên Xuyên!

“Ngươi là Long Tuyền Tông người?”

Đúng lúc này, xếp bằng ở trên hư không Lam Thiên Ngữ hai tay theo đàn, đình chỉ biểu diễn, lần đầu tiên mở miệng.

Tiếng đàn đã dừng lại, nhưng thanh âm của nàng lại tựa hồ như so với tiếng đàn càng thêm dễ nghe, càng giống một bài tiên nhạc, bình thản chậm rãi nói: “Nhà này người trong, cho ta có ân, ngươi thối lui!”

Nàng mặc dù bình thản mà đơn giản, không có loại kia vênh váo hung hăng ý tứ, nhưng cũng không thể nghi ngờ.

“Ngươi đến tột cùng là ai? Vì sao phải nhúng tay ta Long

Tuyền Tông việc!”

Cẩm y nam tử tìm kiếm khóe miệng máu tươi, trong lòng không cam lòng đồng thời, với Lam Thiên Ngữ hết sức kiêng kỵ.

Đối phương thậm chí chưa từng chính thức động thủ,

Chỉ là tấu lên tiếng đàn, liền có thể đưa hắn trọng thương, thực lực so với hắn mạnh nhiều lắm, mặc dù là trong tông trở lại mấy vị Thiên Tông, có lẽ cũng không phải nàng này đối thủ!

Lam Thiên Ngữ vẫn chưa đáp lại, từ trên bầu trời chầm chậm hạ xuống, lại trở về mấy gian trong phòng nhỏ, từ đám người trong tầm mắt biến mất.

Sau một lát, mấy gian phòng nhỏ trong vòng một lần nữa truyền đến du dương tiếng đàn, như là tất cả đều không có phát sinh, có vẻ cực kỳ bình tĩnh.

Cẩm y nam tử sắc mặt biến ảo chập chờn, hắn thậm chí nhìn không thấu cái kia cô gái trẻ đến tột cùng là thực lực cỡ nào.

Khả năng dễ dàng như thế đánh bại hắn cái này Thiên Tông, đối phương ít nhất cũng là Thiên Tông cấp bậc, thậm chí rất có thể, đã đạt được vương giả này cảnh.

Càng là muốn, cẩm y nam tử trong lòng thì càng sợ hãi, nếu là thật trêu chọc đến vương giả cấp bậc nhân vật, hắn Long Tuyền Tông chính là 4 đại tông môn, cũng chỉ có bị diệt mất phần chia!

Hắn do dự một lúc lâu, cuối cùng vẫn là không có ý định tiếp tục vào nhà, mặc dù muốn đối với Lâm Vũ Nhu ra tay, nhưng chân chính đắc tội Long Tuyền Tông, nói cho cùng chỉ có Tiêu Vũ một người, không cần thiết để Tiêu Vũ mẫu thân, rồi cùng như vậy một nhân vật khủng bố kết thù kết oán.

“Đi!”

Cẩm y nam tử rất nhanh sẽ làm ra quyết đoán, lập tức rời đi, chốc lát cũng không ngừng lại, Thiên Thanh Vũ Viện phần đông tông sư kinh ngạc đối diện, cũng chỉ có thể một lần nữa đuổi tới, đối với này mấy gian phòng nhỏ, bọn họ chưa bao giờ cảm thấy qua kiêng kỵ như vậy.

“Ai da!”

Mấy gian phòng nhỏ trong vòng, Lam Thiên Ngữ dừng lại hai tay, ngừng lại tiếng đàn, nhẹ nhàng thở dài một cái.

Tiêu Vũ bị Vũ Viện giam giữ, việc này nàng sao lại không biết? Tiêu Vũ mặc dù không chữa khỏi bệnh của nàng, nhưng đối với nàng mà nói, cũng là có đại ân, nếu là có thể, nàng sớm ra mặt, đem Tiêu Vũ cứu ra.

Nhưng mà, nàng mặc dù không cần tu luyện, một thân tu vi sẽ thu được nhanh chóng tiến bộ, từ đó có cường tuyệt tu vi, nhưng cũng bởi vì vậy ngay cả Tiêu Vũ đều không trị hết bệnh, dẫn đến tu vi của nàng mỗi vận dụng một lần, muốn sau một khoảng thời gian tài năng một lần nữa sử dụng.

Long Tuyền Tông ở trong mắt nàng mặc dù chỉ là cái môn phái nhỏ, nhưng bây giờ Cổ Thiên Xuyên không ở bên người, tu vi của nàng vừa là không cách nào liên tục sử dụng, một người muốn đối kháng cấp độ kia tông môn, cũng là vô lực.

Huống hồ, Tiêu Vũ đem Lâm Vũ Nhu giao cho nàng, nàng nhất định phải bảo đảm Lâm Vũ Nhu an toàn, vì thế cũng là không cách nào đồng thời bận tâm Tiêu Vũ.

Về phương diện khác, không biết là tại sao, Lam Thiên Ngữ đối với Tiêu Vũ có một loại không hiểu tin tưởng, nàng tin tưởng dù cho không có nàng giúp đỡ, Tiêu Vũ cũng tuyệt đối có thể dựa vào chính mình vượt qua lần này cửa ải khó, bởi vậy nàng duy nhất có thể làm, chính là chăm sóc tốt Lâm Vũ Nhu, miễn đi Tiêu

Vũ nỗi lo về sau.

Từ lần đầu tiên gặp lại lúc, Lam Thiên Ngữ liền đã sâu sắc xác định, Tiêu Vũ tuyệt đối không phải người tầm thường.

“Nếu thật sự tới thời khắc sinh tử, ta dù cho liều lên tính mạng, cũng chắc chắn bảo đảm ngươi chu toàn!”

Nhẹ nhàng cắn răng, Lam Thiên Ngữ tâm trạng yên lặng tự nói, nàng đối với Tiêu Vũ có một loại liền chính nàng đều không hiểu tâm tình rất phức tạp, mỗi lần nghĩ đến Tiêu Vũ, trong nội tâm hờ hững và bình tĩnh, đều đều sẽ sinh ra một tia gợn sóng.

Tiếng đàn lại nổi lên, này mấy gian phòng nhỏ trong vòng, vừa khôi phục ngày xưa dáng vẻ, yên ổn an bình, chỉ có giống như tiên nhạc bình thường tiếng đàn, làm như vĩnh viễn sẽ không đoạn tuyệt.

……

Cẩm y nam tử đoàn người, xa xa bay khỏi Minh Nguyệt Hiên vị trí, sau đó mới dừng lại nơi đây.

Trên đường đi, cẩm y nam tử sắc mặt đều đang không ngừng biến ảo, Lam Thiên Ngữ ra sức bảo vệ Lâm Vũ Nhu, làm cho nàng không thể không một lần nữa suy nghĩ, nếu như nói Lam Thiên Ngữ làm là như vậy bởi vì cùng Tiêu Vũ tồn tại thứ quan hệ nào đó nói, vậy hắn Long Tuyền Tông nếu là giết Tiêu Vũ, cũng tương đương là đắc tội rồi tên thiếu nữ này.

Nhưng ngẫm nghĩ, Tiêu Vũ bị giam giữ, đã có mấy ngày thời gian, trong thời gian này bên trong cô gái này tựa hồ cũng chưa từng ra mặt, hơn nữa vừa mới lúc động thủ, cũng không có cố ý cảnh cáo hắn, để hắn không thể đối với Tiêu Vũ ra tay.

Nghĩ tới nghĩ lui, cẩm y nam tử cuối cùng nhận định, người thiếu nữ kia muốn bảo vệ chỉ là Lâm Vũ Nhu một người, đối với

Tiêu Vũ việc, hẳn là sẽ không hỏi đến.

Vốn hắn một vị Thiên Tông cấp bậc nhân vật, đi tới Thiên Thanh Vũ Viện một nơi như vậy, chính là thần linh bình thường tồn tại, kết quả lại là rơi vào chật vật như vậy kết cục.

Điều này làm cho cẩm y nam tử trong lòng không hiểu thì xông lên vô tận lửa giận, hắn chỉ có thể đem này lửa giận chuyển dời đến Tiêu Vũ trên người, nếu không có Tiêu Vũ, hắn cũng không thể lại đi tới nơi này, càng sẽ không thể nào gặp dạng này sự tình!

“Sau ba ngày, bản tọa muốn ở các ngươi Vũ Viện ở trong chém giết cái kia Tiêu Vũ, thông báo trong thành các tộc, đến lúc đó bọn họ cũng có thể đã đến, này trong tộc có hậu nhân bị Tiêu Vũ giết chết, bản tọa cũng có thể cho bọn hắn một cơ hội báo thù!”

Cẩm y nam tử càng nghĩ càng giận, điều này cũng làm cho hắn cải biến trực tiếp đem Tiêu Vũ dễ dàng chém giết ý nghĩ, xoay người đối với Thiên Thanh Vũ Viện mọi người phát sinh mệnh lệnh như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 261: Hắn Phải Chết?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cẩm y nam tử mệnh lệnh phát sinh sau khi, Thiên Thanh Vũ Viện cùng trên vương thành dưới toàn bộ chấn động.

Mặc dù sớm ngờ tới, Tiêu Vũ đánh giết Long Tuyền Tông đệ tử, kết cục chắc chắn sẽ là chết một lần, có thể Long Tuyền Tông cách làm như vậy, rõ ràng có dụng ý khác, không ngừng muốn giết Tiêu Vũ, còn muốn thông báo vương thành các tộc, ở các tộc trước mặt đem Tiêu Vũ chém giết.

Rất rõ ràng, Long Tuyền Tông đây là vì lập uy, khiến người ta không dám tùy tiện trêu chọc bọn hắn nữa, đồng thời cũng không muốn để Tiêu Vũ như vậy mà đơn giản chết đi, muốn cho hắn nhận hết khuất nhục mà chết.

Ba ngày thời gian, trong khoảng thời gian này, bất kể là vương thành thế gia còn là Thiên Thanh Vũ Viện, tất cả mọi người chú ý đều là cùng một chuyện, đó là liên quan tới Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông sự tình.

Trong lúc này, hắn và Tiêu Vũ có liên quan người, mỗi người đều là lòng như lửa đốt, lại không có gì biện pháp tốt, mà này đã cùng Tiêu Vũ có oán người, tất là mắt lạnh mà coi, thậm chí mơ hồ có điều trông chờ.

Tất cả những thứ này Tiêu Vũ không biết chút nào, mấy ngày qua này, hắn đều yên lặng xếp bằng ở ẩm ướt trong lao ngục, yên lặng tu luyện bá thể ngôi sao quyết, một khắc cũng không có dừng lại.

Cho tới bây giờ, hắn muốn làm chính là ở trong người dùng chân khí ngưng tụ thành ngôi sao, bước đi này không cách nào nôn nóng, chỉ có thể từng bước từng bước đến.

Đương nhiên hắn cũng không khả năng lập tức ngay ở trong cơ thể các đại huyệt vị bên trong ngưng ra một vùng sao trời, bây giờ ở trong cơ thể hắn, chỉ có hai viên ngôi sao đang chậm rãi thành hình.

Này hai ngôi sao, một viên mát mắt phi thường, giống như một hỏa cầu, một viên khác tất là lộ ra một luồng khí âm lãnh, hai ngôi sao thoạt nhìn, tựa như trên trời mặt trời cùng ánh trăng.

Ánh trăng là thế gian thông tục cách gọi, một ngôi sao này, lại được xưng là thái âm tinh.

Thái Âm cùng mặt trời, vốn này hai ngôi sao muốn ngưng tụ cũng không dễ dàng, bá thể ngôi sao quyết lúc tu luyện cũng không phải nhất định phải đầu tiên ngưng tụ ra này hai ngôi sao.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trong cơ thể bây giờ chủ đạo là bất diệt âm dương trải qua, để hắn có chí âm cùng chí dương lực lượng, điều này làm cho Tiêu Vũ cải biến ý nghĩ, nhận sự giúp đỡ mặt trời cùng thái dương tinh lực lượng, khiến này hai ngôi sao ở trong người trước tiên thành hình, cùng trong cơ thể âm dương lực lượng kết hợp lại.

Vốn lần đầu ngưng tụ ngôi sao, cũng không có như vậy khó khăn, nhưng bởi vì Tiêu Vũ chọn này hai ngôi sao làm cất bước, này đây ở qua này mấy ngày sau, này hai ngôi sao vẫn là không có ở trong cơ thể hắn chính thức thành hình.

Có điều, dù vậy, hai ngôi sao bên trong mặt trời cùng thái âm lực, lại làm cho nhục thể của hắn có thay đổi thật lớn, thân thể phát sáng, thoạt nhìn tràn ngập thần thánh, tựa hồ mỗi một tấc máu thịt, đều chỉ dùng ngọc thạch tạo thành, sạch sẽ hoàn mỹ.

Tiêu Vũ thân thể, đến tận đây vừa so với trước kia cường hãn không ít,

Mặc dù còn không thể cùng binh khí so với, nhưng ở nhân tộc trong cùng thế hệ, đã không có người nào thân thể khả năng so với hắn.

Nói riêng về thân thể cường độ, hắn hôm nay sợ là đã đuổi sát Mặc Vũ cùng Huyết Lân này hai con Tiểu Thú.

“Đáng tiếc, theo bây giờ cái tốc độ này đến xem, phải đem mặt trời Thái Âm hai sao ngưng tụ thành hình, tối thiểu còn cần mấy ngày, đến lúc đó hai sao cùng âm dương lực lượng kết hợp lại, khẳng định còn có thể làm cho nhục thể của ta mạnh hơn mấy lần!”

Tiêu Vũ thoáng cảm thấy có chút tiếc nuối, âm dương kết hợp lại, bao hàm vạn vật, khả năng đưa hắn thân thể bên trong các loại cơ năng điều hòa đến hoàn mỹ nhất mức độ, khiến nhục thể của hắn một lần nữa tăng cường.

Có điều tựa hồ cái này còn phải một chút thời gian, mà tính toán một chút, Long Tuyền Tông người hẳn là sẽ không cho hắn thời gian lâu như vậy.

“Tiểu tử ngươi quả nhiên phi phàm, ta nghe nói tu vi của ngươi bị phế, nhưng mà xem ra ngươi còn là khôi phục, Thiên Diễn Điện chủ làm ra đều được lãng phí.”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ đình chỉ tu luyện, bởi vì Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người đi tới trong lao.

Hai người này vẻ mặt có chút phức tạp, bọn họ rất muốn giúp

Tiêu Vũ, nhưng hai người đều không có biện pháp gì tốt, Long Tuyền Tông gây áp lực quá lớn, mặc dù là bọn họ, cũng căn bản vô lực cùng bực này tông môn đối kháng.

“Long Tuyền Tông người đã hạ lệnh, qua hai ngày ở Vũ Viện ở trong đưa ngươi chém giết, ngươi lại vẫn khả năng an tâm tu luyện.”

Hai người tiến vào trong lao, ngồi ở Tiêu Vũ đối diện, đối với Tiêu Vũ thong dong cùng trấn định, chính là hai người bọn họ được xưng là không sợ trời không sợ đất biến thái, cũng là cảm động khâm phục.

Theo bọn họ trong miệng, Tiêu Vũ biết được Long Tuyền Tông hai ngày này làm các loại, ngày đó mặc dù cảm nhận được rõ ràng chấn động, nhưng hắn lại không phải biết ngoại giới đã xảy ra chuyện gì.

Nghe tới Lam Thiên Ngữ ra tay, hung hăng đánh lui Long Tuyền Tông tên kia cẩm y nam tử, Tiêu Vũ cũng là cảm thấy giật mình, mặc dù biết Lam Thiên Ngữ tu vi mạnh mẽ, nhưng cũng thật không ngờ gượng đến mức độ này, càng mấy ngày liền tông đều không phải là đối thủ của nàng.

Điều này cũng làm cho sự an lòng của nàng không ít, ít nhất chứng minh rồi đem Lâm Vũ Nhu giao cho Lam Thiên Ngữ cũng không sai.

Phong Vũ Mạc Ly hai người tiến lại, cùng Tiêu Vũ nói rất nhiều, hai người đối với hắn đều hổ thẹn trong lòng, cho rằng tất cả những thứ này bọn họ có phần trách nhiệm, nhưng đến bây giờ lại không giúp được Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ minh bạch bọn họ ý tứ, này tới thăm, tựa hồ cũng là trở thành tới gặp hắn một lần cuối.

Đối với cái này hắn không hề nói gì, hai người này đã giúp qua hắn không ít, ở vào thời điểm này còn có thể đã đến thăm viếng, nói thật nha hắn đã rất cảm kích, không trách hai người này cái gì.

Phong Vũ Mạc Ly lưu lại cùng với hắn hồi lâu, cuối cùng hướng về hắn bảo đảm, hai người bọn họ dù cho liều mạng, cũng sẽ thay Tiêu Vũ chăm sóc tốt Lâm Vũ Nhu, lúc này mới rời đi.

Tiêu Vũ lại là không có nhiều lời, hắn chưa bao giờ cho rằng Long Tuyền Tông có năng lực giết chết chính mình, chỉ là tất cả không thể nào giải thích, chỉ có thể mặc cho Phong Vũ Mạc Ly đã đi.

Hai người kia sau khi rời khỏi, trước sau lại có người tiến lại, Phương Minh Hạc tới chỗ này, với Tiêu Vũ áy náy biểu đạt chính mình bất lực, sau đó là viện chủ Dương Thừa Phong tự mình tiến lại, cũng là thần sắc phức tạp cùng Tiêu Vũ nói rất nhiều.

“Thân ta là viện chủ, Vũ Viện tồn vong đối với ta mà tới nói là vị thứ nhất, hy vọng ngươi khả năng minh bạch, đưa ngươi giao cho Long Tuyền Tông, ta cũng vậy bất đắc dĩ.” Dương Thừa Phong đối với giao ra Tiêu Vũ, thoạt nhìn vẫn là có chứa vài phần xấu hổ.

Dù sao cũng là Vũ Viện viện chủ, loại này giao ra trong viện đệ tử, bảo đảm Vũ Viện an toàn sự tình, theo một khác trong trình độ tới nói, cũng là đại diện hắn người viện chủ này vô năng.

“Ta đã rõ.” Tiêu Vũ gật đầu, không có nhiều lời.

Dương Thừa Phong cuối cùng biểu thị, ngày sau Lâm Vũ Nhu vẫn như cũ có thể sinh sống ở Vũ Viện bên trong, hắn sẽ chiếu cố tốt Lâm Vũ Nhu an toàn, xem như đối với Tiêu Vũ biểu đạt một điểm áy náy.

Những người này rời đi sau khi, &# 85 Tiêu Vũ tựa như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, nhắm hai mắt lại tiếp tục tu luyện.

Tựa hồ thoạt nhìn, tất cả mọi người đều cho là hắn lần này hẳn phải chết, không ai có thể cứu được, thế nhưng chính hắn, tất là như không để ý chút nào.

Ba ngày thời gian, đi qua rất nhanh, một ngày kia Thiên Thanh Vũ Viện đối ngoại mở rộng ra, bất luận người nào đều có thể vào, vương thành các tộc cơ hồ đều đến rồi, tụ tập ở Vũ Viện ở trong đạo trường bên trên.

Phóng tầm mắt nhìn, Thiên Thanh Vũ Viện ở trong lít nha lít nhít đều là đầu người, tất cả mọi người muốn biết, Long Tuyền Tông cuối cùng sẽ xử trí như vậy Tiêu Vũ.

Làm các tộc mọi người đã đi tới, tên kia cẩm y nam tử hiện thân, đối với Thiên Thanh Vũ Viện lạnh lùng mở miệng, phân phó nói: “Đem cái kia Tiêu Vũ mang ra chịu chết đi!”

Nhất thời, Thiên Thanh Vũ Viện ở trong phái người, đi mang Tiêu Vũ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Xin lỗi, chương mới chậm, mặc dù phía trước đã nói thời gian đổi mới, có điều có lúc vẫn sẽ bởi vì sự tình trì hoãn, nhưng xin mọi người yên tâm, nếu như cùng ngày chương mới không dứt, ta sẽ sớm thông báo, bây giờ mặc dù thời gian hơi trễ, nhưng vẫn như cũ lại có canh năm, chính là con ngựa đến nửa đêm ta cũng nhận, mặt khác cảm tạ mọi người hoa tươi cùng khen thưởng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 262: Thoát Ly Vũ Viện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Leng keng……”

Minh Nguyệt Hiên bên trong, Lam Thiên Ngữ giống như ngày xưa bình thường, ở nơi đó đánh đàn, nhưng mà, một ngày kia nàng tiếng đàn lại là không giống bình thường như vậy hờ hững du dương, đàn bên trong phức tạp, để lộ ra tâm tư của nàng hoàn toàn không bình tĩnh.

Hôm nay chính là Long Tuyền Tông sẽ đối Tiêu Vũ hạ thủ cuộc sống, một mặt này nàng mỗi ngày biểu diễn trường đàn, tựa hồ cũng không hề bị nàng khống chế, tuy là quen thuộc khúc đàn, nhưng bắn ra ngoài ý tứ, lại là cùng với bình thường hoàn toàn khác biệt.

“Chính là hôm nay gì?”

Một gian khác cổ viện, khuôn mặt bình thường, lại khí chất siêu nhiên, giống như sáp nhập vào trong tự nhiên Tần Ngọc Tụ ngồi xếp bằng ở chỗ kia, lúc này mở hai mắt ra, trong con ngươi cũng có chứa vài phần phức tạp.

“Đáng chết, trong vương thành mấy cái kia gia tộc, Bản Long sau đó tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ!” Huyết Lân tức giận đôi đỏ chót.

Từ lúc lúc trước Tiêu Vũ bị giam giữ thời điểm, nó thì đã liều lĩnh, muốn trở lại Lạc Phong Sơn Mạch tìm Xích Lân vương hỗ trợ, nhưng mà mới ra vương thành, liền nhận lấy đánh lén, trong vương thành mấy cái gia tộc tựa hồ là đối với nó ôm ấp ý niệm gì, nó ở Vũ Viện ở trong coi như vô sự, có thể vừa ra vương thành, thì sẽ đã bị đuổi giết, để nó căn bản là không có cách rời đi.

Ngoại trừ mấy người bọn họ ở ngoài, ban đầu ở Thánh cảnh từng có gặp nhau người, ngày hôm đó cũng lục tục tiến lại, xuất hiện ở Thiên Thanh Vũ Viện trên quảng trường.

Nhìn cái kia tòa đài cao, mặc dù Tiêu Vũ còn chưa được đưa tới, nhưng Lăng Đế lại phảng phất đã nhìn thấy thân ảnh của hắn, tự lẩm bẩm: “Đáng tiếc, không thể cùng ngươi tái chiến một hồi, ta tâm nguyện!”

Một hướng khác, Mộc Hàn Yên mặt như sương lạnh, cùng Mộc gia người đứng chung một chỗ, đã ở nhìn về nơi xa đài cao, không nói lời nào.

Vũ Viện phương hướng, Phong Vũ Mạc Ly thần sắc phức tạp, cũng đang chờ đợi, mấy vị kia 6 điện đứng đầu, tất là mỗi người vẻ mặt lạnh như băng, tựa hồ Tiêu Vũ không phải trong viện đệ tử, mà là cái đáng chết người.

Tại mọi người chờ bên trong, Tiêu Vũ rốt cục được đưa tới.

Mặc dù Vũ Viện người trong đều cho là hắn tu vi bị phế, lúc này trên người hắn vẫn bị hơn nữa hiểu rõ xiềng xích, khi hắn đi lại thời gian, cái kia xiềng xích kéo trên mặt đất, ngơ ngác vang vọng.

Thời điểm này, tất cả mọi người yên tĩnh, lớn như vậy đạo trường ở trong, phảng phất cũng chỉ còn sót lại Tiêu Vũ trên người này xiềng xích phát ra âm thanh.

Ngày xưa bị dùng để truyền đạo đạo đài, bây giờ thành Tiêu

Vũ thị chúng bộ, hắn được đưa tới trên đài, có xiềng xích giam với trên đài một cái cao to cột đá bên trên, giống như một dưới bậc tù.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?”

Cẩm y nam tử chân đạp mâm ngọc,

Bay đến Tiêu Vũ phía trước, nhìn từ trên cao xuống mà thấy hắn, dùng một loại cực kỳ lạnh như băng ngữ khí mở miệng, trong con ngươi ẩn hàm sát ý.

Tiêu Vũ không có mở miệng, mà là nhìn về phía nam tử này dưới chân mâm ngọc.

Cái này ngọc bàn chính là ngày đó Cơ Dạ Bạch trước người gì đó, cái này thuộc về tứ phẩm binh khí, dĩ nhiên nhận chủ, dù cho Tiêu Vũ lúc trước giết Cơ Dạ Bạch, cũng không chiếm được vật ấy, nó sẽ tự chủ bay trở về chủ nhân bên người.

Nhìn dáng dấp, nam tử này mới là mâm ngọc chủ nhân, ngày đó Cơ Dạ Bạch chết rồi, mâm ngọc liền từ Thánh cảnh bên trong bay ra, về tới này bên người nam tử.

Tiêu Vũ đánh giá tên nam tử này, bởi vì ngày đó xuất hiện Thiên Tông hóa thân khuôn mặt mơ hồ, cho nên hắn lúc này cũng không xác định người trước mắt có phải là cái gọi là Long Tuyền Tông tông chủ.

“Làm càn, nhìn thấy Long Tuyền Tông đại nhân, ngươi tội này tử còn dám vô lễ như thế!”

Gặp Tiêu Vũ không đáp, Thiên Thanh Vũ Viện bên này bay tới một người, cầm trong tay 1 cây trường tiên, ác liệt quất vào Tiêu Vũ trên người.

“Bốp” một tiếng, Tiêu Vũ trên mặt xuất hiện một đạo vết máu, người này xuống tay rất có chừng mực, không có khiến Tiêu Vũ bị thương quá nặng, liền lại dùng tới ám lực, làm cho Tiêu Vũ vết thương trên mặt truyền đến một trận nóng bỏng cảm giác đau.

“Thất trưởng lão, ngươi làm gì?”

Phong Vũ Mạc Ly biến sắc, thần tốc bay tới, ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

Người xuất thủ chính là ngày đó hết sức chủ trương giao ra Tiêu Vũ Thất trưởng lão, hắn đột nhiên ra tay, tất cả mọi người chưa kịp phản ứng.

“Ta làm gì? Người này là ta Vũ Viện tội nhân, vừa dám đối với Long Tuyền Tông đại nhân bất kính, ta bất quá là làm nhỏ trừng trị thôi!” Thất trưởng lão lạnh lùng nói.

“Viện chủ chưa từng lên tiếng, ngươi thì như vậy nóng lòng ra tay, không khỏi cũng quá?”

Phong Vũ Mạc Ly hai người sắc mặt âm trầm, bọn họ há có thể không biết, cái này Thất trưởng lão nói rất êm tai, Trên thực tế cũng chính là muốn thông qua phương pháp này, để giảm bớt Long Tuyền Tông đối với Thiên Thanh Vũ Viện lửa giận thôi.

Nhưng trước mắt, không chỉ Vũ Viện đệ tử, vương thành chủng tộc cũng đều ở đây, hắn cách làm như vậy, mặc dù khả năng giảm bớt Long Tuyền Tông đối với Vũ Viện lửa giận, nhưng là ngay trước mặt mọi người nhục nhã Tiêu Vũ!

“Phong Vũ Mạc Ly, hai người các ngươi lui ra!” Dương Thừa Phong đầy mặt phức tạp, cuối cùng mới mở miệng như thế.

Hắn vốn cũng không hy vọng Thất trưởng lão như vậy bôi nhọ nhau Tiêu Vũ, nhưng trước mắt như là đã làm, huống hồ phương pháp này quả thật có thể giảm bớt một vài Long Tuyền Tông lửa giận, cho nên hắn lựa chọn để Phong Vũ Mạc Ly lui ra, cũng là lựa chọn triệt để từ bỏ Tiêu Vũ.

“Cái gì!”

Phong Vũ Mạc Ly biến sắc, xem ra Dương Thừa Phong là triệt để phải đem Tiêu Vũ xem là vứt đi, hai người sắc mặt khó coi, Phong Vũ lạnh lùng nói: “Được lắm Vũ Viện, càng dùng loại này nhục nhã chính mình Vũ Viện đệ tử phương thức lấy lòng người khác, dạng này Vũ Viện, không để lại cũng được, từ hôm nay trở đi, ta lui ra Vũ Viện, cùng Vũ Viện lại không dây dưa rễ má!”

“Hắc, cũng tha thứ ta Mạc Ly không phụng bồi!” Mạc Ly cũng ngay sau đó mở miệng, hai người bọn họ là thật phát ra giận.

“Hai người các ngươi, còn muốn bội phản Vũ Viện gì? Các ngươi cũng biết các ngươi đang nói cái gì?” Dương Thừa Phong biến sắc.

Phong Vũ Mạc Ly hai người nhưng Vũ Viện ở trong hiếm thấy sức chiến đấu, mặc dù có lúc làm việc sẽ có chút quá nóng, nhưng ở Vũ Viện ở trong, có không người nào có thể thay thế địa vị, nếu là bọn họ thoát ly Vũ Viện, đối với Vũ Viện sẽ là tổn thất to lớn.

Cái khác tông sư cũng là biến sắc, không ngờ rằng hai người kia càng bởi vì một Tiêu Vũ, làm đến mức độ như thế.

“Như thế vô tình Vũ Viện, không để lại cũng được!” Phong Vũ thập phần dứt khoát nói.

“Nói thật hay, U &# 8 nhiều năm qua ta và ngươi luôn có các loại tranh luận, nhưng lần này ta lại đối với ngươi nói vợ chồng tán thành!” Mạc Ly cười to, trong tiếng cười mang theo nói không nên lời hào hiệp.

Dương Thừa Phong sắc mặt hơi trắng bệch, nếu như hai người này thật thoát ly Vũ Viện, hắn người viện chủ này có trách nhiệm rất lớn, dù sao cũng là hắn rơi xuống mệnh lệnh như vậy, mới sẽ làm hai người này đối với Vũ Viện buồn lòng.

“Từ bọn họ đi thôi!” Thất trưởng lão mở miệng, lạnh nói: “Hai người các ngươi ở Vũ Viện từ trước đến giờ tự xưng là thân phận siêu phàm, làm theo ý mình, các ngươi rời đi đối với Vũ Viện không hẳn không là một chuyện tốt!”

Nói cũng đã nói đến phân thượng này, Phong Vũ Mạc Ly hai người cũng sẽ không lưu lại, hai người cùng nhau rời đi.

Tiêu Vũ đem tất cả đặt ở trong mắt, trên mặt vết thương rỉ ra máu tươi, hắn đưa ánh mắt chăm chú vào Thất trưởng lão trên người, nói: “Hắc, đầu tiên là phế ta tu vi Thiên Diễn Điện chủ, sau vừa là nhục ta Thất trưởng lão, rất tốt! Hai người các ngươi, ta nhớ kỹ!”

Hắn ở lúc nói chuyện, trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết điên cuồng vận chuyển, ngưng tụ Thái Âm mặt trời hai sao.

Lúc này chính là này hai sao ngưng tụ đến thời điểm mấu chốt, không thể dễ dàng vận dụng thần lực, bằng không mà nói, bằng này mấy cái xiềng xích, căn bản là không khóa lại được hắn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 263: Hành Hạ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Hừ, quả nhiên có vài phần sự can đảm, chỉ tiếc, ngươi giết ta Long Tuyền Tông đệ tử, thì nhất định ngươi hôm nay không cách nào còn sống rời đi!"

Cẩm y nam tử đối với phát sinh tất cả làm như không thấy, sau đó nhìn về phía Thất trưởng lão, tiến lên vỗ vỗ Thất trưởng lão bả vai, nói: "Trong tay ngươi này cây trường tiên không sai, là bao nhiêu phẩm binh khí?"

"Bẩm tiền bối, đây chỉ là món bên trong nhị phẩm binh khí, không đáng nhắc tới." Thất trưởng lão cung cung kính kính, cầm trong tay trường tiên giao ra.

Cẩm y nam tử tiếp nhận này cây trường tiên, cầm trong tay tinh tế đoan trang, sau đó đột nhiên vừa kéo, tầng tầng 1 quất ở Tiêu Vũ trên người.

Khuynh khắc gian, Tiêu Vũ áo quần rách nát, trước ngực lộ ra một đạo vết máu, cẩm y nam tử rõ ràng nắm chắc đúng mực, không có thương tổn tính mạng hắn, nhưng dù cho như thế, Tiêu Vũ trên người vết máu cũng là cực sâu, dĩ nhiên có thể gặp được bạch cốt, không dứt ra bên ngoài rướm máu.

"Tiền bối, roi này mặc dù chỉ là nhị phẩm binh khí, nhưng luyện thành thời gian, đã dùng ngũ độc nước ngâm, mặc dù uy lực không tính mạnh mẽ, nhưng vết thương lại đau nhức vô cùng, như là hàng vạn con kiến từng bước xâm chiếm.” Thất trưởng lão ở bên cạnh có chút ít lấy lòng đối với cẩm y nam tử mở miệng, như là tranh công giống nhau.

“5 độc thủy? Ha ha, không sai, roi này mặc dù không phải là cái gì sát khí, nhưng bực này công hiệu ngược lại không tệ.” Cẩm y nam tử lộ ra khuôn mặt tươi cười, một lần nữa vung roi, Tiêu Vũ trên người lập tức vừa xuất hiện một đạo vết máu.

Tiêu Vũ vết thương trên người liền như là bị hàng vạn con kiến cắn xé, thống khổ không chịu nổi, nhưng mà hắn lại lông mày cũng không hề nhíu một lần, dùng mạnh mẽ tông sư ý niệm đang chống đỡ, càng chưa từng hừ qua một tiếng.

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm cẩm y nam tử, nói: “Long Tuyền Tông? Cái nhục ngày hôm nay, ta nhớ rồi, ngày sau sẽ làm báo lại!”

“Hả? Phải không?” Cẩm y nam tử lại xua một roi, không hề để ý, nói: “Chỉ tiếc, ngươi không sống hơn hôm nay!”

Hắn trong khi nói chuyện, không dứt vung roi, Tiêu Vũ trên người rất nhanh sẽ đầm đìa máu tươi, chỉ là trong quá trình này hắn thủy chung không kêu một tiếng, yên lặng vận động bá thể ngôi sao quyết, ở trong người ngưng tụ Thái Âm mặt trời hai sao!

“Ngươi còn rất có cốt khí!” Cẩm y nam tử dĩ nhiên ra mấy chục roi, nhưng Tiêu Vũ lại là liền mày cũng không nhăn một chút, để hắn lộ ra cười lạnh, “ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể có cốt khí đến khi nào!”

Nói xong lời này, hắn xoay người, đối với hướng về phần đông Vũ Viện cùng vương thành thế gia, nói: “Bản tọa đã nói, các ngươi ai cùng cái này Tiêu Vũ có cừu oán, bản tọa đều có thể cho các ngươi cơ hội báo thù, hiện nay người này liền ở ngay đây, bản tọa đem này cây trường tiên vay mượn cho các ngươi, các ngươi có gì thù hận, đều đều có thể phát tiết!”

Trong đám người, mỗi người sắc mặt phát lạnh.

Này cẩm y nam tử rõ ràng là muốn hành hạ Tiêu Vũ,

Làm cho tất cả mọi người đồng thời hành hạ Tiêu Vũ, hắn làm như vậy, không chỉ là đúng Tiêu Vũ thịt trên người hành hạ, càng là đối với Tiêu Vũ một loại trần trụi sỉ nhục!

Làm cho tất cả mọi người đối với có thể đối với Tiêu Vũ ra tay, cũng là đồng nghĩa với Tiêu Vũ người người có thể lừa gạt, hắn đây là cố ý làm tiện Tiêu Vũ!

“Làm sao, không người tiến lên gì? Các ngươi bây giờ nếu không phải báo thù, cái này Tiêu Vũ cũng không nhất định có thể sống đã bao lâu!” Nhìn thấy không người đáp lại, cẩm y nam tử cầm trong tay trường tiên ném xuống đất, hướng đi bên cạnh.

Không có sai, hắn chính là muốn nhục nhã Tiêu Vũ, đồng thời cũng là vì Long Tuyền Tông lập uy, hắn muốn mượn Tiêu Vũ, để vương thành tất cả mọi người biết, trêu chọc đến Long Tuyền Tông, sẽ là như thế nào một kết cục.

Có điều lời tuy như thế, ai cũng 捪 ở không rõ này cẩm y nam tử vui giận, bởi vậy nhất thời vô thượng tiến lên.

Chỉ có điều, mọi người đều dùng một loại đồng tình ánh mắt nhìn về phía trên sân Tiêu Vũ, bất kể như thế nào, phỏng chừng Tiêu Vũ hôm nay sắp sửa bị hành hạ đến chết, đây cơ hồ đã là không cải biến được kết cục.

“Ha ha, đã không người ra tay, vậy liền để cho ta tới dẫn đầu a!”

Cái thứ nhất đi ra người, đúng là Thiên Thanh Vũ Viện bên này, Thiên Diễn Điện chủ một bên tiến lên, vừa nói: “Người này giết đệ tử ta, mặc dù xuất thân Vũ Viện, nhưng cũng cùng ta có không thể hóa giải mối thù.”

“Hả? Đã như vậy, ngươi liền đi a, xuống tay muốn có chừng mực, đừng để hắn chết đến nhanh như vậy!” Cẩm y nam tử gật gù, khen ngợi nhìn thoáng qua Thiên Diễn Điện chủ.

“Vâng!” Thiên Diễn Điện chủ rất chịu khích lệ, trước đây bởi vì hắn phế bỏ Tiêu Vũ tu vi, căm phẫn đến tên nam tử này giận dữ, lúc này cái thứ nhất đứng ra, cũng có lấy lòng ý tứ.

Một bên Dương Thừa Phong mặc dù đối với tình cảnh này có chút không đành lòng, nhưng Thiên Diễn Điện chủ làm như vậy, cũng có thể giảm bớt một vài Long Tuyền Tông đối với Vũ Viện lửa giận, bởi vậy hắn do dự qua đi, cũng vẫn chưa ngăn cản.

“Bốp!”

Thiên Diễn Điện chủ dĩ nhiên tiến lên, đối với Tiêu Vũ vung roi, Tiêu Vũ trên người da tróc thịt bong, nhiều địa phương đều lộ ra xương trắng.

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiên Diễn Điện chủ, nói: “Ngươi phế ta tu vi, lại như thế nhục ta, việc này sớm muộn ta sẽ cùng ngươi thanh toán!”

“Chờ ngươi có thể sống sót rồi nói sau!” Thiên Diễn Điện chủ xem thường, tiếp tục vung roi.

Hắn thân là tông sư, nếu như muốn giết Tiêu Vũ rất đơn giản, lúc này đến roi khống chế xong sức mạnh, mỗi một roi đều có thể cho Tiêu Vũ mang đến to lớn thống khổ, nhưng cũng sẽ không đả thương tính mạng hắn!

Liên tục mấy chục roi sau, Tiêu Vũ dĩ nhiên đã biến thành một người toàn máu, lại vẫn không có cổ họng hơn phân nửa tiếng.

“Được rồi!” Cẩm y nam tử phất tay, nói: “Cho người khác một vài cơ hội, chớ đem hắn hành hạ chết rồi, như vậy chẳng phải không thú vị?”

“Không sao!” Vào lúc này, một vị khác điện chủ đứng dậy, lại là đánh với dược đạo Luân Hồi Điện chủ.

Hắn lấy ra 1 viên đan dược, nói: “Nơi này có một viên trở về nguyên đan, đan liền tam phẩm, ăn vào sau có thể bảo vệ hắn ba canh giờ bất tử, dù cho bị nặng hơn đau đớn, cũng có thể bảo trì ý thức thanh tỉnh.”

“Hả? Còn có bực này đan dược, để hắn ăn vào!” Cẩm y nam tử rất là hài lòng, lộ ra nụ cười.

“Vâng!” Luân Hồi Điện chủ tiến lên, dùng thủ pháp đánh ra Tiêu Vũ trên người huyệt vị, để Tiêu Vũ há mồm, ăn vào viên thuốc này.

Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết đang tu luyện tới chỗ mấu chốt, không cách nào bỏ dở, cũng không có thể vận dụng tu vi, vô lực phản kháng, uống viên thuốc này.

Lẽ ra ở này Thiên Tông nhân vật trước mặt, hắn không thể ở ngay trước mặt bọn họ tu luyện mà không bị phát hiện, nhưng trong cơ thể hắn có vết máu, có thể che giấu trên người hết thảy khí tức, dẫn đến người ở tại tràng đều vẫn cho là hắn tu vi đã phế.

“Viện chủ, U &# 8 như thế thật được không?”

Trong đám người, Phương Minh Hạc trong mắt không đành lòng, Vũ Viện bên trong những điện chủ này càng trước sau để lấy lòng Long Tuyền Tông mà hành hạ Tiêu Vũ, cỡ này hành vi thật sự là làm người sợ run.

“Không có cái gì tốt hay không tốt, đây là Tiêu Vũ chính mình trêu ra họa, làm bảo đảm Vũ Viện, chỉ có như thế!” Dương Thừa

Phong đem bắt đầu lo lắng, việc đã đến nước này hắn đã triệt để từ bỏ Tiêu Vũ, không muốn có điều do dự.

“Ai da!” Phương Minh Hạc chỉ có thể tầng tầng thở dài.

“Còn có người muốn tiến lên?” Cẩm y nam tử một lần nữa nhìn phía mọi người, để Tiêu Vũ ăn vào viên thuốc đó, hắn không phải là lòng tốt, mà là sợ hãi Tiêu Vũ bị chết quá nhanh.

Bảo vệ Tiêu Vũ mạng, là vì tốt hơn hành hạ Tiêu Vũ.

“Người này giết bộ tộc ta bên trong hậu nhân, liền để ta tới lấy vài phần lợi tức!”

Rốt cục, vương thành thế gia bên kia có một vị tộc chủ đứng dậy, đi tới trên đài cao, nhặt lên trường tiên, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Đây là Kim gia đứng đầu, cũng là Kim Vô Ngọc cha kim đoạn thủy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 264: Có Nạn Cùng Chịu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi giết ta con trai, mặc dù không thể tự tay giết ngươi, nhưng ít nhất cũng phải từ trên người ngươi thu hồi một vài lợi tức!”

Vệ gia đứng đầu Vệ Trường Thiên cũng là tiến lên, nhặt lên trường tiên, đối với Tiêu Vũ không dứt chém ra.

“Ta Mộc gia con gái, cũng thiếu chút chết vào tay ngươi, ngươi còn giết ta Mộc gia một ngoại tộc thành viên, ta cũng không thể để ngươi dễ chịu!”

Vệ gia sau khi, là Mộc gia đứng đầu gội đầu có nhiều hiện thân, đây là Mộc Hàn Yên cha.

Thân là cấp độ tông sư nhân vật, bọn họ vốn đều không nên đối với một không cách nào phản kháng hậu bối ra tay, nhưng Kim gia cùng Vệ gia kiệt xuất nhất hậu nhân đều chết ở Tiêu Vũ trong tay, này làm cho bọn họ đối với Tiêu Vũ tràn ngập sự thù hận.

Mà Tiêu Vũ là Long Tuyền Tông chỉ tên muốn người, chuyện báo thù căn bản không tới phiên bọn họ, chỉ có thể như thế hành hạ Tiêu Vũ, để giải mối hận trong lòng.

Còn Mộc gia, Mộc Hàn Yên cũng từng thiếu chút nữa chết ở Tiêu Vũ trên tay, vào Mộc gia Vương Đằng càng bị Tiêu Vũ giết chết, cũng không nguyện ý để Tiêu Vũ dễ chịu.

"Các ngươi mấy cái kia hậu nhân, đều là đáng chết hạng người, có phải cũng chỉ có thể bọn họ giết ta, không thể ta dạng bọn họ, thực sự là chuyện cười!" Tiêu Vũ đối với mấy người này cười lạnh.

Bất kể là Kim Vô Ngọc còn là Vệ Lăng Phong, mấy cái này sẽ chết ở trên tay hắn, truy cứu tới cũng là bởi vì mấy người này muốn động thủ giết hắn, có phải hắn ra tay đem những người này đánh giết chính là không nên? Chuyện này quả thật chuyện cười!

Bất quá hắn cũng biết, tu luyện thế giới chính là như vậy tàn khốc, không có ai đúng ai sai, ai thực lực mạnh ai là đúng!

"Ai da, đường đường ma vương, không nghĩ tới cũng rơi vào việc này kết cục, không phải không thừa nhận ngươi rất mạnh, chỉ tiếc, ngươi mũi nhọn quá lộ, diệt vong là tất nhiên việc!"

Trong đám người, Mộc Hàn Yên đem tất cả nhìn ở trong mắt, đối với Tiêu Vũ, nàng không có đồng tình, chỉ là cũng sinh ra vài phần than thở.

Vô địch trẻ tuổi thì lại làm sao? Ở Thánh cảnh bên trong giết hết tứ phương thì lại làm sao? Nói cho cùng Tiêu Vũ chỉ là một giới hậu bối, chọc tới Long Tuyền Tông dạng này bá chủ, cũng chỉ có diệt vong một kết cục.

"Ta mặc dù muốn giết ngươi, nhưng cũng phải thừa nhận ngươi là một nhân vật, chỉ tiếc đã không có cơ hội để cho ta tự tay giết ngươi!" Lăng Đế đứng ở một hướng khác, trên mặt cũng lộ ra mấy phần kinh dị, lòng có cảm xúc.

Mấy gia tộc lớn đứng đầu trước sau ra tay sau, vốn tưởng rằng không người tiến lên nữa, kết quả vương thành các tộc, thậm chí Vũ Viện bên này rồi lại liên tục có người xuất hiện, tiến lên hành hạ Tiêu Vũ.

Những người này dù là cùng Tiêu Vũ không kẻ thù, lúc này cũng muốn mượn cơ hội này, lấy lòng Long Tuyền Tông, để cái mục đích này, dù cho cùng Tiêu Vũ không cừu không oán, bọn họ cũng nghĩa vô phản cố tiến lên,

Chỉ vì có thể cho Long Tuyền Tông lưu một ấn tượng.

“Tiêu Vũ!”

“Huynh đệ!”

Trong đám người đột nhiên truyền đến vài tiếng hò hét, hai bóng người vội vàng chạy tới, đẩy ra tầng tầng bóng người, liều lĩnh vọt tới trên đài cao.

“Các ngươi bọn này súc sanh, tại sao muốn đối xử như thế Tiêu Vũ!”

“Buông huynh đệ, các ngươi có cái gì mặc dù hướng về phía ta đến, đem huynh đệ ta thả!”

Hai người kia mang trên mặt nước mắt, như là điên như điên, vọt tới trên đài, chắn Tiêu Vũ trước người.

Lúc này Tiêu Vũ, trải qua vô tận hành hạ, sớm biến thành một người toàn máu, dưới thân mặt đều bị máu tươi của hắn nhiễm đỏ.

“Các ngươi tới làm gì?” Tiêu Vũ suy yếu mở miệng, người tới đúng là Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hai người.

Ba người bọn họ cùng từ Cự Thạch Thành mà đến, ở Vũ Viện trong cùng thế hệ có thể nói nhận thức lâu nhất, cũng cảm tình sâu nhất, chỉ là theo Tiêu Vũ thăng vào Đằng Long khu vực, giữa lẫn nhau gặp nhau dần dần ít đi.

“Huynh đệ, xin lỗi, ta đã tới chậm!” Diệp Văn Hiên rầm quỳ gối Tiêu Vũ trước người, tấm này bình thường tổng mang theo cười bỉ ổi mặt lúc này sớm che kín nước mắt.

Hắn và Tần Vũ Huyên hai người sâu sắc tự trách, mặc dù đã sớm biết Tiêu Vũ sự tình, nhưng cũng bị mỗi loại sư phụ cho giam, bởi vì biết bọn hắn quan hệ, sợ bọn họ sẽ làm ra không thể cứu vãn sự tình, cho tới bây giờ mới trốn thoát.

“Ta không sao, các ngươi mau mau rời đi, nơi đây không phải các ngươi tới!” Tiêu Vũ mặc dù trong lòng cảm động, hai người này càng ở vào thời điểm này còn dám ra mặt, chỉ là điều này cũng làm cho hắn có chút nóng nảy, hắn không muốn bất luận người nào bởi vì hắn bị liên lụy!

“Huynh đệ, ta người này không có ưu điểm khác, nhưng cùng nhau đi tới ngươi đã đã giúp ta quá nhiều lần, này ta đều ghi tạc trong lòng, ta biết huynh đệ ngươi thực lực mạnh mẽ, ta bình thường cũng không giúp được ngươi cái gì, có thể thời điểm như thế này ta nếu không phải đến, ta còn là người sao?”

Diệp Văn Hiên lau một cái nước mắt, nói: “Không chính là muốn đánh gì? Quá mức ta thay thế ngươi khiêng là được, ngược lại ta đây một thân thịt, cũng không sợ đánh!”

“Không sai, Tiêu Vũ, không can thiệp tới ngươi đã xảy ra chuyện gì, hai chúng ta đều giúp ngươi chia sẻ, lớn hơn nữa trừng phạt, chúng ta cùng ngươi đồng thời mang!” Tần Vũ Huyên cũng là vẻ mặt kiên quyết.

Tiêu Vũ trong lòng, cũng không biết là tư vị gì, hai người kia rất rõ ràng không biết là cái gọi là Long Tuyền Tông là khủng bố bao nhiêu, còn chỉ coi đối phương chỉ là hành hạ một chút hắn thì xong việc, nhưng mà sự thật căn bản không phải như thế.

Bất quá bọn hắn mặc dù chưa hề đem trước mặt tình huống biết rõ, nhưng chút tình ý này, lại là chân chân thật thật.

“Các ngươi muốn thay hắn chịu phạt?” 1 đế cẩm y nam tử nở nụ cười, nói: “Cũng được, dám giết ta Long Tuyền Tông đệ tử, các ngươi đã cùng hắn cảm tình thâm hậu như thế, vậy liền cùng chịu phạt a.”

Bốp!

Bên cạnh một thế gia đứng đầu nhất thời huy động trong tay trường tiên, ác liệt đánh ở Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên trên người của hai người.

Này roi vốn là chuyên môn giày vò gì đó, mỗi một roi đều có thể làm cho người ta mang đến to lớn thống khổ, Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên không muốn Tiêu Vũ, có chí tôn ý niệm, một roi này đi xuống trên người của hai người da tróc thịt bong, và đồng thời phát ra kêu thảm thiết, ngã trên mặt đất thống khổ giãy dụa.

“Ta cảnh cáo ngươi, ngươi dám cử động nữa bọn họ một sợi tóc, ta bảo đảm, bất kể là Long Tuyền Tông hay là cái gì cổ tộc, ngày sau ta nhất định toàn bộ tiêu diệt!”

Dù cho như thế nào đi nữa bị hành hạ, Tiêu Vũ chính mình cũng có thể chịu đựng, chỉ có đối với bên cạnh hắn những người này ra tay, để hắn cảm nhận được trước đó chưa từng có phẫn nộ!

“Phải không?” Cẩm y nam tử cười lạnh, há sẽ để ý Tiêu Vũ uy hiếp? Một cái ánh mắt bên dưới, tên kia cầm roi nam tử lập tức thử lại vung roi.

“Dừng tay!”

Trong đám người, &# 85 thử lại truyền đến mấy cái âm thanh, Nhan Thu Thủy, Mặc Vũ, Huyết Lân một người 2 thú tiến lại.

“Chúng ta đều là Tiêu Vũ bằng hữu cùng huynh đệ, nếu như các ngươi nhất định phải như vậy hành hạ Tiêu Vũ nói, chúng ta cũng nguyện ý cùng Tiêu Vũ đồng thời chia sẻ!”

Mấy người này cũng vọt tới trên đài, bảo vệ Tiêu Vũ.

“Các ngươi……” dù cho Tiêu Vũ thân là chí tôn, tim rắn như thép, nhưng những người này càng ở đây chờ dưới tuyệt cảnh còn là đứng dậy, đồng dạng để nội tâm của hắn ác liệt run một cái.

“Chúng ta không nghĩ ra biện pháp tốt hơn, cứu không được ngươi, đây là chúng ta duy nhất có thể làm!” Nhan Thu Thủy nước mắt bên trong lộ vẻ cười, quay đầu lại nhìn Tiêu Vũ một chút.

“Nếu như ngươi chết rồi, Bản Long cũng sẽ không chết đâu, cho nên ngươi thì đừng hỏi Bản Long tại sao không trốn.” Huyết Lân tất là không hề quay đầu lại, nói chuyện càng đơn giản.

Tiêu Vũ nhìn phía dưới đài, chỉ thấy Tần Ngọc Tụ thần sắc phức tạp, như là lần trước đối với hắn như vậy không tiếng động mở miệng: “Ta khuyên qua bọn họ, nhưng không ngăn được.”

So với mấy người này, Tần Ngọc Tụ càng thêm lý trí, hơn nữa nàng ở Vũ Viện địa vị không bình thường, không thể dễ dàng lên đài, nếu không có thể sẽ vì Vũ Viện đưa tới Long Tuyền Tông lửa giận.

Chương 265: Nửa Vương Bám Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi đúng là có mấy người, cái người có tình nghĩa bên người!” Cẩm y nam tử cười lạnh, “cũng được, ta sẽ tác thành các ngươi!”

Hắn tự mình tiếp nhận trường tiên, đối với mấy người này huy động, mặc dù đây chỉ là nhị phẩm binh khí, nhưng hắn thân là tông sư nhân vật, chính là Huyết Lân cùng Mặc Vũ bực này thân thể, cũng không cách nào gánh vác, rất nhanh sẽ da tróc thịt bong, đầm đìa máu tươi.

Tiêu Vũ hai mắt đỏ chót, với hắn mà nói, hành hạ những người này, so với hành hạ hắn càng làm hắn hơn không thể chịu đựng được.

Vào đúng lúc này, trong cơ thể hắn bá thể ngôi sao quyết điên cuồng vận chuyển, Thái Âm mặt trời hai sao, dĩ nhiên là đi tới ngưng tụ thành hình thời khắc sống còn.

“Vèo!”

Vào lúc này, hai bóng người bay tới, nhanh chóng mà sắc bén, ở trong 1 nhân đại tay một quyển, đem Tiêu Vũ trước người mấy người toàn bộ cuốn lên, tên còn lại tất là đánh gãy Tiêu Vũ sau lưng cột đá, mang tới Tiêu Vũ, muốn chạy trốn.

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người đi mà quay lại, muốn đem mấy người cứu đi!

“Hừ! Muốn chết!” Cẩm y nam tử giận dữ, trong tay trường tiên vung lên, ở trong tay hắn sinh trưởng, roi tựa như như mọc ra mắt đuổi hướng về Phong Vũ Mạc Ly hai người, tốc độ cực nhanh.

“Bốp bốp” hai tiếng, hắn dù sao Thiên Tông nhân vật, Phong Vũ Mạc Ly hai người đồng thời hộc máu, từ đạo trên đài hạ xuống, trọng thương ngã xuống đất.

“Bốp!”

Thiên Thanh Vũ Viện bên này, một đám tông sư lập tức vọt tới, đem hai người bọn họ vây quanh.

“Các ngươi điên rồi, muốn Vũ Viện đưa tới diệt vong gì? Đưa bọn họ cho ta mang đi!” Dương Thừa Phong sắc mặt không dứt biến ảo, Phong Vũ Mạc Ly dám làm ra dạng này sự tình, muốn cứu Tiêu Vũ, nếu là Long Tuyền Tông bởi vậy đem lửa giận phát tiết đến Vũ Viện trên đầu, Vũ Viện tất nhiên không thể chịu đựng!

“Dám ở diện tiền bổn tọa cứu người, vậy cũng đừng nghĩ đi rồi!” Cẩm y nam tử lại là cười lạnh ra tay, bàn tay lớn như núi, như đập giun dế giống nhau đánh về Phong Vũ Mạc Ly hai người, này một bàn tay cũng đem Nhan Thu Thủy cùng Diệp Văn Hiên hai người trùm lên phía dưới.

Hắn là Thiên Tông nhân vật, lần này mang theo sát ý ra tay, không mang theo nửa điểm lưu tình, như thế bắn trúng, không chỉ Phong Vũ Mạc Ly hai người, bên cạnh bọn họ bao nhiêu người đều phải chết!

“Keng!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ liều lĩnh, bỏ dở tu luyện, vận chuyển Thần lực tránh ra trên người xiềng xích.

“Ầm!”

Hắn một quyền về phía trước nổ ra, cùng cẩm y nam tử chính diện chống đỡ,

Mặc dù chỉ có hóa khí cảnh 5 chuyển tu vi, nhưng cú đấm này mang theo chí cương chí dương thái dương lực, quyền oai vô cùng.

Ở trong ầm ầm nổ vang, Tiêu Vũ về phía sau bay ngược, trên người tràn đầy máu tươi, đối phương dù sao cũng là Thiên Tông nhân vật, hắn không thể nào là đối thủ, có điều ở khi lui về phía sau, hắn lấp lóe nát hư bước, hóa đến một bàn tay lớn, đem Phong Vũ Mạc Ly bọn người lộ ra bàn tay lớn kia ở ngoài.

“Ngươi bằng chừng ấy tuổi, lại có thực lực như vậy, chẳng trách có thể đánh giết đêm bạch!” Cẩm y nam tử không có truy kích, đối với Tiêu Vũ thực lực hơi có kinh ngạc, mặc dù không phải là đối thủ của hắn, nhưng ở trẻ tuổi bên trong, Tiêu Vũ thực lực đã là ít có người có thể đụng, Cơ Dạ Bạch chết ở trong tay của hắn, không tính oan uổng.

“Tu vi của hắn không phế? Chuyện gì thế này?”

Là khiếp sợ nhất, làm mấy Thiên Diễn Điện chủ, là hắn tự tay phế bỏ Tiêu Vũ tu vi, có thể giờ phút này Tiêu Vũ nơi nào như là tu vi bị phế dáng vẻ? Một thân thực lực ở trẻ tuổi ở trong, có thể nói kinh người, vừa mới một quyền kia uy thế liền hắn người tông sư này đều cảm giác một trận run sợ.

“Ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên ra tay với bọn họ!” Tiêu Vũ mặc dù máu me khắp người, nhưng cũng giống như một vị ma thần, ngạo nghễ đứng nguyên ở nơi đó.

“Phải không? Xem ra ngươi rất trọng tình nghĩa, có điều điều này cũng càng làm cho ta quyết định, bên cạnh ngươi mấy người kia, đều muốn cùng ngươi cùng chết!” Cẩm y nam tử không chút nào đem Tiêu Vũ chút thực lực kia để ở trong mắt.

Hắn không cần cùng Tiêu Vũ nói đạo lý gì, bởi vì hắn là Thiên Tông, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn chính là giun dế, thực lực của hắn chính là tất cả!

“Đã việc ngươi cần đến tận tuyệt như vậy, xem ra ta đã là không có lựa chọn!” Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, hắn sở dĩ kéo lâu như vậy không ra tay, ngoại trừ bởi vì bá thể ngôi sao quyết chưa thành, cũng bởi vì không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn lấy ra sau cùng lá bài tẩy.

Một khi lấy ra, cũng là đồng nghĩa với hắn muốn cùng Long Tuyền Tông triệt để là địch, ngày sau phải đối mặt Long Tuyền Tông mãi mãi không có đâu chỉ đuổi giết.

Chính hắn không sợ, nhưng bên cạnh hắn còn có Lâm Vũ Nhu, cho nên hắn không thể không có điều băn khoăn.

“Chẳng lẽ ngươi cho rằng, bằng ngươi chút thực lực này, có thể cùng Thiên Tông đối kháng?” Cẩm y nam tử xem thường nở nụ cười, coi như Tiêu Vũ thực lực mạnh đến đâu, cũng bất quá Thiên Thanh Vũ Viện bên trong một đệ tử, lấy cái gì cùng Thiên Tông chống lại?

“Giết ngươi vậy là đủ rồi!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói xong một câu nói này, sau đó tại nguyên chỗ, trực tiếp kêu gọi lên Vũ Lăng Vương!

Thân là vong linh, Vũ Linh vương có nửa vương thực lực, chỉ cần hắn không chủ động hiện ra, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, cũng không có ai có thể nhận thấy được hắn tồn tại.

Gần như chỉ ở trong chốc lát, Vũ Lăng Vương ở Tiêu Vũ bên cạnh xuất hiện, ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, cơ hồ không có người có thể cảm nhận được hắn.

“Bám thân cho ta!” Tiêu Vũ đối với Vũ Lăng Vương, chỉ là nói ra đơn giản như vậy bốn chữ.

Vũ Lăng Vương không do dự do dự, hóa thành một vệt sáng tiến vào Tiêu Vũ mi tâm. Hắn là vong linh, cũng là vong hồn, có thể dễ dàng nhập thân vào người khác bên trên, khống chế hắn người thân thể.

Nhưng rời đi Vũ Vương mộ, Tiêu Vũ đã thay thế Vũ Vương, thành hắn chủ nhân, bởi vậy hắn bám thân Tiêu Vũ sau khi, là do Tiêu Vũ làm chủ đạo, thế nhưng là để Tiêu Vũ trong nháy mắt có nửa vương thực lực!

Nếu là thay đổi người khác, dù cho tìm được này các vong linh bám thân, cũng không cách nào điều khiển loại sức mạnh này, nhưng Tiêu Vũ có chí tôn ý chí, khống chế điểm ấy sức mạnh không muốn nói dưới.

Hắn vung tay một cái, đánh ra một vệt thần quang, đầu tiên là nhận sự giúp đỡ ấn, kết hợp Vũ Lăng Vương mang tới nửa vương thực lực, đem Phong Vũ Mạc Ly đám người đau đớn chữa khỏi.

“Một hồi các ngươi mang tới bọn họ rời đi nơi đây, đến ngoài thành chờ ta.” Tiêu Vũ đối với hai người này xin nhờ, chỉ có đem những người này đưa đi, hắn có thể không có băn khoăn động thủ.

Phong Vũ Mạc Ly hai người gật đầu, theo Tiêu Vũ vừa mới ra tay, làm cho bọn họ cảm nhận được lực lượng kinh khủng, mặc dù không biết lực lượng này là đến từ nơi nào, nhưng bây giờ không phải là hỏi dò thời điểm.

“Tội lỗi tử, UU đọc sách www. Uu &# 107; an &# 115; hu. c &# 111; &# 109; ngươi xúc phạm Long Tuyền Tông, còn không qua đây quỳ xuống lãnh cái chết, dám phản kháng!”

Ở trong mắt những người khác, và không có ai biết lúc này

Tiêu Vũ đã bị nửa Vương cấp vong linh bám thân, Vũ Viện bên trong Thất trưởng lão chỉ lo Long Tuyền Tông sẽ vì vậy mà giận, lúc này tiến lên, quay Tiêu Vũ quát lạnh.

“Cút!”

Tiêu Vũ giơ tay, vung về phía trước một cái.

Hắn này một cái động tác đơn giản, lại là đã xảy ra làm người cực kỳ rung động một màn.

Thất trưởng lão bóng người như là đột nhiên bị cái gì vậy bắn trúng, trong miệng chảy như điên máu tươi, về phía sau bay ngược, bay ra trong quá trình nện ngã Vũ Viện không biết bao nhiêu kiến trúc, vung lên vô tận bụi mù.

Tất cả mọi người là hít một hơi lãnh khí, đặc biệt là Thiên Thanh Vũ Viện bên này người, Thất trưởng lão tốt xấu là trưởng lão cấp bậc nhân vật, tu vi sớm đạt được tông sư, càng bị Tiêu Vũ một hậu bối 1 tay áo tát bay!

Tiêu Vũ không có nửa điểm thương hại, vừa mới hành hạ hắn sử dụng roi chính là cái này Thất trưởng lão dâng ra, cũng khiến bên cạnh hắn những người kia mỗi người trọng thương, mặc dù có hắn chữa trị, nhưng cái này không có nghĩa là hắn thì tha thứ cái này Thất trưởng lão.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 266: Làm Phản Viện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong rung động, này tụ ở trên đạo trường người quan sát lập tức ngay đầu tiên lui về phía sau, bực này chiến đấu, người bình thường dù cho gần sát, đều có khả năng sẽ bị đề cập chết thảm.

Nói tiếng bên trên, lập tức đại loạn, vô số người hướng ra phía ngoài tuôn tới, còn sót lại này thực lực đạt được cảnh giới tông sư người còn ở tại chỗ.

“Tội lỗi tử, ngươi làm càn, dám đối với Vũ Viện trưởng lão ra tay!”

“Như ngươi bực này tặc tử, lúc trước cũng không nên thu ngươi vào Vũ Viện, nên trực tiếp chém giết!”

Thiên Thanh Vũ Viện phần đông tông sư, kể cả mấy vị điện chủ cùng những trưởng lão kia cấp bậc nhân vật, vào lúc này lập tức phi thân tiến lên, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa.

Mặc dù khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, nhưng này tất cả phát sinh quá nhanh, hơn nữa Tiêu Vũ có điều một giới hậu bối, bởi vậy bọn họ cũng không phải cỡ nào kiêng kỵ, huống hồ có nhiều như vậy tông sư ở đây, tự nhiên là sẽ không kiêng kỵ Tiêu Vũ tầm thường một đệ tử!

“Chém cái này tội lỗi tử!”

“Dám đối với trong viện trưởng lão ra tay, này là làm phản viện tên, không cần lưu tình, giết!”

Những tông sư này đồng thời ra tay rồi, bao nhiêu Đại điện chủ hơn nữa trưởng lão, trong cơ thể đồng thời hiện ra số lượng bất đồng thần ảnh, đồng loạt đến xuất lực, muốn đem Tiêu Vũ ngay đầu tiên xoá bỏ!

“Làm phản viện? Các ngươi Vũ Viện để tự bảo vệ mình, đem ta giao cho Long Tuyền Tông thì cũng thôi đi, còn như thế bôi nhọ nhau, bây giờ ngược lại trách ta làm phản viện?” Tiêu Vũ cười lạnh, không hề sợ hãi.

Đang bị Vũ Lăng Vương bám thân sau khi, hắn có nửa vương thực lực, dẫn động lên tinh thần lực tốc độ cũng sắp rồi gấp trăm lần, trong cơ thể vậy không có triệt để thành hình Thái Âm mặt trời hai sao, vào thời khắc này thần tốc thành hình, ngưng tụ thành hai viên chói mắt ngôi sao.

Thái dương tinh mát mắt như trời, ở vào trong đan điền của hắn, thái âm tinh lộ ra khí tức âm lãnh, ở mi tâm của hắn bên trong xoay quanh.

“Cũng được, này cái gọi là Vũ Viện, hôm nay ta liền phản bội, các ngươi đã muốn ra tay với ta, thì đừng trách ta không niệm ngày xưa tình!”

Tiêu Vũ gầm lên trong lúc đó, đã xem Thái Âm mặt trời hai sao lấy ra.

Thái dương tinh cuồng bạo mà bá đạo, từ hắn đan điền bay ra sau khi thần tốc phóng đại, hướng về phần đông tông sư bay đi, thái âm tinh lộ ra khí âm lãnh, tất là khi hắn bên ngoài thân quấn quanh, như là đang bảo vệ hắn.

“Ầm!”

Một viên chói mắt ngôi sao màu vàng, thái dương tinh trên lộ ra cuồng bạo khí tức, nơi đi qua, tất cả cùng hủy, chỉ là lộ ra gợn sóng, liền để Vũ Viện nhiều chỗ kiến trúc không dứt sụp đổ, trong nháy mắt Vũ Viện bên trong đã là cao điểm tàn tích!

“Phụp!”

Một ngôi sao này hướng,

Không ai có thể ngăn cản, phần đông Vũ Viện tông sư dù cho cùng ra tay, lúc này cũng dồn dập hộc máu, về phía sau bay ngược, mỗi người sắc mặt trắng bệch.

Tiêu Vũ thái dương tinh, khi hắn có nửa vương thực lực dưới tình huống khống chế, uy lực vô hạn, cái này vốn là bá thể ngôi sao quyết bên trong chí cao chiến quyết, mặc dù chỉ là diễn biến mà đến ngôi sao, nhưng là có vô cùng sức mạnh to lớn.

Hắn ngự ngôi sao mà chiến, ai có thể kháng cự?

“Không thế nào? Cái này tội lỗi tử làm sao lại cường đại như thế?”

“Này căn bản đã là Thiên Tông cấp bậc thực lực, hắn có điều một giới hậu bối, tại sao lại có bực này sức mạnh to lớn?”

Cùng Tiêu Vũ chính diện động thủ, Vũ Viện những tông sư này mới sâu sắc cảm nhận được Tiêu Vũ thực lực.

Vốn tưởng rằng Tiêu Vũ cũng là một giới hậu bối, dù cho thừa dịp Thất trưởng lão chưa sẵn sàng đem đả thương, nhưng có bọn họ cùng ra tay, cũng có thể dễ dàng trấn áp.

Kết quả lại là, Tiêu Vũ một giới hậu bối, độc đối với bọn họ hơn mười vị tông sư nhân vật, đúng là nghiền ép tư thế!

“Tiêu Vũ, không thể!”

Dương Thừa Phong khẩn trương, phi thân tiến lên, nói: “Ngươi chung quy là ta Vũ Viện đệ tử, lẽ nào thật sự muốn hủy diệt Vũ Viện ngươi mới cam tâm gì? Những người này đều là Vũ Viện bên trong quan trọng tông sư, ngươi không muốn mắc thêm lỗi lầm nữa!”

Dương Thừa Phong không thể không gấp, những điện chủ này cùng trưởng lão, hầu như đã đại biểu Thiên Thanh Vũ Viện hết thảy sức chiến đấu, nếu là một chút ở Tiêu Vũ trong tay chết đi mấy cái như vậy, đối với Vũ Viện cũng sẽ là đả kich cực lớn.

Dù cho Vũ Viện không có vì vậy mất, thực lực cũng đem mất giá rất nhiều, muốn khôi phục lại, không biết muốn bao nhiêu năm tháng.

“Vũ Viện đệ tử?” Tiêu Vũ thờ ơ, lạnh nhạt thấy người viện chủ này, nói: “Ở các ngươi quyết định đem ta từ bỏ, giao cho Long Tuyền Tông bắt nạt thời điểm, ta cũng đã không còn là Vũ Viện đệ tử, cũng không nợ các ngươi cái gì, hiện nay là những người này ra tay với ta, nếu muốn giết ta, ta không có gì tình cảm có thể giảng!”

Dương Thừa Phong choáng váng, trên mặt lộ ra vô hạn cay đắng.

Đúng vậy, hắn người viện chủ này đã từ bỏ Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ giao cho Long Tuyền Tông, còn mặc cho Long Tuyền Tông như vậy đối với hắn ức hiếp hành hạ, bây giờ còn tới nói cái gì Tiêu Vũ là trong viện đệ tử, không nhưng đối với những điện chủ kia cùng trưởng lão ra tay, đây không phải chê cười sao?

Hắn một chút như là già đi rất nhiều, lần này quyết định, mặc dù là tạm thời miễn đi Long Tuyền Tông lửa giận, có thể bây giờ nhìn lại, giao ra Tiêu Vũ, tạo thành hậu quả cũng hoàn toàn không so với chọc giận Long Tuyền Tông muốn khinh.

Quan trọng nhất là, Tiêu Vũ vốn là Vũ Viện đệ tử, nếu là bọn họ ngay từ đầu thì tận lực tướng bảo đảm, thì sẽ không phát sinh như bây giờ sự tình, hơn nữa Tiêu Vũ lúc này thể hiện ra này sức mạnh kinh khủng, cũng sắp trở thành Vũ Viện gì đó.

Dương Thừa Phong hồn bay phách lạc, lần đầu tiên cảm thấy, chính mình lúc trước quyết định kia là như thế ngu xuẩn.

Tiêu Vũ bây giờ cái tuổi này có thể biểu hiện ra thực lực như vậy, nếu là cho hắn thêm một ít thời gian, để hắn trưởng thành, hắn sẽ đạt tới trình độ nào?

Dương Thừa Phong trong lòng tất cả hối hận, nhưng mà việc đã đến nước này, lại là làm sao cũng không cách nào quay đầu lại.

“Súc sanh, ngươi coi là thật muốn làm phản viện gì? Đừng quên ngươi bây giờ hết thảy đều là Vũ Viện ban tặng, nếu như không có Vũ Viện cho ngươi tìm hiểu Thánh Bia, đưa cho ngươi vào Thánh cảnh, ngươi há có thể có thực lực bây giờ? Hiện nay ngươi tự cho là thực lực siêu tuyệt, đã nghĩ phản lại Vũ Viện?”

Mấy cái kia chưa bị thương điện chủ cùng trưởng lão một lần nữa tiến lên, mỗi người vẻ mặt lạnh như băng.

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, cái này lúc trước bị bọn họ phán định là phế nhân hậu bối, lại ở thời gian ngắn như vậy trong vòng, thì có kinh khủng như thế sức chiến đấu.

Mặc dù không biết Tiêu Vũ dùng bí pháp gì, nhưng có thể khẳng định, bây giờ Tiêu Vũ, mặc dù muốn tiêu diệt Vũ Viện, cũng hoàn toàn có khả năng làm được.

Bọn họ biết rõ cùng Tiêu Vũ quan hệ đã không thể tu bổ, bây giờ chỉ có thể xiêm cũng cứng rắn tư thế, kể từ đó, nói không chừng Long Tuyền Tông tên kia cẩm y nam tử còn có thể đứng ở bọn họ bên này, bảo vệ Vũ Viện.

“Ta lạy Vũ Viện ban tặng? Khà khà, quả thật, không có Vũ Viện ta không có hôm nay thực lực, nhưng mà, này cũng không phải các ngươi cho, là Phong Vũ Mạc Ly hai người cho ta tranh thủ!”

Tiêu Vũ xem thường, cười lạnh nói: “Lúc trước ta ở thi nhập viện bên trong, dùng đẩy ra 9 phiến cửa đá đệ nhất tên tiến vào, kết quả ngươi đây? Các ngươi bởi vì coi ta làm phế nhân, đem ta chia tới cuối cùng Tiềm Long Khu!”

“Sau đó, ta thăng lên Ngọa Long Khu, dựa vào là mình thực lực, tiến vào Đằng Long khu vực, là Phong Vũ Mạc Ly cho ta tranh thủ, tìm hiểu Thánh Bia, ta đồng dạng là bằng mình thực lực tìm được tư cách, này ở trong các ngươi ban cho qua ta cái gì? Các ngươi làm, chỉ là ở sau lưng cho ta đặt bẫy, thậm chí không tiếc sửa đổi quy tắc, muốn dùng cái này trở ngại ta để cho ta tìm hiểu Thánh Bia, chỉ bằng này, các ngươi cũng dám nói thực lực của ta là các ngươi ban tặng?”

Mấy vị điện chủ cùng trưởng lão nghe Tiêu Vũ nói, mỗi người sắc mặt khó coi, Tiêu Vũ nói một câu không sai, Tiêu Vũ thực lực mặc dù từ Vũ Viện bên trong đoạt được, nhưng thật đúng là không bọn họ ban ơn, tất cả đều là dựa vào mình tranh thủ.

Muốn nói chính thức đối với hắn từng có chiếu cố, cũng là Phong Vũ Mạc Ly hai người, nhưng hai người kia bây giờ đã thoát ly Vũ Viện, tính ra, Tiêu Vũ khả năng đi đến một bước này, còn thật không có bọn họ những người này chuyện gì, ngược lại bọn họ còn ở trong bóng tối cho Tiêu Vũ sử qua ngáng chân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 267: Chém Tông Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Tiêu Vũ những lời này, cho dù là những điện chủ kia cùng trưởng lão da mặt ở dày, lúc này cũng nói không ra lời, Tiêu Vũ theo như lời hợp tình hợp lý, nghiêm ngặt nói đến, hắn nợ chỉ có Phong Vũ Mạc Ly hai người, nhưng đối với Vũ Viện những người khác, hắn lại không nợ cái gì!

Dù cho có điều tướng nợ, ở Vũ Viện quyết định đưa hắn giao cho Long Tuyền Tông, thậm chí còn đối với hắn mọi người hành hạ thời điểm, hắn cũng đã xem tất cả những thứ này đều trả sạch!

“Bất kể như thế nào, ngươi tóm lại là Vũ Viện xuất thân, hôm nay càng đối với Vũ Viện trưởng bối ra tay, đây là đại nghịch bất đạo, người người phải trừ diệt!”

Một hướng khác truyền đến âm thanh, Tiêu Vũ quay đầu nhìn tới, nhất thời lộ ra cười lạnh.

Nói chuyện đúng là Thiên Diễn Điện chủ, hắn trốn ở cuối cùng, thoạt nhìn đối với Tiêu Vũ thực lực bây giờ hết sức kiêng ky, không dám tiến lên.

“Đại nghịch bất đạo? Ngươi nói rất đúng, hôm nay, ta Tiêu Vũ chính là đại nghịch!” Tiêu Vũ cười lạnh bên trong, nát hư bước lấp lóe.

Hiện nay hắn có nửa vương thực lực, bước đi này gian, đã không trăm trượng đơn giản như vậy, ở lại tại chỗ bóng người thậm chí còn chưa biến mất, người liền đã đến một hướng khác, kề sát tới Thiên Diễn Điện chủ trước người.

“Ngươi…… ngươi muốn làm gì? Ta là Vũ Viện điện chủ, ngươi thân là đệ tử, ra tay với ta, chính là không trừng trị tội lỗi, không chỉ Vũ Viện sẽ không bỏ qua cho ngươi, thế gian người cũng sẽ không chứa được ngươi cái này làm phản viện người!”

Cảm nhận được Tiêu Vũ trong mắt không hề che giấu sát ý, Thiên Diễn Điện chủ vào đúng lúc này lạnh từ đầu tới chân, ngay đầu tiên lui về phía sau.

Hắn dù như thế nào, cũng không thể có thể đoán được lại có ngày hôm nay, một vốn có thể theo tất cả chà đạp náo bối, càng để hắn cảm nhận được tử vong uy hiếp!

Thiên Diễn Điện chủ lúc này phát huy ra suốt đời tốc độ nhanh nhất, bỏ mạng chạy trốn, đừng nói tiếp tục mở miệng, liền đầu đều không dám về.

Nhưng bàn về tốc độ, hắn vừa làm sao có khả năng so ra mà vượt bây giờ Tiêu Vũ? Vô luận hắn trốn tới chỗ nào, Tiêu Vũ đều chỉ cần bước ra một bước, liền có thể dễ dàng đuổi tới.

“Ngươi phế ta tu vi thời điểm, có thể từng nghĩ tới ngày đó? Vừa mới cũng là ngươi cái thứ nhất ra tay với ta quất ta, ta từng nói qua, tất cả những thứ này, ta đều đem nhớ kỹ, sẽ làm xin trả!” Tiêu Vũ lãnh khốc vô tình, cắn thật chặt Thiên Diễn Điện chủ, một bước cũng không hạ xuống.

“Tiền bối, cứu ta!”

Thiên Diễn Điện chủ tuyệt vọng, trở thành tông sư sau khi hắn lần đầu tiên cảm giác như thế vô lực.

Hắn lúc này vãi cả linh hồn, nào còn có nửa điểm tông sư khí độ, không muốn sống hướng về cẩm y nam tử vị trí bỏ chạy, chỉ cầu cẩm y nam tử có thể cứu hắn một mạng.

Cẩm y nam tử vốn định thông qua những người này quan sát một chút Tiêu Vũ thực lực, không muốn nhanh như vậy ra tay, lúc này thấy Thiên Diễn Điện chủ hướng về hắn trốn đến, cau mày, vào lúc này nếu như hắn nhượng bộ, chẳng phải là nói hắn sợ Tiêu Vũ?

“Tiểu bối, ngươi quá cuồng vọng!”

Dù cho không thể nhìn ra Tiêu Vũ sâu cạn, cẩm y nam tử vào lúc này cũng chỉ có thể ra tay.

Hắn hết sức cẩn thận, vẫn chưa tự mình tiến lên, mà là tế ra bản thân cái kia mặt mâm ngọc, huyễn làm núi cao, đem toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện đều bao trùm ở phía dưới, trấn hướng về Tiêu Vũ.

“Đa tạ tiền bối!” Thiên Diễn Điện chủ mừng rỡ, có Thiên Tông nhân vật ra tay, để hắn thấy được hy vọng.

Tiêu Vũ mạnh trở lại, cũng chỉ một cái hậu bối, luôn không khả năng cùng Thiên Tông chống lại!

“Ta muốn giết ngươi, không ai có thể cứu được!” Tiêu Vũ thậm chí không thèm nhìn cái kia mâm ngọc một chút, quay chung quanh khi hắn trước người thái âm tinh bay ra.

Hành tinh này khi hắn trước người trong khi, chỉ như to bằng nắm tay, hiện nay bay ra, nhất thời thần tốc phóng đại, ngôi sao bên trên có thái âm lực lưu chuyển, dẫn đến nơi này không khí tựa hồ cũng đột nhiên giảm xuống, làm cho tất cả mọi người đều cảm nhận được hơi lạnh thấu xương.

“Ầm!”

Thái âm tinh hóa thành một hành tinh khổng lồ, khua lên thiên không bên trong mâm ngọc.

Đó dù sao cũng là tứ phẩm binh khí, không có vì vậy phá huỷ, Tiêu Vũ bây giờ tuy nói có nửa vương thực lực, nhưng bàn về cảnh giới chân thực, cũng chỉ là Thiên Tông đỉnh cao, không thể làm được một đòn đem cái kia mâm ngọc người làm mối đi.

Tại đây cùng trong nháy mắt, hắn nát hư bước lại lóe lên, một bước sau khi trực tiếp vượt qua cẩm y nam tử, đuổi tới Thiên Diễn Điện chủ trước người.

“Tiểu bối ngươi dám!” Cẩm y nam tử phẫn nộ, mặc dù hắn không có tướng bảo đảm Thiên Diễn Điện chủ ý tứ, nhưng nếu để cho Tiêu Vũ ở ngay trước mặt hắn đem người giết, cũng tương đương bị Tiêu Vũ ác liệt làm mất mặt.

Hắn muốn xoay người lại, bảo vệ Thiên Diễn Điện chủ, nhưng mà tốc độ của hắn, há có thể đuổi được Tiêu Vũ nát hư bước?

“Bốp!”

Tiêu Vũ đầu ngón tay phun ra 1 đạo kim sắc hàn mang, giống như là cắt đậu phụ đem Thiên Diễn Điện chủ cắt thành hai nửa.

Thiên Diễn Điện chủ đến chết, trong mắt vẫn là tràn ngập không thể tin được, hắn thân là Vũ Viện điện chủ, một đại tông sư, từng nghĩ tới chính mình lại có các loại cách chết, làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình sẽ có một ngày, sẽ chết ở Vũ Viện một hậu bối đệ tử trên tay.

Không cam lòng, hối hận, các loại tâm tình vào đúng lúc này đủ đều xông lên đầu, Thiên Diễn Điện chủ đại hận, sớm biết như vậy, hắn lúc trước vô luận như thế nào, cũng tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc Tiêu Vũ.

Vào giờ phút này, hắn đột nhiên như là có chút hiểu Tiêu Vũ ở

Thánh cảnh bên trong cái kia tên gọi nguyên do, phẫn nộ bên trong Tiêu Vũ, rồi cùng hắn vị kia tên gọi giống nhau, là một ma vương!

“Bốp!”

Cấp độ tông sư nhân vật khí huyết thịnh vượng, theo Tiêu Vũ cái kia 1 đạo hàn mang chém ra, máu tươi liền như là nước mưa giống nhau, từ Thiên Thanh Vũ Viện bầu trời tung xuống.

Một màn như thế, để hết thảy nhìn thấy mọi người trầm mặc, bởi vì không có một người khả năng phát ra âm thanh, không có một thanh âm có thể hình dung bọn họ lúc này chấn động.

Tông sư, bực này nhân vật ở vương thành chính là tồn tại chí cao, có thể sống tới năm, sáu trăm năm, rất nhiều người sống một đời, cũng chưa từng thấy tông sư chết đi một màn.

Hiện nay, Thiên Thanh Vũ Viện một vị đại tông sư, ngay ở vô số người nhìn kỹ biến mất, bị Tiêu Vũ sắc bén chém giết, hóa thành một màn mưa máu.

“Tiểu bối ngươi muốn chết!” Cẩm y nam tử triệt để phẫn nộ, gọi trở về mâm ngọc, liều lĩnh đối với Tiêu Vũ ra tay.

Tiêu Vũ ở ngay trước mặt hắn giết người, đối với hắn Thiên Tông uy nghiêm là một loại to lớn khiêu khích, tương đương ác liệt rút hắn bạt tai.

“Không đến phiên ngươi!” Tiêu Vũ không để ý tới, nát hư bước lại lóe lên, điều chuyển hướng một phương khác vị.

Ở chỗ đó, khắp nơi đều có sụp đổ kiến trúc, ở này phế tích ở trong, một bóng người khó khăn bò lên, quần áo trên người đều sớm rách nát, có vẻ vô cùng chật vật, chính là lúc trước bị Tiêu Vũ 1 tay áo quất bay Thất trưởng lão.

Lúc này Thất trưởng lão, khẩu mang máu tươi, dùng rất nhiều sức lực, mới từ Tiêu Vũ một kích kia bên trong tỉnh táo lại, khó khăn từ trong phế tích leo ra.

Trong lòng hắn phẫn nộ, càng bị một tên tiểu bối làm cho bị thương, giận đùng đùng bên trong vừa định xoay người lại, đã thấy trước mắt lóe lên, tấm kia để hắn căm hận mặt, liền đã xuất hiện ở trước mắt của hắn.

“Tội lỗi tử, lại dám đánh lén ta, nhận lấy cái chết!” Nhìn thấy khuôn mặt này, Thất trưởng lão tức giận không có đi suy nghĩ Tiêu Vũ đột nhiên này xuất hiện tốc độ, gầm lên bên trong trong cơ thể trồi lên năm đạo thần ảnh, có bất đồng riêng, dùng tông sư lực lượng ra tay toàn lực, muốn chém Tiêu Vũ!

“Ngươi này lão cẩu đưa ra cái kia roi, cố ý hành hạ nhục nhã ta, ngươi cũng đáng chết!” Tiêu Vũ đầu ngón tay lại có màu vàng quang mang nuốt, đây là hắn khí ấn biến thành, nấp trong đầu ngón tay, liền có thể phát ra kiếm khí giống nhau quang mang.

“Tội lỗi tử dừng tay!”

“Tiêu Vũ, mau dừng lại!”

Thiên Thanh Vũ Viện bên này, tất cả mọi người cuống lên, xuyên qua hai mắt đỏ, điên cuồng hướng bên này đánh tới.

Chết đi một vị cao nhất tông sư, đối với Vũ Viện đã là một to lớn đả kích, mỗi một tông sư đều cần mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm qua đào tạo, đặc biệt là những điện chủ kia nhân vật.

Bọn họ đã trơ mắt mà nhìn Thiên Diễn Điện chủ bị Tiêu Vũ chém giết, nếu như ngay cả Thất trưởng lão cũng ở tại bọn hắn trước mắt bị giết, đem sẽ làm Vũ Viện trong vòng một ngày tổn thất hai đại cao nhất tông sư.

Ngoài ra, hai đại tông sư đều là bị Vũ Viện xuất thân đệ tử chỗ chém, nếu như không ngăn cản Tiêu Vũ, chuyện hôm nay, đem sẽ trở thành Vũ Viện sử cái trước to lớn sỉ nhục!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 268: Các Tộc Sợ Hãi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Tiêu Vũ ra tay, không nhìn Thiên Thanh Vũ Viện một đám tông sư, một ngón tay ánh vàng mát mắt, quyết đoán đánh ra, đâm xuyên qua Thất trưởng lão cổ họng.

Thất trưởng lão trợn to hai mắt, thẳng tắp ngã về đằng sau, làm như đến chết vẫn không tin nổi Tiêu Vũ bất cứ thật gan dạ ra tay với hắn, hơn nữa dùng hắn tông sư tu vi càng đều không thể chống lại!

“Tội lỗi tử, ngươi dám giết liền Vũ Viện tông sư, đáng chém!”

“Ta Thiên Thanh Vũ Viện, há có thể dung dưới ngươi bực này đại nghịch bất đạo người!”

Thiên Thanh Vũ Viện một đám tông sư đều là tức giận không thôi, cùng phi thân tiến lên.

Tiêu Vũ gian ở ngay trước mặt hắn, trước sau chém hai đại tông sư, một điện chủ, một trưởng lão, đây có thể đều là Vũ Viện quan trọng sức chiến đấu, đứng đầu tông sư, mỗi một đều cần gần trăm năm thậm chí mấy trăm năm thời gian trưởng thành, hiện nay lại có hai người chết vào Tiêu Vũ tay!

“Ai cản ta thì phải chết!”

Đối với này một đám tông sư, Tiêu Vũ chỉ có này bốn chữ đáp lại, những người này đối với hắn bất nhân phía trước, không có tư cách trách hắn bất nghĩa.

Nếu là những người này dám ra tay với hắn, hắn tuyệt đối sẽ không lưu tình!

“Giết cái này tội lỗi tử, làm Thiên Diễn Điện chủ cùng 7 trưởng lão Bình oan uổng!”

“Ta Thiên Thanh Vũ Viện tuyệt đối không cho phép có loại này đại nghịch bất đạo người tồn tại, hôm nay chúng ta liền muốn thanh lý môn hộ!”

Một đám tông sư phẫn nộ rống to, đồng thời ra tay.

Bên trong cơ thể của bọn họ, đồng thời có số lượng bất đồng thần ảnh hiện lên, như thần sắp bát phương, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa, muốn chung sức đánh giết Tiêu Vũ.

“Các ngươi đã muốn chết, vậy liền không trách ta!”

Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, trước người Thái Âm mặt trời hai sao lưu chuyển, khi hắn một ngón tay bên dưới, hai sao bay tới đằng trước, hóa thành hai ngôi sao lớn.

“Ầm!”

Thái dương tinh chí cương chí dương, có thể hủy diệt tất cả, thái âm tinh khí tức âm lãnh, lộ ra khí tức tử vong, đến mức, hết thảy tới gần gì đó đều sẽ thần tốc mất đi sức sống.

Hai ngôi sao nổ vang, đột nhiên phát sinh hấp lực cường đại, đem một đám tông sư toàn bộ hút tới.

Đây là ngôi sao tự có lực hút, giờ phút này trải qua Tiêu Vũ điều khiển, Bị phóng đại vô số lần, một đám tông sư nhất thời không bị khống chế, bay về phía hai ngôi sao.

“Diệt!”

Tiêu Vũ trong miệng quát nhẹ, âm dương hai sao xoay chuyển, thuận chuyển mà sống, nghịch chuyển thành diệt!

Hắn quát lạnh một tiếng, hai ngôi sao bên trên nhất thời phát ra một loại khí tức kinh khủng, hủy diệt khí nhộn nhạo, quanh thân hết thảy cỏ cây đều trong nháy mắt này thần tốc khô héo, ở nơi này trong phạm vi một vài sinh linh, đã ở trong im lặng chết đi!

Âm dương lực lượng, chính là kinh khủng như thế, thuận mà sống, nghịch với chết!

“Tiêu Vũ, không thể!”

Xa xa, Dương Thừa Phong hai mắt đỏ chót, điên cuồng tướng muốn tiến lên đánh tới.

Tiêu Vũ này hai ngôi sao bên trên lộ ra khí tức quá kinh khủng, như là có thể hủy diệt tất cả, hắn triệt để tuyệt vọng, không còn dám ôm có một tia hy vọng, dù cho tông sư nhân vật nhiều hơn nữa, lúc này xem ra, đi lên cùng Tiêu Vũ động thủ, cái kia cũng bất quá là hành động tìm chết!

Vũ Viện đã trước sau có hai đại tông sư chết ở Tiêu Vũ trong tay, nếu là còn lại những điện chủ này cùng trưởng lão cũng bị Tiêu Vũ giết chết, Vũ Viện cũng sẽ cùng diệt vong không có khác nhau!

Dương Thừa Phong đại hận, cả người cũng giống như điên cuồng, hai mắt vô thần, hắn lần đầu tiên cảm thấy, lần này là hắn cuộc đời tới nay làm được sai nhất đích tất cả quyết định, giao ra Tiêu Vũ cái này đệ tử, càng sẽ vì Vũ Viện đưa tới dạng này đại họa!

“Tiêu Vũ, hạ thủ lưu tình!”

Thời khắc cuối cùng, Phong Vũ Mạc Ly đồng thời mở miệng, bọn họ mặc dù dưới sự tức giận thoát ly Vũ Viện, nhưng nói cho cùng là từ đó viện xuất thân, cũng không nguyện ý nhìn thấy Vũ Viện rơi xuống kết quả như thế, trơ mắt thấy Vũ Viện hủy diệt.

“Ầm!”

Tiêu Vũ thu tay lại, hai sao trên sức hút giảm bớt, sức mạnh hủy diệt cũng thần tốc biến mất.

“Rầm!”

“Rầm!”

Một đám tông sư bóng người, cũng bởi vậy từ cái này hai ngôi sao bên trong hạ xuống, không cách nào lại ngự khí phi hành, dồn dập rơi xuống đất.

Hơn mười người cấp độ tông sư nhân vật, vào lúc này lại là mỗi người sắc mặt uể oải, mặc dù chưa chết, có lưu lại một mạng, nhưng cũng như con cá chết ngã trên mặt đất, bị sức mạnh hủy diệt trọng thương, liền nhúc nhích một chút đều không thể làm được.

Bọn hắn giờ phút này, bất kể là mấy vị kia điện chủ, còn là trưởng lão cấp bậc nhân vật, đều là mỗi người sắc mặt trắng bệch, đây không chỉ là vì nhận lấy trọng thương, cũng bởi vì Tiêu Vũ thực lực làm cho bọn họ thái quá chấn động.

Hơn mười người cấp độ tông sư nhân vật, mỗi người đều là Vũ Viện ở trong đứng đầu tồn tại, tu vi ở cảnh giới tông sư đạt đến đỉnh phong, nhiều người như vậy đồng loạt ra tay, đối phương còn là một giới hậu bối, nhưng mà kết quả lại là bọn họ thiếu chút nữa trong nháy mắt bị diệt sạch!

Nếu không có thời khắc cuối cùng Phong Vũ Mạc Ly mở miệng, để Tiêu Vũ lưu tình, bọn họ tin tưởng, mười mấy tông sư không có người nào có thể sống dưới!

“Này…… đây là Tiêu Vũ?”

“Thiên Thanh Vũ Viện một đệ tử, có thể có thực lực như vậy?”

Xa xa, này sớm thoát đi ra chiến trường, ở phía xa quan sát mọi người vẻ mặt chấn động.

Trong những người này đã có Thiên Thanh Vũ Viện xuất thân, cũng có thật nhiều đến từ trong vương thành người, vào giờ phút này, trong lòng bọn họ đều có một chung nhau cảm thụ.

Tiêu Vũ ma vương tên, quả thực danh phù kỳ thực, này một thân thực lực thật sự quá qua khủng bố, có điều một giới hậu bối, lại hầu như đem Thiên Thanh Vũ Viện hết thảy tông sư diệt sạch, hơn nữa còn là ở ngăn ngắn trong chốc lát.

“Không nghĩ tới ngươi lại có sức chiến đấu như thế!”

Trong một góc khác, Lăng Đế cả người kim quang mát mắt, một đôi nắm đấm ở không thấy bên trong nắm thật chặt lên.

Tiêu Vũ lại có thực lực như vậy, để hắn cảm nhận được cực lớn khuất nhục, này chẳng lẽ không phải nói rõ, Tiêu Vũ trước đây cùng hắn động thủ thời điểm, căn bản là vô dụng từng ra toàn lực?

Một hướng khác, Mộc Hàn Yên đồng dạng sắc mặt tràn ngập phức tạp, thật lâu không nói gì, ở phía xa ngắm nhìn Tiêu Vũ, yên lặng một hồi, không biết đang suy tư cái gì.

“Người này bất cứ cường đại đến mức độ này, chúng ta lúc trước đối với hắn như vậy, nếu là hắn tại việc này sau khi hướng về các tộc báo thù, có một tộc kia có thể thừa nhận?”

“Sớm biết người này yêu nghiệt đến tận đây, vừa mới thật không nên để lấy lòng Long Tuyền Tông ra tay với hắn!”

Vương thành các tộc đứng đầu, vào đúng lúc này mỗi người đều là hết hồn, vừa mới trong bọn họ có không ít người đều đã tiến lên quất Tiêu Vũ, lúc đó còn không biết là có cái gì, có thể bây giờ nhìn lại, bọn họ làm một phi thường quyết định ngu xuẩn.

Các tộc đứng đầu lúc này mỗi người sắc mặt trắng bệch, Tiêu Vũ có thực lực như vậy, nếu là sau đó truy cứu, cho dù là bọn họ có lại cổ xưa diễn ra, phỏng chừng cũng giống vậy cũng bị Tiêu Vũ san bằng!

Ở những người này ở trong, sắc mặt khó coi nhất, làm mấy Vệ gia đứng đầu vệ dài ba cùng Kim gia đứng đầu kim đoạn thủy.

Bọn họ 2 loài kiệt xuất nhất truyền nhân chết tại Tiêu Vũ trong tay, nguyên tưởng rằng hôm nay qua đi, Tiêu Vũ hẳn phải chết, nhưng không nghĩ Tiêu Vũ lại có thực lực như vậy.

Bọn hắn hiện tại không chỉ bởi vì không báo được thù mà cảm thấy không cam lòng, đồng thời còn có chứa vài phần sợ hãi, hôm nay nếu là Tiêu Vũ bất tử, dùng hai tộc bọn họ cùng Tiêu Vũ ở giữa thù hận, hơn nữa lúc trước như vậy bôi nhọ nhau, Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha hai tộc bọn họ.

“Đoành!”

Chiến đấu dư âm vẫn còn, Vũ Viện kiến trúc còn đang sụp đổ, hầu như đã thành một vùng phế tích.

Cẩm y nam tử đem Tiêu Vũ mấy lần ra tay đặt ở trong mắt, không có lập tức động thủ, trong lòng vừa giận vừa sợ.

Một Thiên Thanh Vũ Viện đệ tử, lại có thực lực như vậy, để hắn đều kiêng dè không thôi, không mò ra Tiêu Vũ thực lực bây giờ đến tột cùng ở cảnh giới gì.

Để hắn phẫn nộ chính là, lúc trước hai lần ra tay, Tiêu Vũ bất cứ không nhìn thẳng hắn cái này Thiên Tông, đưa hắn xem là không có gì, không chút nào hơn nữa phòng bị, chỉ lo quay Thiên Thanh Vũ Viện những người kia ra tay.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 269: Uy Hiếp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Thái Âm mặt trời hai sao chuyển động, trong không trung thần tốc thu nhỏ lại, bay trở lại Tiêu Vũ bên cạnh, vây quanh hắn qua lại xoay tròn.

Sớm ngưng tụ này hai ngôi sao, Tiêu Vũ rất là thoả mãn, vốn bá thể ngôi sao quyết cũng không có uy lực như vậy, nhưng dùng cái này hai sao phối hợp bất diệt âm dương trải qua bên trong âm dương lực lượng, mới khiến cho hắn phát huy ra như thế doạ người hiệu quả.

Đương nhiên, này cũng cùng hắn bây giờ có nửa vương thực lực có quan hệ.

Có điều, làm gọi trở về này hai ngôi sao sau khi, Tiêu Vũ đang âm thầm lại là nhíu nhíu mày.

Hắn giờ phút này mặc dù mạnh mẽ, có nửa vương thực lực, nhưng thực lực này hoàn toàn không thuộc về chính hắn, mặc dù có thể khống chế, nhưng thân thể lại là không chịu nổi, dù sao loại sức mạnh này mạnh mẽ quá đáng, mà hắn cảnh giới chân thực chỉ có hóa khí ngũ chuyển.

Nếu không có nhục thể của hắn đầu tiên là đạt được tiên thiên, vừa nhận sự giúp đỡ tinh thần lực rèn luyện, so với người cùng cảnh giới mạnh hơn mấy lần, căn bản là không có cách thừa nhận nửa vương sức mạnh.

Giờ phút này liên tục vận dụng sinh tử sát chiêu, nhục thể của hắn chống đỡ không được bao lâu, cho dù là trong cơ thể có sức mạnh của sự sống cùng ấn, cũng không cách nào bù đắp loại này tổn thương.

“Tiểu bối, không ngờ rằng ngươi lại còn có loại thủ đoạn này, là ta đánh giá thấp ngươi, có điều vận dụng loại thủ đoạn này, ta không thể tin được ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu!”

Cẩm y nam tử không có lập tức động thủ, mà là đứng ở phía xa, lạnh lùng dừng ở Tiêu Vũ.

Phàm là vượt qua tự thân nhiều lắm sức mạnh, đều không thể lâu dài, cái này ở tu luyện thế giới ở trong là lẽ thường, hơn nữa vượt qua tự thân sức mạnh càng nhiều, áp lực cũng lại càng lớn.

Hắn không thể tin được bây giờ đây là Tiêu Vũ thực lực chân chính, mặc dù mạnh mẽ, nhưng là nhất định là vận dụng một loại nào đó hắn không biết gì đó, bởi vậy cũng sẽ không đối với Tiêu Vũ cỡ nào kiêng kỵ.

“Ngươi nói rất đúng, bất quá ta vẫn là câu nói kia, giết ngươi vậy là đủ rồi!” Tiêu Vũ thờ ơ, đã quyết định động thủ, liền không chần chừ nữa.

Hắn xoay người lại đối với Phong Vũ Mạc Ly hai người nói: “Các ngươi trước tiên dẫn bọn hắn đến ngoài thành chờ ta, đối phương là Thiên Tông, ta và động thủ, phỏng chừng chiến đấu dư âm đều sẽ đem Vũ Viện san bằng!”

Phong Vũ Mạc Ly hai người gật đầu, nghe đến Vũ Viện sẽ bị san bằng, hai người sắc mặt có chút ít nhiều phức tạp.

Bọn họ dù sao ở cái địa phương này sinh sống mấy trăm năm, mặc dù Vũ Viện bị san bằng còn có thể xây lại, nhưng trái tim cũng có một loại phức tạp tâm tình.

“Nhớ mang ta theo mẫu thân, ở ta tiến lại trước khi, ghi nhớ kỹ vô luận xảy ra chuyện gì đều không nên quay đầu!” Tiêu Vũ trịnh trọng giao phó.

Phong Vũ Mạc Ly không nói thêm lời, mang tới Tần Vũ Huyên cùng Nhan Thu Thủy bọn người, khống chế binh khí bay lên trời cao, đi tới Minh Nguyệt Hiên.

“Thiếu gia!”

Sau một lát, Minh Nguyệt Hiên bên trong xuất hiện Lam Thiên Ngữ cùng Lâm Vũ Nhu bóng người, cô gái Nguyệt Nhi xa xa nhìn thấy Tiêu Vũ, xuyên qua hai mắt đỏ đối với Tiêu Vũ la lên.

Rất rõ ràng, nàng biết Tiêu Vũ đem hạ xuống đem lại có một hồi ác chiến, mắt to bên trong che kín nước mắt.

Đúng là Lâm Vũ Nhu cùng Lam Thiên Ngữ có vẻ đối lập hờ hững, hai người mặc dù đối với Tiêu Vũ vô cùng lo lắng, nhưng cũng cũng không nguyện ý để Tiêu Vũ lo lắng, đều tận lực biểu hiện rất bình thản, chỉ là xa xa quay Tiêu Vũ gật đầu.

“Thiên Ngữ tiểu thư, còn xin ngươi quan tâm mẫu thân ta một ít thời gian.” Tiêu Vũ cách không quay Lam Thiên Ngữ mở miệng, so với Phong Vũ Mạc Ly, nàng đối với Lam Thiên Ngữ thực lực càng thêm tín nhiệm, dù sao từng gần gũi cảm thụ.

“Bảo trọng!” Lam Thiên Ngữ xa xa ngóng nhìn, nhẹ nhàng gật đầu, một lúc lâu qua đi, chỉ nói ra như vậy hai chữ.

“Mẫu thân, ngươi trước tiên cùng bọn hắn rời đi nơi này, Vũ Nhi rất nhanh sẽ đến tìm ngươi.” Tiêu Vũ nhìn về phía Lâm Vũ Nhu, trong ánh mắt lộ ra áy náy.

“Vũ Nhi đã lớn lên, mẫu thân tin tưởng Vũ Nhi làm việc định có chừng mực, ta sẽ chờ ngươi trở về, ngươi không cần lo lắng.” Dù cho đến lúc này, Lâm Vũ Nhu cũng không có giống người bình thường như vậy biểu hiện cỡ nào không đành lòng cùng lo lắng, ngược lại là hướng về phía Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười.

Nụ cười này, lại là để Tiêu Vũ trong lòng không hiểu cay cay, hắn biết rõ Lâm Vũ Nhu không phải không lo lắng hắn, chỉ là không muốn để hắn nhớ, nàng biểu hiện thực là hờ hững bình tĩnh, thì càng sợ hắn có chuyện.

“Bốp!”

Phong Vũ Mạc Ly mang tới đoàn người, thần tốc bay khỏi nơi đây, ở tiếng gió vun vút bên trong, Tiêu Vũ chỉ mơ hồ nghe được viễn không truyền đến mấy cái khàn cả giọng hò hét.

Cái kia tiếng la hình như có Diệp Văn Hiên, cũng có Nhan Thu Thủy, ở trong tự nhiên cũng không thiếu được Mặc Vũ cùng Huyết Lân, mấy cái la lên theo đi xa, cũng dần dần nhỏ đi.

Tiếng la của bọn họ hỗn độn, mỗi người trong mắt mang nước mắt, tại kia ở trong, Tiêu Vũ nghe đến đến nhiều nhất vài chữ, chính là “nhất định phải quay về”!

Mấy người đi xa, âm thanh cũng triệt để biến mất, Tiêu Vũ lại vẫn là đứng ngây ra nơi đó, nhìn bọn họ rời đi phương hướng ngơ ngẩn xuất thần.

“Mẫu thân, xin thứ cho Vũ Nhi bất hiếu, sau này người e sợ khó có an bình sinh sống!” Tiêu Vũ nắm quả đấm một cái.

Cùng Long Tuyền Tông là địch, đã là không thể thay đổi sự tình, trêu chọc tới cấp độ kia tông môn, ngày sau hắn sẽ phải chịu này tông vĩnh sự đuổi giết không ngừng nghỉ, Lâm Vũ Nhu đi theo bên cạnh hắn, ngày sau cũng đem bị liên lụy, phỏng chừng sắp sửa trải qua đông tránh vốn giấu tháng ngày.

Dù cho Tiêu Vũ có thể vượt qua trước mắt cửa ải khó, nhưng bằng hắn bây giờ sức mạnh, còn không cách nào san bằng Long Tuyền Tông, đã bị đuổi giết, là tất nhiên việc.

Thế nhưng, cùng Long Tuyền Tông là địch, hắn cũng không hối hận, người sống một đời, luôn có một ít chuyện, là không thể không làm!

“Hừ, cho rằng đưa bọn họ đưa đi, liền có thể an tâm? Trêu chọc Long Tuyền Tông, bên cạnh ngươi những người này, cũng bị Long Tuyền Tông mãi mãi không kết thúc đuổi giết, không ai có thể tiếp tục sống, bản tọa hôm nay muốn cho thế nhân biết, đây cũng là trêu chọc Long Tuyền Tông kết cục!”

Cẩm y nam tử lạnh như băng thanh âm truyền tới, cắt đứt Tiêu Vũ tâm tư.

Tiêu Vũ lạnh lùng quay đầu lại, thu hồi hết thảy nỗi lòng, trong mắt sát ý vô hạn, nói: “Ngươi tốt nhất bảo vệ bên cạnh ta những người kia đều có thể khoẻ mạnh, không đau không bệnh, nếu không dù cho bọn họ thiếu một cái tóc, ta bảo đảm, Long Tuyền Tông cũng sẽ có ít nhất vạn tên đệ tử muốn chết!”

“Ngươi đang uy hiếp ta?” Cẩm y nam tử sắc mặt đột nhiên trầm xuống, bất cứ có người gan dạ uy hiếp như vậy Long Tuyền Tông!

“Ngươi có thể cho là như vậy.” Tiêu Vũ bất trí cũng không không, “Long Tuyền Tông cố nhiên mạnh mẽ, ta bây giờ có lẽ còn không diệt được ngươi tông môn, nhưng các ngươi tông môn nếu dám đối với ta người bên cạnh ra tay, vậy các ngươi trong tông đệ tử, ta thấy một giết một, &# 85 cho ngươi đệ tử trong môn liền sơn môn cũng không ra được!”

Cẩm y nam tử trong mắt nhất thời sát ý tăng mạnh, Tiêu Vũ lần này uy hiếp, khi hắn bình thường nghe tới nhiều lắm được cho một truyện cười, nhưng ở từng trải qua Tiêu Vũ thực lực sau khi, hắn đã không nghi ngờ Tiêu Vũ có phần thực lực này.

Hắn lúc này không nghi ngờ chút nào, nếu như hắn dám đi chạm Tiêu Vũ bên người những người kia, Tiêu Vũ nhất định nói được là làm được, trừ phi hắn bây giờ liền đem Tiêu Vũ ngay tại chỗ chém giết, miễn đi hết thảy hậu hoạn.

“Đã như vậy, ta đây liền trước đem ngươi chém!”

Mang theo vô hạn sát ý, cẩm y nam tử rốt cục ra tay, trước người một mặt mâm ngọc bay tới, bao phủ bầu trời, lớn vô cùng, bay đến trước người hắn.

Cùng thời khắc đó, trên người hắn hai con cánh tay, vào lúc này mỗi loại phát sinh hào quang chói sáng, tiêm biết dùng người không cách nào nhìn thẳng, đồng thời thân hình thần tốc phóng đại, đem cái kia mâm ngọc nắm chặt.

Thiên Tông, có danh xưng này người, vị trí cảnh giới tu luyện xưng là Tứ Cực, đạt được 4 cảnh, trên người tứ chi đều sẽ bị rèn luyện thành kinh khủng nhất binh khí.

Người này cẩm y nam tử lúc trước cũng chỉ là vận dụng mâm ngọc, mà giờ khắc này hắn đối với Tiêu Vũ tràn ngập sát ý, rốt cục muốn ra tay toàn lực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 270: Long Tuyền Tông Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Cẩm y nam tử hóa thân một đỉnh thiên lập địa người khổng lồ, ngọc trong tay bàn về phía trước lấy ra, trấn áp tất cả, đem toàn bộ Vũ Viện đều trùm lên phía dưới.

Hắn một đòn trong lúc đó, Vũ Viện mặt đất đều ầm ầm trầm xuống, cái gì Tiềm Long Khu Ngọa Long Khu, vào đúng lúc này tất cả đều không tồn tại nữa, hết thảy địa phương đều hóa thành phế tích!

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ ngạo nghễ đứng thẳng, hắn thời gian không nhiều, thân thể thừa nhận nửa vương lực lượng đã sắp sửa đạt được cực hạn, cũng không muốn lãng phí thời gian nữa, đánh ra sáu viên dấu ấn.

Sáu viên dấu ấn cùng xuất hiện, ở chung quanh thân thể hắn tạo ra một lĩnh vực, phảng phất tự thành thiên địa, tùy ý chung quanh các loại bị mâm ngọc hủy diệt, chỗ của hắn lại là trầm ổn như núi, không thấy có chút dao động.

Nửa vương thực lực, chính là kinh khủng như thế, hắn sáu viên dấu ấn lúc này chính thức có một tia Thiên đạo oai, tạo ra lĩnh vực, đã thập phần tiếp cận một chân thật tiểu thế giới.

“Bốp!”

Dùng sáu viên dấu ấn thủ thân, Tiêu Vũ trước người hai ngôi sao cũng vào thời khắc này bay ra ngoài, Thái Âm mặt trời hai sao xoay chuyển, âm dương kết hợp lại, hình thành một tăng thêm sự kinh khủng vực trường, ở trong lộ ra kinh khủng khí tức hủy diệt.

“A!”

Cẩm y nam tử kêu to, dù cho hắn hóa thân người khổng lồ, ngọc trong tay bàn vô cùng to lớn, nhưng vào lúc này, Tiêu Vũ cái kia hai ngôi sao đồng dạng lớn vô cùng, ở trong truyền ra một trận lực lôi xé, đưa hắn kiện binh khí kia trực tiếp cuốn vào trong đó.

Một tiếng vang ầm ầm, này tứ phẩm binh khí càng bị Tiêu Vũ hai ngôi sao miễn cưỡng vặn diệt, hai sao luân hồi chuyển trong lúc đó, nghịch dương làm âm, hóa sinh là chết, như là có thể tiêu diệt tất cả.

“Không, ta không thể bại! Ta là Thiên Tông, ngươi có điều một giới giun dế, không thể giết được ta!”

Cẩm y nam tử điên cuồng kêu to, nhưng mà cái kia to lớn thân ảnh, ở âm dương hai sao xé rách bên dưới, lại là đang không ngừng nhỏ đi, và không bị khống chế bị kéo hướng về hai sao trong lúc đó.

Ở trong tiếng kêu to, cẩm y nam tử cuối cùng không cách nào phản kháng, bất kể là Tiêu Vũ thực lực bây giờ, còn là này âm dương hai sao, đều thái quá khủng bố, căn bản không phải của hắn có thể đối kháng.

“Tiểu bối, ngươi dám giết ta, Long Tuyền Tông trên dưới, dù cho đuổi tới trên trời dưới đất, cũng nhất định sẽ đưa ngươi chém giết, a……”

Hắn điên cuồng kêu to, nhưng mà cái kia cường hãn Thiên

Tông thân thể, lại tại hai sao xoay chuyển trong lúc đó, không dứt hướng về chảy ra máu tươi, kể cả trên người xương đều bị sức mạnh hủy diệt miễn cưỡng mài nát,

Rất nhanh cũng chỉ còn lại có một nửa thân hình.

Chung quanh, tiếng ầm ầm không dứt, Thiên Thanh Vũ Viện đã bị âm dương hai sao sức mạnh hủy diệt đề cập, các nơi đều đang không ngừng sụp đổ, sớm không có một nơi hoàn hảo, tứ đại đạo khu vực không còn nữa tồn, cái gọi là 6 điện cũng triệt để biến thành phế tích, chỉ còn khắp nơi tàn tích.

“Xong, Vũ Viện triệt để xong!”

Dương Thừa Phong thân thể ở phía xa, ngơ ngác nhìn tất cả những thứ này, ngật dựng lên mấy ngàn năm không ngã Thiên Thanh Vũ Viện, ngày hôm đó đã triệt để hóa thành phế tích, chẳng có cái gì cả còn lại.

Cái kia tượng trưng cho Vũ Viện 9 phiến cửa đá, phân chia đệ tử cao thấp tứ đại đạo khu vực, trong viện các loại xếp hạng bia, Vũ Viện bên trong thần thánh nhất 6 điện, vào đúng lúc này, toàn bộ biến thành bột phấn!

Vũ Viện bên trong này bị Tiêu Vũ trọng thương tông sư, lúc này cũng là mỗi người sắc mặt trắng bệch, thấy này khắp nơi phế tích, cùng với ở hai sao trong lúc đó không dứt gào thảm cẩm y nam tử, bọn họ mỗi người đều lạnh cả người.

Một giới đệ tử, còn bị bọn họ sớm nhận định là phế nhân hậu bối, Vũ Viện càng cuối cùng hủy ở trong tay hắn, hơn nữa kể cả Long Tuyền Tông Thiên Tông nhân vật, hiện nay xem ra, cũng muốn chết ở trong tay của hắn.

Chuyện như vậy, liền như là một giấc mộng bình thường, để tất cả mọi người loại vô cùng cảm giác không chân thật.

Ở càng xa xăm, vương thành các tộc chứng kiến toà này tồn tại mấy ngàn năm Vũ Viện cứ như vậy phá huỷ, vẻ mặt cũng là không giống nhau, chính là cái kia bị nói là cường đại nhất Vệ gia cùng Mộc gia, hai tộc đứng đầu lúc này cũng là phờ phạc sắc mặt, tràn ngập bất an.

Nếu là Tiêu Vũ quay đầu ra tay với bọn họ, có thể tưởng tượng, vương thành trong vòng không có người nào gia tộc có thể thừa nhận, chắc chắn cũng sẽ như là Thiên Thanh Vũ Viện giống nhau triệt để phá huỷ.

“Đoành!”

Ở tất cả mọi người trong rung động, trên bầu trời hai ngôi sao cuối cùng chấn động, cẩm y nam tử thanh âm từ đó hoàn toàn biến mất, bị âm dương hai sao miễn cưỡng tiêu diệt, chẳng có cái gì cả còn lại.

Cái kia nổ vang một tiếng qua đi, thiên địa phảng phất đều lâm vào yên tĩnh.

Tiêu Vũ hôm nay làm ra, mỗi một món sự tình đều thái quá làm cho người rung động, đầu tiên là chém giết tông sư, đây cũng là mấy chục năm cũng chưa chắc khả năng nhìn thấy sự tình, sau đó vừa là đánh giết Thiên Tông nhân vật, đem Long Tuyền Tông cẩm y nam tử miễn cưỡng tiêu diệt, càng đem tồn tại mấy ngàn năm, ở trong vương thành giống như đế vương giống nhau Thiên Thanh Vũ Viện triệt để san bằng!

Nếu như làm ra tất cả những thứ này chính là cái Thiên Tông, dù cho chấn động, cũng không tặng cho nhân chứng càng nhiều xung kích, nhưng làm ra tất cả những thứ này, chỉ là một không đến hai mươi tuổi thiếu niên, trước đây không lâu, hắn vẫn Thiên Thanh Vũ Viện ở trong, một bị nhận định là là phế nhân đệ tử bình thường!

Thiên Thanh Vũ Viện hoàn toàn bị đánh bằng nhau, Minh Nguyệt Hiên cùng ẩn rồng ở cũng lại không còn tồn tại nữa, bất kể là Thiên Thanh Vũ Viện cái kia một đám tông sư, còn là vương thành các tộc đứng đầu, lúc này không có một người khả năng giữ vững bình tĩnh, tất cả đều đứng ngây ra nơi đó.

Bỗng nhiên, vương thành các tộc chủ này cả người phát lạnh, bởi vì Tiêu Vũ ở chém giết tên kia Thiên Tông sau khi, đột nhiên quay đầu lại, hướng về bọn họ nhìn sang.

Lúc trước bọn họ có không ít người đều đã ra tay, quất Tiêu Vũ, kim vệ hai nhà càng cùng Tiêu Vũ có đại thù, giờ phút này nhìn thấy kinh khủng như thế Tiêu Vũ, bọn họ không dám lại có một tia báo thù ý nghĩ, ngược lại là sợ hãi Tiêu Vũ có thể hay không đưa bọn họ bao nhiêu loài cũng triệt để san bằng.

“Ầm!”

Đúng lúc này, bầu trời đột nhiên bị một đạo bóng đen to lớn bao phủ, 1 người đàn ông tuổi trung niên hiện thân, mặt mày dựng thẳng, quay Tiêu Vũ ra tay, đồng thời quát lạnh một tiếng, vào đúng lúc này truyền khắp toàn bộ vương thành!

“Súc sanh, ngươi giết đệ tử ta, lại giết sư đệ ta, tuy là chạy trốn tới trên trời dưới đất, hôm nay cũng đồng dạng phải chết!”

Người đàn ông trung niên này so với trước kia cẩm y nam tử cường đại hơn, bàn về thực lực chân thật dĩ nhiên là Tứ Cực cảnh đỉnh cao, dù cho còn hơn bị nửa vương bám thân Tiêu Vũ, cũng không kém là bao nhiêu.

“Ầm!”

Tiêu Vũ lấy ra âm dương hai sao, cùng trung niên nam tử này đối kháng, nhưng mà, hắn vừa mới vận dụng thực lực mạnh nhất, ở trong thời gian ngắn nhất đánh giết cẩm y nam tử, thân thể đã thừa nhận tới cực hạn, lần này sau bị trọng thương, miệng phun máu tươi.

“Long Tuyền Tông chủ?” Hắn về phía sau bay đi, ngẩng đầu lạnh lùng nhìn người đàn ông trung niên này.

Nhìn thấy nam tử này đầu tiên nhìn hắn liền xác định, thế nhân tài là hắn ở Thánh cảnh bên trong thấy qua đạo kia hóa thân, cũng là Long Tuyền Tông chân chính tông chủ, nghe hắn ý trong lời nói, lúc trước bị Tiêu Vũ giết chết cẩm y nam tử, chỉ là sư đệ của hắn.

“Ngươi trước hết giết đệ tử ta, lại giết sư đệ ta, liên tiếp mạo phạm Long Tuyền Tông, hôm nay ai tới cũng không thể nào cứu được ngươi!” Long Tuyền Tông chủ mặt mày lạnh như băng, có vẻ cực kỳ phẫn nộ.

Hắn có điều bởi vì sự tình muộn mấy ngày, liền để cho mình sư đệ đi trước, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ một giới hậu bối, có thể ung dung giải quyết, lại không nghĩ rằng liền hắn sư đệ cũng chết ở Tiêu Vũ trong tay.

“Hắc, ta muốn đi, ai cũng không ngăn được!” Tiêu Vũ lau đi bên mép máu tươi, chém giết qua cẩm y nam tử, lúc này hắn đã vô lực tái chiến, triển khai nát hư bước, chính là xoay người rời đi.

“Ngươi đi không được!” Long Tuyền Tông chủ nổi giận bên trong, há có thể thả Tiêu Vũ rời đi? Lập tức đuổi theo!

Hắn tốc độ cực nhanh, &# 32; càng vắng mặt Tiêu Vũ nát hư bước bên dưới, Tiêu Vũ chỉ có thể lấy ra khí ấn, diễn biến huyễn thiên thần dực, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, một chút liền đem Long Tuyền Tông chủ triệt để bỏ qua rồi.

“A!”

Long Tuyền Tông chủ đuổi không kịp, ở Tiêu Vũ phía sau phẫn nộ rống to: “Ta xin thề, ta Long Tuyền Tông cùng ngươi không chết không thôi, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền, vô luận ngươi chạy trốn tới nơi nào, ta Long Tuyền Tông đều sẽ đem hết toàn lực, đuổi giết ngươi đến chân trời góc biển!”

Này gầm lên giận dữ, truyền khắp vương thành, dù cho đang ở bất đồng góc, dù cho chỉ là một người phàm, vào lúc này cũng có thể đem mấy câu nói này nghe rất rõ ràng.

“Long Tuyền Tông? Rất tốt, ngày khác nếu có cơ hội, ta cũng định sẽ tới các ngươi tông trên đi một chuyến!”

Trên bầu trời xa xa truyền đến Tiêu Vũ âm thanh, đồng dạng vang vọng khắp thành, ở trên vương thành dưới vang vọng thật lâu.

Tác giả đông phương hành vân nói: Để mọi người đợi lâu, bởi vì con ngựa tới đây ta cảm thấy nhất định phải đem nơi này viết xong, cho nên tốc độ có điều giảm xuống. Ở đây cảm tạ bạn đọc yếm có tảng đá nhiều lần khen thưởng, mặt khác một quyển này sắp sửa kết thúc, mới cuốn mở ra, hy vọng mọi người khả năng trước sau như một tiếp tục chống đỡ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 271: Kết Thúc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Vương thành các tộc, ngày khác ta trở về vương thành thời gian, cũng ổn thỏa 11 bái phỏng.”

Đây là Tiêu Vũ lưu lại cuối cùng một thanh âm, vang vọng ở trên vương thành không.

Một câu nói này, cũng làm cho vương thành các tộc mọi người sắc mặt tái nhợt, lúc trước không ít đại tộc đứng đầu đều đã ra tay quất Tiêu Vũ, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ thì rời đi như thế, đã quên đi chuyện này, có thể bây giờ nhìn lại Tiêu Vũ chỉ là nhất thời không có thời gian bận tâm bọn họ.

Tiêu Vũ rời đi, trên vương thành dưới, lại là tất cả mọi người lại đều thật lâu không bình tĩnh nổi, một ngày kia phát sinh sự tình thật sự quá qua chấn động.

Một thiếu niên, đánh bằng nhau Thiên Thanh Vũ Viện, còn giết một vị Thiên Tông nhân vật, và tại đây sau khi, còn có thể Long Tuyền Tông chủ trước mặt thong dong rút đi.

Cho dù hắn đã rời đi, cũng vẫn khiến vương thành các tộc kiêng kỵ sâu đậm, Tiêu Vũ một ngày bất tử, phỏng chừng bọn họ liền đem một ngày không cách nào an lòng.

Lúc này các tộc người trong đều chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, chờ đợi Long Tuyền Tông khả năng sớm ngày đem Tiêu Vũ đánh giết, nếu không Tiêu Vũ ngày sau trở về, đối với vương thành hết thảy thế gia đều là một đại nạn.

Sự tình phát triển đến tận đây, đây là người nào cũng không ngờ rằng kết quả, các tộc lục tục tản đi, tất cả đều là lo lắng.

Thiên Thanh Vũ Viện trên dưới, càng một mảnh tình cảnh bi thảm, một ngày kia Thiên Diễn Điện chủ bị giết, còn chết rồi một trưởng lão, hơn nữa còn là ở trước mắt bao người phát sinh, đối với Thiên Thanh Vũ Viện tới nói, đây không chỉ là Vũ Viện tổn thất thật lớn, đồng thời cũng là một sỉ nhục lớn lao.

Bọn họ vốn tưởng rằng từ bỏ Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ giao cho Long Tuyền Tông, có thể bảo đảm Vũ Viện bình an, kết quả Vũ Viện lại là hủy ở Tiêu Vũ tay.

Ngoài ra, Vũ Viện ở trong một đám thực lực đứng trên tất cả tông sư, mặc dù chưa chết, nhưng cũng đều hứng chịu tới trọng thương, phỏng chừng không có thời gian nhất định, căn bản là không cách nào khôi phục lại.

Ngoài ra, Phong Vũ Mạc Ly hai người trốn đi, đối với Vũ Viện cũng là tổn thất to lớn.

Vũ Viện bị san bằng, mặc dù có thể xây lại, nhưng một đám đứng đầu tông sư bị thương, khiến Vũ Viện thực lực giảm đi nhiều, nếu là vào lúc này có thế lực khác thừa dịp Vũ Viện ra tay, hậu quả tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Tiêu Vũ rời đi, chỉ để lại một cái xưng hô.

Ngày hôm đó, hắn ở Thánh cảnh ở trong ma vương tên, chiếm được sâu sắc thể hiện, sâu sắc ghi dấu ấn vào vương thành tất cả mọi người trong nội tâm.

Phong Lăng Thành ở ngoài, Tiêu Vũ trên người chịu huyễn thiên thần dực, rất nhanh là đến nơi đây.

Hắn có nửa vương thực lực,

Rất nhanh liền phát hiện Phong Vũ Mạc Ly bọn người, đoàn người đều đang đợi hắn trở về.

“Tiêu Vũ!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, cả đám ngạc nhiên tiến lên, dù cho bọn họ thân thể ở ngoài thành, cũng có thể cảm nhận được trong thành truyền đến chiến đấu động tĩnh, mỗi người đều vì Tiêu Vũ lo lắng không thôi.

“Cũng đừng nói gì, đi!”

Tiêu Vũ dùng thần lực đem nhóm người này toàn bộ bao lại, sau đó triển khai huyễn thiên thần dực, bay về phía chỗ xa hơn.

Hắn hiện tại đã không cách nào tiếp tục cùng Thiên Tông chiến đấu, nếu là Long Tuyền Tông chủ đuổi theo, hắn tuyệt đối không phải đối thủ, bởi vậy còn là rời xa nơi đây, bảo đảm nhất.

Trên thực tế, Tiêu Vũ lúc này thân thể hầu như đã đạt được cực hạn, trong cơ thể bị quá cường đại sức mạnh nghiêm trọng tổn hại, nếu không có có bất diệt âm dương trải qua bên trong sức mạnh của sự sống, cùng với ấn bên trong sinh cơ đang không ngừng tu bổ nhục thể của hắn, hắn thậm chí cấp cho sống không tới bây giờ.

Hắn không dám dừng lại, mang theo những người này bay ra cực xa, mãi đến tận cuối cùng thân thể rốt cục không cách nào chống đỡ, huyễn thiên thần dực tự động thu hồi, cả người hắn cũng từ trên bầu trời tầng tầng rơi xuống đất.

“Tiêu Vũ!”

“Vũ Nhi!”

Một đám người kinh hô, Tiêu Vũ lúc này thoạt nhìn quá hư nhược rồi, hơn nữa vết thương trên người rõ ràng không nhẹ, một đám người đều khẩn trương mà đem hắn vây ở trung ương.

“Ta không sao.”

Tiêu Vũ ráng chống đỡ thân thể, từ ngồi dậy, đến giờ phút này hắn đã đạt được cực hạn, Vũ Lăng Vương từ hắn mi tâm làm bên trong bay ra, thoát ly khỏi hắn bên ngoài cơ thể.

Vũ Lăng Vương tuy là vong hồn, nhưng thực lực mạnh mẽ, hắn vốn thân thể cực kỳ lần lượt bổ sung, hiện nay lại trở nên phi thường suy yếu, gần như trong suốt.

“Ta đã hao hết sau cùng hồn lực, hoàn thành sứ mệnh của ta, hiện nay rốt cuộc phải Hồn trở về âm u.”

Từ Tiêu Vũ trong cơ thể bay ra sau khi, Vũ Lăng Vương nhìn về phía Tiêu Vũ, thân thể dần dần nhạt đi, trong thanh âm đã không có vui, cũng không buồn, nghe tới rất là bình tĩnh.

Tiêu Vũ vận dụng hắn lực lượng, chém giết Thiên Tông, cũng đưa hắn hết thảy hồn lực đều đã tiêu hao hết, từ đó sau khi, hắn đem lại không thể lưu tại nhân thế, chỉ có biến mất một kết quả.

“Ngươi có cái gì nguyện vọng, chỉ để ý nói đi, nếu là ta có thể làm được, định sẽ giúp ngươi hoàn thành.”

Tiêu Vũ mặc dù đã sớm ngờ tới kết quả này, trong lòng cũng là có một tia áy náy.

“Ta vốn là một đạo vong linh, hơn nữa quên lãng khi còn sống hết thảy, không có bất kỳ cái gì hi vọng, Hồn trở về âm u, với ta mà nói, có lẽ là kết quả tốt nhất.”

Vũ Lăng Vương có vẻ rất bình thản, hắn bị Vũ Vương ngưng đọng đến thủ mộ, một thủ chính là mấy ngàn năm, chỉ có thủ mộ một mục tiêu ở điều khiển hắn.

Bây giờ Vũ Vương vắng mặt, Tiêu Vũ đưa hắn mang ra, hắn cũng cũng không biết chính mình tồn tại ý nghĩa, đối với hắn đạo này vong hồn tới nói, hắn thậm chí có chút hy vọng có thể sớm ngày Hồn trở về âm u.

Trong khi nói chuyện, Vũ Lăng Vương bóng người càng ngày càng nhạt, cuối cùng biến mất.

“Ai da!” Tiêu Vũ trong lòng cũng chỉ có than khẽ, dùng thực lực bây giờ của hắn, chém giết Thiên Tông, chung quy phải đánh đổi một số thứ, trước mắt mà nói, chỉ là để Vũ Lăng Vương triệt để hóa thành vong hồn, đã là kết quả tốt nhất.

“Tiêu Vũ, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Ngươi làm sao lại bị thương như vậy?”

Tiêu Vũ bên cạnh nhóm người này, đều không cảm giác được Vũ Lăng Vương tồn tại cùng Tiêu Vũ, lúc này bọn họ chỉ là lo lắng đến Tiêu Vũ thương thế.

Tiêu Vũ chỉ có đem những người này rời đi chuyện sau đó, đơn giản cùng bọn hắn nói một lần, khi biết được Tiêu Vũ chém giết Thiên Tông nhân vật, đánh ngang Thiên Thanh Vũ Viện, tất cả mọi người là khiếp sợ không thôi, hầu như không thể tin được.

“Ta giết Long Tuyền Tông một Thiên Tông, hiện nay chính là bọn họ phải giết đối tượng, từ nay về sau, sợ là phải đã bị vĩnh sự đuổi giết không ngừng nghỉ, giữa chúng ta, liền như vậy phân biệt.”

Tiêu Vũ nhìn về phía Tần Vũ Huyên, Diệp Văn Hiên cùng Nhan Thu Thủy, hắn cái này cũng là hành động bất đắc dĩ, Long Tuyền Tông thực lực mạnh mẽ, hiện nay hắn đã hoàn toàn không có đối kháng bọn hắn lực lượng, mấy người này cùng ở bên cạnh họ, sẽ rất nguy hiểm.

Mặc dù cái này ở mọi người biểu thị nguyện ý cùng hắn đồng sanh cộng tử, nhưng Tiêu Vũ không muốn dính líu bọn họ.

“Phù Đạo Minh thực lực mạnh mẽ, các ngươi tới đó tìm tới minh chủ La Sơn, Vũ Viện mất, hắn sẽ cho các ngươi những an bài khác.” Tiêu Vũ tâm ý đã quyết, những người này đi theo hắn, thật sự quá qua nguy hiểm, chia lìa đã là tất nhiên.

Có Phù Đạo Minh chăm sóc, Long Tuyền Tông hẳn là sẽ không nữa đối mấy người này ra tay, dù sao chỉ là mấy cái tu vi bình thường hậu bối.

Nhan Thu Thủy cùng Tần Vũ Huyên đều khóc thành nước mắt người, các nàng đều biết Tiêu Vũ đây là vì các nàng tốt, muốn chính mình chống đỡ tất cả, một mình đối diện Long Tuyền Tông đuổi giết.

“Thiên Ngữ tiểu thư, ta bây giờ tình huống, ngươi cũng đã hiểu, trong khoảng thời gian ngắn, ta sợ không cách nào thay thế ngươi chữa khỏi trên người bị bệnh.” Tiêu Vũ vừa quay đầu nhìn về Lam Thiên Ngữ.

Lần này khả năng bình yên rời đi, bảo vệ bên người tất cả mọi người, này ở trong nếu như không có Lam Thiên Ngữ, phỏng chừng hắn cũng sẽ không dễ dàng như vậy làm được.

“Thiên Ngữ đối với sinh tử sớm hờ hững, huống hồ bây giờ Cổ gia gia vắng mặt, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào cưỡng cầu.” Lam Thiên Ngữ còn hơn Tần Vũ Huyên cùng Nhan Thu Thủy đến, có vẻ đối lập bình tĩnh rất nhiều.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ban ngày khí trời quá nóng, hoàn toàn không có biện pháp gõ chữ, tập trung không dứt, sau đó chương mới còn là đổi lại buổi tối càng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 272: Trở Về Cự Thạch Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ lòng có than thở, Lam Thiên Ngữ cô gái này, bất cứ lúc nào đều có thể làm cho người ta như thế lạnh nhạt cảm giác, phảng phất không có gì có thể loạn ấy tâm tình, hơn nữa nàng loại thái độ này, còn có thể ảnh hưởng đến người khác, làm cho nàng người bên cạnh cũng có thể thần tốc trở nên yên tĩnh trở lại.

“Vũ Viện đã hủy, Thiên Ngữ tiểu thư ngày sau có tính toán gì?” Tiêu Vũ hỏi dò, Lam Thiên Ngữ trước đây vẫn ở tại Thiên Thanh Vũ Viện, nhưng rõ ràng nàng không phải Vũ Viện đệ tử.

Bây giờ Thiên Thanh Vũ Viện mất, nàng cũng tương đương đã không có đặt chân nơi.

“Thiên Thanh Vũ Viện với Thiên Ngữ mà nói, có điều cũng chỉ là một lâm thời nơi đặt chân, công tử không cần Thiên Ngữ lo lắng.” Lam Thiên Ngữ cười yếu ớt, sau đó tự thân trên lấy ra một thứ, tặng cho Tiêu Vũ, nói: “Hôm nay từ biệt, cũng chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại, công tử đối với Thiên Ngữ có ân, ngày sau nếu là có phải Thiên Ngữ chỗ, có thể cầm vật ấy, đến Lan Châu tìm kiếm Thiên Ngữ.”

“Lan Châu?” Tiêu Vũ bây giờ cũng biết trên vùng đất này tổng cộng có 10 châu, này Lan Châu chính là một trong số đó, chỉ là không biết là khoảng cách này một châu có bao xa, cũng không biết khi nào mới có thể đi đến.

Có điều, Lam Thiên Ngữ mặc dù thần hồn có thiếu, sống lâu không nhiều, nhưng chỉ cần nhớ tới tu luyện hắn dạy âm dương xoay chuyển trời đất thuật, ít nhất còn có thể sống trên 3 đến năm năm, chỉ cần trước lúc này hắn có thể tìm tới Lam Thiên Ngữ, liền có thể cho nàng kéo dài tính mạng.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Cổ Thiên Xuyên thật có thể trong đoạn thời gian này tìm được trị nàng thần hồn cái kia mấy thứ đồ.

“Công tử, bảo trọng, Thiên Ngữ ở Lan Châu chờ, hy vọng ở có sống ngày, còn có thể một lần nữa gặp lại.” Lam Thiên Ngữ đối với Tiêu Vũ từ giã.

Một câu nói để Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, hai người bọn họ bây giờ là như thế nào tương tự, Lam Thiên Ngữ thần hồn có thiếu, sống lâu không nhiều, mà hắn bị Long Tuyền Tông đuổi giết, đồng dạng không biết là có thể hay không tiếp tục sống.

“Huynh đệ, là ta vô dụng, vào lúc này cái gì cũng không giúp được ngươi, ta con mẹ nó thực sự là tên rác rưởi a!” Diệp Văn Hiên quỳ xuống đất khóc rống, biết cùng Tiêu Vũ từ giã đã là tất nhiên, một giới nam nhi nước mắt không hăng hái đi xuống.

“Tiêu Vũ, nói xong rồi, vô luận như thế nào, ngươi nhất định phải sống sót, ta và tên béo sẽ nghe lời ngươi đi Phù Đạo Minh, ta sau đó nhất định sẽ trở thành một Phù đạo cường giả, đến lúc đó giúp ngươi giết tới Long Tuyền Tông, trước lúc này, ngươi nhất định phải sống sót!” Tần Vũ Huyên cũng mang theo nước mắt, cùng Tiêu Vũ từ giã.

“Tiêu Vũ, ngươi, còn có hạt cát, ta đều sẽ chờ các ngươi trở về, đến lúc đó, chúng ta vẫn là cùng ở Thánh cảnh bên trong thời điểm giống nhau, mấy người đồng thời, giết hết tứ phương, ngươi tuyệt đối tuyệt đối, không có thể chết!” Nhan Thu Thủy đây đã là không biết là lần thứ mấy rơi lệ.

Ba cái người và Tiêu Vũ từ giã, cũng không ai biết, này từ biệt sau khi, có hay không còn có thể gặp lại, Long Tuyền Tông mạnh mẽ quá đáng, Tiêu Vũ bị dạng này tông môn đuổi giết, ai cũng không có thể bảo đảm, hắn nhất định có thể sống đến hạ xuống.

"Bảo trọng!"

Tiêu Vũ trong lồng ngực có không nói hết thiên ngôn vạn ngữ,

Nhưng mà đến cuối cùng, lại đều chỉ biến thành như vậy hai chữ.

Hắn sâu sắc đối với Phong Vũ Mạc Ly biểu đạt cảm kích, nếu như không có hai người này, hắn ở Vũ Viện ở trong, thậm chí không có cách nào đi đến một bước này.

Vốn định đem cái gọi là thứ chín phiến cửa đá bí mật nói cho hai người này, thế nhưng Phong Vũ cùng Mạc Ly lại đều cự tuyệt, Vũ Viện đều không tồn tại, 9 phiến cửa đá cũng bị phá huỷ, bây giờ bọn họ dù cho biết này, cũng đã không có ý nghĩa.

"Mẫu thân, chúng ta đi thôi."

Mang theo Mặc Vũ Huyết Lân, còn có Lâm Vũ Nhu cùng Nguyệt Nhi, Tiêu Vũ lên đường, vẫy tay tạm biệt mọi người, xoay người rời đi.

"Huynh đệ, lúc gặp lại, ta ngày sau sẽ không lại giống như lần này vậy vô lực, ngày khác giết tới Long Tuyền Tông, ta nhất định cùng ngươi đồng thời!"

"Ta sẽ trở thành cường đại nhất phù sư, cùng ngươi sóng vai mà chiến, ngươi nhất định phải sống sót!"

"Ta chờ ngươi trở về, còn có hạt cát đồng thời, chúng ta cùng nhau nữa tái chiến bát phương!"

Diệp Văn Hiên, Tần Vũ Huyên, Nhan Thu Thủy ba người, ở phía sau không dứt la lên, mỗi người trong mắt nước mắt đều như nước mưa bình thường không dứt trượt xuống.

Dù cho Tiêu Vũ đi ra lại xa, sau lưng tiếng kêu gào nghe tới cũng là gần như vậy, đến mặt sau, thanh âm của bọn hắn cơ hồ đều hảm ách, lại vẫn là không ngừng mà đang kêu, càng không ngừng ở phía sau phất tay.

Tiêu Vũ đầu cũng không dám về, đi rất kiên quyết, hắn sợ hãi vừa quay đầu lại, sẽ rơi lệ.

Ba người kia âm thanh dần dần câm, rồi lại nghe tiếng đàn vang lên, Lam Thiên Ngữ âm thanh xa xa truyền đến: “Thiên Ngữ không thể đưa tiễn, chỉ có tiếng đàn một khúc, nhìn công tử nhiều hơn bảo trọng!”

Ở du dương duy mỹ tiếng đàn bên trong, Tiêu Vũ dần dần đã đi xa, phía sau cái kia còn đang phất tay cùng hò hét ba cái bạn thân, cái kia không nói gì đánh đàn khuynh thế dung nhan, còn có cái kia đứng thẳng không nói Phong Vũ Mạc Ly, ở phía sau hắn dần dần đã biến thành mấy cái điểm nhỏ, hoàn toàn biến mất.

Trải qua này vừa đi, sau sẽ nào kỳ?

Dù cho đi ra rất lâu, Tiêu Vũ nội tâm, vẫn là tràn đầy phức tạp.

“Vũ Nhi, chúng ta muốn đi nơi nào?” Lâm Vũ Nhu ở bên cạnh hỏi dò, từ đầu tới cuối, nàng đối với Tiêu Vũ làm tất cả đều không có biểu đạt qua cái gì, trên mặt thủy chung mang theo ôn nhu mỉm cười.

“Chúng ta về Cự Thạch Thành.” Đáp án này Tiêu Vũ sớm nghĩ kỹ, hắn nhìn về phía Mặc Vũ cùng Huyết Lân, đi đến một bước này, hắn muốn trở về một chuyến, đem một ít chuyện an bài tốt.

Một đường không tiếng động, mặc dù là Huyết Lân cùng Mặc

Vũ, tựa hồ cũng cảm nhận được Tiêu Vũ bây giờ phức tạp tâm cảnh, dọc theo đường đi đều không có mở miệng.

Vài ngày sau, ba người 2 thú đã là rời xa vương thành, đi tới Cự Thạch Thành trước.

Vừa vào Vũ Viện, đi tới vương thành trước sau đã là gần thời gian một năm, bây giờ lại về tới đây, bất kể là Tiêu Vũ còn là Lâm Vũ Nhu, hai người trên mặt đều có chút phức tạp.

Vừa đi một năm, này không đến thời gian một năm bên trong đã xảy ra quá nhiều chuyện, lại về nơi đây, ngày xưa các loại xông lên đầu, trong nội tâm vừa là khác một phen mùi vị.

Trở về nơi đây, Tiêu Vũ tự nhiên không thể nữa Lâm Gia đặt chân, hắn tiến vào trong thành, đi tới Túy Tinh Lâu, bây giờ chỉ sợ cũng chỉ có nơi này, có thể cho hắn tạm thời rơi đủ.

Cất bước bên trong, một tòa hoang vu nhà cửa ánh vào trong mắt, trước cửa một to lớn “Vương” nhà có vẻ phá lệ dễ thấy.

Đây là ngày xưa Vương gia, cũng là Cự Thạch Thành từng một trong ba gia tộc lớn, hiện nay nhà cổ giống ở, nhưng hướng phía trong nhìn tới, trong viện cũng đã mọc đầy cỏ dại, lại không còn như trước huy hoàng.

Vương Đằng đã chết, Vương gia sau cùng hậu nhân đã tuyệt, không còn có quật khởi lần nữa hy vọng, Tiêu Vũ đi ngang qua nơi đây, chỉ là liếc mắt nhìn, liền tiếp tục hướng phía trước.

Tiến vào Túy Tinh Lâu thời điểm, Tiêu Vũ đột nhiên ngã xuống, lâm vào hôn mê.

Đoạn đường này tinh thần hắn căng thẳng, bất kể là giết Thiên Tông, còn là đoạn đường này trở về lúc đối với Long Tuyền Tông đuổi giết lo lắng, cũng làm cho hắn thời khắc cũng không dám lơi lỏng.

Lúc này, tới nơi này, hắn tâm thần buông lỏng, thương thế trên người rốt cục để hắn không chịu nổi, trực tiếp hôn mê đi.

“Vũ Nhi, ngươi quá mệt mỏi, nghỉ ngơi thật tốt.” Lâm Vũ Nhu ôn nhu cúi người, nhẹ nhàng ôm lấy Tiêu Vũ, trong mắt có chứa vài phần phức tạp tâm tình, như là làm ra một loại nào đó quyết định trọng đại, trong mắt loé ra một chút kiên quyết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 273: Lâm Vũ Nhu Rời Đi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lần này hôn mê, Tiêu Vũ thật sự cảm giác quá mệt mỏi, cũng không biết ngủ mê bao lâu.

Hắn làm một rất dài mộng, mộng thấy nguyệt thần, nàng áo trắng như tuyết, hỏi hắn vì sao 1 vạn năm không trả lại được, hắn vừa mộng thấy ám hại đệ tử của hắn Mạc Thương, hắn thay thế Tiêu Vũ địa vị, thành Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, vô địch Cửu Thiên Thế Giới.

Tiêu Vũ còn nằm mơ thấy hắn kiếp trước thu còn lại chín đệ tử, chín đệ tử đều sớm đứng hàng chí tôn cảnh giới, mười ngàn năm sau, bọn họ ở Cửu Thiên Thế Giới ở trong đều có không tục nhân tên gọi.

Một giấc mộng tỉnh lại, bên cạnh một trận mùi thơm, Tiêu Vũ mở hai mắt ra, đầu tiên nhìn liền gặp được Nhan Tử Ngọc tấm kia mang theo lo lắng cùng vài phần u oán mặt, nàng này đúng là canh giữ ở bên giường của hắn, chờ hắn tỉnh lại.

“Tử Ngọc tiểu thư.” Tiêu Vũ mở miệng, giẫy giụa theo ngồi trên giường lên.

Này vừa mới động, hắn chỉ cảm thấy cả người đau nhức, nội tạng đều tựa như bị khiên động, trên người cơ hồ không có một nơi là hoàn hảo, mỗi một tấc máu thịt đều hứng chịu tới bất đồng trình độ tổn thương.

“Không ngờ rằng ta bị thương nặng như vậy!” Trong lòng hắn than khẽ, dù cho trên người có bất diệt âm dương trải qua sức mạnh của sự sống cùng ấn, loại này tổn thương trong khoảng thời gian ngắn cũng không khôi phục được.

Đây là hắn mạnh mẽ sử dụng nửa vương thực lực đưa đến, quá cường đại sức mạnh chống đỡ hỏng rồi thân thể của hắn, cũng tương đương với bị nửa vương gây thương tích.

Bất diệt âm dương trải qua mặc dù mạnh mẽ, ấn cũng có vô hạn sinh cơ, nhưng đối với loại này đến từ nửa Vương cấp sức mạnh tổn thương, hiệu quả cũng thập phần có hạn, dù sao Tiêu Vũ bây giờ còn chỉ có hóa khí cảnh tu vi.

“Thân thể bị hao tổn, dẫn đến tu vi của ta cũng nhận lấy ảnh hưởng, theo bây giờ nhìn lại, trước mắt chỉ có thể phát huy ra hóa khí xoay một cái thực lực.”

Tiêu Vũ cau mày, nhục thể của hắn tổn thương đến quá nghiêm trọng, chân khí trong cơ thể ngưng trệ một cái, mặc dù tu vi vẫn ở hóa khí cảnh ngũ chuyển, nhưng cũng tối đa chỉ có thể phát huy ra xoay một cái thực lực.

Theo hóa khí cảnh vọt tới nửa vương thực lực, đối với nhục thể của hắn ảnh hưởng vẫn là quá lớn, hơn nữa sự ảnh hưởng này, phỏng chừng trong thời gian ngắn không cách nào khôi phục, có thể phải thời gian nhất định.

Điều này cũng tương đương với tu vi lùi lại, Tiêu Vũ mặc dù bất đắc dĩ, nhưng cũng không có biện pháp, nếu là người khác thì, thân thể căn bản là không có cách thừa nhận nửa vương lực lượng, nói không chừng sẽ bị trực tiếp căng nứt, so sánh với đó hắn chỉ là nhận lấy loại trình độ này tổn thương, đã coi như là không tệ.

“Chớ lộn xộn!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ muốn đứng lên, Nhan Tử Ngọc bất mãn mà mở miệng, tiến lên đưa hắn đè lại, nói: “Ngươi bị thương rất nặng, bây giờ còn chưa thích hợp hoạt động.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ,

Chỉ phải nằm trở về, gian này trong phòng chỉ có bọn họ một nam một nữ này, hơn nữa còn là ở một cái giường trước, bầu không khí không khỏi có vẻ hơi khác thường.

“Mẫu thân ta?” Tiêu Vũ chỉ có thể tìm kiếm đề tài, để tránh lúng túng, sau khi tỉnh lại không thấy Lâm Vũ Nhu, quả thật làm cho hắn nghi hoặc, lẽ ra hắn bị thương như vậy, Lâm Vũ Nhu hẳn là lo lắng nhất, sẽ không không canh giữ ở bên cạnh hắn.

“Mẹ ngươi nàng……” Nhan Tử Ngọc trên mặt lộ ra làm khó dễ, thật lâu không có mở miệng.

“Nàng làm sao vậy?” Tiêu Vũ cả kinh, cũng không biết nơi nào đến đạp đất, từ trên giường chấn động tới, lập tức bắt được Nhan Tử Ngọc tay.

Lâm Vũ Nhu có thể nói là đối hắn người trọng yếu nhất, tuyệt đối không cho phép đến nửa điểm sai lầm!

Hắn sốt ruột bên dưới, đem Nhan Tử Ngọc một đôi trắng nõn ngọc thủ gánh đến đỏ lên, Nhan Tử Ngọc lại chỉ là nhẹ nhàng cắn môi một cái, một tiếng chưa cổ họng, nói: “Nàng đi rồi!”

“Cái gì? Đi rồi? Đi nơi nào?” Tiêu Vũ gấp hơn, trong tay sức mạnh cũng lớn hơn.

Trước mắt Long Tuyền Tông khẳng định trong khi an bài như thế nào đối với hắn tiến hành đuổi giết, Lâm Vũ Nhu là hắn người trọng yếu nhất, vào lúc này rời đi, vạn nhất gặp gỡ Long Tuyền Tông người, hậu quả khó mà lường được.

"Này là của nàng để lại cho ngươi." Nhan Tử Ngọc vẫn là cắn răng chưa lên tiếng, trong tay lại là xuất hiện một phong thư viết tay.

Tiêu Vũ liên tiếp tiếp nhận, đem tin triển khai, trên mặt nhất thời trở nên vạn phần phức tạp.

"Vũ Nhi, ngươi trưởng thành, dù cho không có mẫu thân bên người, bây giờ ngươi, cũng đã có thể chăm sóc tốt chính mình, nhìn thấy ngươi có như thế trưởng thành, mẫu thân rất vui mừng, rốt cuộc cũng có thể yên tâm rời đi.

Thông qua việc này sự tình, để mẫu thân ý thức được một vấn đề, mẫu thân ở lại bên cạnh ngươi, chỉ có thể trở thành ngươi gánh vác, cho nên mẫu thân quyết định rời đi.

Ta không còn nhiều thời gian, khả năng nhìn thấy Vũ Nhi ngươi trưởng thành đến nay, đã không tiếc, ở sinh mạng ta sau cùng trong khoảng thời gian này, ta muốn đi tìm phụ thân của ngươi, thấy hắn một lần cuối!

Mẫu thân tin tưởng, lần này cửa ải khó ngươi nhất định có thể bình yên vượt qua.

Tha thứ mẫu thân đưa ngươi bỏ lại, cuối cùng, ngươi phải đáp ứng mẫu thân, ngày sau vô luận phát sinh chuyện gì, vô luận ngươi đạt đến cảnh giới cỡ nào, đều nhất định không thể tìm kiếm tung tích của ta.

Ta mặc dù sống lâu không nhiều, nhưng đời này có tử như là ngươi, dù chết không tiếc, chớ niệm!"

Trong thư ít ỏi mấy lời, không có càng nhiều nói, chỉ có đơn giản như vậy vài câu, giống như Lâm Vũ Nhu cái kia luôn luôn sẽ không hỏi đến nhiều lắm, cũng sẽ không nói quá nhiều tính cách.

Tiêu Vũ trong tay nắm thật chặt này niêm phong, trong lòng mùi vị khó hiểu.

Lâm Vũ Nhu rời đi, rất rõ ràng, ở Vũ Viện ở trong cẩm y nam tử đối với Minh Nguyệt Hiên ra tay, làm cho nàng ý thức được Tiêu Vũ phải đối mặt người càng ngày càng lớn mạnh, mà nàng ở Tiêu Vũ bên cạnh, thì sẽ trở thành Tiêu Vũ một đại gánh vác, bởi vậy rời đi.

Bây giờ Tiêu Vũ bị Long Tuyền Tông đuổi giết, nhưng nàng nhưng cái gì cũng không làm được, Tiêu Vũ mang theo nàng, có lẽ liền rất khó tránh né Long Tuyền Tông đuổi giết, nàng sâu sắc minh bạch điểm này, cho nên dứt khoát rời đi, bởi vì nàng tin tưởng nếu như Tiêu Vũ đã không có gánh nặng, mặc dù là Long Tuyền Tông cũng không giết được hắn.

Tiêu Vũ trong lòng đại hận, hận mình tiến bộ tốc độ quá chậm, không thể mở ra Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, thế cho nên Lâm Vũ Nhu đến nay đều cho là nàng sống lâu không nhiều.

Mặc dù ít ỏi mấy lời, nhưng Lâm Vũ Nhu mỗi một câu nói đều giống như ở quyết đừng, sợ là trong lòng nàng, trải qua này vừa đi, chính mình không lâu sau đó muốn chết đi, đời này đều không thể gặp lại Tiêu Vũ.

Càng làm cho Tiêu Vũ để ý, là Lâm Vũ Nhu câu nói sau cùng, tựa hồ rất không hy vọng Tiêu Vũ ngày sau đi tìm nàng, càng như là kiêng kỵ cái gì.

Theo trong thư xem ra, Tiêu Vũ cảm giác cùng hắn đời này cái kia chưa từng nghe qua cha có quan hệ, chỉ là mặc dù có điều suy đoán, lại cũng không có càng nhiều manh mối.

Lâm Vũ Nhu rời đi, đối với Tiêu Vũ là một sự đả kích không nhỏ, hắn cả người đều mệt, yên tĩnh ở Túy Tinh Lâu bên trong ở lại, mỗi ngày cũng chưa từng tu luyện, trải qua cùng người phàm giống nhau sinh hoạt.

Mấy ngày qua đi, trên người hắn cảm giác đau rốt cục khá hơn một chút, chỉ có điều tu vi vẫn là chịu ảnh hưởng, không lấy khôi phục nhanh như vậy.

Khoảng thời gian này, U U đọc sách ww w. Uukanshu. Co m Tiêu Vũ lại đi Cự Thạch Thành, hắn trở về, ngoại trừ Túy Tinh Lâu ở ngoài không có những người khác biết, chưa từng gây nên càng ta gợn sóng.

Ở trong thành đi lại, Tiêu Vũ ở không thấy gian đi tới Lâm Gia trước cửa, ngày xưa Lâm Gia liền không tính là cái gì đại tộc, hiện nay thoạt nhìn tựa hồ càng thêm sa sút, không lớn bằng lúc trước.

Cùng Lâm Gia mặc dù đã xảy ra rất nhiều chuyện, nhưng Tiêu Vũ dù sao từ nhỏ cùng Lâm Vũ Nhu ở đây lớn lên, hiện nay Lâm Vũ Nhu cũng rời đi, đi tới đây, hắn không khỏi cất bước, đi vào Lâm Gia ở trong.

Hắn tuy chỉ có thể phát huy ra hóa khí cảnh 1 chuyển tu vi, nhưng bực này tu vi, ở Cự Thạch Thành đã là tuyệt đỉnh, hơn nữa nát hư bước, tiến vào Lâm Gia như vào không người nơi, không có bị bất luận người nào phát giác.

Đi ngang qua một chỗ vườn hoa, Tiêu Vũ dừng lại, tại đây vườn hoa ở trong phát hiện một đạo thân ảnh quen thuộc.

Ngày xưa Lâm Gia thiên nữ, bây giờ mặc mộc mạc, như là hoàn toàn biến thành người khác, ngày xưa phong thái không muốn, trở nên cực kỳ mộc mạc, trong tay chịu trách nhiệm một ấm nước, trong khi vườn hoa gian cho phần đông hoa cỏ đúc.

Tác giả đông phương hành vân nói: Mấy chương này ta không biết là các ngươi sẽ sẽ không thích, nhưng viết lên cuốn đuôi, ta cảm thấy rất nhiều thứ, đều cũng có cần thiết giao cho đi ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 274: Rời Đi (Quyển Này Cuối Cùng)

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ tiến lên, hiện ra thân ảnh hiện ra, Lâm Tuyết Hàm biến hóa rất lớn, hắn lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm, cơ hồ không có nhận ra nàng này.

Nàng bây giờ hờ hững mà yên tĩnh, nhìn thấy Tiêu Vũ hiện thân, mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không có biểu hiện ra nhiều lắm gợn sóng, bình tĩnh mà nhìn Tiêu Vũ, nói: “Ngươi đã trở lại?”

Tiêu Vũ không nói gì gật đầu, trước đây hết thảy đều đã quá khứ, đối với Lâm Gia, hắn không có càng nhiều tâm tình, quay đầu nhìn về phía chung quanh hoa cỏ.

Những hoa cỏ này đều rất phổ thông, chỉ là phàm vật, không phải linh dược gì loại hình gì đó, có thể thấy, này phiến hoa viên trải qua dốc lòng chăm sóc, mà cái này chăm sóc người, rất rõ ràng chính là trước mắt Lâm Tuyết Hàm.

“Từ trong cơ thể thần chủng phá huỷ, tu vi của ta đã khó hơn nữa tiến bộ, và lúc trước biết mình chỉ còn nửa năm tính mạng, ta có rất lớn cảm xúc, bây giờ ta đã không muốn theo đuổi tu vi, mỗi ngày trồng hoa nuôi cỏ, nhìn hoa nở hoa tàn, đúng như ta trước đây đoạt được hái hoa tay, cảm thụ được bên trong từng cọng cây ngọn cỏ sinh mệnh.”

Lâm Tuyết Hàm rất là bình tĩnh, thậm chí mang theo vài phần mỉm cười, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng vỗ về trên đất hoa cỏ, có thể thấy nàng đối với những hoa cỏ này thập phần yêu thích.

“Ngươi biến hóa rất lớn.”

Tiêu Vũ cũng không biết nên nói cái gì, ngày xưa Lâm Gia thiên nữ, ánh mắt rộng lớn, để tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, làm nhiều lắm, không tiếc cùng Vương gia thông gia, đưa hắn từ bỏ, cũng phải truy cầu thực lực.

Hiện nay, một người như vậy, lại là buông xuống tu luyện, mỗi ngày chăm chú hoa cỏ việc, như cái bình thường đến không thể lại người tầm thường.

“Không có gì đổi không thay đổi, có thể đây mới thực sự là ta đi.” Lâm Tuyết Hàm nói tới thẳng thắn, trước đây nàng theo đuổi thực lực, là muốn lớn mạnh gia tộc.

Nhưng bây giờ trong cơ thể thần chủng phá huỷ, nàng không còn là ngày xưa thiên nữ, trên người ngược lại ít đi một loại gánh nặng, có thể làm cho nàng mỗi ngày bình tâm tĩnh khí chăm nom những hoa cỏ này.

Từ trong miệng nàng, Tiêu Vũ biết được Lâm Gia so với lạc phách, không giống như từ trước, bởi vì Cự Thạch Thành bên trong người người biết hắn chiếm được tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện tư cách, hơn nữa đang tuyển chọn bên trong bày ra thực lực cường đại.

Trước đó, Tiêu Vũ từ Lâm Gia đi ra, Cự Thạch Thành người đều biết Tiêu Vũ cùng Lâm Gia quan hệ.

Ngoài ra, Tiêu Vũ rời đi trước khi, dùng giá thật lớn để rất nhiều gia tộc ra tay tiêu diệt Vương gia, trong năm đó những gia tộc kia đều có bất đồng trình độ lớn mạnh, Lâm Gia chẳng đạt được gì, một cách tự nhiên bị những gia tộc khác bỏ rơi, ở Cự Thạch Thành theo nhị lưu biến thành tam lưu gia tộc.

Biết được các loại, Tiêu Vũ cũng cũng không có vì vậy tự trách.

Lâm Gia hạ tiện,

Cùng hắn có quan hệ rất lớn, nhưng nói cho cùng, đây là Lâm Gia chính mình gieo xuống quả, trách trách không được ai.

Hắn ở Lâm Gia làm bên trong dạo qua một vòng, trở lại chính mình lúc trước chỗ ở, sau đó không tiếng động rút đi, ngoại trừ Lâm Tuyết Hàm ở ngoài, Lâm Gia bên trong thậm chí không có ai biết hắn đã tiến lại.

“Hắn đã trở lại?”

Tiêu Vũ đi rồi, bên trong vườn xuất hiện tên còn lại, lại là Lâm Gia đứng đầu Lâm Vấn Thiên.

Ánh mắt của hắn phức tạp, thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng, thật lâu không nói gì.

“Dùng thực lực bây giờ của hắn, phỏng chừng đời này cũng sẽ không lại cho ta Lâm Gia có bất kỳ đồng thời xuất hiện.” Lâm Tuyết Hàm nhẹ nhàng gật đầu, nhấc lên ấm nước, tiếp tục cho trong vườn hoa cỏ tưới nước.

Lâm Vấn Thiên trường đứng tại chỗ, không hề động đậy mà thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng.

Mặc dù Tiêu Vũ chưa từng triển lộ thực lực, nhưng tài năng ở Lâm Gia bên trong tới lui tự nhiên, không bị bất luận người nào phát hiện, đã đủ để chứng minh thực lực bây giờ của hắn đã không thể tưởng tượng.

Cho dù là chỉ có hóa khí cảnh, ở Cự Thạch Thành nơi này, cũng là khó có thể tìm ra người thứ hai.

“Lúc trước nếu như có thể đưa hắn đối xử tử tế, ta Lâm Gia, nói không chừng thì sẽ không hạ tiện đến hôm nay cảnh giới!”

Lâm Vấn Thiên trong lòng phức tạp không ngớt, các tộc mạnh mẽ, đều cùng Tiêu Vũ có quan hệ, Lâm Gia hạ tiện, cũng bởi vì lúc trước bỏ lỡ Tiêu Vũ.

Nhưng bây giờ, vô luận hắn làm sao hối hận, cũng đã lại cũng không trở về, chỉ có thở dài một tiếng, vĩnh để ý gian.

Từ Lâm Gia rời đi, Tiêu Vũ vừa đi thăm hai gia tộc khác, một Diệp Văn Hiên vị trí Diệp gia, một cái khác chính là Tần Vũ Huyên Tần gia.

Hắn lặng yên tiến vào, không có bị bất luận người nào phát hiện, tại đây hai trong tộc tìm tới mấy cái thiên tư xuất sắc thiếu niên, truyền cho bọn họ bất đồng công quyết.

Hắn không dám truyền xuống quá cường đại công quyết, sợ hãi sẽ làm cho...này hai tộc đưa tới đại họa, chỉ có điều cái kia công quyết cũng đều rất bất phàm, chỉ cần mấy tên thiếu niên đó có thể thuận lợi trưởng thành, ngày sau hoàn toàn có hi vọng đạt được vương giả cảnh giới.

Hắn đối với Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên hổ thẹn, trêu chọc Long Tuyền Tông, rất có thể Long Tuyền Tông cũng sẽ nhìn chằm chằm hai người bọn họ, làm này chỉ là nhỏ thêm bù đắp.

Thăm xong này hai tộc sau, Tiêu Vũ trở lại Túy Tinh Lâu, cùng Nhan Tử Ngọc từ giã.

Mấy ngày nay vẫn bình tĩnh, nhưng đó bất quá là bởi vì Long Tuyền Tông đuổi giết tới không thể nhanh như vậy, phải sắp xếp thời gian, phỏng chừng không lâu sau nữa, Long Tuyền Tông thì sẽ bắt đầu điên cuồng đuổi giết, Cự Thạch Thành cái này Tiêu Vũ xuất thân nơi, bọn họ là khẳng định sẽ tìm đến, Tiêu Vũ nhất định không thể ở đây trường lưu.

“Trải qua này vừa đi, gặp lại chính là nào tịch?” Nhan Tử Ngọc có chút thương cảm, Tiêu Vũ vừa đi năm gần đây, bây giờ trở về mới bất quá mấy ngày, lại muốn từ giã rời đi.

Giọng nói của nàng u u, nói: “Ngươi có nhớ, đã nợ ta một món nợ ân tình?”

“Không dám quên.” Tiêu Vũ gật đầu, lúc trước hắn muốn Nhan Tử Ngọc bảo toàn Lâm Vũ Nhu an toàn, đồng ý qua một món nợ ân tình của nàng, đến nay chưa còn.

“Ngươi phải sống, nếu không nhân tình này liền vĩnh viễn cũng còn không hơn, như vậy ta sẽ hận ngươi một đời!” Nhan Tử Ngọc đã biết được Tiêu Vũ tình cảnh hiện tại, mỉm cười nói ra một câu nói như vậy, nụ cười quyến rũ bên trong, trong mắt lại là có chứa nước mắt.

“Bảo trọng!”

Tiêu Vũ nói lời từ biệt, mặc dù cảm thụ đến cô gái này đối với sự khác thường của mình, lại là không cách nào làm ra đáp lại.

Hắn mang tới Huyết Lân cùng Mặc Vũ, đi tới Lạc Phong Sơn Mạch.

“Trân trọng!” Nhan Tử Ngọc ở phía sau phất tay, một bên mỉm cười, một bên rơi lệ, đem Tiêu Vũ đưa đến Cự Thạch Thành ở ngoài.

Nàng tựa như một khối hòn vọng phu, vẫn đứng ở chỗ đó, mãi đến tận Tiêu Vũ biến mất.

Trên đường đi, Mặc Vũ cùng Huyết Lân đều là khác thường trầm mặc, ai đều không có mở miệng.

Sở Ngâm Sa đi rồi, tiến vào không biết nơi, chẳng biết lúc nào tài năng trở về, Tần Vũ Huyên, Nhan Thu Thủy cùng Diệp Văn Hiên cũng cùng hắn phân biệt, giờ phút này sợ là đã bắt đầu liều mạng tu luyện, Lâm Vũ Nhu cũng đã rời đi, cũng mang đi Nguyệt Nhi, bây giờ Tiêu Vũ bên cạnh, cũng chỉ còn sót lại Mặc Vũ cùng Huyết Lân hai con dị thú.

Rất nhanh, Tiêu Vũ mang theo 2 thú đi tới Lạc Phong Sơn Mạch, hắn sở dĩ trở về Cự Thạch Thành, cũng là bởi vì muốn trở về nơi đây.

“Ta đã đáp ứng Xích Lân vương, chờ ngươi khôi phục thực thể, mang ngươi trở về gặp lại.” Tiêu Vũ cười đối với Huyết Lân mở miệng, nhưng mà Huyết Lân lại là hai mắt có chút đỏ lên, liếc hắn một cái, không nói câu nào.

Đi sâu vào Lạc Phong Sơn Mạch, gặp lại Xích Lân vương, Huyết Lân từ là có chút kích động, Xích Lân vương đối với nó có đại ân, nếu như không có Xích Lân vương, nó cơ hồ đều không thể có thể sống sót.

Tiêu Vũ đơn giản cùng Xích Lân vương nói rõ chính mình tình cảnh hiện tại, sau đó chỉ tay một cái, từ giữa chân mày lấy ra một viên giọt máu, giao cho Huyết Lân, cười nói: “Đây là ngươi và ta ở giữa mạng khế, hiện nay giải trừ, ngươi vẫn bất mãn cùng ta dùng chung một mạng, bây giờ tự do!”

“Khốn nạn, ai cho phép ngươi tự chủ trương, mặc dù là giải trừ mạng khế, cũng là từ Bản Long giải trừ, ngươi đây là muốn vứt bỏ Bản Long gì? Muốn vung cũng là Bản Long vung ngươi mới đúng!”

Huyết Lân gầm lên, gầm rú bên trong hai mắt sớm đỏ chót.

Dọc theo đường đi Tiêu Vũ trước sau cùng các loại người nói lời từ biệt, nó sớm có linh cảm, Tiêu Vũ tựa hồ là muốn tất cả mọi người bỏ xuống, một mình đối mặt Long Tuyền Tông đuổi giết, điều này cũng làm cho hắn và Mặc Vũ ở trên đường đi đều trở nên trầm mặc.

Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, hắn bị Long Tuyền Tông bực này tồn tại đuổi giết, Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở bên cạnh hắn đồng dạng không an toàn, mạng này khế càng nguy hiểm, nếu như hắn bỏ mình, Huyết Lân cũng sẽ nhờ đó chết đi.

“Đây là ngươi trong hốc cây con kia già quạ đen mạng lông chim, là để lại cho ngươi, ngươi thử tương kỳ luyện hóa, đối với ngươi lại có chỗ tốt cực lớn.” Hắn lại sẽ già quạ đen mạng lông chim lấy ra, giao cho Mặc Vũ.

Mặc Vũ giống nhau là xuyên qua hai mắt đỏ, không nói lời nào, yên lặng mà tiếp nhận cái kia Hắc Vũ, trong lòng lại là biết, Tiêu Vũ đây là đã làm xấu nhất dự định.

Giao ra cây này mạng lông chim, Tiêu Vũ trên người có thể nói liền sau cùng bảo vệ tánh mạng khí cũng không có, có thể thấy được hắn tình cảnh hiện tại có bao nhiêu gian nan.

“Ngày sau ngươi theo Xích Lân vương, cùng Huyết Lân đồng thời tu luyện, các ngươi đều có không tầm thường huyết mạch, có Xích Lân vương dạy dỗ, tin tưởng sẽ tiến bộ rất nhanh.” Tiêu Vũ sờ sờ Mặc Vũ đầu, cuối cùng quay đầu nhìn về Xích Lân vương, trịnh trọng nói: “Xin ngươi thay ta chiếu cố bọn họ.”

Xích Lân vương gật đầu, hắn nhìn ra được, Tiêu Vũ đây là đang làm cuối cùng sắp xếp, nói: “Có thể cần bản vương giúp đỡ?”

Xích Lân vương rất ý tứ rõ ràng, nó thân là thú vương, nếu là ra tay, có thể giúp Tiêu Vũ dễ dàng tiêu diệt cái gọi là Long Tuyền Tông, miễn đi Tiêu Vũ hết thảy buồn phiền.

“Không cần.” Nhưng mà Tiêu Vũ lại là không chút nghĩ ngợi chỉ lắc đầu, hắn và Long Tuyền Tông ân oán, là hắn mình sự tình, hắn không muốn mượn người khác sau khi giải quyết.

Huống hồ, Long Tuyền Tông một chuyện mặc dù đối với hắn ảnh hưởng rất lớn, cho hắn áp lực rất lớn, nhưng cũng có thể thúc giục hắn để hắn càng nhanh hơn tiến bộ.

Quan trọng nhất là, hắn tin tưởng mình có thể cùng Long Tuyền Tông chống đỡ, không muốn ỷ lại người khác lực lượng.

An bài xong tất cả những thứ này, Tiêu Vũ một thân một mình lên đường, rời đi nơi này.

Trước mắt hắn không có cùng Long Tuyền Tông chống đỡ sức mạnh, đem Mặc Vũ cùng Huyết Lân sắp xếp ở Xích Lân vương bên cạnh, là lựa chọn tốt nhất, bởi vì hắn không chắc chắn tài năng ở Long Tuyền Tông trong đuổi giết bảo toàn này hai con Tiểu Thú.

“Tiêu Vũ, Bản Long đã nói, ngày sau cuối cùng có một ngày ta sẽ đánh bại ngươi, làm lão đại ngươi, ngươi nhưng đừng chết rồi, nếu không Bản Long nguyện vọng thì rơi vào khoảng không!”

“Thứ hỗn trướng, đem bản vương theo Thánh cảnh bên trong lừa gạt đi ra, vừa ném bản vương, gặp nhau nữa lúc, bản vương nhất định sẽ ác liệt trừng trị ngươi!”

Mặc Vũ cùng Huyết Lân vào lúc này giống nhau không chịu đựng được, hô to đối với Tiêu Vũ đưa tiễn, hai con Tiểu Thú trong mắt mang nước mắt, đưa mắt nhìn Tiêu Vũ rời đi.

“Bản vương thề, lúc gặp lại, bản vương nhất định sẽ không thua ngươi, để ngày đó, ngươi nhất định nhất định không muốn chết à!”

“Ngươi nhất định phải cho Bản Long sống sót, có nghe hay không!”

Hai con Tiểu Thú la lên ở phía sau không dứt quanh quẩn, rung khắp Lạc Phong Sơn Mạch.

Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, triển khai nát hư bước rời đi, rất nhanh sẽ từ nơi này biến mất.

“Huây!”

Khi hắn rời xa sau khi, một tiếng bi phẫn thú rống truyền lên trời cao, cả kinh vạn thú chạy trốn, run lẩy bẩy.

Cùng thời khắc đó, một cái khác giọng cao quạ hót vang lên theo, hai thanh âm đều tràn đầy bi phẫn tâm tình, thẳng vào cửu tiêu bên trên, với Lạc Phong Sơn Mạch bên trong vang vọng thật lâu, khiến vô số dị thú nằm rạp quỳ xuống đất, có vẻ cực kỳ sợ hãi.

“Phong Lăng Thành, Long Tuyền Tông…… ta chẳng mấy chốc sẽ trở về, vương thành các tộc cùng Long Tuyền Tông, hôm nay các ngươi nợ ta, ngày sau đều phải trả!”

Tiêu Vũ trong mắt lộ ra ý lạnh, sau đó bóng người cử động nữa, triệt để đi xa.

Tác giả đông phương hành vân nói: Một chương này nội dung, so với bình thường hơn một ngàn chữ, viết lên sau cùng địa phương phân cách không ra, cho nên hay là trực tiếp phóng tới một chương ở chỗ. Viết lên nơi đây ta tốc độ chậm rất nhiều, bởi vì phải băn khoăn có hay không quên cái gì vậy không giao cho, cho nên chương mới đến so với bình thường muốn chậm chút. Một quyển này tới đây cũng triệt để tuyên bố kết thúc, hôm nay thì càng nhiều như vậy a, ngày mai sẽ mở ra mới cuốn, hy vọng tất cả mọi người có thể tiếp tục nâng đỡ, xin tin tưởng mấy chương này hạ chỉ là tạm thời, quyển sách chủ điều là nhiệt huyết, tuyệt đối sẽ không có bi kịch xuất hiện, bây giờ ngột ngạt, là vì ngày sau càng thêm mãnh liệt bùng nổ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1: Đừng Quên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một cái cổ đạo, hai bên là vô tận rừng rậm, thỉnh thoảng có vài tiếng kinh khủng tiếng thú gào theo trong rừng truyền ra, có vẻ phá lệ đáng sợ.

Cổ đạo bên trên, một đoàn xe ở trên đường chầm chậm đi tiếp, đủ có vài mười chiếc xe, mỗi một con trước xe đều cột lấy một con đến mấy con dị thú.

Những dị thú kia hình thể cao to, bề ngoài như là ngựa, nhưng trên người lại mọc ra lân phiến, thoạt nhìn rất là thần võ.

Đây là một cấp dị thú, không có gì sức chiến đấu, nhưng cũng cước lực kinh người, có thể ngày đi vạn dặm, rất nhiều người đều sẽ dùng để kéo xe, thuộc về một loại khá là thường gặp dị thú.

“Suốt ngày sắp đến trời phủ, bà nội, đoạn đường này thực sự là không dễ đi!”

“Đoạn đường này nhưng làm lão tử nhịn gần chết, tới Thiên phủ sau khi, lão tử nhất định phải đến khói xanh lầu tìm tới hai mươi nàng, ngủ trước mười ngày nửa tháng!”

“Ha ha, chỉ ngươi, ngươi có bản lãnh kia gì?”

Này 1 đoàn xe bị một đám cưỡi dị thú hán tử bảo hộ ở ở trong, giờ phút này những hán tử này đang một bên đi tiếp, một bên tán gẫu.

Bọn họ nhiều năm đi lại ở bên bờ sinh tử, khi nói chuyện đều hết sức ngay thẳng, thỉnh thoảng bắt lại đối phương mở mấy cái chuyện cười, bầu không khí cũng bởi vì bọn họ ung dung không ít.

“Đều cho ta đứng đắn một chút, chú ý đề phòng, đừng ở đến Thiên phủ trước khi, lại cho ta xảy ra chuyện gì!”

Đội ngũ phía trước, một gã thoạt nhìn cực kỳ nghiêm túc người đàn ông trung niên mở miệng, quay đầu lại quát lạnh.

“Thủ lĩnh, không cần thiết khẩn trương như vậy a, theo cái này lộ trình, nhiều nhất lại có một ngày liền đến Thiên phủ, không có chuyện gì.”

Gặp trung niên nam tử kia mở miệng, một đám người rõ ràng đều có chút kính sợ, đây là này 1 đoàn xe người cầm đầu, tên là Tô Nham, mặc dù bình thường cũng sẽ cùng rất nhiều thủ hạ đùa giỡn, nhưng nghiêm khắc thời điểm cũng có thể đè ép tất cả mọi người.

“Nói láo!” Hán tử Tô Nham nổi giận mắng: “Gần nhất 4 đại tông môn trong lúc đó va chạm không dứt, Long Tuyền Tông càng như là phát điên, đang liều mạng tìm gì người, nơi này đã tới gần Thiên phủ, ba đạo minh cùng châu bên trong các tộc đều trong lúc đó cũng không phải vậy hoà thuận, vạn nhất đụng với bọn họ, bị cuốn vào bọn hắn ân oán ở trong, các ngươi bọn này nhãi con có mấy cái mạng cũng không đủ đưa!”

Tất cả mọi người là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, ba đạo minh, tứ đại tông, còn có Thiên phủ các tộc, vậy cũng là ít ỏi quái vật khổng lồ, nếu là cuốn vào trong bọn họ, bọn họ này một cái nho nhỏ đoàn xe phỏng chừng ngay cả cặn cũng không còn.

“Nói thêm, Long Tuyền Tông rốt cuộc là nổi điên làm gì, gần nhất phái ra rất nhiều đệ tử, đều đang điên cuồng tìm kiếm lấy người nào.”

“Ta nghe nói là có người nếu nổi giận Long Tuyền Tông chủ,

Để Long Tuyền Tông chủ giận dữ, bây giờ đang cải biến Long Tuyền Tông tất cả sức mạnh, đang đối với người kia tiến hành đuổi giết.”

“Đến tột cùng là hạng người gì, có thể để Long Tuyền Tông như thế tốn công tốn sức?”

“Ai biết được!”

Một đám người không chỉ không có yên tĩnh lại, ngược lại thảo luận đến cang thêm nhiệt liệt.

“Mẹ nó, thì tiểu tử ngươi nói nhiều, đều an tĩnh cho lão tử điểm, tăng cao cảnh giác!”

Hán tử Tô Nham đối thoại nhiều nhất tên thiếu niên kia tức giận mắng một tiếng, trong đội ngũ người nhất thời đều yên lặng đi xuống, không dám nói nữa.

“Mạc đại ca, ngươi nói đến tột cùng là ai, có thể làm cho Long Tuyền Tông phí khí lực lớn như vậy, như là phát điên tìm?”

Ở đoàn xe phía sau, một 89 tuổi nam đồng nghe lời của mọi người, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy hiếu kỳ, chuyển hướng bên cạnh một gã người thanh niên trẻ.

Thanh niên này cưỡi ở dị thú bên trên, mặt mày thường thường, ở trước đó mọi người trò chuyện thời điểm, hắn cũng vẫn vẫn duy trì trầm mặc, không có mở miệng.

Lúc này, nghe này nam đồng nói, tên nam tử này cười nói: “Vấn đề này phỏng chừng muốn đến hỏi Long Tuyền Tông.”

“Liền Mạc đại ca cũng không biết sao?” Nam đồng trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nồng nặc thất vọng, sau đó nói: “Có điều ta cảm thấy, không can thiệp tới là ai, người kia đều nhất định rất lợi hại!”

“Hả? Tại sao?” Nam tử trên mặt lộ ra kinh ngạc.

“Mạc đại ca ngươi nghĩ a, Long Tuyền Tông cường đại như vậy, lại có một người khả năng trêu đến bọn họ điên cuồng như vậy, nếu người này không lợi hại nói, làm sao có khả năng làm được dạng này sự tình?” Nam đồng vẻ mặt thành thật, nói tới sát có việc.

“Ha ha, Tiểu Phong nói rất đúng a, không thấy được ngươi tuổi nhỏ như vậy, lại có còn có loại này giải thích.”

“Ta cũng cảm thấy Tiểu Phong nói rất đúng, người kia có thể đem Long Tuyền Tông làm thành như vậy, tuyệt đối là có nhất định bản lãnh.”

“Ha ha, Tiểu Phong thật thông minh!”

Mọi người cười to, đối với cái này thông minh nam đồng, mỗi người đều yêu thích không ngớt.

“Không được kêu ta Tiểu Phong, ta gần mười tuổi, một điểm cũng không nhỏ!” Nam đồng lại là không một chút nào hài lòng, ngược lại khuôn mặt nhỏ nhắn bày ra một bộ “Ta rất tức giận” vẻ mặt.

Bên cạnh hắn nam tử cũng cười, đưa thay sờ sờ Tiểu Phong đầu, Tiểu Phong lần này ngược lại là lộ ra nụ cười vui vẻ, như là đối với nam tử này rất là yêu thích.

“Mạc lão đệ, dọc theo con đường này ngươi nói đều chưa từng nói vài câu, bây giờ đem đến Thiên phủ, chúng ta cũng phải ra đi, không biết là Mạc lão đệ ngươi trên Thiên phủ là làm cái gì? Bây giờ Thiên phủ cũng không thái bình a, nếu như không phải là cần thiết việc, ta khuyên Mạc lão đệ ngươi hay là không đi cho thỏa đáng!”

Đội ngũ phía trước hán tử Tô Nham quay đầu lại, đối với nam đồng nam tử bên người nói.

Những người khác nghe nói như thế, cũng đều nhìn lại.

Đối với tên nam tử này, trong lòng bọn họ đều có chứa vài phần hiếu kỳ, bọn họ những người này, thực lực cũng không tính là rất mạnh, đầu lĩnh Tô Nham thực lực, cũng là mới vào hóa khí cảnh, những người khác thì lại cơ hồ đều còn là linh nguyên cảnh tu vi.

Này một cái đoàn xe là Tô Nham chỗ tổ, bình thường thông qua ở châu bên trong mỗi một trong phủ hộ tống một vài thứ, hoặc là người, kiếm lấy nhất định tinh thạch.

Bây giờ thế đạo bất công, hơn nữa mỗi một phủ mỗi một thành trong lúc đó đều có dị thú qua lại, cho nên rất nhiều người vãng lai thời gian đều sẽ mời mọc đoàn xe hộ tống, đây cũng không phải là cái gì chuyện mới mẻ, không lát nữa làm chuyện như vậy tu luyện người tu vi đều phổ biến thấp hơn, bởi vì như cấp độ tông sư nhân vật, hoặc là có nhất định bản lãnh hóa khí cảnh, là không thể nào bỏ qua thân phận tới làm loại này sự tình.

Người này họ Mạc nam tử, là đoàn xe lần này hộ tống một người trong, một đoàn xe thường thường là đồng thời thay người vận chuyển gì đó, hơn nữa hộ tống người tất cả cùng đồng thời làm, cái này cũng không ngạc nhiên.

Trên con đường này, U &# 8 trong đội xe người dần dần đều lẫn nhau quen thuộc, thế nhưng cái này họ Mạc nam tử, lại có vẻ rất thần bí, dọc theo đường đi cực kỳ ít nói, chỉ là đi theo đoàn xe phía sau, tất cả mọi người chỉ biết hắn gọi Mạc Vong, ngoài ra không biết gì cả, điều này cũng làm cho đoàn xe tất cả mọi người đối với tên nam tử này đầy hiếu kỳ.

“Đa tạ Tô lão ca nhắc nhở, bất quá ta trên Thiên phủ, là có chút chuyện ắt phải làm, cho nên cũng chỉ có thể cảm ơn lão ca hảo ý.” Mạc Vong cười cười, nói chuyện không nhanh không chậm.

“Ha ha, ta cũng chỉ là vừa nói, nếu là Mạc lão đệ ngươi không hơn Thiên phủ, ta cái này còn thiếu một đơn độc chuyện làm ăn đâu!” Tô Nham sang sảng cười to, hắn từng trải phong phú, một chút thì nhìn ra cái này Mạc Vong là một có chuyện xưa người, nhưng là minh bạch loại chuyện này hắn tốt nhất không đi tra cứu.

Đoàn xe tiếp tục tiến lên, Mạc Vong vừa ngậm miệng lại, không lên tiếng nữa, cưỡi dị thú chậm rãi đi theo đoàn xe sau khi.

“Thiên phủ, rốt cục phải đến!” Hắn ngẩng đầu lên, nhìn hướng về phía trước, trong miệng tự lẩm bẩm, nhưng cũng chỉ có một mình hắn có thể nghe đến.

Tác giả đông phương hành vân nói: Một chương này con ngựa đến kẻ gian chậm, mới cuốn bước ngoặt, một mực đang nghĩ viết như thế nào mới tốt hơn. Mặt khác chính là, đến nay còn có rất nhiều bạn đọc không biết là quyển sách Q quần, tái phát một lần, quần số là 414539368.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 2: Sơn Tặc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Vong, người này không là người khác, chính là Tiêu Vũ.

Hắn cải biến dung mạo, cũng cải biến thân phận, kể cả vốn khí tức đều bị hắn dùng vết máu che đậy, hắn hôm nay đã hoàn toàn biến thành một người khác.

Long Tuyền Tông bây giờ đang đối với hắn điên cuồng đuổi giết, tìm kiếm khắp nơi tung tích của hắn, trước mắt hắn không có cùng Long Tuyền Tông đối kháng thực lực, chỉ có thể tạm thời ẩn giấu, thay đổi thân phận.

Đổi tên Mạc Vong, là vì lúc trước trước khi rời đi, tất cả mọi người đưa hắn xưng là ma vương, Mạc Vong tên này lấy ấy âm.

Mặt khác, lên tên này, cũng là thời khắc nhắc nhở, để hắn Mạc Vong tu luyện sơ lòng, nỗ lực tu luyện, sớm ngày lại lên Cửu Thiên Thế Giới!

Thiên phủ, đó là rơi Vân Châu chủ phủ, tựa như Phong Lăng Thành đối với Cự Thạch Thành tới nói là vương thành giống nhau, cái gọi là Thiên phủ, chính là một châu bên trong chủ phủ, ở đây châu bên trong các thế lực lớn hội tụ một phương, cái gì tứ đại tông, ba đạo minh, ngoài ra còn có chứa nhiều gia tộc cổ xưa, tồn tại nơi đây.

Đi tới Thiên phủ, là Tiêu Vũ vài lần suy nghĩ sau khi làm ra quyết định.

Thân thể hắn khác thường, bây giờ mặc dù có thể bình thường tu luyện, nhưng trong cơ thể vẫn như cũ tồn tại sức mạnh nguyền rủa, bây giờ chỉ là bị quần áo trắng điện chủ trận pháp niêm phong, ngày sau theo hắn đi vào tông sư cảnh, trong cơ thể nguyền rủa vẫn như cũ sẽ ảnh hưởng hắn tu luyện.

Vì thế, hắn phải sớm chuẩn bị, dùng thân là phù, đây là hắn khả năng nghĩ đến đối kháng nguyền rủa phương pháp duy nhất, phương pháp này nhất định phải dùng các loại hiếm thấy linh vật làm trụ cột, mới có thể thành công.

Bởi vậy, hắn quyết định đi tới Thiên phủ, nơi này hội tụ phần đông thế lực cường đại, mà hắn cần này hiếm thấy mà trân quý, cũng chỉ có ở nơi như thế này, mới có cơ hội tìm được.

Mục tiêu của hắn, là đi tới Phù Đạo Minh trời minh, nhận sự giúp đỡ Phù Đạo Minh lực lượng, vì chính mình dùng thân là phù dự định làm tốt cơ sở, cũng may đột phá đến cảnh giới tông sư sau khi, có thể thuận lợi tiếp tục tu luyện.

“Tiểu Phong, ngươi vừa quấy nhiễu người khác.”

Một chiếc xe đi, đi xuống một gã thập phần mộc mạc nữ tử, thoạt nhìn ước chừng mười bảy mười tám tuổi.

Tên thiếu nữ này rất là bình thường, ở trong đội xe người người đều gọi nàng tiểu tuyết, là nam đồng Tiểu Phong tỷ tỷ.

Cô gái trên người một giới áo vải, là loại kia bình thường đến không thể lại bình thường nữ tử, hình dạng cũng rất phổ thông, nàng đi tới Tiểu Phong trước người, kéo qua Tiểu Phong, áy náy đối với Tiêu Vũ nói: “Mạc Đại Ca, Tiểu Phong không cho ngươi mang đến phiền toái gì?”

“Tỷ tỷ, ngươi này nói gì vậy? Mạc Đại Ca cùng ta tán gẫu không biết là nhiều hài lòng đâu, Mạc Đại Ca,

Ngươi nói đúng không?” Tiểu Phong bất mãn, một cái miệng nhỏ đều trề môi, hiển lộ hết ngây thơ chất phác.

“Tiểu Phong rất thông minh, cũng rất hiểu chuyện, không tồn tại phiền toái gì.” Tiêu Vũ cười, đoàn xe ở trong phần lớn đều là người bình thường, khoảng thời gian này hắn cũng chưa từng động tới mình thực lực, để hắn cảm thụ mấy ngày bình thường tháng ngày.

“Tiểu Phong, đừng nữa quấn quít lấy Mạc Đại Ca, như ngươi vậy sẽ làm Mạc Đại Khả rất khổ não.” Cô gái tiểu tuyết nói xong, kéo qua nam đồng, hướng mình cái kia một chiếc xe đi trở về.

Này khiến người ta ngồi xe làm rất giống cỗ kiệu, ngồi ở ở trong rất là thoải mái, mặc dù là người bình thường cũng sẽ không cảm thấy không khỏe, nhưng Tiểu Phong đối với Tiêu Vũ đầy hiếu kỳ, cũng không có việc gì sẽ chạy tới nói chuyện cùng hắn, hơn nữa lá gan rất lớn, liền dị thú đều gan dạ kỵ, này đây mới có thể đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, nhưng trên thực tế bọn họ những người này đều là ngồi xe.

“Được rồi, Mạc Đại Ca, ta rảnh rỗi lại tới tìm ngươi.” Tiểu Phong không thôi cùng Tiêu Vũ phất tay, có thể thấy hắn rất không muốn rời đi, nhưng đối với tiểu tuyết nói cũng rất nghe theo.

Thấy cái kia tỷ đệ hai người rời đi, Tiêu Vũ lại lần nữa nhắm mắt lại, trầm mặc không nói.

“Ha ha, hôm nay vận may thật không tệ, đội xe này gì đó đều thuộc về lão tử, đem thứ đáng giá, còn có nữ nhân và đứa nhỏ đều lưu lại, những người khác đều cút đi!”

Cười to một tiếng, cổ đạo hai bên đột nhiên lao ra mấy chục bóng người, gào thét toàn bộ đoàn xe đều vây.

Có tu luyện người thông qua hộ tống kiếm lấy tinh thạch, sẽ có tu luyện người đi làm sơn tặc, đây là chuyện không quá bình thường tình.

Đoàn xe nhất thời hỗn loạn lên, nơi đây phần lớn đều là người bình thường, nhìn thấy loại tình cảnh này, không ít người đều sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Tô Nham dù sao cất bước nhiều năm, bình tĩnh tiến lên giao thiệp, nhưng mà kết quả có thể đoán được, giao thiệp thất bại, nhóm người này rõ ràng làm chính là chặn đường cướp bóc hoạt động, không phải hiền lành gì.

Tiêu Vũ tất là nhíu mày, chặn đường cướp bóc không kỳ quái, muốn cướp nữ nhân cũng không kỳ quái, có thể nhóm người này há mồm lại là liền đứa nhỏ cũng phải lưu lại, rõ ràng có chút dị thường.

“Ầm!”

Khi hắn suy tư thời điểm, đoàn xe đã cùng một đám sơn tặc động khởi tay, những người này mặc dù tu vi đều không cao, nhưng động thủ gian thanh thế trong mắt người phàm cũng hết sức kinh người, không ít người đều đã sợ đến hai chân như nhũn ra.

“Ha ha, quả thực có đàn bà cùng đứa nhỏ, hai người các ngươi, đàng hoàng cùng đại gia đi!”

Động thủ gian, một đám sơn tặc rõ ràng chiếm thượng phong, người cá biệt xông vào vào đoàn xe ở trong, theo dõi trong đội xe nữ nhân và đứa nhỏ.

Lúc này, 1 tên sơn tặc nhảy tới tiểu tuyết cùng Tiểu Phong hai người trên xe, trường đao trong tay lắc lắc, mặc dù không phải là thợ rèn rèn đúc đến binh khí, nhưng là thập phần đáng sợ.

Tiêu Vũ nhìn về phía trước, chỉ thấy trong nháy mắt, đoàn xe những người kia cũng đã thương vong nặng nề, những sơn tặc này mặc dù cũng đều tu vi không cao, nhưng năng lực chiến đấu lại vượt xa đoàn xe những người này trên.

“Ai da!” Hắn thở dài một cái, vốn là muốn tận khả năng không biểu lộ thực lực, để tránh đưa tới Long Tuyền Tông, nhưng bây giờ gặp phải loại chuyện này, cũng không cách nào làm được làm như không thấy.

Thở dài, hắn bóng người hơi động, liền đã đến tiểu tuyết Tiểu Phong hai người trên xe, xuất hiện tại kia tên sơn tặc trước người.

“Mạc Đại Ca!”

Nhỏ tuổi vốn sớm bị dọa sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nhợt, mặc dù sợ phát run, nhưng cái này nam đồng đúng là không có khóc ra thành tiếng.

Nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, hắn ngạc nhiên kêu to, trong mắt lộ ra ngay một trận thần thái.

Tiêu Vũ đối với hắn cười, sau đó một ngón tay, bên cạnh cái kia tên sơn tặc liền mềm mại ngã xuống.

Sau đó, hắn bóng người lại chuyển, mỗi bước ra một bước đều hoán đổi một phương vị, hơn nữa tất có một sơn tặc ngã xuống, giống như quỷ mị qua lại ở bên trong chiến trường.

“Tiểu tử, ngươi là ai? Gan dạ quản chúng ta Hắc Long Bang sự tình!”

Một đám sơn tặc kinh hãi, không ngờ rằng cái này nho nhỏ trong đội xe bất cứ xuất hiện một cái như vậy người mạnh, tên kia cầm đầu hán tử trên mặt có sẹo, rất là kiêng kỵ đối với Tiêu Vũ mở miệng.

“Hắc Long Bang? Tên này thật đúng là tục!” Tiêu Vũ không đáng đáp lại, thân hình lại chuyển, sau một lát, này một đám sơn tặc ở trong tay hắn đã là thương thì thương, chết chết.

Xong xuôi tất cả, hắn cũng không quay đầu lại, triển lộ thực lực, đội xe này hắn dĩ nhiên không thể ở lại, huống hồ nơi này cách Thiên phủ đã gần đến, trực tiếp bước nát hư bước, trong nháy mắt liền từ trước mắt mọi người biến mất.

Tại chỗ đoàn xe đoàn người, lúc này lại còn là sững sờ bên trong.

Cái này vẫn đi theo đoàn xe cuối cùng, cực kỳ ít nói Mạc Vong, lại có thực lực như vậy, vốn tưởng rằng lần này đoàn xe rất khó thoát qua, nhưng không nghĩ bọn họ đều bị cái này Mạc Ly cấp cứu.

“Mạc Đại Ca, ngươi muốn đi nơi nào? Không cùng chúng ta cùng đi gì?”

Tại chỗ, nam đồng Tiểu Phong đối với Tiêu Vũ bóng người hô to, mà ở hắn hô xong một câu nói này, Tiêu Vũ bóng người, lại là sớm biến mất.

“Mạc Đại Khả cùng chúng ta không phải người của một thế giới, hắn hẳn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn đi làm.” Cô gái tiểu tuyết mở miệng, an ủi đệ tử của mình, cặp mắt nhưng cũng nhìn phía Tiêu Vũ rời đi phương hướng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Mới một quyển, không biết là tại sao rất vắng mặt trạng thái, ra vẻ ta còn dừng lại ở trên một quyển bên trong, hôm nay chỉ có thể chương mới này hai chương, viết cho ta cảm giác rất không đúng, ta phải suy nghĩ thật kỹ rốt cuộc chỗ đó có vấn đề, xin lỗi.

Chương 3: Phù Đạo Trời Minh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Rơi Vân Châu, Thiên phủ.

Đây là từ mấy toà đại thành tạo thành một khu vực, khu vực ở trong sinh sống ít nhất mấy chục triệu người, cực điểm sầm uất, được xưng nguyên dương phủ, cũng là mọi người trong miệng Thiên phủ.

Tiêu Vũ hóa thân Mạc Vong, độc thân tiến lại, đi vào trong thành.

Tòa thành này không có tên, chỉ gọi châu thành, là làm một châu số một, bước vào trong thành liền có thể cảm nhận được thành này có cực kỳ lâu đời lịch sử, lộ ra một luồng khí tang thương.

Thành này khoảng cách, xa không phải Phong Lăng Thành có thể so với, trong thành khắp nơi đều là liên quan tới tu luyện cửa hàng, bên đường cái gì tiệm binh khí tiệm thuốc loại hình địa phương đếm không xuể, càng có tu luyện người ở trên đường khắc chữ, chỉ cần đưa ra đầy đủ tinh thạch, liền có thể tùy ý sai phái.

Đi tới một chỗ, Tiêu Vũ dừng bước, phía trước nhóm người hội tụ, hắn thần niệm lộ ra, phát hiện ở trong có không ít đều là tu luyện người, ở vây quanh một khối bia, không được nghị luận.

“Trời ạ, bên trong tam phẩm binh khí một cái, dưỡng thần đan mười viên, Thiên Tinh một vạn, tông sư công quyết một bộ, chiến quyết ba bộ, còn có thể trên Long Tuyền Tông hóa Long Tuyền tiếp thu một lần gột rửa, Long Tuyền Tông là này điên rồi a, lại đến giá cao như vậy!”

“Điều kiện như thế này, sợ là tông sư thấy được đều điên cuồng hơn a, người này rốt cuộc là người thế nào, càng để Long Tuyền Tông dưới lớn như vậy vốn liếng tìm kiếm!”

“Ngươi sợ là không biết là, bây giờ Thiên phủ các thế lực lớn cơ hồ đều phái ra sức người, tìm kiếm cái này kêu Tiêu Vũ người, Long Tuyền Tông cho ra điều kiện quá dụ dỗ, không biết có bao nhiêu người vật để cái này Tiêu Vũ mà phát động, kể cả tông sư nhân vật đều xuất động không ít!”

“Cái này Tiêu Vũ rốt cuộc làm chuyện gì a, trêu đến Long Tuyền Tông dưới như thế vốn liếng!”

“Ai biết được, Long Tuyền Tông chỉ là ban bố này 1 thông cáo, lại không nói là nguyên nhân gì, chỉ biết là cái này Tiêu Vũ tựa hồ là đắc tội rồi Long Tuyền Tông.”

“Ta nếu có thể tìm tới cái này Tiêu Vũ, vậy cũng liền phát tài!”

“Ngươi thì chớ vọng tưởng, cái này Tiêu Vũ khả năng trêu đến Long Tuyền Tông điên cuồng như vậy, khẳng định có nhất định bản lĩnh, chỉ bằng ngươi? Tìm được rồi cũng là chịu chết!”

Một đám người vây quanh một khối bia, nghị luận âm thanh không dứt, ở nơi đó than thở liên tục.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, liền gặp cái bia kia trên viết một cáo thị, Long Tuyền Tông lớn thêm treo giải thưởng, tìm kiếm Tiêu Vũ người này, vô luận bất luận người nào, chỉ cần có thể giúp Long Tuyền Tông tìm tới Tiêu Vũ, liền có cáo thị trên nhóm đến thù lao.

Ở phía trên kia nhóm ra mấy món khác, như là bên trong tam phẩm binh khí từ không cần phải nói, mặc dù là tông sư nhân vật đều phải khao khát,

Còn Thiên Tinh, vậy cũng thuộc về tinh thạch một loại, nhưng bình thường người bình thường dùng đều là chỉ ẩn chứa đại địa chi lực sáng sủa, Thiên Tinh phẳng phiu, lại muốn trên mặt đất sáng sủa bên trên, một viên Thiên Tinh liền tương đương với 1 vạn viên sáng sủa!

Trừ những thứ này ra, còn có tông sư công quyết cùng chiến quyết, đồng dạng có thể làm cho tông sư cấp bậc nhân vật phát rồ, còn sau cùng Long Tuyền gột rửa, Tiêu Vũ mặc dù không biết là cái gì, nhưng nhìn chung quanh những người này như thế sợ hãi than dáng dấp, cũng có thể biết cái kia sợ không phải cái gì tầm thường gì đó.

Đáy lòng của hắn cười lạnh, cái này Long Tuyền Tông thật đúng là vô cùng bạo tay, để tìm hắn không tiếc phát sinh như thế thông cáo, phía trên này điều kiện, đủ để khiến vô số tông sư đều điên cuồng tìm hắn, thậm chí ngay cả người của thế lực khác đều có khả năng động tâm.

Có thể khẳng định, Tiêu Vũ bây giờ nếu là hiện ra thân phận thật sự, rất nhanh liền có vô số cấp độ tông sư nhân vật tiến lại, đưa hắn bắt giữ đi cùng Long Tuyền Tông hoán đổi đổi lấy những bảo vật này.

Long Tuyền Tông đây là muốn triệt để đưa hắn ép vào tuyệt lộ!

Sau khi xem, Tiêu Vũ liền xoay người rời đi, hắn ở Thiên phủ ở trong tìm chỗ ở dưới, trong bóng tối hiểu ra cái gọi là Thiên phủ.

Nơi này, có thể nói là rắc rối phức tạp, Thiên phủ chung quanh có Linh Sơn vô số, 4 đại tông môn liền đều ở đây này trong núi thẳm, nhưng Thiên phủ nơi này, cũng có tứ đại tông sư người đóng giữ, nhằm vào Tiêu Vũ cái kia 1 treo giải thưởng, chính là từ Long Tuyền Tông đóng quân với người bên trong thành phát sinh.

Bây giờ, bởi vì Long Tuyền Tông cho ra điều kiện thái quá tộc nhân, Thiên phủ trên dưới, thậm chí toàn bộ rơi Vân Châu bên trong, đều có vô số người đang điên cuồng tìm kiếm lấy Tiêu Vũ, hắn một khi lộ mặt, sẽ khắp nơi cùng địch.

Ngoài ra Tiêu Vũ còn hiểu được, Thiên phủ khu vực này bên trong mấy thành, có thật nhiều sâu không lường được cổ tộc, nơi đây không chỉ có ba đạo minh, tứ đại tông, còn có rất nhiều có trên vạn năm lịch sử thế gia cổ xưa, thậm chí có thể ven đường một lão già, nói không chừng đều là Thiên Tông cấp bậc nhân vật.

Tóm lại, nơi đây hang hổ Tàng Long, đồng thời cũng tốt xấu lẫn lộn, trừ những thứ này ra thế lực lớn ở ngoài, cũng không có thiếu bang hội cùng gia tộc loại hình thế lực, ở các thế lực lớn trong khe hẹp sinh tồn, như Tiêu Vũ lúc trước nghe được Hắc Long giúp, chính là một trong số đó.

Ba đạo minh, tứ đại tông, còn có các loại cổ tộc, lẫn nhau quan hệ trong đó hết sức phức tạp, tóm lại Thiên phủ nơi này chính là 1 đầm nước sâu, dù cho mạnh như Long Tuyền Tông, ở đây cũng phải có điều kiêng kỵ, không thể thái quá làm càn.

Đối với chỗ này có một đại khái hiểu ra, và xác nhận chính mình cải biến dung mạo và khí tức sau khi không người có thể nhận ra, Tiêu Vũ mới từ nơi ở rời đi, thẳng đến Phù Đạo Minh.

Muốn mượn phù tu luyện, ngày sau hắn muốn ỷ lại Phù Đạo Minh địa phương có rất nhiều, bởi vậy hắn bước đầu tiên dự định, là tiên gia nhập Phù Đạo Minh bên trong.

So với Phong Lăng Thành Phù Đạo Minh, trong Thiên phủ trời minh rõ ràng càng thêm khí thế, một tòa cao to kiến trúc, trước cửa một kim quang rực rỡ “Phù” chữ, dưới ánh mặt trời thập phần mát mắt.

Tiêu Vũ tiến vào bên trong, tự thân trên lấy ra một phong thư, giao cho Phù Đạo Minh bên trong bồi bàn, sau đó ở đây lẳng lặng chờ đợi.

Ở đến ở phủ trước khi, hắn đã trở lại Phong Lăng Thành một lần, từ La Sơn trong tay chiếm được một phong thư đề cử, có thể dẫn hắn tiến vào Phù Đạo Minh.

Theo La Sơn theo như lời, hắn mặc dù chỉ là một chỗ minh minh chủ, nhưng ở Phù Đạo Minh bên trong cũng có người ở sau lưng nâng đỡ, Tiêu Vũ mang theo hắn thư đề cử đã đến, dùng hắn Phù đạo thực lực ở đây sẽ không bị mai một.

Đợi rất lâu rồi, Phù Đạo Minh bên trong xuất hiện 1 người đàn ông tuổi trung niên, đối với Tiêu Vũ trên dưới đánh giá, nói: “Ngươi là La Sơn giới thiệu Mạc Vong, UU đọc sách &# 119;ww &# 46; &# 117;u k &# 97;n s h u . Co &# 109; &# 32; có nhị phẩm phù sư thực lực?”

“Vâng!” Tiêu Vũ gật đầu, bởi vì muốn tránh né Long Tuyền Tông, cho nên hắn để La Sơn ở thư đề cử bên trong cũng sửa lại tên cùng thân phận.

“Ha ha, không đến hai mươi tuổi, có thể thành nhị phẩm phù sư, quả thật hiếm thấy, nếu là La Sơn giới thiệu, ta Phù Đạo Minh sẽ thích đáng sắp xếp.” Người đàn ông trung niên này mặt không cảm xúc, nói thôi xoay người, “đi theo ta!”

Tiêu Vũ đuổi tới, không biết là tại sao trong lòng hắn có loại trực giác, cảm giác nam tử này đối với hắn có chút địch ý, hắn thử dò xét nói: “Xin hỏi Cố Tu Cố đại sư ở nơi nào? Ta có thể không gặp một lần hắn?”

Cố Tu là La Sơn cùng Tiêu Vũ nói qua tên, La Sơn có ý tứ là để

Tiêu Vũ tới nơi này tìm cái này Cố Tu, nghe nói Cố Tu ở trên trời minh là một vị Thiên Tông, Tiêu Vũ tìm tới hắn sau hắn sẽ an bài tốt Tiêu Vũ.

“Làm sao? Không tin được ta?” Người đàn ông trung niên sầm mặt lại, nói: “Ngươi chỉ là một nhị phẩm phù sư, mặc dù có một chỗ minh minh chủ cho ngươi giới thiệu, nhưng đi tới trời minh, muốn nghe theo sắp xếp, đừng nghĩ đến ngươi cho rằng Cố Tu, liền có cửa sau có thể đi, nếu như ngươi đối với ta không phục, cũng có thể bây giờ lập tức rời đi!”

Bộ này tư thế, Tiêu Vũ chỉ có thể ngậm miệng lại, rất rõ ràng hắn nói thêm gì nữa, người đàn ông trung niên này tuyệt đối sẽ lập tức đem hắn ném!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 4: Mỏ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không nói thêm, Tiêu Vũ theo người đàn ông trung niên này, tiến vào Phù Đạo Minh, không lâu sau đó, người đàn ông trung niên đưa hắn giao cho một người khác, nói: “Ngươi đi theo hắn đi thôi, hắn sẽ đưa ngươi an bài thích đáng.”

Tiêu Vũ nửa tin nửa ngờ, trước mắt là cái nam tử gầy gò, đáy mắt hàm quang, cho hắn đầu tiên nhìn cảm giác sẽ không có ấn tượng tốt gì.

Có điều ở cái địa phương này, hắn không có bất kỳ cái gì quyền lên tiếng, lập tức còn là vẫn duy trì trầm mặc.

“Ha ha, cái này chính là La Sơn giới thiệu phù sư? Quả nhiên ghê gớm a, tuổi còn trẻ liền đã là nhị phẩm phù sư, đi theo ta, ta sẽ cho ngươi an bài thật kỹ.” Nam tử gầy gò mang trên mặt khiến người ta rất không thoải mái nụ cười, mặc dù cười híp mắt, nhưng cũng làm cho người ta một loại không có ý tốt cảm giác.

Tiêu Vũ chần chờ, nhưng muốn vào Phù Đạo Minh, hắn tựa hồ không có lựa chọn nào khác, mặc dù cảm giác không đúng lắm, nhưng vẫn là theo tên nam tử này đi rồi, cùng rời đi.

Người đàn ông trung niên đứng tại chỗ, nhìn theo hai người bọn họ rời đi, trên mặt từ đầu đến cuối không có vẻ mặt gì.

“Dịch Càn, vừa mới có người báo lại, La Sơn đề cử một người vào ta Phù Đạo Minh, người đâu?”

Lúc này, một người khác nam tử tiến lại, long hành hổ bộ, hình thể cao to, sắc mặt thoạt nhìn có chứa vài phần âm trầm, lạnh lùng nhìn chằm chằm đem Tiêu Vũ đưa đi người đàn ông trung niên.

Tên nam tử này, chính là Tiêu Vũ muốn tìm Cố Tu, hắn nghe nói có người báo lại, biết được có cái La Sơn giới thiệu phù sư cầm La Sơn thư đề cử tìm đến, nhưng người lại bị trước mắt cái này Dịch Càn mang đi.

Cố Tu sớm được La Sơn tin, trong thư nói rõ sẽ có người tới minh bên trong tìm hắn, theo La Sơn trong thư đối với người tới tôn sùng đến xem, tựa hồ người đến mặc dù mặt ngoài thực lực chỉ là nhị phẩm phù sư, nhưng ở Phù đạo nhưng lại có hơn người thực lực.

Cố Tu đối với người này trông chờ đã lâu, liền an bài như thế nào đều nghĩ kỹ, còn nghĩ nhìn cái kia để La Sơn tôn sùng đầy đủ người đến tột cùng là nhân vật bậc nào, nhưng không nghĩ người vừa tới, liền bị Dịch Càn mang đi.

“Người? Người nào?” Dịch Càn về qua quay đầu lại, lộ ra một bộ thần sắc kinh ngạc.

“Ngươi chớ cùng ta giả ngu, vừa mới tìm người bẩm báo người nói rồi, người đến bắt lại thư đề cử trên viết chính là tên của ta, nhưng cũng bị ngươi mang đi!” Cố Tu sắc mặt trầm xuống, nói chuyện cũng không phải khách khí như thế.

Phù Đạo Minh bên trong cũng không phải thùng sắt một mảnh, tồn tại các loại lợi ích tranh, chia làm nhiều lưu phái, vấn đề thế này không chỉ là Phù Đạo Minh, ở bất kỳ thế lực nào ở trong đều là thập phần chuyện không quá bình thường tình.

Cái này Dịch Càn cùng hắn Cố Tu, hai người đã là cạnh tranh nhiều năm đối thủ cũ, mặc dù không đến mức không nể mặt mũi, nhưng trong ngày thường ai cũng không muốn đối phương dễ chịu,

Này đây Cố Tu nói chuyện cũng không e dè.

“Lão Cố, nói như ngươi vậy đã có thể oan uổng ta!” Dịch Càn thở dài: “Vừa mới quả thật có người cầm thư đề cử tới tìm ngươi không giả, ta cũng biết ngươi bận rộn, mới muốn giúp ngươi liệu lý, nhưng ta lúc đi ra nhưng căn bản không thấy người, phỏng chừng người ta không lọt mắt chúng ta Phù Đạo Minh, lười chờ lâu, trực tiếp đi.”

“Ngươi nói láo!” Cố Tu tự nhiên là không thể nào tin tưởng, nếu như đối phương vô tình vào Phù Đạo Minh, cần gì cầm thư đề cử chạy tới?

Chỉ có điều, hắn mặc dù nửa điểm cũng không tin cái này Dịch Càn nói, nhưng bây giờ người đã không còn, nhìn dáng dấp này Dịch Càn cũng rõ ràng sẽ không nói cho hắn đem người đưa đến nơi nào.

“Chuyện hôm nay, liền như vậy ghi nhớ, ngày sau ta sẽ cùng ngươi cẩn thận tính!”

Mặc dù phẫn nộ, nhưng trước mắt người đã không còn, Cố Tu cũng không muốn thật cùng Dịch Càn trở mặt.

Hai người bọn họ đều chính là trời minh bên trong Thiên Tông nhân vật, mặc dù tranh chấp nhiều năm, nhưng là không đến mức thật ngoan đấu, bởi vì vô luận phương nào thắng rồi, cuối cùng cũng tất nhiên chỉ là thắng thảm.

Cố Tu trong lòng chỉ có thể thở dài, cho dù đối với La Sơn giới thiệu người kia tràn ngập trông chờ, nhưng rơi xuống hắn cái này đối thủ cũ trong tay, phỏng chừng là không thể nào muốn đã trở lại, cũng chỉ có thể coi là đối phương không có vận may kia.

Hắn mang theo tức giận, cũng mang theo vài phần bất đắc dĩ, từ đó rời đi.

“Không đến hai mươi tuổi nhị phẩm phù sư? Quả thật thiên tư vô hạn, ta bây giờ tuy là Thiên Tông, nhưng khi đó đã ở năm mươi chi niên mới đi vào nhị phẩm, đạt được Thiên Tông càng dùng hơn 300 năm, bực này hậu bối, ta há có thể dễ dàng cho các ngươi? Thiên tài tuy ít, có điều loại này sẽ mang đến cho ta phiền phức thiên tài, còn là sớm để hắn mai một.”

Dịch Càn lấy ra Tiêu Vũ mang tới lá thư đó, nhẹ nhàng giương lên, phong thư này liền lập tức hóa thành bột phấn, cứ thế biến mất.

Hắn và Cố Tu là đối thủ đồng thời, cũng dính đến phe phái tranh, Tiêu Vũ thiên tư, ở phù chi nhất đạo thuộc về hiếm thấy, hắn cũng thẳng thắn, thậm chí không hề nghĩ rằng đem Tiêu Vũ lôi kéo đến phía bên mình, mà là trực tiếp cấp cho đi, ngược lại chỉ cần không cho đối phương tìm được, liền vậy là đủ rồi.

……

Tiêu Vũ cũng không biết, chính mình mới tới Phù Đạo Minh, chẳng hề làm gì cả cũng đã quấn vào minh bên trong phe phái tranh, thành ở trong vô tội vật hy sinh.

Hắn theo tên nam tử kia, càng ngày càng cảm giác được không đúng, bởi vì tên nam tử kia lại đưa hắn dẫn Phù Đạo Minh, thậm chí theo trong thành rời đi, hướng về ngoài thành mà đi.

Ra khỏi thành sau khi, không lâu hai người đạt được mục đích, đúng là một chỗ mỏ.

Phù thạch xuất từ sâu trong lòng đất, đây là thông thường, có nhiều chỗ lòng đất nhiều thạch phát sinh dị biến, ở trong chứa đại địa khí, sẽ hình thành mỏ, rất rõ ràng, nơi đây chính là loại tồn tại này.

Lúc này, này mỏ trên đâu đâu cũng có lòng người, vô số người chính ở chỗ này đào mỏ khai thác, thu thập phù thạch, khai thác đá chỉ có thể dùng loại này nguyên thủy nhất phương thức, dù cho tông sư cùng Thiên Tông có dời núi lực lượng, cũng không có thể dùng tu vi đem dưới chân núi phù thạch một chút lấy ra, sẽ gợi ra đại địa khí bạo động, hậu quả khó mà lường được.

“Lôi Hạo, ngươi tới!” Nam tử gầy gò đem Tiêu Vũ mang tới trên núi, sau đó đưa tới một gã hán tử.

Hán tử kia cởi trần, có vẻ rất là tráng kiện, ở nam tử gầy gò gọi hắn thời điểm, hắn đang gầm lên quất một thợ mỏ, nhưng mà đi tới nơi này nam tử gầy gò trước người, hắn vừa lập tức lộ ra nịnh nọt vẻ mặt.

Đây rõ ràng là này mỏ trên một đầu lĩnh, hắn tiến lại sau khi, đối với nam tử gầy gò cung kính nói: “Điền đại nhân, lão nhân gia ngài làm sao rảnh rỗi lại?”

Nam tử gầy gò họ Điền, &# 85 tên thuật, nghe vậy gật gù, nói: “Không có chuyện gì, hôm nay mang một người mới lại, sau này thì giao cho ngươi, đây là Dịch Càn đại nhân tự mình an bài người, ngươi có thể phải chăm sóc thật tốt!”

Hắn cường điệu nhấn mạnh cuối cùng bốn chữ, Lôi Hạo nghe xong, nhất thời sáng tỏ, gật đầu nói: “Ta hiểu được, đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ đặc biệt chiếu cố!”

“A!” Điền Thuật gật đầu, rồi hướng Tiêu Vũ nói: “Sau này ngươi thì nghe theo lôi tắm sắp xếp, khà khà, ta sẽ thỉnh thoảng tới thăm ngươi.”

Tiêu Vũ sâu sắc nhíu mày, chạy đến này mỏ bên trên, là đúng sắp xếp của hắn? Phù Đạo Minh đem hắn ném cho nơi đây một quặng đầu?

Mặc dù biết này ở trong không có chuyện gì tốt, nhưng hắn cũng im lặng không nói, rất rõ ràng vào lúc này nói tới nhiều hơn nữa cũng là vô dụng.

Điền Thuật giao cho qua đi, trực tiếp rời đi, hán tử Lôi Hạo rất nhanh lại thay đổi một bộ sắc mặt, bình tĩnh tiếng đối với Tiêu Vũ quát lên: “Tiểu tử, đi theo ta!”

Tiêu Vũ tiến lên, Lôi Hạo tìm một cái tương tự với dân gian cái cuốc giống nhau khai thác công cụ, ném cho hắn, nói: “Nắm lấy vật này, đi lấy quặng a, ngươi mỗi ngày khai thác số lượng, là một ngàn cân, qua không được, thì đừng trách đại gia không khách khí!”

Chương 5 + 1 Vạn Cân Cùng 1 Cân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Một ngàn cân, người mới tới này người nào? Như vậy chịu đựng chiếu cố!”

“Lôi chuột cùng hắn có cừu oán a, một ngàn cân? Này không phải cố ý chơi đùa hắn gì?”

“Ai da, một tên đáng thương, phỏng chừng cũng bị lôi chuột dằn vặt đến chết!”

Bên cạnh cái khác thợ mỏ, nghe đến Lôi Hạo nói sau, đều hướng về Tiêu Vũ ném tới đồng tình ánh mắt.

Bởi vì Lôi Hạo người này quá mức bá đạo, bình thường liền cố ý cho hắn thấy ngứa mắt thợ mỏ sắp xếp nhiệm vụ, làm không được chính là các loại hành hạ, nếu là quất, hoặc là nhục nhã, mỏ trên liền từng có mấy người bị hắn tươi sống hành hạ đến chết, thậm chí còn có người không chịu được loại hành hạ này cùng áp lực, lựa chọn tự sát, bởi vậy trên núi thợ mỏ đối với hắn vừa là sợ hãi vừa là oán hận, lén lút đưa hắn xưng là lôi chuột.

Ở trên khu mỏ lấy quặng người, mỗi ngày đều muốn khai thác đến bất đồng số lượng mỏ sắt, đại đa số người một ngày phải khai thác đến 300 cân tả hữu mỏ sắt.

Đương nhiên, những quáng thạch này đều không phải là toàn bộ đều là phù thạch, một khối năm mươi kg nguyên thạch phải mài, chỉ để lại sau cùng bộ phận tinh hoa, mới coi như chân chính phù thạch, nghìn cân nguyên thạch, mài sau khi cũng chưa chắc có thể được mấy khối phù thạch.

Có điều, cái lượng này đối với đại đa số người tới nói đều cơ hồ là không thể nào, khai thác mỏ sắt tốc độ rất chậm, 300 cân hầu như đã là cực hạn, Lôi Hạo cố ý cho Tiêu Vũ định lượng một ngàn cân, rõ ràng là cố ý làm khó dễ, liền đợi đến hắn không cách nào hoàn thành trong khi hơn nữa hành hạ.

Đây chính là hắn trong miệng cái gọi là “chăm sóc thật tốt”.

Tiếp nhận khai thác công cụ, Tiêu Vũ cũng không nói gì, tiến vào quặng mỏ.

Trước đây hắn không quá khả năng xác định, nhưng bây giờ dĩ nhiên minh bạch, Phù Đạo Minh cái gọi là “sắp xếp”, lại là để hắn đến lấy quặng!

Hắn không biết là lúc trước nhìn thấy Dịch Càn là ai, cũng không biết Phù Đạo Minh bên trong các loại tranh đấu, thế nhưng là biết, loại này sắp xếp, rõ ràng là cố ý nhằm vào, một nhị phẩm phù sư, lại sắp xếp như thế nào, cũng không thể lại được an bài đến lấy quặng!

Hơn nữa, cái này Lôi Hạo rõ ràng muốn chơi hắn, rõ ràng, có người không hy vọng hắn tiến vào Phù Đạo Minh, cho nên mới phải đưa hắn vứt tới đây.

Mặc dù có thể trực tiếp rời đi, thế nhưng nhìn thấy này tòa núi quặng sau khi, Tiêu Vũ cải biến chủ ý.

Loại này mỏ có nhất định xác suất có thể khai thác đến một vài hiếm hoi phù thạch, nếu như có thể tìm tới mấy thứ, hắn bất kể là trực tiếp đem ra khắc phù, còn là giữ lại ngày sau sử dụng, làm sau này tu luyện chuẩn bị làm, đều có tác dụng lớn.

Hắn hôm nay cơ hồ không có cái gì đồ vật bảo mệnh,

Già quạ đen mạng lông chim cho Mặc Vũ, bên người nửa vương chi hồn cũng đã tản đi, cho nên tìm mấy khối hiếm hoi phù thạch, khắc họa một vài minh phù bảo vệ tánh mạng, vẫn là hết sức tất yếu.

“Hắc, mặc dù không biết người tiểu tử là thế nào đắc tội rồi Dịch Càn đại nhân, có điều đã đại nhân phân phó phải chăm sóc thật tốt, tiểu tử ngươi khoảng thời gian này thì có cuộc sống tốt!” Lôi Hạo thấy Tiêu Vũ tiến vào quặng mỏ, lộ ra cười lạnh.

Sau đó, hắn đi tới một bên, sai người xiêm đưa rượu và đồ ăn lên, đao to ngựa lớn ngồi ở quặng không ở ngoài, ăn uống thỏa thuê, thỉnh thoảng còn đối với không dứt tiến vào thợ mỏ tức giận mắng: “Không ăn cơm hay là thế nào? Đều cho lão tử nhanh lên một chút, hôm nay lượng không đạt được, đại gia bóc da các của các ngươi!”

Chính hắn ở nơi đó ăn uống thỏa thuê, lại đối người khác nghiêm khắc yêu cầu, hết thảy thợ mỏ đều đối với hắn hết sức căm hận, nhưng cũng không người can đảm lên tiếng.

Tiêu Vũ tiến vào quặng mỏ, giống như những người khác bắt đầu khai thác, phù thạch nguyên thạch rất đặc thù, dù cho thần niệm mạnh mẽ đến đâu, cũng không cách nào thẩm thấu đến ở trong, thăm dò ở trong phù thạch chủng loại, cho nên được loại nào phù thạch, hoàn toàn chỉ có thể dựa vào vận khí.

Có điều, Tiêu Vũ tinh thông Phù đạo, có thuộc về mình giám định phương pháp, nếu là gặp phải hiếm hoi phù thạch, hắn thông qua nguyên thạch bề ngoài liền có thể có một đại khái phán đoán.

Ngày đầu tiên khai thác, ở không nói gì bên trong kết thúc, bởi vì Tiêu Vũ bị Lôi Hạo theo dõi, hết thảy thợ mỏ đều không dám tiếp cận hắn, hắn đi tới chỗ nào, một đám người thì cách xa xa, không có người nào can đảm tiếp cận.

“Một ngàn cân? Thật hái được?”

Cùng ngày mặt trời lặn, Lôi Hạo vốn định tiến lên tìm Tiêu Vũ phiền phức, nhưng không nghĩ Tiêu Vũ lại thật màu mỡ bỏ thêm nghìn cân nguyên thạch, để sắc mặt của hắn có chút khó coi.

Trên thực tế, Tiêu Vũ tinh thông Phù đạo, liên quan tới phù hết thảy đều có cực sâu nhận thức, kể cả khai thác, dùng kiến thức của hắn, thông qua một vài thủ pháp, mỗi ngày khai thác nghìn cân nguyên thạch cũng không tính khó khăn.

“Hừ, hôm nay tạm thời coi như ngươi đạt được, có điều ngày mai bắt đầu, ngươi khai thác đá số lượng tăng gấp đôi, mặt trời lặn lúc nhất định phải cho ta hái được hai mỗi một cân!” Lôi Hạo đầy mặt khó chịu, cũng rõ ràng muốn làm khó Tiêu Vũ rốt cuộc, không kiêng dè chút nào những người khác thấy thế nào, đem Tiêu Vũ nhiệm vụ trực tiếp tăng gấp đôi.

Tiêu Vũ vẫn là không nói gì, ngày thứ hai tiếp tục khai thác, khi phát hiện một vài tương đối quý giá nguyên thạch lúc, hắn cũng có đem không tiếng động thu vào hóa giới phù bên trong, những người khác không dám tới gần hắn, bởi vậy căn bản không người hiểu rõ hắn làm ra.

“2000 cân?”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ đồng dạng là miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, điều này làm cho Lôi Hạo sắc mặt khó coi đồng thời, cũng để những người khác phần đông thợ mỏ trợn mắt ngoác mồm.

Ngày đầu tiên hắn khai thác đến nghìn cân phù thạch đã làm cho tất cả mọi người đều giật mình không thôi, vốn tưởng rằng này ngày thứ hai khẳng định sẽ bị Lôi Hạo bắt được cơ hội, kết quả hắn vẫn như cũ làm được.

“Ngươi rất có năng lực mà? Đã như vậy, ngày mai cho ta màu mỡ một vạn cân đi ra!”

Lôi Hạo phẫn nộ, hắn cũng không tin, Tiêu Vũ lại năng lực, còn có thể một ngày khai thác đến một vạn cân nguyên thạch đến?

Hắn định cái mục tiêu này, quả thực quá phận, căn bản không thể có người hoàn thành, nhưng ở đây hắn chính là đế vương, chỉ cần lời hắn nói, cho dù có nhiều hơn nữa người bất mãn cũng vô ích!

Tiêu Vũ vẫn là không hề nói gì, tiếp tục khai thác, có điều hiếm hoi phù thạch rốt cuộc là vật hiếm thấy, ba ngày hạ xuống hắn chỉ để lại năm khối khả năng để mắt nguyên thạch, cũng không có nhìn thấy càng nhiều.

Ngày đó mặt trời lặn, tất cả mọi người đang chờ, muốn nhìn một chút cái này bị Lôi Hạo nhìn chằm chằm người mới hôm nay hái bao nhiêu nguyên thạch.

Lôi Hạo cũng là vẻ mặt thảnh thơi, dù như thế nào, hắn cũng không thể tin được Tiêu Vũ khả năng màu mỡ đến một vạn cân, hôm nay vô luận như thế nào hắn đều có cơ hội cố gắng trị một chút người mới này!

“Mạc Vong hôm nay hái bao nhiêu cân?”

Mỗi ngày khai thác, đều có người phụ trách ghi chép, ở mặt trời lặn lúc tiến hành thống kê, Lôi Hạo đem thống kê người và phần đông thợ mỏ gọi tới, ngồi ở chỗ đó đại đại liệt liệt hỏi dò.

“Mạc Vong hôm nay màu mỡ nguyên thạch là…… 1 cân!”

Cái kia ghi chép người lật xem Tiêu Vũ hôm nay khai thác ghi chép, nói xong lời cuối cùng rõ ràng cũng sửng sốt một chút, cuối cùng vẫn là chần chờ nói ra.

“1 cân?”

Tất cả mọi người há hốc mồm, mặc dù đều đoán được Tiêu Vũ không thể hái được một vạn cân, nhưng này 1 cân, không khỏi cũng quá đáng đi?

Tất cả mọi người đều nhìn về Lôi Hạo, rõ ràng có điều, Tiêu Vũ đây tuyệt đối là cố ý, chính là muốn cùng Lôi Hạo đối nghịch, Lôi Hạo muốn một vạn cân, nhưng người hắn chỉ cho 1 cân, cái này tỏ rõ chính là đang gây hấn với!

“Xảy ra chuyện gì? Tại sao lại có 1 cân xuất hiện?” Lôi Hạo sắc mặt lập tức âm trầm, dù như thế nào, một khối nguyên thạch ít nhất cũng có nặng mấy chục cân, nặng một cân nguyên thạch, tìm cũng không tìm tới, trừ phi là mài còn lại phế thạch.

“Hôm nay tiểu nhân đi thu nguyên thạch, cũng tiến hành ghi chép, đến phiên cái kia Mạc Vong lúc, hắn tùy ý từ trên mặt đất lượm trên một tảng đá đóng, chính là khối này 1 cân tảng đá.”

Phụ trách thu thạch người bị kêu đến, ở Lôi Hạo trước mặt run rẩy nói ra tình hình thực tế.

Lần này tất cả mọi người biết rồi, cái kia Mạc Vong hôm nay căn bản cũng không dự định nộp lên nguyên thạch, chính là cái kia 1 cân, cũng là ứng phó thu thạch người, hơn nữa rõ ràng là tiện tay kiếm một khối phế thạch!

Lôi Hạo sắc mặt, nhất thời khó coi đến không thể lại khó coi, lạnh lùng nói: “Đem cái kia Mạc Vong tìm cho ta đến!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương mới thời gian càng ngày càng chậm, ta rất muốn tiếp tục bảo trì canh năm, đến hồi báo sự ủng hộ của mọi người, thế nhưng lâu dài canh năm thật áp lực rất lớn, mỗi ngày 1 có chuyện gì, có thể liền đổi mới bất động, sau đó cũng chỉ có thể con ngựa đến đêm khuya, càng con ngựa càng chậm, hôm nay bắt đầu, vẫn là lấy 3 hơn cơ sở, không đúng giờ canh năm cùng bùng nổ, rất có lỗi sự ủng hộ của mọi người, nhưng là hy vọng tất cả mọi người có thể hiểu được.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 6: Trấn Linh Phệ Huyết Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lôi Hạo giận dữ, tất cả mọi người đều cho là Tiêu Vũ khẳng định phải xui xẻo, không ít người nhìn xa xa, không có người nào gan dạ tiến lên, đều muốn thấy Lôi Hạo sẽ như thế làm khó dễ Tiêu Vũ.

Sau một lát, Tiêu Vũ bị mang đến, Lôi Hạo sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói: “Ta nói rồi, ngươi hôm nay khai thác nhiệm vụ là một vạn cân, nhưng bây giờ ghi chép là, ngươi chỉ màu mỡ ra 1 cân nguyên thạch, ngươi còn có gì nói?”

Hắn sắc mặt tái xanh, hắn cùng Tiêu Vũ muốn một vạn cân, Tiêu Vũ lại là chỉ cho 1 cân, rất rõ ràng là cố ý muốn đánh mặt của hắn.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Tiêu Vũ thậm chí có chút không thèm để ý cái này Lôi Hạo.

Kẻ ngu si đều biết, một ngày khai thác một vạn cân nguyên thạch là chuyện không thể nào, coi như hắn khác có biện pháp, cũng không chuyện dễ dàng, huống hồ này Lôi Hạo theo một ngàn cân thêm đến một vạn cân, hắn hoàn thành, Lôi Hạo cũng khẳng định sẽ tiếp tục hướng về càng thêm, rõ ràng muốn cố ý làm khó hắn.

Cho nên, ngược lại cuối cùng đều là không đạt được, sẽ cho Lôi Hạo lấy cớ, Tiêu Vũ tự nhiên cũng không để ý nữa, thậm chí một ngày kia khai thác đến nguyên thạch, hắn không phân xấu tốt, chi nhánh thu vào hóa giới phù bên trong, đóng 1 cân cũng là không đạt được, đóng một ngàn cân cũng là không đạt được, còn không bằng chính mình giữ lại, sau đó sử dụng.

“Ta cảm thấy? Ta cảm thấy ngươi là đang tìm cái chết!” Lôi Hạo nhìn thấy Tiêu Vũ một bộ nhẹ như mây gió, tựa hồ một chút cũng không coi là việc to tát dáng vẻ, nhất thời giận dữ.

Trong tay hắn đột nhiên thì xuất hiện 1 cây trường tiên, gầm lên hướng về Tiêu Vũ trên mặt rút đi.

Bên cạnh đoàn người lúc này đều không đành lòng ngậm miệng lại, dạng này một màn bọn họ gặp quá nhiều lần, Lôi Hạo nổi giận, thì sẽ đem người sống hành hạ đến chết, quất chỉ là cực kỳ chuyện không quá bình thường.

“Hừ!” Tiêu Vũ cũng nổi giận, nhìn thấy này roi thì hồi tưởng lại Thiên Thanh Vũ Viện ở trong đã xảy ra sự tình.

Cái này Lôi Hạo thực lực không kém, ở hóa khí cảnh thất chuyển tả hữu, mặc dù Tiêu Vũ bây giờ chỉ có thể phát huy ra xoay một cái thực lực, nhưng ở hóa khí cảnh bên trong, ngoại trừ này đứng đầu thiên tài, không người là đối thủ của hắn.

Hừ lạnh bên trong, thân hình hắn xoay một cái, dùng nát hư bước tại nguyên chỗ miễn cưỡng lướt ngang, đi tới Lôi Hạo trước người.

Lôi Hạo cả kinh, đồng thời cũng càng thêm phẫn nộ, hắn ở đây làm quặng đầu lâu như vậy, muốn hành hạ ai thì hành hạ ai, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám phản kháng qua, Tiêu Vũ lại còn gan dạ tránh né!

“Bốp!”

Phẫn nộ bên trong, hắn trường tiên như rắn, như là như mọc ra mắt thay đổi phương hướng, đuổi hướng về Tiêu Vũ.

Đối với điều này, Tiêu Vũ Tiêu Vũ chỉ tay một cái, trong tay xuất hiện một viên minh thạch, sau đó thiên ấn xuất hiện,

Ngưng tụ thành một ấn phù, in vào phù thạch bên trên.

Lóe lên trong lúc đó, cái này phù thạch bay ra, xông vào vào Lôi Hạo trong cơ thể, Lôi Hạo thân thể nhất thời chấn động, trong tay trường roi mềm mại buông xuống, trên người một tia khí lực cũng không sử dụng ra được.

“Ngươi…… ngươi đối với ta làm cái gì?” Hắn vừa giận vừa sợ, cái này Mạc Vong lại dám phản kháng, chẳng lẽ không biết phản kháng hắn chẳng khác nào phản kháng Phù Đạo Minh gì?

Hơn nữa, phát sinh sự tình có chút quỷ dị, hắn lúc này lại một tia Thần lực cũng không vận chuyển được, hóa khí cảnh thất chuyển tu vi thật giống như trong nháy mắt mất đi, động cũng không có thể động, điều này làm cho hắn lập tức thì kinh đến không ít mồ hôi lạnh.

Đối với hết thảy tu luyện người mà nói, không có gì là so với trong cơ thể tu vi càng trọng yếu hơn.

“Cũng không có gì.” Tiêu Vũ tùy ý nói: “Ta chỉ là ở bên trong cơ thể ngươi đánh vào một viên minh phù, loại này phù gọi là trấn linh phệ huyết phù.”

“Cái gì?” Lôi Hạo sắc mặt xoạt một chút thì trắng.

Khả năng phụ trách lấy quặng, hắn đối với minh phù tự nhiên có điều nhận thức, này trấn linh phệ huyết phù, là một loại thập phần tà dị bùa chú, phù liền nhị phẩm.

Bùa này có thể niêm phong hóa khí cảnh trở xuống người tu vi, và còn có thể đem người chân khí trong cơ thể cùng sinh cơ không dứt nuốt chửng, cuối cùng không chỉ biết mất hết tu vi, hóa thành người phàm, còn có thể bị nuốt hết tinh lực mà chết.

“Ngươi…… ngươi tại sao có thể có nhị phẩm minh phù? Ta không tin, ngươi nghĩ làm ta sợ?” Lôi Hạo trắng nhợt nghiêm mặt sắc, trong lòng là thật không muốn tin tưởng.

Hắn hoàn toàn không biết là Tiêu Vũ là thân phận gì, bởi vậy còn ôm ấp chút lòng chờ mong vào vận may, không thể tin được Tiêu Vũ lại có loại này minh phù, nhưng thể nội cái kia không cách nào để cho hắn sử dụng tu vi, rồi lại tỏ rõ Tiêu Vũ cũng không có hù dọa hắn.

“Có tin hay không là tùy ngươi, ta không miễn cưỡng.” Tiêu Vũ nói xong, xoay người liền muốn rời đi.

Thấy Tiêu Vũ phải đi, Lôi Hạo sắc mặt lần lượt biến đổi, cuối cùng rầm một tiếng quay Tiêu Vũ quỳ xuống, nói: “Mạc Vong…… không, Mạc đại sư, Mạc đại nhân, ta biết lỗi rồi, ngươi đại nhân không kế tiểu nhân qua, bỏ qua cho ta lần này!”

Lôi Hạo sợ, nếu như Tiêu Vũ cứ đi như thế, trên người hắn phù thì không người có thể giải, vậy hắn cũng chỉ có các loại chết một cái kết cục.

Bên cạnh, cái kia hết thảy thấy cảnh này mọi người đều là trợn mắt ngoác mồm, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ sẽ bị Lôi Hạo hành hạ đến thương tích đầy mình, nhưng mà quay đầu lại, lại là Lôi Hạo cho Tiêu Vũ gục xuống!

“Tha cho ngươi một lần, cũng không phải không được.” Tiêu Vũ dừng bước lại, quay đầu lại nở nụ cười, nói: “Thì nhìn ngươi sẽ hay không làm người.”

“Vâng vâng! Đa tạ Mạc đại nhân, chỉ cần Mạc đại nhân ngươi tha ta cái mạng này, sau này Mạc đại nhân ngươi để cho ta hướng về đông, ta tuyệt không đi tây!” Vừa nghe hiểu được thương lượng, Lôi Hạo lập tức không dứt đối với Tiêu Vũ dập đầu.

Cái gì mặt mũi, cái gì tôn nghiêm, dưới cái nhìn của hắn đều là chó má, có thể đem mạng bảo vệ mới là trọng yếu nhất.

“Vậy thì đúng rồi.” Tiêu Vũ đi trở về, ở vốn là thuộc về Lôi Hạo chỗ ngồi ngồi xuống, nói: “Ta tới hỏi ngươi, các ngươi này tòa núi quặng, mỗi ngày có thể màu mỡ ra bao nhiêu nguyên thạch, vừa là bao lâu chở về Phù Đạo Minh một lần?”

Mỏ bên trong khai thác, mỗi ngày số lượng to lớn, không thể mỗi ngày hướng về Phù Đạo Minh vận, trung gian tất có một khoảng cách thời gian, cho nên Tiêu Vũ mới sẽ có câu hỏi như thế.

“Này tòa núi quặng thợ mỏ có chừng hơn một ngàn người, mỗi ngày mỗi người trung bình khả năng khai thác được 300 cân tả hữu nguyên thạch, bởi vì số lượng quá nhiều, cho nên từng cái cuối tháng minh bên trong mới sẽ phái người tới lấy một lần, bây giờ cách tiếp theo lấy thạch, còn có đại khái thời gian nửa tháng.”

Lôi Hạo cung cung kính kính, lại không nửa điểm hung hăng dáng vẻ, thành thành thật thật khoanh tay đứng ở Tiêu Vũ phía trước.

Trong lòng hắn kỳ quái, &# 85 &# 32; cái này Mạc Vong hỏi mấy thứ này làm gì? Chỉ là bây giờ cái mạng nhỏ của hắn đều nắm ở Tiêu Vũ trên tay, cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có thể thành thành thật thật trả lời.

“Mỗi ngày một ngàn người, mỗi người 300 cân, một ngày cũng là ba mươi vạn cân nguyên thạch?” Tiêu Vũ gật gù, cứ như vậy tính được nói, một tháng khả năng hái được nguyên thạch liền có 9 triệu cân!

Mặc dù nguyên thạch ở trong chỉ có cực nhỏ bộ phận có thể trở thành là phù thạch, nhưng số lượng ấy, mài thành phù thạch sau cũng có ngàn viên tả hữu, hơn nữa ở trong còn có thể sẽ có một chút hiếm hoi phù thạch.

“Này đã khai thác ra nguyên thạch ở đâu? Mang ta đi nhìn!” Tiêu Vũ đăm chiêu, đáy lòng sinh ra một ý nghĩ.

Lôi Hạo trong lòng máy động, có một loại thập phần dự cảm không tốt, nhưng trước mắt mạng đều bị Tiêu Vũ nắm, dù cho thập phần bất an, nhưng là hay là đem Tiêu Vũ dẫn tới tồn thạch địa phương.

“Nơi này chính là nguyên thạch tạm thời tồn địa phương, Mạc đại nhân, không biết là ngươi hỏi cái này là muốn làm gì?” Lôi Hạo cẩn thận từng li từng tí một, hướng về Tiêu Vũ thăm dò, hắn luôn cảm giác Tiêu Vũ có cái gì dự mưu.

“Không nên hỏi đừng hỏi!” Tiêu Vũ đem mặt trầm xuống, Lôi Hạo nhất thời sợ đến thành thành thật thật, không dám hỏi nữa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 7: Lập Tức Thành Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nửa tháng quá khứ, khoảng thời gian này khai thác đến nguyên đống đá tới một chỗ, cũng có 4 năm triệu cân nhiều, chất thành một đống thì như là một ngọn núi cao to.

Tiêu Vũ thấy này một đống nguyên thạch, đáy lòng lộ ra vài phần ý cười.

Đã Phù Đạo Minh đối với hắn bất nhân trước đây, đem hắn đưa tới nơi này khai thác phù thạch, vậy cũng thì không thể trách hắn bất nghĩa, tháng này khai thác được phù thạch, từ giờ khắc này tất cả đều là của hắn!

Trừng trị Lôi Hạo, Tiêu Vũ tự nhiên không cần nữa lấy quặng, hắn để Lôi Hạo cho hắn tìm 1 một chỗ yên tĩnh, yên lặng tu luyện, tu sửa trong cơ thể sáng tác.

Lần trước sử dụng nửa vương thực lực ảnh hưởng, đến nay chưa tiêu, thế cho nên hắn vẫn chỉ có thể phát huy ra hóa khí cảnh xoay một cái tu vi, trừ phi có thể được một vài tiên thiên linh vật, nếu không chỉ có thể từ từ khôi phục.

Một bên khôi phục thương thế đồng thời, Tiêu Vũ cũng bắt đầu cân nhắc lần trước ở Thánh cảnh chưa hoàn thành sự tình, đó là khai sáng chiến đấu mới thủ pháp.

Thay đổi thân phận, cũng mang ý nghĩa hắn lục đạo luân hồi cùng âm dương hai sao không thể lại dễ dàng sử dụng, nếu không thì ngay lập tức sẽ bại lộ, đưa tới Long Tuyền Tông điên cuồng đuổi giết.

Hắn yên lặng ngồi xếp bằng, một bên dẫn động ngôi sao trên trời lực lượng vào cơ thể, một bên tu sửa thương thế.

Ở trong cơ thể hắn, ngoại trừ âm dương hai sao ở ngoài, đệ tam ngôi sao, cũng vào lúc này chầm chậm ngưng tụ, ở trong cơ thể huyệt vị bên trong bước đầu thành hình.

Bá thể ngôi sao quyết, bộ này công quyết tu luyện chí đại vạn lúc, trong cơ thể chứa nhiều huyệt vị ở trong đều sẽ ngưng tụ thành một ngôi sao, chẳng khác nào ở trong người tồn tại một vùng sao trời.

Làm huy động này quyết, chư thiên tinh thần hiện lên, cùng thiên thượng vạn tinh lẫn nhau hưởng ứng, Tiêu Vũ đem có thể làm được vạn pháp bất xâm, gần như vô địch.

Còn cái kia bất diệt âm dương trải qua, âm dương lực lượng một mực Tiêu Vũ trong cơ thể tự chủ vận chuyển, căn bản không nên Tiêu Vũ tu luyện, hơn nữa bộ công quyết thái quá thần bí, vừa là không lành lặn, Tiêu Vũ trong lúc nhất thời cũng không cách nào điều khiển, chỉ có thể trước đem trọng tâm đặt ở bá thể ngôi sao quyết trên.

Nửa tháng tu luyện, Tiêu Vũ trong cơ thể tổn thương vẫn không có khôi phục, đệ tam ngôi sao bước đầu ngưng tụ thành, nhưng còn chưa hoàn chỉnh, phải đem tiến bộ 1 hoàn thiện.

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ đang trong tu luyện, đột nhiên quát lạnh một tiếng truyền đến.

“Mạc Vong, lăn ra đây, tử kỳ của ngươi tới!”

Lôi Hạo mang theo Điền Thuật, tìm được Tiêu Vũ chỗ tu luyện, lúc này Lôi Hạo đã mất lúc trước loại kia đối với Tiêu Vũ kính sợ, mà là tràn ngập phẫn nộ, đi theo Điền Thuật phía sau.

Tiêu Vũ nhìn qua,

Liền biết Lôi Hạo trên người phù đã giải, không cần nghĩ cũng biết là Điền Thuật là vì hắn mở ra.

“Không thấy được, ngươi ngược lại có mấy phần bản lĩnh, có thể đem Lôi Hạo khống chế, ha ha, xem ra đem ngươi đưa đến nơi này, là một lựa chọn sáng suốt.” Điền Thuật mang theo âm lãnh mỉm cười, trên cao nhìn xuống, tựa hồ không một chút nào đem Tiêu Vũ để vào trong mắt.

“Quá khen.” Tiêu Vũ rất là bình tĩnh, hôm nay đã là cuối tháng, cái này Điền Thuật hẳn là đến thu nguyên thạch.

Nhìn dáng dấp Lôi Hạo một mực chờ đợi ngày này, chờ Điền Thuật tiến lại, hiểu trên người hắn minh phù, sau đó có thể đối với Tiêu Vũ phản công.

“Vốn tưởng rằng đưa ngươi đưa đến nơi đây, liền có thể cho ngươi an bình một đoạn, bây giờ nhìn lại Lôi Hạo cũng không chế trụ nổi ngươi, như vậy, hay là trực tiếp đưa ngươi xoá bỏ cho thỏa đáng!” Điền Thuật cười híp mắt gian, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Hắn lại có cấp bậc tông sư tu vi, trong cơ thể một đạo thần ảnh hiện lên, mặc dù chỉ là mới vào cảnh giới tông sư, nhưng thực lực như vậy tại đây mỏ bên trên đã đủ để quét ngang.

“Phù Đạo Minh chính là đối xử như thế vào minh thành viên?” Tiêu Vũ cũng là không sợ, trong lúc giơ tay một viên phù thạch xuất hiện, đồng thời thiên ấn đánh ra, in vào phù thạch bên trên.

Đây là hắn có thiên ấn sau khi mới có thủ đoạn, chỉ cần trên người có một viên phù thạch, có thể nhận sự giúp đỡ thiên ấn, lập tức thành phù, thậm chí không nên khắc họa, cũng không cần thú huyết, bởi vì thiên ấn đời trước chính là phù chi nhất đạo sức mạnh.

“Đoành!”

Hắn 1 phù lấy ra, đưa tới sấm sét từng trận, đem nơi này toàn bộ nhấn chìm, đem Lôi Hạo cùng Điền Thuật đều bao phủ!

Cửu thiên sấm sét phù!

“Cái này Mạc Vong rốt cuộc là ai, có thể như vậy khắc phù?”

Thấy cảnh này Lôi Hạo trực tiếp bị Tiêu Vũ thủ đoạn trấn trụ, càng còn có người có thể như thế minh phù, quả thực không thể tưởng tượng nổi, lập tức thành phù!

Mặc dù là này thành thành thật thật khắc họa minh phù phù sư, khắc phù lúc cũng có cực lớn tỉ lệ thất bại, nhưng trước mắt Tiêu Vũ lại là ném ra một viên phù thạch sau, không cần khắc họa có thể lập tức thành phù, chỉ có đối với Phù đạo có hiểu biết người, mới biết được đây là cỡ nào chuyện kinh khủng!

Chuyện này ý nghĩa là Tiêu Vũ trên người chỉ cần có phù thạch, thì có thể không ngừng đánh ra, bất đồng minh phù không có cùng tác dụng, đối mặt dạng này một phù thạch, người bình thường thậm chí ngay cả gần người đều không làm được, sẽ bị minh phù tươi sống dây dưa đến chết!

“Quả nhiên có chút con đường, có điều cho rằng như vậy thì có thể cản ta?”

Tiêu Vũ thủ đoạn, đồng dạng để Điền Thuật thán phục, như thế minh phù thủ pháp ở phù giới quả thực là khai sáng không có cử chỉ.

Điều này cũng càng làm cho hắn quyết tâm muốn trừ Tiêu Vũ, bởi vì bọn họ đối với Tiêu Vũ như thế áp bức, còn để hắn đến lấy quặng, đã chỉ có thể là địch, bực này yêu nghiệt nhất định phải nhanh chóng xoá bỏ!

Hắn hừ lạnh một tiếng, cũng là lấy ra 1 phù, ở trước người tạo ra một lồng ánh sáng, ngăn cản sấm sét, đồng thời thân hình hóa thành cực nhanh, thần tốc tiếp cận Tiêu Vũ.

“Như lúc này phù uy lực quả nhiên vẫn là thấp một chút!” Tiêu Vũ lại đang quan sát phù uy lực, nhìn thấy Điền Thuật vọt tới, hắn nát hư bước lóe lên liền thay đổi một phương vị, đồng thời lại ném ra một viên phù thạch, lập tức thành phù!

Tiêu Vũ như thế khắc họa minh phù, thủ đoạn vô cùng, thế nhưng như vậy minh phù lại là có chút đơn điệu, bởi vì chỉ có thể dẫn động sức mạnh đất trời, uy lực có hạn.

Như một vài đặc thù minh phù, như là thuật phép tắc phù, phải sớm ở phù bên trong giấu vào chiến quyết, lại như một vài có thể kêu gọi mạnh mẽ dị thú kêu gọi phù, cũng cần dùng dị thú máu tươi làm trụ cột.

Hắn trong chớp nhoáng này thành phù phương pháp, mặc dù kinh người, nhưng cũng chỉ có thể nhận sự giúp đỡ trong thiên địa phong, lửa, lôi, nước những sức mạnh này, đối mặt thực lực mạnh mẽ người lúc, những sức mạnh này thì có vẻ thái quá đơn độc, không cách nào tạo thành hữu hiệu uy hiếp.

“Ầm!”

Tiêu Vũ không dứt ném ra phù thạch, vừa dùng nát hư bước kéo dài khoảng cách, đem Điền Thuật khiến cho buồn bực không ngớt.

Này minh phù mặc dù không đả thương được hắn, nhưng thắng ở số lượng phần đông, hơn nữa biến hóa vô cùng, 1 lúc nước, nhất thời lửa, một lúc nữa vừa là phong hỏa lôi, làm hắn phiền muộn không thôi, lại ngay cả Tiêu Vũ góc áo đều không sờ tới!

“Tiểu bối, ngươi để cho ta nổi giận, hôm nay ngươi hẳn phải chết!” Điền Thuật mặt âm trầm, quát lạnh gian ra lại 1 phù.

Hắn là phù sư, ở về mặt chiến lực vốn là không bằng bình thường tu luyện người, chỉ có thể dựa vào minh phù làm, bởi vậy tuy là tông sư, tốc độ lại hoàn toàn theo không kịp Tiêu Vũ.

Lúc này, hắn ra lại một viên minh phù, tế với dưới chân, tốc độ nhất thời tăng nhiều, lưu lại một ảo ảnh đạt được Tiêu Vũ trước người.

“Ha ha, không chơi với ngươi nữa.” Tiêu Vũ bây giờ không có bài tẩy gì, muốn mà tông sư có chút khó khăn.

Sở dĩ dây dưa lâu như vậy, mục đích của hắn là muốn nhìn một chút có được hay không nhận sự giúp đỡ lập tức thành phù khai sáng ra chiến đấu mới thủ đoạn, lúc này thấy Điền Thuật phát uy, quyết đoán lùi lại, trong nháy mắt đi xa.

“Chỉ cần ngươi còn ở Thiên phủ, ta bảo đảm ngươi cái gì cũng không làm được!” Điền Thuật phẫn nộ, tuy có minh phù trong người, nhưng làm sao minh phù phần lớn là vật tiêu hao, rất nhanh sẽ bị Tiêu Vũ bỏ xuống, chỉ có thể nhìn Tiêu Vũ đi xa.

Không đuổi kịp Tiêu Vũ, Điền Thuật chỉ có thể quay đầu lại, đi tới mỏ, hắn này đến mục đích chủ yếu nhất là đem tháng này hái được nguyên thạch mang về Phù Đạo Minh, lập tức tìm tới Lôi Hạo, theo thói quen hỏi: “Tháng này hái bao nhiêu nguyên thạch?”

“Lôi Hạo đại nhân, không tốt rồi, tháng này hái được nguyên thạch tất cả đều không thấy!”

Điền Thuật vừa mới hỏi xong, tên kia phụ trách ghi chép nguyên thạch số lượng người liền vội vàng chạy tới, sắc mặt tái nhợt la lên.

“Cái gì!” Điền Thuật cùng Lôi Hạo đồng thời kinh hãi, vội vàng chạy tới nguyên thạch lưu trữ nơi.

Chỉ thấy nơi đây, vốn gần nghìn vạn cân, như là một ngọn núi cao nguyên thạch lúc này đã là đã biến thành đất bằng phẳng, có vẻ trống rỗng, liền một khối nguyên thạch cũng không còn sót lại!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 8: Phù Cửa Hàng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tặc tử, dám trêu ta Phù Đạo Minh, ngươi đây là đang tìm cái chết!”

Điền Thuật ngửa mặt lên trời gào thét, lá phổi đều cơ hồ muốn tức nổ tung!

Không cần nghĩ hắn cũng biết, đem hết thảy nguyên thạch mang đi người nhất định là Tiêu Vũ, mặc dù không biết hắn dùng phương pháp gì, có thể đem ngàn vạn cân nguyên thạch không tiếng động mang đi, nhưng ngoại trừ Tiêu Vũ sẽ không có người gan dạ làm chuyện như vậy!

Đây chính là Phù Đạo Minh một tháng gian màu mỡ đến nguyên thạch, càng đều bị Tiêu Vũ một người mang đi, liền một khối đều không có để lại, mặc dù này chưa chắc là cỡ nào tổn thất thật lớn, có thể xảy ra chuyện như vậy, đối với Phù Đạo Minh tới nói chỉ là một cái to lớn sỉ nhục.

Điền Thuật tuyệt đối không ngờ rằng, đem Tiêu Vũ sắp xếp tới đây lấy quặng, cuối cùng lại bất cứ đã xảy ra dạng này sự tình, cái này không khác nào bị hung hăng tát một cái, nếu không có hắn như vậy sắp xếp, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

“Ngày sau tốt nhất không để cho ta tái kiến ngươi, nếu không chắc chắn ngươi hủy đi xương lột da!” Điền Thuật sắc mặt tái xanh, giận dữ mà đi.

Hắn vốn là lấy thạch mà đến, kết quả lại là 1 cân nguyên thạch cũng không chiếm lấy, này trở về còn không biết phải như thế nào cùng Dịch Càn giao cho đâu, nghĩ đến tâm tình này vừa không khỏi buồn phiền lên.

Một mặt khác, Tiêu Vũ trên người có chứa hóa giới phù, tầm thường nghìn cân nguyên thạch, tự nhiên là có thể dễ dàng mang đi.

Hắn rời đi mỏ sau khi, trở lại trong thành, suy nghĩ bước tiếp theo dự định.

Hóa khí cảnh sau, hắn muốn tiếp tục tu luyện, còn là không rời được minh phù chi đạo, nghĩ tới nghĩ lui, Phù Đạo Minh tựa hồ là không cách nào vòng qua, chung quy phải có điều tiếp xúc.

Hơn nữa, trên người hắn ngàn vạn cân nguyên thạch, xử lý như thế nào cũng là vấn đề, nếu như dựa vào chính hắn mài, mặc dù không phải là không thể, nhưng cũng sẽ rất tốn thời gian.

Trong lúc suy tư, Tiêu Vũ đã là đi tới trong thành, quanh thân chứa nhiều cửa hàng san sát, phù cửa hàng khí cửa hàng mọi nơi tồn tại, tâm tư khác hơi động, đi vào một gian phù trong điếm.

Chỉ thấy này cửa hàng cũng không lớn bao nhiêu, trong điếm vắng ngắt, hầu như không có khách nhân gì, thấy hắn tiến lại, trong điếm một người tuổi còn trẻ nhân viên lập tức nhiệt tình tiến lên bắt chuyện.

Tiêu Vũ tại đây trong điếm nhìn một chút, phát hiện trong tiệm này phần lớn là ít ỏi nhất phẩm minh phù, nhị phẩm minh phù chỉ có số ít, còn tam phẩm, vậy càng là một viên đều không thấy được.

Trong lòng tưởng tượng hắn liền hiểu rõ, bình thường phù sư minh phù gian nan, mặc dù có nhị phẩm thực lực cũng không có thể bảo đảm thành phù xác suất, còn tam phẩm, có thực lực này đều là tông sư, sớm gia nhập Phù Đạo Minh thu được địa vị nhất định, há lại sẽ làm dạng này một gian tiệm nhỏ?

“Vị huynh đệ này, chúng ta này minh phù đều rất tiện nghi,

Không giống Phù Đạo Minh như vậy đều bán được rất đắt, huynh đệ ngươi tùy tiện nhìn, ta nhìn ngươi khí chất phi phàm, làm người ngưỡng mộ, coi trọng cái gì chỉ để ý nói, hôm nay ta làm chủ, huynh đệ ngươi muốn mua cái gì giống nhau giảm 20%!”

Trong điếm tiểu nhị này thoạt nhìn mười bảy mười tám tuổi, cùng Tiêu Vũ không kém là bao nhiêu, mở miệng một tiếng huynh đệ, một bộ cùng Tiêu Vũ hận gặp nhau trễ dáng vẻ, một cái miệng nói tới thiên hoa loạn trụy.

Tiêu Vũ đều vui vẻ, tiểu nhị này còn có phần này tài hùng biện, da mặt vừa dày, thật đúng là thích hợp bán đồ, khí chất gì phi phàm, liền ngưỡng mộ đều đã vận dụng, rõ ràng chính là muốn dỗ người mua của hắn minh phù, nếu như là bình thường người trải qua hắn kiểu nói này, hơn nửa không mua chút cái gì đi đều cảm thấy bị thua thiệt.

“Các ngươi này, chuyện làm ăn giống như không tốt lắm.” Tiêu Vũ tự nhiên là không bị hỏa kế này dỗ, thuận miệng nói.

“Ai da, bây giờ cạnh tranh lớn a, huynh đệ ngươi cũng biết, minh phù lĩnh vực này sớm đã bị Phù Đạo Minh thừa bao, chúng ta này tiệm nhỏ cũng chỉ có thể trong khe hẹp muốn sống, có điều nếu bàn về giá cả, hay là chúng ta càng thêm tiện nghi a!” Tiểu nhị này cùng Tiêu Vũ nôn nổi lên nước đắng.

Phù Đạo Minh hầu như đã nắm trong tay minh phù lĩnh vực này hết thảy, là bọn họ này tiệm nhỏ, phù thạch cũng nhiều từ Phù Đạo Minh bên trong mua, không có đường dây khác, hơn nữa chỉ có thể bán ít ỏi vừa đến nhị phẩm minh phù.

Cao hơn minh phù, cũng không phải hết thảy cửa hàng đều khắc họa không ra, mà là muốn mua cấp độ kia minh phù, người bình thường đều đi Phù Đạo Minh, nơi đó càng có thể bảo đảm chất lượng, ai sẽ tới bên đường một tiệm nhỏ đến mua tam phẩm minh phù?

“Tiệm này là của ngươi sao? Ngươi là phù sư?” Tiêu Vũ nhìn hai bên một chút, phát hiện trong tiệm này chỉ có này một cái nhân viên, không khỏi nghi hoặc.

Hắn nói bóng gió, mặc cho tiểu nhị này như thế nào đi nữa khéo đưa đẩy, cũng với hắn chơi đùa không đến tâm tư, dù sao rốt cuộc chỉ có mười tám mười chín tuổi, mặc dù không muốn tiết lộ, vẫn bị Tiêu Vũ hỏi thất thất bát bát.

Tiểu nhị này tên là Hạ Thanh Sơn, tiệm này đúng là hắn, hắn người này bản sự khác không có, thì một cái miệng lưu loát, biết ăn nói, trời sinh chính là hòn làm ăn liệu, đồng thời, hắn cũng là nhất phẩm phù sư, chỉ bất quá hắn người này tuy có phù sư thực lực, nhưng cũng thành tựu nơi đây, rất khó lại đột phá đến nhị phẩm phù sư.

Vì vậy, hắn đơn giản cũng sẽ không nghiên cứu Phù đạo, liền lấy như vậy một cửa tiệm, chính mình khắc đến nhất phẩm minh phù bán ra, đến tiệm kia bên trong cái kia mấy viên nhị phẩm minh phù, vẫn là hắn theo đừng trong cửa hàng mua được giữ thể diện.

“Ngươi muốn phát tài?” Tiêu Vũ hỏi hồi lâu, có chút im lặng, cái này Hạ Thanh Sơn không lòng dạ nào theo đuổi cảnh giới cao hơn, hoàn toàn một lòng liền nghĩ phát tài, vốn tưởng rằng làm như vậy một gian cửa hàng có thể áo cơm không lo, kết quả cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể giải quyết ấm no.

“Muốn a, nằm mộng cũng muốn!” Cùng Tiêu Vũ trò chuyện, Hạ Thanh Sơn hoàn toàn chính là một như quen thuộc, giờ phút này đã là không một chút nào đem Tiêu Vũ coi như người ngoài.

“Muốn phát tài nói, ngươi nghe ta, ta bảo đảm, trong vòng một tháng, thì có thể cho ngươi kiếm được đầy bồn đầy bát!”

Tiêu Vũ dụ dỗ từng bước, Hạ Thanh Sơn vốn có chút do dự, dù sao đột nhiên một lai lịch không rõ người nói với hắn những chuyện này, hắn há có thể không nghi ngờ? Có điều ở Tiêu Vũ dăm ba câu, và lấy ra mấy viên nhị phẩm minh phù sau khi, hắn nhất thời thì đối với Tiêu Vũ nói gì nghe nấy.

“Đem trong cửa hàng hết thảy phù đều thu lại, chỉ để lên này ba viên!” Tiêu Vũ cũng không kiêng kị, trước mặt Hạ Thanh Sơn mặt, trực tiếp dùng lập tức thành phù phương pháp khắc đến ba viên minh phù, tùy ý giao ra.

Hạ Thanh Sơn nhìn thấy Tiêu Vũ chiêu thức ấy, con mắt đều thẳng, lại còn khả năng như vậy khắc phù, không tồn tại thất bại, hơn nữa liền thú huyết cũng không cần, trực tiếp thành phù!

Phải biết rằng minh phù sở dĩ quý giá, cũng là bởi vì quá khó thành phù, một lần thành công không muốn biết lãng phí bao nhiêu phù thạch thú máu, càng trân quý minh phù, sau khi thất bại tạo thành tổn thất lại càng lớn, cho nên có chút minh phù giá cả mới có thể dị thường đắt giá.

Có thể Tiêu Vũ chiêu thức ấy, nhất định chính là 0 tổn thất, nếu như dựa theo giá cả bình thường bán ra, cho dù là thấp hơn một vài, rất nhanh sẽ khả năng kiếm lời lớn.

Đến tận đây Hạ Thanh Sơn lại không có chút gì do dự, đối với Tiêu Vũ mọi chuyện nghe theo, gọn gàng nhanh chóng đem trong điếm minh phù toàn bộ thu hồi.

Chỉ có điều, hắn cũng rất nghi hoặc, sau khi làm xong đối với Tiêu Vũ hỏi: “Đại ca, kế tiếp phải làm gì a? Ngươi đem cái khác minh phù đều thu lại, chỉ để lên này ba viên, nếu không người đến mua làm sao bây giờ?"

"Này muốn nhìn ngươi!" Tiêu Vũ cười, cầm lấy ở trong một viên minh phù, nói: "Ngươi nghĩ biện pháp, đem cái này minh phù đưa đi, hoặc là dùng bình thường nhị phẩm minh phù giá cả bán đi, tìm người tốt nhất là có chút điểm bối cảnh, là thế gia hoặc là một ít thế lực xuất thân người trẻ tuổi, sau khi cũng không cần ngươi lại lo lắng, hắn sẽ đi cầu ngươi mua phù!"

"Thần như vậy?" Hạ Thanh Sơn nửa tin nửa ngờ, bất quá vẫn là mang theo cái kia một viên phù đã đi.

Tiêu Vũ tất là tại đây trong điếm trực tiếp ngồi xếp bằng, tiếp tục tu sửa chính mình bị hao tổn thân thể.

Hắn tính toán, là tiên hòa vào trong Thiên phủ Phù đạo lĩnh vực, cái kia một viên minh phù đưa đi sau, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ đưa tới rất nhiều trong vòng người.

Dù sao sống mấy trăm ngàn năm, đối với này đơn giản đưa vào hoạt động, đáy lòng của hắn vẫn rất có nắm chắc.

Tác giả đông phương hành vân nói: Trước đây rất nhiều người nói không có phù, một quyển này bắt đầu, thì có rất nhiều phù, đầu tiên chính là làm một phù cửa hàng, làm ông chủ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 9: Mạnh Lão

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hạ Thanh Sơn rời đi, rất nhanh sẽ trở lại, làm Tiêu Vũ hỏi dò đem cái kia minh phù cho người nào lúc, đầy mặt hắn hưng phấn, nói cho Tiêu Vũ đưa đến một người tên là Tinh Thần Các địa phương.

Cái này Tinh Thần Các, ở Thiên phủ ở trong cũng coi như là một thế lực lớn, trong các đề cập phần đông lĩnh vực, nơi đây được xưng chỉ cần cho giá khởi điểm, không có gì là bọn họ nơi đó không mua được gì đó.

Cái gọi là ngôi sao tên, ý tứ liền nói mặc dù là có người muốn lấy xuống ngôi sao trên trời, chỉ cần đưa ra tương ứng giá tiền, Tinh Thần Các giống nhau có biện pháp có thể làm được, có thể thấy được nơi này mạnh mẽ đến đâu.

“Khà khà, ta tại đây đi làm mấy năm, cũng là nhận thức mấy người, ta đem cái viên này minh phù đưa đến Tinh Thần Các đã đi, mấy ngày nay Tinh Thần Các vừa vặn có buổi đấu giá, phỏng chừng khả năng mua ra một giá tiền cao.” Hạ Thanh Sơn một trận đắc ý.

Tiêu Vũ nghe xong, cũng sẽ không nói cái gì, không thể không nói Hạ Thanh Sơn người này hay là có nhất định đầu óc, biết thứ này để càng nhiều người biết càng tốt.

Tinh Thần Các địa phương như vậy, người ra kẻ vào đều là giàu sang người, mỗi người bối cảnh bất phàm, như loại kia buổi đấu giá, phỏng chừng lại có càng nhiều đại nhân vật xuất hiện, Tiêu Vũ loại kia minh phù nếu là tiến vào tầm mắt của bọn hắn, phỏng chừng vừa sẽ khiến cho gợn sóng.

Sau khi mấy ngày, Tiêu Vũ mỗi ngày chữa trị thương thế, Hạ Thanh Sơn ăn không ngồi rồi, cũng không dám quấy nhiễu Tiêu Vũ, mỗi ngày đều chỉ có thể nóng lòng chờ Tinh Thần Các bên kia tin tức.

Ngày hôm đó, Tinh Thần Các buổi đấu giá cử hành, trong Thiên phủ một vài cổ tộc, tứ đại gác cổng, thậm chí ngay cả ba đạo minh mọi người xuất hiện, hơn nữa còn có không ít đại nhân vật, như là một vài cổ tộc đứng đầu, ba đạo minh Thiên Tông các loại.

Tinh Thần Các gốc gác thâm hậu, mỗi lần giống như vậy bán đấu giá, đều sẽ đưa tới không ít đại nhân vật, bởi vì mỗi lần buổi đấu giá xuất hiện rất nhiều kinh người bảo vật, lần này cũng không ngoại lệ.

Buổi đấu giá trên, khắp nơi nhân vật đối với các loại bảo vật tiến hành tranh cướp, vài lần đưa ra giá cao, sử dụng đều này đây Thiên Tinh làm đơn vị, nếu như là phổ thông tinh thạch, ở trường hợp này sợ là có thể ung dung đạt được hơn trăm triệu.

Phụ trách bán đấu giá, là một đã có tuổi ông lão, hắn nhất nhất giới thiệu các loại bảo vật, đem mỗi một thứ đều bán ra kinh người giá cả, đã là này Tinh Thần Các bên trong lâu năm người bán đấu giá.

Làm các loại bảo vật dần dần bán ra, Tiêu Vũ minh phù rốt cuộc cũng lên sân khấu, này người bán đấu giá già xem qua liên quan tới bùa này tin tức, nhất thời nhíu mày: “Nhị phẩm minh phù?”

Hắn tâm trạng hơi có kỳ quái, mỗi lần bán đấu giá, ngoại trừ này dị thường quý trọng gì đó ở ngoài, phổ thông gì đó hắn đều là các thứ đưa lên, mới có thể biết giảm cái thứ này một loại đơn giản tin tức, hơn nữa giới thiệu.

Giờ phút này nhìn thấy lại có nhị phẩm minh phù xuất hiện, cái này lâu năm phù sư có chút không rõ, cũng có chút bất mãn.

Loại này buổi đấu giá,

Đến phần lớn là Thiên Tông cấp bậc nhân vật, làm sao sẽ còn có nhị phẩm minh phù xuất hiện, đừng nói nhị phẩm, chính là tam phẩm minh phù, ở như thế cấp bậc buổi đấu giá trên, sợ cũng không có mấy người để mắt!

“Trong các người là làm chuyện gì? Mà ngay cả thứ này đều đem ra bán đấu giá!”

Mặc dù bất mãn cùng nghi hoặc, nhưng cái này già phù sư còn là bắt đầu hướng về mọi người giới thiệu cái này minh phù, nói: “Đây là một viên nhị phẩm minh phù, còn là loại nào minh phù, lại là không biết được, bởi vì bùa này toàn bộ khí tức nội liễm, không thể cảm ứng được mảy may gợn sóng, hơn nữa trên bùa ấn, cũng có vẻ có chút cổ quái, ta Tinh Thần Các bên trong giám định người không cách nào theo ấn phù bên trong nhìn ra bùa này công hiệu cùng chủng loại.”

“Mặc dù chỉ là nhị phẩm, nhưng không thể không nói, một quả này minh phù quả thật đặc thù, có thể thu lại hết thảy gợn sóng, và liền ấn phù đều có thể làm khó chúng ta chuyên gia giám định, ngay cả chúng ta cũng không biết này ra sao phù.”

“Cũng bởi vậy phù đặc thù, cho nên tuy là nhị phẩm, chúng ta cũng cho hắn một bán đấu giá cơ hội, còn này ra sao phù, có gì hiệu dụng, các vị cũng cũng chỉ có đem bùa này mua về mới biết.”

Người bán đấu giá già hết sức giới thiệu, nhưng cũng cảm giác thấy hơi vô lực, cái này minh phù quả thật đặc thù, gợn sóng nội liễm, ấn phù quái lạ, nhưng nói cho cùng là nhị phẩm đồ vật, hắn dù cho có lòng, cũng là khó có thể đem gì đó bán ra cao bao nhiêu giá cả.

Hắn lại là không biết, Tiêu Vũ bây giờ khắc phù lúc, phù thành sau hết thảy minh phù đều không một tia gợn sóng, như khối đá bình thường, mà thôi kiến thức của hắn, khắc đến minh phù không người nhận thức, cũng không tính chuyện lạ gì, dù sao hắn sẽ khắc minh phù nhiều lắm, vừa là tới từ Cửu Thiên Thế Giới, này trong giới người không biết, cũng rất bình thường.

“Còn có dạng này phù?”

Trong phòng đấu giá, các thế lực lớn đại nhân vật ngồi ở phương hướng khác nhau, ở phù chi nhất đạo, có quyền lên tiếng nhất, tự nhiên là Phù Đạo Minh người bên kia.

Đó là một tên người đàn ông trung niên, chính là lúc trước nhằm vào qua Tiêu Vũ Dịch Càn, hắn nghe vậy mở miệng, nói: “Khả năng thu lại hết thảy gợn sóng, này minh phù ngược lại cũng kỳ lạ, chỉ là nói cho cùng có điều nhị phẩm minh phù, sợ là không có bao nhiêu tác dụng.”

Lúc nói lời này, trên mặt hắn có chút khinh thường, nói cái gì liền Tinh Thần Các bên trong mọi người không nhận ra trên bùa ấn phù, dưới cái nhìn của hắn cũng chỉ là Tinh Thần Các người kiến thức không đủ thôi, một viên nhị phẩm minh phù khả năng có chỗ kỳ lạ gì?

“Ha ha, nhị phẩm minh phù? Dạng này minh phù đúng là thú vị, đã dễ đại tông sư không muốn, ta đây liền nhận.”

Một gã cổ tộc nhân vật già cả mở miệng, trên mặt mang theo vài phần ý cười.

Dịch Càn nhìn tới, không nói gì, này vị lão nhân là trong Thiên phủ một cổ tộc lão già, mặc dù là Phù Đạo Minh cũng không tốt dễ dàng trêu chọc.

Nói đến lão nhân này cũng cùng Phù Đạo Minh có một vài ngọn nguồn, là một tam phẩm phù sư, cũng là Phù Đạo Minh một thành viên.

Chỉ có điều, bình thường thành viên qua tự do, cũng không thể Phù Đạo Minh ràng buộc, hơn nữa người này Phù đạo thực lực mặc dù chỉ có tam phẩm, nhưng cảnh giới tu luyện, lại là hàng thật giá đúng Thiên Tông, vừa là đến từ xưa loài, Dịch Càn cũng không muốn để một quả như vậy nhị phẩm minh phù cùng hắn tranh chấp.

Cuối cùng, Tiêu Vũ cái này minh phù, bị này cổ tộc ông lão dùng một giá rẻ đập xuống, chuyện này ở buổi đấu giá này ở trong, thậm chí ngay cả gợn sóng cũng không tính, bởi vì nhị phẩm minh phù, ở trong mắt những người này thật sự quá bình thường, không đáng chú ý, bán đấu giá vẫn là tiếp tục tiến hành. &# 85

Làm bán đấu giá kết thúc, các phe người lục tục tản đi, Tinh Thần Các cũng đem đánh ra bảo vật đưa đến mỗi loại đập xuống người trong tay.

“Mạnh lão, muốn mua minh phù, sao không trên ta Phù Đạo Minh? Loại này nhị phẩm minh phù, cũng đáng giá lão nhân gia ngài tự mình đập xuống?

Mua lại Tiêu Vũ minh phù lão nhân mới vừa bắt được minh phù, Phù Đạo Minh người đi ngang qua nơi đây, Dịch Càn đi lên phía trước, mỉm cười nói một câu.

Hắn lúc trước mở miệng nói bùa này không ra sao, lão nhân này lại quay đầu lại thì mua lại bùa này, dù sao cũng hơi rơi hắn mặt mũi, mặc dù không muốn trở mặt, nhưng lúc này cũng không nhịn được nói lên một câu như vậy.

“Ha ha, lớn tuổi, đối với một vài cổ quái kỳ lạ gì đó chính là có hứng thú, cái này minh phù khả năng nội liễm gợn sóng, hơn nữa liền Tinh Thần Các đều không nhận ra, mua về vui đùa một chút.” Mạnh lão cười ha ha, như cái người hiền lành.

“Đã như vậy, vậy thì chúc Mạnh lão ngươi mua được một viên tốt phù.” Dịch Càn cũng mở miệng cười, trong lòng nhưng là khinh thường, một Thiên Tông nhân vật mua nhị phẩm minh phù, khả năng hữu dụng mới là lạ!

Trong Thiên phủ thế lực quan hệ phức tạp, lẫn nhau trong lúc đó hòa hòa khí khí, nhưng sau lưng lại là ý tưởng gì lại là không người nào biết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 10: Phù Cửa Hàng Khách Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dịch Càn rời đi, Mạnh Lão lơ đễnh, tùy ý lấy ra mua được cái viên này minh phù, cầm trong tay.

Bùa này vào tay, quả nhiên không có một tia gợn sóng, Mạnh Lão hứng thú, thử nghiệm huy động, muốn nhìn một chút đây rốt cuộc là loại nào minh phù.

Mới vừa vừa khởi động, lão nhân này đồng tử chính là co rụt lại, cả người chấn động mạnh.

Bởi vì cắt Tiêu Vũ cái này minh phù hoàn toàn thu liễm khí tức, mặc dù là cầm trong tay, cũng nhìn không ra ra sao minh phù, và cũng không cách nào biết được bùa này sử dụng là cái gì thú huyết.

Nhưng mà, theo này vừa khởi động, Mạnh Lão cái này tam phẩm phù sư lập tức phát giác, cái này minh phù không chỉ gợn sóng toàn bộ nội liễm, hơn nữa càng không nửa điểm thú huyết khí tức!

Bất kỳ minh phù, chỉ cần này đây thú huyết khắc thành, huy động lúc cũng có thể cảm giác được ở trong khí tức, nhưng cái này minh phù, cho người cảm giác lại là cực kỳ thuần túy minh phù lực lượng, vẫn chưa bao hàm thú huyết.

Đến tột cùng là hạng người gì, tài năng khắc đến gợn sóng này hoàn toàn thu lại, nhưng lại không nhờ vả thú huyết minh phù?

Mạnh Lão vào lúc này hoàn toàn không thể bình tĩnh, vẻ mặt vội vàng, không có lập tức rời đi, mà là vừa tiến nhập Tinh Thần Các.

Hắn dĩ nhiên là Tinh Thần Các già khách, hơn nữa địa vị không bình thường, ở đây có một chút giao thiệp quan hệ, tìm được rồi vừa mới phụ trách bán đấu giá người bán đấu giá già.

“Lão Hứa, ngươi hãy nói cho ta biết, cái này nhị phẩm minh phù ngươi là từ đâu chiếm được?” Mạnh nguyên vẻ mặt trịnh trọng, chăm chú nhìn cái kia người bán đấu giá già.

Nhìn thấy ông lão này đi mà quay lại, người bán đấu giá già vốn là đáy lòng nghi hoặc không thôi, nghe nói như thế, trong lòng càng chìm xuống.

Vốn hắn liền cảm thấy bán đấu giá loại kia không xác định chủng loại minh phù có chút không ổn, chẳng lẽ cái kia minh phù căn bản vô dụng? Cái này Mạnh Lão phát hiện sau khi trở về tìm Tinh Thần Các tính sổ?

Bởi vậy, Tinh Thần Các đem vật kia bán cho cái trận này già, có thể chẳng khác nào cùng này Mạnh Lão giao ác.

“Lão Mạnh, ngươi đừng vội, liên quan tới cái viên này minh phù, kỳ thực ta cũng cảm giác có vấn đề rất lớn, nhưng dù sao không phải là cái gì vật quý trọng, nếu như ngươi có tổn thất, chúng ta tất cả đều dễ nói chuyện!” Người bán đấu giá già không muốn dễ dàng cùng Mạnh Lão trở mặt, lập tức bình tĩnh lại tâm tình động viên, trong lòng tất là thầm mắng, rốt cuộc cái nào mắt không mở đem thứ đó lấy được buổi đấu giá trên.

“Lão Hứa, ngươi nói cái gì đó? Ta là hỏi ngươi cái kia minh phù là nơi nào chiếm được? Ta muốn tìm ra khắc phù người, cái này đối ta rất trọng yếu!” Mạnh Lão cũng không biết giải thích như thế nào.

Đối phương khả năng khắc đến dạng này minh phù, dù chỉ là nhị phẩm, với hắn mà nói, cũng là sâu không lường được tồn tại.

Coi như lui một bước nói, đối phương minh phù cảnh giới có lẽ không cao, nhưng khả năng không cần thú huyết khắc phù, có thể khiến phù bên trong lực lượng toàn bộ nội liễm, Phù đạo trình độ cũng thấp không đi nơi nào.

Ở bây giờ thế đạo này, cái gì vậy đáng giá tiền nhất? Đó là nhân tài, bực này nhân vật, Mạnh Lão cảm thấy có tất muốn gặp một lần, thậm chí lôi kéo một phen, nếu như có thể trở thành hắn Mạnh gia trợ lực, nói không chừng cũng sẽ đối với toàn bộ Mạnh gia có ảnh hưởng lớn.

“Mạnh Lão, lời này của ngươi có ý gì?” Người bán đấu giá già đã hiểu, đối phương tựa hồ không phải là vì tính sổ mà đến, nhưng này để hắn càng thêm không rõ, một viên nhị phẩm minh phù, có thể để Mạnh Lão cái này Thiên Tông nhân vật như vậy không bình tĩnh?

“Lão Hứa, ta cũng nói thật cho ngươi biết a, ta hoài nghi cái này minh phù là xuất từ mỗi một đại nhân vật tay, minh phù thủ pháp quả thực trước đó chưa từng có, dạng này người nếu như có thể kết giao, ngươi nên minh bạch ý vị như thế nào!” Mạnh Lão biết, phải tìm được khắc phù người, khẳng định không vòng qua được Tinh Thần Các.

Dù sao cái này minh phù, là Tinh Thần Các chiếm được, không thông qua bọn họ, hắn cũng không cách nào tìm tới khắc phù người.

“Cái gì!” Người bán đấu giá già chấn động mạnh, hắn lúc trước còn đối với cái này nhị phẩm minh phù có chứa nhiều bất mãn, làm sao lập tức, cái này minh phù biến thành liền Mạnh Lão đều như vậy để ý gì đó?

Xuất từ đại nhân vật tay? Là dạng gì đại nhân vật, mới có thể làm cho Mạnh Lão cái này Thiên Tông đều vội vã như thế, muốn tiếp cận?

“Mạnh Lão, ngươi đừng vội, bùa này lai lịch ta cũng không biết, các ngươi ta đi cấp ngươi tra một chút.” Người bán đấu giá già cũng không có thể bình tĩnh, cái này Mạnh Lão nói thế nào cũng là tam phẩm phù sư, có thể làm cho hắn coi trọng như vậy người, khẳng định không phải người bình thường.

Người như vậy, mặc dù là Tinh Thần Các, cũng rất có kết giao lôi kéo cần thiết.

Hắn đi hỏi dò minh phù nguyên do, rất nhanh trở về, đấu giá gì đó dù sao đều có ghi chép, bình thường sẽ không bắt lại ít ỏi không rõ lai lịch gì đó bán đấu giá, vừa hỏi thì có thể hỏi ra kết quả.

Lúc trở về, cái này người bán đấu giá già sắc mặt lại là có chút cổ quái, Mạnh Lão lại là sớm chờ nóng lòng không ngớt, liền vội vàng tiến lên nói: “Lão Hứa, điều tra ra không có, cái này minh phù là ai đưa tới?”

Người bán đấu giá già sắc mặt quái lạ, vài lần há mồm, vừa vài lần ngậm miệng, cuối cùng mới nói: “Theo ghi chép, đưa tới cái này minh phù người, là trong thành một tam lưu phù cửa hàng.”

Một câu nói đi ra, Mạnh Lão cũng sửng sốt, như vậy gì đó, lại là xuất từ trong thành tam lưu phù cửa hàng? Không có lầm chứ!

Mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, bất quá hắn không có hỏi nhiều nữa, mà là hỏi rõ nhà ai cửa hàng sau, vội vàng rời đi.

Nho nhỏ phù trong cửa hàng, Hạ Thanh Sơn khổ sở chờ đợi, đã qua vài ngày nữa giải quyết xong còn là nửa điểm tin tức cũng không có, để hắn chờ đến dáng vẻ nóng nảy.

Hắn bắt đầu hoài nghi là của mình làm quyết định không đúng, còn là Tiêu Vũ cái viên này minh phù không được, bằng không mà nói, làm sao lại qua nhiều ngày như vậy vẫn như cũ không có động tĩnh!

Mấy ngày trôi qua, Hạ Thanh Sơn lo lắng tâm tình cũng dần dần phai nhạt, cảm giác lần này hẳn là thất bại, để bên trong vẫn như cũ lạnh lùng có, Tiêu Vũ theo như lời sẽ có người tiến lên cầu phù tình huống căn bản cũng không có phát sinh.

“Ai da, xem ra vẫn phải là ăn đất!” Trong lòng hắn thở dài, đem việc này triệt để quên mất, không muốn ôm có hi vọng.

Ngày hôm đó, 1 minh ông lão tiến lại, ngồi dị thú kéo đuổi đi chiếc, nhìn qua liền biết thân phận bất phàm.

Người lão giả này vào cửa hàng, khi thấy trong điếm trưng bày Tiêu Vũ chỗ khắc ba viên minh phù, hắn nhất thời đồng tử co rụt lại, biết rõ tự mình tới đúng rồi!

Hạ Thanh Sơn nhìn thấy người này, sớm sửng sốt, hắn ở Thiên phủ trà trộn nhiều năm, hạng người gì là trong Thiên phủ đại nhân vật, một chút liền có thể nhìn ra. U &# 85; đọc sách w &# 119;w. Uuka &# 110; &# 115; hu &# 46; co m

Mặc dù không biết người lão giả này thân phận, nhưng hắn lại thập phần khẳng định, ông lão này thân phận bất phàm, nhân vật như vậy, cũng là hắn căn này phù cửa hàng khai trương đến nay nghênh đón người có thân phận.

Ở dĩ vãng, như hắn căn này phù cửa hàng người bình thường đều không mong muốn tiến vào, nhân vật như thế làm sao có khả năng đều tới?

Có điều để Hạ Thanh Sơn phiền muộn chính là, ông lão này tiến vào phù trong điếm, cũng giống như Ma giống nhau xông về trong điếm chỉ có ba viên minh phù, nhìn chằm chặp, mà đưa hắn không nhìn thẳng, ném ở một bên.

Hắn thập phần phiền muộn, ngày thường lại có thể nói, vào lúc này lần đầu tiên nhìn thấy thứ đại nhân vật này, nhưng cũng không dám dễ dàng mà tiến lên mở miệng, chỉ có thể ở bên cạnh buồn bực chờ.

Qua rất lâu, người lão giả này mới phục hồi tinh thần lại, nói ra vào điếm sau khi câu nói đầu tiên: “Ta đến một trăm ngàn ngày sáng sủa, này ba viên minh phù, mời mọc cần phải bán cho ta!”

“Một trăm ngàn ngày sáng sủa?” Hạ Thanh Sơn lập tức chính là sợ hết hồn.

Một trăm ngàn ngày sáng sủa là khái niệm gì? Hắn nằm mơ đều tương phát tài, mà đây một trăm ngàn ngày sáng sủa, cũng đã đủ để khiến hắn một đêm bạo định, như Tinh Thần Các bên trong đấu giá bảo vật, bình thường cũng là cái giá này!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 11: Thần Bí Cao Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hạ Thanh Sơn bình thường biết ăn nói, nhưng vào lúc này, lại hoàn toàn bị doạ cho sợ rồi, một trăm ngàn ngày sáng sủa, con số này thật sự quá đáng sợ, đủ hắn phàm ăn 10 đời!

Hắn bây giờ mới coi như tin Tiêu Vũ nói, cũng càng thêm sùng bái Tiêu Vũ, lần đầu tiên cảm thấy phát tài là như vậy sự tình đơn giản!

“Lão hủ là Mạnh gia Mạnh Hàn, lúc trước nhìn thấy này ba viên minh phù, quá mức giật mình, nếu có thất lễ, xin nhiều bao hàm.” Nhìn thấy Hạ Thanh Sơn đứng sửng sờ ở nơi đó, Mạnh Lão chỉ phải chủ động mở miệng, nói chuyện thập phần khách khí.

“Mạnh gia? Cái nào Mạnh gia?” Hạ Thanh Sơn lại sững sờ, sau đó bỗng nhiên cả kinh, mấy lần Thiên phủ, họ Mạnh gia tộc mặc dù không chỉ một, nhưng ở bên ngoài, thì ra báo Mạnh gia tên cũng chỉ có một cái gia tộc!

Mạnh gia thực lực, ở trong Thiên phủ đã thuộc về đứng đầu nhất một trong những thế lực, đối với bọn hắn những bình dân này tới nói, giống như cao cao tại thượng đế vương!

Hạ Thanh Sơn mặc dù không biết là Mạnh Hàn là ai, nhưng lão nhân này vừa mở miệng chính là một trăm ngàn ngày sáng sủa, rất rõ ràng ở Mạnh gia bên trong cũng không phải bình thường thành viên!

Vào lúc này, đầu của hắn một chút liền trống, Mạnh gia đại nhân vật, lại đến rồi hắn trong cửa hàng, nhưng lại khách khí như vậy nói chuyện cùng hắn?

“Xin hỏi một tiếng, này mấy viên minh phù, là người phương nào chỗ khắc?” Mạnh Hàn nhíu mày, hắn mắt sáng như đuốc, theo Hạ Thanh Sơn phản ứng liền đã nhìn ra, này minh phù quá nửa là xuất từ tay người khác.

Khả năng khắc đến bực này minh phù người, nhất định cũng là có nhất định kiến thức cùng khí phách, không phải là Hạ Thanh Sơn loại này không thể gặp cảnh tượng hoành tráng tiểu nhân vật.

Này mấy viên minh phù mặc dù cấp bậc không cao, nhưng chỗ kinh người ở chỗ minh phù thủ pháp, gợn sóng nội liễm, và không cần thú huyết, quả thực là khai sáng Phù đạo không có cử chỉ.

Đối mặt dạng này minh phù, phàm là thân là phù sư, đối với minh phù có hiểu biết người, đều không thể giữ vững bình tĩnh, Mạnh Hàn thập phần khẳng định, khả năng khắc đến này minh phù người khẳng định không phải người bình thường, dù cho chỉ là ít ỏi nhị phẩm minh phù, nhưng sau lưng nó rất có thể cũng đứng cái kinh khủng Phù đạo nhân vật, thậm chí nhân vật kia có khả năng cách xa ở Thiên Tông bên trên.

Vì thế, hắn mới không tiếc tự mình đã đến, ngay tiếp theo căn này nhỏ phù trong điếm một nhân viên đều không dám tùy ý đắc tội, khách khí nói chuyện.

“Nấc……”

Hạ Thanh Sơn rốt cục tỉnh táo lại, cũng ý thức được này hết thảy đều là Tiêu Vũ mang tới, và Tiêu Vũ lúc trước lời nói không giả, quả thực có người tới cửa cầu phù!

Hắn ho nhẹ một tiếng, mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại, nhẫn nhịn kích động nói: “Khắc đến này minh phù người, là chúng ta căn này phù cửa hàng lão bản.”

“Này chủ tiệm?” Mạnh Hàn nhìn một chút gian này cửa hàng,

Diện tích nhỏ mà keo kiệt, trong điếm chỉ có ba viên minh phù, thật sự không dám tưởng tượng, trong lòng hắn sâu không lường được Phù đạo đại sư, càng sẽ mở lên như vậy một gian tiệm nhỏ!

Tuy là lòng tràn đầy không rõ, nhưng hắn không dám thất lễ, nói: “Không biết vị ông chủ này bây giờ nơi nào? Lão hủ có thể không may mắn gặp mặt một lần?”

Hạ Thanh Sơn này lại đối với Tiêu Vũ đã là khâm phục sát đất, tùy ý khắc đến một viên minh phù, có thể đưa tới như vậy đại nhân vật cầu kiến!

Trong lòng hắn có chút lâng lâng, cũng dần dần bình tĩnh lại, nói: “Cái này…… lão bản chúng ta bề bộn nhiều việc, e sợ không có thời gian gặp lại.”

Những lời này, là Tiêu Vũ sớm giao phó xong, nếu là có người tới gặp, khiến cho Hạ Thanh Sơn uyển chuyển từ chối.

Hắn đây là vì phòng ngừa Phù Đạo Minh bên trong này cố ý nhằm vào hắn người sờ vuốt đến, vạn nhất cái viên này minh phù đưa tới chính là Dịch Càn bọn người, thấy hắn sau hắn lại muốn tìm nơi khác mưu hoa, trước mắt còn không có đủ thực lực ứng đối.

“Thì ra là thế!” Mạnh Hàn vẻ mặt vẻ thất vọng, nhưng cũng biết chính mình như vậy đột nhiên tìm tới cửa cầu kiến, có chút đường đột, không tốt miễn cưỡng, nói: “Đã như vậy, vậy lão hủ liền mua xuống trước này ba viên minh phù, một trăm ngàn ngày sáng sủa, không biết đúng hay không đầy đủ?”

“Đủ rồi! Đủ rồi!” Hạ Thanh Sơn gật đầu liên tục, hắn nhưng là tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ tùy tiện dùng một viên phù thạch thì khắc ra này minh phù, dù cho một viên chỉ bán trước mấy ngàn Thiên Tinh đều là máu kiếm lời, huống chi là mười vạn!

Hắn thống khoái đem ba viên minh phù giả bộ cho Mạnh Hàn, nhìn thấy cái kia một đống trắng toát Thiên Tinh, trong mắt cơ hồ đều muốn bốc lên tinh tinh.

“Không biết là quý điếm ở trong còn có dạng này minh phù gì? Nếu là còn có, lão hủ mong muốn toàn bộ mua lại!”

Mạnh Hàn mua lại minh phù sau khi, lại là cảm thấy kỳ quái, làm sao một gian phù cửa hàng ở trong, cũng chỉ có ba viên minh phù.

Này minh phù không chỉ khắc họa thủ pháp hết sức kỳ lạ, khai sáng Phù đạo tiền lệ, và hắn lúc trước mua được cái viên này minh phù, trở về để hậu nhân sử dụng sau khi, ấy hiệu quả cũng thập phần đặc biệt kinh người, hơn nữa loại này minh phù vốn là có cực lớn giá trị nghiên cứu, có thể làm cho một phù sư có to lớn lĩnh ngộ, mua về nhiều hơn nữa cũng đáng.

“Cái này…… lão bản chúng ta nói rồi, hắn mỗi ngày chỉ có thể minh phù ba viên, hôm nay đã không có, nếu là muốn, ngày mai xin sớm!” Hạ Thanh Sơn nói đến có chút tiếc hận ý tứ.

Này minh phù lại dễ kiếm như vậy, thật to ngoài dự liệu của hắn, nhưng Tiêu Vũ lại từng nói qua, mỗi ngày chỉ có thể khắc đến ba viên, để hắn này lại tiếc nuối không ngớt, âm thầm sau khi quyết định nhất định muốn cùng Tiêu Vũ thương lượng một chút, để hắn nhiều khắc mấy viên.

Ngược lại Tiêu Vũ thành phù suất là trăm phần trăm, hơn nữa phí tổn cực thấp, cũng sẽ không bởi vì thất bại mà lãng phí, mỗi ngày nhiều khắc cái mấy viên, của cải của hắn sợ là không bao lâu nữa là có thể đuổi kịp Thiên phủ này đại thế lực.

“Mỗi ngày ba viên?” Mạnh Hàn cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao bình thường phù sư minh phù đều có thất bại tỷ lệ, mỗi ngày ba viên mặc dù không nhiều, nhưng là thuộc về bình thường trình độ.

Bất quá hắn lại là cũng nghi hoặc, nghe tới, khắc đến này minh phù người tựa hồ rất chắc chắn, nếu không ai dám nói mỗi ngày khả năng khắc bao nhiêu? Có phải sẽ không cân nhắc thất bại tỷ lệ?

Mang theo nghi hoặc cùng tiếc nuối, Mạnh Hàn rời đi, hướng về Hạ Thanh Sơn dự định ngày mai minh phù, Hạ Thanh Sơn miệng đầy đáp ứng rồi.

Đưa đi Mạnh Hàn, Hạ Thanh Sơn vừa định chạy đi tìm Tiêu Vũ biểu đạt một chút nội tâm kích động tình, nhưng mà vừa là có vừa gảy người tiến lại, đồng dạng cũng là cầu phù, hơn nữa thân phận của người đến giống nhau để Hạ Thanh Sơn sững sờ, lại là Tinh Thần Các người!

Tinh Thần Các lại chủ động đến cửa, hướng về hắn căn này nho nhỏ phù cửa hàng cầu phù!

Trong điếm không có phù, Tinh Thần Các tự nhiên cũng là tiếc nuối rời đi, cũng không thể nhìn thấy Tiêu Vũ.

Sau đó mấy ngày, U &# 8 Mạnh Hàn mỗi ngày tiến lại, đem trong điếm ba viên minh phù mua đi.

Trong Thiên phủ, thế lực khắp nơi quan hệ thái quá phức tạp, Mạnh Hàn thứ đại nhân vật này, đi tới chỗ nào đều sẽ đã bị thế lực khác chú ý, hắn liên tục mấy ngày đi tới như vậy một gian nho nhỏ phù cửa hàng, rất nhanh sẽ đưa tới các thế lực lớn nghi hoặc.

Khắp nơi phái ra người đến, đến căn này nho nhỏ phù cửa hàng điều tra, cũng không lâu lắm, cửa hàng này bên trong cái kia dị dạng minh phù bị Thiên phủ các thế lực lớn biết được, nhất thời đi tới nơi này gian phù trong điếm người càng ngày càng nhiều, hơn nữa đều là ít ỏi thế lực lớn người.

Thậm chí, bởi vì phù cửa hàng mỗi ngày chỉ có ba viên minh phù, các thế lực lớn trong lúc đó đã xảy ra cướp đoạt, tất cả mọi người cũng nghĩ ra được.

Và không phải nói này ba viên minh phù có nhiều tác dụng lớn, mà là bọn họ đều ý thức được, khắc đến bùa này người rõ ràng không đơn giản, mua lại này minh phù, là vì sau khi tiếp cận cùng lôi kéo làm nền.

Trong mấy ngày ngắn ngủn, Thiên phủ các thế lực lớn đều đã biết, một Phù đạo thực lực sâu không lường được cao nhân ẩn giấu ở trong thành một nho nhỏ phù trong điếm, khắp nơi đều muốn tiếp cận lôi kéo.

Thế nhưng một quãng thời gian hạ xuống, tuy là có thu hoạch riêng, đều mua đến một hai cái minh phù, thế nhưng khắc phù người, lại là thủy chung không người nhìn thấy, có vẻ rất là thần bí.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 12: Hồi Thiếp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ thần bí, cũng làm cho các thế lực lớn càng thêm nhận định hắn không đơn giản, nhiều như vậy lớn thế lực cùng điều động, nhưng hắn lại ngay cả mặt mũi chưa từng lộ qua một lần, nếu không phải phi phàm người, ở như thế dưới tình huống ai có thể bình tĩnh?

Các loại bái thiếp thiệp mời, tại đây ngăn ngắn trong một khoảng thời gian không dứt đưa tới, chất đống ở căn này nho nhỏ phù trong điếm, Tiêu Vũ danh tiếng, dĩ nhiên ở trong im lặng tất cả bị Thiên phủ các thế lực lớn biết, nhưng mà, cái này để khắp nơi đều hết sức để ý người, lại là liền tên của hắn cũng không có ai biết.

Này bên trong, Hạ Thanh Sơn cảm giác phảng phất sống ở trong mơ, những người kia không thấy được Tiêu Vũ, cũng không dám tùy tiện đắc tội, liền từ hắn nơi đây vào tay, trong lúc nhất thời Hạ Thanh Sơn hưởng thụ các loại trước đó chưa từng có đãi ngộ, liền Thiên phủ các loại cổ tộc hậu nhân đều cùng hắn gọi bằng anh chính gốc, ăn sung mặc sướng.

Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ lại là không bước chân ra khỏi cửa, mỗi ngày tu luyện, tu sửa thương thế, thỉnh thoảng ra ngoài, hiểu ra Thiên phủ các thế lực lớn, dần dần đối với cái này tốt xấu lẫn lộn địa phương có trình độ nhất định hiểu rõ.

Sơ đến chỗ này, hắn không thể không cẩn thận, không nắm giữ giữa các phe gút mắc cùng quan hệ, rất dễ dàng sẽ cuốn vào này trong tranh đấu.

Một ngày kia rảnh rỗi, hắn lật xem khắp nơi đưa tới bái thiếp cùng thiệp mời, nếu như vẫn không lộ diện, những người này ắt phải hoài nghi, hơn nữa hắn chỉ cần tiếp tục tu luyện, thủy chung là vòng không ra những thế lực này, sớm tiếp xúc cùng buổi chiều tiếp xúc, kỳ thực cũng không có khác nhau quá nhiều.

Này thiếp mời, đơn giản chính là dùng các loại danh mục, nghĩ đến gặp hắn một lần, hoặc là mời hắn tham gia một vài hoạt động, đại khái giống nhau, thuộc về loại thế lực này rất thường gặp một loại lập quan hệ thủ đoạn, mấy thứ này Tiêu Vũ sớm nhìn nát, cũng không cảm thấy có cái gì ý mới.

Này thiếp mời ở trong, đã có mỗi một đại cổ tộc, cũng có ba đạo minh cùng Tinh Thần Các, càng làm cho Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, ở trong liền 4 đại tông môn mọi người có, hơn nữa còn phát hiện Long Tuyền Tông bái thiếp!

Hắn lộ ra cười lạnh, xem ra một đại phù sư, đi tới chỗ nào đều có thể đã bị tuyệt đối hoan nghênh, điểm này đặt ở vạn năm trước còn là hiện tại cũng sẽ không thay đổi.

Long Tuyền Tông thiếp mời, cũng giống như những người khác, đơn giản chính là đứng một vài danh mục, mời hắn gặp lại, hắn trực tiếp đem này thiếp mời cho ném qua một bên, trước mắt mà nói, trước hết để cho Long Tuyền Tông tiếp tục nhảy nhót một chút, ngày sau lại thu thập cũng không trễ.

“Ồ?”

Tiếp tục nhập xuống lật, làm lật đến một người trong đó thiệp, hắn ánh mắt sáng lên, đến rồi vài phần hứng thú.

Đây là một cái đến từ Giang gia thiếp mời, Giang gia cũng là 1 đại cổ tộc, ở Thiên phủ có hết sức quan trọng địa vị, không kém gì bất kỳ bên nào.

Tộc này ở trong có một sống ngàn năm Thiên Tông nhân vật, người này đồng thời cũng là Dược Đạo Minh bên trong một vị trưởng lão, tứ phẩm dược sư,

Thực lực cực kỳ thâm hậu.

Thiếp mời bên trong gọi bằng, ông lão này ngày gần đây chiếm được một cây kỳ lạ linh dược, thuốc trên mỗi người có xanh đỏ ba viên trái cây, tìm khắp Thiên phủ, cũng không có mấy người nhận thức, ngày gần đây đem chung mời mọc Thiên phủ các loại nhân vật già cả, cùng thảo luận, cũng mời mọc Tiêu Vũ vừa đi.

Có thể thấy, Giang gia cái này Thiên Tông rất để mắt Tiêu Vũ, loại này thảo luận, đi đều là trong thành đại nhân vật, mỗi người đều là lão già cấp bậc tông sư, bực này tụ họp, hắn bất cứ mời Tiêu Vũ tham gia, có thể thấy được ở trong lòng hắn Tiêu Vũ địa vị vắng mặt này Thiên Tông bên dưới, thậm chí còn có có thể tại kia bên trên.

“Tam nguyên quả?” Tiêu Vũ nhìn thấy thiếp mời bên trong đối với loại kia linh dược miêu tả, nhất thời tâm hữu sở động.

Thân thể hắn bị hao tổn, bây giờ có thể phát huy ra thực lực giảm đi nhiều, loại này tổn thương muốn khôi phục rất không dễ dàng, mặc dù là dùng thuốc cũng khó có hiệu quả, trừ phi là một vài tương đối đặc thù mà hiếm thấy linh dược.

Này tam nguyên quả, liền đúng lúc là có thể giúp hắn khôi phục linh dược một trong, hắn cũng thật không ngờ, ở này thiếp mời ở trong, lại có loại này tìm đến cửa chuyện tốt.

Xem ra này Giang gia hành trình, còn là rất cần phải có.

Nhìn một chút thiếp mời trên tháng ngày, ngay ở mấy ngày nay, Tiêu Vũ lúc này đem Hạ Thanh Sơn gọi tới, để hắn cho Giang gia trở về một cái thiệp.

Hạ Thanh Sơn bây giờ đối với Tiêu Vũ là sùng bái đến không thể tự kiềm chế, tại đây ngăn ngắn một quãng thời gian, nhân sinh của hắn hoàn toàn bị thay đổi, mà hết thảy này đều là vì Tiêu Vũ mấy viên minh phù.

Hắn bây giờ là đem Tiêu Vũ tôn thờ như thần linh, phàm là Tiêu Vũ theo như lời, thập phần nghe theo.

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ reply, ít ngày nữa đem bái phỏng Giang gia, 1 thưởng Giang gia Thiên Tông gốc kia linh dược, điều này làm cho Thiên phủ đều chấn động.

“Vị kia thần bí phù sư? Rốt cuộc phải hiện thân?”

“Khả năng khắc đến cấp độ kia minh phù, đến tột cùng sẽ là nhân vật bậc nào!”

“Lớn nhà thế mà rút đạt được thứ nhất, thật là làm cho người ta không cam lòng!”

“Vị cao nhân này đem những cái khác thiếp mời đều đặt không để ý, lại chỉ có đáp lại Giang gia, sẽ không phải là bị Giang gia lôi kéo được?”

“Vô luận như thế nào, bực này cao nhân, rất cần phải có vừa thấy, đi, nghĩ biện pháp đưa tới Giang gia thiếp mời!”

Thiên phủ chấn động, khắp nơi các tộc cũng không thể bình tĩnh, dồn dập phái ra người đi, cho Giang gia đưa thiệp, cho thấy đối với Giang gia Thiên Tông gốc kia linh dược rất có hứng thú, muốn cùng nhau cùng nhau thưởng thức.

Lời tuy như thế, nhưng ai cũng biết, tất cả mọi người là hướng về phía cái kia thần bí phù sư mà đi, nếu không phải là có cái kia phù sư, 1 gỡ hiếm thấy linh dược, còn không đến mức dẫn động nhiều như vậy lớn thế lực nhân vật.

“Cái kia phù sư rốt cuộc phải hiện thân?”

Phù Đạo Minh, Dịch Càn nghe được tin tức này, sắc mặt hơi bị lạnh.

Ngày gần đây, khắp nơi đều đang nói trong Thiên phủ xuất hiện một mạnh mẽ phù sư, bởi vì tin tức này, khoảng thời gian này không ít có người chạy đến Phù Đạo Minh đến tìm hiểu, dù sao ở phù chi nhất đạo, Phù Đạo Minh là Thiên phủ bá chủ, người kia nói không chừng chính là bọn họ người, dù cho không phải, bọn họ cũng hẳn là hiểu.

Nhưng mà, Phù Đạo Minh đối với cái này mới nhô ra phù sư cũng là không biết gì cả, như vậy một phù sư xuất hiện ở Thiên phủ, Phù Đạo Minh lại là không có nắm giữ đối phương một chút tin tức, cái này ít nhiều làm cho bọn họ có chút lúng túng, không trả lời được này tới chơi người.

Hơn nữa, đối phương thân là phù sư, có cấp độ kia bất phàm lực lượng, nhưng căn bản chưa từng tới Phù Đạo Minh, rất rõ ràng, hắn không có gia nhập Phù Đạo Minh ý tứ, thoạt nhìn thật giống như không lọt mắt Phù Đạo Minh.

Điều này làm cho Phù Đạo Minh trên mặt dù sao cũng hơi không ánh sáng.

Để chuyện này, Phù Đạo Minh khoảng thời gian này cũng không ít phái người đi chỗ đó gian phù cửa hàng, nhưng lại liền khắc phù người cũng chưa từng thấy một lần, mặc dù có bất mãn, nhưng ở khắp nơi đều coi trọng như thế dưới tình huống, bọn họ cũng không dám đắc tội rồi đối phương, chỉ có thể cũng giống như những người khác đưa lên thiếp mời.

Có thể một đoạn thời gian trôi qua, đối phương lại là vung đều không vung hắn Phù Đạo Minh, tốt xấu Phù Đạo Minh cũng Phù đạo lĩnh vực ở trong bá chủ, rải rác thế gian các nơi, bất kỳ phù sư ở Phù Đạo Minh trong mắt, cũng giống như đế vương đối xử thần dân của mình, có thể người này lại là hoàn toàn đem Phù Đạo Minh không thấy!

Chuyện này, ở Phù Đạo Minh đưa tới rất nhiều người đối với Tiêu Vũ bất mãn, thậm chí minh bên trong mấy cái kia quyền cao chức trọng trưởng lão cùng với minh chủ, đều đối với chuyện này thập phần coi trọng.

Bây giờ, nghe đến cái kia phù sư rốt cuộc phải hiện thân, Dịch Càn mang theo cười lạnh, cũng phân phó người, cho Giang gia đưa thiệp, quyết định gặp gỡ một lần cái kia thần bí phù sư.

Dưới cái nhìn của hắn, mặc ngươi bản lĩnh to lớn hơn nữa, nhưng chỉ cần thân là phù sư, chẳng lẽ còn khả năng cùng Phù Đạo Minh đấu?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 13: Tụ Hội Giang Gia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mấy ngày thời gian thoáng một cái đã qua, một ngày kia rất nhanh tiến lại.

Trong ngày này, trong Thiên phủ xếp hàng đầu thế lực đều phái ra người, đi tới Giang gia, chờ Tiêu Vũ tiến lại.

Bọn họ đến nay không có người thấy Tiêu Vũ, căn bản không biết là cái kia minh phù là xuất từ tay người nào, sau lưng là một nhân vật dạng gì, duy nhất có thể khẳng định là, người nọ khai sáng minh phù một loại tiền lệ, nhất định không phải cái gì phàm bối, đủ để khiến khắp nơi coi trọng.

Giang gia đối với Tiêu Vũ vô cùng coi trọng, phần đông bái thiếp bên trong, Tiêu Vũ chỉ chọn Giang gia trả lời, vô hình trung đã để Giang gia đứng đầu dài ra không ít mặt mũi.

Giang gia Thiên Tông phái ra Giang gia hiện nay gia chủ, tự mình ra ngoài, đến gian kia phù cửa hàng nghênh tiếp Tiêu Vũ, các phe nhân vật, tất là đã sớm chạy tới, ở Giang gia bên trong chờ, đều muốn thấy một lần vị kia phù sư phong thái.

Giang gia đứng đầu, tự mình cưỡi dị thú lôi kéo xe, đi tới nơi này gian nhỏ thuốc trong điếm, khẩn cấp Tiêu Vũ.

Đây là một cái hán tử trung niên, khi thấy Tiêu Vũ, nghe Tiêu Vũ nói này minh phù là hắn chỗ khắc thời điểm, vị gia chủ này có chút há hốc mồm.

Gây nên khắp nơi coi trọng, liên tục đến cửa nhân vật, đúng là một cái như vậy tuổi trẻ hậu bối?

Có điều, hắn không dám suy nghĩ nhiều, đối với Tiêu Vũ vẫn như cũ khách khí không ngớt, Tiêu Vũ mặc dù bề ngoài tuổi trẻ, nhưng vào đúng lúc này bắt đầu, ở Giang gia đứng đầu trong mắt, đã là đưa hắn trở thành loại kia tu luyện nhiều năm, nhưng cũng dung nhan không già nhân vật cường đại.

Đi lên xe đuổi đi, Tiêu Vũ cũng không khách khí, ở Giang gia đứng đầu dẫn dắt đi, hướng về Giang gia mà đi.

Lúc này Giang gia, các đại vật hội tụ, trong khi nói chuyện với nhau, lúc nói chuyện ánh mắt lại đều thỉnh thoảng nhìn phía ngoài cửa, đều chờ đến dáng vẻ nóng nảy.

“Ha ha, chư vị, chớ vội, ta đã để tiếp theo sênh đi nghênh đón vị kia cao nhân rồi, tin tưởng sẽ tới rất nhanh.”

Giang gia vị kia già Thiên Tông ngồi trên chủ ngồi bên trên, nhìn thấy mọi người vội vàng như vậy, trong lòng cảm giác đắc ý.

Hắn biết rõ những người này đều là hướng về phía vị kia thần bí phù sư mà đến, nhưng cái này không trọng yếu, quan trọng chính là, vị kia phù sư ai cũng không có trả lời, chỉ có đáp lại Giang gia, cái này đã đủ rồi.

“Ai da! Nói đến vị cao nhân kia hay là ta cái thứ nhất bái phỏng, nhưng càng không thể nhận được trả lời, thật sự tiếc hận.”

Phía dưới, Mạnh gia Thiên Tông Mạnh Hàn vẻ mặt ảm đạm, hắn là cái thứ nhất phát hiện Tiêu Vũ tồn tại, và cái thứ nhất tới cửa, còn tự thân đi qua vài lần gian kia phù cửa hàng, nhưng cuối cùng cũng không thể nhìn thấy vị kia phù sư, còn muốn chạy đến này Giang gia mới có thể gặp mặt, trong lòng có chút buồn bực.

“Ha ha, lão Mạnh, sau đó vị cao nhân kia đi tới, ngươi tự nhiên liền có thể thấy, cần gì suy nghĩ nhiều?” Giang gia Thiên Tông cười ha ha, tâm tình lại càng thêm sảng khoái.

Bây giờ trình diện những người này, dĩ nhiên trong lúc vô tình đem Tiêu Vũ trở thành loại kia lánh đời không ra Phù đạo cao nhân, bằng không mà nói, như vậy minh phù, mặc dù là tứ phẩm phù sư, đứng hàng Thiên Tông, cũng căn bản khắc họa không ra.

Hơn nữa khoảng thời gian này, Thiên phủ các thế lực lớn làm người nọ mà động, nhưng đối phương lại có vẻ nhẹ như mây gió, tựa hồ hoàn toàn không đem này kết thế lực coi là chuyện đáng kể, loại này khí độ, càng làm cho bọn họ nhận định Tiêu Vũ bất phàm.

Trên thực tế, bọn họ làm sao biết, Tiêu Vũ sở dĩ không có trả lời, chỉ có điều là vì bái phỏng người thật sự quá nhiều, hắn không muốn 11 ứng đối, cảm thấy phiền phức thôi.

Đương nhiên, sự thật cũng là hắn không quá đem những này cái gọi là thế lực lớn để ở trong mắt, đối với hắn mà nói, những thế lực này bây giờ mạnh trở lại, cũng chỉ là tạm thời, chỉ cần cho hắn một ít thời gian, những thế lực này ở trong mắt hắn rồi cùng giun dế không có khác nhau, tự nhiên là không có coi trọng cần thiết.

“Cao nhân? Giang lão, người còn chưa tới, có cao hay không người, vậy cũng chưa chắc?”

Phù Đạo Minh bên này, Dịch Càn nhìn thấy mọi người đối với cái kia phù sư đều là như thế trông chờ, không khỏi có chút khó chịu.

Ở phù chi nhất đạo trên, những người này không đưa mắt đặt ở Phù Đạo Minh trên, ngược lại coi trọng nổi lên một người lai lịch không rõ, bản này cũng đủ để cho Phù Đạo Minh rất không thoải mái.

Có điều, hắn mặc dù cũng là Thiên Tông, nhưng bất kể là thực lực, còn là bối phận, hoặc là địa vị, đều là không sánh được những này sống hơn một ngàn năm thế hệ trước tông sư, nói chuyện cũng không dám quá trùng.

“Hả? Dễ tông sư vì sao nói như vậy?” Lớn gia lão Thiên Tông sắc mặt hơi chìm.

Hắn còn bởi vì Tiêu Vũ cái thứ nhất đến Giang gia mà cảm thấy đắc ý, cái này Dịch Càn vào lúc này nói câu nói như thế này, không phải cố ý rơi Giang gia mặt gì?

“Giang lão, ngươi đừng hiểu lầm, ý của ta là, người nọ khắc đến phù mặc dù đặc thù, nhưng cho đến bây giờ, cũng chỉ là ít ỏi nhị phẩm minh phù, không hẳn là cái gì cao nhân, nói không chừng chỉ là chó ngáp phải ruồi thôi.”

Dịch Càn mặc dù bối phận không bằng, nhưng ba đạo minh thực lực, nghiêm chỉnh mà nói, là muốn ở tứ đại tông cùng với các tộc bên trên, bởi vì phù sư khắp thế gian, mà những thực lực này hiển lộ hết với này một châu, này đây mặc dù nói chuyện có kiêng kỵ, nhưng cũng không phải là cỡ nào sợ hãi.

“Nói như vậy, Phù Đạo Minh đã nhìn ra loại kia minh phù thủ pháp? Không biết đắt minh bên trong, có thể có người có thể không cần linh huyết, khắc đến minh phù?”

Giang gia Thiên Tông cũng là không hàm hồ, Dịch Càn là Phù Đạo Minh người, nhưng lại không đại biểu được Phù Đạo Minh, hơn nữa, hắn vẫn Dược Đạo Minh Thiên Tông đâu, bối phận vừa bày ở này, căn bản không cần cho Dịch Càn mặt mũi!

“Cái này……” Dịch Càn nghẹn lời, phù thạch, ấn phù, linh huyết, ba người kết hợp lại, mới có thể thành phù, đây là Phù đạo chân lý, xưa nay không người có thể đột phá, hắn Phù Đạo Minh làm sao có khả năng không cần linh huyết khắc phù?

“Ta Phù Đạo Minh bên trong hay không có người làm được ta không biết, nhưng đối phương có phải là cái gọi là cao nhân, sau đó tiến lại tự nhiên biết rõ.” Hắn cũng biết vào lúc này tranh luận cái đề tài này có chút không sáng suốt, dù sao nhiều người như vậy đều là hướng về phía cái kia phù sư đến.

Có điều ở trong lòng hắn, cái kia phù sư khắc họa đều là ít ỏi nhị phẩm minh phù, dù cho thủ pháp độc đáo, cũng không nhất định mạnh tới đâu, sau đó đối phương tiến lại, dùng hắn minh phù thực lực, cũng có thể dễ dàng áp chế, đến lúc đó nhìn này một đám vây đỡ người còn nói thế nào!

“Ha ha, U &# 8 thật không tiện, bởi vì sự tình trì hoãn, tới hơi trễ, xin lỗi xin lỗi.”

Vào lúc này, cười to một tiếng vang lên, đồng thời một nhóm mấy người tiến vào Giang gia.

Mọi người rùng mình, đồng thời quay đầu, liền gặp một gã trên người mặc áo xanh người đàn ông trung niên, phía sau còn mang theo mấy người trẻ tuổi tiến lại, những người này trước ngực trên mặt quần áo, đều có khắc một cái trông rất sống động kim long.

Long Tuyền Tông!

“Ha ha, Long Tuyền Tông ngày gần đây không phải vội vàng đuổi bắt cái kia Tiêu Vũ gì? Khà khà, đối phương một hóa khí cảnh, có thể trêu đến quý tông điều động lực lượng lớn như vậy cùng treo giải thưởng, thật sự là khí thế, hôm nay tiến lại, chẳng lẽ là người tìm được rồi?”

Giang gia bên trong, lập tức có người mở miệng, đó là tứ đại trong tông môn khác một tông, Tứ Tông trong lúc đó, nghĩ đến là cạnh tranh quan hệ, bởi vậy mỗi lần gặp lại, cũng sẽ không có vẻ quá khách khí.

“Một con giun dế thôi, tránh được nhất thời, không tránh được một đời, trêu chọc phải Long Tuyền Tông, chỉ có diệt vong một kết cục.”

Long Tuyền Tông tên kia nam tử mặc áo xanh cũng phớt lờ, mỉm cười mang theo sau lưng mấy người trẻ tuổi tiến lên, tìm chỗ ngồi xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 14: Tuổi Trẻ Cao Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Long Tuyền Tông tiến lại, ngoài ra 4 đại tông môn còn lại tam tông cũng tới, theo thứ tự là Huyền u tông, Tử Vân tông cùng đạo một tông.

Tứ Tông quan hệ phức tạp, cạnh tranh lẫn nhau, vừa lẫn nhau kết thúc, sau khi ngồi xuống, liền cũng bắt đầu nói chuyện với nhau, hoặc là thăm dò, hoặc là lẫn nhau nhằm vào.

“Nghe nói, Long Tuyền Tông đoạn thời gian vừa thu rồi một đệ tử, thân thể đều biển máu dị tượng, cùng Long Tuyền Tông khai tông người Huyết Ma lão tổ huyết dạ Tu La thuật thập phần phù hợp, bây giờ đã trở thành trong tông trong cùng thế hệ đệ nhất, thực sự là thật đáng mừng.”

Đạo một tông bên này một gã nam tử mở miệng, mang theo cười lạnh, lạnh lùng nói.

Tất cả mọi người đều kinh hãi, Long Tuyền Tông mở tông chi tổ tuyệt đối là một hung nhân, một bộ huyết dạ Tu La thuật từng khủng bố nhất thời, hầu như thống lĩnh qua một châu, nghe nói năm đó chỉ thiếu chút nữa thì bước vào vương giả cảnh giới.

Chỉ tiếc, trận chiến ấy quyết điều kiện tu luyện thập phần hà khắc, nhiều năm qua không người có thể thành công, dẫn đến Long Tuyền Tông thực lực lớn long, hiện nay bọn họ tìm được như vậy một có thể tu luyện đệ tử, khó bảo toàn không lâu sau đó sẽ lớn mạnh.

“Khà khà, quý tông cũng không đạt được 1 mầm mống tốt gì? Nghe nói cái kia họ Vân đệ tử vào tông không lâu, liền đã bốc thẳng lên, thiên tư kinh người, sợ là không lâu muốn xuất thế?” Long Tuyền Tông nam tử mặc áo xanh cười đáp lại.

Tứ Tông trò chuyện, đều ở đây lẫn nhau thăm dò đối phương trong tông có thể phát hiện cùng hiện hữu sức lực, đề cập phần đông.

Tại đây ở trong, vừa dùng Tứ Tông trong vòng bốn cái đệ tử trẻ tuổi là nhất, Tứ Tông năm gần đây càng đồng loạt nhận được mấy cái thiên tư tươi đẹp đệ tử, danh tiếng đã châu khắp cả này châu, chính là này Thiên Tông nhân vật, đối với mấy cái kia tuổi trẻ hậu bối cũng coi trọng không ngớt.

Bốn cái đệ tử ở trong, thì làm người khác chú ý chính là vào Long Tuyền Tông Vũ Vô Cực, hắn có dị tượng, hơn nữa tin đồn đã bắt đầu tu luyện Huyết Ma lão tổ lưu lại bộ kia khủng bố chiến quyết, ngày khác rời núi, châu bên trong cùng thế hệ e sợ không có mấy cái là ấy địch thủ.

Chỉ có Long Tuyền Tông chính mình nhân vật cao tầng biết, Vũ Vô Cực không chỉ có dị tượng, còn đã tìm được chí tôn truyền thừa, nếu là trưởng thành, nhất thống lạc vân một châu tuyệt đối không phải lời nói suông.

Ngoại trừ Vũ Vô Cực ở ngoài, Tứ Tông bây giờ cũng có mấy người, cái thiếu niên tuấn kiệt, đều đang cấp tốc trưởng thành, tin tưởng không lâu sau đó, thì sẽ ở thiên hội ở trong có một phen tranh đấu, dù sao thiên tài đi nữa hậu bối, cũng cần ở trong rèn luyện trưởng thành.

Tứ đại tông, ba đạo minh, cùng với mỗi một đại cổ tộc, bây giờ đều tự có thập phần tươi đẹp hậu bối, để những người này trò chuyện đồng thời, với những người trẻ tuổi kia trông chờ không ngớt, ở trong càng có mấy cái tên, liền bọn họ những người này đều là khắc sâu ấn tượng.

Các loại trò chuyện cùng thăm dò bên trong, ngoài cửa có Giang gia hạ xuống tiến lại, đối với Giang gia Thiên Tông bẩm báo: “Lão tổ, gia chủ đã trở lại!”

Tất cả mọi người là rùng mình,

Giang gia đứng đầu đi đón vị kia thần bí phù sư, hiện nay rốt cục muốn trở về, bọn họ đều là hướng về phía cái kia phù sư mà đến, vào lúc này hết thảy đề tài toàn bộ ngưng hẳn, mỗi người nhìn phía ngoài cửa.

Chỉ thấy tại kia ngoài cửa, Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh tiến đến, phía sau còn theo một không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi.

Giang Kế Sanh rất có lễ nghi, ở đây đều không phải nhân vật bình thường, hắn 11 cùng những người này chào, cuối cùng mới đúng Giang gia vị kia Thiên Tông nói: “Lão tổ, tiếp theo sênh đã xem vị cao nhân kia nghênh đón!”

“Người đâu? Bây giờ nơi nào?”

Không chỉ Giang gia Thiên Tông, chính là những người khác đã ở nhìn quanh, bọn họ tự động không thấy Tiêu Vũ, bởi vì Tiêu Vũ quá trẻ, không có khả năng lắm là bọn hắn trong tưởng tượng cao nhân, thậm chí còn có người có nghi hoặc trong lòng, Giang Kế Sanh trả thế nào mang một người trẻ tuổi đến rồi?

“Cái này……” Giang Kế Sanh rất là lúng túng, ho nhẹ một tiếng, nói: “Này một vị, chính là khắc đến này minh phù phù sư.”

Hắn đau cả đầu, không dám làm những người này mặt nói người này người trẻ tuổi chính là các ngươi muốn tìm cao nhân, chỉ có thể uyển chuyển biểu đạt.

"Này……"

Đoàn người nhất thời sửng sốt, ở tại bọn hắn trong tưởng tượng, người cao nhân kia tuyệt đối không chỉ còn trẻ như vậy, nếu không cũng sẽ không để bọn họ này Thiên Tông đều coi trọng như vậy, ai có thể nghĩ đến, khả năng khắc đến cấp độ kia minh phù, lại là như vậy người trẻ tuổi?

Những người khác cũng còn tốt, mặc dù kinh ngạc và bất ngờ, nhưng cũng không có càng nhiều hứng thú, nhưng Phù Đạo Minh bên này, Dịch Càn lại hoàn toàn không thể bình tĩnh, cái này chính là cái kia cái gọi là cao nhân?

Đây không phải là quãng thời gian trước đã đi Phù Đạo Minh, bị hắn sắp xếp đi đào mỏ nhị phẩm phù sư Mạc Vong gì?

Dịch Càn sắc mặt, một chút thì chìm xuống dưới, đáy lòng không dứt cười lạnh, người khác không biết, hắn còn có thể không biết là cái này Mạc Vong bản lĩnh? Tầm thường một nhị phẩm phù sư thôi!

Cái này Mạc Vong là một phái khác người, hơn nữa bị hắn làm đi đào mỏ, còn đã lấy đi ngàn vạn cân nguyên thạch, việc này vốn khiến cho Dịch Càn thập phần cửa sổ, tuy nhiên lại không tìm được người này!

Hiện nay được rồi, lại dùng loại hình thức này gặp lại, trong lòng hắn cười lạnh không dứt, một nhị phẩm phù sư, dám giả trang cái gì cao nhân, nếu là bị này Thiên Tông nhân vật phát hiện cái này cao nhân căn bản cũng không có bao nhiêu thực lực, không biết là sẽ là kết cục gì?

Dịch Càn thậm chí bắt đầu có chút trông chờ dậy đi, hắn lặng lẽ, ở phía sau cười lạnh thấy, vào lúc này, ngược lại không vội mà đứng ra.

Hắn ngược lại muốn xem xem, cái này Mạc Vong có thể chứa tới khi nào, đợi đến cuối cùng lại vạch trần Mạc Vong thực lực, đến lúc đó nhìn cái này Mạc Vong sẽ ứng phó như thế nào một đám Thiên Tông, cái kia đắc ý không thôi Giang gia Thiên Tông vừa sẽ là cái gì vẻ mặt?

“Khách quý tới cửa, nhanh xin mời ngồi!” Giang gia Thiên Tông dù sao sống được từ xa xưa, rất nhanh phản ứng lại, sai người mời mọc Tiêu Vũ vào chỗ.

Mặc dù Tiêu Vũ tuổi trẻ, nhưng này một đám Thiên Tông vào trước là chủ, đã sớm đem Tiêu Vũ xem là cao nhân, bởi vậy nhìn thấy hắn còn trẻ như vậy sau khi, một đám người không chỉ không dám xem thường, ngược lại càng thêm coi trọng.

Con đường tu luyện, bảo trì dung nhan càng là tuổi trẻ, có thể thực lực thì càng khủng bố hơn, hơn nữa bởi vì vết máu tồn tại, bọn họ đều không nhìn ra Tiêu Vũ tu vi thật sự, càng làm cho Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ có vẻ sâu không lường được.

“Đa tạ!” Loại tình cảnh này, tự nhiên là doạ không được Tiêu Vũ, dù cho bên cạnh một đám Thiên Tông, hắn cũng thập phần trấn định thong dong, bình tĩnh vào chỗ.

Hắn loại trấn định này, càng làm cho một đám Thiên Tông nhận định chính mình dự liệu không giả, nếu như đúng là người trẻ tuổi, &# 85;U đọc sách &# 119;w &# 119;. u u &# 107; ans &# 104;u &# 46; c om đang đối mặt nhiều như vậy Thiên Tông nhân vật lúc, tuyệt đối không cách nào trấn định như thế.

“Xin hỏi các hạ xưng hô như thế nào?” Giang gia Thiên Tông một phen cân nhắc, không biết là xưng hô như thế nào người trẻ tuổi này, gọi bằng tiền bối không tốt, gọi bằng tiểu hữu lại không dám, suy nghĩ một chút vẫn là gọi bằng một tiếng các hạ.

“Chư vị gọi ta Mạc Vong có thể.” Tiêu Vũ nói chuyện, ánh mắt đã ở nhiều bên trong đảo qua, hắn ở trong đám người cũng nhìn thấy Dịch Càn, gặp ấy mang trên mặt như có như không cười lạnh, trong lòng cũng không để bụng.

Cái này Dịch Càn nếu là không chọc đến hắn tốt nhất, nếu như trêu chọc, nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt!

Tiêu Vũ chỗ ngồi, một đám Thiên Tông nhân vật trước sau mở miệng, làm quen với hắn, hắn thủy chung thong dong ứng đối, thân là ngày xưa chí tôn, trường hợp này sớm có thể thong dong ứng phó, có thể nói là kín kẽ không một lỗ hổng, bàn về lòng dạ không một chút nào so với này Thiên Tông không đều, thậm chí này Thiên Tông nhân vật cái kia chút lòng dưới cái nhìn của hắn đều có vẻ hơi ngây thơ!

“Hôm nay mời mọc chư vị đã đến, là muốn mời các vị giúp ta giám định một chút ta ngày gần đây đoạt được một cây linh dược, chư vị kiến thức rộng rãi, tin tưởng hẳn là sẽ không làm ta thất vọng.”

Tán gẫu qua chốc lát, Giang gia Thiên Tông gọi người đem gốc kia linh dược lấy, dù sao đây là hôm nay danh mục vị trí, mặc dù là cái tình cảnh, cũng là muốn đi tới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 15: Mạc Tiên Sinh

Một cây kỳ lạ linh dược, ở Giang gia Thiên Tông dặn dò dưới bị người mang tới, đặt trong đám người, để mọi người cùng giám định.

Bụi cây này linh dược thoạt nhìn cũng không lớn, bị cắm ở trong chậu, nhìn bề ngoài đến giống như một cây cỏ dại, nhưng phía trên kia lại sinh sáu viên to bằng đầu ngón tay trái cây, 3 xanh 3 đỏ, đều chiếm một bên, thật là kỳ lạ.

“Thuốc này là ta quãng thời gian trước tình cờ đoạt được, đến nay không biết là loại nào linh dược, chư vị mặc dù nhìn, có thể hay không nhận được này trồng linh dược?” Giang gia Thiên Tông rất là hào phóng, đem linh dược thả ra, để mọi người bình giám.

Một đám Thiên Tông tiến lên, xem xét tỉ mỉ, đối với loại linh dược này, bọn họ cũng là tấm tắc lấy làm kỳ lạ, thân là Thiên Tông nhân vật bọn họ đều sống một đoạn tháng năm dài đằng đẵng, nhưng mà nhìn thấy một bụi này linh dược, lại là không người nhận ra.

“Mạc tiên sinh, ngươi thấy thế nào? Nghĩ hết dùng tiên sinh kiến thức, lẽ ra có thể nhận được loại linh dược này?” Giang gia Thiên Tông thấy không có người nhận thức, đưa mắt nhìn về phía Tiêu Vũ.

Nơi này một đám Thiên Tông đều cho rằng Tiêu Vũ là sâu không lường được cao nhân, nhưng cũng không biết hắn cảnh giới bao nhiêu, vì vậy đưa hắn xưng là Mạc tiên sinh, không dám thất lễ.

Nghe nói như thế, những người còn lại cũng đều nhìn lại, nếu như Tiêu Vũ đúng như bọn họ trong tưởng tượng vậy cao thâm khó dò, vậy thật có khả năng nhận thức bực này linh dược, bởi như vậy, cũng có thể càng thêm chứng thật người này không phải người phàm, có kinh người kiến thức.

Đối với Giang gia Thiên Tông nói, Tiêu Vũ nhưng chỉ là cười không nói, vẫn chưa trả lời.

Hắn mục đích của chuyến này, vì bụi cây này linh dược, nhưng cho đến bây giờ, lại còn không có gì biện pháp tốt có thể được.

“Ha ha, làm sao, có phải Mạc tiên sinh cũng không quen biết bụi cây này linh dược gì?” Phù Đạo Minh bên này, Dịch Càn có chút ít giễu cợt mở miệng.

Dưới cái nhìn của hắn người này chỉ là một cái nhị phẩm phù sư, có thể có bao nhiêu kiến thức? Phần đông Thiên Tông cũng không nhận ra gì đó, nếu là hắn nhận thức, đó mới là kỳ quái.

“Hả? Dễ tông sư chẳng lẽ có nhận xét gì? Vô hại nói nghe một chút!” Tiêu Vũ cũng không tức giận, hờ hững đáp lại.

“Ha ha, nơi này mọi người bối phận đều cao hơn ta, sống được cũng so với ta lâu, đều là tiền bối, nhiều vị tiền bối cũng không nhận ra gì đó, ta vừa làm sao sẽ biết?” Dịch Càn cũng rất bình tĩnh, nói: “Nhưng mà, Mạc tiên sinh ngươi có cấp độ kia minh phù thực lực, tự nhiên là tầm mắt cao xa, hẳn là sẽ không nhận thức cái này khu khu một cây linh dược mới là.”

Đoàn người lộ ra sắc mặt khác thường, nghe này Dịch Càn nói, ai cũng có thể nghe đến hắn tựa hồ đối với cái này Mạc tiên sinh có điều bất mãn, thậm chí ẩn có nhằm vào ý tứ.

“Linh dược này mà, nhắc tới cũng khéo léo, ta quả thật nhận thức.” Tiêu Vũ lập tức cũng sẽ không cất giấu, đối với Giang gia Thiên Tông nói: “Trên thực tế, ta lần này tiến lại, chính là bị linh dược này hấp dẫn.”

“Nếu là Mạc tiên sinh có điều phải,

Bụi cây này linh dược cầm chính là!” Giang gia Thiên Tông mừng lớn, hắn sống gần ngàn năm, sớm thành tinh, vừa nghe Tiêu Vũ lời này, lập tức thì sảng khoái đem thứ này đưa ra.

Thứ nhất, linh dược này hắn mặc dù có hứng thú, nhưng là chỉ là bởi vì chưa từng gặp mà thôi, thứ hai, bây giờ khắp nơi đều ở đây lôi kéo Tiêu Vũ, đã Tiêu Vũ là vì thế thuốc mà đến, cái kia sao không biết thời biết thế, đem thứ này cho đưa đi? Ngược lại hắn cũng không quen biết thuốc này, ở lại trong tay, cũng là lãng phí.

“Ha ha, đa tạ lớn đại sư hảo ý, chỉ là, ta sợ ngươi sẽ hối hận!” Tiêu Vũ tựa như cười mà không phải cười, cũng không nghĩ tới cái này Giang gia Thiên Tông lại cứ như vậy đem gì đó đưa cho hắn.

“Đưa đi gì đó, há có hối hận đạo lý? Huống hồ hôm nay có phần đông đạo hữu ở đây, ta há có thể đổi ý?”

Giang gia Thiên Tông nghe được không đúng, giống như cây thuốc này không giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy, có điều phía trước nói đã nói ra, bây giờ đổi ý không khác đánh mặt mình, đơn giản kiên trì tới cùng.

“Đã như vậy, vậy thì cám ơn lớn đại sư hảo ý!” Tiêu Vũ cũng không lập dị, trực tiếp tiến lên đem gốc kia linh dược thu hồi, sau đó ngồi trở về.

Tất cả mọi người vừa là ngẩn người, cái này Mạc Vong thật đúng là không khách khí, cứ như vậy nhận, không hề có một chút nào thật không tiện, hơn nữa nửa câu nói không nói nhiều, da mặt thật là dầy đến có thể!

“Khụ!” Giang gia Thiên Tông ho nhẹ một tiếng, cũng không nghĩ tới Tiêu Vũ như vậy dứt khoát, nói thu hãy thu, hắn che giấu một chút bối rối của mình, nói: “Mạc tiên sinh, bây giờ linh dược này đã thuộc sở hữu của ngươi, nhưng có thể hay không xin ngươi giải thích cho ta, báo cho đây là linh dược gì, có gì hiệu dụng?”

“Hả, như vậy a, xin lỗi, là ta đã quên!” Tiêu Vũ giống như vừa mới phục hồi tinh thần lại dáng vẻ, để mọi người vừa là không còn gì để nói.

Bọn họ này Thiên Tông, bình thường lục đục với nhau, giả vờ ngây ngốc người người đều sẽ, có thể hiện tại bọn hắn tính đã nhìn ra, cái này Mạc Vong ở phương diện này bản lĩnh xa ở tại bọn hắn bên trên, cầm người ta chỗ tốt lại là một điểm biểu thị đều không có, thậm chí không có ý định nói rõ đây là linh dược gì, một bộ người không liên quan dáng vẻ, còn hơn đại đa số người bọn hắn đều mạnh hơn nhiều lắm!

“Loại linh dược này, kỳ thực cũng không tính là cái gì trân quý linh dược, tên thuốc gọi là tam nguyên quả, có thể tu sửa trong cơ thể tam nguyên.” Tiêu Vũ đơn giản giới thiệu vài câu.

“Xin hỏi Mạc tiên sinh? Cái gì gọi là tam nguyên?” Mọi người như trước không nói gì, Tiêu Vũ lời này nói chẳng khác nào chưa nói, chỉ là làm cho bọn họ biết rồi linh dược này tên thuốc, lại như cũ không biết có cái gì hiệu dụng.

“Cái này cũng rất phức tạp, dăm ba câu nói không rõ ràng, không nói cũng được.” Tiêu Vũ vừa là một câu nói, liền đem người mở miệng vấn đề cho đẩy tới.

Hoá ra nói hồi lâu, cái này Mạc Vong chút nào cũng không tiết lộ, một mực cái kia vòng tới vòng lui, mặc dù là bọn họ này Thiên

Tông mỗi người bụng dạ cực sâu, hỏi hồi lâu cũng gì cũng không hỏi đi ra.

Không phải Tiêu Vũ cố ý thừa nước đục thả câu, mà là bụi cây này linh dược, &# 32; đối với hắn hữu dụng, nếu như nói rõ tường tận, phỏng chừng Giang gia lập tức sẽ hối hận đưa ra, thế lực khác, cũng có thể sinh ra dị dạng tâm tư, còn là không nói cho thỏa đáng.

“Một cây linh dược thôi, không nói chuyện cũng được.” Giang gia Thiên Tông đúng là nhìn thoáng được, mặc dù biết gốc kia linh dược tất nhiên không đơn giản, nhưng thuốc này vốn là hắn mời Tiêu Vũ lập hạ cái danh mục, không coi là trọng yếu cỡ nào, lập tức 1 giọng mang qua.

Việc này vốn cũng chỉ tương đương với một quá trường, hiện nay bỏ qua, những người này cảm thấy hứng thú hơn vấn đề là, trước mắt cái này Mạc Vong, rốt cuộc thực lực bao nhiêu, là bao nhiêu phẩm phù sư, nếu như thật sự có khó có thể tưởng tượng thực lực, vậy lần này tụ tập cùng một chỗ mục đích, sẽ biến thành đối với cái này Mạc Vong tranh cướp.

“Mạc tiên sinh, tha thứ ta đường đột.” Mạnh gia ở trong, Mạnh Hàn đứng dậy, đối với Tiêu Vũ khách khí nói: “Lão hủ Mạnh Hàn, trước đây may mắn mua đến Mạc tiên sinh chỗ khắc mấy viên minh phù, phát hiện minh phù thủ pháp cực kỳ đặc thù, trước đó chưa từng có, khiến lão hủ kinh động như gặp thiên nhân, có thể hay không xin hỏi, Mạc tiên sinh với phù chi nhất đạo, đạt đến bao nhiêu phẩm cảnh giới?”

Đến rồi! Rốt cuộc đã đến!

Tất cả mọi người là lẫm liệt, không ai lại mở miệng, đều là chăm chú nhìn Tiêu Vũ, vấn đề này cũng là bọn hắn vấn đề quan tâm nhất, dùng Tiêu Vũ loại kia đặc thù minh phù thủ pháp, nếu là hắn minh phù thực lực đã đạt được tứ phẩm Thiên Tông cảnh giới, vậy đem đáng giá các thế lực lớn giành cướp.

Chương 16: Long Tuyền Tông Là Cái Rắm Gì

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vốn tới nói, giống như vậy trực tiếp hỏi đối phương cảnh giới, đang tu luyện thế giới ở trong là một loại kiêng kỵ, thật giống như người trong thế tục gặp mặt thì hỏi đối phương nhà ngươi có bao nhiêu tài sản giống nhau, dễ dàng đưa tới không ưa.

Có điều, Mạnh Hàn thân là một phù sư, đối với Tiêu Vũ loại kia minh phù thủ pháp là thật cảm giác sâu sắc khâm phục, bởi vậy mới có thể không kiềm chế nổi, đối với Tiêu Vũ trực tiếp hỏi.

Nghe đến Mạnh Hàn vấn đề này, cũng làm cho một bên Dịch Càn lộ ra vài phần cười lạnh, hắn liền đợi đến thời khắc này đâu, nếu là Tiêu Vũ còn dám tiếp tục giả bộ, nói mình minh phù cảnh giới không thấp, vậy hắn nhất định sẽ nhanh chóng đứng ra, nói cho tất cả mọi người, kỳ thực hắn chính là một nho nhỏ nhị phẩm phù sư!

“Minh phù cảnh giới? Nói ra thật xấu hổ!” Tiêu Vũ nói: “Ta đến nay chỉ có nhị phẩm phù sư thực lực, tin tưởng chư vị cũng đều nhìn thấy, ta chỗ khắc họa minh phù, cũng là nhị phẩm!”

Câu nói này vừa ra tới, tất cả mọi người đều sững sốt, kể cả Dịch Càn.

Tiêu Vũ càng thản nhiên như vậy, thừa nhận chính mình chỉ là một nhị phẩm phù sư?

Các vị Thiên Tông nhân vật tất là há hốc mồm, dù cho bọn họ không phải phù sư, nhưng thân là Thiên Tông, cũng biết Tiêu Vũ lúc trước khắc đến này minh phù có kinh người dường nào, vốn tưởng rằng này sẽ là một cao thâm khó dò Phù đạo đại sư, kết quả chính là một tầm thường nhị phẩm?

Này làm cho bọn họ một đám Thiên Tông nhân vật làm sao chịu nổi? Nói như vậy bọn họ này một đám đại nhân vật, lúc trước chỉ có điều là vây quanh một nho nhỏ nhị phẩm phù sư ở chuyển?

Cũng không ít người, lúc này sắc mặt thì âm trầm xuống, bọn họ phương nào không phải Thiên phủ ở trong bá chủ, lúc trước như vậy vài lần bái phỏng, cái này nhị phẩm phù sư lại đều đối với bọn họ không để ý chút nào!

Trong khoảng thời gian ngắn, ở đây những người này sắc mặt đều có vẻ khó coi, đặc biệt là Giang gia vị kia Thiên Tông, vốn tưởng rằng cái thứ nhất mời đến Tiêu Vũ, cho Giang gia thật to dài ra mặt mũi, còn coi chính mình Giang gia là cái thứ nhất lôi kéo đến Tiêu Vũ người, kết quả náo loạn nửa ngày, này lại là một nhị phẩm phù sư!

Hơn lúng túng chính là, lúc trước hắn cái này Giang gia Thiên Tông, còn tự thân đem gốc kia linh dược đưa tiễn, lúc đó còn căm phẫn đến không ít người hâm mộ, cho rằng Tiêu Vũ nhận lấy sau khi, cũng đã là cùng Giang gia kéo quan hệ gần lại.

Bây giờ nhìn lại, lúc trước các loại, tất cả là chuyện tiếu lâm!

“Nhị phẩm phù sư? Làm sao có khả năng?” Mạnh Hàn ngơ ngác sững sờ, thân là Phù đạo tông sư, mặc dù chỉ có tam phẩm thực lực, nhưng hắn tuyệt không tin tưởng, chính mình lúc trước nhìn thấy này minh phù là xuất từ một nhị phẩm phù sư tay!

“Khà khà, đến đến thời khắc này, ta nghĩ ta cũng phải nói cho chư vị.” Dịch Càn vào lúc này biết mị mị đứng dậy, nói: “Người này đúng là một nhị phẩm phù sư, trước đây còn từng tới ta Phù Đạo Minh, ý muốn gia nhập, nhưng cũng bị ta Phù Đạo Minh đuổi ra khỏi cửa, cho nên không thể gia nhập.”

Hắn tự nhiên sẽ không nói ra chính mình nhằm vào Tiêu Vũ,

Đem Tiêu Vũ làm cho rời đi sự tình, mà là nói thành Tiêu Vũ Phù đạo trình độ quá thấp, không đủ tư cách tiến vào Phù Đạo Minh.

Này đơn giản một câu nói, liền tương đương ác liệt đánh Giang gia Thiên Tông mặt.

Các ngươi nhọc nhằn khổ sở mời đến, còn vẫn lấy làm kiêu ngạo cái gọi là cao nhân, kỳ thực chính là ta Phù Đạo Minh vứt bỏ một cái rác rưởi!

Tình cảnh yên tĩnh, khắp nơi người tới sắc mặt có bất đồng riêng, Giang gia Thiên Tông mặt âm trầm, không nói lời nào, nếu tất cả thực sự là như thế, lần này, Giang gia mặt mũi này ném đến nhưng lớn rồi!

Tiến lại người ở trong, không ít thế lực cùng Giang gia cũng không hòa thuận, Giang gia vốn định mượn cơ hội này hướng về bọn họ khoe khoang một phen, nhưng lúc này lại bị những người này chê cười, mấy người trước sau mở miệng, chữ chữ cũng như kim bình thường đâm vào Giang gia trong lòng.

“Khà khà, đây là cái gọi là cao nhân a, Giang gia quả nhiên tốt tác phẩm, tốt mặt mũi, liền dạng này mọi người khả năng mời đến!”

“Đúng vậy, một nhị phẩm phù sư, càng đáng giá Giang gia Thiên Tông đưa tiễn linh dược, hơn nữa còn muốn Giang gia đứng đầu tự mình tiến đến đón chào tài năng mời đến, thay đổi tộc khác, ai có thể làm được dạng này sự tình?”

“Giang gia hôm nay gây nên, quả thực làm chúng ta mở mang tầm mắt!”

Mấy người ngươi một câu ta một lời, nghe được Giang gia Thiên Tông sắc mặt sắt đơn, một bên Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh cũng là sắc mặt âm trầm không ngớt, nhưng gặp phải tình huống như thế này, tuy là phẫn nộ, nhưng cũng là vô lực mở miệng!

Giang gia Thiên Tông phẫn nộ, nhưng này phẫn nộ lại là không thể nào phát tiết, nói cho cùng này hết thảy đều là bọn họ vào trước là chủ, tự đi cho rằng khả năng khắc đến này minh phù khẳng định không phải phàm tục phỉ, lực mạnh lôi kéo, ai có thể nghĩ tới, cái kia càng thật là cái nhị phẩm phù sư, liền cảnh giới tông sư đều chưa từng đạt được, còn hơn bọn họ này Thiên Tông, càng liền giun dế cũng không bằng!

Bây giờ suy nghĩ một chút, bọn họ một đám Thiên Tông đối với một cái như vậy nhị phẩm phù sư mở miệng một tiếng Mạc tiên sinh kêu, cái kia quả nhiên là món cực kỳ xấu hổ sự tình, truyền ra ngoài, đủ để trở thành Thiên phủ năm gần đây lớn nhất trò cười.

“Thật buồn cười sao?” Tiêu Vũ đem những người này nói cùng thần sắc trào phúng đặt ở trong mắt, hắn liếc Dịch Càn một chút, lạnh nhạt nói: “Ngươi Phù Đạo Minh rất đi? Đi được khả năng đem ta đuổi ra khỏi cửa? Ta bây giờ quả thật chỉ có nhị phẩm thực lực không giả, nhưng lời nói không khách khí, chỉ bằng ngươi Phù Đạo Minh, thật đúng là không tha cho ta!”

Hết thảy tiếng cười lại ngừng lại, một nhị phẩm phù sư, lại có khẩu khí lớn như vậy, dám xưng Phù Đạo Minh tha cho hắn không dưới!

Phù Đạo Minh là địa phương nào? Đó là tập thế gian hết thảy phù sư lực lượng tạo thành liên minh, phóng tầm mắt thế gian, không có gì thế lực có thể so sánh, chính là những cổ tộc này cùng

4 đại tông môn, cũng không dám tùy tiện đắc tội, cái này nhị phẩm phù sư dám nói lời như vậy?

“Tiểu bối, ngươi muốn tìm cái chết?” Dịch Càn sắc mặt đột nhiên trầm xuống, cái này nhị phẩm phù sư dám ở ngay trước mặt hắn nói câu nói như thế này, đã chẳng khác gì là hướng về Phù Đạo Minh đang gây hấn với.

“Phù Đạo Minh quả thật mạnh mẽ, có điều minh bên trong có người như ngươi tồn tại, ta cũng khinh thường gia nhập.” Tiêu Vũ cười lạnh lắc đầu, ngược lại cùng cái này Dịch Càn sớm kết thù, cũng không cần khách khí.

“Ha ha, một nhị phẩm phù sư, lại có khẩu khí lớn như vậy, không thể không nói, &# 32; còn là có nhất định ưu điểm, ít nhất không sợ chết!” Lần này, Long Tuyền Tông bên kia nam tử mặc áo xanh mở miệng, tựa như cười mà không phải cười, rõ ràng là đúng Tiêu Vũ giễu cợt.

“Ngươi vừa đáng là gì!” Tiêu Vũ mắt lạnh nhìn lại, này Long Tuyền Tông cùng hắn đồng dạng không chết không thôi, dù cho thay đổi thân phận, song phương cũng vẫn như cũ có cừu oán.

“Ta nắm giữ Long Tuyền Tông ở trong thành phân đà, tốt xấu cũng một đà chủ, ngươi dám đối với ta nói như thế!” Người này nam tử mặc áo xanh trên mặt nhất thời lộ ra sát ý lạnh như băng, nếu không có nơi này là Giang gia địa đầu, giờ phút này sợ là đã trực tiếp ra tay.

“Đà chủ là cái rắm gì, thật làm phát bực ta, có tin ta hay không đem ngươi Long Tuyền Tông trực tiếp tiêu diệt!” Liên tục một quãng thời gian ẩn nhẫn, Tiêu Vũ hỏa khí cũng lớn lên.

Mặc dù bây giờ lá bài tẩy hoàn toàn không có, thế nhưng ở tiếp xúc và hiểu qua Thiên phủ vận mệnh sau khi, hắn ý nghĩ có thay đổi, nếu mà bắt buộc, hắn hoàn toàn có thể dùng lúc trước tiêu diệt Vương gia phương pháp, san bằng Long Tuyền Tông!

Chỉ có điều, như vậy muốn bại lộ gì đó nhiều lắm, nguy hiểm quá lớn, dễ dàng đưa tới khắp nơi mơ ước, để hắn nằm ở càng thêm địa phương nguy hiểm.

Có điều ngẫm lại, hắn bây giờ một thân một mình, còn sợ gì? Chẳng qua là đổi cái thân phận lại đi xa, thật bị gây kinh, hắn liền trực tiếp nhận sự giúp đỡ thế lực khác bằng nhau Long Tuyền Tông!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 17: Luyện Thần Hóa Lông Chim Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vẫn hờ hững ung dung Tiêu Vũ đột nhiên nổi giận, trước tiên bác bỏ Phù Đạo Minh, mắng nữa Long Tuyền Tông, tựa hồ không một chút nào đem này hai thế lực lớn để ở trong mắt, hành vi này, cũng làm cho ở đây các loại Thiên Tông nhân vật giật mình không thôi, một nhị phẩm phù sư càng dám nói thế với?

Liên tưởng đến Tiêu Vũ trước đây khắc đến minh phù quả thật bất phàm, những người này nghĩ tới rất nhiều, vào lúc này yên tĩnh lại, không lên tiếng nữa, muốn trước xem tình huống một chút, đến tột cùng người này là có cái gì sức lực, dám nói như vậy nói!

“Lớn mật, gan dạ đối với chúng ta đà chủ bất kính!”

Long Tuyền Tông mấy người trẻ tuổi kia ở trong nhảy ra một người, gầm lên đối với Tiêu Vũ ra tay.

Bây giờ bọn họ đều đã hiểu, Tiêu Vũ đều không phải là bọn họ trong tưởng tượng tu luyện nhiều năm lão quái vật, chính là một thực sự người trẻ tuổi, vị kia đà chủ đang ở Giang gia địa đầu, không thể xuất thủ, hơn nữa nếu là ra tay, có lấy lớn ép nhỏ nghi ngờ, nhưng tiểu bối ra tay liền không đồng dạng.

“Cút!” Tiêu Vũ tĩnh tọa bất động, lấy ra một viên phù thạch, về phía trước đánh ra, đồng thời thiên ấn hiện ra, ở phù thạch khắc xuống ấn phù, lập tức thành phù, về phía trước đánh ra.

“Ầm!”

Nơi này, nhất thời ánh chớp đầy trời, đem vọt tới cái kia đệ tử cho che mất, Tiêu Vũ loại này minh phù đối với tông sư khó có hiệu quả, nhưng đối với này trẻ tuổi tới nói, uy lực lại có thể nói khủng bố.

“Trở về!”

Long Tuyền Tông đà chủ kinh hãi, trước tiên ra tay, đem tên đệ tử kia cứu lại, vậy mà mặc dù như thế, tên kia xuất thủ đệ tử cũng đã là bị thương không nhẹ, cả người cháy đen, cực kỳ chật vật!

“Lập tức thành phù? Đây là cỡ nào thủ đoạn!”

“Càng thật sự có loại này minh phù phương pháp? Không chỉ có thể lập tức thành phù, còn không nên linh huyết làm dẫn?”

Một mặt khác, gặp được Tiêu Vũ chiêu thức ấy phần đông tông sư cũng đã là kinh động như gặp thiên nhân, bọn họ kiến thức mới bác, dù cho không phải phù sư, cũng biết minh phù không dễ.

Tiêu Vũ chiêu thức ấy, quả thực lật đổ bọn họ đối với minh phù một đạo nhận thức, không chỉ không cần linh huyết khắc phù, hơn nữa lập tức thành hình, liền dao trổ cũng không cần!

Kinh khủng hơn chính là, hắn này 1 thủ pháp minh phù như là sẽ trăm phần trăm thành công, chỉ ném ra một viên liền thành phù, tựa hồ căn bản không tồn tại thất bại!

Quả thật, Tiêu Vũ đánh ra vẫn là nhị phẩm minh phù, thế nhưng loại thủ đoạn này, thái quá kinh người, điều này có ý vị gì? Chuyện này ý nghĩa là chỉ cần Tiêu Vũ có thể một lần nữa tiến bộ, đột phá đến tông sư hoặc là Thiên Tông cảnh giới, đều có thể dễ dàng khắc thành minh phù!

Đây tuyệt đối là món rất chuyện kinh khủng.

“Lập tức thành phù? Làm sao có khả năng? Tiểu tử này tại sao có thể có loại này bản sự?”

Nhất là đờ đẫn, lúc này thuộc về Dịch Càn, Tiêu Vũ minh phù thủ pháp, cho hắn trùng kích quá lớn.

Bây giờ Tiêu Vũ quả thật còn yếu, chỉ có nhị phẩm thực lực, có thể có loại thủ đoạn này, nếu là vào Phù Đạo Minh, bồi dưỡng sau nhất định có thể rực rỡ hào quang, thậm chí có thể làm Phù Đạo Minh thực lực tổng hợp đều có một to lớn tăng lên.

Minh phù chi đạo, thành phù suất một mực là vấn đề lớn nhất, nếu như có thể tìm được Tiêu Vũ, hơn nữa đào tạo, sau này thì sẽ là một kinh khủng phù sư!

Nhưng mà tất cả những thứ này lại chỉ vì hắn và Cố Tu nhất thời tranh đấu, đem như vậy một Phù đạo kỳ tài ép đi, đưa đi đào mỏ, nếu để cho Phù Đạo Minh cao tầng biết bởi vì hắn mà mất đi như vậy một Phù đạo kỳ tài, đến lúc đó không biết hắn sẽ là kết cục gì!

“Hôm nay đến Giang gia Thiên Tông tướng kiếm lời linh dược, không cần báo đáp, chỉ có minh phù một viên đưa tiễn, dùng tỏ tâm ý!”

Tiêu Vũ nhìn chưa từng lại nhìn cái kia Long Tuyền Tông đệ tử một chút, xoay người lấy ra phù thạch, dùng lập tức thành phù phương pháp khắc họa.

Có điều, lần này, hắn không muốn tùy ý, vận dụng trời khắc phù đồng thời, còn đưa tới trong cơ thể địa tâm chân hỏa.

Này lửa thập phần thần dị, có đại địa chi lực, bất kể là dùng để ngưng luyện phù sư, hoặc là dùng ở dược đạo cùng khí trên đường, đều có hiệu quả, có thể tăng cao phẩm chất, gia tăng thật lớn hắn thành phù tỷ lệ.

Mặc dù hắn có thể làm được trăm phần trăm thành phù, liền cái kia giới hạn với cùng cảnh giới bằng nhau cấp bậc minh phù, nếu là muốn khắc tam phẩm minh phù, tỉ lệ thất bại sẽ tăng lên rất nhiều, gần như không có khả năng thành công.

Nhưng có địa tâm chân hỏa, tình huống này lấy được thay đổi.

“Bốp!”

Thiên ấn hiện ra, Tiêu Vũ dùng chân khí khống ở phù thạch, ở thiên ấn in vào trên bùa, lại thể hiện rồi lập tức thành phù phương pháp.

Mà hắn lúc này muốn khắc, lại là một viên tam phẩm minh phù!

“Xùy!”

Phù thạch lộ ra dị dạng gợn sóng, không tiếp tục như lúc trước như vậy lập tức thành hình, mà là tốc độ chậm rất nhiều.

Theo Tiêu Vũ in dấu lên ấn phù, quanh thân truyền đến một luồng ba động kỳ dị, tất cả mọi người tại chỗ, kể cả này Thiên Tông, không có người nào mở miệng quấy rối, đều muốn lại nhìn này một loại lập tức thành phù kỳ lạ thủ pháp.

“Keng!”

Thời gian kéo dài không đến bao lâu, một quả này minh phù rốt cục thành hình, hết thảy gợn sóng nội liễm, rơi vào Tiêu Vũ trong tay.

Tiêu Vũ đem bùa này giao cho Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh, nói: “Bùa này tên là luyện thần hóa lông chim phù, đem bùa này thu vào trong cơ thể, cùng trong cơ thể thần dung hợp, có thể làm cho trong cơ thể một đạo thần ảnh lột xác, siêu thoát cực hạn!”

Giang Kế Sanh lăng lăng nhận lấy, cả người còn ở vào lập tức thành phù trong khiếp sợ.

Còn người bên cạnh, tất là đều đã bị kinh sợ, mặc dù là này Thiên Tông, lúc này cũng hoàn toàn không thể bình tĩnh.

“Luyện thần hóa lông chim phù? Làm sao có khả năng? Tiểu tử này làm sao lại minh phù loại này phù? Nhưng lại một lần thành công?”

Dịch Càn đầy mặt không thể tin được, Tiêu Vũ chỗ khắc loại này minh phù, đối với đại đa số Thiên Tông mà nói đều không xa lạ, thậm chí còn ở vào cảnh giới tông sư thời điểm, người người đều tưởng tượng lấy có thể được như vậy một viên minh phù.

Tông sư cảnh, cũng chính là giấu hư cảnh giới, cảnh giới này muốn ở trong cơ thể mình ngưng tụ xuất thần ảnh, ngưng ra 5 tôn thần ảnh lúc, chính là đại thành.

Nhưng mà, trong cơ thể thần ảnh, lại là cũng có sự phân chia mạnh yếu, hơn nữa tu luyện thập phần gian nan, cực ít có người có thể đem trong cơ thể 5 thần lớn mạnh đến mức tận cùng.

Tiêu Vũ cái viên này luyện thần hóa lông chim phù, lại là có thể làm được điểm này, cùng trong cơ thể thần ảnh kết hợp lại sau, chỉ cần dùng tới thời gian nhất định, có thể khiến cái kia một vị thần ảnh mạnh mẽ đến mức tận cùng.

Thần ảnh càng mạnh, ở cảnh giới này thực lực cũng sẽ càng mạnh, U &# 85; đọc sách &# 119;w &# 119;. Uu &# 107; an ｓh &# 117; &# 46; co ｍ hơn nữa loại cường đại này, còn sẽ ảnh hưởng ngày sau cảnh giới, ở cảnh giới tông sư lúc trong cơ thể thần ảnh càng là mạnh mẽ, đi vào Thiên Tông sau khi, sức chiến đấu thì cũng càng cao.

Nghe nói nếu như có thể tìm được năm viên luyện thể hóa thần phù, để trong cơ thể 5 thần đồng thời tìm được tăng cường nói, dù cho không Thiên Tông cảnh giới, liền có thể có không thấp hơn Thiên Tông thực lực!

Nhưng mà, luyện thể hóa thần phù cần phù thạch khá là hiếm hoi, hơn nữa bình thường phù sư khắc họa, tỷ lệ thất bại thật sự quá cao, dẫn đến ở bây giờ Thiên phủ Thiên Tông bên trong, đều ít có người tài năng ở cảnh giới tông sư thời điểm từng chiếm được bùa này.

Cái kia số ít từng có may mắn tìm được người, bây giờ đều đã là trong Thiên phủ cực kỳ nhân vật khủng bố một trong!

Trước mắt, Tiêu Vũ ngay trước mặt mọi người, ở chốc lát không đến thời gian trong, vậy mà liền khắc ra như vậy một viên minh phù, tặng cho Giang gia đứng đầu, không có gì bất ngờ xảy ra, nếu là Giang Kế Sanh có thể thuận lợi đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, ngày sau thành tựu, có thể so với hôm nay ở đây rất nhiều Thiên Tông đều trải qua mạnh hơn rất nhiều!

Quan trọng hơn là, cái này Tiêu Vũ khả năng dễ dàng như thế khắc thành luyện thần hóa lông chim phù, vô cùng có khả năng, chỉ cần có đầy đủ vật liệu, còn lại bốn viên, hắn đồng dạng có thể dễ dàng khắc đến!

Đơn độc chỉ một điểm này, người trước mắt này Phù đạo thực lực, liền đầy đủ để khắp nơi đều vì hắn điên cuồng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 18: Ông Tổ Nhà Họ Khương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ha ha, tốt, đa tạ Mạc tiểu huynh đệ hảo ý!” Giang gia Thiên Tông cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, nhất thời ở nơi đó thoải mái cười to.

Không ai từng nghĩ tới, chuyện này lại vài lần xoay ngược lại, đầu tiên là tất cả mọi người cho rằng cái này Mạc Vong là một Phù đạo cao nhân, sau vừa biết được chẳng qua là một tuổi trẻ nhị phẩm phù sư, mà khi tất cả mọi người vì đó xem thường thời điểm, hắn vừa nhẹ nhàng bâng quơ, khắc ra có thể làm người vì đó phát điên luyện thần hóa lông chim phù!

“Dễ đại sư, nhân tài như vậy, không nghĩ tới mà ngay cả ngươi Phù Đạo Minh đều vào không được, xem ra đắt minh thật đúng là mắt cao hơn đầu, không phải người bình thường có thể đi lên!” Giang gia Thiên Tông tâm tình thật tốt, chuyển buồn làm vui.

Lúc trước Dịch Càn phúng thứ hắn vài câu, lúc này hắn không nhanh không chậm, nói rồi một câu như vậy, cũng tương đương là tìm về điểm bãi.

“Hừ!” Dịch Càn sắc mặt khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng.

Hắn bây giờ đã không để ý tới là ai càng có mặt mũi, mà là suy nghĩ sau khi hậu quả.

Tiêu Vũ như vậy một phù sư, càng bị hắn theo Phù Đạo Minh bức cho đi rồi, hắn lúc này đã là tâm tư gì cũng không có, chỉ ở nghĩ nếu để cho minh bên trong cao tầng biết việc này, sẽ đưa hắn xử trí như thế nào.

Rất rõ ràng, hắn tuy là Thiên Tông, nhưng so với một cái như vậy có thể tùy ý khắc phù, không cách nào thất bại, liền luyện thần hóa lông chim phù đều có thể dễ dàng khắc đến người so ra, Phù Đạo Minh tất nhiên sẽ không đứng ở hắn bên này.

Dịch Càn phiền não trong lòng không ngớt, làm sao một đưa tới cửa nhị phẩm phù sư, đảo mắt thì có dạng này năng lực? Hắn không nghĩ ra, có thực lực như vậy, còn cần một chỗ minh minh chủ đề cử không?

“Nhị phẩm phù sư? Có thể khắc đến loại này minh phù?”

Một mặt khác, Long Tuyền Tông vị kia đà chủ sắc mặt cũng bắt đầu biến ảo chập chờn, vốn Tiêu Vũ nói rồi như vậy, đã cùng Long Tuyền Tông kết liễu oán trách, hắn vốn nghĩ sau đó lại đem người này bỏ.

Có thể bây giờ nhìn lại, chung quanh các tộc nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều là như vậy hừng hực, nếu như Long Tuyền Tông cố ý đối phó, các tộc nhất định sẽ đối với Tiêu Vũ ra sức bảo vệ.

Hắn âm thầm ảo não, sớm biết cái này Mạc Vong còn có bản lãnh bực này, lúc trước cũng không nên nói giễu cợt.

Bây giờ được rồi, không chỉ trở nên ác liệt quan hệ, còn buông thả hậu bối ra tay, muốn lại lôi kéo cũng đã chậm.

Càng làm cho hắn kêu khổ chính là, lúc trước xuất thủ đệ tử nếu là chiếm chỗ tốt vậy cũng thôi, không chỉ có không chiếm được tiện nghi, còn bị Tiêu Vũ đánh trọng thương, là vừa bị mất mặt, lại mất đi lôi kéo cơ hội.

“Ha ha, ta sớm đã nói, Mạc tiểu huynh đệ khả năng không cần linh huyết khắc phù,

Sao lại vậy? Bây giờ nhìn lại, rõ ràng là Mạc tiểu huynh đệ khiêm tốn, này phần bản lãnh, sớm đi vào Phù đạo tông sư cảnh giới, gì là cái gì nhị phẩm?”

“Đúng vậy, thoạt nhìn Mạc tiểu huynh đệ coi là thật sâu không lường được, sợ là không lâu có thể chính thức đi vào cảnh giới tông sư, nhắm thẳng vào Thiên Tông!”

Vào lúc này, các phe người đều rối rít sửa lại, đối với Tiêu Vũ một phen khen tặng.

Đùa gì thế, khả năng dễ dàng khắc họa đến luyện thần hóa lông chim phù người, chỉ cần đem quan hệ chuẩn bị cho tốt, tìm lại được cần phù sư, rất có thể thì có thể vì bọn họ bồi dưỡng được một mạnh mẽ Thiên Tông, dạng này người há có thể trở mặt?

“Mấy vị, ta nhớ được các ngươi lúc trước cũng không phải là như vậy nói, vừa mới các ngươi không phải còn cười ta mời một nhị phẩm phù sư, còn lấy linh dược đưa tiễn gì?” Giang gia Thiên Tông lộ ra vài phần vẻ trào phúng, đối với cái kia nói chuyện mấy người mở miệng.

“Có không? Chuyện khi nào, Mạc tiểu huynh đệ có bản lĩnh này, đừng nói một cây linh dược, chính là đưa lên vài cây, có cái gì không được?”

“Không sai, Mạc tiểu huynh đệ dạng này người, ai dám cười nhạo, có người gây gan dạ khinh thị Mạc tiểu huynh đệ, ta cái thứ nhất liều với hắn!”

Những nhân vật này da mặt một người so với một người dày, lúc trước còn đối với Giang gia bốn phía giễu cợt, nhưng bây giờ mỗi người sửa lại.

Tiêu Vũ dạng này người, xử lý tốt, ở tương lai không lâu liền có thể để mỗi người bọn họ thế lực ở trong thêm ra một cường giả đỉnh cao, ai nguyện ý cùng hắn trở mặt?

Nghe những người này nói, trong đám người Dịch Càn cùng Long Tuyền Tông đà chủ sắc mặt lại càng chênh lệch, hai người không nói tiếng nào, trong lòng đều rất không thoải mái.

“Mạc tiểu huynh, ta nhìn ngươi nhìn thấy không lớn, bộ tộc ta ở trong có một thiên nữ, đang khuê nữ, hôm nào mời mọc Mạc tiểu huynh qua phủ, cùng với một lần!”

“Mạc lão đệ, ngươi đừng nghe hắn, hắn trong tộc cái kia thiên nữ làm sao so được với bộ tộc ta con gái, còn là đến bộ tộc ta a, ngày mai ta ở trong tộc thiết yến, cố gắng chiêu đãi Mạc lão đệ!”

Khắp nơi người đã hoàn toàn không thể bình tĩnh, không hề chú ý chính mình Thiên Tông thân phận, tiến lên chính là trắng trợn lôi kéo lên Tiêu Vũ.

Trước đây mặc dù hoài nghi Tiêu Vũ Phù đạo thực lực hơn người, nhưng không có người biết thực lực chân chính của hắn, giờ phút này thấy được hắn thủ đoạn sau khi, những người này cũng sẽ không giấu giấu diếm diếm, trực tiếp trước mặt mọi người lôi kéo Tiêu Vũ.

Thậm chí, mấy cái cổ tộc người nhìn Tiêu Vũ tuổi trẻ, còn đưa ra đem chính mình trong tộc hậu nhân gả cho Tiêu Vũ điều kiện như vậy, mặc dù nói không lắm rõ ràng, nhưng ý tứ lại là như thế.

“Các vị, hảo ý của các ngươi ta tâm lĩnh.” Tiêu Vũ nhức đầu.

Tuy nói lúc trước hắn là cố ý hành động, lộ ra nhất định thủ đoạn, làm cho những người này đối với hắn coi trọng, dựa vào khắp nơi lực lượng tự bảo vệ mình cùng phát triển, tuy nhiên không có nghĩ đến, này Thiên Tông một người so với một người không biết xấu hổ, để lôi kéo hắn đề xuất điều kiện gì đều có.

Tại loại này trong không khí, bên trong vườn đột nhiên đi ra một gã đồng tử, nói: “Ai là Mạc Vong?”

Nhìn thấy người này đồng tử, một đám Thiên Tông đột nhiên thì yên tĩnh lại, không có một người lên tiếng nữa, chăm chú nhìn cái này đồng tử, thân là tông sư, nhưng trong mắt của bọn hắn, lúc này lại là mang theo vài phần kiêng kỵ.

“Ta là!” Tiêu Vũ nhìn ra chung quanh những người này dị dạng, bất quá vẫn là mở miệng đáp.

“Nhà ta lão tổ cho mời, muốn cùng ngươi vừa thấy!” Người này đồng tử thoạt nhìn có vài phần hồn nhiên, chăm chú đánh giá Tiêu Vũ vài lần, lúc này mới lên tiếng nói.

“Nhà ngươi lão tổ?” Tiêu Vũ nghi hoặc, nhìn phía quanh thân người.

Thoạt nhìn những người này rõ ràng biết vị lão tổ kia là nhân vật nào, UU đọc sách www. u u k &# 97; nsh u . Co &# 109; &# 32; nhưng hắn lại là một điểm cũng không rõ.

“Tiểu hữu, ngươi còn là đi thôi!” Giang gia Thiên Tông ở bên tai của hắn nhỏ giọng nói: “Cái này đồng tử là ông tổ nhà họ Khương bên người, một ngàn năm trước, ở ta còn chưa thành Thiên Tông thời điểm, Khương gia vị lão tổ kia liền đã là Thiên Tông nhân vật, cho dù là ba đạo minh, cũng không dám trêu chọc này một gia tộc!”

“Khương gia?”

Tiêu Vũ rùng mình, Khương gia, trong Thiên phủ thần bí nhất một trong những gia tộc, tộc này bình thường thập phần biết điều, nhưng ở toàn bộ Thiên phủ, lại không người dám dễ dàng trêu chọc.

Muốn nói nguyên nhân, chính là bởi vì Khương gia bên trong có một sống không biết bao nhiêu năm lão quái vật, tục truyền lão quái vật kia ở một ngàn năm trước liền đã là Thiên Tông cảnh giới đỉnh cao nhân vật, hiện nay ngàn năm trôi qua, cũng không ai biết hắn đạt đến cảnh giới gì.

Vị kia ông tổ nhà họ Khương, cũng có thể nói trong Thiên phủ cực kỳ làm người kiêng kỵ tồn tại một trong, mặc dù đã nhiều năm không có xuất thế, nhưng mỗi lần chỉ cần phái ra cái này đồng tử, khắp nơi các tộc đều phải thành thành thật thật nghe hắn nói.

Theo Tiêu Vũ biết, Khương gia ở trong tựa hồ cũng có mấy vị Thiên Tông đang ở Phù Đạo Minh bên trong, cái này ông tổ nhà họ Khương đột nhiên tìm hắn, là có chuyện gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 19: Đệ 3 Ngôi Sao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ rời đi, còn đang ở Giang gia bên trong một đám Thiên Tông, lại là nhiệt liệt thảo luận lên.

“Truyền thuyết Khương gia người lão tổ kia lúc trước cũng từng vào qua Phù Đạo Minh, hơn nữa ở Phù Đạo Minh bên trong giữ lấy địa vị cao, mặc dù bây giờ đã không can thiệp tới chuyện, nhưng nói vậy đạo này thực lực dĩ nhiên thập phần khủng bố.”

“Nói không chừng, hắn đã đi vào vương giả cảnh giới cũng không nhất định.”

“Cái này ông tổ nhà họ Khương đã rất nhiều năm không có xuất thế? Hiện nay càng để cái này Mạc Vong mà đến, đến tột cùng là chuyện gì, để hắn đối với cái này Mạc Vong như thế để ý?”

Một đám Thiên Tông đàm luận, mỗi người đều hết sức nghi hoặc.

Khương gia vị lão tổ kia, ở trong Thiên phủ tuyệt đối là người khủng bố nhất vật một trong, mặc dù là hung hăng đến đâu thế lực, cũng không dám tùy tiện trêu chọc cái kia biết điều mà mạnh mẽ cổ tộc.

Ông tổ nhà họ Khương một ngày bất tử, Khương gia ở trong Thiên phủ địa vị sẽ không có người có thể lay động.

Trong đám người, Dịch Càn sắc mặt lúc xanh lúc trắng, không dứt biến hóa.

Thân là Phù Đạo Minh Thiên Tông, hắn hết sức rõ ràng, cái kia ông tổ nhà họ Khương khủng bố cỡ nào.

Một ngàn năm trước, vị kia ông tổ nhà họ Khương liền đã là Phù Đạo Minh bên trong đứng trên tất cả tứ phẩm phù sư, cũng chính là Thiên Tông cảnh giới, mặc dù hắn đã lánh đời ngàn năm, nhưng cũng càng thêm có vẻ sâu không lường được.

Hơn nữa, Dịch Càn còn biết, cái kia ông tổ nhà họ Khương bây giờ mặc dù đã không muốn hỏi đến Phù Đạo Minh việc, nhưng minh bên trong đời trước minh chủ, cái kia vô luận tu vi hay là Phù đạo thực lực đều có thể nói kinh khủng tồn tại, vẫn sẽ thỉnh thoảng cùng cái này ông tổ nhà họ Khương đi lại.

Có thể nói, ông tổ nhà họ Khương cho dù đã vắng mặt Phù Đạo Minh, nhưng ở Phù Đạo Minh bên trong lại vứt có lực ảnh hưởng cực lớn.

Tiêu Vũ lần đi, sơ vị này ông tổ nhà họ Khương kêu gọi, Dịch Càn cũng không biết này là chuyện tốt hay chuyện xấu, nếu như vị kia ông tổ nhà họ Khương đối với Tiêu Vũ ưu ái rất nhiều, vậy dùng hắn lúc trước ép đi Tiêu Vũ hành vi, kết cục tuyệt đối sẽ rất thảm!

U buồn bên trong, Dịch Càn cũng vô tận tiếp tục lưu lại, cáo từ rời đi, nhân vật khác nhìn thấy Tiêu Vũ đã qua, cũng lục tục cáo từ, các phe người đều rối rít suy đoán, cái kia ông tổ nhà họ Khương triệu kiến Tiêu Vũ, không biết là nào thái độ.

Nếu như lão quái vật kia coi trọng Tiêu Vũ nói, vậy có thể khẳng định, sau này Tiêu Vũ có thể ở Thiên phủ trong vòng nghênh ngang mà đi, không có mấy cái thế lực can đảm trêu chọc.

Tiêu Vũ rời đi, khắp nơi nhân vật đoán đồng thời, cũng nghĩ đến nên dùng biện pháp gì lôi kéo nhân tài như vậy, Tiêu Vũ đối với cái này, lại là không để ý chút nào, theo tên kia đồng tử, rời đi Giang gia, đi tới một khác cổ tộc Khương gia bên trong.

Sở dĩ đáp ứng đã đến, là vì trong lòng hắn cũng có nghi hoặc, ông tổ nhà họ Khương loại này ở Thiên phủ đều có thể nói siêu nhiên tồn tại, tìm hắn làm cái gì?

Khương gia bên trong, có vẻ rất là yên tĩnh, Tiêu Vũ bị tên kia đồng tử mang tới một u tĩnh nhà nhỏ, sau đó tên kia đồng tử để hắn chờ đợi ở đây, liền rời đi.

Tiêu Vũ quan sát nơi này, nơi đây hoa cỏ khắp nơi, cực kỳ trống trải, trung ương còn có xanh lục bát ngát hồ nước, thân thể ở chỗ này, tựa hồ liền có thể làm người quên hết thảy buồn phiền, tâm thần yên tĩnh.

Đi tới bên hồ, Tiêu Vũ đã bị loại này yên tĩnh ảnh hưởng, giữa bất tri bất giác với bên hồ ngồi xuống, yên lặng tu luyện được bá thể ngôi sao quyết.

Đệ tam ngôi sao, đã ở trong cơ thể hắn bước đầu thành hình, bây giờ theo hắn tu luyện, một ngôi sao này vừa hướng về viên mãn bước gần rồi một bước, ở trong cơ thể hắn xoay chuyển.

Trên bầu trời ngôi sao ngàn vạn, nhưng mỗi ngôi sao, nhưng cũng có bất đồng phẩm chất, ngưng tụ bất đồng ngôi sao, có thể cho Tiêu Vũ thân thể mang đến không giống nhau ảnh hưởng.

Như là mặt trời kia Thái Âm hai sao, thái dương tinh cương mãnh phách liệt, cùng bất diệt âm dương trải qua chí dương lực lượng kết hợp lại, có thể phát huy ra uy lực khủng bố.

Mà thái âm tinh, tinh tính thuần âm, âm lãnh bên trong, làm cho người ta thập phần cảm giác quỷ dị.

Chư thiên tinh thần ngàn vạn, mỗi một viên đặc tính đều có không giống nhau, Tiêu Vũ kiếp trước đem kinh này dĩ nhiên tu luyện tới đại thành, đối với cái này thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Bây giờ, hắn lại tu luyện từ đầu kinh này, đang ngưng tụ ngôi sao trình tự trên có lựa chọn, không muốn giống như kiểu trước đây hồ đồ, tùy ý ngưng tụ.

Thái Âm mặt trời sau khi, Tiêu Vũ lựa chọn ngưng tụ ngôi sao, là kim mộc thủy hỏa thổ năm sao, này năm sao cùng ngũ hành kết hợp lại, giống như lục đạo luân hồi giống nhau, nếu là ngưng tụ thành năm viên, có thể làm cho chiến lực của hắn tăng vọt, đều thuộc về một loại vô thượng đại đạo.

Huống hồ, ở ngón tay của hắn bên trong, còn có một tia hành thổ kim, một chỉ này vốn thì uy lực cường tuyệt, hoặc là cùng ngũ hành ngôi sao kết hợp lại, đồng dạng có thể thi triển ra không kém gì lục đạo luân hồi cường lực chiến quyết.

Có điều, Tiêu Vũ ngưng tụ này đệ tam ngôi sao, lại là Kim Tinh, không phải cùng hành thổ kim giống nhau thuộc tính thổ tinh.

Khi hắn tu luyện bên dưới, đệ tam ngôi sao Kim Tinh, lộ ra mát mắt kim quang, không dứt chuyển động, lộ ra một luồng dày nặng kim loại khí tức.

Ngôi sao này nếu thành, Tiêu Vũ tin tưởng, chỉ cần lấy ra, cùng cấp trong vòng không có binh khí gì có thể ngăn cản, một ngôi sao này thì là cường đại nhất binh khí.

Nếu là dùng cái này tinh cùng khí ấn kết hợp lại, diễn biến thế gian chư khí, Tiêu Vũ thậm chí không dám tưởng tượng, kiện binh khí kia uy lực sẽ khủng bố cỡ nào.

“Ha ha, tiểu hữu tuổi còn trẻ, xem ra quả nhiên có chút kinh người, làm người khâm phục!”

Ở Tiêu Vũ trong tu luyện, một thanh âm già nua đưa hắn đánh gãy.

Tiêu Vũ lấy lại tinh thần lúc, liền gặp một tóc trắng phơ, nhưng cũng sắc mặt đỏ thắm, không mang theo một tia nếp nhăn ông lão chắp hai tay sau lưng, hướng về hắn đi tới.

“Lão nhân gia, chính là ngươi muốn gặp ta gì?” Cảm giác người lão giả này đối với mình không có ác ý, Tiêu Vũ cũng không đi trách cứ hắn cắt đứt tự mình tu luyện, dù sao đây là người ta địa phương.

“Không sai, chính là lão hủ, lão hủ tên là Khương Lan, tiểu hữu gọi ta Khương lão cũng có thể, gọi ta sóng lớn ông lão cũng được!” Người lão giả này cho người cảm giác thập phần ôn hòa, như là không có gì tính khí.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Tiêu Vũ sợ hãi là có chút không tin, cái này khiến Thiên phủ ở trong người người kiêng kỵ lão quái vật, đúng là bộ dáng này, &# 32; như thế bình dị gần gũi.

“Không biết lão nhân gia gọi đến, có gì phân phó?” Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, nhân vật như vậy muốn thấy hắn, khẳng định không phải là vì tìm hắn tán gẫu, điểm này hắn vẫn là rất rõ ràng.

“Ha ha, không cần khẩn trương, cũng không đại sự gì, tiểu hữu không cần đa nghi.” Lão nhân Khương Lan mỉm cười lắc đầu, lại là không có nói rõ, mà là đi tới trước hồ, đối với Tiêu Vũ cười nói: “Như thế nào? Vừa mới ở chỗ này tu luyện, có gì cảm tưởng?”

Tiêu Vũ nhất thời đoán không ra vị lão giả này ý nghĩ, chỉ đành phải nói: “Nơi đây tập hợp sự thanh tú của đất trời, như là trải qua một phen bố trí, lúc tu luyện, giống như có thể để người ta tạm thời cùng đạo kết hợp lại, tăng nhanh tốc độ.”

Khương Lan trong mắt loé ra kinh ngạc, gật đầu nói: “Không thấy được tiểu hữu tuổi còn trẻ, lại vẫn khả năng nhận thấy được này, thực không dám giấu giếm, nơi này, là nhiều năm trước một vị cao nhân giúp ta bố trí, ý ở giúp ta đột phá Thiên Tông cảnh nút cổ chai, đi vào vương giả cảnh giới!”

Tiêu Vũ kinh hãi, mặc dù ngoại giới sớm có các loại suy đoán, nói trước mắt cái này ông tổ nhà họ Khương rất có thể đã đi vào vương giả cảnh giới, có thể chính tai nghe đến, vẫn là không nhịn được để hắn bất ngờ.

Nếu thật sự là như thế, Khương gia chính là trong Thiên phủ duy nhất chứng thật tồn tại vương giả thế lực, hầu như có thể nhất thống rơi Vân Châu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 20: Khiêm Tốn Thỉnh Giáo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đồng thời, để Tiêu Vũ hơi nghi hoặc một chút chính là, là ai thay thế ông lão này bố trí nơi này? Nghe tới, ông lão này tựa hồ đối với người nọ cực kỳ tôn kính, hơn nữa liền nhân vật như vậy đều xưng là cao nhân người, sẽ là nhân vật bậc nào?

“Nói ra thật xấu hổ, tuy có cao nhân tiền bối cho ta bày ra như thế tu luyện Thánh cảnh, nhưng ta tu luyện hơn ngàn năm, nhưng cũng thủy chung không thể đột phá, bước ra bước cuối cùng, đến nay vẫn chỉ có Tứ Cực cảnh giới.”

Nhìn thấy Tiêu Vũ một bộ giật mình dáng dấp, Khương Lan biết hắn hiểu sai ý, cười khổ nói.

Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai vị lão giả này còn không có chính thức đột phá đến vương giả.

Tứ Cực cảnh giới, cũng chính là Thiên Tông, chỉ có đột phá này cảnh, đi vào hiển linh cảnh, tài năng gọi là vương giả nhân vật!

Có điều, dù cho người lão giả này nói hắn không thể đột phá, nhưng người này ngàn năm trước cũng đã Thiên Tông nhân vật, Tiêu Vũ tin tưởng, ông lão này thực lực hôm nay, sợ là đã tiếp cận vương giả, đạt được nửa vương cảnh giới, sẽ không so với lúc trước Vũ Lăng Vương yếu!

"Ta căn này vườn bình thường ít có người tới, tiểu hữu, ngươi là năm gần đây duy nhất khách, đến, lão hủ mang ngươi thăm một chút căn này vườn!" Khương Lan mang theo mỉm cười, dẫn Tiêu Vũ đi thăm lên nơi này.

Ông lão này tựa hồ có thâm ý khác, Tiêu Vũ lúc này cũng không từ chối, hắn mặc dù nhìn ra nơi này không đơn giản, nhưng không nhìn thấy toàn cảnh, cũng không dễ phán đoán nơi đây bố trí thủ pháp.

Theo vị lão giả này, Tiêu Vũ phát hiện, nơi này quả nhiên là trải qua một phen bố trí tỉ mỉ, ở trong một bông hoa một cọng cỏ, thậm chí một tảng đá xếp đặt phương vị, cũng có nhiều chú ý, ngầm có ý trận đạo.

Mới đi qua mấy nơi, Tiêu Vũ liền có thể khẳng định, cái này vườn khắp nơi đều là trận pháp, trong trận có trận, một trong đại trận vừa đã bao hàm vô số trận nhỏ, khiến bất luận người nào đi tới nơi này, tu luyện đều sẽ làm ít công to, mặc dù là đối với Thiên Tông cấp bậc nhân vật, sự ảnh hưởng này vẫn như cũ hết sức rõ ràng.

Dùng Tiêu Vũ xem ra, nơi này không giống như là cho Thiên Tông nhân vật tu luyện, giống như là vương giả nhân vật chỗ tu luyện.

Nhưng cái này lão nhân nói hắn chưa qua vương giả, chẳng lẽ Khương gia bên trong còn có khác vương giả?

Hắn lòng tràn đầy nghi hoặc, có điều lại cũng không hỏi nhiều, lẳng lặng cùng ở sau lưng lão ta.

"Như thế nào? Tiểu hữu, có thể theo ta cái vườn này ở trong nhìn ra cái gì?" Khương Lan lão nhân cười ha ha, nhìn như tùy ý đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Không vừa có điều một giới nhị phẩm phù sư, há có thể nhìn ra nơi đây ảo diệu? Lão nhân gia quá để mắt ta!” Tiêu Vũ lặng lẽ, không lấy tiết lộ.

Hắn luôn cảm giác,

Ông lão này là cố ý đang thăm dò, muốn nhìn một chút hắn tầm mắt cao bao nhiêu, có thể không nhìn ra này trong vườn trận pháp, ở không biết ý đồ đối phương trước khi, hắn vẫn biết điều một điểm tốt, tự nhiên không thể theo như đối phương nói hắn đã xem nơi đây các loại nhìn thấu.

“Hả? Phải không?” Khương Lan cũng không phải rất để ý, cùng Tiêu Vũ ở trong vườn đi rồi một vòng sau khi, lại trở về bên hồ ngồi xuống.

“Ha ha, xin lỗi, ta đã tới chậm!”

Hai người trở về, liền lập tức có tên còn lại xuất hiện, cười to mà đến, cũng là đẩy một con trắng nhợt tóc, sắc mặt lại như là trẻ con đỏ thắm.

“Vị này là?” Tiêu Vũ nhìn ra được, giờ phút này tiến lại người, thực lực sợ là vắng mặt vị kia ông tổ nhà họ Khương bên dưới, nếu không đi tới nơi này, cũng sẽ không tùy ý như vậy.

“Đây là lão hủ một bạn thân, nghe nói tiểu hữu Phù đạo thực lực kinh người, nghĩ đến mở mang, tiểu hữu không cần để ý.” Khương Lan cười nói.

Mặt sau tiến lại lão nhân cho người cảm giác càng thêm sáng sủa, trực tiếp ở Tiêu Vũ ngồi xuống bên người, vỗ Tiêu Vũ bả vai nói: “Tiểu huynh đệ, ta họ vũ, ngươi trực tiếp gọi ta vũ ông lão là đến nơi, ta người này không nhiều quy củ như vậy!”

Tiêu Vũ thấy hai người kia, trầm mặc không nói.

Rất rõ ràng cái họ này vũ ông lão không muốn tiết lộ thân phận, nhưng có thể khẳng định là, người này nhất định cũng là trong Thiên phủ loại kia ở vào đỉnh cao nhất nhân vật kinh khủng.

Hai kẻ như vậy, càng đồng loạt vì hắn mà đến, đến tột cùng là mục đích gì?

“Tiểu hữu, lão hủ cũng không cùng ngươi vòng cong, hai người chúng ta sở dĩ muốn gặp ngươi, là vì đối với ngươi lúc trước trong nháy mắt kia thành phù phương pháp thập phần khâm phục, có thể hay không mời mọc tiểu hữu lại biểu thị một lần?” Khương Lan rốt cục nói ra đem Tiêu Vũ mời tới mục đích.

Dùng nhân vật như hắn, lúc trước ở Giang gia bên trong chỗ chuyện phát sinh, phỏng chừng đều là rõ rõ ràng ràng, nhìn dáng dấp là vì Tiêu Vũ trong nháy mắt kia thành phù thủ pháp hấp dẫn hai người bọn họ.

Tiêu Vũ trầm ngâm, cảm giác hai người này và không ác ý, huống hồ hắn lúc trước mượn cái vườn này tu luyện chốc lát, cũng coi như thiếu nợ một ân tình, lúc này gật đầu, nói: “Có thể, vậy mời hai vị xem trọng a!”

Hai vị ông lão tinh thần chấn động, song song tập trung tinh thần, thấy Tiêu Vũ minh phù.

Tiêu Vũ như là lúc trước giống nhau, lấy ra một viên nhị phẩm phù thạch, sau đó lấy ra thiên ấn, dùng lập tức thành phù phương pháp, khắc lại một viên minh phù.

Hắn cố ý hãm lại tốc độ, để hai người này ông lão thấy rõ, bằng không mà nói, tất cả những thứ này có thể ở trong nháy mắt hoàn thành.

“Hay! Hay!”

Hai cái ông lão xem xong, trong mắt đều bạo phát ra kinh người hào quang, cái kia vũ họ lão nhân luôn mồm khen hay, nói: “Minh phù lại còn khả năng như thế khắc họa? Tiểu hữu, ngươi cái viên này dấu ấn thuộc về dị tượng gì? Tại sao lại kì lạ như vậy? Còn có này minh phù vì sao không có linh huyết phong tỏa phù lực, lại như cũ khả năng vẫn duy trì ổn định?”

Khương Lan cũng là đầy mặt trông chờ, hai cái ông lão lúc này tựa như đang chờ món đồ chơi đứa nhỏ giống nhau, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt hừng hực đến đáng sợ.

“Đúng là dị tượng, còn vì sao kì lạ như vậy, tha thứ ta không cách nào bẩm báo.” Tiêu Vũ trả lời, trong cơ thể hắn này sáu viên dấu ấn này đây quần áo trắng điện chủ Thánh lực làm dẫn, dựa vào chính mình kiếp trước lĩnh ngộ ngưng tụ thành dấu ấn, mấy thứ này nói ra, liền tương đương bại lộ trí nhớ của hắn, tự nhiên là không thể nói.

“Còn vì sao không cần linh huyết cũng có thể khiến ấn phù lực lượng ổn định, dăm ba câu, có chút khó có thể nói rõ.” Cúi đầu nghĩ nghĩ, Tiêu Vũ tuy biết nguyên do trong đó, nhưng nhất thời vẫn còn thật không biết giải thích như thế nào.

“Xin lắng tai nghe!” Hai cái ông lão lúc này lại là quyết tâm, một bộ nhất định phải hỏi đến tột cùng hình dáng, hơn nữa thái độ của bọn hắn, là nghiêm túc ở hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo, tựa hồ căn bản không đem mình làm cái gì trưởng bối.

“Minh phù chi đạo, ấy hạt nhân, thủy chung ở chỗ ấn phù, phù thạch chung quy chỉ là một vật dẫn, còn linh huyết, ban cho minh phù sinh mệnh đồng thời, cũng là phong tỏa ấn phù lực lượng, khiến cho ổn định, nấp trong phù thạch bên trong.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể cho hai người này hiếu học lão nhân giải thích rõ ràng, nói: “Vốn, khắc họa minh phù, này ba món đồ thiếu một thứ cũng không được, nhưng nếu là thỏa mãn ngang nhau điều kiện, dù cho không cần linh huyết, cũng có thể thành phù, thậm chí, có lúc, dù cho liền phù thạch đều không có, chỉ bằng ấn phù, cũng có thể phát huy ra cùng minh phù giống nhau hiệu dụng.”

Hai cái ông lão nghe, dần dần đều ngẩn ra, Tiêu Vũ giảng này, đối với bọn họ tới nói nhất định chính là lật đổ đối với Phù đạo nhận thức, vượt ra khỏi lẽ thường.

Này liền giống với một người bình thường nghe có người nói lửa là lạnh, băng khả năng thiêu hủy tất cả giống nhau, có vẻ thái quá hư ảo, lật đổ dĩ vãng lẽ thường.

Có điều, vào lúc này hai cái ông lão, nhưng là đúng Tiêu Vũ nói không có một chút nào hoài nghi, mà là xếp đặt ra thỉnh giáo tư thế, hướng về hai người vãn bối giống nhau, chăm chú hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo!

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh ba hoàn thành, những ngày qua có không ít tiểu đồng bọn nhắn lại biểu thị chương mới không đáng chú ý, muốn hành vân càng được nhanh lên một chút, hoặc là bùng nổ, đối với cái này, ta chỉ muốn nói, ta cũng rất bất đắc dĩ! Mới cuốn bắt đầu, rất nhiều nơi cùng chi tiết nhỏ phải băn khoăn, nếu như một chỗ phạm sai lầm, có thể thì sẽ trực tiếp dẫn đến mặt sau hướng đi lệch khỏi dự đoán, mỗi cuốn mở đầu là nguy nhất viết, cho nên để cầu ổn, ta chỉ có thể canh ba, qua một thời gian ngắn a, các loại một quyển này dần dần trải ra, tình tiết cơ cấu đều gần đủ rồi, ta nhất định sẽ thỏa mãn các ngươi, thêm chương hoặc là bùng nổ một lần.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 21: Thân Phận Suy Đoán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ nhẫn nại lòng, cùng hai cái ông lão giảng giải Phù đạo lý lẽ, hắn giảng tất cả đối với hai người này ông lão thật sự mà nói quá mức không câu thúc, khiến hai cái ông lão đều hứng chịu tới sâu sắc chấn động.

Thế nhưng, hai cái ông lão nhưng cũng bởi vậy, đối với Tiêu Vũ minh phù thực lực sâu sắc bái phục, hai người thập phần khiêm tốn, vừa hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo cái khác một vài liên quan tới minh phù vấn đề, Tiêu Vũ đối với ít ỏi đều là 11 vì bọn họ giải đáp.

“Hôm nay cùng tiêu tiểu hữu vừa thấy, mới biết Phù đạo càng cao thâm như vậy, thụ giáo!”

Khương Lan lão nhân đầy mặt than thở, đối với Tiêu Vũ trịnh trọng ôm một quyền, Tiêu Vũ đơn giản vài câu, cho hắn dẫn dắt quá lớn.

“Tiểu hữu đối với Phù đạo nhận thức, sớm vượt xa khỏi ta hai người, trẻ tuổi như vậy, có thể có kinh người như vậy minh phù thực lực, thật là khiến người mỗi một giật mình!” Cái kia vũ họ lão nhân cũng là cảm khái không thôi, mặc dù Tiêu Vũ cảnh giới còn thấp, nhưng liên quan tới minh phù nhận thức lại là còn tại đó, vượt qua bọn họ không biết bao nhiêu.

Tiêu Vũ khiêm nhường vài câu, lại cùng hai lão nhân này hàn huyên hồi lâu, nói tới nói lui tất cả đều là liên quan tới minh phù sự tình, hai cái ông lão không dứt có chuyện hỏi dò, hướng về hắn độc giả ước chừng hơn nửa ngày thời gian, cuối cùng mới đưa hắn đưa đi.

Trước khi rời đi, Khương Lan lão nhân lại đối với Tiêu Vũ biểu đạt cảm tạ, và đối với Tiêu Vũ nói rằng: “Hôm nay nghe tiểu hữu bao nhiêu nói, được lợi không cạn, cũng coi như ta thiếu nợ tiểu hữu một ân tình, tiểu hữu ngày sau nếu là có điều phải, tùy thời có thể đến ta cái vườn này tu luyện!”

“Khương lão, lời ấy thật chứ?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên.

Không thể chối, Khương Lan lão nhân này phiến viên tử hết sức kỳ lạ, trải qua đặc thù bố trí, liền vương giả nhân vật ở đây tu luyện đều sẽ tốc độ tăng nhiều, hắn tuy có chí tôn ý thức, nhưng cảnh giới bây giờ chỉ có hóa khí, ở chỗ này tu luyện, đối với hắn cũng sẽ có chỗ tốt to lớn.

Tuy nói loại này vườn, chính hắn cũng có thể bố trí đạt được, hơn nữa có thể bố trí được càng tốt hơn, nhưng chỗ như vậy, muốn bố trí phải hao phí nhiều lắm tinh lực, từng cọng cây ngọn cỏ đều có chú trọng, cho nên không phải nói hắn bố trí không dứt, mà là phải rất dài một quãng thời gian, tài năng bày thành công.

Nếu như có thể đến cái này chỗ tu luyện, Tiêu Vũ tin tưởng, không bao lâu nữa, hắn thì tài năng ở hóa khí cảnh giới đạt được viên mãn, có thể xung kích cảnh giới kế tiếp.

“Ha ha, tiểu hữu chẳng lẽ cho rằng đây chỉ là lời khách sáo gì?” Khương Lan lão nhân cũng rất thoải mái, trực tiếp sai người đưa tới một khối nhãn hiệu.

Có vật ấy, Tiêu Vũ ngày sau tùy thời có thể đi tới Khương gia, cũng tùy thời có thể tiến vào này vườn, không ai dám can đảm ngăn trở.

“Vậy thì cám ơn gừng già đi!” Tiêu Vũ cũng không khách khí, quyết đoán nhận lấy.

Hắn tin tưởng lão nhân này làm như vậy tất hữu dụng ý,

Mặc dù không biết đối phương dụng ý là cái gì, nhưng ít ra không cảm giác lão nhân này có mang ác ý.

“Ngày sau chỉ cần tiểu hữu có yêu cầu, tùy thời có thể tới đây tu luyện, mặc dù là tại đây trong vườn ở lâu, lão hủ cũng là vô hạn hoan nghênh!” Khương Lan lão nhân vui sướng cười to, tự mình đem Tiêu Vũ theo nơi này đưa ra ngoài.

Đưa đi Tiêu Vũ sau khi, hai cái ông lão lại trở về bên trong vườn, ngồi trên mặt đất, ở nơi đó bắt đầu trò chuyện.

“Như thế, đối với người trẻ tuổi này minh phù thực lực, thấy thế nào?” Khương Lan lão nhân nhìn về phía vị kia họ vũ ông lão, ý tứ sâu xa nói.

Vũ họ lão nhân, tên đầy đủ Vũ Tứ Hải, thân phận của hắn, cũng là Thiên phủ ở trong cao nhất trưởng lão, một thân Phù đạo thực lực đã sắp đến gần vương giả, chỉ thiếu chút nữa khoảng cách.

Ở bây giờ Phù Đạo Minh bên trong, hắn cũng là địa vị và thực lực cao nhất người, trừ phi Thánh minh người đến, bằng không mà nói, ở Thiên phủ ở trong lời hắn nói, đối với Phù Đạo Minh tới nói chính là tất cả, không ai có thể vi phạm.

Lần này tiến lại, Vũ Tứ Hải cũng là bị Tiêu Vũ loại kia lập tức thành phù, hơn nữa không cần linh huyết khắc phù thủ pháp cho kinh động, bởi vậy muốn tận mắt trông thấy cái này thần kỳ người trẻ tuổi.

Lúc này, nghe xong Khương Lan nói, hắn thu hồi nụ cười, trầm ngâm chốc lát, sau đó nói rằng: “Người này quả thật độc đáo, đối với minh phù giải thích, liền ta đều tự nhận không bằng, mặc dù hắn giải thích vì sao có thể không cần linh huyết khắc phù, nhưng có thể làm được cái kia một điểm, phỏng chừng cũng chỉ có một mình hắn mà thôi!"

Khương Lan lão nhân gật đầu, biểu thị đồng ý, mặc dù hai người hỏi Tiêu Vũ nửa ngày liên quan tới minh phù việc, có thu hoạch, nhưng có thể làm được trăm phần trăm thành phù, cùng với không cần linh huyết khắc phù sự tình, hai người tự hỏi cũng là không có bản lãnh kia.

"Người này trẻ tuổi như vậy, nhưng có kinh người như vậy Phù đạo trình độ, coi là thật quái dị, ngươi cảm thấy, người này sẽ là thân phận gì người?" Khương Lan lão nhân vừa là thấy Vũ Tứ Hải.

"Trong lòng ngươi như là đã có vài, cần gì nhiều câu hỏi này?" Vũ Tứ Hải lật ra một cái liếc mắt.

"Nhìn dáng dấp ngươi giống như ta nghĩ, ngoại trừ chỗ đó đi ra người, thế gian hẳn là không người có thể làm được không cần linh huyết khắc phù!" Khương Lan sắc mặt của lão nhân, vào lúc này có vẻ hơi nghiêm nghị.

"Ai da! Dòng dõi kia đã biến mất rồi gần vạn năm, bây giờ lại có truyền nhân hiện thế, thật không biết là phúc là họa!" Vũ Tứ Hải thở thật dài.

Hai người bọn họ, có thể nói là toàn bộ Thiên phủ ở trong sống lâu nhất một trong những nhân vật, cũng so với người bình thường biết càng nhiều chuyện hơn.

Tiêu Vũ cái kia đặc biệt minh phù thủ đoạn, để bọn họ nghĩ tới rồi một kinh khủng Phù đạo chi nhánh, cái kia một chi nhánh người, liền có đặc biệt minh phù thủ pháp, không cần linh huyết, cũng có thể thành phù.

Mạch này người, Phù đạo thực lực đều rất khủng bố, không cần linh huyết khắc phù thủ pháp, từng ngạo tuyệt Phù đạo chi nhất đạo, thậm chí ngay cả Phù Đạo Minh, ở dòng dõi kia trong mắt người cũng thập phần không chịu nổi, làm cho bọn họ xem thường gia nhập.

Chỉ có điều, dòng dõi kia mặc dù mạnh mẽ, nhưng cũng với mấy ngàn năm trước, phai nhạt ra khỏi thế ngoại, dần đến hầu như đã lại không dòng dõi kia người hiện thế, hầu như đã bị thế nhân lãng quên.

Hiện nay, Tiêu Vũ xuất hiện, dùng cùng loại thủ pháp minh phù, để hai lão nhân này đều đã nghĩ đến đồng thời, đem Tiêu Vũ nhận thành dòng dõi kia hậu nhân.

Điều này cũng làm cho bọn họ đối với Tiêu Vũ cảm thấy có vài phần kiêng kỵ, nếu như Tiêu Vũ đúng như bọn họ suy nghĩ xuất từ cái kia biến mất đã lâu một mạch, vậy dù cho bọn họ thực lực mạnh mẽ, cũng tuyệt đối không thể trêu chọc, bởi vì dòng dõi kia thực lực thật sự quá qua khủng bố, bằng không mà nói, dùng Phù Đạo Minh thực lực, bọn họ lúc trước cũng không thể nào làm được siêu nhiên sự tình ở ngoài, căn bản không gia nhập Phù Đạo Minh.

“Bất kể như thế nào, thiếu niên này rất không bình thường, ta sau khi trở về, thử xem có thể không đưa hắn kéo vào Phù Đạo Minh bên trong, dù cho bất luận hắn loại kia minh phù thủ pháp, dùng hắn đối với Phù đạo nhận thức, kéo vào minh bên trong, đối với ta Phù Đạo Minh có thể đều sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn.”

Vũ Tứ Hải cáo từ, cũng sẽ không lưu lại, rời đi nơi đây.

“Ha ha, ngươi sợ là phải trên điểm tâm, ta xem thiếu niên này có chút tính cách, lúc trước minh bên trong chuyện phát sinh, ngươi nên có điều nghe thấy a?” Khương Lan lão nhân nhắc nhở.

“Xem ra minh bên trong việc, phải chỉnh đốn một chút!” Vũ Tứ

Hải gật đầu, hắn thấy Tiêu Vũ, sớm đối với Tiêu Vũ sự tình có một đại khái nắm giữ.

Tiêu Vũ như thế nào đi qua Phù Đạo Minh, thì lại làm sao được an bài đi đào mỏ sự tình, hắn đều đã hiểu, lại có thể có người làm ra dạng này sự tình, ép đi một cái như vậy Phù đạo thực lực còn muốn ở trên hắn người, cũng làm cho sắc mặt của hắn trở nên hơi lạnh như băng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 444: Đoạn Lưới, Ngày Mai Chương MớI

Mới gõ xong một chương thượng truyền, lại đoạn lưới, rất bất đắc dĩ, bây giờ chỉ dùng điện thoại di động đang thông tri mọi người, hôm nay là lại càng không hiểu rõ, ngày mai nhìn có thể hay không canh năm a, giống như cái này cũng là lần đầu tiên xin nghỉ, chỉ có thể mong mọi người thông cảm một chút, rất xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 22: Cô Gái Mặc Áo Đen

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Tứ Hải rời đi, lão nhân Khương Lan tất là còn đang tại chỗ, suy tư điều gì, qua sau một hồi, hắn mới đứng dậy, hướng về khác 11 phương hướng mà đi.

Này phiến viên tử lúc này thoạt nhìn trống rỗng, chỉ còn Khương Lan một lão già, 1 vịnh hồ nước bình tĩnh không lay động, bên cạnh không có một bóng người.

Khương Lan lại là đi tới bên hồ, quay không có một bóng người bờ hồ cung kính khom lưng, nói: “Thiếu niên kia đã rời đi, không biết người có thể nhìn ra gì đó?”

Không có một bóng người bên hồ, một bóng người do hư mà thật, từ từ hiện ra, đã biến thành một khuôn mặt lạnh nhạt nữ tử.

Cô gái này nhìn qua rất trẻ tuổi, nhiều nhất có điều hai mươi tuổi tuổi, dung nhan vô song, mặc trên người toàn thân áo đen, khiến nàng xem ra có vẻ hơi đẹp lạnh lùng, trên mặt của nàng không thấy có vẻ mặt gì, như là cái kia hồ nước giống nhau, bình tĩnh không lay động.

Nàng này ngồi ngay ngắn ven hồ trước khi, lúc này đang nhắm hai mắt, như là đang tu luyện.

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, nhất định sẽ giật mình không thôi, phải biết rằng hắn thần niệm so với người bình thường mạnh mẽ, thần giác nhạy cảm, sức cảm ứng kinh người, mà vừa mới ở đây lâu như vậy, bất cứ không có nhận thấy được trong vườn còn có một người khác tồn tại.

Hơn nữa, cái này thoạt nhìn hờ hững không gợn sóng nữ tử, có thể để Khương Lan cái này trong Thiên phủ người người kiêng kỵ ông lão cung kính như thế, rốt cuộc là thân phận gì?

“Thiếu niên kia mặc dù tu vi thường thường, nhưng đối với minh phù giải thích, hiển nhiên cùng cảnh giới của hắn hôm nay không hợp, ta hoài nghi, hóa hóa khí cảnh đều không phải là hắn cảnh giới chân thực, có khả năng, hắn cảnh giới chân thực, còn muốn ở trên ta!”

Cô gái mặc áo đen mắt cũng không lườm, như trước ngồi ngay ngắn, lời nói bình tĩnh làm người sợ hãi, như là một khối gỗ đang nói chuyện, không dư thừa chút nào tình cảm.

“Thiếu niên kia cảnh giới chân thực ở người bên trên? Sao có thể có chuyện đó?” Khương Lan bị thiếu nữ mặc áo đen này nói cho kinh trụ.

Tiêu Vũ đối với Phù đạo giải thích sâu hơn, cũng có thể hiểu thành có thiên tư kinh người, coi như có thể tiếp thụ, nhưng muốn nói thiếu niên kia cảnh giới chân thực ở người con gái trước mắt này bên trên, Khương Lan nhưng bây giờ không thể tin được.

Cô gái này, đã khi hắn mảnh này trong vườn dừng lại thời gian rất nhiều năm, nghiêm chỉnh mà nói, cái này vườn, chính là cô gái này bố trí, cũng là cô gái này nhiều năm đến nơi tu luyện.

Trên thực tế, Khương Lan không thể đột phá đến vương giả cảnh giới, vốn đã sớm ở một ngàn năm trước đã thọ hết, là cô gái này cho hắn kéo dài tính mạng pháp, mới khiến cho hắn sống đến hôm nay, và có hi vọng xung kích vương giả cảnh giới.

Nhưng mà, nhận biết cô gái này ngàn năm, Khương Lan nhưng đến nay không biết là cô gái này cảnh giới chân thực, thậm chí ngay cả cô gái này tên cũng không biết.

Nhưng có thể khẳng định là, cô gái này đã khả năng bố trí xuống như vậy một mảnh vườn, vừa có thể vì hắn cái này Thiên Tông kéo dài tính mạng ngàn năm, cảnh giới nhất định vắng mặt vương giả bên dưới!

Trên thực tế, lần này đem Tiêu Vũ gọi đến, không chỉ có là Khương Lan ý nguyện của mình, cũng là cô gái mặc áo đen này ý tứ.

Tiêu Vũ cái chủng loại kia minh phù thủ đoạn, liền cô gái này đều cảm giác sâu sắc kinh ngạc, hoài nghi Tiêu Vũ không hề giống ở mặt ngoài như vậy hóa khí cảnh người, mà là có thể có vương giả cấp bậc Phù đạo tiêu chuẩn, thậm chí là tu vi.

Cũng bởi vì cô gái mặc áo đen này nghi hoặc, Khương Lan mới sẽ ở đây trong vườn thăm dò Tiêu Vũ, muốn nhìn một chút hắn có thể không nhìn ra nơi đây chỗ đặc biệt, tất cả những thứ này đều là cô gái mặc áo đen ý tứ.

“Thiếu niên kia rất không tầm thường, ngoại trừ minh phù thực lực kinh người ở ngoài, hắn vừa mới ở chỗ này tu luyện, trong cơ thể tựa hồ cũng có vô cùng mạnh mẽ công quyết, lúc tu luyện, tính cả ta đều hứng chịu tới ảnh hưởng, công quyết không ổn, ẩn có bị hắn công quyết áp chế tâm ý.”

Cô gái mặc áo đen vừa một câu nói, lại khiến Khương Lan khiếp sợ.

Cô gái mặc áo đen thực lực ra sao? Nàng tu luyện công quyết, càng sẽ phải chịu người khác công quyết ảnh hưởng, hơn nữa người kia còn chỉ có hóa khí cảnh tu vi, vậy tu luyện rốt cuộc là kinh khủng đến mức nào công quyết?

“Vô luận như thế nào, thiếu niên kia rất không tầm thường, ngươi lưu ý nhiều, ở thích hợp thời điểm, có thể cho hắn nhất định trợ giúp, có thể…… ngày sau hắn có thể giúp ta!” Cô gái mặc áo đen trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng mới mở miệng lần nữa, nói ra lời này.

“Vâng!” Khương Lan rùng mình, có thể được cô gái này đánh giá, hắn sâu sắc tin tưởng, cái đó gọi Mạc Vong thiếu niên tất nhiên không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

“Ngươi đi đi.” Cô gái mặc áo đen cuối cùng hờ hững nói ra ba chữ, sau đó nhắm mắt, bóng người lại từ từ nhạt đi, từ bên hồ biến mất, như là căn bản không tồn tại ở nơi đây.

Khương Lan cũng rời đi, trong đầu lại thật lâu đều là cô gái mặc áo đen nói, cái đó gọi Mạc Vong thiếu niên đến tột cùng là cảnh giới cỡ nào cùng thực lực? Có thể cho hắn trong tộc vị này cao thâm mà nữ tử thần bí coi trọng như vậy!

Trở lại gian kia nho nhỏ phù cửa hàng, Tiêu Vũ phân phó Hạ Thanh Sơn, nếu có người đến chơi một mực không thấy, sau đó tiến vào hậu viện, lấy ra đoạt được tam nguyên quả, hấp thu luyện hóa.

Tam nguyên quả, loại linh dược này nội bộ ẩn chứa ba loại lực lượng đặc biệt, luyện hóa hấp thu, đối với người có kỳ hiệu, nếu là phối hợp thành các linh dược khác, luyện chế thành đan, vậy mặc dù là Thiên Tông nhân vật ăn vào, cũng có thể trong nháy mắt đột phá 1 trọng cảnh giới, có thể nói quý giá.

Nhưng mà, Tiêu Vũ tìm được quả này, nhưng muốn dùng để tăng lên tu luyện, mà là tu sửa thân thể đã bị tổn thương.

Hắn lấy ra quả này, tiến hành luyện hóa, đồng thời trong cơ thể âm dương này lực chuyển động, lộ ra mạnh mẽ sức mạnh của sự sống.

Âm dương 2 lực, cũng là sinh tử lực lượng, thuận mà sống, nghịch với chết!

Nhận sự giúp đỡ này âm dương lực lượng, Tiêu Vũ có thể mang tam nguyên quả công hiệu phát huy đến lớn nhất, mặc dù chỉ dựa vào vật ấy không thể để cho nhục thể của hắn hoàn toàn khôi phục, nhưng ít ra có thể có được rõ ràng rõ ràng cùng cải thiện.

“Hóa khí nhị chuyển?”

Một đêm trôi qua, tam nguyên quả bị Tiêu Vũ hoàn toàn luyện hóa, cái kia bị hao tổn thân thể, cũng khôi phục một chút, nhưng Tiêu Vũ lại vẫn là cảm thấy bất đắc dĩ.

Tu vi của hắn sớm đạt được hóa khí cảnh ngũ chuyển, nhưng ở thân thể bị hao tổn sau chỉ có thể phát huy ra xoay một cái thực lực, hiện nay dù cho luyện hóa tam nguyên quả, cũng chỉ là khôi phục một chút, &# 85; &# 8 &# 32; để hắn có thể phát huy ra nhị chuyển thực lực.

“Xem ra muốn hoàn toàn khôi phục, hơn nửa còn được Dược Đạo Minh đi một chuyến.”

Tiêu Vũ nghĩ đến, hắn loại này tổn thương muốn tu sửa cũng không dễ dàng, cần linh dược thập phần hiếm thấy, ở tình huống như vậy, phỏng chừng cũng chỉ có Dược Đạo Minh có thể có mà hắn cần những linh dược kia, còn là tất yếu đi nơi nào đi một chuyến.

Đi ra ngoại viện, không ra Tiêu Vũ dự liệu, một ngày kia nhận được thiệp so với dĩ vãng còn nhiều hơn mấy lần, trong Thiên phủ vô luận đại tộc tiểu tộc, thậm chí là này nhị lưu thế lực, đều rối rít cho căn này phù cửa hàng đưa thiếp, cũng không ít người, trực tiếp đưa tới chứa nhiều hậu lễ, căn này phù trong điếm tích luỹ không dưới, những người kia còn săn sóc liên quan không gian phù đồng thời đưa tới!

“Oa, phát tài, Mạc lão đại, ngươi ngày hôm qua thật đi lớn nhà? Làm sao ngươi mới đã đi một lần, thì có nhiều người như vậy đến tặng quà? Ngươi rốt cuộc làm cái gì?”

Hạ Thanh Sơn thấy này một đống gì đó, mỗi một dạng quả thực cũng có thể xưng là bảo vật, con mắt đều thẳng, hận không thể quỳ xuống ôm Tiêu Vũ chân đích thân lên hai cái.

“Đều có chút người nào đưa tới?” Tiêu Vũ đối với cái này sớm có đoán trước, ngày hôm qua hắn lộ cái kia một tay, Thiên phủ mỗi một thế lực còn có thể bình tĩnh đó mới là kỳ quái, đưa tới lại nhiều đồ đều không lạ kỳ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 23: Lui Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hạ Thanh Sơn một trận hưng phấn, 11 cho Tiêu Vũ báo đưa tới lễ vật người, những thứ này đều là Thiên phủ ở trong nổi danh thế lực lớn, như hắn bình thường căn bản không có cơ hội tiếp xúc, hiện nay những người này lại cùng đưa tới lễ vật, hơn nữa mỗi một thứ đều có giá trị không nhỏ, thực tại để hắn cũng thể nghiệm một cái bùng nổ hộ cảm giác.

Hắn còn cố ý cho Tiêu Vũ nhóm một danh sách, mặt trên rõ ràng ghi chép khắp nơi các tộc, cùng với bọn họ phân biệt đưa tới gì đó.

Mấy thứ này ở trong, có hơn nửa đối với Tiêu Vũ tới nói và không có ích lợi gì, mặc dù có không ít linh dược cùng binh khí, thậm chí chiến quyết cùng chiến quyết, có thể mấy thứ này đối với hắn tới nói ý nghĩa cũng không lớn, có cũng được mà không có cũng được.

“Long Tuyền Tông?”

Ở mấy thứ này ở trong, Tiêu Vũ thấy được Long Tuyền Tông chữ, bọn họ đưa tới thiếp mời ở trong hướng về Tiêu Vũ uyển chuyển biểu lộ, lúc trước đà chủ đối với Tiêu Vũ có bao nhiêu xúc phạm, hy vọng Tiêu Vũ có thể cho một cơ hội làm cho bọn họ bồi tội, muốn thiết yến khoản đãi Tiêu Vũ, hy vọng Tiêu Vũ khả năng cho một trả lời.

“Từ trước đến giờ bá đạo Long Tuyền Tông, lúc nào trở nên dễ nói chuyện như vậy?” Tiêu Vũ xem thường, đem thiếp mời tùy ý ném qua một bên.

Bồi tội? Sợ là Long Tuyền Tông ở nhìn thấy hắn có thể khắc họa luyện thần hóa ghét phù sau, cũng cùng khắp nơi giống nhau biết rồi làm hắn vui lòng ý vị như thế nào.

Hơn nữa, bây giờ khắp nơi đều tranh nhau cùng hắn rút ngắn quan hệ, Long Tuyền Tông có ngốc, cũng không nguyện ý vào lúc này cùng hắn là địch, cái gọi là bồi tội có thể miễn đi cùng hắn đối lập, vừa có cơ hội có thể làm cho hắn hỗ trợ minh phù.

Những thế lực này, từ trước đến giờ chỉ có lợi ích là lớn, cái khác đối với bọn họ tới nói đều là phù vân.

Ngoại trừ Long Tuyền Tông ở ngoài, còn lại 3 đại tông môn, cũng có bất đồng riêng thiếp mời cùng gì đó đưa tới, trong Thiên phủ này cổ tộc, hướng về là Mạnh gia cùng Giang gia từ không cần phải nói, còn có Tinh Thần Các, cũng biểu thị muốn cầu được Tiêu Vũ minh phù, để xuống trong các bán ra, đạt được hợp tác, kể cả ba đạo minh, cũng mỗi loại đưa tới thiếp mời.

Tiêu Vũ đem phần đông thiếp mời cùng quà tặng đảo qua một lần, sau đó sự chú ý đặt ở Phù Đạo Minh thiếp mời bên trên, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, Phù Đạo Minh sẽ đưa tới ra sao thiếp mời.

Thiếp mời mở ra, nội dung trong đó là khá là lời lẽ khách khí, đại ý chính là dùng Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, không nên mai một, Phù Đạo Minh bất cứ lúc nào vì hắn mở rộng ra cánh cửa tiện lợi, chỉ cần hắn đồng ý tiến vào, liền có thể được cùng cung phụng giống nhau đãi ngộ.

“Phù Đạo Minh thật đúng là hạ được vốn liếng!” Tiêu Vũ xem xong thiếp mời, vừa nhìn về phía bên cạnh một viên minh phù.

Một quả này minh phù chính là Phù Đạo Minh đưa không gian phù, ở trong lại có nguyên thạch mấy ngàn vạn cân, ngoài ra còn có mấy viên hiếm hoi phù thạch, đơn đủ thành ý.

Phải biết rằng,

Như Phù Đạo Minh dạng này thế lực lớn, tài lực khởi nguồn, có một bộ phận chính là phù thạch khai thác, lần này tặng Tiêu Vũ mấy ngàn vạn cân nguyên thạch, cũng là một con số không nhỏ.

Hơn nữa này ở trong còn có một tầng khác ý tứ, là đúng Tiêu Vũ đã đánh cắp Phù Đạo Minh ngàn vạn cân nguyên thạch sự tình không so đo nữa.

“Mạc lão đại, nhiều như vậy lớn thế lực đều ở đây lôi kéo ngươi, ngươi dự định gia nhập phương nào?” Hạ Thanh Sơn ở bên cạnh thấy, bây giờ trong mắt hắn, Tiêu Vũ đã không phải là một phàm nhân, mà là quả là tới giống như thần linh giống nhau độ cao.

Ngăn ngắn một tháng không đến thời gian, cuộc sống của hắn hoàn toàn bị Tiêu Vũ cải biến, đối với cái này khả năng dẫn động các thế lực lớn vì hắn mà động người, Hạ Thanh Sơn ngoại trừ sùng bái hay là sùng bái.

“Gia nhập? Tại sao muốn gia nhập bọn họ?” Tiêu Vũ cười nói.

“A?” Hạ Thanh Sơn có chút sững sờ, hơn nửa ngày mới lấy lại tinh thần, nói: “Nhưng mà…… người ta tặng nhiều đồ như vậy, hơn nữa tặng đồ còn là trong Thiên phủ này đứng đầu nhất thế lực, chúng ta thu rồi gì đó, nếu như không có trả lời, không tốt lắm đâu?”

Hắn rốt cuộc xuất thân bình thường, mặc dù bình thường đầu linh quang, nhưng đối với loại này thế lực lớn ở giữa quyết sách, là không thể nào hiểu rõ.

“Ngươi tin hay không, mấy thứ này ta nếu có một nhà kia không thu, cái kia một nhà người buổi tối sẽ ngủ không yên?” Tiêu Vũ lời này đều không phải là khuếch đại, mấy thứ này, một khi hắn có nhà ai tặng trở về, cái kia một nhà tất nhiên bất an, bởi vì này đại diện thái độ hắn, không muốn cùng cái kia một nhà giao hảo.

Hắn hiện tại, không gần như chỉ ở Phù đạo phương diện giá trị còn tại đó, hơn nữa còn bị ông tổ nhà họ Khương triệu kiến sau bình yên trở về, không có gì bất ngờ xảy ra hẳn là chiếm được cái kia lão quái vật ưu ái.

Dưới tình huống này, không người nào dám dễ dàng đắc tội hắn, ngược lại cùng hắn giao hảo, nhưng có khả năng có được chỗ tốt to lớn, nếu như hắn bày ra từ chối phương nào tư thế, phía kia nhất định phải hốt hoảng.

“Này……” Hạ Thanh Sơn lúc này đã không biết phải hình dung như thế nào chính mình tâm tình, các thế lực lớn tặng lễ, đây là bao nhiêu người cầu đều cầu không được sự tình, có thể tới vị này nơi đây, lại là hoàn toàn ngược lại lại, giống như hắn không thu lễ nghi, các thế lực lớn mới chịu sốt ruột, vội vàng cho hắn đưa giống nhau!

“Còn cái này……” Tiêu Vũ đem Phù Đạo Minh cái viên này không gian phù lấy qua, đối với Hạ Thanh Sơn nói: “Ngươi đem thứ này lấy về, trao trả Phù Đạo Minh, liền nói…… ta không chịu nổi!”

“Nấc……” Hạ Thanh Sơn vừa sửng sốt, mới vừa rồi còn nói từ chối một nhà kia đều sẽ khiến cái kia một nhà không dễ chịu, này đảo mắt vị này Mạc lão đại muốn đem Phù Đạo Minh gì đó cho đưa trở về?

Đây chính là ba đạo minh a, người khác muốn lập quan hệ đều kéo không đến, cái này Mạc lão đại lại ngay cả người ta đưa gì đó đều không thu? Đừng đều nhận, thì một mực chọn Phù Đạo Minh cho lui về?

Mặc dù có chút ngây người, nhưng bây giờ Hạ Thanh Sơn dĩ nhiên đem Tiêu Vũ tôn thờ như thần linh, đối với hắn nói không dám không nghe, vội vàng đã đi.

“Ta buộc ta rời đi Phù Đạo Minh, còn để ta đi đào mỏ, muốn cho ta lại vào, đã có thể không phải dễ dàng như vậy chuyện!”

Tiêu Vũ thấy Hạ Thanh Sơn rời đi, vừa nhìn xuống Long Tuyền Tông đưa những thứ đó.

Hắn nghĩ nghĩ, còn là giữ lại, mặc dù cùng Long Tuyền Tông cũng không khả năng giao hảo, nhưng bọn họ đã muốn tặng đồ, không cần thì phí, này cùng Phù Đạo Minh việc là không giống nhau tính chất.

Phân phó xong sau khi, Tiêu Vũ trở lại hậu viện, tiếp tục tu luyện.

Một mặt khác, Phù Đạo Minh bên trong, đưa cho Tiêu Vũ cái kia một viên không gian phù, cùng với phù bên trong gì đó, đều bị nguyên dạng đuổi về, bày tại Dịch Càn trước người.

Lúc này Dịch Càn, trên mặt che kín mù mịt, nhìn chằm chằm trước người cái kia một viên không gian phù, không nói lời nào.

Hôm qua, Vũ Tứ Hải hiện thân, lên tiếng phải đem cái kia Mạc Vong thu vào Phù Đạo Minh, Dịch Càn biết rõ cái kia Mạc Vong bây giờ đưa tới minh bên trong cao tầng coi trọng, nếu là vào minh, trước hắn hãm hại Mạc Vong sự tình cũng sẽ bị cấp trên biết được, dùng minh bên trong bây giờ đối với Mạc Vong coi trọng, đến lúc đó tránh không được đối với hắn một trận trách phạt.

Vì thế, hắn chủ động xin đi, phụ trách việc này, như vậy nếu là hắn đem Mạc Vong tìm về, ít nhất cũng sẽ không bị trách phạt đến quá nặng.

Hắn thậm chí không tiếc một lần nữa đưa ra rất nhiều trân quý gì đó, trong đó còn có bộ phận là tư nhân cất giấu bảo vật, chỉ cầu cái kia Mạc Vong trở lại Phù Đạo Minh sau, khả năng không truy cứu nữa hắn lúc trước gây nên, nhưng bây giờ, mấy thứ này lại đều giống nhau không kém bị lui trở về!

Cái này rất ý tứ rõ ràng, đối phương cũng không có thì khinh địch như vậy đã quên chuyện lúc trước, bây giờ nhìn lại, muốn cho cái kia Mạc Vong lại vào Phù Đạo Minh, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy chuyện!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay vốn canh năm, bởi vì ngày hôm qua ngắt mạng thiếu nợ hai chương, thế nhưng hôm nay vừa có chuyện tạm thời, con ngựa đến nhanh 12 giờ cũng mới ra ngoài hai chương, xem ra ta vẫn là đến tồn điểm bản thảo, không phải vậy 1 có chút tình huống thế nào chương mới thì theo không kịp, có lúc thật bất đắc dĩ. Hôm nay nhiều như vậy, thật sự xin lỗi mọi người, vì biểu hiện áy náy, qua mấy ngày ta sẽ đem ngày hôm qua cùng hôm nay nợ chương tiết gấp đôi bù đắp, phải không phụ lòng các ngươi trông chờ, trông mong tất cả mọi người có thể hiểu được.

Chương 24: Hủy Đi Cửa Hàng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dịch Càn lo lắng không ngớt, nếu như việc này không thể giải quyết, không đem cái kia Mạc Vong một lần nữa đưa tới Phù Đạo Minh, hắn có thể tưởng tượng, minh bên trong tất nhiên sẽ không dễ dàng tha qua hắn.

Nghĩ tới nghĩ lui, Dịch Càn gọi tới Điền Thuật, mạng hắn tự mình đến Tiêu Vũ phù trong điếm đi một chuyến, vô luận như thế nào, nhất định phải làm cho Tiêu Vũ tiến vào Phù Đạo Minh.

Trong mấy ngày nay, Tiêu Vũ lại tại kia gian nho nhỏ phù cửa hàng trong vòng an tâm tu luyện, một bên ngưng tụ đệ tam ngôi sao, một bên tu sửa thương thế, đồng thời cũng đang suy tư sáng chế chiến đấu mới pháp môn.

Còn ở Thánh cảnh bên trong lúc, hắn cũng đã có sáng tạo pháp ý nghĩ, chỉ là vẫn không có thành công, bây giờ, trên người hắn đã không có gì thủ đoạn bảo mệnh, chu toàn ở này thế lực lớn trong lúc đó, hắn nhất định phải có nhất định thực lực tự bảo vệ mình, mặc dù bây giờ bị khắp nơi nhìn ra, nhưng có bên kia một khi trở mặt, dùng thực lực bây giờ của hắn, đều không đủ để ứng phó.

Tiêu Vũ dự định, là nghiên cứu đến một loại có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng lên sức chiến đấu pháp môn, hắn lúc trước chỉ có hóa khí 5 chuyển tu vi, sức chiến đấu liền đã không kém gì bình thường tông sư, nếu như có thể khai sáng ra loại này pháp môn, không nói giết địch, tự bảo vệ mình là đủ.

“Huyền Minh thần nguyền rủa, luyện máu chầu trời thuật, hóa nguyên tự tại pháp……”

Ở Tiêu Vũ trong đầu, chứa nhiều có cùng loại công dụng cũ pháp 11 né qua, nhưng cũng đều bị hắn hủy bỏ.

Hắn sống được quá lâu, cùng loại cũ pháp cũng nắm giữ không ít, chỉ cần thi triển có thể để sức chiến đấu tăng vọt, nhưng cuối cùng cũng vẫn là câu nói kia, hiện nay hắn tu vi quá thấp, này cũ pháp hắn căn bản không sử dụng được, mỗi dùng một lần đều có khả năng tự bạo mà chết, dù sao này cũ pháp mạnh mẽ quá đáng.

Hắn muốn dùng bây giờ cảnh giới sử dụng cùng loại pháp môn, nhất định phải lại đổi mới pháp, trước đây nắm giữ này, tối đa chỉ có thể xem là một tham khảo.

“Giấu thần chú?” Nghĩ đến ở trong một loại nào đó cũ pháp lúc, Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên.

Loại này cũ pháp, là thông qua bình thường đem Thần lực ngưng tụ vào trong cơ thể các đại huyệt vị bên trên, xem là hạt giống giống nhau chôn dấu lên, đợi cho thích hợp thời điểm kích hoạt, liền có sức mạnh kinh người.

Có điều, phương pháp này Tiêu Vũ bây giờ mặc dù có thể sử dụng, nhưng phải bắt đầu lại từ đầu, trước tiên muốn ở trong người ngưng tụ Thần lực, phải chờ tới thành hình, phải vô cùng thời gian dài dằng dặc, hắn căn bản cũng không có nhiều thời giờ như vậy đi chờ đợi.

“Phương pháp này là giấu Thần lực ở trong cơ thể, vay mượn chính là tháng ngày tích lũy đoạt được Thần lực, ta có thể hay không đi ngược lại con đường cũ, hướng về tương lai mượn lực?”

Này 1 cũ pháp, để Tiêu Vũ sinh ra mới ý nghĩ, nếu như có thể hướng về tương lai mượn lực, trong thời gian ngắn thực lực của hắn coi như tăng lên nhiều hơn nữa, cũng không phải là không thể được sự tình.

Ở kiếp trước, Tiêu Vũ thì từng gặp dạng này cường đạo,

Có thể hướng tương lai chính mình mượn tới tu vi, khiến một thân tu vi đột nhiên tăng vọt, cường hãn vô cùng, có điều mặc dù là hắn, với loại thủ đoạn này không là rất biết, bởi vì này các loại thủ pháp thái quá nghịch thiên, so với Long tộc cũ thuật còn kinh người hơn, căn bản không cưỡng cầu được.

Cái gọi là hướng về tương lai mượn lực, cũng chính là hướng về tương lai chính mình tạm thời mượn tới tu vi nhất định, làm bây giờ chính mình sử dụng.

Dùng Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực, tiến bộ tốc độ không cho hoài nghi, không bao lâu nữa, tất có thể trở thành là một phương cường giả, thậm chí quay về chí tôn vị trí, nếu như có thể nắm giữ loại này 3 pháp, là hắn có thể mượn tới mười năm sau khi, thậm chí trăm năm vạn năm sau khi sức mạnh, đây tuyệt đối là kinh khủng.

Hắn bây giờ chỉ có hóa khí cảnh tu vi, có thể một năm sau khi, hắn sẽ là cái gì cảnh giới? Mười năm sau trăm tuổi? Nếu có thể hướng về vào lúc ấy chính mình mượn lực, có thể tưởng tượng được này sẽ là khủng bố bao nhiêu một loại lực lượng, cũng đủ để biết được bực này cũ pháp cường hãn bao nhiêu.

Mặc dù đối với loại này cũ pháp chỉ là thấy qua, nhưng Tiêu Vũ có chí tôn cơ sở, dù cho tắc nghẽn phương pháp này, cũng có thể thử chính mình khai sáng.

Có điều, này 1 cũ pháp dính đến Thời Không lĩnh vực, thái quá cao thâm, dù cho Tiêu Vũ có chí tôn cơ sở, muốn đau thành sợ hãi cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được sự tình, nhưng hắn không vội chút nào, dựa vào trong đầu kinh người kiến thức, từ từ diễn biến.

Ở Tiêu Vũ diễn biến tân pháp trong khoảng thời gian này, phù cửa hàng người đến, Điền Thuật phụng Dịch Càn chi mệnh, tự mình tiến lại, muốn gặp Tiêu Vũ, thuyết phục hắn quay về Phù Đạo Minh.

Đối với điều này, Tiêu Vũ gặp cũng không thấy, để Hạ Thanh Sơn trực tiếp đáp lại: “Không rảnh!”

Điền Thuật nhất thời như là khúc gỗ giống nhau cứng lại ở đó, đi cũng không được không đi cũng không được!

Trong lòng hắn vạn phần uất ức, dùng thân phận của hắn, ở Phù Đạo Minh bên trong cũng coi như có địa vị tương đối cao, tốt xấu cũng đạt tới cảnh giới tông sư, lại phải chạy đến một chỗ như vậy để van cầu như vậy một nhị phẩm phù sư gia nhập Phù Đạo Minh, còn là một đắc tội qua Phù Đạo Minh tiểu bối, trong lòng hắn vốn là vô cùng không tình nguyện.

Hiện nay, đi tới như vậy một gian tiệm nát, cái kia hậu bối lại còn cho hắn xiêm sắc mặt, gặp cũng không thấy!

“Không muốn quá mức rồi, ngươi tuy có tiềm lực, nhưng đừng quên bây giờ cũng chỉ là một nhị phẩm phù sư, cùng Phù Đạo Minh đối nghịch, không có kết quả gì tốt!” Điền Thuật không có rời đi, mà là để Hạ Thanh Sơn lại thông báo Tiêu Vũ.

Cái này Điền Thuật, đều đến bây giờ việc này ruộng đất, lại vẫn dám như thế cao cao tại thượng?

Tiêu Vũ cũng không phải là không có tỳ khí người, lúc này cười lạnh để Hạ Thanh Sơn đáp lại: “Phù Đạo Minh một ngày có ngươi loại rác rưởi này, thì một ngày không đáng ta vào, ngươi cút về!”

Biết được Tiêu Vũ đáp lại, Điền Thuật tức đến xanh mét cả mặt mày.

Cái này Mạc Vong, rõ ràng là muốn cùng bọn họ đối nghịch, nhất định phải phụ đi bọn họ, mới bằng lòng vào Phù Đạo Minh, này thì là không thể vào cùng tồn tại?

“Tốt! Rất tốt, một nhị phẩm phù sư, lại cũng dám kiêu ngạo như thế, ngươi tin hay không, ta ra lệnh một tiếng, thì có thể đưa ngươi nhà này tiệm nát hủy đi?” Điền Thuật không cam lòng, tầm thường một nhị phẩm phù sư, lại dám đối với Phù Đạo Minh hung hăng?

Hắn xem ra, Phù Đạo Minh là địa phương nào? Thế lực khắp thế gian, liền tứ đại tông cùng mỗi một đại cổ tộc đều không để trong mắt, một nhị phẩm phù sư, cũng tùy ý nhào nặn?

Hắn thậm chí có chút nghĩ không thông, minh bên trong vì sao phải đối với một cái như vậy nhị phẩm phù sư coi trọng như vậy, coi như lại có tiềm lực, cũng phải khả năng lớn lên lên, huống hồ đối phương một phù sư, Phù Đạo Minh tất là tập thiên hạ phù sư liên minh, cần gì phải đối với hắn khách khí như thế? Trực tiếp dùng gượng không phải đạt được!

“Mạc lão đại, &# 85; &# 8 không xong, cái kia họ Điền thật muốn dỡ bỏ cửa hàng!” Hạ Thanh Sơn chạy đến hậu viện, hốt hốt hoảng hoảng đối với Tiêu Vũ mở miệng.

Hắn mới vừa nói xong, Tiêu Vũ liền nghe đến phía trước truyền đến động tĩnh, rất rõ ràng, Điền Thuật lại thật bắt đầu hủy đi cửa hàng.

“Tùy hắn đi a, hôm nay hắn hủy đi đạt được, ngày mai muốn dựng lên, có thể khó khăn!” Tiêu Vũ không để ý chút nào, tiến về phía trước nhìn lướt qua.

Dịch Càn lại phái ra như vậy cái ngốc hàng tới tìm hắn, thực sự là thất sách, vốn cái này Điền Thuật không hủy đi tiệm này cũng còn tốt, 1 hủy đi, Dịch Càn phiền phức sẽ còn lớn hơn nữa, hơn nữa thuộc về không thể cứu vãn cái chủng loại kia.

Gặp Tiêu Vũ bình tĩnh như thế, Hạ Thanh Sơn mặc dù kỳ quái, cửa hàng đều bị hủy đi còn không việc gì? Bất quá hắn quen thuộc nghe Tiêu Vũ nói, sau khi cũng là không hỏi thêm nữa.

“Ta cho ngươi ba ngày thời gian cân nhắc, sau ba ngày, hay không gia nhập Phù Đạo Minh, ngươi tự cân nhắc a, đừng quên, ngươi thủy chung là cái nhị phẩm phù sư!” Điền Thuật đem cửa hàng dỡ sạch, thập phần lãnh khốc nói.

“Ba ngày?” Tiêu Vũ nở nụ cười, chỉ sợ không cần ba ngày, Điền Thuật cùng Dịch Càn muốn khóc để van cầu hắn, tiệm của hắn, há lại là tốt như vậy hủy đi?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 25: Giang Gia Quyết Định

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cùng Hạ Thanh Sơn gian này nho nhỏ phù cửa hàng, bây giờ đã là bị hủy đi thành đất bằng phẳng, hóa thành khắp nơi phế tích, cái gì cũng không còn lại.

“Tiệm của ta!” Hạ Thanh Sơn có chút thịt đau, tốt xấu cái này cũng là hắn kinh doanh thật lâu cửa hàng, hiện nay lại bị người hủy đi, không nói đau lòng đó là không có khả năng.

“Không cần đau lòng, không đến mấy hôm, ngươi phải nhận được so với cái này gian tốt hơn cửa hàng!” Tiêu Vũ lại là thập phần bình tĩnh, dùng hắn bây giờ ở Thiên phủ các tộc trong lòng địa vị, hắn không đi ra khi phụ người, người khác đã có thể cười trộm, hiện nay lại có thể có người bắt nạt đến trên đầu hắn đến rồi!

“Mạc lão đại, chúng ta đây kế tiếp làm sao bây giờ?” Hạ Thanh Sơn mặc dù đau lòng, nhưng cũng không có làm sao trách Tiêu Vũ.

Ngược lại, những ngày qua khắp nơi đưa tới cho Tiêu Vũ gì đó, Tiêu Vũ có hơn nửa đều cho hắn, chỉ để lại một vài tương đối quý giá gì đó, trong đó giá trị đã là căn này tiệm nhỏ gấp một vạn lần!

“Cái gì cũng không cần làm, an tĩnh chờ!” Tiêu Vũ giao cho một câu, phù cửa hàng đã đã biến thành phế tích, nhưng hậu viện còn đang, hắn sau khi nói xong lại trở về trong hậu viện.

Hạ Thanh Sơn ở phía sau, sờ sờ đầu, vẻ mặt không rõ? Tiệm này bị hủy đi, nên cái gì cũng không làm? Cũng không trùng kiến? Liền làm như thế chờ? Chẳng lẽ còn sẽ có người chủ động tới cửa đem cửa hàng sửa tốt?

Hắn càng ngày càng cảm giác, cái này Mạc Vong lão thái thái cao thâm khó lường, hắn là một chút cũng đoán không ra tâm tư của đối phương.

Cùng lúc đó, ở Giang gia bên trong, Giang gia vị kia Thiên Tông đang canh giữ ở một gian nhà đá trước khi, thoạt nhìn còn có chứa vài phần lo lắng, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn phía nhà đá cửa ra.

“Lão tổ, ngươi không cần sốt ruột, gia chủ bắt đầu dung hợp đã qua hai ngày, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ đi ra!” Giang Gia Thiên Tông bên cạnh, một gã lão bộc cửa ra động viên.

“Ai da! Ta lại làm sao không biết, chỉ là việc này có thể việc quan hệ ta Giang gia tiền đồ, không thể không gấp!” Giang Gia Thiên Tông than khẽ, trong ký ức vừa hiện ra cái kia Mạc Vong tuổi trẻ mặt.

Ngày đó, Tiêu Vũ quà đáp lễ Giang gia một viên luyện thần hóa lông chim phù, khiến chấn động các nơi, từ sau lúc đó, Giang Kế Sanh liền lập tức bế quan, dung hợp bùa này, tính toán thời gian, hắn hôm nay thì có thể công thành xuất quan.

Mặc dù ngày đó Tiêu Vũ nói ra trước mặt mọi người đó là luyện thần hóa lông chim phù, nhưng loại này minh phù quá mức quý giá, hơn nữa thập phần hiếm thấy, cho nên tại chính thức dung hợp trước khi, ai cũng không thể xác định cái viên này minh phù là thật hay giả, hay không thật có hiệu quả.

Nếu như cuối cùng chứng thật, cái này minh phù quả thật hữu dụng, là thật luyện thần hóa lông chim phù, vậy Mạc Vong người này, Giang gia vô luận như thế nào đều phải tranh chấp, bởi vì một người này có thể cho Giang gia ở không bằng tương lai vô hạn mạnh mẽ!

Chính là Giang gia vị này Thiên Tông,

Cũng không thể không gấp, thập phần coi trọng việc này, mới sẽ đích thân tiến lại, chờ Giang Kế Sanh xuất quan, nhìn cái viên này minh phù hay không thật có hiệu quả.

“Lão tổ, nghe nói mấy ngày nay, trong thành khắp nơi cũng đều rối rít cho cái kia Mạc Vong tặng lễ, nếu này minh phù thực sự, cái kia Mạc Vong thật sự có bản lãnh như thế, ta Giang gia nên làm sao đi tranh?” Bên cạnh lão bộc hơi có lo âu, mở miệng nói ra.

“Cái này cũng là ta phiền nhất vấn đề!” Ông tổ nhà họ Giang càng lộ vẻ buồn bực, cùng thế lực khắp nơi tranh chấp, hắn Giang gia cũng không có cái gì tốt hơn vốn liếng cùng điều kiện.

Mạc Vong dạng này người, có bản lãnh bực này, tranh không tranh đến còn là tiếp theo, chủ yếu vẫn là hắn này phần bản lãnh không thể rơi vào cùng mình thế lực đối nghịch bên trên.

Điều này cũng mang ý nghĩa, người này không thể bị các tộc dùng chung, nhất định phải nghiêng qua một bên, mà hắn ngã về phía một bên nào, phía bên kia thì sẽ nhanh chóng lớn mạnh, ngược lại, một bên khác ở thực lực bị bỏ lại sau khi, phỏng chừng đã tồn không sống được lâu nữa đâu.

Có thể nói, bây giờ Thiên phủ mặc dù coi như bình tĩnh, nhưng cái này Mạc Vong xuất hiện, dĩ nhiên đã ở vô hình trung phá vỡ cân bằng.

Bây giờ sở dĩ còn không có ai đi tranh cái này Mạc Vong, cũng không có ai đi động cái này Mạc Vong, chỉ là đưa một vài thứ, tạo mối quan hệ, nguyên nhân chủ yếu nhất, chính là bởi vì luyện thần hóa lông chim phù còn chưa qua sau cùng chứng thật, một khi kết quả đi ra, không có phương nào lại ngồi được vững, đến lúc đó tất nhiên sẽ gợi ra kịch liệt tranh cướp.

Giang Gia Thiên Tông lo âu, không phải là không có nguyên nhân, một khi Giang gia đứng đầu thành công dung hợp, việc này là tuyệt đối không che giấu được, mà hắn đến nay lại còn không có gì tuyệt đối ổn thỏa phương pháp, khả năng tranh đến cái kia Mạc Vong.

“Đoành!”

Nhưng vào lúc này, nhà đá mở ra, Giang Kế Sanh theo ở trong đi ra.

“Như thế nào?” Giang gia vị này Thiên Tông lập tức tiến lên, trịnh trọng hỏi dò.

“Về lão tổ, cái kia minh phù là thật, đúng là luyện thần hóa lông chim phù!” Giang Kế Sanh cung kính trả lời, còn có vẻ hơi hưng phấn, bởi vì dung hợp bùa này, cũng đại diện hắn sau này trở thành Thiên Tông thời gian, có thể so với cái khác Thiên Tông nhân vật muốn càng mạnh mẽ hơn!

“Mau, chuẩn bị xe, ta muốn tự mình đi tìm Mạc Vong!” Giang Gia Thiên Tông không cách nào bình tĩnh, việc này không cách nào ẩn giấu, hắn chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất, ý đồ trước đem Mạc Vong người này nắm trong tay.

“Lão tổ, người như vậy đi, có thể hay không quá làm người khác chú ý?” Giang gia lão bộc lo lắng, Giang Gia Thiên Tông tự thân tới, không phải tương đương nói cho tất cả mọi người, cái viên này minh phù là thật sao? Bởi như vậy, cái khác còn chưa hành động thế lực há có thể ngồi được vững?

“Trước mắt không quản được nhiều như vậy, vô luận như thế nào, ta cũng phải thử một lần!” Giang Gia Thiên Tông nghiến răng, sau đó hơi suy nghĩ một chút, lại nói: “Đem diều hâu nhi cũng gọi là trên, làm cho nàng cùng đi với ta.”

“Lão tổ, ngài là muốn……” Giang Kế Sanh chấn động.

“Cái này Mạc Vong giá trị, tuyệt đối không phải ngươi nhưng tưởng tượng, lúc cần thiết, diều hâu nhi sẽ giải thích dụng tâm của ta.” Giang Gia Thiên Tông thái độ kiên quyết, không cho phép bất luận người nào phản đối.

“Ai da! Sợ hãi chỉ sợ, diều hâu nhi mắt cao hơn đầu, sẽ có chống cự.” Giang Kế Sanh thở dài, hắn dĩ nhiên biết nhà mình vị lão tổ này muốn làm cái gì, mặc dù không dám phản đối, nhưng cũng không phải vậy xem trọng.

“Cái này Mạc Vong dù cho ở trẻ tuổi bên trong, cũng tìm không ra thứ hai, diều hâu nhi sẽ thoả mãn, không cần nhiều lời!” Giang Gia Thiên Tông không nói thêm lời, vẩy tay áo rời đi nơi đây.

Hồi lâu sau, Giang Gia Thiên Tông mang theo một gã che mặt thiếu nữ trẽ tuổi, tự mình đi tới Tiêu Vũ phù cửa hàng trước khi, nhưng mà mới vừa tới đây, cả người hắn đi ngây ngẩn cả người.

Không phải nói đây là cái kia Mạc Vong phù cửa hàng gì? Giờ này ngày này, có phương nào không đúng người trẻ tuổi này coi trọng không ngớt, làm sao căn này phù cửa hàng còn bị người hủy đi? Là ai có lá gan lớn như vậy?

Hạ Thanh Sơn đến Tiêu Vũ dặn dò, &# 85 tại đây đã bị dỡ xuống trước hiệu chờ, lúc này thấy có người tiến lại, mặc dù không quen biết, nhưng nhìn qua cái kia khí độ liền biết bất phàm, do dự muốn đừng tiến lên.

“Ngươi là cửa hàng này bên trong nhân viên?” Giang Gia Thiên Tông thần học nhạy cảm, một chút liền thấy được Hạ Thanh Sơn, liền nói ngay: “Nơi này chính là Mạc Vong Mạc Tiểu huynh đệ phù cửa hàng? Làm sao đã biến thành như vậy!”

Hạ Thanh Sơn xác định lôi kéo người ta là hướng về phía Mạc lão đại đến, lúc này mới tiến lên phía trước nói: “Ai da, nói rất dài dòng, có điều Mạc lão đại nói rồi, nếu là để van cầu phù người, đều mời trở về đi, phù cửa hàng bị hủy đi, Mạc lão đại đã mất minh phù vị trí, bất kể là ai cầu phù đều tiếp không được rồi!”

Hắn những lời này, tự nhiên cũng là Tiêu Vũ phân phó, dùng hắn linh hoạt tâm tư, nói tới này dao động người nói đến đó là một chút cũng không hàm hồ.

“Cái gì!” Giang Gia Thiên Tông sắc mặt lập tức chính là đại biến, ai cầu phù đều không tiếp? Này chẳng lẽ không phải mang ý nghĩa cái này Mạc Vong không minh phù? Vậy hắn Giang gia còn như thế nào quật khởi?

Huống hồ, mặc dù là để lấy lòng cái kia Mạc Vong, hắn lúc này cũng không thể không tỏ thái độ, lúc này nổi giận đùng đùng, nói: “Người nào lá gan lớn như vậy, Mạc Tiểu anh trước đó vài ngày còn đã đến ta Giang gia làm khách, là ai gan dạ hủy đi tiệm của hắn?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 26: Lên Tiếng Phê Phán Phù Đạo Minh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Gia Thiên Tông phẫn nộ nửa thật nửa giả, Mạc Vong phù cửa hàng lại bị người hủy đi, này còn có? Nếu như nói Mạc Vong đánh trả gặp tất cả cầu phù người, vậy hắn còn thế nào lôi kéo?

Ở phía sau hắn, một gã thiếu nữ mặc áo tím dùng lụa tím che lại mặt, nhưng lúc này một đôi mắt đẹp bên trong lại là lộ ra vài phần nghi hoặc.

Cái này Mạc Vong đến tột cùng là người thế nào? Có thể kinh động nàng trong tộc lão tổ tự mình đã đến, nhưng lại như thế nổi giận?

Sinh ở thế gia, nàng từ nhỏ đã biết rất nhiều chuyện, cũng biết nhà mình lão tổ dẫn nàng đã đến dụng ý, đối với cái này nàng không cách nào chống cự, nhưng dưới đáy lòng, nàng lại là bài xích.

Bây giờ không thấy cái kia Mạc Vong, trong lòng của nàng càng thở phào nhẹ nhõm, với người này cảm nhận được vài phần nghi hoặc, phù cửa hàng bị hủy đi, đối phương hoàn toàn không có thừa cơ hội này hướng về Giang gia cầu viện, mà là khiến người ta ở chỗ này chờ, giống như là cố ý để nói những câu nói kia giống nhau, coi là thật kỳ quái.

“Ai da! Cũng cái kia Phù Đạo Minh, bọn họ gia đại nghiệp đại, chúng ta căn này nho nhỏ phù cửa hàng, gì trêu tới!” Hạ Thanh Sơn cũng là thập phần khả năng diễn, kêu khổ đồng thời, hận không thể khả năng bỏ ra vậy hai giọt nước mắt.

“Phù Đạo Minh?” Giang Gia Thiên Tông cả kinh, đột nhiên nghĩ tới, lần trước ở Giang gia bên trong, Phù Đạo Minh Dịch Càn liền tựa hồ ẩn có nhằm vào Mạc Vong ý tứ, chẳng lẽ Phù Đạo Minh cùng Mạc Vong có cừu oán?

Nhưng cho dù là cái này, cái này Mạc Vong vẫn phải là tranh, Phù Đạo Minh làm chính là tất cả mọi người chuyện làm ăn, nhưng cái này Mạc Vong, có thay đổi khắp nơi vận mệnh năng lực, Thiên phủ kéo dài nhiều năm cân bằng, sợ hãi đều phải bởi vì hắn mà bị phá vỡ, vào lúc này, nhất định là không thể từ bỏ người này!

Thế nhưng, muốn vì cái này Mạc Vong mà cùng Phù Đạo Minh trở mặt, hiển nhiên cũng là không sáng suốt hành vi, Phù Đạo Minh thực lực còn tại đó, thật không nể mặt mũi, có thể liền cơ hội vùng lên đều không có muốn bị tiêu diệt!

Giang Gia Thiên Tông vô cùng khó xử, không biết như thế nào cho phải, nhất thời cũng không biết như thế nào quyết định, chỉ có thể nên rời đi trước, trở lại Giang gia.

Giang gia không có động tác, nhưng mà, cái khác các thế lực lớn lại đều ngồi không yên, Giang Gia Thiên Tông tự mình đến cửa, bái phỏng Mạc Vong, rất rõ ràng, cái viên này luyện thần hóa lông chim phù là thật!

Khắp nơi thông qua bất đồng con đường, đều xác nhận điểm này, đến tận đây không ai có thể bình tĩnh, dồn dập phái người tới trước, muốn gặp Tiêu Vũ, muốn ở cướp lấy ở những người khác trước khi đem người này chiếm được.

Nhưng mà, vô luận đến chính là ai, bối cảnh lớn bao nhiêu, Tiêu Vũ đều chỉ dặn dò cho Hạ Thanh Sơn một câu nói: “Phù cửa hàng đã hủy, không có minh phù vị trí, chư vị đều mời trở về đi!”

Dù cho khắp nơi mới nói nguyện ý cho Tiêu Vũ cung cấp minh phù địa phương, cũng nguyện ý giúp hắn trùng kiến phù cửa hàng, nhưng mà Tiêu Vũ thì nhận đúng một câu nói này.

Bọn hắn cũng đều đã nhìn ra,

Cái này Mạc Vong rõ ràng là không chịu dễ dàng bỏ qua cho hủy đi cửa hàng người, nhưng bọn họ dù cho hung hăng đến đâu, cũng không người nào dám cùng Phù Đạo Minh chơi liều a, này cổ tộc cùng tông môn nhất thời nhức đầu, cùng Giang Gia Thiên Tông giống nhau không biết như thế nào cho phải.

Nhưng mà, có người kiêng kỵ Phù Đạo Minh, lại cũng có người không kiêng kỵ, tỷ như Tinh Thần Các, vừa tỷ như Tam Đạo Minh mặt khác hai minh.

“Phù Đạo Minh có phải là hơi quá rồi? Thì bởi vì người ta không có gia nhập đắt minh, hay dùng loại thủ đoạn này nhằm vào? Không khỏi cũng quá vô liêm sỉ đi!”

“Không sai, nếu là các thế lực lớn đều là như thế, Thiên phủ còn như thế nào duy trì bình tĩnh?”

“Đây là Phù Đạo Minh gì? Khà khà, cưỡng cầu người khác gia nhập, nếu không gia nhập thì lấy cỡ này thủ đoạn đối xử, quả thật là có khí phách a!”

Tinh Thần Các, Dược Đạo Minh, khí đạo minh trước sau mở miệng, làm Tiêu Vũ trò chuyện, đứng ở hắn bên này.

Tinh Thần Các tính chất, cùng Tam Đạo Minh gần như, cũng là rải rác trên thế gian các nơi, là một thập phần lực lượng kinh khủng, còn Dược Đạo Minh cùng khí đạo minh, mặc dù không đánh Phù đạo, nhưng như vậy một phù sư, giống nhau có thể cho hai người bọn họ minh tông sư cùng Thiên Tông cấp bậc nhân vật trở nên mạnh mẽ.

Vốn so với Phù Đạo Minh, bọn họ muốn tranh một phù sư ở vào thế yếu, nhưng Phù Đạo Minh không biết quý trọng, đối xử như thế, bọn họ tự nhiên là vui đứng ra tranh một chuyến, ngược lại dù cho không thể tranh đến, cũng không tồn tại tổn thất gì.

Có này ba cái thế lực lớn đi đầu, lập tức, tứ đại tông, cùng với các tộc người cũng trước sau lên tiếng, mặc dù không đến mức có thực chất hành động, nhưng là dồn dập lên tiếng phê phán Phù Đạo Minh.

Phù Đạo Minh tuy mạnh, nhưng là không chịu nổi bị như vậy giàu thế lực cùng lên tiếng phê phán.

“Xảy ra chuyện gì?”

Phù Đạo Minh bên trong, Vũ Tứ Hải sắc mặt tái xanh, bây giờ minh bên trong hết thảy Thiên Tông trở lên nhân vật, sắc mặt khó coi đến không thể lại khó coi.

“Ta không phải đã nói rồi sao? Cái kia Mạc Vong đối với ta Phù đạo minh thập phần quan trọng, vô luận như thế nào, nhất định phải thu vào minh bên trong!” Sắc mặt hắn âm trầm như sương, chuyển hướng Dịch Càn, nói: “Ta nhớ được việc này là ngươi chủ động yêu cầu đảm nhận? Này liền là của ngươi mời mọc người thủ đoạn? Đem tiệm của người ta đều hủy đi? Ngươi cũng biết này lại đưa tới ra sao hậu quả?”

Dịch Càn lúc này sớm là sắc mặt trắng bệch, hắn thậm chí đều không biết chuyện này, còn là đợi cho sự tình phát sinh, khắp nơi đều phát hiện sau khi, mới biết được Mạc Vong phù cửa hàng lại bị hủy đi!

Hắn nhớ tới Điền Thuật, trong lòng không khỏi mắng to, bây giờ Mạc Vong là có thể tùy tiện đắc tội gì? Tên ngu ngốc kia, lại còn gan dạ hủy đi người cửa hàng, hiện nay gây nên khắp nơi lên tiếng phê phán, mặc dù là Phù Đạo Minh, cũng không chịu nổi loại áp lực này!

Mặc dù việc này không phải hắn ý tứ, nhưng cuối cùng, cũng cùng hắn không tránh khỏi có quan hệ, hiện nay diễn biến đến bộ này cục diện, địa vị của hắn sợ là khó có thể bảo vệ!

“Ha ha, dễ đại sư, ta nhớ được trước đó không lâu, ngươi phái người đến cái kia Mạc Vong phù cửa hàng, chuyện này, sẽ không phải là ngươi phái người làm a?” Cố Tu từ trước đến giờ cùng Dịch Càn thì không thích hợp, lúc này ở bên cạnh cười ha hả mở miệng, lại là không khác chọc vào Dịch Càn một đao.

“Hả? Phải không? Ngươi đúng là thật can đảm, bản tọa chỉ tên muốn phù sư, ngươi cũng dám đối đãi như vậy!” Vũ Tứ Hải trong mắt nhất thời lộ ra một đạo hàn quang. &# 85

Hắn nhưng là thấy tận mắt cái kia Mạc Vong Phù đạo thực lực, đơn độc đối với Phù đạo giải thích, đều còn muốn trên hắn rất ra!

Lui một bước tới nói, dù cho cái kia Mạc Vong không có khắc đến luyện thần hóa lông chim phù bản lĩnh, chỉ bằng cái kia một tay lập tức thành phù, cùng với cái kia kinh người Phù đạo lĩnh ngộ, đối với Phù Đạo Minh tới nói đều là tài sản to lớn, hiện nay lại thì bởi vì một người quyết sách, lấy được mức độ này!

“Đại trưởng lão, việc này không có quan hệ gì với ta a, là ta phái đi ra giao thiệp người tự chủ trương, ta dùng tính mạng đảm bảo, hủy đi cửa hàng quyết không phải ta ý tứ!” Dịch Càn cảm nhận được Vũ Tứ Hải trong mắt sát ý, nhất thời cả người mồ hôi lạnh không dứt.

“Tự chủ trương? Là ai? Đem hắn gọi đến!” Vũ Tứ Hải cười lạnh, âm thầm hối hận, sớm biết như vậy, lúc trước cũng đã tự mình giải quyết chuyện này, không ngờ rằng lại phát triển tới mức độ này.

Không lâu, Điền Thuật bị kêu đến, nhìn thấy nhiều như vậy Thiên Tông nhân vật, cùng với vị kia sống không biết bao lâu đại trưởng lão càng cũng ở tại chỗ, sắc mặt của hắn hơi trắng bệch, bái nói: “Thấy qua đại trưởng lão!”

“Liền là của ngươi hủy đi Mạc Vong cửa hàng?” Vũ Tứ Hải híp mắt lại, ở đây cái khác Thiên Tông nhân vật, cũng dồn dập lộ ra ánh mắt bất thiện.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 27: Thực Thà

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cảm nhận được này minh bên trong đại nhân vật cái kia ánh mắt lạnh như băng, Điền Thuật cả người một trận phát tiêu mất, nhắm mắt nói: “Đúng vậy! Có điều là vì cái kia Mạc Vong thái quá xương cuồng, tầm thường một nhị phẩm phù sư, dám không đem Phù Đạo Minh để vào trong mắt, hủy đi tiệm của hắn, cũng chỉ là hơi thêm kỷ luật!”

Trong lòng hắn một trận sợ hãi, ai có thể nghĩ tới, cái kia Mạc Vong một nho nhỏ nhị phẩm phù sư, có thể dẫn ra động tĩnh lớn như vậy, làm cho khắp nơi vì hắn cùng lên tiếng phê phán Phù Đạo Minh.

Nếu là sớm biết kết quả này, chính là đánh chết hắn, hắn cũng không có lá gan đó, hắn thân phận này, còn căn bản không biết là cái kia Mạc Vong đã bị khắp nơi coi trọng sự tình, còn đem này xem là cái có chút tiềm lực nhị phẩm phù sư.

“Hả? Nói như vậy, ngươi đúng là để phù minh lập uy?” Vũ Tứ Hải cười lạnh, minh bên trong lại có loại này người ngu xuẩn, gan dạ vào lúc này đi trêu chọc Mạc Vong.

“Không dám! Ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta Phù Đạo Minh uy nghiêm không thể hoài nghi, tên tiểu bối kia có điều một nhị phẩm phù sư, cho dù có vài tiềm lực, lại há có thể cùng ta Phù Đạo Minh đối nghịch? Ngày đó ta tiến đến tướng tìm, mời hắn gia nhập Phù Đạo Minh, thật sự là hắn ngôn ngữ thái quá bá đạo, ta mới giận mà ra tay!”

Điền Thuật kiên trì, cắn răng nói: “Hơn nữa, tên tiểu bối này trước kia thì đã đắc tội qua ta Phù Đạo Minh, hắn đã đánh cắp minh bên trong mỏ màu mỡ đến ngàn vạn cân nguyên thạch, thật sự là đối với ta Phù Đạo Minh cực lớn bất kính, huống hồ hắn tiềm lực cao đến đâu, chỉ cần đang ở Phù đạo, liền ứng phó bằng vào ta Phù Đạo Minh làm đầu, làm ra dạng này sau đó, lại vẫn như thế hung hăng ngang ngược, không đem ta Phù Đạo Minh để vào trong mắt, bởi vậy ta mới phát giác được vô cùng tất yếu dạy dỗ một chút hắn!”

Việc đã đến nước này, Điền Thuật biết việc này từ chối không dứt, chỉ đành hướng về những người này nói rõ chính mình làm như vậy nguyên nhân, như vậy có lẽ còn có một tia đường sống, có thể làm cho nơi này nhiều Thiên Tông không đến mức thái quá phẫn nộ.

“Chậm đã!” Vũ Tứ Hải nhíu mày, nói: “Mạc Vong đã đánh cắp mỏ ngàn vạn cân nguyên thạch? Đây là chuyện khi nào?”

“Ngay ở ước chừng nửa tháng trước khi.” Điền Thuật vui vẻ, cảm giác được sự tình tựa hồ có điều khả năng chuyển biến tốt.

Dùng Phù Đạo Minh ngày thường bá đạo, những người này biết Mạc Vong đã đánh cắp minh bên trong ngàn vạn cân nguyên thạch sau, nói không chừng thì sẽ giải thích hắn làm sự tình.

“Vậy thì kì quái.” Vũ Tứ Hải ánh mắt cố ý không kẽ hở quét về phía bên cạnh Dịch Càn, nói: “Cái kia Mạc Vong là thế nào đi đến minh bên trong mỏ? Vừa nơi nào đến bản lĩnh, đánh cắp ngàn vạn cân nguyên thạch? Dịch Càn, mỏ vẫn là ngươi đang phụ trách, vì sao việc này ta nhưng không có từng nghe ngươi nói? Ngươi nhưng có biết?”

Bên cạnh, Dịch Càn sắc mặt sớm là hoàn toàn trắng bệch, thầm mắng Điền Thuật tên ngu ngốc này.

Nói ra Mạc Vong trộm quặng việc, không phải tương đương với chính mình triệu ra là hắn đem Mạc Vong ép rời Phù Đạo Minh? Dùng Mạc Vong bây giờ đã bị coi trọng, dù cho hắn là minh bên trong Thiên Tông, làm ra loại chuyện này,

Chỉ sợ cũng không có kết quả gì tốt.

“Việc đã đến nước này, ngươi còn không dự định nói rõ?” Vũ Tứ Hải sắc mặt đột nhiên lạnh như băng, nói: “Ta nể tình ngươi là của ta minh bên trong một giới Thiên Tông, lúc trước chính ngươi yêu cầu phụ trách kéo Mạc Vong vào minh thời gian, ta liền đã đã cho ngươi cơ hội, vốn nghĩ đến ngươi sẽ biết được, chủ động đi cùng Mạc Vong nhận sai, thế nhưng ngươi đây? Ngươi cũng làm cái gì!”

“Đại trưởng lão, Dịch Càn biết sai!” Dịch Càn sợ đến một chút thì rầm quỳ xuống, mặt trắng như tờ giấy.

Dù cho hắn là minh bên trong Thiên Tông, nhưng vị này đại trưởng lão một khi nổi giận, hậu quả cực kỳ khủng bố, chính là hắn cũng không đủ thừa nhận.

“Mạc Vong là ta ép cách Phù Đạo Minh, lúc trước là ta sắp xếp hắn đến mỏ lấy quặng, ta vốn cho là hắn chỉ là một phổ thông nhị phẩm phù sư, cũng không nghĩ tới hắn có tiềm lực như thế, tạo thành cục diện hôm nay, là ta chi tội, cầu đại trưởng lão xem ở ta làm minh bên trong nhiều năm ra sức, bỏ qua cho ta lần này!”

Dịch Càn lúc này đã là không dám có bất kỳ tâm lý cầu may, nhất ngũ nhất thập đem Tiêu Vũ lúc trước như thế nào tìm tới, thì lại làm sao bị hắn làm đi lấy quặng sự tình như thực chất nói ra.

Hắn không cầu cái khác, chỉ cầu chủ động nói ra này, có thể làm cho Vũ Tứ Hải đối với hắn trừng phạt nhẹ một chút.

“Càng có chuyện như vậy, Dịch Càn, ngươi thân là minh bên trong Thiên Tông, trông coi mỏ, càng làm ra loại chuyện này, ngươi cũng biết đây là cái gì hậu quả!”

“Thì bởi vì ngươi, minh bên trong tổn thất một tiềm lực vô hạn phù sư!”

“Nhìn dáng dấp, mỏ giao cho ngươi tới quản lý, thật sự là một quyết định sai lầm!”

Cái khác Thiên Tông dồn dập tức giận, ngoại trừ số ít bao nhiêu người ở ngoài, bọn họ cơ hồ đều không người nào biết việc này.

Như vậy một phù sư, vốn là trùng Phù Đạo Minh mà đến, chủ động muốn gia nhập Phù Đạo Minh, kết quả nhưng là bị Dịch Càn dùng loại này bẩn thỉu thủ đoạn bức cho đi rồi, làm cho Phù Đạo Minh bây giờ không chỉ tổn thất như vậy một phù sư, nhưng lại rơi vào bị khắp nơi lên tiếng phê phán cục diện.

Ở đây những nhân vật này, không ai không vì thế cảm thấy phẫn nộ!

“Ai da, cái kia Mạc Vong vốn là một chỗ minh minh chủ hướng về ta giới thiệu, dẫn hắn vào Phù Đạo Minh, nhưng khi đó hắn tìm khi đến, Dịch Càn đại sư thừa dịp ta vắng mặt, đem người mang đi, ngay cả ta cũng không biết bị mang đi nơi nào, hiện nay mới biết càng đã xảy ra chuyện như vậy!”

Một bên, Cố Tu thở dài mở miệng, trong lòng lại là cười trên sự đau khổ của người khác.

Trên thực tế, trước này tháng ngày làm Tiêu Vũ Mạc Vong tên ở trong Thiên phủ truyền ra, hắn liền đã biết cái kia Mạc Vong chính là La Sơn hướng về hắn giới thiệu phù sư.

Chỉ có điều, hắn vẫn không có nói rõ việc này, vì chính là chờ đợi ngày này, bởi vì hắn biết Mạc Vong đã đi vào Phù Đạo Minh, nhất định là Dịch Càn làm chuyện tốt đẹp gì, không có gì bất ngờ xảy ra, dựa vào chuyện này, là hắn có thể đưa hắn cái này nhiều năm đối thủ cạnh tranh cho đẩy đổ.

Chỉ bất quá hắn cũng không biết sự tình, Dịch Càn lại đem cái kia Mạc Vong làm đi lấy quặng, nhưng lại bị đánh cắp ngàn vạn cân nguyên thạch, nhìn dáng dấp, Mạc Vong bản lĩnh so với hắn trong tưởng tượng còn lớn hơn.

Chịu đựng mọi người chỉ, Mạc Vong sớm là mặt xám như tro tàn, ai có thể ngờ tới, chỉ là nhằm vào một nho nhỏ nhị phẩm phù sư, càng sẽ làm hắn cái này Phù Đạo Minh bên trong nắm quyền to Thiên Tông nhân vật gặp phải mức độ này!

“Việc này bởi vì ngươi mà lên, bây giờ nháo đến bộ này cục diện, ta không can thiệp tới ngươi dùng biện pháp gì, chính là Mạc Vong muốn lấy tính mạng của ngươi, ngươi cũng nhất định phải đem việc này cho ta bình ổn!” Vũ Tứ Hải nói xong câu nói sau cùng, lập tức xoay người rời đi, không nói thêm.

Người khác, đối với Dịch Càn cũng là lộ ra các loại hoặc là giễu cợt, hoặc là thần sắc khinh thường, trước sau rời đi.

“Vâng! Ta nhất định đem việc này xử lý thích đáng!” Dịch Càn một thân mồ hôi, đối với Vũ Tứ Hải nói, hắn không dám có chút vi phạm.

Vị Đại trưởng lão này thái quá khủng bố, mặc dù là mở miệng muốn tính mạng hắn, hắn cũng không dám có chút hàm hồ, nếu không lại có tăng thêm sự kinh khủng kết cục.

Mọi người tản đi, Điền Thuật cũng theo sợ hãi bên trong phục hồi tinh thần lại, tiến lên đối với Dịch Càn nói: “Đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ? Thật muốn đi cho tên tiểu bối kia bồi tội gì?”

“Ngươi còn có mặt mũi nói?” Nhìn thấy cái này Điền Thuật, Dịch Càn thì giận không chỗ phát tiết, nếu không có thằng ngu này đem tiệm của người ta hủy đi, khiến sự tình trở nên gay gắt, thì đâu đến nỗi sẽ diễn biến cho tới hôm nay tình trạng này?

“Đi theo ta, nữa tìm Mạc Vong, nếu là việc này không giải quyết được, không chỉ ta, ngươi thằng ngu này cũng không sống nổi!” Dịch Càn hận không thể tại chỗ liền đem Điền Thuật chém mất, nhưng nghĩ tới muốn động viên Mạc Vong, Điền Thuật còn có nhất định giá trị, cuối cùng nhịn được trong lòng lửa.

Hai người không dám có chút lưu lại, từ Phù Đạo Minh rời đi, thẳng đến Tiêu Vũ phù cửa hàng mà đi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Mấy ngày nay sự tình nhiều lắm, hết bận đã rất muộn, nhưng vẫn phải là chương mới, vừa là suốt đêm gõ chữ, đến nửa đêm tài năng chương mới, cùng này buổi tối chờ chương mới không đợi được các bằng hữu ở đây nói một tiếng xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 28: Đến Cửa Bồi Tội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chạy tới Tiêu Vũ phù cửa hàng, thấy này một chỗ phế tích, Dịch Càn sắc mặt nói không nên lời khó coi.

Cứ như vậy một gian nho nhỏ cửa hàng, hủy đi sau khi, lại là cho hắn rước lấy phiền toái lớn, nếu không phải là bởi vì này cửa hàng bị hủy đi, hắn lúc trước đối với Tiêu Vũ làm các loại cũng sẽ không bị phát hiện, lại càng không có bây giờ kết cục.

Nghĩ hắn đường đường một Thiên Tông, cao cao tại thượng, ở Phù Đạo Minh bên trong có nắm quyền to, có thể bây giờ lại thỉnh giáo một nho nhỏ 2 Lữ phù sư cúi đầu, kết cục là bực nào thê thảm?

Phù cửa hàng chỉ còn một vùng phế tích, Dịch Càn lúc này muốn động viên Tiêu Vũ, lại là có chút không chỗ bắt tay cảm giác.

“Vị này tiểu huynh, xin hỏi Mạc Vong nhưng tại?” Hắn nhìn thấy đợi ở phế cửa hàng trước khi Hạ Thanh Sơn, mặc dù mọi cách không tình nguyện, lại cũng chỉ có thể bày ra khuôn mặt tươi cười tiến lên hỏi dò.

“Ta Mạc lão đại nói rồi, cầu phù người giống nhau mời về, phù cửa hàng đã hủy, bây giờ đã mất minh phù vị trí!” Hạ Thanh Sơn đối với Tiêu Vũ giao cho sự tình thông suốt đến thập phần triệt để, dù cho một câu nói này hắn đã không biết là theo người nói bao nhiêu lần, vẫn là không hề có một chút nào không nhịn được ý tứ.

“Nấc……”

Dịch Càn mặt trực tiếp biến thành trư can sắc, chó má không có minh phù vị trí, cái này Mạc Vong vốn là ở bắt lại việc này làm văn, muốn cho hắn mất mặt!

Hắn nhìn thấy một bên Điền Thuật, trong lòng vừa là không khỏi bốc hỏa, nói tới nói lui đều là thằng ngu này tạo thành, nếu không gì lại có hắn hôm nay như thế khó chịu hoàn cảnh?

“Ta là Phù Đạo Minh Thiên Tông Dịch Càn, thỉnh cầu vị tiểu huynh đệ này thông báo một tiếng Mạc Vong, liền nói không vì minh phù, này tới là có việc muốn nhờ!” Dịch Càn chỉ có thể bóp mũi lại, việc đã đến nước này, dù cho hắn là Thiên Tông nhân vật, cũng không thể không hướng về Tiêu Vũ cúi đầu.

“Ngươi là Phù Đạo Minh người?” Hạ Thanh Sơn chấn động, lúc này mới nhìn thấy lúc trước đem cửa hàng dỡ xuống Điền Thuật thì đứng ở phía sau.

Hắn một chút thì tinh thần tỉnh táo, Tiêu Vũ nhưng đã nói với hắn, không bao lâu nữa Phù Đạo Minh sẽ tới người, đến lúc đó đừng nói trả lại hắn một gian phù cửa hàng, chính là 100 gian cũng không là vấn đề!

Mặc dù đáy lòng của hắn có chút hoài nghi, Phù Đạo Minh thực biết trả lại hắn phù cửa hàng? Đối phương là ai? Khống chế toàn bộ Phù đạo lĩnh vực, hủy đi hắn như vậy một gian nho nhỏ phù cửa hàng, còn cần đến còn?

Có điều hoài nghi thì hoài nghi, Hạ Thanh Sơn còn là chiếu Tiêu Vũ theo như lời đợi ở chỗ này, chờ đợi Phù Đạo Minh người đến, lúc này thấy Phù Đạo Minh lại thật có người tới, hơn nữa đến còn là Thiên Tông cấp bậc nhân vật, trong lòng nhất thời đối với Tiêu Vũ nói lại không hoài nghi.

“Ta Mạc lão đại nói rồi, hắn bề bộn nhiều việc, nếu như là có chuyện muốn tìm hắn nói, hắn không có thời gian, hai vị mời mọc đi về trước đi, chờ ta Mạc lão đại có rảnh rỗi các ngươi trở lại.

” Hạ Thanh Sơn sớm tìm được Tiêu Vũ dặn dò, vào lúc này nên nói cái gì hắn là vô cùng rõ ràng.

Những người này đầu tiên là để Tiêu Vũ tiến đến lấy quặng, ép cho hắn rời đi Phù Đạo Minh, sau vừa hủy đi Tiêu Vũ cửa hàng, bây giờ tới cửa đã nghĩ bồi tội sự tình? Tiêu Vũ không phải là dễ bắt nạt như vậy người, này đây phân phó Hạ Thanh Sơn, mặc dù là Phù Đạo Minh người đến, cũng không phải muốn gặp là gặp.

Lúc trước Dịch Càn tính kế hắn, cùng với hủy đi cửa hàng thời điểm, muốn thế nào thì được thế đó, hiện nay muốn đã sửa xong, mới tướng tới cửa bái phỏng? Xin lỗi, không có đơn giản như vậy!

“Vị này tiểu huynh, chúng ta thật sự có chuyện rất trọng yếu muốn gặp Mạc Vong, thì xin ngươi thông báo một chút!” Dịch Càn trong lòng là vạn phần uất ức, nghĩ hắn đường đường Phù Đạo Minh Thiên Tông, lại muốn như vậy ăn nói khép nép cùng một cái như vậy trong mắt hắn giun dế nói chuyện, một mực hắn còn không dám có nửa điểm tính khí.

“Cái này…… được rồi, ta đi thử xem!” Hạ Thanh Sơn trong lòng mừng thầm, Phù Đạo Minh Thiên Tông thì thế nào? Chỉ cần hắn đi theo Mạc lão đại bên cạnh, chính là Thiên Tông nhân vật, cũng phải khách khách khí khí với hắn!

Nói xong câu đó sau, hắn tiến vào hậu viện, một lát sau trở về, sắc mặt lại là có chút khó khăn, nói: “Mạc lão đại nói, Dịch Càn là ai? Hắn đều không phải là người người đều gặp.”

Dịch Càn sắc mặt cứng đờ, hắn tốt xấu là Phù Đạo Minh Thiên Tông, hơn nữa có nắm thực quyền, đặt ở Thiên phủ, tên của hắn cũng ít có người không biết là, hiện nay cái này Mạc Vong lại hỏi

Dịch Càn là ai? Đây không phải rõ ràng cố ý rơi hắn mặt mũi gì? Nhưng lại xiêm làm ra một bộ hắn Dịch Càn không có tư cách nhìn thấy Mạc Vong tư thế!

“Ngươi nói cho Mạc Vong, trước một trận hắn đến Phù Đạo Minh lúc, từng gặp ta.” Mặc dù biết Tiêu Vũ là cố ý ở buồn nôn hắn, nhưng Dịch Càn dĩ nhiên là không dám lại có nửa điểm tính khí, chỉ có thể là nhận.

“Hả, ta đây nữa hỏi một chút.” Hạ Thanh Sơn đáp một tiếng, vừa tiến vào hậu viện sau khi, một lát sau trở về, nói: “Mạc lão đại nói, là ngươi a, ngươi tới làm gì?”

Tiểu tử ngu ngốc kia, chuyển nói cũng không biết uyển chuyển một vài, nhất định phải nói thẳng như vậy, Dịch Càn mặc dù uất ức không ngớt, nhưng cũng chỉ có thể một nhẫn lại nhẫn, ráng chống đỡ khuôn mặt tươi cười, nói: “Xin ngươi nhắn dùm Mạc Vong, liền nói ta trước đây có bao nhiêu xúc phạm, là cố ý đến đến cửa bồi tội.”

“Như vậy đi? Được rồi, cái kia ngươi theo ta vào đi!” Hạ Thanh Sơn nghĩ nghĩ, sau đó được tuyển đi tới hậu viện.

Dịch Càn sửng sốt, không ngờ rằng vậy thì khả năng gặp Tiêu Vũ, lúc này cho Điền Thuật nháy mắt, hai người đi theo Hạ Thanh Sơn phía sau tiến vào hậu viện.

Vừa vào hậu viện, chỉ thấy Tiêu Vũ bình chân như vại, đang ngồi xếp bằng dưới đất, ở nơi đó tu luyện, nhìn thấy Tiêu Vũ, Dịch Càn dù có mọi cách không cam lòng, cũng chỉ có thể miễn cưỡng lộ ra một khuôn mặt tươi cười, tiến lên phía trước nói: “Mạc lão đệ, hồi lâu không thấy, gần đây mạnh khỏe?”

Tiêu Vũ mở hai mắt ra, có chút ngoạn vị thấy Dịch Càn, nói: “Tốt và không tốt, buổi chiều đại sư có phải nhìn không tới gì? Ta bây giờ liền chỗ ở đều bị hủy đi, dễ đại sư ngươi nói ta tốt hay là không tốt?”

Dịch Càn nụ cười nhất thời đọng lại, hắn này vừa hỏi vốn chỉ vì giảm bớt không khí ngột ngạt, thuận miệng nói, gì muốn Tiêu Vũ một câu nói này nhét trở về, khiến cho hắn hoàn toàn không biết như thế nào tiếp tục nói tiếp.

“Dễ đại sư hôm nay tiến lại, không biết là có chuyện gì? Hẳn là xem ta hậu viện này còn ở, cũng muốn giúp ta hủy đi?” Tiêu Vũ mỉm cười thấy Dịch Càn.

Vốn dùng tính cách của hắn, tuyệt đối sẽ không như vậy cố ý làm khó dễ người khác, nhưng hắn người này xưa nay đã như vậy, người mời hắn một thước, hắn kính người một trượng, nhưng nếu có người bắt nạt đến trên đầu hắn, hắn cũng không loại kia quay đầu lại cười một cái coi như không có chuyện gì người. ＵU đọc sách www. ｕ ｕ kan ｓ hu. c &# 111; &# 109; &# 32;

“Súc sanh, còn không qua đây!” Dịch Càn trong lòng ức đến khó chịu, chỉ có thể phát tiết ở phía sau Điền Thuật trên người.

Điền Thuật nghiến răng tiến lên, làm sao cũng không ngờ được, mấy ngày trước đây hắn còn có thể cao cao tại thượng răn dạy Tiêu Vũ, hiện nay ở Tiêu Vũ trước mặt, cũng đã không dám có nửa điểm tính khí.

“Quỳ xuống cho ta, hướng về Mạc lão đệ bồi tội!” Dịch Càn quát mắng một tiếng, còn cảm thấy lửa giận trong lòng không phát tiết ra ngoài, ác liệt hướng về Điền Thuật trên người đạp một cước.

Điền Thuật bị đau, quỳ đến ở Tiêu Vũ trước người, sắc mặt đỏ bừng lên, lại là không dám nói câu nào.

“Mạc lão đệ, ngày đó hủy đi ngươi phù cửa hàng, tất cả đều là của hắn chính mình tự tiện chủ trương, ta hôm nay chính là dẫn hắn đã đến, cho ngươi bồi tội, vô luận ngươi đối với hắn xử trí như thế nào, ta đều tuyệt đối không có nửa chữ không!” Dịch Càn cũng là không đếm xỉa đến, chỉ cần có thể trấn an được Tiêu Vũ, bây giờ đã không có gì lại có thể so đo.

Nghe Dịch Càn nói, Tiêu Vũ lại là cười lạnh không nói.

Cái này Dịch Càn đến cái này phân thượng, còn muốn đem mình đẩy không còn một mống, lúc trước đưa hắn làm đi lấy quặng, ở Giang gia nhằm vào, đối với này không nhắc tới một lời, đẩy ra cái này Điền Thuật đã muốn làm chuyện này không có phát sinh?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 29: Bàn Điều Kiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mạc Vong, nói thẳng a, đến tột cùng muốn điều kiện gì, ngươi mới bằng lòng buông tha chúng ta?” Dịch Càn nhìn thấy Tiêu Vũ cười không nói, cũng là bất đắc dĩ.

Vốn tưởng rằng cái này Mạc Vong trẻ tuổi như vậy, có thể lừa gạt một chút, có thể bây giờ nhìn lại, cái này Mạc Vong lòng dạ không một chút nào so với Thiên phủ này lão già không đều, điều này cũng làm cho hắn hiểu được không có một chút thực chất biểu thị, sợ là khó giải quyết chuyện này.

“Ngươi sớm nói như vậy, không phải kết liễu?” Tiêu Vũ giễu cợt, trên thực tế hắn còn thật không có quá lớn tâm tư đối với hai người này báo thù, nói cho cùng đối với hắn mà nói hai người này cũng chỉ là tiểu nhân vật, còn không đáng hắn ghi hận.

Có điều, hai người này trước đây đối với hắn như vậy bắt nạt, muốn nói không trả giá một chút đã nghĩ bình ổn việc này, vậy cũng là không thể nào.

“Có điều kiện gì, ngươi chỉ để ý mở ra, chỉ cần ngươi đồng ý không truy cứu nữa hủy đi cửa hàng việc, cùng với gia nhập ta Phù Đạo Minh.” Dịch Càn cũng thu hồi khuôn mặt tươi cười, bởi vì hắn biết, dù cho cười làm lành bồi mặt đều tê liệt, đối với cái này Mạc Vong cũng vô dụng.

Người này mặc dù tuổi trẻ, lại là một chút cũng không dễ lừa, nếu không lúc trước bị hắn sắp xếp đi tìm mỏ, sớm không cách nào từ nơi nào bình yên rời đi, còn đánh cắp ngàn vạn cân nguyên thạch.

“Dễ bàn.” Tiêu Vũ cũng sẽ không đi vòng, nói: “Dễ đại sư, ngươi ở đây Phù Đạo Minh làm Thiên Tông đã nhiều năm rồi đi? Ngoài ra ngươi nắm giữ mỏ, những năm gần đây, có phải là từ đó vơ vét không ít chỗ tốt?”

“Ngươi không cần hỏi nhiều, chỉ để ý nói điều kiện.” Dịch Càn trong lòng cảm giác nặng nề, vừa nghe Tiêu Vũ lời này, liền để hắn có một loại cảm giác xấu.

“Ha ha, điều kiện của ta mà, cũng không cao, ta muốn 100 viên hiếm hoi phù thạch, cộng thêm 1 vạn viên tam phẩm phù thạch, còn muốn tứ phẩm binh khí một cái, phẩm chất không được thấp hơn trung phẩm.” Tiêu Vũ đã sớm suy nghĩ xong, mấy thứ này giá trị, mặc dù không hẳn so với khắp nơi đưa gì đó giá trị cao, nhưng đối với hắn mà nói lại có tác dụng lớn.

Thiên phủ khắp nơi mặc dù cho hắn tặng không ít thứ, nhưng những thứ đó phần lớn đều chỉ dùng tinh thạch có thể mua được, dù sao ở không xác định có thể không lôi kéo đến trước hắn, ai cũng sẽ không thật cho hắn đưa ít ỏi vật trân quý.

Mà Tiêu Vũ lúc này muốn mấy thứ này, 100 viên hiếm hoi phù thạch, có thể cho hắn khắc họa đến 100 viên tam phẩm phù thạch, còn 1 vạn viên tam phẩm phù thạch, trước mắt hắn còn không cách nào sử dụng, nhưng chỉ cần đột phá đến cảnh giới tông sư, này 1 vạn viên phù thạch liền có thể cần dùng đến, hơn nữa giá trị cũng thấp không đến gì Kỵ Sĩ Không Đầu.

Tứ phẩm binh khí, cái kia dĩ nhiên là cấp bậc tông sư người sử dụng, mặc dù hắn luôn luôn không quá ỷ lại binh khí, nhưng bây giờ khuyết thiếu thủ đoạn tự vệ, một cái tứ phẩm binh khí, có thể làm cho thực lực của hắn có nhất định trình độ tăng lên.

“Ngươi có phải hay không quá mức? Mấy thứ này, ta làm sao có thể cầm ra được?” Dịch Càn nghe đến phía sau, sắc mặt đã sớm chìm xuống dưới.

Dù cho hắn là Phù Đạo Minh Thiên Tông,

Muốn xuất ra mấy thứ này cũng tuyệt đối không dễ, mỗi một dạng đều đủ khiến một cái bình thường Thiên Tông nhân vật phá sản, Tiêu Vũ nhóm ra nhiều như vậy, quả thực là lấy mạng của hắn!

“Nhiều sao? Ta còn muốn một bình trời cáo máu, còn có một khối Hỗn Nguyên thạch.” Tiêu Vũ không nhúc nhích chút nào, tiếp tục báo giá.

“Ngươi đây là khinh người quá đáng!” Dịch Càn sắc mặt, đã không đủ để dùng khó xem ra hình dung.

Dù cho hắn so với bình thường Thiên Tông muốn có dư không ít, có thể Tiêu Vũ báo ra mấy thứ này, toàn bộ tìm đủ, hắn này gần ngàn năm qua tích lũy của cải cơ hồ đều phải trả không còn một mống, sẽ không có gì còn lại!

Chuyện này quả thật chẳng khác nào muốn mệnh của hắn, không có tài nguyên, hắn cái này Thiên Tông rất nhanh sẽ bị những người khác bỏ rơi, hầu như cũng lại vô vọng xung kích vương giả cảnh giới.

“Nếu như ngươi cảm thấy ta quá phận, bây giờ có thể đi lập tức, tha thứ ta không tiễn!” Tiêu Vũ không có một chút nào nương tay, cái này Dịch Càn lúc trước đã muốn ghim hắn, muốn chuẩn bị kỹ càng trả giá thật lớn.

Huống hồ cái này Dịch Càn nắm giữ lấy Phù Đạo Minh trùng vị, nhiều năm hạ xuống nhất định tích lũy không ít của cải, chuyển đổi sau khi, nhất định có thể đem Tiêu Vũ nhóm đến mấy thứ này đều nhất nhất thực hiện.

Dịch Càn do dự, lâm vào làm khó dễ, Tiêu Vũ điều kiện đối với hắn quả thực quá hà khắc rồi, hắn rất muốn xoay người rời đi, nhưng cũng rất rõ ràng, đi lần này, chờ đợi hắn hậu quả, có thể sẽ so với phá sản càng nghiêm trọng hơn.

Nhưng nếu là đáp ứng Tiêu Vũ điều kiện, vậy hắn này gần ngàn năm qua tất cả nỗ lực, thì đều phải chắp tay đưa cho Tiêu Vũ cái này nhị phẩm phù sư, hắn làm sao có khả năng cam tâm?

“Được rồi, ta tiếp thu!” Dịch Càn cuối cùng vẫn là nhận sai, cả người cũng giống như mất hồn giống nhau, sắc mặt trở nên cực kỳ cay đắng, nói: “Có điều, mấy thứ này ta phải thời gian nhất định thu thập, còn cái kia Hỗn Nguyên thạch…… ngươi nên cũng biết vật kia có cỡ nào hiếm thấy, tha thứ ta không lấy ra được.”

“Ta biết, Hỗn Nguyên thạch ngươi có thể thiếu trước.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn há có thể không biết Hỗn Nguyên thạch có khó tìm hơn?

Ở dự đoán của hắn bên trong, muốn đối kháng nguyền rủa sau này tu luyện, một vài quý giá hiếm thấy phù thạch thập phần cần thiết, này Hỗn Nguyên thạch chính là một trong số đó, mở ra cái điều kiện này, cũng không nghĩ Dịch Càn khả năng lập tức giao ra.

Nhưng nếu có Dịch Càn cái này Thiên Tông nhân vật giúp hắn tìm, hy vọng không thể nghi ngờ sẽ lớn hơn nhiều.

Dịch Càn lại là thiếu chút nữa hộc máu, cái này Mạc Vong quả thực ăn tươi nuốt sống, mở ra không thể điều kiện, còn không cho cự tuyệt, tình nguyện để hắn thiếu.

“Ngoại trừ Hỗn Nguyên thạch ở ngoài, lúc nào ngươi tụ lại đủ ta nói những thứ đó tới tìm ta nữa a, đến lúc đó ta thì sẽ bôi thanh chuyện lúc trước, cũng sẽ gia nhập Phù Đạo Minh.” Tiêu Vũ vẫy lui Dịch Càn.

Gia nhập Phù Đạo Minh, vốn là hắn ban đầu dự định, để ngày sau tu luyện, dù cho không có giải quyết tốt Dịch Càn sự tình, này Phù Đạo Minh cũng thủy chung là vòng không đi qua.

Mang theo buồn bực và chán nản lòng, Dịch Càn rời đi, trước khi rời đi, nhìn thấy Điền Thuật, trong lòng hết thảy bất mãn cũng như lũ lụt giống nhau bạo phát ra, lạnh lùng nói: “Nếu không có ngươi hủy đi Mạc Vong cửa hàng, sự tình cũng sẽ không diễn biến đến hôm nay trình độ này, ngươi đừng tưởng rằng Mạc Vong này điều kiện không có quan hệ gì với ngươi, này điều kiện, ngươi giống nhau phải gánh vác!”

Điền Thuật nhất thời sắc mặt trắng bệch, Tiêu Vũ này điều kiện, liền Thiên Tông đều sẽ phá sản, hắn một nho nhỏ người tông sư, của cải càng không thể cùng Thiên Tông so với, lần này phỏng chừng nhiều năm như vậy đến tích lũy, cũng đều phải giao đông đã đi. U &# 8

Dịch Càn rốt cuộc Thiên Tông nhân vật, ở Thiên phủ giao thiệp uyên bác, dùng thời gian nửa tháng, đem chính mình những năm gần đây hết thảy tích lũy của cải đổi được Tiêu Vũ mở ra những thứ đó, đưa đến Tiêu Vũ trong tay.

Chuyện này, nhận lấy Thiên phủ các phe mãnh liệt chú ý, việc này cũng làm cho mọi người lại cảnh giác, bây giờ Mạc Vong mặc dù chỉ là cái nho nhỏ nhị phẩm phù sư, nhưng cũng dĩ nhiên là không thể dễ dàng trêu chọc tồn tại.

Bắt được Dịch Càn đưa tới gì đó sau khi, Tiêu Vũ cũng dựa theo ước định, gia nhập Phù Đạo Minh.

Còn Hạ Thanh Sơn, trước đây Tiêu Vũ đem khắp nơi đưa gì đó điểm hắn hơn nửa, đủ để khiến hắn lại nổi lên ngàn gian vạn gian phù cửa hàng, chỉ là đối với Tiêu Vũ muốn đi vào Phù Đạo Minh một chuyện, hắn vẫn là biểu đạt mãnh liệt sẽ không, hầu như muốn ôm Tiêu Vũ bắp đùi khóc rống một trận.

Tiêu Vũ gia nhập Phù Đạo Minh sau, các phe tâm tư cũng một lần nữa hoạt lạc, Phù Đạo Minh là công khai thế lực, làm chính là các thế lực lớn chuyện làm ăn, không tồn tại nghiêng về phương nào thuyết pháp, bởi vậy giống nhau vẫn là có thể lôi kéo Tiêu Vũ, trở thành phía sau bọn họ trợ lực.

Ở tình huống như vậy, khắp nơi cũng bắt đầu hành động, dùng tới các loại thủ đoạn, muốn đem Tiêu Vũ kéo đến phía bên mình, trở thành bọn họ chuyên môn phù sư, vì bọn họ khắc họa luyện thần hóa lông chim phù.

Chương 30: Vào Phù Đạo Minh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở liên tục mấy ngày bên trong, Thiên phủ các thế lực lớn không dứt phái người, dùng các loại danh nghĩa mời Tiêu Vũ, tốt tiến hành lôi kéo, Tiêu Vũ đối với tính toán của bọn hắn rõ ràng trong lòng, lại là toàn bộ đều cự tuyệt, không có tiếp thu bất kỳ mời.

Điều này cũng làm cho các thế lực lớn đều có chút nóng nảy, như thế dưới tình huống, ai có thể tranh chấp tiên cơ, rất có thể có thể đưa hắn tranh đến, có thể một mực hắn lại là cực kỳ không vội vã một, đối với phương nào đều không có đưa ra chính diện đáp lại.

Ở tất cả mọi người muốn biết, Tiêu Vũ đến tột cùng là tính toán gì thời điểm, Tiêu Vũ rốt cục lên tiếng, hắn đã gia nhập Phù Đạo Minh, nếu là bất luận người nào muốn tìm hắn minh phù, hắn đều vô hạn hoan nghênh.

Tiêu Vũ một câu nói này, cũng làm cho các thế lực lớn toàn bộ há hốc mồm.

Vốn Tiêu Vũ một thân một mình, không thuộc về bất kỳ thế lực nào, cho nên khắp nơi đều có khả năng tiến hành lôi kéo, đưa hắn biến thành mình người, có thể theo hắn gia nhập Phù Đạo Minh, hắn lắc mình biến hóa, dựa lưng một thế lực lớn, dĩ nhiên là hoàn toàn không cần để ý tới bất kỳ bên nào mời chào.

Nếu là hắn thủy chung không gia nhập Phù Đạo Minh, ở Thiên phủ các thế lực lớn trong nước xoáy, tuyệt đối không làm được không đếm xỉa đến, tất nhiên muốn gia nhập một phương nào, nhưng bây giờ gia nhập Phù Đạo Minh sau, hắn có Phù Đạo Minh này 1 chỗ dựa, dĩ nhiên là có thể không cần bị cuốn vào khắp nơi tranh đấu vòng xoáy.

Nói cách khác, hắn không chấp nhận bất kỳ bên nào mời, muốn tìm hắn minh phù? Có thể, bất kể là luyện thần hóa lông chim phù, còn là cái khác minh phù, chỉ cần tìm được thích hợp phù thạch, lại giống như mời mọc cái khác phù sư minh phù như vậy trả giá cái giá tương ứng, hắn cũng có thể vì đó khắc phù.

Tiêu Vũ này một nước, ngoài dự liệu của tất cả mọi người, không ngờ rằng hắn đúng là không có ý định thiên hướng về bất kỳ bên nào, hơn nữa vào Phù Đạo Minh sau, cũng sẽ không bao giờ tiếp tục người có thể miễn cưỡng ý chí của hắn.

Có điều, điều này cũng làm cho rất nhiều người thở phào nhẹ nhõm, dù sao cái kia một thân minh phù bản lĩnh, dĩ nhiên là đủ để đánh vỡ Thiên phủ các thế lực lớn ở giữa cân bằng, bây giờ không nghiêng về bất kỳ bên nào, ngược lại tốt hơn, ít nhất sự cân bằng này còn sẽ kéo dài, không có phương nào sẽ bị một phương khác bỏ rơi, gần mà đào thải tình huống.

Tiêu Vũ câu nói này phát ra ngoài sau, rất nhanh, các thế lực lớn liền bắt đầu tới cửa cầu phù, muốn tìm hắn khắc họa luyện thần hóa lông chim phù, dù sao cấp độ kia minh phù có thể tạo nên một mạnh mẽ Thiên Tông, có thể đối với thế lực khắp nơi đều sản sinh to lớn ảnh hưởng.

Đối với điều này, Tiêu Vũ vẫn là chỉ có một câu đáp lại: “Muốn khắc luyện thần hóa lông chim phù, mời mọc tự chuẩn bị phù thạch.”

Một câu nói này, vừa là để khắp nơi há hốc mồm, luyện thần hóa lông chim phù cần phù thạch phi thường đặc thù, mặc dù không phải là nói không tìm được, nhưng muốn trong khoảng thời gian ngắn tìm đến, lại là không có khả năng lắm, còn muốn tìm đủ năm viên, cùng trong cơ thể 5 thần hoàn toàn dung hợp, không có một thời gian mấy chục năm, càng căn bản chuyện không thể nào.

Từ trước đến giờ bọn họ đến Phù Đạo Minh cầu phù, đều chỉ cần nói ra cần thiết minh phù,

Phù Đạo Minh bên trong phù sư sẽ vì bọn họ khắc họa, như Tiêu Vũ như vậy, còn muốn tự chuẩn bị phù thạch phù sư, tuyệt đối là cái thứ nhất!

Tiêu Vũ cái này cũng là không có cách nào, luyện thần hóa lông chim phù hắn mặc dù khả năng khắc, nhưng này các loại trân quý minh phù, sử dụng phù thạch há lại là dễ tìm như vậy?

Lần trước khắc đến cái kia một viên, nói đến cũng là hắn số may, ở Phù Đạo Minh mỏ bên trong tình cờ chiếm được một viên thích hợp hiếm hoi phù thạch, loại kia phù thạch mặc dù là Thiên phủ các thế lực lớn, muốn tìm được, cũng phải tốn hao không ít công phu, hắn tuy có khắc họa bản lĩnh, nhưng này phù thạch lại là tìm không đến.

Các thế lực lớn bất đắc dĩ, chỉ đành trước đi tìm phù thạch, để Tiêu Vũ tìm được ngắn ngủi an bình, có điều dù vậy, cũng vẫn là có không ít người tìm hắn khắc họa cái khác minh phù, Tiêu Vũ nhất thời không đón được nhiều như vậy, chỉ đành lập xuống quy củ, mỗi tháng chỉ khắc ba viên minh phù.

Hắn cái này cũng là bất đắc dĩ, tiến vào Phù Đạo Minh là muốn mượn Phù Đạo Minh tài nguyên tìm kiếm một vài hắn cần thiết phù thạch, nhờ vào đó tu luyện, nếu như suốt ngày minh phù, hắn đem không có thuộc về mình thời gian tu luyện, càng không thể trong khoảng thời gian ngắn tu sửa bị hao tổn thân thể, cùng với tu luyện tới cảnh giới tông sư.

“Mạc lão đệ, nhìn dáng dấp ngươi thật đúng là vô cùng chịu đựng khắp nơi coi trọng a, mới vào Phù Đạo Minh không lâu, liền có nhiều người như vậy hướng về ngươi cầu phù, quả nhiên không bình thường!”

Cố Tu đối với người trẻ tuổi này, đó cũng là cảm thấy sâu sắc khâm phục, cũng không biết La Sơn là tại sao biết một cái như vậy cao thâm khó dò người trẻ tuổi.

“Cố đại sư nói đùa, ta một giới hậu bối, có gì có thể đáng giá mỗi một thế lực coi trọng!” Tiêu Vũ lắc đầu.

Bởi vì hắn Phù đạo bản lĩnh thật sự quá mức kinh người, bởi vậy vừa vào Phù Đạo Minh, liền đã bị rất lớn coi trọng, chính là Cố Tu cái này Thiên Tông, cũng không dám đối với hắn dễ dàng thất lễ.

“Cố đại sư, ta muốn thử hỏi, chúng ta Phù Đạo Minh bên trong bình thường minh phù dùng phù thạch, đều là mình khai thác gì? Mỗi ngày liều dùng lớn như vậy, chắc hẳn nên có chút con đường đặc thù?”

Tiêu Vũ tiến vào Phù Đạo Minh một trận này, cũng cùng này Cố Tu từ từ quen thuộc, dù sao lúc trước La Sơn liền đem hắn giới thiệu cho người này, hắn muốn thông qua Cố Tu nơi đây, hỏi ra một vài tự mình nghĩ biết đến sự tình.

“Phù thạch con đường? Làm sao, Mạc lão đệ đối với cái này có hứng thú?” Cố Tu kinh ngạc, nhưng là không nghi ngờ gì, nói: “Mạc lão đệ ngươi đi qua mỏ, hẳn phải biết chúng ta Phù Đạo Minh chính mình cũng có khai thác phù thạch, chỉ có điều, minh bên trong phù sư phần đông, đơn độc cái kia một tòa mỏ bên trong phù thạch, còn xa mới đủ dùng.”

“Trên thực tế, chúng ta Phù Đạo Minh thế lực khắp 10 châu, phù thạch khởi nguồn cũng có rất nhiều, dăm ba câu cũng chỉ sợ cũng nói không rõ ràng."

Tiêu Vũ nghe xong Cố Tu nói, gật gật đầu, nói: "Cái kia minh bên trong có nhiều như vậy con đường, những năm gần đây, có từng được Hỗn Nguyên thạch?"

"Hỗn Nguyên thạch? Hoặc là Thiên Nguyên thạch?" Cố Tu cả kinh, đây có thể đều là trong truyền thuyết sinh ra vào thiên địa chi sơ chí bảo, cực kỳ trân quý, Tiêu Vũ hỏi cái này làm gì?

"Bực này thần vật, nói thật nha, mặc dù là thân ta là Thiên Tông, nhưng biết cũng thập phần có hạn." Nghĩ ngợi một lát, Cố Tu vẫn là quyết định nói ra chính mình biết, nói: "Mạc lão đệ ngươi đã nhận thức hai thứ đồ này, liền hẳn phải biết, U &# 8 bực này đá kỳ lạ không gần như chỉ ở ta Phù đạo lĩnh vực, chính là thả ở trong mắt những người khác, cũng là vạn năm khó gặp thần vật, tuy nói minh bên trong con đường phần đông, nhưng những năm gần đây dù cho tìm được, cũng không phải của ta hôm nay minh bên trong một Thiên Tông chỗ có thể biết."

Mặc dù sớm đoán được đáp án, nhưng Tiêu Vũ trong lòng vẫn là không nhịn được thất vọng.

Hắn làm sao không biết, hắn theo như lời hai loại đá kỳ lạ trân quý cỡ nào? Nhưng muốn đối kháng nguyền rủa tu luyện, mấy thứ này đối với hắn mà nói là căn bản không thể thiếu, nếu là không cách nào tìm được, hắn liền không có những biện pháp khác đối kháng trong cơ thể nguyền rủa.

"Mạc lão đệ, ngươi vấn đề này, ta phỏng chừng muốn ngày khác đi đến Thánh minh, hỏi dò phù vương tài năng biết được, tha thứ ta không giúp được ngươi ngươi." Cố Tu áy náy nói.

"Phù vương gì?" Tiêu Vũ mặt lộ vẻ cay đắng.

Cái gọi là phù vương, chính là Phù Đạo Minh đứng ở đỉnh cao nhất nhân vật, truyền thuyết Phù đạo thực lực siêu tuyệt, dĩ nhiên đi vào vương giả cảnh giới.

Có thể cấp độ kia nhân vật, dùng Tiêu Vũ thân phận bây giờ, dù cho đi hỏi, có thể có kết quả gì?

Trong lòng hắn bất đắc dĩ, chẳng lẽ nói dù cho vào Phù Đạo Minh, phải tìm được chính mình cần thiết những thứ đó, vẫn là khó khăn như vậy?

Chương 31: Long Tuyền Tông Phân Đà

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở thế gian này, có tám loại hỗn độn kỳ bảo, Tiêu Vũ theo như lời Hỗn Nguyên thạch cùng Thiên Nguyên thạch, chỉ là trong đó hai loại.

Ở Tiêu Vũ trong dự đoán, hắn muốn đối kháng trong cơ thể nguyền rủa, dùng từ thân là phù phương thức tu luyện, liền cần tìm tới này hỗn độn kỳ bảo, mới có thể thành công, nếu không muốn đối kháng nguyền rủa, cơ hồ không có có thể.

Trong cơ thể hắn nguyền rủa là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, không gì có thể mổ, hầu như không tìm được gì đó có thể đối kháng, chỉ có cái kia tám loại hỗn độn kỳ vật, mới có thể áp chế loại kia nguyền rủa, để hắn tiếp tục.

Vốn tưởng rằng tiến vào Phù Đạo Minh sau, dựa vào này minh lực lượng, tối thiểu có thể tìm được Hỗn Nguyên thạch hoặc là Thiên Nguyên thạch, nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ cũng không phải món vậy chuyện dễ dàng.

Tuy là thất vọng, nhưng Tiêu Vũ còn là chỉ có thể đem hy vọng đặt ở Phù Đạo Minh trên, nếu là Phù Đạo Minh đều không thể tìm tới cái kia hai loại đá kỳ lạ, bằng chính hắn càng cơ hồ không có có thể.

Những tháng ngày tiếp theo, hắn mỗi ngày tu luyện, đồng thời tu sửa thân thể của mình, đệ tam ngôi sao, cũng đang từ từ thành hình.

Trải qua sau một thời gian ngắn, các thế lực lớn đối với nhiệt tình của hắn dần dần tiêu giảm, dù sao ngoại trừ luyện thần hóa lông chim phù ở ngoài, hắn chỉ là một nhị phẩm phù sư, mặc dù cũng có thể khắc đến một vài tam phẩm minh phù, nhưng dù sao đều tương đối bình thường, cũng liền không nữa vậy đáng giá chú ý.

Quan trọng hơn là, hắn mỗi tháng chỉ minh phù ba viên, những thế lực kia không thể đều chờ đợi hắn khắc ít ỏi phổ thông tam phẩm minh phù, hơn nữa bây giờ hắn như là đã bày ra tư thế, sẽ không gia nhập bất kỳ bên nào, tự nhiên cũng liền không nữa đáng giá những thế lực kia đem sự chú ý đều thả ở trên người hắn.

Đương nhiên, hắn khả năng khắc họa luyện thần hóa lông chim phù điểm này, hay là đối với các tộc khắp nơi đều rất hấp dẫn, nhưng điều kiện tiên quyết là, các thế lực lớn muốn gọi bằng tìm tới thích hợp khắc họa luyện thần hóa lông chim phù phù thạch, có thể nói dứt bỏ điểm này, Tiêu Vũ bây giờ đối với bọn họ tới nói nhiều lắm chính là một tiềm lực kinh người phù sư.

Mấy ngày sau, người đầu tiên tìm tới cửa, muốn tìm Tiêu Vũ khắc họa luyện thần hóa lông chim phù, đầu tiên tìm được rồi thích hợp phù thạch.

“Long Tuyền Tông?” Tiêu Vũ tìm được thông báo, nhất thời kinh ngạc, cái thứ nhất tìm tới phù thạch người, hóa ra là Long Tuyền Tông!

Bọn họ phái người đưa thiệp tới, đưa đến Phù Đạo Minh bên trong, thiếp bên trong cho thấy, đã tìm được thích hợp phù thạch, mời mọc Tiêu Vũ vì bọn họ khắc họa một viên luyện thần hóa lông chim phù, mời mọc Tiêu Vũ đi tới Long Tuyền Tông ở trong thành phân đà, bàn khắc phù điều kiện.

Thấy này một phong thiếp mời, Tiêu Vũ lông mày giam lên, Long Tuyền Tông càng cái thứ nhất tìm được rồi phù thạch, lại có trùng hợp như vậy sự tình?

Này một tông cùng hắn có tử thù, mặc dù không biết thân phận của hắn, nhưng một đoạn thời gian trước ở Giang gia cũng từng gây ra khó chịu, bọn họ muốn tìm hắn khắc phù, đến tột cùng là thật, hay là có mưu đồ khác?

“Cũng được,

Thì xem các ngươi một chút muốn chơi trò gian gì.” Hơi do dự một chút, Tiêu Vũ vẫn là quyết định đi xem một chút.

Hắn gọi đến Phù Đạo Minh bên trong người, làm cho bọn họ hồi thiếp, ngày mai sẽ đi tới Long Tuyền Tông phân đà.

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ cảm thấy Long Tuyền Tông không có khả năng lắm là phát hiện thân phận của hắn, trong cơ thể vết máu, đã sớm đem diện mạo của hắn và khí tức hoàn toàn thay đổi, mặc dù là Thiên Tông nhân vật cũng không khả năng nhận ra được.

Không băn khoăn nữa, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, Long Tuyền Tông hay không thật tìm được rồi thích hợp phù thạch, nếu thật sự là như thế, nói không chừng muốn ở khắc phù trên điều kiện để Long Tuyền Tông lớn hơn một lần máu!

Ngày thứ hai, Tiêu Vũ đúng hẹn tới, độc thân đi tới Long Tuyền Tông phân đà.

“Phế vật! Một đám phế vật! Đến bây giờ chưa từng tìm tới Tiêu Vũ, đều là làm ăn gì!”

Hắn được đưa tới phân đà ở trong, đi tới một gian trước phòng, 1 đến chỗ này, liền nghe đến trong phòng truyền đến một tiếng phẫn nộ rít gào.

“Tông chủ có lệnh, vô luận trả giá bao lớn ở giá cả, đều nhất định muốn đem cái kia Tiêu Vũ cho ta đào móc ra, nếu là cho ra treo giải thưởng còn chưa đủ, thì cho ta tiếp tục hướng về càng thêm!”

Trong phòng còn truyền đến nện gì đó âm thanh, nghe tới trong phòng thập phần phẫn nộ.

Tiêu Vũ trong lòng cười lạnh, Long Tuyền Tông quả nhiên đến bây giờ đều còn không hết hi vọng, mọi nơi ở hỏi thăm tung tích của hắn, hơn nữa bọn họ đã cấp ra cao như vậy treo giải thưởng, lại vẫn hướng về càng thêm, quả nhiên là cam lòng dưới vốn.

Không đúng, Tiêu Vũ trong lòng mạnh cả kinh, hắn mới vừa tới đây, thì trùng hợp nghe được mấy lời như vậy, có phải cũng là trùng hợp, sẽ không phải là Long Tuyền Tông thật đã hoài nghi thân phận của hắn đi?

Có thể lẽ ra đây không có khả năng mới đúng, thân phận của hắn bây giờ, ngoại trừ chính hắn ở ngoài, chỉ có đang ở Phong Lăng Thành La Sơn biết, Long Tuyền Tông không thể phát cảm thấy.

Tuy là như thế, nhưng này sự thật ở trùng hợp, Tiêu Vũ âm thầm đề phòng, lần này tới chỗ này, có thể sẽ không vậy bình tĩnh.

“Mạc lão đệ, ngươi có thể tính ra!”

Chốc lát sau, trong phòng đi ra một gã nam tử, chính là Tiêu Vũ trước đây ở Giang gia bên trong thấy qua vị kia Thiên Tông, cũng là Long Tuyền Tông này một phần bánh lái đà chủ.

Hắn như là quên đi hai người trước đây ở Giang gia bên trong hết thảy không vui, quay Tiêu Vũ mặt tươi cười, vừa rồi trong phòng âm thanh rõ ràng cũng là hắn, nhưng hắn lúc này lại là không nhìn ra nửa điểm tức giận, vẻ mặt tươi cười.

“Nghiêm Đà chủ, chuyện gì làm ngươi nổi giận lớn như vậy khí? Ta ở ngoài phòng đều nghe được thanh âm của ngươi!” Tiêu Vũ còn lấy mỉm cười, bây giờ hắn đã biết, cái này đà chủ tên là Nghiêm Trụ, nói thế là vì thăm dò, đến tột cùng Long Tuyền Tông hay không bắt đầu hoài nghi thân phận của hắn.

“Không phải đại sự gì, chỉ là một cái nào đó giun dế đắc tội rồi ta Long Tuyền Tông, chọc giận tông chủ, tông chủ hạ lệnh không tiếc bất kỳ giá nào đuổi giết thôi.” Nghiêm Trụ nói xong, trong lời nói ẩn có cảnh cáo ý tứ, như là nhắc nhở Tiêu Vũ lần trước ở Giang gia ầm ĩ qua chuyện không vui.

“Việc này ta cũng từng có nghe nói, nghe nói trong Thiên phủ vô số tông sư đều xuất động, thì bởi vì quý tông ưng thuận kinh người treo giải thưởng, muốn tìm một người tên là Tiêu Vũ người, đến tột cùng đối phương là ai, làm chuyện gì, có thể trêu đến quý tông không tiếc đưa ra như thế treo giải thưởng?” Tiêu Vũ cố tình nghi hoặc, tiếp tục hỏi dò.

“Ha ha, một giới giun dế thôi, không đề cập tới cũng được, tóm lại trêu chọc ta Long Tuyền Tông, hắn chắc chắn phải chết, Mạc lão đệ ngươi cũng không có hỏi nhiều.” Nghiêm Trụ có thể không dám nói ra tình hình thực tế, chẳng lẽ nói hắn Long Tuyền Tông tông chủ đệ tử, cùng trong tông một Thiên Tông cấp bậc nhân vật bị một tên tiểu bối giết đi?

Việc này nếu là nói ra, Long Tuyền Tông không biết có mất mặt biết bao nhiêu, mặc dù việc này không gạt được những thế lực lớn kia, dù sao ban đầu ở Phong Lăng Thành huyên náo động tĩnh quá lớn, nhưng Long Tuyền Tông cũng không muốn để càng nhiều người biết, chuyện này đối với bọn họ toàn tông trên dưới đều là một to lớn sỉ nhục.

“Cũng được, đã như vậy, chúng ta đây thì trực tiếp tới đàm luận điều kiện a.” Tiêu Vũ gật đầu, từ nơi này Nghiêm Trụ trong lời nói hắn nghe ra, Long Tuyền Tông hẳn là không có hoài nghi thân phận của hắn.

Nếu không thì, Nghiêm Trụ sẽ không muốn nhảy qua cái đề tài này, mà là sẽ tiếp tục quay chung quanh cái đề tài này, tới thăm dò phản ứng của hắn, xác định thân phận của hắn.

“Cũng được, Mạc lão đệ mời tới bên này a.” Nghiêm Trụ gật đầu, dẫn Tiêu Vũ đi tới một bên khác, đi tới một nhà nhỏ trong vòng, hai người ngồi trên một tấm bàn đá trước khi.

“Mạc lão đệ, ta cũng không nói dư thừa bảo, luyện thần hóa lông chim phù chỉ có ngươi khả năng khắc họa, ta cũng biết ở trong giá cả tất nhiên không bình thường, ngươi trực tiếp ra giá đi.” Nghiêm Trụ thập phần thẳng thắn, 1 ngồi xuống liền trực tiếp tiến vào đề tài chính.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 32: Minh Phù Điều Kiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đi tới Thiên phủ một quãng thời gian, Tiêu Vũ đối với này 1 phủ trong phạm vi thế lực lớn đều đã có một đại khái hiểu ra, nghe nói Nghiêm Trụ nói thế, hắn mỉm cười nói: “Đã Nghiêm Đà chủ ngay thẳng như vậy, ta cũng không vòng cong. Nghe nói Long Tuyền Tông bên trong có một hơi hóa Long Tuyền, cực kỳ thần dị, ở bên ngoài lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu, không biết là Nghiêm Đà chủ có thể hay không nói một chút, này suối chỗ thần kỳ?”

Cho tới bây giờ, Tiêu Vũ còn rõ ràng khắc hắn mới tới Thiên phủ thời gian, Long Tuyền Tông cho treo giải thưởng khiến cho sôi sùng sục, ở trong ngoại trừ rất nhiều quý giá đến có thể làm tông sư đều điên cuồng gì đó ở ngoài, còn có một thứ gì đó, chính là cái gọi là hóa Long Tuyền.

Ở Thiên phủ khoảng thời gian này, Tiêu Vũ chỉ biết cái kia hóa rồng ao rất không bình thường, Long Tuyền Tông điều kiện này, cũng làm cho đến cái khác không ít thế lực đều phái ra người tìm kiếm tung tích của hắn, vì chính là tìm được lần đó tiến vào hóa rồng ao cơ hội.

Có điều, liên quan tới cái kia hóa Long Tuyền rốt cuộc có cái gì hiệu dụng, lại cực ít có người hiểu ra, chỉ biết tiến vào bên trong, liền có cơ hội nhảy một cái hóa rồng, Long Tuyền Tông đã có đệ tử tiến vào, sau khi liền nhất phi trùng thiên, nghe nói lúc trước Cơ

Dạ Bạch, liền đã vào qua hóa Long Tuyền, tài năng trẻ tuổi như vậy thì đi vào cảnh giới tông sư.

Long Tuyền Tông những vật khác, Tiêu Vũ cũng không phải rất để ý, nhưng cái này hóa Long Tuyền, lại là đưa tới hắn vài phần hứng thú.

“Nhìn dáng dấp, Mạc lão đệ hiển nhiên từ lâu hiểu qua ta Long Tuyền Tông a!” Nghiêm Trụ ý vị thâm trường nhìn Tiêu Vũ, tựa hồ là đã sớm ngờ tới Tiêu Vũ sẽ nói tới chuyện này.

Có điều, hắn tuy có do dự, nhưng vẫn là mở miệng, làm Tiêu Vũ giải đáp, nói: “Ngươi đã hỏi, ta đây liền nói cho ngươi đi, cái gọi là hóa Long Tuyền, chính là chúng ta Long Tuyền Tông bên trong một chí bảo, chúng ta Long Tuyền Tông sở dĩ tên là Long Tuyền, chính là bởi vì này khẩu suối nguyên nhân.”

“Hả?” Tiêu Vũ kinh dị, nghe được, cái này hóa Long Tuyền rất không bình thường, nhìn dáng dấp, ở Long Tuyền Tông bên trong, vậy hẳn là đối với bọn họ trọng yếu nhất gì đó.

Liền Long Tuyền Tông tên đều bởi vậy suối mà đến, bởi vậy có thể thấy được, cái này suối tất nhiên bất phàm, nói không chừng trực tiếp quan hệ Long Tuyền này một tông hưng suy, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ càng cảm thấy hứng thú hơn.

“Trên thực tế, cái này cái gọi là hóa Long Tuyền, chính là một hơi thiên nhiên nước suối, nhưng nước suối này lại là hết sức kỳ lạ, trải qua nước suối ngâm người, liền có khả năng tái tạo thân thể, khiến thân thể phát sinh một lần kinh người lột xác, một vài nhân vật thiên kiêu trải qua nước suối gột rửa sau khi, liền có thể lột xác, bốc thẳng lên.”

“Nhớ ngày đó, chúng ta Long Tuyền Tông bên trong mở tông chi tổ, cũng bất quá là một thiên tư thường thường thiếu niên, cũng là tình cờ nhìn thấy này suối, đến này suối gột rửa, mới có thể thiên tư tiến nhanh, ở ngăn ngắn trăm năm trong thời gian tu luyện tới Thiên Tông cảnh giới, khai sáng Long Tuyền một tông, sừng sững đến nay!”

Nghiêm Trụ nói xong những lời này, rõ ràng có chút ngạo nghễ.

Vốn việc này là không thể mọi nơi đối với người nói rõ,

Dù sao chiếc kia hóa Long Tuyền là Long Tuyền Tông khởi nguyên, cũng tương đương với Long Tuyền Tông mạch máu, nhưng qua nhiều năm như thế, các thế lực lớn những lão quái vật kia đều đã sớm biết, cho nên dù cho nói cho Tiêu Vũ, cũng là không sao.

“Còn có chuyện như vậy?” Tiêu Vũ hơi giật mình, cũng rơi vào trầm tư.

Chỉ nghe Nghiêm Trụ mấy câu nói này, hắn không thể phán đoán ra chiếc kia hóa Long Tuyền rốt cuộc thuộc về loại nào kỳ vật, nhưng có thể khẳng định, cái này suối vô cùng có khả năng đối với thương thế của hắn hữu hiệu, nói không chừng có thể làm cho hắn tu sửa bị hao tổn thân thể, để hắn có thể khôi phục đến sử dụng nửa Vương quản gia trước trạng thái.

Hơn nữa, nghe Nghiêm Trụ ý trong lời nói, cái này hóa Long Tuyền, chính là tương đương với Long Tuyền Tông mạch máu vị trí, hắn và này tông có lớn như vậy kẻ thù, nếu như có thể biết rõ căn nguyên, nhổ Long Tuyền Tông này 1 mạch máu, tuyệt đối khả năng cho bọn hắn tạo thành một to lớn đả kích.

“Mạc lão đệ, ngươi đã có thể hỏi ra vấn đề này, nói vậy điều kiện hẳn là vào một lần hóa Long Tuyền đi?” Nghiêm Trụ cười nhạt, như là sớm có đoán trước.

Phàm là đối với Long Tuyền Tông có hiểu biết người, người nào không phải dùng bọn họ trong tông cái kia một dòng suối thập phần ngóng trông? Tiêu Vũ đã như vậy hỏi, điều kiện kia tất nhiên tám chín phần mười.

“Ha ha, ta dù sao cũng chỉ có hóa khí cảnh, còn cần tiếp tục tu luyện, nếu có được lần này hóa rồng ao gột rửa, đối với ta mà nói tự nhiên cũng là chuyện tốt.” Tiêu Vũ vốn còn định trên Dược Đạo Minh tìm kiếm có hay không thích hợp linh dược, bây giờ nhìn lại, Long Tuyền Tông chính mình đưa tới cửa, trước tạm nhìn một cái cái này Long Tuyền hay không khả năng tu sửa thương thế của hắn cũng tốt.

Thân thể bị hao tổn, cũng dẫn đến tốc độ tu luyện của hắn giảm xuống rất nhiều, đem thương thế tu sửa, hắn có thể ở trong thời gian ngắn nhất đem hóa khí cảnh tu luyện viên mãn, bắt đầu xung kích cảnh giới kế tiếp.

“Tông chủ sớm ngờ tới ngươi sẽ là cái điều kiện này.” Nghiêm Trụ trầm tư chốc lát, nói: “Trên thực tế, hóa Long Tuyền đối với chúng ta Long Tuyền Tông thập phần quan trọng, hơn nữa từng cái một đời người đều chỉ có thể sử dụng một lần, có người sử dụng sau khi, không có hiệu quả chút nào, có người tất là có thể lột xác, nhất phi trùng thiên.”

“Hơn nữa, này suối mỗi một lần sử dụng, nhưng phải chờ đợi sau một thời gian ngắn tài năng lại sử dụng, cũng bởi vì như thế, dù cho ở ta Long Tuyền Tông bên trong, có thể có được cơ hội tiếp thu Long Tuyền gột rửa đệ tử, cũng thập phần ít ỏi, mỗi một cơ hội đều hết sức quý giá. Có điều, nếu là ngươi thật có thể khắc đến luyện thần hóa lông chim phù, cho ngươi tiến vào một lần Long Tuyền, cũng là có thể.”

Tiêu Vũ nghe xong Nghiêm Trụ theo như lời, càng thêm muốn nhìn một chút chiếc kia hóa Long Tuyền rốt cuộc là cái thứ gì, hắn gật gù, lại nói: “Trừ lần đó ra, ta còn có một yêu cầu.”

“Hả? Yêu cầu gì?” Nghiêm Trụ nhíu mày, bắt đầu có chút bất mãn.

Tiến vào một lần hóa rồng ao, đối với một không phải Long Tuyền Tông đệ tử người mà nói, đã là thập phần trân quý cơ hội, cái này Mạc Vong lại còn có yêu cầu khác?

“Nghe nói Long Tuyền Tông tông môn vị trí, là một tòa hiếm thấy Linh Sơn, địa linh nhân kiệt, quý tông bởi vậy cũng từng ra không ít kiệt xuất đệ tử, lần này đã may mắn đi tới quý tông, có thể hay không để cho ta ở quý tông trong vòng ở lại một đoạn, nhận sự giúp đỡ quý tông bảo địa tu luyện một phen?” Tiêu Vũ ánh mắt, có vẻ hơi thâm thúy.

Long Tuyền Tông một nhóm, sớm muộn phải có, sẽ có một ngày, hắn chắc chắn bước lên này tông, giải quyết hết thảy ân oán, vì thế, tìm hiểu một chút này tông đến tột cùng có bao nhiêu thực lực, là món rất có chuyện tất yếu.

“Ngươi muốn tới chúng ta tông bên trong tu luyện?” Nghiêm Trụ thập phần bất ngờ, nhất thời không nghĩ ra Tiêu Vũ đây là có ý đồ gì?

Nếu là trước khi, hắn có thể sẽ cảm thấy mừng rỡ, bởi vì này nhưng lôi kéo Tiêu Vũ một cái cơ hội tốt, nhất định sẽ nhanh chóng đồng ý, nhưng bây giờ, theo Tiêu Vũ tiến vào Phù Đạo Minh một quãng thời gian, mọi người dần dần phát hiện, hắn ngoại trừ sẽ khắc họa luyện thần hóa lông chim phù ở ngoài, mặc dù cũng có thể khắc họa tam phẩm minh phù, thuộc về thiên tư tươi đẹp phù sư, nhưng cũng không phải không phải lôi kéo không thể đối tượng.

Bây giờ Tiêu Vũ chủ động đề xuất điều kiện như vậy, Nghiêm Trụ không đủ có chút khả nghi, cái này Mạc Vong hay không có cái gì đừng ý đồ?

“Chuyện này, ta phải báo lại tông chủ, tài năng định đoạt.” Nghiêm Trụ nghĩ nghĩ, không có lập tức đáp ứng.

“Có thể, lúc nào các ngươi làm ra quyết định, ta liền đi tới quý tông, cho các ngươi minh phù.” Tiêu Vũ nói thôi, cáo từ rời đi, nói tới nơi đây, sau này đã không có gì lại dễ nói, hết thảy đều phải đợi Long Tuyền Tông làm ra quyết định.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 33: Xuất Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Rời đi Long Tuyền Tông phân đà, Tiêu Vũ không dứt suy nghĩ, hắn mở ra điều kiện có thể nói phi thường mạo hiểm, chủ động đi tới Long Tuyền Tông, nếu là bị phát hiện thân phận, dùng thực lực bây giờ của hắn, tuyệt đối không khả năng từ nơi nào còn sống rời đi.

Thế nhưng, đã muốn mượn chiếc kia hóa Long Tuyền tu sửa thương thế, muốn đi tới Long Tuyền qua, dựa vào việc này, trước tiên sờ một cái Long Tuyền Tông ngọn nguồn, đồng dạng thập phần cần thiết.

Hơn nữa, theo Tiêu Vũ biết, 4 đại tông môn mỗi loại chiếm cứ lấy một tòa Linh Sơn, mỗi trên một ngọn núi, tựa hồ cũng có bất phàm đồ vật, như là Long Tuyền Tông chiếc kia hóa Long Tuyền.

Hắn cảm giác, có thể Long Tuyền Tông vị trí cái kia trên một ngọn núi, có lẽ còn không chỉ một khẩu Long Tuyền đơn giản như vậy, có thể còn có càng thêm kinh người gì đó, thậm chí có thể liền Long Tuyền Tông chính mình cũng chưa từng phát hiện.

Trên thực tế, nếu có thể, Tiêu Vũ còn muốn 4 đại tông môn đều đi một chuyến, này Tứ Tông khả năng đều chiếm đỉnh núi, mấy ngàn năm hưng thịnh không ngã, tương ứng trong núi nhất định đều có bất phàm gì đó, ở ảnh hưởng cái kia cả tòa núi linh khí.

Trở lại Phù Đạo Minh, Tiêu Vũ lần này không có tu luyện nữa, cũng không có đi minh phù, chỉ là ngồi xếp bằng ở chỗ kia, sửa sang lại quãng thời gian này đến đã xảy ra các loại.

Cùng Long Tuyền Tông kết thù kết oán, làm cho hắn chỉ có thể thay hình đổi dạng, đang giải quyết một đoạn này thù hận trước khi, hắn không thể khôi phục vốn thân phận, cũng không cách nào trở về cùng trước đây những cố nhân kia gặp nhau.

Lâm Vũ Nhu rời đi, cũng tràn đầy câu đố, nàng lưu lại cái kia một phong thơ ở trong, tựa hồ rất không hy vọng Tiêu Vũ đi tìm nàng, như là lo lắng sẽ đem Tiêu Vũ cuốn vào đến một loại nào đó trong nguy hiểm.

Mặc dù Lâm Vũ Nhu ở trong thư không có một chút nào tiết lộ, nhưng Tiêu Vũ nhưng có cảm giác mãnh liệt, Lâm Vũ Nhu sở dĩ sẽ như thế, hơn nửa cùng hắn cái kia cha, hoặc là nói phụ thân hắn thân phận có quan hệ.

Tuy nói sống lại một đời, đời này cha đối với Tiêu Vũ tới nói chính là một người hoàn toàn xa lạ, có thể bất kể như thế nào, cái này xa lạ cha cũng cùng đời này hắn có không thể dứt bỏ huyết mạch quan hệ, tuy nói Lâm Vũ Nhu lần nữa giao cho để Tiêu Vũ không muốn tìm kiếm, có thể Tiêu Vũ không thể cứ như vậy bỏ mặc Lâm Vũ Nhu rời đi.

Nếu là như vậy, tiếp qua một hai năm, Lâm Vũ Nhu trong cơ thể 6 Hồn giam tâm chú phát tác, chắc chắn phải chết.

Trừ những thứ này ra, lúc trước gặp gỡ quần áo trắng điện chủ, theo quần áo trắng điện chủ biết tất cả, cũng vẫn để Tiêu Vũ phi thường để ý, cái này bị nguyền rủa thế giới, rốt cuộc là chuyện ra sao?

Mặt khác, trong cơ thể hắn vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, muốn giải quyết, cũng là khó khăn tầng tầng, ngăn trở hắn trở về chí tôn vị trí.

Thu dọn một phen tâm tư, Tiêu Vũ mới phát hiện, chính mình chuyện cần làm thực thật sự quá nhiều quá nhiều, tìm kiếm Lâm Vũ Nhu tăm tích, đối kháng trong cơ thể nguyền rủa tu luyện, trở về cửu thiên, giải quyết Long Tuyền Tông, biến trở về thân phận của mình……

Có điều sự tình tuy nhiều,

Nhưng trước mắt đối với hắn mà nói chỉ có một việc trọng yếu nhất, đó là tu sửa thương thế, thân thể chưa hồi phục, hắn liên quan tốc độ tu luyện đều mất giá rất nhiều, nếu không dùng hắn chí tôn cơ sở, tầm thường hóa khí cảnh cũng sớm đã tu luyện viên mãn.

Sau đó trong mấy ngày, các tộc đối với Tiêu Vũ chú ý dần dần làm nhạt, đúng là Thiên Phủ bên trong truyền ra mấy cái tin tức, khiến cho sôi sùng sục, mọi người đều biết.

Tứ đại trong tông môn đạo một tông đệ tử vào đời rèn luyện, xuống núi mà đến, đi tới Thiên Phủ, gây nên khắp nơi liếc mắt.

Nghe nói người này chừng hai mươi, một thân thực lực thập phần cường hãn, ở Thiên Phủ ở trong vài lần ra tay, tất cả đều là quét ngang đối thủ, ra tay thời gian trước người có đạo khí quấn quanh, vô cùng mạnh mẽ, tên là cùng nói.

Chưa qua mấy ngày, Tử Vân tông cũng có đệ tử hiện thân, là một gã đẹp trai công tử trẻ tuổi, cầm trong tay khinh phiến, phong độ nhanh nhẹn, khiến Thiên Phủ bên trong vô số nữ tử vì đó liếc mắt, tên là họ Nam Cung Lưu Vân.

Cũng trong lúc đó, Huyền u tông đệ tử rơi u xuất hiện, người này lãnh khốc sắc bén, đã ở Thiên Phủ ở trong làm ra chứa nhiều sóng gió.

Không lâu, Long Tuyền Tông cũng có thiên tư tươi đẹp đệ tử tiến lại, nhưng là một tuổi trẻ thiếu niên, luôn mang theo đơn thuần mỉm cười, như là không rành thế sự, nhưng thực lực lại mạnh đến nỗi làm người giận sôi, tên là Hàn Phi.

4 đại tông môn mỗi người có đệ tử kiệt xuất xuống núi, đi tới Thiên Phủ, cùng Thiên Phủ bên trong cổ tộc sau khi từng có vài lần giao thủ, rực rỡ hào quang, nhất thời làm cho bọn họ thanh danh lan xa, bốn người thực lực đều đã ép thẳng tới cảnh giới tông sư, ở trẻ tuổi bên trong hầu như không tìm được địch thủ.

Theo bốn người này xuất hiện, mỗi một trong cổ tộc hậu nhân cũng có người phát huy ra ánh sáng chói mắt, như là Giang gia thiên nữ lớn diều hâu nhi, che mặt lụa tím, có vẻ rất là thần bí, tuy là nữ tử thân, nhưng thực lực lại không yếu với bất luận người nào.

Mạnh gia cũng có mạnh mẽ hậu nhân, một tên là tháng đầu thu thiếu niên quét sạch tứ phương, chưa từng bại một lần.

Các tộc khắp nơi, như là lẫn nhau đã hẹn giống nhau, một vài trước đây ở Thiên Phủ không có gì danh tiếng người trẻ tuổi đột nhiên ở trong mấy ngày ngắn ngủn danh tiếng chấn động mạnh, triển lộ ra thực lực kinh người.

“Làm sao vào lúc này, những người này toàn bộ đều xuất hiện?” Tiêu Vũ nghe nói những tin tức này, rất là không rõ.

4 đại tông môn cùng mỗi một đại cổ tộc hậu nhân cũng giống như tuyệt được rồi giống nhau, ở cùng một cái trong thời gian hiện ra, khắp nơi hậu nhân vài lần va chạm, cũng làm cho những người trẻ tuổi này danh tiếng đột nhiên vang lên.

Có điều, này xuất sắc người trẻ tuổi mặc dù cũng có va chạm, nhưng bọn hắn thực lực đều xê xích không nhiều, không có thật đến muốn phân sinh tử mức độ, khó có thể phân ra cao thấp.

Để Tiêu Vũ có chút không rõ chính là, Vũ Vô Cực không phải đã tiến vào Long Tuyền Tông sao? Dùng thiên tư của hắn cùng thực lực, nên sẽ không thua cái kia Hàn Phi mới đúng, vì sao lần này rời núi đệ tử lại không phải của hắn?

Có điều cũng tốt, không lâu sau nữa hắn đem vào Long Tuyền Tông, Long Tuyền Tông không thể lại từ chối điều kiện của hắn, đến lúc đó lẽ ra có thể nhìn thấy Vũ Vô Cực, cũng có thể biết Vũ Vô Cực bây giờ rốt cuộc đạt đến mức độ cỡ nào.

Nhưng mà, khắp nơi đột nhiên có hậu nhân bắt đầu sinh động, hơn nữa thời gian như thế gần gũi, Tiêu Vũ luôn cảm giác, Thiên Phủ có thể sắp sửa có chuyện phát sinh, nhưng còn là chuyện gì, lại không phải của hắn đã hiểu biết.

Lại qua mấy ngày, Long Tuyền Tông bên kia rốt cục phái người đưa ra đáp lại, bọn họ đồng ý Tiêu Vũ điều kiện, đồng ý để hắn ở Long Tuyền Tông trên tu luyện ở tháng, và tiến vào hóa Long Tuyền một lần, muốn Tiêu Vũ ít ngày nữa đi tới Long Tuyền Tông.

Tiêu Vũ lập tức đưa ra đáp lại, lập tức đi tới, đối với hắn mà nói, càng sớm chữa trị khỏi bị hao tổn thân thể, có thể càng nhanh đem hóa khí cảnh tu luyện tới viên mãn.

Bất kể là tìm kiếm Lâm Vũ Nhu, còn là muốn lật đổ Long Tuyền Tông, hoặc là trở về Cửu Thiên Thế Giới, đối với hắn mà nói, tu luyện đều quá là quan trọng, một khắc cũng không có thể ngừng lại.

“Sặc!”

Một thanh trường kiếm, từ Tiêu Vũ trong cơ thể bay ra, trên thân kiếm lóe lên tối tăm ô quang, thoạt nhìn dị thường tà dị.

Bên trong tứ phẩm binh khí, đen sương kiếm.

Đây là Dịch Càn bồi thường cho Tiêu Vũ tứ phẩm binh khí, cấp bậc này binh khí cũng là tông sư khí, uy lực kinh người, vật như vậy cũng có thể nói là Tiêu Vũ bây giờ duy nhất thủ đoạn tự vệ.

"Nếu là ở Long Tuyền Tông khác thường, chỉ có thể là dựa vào ngươi giết ra đến rồi!" Tiêu Vũ nắm kiếm này, ở trong im lặng lấy ra khí ấn, cùng kiếm này kết hợp lại.

Nhất thời, trên thân kiếm ô quang lóe lên, khiến thanh kiếm này thoạt nhìn càng thêm yêu tà, hắn khí sách in là có thể diễn biến các loại binh khí, cùng kiếm này kết hợp lại sau khi, có thể làm cho kiện binh khí này uy lực cao hơn một tầng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 34: Gặp Lại Long Tuyền Tông Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Từ Thiên Phủ bên trong rời đi, Nghiêm Trụ phái một tông sư, mang Tiêu Vũ đi tới Long Tuyền Tông.

4 đại tông môn, đều không phải là ở trong thành, mà là lẫn nhau trong lúc đó có vô cùng khoảng cách xa, mỗi loại chiếm cứ lấy linh khí nồng nặc Linh Sơn, lẫn nhau cách xa nhau hàng ngàn, hàng vạn dặm.

Đạt được cảnh giới tông sư, liền có thể khống chế một vài phi hành khí vật, người tông sư này ngự một tàu bay, gánh chịu hắn và Tiêu Vũ người, tốc độ cũng coi như cực nhanh, hai người ngang vô số núi lĩnh, thẳng hướng về Long Tuyền Tông.

Phi hành bên trong, Tiêu Vũ lưu ý đến, mang theo hắn người tông sư này cũng không phải thẳng tắp phi hành, mà là vòng qua rất nhiều nơi, để trong lòng hắn hơi kinh ngạc, lẽ ra thẳng tắp tốc độ phi hành hẳn là nhanh nhất, nhưng người tông sư này cố ý đi vòng, không chỉ có là một vài hoang vu nơi, chính là có chút thành trì cũng vòng qua, như là đang kiêng kỵ cái gì.

“Tại sao muốn vòng qua nhiều địa phương như vậy, không thẳng tắp phi hành?” Tiêu Vũ hỏi nghi ngờ trong lòng, dùng Long Tuyền Tông 4 đại tông môn tên, đi vòng phi hành không phải bằng bạch lãng phí thời gian gì?

“Rơi Vân Châu bên trong, tuy nói 4 đại tông môn là cao cấp nhất thế lực, nhưng cũng không có thiếu không biết khu vực, ở trong hung hiểm, mặc dù là 4 đại tông môn cũng không dám tùy tiện đặt chân cùng trêu chọc, ngươi ngày sau nếu như có thể trở nên mạnh mẽ, tự nhiên sẽ biết được này.” Người tông sư này nhìn Tiêu Vũ một chút, không có cho hắn quá giải thích thêm.

Tiêu Vũ trầm tư, một đường bay tới, có nhiều chỗ quả thật cho hắn một vài cảm giác xấu, suy nghĩ kỹ một chút, đúng là một châu trong đất, ngoại trừ ở bề ngoài tông môn một loại, lén lút sợ là cũng không có thiếu địa phương không kém gì tứ đại tông, thậm chí có thể tăng thêm sự kinh khủng.

Tỷ như một vài núi rừng nơi, ở trong liền có khả năng tồn tại thú vương, một vài trong thành trì, mặc dù nhìn từ bề ngoài bình thường, nhưng ở trong có thể cũng tồn tại một vài lánh đời không ra lánh đời loài.

Nhìn dáng dấp, rơi Vân Châu này một châu nơi so với hắn trong tưởng tượng phức tạp hơn, không thể chỉ là 4 đại tông môn cùng ba đạo minh đơn giản như vậy.

Ra Thiên Phủ, ngoại trừ Phù Đạo Minh ở ngoài, từng cái địa phương đều đều có khả năng có kinh khủng tồn tại, tỷ như một vài thú vương loại hình hung vật.

Hắn 11 nhớ rồi trên đường đi bị vòng qua địa phương, liền Long Tuyền Tông mọi người đối với ít ỏi địa phương kiêng kỵ như vậy, đáng giá lưu ý.

Phi hành ước chừng một ngày, Tiêu Vũ cùng người tông sư này rốt cục đi tới Long Tuyền Tông vị trí.

Đạt được nơi đây, vào mắt là một tòa núi cao, dù cho bay ở không trung, xa xa nhìn tới, ngọn núi kia cũng chọc vào trong mây, từ dưới lên trên nhìn tới, chỉ thấy linh khí hình thành mây mù ở đỉnh núi quấn quanh, không thấy rõ ngọn núi này hình dáng.

Trong không trung quan sát, có thể thấy được, ngọn núi này mặt mũi không dứt, diện tích ít nhất ngàn dặm, chưa vào trong núi, liền đã có thể nghe được trong núi các loại thú rống không dứt, trên bầu trời càng có hình thể to lớn chim,

Mỗi một con đều mắt mang hung quang.

Càng là linh khí nồng nặc nơi, thì càng không thể thiếu này nguy hiểm dị thú, bởi vậy có thể thấy được ngọn núi này tuyệt đối bất phàm, Long Tuyền Tông chiếm cứ lấy một bảo địa.

Đối với trong núi dị thú, người tông sư kia làm như không thấy, mang theo Tiêu Vũ hướng về trên núi bay đi, tiến vào núi đỉnh cao.

Tại kia trên đỉnh ngọn núi, kiến trúc vô số, Long Tuyền Tông quả thực thì tương đương với ở trên núi thành lập một tòa khác thành, mặc dù không có Thiên Phủ này cổ thành khổng lồ như vậy, nhưng tích trữ ở trong núi, thoạt nhìn đồng dạng thập phần hùng vĩ.

“Trước tiên đi với ta gặp tông chủ!” Người tông sư này mang theo Tiêu Vũ, thẳng đến ở trong một tòa hùng vĩ đại điện.

Từ lúc vào núi trước khi, hắn liền đã thông qua bùa truyền âm, hướng về trong tông bẩm báo.

“Long Tuyền Tông chủ!” Lại nghe đến mấy chữ này, Tiêu Vũ nội tâm cũng không khỏi xuất hiện một tia gợn sóng.

Hắn bị buộc cho tới bây giờ tình trạng này, thay hình đổi dạng, ngay tiếp theo Lâm Vũ Nhu cũng rời đi, này hết thảy đều là bởi vì Long Tuyền Tông chủ làm được quá tuyệt, phát sinh như vậy treo giải thưởng, đối với hắn tiến hành đuổi giết.

Tiến vào đại điện, Tiêu Vũ liếc mắt liền thấy được ngày xưa đã gặp qua một lần Long Tuyền Tông chủ.

Hắn ngồi trên phía trên cung điện, hai con mắt lúc khép mở, có khiếp người quang mang lấp lóe, cặp mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, liền như là thực chất lưỡi đao, cao cao tại thượng nói: “Ngươi chính là Mạc Vong?”

“Vâng!” Gặp lại Long Tuyền Tông chủ, Tiêu Vũ lại biểu hiện cực kỳ bình tĩnh, dù sao thân là ngày xưa chí tôn, dù cho nội tâm gợn sóng to lớn hơn nữa, ở mặt ngoài cũng tuyệt đối sẽ không có chút biến hóa.

“Điều kiện của ngươi, ta đã nghe qua, chỉ là kỳ quái, ngươi vì sao nhất định phải đến ta Long Tuyền Tông tới tu luyện?” Long Tuyền Tông chủ tựa như ở xem kĩ lấy Tiêu Vũ giống nhau, ngồi trên phía trên cung điện, dùng một loại cực kỳ bá đạo ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, tựa hồ Tiêu Vũ dù cho có nửa câu nói dối, cũng không chạy khỏi ánh mắt của hắn.

“Cũng không có nguyên nhân khác, chỉ là Long Tuyền Tông chiếm cứ Linh Sơn, ta đã muốn tới, thuận tiện thôi.” Tiêu Vũ ánh mắt cùng sắc mặt đều không có một chút biến hoá nào, dùng hắn chí tôn chi tâm, nếu như có thể bị tầm thường một Thiên Tông nhìn thấu, đó mới là việc lạ.

“Bản tọa đã điều tra ngươi.” Long Tuyền Tông chủ đột nhiên nói: “Nhưng mà, ta Long Tuyền Tông thế lực bao trùm toàn bộ rơi Vân Châu, lại cũng không có tra ra ngươi chút nào qua lại, ngươi người này giống như là đột nhiên ở Thiên Phủ ở trong xuất hiện, ngoại trừ Thiên Phủ ở ngoài địa phương khác, không có một chỗ từng có tin tức của ngươi, ngươi có thể không hãy nói cho ta biết, ngươi đến tột cùng là từ đâu tới đây?”

Đối với Long Tuyền Tông chủ lời này, Tiêu Vũ không một chút nào bất ngờ, hắn chủ động đề xuất muốn lên Long Tuyền Tông, đối phương không nghi ngờ đó mới kỳ quái, điều tra hắn cũng là hợp tình hợp lý.

Nhưng này Long Tuyền Tông chủ càng trực tiếp đối với hắn nói ra, còn ngay mặt chất vấn, bởi vậy có thể thấy được người này có cỡ nào bá đạo, bởi vì hắn là Long Tuyền Tông chủ, cũng làm cho hắn có bá đạo vốn liếng, căn bản khinh thường với theo bên cạnh thăm dò, mà là trực tiếp chất vấn, muốn dùng cái này hỏi ra Tiêu Vũ trên Long Tuyền Tông hay không ôm ấp cái khác mục đích.

"Ha ha, tông chủ ngươi coi như ta từ trên trời rớt xuống, cũng chưa chắc không thể." Đối phương trực tiếp, Tiêu Vũ cũng không hàm hồ, Long Tuyền Tông chủ hỏi hắn từ đâu tới đây, hắn lời này cũng rõ ràng nói cho Long Tuyền Tông chủ, có bản lĩnh chính ngươi đi thăm dò.

Long Tuyền Tông chủ ánh mắt phát lạnh, quanh thân không khí, vào thời khắc này đều đột nhiên trở nên lạnh.

Hắn ngồi ở phía trên cung điện, trong mắt hàn quang phun ra nuốt vào, trầm mặc không nói, thật lâu không có mở miệng, cứ như vậy lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Qua hồi lâu, không khí phảng phất mới chậm rãi khôi phục bình thường, Long Tuyền Tông chủ phất tay, nói: "Ngươi ở đây Long Tuyền Tông bên trong tu luyện một tháng, một tháng sau, bản tọa sẽ sai người đưa cho ngươi tiến vào hóa Long Tuyền, việc này sau khi kết thúc, bản tọa muốn cầm tới luyện thần hóa lông chim phù."

Hắn điều này cũng chẳng khác gì là để Tiêu Vũ rời đi, Tiêu Vũ lúc này cũng không nhiều lời, xoay người liền đi.

Vừa mới một màn thập phần hung hiểm, Long Tuyền Tông chủ nếu là hoài nghi hắn đi tới Long Tuyền Tông mục đích không thuần tuý, trực tiếp làm khó dễ, hắn nói không chừng sẽ chết thảm tại chỗ, có điều Tiêu Vũ đem Long Tuyền Tông chủ ăn được rất chết, nhìn trúng rồi hắn không dám tùy tiện ra tay.

Bởi vì, hắn khả năng đột nhiên xuất hiện, liền Long Tuyền Tông đều không tra được, đối phương khẳng định cũng không nắm chắc được sau lưng của hắn có phải là có khả năng tồn tại so với Long Tuyền Tông tăng thêm sự kinh khủng thế lực.

Hơn nữa, hắn một thân minh phù thực lực mạnh ngoại hạng, còn có thể khắc họa luyện thần hóa lông chim phù, mặc dù là Long Tuyền Tông, Long Tuyền Tông ở tra không ra hắn bối cảnh trước khi, tất nhiên cũng là có điều kiêng kỵ, không dám tùy tiện làm khó dễ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 458: Hôm Nay Chương MớI Phóng Tới Buổi Tối 1 Lên

Gần nhất sự tình tương đối nhiều, chương mới thời gian đều hoàn toàn hỗn loạn, theo hừng đông càng tới buổi sáng, đến điều chỉnh một chút, lần này canh ba phóng tới buổi tối, cùng hôm nay đồng thời chương mới, cũng chính là buổi tối lại có sáu chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 35: Lãnh Sư Muội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Rời đi cung điện kia, Tiêu Vũ lập tức bị an bài một hẻo lánh trụ sở, nói hẻo lánh và không phải nói cái này chỗ ở không tốt, mà là tương đối thanh tĩnh, thích hợp một mình tu luyện, hắn dù sao không phải là Long Tuyền Tông đệ tử, tuy nói phải ở chỗ này tu luyện một quãng thời gian, nhưng cũng không thể cùng những đệ tử kia ở tới một chỗ.

Người tông sư kia rời đi, còn dư Tiêu Vũ một thân một mình.

Chỗ ở của hắn, chính là mấy gian đơn giản phòng nhỏ, Long Tuyền Tông cũng không có cố ý thất lễ, nơi đây hoàn cảnh đẹp hơn, hơn nữa yên tĩnh, tuyệt đối thích hợp đơn độc tu luyện.

“Nơi đây đúng là bất phàm, Long Tuyền Tông chiếm cứ như vậy một chỗ Linh địa, có phải khả năng trường thịnh mấy ngàn năm!”

Tiêu Vũ đi tới trước phòng, hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy nơi này quả thật linh khí nồng nặc đáng sợ, ở loại địa phương này tu luyện, đích xác muốn nhanh hơn bình thời mấy lần.

Ở phòng nhỏ trước xoay chuyển vài vòng, chung quanh là một mảnh núi rừng, đi xuống là Long Tuyền Tông người hoạt động vị trí, Tiêu Vũ nơi này hơi cao, nhìn xuống phía dưới, còn có thể gặp được không ít đang tu luyện ở trong Long Tuyền Tông đệ tử.

Hắn an tâm ở cái địa phương này để ở, mỗi ngày tu luyện, cũng đừng vội mà đi tìm hiểu Long Tuyền Tông thực lực và ngọn nguồn chỗ, tình cờ cũng sẽ cho mình khắc họa mấy viên minh phù.

Hắn hôm nay, trên người có Dịch Càn bồi thường 1 vạn viên tam phẩm phù thạch, hơn nữa mười viên hiếm hoi phù thạch, có thể phế đến không ít tam phẩm minh phù.

Dù cho thực lực vắng mặt, nhưng có này minh phù, tin tưởng dùng hắn minh phù thực lực, tông sư bên dưới, không ai có thể vì khó được hắn.

Ở lại mấy ngày sau khi, Tiêu Vũ bắt đầu suy nghĩ, nên như thế nào mới có thể biết được Long Tuyền Tông có bao nhiêu thực lực, này một tông rõ ràng đối với hắn báo có đề phòng, mặc dù đồng ý hắn ở đây tu luyện một tháng, nhưng cũng an bài cho hắn một cái như vậy hẻo lánh địa phương, rõ ràng cố ý đưa hắn theo tông môn hạt nhân cô lập.

Có điều cũng may, Long Tuyền Tông đối với tự do của hắn đúng là không có nhiều hơn hạn chế, hắn cũng có thể ở đây tông trong vòng tùy ý đi lại.

“Này núi có dị!”

Tiêu Vũ ở Long Tuyền Tông bên trong ở mấy ngày sau khi, có điều phát hiện, hắn phát hiện mỗi ngày sáng sớm, Long Tuyền Tông bên trong đều sẽ xuất hiện đại sư tử khí, nhận sự giúp đỡ này tử khí, hắn tốc độ tu luyện càng đều nhanh hơn.

Theo Long Tuyền Tông bên trong người thuyết pháp, đây là tử khí đông lai giống, là mỗi ngày sáng sớm, vạn vật thức tỉnh lúc tự nhiên xuất hiện gì đó, bởi vậy mỗi ngày sáng sớm cũng là thích hợp nhất lúc tu luyện.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại không cho là như vậy, hắn cảm thấy là trên ngọn núi này tồn tại cái gì vậy, này tử khí xuất hiện, tuyệt đối không phải không có nguyên nhân.

Mang theo nghi hoặc,

Tiêu Vũ không muốn tiếp tục minh phù cùng tu luyện, mà là rời đi phòng nhỏ, hướng về ngọn núi này đi sâu vào.

Hắn cảm giác ngọn núi này giữa chắc chắn cất dấu cái gì vậy, cái kia mỗi ngày xuất hiện tử khí, tựa hồ là từ chỗ hắn mà đến, muốn vào núi tìm một chút.

“Ồ?”

Liên tục mấy ngày, Tiêu Vũ ở trong núi đều chưa từng có thu hoạch, mà ngày hôm đó, hắn lại với trong núi thẩm đụng tới mấy cái tuổi trẻ bóng người, bọn họ trên người mặc Long Tuyền Tông trang phục, thoạt nhìn như là đệ tử trong tông.

“Ngươi là người phương nào? Vì sao ở ta Long Tuyền Tông bên trong xuất hiện?”

Mấy tên đệ tử này tổng cộng có năm người, ba nam hai nữ, thoạt nhìn đều rất trẻ tuổi, cũng chỉ có hơn hai mươi tuổi.

Nhìn thấy Tiêu Vũ quần áo trên người không phải Long Tuyền Tông bên trong trang phục, mấy người này nhất thời cảnh giác lên.

“Không cần sốt sắng, ta là Long Tuyền Tông khách, ta gọi là Mạc Vong.” Tiêu Vũ tiến lên, đồng thời cũng đang quan sát mấy người này.

Hắn thần niệm bên dưới, mấy người này tu vi cũng không có ẩn tàng, để hắn có chút kinh ngạc chính là, mấy người này càng đều không yếu, cũng có hóa khí cảnh ngũ chuyển đến thất chuyển tu vi.

Tu vi này ở trẻ tuổi ở trong tuyệt đối thuộc về cường giả, phải biết rằng ban đầu ở Thánh cảnh bên trong những thiên tài đó mặc dù đều có hóa khí cảnh tám đến chín chuyển, nhưng đó là bởi vì nhận sự giúp đỡ Thánh cảnh bên trong Thánh lực tu luyện, tài năng đạt được cái mức kia, mấy người này chưa từng vào qua Thánh cảnh, liền có thể có bực này tu vi, dù cho ở Long Tuyền Tông bên trong, nói vậy cũng là ít có đệ tử.

“Mạc Vong? Ngươi chính là trong tông mời tới phù sư?” Trong năm người một gã tuổi trẻ nữ tử kinh ngạc, có vẻ rất là kinh ngạc.

Tiêu Vũ nhìn về phía cô gái này, chỉ thấy nàng này mười tám mười chín tuổi, dung mạo mặc dù không phải là hết sức xuất chúng, nhưng cũng thập phần nén lòng mà nhìn. Ở Long Tuyền Tông bên trong, biết hắn tiến lại người nên không nhiều, thiếu nữ này cũng biết tên của hắn?

“Lãnh sư muội, hắn là ai? Ngươi biết hắn?” Mấy người còn lại nghe đến cô gái này tựa hồ nhận thức Tiêu Vũ, đều buông lỏng cảnh giác, nhưng là nghi hoặc, cái này Mạc Vong là ai?

“A, hắn đích thật là chúng ta Long Tuyền Tông khách.” Họ Lãnh nữ tử gật đầu, đánh giá Tiêu Vũ vài lần, lập tức liền quay đầu không thèm nhắc lại.

“Ta có thể hay không hỏi một câu, các ngươi ở đây làm cái gì?” Tiêu Vũ tâm tư hơi động, ngẫu nhiên gặp này mấy người trẻ tuổi, có lẽ có thể theo bọn họ trong miệng đối với Long Tuyền Tông nội bộ có hiểu biết.

Hơn nữa cái này họ Lãnh cô gái đã có thể biết hắn tồn tại, nói vậy với Long Tuyền Tông bên trong, có không phải bình thường thân phận.

“Ngươi hỏi cái này để làm gì? Này cùng ngươi có quan hệ gì?” Một gã nam đệ tử đối với Tiêu Vũ lộ ra địch ý mãnh liệt, đứng lên đã đến, lạnh lùng mở miệng.

Tên đệ tử này ánh mắt, theo vừa mới liền một mực cái kia Lãnh sư muội trên thân lưu luyến, Tiêu Vũ nhìn qua liền biết, đã biết là vô cớ bị căm thù.

Bất quá hắn cũng phớt lờ, đánh giá mấy người một chút, nói: “Mặc dù không có quan hệ gì với ta, nhưng đã gặp gỡ, có lẽ ta có thể giúp các ngươi thì sao?”

Nghe hắn kiểu nói này, cái kia Lãnh sư muội ánh mắt hơi động, mấy người khác cũng rõ ràng có vẻ xiêu lòng.

Mấy người này, trên người đều lây dính không ít bụi đất, người cá biệt quần áo còn phá, Tiêu Vũ nhìn qua liền biết, bọn họ từng trải qua chiến đấu, hơn nữa nhìn mấy người tâm tình không cao, rõ ràng không lấy đến chỗ tốt gì, này đây mới có này vừa nói.

“Hừ? Chỉ bằng ngươi? Nhìn ngươi tuổi cũng không so với chúng ta lớn, U &# 85; đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. u uk &# 97; n s h u &# 46;c &# 111; m có thể có bao nhiêu bản lĩnh? Huống hồ, chúng ta mấy người đều là Long Tuyền Tông bên trong thực lực đứng đầu nhất đệ tử, chỉ ngươi, chính là theo chúng ta, chỉ sợ cũng cho chúng ta cản trở.” Tên kia đối với Tiêu Vũ tràn ngập địch ý đệ tử mở miệng lần nữa, xem thường Tiêu Vũ đồng thời, cũng có vẻ thập phần tự kiêu.

Mấy cái khác đệ tử, mặc dù đối với Tiêu Vũ gia nhập có chút ý động, nhưng nghe này nam đệ tử nói, lại cũng không có người dám mở miệng, như là đối với này nam đệ tử có chút kính sợ.

Tiêu Vũ có thể thấy, tên đệ tử này là này trong năm người tu vi cao nhất, chừng hóa khí cảnh thất chuyển, nghĩ đến thực lực của hắn cũng hẳn là mạnh nhất, cái này cũng khó trách mấy người khác đều đối với hắn kiêng kỵ như vậy.

“Không thể nói như thế.” Hắn không một chút nào tức giận, nhìn về phía cái kia Lãnh sư muội, nói: “Ta tin tưởng các ngươi đi tới nơi này khẳng định có mục đích gì, nhưng cái kia mục đích chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy đạt được, có thể có ta giúp đỡ, sự tình sẽ không giống chứ?”

Hắn những lời này, là nói cho cái kia Lãnh sư muội nghe, cái này Lãnh sư muội nếu biết thân phận của hắn, nói vậy cũng có thể minh bạch, bọn họ không giải quyết được sự tình, không có nghĩa là hắn cũng không giải quyết được.

Quả nhiên, Lãnh sư muội rõ ràng do dự, sau đó gật đầu, nói: “Cao sư huynh, hắn nói rất có đạo lý, có thể hắn thật có thể giúp đỡ chúng ta, chúng ta cùng hắn nói một chút, cũng là không sao.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 36: Đỏ Minh Quả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Sư muội!” Cao sư huynh biến sắc, vô cùng không tình nguyện, nhưng đối với cái này Lãnh sư muội lại như không dám vi phạm, chỉ có thể là ác liệt hướng về Tiêu Vũ giương mắt đến một chút, mang theo rõ ràng cảnh cáo ý tứ.

Thông qua cùng mấy người trò chuyện, Tiêu Vũ biết được Lãnh sư muội tên là Lãnh Vũ, Cao sư huynh tất là kêu Cao Viễn, ba người khác, cô gái kia gọi là Triệu nhớ cật tre già, hai gã nam tử thì lại theo thứ tự là tạ tuấn tú vĩnh cùng Đường sáng suốt.

Bọn họ năm người, đều là Long Tuyền Tông đệ tử, lần này vào núi, là vì tìm một loại gọi là đỏ minh quả linh dược, năm người ở trong núi tìm kiếm nhiều ngày, rốt cục phát hiện, nhưng này đỏ minh quả bên cạnh nhưng có 1 con rắn to bảo vệ, bởi vậy bọn họ mặc dù tìm được, lại là không thể thuận lợi, vài lần thử nghiệm, dùng các loại phương pháp, cũng không thể theo con đại xà kia trong tay đoạt được đỏ minh quả.

“Đỏ minh quả là chữa thương thuốc, loại linh dược này đối lập hiếm thấy, các ngươi càng có thể tìm tới?” Tiêu Vũ cũng là bất ngờ không ngớt, loại linh dược này hết sức đặc thù, hơn nữa hiếm thấy, những người này mù quáng vào núi tìm kiếm, lại còn thật làm cho bọn họ tìm được.

“Ngươi biết đỏ minh quả?” Lãnh Vũ tràn ngập bất ngờ, loại linh dược này vốn nàng cũng không quen biết, cũng là từ tông môn trưởng bối nơi đó biết được, Tiêu Vũ lại nhận thức?

“Hừ, nhận thức thì thế nào? Chúng ta muốn chính là có thể giúp chúng ta đối phó con đại xà kia người, con đại xà kia là cấp hai dị thú, thực lực có thể so với tông sư, ngươi lại được làm được cái gì?” Cao Viễn ở bên cạnh cười lạnh.

Hắn không thấy được Tiêu Vũ có bao nhiêu tu vi, nhưng ở trong mắt hắn, mấy người bọn họ đều đã là Long Tuyền Tông bên trong đứng đầu nhất nhất lưu đệ tử, Tiêu Vũ cái tuổi này, chẳng lẽ còn khả năng mạnh hơn bọn họ?

“Ta tương đối hiếu kỳ chính là, các ngươi muốn tìm này đỏ minh quả, chẳng lẽ là phải cho người kia chữa thương?” Tiêu Vũ không có để ý tới Cao Viễn, mà là nhìn về phía Lãnh Vũ.

Hắn nhìn ra được, Lãnh Vũ mới là cái đoàn đội này hạt nhân, hơn nữa tựa hồ cũng là đối với cái kia đỏ minh quả sốt sắng nhất, muốn lấy được đỏ minh quả người nên là của nàng.

“Đúng vậy, sư phụ ta tu luyện phạm sai lầm, bị nội thương, phải đỏ minh quả mới có thể khôi phục.” Lãnh Vũ gật gù, cũng không có ẩn giấu tâm ý.

“Sư phụ ngươi?” Tiêu Vũ suy nghĩ, Lãnh Vũ ở Long Tuyền Tông trong vòng hẳn là đứng đầu nhất đệ tử, có thể thu cho nàng làm đồ đệ, người sư phụ này ở Long Tuyền Tông trong vòng hẳn có địa vị tương đối cao.

“Ngươi hỏi được có phải là nhiều lắm? Ngươi không phải nói ngươi có biện pháp không? Nói một chút ngươi biện pháp a, nếu là không có, chúng ta có thể chiếu cố không dứt ngươi, ngươi nên làm gì thì đi làm gì.” Cao Viễn tiếp tục cướp lời nói.

Tiêu Vũ một chút có thể nhìn về phía, cái này Cao Viễn đối với

Lãnh Vũ tựa hồ có rất lớn ý nghĩ, chỉ là không khỏi cũng quá hẹp hòi, có điều là bởi vì hắn cùng Lãnh Vũ mới nói mấy câu, thì đối với hắn như thế căm thù.

Hắn lắc đầu cười khẽ, nói: “Biện pháp mà cũng không phải là không có,

Thì nhìn các ngươi có chịu hay không theo ta nói đi làm.”

“Ngươi thật có biện pháp?” Lãnh Vũ con mắt nhất thời phát sáng lên, tràn đầy trông chờ mà nhìn Tiêu Vũ.

Mấy người khác cũng là ánh mắt sáng lên, đều rất bất ngờ người này bất cứ thật có biện pháp, chỉ có Cao Viễn vẻ mặt khó chịu, sắc mặt đen đến không thể hại nữa.

“Đi theo ta.” Tiêu Vũ cũng không nói toạc, mang theo mấy người tiếp tục thâm nhập sâu, ở trong núi tìm kiếm.

Lãnh Vũ mấy người trong lòng đều tràn đầy nghi hoặc, đỏ minh quả bọn họ đã tìm được, cái này Mạc Vong còn muốn dẫn bọn hắn lại tìm cái gì? Mặc dù không hiểu, nhưng muốn chiếm được vật kia, còn phải hi vọng cái này Mạc Vong, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều.

Tiêu Vũ mang theo mấy người đang trong núi tìm tòi, thỉnh thoảng cùng bọn họ trò chuyện, nói xa nói gần hỏi dò một ít chuyện.

Hắn đầu tiên là hỏi dò trong núi này có thể có cái gì đất kỳ dị, tỷ như một vài chỗ thường xuyên xuất hiện hiếm thấy linh dược, hay hoặc là nơi cá biệt thập phần hung hiểm.

Đối với điều này, Lãnh Vũ bao nhiêu mọi người không trả lời được, bởi vì Long Tuyền Tông vị trí ngọn núi không chỉ cao to, hơn nữa diện tích cực lớn, trong núi cũng tồn tại vô số dị thú cùng hung hiểm, e là cho dù là nhân vật già cả, cũng không ai có thể nói đúng ngọn núi này khắp nơi đều biết cái thông suốt, bọn họ trẻ tuổi, biết thì càng ít.

Có điều, muốn nói đất kỳ dị, mấy người nhưng cũng nói cho Tiêu Vũ mấy nơi, ở trong núi này có mấy người, cái địa phương tựa hồ liền trong tông trưởng bối nhân vật cũng rất để ý, thỉnh thoảng đều sẽ đi tới điều tra, và lần nữa nhắc nhở đệ tử trong tông, không thể tùy ý đi tới.

Tiêu Vũ đem những chỗ này 11 ghi nhớ, lại hỏi Lãnh Vũ sư phụ chịu là cái gì thương thế.

Lãnh Vũ báo cho, sư phụ nàng tu luyện công quyết phi thường đặc thù, một thời gian trước tu luyện phạm sai lầm sau, sẽ thường xuyên mê man, tinh thần không chấn động, phải dùng đỏ minh quả làm dẫn, luyện Thành Hoá minh đan, tài năng giải quyết này hòn.

Thế nhưng, đỏ minh quả quá mức khó tìm, liền Long Tuyền Tông bên trong cũng là không có, cho nên hắn mới có thể vào núi, vì nàng sư phụ tìm kiếm thuốc dẫn, còn mấy người khác, cũng là nhân tiện cùng nàng đồng thời vào núi, tìm kiếm một vài linh dược.

“Tu luyện phạm sai lầm? Thường xuyên mê man?” Tiêu Vũ đăm chiêu, đã là đại khái đoán được Lãnh Vũ người sư phụ này vấn đề.

Tu luyện phạm sai lầm sau, sẽ làm bị thương tự thân, thương tổn địa phương bất đồng, cũng sẽ có sự khác biệt biểu hiện, Lãnh Vũ người sư phụ này vừa là thường xuyên mê man, vừa là muốn dùng đỏ minh quả làm dẫn, biết được này sau khi, Tiêu Vũ nếu vẫn không thể phán đoán ra trên người đối phương vấn đề, vậy hắn cái này chí tôn cũng là hư danh.

Cái kia các loại vấn đề, hắn có thể dễ dàng giải quyết, chỉ có điều đối phương là Long Tuyền Tông người, hắn cũng lười ra tay, liền không hề nói gì.

“Tiểu tử, ngươi dẫn chúng ta đông chuyển tây chuyển, rốt cuộc đang tìm cái gì?”

Qua hồi lâu, Cao Viễn phẫn nộ, hắn cảm giác Tiêu Vũ căn bản là không có gì cái gọi là biện pháp, chỉ là cố ý đang lãng phí bọn họ thời gian.

“Nếu như ngươi có việc gấp, có thể đi trước!” Tiêu Vũ nhíu mày, bị cái này Cao Viễn lần nữa nhằm vào, hắn giỏi nhịn đến đâu, với người này phiền lòng không ngớt.

“Hừ! Ta xem là ngươi giả vờ giả vịt, không có biện pháp thì nói thẳng, cần gì cố ý như thế kéo dài thời gian!” Cao Viễn cười lạnh, thập phần xem thường, không một chút nào tin tưởng Tiêu Vũ thật sự có biện pháp.

“Hả? Chẳng lẽ ngươi có biện pháp, chúng ta đây có thể lập tức trở lại, lấy đi đỏ minh quả.” Tiêu Vũ đáp lại cũng rất đơn giản.

“Ngươi!” Cao Viễn giận dữ, liếc mắt nhìn Lãnh Vũ.

Nếu là hắn có biện pháp, há lại sẽ kéo đến bây giờ, sớm đem đỏ minh quả mang tới, giao cho Lãnh Vũ, dùng bác Lãnh Vũ hảo cảm.

“Cao sư huynh, nếu như ngươi nóng lòng, có những chuyện khác nói, ngươi đi trước đi, ngươi đã giúp cho ta rất nhiều, sư muội đã rất cảm kích.” Lãnh Vũ cũng nhìn về phía Cao Viễn.

“Lãnh sư muội, ta nếu không có chuyện gì khác, chỉ là cái này Mạc Vong vẫn mang chúng ta mọi nơi chuyển, lại cũng không nói có biện pháp gì, ta là lo lắng thời gian cứ như vậy bị lãng phí.”

Cao Viễn liền vội vàng giải thích, hắn việc này vào núi mục đích chủ yếu nhất chính là giúp Lãnh Vũ bắt được đỏ minh quả, tốt kiếm được hảo cảm, nếu như rời đi luôn, lúc trước ở trong núi làm ra không phải đều làm không công?

“Cao sư huynh, trước mắt chúng ta cũng không có biện pháp tốt hơn, tạm thời trước tiên theo vị này không phải…… Mạc Đại Ca a, ta tin tưởng hắn sẽ không gạt chúng ta.” Lãnh Vũ thoạt nhìn là loại kia tính khí người tốt vô cùng, dù cho Cao Viễn lần nữa nói nhằm vào Tiêu Vũ, nàng cũng không hề tức giận.

Ở gọi Tiêu Vũ thời điểm, nàng rõ ràng có chút do dự, không biết xưng hô như thế nào, cuối cùng chỉ có thể gọi bằng một tiếng Mạc Đại Ca.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 37: Cách Hương Thảo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cao Viễn rõ ràng vô cùng không tình nguyện, nhưng cũng không dám nói nữa, sợ hãi Lãnh Vũ thật sự tức giận, buồn bực tiếng không thèm nhắc lại.

Mang theo năm người, Tiêu Vũ tiếp tục ở trong núi chung quanh tìm tòi, hồi lâu sau, tìm tới một cây màu đỏ dị thảo, trên cỏ lộ ra 1 mỗi một đặc biệt mùi vị.

“Đây là cái gì?” Lãnh Vũ nhìn thấy cây cỏ này, có vẻ rất nghi hoặc, không rõ nhìn về phía Tiêu Vũ. Ở trong núi tìm lâu như vậy, liền vì như vậy một cây cỏ?

“Loại cỏ này gọi là cách hương thảo, đem mang tới, đối với chúng ta hữu dụng.” Tiêu Vũ cười đem cây cỏ này thu vào hóa giới phù bên trong, sau đó để năm người dẫn đường, trở về lấy đỏ minh quả.

Lãnh Vũ bọn người tràn ngập nghi hoặc, tìm được như vậy một cây cỏ, thì có thể đối phó cái kia cấp hai đại xà? Đây chính là có thể so với tông sư dị thú, dù cho mấy người bọn họ chung sức, cũng không có cách nào đối phó được, này một cây cỏ khả năng có ích lợi gì?

Đáng ngờ nhất chính là Cao Viễn, hắn đối với Tiêu Vũ phương pháp rất là coi thường, nhưng lần này lại là không có nhiều lời, mà là cười lạnh thấy, hắn ngược lại muốn xem xem, cái này Mạc Vong khả năng làm ra trò gian gì.

Năm người mang theo Tiêu Vũ, đường cũ trở về, rất nhanh liền trở về đỏ minh quả vị trí.

Đó là một cây cây nhỏ giống nhau gì đó, trên cây chỉ có một cây màu đỏ trái cây màu đỏ, xa xa nhìn tới, thập phần mê người.

Tại kia cây cây nhỏ bên cạnh, một cái độ lớn bằng vại nước đại xà chiếm cứ ở nơi đó, thân rắn đỏ đậm, nhắm hai mắt, một con lưỡi đỏ tươi vẫn là đang không ngừng phun ra.

“Xích diễm rắn?” Tiêu Vũ ở phía xa liếc mắt nhìn, chẳng trách năm người này cũng không có cách nào, loại dị thú này thập phần hung mãnh, hơn nữa thuộc về cấp hai dị thú, mặc dù là cấp độ tông sư nhân vật thấy vậy, cũng chưa chắc có thể ứng phó.

Năm người này mặc dù xuất sắc, nhưng nói cho cùng cũng chỉ có hóa khí cảnh tu vi, dù cho năm người chung sức, cũng không khả năng đối kháng này con đại xà, đại cảnh giới trên cái hào rộng, cũng không phải mấy cái nhân số là có thể bù đắp được.

“Đỏ minh quả là ở chỗ đó, ngươi đúng là nói một chút, ngươi muốn thế nào lấy đi?” Cao Viễn ở một bên xem thường mở miệng, không một chút nào tin tưởng Tiêu Vũ nương tựa theo một cây cỏ thì có thể đối phó này con rắn to.

“Vạn vật tương sanh tương khắc, dù cho con rắn này là dị thú, cũng có khắc chế nó đồ vật.” Tiêu Vũ nhìn Cao Viễn một chút, cũng không cùng hắn giải thích, đối với Lãnh Vũ nói: “Bây giờ ta phải hai người, một đi dẫn dắt rời đi này xích diễm rắn, một người khác chính là nhân cơ hội này đem đỏ minh quả lấy đi, các ngươi lẫn nhau càng hiểu, từ các ngươi quyết định đi.”

“Cái gì?”

Vừa nghe Tiêu Vũ ý nghĩ này, tất cả mọi người liền tất cả giật mình, dẫn đi xích diễm rắn? Này con rắn to khủng bố bọn họ sớm từng trải qua, lần trước bọn họ năm người chung sức ứng phó,

Cũng chỉ là miễn cưỡng chạy trốn, nếu là một người đi dẫn con rắn này, sợ hãi là chết như thế nào cũng không biết!

Huống hồ, dẫn đi này con rắn to, há lại là vậy chuyện dễ dàng, nói dẫn thì dẫn, làm sao dẫn? Vừa lấy cái gì đi dẫn?

“Xích diễm rắn loại này dị thú, đối với cách hương thảo mùi vị dị thường nhạy cảm, nó rất đáng ghét loại vị đạo này, nếu là ngửi được xung quanh có cách hương thảo, nó nhất định sẽ bỏ mới bằng lòng an tâm, cho nên các ngươi chỉ cần tìm người mang theo này cách hương thảo đi đến một khác phương hướng, này con rắn to thì sẽ cùng đi.”

Tiêu Vũ đối với này dị thú đặc tính, quả thực có thể nói quen thuộc, mặc dù trước đây không biết là đỏ minh quả bên cạnh chính là cái gì dị thú, nhưng nghe là một con rắn, hắn liền đại khái có phán đoán.

Sẽ đối với đỏ minh quả loại linh dược này sản sinh hứng thú dị thú, vừa là loài rắn, đơn giản cũng chính là này xích diễm rắn.

“Này……”

Mặc dù Tiêu Vũ cấp ra phương pháp, nhưng vẫn không có người nào theo tiếng.

Nói đùa, mặc dù có biện pháp có thể dẫn dắt rời đi con rắn kia, nhưng muốn ai đi? Ai dám bảo đảm đã đi sau khi còn có thể sống được trở về?

“Ta đi cho.” Lãnh Vũ nhìn thấy không người trả lời, khẽ cười cười.

Nói cho cùng muốn lấy đỏ minh quả người là của nàng, ở vào thời điểm này, nàng tự nhiên không tốt làm người khác đi mạo hiểm.

“Vị này Cao sư huynh, vào lúc này, ngươi cũng không có lời gì nói sao?” Tiêu Vũ mỉm cười nhìn về phía Cao Viễn, cái này Cao Viễn lúc trước nhất ngôn nhất ngữ đều ở đây lấy lòng Lãnh Vũ, ở vào thời điểm này ngược lại cái rắm đều không tha một cái?

“Ta……” Cao Viễn sắc mặt nhất thời khó coi không ngớt, Tiêu Vũ này vừa hỏi sau, hắn nếu không có biểu thị, dù cho Lãnh Vũ không nói, đối với hắn ấn tượng cũng nhất định sẽ mất giá rất nhiều.

Nhưng mà, hắn mặc dù muốn lấy lòng Lãnh Vũ, nhưng này cũng là muốn ở an toàn dưới tình huống, nếu như đi dẫn xích diễm rắn, đó là cửu tử nhất sanh, nếu như hắn đã chết, còn dù cho lấy lòng Lãnh Vũ, thì có ích lợi gì?

“Không cần phải nói, từ ta đi dẫn xích diễm rắn, Mạc Đại Ca, Cao sư huynh, sau khi còn xin các ngươi cầm dùm ta chiếm lấy đỏ minh quả, Lãnh Vũ vô cùng cảm kích.” Lãnh Vũ cắn chặt răng, nhìn ra được trong lòng nàng cũng có chứa sợ hãi, không biết đã biết vừa đi còn có thể hay không sống sót trở về.

Có điều, tuy có sợ hãi, nhưng nàng lại là không do dự, này ngược lại để Tiêu Vũ coi trọng cô gái này một chút.

“Mạc Đại Ca, đem cách hương thảo cho ta đi.” Lãnh Vũ làm ra sau khi quyết định, hướng về Tiêu Vũ đưa tay, yêu cầu cách hương thảo, bởi vì Tiêu Vũ để ẩn giấu mùi, đến bây giờ còn đem cái kia cỏ đặt ở minh phù bên trong, không có lấy ra.

Dạng này một màn, để một bên Cao Viễn xấu hổ không thôi, hắn rất muốn vào lúc này đứng ra, ở Lãnh Vũ trước mặt làm một hồi anh hùng, chỉ tiếc, hắn không có dũng khí này, bởi vì hắn không muốn chết.

“Thôi, xem ra còn là ta đi cho.” Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác thấy hơi mềm lòng, vốn này Long Tuyền Tông sự tình chuyện không liên quan tới hắn, có điều nhìn thấy này Lãnh Vũ biết rõ cửu tử nhất sanh vẫn còn đi, ngược lại để hắn có chút không đành lòng.

Thôi, hắn và Long Tuyền Tông ân oán, cùng này đệ tử bình thường cũng không liên quan quá nhiều, không cần thiết để một cái như vậy cam nguyện để sư phụ mà mạo hiểm nữ tử đánh mất tính mạng.

“Mạc Đại Ca, ngươi……” Lãnh Vũ ngây ngẩn cả người, có chút không thể tin được.

Bên người nàng mấy người này, đều là của nàng cực kỳ phải tốt đồng môn sư huynh đệ, cái này Cao Viễn, nàng cũng biết đối với nàng thường có hảo cảm, nhưng vào lúc này lại không có người nào đồng ý vì nàng bốc lên loại này nguy hiểm, mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng nàng đáy lòng bao nhiêu cũng là cảm thấy có chút thất vọng.

Nhưng cái này Mạc Vong, giữa bọn họ có điều bèo nước gặp nhau, lại có thể sẵn sàng vì nàng lại bốc lên loại này hiểm, cùng mấy cái kia đồng môn 1 dưới so sánh, này một cái đối với Lãnh Vũ tới nói còn thập phần xa lạ người, này đơn giản một câu nói sức nặng thật sự quá nặng.

Không ngừng Lãnh Vũ, vào lúc này, mấy người khác cũng ngây ngẩn cả người, ở trong Cao Viễn sắc mặt nhất khó coi, hắn dù cho lại nghĩ lấy lòng Lãnh Vũ, cũng không dám đi làm mạo hiểm như vậy sự tình, nhưng cái này Mạc Vong lại dám!

Mạc Vong vừa đứng đi ra, cũng có vẻ hắn là vậy không chịu nổi cùng nhát gan, để hắn có loại đã xấu hổ, vừa giận cảm giác.

“Thừa dịp ta dẫn dắt rời đi con rắn kia thời điểm, các ngươi thì đi lấy quả, đi người không cần nhiều lắm, một có thể. Có điều phải nhớ kỹ, xích diễm rắn trí tuệ không thấp, lấy quả lúc nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất lấy đi đỏ minh quả, ngoài ra, xích diễm rắn yêu thích ở nó nhìn chằm chằm gì đó trên để lại nọc độc của mình làm như dấu ấn, lấy quả thời gian, phải đem gì đó rửa sạch, nếu không nó còn có thể đuổi theo."

"Nhớ kỹ ta nói mỗi một câu nói, bằng không mà nói, hậu quả rất nghiêm trọng." Tiêu Vũ nói xong này sau khi, khẽ mỉm cười, không cho mọi người thời gian phản ứng, thần tốc rời đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 38: Lấy Quả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đợi cho Tiêu Vũ rời đi, Lãnh Vũ năm người còn ở tại chỗ ngây người.

Đối với bọn họ mà nói, bọn họ và Mạc Vong người này bất quá chỉ là một lần ngẫu nhiên gặp, Mạc Vong giúp đỡ bọn họ lấy đỏ minh quả, nay đã là thập phần hiếm thấy sự tình, bây giờ thế mà lại còn để bọn họ đi làm mạo hiểm như vậy sự tình.

Năm người thấy hắn rời đi, đều tại nguyên chỗ ngơ ngác sững sờ.

“Mạc Đại Ca!” Lãnh Vũ cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, hướng về phía trước kêu gọi một tiếng, nhưng mà bóng người kia lại sớm biến mất, căn bản không có trả lời, cũng không biết đúng hay không nghe được nàng kêu gọi.

Vào đúng lúc này, Lãnh Vũ vẻ mặt hết sức phức tạp, ánh mắt đều có vẻ hơi hoảng hốt, ở nơi đó há miệng thở dốc, lại là cái gì cũng nói không ra.

“Mạc Vong!”

Cao Viễn đem Lãnh Vũ phản ứng tất cả đều thấy rõ, sắc mặt nhất thời muốn rất khó coi có rất khó coi.

Trải qua chuyện này, hắn triệt để bại bởi cái này đột nhiên xuất hiện người xa lạ, không hề nghi ngờ, hắn không dám vì Lãnh Vũ đi mạo hiểm, dù cho Lãnh Vũ không nói, đối với hắn ấn tượng cũng khẳng định giảm xuống rất nhiều, ngược lại cái này Mạc Vong, mới quen không lâu liền vì Lãnh Vũ làm dạng này sự tình, đối với Lãnh Vũ xung kích là to lớn, ngày sau tất nhiên sẽ trong lòng của nàng lưu lại không thể xóa nhòa ấn tượng.

Cao Viễn càng là muốn, trong lòng lại càng không cam lòng, hắn theo đuổi Lãnh Vũ nhiều năm, này sớm không phải bí mật gì, đáng tiếc Lãnh Vũ vẫn đối với hắn hờ hững như nước.

Hiện nay, cũng bởi vì chuyện như vậy, hắn trước đây làm tất cả, làm Lãnh Vũ làm hết thảy trả giá, tựa hồ đều hóa thành bọt nước, ngược lại cái kia lần đầu tiên xuất hiện Mạc Vong, cũng đã có thể làm cho Lãnh Vũ vì hắn thất thần.

Cao Viễn trong lòng tràn ngập không cam lòng cùng phẫn nộ, thế nhưng là một chút biện pháp cũng không có.

“Ngớ ngẩn! Dám một mình đi trêu chọc con rắn kia, tốt nhất ngươi trực tiếp cho ta chết đi, đừng xuất hiện lại!” Hắn ở trong lòng ác độc chửi bới, chỉ mong cái này Mạc Vong cái kia quyết định ngu xuẩn có thể làm cho hắn trực tiếp chết đi, vĩnh viễn không muốn lại trở về.

Tiêu Vũ rời đi, năm người tiếp tục tại nguyên chỗ chờ, chờ Tiêu Vũ đem xích diễm rắn cho dẫn dắt rời đi.

Trong quá trình này, Lãnh Vũ tinh thần tổng có chút hoảng hốt, thỉnh thoảng thất thần, bên cạnh Cao Viễn nhìn ở trong mắt, trong lòng giống như kim đâm giống nhau khó chịu.

“Tại sao còn không động tĩnh? Cái kia Mạc Vong sẽ không phải là gạt chúng ta, tự chạy?”

Qua hồi lâu, xích diễm rắn thủy chung không hề rời đi, Cao

Viễn trên mặt vẻ mặt dần dần hóa thành cười lạnh, mở miệng nói ra.

Bị hắn kiểu nói này,

Mấy người khác đồng thời tất cả giật mình, nếu như Tiêu Vũ thật cứ đi như thế, vậy xích diễm rắn sẽ không bị dẫn đi, bọn họ cũng cũng đừng nghĩ lấy đỏ minh quả.

“Suy nghĩ kỹ một chút, cái này Mạc Vong cùng chúng ta không quen không biết, dựa vào cái gì sẽ cho chúng ta bốc lên lớn như vậy hiểm? Bây giờ nhìn lại, lúc trước theo như lời hết thảy đều chỉ là dễ nghe, hắn chủ động muốn đi dẫn dắt rời đi con rắn này, kỳ thực chính là tìm một cơ hội chạy trốn!” Cao Viễn như là thập phần khẳng định, chính hắn cũng cảm thấy, cái kia Mạc Vong không thể hảo tâm như vậy, mới quen thì đồng ý vì bọn họ đi bốc lên lớn như vậy hiểm.

Mấy người càng muốn cũng càng cảm thấy có lý, tất cả đều trầm mặc, quả thật đối với một mới quen người xa lạ tới nói, chủ động vì bọn họ đi bốc lên lớn như vậy hiểm rất không hợp lý, bây giờ nghe đến, Cao Viễn nói càng như là đối với.

“Sẽ không!” Lãnh Vũ lại là lắc đầu, ánh mắt không có một tia hoài nghi, nói: “Ta tin tưởng Mạc Đại Ca, hắn sẽ không gạt chúng ta!”

Cao Viễn trong lòng cảm giác nặng nề, hắn biết, cái kia Mạc Vong đã ở Lãnh Vũ trong lòng lưu lại không phải bình thường ấn tượng, chiếm cứ địa vị trọng yếu, bằng không mà nói, Lãnh Vũ sẽ không ở vào thời điểm này còn đối với hắn như thế manh mục tín nhiệm.

“Xuýt!”

Vừa lúc đó, con đại xà kia đột nhiên động, ngẩng đầu lên, phun ra lưỡi đỏ tươi, bắt đầu nhìn chung quanh.

Cao Viễn trong lòng căng thẳng, mấy người khác tất là lộ ra nét mừng, xem ra Mạc Vong cũng không có lừa bọn họ.

Quả nhiên, xích diễm rắn rõ ràng trở nên phiền não, không dứt nhìn quanh, phun ra lưỡi, cuối cùng vặn vẹo thân thể khổng lồ, hướng về một hướng khác thần tốc rời đi, bóng người rất nhanh sẽ biến mất.

“Mạc Đại Ca không có gạt chúng ta, hắn thật đem xích diễm rắn dẫn ra!” Lãnh Vũ mừng rỡ không thôi, tựa hồ cũng là thở phào nhẹ nhõm, như là đang vì Mạc Vong không có cực khổ nàng mà cảm thấy vui sướng.

Cao Viễn nội tâm tất là lại bị tàn nhẫn nhói một cái, có điều hiện tại hắn nói cái gì cũng vô ích, hắn cũng là thật không ngờ, cái kia Mạc Vong lại thật sự có dũng khí đơn độc dẫn đi này xích diễm rắn.

“Lãnh sư muội, bây giờ xích diễm rắn đi rồi, chúng ta muốn ở trong thời gian ngắn nhất lấy đi đỏ minh quả mới được, nhưng nên ai đi?” Bên cạnh, một người khác nữ tử Triệu nhớ cật tre già mở miệng nhắc nhở có chút kích động Lãnh Vũ.

Tuy nói xích diễm rắn bị dẫn ra, có thể đi lấy quả cũng là không nhỏ mạo hiểm, bởi vì cũng không ai biết con rắn này lúc nào sẽ trở về, nếu là bị nó phát hiện, đồng dạng nguy hiểm không ngớt.

“Ta đi cho!”

Lần này, Lãnh Vũ còn chưa mở miệng, Cao Viễn đúng là trước tiên đứng dậy.

“Cao sư huynh?” Lãnh Vũ kỳ quái, Cao Viễn mới vừa rồi còn trả lại như cũ mạo hiểm, làm sao vào lúc này lại đứng ra?

“Lãnh sư muội, tâm ý của ta ngươi hẳn biết, để ngươi, ta coi như bốc lên lớn hơn nữa hiểm cũng đồng ý.” Cao Viễn lộ ra một “vĩ đại” nụ cười, sau đó cũng giống Tiêu Vũ như vậy, lưu lại một tiêu sái bối cảnh, thần tốc nhằm phía đỏ minh quả.

Lãnh Vũ vừa là một lần ngây người, nhưng nàng lại là không nghĩ ra, vì sao lúc trước còn không chịu mạo hiểm Cao Viễn, vào lúc này rồi lại là chủ động muốn đi mạo hiểm?

Dùng tới tốc độ nhanh nhất, Cao Viễn thần tốc nhằm phía đỏ minh quả.

Trong lòng hắn âm thầm đắc ý, hắn giờ phút này chỉ cảm thấy cái kia Mạc Vong chính là người ngu ngốc, mặc dù là Lãnh Vũ bốc lên như vậy hiểm, cho Lãnh Vũ để lại không thể xóa nhòa ấn tượng, có thể phỏng chừng chuyến đi này cũng không về được, khẳng định chạy không thoát cái kia xích diễm rắn.

Ngược lại, hắn bên này cũng không giống nhau, mặc dù cũng có chút mạo hiểm, nhưng nguy hiểm này lại thì nhỏ hơn nhiều, bất quá chỉ là thần tốc lấy đi đỏ minh quả thôi, nhưng cho Lãnh Vũ tạo thành hảo cảm lại không dưới Mạc Vong.

Vào lúc này Cao Viễn, chỉ cảm thấy Mạc Vong rất đáng thương, hi sinh chính mình dẫn đi xích diễm rắn, ngược lại là cho hắn sáng tạo ra một cơ hội tốt như vậy, để hắn thoạt nhìn tựa hồ là vì Lãnh Vũ mạo to lớn nguy hiểm, rồi lại có thể thong dong trở ra.

Đến lúc đó Mạc Vong mặc dù cho Lãnh Vũ để lại ấn tượng sâu sắc, &# 32; nhưng nhưng đã chết, mà hắn thì sao? Hắn có thể trở lại Lãnh Vũ bên cạnh, lần này làm ra sự tình sẽ làm Lãnh Vũ đối với hắn hảo cảm tăng lên rất nhiều, cái kia Mạc Vong hi sinh chính mình, chỗ tốt lại tất cả rơi xuống trên người hắn!

Cao Viễn tốc độ cực nhanh, đắc ý bên trong, rất nhanh thì đến đỏ minh quả bên cạnh.

Trong lòng hắn sốt ruột, lo lắng đến xích diễm rắn bất cứ lúc nào sẽ trở lại, hơn nữa đối với Tiêu Vũ phía trước giao cho nói, hắn cũng không thể nào tin được, loại này lúc khẩn cấp quan trọng, thiên tài rảnh rỗi rửa ráy đỏ minh quả, đương nhiên là nhanh bao nhiêu đi bao nhanh!

Cao Viễn đem Tiêu Vũ này giao cho tất cả đều trở thành nói láo, thần tốc lấy đi đỏ minh quả, sau đó lại dùng tốc độ nhanh nhất chạy về, rất nhanh liền trở về Lãnh Vũ mấy người bên cạnh.

“Cao sư huynh, vào tay gì?” Lãnh Vũ thập phần khẩn trương, vừa thấy Cao Viễn trở về, lập tức tiến lên hỏi dò.

“Lãnh sư muội ngươi yên tâm, để ngươi, ta chắc chắn đem cái kia đỏ minh quả thu hồi, chúng ta đi nhanh đi.” Cao Viễn lộ ra một tự tin mà mỉm cười đắc ý, kêu lên mấy người, liền muốn rời khỏi.

“Nhưng mà……” Lãnh Vũ lại là nhìn phía nơi núi rừng sâu xa, đỏ minh quả mặc dù vào tay, có thể Tiêu Vũ còn chưa có trở lại đâu, có phải cứ như vậy ném hắn đi rồi?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 39: Đuổi Theo Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy Lãnh Vũ tựa hồ không quá muốn chờ chút Mạc Vong rời đi, Cao Viễn lòng bên trong lớn là khó chịu, trên mặt lại là cười nói: "Sư muội, ngươi không cần lo lắng, Mạc Vong hắn đã gan dạ một mình đi dẫn dắt rời đi xích diễm rắn, khẳng định là có biện pháp thoát thân, chúng ta bây giờ lấy được đỏ minh quả, nếu không phải đi, đợi xích diễm rắn trở về, tất nhiên phát điên, đến lúc đó mới là không giây, Mạc Vong hắn khẳng định cũng không nguyện ý nhìn thấy chuyện như vậy phát sinh."

Tuy là nói như vậy, nhưng hắn trong lòng lại là cười lạnh không ngớt. Mạc Vong? Giờ phút này sợ là đã chết vào xích diễm rắn trong bụng, dù cho chưa chết, đợi cho xích diễm rắn trở về phát hiện bị lừa, nhất định sẽ giận dữ, cầm cái kia Mạc Vong phát tiết.

Tóm lại, bất kể như thế nào, dưới cái nhìn của hắn Mạc Vong hẳn phải chết, cơ hồ không có còn sống đường sống, chỉ là ngoài miệng lại không thể nói như vậy.

"Đúng vậy Lãnh sư muội, Cao sư huynh nói rất có đạo lý, chúng ta coi như ở chỗ này chờ cũng là vô dụng, nếu như xích diễm rắn trở về phát điên, đỏ minh quả thì cầm không."

"Ta tin tưởng Mạc Vong nhất định có phương pháp đối phó, hơn nữa hắn nếu là tông môn khách, chúng ta trở lại tông môn chờ hắn, khẳng định còn có cơ hội gặp lại.”

Mấy người khác cũng là khuyên bảo, chủ yếu nhất Cao Viễn theo như lời không giả, xích diễm rắn nếu như trở về phát hiện đỏ minh quả không thấy, nhất định sẽ nổi khùng, bọn họ không đi nữa, sau khi thì nguy hiểm.

“Được rồi.” Lãnh Vũ cuối cùng vẫn là gật đầu một cái, ánh mắt lại là nhìn nơi núi rừng sâu xa, ở trong lòng yên lặng nói: “Mạc Đại Ca, xin lỗi, ta nhất định phải đem đỏ minh quả cho sư phụ đưa trở về, nếu như đến lúc đó ngươi chưa trở về, ta nhất định sẽ trở lại tìm ngươi, dù cho chôn thây ở đây!”

Đạt được Lãnh Vũ quyết định, mấy người liền bắt đầu rời đi.

Trước khi rời đi, Cao Viễn còn không nhìn quay đầu lại liếc mắt nhìn, quay núi rừng phương hướng lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

Năm người rời đi, trên đường đi, Mạc Vong trong lòng đắc ý vạn phần, lần này dựa vào Mạc Vong đặc thù, để hắn có một hiếm thấy lấy lòng Lãnh Vũ cơ hội, tâm tình rất là sung sướng, dọc theo đường đi đều là tìm được đề tài cùng Lãnh Vũ mở miệng.

Lãnh Vũ lại là lòng có chút không yên, vẫn muốn Tiêu Vũ sẽ không có việc gì, mấy người khác, với Tiêu Vũ hổ thẹn trong lòng, dọc theo đường đi nói đều thiếu rất nhiều.

“Cái này Mạc Vong, chết cũng đã chết rồi, còn phiền toái như vậy!”

Cao Viễn trong lòng thầm mắng, đối với Tiêu Vũ vừa là thật to khó chịu, có điều nhìn thấy mấy người tâm tình không cao, cũng không có lại nói như thế nào.

“Lãnh sư muội, đây là đỏ minh quả, có nó sau khi, sư phụ ngươi đau đớn, nên rất nhanh là có thể khỏe.”

Rời đi có một khoảng cách sau khi, Cao Viễn lúc này mới yên tâm đem cái kia đỏ minh quả lấy ra, làm ra rất là ưu nhã hình dáng,

Giao cho Lãnh Vũ trong tay.

“Lãnh sư huynh, lần này đa tạ ngươi, cám ơn ngươi cho ta mạo lớn như vậy nguy hiểm.” Lãnh Vũ rốt cuộc là một nữ tử, ở ở tình huống kia, Cao Viễn có thể vì nàng mạo hiểm, quả thật làm cho trong lòng nàng cảm động không thôi.

“Để Lãnh sư muội, lớn hơn nữa hiểm thì lại làm sao? Tất cả những thứ này đều không tính là gì!” Cao Viễn cười đến rất là phong nhã, trong lòng lại là đang mắng Tiêu Vũ ngớ ngẩn.

Không công đi tặng chết, kết quả đây? Để hắn lượm cái có sẵn, chỉ cần bốc lên một chút nguy hiểm, thì có thể được Lãnh Vũ như thế cảm kích.

Trong lòng hắn đắc ý, cũng không biết cái kia Mạc Vong bây giờ chưa chết, phỏng chừng chính là bất tử, đợi cho xích diễm rắn phát điên, cái kia cũng sắp rồi.

Lãnh Vũ thu cẩn thận đỏ minh quả, lại là lo lắng, không nhịn được vừa quay đầu nhìn lại, nhưng mà cái kia trong tưởng tượng bóng người cũng không có đuổi theo, làm cho nàng ánh mắt lộ ra nồng nặc thất vọng.

“Ồ? Thanh âm gì?”

Đột nhiên, Triệu Tư Quân trên mặt lộ ra mấy phần kinh dị, Đường Duệ cùng tạ tuấn tú vĩnh cũng là biến sắc, mấy người cùng nhau nhìn về phía sau.

Chỉ thấy, phía sau cây cối đang không ngừng sụp đổ, như là có cái gì hung mãnh dị thú đang đến gần, động tĩnh rất lớn, hơn nữa tới gần tốc độ hết sức kinh người.

“Không ổn, cái kia xích diễm rắn đuổi tới!” Đường Duệ hoàn toàn biến sắc.

“Tại sao lại như vậy? Chúng ta cũng đã chạy ra xa như vậy, con rắn kia làm sao sẽ còn đuổi theo?” Triệu Tư Quân cô gái này, vào lúc này sợ đến hoa dung thất sắc, sắc mặt trắng bệch.

Cao Viễn từ lâu sửng sốt, cả người mồ hôi lạnh đều xuống.

Xa xa nhìn tới, xích diễm rắn cái kia to lớn thân ảnh dĩ nhiên ở núi rừng bên trong như ẩn như hiện, này con rắn to bọn họ năm người vốn thì ứng phó không dứt, giờ phút này phát điên bên dưới, nếu là đuổi kịp bọn họ nhất định chính là tai họa thật lớn.

“Lại thật đuổi tới? Làm sao có khả năng, chúng ta rõ ràng đã trốn ra xa như vậy? Có phải cái kia Mạc Vong nói là sự thật? Đỏ minh quả trên có con rắn này lưu lại dấu ấn?”

Cho đến lúc này, Cao Viễn mới nhớ tới Tiêu Vũ lúc trước đã giao phó cho nói, nhất thời mồ hôi lạnh không dứt.

Trước hắn sợ chết, chốc lát cũng không dám lưu lại, căn bản cũng không có thời gian thanh trừ đỏ minh quả trên dấu ấn, cũng không quá đem Tiêu Vũ nói coi là chuyện đáng kể, mà bây giờ dù cho giật mình, cũng đã không có cái kia thời gian.

Cao Viễn trong lòng cho đến lúc này còn không quá đồng ý tin tưởng, rốt cuộc cái kia Mạc Vong là làm sao biết đỏ minh quả trên có dấu ấn? Hắn thì tại sao đối với xích diễm rắn hiểu rõ như vậy, biết cách hương thảo khả năng dẫn đi con rắn này?

Lúc này ngẫm lại, cái này Mạc Vong thật sự quá quỷ dị, đối với bực này dị thú tập quán, lại hiểu như vậy thấu triệt, hơn nữa liền đỏ minh quả trên bị để lại dấu ấn hắn cũng biết!

Cái này Mạc Vong rốt cuộc là ai?

Mặc dù khiếp sợ, nhưng Cao Viễn vào lúc này đã bất chấp nghĩ nhiều như thế, hắn vãi cả linh hồn, cái gì cũng không dám lại nghĩ, hô to một tiếng lập tức thoát thân, Lãnh Vũ mấy người cũng là chỉ có thể như thế.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Cây cối không dứt bị xích diễm rắn cái kia thân thể khổng lồ ép tới ngã xuống, nó tốc độ nhanh đáng sợ, dù cho năm người bỏ mạng chạy trốn, cũng căn bản thoát không nổi nó, ngược lại là khoảng cách càng ngày càng gần.

“Cao sư huynh, tại sao lại như vậy? Xích diễm rắn vì sao lại đuổi tới xa như vậy?”

Triệu Tư Quân bọn người một bên chạy vội thoát thân, vừa ngắm hướng về Cao Viễn, lấy quả người là Cao Viễn, bọn họ căn bản không rõ ràng lắm Cao Viễn lấy quả lúc chi tiết nhỏ, lúc này chỉ có thể hỏi hắn.

“Ta làm sao biết? Nhất định là cái kia Mạc Vong dạy phương pháp sai lầm, lại hoặc là hắn căn bản không dẫn đi xích diễm rắn, để xích diễm rắn phát hiện chúng ta!” Cao Viễn vào lúc này không hề đề cập tới dấu ấn sự tình, ngược lại là đem hết thảy trách nhiệm đều đẩy tới Tiêu Vũ trên thân.

Trong lòng hắn chửi bới, có phải Mạc Vong nhanh như vậy liền chết? Chưa hề đem xích diễm rắn dẫn tới chỗ xa hơn? Nếu không thì, xích diễm rắn làm sao nhanh như vậy thì đuổi tới, còn đuổi đến xa như vậy!

“Đừng nói những thứ này, bây giờ thoát thân quan trọng!” Cao Viễn chỉ lo những người này gạn hỏi, nói xong câu này sau lại không mở miệng.

Mấy người khác vừa nghe, lúc này bước ngoặt sinh tử, quả thật cũng không phải hỏi những vấn đề này thời điểm, hay là trước tránh được kiếp nạn này nói lại, lập tức không dám hỏi lại, đều đang dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn.

“Như vậy không được, tốc độ nó quá nhanh, chúng ta chia lìa trốn.”

Mắt thấy xích diễm rắn càng ngày càng gần, Cao Viễn đột nhiên trong lòng hơi động, trong mắt loé ra tuyệt nhiên ánh sáng lạnh, nói: “Lãnh sư muội, Triệu sư muội, các ngươi là nữ tử, hai người các ngươi đồng thời, ta và Tạ sư đệ Đường sư đệ đồng thời, chúng ta phân hai bên chạy trốn, ta dẫn dắt rời đi xích diễm rắn, các ngươi thì thừa cơ hội này, thoát được càng xa càng tốt!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 40: Là Hắn!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái gì?”

Cao không có nói, để bốn người khác cũng là lớn kinh, Cao Viễn muốn chủ động đi hấp dẫn xích diễm rắn, đó không phải là muốn chết sao?

“Cao sư huynh!”

Triệu Tư Quân cùng Lãnh Vũ đỏ ngầu cả mắt, Cao Viễn làm như vậy, nhất định chính là bắt lại mạng của mình để đổi mạng của các nàng , cỡ này tình hình, thân là một cô gái, các nàng há có thể không vì Cao Viễn mà cảm động?

Đường Duệ cùng Tạ Tuấn Vĩnh hai người, tất là sắc mặt hơi trắng bệch, bởi vì Cao Viễn lời này, tương đương đem mạng của bọn hắn cũng ném vào rồi, chỉ là nhìn hai nữ một chút, bọn họ thân là nam tử, vào lúc này cũng chỉ có thể kiên trì nhận, không dám trả lời.

“Thì quyết định như vậy, hai người các ngươi đồng thời, ba người chúng ta đồng thời, chúng ta chia lìa đi!”

Cao Viễn nghiến răng nói xong, liếc mắt nhìn chằm chằm Lãnh Vũ, thần sắc trong mắt tràn ngập kiên quyết, mang theo tạ Đường hai người, hướng về một hướng khác bỏ chạy.

"Cao sư huynh!" Lãnh Vũ ở phía sau la lên, con mắt đỏ chót, cố nén nước mắt không có rơi xuống, một bên khác Triệu Tư Quân cũng là như thế, hai người lúc này chỉ cảm thấy Cao Viễn hình tượng là cao to như vậy.

Mặc dù trong lòng vô hạn cảm động, nhưng lúc này cũng không phải kiều tình thời điểm, hai nữ cũng là kiên quyết nghiến răng, trốn hướng về một khác phương hướng.

"Lãnh Vũ a Lãnh Vũ, ta đuổi cầu ngươi rồi lâu như vậy, có thể ngươi nhưng vẫn đối với ta xem thường, trước mắt bước ngoặt sinh tử, ta còn không muốn chết, cho nên chỉ có đưa cho ngươi chết đi!"

Một bên bỏ mạng chạy vội, Cao Viễn nhưng trong lòng thì một loại khác dự định.

Trong năm người chỉ có hắn biết, xích diễm rắn sở dĩ sẽ đuổi đến xa như vậy, cũng là bởi vì hắn không có dựa theo Tiêu Vũ theo như lời thanh trừ ấn ký phía trên.

Mặc dù rất không cam tâm, nhưng hắn không phải không thừa nhận, hắn phạm vào một sai lầm, Mạc Vong mới là đúng.

Bây giờ, cái viên này đỏ minh quả ở Lãnh Vũ trên tay, hắn ý nghĩ là, nếu như đỏ minh quả trên thật sự có xích diễm rắn lưu lại dấu ấn, vậy hắn và Lãnh Vũ chia lìa trốn, xích diễm rắn nhất định sẽ đuổi theo có đỏ minh quả Lãnh Vũ.

Còn cái gì để hai cô gái thoát đi, cái kia cũng chỉ là một cái cớ thôi, làm cho hai người kia đồng ý tách ra khỏi bọn họ chạy.

Mặc dù đối với Lãnh Vũ mơ ước đã lâu, nhưng sinh tử trước mặt, Cao Viễn không chút do dự lựa chọn để cho mình sống sót, mà đem Lãnh Vũ đẩy hướng tử vong.

Hắn như thế nào đi nữa yêu thích Lãnh Vũ thì lại làm sao? Cho tới nay Lãnh Vũ đối với hắn đều là vậy bình thản, thậm chí một mới vừa quen không lâu Mạc Vong,

Lãnh Vũ tựa hồ cũng đối với hắn càng thêm để tâm.

Huống hồ, người đã chết nên cái gì cũng bị mất, cho nên Cao Viễn thập phần quyết đoán, lựa chọn để cho mình sống sót, mà để Lãnh Vũ đi tìm chết.

“Đoành!”

Xích diễm rắn càng gần, nhưng mà, nó lại như là Cao Viễn dự liệu, không để ý đến bên này ba gã nam đệ tử, mà là hướng về Lãnh Vũ cùng Triệu Tư Quân hai người đuổi theo.

Thấy cảnh này, Cao Viễn thở dài một cái, thầm nghĩ: “Lãnh sư muội, muốn trách thì trách chính ngươi a, mấy năm nay ta như thế đối với ngươi tận tâm, có thể ngươi lại là chưa bao giờ nhìn thẳng vào qua ta, thậm chí một cùng ngươi mới quen Mạc Vong, ngươi đối với hắn đều so với ta rất coi trọng, sinh tử trước mặt, như ta vậy lựa chọn cũng là bất đắc dĩ!”

Những ý nghĩ này, chỉ có Cao Viễn chính mình biết được, bị hắn tính kế Lãnh Vũ, cùng trở thành vô tội vật hy sinh Triệu Tư Quân, lúc này thậm chí còn ở trong lòng cảm kích hắn.

“Lãnh sư muội, làm sao bây giờ? Xích diễm rắn hướng về chúng ta đuổi tới, Cao sư huynh tại sao không có dẫn dắt rời đi nó? Chúng ta làm sao bây giờ?”

Một mặt khác, Triệu Tư Quân nhìn thấy xích diễm rắn hướng về hai người bọn họ đuổi theo, sợ đến vãi cả linh hồn, nước mắt cơ hồ đều muốn rớt xuống.

Lãnh Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn càng ngày càng gần xích diễm rắn, chăm chú cắn răng, không nói câu nào.

Trong lòng nàng cũng rất kỳ quái, tại sao này xích diễm rắn không đuổi theo ba người kia, mà là đuổi hướng mình hai người, nhưng lại biểu hiện điên cuồng như thế!

“Xong, lần này thật muốn chết, ta còn không muốn chết!” Triệu Tư Quân đã tuyệt vọng, bởi vì xích diễm rắn tốc độ quá nhanh, đã đi tới các nàng hai người phía sau, nàng thậm chí đã có thể cảm giác được phía sau truyền đến chấn động.

“Đoành!”

Nàng câu này lời mới vừa dứt, bên người cây cối sụp đổ, cái kia xích diễm rắn, dĩ nhiên là xông đến hai người trước người, ngăn cản hai người đường đi.

Con rắn này toàn thân đỏ đậm, to như thùng nước, chiều dài càng có mười mấy trượng, chiếm cứ ở hai người trước người, nâng lên đầu rắn so với bên cạnh cây cối cao hơn nữa, một đôi mắt rắn tràn ngập lạnh như băng, gắt gao nhìn chằm chằm hai nữ, trong miệng tê tê phun ra lưỡi, nhìn ánh mắt hai người, tựa như đang nhìn hai cái người chết.

“Oa!”

Triệu Tư Quân sợ đến trực tiếp dưới chân như nhũn ra, ở đại địa khóc lớn, Lãnh Vũ tại đây con rắn to uy thế cùng sát cơ bên dưới, cũng ngã xuống đất, mặc dù không giống Triệu Tư Quân vậy không chịu nổi, nhưng cũng khuôn mặt trắng bệch, lộ ra vẻ tuyệt vọng.

“Sư phụ, đệ tử đúng là vẫn còn không thể đem đỏ minh quả mang về cho ngươi!” Triệu Tư Quân tuyệt vọng, lộ ra một nụ cười sầu thảm, làm nhiều như vậy nỗ lực, kết quả vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Chẳng biết vì sao, tại đây sinh tử thời khắc, nàng nghĩ tới người không phải sư phụ của nàng, cũng không phải vẫn đối với nàng mọi cách lấy lòng Cao Viễn, mà là Mạc Vong lúc rời đi cái kia hào hiệp bóng người.

Nàng lúc này, nhưng trong lòng thì chỉ muốn biết Mạc Vong sinh tử, thậm chí còn có một loại ước ao, hy vọng có thể gặp lại Mạc Vong một mặt.

“Chết đi, chết đi! Muốn trách thì trách ngươi quá thanh cao, ta có cái gì không tốt, lâu như vậy tới nay ngươi tại sao liền không thể tiếp thu ta!” Cao Viễn ở phía xa thấy tất cả những thứ này, hắn lúc này không có bi thương, không có thống khổ, ngược lại đúng là có loại hưng phấn cùng trông chờ.

Một bên Đường Duệ cùng Tạ Tuấn Vĩnh, mặc dù sợ đến sắc mặt tái nhợt, lòng có không đành lòng, nhưng vào lúc này, nhưng cũng không có dũng khí tiến lên cứu giúp, chỉ có thể ở phía xa xa xa mà thấy.

“Xuýt!”

Phun ra lưỡi, xích diễm rắn đồng tử đột nhiên co rút lại, ánh mắt lộ ra sát cơ lạnh như băng, mở ra lớn khẩu, chuyển động, hướng về Lãnh Vũ táp tới.

“Sư phụ, tạm biệt…… Mạc Đại Ca, nếu ta may mắn khả năng gặp lại ngươi một lần, thì tốt biết bao.” Lãnh Vũ nhắm hai mắt lại, trong mắt hai hàng thanh lệ, không tiếng động lướt xuống.

Này nước mắt không phải sợ hãi, không phải tuyệt vọng, mà là vô tận tiếc nuối.

“Ầm!”

Vừa lúc đó, một ánh hào quang kéo tới, hóa thành một thanh đen thui trường kiếm, chém ở xích diễm rắn trên thân.

Xích diễm rắn bị đau, ở nơi đó không dứt hí lên, thống khổ giãy dụa, giãy dụa gian vừa là áp đảo rất nhiều đại thụ, cảnh tượng hết sức kinh người. U &# 8

Này đột phát biến cố, làm cho tất cả mọi người đều ngẩn ra, Triệu Tư Quân trong mắt mang nước mắt, mở to hai mắt, xa xa Cao Viễn, sắc mặt cũng là biến đổi liên tục.

Thân là xích diễm rắn mục tiêu Lãnh Vũ, lúc này đã bị xung kích lớn nhất, nàng vốn đã tuyệt vọng, lúc này lại lại thấy được bước ngoặt, từ chết mà sống, trong lòng tâm tình khó mà nói rõ.

Ở năm người trong khiếp sợ, một bóng người từ núi rừng bên trong xuất hiện, một bước trong lúc đó, liền đã đi tới xích diễm rắn trước khi, quay xích diễm rắn thở dài một cái, nói: “Ngươi tu hành không dễ, ta vốn không muốn giết ngươi, đỏ minh quả không phải ngươi hết thảy, ngươi liền như vậy thối lui, ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

Thấy đạo này đột nhiên xuất hiện bóng người, tất cả mọi người sửng sốt, Lãnh Vũ viền mắt lại ướt át, Triệu Tư Quân liền khóc lóc đều đã quên, còn Cao Viễn, sắc mặt thì lại đã đã biến thành trư can sắc, là loại kia nói không nên lời khó coi!

“Là hắn, hắn lại không chết!” Trong mắt hắn phun lửa, gắt gao nhìn chằm chằm đạo kia đơn độc đối kháng xích diễm rắn bóng người.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ai da, ta đánh giá cao chính mình, chương 6 còn là gõ một suốt đêm, nhìn dáng dấp này điều chỉnh không phải một ngày hai ngày có thể làm được, có điều mỗi ngày canh ba vẫn sẽ có, lúc trước nợ mọi người chương tiết ta cũng đều chưa quên, sau khi sẽ mau chóng trả lại.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 41: Mạc Vong Thực Lực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tê tê!”

Xích diễm rắn phun ra lưỡi đỏ tươi, lạnh lùng nhìn mặc trên người lúc trước một đạo đối với nó tới nói liền như là giun dế bình thường bóng người, trong mắt càng lộ ra vài phần kiêng kỵ, trong lúc nhất thời không có lần nữa động tác.

“Mạc Đại Ca!” Lãnh Vũ rốt cục hồi thần lại, trong mắt nước mắt không tin lướt xuống.

Nàng vốn tưởng rằng muốn gặp lại Tiêu Vũ không có dễ dàng như vậy, thậm chí có chút làm Tiêu Vũ lo lắng, mà ở nàng sinh tử thời khắc, người này lại là lại đột nhiên từ trên trời giáng xuống, ở nàng cực kỳ tuyệt vọng một khắc đó, đứng ở trước mặt của nàng.

Vào lúc này, Triệu Tư Quân, Tạ Tuấn Vĩnh cùng Đường Duệ ba người, đều sớm là ngơ ngác sững sờ, thấy Tiêu Vũ bóng người, khiếp sợ phải nói không nên lời.

Trước kia rời đi, bọn họ cơ hồ đều cho rằng Tiêu Vũ cửu tử nhất sanh, rất khó lại về chiếm được, hiện nay ở vào thời điểm này, Tiêu Vũ lại lại một lần xuất hiện.

Ngoài ra, này làm cho bọn họ cảm giác khủng bố không ngớt xích diễm rắn, thoạt nhìn càng đối với Tiêu Vũ hết sức kiêng kỵ, hơn nữa Tiêu Vũ vừa ra tay, thì đánh lui này con rắn to, cứu Lãnh

Vũ, thực lực của hắn, rốt cuộc có bao nhiêu kinh người?

“Ta không sao, không cần lo lắng.” Tiêu Vũ xoay người lại, nhìn Lãnh Vũ một chút, sau đó tiếp tục đối với xích diễm rắn mở miệng, nói: “Thối lui.”

“Xuýt!”

Xích diễm rắn dù sao cũng là dị thú, hung tính khó thuần, tự nhiên không thể như vậy ngoan ngoãn rút đi, nó kêu lên a một tiếng, mở ra lớn khẩu, lần này chuyển mục tiêu về phía Tiêu Vũ, một lần nữa đánh tới.

Con rắn này tốc độ cực nhanh, há mồm thời gian, trong miệng còn phun ra ngọn lửa màu đỏ, nhiệt độ cực cao, chung quanh rất nhiều cây cối, ở ngọn lửa này bên dưới lập tức đã bị đốt thành tro, ánh lửa đầy trời.

“Ngươi đã muốn chết, cũng không trách ta!” Tiêu Vũ trong mắt phát lạnh, trong tay đen sương kiếm kiếm ánh sáng đại trướng, đồng thời khí ấn sớm hòa vào trong kiếm.

Hắn một kiếm chém ra, kiếm mang màu đen bay vút lên trời, đem cái kia ánh lửa chói mắt đều áp chế, cực kỳ kinh khủng.

Ánh kiếm kia dài đến trăm trượng, quét ngang bên dưới, vô số gỗ lớn sụp đổ, đại địa càng chấn động không ngừng.

“Trời ạ, đây là cái gì thực lực?”

“Cái này Mạc Vong thực lực, lại có mạnh như vậy!”

Tạ Tuấn Vĩnh cùng Đường Duệ con mắt lúc ấy thì thẳng, chấn động không ngớt, không ngờ tới cái này vẫn không lộ ra ngoài Mạc Vong lại có cường đại như vậy!

Trước kia trong khi,

Bọn họ cũng cùng Cao Viễn giống nhau, cho rằng Tiêu Vũ tuổi trẻ không lớn, cùng bọn hắn gần như, thực lực mạnh không đi nơi nào, thậm chí nên so với bọn hắn tất cả mọi người yếu, hiện nay Tiêu Vũ vừa ra tay, lại có uy thế cỡ này, đem mấy người bọn họ đều rung động thật sâu.

So với hai người này khiếp sợ, Cao Viễn trong lòng mùi vị nhất khó chịu.

Hắn bây giờ mới biết, hắn lúc trước vẫn xem thường nhằm vào mục tiêu, đúng là cường đại như vậy một người, nếu như lúc trước Tiêu Vũ nổi giận, hắn có thể hay không sống đến bây giờ đều là một chuyện.

Lúc này nghĩ đến, lúc trước hắn đối với Tiêu Vũ các loại nhằm vào, căn bản chính là một chuyện cười, người ta có thực lực như vậy, lại không có để ý hắn nhằm vào, vốn là không lọt mắt thực lực của hắn.

Nói cách khác, ở khổng lồ như thế thực lực chênh lệch bên dưới, hắn những cái kia nhằm vào, người ta căn bản không coi là chuyện to tát gì, từ đầu đến cuối, cũng chỉ là hắn tự cho là đúng.

Đồng thời, Tiêu Vũ như thế thực lực cường đại, cũng làm cho Cao Viễn nội tâm tràn ngập không cam lòng.

“Thực lực của hắn, làm sao sẽ mạnh như vậy?”

Hắn không nghĩ ra, Tiêu Vũ rõ ràng cũng cùng bọn họ tuổi tác xấp xỉ, mà bọn họ đều là Long Tuyền Tông bên trong thực lực đứng trên tất cả nhất lưu đệ tử, tìm được trong tông vô số tài nguyên, mới có hôm nay thực lực, Tiêu Vũ thực lực, tại sao so với bọn hắn mạnh hơn nhiều như vậy?

Càng làm cho Cao Viễn cảm thấy thập phần khó chịu chính là, trước đây Lãnh Vũ thì rõ ràng đã đối với người này ấn tượng vô cùng tốt, bây giờ Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực như vậy, càng đưa hắn một chút bỏ rơi mười vạn tám ngàn dặm!

Càng là nghĩ, Cao Viễn trong lòng thì càng khó chịu.

Trong mắt hắn tràn ngập oán độc, hắn hiện tại chỉ mong mỏi, xích diễm rắn khả năng đại phát thần uy, đem điều này Mạc Vong cho trực tiếp chém giết, chết rồi tốt nhất!

“Đoành!”

Tiêu Vũ cùng xích diễm rắn động thủ, mặc dù thương thế còn không có khôi phục, nhưng dựa vào một cái tứ phẩm binh khí, cũng có thể phát hiện đến cấp bậc tông sư thực lực.

Cấp bậc tông sư chiến đấu, cũng làm ra rất lớn động tĩnh, đem mảnh rừng núi này hủy đã đi một mảnh vừa một mảnh, thanh thế hết sức kinh người.

Vốn tới nói, Tiêu Vũ phát hiện đến thực lực ở tông sư ở trong chỉ tính bình thường, nhưng hắn kiếp trước sống được quá lâu, đối với các loại dị thú đều hết sức hiểu ra, này xích diễm rắn cũng là như thế.

Khi trồng dưới tình huống, xích diễm rắn chổi cao su đối với Tiêu Vũ tới nói không phải bí mật gì, tiếng này chiến đấu cũng rất nhanh khiến cho Cao Viễn thất vọng, xích diễm rắn dần dần không địch lại, trên người đầm đìa máu tươi, hí lên thoát đi nơi đây.

Tiêu Vũ không có truy kích, hắn cũng không sát tâm, bằng không mà nói, ngay từ đầu có thể trực tiếp dùng võ lực cướp đoạt đỏ minh quả, vạn vật tu luyện không dễ, theo một loại khác trình độ mà nói, con rắn này cùng tu luyện người cũng không có khác nhau, chỉ là chủng tộc bất đồng thôi.

Còn đỏ minh quả, đó là trời sinh đồ vật, xích diễm rắn chỉ là càng sớm hơn phát hiện tồn tại, đều không phải là ấy hết thảy, bởi vậy Tiêu Vũ đoạt được không có gì bất an, huống hồ thế giới này vốn là tràn ngập tàn khốc, mạnh được yếu thua, đứng ở cường giả góc độ mà nói, hắn không có trực tiếp chém giết rắn này đoạt quả, đã là thiên đại ân huệ.

“Mạc Đại Ca!” Lãnh Vũ vui mừng chạy lên trước đến, trong mắt nước mắt vẫn còn.

Lúc trước cái kia trong thời gian thật ngắn, nàng từ tuyệt vọng lại tới hy vọng, trong nháy mắt trong lúc đó lên voi xuống chó, ở nàng cái tuổi này tới nói tự nhiên là nhận lấy rất lớn xung kích.

“Mạc Đại Ca, không nghĩ tới ngươi lại có thực lực mạnh như vậy, ngươi thật thật là lợi hại!” Triệu Tư Quân cũng đi vào phía trước, liền đối với Tiêu Vũ gọi cũng thay đổi.

Lúc trước đối với Tiêu Vũ nàng còn có vẻ có chút lãnh đạm, nhưng lúc này trong mắt lại là tia sáng kỳ dị liên tục.

Sùng bái cường giả, đây là tu luyện người tổng cộng có đặc điểm, huống hồ bây giờ Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, liền có thể có phần thực lực này, cô gái bình thường ai không liếc mắt?

“Cao sư huynh, chúng ta cũng đi qua.” Nhìn thấy nguy cơ giải trừ, tạ Đường hai người cũng lộ ra nét mừng, kêu lên Cao Viễn tiến lên hội hợp.

Cao Viễn sắc mặt khó coi, chỉ có thể kiên trì, đi tới mấy người trước khi.

Vào lúc này, Tiêu Vũ sắc mặt lại là khó coi, lạnh lùng nói: “Mới vừa rồi là ai đi lấy đỏ minh quả?”

Mấy người nhìn thấy Tiêu Vũ lạnh như băng vẻ mặt, tất cả giật mình, bây giờ Tiêu Vũ không phải là trước khi, ở gặp được hắn có thực lực thế này sau khi, tất cả mọi người đối với hắn kiêng kỵ sâu đậm, không còn dám tùy ý xem thường.

“Là Cao sư huynh, sao rồi?” Lãnh Vũ đúng là không quá mức để ý, chỉ là kỳ quái Tiêu Vũ tại sao sẽ có câu hỏi như thế.

“Nguyên lai là ngươi!” Tiêu Vũ cười lạnh bên trong, lúc này không chút khách khí, dưới chân tầng tầng một bước.

Dùng thực lực của hắn, một bước trong lúc đó liền có thể dễ dàng dẫn động đại địa chi lực, nhắm thẳng vào Cao Viễn.

Cao Viễn chỉ cảm thấy dưới nền đất truyền đến chấn động sức mạnh cực lớn, trực tiếp truyền vào trong cơ thể của hắn, chấn động đến mức hắn khẽ run lên, bên mép tràn ra một tia máu tươi.

“Cao sư huynh!” Lãnh Vũ kinh hô, không nghĩ ra Tiêu Vũ vì sao lại đột nhiên đối với Cao Viễn ra tay, vội vàng nói: “Mạc Đại Ca, đến tột cùng làm sao vậy? Cao sư huynh có chỗ nào đắc tội rồi ngươi sao?”

“Đúng vậy, Mạc Đại Ca, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Có chuyện gì, chúng ta cũng có thể cố gắng nói a, nếu là Cao sư huynh phạm lỗi lầm, cũng có thể cho hắn xin lỗi ngươi!”

Mấy người khác cũng bị Tiêu Vũ dọa sợ, bọn hắn hiện tại đều đã không dám gọi thẳng Tiêu Vũ tên, tất cả đều quản hắn gọi Mạc Đại Ca.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 42: Tính Kế?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bị Tiêu Vũ một đòn, dù cho Cao Viễn có hóa khí cảnh thất chuyển tu luyện, dù cho Tiêu Vũ trên người mang thương, không thể phát huy toàn bộ thực lực, cũng vẫn là để Cao Viễn bị thương không nhẹ, mỏ mang máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

“Hắc, Mạc Vong, ngươi có ý gì? Ỷ vào thực lực mình mạnh hơn ta, muốn bắt nạt ta sao?” Cao Viễn lộ ra vài phần cười lạnh, nói: “Vâng! Ta trước đây là đắc tội rồi ngươi, nhằm vào qua ngươi vài câu, có thể ngươi cũng không trở thành đối với ta như vậy?”

Cao Viễn mấy câu nói, cũng làm cho bên cạnh mấy người đều nhớ tới hắn lúc trước đối với Tiêu Vũ nhằm vào, có phải Tiêu Vũ thực sự là bởi vì chuyện lúc trước, bây giờ tìm đến Cao Viễn tính sổ?

Có bực này ý nghĩ, mấy người trong lòng ban đầu bị Tiêu Vũ cứu tâm tình nhất thời bị tách ra không ít, dù cho Cao Viễn lúc trước có chút không đúng, nhưng Tiêu Vũ ra tay như thế đả thương người, không khỏi cũng quá phận một chút.

Mặc dù kiêng kỵ Tiêu Vũ thực lực, mấy người đều không dám nói chuyện, nhưng sắc mặt lại đồng thời biến hóa, lộ ra vài phần bất mãn.

“Ta bắt nạt ngươi? Nói thật nha chỉ ngươi bực này mặt hàng, ta còn thực sự lười nhằm vào!” Việc đã đến nước này, Tiêu Vũ cũng không khách khí, cười lạnh nói: “Ta hỏi ngươi, lúc trước ngươi đi lấy quả thời gian, có phải là không có dựa theo ta theo như lời, thanh trừ hết đỏ minh quả bên trên dấu ấn?”

Bên cạnh bao nhiêu sắc mặt người đồng thời biến đổi, nghe Tiêu Vũ này vừa hỏi, bọn họ có ngốc cũng biết, lúc trước bọn họ đều còn tại kỳ quái, tại sao bọn họ chạy ra xa như vậy xích diễm rắn còn đuổi tới, nguyên lai đúng là Cao Viễn không có thanh trừ xích diễm rắn lưu lại dấu ấn!

Trong nháy mắt, bọn họ đối với Tiêu Vũ ra tay đều cảm thấy hiểu, thậm chí nhìn về phía Cao Viễn ánh mắt đều mang theo vài phần oán hận.

Phải biết rằng, bọn họ nhưng đều thiếu chút nữa chết tại xích diễm miệng rắn bên trong, nếu không phải Tiêu Vũ chạy tới, hậu quả quả thực không thể tưởng tượng, nếu như bọn họ chết rồi, vậy tạo thành tất cả những thứ này, chính là Cao Viễn!

“Cao sư huynh, Mạc Đại Ca nói là thật sao?” Lãnh Vũ lại như đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt trở nên trắng bệch, trong mắt lộ ra vô hạn thất vọng.

“Đúng thì thế nào?” Cao Viễn cũng biết, đến giờ phút này rồi, hắn đã giấu diếm không được, nếu không cũng không giải thích được xích diễm rắn tại sao khả năng đuổi theo.

Đến lúc này, hắn ngược lại là không chỗ nào kiêng kỵ, cười lạnh nói: “Không sai, đúng là không có dựa theo như ngươi nói vậy thanh trừ đỏ minh quả trên dấu ấn!”

Nghe đến hắn chính miệng thừa nhận, tất cả mọi người nhất thời đều lộ ra thất vọng cùng oán hận ánh mắt, phải biết rằng cũng bởi vì Cao Viễn một sơ sẩy, mấy người bọn họ thiếu chút nữa đều bởi vậy chết thảm.

Còn Cao Viễn tại sao không thanh trừ dấu ấn, mấy người không cần ngẫm nghĩ cũng có thể biết, khẳng định là vì Cao Viễn nhát gan sợ chết, muốn ở trong thời gian ngắn nhất lấy đi đỏ minh quả sau rời đi.

Sợ chết không tính là gì,

Một mực hắn sắp đi lấy quả thời gian, còn muốn nói tới vĩ đại như vậy, vậy thì làm người thập phần xem thường.

“Nói như vậy, ở xích diễm rắn đuổi theo thời điểm, ngươi cũng đã biết nguyên nhân? Ngươi đề xuất phân công nhau chạy trốn, cũng là bởi vì đỏ minh quả ở trên người ta, muốn cho xích diễm rắn theo đuổi chúng ta, để cho mình thoát đi?” Lãnh Vũ trong mắt tất cả đều là thất vọng nước mắt, khuôn mặt càng vô cùng bi thảm.

Tiêu Vũ lại không đối lập, cô gái này so với hắn trong tưởng tượng muốn thông minh, có thể nghĩ tới chỗ này trên.

Tạ Tuấn Vĩnh cùng Đường Duệ hai người, tất là lập tức lạnh cả người, Cao Viễn đề xuất phân công nhau chạy trốn, đúng là tầng này dụng ý, để thoát thân, càng không tiếc đem Lãnh Vũ cùng Triệu Tư Quân xem là vật hy sinh!

“Cao sư huynh, không nghĩ tới ngươi đúng là dạng này người, uổng ngươi lúc trước còn nguỵ trang đến mức vĩ đại như vậy, ta xem như hôm nay mới nhìn thấu ngươi!”

“Cao sư huynh, ngươi làm như vậy, không khỏi cũng hơi quá đáng!”

Tạ Tuấn Vĩnh cùng Đường Duệ trước sau mở miệng, đối với Cao Viễn dạng này người, không ai không ghét, bọn họ bây giờ triệt để hiểu Tiêu Vũ lúc trước ra tay, thậm chí bọn họ còn cảm thấy Tiêu Vũ ra tay nhẹ.

Người như vậy, trực tiếp giết đều tính tiện nghi hắn!

“Cao sư huynh, quen biết nhiều năm, không ngờ rằng ngươi hóa ra là ác độc như vậy người!” Triệu Tư Quân ánh mắt, là nhất là oán độc một, phải biết rằng nàng cũng bởi vì Cao Viễn tính kế, thành đi chịu chết một phương.

Nếu như không phải là Tiêu Vũ cuối cùng xuất hiện, nàng bây giờ nói không chừng đã chết!

“Ha ha...... là, các ngươi nói tới đều đối với! Có thể vậy thì thế nào, người không vì đã, trời tru đất diệt!” Cao Viễn điên cuồng cười to, việc đã đến nước này, hắn biết dù như thế nào cũng tránh không được bị này chán ghét, cười như điên nói: “Lãnh sư muội, những năm gần đây ta đối với ngươi như thế nào, ngươi nên rõ ràng, có thể ngươi đây? Ngươi chưa bao giờ nhìn tới ta một chút, là! Ta là tính kế ngươi, có thể cái kia cũng là bởi vì ngươi thái quá thanh cao, nếu như ngươi khả năng đối với ta coi trọng một vài, dù chỉ là một vài, ở loại tình huống này, ta như thế nào nhẫn tâm đưa ngươi đi chết?”

Lãnh Vũ an tĩnh nghe, nước mắt cũng dần dần đã ngừng lại, đối với cái này Cao Viễn, nàng đã triệt để hết hy vọng, mặc dù thất vọng vô cùng, nhưng làm cho...này người như vậy rơi lệ, quá uổng phí.

“Cùng với ngươi!” Cao Viễn vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi tính kế, có phải kém đến qua ta sao? Ngươi rõ ràng có đối kháng chính diện xích diễm rắn thực lực, lại còn muốn cố ý tìm gì cách hương thảo đi dẫn dắt rời đi xích diễm rắn, ở chúng ta bị đuổi giết thời điểm, lại muốn ở thời khắc cuối cùng mới bằng lòng xuất hiện, cứu Lãnh sư muội, ngươi làm tất cả, chẳng lẽ không cũng là tính kế, tốt kiếm được Lãnh sư muội hảo cảm gì? Nếu không thì, dùng thực lực của ngươi, tại sao vắng mặt lúc bắt đầu trực tiếp ra tay, lấy đi đỏ minh quả?”

Bên cạnh bao nhiêu sắc mặt người vừa đổi, đúng vậy, cái này Mạc Vong có thực lực thế này, tại sao còn muốn làm điều thừa, phải tìm cách hương thảo đến dẫn dắt rời đi xích diễm rắn, hắn rõ ràng có thể trực tiếp xuất thủ!

Chẳng lẽ giống như Cao Viễn theo như lời, hắn làm tất cả cũng là tính kế?

“Mạc Đại Ca?” Lãnh Vũ lần này như là bị rất lớn kích thích, tựa hồ nàng có thể chịu đựng Cao Viễn tính kế, nhưng Tiêu Vũ tính kế, lại làm cho nàng không thể nào tiếp thu được vậy.

“Ta tại sao không ra tay? Ha ha……” Tiêu Vũ cười lạnh, thậm chí xem thường với cùng Cao Viễn giải thích.

Hắn mới vừa dứt, đại địa đột nhiên chấn động, mấy người lúc này mới chú ý tới, quanh thân càng chẳng biết lúc nào, lại xuất hiện mấy con hình thể to lớn dị thú, 1 thoạt nhìn liền không kém gì vừa mới xích diễm rắn.

Nhiều dị thú ở một bên như hổ rình mồi, tựa hồ lúc nào cũng có thể đánh tới.

“Bây giờ ngươi có biết ta tại sao không trực tiếp ra tay rồi?” Tiêu Vũ cười lạnh, giễu cợt thấy Cao Viễn, nói: “Ta nếu cùng xích diễm rắn giao thủ, đưa tới động tĩnh, đủ để đưa tới cái khác càng thêm dị thú mạnh mẽ, nếu như ngươi có tự tin khả năng đồng thời đối phó nhiều như vậy dị thú mạnh mẽ, ta trước kia trực tiếp ra tay, cũng không không thể!”

Bị nhiều dị thú vây quanh, bao nhiêu mọi người nhớ sắc mặt trắng bệch, đối với Tiêu Vũ nói càng không nửa điểm hoài nghi.

Cao Viễn sắc mặt, là khó coi nhất, ánh mắt lộ ra sợ hãi, hắn đã cùng Tiêu Vũ triệt để không nể mặt mũi, mà tại loại này tình cảnh bên dưới, Tiêu Vũ là một cái duy nhất có năng lực bảo đảm bọn họ chu toàn người.

“Mạc Vong…… Mạc Đại Ca, ta sai rồi, cầu ngươi…… ngươi tuyệt đối không nên ném ta xuống!” Cao Viễn sợ, để bảo vệ tánh mạng, hắn có thể đem Lãnh Vũ đưa tới miệng rắn, bởi vậy có thể thấy được hắn cũng không phải người không sợ chết.

Giờ này khắc này, Tiêu Vũ là duy nhất có thể ỷ lại người, hắn đã cái gì cũng không để ý, bỏ tôn nghiêm của mình, chỉ cầu Tiêu Vũ khả năng bảo vệ hắn một mạng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 43: Nghê Tuyết Tâm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chung quanh, ít nhất xuất hiện ba con hình thể to lớn dị thú, bị vừa mới Tiêu Vũ chiến đấu động tĩnh hấp dẫn mà đến, đem mấy người bọn họ đều vây, như hổ rình mồi.

Triệu Tư Quân bao nhiêu sắc mặt người đều đã dọa nạt trắng, một cái xích diễm rắn đã kinh khủng như thế, bây giờ này 3 con dị thú, xem ra không có một con yếu hơn xích diễm rắn, đủ để làm người tuyệt vọng.

“Yên tâm, ngươi không chết được!” Tiêu Vũ đối với Cao Viễn người như thế, cực kỳ không ưa, người như thế vì mình, chuyện gì đều có thể làm được, một mực còn tự cho là thanh cao, tổng làm ra một bộ ra vẻ đạo mạo dáng vẻ.

Đang khi nói chuyện, hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía một khác phương hướng, chỉ thấy nơi đó, một bóng người bay tới, thần tốc ra tay, đã là nhằm phía cái kia 3 con dị thú, động thủ.

“Nghê sư tỷ!”

Nhìn thấy bóng người kia, Triệu Tư Quân mấy người đều là lên tiếng kinh hô, trên mặt lộ ra vài phần hy vọng.

“Nghê sư tỷ?” Tiêu Vũ sớm ở trước đó chạy về thời điểm, liền phát giác trong núi này còn có tên còn lại tồn tại.

Người này thực lực vô cùng mạnh mẽ, lại cũng đã đi vào cảnh giới tông sư, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, hơn nữa còn là một gã nhẹ nhàng cô gái.

Bây giờ nhìn lại, cô gái này cũng là Long Tuyền Tông đệ tử, tuổi cùng Lãnh Vũ bọn người gần như, nhưng một thân thực lực, lại là bước vào tông sư, chính là còn hơn lúc trước Cơ Dạ Bạch, cũng là không kém bao nhiêu.

“Nghê sư tỷ đến rồi, thật tốt quá, chúng ta được cứu rồi!” Triệu Tư Quân kích động không thôi, ở nơi đó lớn tiếng hò hét, làm cô gái kia trợ trận.

“Nghê sư tỷ là chúng ta Long Tuyền Tông bên trong kiệt xuất nhất thiên nữ, cùng lúc trước một vị khác họ Cơ sư đệ ở chúng ta trong tông và Long Tuyền song kiêu, thực lực vô cùng mạnh mẽ, đáng tiếc, Cơ sư đệ bây giờ đã mất.” Lãnh Vũ ở bên cạnh nhìn ra Tiêu Vũ trong mắt nghi hoặc, vì hắn giải thích.

Tiêu Vũ gật gù, vị kia họ Cơ sư đệ hẳn là thiếu niên Cơ Dạ Bạch, nếu để cho Lãnh Vũ biết vị kia Cơ sư đệ chính là từ hắn giết chết, cũng không biết là tâm tình gì?

Cơ Dạ Bạch thiên tư cùng thực lực đều không cần hoài nghi, bây giờ nhìn lại, trước mắt này danh nữ cũng vắng mặt Cơ Dạ Bạch bên dưới, thậm chí ẩn vượt qua.

Hiển nhiên, Long Tuyền Tông bên trong, cũng không phải chỉ có một Cơ Dạ Bạch, nhân tài xuất hiện lớp lớp.

“Hừ! Tông chủ nói Cơ sư đệ là bị một người tên là Tiêu Vũ người giết, chỉ tiếc vẫn không tìm được người kia, nếu như tìm được hắn, Nghê sư tỷ nhất định sẽ không lại thua!” Triệu Tư Quân ở bên cạnh giận dữ nói.

Từ thái độ của bọn hắn, cũng có thể biết được Cơ Dạ Bạch ở

Long Tuyền Tông chiếm cứ lấy địa vị như thế nào,

Tuyệt đối là đệ tử ở trong thực lực nhất là tồn tại cường đại, mặc dù là Lãnh Vũ này đã coi như là đứng đầu đệ tử, so ra cũng có chênh lệch rất lớn.

Lúc này, Tiêu Vũ nhìn chăm chú nhìn tới, chỉ thấy vị kia Nghê sư tỷ thực lực quả thật bất phàm, đơn độc đối kháng tam đại dị thú, vẫn là thập phần thong dong.

“Cái này Nghê sư tỷ, bây giờ hẳn là các ngươi trong tông thực lực mạnh nhất đệ tử?” Tiêu Vũ lặng lẽ nói, hắn có linh cảm, tương lai cùng cô gái này trong lúc đó, tất có trực tiếp va chạm thời điểm.

“Có thể nói như vậy, thế nhưng cũng không hoàn toàn là.” Lãnh Vũ kỳ quái nhìn Tiêu Vũ một chút, tựa hồ kỳ quái Tiêu Vũ làm sao sẽ đối với Long Tuyền Tông đệ tử cảm thấy hứng thú, bất quá vẫn là nói: “Trong tông bây giờ còn có một cái gọi là Vũ Vô Cực người, bị tông chủ tự mình thu làm đệ tử, người này vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa bây giờ đang lúc bế quan, xung kích cảnh giới tông sư, hắn sau khi xuất quan, thực lực nên sẽ không thua Nghê sư tỷ nhiều lắm!”

“Vũ Vô Cực!” Tiêu Vũ chấn động, thật không ngờ Vũ Vô Cực nhanh như vậy liền bắt đầu xung kích tông sư cảnh giới.

Điều này làm cho hắn cảm nhận được một tia áp lực, Vũ Vô Cực cấp độ kia nhân vật, sau khi đột phá tuyệt đối không phải bình thường tông sư có thể so với, dù cho hắn bây giờ cũng có thể miễn cưỡng phát huy ra cấp bậc tông sư thực lực, có đúng không trên Vũ Vô Cực nhân vật như vậy lúc, chưa hẳn hữu hiệu.

Tiêu Vũ không khỏi có một tia cảm giác ngột ngạt, theo Thánh cảnh rời đi đến bây giờ, thương thế của hắn đều còn chưa tu sửa, nhưng mà ngày xưa đối thủ, lại đều ở tiến bộ bên trong, hắn nếu không sớm ngày tăng lên cảnh giới, nói không chừng rất nhanh sẽ bị bỏ rơi.

Đang khi nói chuyện, Nghê sư tỷ nhanh nhẹn nếu điệp, ra tay nhẹ nhàng, như là một con bướm bình thường quay chung quanh ở tam đại dị thú bên trong, một bên động thủ, vừa dùng một loại cực kỳ dễ nghe thanh âm hướng bên này nói rằng: “Ta kéo không dứt quá lâu, các ngươi thừa cơ hội này mau chóng rời đi.”

Tiêu Vũ nhìn về phía trước, nhìn ra nàng này theo như lời không giả, nàng tuy có tông sư thực lực, nhưng kiềm chế một chút này 3 con dị thú vẫn được, nếu như tiếp tục đánh nhau, sớm muộn muốn bại.

“Mạc Đại Ca, ngươi có thể hay không…… đi giúp Nghê sư tỷ?” Lãnh Vũ dùng một loại ánh mắt thỉnh cầu thấy Tiêu Vũ, cái này Nghê sư tỷ là vì cứu bọn họ mà đến, nàng tự nhiên không nghĩ đem ném tự mình rời đi.

“Không cần!” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Chiến đấu tiếp tục kéo dài, chỉ có thể đưa tới càng nhiều dị thú, nơi này là dị thú lãnh địa, chúng nó chắc là sẽ không cho phép chúng ta tùy ý qua, chúng ta bây giờ nên nghe vị kia Nghê sư tỷ nói, chỉ cần chúng ta rời đi nơi này, nàng muốn thoát thân, không phải việc khó gì.”

Lãnh Vũ mấy người tưởng tượng, cũng cảm thấy có lý, sau đó hướng về cô gái kia la lên một tiếng, bao nhiêu liền cùng rời đi.

Bọn họ rời đi không lâu, cô gái kia quả nhiên liền thoát khỏi dị thú, đuổi theo, cùng mọi người hội hợp.

“Nghê sư tỷ!” Lãnh Vũ tựa hồ cùng nàng này cảm tình vô cùng tốt, lộ ra vẻ vui thích, chạy chậm tiến lên, Triệu Tư Quân cùng mấy người khác cũng cùng cô gái này nhận thức, đi lên phía trước một trận hàn huyên.

Khoảng cách gần rồi, Tiêu Vũ lại đánh giá nàng này, chỉ thấy nàng này toàn thân áo trắng, trên người mang theo nhàn nhạt mùi thơm, tóc dài như mực, trong lúc vung tay nhấc chân đều lộ ra một luồng thong dong, một đôi dung nhan cũng không cách nào xoi mói, là một cực kỳ hiếm có nữ tử.

“Ta đều nghe bọn họ nói rồi, tuyết tâm thay thế bọn họ cảm ơn Mạc huynh giúp đỡ.” Cô gái này tiến lên, đối với Tiêu Vũ báo đáp, cũng từ báo tên của mình, Nghê Tuyết Tâm.

Trong mắt của nàng, cũng có chứa vài phần hiếu kỳ, đang không ngừng đánh giá Tiêu Vũ, bởi vì nàng nghe Lãnh Vũ nói rồi, cái này Mạc Vong giúp bọn họ lấy được đỏ minh quả, hơn nữa không chỉ đối với xích diễm rắn thập phần hiểu ra, tựa hồ thực lực cũng thập phần bất phàm, đúng là ra tay đem xích diễm rắn bức lui.

“Việc nhỏ thôi.” Tiêu Vũ lắc đầu, không có tại việc này bên trên quá mức xoắn xuýt.

“Cao Viễn, lần này ngươi hầu như hại chết Lãnh Vũ, về tông sau khi, ta sẽ như lúc ban đầu hướng lên trên báo cáo, còn có, Mạc huynh là ta trong tông khách nhân tôn quý, hơn nữa mệnh của ngươi còn là Mạc huynh cứu, ngươi lúc trước lần nữa đắc tội, bây giờ lập tức lại hướng về Mạc huynh bồi tội!”

Nghê Tuyết Tâm bề ngoài xem ra, tuy là một nhanh nhẹn nữ tử, nhưng cũng tự có một phen uy nghiêm, chuyển mà nhìn phía Cao Viễn, lời nói không thể nghi ngờ.

Cao Viễn sắc mặt nhất thời muốn rất khó coi có rất khó coi, nhưng đối với nàng này, hắn rõ ràng không dám đắc tội, chỉ có thể thành thành thật thật, tiến lên cho Tiêu Vũ nhận sai.

“Ha ha.” Tiêu Vũ đối với cái này, từ chối cho ý kiến, bởi vì hắn nhìn thấy Cao Viễn ở nhận sai lúc đáy mắt né qua một tia hung tàn, nhưng cũng không có quá để ở trong lòng.

Sự tình phát triển đến tận đây, Tiêu Vũ cũng sẽ không ở lâu, hắn đã cùng những người này tiếp xúc, để tránh Long Tuyền Tông khả nghi, cũng sẽ không đi điều tra ngọn núi này chỗ dị thường, cáo từ rời đi.

Nhìn hắn rời đi bóng người, tại chỗ bao nhiêu sắc mặt người có bất đồng riêng, Lãnh Vũ ánh mắt phức tạp, Triệu Tư Quân mặt có dị dạng, Cao Viễn ánh mắt hung tàn, mà Nghê Tuyết Tâm, tất là trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục, cái này Mạc Vong ngoại trừ sẽ minh phù ở ngoài, lại còn có bản lãnh như thế, làm cho nàng thập phần bất ngờ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 44: Thưởng Thức

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trở về Long Tuyền Tông, Tiêu Vũ vừa khôi phục trước đây loại kia thời gian yên bình, mỗi ngày tu luyện, ngưng tụ đệ tam ngôi sao, đồng thời một bên tu sửa thương thế, thế nhưng bởi vì thân thể bị hư hỏng, tiến bộ của hắn cũng không tính nhanh.

Trong lúc hắn cũng từng nghĩ tới lại vào núi điều tra, thế nhưng lần trước gặp Lãnh Vũ bọn người, để tránh Long Tuyền Tông khả nghi, còn là buông xuống ý nghĩ này, yên tĩnh chờ đợi Long Tuyền Tông tiễn hắn tiến vào hóa rồng ao.

Mỗi ngày thanh tu, lúc rảnh rỗi ở trong núi đi vòng một chút, Tiêu Vũ ở Long Tuyền Tông tháng ngày, ngược lại cũng thập phần thanh nhàn.

Ngày hôm đó, hắn như là thường xuyên ở trụ sở của mình quanh thân đi lại, ở giữa núi rừng, lại tình cờ phát giác một đạo thân ảnh xa lạ.

Khi hắn xuất hiện trong khi, bóng người kia cũng hướng về hắn nhìn sang, từ trên xuống dưới tinh tế đánh giá hắn, cuối cùng lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “Ngươi chính là Mạc Vong?”

“Ngươi là?” Tiêu Vũ đánh giá người này.

Đây là một cô gái, một bộ quần dài, hết hiển quý khí.

Cô gái này nhìn qua tuổi trẻ không lớn, mặt ngoài đến xem chỉ có 12 hơn...tuổi tả hữu, dung nhan của nàng mặc dù không phải nói cỡ nào tươi đẹp, nhưng trên người lại một cách tự nhiên để lộ ra một loại cao quý khí tức, trên mặt mang theo ba phần nụ cười, để từng cái cùng nàng tiếp xúc người ở không tự chủ, liền có một loại muốn ngước nhìn cảm giác của nàng.

Tiêu Vũ lộ ra thần niệm, nhất thời giật mình, cô gái này tu vi, mà ngay cả hắn thần niệm cũng nhìn không thấu, có một loại sâu không lường được cảm giác.

Phải biết rằng hắn thần niệm không kém gì bình thường Thiên Tông, có thể làm cho hắn đều nhìn không thấu tu vi người, đã thật rất ít.

Điều này cũng làm cho hắn âm thầm cảnh giác lên, cô gái này tuyệt không tầm thường, sợ là đặt ở Long Tuyền Tông bên trong, cũng là ít có cao thủ.

“Lãnh Vũ là đệ tử của ta, ngươi nên theo trong miệng nàng nghe qua ta.” Cô gái này lộ ra vài phần ý cười, dù vậy, vẫn là làm cho người ta rất xa xôi khoảng cách cảm giác, bởi vì trên người nàng loại kia quý khí, thật sự là quá mức rõ ràng.

“Ngươi là Lãnh Vũ sư phụ?” Tiêu Vũ kinh ngạc, không ngờ rằng Lãnh Vũ trong miệng sư phụ đúng là một cái như vậy nữ tử.

“Ở trong núi chuyện phát sinh, Vũ nhi đều đã nói cho ta biết, Vũ nhi khả năng thu hồi đỏ minh quả, và bình yên trở về, này ở trong có ngươi công lao rất lớn.” Cô gái này gật gù, cặp mắt thủy chung không hề rời đi Tiêu Vũ trên thân.

Trên thực tế, nàng nghe qua Lãnh Vũ nói xong Tiêu Vũ sự tình sau, với người này tràn ngập tò mò, cho nên mới phải nghĩ đến gặp một lần thiếu niên này, xem kết quả một chút là nhân vật dạng gì.

Đối với nàng mà nói, khả năng phát hiện đến tông sư thực lực thiếu niên không phải ly kỳ bao nhiêu,

Nhưng theo Lãnh Vũ giảng giải đến xem, người này rõ ràng đối với trong núi các loại dị thú tập quán đều hiểu rõ vô cùng.

Hơn nữa, người này hay là Long Tuyền Tông mời đến minh phù phù sư, có thể minh đến luyện thần hóa lông chim phù.

Đủ loại này kết hợp bên dưới, thiếu niên này thì có vẻ rất là đặc thù, đặc thù đến khiến người ta khó có thể mò thấy, đến tột cùng là hạng người gì, tài năng ở đồng thời có thực lực, có thể ở Phù đạo lĩnh vực có tài nghệ như vậy, nhưng lại đối với một vài dị thú tập quán hiểu rõ như vậy?

“Thương thế của ngươi……” Tiêu Vũ thấy cô gái này, lông mày lại là nhíu nhíu.

Dùng hắn dược đạo thực lực, rất dễ dàng có thể nhìn ra, nàng này khí tức không yên, mặc dù tu vi cao thâm, nhưng khí tức không biết, nói rõ thân thể của nàng còn có vấn đề rất lớn, không thể khôi phục.

Có thể Lãnh Vũ không phải nói, chỉ cần có đỏ minh quả, liền có thể làm cho nàng khôi phục lại gì?

“Ta tu luyện phạm sai lầm, hơn nữa chỗ tu công quyết đặc thù, Vũ nhi con bé kia, cũng không biết từ đâu nghe nói đỏ minh quả có thể trị thương thế của ta, trên thực tế vật kia đối với ta tác dụng có hạn.” Cô gái này nhìn ra Tiêu Vũ nghi hoặc, mỉm cười nói.

Tiêu Vũ hiểu rõ, vốn hắn còn kỳ quái, nếu như đỏ minh quả là có thể trị hết Lãnh Vũ sư phụ, vậy dù cho trong tông không có, cũng có thể phái ra tông sư nhân vật tìm kiếm, gì sẽ làm mấy cái đệ tử đi mạo hiểm?

Bây giờ nhìn lại, chỉ là Lãnh Vũ chính mình hiểu sai ý, tự làm chủ tấm vào núi tìm kiếm.

"Có thể hay không cùng ta tâm sự?" Cô gái này đối với Tiêu Vũ hiển nhiên càng hiếu kỳ hơn, nàng tự nhận là đã đem vết thương trên người ẩn giấu vô cùng tốt, nhưng thiếu niên này nhưng vẫn là nhìn ra.

"Có thể." Tiêu Vũ gật đầu, rất là tự nhiên đi đến cô gái này bên cạnh, cùng nàng sóng vai cất bước.

Điều này cũng làm cho cô gái này một lần nữa kinh ngạc, người bình thường ở trước người của nàng, dù cho không biết thân phận nàng người, cũng sẽ bởi vì nàng đặc hữu khí chất, mà khó tránh khỏi có vài phần gò bó.

Nhưng cái này Mạc Vong, lại hết sức tự nhiên, hơn nữa hoàn toàn không coi chính mình là thành hậu bối, như là tại cùng một người bình thường nhất ở chung.

Kinh ngạc gian, cô gái này cũng không nói gì nhiều, một bên cất bước, vừa cùng Tiêu Vũ bắt đầu trò chuyện.

Nàng này nhất ngôn nhất ngữ, đều rất có thâm ý, hỏi vấn đề đều rất có chiều sâu, cũng làm cho Tiêu Vũ nhìn ra, nàng cảnh giới không thấp, nếu không hỏi không ra như thế tiêu chuẩn lời nói.

Hai người liền đi liền tán gẫu, cô gái này theo minh phù, đến dị thú tập quán, các loại vấn đề từng cái lấy ra cùng Tiêu Vũ thảo luận.

Vô luận nàng hỏi ra loại vấn đề nào, Tiêu Vũ đều có thể thong dong đáp lại, hơn nữa chút nào không lọt, để cô gái này kinh ngạc sau khi, cũng đem đề tài một lần nữa khuếch đại, dần dần nói đến dược đạo, thậm chí con đường tu luyện.

Nàng này vốn dụng ý rõ ràng là muốn thử một chút Tiêu Vũ sâu cạn, nhưng đến mặt sau lúc, nàng đã là đang nghiêm túc cùng

Tiêu Vũ thảo luận một vài trong vấn đề tu luyện, giữa hai người đứng ở đồng dạng độ cao, ở lẫn nhau thảo luận.

Nói đến phần sau, nàng này rõ ràng thu hoạch to lớn, bởi vì này một phen hạ xuống, hắn tương đương tìm được một chí tôn chỉ điểm, đối với Tiêu Vũ người này đã là phá lệ coi trọng.

Cô gái này mãi đến tận trời tối, này mới rời khỏi, sau khi mỗi một ngày, nàng đều sẽ tới, cùng Tiêu Vũ thảo luận đủ loại vấn đề.

Tại loại này tiếp xúc bên trong, Tiêu Vũ cũng biết nàng này tên, gọi là ngọc Lăng Sương.

Mặc dù người này cho Tiêu Vũ một loại cao thâm khó dò cảm giác, nhưng hắn không có nghĩ quá nhiều, đối với cô gái này, nàng có một loại thưởng thức, bởi vì ở cô gái này trên người nàng nhìn thấy Tần Ngọc Tụ cái bóng, là một rất có ý nghĩ cùng chủ kiến nữ tử.

Hai người ở trong lúc nói chuyện với nhau, cũng trong lúc vô tình có một loại kỳ quái giao tình, nói là bằng hữu, thế nhưng đối với thân phận của nhau đều không là rất biết, nói là người xa lạ, có thể mở rộng cửa lòng, tham khảo lẫn nhau mỗi một trên đường vấn đề.

Đương nhiên, loại này thảo luận phần lớn là Tiêu Vũ đang cố ý chỉ điểm, có điều cô gái này mặc dù đang trực tiếp trên cảnh giới so với Tiêu Vũ kém hơn quá nhiều, nhưng ý nghĩ độc đáo, thường xuyên cũng có thể cho Tiêu Vũ một vài dẫn dắt, để Tiêu Vũ đều cảm giác đạt được không ít thu hoạch.

“Ai da, nếu như có thể sớm ngày gặp phải ngươi, ta bây giờ nói không chừng đã không phải cảnh giới này, lúc trước lúc tu luyện, cũng không trở thành sẽ sai lầm.”

Cùng Tiêu Vũ cũng coi như nhận thức một thời gian, ngọc

Lăng Sương một ngày kia nói một câu xúc động, rất có một loại cùng Tiêu Vũ gặp nhau hận buổi chiều cảm giác.

“Ngươi vết thương trên người, kỳ thực, muốn khôi phục lại, cũng không phải là chuyện rất khó.” Tiêu Vũ cùng người này nhận thức nhiều ngày, tuy biết nàng là Long Tuyền Tông người, nhưng là bởi vì cá nhân thưởng thức, không muốn nhìn thấy như vậy một cô gái liền như vậy sa sút.

Đối với hắn mà nói, hiện nay thế gian, có thể làm cho hắn cảm giác được tươi đẹp người đã không nhiều lắm, nàng này tuyệt đối là một cái trong số đó, cho nên dù cho nàng là Long Tuyền Tông người, Tiêu Vũ cũng hy vọng có thể thấy được nàng ngày sau rực rỡ hào quang.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 45: Tông Trên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Biết được Tiêu Vũ có biện pháp để thương thế của nàng khôi phục, Ngọc Lăng Sương hết sức kinh ngạc, có điều cũng không hoài nghi, bởi vì trải qua khoảng thời gian này tiếp xúc, nàng đã sớm biết người trẻ tuổi này rất không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, Ngọc Lăng Sương vẫn là mỗi ngày sẽ đến tìm kiếm Tiêu Vũ, trong lúc này, Tiêu Vũ thì lại chỉ dùng của mình tu bất diệt âm dương trải qua, vì thế nữ chữa thương.

Mặc dù hắn tu vi hiện tại xa không so được Ngọc Lăng Sương, nhưng bất diệt âm dương trải qua khả năng nghịch chuyển âm dương, đối với các loại công việc càng có kỳ hiệu.

Nàng này tu luyện phạm sai lầm, mặc dù không phải cái gì vấn đề nhỏ, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, muốn chữa khỏi cũng không phải khó khăn dường nào, so với hắn lúc trước sử dụng nửa vương lực lượng tạo thành hậu quả, chữa khỏi nàng này đối với hắn mà nói không tính là gì.

“Cũng không phải biết hôm nay trị ngươi, là đúng hay sai!” Trong lúc chữa thương, Tiêu Vũ tâm tình cũng có một tia phức tạp.

Nhưng hắn người này đã là như thế, ân oán rõ ràng, hắn và Long Tuyền Tông có cừu oán không giả, nhưng nàng này để hắn cảm thấy thưởng thức, dù cho đối phương là Long Tuyền Tông người, hắn cũng sẽ không để ý.

Tựa như trước đây, hắn giúp đỡ Lãnh Vũ giống nhau.

“Ta vốn đã cho ta này thương thế, ít nhất phải quấy nhiễu ta mười năm tám năm, lần này xem như ta thiếu nợ một món nợ ân tình của ngươi.”

Ngọc Lăng Sương mỗi ngày tiếp thu Tiêu Vũ chữa thương, thương thế trên người đã dần dần cải thiện, chỉ cần Tiêu Vũ tiếp tục chữa thương cho nàng, không bao lâu nữa, nàng vết thương trên người có thể khỏi hẳn, khôi phục lại đỉnh cao tiêu chuẩn.

Chuyện này đối với nàng mà nói, nhưng là một cái không nhỏ ân tình, thương thế của mình chính nàng rõ ràng, nếu không phải là có Tiêu Vũ giúp đỡ, nàng muốn khôi phục lại, không có mười năm trở lên gần như không có khả năng.

Tuy nói đối với tu luyện người mà nói, thời gian mười năm và không lâu lắm, nhưng như vậy một quãng thời gian, nếu như bởi vì đau đớn không thể tu luyện, đồng dạng sẽ làm lỡ rất nhiều chuyện.

“Việc nhỏ thôi.” Tiêu Vũ nhưng không có quá coi là chuyện đáng kể.

Hắn làm này cũng không có cái gì mưu đồ, tựa như lúc trước hắn dễ dàng đem chí tôn truyền thừa cùng người bên cạnh chia sẻ giống nhau, chỉ cần là bị hắn thưởng thức người, chuyện gì đều dễ nói.

Khoảng thời gian này, hai người bọn họ đều là trong núi gặp lại, thảo luận con đường tu luyện các loại vấn đề đồng thời, lại từ Tiêu Vũ vì thế nữ chữa thương.

Lúc này nhìn sắc trời một chút, đã là màn lúc, Tiêu Vũ từ giã nàng này, tự mình rời đi, trở lại chỗ ở của mình ở trong.

“Ai da!” Nhìn Tiêu Vũ rời đi bóng người, Ngọc Lăng Sương lại là u u thở dài một cái, “ngươi và ta tình, cũng vừa là thầy vừa là bạn, còn ở trước mắt, rồi lại giống như cách xa nhau mười triệu dặm!”

Nội tâm của nàng có chút phức tạp,

Dù cho khoảng thời gian này xem ra, nàng và Tiêu Vũ người này đi được rất gần, đụng nhau cánh cửa cạn, nhưng mà, nàng lại rõ ràng, Tiêu Vũ dạng này người, thái quá thần bí, điều này cũng nhất định thân phận của hắn tất nhiên hết sức đặc thù.

Cho tới nay, bọn họ mặc dù chuyện gì đều đàm luận, nhưng đối với thân phận của nhau, lại đều hết sức ăn ý, ai cũng không có đi dò xét.

Bởi vì mỗi người bọn họ đều có thể cảm nhận được, lẫn nhau đều đang cố ý cất dấu thân phận, mà loại này ẩn giấu sẽ không có nguyên nhân, rất có thể làm lẫn nhau thân phận vạch trần thời điểm, bọn họ liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục giống như bây giờ tùy ý sướng tán gẫu.

Gần ngay trước mắt, vừa xa cuối chân trời, đây cũng là bọn họ bây giờ quan hệ phức tạp.

“Tông trên!”

Ở Ngọc Lăng Sương thở dài bên trong, một bóng người không tiếng động xuất hiện, khoanh tay đứng ở Ngọc Lăng Sương phía sau, đầu lâu buông xuống, có vẻ thập phần cung kính.

Ngọc Lăng Sương đầu cũng không về, vừa khôi phục lại bình thường loại kia cao quý không cho phép kẻ khác khinh nhờn hình tượng, lạnh nhạt nói: “Chuyện gì?”

Ngọc Lăng Sương người đứng phía sau, không là người khác, chính là Long Tuyền Tông hiện nay tông chủ.

Hắn bình thường uy phong lẫm lẫm, nhưng giờ khắc này ở Ngọc Lăng Sương trước mặt, lại như là vãn bối, cung kính bên trong, không dám có nửa điểm ngạo sắc, khom người, ngay cả nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, nói: “Vô Cực sắp sửa xuất quan, ta muốn tiễn hắn đi tới Thiên Phủ, tham dự tranh cướp!”

“Vũ Vô Cực?” Ngọc Lăng Sương khẽ nhíu mày, vừa là không cảm thấy nhớ tới Cơ Dạ Bạch, nói: “Cái kia Tiêu Vũ, có từng tìm được?”

“Trước mắt còn không có tin tức!” Long Tuyền Tông chủ rùng mình, nhắc tới Tiêu Vũ, trong mắt hắn lại lộ ra vài phần oán hận.

“Đã lâu như vậy, còn không có tìm được?” Ngọc Lăng Sương ánh mắt phát lạnh.

Nhất thời, Long Tuyền Tông chủ hơi thay đổi sắc mặt, trên người toát mồ hôi lạnh, vị này tông trên giận dữ, đó cũng không phải là đùa giỡn, dù cho hắn là Long Tuyền Tông chủ, có thể trên thực tế, ở Long Tuyền Tông bên trong đệ nhất quyền lên tiếng, là Ngọc Lăng Sương cái này tông trên.

“Tông trên” danh xưng này, là cho trong tông thực lực mạnh nhất một vị Thiên Tông, Long Tuyền Tông chủ đối ngoại là trong tông duy nhất lời nói người, nhưng ở trong tông, Ngọc Lăng Sương địa vị mới thật sự là chí cao vô thượng, hơn nữa thực lực của nàng, so với Long Tuyền Tông chủ yếu cường đại hơn nhiều!

Ở một vài việc nhỏ bên trên, Long Tuyền Tông chủ có thể làm chủ, có thể nếu là thật gặp phải tông môn đại sự, cuối cùng cũng hay là muốn nhìn vị này tông trên ý tứ.

“Ta sẽ gia tăng treo giải thưởng, người này chỉ cần đang ở rơi

Vân Châu bên trong, tất nhiên không còn chỗ ẩn thân, mời mọc tông trên yên tâm!” Long Tuyền Tông chủ toát mồ hôi lạnh, vội vàng hướng Ngọc Lăng Sương bảo đảm.

“Hừ!” Ngọc Lăng Sương vị trí có thể hay không, hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: “Người này giết ta Long Tuyền Tông Thiên Tông, lại giết trong tông kiệt xuất nhất một hậu bối, vô luận trả giá loại nào giá cả, đều phải trừ!”

“Vâng!” Long Tuyền Tông chủ lập tức gật đầu, sư đệ của hắn cùng đệ tử đều chết ở Tiêu Vũ trong tay, hơn nữa Tiêu Vũ còn ở ngay trước mặt hắn chạy thoát, hắn tự nhiên là cực kỳ muốn giết Tiêu Vũ.

“Có điều, ngươi phải phái Vũ Vô Cực xuống núi, hiện nay cái kia Tiêu Vũ chưa trừ, nếu là hắn xuất hiện, ngươi cảm thấy Vũ Vô Cực sẽ là đối thủ của hắn?” Ngọc Lăng Sương tiện đà nói.

“Cái này……” Long Tuyền Tông chủ nhất thời chần chờ.

Lúc trước liền cái kia đạt được Thiên Tông thực lực sư đệ đều chết ở Tiêu Vũ trên tay, hơn nữa Cơ Dạ Bạch cũng không phải Tiêu Vũ đối thủ, bị Tiêu Vũ giết chết, nói thật nha hắn đến bây giờ cũng đoán không được cái kia Tiêu Vũ rốt cuộc còn có bao nhiêu thủ đoạn, lời này tự nhiên là không dám loạn tiếp.

“Thôi, ngươi đã có quyết định, vậy liền để Vũ Vô Cực xuống núi thôi.” Ngọc Lăng Sương nghĩ nghĩ, nói: “Lần này, cũng làm cho tuyết tâm cùng nhau đi tới Thiên Phủ, mặt khác, để Nghiêm Trụ lưu ý nhiều, nếu là cái kia Tiêu Vũ xuất hiện, vô luận bỏ ra cái giá gì, nhất định phải cho ta đánh giết!”

“Ta đã rõ!” Long Tuyền Tông chủ vui vẻ, &# 32; lập tức gật đầu.

“Lui ra đi.” Ngọc Lăng Sương phất tay một cái, đột nhiên lại nói: “Đúng rồi, cái kia Mạc Vong, nếu không tất yếu, tận lực không muốn cùng với trở mặt.”

Long Tuyền Tông chủ sửng sốt, làm sao vị này tông trên đột nhiên lại nói đến Mạc Vong? Chẳng lẽ biết rồi Mạc Vong thân phận?

Kỳ thực hắn cũng có chút kỳ quái, ngày gần đây vị này tông trên làm sao yêu thích hướng về nơi này chạy? Bây giờ vừa nói ra lời như vậy, chẳng lẽ là có thâm ý gì?

“Tông trên yên tâm, cái này Mạc Vong lai lịch bí ẩn, ta biết như thế nào đối xử.” Mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng Long Tuyền Tông chủ không dám không vâng lời Ngọc Lăng Sương nói.

“Nếu như không có những chuyện khác, ngươi lui ra đi.” Ngọc Lăng Sương vẫy lui Long Tuyền Tông chủ, mình thì vừa là ở nơi đó trở nên trầm tư.

Cũng may, thương thế của nàng có thể khôi phục, nếu không ở vào thời điểm này, nàng nếu là trên người mang thương, Long Tuyền Tông có thể đều phải gặp phải to lớn nguy cơ, nói đến thật sự chính là nhận Mạc Vong một không nhỏ ân tình.

Chỉ có điều, cái kia Tiêu Vũ, trong truyền thuyết chỉ là một hóa khí cảnh, ở Long Tuyền Tông như thế thế lực bên dưới, nhưng lại đến bây giờ đều không có tìm được, điều này làm cho Ngọc Lăng Sương cảm thấy sâu sắc không rõ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 46 + 9 Sắc Thanh Liên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

1 tháng, dĩ nhiên tới gần kết thúc, Long Tuyền Tông chủ biết được Ngọc Lăng Sương đối với Tiêu Vũ coi trọng, cũng không dám lại đối với hắn thất lễ, tại một tháng kỳ hạn tiến lại trước khi, liền phái người tới trước, mang theo Tiêu Vũ đi tới hóa rồng ao.

Theo dẫn đường người, Tiêu Vũ rời đi chỗ ở, hướng về Long Tuyền Tông ở chỗ sâu trong mà đi.

Trong quá khứ, hắn bị Long Tuyền Tông thời khắc cảnh giác, vẫn chỉ có thể ở đây tông bên ngoài hoạt động, bây giờ theo đi sâu vào, Tiêu Vũ mới phát giác, theo đi sâu vào, một luồng dị dạng khí tức trở nên càng ngày càng rõ ràng.

“Nhìn dáng dấp, Long Tuyền Tông quả nhiên khác thường.” Hắn trong lòng hơi động, càng bức thiết muốn nhìn một chút cái kia hóa Long Tuyền đến tột cùng là cái dạng gì địa phương.

Đi rồi hồi lâu, Tiêu Vũ đi tới một u tĩnh vị trí, đến nơi này, cho hắn người dẫn đường đều không dám đi về phía trước, chỉ cho hắn chỉ rõ phương hướng, để hắn một mình tiến vào.

Làm Tiêu Vũ sau khi tiến vào, Ngọc Lăng Sương bóng người lại ở phía xa không tiếng động xuất hiện, sâu sắc ngắm nhìn bối cảnh của hắn, hoàn toàn không còn gì để nói.

“Chỉ mong ngày khác, ngươi và ta là bạn không phải địch.”

Nàng nhìn Tiêu Vũ bóng lưng, đáy mắt có chút phức tạp.

Cùng Tiêu Vũ tiếp xúc đoạn này thời gian, làm cho nàng sâu sắc minh bạch, thiếu niên này tuyệt đối bất phàm, này vào hóa Long Tuyền, sẽ phát sinh biến hóa như thế nào, cùng với ngày sau sẽ nhờ đó có cỡ nào thành tựu, đều khó mà nói rõ.

Nếu là ngày sau cái này lai lịch thiếu niên thần bí là Long Tuyền Tông địch nhân, vậy Long Tuyền Tông hôm nay đưa hắn đưa vào hóa rồng ao, không khác đang dùng trong tông quý giá nhất gì đó, ở đào tạo một đáng sợ địch thủ.

Chưa từng nhận thấy được Ngọc Lăng Sương tồn tại, Tiêu Vũ một mình đi tiếp, không dứt đi sâu vào, cuối cùng, một hơi nước suối xuất hiện, ánh vào trong mắt của hắn.

Không này suối, Tiêu Vũ liền đã cảm giác được cái này suối bên trong thấu nồng nặc sinh cơ, mơ hồ đựng một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được đạo ý, hắn trong lúc nhất thời cũng nhìn không thấu.

Ở thế gian này, có thể làm cho hắn đều không nhận ra gì đó, đã không nhiều lắm, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, Long Tuyền Tông này một dòng suối có cỡ nào bất phàm.

Có cơ hội này, Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều nữa, nhảy vào nước suối ở trong, dùng cái này nước suối gột rửa thân thể.

Vừa vào này suối, một loại cảm giác ấm áp trong nháy mắt truyền khắp Tiêu Vũ toàn thân, nhục thể của hắn nay đã đạt được cảnh giới Tiên Thiên, hơn nữa bá thể ngôi sao quyết, cũng này đây luyện thể làm chủ, chỉ ở luyện ra vô thượng bảo thể, khiến nhục thể của hắn phá lệ mạnh mẽ.

Mà giờ khắc này, chịu đựng này nước suối gột rửa, Tiêu Vũ nhất thời cảm giác, trong cơ thể mình mỗi một tia máu thịt, vào đúng lúc này phảng phất đều sống lại.

“Nguyên thủy hồ nước?” Tiêu Vũ trong lòng chấn động mạnh,

Bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Lúc trước hắn vào Thánh cảnh, ban đầu mục đích chính là vì tìm kiếm nguyên thủy hồ nước, nhưng mà mãi đến tận Thánh cảnh tan vỡ, cũng không thể tìm được chiếc kia hồ nước, không ngờ rằng càng tồn tại ở Long Tuyền Tông bên trong!

Chỉ có điều, một hớp này nguyên thủy hồ nước, cũng chưa hẳn là Thánh cảnh bên trong tin đồn cái kia một hơi, hơn nữa, theo thời gian trôi qua, Tiêu Vũ phát hiện, đó cũng không phải nguyên thủy hồ nước, chỉ là mang đến cho hắn một cảm giác giống nhau y hệt.

“Vô luận là có hay không nguyên thủy hồ nước, này nước suối có thể có bực này kỳ hiệu, ở trong định có cái gì căn nguyên.”

Tiêu Vũ bình tĩnh lại tâm tình, không gấp nhận sự giúp đỡ hồ nước này gột rửa tự thân, hắn lộ ra thần niệm, rót vào cái này nước suối ở chỗ sâu trong, muốn tìm được ngọn nguồn.

Cái này suối sẽ không không duyên cớ biến thành như thế kỳ vật, ở trong tất nhiên có huyền cơ gì, hiếm có cơ hội tiến vào nơi đây, Tiêu Vũ không có ý định đem vật kia để cho Long Tuyền Tông, ngược lại hắn và Long Tuyền Tông trong lúc đó sớm có đại thù.

Thần niệm lộ ra, nhưng mà Tiêu Vũ lại là phát hiện, này nước suối thập phần dị thường, có thể ngăn cách thần niệm, làm cho không người nào có thể cẩn thận điều tra.

Nhưng này lại càng làm cho Tiêu Vũ khẳng định, cái này nước suối bất phàm, khả năng gột rửa thân thể đồng thời, lại vẫn khả năng ngăn cách thần niệm, rõ ràng là trong nước tồn tại cái gì, một vài trân quý thần vật, đều có tự bảo vệ mình phương pháp, như loại này ngăn cách thần niệm hiệu dụng, chính là thứ nhất.

“Loạn Thiên nguyền rủa!”

Tiêu Vũ không cách nào dùng thần niệm điều tra này suối đến tột cùng, chỉ có thể là thi triển ra một vài cổ xưa pháp môn.

Này một pháp môn có thể cho hắn suy diễn đến ngăn cách thần niệm nguồn sức mạnh kia khởi nguồn, dùng cái này tìm được này suối bên trong dị dạng ngọn nguồn.

Có điều, loại này pháp môn đều hết sức hao tâm tổn sức, nếu không loại này thần vật sớm bị người đoạt được, Long Tuyền Tông cũng không khả năng lâu như vậy đều không có phát hiện, Tiêu Vũ thi triển ra, cũng thập phần gian nan, rất nhanh trên người thì hiện đầy mồ hôi.

Vài lần thử nghiệm, Tiêu Vũ hầu như đem chỗ có thần niệm đều đã tiêu hao hết, cũng không thể tìm tới trong nước sức mạnh kia căn nguyên, nhưng hắn và không nổi giận, mỗi khi thần niệm hao hết sau, liền chờ thần niệm khôi phục, sau đó tiếp tục tìm kiếm.

Như thế lặp lại, Tiêu Vũ cũng không biết mình thần niệm bị đã tiêu hao hết bao nhiêu lần, rốt cục, ở nước suối ở trong, hắn phát hiện một đạo đặc thù dòng nước, này dòng nước từ dưới nền đất mà đến, cái này suối sở dĩ có các loại kỳ hiệu, hoàn toàn là vì nhận lấy này dòng nước ảnh hưởng.

“Ngọn nguồn không ở chỗ này, trong lòng đất nơi càng sâu?”

Tiêu Vũ chấn động, lập tức thi triển độn thuật, chui vào lòng đất.

Hắn vốn tưởng rằng hóa Long Tuyền thần dị chỗ là cái kia nước suối lực lượng bản thân, hoặc là suối bên trong tồn tại một loại nào đó thần vật, bây giờ nhìn lại, hắn và Long Tuyền Tông đều sai rồi, cái này suối sức mạnh đến từ chính địa phương khác, chỉ là thứ này thái quá thần dị, ngăn cách thần niệm, chính là người cường đại cỡ nào cũng khó có thể phát hiện, cũng là hắn nắm giữ vạn năm trước một vài cũ thuật, tài năng tìm tòi ra.

Theo cái kia một đạo kỳ lạ dòng nước, Tiêu Vũ chui vào lòng đất, không dứt hướng phía dưới, càng là đi xuống, hắn thì càng cảm giác được mãnh liệt khí tức, cái kia ảnh hưởng hóa Long Tuyền gì đó cách hắn càng ngày càng gần.

Cứ như vậy, Tiêu Vũ không biết là ở dưới lòng đất lặn bao lâu, rốt cục một điểm quang minh xuất hiện, chiếu sáng dưới nền đất phía thế giới này.

Lòng đất xuất hiện một trống trải hang động, tại kia ở trong, có một oa vài thước vuông hồ nước, ở trong đầm nước, một cây Thanh Liên ở nơi đó tỏa ra, quanh thân điềm lành rực rỡ, lộ ra cửu sắc thần quang, thoạt nhìn cực kỳ thần dị.

“Cửu sắc Thanh Liên!” Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh, dù cho hắn thân là chí tôn, lúc này cũng chấn kinh đến không thể khiếp sợ đến đâu.

Cửu sắc Thanh Liên, dù cho đặt ở Cửu Thiên Thế Giới, đó cũng là trong truyền thuyết gì đó.

Nghe nói, vật ấy có thể phá vỡ hỗn độn, với vô tận trong hư vô, miễn cưỡng bổ ra một thế giới mới tinh, dù cho ở Cửu Thiên Thế Giới, thứ này cũng thuộc về vô thượng thần vật, mặc dù là chí tôn thấy vậy, đều phải điên cuồng.

Lúc trước, ở Cửu Thiên Thế Giới từng có như vậy một vị chí tôn, được xưng bất tử bất diệt, bởi vì trên người có một cây cửu sắc Thanh Liên, này hoa sen một mảnh cánh sen, đều nhưng vì một vị chí tôn nhân vật tái tạo một lần thân thể, chín cánh đầy đủ hết, liền tương đương có chín cái sinh mệnh.

Thử nghĩ, muốn giết một cấp chí tôn nhân vật, đã là khó càng thêm khó, muốn giết ấy chín lần, nói nghe thì dễ?

Tiêu Vũ cũng coi như biết rồi, cái gọi là hóa Long Tuyền tại sao lại có cấp độ kia kỳ hiệu, chiếc kia suối vốn phàm là suối, là bụi cây này hoa sen bên dưới vũng nước trào ra ngoài, sáp nhập vào chiếc kia suối bên trong, mới khiến chiếc kia suối biến thành thần suối.

Cửu sắc Thanh Liên một mảnh cánh sen cũng có thể làm cho một vị chí tôn học sinh mới một lần, ấy cắm rễ chỗ vũng nước, dù chỉ là một phần vạn giọt nước, đều đủ khiến bình thường người lột xác.

“Không ngờ rằng Long Tuyền Tông bên trong, lại có thứ này!” Tiêu Vũ mừng rỡ, liền vội vàng tiến lên, lần này tới Long Tuyền Tông, còn thật là làm cho hắn có khó có thể tưởng tượng thu hoạch khổng lồ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 47: Thân Thể Cường Hãn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dựa vào tiến lên, Tiêu Vũ mới phát hiện bụi cây này cửu sắc Thanh Liên khác thường, cùng Cửu Thiên Thế Giới bên trong vị chí tôn kia nắm giữ hơi không giống.

So với Cửu Thiên Thế Giới cái kia một đóa cửu sắc Thanh Liên, này đóa sen xanh có vẻ rất là non nớt, hơn nữa thoạt nhìn, chín mảnh cánh sen chỉ có trong đó một mảnh có diễm màu sắc, cái khác 8 cánh đều vẫn một mảnh trong suốt, hơn nữa thoạt nhìn thập phần yếu đuối.

“Đây là mới sinh cửu sắc Thanh Liên?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, rất rõ ràng bụi cây này Thanh Liên mới là mới sinh đồ vật, chín mảnh cánh sen đệ nhất cánh cũng còn đang sinh trưởng bên trong.

Bực này thần vật, sinh trưởng thời gian dài đằng đẵng, trừ phi có trân quý linh vật đào tạo, nếu không phải chờ tới chín cánh thành hình, tối thiểu phải mấy thời gian vạn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm.

Có điều, mặc dù là mới sinh hoa sen, loại này hoa sen công hiệu đối với hiện tại Tiêu Vũ tới nói cũng có to lớn tác dụng.

Hắn không do dự, ở đây hoa sen trước khi ngồi xuống, nhận sự giúp đỡ đóa này hoa sen lộ ra hào quang, lập tức bắt đầu tu sửa nhục thân của mình.

Dù cho này một đóa cửu sắc Thanh Liên chỉ là mới sinh, liền mảnh thứ nhất cánh sen đều còn tại trưởng thành bên trong, nhưng nó cắm rễ chỗ vũng nước, liền rỉ ra một giọt nước, lại dung nhập vào một dòng suối bên trong, đều có thể làm người lột xác, có thể thấy được nó công hiệu khủng bố cỡ nào.

Tiêu Vũ dù cho chỉ là dựa vào đóa này hoa sen chung quanh lộ ra này thần quang, liền có thể hoàn thành một lần lột xác, muốn tu sửa thương thế, căn bản không phải là việc khó gì.

Ngồi ở này hoa sen trước khi, nhận sự giúp đỡ đóa này hoa sen loại kia kinh khủng Thần lực, Tiêu Vũ trong cơ thể bị hao tổn địa phương, bắt đầu nhanh chóng tu sửa.

Cửu sắc Thanh Liên, một mảnh cánh sen cũng có thể làm cho một vị chí tôn thu được học sinh mới, đối với bây giờ cảnh giới này Tiêu Vũ tới nói, tác dụng của nó quá lớn, Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia bị hao tổn địa phương, đang lấy một loại tốc độ khủng khiếp thần tốc khôi phục.

Ngoài ra, đã bị bụi cây này Thanh Liên ảnh hưởng, Tiêu Vũ trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết, cũng tự chủ vận chuyển, âm dương lực lượng cùng âm dương hai sao, kể cả Tiêu Vũ trong cơ thể đệ tam ngôi sao, đều ở đây Tiêu Vũ trong cơ thể chuyển động.

Dưới loại trạng thái này, Tiêu Vũ không biết là thời gian qua bao lâu, hắn hoàn toàn đắm chìm trong một loại trạng thái kỳ diệu bên trong, quên đi hết thảy.

Lúc này, trên người hắn mỗi một tấc máu thịt đều ở đây bộc lộ ra cửu sắc thần quang, khiến cả người hắn thoạt nhìn vô cùng thần thánh, giống như thần linh xuống thế.

“Ồ?”

Tiêu Vũ chú ý tới, trong cơ thể hắn cái kia một đạo linh thân, vào lúc này cũng mở hai mắt ra, điên cuồng hấp thu cửu sắc Thanh Liên lộ ra Thần lực.

Điều này làm cho hắn thập phần bất ngờ, đạo này linh thân vốn tác dụng ở chỗ né qua sức mạnh nguyền rủa tu luyện, nhưng chỉ ở linh nguyên cảnh hữu dụng, theo hắn đột phá đến hóa khí cảnh, đạo này linh thân hầu như đã mất đi ý nghĩa, hiện nay nó lại cũng nhận cửu sắc Thanh Liên ảnh hưởng, từ từ ngưng tụ.

Linh thân vốn là một khối hư thể, nhưng bây giờ theo hấp thu Thanh Liên sức mạnh, lại có lần lượt bổ sung dấu hiệu.

“Cửu sắc Thanh Liên có thể làm cho chí tôn nhân vật cũng có đệ nhị lần sinh mệnh, ta đạo này linh thân, nếu là đạt được Thanh Liên lực lượng, không biết là lại có biến hóa như thế nào?”

Tiêu Vũ trong lòng hơi động, không đi ngăn cản, yên lặng thấy linh thân biến hóa.

Hắn có loại cảm giác, đạo này linh thân, ngày sau có lẽ đối với hắn sẽ có tác dụng lớn, chỉ có điều mặc dù là hắn cũng dự đoán không đến đạo này linh thân sau đó sẽ biến thành hình dáng gì.

Tại loại này trong quá trình, Tiêu Vũ trong cơ thể đệ tam ngôi sao, dựa vào này Thanh Liên lực lượng, rốt cục đạt đến viên mãn, và trên người hắn bị hao tổn địa phương, cũng triệt để khôi phục lại lúc trước.

Trừ lần đó ra, nhục thể của hắn đến Thanh Liên lực lượng gột rửa, cường độ vừa là tăng lên rất nhiều, phải biết rằng này Thanh Liên vốn là có thể làm cho chí tôn học sinh mới gì đó, này một đóa tuy là mới sinh hoa sen, nhưng đối với hắn người ở cảnh giới này tới nói, hiệu dụng đã thập phần khủng bố.

Lúc này Tiêu Vũ, thân thể óng ánh hoàn mỹ, mỗi một chỗ thoạt nhìn cũng giống như tinh khiết nhất thủy tinh, không chứa một tia tạp chất đồng thời, còn lộ ra đom đóm thần quang.

Hắn thương tất cả phục hồi, và thân thể tìm được một lần gột rửa, trong cơ thể đệ tam ngôi sao đạt được viên mãn, cũng làm cho tu vi của hắn theo hóa khí cảnh ngũ chuyển một cách tự nhiên mà đột phá đến lục chuyển!

Quan trọng hơn là, trong cơ thể hắn đạo kia linh thân, đã xảy ra một loại biến hóa kỳ diệu, thoạt nhìn không muốn như lúc trước suy yếu như vậy, mà là ngưng tụ thành thực chất, càng lộ ra một loại phức tạp khí tức, xếp bằng ở mi tâm của hắn bên trong.

“Bốp!”

Cho đến giờ phút này, Tiêu Vũ mới mở hai mắt ra, trong mắt hai đạo như kiếm giống như thần mang về phía trước đâm ra, sắc bén phi thường.

“Sặc!”

Hắn vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể đệ tam ngôi sao Kim Tinh nổi thể bước ra, gia trì ở trên thân thể, khiến nhục thể của hắn thoạt nhìn kim quang rực rỡ, giống như hoàng kim chế tạo.

Duỗi ra một ngón tay, Tiêu Vũ đồng thời từ trong cơ thể tùy ý lấy ra một cái Thiên Phủ những thế lực kia đưa tam phẩm binh khí, chém ở ngón tay của mình bên trên.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, cái này tam phẩm binh khí theo tiếng mà đứt, mà hắn cái kia ngón tay, tất là liền một tia dấu vết đều không có để lại!

“Quả nhiên, như là ta dự liệu, đệ tam ngôi sao ngưng tụ 5 hành tinh bên trong Kim Tinh là đúng!”

Tiêu Vũ chấn động, rất là hài lòng.

Phải biết rằng, hắn lúc trước thân thể cường độ, khi đạt tới cảnh giới Tiên Thiên đồng thời, cũng đã bị hắn không dứt mài, vì chính là tu luyện bá thể ngôi sao quyết chuẩn bị làm.

Này 1 công quyết vốn là muốn rèn đúc thần thể, hiện nay ngưng tụ đệ tam ngôi sao vừa là trong ngũ hành thuộc tính "Kim", ở nhục thể của hắn cực kỳ cường hãn đồng thời, lại dùng cái này tinh gia thân, hắn hiện tại, riêng là thân thể cường độ, cũng đã không kém gì bình thường tam phẩm binh khí.

“Thương thế khôi phục, thân thể một lần nữa tăng cường, đột phá tu vi đến hóa khí lục chuyển, vừa ngưng tụ đệ tam ngôi sao, bây giờ ta, ra tay toàn lực, sợ là bình thường tông sư, đều không chống đỡ được!”

Tiêu Vũ tin tưởng tăng mạnh, dùng hóa khí cảnh tu vi phát huy ra cảnh giới tông sư thực lực, đây chính là vượt qua một cảnh giới lớn.

Cho dù là thiên tài đi nữa người, muốn vượt qua mấy cái cảnh giới nhỏ coi như có thể, nhưng như hắn như vậy thực lực vượt qua một cảnh giới lớn người, tuyệt đối là nghịch thiên tồn tại, thay đổi người khác, chính là có chí tôn trí nhớ, muốn làm được cũng tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Xong xuôi tất cả, Tiêu Vũ cực kỳ thoả mãn, này mới thu hồi đệ tam ngôi sao, đưa mắt rơi vào cửu sắc Thanh Liên bên trên.

Này hoa sen thật sự quá mức nghịch thiên, Tiêu Vũ đạt được lớn như vậy chỗ tốt, cũng chỉ là mượn nó lộ ra bộ phận thần lực, vẫn chưa tốn cùng với căn bản.

Đụng tới vật như vậy, Tiêu Vũ tự nhiên không có ý định tiếp tục đưa nó để cho Long Tuyền Tông, huống hồ thứ này nếu như có thể nuôi lên, đối với hắn trở về chí tôn con đường, lại có giúp đỡ rất lớn, chí ít có thể rút ngắn rất nhiều thời gian của hắn.

“Ồ?”

Vừa định tiến lên, lấy đi cửu sắc Thanh Liên, Tiêu Vũ đột nhiên dừng lại, nhìn phía dưới chân vũng nước.

Vừa mới chỉ lo tu sửa thương thế, hắn không có chú ý tới, này trong vũng nước, bất cứ tồn tại đạo hai con sinh linh.

Đó là hai cái to bằng đầu ngón tay con cá, bơi ở trong vũng nước, kỳ lạ chính là này hai cái cá tối sầm bạch, đen cái kia một cái cả người như mực, bạch cái kia một cái thì lại một thân như tuyết, cả hai trên người đều không mang chút nào tạp sắc, lẳng lặng mà ở cửu sắc Thanh Liên phía dưới trong vũng nước bơi lội.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 48: Trắng Đen Song Ngư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là cái gì cá?”

Dù cho Tiêu Vũ sống quá năm mươi vạn năm, lúc này cũng không nhận ra này hai cái cá là cái gì giống.

Hắn cẩn thận nghĩ nghĩ, này hai cái cá rất có thể chỉ là phổ thông sinh linh, nhưng cũng bởi vì sinh ra vào cửu sắc Thanh Liên cắm rễ trong vũng nước, nhận lấy này hoa sen ảnh hưởng, vì vậy đã xảy ra một loại nào đó dị biến.

Cái này vũng nước liền thấm đến ngoại giới suối bên trong một tia dòng nước đều có thể làm người lột xác, này hai cái cá sinh trưởng tại đây trong vũng nước, chính là Tiêu Vũ cũng không dám tưởng tượng, chúng nó trên người có biến hóa như thế nào.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ mở ra hóa giới phù, đem này hai cái con cá để vào trong đó, hóa giới phù chính là chân thật một vùng không gian, này hai cái cá tiến vào bên trong, giống nhau có thể thuận lợi sinh trưởng.

Đã bị cửu sắc Thanh Liên ảnh hưởng, mặc dù là Tiêu Vũ, cũng không biết này hai cái cá nhỏ trưởng thành sau khi, ngày sau sẽ là ra sao tồn tại.

Cuối cùng, Tiêu Vũ đưa mắt một lần nữa đặt ở cửu sắc Thanh Liên bên trên, đóa này hoa sen lúc này xem ra ảm đạm đi khá nhiều, có điều vẫn có vẻ thập phần thần dị.

“Này hoa sen còn hơn chân chính cửu sắc Thanh Liên, rõ ràng vốn sinh ra đã kém cỏi, chẳng lẽ bực này thần vật, đều hứng chịu tới giới này nguyền rủa ảnh hưởng?”

Tiêu Vũ trầm tư, còn hơn chân chính cửu sắc đơn hoa sen, bụi cây này hoa sen có chênh lệch rõ ràng, nếu không cái kia hai cái cá chỉ sợ đã biến thành cực kỳ khủng bố tồn tại, nhưng hiện nay lại ngay cả linh trí cũng không mở, chỉ giống phổ thông con cá giống nhau.

Không khó tưởng tượng, cấp bậc càng cao gì đó, ở nơi này bị nguyền rủa bên trong thế giới thì càng khó tồn tại cùng sinh trưởng, bụi cây này cửu sắc Thanh Liên hơn nửa cũng là như thế.

Nhưng mà, bực này thần vật, hoặc là có thể trưởng thành, Tiêu Vũ ngày sau tu luyện, lại có rất nhiều tác dụng, nếu là đào tạo thích hợp, hắn quay về chí tôn sử dụng thời gian, sẽ rút ngắn rất nhiều.

“Xem ra ngày sau, còn là tất yếu tìm kiếm một vài ít ỏi hiếm thấy linh vật đến cho ngươi làm chất dinh dưỡng mới được.”

Tiêu Vũ cẩn thận từng li từng tí một, thu hồi bụi cây này Thanh Liên, cũng bỏ vào hóa giới phù bên trong.

Hắn liền này hoa sen phía dưới cái kia vũng nước đều chưa thả qua, dù sao thứ này so với cửu sắc Thanh Liên mặc dù giá trị không lớn, nhưng đối với cảnh giới hôm nay hắn tới nói, nhất định chính là thần vật.

Tuy nói mượn cửu sắc Thanh Liên Thần lực tu sửa thương thế, này trong vũng nước sức mạnh đối với hắn tác dụng không lớn, nhưng khó bảo toàn ngày sau lại có đừng tác dụng, còn là lấy đi cho thỏa đáng, giữ lại cũng là tiện nghi Long Tuyền Tông.

“Lấy đi này hoa sen, Long Tuyền Tông Hóa Long Tuyền, phỏng chừng không lâu sau nữa cũng đem vô dụng.”

Thấy trống rỗng tại chỗ,

Tiêu Vũ lộ ra vài phần nụ cười.

Long Tuyền Tông Hóa Long Tuyền, lại có cái kia các loại kỳ hiệu, tất cả đều là vì đóa này hoa sen, bây giờ này cửu sắc Thanh Liên bị hắn lấy đi, liền cái kia vũng nước đều không còn lại, phỏng chừng Long Tuyền Tông chiếc kia Hóa Long Tuyền, chẳng mấy chốc sẽ biến thành bình thường nhất suối nước.

Có điều, Long Tuyền Tông muốn phát hiện điểm này, phỏng chừng cũng không biết là bao nhiêu năm sau, trong vũng nước rỉ ra bao nhiêu nhỏ tích thuỷ, cũng có thể làm cho chiếc kia suối phát sinh biến chất, Tiêu Vũ mặc dù lấy đi rồi vũng nước cùng Thanh Liên, nhưng là vẫn có không ít còn sót lại, đủ khiến Long Tuyền Tông chiếc kia Hóa Long Tuyền tiếp tục tồn tại rất lâu.

Dù cho đến lúc đó bọn họ hoài nghi đến Tiêu Vũ trên đầu, vào lúc ấy Tiêu Vũ cũng sớm đi rồi, Long Tuyền Tông cũng không có thể đem hắn như thế nào?

“Xem ra, Long Tuyền Tông sở dĩ có như thế linh khí nồng nặc, cùng cửu sắc Thanh Liên tồn tại có quan hệ rất lớn, chỉ là cái kia mỗi ngày xuất hiện tử khí, rõ ràng không phải đến từ cửu sắc đơn hoa sen, chẳng lẽ trong núi này vẫn tồn tại cái khác thần vật?”

Tiêu Vũ một lần nữa trầm tư, hắn vốn muốn đem vật kia cũng tìm ra, cùng nhau mang đi, thế nhưng thật sự là không có đầu mối gì, huống hồ bây giờ đạt được cửu sắc Thanh Liên như vậy giống nhau thần vật, cũng đã thập phần thỏa mãn, đã là không thể ở Long Tuyền Tông lưu lại thời gian quá dài, nếu không nếu để cho bọn họ phát hiện, hắn có chín cái mạng cũng không cách nào còn sống rời đi.

Đạt được cửu sắc Thanh Liên, cộng thêm hai cái phát sinh dị biến, không biết tiềm lực con cá, Tiêu Vũ cảm thấy mỹ mãn, lại dùng độn thuật về tới cái gọi là Hóa Long Tuyền vị trí.

Theo cái này suối bên trong đi ra, hắn nhìn ít ỏi suối một chút, trước mặt xem ra, cái này suối vẫn là tràn ngập loại kia thần thánh khí tức, Long Tuyền Tông người sợ là suy nghĩ nát óc, cũng không thể lại phát hiện này suối không lâu liền đem hóa thành phàm suối.

Mang theo ý cười, Tiêu Vũ xoay người rời đi, từ đường cũ trở về, rời đi nơi đây.

“A?”

Hóa Long Tuyền ở ngoài, Ngọc Lăng Sương vẫn chờ ở chỗ này, chưa từng rời đi, làm Tiêu Vũ xuất hiện, ánh mắt của nàng lập tức rơi vào Tiêu Vũ trên người, cặp mắt nhất thời lộ ra hào quang.

“Hắn thành công?”

Ngọc Lăng Sương rất là kinh ngạc, tuy nói Hóa Long Tuyền tràn ngập thần dị, nhưng từ trước đến giờ tiến vào bên trong đệ tử, cũng không phải mỗi người có thể được lột xác, mặc dù là khả năng theo chiếc kia suối ở bên trong lấy được nhất định chỗ tốt, cũng có sự phân chia mạnh yếu.

Hiện nay xem ra, Tiêu Vũ biến hóa hết sức rõ ràng, mặc dù trên người quang mang đều đã nhạt đi, nhưng dùng Ngọc Lăng Sương thực lực, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra biến hóa của hắn rất lớn, cơ hồ là lột xác, như là hoàn toàn biến thành người khác.

Như thế biến hóa rõ ràng, là Long Tuyền Tông dĩ vãng hết thảy đã tiến vào Hóa Long Tuyền đệ tử đều không thể sánh bằng.

“Nhìn dáng dấp, ngươi thành công, thu được chỗ tốt to lớn.”

Ngọc Lăng Sương hiện thân, mặt mỉm cười, nhìn Tiêu Vũ.

“Ha ha, vẫn được.” Tiêu Vũ mỉm cười, cũng không chỉ nhìn khả năng giấu diếm được nàng này con mắt, chỉ có điều mặc dù là Ngọc Lăng Sương, cũng không thể nào biết cửu sắc Thanh Liên tồn tại, nếu không Long Tuyền Tông đã sớm lấy đi rồi.

“Ngươi đã vào Hóa Long Tuyền, cũng đã nhận được hiệu quả dự trù, đợi cho khắc xong luyện thần hóa lông chim phù, không lâu cũng muốn rời đi.” Ngọc Lăng Sương thấy Tiêu Vũ, ánh mắt lại là vừa trở nên phức tạp.

Nàng và Tiêu Vũ quan hệ trong đó, cả hai cũng vừa là thầy vừa là bạn, tình cảm thâm hậu, rồi lại bởi vì thân phận của nhau không rõ, không dám quá mức tín nhiệm, bây giờ Tiêu Vũ rời đi tháng ngày tới gần, Ngọc Lăng Sương tâm tình, cũng là có chút trở nên phức tạp.

“Thế gian há có không tiêu tan buổi tiệc?” Tiêu Vũ đúng là hào hiệp, bởi vì hắn sâu sắc minh bạch, hắn và Long Tuyền Tông kẻ thù một ngày chưa giải quyết, cùng cái này Ngọc Lăng Sương liền không khả năng chân chính mở rộng cửa lòng.

“Chỉ mong ngày sau, &# 85 ngươi và ta còn có thể gặp lại, giống như ngày xưa bình thường, sướng tán gẫu thế gian chư đời.” Ngọc Lăng Sương cũng lộ ra mỉm cười, đột nhiên rời đi.

Nàng trông mong không phải ngày sau còn có thể gặp lại Tiêu Vũ, trông mong chính là lúc gặp lại, hai người còn có thể tâm bình khí hòa ngồi cùng một chỗ, mà không phải một mất một còn.

Đạt được nàng cảnh giới này, đối với một ít chuyện đều sẽ có đặc biệt trực giác, Tiêu Vũ cái kia thần bí lai lịch, làm cho nàng ẩn có bất an, luôn cảm thấy ngày sau gặp lại lúc, có lẽ hai người liền lại cũng không trở về được lúc trước tháng ngày.

“Chỉ mong.” Tiêu Vũ nhìn theo nàng này rời đi, mang theo mỉm cười, trong lòng đúng là không có quá nhiều gợn sóng.

Cùng Ngọc Lăng Sương bất đồng chính là, hắn biết ngày sau mình và Long Tuyền Tông sẽ là quan hệ ra sao, mà Ngọc Lăng Sương tuy có cũng có một loại nào đó cảm giác, nhưng cũng không quá khả năng xác định, cho nên mới phải có điều ước ao.

Vào Hóa Long Tuyền, Long Tuyền Tông chủ sau đó rất nhanh liền đem khắc họa luyện thần hóa lông chim phù vật liệu cho Tiêu Vũ đưa tới, chỉ cần Tiêu Vũ khắc xong bùa này, giao cho Long Tuyền Tông, hắn liền có thể đi xuống núi.

Nhưng mà, trong lúc này, Long Tuyền Tông bên trong, lại là đã xảy ra một chuyện khác, này 1 trong tông môn mỗi năm một lần tông môn thực tập, lại lúc này, đồng thời tiến hành.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 49: Long Tuyền Tông Thực Tập

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tông môn thực tập, đây đối với bất luận tông môn gì tới nói, đều là tầm thường có điều sự tình, hàng năm một lần, kiểm nghiệm đệ tử tiến bộ, đồng thời bố trí khen thưởng, làm cho đệ tử trong môn càng thêm nỗ lực tu luyện.

“Lãnh sư muội, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Long Tuyền Tông thực tập, chính là ở trong núi tiến hành, bây giờ ở trong núi này, không biết tồn tại bao nhiêu đệ tử, mỗi loại đều đang để thực tập mục tiêu nỗ lực.

Lúc này, hai gã nữ tử đi ở trong núi, trong đó một cô gái có vẻ lòng có chút không yên, đều là xuất thần, một người khác nữ tử thấy vậy, ở bên cạnh nhíu mày mở miệng.

“A…… không, không có gì!” Lãnh Vũ nghe đến âm thanh, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, chỉ là sắc mặt vẫn là không được tự nhiên, một bộ tâm sự nặng nề dáng dấp.

Cùng Lãnh Vũ đi chung với nhau, là một người khác nữ tử, chính là Long Tuyền Tông hiện nay đệ nhất thiên nữ Nghê Tuyết Tâm. Trên thực tế, các nàng hai người đều là Ngọc Lăng Sương đệ tử, ngày đó Nghê Tuyết Tâm sở dĩ vào núi, chính là bởi vì biết được Lãnh Vũ vào núi sự tình, lòng có bất an, cố ý vào núi tìm kiếm.

“Lãnh sư muội, có chuyện gì, đợi cho thực tập sau khi kết thúc lại nghĩ a, bây giờ không phải là phân thần thời điểm.” Nghê Tuyết Tâm trong lòng thở dài một cái.

Trên thực tế, dù cho Lãnh Vũ không nói, nàng cũng đại khái có thể đoán được Lãnh Vũ đang suy nghĩ gì, bởi vì từ khi lần đó vào núi trở về, Lãnh Vũ thì sẽ thỉnh thoảng xuất thần, cả người đều trở nên hoảng hốt rất nhiều.

Nghê Tuyết Tâm cùng Lãnh Vũ quen biết nhiều năm, sâu sắc hiểu ra tính cách của nàng, bởi vậy một chút liền nghĩ đến cái kia Mạc Vong trên thân, Lãnh Vũ từ khi gặp phải cái kia Mạc Vong sau khi, giống như thay đổi rất nhiều, thường xuyên xuất thần, gần nhất càng số lần càng ngày càng nhiều.

Đối với Mạc Vong, Nghê Tuyết Tâm đồng dạng tràn ngập tò mò, ngày đó cái kia Mạc Vong làm các loại liền làm cho nàng cảm giác người này thập phần thần bí, hơn nữa tựa hồ kiến thức kinh người.

Thân là Long Tuyền Tông trẻ tuổi bên trong kiệt xuất, đối với loại này người kiệt xuất, Nghê Tuyết Tâm khó tránh khỏi cũng sẽ không tự chủ chú ý, chỉ có điều nhưng không có Lãnh Vũ khuếch đại như vậy thôi.

Hơn nữa, theo nàng biết, sư phụ của nàng Ngọc Lăng Sương, tựa hồ với cái này Mạc Vong thập phần coi trọng, một thời gian trước còn thường xuyên sẽ đi tìm Mạc Vong, vậy thì làm cho nàng thập phần không rõ.

Lấy nàng sư phụ thực lực và địa vị, vì sao lại đối với một cái như vậy người trẻ tuổi cảm thấy hứng thú, có phải thì bởi vì hắn là Long Tuyền Tông khách, có thể khắc họa đến không phải bình thường minh phù?

Nghê Tuyết Tâm không biết là sự tình sẽ là đơn giản như vậy.

“Vâng, Nghê sư tỷ, ta biết rồi!” Lãnh Vũ gật đầu, ánh mắt lúc này mới thanh minh không ít, chăm chú này trước mắt thực tập việc.

Nhưng mà,

Vô luận nàng như thế nào ép buộc chính mình, trong đầu lại vẫn là không nhịn được sẽ nhớ tới Mạc Vong, bởi vì nàng đã nghe nói, Mạc Vong đã đã tiến vào hóa Long Tuyền, bây giờ đã tại bắt đầu khắc họa luyện thần hóa lông chim phù.

Điều này cũng mang ý nghĩa, ngay ở trong mấy ngày này, Mạc Vong muốn đi xuống núi, rời đi Long Tuyền Tông, nàng gần nhất chỉ cần nghĩ tới việc này, thì sẽ không bị khống chế ngẩn người, tâm tình cũng biến thành um tùm, liền chính nàng cũng không khống chế được.

Long Tuyền Tông thực tập tiến hành, trong núi đệ tử bóng người khắp nơi, ngoại trừ Lãnh Vũ hai người ở ngoài, Tiêu Vũ lúc trước từng gặp mấy cái khác đệ tử, lúc này cũng đều đang ở trong núi.

“Cao sư đệ, làm sao? Giống như lần này thực tập ngay từ đầu, tâm tình của ngươi thì không tốt lắm, không có việc gì?”

Một mặt khác, Cao Viễn cùng cái khác vài tên đệ tử đi chung với nhau, bất đồng chính là, bên cạnh hắn mấy tên đệ tử này đều đã là tuổi lớn hơn hạng người, tu vi cũng đều đã đạt đến tông sư.

“Không có gì, chỉ là vừa đến nơi đây, khiến cho ta nghĩ tới đồng thời không tốt sự tình.” Cao Viễn lắc lắc đầu, sắc mặt lại vẫn chút yếu kém.

Lần trước bởi vì Tiêu Vũ quan hệ, hắn thiếu chút nữa hại chết đồng môn đệ tử, hơn nữa đối phương còn là Ngọc Lăng Sương học trò.

Mặc dù Lãnh Vũ không chết, nhưng thân phận đặc thù, trở lại tông môn sau khi, Cao Viễn tự nhiên là nhận lấy nghiêm khắc trừng phạt, chuyện này để hắn vẫn ghi nhớ mối hận Tiêu Vũ, cho rằng đây đều là Tiêu Vũ sai.

Bây giờ thực tập tiến hành, trở về ngọn núi này, hắn vừa không thể tránh khỏi nhớ tới chuyện lúc trước, tâm tình tự nhiên là không tốt lắm.

“Cái gì không tốt sự tình? Cần chúng ta giúp một tay sao?” Mấy cái khác đệ tử dồn dập mở miệng.

Cao Viễn ở Long Tuyền Tông bên trong địa vị, kỳ thực cũng không thấp, bởi vì hắn có cái ông nội, là trưởng lão trong môn phái, bằng không mà nói, lần trước làm ra như vậy sự tình, hắn sớm không thể có thể sống được hạ xuống, bởi vậy những đệ tử này nghe đến hắn nói những lời này, liền đều muốn mượn cơ hội này lấy lòng một phen.

“Nếu có mấy vị sư huynh giúp đỡ nói, việc này nói không chừng ngược lại là có thể giải quyết.” Cao Viễn ánh mắt sáng lên, hắn cũng nhận được tin tức, Mạc Vong sắp sửa liền muốn rời khỏi Long Tuyền Tông, nhưng nếu như cứ như vậy để Mạc Vong đi rồi, hắn hiện tại quả là không cam lòng.

Trước mắt mấy người đều có tông sư thực lực, cái kia Mạc Vong tuy mạnh, nhưng cũng không thể là mấy người này đối thủ? Điều này làm cho Cao Viễn tâm tư một chút sống lại.

Long Tuyền Tông thực tập, Tiêu Vũ không chút nào đi quan tâm, hắn mấy ngày nay thập phần an phận, đã là khắc xong luyện thần hóa lông chim phù, giao cho Long Tuyền Tông, chỉ là tông môn thực tập đang tiến hành, người người bận rộn, nhất thời hoàn mỹ tiễn hắn rời đi, hắn cũng là an tĩnh chờ.

“Thật sự xin lỗi, khoảng thời gian này trong tông tạm thời chưa có sức người, nếu như ngươi chờ đến không thú vị, cũng có thể đến xem thử ta Long Tuyền Tông thực tập.” Long Tuyền Tông chủ thu được minh phù lúc đối với Tiêu Vũ mở miệng, bởi vì có Ngọc Lăng Sương giao cho, cũng làm cho hắn đối với Tiêu Vũ lúc nói chuyện khách khí cát.

“Long Tuyền Tông thực tập?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, nghiêm chỉnh mà nói hắn đời này thân phận cũng là trẻ tuổi, sau đó chính thức phải đối mặt cũng là đời này người, nhìn một cái Long Tuyền Tông hậu bối thực lực, đối với hắn mà nói cũng là một chuyện tốt.

Hơn nữa, hắn vẫn để ý một người, đó là Vũ Vô Cực, dù cho hắn có chí tôn trí nhớ, nhưng người này cũng được chí tôn truyền thừa, nếu là trưởng thành, sẽ là hắn một tên kình địch.

Phân biệt hồi lâu, Tiêu Vũ cũng rất muốn nhìn một chút, bây giờ Vũ Vô Cực, U &# 8 trưởng thành đến trình độ nào.

Long Tuyền Tông thực tập, ngược lại cũng không phải cỡ nào phức tạp, đầu tiên là vào núi, thông qua dị thú bác giết, để tông môn trưởng bối có thể thấy được có bao nhiêu thực lực, sau khi chính là từ này kiệt xuất đệ tử tiến hành trực tiếp tỷ thí, tốt nhìn ra người nào thực lực càng mạnh hơn, tiềm lực lớn hơn nữa, càng đáng giá tông môn lực mạnh vun bón.

Tiêu Vũ quyết định quan sát thí lúc luyện, thực tập đã là tiến hành đến cuối cùng một ngày, Long Tuyền Tông bên trong này đệ tử kiệt xuất nhất hội tụ một chỗ, tiến hành một chọi một trực tiếp so đấu.

Hắn dù sao cũng là Long Tuyền Tông mời tới người, bị chia tới một cực tốt xem cuộc chiến vị trí, cùng Long Tuyền Tông bên trong những trưởng bối kia ngang hàng, cũng làm cho đệ tử trong tông đối với cái này thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy người hiếu kỳ không ngớt.

“Mạc Đại Ca!” Lãnh Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, đáy mắt lộ ra nét mừng, lại là chỉ dám xa xa nhìn, không có tiến lên, giữa hai người, cách nhau một đoạn rất dài khoảng cách.

Tỷ thí một trận một hồi tiến hành, Tiêu Vũ ngồi ở xem cuộc chiến tịch bên trong, Long Tuyền Tông đúng là có không ít xuất sắc mầm, nhưng phần lớn với hắn so ra đều chênh lệch nhiều lắm, bởi vậy chính thức có thể làm cho hắn để ý, cũng là Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực hai người.

Nhưng mà, Vũ Vô Cực chậm chạp chưa từng xuất hiện, để Tiêu Vũ cảm giác thấy hơi thất vọng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 50: Cầu Chỉ Giáo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Long Tuyền Tông đệ tử tỷ thí, lộ ra xuất sắc, các loại đệ tử tại đây một trên lôi đài khác nhau sở trưởng, rực rỡ hào quang, cũng làm cho Tiêu Vũ đối với này một tông đệ tử có một về mặt thực lực nhận thức.

Dạng này thực tập, cũng chia làm bất đồng cấp độ, Long Tuyền Tông đem bất đồng tuổi tác đệ tử phân ở khu vực khác nhau tiến hành tỷ thí, ba mươi tuổi trở xuống là nhất là đệ tử trẻ tuổi, sau khi tuổi tác mỗi một khoảng thời gian ba mươi tuổi, liền vừa chia làm một cái khác đoàn thể đến tỷ thí.

Tiêu Vũ nhìn thấy, ba mươi tuổi trở lên trong hàng đệ tử, có không ít đều đã đạt được cảnh giới tông sư, còn 60 tuổi trở lên, hắn không có quá đi chú ý, bởi vì này cũng đã coi là già đệ tử, hắn chú ý nhất còn là trẻ tuổi nhất cái kia một đám đệ tử, bởi vì ở trong có mấy người thật sự là làm người khác chú ý.

Như là cái kia Nghê Tuyết Tâm, không đến hai mươi tuổi, nhưng một thân thực lực lại ngay cả rất nhiều ba mươi tuổi, thậm chí 60 tuổi trở lên đệ tử đều không thể so sánh nổi, trong tỷ thí có vẻ cực kỳ mát mắt.

Nàng ra tay rất có chừng mực, cùng nàng giao thủ qua đệ tử không một bị thương, lại toàn bộ bị thua, bởi vậy có thể thấy được nàng này thực lực khủng bố cỡ nào, dù cho không cần đả thương người, cũng có thể thắng được thập phần thong dong.

Nàng tu luyện công quyết cũng rất đặc thù, ra tay lúc trong lòng bàn tay ảo ảnh lưu động, như là có vạn điệp ở tại giữa ngón tay múa lên, khiến cho thoạt nhìn đặc biệt thánh khiết.

Rất rõ ràng, nàng này tu luyện công quyết cùng sư phụ nàng Ngọc Lăng Sương tu cũng không phải cùng công quyết, có điều Tiêu Vũ cũng không có cỡ nào bất ngờ, bởi vì đang tu luyện thế giới, đây là rất thường gặp sự tình.

Đệ tử tu, chưa chắc là sư phụ công quyết, bởi vì thích hợp bản thân công quyết, mới là mạnh nhất.

Tỷ thí 11 tiến hành, để Tiêu Vũ bất ngờ chính là, Lãnh Vũ lại cũng trong tỷ thí một đường thắng được, đánh tới mười vị trí đầu, tu vi của nàng mặc dù không bằng Nghê Tuyết Tâm, nhưng trong thế hệ tuổi trẻ, cũng đã có vẻ thập phần xuất chúng, dù sao không phải là người người đều tài năng ở cái này tuổi trẻ đột phá đến tông sư, cũng là Nghê Tuyết Tâm loại này yêu nghiệt cấp bậc tồn tại.

Về sau, Tiêu Vũ ánh mắt lẫm liệt, chờ đợi hồi lâu Vũ Vô Cực, rốt cục xuất hiện.

So với lúc trước, bây giờ Vũ Vô Cực có biến hoá rất lớn, mái tóc dài giống như nhuốm máu, một đôi mắt cũng đã biến thành màu đỏ, trên người càng tràn ngập lệ khí, giống như một vị ma thần.

“Bốp!”

Hắn trong lúc xuất thủ, đầu ngón tay có một tia ánh sáng đỏ lấp lóe, ngưng tụ thành điểm, theo đầu ngón tay của hắn mà động, cái kia một đạo màu đỏ lưu quang tựa hồ thập phần khủng bố, 1 chạm được đối thủ của hắn, liền làm hắn tên kia đối thủ kêu thảm ngã xuống.

“Thực lực so với trước kia vừa mạnh!” Tiêu Vũ ngưng tụ ánh mắt, Vũ Vô Cực tiến bộ thái quá rõ ràng, hắn hôm nay đã có thể tùy ý điều động trên người biển máu, mà không phải phải đem toàn bộ biển máu lấy ra, tài năng chiến đấu.

Loại biến hóa này nhất là trực quan,

Nói rõ hắn bây giờ đã có thể thành thạo nắm giữ tự thân dị tượng, còn hơn lúc trước cường đại hơn thêm.

Hơn nữa, ngày xưa hắn chỉ có hóa khí cảnh 9 chuyển tu vi, bây giờ đã là triệt để bước vào cảnh giới tông sư, so sánh với đó, hắn thoạt nhìn so với Nghê Tuyết Tâm muốn kinh khủng hơn nhiều, phàm là giao thủ với hắn người, kết cục thường thường đều cực kỳ thê thảm, mặc dù không người chết đi, nhưng mỗi người đã bị đau đớn, nhưng lại làm cho bọn họ thoạt nhìn so với chết càng thêm thống khổ.

Long Tuyền Tông đệ tử tỷ thí, kéo dài ròng rã ba ngày, ba ngày nay Tiêu Vũ đem hết thảy tỷ thí đều thấy rõ, đặc biệt là Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm hai người tỷ thí.

Hắn vốn muốn nhìn một chút hai người này ai càng mạnh mẽ hơn, nhưng mà tỷ thí đến cuối cùng, hai người này phân biệt lấy được người thứ nhất cùng người thứ hai, nhưng giữa hai người lại là không hề động thủ, đệ nhất tên trực tiếp cho Vũ Vô Cực.

Tiêu Vũ tưởng tượng, liền đại khái đoán được, quá nửa là Long Tuyền Tông thế hệ trước không muốn để cho hai người này giao thủ, bây giờ Vũ Vô Cực chính là sát thần, hai người này giao thủ, song phương một khi thật sự quyết tâm, sợ là sẽ phải có một phe chết đi, mà hai người này đều là Long Tuyền Tông hiếm thấy thiên tài, vô luận mất đi ai, đều sẽ làm cho bọn họ thừa nhận tổn thất to lớn.

"Không sai, rất đặc sắc, Long Tuyền Tông nhân tài xuất hiện lớp lớp!" Tiêu Vũ mỉm cười lời bình, ý tứ một chút, sau đó liền muốn rời khỏi.

Tỷ thí kết thúc, kế tiếp chính là Long Tuyền Tông trưởng bối cho những thứ này đệ tử phân phát tương ứng khen thưởng, dùng cổ vũ những đệ tử khác dùng để tu luyện quy trình, hắn tự nhiên là không có hứng thú gì.

"Mạc huynh, trước tạm đi thong thả!"

Tiêu Vũ vừa định rời đi, lúc này, đột nhiên một gã đệ tử đi lên phía trước, cười nói: "Nghe nói vị này Mạc huynh không chỉ Phù đạo thực lực siêu tuyệt, hơn nữa một thân thực lực cũng rất là cường hãn, không biết là Mạc huynh có thể hay không cho cái cơ hội, chỉ điểm một chút chúng ta những đệ tử này?"

Đột nhiên này đi ra đệ tử, không chỉ khiến Tiêu Vũ bất ngờ, chính là Long Tuyền Tông một đám trưởng bối nhân vật, cũng tựa hồ thập phần kinh ngạc, hiển nhiên không phải bọn họ an bài.

Tiêu Vũ thấy tên đệ tử này, xác nhận chính mình cũng chưa gặp qua người này, trong lòng cũng kỳ quái tại sao có thể có một đệ tử như vậy đi ra tới nói câu nói như thế này?

"Mạc huynh, xin ngươi đừng hiểu lầm!" Tên đệ tử này mang theo mỉm cười, nói: "Ta gọi là Đỗ Thành Hoành, nghe nói một đoạn thời gian trước, Mạc huynh đã một chiêu đánh bại chúng ta Long Tuyền Tông trong phân đà một vị sư đệ, này đây muốn mở mang kiến thức một chút Mạc huynh thực lực mà thôi, tất cả mọi người là cùng đời, huống hồ vừa trị giá ta Long Tuyền Tông hàng năm thực tập thời khắc, Mạc huynh ngươi nên sẽ không cự tuyệt?"

Nghe nói người này nói, giữa trường hết thảy Long Tuyền Tông đệ tử đều rất là kinh ngạc, lại vẫn có chuyện như vậy phát sinh?

Trong nháy mắt, tất cả mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều có biến hóa, bọn họ vốn không biết người trẻ tuổi này là ai, nhưng bất kể là ai, lại đã một chiêu đã đánh bại bọn họ trong tông đệ tử, vậy thì tương đương làm cho bọn họ những đệ tử này cũng cùng được bị sỉ nhục, nhất định phải đánh bại hắn, tài năng cọ rửa.

Cách đó không xa, Ngọc Lăng Sương nhìn thấy tất cả những thứ này, khẽ nhíu mày, đối với bên cạnh Long Tuyền Tông chủ đạo: “Đây là ngươi an bài?”

Long Tuyền Tông chủ cũng đang từ kỳ quái, cái này Đỗ Thành Hoành ầm ĩ chính là cái nào một màn, lại muốn làm một cách công khai khiêu chiến Mạc Vong? Hắn nghe vậy liền vội vàng lắc đầu, nói: “Việc này ta cũng không biết, đoán chừng là đệ tử này cùng Mạc Vong trong lúc đó có thù oán gì.”

“Không phải sắp xếp của ngươi?” Ngọc Lăng Sương càng thêm kỳ quái, ai cũng khả năng nhìn ra, Tiêu Vũ có thể tới xem cuộc chiến, thân phận định không bình thường, cái này đỗ to tát thành biết rõ như thế, còn dám hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến?

“Phải ngăn cản gì?” Long Tuyền Tông chủ hỏi, hắn nhưng là biết, vị này tông trên đối với cái này Mạc Vong thập phần để ý, Mạc Vong đã bị khiêu khích, phỏng chừng không phải chỗ nàng hy vọng.

“Không cần.” Ngọc Lăng Sương nghĩ nghĩ, lập tức lắc đầu, nói: “Tùy hắn đi.”

Cùng Tiêu Vũ quen biết đã lâu, mặc dù hai người cũng vừa là thầy vừa là bạn, nhưng Ngọc Lăng Sương mặc dù nghe nói qua thiếu niên này thực lực cường hãn, nhưng xưa nay cũng chưa từng thấy tận mắt ấy ra tay, lúc này đột nhiên cũng rất muốn nhìn một chút.

“Mạc huynh, làm sao? Chẳng lẽ là nghi ngờ thực lực ta quá yếu, không muốn chỉ điểm gì?” Đỗ Thành Hoành thấy Tiêu Vũ, nói lần nữa.

Tiêu Vũ nhìn chung quanh một chút, Long Tuyền Tông này nhân vật thế hệ trước nguyên bản có ngăn cản dự định, nhưng nghe nói hắn đã đánh bại Long Tuyền Tông đệ tử sau, lại không người động tác, tựa hồ cũng tưởng để đệ tử trong tông dạy dỗ một chút hắn.

“Cũng được, đã như vậy, ta đây thì chỉ điểm một chút ngươi.” Hắn thở dài một tiếng, ánh mắt lại là rơi vào xa xa Vũ Vô Cực trên người.

Trên thực tế, hắn bây giờ cũng rất muốn tự mình cảm thụ một chút, Vũ Vô Cực rốt cuộc đã gượng tới mức độ nào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 51: Long Viêm Nguyền Rủa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vừa nghe Tiêu Vũ đáp ứng, Đỗ Thành Hoành đáy mắt né qua vẻ lạnh lùng, hơn nữa Tiêu Vũ bộ kia giọng, để hắn thập phần khó chịu.

Hắn nói chỉ giáo chỉ là khách sáo, bổn ý càng là đối với Tiêu Vũ một loại khiêu khích, nhưng mà Tiêu Vũ càng thật lấy tiền bối tư thế, nói muốn đối với hắn chỉ điểm một chút, để hắn ở trong lòng cười lạnh không ngớt.

“Đã như vậy, vậy mời Mạc huynh lên đài a.” Đỗ Thành Hoành trong lòng cười lạnh không ngớt, hắn mặt ngoài xem ra tuổi trẻ, nhưng trong thực tế đã tiếp cận năm mươi tuổi tuổi, tu vi sớm đạt được tông sư, thật đúng là không đem Tiêu Vũ nhìn ở trong mắt.

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, gật gù, nhanh chân đi đến trên lôi đài.

Vào giờ phút này, Long Tuyền Tông đệ tử tỷ thí sớm kết thúc, không ai từng nghĩ tới, tại đây sau khi, lại còn có như vậy một hồi tỷ thí.

Đối với cái này đã đánh bại Long Tuyền Tông đệ tử người, bọn họ cũng không biết Tiêu Vũ thân phận cụ thể, nhưng cũng biết, hắn đã đánh bại đệ tử trong tông, bởi vậy bây giờ hướng về hắn khiêu chiến, là vì Long Tuyền Tông tìm về bộ mặt, các đệ tử vào lúc này, đều không tự chủ đứng ở Đỗ Thành Hoành bên này.

“Mạc Đại Ca!” Lãnh Vũ thấy Tiêu Vũ lên đài, lo lắng không ngớt, nàng nhưng biết Đỗ Thành Hoành thực lực, đã là tông sư, tuy nói Tiêu Vũ thực lực cũng rất mạnh, nhưng ở Đỗ Thành Hoành trước mặt, tựa hồ cũng không có nắm chắc tất thắng.

Một mặt khác, Nghê Tuyết Tâm trong mắt cũng lộ ra sắc mặt khác thường, sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

Cái này khiến sư phụ nàng đều cực kỳ thưởng thức, vừa khiến Lãnh sư muội thỉnh thoảng thất thần người rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, rất nhanh nàng muốn biết rồi.

“Hắc, ngớ ngẩn, Đỗ sư huynh ở 30 đến 60 tuổi đời này trong hàng đệ tử, thì tương đương với Nghê sư tỷ ở đời chúng ta địa vị, là đứng đầu nhất thiên tài, coi như ngươi thực lực mạnh đến đâu, vừa tại sao có thể là Đỗ sư huynh đối thủ?”

Cao Viễn ẩn thân chỗ tối, thấy Tiêu Vũ cười lạnh.

Trên thực tế, này Đỗ Thành Hoành, chính là vì hắn ra mặt, lúc trước ở trong núi tiến hành thí lúc luyện, mấy cái thế hệ trước đệ tử thì đã đáp ứng qua hắn, muốn vì hắn tìm Tiêu Vũ báo thù.

Đáng tiếc chính là, cho tới nay bận bịu thực tập, hơn nữa Tiêu Vũ dù sao cũng là tông môn khách, cho nên vẫn không tìm được cơ hội, bọn họ cũng không dám dùng sức mạnh.

Có thể làm cho bọn họ không ngờ rằng chính là, Tiêu Vũ lại chạy tới xem cuộc chiến, vậy thì làm cho bọn họ nghĩ ra trước mặt mọi người hướng về Tiêu Vũ lĩnh giáo biện pháp, bởi vậy, Tiêu Vũ ngại mặt mũi, tất nhiên không cách nào từ chối, mà chỉ cần Tiêu Vũ đồng ý, trong tông trưởng bối tự nhiên cũng sẽ không ngăn cản.

Mặc dù làm như vậy giết không được Tiêu Vũ, nhưng ít ra có thể ngay trước mặt mọi người đánh bại hắn, đối với hắn ác liệt nhục nhã một phen, cũng coi như là thay thế Cao Viễn báo thù.

Tiêu Vũ lại là không biết,

Tất cả những thứ này cùng Cao Viễn có quan hệ, có điều đối với hắn mà nói, này cùng Cao Viễn có quan hệ hay không cũng không đáng kể, bởi vì hắn tin tưởng, chỉ cần hắn ra tay, cuối cùng tất nhiên khả năng dẫn ra Vũ Vô Cực, tự mình cảm thụ một chút thực lực của hắn.

“Mạc huynh, nghe nói ngươi tuổi vẫn chưa tới hai mươi tuổi, tính ra cũng coi như so với ta nhỏ hơn rất nhiều, như thế nào, có cần hay không ta cho ngươi một vài?” Đỗ Thành Hoành đi theo Tiêu Vũ phía sau, cũng lên sân thượng.

Hắn có vẻ thập phần tự tin, lời này lại sinh không phải thật cùng Tiêu Vũ khách khí, mặc dù nói khách khí, nhưng cũng rõ ràng là cố ý làm thấp đi Tiêu Vũ, không để hắn vào trong mắt.

“Ha ha, đa tạ hảo ý, có điều nếu là muốn chỉ điểm ngươi, ngươi còn là lấy ra toàn lực a.” Tiêu Vũ cười nhạt, nói thật nha, cái này Đỗ Thành Hoành tu vi hắn một chút có thể nhìn thấu, có điều giấu hư cảnh 2 thần cấp, căn bản không đáng hắn để ở trong lòng.

Cái gọi là 2 thần, chính là giấu hư cảnh giai đoạn thứ hai, cảnh giới này tổng cộng có năm cái giai đoạn, muốn ở trong người ngưng ra năm đạo thần ảnh, cái này Đỗ Thành Hoành cũng là ngưng tụ thành 2 thần, không đáng để ý.

“Ha, Mạc huynh quả nhiên bất phàm, đã như vậy, ta đây sẽ không khách khí!” Đỗ Thành Hoành cười lớn một tiếng, trong mắt lại là lập tức lạnh như băng.

Một tên tiểu bối, lại dám như thế ngông cuồng, chính là Nghê Tuyết Tâm đứng ở trước mặt hắn, phỏng chừng cũng không dám phách lối như vậy, hắn tự nhiên không tin cái tuổi này cùng Nghê Tuyết Tâm gần như người có thể cùng Nghê Tuyết Tâm như vậy yêu nghiệt so với.

“Long viêm nguyền rủa!” Đỗ Thành Hoành quát khẽ, muốn dùng một chiêu đánh bại Tiêu Vũ, vừa đi lên thì thi triển ra thủ đoạn mạnh nhất.

Trong cơ thể hắn có hai đạo thần ảnh hiện lên, hai đạo thần ảnh đồng thời đánh ra chân khí màu đỏ, trong không trung ngưng tụ thành một cái to lớn rồng lửa.

Này con rồng lửa chừng dài mấy chục trượng, ở không trung giương nanh múa vuốt, một đôi long nhãn thì như đèn lồng bình thường to lớn, trên người quấn quanh lấy vô số ánh lửa, nhiệt độ cao tuân lệnh nước trong không khí đều hóa thành sương mù, rít gào một tiếng đánh về phía Tiêu Vũ.

“Long viêm nguyền rủa? Một đại đội rồng cũng chưa từng thấy người, thi triển dạng này chiến quyết, có thể có bao nhiêu uy lực? Đánh bại ta, chính là kêu gọi một cái Chân long cũng không được!”

Tiêu Vũ không hề bị lay động, bình tĩnh mở miệng, cùng thời gian không chỉ không lùi, ngược lại là bước về phía trước một bước một bước.

Trong cơ thể hắn bá thể ngôi sao quyết vận chuyển, cả người máu thịt vào lúc này đồng thời phát sáng, tựa như trên trời phát sáng ngôi sao vậy.

Đồng thời, trong cơ thể đệ tam ngôi sao chuyển động, thêm vào thân thể, khiến nhục thể của hắn thoạt nhìn càng thêm thần dị.

“Huây!”

Rồng lửa gầm lên, đánh về phía Tiêu Vũ, khiến nơi này hóa thành một cái biển lửa, đem Tiêu Vũ cả người đều che mất.

"Mạc Đại Ca!" Lãnh Vũ ở phía xa kinh hô, trong mắt nảy lên nước mắt.

Long viêm nguyền rủa ở Long Tuyền Tông bên trong là thập phần nổi danh chiến quyết, hơn nữa từ Đỗ Thành Hoành này 1 tông sư nhân vật trong tay thi triển, uy lực khủng bố, Tiêu Vũ chính diện chịu đựng đánh mạnh, nàng vô cùng tự nhiên lo lắng.

"Hừ!" Cao Viễn đem Lãnh Vũ này một tiếng thét kinh hãi cùng dáng vẻ lo lắng đều thấy ở trong mắt, sắc mặt nhất thời vô cùng âm trầm.

Có điều thấy trên lôi đài một cái biển lửa, hắn lại lộ ra nụ cười, cái này Mạc Vong, rốt cục chết rồi, tông sư trong tay phát ra long viêm nguyền rủa, có thể đem phổ thông tam phẩm binh khí đều thiêu cháy thành tro bụi, chớ đừng nói chi là tầm thường thân thể máu thịt.

Tiêu Vũ chính diện đã bị long viêm nguyền rủa xung kích, chắc chắn phải chết!

Những đệ tử khác cũng đều yên lặng, chẳng ai nghĩ tới kết thúc chiến đấu đến nhanh như vậy, một chút thì đã xong?

Chỉ có xa xa Long Tuyền Tông chủ, cùng Ngọc Lăng Sương sắc mặt như thường, thậm chí Long Tuyền Tông chủ sắc mặt còn có chút khó coi.

Thân là Thiên Tông, bọn họ thần niệm so với hậu bối mạnh mẽ nhiều lắm, mặc dù là ánh lửa ngút trời, vẫn là khả năng nhận biết được trong biển lửa tình cảnh.

"Khà khà, Mạc huynh, nhìn dáng dấp ngươi làm ta có chút thất vọng a, thật không phải với, ta cũng thật không ngờ, ngươi mà ngay cả ta một chiêu đều không chịu nổi!"

Trên lôi đài, Đỗ Thành Hoành nhìn về phía trước biển lửa, lộ ra cười lạnh.

“Phải không?” Tiêu Vũ âm thanh, vào lúc này từ trong biển lửa truyền đến.

Long viêm nguyền rủa cũng có một thời gian kéo dài, lúc này cái kia rồng lửa dần dần suy yếu, ánh lửa cũng nhạt một chút, Tiêu Vũ bóng người rốt cuộc cũng từ trong biển lửa hiện ra.

“Làm sao có khả năng?” Đỗ Thành Hoành nhất thời hai mắt co rụt lại, như là như là gặp ma, tràn đầy không tin thấy Tiêu Vũ.

Nghe thấy, Tiêu Vũ vẫn là dựng thân tại chỗ, một bước không động, hắn tắm rửa ánh lửa vô tận, toàn bộ trên thân thể người lại là một điểm vết thương cũng không có, thậm chí kể cả một sợi tóc, một mảnh góc áo đều như cũ hoàn chỉnh, thậm chí đều vẫn sạch sẽ.

Đỗ Thành Hoành long viêm nguyền rủa, đúng là đối với hắn một chút tác dụng đều không có, liền hắn một mảnh góc áo đều không có thiêu nát!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 52: Chân Long Tư Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Đỗ lão đệ, ngươi này long viêm nguyền rủa không được a, chỉ vì ngươi chưa từng thấy Chân long, diễn biến mà đến rồng lửa đồ có ấy hình, cũng không kỳ thế, mới làm cho này 1 chú thuật uy lực yếu như vậy!" Tiêu Vũ ở trong biển lửa cất bước, từ tốn nói.

"Đỗ lão đệ?" Đỗ Thành Hoành ngẩn người, sau đó thiếu chút nữa hộc máu.

Tuổi tác hắn so với Tiêu Vũ phải lớn hơn mấy chục tuổi, kêu lên một tiếng Mạc huynh có điều là vì Tiêu Vũ thân phận, dù sao cũng là Long Tuyền Tông khách, cái này Tiêu Vũ ngược lại tốt, càng thật gọi hắn là Đỗ lão đệ!

Hơn nữa, cái gọi là lĩnh giáo bất quá là câu khách sáo, ai cũng biết hắn rõ ràng chính là muốn khiêu chiến Tiêu Vũ, phải ngay tất cả mọi người mặt đánh bại, có thể cái này Mạc Vong càng thật xiêm làm ra một bộ chăm chú chỉ điểm dáng vẻ, như là đang đối mặt một hậu bối.

"Mạc Đại Ca thực lực, lại mạnh như vậy!" Xa xa, Lãnh Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ như thế thong dong, đã sớm ngây dại.

Mặc dù lần trước thấy qua Tiêu Vũ ra tay, nhưng khi đó nàng cũng biết, đó là bởi vì Tiêu Vũ trong tay có một việc rất là bất phàm binh khí, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ bàn tay trần, chính diện tiếp được Đỗ Thành Hoành một thức long viêm nguyền rủa, cho nên ngay cả quần áo cũng còn hoàn hảo, có thể thấy được thực lực mạnh đến mức nào.

“Đây là Mạc Vong thực lực gì?” Nghê Tuyết Tâm mặc dù không cho là Tiêu Vũ sẽ bị một chiêu đánh bại, tuy nhiên không ngờ tới, hắn khả năng như thế thong dong, trong mắt thần thái không ngừng lấp lóe.

Trên thực tế, Tiêu Vũ bây giờ thân thể, ở cùng cảnh giới ở trong đã cường hãn đến một loại làm người giận sôi mức độ.

Hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, vốn là chủ luyện thân thể, hơn nữa đệ tam ngôi sao thuộc tính là kim, có ngôi sao này thêm vào thân thể, trừ phi Thiên Tông ra tay, bằng không bình thường tông sư thủ đoạn cùng binh khí, đối với hắn mà nói cũng giống như không có gì.

Đỗ Thành Hoành long viêm nguyền rủa uy lực không phải không mạnh, mà là gượng có điều nhục thể của hắn, chỉ cần hắn dùng đệ tam ngôi sao thêm vào thân thể, mặc dù là đứng bất động ở nơi đó, Đỗ Thành Hoành sợ hãi đều không gây thương tổn được hắn mảy may.

“Hắc, Mạc huynh, nghe ngươi cơn giận này, chẳng lẽ ngươi còn từng gặp Chân long không thành công?” Đỗ Thành Hoành đối với Tiêu Vũ chỉ điểm, tự nhiên là không quá coi là chuyện đáng kể, thậm chí có chút tức giận, cảm giác Tiêu Vũ là cố ý trêu chọc.

Chẳng lẽ muốn thì thi triển một thức long viêm nguyền rủa, còn muốn tìm một cái Chân long trước tiên quan sát qua? Đừng nói trận chiến này quyết không đạt được cái kia một cấp bậc, cho dù là đạt đến, ở hiện nay thế giới, trên đi đâu tìm chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết Chân long?

Này Mạc Vong này một bộ giọng, cùng mình đã từng thấy giống nhau, dù cho hắn biết rõ Mạc Vong theo như lời có lý, nhưng hắn vạch ra thì có ích lợi gì? Coi như biết rồi này 1 không đủ, là hắn có thể đi tìm tới một cái Chân long quan sát?

“Điều này cũng đúng, cho ngươi đi tìm một cái Chân long, đúng là khó cho ngươi, đã như vậy, ta đây lợi dụng đồng dạng chiến quyết đáp lại,

Đỗ lão đệ ngươi xem trọng một vài, có lẽ khả năng lĩnh ngộ được Chân long tư thế!”

Tiêu Vũ cười khẽ, đang khi nói chuyện nhấc ngón tay một điểm.

Đúng vào lúc này, làm cho tất cả mọi người đều mở to hai mắt một màn xuất hiện, chỉ thấy Tiêu Vũ một ngón tay trong lúc đó, khác một cái rồng lửa xuất hiện, rõ ràng là thi triển ra Đỗ Thành Hoành vừa mới sử dụng long viêm nguyền rủa.

Nhưng mà, so với Đỗ Thành Hoành dùng chân khí ngưng tụ thành rồng lửa, Tiêu Vũ lúc này ngưng ra cái kia một con rồng, rõ ràng càng có uy thế.

Này rồng vừa ra, mặc dù cũng là cả người dục hỏa, hình thể cũng không hơn được nữa Đỗ Thành Hoành rồng lửa, nhưng này một con rồng, lại có một loại vô địch thiên địa khí thế, phảng phất chỉ cần này rồng vừa ra, thiên địa đều phải vì thế mà thần phục, phảng phất nó chính là trên trời dưới đất duy nhất bá chủ!

Tiêu Vũ con rồng này lộ ra uy thế thật sự khủng bố, thậm chí còn kể cả trong sân một vài đệ tử, nhìn thấy này một con rồng, đều có một loại quỳ xuống dập đầu kích động.

Này gần như là một loại khí thế tạo thành ảnh hưởng, lúc này tất cả mọi người là hoảng hốt, có phải đây cũng là chính thức chân long tư thế?

“Này…… vì sao rõ ràng đều là long viêm nguyền rủa, hai cái rồng gian, khí thế lại hoàn toàn khác nhau? Chẳng lẽ đúng như Mạc Vong theo như lời, muốn từng gặp hình chân long, mới có thể làm cho bùa này uy lực phát huy đến mức tận cùng?"

Cho dù là Long Tuyền Tông chủ, lúc này đều có chút ngẩn người, khó có thể tin thấy Tiêu Vũ ngưng ra cái kia một con rồng.

Để hắn không hiểu không chỉ có là hai cái rồng trên khí thế bất đồng, đồng thời còn có, Mạc Vong là thế nào hiểu được long viêm nguyền rủa? Đây chính là Long Tuyền Tông đặc hữu chiến quyết, hắn là từ đâu nắm giữ?

Sự nghi ngờ này, để hắn không tự học nhìn phía một bên Ngọc Lăng Sương, quãng thời gian trước Ngọc Lăng Sương cùng Mạc Vong đi được rất gần, chẳng lẽ là vị này tông trên dạy?

"Không cần xem ta, ta cùng hắn giao lưu trong lúc đó cũng không chiến quyết cùng công quyết lẫn nhau truyền thụ." Ngọc Lăng Sương một chút liền nhìn ra Long Tuyền Tông chủ tâm tư, nhướng mày.

"Vâng!" Long Tuyền Tông chủ rùng mình, không dám suy nghĩ nhiều, nếu như là Ngọc Lăng Sương gây nên, dùng thân phận của nàng, dù cho thừa nhận cũng không có gan dạ làm sao mọi thứ, xem ra thật không phải là của nàng dạy.

"Ta xem hơn nửa, là hắn nhìn thấy cái kia họ Đỗ đệ tử thi triển qua đi, tự đi suy diễn bước ra." Ngọc Lăng Sương trong mắt ánh sáng lấp lóe, chỉ có này vừa giải thích mới hợp lý nhất.

Nhưng mà, dù cho nàng thân là Thiên Tông, cũng không có khủng bố như vậy thấy rõ lực lượng, chỉ nhìn người khác từng dùng tới một lần chiến quyết liền có thể thi triển, này chẳng lẽ không phải tương đương nói, dù cho cao thâm đến đâu chiến quyết, trước mắt hắn thi triển qua đi, đều muốn biến thành hắn? Đây không khỏi cũng quá mức khủng bố!

“Sao lại có thể như thế nhỉ?” Long Tuyền Tông chủ cũng là kinh hãi, rõ ràng cũng ý thức được loại năng lực này khủng bố.

Bởi vì dù cho hắn thân là Thiên Tông, cũng không khả năng làm được điểm này.

“Không chỉ như thế.” Ngọc Lăng Sương sắc mặt phức tạp, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Nếu thật sự như là hắn theo như lời, Đỗ Thành Hoành long viêm nguyền rủa không có Chân long tư thế, mà hắn này một con rồng, khí thế lại rõ ràng bất đồng, có lẽ……”

Nàng không có tiếp tục nói thêm gì nữa, bởi vì sau này nói, kể cả chính nàng đều cảm giác quá không hiện thực.

Cái này Mạc Vong, từng gặp Chân long? Sao lại có thể như thế nhỉ?

Hiện nay thế gian, Chân long không hiện ra, từ lúc không biết bao nhiêu vạn năm trước, Chân long bộ tộc sớm trở thành truyền thuyết, bây giờ trên đời căn bản không thể có người từng thấy Chân long.

Mặc dù là trong truyền thuyết có mười ngàn năm sống lâu Đế giả, chính là có thể sống đến hôm nay, cũng khoảng cách Chân long biến mất thời gian cách xa nhau quá lâu quá lâu, Mạc Vong một không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi, làm sao có khả năng thấy qua Chân long?

“Tông trên, ý của ngươi là……” Long Tuyền Tông chủ sắc mặt đột nhiên cũng hơi trắng bệch, hắn đồng dạng là nghĩ đến Ngọc Lăng Sương nghĩ tới có thể.

Nếu như đúng là như vậy, cái này Mạc Vong rốt cuộc lai lịch gì, mà ngay cả Chân long đều từng gặp? Nếu thật sự là như thế, hắn Long Tuyền Tông tiếp xúc thiếu niên này, rốt cuộc là cái gì mức độ tồn tại?

Lý trí nói cho Long Tuyền Tông chủ, đây là chuyện không thể nào, nhưng về phương diện khác, đồng dạng long viêm nguyền rủa, khí thế rồi lại hoàn toàn khác nhau hai cái rồng, nếu như không hiểu như vậy, vừa tựa hồ không cách nào giải thích.

Trong khoảng thời gian ngắn, Long Tuyền Tông chủ sắc mặt không dứt biến ảo, hắn thân là một tông đứng đầu, lúc này lại có một loại hoang đường cảm giác, lại sẽ cảm thấy, thiếu niên này cực kỳ khủng bố, là như thế sâu không lường được.

“Chẳng lẽ tông trên sớm phát hiện người này thân phận, cho nên mới giao cho ta, ngàn vạn không thể cùng với trở mặt?” Long Tuyền Tông chủ đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt vừa là trở nên rất không tự nhiên.

Tác giả đông phương hành vân nói: Nói một chút chương mới, gần nhất chương mới không quá ổn định, có lúc là buổi sáng 56 điểm, có lúc vừa là buổi tối, kém đến khá lớn, chủ yếu hay là bởi vì bận rộn. Có điều, mỗi ngày chương mới vẫn là lại có, nếu như buổi sáng không có chương mới, vậy chính là buổi tối càng, nói cách khác, nếu như buổi tối không canh, khả năng này lại được hừng đông hoặc là sáng ngày thứ hai chương mới. Tóm lại một câu nói, cùng ngày 0 có một chút 24 điểm trong lúc đó, 3 càng sẽ có, chỉ là lúc sớm lúc buổi chiều vấn đề.

Chương 53 + 1 Quy Tắc Hoan Nghênh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đồng dạng là long viêm nguyền rủa, trải qua Tiêu Vũ thi triển, cùng trải qua Đỗ Thành Hoành thi triển, khí thế lại hoàn toàn khác biệt.

Ở đây đều là Long Tuyền Tông đệ tử, hầu như tất cả mọi người đối với trận chiến này quyết đều không xa lạ, trước mắt nhìn thấy Tiêu Vũ người ngoài này triển khai ra càng so với Đỗ Thành Hoành cái này đệ tử nội môn mạnh hơn, tất cả mọi người rất là không muốn tin tưởng, nhưng lại không thể không tin.

Trên thực tế, Tiêu Vũ lúc trước đối với Đỗ Thành Hoành lời nói nửa thật nửa giả, nói Đỗ Thành Hoành chưa từng gặp Chân long, cho nên không thi triển được bùa này uy lực, bởi vì diễn hóa ra hình rồng không có Chân long này thế.

Nhưng trong thực tế, đẳng cấp này đừng chiến quyết, ở Tiêu Vũ trong mắt giống như trong suốt, thân là chí tôn, loại này chiến quyết hắn nhìn qua liền có thể biết này quyết nguyên lý, một cách tự nhiên có thể thi triển.

Mà trải qua hắn cái này chí tôn tay thi triển, cùng trải qua Đỗ Thành Hoành tay thi triển, uy lực kia tự nhiên không thể giống nhau.

Cho dù là cùng chiến quyết, có thể tại khác biệt trong tay người, lại là cũng sẽ có bất đồng uy lực, điểm này bất cứ lúc nào cũng sẽ không cải biến.

“Đỗ lão đệ, ngươi mà nhìn kỹ!” Tiêu Vũ cười khẽ trong lúc đó, nhấc chỉ về trước.

Ở trước người hắn, cái kia bị hắn ngưng tụ đến rồng lửa, phẫn nộ gầm rú, rống một phát chỉ làm cho hết thảy ở đây đệ tử đều cảm giác lòng đang run rẩy, uy thế cùng Đỗ Thành Hoành cái kia rồng lửa hoàn toàn không phải là một cấp bậc.

Gầm lên trong lúc đó, Tiêu Vũ cái kia rồng lửa đánh về phía Đỗ Thành Hoành rồng lửa.

Nhị long tranh chấp, vốn phải là một kịch liệt tình cảnh, mặc dù đây chỉ là diễn biến mà thành hình rồng, đều không phải là Chân long, nhưng uy thế như vậy, cũng hết sức kinh người.

Vốn tưởng rằng dạng này một màn, sẽ là kinh thiên động địa, mà ở Tiêu Vũ cái kia rồng lửa trước mặt, Đỗ Thành Hoành cái kia bạn lại phảng phất là lộ ra lòng sợ hãi, thậm chí vốn rung trời rồng gầm vào lúc này nghe tới đều có chút giống ở buồn bã khóc to.

“Ầm!”

Nhị long gặp gỡ, Đỗ Thành Hoành cái kia rồng lửa một chút đã bị Tiêu Vũ ngưng ra rồng lửa dập tắt, một lần nữa hóa thành sức mạnh đất trời, tản vào trong thiên địa, hoàn toàn biến mất.

Lại xem Tiêu Vũ con rồng kia, làm xong tất cả những thứ này sau vẫn như cũ uy phong lẫm lẫm, ngửa mặt lên trời rít gào.

“Tại sao lại như vậy? Cái này Mạc Vong thực lực? Vì sao mạnh như vậy?”

Đỗ Thành Hoành há mồm phun một ngụm máu tươi, cả người đều có vẻ uể oải suy sụp, sắc mặt tái nhợt.

Con rồng này này đây chân khí của hắn ngưng tụ thành, chịu đựng hắn khống chế, cùng hắn trong lúc đó có một loại liên hệ kỳ diệu, hiện nay này rồng bị diệt,

Hắn cũng bị thương không nhẹ, bước chân phù phiếm, cơ hồ đều muốn không đứng thẳng được.

Tại sao sẽ như vậy? Cái này Mạc Vong không phải không đến hai mươi tuổi gì? Tại sao có thể có như thế thực lực khủng bố?

Đỗ Thành Hoành không nghĩ ra, càng làm cho hắn không rõ chính là, cái này Mạc Vong làm sao hiểu được thi triển long viêm nguyền rủa, có phải cũng bởi vì xem qua hắn thi triển một lần? Đây căn bản là không thể nào sự tình!

Hắn lúc này nghĩ tới, là Tiêu Vũ có thể ở trong tông khoảng thời gian này học xong thuật này, nếu không không có lý do khác.

“Đỗ Sư anh thất bại, càng thua ở một người trẻ tuổi trong tay?”

“Cái này Mạc Vong rốt cuộc lai lịch gì? Một chiêu thì đánh bại Đỗ Sư anh, tại sao ta cảm giác, hắn không giống như Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực yếu?”

“Không ngờ rằng hắn lại có như vậy thực lực khủng bố!”

Theo Đỗ Thành Hoành bị thương, hóa đến long viêm nguyền rủa bị Tiêu Vũ tiêu diệt, dưới đài đệ tử cũng là mỗi người trợn to mắt, tràn đầy khó mà tin nổi.

Ai cũng không ngờ rằng, sớm đạt được cảnh giới tông sư Đỗ Thành Hoành, hướng về một cái như vậy người trẻ tuổi khiêu chiến, bất cứ thất bại, hơn nữa bị bại dứt khoát như vậy!

Càng uất ức chính là, đối phương thậm chí không có sử dụng cường đại gì chiến quyết, mà là thi triển cùng Đỗ Thành Hoành hoàn toàn tương tự long viêm nguyền rủa.

Giống nhau chiến quyết, lại là triệt để nghiền ép, loại cục diện này biểu lộ ra đến Đỗ Thành Hoành không chịu nổi đồng thời, cũng làm cho Tiêu Vũ thực lực có vẻ tăng thêm sự kinh khủng.

“Đây là Mạc Vong thực lực?”

“Mạc Đại Ca nguyên lai cường đại như vậy!”

“Tên khốn kiếp này, lần trước rõ ràng còn là nhận sự giúp đỡ binh khí mới có vậy thực lực khủng bố, làm sao bây giờ lại mạnh như vậy?”

Một khác phương hướng, Nghê Tuyết Tâm, Lãnh Vũ, Cao Viễn ba người sắc mặt càng không giống nhau.

Nghê Tuyết Tâm trong mắt ánh sáng lưu chuyển, như là phát hiện cái gì vô cùng có hứng thú sự tình, Lãnh Vũ tất là vừa lo vừa vui, lo âu chính là Tiêu Vũ cường đại như thế, nàng và Tiêu Vũ so sánh, khoảng cách thái quá xa xôi, vui chính là, Tiêu Vũ không có chịu nhục, thành công đánh bại Đỗ Thành Hoành.

Còn Cao Viễn, vốn định mượn cơ hội này hướng về Tiêu Vũ báo thù, tuy nhiên tuyệt đối không ngờ rằng, Tiêu Vũ lại mạnh mẽ đến mức độ này, trong lúc nhất thời trong lòng liền giống bị nhét vào một tảng đá giống nhau khó chịu, sắc mặt cũng biến thành càng thêm âm trầm.

“Đỗ Sư đệ, ngươi thì sao?”

Đỗ Thành Hoành bị thương, này “chỉ điểm” tự nhiên là tiến hành không nổi nữa, vài tên xem ra tuổi tác cùng Đỗ Thành Hoành gần như đệ tử phi thân lên đài, kiểm tra Đỗ Thành Hoành thương thế đồng thời, cũng dùng một loại ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nhìn phía dưới đài, cũng phát hiện Long Tuyền Tông đệ tử sắc mặt đều khó coi.

Cái này cũng là tự nhiên sự tình, Đỗ Thành Hoành lúc trước đã nói rõ, Long Tuyền Tông đã có đệ tử bị hắn đánh bại, Đỗ Thành Hoành mỗi lần xuất thủ, cũng là có vì Long Tuyền Tông đệ tử xưng danh ý tứ, ít nhất dưới cái nhìn của bọn họ có như vậy một tầng ý tứ.

Nhưng mà, Đỗ Thành Hoành cũng thất bại, hơn nữa bị bại thập phần thẳng thắn, và uất ức, cái này tự nhiên để những đệ tử này càng hi vọng có người có thể đứng ra, đánh bại hắn.

“Mạc Vong, ngươi có phải hay không qua?” Một gã đệ tử từng điều tra Đỗ Thành Hoành thương thế sau khi, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Qua gì? Đỗ lão đệ, ta nhưng ở để tâm chỉ điểm, ngươi cảm thấy ta qua gì?” Tiêu Vũ mỉm cười, chuyển mà nhìn phía Đỗ Thành Hoành.

Cái này Đỗ Thành Hoành chủ động tìm hắn, muốn hắn “chỉ điểm”, hắn tự nhiên khả năng cảm giác được, ở tại khách khí sau lưng lại là mang theo sâu sắc ác ý, ra tay đương nhiên cũng sẽ không lưu tình.

Lui một bước nói, nếu không có hắn coi như có nhất định thực lực, trước đó không lâu vừa vặn đột phá, chỉ sợ lúc này ở trên lôi đài, kết cục của hắn sẽ so với cái này Đỗ Thành Hoành thê thảm hơn nhiều lắm!

“Khụ!”

Đỗ Thành Hoành tằng hắng một cái, vừa là ho ra một vài máu tươi, đối với Tiêu Vũ nói, lại là không cách nào đi đón.

Này có thể trách ai? Chính hắn không làm rõ ràng Tiêu Vũ thực lực, thì chủ động hướng về người ta khiêu khích, còn muốn trước mặt mọi người ra tay, kết quả rơi vào bộ này kết cục, có thể nói mất hết mặt mũi mặt.

Nói cho cùng này hết thảy đều là hắn tự tìm, hắn khả năng trách được ai? Hơn nữa hắn dùng mời mọc Tiêu Vũ “chỉ điểm” tên hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến, người ta cũng quả thật đối với hắn chỉ điểm một phen, thậm chí còn tự mình thi triển hắn sử dụng chiến quyết, ít nhất mặt ngoài xem ra đã coi như là chăm chỉ.

Rơi đến nước này, hắn có thể nói cái gì? Chỉ có vẻ mặt đau khổ sắc, không nói lời nào.

Sớm biết như vậy, Đỗ Thành Hoành tuyệt đối sẽ không cứ như vậy chạy đi tìm cái này Mạc Vong khiêu khích, hắn đây quả thực là cho mình đào hầm.

“Hừ, Mạc huynh, xem ra thực lực ngươi đích xác hơn người, đã như vậy, ta cũng tưởng mời mọc Mạc huynh chỉ giáo một chút!” Lúc trước tên kia chất vấn Tiêu Vũ đệ tử đứng dậy, đầy mặt vẻ lạnh lùng, hướng đi Tiêu Vũ.

Cái khác vài tên đi tới trên đài đệ tử, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt cũng tràn ngập lạnh như băng, vào lúc này hết sức ăn ý mà đem Đỗ Thành Hoành nâng đỡ tới dưới đài.

“Có thể, hôm nay không can thiệp tới đệ tử nào, phàm là muốn ta chỉ điểm, giống nhau hoan nghênh!” Tiêu Vũ cũng thập phần thẳng thắn, hướng về giữa trường vừa đứng, lời nói thập phần ngắn gọn.

Hắn đã sớm ngờ tới, đánh bại một sau khi, Long Tuyền Tông tất nhiên sẽ có nhiều hơn đệ tử lên đài, mãi đến tận đánh bại hắn, có điều này đã ở trong dự đoán của hắn, nghĩ đến chỉ cần nhiều bại mấy người, làm đứng đầu đệ tử Vũ Vô Cực, liền có có thể sẽ lên sân khấu.

Dù sao, mặc dù là Long Tuyền Tông trưởng bối, cũng không khả năng thấy đệ tử trong tông không dứt bại bởi cùng một người, để cứu danh dự, cuối cùng ắt sẽ phái ra Vũ Vô Cực cấp độ kia trong tông thiên kiêu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 54: Kết Cuộc Như Thế Nào?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Người thứ hai lên đài đệ tử, hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến, vẫn này đây chỉ điểm tên.

Đến giờ phút nầy, dưới đài Long Tuyền Tông đệ tử cũng bắt đầu khẩn trương lên, đều đang mong đợi có người có thể đánh bại Tiêu Vũ, làm Long Tuyền Tông cứu vãn một vài bộ mặt.

Thậm chí, chính là này nhân vật già cả, lúc này cũng không có thiếu người ở nhíu mày.

Vốn tưởng rằng cái này Mạc Vong mặc dù hiểu minh phù, thực lực chưa hẳn cường đại cỡ nào, nhưng hiện tại xem ra, bọn họ sai vô cùng, mà Đỗ Thành Hoành khiêu chiến này đầu vừa mở, nếu là không có đệ tử khả năng đánh bại Tiêu Vũ, vậy việc này sợ là khó có thể đã xong.

Hơn nữa, nếu như thật phát triển đến bước đi kia, Long Tuyền Tông còn có thể lớn mất mặt mặt, và mặt mũi này còn là chính bọn họ hướng lên trên đụng vào khiến người ta đánh, bởi vì là bọn hắn đệ tử trong tông chủ động hướng về người ta Mạc Vong khiêu khích.

“6 ảo thuật!”

Người thứ hai hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến đệ tử, thi triển chiến quyết lại cùng phía trước Đỗ Thành Hoành có điều bất đồng, người này am hiểu thân pháp, linh hồn phiêu dật, di động trong lúc đó, tại nguyên chỗ lưu lại 6 đạo tàn ảnh, khiến người ta không nhận rõ người nào thực sự, người nào là giả.

Như thế chiến quyết, để hắn có cực nhanh đồng thời, hành tung cũng mơ hồ quỷ dị, bởi vì không biết cái kia sáu bóng người tiếp đó sẽ là gì một đạo ra tay, tương đương phải đồng thời phòng bị sáu người.

Người này tu vi, cũng cùng Đỗ Thành Hoành gần như, ở giấu hư 2 thần giai đoạn, đấu pháp cũng cùng Đỗ Thành Hoành hoàn toàn khác nhau, đi chính là quỷ đạo nhất lưu.

“Ngươi thân pháp này không được, quá chậm!” Tiêu Vũ không chút khách khí đả kích, bước ra bước chân, cũng thần tốc di động.

Hắn không có thi triển nát hư bước, mà là tại khám phá người này thân pháp sau khi thi triển ra giống nhau thủ đoạn, song khi hắn động lúc, hóa thành không phải sáu bóng người, mà là 1 mười tám đạo!

“Cái gì!”

Tên kia cùng Tiêu Vũ động thủ đệ tử kinh hãi, lúc trước Tiêu Vũ thi triển ra long viêm nguyền rủa, đã làm cho tất cả mọi người khiếp sợ, cũng nghĩ không thông hắn làm sao hiểu được long viêm nguyền rủa, hơn nữa khả năng thi triển ra vậy uy lực cường đại.

Lúc này, chính hắn đối đầu Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lại cũng sử xuất giống như hắn chiến quyết, và so sánh với đó, Tiêu Vũ tốc độ so với hắn nhanh hơn nhiều lắm, hắn chỉ có thể hóa thành sáu bóng người, nhưng Tiêu Vũ bất cứ trực tiếp hóa thành mười tám người!

Đây căn bản cũng không phải là một cấp bậc!

“Mạc Vong không chỉ biết long viêm nguyền rủa, còn có thể 6 ảo thuật?”

“Trời ạ, hắn rốt cuộc nắm giữ ta Long Tuyền Tông bao nhiêu chiến quyết?”

“Hơn nữa người này không khỏi cũng quá kinh khủng đi,

6 ảo thuật cực hạn cũng chính là một thân 6 hóa, mặc dù là trong tông môn tiền bối, hóa thành sáu người đã là cực hạn, hắn bất cứ hóa thành mười tám người!”

“Đây rốt cuộc là cái gì biến thái?”

Các đệ tử đều bị kinh trụ, bất kể là long viêm nguyền rủa, còn là 6 ảo thuật, Tiêu Vũ cho bọn hắn xung kích đều quá khổng lồ.

Này hai đại chiến quyết, đều là Long Tuyền Tông bên trong nổi danh nhất bao nhiêu đại chiến quyết một trong, không có mấy người không quen biết.

Nhưng mà, hai loại chiến quyết tới Tiêu Vũ trong tay, phát huy ra uy lực, lại là thậm chí đã vượt qua vốn cực hạn, chuyện này thực sự thái quá khủng bố.

Chính là Long Tuyền Tông này nhân vật già cả, vào lúc này cũng bị cả kinh há to miệng, thật lâu nói không nên lời, mỗi người đều cảm giác miệng đắng lưỡi khô.

Chỉ có Ngọc Lăng Sương cùng Long Tuyền Tông chủ hai người, đã đại khái đoán được, Tiêu Vũ khả năng thấy rõ những đệ tử kia thi triển chiến quyết, nhìn qua một lần, liền có thể thi triển.

Mặc dù là đoán được điểm này, song khi thấy trong tông nổi danh chiến quyết ở Tiêu Vũ trong tay vượt ra khỏi vốn có cực hạn, hai người tâm tư vẫn là nặng nề không ngớt.

“Xem ra, ngươi so với ta trong tưởng tượng, càng thêm sâu không lường được!” Ngọc Lăng Sương trong lòng thở dài, cặp mắt theo sát Tiêu Vũ, một khắc cũng chưa từng rời đi.

Mà Long Tuyền Tông chủ, tất là sắc mặt hơn nữa nặng nề.

“Bịch!”

Rất nhanh, người thứ hai khiêu chiến Tiêu Vũ đệ tử cũng bị thua, đồng dạng chiến quyết, ở Tiêu Vũ trong tay uy lực cùng ở trong tay người này, vốn là một cái thiên một cái địa, dù cho Tiêu Vũ không tông sư, người này cũng không phải là đối thủ của hắn.

“Ta đã bị thua!” Tên đệ tử kia sắc mặt tràn ngập không cam lòng, cũng mặc kệ hắn có nguyện ý hay không thừa nhận, thua với Tiêu Vũ đều trở thành sự thật.

Tiêu Vũ thu tay lại, mười tám đạo thân ảnh biến mất, hóa thành một người đứng tại chỗ.

Trên thực tế, không phải của hắn cố ý khoe khoang mình có thể nhìn ra này chiến quyết năng lực, mà là thay đổi thân phận sau khi, ở Long Tuyền Tông động thủ, nếu không bại lộ trước đây thân phận, hắn liền không thể vận dụng trước đây những thủ đoạn nào.

Mặc dù hắn có thể dùng minh phù chiến đấu, nhưng đối phương là cấp độ tông sư nhân vật, hắn hiện tại còn chỉ có hóa khí cảnh tu vi, tam phẩm minh phù mặc dù có thể khắc, nhưng cũng không làm được lập tức thành hình, này đây cũng là không cách nào dùng loại kia phương thức.

Thế cho nên, dùng đối phương chiến quyết ứng đối, đều không phải là hắn cố tình làm, mà là hành động bất đắc dĩ, phải biết rằng nơi này là Long Tuyền Tông, nếu chỉ dùng trước đây thủ đoạn bị Long Tuyền Tông chủ nhận ra, hắn tuyệt đối sẽ chết rất thảm!

“Đã Mạc huynh nói rồi giống nhau hoan nghênh, ta đây cũng tới hướng về Mạc huynh lãnh giáo một chút!”

Người thứ hai đệ tử bị thua, ngay sau đó, lại có người thứ ba đệ tử lên đài, muốn khiêu chiến Tiêu Vũ.

Chuyện đến nước này, bọn họ tuy có xa luân chiến hiềm nghi, nhưng đã không có cách nào dừng lại.

Khiêu chiến này đã bắt đầu, nếu như cuối cùng không ai có thể đánh bại Tiêu Vũ, Long Tuyền Tông như thế nào dưới chiếm được bộ?

Giờ phút này đã không chỉ là đệ tử trong tông, chính là nhân vật già cả, cũng bắt đầu lo lắng phải thu xếp như thế nào vấn đề.

Bọn họ ý thức được, lúc trước buông thả đỗ bạn to tát khiêu chiến cái này Mạc Vong, là một sai lầm cực lớn!

"Có thể!" Tiêu Vũ gật đầu, vẫn là đồng dạng thái độ, chỉ cần có người muốn "lĩnh giáo", giống nhau phụng bồi!

Nhưng mà, dùng hắn thực lực hôm nay, bình thường tông sư, căn bản không phải là đối thủ của hắn, người thứ ba đệ tử cũng nhanh chóng bị thua, và Tiêu Vũ dùng vẫn là phương thức giống nhau, lấy đối phương chiến quyết đối phó với địch, phát huy ra uy lực, lại là đối phương mấy lần.

Tiếp theo, không dứt có đệ tử lên đài, mỗi có một người bại bởi Tiêu Vũ, bọn họ thì càng thêm bức thiết muốn có người có thể thắng được hắn, nếu không càng về sau kéo, việc này thì càng khó có thể kết cuộc.

Mỗi một trận chiến đấu, Tiêu Vũ đều là giống nhau, chỉ dùng một chiêu, hơn nữa đều là đối phương thi triển chiến quyết, liền có thể bại địch.

Mà ở ngoài mặt, hắn thoạt nhìn vẫn là hòa hòa khí khí đang chỉ điểm những đệ tử này, và giống nhau chiến quyết đến trong tay hắn sau uy lực dài ra, dù cho những đệ tử kia lòng có không phục, đối với hắn loại này chỉ điểm tư thế, cũng không có người nào gan dạ phản bác!

Nếu như nói một hai người là như thế này, vậy thì thôi, có thể hết thảy lên đài người, bất kể là ai, thi triển chiến quyết Tiêu Vũ đều sẽ, điều này cũng làm cho những đệ tử kia dần dần phát hiện.

Cái này Mạc Vong không phải nắm giữ Long Tuyền Tông nhiều loại chiến quyết, mà là nhìn qua một lần sau khi có thể học được, và uy lực còn tăng lên rất nhiều!

Sự phát hiện này để các đệ tử đều như là gặp ma, năng lực như vậy, thái quá nghịch thiên, nếu là phóng tới bên ngoài, không biết sẽ có bao nhiêu thế lực lớn muốn tranh cướp, bởi vì đạt được người này, liền tương đương có thể được rất cường đại chiến quyết, chỉ cần để hắn đi quan sát người khác giao chiến có thể.

“Sự tình đã không cách nào khống chế? Phải ngăn cản gì?”

Long Tuyền Tông tông chủ trên đầu rướm mồ hôi, đối với bên cạnh Ngọc Lăng Sương dò hỏi.

Còn tiếp tục như vậy, thua với Tiêu Vũ đệ tử càng ngày càng nhiều, Long Tuyền Tông mất mặt cũng lại càng lớn, đến bây giờ đã có mười mấy tên đệ tử thua với Tiêu Vũ, nếu là tiếp tục nữa, kết cuộc như thế nào?

Tác giả đông phương hành vân nói: Gần nhất là thật bận rộn, chương mới thời gian vô cùng không ổn định, có điều cũng còn tốt, sắp tới cuối cùng không phải vậy bận rộn. Hôm nay chỉ có hai canh, bởi vì ngày mai bắt đầu, ta muốn bù trước khi nợ chương khúc, sớm chút nghỉ ngơi điều chỉnh dưới trạng thái. Ta nhớ được trước khi ghi nợ chương tiết có chương 5, hơn nữa đã nói muốn bồi hoàn gấp đôi, chính là muốn còn chương 10. Dựa theo mỗi ngày ba chương ăn mồi đến coi là, nếu như ta canh năm, giảm đi cùng ngày chương mới chính là mỗi ngày trả lại hai chương, này muốn liên tục năm ngày thời gian, mỗi ngày đều chương mới chương 5 tài năng còn xong chương 10, cho nên nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai bắt đầu ta sẽ liên tục canh năm chừng một tuần lễ, đến bù đắp trước khi nợ chương tiết. A, còn gì nữa không, mọi người ngủ ngon.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 55: Trở Về Thiên Phủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngọc Lăng Sương lúc này sắc mặt, cũng tràn ngập phức tạp, mặc dù nàng vốn cũng muốn nhìn một chút Tiêu Vũ đến tột cùng thực lực như thế nào, có thể cũng không nghĩ tới càng phát triển tới trình độ này.

Long Tuyền Tông phần đông đệ tử lên sân khấu, càng đều dùng giống nhau phương thức bị thua, không có người nào có thể thắng được.

Tuy nói trước mắt xuất thủ đệ tử cũng chỉ là 60 tuổi trở xuống, đang tu luyện bên trong thế giới, tu luyện người sống lâu dài lâu, cái tuổi này đều coi như tuổi trẻ, những đệ tử này mặc dù đều bại bởi Tiêu Vũ, có thể này 60 tuổi hướng lên trên đệ tử cũng còn chưa từng có người ra tay.

Nhưng vấn đề là, Tiêu Vũ mới không đến mười hai tuổi, để 30 đến 60 tuổi đời này người ra tay, đã có vẻ hơi quá đáng, nếu để cho 60 tuổi trở lên đệ tử ra tay, dù cho thắng rồi Tiêu Vũ, cũng có vẻ không tốt đẹp lắm.

“Thôi, việc này thì dừng ở đây a.” Ngọc Lăng Sương cuối cùng thở dài, ý tứ, cũng là để Long Tuyền Tông chủ tiến lên ngăn cản, không cho đệ tử tiếp tục khiêu chiến.

“Vậy này thắng bại……” Long Tuyền Tông chủ chần chờ, mặc dù rất không muốn để cho sự tình tiếp tục phát triển đến không thể vãn hồi mức độ, có thể kết thúc như vậy, không có đệ tử có thể vượt qua Tiêu Vũ, bao nhiêu cũng có vẻ Long Tuyền Tông đệ tử có chút vô dụng.

“Thôi.” Ngọc Lăng Sương lắc đầu, nói: “Trừ phi để thế hệ trước đệ tử ra tay, bằng không mà nói, trong tông tìm không ra đệ tử có thể vượt qua hắn.”

“Có cần hay không để tuyết tâm hoặc là Vô Cực kết cục? Dùng hai bọn họ thực lực, dù cho đối đầu cái này Mạc Vong, cũng chưa chắc sẽ bại.” Long Tuyền Tông chủ do dự, thật sự là không muốn chuyện này dùng phương thức như vậy kết thúc.

“Không cần.” Ngọc Lăng Sương trầm tư, nói: “Mặc dù là hai người bọn họ, đối đầu Mạc Vong cũng không nắm chắc tất thắng, nếu là liền hai người bọn họ cũng thất bại, đối với đệ tử trong tông sẽ là một to lớn đả kích.”

Long Tuyền Tông chủ suy nghĩ một chút cũng phải như thế, Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực ở trẻ tuổi bên trong, chính là tuyệt đối kiệt xuất, là phải cùng thế hệ đệ tử ngưỡng vọng tồn tại, hai người này nếu như thất bại, đệ tử trong tông nhất định khó có thể tiếp thu.

Bây giờ ngăn cản, không cho hai người này ra tay, cũng là cầu ổn, tối thiểu trong tông còn có đệ tử trẻ tuổi chưa từng ra tay, cho các đệ tử bảo lưu lại một tia ảo tưởng.

Lúc này, Long Tuyền Tông chủ tiến lên, mở miệng nói: “Chuyện hôm nay, dừng ở đây, muốn lĩnh giáo đệ tử đã đủ nhiều, dù cho Mạc lão đệ thực lực xuất chúng, cũng đã mệt mỏi, liền như vậy kết thúc a.”

Không chỉ Tiêu Vũ, kể cả Long Tuyền Tông bên trong những người kia cũng vạn phần kinh ngạc.

Long Tuyền Tông chủ vào lúc này kêu dừng, không phải tương đương thừa nhận trong tông không có đệ tử có thể vượt qua Tiêu Vũ?

Rất nhiều đệ tử đều lộ ra không cam lòng, có điều tông chủ lên tiếng,

Cũng không người dám nói cái gì nữa, nhân vật thế hệ trước sắc mặt thì lại có bất đồng riêng, có không cam lòng, cũng có may mắn, bởi vì sự tình đến một bước này, bọn họ cũng rất lo lắng cuối cùng không người có thể thắng được Tiêu Vũ.

Ngoài ra, sự tình diễn biến đến nay, bọn họ dù cho có lòng, nhưng nhưng cũng không dám ngăn cản, bởi vì bởi như vậy liền để Long Tuyền Tông hổ thẹn, Long Tuyền Tông chủ ra mặt kêu dừng, cũng đã giảm bớt đi sự lo lắng của bọn họ.

“Tuyết tâm cùng Vô Cực gì?” Ngọc Lăng Sương ở phía xa sâu sắc thấy Tiêu Vũ, đã ở suy nghĩ, nếu để cho hai người này ra tay, nắm chắc được bao nhiêu phần có thể chiến thắng cái này Mạc Vong.

Có điều, nàng hiển nhiên cũng không chiếm được đáp án, chỉ là, mặc dù bây giờ nhìn không tới mấy người này giao thủ, nhưng nàng tin tưởng, tương lai không lâu, bọn họ nhất định còn có thể có điều va chạm, bởi vì không lâu sau nữa, Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực, đều muốn xuống núi.

Ngoài ra, 4 đại tông môn cái khác tông, cũng sẽ có chính thức đứng đầu đệ tử vào đời, đến lúc đó, cùng này Mạc Vong khẳng định lại có các loại va chạm.

“Đã xong?” Tiêu Vũ lộ ra mấy phần thất vọng, hướng về xa xa Vũ Vô Cực liếc mắt nhìn chằm chằm.

Bản ý của hắn là dẫn Long Tuyền Tông để Vũ Vô Cực kết cục, thật không nghĩ đến đối phương đã vậy còn quá quyết đoán, tình nguyện tiêu mất cái mặt này cũng không phải để Vũ Vô Cực ra tay.

Có điều cũng được, hắn có linh cảm, cùng Vũ Vô Cực gian sớm muộn cũng sẽ có một trận chiến, cũng không cần nóng lòng nhất thời.

Khiêu chiến dừng lại, Long Tuyền Tông đệ tử tỷ thí cũng cáo kết thúc, mọi người tâm tư dị biệt, lần lượt rời đi.

Tính toán thời gian, Tiêu Vũ cũng cảm giác, chính mình là trong khi rời đi, bây giờ thương thế của hắn đã phục, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất đem hóa khí cảnh viên mãn, bắt đầu xung kích cảnh giới kế tiếp.

Sau khi mấy ngày, Long Tuyền Tông xử lý một chút thực tập một chuyện đến tiếp sau, sau đó rốt cục khả năng đưa ra sức người, đưa Tiêu Vũ rời đi.

“Thiên Phủ sẽ có sóng gió, đến lúc đó nếu như ngươi có yêu cầu, có thể lên núi tìm ta.”

Ở Tiêu Vũ rời đi trước khi, Ngọc Lăng Sương tiến lại, cùng hắn nói lời từ biệt, và để lại một câu nói như vậy.

“Lên núi tìm ngươi? Phỏng chừng lúc gặp lại, ta và Long Tuyền Tông đã là sinh tử địch!” Tiêu Vũ cười cười, nhưng không có nói toạc.

Cuối cùng, tên kia phụ trách đưa Tiêu Vũ rời đi tông sư tiến lại, trả lại cho Tiêu Vũ một thứ.

Đây là một cái túi thơm, trong túi là một thanh khéo léo kiếm, dùng chạm ngọc thành, có điều ngón tay dài ngắn, ngoài ra còn có một phong thơ, trong thư chỉ có mấy lời: “Mạc Đại Ca, nghe nói ngươi phải rời đi, không thể đưa tiễn, tặng này ngọc kiếm, nhìn Mạc Đại Ca khả năng mang theo bên người, chớ Lãnh Vũ.”

Tiêu Vũ bay qua ngọc kiếm, chỉ thấy mặt khác trên có khắc một vũ chữ, không cần nghĩ cũng có thể biết, đây là Lãnh Vũ tặng cho.

“Ai da!” Trong lòng hắn than khẽ, vốn tiếp cận Lãnh Vũ, cũng không lưu tình tâm ý, nhìn dáng dấp lại làm cho tên thiếu nữ này đối với hắn ra đời tình cảm.

Đem tặng ngọc kiếm, Lãnh Vũ là sợ hắn sau khi rời đi đem nàng đem quên đi, nàng như thế truyền đạt, Tiêu Vũ há có thể không biết?

Chỉ tiếc, hắn và Long Tuyền Tông có sinh tử đại thù, Lãnh Vũ là Long Tuyền Tông đệ tử, hai người bọn họ, vốn là không thể.

Thu hồi ngọc kiếm, Tiêu Vũ không nói thêm, tuỳ tùng người tông sư kia cùng rời đi, hai người giẫm lên phi hành thuật khí, bay lên trời cao, thần tốc đi xa.

“Mạc Đại Ca, Lãnh Vũ không còn ước mong gì khác, chỉ cầu ngươi có thể đem cái kia ngọc kiếm mang theo bên người, nhớ tới thế gian này còn có Lãnh Vũ một người như vậy, liền đã thỏa mãn.”

Trong góc, một bóng người ngơ ngác thấy Tiêu Vũ rời xa bóng người, trong hai mắt nảy lên nước mắt, nhẹ giọng lầm bầm.

“Ai da, &# 32; nha đầu ngốc, cái này Mạc Vong lai lịch bí ẩn, không hẳn là ta Long Tuyền Tông bạn, ngươi mà ngay cả ngọc kiếm cũng tống đi.”

Ở Lãnh Vũ phía sau, Ngọc Lăng Sương ẩn thân chỗ tối, đem tất cả những thứ này đều thấy rõ, nhưng cũng chỉ có thể như là Tiêu Vũ giống nhau, ở trong lòng thở dài.

Chuôi này ngọc kiếm, là Lãnh Vũ lúc sinh ra đời liền mang theo bên người quý trọng đồ vật, hiện nay lại đưa cho Tiêu Vũ, trong lúc ý tứ, Ngọc Lăng Sương há có thể không biết?

Nhưng đối với chính hắn một đệ tử, nàng hiểu ra sâu nhất, biết khuyên bảo cũng là vô dụng, chỉ là đáng thương Lãnh Vũ biết rõ Tiêu Vũ lần đi, hai người có thể không gặp lại đều là không biết, càng vẫn là đem ngọc kiếm đưa ra ngoài.

“Thiên Phủ đem động, Mạc Vong, chỉ mong ngươi có thể sống sót.”

Ngọc Lăng Sương cuối cùng ngẩng đầu, thấy viễn không, cặp mắt, cũng dần dần trở nên thâm thúy.

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ quay về trong thành, hắn vừa về tới Phù Đạo Minh, liền bị đại trưởng lão kịch liệt triệu kiến, vội vàng chạy đi.

“Mỗi một đại cổ tộc hiện thế, sắp sửa mở ra vực sâu cũ giới, ta dự định phái ngươi đi tới!” Đại trưởng lão trịnh trọng vô cùng, vừa đi lên liền đối với Tiêu Vũ nói ra chuyện như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 56: Trời Vực Cùng Cổ Tộc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Tứ Hải đột nhiên đem Tiêu Vũ gọi tới, không đầu không đuôi chính là một câu nói như vậy, Tiêu Vũ liền trực tiếp ngây ngẩn cả người, không một chút nào biết hắn ý tứ.

“Ngươi không biết là trời vực?” Nhìn thấy Tiêu Vũ phản ứng như vậy, Vũ Tứ Hải sâu sắc nhíu mày.

Tiêu Vũ có dạng này minh phù thực lực, lai lịch thần bí như vậy, hắn còn tưởng rằng Tiêu Vũ đối với rất nhiều chuyện đều biết, có thể sự thật lại là Tiêu Vũ rõ ràng chưa từng nghe qua trời vực nơi này.

“Không biết.” Tiêu Vũ cũng rất thẳng thắn, khoát tay nói: “Đúng vậy, cổ tộc hiện thế ngón tay chính là cái gì? Chính là Thiên Phủ bên trong này cổ tộc?”

Vũ Tứ Hải triệt để không nói gì, hắn có chút hoài nghi, Tiêu Vũ cái kia cao thâm Phù đạo lĩnh ngộ là từ đâu tới đây? Hắn có dạng này Phù đạo tiêu chuẩn, lẽ ra xuất thân nên vô cùng không đơn giản, lẽ ra có thể biết rất nhiều chuyện.

Nhưng bây giờ, này đối với rất nhiều người tới nói đều không phải là cái gì chuyện bí mật, hắn lại hoàn toàn không biết.

“10 châu nơi, có rất nhiều đất kỳ dị, cái gọi là trời vực, chính là một trong số đó, thì tồn tại cho chúng ta rơi Vân Châu bên trong.”

Không có cách nào, Vũ Tứ Hải chỉ có thể là cho Tiêu Vũ giải thích.

Thông qua Vũ Tứ Hải, Tiêu Vũ mới biết, ở vùng đất này bên trên, tồn tại rất nhiều thần dị nơi, như là một vài chỗ, linh dược ở trong đó sinh trưởng một ngày, bù đắp được bên ngoài sinh trưởng một năm.

Cũng có một chút địa phương, mặt ngoài xem ra thường thường không có gì lạ, nhưng ở ở trong tu luyện, tốc độ lại là bình thường nghìn lần gấp trăm lần.

Hay hoặc là, một vài chỗ ở trong kỳ dị sương mù, hút vào một hơi, thì sẽ lập tức thành Ma, lạc lối mình.

Ở 10 châu nơi, dạng này thần dị nơi không ngừng một chỗ, nhưng như loại địa phương này, lại đều có một chung điểm, đó là mười phần nguy hiểm, hàng năm không người can đảm đi sâu vào.

Thần dị nơi khởi nguồn, ở thế gian này càng không có bao nhiêu người biết, cũng không biết tồn tại ý nghĩa, nhưng mà này thần dị nơi, cũng có một chút địa phương tồn tại to lớn cơ duyên, như là ngày đó vực sâu chính là một trong số đó.

Nghe nói, trời vực là cái cự đại mà thâm thúy vực sâu, nơi đó nhiều năm bay sương mù màu đen, nhiễm phải một tia nói, mặc dù là vương giả cấp bậc nhân vật, cũng không chịu nổi, sẽ tại chỗ bỏ mình.

Nhưng mà, mỗi qua mấy chục năm, trời vực ở trong này khói đen thì sẽ ly kỳ biến mất, cũng thường xuyên đến vào lúc này, mọi người liền có thể tiến vào bên trong điều tra.

Nhiều năm trước tới nay, các thế lực lớn đều đã nắm giữ trời vực sương mù tản đi thời gian, đến mỗi lúc này, khắp nơi thì sẽ phái người đi sâu vào trời vực, ở trong đó tìm kiếm cơ duyên.

Nghe nói,

Trời vực trong vòng tồn tại rất nhiều thần vật, như là một vài tiên thiên chí bảo, nói tóm lại, nơi này tràn ngập thần dị cùng không biết, tại kia ở trong, dù cho tìm được kinh người đi nữa gì đó cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

“Cái kia cổ tộc vừa là chuyện gì xảy ra?” Tiêu Vũ đối với trời vực có một cách đại khái hiểu ra, nhưng cũng cảm giác, Vũ Tứ Hải nói cổ tộc hẳn không phải là Thiên Phủ ở trong những gia tộc kia.

“Mỗi lần trời vực sương mù tán, 10 châu các nơi đều sẽ phái người đã đến, tiến vào bên trong tìm kiếm cơ duyên, hơn nữa đều là đứng trên tất cả thế lực.” Vũ Tứ Hải nói: “Nói một lời chân thật, như cái gì 4 đại tông môn, cái gì thế gia cổ xưa, đặt ở 10 châu trong vòng, đều chỉ là một hạt vừng, còn hơn này lánh đời cổ tộc, căn bản cái gì cũng không tính!”

Tiêu Vũ mặc dù kinh ngạc, nhưng là tán thành, cái gọi là 4 đại tông môn ở một châu trong vòng có lẽ được cho mạnh mẽ, nhưng đặt ở 10 châu, rõ ràng thì không đủ nhìn.

“Lánh đời cổ tộc, này mới thật sự là kinh khủng thế lực, những cổ tộc này thường thường giấu ở thế ngoại, ít ỏi trên thế gian cất bước, nhưng trong tộc nhưng có vương giả cấp bậc nhân vật tồn tại, lần này trời vực sương mù tán, rất nhiều cổ tộc đều đã trước sau xuất thế, bọn họ mới tính được là trên 10 châu trong vòng chân chính đứng đầu thế lực!”

Vũ Tứ Hải chỉ, rõ ràng là loại này nhiều năm lánh đời không ra cổ tộc, so với Thiên Phủ bên trong những gia tộc này, này lánh đời cổ tộc thực lực, rõ ràng có cách nhau một trời một vực.

Tiêu Vũ nhớ tới, ở theo Thiên Phủ đi tới Long Tuyền Tông trên đường, đã vòng qua không ít địa phương, ở những địa phương kia bên trong, có thể thì tồn tại lánh đời cổ tộc, mới sẽ làm Long Tuyền Tông đều kiêng kỵ như vậy.

“Nếu như nói như vậy nói, vậy lấy lánh đời cổ tộc mạnh mẽ, chúng ta rơi Vân Châu bên trong những gia tộc kia tông môn chẳng phải là không có cơ hội? Bọn họ sẽ thả những thế lực này tiến vào trời vực gì?” Tiêu Vũ không rõ, trước đó vài ngày nhìn thấy 4 đại tông môn đều có hậu nhân hiện thân, hắn liền nhận thấy được có việc sắp phát sinh, lại không nghĩ rằng là chuyện lớn như vậy.

Nhưng mà, lánh đời cổ tộc cường đại như vậy, 4 đại tông môn cũng phải đến tranh một chuyến? Nếu là này cổ tộc bá đạo một vài, bọn họ nói không chừng liền tiến vào trời vực tư cách đều không có!

“Vốn tới nói, 4 đại tông môn cùng Thiên Phủ gia tộc đẳng cấp này thế lực khác, đúng là tiến vào trời vực tư cách đều không có, bởi vì trời vực bên trong khói đen trăm năm mới tán một lần, hơn nữa 10 châu bên trong chính thức đứng đầu thế lực cũng sẽ có không ít đã đến, mà có thể đi vào trời vực nhân số, đương nhiên sẽ không là nhiều lắm.”

“Có điều, bởi vì trời vực ở vào ta rơi Vân Châu, cho nên này đứng đầu thế lực mới cho châu bên trong thế lực một vài cơ hội, trừ ba đạo minh ở ngoài, còn có năm mươi tiêu chuẩn phân cho thế lực khác, có điều có thể được bao nhiêu, phải nhờ vào chính bọn họ tranh đoạt.”

Vũ Tứ Hải một hơi cho Tiêu Vũ giải thích xong, cũng làm cho Tiêu Vũ đại khái hiểu.

Cái gọi là 4 đại tông môn, cùng Thiên Phủ trong vòng cổ tộc, vốn liền tiến vào trời vực tư cách đều không có, chỉ là bởi vì trời vực ở rơi Vân Châu bên trong, mới cho bọn họ năm mươi tiêu chuẩn.

Mà đây năm mươi tiêu chuẩn, cũng chia đều, mà là cần nhờ chính bọn họ tranh thủ, cái này thì đồng nghĩa với có thể có thế lực một tiêu chuẩn cũng không chiếm được, cũng có thể một thế lực nào đó có thể độc chiếm hàng chục tiêu chuẩn.

“Ngươi cũng thấy được, bây giờ 4 đại tông môn cùng một vài gia tộc đều có hậu nhân hiện thế, chính là vì tranh cướp tiêu chuẩn, dù sao nếu như trực tiếp liều mạng, &# 32; đối với khắp nơi đều không tốt lắm, cho nên tranh cướp danh ngạch phương thức thì rơi xuống này trẻ tuổi trên người.” Vũ Tứ Hải đơn giản đối với Tiêu Vũ đem những này cũng cùng nhau nói rõ.

Tiêu Vũ lại rơi vào trầm tư, xem ra lần này sự tình, còn thật là có chút kinh người, mà ngay cả 10 châu các nơi đều có thế lực tiến lại, nhưng lại đều là đứng trên tất cả thế lực.

Nhiều như vậy thế lực tại đây một châu nơi hội tụ, một cái không tốt, sẽ dẫn ra rất nhiều sóng gió.

Theo Vũ Tứ Hải trong miệng, hắn cũng biết mỗi một thế lực tranh cướp danh ngạch phương thức.

Các tộc cùng Tứ Tông căn cứ thực lực, ngay từ đầu đều có không giống nhau số lượng tiêu chuẩn, khắp nơi đệ tử trẻ tuổi gian có thể lẫn nhau tương khiêu chiến, khiêu chiến lúc thắng được một hồi, có thể cướp đi đối phương một tiêu chuẩn.

Hiện nay, 4 đại tông môn cùng các tộc hậu nhân hiện thế, khoe khoang hoạt động, mục đích chính là lập uy, bày ra thực lực, để người của thế lực khác không dám khiêu chiến, đồng thời cũng là lẫn nhau thăm dò thế lực khác thực lực, chân chính khiêu chiến, trước mắt mà nói còn chưa từng đã xảy ra.

“Khoảng cách tiến vào trời vực tháng ngày, đại khái còn có khoảng ba tháng, trước đó, ngươi tận lực tăng lên mình thực lực, chúng ta ba đạo minh đặt ở 10 châu cũng là đứng đầu thế lực, không cần tranh cướp tiêu chuẩn.” Vũ Tứ Hải cuối cùng đối với Tiêu Vũ giao cho nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 57: Các Tộc Mời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Tứ Hải rời đi, Tiêu Vũ thì lại đang suy tư, cái kia cái gọi là trời vực rốt cuộc là dạng gì địa phương? Có thể dẫn tới mỗi một châu bên trong đứng đầu thế lực đều trước sau tiến lại?

Trở lại chỗ mình ở, Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều nữa, ngược lại đi tới trời vực, đã chỉ có ba tháng thời gian.

Hắn bình tĩnh lại tâm tình, bây giờ thân thể đã tu sửa, hắn có thể an tâm tu luyện, đệ tam ngôi sao cũng đã viên mãn, tu vi đạt được hóa khí cảnh lục chuyển, Tiêu Vũ bắt đầu ngưng tụ thứ tư ngôi sao.

Đệ tam ngôi sao thuộc tính là kim, bây giờ Tiêu Vũ, nếu không phải vận dụng âm dương hai sao, cùng với sáu viên dấu ấn nói, mặc dù thân thể cường hãn, nhưng vẫn là khuyết thiếu uy lực mạnh mẽ thủ đoạn công kích.

Suy tư một phen, này thứ tư ngôi sao, Tiêu Vũ quyết định ngưng tụ hành hỏa ngôi sao, ngũ hành ngôi sao mỗi người có đặc sắc, hành hỏa ngôi sao bên phải là ngưng tụ thành, nhất định có thể làm cho chiến lực của hắn tăng lên rất nhiều.

Thuộc tính "Lửa" vốn là thập phần cuồng bạo, hơn nữa lực phá hoại kinh người, như là lúc trước Long Tuyền Tông bên trong long viêm nguyền rủa, chiến quyết bên trong dùng lửa làm trung tâm cũng không hiếm thấy.

“Bốp!”

Theo Tiêu Vũ bắt đầu tu luyện, thứ ngôi sao, hành hỏa ngôi sao, với trong cơ thể hắn ngưng tụ thành một hình dáng, lập tức Tiêu Vũ liền cảm giác được mặt trên lộ ra từng tia từng tia nóng rực khí tức.

“Nếu là lấy các loại kỳ hỏa hòa vào ngôi sao này, không biết sẽ là hiệu quả gì?”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới, ở trong cơ thể hắn có một đạo địa tâm chân hỏa.

Này đoàn ánh lửa, nhiệt độ cực cao, đối với hắn minh phù có tác dụng lớn, dùng cái này lửa rèn đốt cháy phù thạch, có thể cho phù thạch càng thêm ngưng luyện, mới có thể làm cho hắn vượt cấp minh phù, dùng hóa khí cảnh thực lực khắc đến tam phẩm minh phù.

Thứ tư ngôi sao hành hỏa ngôi sao, thuộc tính là lửa, Tiêu Vũ cảm giác, nếu như có thể cùng loại này này lửa kết hợp lại, uy lực nhất định sẽ tăng lên rất nhiều.

“Ngũ hành ngôi sao, tựa hồ cũng có thể tìm kiếm đối ứng với nhau linh vật, hòa vào trong đó, như vậy, năm sao thành hình thời gian, uy lực tuyệt đối sẽ so với vốn tăng thêm sự kinh khủng, nói không chừng không kém gì lục đạo luân hồi dấu ấn!”

Ý nghĩ này, để Tiêu Vũ lập tức mở ra một hoàn toàn mới ý nghĩ.

Vô luận ngũ hành còn là lục đạo, đều là thiên địa đại đạo bên trong đứng trên tất cả đại đạo, Tiêu Vũ sáu viên dấu ấn bước đầu diễn biến thành lục đạo lực lượng, liền có cấp độ kia uy lực khủng bố cùng các loại diệu dụng, nếu là ngũ hành ngôi sao thành hình, và ở trong đều dung hợp thiên địa kỳ vật nói, tuyệt đối không kém gì cái kia sáu viên dấu ấn.

Thậm chí, Tiêu Vũ có linh cảm, nếu là năm sao ngôi sao đều dung hợp kỳ vật, thành hình ngày, vô cùng có khả năng, sẽ một lần nữa gợi ra dị tượng!

“Ở trên người ta,

Ngoại trừ địa tâm chân hỏa ở ngoài, còn có một tia hành thổ kim, đáng tiếc, hành thổ kim tuy là kim loại, nhưng là thổ tính, nếu như dung hợp được Kim hành ngôi sao bên trong, sợ là sẽ phải tạo thành thuộc tính hỗn loạn.”

Tiêu Vũ suy nghĩ, hắn không thể các loại ngũ hành ngôi sao đều ngưng tụ thành hình sau lại đi tìm đối ứng ngũ hành kỳ vật, cho nên bây giờ liền bắt đầu suy tư trên người mình có cái gì có thể dùng gì đó.

Tạm thời trong lúc đó, Tiêu Vũ cũng chỉ có một đạo địa tâm chân hỏa có thể cùng hành hỏa ngôi sao dung hợp, hắn cũng không vội vã, bắt đầu đem đạo này ánh lửa dung nhập vào trong cơ thể viên thứ tư trong tinh thần.

Thứ tư ngôi sao hơi có hình dáng, dung hợp tốc độ cực nhanh, có điều hành tinh này còn chưa thành hình, dù cho dung hợp địa tâm chân hỏa, cũng khó có thể phát huy xảy ra cái gì hiệu dụng.

Tiêu Vũ cũng không nóng lòng, hắn tuy là chí tôn, có cảnh giới đặt tại cái kia, nhưng như vậy bình thường tu luyện, tốc độ nhưng cũng không phải bao nhanh, đương nhiên, còn hơn người bình thường, dùng nhục thể của hắn cùng thần niệm tới nói, tốc độ còn là nhanh hơn nhiều lắm.

“Xem ra khi tiến vào trời vực trước khi, ta muốn đột phá đến cảnh giới tông sư, nếu không đối mặt mỗi một đại ẩn đời cổ tộc hậu nhân, dù cho ta có thể phát huy ra tông sư thực lực, cũng chưa chắc ổn thỏa.”

Tiêu Vũ đình chỉ tu luyện, như hắn như vậy theo bước thì ban, mặc dù cũng so với người bình thường tốc độ tu luyện nhanh hơn mấy chục lần, nhưng đối với hắn mà nói cũng còn còn thiếu rất nhiều.

Hắn dự định nhận sự giúp đỡ một vài cũ pháp, đến tăng nhanh tốc độ tu luyện, có điều kể từ đó, thì đã phải tìm một vài tài nguyên.

“Mạc đại nhân, có người thiếp mời!”

Vào lúc này, ngoài phòng truyền tới một âm thanh.

Bởi vì Tiêu Vũ vô cùng chịu đựng Phù Đạo Minh coi trọng, cho nên hắn ở trong tông địa vị còn hơn này Thiên Tông cũng không kém, Phù Đạo Minh còn chuyên môn cho hắn phối người làm, vô luận có nhu cầu gì, chỉ cần hắn vừa mở miệng, đều sẽ có người thay hắn hoàn thành.

“Thiếp mời?” Tiêu Vũ nghi hoặc, hắn vừa trở về không bao lâu, nhanh như vậy đã có người đưa tới cho hắn thiếp mời?

“Đưa vào.” Mặc dù nghi hoặc, nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều, dừng tu luyện lại.

Một gã người làm tiến đến, cầm trong tay thiếp mời còn không chỉ một tấm, tối thiểu có bốn, năm tấm.

“Nhiều như vậy thiếp mời?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Thiên Phủ những thế lực này đều là hẹn cẩn thận, trong cùng một lúc đưa thiếp mời đến?

Cầm qua này thiếp mời, mở ra nhìn qua, Tiêu Vũ nhất thời càng thêm kinh ngạc.

Này vài tờ thiếp mời, đến từ Thiên Phủ bên trong bất đồng thế lực, mà bọn họ hầu như tất cả mọi người, sát bên trong nội dung biểu đạt gì đó đều là giống nhau.

Bọn họ muốn mời Tiêu Vũ đại diện bọn họ các tộc, tiến vào trời vực!

“Những người này đang suy nghĩ gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, sâu sắc không rõ.

Tiến vào trời vực tiêu chuẩn, đối với các tộc mỗi một tông đều cực kỳ trọng yếu, làm sao còn có người chủ động đưa ra, muốn hắn thay thế tiến vào trời vực?

Dù sao có mấy trăm ngàn năm từng trải, Tiêu Vũ rất nhanh liền nghĩ đến trong đó mấu chốt.

“Những gia tộc này, thực sự là một người so với một người tinh!” Mặc dù là hắn, cũng không thể không cảm thán như thế.

Rất rõ ràng, các đại gia tộc bây giờ đối với hắn, đã không muốn như ban đầu coi trọng như vậy, bởi vì sự thật chứng minh, hắn ngoại trừ luyện thần hóa lông chim phù ở ngoài, địa phương khác hoàn toàn không đáng giá các tộc Thiên Tông tự mình ra mặt, tiến hành lôi kéo.

Nhưng mà, bây giờ tiến vào trời vực thời gian đã tiến lại, các tộc hậu bối ở giữa khiêu chiến dù chưa chính thức bắt đầu, nhưng giữa lẫn nhau hậu nhân lại là đã bắt đầu lẫn nhau thăm dò cùng lập uy.

Ở tình huống như vậy, một vài vốn thực lực mạnh mẽ, nhưng không có xuất sắc hậu nhân cổ tộc bắt đầu gấp gáp, bởi vì nếu như chân chính khiêu chiến tiến lại thời gian, trong tộc bọn họ không có xuất sắc hậu nhân, nếu là bị khiêu chiến, vậy trong tộc tiêu chuẩn đem sẽ thua bởi người khác.

Mặc dù, Tiêu Vũ chỉ là một phù sư, nhưng lần trước ở Giang gia, hắn đã bày ra qua thực lực, một vài cổ tộc nhìn trúng này nhíu lại, bởi vậy muốn mời đưa hắn kéo đến bên trong tộc mình, cũng cho hắn một tiêu chuẩn.

Cứ như vậy, đến lúc đó chân chính khiêu chiến bắt đầu, Tiêu Vũ là có thể thay thế bọn họ tiếp được, thậm chí, nếu như Tiêu Vũ đủ mạnh, còn có thể thay thế bọn họ khiêu chiến ngoại tộc, tranh chấp càng nhiều tiêu chuẩn!

“Những thế gia này, không phải biết rồi ta Long Tuyền Tông bên trong làm những chuyện như vậy đi?” Tiêu Vũ hoài nghi, những người này rất có thể là biết rồi hắn Long Tuyền Tông bên trong bày ra thực lực, nếu không chỉ là ở Giang gia lần đó biểu hiện, nên không đủ để đưa tới nhiều người như vậy.

Đối với những người này mà nói, hắn mặc dù vào Phù Đạo Minh, nhưng cùng lúc cũng là thân thể tự do, Phù Đạo Minh có lẽ không hẳn sẽ phái hắn đi tới trời vực, cho nên mới phải dùng phương pháp này, mời mọc hắn gia nhập.

Tiêu Vũ nghĩ một hồi, có chút động lòng, hiện tại hắn đang cần tu luyện sử dụng gì đó, cùng những gia tộc này thương lượng một chút, vấn đề này nói không chừng liền có thể giải quyết.

Bất quá hắn vẫn là quyết định còn là hỏi trước một chút Vũ Tứ Hải, dù sao Phù Đạo Minh bên này, Vũ Tứ Hải sớm đã nói với hắn sẽ làm hắn đi tới trời vực.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ngày hôm qua nói rồi hôm nay canh năm, chẳng qua trước mắt xem ra, chương thứ tư cùng canh thứ năm nên lại muốn đến đêm khuya, mọi người có thể ngày mai lại nhìn.

Chương 58: Huyết Linh Kim

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ hỏi dò Vũ Tứ Hải sau, Vũ Tứ Hải hào phóng đồng ý, và đối với chuyện này còn biểu thị ra ủng hộ.

Theo hắn lại nói, trẻ tuổi mặc dù cũng có thể đi tới trời vực, nhưng ý nghĩa thực tế cũng không lớn, chân chính tranh cướp còn là thế hệ trước Thiên Tông nhân vật, khắp nơi để trẻ tuổi đi tới, trong đó ý đồ chỉ là vì rèn luyện hậu bối thôi.

Dù sao trời vực địa phương như vậy, rất thích hợp dùng để đào tạo hậu bối, đương nhiên nếu là hậu bối có cơ duyên khác, đó chính là bọn hậu bối chính mình chuyện.

“Nếu như ngươi thật phải tiếp nhận trong thành những gia tộc kia mời, ta ngược lại thật ra có cái giới thiệu.” Vũ Tứ Hải sau khi nói xong, cười híp mắt thấy Tiêu Vũ.

“Ngươi nói, Khương gia?” Tiêu Vũ 1 đoán liền đoán được Khương gia, bởi vì hắn lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Tứ Hải, chính là ở Khương gia bên trong, hơn nữa Vũ Tứ Hải cùng ông tổ nhà họ Khương quan hệ, tựa hồ còn rất tốt.

“Không sai, ngươi nếu vì Khương gia xuất lực, ngày sau lại có không nghĩ tới chỗ tốt.” Vũ Tứ Hải cố ý thừa nước đục thả câu, bất hòa Tiêu Vũ nói rõ.

Tiêu Vũ âm thầm kỳ quái, giúp Khương gia khả năng có ích lợi gì? Hắn lắc đầu từ chối, trước mắt hắn phải nhanh chóng tăng cao thực lực, nói tóm lại hay là muốn nhìn một tộc kia có thể đưa ra thứ mà hắn cần.

Từ giã Vũ Tứ Hải, Tiêu Vũ cho phát tới thiếp mời các tộc đều trở về thiếp, đại khái nội dung chính là, muốn hắn giúp đỡ có thể, nhưng có mấy người, cái điều kiện, hắn phải hàm ẩn thuộc tính ngũ hành dị bảo, phương nào có thể đưa ra, hắn liền có thể giúp đỡ.

Thiếp mời về sau khi rời khỏi đây, những gia tộc kia đều trầm mặc, hầu như không người đáp lại.

Tiêu Vũ theo như lời ngũ hành dị bảo, thuộc về cực kỳ trân quý gì đó, bình thường ẩn chứa ngũ hành lực lượng gì đó, đều sẽ bị xem là bảo vật, có các loại tác dụng, khó có thể tìm được, mặc dù là Thiên Phủ bên trong những gia tộc kia gốc gác thâm hậu, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, cũng khó có thể lấy ra thứ này.

Tiêu Vũ đợi mấy ngày, những gia tộc kia mới lục tục đáp lại, phần lớn là thương lượng có thể không thay cái điều kiện, hoặc là dùng những vật khác thay thế.

Tiêu Vũ sau khi xem, trực tiếp để qua một bên, đối với hắn mà nói, bình thường gì đó căn bản vô dụng, chỉ có ẩn chứa ngũ hành lực lượng gì đó, có thể làm cho hắn tăng nhanh tốc độ tu luyện.

“A?”

Xem qua này hồi thiếp, về sau, hắn không khỏi kinh ngạc, có một gia tộc càng thật có hắn theo như lời ngũ hành dị bảo.

“Huyết Linh kim?”

Tiêu Vũ nhất thời nói không nên lời là cái gì tâm tình, loại dị bảo này thế mà còn là trong ngũ hành thuộc tính "Kim", cũng là trong cơ thể hắn duy nhất hột đã đạt được viên mãn ngũ hành ngôi sao.

Đây thật đúng là muốn cái gì tới cái đó,

Nhận sự giúp đỡ này Huyết Linh kim, chỉ cần hòa vào trong cơ thể Kim hành ngôi sao bên trong, hắn tu vi và thực lực thì đều có thể được tăng lên.

“Mạnh Gia?”

Mặc dù động lòng, nhưng Tiêu Vũ còn là nghiêm túc nhìn là một tộc kia có thứ này, mới quyết định có tiếp nhận hay không.

Nhìn kỹ bên dưới, này đúng là Mạnh Gia, Mạnh Gia Thiên Tông Mạnh Hàn, lúc trước hắn liền đã thấy qua, mới đầu đối với hắn minh phù thực lực coi trọng nhất chính là người này.

“Mạnh Gia cùng ta không oán, lúc trước cũng chưa từng nhằm vào qua ta, nếu như là bọn hắn nói, ngược lại là có thể tiếp thu.”

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó gọi người, cho Mạnh Gia hồi thiếp, quyết định lúc trước đi xem một chút, vậy có phải là chân chính Huyết Linh kim, đối với hắn có hữu dụng hay không.

Mạnh Gia rất mau trở lại sát, công bố Tiêu Vũ có thể bất cứ lúc nào tới cửa, chỉ cần hắn đồng ý giúp đỡ Mạnh Gia, Mạnh Gia sẽ ngay đầu tiên đưa lên Huyết Linh kim.

Hẹn cẩn thận thời gian, Tiêu Vũ liền rời đi Phù Đạo Minh, đi tới Mạnh Gia.

“Ha ha, Mạc lão đệ, lại gặp mặt!”

Đi tới Mạnh Gia, này một gia tộc Thiên Tông lại Mạnh Hàn lại tự mình xuất hiện, tiếp đãi Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ cực kỳ bất ngờ.

Mạnh Hàn thập phần nhiệt tình, tuy là Thiên Tông, nhưng ở

Tiêu Vũ trước mặt, lại không một tia cái giá, trên mặt có chứa nụ cười chân thành.

“Mạnh Lão, chuyện phiếm cũng không cần nói nhiều, nghe nói trong quý tộc có Huyết Linh kim, không biết có thể không cho ta xem một chút?”

Bị Mạnh Hàn nghênh đến trong sảnh, Mạnh Hàn vốn còn muốn sai người trà chiêu đãi, nhưng Tiêu Vũ lại là trực tiếp tiến vào đề tài chính.

“Ha ha, không nghĩ tới Mạnh Lão đệ như thế nóng lòng, cũng tốt, biết ngươi muốn tới, ta đã sớm đem gì đó chuẩn bị kỹ càng.” Mạnh Hàn cười ha ha, cũng không để bụng.

Đang khi nói chuyện, hắn từ không gian phù bên trong lấy ra một cái hộp, tự mình ấy mở ra, phóng tới Tiêu Vũ trước mặt.

Chỉ thấy tại kia trong hộp, là một khối kỳ dị kim loại, ước chừng to bằng bàn tay, này kim loại vốn nên là một thân vàng óng ánh, nhưng ở phía trên kia, lại là có từng đạo từng đạo màu đỏ hoa văn, thoạt nhìn tựa như trên thân thể người huyết tuyến, đan vào tại đây kim loại bên trên.

“Quả thật là Huyết Linh kim!”

Tiêu Vũ xem qua một chút, liền đã thập phần xác định, thứ này là chân chính Huyết Linh kim.

Huyết Linh kim, tin đồn loại kim loại này vốn chỉ là phàm kim, nhưng bởi vì đã dính vào vô thượng cường giả máu tươi, trong máu sinh cơ ngưng tụ không tan, hòa vào kim bên trong biến thành.

Loại kim loại này phi thường quý giá, không chỉ cực kỳ cứng rắn, hơn nữa, cỡ này kim loại nếu là bày đặt không can thiệp tới, nhiều năm sau, thậm chí còn có có thể sẽ sinh ra linh trí, trở thành một cái khác vô thượng cường giả.

Bởi vậy, loại kim loại này có cực kỳ kinh người trưởng thành tính, có lẽ này kim bên trên nhiễm máu tươi cảnh giới không bằng chí tôn, nhưng thắng ở có vô hạn có thể, bởi vì là có thể trưởng thành gì đó.

Tiêu Vũ cũng tin tưởng, nếu là đem này tài chính vào Kim hành ngôi sao bên trong, có thể làm cho thực lực của hắn một lần nữa tăng cao, thân thể có thể đạt tới có thể nói không xấu mức độ.

“Mạc lão đệ, gì đó ngươi cũng nhìn rồi, chỉ cần ngươi bây giờ gật đầu, giúp đỡ ta Mạnh Gia, này kim ta lập tức hai tay dâng!” Mạnh Hàn trông chờ mà nhìn Tiêu Vũ, ngôn ngữ cùng ánh mắt đều hết sức thành khẩn.

Đã đây là sự thực Huyết Linh kim, Tiêu Vũ tự nhiên không có lý do gì từ chối, hơn nữa hắn đối với cái này Mạnh Hàn ấn tượng không tệ, giúp đỡ Mạnh Gia, cũng cũng không sao, lúc này gật đầu.

“Ha ha, tốt!” Mạnh Hàn mừng rỡ, sau đó lập tức tự tay đem Huyết Linh kim đưa đến Tiêu Vũ trong tay, cười nói: “Này kim là ta Mạnh Gia tiền bối đoạt được, U &# 85; đọc sách &# 32; www &# 46; uuka ｎs &# 104; &# 117;. Co &# 109; &# 32; đặt ở bộ tộc ta bên trong đã là nhiều năm, từng không biết đưa tới qua bao nhiêu thợ rèn muốn này kim hoán đổi đi, ta đều không đồng ý, bây giờ khả năng đổi được Mạnh Lão đệ giúp đỡ, cũng cũng đáng!”

Tiêu Vũ tiếp nhận Huyết Linh kim, tâm trạng cũng là kinh ngạc, xem ra ngũ hành dị bảo thật đúng là không phải dễ tìm như thế gì đó, Mạnh Gia cũng là trùng hợp có, nếu không trong lúc nhất thời hắn mở ra điều kiện như vậy, các tộc lâm thời đi tìm, cơ hồ đều không có tìm được có thể.

“Lại đây, Mạc lão đệ, ta giới thiệu cho ngươi một chút bộ tộc ta bên trong hậu nhân, đến lúc đó hắn sẽ cùng ngươi cùng nhau đi tới trời vực.” Mạnh Hàn tâm tình thật tốt, đang khi nói chuyện, hướng ra phía ngoài mở miệng, kêu tiến vào một gã thiếu niên.

Thiếu niên này tuổi tác không lớn, cùng Tiêu Vũ xấp xỉ, thoạt nhìn một thân chánh khí, mặt mày anh tuấn, nhìn qua chính là bất phàm hạng người.

“Đây là ta Mạnh Gia người, tên là tháng đầu thu, Thu nhi, tới bái kiến Mạc lão đệ.” Mạnh Hàn trên mặt, mang theo vài phần đối với thiếu niên này yêu thích, còn lộ ra vài phần kiêu ngạo.

“Tháng đầu thu?” Tiêu Vũ không nhịn được nhìn về phía gã thiếu niên này.

Ban đầu ở hắn đi tới Long Tuyền Tông trước, Thiên Phủ ở trong cũng đã có trẻ tuổi hậu bối bắt đầu tranh tài, ngắn ngắn mấy ngày gian liền có mấy cái người trẻ tuổi danh tiếng chấn động mạnh, truyền khắp Thiên Phủ, cái này tháng đầu thu, chính là một trong số đó.

Chương 59: Khiêu Khích

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạnh Thu, người này đối với người thái độ khiêm hòa, một bộ hào hoa phong nhã dáng vẻ, trên mặt mang theo vài phần ý cười, tiến lên đối với Tiêu Vũ nói: “Nghe tiếng đã lâu Mạc huynh đại danh, rốt cục nhìn thấy.”,

Hắn và Mạnh Hàn trong lúc đó, tuổi tác cách nhau gần ngàn năm, cách càng không biết mấy đời, Mạnh Hàn gọi bằng Tiêu Vũ làm Mạc lão đệ, hắn lại gọi bằng Tiêu Vũ làm Mạc huynh, bối phận hoàn toàn lộn xộn.

Chỉ có điều, đối với tu luyện người mà nói đây là chuyện thường xảy ra, bởi vì tu luyện thế giới vốn là đều là ít ỏi không câu nệ tiểu tiết người, nếu không dùng Mạnh Hàn niên kỷ cùng thân phận, cũng không khả năng gọi bằng Tiêu Vũ làm lão đệ.

“Mạnh huynh khách khí.” Tiêu Vũ mỉm cười đáp lại, đồng thời thăm xuất thần niệm, điều tra này Mạnh Thu tu vi.

Không nhìn không biết, này mới nhìn sơ qua, Tiêu Vũ nhất thời kinh ngạc, cái này Mạnh Thu tu vi, lại cũng đã đạt đến tông sư cảnh giới.

Lúc nào, Thiên Phủ bên trong cũng cất giấu nhiều như vậy thiên tài? Đầu tiên là một Nghê Tuyết Tâm, bây giờ vừa có một Mạnh Thu, đồng dạng là bằng chừng ấy tuổi, không ngờ đều đạt đến cảnh giới tông sư.

Phải biết rằng lúc trước Cơ Dạ Bạch, cũng là tiến vào Thánh cảnh sau khi nhận sự giúp đỡ Thánh lực tu luyện, tài năng đột phá đến tông sư cảnh giới, nhưng Thiên Phủ bên trong những người này chưa từng vào qua Thánh cảnh, càng cũng có người đạt được cảnh giới tông sư, hơn nữa cũng một người!

"Xem ra một châu phủ, quả nhiên là hang hổ Tàng Long, hơn nửa đạt được tông sư người còn không hết mấy cái này." Tiêu Vũ âm thầm than thở, thế gian này, vĩnh viễn không thiếu hụt, chính là thiên tài!

"Mạc huynh không cần kinh ngạc, ta là đạt được tất cả tài nguyên gia tộc đào tạo, mới có thể có hôm nay bực này tu vi, nói cách khác ta bây giờ tu vi là bỏ đối với rất nhiều người đào tạo, đem những tài nguyên kia đều dùng ở trên người của ta."

Mạnh Thu nhìn thấy Tiêu Vũ thần sắc kinh dị, mỉm cười nói: "Đúng là Mạc huynh ngươi, ta ở trên thân thể ngươi hoàn toàn không cảm ứng được một tia thần lực gợn sóng, cho ta xem ra, mới là sâu không lường được."

Đối với Mạnh Thu lời này, Tiêu Vũ cũng không cách nào trả lời.

Trên người hắn có vết máu, thay đổi hắn diện mạo đồng thời, cũng che đậy hắn hết thảy sóng thần lực, đừng nói Mạnh Thu, chính là tu vi cao đến đâu người, cũng không khả năng điều tra đến tu vi của hắn, trừ phi đối phương cảnh giới so với hắn cao hơn quá nhiều quá nhiều.

Nếu không có nguyên nhân này, hắn sớm nhất cũng sẽ không bị phần đông Thiên Tông trở thành thế ngoại cao nhân.

Ba người ở bên trong cung điện cạn tán gẫu, đối với lẫn nhau ấn tượng đều nơi không sai.

“Thu ca, Lạc U lại tới!”

Cạn tán gẫu bên trong, một gã thiếu niên tiến vào đại điện, vẻ mặt khó coi, khi thấy Tiêu Vũ lúc,

Hắn nghi hoặc mà nhìn Tiêu Vũ vài lần.

“Nói cho hắn, ta vắng mặt!” Mạnh Thu như là không một chút nào bất ngờ, thập phần bình tĩnh.

“Huyền U Tông đệ tử Lạc U? Hắn đến Mạnh Gia, có chuyện gì không?” Tiêu Vũ nhớ tới, Lạc U tên này là lúc trước lưu truyền đến mức thịnh nhất tên một trong, tựa hồ là 4 đại tông môn Huyền U Tông đệ tử.

Lúc đó đồn đại người này thực lực thập phần mạnh mẽ, đã ở Thiên Phủ bên trong gây nên chứa nhiều sóng gió.

“Đúng vậy, giống như Mạc huynh nói, người này đích thật là Huyền U Tông đệ tử, hắn ngày gần đây chung quanh hướng về các tộc hậu nhân khiêu khích, dò hỏi các tộc thực lực, đồng thời cũng là vì Huyền U Tông ở lập uy.” Mạnh Thu gật gù, Lạc U tên bây giờ ở Thiên Phủ trẻ tuổi bên trong thập phần vang dội, Tiêu Vũ biết cũng không kỳ quái.

Nghe Mạnh Thu nói như vậy, Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết rồi, cái này Lạc U đến Mạnh Gia là muốn khiêu chiến Mạnh Thu, hơn nữa nhìn dáng dấp, tựa hồ đến rồi không chỉ một lần, nếu không báo lại thiếu niên sẽ không nói lại tới.

“Gần đây rất nhiều gia tộc hậu nhân đều thua ở này trong tay, cũng làm cho hắn kiêu ngạo càng ngày càng hung hăng, mấy lần đến cửa, muốn ta động thủ, nhưng đều bị ta cự tuyệt, nhìn dáng dấp hắn vẫn là chưa từ bỏ ý định.” Mạnh Thu trong lời nói, lộ ra bất đắc dĩ.

“Đã đối phương đến cửa, sao không ứng chiến?” Tiêu Vũ không rõ, Mạnh Thu có thực lực này, không nên sợ Lạc U.

Huống hồ, bình thường tới nói, càng là xuất sắc thiên tài, nội tâm thì càng tự kiêu, Mạnh Thu tuyệt đối là hiếm thấy thiên tài, lần nữa bị người khiêu khích, vậy mà đều là tránh không gặp?

“Cùng hắn động thủ không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì bây giờ còn chưa đề cập tranh hạng, huống hồ, chứa nhiều lánh đời cổ tộc đều có hậu nhân đi tới trời vực, ở một cái Lạc U trên người lãng phí tinh lực, không có ý nghĩa.” Mạnh Thu lại như là không hề để tâm, tính khí tựa hồ tốt quá đi.

Tiêu Vũ không khỏi đối với người này coi trọng mấy phần, chịu đựng này khiêu khích, người bình thường đều sẽ nhẫn nhịn không được, đặc biệt là như hắn loại nhân vật thiên tài này.

Nhưng mà, cái này Mạnh Thu lại biết ẩn nhẫn, hắn không ra tay, hơn phân nửa là muốn ẩn giấu thực lực, mà không phải đi ra ngoài cùng Lạc U đại chiến, hình đến sảng khoái nhất thời.

“Nhưng mà, Thu ca, cái kia Lạc U như vậy quá phận, ba lần bốn lượt tới cửa khiêu khích, còn mọi nơi tuyên dương, ngươi liền cùng hắn một trận chiến dũng khí đều không có, hắn như vậy quá phận, bày đặt không can thiệp tới hắn nhất định sẽ càng phách lối hơn!” Báo lại thiếu niên nhưng là mặt đầy tức giận, mong mỏi Mạnh Thu có thể ra tay.

“Ha ha.” Tiêu Vũ đứng lên, nói: “Đã thu rồi quý tộc Huyết Linh kim, quyết định giúp đỡ, ở vào thời điểm này, còn là để ta tới ra mặt a, vừa vặn ta cũng muốn nhìn một chút cái này Lạc U thực lực như thế nào.”

Nghe đến Tiêu Vũ nói, Mạnh Hàn cùng Mạnh Thu con mắt đều là sáng ngời.

Tiêu Vũ chịu ra tay, đó là không thể tốt hơn, bởi vì thứ nhất có thể giải quyết Lạc U, để hắn không muốn tới quấy rầy, thứ hai cũng có thể mượn cơ hội này, nhìn Tiêu Vũ đến tột cùng có bao nhiêu thực lực.

Mạnh Hàn thì lại càng rõ ràng, Tiêu Vũ vào lúc này ra tay, chủ yếu nhất vẫn là để mượn cơ hội này, đối với những khác các thế lực lớn tuyên cáo, hắn đã gia nhập Mạnh Gia, làm Mạnh Gia mà chiến.

“Mạnh Thu, ngươi cứ như vậy nhát gan gì? Mỗi lần đều là tránh né không chiến, Mạnh Gia cái gọi là thiên tài, chính là bộ này đạo đức, liền lá gan đều không có?”

Mạnh Gia ở ngoài, một khuôn mặt lạnh lùng người trẻ tuổi đứng ở cửa châm biếm, lớn tiếng quay Mạnh Gia mở miệng.

Mà ở Mạnh Gia bên trong, một đám người trẻ tuổi tụ tập ở đây, mỗi người đều là tức đến nghiến răng, nhưng cũng nhận qua gia tộc giao cho, không thể dễ dàng cùng Lạc U động thủ.

“Mạnh Thu, ngươi làm ta quá là thất vọng, liền định vẫn làm con rùa đen rút đầu gì?” Lạc U thở dài, một bộ rất là đau lòng dáng vẻ, ở trước cửa tiếp tục kêu la.

“Lạc U, ngươi quá ồn!”

Vào lúc này, Mạnh Thu rốt cục tiến lại, đi theo phía sau Tiêu Vũ.

“Thu ca, ngươi rốt cuộc đã đến!”

“Người này quá kiêu ngạo, Thu ca, nhất định phải cố gắng dạy dỗ hắn!”

Nhìn thấy Mạnh Thu tiến lại, Mạnh Gia một đám người trẻ tuổi đều là hưng phấn kêu to lên, đối với Mạnh Thu, bọn họ có tuyệt đối tự tin.

“Hắc, rốt cục đồng ý lộ diện, không làm con rùa đen rút đầu?” Lạc U nhếch miệng, lộ ra nụ cười, có loại âm mưu được như ý mùi vị, cười nói: “Ngươi đã đồng ý xuất hiện, vậy có phải hay không cũng là đồng nghĩa với, ngươi đồng ý cùng ta đánh một trận?”

Mạnh Thu lắc đầu, không có nhiều lời, mà là nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, thần niệm từ trước mắt Lạc U trên người đảo qua, không khỏi thất vọng, “hóa khí cảnh Cửu Chuyển? Thì chút thực lực này, nơi nào đến tự tin, cho ngươi lớn lối như thế?”

Một câu nói, nói tới phía trước càn rỡ không ngớt Lạc U sắc mặt nhất thời chìm xuống, lãnh đạm nói: “Mạnh Thu, làm sao, ngươi đây coi như là tìm giúp đỡ? Cũng được, ta trước tiên dạy dỗ hắn, sẽ cùng ngươi động thủ!”

Chương 60: Trấn Áp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lạc U trong khi nói chuyện, đã là trầm mặt, hướng về Tiêu Vũ ra tay.

Hắn bây giờ ở Thiên Phủ trẻ tuổi ở trong, cũng được cho kiệt xuất nhất nhân vật thiên tài, nhưng mà tới Tiêu Vũ trong miệng, lại là vậy không chịu nổi, kiêu ngạo như là hắn, tự nhiên là không thể chịu đựng được.

Chỉ thấy Lạc U trong khi xuất thủ, trong lòng bàn tay có quỷ dị hắc khí quấn quanh, khiến cho hắn thoạt nhìn như một vị tới từ địa ngục ma thần, thấu khí tức làm người tê cả da đầu.

Tài năng ở Thiên Phủ trẻ tuổi ở trong đánh ra danh tiếng, có thể thấy được người này quả thật có nhất định thực lực.

“Giả thần giả quỷ!”

Tiêu Vũ cười nhạt một tiếng, bước lên trước, ngay cả thể nội đệ tam ngôi sao đều chưa từng động thủ, trực tiếp về phía trước nhấn ra một chưởng.

Hắn một chưởng này thoạt nhìn không có gì lạ, trong lòng bàn tay quấn quanh thật chỗ cũng rất phổ thông, cũng không có chỗ đặc thù gì.

Một bàn tay phóng đại, che đậy bầu trời, đem Lạc U đều bao phủ lên phía dưới, bàn tay này mặc dù là chân khí biến thành, nhưng ở bên cạnh xem ra, cũng vẫn là khiến người ta chấn động không ngớt.

“Rất tốt! Ngươi khinh thị như vậy ta, ta sẽ để ngươi bị chết rất thảm!” Lạc U sắc mặt âm trầm.

Tiêu Vũ sử dụng, là hóa khí trong cảnh giới bình thường nhất thủ đoạn công kích, hóa đến chân khí, diễn biến thành bàn tay khổng lồ, nhưng loại thủ đoạn này đối phó linh nguyên cảnh người có lẽ có thể xưng được là là thần kỹ, nhưng tại đều là hóa khí cảnh trong mắt người, đây cũng là đơn giản nhất thủ đoạn.

Tiêu Vũ ra tay tùy ý, rất rõ ràng là chưa hề đem hắn để ở trong mắt.

“Loại thủ đoạn này, cũng muốn thương tổn ta? Mở cho ta!” Hắn gầm lên một tiếng, trong mắt phun ra lửa giận, trên hai tay hắc khí quấn quanh, đánh Tiêu Vũ bàn tay.

“Ầm!”

Lạc U cú đấm này khí phách vô lượng, chấn động đến mức quanh thân không khí đều một trận rung chuyển, nhưng mà, Tiêu Vũ bàn tay lại là mảy may không tổn hại, như trước như lúc ban đầu, lúc này trong khi hợp lại, đưa hắn triệt để vây lại ở giữa.

Lạc U rốt cục biến sắc, đây rõ ràng cũng chỉ là một con dùng thật hoá khí đi ra phổ thông bàn tay, đối với hóa khí cảnh người mà nói quả thực bình thường đến không thể lại bình thường, nhưng hắn thi triển uy lực mạnh mẽ chiến quyết, bất cứ không cách nào đánh tan!

“Người này là ai, thực lực thật là mạnh!”

“Hắn vừa nãy là cùng Thu ca cùng nhau xuất hiện, chẳng lẽ là là Thu ca bằng hữu?”

Mạnh Gia bên trong một đám hậu bối, nhìn thấy Tiêu Vũ chiêu thức ấy, cũng đều là vẻ mặt chấn động mạnh,

Dồn dập đưa mắt nhìn về phía cái này đột nhiên xuất hiện ở Mạnh Gia bên trong người trẻ tuổi.

“Cái này Mạc Vong thực lực, so với ta trong tưởng tượng mạnh hơn vài phần!” Mạnh Thu đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, trong mắt cũng lộ ra vài phần thâm ý.

Tuy nói Tiêu Vũ sử dụng chỉ là hóa khí cảnh bên trong đơn giản nhất thủ đoạn, nhưng tương tự chỉ dùng thật hoá khí xuất thủ chưởng, thân thể cường độ người khác nhau, hóa xuất thủ chưởng cường độ cũng có khác biệt, dù sao bàn tay này cũng là diễn biến làm phép người thân thể, được cho thân thể một phần.

Tiêu Vũ có thể sử dụng loại này đơn giản nhất thủ đoạn ứng đối Lạc U, và khiến Lạc U không cách nào đánh tan, có thể thấy được nhục thể của hắn mạnh mẽ.

Càng là đơn giản thủ đoạn, đang lúc đối địch, thì càng khó đưa đến hiệu quả, nếu như có thể dùng loại này đơn giản nhất thủ đoạn đối địch, chỉ có thể nói rõ người này thực lực đã vượt xa đối phương.

“Ầm!”

Lạc U sắc mặt, vào lúc này trở nên khó coi dị thường, không dứt thi triển các loại chiến quyết, đánh Tiêu Vũ bàn tay khổng lồ.

Nhưng mà, kết quả làm hắn tuyệt vọng, vô luận hắn vận dụng loại thủ đoạn nào, Tiêu Vũ bàn tay lớn kia thủy chung là hoàn hảo như lúc ban đầu, và đang chậm rãi tụ lại, hắn đang ở trong đó, nếu như trước tiên tránh khỏi có lẽ còn kịp, nhưng hắn lựa chọn liều, bây giờ nghĩ lui, đã chậm!

Sắc mặt của hắn không dứt biến ảo, ở Mạnh Thu góc độ đến xem, Tiêu Vũ dùng đơn giản nhất thủ đoạn liền đem hắn áp chế, thể hiện ra Tiêu Vũ mạnh mẽ, nhưng ở góc độ của hắn, đã dùng hết các loại thủ đoạn, lại liền đối phương loại này đơn giản nhất thủ đoạn đều không làm gì được, nhưng là một to lớn sỉ nhục.

“Trấn áp!”

Tiêu Vũ xoay tay, một con bàn tay khổng lồ hợp lại, đem Lạc U cả người đều trấn áp tại phía dưới.

Tình cảnh này tình cảnh xem ra, tựa như Lạc U bị Tiêu Vũ một cái tay theo ở trên mặt đất, mặc dù cái tay kia thoạt nhìn vô cùng to lớn, nhưng như thế tình cảnh, vẫn là để bên cạnh hết thảy nhìn thấy mọi người đờ ra một lúc.

Lạc U, cái này ở Thiên Phủ ở trong danh tiếng vô cùng vang thiên tài, càng bị một người thiếu niên khác dùng đơn giản nhất thủ đoạn trấn áp thôi, mà lại là đơn giản như vậy thô bạo.

“Ngươi thất bại, rời đi nơi này đi!” Mạnh Thu nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sau đó tiến lên mở miệng.

Khắp nơi hậu bối trong khoảng thời gian này tuy là khiêu chiến không dứt, nhưng đều có rất đúng mực, mặc dù tình cờ có người bị thương, nhưng đều không sẽ hạ tử thủ, bởi vì cái kia có thể sẽ gợi ra thế lực ở giữa ác chiến.

Tại đây đem vào trời vực thời khắc, bất kể là thế lực kia, đều không mong muốn dễ dàng làm lớn chuyện, bởi vì phải giữ lại thực lực.

“Ta không phục!” Lạc U mặc dù là bị Tiêu Vũ một bàn tay lớn ấn lại, trên mặt vẫn là tràn đầy không cam lòng, cả giận nói: “Mạnh Thu, ngươi không dám cùng ta đánh, tìm một cái như vậy? Hắn tính là gì! Ta muốn khiêu chiến chính là bọn ngươi Mạnh Gia người!”

“Ta Mạnh Gia đã quyết định, cho Mạc huynh một tiêu chuẩn, cho nên tiến lên tới nói, hắn cùng chúng ta Mạnh Gia, đã tuy hai mà một, đồng dạng, bất kỳ khiêu chiến nào, Mạc huynh cũng hoàn toàn có tư cách đại diện chúng ta Mạnh Gia!” Mạnh Thu hờ hững nói.

Chuyện này, khẳng định là muốn công bố ra bên ngoài, nếu không không biết còn có bao nhiêu người muốn tìm hắn Mạnh Gia danh ngạch chủ ý, thả ra tin tức để ngoại giới biết, Mạnh Gia bây giờ không chỉ có hắn Mạnh Thu, còn có một cái Mạc Vong, có thể làm kinh sợ không ít thế lực.

“Cái gì?” Lạc U sắc mặt biến đổi liên tục, mời một ít xuất sắc thiên tài gia nhập đã biết một phương, cái này ở các thế lực lớn bên trong cũng không phải cái gì hiếm thấy sự tình, cho nên hắn hoàn toàn không hoài nghi Mạnh Thu nói.

Nhưng mà, nhìn về phía Tiêu Vũ lúc, hắn như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói: “Mạc huynh? Ngươi họ Mạc, ngươi là Mạc Vong!”

Khoảng thời gian này, muốn nói ở Thiên Phủ bên trong danh tiếng vang nhất tuổi trẻ hậu bối, tuyệt đối là Tiêu Vũ Mạc Vong tên, dù sao liền khắp nơi Thiên Tông đều đã đối với hắn coi trọng không ngớt.

Chỉ có điều, tiếp xúc qua Tiêu Vũ thế hệ trẻ tuổi không nhiều, này đây Lạc U bây giờ mới kinh ngạc phát hiện, người trước mắt này chính là đã ở Thiên Phủ bên trong dẫn tới khắp nơi vì hắn mà động Mạc Vong!

“Không nghĩ tới tên của ta càng đều truyền tới Lạc U tông?” Tiêu Vũ cười thừa nhận, đồng thời thu hồi chân khí, con kia tay trái tay phải cũng cứ thế biến mất.

Lạc U từ trên mặt đất đứng dậy, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt tràn đầy lạnh như băng, nói: “Ta càng không nghĩ tới, ngươi cái này nhị phẩm phù sư, lại có chiến lực như vậy! Có điều vô dụng, dù cho ngươi đánh bại ta, nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, &#85 ta Lạc U trong tông thiên tài chân chính còn chưa rời núi, đến lúc đó chân chính tranh cướp bắt đầu, ngươi nhất định sẽ bại bởi hắn!”

“Ta đây ngay ở Mạnh Gia bên trong lẳng lặng chờ!” Tiêu Vũ không có gì lo sợ, trong nội tâm lại là nghĩ tới Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm.

Đều là 4 đại tông môn, nghĩ đến mặt khác tam tông, chắc cũng sẽ có không kém gì hai người này nhân vật thiên tài, bất quá hắn tự nhiên là sẽ không sợ ai.

“Hừ!” Lạc U bị thua, biết rõ ở lâu vô ích, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Tiêu Vũ sâu sắc thấy Lạc U rời đi, các tộc mỗi một tông bây giờ nhìn như thăm dò không dứt, nhưng hắn biết rõ, khắp nơi chính thức hậu bối kiệt xuất, cũng còn chưa từng hiện thân, như Lạc U dạng này người, chỉ là đi ra dò đường mà thôi.

Như là Long Tuyền Tông, bọn họ cũng phái ra những đệ tử khác, mà thiên tài chân chính Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm, lại y nguyên còn tại trong tông.

Có điều Tiêu Vũ tin tưởng, khắp nơi này chân chính nhân vật thiên kiêu, nên nhanh chóng sẽ lục tục hiện thân.

Ngoài ra, đến lúc đó đi tới trời vực, này lánh đời cổ tộc hậu nhân cũng là xuất ra, có thể nói, vào lúc ấy xuất hiện người, mới là 10 châu trong vòng kiệt xuất nhất một đám thiên tài!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 61: Lại Đột Phá Tiếp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Vong gia nhập Mạnh Gia, làm Mạnh Gia mà chiến, và ra tay, dùng tư thái cường thế, dễ dàng trấn áp thôi Lạc U, tin tức này, ở Lạc U rời đi không lâu, rất nhanh liền ở Thiên Phủ trong vòng truyền ra.

Điều này làm cho khắp nơi đều rất là kinh dị, bởi vì Mạc Vong tên, thái quá vang dội, hiện nay hắn lại cho thấy thực lực như vậy, giúp đỡ Mạnh Gia, kể từ đó, lần này tranh hạng, sợ là hiểu được cãi.

Tiêu Vũ một dùng tên giả, lại một lần nữa ở Thiên Phủ bên trong truyền ra, gây nên sóng gió.

Cũng trong lúc đó, như là không cam lòng để một mình hắn đơn ca, Tử Vân tông họ Nam Cung Lưu Vân, đạo một tông cùng nói, Long Tuyền Tông Hàn bay ba người cũng trước sau ra tay, thể hiện ra thực lực cường đại.

Đang nghe liên quan tới Tiêu Vũ tin tức sau, ba người này phản ứng cũng không giống nhau.

“Xem ra cái này Mạc Vong thực lực rất không bình thường a, chỉ có điều, Lạc U là Tứ Tông xuống núi trong hàng đệ tử yếu nhất một, hắn mặc dù đánh bại Lạc U, lại cũng chưa chắc vô địch!” Họ Nam Cung Lưu Vân cười khẽ, nghe nói việc này sau khi, có vẻ cũng không phải rất để ý.

“Đã sớm nghe nói Mạc Vong thực lực mạnh mẽ, muốn biết một hồi, bây giờ mặc dù đánh bại Lạc U, nhưng lại là vì Lạc U quá yếu, như là có cơ hội, ta cũng muốn thử một chút Mạc Vong mạnh như thế nào!” Hàn bay cũng cách không mở miệng, hắn là Long Tuyền Tông đệ tử, mặc dù cũng nghe đồn Tiêu Vũ ở trong tông sự tích, nhưng tựa hồ cũng không có vì vậy còn đối với Tiêu Vũ có cỡ nào kiêng kỵ.

“Mạc Vong? Hắc, không phải đánh bại một Lạc U gì? Trước đây khiến cho Thiên Phủ bên trong dư luận xôn xao, ta đáng ghét nhất chính là người như vậy, nếu là cùng ta động thủ, ta không cần 3 phép tắc chiến quyết, có thể chém giết!” Cùng nói là mấy cái mở lời nhân trung ngông cuồng nhất một, không chút nào đem Tiêu Vũ để vào trong mắt.

Thậm chí, hắn cách không kêu gọi, muốn cùng Tiêu Vũ một trận chiến, Tiêu Vũ nếu là có gan, đều có thể bất cứ lúc nào tìm hắn, hắn nói được là làm được, nhất định có thể dễ dàng đem Tiêu Vũ đánh bại.

Mấy người bọn họ, đều là bây giờ ở Thiên Phủ bên trong danh tiếng vang nhất thế hệ trẻ tuổi, mặc dù không thể cách không truyền lời, nhưng mỗi tiếng nói cử động, đều bị khắp nơi chú ý, những lời này mặc dù không có tự mình đối với Tiêu Vũ nói ra, nhưng là theo hắn miệng người bên trong truyền đến Thiên Phủ các nơi.

Ngay ở tất cả mọi người đang chờ nhìn Tiêu Vũ sẽ đáp lại ra sao cùng nói lúc, một chuyện khác phát sinh, đem ánh mắt của mọi người đều hấp dẫn tới.

Thiên Phủ ở trong, có hai gã nữ tử giao chiến, hai người cũng như thiên ngoại Tiên, có tuyệt thế phong thái, đồng thời một thân thực lực còn thập phần mạnh mẽ, không kém gì mặt khác Tứ Tông mấy cái thiên tài.

“Giang Diên Nhi cùng Khương Y, này hai gã nữ tử làm sao đánh nhau?”

“Ngươi còn không biết? Này hai gã nữ tử cùng xưng là Thiên Phủ hai đại thần nữ, lẫn nhau sớm có hiềm khích, các nàng ra tay quá nặng căn bản không kỳ quái!”

Thiên Phủ người trong giật mình,

Bắt đầu nghị luận.

Giang gia cùng Khương gia, hai nhà này ở Thiên Phủ ở trong đều là vô cùng mạnh mẽ cổ tộc, Giang gia từ không cần phải nói, Tiêu Vũ từng đi qua, Khương gia cũng là như thế.

Giang Diên Nhi cùng Khương Y, này hai gã nữ tử được cùng xưng là Thiên Phủ ở trong hai đại thần nữ, Giang Diên Nhi ít giao du với bên ngoài, cực nhỏ lộ ra, mỗi lần lúc xuất hiện, trên mặt đều che lại một khối lụa tím, nghe nói Thiên Phủ bên trong hầu như không người thấy qua nàng chân thực diện mạo.

Thế nhưng, mặc dù mông thượng dung nhan, nhưng nàng này khí chất lại là linh hoạt kỳ ảo phi phàm, dù cho không thấy hình dáng, cũng có thể khiến người ta cảm thấy cái này tất nhiên là một cô gái tuyệt sắc.

Mặt khác Khương Y, trong tộc có một sống hơn hai ngàn năm lão tổ, khắp nơi đều đối với bộ tộc này kiêng kỵ sâu đậm, nàng này đồng dạng dung nhan vô song, và thiên tư trác tuyệt, nghe nói thập phần đã bị ông tổ nhà họ Khương sủng ái.

Giang Diên Nhi tên từ lúc trước đây liền đã ở Thiên Phủ bên trong truyền ra, thực lực không kém gì Tứ Tông xuống núi đệ tử, mà nàng có thể cùng Giang Diên Nhi đại chiến, có thể thấy được cũng thực lực cũng cũng không yếu đi nơi nào.

Trận chiến đấu này, vẫn chưa chính thức phân ra sinh tử, hai nữ cuối cùng thối lui, nhưng cũng khiến người ta biết rồi, ngoại trừ tứ đại tông ngoài cửa, Thiên Phủ các tộc cũng không có thiếu kiệt xuất hậu nhân, thậm chí kể cả hai cô gái này, cũng là không thể khinh thị.

Mắt thấy đi tới trời vực thời gian tiến gần, vào lúc này, rất nhiều vốn ở Thiên Phủ ở trong không có danh tiếng gì thiếu niên thiên tài cũng dần dần hiển lộ, làm cho cả Thiên Phủ trên dưới đều tràn đầy một loại sóng gió sắp nổi lên cảm giác.

Ngoại giới phát sinh việc, Tiêu Vũ hoàn toàn không biết, bởi vì ngày hôm đó đánh lui Lạc U sau khi, hắn liền ở Mạnh Gia bên trong tìm một nơi tu luyện, yên tĩnh dung hợp Huyết Linh kim.

Ngũ hành dị bảo, mỗi một dạng đều phải có ngũ hành thuộc tính, này Huyết Linh kim, liền thuộc về thuộc tính "Kim" ở trong một đại bảo vật, bây giờ để tăng cao thực lực, Tiêu Vũ nhất định phải nhanh chóng luyện hóa.

Xếp bằng trên mặt đất, Tiêu Vũ giống như lúc trước dung hợp địa tâm chân hỏa giống nhau, đem này kim từ từ sáp nhập vào trong cơ thể Kim hành ngôi sao bên trong.

Bá thể ngôi sao quyết, bộ này công quyết trung tâm chính là trong cơ thể hắn những ngôi sao này, theo dung hợp Huyết Linh kim, Tiêu Vũ này đệ tam ngôi sao rõ ràng đã xảy ra một loại nào đó biến hóa kỳ dị.

Loại biến hóa này, để hành tinh này càng thêm thần dị, đồng thời, bởi vậy ngôi sao này dị biến, bá thể ngôi sao quyết cũng coi như là có điều tiến bộ, Tiêu Vũ tu vi, cũng một cách tự nhiên mà một lần nữa có đột phá, tu vi đi tới hóa khí cảnh thất chuyển!

“Theo tốc độ này đến xem, ba tháng thời gian, nên đầy đủ tu luyện tới hóa khí cảnh viên mãn!”

Tiêu Vũ mở mắt ra, đối với kết quả này coi như thoả mãn.

Huyết Linh kim, loại này dị kim loại với tuyệt đối hiếm hoi gì đó, hắn dung hợp này kim, đủ khiến Kim hành ngôi sao phát sinh biến hóa to lớn.

Có điều, này dung hợp lại là cũng có một quá trình, không thể một bước đúng chỗ, bởi vậy Tiêu Vũ bây giờ chỉ là hoàn thành bước đầu dung hợp, đem này kim đánh vào đến đệ tam trong tinh thần.

Sau đấy, hắn chỉ cần để cho vật ấy cùng đệ tam ngôi sao từng bước dung hợp, tu vi tự nhiên cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Lần trước địa tâm chân hỏa, cùng hành hỏa ngôi sao sở dĩ dung hợp đến nhanh chóng như vậy, là vì hỏa tinh ngôi sao vừa mới ngưng tụ thành một mô hình, còn cần tiếp tục ngưng tụ.

Tiêu Vũ đem thật tình chân hỏa hòa vào trong đó, theo lửa hôm qua ngôi sao từ từ thành hình, trong quá trình này liền có thể để địa tâm chân hỏa cùng ngôi sao này hoàn toàn giao hòa, nhưng bây giờ Kim hành hôm qua đã thành hình, mạnh mẽ hòa vào ngoại vật, tự nhiên là muốn chậm rất nhiều.

Có điều Tiêu Vũ phỏng chừng, quá trình này, ba tháng nên đầy đủ tới, đến lúc đó tu vi của hắn, cũng đem thuận thế đạt được hóa khí Cửu Chuyển viên mãn cảnh giới.

“Này cảnh viên mãn, quần áo trắng điện chủ ở lại trong cơ thể ta trận pháp cũng sắp sửa không có dùng, nguyền rủa lại xuất hiện, đột phá đến cảnh giới tông sư, mới thật sự là khó khăn địa phương.”

Tiêu Vũ bình tĩnh lại, cẩn thận suy nghĩ.

Khoảng thời gian này đến hắn một mực tìm tòi đối kháng nguyền rủa phương pháp tu luyện, bây giờ đã có một mặt mày, chỉ là rốt cuộc có được hay không, vẫn như cũ là không biết, dù sao đây là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, ai cũng không có đối kháng qua trải qua.

“Có thể trời vực hành trình, có thể làm cho ta có thu hoạch, giúp ta thuận lợi đột phá, đối kháng nguyền rủa!”

Đối với cái kia thần bí trời vực, Tiêu Vũ cũng ôm vài phần trông chờ, hắn không nghĩ nhiều nữa, dừng lại tu luyện, đứng dậy rời đi căn này tu luyện mật thất.

“Ngươi đi ra?” Mạnh Thu xuất hiện mật thất trước khi, nói: “Này mấy ngày đạo một tông cùng nói một mực hướng về ngươi kêu gọi, muốn đánh với ngươi một trận, mặt khác, ta nhận được tin tức, Tứ Tông không lâu, đem sẽ phái ra thiên tài chân chính!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 62: Long Xà Sẽ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đạo một tông cùng nói, người này cực kỳ hiếu chiến, dùng Mạnh Thu nói nói, vậy thì là thằng điên, tìm kiếm khắp nơi các phe thiên tài, muốn đánh bại tất cả mọi người, có điều đại đa số người đối với hắn đều là tránh không gặp, bởi vì người này phong cách chiến đấu thập phần điên cuồng, thường thường đều là đem đối thủ khiến cho rất thảm, đồng thời chính mình càng thảm hại hơn.

Điều này cũng làm cho cái này cùng nói có một ngoại hiệu, gọi là chiến cuồng, ý tứ tất cả là vì chiến mà điên, làm chiến mà cuồng.

Dạng này người điên, Tiêu Vũ tự nhiên cũng là không lòng dạ nào để ý tới, chỉ là ngày gần đây này trẻ tuổi gian sóng gió càng lúc càng kịch liệt, ngoại trừ trước kia đã nổi danh mấy người ở ngoài, Thiên Phủ các tộc bên trong không ngờ có một chút kiệt xuất hậu nhân xuất hiện.

“Nhìn dáng dấp, thời gian yên bình, kéo dài không được bao lâu!”

Đoạn này thời gian, Tiêu Vũ mỗi ngày liền đứng ở Mạnh Gia bên trong, mỗi ngày tu luyện, thứ tư ngôi sao chậm rãi ngưng tụ, đồng thời Huyết Linh kim cũng cùng Kim hành ngôi sao đang từng bước dung hợp.

Này triệt để hoàn toàn dung hợp ngày, Tiêu Vũ tin tưởng, nhục thể của hắn cường độ sẽ lại tăng lên một đoạn dài, lần này trời vực hành trình, hắn phải đối mặt chính là 10 châu nơi kiệt xuất nhất thiên tài hậu bối, phải có đủ tiền thực lực, tài năng ở việc này thăng bằng gót chân.

“Long xà sẽ?”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ thân thể Mạnh Gia, lại là thu được một tấm thiếp mời, mời hắn tham gia một hồi tụ họp.

“Nhìn dáng dấp, 4 đại tông môn rốt cục có người ngồi không yên, muốn tới một lần đại thanh tẩy!” Mạnh Thu cũng nhận được đồng dạng thiếp mời, ngồi ở Tiêu Vũ đối diện.

Sát bên trong nói rõ, cái này long xà sẽ, Thiên Phủ ở trong có trời vực danh ngạch thế lực hậu bối đều muốn đi tới, gọi là long xà sẽ, ngụ ý không nói cũng hiểu, chính là muốn tới một lần đại thanh tẩy, nhìn các phe hậu nhân đến tột cùng là rồng hay rắn, muốn tới 1 sóng lớn (ngực bự) lọc bỏ.

Tụ hội thời gian, là sau ba ngày, này thiếp mời là do nhiều mặt liên hợp phát sinh, nếu là thế lực nào hậu nhân chưa đi, sẽ phải chịu nhiều mặt hậu nhân liên tục khiêu chiến, mãi đến tận cướp đi hết thảy tiêu chuẩn.

“Đây là cưỡng chế yêu cầu a, xem ra người đề xuất thập phần bá đạo, không cho cự tuyệt!” Tiêu Vũ sờ lên cằm, rất rõ ràng chuyện này là có người xúi giục đến, muốn ở thiên tài chân chính nhân vật tiến lại trước khi, trước tiên tới một lần rửa ráy, đem này không có kiệt xuất hậu nhân thế lực trước một bước loại bỏ.

“Ha ha, đối phương như thế thịnh tình mời, nhìn dáng dấp, lần này chúng ta phải đi một chuyến.” Mạnh Thu cười nói, đối với cái này cũng không phải là cỡ nào bài xích.

Ngày đó nhanh chóng là muốn tới, tiêu chuẩn chỉ có năm mươi, nhưng thế lực lại là nhiều như vậy, loại này tranh cướp sớm muộn muốn tới, bây giờ chỉ là trước thời hạn một bước mà thôi.

Tiêu Vũ gật đầu,

Đối với Mạnh Thu quyết định biểu thị đồng ý, trên thực tế hắn cũng rất muốn nhìn một chút, lần này tranh cướp bên trong, Thiên Phủ bên trong có cái nào thế lực hậu nhân đáng giá chú ý.

“Mạc Vong ở đâu? Lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Long xà sẽ còn chưa bắt đầu, đột nhiên lại có một gã tuổi trẻ hậu bối hiện thân, nói chuyện so với cùng nói còn muốn ngông cuồng, chỉ đích danh Tiêu Vũ, không phải hướng về hắn khiêu chiến, mà là muốn hắn tiến đến nhận lấy cái chết!

Khắp nơi giật mình, phải biết rằng Tiêu Vũ hung hăng đánh bại Lạc U, ở trẻ tuổi bên trong đã có cực cao tiếng tăm, bây giờ người bình thường không dám hướng về khiêu khích của hắn, cái này đột nhiên xuất hiện người là ai? Càng nhắm thẳng vào Mạc Vong tên, còn như thế ngông cuồng!

“Là hắn, Huyền U Tông Hạc Nhất Minh!”

Rất nhanh, có 4 đại tông môn đệ tử nhận ra, người này là Huyền U Tông trẻ tuổi bên trong kiệt xuất nhất thiên tài, tên là Hạc Nhất Minh.

Bất đồng Lạc U, người này ở Huyền U Tông bên trong địa vị, liền như là Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm ở Long Tuyền Tông vị trí, là trong tông cực kỳ người kiệt xuất, đứng ở hết thảy cùng thế hệ đệ tử đỉnh.

Lạc U tuy mạnh, nhưng ở Huyền U Tông bên trong, còn hơn người này, cũng là chênh lệch không ít.

“Mạc Vong, nghe nói ngươi thực lực không tệ, tới tới tới, chỉ cần ngươi dám lộ mặt, ta giết ngươi, thì như giết một con chó đơn giản, mau chóng lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Hạc Nhất Minh còn hơn cùng nói đến rồi, khoa trương không biết bao nhiêu lần, ở Thiên Phủ bên trong kêu gọi, nhằm vào Tiêu Vũ.

“Tứ đại trong tông môn, cái khác tam tông thiên tài đứng đầu đều còn chưa rời núi, đều ở đây sau cùng thời gian tranh thủ có thể càng nhiều tăng lên thực lực, Hạc Nhất Minh làm sao sớm đến núi?”

“Theo ta thấy, hơn nửa là vì Lạc U bại vào Mạc Vong tay, Huyền U Tông phái ra dẫn đầu đệ tử thất bại, bọn họ tự nhiên là muốn tìm về tình cảnh, cái này Hạc Nhất Minh thứ nhất liền như thế nhằm vào Mạc Vong, quá nửa là vì vậy mà đến!”

“Tin đồn người này thực lực, ở Huyền U Tông bên trong vứt ra cùng thế hệ không biết bao nhiêu khoảng cách, Lạc U cũng đã mạnh như vậy, cái kia thực lực của hắn đến lợi hại bao nhiêu?”

“Hắn đã hô một ngày bảo, Mạc Vong chậm chạp không có trả lời, sẽ không phải là sợ chưa?”

Thiên Phủ bên trong, nhằm vào việc này dẫn thẳng bàn tán sôi nổi, 4 đại tông môn chân chính đứng đầu đệ tử, đều là còn chưa xuất hiện, ở thời khắc cuối cùng nắm chặt tăng cao thực lực, cũng may tiến vào trời vực lúc đó có càng nhiều năng lực tham dự tranh cướp.

Phỏng chừng chưa tới cuối cùng chân chính tiêu chuẩn khiêu chiến, Tứ Tông này thiên tài đứng đầu cũng sẽ không lộ mặt, hiện nay cái này Hạc Nhất Minh bởi vì Lạc U thua với Mạc Vong, sớm rời núi, nên vì Huyền U Tông tìm về tình cảnh, nhưng mà hắn như thế kêu gọi, Mạc Vong lại là chậm chạp không có trả lời, để này chú ý mọi người cảm thấy có chút thất vọng.

“Mạc huynh, ngươi không trả lời một chút không?” Mạnh Thu nghe nói tin tức, kỳ quái mà nhìn Tiêu Vũ.

“Không cần, từ hắn a!” Tiêu Vũ hoàn toàn không coi là chuyện to tát gì, đúng như Mạnh Thu lúc trước không muốn để ý tới Lạc U giống nhau, đối với hắn mà nói, đáp lại Hạc Nhất Minh, hoặc là cùng Hạc Nhất Minh động thủ, đều là không chuyện có ý nghĩa.

Huống hồ, sớm muộn bọn họ đều muốn đi tới trời vực, đến lúc đó tất nhiên lại có tiếp xúc, dù cho muốn chiến, cho đến lúc đó lại động thủ, cũng là không muộn.

Hạc Nhất Minh xuất hiện ngày thứ hai, chính là long xà sẽ tiến hành tháng ngày, Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu cùng nhau đi tới, đi tới tụ họp nơi.

“Ầm!”

Long xà sẽ tiến hành địa phương, đúng là ở Tinh Thần Các bên trong, bởi vì đến đều là các phe kiệt xuất hậu nhân, lẫn nhau trong lúc đó không hợp thế lực lớn có tồn tại, va chạm va chạm là tránh không được. &# 85

Mà Tinh Thần Các, không kém gì ba đạo minh, bọn họ không cần tranh cướp cũng có tiêu chuẩn, và tuyệt đối trung lập, sẽ không nghiêng về bất kỳ bên nào, thực lực cường đại có thể làm bọn họ làm được không đếm xỉa đến.

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu mới vừa tới đây, phía trước liền truyền đến ầm ầm tiếng vang, có hai đạo tuổi trẻ bóng người, đang ở nơi đó đại chiến.

“Vừa là hai nữ nhân này!” Mạnh Thu nhíu mày, bởi vì tại động thủ, rõ ràng là Thiên Phủ bên trong hai đại thần nữ, một là Giang Diên Nhi, một cái khác tự nhiên chính là Khương Y.

“Ngươi biết?” Tiêu Vũ nhìn về phía Mạnh Thu.

“Chưa nói tới nhận thức, chỉ là gần đây hai cô gái này thỉnh thoảng ra tay quá nặng, mỗi một lần đều là khó phân thắng bại, đánh cho số lần đạt được nhiều đều có chút không đếm hết!” Mạnh Thu lắc đầu, tựa hồ là có chút không quá giải thích, vì sao này hai nữ trong lúc đó mỗi lần gặp lại đều phải đánh cho như thế khó bỏ khó phân.

“Hai vị, long xà sẽ tiến hành sắp tới, các ngươi như vậy, sẽ ảnh hưởng tụ họp tiến hành, tạm thời thu tay lại mạnh khỏe?”

Ở hai nữ đại chiến bên trong, một bóng người khác gia nhập chiến trường, bóng người nhẹ nhàng, xông vào hai nữ bên trong, lại đem hai người thế công đều cản lại.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 63: Chỗ Ngồi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đạo này xuất hiện bóng người, thoạt nhìn thập phần thon dài, là một gã nam tử trẻ tuổi, mang trên mặt say lòng người mỉm cười, đứng ở hai nữ trong lúc đó.

Người này lớn lên thập phần đẹp trai, thân là nam tử, lại hầu như nhưng cùng hai đại thần nữ sánh bằng, một đôi dung nhan hầu như tìm không ra bất kỳ tỳ vết, đẹp quá mức.

“Nam Cung Lưu Vân!”

Chung quanh tiếng kinh hô, cũng làm cho Tiêu Vũ biết rồi thân phận của người này, lại là Tử Vân tông đệ tử Nam Cung Lưu Vân.

Tiêu Vũ thấy người này, cảm giác sâu sắc kinh ngạc, bởi vì hắn thần niệm, lại cũng nhìn không thấu tu vi của người này, đó chỉ có thể nói, người này thân phận có một vài thứ gì đó che giấu chân thật tu vi.

Hắn luôn cảm giác, cái này Nam Cung Lưu Vân, so với Chí Huyền u, có vẻ càng thêm sâu không lường được, tựa hồ không giống như là Tử Vân tông phái đi ra dẫn đầu đệ tử, bởi vì hắn khả năng đồng thời đỡ hai nữ, rõ ràng thật không đơn giản.

Nam Cung Lưu Vân hai bên trái phải, hai nữ thu tay lại, 1 nữ thân hình cao ráo thướt tha, mặt đội lụa tím, tên còn lại thì lại trên mặt mang theo ba phần mỉm cười, xinh đẹp cảm động, tựa hồ mới vừa rồi không phải cùng người đang đại chiến, mà chỉ là đang tán gẫu.

Có Nam Cung Lưu Vân ngăn cản, hai nữ cũng sẽ không động thủ, mỗi loại trầm mặc, xoay người tiến nhập Tinh Thần Các bên trong.

“Nhìn dáng dấp, này long xà sẽ trả thật là thú vị, còn chưa bắt đầu, liền đã náo nhiệt như vậy.” Mạnh Thu cười khẽ, lập tức đối với Tiêu Vũ nói: “Mạc huynh, chúng ta cũng vào đi thôi.”

Tiêu Vũ gật đầu, ở tại bọn hắn tiến lại trước khi, các phe mọi người đã là trước một bước tới, Nam Cung Lưu Vân cũng tiến vào bên trong, lập tức hai người bọn họ cũng vắng mặt Tinh Thần Các ở ngoài lưu lại, tiến vào nội bộ.

Đi tới Tinh Thần Các, Tiêu Vũ luôn cảm giác nơi này có chút giống như đã từng quen biết, ở chỗ tựa hồ cùng Túy Tinh Lâu thập phần tin tưởng, đều là cái gì cần có đều có, ở thương lĩnh vực dính đến rất nhiều.

Nơi đây không chỉ có thể mua được các loại bảo vật, được xưng nhưng có sở cầu, chỉ cần có thể đưa ra tương ứng giá cả, chính là vì sao trên trời, này lầu cũng có thể hái tới.

Tại đây trong các, cũng có cùng loại tửu lầu nơi, mỗi một cái phòng đều hết sức to lớn, trải qua trận pháp thêm vào, dù cho ở đây chiến đấu, cũng sẽ không tạo thành tổn thất quá lớn xấu, để Tiêu Vũ không khỏi than thở, Tinh Thần Các quả nhiên là đại thủ bút.

Long xà sẽ vị trí, là một gian phòng cực lớn, đủ để ngồi xuống mấy trăm người, làm Tiêu Vũ đi tới nơi này, nơi đây đã có hơn trăm người trình diện, mỗi loại chiếm cứ chỗ ngồi.

Nhìn một cái, Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu đối diện, hai người đều lộ ra ý tứ sâu xa nụ cười.

Chỗ ngồi mặc dù có mấy trăm, nhưng cũng có lần đầu phân chia, lúc này ở trong phòng này,

Trên cùng có mười cái vị trí, cái kia mười cái vị trí bên trong bây giờ chỉ ngồi năm người, là lúc trước được thấy qua hai gã nữ tử, còn có Nam Cung Lưu Vân, hai người khác, tất là hai cái khuôn mặt xa lạ.

Cái khác người trẻ tuổi, rõ ràng cũng tự biết không có tư cách ngồi vào trên cùng mười cái vị trí, tự học ở phía dưới ngồi xuống.

Theo trình độ nhất định tới nói, ở trong phòng này, khả năng ngồi ở ra sao địa phương, cũng đại biểu người nọ có dạng gì thực lực, này mười cái ở vào chỗ cao nhất, khả năng tới ngồi lên, chỉ có thực lực mạnh nhất mười người!

Tiêu Vũ tự nhiên không thể ngồi trên dưới người, rất là tự nhiên cất bước, hướng đi trên cùng mười cái vị trí, Mạnh Thu mỉm cười, cũng cùng hắn cùng tiến lên.

Vào lúc này, không phải là ẩn nhẫn trong khi, này long xà sẽ tất có thâm ý, một khi lùi bước, có thể muốn vẫn bị người đè ép.

“Đây là Mạnh Thu? Nói như vậy, bên cạnh hắn người này chính là Mạc Vong?”

“Hắn chính là Mạc Vong?”

Thấy có người can đảm hướng đi cái kia mười cái vị trí, một cách tự nhiên, ánh mắt mọi người đều nhìn sang.

Bọn họ mặc dù không biết Tiêu Vũ, nhưng cũng nhận thức Mạnh Thu, liên tưởng đến Tiêu Vũ bây giờ đang ở Mạnh Gia, một chút liền nghĩ đến người này chính là Mạc Vong, nhất thời trong phòng một trận nói nhỏ, mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt có bất đồng riêng.

“Ngươi chính là Mạc Vong?”

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu đi lên phía trước, Mạnh Thu sau khi ngồi xuống, Tiêu Vũ còn không có chỗ ngồi, bên cạnh liền có một ngoạn vị âm thanh vang lên.

Hắn quay đầu nhìn lại, nói chuyện đều không phải là Nam Cung Lưu Vân, cũng không phải cái kia hai đại thần nữ, mà là một cái khác khuôn mặt xa lạ, nói: “Ngươi là?”

“Tề Đạo!” Người này lộ ra một ngạo nghễ ý cười, lạnh lùng hộc ra hai chữ.

Tiêu Vũ nhớ tới, trước đây hắn đánh bại Lạc U thời điểm, cái này Tề Đạo thì từng mở miệng, nói hắn đánh bại chỉ là Tứ Tông yếu nhất một đệ tử, nếu là dám cùng hắn động thủ, hắn trong vòng ba chiêu có thể đem Tiêu Vũ chém giết.

“Mấy vị này vị trí, không phải người nào đều có thể ngồi, ngươi còn là ngồi đi xuống phía dưới đi.” Tề Đạo trong mắt tràn ngập khiêu khích, trong lời nói rất ý tứ rõ ràng, Tiêu Vũ không có tư cách cùng bọn họ ngang hàng.

“Ngươi khả năng ngồi, vì sao ta không thể ngồi?” Tiêu Vũ cũng không tức giận, trong khi nói chuyện, không để ý tới Tề Đạo, ở trong đó một vị trí ngồi xuống.

“Ta khả năng ngồi, là vì ta là Tề Đạo, nhưng ngươi, mặc dù đánh bại Lạc U, nhưng muốn ngồi ở đây, còn muốn hỏi qua ta mới được!” Tề Đạo lộ ra cười gằn, trong khi nói chuyện một ngón tay bàn tay đến, đánh về Tiêu Vũ.

Đối với dạng này một màn, bên cạnh mấy người khác đều giống như không nhìn thấy, chỉ là dùng bất đồng ánh mắt nhìn Tiêu Vũ.

Đối với bọn họ mà nói, Mạc Vong tên thái quá vang dội, không ai không chú ý, cho nên lúc này, bọn hắn cũng đều rất muốn tận mắt nhìn, cái này Mạc Vong rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh.

“Ha ha!” Tiêu Vũ mỉm cười, không hề bị lay động.

Tề Đạo một cái tay, từ chân khí ngưng tụ thành, nhưng kỳ lạ chính là, bàn tay này đúng là màu vàng, xuất hiện ở Tiêu Vũ đỉnh đầu, đột nhiên hướng về hắn đập xuống.

Tiêu Vũ không hề bị lay động, đối với cái này chỉ là duỗi ra một ngón tay, hắn hôm nay thân thể cường độ không thể tưởng tượng, như loại này liều mạng, chính diện còn chưa từng sợ qua ai.

“Hắc!” Nhìn thấy Tiêu Vũ đón đánh, Tề Đạo lộ ra uy nghiêm đáng sợ cười lạnh.

Hắn đòn đánh này, mục đích cũng không phải muốn thương tổn Tiêu Vũ, mà là muốn đập vỡ tan Tiêu Vũ dưới thân cái ghế.

Tiêu Vũ bây giờ ngồi ở chỗ đó, cái ghế nếu nát, chắc chắn sẽ té ngã, thân là tu luyện người, nếu là như thế này té ngã, cái kia trên mặt tất nhiên không ánh sáng, hắn muốn chính là cố ý để Tiêu Vũ lúng túng.

“Keng!”

Tiêu Vũ một chỉ điểm ra, liền phát hiện Tề Đạo cái kia trên lòng bàn tay Thần lực vòng qua ngón tay của hắn, nhận sự giúp đỡ thân thể của hắn, nguồn sức mạnh này hướng về phía dưới mà đi, hắn lập tức liền hiểu Tề Đạo ý đồ.

“Hừ!” Sắc mặt hắn không thay đổi, trên người lộ ra chân khí, đem dưới thân cái ghế bao lấy, Tề Đạo trên tay sức mạnh, gặp gỡ chân khí của hắn, nhất thời bị nghẹt, không thể đem cái ghế đập vỡ tan.

"Ồ?" Tề Đạo kinh ngạc, không ngờ rằng Tiêu Vũ phản ứng cấp tốc như thế, hơn nữa cường độ chân khí, rõ ràng bất phàm.

Bên cạnh mấy người khác, cũng dồn dập lộ ra sắc mặt khác thường, phải biết rằng cái ghế là gỗ, đối với tu luyện người mà nói yếu đuối không chịu nổi, Tề Đạo đi trước ra tay, Tiêu Vũ ở phía sau bảo vệ.

Hai người một công một thủ, nếu là đồng dạng thực lực, vậy thủ một phương nhất định không thể bảo vệ cái ghế này, bởi vì cái ghế đối với tu luyện người mà nói thái quá yếu đuối, trừ phi Tiêu Vũ cường độ chân khí so với Tề Đạo mạnh hơn, tài năng trong loại tình huống này, đem cái ghế bảo vệ.

"Ngươi là muốn thử thực lực ta gì? Cũng là như thế, ta cũng muốn thử một chút thực lực của ngươi!" Tiêu Vũ sắc mặt chưa đổi, đồng dạng, ngưng ra một bàn tay, hướng về Tề Đạo vỗ tới.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương mới có chút hỗn loạn, hôm nay tận lực chương mới, nhất định sẽ vượt qua canh năm, nhưng khả năng càng đến bao nhiêu, bây giờ còn khó nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 64: Không Đủ Phân Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đồng dạng một chưởng, phương thức giống nhau, nhưng mà Tề Đạo sắc mặt lại là khẽ biến, hừ lạnh một tiếng, cắn răng mạnh mẽ đi đón Tiêu Vũ một chưởng này.

“Bốp!”

Tề Đạo tay vừa mới duỗi ra, nằm xuống cái ghế liền truyền tới một âm thanh, biến thành bột phấn.

Sắc mặt hắn biến đổi đột ngột, lại không thể ngăn trở Tiêu Vũ chân khí. Có điều Tề Đạo dù sao người phi thường, hắn thập phần bình tĩnh, cái ghế mặc dù vỡ nát, lại là ổn định thân hình, không có bởi vì cái ghế phá nát mà té ngã.

“Ha ha!”

Chợt nghe Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, Tề Đạo sắc mặt lại biến, chỉ cảm thấy Tiêu Vũ cái tay kia trên vừa một trận sức mạnh cực lớn truyền đến, trong lòng hắn thầm kêu không tốt, dưới sự kinh hãi, cả người đã bị Tiêu Vũ bàn tay khổng lồ kia đè ngã trên mặt đất.

Ở bên cạnh nhìn lại, tất cả những thứ này đều phát sinh trong nháy mắt, thoạt nhìn thật giống như Tiêu Vũ trở về Tề Đạo giống nhau một đòn, sau đó Tề Đạo nằm xuống cái ghế phá nát, ngay sau đó thì đặt mông hạ ngồi ở.

Hình ảnh như vậy, đối với người khác năm qua, thật sự là có chút buồn cười, không ít người đều là nhịn được ý cười, dù sao đối với Tề Đạo người này vẫn còn có chút kiêng kỵ.

“Cái này chính là Mạc Vong? Không ngờ rằng hắn càng có thực lực như thế!”

Một bên, Giang Diên Nhi mặt đội lụa tím, lại là sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt ba quang lưu chuyển.

Nhớ ngày đó, nàng Giang gia chi tổ để lôi kéo Tiêu Vũ, còn đã dự định đưa nàng hứa cho người này, vì vậy đối với cái này danh tiếng vang nhất cùng thế hệ, nàng sớm là có rất lớn hứng thú.

“Lão tổ coi trọng như thế người này, nhìn dáng dấp đều không phải là không có nguyên nhân, hơn nữa kể cả trong tộc vị kia, tựa hồ với cái này Mạc Vong thập phần lưu ý.”

Một vị khác thần nữ Khương Y, lúc này nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt cũng là tia sáng kỳ dị liên tục, một đôi mắt đẹp không dứt ở Tiêu Vũ trên người chuyển động.

Trừ cái này hai nữ ở ngoài, mười cái chỗ ngồi mấy người khác, nhìn thấy Tề Đạo ở Tiêu Vũ trên tay chịu thiệt, cũng âm thầm kinh dị, trong phòng những người khác, thì càng không cần phải nói, kinh hãi không thôi.

Phải biết rằng Tề Đạo thực lực tuyệt đối cường hãn, càng có chiến cuồng tên, một thân thực lực ở Thiên Phủ trong cùng thế hệ, không có ai nói có thể làm được trầm ổn áp chế, lại tại Mạc Vong trong tay, ăn lớn như vậy một cái thiệt thòi!

“Ngươi!” Tề Đạo ăn này thiệt lớn, có thể nói lăng nhục, tức giận từ trên mặt đất nhảy lên, trong mắt bạo xuất vô hạn sát ý, hầu như muốn muốn nổ tung.

Xuống núi nhiều ngày, ở trong cùng thế hệ, hắn lúc nào bị thua thiệt như vậy? Hiện nay lại trước mặt nhiều người như vậy mặt,

Bị Tiêu Vũ theo đến 1 mông ngồi ngay đó, phổi của hắn cơ hồ đều muốn tức nổ tung!

“Tề huynh, ngươi cái ghế này chất lượng tựa hồ là không quá tốt, lại hoặc là, ngươi quá nặng đi, nhìn dáng dấp, ngươi ngược lại là khá là không thích hợp ngồi ở nơi này!” Tiêu Vũ liếc mắt, cái này Tề Đạo muốn cho hắn mất mặt, hắn tự nhiên cũng là không có gì tình cảm tốt nói.

Hắn người này xưa nay đã như vậy, người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nhưng nếu người phạm ta, ta cũng không chút lưu tình.

“Ngươi muốn chết!” Tề Đạo triệt để nổi giận, liều lĩnh, hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

Ông một tiếng, trong tay hắn xuất hiện một cái màu đen gậy to, lập tức phóng đại, ác liệt hướng về Tiêu Vũ đập tới.

Vận dụng binh khí, này dĩ nhiên không phải khiêu khích đơn giản như vậy, mà là động chân chính sát cơ, muốn giết Tiêu Vũ.

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, hắn cũng không phải để cho người bắt nạt, cười lạnh gian trong cơ thể đệ tam ngôi sao chuyển động, thêm vào cánh tay phải, dùng cánh tay phải trực tiếp đón đỡ, đối kháng Tề Đạo binh khí!

Trong phòng nhất thời truyền ra một tràng thốt lên, Tiêu Vũ lại lấy một cánh tay liều Tề Đạo binh khí, này đơn giản là hành động tìm chết, tầm thường thân thể máu thịt, làm sao có khả năng cùng binh khí chống đỡ?

Mà ở tất cả mọi người kinh hô bên trong, chỉ nghe một kim loại va chạm âm thanh vang lên, ngay sau đó, một nửa đoạn ca tụng bay ra, nện trong phòng, vung lên vô tận bụi mù, cũng trong lúc đó, Tề Đạo hộc máu, về phía sau bay ngược ra ngoài.

Lại nhìn Tiêu Vũ, một cái tay phải hoàn hảo không chút tổn hại, kể cả ống tay áo đều chưa từng chà phá, vẫn là ngồi ở chỗ đó.

“Này…… đây là cái gì biến thái? Đã vậy còn quá gượng!”

“Cái này Mạc Vong, đây cũng quá mãnh liệt? Dùng một cánh tay, liền trực tiếp đem Tề Đạo binh khí cho đánh gãy, còn bị thương nặng Tề Đạo!”

“Tề Đạo cái kia một cái, xem ra ít nhất là dưới tam phẩm binh khí? Cái này Mạc Vong cánh tay rốt cuộc là làm cái gì, tỷ thí thế nào tam phẩm binh khí còn khủng bố!”

Tất cả mọi người há hốc mồm, không chỉ có là ngồi trên phía dưới đám người kia, chính là ngồi trên thập đại trên chủ vị mấy tên khác thiên kiêu, sắc mặt đều trở nên ngưng trọng lên.

Cái này Mạc Vong, là cái cường địch!

“A! Ta muốn giết ngươi!”

Tề Đạo tóc rối bời bay lên, khóe miệng trào máu, từ trên mặt đất đứng lên, toàn bộ triệt để điên cuồng.

Đầu tiên là chịu nhục, sau khi bị Tiêu Vũ một chiêu đánh gãy binh khí, và đả thương, hắn xuất đạo đến nay, lúc nào từng có chật vật như vậy một mặt?

“Theo ta nổi giận, bằng ngươi còn chưa đủ tư cách!” Tiêu Vũ từ chỗ ngồi đứng lên.

Tề Đạo đầu tiên là khiêu khích, muốn cho hắn ra tay, tiếp theo vừa chủ động ra tay, nếu muốn giết hắn, thời điểm như thế này, hắn nếu là còn muốn chịu đựng, vậy tiếp tục tu luyện, còn có ý nghĩa gì?

Trong khi nói chuyện, hắn nát hư bước lóe lên, đi tới Tề Đạo trước người, một con bị đệ tam ngôi sao thêm vào tay phải nắm thành quyền trạng, lại chém ra.

"Ầm!"

Điên cuồng Tề Đạo bị cú đấm này lại đánh bay, lần này, Tiêu Vũ không có lưu tình, Tề Đạo bóng người, trực tiếp bị hắn oanh lên trời cao, đem nóc nhà đều xông phá, trực tiếp bay ra ngoài, từ đó biến mất.

Xong xuôi tất cả, Tiêu Vũ như là chuyện gì cũng không có phát sinh, đi trở lại vị trí cũ, lại ngồi xuống.

Đến lúc này, mười cái chủ tọa bên trên những người còn lại, không có người nào lại dám mở miệng, chối hắn ngồi ở chỗ này tư cách.

Ngồi ở phía dưới nhóm người kia, càng toàn bộ yên tĩnh, im ắng một mảnh, không hề có một chút âm thanh.

Được xưng là chiến cuồng, Tề Đạo sức chiến đấu không ai hoài nghi, mà bây giờ, lại bị Tiêu Vũ trực tiếp đánh bay, chẳng biết đi đâu, tình cảnh như thế, làm cho tất cả mọi người đều cảm giác rung động sâu sắc.

"Khụ, Mạc huynh thực lực quả nhiên bất phàm, làm người khâm phục."

Tại loại này trong không khí, nhìn qua so với nữ tử còn xinh đẹp hơn Nam Cung Lưu Vân cái thứ nhất mở miệng, &# 85 phá vỡ lúng túng.

Bên cạnh mấy người khác, như là hai đại thần nữ, còn có Long Tuyền Tông Hàn Phi, cũng là âm thầm gật đầu, biểu thị đồng ý.

Cái này Mạc Vong không phải thực lực Bu-tan, nhất định chính là quá sinh mãnh được không! Thì này một cánh tay, so với tam phẩm binh khí đều mạnh, thân thể cường độ, nhất định chính là hình người dị thú!

“Nam Cung huynh khách khí!” Tiêu Vũ còn lấy mỉm cười, lúc trước phát sinh sự tình, giống như là làm việc nhỏ vậy.

Nam Cung Lưu Vân âm thầm nói thầm, này rốt cuộc là ai a, mới vừa rồi còn bá đạo như vậy cương mãnh, này lại vừa là đầy mặt mỉm cười, người không biết, còn thật sự cho rằng hắn là loại kia hào hoa phong nhã tính cách.

Tiêu Vũ cùng Tề Đạo ở giữa này 1 sóng gió, vẫn chưa ảnh hưởng đến long xà sẽ tiến hành, sau đó lục tục lại có người tiến lại, mười cái chủ tọa, cũng trước sau có người ngồi trên, rất nhanh sẽ đã ngồi đầy.

Tiêu Vũ lưu ý một chút, trừ hắn ra Mạnh Thu, cùng hai đại thần nữ ở ngoài, mười cái chỗ ngồi còn có Nam Cung Lưu Vân cùng Hàn Phi, mặt khác tất là bốn cái khuôn mặt xa lạ.

Có điều bốn người này ngồi xuống thời gian, những người khác đều không nói thêm gì, rõ ràng cũng là tán thành bọn hắn thực lực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 65: Giao Ra Tiêu Chuẩn?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Làm người lục tục tiến lại, Tiêu Vũ lại là phát hiện, Lạc U chưa từng xuất hiện, có thể là vì lần trước bị thua nguyên nhân, hắn bất cứ không tới tham gia này long xà sẽ.

“Được rồi, bây giờ chư vị đã đều đã đến đông đủ, vậy này long xà sẽ, liền bắt đầu đi.”

Đợi cho thời gian gần như thời điểm, Nam Cung Lưu Vân đứng lên, mang trên mặt mỉm cười, hướng về mọi người mở miệng.

Hắn là một gã nam tử trẻ tuổi, thế nhưng dung nhan đẹp trai, nhưng có thể cùng bên cạnh hai đại thần nữ tranh chấp, và trên người mang theo vài phần mùi thơm, làm hắn thoạt nhìn càng giống như là một cô gái tuyệt sắc.

“Ta đến nói rõ một chút, lần này long xà sẽ, là do chúng ta 4 đại tông môn đệ tử cùng khởi xướng, mục đích gì, chỉ có một, chính là bàn một chút danh ngạch vấn đề.” Nam Cung Lưu Vân cười yếu ớt, trong khi nói chuyện, chỉ so với một tuyệt sắc nữ tử càng thêm có vẻ quyến rũ động lòng người.

“Tiêu chuẩn vấn đề?”

Đoàn người xôn xao, mặc dù trước khi tới, bọn họ đều đã đoán được này long xà sẽ khẳng định cùng đi tới trời vực tiêu chuẩn có quan hệ, nhưng nghe đến Nam Cung Lưu Vân nói thế, cũng vẫn là dẫn phát rồi rất nhiều người bất an.

“Không phải nói mỗi một thế lực tiêu chuẩn gộp lại, cũng chỉ có năm mươi gì? Làm sao này long xà sẽ, đến rồi nhiều người như vậy?” Tiêu Vũ nhìn về phía giữa trường tiến lại ít nhất hơn hai trăm người trẻ tuổi, nhỏ giọng về phía bên cạnh Mạnh Thu hỏi dò.

“Mạc huynh ngươi không phải thế gia người, cho nên có chỗ không biết.” Mạnh Thu cùng Tiêu Vũ tiếp xúc hồi lâu, đối với hắn loại này tình cờ dốt nát, sớm thành thói quen, nói: “Tiêu chuẩn tuy có 50, nhưng trong thực tế, này không có được danh ngạch gia tộc hoặc là thế lực, giống nhau có khiêu chiến quyền lực, chỉ cần khiêu chiến thắng được, bọn họ cũng là có hy vọng có thể tranh chấp danh ngạch, cái này cũng là cho này không có thế lực người một cơ hội.”

Tiêu Vũ gật đầu, lúc này mới hiểu rõ.

Nói cách khác chính là, tiêu chuẩn đều cho các thế lực lớn, nhưng một ít tìm được danh ngạch hậu nhân, chưa hẳn cỡ nào xuất sắc, ngược lại một vài xuất thân bình thường, nhưng có thiên tư cùng thực lực hậu nhân có thể còn muốn vượt qua bọn họ.

Để không có danh ngạch người cũng có thể tham dự khiêu chiến, chính là nói cho dù là không có bối cảnh người, nếu như có thể chiến thắng đại tộc hậu nhân, liền cũng có thể được cơ hội, đi tới trời vực.

Vậy thì không thể hiểu được, tại sao chỉ có năm mươi tiêu chuẩn, này long xà sẽ lại đưa tới nhiều người như vậy, bởi vì này không có danh ngạch thế lực hoặc là kẻ độc hành, đều muốn mượn cơ hội này tranh chấp tiêu chuẩn.

“Ngoài ra, trên thực tế, 4 đại tông môn đoạt được tiêu chuẩn cũng không nhiều, mỗi một tông chỉ có năm cái tiêu chuẩn, còn Thiên Phủ những gia tộc kia, thì càng ít, có gia tộc chỉ chiếm được một tiêu chuẩn, nếu là khiêu chiến đã bị thua, chỉ một cái cũng không có, giống chúng ta Mạnh Gia, cũng bất quá đạt được hai chỗ.

”

Mạnh Thu vừa là ở Tiêu Vũ bên tai nói.

Tông môn thực lực, luận là muốn so với một vài thế gia mạnh hơn, bởi vì thế gia chỉ có chính mình bộ tộc người, mà tông môn lại có thể quảng thu thế gian thiên tài, tất nhiên muốn so với thế gia lớn mạnh một chút.

Hơn nữa, Thiên Phủ thế gia số lượng có thể so với 4 đại tông môn phải hơn rất nhiều, bởi vậy 4 đại tông môn đều được năm cái tiêu chuẩn, còn lại ba mươi tiêu chuẩn phân đến mỗi một trong đại gia tộc, đã là không chiếm được bao nhiêu, đại đa số gia tộc, đều chỉ chiếm được một tiêu chuẩn.

“Hai chỗ?” Tiêu Vũ gật đầu, nói như vậy, Mạnh Gia cho hắn một tiêu chuẩn, Mạnh Thu một, liền đã mất còn lại.

Có thể trời vực hành trình, nếu như chỉ đi hai cái hậu bối, cũng không có ý nghĩa quá lớn, cho nên nói Mạnh Gia còn là tận khả năng nhiều hơn nữa tranh thủ một tiêu chuẩn, để Mạnh Hàn cũng có thể đi tới trời vực.

Điểm này tới nói, đối với những gia tộc khác, cũng giống như vậy, bởi vậy tranh hạng, mới có thể có vẻ kịch liệt như thế.

“Họ Nam Cung, chuyện phiếm cũng không cần nói nhiều, trực tiếp vào đề tài chính.” Long Tuyền Tông Hàn Phi, vào lúc này đứng lên, nói: “Chúng ta Tứ Tông đệ tử thương nghị qua đi, đạt được nhất trí kết luận, hôm nay triệu tập này long xà sẽ, chính là hy vọng một vài có danh ngạch gia tộc, khả năng chủ động đem tiêu chuẩn nhường lại!”

“Owo!”

Đoàn người ồ lên, bây giờ khắp nơi đều liều mạng tranh cướp tiêu chuẩn, khiến người ta chủ động đem tiêu chuẩn nhường lại? Sao có thể có chuyện đó!

“Ta cũng biết, tiêu chuẩn đối với tất cả mọi người tới nói đều rất quan trọng, nhưng mời mọc chư vị ngẫm nghĩ, dù cho chiếm được tiêu chuẩn, khả năng đi tới trời vực, nhưng đến lúc đó lấy các ngươi vị trí loài thực lực, vừa có thể không tranh đến cái gì? Thậm chí, trời vực hành trình vạn phần hung hiểm, nếu là thực lực không đủ, mạnh mẽ đi tới, có thể sẽ còn bị mất tính mạng!”

“Đương nhiên, nếu như phương nào người đồng ý chủ động giao ra tiêu chuẩn, chúng ta sẽ đưa ra tương ứng bồi thường, nếu không phải mong muốn, chúng ta cũng sẽ không miễn cưỡng, có điều ngày sau khiêu chiến, vẫn là sẽ tiến hành, đến lúc đó các ngươi nếu là thực lực không đủ, giống nhau phải đem tiêu chuẩn thua trận, chư vị có thể tự đi cân nhắc.”

4 đại tông môn đệ tử, bây giờ ở đây cũng chỉ còn sót lại Nam Cung Lưu Vân cùng Hàn Phi, hai người này trước sau mở miệng, sau khi nói xong, liền lại ngồi trở xuống.

Bọn họ lời của hai người, để tình cảnh đưa tới rất lớn xôn xao, bởi vì rất nhiều gia tộc hậu nhân cũng biết, bọn họ theo như lời không giả.

Một vài gia tộc mặc dù chiếm được một hai tiêu chuẩn, nhưng trong thực tế, trong tộc bọn họ cũng không có hậu nhân có thể sánh vai này nhân vật thiên tài người, đến lúc đó dù cho đi đến trời vực, tại tranh đoạt bên trong, phỏng chừng dù cho chiếm được cái gì thần vật, cũng khó có thể tự bảo vệ mình.

Ngoài ra, hôm nay tụ họp, 4 đại tông môn đều không phải là mạnh mẽ bức bách, mà là muốn dùng nhất định giá cả, đổi lấy trong tay bọn họ tiêu chuẩn.

Lui một bước nói, coi như bọn họ hôm nay không muốn dùng tiêu chuẩn đổi lấy những vật khác, vậy đợi cho chân chính khiêu chiến lúc bắt đầu, danh ngạch kia còn là sẽ bị thua, nghĩ như thế nào đều là hôm nay bắt lại tiêu chuẩn đi ra trao đổi cái khác lợi ích, nhất là có lời.

Tiêu Vũ cũng đã nhìn ra, 4 đại tông môn đây là muốn càng nhiều tiêu chuẩn cầm trong tay bọn hắn, mới phát khởi này một tụ hội, như thế dưới tình huống, sẽ có rất nhiều người đồng ý chủ động trao đổi tiêu chuẩn, đến lúc đó tiêu chuẩn đều muốn hội tụ ở tại bọn hắn bên trong.

Mà Tứ Tông trong vòng, U &# 8 có đầy đủ đệ tử xuất sắc, có thể ở sau khi chân chính khiêu chiến bên trong bảo vệ những danh ngạch này, bọn họ là muốn ở Rốt cuộc đã khiêu chiến tiến lại trước khi, trước đem những danh ngạch này tranh đến, làm như vậy, tuyệt đối có thể so sánh đợi cho chính thức khiêu chiến, muốn có thể được càng nhiều tiêu chuẩn.

Chỉ có điều, 4 đại tông môn làm như vậy, mặc dù không phải là ép buộc, nhưng là xê xích không nhiều, bởi vì ngươi hôm nay dù cho không giao, vậy cũng có thể, ngày mai ta liền khiêu chiến ngươi.

Ngươi hôm nay giao ra, còn có bồi thường thỏa đáng, nhưng nếu không giao, ở sau khi khiêu chiến bên trong đã bị thua, đó là không công thua mất tiêu chuẩn, và không chiếm được bất cứ thứ gì!

Có kiếp trước từng trải, Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra trong đó mấu chốt, phỏng chừng 4 đại tông môn là muốn trước tiên liên hợp lại, đem mỗi một đại cổ tộc bài trừ ở ngoài.

Chỉ cần tìm được có đủ nhiều tiêu chuẩn, đến lúc đó dù cho mỗi một đại cổ tộc cũng có người đi tới, nhân số ắt phải cũng sẽ giảm nhiều, khi đó cũng chỉ là bọn họ 4 đại tông môn ở giữa tranh cướp, cùng này cổ tộc không có gì quan hệ.

“Ha ha, long xà sẽ mục đích, nguyên lai thì chuyện là như vậy, 4 đại tông môn tốt để tâm a!”

Ở xôn xao bên trong, phía dưới trong đám người, truyền ra một xem thường âm thanh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 66: Tiết Ở Giữa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ hướng về phía dưới nhìn tới, chỉ thấy trong mọi người, một gã mặc mộc mạc, đầu tóc rối bời nam tử ngồi ở trong mọi người, thoạt nhìn vô cùng không nổi bật.

Trong tay người này đang ôm một bầu rượu, miệng lớn ra sức uống, lúc nói chuyện, ánh mắt liền nhìn đều không có hướng lên trên liếc mắt một cái, lộ ra nói không nên lời phóng đãng.

“Sở Ngâm Sa?” Chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ nhìn người nọ, một chút liền nhớ tới Sở Ngâm Sa, cảm giác trên người người này, có cùng Sở Ngâm Sa giống nhau khí chất.

“Ở đâu ra dã nhân, ngươi vừa mới lời kia, là có ý gì?” Mười cái chủ tọa bên trên, có một gã thiếu niên nhíu mày, xem thường mở miệng.

“Người này kêu Viên Phóng, xuất từ Viên gia, thực lực không kém.” Mạnh Thu ở bên cạnh đối với Tiêu Vũ giải thích, bởi vì hắn biết, Tiêu Vũ khẳng định không quen biết người này.

Tiêu Vũ gật gù, Viên Phóng hắn chưa từng nghe tới, nhưng Viên gia lại là nghe qua, bộ tộc này thực lực mặc dù không bằng Mạnh Gia, nhưng ở Thiên Phủ ở trong cũng vô cùng có danh tiếng.

“Không có ý gì, tùy các ngươi làm sao chia a, ngược lại phân đến trong tay ai đều giống nhau, cuối cùng cũng là muốn bại bởi ta!” Tóc rối bời nam tử để bầu rượu xuống, nói xong còn nặng nề ợ một cái, cách thật xa tựa hồ cũng khả năng cảm thụ được trên người hắn mùi rượu.

“Một đứa nhà quê, cũng dám cuồng vọng như vậy!” Viên Phóng xem thường cười lạnh.

Tóc rối bời nam tử, nói tới thật sự bá đạo, không can thiệp tới các ngươi tiêu chuẩn làm sao chia, đều phải thua bởi hắn, ý trong lời nói, chính là hắn muốn thông qua khiêu chiến tìm được tiêu chuẩn, mà đây tiêu chuẩn đối với hắn mà nói, không can thiệp tới phân đến trên người người đó đều giống nhau, nói cách khác hắn khiêu chiến ai cũng cùng dạng.

Như thế giọng, thật sự là càn rỡ!

“Ta người này nhiều ưu điểm không có, cũng là hai cái, một, là có thể uống, thứ hai, chính là ta có vốn liếng ngông cuồng!” Tóc rối bời nam tử nở nụ cười, một câu nói này nói ra, tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được, hắn quả thật ngông cuồng.

“Rất tốt, ta lớn như vậy, còn chưa thấy qua gan dạ ở trước mặt ta người cuồng vọng.” Viên Phóng cười lạnh trong lúc đó, đứng lên, hướng đi tên nam tử này.

Hắn cũng là bây giờ Thiên Phủ ở trong kiệt xuất nhất một hàng, nhìn thấy có như vậy cái ngông cuồng thiếu niên như thế khiêu khích, làm sao chịu đựng?

“Muốn động thủ với ta? Cũng được, thua, giao ra tiêu chuẩn.” Tóc rối bời nam tử vừa là uống một hớp rượu lớn, con mắt còn là không thấy Viên Phóng một chút.

“Có thể!” Viên Phóng rất là thẳng thắn, lấy một khối thạch nhãn, ném ra ngoài.

Khối này thạch nhãn trên viết một “Trời” chữ, chính là đại biểu đi tới trời vực tiêu chuẩn.

Đối phương mở miệng như thế, Viên Phóng lúc này nếu là lùi bước, chẳng phải là thừa nhận hắn sợ?

Nhìn thấy Viên Phóng ném ra thạch nhãn, tất cả mọi người cũng đều là chấn động mạnh, đánh bạc tiêu chuẩn, cũng mang ý nghĩa đây là chính thức khiêu chiến, ai cũng không nghĩ tới, tranh hạng trận đầu chính thức khiêu chiến bắt đầu như thế đó.

Trước đó, khắp nơi mặc dù va chạm không dứt, nhưng đều còn không có chính thức đề cập qua tranh hạng.

“Không sai, hiếm thấy có người cho ta đưa tiêu chuẩn, ta nhận!” Tóc rối bời nam tử lộ ra nụ cười, rất là thoả mãn gật gật đầu.

“Ngươi có lệnh bắt lại rồi nói sau!” Viên Phóng cười lớn một tiếng, trên người ánh sáng tăng mạnh, quyết đoán ra tay, tràn ngập sát ý.

Hắn càng cũng có hóa khí cảnh Cửu Chuyển thực lực, trong khi xuất thủ, chân khí khuấy động, chấn động đến mức này gian phòng bên trong cái bàn không dứt chấn động, thức ăn trên bàn đều leng keng vang vọng.

“Bốp!”

Viên Phóng động, hai tay kết xuất một dấu tay, trong nháy mắt, trên người hắn hiện ra một cái bóng mờ, như là một vị thời thượng cổ thánh thú, bám vào trên người.

Đây là Viên gia cũ thuật, uy lực tuyệt luân, cái này Viên Phóng thập phần bá đạo, tất cả mọi người nhìn ra được, hắn vừa đi lên thì toàn lực đánh ra, muốn một chiêu đem cái kia tóc rối bời nam tử chém giết.

Nhưng mà vào đúng lúc này, cái kia tóc rối bời nam tử lại là cũng không nhúc nhích, thậm chí còn ôm một bầu rượu đang uống, một con tóc rối bời chịu đựng chân khí ảnh hưởng, thổi đến mức càng rối loạn, nhưng hắn lại là như chẳng có chuyện gì phát sinh giống nhau.

“Nhận lấy cái chết!”

Viên Phóng gầm lên gian, như là một con mãnh thú nhào tới, trên người mang theo một vị kinh khủng bóng thú, khiến bên cạnh người quan chiến đều từng trận hoảng sợ.

“Bốp!”

Đúng vào lúc này gian, tóc rối bời nam tử rốt cục động, ở trong tay hắn không biết lúc nào nhiều hơn một cái rỉ sét loang lổ trường kiếm.

Thanh kiếm này thật sự gỉ đến có thể, làm người hoài nghi chút ít hơi dùng sức huy động, có thể đều sẽ bẻ gẫy.

Nhưng mà, tóc rối bời nam tử tay cầm kiếm rỉ, lại là không có bất luận một ai nhìn thấy hắn như thế nào động tác, chỉ thấy không trung 1 đạo hàn mang lóe lên một cái rồi biến mất, này thanh kiếm rỉ cũng đồng thời biến mất, như là xưa nay chưa từng xuất hiện.

Xong xuôi tất cả, tóc rối bời nam tử lại sẽ bầu rượu đuổi về trong miệng, động tác nhanh chóng, đối với người khác xem ra, thật giống như hắn vẫn ở nơi đó uống rượu, xưa nay chưa từng làm sự tình khác.

“Bốp!”

Mãi đến tận tóc rối bời nam tử uống vào một ngụm rượu lớn, giữa trường mới có một thứ, rơi trên mặt đất.

Thấy thế nào, Viên Phóng đột nhiên thống khổ kêu thảm thiết, lui về phía sau, trên trán, đã là che kín thủy triều, dùng một loại cực kỳ ánh mắt sợ hãi, thấy tên kia tóc rối bời nam tử.

Mọi người hướng về trên mặt đất nhìn qua, lúc này mới chú ý tới, rớt xuống đất, là một con cụt tay, vừa mới tại kia trong chớp mắt, Viên Phóng một con cánh tay phải, bị sóng vai chặt đứt, giờ phút này hắn chỗ cụt tay, đang không ngừng ra bên ngoài rướm máu.

“Ngươi cho ta tặng một tiêu chuẩn, cho nên, ta không thể giết huynh!” Tóc rối bời nam tử lúc này để bầu rượu xuống, quay Viên Phóng nhếch miệng nở nụ cười.

Hắn tuy là đang cười, nhưng cái nụ cười này, lại là để hết thảy người ở tại tràng lạnh cả người.

Này rốt cuộc là ai, một thân thực lực càng khủng bố đến tận đây, Viên gia xuất sắc nhất hậu nhân Viên Phóng, có hóa khí cảnh Cửu Chuyển tu vi, lại trong nháy mắt, ở trong tay hắn cắt đứt một tay, thậm chí rất nhiều người đều không nhìn thấy hắn là như thế nào động thủ.

Hơn nữa, người này nói không sai, hắn thật sự là đủ cuồng, cũng có ngông cuồng vốn liếng, chém người ta một tay, còn có thể nói ra lời như vậy, cũng không ai hoài nghi, hắn vừa rồi nếu là muốn giết Viên Phóng, Viên Phóng bây giờ tuyệt đối đã là người chết!

Viên Phóng đau đến sắc mặt trắng bệch, biết mình lần này đá vào tấm sắt rồi, nói cái gì cũng không dám nói nữa, nhặt lên cụt tay, cũng sẽ không tiếp tục tham gia này long xà sẽ, trực tiếp rời đi.

Tóc rối bời thiếu niên mang tới cái viên này thạch nhãn, sau đó vừa ở nơi đó uống rượu, như là chuyện gì cũng không phát sinh, lúc này mới có người phát hiện, ở phía sau hắn, ít nhất đã ném hàng chục không bầu rượu.

Người này lúc trước theo như lời một câu không giả, hắn quả nhiên có thể uống, hơn nữa cũng rất ngông cuồng, càng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi chính là, hắn càng nói đây là hắn chỉ có hai cái ưu điểm!

“Huynh đài đã đạt được tiêu chuẩn, có thể hay không lưu lại một họ tên?” Hàn bay sắc mặt nghiêm túc, quay tóc rối bời nam tử trầm giọng mở miệng.

“Tiết Ương!” Tóc rối bời nam tử cũng không quay đầu lại, thập phần tùy ý để lại tên của mình.

Tiết Ương, tất cả mọi người nghiêm túc nhớ kỹ tên này, từ sau ngày hôm nay, không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này mỗi người, e sợ cũng sẽ không quên này một cái tên.

“Tiết Ương?” Tiêu Vũ cũng nhiều hứng thú thấy người này tóc rối bời nam tử, hắn càng xem càng cảm giác, cái này người và Sở Ngâm Sa, thật rất tương tự.

Trong lòng hắn có loại dự cảm, ở không lâu sau đó trời vực hành trình, cùng cái này Tiết Ương, tất sẽ có gặp nhau.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 67: Hạc 1 Hót Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thập đại trên chủ tọa, mấy cái nhân vật thiên kiêu sắc mặt, đều có chút nghiêm nghị, cái này Tiết Ương rõ ràng mạnh hơn đầu, phỏng chừng bọn họ những người này, đều không phải là đối thủ của người này, trừ phi bọn họ trong tông chân chính thiên tài đứng đầu xuống núi, mới có thể đánh với người nọ một trận.

Thời gian kế tiếp bên trong, một vài có danh ngạch gia tộc hậu nhân, có người đồng ý 4 đại tông môn ý nguyện, dùng nắm giữ tiêu chuẩn, trao đổi những vật khác.

Có người số một sau, tự nhiên liền có người thứ hai, rất nhanh liền có hơn mười người thanh niên, sẽ có được tiêu chuẩn giao ra.

Những danh ngạch này đóng đến, đều rơi vào rồi Nam Cung Lưu Vân cùng Hàn bay hai người trong tay, còn những thế gia khác người, mặc dù cũng có tìm được, nhưng dù sao không giống 4 đại tông môn có chuẩn bị mà đến, đoạt được muốn ít hơn nhiều.

Mạnh Thu cũng nhân cơ hội đổi lấy một tiêu chuẩn, kể từ đó Mạnh Gia cũng là có ba cái tiêu chuẩn, đối với Mạnh Gia tới nói bảo vệ những danh ngạch này vậy là đủ rồi, mà muốn càng nhiều, cũng là tác dụng không lớn, bởi vì ở Mạnh Gia ở trong đã tìm không ra càng nhiều thích hợp đi tới trời vực người.

Cái gọi là long xà sẽ, đã là như thế tiến hành, chỉ có thể giao ra tiêu chuẩn, không cách nào bảo vệ thế lực, tự nhiên là rắn, vô lực cùng này có kiệt xuất hậu nhân thế lực tranh chấp, 4 đại tông môn cùng này có mạnh mẽ người thế lực, vào lúc này, liền là chân long.

Đây là một lần lớn lọc bỏ, không ít thế gia cũng bởi vì lần này tụ họp, trực tiếp mất đi hết thảy tiêu chuẩn, theo trình độ nào đó tới nói, này được cho một lần rửa ráy, đem thực lực yếu nhất những người kia trực tiếp tảo trừ.

Tiêu Vũ rất rõ ràng, lần này lọc bỏ, chỉ là một khúc nhạc dạo, tiến lên khắp nơi đều còn không có tiến hành chân chính khiêu chiến, tới 4 đại tông môn thiên tài chân chính xuống núi lúc, dùng bọn họ hung hăng, khẳng định còn có thể chung quanh khiêu chiến, cướp đoạt tiêu chuẩn.

Đến lúc đó, chính thức tàn khốc lọc bỏ mới chịu bắt đầu, so với tới nói, trước mắt lần này lọc bỏ, quả thực thái quá ôn hòa.

“Mạc Vong ở đâu?”

Long xà sẽ đã đến kết thúc, trong chớp mắt, một đạo lạnh như băng thanh âm truyền tới, ngay sau đó, một bóng người xông vào vào, tốc độ nhanh chóng, chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh, lao thẳng tới Tiêu Vũ.

“Keng!”

Tiêu Vũ nắm tay, đánh về phía trước, một quyền qua đi, hắn lộ ra kinh ngạc, hắn bây giờ thân thể vô song, dù cho chưa vận dụng Kim Tinh ngôi sao, cũng cường hãn cực điểm, dùng thân thể liều mạng không sợ bất luận người nào.

Nhưng mà một quyền này của hắn, đối phương đúng là tiếp nhận, và không tổn hao gì, chỉ là thân hình chậm lại, trước mắt hắn lộ ra hình dáng.

Đó là một chừng hai mươi tuổi nam tử, dáng dấp mặc dù không bằng Nam Cung Lưu Vân bình thường đẹp trai, nhưng cũng thập phần bất phàm.

Hắn thân hình cao ráo,

Khí độ bất phàm, hai mắt thì như kiếm bình thường sắc bén.

Nhìn thấy Tiêu Vũ an ổn tiếp một kích sau, tên nam tử này hài tử cũng có vẻ rất kinh ngạc, nói: “Nghe Lạc U nói thân thể ngươi rất mạnh, chỉ dùng bình thường nhất hóa khí cảnh thủ đoạn liền đem hắn trấn áp thôi, xem ra ngươi không khiến ta thất vọng, thân thể thật là không tệ!”

Tiêu Vũ còn chưa mở lời, mọi người bên cạnh tiếng kinh hô, liền đã nói cho hắn người này thân phận.

“Hạc Nhất Minh, hắn lại đến rồi!”

“Nghe nói hắn vẫn muốn giết Mạc Vong, làm Lạc U ra mặt, nhìn dáng dấp liền là vì Mạc Vong mà đến!”

“Mạc Vong lần này muốn gặp, mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng Hạc Nhất Minh nhưng Huyền U Tông bây giờ người số một, phỏng chừng Mạc Vong cũng không phải là đối thủ của hắn!”

Đám người tiếng bàn luận, để Tiêu Vũ biết rồi trước mắt thân phận, người này đã ở mấy ngày trước đúng rồi kêu gọi, nếu muốn giết hắn, ấy tư thế còn hơn Tề Đạo, còn muốn hung hăng không biết bao nhiêu lần.

Tiêu Vũ đang quan sát người này đồng thời, đã ở dùng thần niệm quan sát tu vi của hắn, nhưng mà, người này mang đến cho hắn một cảm giác càng cũng là không cách nào nhìn thấu, không biết sâu cạn.

Dùng hắn thần niệm, Thiên Tông bên dưới, hắn cũng có thể dễ dàng nhìn thấu tu vi, có điều nhưng có hai loại người ngoại lệ.

Một loại là có có thể che giấu tu vi dị vật, một loại khác chính là chỗ tu công quyết không phàm, hoặc là người mang dị tượng, che phủ tự thân khí tức người.

Cho tới bây giờ, Tiêu Vũ ở trong cùng thế hệ gặp phải người như thế cực nhỏ, vừa mới Tiết Ương là một, mà trước mắt cái này Hạc Nhất Minh vừa là một.

“Ta nói rồi, muốn chém ngươi, bất quá ta nhìn ra được, thực lực ngươi không kém, ta nếu là muốn ở đây giết ngươi, tất sẽ phá hư Tinh Thần Các không ít thứ.”

Hạc Nhất Minh lạnh như băng mà bá đạo, như cái đế vương giống nhau xem kĩ lấy Tiêu Vũ, mặc dù là hắn, đối với Tinh Thần Các, cũng không thể không kính sợ, nói: “Ngươi chọn lựa cái địa phương a, muốn chết ở đâu?”

Người này, theo trình độ nào đó tới nói, này ngông cuồng tư thế đã không giống như vừa rồi Tiết Ương chênh lệch.

Tiêu Vũ mặc dù nhìn không thấu tu vi của người này, nhưng cũng biết, cơ thể người nọ cũng rõ ràng mạnh ngoại hạng, nếu không không thể chịu được hắn vừa mới một đòn.

Hơn nữa, hắn suy đoán này Hạc Nhất Minh tu vi đã đột phá đến cảnh giới tông sư, hắn thân thể tuy mạnh, nhưng cùng Hạc Nhất Minh một trận chiến, cũng không có nắm chắc tất thắng.

“Hạc anh, cần gì nóng lòng nhất thời?” Mạnh Thu lúc này đi ra, đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, nói: “Cách tiến vào trời vực thời gian đã không xa, ngươi nếu muốn chiến, đều có thể chờ cho đến lúc đó.”

“Làm sao? Ngươi sợ hãi gì?” Hạc Nhất Minh không để ý đến Mạnh Thu, lại là thấy Tiêu Vũ, nói: “Cũng được, đã Mạnh Gia cho một mình ngươi tiêu chuẩn, vậy rất tốt, danh ngạch này, ta Huyền

U Tông nhận, ngươi chọn lựa cái thời gian a, ta khiêu chiến ngươi!”

Đoàn người cũng là lớn kinh, nghe Hạc Nhất Minh ý tứ, hắn không chỉ muốn giết Tiêu Vũ, còn muốn cướp đi Mạnh Gia cho Tiêu Vũ tiêu chuẩn!

Hơn nữa, Hạc Nhất Minh muốn khiêu chiến, cũng mang ý nghĩa, chính thức tranh cướp danh ngạch khiêu chiến muốn tới đến rồi, hắn này một khiêu chiến vừa mở, thế lực khác khẳng định cũng sẽ ngồi không yên, sẽ phái ra kiệt xuất nhất truyền nhân, bắt đầu chân chính khiêu chiến, cướp đoạt tiêu chuẩn.

Nếu không thì, Hạc Nhất Minh đã xuống núi, bắt đầu khiêu chiến, bọn họ nếu là còn không có động tác, nếu là cuối cùng tiêu chuẩn đều rơi vào người khác trong tay, bọn họ sẽ cực kỳ bị động.

“Cũng được, khoảng cách đi tới trời vực, còn có khoảng một tháng thời gian, sau mười ngày, ta đánh với ngươi một trận.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, xem ra trận chiến này đã là không cách nào né qua.

Cái này Hạc Nhất Minh là cái cường địch, &# 85 hắn tu vi dù sao chưa qua tông sư, cũng không nắm chắc tất thắng, chỉ là thời điểm như thế này, hắn không thể lùi bước.

“Mười ngày? Rất tốt! Vậy hãy để cho ngươi sống thêm thời gian mười ngày.” Hạc Nhất Minh gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, xoay người rời đi.

Này long xà sẽ chịu đựng như vậy 1 quấy, tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng rất lớn, sau đó mới không người bắt lại tiêu chuẩn đi ra cùng người khác trao đổi.

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu rời đi, nhưng mà Hạc Nhất Minh hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến lúc, lại là thần tốc truyền ra, vừa là ở Thiên Phủ bên trong đưa tới to lớn gợn sóng.

Hạc Nhất Minh, Huyền U Tông kiệt xuất nhất đệ tử, một thân thực lực sâu không lường được, trong cùng thế hệ, tìm không ra mấy cái là đối thủ của hắn.

Mà Tiêu Vũ, đồng dạng không có ai biết hắn rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, bởi vì hắn che giấu tu vi, chính là Thiên Tông nhân vật đều không thể nhìn thấu.

Mặc dù nhìn bề ngoài hắn là cái nhị phẩm phù sư, thực lực nên đã ở hóa khí cảnh tả hữu, nhưng theo hắn khả năng đánh bại dễ dàng Lạc U cùng Tề Đạo tới nói, thực lực của hắn, vừa tựa hồ xa xa không chỉ dừng lại tại đây.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 68: Thần Hoàng Cũ Thuật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cùng Hạc Nhất Minh gian một trận chiến, đưa tới khắp nơi chú ý, mặc dù là này nhân vật già cả, đối với chuyện này cũng là coi trọng không ngớt, bởi vì trận chiến này kết quả, có thể sẽ ảnh hưởng đến sau khi sẽ tiến hành tiêu chuẩn khiêu chiến.

Ngoại giới hỗn loạn, Tiêu Vũ lại một mực không để ý tới, cùng Hạc Nhất Minh cuộc chiến, hắn cũng không có niềm tin tuyệt đối, người này dù cho dưới cái nhìn của hắn, cũng có vẻ hơi sâu không lường được.

Mấy ngày qua, hắn đóng cửa không ra, chuyên tâm tu luyện, ngưng tụ thứ tư ngôi sao, và dung hợp Huyết Linh kim cùng Kim hành ngôi sao.

Từ lúc mới đầu tìm được Huyết Linh kim đến bây giờ, thời gian đã qua hơn một tháng, Huyết Linh kim cùng này đệ tam ngôi sao có tiến một bước dung hợp, cũng làm cho Tiêu Vũ tu vi thuận thế đạt được hóa thất cảnh thất chuyển viên mãn, lại trải qua mấy ngày tu luyện, hắn liền một cách tự nhiên mà đạt đến hóa khí cảnh thứ tám chuyển.

Đối với người bình thường tới nói, dù cho xoay một cái viên mãn, cũng không khả năng như vậy sắp đột phá, nhưng Tiêu Vũ không giống nhau, hắn có chí tôn ý thức làm căn cơ, không cần từ từ đánh tốt cơ sở, bởi vậy có thể trực tiếp làm ra đột phá.

Có điều dù vậy, Tiêu Vũ cũng vẫn là cảm giác, đối đầu Hạc Nhất Minh, không hẳn ổn thỏa, hắn tình huống hiện tại tối đa chỉ có thể nương tựa theo thân thể cường hãn, bảo đảm bất bại, nhưng muốn thắng được, cũng rất khó khăn.

"Xùy!"

Nhắm mắt gian, Tiêu Vũ đột nhiên đưa tay, đầu ngón tay một điểm ánh lửa hiện lên, hóa thành một đạo ngọn lửa, ở đầu ngón tay của hắn nhảy nhót.

"Nếu không dùng tới sáu viên dấu ấn cùng âm dương hai sao, bây giờ ta nếu muốn cùng Hạc Nhất Minh một điểm, có thể sử dụng cũng chỉ có đệ tam ngôi sao, để cho mình giữ cho không bị bại, nhưng cũng khuyết thiếu thủ đoạn công kích."

Tiêu Vũ nhíu mày, suy tư đối sách.

Hạc Nhất Minh không phải là Long Tuyền Tông bên trong những đệ tử bình thường kia, lúc trước mặc dù chỉ là đơn giản tiếp xúc, nhưng cũng đã có thể làm cho Tiêu Vũ nhìn ra, người này thật không đơn giản, không thể so với Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm yếu.

Mặc dù hắn có thể nhận sự giúp đỡ minh phù lực lượng, nhưng đối với dạng này nhân vật thiên kiêu, minh phù đưa đến tác dụng không lớn, dù sao thuộc về ngoại lực, trừ phi hắn khả năng khắc đến tứ phẩm minh phù, nhưng trước mắt mà nói đó là chuyện không thể nào.

"Xem ra thủ đoạn công kích, chỉ có thể ngồi này viên thứ tư trong tinh thần tay."

Tiêu Vũ lại nhắm mắt, suy nghĩ như thế nào mới có thể dùng này thứ tư ngôi sao chiến đấu.

Một ngôi sao này mặc dù chưa thành hình, nhưng bởi vì ở trong tồn tại địa tâm chân hỏa, cũng có thể phát huy ra nhất định uy lực, Tiêu Vũ nếu như có thể linh hoạt vận dụng địa tâm thật Hỏa chi lực, giống nhau có thể có mạnh mẽ sát chiêu.

“Thần hoàng cổ chú!”

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui,

Nghĩ tới hoàng chi nhất tộc.

Bộ tộc này cùng Chân long bộ tộc nổi danh, trong truyền thuyết được xưng là bất tử chim, dù cho chết đi, cũng có thể dục hỏa trùng sinh, được xưng bất tử bất diệt, vô cùng mạnh mẽ.

Bộ tộc này cường đại nhất bí thuật, chính là hỏa chi nhất đạo, mỗi một con chim phượng hoàng trên người, đều trời sinh mang theo thần hỏa, có thể thiêu cháy tất cả.

Tiêu Vũ lại là biết, chim phượng hoàng bộ tộc thần hỏa sở dĩ mạnh mẽ, cũng không chỉ là vì ngọn lửa kia thân mình thì có lực lượng kinh khủng, mà là bởi vì mỗi đầu chim phượng hoàng trên người vân trang trí.

Thế nhân đều biết, chim phượng hoàng trên người tồn lấy kỳ dị vân trang trí, đồn đại đó là tộc này tìm được Thiên đạo yêu tha thiết, từ khi sinh ra lúc, trên người liền có trời sinh đạo văn, giống như minh trên bùa ấn phù giống nhau, là đại đạo hình thái thể hiện.

Chim phượng hoàng có thể ngự hỏa, xin tý lửa sống lại, chính là bởi vì trên người cái kia kỳ dị vân trang trí, bộ tộc này trên người kinh khủng kia ánh lửa, cũng là bởi vì đạt được vân trang trí bên trong đại đạo lực lượng.

Có điều, dù cho Tiêu Vũ thân thể làm từng đệ nhất chí tôn, cũng thông hiểu không ít hoàng loài cũ thuật, nhưng cũng không làm được như chim phượng hoàng như vậy dục hỏa trùng sinh, bất tử bất diệt.

Đây là chủng tộc nguyên nhân, rất nhiều chủng tộc mạnh mẽ đều trời sinh có đặc biệt năng lực, liên quan đến huyết mạch, cùng chứa nhiều thần dị địa phương, này đây dục hỏa trùng sinh khả năng chỉ có thật hoàng bộ tộc mới có thể làm được, thay đổi cái khác bất kỳ bộ tộc, dù cho duyệt hết hoàng loài cũ thuật, cũng căn bản học tập không đến.

Tiêu Vũ lúc này muốn làm, cũng không phải là diễn biến hoàng loài bất tử chi thuật, mà là muốn lấy địa tâm chân hỏa, diễn hóa ra hoàng loài trên người đại đạo vân trang trí.

Còn hơn hoàng loài thần hỏa, hắn địa tâm chân hỏa tự nhiên là kém xa tít tắp, có thể nếu như có thể diễn hóa ra hoàng loài trên người Thần Văn, cũng có thể nhờ vào đó văn ngự hỏa, để hắn địa tâm nổi lửa uy lực tăng lên mấy lần.

Hơn nữa, hoàng loài không chỉ có thể xin tý lửa sống lại, bình thường cũng là ngự hỏa mà chiến, liên quan tới ánh lửa, bộ tộc này có rất nhiều kinh khủng dị thuật, nhưng muốn thi triển, lại nhất định phải có hoàng loài đặc hữu vân trang trí.

Loại này vân trang trí hết sức phức tạp, hơn nữa mỗi một con thần hoàng trên người vân trang trí đều không giống nhau, cho nên mặc dù là Tiêu Vũ, diễn biến lên cũng hết sức khó khăn.

“Phụp!”

Diễn biến bên trong, địa tâm chân hỏa đột nhiên cuồng bạo, bỗng nhiên nổ tung, kinh khủng ánh lửa đem Tiêu Vũ cháy sạch da tróc thịt bong thả, liền xương đều cơ hồ muốn tan chảy.

“Thật là khủng khiếp ánh lửa!” Tiêu Vũ hoảng sợ, phải biết rằng, hắn bây giờ thân thể nhưng có thể so với trên nhị phẩm binh khí, nếu là gia trì Kim hành ngôi sao, càng khủng bố.

Mặc dù trong tu luyện, hắn không có dùng đệ tam ngôi sao thêm vào, có thể ngọn lửa này tài năng ở trong nháy mắt đem thân thể của hắn thiêu hủy, cũng đã thập phần khủng bố.

Nếu là địa tâm chân hỏa thân mình lực lượng, mặc dù cũng có thể thiêu hủy Tiêu Vũ thân thể, nhưng cũng không thể trong nháy mắt trong vòng, ngọn lửa này sở dĩ trở nên kinh khủng như thế, chính là bởi vì Tiêu Vũ diễn biến hoàng loài Thần Văn quan hệ.

“Trở lại!”

Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, thuận hướng về xoay tròn, sức mạnh của sự sống không dứt lộ ra, thần tốc tu sửa lên thương thế của hắn.

Cái này cũng là hắn bây giờ một đại tiền vốn, thay đổi người khác, dùng loại nguy hiểm này phương pháp tu luyện, không chết đã đau đớn, hơn nữa tổn thương sau khi, liền cần trị liệu rất dài một quãng thời gian, đợi cho khôi phục sau khi mới có thể tiếp tục.

Thế nhưng, hắn có bất diệt âm dương trải qua, chỉ có phải là bị quá cường đại sức mạnh gây thương tích, là có thể nhanh chóng nhận sự giúp đỡ kinh này khôi phục thương thế.

Đương nhiên, loại này khôi phục cũng không phải vô hạn sử dụng, liên tục sử dụng qua đi, liền phải chờ đợi rất dài một quãng thời gian, bất diệt âm dương trải qua bên trong sức mạnh của sự sống tựa như một cái ao, nếu như không dứt ra bên ngoài đòi lấy, giống nhau cũng sẽ hao hết.

Đợi cho hao hết, nhất định phải đem cái ao này lấp kín, tài năng lại một lần nữa sử dụng.

Tại loại này tình cảnh bên trong, UU đọc sách www. &# 117; uka ns &# 104; &# 117;. Co m &# 32; Tiêu Vũ tu luyện, có vẻ hơi điên cuồng.

Thần hoàng bộ tộc vân trang trí thật sự khủng bố, hắn đang diễn hóa bên trong nếu có một tia sai lầm, địa tâm chân hỏa sẽ cuồng bạo, đem nhục thể của hắn trực tiếp thiêu nát.

Hắn loại này phương thức tu luyện, có thể nói mười phần nguy hiểm, mỗi lần phạm sai lầm, đều là bị đốt thành trọng thương, càng có vài lần, thiếu chút nữa bị trực tiếp thiêu chết, liền tro đều không thừa.

Thế nhưng Tiêu Vũ nhưng không có một tia ý tứ buông tha, thường xuyên thân thể bị đốt cháy đến cơ hồ phá huỷ, thì nhận sự giúp đỡ bất diệt âm dương trải qua tu sửa thương thế, tiếp theo sau đó diễn biến, không ngừng lặp lại.

Trải qua thời gian dài, Tiêu Vũ mặc dù nắm giữ không ít chủng tộc cường đại cũ thuật, như là Chân long bộ tộc, Kim Ô bộ tộc thuật, nhưng cũng đều không mong muốn sử dụng, chính là bởi vì, các tộc cũ thuật, đa số chỉ thích hợp bộ tộc kia sử dụng, thuộc về tộc này đặc hữu thiên phú.

Ngoại tộc người, nếu là mạnh mẽ thi triển ta bộ tộc chỉ có thuật, rất dễ dàng thì sẽ như hắn như bây giờ, hơi một tí sẽ chôn vùi chính mình, bồi thêm tính mạng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay đổi mới chương 6, trước tiên tới đây, ngày mai tiếp tục, nhìn khả năng càng bao nhiêu hơn, bởi vì cập nhật gần đây thời gian thái quá hỗn loạn, cho nên mấy ngày nay ta muốn tận khả năng nhiều chương mới, cũng coi như đối với mọi người một nho nhỏ bù đắp.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 69: Sớm Sương Mù Tán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Càng là chủng tộc mạnh mẽ, bộ tộc này thuật thì càng khó bị ngoại tộc nắm giữ.

Như Tiêu Vũ, tuy là chí tôn, nắm giữ Chân long cùng Kim Ô các tộc cũ thuật, cũng có thể nhận sự giúp đỡ chính mình chí tôn khả năng mạnh mẽ thi triển, nhưng uy lực lại là sẽ mất giá rất nhiều.

Thần hoàng bộ tộc trên người Thần Văn, lại lại có khác nhau, loại này Thần Văn có thể diễn biến, đương nhiên, Tiêu Vũ diễn biến hoàng loài Thần Văn, cũng chỉ vì tăng cường địa tâm chân hỏa uy lực, cũng không có nghĩ lại xuất hiện hoàng loài cũ thuật.

Cho dù có thể làm được tái hiện thật hoàng thuật, đó cũng không phải là hắn hiện tại có thể làm được.

“Nếu là đem hoàng loài Thần Văn là thượng hoả đi ngôi sao, sẽ như thế nào?”

Diễn biến bên trong, Tiêu Vũ đột nhiên hơi suy nghĩ, hắn từ trước đến giờ nghĩ đến cái gì thì sẽ đi làm, bất quá bây giờ hoàng loài Thần Văn còn chưa diễn biến hoàn thành, trực tiếp là đến ngôi sao bên trên, rất dễ dàng đem thứ tư ngôi sao trực tiếp hủy diệt.

Liên tục nhiều ngày, Tiêu Vũ một bước cũng chưa từng rời đi, yên lặng diễn biến.

Đây cũng chính là hắn, có năm mươi vạn năm sống lâu, từng trải kinh người, hơn nữa đối với các tộc đều có biết, mới có thể làm được diễn biến thần hoàng bộ tộc Thần Văn.

Thay đổi người khác, mặc dù là đều là chí tôn cấp bậc nhân vật, loại hành vi này sợ hãi là nghĩ cũng không dám nghĩ, cho dù là chí tôn, nếu là cưỡng cầu loại này cũ thuật, cũng có thể sẽ bằng bạch hủy chính mình.

Thời gian mười ngày, vội vàng mà qua, ở như vậy trong thời gian ngắn, Tiêu Vũ cũng không thể hoàn thành diễn biến, suy diễn đến hoàng loài Thần Văn.

“Phụp!”

Hắn vươn ngón tay, đầu ngón tay địa tâm chân hỏa xuất hiện, này lửa mặc dù cùng thứ tư ngôi sao dung hợp, nhưng vẫn là có thể bị hắn bất cứ lúc nào gọi ra.

Lúc này, này một đám lửa nhìn từ bề ngoài, đã xảy ra một loại biến hóa kỳ diệu.

Nó rõ ràng là khiêu động ánh lửa, nhưng đang nhảy nhót trong lúc đó, ngọn lửa nội bộ lại là có một loại kỳ dị phức tạp Thần Văn, chính là Tiêu Vũ mười ngày này đến không dứt diễn biến hoàng loài Thần Văn.

“Không biết uy lực như thế nào?”

Tiêu Vũ sau đó từ hóa giới phù bên trong lấy ra một cái tam phẩm binh khí, thứ này bây giờ đối với hắn mà nói căn bản không có giá trị, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, chỉ riêng trước đây các thế lực lớn đưa liền có không ít.

“Xùy!”

Hắn một chỉ điểm ra, trên đầu ngón tay ánh lửa lập tức rơi xuống này tam phẩm binh khí bên trên.

Chỉ thấy ánh lửa lóe lên,

Này tam phẩm binh khí, dĩ nhiên là trực tiếp hóa thành tro tàn, ngay cả cặn cũng không còn dưới.

Kinh khủng như thế ánh lửa, Tiêu Vũ tin tưởng, mặc dù là hắn dùng Kim hành ngôi sao thêm vào thân thể, sợ là cũng gánh không được này lửa uy lực.

Chỉ có điều, ánh lửa mặc dù khủng bố dị thường, nhưng cũng cùng Tiêu Vũ đã biến hóa ra huyễn thiên thần dực giống nhau, ánh lửa ở trong hoàng văn, nhất định chính là một động không đáy, nhẹ nhàng vừa khởi động, liền rút ra đi rồi Tiêu Vũ hơn nửa chân khí.

“Nhìn dáng dấp, này lửa vừa là không thể dễ dàng vận dụng, có điều dùng uy lực của nó, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, nếu là nhất thời chưa sẵn sàng, sợ là cũng phải bị thiệt thòi.”

Tiêu Vũ đối với ngọn lửa này uy lực hết sức hài lòng, hoàng văn mặc dù chưa qua hoàn toàn diễn biến, nhưng là đã có thể làm cho ngọn lửa này uy lực to lớn tăng lên.

Chỉ có điều, này hoàng văn mạnh mẽ quá đáng, cũng thập phần hao phí Thần lực, nhất định phải dùng cẩn thận, lúc đối địch đối thủ cũng không khả năng đứng bất động để hắn đốt cháy, mà một lần thất bại, chân khí thì không công tiêu hao.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ lại dùng đi một ít thời gian, điều chỉnh hoàng văn uy lực, mãi đến tận có thể làm được tùy tâm điều khiển uy lực, lúc này mới dừng lại.

“Kể từ đó, ta cũng coi như có ra dáng một vài chiến đấu thủ đoạn.”

Tiêu Vũ thu tay lại, hắn hiện tại, có một việc tứ phẩm binh khí, thân thể cường độ ở đến Kim hành ngôi sao thêm vào sau, cũng cường hãn đến khủng bố, nếu là lại phối hợp thêm hoàng văn lửa, Thiên Tông bên dưới, hắn tin tưởng không ai có thể làm gì được hắn.

Thậm chí, nếu như hắn thật muốn liều mạng, hơn nữa âm dương hai sao cùng lục đạo dấu ấn, mặc dù là đối đầu phổ thông Thiên Tông, cũng có sức đánh một trận.

Có điều, đánh một trận xong, cái kia giá cả cũng là to lớn, bởi vì phải động tác hắn hiện hữu hết thảy thực lực, mấy thứ này nếu là toàn bộ động tác, đối với hắn mà nói cũng có áp lực cực lớn.

Tiêu Vũ phỏng chừng, nếu là những thủ đoạn này hết dùng, cho dù là kết quả tốt nhất, hắn cũng sẽ như lần trước giống nhau, thân thể bị hao tổn vượt qua cực hạn, lại muốn thời gian dài không cách nào phát huy ra đối ứng tu vi thực lực.

“Không đến bất đắc dĩ, mấy thứ này, vẫn không thể cùng sử dụng.” Tiêu Vũ âm thầm quyết định.

Thời gian đến đến giờ phút này, mười ngày kỳ hạn đã đến, hắn và Hạc Nhất Minh cuộc chiến, cũng sẽ tại hôm nay tiến hành.

Bình phục nỗi lòng, Tiêu Vũ dừng lại tu luyện, từ trong tu luyện mật thất rời đi, dự định đi tới một điểm.

“Mạc huynh, cuối cùng ngươi đi ra!” Mạnh Thu như là lần trước giống nhau, xuất hiện ở mật thất trước khi, nhìn dáng dấp ở đây đợi rất lâu rồi, ngưng trọng nói: “Trời vực có biến, sớm sương mù tản, các phe người ở hai ngày trước đều đã chạy tới.”

“Cái gì?” Tiêu Vũ cả kinh, không phải nói trời vực còn muốn qua khoảng một tháng mới có thể sương mù tán, có thể đi tới gì? Làm sao đột nhiên đã xảy ra loại biến hóa này?

“Không kịp nhiều lời, chúng ta bây giờ nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất, đi tới trời vực.” Mạnh Thu kéo lên Tiêu Vũ, không nói thêm lời, đi ra ngoài.

Đi ra bên ngoài, Tiêu Vũ mới nhìn đến Mạnh Hàn sớm chờ đợi ở đây, và cũng chuẩn bị phi hành khí vật.

Mạnh Thu lôi kéo hắn 1 tới ngồi lên, Mạnh Hàn liền huy động phi hành khí vật, bay lên trời cao, xông thẳng phương xa.

“Xảy ra chuyện gì? Trời vực phát sinh biến hóa gì?” Tiêu Vũ đến bây giờ đều có chút không bình tĩnh nổi, làm sao hảo hảo, trời vực bên trong sương mù thì hướng phía trước một tháng tản đi?

“Liên quan tới việc này, trước mắt không có ai biết, chỉ biết là trời vực bên trong khói đen quả thật tản, bây giờ khắp nơi đều đã đi tới.” Mạnh Thu lắc đầu, biểu thị hắn cũng không rõ ràng lắm.

Bây giờ cũng biết chính là, trời vực bên kia vẫn có người ở bảo vệ, chờ đợi sương mù tán, mấy ngày trước đây người ở đó đột nhiên truyền quay lại tin tức, trời vực sương mù đã tán, khắp nơi lập tức cái gì cũng không để ý, dồn dập đi tới, dù sao thời điểm như thế này, ai cũng không muốn khiến người ta chiếm tiên cơ.

Mạnh Hàn cùng Mạnh Thu, mặc dù cũng sốt ruột, nhưng biết Tiêu Vũ đang tu luyện ở trong, không dám quấy nhiễu, bởi vì tu luyện tối kỵ quấy rối, bởi vậy đã so với người khác chậm hai ngày.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, tại loại này ngàn cân treo sợi tóc, bọn họ còn cam nguyện chậm người một bước, mà chưa đi đánh gãy Tiêu Vũ tu luyện, đối với Tiêu Vũ coi trọng cỡ nào.

“Cái kia Hạc Nhất Minh?” Tiêu Vũ hỏi, hắn và Hạc Nhất Minh trong lúc đó còn có ước hẹn đánh một trận, hơn nữa chính là hôm nay, có phải Hạc Nhất Minh cũng đã đi tới, không có chờ đợi?

“Đừng nói Hạc Nhất Minh, trời vực sớm sương mù tán, liền

Thiên Phủ bên trong nguyên bản muốn sẽ tiến hành tiêu chuẩn khiêu chiến, cũng không kịp, tất cả mọi người trực tiếp tiến đến.” Mạnh Thu biết Tiêu Vũ trúng ý chỉ.

Chỉ có điều thời điểm như thế này, mặc dù là Hạc Nhất Minh muốn giữ lại cùng Tiêu Vũ một trận chiến, Huyền U Tông bên kia, cũng khẳng định sẽ làm hắn dùng tốc độ nhanh nhất đi tới trời vực, Tiêu Vũ cùng hắn một trận chiến tự nhiên là tạm thời các trí.

“Nói như vậy, tứ đại trong tông môn này chính thức kiệt xuất đệ tử, cũng đều đã đi tới trời vực?” Tiêu Vũ híp mắt lại, thời gian qua đi gần một năm, rốt cuộc phải cùng Vũ Vô Cực gặp nhau lần nữa, và rất có thể muốn đại chiến.

Đương nhiên, còn có Hạc Nhất Minh, hắn mặc dù rời đi, nhưng Tiêu Vũ lại tựa hồ như có thể nhìn thấy, hắn lúc rời đi tâm tình, hai người hẹn ước một trận chiến mặc dù không thể tiến hành, nhưng tới trời vực, trận chiến này sớm muộn hay là muốn đánh.

Trừ hai người này ra, chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ còn có một loại kỳ diệu linh cảm, lần này trời vực hành trình, có lẽ sẽ phát sinh rất nhiều đối với hắn cực kỳ chuyện trọng yếu, mà chuyện đó là tốt hay xấu, Tiêu Vũ chính mình cũng nói không chính xác.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 70: Nghiệt Tử

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trời vực bên trong khói đen sớm tản đi, cũng làm cho Thiên Phủ các thế lực lớn vốn một vài chuẩn bị đều bởi vậy rối loạn, tranh hạng chân chính khiêu chiến cũng không kịp bắt đầu, muốn đi tới.

Rơi Vân Châu, này một châu nơi diện tích, cũng thập phần rộng lớn, chu vi chừng mấy trăm ngàn dặm, rất nhiều người cố gắng cả đời, cũng chưa chắc khả năng đi khắp này châu.

Ở chạy đi trên đường, Tiêu Vũ cùng Mạnh Hàn trò chuyện, hỏi dò này châu việc, từ đó biết được, này một châu bên trong chính thức đứng đầu thế lực, cũng là Tinh Thần Các cùng ba đạo minh, ngoài ra còn có hai cái lánh đời cổ tộc.

Như 4 đại tông môn cùng Mạnh Gia này nhóm thế lực, nói thật ra, dù cho đi tới trời vực, cũng thuộc về yếu thế, theo hắn châu tiến lại bất kỳ một thế lực nào, sợ là đều đủ để nghiền ép bọn họ.

Đoạn đường này thập phần xa xôi, mặc dù có Mạnh Hàn cái này Thiên Tông dẫn dắt, ngày đi vạn dặm, ba người cũng đi rồi có 56 ngày, mới đã tới trời vực vị trí.

“Đó là trời vực?”

Thân thể ở trên không, Tiêu Vũ từ xa nhìn lại, liền thấy phía trước xuất hiện một to lớn khe nứt, thoạt nhìn tựa như đại địa vết đứt, kéo vô tận, nhìn không tới cuối, trừ lần đó ra, nơi này cho hắn một loại phi thường cảm giác quỷ dị, sâu thẳm khe nứt như là có thể nuốt chửng tất cả, lộ ra một loại khí tức ngột ngạt.

“Tin đồn trời vực ở gần, có thần dị lực lượng, không cách nào phi hành, mặc dù là chim trải qua, cũng sẽ rơi xuống, chúng ta đi xuống đi.”

Mạnh Hàn mở miệng, cưỡi phi hành khí vật, rơi trên mặt đất, ba người đi bộ.

“Khắp nơi trước tiên chúng ta hai ngày xuất phát, bây giờ sợ là đã tiến nhập trời vực bên trong.” Mạnh Thu thay đổi bình thường đầy mặt mỉm cười hình dáng, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

“Trời vực mỗi một khoảng thời gian mấy trăm năm, ở trong khói đen mới có thể tản đi một lần, mỗi lần sương mù tán thời gian, đều có chừng một năm, ở cái địa phương này từng xuất hiện rất nhiều thần vật, khắp nơi chính là vì vậy mà đến, có điều cần thiết phải chú ý, nơi đây tồn tại nhiều lắm không biết, liền Thiên Tông nhân vật tiến vào bên trong, đều lúc nào cũng có thể sẽ chết đi.” Mạnh Hàn một bên cất bước, một bên nhắc nhở lấy Tiêu Vũ hai người.

Tiêu Vũ gật đầu, một bên cũng đang quan sát nơi này.

Đi tới ở gần, hắn mới cảm giác được, trời vực lộ ra một loại cực kỳ khí tức ngột ngạt, như là nơi đó chôn một cái nào đó tuyệt đại cường giả, thập phần khủng bố.

Trời vực quanh thân ngàn dặm trong phạm vi, mặc dù cỏ cây che trời, nhưng cũng không thấy được bất kỳ sinh tử, âm u đầy tử khí, đi ở nơi như thế này, bất luận người nào đều không thể tránh khỏi sẽ cảm thấy một luồng khôn kể ngột ngạt.

Gần rồi, Tiêu Vũ rốt cục nhìn thấy trời vực chân thực diện mạo, đó là một loại khó có thể hình dung hùng vĩ, từ xa nhìn lại, thì là trên mặt đất một cái vực sâu khổng lồ.

Hắn đứng ở vực sâu một mặt, phóng tầm mắt lại nhìn không tới mặt khác, có thể thấy được này vực sâu có cỡ nào to lớn.

Hơn nữa, đứng ở phía trên đi xuống nhìn tới, cái gì cũng không nhìn thấy, nơi này quả thật tồn tại thần dị sức mạnh, không chỉ có thể ngăn cách người ánh mắt, tính cả thần niệm đều không thể dò ra.

“Người nào?”

Đoàn người từ trời vực bên cạnh xuất hiện, chừng hơn mười người, mỗi một đều tu vi không kém, thậm chí ở trong đó, Tiêu Vũ phát hiện khí tức không kém gì Mạnh Hàn nhân vật, hơn nữa không chỉ một người, rất rõ ràng đều là Thiên Tông.

“Chúng ta là rơi Vân Châu bên trong thế gia người, có tiến vào trời vực tiêu chuẩn.” Đối mặt mấy vị Thiên Tông, Mạnh Hàn cũng không dám bất cẩn, kêu Mạnh Thu cùng Tiêu Vũ hai người lấy ra thạch nhãn, giao cho những người này.

“Vào đi thôi!” Đoàn người sau khi xem, đối với bọn họ phất phất tay, ở trong một gã lạnh lùng người đàn ông trung niên, ánh mắt tất là nghi hoặc mà ở Tiêu Vũ trên người quét hai lần.

Bị người này ánh mắt đảo qua, chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ có một loại rất không biết cảm giác thoải mái, loại này không thoải mái không phải bắt nguồn từ nguy hiểm, mà là đối với người này, hắn tựa hồ có một loại nói không nên lời cảm giác bài xích.

“Đa tạ!” Mạnh Hàn cảm ơn, sau đó mang tới Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu hai người, tiến nhập trời vực bên trong.

“Này là ai?” Đi được xa, Tiêu Vũ mới mở miệng hỏi dò Mạnh Hàn, trời vực ở ngoài, lại còn có người canh gác?

“Những thứ kia là 10 châu thế lực liên hợp tạo thành, canh giữ ở trời vực trước khi, là phòng ngừa có người xông vào, quấy rầy trong đó vận mệnh.” Mạnh Hàn giải thích, hắn biết kỳ thực cũng không nhiều, dù sao Mạnh Gia còn hơn 10 châu các nơi tiến lại thế lực, đẳng cấp chênh lệch nhiều lắm.

“Phòng ngừa có người xông vào?” Tiêu Vũ lại là không cho là như vậy.

10 châu các thế lực lớn phái người thủ tại chỗ này, nói cách khác bất luận người nào muốn theo trời vực rời đi, cần thiết trải qua bọn họ nơi đây, nói cách khác, nếu như một vài thực lực yếu kém thế lực chiếm được bảo vật gì, nói không chừng liền khó có thể rời đi.

Đương nhiên, trong này có phải là 10 châu những thế lực kia đã đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, còn là mỗi loại mang loại suy nghĩ này, hắn không biết được.

“Lão Bát, tự nhiên đờ ra làm gì?”

Trời vực ở ngoài, tên kia lúc trước vẫn đánh giá Tiêu Vũ người đàn ông trung niên, ở Tiêu Vũ rời đi sau khi, y nguyên còn tại nhìn cái hướng kia xuất thần, mãi đến tận nghe đến bên cạnh truyền đến âm thanh, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

“Tứ ca.” Lão Bát trả lời: “Vừa mới thiếu niên kia, cho ta một loại rất cảm giác quen thuộc.”

“Hả? Cảm giác gì?” Tứ ca dáng dấp, cũng là cái trung niên hán tử, chừng bốn mươi tuổi khoảng chừng, nghe vậy cũng lộ ra vài phần hứng thú.

“Ta cũng không nói lên được.” Lão Bát lắc lắc đầu, nói: “Chỉ có điều, loại cảm giác đó, cùng chúng ta trong tộc huyết mạch, giống nhau y hệt.”

Tứ ca nghe vậy, sắc mặt căng thẳng, nụ cười lập tức hoàn toàn không có, nói: “Ngươi xác định, không có cảm ứng sai?”

“Ta cũng không quá chắc chắn!” Lão Bát lại lắc đầu, “loại cảm giác đó chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, chỉ tốt ở bề ngoài, nếu như xác định nói, ta sớm ngăn lại cái kia thiếu niên.”

Tứ ca nhất thời trầm mặc xuống, hồi lâu sau mới một lần nữa lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Vậy hẳn là ngươi cảm giác sai rồi, chúng ta trong tộc, cũng không có lưu lạc bên ngoài hậu bối, muốn nói có, cũng chỉ có tên nghiệt chủng kia, nhưng hắn đã sớm chết, không thể sống tới ngày nay.”

Lão Bát nghĩ đến, cũng là như thế, chỉ là trong nội tâm, lại vẫn là có một loại cảm giác không thoải mái.

“Có điều, nói tới tên nghiệt chủng kia, mẹ của hắn quãng thời gian trước lại chủ động về tới trong tộc, việc này ta thủy chung là không nghĩ ra.” Nói tới chuyện cũ, lại để cho Tứ ca nhớ tới một chuyện khác, lông mày lại giam.

“Ta cũng kỳ quái.” Lão Bát cũng là gật đầu, “lẽ ra người phụ nữ kia lúc trước trúng rồi 6 Hồn giam tâm chú, nên đã sớm chết, lại có thể sống tới ngày nay, thật sự không hợp lý, hiện nay thế gian, ngoại trừ trong tộc mấy vị trưởng lão, chẳng lẽ còn có người có thể giải bùa này?”

“Không có khả năng! 6 Hồn giam tâm chú chỉ có chúng ta bộ tộc hiểu được thi triển, cũng chỉ có chúng ta trong tộc người mới có thể mở ra, ngoại tộc tuyệt đối không có bản lãnh này.” Tứ ca thập phần khẳng định, sau đó lại nói: “Có điều, người phụ nữ kia có thể sống sót, quả thật kỳ quái, nhưng vô luận như thế nào, người phụ nữ kia cũng không sống lâu, còn có cái kia nhiễu loạn, không lâu cũng phải chết đi!”

“Phỏng chừng người phụ nữ kia trở lại trong tộc, cũng là bởi vì cái kia nhiễu loạn sắp chết nguyên nhân.” Lão Bát gật gật đầu.

Hai người kia, đều là Thiên Tông cấp bậc nhân vật, và, bọn họ tên gọi, ở này gia tộc lánh đời bên trong, có thể nói thập phần vang dội.

Trong hai người, Tứ ca tên là Tiêu Ngọc thành, Lão Bát tên, thì lại kêu tiêu biển sênh, hai người bọn họ, đều là họ Tiêu, đến từ chính Tiêu thị cổ tộc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 71: Vương Giả Lần Đầu Xuất Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiến vào Thiên Uyên, loại kia cảm giác khác thường càng thêm rõ ràng, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, trong cơ thể Thần lực tựa hồ đều hứng chịu tới áp chế, vận chuyển tốc độ đều chậm không ít, mỗi một đạo chân khí, tựa hồ cũng trở nên rất là trầm trọng.

“Thiên Uyên rốt cuộc là một ra sao địa phương?” Hắn hướng về Mạnh Hàn thỉnh giáo, luôn cảm giác nơi này quá mức thần dị, kể cả kiến thức của hắn, đều không nhìn ra nơi này tại sao lại như thế.

Có điều bên trong đất trời, vốn là có rất nhiều khó có thể lý giải được gì đó tồn tại, dù cho Tiêu Vũ là từng đệ nhất chí tôn, cũng không khả năng biết hết hết thảy.

Hơn nữa, thế giới này là đã biến mất rồi trăm vạn năm thứ mười chân giới, cũng gọi là đệ nhất cũ giới, ở Tiêu Vũ trong mắt, bên trong vùng thế giới này các loại, so với Cửu Thiên Thế Giới đều phải thần bí.

Như là này Thiên Uyên, tựa hồ chính là rất không tầm thường tồn tại, kể cả hắn cũng không cách nào nhìn thấu.

“Thiên Uyên tồn tại, không ai có thể nói rõ.” Mạnh Hàn nói tới Thiên Uyên, cũng là vẻ mặt nghiêm túc.

Hắn dĩ nhiên sống ngàn năm, trên đời thời gian, Thiên Uyên bên trong khói đen liền đã mấy lần tản đi, nhưng mà tiến vào Thiên Uyên số lần, hắn nhưng cũng thập phần ít ỏi, bởi vì trước đây hắn, còn chưa thành Thiên Tông, tuy biết nơi đây, khi đó nhưng không có tiến vào tư cách.,

Theo Mạnh Hàn theo như lời, Thiên Uyên nơi này, tràn ngập nhiều lắm thần bí, cùng nhiều lắm không biết.

Ở trong đồn đãi, Thiên Uyên ngọn nguồn, đã phi thường từ xa xưa, nghe nói ở mấy vạn năm trước, nơi này hoàn toàn không tồn tại Thiên Uyên, Thiên Uyên xuất hiện, giống như là đại địa đột nhiên nứt ra rồi một lớn khe, ở trong lộ ra vô tận tà dị hắc khí, ăn mòn tất cả, mặc dù là Thiên Tông nhân vật nhiễm phải một tia, cũng sẽ mê muội.

Tin đồn ở Thiên Uyên lần đầu xuất hiện đoạn thời gian đó, đã có không ít cường giả mạo hiểm tiến vào, muốn tìm tòi hư thực, nhưng mà hết thảy tiến vào người, cuối cùng đều không có sống sót trở về.

Thế nhân khi đó vừa mới nhận định, Thiên Uyên bên trong khói đen là không thể đụng vào gì đó, như là một loại nào đó cấm kỵ đồ vật, nghe nói lúc trước còn từng có vương giả cấp bậc nhân vật, bởi vì này khói đen mà chết, thập phần khủng bố.

Từ đó về sau, trôi qua có chừng mấy ngàn năm thời gian, mọi người lúc này mới phát giác, Thiên Uyên bên trong khói đen, mỗi qua mấy trăm năm thì sẽ không hiểu tản đi, cho đến sau một khoảng thời gian mới có thể lại xuất hiện.

Thừa dịp này rảnh rỗi nhất, một vài gan lớn người bắt đầu tiến vào nơi đây, điều tra ở trong huyền bí.

Này 1 thăm dò, nhất thời đưa tới 10 châu chấn động, bởi vì ở đệ nhất đẩy tiến vào thăm dò người ở trong, có người theo Thiên Uyên sau khi đi ra, vỡ nát vương là đế, một lần đột phá vương giả cảnh giới, thành tựu không có trên đế vị, khinh thường 10 châu nơi!

Từ đó về sau, càng ngày càng nhiều người mạo hiểm tiến vào Thiên Uyên,

Mặc dù Thiên Uyên bên trong hung hiểm khắp nơi, nhưng là có không ít người chiếm được kinh người cơ duyên.

Truyền thuyết ở 10 châu trong lịch sử chứng thật từng tồn tại này Đế giả nhân vật bên trong, có vài vị đều đã đã tiến vào Thiên Uyên, sau khi vừa mới đột phá đến Đế cảnh.

Chuyện như vậy, để 10 châu người đối với Thiên Uyên đều là phá lệ trở nên coi trọng, và trải qua mấy chục ngàn năm sau khi, đã lục lọi ra Thiên Uyên sương mù tán quy luật.

Đến mỗi lúc này, 10 châu trên mặt đất bất kể là thân thể nơi nào thế lực, đều sẽ viễn độ một triệu dặm, tới chỗ này, làm chính là tiến vào Thiên Uyên, tìm kiếm thành đế cơ duyên.

Phải biết rằng ở hiện nay thế giới, Đế giả không xuất hiện, thế gian có hay không Đại Đế đều căn bản không người hiểu rõ, Thiên Uyên lưu lại các loại truyền thuyết thật sự quá mức tộc nhân, không có thế lực kia có thể đối với nơi này làm được hờ hững đối mặt.

Mấy chục ngàn năm bên trong, Thiên Uyên mặc dù đã nghênh đón qua vô số thăm dò người, nhưng cho tới bây giờ, nơi này như trước tràn ngập thần bí, ở chỗ chưa qua thăm dò địa phương còn có rất nhiều rất nhiều, hiện nay thế nhân đã từng điều tra địa phương, chỉ chiếm cứ Thiên Uyên vô cùng một bộ phận nhỏ.

Bởi vì Thiên Uyên thần bí cùng thần kỳ, thế gian mọi người đối với nơi này cũng có được đủ loại suy đoán, có nói Thiên Uyên phía dưới kết nối lấy mặt khác một mảnh thần thánh thời không, cái thời không kia quy tắc muốn ở phía trên thế giới này, bởi vậy có thể để người ta đột phá vạn đế.

Cũng có người nói Thiên Uyên bên dưới, vốn là một vị vô thượng cường giả nơi chôn cất, chôn dấu kinh thế nhân vật, này Thiên Uyên bên trong sương mù chỉ là người cường giả kia trên người tử khí, Thiên Uyên bất quá là cái kia vô thượng cường giả phần mộ, tìm được vị cường giả kia lưu lại truyền thừa, liền có thể thành đế, thậm chí có thể đi thông cảnh giới cao hơn.

Cũng có khác một thuyết pháp, gọi bằng nơi đây là thời kỳ thượng cổ hai vị nhân vật vô thượng ở đây đại chiến, hình thành chiến trường, cái kia thực lực của hai người đều đứng đầu thiên địa, ở trong một vị cường giả binh khí đang đại chiến bên trong rơi xuống, đánh xuyên đại địa, là để hình thành Thiên Uyên. Mà bởi vì trong binh khí lệ khí không tiêu tan, cho nên mới tạo thành kinh khủng kia khói đen.

Nói tóm lại, Thiên Uyên là một phi thường thần bí địa phương, có đủ loại suy đoán cùng truyền thuyết, nhưng hiện tại lại khác, nhưng không có cái nào giải thích là có thể được tất cả mọi người công nhận.

Duy nhất có thể khẳng định là, nơi này tràn đầy cơ duyên, cũng tràn đầy nguy hiểm, tiến vào nơi đây, có khả năng nhảy một cái hóa rồng, thẳng trên chín tầng trời, cũng có thể sẽ chôn thây ở đây, vĩnh viễn đều không thể vươn mình.

“Thiên Uyên? Nơi chôn cất cường giả cái thế?” Tiêu Vũ nghe xong Mạnh Hàn giảng, trong lòng đột nhiên nghĩ tới vị kia quần áo trắng điện chủ.

Hắn luôn cảm giác, nơi này cùng lúc trước Thánh cảnh có chút tương tự, có lẽ thật có khả năng chính là khác một cường giả nhân vật lưu lại địa phương.

Hơn nữa, quần áo trắng điện chủ cũng từng nói qua, hắn ở cái thế giới này nhiều chỗ đều lưu lại tương tự với Thánh cảnh không gian địa phương như vậy, nói không chừng Thiên Uyên cũng là một cái trong số đó, dùng quần áo trắng điện chủ thực lực, bày ra một chỗ như vậy, đối với hắn mà nói tự nhiên không phải việc khó gì.

“Bốp!”

Đang khi nói chuyện, bầu trời đột nhiên một ánh hào quang bay qua, tốc độ nhanh chóng, liền như là một viên sao chổi, và xẹt qua bầu trời thời gian, lại vạch tìm tòi không gian, đưa tới không gian rung chuyển.

“Thần vật!” Mạnh Hàn hoàn toàn biến sắc, loại này khả năng xé ra không gian gì đó, tuyệt đối là bảo vật khó được, mặc dù là vương giả cấp bậc nhân vật thấy vậy, cũng phải thay đổi sắc mặt.

“Vèo!”

Khiếp sợ gian, một bóng người bay ở không trung, tốc độ không thể so với cái kia đạo lưu quang chậm, căng đuổi theo.

Bóng người kia bay quá nhanh, căn bản là không có cách thấy rõ khuôn mặt, thậm chí không biết là nam hay là nữ. Mà ở đạo thân ảnh này sau khi, còn theo sát sau một bóng người khác, hai bóng người tốc độ không phân cao thấp, đều ở đây đuổi theo không trung cái kia một vệt sáng.

“Lăng không phi hành, vương giả cấp bậc nhân vật!” Mạnh Hàn cả kinh sắc mặt trắng bệch, há to miệng.

Cấp độ tông sư nhân vật, U &# 8 không can thiệp tới là người tông còn là Thiên Tông, tướng muốn phi hành, đều phải nhận sự giúp đỡ đồ vật, chỉ có đạt được vương giả cảnh giới, tài năng trực tiếp điều khiển sức mạnh đất trời, lăng không phi hành, không cần phải mượn bất kỳ ngoại vật.

Vương giả, này dĩ nhiên là 10 châu nơi thực lực mạnh nhất, ở không thấy Đế giả đương thế, này 1 cấp bậc nhân vật bất kể đi đến nơi nào, đều là tuyệt đối vô địch tồn tại, Mạnh Hàn sống được tuy lâu, tuy nhiên căn bản chưa từng thấy vương giả, hiện nay lại một chút gặp được hai cái!

“Chúng ta đi mau, hai người này một khi đánh nhau, lộ ra dư âm đều có thể dễ dàng lấy mạng chúng ta!” Mạnh Hàn không nói hai lời, mang tới Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu hai người, dùng tốc độ nhanh nhất, trực tiếp rời đi.

Ba người cũng không nghĩ tới, vừa mới tiến vào Thiên Uyên, liền gặp phải vương giả cấp bậc nhân vật, hơn nữa còn là một chút gặp phải hai người!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có một số việc, chỉ có canh ba, mặt khác nói lại sự kiện, khoảng thời gian này vẫn luôn là canh ba, kỳ thực chính ta cũng cảm giác tiến độ có chút chậm, muốn viết nhanh một chút. Cho nên sau này, mỗi ngày chương mới có thể vẫn sẽ dùng canh năm làm mục tiêu, đương nhiên, thời gian dài canh năm áp lực quá lớn, ta cũng không có thể bảo đảm mỗi ngày đều có thể canh năm, cho nên sau này có thể sẽ xuất hiện hôm nay canh ba, ngày mai canh năm loại này lượng đổi mới không cố định tình huống, ta cũng không biết như vậy chương mới các ngươi có thể hay không tiếp thu, cho nên rốt cuộc làm sao chương mới, đến lúc đó lại nhìn tình huống mà định ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 72: Thạch Viêm Vương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Ở Mạnh Hàn cùng Tiêu Vũ hai người thần tốc rời đi thời điểm, trên bầu trời, cái kia đạo lưu quang lại là đột nhiên thay đổi, càng hướng về bọn họ rời đi phương hướng bay tới, cái kia hai đại vương giả, tự nhiên cũng là theo sát phía sau.

Ba người bọn họ coi như tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không khả năng so ra mà vượt vương giả cấp bậc nhân vật, một chút đã bị đuổi kịp.

“Lữ Thái, ngươi thật muốn cùng ta tranh chấp gì?”

Hai đại vương giả tranh cướp bên trong, ở trong một người mở miệng, nhưng là một nữ tử âm thanh, nghe tới còn có vẻ hơi tuổi trẻ, lanh lảnh cảm động.

Tốc độ của nàng mặc dù chậm lại, nhưng ở trên mặt, nhưng lại có một tầng nhàn nhạt ánh sáng, che đậy ở dung nhan, chủ nhân không cách nào thấy rõ, chỉ có thể nhìn thấy nàng người mặc quần áo đen, hình thể thướt tha, trên người lộ ra một loại cực kỳ lành lạnh khí chất.

“Ha ha, đã ngươi biết ta, thế thì dễ nói chuyện rồi, ta Lữ Thái coi trọng gì đó, thì nhất định phải tìm được!” Một vị khác vương giả mở miệng, âm thanh thâm hậu, tốc độ chậm dưới sau khi, cũng hiển lộ ra thân thể, hóa thành một khôi ngô người đàn ông trung niên.

“Đã như vậy, cái kia đã không còn gì để nói!” Nữ vương giả âm thanh đột nhiên lạnh, sau khi nói xong, trực tiếp ra tay.

Ý đồ của nàng rất rõ ràng, đã muốn tranh, đơn giản trước đem đối thủ bỏ, lại một mình đuổi theo cái này thần vật.

“Thật tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi che lấp dung nhan, rốt cuộc là thần thánh phương nào!” Lữ Thái cũng là không sợ chút nào, chủ động đón nhận, cùng nữ vương giả đại chiến.

Vương giả ở giữa đại chiến, mặc dù hiếm thấy, nhưng lúc này Tiêu Vũ cùng Mạnh Hàn ba người lại là căn bản không dám dừng lại, đẳng cấp này đừng nửa điểm, kể cả dư âm đều cực kỳ khủng bố, cho dù là bọn họ chỉ là đứng được gần một điểm, đều có khả năng hủy tính mạng.

Ba người triển khai tốc độ nhanh nhất, cũng không quay đầu lại, thần tốc trốn hướng về một khác phương hướng.

Cũng trong lúc đó, phía sau đã truyền đến kinh người chiến đấu có tiếng, đại địa không dứt nổ vang chấn động, quả thực liền như là tận thế bình thường.

“Vương giả oai, quá kinh khủng!”

Mãi đến tận trốn ra rất xa, Mạnh Hàn vẫn là lòng còn sợ hãi, cả kinh nói: “Vừa mới cái kia người là Thạch Viêm vương Lữ Thái? Nhân vật như thế, lại cũng tới!”

“Thạch Viêm vương? Đó là người nào?” Tiêu Vũ nghe tới, tựa hồ cái này Lữ Thái còn không phải bình thường vương giả cấp bậc nhân vật, nếu không Mạnh Hàn cũng không thể nào biết danh hào của hắn.

"Ta cũng không rõ lắm." Mạnh Hàn lắc đầu nói: "Chỉ là ở trong truyền thuyết,

Người này Thành Vương đã có hơn hai ngàn năm thời gian, nghe nói ấy tu luyện công quyết rất là bất phàm, thân thể cực kỳ cường hãn, có thể so với các loại linh thạch, tục truyền cùng hắn chiến đấu qua người, đều khó có người có thể thương tổn hắn mảy may, là một cực kỳ đáng sợ vương giả!"

Nghe xong Mạnh Hàn giảng, Tiêu Vũ đối với cái gọi là vương giả nhân vật cũng có một cách đại khái hiểu ra.

Hiện nay thế giới những vương giả kia cấp bậc nhân vật, xưng vương sau khi, thì sẽ có thuộc về mình một đặc biệt phong tước hiệu, này liền giống với trong thế tục vương hầu bình thường, có phong tước hiệu, liền đại diện cho có thể hiệu lệnh một phương, ở một phương xưng vương gọi bằng tôn.

Vương giả phong tước hiệu, đủ loại đều có, này một phong số có thể cùng với tính cách có quan hệ, cũng có thể là cùng với thực lực, hoặc là tu luyện công quyết đặc điểm có quan hệ.

Lữ tần phong tước hiệu là Thạch Viêm vương, chính là bởi vì người này có một loại thập phần đặc biệt mạnh mẽ năng lực, chiến đấu thời gian, có thể đem tự thân hóa thành đá vàng, có cực kỳ cường hãn thân thể, ở các loại trong đại chiến cực nhỏ bị thương, bởi vậy được xưng là Thạch Viêm vương.

Đây cũng không phải là Tiêu Vũ ban đầu ở Thánh cảnh bên trong nhìn thấy này chiếm núi xưng vương thiếu niên hậu bối có thể so với, mà là chân chính vương giả nhân vật, có dời núi lấp biển khả năng.

Ở bây giờ cái này không thấy Đế giả thế giới, vương giả cấp bậc sức mạnh, liền nhớ là tồn tại chí cao, như Lữ Thái càng thành danh đã lâu lâu năm vương giả, thực lực sâu không lường được.

“Cái kia cái kia cùng Thạch Viêm vương giao chiến nữ tử là ai? Thực lực tựa hồ cũng không yếu với Thạch Viêm vương, lẽ ra cũng không phải là hạng người vô danh!” Mạnh Thu quay đầu lại nhìn quanh.

Bầu trời xa xăm bên trong, cái kia hai đại vương giả trong khi đại chiến, song phương mỗi một dân thủ đoạn, đánh thanh thế đều hết sức đáng sợ.

Nếu không có Thiên Uyên nơi này thập phần thần bí, tiến vào bên trong người Thần lực đều hứng chịu tới áp chế, dùng này hai đại vương giả thực lực, sợ là có thể đem nơi này trực tiếp đánh ngang.

“Không biết!” Mạnh Hàn cũng là quay đầu lại, ngưng trọng nói: “Cái kia nữ vương giả che khuất dung nhan, rõ ràng thì không muốn khiến người ta nhận ra, có điều nhìn nàng thực lực, tựa hồ cũng vắng mặt Thạch Viêm vương bên dưới, tóm lại, bực này cấp bậc nhân vật, không phải chúng ta có thể trêu chọc.”

Có thể thấy, hắn hết sức kiêng kỵ, hơn nữa lo lắng.

Thậm chí ngay cả vương giả nhân vật đều tới, lần này Thiên Uyên hành trình, nếu là có hỗn loạn phát sinh, dùng bọn hắn thực lực, sợ hãi là rất khó sống sót.

Mặc dù dĩ vãng mỗi lần Thiên Uyên sương mù tán, đều sẽ có một vài vương giả nhân vật hiện thế, bị hấp dẫn mà đến, nhưng trong thực tế số lượng cũng không nhiều.

Điều này là bởi vì, Thiên Uyên bên trong tồn tại nhiều lắm hung hiểm, hơn nữa tựa hồ tu vi càng cao người, đi tới nơi này, lại càng dễ dàng chết đi.

Ở có người từ nơi này chiếm được thành đế cơ duyên sau khi, này mấy vạn trong năm liền không biết đã tới bao nhiêu vương giả nhân vật, muốn có được cùng loại cơ duyên.

Nhưng mà, nhiều năm trước tới nay, vay mượn Thiên Uyên thành tựu đế vị cũng chỉ có mấy cái như vậy, mà càng nhiều vương giả cấp bậc nhân vật, sau khi đi tới nơi này, lại là vĩnh viễn không có xuất hiện lại.

Mà kỳ quái là, vương giả bên dưới nhân vật đi tới nơi này, sống sót xác suất so với vương giả muốn cao hơn nhiều.

Này đây, năm gần đây dám tiến vào Thiên Uyên vương giả càng ngày càng ít, bởi vì nơi này tựa hồ đối với vương giả bên trên người tồn tại nguy hiểm trí mạng, mặc dù có vương giả nhân vật muốn tìm kiếm nơi đây, bây giờ cũng thường thường chỉ sẽ phái ra Thiên Tông, hoặc là Thiên Tông trở xuống nhân vật tiến lại.

Như Thạch Viêm vương Lữ Thái cùng cô gái kia như vậy, đã qua vương giả, nhưng vẫn là tự mình mạo hiểm, bây giờ hầu như đã không tìm được.

“Năm gần đây, đi tới Thiên Uyên vương giả nhân vật, nhiều đều là ít ỏi sống lâu không nhiều, muốn tiến hành cuối cùng đánh cuộc người, lẽ ra vương giả có 3000 tuổi sống lâu, Thạch Viêm vương hẳn còn có gần ngàn năm mạng, lại cũng tới phạm hiểm? Còn có cô gái kia, nghe thanh âm rất trẻ tuổi, đại diện trên người nàng còn có thịnh vượng sinh cơ, có thể sống rất lâu, làm sao cũng tiến nhập Thiên Uyên?”

Mạnh Hàn nhìn phía xa trong chiến đấu hai đại vương giả, cảm giác có chút nghĩ không thông.

“Thôi, vô luận như thế nào, vương giả việc, không phải chúng ta có thể hỏi tới, chúng ta đi thôi.” Hắn lắc lắc đầu, kêu lên Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu hai người, tiếp tục hướng về Thiên Uyên tiến lên.

Tiêu Vũ quay đầu lại, sâu sắc nhìn phía trong chiến đấu hai đại vương giả, luôn cảm giác tên kia nữ vương giả khí tức, tựa hồ đã ở nơi nào cảm nhận được qua.

Có điều Mạnh Hàn nói tới với, vương giả việc, bọn họ bây giờ là tuyệt đối không quản được, hắn cũng chỉ có thể không suy nghĩ nhiều, cùng Mạnh Hàn cùng đi sâu vào.

Tiếp tục thâm nhập sâu, không lâu sau đó, Mạnh Hàn cùng Tiêu Vũ hai người phân biệt, nói: “Thiên Uyên bên trong có một loại lực lượng sẽ ảnh hưởng đến tu luyện người Thần lực, mà khu vực khác nhau bên trong ảnh hưởng cũng có khác biệt, chúng ta đã chậm người khác một bước, cho nên ta dự định trực tiếp tiến vào ở chỗ sâu trong, hai người các ngươi đi khác một cái khu vực.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 73: Tiêu Giương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở đến Thiên Uyên trên đường, Tiêu Vũ liền nghe nói qua, Thiên Uyên thập phần thần dị, tiến vào bên trong sau, trong cơ thể Thần lực sẽ phải chịu lực lượng nào đó áp chế, không chỉ vận hành chầm chậm, hơn nữa cũng sẽ ảnh hưởng đến thực lực phát huy.

Mà sự ảnh hưởng này, ở Thiên Uyên bên trong địa phương khác nhau, trình độ cũng có khác biệt.

Thần kỳ chính là, ở giống nhau bên trong khu vực, bất đồng tu vi, thậm chí không người cùng cảnh giới, đã bị áp chế cũng không giống nhau.

Bởi vậy, Thiên Uyên bên trong tất cả khu vực, tương đối tuổi trẻ, cùng với tu vi thấp hơn thế hệ trẻ tuổi đi, ngược lại là tuổi tác hơi cao, tu vi đậm hơn trưởng bối nhân vật không cách nào đặt chân.

Nói cách khác, này Thiên Tông nhân vật có thể đi trước địa phương, Tiêu Vũ loại này trẻ tuổi, cũng là khó có thể tiến vào.

Này đây, tiến lại khắp nơi người, tiến vào Thiên Uyên sau khi, bình thường đều sẽ rất nhanh chia lìa, bất đồng tuổi cùng tu vi người, tiến vào khu vực khác nhau, Mạnh Hàn lúc này rời đi, chính là đi tới thích hợp hắn tiến vào khu vực, mà Tiêu Vũ Mạnh Thu, tất là đi tới một cái khác khu vực.

“Thiên Uyên, nơi này rốt cuộc là một ra sao vị trí?”

Đi trời Thiên Uyên bên trong, Tiêu Vũ lại vẫn không có dừng lại suy nghĩ vấn đề này.

Nơi này có quá nhiều chỗ thần kỳ, nếu như có thể làm xuyên qua, đối với hắn có lẽ cũng sẽ có rất lớn tác dụng.

Dù sao, đối với hắn hiện tại tới nói, bất kể là đối kháng trong cơ thể nguyền rủa tu luyện, còn là lớn mạnh trong cơ thể ngôi sao, thậm chí đem trước đây ở Long Tuyền Tông tìm được cửu sắc Thanh Liên dưỡng thục, đều cần đủ loại thần vật.

Thiên Uyên nơi này thần kỳ như thế, ở trong có lẽ liền tồn tại hắn chỗ thứ cần thiết, thậm chí, ở đi tới nơi này sau, Tiêu Vũ còn hoài nghi nơi đây có thể liền có thân mình không thấp hơn cửu sắc Thanh Liên tồn tại.

“A?”

Trong lúc đi, Tiêu Vũ đột nhiên Thượng Hải, nhìn phía một bên. Ở trong đó, một tia sương mù màu đen hoạt động, thập phần mỏng manh, quấn quanh trên mặt đất, vừa tản đi.

“Sức mạnh nguyền rủa!”

Tiêu Vũ chấn động trong lòng, trước khi tới, từng nghe nói Thiên Uyên ở trong khói đen lúc, hắn liền đã hoài nghi có phải là nguyền rủa một loại, bởi vì cùng trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, nghe tới thật sự quá tương tự.

Chỉ là cùng nhau đi tới, Thiên Uyên bên trong khói đen đều đã tan hết, hắn không có tận mắt nhìn đến, lúc này mới rốt cục gặp được một tia lưu lại sương mù, để hắn xác định chính mình trong nội tâm ý nghĩ.

“Tuy là nguyền rủa,

Lại cùng trong cơ thể ta sức mạnh nguyền rủa cách biệt rất nhiều, chẳng lẽ đây là quần áo trắng điện chủ nói, là vùng thế giới này trăm vạn năm trước xuất hiện nguyền rủa?”

Tiêu Vũ sắc mặt, không khỏi có chút nghiêm nghị.

Trong cơ thể hắn nguyền rủa, là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, mặc dù đã là thập phần khủng bố, thế nhưng quần áo trắng điện chủ theo như lời cái chủng loại kia nguyền rủa, cũng không so với...kia đệ nhất nguyền rủa tốt hơn bao nhiêu.

Loại kia sức mạnh nguyền rủa có thể làm cho bên trong vùng thế giới này hiện không có chí tôn, thậm chí ngay cả này đứng đầu sinh linh đều không thể tiếp tục sống sót, có thể thấy được khủng bố cỡ nào.

Nếu như Thiên Uyên bên trong khói đen thật chính là trăm vạn năm trước lưu lại hạ xuống sức mạnh nguyền rủa, vậy nơi này, thì có vẻ càng thêm thần dị.

“Người nào?”

Ở Tiêu Vũ suy tư trong lúc đó, hắn và Mạnh Thu, đã tới sắp sửa tiến vào khu vực, khu vực này cũng là thích hợp nhất trẻ tuổi tiến vào địa phương, khắp nơi hậu nhân, tiến lại sau khi phỏng chừng đều đã tiến vào nơi đây.

Đi tới đây, phía trước đột nhiên xuất hiện vài tên thiếu niên, ngăn cản con đường phía trước, mấy người thiếu niên này mặc dù tuổi cũng không lớn, nhưng mỗi một trên người đều lộ ra thần lực mênh mông, tu vi bất phàm, lại đều đã bước vào cảnh giới tông sư!

“Cổ tộc hậu nhân?” Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu liếc nhau một cái.

Bực này tuổi, liền có thể có tông sư tu vi, không cần nghĩ hắn cũng có thể biết, phần lớn là này lánh đời cổ tộc hậu nhân, nếu là rơi Vân Châu bên trong thiên tài hậu bối, có phần thực lực này, Mạnh Thu không thể không quen biết.

“Chúng ta là rơi Vân Châu hậu bối, muốn vào này khu vực, xin hỏi các ngươi là?” Mạnh Thu tiến lên, đối với mấy người này ôm quyền, thái độ thập phần khách khí.

“Các ngươi là rơi Vân Châu người?”

Nghe nói Mạnh Thu nói, vài tên thiếu niên cùng nhìn nhau, đáy mắt đều lộ ra vài phần xem thường.

Bọn họ tổng cộng có năm người, không có người nào thực lực thấp hơn cảnh giới tông sư, lúc này đứng ở trước nhất tên thiếu niên kia mở miệng, cao cao tại thượng, nói: “Cút đi, nơi đây không phải là các ngươi có thể đi lên địa phương, nơi nào đến, liền lăn chạy về chỗ đó!”

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu, đồng thời nhăn nhăn lông mày. Mấy người này cũng hơi bị quá mức bá đạo, đem Thiên Uyên xem là nhà mình, không nói hai lời muốn đuổi bọn hắn đi?

“Làm sao, còn không đi?” Mở miệng tên thiếu niên kia xem thường cười lạnh, nói: “10 châu bên trong, rơi Vân Châu thực lực là yếu nhất, ngoại trừ châu bên trong cái kia hai cái cổ tộc, thế lực khác hậu bối tất cả đều là ít ỏi phế vật, đừng tưởng rằng đạt được mấy cái tiêu chuẩn, thì có tư cách tiến vào nơi đây, bằng thực lực của các ngươi, chính là đến rồi cũng là chịu chết!”

“Rơi Vân Châu đều là phế vật? Nói như vậy, các ngươi vừa là vậy một châu người? Xuất từ một tộc kia?” Tiêu Vũ không có lập tức động thủ, theo trong lời của đối phương hắn nghe được, mấy người này tựa hồ cũng không phải châu bên trong người, mà là đến từ cái khác 9 châu.

Rất rõ ràng, bọn họ đều xuất thân từ lánh đời cổ tộc, hơn nữa theo Tiêu Vũ phỏng chừng, mấy người thực lực, ở trong tộc bọn họ cũng bên trong hắn không phải là mạnh nhất.

Liền 4 đại tông môn đều có thể nuôi dưỡng được hai mươi tuổi không đến tông sư, so sánh với đó, này lánh đời cổ tộc thực lực cường đại hơn nhiều lắm, hậu nhân của bọn họ, thực lực cũng tất nhiên càng mạnh hơn, cũng không đến nổi chỉ có tài nghệ như vậy.

"Nói cho ngươi biết thì lại làm sao? Chúng ta mấy người quả thật không phải này châu người, cũng không thuộc về cùng cổ tộc, còn ta, xuất từ Tiêu thị cổ tộc, tên là Tiêu Triển!" Tên thiếu niên kia mang theo cười lạnh, một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, hồn nhiên không đem Tiêu Vũ hai người để vào trong mắt.

"Tiêu thị cổ tộc?" Tiêu Vũ nội tâm, đột nhiên không hiểu run lên một cái.

Tại một thế này, hắn đến nay không biết là phụ thân của mình là ai, mà hắn từ nhỏ rõ ràng sinh trưởng ở Lâm Gia bên trong, lại là họ Tiêu, liên quan tới này dòng họ việc, hắn đang khôi phục'trí nhớ trước khi không biết hỏi qua Lâm Vũ Nhu bao nhiêu lần, có thể Lâm Vũ Nhu xưa nay không chịu trả lời.

Cho tới bây giờ hắn mới biết được, thế gian này lại còn có một cái họ Tiêu cổ tộc, liên tưởng đến Lâm Vũ Nhu trước đây đối với hắn cố ý ẩn giấu, chẳng lẽ nói cái này Tiêu thị cổ tộc, cùng hắn đời này thân thế có quan hệ?

"Nếu hỏi xong, vậy thì cút đi, nơi đây không phải là các ngươi rơi Vân Châu đám rác rưởi này có thể tới!" Tiêu Triển một lần nữa cười lạnh nói: "Không sợ nói cho ngươi biết, ở các ngươi tiến lại trước khi, các ngươi này một châu này phế nhân đã có mấy người bị chúng ta phế bỏ, các ngươi nếu như không chịu rời đi, cũng sẽ là kết quả giống nhau!"

“Phải không?” Biết được người này đến từ Tiêu thị cổ tộc, chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ trong lòng đối với hắn sinh ra một loại cực kỳ không ưa tâm tình, tựa hồ đối với bộ tộc này có bản năng căm ghét.

“Bịch!”

Đang khi nói chuyện, hắn đã ra tay, đầu ngón tay một điểm ánh lửa hiện lên, sử dụng địa tâm chân hỏa, ngưng ở ngón tay bên trên, về phía trước điểm tới.

“Hắc, đây chính là ngươi tự tìm chết!” Tiêu Triển nhếch môi, lộ ra một nụ cười khinh thường, cũng ngay đầu tiên ra tay, đánh trả Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 74 + 6 Giết Nguyền Rủa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Triển thực lực, đặt ở lạc vân một châu, tuyệt đối thuộc về trẻ tuổi ở trong nhân vật đứng đầu, hắn mặc dù càn rỡ, nhưng theo như lời cũng có đạo lí riêng của nó, rơi Vân Châu bên trong trong đám người tuổi trẻ quả thật khó có thể tìm tới so với hắn người.

Khi hắn cười lạnh bên trong, trên người hắn có một vị thần ảnh tái hiện ra, ngồi ngay ngắn trong cơ thể hắn, nhắm chặt hai mắt, tay nắm pháp ấn, đánh Tiêu Vũ.

“Phụp!”

Tiêu Vũ lấy ra địa tâm chân hỏa, đầu ngón tay một điểm ánh lửa nhảy nhót, trong lửa mang theo hoàng loài Thần Văn.

Đúng vào lúc này, hắn đầu ngón tay một điểm ngọn lửa đột nhiên nổ tung, hóa thành đầy trời ánh lửa, đem Tiêu Triển cả người đều bọc lại.

“Cái gì!”

Tiêu Triển sắc mặt biến đổi lớn, mới vừa rồi không có quá lớn cảm giác, thẳng đến lúc này ánh lửa uy lực bùng nổ, hắn mới lưu ý đến, cái này tựa hồ cũng không phải bình thường ánh lửa, nhiệt độ thập phần khủng bố.

“Diệt cho ta!”

Mặc dù khiếp sợ, nhưng hắn lại cũng không phải cỡ nào kinh hoảng, quát lạnh một tiếng, trong cơ thể thần ảnh ánh sáng bàn tay, nhập vào cơ thể bước ra, đem cả người hắn đều bao ở trong đó, ổn định bảo vệ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ ánh lửa tàn phá, nhiệt độ cực kỳ kinh khủng, quanh thân thổ địa, trong nháy mắt này đều trở thành than cốc, mấy người còn lại, càng ngay đầu tiên lùi ra, không dám nhiễm phải cái này địa tâm chân hỏa.

“Không thấy được, ngươi đúng là có chút thực lực, có điều, cho rằng có loại này kỳ quái ánh lửa có thể càn rỡ?” Tiêu Triển dùng thần ảnh hộ thân, không cho ánh lửa tiếp xúc được chính mình, đồng thời trong khi nói chuyện, trong cơ thể hắn thần ảnh cử động nữa, giơ tay lên, trong lòng bàn tay xuất hiện một loại kỳ dị huyết văn, hướng về Tiêu Vũ đưa tay ra.

Địa tâm chân hỏa, càng chưa có thể thương tổn được Tiêu Triển, để Tiêu Vũ rất là bất ngờ.

Tuy nói để cất giữ Thần lực, hắn đã khống chế ngọn lửa kia uy lực, nhưng lẽ ra bình thường tông sư cũng không phải khả năng dễ dàng như vậy hóa giải.

Hắn đưa mắt rơi vào Tiêu Triển trong cơ thể cái kia tôn thần ảnh bên trên, chỉ cảm thấy đạo này cái bóng rất là tầm thường, chính là vị thần này ảnh chặn lại rồi địa tâm chân hỏa.

Nhìn kỹ bên dưới, Tiêu Vũ chỉ thấy vị thần này ảnh hai mắt nhắm nghiền, cả người phát ra tia sáng chói mắt, không nhìn ra chân chính dung nhan.

Nhưng mà, cái kia tôn thần ảnh lại cho Tiêu Vũ một loại quen thuộc mà cảm giác chán ghét, để hắn vô cùng không thoải mái, như là ở nơi nào từng từng thấy.

“6 giết nguyền rủa!”

Lúc này,

Tiêu Triển đã là lạnh lùng mở miệng, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, giống như thấy một kẻ đã chết.

Khi hắn nói ra ba chữ kia sau, chỉ thấy thân ảnh của hắn đột nhiên tan ra, chia ra làm 6, phân trạm sáu cái phương hướng khác nhau, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa, trong cơ thể hắn đạo kia thần bí cái bóng, cũng vào lúc này hóa thành lục đạo.

“6 giết nguyền rủa?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy, lông mày lại là giam lên.

Lấy tầm mắt của hắn, cảnh giới tông sư trong vòng người, lẽ ra thi triển chiến quyết, hắn một chút có thể nhìn thấu, mà giờ khắc này, hắn lại là không thể một chút nhìn thấu này 6 giết nguyền rủa huyền bí.

Loại tình huống này, có vài loại có thể, một là này 6 giết nguyền rủa thuộc về bộ tộc chỉ có thuật, bực này cũ thuật thường thường vượt ra khỏi lẽ thường, nhất định phải phải phối hợp bộ tộc kia huyết mạch, mới có thể thi triển, người bên ngoài dù cho nắm giữ, cũng là vô dụng, bởi vậy ở giống nhau góc độ đối xử loại này chiến quyết, không cách nào nhìn thấu.

Một loại khác, chính là một vài tương đối cao thâm chiến quyết, Tiêu Vũ tầm mắt tuy cao, có thể thông qua người khác thi triển chiến quyết suy diễn đến pháp quyết này huyền bí, nhưng hắn dù sao tu vi có hạn, một vài chiến quyết không gạt được của hắn tầm mắt, nhưng cũng khả năng bởi vì hắn bây giờ quá thấp tu vi, mà giấu diếm được ánh mắt của hắn.

Tựa như một vài vương giả hoặc là Thiên Tông nhân vật thi triển chiến quyết, một cấp bậc này chiến quyết vốn ở Tiêu Vũ trong mắt cũng không đáng không đề cập tới, có thể dễ dàng nhìn thấu, nhưng đối phương tu vi xa cao hơn hắn, này liền sẽ để hắn không cách nào nhìn ra thuật này toàn cảnh, này đây dù cho có kinh người tầm mắt, cũng không cách nào biết cái kia chiến quyết hết thảy huyền bí.

Lúc này Tiêu Triển, chỉ có tông sư tu vi, ở Tiêu Vũ trong mắt tự nhiên không thể nào là bởi vì tu vi quan hệ mà không cách nào nhìn thấu, vậy rất rõ ràng, hắn lúc này thi triển chiến quyết không giống với tầm thường chiến quyết, rất có thể là phải thỏa mãn một loại nào đó điều kiện, mới có thể thi triển.

“Ầm!”

Tiêu Vũ suy nghĩ chỉ có trong nháy mắt, nhưng mà chính là tích tắc này, Tiêu Triển dĩ nhiên ra tay.

Hắn sáu bóng người cùng chuyển động, 6 tôn thần ảnh cũng vào lúc này cùng động tác, mỗi loại dò ra một con lớn, hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

“Hừ!”

Tiêu Vũ không kịp nghĩ nhiều, nát hư bước lấp lóe, muốn né qua đòn đánh này.

Nhưng mà, tốc độ của hắn mặc dù nhanh, nhưng Tiêu Triển sáu bóng người, lại tựa hồ như khả năng dự liệu được hắn di động vị trí, khi hắn dừng lại trước khi, lục đạo thần ảnh hóa ra tay đã là thay đổi phương hướng, thăm hướng về phía một hướng khác.

“Keng!”

Tiêu Vũ dừng lại, mạnh mẽ chống đỡ đòn đánh này.

Hắn hôm nay thân thể vô song, ở trong cùng thế hệ tìm không ra mấy cái có thể so sánh người, nhưng ở tiếp được một kích này trong khi, lại cảm giác trong cơ thể khí huyết việc gấp cuồn cuộn, và ở Tiêu Triển cái kia thần ảnh bên trong, thấu một loại tà dị sức mạnh, dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

“Sức mạnh tử vong?” Hắn tâm trạng chấn động, loại sức mạnh này cho hắn thập phần cảm giác quen thuộc, cùng bất diệt âm dương bên trong tử chi lực cực kỳ tương tự.

Lực lượng cỡ này vào cơ thể, người bình thường tuyệt đối khó có thể chống đỡ, nhưng Tiêu Vũ trong cơ thể có bất diệt âm dương trải qua, càng đồng thời có sinh tử lực lượng.

Hắn huy động hai loại sức mạnh, dùng sức mạnh của sự sống triệt tiêu vào cơ thể sức mạnh tử vong, đồng thời vừa dùng tử chi lực đối kháng, tiến hành tiêu diệt.

Này 6 giết nguyền rủa lại có uy lực như vậy, loại này sức mạnh tử vong nhất tà dị, dù cho thân thể mạnh trở lại, cũng khó có thể chống đỡ, bởi vì nó sẽ trực tiếp tiến vào thân thể người nội bộ, nếu không có Tiêu Vũ sửa có bất diệt âm dương trải qua, sợ là cũng khó có thể đối kháng.

Tiêu Vũ bây giờ mới coi như biết, cái gọi là lánh đời cổ tộc rốt cuộc mạnh đến mức nào, phải biết rằng hắn bây giờ tại cùng thế hệ ở trong ít có địch thủ, mà những cổ tộc này sau khi, tùy tiện xuất hiện một người, lại có thể uy hiếp được hắn!

“Lại không chết?” Tiêu Triển nhìn thấy Tiêu Vũ không việc gì, cũng là sâu sắc kinh ngạc, nói: “Thú vị, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi khả năng chống đỡ tìm được khi nào!”

Đang khi nói chuyện, hắn sáu bóng người cử động nữa.

Này sáu bóng người tuy hai mà một, đem Tiêu Vũ vây quanh, trong mơ hồ tạo thành một tuyệt đối lĩnh vực, Tiêu Vũ đang ở lĩnh vực này bên trong, vô luận tốc độ bao nhanh, tựa hồ cũng không cách nào né qua sáu bóng người công kích.

Hơn nữa, này 6 ảnh tuy hai mà một, chính là Tiêu Vũ cũng không nhìn thấu gì một bóng người thực sự, gì một bóng người là giả, tựa hồ cũng là bản thể, vừa giống như toàn bộ đều là hóa thân.

“Sặc!”

Cường hãn thân thể vô dụng, Tiêu Vũ cũng không có thể vẫn bị động chịu đòn, hắn sắc mặt lạnh lẽo, rút ra trên người tứ phẩm binh khí đen sương kiếm.

“Bốp!”

Kiếm này nơi tay, Tiêu Vũ chủ động xuất kích, tay cầm trường kiếm màu đen, dùng khí ấn không tiếng động thêm vào, đồng thời huy động bất diệt âm dương trải qua bên trong tử chi lực, phụ thuộc vào này trên thân kiếm.

Đã sáu bóng người khó phân thật giả, hắn tùy ý lựa chọn một mục tiêu, bắt nạt trên người trước, một kiếm chém ra.

“Hắc, còn muốn ngất trời?” Tiêu Triển cười khẽ, sáu bóng người ở trong ba đạo, lại lóe lên trong lúc đó, đi tới bị Tiêu Vũ công kích bóng người trước khi, ba bóng người đồng loạt ra tay, tốc độ tựa như nhanh đến mức căn bản không cần di động, giống như thuấn di.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 75: Phần Thiên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Keng!”

Tiêu Vũ tránh cũng không tránh, mạnh mẽ dùng thân thể mạnh mẽ cùng bất diệt âm dương trải qua liều mạng, tiếp được đối phương công kích. Thân thể của hắn truyền ra một tiếng nổ vang, giống như kim loại đã bị va chạm, cả người đều lui về phía sau đi ra ngoài.

Có điều, trong này, hắn cũng không phải cũng không có làm gì, địa tâm chân hỏa uy lực bị hắn tăng lên, đốt cháy tất cả, cái kia ba bóng người ở đánh lui hắn đồng thời, cũng ở đó kinh khủng ánh lửa ở trong biến thành tro tàn.

“Ngươi đây là lửa gì?” Tiêu Triển sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh, cực kỳ khó coi.

Hắn này 6 giết chú thuật, là trong Tiêu gia một loại cực kỳ mạnh mẽ chiến quyết, bùa này vừa ra, giữa đồng bối, ít ỏi có người có thể đối kháng.

Cái kia sáu bóng người, đúng như Tiêu Vũ nhìn thấy bình thường, tuy hai mà một, không có cái gọi là bản tôn cùng hóa thân phân chia, cũng có cùng bản thể giống nhau thực lực.

Thử nghĩ, sáu bóng người cũng có giống nhau thực lực, đối chiến thời gian, liền tương đương một người hóa thành sáu người, trong cùng thế hệ ai có thể kháng cự?

Hơn nữa, này sáu bóng người tuy hai mà một, dù cho tiêu diệt trong đó năm đạo, loài thuật người cũng sẽ không chết đi, thuật này được xưng Tiêu gia sát thuật, trừ phi đều là lánh đời cổ tộc, nếu không khó có thể hóa giải.

Thế nhưng, theo về phương diện khác tới nói, trận chiến này quyết mạnh mẽ, cũng là nó tai hại vị trí, bởi vì sáu bóng người tuy hai mà một, mà đồng dạng mạnh mẽ, mỗi một đạo đều cần tỉ mỉ tu luyện, mà không phải lâm thời ngưng tụ, nếu không không thể có sức chiến đấu như thế.

Nói cách khác, sáu bóng người bên trong bất kỳ một đạo, một khi bị hư hỏng, vậy liền không cách nào trong khoảng thời gian ngắn một lần nữa ngưng tụ, mà là phải thời gian dài khôi phục.

Bởi vì này sáu bóng người, mỗi bồi dưỡng được một đạo, đều cần giá cả to lớn cùng tinh lực, mà bây giờ, Tiêu Vũ một chút liền hủy đã đi trong đó ba đạo, Tiêu Triển làm sao có thể bình tĩnh?

Hắn sắc mặt lạnh như băng, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, lạc vân một châu bên trong lại còn có dạng này người? Không chỉ có thể thừa nhận hắn sáu bóng người đồng thời công kích, nhưng lại hủy diệt rồi trong đó ba đạo.

Vào giờ phút này, Tiêu Triển trong lòng ẩn có một loại cảm giác xấu, tựa hồ hắn đá vào tấm sắt rồi, trước mắt người này, cũng không giống như như là hắn trong tưởng tượng vậy vô dụng.

“Không can thiệp tới ngọn lửa gì, khả năng thắng ngươi là được!” Tiêu Vũ dù sao tầm mắt đặt ở chỗ đó, lúc này đã nhìn ra một điểm manh mối.

Này sáu bóng người càng là mạnh mẽ, đã nói lên đối với Tiêu Triển càng trọng yếu, không thể nào là lâm thời ngưng tụ thành, nếu không thuật này cũng quá mức nghịch thiên rồi.

Vô luận bất kỳ chiến quyết cũ thuật, đều tồn tại khuyết điểm của nó, đây là muôn thuở không thay đổi chân lý,

Mặc dù là hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết cũng là như thế, điểm này hắn hết sức rõ ràng.

“Ngông cuồng!” Tiêu Triển nghiêm nghị, không muốn xem thường Tiêu Vũ, mặc dù chỉ còn lại có ba bóng người, nhưng vẫn là không có ý định đến đây thì thôi.

“Thiên khô!” Hắn sắc mặt lạnh như băng, ba bóng người lại một lần nữa ra tay rồi, đồng thời dò ra bàn tay khổng lồ, đưa về phía Tiêu Vũ.

Lần này, ba bóng người trong cơ thể ba đạo thần ảnh không muốn chỉ là đơn giản công kích, mỗi một cánh tay trên đều hiện ra hào quang màu vàng đất, loại này trong ánh sáng, tựa hồ mang theo một loại nào đó lực lượng kinh khủng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ thối lui, cổ tộc thuật quá mức thâm ảo, mặc dù là hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào nhìn thấu.

Chỉ thấy, Tiêu Triển ba bóng người trên tay quang mang, thập phần tà dị, ba con bàn tay như hình với bóng, vô luận tốc độ của hắn bao nhanh, đều theo thật sát phía sau hắn.

“Phụp!”

Bị ba bóng người vây quanh, Tiêu Vũ tốc độ mặc dù nhanh, nhưng cũng nhất thời không cách nào lao ra, bị ba con bàn tay khổng lồ đuổi theo, mỗi một bên trong một đòn.

Thân hình hắn chấn động, một luồng lực lượng kinh khủng dũng mãnh vào trong cơ thể, trong cơ thể hắn sinh cơ, vào đúng lúc này tựa hồ giống như chết già cây cối giống nhau bắt đầu thần tốc khô héo, thân thể như là một chút bị rút đi trăm năm năm tháng, trong cơ thể ngũ tạng cùng hết thảy đều đang nhanh chóng lão hóa khô héo bên trong.

“Nghịch chết mà sống!” Hắn quát lạnh một tiếng, bất diệt âm dương trải qua điên cuồng vận chuyển, nghịch âm làm dương, nghịch chết mà sống, trong cơ thể cái kia thần tốc khô héo sinh cơ này mới có thể dừng lại, khôi phục lại.

Tiêu gia càng có nắm dạng này cũ thuật, cho tới bây giờ, hắn mới biết được này cái gọi là lánh đời cổ tộc mạnh đến mức nào, sau đó một hậu nhân, đều có nắm bực này kỳ thuật.

Đây cũng chính là hắn nắm giữ bất diệt âm dương trải qua, có thể nghịch chuyển âm dương, bằng không mà nói, trúng rồi Tiêu Triển thiên khô thuật, sinh cơ bên trong cơ thể diệt hết, thân thể cơ năng tựa như lập tức theo mười mấy tuổi biến thành một cúi xuống ông lão, còn như thế nào chiến đấu?

Bất kể là 6 giết nguyền rủa, còn là thiên khô thuật, này hai đại chiến quyết đều nhưng nói là thập phần kinh khủng gì đó, cùng cảnh giới trong vòng, hầu như không ai có thể ngăn cản.

Đây là lánh đời cổ tộc thực lực? Tiêu Vũ cuối cùng là có một kiến thức!

“Lại không việc gì!” So với Tiêu Vũ, Tiêu Triển càng khiếp sợ, Tiêu thị cổ tộc cường đại nhất hai loại chiến quyết một trong, từ trước đến giờ thuận buồm xuôi gió, lại đều đối với người trước mắt không có hiệu quả!

Này rốt cuộc là ai, xuất thân lạc vân một châu, lại có thực lực như vậy, này một châu hậu bối, không phải thực lực đều tương đối kém gì?

Giờ phút này không chỉ Tiêu Triển, bên cạnh xem cuộc chiến cái khác vài tên thiếu niên, sắc mặt cũng có chút nghiêm nghị, cùng nhìn nhau gian, phảng phất đều có thể nhìn thấy mỗi loại trong mắt nghi hoặc cùng khiếp sợ.

Tiêu gia cũ thuật, bọn họ hết sức rõ ràng đó là khủng bố bao nhiêu gì đó, dù cho đều là lánh đời cổ tộc, đối với bọn họ tới nói, muốn hóa giải cũng thập phần phiền phức, trừ phi tu vi nghiền ép, nếu không giống nhau là khó có thể ứng đối.

Mà bây giờ, cái này xuất thân rơi Vân Châu, bị bọn họ coi là phế vật người, không ngờ là tiếp nhận Tiêu gia hai đại cũ thuật, thật sự là làm người khiếp sợ.

“Ngươi vài lần ra tay, cũng tới phiên ta?” Tiêu Vũ sắc mặt cũng nghiêm túc, không thể nói rõ nguyên nhân gì, đối với cái này Tiêu thị cổ tộc, trong lòng hắn bản năng cảm thấy bài xích cùng căm ghét.

“Hừ, cho rằng tiếp được hai thức chiến quyết có thể càn rỡ sao? Phế vật chính là phế vật!” Tiêu Triển lạnh lùng nói rằng, mặc dù hai đại chiến quyết không có thể làm sao Tiêu Vũ, nhưng hắn không thể tin được Tiêu Vũ còn có thể thắng được hắn!

“Phải không? Vậy hãy để cho ngươi xem một chút ai mới là phế vật!” Tiêu Vũ lấy ra địa tâm chân hỏa, bây giờ ngọn lửa này đã đã xảy ra dị biến, trong ngọn lửa che kín thần văn kỳ dị, theo ánh lửa nhảy lên đang không ngừng biến hóa, thoạt nhìn dị thường kiều diễm.

Địa tâm chân hỏa dị biến, bây giờ có lẽ nên xưng là hoàng văn lửa, Tiêu Vũ lần này gia tăng huy động cường độ, để này lửa bày kín toàn thân, đem toàn thân hắn đều bọc lại!

“Thần hỏa hộ thể?” Tiêu Triển sầm mặt lại, &# 85 Tiêu Vũ ánh lửa tuyệt đối khủng bố, đụng vào một tia đều có thể tạo thành đáng sợ hậu quả.

Bây giờ Tiêu Vũ dùng ngọn lửa này hộ thể, nói cách khác hắn ba bóng người đều khó hơn nữa uy hiếp được Tiêu Vũ, bởi vì liền Tiêu Vũ thân thể, hắn đều không dám đụng vào, cái này còn như thế nào chiến đấu?

“Phần thiên nguyền rủa!”

Tiêu Vũ trên người mang theo vô tận ánh lửa, không lưu tình chút nào, đánh ra vạn năm trước một loại cực kỳ bá đạo chiến quyết.

Phần thiên nguyền rủa, đây là vạn năm trước một vị chí tôn tìm được thần hỏa sau khi, xem hoàng loài vân trang trí, tự sáng chế đến một loại cũ thuật, thuật đến có thể đốt vạn vật, ngày xưa đã hầu như đem Cửu Thiên Thế Giới bên trong một giới đều đốt thành tro tàn.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, bùa này có hiển hách hung danh.

Theo Tiêu Vũ quát lạnh lên tiếng, nơi này, cũng biến thành một cái biển lửa, hoàng văn lửa tàn phá, cả kinh bên cạnh xem cuộc chiến bao nhiêu mọi người cấp tốc lùi về sau, rời xa chiến trường trung tâm.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương mới thời gian như cũ rất hỗn loạn, nhìn dáng dấp hôm nay lại muốn liều mạng đổi mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 76: Ức Hiếp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Rầm!”

Ở kinh khủng như thế ánh lửa bên dưới, Tiêu Triển rốt cục không chống đỡ được, ba bóng người quy nhất, hóa thành một đạo, và bị Tiêu Vũ ánh lửa đốt cháy thành trọng thương, vô lực ngã xuống đất.

Hắn làm sao cũng không thể tin được, hắn lại đã bị thua, Tiêu gia cũ thuật cùng xuất hiện, lại bại bởi một hắn xem thường phế vật.

“Bốp!”

Tiêu Vũ thu hồi ánh lửa, nhanh chân về phía trước, lạnh lùng thấy Tiêu Triển, trong mắt sát cơ ẩn hiện.

Hắn và này chưa nói tới có thù oán gì, nhưng cũng bản năng có loại cảm giác, đối với cái này Tiêu Triển hết sức chán ghét, hơn nữa người này lúc trước chủ động làm khó dễ, lúc động thủ đối với hắn cũng nổi lên sát tâm, bởi vậy hắn có đầy đủ lý do đánh chết.

“Khoan động thủ đã!”

Ngay ở Tiêu Vũ trong mắt hàn quang phun ra nuốt vào, sắp sửa ra tay thời khắc, cái kia vài tên lúc trước cùng Tiêu Triển cùng nhau thiếu niên rốt cục tiến lên, mấy người lúc này nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt rõ ràng đã không có lúc trước xem thường, mà là lộ ra kiêng kỵ.

“Thực lực của ngươi, có tư cách tiến vào Thiên Uyên, có điều, Tiêu Triển là Tiêu gia hậu nhân, nếu như ngươi giết hắn, sẽ đưa tới phiền toái lớn.” Ở trong một gã thiếu niên mở miệng.

Mấy người bọn họ chung thủ nơi đây, mặc dù thuộc về bất đồng thế lực, cùng Tiêu gia cũng chưa hẳn là thân thiện quan hệ, nhưng Tiêu Triển mà chết, bọn họ cũng có nhất định trách nhiệm.

Không phải nói bọn họ sợ hãi Tiêu gia cổ tộc, ở tại bọn hắn phía sau, cũng tồn tại không kém gì Tiêu gia thế lực, nhưng lần này, Tiêu gia đến rồi một nhân vật khủng bố, Tiêu Triển mà chết, bọn họ muốn thừa nhận người kia lửa giận, này đây dù cho kiêng kỵ Tiêu Vũ, vào lúc này cũng không thể không tiến lên ngăn cản.

“Hả? Phải không? Phiền toái gì?” Tiêu Vũ không có lập tức động thủ, hắn đúng là muốn nghe xem, mấy người này muốn nói gì.

“Ta nói chính là thật, có tin hay không là tùy ngươi, Tiêu gia lần này người tới bên trong, có một thập phần kinh khủng thiên tài, tên là Tiêu Trần, thực lực của hắn dù cho phóng tầm mắt 10 châu, ở trẻ tuổi bên trong cũng thuộc về đứng đầu, nếu như ngươi giết Tiêu Triển, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Tên kia mở miệng thiếu niên nghiêm túc nói.

“Tiêu Trần?” Tiêu Vũ nhăn nhăn lông mày, chẳng biết vì sao, hắn đối với họ tiêu tựa hồ phá lệ nhạy cảm, ở bản năng trên đối với này 1 dòng họ người có loại mãnh liệt bài xích.

“Hắc, ta thua với ngươi, chỉ là ta thực lực không đủ, không phải Tiêu gia ta chiến quyết không mạnh, ngươi nếu như gặp phải Tiêu Trần, ngươi thì sẽ biết Tiêu gia ta chiến quyết khủng bố cỡ nào!” Tiêu Triển lúc này nhếch môi, lộ ra một uy nghiêm đáng sợ nụ cười.

Tiêu Vũ trầm mặc, tiến vào Thiên Uyên trước khi, hắn liền linh cảm ở cái địa phương này có thể sẽ phát sinh rất nhiều cùng hắn có quan hệ,

Hơn nữa không tốt lắm sự tình, lúc này nghe đến Tiêu Trần tên, loại kia linh cảm, tựa hồ càng thêm mãnh liệt.

Thân là ngày xưa cửu thiên chí tôn, tu vi của hắn mặc dù không cao, nhưng đối với rất nhiều chuyện đều sẽ có một loại kỳ diệu cảm ứng, từ trước đến giờ đều hết sức chính xác.

Cấp chí tôn nhân vật, hoặc là một vài hiếm thấy thiên kiêu, bình thường cũng sẽ có cùng loại bản năng, có thể giúp bọn họ né qua nguy cơ, Tiêu Vũ loại cảm giác này, đã rất lâu không có xuất hiện qua, lần này lại có vẻ phá lệ rõ ràng.

“Tốt, ta không thể giết huynh!” Hắn cuối cùng thu hồi Thần lực, không có đối với Tiêu Triển ra tay.

Nói cho cùng, cái này Tiêu Triển chỉ là cái tiểu nhân vật, không đáng hắn coi trọng, mà Tiêu Trần tên này, tất là vào lúc này, sâu sắc dấu ấn tiến vào đáy lòng của hắn.

Vài tên thiếu niên không muốn đối với Tiêu Vũ tiến hành ngăn cản, hắn và Mạnh Thu cũng liền không nữa lưu lại, tiếp tục tiến lên.

“Tiêu Trần……” trên đường đi, hai chữ này thủy chung quanh quẩn ở Tiêu Vũ trong lòng, để hắn nghĩ tới rồi rất rất nhiều.

Mẹ của hắn Lâm Vũ Nhu đã rời đi Lâm Gia, đi đến ngoại giới, và bên ngoài sanh ra hắn, mới trở lại Cự Thạch Thành bên trong.

Liên quan tới hắn họ tiêu, Lâm Vũ Nhu xưa nay chưa từng cùng hắn giải thích, bây giờ, đột nhiên xuất hiện một họ tiêu cổ tộc, để Tiêu Vũ nội tâm cảm giác, phi thường không tốt.

“Mạnh huynh, ngươi cũng tới?”

Trong lúc hành tẩu, Tiêu Vũ nghe đến âm thanh, ngẩng đầu mới gặp vài tên nhân vật trẻ tuổi đang tụ ở phía trước, nhìn thấy bọn họ, có người hướng về Mạnh Thu mở miệng bắt chuyện, hắn lúc này mới phát hiện gặp phải Thiên Phủ người trong.

“Các vị, hồi lâu không thấy.” Mạnh Thu cười tiến lên, cùng những người kia trò chuyện, đồng thời cũng vì Tiêu Vũ giới thiệu mấy người.

Bọn họ tổng cộng có ba người, đều rất trẻ tuổi, Tiêu Vũ nhớ tới mấy người này đã ở lúc trước long xà sẽ lên thấy qua, và đều ngồi trên thập đại thủ tọa bên trên.

Trải qua Mạnh Thu giới thiệu, Tiêu Vũ biết được mấy người này đều là Thiên Phủ bên trong thế gia sau khi, thuộc về bất đồng gia tộc, ba người thực lực cũng đều không kém, đều là khoảng cách cảnh giới tông sư cách chỉ một bước.

“Lý huynh, ngươi sớm hơn ta đến hai ngày, trong hai ngày này có thể có thu hoạch?” Mạnh Thu một phen cạn tán gẫu qua đi, mở miệng cười, đối với hắn và Tiêu Vũ mà nói, bây giờ Thiên Uyên bên trong tất cả cũng không biết, bây giờ gặp phải những người này, quan trọng nhất tự nhiên là mượn cơ hội này hiểu ra thế cuộc.

“Ai da, đừng nói nữa!” Lý huynh tên là Lý Tín, nghe vậy lắc đầu thở dài: “Bây giờ tại Thiên Uyên trong vòng đều là khắp nơi kiệt xuất nhất thiên tài hậu bối, này cổ tộc đến rồi không ít hậu nhân, mỗi người đều có thực lực khủng bố, chúng ta rơi Vân Châu mặc dù cũng không có thiếu người trẻ tuổi tiến lại, có thể theo người ta so sánh, căn bản chẳng là cái thá gì!”

“Đúng vậy!” Một cái khác thế gia hậu bối cũng là mở miệng, nói: “Bây giờ khu vực này, rất nhiều nơi đều bị này cổ tộc hậu nhân chiếm lấy rồi, không cho phép người khác tiến vào, chúng ta lạc vân một châu người, ngoại trừ cái kia hai đại cổ tộc ở ngoài, hầu như gì cũng đi không dứt, đi đến đâu đều sẽ bị người đuổi theo!”

“Ngươi là không biết là này cổ tộc hậu nhân có bao nhiêu bá đạo, trực tiếp phân chia địa bàn, cho phép chúng ta hoạt động địa phương, vậy thì thật là nhỏ đến thương cảm, hơn nữa những chỗ này cơ hồ đều là bọn hắn tìm tòi qua, chẳng có cái gì cả.” Một người khác cũng là khổ.

Tiêu Vũ cũng nghe rõ, khắp nơi người tiến vào Thiên Uyên, mục đích đều hết sức rõ ràng, chính là tìm kiếm các loại mai táng ở Thiên Uyên bên trong bảo vật.

Nhìn bề ngoài đến, 10 châu những thế lực kia cho rơi Vân Châu một vài tiêu chuẩn, cho phép bọn họ tiến vào Thiên Uyên tìm kiếm cơ duyên, nhưng trên thực tế, khắp nơi người đến đều hết sức bá đạo, tiến vào Thiên Uyên sau, phân chia địa bàn của mình, không cho phép người khác tiến vào.

Này nói cách khác, bọn họ trực tiếp chỉ ra một khối này khu vực chính là ai ai ai, chỉ có bọn họ tài năng ở ở trong tầm bảo, những người khác không được đi vào.

Rơi Vân Châu những thiếu niên này so với mỗi một đại cổ tộc, thực lực thật sự chênh lệch nhiều lắm, một cách tự nhiên, cũng chỉ có chịu đựng bắt nạt phần chia, khắp nơi hậu nhân hoạch xuất ra lãnh địa của mình sau khi, lại sẽ này đã bị tìm tòi qua địa phương phân cho bọn họ hoạt động, làm cho bọn họ chỉ có thể ở những chỗ này thăm dò.

Đây là rõ ràng ức hiếp lạc vân một châu người thực lực nhỏ yếu, tùy ý nhào nặn.

“Còn có chuyện như vậy!” Chính là từ trước đến giờ dễ tính Mạnh Thu, sau khi nghe cũng sâu sắc nhíu mày, nói: “Cái kia 4 đại tông môn hậu nhân? Bọn họ thì cam tâm như vậy bị người bắt nạt?”

“Bọn họ tự nhiên không muốn.” Lý Tín cười khổ, nói: “Chỉ là không cam lòng lại có thể thế nào? Thực lực không bằng cổ tộc người, bây giờ Tứ Tông đệ tử có thật nhiều đều đã dựa vào đến này cổ tộc bên dưới, cúi đầu trước bọn họ, chỉ có như vậy, mới có thể đi vào này khả năng tồn tại bảo vật địa phương thăm dò.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 501: Xin Nghỉ 1 Trời, Ngày Mai Bắt Đầu Mỗi Ngày 5 Càng

Thật sự xin lỗi mọi người, vốn mấy ngày trước đã nói muốn bắt đầu dùng mỗi ngày canh năm làm mục tiêu, thế nhưng hay bởi vì một ít chuyện đã đi nơi khác, hai ngày nay đều là chạy đến quán Internet gõ chữ tài năng chương mới. Vốn hôm nay chắc cũng là muốn tới quán Internet chương mới, thế nhưng chỗ ở cách quán Internet khá xa, bên ngoài sự tình càng nhiều, thời gian thì rất chậm, qua lại không phải rất thuận tiện, cho nên chỉ có thể chỉ dùng điện thoại di động tới phát một tấm giấy nghỉ phép, thật rất có lỗi.

Ngày mai 1 số, ta sau khi trở về nhất định nỗ lực bảo đảm mỗi ngày chương mới, dùng canh năm làm mục tiêu. Nói đến ngày mai bắt đầu điều này cũng là mới một tháng, ta không dám nói ta khả năng vẫn canh năm đi xuống, nhưng ít ra trong tháng này, ta nhất định sẽ nỗ lực làm được mỗi ngày chương 5 chương mới.

Cuối cùng, lại hướng về mọi người nói tiếng xin lỗi, thật rất có lỗi mọi người.

Chương 77: Liên Minh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cùng này Lý Tín trò chuyện, để Tiêu Vũ hiểu được rất nhiều.

10 châu người đến vô số, hơn nữa này đều là thế gian chân chính đứng đầu thế lực, xa không phải Lạc Vân Châu bên trong này gia tộc người có thể so với.

Cùng Tiêu Vũ bên này giống nhau, bởi vì Thiên Uyên hết sức đặc thù, đối với Thần lực tồn tại áp chế hiện tượng, khu vực khác nhau đối khác biệt tu vi và tuổi tác người áp chế cũng có điều bất đồng.

Bởi vậy, các phe người tiến lại sau, tu vi người khác nhau, sẽ tiến vào khu vực khác nhau bên trong, ở Thiên Uyên trong vòng thăm dò, tìm kiếm nơi đây có khả năng xuất hiện bất kỳ cơ duyên và thần vật.

10 châu những thế lực kia cũng giống như vậy, những trưởng bối kia nhân vật đều tiến vào hơn chỗ sâu địa phương, mà khu vực này, đều là một vài người trẻ tuổi.

Tại khu vực này bên trong, bởi vì này tu vi cao thâm người đã bị áp chế, bởi vậy khu vực này cũng là chưa qua thăm dò nơi, ở trong tồn tại rất nhiều không biết, cũng đồng dạng có kinh người cơ duyên.

Thế lực khắp nơi thế hệ trẻ tuổi đều đi tới khu vực này ở trong, mà bây giờ, để tranh cướp cùng tìm kiếm khu vực này ở trong cơ duyên, này xuất thân đứng đầu thế lực tuổi trẻ hậu bối phân chia địa bàn, chỉ rõ ở một cái nào đó trong phạm vi chỉ có bọn họ có thể tìm tòi, những người khác không được đi vào bọn họ địa bàn.

Này khiến cho khu vực này trở nên phức tạp lên, các thế lực lớn hậu nhân chiếm cứ, chiếm cứ lãnh địa của mình, mà như Lạc Vân Châu bên trong những thế gia kia, cùng với 4 đại tông môn hậu nhân, còn hơn những người này đến thực lực tự nhiên không bằng, một cách tự nhiên mà nhận lấy bọn họ ức hiếp, chỉ có thể ở một vài bị người tìm tòi qua địa phương hoạt động.

Vậy thì tương đương với, Lạc Vân Châu bên trong những người trẻ tuổi này, ở nơi này bên trong khu vực liền tự do hoạt động tư cách đều không có.

Liền giống với một đám con nít trước mặt có một đống lớn món đồ chơi, mà mỗi một châu người trẻ tuổi là nhà giàu có hài tử, bọn họ đem này một đống gì đó toàn bộ chiếm cứ, Lạc Vân Châu bên trong người trẻ tuổi thì lại như là nhà nghèo gái đẹp, muốn chơi này món đồ chơi? Có thể, đến đợi cho bọn họ chơi đủ rồi, và đem gì đó ném xuống, tài năng đến phiên.

Ở tình huống như vậy, Lạc Vân Châu bên trong người trẻ tuổi tuy là chiếm được tiêu chuẩn, nhưng trên thực tế, ở Thiên Uyên bên trong, sợ là không chiếm được bất cứ thứ gì.

Có điều, theo Lý Tín nói, Lạc Vân Châu bên trong những nhân vật thiên tài đó, cũng có một chút chiếm được mỗi một châu người trẻ tuổi xem trọng, do đó mời chào, chỉ cần đồng ý thần phục, thì có thể đi vào địa phương khác tìm kiếm.

Về phương diện khác, đây đối với Lạc Vân Châu bên trong một vài thiên tài tới nói, cái này cũng là một tiếp xúc được này lánh đời đại tộc cơ hội, bởi vậy bây giờ liền có không ít người thần phục với mỗi một châu người trẻ tuổi bên dưới.

Như Lý Tín loại này, thiên tư không cao, thực lực cũng không mạnh, không chiếm được ưu ái, cũng chỉ có thể ở mảnh này bị từ bỏ địa phương bên trong đảo quanh, ôm một tia hi vọng cuối cùng,

Ý đồ có thể được bị quên cơ duyên.

“Không nghĩ tới chúng ta châu bên trong, tiến vào Thiên Uyên càng bị ức hiếp đến mức độ như vậy!” Mạnh Thu than thở, Lạc Vân Châu bên trong tuyệt đối có không ít thiên tài, thậm chí đều đã cùng hắn là mạnh mẽ đối thủ cạnh tranh.

Nhưng bây giờ, tựa hồ cùng này cổ tộc sau khi so sánh, liền cái gì cũng không đúng rồi.

“Bây giờ trong khu vực này, ngoại trừ này lựa chọn tùy tùng 10 châu người, chính là chúng ta này không thể ưu ái, còn có mấy cái không muốn tùy tùng bọn họ người. 10 châu bên trong chúng ta Lạc Vân Châu thực lực yếu nhất, chịu đựng bắt nạt cũng là chuyện đương nhiên, bây giờ chúng ta cũng chỉ có bão đoàn, liên hợp cùng nhau, tài năng ở Thiên Uyên bên trong hoạt động, bằng không mà nói nói không chừng sớm bị đuổi ra Thiên Uyên.”

Lý Tín mấy người cười khổ, một lần nữa nói.

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu đối diện, xem ra 10 châu người trẻ tuổi thật đúng là bá đạo, không chỉ đem lạc vân một châu như thế ức hiếp, thậm chí lúc trước còn phái người canh giữ ở khu vực ở ngoài, không cho phép Lạc Vân Châu người tiến đến.

Rất rõ ràng, lạc vân một châu người trẻ tuổi bởi vì thực lực lạc hậu nhiều lắm, đã hoàn toàn bị 10 châu những người trẻ tuổi kia bài trừ ở ngoài.

“Cổ tộc sau khi? Ha ha, nghe ngươi nói xong, ta ngược lại thật ra muốn tiếp xúc một chút.” Mặc dù là luôn luôn dễ tính Mạnh

Thu, lúc này cũng là lộ ra vài phần cười lạnh.

10 châu những người kia cách làm thật sự hơi quá đáng, càng liên hợp loại trừ Lạc Vân Châu người, ức hiếp đến mức độ như vậy.

“Mạnh huynh, ngươi đã bây giờ đến rồi, cái kia cũng vừa hay, chúng ta Lạc Vân Châu bên trong những người trẻ tuổi kia tạo thành liên minh, vừa tăng thêm một chút thực lực, nói không chừng rất nhanh liền có chiếm cứ địa bàn vốn liếng.” Lý Tín thoạt nhìn đúng là tương đối lạc quan, quét qua suy sút tư thế, lộ ra nụ cười.

“Ngươi nói liên minh? Vậy bây giờ liên minh, đều có chút người nào?” Mạnh Thu cũng rất là tò mò, châu bên trong khắp nơi bình thường cũng không ít minh tranh ám đấu, vào lúc này kết thành liên minh, phản kháng cổ tộc hậu nhân áp chế, nhưng này trong liên minh có thể có người nào?

“Ngươi nhìn thấy sẽ biết, chúng ta mỗi ngày đều sẽ tụ tập tới, lẫn nhau câu thông ngày đó tìm kiếm đoạt được phát hiện.” Lý Tín cười, lập tức cho Tiêu Vũ hai người dẫn đường, đi gặp những người khác.

Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu đi theo, Tiêu Vũ cũng rất muốn nhìn một chút, cái này cái gọi là liên minh rốt cuộc là cái gì tính chất, hắn luôn cảm giác ở vào thời điểm này lâm thời tạo thành đoàn đội, chưa chắc có cỡ nào bền chắc.

Chỉ là vừa đến Thiên Uyên, đối với nơi này không biết gì cả, vì thế còn là rất cần phải có cùng những người này tiếp xúc một chút.

Lạc Vân Châu những người trẻ tuổi này, rõ ràng sớm đã có lẫn nhau chỗ liên lạc, đi tới nơi này lúc, Tiêu Vũ liền phát hiện nơi này đã có không ít người trẻ tuổi, ở trong rất nhiều gương mặt đều đã ở ngày đó long xà sẽ lên đã từng thấy.

“Mạnh huynh, ngươi đã đến rồi!”

“Mạnh Thu, ngươi làm sao chậm hai ngày mới đến?”

Tới nơi đây, không ít người đều biết trận thu, dồn dập tiến lên cùng hắn chào hỏi.

Còn Tiêu Vũ, hắn đã ở long xà sẽ lên hung hăng ra tay, đánh lui Tề Đạo, những người này đối với hắn tự nhiên cũng không xa lạ gì, đều là lộ ra vài phần vẻ kính sợ, lại không có mấy người và hắn mở miệng, dù sao cũng không nhận ra.

“Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì?” Lý Tín vốn mỉm cười đứng ở Mạnh Thu bên cạnh, U &# 8 nhưng cũng đột nhiên phát hiện những người này vẻ mặt giống như không đúng lắm, có vẻ hơi ảm đạm.

“Ai da, Giang tiểu thư hôm nay ra ngoài, cùng một đại cổ tộc hậu nhân nổi lên xung đột, song phương động thủ, bị trọng thương!” Trong đám người một người trẻ tuổi mở miệng, khi hắn lúc nói lời này, sắc mặt của những người khác, cũng là lộ ra vài phần phẫn uất cùng bất đắc dĩ.

“Cái gì, Giang tiểu thư người đâu? Hiện tại ở đâu?” Lý Tín kinh hãi, cái kia Giang tiểu thư nhưng bọn họ Lạc Vân Châu đoàn người bên trong xuất sắc nhất sức chiến đấu một trong, nàng bị trọng thương, bọn họ đám người kia thực lực sẽ mất giá rất nhiều.

“Giang tiểu thư?” Tiêu Vũ nghi hoặc, hắn cũng đã nhìn ra, cái này Giang tiểu thư, ở những người này trong lòng tựa hồ có rất nặng sức nặng.

“Cũng là họ Giang, Mạc huynh người có phải vẫn chưa rõ sao? Vị kia Giang tiểu thư, phỏng chừng chính là Giang gia cái kia Nhất Chân dùng lụa tím che mặt Giang Diên Nhi.” Mạnh Thu ở bên cạnh nhắc nhở Tiêu Vũ, trong lòng cũng có vài phần than thở.

Dù chưa cùng Giang Diên Nhi từng giao thủ, nhưng đối với nàng này thực lực, trong lòng hắn cũng có một cách đại khái phán đoán, trước mắt thậm chí ngay cả cô gái này đều bị thương, không địch lại này cổ tộc sau khi.

Nhìn dáng dấp, 10 châu này lánh đời cổ tộc hậu nhân, so với hắn trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 78: Mạc Huynh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Giang Diên Nhi?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, trong ấn tượng cái kia đều là dùng lụa tím che mặt, dấu diếm hình dáng nữ tử để hắn ký ức chưa phai.

Cô gái này ở Lạc Vân Châu Thiên Phủ, thuộc về đứng trên tất cả nhân vật thiên kiêu một trong, cùng một cái khác Khương gia thiên nữ Khương Y cùng xưng Thiên Phủ hai đại thần nữ.

Hay là đều là nữ tử quan hệ, hai người bọn họ từ trước đến giờ cạnh tranh không dứt, mỗi lần gặp mặt đều muốn ra tay đánh nhau, đến nay chưa phân thắng bại.

Nói thêm, Tiêu Vũ cũng cùng Giang gia có chút ngọn nguồn, nghe nói nàng này bị thương, cũng muốn đi xem một chút.

“Giang tiểu thư ở đâu? Thương thế như thế nào?” Lý Tín thập phần khẩn trương, Giang Diên Nhi là bọn hắn Lạc Vân Châu trong một đám người quan trọng sức chiến đấu, nếu nàng bị thương quá nặng, bọn họ đám người kia đem càng khó ở Thiên Uyên ở trong sinh tồn.

“Giang tiểu thư đau đớn đến rất nặng, phỏng chừng, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào khôi phục.” Lúc trước tên thiếu niên kia mở miệng, sắc mặt lộ ra có chút khó coi.

Có điều, rốt cuộc là một châu người, hơn nữa vừa là tại loại này phải bão đoàn đối kháng cổ tộc thời điểm, Mạnh Thu mới tới, nghe nói Giang Diên Nhi bị thương, theo lý cũng ứng phó thăm viếng một chút, bởi vậy bọn họ còn là dẫn theo Mạnh Thu bọn người tiến đến vấn an Giang Diên Nhi.

“Giang tiểu thư, Mạnh Thu Mạnh công tử tiến lại, tới thăm ngươi một chút.”

Thiên Uyên bên trong, cũng không nhà, tu luyện mọi người đã tập thích ứng hoàn cảnh, vô luận ra sao địa phương đều có thể ở lại.

Giang Diên Nhi vị trí, là một hẻo lánh sơn động, chỗ động khẩu có người bảo vệ, phòng ngừa người ngoài đối với hắn ra tay, một nhóm Lạc Vân Châu thiếu niên tới chỗ này, tên kia mang loại thiếu niên đứng ở ngoài động, thập phần khách khí hướng về trong động mở miệng.

“Xin lỗi, ta trên người bị thương, bây giờ bất tiện gặp lại, đa tạ Mạnh công tử hảo ý.” Bên trong hang núi truyền ra Giang Diên Nhi âm thanh, nghe tới có vài phần suy yếu.

Lúc này, nàng xếp bằng ở bên trong hang núi, lụa tím che mà, khẽ nhíu đôi mi thanh tú.

Ở đây trọng thương thời khắc, nàng thật sự không phải mong muốn chịu đựng bất luận người nào quấy rối, một lòng chỉ muốn chữa thương, sớm ngày khôi phục.

“Xin lỗi, cái kia Giang tiểu thư ngươi liền cẩn thận chữa thương a.”

Ngoài động truyền đến âm thanh, Giang Diên Nhi ngay sau đó nhắm mắt, mới vừa phải tiếp tục chữa thương, lại nghe ngoài động âm thanh nói: “Mạnh huynh, Mạc huynh, thật sự xin lỗi, Giang tiểu thư bây giờ có thương tích trong người, mặc dù hai vị có ý tốt, nhưng phỏng chừng không cách nào gặp nhau.”

Mạnh huynh? Mạc huynh?

Giang Diên Nhi mới vừa hai mắt nhắm đột nhiên lại mở, họ Mạc người? Vừa là vừa tới,

Hơn nữa cùng Mạnh Thu đồng thời.

Nàng trong đầu lập tức nổi lên Tiêu Vũ cái bóng, ban đầu ở Giang gia bên trong, Tiêu Vũ chịu đựng phần đông Thiên Tông ủng hộ, khi đó nàng liền đã xa xa ở trong góc thấy qua Tiêu Vũ, lúc đó chính là khắc sâu ấn tượng.

Một trẻ tuổi như vậy người, có thể dẫn tới Thiên Phủ trong vòng phần đông Thiên Tông vì hắn mà động, tụ hội Giang gia.

Sau đó, Tiêu Vũ trước mặt tất cả mọi người mặt, quát mắng Long Tuyền Tông, càng trước mặt mọi người khắc họa đến một viên luyện thần hóa lông chim phù, đưa cho Giang gia đứng đầu, cũng chính là phụ thân của nàng.

Từ lần đó, Giang Diên Nhi liền đối với Mạc Vong người này, có cực sâu ấn tượng.

Mà ở sau đấy, Giang Gia Thiên Tông dẫn hắn tiến đến tìm kiếm cái này Mạc Vong, ý ở lòng nàng làm giá, lôi kéo người này, càng làm cho Giang Diên Nhi tâm tình cực kỳ phức tạp, đối với Mạc Vong có một loại không nói được tâm tình, chỉ là lần đó, nàng lại ngay cả Mạc Vong người cũng không gặp được, càng chưa nói câu nói trước.

Sau đó gặp lại, chính là ở long xà sẽ, cái này Mạc Vong vừa ra tay, chính là khiếp sợ toàn trường, dễ dàng đánh lui Tề Đạo, cho thấy thực lực, chính là luôn luôn tự phụ Giang Diên Nhi đều nhìn không thấu.

Này liên tục sự tình, trong lúc vô tình, đã để Giang Diên Nhi đối với Mạc Vong người này cảm nhận được tò mò mãnh liệt, thậm chí chính nàng cũng không biết loại này hiếu kỳ bắt nguồn từ nơi nào.

Nhưng mà, mỗi khi nghe đến có liên quan với Mạc Vong sự tình, nàng thì sẽ gấp bội lưu ý, bây giờ chỉ nghe bên ngoài truyền đến “Mạc huynh” hai chữ, nàng liền một chút đoán được người này chính là Mạc Vong.

“Chờ một chút!”

Chút ít do dự một chút, Giang Diên Nhi cuối cùng vẫn là mở miệng, nói: “Mời mọc Mạc huynh tiến đến gặp một lần.”

Ngoài động, một đám người nghe đến Giang Diên Nhi lại mở miệng, đều là sững sờ một chút. Cái này vốn là cũng phải làm cho Mạnh Thu cùng Mạc Vong rời đi, làm sao lại đột nhiên đồng ý thấy vậy?

Hơn nữa, người đến chơi này đây Mạnh Thu tên, dù sao bọn họ đều là Thiên Phủ bên trong thế gia sau khi, hơn nữa cũng coi như là cùng một cấp bậc thiên tài.

Nhưng này Giang gia tiểu thư mở miệng, lại là chỉ nói muốn gặp Mạc Vong một người, vậy thì không khỏi khiến người ta cảm thấy có chút quái dị.

“Mạc huynh, vậy ngươi liền thay ta vấn an một chút Giang tiểu thư.”

Nếu là người bình thường, vào lúc này có lẽ sẽ có chút tức giận, cảm thấy nhận lấy xem thường, nhưng Mạnh Thu nhưng không thấy có nửa điểm tức giận ý tứ, ngược lại lộ ra vài phần ý cười, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Cũng được.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn sao có thể nghe không ra, Mạnh Thu trong lời nói mang theo vài phần trêu chọc ý tứ, có điều lại cũng lười giải thích.

Giang gia thiên nữ bị thương, hắn rốt cuộc cùng bộ tộc này từng có 1 kết ngọn nguồn, nhìn một cái cũng tốt.

Quanh thân ánh mắt mọi người quái dị, mặc cho ai nấy đều thấy được, Giang gia thiên nữ tựa hồ là đối với cái này Mạc Vong ưu ái rất nhiều, nếu không sẽ không chỉ thấy một mình hắn.

Không ít người thậm chí đều đối với Tiêu Vũ ném tới ánh mắt ghen tỵ, đây chính là Thiên Phủ hai đại thần nữ một trong, những người trẻ tuổi này bên trong không biết có bao nhiêu người khát vọng tìm được nàng ưu ái, lại có loại cảm giác này đúng là bình thường.

Tiêu Vũ không để ý tới, cất bước đi vào bên trong hang núi, chỉ chừa tại chỗ một đám người sắc mặt có bất đồng riêng, đại đa số người thanh niên trẻ đều là vẻ mặt phức tạp và không cam lòng, như là có cái gì quý trọng đồ vật bị Tiêu Vũ cướp đi giống nhau.

Vào sơn động, trong động tất cả đều rất phổ thông, khắp nơi đá vụn, quanh thân vô cùng trống trải, chẳng có cái gì cả, chỉ là bình thường sơn động.

Tiêu Vũ đi vào hồi lâu, liền thấy phía trước trên mặt đất, một bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, lụa tím che mặt, một đôi thâm thúy không mất vẻ đẹp con ngươi đang lẳng lặng dừng ở hắn, phảng phất muốn đưa hắn nhìn thấu.

Tiêu Vũ đứng thẳng, cùng cô gái này lẳng lặng đối diện, mặc dù nhìn không tới nàng này lụa tím dưới dung nhan, nhưng theo cặp con mắt kia bên trong, lại phảng phất có thể cảm nhận được trước mắt đây là một cái tuyệt thế mà độc lập nữ tử.

Hai người nhìn nhau, lẫn nhau không nói gì.

“Mạc huynh, U &# 8 ngươi là đến xem ta gì?”

Trầm mặc một lúc lâu, Giang Diên Nhi trước tiên mở miệng, mặc dù nhìn không tới dung nhan, nhưng cũng tựa hồ lộ ra vẻ mỉm cười.

“Ngươi thương đến rất nặng, đề cập trong cơ thể thần ảnh, nếu là nặng hơn một vài, trong cơ thể thần ảnh đem nát, tu vi cũng phải phế bỏ.” Tiêu Vũ sửng sốt một chút, không rõ cô gái này ý trong lời nói, nói thẳng thương thế.

Ở trong mắt hắn, Giang Diên Nhi đau đớn tự nhiên là không chỗ nào ẩn giấu, dù sao hắn dược đạo thực lực cũng là cảnh giới cao nhất, Giang Diên Nhi tu vi, cũng không cách nào tránh qua hắn thần niệm.

“Mạc huynh còn hiểu y đạo?” Giang Diên Nhi cũng là sững sờ, rất là kinh ngạc.

Người người đều biết Tiêu Vũ Phù đạo thực lực siêu tuyệt, nhưng nhưng xưa nay chưa từng nghe nói hắn còn ở dược đạo cũng có đề cập, bây giờ lại liếc mắt liền nhìn ra nàng vết thương trên người, lại cho nàng cực lớn bất ngờ.

“Coi như thế đi.” Tiêu Vũ cười cười, đi lên phía trước, tới Giang Diên Nhi trước người, nói: “Giang tiểu thư, xin ngươi đưa tay.”

Giang Diên Nhi ngây người bên trong, theo bản năng mà đem tinh tế trắng nõn vươn tay ra, còn chưa về kỳ thần đến, liền cảm giác cổ tay nóng lên, đã bị Tiêu Vũ nắm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 79: Thương Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quả thật, Tiêu Vũ khả năng theo mặt ngoài thì có thể nhìn ra Giang Diên Nhi thương thế, nhưng muốn cụ thể điều tra, còn cần bắt mạch sau khi, tài năng định luận.

Hắn cũng không thể nói rõ tại sao, cùng Giang gia là có qua một đoạn ngọn nguồn, nhưng là không nợ Giang gia cái gì, Trên thực tế hắn cũng không có cần thiết cho Giang Diên Nhi trị thương.

Nhưng có lẽ là bởi vì đồng xuất một châu nguyên nhân, Lạc Vân Châu người bây giờ bị 10 châu cái khác cổ tộc ức hiếp, Giang Diên Nhi bởi vậy bị thương, hắn luôn cảm thấy nên đem Giang Diên Nhi đau đớn chữa lành.

Tiêu Vũ yên tĩnh bắt mạch, cùng Giang Diên Nhi hai người vừa là yên lặng một hồi.

Cổ tay bị Tiêu Vũ tiếp xúc, Giang Diên Nhi thân thể rõ ràng run lên một cái, đồng thời cũng đã minh bạch Tiêu Vũ đang làm gì.

Tuy nói chữa bệnh chữa thương, trai gái khác biệt không có để ý nhiều như vậy, nhưng lúc này nếu là thay đổi những nam tử khác tiếp xúc được tay của nàng, Giang Diên Nhi tuyệt đối sẽ không chút do dự đưa tay rút về, nhưng lúc này, nàng nhưng không có làm như vậy, mà là lẳng lặng dừng ở Tiêu Vũ.

Có phải người trước mắt này ở tinh thông Phù đạo đồng thời, thật còn biết y đạo?

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ mới đưa tay thu hồi, lông mày nhíu lại, Giang Diên Nhi bị thương rất nặng, tu vi của nàng đã đạt được cảnh giới tông sư, ở trong người ngưng ra một đạo thần ảnh.

Trong cơ thể 5 thần, đây là cảnh giới tông sư cội nguồn, Giang Diên Nhi mặc dù chỉ có một vị thần ảnh, nhưng là thập phần quan trọng, thần ảnh bị hư hỏng, nếu như càng nghiêm trọng một vài, sẽ phá huỷ, cảnh giới tông sư tu vi, cũng đem không còn tồn tại nữa.

Loại vết thương này, ở khôi phục lại, có chút phiền phức, nhưng mà này còn là đúng Tiêu Vũ tới nói, nếu như thay đổi bình thường dược sư, trừ phi có thể tìm tới một vài trân quý linh dược, nếu không cũng là khó khôi phục.

“Mạc huynh, như thế nào?” Giang Diên Nhi sóng mắt lưu động, có phải Tiêu Vũ thật có thể nhìn ra thương thế của nàng, nếu là như vậy nói, hơn nửa cũng có thể trị hết.

“Thương thế của ngươi, muốn chữa khỏi không khó, chỉ là……” Tiêu Vũ rất muốn nói, chỉ là muốn dùng trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua làm dẫn, dẫn động Giang Diên Nhi trong cơ thể sức mạnh của sự sống, có thể để thần ảnh khôi phục.

Thế nhưng, trong cơ thể 5 thần, đối ứng thân thể ngũ tạng, Giang Diên Nhi trong cơ thể thần ảnh, ở lòng cung, cũng chính là nơi ngực.

Tiêu Vũ nếu như muốn dùng bất diệt âm dương trải qua vì đó chữa thương, nói cách khác, muốn đụng vào lồng ngực của nàng.

Lời nói như vậy, Tiêu Vũ nói thế nào đi ra? Nếu như Giang Diên Nhi hoài nghi hắn dùng trị thương làm lý do, muốn sàm sở nàng, hắn là làm sao cũng không giải thích được, bởi vì liên quan tới bất diệt âm dương trải qua sự tình, hắn vốn liền không khả năng cùng Giang Diên Nhi nói rõ.

“Chỉ là cái gì?” Giang Diên Nhi lại là nghi hoặc,

Tiêu Vũ càng thật sự có trị liệu phương pháp?

Phải biết rằng thương thế của nàng đối với hết thảy tu luyện người mà nói, đều thuộc về rất nặng đau đớn, khó khôi phục, cho dù có trị liệu phương pháp, cũng cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục lại.

Ngoài ra, loại vết thương này, có thể trị hết người, tất nhiên ở thuốc trên đường có cực cao thành tựu, Tiêu Vũ là một giới phù sư, Phù đạo thực lực phi phàm, có phải ở tinh thông Phù đạo đồng thời, hắn còn có dạng này dược đạo thực lực?

“Thôi, không có gì.” Tiêu Vũ lắc đầu, cuối cùng vẫn là không thể nói ra khỏi miệng.

Tuy nói chữa thương không có quá nhiều chú ý, chính hắn sớm khám phá, có thể Giang Diên Nhi lại ngay cả bộ mặt thật đều không mong muốn gặp người, nghĩ đến bảo thủ, loại chuyện này, chỉ sợ sẽ là Tiêu Vũ nói rồi, nàng cũng không khả năng đồng ý.

“Mạc huynh, có chuyện gì khó xử, cứ nói đừng ngại, ta từ sẽ không để ý.” Giang Diên Nhi trên người, có một loại tu luyện người nên có không bám vào một khuôn mẫu.

Bình thường người ta nữ tử, đều sẽ gọi bằng người thanh niên trẻ làm công tử, nhưng nàng lại như là nam nhi bình thường, gọi bằng Tiêu Vũ Mạc huynh, đối với mình gọi cũng rất tùy ý, bởi vậy có thể thấy được.

“Đã như vậy, vậy thì mời Giang tiểu thư không muốn gặp quái.” Tiêu Vũ gật gù, hắn tự nhiên là không có gì không dám nói, liền nói ngay: “Muốn trị Giang tiểu thư đau đớn, kỳ thực cũng không phiền phức, chỉ là ở trị thương thời gian, phải đem thần lực của ta đánh vào Giang tiểu thư lòng cung trong vòng.”

“Đem Thần lực đánh vào lòng cung?” Giang Diên Nhi cũng là tu luyện người, sao có thể không rõ Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ?

Ánh mắt của nàng một chút thì nghiêm túc, nàng được tôn là Thiên Phủ hai đại thần nữ một trong, từ trước đến giờ kiêu ngạo, hơn nữa cũng là băng thanh ngọc khiết, trong ngày thường ngay cả tay đều sẽ không cùng làm cho người ta chạm thử, hôm nay bị Tiêu Vũ nắm cổ tay, đã xem như cực kỳ thân mật tiếp xúc, nếu như còn để Tiêu Vũ đụng vào cái loại địa phương đó, thì còn đến đâu?

Trong nháy mắt này, Giang Diên Nhi đối với Tiêu Vũ ấn tượng lập tức mất giá rất nhiều, theo bản năng cho rằng Tiêu Vũ nói và không thể tin.

Chẳng lẽ muốn chữa khỏi thương thế kia, chỉ cần Tiêu Vũ một điểm Thần lực? Nếu như thương thế kia tốt như vậy trị, nàng sớm khôi phục lại!

Lạnh như băng trong lúc đó, Giang Diên Nhi lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, đã thấy Tiêu Vũ sắc mặt thản nhiên, ánh mắt thanh minh, không có một tia vẻ xấu xa.

“Có phải hắn không có gạt ta, nói là sự thật?” Giang Diên Nhi vừa là hoài nghi, bởi vì nếu như Tiêu Vũ theo như lời giả bộ, hắn không nên có thể làm được bình tĩnh như vậy cùng thản nhiên, hơn nữa ánh mắt cũng cực kỳ tinh thuần.

Nhưng mà, dù cho Tiêu Vũ không có mỏng manh chi tâm, cần phải cảm tạ để một gã nam tử tiếp xúc được lồng ngực của mình, Giang Diên Nhi như thế nào tiếp thu được?

Nhưng về phương diện khác, trên người mang theo dạng này đau đớn, rất có thể rời đi Thiên Uyên trước khi, nàng cũng có thể không khôi phục được, nói cách khác Thiên Uyên hành trình nàng rất có thể sẽ tay không mà quay về, khó có bất kỳ thu hoạch.

Giang Diên Nhi tuy là nữ tử, nhưng cũng có một viên hiếu thắng chi tâm, nếu không cũng sẽ không cùng Khương Y nhiều lần đại chiến, đối với kết quả như thế này cũng rất không muốn tiếp thu.

“Còn là đa tạ Mạc huynh hảo ý, ta thương thế kia, vẫn để cho nó từ từ khôi phục a, tin tưởng luôn có biện pháp.” Giang Diên Nhi cuối cùng vẫn là không thể thả ra khúc mắc, uyển cự Tiêu Vũ.

“Cũng được, Giang tiểu thư nếu là lúc nào có yêu cầu, tùy thời có thể hướng về ta mở miệng.” Tiêu Vũ gật đầu, điều kiện hắn đã nói ra, đã Giang Diên Nhi không đồng ý, hắn tự nhiên cũng sẽ không cưỡng cầu.

“Tạ Mạc huynh hảo ý, ta biết.” Giang Diên Nhi cũng là gật đầu, nhưng Tiêu Vũ lời này nghe vào trong tai, lại cảm giác thấy hơi khó chịu.

Có lúc cần bất cứ lúc nào mở miệng? Tuy biết Tiêu Vũ nói chính là trị thương, nhưng nghe tới nhưng thật giống như nàng có nhu cầu gì, muốn cho Tiêu Vũ đến đụng vào trong lòng nàng vậy!

Nếu không có Tiêu Vũ vẻ mặt bằng phẳng, Giang Diên Nhi thật muốn hoài nghi, Tiêu Vũ lời này có phải là cố ý hay không đang đùa giỡn nàng.

“Giang tiểu thư, nghe nói ngươi thương thế kia là vì cùng cổ tộc người nổi lên xung đột, ngươi cùng bọn hắn từng có tiếp xúc, không biết thực lực bọn hắn như thế nào?” Tiêu Vũ đem lời dẫn tới một khác phương hướng.

Trên thực tế, hắn này đến cũng là muốn hỏi một câu, những cái được gọi là cổ tộc người trẻ tuổi, rốt cuộc có bao nhiêu gượng.

“Khó nói. &# 85” Nói đến lúc này, Giang Diên Nhi cũng sẽ không suy nghĩ lung tung, nói: “Ta mặc dù cùng bọn chúng tiếp xúc, và động thủ, nhưng chỉ biết đối thủ thực lực rất mạnh, còn chưa sử xuất toàn lực, liền đã xem ta trọng thương, bởi vậy ta cũng không biết những người kia thực lực mạnh như thế nào.”

Tiêu Vũ nghe xong, rơi vào trầm mặc.

Giang Diên Nhi có tông sư tu vi, liền nàng đều nói như vậy, thực lực của đối phương, nói vậy ở cảnh giới tông sư ở trong, cũng sẽ không quá thấp.

Mà hắn, đến bây giờ cũng còn chỉ có hóa khí cảnh, mặc dù thủ đoạn vô số, nhưng dù sao chênh lệch nhất Đại cảnh giới.

Hơn nữa, đối phương đều là đến từ xưa loài, đến từ 10 châu thiên tài đứng đầu, dù cho hắn khả năng dùng hóa khí cảnh tu vi phát huy ra không kém gì tông sư thực lực, nhưng như những cổ tộc này hậu nhân, hơn nửa cũng có thể phát huy ra mạnh hơn tự thân tu vi thực lực cường đại.

Thiên Uyên một nhóm, xem ra cũng không dễ dàng, hắn nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất đột phá, mới có thể cùng này cổ tộc sau khi chính diện chống lại.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ngày hôm qua nói rồi, hôm nay bắt đầu mỗi ngày canh năm, bất quá hôm nay mới từ nơi khác trở về, phía sau hai canh có thể sẽ tương đối trễ, phỏng chừng lại được suốt đêm, cũng có thể là muốn tới hừng đông mới có, mọi người ngày mai lại xem đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 80: Linh Thổ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hỏi dò Giang Diên Nhi, Tiêu Vũ còn biết rồi, bây giờ Lạc Vân Châu những người trẻ tuổi kia, mỗi loại có bất đồng xu hướng.

Như là Hạc Nhất Minh, cùng hắn có oán, cũng là bọn hắn này một châu bên trong ít có thiên tài, nhưng người này kiêu căng tự mãn, đồng dạng xem thường Bản Châu người, không muốn gia nhập Lạc Vân Châu mọi người tạo thành liên minh, mà là phụ thuộc vào một cái nào đó cổ tộc.

Trừ hắn ra, 4 đại tông môn tiến lại thiên tài, cơ bản đều cùng này cổ tộc cùng đi tới, như Long Tuyền Tông đệ tử Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm, giống như cũng đã nhận được một ít cổ tộc coi trọng.

Ở Lạc Vân Châu mọi người tạo thành này 1 trong liên minh, được tính là thiên tài, tài năng ở Thiên Uyên bên trong giữ lấy địa vị nhất định, cũng chính là Giang Diên Nhi cùng Khương Y hai người, những thiên tài khác tất là sẽ độc lai độc vãng, sẽ bị 10 châu cổ tộc chỗ mời chào.

Có thể nói, cái liên minh này thực lực phi thường yếu đuối, ở Thiên Uyên bên trong, sợ là đụng tới bất kỳ cổ tộc, cũng khó khăn có đối kháng lực lượng, khả năng tiếp tục sống sót, rất lớn trình độ là vì cổ tộc người liền tiêu diệt hứng thú của bọn hắn đều không có, bởi vì thực lực chênh lệch nhiều lắm.

“Ngươi là như thế nào cùng này cổ tộc người nổi lên va chạm?” Tiêu Vũ hướng về Giang Diên Nhi hiểu ra qua đi, nhăn nhăn lông mày.

Thiên Uyên thế cuộc phức tạp, hắn vốn định ở cái địa phương này giải quyết hắn cùng với Hạc Nhất Minh, còn có Vũ Vô Cực ân oán, nhưng bây giờ hai người này vừa dính dấp đến này trong cổ tộc.

Không có cách nào, xem ra việc này chỉ có thể đi trước buông, bây giờ quan trọng nhất còn là tăng lên thực lực của hắn, nhưng Giang Diên Nhi không hiểu cùng cổ tộc người xung đột, để hắn cảm giác thấy hơi không đúng lắm.

“Ta ra ngoài tìm kiếm, phát hiện một chỗ.” Giang Diên Nhi nhẫn nại lòng, cùng Tiêu Vũ nói rõ.

Tiến vào Thiên Uyên, tất cả mọi người mục tiêu đều là giống nhau, chính là tìm kiếm nơi đây, tìm kiếm cơ duyên, Giang Diên Nhi trước đây ở chỗ này tìm kiếm, phát hiện một kỳ diệu nơi.

Chỗ đó, đối với thần lực áp chế hết sức rõ ràng, tiến vào ở trong người, Thần lực thì sẽ thập phần không ổn định, nghiêm trọng chịu ảnh hưởng.

Giang Diên Nhi ở nơi đó tìm kiếm, cuối cùng phát hiện, khu vực này bên trong có một cây cây nhỏ, cây có cao bằng nửa người, trên cây mang theo mấy viên màu trắng trái cây, rất là tộc nhân.

Kỳ lạ nhất là, cái kia cây nhỏ phảng phất có linh trí, cũng không phải là cắm rễ ở một chỗ, mà là có thể di chuyển nhanh chóng, ở Giang Diên Nhi phát hiện nó thời điểm, nó dùng một loại tốc độ cực nhanh trốn.

Giang Diên Nhi nhận định, cây kia khẳng định bất phàm, một cách tự nhiên đuổi theo, cũng là vào lúc này, hắn gặp phải ta một tộc giữa người trẻ tuổi.

Đối phương thập phần bá đạo, mở miệng liền làm cho nàng rời đi, gọi bằng bụi cây kia đã là bọn hắn bộ tộc hết thảy.

Giang Diên Nhi dẫn đầu phát hiện, tự nhiên là không đồng ý, xung đột bên dưới, song phương động thủ, Giang Diên Nhi liền bởi vậy bị thương, cũng may nàng thoát đi phải kịp thời, đối phương cũng khá là coi trọng cây kia, không có đuổi theo, này mới khiến nàng còn sống rời đi.

“Biết di động cây?” Tiêu Vũ vào lúc này, nghĩ tới rất nhiều, trong mắt cũng bùng nổ ra một trận hào quang.

Phù hợp Giang Diên Nhi miêu tả cây có rất nhiều, hắn cũng không xác định Giang Diên Nhi theo như lời chính là một loại nào, nhưng bất kể như thế nào, gốc cây này đều không phải là phổ thông gì đó.

Hơn nữa, càng làm cho Tiêu Vũ hưng phấn chính là, loại này kỳ thụ, ấy cắm rễ địa phương, tất có linh thổ, bởi vì linh thổ đối với loại này linh dược có lực hấp dẫn thật lớn, có thể làm cho nó nhanh chóng trưởng thành.

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, nhưng có một cây cửu sắc Thanh Liên, nếu như có thể tìm tới một vài linh thổ hoặc là là Thần thủy, liền có thể để bụi cây này Thanh Liên nhanh chóng trưởng thành, cũng có thể cho Tiêu Vũ tu vi tùy theo nhận sự giúp đỡ này hoa sen tăng lên.

“Chỗ đó ở nơi nào?” Trong lòng hắn có chút nóng nảy, cây kia coi như bỏ qua, có thể hấp dẫn bụi cây kia cắm rễ linh thổ, nhất định phải tìm được, vậy đối với cửu sắc Thanh Liên trưởng thành có trọng dụng.

“Ở phía đông, cách nơi này ước chừng trăm dặm, có điều nơi đó đã bị 1 đại cổ tộc chiếm cứ.” Giang Diên Nhi mặc dù kỳ quái Tiêu Vũ vì sao sốt sắng như vậy, nhưng cũng là cùng hắn nói rõ.

“Ta biết rồi.” Tiêu Vũ gật đầu, trong lòng hắn vội vàng, lúc này liền cáo từ rời đi, muốn đi tới.

Chỗ đó bên trong linh thổ đối với hắn rất trọng yếu, cho nên hắn nhất định phải nhanh chóng đi tới, nếu không nếu là bị những người khác đi trước phát hiện lấy đi, hắn muốn lại tìm đến có thể tăng tốc độ Thanh Liên trưởng thành gì đó, cũng không phải là vậy dễ dàng.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, bên trong hang núi, cũng chỉ còn lại Giang Diên Nhi một người.

Tâm tư của nàng, vào lúc này trở nên hơi trở nên phức tạp, thương thế bên trong cơ thể không cách nào khôi phục, liền không thể ở Thiên Uyên bên trong có điều làm, có phải thật phải tiếp nhận như vậy sự tình, đem lồng ngực của mình cho một gã nam tử đụng vào?

“Nếu là cuối cùng thật không có cách nào, tựa hồ cũng chỉ có thể như thế!” Xoắn xuýt hồi lâu, Giang Diên Nhi cuối cùng cắn răng, lụa tím trên lộ ra trong đôi mắt, nói không nên lời là loại ra sao tâm tình.

Tiêu Vũ rời đi, cùng Mạnh Thu sau khi nói qua, một mình rời đi, đi về hướng đông.

Hắn một thân một mình, không mang theo bất kỳ, bởi vì nơi đó bị cổ tộc chiếm cứ, chính hắn cũng không có niềm tin tuyệt đối có thể ứng đối, chính mình tiến đến còn có thể làm được thong dong rời đi, nếu như mang tới Mạnh Thu, cái kia thì chưa chắc.

Ở Thiên Uyên bên trong di chuyển nhanh chóng, Tiêu Vũ trong lòng, nghĩ rất rất nhiều sự tình.

Vũ Vô Cực, Hạc Nhất Minh, Long Tuyền Tông, những người này hiện tại cũng tụ hội Thiên Uyên trong vòng, hắn có cảm giác, hắn cùng với những người này ân oán, có thể rất nhanh liền muốn có điều giải quyết.

Ngoài ra, cái kia Tiêu thị cổ tộc, cũng làm cho hắn cảm giác thật không tốt, luôn cảm thấy cùng bộ tộc này gian sẽ xảy ra chuyện gì, nhất là cái kia Tiêu Trần, tên này đang nghe qua sau khi thì sâu sắc dấu ấn tiến vào hắn sâu trong đáy lòng, luôn cảm giác giữa bọn họ tất có gặp nhau thời điểm.

“Vô luận sẽ phát sinh chuyện gì, bây giờ quan trọng nhất, là muốn trước tiên tăng lên tu vi của ta!” Tiêu Vũ ánh mắt kiên định, dùng thực lực bây giờ của hắn, e sợ còn chưa đủ để đối kháng phần đông cổ tộc hậu nhân, chỉ có đem thực lực lại tăng lên nữa, mới là tuyệt đối.

Hắn có nát hư bước nơi tay, rất nhanh, thì tiến vào Giang Diên Nhi theo như lời khu vực.

Đi tới nơi này, quả nhiên, như là Giang Diên Nhi theo như lời, nơi này thập phần quái dị, tiến vào nơi đây sau khi, thần lực trong cơ thể tốc độ vận chuyển đều chậm rất nhiều, Thiên Uyên sức áp chế càng thêm rõ ràng.

Tiêu Vũ tu vi, ở cái địa phương này thẳng tắp giảm xuống, hắn có hóa khí cảnh bát chuyển tu vi, liền cảm giác ở cái địa phương này, tối đa chỉ có thể phát huy ra nhị chuyển thực lực.

Hơn nữa, tới chỗ này sau khi, hắn muốn lộ ra chính mình mạnh mẽ thần niệm, tiến vào tìm kiếm, thế nhưng cũng phát hiện, thần niệm ở đây cũng nhận lấy ảnh hưởng cực lớn, không cách nào rời thân thể vượt qua một trượng, nói cách khác khó có thể dùng để tìm kiếm.

Tiêu Vũ trầm tư, cho dù là hắn, cũng không cách nào hiểu

Thiên Uyên bên trong loại tình huống này. Trầm mặc một lát sau, hắn cắn răng một cái, quyết định mạo hiểm, từ hóa giới phù bên trong lấy ra cửu sắc Thanh Liên.

Cửu sắc Thanh Liên bực này thần vật, đều có nhất định linh tính, hiểu được tìm kiếm thích hợp nhất chính mình sinh trưởng địa phương, Tiêu Vũ tin tưởng, nếu là nơi đây tồn tại linh thổ, cửu sắc Thanh Liên sẽ dẫn hắn tìm được.

Hắn đem này hoa sen để dưới đất, chăm chú nhìn, chỉ thấy cửu sắc Thanh Liên lộ ra ánh sáng nhạt, sau đó chìm vào lòng đất, mục tiêu hết sức rõ ràng, xông về một cái nào đó phương hướng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 81: Cướp Đoạt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dùng cửu sắc Thanh Liên dò đường, phương pháp này nguy hiểm có thể nói to lớn, nếu là bị người phát hiện hắn có bực này thần vật, cũng không ai biết đối phương sẽ làm ra ra sao sự tình.

Theo cửu sắc Thanh Liên, Tiêu Vũ tại khu vực này ở trong tìm kiếm, cửu sắc Thanh Liên tốc độ di động khó chịu, không lâu sau đó, này đóa sen xanh mang theo Tiêu Vũ, đi tới một màu sắc màu đen bùn đất địa phương.

Cửu sắc Thanh Liên đến đó, cắm rễ ở này đất đai bên trên, thần tốc rút lấy trong đất lực lượng, mảnh thứ nhất cánh sen trên lộ ra lấp lánh thần quang, tràn ngập thánh khiết.

“Thánh huyết đất?” Tiêu Vũ kinh dị, này màu đen bùn đất đúng là Thánh huyết đất.

Loại này đất đai dính vào cường giả máu, đã xảy ra dị biến, giờ phút này này đất đai màu sắc, so với Tiêu Vũ trước đây tìm được cái kia một đoàn Thánh huyết đất nhan sắc càng đậm, hơn nữa diện tích to lớn.

Điều này đại biểu đã ở đây chảy xuống máu tươi người tu vi, muốn cách xa ở Tiêu Vũ trước đây đoạt được Thánh huyết đất này máu tươi bên trên.

“Nhìn này bùn đất màu sắc, cùng với ở trong ẩn chứa lực lượng, máu tươi chủ nhân, sợ là tu vi đã vượt ra khỏi Đế cảnh, có phải mảnh này thế gian còn có Đế giả bên trên tồn tại?”

Tiêu Vũ ngồi xổm xuống, bốc lên một chút bùn đất, cẩn thận quan sát, ra kết luận, đã ở đây lưu lại máu tươi người tu vi cực cao, đã vượt ra khỏi mảnh này thế gian Đế giả cực hạn.

Nhưng hắn có chút không rõ, theo lý thuyết vùng thế giới này bởi vì nguyền rủa tồn tại, muốn đạt tới Đế cảnh đều khó càng thêm khó, tại sao có thể có vượt qua Đế cảnh tồn tại?

Hơn nữa nhìn này bùn đất màu sắc cùng với phẩm chất, nhiễm phải máu tươi thời gian, sợ là đã ở vạn năm trước khi, Thánh huyết đất muốn thành hình, vốn chính là muốn dính vào cường giả máu qua đi, còn cần thời gian dài dằng dặc.

“Có vượt qua Đế cảnh người đã ở đây vải máu, hơn nữa là vạn năm trước, thậm chí càng lâu, nơi đây đã đã xảy ra cái gì?”

Tiêu Vũ trầm tư, Đế giả bên trên, sẽ đổ máu chỉ có một cái khả năng, chính là nơi đây từng phát sinh qua đại chiến, có thể dù cho hắn là vạn năm trước chí tôn, cũng không khả năng suy diễn đạt được nơi đây đã đã xảy ra chuyện gì.

Cắm rễ Thánh huyết đất bên trên, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ nhất cánh sen phát sáng, này hoa sen thái quá thần dị, tốc độ hấp thu phi thường nhanh chóng, cũng không lâu lắm, trong khu vực này Thánh huyết đất màu sắc thì đã từ từ trở thành nhạt, hóa thành bình thường bùn đất màu sắc.

Hấp thu xong này sau khi, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ nhất cánh sen màu sắc càng thêm tươi đẹp, phát sinh quang mang cũng càng thêm rõ ràng.

“Bốp!”

Hấp thu qua nơi này Thánh huyết đất sau, cửu sắc Thanh Liên cử động nữa,

Hướng về một khác phương hướng mà đi.

“Còn có đừng linh thổ?” Tiêu Vũ rất là kinh dị, cửu sắc Thanh Liên còn bị địa phương khác hấp dẫn, rõ ràng nơi đây không chỉ là chỉ có này Thánh huyết đất.

Trong lòng hắn vui vẻ, cửu sắc Thanh Liên đặt ở Cửu Thiên Thế Giới đều là vô thượng thần vật, dù cho chỉ là một mảnh cánh sen, đối với hắn sữa nghé tác dụng cũng là to lớn.

Hắn bá thể ngôi sao quyết phải tu luyện ra vô thượng bảo thể, mà cửu sắc Thanh Liên một mảnh cánh sen, cũng có thể làm cho một vị chí tôn ngưng tụ một đạo mới thân thể, bởi vậy nhận sự giúp đỡ này hoa sen cánh sen, là hắn có thể chế tạo ra một khối vô địch bảo thể.

Nếu là này hoa sen mảnh thứ nhất cánh sen thành hình, Tiêu Vũ tin tưởng, nhục thể của hắn sẽ có một to lớn tăng lên, mà bây giờ nhìn lại, nơi đây có thật nhiều cửu sắc Thanh Liên trưởng thành cần thiết linh thổ, rất có thể để mảnh thứ nhất cánh sen thành hình có hi vọng.

Trong vui mừng, Tiêu Vũ một lần nữa theo cửu sắc Thanh Liên.

Sau đó trong thời gian, cửu sắc Thanh Liên tìm được rồi rất nhiều Thánh huyết đất, không ngừng một chỗ, ở mỗi một chỗ đều có một đám lớn, ẩn chứa thịnh vượng cường giả sinh cơ.

“Nơi đây đến tột cùng đã xảy ra cái gì? Làm sao có nhiều như vậy cường giả máu?”

Tiêu Vũ càng về sau càng là hoảng sợ, bởi vì nơi này Thánh huyết đất số lượng có chút nhiều, hơn nữa nhìn màu sắc cùng phẩm chất, cũng không phải là cùng một người máu tươi, mà là rất nhiều cường giả.

Điều này nói rõ nơi này từng có nhiều tên vượt qua Đế cảnh cường giả ở đây chiến đấu, tung xuống máu tươi.

Tình huống này, cũng làm cho cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ nhất cánh sen cấp tốc trưởng thành, có vẻ càng thần dị.

“Nếu là mảnh thứ nhất cánh sen thành hình, nói không chừng ta có thể trực tiếp đột phá đến hóa khí Cửu Chuyển, thậm chí cảnh giới tông sư!”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, cái gì cũng không suy nghĩ thêm nữa, càng không thèm để ý nơi đây tại sao có thể có nhiều như vậy Thánh huyết đất, chỉ dùng cửu sắc Thanh Liên không dứt tìm kiếm, khiến điên cuồng trưởng thành.

“Bốp!”

Cửu sắc Thanh Liên đang cắm rễ trong lúc đó, một bàn tay lớn đột nhiên dò tới, hướng về ấy chộp tới.

“A?” Tiêu Vũ ánh mắt phát lạnh, cửu sắc Thanh Liên đối với hắn khôi phục lại cảnh giới tông sư không thể thiếu, càng vô thượng thần vật, càng có người muốn cướp đoạt.

“Sặc!”

Hắn trực tiếp lấy ra đen sương kiếm, thêm vào khí ấn, hướng về bàn tay lớn kia một kiếm chém tới.

“Keng!”

Đen sương kiếm dù sao cũng là tứ phẩm binh khí, hơn nữa có khí Inca cầm, uy lực kinh người, một đòn chém ra, bàn tay khổng lồ kia ầm ầm phá nát, Tiêu Vũ cũng lập tức đem cửu sắc Thanh Liên thu hồi, vật ấy đối với hắn mà nói không thể sai sót.

“Ồ?”

Bên cạnh truyền tới một thanh âm kinh ngạc, như là kinh ngạc Tiêu Vũ càng có thực lực như thế, đồng thời một con khác bàn tay khổng lồ một lần nữa dò tới.

Lần này, cái bàn tay lớn này bên trên lộ ra một loại hào quang màu vàng đất, tràn đầy dày nặng cảm giác, như là dùng bùn đất ngưng tụ thành.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, quanh thân không khí tựa hồ cũng nặng nề rất nhiều, trên người hắn phảng phất bị đè ép một tòa nặng mấy vạn cân núi lớn, cho dù là nhúc nhích ngón tay, đều có vẻ cực kỳ cật lực.

“Mở cho ta!” Hắn lạnh lùng hét lớn, tại nguyên chỗ tầng tầng một bước, Huyền ấn ở trong người vận chuyển, tạo ra lĩnh vực, trên người trùng cảm giác lúc này mới biến mất.

Cũng trong lúc đó, hắn lại xua một kiếm, kiếm trên có khí Inca cầm, và tăng thêm đệ tam ngôi sao Kim hành ngôi sao sức mạnh, khiến kiện binh khí này uy lực phát huy đến cực hạn.

“Ầm!”

Nơi đây chấn động mạnh, nhưng bởi vì chịu đựng Thiên Uyên áp chế thần lực ảnh hưởng, vẫn chưa tạo thành bao lớn phá hoại.

Trong chấn động, con kia đất bàn tay màu vàng xuất hiện vết rạn, một lần nữa phá nát, mà Tiêu Vũ cũng là liên tục về phía sau rút lui, khí huyết một trận cuồn cuộn.

“Người nào!” Sắc mặt hắn ngưng lại, ở tình huống như vậy hắn bất cứ không thể chiếm được chỗ tốt, hiển nhiên người tới không phải người bình thường, thực lực mạnh đến nỗi hơi quá đáng.

“Thú vị.” Trong góc, đi ra một gã nam tử trẻ tuổi, hắn 1 vừa quan sát Tiêu Vũ, một bên nói liên tục: “Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ đều không phải là cổ tộc sau khi, chẳng lẽ cũng là Lạc Vân Châu người? Thật không ngờ, này một châu bên trong, lại còn có ngươi thực lực như vậy người tồn tại.”

Nghe người này giọng, dĩ nhiên là hoàn toàn không đem Lạc Vân Châu một đám thiếu niên để ở trong mắt, nhưng từ thực lực của hắn có thể thấy được, hắn quả thật có tư cách kiêu ngạo, thực lực phi thường mạnh mẽ.

“Đừng ta không nói, đem ngươi vừa mới cái kia đóa sen xanh cho giao ra đây, ta có thể cho ngươi một cơ hội, cho ngươi tùy tùng cho ta, như thế nào?” Tên đàn ông trẻ tuổi này thập phần tự tin, hơn nữa đang khi nói chuyện càng bá đạo.

Muốn cho Tiêu Vũ giao ra cửu sắc Thanh Liên, còn chỉ có thể đổi lấy đến một tùy tùng cơ hội, thật giống như Tiêu Vũ tùy tùng hắn, là một loại lớn lao vinh hạnh giống nhau.

“Xin lỗi, không có hứng thú.” Tiêu Vũ quyết đoán từ chối, có thể thấy, người trước mắt này cũng không quen biết cửu sắc Thanh Liên, nhưng thứ đó, bất luận người nào nhìn thấy đều sẽ hiểu không phải vật bình thường, người này động tâm cũng là có thể thông cảm được.

“Ha ha, đáng tiếc, ngươi cũng không có lựa chọn đường sống, bởi vì ngươi chết rồi, cái kia đóa sen xanh giống nhau là ta.” Người thanh niên trẻ tự tin mỉm cười, trong khi nói chuyện, hắn lại một lần nữa, đối với Tiêu Vũ ra tay rồi.

Chương 82: Đế Vương Thuật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tên nam tử này trong khi xuất thủ, trong cơ thể có ba đạo thần ảnh hiện lên, ở trong một đạo thần ảnh khuôn mặt mơ hồ, hiện đến một loại màu vàng đất vẻ.

Thần ảnh lực lượng lộ ra, Tiêu Vũ lúc trước cảm nhận được cái chủng loại kia cảm giác nặng nề càng thêm rõ ràng, phảng phất liền mỗi một tia không khí đều mang không thể nào tưởng tượng được sức nặng, hầu như phải đem người ép trên mặt đất.

“Ở trước mặt ta, hết thảy mọi người, đều chỉ có thể chìm nổi!” Người thanh niên trẻ cười khẽ, như thần linh bình thường cao cao tại thượng, nhìn xuống Tiêu Vũ, tự tin mà thong dong.

Hắn chiến quyết thập phần quỷ dị, thần ảnh vừa ra, giống như đế vương bình thường, dùng vạn quân lực thêm thân thể, cực kỳ bá đạo, nếu là thay đổi người bình thường, ở như thế áp lực nặng nề bên dưới, chắc chắn sẽ ở trước mặt hắn bị ép tới phục sát đất, giống như đang quỳ lạy một đế vương.

Mặc dù là Tiêu Vũ, có cường hãn thân thể, vào lúc này, trên người xương cũng là khanh khách vang vọng, có thể thấy được loại áp lực này có cỡ nào nặng nề.

Phải biết rằng nhục thể của hắn, có thể so với tam phẩm binh khí, nếu là có đệ tam ngôi sao thêm vào, còn có thể cường hãn hơn, nhưng ở loại này áp lực nặng nề bên dưới, cũng có một loại xương đều phải bị đập vụn cảm giác.

“Lĩnh vực?” Hắn sắc mặt nặng nề, tên đàn ông trẻ tuổi này chiến quyết rõ ràng là tương tự với lĩnh vực tồn tại, trong cơ thể thần ảnh có thể ở xung quanh hình thành một lĩnh vực, khiến lĩnh vực này trong vòng xuất hiện áp lực nặng nề, như sơn nhạc gia thân.

“Phá cho ta!” Biết này chiến quyết đặc tính, Tiêu Vũ ở trong người điên cuồng vận động Huyền ấn, này ấn là lục đạo luân hồi lĩnh vực cơ sở, cũng có thể để hắn gọi bằng mở một cái lĩnh vực, chỉ là uy lực không bằng 6 ấn cùng xuất hiện.

Huyền ấn vừa ra, Tiêu Vũ trên người áp lực nhất thời giảm nhiều, có điều vẫn là thập phần nặng nề, nhưng hắn có cường hãn thân thể, có thể đẩy loại áp lực này mà chiến, lúc này đen sương kiếm nơi tay, một lần nữa chém ra.

“A?” Người thanh niên trẻ lộ ra vài phần kinh ngạc, hắn này chiến quyết vừa ra, trong cùng thế hệ, hầu như tất cả mọi người thỉnh giáo hắn thần phục, giống như cúng bái đế vương giống nhau bị ép tới quỳ xuống.

Dù cho này có thể chống đỡ người, bình thường cũng thập phần miễn cưỡng, hơn nữa sẽ trả giá giá thật lớn, trên người xương sẽ bị áp lực nặng nề đập vụn, hầu như không người nào có thể ngoại lệ.

Thế nhưng Tiêu Vũ, ở đứng vững áp lực nặng nề đồng thời, càng thân thể không tổn hao gì, nhưng lại khả năng ra tay với hắn, này đối với hắn mà nói thật sự là vô cùng ít thấy sự tình.

“Thú vị, xem ra nhục thể của ngươi không giống người phàm, ta ngược lại muốn nhìn một chút khả năng mạnh đến mức độ nào.”

Mặc dù kinh ngạc, nhưng người thanh niên trẻ trên mặt cái kia tự tin mỉm cười không thay đổi chút nào, thong dong lùi về sau, tránh được Tiêu Vũ một kiếm.

Tiêu Vũ mặc dù dùng Huyền ấn đối kháng nam tử này lĩnh vực, nhưng là đã bị ảnh hưởng cực lớn, tốc độ mất giá rất nhiều,

Hơn nữa nam tử này ở cảnh giới tông sư bên trong đều ngưng ra ba đạo thần ảnh, ở trong đám người tuổi trẻ tuyệt đối đã là thập phần hiếm thấy, bởi vậy bị ấy dễ dàng tránh khỏi công kích.

“Khả năng đối kháng ta đế vương thuật, ngươi rất tốt, có điều vừa mới chỉ là ngự dưới thuật, lại cho ngươi thử xem đế dối trá thuật!” Người thanh niên trẻ cười khẽ trong lúc đó, trong cơ thể đạo thứ hai thần ảnh tái hiện ra.

Đạo này thần ảnh, màu sắc cùng đạo thứ nhất vừa có điều bất đồng, đạo thứ nhất thần ảnh hiện màu vàng đất vẻ, mà đây Đạo Thần ảnh, lại là hiện một loại màu xanh.

Theo này Đạo Thần ảnh hiện lên, Tiêu Vũ đột nhiên rên lên một tiếng, phía sau đụng phải đòn nghiêm trọng, nhưng ở quay đầu lại thời điểm, lại là không thấy bất kỳ bóng người, công kích kia tựa như xuất hiện từ trong vô hình, lại biến mất trong vô hình, không cách nào bắt.

“Đế vương thuật, thứ nhất ngự dưới, thứ hai dối trá thuật, cũng chính là dối trá lừa gạt, ngươi khả năng đối kháng ngự dưới thuật, có thể ứng đối dối trá thuật gì?” Người thanh niên trẻ thong dong cười, thì giống như một chân chính đế vương, bá đạo bên trong, không mất tầm nhìn, phảng phất thế gian hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của hắn.

“Cái gì dối trá thuật, bất quá chỉ là hóa đến một hóa thân, ẩn ở trong lĩnh vực tùy thời ra tay thôi!” Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, bị một lần công kích, hắn tự nhiên khả năng nhìn ra một cách đại khái.

Này người thanh niên trẻ trong miệng dối trá thuật, kỳ thực chính là dùng đạo thứ hai thần ảnh ngưng ra 1 cỗ hóa thân, này cỗ hóa thân nhận sự giúp đỡ lĩnh vực của hắn lực lượng, có thể ở trong lĩnh vực ẩn giấu tung tích, làm được không tiếng động ra tay, khiến người ta khó mà phòng bị.

“Hả, ngươi có thể nhìn thấu thuật này?” Người thanh niên trẻ lại kinh ngạc, cũng có vẻ đối với Tiêu Vũ càng ngày càng có hứng thú.

Đây chính là hắn đắc ý nhất chiến quyết một trong, bình thường căn bản không người có thể nhìn thấu, thường thường thuật này vừa ra, đối thủ bình thường cũng sẽ bị hắn đùa bỡn trong lòng bàn tay, mãi đến tận bị thua bỏ mình, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại liếc mắt một cái liền nhìn ra.

“Đế vương thuật? Ngươi quá để mắt mình, cũng chơi đủ rồi!” Bị người này như thế xem thường thì thôi, còn bá đạo như vậy cố ý đùa bỡn, Tiêu Vũ cũng là sinh ra chân hỏa.

Hắn gọi ra trong cơ thể hoàng văn lửa, dùng cái này lửa gia thân, lại lần nữa ra tay.

“Phần thiên nguyền rủa!”

Lần này, Tiêu Vũ không dám có điều cất giữ, đem hoàng văn lửa phát huy đến cực hạn, điều này cũng làm cho trong cơ thể hắn Thần lực đang nhanh chóng tiêu hao.

Nhưng không có cách nào, tên nam tử này rất mạnh, hắn nhất định phải như thế, mới có thủ thắng hy vọng.

“Đây là lửa gì?” Người thanh niên trẻ mang theo quỷ dị, lại vẫn duy trì thong dong, lui về phía sau mở một khoảng cách, cười nhạt nói: “Ngọn lửa này nhiệt độ đúng là cực cao, quả thật có thể thương tổn được ta, có điều ngươi ở đây ta đế vương lĩnh vực trong vòng, tốc độ quá chậm, khó có thể uy hiếp được ta.”

Hắn trong lúc nói cười, tràn ngập tự tin, loại tự tin này ở trong vừa lộ ra vô hình bá đạo, quan sát trần thế, đem đối thủ đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Theo phương diện này tới nói, người này quả thật có đế vương làn gió, bá đạo bên trong không mất thong dong bình tĩnh, ngoại trừ thực lực bản thân ở ngoài, hắn loại tính cách này, cũng thập phần khó chơi.

“Phải không?” Tiêu Vũ sắc mặt không hề thay đổi, đột nhiên bá một tiếng, phía sau bỗng nhiên xuất hiện một đôi cánh chim màu vàng óng.

Huyễn thiên thần dực!

Bị này người thanh niên trẻ lĩnh vực áp chế, tốc độ của hắn giảm nhiều, không có cách nào, dù cho không muốn bại lộ, cũng không thể nào lựa chọn, chỉ có thể dùng khí ấn diễn biến này dực, tốc độ tăng lên, mà đây cũng sẽ để hắn kịch liệt tiêu hao Thần lực một lần nữa chợt giảm.

“Bốp!”

Huyễn thiên thần dực, cái này ở Cửu Thiên Thế Giới đều là chí cao thần vật một trong, này dực vừa ra, Tiêu Vũ tốc độ, ở bỗng nhiên tăng lên, bởi vì tốc độ tăng lên lúc cùng trước đây tương phản quá lớn, tên kia người thanh niên trẻ thậm chí không kịp mặc cho đến phản ứng.

“Ầm!”

Khi hắn làm ra phản ứng trong khi, Tiêu Vũ đã mang theo hoàng văn lửa, lóe lên đi tới trước mặt hắn, ngọn lửa trên người nổ ác nghiệt, đem tên đàn ông trẻ tuổi này bao phủ hoàn toàn.

“Xùy!”

Hoàng văn lửa quá mức khủng bố, mặc dù nơi này là Thiên Uyên nội bộ, rất nhiều thứ đều hết sức cứng rắn, nhưng tại Tiêu Vũ ngọn lửa này bên dưới, vẫn có 1 một khu vực lớn bị đốt thành tro.

“Bốp!”

Tại đây ngọn lửa kinh người bên trong, tên nam tử kia nam tử về phía sau lui về, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn đạo thứ ba thần ảnh cũng phát sáng lên, &# 85 nhưng chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, hiển nhiên là này đạo thứ ba thần ảnh che lại hắn, để hắn không có bị Tiêu Vũ ánh lửa gây thương tích.

“Vèo!”

Thủ đoạn ra hết, Tiêu Vũ sau một kích này, lại không thể tổn thương được tên nam tử này, mà thần lực của hắn đang toàn lực huy động hoàng văn lửa cùng huyễn thiên thần dực sau, đã là còn thừa không có mấy.

Hắn thập phần quyết đoán, dùng tới cuối cùng còn sót lại Thần lực, ngay đầu tiên rời đi nơi này, thoát ly người thanh niên trẻ lĩnh vực sau triển khai nát hư bước, thần tốc ở đây biến mất.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, vào giờ phút này, tên kia người thanh niên trẻ trên mặt, đã không có lúc trước loại kia bá đạo mà nụ cười tự tin, mà là có vẻ hơi lạnh như băng.

Hắn không hề đuổi theo, mà là cúi đầu, nhìn về phía góc áo của mình.

Vốn không nhuốm bụi trần màu trắng góc áo, lúc này đã có một góc biến thành màu đen, để lại đốt trọi dấu vết.

Tác giả đông phương hành vân nói: Nói một chút chương mới, sau này chương mới, bình thường sẽ là buổi tối chương mới ba chương, sau đó ban ngày chương mới hai chương, có tình huống đặc biệt nói ngoại lệ, còn có buổi tối chương mới có thể sẽ tương đối trễ, mọi người cũng có thể giữ lại, ngày thứ hai cùng nhau nữa nhìn.

Chương 83: Hoàng Vừa Vô Cùng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ rút đi, sau khi rời đi, trong cơ thể hắn Thần lực đã hầu như tiêu hao sạch sẽ, chỉ có che giấu khí tức, tìm khôi phục.

Lúc trước tên nam tử kia, tuyệt đối là lánh đời cổ tộc hậu nhân không thể nghi ngờ, lần đầu tiếp xúc, cũng làm cho hắn cảm nhận được vài phần nặng nề.

Cổ tộc người, mạnh mẽ trình độ vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, bằng chừng ấy tuổi, càng đạt đến cảnh giới tông sư còn không hết, còn ngưng tụ thành ba đạo thần ảnh.

Hơn nữa, những cổ tộc này hậu nhân, bối cảnh thâm hậu, đều có nắm giữ cao thâm mà mạnh mẽ công quyết cùng chiến quyết, khó đối phó vô cùng.

Tiêu Vũ tự hỏi, mặc dù hắn chỉ có hóa khí 8 chuyển tu vi, nhưng ra tay toàn lực, cũng có thể uy hiếp được tông sư, có thể lúc trước hao hết Thần lực, đánh ra uy lực mạnh nhất một bộ sát chiêu một trong, càng đều không làm gì được đối phương.

“Cổ tộc hậu nhân, đều có thực lực như vậy?”

Hắn thực sự có một loại cường đại hơn lên cảm giác, đang ở Thiên Uyên, cùng loại lúc trước tên nam tử kia đồng dạng cường đại người không biết còn có bao nhiêu, nếu như không cố gắng đột phá, ở Thiên Uyên bên trong hắn cũng chỉ có thể như Lạc Vân

Châu nhóm người kia giống nhau, chỉ có thể mặc cho người ức hiếp.

Đợi cho Thần lực khôi phục sau khi, Tiêu Vũ lại tìm kiếm nơi này Thánh huyết đất.

Lý do an toàn, hắn không tiếp tục lấy ra cửu sắc Thanh Liên, thứ này thái quá bất phàm, rất dễ dàng sẽ lôi kéo người ta mơ ước, thì như lúc trước tên nam tử kia giống nhau.

Bây giờ đã biết rồi nơi này hấp dẫn gốc kia cây nhỏ linh thổ là Thánh huyết đất, hắn liền có những biện pháp khác tìm kiếm, tại khu vực này ở trong không dứt tìm kiếm.

Sau đó liên tục trong một khoảng thời gian, Tiêu Vũ có không ít thu hoạch, nơi này quả thật có chứa nhiều Thánh huyết đất, hắn 11 đem thu vào hóa giới phù bên trong, để cửu sắc Thanh Liên hấp thu ở trong lực lượng.

Cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ nhất cánh sen, cũng trong quá trình này hướng về viên mãn thần tốc thành hình.

“Khu vực này còn có những người khác?”

Tại đây mấy ngày tìm kiếm bên trong, bởi vì có lúc trước trải qua, Tiêu Vũ đều hết sức cẩn thận, đi tới chỗ nào đều là ẩn nấp lên khí tức của mình.

Hắn phát hiện, ở khu vực này bên trong có thật nhiều mọi người qua lại, đều là một vài người trẻ tuổi, hơn nữa thập phần lạ mặt, không giống như là Lạc Vân Châu người.

“Hoàng Phủ Cực đang tìm kiếm một người tăm tích? Là ai?”

“Không biết là a, nghe nói người nọ đã cùng Hoàng Phủ Cực giao thủ, chưa phân thắng bại, Hoàng Phủ Cực từ sau lúc đó liền một mực tìm kiếm người này.”

“Cái gì! Có người có thể cùng Hoàng Phủ Cực giao thủ kỳ phân thắng bại? Là ai? Là đánh bạc cuồng còn là Tiêu Trần?”

“Giống như đều không phải là,

Hoàng Phủ Cực nói đó là một khuôn mặt xa lạ, có thể đến từ Lạc Vân Châu.”

“Lạc Vân Châu bên trong lại còn có người có thể cùng Hoàng Phủ Cực sánh vai? Này một châu người không phải đều rất yếu gì?”

Ở trong khu vực này gặp phải người khác, cũng làm cho Tiêu Vũ thông qua những người này trò chuyện, biết được một chuyện.

Ngày đó giao thủ với hắn tên nam tử kia, xuất từ một họ kép hoàng vừa gia tộc cổ xưa, hơn nữa theo những nhân khẩu này bên trong lời nói xem ra, người này thực lực ở các tộc hậu nhân bên trong, cũng thuộc về đứng trên tất cả tồn tại.

Ngoại trừ cái này Hoàng Phủ Cực ở ngoài, Tiêu Vũ cũng nghe nói mặt khác tên của hai người, một là Tiêu Trần, một cái khác thì lại được xưng là đánh bạc cuồng, tựa hồ cũng là cùng Hoàng Phủ Cực thuộc về cùng cấp bậc nhân vật.

Bây giờ, ở Thiên Uyên bên trong, hắn và Hoàng Phủ Cực đã có một trận chiến, chưa phân thắng bại sự tình trả giá, hơn nữa Hoàng Phủ Cực ở khắp nơi tìm tung tích của hắn, cũng làm cho thanh danh của hắn lặng yên truyền ra, thành Thiên Uyên trẻ tuổi bên trong một cái thần bí tồn tại.

Hoàng Phủ Cực, Tiêu Trần, đánh bạc cuồng, ba người này bây giờ có thể nói là Thiên Uyên bên trong làm người ta sợ hãi nhất ba cái tồn tại, có thể nói vô địch, lại có thể có người khả năng giao thủ với hắn mà bất phân thắng bại, vô luận ai đều muốn biết đó là một hạng người gì.

“Hoàng Phủ Cực?” Tiêu Vũ sau khi nghe xong, lặng yên thối lui, cái này Hoàng Phủ Cực rõ ràng còn nhớ trên người hắn cửu sắc Thanh Liên, muốn cướp đoạt.

Hắn không tiếng động rút đi, tiếp tục tìm kiếm Thánh huyết đất. Sau đó trong thời gian, hắn thông qua nghe những người khác nói chuyện, cũng hiểu được những người này chỗ tìm đồ vật.

“Không phải nói khu vực này có một khối thần thổ gì? Làm sao tìm được lâu như vậy đều không có tìm được?”

“Ngươi biết cái gì, nghe nói khối này đất là một vị cường giả nơi chôn cất chỗ xuất hiện, đã thông linh, hiểu được di động, sẽ không vẫn dừng lại ở một chỗ, đương nhiên khó tìm được người!”

Nghe được tin tức này, để Tiêu Vũ rung mạnh.

Hấp thu cường giả huyết dịch đất đai, quá khứ ngàn vạn năm sau, mới có thể hóa thành Thánh huyết đất.

Mà ở Thánh huyết trong đất, có xác suất cực nhỏ, lại có đất đai sinh linh trí, sản sinh thông linh hiện tượng.

Loại này đất thì tương đương với Thánh huyết đất tiến hóa mà thành gì đó, không chỉ ở trong ẩn chứa sinh cơ cùng tác dụng xa xa lớn hơn Thánh huyết đất, hơn nữa bởi vì đã thông linh, tiêu hao qua đi cũng có thể khôi phục lại, có thể vô hạn sử dụng, thuộc về thập phần vật trân quý.

Hơn nữa, Thánh huyết đất đã là thập phần khó tìm gì đó, loại kia thông linh đất, càng mấy chục ngàn năm khó gặp, ở vô số Thánh huyết trong đất, chỉ có hấp thu người mạnh nhất máu tươi đất đai, mới có thể thông linh.

Nói cách khác, thông linh Thánh huyết đất, thì tương đương với vô số Thánh huyết trong đất thánh vật, tiêu phí lớn hơn nữa giá cả, cũng khó có thể tìm được.

"Này thông linh đất, vô luận như thế nào nhất định phải tìm được!" Tiêu Vũ quyết định, sau đó một lần nữa rút đi.

Thời gian kế tiếp, hắn phát hiện khu vực này người dần dần hơn, các tộc người mặc dù nói rồi phân chia địa bàn, nhưng thật đến phát hiện cái gì thần vật hình bóng, vẫn sẽ sản sinh tranh cướp, ai cũng không chịu nhường cho.

Này khiến cho khu vực này ở trong người càng tụ càng nhiều, thậm chí tại đây ở trong, Tiêu Vũ còn phát hiện không ít khuôn mặt quen thuộc.

Vũ Vô Cực cùng Nghê Tuyết Tâm, hai người bọn họ cùng hoạt động, đã ở tìm tòi khu vực này, ngoài ra 4 đại tông môn chân chính đứng đầu đệ tử, cũng trước sau xuất hiện, nhưng bởi vì nơi đây đối với thần niệm cùng Thần lực đều tồn tại rất lớn áp chế, bởi vậy bọn họ đều không có phát hiện Tiêu Vũ.

"Hạc Nhất Minh!"

Về sau, Tiêu Vũ rốt cục phát hiện Hạc Nhất Minh tung tích, bây giờ Hạc Nhất Minh dĩ nhiên là dựa vào một cái nào đó cổ tộc bên dưới, đi theo ở một người thanh niên tả hữu.

"Là ngươi!"

Ra ngoài Tiêu Vũ dự liệu, Hạc Nhất Minh thập phần nhạy cảm, bất cứ cũng phát hiện hắn, trong nháy mắt trên mặt lộ ra cười lạnh.

"Trận chiến ngày đó, không thể đúng hẹn, bây giờ đụng phải cũng tốt, nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?" Hạc Nhất Minh như trước như là lúc trước bình thường bá đạo, U &# 8 &# 32; hoàn toàn không đem Tiêu Vũ coi là chuyện đáng kể.

"Nguyên lai là cố nhân?" Bên cạnh hắn người trẻ tuổi cười nói: "Đã nhận thức, vậy thì tốc chiến tốc thắng."

“Ha ha, tốt!” Hạc Nhất Minh gật đầu, sau đó không nói thêm, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Trong cơ thể hắn hiện lên một đạo thần ảnh, giống như đúc bằng vàng ròng, lộ ra mát mắt kim quang, đồng thời thần ảnh bên trên có kỳ dị đạo văn hiện lên, thêm vào ở trên thân thể hắn, khiến toàn thân hắn đều hiện đầy kỳ lạ Thần Văn.

“Ầm!”

Hạc Nhất Minh ra tay, khí động non sông, hắn thân thể vô song, đấm ra một quyền, tạo thành uy thế kinh người.

“Hừ!”

Tiêu Vũ không sợ, đệ tam ngôi sao chuyển động, thêm vào thân thể, không tránh không né, cũng theo chính diện nổ ra một quyền.

“Táng thiên!”

Hai người đối kích, máu thịt thân càng phát ra kim loại bình thường tiếng va chạm, thân thể đều là mạnh đến nỗi đáng sợ, bất phân cao thấp, mỗi loại lùi về sau.

Chương 84: Kim Thân Bất Diệt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hạc Nhất Minh bên cạnh người trẻ tuổi kinh dị, hắn xuất thân cổ tộc, mà coi trọng Hạc Nhất Minh nguyên nhân, chính là bởi vì ấy thân thể mạnh mẽ, ở tông sư cảnh giới bên trong có thể nói ít có, gần như vô địch.

Nhưng bây giờ, lại có tên còn lại thân thể không kém gì Hạc Nhất Minh, hắn không khỏi nhìn nhiều Tiêu Vũ vài lần.

“Không sai, ngày đó giao thủ, ta liền đã biết thân thể ngươi cường hãn, xem ra quả nhiên không có khiến ta thất vọng!” Hạc Nhất Minh ngạo nghễ đứng thẳng, thân thể lộ ra màu vàng quang mang, có như thần linh xuống thế.

Tiêu Vũ trong lòng đồng dạng giật mình, mặc dù sớm biết người này thân thể mạnh mẽ, nhưng cũng không nghĩ tới có thể đến nước này, đủ để so với hắn.

Có điều, đối phương còn cao hơn hắn đến một cảnh giới lớn, nếu là tu vi giống nhau, hắn tự tin bàn về thân thể lực lượng không ai có thể so với hắn.

“Nhiều lời vô vị, đánh đi!” Hắn thập phần quyết đoán, việc đã đến nước này cùng Hạc Nhất Minh nói cái gì nữa cũng là vô dụng, chỉ có một trận chiến.

“Tốt! Như là ngươi mong muốn, lần trước không thể đúng hẹn một trận chiến, cho ngươi sống lâu một thời gian, hôm nay giết ngươi, cũng giống như vậy!” Hạc Nhất Minh ngạo nghễ tiến lên, đồng thời quát lạnh một tiếng, “Kim thân bất diệt!”

Thời điểm này, thân thể của hắn đã xảy ra biến hóa kỳ diệu, toàn thân da dẻ hóa thành màu vàng, và có vẻ rất là mát mắt, như là biến thành một người Kim.

Ở trong truyền thuyết, chỉ có làm thân thể đạt được mức cực hạn, mới có thể hóa thành bất diệt Kim thân, đạt được cảnh giới này, liền có thể làm được vạn pháp bất xâm, mặc ngươi chiến quyết vạn ngàn, cũng khó có thể đau đớn ấy mảy may, là thập phần kinh khủng thân thể cảnh giới.

Tiêu Vũ cũng là giật mình, Hạc Nhất Minh thân thể càng đã cường đại đến mức độ này?

Có điều, hắn rất nhanh liền phát hiện không đúng, nếu như đúng là đạt đến cái gọi là Kim thân cảnh giới, Hạc Nhất Minh thân thể hẳn là hoàn mỹ mới đúng, nhưng bây giờ trên người hắn lại hiện đầy một loại kỳ dị hoa văn, hiển nhiên đây chỉ là một loại bí thuật, để hắn tạm thời có bực này bảo thể.

“Giết!”

Quát lạnh một tiếng, Hạc Nhất Minh thì giống như một pho tượng chiến thần, người mặc màu vàng thần quang, quay Tiêu Vũ vung quyền.

Không dùng binh khí, vào giờ phút này, nhục thể của hắn chính là tốt nhất binh khí, cú đấm này chém ra. Tựa hồ có thể phá nát tất cả, không gì có thể cản!

“Kim thân bất diệt, ngươi quá để mắt mình!” Tiêu Vũ hét lớn, Kim hành ngôi sao điên cuồng vận chuyển.

Vào đúng lúc này, hắn nảy sinh ý nghĩ bất chợt, đem tự thân làm binh khí, trong cơ thể khí ấn diễn biến một vòng bảo ấn, thêm vào ở trên thân thể, cùng Kim hành ngôi sao hỗ trợ lẫn nhau.

"Ầm!"

Đồng dạng là cũng không lui lại,

Khí phách vô lượng một quyền, Tiêu Vũ cùng Hạc Nhất Minh đấu, hai người một lần nữa rút lui, vẫn là bất phân cao thấp.

Hạc Nhất Minh sắc mặt rốt cục từ từ có điều biến hóa, đây đã là hắn thân thể trạng thái mạnh nhất, mỗi lần thi triển, đều cơ hồ vô địch, Tiêu Vũ có thể bằng thân thể lực lượng cùng hắn chống đỡ!

"Rất tốt, ta ngược lại muốn xem xem, là nhục thể của ngươi gượng, vẫn là của ta bất diệt Kim thân gượng!" Hắn không có vì vậy mà mất đi tự tin, vẫn là kiêu ngạo như vậy mà bá đạo, và phương thức công kích không thay đổi, lại tiến lên ra quyền.

Hạc Nhất Minh ý nghĩ lúc này rất đơn giản, ở thân thể cường độ trên, hắn từ trước đến giờ chính là đế vương bình thường tồn tại, không thể tin được nhục thân của mình sẽ yếu cho người khác.

Bởi vậy, hắn không cần cái khác chiến quyết, mà là muốn cùng Tiêu Vũ liều mạng, dùng chứng minh chính mình bất diệt Kim thân mới là vô địch thân thể!

"Ầm!"

Chiến đấu kế tiếp, có vẻ khô khan mà đơn giản, Tiêu Vũ cùng Vũ Vô Cực dùng đơn giản nhất phương thức, không dứt đấu, mỗi một kích đều tạo thành uy thế kinh người, nếu không có Thiên Uyên cực kỳ đặc thù, sợ là sớm bị bọn họ chiến đấu hình thành dư âm khiến cho tàn tạ khắp nơi.

Đối với Hạc Nhất Minh mà nói, dùng phương thức này đánh bại Tiêu Vũ, có thể ổn định hắn lòng cầu đạo, tin chắc nhục thân của mình mới là vô địch, nếu là thắng được, hắn lòng cầu đạo sẽ có được củng cố, đối với ngày sau tu thành có giúp đỡ rất lớn.

Ngược lại, nếu là thất bại, tự tin của hắn sẽ phải chịu đả kích, chứng thật hắn bất diệt Kim thân đều không phải là mạnh nhất, vậy hắn ở đây trên đường, đem khó hơn nữa có thành tựu, bởi vì qua không được trong lòng mình khảm.

Còn đối với Tiêu Vũ tới nói, hắn thân là cửu thiên chí tôn, và có tu bá thể ngôi sao quyết, đồng dạng dùng thân thể cường độ tăng trưởng, mặc dù còn có các loại thủ đoạn, nhưng ở vào thời điểm này cũng không nguyện ý vận dụng, bởi vì hắn tự tin bá thể ngôi sao quyết tạo ra thân thể, không kém gì bất kỳ thần thể.

“Đoành!”

Hai người không ngừng lấy quyền đấu, mỗi đấm ra một quyền, đều tựa như 1 đạo sấm sét bình thường nổ vang, thanh thế hùng vĩ, truyền ra vô cùng khoảng cách xa.

Chiến đấu động tĩnh, rất nhanh sẽ đưa tới rất nhiều người tuổi trẻ, dù sao nơi đây bây giờ hội tụ không ít kiệt xuất thế hệ trẻ tuổi.

Khi thấy hai người này chiến đấu phương thức, cùng với cái kia cường hãn quá mức thân thể, hết thảy nhìn thấy người, không có bất kỳ há hốc mồm, mỗi người đều trợn to hai mắt.

Loại này thân thể cường độ, quả thực đã vượt ra khỏi nhân tộc phạm vi, nhất định chính là hình người binh khí, dù cho là thú tộc bên trong, sợ là cũng khó có thể tìm ra thân thể cường hãn như vậy chủng tộc.

“Là hắn!”

Bị hấp dẫn mà đến, tự nhiên cũng có Lạc Vân Châu bên trong người, nghe đến động tĩnh thời điểm, tất cả mọi người theo bản năng mà cho rằng có người tìm được thông linh đất thánh, trong khi tranh cướp, bởi vậy nhận thấy được động tĩnh người cơ hồ đều đến rồi.

Ở trong, 4 đại tông môn đệ tử, cùng với Thiên Phủ thế gia hậu nhân, tái kiến Hạc Nhất Minh cùng Tiêu Vũ lúc, tất cả mọi người thập phần kinh dị, càng có người sắc mặt lúc này trở nên nặng nề.

“Hạc Nhất Minh là Huyền U Tông đời này mạnh nhất đệ tử, nghe nói thân thể vô địch, Kim thân bất diệt, trong cùng thế hệ, không người nào có thể tổn thương được hắn.”

“Cùng hắn động thủ người chính là Mạc Vong? Mặc dù sớm nghe qua người này tên, có thể nhục thể của hắn, có thể cùng Hạc Nhất Minh ngang hàng, điều này cũng thật không tưởng tượng được!”

4 đại tông môn đệ tử, đối với hai người này đều không xa lạ, Hạc Nhất Minh từ không cần phải nói, Tiêu Vũ bọn họ mặc dù chưa từng gặp, nhưng sớm có nghe nói, cũng biết hắn dung mạo ra sao.

Hơn nữa trước đó, Hạc Nhất Minh cùng Tiêu Vũ hẹn ước một trận chiến sự tình, nhưng đưa tới chứa nhiều chú ý, chỉ là bởi vì sớm muốn tới Thiên Uyên, tạm thời gác lại, bây giờ trận chiến này ở cái địa phương này tiến hành, cũng làm cho bọn họ đối với kết quả rất là chú ý.

“Vô Cực sư đệ, U &# 8 đang suy nghĩ gì?” Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực cũng đến, nhìn thấy Tiêu Vũ, Nghê Tuyết Tâm trong mắt loé ra phức tạp, đây chính là đã đại bại Long Tuyền Tông chúng đệ tử người.

Khi đó Tiêu Vũ chỉ nhìn một lần có thể có được người khác chiến quyết năng lực, dĩ nhiên khiến người ta cảm thấy sợ hãi, bây giờ lại còn cho thấy cường hãn như vậy thân thể, ở Nghê Tuyết

Tâm xem ra, thật có chút khủng bố.

“Người này đã liên tiếp bại trong tông lượng lớn đệ tử, việc này dù cho tông môn hết sức ẩn giấu, nhưng phỏng chừng không gạt được cái khác tam tông, đây là tông môn sỉ nhục.”

Vũ Vô Cực ánh mắt lạnh như băng, hai mắt lộ ra tà dị màu đỏ, chăm chú nhìn Tiêu Vũ, nói: “Nếu sau trận chiến này hắn chưa chết, ta sớm muộn cùng hắn muốn có một trận chiến, cho ta tông môn rửa nhục!”

“Rửa nhục gì?” Nghê Tuyết Tâm ánh mắt thâm thúy, theo Vũ Vô Cực trong ánh mắt, nàng nhìn thấy càng nhiều hơn chính là chiến ý cùng địch ý, không phải là vì rửa nhục, mà là không rõ nguyên nhân, tựa hồ Vũ Vô Cực đối với Mạc Vong có nồng nặc địch ý cùng lòng hiếu thắng.

Có phải đối với này nam tử tới nói, hiếu thắng dùng tốt mãi mãi cũng thuộc về bản năng? Nàng không nói thêm nữa, một lần nữa nhìn về phía Tiêu Vũ.

Lúc này Nghê Tuyết Tâm trong lòng trong lòng không khỏi cũng đang suy nghĩ, nếu là Vũ Vô Cực cùng cái này Mạc Vong một trận chiến, rốt cuộc ai có thể thắng?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 85: Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Chiến đấu đang tiếp tục, Tiêu Vũ cùng Hạc Nhất Minh, hai người này tựa như hai cái hình người binh khí, đang không ngừng đấu, hấp dẫn mà đến người cũng càng ngày càng nhiều.

Ngoại trừ 4 đại tông môn cùng Thiên Phủ con cháu ở ngoài, này cổ tộc hậu nhân cũng đến, lục tục hiện thân, thấy hai người này chiến đấu.

“Không nghĩ tới Lạc Vân Châu bên trong, lại còn có thực lực thế này người, xem ra này châu cũng không hoàn toàn là phế vật mà!”

“Cái này Hạc Nhất Minh tuy nói tu vi không cao, chỉ có một đạo thần ảnh, nhưng thân thể mạnh, quả thật hiếm thấy.”

“Có điều có chút kỳ quái a, cùng Hạc Nhất Minh giao thủ trong thân thể cũng không có thần ảnh hiện lên, chuyện gì thế này, có phải tu vi của hắn còn chưa tới cảnh giới tông sư?”

Như vậy một trận chiến đấu, mặc dù là này cổ tộc hậu nhân, nhìn thấy này sau cũng là luân phiên than thở, này thân thể của hai người mạnh, đặt ở bọn họ cổ tộc ở trong cũng thuộc về thập phần hiếm thấy tồn tại.

Song khi chiến đấu tiến hành hơn phân nửa, bọn họ lại kinh dị phát hiện, Hạc Nhất Minh trong cơ thể thần ảnh mát mắt, nhưng Tiêu Vũ trên người, lại hoàn toàn không có thần ảnh hiện lên.

Tu vi đạt được tông sư, ở trong người ngưng đọng xuất thần ảnh sau khi, thần ảnh chính là trong chiến đấu nhất là chiến lực mạnh mẽ khởi nguồn, dùng thần ảnh lực lượng phối hợp chiến quyết, mới có thể phát huy đến cường tuyệt sức chiến đấu.

Có thể Tiêu Vũ trong cơ thể không thấy thần ảnh, bất cứ cũng như vậy gượng, này khiến cho rất nhiều người đều cảm thấy không rõ.

Nếu như nói tu vi của hắn còn chưa qua cảnh giới tông sư, cũng đã cường hãn đến mức độ này, cái kia không khỏi cũng quá mức khủng bố!

“Ầm!”

Vừa là một lần liều mạng, chiến đến thời khắc này, Tiêu Vũ cùng Hạc Nhất Minh trong lúc đó không biết đã đụng nhau bao nhiêu lần, nhưng mà này phản kháng qua đi, Hạc Nhất Minh cái kia giống như hoàng kim bình thường trên thân thể, đột nhiên truyền ra một tiếng vang giòn, sau đó giống như như đồ sứ, xuất hiện vài đạo vết rạn.

“Ta bất diệt Kim thân là vô địch!” Hắn sắc mặt lạnh như băng, không có vì vậy mà rút lui, một lần nữa tiến lên, vẫn là lựa chọn cùng Tiêu Vũ thân thể đối kháng.

“Ầm!”

Tiêu Vũ lại xua một quyền, lần này, Hạc Nhất Minh trên người vết rạn thần tốc lan tràn, như là mạng nhện bình thường ở trên người hắn căng ra, khiến cho hắn thoạt nhìn liền như là ghép lại với nhau phá nát đồ sứ, rất là quái dị.

“Phụp!”

Chiến đến thời khắc này, Hạc Nhất Minh đúng là vẫn còn không cách nào tiếp tục thừa nhận,

Trọng thương lùi về sau, trên người kim quang cũng thần tốc thối lui, biến thành phàm thân.

Kim thân lùi lại, trên người hắn này vết rạn, nhất thời đã biến thành từng đạo từng đạo huyết văn, máu đỏ tươi theo ở trong chầm chậm hướng ra phía ngoài chảy ra, lập tức thì nhiễm đỏ thân thể của hắn.

Hạc Nhất Minh, thất bại!

Kết quả này, để Lạc Vân Châu bên trong tất cả mọi người trầm mặc xuống, Hạc Nhất Minh là tứ đại trong tông môn đứng đầu nhất đệ tử, thân thể vô địch, tại cái khác tam tông trong vòng, không có đệ tử nào dám nói đối đầu hắn có thể thủ thắng.

Nhưng mà, hắn bây giờ lại là thất bại, hơn nữa thua ở trên thân thể, cùng Tiêu Vũ chạm liều thân thể, lại không có liều qua!

“Ta thua rồi!”

Thời điểm này, Hạc Nhất Minh sắc mặt ảm đạm, Kim thân bị phá, cũng mang ý nghĩa hắn tu thân thể đều không phải là vô địch, kết quả này bất kể là đối với thân thể của hắn còn là tâm linh, đều tạo thành to lớn sáng tác.

Tiêu Vũ đứng ở nơi đó, không nói một câu, thủ thắng đối với hắn mà nói là tất nhiên kết quả, bá thể ngôi sao quyết tu ra thân thể không thể yếu cho người khác.

Chỉ có điều, đối phương cảnh giới so với hắn cao hơn, tuy là thủ thắng, nhưng hắn bây giờ thân thể cũng nhận lấy tổn thương nhất định, có điều có bất diệt âm dương trải qua, rất nhanh sẽ khả năng khôi phục lại.

“Mạc Vong, đây là thực lực của hắn? Khả năng đánh bại Hạc Nhất Minh, xem ra đích xác đủ mạnh!”

“Không nghĩ tới cái này Mạc Vong càng mạnh mẽ đến tận đây, nếu là hắn bây giờ thật còn không có đạt được cảnh giới tông sư, vậy người này thì quá kinh khủng, một khi đột phá đến tông sư cảnh, phỏng chừng chính là cổ tộc sau khi, cũng khó có năng lực cùng hắn chống lại người!”

Xuất thân Lạc Vân Châu đoàn người nhìn thấy kết quả này, tâm tình đều có bất đồng riêng.

Hạc Nhất Minh, người này đối với bọn hắn tới nói, đều là một đáng sợ địch thủ, cường hãn thân thể sớm để hắn đứng ở thế bất bại, mặc dù là cái khác ở tông đứng đầu đệ tử, cũng không có dám nói có thể thắng được hắn người.

Kinh khủng nhất chính là, chiến đấu đến nay, Tiêu Vũ ngay cả thể nội thần ảnh đều không có hiện lên, cũng không ai biết hắn là tu vi chưa qua tông sư, chỉ là dùng bí thuật gì, che lấp thần ảnh.

Trong đám người, 4 đại tông môn đệ tử sắc mặt có bất đồng riêng, Thiên Phủ thế gia sau khi, cũng trầm mặc thấy Tiêu Vũ, một trận không tiếng động.

Ở trong còn có một bóng người khác, đứng ở đoàn người sau khi, tất là Khương gia con gái Khương Y, nàng không nói lời nào, âm thầm nói nhỏ: “Chẳng trách vị tiền bối kia đối với người này coi trọng như vậy, ở trên người hắn, làm người nhìn không thấu thật sự quá nhiều quá nhiều.”

Một trận chiến kết thúc, Hạc Nhất Minh bị thua, tên kia ở bên cạnh hắn người thanh niên trẻ cười khẽ tiến lên, nói: “Không sai, nhục thể của ngươi đích xác đủ mạnh, thậm chí ngay cả Hạc Nhất

Minh đều không phải là đối thủ của ngươi.”

Tiêu Vũ quay đầu, nhìn về phía người này.

Có thể được Hạc Nhất Minh dạng này người tuỳ tùng, người này không cần nghĩ cũng có biết, hẳn là cổ tộc sau khi.

“Có điều, Hạc Nhất Minh bây giờ tùy tùng cho ta, ngươi đưa hắn bị thương như vậy, rất nhiều chuyện hắn liền không cách nào thay ta đi làm.” Tên đàn ông trẻ tuổi này mỉm cười, có vẻ rất là thong dong, đây cũng nói hắn vẫn chưa bởi vì Tiêu Vũ lúc trước biểu hiện mà cỡ nào để ý, chưa đem Tiêu Vũ để vào trong mắt.

“Ngươi muốn như thế nào?” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía người này.

“Đơn giản!” Người thanh niên trẻ cười nói: “Ngươi tổn thương hắn, hắn không làm được sự tình, tự nhiên là muốn có người tới làm, cho ngươi một cơ hội, nghe lệnh của ta, bằng không mà nói, ngươi tổn thương người theo đuổi của ta, ta cũng không thể cứ như vậy thả ngươi đi!”

Nghe hắn trong lời nói ý tứ, rất là rõ ràng, muốn cho Tiêu Vũ khuất phục tại hắn, nếu không liền muốn ra tay.

Bên cạnh cổ tộc người nghe nói như thế, đều là lộ ra rất hứng thú vẻ mặt, lẳng lặng thấy, căn bản không có nhúng tay ý tứ.

“Muốn chiến liền chiến, sao phải nói nhiều như vậy!” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, chuyện đến nước này, mặc dù bất đắc dĩ, nhưng ngoại trừ một trận chiến, tựa hồ cũng không có tốt hơn biện pháp.

“Ngươi chọn a, là muốn thần phục, hay là muốn tử vong?” Người thanh niên trẻ tiến lên một bước, U &# 85; đọc sách &# 32; ww w. u u k a n s hu. c &# 111; &# 109; trên người hai đạo thần ảnh hiện lên, lộ ra một loại bá đạo mà khí thế kinh người.

Tông sư trong lúc đó, một đạo thần ảnh liền đại diện cho chênh lệch cực lớn, người này thần ảnh mặc dù chỉ so với Hạc Nhất Minh thêm ra một đạo, nhưng bàn về thực lực, tuyệt đối cách xa ở Hạc Nhất Minh bên trên.

“Cút, muốn cùng hắn động thủ, ngươi còn chưa có tư cách!”

Đúng lúc này, một cái khác lạnh nhạt âm thanh vang lên.

Người thanh niên trẻ sắc mặt lúc này chính là chìm xuống, là ai dám dùng loại này giọng nói chuyện cùng hắn? Hắn lạnh lùng xoay người, nhưng khi nhìn người tới, sắc mặt nhất thời chính là biến đổi, hết thảy ý lạnh toàn bộ tiêu tán, thậm chí lộ ra vài phần kính sợ.

Người đến là cái chừng hai mươi tuổi nam tử, hắn vừa xuất hiện, một cách tự nhiên mà liền hấp dẫn ánh mắt mọi người, tựa hồ vô luận hắn đi tới chỗ nào, đều sẽ tự nhiên trở thành tiêu điểm, phảng phất hắn chính là vùng thế giới này gian duy nhất.

“Hoàng Phủ Cực!”

Đoàn người kinh hô, người này dù cho ở mỗi một đại cổ tộc bên trong, cũng là thuộc về loại kia người khủng bố nhất, hắn vừa xuất hiện, hết thảy âm thanh đều yên lặng đi xuống, phảng phất mỗi người đều cảm nhận được một luồng áp lực vô hình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 86: Khiêu Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Hoàng vừa anh, ngươi lời nói mới rồi là có ý gì?" Hạc Nhất Minh tùy tùng người thanh niên trẻ hiển nhiên cũng biết cái này người mạnh, hết sức kiêng kỵ, chỉ là lúc trước Hoàng Phủ Cực nói hắn không có tư cách cùng Tiêu Vũ động thủ, đó là ý gì?

"Ta ý tứ chính là, ngươi ra tay với hắn, cái kia là muốn chết!" Hoàng Phủ Cực thong dong mà hờ hững, mang theo đế vương bình thường khí phách, chậm rãi bước đi lên phía trước.

"Ta ra tay với hắn là muốn chết?" Người thanh niên trẻ sửng sốt, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ tuy mạnh, có thể dưới cái nhìn của hắn, liền chiến thắng Hạc Nhất Minh đều gian nan như vậy, hắn nếu ra tay, dễ dàng có thể đem Tiêu Vũ giải quyết, làm sao lại là muốn chết?

Những người khác cũng có vẻ rất kinh ngạc, có thể làm cho Hoàng Phủ Cực nói như vậy, có phải cái này Mạc Vong thực lực, còn không chỉ như thế?

"Cuối cùng ngươi xuất hiện, đoạn này thời gian ta tìm ngươi rất lâu." Không tiếp tục để ý người bên ngoài, Hoàng Phủ Cực đi lên phía trước, mang theo cao thâm mỉm cười, thấy Tiêu Vũ.

"Cái này kêu Mạc Vong chính là Hoàng Phủ Cực đang tìm người? Nói hắn như vậy chính là cái kia cùng Hoàng Phủ Cực giao thủ, chưa phân thắng bại người bí ẩn?”

Hoàng Phủ Cực một câu nói, lập tức để mọi người liên tưởng đến ngày gần đây truyền lưu chuyện kia, nhất thời tất cả mọi người là chấn động mạnh, tràn đầy không thể tin được mà hướng về Tiêu Vũ xem ra.

Hoàng Phủ Cực, Thiên Uyên trẻ tuổi bên trong người thực lực mạnh nhất một trong, ngoại trừ hai người khác, không ai có thể tranh tài cùng hắn, đi tới chỗ nào đều là giống như đế vương giống như tồn tại.

Cái này Mạc Vong, có thể có cùng hắn một trận chiến thực lực, nói như thế, chẳng lẽ không phải nói rõ cái này Mạc Vong cũng có được thập phần thực lực khủng bố?

“Hắn chính là người kia? Làm sao có khả năng?” Tên kia sẽ đối Tiêu Vũ xuất thủ người thanh niên trẻ lại sửng sốt, sau đó sắc mặt bá một chút trắng.

Nếu như cái này Mạc Vong thật sự có cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến thực lực, vậy hắn lúc trước nếu là ra tay, tuyệt đối chính là tự tìm chết.

Trong nháy mắt hắn sắc mặt trắng bệch, may mới vừa rồi còn không có ra tay, bằng không mà nói, nói không chừng lúc này thật đã là bộ thi thể!

“Ngươi ngày gần đây vẫn đang tìm ta, nói đi, muốn thế nào?” Tiêu Vũ trong lòng thở dài, bây giờ chỗ này nhiều người như vậy, hắn muốn rời đi tựa hồ không có khả năng lắm, ra vẻ vẫn là chỉ có động thủ biện pháp này.

“Không cần khẩn trương!” Hoàng Phủ Cực nụ cười thong dong mà phong nhã, hờ hững vừa không mất bá đạo, nói: “Ta tìm ngươi, cũng không phải để như vậy gì đó, chỉ là muốn cùng ngươi tái chiến một hồi!”

“Cùng ta tái chiến?” Tiêu Vũ có chút bất ngờ, Hoàng Phủ Cực cũng không phải là để cửu sắc Thanh Liên mà đến,

Chỉ là muốn cùng hắn đánh một trận nữa đơn giản như vậy?

“Không sai.” Hoàng Phủ Cực gật đầu, nói: “Thời gian từ ngươi mà định ra, có điều trận chiến này, muốn dùng sinh tử đến bàn về thắng bại, nếu ngươi thất bại, tự nhiên, trên người ngươi vật kia chính là ta, ngược lại nếu ta thua ngươi, ta việc này ở Thiên Uyên đoạt được, cũng sẽ toàn bộ thuộc về ngươi!”

Tiêu Vũ còn nói này Hoàng Phủ Cực làm sao lại đơn thuần như vậy, chỉ muốn cùng hắn một trận chiến, nguyên lai trận chiến này sau lưng, hay là muốn cửu sắc Thanh Liên.

Chỉ là hắn có chút không rõ, dùng Hoàng Phủ Cực thực lực, muốn mạnh mẽ cướp đoạt, hoàn toàn không khó khăn, tại sao còn muốn trịnh trọng như vậy về phía hắn khiêu chiến.

Hơn nữa trận chiến này dùng sinh tử bàn về thắng bại, nói cách khác Hoàng Phủ Cực đối với hắn ôm sát tâm, đã nếu muốn giết hắn, tại sao còn muốn như vậy hòa khí trước mặt mọi người khiêu chiến?

“Ta có thể thấy, tu vi của ngươi có thiếu, ta có thể cho ngươi thời gian, cho ngươi trưởng thành, Thiên Uyên sương mù tán thời gian là chừng một năm, nhưng ta không có nhiều thời gian như vậy, trong vòng ba tháng, vô luận ngươi có nguyện ý hay không đánh với ta một trận, ta đều sẽ tới giết ngươi!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Hoàng Phủ Cực như là sợ hắn không muốn tiếp thu, mở miệng lần nữa.

Tiêu Vũ trầm tư, luôn cảm giác Hoàng Phủ Cực như thế hòa khí hướng về hắn khiêu chiến, mang có mục đích gì, bằng không hắn không cần phải như thế.

Lấy người này bá đạo, hắn nếu muốn chiến, Tiêu Vũ là tuyệt đối tránh không được, trừ phi hắn trực tiếp theo Thiên Uyên rời đi, nhưng đó là chuyện không thể nào.

“Tốt, ta tiếp thu, thì dùng tháng ba thời hạn, sau ba tháng, đánh với ngươi một trận!” Tiêu Vũ cuối cùng gật đầu, thời gian ba tháng, hắn tự tin có thể có đầy đủ trưởng thành, đến lúc đó tái chiến Hoàng Phủ Cực, thì sẽ không giống lần trước vậy hết sức.

“Tốt!” Hoàng Phủ Cực thoả mãn gật đầu, sau đó chuyển hướng tứ phương, nói: “Tại đây trong vòng ba tháng, bất luận người nào nếu là dám hướng về hắn ra tay, chính là đối địch với ta!”

Tất cả mọi người cùng nhau cả kinh, Hoàng Phủ Cực quả nhiên bá đạo mà tự tin, lại lấy danh nghĩa của mình phát ra tiếng, khiến người ta không thể đi động Tiêu Vũ.

Dụng ý của hắn cũng rất rõ ràng, hắn muốn cùng Tiêu Vũ một trận chiến, vậy trận chiến này thì nhất định phải tiến hành, Tiêu Vũ muốn chết chỉ có thể chết ở trong tay của hắn, những người khác không rất đúng Tiêu Vũ ra tay.

Nếu như đổi thành người khác, có Hoàng Phủ Cực tướng bảo đảm, tất sẻ mừng rở, nhưng Tiêu Vũ sắc mặt lại là chìm xuống, bởi vì Hoàng Phủ Cực câu nói như thế này, đối với hắn mà nói là loại khuất nhục, tựa hồ mệnh của hắn đã thành Hoàng Phủ Cực tư hữu đồ vật.

“Sau ba tháng, một trận chiến định sinh tử!” Tiêu Vũ không nói thêm, xoay người rời đi.

Có Hoàng Phủ Cực lên tiếng, quanh thân mọi người không có người nào dám can đảm ngăn trở, chỉ có thể nhìn hắn cứ vậy rời

đi.

“Sau ba tháng, hy vọng ngươi không muốn làm ta thất vọng.” Hoàng Phủ Cực thấy Tiêu Vũ rời đi, nhàn nhạt mỉm cười, sau đó cũng sẽ không lưu lại, rời đi nơi đây.

Này ngắn ngủi một gợn sóng, lại là để hết thảy Thiên Uyên bên trong người trẻ tuổi cũng sẽ không tiếp tục trấn định, Hoàng Phủ Cực muốn cùng Mạc Vong một trận chiến, hơn nữa giữa hai người tựa hồ đã giao thủ, chưa phân thắng bại, nói rõ Mạc Vong thực lực không kém, trận chiến này rất có thể sẽ hết sức kinh người.

Tin tức truyền ra, không ai đối với chuyện này không đi chú ý, Hoàng Phủ Cực ba chữ thật sự quá qua vang dội, trừ phi mặt khác hai cái yêu nghiệt thiên kiêu xuất hiện, bằng không hắn chính là vô địch đế vương.

Nhưng theo thái độ của hắn đến xem, tựa hồ hắn đối với Mạc Vong thập phần coi trọng, không có xem thường ý tứ, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ Mạc Vong tên, thần tốc bị mỗi một đại cổ tộc hậu nhân biết.

Tên truyền ra sau khi, liên quan tới Tiêu Vũ hóa thân Mạc Vong chuyện sau đó, cũng bị mỗi một đại cổ tộc hậu nhân 11 lật ra đi ra, khi biết được hắn đi tới Lạc Vân Châu, ngay tiếp theo này một châu đã bị ức hiếp đều ít đi, bởi vì đối với Tiêu Vũ có loại kiêng kỵ.

Thời gian chỉ có ba tháng, Tiêu Vũ một ngày cũng không muốn lãng phí, vẫn là tiếp tục tìm kiếm Thánh huyết đất.

Sau đó trong thời gian, hắn tìm được Thánh huyết đất không tại số ít, chỉ là thứ này mặc dù quý giá, có thể cửu sắc Thanh Liên là cao quý cửu thiên thần vật, muốn trưởng thành thứ cần thiết lại càng thêm kinh người.

Thánh huyết đất số lượng tuy nhiều, nhưng cũng thậm chí không thể để này hoa sen mảnh thứ nhất cánh sen thành hình.

Nhìn tình huống này, Tiêu Vũ trừ phi có thể tìm tới cái kia thông linh Thánh huyết đất, mới có thể rời đi Thiên Uyên trước khi, khiến mảnh thứ nhất cánh sen thành hình.

Nhưng mà, khu vực này tụ tập người tuy nhiều, nhưng liên quan tới cái kia thông linh đất, lại là một chút tin tức cũng không có.

Đang tìm kiếm trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ cũng không có nhàn rỗi, trong cơ thể Huyết Linh kim cùng Kim hành ngôi sao tiến một bước dung hợp, quả thứ tư hành hỏa ngôi sao cũng càng ngày càng ngưng tụ, khoảng cách viên mãn vừa gần thêm không ít.

Tốc độ tu luyện của hắn vốn ngay lập tức, hơn nữa chỗ tu công quyết không phàm, còn có Huyết Linh kim cùng Kim hành ngôi sao dung hợp, tiến bộ cực nhanh, tu vi một cách tự nhiên có điều đột phá, bước vào hóa khí cảnh đệ cửu chuyển.

Đi đến một bước này, Tiêu Vũ cũng biết, chính thức khó khăn muốn tới, bất kể là đột phá đến cảnh giới tông sư, còn là cảnh giới tông sư sau khi tu luyện, đối với hắn mà nói, đều là một to lớn vấn đề khó.

Bởi vì, theo hóa khí cảnh viên mãn, hắn một khi đột phá, trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa cũng đem một lần nữa xuất hiện, hắn lần này đột phá, có thể nói vô cùng khó khăn, hơn nữa vừa cực kì trọng yếu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 87: Chữa Thương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mấy ngày tìm kiếm, nơi này bên trong Tiêu Vũ tìm được Thánh huyết đất càng ngày càng ít, cửu sắc Thanh Liên mặc dù đã đã xảy ra thập phần biến hóa rõ ràng, nhưng mảnh thứ nhất cánh sen, khoảng cách viên mãn thành hình thủy chung vẫn là chênh lệch vậy một tia.

Cuối cùng này một tia, hay là khó khăn nhất, Tiêu Vũ muốn đối kháng nguyền rủa đột phá đến cảnh giới tông sư, đóa này hoa sen có cực kỳ khẩn yếu tác dụng, này một mảnh cánh sen là không thể thiếu đồ vật.

Bởi vậy, bất kể dùng biện pháp gì, hắn đều nhất định phải nhanh tìm tới có thể cho này một mảnh cánh sen thành hình gì đó.

Nhưng mà, cái kia bôi thông linh Thánh huyết đất, tựa hồ cứ như vậy biến mất, cái này bên trong khu vực vô số người tìm kiếm, nhưng thủy chung không có bất kỳ người nào phát hiện.

Đương nhiên cũng có thể, chính là đã có người chiếm được cái kia thông linh đất, cho nên mới không ai phát hiện nữa, có điều khả năng này cực thấp, bởi vì Thánh huyết đất thông linh sau, tựa như đã có được sinh mạng gì đó, người bình thường coi như có thể phát hiện, cũng khó có thể tìm được.

Một quãng thời gian qua đi, khu vực này bên trong người dần dần tản đi, bởi vì có khác một cái tin truyền đến.

“Có người phát hiện một khác khu vực, nhân vật già cả đã bị nghiêm trọng áp chế, chỉ thích hợp trẻ tuổi tiến vào!”

“Chỗ đó tựa hồ chưa qua khai thác, còn chưa từng có người từng tới, ở trong khả năng tồn tại càng thêm trân quý gì đó.”

Tin tức này truyền ra, rất nhanh, khu vực này ở trong người hầu như biến mất sạch sành sanh, đi tới vùng mới giải phóng.

Tuy nói Thiên Uyên bên trong, không biết đại diện cho hung hiểm, nhưng ở cái kia hung hiểm bên trong, cũng nương theo lấy các loại cơ duyên, không ai sẽ sợ hãi.

Khu vực này đã bị người tìm khắp, Tiêu Vũ cũng biết tiếp tục lưu lại không có ý nghĩa, lập tức trở lại lúc trước cùng Mạnh Thu bọn người chia lìa địa phương, nơi đây cũng là Lạc Vân Châu người chỗ tụ tập.

“Mạc huynh, có thể có thu hoạch?” Mạnh Thu nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, tiến lên hỏi dò.

Khoảng thời gian này Tiêu Vũ một mực một mình hoạt động, mà không có cùng hắn đồng thời, nhưng trên thực tế, có thể tới Thiên Uyên, Tiêu Vũ dùng lại là bọn họ Mạnh Gia tiêu chuẩn.

Tuy nói Mạnh Thu cũng không để ý này, nhưng hai người dù sao cùng đã đến, lẫn nhau chia sẻ chỗ hiểu được tin tức, còn là thập phần cần thiết.

“Không có.” Tiêu Vũ lắc đầu, khoảng thời gian này hắn chỉ lo tìm kiếm Thánh huyết đất, trừ lần đó ra không có lưu ý những vật khác.

“Ha ha, không sao, bây giờ phát hiện vùng mới giải phóng, chúng ta cũng có thể tiến đến, tin tưởng sẽ khá hơn một chút.” Mạnh Thu thập phần lạc quan, cũng hoàn toàn không cho rằng Tiêu Vũ sẽ đối với hắn ẩn giấu, nhìn rất thoáng.

Tiêu Vũ gật đầu, trên thực tế, ngoại trừ đi tới vùng mới giải phóng ở ngoài, hắn còn có càng nhiều ý nghĩ, thậm chí muốn một mình tiến vào một vài không biết khu vực tìm kiếm.

Muốn tăng cao tu vi, thứ mà hắn cần đều rất hiếm thấy, hiếm thấy Thiên Uyên nơi này kì lạ như vậy, dù cho nguy cơ khắp nơi, hắn cũng quyết định muốn bốc lên 1 mạo hiểm.

Cùng Mạnh Thu chỉ hàn huyên vài câu, sau đó có người đã đến, là Giang Diên Nhi người theo đuổi, muốn gặp Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, còn là tiến đến gặp lại.

Vẫn là bên trong hang núi kia, Giang Diên Nhi thương thế, thoạt nhìn và không chuyển biến tốt, dù sao nàng chịu không phải bình thường đau đớn.

Tiêu Vũ tiến lại sau khi, Giang Diên Nhi nhìn về phía ánh mắt của hắn, có vẻ so với một lần trước phức tạp hơn, cứ như vậy dừng ở hắn, thật lâu không nói.

“Giang tiểu thư, ngươi kêu ta đến, có chuyện gì?” Tiêu Vũ phá vỡ trầm mặc, bị Giang Diên Nhi như thế nhìn chăm chú, mặc dù là hắn đều cảm giác thấy hơi không quá tự tại.

“Nghe nói, ngươi và Hoàng Phủ Cực ước định ba tháng một trận chiến?” Giang Diên Nhi ánh mắt khôi phục bình thường, phảng phất vừa mới này phức tạp cũng chỉ là Tiêu Vũ ảo giác bình thường, ngữ khí cũng rất bình thản.

“Đúng vậy.” Tiêu Vũ gật đầu, chuyện này bây giờ ở Thiên Uyên trẻ tuổi bên trong sớm truyền ra, cũng không có cần thiết giấu giếm.

Còn nữa, việc này căn bản là không cần ẩn giấu, ngày đó Giang Diên Nhi bởi vì bị thương, không có trình diện, nghĩ là bởi vậy mới có thể tìm hắn hỏi dò.

“Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?” Giang Diên Nhi ánh mắt, vừa là trở nên phức tạp lên, u u hỏi.

“Thành thật mà nói, không có.” Tiêu Vũ lắc đầu, đối với Hoàng Phủ Cực, hắn là thật không có một phần chắc chắn.

Người này giống như đồn đại theo như lời, gượng quá mức, ở trẻ tuổi bên trong hầu như không tìm được địch thủ, dù cho hắn là từng cửu thiên chí tôn, nhưng thân trúng đệ nhất nguyền rủa, dẫn đến tu vi không cách nào đuổi tới, bởi vậy cũng không dám nói nhất định khả năng chiến thắng cái này Hoàng Phủ Cực.

“Đã như vậy, ngươi cần gì phải đánh với hắn một trận?” Giang Diên Nhi ánh mắt u u, nhẹ nhàng thở dài, trong lời nói ẩn có bao nhiêu chia làm Tiêu Vũ lo lắng ý tứ.

Tiêu Vũ lại là kì quái, làm sao Giang Diên Nhi trong chớp mắt, đối với hắn quan tâm như vậy, hình như rất sợ hắn sẽ chết ở Hoàng Phủ Cực trên tay dáng vẻ.

“Giang tiểu thư, ngươi tới tìm ta, chính là hỏi này gì?” Hắn tâm trạng kỳ quái, trực tiếp mở miệng hỏi dò.

“Không phải!” Giang Diên Nhi lắc đầu, mặc dù nhìn không tới mặt của nàng, Tiêu Vũ cũng có thể cảm giác được, nàng lúc này như là rơi xuống quyết tâm rất lớn, nói: “Lần này mời mọc Mạc huynh đã đến, là muốn mời Mạc huynh thay ta chữa thương!”

“Chữa thương?” Tiêu Vũ sửng sốt, lần trước hắn đã nói qua, Giang Diên Nhi vết thương trên người muốn trị nàng, hắn muốn đụng chạm lấy ngực, có thể Giang Diên Nhi trực tiếp cự tuyệt.

Làm sao trong chớp mắt, nàng vừa cải biến chủ ý?

“Giang tiểu thư, ngươi thật nghĩ được chưa?” Tiêu Vũ không quá chắc chắn, Giang Diên Nhi càng thật rất lạc quan, đồng ý để hắn vì đó chữa thương?

“Đúng vậy, kính xin Mạc huynh giúp đỡ!” Giang Diên Nhi trong ánh mắt lộ ra kiên định, xem ra nàng là thật hạ quyết tâm, muốn cho Tiêu Vũ vì nàng chữa thương.

“Tốt, đã như vậy, tha thứ ta đắc tội rồi!” Tiêu Vũ gật gù, hắn chính là quyết đoán người, đã Giang Diên Nhi nói như vậy, lập tức liền không do dự nữa.

Để Giang Diên Nhi ở tiền phương ngồi xong, Tiêu Vũ sau đó vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, ngưng tụ sức mạnh của sự sống với mình trong lòng bàn tay.

Cùng lúc đó, hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền gặp Giang Diên Nhi lụa tím sau khi cặp mắt kia đã nhắm lại, trên trán mang theo vài giọt mồ hôi, như là gặp phải cái gì chuyện kinh khủng.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, xem ra vị này thần nữ nói cho cùng cũng chỉ là một cô gái, U &# 8 nói là hạ quyết tâm, nhưng ở lúc này, cũng là sẽ cùng cô gái tầm thường giống nhau tràn đầy khẩn trương và thấp thỏm, dù sao cũng là phải đem chính mình cực kỳ tư mật địa phương để một người thanh niên trẻ đụng vào.

“Đắc tội rồi!” Tiêu Vũ lại là không nghĩ nhiều như thế, hắn sống nhiều lắm, tâm tính hoàn toàn không phải Giang Diên Nhi có thể so với, lúc này trong lòng không có quá nhiều gợn sóng cùng nghĩ bậy.

Về phía trước đưa tay, Tiêu Vũ đem trong lòng bàn tay mình sức mạnh của sự sống, chống đỡ ở Giang Diên Nhi trước ngực lòng cung vị trí.

Vào tay gian, hắn chỉ cảm thấy trong tay truyền đến mềm mại xúc cảm, đồng thời nương theo mà đến, còn có Giang Diên Nhi cái kia thân thể mềm mại khẽ run lên, giống như một con con thỏ con bị giật mình.

Tuy là Tiêu Vũ tim rắn như thép, lúc này cũng cảm thấy một tia dị dạng, có điều rất nhanh sẽ vừa bình tĩnh đi xuống.

Hắn yên lặng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đem kinh này bên trong sinh cơ lực lượng không dứt truyền vào Giang Diên Nhi trong cơ thể, vì đó chữa thương.

Mới đầu mặc dù khẩn trương, nhưng Giang Diên Nhi rất nhanh cũng bình tĩnh lại, hít thở dần dần bình thường.

Nàng lúc này, chỉ cảm nhận được một giòng nước ấm đến từ chính Tiêu Vũ bàn tay, không dứt tiến vào trong thân thể nàng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 88: Lụa Tím

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Diên Nhi, thân là Thiên Phủ hai đại thần nữ một trong, nàng là cao ngạo, cũng là thánh khiết, tới bây giờ ở độ tuổi này, Thiên Phủ ở trong không biết có bao nhiêu tuấn kiệt trẻ tuổi, muốn kiếm được nàng ưu ái.

Nhưng mà, nàng từ trước đến giờ kiêu ngạo, ánh mắt tự nhiên cũng là cực cao, đối với con gái việc, chưa bao giờ suy nghĩ, trong lòng chỉ có tu luyện.

Nàng dĩ nhiên đem tu luyện trở thành đời này duy nhất, chưa bao giờ nghĩ tới chính mình ngày sau sẽ đối với bât kỳ người đàn ông nào ý động, thậm chí sớm nghĩ kỹ, đời này chỉ có cầu đạo, chắc chắn sẽ không bởi vì nhi nữ tình trường việc động tâm.

Mà giờ khắc này, cảm thụ được bàn tay kia bên trong truyền đến từng trận dòng nước ấm, nàng mẫn cảm nhất cùng tư mật địa phương bị một gã nam tử đụng vào, trong lòng nàng hoàn toàn không có căm ghét cảm giác.

Đây đối với trước đây nàng tới nói, thật sự là không thể tưởng tượng sự tình, trước đây nàng mặc dù là bị nam tử chạm được một góc áo, cái kia bộ quần áo sau này cũng sẽ không lại mặc, hiện nay bị Tiêu Vũ như thế tiếp xúc, nàng ngoại trừ ban đầu khẩn trương sợ hãi ở ngoài, lúc này hoàn toàn không có càng nhiều cảm giác.

Thậm chí, Tiêu Vũ trong tay lộ ra từng trận dòng nước ấm, còn làm cho nàng cảm giác thấy hơi không muốn xa rời, phảng phất không muốn để cho cái tay này rời đi.

Vào đúng lúc này, nàng sớm không phải ngày xưa cái kia đứng chổng ngược với đám mây bên trên, không dính khói bụi trần gian thần nữ, mà chỉ là một tầm thường cô gái, nỗi lòng chập trùng, thật lâu khó có thể bình tĩnh, liền chính nàng đều không nói được đây là một loại gì cảm giác.

Thời gian qua không biết bao lâu, Giang Diên Nhi ngay từ đầu thủy chung nhắm chặt hai mắt, không dám cùng Tiêu Vũ đối diện, nhưng dần dần sau khi, nàng lại không nhịn được lặng yên mở mắt, hướng về Tiêu Vũ nhìn lại.

Này vừa mở mắt, chỉ thấy Tiêu Vũ cũng là nhắm mắt lại, vẻ mặt thập phần chăm chú, yên lặng chữa thương cho nàng, loại này chăm chú bên trong không mang theo cái khác bất kỳ tâm tình gì vẻ mặt, lại là để Giang Diên Nhi có chút tức giận.

Cái này Mạc Vong, thời điểm như thế này lại còn khả năng bình tĩnh như vậy, nàng tốt xấu là Thiên Phủ bên trong hai đại thần nữ một trong, bình thường không biết bao nhiêu tuổi trẻ làm vì nàng điên cuồng, nếu là người bình thường, có thể được cùng nàng nói một câu cơ hội, đều có thể cao hứng chừng mấy ngày.

Nhưng Mạc Vong đến tốt, chiếm được cùng nàng như thế thân mật cơ hội tiếp xúc, đúng là một tia mơ màng đều không có, còn có thể bình tĩnh như vậy.

“Có phải ta trong mắt hắn, liền chính là gì bình thường gì?” Giang Diên Nhi lần đầu tiên đối với mình mị lực sinh ra hoài nghi, lại còn có nam tử tại cùng nàng như thế tiếp xúc thời điểm, vẫn duy trì loại yên tĩnh này.

Nhìn kỹ Tiêu Vũ biểu hiện, Giang Diên Nhi càng xem càng là buồn bực, hận không thể cho Tiêu Vũ một bạt tai.

Nàng nghiến răng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nhưng nhìn một chút, lửa giận trong lòng vừa không hiểu biến mất, bởi vì từ nghe nói Mạc Vong tên đến bây giờ, nàng đối với Tiêu Vũ có quá nhiều hiếu kỳ, mà bây giờ, là của nàng lần đầu tiên ở khoảng cách gần như thế dưới thấy người này,

Khuôn mặt này.

Nhìn kỹ lại, trước mắt khuôn mặt này không tính đẹp trai, cũng không có cái gì đặc sắc, nhưng lúc này loại này chăm chú, không mang theo cái khác chút nào tâm tình vẻ mặt, lại tựa hồ như có một loại đặc biệt mị lực, phảng phất hắn an tĩnh trong khi, toàn bộ thế giới đều sẽ theo hắn mà yên lặng.

Giang Diên Nhi cũng không biết, Tiêu Vũ trước mắt khuôn mặt này đều không phải là hắn chân chính dung nhan, nếu như là hắn diện mạo thật sự, mặc dù không sánh được Nam Cung Lưu Vân đẹp như vậy đến giống như nữ tử, nhưng là được cho anh tuấn.

Bây giờ khuôn mặt này, là hắn vì để tránh cho quá mức làm người khác chú ý, cố ý thay đổi được bình thường một vài.

Giang Diên Nhi cứ như vậy lẳng lặng thấy, cẩn thận đánh giá Tiêu Vũ khuôn mặt này.

Nàng nhìn một chút, bất tri bất giác lâm vào dại ra bên trong.

“Giang tiểu thư, trên mặt ta dính lọ gì?”

Giang Diên Nhi đang nhìn ra xuất thần, đột nhiên Tiêu Vũ âm thanh vang lên, nàng lúc này mới phát hiện Tiêu Vũ không biết lúc nào đã mở mắt ra.

“A!” Giang Diên Nhi kinh hô một tiếng, lụa tím dưới mặt đỏ bừng lên, nhớ nàng Thiên Phủ bên trong nổi danh thần nữ, càng nhìn chằm chằm một người con trai mặt nhìn đến xuất thần, cái này thật sự là món xấu hổ sự tình.

Hơn xấu hổ, là Tiêu Vũ mở mắt ra, thấy được nàng này 1 vẻ khốn quẫn.

Giữa hai người một trận lúng túng, Giang Diên Nhi tâm loạn như ma, liền tốt chính mình cũng không biết tại sao mình lại như thế, Tiêu Vũ tất là không rõ vì sao, căn bản không biết là Giang Diên Nhi tại sao lại có phản ứng như thế.

“Mạc huynh, chữa thương…… kết thúc rồi à?” Giang Diên Nhi qua rất lâu sau đó, cổ túc lớn lao dũng khí, mới dám mở miệng, hỏi ra một câu nói như vậy.

“A!” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Ngươi thần ảnh mặc dù bị hao tổn, nhưng bây giờ đã bước đầu khôi phục, ngươi chỉ cần tiếp tục củng cố một quãng thời gian, liền có thể khôi phục như trước kia trạng thái.”

“Vậy thì khôi phục?” Giang Diên Nhi có chút ngây người.

Nàng vốn tưởng rằng, coi như Tiêu Vũ có thể chữa khỏi thương thế của nàng, cũng sẽ không là nhanh như vậy sự tình, tối thiểu phải vài lần, nhưng bây giờ lại một lần liền hoàn thành.

Lúc này Giang Diên Nhi, thậm chí đã quên kết quả này mang ý nghĩa Tiêu Vũ trên dược đạo quả thật cũng có được thực lực kinh người, bởi vì nàng lúc này nội tâm càng có chút thất vọng, này chữa thương càng chỉ cần một lần thì có thể làm cho nàng khỏi rồi.

“Mạc huynh, đa tạ ngươi chữa thương cho ta, ta không cần báo đáp, Mạc huynh nếu là có yêu cầu gì, cứ mở miệng.” Giang Diên Nhi lắc lắc đầu, để tâm tình của mình bình phục lại, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Yêu cầu gì đều có thể chứ?” Tiêu Vũ cười như không cười thấy Giang Diên Nhi.

“Đúng vậy!” Tiêu Vũ nụ cười như thế, để Giang Diên Nhi trong lòng vừa là run lên, có điều vẫn là cắn răng gật đầu, biểu thị khẳng định.

“Đã như vậy, ta đây sẽ không khách khí.” Tiêu Vũ cười nói: “Giang tiểu thư, ta vẫn rất kỳ quái, ngươi vì sao vẫn muốn dùng lụa tím che mặt? Khả năng hãy nói cho ta biết nguyên nhân gì?”

“Ngươi…… yêu cầu của ngươi chính là cái này?” Giang Diên Nhi cực kỳ kinh ngạc, thậm chí trong hai mắt, còn có vẻ thất vọng chợt lóe lên.

Gặp phải tình huống như thế này, Tiêu Vũ muốn đề xuất yêu cầu, cũng chỉ là hỏi một cái như vậy vấn đề?

“Không phải vậy?” Tiêu Vũ cười nói, trên thực tế, hắn đối với Giang Diên Nhi thật đúng là không toan tính cái gì, vì nàng chữa thương, cũng không phải để cái gì báo lại.

Có điều Giang Diên Nhi như vậy mở miệng, muốn hồi báo hắn, hắn nếu từ chối, nàng này trong lòng chắc chắn sẽ vẫn cảm thấy thiếu nợ hắn tình, bởi vậy hắn đề xuất vấn đề này, tiện lợi là hồi báo.

“Ngươi đã muốn hỏi, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết.” Giang Diên Nhi trầm mặc hồi lâu, tựa hồ đối với nàng mà nói, liên quan tới nàng trên mặt lụa tím, có cái gì không thể hướng về người kể ra bí mật.

Nàng loại thái độ này, ngược lại để Tiêu Vũ đối với này lý thêm bắt đầu nghi hoặc, có phải thì một tấm khăn che mặt, còn thật có cái gì ẩn tình?

Ở Tiêu Vũ nghi hoặc bên trong, Giang Diên Nhi ánh mắt vài lần biến hóa, có do dự, có sợ hãi, còn có đau buồn, đến cuối cùng tất cả những thứ này đều hóa thành kiên định.

Nếu như là người này, kỳ dùng hắn hình dáng, cũng không phải không thể.

Hạ quyết tâm, Giang Diên Nhi không do dự nữa, tố nhẹ tay nhấc, hủy đi rơi xuống trên mặt lụa tím.

Làm lụa tím rời đi mặt của nàng, Tiêu Vũ hướng về trên mặt hắn nhìn tới, nụ cười trên mặt nhất thời đọng lại, ngẩn người tại đó, nửa ngày nói không ra lời.

“Mạc huynh, bây giờ ngươi có biết, ta vì sao phải dùng lụa tím che mặt sao?” Giang Diên Nhi thần sắc trên mặt, cực kỳ phức tạp, tràn đầy nói không nên lời cay đắng cùng thê lương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 89: Tiên Thánh Ấn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc này xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt, là một tấm thập phần đặc biệt mặt.

Khuôn mặt này bên trái, có thể nói nghiêng nước nghiêng thành, ấy da như ngọc, ấy ngươi mắt như nước, môi điểm đỏ thắm, không gì tả nổi, đẹp đến mức làm người nghẹt thở.

Nhưng mà, khuôn mặt này một bên khác, lại là có một vật kỳ quái, như là một xấu xí phù hiệu, khắc họa tại đây bên trên mặt, đem tấm này vốn tuyệt khuôn mặt đẹp triệt để phá hủy.

Nếu là nhất định phải hình dung, vậy khuôn mặt này bên trái, liền như là trên trời thần nữ, mà ấy bên phải, lại bởi vì cái kia ký hiệu đặc thù tồn tại, thoạt nhìn liền như là Địa ngục ác ma.

“Giang tiểu thư, ngươi đây là?” Tiêu Vũ làm sao cũng thật không ngờ, tại kia tấm lụa tím bên dưới, đúng là cất giấu như vậy gương mặt.

Giang Diên Nhi ánh mắt u u, đem chính mình dạng này gương mặt, cho mình cái thứ nhất sẽ coi trọng nam tử bày ra, trong lòng nàng cũng không biết là tư vị gì.

“Thành thật mà nói, Mạc huynh, ta rất muốn trả lời vấn đề của ngươi, thế nhưng, chính ta cũng không biết đây là cái gì.”

Mang trên mặt nụ cười khổ sở, Giang Diên Nhi sờ sờ trên mặt chính mình dáng dấp kia quái lạ, giống như một phù hiệu bình thường gì đó, thở dài: “Mình lúc mới sinh ra, trên mặt liền có này 1 phù hiệu, ở bộ tộc ta bên trong, ta thuở nhỏ bị coi là quái thai, đã bị tất cả mọi người bài xích, kể cả phụ thân của ta, cũng từng nghĩ tới đem vứt bỏ, mặc ta tự sanh tự diệt.”

Theo ấy trong lời nói, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể cảm thụ được ở trong thê lương.

Thì bởi vì trên mặt khối đồ này, nàng sinh ra được liền bị đồng tộc người xem là quái vật, tất cả mọi người đối với nàng thập phần bài xích, kể cả cha, Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh, đều nghĩ qua phải đem nàng vứt bỏ, có thể thấy được nàng khi còn bé trải qua cũng không dễ dàng.

“Tộc nhân của ta cho rằng, đây là một loại không tốt nguyền rủa, vốn không muốn đem ta ở lại trong tộc, có điều cũng may, ở ta tuổi nhỏ thời gian, liền cho thấy một vài tu luyện tới thiên tư, bởi vậy mới có thể sống đến hôm nay.”

Giang Diên Nhi như là từ từ bình tĩnh đi xuống, đem liên quan tới trên mặt cái ký hiệu này từng giọt từng giọt báo cho Tiêu Vũ.

Nàng từ nhỏ trên mặt thì có quái dị như vậy gì đó, tuổi nhỏ thời điểm, có thể nói trải qua thập phần khổ cực, ở trong gia tộc, nhận lấy tất cả mọi người bài xích, kể cả phụ thân của nàng cũng không ngoại lệ.

Nàng không biết mình trên mặt vật này là gì, cũng không biết tại sao mình lại có vật như vậy.

Ấu niên trải qua, cũng làm cho nàng sớm thì có thập phần kiên cường, mà độc lập tính cách.

Thế gia người,

Tiếp xúc thời gian tu luyện muốn so với người bình thường sớm nhiều lắm, Giang Diên Nhi xuất thân Giang gia, ba tuổi bắt đầu, liền muốn học tập các loại phương pháp tu luyện, đánh tốt cơ sở.

Vào lúc ấy, nàng lại bất ngờ phát hiện, mỗi lần nàng bắt đầu lúc tu luyện, trên mặt cái này kỳ quái phù hiệu ở trong, thì sẽ lộ ra một loại nóng cảm giác, làm cho nàng tu luyện có vẻ thập phần nhanh chóng.

Sự phát hiện này, mới khiến cho gia tộc bắt đầu đối với nàng trở nên coi trọng, mà theo nàng chính thức tu luyện, trên mặt cái này xấu xí phù hiệu, cũng cho nàng rất lớn trợ lực, mới làm cho nàng ở không đến hai mươi tuổi tuổi, thì tu luyện đến cảnh giới tông sư.

Nhưng mà, dù cho nàng thiên tư kinh người, ở trong gia tộc, vẫn là bị người xem là quái vật đối xử, ông tổ nhà họ Giang cùng lớn tiếp theo dạy sênh rơi vào đường cùng, vì nàng tìm một tấm có thể che lấp thần niệm lụa tím, làm cho nàng dùng lụa tím che mặt.

Từ đó về sau, nàng liền suốt ngày mang lụa tím, đối với trong tộc người, cha nàng cùng ông tổ nhà họ Giang cho nàng thay đổi 1 khác thân phận, làm cho nàng một chút trở thành trong tộc ít có thiên tài đứng đầu, khiến ai ai kính sợ.

Mà nàng vốn cái kia xấu xí mà không bị người tiếp đãi thân phận, tất là từ khi đó bị tuyên bố chết đi.

Che lấp dung nhan, biến hóa thân phận, chân chính nàng chịu đựng hết thảy bài xích, mà cái này thân phận mới, liền dùng bộ mặt thật gặp người cũng không thể, đang nhận được trong tộc công nhận của tất cả mọi người, dạng này sự tình, đối với nàng mà nói thật sự là một loại lớn lao bi ai.

Đang giảng giải này thời điểm, Giang Diên Nhi có vẻ thập phần bình tĩnh, như là sớm hờ hững.

Tiêu Vũ sau khi nghe xong, cũng rơi vào trầm mặc, không ngờ rằng cô gái này che lên dung nhan, lại là thành Thiên Phủ ở trong hai đại thần nữ, đây quả thật là đáng tiếc.

Nhưng hắn cũng biết, như những thế gia kia cổ tộc, tàn khốc nhất, có lúc tu luyện thiên tư chính là tất cả, tình thân ở chỗ bọn họ xem ra, căn bản không đáng nhắc tới.

Có điều, Giang Diên Nhi theo như lời trong sự tình, cũng có nhiều chỗ để Tiêu Vũ cảm thấy để ý, nàng thực lực hôm nay cùng thiên tư, càng đều là lạy trên mặt hắn cái ký hiệu này ban tặng?

Có thể thấy, Giang Diên Nhi chính mình đối với cái ký hiệu này cũng không biết là cảm giác gì, vật ấy làm nàng đã bị hết thảy tộc nhân bài xích, nhưng không có vật ấy, nàng cũng sẽ không có bây giờ thiên tư cùng thực lực.

Thấy cái ký hiệu này, Tiêu Vũ rơi vào trong trầm tư, luôn cảm giác cái ký hiệu này giống như đã từng quen biết, giống như ở nơi nào đã từng thấy.

“Chẳng lẽ là tiên thánh ấn?” Hắn hết sức suy tư, đột nhiên chấn động trong lòng, lên tiếng kinh hô.

“Mạc huynh, ngươi nói cái gì?” Giang Diên Nhi sửng sốt, không biết Tiêu Vũ tại sao lại có phản ứng như vậy.

Tiêu Vũ lắc đầu, không nói gì, mà là cẩn thận nhìn chằm chằm Giang Diên Nhi trên mặt cái kia quái lạ phù hiệu.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, theo Tiêu Vũ biết có như vậy một loại người, người như thế sinh ra sau khi, trên người sẽ mang một đặc biệt dấu ấn.

Ấn ký này, được xưng là tiên thánh ấn, tiên thánh tâm ý, ngón tay chính là tiên thiên Thánh cảnh, cái này Thánh cảnh ngón tay không phải cảnh giới tu vi, mà là thân thể cùng thần hồn một loại trạng thái.

Liền như là Tiêu Vũ thân thể tiên thiên, vậy thì thuộc về thịt trên người một loại cảnh giới, nhưng hắn đây là hậu thiên thông qua thủ đoạn đoạt được, mà có tiên thánh ấn người, sinh ra, thân thể liền đã đạt được sạch sẽ hoàn mỹ Thánh cảnh.

Loại cảnh giới này, so với Tiêu Vũ thân thể tiên thiên, còn kinh khủng hơn, thuộc về chân chính hoàn mỹ.

Có Thánh ấn người, mặc dù và không phải nói thân thể thì mạnh đến mức nào, nhưng tu luyện, lại thập phần mãnh liệt, là chân chính hiếm thấy thiên tài, hoàn toàn có thể một đường thông suốt, &# 32; đạt được cảnh giới chí tôn.

Có điều, loại này dấu ấn cũng không phải nói có thì có thể thuận lợi trưởng thành, phải hoàn toàn khống chế này ấn, còn cần có cường giả giúp đỡ, vay mượn cường giả lực lượng, khiến trong vết tích sức mạnh ổn định, cùng thân thể hoàn toàn phù hợp, bằng không mà nói, là không thể để cho này ấn chính thức phát huy.

Chỉ có chính thức phù hợp tiên thánh ấn, có này ấn người mới có thể được cho thiên tài chân chính, nếu không chỉ là tốc độ tu luyện so với người bình thường muốn nhanh hơn một chút mà thôi.

Tiêu Vũ nhìn kỹ Giang Diên Nhi trên mặt phù hiệu, càng xem càng là xác định, đây là tiên thánh ấn, chỉ có điều vừa vặn lớn lên ở Giang Diên Nhi trên mặt, phá hủy dung nhan của nàng.

“Giang tiểu thư, có lẽ...... ngươi trên mặt vật này, có thể xóa, nhưng lại sẽ vì ngươi mang đến chỗ tốt to lớn!” Tiêu Vũ suy tư hồi lâu, sau đó mới nói.

“Mạc huynh, ngươi…… ngươi nói cái gì?” Giang Diên Nhi một chút thì ngây ngẩn cả người, từ nhỏ đến lớn, nàng chưa bao giờ gan dạ hy vọng xa vời qua khả năng trừ vật như vậy, Tiêu Vũ một câu nói này, đối với nàng mà nói thật sự quá đột nhiên.

“Ta trong khoảng thời gian ngắn, khó có thể cùng ngươi giải thích, có điều chỉ cần ngươi đồng ý tin tưởng ta, ta muốn tại đây Thiên Uyên bên trong, liền có có thể giúp ngươi trừ vật này gì đó, nhưng lại có thể cho ngươi thiên tư tiến nhanh!” Tiêu Vũ nghiêm túc nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 90: Không Biết Khu Vực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ theo như lời, đều không phải là lời nói dối, tiên thánh ấn cần phải mượn cường giả lực lượng, tài năng hoàn toàn cùng thân thể phù hợp.

Tuy nói hắn bây giờ cũng không có thực lực như vậy, thế nhưng, ở Thiên Uyên bên trong, lại tồn tại một loại khác gì đó, đó là Thánh huyết đất.

Thánh huyết đất là hấp thu cường giả máu dị hoá mà thành, ở trong liền ẩn chứa cường giả lực lượng, đương nhiên, bình thường Thánh huyết đất, không đủ để giúp Giang Diên Nhi hoàn toàn cùng tiên thánh ấn phù hợp, nhưng nếu như là cái kia bôi đã thông linh Thánh huyết đất, thì hoàn toàn có thể làm được.

Mặc dù, vật kia đối với Tiêu Vũ có tác dụng lớn, nhưng hắn dự tính, dùng ở Giang Diên Nhi trên người sẽ không nhiều lắm, chỉ cần rất ít một bộ phận.

Ngược lại hắn bây giờ cũng phải tìm kiếm như vậy gì đó, nếu có thể giúp nàng này khôi phục dung nhan, cũng chỉ là thuận tiện, giúp một tay cũng không đền lại không thể.

Mặc dù Tiêu Vũ không có quá nhiều giải thích, vậy mà lúc này Giang Diên Nhi, vẫn còn ở vào ngây người bên trong, tựa hồ là không thể tin được.

Thân là nữ tử, người nào không thích chưng diện? Huống chi là Giang Diên Nhi loại này.

Nàng vốn dung nhan hoàn toàn không không đều, thậm chí có khuynh thành vẻ, mặc dù là mang lụa tím, cũng bị người tôn làm thần nữ, nhưng trên mặt nhưng lại có vật như vậy, khiến nàng dùng liền nhau bộ mặt thật gặp người cũng không thể.

Không có ai biết, nàng có cỡ nào khát vọng lấy xuống trên mặt lụa tím, như người thường giống nhau có thể thản nhiên đối mặt thế nhân, nhưng bởi vì cái kia phù hiệu, nàng biết đây căn bản là chuyện không thể nào, bởi vì hết thảy từng thấy nàng hình dáng người, cuối cùng đều đưa nàng trở thành quái vật, đối với nàng xa lánh.

Mặc dù cũng từng nghĩ tới vô số biện pháp, muốn trên mặt danh hiệu này trừ, nhưng cho tới bây giờ, nàng thủy chung nhìn không tới hy vọng, phương pháp gì đều nàng đều đã từng thử, thử được đã không ôm hy vọng.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ xuất hiện, càng lại cho nàng mang đến hy vọng, lần này hy vọng, sẽ là thật sao?

Tiêu Vũ rời đi, hắn đã không có nhiều thời gian hơn, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất tăng cao thực lực, cùng Giang Diên Nhi từ giã, rời đi thời gian, thuận miệng hướng về nàng đồng ý, ngày sau nhất định sẽ giúp nàng khôi phục dung nhan.

Này đối với hắn mà nói, không phải đại sự gì, dù cho không tìm được thông linh Thánh huyết đất, sau đó cũng có thể tìm kiếm những biện pháp khác.

Mãi đến tận Tiêu Vũ rời đi, Giang Diên Nhi còn ở tại chỗ ngây người.

Cái này Tiêu Vũ xuất hiện, làm rối loạn nàng quá nhiều lần nỗi lòng, nàng tại nguyên chỗ thật lâu trầm mặc, trong ánh mắt phức tạp không ngớt, sâu trong nội tâm, tất là đột nhiên hồi tưởng lại một cái vốn liền chính nàng đều đã quên sự tình.

Ở không biết vài tuổi thời điểm,

Giang Diên Nhi đã đối với mình trên mặt cái này kỳ quái phù hiệu rất nhiều qua một cái tâm nguyện.

Nếu là ngày sau, có một người, khả năng thản nhiên đối xử nàng khuôn mặt này, không tính đến dung nhan của nàng, hoặc là có thể giúp nàng bỏ trên mặt cái ký hiệu này, làm cho nàng có thể cùng người thường giống nhau dùng bộ mặt thật đối mặt tất cả mọi người, nàng liền đời này đi theo tả hữu, suốt đời dứt khoát.

Nguyện vọng này, ở đáy lòng của nàng ở chỗ sâu trong sớm bị nàng lãng quên, cái kia đã là không biết vài tuổi thời điểm chỗ rất nhiều, nhưng vào lúc này, cái này đã rất nhiều qua tâm nguyện, lại đột nhiên trở nên trước đó chưa từng có rõ ràng.

“Mạc Vong……” trong miệng nàng lẩm bẩm, nhẹ nhàng vỗ về trên mặt chính mình phù hiệu.

Trên thực tế, nàng còn có một chuyện chưa nói. Lần này nàng đột nhiên đồng ý để Tiêu Vũ tiếp xúc được chính mình như thế tư mật địa phương, cũng phải chữa thương, làm ra quyết định như vậy, có một nguyên nhân rất trọng yếu.

Đưa nàng đánh cho bị thương người, chính là Hoàng Phủ Cực.

Nàng ở Thiên Uyên bên trong phát hiện Thánh huyết đất cái kia 1 khu vực thời điểm, ngẫu nhiên gặp người này, bị ấy gây thương tích, mà tại đây sau khi, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực giao thủ tin tức truyền ra, và sau khi, hai người ước định, ba cái tháng sau một trận chiến.

Mặc dù biết giữa bọn họ một trận chiến, có lẽ cùng mình cũng không có liên quan quá nhiều, nhưng này ở trong trùng hợp, lại làm cho Giang Diên Nhi trong lòng thập phần để ý.

Tựa hồ cùng nhau đi tới, nàng và Tiêu Vũ ở trong cõi u minh thì tồn tại một vài liên quan, tựa như lần này, nàng trước tiên đau đớn với Hoàng Phủ Cực tay, Tiêu Vũ sau đó liền muốn cùng người này một trận chiến, mà nàng vết thương trên người chịu đựng Tiêu Vũ chỗ trị, từng chỗ rất nhiều tâm nguyện, tựa hồ cũng phải ở Tiêu Vũ trên người trả lời.

Cùng Hoàng Phủ Cực động qua đi, Giang Diên Nhi quá biết người này thực lực khủng bố, cho nên hắn không can thiệp tới Tiêu Vũ cùng người này một trận chiến hay không vì nàng, tóm lại nàng không hy vọng Tiêu Vũ bại vào người này, chết ở trong tay người này.

Chính là vì thế, nàng mới làm ra quyết định, tình nguyện để Tiêu Vũ chạm được chính mình cái loại địa phương đó, cũng đồng ý chữa thương.

Chỉ có như vậy, nàng tài năng ở hai người này một trận chiến trước khi khôi phục thương thế, đến lúc đó dù cho Tiêu Vũ không địch lại, nàng chí ít có thể ra tay giúp đỡ, dù cho nàng cũng không Hoàng Phủ Cực đối thủ, nhưng ít ra không phải chẳng hề làm gì cả.

Chỉ là liền nàng cũng thật không ngờ, ở trong lúc chữa thương, Tiêu Vũ càng còn nói ra có thể vì nàng trừ trên mặt dấu ấn sự tình, để đao nội tâm của nàng phức tạp hơn.

Cáo biệt Giang Diên Nhi sau, Tiêu Vũ lại một lần nữa rời đi, vẫn là không có cùng Mạnh Thu đồng thời, một mình bước lên mới khu vực.

Hắn không có đi tới Thiên Uyên bên trong phát hiện vùng mới giải phóng, mà là hướng về những phương hướng khác, một mình đi tiếp.

“Thông linh đất, đã không ai tìm được, hơn nửa đã đi đến những khu vực khác, hơn nữa Thiên Uyên nơi này quái dị như vậy, tại đây ở trong, có lẽ còn có rất nhiều gì đó, có thể giúp ta đột phá.”

Tiêu Vũ quyết định một mình tiến vào một vài không biết khu vực tìm kiếm, quyết định này của hắn có thể nói phi thường mạo hiểm, bởi vì Thiên Uyên nơi này quá nguy hiểm.

Bởi vì Thiên Uyên bên trong tồn tại kỳ quái sức mạnh, khả năng áp chế Thần lực, này không biết khu vực, bình thường không người dám vào, nếu là cái kia 1 khu vực ở trong lực áp chế qua gượng, tiến vào nói có thể sẽ trực tiếp bị sức áp chế ép tới không cách nào vận dụng nửa điểm Thần lực, thậm chí trực tiếp bỏ mình.

Bởi vậy, nơi đây rất nhiều khu vực, đều không người nào dám dễ dàng đặt chân.

Có điều, Tiêu Vũ ở đây ngây người một quãng thời gian qua đi, trong lòng đối với nơi này cũng có một mơ hồ suy đoán, mặc dù không thể xác định, nhưng ít ra, hắn tin tưởng dùng kiến thức của hắn, chỉ phải cẩn thận một chút, vẫn là có thể ở Thiên Uyên bên trong an toàn hoạt động.

“A? Đây là……”

Tiến vào một hoàn toàn mới khu vực, Tiêu Vũ lông mày một chút thì nhíu lại.

Nơi này, so với những khu vực khác, vừa có vẻ rất quái lạ, mỗi cái khu vực căn cứ Thần lực chịu áp chế trình độ bất đồng, đã phân biệt tu vi gì người có thể tiến vào.

Những khu vực kia sức áp chế, dù sao đều hết sức ổn định, nhưng nơi này, loại kia lực áp chế lại là lúc mạnh lúc yếu, chập trùng không biết, khiến Tiêu Vũ có thể sử dụng Thần lực lúc mà là hóa khí cảnh, khi thì vừa là liền linh nguyên cảnh cũng chưa tới, rất là quái lạ.

“Áp chế Thần lực? Thiên Uyên ở trong, đến tột cùng là cái gì quấy phá, càng lại có hiệu quả như thế này?”

Tiêu Vũ trầm tư, đây là hắn vẫn luôn không nghĩ ra, mặc dù trong lòng có chứa nhiều suy đoán, nhưng vẫn luôn không cách nào xác định.

Hơn nữa, trước mắt khu vực này chỗ kỳ quái, cũng làm cho hắn cảm thấy không rõ, địa phương khác lực áp chế đều rất ổn định, nơi này vì sao lại lúc mạnh lúc yếu?

Nghi hoặc bên trong, hắn cất bước đi sâu vào, nơi đây bởi vì chưa qua tìm tòi, không thấy bất kỳ bóng người nào, bất kể là trẻ tuổi còn là thế hệ trước, đối với loại này không biết khu vực đều không dám tùy tiện đặt chân.

Tiêu Vũ tiến vào bên trong, không thấy một người, hơn nữa theo hắn đi sâu vào, Thiên Uyên bên trong cái chủng loại kia sức áp chế, cũng càng ngày càng không ổn định, mạnh yếu chập trùng chênh lệch thập phần to lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 91: Áp Lực Cùng Tiến Bộ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở nơi này vô cùng không ổn định khu vực trong, Tiêu Vũ phát hiện, ở đây tu luyện, có một loại kỳ diệu hiệu quả.

Bình thường mà nói, lúc tu luyện, công quyết vận chuyển tốc độ càng nhanh, tu vi tăng lên cũng là càng nhanh, như Thiên Uyên loại địa phương này, Thần lực đã bị áp chế, công quyết vận chuyển cũng sẽ bị nghẹt, có ảnh hưởng rất lớn.

Thế nhưng, sự ảnh hưởng này cũng không phải tuyệt đối, ở loại địa phương này tu luyện, mặc dù tốc độ giảm xuống rất nhiều, thế nhưng đối với lại lại có chất tăng lên.

Giống như Tiêu Vũ, hắn tu vi hiện tại dĩ nhiên đi tới hóa khí cảnh Cửu Chuyển, chân khí trong cơ thể chất phác, tràn ngập ở thân thể các góc.

Nhưng trên thực tế, đối với bây giờ cảnh giới này, Tiêu Vũ lại có điều bất mãn, luôn cảm thấy còn chưa tới cực hạn.

Tựa như lúc trước hắn ở linh nguyên cảnh lúc, người bình thường chỉ là dùng sức mạnh đất trời đem mười hai đạo kinh mạch lấp kín, còn hắn thì vượt qua cực hạn, không chỉ đem hết thảy kinh mạch lấp kín, còn nghĩ trong cơ thể mười hai đạo linh sông toàn bộ dị hoá, biến thành màu vàng.

Thậm chí, hắn ngưng tụ lục đạo dấu ấn, khiến trong cơ thể linh sông lại biến, khiến cho hắn ở cảnh giới này đạt được chưa từng có ai hoàn cảnh, cũng làm cho hắn có vượt xa cảnh giới này thực lực.

Hiện nay hóa khí cảnh, mặc dù hắn tu luyện được thập phần thuận lợi, đạt đến Cửu Chuyển cảnh giới, nhưng lại cảm giác còn có chỗ tăng lên.

Hắn không phải người bình thường, hắn là vạn năm trước khi cửu thiên chí tôn, cho nên hắn nhất định không thể cùng người thường giống nhau bình thường tu luyện.

Hắn không chỉ muốn quay về chí tôn vị trí, còn muốn vượt qua một đời trước có thực lực, vì thế, hắn nhất định phải ở từng cái cảnh giới đều làm muốn làm vượt qua cực hạn!

Ở cái địa phương này, Tiêu Vũ chậm rơi xuống bước chân, ở các loại sức áp chế dưới tĩnh tâm tu luyện.

Hắn muốn không phải nhận sự giúp đỡ này sức áp chế đột phá, mà là muốn ngưng luyện chân khí trong cơ thể, làm được vượt qua cực hạn!

Trong một đoạn thời gian, Tiêu Vũ không dứt chuyển đổi địa phương, đi đến các loại cường độ sức áp chế dưới tu luyện.

Hắn đang mượn những sức mạnh này, mài chân khí của mình, đồng thời, hắn còn phát hiện, này sức áp chế, cũng có mài thân thể hiệu quả, hơn nữa bá thể ngôi sao quyết, đối với nhục thể của hắn có thể có nhất định tăng cường tác dụng.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ đã ở cái địa phương này tu luyện nửa tháng tả hữu thời gian, tu vi của hắn không có bao nhiêu tăng lên, nhưng ở loại này dưới áp chế, chân khí trong cơ thể lại là ngưng luyện không ít.

Này trong vòng nửa tháng, hắn cũng không phải chỉ ở cùng một cái chỗ tu luyện, mà là ở một cái chỗ tu luyện một quãng thời gian, thích ứng nơi đó áp lực sau khi, liền lại đổi chỗ khác.

Nửa tháng trôi qua, Tiêu Vũ đối với loại kia sức áp chế, cũng có một mơ hồ nhận thức, hắn đem này lực áp chế chia làm chín đẳng cấp.

Đẳng cấp thứ nhất sức áp chế, thì sẽ để trong cơ thể hắn Thần lực tốc độ vận chuyển cực lớn giảm xuống, tại loại này dưới áp lực người, thần lực của hắn khó có thể vận dụng, đến gần vô hạn một phàm nhân.

Đẳng cấp thứ hai sức áp chế, liền thập phần kinh khủng, Tiêu Vũ một khi tiến vào một cấp bậc này áp lực phạm vi, trong cơ thể Thần lực hầu như toàn bộ yên lặng, một tia cũng không cách nào vận dụng, chớ nói chi là muốn vận chuyển Thần lực tu luyện.

Còn cấp bậc thứ hai sau khi lực áp chế, hắn chỉ là ở phía xa cảm thụ qua, còn không có tiếp cận, liền có thể cảm nhận được ở trong khủng bố, nếu là tùy tiện tiếp cận, sợ là sẽ phải trực tiếp bỏ mình!

Này áp lực đẳng cấp, hắn tự nhiên không phải tự mình tiến vào đến khảo nghiệm, mà là mượn trong cơ thể khí ấn.

Hắn dùng khí ấn dò đường, khổ sở khí ấn bên trên truyền về áp lực, liền có thể quyết đoán đến khối này khu vực áp lực đẳng cấp.

Nửa tháng này gian, Tiêu Vũ vẫn là cái thứ nhất cấp bậc áp lực phạm vi bên trong tu luyện, ngăn ngắn nửa tháng, mới coi như thích ứng, chân khí trong cơ thể cũng trong lúc này đã xảy ra biến hóa rõ ràng, thân thể càng giống như đã trải qua một lần gột rửa, lấp lánh rực rỡ.

“Đây cũng chính là nhục thể của ta, tài năng gánh vác loại áp lực này, nếu là người bình thường tiến lại, phỏng chừng sẽ bị này áp lực nặng nề trực tiếp ép thành thịt nát.”

Tiêu Vũ cho ra một cái kết luận, nơi này áp lực so với hắn lúc trước ở địa phương khác tiếp xúc qua đều khủng bố hơn, càng đáng sợ chính là nơi này áp lực hoàn toàn không ổn định, lúc mạnh lúc yếu.

Nói cách khác, coi như hắn thập phần cẩn thận, ở loại áp lực này không dứt chập trùng dưới tình huống, cũng có thể xảy ra nguy hiểm.

Có điều, tốt tại đây nửa tháng trôi qua, hắn có rõ ràng thu hoạch, chân khí cùng thân thể ngưng luyện, cũng mang ý nghĩa thực lực của hắn lại lần nữa tăng lên rất nhiều.

“Nhục thể của ta đã có thể so với tam phẩm binh khí, muốn trường kỳ ở đệ nhất cấp bậc dưới áp lực tu luyện, đều như vậy khó khăn, nếu như có thể không dứt mài, nhận sự giúp đỡ này áp lực, tu luyện tới có thể thừa nhận cấp bậc thứ hai, thậm chí cấp bậc càng cao hơn áp lực, nhục thể của ta tuyệt đối sẽ phát sinh long trời lở đất biến hóa!”

Loại này đặc biệt áp lực, để Tiêu Vũ sinh ra một loại khác phương pháp tu luyện.

Rất rõ ràng, khoảng thời gian này hắn dùng này áp lực tu luyện, thân thể chân khí tăng lên đều là to lớn.

Hắn cái kia có thể so với tam phẩm binh khí thân thể, bây giờ cũng chỉ có thể miễn cưỡng tiến vào cấp thứ hai đừng áp lực trong phạm vi, nếu là dựa vào này áp lực không ngừng tăng lên, mãi đến tận hắn có thể thích ứng cấp bậc càng cao hơn áp lực, cái kia nhục thể của hắn, sẽ mạnh đến mức độ nào?

Người bình thường ở đây, phỏng chừng liền cấp thứ nhất đừng áp lực đều khó có thể chịu đựng, nếu như hắn đem thân thể ở đây tu luyện tới có thể thích ứng cấp bậc thứ hai, thậm chí cấp bậc thứ ba áp lực, trong cùng thế hệ còn có ai có thể đả thương hắn?

Nghĩ tới chỗ này sau, Tiêu Vũ tạm thời buông xuống tìm kiếm xuyên qua Linh thánh huyết thổ ý nghĩ, an tâm tu luyện.

Thích ứng cấp thứ nhất đừng áp lực, hắn dùng nửa tháng, sau đó, hắn vừa tiến vào cấp thứ hai đừng áp lực bên trong tu luyện, thân thể cùng chân khí đều đang nhanh chóng ngưng luyện.

Ở trong quá trình này, hắn chân khí trong cơ thể biến hóa là to lớn, mơ hồ có thực chất hóa dấu hiệu.

Đây là thập phần chuyện kinh khủng, phải biết rằng chân khí sở dĩ xưng là khí, chính là bởi vì nó không có hình thái, không thể chạm đến, là không khí giống nhau gì đó, nhưng bây giờ, bởi vì này áp lực tồn tại, lại làm cho chân khí trong cơ thể hắn ở hướng về thực chất ngưng luyện.

“Tinh khí bất diệt, thân thể bất hủ!”

Tiêu Vũ dĩ nhiên là quên đi hết thảy, ngoại trừ thân thể cùng chân khí biến hóa ở ngoài, trong cơ thể hắn cái kia một hơi tiên thiên tinh khí, cũng biến thành càng ngày càng lớn mạnh.

Hóa khí cảnh, sửa chính là một hớp này tiên thiên tinh khí, bây giờ Tiêu Vũ một hớp này tiên thiên tinh khí, đang không ngừng đã bị Thiên Uyên áp lực áp chế dưới tình huống, cũng biến thành càng ngày càng lớn mạnh mà cứng cỏi.

Mặc dù là tu luyện người, hít thở cũng không thể đoạn tuyệt quá lâu, bởi vậy một hớp này tiên thiên tinh khí sẽ nhờ đó mà chết, nhưng bây giờ Tiêu Vũ, tiên thiên tinh khí mạnh, đã đủ đã để hắn thời gian dài không cần hít thở, cũng có thể tồn tại.

Cái này không cần hít thở thời gian, bình thường hóa khí cảnh người, tối đa cũng thì một hai ngày, có thể hắn bây giờ tinh khí cường độ, Tiêu Vũ tin tưởng, hắn bây giờ dù cho nửa năm không cần hít thở, trong cơ thể cái này tinh khí sinh cơ cũng sẽ không đứt.

Bởi vậy có thể thấy được, hắn trước tiên khí trời tinh bây giờ khủng bố cỡ nào, mà tiên thiên tinh khí cùng chân khí, vừa là hóa khí cảnh giới này chỗ cốt lõi.

Dù cho nhãn giới rộng như là Tiêu Vũ, lúc này cũng có chút không dám tưởng tượng, nếu để cho hắn một mực nơi đây nhận sự giúp đỡ áp lực ngưng luyện trong cơ thể khí, sẽ làm hắn ở cảnh giới này cường đại đến trình độ nào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 92: Thiên Uyên Bên Trong Bóng Người

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Làm Tiêu Vũ thích ứng cấp thứ hai đừng áp lực, hắn đã ở khu vực này ở trong đi sâu vào một khoảng cách, càng là ở chỗ sâu trong, loại áp lực này thì càng to lớn, cũng càng không ổn định.

Ngoại trừ ở cấp bậc khác nhau dưới áp lực tu luyện ở ngoài, nhận sự giúp đỡ nơi đây loại này không ổn định áp lực, Tiêu Vũ cũng dần dần lục lọi ra được thích ứng phương pháp.

Áp lực đang không ngừng biến hóa thời gian, chân khí trong cơ thể hắn cùng Thần lực, cũng dần dần bắt đầu cùng này áp lực đồng bộ, bây giờ chỉ cần áp lực biến hóa không phải quá lớn, hắn cũng đã có thể làm cho này áp lực rơi xuống nhỏ nhất, do đó có thể ở áp lực nặng nề bên trong phát huy ra mạnh nhất thực lực.

Khoảng cách tiến vào nơi này, đã qua hơn một tháng tả hữu thời gian, để khả năng tiến một bước tăng cao thực lực, Tiêu Vũ một lần nữa hướng về ở chỗ sâu trong đi đến.

Hắn hiện tại, thần lực và chân khí nội liễm, hoàn toàn dựa vào cường hãn dung thân, ở đối kháng khu vực này bên trong áp lực kinh khủng.

Áp lực gượng lúc, hắn đem thân thể lực lượng thu lại, khiến đã bị áp lực đạt được nhỏ nhất, áp lực khi còn yếu, hắn thì lại có thể thích hợp tăng lên thân thể cường độ, mơ hồ dĩ nhiên cùng nơi đây không dứt biến ảo áp lực phù hợp.

“A?”

Tiêu Vũ trong khi đi sâu vào, tìm kiếm cấp bậc thứ ba áp lực tu luyện, bởi vì bây giờ cấp thứ hai đừng áp lực đối với hắn tác dụng đã không lớn, muốn nhanh chóng tăng lên, nhất định phải cường đại hơn sức áp chế.

Nhưng mà, đi sâu vào bên trong, hắn lại gặp được một màn kinh người, tại kia phía trước, có một bóng người ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hai mắt nhắm chặt, trên người tràn đầy mồ hôi, phảng phất đang chịu đựng áp lực cực lớn.

Ở người này chung quanh, không gian thoạt nhìn mơ hồ đều có chút bóp méo, có thể thấy được cái kia địa phương áp lực có cỡ nào to lớn.

“Đệ ngũ cấp bậc?” Tiêu Vũ cả kinh, bởi vì ở khu vực này quá lâu, hắn bây giờ dù cho không cần khí ấn điều tra, cũng đại khái khả năng phán đoán ra khu vực khác nhau bên trong là cấp bậc gì áp lực.

Lúc này xem ra, trước mắt bóng người kia vị trí, sức áp chế tối thiểu cũng đạt tới đệ ngũ cấp bậc, thập phần khủng bố.

Phải biết rằng, cho dù là hắn, thân thể cường độ ban đầu liền đã có thể so với tam phẩm binh khí, khi đó cũng chỉ là miễn cưỡng ở cấp thứ nhất đừng dưới áp lực tu luyện.

Bây giờ nhục thể của hắn cường độ cùng chân khí trong cơ thể mặc dù cường đại không ít, nhưng cũng chỉ có thể ở cấp thứ hai đừng áp lực bên trong tới lui tự nhiên, nếu là gặp phải cấp bậc thứ ba áp lực, hiện tại hắn muốn đối kháng cũng sẽ thập phần miễn cưỡng.

Thế nhưng người này có thể đối kháng cấp thứ năm đừng áp lực, thân thể mạnh, thật sự là không thể tưởng tượng, Tiêu Vũ lập tức khẳng định, này tuyệt đối là một người mạnh, thực lực mạnh quá mức.

Hơn nữa,

Hắn gan dạ đi tới nơi này một không biết nơi, và đi sâu vào nơi này, theo trình độ nhất định liền có thể nói rõ, người này tuyệt đối không phải người bình thường.

Lúc này, bóng người kia đưa lưng về phía Tiêu Vũ, theo hình thể trên nhìn, đây cũng là tên nam tử, chỉ là nhìn không tới chính diện, không biết bộ dáng gì, cũng không biết có bao nhiêu niên kỷ.

“Không đúng, không phải như vậy!”

Tiêu Vũ đang kinh ngạc gian, tên nam tử kia đột nhiên mở miệng, như là đang nói cho chính mình nghe, ngữ khí có vẻ hơi ảo não.

Đang khi nói chuyện, hắn đứng dậy, tại kia cấp năm áp lực trong nước xoáy, đột nhiên ra tay, bỗng dưng diễn luyện một loại chiến quyết.

Người này 1 trong lúc xuất thủ, Tiêu Vũ liền âm thầm hoảng sợ, chỉ thấy hắn song chưởng hàm quang, bàn tay mọi nơi, không gian đều mơ hồ có chút vặn vẹo.

“Ầm!”

Cuối cùng, tên nam tử này xuất chưởng, đập ở bên cạnh trên một tảng đá lớn, khối này đá tảng nhất thời ầm ầm mà nát.

Tiêu Vũ hít một hơi lãnh khí, Thiên Uyên bên trong mỗi một thứ đều là rất khó phá hoại, bởi vì nơi đây mạnh mẽ áp lực, này yếu đuối đồ vật, sớm đều đã bị loại áp lực này hủy diệt, khả năng tồn lưu lại gì đó, mặc dù là một tảng đá, cũng khó có thể đập vỡ.

Tên nam tử này đập vỡ tảng đá kia, ở vào cấp năm áp lực trung ương, có thể thấy được có cỡ nào cứng rắn, hắn một chưởng này nếu như có thể đem tảng đá kia đánh ra vết rạn, cái kia dĩ nhiên là thập phần không sự tình đơn giản, bây giờ càng một chưởng vỗ thành mảnh vỡ, có thể thấy được người này thực lực có bao kinh người.

“Không đúng, không phải như vậy!” Tên nam tử này một chưởng đánh ra, lại là ảo não tại nguyên chỗ lẩm bẩm: “Uy lực không phải chỉ nhỏ như vậy mới đúng, rốt cuộc là nơi nào xảy ra sai sót?”

Hắn tại nguyên chỗ đi tới đi lui, thoạt nhìn có vẻ áo não không thôi, khổ sở trầm tư mặc tưởng.

Nhìn người nọ, Tiêu Vũ hiện lên trong đầu ra một đạo thân ảnh quen thuộc.

Đời trước của hắn từng có thập đại đệ tử, trong đó đệ tử thứ tám, liền cùng trước mắt tên nam tử này giống nhau, thường xuyên để tu luyện một chuyện quên tử hết thảy, cũng thường xuyên sẽ bởi vì về mặt tu luyện nhất thời đình trệ mà áo não không thôi.

Trước mắt tên nam tử này thực lực mạnh mẽ, nhưng thủy chung không có phát hiện hắn tồn tại, có thể thấy được hắn bây giờ có cỡ nào nhập thần.

“Huynh đài, ngươi một chưởng này, đúng là ra sai.” Tiêu Vũ đi lên phía trước, tên nam tử này mang đến cho hắn một cảm giác thật sự quá như hắn đệ tử thứ tám, bởi vậy không nhịn được mở miệng.

Ngoại trừ phản bội hắn đệ tử thứ mười ở ngoài, hắn còn lại chín đệ tử, mỗi một đều cùng hắn có cảm tình sâu đậm, lúc này thấy một người như vậy, cũng làm cho hắn nhớ tới rất nhiều vạn năm chuyện lúc trước.

“Sai rồi? Sai chỗ nào?” Tên nam tử này sửng sốt, lúc này mới phát giác Tiêu Vũ tồn tại.

Đối với Tiêu Vũ đột nhiên xuất hiện, trên mặt hắn không có một chút nào vẻ đề phòng, phải biết rằng ở loại địa phương này gặp phải người xa lạ, thay đổi ai cũng phải cẩn thận đối xử, nhưng hắn lại không chỉ không có đề phòng, ngược lại trên mặt vui vẻ, một lòng chỉ đặt ở chính mình vừa mới cái kia một thức chiến quyết bên trên.

“Nếu như ta không nhìn lầm, huynh đài ngươi muốn mượn Thiên Uyên bên trong áp lực, hoàn thiện một loại chiến quyết?” Tiêu Vũ đại khái đã có thể thấy, tên nam tử này đi sâu vào nơi đây, làm chính là cái mục đích này.

Hắn vừa mới một chưởng kia, là cảm thụ qua cái kia cấp thứ năm đừng áp lực sau khi phát ra, phát sinh sau khi, vừa rất không vừa ý, nhưng cũng không biết sai ở nơi nào, cho nên mới phải như thế ảo não.

Có điều, hắn không biết hắn một chưởng kia không đủ ở chỗ nào, nhưng ở Tiêu Vũ cái này chí tôn trong mắt, nhưng có thể một chút khám phá, hoàn toàn có thể lập tức hoàn thiện.

“Đúng đúng, ngươi nhanh nói tiếp, ta rốt cuộc gì sai lầm?” Tên nam tử này ánh mắt sáng lên, tràn đầy sắc mặt vui mừng bước nhanh về phía trước, trông chờ mà nhìn Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ càng xem, càng cảm thấy người này cùng hắn đệ tử thứ tám thật quá giống, một lòng đều chỉ thả cùng trên việc tu luyện, vì thế đạo mà cuồng, trừ lần đó ra, thậm chí có thể nói là không có nửa điểm tâm cơ.

Chỉ tiếc, hắn cái này đệ tử thứ tám mặc dù đem tu luyện xem là tất cả, liều mạng tu luyện, nhưng thiên tư lại là có điều thiếu sót, bàn về thực lực, là kém xa tít tắp đệ tử thứ mười Mạc Thương.

“Như ngươi loại này chiến quyết, nếu ta đoán trước không sai, nên này đây Thần lực diễn biến Thiên Uyên bên trong áp lực, ngưng ở lòng bàn tay, lại trong nháy mắt phát sinh.”

Tiêu Vũ thu hồi tâm tư, làm cho...này tên nam tử giảng giải, nói: “Có điều, ý nghĩ của ngươi không sai, thế nhưng ở xuất chưởng thời gian, lại không để ý đến một điểm, chỉ lo mô phỏng diễn biến Thiên Uyên loại kia đặc biệt áp lực, lại không để mắt đến tự thân Thần lực.”

“Không để mắt đến tự thân Thần lực?” Tên nam tử này rơi vào trầm tư, thập phần chăm chú lắng nghe Tiêu Vũ giảng giải, sau đó ánh mắt sáng lên, như đứa bé giống nhau vui vẻ nói: “Ta hiểu được, ta hiểu được!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 93: Kinh Người Suy Đoán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tên nam tử này, giống như Tiêu Vũ suy nghĩ, mạo hiểm tiến vào nơi này, chính là vì cảm thụ nơi đây cái kia dị thường áp lực, do đó khai sáng bước phát triển mới chiến quyết.

Khả năng làm được điểm này, hắn tự thân có thể nói phi thường tươi đẹp, khả năng tự nghĩ ra chiến quyết người, tất nhiên không tầm thường, bởi vậy một khi Tiêu Vũ chỉ điểm, hắn một chút liền hiểu trong đó mấu chốt.

“Huynh đài, đa tạ chỉ điểm của ngươi, ta gọi là Phương Hạo, không biết huynh đài xưng hô như thế nào?” Tên nam tử này khắp khuôn mặt là sắc mặt vui mừng, vui vẻ đến như đứa bé, nghiêm túc hướng về Tiêu Vũ nói lời cảm tạ.

“Huynh đài?” Tiêu Vũ đối với hắn gọi cảm thấy thú vị, có thể thấy, người này thực lực bất phàm, thậm chí có thể nói là khủng bố.

Mặc dù bề ngoài của hắn thoạt nhìn rất trẻ tuổi, cùng Tiêu Vũ không kém là bao nhiêu, nhưng tài năng ở cấp thứ năm đừng áp lực bên trong tu luyện, tu vi cao đến đáng sợ, bởi vậy tuổi tất nhiên cũng không nhỏ, lại gọi Tiêu Vũ vi huynh bộ.

“Ta biết rồi!” Phương Hạo như là đột nhiên có điều lĩnh ngộ, thở dài: “Khu vực này bình thường người không thể đi sâu vào, huynh đài ngươi có thể đi vào nơi này, và ở đây tự do hoạt động, có thể thấy được thực lực tất nhiên bất phàm, chẳng lẽ huynh đài cũng là giống như ta, chịu đựng này Thiên Uyên bên trong các loại thần dị sức mạnh mà đến, muốn nhờ vào đó đột phá?”

Tiêu Vũ yên lặng, cái này Phương Hạo thật đúng là một lòng chỉ có tăng cao thực lực, có thể nói có thể xưng tụng tu luyện điên, lại đem hắn cũng tưởng thành giống nhau mục đích.

Bất quá hắn cũng không tốt giải thích, tổng không thể nói hắn khả năng nhanh như vậy thích ứng khu vực này áp lực, nguồn gốc từ vạn năm trước trí nhớ cùng bá thể ngôi sao quyết, có thể làm cho hắn nhanh chóng thích ứng.

“Theo nói như vậy nói, cái kia huynh đài ngươi cũng phát hiện Thiên Uyên bên trong tồn tại bí mật?” Phương Hạo thực sự là một điểm tâm cơ cũng không có, tất cả không phòng bị Tiêu Vũ ý tứ, nói cái gì đều nói.

“Thiên Uyên bên trong bí mật?” Tiêu Vũ kinh ngạc, trong lòng hắn mặc dù có một mơ hồ suy đoán, thế nhưng nhưng không cách nào khẳng định, chẳng lẽ nói cái này Phương Hạo đã biết rồi?

“Huynh đài ngươi không biết là?” Phương Hạo mặc dù bất ngờ, nhưng cũng không đúng Tiêu Vũ đề phòng, nói: “Tại đây Thiên Uyên bên trong, tồn tại chứa nhiều lĩnh vực, này áp lực hình thành, theo ta suy đoán, là vì nhận lấy cường giả sức mạnh ảnh hưởng!”

“Hả? Nói thế nào?” Tiêu Vũ lại kinh ngạc, cái này Phương Hạo càng có như thế kiến thức, cùng hắn suy đoán thập phần tiếp cận.

“Cầm ta biết, khả năng ảnh hưởng đến người khác Thần lực, đưa đến hiệu quả áp chế, chỉ có một ít vô thượng cường giả khí thế mới có thể làm được. Ta vào Thiên Uyên một quãng thời gian, cũng lục lọi ra được một ít quy luật, nơi đây bên trong cái kia hỗn loạn sức áp chế, hơn nửa chính là đã bị một vài cường giả sức mạnh ảnh hưởng.”

Phương Hạo chăm chú cùng Tiêu Vũ nói rõ, chút nào cũng không đem Tiêu Vũ xem là người ngoài, đem chính mình biết toàn bộ thổ lộ.

“Cường giả sức mạnh? Vậy ý của ngươi là nói,

Thiên Uyên bên trong có còn sống cường giả?” Tiêu Vũ cố ý hỏi dò, hắn ngược lại muốn nhìn một chút cái này Phương Hạo đoán được bao nhiêu, vừa có chính xác không.

“Thế thì không nhất định.” Phương Hạo lắc đầu, nói: “Trước khi ở Thiên Uyên bên trong, ta phát hiện không ít Thánh huyết đất, hơn nữa phẩm chất cũng không giống nhau, nói rõ nơi đây đã có sự khác biệt cấp bậc cường giả chết đi nơi đây, đương nhiên cũng có thể những cường giả kia chênh lệch cảnh giới không lớn, nhưng bởi vì chết đi thời gian có điều khoảng cách, cho nên Thánh huyết đất thành hình sau phẩm chất cũng không giống nhau.”

“Này có thể đại biểu cái gì?” Tiêu Vũ càng xem cái này Phương Hạo, càng là cảm thấy người này thật không đơn giản.

Hắn lại hiểu ra Thánh huyết đất đặc tính, hơn nữa suy đoán cùng hắn suy nghĩ đã là tám chín phần mười.

“Cái này hoặc giả nói rõ không là cái gì, nhưng ít ra để cho ta đối với Thiên Uyên loại kia đặc biệt áp lực có một cách đại khái suy đoán.” Phương Hạo tiếp tục nói: “Tin đồn này mạnh mẽ đến mức tận cùng nhân vật, đứng ở trước mặt người, lộ ra tư thế liền có thể ảnh hưởng đến người khác Thần lực vận chuyển, mà Thiên Uyên bên trong, khu vực khác nhau trong vòng, có bất đồng cường độ áp lực.”

“Hơn nữa, trước đây đã xuất hiện này phẩm chất bất đồng Thánh huyết đất, cho nên ta suy đoán, Thiên Uyên nơi này, rất có thể là một mảnh nơi chôn cất, chôn giấu lấy rất cường đại đến mức tận cùng nhân vật.”

“Thiên Uyên trong vòng địa phương khác nhau sức áp chế, chính là bởi vì những cường giả này lưu lại hạ xuống sức mạnh tạo thành, khu vực khác nhau áp lực bất đồng, e sợ là vì chôn bất đồng cường giả nguyên nhân.”

“Còn khu vực này, hỗn loạn nhất, quá nửa là chôn dấu cường giả nhiều nhất địa phương, những cường giả này tàn lực ảnh hưởng lẫn nhau, bởi vậy mới để trong này áp lực vô cùng không ổn định, tạo thành một hỗn loạn dải đất!”

Phương Hạo đối với Tiêu Vũ không có nửa điểm ẩn giấu, đem chính mình biết cùng suy nghĩ tất cả, một năm một mười toàn bộ nói ra.

Nghe xong hắn theo như lời sau, Tiêu Vũ cũng rơi vào trong trầm tư, quả thật, Phương Hạo theo như lời, cũng là hắn lúc trước một suy đoán, chỉ là này suy đoán, mặc dù có tám phần trở lên có thể, nhưng cũng vẫn là không cách nào hoàn toàn xác định.

Để hắn kinh ngạc, là cái này Phương Hạo còn có thể có loại này kiến thức, càng có thể biết này cường đại đến mức nhất định người, dù cho chết đi, còn sót lại lực lượng cũng sẽ hình thành đặc biệt vực trường, lâu dài không tiêu tan.

Cái suy đoán này, Tiêu Vũ sở dĩ vẫn không dám xác định, chính là bởi vì, nếu như cái suy đoán này thành lập, vậy chôn ở Thiên Uyên bên trong những người kia, nhất định đều là thập phần kinh khủng tồn tại.

Mặc dù chưa có tiếp xúc qua thế gian này cái gọi là Đế giả, nhưng Tiêu Vũ lại tin tưởng, tài năng ở chết đi mấy chục ngàn năm sau, ấy máu dính vào đất đai mới ngưng tụ thành Thánh huyết đất người, thực lực khẳng định cách xa ở cái gọi là Đế giả bên trên.

Người như vậy, dù cho chưa qua chí tôn cảnh giới, cũng tuyệt đối sẽ không kém đến quá xa.

Này đây Tiêu Vũ hoài nghi, Thiên Uyên tồn tại, có phải là so với mấy chục ngàn năm càng thêm lâu dài, nói không chừng còn có có thể là giới này xuất hiện sức mạnh nguyền rủa trước cũng đã xuất hiện, nói cách khác có thể đã có trăm vạn năm năm tháng.

Hắn loại phỏng đoán này đều không phải là không có căn cứ, phải biết rằng quần áo trắng điện chủ đã từng nói, giới này trăm vạn năm trước thì xuất hiện sức mạnh nguyền rủa, càng là tồn tại cường đại, càng là khó có thể tồn tại.

Mà đây Thiên Uyên ở trong này máu, chủ nhân của nó đều sớm vượt qua Đế giả, nhưng tại cái này đã bị nguyền rủa thế giới, là không có vượt qua Đế giả tồn tại, UU đọc sách www. ｕ uka ｎs &# 104;u. &# 99;o &# 109; &# 32; thậm chí đương thời có hay không Đế giả, bây giờ đều không thể xác định.

Tiêu Vũ những suy đoán này, cũng làm cho hắn không dám tùy tiện đưa ra kết luận, bởi vì nếu như là thật, vậy kết luận thái quá kinh người, nơi này nếu thật đã tồn tại trăm vạn năm, đừng nói là hắn hiện tại, chính là quần áo trắng điện chủ đến rồi, ở đây nói không chừng muốn cũng gặp phải nguy hiểm.

“Huynh đài, ta ở đây tu luyện nhiều ngày, vẫn không thấy những người khác, khó gặp được huynh đài, hơn nữa huynh đài thực lực làm ta khâm phục. Ta ngày gần đây vừa vặn ở chỗ này lại có phát hiện mới, không bằng cùng huynh đài kết bạn mà đi, cùng thăm dò như thế nào?”

Phương Hạo dĩ nhiên hoàn toàn đem Tiêu Vũ trở thành thực lực không kém gì hắn người, dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ khả năng một chút nhìn ra cái kia chiến quyết sai lầm, thực lực đương nhiên sẽ không kém hắn, thậm chí còn có thể mạnh hơn hắn.

Hắn người này quả thật tựa như Tiêu Vũ suy nghĩ, không có tâm cơ, nhận định Tiêu Vũ thực lực ở trên hắn, lúc trước vừa chỉ điểm hắn, liền đối với Tiêu Vũ vừa là khâm phục, vừa là không có phòng bị.

“Phát hiện mới?” Tiêu Vũ ý động, nói thật nha bằng thực lực bây giờ của hắn phải tiếp tục đi sâu vào nhiều lắm không có khả năng lắm, rất nhiều nơi ứng phó không dứt, chỉ có thể né tránh.

Nếu có người này giúp đỡ, tiếp tục hướng phía trong đi sâu vào, nên dễ dàng rất nhiều.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 94: Đi Sâu Vào

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sau đó một đường, Tiêu Vũ cùng Phương Hạo quyết định tiếp tục thâm nhập sâu, tìm kiếm nơi đây.

Nếu như bọn họ suy đoán trở thành sự thật, vậy nơi này ẩn chứa bí mật, nhất định hết sức kinh người, vậy kinh người bao nhiêu cường giả chết đi nơi đây, muốn nói nơi đây không có khác thường, vậy căn bản là nói không thông sự tình.

Mà rốt cuộc là đồ vật như thế nào, khả năng đưa tới nhiều cường giả như vậy chôn thây nơi này, dù ai cũng không cách nào tưởng tượng.

Một đường đi sâu vào bên trong, Tiêu Vũ cùng Phương Hạo cũng mỗi loại dựa vào Thiên Uyên bên trong áp lực tìm kiếm tiến bộ, Phương Hạo còn cần hoàn thiện hắn chiến quyết, mà Tiêu Vũ, tất là vay mượn những sức mạnh này mài thân thể cùng chân khí.

Cho tới bây giờ, hắn đã có thể thừa nhận cấp bậc thứ ba áp lực, thân thể cường độ tăng lên tới một trình độ khủng bố, thể khí tinh khí cũng biến hóa rất lớn, nồng nặc bên trong, cũng càng thêm có vẻ ngưng tụ.

Đi đến một bước này, Tiêu Vũ rốt cục gặp phải vấn đề, thân thể tốc độ tăng lên giảm xuống rất nhiều, chỉ có thể chịu đựng lấy cấp bậc thứ ba áp lực, đến nơi này sau khi, hắn tiếp tục ở dưới áp lực tu luyện, đối với thân thể tác dụng đã không rõ ràng.

“Xem ra đã bị tu vi hạn chế, thân thể tăng lên, cũng có một cái cực hạn, không cách nào vẫn tăng cường!” Hắn lòng có bất đắc dĩ.

Kỳ thực cái này cũng là chuyện không có cách nào khác, tựa như một loại nào đó linh dược, dù cho dược liệu cho dù tốt, nếu như mỗi ngày dùng, chung quy cũng sẽ dần dần bị thân thể thích ứng, do đó mất hiệu lực.

Tiêu Vũ thân thể dựa vào này áp lực, đã là có một khủng bố tăng lên, lại đơn thuần dùng phương thức này tu luyện, đã là khó hơn nữa có điều tiến bộ, nhưng lại bởi vì tu vi hạn chế, hắn bây giờ thân thể, đã vượt qua tu vi này vốn có cực hạn.

Hơn nữa, ngoại trừ thân thể ở ngoài, Tiêu Vũ chân khí trong cơ thể, cũng đi tới một chỗ nút cổ chai kỳ, trong cơ thể cái kia một hơi tiên thiên tinh khí mặc dù đã gần như thực hóa, nhưng thủy chung là chênh lệch vậy một bước, vô luận Tiêu Vũ lại tu luyện thế nào, nó đều không thể chính thức ngưng tụ thành thực chất.

“Xem ra muốn khiến chân khí hoàn toàn thực hóa, dựa vào này áp lực là không đủ, trừ phi có thể tìm tới áp lực ngọn nguồn, mới có khả năng này!”

Tiêu Vũ chỉ phải là tạm thời từ bỏ tu luyện, cùng Phương Hạo một lòng về phía trước, thăm dò nơi này.

Hắn hiện tại, thân thể gượng đến đáng sợ, bình thường ba cấp áp lực, đối với hắn đã không cách nào tạo thành bất luận ảnh hưởng gì.

Hơn nữa, nếu là lấy Kim hành ngôi sao cùng khí Inca cầm thân thể, hắn còn có thể cấp bốn áp lực bên trong hoạt động.

Đương nhiên, cái này cũng không đại diện nhục thể của hắn cường độ đạt đến có thể phản kháng cấp bốn áp lực mức độ, mà là thông qua khoảng thời gian này thích ứng, hắn đã lục lọi ra được một loại điều chỉnh thân thể lực lượng, làm được cùng áp lực phù hợp,

Đem áp lực rơi xuống mức thấp nhất.

Nhận sự giúp đỡ loại thủ đoạn này, hắn thậm chí có thể thông qua cấp năm áp lực phạm vi, nhưng thời gian lại cực kỳ ngắn ngủi, nhất định phải nhanh chóng thông qua, không thể ở cấp năm dưới áp lực lưu lại.

Một đường đi sâu vào, Tiêu Vũ cùng Phương Hạo tiếp xúc được địa phương và áp lực càng lúc càng lớn, dần dần cấp một cấp hai áp lực ở cái địa phương này cơ hồ đều không tồn tại, cơ bản đều là ba cấp trở lên áp lực, tình cờ có cấp thứ năm đừng áp lực xuất hiện.

Tới nơi này, chính là Phương Hạo đều có vẻ cẩn thận từng li từng tí một, hắn mặc dù tài năng ở cấp thứ năm đừng áp lực ở trong dừng lại, nhưng này cũng đã là cực hạn.

Nơi này áp lực không yên, nếu là cấp thứ năm đừng áp lực đột nhiên lên cao, hắn cũng không chịu nổi.

“Mạc huynh, thực lực của ngươi thật đúng là cao thâm, ta tự tu luyện bắt đầu liền phá lệ chú trọng thân thể, ở cùng trong cảnh giới, ta kiêu ngạo nhất chính là thân thể cường độ. Cũng bởi vì như thế, ta tài năng miễn cưỡng chặn lại nơi này áp lực nặng nề, vốn tưởng rằng nhục thể của ta mạnh đã là thế gian ít có, không ngờ rằng Mạc huynh nhục thể của ngươi lại cũng không kém chút nào ta!”

Cùng nhau đi tới, Phương Hạo đối với Tiêu Vũ là càng ngày càng khâm phục, hắn dám tiến vào nơi đây, cầm chính là đối với mình thân thể tự tin.

Có thể con đường đi tới này, hắn khả năng đi qua địa phương, Tiêu Vũ bất cứ cũng có thể đi, thật sự là hắn không phục không được.

“Nấc……” Tiêu Vũ đối với cái này cũng chỉ có thể cười khổ, hắn thân thể là gượng không giả, nhưng muốn cùng này Phương Hạo so với, vậy cũng còn kém nhiều lắm, cùng nhau đi tới dựa vào là một vài kỹ xảo, gì so ra mà vượt Phương Hạo.

Có điều Phương Hạo lời này, hắn cũng không cách nào giải thích, chỉ có thể từ hắn hiểu lầm.

“Kỳ quái, nơi này có nhiều như vậy hỗn loạn vực trường, lẽ ra nên chôn không ngừng một cường giả, tại sao đến bây giờ đều không có tìm được một chỗ nơi chôn cất?” Phương Hạo đứng tại chỗ nhìn quanh, đầy mặt không rõ.

Hắn lúc trước đối với Tiêu Vũ theo như lời phát hiện, chính là cảm giác nơi đây có thể chôn lấy mấy vị, thậm chí nhiều hơn nhân vật cường hãn.

Cấp độ kia nhân vật, dù cho chết đi vạn năm, nhưng nếu là có thể tìm tới bọn họ nơi chôn cất, giống nhau có thể có thu hoạch khổng lồ.

Phải biết, ấy huyết năng hình thành Thánh huyết đất người, không có một cái nào là hạng người phàm tục, mặc dù là ấy chết đi sau khi lưu lại bạch cốt, cũng có thể luyện thành vô thượng Bảo khí.

Thậm chí còn, tu vi cao thâm đến mức nhất định người, ấy xương trên lại có đạo văn lưu lại, hiểu được đạo văn, nhưng tương đương chiếm được ấy suốt đời sở học.

Cũng là bởi vậy, cho nên cái kia nhóm cường giả dù cho chết đi, lưu lại hài cốt cũng có thể ảnh hưởng đến một vùng thế giới, ngay như bây giờ Thiên Uyên, sẽ xuất hiện các loại kinh khủng sức áp chế.

Tiêu Vũ cũng có chút kỳ quái, hắn ý nghĩ cùng Phương Hạo gần như, nơi đây áp lực hỗn loạn như thế, lẽ ra chôn không ngừng một cường giả, có thể cho đến bây giờ, bọn họ nhưng căn bản không có bất kỳ phát hiện nào.

“Ai!”

Đột nhiên, Phương Hạo quát lạnh, ánh mắt ngưng lại, như là lập tức biến thành người khác, xông về phía trước.

Tiêu Vũ rùng mình, nhìn về phía trước, liền thấy phía trước xuất hiện một bóng người, tốc độ cực nhanh.

Có thể đi vào đến nơi này, tuyệt đối không phải nhân vật bình thường, ít nhất Tiêu Vũ khẳng định, trẻ tuổi bên trong, là tuyệt đối không ai có thể đi tới đây, nói cách khác đối phương ít nhất cũng là Thiên Tông cấp bậc nhân vật, thậm chí càng mạnh hơn.

“Ha ha, nguyên lai là thạch viêm vương, tới tới tới, ta gần nhất vừa vặn hoàn thiện một bộ mới chiến quyết, mau tới cùng ta đại chiến một vạn hiệp!”

Phương Hạo cười to, một điểm đạo lý cũng không nói, phi thân tiến lên, chính là quyết đoán ra tay.

“Ngươi cái người điên này, cút ngay, bản vương không đếm xỉa tới ngươi!” Thạch viêm vương thấy rõ Phương Hạo dáng dấp sau khi, &# 85 hơi thay đổi sắc mặt, xoay người rời đi, đúng là một điểm chiến ý cũng không có.

Tiêu Vũ ở bên cạnh nhìn ra ngạc nhiên, đối phương đúng là vương giả nhân vật, hơn nữa vẫn là hắn đã xa xa thấy qua thạch viêm vương.

Càng làm cho hắn kinh ngạc là, đối mặt Phương Hạo, thạch viêm vương hóa ra là một điểm tính khí cũng không có, quay đầu rời đi.

Đáp án rất rõ ràng, trước đây Tiêu Vũ vẫn không thể xác định, cái này Phương Hạo đạt đến thực lực cỡ nào, bây giờ nhìn lại, ít nhất cũng là vương giả cấp bậc, nếu không thạch viêm vương không thể biết hắn, càng không thể nhìn thấy hắn sau xoay người rời đi.

“Thạch viêm vương, đừng đi a, nhiều nhất ta bảo đảm không lấy ra toàn lực, hạ thủ lưu tình, ngươi mau trở lại!” Phương Hạo ở phía sau la lên.

Nhưng mà, đối phương cũng là vương giả nhân vật, nếu không lòng dạ nào ham chiến, hắn cũng khó có thể truy kích, huống hồ hay là tại một cái như vậy nguy hiểm mức độ.

Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể là vẻ mặt buồn bực đi trở về.

“Người nọ là ai? Làm sao hình như rất sợ ngươi bộ dáng?” Tiêu Vũ cảm giác, lúc trước hắn đối với cái này Phương Hạo nhận thức có chút không đủ, cái này không có gì tâm cơ người, có phải cứ như vậy làm người kiêng kỵ, liền vương giả thấy hắn đều là quay đầu đi?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 95: Thiên Uyên Gặp Gỡ Cố Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bị Tiêu Vũ hỏi dò, Phương Hạo chỉ có bất đắc dĩ báo cho, Tiêu Vũ thế mới biết, người này không chỉ là một tu luyện người điên, để tăng cao thực lực cái gì chuyện nguy hiểm đều dám làm, còn là một chiến đấu người điên.

Tại đông đảo hắn quen thuộc vương giả nhân vật ở trong, có rất nhiều người thấy hắn đều là quay đầu bước đi, bởi vì hắn có kinh người sức chiến đấu, đồng thời đụng với thực lực mạnh mẽ đối thủ đều sẽ thập phần hưng phấn, không can thiệp tới đối phương là ai, đều sẽ quấn quít lấy một trận chiến.

Những cái được gọi là vương giả cấp bậc nhân vật, cùng hắn động thủ, thường thường đều không làm gì được hắn, còn hắn thì càng đánh càng hăng, đến cuối cùng tất cả mọi người đều sợ hắn, cái này căn bản là cái chỉ biết chiến đấu người điên.

Này đây, bình thường vương giả cấp bậc nhân vật, ở nhìn thấy hắn sau bình thường đều sẽ trước tiên lựa chọn né tránh, trừ phi muốn thật liều mạng, nếu không ai cũng không muốn cùng cái người điên này động thủ.

Tiêu Vũ nghe hắn nói xong sau khi, cũng cảm giác không còn gì để nói, người này thật đúng là cá tính mười phần, ở trong mắt cũng chỉ có tu luyện cùng chiến đấu, chẳng trách tâm cơ đơn giản như vậy.

“Thạch viêm vương cũng tới nơi này, nói như vậy nói, khu vực này có thể còn có cái khác vương giả!” Phương Hạo mặc dù không có tâm cơ, lại không có nghĩa là hắn đần, một chút liền liên tưởng đến rất nhiều.

Tiêu Vũ cũng là rùng mình, mặc dù nơi này hết sức hung hiểm, nhưng đạt được vương giả cảnh giới, mỗi người đều có không tầm thường thủ đoạn, dù cho thân thể không cách nào đối kháng nơi này áp lực, cũng có thể dùng đủ loại biện pháp đi tới đây.

Hơn nữa giống như Phương Hạo theo như lời, những vương giả này hiển nhiên cũng đều đã nhận ra cái gì, mới phải xuất hiện ở đây.

Hắn không khỏi nghĩ tới mới tới Thiên Uyên lúc nhìn thấy một vị khác vương giả, lúc đó nhìn thấy liền đã có hai gã, cũng không ai biết, tại đây Thiên Uyên bên trong, rốt cuộc sẽ có bao nhiêu vương giả đã đến.

“Mạc huynh, chúng ta tiếp tục thâm nhập sâu, này nói không chừng đã có phát hiện, không thể để cho bọn họ đoạt trước tiên!” Phương Hạo đối với Tiêu Vũ thúc giục, sau đó tiếp tục tiến lên.

Tiêu Vũ gật đầu, hai người vừa đi sâu vào một khoảng cách.

Nhưng đến nơi này, cước bộ của bọn hắn chậm lại, bởi vì đi lên trước nữa, hầu như đã không cách nào thông qua được, bởi vì nơi này áp lực càng lúc càng lớn, đã có cấp thứ sáu đừng áp lực liên tiếp xuất hiện, cho dù là bọn họ, dễ dàng đặt chân có thể cũng là hài cốt không còn.

Cấp năm áp lực, đã là bọn hắn chỗ có thể ứng phó cực hạn, tiếp tục đi phía trước, thuần túy là muốn chết!

“Quả nhiên còn có cái khác vương giả!” Phương Hạo lẫm liệt, ở cái địa phương này, hắn phát hiện những người khác hoạt động tung tích, mà khả năng đi tới đây, ngoại trừ vương giả ở ngoài, không có những người khác.

Đương nhiên, Tiêu Vũ là một ngoại lệ, và ở Phương Hạo trong mắt,

Cũng đã sớm đem Tiêu Vũ xem là vương giả, nếu không phải bị Tiêu Vũ chỉ điểm tình, để hắn thật không tiện, hắn nói không chừng sớm đuổi theo Tiêu Vũ muốn động thủ.

"Ồ?"

Ở những vương giả kia dấu vết lưu lại bên trong, Tiêu Vũ phát hiện một khí tức quen thuộc, không khỏi nhíu mày: "Hắn cũng tới?"

Trong lòng hắn có thật nhiều không rõ, không phải nói Thiên Uyên quá mức hung hiểm, vương giả nhân vật dễ dàng không muốn đặt chân, trừ phi là sống lâu không nhiều, hoặc là như Phương Hạo loại này để thực lực cái gì hiểm đều dám mạo hiểm người mới sẽ đã đến gì?

Nhưng bây giờ tình hình này, Thiên Uyên bên trong rõ ràng không ngừng vậy mấy vị cường giả, hơn nữa tựa hồ cũng đều hết sức ăn ý tụ tập tới khu vực này, nghĩ là đều có giống nhau suy đoán, muốn ở chỗ này tìm kiếm cái gọi là thành đế cơ hội.

"Nơi này, phi thường quái lạ, Mạc huynh, chúng ta phải cẩn thận một chút." Phương Hạo sắc mặt ngưng trọng, quay Tiêu Vũ đột nhiên nhắc nhở.

"Quái lạ? Nơi nào quái lạ?" Tiêu Vũ nghi hoặc, nơi đây ngoại trừ này áp lực vô cùng không ổn định ở ngoài, còn có nơi nào được cho quái lạ? Mà này áp lực, hai người đi tới không phải đã thấy qua rất nhiều gì?

"Mạc huynh ngươi không có cảm giác được?" Phương Hạo ngoài ý muốn nói: “Đến nơi này sau khi, thần lực của ta thật to bị nghẹt, cơ hồ đều không cách nào vận chuyển, bây giờ có thể phát hiện đến thực lực, phỏng chừng cũng là có thể so với bình thường tông sư.”

“Cái gì?” Tiêu Vũ chấn động, lập tức nghĩ tới, Thiên Uyên bên trong áp lực tựa hồ đối với tu vi người khác nhau, sinh ra hiệu quả áp chế cũng khác biệt.

Nói như vậy, nơi đây áp lực đối với vương giả nhân vật có ảnh hưởng to lớn, làm cho bọn họ có thể phát huy ra thực lực kịch liệt giảm xuống tới bình thường cảnh giới tông sư? Mà hắn bởi vì tu vi vẫn còn hóa khí cảnh, cho nên cảm giác không nổi bật?

Có điều, trải qua Phương Hạo kiểu nói này, hắn cũng cảm giác nơi này áp lực quả thật trùng không ít, nhưng hắn có thể điều chỉnh tự thân Thần lực, làm được cùng này áp lực phù hợp, khiến áp lực ảnh hưởng rơi xuống thấp nhất.

Thiên Uyên bên trong áp lực, tồn tại một loại đặc biệt tần số, tựa như một loại nào đó chấn động giống nhau, nhưng mà này tần số lại là bất quy tắc, hầu như không cách nào nhìn thấu, nhưng hắn có cấp chí tôn đừng cảnh giới làm căn cơ, bởi vậy tài năng điều chỉnh tự thân Thần lực, cùng nơi đây áp lực kết hợp lại, để tự thân đã bị áp lực đạt được nhỏ nhất.

Nhưng điểm này, không cách nào cùng Phương Hạo giải thích.

“Vương giả cấp bậc nhân vật ở đây thực lực bị áp chế tới tông sư, đây chẳng phải là nói, bằng vào ta thực lực bây giờ, ở cái địa phương này có thể đánh với bọn họ một trận!” Tiêu Vũ vốn đối với tranh cướp nơi đây cơ hội không ôm hy vọng quá lớn, nhưng tình huống này xuất hiện, để hắn cải biến ý nghĩ.

Có lẽ ở Thiên Uyên loại này áp lực nặng nề bên dưới, hắn thật có thể lực chiến mỗi một đại vương giả, đoạt được hình thành này áp lực gì đó, khiến chân khí trong cơ thể chính thức bước ra bước cuối cùng, vượt qua cực hạn, ngưng tụ thành thực chất.

"Ầm!"

Trong lúc đang suy tư, phía trước truyền đến chiến đấu động tĩnh, Tiêu Vũ cùng Phương Hạo đều rung một cái, đồng thời triển khai thân hình, xông về phía trước.

"Ha ha, thú tộc không phải từ trước đến giờ lánh đời không ra, không cùng loài người lui tới gì? Làm sao thú tộc vương giả, cũng chạy đến này Thiên Uyên bên trong đến rồi!"

Phía trước, hai bóng người trong khi đại chiến, ở trong một bóng người, chính là mới vừa rồi mới thấy qua thạch viêm vương, mà đối thủ của hắn, tất là một gã tóc tím hán tử trung niên, không giận tự uy, giống như một pho tượng chiến thần.

"Thiên Uyên và không phải nhân tộc hết thảy, nhân tộc đã tới, bản vương vì sao không thể có?" Tên kia tóc tím người đàn ông trung niên cười lạnh.

Hai người kia, thực lực đều vô cùng mạnh mẽ, mặc dù nhận lấy Thiên Uyên áp lực ảnh hưởng, nhưng đại chiến thanh thế vẫn là hết sức kinh người, UU đọc sách &# 32; www. u &# 117; ka n s hu. Co &# 109; &# 32; khiến cái này chống phân huỷ tiếng nổ vang không dứt, sa phi thạch nát.

"Thật là hắn, hắn sao lại tới đây?" Tiêu Vũ nhìn thấy này hai bóng người, trong lòng giật mình không thôi.

Thạch viêm Vương cùng hắn và không dây dưa rễ má, hắn chỗ kinh ngạc tự nhiên không phải thạch viêm vương, mà là tên kia tóc tím nam tử.

Mặc dù bề ngoài thuộc về nhân tộc, nhưng cái này tóc tím nam tử, Trên thực tế lại thuộc về thú tộc, hơn nữa Tiêu Vũ hoàn toàn không xa lạ, đương nhiên đó là Xích Lân vương.

Có thể Xích Lân vương không phải ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong gì, lại cũng chạy tới Thiên Uyên bên trong?

“Hai vị thực lực đều rất không tầm thường a, tới tới tới, mà tha cho ta lãnh giáo một chút!”

Nhìn thấy bực này nhân vật, Phương Hạo nhất thời chính là hưng phấn cười to, không nói hai lời trực tiếp vọt tới trước, đánh vào hai người trong vòng, càng muốn lấy một chọi hai.

“Đáng chết, ngươi cái người điên này, lại lại tới!” Nhìn thấy Phương Hạo, thạch viêm vương nhất thời một điểm chiến ý cũng không có, lại một lần nữa xoay người rời đi.

Phương Hạo bất đắc dĩ, chỉ có đem mục tiêu, chuyển đến Xích Lân vương trên thân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 96: Thú Vương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Khoan động thủ đã!” Tiêu Vũ sợ hết hồn, vội vàng tiến lên ngăn cản.

Để hai người này động thủ, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì? Hơn nữa hắn và Xích Lân vương quen biết một hồi, nếu như có thể lại cho hắn giúp đỡ, ba người đồng hành, ở cái địa phương này không thể nghi ngờ sẽ càng có lợi hơn.

“Mạc Huynh, làm sao vậy?” Phương Hạo không cam lòng dừng thân lại, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Không muốn khoảng thời gian này, hắn vài lần hướng về Tiêu Vũ lĩnh giáo, theo Tiêu Vũ trên người đã bị không ít chỉ điểm, đã sớm đem Tiêu Vũ xem là cao thâm tiền bối nhân vật, đối với hắn một mực cung kính, lúc này tuyệt đối không khả năng sẽ ngoan ngoãn dừng lại.

Xích Lân vương cũng là nghi hoặc, thấy Tiêu Vũ, lúc này Tiêu Vũ cải biến khí tức cùng diện mạo, dù cho hắn là vương giả cấp bậc nhân vật, cũng không thể nhận ra.

“Phương huynh, đây là ta một vị cố nhân, không thể ra tay.” Tiêu Vũ chỉ có thể tiến lên, còn thật sợ hãi Phương Hạo này một phần tử hiếu chiến một lời bất hòa rồi cùng Xích Lân vương đánh nhau chết sống.

“Được rồi, nếu là Mạc Huynh cố nhân, muốn động thủ quả thật không thích hợp.” Phương Hạo vẻ mặt phiền muộn, nhưng cũng chỉ có thể thu tay lại, ngoan ngoãn lui về.

Hắn hiện tại, đối với Tiêu Vũ nói quả thực quá nghe theo, bởi vì đã sớm đem Tiêu Vũ trở thành tiền bối nhân vật, nếu không phải Tiêu Vũ lần nữa yêu cầu, hắn đều muốn gọi bằng Tiêu Vũ làm tiền bối.

“Cố nhân? Ngươi biết ta?” Xích Lân vương thấy Tiêu Vũ, nghĩ tới nghĩ lui, cũng nhớ không nổi chính mình lúc nào nhận thức một người như vậy.

“Tiền bối, Huyết Lân mạnh khỏe?” Tiêu Vũ bất tiện ở Phương Hạo trước mặt hiện thân, chỉ có theo mặt bên ám chỉ Xích Lân vương.

“Hắn rất tốt…… là ngươi!” Xích Lân vương theo bản năng mà trả lời Tiêu Vũ nói, sau đó thân hình chấn động mạnh một cái.

Huyết Lân tên, ở giữa nhân tộc không có mấy người biết được, bởi vì tên của nó là nó đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, sau khi tỉnh lại mới cho mình lên, ngoại trừ Tiêu Vũ bên cạnh mấy cái kia bạn tốt ở ngoài, không có mấy người biết.

Mà Tiêu Vũ mấy cái kia bạn tốt, Xích Lân vương đều biết tung tích của bọn hắn cùng thân phận, nhưng người trước mắt này lại cực kỳ xa lạ.

Liên tưởng đến Tiêu Vũ từ đem Huyết Lân đuổi về Lạc Phong Sơn Mạch sau liền hoàn toàn biến mất, vậy thì chỉ có một có thể, chính là thay đổi thân phận, bởi vậy Xích Lân vương ngay đầu tiên liền đoán được, trước mắt cái này xa lạ người chính là Tiêu Vũ.

“Là ta!” Tiêu Vũ gật đầu, âm thầm lộ ra một tia vốn khí tức, để Xích Lân vương có thể xác nhận thân phận của hắn.

“Thật là ngươi!” Xích Lân vương rốt cục xác định Tiêu Vũ thân phận, thấy Tiêu Vũ thật lâu nói không ra lời.

Ở trong ấn tượng của hắn,

Lần trước gặp lại lúc, Tiêu Vũ còn chỉ là cái nhỏ yếu hóa khí cảnh, hắn dùng một ngón tay có thể dễ dàng giết chết.

Hiện nay, gặp lại lần nữa, cái kia ở trong mắt hắn giống như giun dế bình thường thiếu niên, bất cứ đã có thể đi sâu vào Thiên Uyên bực này hung hiểm chi địa.

Phải biết rằng ở cái địa phương này, mặc dù là hắn cái này thú vương, mỗi đi một bước cũng đều phải cẩn thận từng li từng tí một, thiếu niên này trước đây còn chỉ có hóa khí cảnh thực lực, hắn là như thế nào làm được khả năng đi sâu vào loại địa phương này?

Mặc dù là vương giả cấp bậc nhân vật, loại địa phương này cũng không phải nói người người cũng có thể tiến vào a, cái này hậu bối ở biến mất trong khoảng thời gian này, đến tột cùng có biến hóa như thế nào?

“Mạc Huynh, ngươi làm sao sẽ biết thú tộc vương giả?” Phương Hạo lúc này kỳ quái đi lên phía trước.

Ở bây giờ, thú tộc cơ hồ đều là lánh đời không ra, cực nhỏ đặt chân thế giới loài người, đối với thế nhân mà nói, thú tộc so với này lánh đời cổ tộc càng thêm xa xôi, hầu như chưa bao giờ hiện thế.

Đặc biệt là thú vương cấp bậc tồn tại, thì càng thêm hiếm thấy, cực nhỏ tiến vào trong thế giới trần tục.

Thú tộc cùng loài người, từ trước đến giờ mâu thuẫn cực sâu, bởi vì thú tộc trong cơ thể thú nguyên, thường xuyên là loài người tu luyện người cướp đoạt đồ vật, hơn nữa một vài thú tộc trên người da lông cùng máu, thậm chí là xương cốt, cũng thường xuyên bị nhân tộc dùng để làm các loại sử dụng, tỷ như chế thuốc, rèn khí, bày trận, thậm chí minh phù sư sử dụng, cũng là thú huyết.

Ngoài ra, mạnh mẽ bắt được dị thú, thuần biến hoá để cho bản thân sử dụng, thậm chí là xem là vật cưỡi người cũng không phải số ít, bởi vì những nguyên nhân này, vô số trong năm thú tộc cùng loài người ân oán có thể nói đếm không xuể.

Một vài tu luyện người, thậm chí càng dùng săn giết dị thú mà sống, cũng bởi vì này các loại nguyên nhân, thú tộc cùng giữa nhân tộc vĩnh viễn không thể sống chung hòa bình.

Này đây, tại đây vô số năm tháng gian, thú tộc chưa bao giờ đặt chân thế giới loài người, chỉ ở không dấu chân người địa phương hoạt động, mà nhân tộc nếu là tiến vào lĩnh địa thú tộc, thường thường cũng là một đi không trở lại.

Cho nên ở Phương Hạo xem ra, Tiêu Vũ càng cùng một thú vương nhận thức, cái này thật sự là món khó mà tin nổi sự tình.

“Trong khoảng thời gian ngắn, khó mà giải thích, có điều Phương huynh, đến một vị khác vương giả giúp đỡ, đối với chúng ta chẳng lẽ không đúng việc tốt gì?” Tiêu Vũ không biết là như thế nào cùng Phương Hạo nói, chỉ có thể khuyên bảo hắn để Xích Lân vương đồng hành.

“Đã Mạc Huynh nói như vậy, ta không ý kiến.” Phương Hạo một chút cũng đồng ý.

Trên thực tế, hắn bây giờ đối với Tiêu Vũ tôn kính trình độ vượt xa tưởng tượng, chỉ cần Tiêu Vũ mở miệng, phỏng chừng chính là lại khó làm sự tình hắn cũng sẽ nghe theo, bởi vì khoảng thời gian này hắn chịu đựng Tiêu Vũ chỉ điểm nhiều lắm ở, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ dĩ nhiên thành hắn con đường tu luyện trên ngọn đèn chỉ đường, quả thực hận không thể muốn tôn Tiêu Vũ sư phụ.

“Tiền bối, ngươi như thế nào đi vào Thiên Uyên trúng rồi? Huyết Lân cùng Mặc Vũ? Bọn họ cũng tới sao?” Tiêu Vũ cho tới giờ khắc này, mới có cơ hội hướng về Xích Lân vương hỏi dò việc này.

Lạc Phong Sơn Mạch không có Xích Lân vương trấn giữ, nếu là Long Tuyền Tông người tìm tới nơi đó, Huyết Lân cùng Mặc Vũ chẳng phải là rất nguy hiểm?

“Yên tâm, hai thằng nhóc kia rất tốt, mỗi ngày đều liều mạng tu luyện, mưu đồ có thể có được đủ thực lực, tiến vào thế giới loài người tìm ngươi. Ta việc này là một mình đã đến, không mang theo bọn họ, mặc dù ta tạm thời rời đi, nhưng trong này tất cả ta đều đã sắp xếp xong xuôi, trừ phi vương giả tự thân tới, nếu không không người có thể đi sâu vào, bọn họ không có nguy hiểm.”

Nhìn thấy Tiêu Vũ đến nay còn ghi nhớ lấy Huyết Lân an nguy, Xích Lân vương mắt hổ bên trong lộ ra vài phần khen ngợi, cũng biến thành nhu hòa không ít.

“Phải không?” Nghe xong Xích Lân vương nói, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng được, Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai con Tiểu Thú mỗi ngày liều mạng tu luyện dáng vẻ.

Mà đây hai con Tiểu Thú liều mạng như vậy, làm cũng chỉ là lo lắng an nguy của hắn, muốn nhập thế giới loài người tìm hắn.

“Từ ngươi rời đi, mai danh ẩn tích sau khi, hai thằng nhóc kia tựa như giống như bị điên, muốn rời khỏi nơi đó tiến đến tìm ngươi, lo lắng ngươi đã bị Long Tuyền Tông tìm tới, tao ngộ rồi bất trắc. Nhưng mà, bọn họ bây giờ vẫn chưa thể biến hóa, tiến vào thế giới loài người, quá mức nguy hiểm, ta rơi vào đường cùng, chỉ có thể cho bọn hắn định ra điều kiện, trừ phi tu luyện tới cấp hai thực lực, nếu không không cho phép bọn họ tiến vào thế giới loài người.”

Xích Lân vương nói xong những lời này, cũng lộ ra vài phần bất đắc dĩ, có thể làm cho hắn một giới thú vương đều có loại vẻ mặt này, phỏng chừng cũng là cái kia hai con không sợ trời không sợ đất Tiểu Thú.

Tiêu Vũ không khỏi lộ ra vài phần mỉm cười, trong lòng cũng là cảm động, vừa buồn cười.

Cái kia hai cái Tiểu Thú trong cơ thể đều có kinh người huyết mạch, tốc độ tu luyện tất nhiên là thập phần khủng bố, phân biệt lâu như vậy, cũng không biết bọn họ hiện tại cũng tiến bộ bao nhiêu.

Xích Lân vương theo như lời cấp hai, ở thú tộc thực lực bên trong liền tương đương với nhân tộc cảnh giới tông sư, Tiêu Vũ tin tưởng, dùng cái kia hai cái Tiểu Thú huyết mạch, muốn tu luyện tới cấp hai, ngày đó hẳn là sẽ không quá lâu.

“Còn ta, lần này đi tới Thiên Uyên, quả thật là vì một ít chuyện.” Xích Lân vương lúc này, mới chăm chú cùng Tiêu Vũ nói tới chính mình đi tới Thiên Uyên sự tình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 97: Bão Táp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo Tiêu Vũ biết, Xích Lân vương một mực sống ở Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, nhưng chỗ đó, lại là không có gì dị thú mạnh mẽ, bởi vì dị thú mạnh mẽ đều hiểu được tìm kiếm một vài sức mạnh đất trời nồng nặc địa phương sinh tồn, như vậy tài năng tu luyện được càng nhanh hơn.

Lạc Phong Sơn Mạch bên trong, mặc dù cũng không có thiếu dị thú, nhưng cấp hai trở lên dị thú, đã là thập phần ít ỏi, Xích Lân vương thân là một đại thú vương, chôn thây tại loại này địa phương, vốn cũng không quá hợp lý.

Lúc này, nghe Xích Lân vương nói rồi đã đến Thiên Uyên nguyên nhân, Tiêu Vũ mới hiểu rõ nguyên do trong đó.

Xích Lân vương trên người, càng mang theo trọng thương.

Theo như hắn nói, nhiều năm trước khi hắn cùng với người đại chiến, bị thương sau khi đến nay không có khôi phục, rơi vào đường cùng, mới tiến nhập Lạc Phong Sơn Mạch, ẩn nấp ở nơi đó.

Mà ở nhiều năm qua đi sau khi, vết thương trên người hắn không chỉ không có khỏi hẳn, ngược lại càng ngày càng nặng, nếu lại trị liệu không tốt, e sợ không sống nổi thời gian quá dài.

Bởi vậy, Thiên Uyên sương mù tán, Xích Lân vương nhận được tin tức sau khi, liền mạo hiểm tới đây, cảm giác nơi đây bên trong có lẽ có đồ vật, có thể trị hết vết thương trên người hắn.

Nghe hắn nói xong sau khi, Tiêu Vũ cũng vì đó kiểm tra một chút thương thế của hắn, vương giả vết thương, thập phần khó trị, hơn nữa Xích Lân vương bị thương nhiều năm, mặc dù là Tiêu Vũ, trong lúc nhất thời cũng không có cái gì biện pháp tốt.

Xem ra chỉ có thể như là Xích Lân vương theo như lời, ở Thiên Uyên bên trong tìm kiếm kỳ ngộ, nếu không vết thương trên người hắn quả thực khó giải.

“Vậy ngươi lúc trước vừa là như thế nào cùng thạch viêm vương đánh nhau?” Phương Hạo một mực bên cạnh nghe, thẳng đến lúc này mới tiến lên hỏi dò.

“Ta tiến vào nơi đây, trước sau đã gặp phải vài tên vương giả, những người kia ta cảm giác khí tức không yên, biết ta bị thương, liền muốn xuất thủ, đem chém giết, cướp đoạt huyết nhục của ta.” Xích Lân vương cũng không ẩn giấu.

Thú vương máu thịt, đối với nhân tộc tới nói tác dụng nhiều lắm, đẳng cấp này đừng dị thú, trên người một giọt máu, một tấc da, giá trị đều là không thể tưởng tượng.

Đụng với một con bị thương thú vương, cũng khó trách thạch viêm vương sẽ không nhịn được ra tay.

“Bỏ đi, không nói này, bây giờ nơi đây xuất hiện không ngừng một vị vương giả, ta phỏng chừng bọn họ đều đã phát hiện cái gì, nếu không sẽ không ở đây tụ tập, chúng ta phải tăng tốc động tác.”

Tiêu Vũ cùng Phương Hạo Xích Lân vương ba người đồng thời, tiếp tục ở khu vực này ở trong tìm tòi.

Ở cái địa phương này, Tiêu Vũ thực lực không kém gì những vương giả kia nhân vật, ba người bọn họ đồng hành, quả thực quá có lực uy hiếp, trước sau gặp phải vài tên vương giả nhân vật, đều không dám gần sát.

Nói đùa,

Đây chính là ba gã vương giả, ai dám trêu?

Tiêu Vũ mặc dù còn không có đạt được vương giả cảnh giới, nhưng ở những người khác xem ra, hắn khả năng đi tới nơi này, chắc chắn sẽ không ở vương giả bên dưới, bởi vậy cũng bị trở thành vương giả đối xử.

"Ầm!"

Ngày hôm đó, nơi đây áp lực đột nhiên cuồng bạo, cái kia vẫn vô cùng không ổn định áp lực đột nhiên tăng vọt, quanh thân dải đất đều lâm vào quý trong hỗn loạn, giống như thổi lên một trận bão táp.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Phương Hạo sắc mặt đại biến, cả người đều không đứng thẳng được.

Phải biết rằng hắn nhưng là vương giả nhân vật, nhưng lúc này, trên mặt nhưng trong nháy mắt hiện đầy mồ hôi, thân thể nhận lấy mạnh mẽ áp lực cướp đoạt, xương đều bị ép tới phát sinh thanh thúy tiếng vang.

Xích Lân vương cũng là như thế, hắn thân là thú tộc, thú tộc thân thể vốn sẽ phải so với nhân tộc mạnh mẽ, hơn nữa bản thể của hắn còn là một con đỏ thuồng luồng, thân thể cường hãn vô cùng, lúc này cũng lộ ra vài phần vẻ thống khổ.

Hai đại vương giả còn như vậy, có thể tưởng tượng được Tiêu Vũ bây giờ là cảm thụ gì.

Hắn mặc dù có thể điều chỉnh tự thân Thần lực, làm được với Thiên Uyên áp lực phù hợp, đem ảnh hưởng rơi xuống thấp nhất, lúc này một thân xương cũng hầu như cũng bị cái kia bất đắc dĩ áp lực ép thành mảnh vỡ, thống khổ vạn phần!

“Gây nên hỗn loạn trung tâm, tựa hồ đang bên kia!”

Xích Lân vương nhìn chăm chú, nhìn phía một khác phương hướng.

“Đi!”

Ba người đẩy áp lực nặng nề, hướng về nơi đó mà đi, nhưng bởi vì áp lực đột nhiên hỗn loạn, tốc độ của bọn hắn đều hết sức chầm chậm, mỗi bước ra một bước, đều tựa hồ phải dùng tới hết thảy khí lực.

“Cái này hậu bối, đến tột cùng trưởng thành đến trình độ nào?” Xích Lân vương nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt khó nén chấn động.

Hắn thân là một đại thú vương, mặc dù bị thương, liền thân thể cường độ còn đang, tại đây đường tình hình cũng là bước đi gian nan, thiếu niên này có thể không hạ xuống hắn, theo thật sát phía sau hắn, mặc dù coi như đồng dạng cực kỳ cật lực, nhưng là đủ để làm người chấn kinh rồi.

Đúng là Phương Hạo, không có quá nhiều bất ngờ, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ thực lực thậm chí mạnh hơn hắn, dù cho Tiêu Vũ biểu hiện như thế nào đi nữa kinh người, hắn cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Ba người bước đi gian nan, tốc độ di động quả thực so với ốc sên còn chậm, nào giống cái gì vương giả nhân vật.

Ở áp lực nặng nề bên trong, ba người đi ra một đoạn vô cùng khoảng cách xa, khi thấy hỗn loạn bùng nổ trung tâm, thân ảnh của bọn hắn đều là cùng nhau chấn động.

“Đây là……”

Chỉ thấy phía trước cách đó không xa, tồn tại một tối tăm cửa động, theo cửa động kia ở trong, đang lộ ra từng trận ba động kỳ dị, chính là bởi vì này gợn sóng lan tràn, mới có thể dẫn đến Thiên Uyên bên trong áp lực đột nhiên hỗn loạn.

Thế nhưng, nhưng có vô cùng kỳ quái một trận chiến, chung quanh vực trường hỗn loạn, địa phương khác nhau áp lực đều là tăng nhiều, nhưng ở cái kia trong động khẩu, lại có vẻ vô cùng bình tĩnh, ngoại trừ thỉnh thoảng có sóng chấn động lộ ra ở ngoài, tựa như chỉ là một phổ thông khu vực, tựa hồ không có loại kia áp lực nặng nề.

“Cửa động này khả năng gây nên Thiên Uyên vực trường hỗn loạn, ở trong tất nhiên không đơn giản, hơn nữa bây giờ các nơi tăng mạnh áp lực, chúng ta đi nhầm một bước chính là tan xương nát thịt, cho nên vô luận cửa động này có gì đó cổ quái, xem ra đều chỉ có tìm tòi!”

Xích Lân vương nhìn về phía Tiêu Vũ hai người, lời tuy nói như vậy, nhưng hắn cũng là đang trưng cầu hai người đồng ý.

“Đã như vậy, vậy thì đi thôi!” Phương Hạo cũng là thập phần quyết đoán người, nghe vậy gật đầu, sau đó khó khăn bước lên phía trước, hướng đi cái kia sâu thẳm cửa động.

Đến nơi này, Tiêu Vũ cất bước thời điểm cảm giác càng thêm gian nan, mỗi bước ra một bước, hai chân tựa hồ đều phải bị này áp lực nặng nề trực tiếp đè gãy.

Cũng may, hắn thân thể không kém, hơn nữa nắm giữ này áp lực đặc hữu tần số, có thể điều chỉnh tự thân Thần lực, cùng với phù hợp, nếu không ở loại địa phương này, chỉ sợ hắn sớm bị này áp lực trực tiếp cho ép thành mảnh vỡ.

Ba người khoảng cách cửa động phạm vi, chỉ có mấy chục bước xa, nhưng mà này mấy chục bước, lại là hầu như muốn mạng bọn họ, cuối cùng rốt cục cất bước tiến vào trong động khẩu.

“Nơi đây quả nhiên quái lạ!” Xích Lân vương vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không dám khinh thường.

Tiêu Vũ cũng cảm thấy, bọn họ 3 một bước bước tới đây, hết thảy áp lực nhất thời đều biến mất sạch sành sanh, bão táp hạt nhân, lại là bình tĩnh nhất, thật sự có chút quái dị.

“Xích Lân vương, thực lực của ngươi, ở đây có thể phát huy bao nhiêu?” Phương Hạo sắc mặt lúc này có chút khó coi, quay Xích Lân vương đột nhiên hỏi.

“Không đến một thành, cơ hồ bị đè lên tông sư bên dưới!” Xích Lân vương nhất thời thử nghiệm điều động Thần lực, nhưng mà lại là phát hiện, nơi này vẫn bình tĩnh, không có bên ngoài loại kia áp lực cường đại, nhưng trên người hắn tu vi, nhưng là bị áp chế gắt gao ở.

Hiện tại hắn có thể phát huy ra thực lực, vẫn chưa tới một phần mười ban đầu, so với phổ thông tông sư còn kém một đường.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 98: Bất An

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ nhìn về phía Phương Hạo, chỉ thấy sắc mặt hắn khó coi dị thường, đã hắn đối với Xích Lân vương hỏi thăm vấn đề như vậy, vậy rất hiển nhiên, tu vi của hắn, phỏng chừng cũng bị nghiêm trọng áp chế, e sợ tình huống không thể so với Xích Lân vương tốt hơn bao nhiêu.

“Mạc Huynh, tu vi của ngươi bị đè lên bao nhiêu?” Phương Hạo vừa nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Ta…… cũng gần như, khoảng cách tông sư còn kém một đường.” Tiêu Vũ nói xong, tâm trạng lại là nghi hoặc.

Xem ra Phương Hạo cùng Xích Lân vương tu vi đều bị đè lại, nhưng tu vi của hắn nhưng không có đã bị bao nhiêu ảnh hưởng, vẫn là hóa khí cảnh Cửu Chuyển.

Xem ra nơi này, đối với vương giả cấp bậc người sẽ đặc biệt chiếu cố, vương giả trở lên nhân vật tiến vào nơi đây, tu vi sẽ bị ép đến tông sư bên dưới, cùng hắn bây giờ gần như trình độ.

Nhưng kỳ quái là, loại áp lực này cùng bọn hắn lúc trước tiếp xúc này áp lực vừa không giống nhau, loại áp lực này hầu như không cảm giác được, đối với thân thể sẽ không tạo thành ảnh hưởng, nhưng có thể cảnh vật ảnh hưởng đến người tu vi.

Hơn nữa thoạt nhìn, tựa hồ tu vi càng cao người, đã bị ảnh hưởng thì càng nhiều.

“Như thế, đó còn dễ nói.” Xích Lân vương gật gù, nói: “Đã ba người chúng ta tu vi đều hứng chịu tới hạn chế, như vậy nói cách khác mặc dù có cái khác vương giả tiến lại, cũng giống như vậy.”

Phương Hạo gật đầu, sắc mặt cũng khá hơn nhiều.

Nếu như là như vậy, bọn họ bên này ít nhất chiếm về số người ưu thế, không sợ bất kỳ vương giả.

Đúng là Tiêu Vũ, sắc mặt có chút cổ quái, nếu như vương giả cấp bậc nhân vật tiến vào nơi đây sau, tu vi đều sẽ bị ép đến tông sư trở xuống, vậy ở đây, hắn chính là tuyệt đối vô địch tồn tại, mặc dù là nhìn thấy cái gì vương giả nhân vật, hắn cũng không sợ.

An tâm, Tiêu Vũ lúc này mới có cơ hội quan sát nơi này.

Lúc trước bọn họ nhìn thấy, nơi đây chính là một tối tăm cửa động, nhưng đó là bởi vì thân thể ở bên ngoài, lúc này tiến vào bên trong, mới phát giác đầu này u trường thông đạo, hướng phía trong nhìn tới một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy, đem hết thảy thần lực và thần niệm đều ngăn cách.

“Nơi đây khả năng gây nên vực trường hỗn loạn, nói không chừng chính là một cái nào đó cường giả chôn nơi, dù cho không phải, cũng nhất định cất dấu kinh người gì đồ vật, Mạc Huynh, chúng ta đi vào tìm một chút.” Phương Hạo đề nghị.

Trên thực tế, không cần hắn nói, Tiêu Vũ cùng Xích Lân vương cũng đã ở đi vào trong, thật vất vả phát hiện một chỗ như vậy, bọn họ sao lại cứ như vậy rút đi?

Huống hồ bên ngoài bây giờ áp lực hỗn loạn như thế, căn bản đi không xa, cùng này như thế, đi sâu vào là lựa chọn duy nhất.

“Vượt qua cực hạn, nếu như thật sự có mộng có thể làm cho ta bước ra bước cuối cùng, khiến cho ta chân khí trong cơ thể ngưng tụ, nhìn dáng dấp chính là ở địa phương này!”

Tiêu Vũ nắm quả đấm một cái, hiện tại hắn muốn đột phá, cơ hồ không có có thể, bởi vì hắn xung kích cảnh giới tông sư thời gian, cũng chính là trong cơ thể hắn nguyền rủa lại xuất hiện ngày.

Cho nên, hắn bây giờ duy nhất có thể dùng đến tăng cao thực lực phương pháp, chính là ở hóa khí cảnh giới này làm được vượt qua cực hạn.

Hơn nữa, cảnh giới này chỉ là tu luyện thứ hai cảnh giới, cảnh giới này làm được vượt qua cực hạn sau khi, đối với hắn tu luyện về sau, cũng sẽ có sâu xa ảnh hưởng, thập phần quan trọng.

“Chậm đã!”

Cất bước ở tối tăm trong thông đạo, Xích Lân vương đột nhiên dừng lại, ngồi xuống thân thể.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ cũng chỉ có thể dừng lại, hướng về trước người của nó nhìn tới, nhất thời ánh mắt chính là ngưng lại.

Chỉ thấy ở Xích Lân vương dưới chân, có một vũng máu tươi, mặc dù không nhiều, nhưng cũng cực kỳ bắt mắt, hơn nữa này vết máu chưa khô, rất rõ ràng, đã có người trước tiên bọn họ một bước, tiến nhập nơi này.

“Vực trường đột nhiên hỗn loạn, phỏng chừng trong khu vực này những vương giả kia đều phát hiện nơi này, muốn tranh nơi đây ở trong cơ duyên, chúng ta phải nắm chắc.”

Xích Lân vương mở miệng, sau đó tăng nhanh tốc độ, về phía trước đi sâu vào.

Càng là đi đến, Tiêu Vũ liền càng là có một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ nơi này, có một loại làm hắn cảm giác thập phần khí tức quen thuộc.

“Ầm!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ run nhẹ, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua, vào lúc này lại tự động vận chuyển, hơn nữa vận chuyển tốc độ phi thường nhanh chóng, hoàn toàn không thể khống chế của hắn.

“Xảy ra chuyện gì?” Hắn có chút khiếp sợ.

Bất diệt âm dương trải qua thái quá thần bí, hắn đều không cưỡi được kinh này, bộ này công quyết sở dĩ tồn tại, hoàn toàn có thể nói là cưỡng ép muốn hắn tu luyện, có lúc căn bản không thể khống chế của hắn.

Hơn nữa, này đi qua vạn năm trước khi đi theo hắn tới nơi này một đời, vẫn luôn thần bí không ngớt, nó vào lúc này tự động vận chuyển, rốt cuộc ý vị như thế nào?

Cũng trong lúc đó, theo bất diệt âm dương trải qua vận chuyển, Tiêu Vũ sắc mặt, lập tức vừa là biến đổi.

Trong cơ thể hắn cái kia đã bị trận pháp phong tỏa ngăn cản sức mạnh nguyền rủa, vào lúc này, bất cứ cũng bắt đầu sinh động, lại đang trùng kích trong cơ thể hắn này trận pháp.

“Chuyện gì thế này?” Tiêu Vũ đau cả đầu.

Từ quần áo trắng điện chủ vì hắn bày ra trận pháp, phong tỏa này sức mạnh nguyền rủa sau, này sức mạnh nguyền rủa vẫn liền thụ lấy trận pháp ràng buộc, sau thời gian dài sớm ở trong cơ thể hắn ổn định.

Nhưng bây giờ, này sức mạnh nguyền rủa giống như là trong chớp mắt cảm ứng được cái gì, bắt đầu trở nên điên cuồng, không dứt xung kích quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp.

“Nơi này rốt cuộc có cái gì? Lại có thể ảnh hưởng đến bất diệt âm dương trải qua cùng này vạn cổ đệ nhất nguyền rủa!”

Tiêu Vũ sắc mặt một chút trở nên khó coi vô cùng.

Bất diệt âm dương trải qua còn nói được, dù sao bộ này công quyết mặc dù quỷ dị, nhưng là quả thật mạnh mẽ vô song, thế nhưng sức mạnh nguyền rủa, bất cứ ở vào thời điểm này trở nên sống động.

Lối đi này sau khi rốt cuộc là địa phương nào? Hắn nếu là tiếp tục thâm nhập sâu, rất có thể sẽ khiến bất diệt âm dương trải qua cùng sức mạnh nguyền rủa trở nên càng thêm sinh động.

Nếu là nguyền rủa trước khi sớm phá tan quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp, hắn cũng không biết sẽ có hậu quả gì không.

Nhưng có thể khẳng định, nếu là sức mạnh nguyền rủa sớm xông ra trận pháp, tất nhiên sẽ cực kì ảnh hưởng hắn sau này tu luyện, rất có thể hắn muốn bước ra bước cuối cùng, đem chân khí trong cơ thể ngưng tụ, thì sẽ biến thành một cái chuyện không thể nào.

Tiêu Vũ trong lúc nhất thời do dự, không biết nên không nên tiếp tục thâm nhập sâu.

“Mạc Huynh, làm sao vậy?” Phương Hạo phát hiện Tiêu Vũ sắc mặt dị thường, dừng bước lại.

Tiêu Vũ lắc đầu, thật lâu không nói, Thiên Uyên rốt cuộc là một ra sao tồn tại? Làm sao lại ảnh hưởng đến trong cơ thể hắn nguyền rủa cùng bất diệt âm dương trải qua?

Trong lòng hắn có chút bất an, này 1 đi sâu vào, cũng không thông báo có hậu quả gì không, nếu như làm không cẩn thận, sức mạnh nguyền rủa lao ra là nhỏ, thậm chí còn có thể lại có tăng thêm sự kinh khủng kết quả phát sinh.

“Không can thiệp tới, vô luận như thế nào, nơi này là ta cơ hội duy nhất!”

Tiêu Vũ cuối cùng nghiến răng, tiếp tục tiến lên, không muốn đi băn khoăn nhiều như vậy.

Chân khí trong cơ thể hắn muốn bước ra bước cuối cùng ngưng tụ, nơi này là hi vọng duy nhất, nếu như cứ vậy rời đi, hắn đem không thể ở hóa khí cảnh làm được vượt qua cực hạn.

Để có thể làm được trở về chí tôn, vượt qua kiếp trước thực lực, Tiêu Vũ đã không cố được nhiều như vậy.

“Này!”

Thông đạo dài lâu, ba người đi về phía trước không biết bao lâu, rốt cục đi đến cuối con đường.

Một tòa đại điện xuất hiện ở ba người phía trước, phóng tầm mắt nhìn, mấy người sắc mặt đều là đột biến, bởi vì bên trong tòa đại điện này, càng bày đặt mấy chục cái quan tài, nhìn một cái, làm cho người ta một loại nói không nên lời ngột ngạt cảm giác.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 99: Chư Vương Đều Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phương Hạo cùng Xích Lân vương, hai người này đều là vương giả cấp bậc tồn tại, sớm nhìn quen sóng gió, mà giờ khắc này nhìn về phía trước mấy chục cái quan tài đá, lại cũng đều là sắc mặt ngưng trọng.

Này mấy chục cái quan tài đá từ bên ngoài nhìn vào đến, không có chỗ đặc thù gì, nhưng là từ cái kia ở trong, lại lộ ra một loại quái dị gợn sóng, rồi cùng ngoại giới loại kia kỳ lạ áp lực giống nhau.

Không khó tưởng tượng, Thiên Uyên bên trong cái kia các loại áp lực, đều là nguồn gốc từ này quan tài đá.

Ngoài ra, này quan tài đá lộ ra áp lực cũng không giống nhau, có mạnh có yếu, có quan tài đá thoạt nhìn thập phần bình tĩnh, như là ở trong cái gì không có, nhưng cá biệt quan tài đá, lại cho người một loại áp lực thập phần to lớn cảm giác, tựa hồ không cho phép bất kỳ sinh linh tiếp cận.

“Nhiều như vậy quan tài đá? Có phải truyền thuyết là có thật, Thiên Uyên là phần đông cường giả nơi chôn cất?” Xích Lân vương lúc này cũng có vẻ chấn động không ngớt.

Liên quan tới Thiên Uyên, có quá nhiều quá nhiều truyền thuyết, giải thích không đồng nhất, nhưng mà đến bây giờ cũng không có loại nào truyền thuyết tìm được chứng minh.

Nhưng bây giờ, nơi này phần đông quan tài đá, tựa hồ chứng thực trong truyền thuyết một phiên bản, Thiên Uyên là cổ đại một vài cường giả nơi chôn cất.

Nếu thật sự là như thế, Thiên Uyên bí ẩn ngược lại càng thêm làm người không rõ, tại sao lại có nhiều cường giả như vậy bị chôn ở cùng một nơi? Đây là bọn hắn lựa chọn của mình, hay là có người cố tình làm?

Nếu tất cả những thứ này có người sắp xếp, ra sao, có thể tìm được nhiều như vậy cường giả hài cốt, chôn tại đây?

Nếu như không phải là, vậy phần đông cường giả chôn ở một chỗ, vừa là nguyên nhân gì?

Này mấy vấn đề, không nghĩ còn khá, càng là trầm tư, Phương Hạo cùng Xích Lân vương sắc mặt lại càng nghiêm nghị.

“Các cường giả nơi chôn cất?” Tiêu Vũ sắc mặt, lúc này cũng lộ ra một loại nói không nên lời nghiêm nghị.

Sau khi đi tới nơi này, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua, vận chuyển tốc độ nhanh hơn, hoàn toàn không thể khống chế của hắn, ở trong cơ thể hắn điên cuồng vận chuyển, và trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, vào lúc này cũng có vẻ bắt đầu cuồng bạo, không dứt trùng kích quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp.

“Tử chi lực?” Tiêu Vũ chăm chú nhìn này quan tài đá, dĩ nhiên là có chút minh bạch bất diệt âm dương trải qua tại sao lại đột nhiên vận chuyển.

Tại đây phần đông trong quan tài đá, lộ ra nồng nặc sức mạnh tử vong, này sức mạnh tử vong, chỉ có hắn có thể cảm thụ được, bởi vì hắn cũng là từng chết đi một lần người, và ở trong cơ thể hắn, cũng lưu có kinh khủng sức mạnh tử vong.

Sức mạnh của sự sống cùng tử chi lực, này đều là bất diệt âm dương trải qua bên trong một phần, bộ này công quyết vượt qua vạn năm,

Bám vào nhục thể của hắn bên trong, thân mình liền dẫn kinh người sức mạnh của sự sống cùng tử chi lực.

Lúc này, cảm thụ tới đây nồng nặc sức mạnh tử vong sau, bất diệt âm dương trải qua tự động vận chuyển, như là đối với mấy cái này sức mạnh tử vong tràn ngập khát vọng, muốn có được.

“Đây là Thiên Uyên chân chính bí mật gì? Các cường giả nơi chôn cất? Nhiều như vậy cường giả hài cốt, nếu có thể được ấy hài cốt trên đạo văn, có thể nhanh chóng thành đế, nguyên lai đây chính là thành đế bí mật!”

Một thanh âm vang lên, cũng trong lúc đó, thạch viêm vương hiện thân, ánh mắt hừng hực, nhìn chằm chằm nơi này quan tài đá, trong mắt kích động không thôi.

“Chẳng trách trước đây không dứt có vương giả nhân vật ở Thiên Uyên thành đế, nguyên lai đúng là một nơi như vậy, có chôn vô số cường giả!”

Vừa là một bóng người hiện ra, lại là một tấm hoàn toàn khuôn mặt xa lạ, tuổi già sức yếu, mái tóc dài đều đã trắng nhợt, trên khuôn mặt cũng che kín nhăn nhúm.

Theo này hai bóng người xuất hiện, lục tục lại có mấy đạo nhân ảnh trước sau hiện thân, ở đây vương giả nhân số, một chút thì vượt qua mười người.

Ở mười người này ở trong, Tiêu Vũ còn thấy được một gã cô gái mặc áo đen, cô gái này hắn hoàn toàn chưa từng thấy, nhưng cũng tựa hồ đang ở nơi nào đã cảm nhận được qua khí tức của nàng, không khỏi nhìn nhiều mấy lần.

Chư vương trình diện, tất cả mọi người hướng về phía nơi này quan tài đá mà đến.

Thiên Uyên bên trong truyền thuyết nhiều lắm, trong đó hấp dẫn nhất những vương giả này nhân vật, chính là Thiên Uyên bên trong thành đế cơ hội.

Trước đây đã có không ít vương giả nhân vật, đi tới Thiên Uyên sau khi, đột phá thành đế, bây giờ thấy này phần đông quan tài đá, cùng với áo quan trên lộ ra gợn sóng, bọn họ lập tức nghĩ đến, cái gọi là thành đế cơ hội, rất có thể chính là Thiên Uyên bên trong chôn cường giả hài cốt.

Cấp độ kia trong truyền thuyết cường giả vô địch, tu vi kinh thế, dù cho chết đi, ấy hài cốt bên trên, cũng sẽ ngưng ra đặc biệt đạo văn, nếu như có thể hiểu được, liền có thể tu luyện tới ấy khi còn sống nắm giữ cảnh giới.

Lúc này, nơi này có nhiều như vậy quan tài đá, đối với những cường giả này nhân vật mà nói, cái này thoạt nhìn vô cùng âm u kinh khủng địa phương, lại là bảo tàng lớn nhất, có thể làm bọn hắn tất cả mọi người điên cuồng.

“Các vị, nơi đây quan tài đá phần đông, chúng ta cũng bất quá mười mấy người mà thôi, theo ta thấy, cũng không cần làm vô vị tranh đoạt, mỗi một lấy 1 áo quan, các ngươi cảm thấy thế nào?”

Tên kia tóc bạc lão Vương người cái thứ nhất mở miệng, tuy nói đối với này quan tài đá động tâm không ngớt, nhưng lúc này hơn mười người vương giả ở đây, cũng không ai dám có động tác gì.

“Cũng đúng, nhiều như vậy quan tài đá, ta muốn bất kỳ một hơi đều đủ để khiến chúng ta thành đế, cũng vô vị tranh cướp.”

“Ta đồng ý.”

Tên kia lão Vương người sau khi nói xong, trước sau liền có mấy người đưa ra đáp lại, chỉ có số ít bao nhiêu người không có mở miệng, vẫn duy trì trầm mặc.

“Đã như vậy, vậy lão hủ ta thì lựa chọn cái kia một cỗ quan tài đá a.”

Tóc bạc lão Vương người mỉm cười, bước ra bước chân, hướng đi ở trong một cỗ quan tài đá.

Chỗ này đại điện, tuy có quan tài đá mấy chục cái, nhưng nhìn một cái, mặc dù là người bình thường nhất, cũng có thể nhìn ra trong đó khác nhau.

Đại điện đều không phải là một mảnh bằng phẳng, mà là chia làm nhiều cao thấp bất đồng bệ đá, từng cái trên đài đá mỗi người có quan tài đá một hơi.

Mà ở mấy chục cái trong quan tài, có một hơi hắc quan liền như là như "chúng tinh phủng nguyệt", hạ xuống cao nhất trên bệ đá.

Ngoài ra, cái khác quan tài đá đều là màu xám trắng, nhưng chiếc quan tài đá này, lại là áo quan thân thể đen kịt, áo quan trên có khắc thất tinh hình vẽ, rất là hùng vĩ, tựa như nhiều trong quan tài vương giả.

Lúc này, tên kia lão Vương người lựa chọn, chính là một hớp này thất tinh hắc quan.

“Ha ha, rất không khéo, bản vương cũng xem trọng một hớp này áo quan, ngươi còn là tuyển một người khác a!”

Lúc này thì có người đứng dậy, ngăn cản lão Vương người đường đi.

Ai nấy đều thấy được, này quan tài đá mặc dù số lượng không ít, mà mỗi một chiếc áo quan lộ ra gợn sóng đều hết sức kinh người, nhưng cái này thất tinh hắc quan, người trong quan tài tuyệt đối là thực lực mạnh nhất một.

Đã là vì ấy hài cốt, ai không muốn muốn ở trong mạnh nhất một người?

“Bốp!”

Hai đại vương giả còn ở đối lập, một bóng người khác lại là đã xông ra ngoài, thẳng đến chiếc kia thất tinh áo quan.

“Muốn chết!”

Nhất thời, cái khác vương giả cũng đều chuyển động, không muốn chiếc kia áo quan bị người cướp đi, dồn dập tiến lên, đồng thời ra tay, tiến hành cướp đoạt.

“Mạc Huynh, chúng ta làm sao bây giờ?” Phương Hạo ánh mắt cũng là hừng hực, thế nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ không động, bởi vậy chưa từng tiến lên.

“Cướp lấy!” Tiêu Vũ chỉ có một chữ, bởi vì hắn cảm nhận được, bất diệt âm dương trải qua dị biến là bởi vậy nơi đây sức mạnh tử vong, mà sức mạnh nguyền rủa bạo động, ngọn nguồn tựa hồ sẽ ở đó một cỗ quan tài đá bên trong.

Hắn lúc này sinh ra một ý nghĩ, nếu như có thể đoạt được này áo quan, nói không chừng có thể làm cho hắn hiểu thêm một bậc trong cơ thể mình sức mạnh nguyền rủa, kể từ đó, hắn muốn đối kháng này nguyền rủa, tự nhiên sẽ trở nên dễ dàng rất nhiều.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 100: Chiến Vương Giả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bá một cái, theo Tiêu Vũ một chữ kia xuất phẩm, Phương Hạo cùng Xích Lân vương cùng ở phía sau hắn, ba người đồng thời xông về phía trước.

Đại chiến lập tức bùng nổ, hơn mười người vương giả cấp bậc nhân vật ra tay, chỉ vì cướp đoạt cái kia một hơi thất tinh hắc quan.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Một gã cao to vương giả gầm lên, giống như một Đại Ma Thần, giơ tay nổ ra một quyền, đúng là đem tất cả mọi người trùm lên ở trong, muốn lấy một địch nhiều.

“Vèo!”

Còn lại vương giả tựa hồ đối với người này hết sức kiêng kỵ, không dám liều, dồn dập hướng về một bên né tránh.

Chỉ có Tiêu Vũ, không tránh không né, thậm chí chủ động vọt tới trước.

Hắn thân thể phát sáng, Kim Tinh hành trình thêm vào, đồng thời hoàng văn lửa hiện lên, bao trùm ở bên ngoài thân bên trên, đem cả người hắn đều che khuất, liền gương mặt đều nhìn không tới.

“Mạc Huynh!” Phương Hạo kinh hô, làm Tiêu Vũ mà vội vàng.

Bọn họ những vương giả này, đối với lẫn nhau bao nhiêu đều có chút hiểu, cái kia như là Ma thần nam tử, sức chiến đấu kinh người, ít có người dám cùng hắn liều.

Cho dù đối với Tiêu Vũ thực lực Phương Hạo tuyệt đối tín nhiệm, nhưng thấy hắn cứ như vậy xông lên, cũng không nhịn được lấy làm kinh hãi.

“Táng thiên!”

Tiêu Vũ ra tay, một chút vận dụng Kim hành ngôi sao, cùng với hoàng văn lửa, thậm chí ngay cả táng thiên quyền đều đã vận dụng.

Đối phương nhưng vương giả cấp bậc nhân vật, cho dù là hắn, cũng không dám khinh thường chút nào.

“Ầm!”

Tiêu Vũ cú đấm này, khí nuốt thiên địa, quyền đến mang theo diệt thế oai, cùng tên kia cao to chuyện cười va chạm.

“Muốn chết!” Người vương giả kia cười lạnh, đối với chiến lực của mình, hắn có tuyệt đối tự tin.

Hắn được người gọi là đoạn Thiên Vương, ý là chiến lực vô cùng, quyền đến có thể đoạn vòm trời, ở đối kháng chính diện bên trong, đồng cấp vương giả cấp bậc nhân vật, không có mấy người là đối thủ của hắn, đều phải tránh lui.

Hắn một bộ chiến quyết đoạn thiên thánh pháp, càng ở chứa nhiều vương giả ở trong thập phần vang dội, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ một cái như vậy khuôn mặt xa lạ tiến lên ngăn cản, trong mắt nhất thời sát ý vô hạn.

“Đoành!”

Song phương mỗi loại ra quyền,

Nhưng mà, một quyền sau khi, kết quả khiến cho mọi người bất ngờ.

Tiêu Vũ lùi về sau, nhưng đoạn Thiên Vương cũng là sắc mặt biến đổi đột ngột, đồng dạng về phía sau thối lui ra khỏi khoảng cách nhất định.

“Người này là ai? Vậy một châu vương giả?”

“Này người tốt xa lạ, hơn nữa sử dụng chiến quyết cũng chưa từng gặp, thập phần quái lạ, rốt cuộc là từ đâu tới đây?”

“Có phải là gần nhất mới lên cấp vương giả? Có thể tại sao có thể có thực lực như vậy?”

Dạng này một màn, để hết thảy vương giả nhân vật đều là cùng nhau chấn động mạnh, có thể cùng đoạn Thiên Vương chính diện chống đỡ, người này tuyệt không đơn giản.

Cùng Phương Hạo ý nghĩ giống nhau, bọn hắn cũng đều cho rằng Tiêu Vũ khả năng đi tới nơi này, khẳng định cũng là vương giả.

Nhưng mà, 10 châu vương giả số lượng có hạn, dù cho lẫn nhau không phải lẫn nhau đều biết, nhưng ít ra cũng từng có nghe nói, đối với gì tên vương giả có cái gì thành danh chiến quyết, đều có một cách đại khái nhận thức.

Nhưng là bây giờ đột nhiên này xuất hiện Tiêu Vũ, không chỉ cũng không ai nhận thức, sử dụng chiến quyết, cũng là xưa nay không có người nào thấy qua.

Mặc dù Tiêu Vũ hoàng văn lửa trước đây đã bại lộ, có thể cái kia là trẻ tuổi vị trí khu vực, những vương giả này nhân vật, cùng loại kia hậu bối căn bản cũng không ở một cái trong vòng, này đây không ai nhận ra hắn chiến quyết.

“Có thể làm!”

Lúc này Tiêu Vũ, lại là trong lòng chấn động mạnh, ở cái địa phương này, một đám vương giả tu vi đều bị ảnh hưởng, bị áp chế tới tông sư bên dưới, này khiến cho hắn có đặt chân vốn liếng, dù cho cùng những vương giả này nhân vật động thủ, cũng không sợ bất luận một ai.

Một ý nghĩ lấp lóe gian, Tiêu Vũ thay đổi thân hình, tiếp tục nhằm phía thất tinh hắc quan.

“Hừ!”

Gặp tình hình như vậy, dù cho Tiêu Vũ có cùng những vương giả này đối kháng thực lực, nhưng hơn mười người vương giả thấy, hắn muốn đoạt được thất tinh áo quan, hiển nhiên cũng cũng không dễ dàng.

Lúc này, liền có một gã vương giả cười lạnh, thân hình lấp lóe, cướp lấy ở Tiêu Vũ trước người, nhằm phía thất tinh áo quan.

Khả năng đạt được vương giả cảnh giới, và đi tới nơi này, người ở tại tràng, không có một cái nào là nhân vật đơn giản, tự nhiên không thể thấy thất tinh hắc quan bị bất luận một ai đoạt được.

“Mạc Huynh, ta đến giúp ngươi!” Phương Hạo lúc này vọt lên, thẳng đến đạo kia tốc độ nhanh nhất bóng người, một bên hưng phấn hô: “Máu lông chim, tới tới tới, ngươi và ta bao năm không thấy, vừa vặn thừa cơ hội này, cố gắng chiến đấu một hồi!”

Máu lông chim vương, có cực nhanh, nói riêng về tốc độ, ở một đám vương giả bên trong không ai bằng, ở 10 châu vương giả bên trong cũng là đáng sợ nhân vật.

Hắn lúc này, lại là căn bản không để ý tới Phương Hạo, xông thẳng thất tinh quan tài đá, một đám vương giả mặc dù gấp, nhưng tốc độ xa xa không bằng, căn bản khó có thể đuổi theo.

Dùng máu lông chim vương cực độ, hắn nếu là tìm được thất tinh trong quan tài hài cốt, muốn rời đi, căn bản không ai có thể ngăn được hắn, tốc độ của hắn thật sự quá nhanh.

"Vèo!"

Tiêu Vũ động, thất tinh áo quan đối với hắn quá là quan trọng, tuyệt đối không cho phép bị người khác đoạt được.

Nghiến răng, hắn ở sau lưng sử dụng khí ấn, diễn biến huyễn trời xã dực, tốc độ nhất thời tăng vọt, đuổi theo máu lông chim vương.

Máu lông chim vương vội vàng thông quay đầu lại, lập tức biến sắc, khi hắn tự tin nhất Tốc Độ lĩnh vực, lại bị người đuổi kịp.

Trên thực tế, hắn mặc dù có cực độ, nhưng ở cái địa phương này, cũng bởi vì tu vi nhận hạn chế, giảm xuống rất nhiều, Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực, nhưng cửu thiên chí bảo, máu lông chim vương tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không khả năng so với hắn.

"Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Lực quyền không kém gì đoạn Thiên Vương, tốc độ vừa không thấp hơn máu lông chim vương!"

"Có cực nhanh, vừa có vô cùng lực quyền, 10 châu trong vòng, lúc nào ra một cái như vậy vương giả?"

Tình cảnh này cũng làm cho phần đông vương giả nhân vật lại giật mình.

Một gã vương giả, tài năng ở một cái nào đó lĩnh vực đạt được cực hạn đã là thập phần hiếm thấy sự tình, như là đoạn Thiên Vương, sức chiến đấu vô song, một bộ chiến quyết có thể Đoạn Thiên, ở chính diện chống lại bên trong, hắn cơ hồ là vô địch tồn tại.

Nhưng mà, điều này cũng cũng không có nghĩa là hắn thì vô địch rồi, bởi vì còn có máu lông chim vương loại này vương giả tồn tại, nếu là đối đầu máu lông chim vương, hắn chiến quyết uy lực mạnh trở lại cũng là vô dụng, bởi vì đối phương tốc độ kinh người, hắn căn bản không thể bắn trúng đối phương.

Bởi vậy, thế gian không có tuyệt đối vương giả, phần lớn là chỉ công một cái nào đó lĩnh vực, làm được cực hạn, không thể có người đồng thời chú ý.

Nhưng Tiêu Vũ biểu hiện nhưng bây giờ làm người giật mình, chiến quyết uy lực tuyệt luân đồng thời, lại vẫn có thể có tốc độ như thế này.

Lúc này tất cả mọi người đã theo bản năng đưa hắn trở thành một cường hãn vương giả, chỉ là người vương giả này, lại là không có một người nhận thức.

“Hắn lại có thực lực như vậy?”

Trong chư vương, U &# 8 tên kia cô gái mặc áo đen đứng ở đoàn người sau khi, lúc này sâu sắc dừng ở Tiêu Vũ.

Ở Tiêu Vũ trong mắt, cô gái này khí tức có chút quen thuộc, tựa hồ từng có tiếp xúc, mà lúc này ở cô gái mặc áo đen này trong mắt, Tiêu Vũ biểu hiện, cũng là thật to ngoài dự liệu của nàng.

Ở đây bên trong, ngoại trừ Xích Lân vương, có thể nói nàng là một cái duy nhất biết Tiêu Vũ cảnh giới chân thực người.

Có thể tầm thường hóa khí cảnh giới, lại có thể cùng vương giả đại chiến đến tận đây, cái này thật sự là một cái không thể tưởng tượng sự tình.

“Người này không thể lưu, có hắn ở, chúng ta đều không có hi vọng!”

“Bản vương cũng cho rằng như thế.”

“Đã như vậy, chỉ có giết chết!”

Vào lúc này, có mấy người, cái vương giả đột nhiên đồng thời động tác, thẳng hướng Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ thực lực quá mức tươi đẹp, làm cho bọn họ cảm thấy nguy cơ, muốn cùng ra tay, trước đem Tiêu Vũ bỏ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 101 + 1 Áo Quan 1 Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Luận chiến lực, Tiêu Vũ không kém gì đoạn Thiên Vương, bàn về tốc độ, hắn so với máu lông chim vương càng nhanh hơn, nếu như bị hắn tìm được thất tinh trong quan tài hài cốt, dùng thực lực của hắn, có thể ngay đầu tiên thong dong thối lui, không ai có thể ngăn cản.

Rất nhiều vương giả đều ý thức được điểm này, những vương giả này nhân vật mỗi người quyết đoán cực điểm, vào lúc này, có ít nhất năm tên vương giả nhân vật đồng thời ra tay, phải đem Tiêu Vũ đi trước bỏ.

Đối với vương giả tới nói, trước đem uy hiếp lớn nhất người diệt trừ, đây là lẽ thường bên trong lẽ thường.

“Ầm!”

Cái thứ nhất vọt tới trước vương giả, trên người mang theo vô tận thần hỏa, ánh lửa đầy trời, đem tất cả mọi thứ che đậy, hơn nữa ngọn lửa này thập phần thần dị, lại có năm loại màu sắc, thoạt nhìn kiều diễm mà vừa nguy hiểm.

“Hừ!”

Tiêu Vũ không sợ, cười lạnh bên trong, hoàng văn lửa huy động, cùng người tới ánh lửa lẫn nhau đụng vào nhau.

Hai loại ánh lửa, nhiệt độ đều cao đến kinh người, va chạm tới một chỗ sau, nơi này tuôn ra kinh người gợn sóng, sóng nhiệt cuồn cuộn, hướng về chung quanh tàn phá mà đi.

Chỉ nghe tên kia vọt tới trước vương giả rên lên một tiếng, ngọn lửa trên người lờ mờ, cả người lui về phía sau, ăn một thiệt nhỏ.

“Vô thủy thật ấn!”

Cùng lúc đó, tên còn lại ra tay, tay nắm pháp ấn, bỗng dưng triệu hoán ra một tòa to lớn núi cao, xuất hiện ở Tiêu Vũ đỉnh đầu, hướng về hắn trấn áp xuống.

Tòa sơn nhạc kia khói xanh lượn lờ, thoạt nhìn cực kỳ hùng tráng, trong núi còn thỉnh thoảng truyền đến tiếng thú gầm, cùng chân thật núi cao hoàn toàn không hề khác gì nhau.

“Mở cho ta!”

Tiêu Vũ vẫn là khí phách vô song, quay ngọn núi lớn này chính là một quyền.

“Đoành!”

Ngọn núi lớn này, bị hắn một quyền đánh thành nát bấy, đối phương tuy là vương giả, nhưng chịu đựng tu vi hạn chế, vốn vô cùng mạnh mẽ chiến quyết, ở đây uy lực đều hứng chịu tới ảnh hưởng to lớn.

Thời gian kế tiếp, vài tên vương giả trước sau ra tay, các loại thủ đoạn cùng các loại chiến quyết, đều bị Tiêu Vũ 11 hóa giải.

Có điều, trong quá trình này, Tiêu Vũ tự thân tiêu hao cũng vô cùng lớn lao, dù sao đối thủ đều là vương giả cấp bậc nhân vật, hắn mỗi ứng phó một người, đều cần vận dụng cường đại nhất thủ đoạn.

Thậm chí,

Về sau, hắn còn bị bắt sử dụng trong cơ thể âm dương hai sao, liền lục đạo dấu ấn đều đã vận dụng.

“Người này rốt cuộc là ai? Thủ đoạn vô cùng, càng mạnh mẽ đến mức độ này!”

“Chư vương cùng tiến lên, càng đều không phải là đối thủ của hắn, đây không khỏi cũng quá mức khủng bố!”

Mỗi một đại vương giả càng xem càng kinh, trước sau xuất thủ vương giả sớm vượt qua năm người, nhưng mà không có bất luận một ai khả năng tổn thương được Tiêu Vũ, thậm chí này xuất thủ vương giả mỗi loại đều ăn rồi không lớn không nhỏ thiệt thòi.

Cái này thật sự là không thể tưởng tượng sự tình, dù cho thân là vương giả nhân vật, cũng cực ít có người có thể làm được 1 dùng địch nhiều, hiện nay lại xuất hiện một người như vậy, thực lực đã cường đại đến một không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Bọn họ đều ý thức được, người trước mắt này là một thập phần kinh khủng tồn tại, cái kia một thân thực lực cường hãn, ở vương giả bên trong đủ để khinh thường tất cả mọi người, hầu như ở mỗi cái lĩnh vực đều làm được cực hạn.

Hơn nữa, Tiêu Vũ sử dụng lục đạo dấu ấn, cùng với âm dương hai sao, mỗi một loại thủ đoạn đều có thể nói nghịch thiên, chính là những vương giả này nhân vật, thấy hắn chiến quyết sau khi, cũng là cảm giác sâu sắc kiêng kỵ.

“Ta quả nhiên không có nhìn lầm, Mạc Huynh quá mạnh mẻ!” Phương Hạo ở bên cạnh nhìn ra hưng phấn không thôi, hắn đã sớm cảm giác Tiêu Vũ người này sâu không lường được, chỉ là cũng không nghĩ tới hắn bất cứ gượng tới loại trình độ này.

So với Phương Hạo, Xích Lân vương càng khiếp sợ, hắn nhưng là sâu sắc rõ ràng Tiêu Vũ chi tiết, thực lực cũng không có đạt đến tông sư cảnh giới.

Mặc dù nói ở cái địa phương này, vương giả nhân vật thực lực nhận lấy ảnh hưởng to lớn, nhưng dù cho ở vào cùng một cảnh giới, nhóm người này dù sao đều là vương giả nhân vật, cảnh giới bày tại nơi đó, hơn nữa tu luyện nhiều năm, nắm giữ chiến quyết cũng đều hết sức kinh người.

Nói cách khác, một vương giả, dù cho áp chế tu vi, cùng hậu bối động thủ, cái kia hậu bối cũng tuyệt đối không có thắng được có thể, bởi vì vương giả cảnh giới rất cao, coi như áp chế tu vi, phát huy ra thực lực cũng vượt xa khỏi trước mặt cảnh giới.

Chính là yêu nghiệt đi nữa hậu bối, đối mặt vương giả, hầu như cũng không có sức đánh trả, dù cho người vương giả này không lấy tu vi áp chế, kết quả cũng đã được quyết định từ lâu.

Chỉ có thể nói, mới gặp lại Tiêu Vũ, Xích Lân vương trong lòng chấn động thực ra quá nhiều, hắn càng ngày càng cảm giác, cái này từng ở trước mặt hắn vô cùng nhỏ yếu thiếu niên, hóa ra là như vậy sâu không lường được.

Ngoại trừ hai người bọn họ ở ngoài, còn một người khác, lúc này con ngươi cũng có vẻ thập phần thâm thúy, chính là tên kia cô gái mặc áo đen, nàng từ đầu đến cuối không có người khác động thủ, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ phát huy ra thực lực như vậy, nàng trầm mặc, không biết đang suy tư điều gì.

Đại chiến đến tận đây, đã kéo dài một quãng thời gian, sau đấy vừa trước sau có vài tên vương giả tiến lên, cùng Tiêu Vũ giao thủ, kết quả không có người nào có thể vượt qua, đều bị Tiêu Vũ 11 đánh lui.

“Tốt! Không phải không thừa nhận thực lực của ngươi hết sức kinh người, có thể hay không thỉnh giáo các hạ xưng hô như thế nào?”

Chiến đến thời khắc này, tất cả mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều phát sinh ra biến hóa, kiêng kỵ đồng thời, cũng có chứa khâm phục.

Có thực lực như vậy, bọn họ tin tưởng người này dù cho ở vương giả bên trong, cũng thuộc về nhân vật đứng đầu, không nên không có tiếng tăm gì, này đây có người hỏi dò, muốn biết có phải là 10 châu bên trong cái nào lão già đến rồi.

Gọi? Tiêu Vũ trầm mặc, không có trả lời.

Lúc này, toàn thân hắn bị hoàng văn lửa bao trùm, liền khuôn mặt đều che khuất.

Này nhưng đều là vương giả nhân vật, tuy nói ở cái địa phương này dựa vào Thiên Uyên lực lượng, hắn khả năng đánh với những người này một trận, nhưng nếu như bại lộ thân phận, rời đi nơi này sau, những vương giả này nếu nhớ lên hắn, đến lúc đó hắn căn bản là không có cách ứng đối.

Thế cho nên, tiết lộ gọi loại chuyện này, là không thể nào, vào lúc này hắn có thể làm cũng chỉ có trầm mặc.

Tiêu Vũ trầm mặc, lại làm cho những vương giả kia tâm tư càng không bình tĩnh, dưới cái nhìn của bọn họ, người này không muốn tiết lộ thân phận, nói không chừng chính là bởi vì ấy có bất phàm bối cảnh.

Tóm lại vô luận như thế nào, U &# 8 lúc này ở cái địa phương này, Tiêu Vũ chính là vô địch, hết thảy vương giả đối đầu hắn, đều không có nắm chắc tất thắng, trong lúc nhất thời cũng không có ai tiếp tục ra tay.

Nhưng mà, chư vương trong lòng đều đã âm thầm nhớ người này, trên người mang theo đặc biệt ánh lửa, có nắm sáu viên cường hãn dấu ấn, cùng với Thái Âm mặt trời hai sao, thực lực mạnh đến nỗi khủng bố.

“Các vị, ta xem chúng ta đều không cần cãi!”

Đột nhiên, một gã vương giả mở miệng, hấp dẫn chú ý của mọi người.

Ở người vương giả kia ý bảo dưới, mọi người lúc này mới phát hiện bên cạnh có một khối bia đá, bia trên viết hàng chục chữ nhỏ.

“1 áo quan chôn một giới, một giới hóa một đạo, đạo không thể cưỡng cầu, chỉ có thuận cơ duyên.”

Nhìn thấy hàng chữ này, tất cả mọi người rơi vào trầm mặc. Hàng chữ này ý tứ và không khó giải thích, này quan tài đá, tựa hồ là không thể mạnh mẽ mở ra, có thể không có thể mở quan tài, có thể mở cái gì áo quan, còn phải nhìn cơ duyên.

Nói cách khác, bọn họ cãi nửa ngày, nhưng mà dù cho tranh đến, kết quả cũng chưa chắc có thể thuận lợi mở quan tài, tìm được trong quan tài đồ vật.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 102: Quỷ Dị Quan Tài Đá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong trầm mặc, một gã vương giả nhân vật thử thăm dò tiến lên, lựa chọn ở giữa một cỗ quan tài đá, ý đồ mở ra.

Vào lúc này, người bên cạnh đã không ai nữa ngăn cản, bởi vì đều muốn nhìn một chút kết quả, là có hay không như là trên bia đá theo như lời, không thể cưỡng cầu.

“Ầm!”

Người vương giả kia tiến lên, đưa tay chạm được quan tài đá bên trên, vừa mới tiếp xúc, đột nhiên, hắn cả người chấn động mạnh, miệng phun máu tươi, về phía sau bay ra ngoài.

Tất cả mọi người cũng là lớn kinh, nơi đây đều là vương giả nhân vật, vừa mới đại chiến mặc dù kịch liệt, nhưng cũng là dù ai cũng không cách nào đau đớn ai, nhưng bây giờ một cỗ quan tài đá, lại là dễ dàng đem một đại vương giả đả thương nặng.

Nơi đây nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, xem ra trên bia đá theo như lời không giả, này quan tài đá không cách nào mạnh mẽ mở ra, trong quan tài có lực lượng kinh khủng, dù cho bọn họ thân là vương giả, cũng không thể cưỡng cầu.

“1 áo quan chôn một giới? Một giới hóa một đạo? Chẳng lẽ, này trong quan tài đá, ẩn giấu vô thượng đại đạo? Nhưng muốn chiếm được, chỉ có thể nhìn cơ duyên, không cách nào cưỡng cầu?”

Đoạn Thiên Vương trầm tư, hắn hình thể cao to, nói chuyện thời gian, âm thanh cũng như là hồng chung bình thường vang dội.

Đoạn Thiên Vương một câu nói, cũng làm cho mọi người bắt đầu suy tư.

Theo bia đá kia mặt chữ trên ý tứ, tựa hồ tựa như đoạn Thiên Vương theo như lời, nơi này mỗi một cỗ quan tài đá, tựa hồ liền đại diện cho một loại đại đạo, nếu có thể được, bọn họ rất có thể, nhưng có hi vọng đột phá đến Đế cảnh.

Nhưng mà, này quan tài đá quỷ dị như thế cùng khủng bố, vương giả tiếp xúc cũng sẽ bị thương nặng, nơi đây nhiều như vậy chiếc quan tài đá, chẳng lẽ muốn 11 thử nghiệm? Như vậy phỏng chừng có bao nhiêu cái mạng cũng không đủ đưa.

“Đã đã đi tới đây, chẳng lẽ còn có lùi bước lý lẽ?”

Trong trầm mặc, vừa là một gã vương giả nhân vật đi ra, bước nhanh đến phía trước.

Thiên Uyên vốn là hung hiểm vạn phần, mấy ngàn năm qua này tiến vào Thiên Uyên vương giả, càng cơ hồ không có người sống trở về, bởi vậy bây giờ đi tới nơi này những vương giả này, theo trình độ nào đó tới nói, từ lâu làm xong chết ở chỗ này dự định.

Quan tài đá mặc dù nguy hiểm, nhưng cũng không phải có thể làm cho khiếp sợ tất cả mọi người, liền như thế lúc người vương giả này.

Đến thời điểm như thế này, tranh cướp đã mất đi ý nghĩa, bởi vì dù cho tranh đến quan tài đá, cũng chưa chắc có thể mở ra, chư vương lúc này duy nhất có thể làm, cũng chỉ có thấy, không tiếp tục ngăn trở.

Người vương giả này vẻ mặt kiên quyết, bước nhanh đến phía trước, ở mấy chục cái trong quan tài đá đi một lượt,

Như là đang lựa chọn.

Cuối cùng, hắn lựa chọn ở giữa một cỗ quan tài đá, đưa tay mở quan tài.

"Ầm!"

Loại kia lực lượng kinh khủng một lần nữa bùng nổ, lần này, người vương giả này liền hài cốt đều không có còn lại, bị trong quan tài lộ ra lực lượng kinh khủng trực tiếp chấn thành mảnh vỡ, hài cốt không còn.

Tất cả mọi người biến sắc, trong quan tài đá sức mạnh càng cũng có được mạnh yếu khác biệt, vừa mới người thứ nhất vương giả tiến lên thời điểm loại sức mạnh này hiển nhiên không có cường đại như vậy, bây giờ lại có thể trực tiếp xóa bỏ một đại vương giả!

Điều này cũng làm cho vốn quyết định mạo hiểm giả lại bắt đầu do dự, này quan tài đá thật sự quá qua hung hiểm.

Suy nghĩ cẩn thận, nơi này quan tài đá khả năng gây nên Thiên Uyên bên trong này áp lực cuồng bạo, thân mình không nhiều không tầm thường, Thiên Uyên bên trong này áp lực đã kinh khủng như thế, này trong quan tài đá sức mạnh, có thể tưởng tượng được.

"Ha ha, bản vương cũng muốn xem thử xem, đến tột cùng là bực nào đại đạo, có kinh người như vậy!"

Máu lông chim vương cất tiếng cười to, sau đó không để ý tới do dự mọi người, sải bước đi đi ra.

Máu lông chim vương, hắn xem ra tuổi tác cũng không lớn, tựa hồ chỉ có hơn ba mươi tuổi, dáng dấp tuấn tú nho nhã, mặc một bộ huyết y.

Ở những vương giả này bên trong, người này thực lực cũng thuộc về đứng đầu, có cực nhanh, để hắn đứng ở thế bất bại, loại này vương giả, không có người nào đồng ý dễ dàng cùng là địch.

Bởi vì loại này có cực nhanh người, trêu chọc sau khi, muốn giết rất khó, mà nếu là bị đối phương ghi lại, thì lại sẽ vĩnh viễn không ngày yên tĩnh, hắn muốn tới thì tới, không biết lúc nào sẽ cho ngươi tới trên một đòn, sau đó lại thong dong rút đi.

Này đây, như loại này tốc độ kinh khủng vương giả, là bọn hắn một cấp bậc này ở trong, là cực kỳ làm người kiêng kỵ, còn hơn đoạn Thiên Vương loại kia chính diện cường hãn vương giả muốn đáng sợ nhiều lắm.

Nhìn người nọ đi ra, chư vương đều là lộ ra sắc mặt khác thường, nếu là máu lông chim vương bị quan tài đá lực lượng đánh chết, bọn họ ngày sau, cũng coi như thiếu một e sợ đối thủ.

Bước nhanh đến phía trước, máu lông chim vương ở mấy chục cái trong quan tài đá quét một lần, sau đó lựa chọn ở giữa một cỗ quan tài đá, đưa tay mở ra.

“Ầm!”

Quan tài đá chấn động, lần này, loại kia lực lượng kinh khủng một lần nữa bùng nổ, chỉ là nhưng không có lúc trước hai lần mãnh liệt như vậy.

“Quả thực bất phàm, có điều, đã bị bản vương lựa chọn, vậy hãy ngoan ngoãn cho bản vương mở ra!”

Máu lông chim vương khóe miệng, tràn ra một tia máu tươi, hiển nhiên cũng là bị thương không nhẹ, vương giả nhân vật thân thể mạnh mẽ, một khi hộc máu, thương thế liền đã không nhẹ.

Chỉ là mặc dù bị thương, máu lông chim vương lại là không có một tia lùi về sau ý tứ, mà là thập phần bá đạo, càng không đem này quan tài đá để ở trong mắt, trên người tràn đầy kiêu ngạo.

“Ầm!”

Hắn khẩu mang máu tươi, tiếp tục thúc đẩy nắp quan tài, ở ầm ầm chấn động trong lúc đó, chiếc quan tài đá kia, càng thật bị đẩy ra một vết nứt, sau đó không dứt khuếch đại.

Tình cảnh này cũng làm cho hết thảy vương giả đều ngây dại, vốn tưởng rằng máu lông chim vương cũng sẽ thất bại mà về, không ngờ rằng hắn bất cứ thật mở ra ở giữa một cỗ quan tài đá.

“1 áo quan chôn một giới? Thì ra là thế, ta đã hiểu!” Máu lông chim vương trên mặt, lộ ra một quỷ dị mỉm cười.

Sau đó, làm cho tất cả mọi người đều vạn phần kinh ngạc một màn đã xảy ra, hắn mở ra quan tài đá sau khi, bất cứ cất bước tiến nhập trong quan, sau đó ở trong đó nằm xuống, biến mất ở tầm mắt của mọi người bên trong.

Khi hắn nằm xuống sau khi, quan tài đá nắp quan tài vừa chầm chậm khép lại, trở về nguyên trạng, phảng phất căn bản không có bị người mở ra.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người cũng đã là cứ thế ngay tại chỗ, ai cũng nói không ra lời.

Dù cho bọn họ đều là vương giả cấp bậc nhân vật, nhưng ở vào thời điểm này, còn là mỗi người cảm giác lạnh cả người, như là gặp được nhất là chuyện kinh khủng.

Một cao nhất vương giả, bất cứ ở ngay trước mặt bọn họ, chính mình nằm tiến vào trong quan tài, từ chôn tại đây!

Cũng không ai biết máu lông chim vương tại sao sẽ làm như vậy, nhưng bực này tình hình, thật sự quá qua quỷ dị, để tất cả mọi người một loại sợ hãi cảm giác.

Nói như vậy, ai sẽ chính mình chạy đến trong quan tài chuyến dưới? Máu lông chim vương làm ra cử động, thật sự là thái quá quỷ dị, ở bên cạnh thoạt nhìn, thật giống như hắn vốn là cái người đã chết, đột nhiên tìm được rồi thích hợp quan tài, đem chính mình cho chôn vùi xuống!

Tại loại này trong không khí, phần đông vương giả vừa là hoàn toàn tĩnh mịch, không người mở miệng, cũng không người nào dám tiến lên nữa mở quan tài.

Máu lông chim vương cứ như vậy nằm trong quan, hắn rốt cuộc muốn làm gì? Bây giờ vừa sống hay chết? Không ai có thể nói rõ!

Qua hồi lâu, mới có vương giả nhân vật đánh bạo tiến lên, đi tới máu lông chim vương tiến vào quan tài đá trước khi, ý đồ mở quan tài, muốn nhìn một chút máu lông chim vương rốt cuộc sống hay chết.

Nhưng mà, vào lúc này, chiếc quan tài đá này vừa là lộ ra loại kia lực lượng kinh khủng, tên kia mở quan tài vương giả bị đẩy lui, bị trọng thương.

Tất cả, thật giống như lại trở về ban đầu dáng vẻ, như là máu lông chim vương căn bản không động tới chiếc quan tài đá này.

“Tại sao, ta có một loại rất cảm giác kỳ quái, giống như nơi này mấy chục cái quan tài đá, là cố ý cho chúng ta chuẩn bị?” Một gã vương giả thấy nơi này quan tài đá, đột nhiên lên tiếng, trong thanh âm lộ ra run rẩy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 103: Mở Quan Tài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chỉ một câu nói, liền để chư vị vương giả mỗi người lông tơ thật dựng thẳng.

Quả thật, ở nhìn thấy máu lông chim chính mình đi vào trong quan tài sau khi, nơi này quan tài thoạt nhìn thật giống như là chuẩn bị cho bọn họ.

Này nghĩ đến thật sự hoang đường, bọn họ những vương giả này, mạo hiểm nguy hiểm đến tính mạng, xông qua tầng tầng hiểm địa, đi tới nơi này, vì chính là đem chính mình chôn vào áo quan bên trong? Tựa như máu lông chim vương giống nhau!

Nghĩ như thế, hết thảy vương giả đều là cảm giác cả người không được tự nhiên, có một loại sởn cả tóc gáy cảm giác.

Chính là Tiêu Vũ, vào lúc này cũng nghĩ không thông, lần này quan tài đá thoạt nhìn quả thật tràn ngập quỷ dị, lại có thể làm cho một vương giả chính mình đi vào ở trong, đem chính mình cho chôn xuống.

Hắn nhìn về phía những vương giả này, nếu như nói bọn họ sở cầu cơ duyên chính là này quan tài đá nói, vậy xem ra quả thật có chút trào phúng cùng quỷ dị, thật giống như bọn họ bốc lên hết các loại nguy hiểm, đi tới nơi này, chỉ vì đem mình táng nhập trong quan.

Tựa hồ từ nơi sâu xa, có một loại lực lượng kinh khủng, ở chỉ dẫn những vương giả này, làm cho bọn họ không tiếc tất cả giá cả đi tới nơi này, từ chôn tại đây.

“Gần nhất này mấy ngàn năm, tin đồn đi tới Thiên Uyên ở trong vương giả, hầu như đều không thể còn sống rời đi, có phải bọn họ cũng là chôn vào trong quan?”

Vừa là một gã vương giả mở miệng, tựa hồ càng là nghĩ đến, này quan tài đá thì càng khủng bố, thật giống như ở đây cùng đợi bọn họ, để chính bọn họ trước đến từ chôn.

“Dù cho thực sự là như thế, giờ phút này ngoại giới vực trường hỗn loạn, từng bước hung hiểm, chúng ta muốn rời khỏi, sợ là cũng hết sức khó khăn.”

Bầu không khí nhất thời trở nên vô cùng ngột ngạt, giống như đặt ở trước mặt bọn họ lựa chọn, bây giờ cũng chỉ có mở quan tài một đường.

Chỉ có đem quan tài đá mở ra, tài năng biết trong quan tài rốt cuộc tồn tại cái gì, nếu là thành đế cơ hội, bọn họ còn có còn sống rời đi hy vọng, nếu như không phải là, vậy cũng chỉ có thể từ chôn tại đây, bởi vì bây giờ đã không thể thông qua này hỗn loạn vực trường rời đi nơi này.

“Ha ha, sớm chôn cùng buổi chiều chôn, với ta mà nói đã không khác biệt.”

Ở bầu không khí như thế này dưới, cái thứ nhất đứng ra, lại là Xích Lân vương.

Hắn bị thương nặng, dĩ nhiên không có đã lâu thời gian có thể sống, chỉ có đột tìm được thành đế cơ hội, mới có một tia hi vọng, dù cho bây giờ có thể còn sống rời đi, không lâu tương lai, cũng sẽ chết đi.

“Tiền bối?” Tiêu Vũ tiến lên, Xích Lân vương nếu là mai táng nơi đây, Huyết Lân sau này thì đem không chỗ nào ỷ lại, hơn nữa trước mắt xem ra, này quan tài đá tràn ngập nhiều lắm không biết, Xích Lân vương lựa chọn, thật sự có chút mạo hiểm.

“Không sao,

Ý ta đã quyết, còn hai thằng nhóc kia, ta tin tưởng dù cho không có ta ở, bọn họ cũng có thể nhanh chóng trưởng thành, ở tương lai không lâu khinh thường chư vương.”

Xích Lân vương cười đến rất là hào hiệp, lắc lắc đầu không nói thêm lời, bước đi lên tiến đến.

Mỗi người có chí riêng, đã Xích Lân vương làm ra lựa chọn, Tiêu Vũ cũng sẽ không miễn cưỡng, chỉ có ở phía sau thấy.

Xích Lân vương tiến lên, lựa chọn một cỗ quan tài đá, đưa tay thúc đẩy.

Đẩy áo quan thời gian, hắn đột nhiên chấn động, ánh mắt lộ ra khó mà tin nổi hào quang, tự lẩm bẩm: “Thì ra là thế, thì ra là thế.”

Ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Xích Lân vương thúc đẩy quan tài đá cũng được mở ra, tiếp theo hắn rồi cùng máu lông chim vương giống nhau, tiến vào trong quan, ở áo quan loại nằm xuống, sau đó quan tài đá nắp quan tài vừa tự động khép lại.

Đến lúc này, đã là người thứ hai vương giả đem chính mình táng nhập trong quan, cái khác vương giả trong nội tâm do dự, tựa hồ cũng bởi vậy chịu ảnh hưởng, bị đánh động.

Quan tài đá đích xác tràn ngập quỷ dị, nhưng ở vào thời điểm này, mấy người vẫn là làm ra lựa chọn, ở Xích Lân vương sau khi không nói thêm, tiến lên mở quan tài.

Liên tục mấy người, có người bị thương, cũng có người trực tiếp bị đánh chết, nhưng cũng có người thứ 3 thành công mở quan tài, từ chôn trong quan.

Đến lúc này, còn sót lại mấy vị vương giả, còn đang do dự bên trong, không dám tùy tiện tiến lên, này quan tài đá thật sự quá qua quỷ dị, cũng không ai biết đem mình chôn đi xuống sau, sẽ xảy ra chuyện gì.

“Phương huynh, này quan tài đá, ngươi còn là không động vào cho thỏa đáng, ta tin tưởng, không lâu sau đó, quan tài đá đưa tới hỗn loạn sẽ biến mất, ngươi có thể đợi cho khi đó rời đi.”

Tiêu Vũ quay đầu hướng Phương Hạo dặn dò, sau đó mình đi về phía trước.

“Mạc Huynh, ngươi phải mạo hiểm gì?” Phương Hạo kinh hãi, hắn đã coi như là gan lớn, nhưng là không dám dễ dàng tiến lên, bây giờ thấy Tiêu Vũ lại phải mạo hiểm, nhất thời lo lắng không ngớt.

“Đúng vậy.” Tiêu Vũ đầu cũng không về, trong quan tài đá lộ ra sức mạnh để hắn thập phần để ý, khả năng dẫn động bất diệt âm dương trải qua thì thôi, lại vẫn khả năng dẫn động trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa.

Nếu như không biết rõ ràng, hắn ái ngại.

Phương Hạo lo lắng, lần nữa khuyên can, để Tiêu Vũ không nên vọng động, có thể Tiêu Vũ đã làm ra quyết định, chẳng có cái gì cả nhiều lời.

Hắn cất bước gian, đi về phía vị trí cao nhất, rõ ràng nhất chiếc kia thất tinh hắc quan.

“Hắn muốn làm gì?”

“Người này điên rồi phải không?”

Còn lại bao nhiêu đại vương giả cũng là lớn kinh, Tiêu Vũ mục tiêu lại là chiếc kia thất tinh hắc quan.

Phải biết rằng, chiếc quan tài đá kia là bất phàm nhất, nếu là không cách nào đẩy ra, lộ ra sức mạnh khẳng định cũng kinh khủng nhất, một khi thất bại, khẳng định chính là hẳn phải chết.

Mặc dù Tiêu Vũ thực lực ở trong mắt bọn họ vô cùng mạnh mẽ, có thể vương giả cấp bậc sức mạnh, ở này quan tài đá trước mặt căn bản cùng người phàm không hề khác gì nhau, Tiêu Vũ động tác này, nhất định chính là muốn chết!

Ở tất cả mọi người kinh ngạc cùng ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiêu Vũ đã là đi tới thất tinh hắc quan trước khi.

Hắn không chút do dự nào, đưa tay phóng tới này áo quan nắp quan tài bên trên, dùng sức đẩy ra.

Quan tài đá che và không rất nặng, nhưng ở Tiêu Vũ tiếp xúc đến đó áo quan lập tức, lại là cả người rung mạnh.

Thời điểm này, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua triệt để cuồng bạo, ở trong cơ thể hắn điên cuồng vận chuyển, cũng trong lúc đó, sức mạnh nguyền rủa cũng vào lúc này không dứt cuồn cuộn, quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp, ở trong cơ thể hắn một trận sáng tắt, đã tới bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, sắp sửa không cách nào áp chế lại này nguyền rủa.

“Mở cho ta!” Tiêu Vũ nghiến răng quát lạnh, bỗng nhiên dùng sức, thúc đẩy nắp quan tài.

“Ầm!”

Thời điểm này, một luồng lực lượng kinh khủng xuất hiện, xung kích nhục thể của hắn, thật giống như một cỗ vô hình bão táp tiến nhập trong cơ thể của hắn, ở trong thân thể của hắn xé rách hắn mỗi một vũ máu thịt.

“Phụp!”

Tiêu Vũ phun máu, U &# 85; đọc sách &# 119; ww. u &# 117; kansh &# 117;. c &# 111;m &# 32; ngay đầu tiên vận dụng tất cả sức mạnh, âm dương hai sao, Kim hành ngôi sao, cùng với trong cơ thể lục đạo dấu ấn đều cùng xuất hiện.

Hắn dùng âm dương hai sao hộ thể, Kim hành ngôi sao tăng cường thân thể, lục đạo dấu ấn ở trong người diễn hóa lục đạo, cùng đối kháng loại kia lực lượng kinh khủng.

Dù vậy, vào lúc này Tiêu Vũ, vẫn là cảm giác thân thể cơ hồ đều muốn xé rách, hắn hết thảy thủ đoạn ra hết, thế mà còn là không cách nào đối kháng loại kia lực lượng kinh khủng.

Thời khắc mấu chốt, bất diệt âm dương trải qua phát lực, xuất sắc vô tận sức mạnh của sự sống, khiến trong cơ thể hắn mỗi bị hao tổn một phần, thì sẽ lập tức khôi phục.

Gặp tình hình như vậy, Tiêu Vũ thống khổ không ngớt, trong cơ thể huyết nhục ở trải qua không dứt phá hủy cùng khôi phục, trên trán đều đã bị ướt đẫm mồ hôi.

Nhưng mà, hắn không có một tia lui bước tâm ý, dùng tới toàn thân hết thảy sức mạnh, nghiến răng đẩy ra quan tài đá.

“Ầm!”

Nắp quan tài mở ra, loại kia lực lượng kinh khủng cũng trong nháy mắt biến mất, Tiêu Vũ hướng về trong quan tài nhìn tới, nhất thời sáng tỏ, hiểu được vì sao lúc trước máu lông chim Vương cùng Xích Lân vương vì sao lại lựa chọn tiến vào trong quan tài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 104: Kỳ Lân Xương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quan tài đá mở ra, trong quan tài cũng không có trong tưởng tượng cường giả hài cốt, mà là một đường đi sâu thăm thẳm.

Cái lối đi này cũng không phải phổ thông thông đạo, mà là đường hầm không thời gian, kết nối lấy khác một vùng không gian, lúc trước quan tài đá lộ ra sức mạnh, cùng với ảnh hưởng Thiên Uyên vực trường gợn sóng, đều là từ này trong thông đạo truyền ra.

“1 áo quan chôn một giới? Nguyên lai là ý tứ như vậy!”

Tiêu Vũ lập tức minh bạch, cái gọi là 1 áo quan chôn một giới, kỳ thực chính là từng cái trong quan tài đá nối liền một vùng không gian, này cái gọi là không gian, cũng thì tương đương với một giới.

Lúc trước máu lông chim Vương cùng Xích Lân vương, ở nhìn thấy đường hầm không thời gian sau khi, hiển nhiên cũng hiểu điểm này, cho nên bọn họ vào áo quan, đều không phải là từ chôn, mà là tiến nhập đường hầm không thời gian bên trong.

Mặc dù hiểu điểm này, chỉ là lối đi này sau khi, đến tột cùng là địa phương nào, bây giờ còn là không biết.

Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều, như là đã mở quan tài, hắn tự nhiên cũng không lui lại lý do, như là lúc trước mấy cái kia vương giả giống nhau, cũng tiến nhập trong quan tài đá.

Ở này đường hầm không thời gian sau khi, hắn cảm nhận được loại kia gây nên bất diệt âm dương trải qua cùng sức mạnh nguyền rủa dị động sức mạnh, phi thường kỳ lạ, chỉ là hắn cũng không biết vậy rốt cuộc là cái gì, chỉ có tiến vào tìm tòi, tài năng biết được.

Tiêu Vũ vào áo quan, tiến vào trong thông đạo, bên ngoài xem ra thật giống như hắn cũng nằm quan tài đá trong vòng.

Sau đó, quan tài đá nắp quan tài lại một lần tự động che lên, khôi phục nguyên trạng, Tiêu Vũ cũng cùng lúc trước bao nhiêu đại vương giả giống nhau, ở đây biến mất.

“Bất cứ, thành công?”

Ở lại tại chỗ mấy cái vương giả, nhìn tận mắt Tiêu Vũ mở ra thất tinh hắc quan, mỗi người đều hết sức kinh ngạc.

Chiếc quan tài đá này là bất phàm nhất, cũng là nguy hiểm, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ lựa chọn này áo quan, sẽ là một loại hành động tìm chết, không ngờ rằng hắn lại thật thành công mở quan tài, tiến nhập trong đó.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết trong quan tài rốt cuộc là cái gì, bởi vậy ở trong mắt bọn họ, Tiêu Vũ cũng cùng phía trước mấy cái vương giả giống nhau, đem chính mình chôn vào trong quan tài.

“Ai da, Mạc Huynh, mong muốn ngày sau còn có gặp lại ngày!” Phương Hạo thấy Tiêu Vũ nắp quan tài khép lại, cũng không biết ngày sau còn có thể hay không thể gặp lại Tiêu Vũ, ở trong lòng than khẽ một tiếng.

Tên kia cô gái mặc áo đen, thẳng đến lúc này cũng không có lựa chọn mở quan tài, nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, nàng không nói lời nào, trong con ngươi lại là có một loại không hiểu hào quang đang nhấp nháy.

Còn lại vương giả,

Vào lúc này cũng không có nữa đẩy áo quan, thật sự là này quan tài đá đối với bọn hắn tràn đầy bất ngờ, cũng không ai biết mở quan tài sau khi sẽ là cái gì.

Nhưng mà, có một chút có thể khẳng định, chính là sau ngày hôm nay, bất kể là này đã mở quan tài người, còn là còn lại này bị thương, hoặc là không lựa chọn mở quan tài vương giả, đều sẽ sâu sắc nhớ kỹ cái này có thể địch chư vị vương giả nhân vật.

Tiến vào trong quan đường hầm không thời gian sau, Tiêu Vũ tự nhiên sẽ không biết đại điện những người này tiếp xuống hành động.

Hắn tiến vào đường hầm không thời gian, đi tới một không gian kỳ dị.

Bên trong không gian này, một vùng tăm tối, như là vĩnh hằng ban đêm, bốn phía cực kỳ hoang vu, ngoại trừ khắp nơi cát vàng, hầu như cái gì cũng không tồn tại, cũng không biết không gian này có bao nhiêu dặm chu vi.

“Làm sao tiến nhập nơi đây, bất diệt âm dương trải qua ngược lại bình tĩnh?”

Tiêu Vũ trở xuống kinh ngạc, lúc trước mở quan tài thời gian, bất diệt âm dương trải qua điên cuồng vận chuyển, nhưng mà đến nơi này sau khi, kinh này vận chuyển tốc độ ngược lại chậm lại, mặc dù còn là không thể khống chế của hắn đang vận chuyển, nhưng tốc độ đã là chậm rất nhiều.

Có giống nhau tình huống, còn có trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, vốn lực nguyền rủa này hầu như đã muốn xông ra quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp, lúc này lại cũng dịu xuống một chút đi.

“Nơi đây là địa phương nào? 1 áo quan chôn một giới? Ở trong quan tài lưu lại dạng này một đường hầm không thời gian, liên tiếp như vậy một vùng không gian, có ý nghĩa là gì?”

Bất diệt âm dương trải qua cùng sức mạnh nguyền rủa đều không phải là Tiêu Vũ có thể hiểu được gì đó, hắn chỉ có đem sự chú ý một lần nữa thả trở lại này một vùng không gian trong vòng.

Suy nghĩ cẩn thận, không gian này thật sự quá kỳ quái, liên tiếp nơi đây thông đạo bất cứ tồn tại ở trong quan, hơn nữa cũng không biết cái kia lưu lại thông đạo người, có mục đích gì, tại sao muốn ở trong quan tài lưu lại đường hầm không thời gian?

Tiêu Vũ không nghĩ ra, hắn ở khu vực này ở trong tìm tòi, ý đồ có thể được một vài manh mối.

Nhưng mà, đi rồi hồi lâu sau, không gian này ngoại trừ vĩnh hằng hắc ám, cùng với khắp nơi cát vàng ở ngoài, tựa hồ cái gì cũng không tồn tại.

“Thiên Uyên bí mật, xem ra nhất thời khó giải, cùng ta cũng không có liên hệ quá lớn, bây giờ quan trọng nhất, hay là muốn tăng lên ta thực lực bản thân.”

Tiêu Vũ đem Thiên Uyên sự tình tạm thời để qua một bên, thử ở phương này trong không gian tu luyện.

Hắn lúc trước dựa vào Thiên Uyên bên trong áp lực tu luyện, mà rất rõ ràng, Thiên Uyên bên trong áp lực, tựa hồ chính là bắt nguồn từ này không gian tràn ra sức mạnh.

Mà trong cơ thể hắn tiên thiên tinh khí, thủy chung chênh lệch bước cuối cùng không thể ngưng tụ, này đây nếu như có thể tìm được hình thành này áp lực ngọn nguồn, bước đi này liền có hi vọng.

Có điều, nơi này rất là quái dị, Tiêu Vũ hầu như không cảm giác được một tia sức mạnh đất trời, cũng giống như không có bất kỳ cái gì sinh linh tồn tại.

Hắn cũng không rõ ràng lắm, tại loại này trong hoàn cảnh, hắn hay không có thể thuận lợi tu luyện, bởi vì theo lý mà nói, chỗ như vậy, muốn tu luyện là phi thường khó khăn.

“Luôn cảm giác không gian này đã triệt để thoát ly vốn có thiên địa, âm u đầy tử khí, liền một tia sức mạnh đất trời đều không tồn tại, như là một chết giới!”

Tiêu Vũ quan sát hồi lâu, cuối cùng đạt được như thế kết luận.

Cái gọi là chết giới, chính là loại kia đã tàn tạ thế giới, thế giới như thế này đã đã là không tồn tại bất kỳ sinh cơ, tầm thường sinh mệnh, ở loại địa phương này thậm chí không cách nào tồn tại.

Thử nghiệm bên dưới, Tiêu Vũ phát hiện, người bình thường ở cái địa phương này, đích thật là không có tu luyện có thể, nhưng mà trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua, lại là tựa hồ rất yêu thích nơi đây tử khí, có thể vận chuyển.

“Bất diệt âm dương trải qua có thể vận chuyển, nói cách khác, trong không gian này, tồn tại sức mạnh tử vong?”

Sự phát hiện này để Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, &# 85 cái gọi là sức mạnh tử vong, là một loại thập phần lực lượng kinh khủng, bình thường chỉ tồn tại ở người mất trên thân.

Thế nhưng cũng có ngoại lệ tình huống, chính là như hắn loại này, chết qua một lần, lại lại trùng sinh người, ở trên người hắn, liền có sức mạnh tử vong tuỳ tùng.

Phương này không gian, lại là cũng lộ ra nồng nặc sức mạnh tử vong, Tiêu Vũ lúc trước ở bên trong cung điện cảm nhận được, tựa hồ chỉ là từ không gian này ở trong tràn lan đi ra bộ phận.

Thiên Uyên tại sao lại có như vậy một vùng không gian? Vì sao lại cố ý lưu lại liên tiếp không gian này thông đạo?

Tiêu Vũ làm sao cũng nghĩ không thông, có điều nếu đã tới, hắn cũng không có ý định dễ dàng rời đi, mà là tại đây bên trong không gian không ngừng tìm kiếm, muốn tìm được có thể giúp hắn đem chân khí trong cơ thể ngưng tụ gì đó.

Không biết ngày đêm, Tiêu Vũ cũng không biết mình nơi đây tìm bao lâu, rốt cục, hắn ở khắp nơi dưới cát vàng, phát hiện giống nhau kinh người gì đó.

“Kỳ Lân xương!”

Một vài dưới cát vàng, càng chôn một vài bạch cốt, Tiêu Vũ từ đó đào ra một bộ, nhất thời chấn động mạnh, đúng là thú tộc Kỳ Lân chi cốt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 105: Trời Nước Ao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ Lân, bộ tộc này rồi cùng Chân long Kim Ô giống nhau, là thế gian cao cấp nhất sinh linh, trưởng thành sau Kỳ Lân, có thể nuốt thiên địa, ngoại trừ này đứng đầu sinh linh ở ngoài, hầu như không người nào có thể ngang hàng.

Ở cái địa phương này, càng chôn một vài Kỳ Lân xương, Tiêu Vũ không thể không kinh, đây chính là thế gian cao cấp nhất sinh linh, chẳng lẽ nói cũng chết ở Thiên Uyên bên trong?

Có điều, này Kỳ Lân xương hoàn toàn không hoàn chỉnh, chỉ có một khối xương đùi, có thể dù cho như thế, một khối này xương giá trị cũng cũng là không thể tưởng tượng. Cao nhất sinh linh trên thân, mặc dù là một cọng lông, đều là chí bảo, đặc biệt là này đã trưởng thành cao nhất sinh linh.

“Đáng tiếc, chỉ có một khối xương đùi.”

Tiêu Vũ đem dưới cát vàng Kỳ Lân xương lấy ra, trong lòng thầm than.

Này Kỳ Lân xương chỉ có một khối, hơn nữa thoạt nhìn thập phần lờ mờ, không có nửa điểm sáng bóng.

Theo lý tới nói, này sinh linh mạnh mẽ, dù cho chết đi, thân thể cũng là bất hủ, hơn nữa càng là tồn tại cường đại, thi thể bên trong lưu lại Thần lực thì càng khó tản đi.

Kỳ Lân là đứng trên tất cả sinh linh, lẽ ra ấy lưu lại xương, nên tràn ngập sáng bóng, nhưng một khối này xương cũng đã lờ mờ, đã không có vốn có Thần lực cùng sinh cơ, nghĩ là đã chết đi quá lâu, sợ rằng cũng phải mười vạn năm bên trên.

Mặc dù như thế, nhưng khối xương này bên trong còn là ẩn chứa một tia mỏng manh sức mạnh, đây là vô thượng sinh linh lưu lại xương, dù cho chỉ là một tia, cũng thập phần quý giá.

Tiêu Vũ mang tới này xương, lúc này ngồi xếp bằng, rút lấy xương bên trong còn sót lại Thần lực, hòa vào chính mình chân khí trong cơ thể bên trong.,

Chưa qua bao lâu, Kỳ Lân xương bên trong còn sót lại một tia Thần lực bị hắn hấp thu không còn, một khối này xương cũng bởi vì tuổi tác quá xa xưa, biến thành bột phấn.

“Liền Kỳ Lân chi cốt đều yếu đuối đến mức độ này, Thiên Uyên nơi này, rốt cuộc tồn tại bao lâu?” Tiêu Vũ than thở, luôn cảm thấy Thiên Uyên tồn tại hơn xa mấy chục ngàn năm.

Phải biết rằng cao nhất sinh linh dù cho chết đi, thân thể cũng rất khó mục nát, trên người xương càng hầu như vĩnh viễn không bao giờ tổn hại, hiện nay lại ngay cả này Kỳ Lân xương đều trở nên như thế yếu đuối, xương bên trong lưu lại lực lượng cũng thập phần có hạn.

Có điều, rốt cuộc là cao nhất sinh linh thân thể, dù cho chỉ để lại cực nhỏ tinh khí, cũng làm cho Tiêu Vũ chân khí đã xảy ra rõ ràng biến hóa, hướng về ngưng tụ lại tiến một bước.

“Nếu như có thể tìm tới càng nhiều thần cốt, chân khí của ta nhất định có thể hoàn toàn thực hóa!”

Sự phát hiện này, cũng làm cho Tiêu Vũ tìm được rồi phương hướng.

Kỳ Lân xương bởi vì tồn tại quá xa xưa,

Cốt thượng đạo văn cũng đã lờ mờ biến mất, nếu không nếu có đạo văn bảo vệ, cũng sẽ không hóa thành bột phấn.

Tiêu Vũ trực tiếp bỏ cái kia một khối xương, tiếp tục ở cái địa phương này bên trong tìm kiếm.

Giống như hắn dự liệu đồng dạng, nơi đây dưới cát vàng, chôn rất nhiều sinh linh cường hãn chi cốt, ngoại trừ Kỳ Lân ở ngoài, càng có Chân long, thần hoàng các loại chủng tộc cường đại, cũng có một số người loài chi cốt, mỗi một khối xương chủ nhân, khi còn sống thực lực đều có thể nói kinh người.

“Càng chôn nhiều cường giả như vậy chi cốt? Nơi đây chẳng lẽ là âm u không thành công?”

Tiêu Vũ càng đi về phía sau càng là hoảng sợ, càng chôn có nhiều như vậy cường giả cấp cao nhất hài cốt, nơi này rốt cuộc là dạng gì tồn tại?

Phải biết rằng, loại kia cao nhất sinh linh, rất khó chết đi, bình thường này nhóm cường giả hài cốt một bộ cũng khó cầu, bây giờ lại xuất hiện nhiều như vậy.

Chính là Tiêu Vũ kiếp trước sống năm mươi vạn năm, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều như vậy cao nhất sinh linh hài cốt bị chôn ở cùng một chỗ.

Thật giống như, nơi này chỉ là một cái tử vong thế giới, chôn thế gian hết thảy cao nhất sinh linh giống nhau.

Nếu như này cao nhất sinh linh xương bên trong còn có lưu lại tinh khí, nhiều như vậy hài cốt, tuyệt đối có thể làm cho Tiêu Vũ có tiến bộ lớn, đáng tiếc chính là, nơi này xương đều cùng cái kia Kỳ Lân xương giống nhau, mỗi một khối cốt thượng đạo văn đều làm nhạt biến mất, lưu lại tinh khí cũng thập phần ít ỏi.

Điều này làm cho Tiêu Vũ cảm thấy kỳ quái, càng ngày càng cảm thấy nơi này rất không bình thường, tựa hồ này cao nhất sinh linh cái gì bất hủ thân, chôn ở nơi đây sau sớm muộn cũng sẽ bị tiêu diệt.

Có điều, này xương bên trong lưu lại tinh khí mặc dù không nhiều, nhưng đối với bây giờ Tiêu Vũ, cũng là có lợi ích cực kỳ lớn, hơn nữa số lượng phần đông, hắn rút lấy sau khi chân khí trong cơ thể đã là càng ngày càng lần lượt bổ sung, khoảng cách hoàn thành bước cuối cùng đã không xa.

“Nếu là thành hình, chân khí của ta liền nhưng nói là đủ tụ phần đông đứng đầu sinh linh sức mạnh mà thành, thật không biết đến tình hình đặc biệt lúc ấy có loại biến hóa nào!”

Chính là Tiêu Vũ, lúc này cũng không tưởng tượng nổi chân khí của mình thực hóa sau khi sẽ làm hắn có thực lực như thế nào.

Ai có thể đồng thời tìm được nhiều như vậy cao nhất sinh linh tinh khí? Này lưu lại tinh khí tụ hợp lại một nơi, mặc dù không nhiều, nhưng cũng ngưng tụ các tộc lực lượng, hơn nữa đều là nhất là chủng tộc mạnh mẽ với sinh linh.

Hơn nữa, Tiêu Vũ bây giờ còn chỉ là hóa khí cảnh giới, có thể có được nhiều như vậy đứng đầu tồn tại sức mạnh, hắn sống được lại lâu, cũng không thể nào biết dựa vào những sức mạnh này ngưng tụ chân khí sẽ có dạng gì uy lực.

“A?”

Tiêu Vũ đang không ngừng tìm kiếm này xương tới tu luyện, đột nhiên nhưng có một đạo ý niệm truyền vào trong đầu của hắn.

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó mở ra hóa giới phù, kinh ngạc nói: “Nơi đây có các ngươi yêu thích gì đó?”

Ở hóa giới phù bên trong, hai cái chiếm được cửu sắc Thanh

Liên phía dưới trắng đen vừa cá ở trong vũng nước bơi lội, lúc này lại là đều rất có linh tính mà nhìn Tiêu Vũ.

Này hai cái cá linh trí chưa mở, nhưng cũng có đơn giản ý nghĩ, lúc này càng mơ hồ hướng về Tiêu Vũ lộ ra, muốn đi ra, tựa hồ bên trong không gian này cũng có cái gì hấp dẫn lấy chúng nó.

Này hai cái cá rất là bất phàm, mặc dù còn chưa sinh ra linh trí, nhưng cùng cửu sắc Thanh Liên xuất hiện ở cùng một nơi, Tiêu Vũ cũng không biết chúng nó ngày sau sẽ biến thành bộ dáng gì.

Cảm nhận được hai cái cá ý niệm, hắn cũng muốn nhìn một chút này hai cái cá muốn làm gì, lúc này đưa chúng nó theo hóa giới phù bên trong thả ra.

Trắng đen Song Ngư vừa ra, nhất thời để Tiêu Vũ lại kinh ngạc, này hai cái cá quả thật không bình thường, có trời sinh bình thường năng lực, rời đi vũng nước sau khi, càng tài năng ở không trung bơi lội, đồng thời hướng về ta một phương hướng mà đi.

Tiêu Vũ tò mò cùng tại đây hai cái cá phía sau, không dứt đi tiếp, hồi lâu sau, hai cái cá nhỏ chui vào lòng đất, lại lòng đất phát hiện một to bằng bàn tay vũng nước.

“Trời nước ao?” Tiêu Vũ kinh dị, này hai cái cá nhỏ bất cứ tìm được rồi thứ này.

Trời nước ao, trong nước ẩn chứa thần kỳ sức mạnh, nghe nói này nước là vạn vật căn nguyên, dưỡng dục thiên địa, tại loại này trong nước trồng vào một cây phàm cỏ, cây cỏ này khả năng trong khoảng thời gian ngắn thông linh, trở thành vô thượng cường giả.

Dù cho đặt ở Cửu Thiên Thế Giới, loại nước này cũng là vô thượng thần vật, trước mắt mặc dù ít ỏi, nhưng vẫn là khiến Tiêu Vũ khiếp sợ.

“Nước này khác thường!” Tiêu Vũ vừa định tiến lên, lại phát hiện này trong nước ẩn chứa nồng nặc tử vong khí, sớm đã xảy ra một loại nào đó dị biến.

Sức mạnh tử vong nồng nặc, cũng mang ý nghĩa loại nước này đã không phải là ban đầu trời nước ao, phổ thông sinh linh nếu là tiếp xúc, không chỉ không cách nào có được có ích, ngược lại có thể sẽ hủy chính mình.

Nhưng mà, để hắn kinh ngạc chính là, này hai cái cá tựa hồ không sợ sức mạnh tử vong, ở bên trong nước vui sướng bơi lội, đồng thời trên người mơ hồ lộ ra một loại tia sáng kỳ dị, như là đang phát sinh biến hóa nào đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 106: Tinh Hoá Khí Nguyên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy trắng đen Song Ngư đang nhanh chóng phát sinh biến hóa, Tiêu Vũ tin tưởng này chính là trời nước ao không thể nghi ngờ, xem ra này hai cái cá rất không bình thường, lại không sợ sức mạnh tử vong, còn có thể lợi dụng trời nước ao tiến hóa tự thân.

Xem chúng nó biến hóa dáng vẻ, nên phải một ít thời gian mới có thể có hết trong nước lực lượng, Tiêu Vũ cũng liền mặc cho chúng nó ở lại chỗ này, chính mình tất là rời đi, tiếp tục tìm kiếm cao nhất sinh linh chi cốt tu luyện.

Vốn, hắn muốn lấy ra cửu sắc Thanh Liên, trồng tại thiên trì trong nước, loại này Thần thủy cùng một vài dị đất, đều đối với cửu sắc Thanh Liên trưởng thành có chỗ tốt to lớn.

Có điều trời nước ao dị biến quá rõ ràng, sức mạnh tử vong quá mức nồng nặc, để hắn không dám mạo hiểm.

“Nơi này bên trong các loại, tựa hồ đều bị một loại nào đó lực lượng kinh khủng ảnh hưởng, cao nhất sinh linh hài cốt ở đây đều khó mà trường tồn, mấy ngày liền nước ao bực này thần vật, đều đã xảy ra dị biến như vậy, đến tột cùng là cái gì ở ảnh hưởng phương này không gian?”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ đối với Thiên Uyên cảm thấy càng hiếu kỳ hơn, hắn có một loại cảm giác, trước mắt hắn chứng kiến, chỉ là Thiên Uyên bên trong một góc, Thiên Uyên bên trong chân chính bí mật, e sợ so với hắn nhìn thấy còn muốn càng thêm kinh người!

Chỉ có điều, dù cho bí mật này lại trọng đại, dùng thực lực bây giờ của hắn, cũng căn bản vô lực thăm dò, hắn bây giờ duy nhất có thể làm, chính là tiếp tục tìm kiếm sinh linh chi cốt, làm bản thân lớn mạnh.

Ngay ở Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong tìm kiếm lấy sinh linh chi cốt lúc tu luyện, ở không gian này ở chỗ sâu trong, lại là có mấy ánh mắt, đang quan sát từng cử động của hắn.

“Không nghĩ tới, mấy chục ngàn năm quá khứ, nơi này càng lại có còn sống sinh linh tiến lại!”

“Thật đáng tiếc, tu vi quá yếu, cũng không quá chỗ đại dụng.”

“Ta cảm giác, người này rất không tầm thường, trên người có một loại làm người nhìn không thấu gợn sóng, có lẽ ngày sau, hắn có thể đến giúp chúng ta.”

“Cũng được, đã như vậy, vậy thì do hắn ở đây tu luyện a, chỉ mong này hài cốt dùng ở trên người hắn, sẽ không bị uổng phí.”

Mấy cái âm thanh trong hư không trò chuyện, ngăn ngắn vài câu sau khi, liền vừa an tĩnh đi xuống, thoáng như chẳng có cái gì cả phát sinh.

Đối với này, Tiêu Vũ cũng không biết, hắn tu vi hiện tại còn quá yếu, một lòng chỉ tìm kiếm lấy sinh linh chi cốt.

Ở sau khi tìm kiếm bên trong, Tiêu Vũ không có phát hiện cái khác cùng loại trời nước ao như vậy thần vật, chỉ có điều, trong cơ thể hắn thật gan dạ, khoảng cách ngưng tụ đã càng ngày càng gần.

Nơi này chỉ có ban đêm, Tiêu Vũ cũng không biết dùng bao lâu thời gian, rốt cục, ở vừa chiếm được một khối thần cốt,

Hấp thu ở trong còn sót lại tinh khí sau khi, chân khí trong cơ thể hắn, rốt cục hoàn thành bước cuối cùng.

“Ầm!”

Trong giây lát này, Tiêu Vũ quanh thân thiên địa chấn động mạnh, ở bên cạnh hắn phảng phất xuất hiện trên trăm đạo bóng người.

Này bóng người ở trong, có lớn như dãy núi bình thường chân long, có đứng ở đó, liền cao bằng trời Kỳ Lân, cũng có thần hoàng, giương cánh gian bao trùm thiên địa, trên người mang theo vô tận thần hỏa……

Phần đông bóng người, không thể đếm hết được, vào lúc này đều hiện ra bóng mờ, hiện ra ở Tiêu Vũ tả hữu, mỗi một cái bóng mờ đều là cao cấp nhất tồn tại, như là đem Tiêu Vũ bảo vệ ở ở trong, dùng hắn làm đầu.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Có thể đem vạn tộc lực lượng dung hợp quy nhất? Người này đến tột cùng lai lịch gì?”

“Có lẽ, người này ngày sau thật có thể đến giúp chúng ta, có thể hoàn thành loại này hành động vĩ đại, không khỏi cũng quá mức kinh người!”

Lúc trước chú ý Tiêu Vũ mấy cái tồn tại bị Tiêu Vũ kinh động, trong thanh âm đều lộ ra khiếp sợ.

Lúc này Tiêu Vũ, quả thực là sáng tạo ra muôn thuở không có cử chỉ, tập vô số cao nhất sinh linh sức mạnh cùng kiêm, lại chỉ vì ngưng tụ trong cơ thể một hơi chân khí.

Ở bên cạnh hắn xuất hiện những hư ảnh này, mỗi một đạo đều là đủ khiến khinh thường thế gian tồn tại, bất luận người nào có thể được thứ nhất, ngày sau đều sẽ có kinh người thành tựu, mà Tiêu Vũ, khi chiếm được hết thảy đồng thời, còn nghĩ những sức mạnh này ngưng tụ quy nhất.

Những sinh linh này để cho Tiêu Vũ cùng tinh khí mặc dù là đã ít lại càng ít, thế nhưng dung hợp quy nhất sau khi, cũng không ai biết sẽ tạo ra được thế nào một tồn tại.

Hơn nữa, phải đem những tinh khí này dung hợp quy nhất, cái này cũng là món hết sức khó khăn sự tình, các loại sinh linh lực lượng bản nguyên căn bản bất đồng, tồn tại bài xích lẫn nhau, đừng nói dĩ vãng không thể có người tìm được nhiều như vậy cao nhất sinh linh lực lượng, dù cho tìm được, cũng không thể hoàn thành dung hợp.

Thế cho nên, Tiêu Vũ lúc này làm ra sự tình, mặc dù là đặt ở trong vòng chín ngày, cũng là có thể làm cửu thiên chấn động đại sự, đây cũng không phải là nghịch thiên có thể hình dung.

Nhưng mà, lúc này Tiêu Vũ, lại là cau mày, trên mặt không có vẻ vui sướng.

“Các đại cao nhất sinh linh lực lượng, quá mức hỗn độn, muốn dung hợp, đã vậy còn quá khó khăn!”

Hắn lúc này, kỳ thực cũng không có thành công đem phần đông sinh linh tinh khí dung hợp lại cùng nhau, chỉ là trong lòng có một cái như vậy ý nghĩ, trong khi thử nghiệm.

Nhưng mà, hắn chỉ có thể đem những tinh khí này toàn bộ dung nhập vào chân khí của mình bên trong, lại không thể làm được quy nhất.

Này liền giống với, hắn đem rất nhiều dạng vật khác biệt mạnh mẽ tập trung đến đồng thời, mà không phải đưa bọn họ dung hợp, đã biến thành một thứ.

Những sinh linh này lực lượng hay là nhiều như vậy, không có chính thức hợp làm một thể, chỉ là tụ lại tới một chỗ.

“Có điều, ít nhất những sức mạnh này để cho ta chân khí trong cơ thể hoàn thành thực hóa!”

Tiêu Vũ và không có cưỡng cầu, để phần đông sinh linh lực lượng dung hợp quy nhất, cái này quá qua kinh người, dù cho phải hoàn thành, cũng không phải hắn hiện tại có thể làm được.

Lúc này, chân khí trong cơ thể hắn dĩ nhiên là triệt để ngưng tụ, một hơi tiên thiên tinh khí, vào lúc này biến thành một đoàn chất lỏng, ở trong cơ thể hắn lưu động, rót vào trên người hắn các nơi bên trong.

Tiên thiên tinh khí ngưng tụ, lúc này đã không thể lại đem ấy xưng là khí.

Đây là thân thể tinh nguyên vị trí, có thể xưng là mạng nguyên.

Tiên thiên tinh khí hóa thành mạng nguyên, mà lại là tập hợp các đại cao nhất sinh linh lực lượng, lúc này Tiêu Vũ, ở về mặt thực lực cũng có nghiêng trời lệch đất biến hóa.

“Trước đây có thể phát huy ra tông sư thực lực, dựa vào là kiến thức của kiếp trước, cùng nắm giữ các loại chiến quyết, &# 85 &# 32; hiện nay dù cho không đem này chiến quyết, phỏng chừng thực lực của ta cũng cùng tông sư giống nhau, nếu là lại phối hợp thêm ta những thủ đoạn nào, ở tông sư bên trong thực lực cũng tất nhiên không kém.”

Tiêu Vũ rất là thoả mãn, một đường tu luyện, rốt cục để hắn thành công ở hóa khí cảnh làm được vượt qua cực hạn.

Làm đến bước này sau, hắn cũng có thể bắt đầu dự định, muốn đột phá đến tông sư cảnh, chỉ có điều bước đi này càng thêm khó khăn, bởi vì phải đối kháng sức mạnh nguyền rủa, cho nên còn phải làm một vài chuẩn bị.

"Tiên thiên tinh khí hóa thành mạng nguyên, cũng không cần phải ở lại chỗ này, là trong khi rời đi."

Tiêu Vũ đứng dậy, thư giãn nghiêm gân cốt.

Tiên thiên tinh khí là thân thể bên trong thứ trọng yếu nhất, hiện nay phát sinh biến chất, hắn chỉ cảm thấy bây giờ mỗi một cái động tác, đều ẩn chứa vô tận lực lượng.

"Các tộc sinh linh lực lượng bây giờ còn không thể làm được chính thức quy nhất, có điều, ngày sau có lẽ có thể thử nghiệm, nếu là thành công, có lẽ sẽ để cho ta cả người đều lại phát sinh một vài biến chất."

Tiêu Vũ đến bây giờ cũng chưa quên việc này, hắn cảm giác, dung hợp các đại sinh linh lực lượng đều không phải là không có khả năng, chỉ có điều, quá trình này có thể sẽ có chút khó khăn.

Chương 107: Trở Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dung hợp việc, bị Tiêu Vũ tạm thời buông, bây giờ thành công khiến tinh khí trong cơ thể hóa thành mạng nguyên, hắn đã không có tiếp tục lưu lại nơi này cần thiết.

Mặc dù nơi đây còn có rất nhiều bí mật chưa từng mở ra, nhưng dùng thực lực bây giờ của hắn, muốn thăm dò cũng là chuyện không thể nào.

Trước khi rời đi, Tiêu Vũ trở lại trời ao nước vị trí, tìm tới hai cái trắng đen Song Ngư, khi thấy này hai cái cá nhỏ thời điểm, hắn không khỏi có chút kinh ngạc.

Cái kia chút ít trời nước ao, vào lúc này đã bị hai cái cá nhỏ tiêu hao sạch sẽ, một giọt cũng không còn lại, này hai cái cá nhỏ thoạt nhìn, cũng rõ ràng có biến hóa cực lớn.

Cái kia cá chuối giống như dùng mực vẽ thành, ở trong không khí bơi lội, đen kịt trên người có ô quang lưu chuyển, rất là thần dị.

Còn cái kia bạch cá, tất là một thân như tuyết, được không không chứa một tia tạp chất, hai cái cá nhỏ giờ phút này so với trước kia thoạt nhìn càng thêm linh động, trong hai mắt tràn đầy sức sống.

“Bực bội chết rồi bực bội chết rồi, nơi này một chút cũng chơi không vui.”

“Mọi nơi đen như mực, tẻ nhạt chết rồi.”

Để Tiêu Vũ kinh ngạc là, khi hắn tiến lại thời điểm, này hai cái cá nhỏ trong khi trong không khí lẫn nhau truy đuổi nô đùa, và bất cứ đã thông linh, sinh ra linh trí.

Một đen một trắng hai cái cá nhỏ một bên nô đùa đùa giỡn, còn vừa lộ ra một loại cùng loại thần như gợn sóng, này không phải chân thực âm thanh, nhưng Tiêu Vũ lại phảng phất có thể nghe được hai cái thanh âm non nớt, tràn đầy ngây thơ chất phác.

“Ồ? Người kia đã trở lại!”

“Nơi này thật nhàm chán, là ngươi đem chúng ta mang tới, mau dẫn chúng ta đi, chúng ta muốn đi chơi!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, trắng đen Song Ngư đối với hắn truyền đến thần niệm, để Tiêu Vũ dở khóc dở cười, này hai cái cá càng thật như hai cái hài tử nghịch ngợm, một lòng chỉ nghĩ chơi đùa.

Có điều, hai cái cá nhỏ mặc dù là nhớ tới Tiêu Vũ, nhưng đối với càng sớm hơn chuyện lúc trước nhưng không có trí nhớ, khi đó chúng nó linh trí chưa mở, bởi vậy chúng nó cũng hoàn toàn không nhớ rõ mình là như thế nào đản sinh.

“Được rồi, đi rồi!”

Tiêu Vũ mở ra hóa giới phù, hai cái cá nhỏ nhất thời một cách tự nhiên mà bơi đến hóa giới phù bên trong.

Tiêu Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hắn còn lo lắng này hai cái cá nhỏ ở sinh ra linh trí sau khi, có thể sẽ không nghe hắn, thậm chí rời đi, bây giờ nhìn lại, này hai cái cá nhỏ trước mắt còn không có tính toán như vậy.

Hướng về hóa giới phù bên trong không gian nhìn lại,

Tiêu Vũ chỉ thấy này hai cái cá nhỏ trở lại phù bên trong sau khi, vừa là về tới cái kia một cái đầm nho nhỏ trong vũng nước, như là ngày xưa giống nhau ở nơi đó bơi lội.

Hắn trong lòng hơi động, xem ra này hai cái cá nhỏ đối với này vũng nước có bản năng tính ỷ lại, bởi vậy dù cho chúng nó sinh ra linh trí, cũng vẫn sẽ như thường lệ trở lại nơi này.

Nhìn chằm chằm hai cái cá nhìn hồi lâu, Tiêu Vũ vẫn là không nhìn ra chúng nó có cái gì thần dị chỗ, cũng không biết là nào chủng tộc, chỉ có điều lại luôn cảm giác này hai cái cá rất không tầm thường, ngày sau có thể sẽ không so với cái kia cao nhất sinh linh kém hơn nhiều lắm.

Thu cẩn thận hóa giới phù, Tiêu Vũ vừa ở trong không gian này đi một lượt, xác nhận đã không tồn tại cái gì vật có giá trị, này mới rời khỏi.

Tiến vào không gian này thông đạo, là một cỗ quan tài đá trong vòng, mà rời đi thời gian, Tiêu Vũ lại là tìm được rồi một khác thông đạo.

Hắn không do dự, xoay người liền từ nơi này rời đi, biến mất ở đây.

“Chỉ mong chúng ta không có nhìn lầm, hy vọng người này ngày sau, có thể trở thành là chúng ta trợ lực!”

“Hy vọng như thế chứ!”

Trong bóng tối bao nhiêu hai con mắt thấy Tiêu Vũ rời đi, phát sinh như thế lời nói, sau đó nơi đây lại lâm vào trong tĩnh mịch, như là không tồn tại bất kỳ sinh linh.

Theo cái kia kỳ lạ không gian rời đi, Tiêu Vũ trong lòng kỳ thực còn có rất nhiều chỗ không hiểu, tỷ như bất diệt âm dương trải qua cùng trong cơ thể hắn nguyền rủa tại sao lại đã bị nơi đây ảnh hưởng, nhưng sau khi tiến vào, rồi lại bình tĩnh đi xuống.

Nhưng mà, không can thiệp tới hắn nghĩ như thế nào, tựa hồ cũng rất khó chiếm được đáp án.

“Tháng ba kỳ hạn, ta đã trở về!”

Theo không gian kia rời đi, Tiêu Vũ xuất hiện địa phương cũng không phải lúc trước cái kia có quan tài đá đại điện, mà là một mới khu vực, như là Thiên Uyên bên trong một cái nào đó tầm thường góc.

Cảm thụ một chút nơi đây vực trường áp lực, nơi này sức áp chế, không cách nào cùng Tiêu Vũ lúc trước đi qua những địa phương kia so với, bất quá đối với người bình thường tới nói, cũng đã xem như thập phần khủng bố.

“Cái gọi là vực trường, xem ra đúng là những cường giả kia để lại sức mạnh tạo thành, các đại cường giả sức mạnh ảnh hưởng lẫn nhau, mới khiến cho Thiên Uyên bên trong áp lực hỗn loạn như thế.”

Tiêu Vũ lộ ra một lạnh nhạt mỉm cười, sau đó nhanh chân về phía trước.

Ở Thiên Uyên ngây người một quãng thời gian, hắn vốn là đã thăm dò này áp lực đặc hữu tần số, hiện nay lại lấy được chứa nhiều vương giả tinh khí, cũng coi là này vực trường căn nguyên một trong.

Hắn hiện tại, đi qua này bất đồng áp lực vực trường, hầu như đã có thể làm được không thể ảnh hưởng chút nào, nói cách khác, ở bây giờ Thiên Uyên bên trong, không có mấy cái địa phương, là hắn không thể đi.

Đi rồi hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là trước quay về lúc trước Hoàng Phủ Cực ước chiến cái kia 1 khu vực, hắn rời đi lâu như vậy, cũng không biết cùng Hoàng Phủ Cực ước định tháng ba kỳ hạn là không tới còn là qua, ở cái kia thần bí trong không gian, căn bản chẳng phân biệt được ngày đêm, cho nên hắn cũng không biết trải qua bao lâu.

"Đánh bạc cuồng xuất hiện, người này cũng quá mãnh liệt, quét ngang trẻ tuổi, không có địch thủ!"

"Tiêu thị hậu nhân Tiêu Trần, nghe nói một đoạn thời gian trước đạt được một khối đá kỳ lạ, thực lực tiến thêm một bước nữa."

"Hắn cũng đã mạnh đến loại trình độ này, còn có thể lại có thu hoạch, Thiên Uyên trong đám người tuổi trẻ còn có ai là đối thủ của hắn?"

"Lạc Vân Châu bên trong tựa hồ cũng xuất hiện một người mạnh, nghe nói thực lực không thấp hơn đánh bạc cuồng cùng Tiêu Trần."

"Làm sao có khả năng? Lạc vân một châu người cơ hồ đều là phế vật, này một châu có thể có nhân vật như vậy?"

"Ta nói chính là thật, nghe nói người nọ cũng cổ tộc hậu nhân, mà là đến từ này một châu 4 đại tông môn, tên là Vũ Vô Cực!"

Tiêu Vũ vừa về tới khu vực này, liền nghe nói rất nhiều tin tức.

Khi hắn rời đi quãng thời gian này bên trong, trẻ tuổi bên trong tam đại nhân vật đứng đầu, Tiêu Trần, đánh bạc cuồng, Hoàng Phủ Cực thỉnh thoảng xuất hiện, ở các loại dị bảo tranh cướp bên trong quét ngang tất cả mọi người, trừ bọn họ ra lẫn nhau, không người có thể cùng ấy tranh đấu.

Hơn nữa, trong đoạn thời gian này, ba người này có thu hoạch riêng, chiếm được bất đồng cơ duyên, thực lực lại có bất đồng tiến bộ, bây giờ chính là một vài Thiên Tông nhân vật, đối với ba người bọn họ cũng nhất định phải thận trọng đối xử.

“Xem ra đều không phải là chỉ có ta một người ở tiến bộ.”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng lại, kỳ thực cái này cũng là tự nhiên sự tình, ở Thiên Uyên loại địa phương này, cơ duyên vô số, khi hắn tiến bộ đồng thời, người khác tự nhiên cũng sẽ không dậm chân tại chỗ.

Mà tại đông đảo thông tin bên trong, để cho hắn bất ngờ, lại là Vũ Vô Cực quật khởi.

Tại đây trong một khoảng thời gian, Vũ Vô Cực cũng từng mấy lần ra tay, tham dự các loại cơ duyên tranh cướp, thể hiện ra thực lực cường đại, ở trong thời gian thật ngắn danh tiếng chấn động mạnh, tựa hồ không kém gì cái kia tam đại nhân vật đứng đầu.

Bởi vì danh tiếng chấn động mạnh, mỗi một đại cổ tộc cũng đều chú ý tới Vũ Vô Cực, thậm chí không ít cổ tộc trực tiếp đối với hắn tiến hành mời chào, coi trọng thực lực của hắn.

“Vũ Vô Cực!” Tiêu Vũ trầm tư, kỳ thực Vũ Vô Cực sẽ tiến bộ nhanh như vậy, cũng không tại ngoài dự liệu của hắn.

Phải biết rằng, Vũ Vô Cực nhưng được chí tôn truyền thừa người, bởi vậy dù cho xuất thân không bằng này cổ tộc hậu nhân, nhưng trưởng thành tốc độ, nhưng tuyệt đối sẽ không so với bọn hắn chậm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 108: Sai Hẹn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngoại trừ Tiêu Vũ nghe được mấy cái này tin tức ở ngoài, còn có một cái tin tức khác, gần nhất đã ở Thiên Uyên thế hệ trẻ tuổi bên trong lưu truyền đến mức rất mở.

“Tháng ba kỳ hạn đã qua, ngươi làm ta quá là thất vọng.” Hoàng Phủ Cực ở mấy ngày trước khi, đúng hẹn tới, tới cùng Tiêu Vũ ước chiến ngày.

Nhưng mà, khoảng thời gian này Tiêu Vũ rời đi, không biết thời gian, căn bản không biết là hẹn cẩn thận tháng ba kỳ hạn đã tới chưa, không thể đến hẹn.

“Mạc Vong chạy?”

“Hẳn là a, dù sao đối mặt chính là Hoàng Phủ Cực a, thay đổi người bình thường đều sẽ chạy!”

“Khà khà, cho nên nói Lạc Vân Châu mọi người là ít ỏi phế vật, đã biết rõ không phải Hoàng Phủ Cực đối thủ, lúc trước cần gì phải đáp ứng một trận chiến? Kết quả đáp ứng rồi sau khi, lại trực tiếp chạy, thực sự là mất mặt!”

“Có điều đây cũng là một lựa chọn sáng suốt, cái kia Mạc Vong tuy nói thực lực không tệ, nhưng nếu là cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến, chắc chắn phải chết!”

“Xem ra Lạc Vân Châu bên trong, cũng cũng chỉ có một Vũ Vô Cực còn có thể lên được mặt bàn, kia cái gì Mạc Vong, vốn là cái nhát gan phế vật, đáp ứng ban đầu cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến, phỏng chừng cũng là chống đỡ chống đỡ mặt mũi a, quay đầu lại chạy trốn so với ai khác đều sắp.”

Cùng loại lời bàn, ở Thiên Uyên các nơi đều có thể nghe đến, Tiêu Vũ tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Lúc trước cùng hắn và Hoàng Phủ Cực ước định một trận chiến, việc này có thể nói đưa tới vô số người chú ý, Hoàng Phủ Cực đây chính là trẻ tuổi bên trong cực kỳ làm người kính sợ ba cái một trong những nhân vật, mà Tiêu Vũ thực lực, tựa hồ cũng không yếu.

Cả hai trong lúc đó ước định một trận chiến, thậm chí đã ở trẻ tuổi ở trong gây nên to lớn sóng gió.

Nhưng mà, tại kia ước định truyền ra thời gian, Tiêu Vũ lại liền như vậy rời đi, tiến vào những khu vực khác, để cầu tiến bộ. Nơi đây thế hệ trẻ tuổi không thể đi tới Thiên Uyên những khu vực khác, bởi vậy ở quãng thời gian này không ai gặp lại qua hắn.

Ước định ngày, Tiêu Vũ chưa từng xuất hiện, này khiến cho Thiên Uyên phần đông người trẻ tuổi thập phần thất vọng, liên tưởng đến Tiêu Vũ đã biến mất rồi một quãng thời gian rất dài, nhất thời những người này đều cho rằng hắn là sợ Hoàng Phủ Cực, sớm thoát đi Thiên Uyên.

“Cái này Mạc Vong thật đúng là nhát gan, không dám ứng chiến còn chưa tính, một mực lúc trước còn muốn kiêu căng như vậy cùng Hoàng Phủ Cực ước định!”

“Người như vậy, nhất định chính là Lạc Vân Châu sỉ nhục a!”

Bây giờ, ở Thiên Uyên bên trong, hết thảy biết việc này người trẻ tuổi, đối với Tiêu Vũ đều là tràn ngập xem thường, thậm chí kể cả Lạc Vân Châu cùng châu người, với Tiêu Vũ thập phần xem thường, cảm thấy hắn đã đánh mất Lạc Vân Châu mặt.

Lạc Vân Châu thiếu niên ở Thiên Uyên bên trong vốn là thuộc về yếu thế,

Bởi vì Tiêu Vũ sự tình, này một châu người cũng ngay tiếp theo bị người khinh bỉ, bọn họ một cách tự nhiên, liền đem này bất mãn đều tính ở Tiêu Vũ trên đầu.

“Tháng ba kỳ hạn đã qua?” Tiêu Vũ còn là khi nghe đến những tin tức này sau khi, mới biết được hắn rời đi đến bây giờ, đã qua thời gian ba tháng, cùng Hoàng Phủ Cực ước định tháng ngày, đã sớm quá khứ.

Đối với này lời bàn, hắn cũng không phải rất để ý, mặc dù bỏ lỡ có chút đáng tiếc, nhưng hắn tin tưởng, cùng Hoàng Phủ Cực ở giữa một trận chiến, sớm muộn vẫn sẽ phát sinh.

Buông việc này, Tiêu Vũ không có nữa để ý tới, mà là đang khu vực này ở trong tìm kiếm lên Mạnh Thu cùng Giang Diên Nhi, muốn hội hợp với bọn hắn.

“Là ngươi, ngươi trở về làm gì?”

Không lâu sau đó, Tiêu Vũ tìm tới Mạnh Thu đoàn người, bây giờ Lạc Vân Châu người trẻ tuổi đã triệt để bão đoàn, bởi vậy ở cái địa phương này, hắn còn gặp được không ít cùng châu người trẻ tuổi, nhưng cũng thuộc về bất đồng thế lực.

Khi thấy Tiêu Vũ trở về, những người này trên mặt vẻ mặt cũng không quá thân thiện, thậm chí có người lộ ra địch ý.

“Ta tìm Mạnh Thu.” Tiêu Vũ tự nhiên biết những người này địch ý đến từ nơi nào, nhưng là không muốn để ý tới.

“Mạnh Gia làm được sai nhất đích sự tình, chính là cho ngươi tiêu chuẩn để ngươi tới Thiên Uyên, ngươi đã chạy thoát, bây giờ trở về thì có ích lợi gì? Cút đi, nơi đây không phải địa phương ngươi có thể tới!”

“Cút, ngươi cho chúng ta gây phiền toái có phải còn chưa đủ?”

Một đám đến từ bất đồng thế lực thiếu niên ngăn cản Tiêu Vũ, không cho hắn tiếp tục tiến lên.

Tiêu Vũ sâu sắc nhíu mày, hắn cũng không để ý những người này thấy thế nào hắn, nhưng bị như thế nhằm vào, dù là ai cũng phải có vài phần hỏa khí.

“Để hắn lại.”

Vào lúc này, một gã đẹp trai thiếu niên xuất hiện, tách ra mọi người, để Tiêu Vũ thông qua.

Nhìn thấy thiếu niên này, một nhóm thiếu niên tuy có không cam lòng, nhưng là có vài phần kiêng kỵ, đem đường tránh ra, cung cấp Tiêu Vũ quá khứ.

Người đến đúng là đẹp đến mức giống như nữ tử giống nhau Nam Cung Lưu Vân, hắn đi tới Tiêu Vũ trước người, lộ ra một có thể nói quyến rũ mỉm cười, nói: “Mạc Huynh, hồi lâu không thấy.”

Tiêu Vũ gật gù, trong lòng cũng là hơi kinh ngạc, Nam Cung Lưu Vân tu vi, tựa hồ cũng tiến bộ không ít, khí tức so với trước kia cường đại hơn.

Hắn âm thầm suy đoán, là này Nam Cung Lưu Vân trước đây cố ý ẩn tàng rồi, còn là nói đi tới Thiên Uyên sau khi, hắn cũng có nhất định thu hoạch?

Vô luận như thế nào, bây giờ đều không phải là quản này thời điểm, Tiêu Vũ một bên đi tiếp, vừa hỏi: “Mạnh Thu?”

“Ai da!” Nam Cung Lưu Vân phong độ nhanh nhẹn, trường thở dài một tiếng, nói: “Mạnh huynh hắn…… không tốt lắm!”

“Cái gì!” Tiêu Vũ cả kinh, hắn có thể tới Thiên Uyên, tuy nói trên danh nghĩa là Mạnh Gia xin hắn giúp đỡ, nhưng hắn quả thật cũng chiếm dụng Mạnh Gia tiêu chuẩn, Mạnh Thu nếu đang có chuyện, hắn có trách nhiệm rất lớn.

Theo Nam Cung Lưu Vân, Tiêu Vũ rất nhanh gặp được Mạnh Thu, thế mới biết Nam Cung Lưu Vân theo như lời không tốt lắm là có ý gì.

Mạnh Thu càng bị trọng thương, nằm xuống ở một tấm lâm thời làm ra trên giường, sắc mặt trắng bệch, nhắm chặt hai mắt.

“Ai làm?” Tiêu Vũ sắc mặt, liền lập tức chìm xuống dưới, hắn dùng Mạnh Gia tiêu chuẩn đi tới Thiên Uyên, tạm thời cũng coi như Mạnh Gia người, Mạnh Thu bị người gây thương tích, hắn không thể ngồi yên không để ý đến.

“Cái này…… Mạc Huynh người hay là tự mình đi hỏi Mạnh huynh a.” Nam Cung Lưu Vân bất đắc dĩ, lắc lắc đầu không muốn tiết lộ.

Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng, đi lên phía trước, kiểm tra Mạnh Thu thương thế. Cũng may, Mạnh Thu bị thương tuy nặng, nhưng hắn bây giờ thực lực đại tiến, và bất diệt âm dương trải qua cũng có nhất định tăng lên.

Nhận sự giúp đỡ bất diệt âm dương trải qua bên trong sức mạnh của sự sống, Tiêu Vũ làm Mạnh Thu chữa thương, loại thương thế này, cùng hắn mà nói không tính là gì, huống hồ trong cơ thể hắn còn có một viên ấn, cũng ẩn chứa mạnh mẽ sinh cơ, chỉ cần không phải thái quá thương thế nghiêm trọng, đều có thể nhanh chóng chữa trị.

“Mạc Huynh, &# 32; ngươi đã trở lại?” Mạnh Thu tỉnh lại, nhìn thấy Tiêu Vũ, trên mặt lộ ra một trắng nhợt mỉm cười.

“Ngươi làm sao bị thương thành như vậy?” Tiêu Vũ gật gù, hổ thẹn trong lòng.

Vốn hắn đã đáp ứng Mạnh Gia, cầm máu của bọn hắn linh kim, đi tới Thiên Uyên sau khi, là muốn giúp đỡ bọn họ tìm kiếm cơ duyên, nhưng vẫn đang vì mình bận rộn.

Nhưng mà, Mạnh Thu bên này lại là xưa nay cũng chưa từng nói cái gì, để trong lòng hắn âm thầm xấu hổ.

Bị Tiêu Vũ hỏi dò, Mạnh Thu vốn không muốn nhiều lời, ở Tiêu Vũ lần nữa gạn hỏi bên dưới, hắn mới tiết lộ tình hình thực tế.

Khoảng thời gian này, bởi vì Tiêu Vũ không thể đúng hẹn cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến, dẫn đến Lạc Vân Châu mọi người bị cái khác 9 châu tuổi trẻ hậu bối trở thành phế nhân, đối với bọn họ vô cùng khinh thường.

Lạc Vân Châu thực lực tổng hợp, vốn thì yếu hơn cái khác 9 châu, chịu đủ ức hiếp, ra Tiêu Vũ sau đó, hắn châu đệ tử đối với bọn họ này một châu người càng xem thường, thậm chí cố ý nhằm vào.

Trong khoảng thời gian này, chỉ cần bọn họ này một châu người ra ngoài, gặp gỡ cái khác 9 châu người, thường thường đều sẽ bị thương mà quay về.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 109: Song Ngư Phát Uy

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ đi tới Thiên Uyên, ở những người khác xem ra, là vì chiếm được Mạnh Gia tiêu chuẩn, theo trình độ nào đó mà nói, hắn ở Thiên Uyên bên trong, đại diện chính là Mạnh Gia.

Lạc Vân Châu thế hệ trẻ tuổi, thực lực nhỏ yếu, đã bị mỗi một châu người ức hiếp, mà bởi vì Tiêu Vũ bị trở thành lâm trận bỏ chạy người, loại người này để cho tu luyện người trơ trẽn, cũng làm cho mỗi một châu người đối với bọn họ càng thêm nhằm vào.

Bọn họ vô lực phản kháng hắn châu người trẻ tuổi, liền đem tất cả những thứ này đều tính ở Tiêu Vũ trên đầu, nhưng Tiêu Vũ rời đi không về, tất cả những thứ này thì vừa chuyển tới cho Tiêu Vũ danh ngạch Mạnh Gia bên trên.

Mạnh Thu bởi vậy, nhận lấy Lạc Vân Châu mọi người bài xích, hai ngày trước, đạo một tông đệ tử bên ngoài bị thương, sau đó, này một tông cửa liền có người đem bất mãn phát tiết tới Mạnh Thu trên người, đem đánh trọng thương.

“Chính mình không có thực lực, bị người ức hiếp, liền đem tất cả những thứ này tính tới trên đầu của người?” Tiêu Vũ nghe xong, lộ ra lạnh như băng ý cười.

Phát sinh chuyện như vậy, nói thật nha kể cả hắn đều đối với Lạc Vân Châu những người trẻ tuổi này cảm thấy xem thường.

Tự thân thực lực không đủ, đã bị người khác ức hiếp, không nghĩ tới như thế nào tăng lên thực lực mình, ngược lại là chỉ lại ở chỗ này nhằm vào cùng trận doanh người.

“Đạo một tông? Chính là lần trước đã giao thủ với ta Tề Đạo cái kia một tông cửa?” Nghe Mạnh Thu kiểu nói này, Tiêu Vũ cũng nhớ tới, lần trước ở Thiên Phủ long xà sẽ lên, hắn liền cùng đạo một tông Tề Đạo kết thù, đem người này đánh bay.

Bây giờ Mạnh Thu bị này một tông người gây thương tích, mặc dù nói là vì đối với Mạnh Gia cho Tiêu Vũ tiêu chuẩn cảm thấy bất mãn, nhưng cũng không có thể bảo đảm bọn họ có phải hay không bởi vì lần đó sự tình mà đang trả thù.

“Ta biết rồi, ngươi trước tiên nghỉ ngơi thật tốt.” Tiêu Vũ mặc dù đã cho Mạnh Thu chữa thương, nhưng muốn triệt để khôi phục, còn cần một ít thời gian, lại sẽ để hắn một lần nữa nằm trở về.

Ở sau khi, hắn theo Mạnh Thu vị trí lui về, đi ra bên ngoài, đối với Nam Cung Lưu Vân hỏi: “Khoảng thời gian này, đều chuyện gì xảy ra? Nam Cung huynh ngươi làm sao cũng ở nơi đây?”

“Nói rất dài dòng!” Nam Cung Lưu Vân làm Tiêu Vũ nói rõ.

Hiện nay, bởi vì lạc vân một châu thực lực tổng hợp cùng cái khác 9 châu chênh lệch quá nhiều, bất kể là 4 đại tông môn, còn là các đại gia tộc, ngoại trừ này phụ thuộc vào cổ tộc bên dưới người ở ngoài, bây giờ đã là chỉ có thể bão đoàn, tài năng miễn cưỡng ở Thiên Uyên bên trong hoạt động.

Nhưng bây giờ, theo Tiêu Trần, đánh bạc cuồng cùng Hoàng Phủ Cực sinh động, bọn họ này một châu người trẻ tuổi ở Thiên Uyên bên trong càng nửa bước khó đi, chỉ có thể chung sức, cùng hành động.

Thì trước mắt mà nói, 4 đại tông môn ngoại trừ có Vũ Vô Cực Long Tuyền Tông, cùng với cá biệt đi theo cổ tộc đệ tử,

Cơ hồ đều đã tụ tập chung một chỗ.

Có điều, bởi vì Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến việc, bây giờ Lạc Vân Châu người đã bị mỗi một châu bài xích, cũng làm cho Bản Châu người đối với Tiêu Vũ cùng Mạnh Thu có rất lớn oán niệm, cho rằng này hết thảy đều là bởi vì bọn họ mà lên.

“Mạc Vong, ngươi không phải trốn gì? Còn trở về làm gì?”

“Hắc, tránh thoát tháng ba kỳ hạn, bây giờ vừa xông ra, ngươi tính toán vẫn là rất không sai!”

Ở Nam Cung Lưu Vân cùng Tiêu Vũ nói rõ thời điểm, nơi này không biết lúc nào đã dần dần vây quanh một đám người, nhìn bộ dáng của bọn hắn, đều thuộc về lạc vân một châu bên trong bất đồng thế lực, kể cả 4 đại tông môn, cùng mỗi một đại thế gia hậu bối.

“Ta qua tự do, cần phải với các ngươi báo cáo?” Tiêu Vũ đối với những người này, là thật không ưa, chính mình bị người ức hiếp, nhưng phải đem sự tình đẩy lên trên người người khác.

Hắn là không thể đi đến ước hẹn đánh một trận không giả, có thể cái kia đều không phải là bản ý của hắn, coi như lui một bước tới nói, hắn là cố ý không đi đến hẹn, này cũng là chính hắn sự tình, những người này chịu đựng bắt nạt, làm sao cũng không tính được trên đầu của hắn.

Bất quá hắn cũng biết, cùng những người này nói lý, vậy căn bản là lãng phí nước bọt, căn bản giải thích tắc nghẽn.

“Ngươi cũng đã biết, thì bởi vì ngươi, chúng ta này một châu người bây giờ tại Thiên Uyên bên trong có bao nhiêu khó khăn hoạt động?”

“Đúng vậy, khoảng thời gian này, cũng bởi vì ngươi nguyên nhân, chúng ta bị mỗi một châu nhằm vào, không ít người đều bị trọng thương, bây giờ ngươi đã đã trở lại, ít nhất phải đánh đổi một số thứ!”

“Không sai, sự tình là vì ngươi mà lên, nếu như ngươi không trả giá một chút, hôm nay cũng đừng nghĩ dễ dàng rời đi!”

Một đám người rêu rao lên, đem Tiêu Vũ bao bọc vây quanh, rất nhiều hắn nếu là từ chối, thì sẽ lập tức động thủ tư thế.

Mặc dù nói Tiêu Vũ trước đây đã biểu hiện ra không tầm thường thực lực, nhưng bọn họ nhân số phần đông, hơn nữa có thể tới Thiên Uyên, cũng tự tin mỗi người đều là đứng đầu thiên tài, nhiều người như vậy bên dưới, chẳng lẽ còn sợ một Tiêu Vũ?

“Giá cả? Các ngươi nghĩ muốn cái gì?” Tiêu Vũ cười lạnh, càng xem những người này, thì càng không ưa.

Ở những châu khác người trẻ tuổi nơi đó không chiếm được lợi ích, càng lưu lạc tới chạy đến tìm hắn muốn giá cao, nói cách khác, bọn họ không dám trêu chọc những châu khác người trẻ tuổi, lại đưa hắn trở thành dễ ức hiếp.

“Ngươi hại cho chúng ta chịu đủ ức hiếp, chúng ta cũng không quá đáng, chỉ cần ngươi 1 luôn luôn chúng ta bồi tội nhận sai, và đồng ý giao ra nhất định bảo vật, chúng ta vẫn là có thể bỏ qua ngươi.”

“Không sai, trước đây ở Thiên Phủ, khắp nơi đều cho ngươi tặng không ít thứ, chỉ cần ngươi đem những thứ đó đều giao ra đây, tất cả đều dễ nói chuyện!”

Nhóm người này trước sau mở miệng, Tiêu Vũ cũng coi như đã nhìn ra, bọn họ đoán chừng là tự nhận ở Thiên Uyên bên trong không tranh được cái gì, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, muốn từ trên người hắn làm một vài chỗ tốt.

“Nếu như ta cự tuyệt thì sao?” Trong lòng hắn cười lạnh, nói thật, trước mắt nhóm người này, nhân số tuy nhiều, nhưng trong mắt hắn, đều là một đám người ô hợp, nhất là bây giờ, chân khí của hắn ngưng tụ, thực lực đại tiến, trước mắt chính là nhân số nhiều hơn nữa, đối với hắn cũng là vô dụng.

“Từ chối? Vậy hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ sống sót rời đi!”

Mọi người nhất thời sắc mặt lạnh lẽo, ẩn lộ sát ý.

Nói tới phân thượng này, dù cho Tiêu Vũ vốn không muốn cùng bọn hắn động thủ, lúc này cũng là không có cách nào, những người này thật sự là làm cho quá phận.

“Chơi vui chơi vui, có chơi vui sự tình!”

“Này, ngươi nhanh thả chúng ta đi ra ngoài, không thể tự kiềm chế một người chơi đùa, chúng ta cũng phải đến!”

Tiêu Vũ mới vừa muốn động thủ, hai cái thanh âm non nớt đột nhiên truyền vào trong đầu của hắn, không khỏi làm sắc mặt hắn có chút quái dị.

Cái kia hai cái một đen một trắng cá nhỏ, ở vào thời điểm này lại muốn đi ra? Nghe ý tứ tựa hồ là muốn thay hắn động thủ?

Hơi suy nghĩ gian, Tiêu Vũ lặng yên mở ra hóa giới đáp, thả ra trắng đen Song Ngư.

Thành thật mà nói, mặc dù này hai cái cá nhỏ sinh ra linh trí, nhưng ở trong mắt hắn nên không có thực lực gì, dù sao ở bề ngoài nhìn vẫn chỉ là hai nhỏ không lớn lên cá nhỏ.

Nhưng mà, làm hai cái cá nhỏ xuất hiện, Tiêu Vũ nhất thời há hốc mồm.

“Ha ha, có chơi vui!”

“Cái này, cái này, cái này…… mấy cái này đều là của ta, tiểu hắc ngươi chớ cùng ta cướp lấy!”

Hai cái cá nhỏ phát ra non nớt giống như trẻ sơ sinh vậy âm thanh, phảng phất đem không khí trở thành nước, vui sướng hướng về phía trước mọi người bơi đi.

Tiêu Vũ còn chưa thấy rõ là chuyện gì xảy ra, liền gặp này hai cái cá mỗi loại phát sinh hai màu đen trắng ánh sáng, bơi lội trong lúc đó, đúng là móc ra một đồ án thái cực, ở trong im lặng, chúng nó nơi đi qua, một đám người trẻ tuổi đã là cái này đến cái khác ngã xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 110: Thái Cực Đồ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ha ha, chơi vui, quá thú vị!”

“Ai u, Tiểu Bạch, ngươi quá dễ dàng thỏa mãn, những người này quá yếu, một điểm ý tứ cũng không có, chơi không vui, một trận chiến cũng chơi không vui!”

Một đen một trắng hai cái cá nhỏ, một bên phát ra non nớt tiếng cười, một bên như vào chỗ không người, quét ngang một đám tuổi trẻ thiếu niên.

Chúng nó bơi lội quỹ tích phi thường kỳ dị, phảng phất lẫn nhau trong lúc đó tồn tại một loại nào đó dẫn dắt lực lượng, khiến cho chúng nó khoảng cách vẫn không thay đổi, bơi lội trong lúc đó rạch thành một cái hình tròn.

Ngoài ra, trên người bọn họ chỉ riêng một đen một trắng, lẫn nhau quấn quanh, hình thành một cổ xưa đồ án thái cực.

“Âm dương lực lượng?” Tiêu Vũ nhìn ra ngạc nhiên không thôi, này trắng đen Song Ngư càng nắm giữ âm dương lực lượng, mà lại là trời sinh!

Này hai cái cá bơi lội trong lúc đó, nhìn như tầm thường, Trên thực tế ở chúng nó bơi lội quỹ tích trong lúc đó lại là đan vào ra cao thâm phức tạp âm dương lực lượng, rồi cùng trong cơ thể hắn âm dương hai sao có chút tương tự.

Âm dương hai chữ, có thể bao quát thế gian hết thảy, điều này cũng thuộc về một loại cực kỳ cao thâm đại đạo.

Này hai cái cá nhỏ đúng là tự học, mới vừa sinh ra linh trí, liền nắm giữ cường đại như thế thủ đoạn.

Loại thủ đoạn này thì tương tự với Tiêu Vũ vận chuyển âm dương hai sao bình thường, thuận mà sống, nghịch với chết.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ âm dương hai sao hơn trực quan, cũng càng thêm bá đạo, mà đây hai cái cá nhỏ diễn hóa ra âm dương lực lượng, lại là hóa thành thái cực lực lượng, đổi là thập phần kinh khủng một loại lực lượng.

“Tiểu hắc…… Tiểu Bạch?” Nghe đến chúng nó đối với lẫn nhau gọi, lại xem chúng nó mỗi loại màu sắc, Tiêu Vũ đúng là đối với hai cái danh tự này cảm thấy thập phần chuẩn xác.

“A! Đây là vật gì!”

“Bỏ đi, không nên tới gần ta!”

Lúc trước một đám thế tới hung hăng thiếu niên, lúc này đã là toàn bộ luống cuống, giống như gặp phải nước lũ và mãnh thú, truyền ra trận trận kêu thảm thiết.

Hai cái cá nhỏ, theo ở bề ngoài xem ra lả lướt tinh xảo, rộng có điều ba ngón, và một thân thuần sắc, có một loại dị dạng vẻ đẹp, ở nữ tử trong mắt có thể nói đáng yêu vô cùng.

Nhưng bây giờ, này hai cái cá nhỏ phát huy ra thủ đoạn lại là hết sức kinh người, có thể tới Thiên Uyên, nơi đây người trẻ tuổi không có một kẻ yếu, càng bị chúng nó trở thành món đồ chơi giống nhau, tùy ý trêu chọc.

“Nhỏ đen Tiểu Bạch,

Chừa chút đúng mực, chớ tổn thương tính mạng bọn họ.” Tiêu Vũ lấy lại tinh thần, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Này dù sao đều là cùng đến từ Lạc Vân Châu người, đối phương mặc dù quá phận, nhưng hắn cũng cũng không thể giết hết bọn họ.

“Không có ý nghĩa, không có ý nghĩa, đám người này quá yếu, một điểm đều chơi không thấy vui!”

“Thiệt thòi ta còn đối với bọn họ ôm lớn như vậy trông chờ, điều này cũng quá vô dụng, không thú vị, chơi không vui!”

Hai cái cá nhỏ tựa như hai cái bất mãn hài tử, phát ra nãi thanh nãi khí âm thanh, một bên hướng về Tiêu Vũ bên này bơi trở về.

Tiêu Vũ có chút dở khóc dở cười, này hai cái cá tuy có thực lực, nhưng tính khí thật đúng là hài tử giống nhau, chỉ biết chơi.

Đồng thời hắn cũng có chút đau đầu, đầu tiên là Huyết Lân, sau là Mặc Vũ, bây giờ kể cả này hai cái vừa mới sinh ra linh trí nhỏ con cá nhỏ, tựa hồ cũng là ít ỏi vấn đề nhi đồng, sau đó tụ lại tới một chỗ sẽ là ra sao, ngẫm lại hắn đều nhức đầu.

“Hắc, Mạc Vong, không ngờ rằng ngươi lại còn gan dạ trở về!”

Vào lúc này, lại có một thanh âm xuất hiện, Tiêu Vũ tiếp theo liền thấy được một thân ảnh quen thuộc.

Ngày đó bị hắn đánh bay Tề Đạo, với lúc này một lần nữa xuất hiện, ở phía sau hắn, còn theo một người, nhìn dáng dấp, Tề Đạo đối với người này có chút kính sợ.

Người kia vô cùng trẻ tuổi, mang trên mặt kiêu ngạo, cũng đang không ngừng đánh giá Tiêu Vũ.

“Mạc Huynh, hắn là Đạo Nhất Tông đệ tử, tên là Hứa Ngạn.” Nam Cung Lưu Vân ở bên cạnh nhỏ giọng đối với Tiêu Vũ nhắc nhở.

Đạo Nhất Tông? Tiêu Vũ một chút đã hiểu, phỏng chừng cái này Hứa Ngạn, mới là Đạo Nhất Tông đệ tử kiệt xuất nhất, Tề Đạo còn hơn hắn đến, có chỗ không bằng, trước đây Tứ Tông trước một bước phái đến Thiên Phủ đệ tử, cơ hồ đều không phải trong tông chân chính người mạnh nhất, Đạo Nhất Tông hiển nhiên cũng là như thế.

Hơn nữa, dù cho người này là Đạo Nhất Tông người, vậy Mạnh Thu lúc trước e sợ liền cũng là đau đớn với người này tay, những người khác nói, hẳn là không có thương tổn Mạnh Thu thực lực.

“Chớ nói, lại gặp mặt.” Tề Đạo nhìn thấy Tiêu Vũ, răng đều muốn cắn nát.

Lúc trước cùng Tiêu Vũ một lần giao thủ, nhất định chính là hắn lớn nhất sỉ nhục, lại bị Tiêu Vũ trực tiếp đánh bay đi.

“Là ngươi tổn thương Mạnh Thu?” Tiêu Vũ căn bản không để ý tới Tề Đạo, trực tiếp đưa mắt nhìn về phía phía sau hắn Hứa Ngạn.

“Là ta!” Hứa Ngạn cũng rất trực tiếp, hào phóng thừa nhận, nói: “Trước đây, Tề Đạo đã bại tại tay ngươi, cho nên hôm nay, ta đại diện Đạo Nhất Tông mà đến.”

Lạc Vân Châu 4 đại tông môn, Đạo Nhất Tông, Tử Vân tông, Huyền U Tông, Long Tuyền Tông, Tứ Tông trong các đệ tử, Huyền U Tông Hạc Nhất Minh đã bại bởi Tiêu Vũ, Tử Vân tông cùng Tiêu Vũ trước mắt không có gì ân oán, Long Tuyền Tông, Vũ Vô Cực thực lực mạnh mẽ, không ở chỗ này, mà là một mình lang bạt.

Bây giờ, cũng là Đạo Nhất Tông cùng Tiêu Vũ ở giữa ân oán, có thể nhân cơ hội này chấm dứt.

“Cũng được, đã như vậy, ta rồi cùng ngươi tính cả tính toán.” Tiêu Vũ tiến lên, cùng này một tông ở giữa oán trách sớm muộn muốn chấm dứt, huống hồ bọn họ tổn thương Mạnh Thu, việc này hắn không thể cho rằng không có phát sinh.

“Bốp!”

Tiêu Vũ mới vừa nói xong, hai cái cá nhỏ vừa động.

“Tiểu hắc, cái này thoạt nhìn giống như khả năng chơi một chút, đừng tranh với ta!”

“Không đúng không đúng! Người này là ta trước tiên vừa ý, là tiểu bạch ngươi đừng ta và tranh mới đúng!”

Hai cái cá nhỏ kêu la, ở Tiêu Vũ trong kinh ngạc, đã là hóa thành âm dương hình, xông về Hứa Ngạn.

Tất cả mọi người vào lúc này đều có chút không phản ứng kịp, kể cả Hứa Ngạn, cũng là sững sờ một chút, tại đây sửng sốt trong lúc đó, trắng đen Song Ngư đã là hóa thành thái cực hình, vọt tới Hứa Ngạn trước người.

Hứa Ngạn cả kinh, lập tức vận chuyển công quyết, và hóa thành chiến quyết đem đánh ra.

Nhưng mà, hắn chiến quyết thậm chí còn chưa phát huy ra hiệu quả, Thần lực tiến vào trắng đen Song Ngư Thái Cực đồ trong phạm vi, ngay lập tức sẽ như là đá chìm đáy biển, biến mất sạch sành sanh.

“Đây là vật gì?” Hứa Ngạn kinh hãi, đây không khỏi cũng quá cổ quái, hai cái cá nhỏ có thể im hơi lặng tiếng liền đem hắn hết thảy Thần lực đều hấp thu, một điểm chưa từng còn lại.

Này dưới cái nhìn của hắn căn bản là khó có thể lý giải được sự tình, Thần lực đánh ra, lại còn có thể bị người hấp thu?

Hắn không tin Tà, điên cuồng đánh ra các loại chiến quyết, nhưng mà này chiến quyết liền gây nên một cơn gió cũng không thể, tất cả đều bị bộ kia thần kỳ Thái Cực đồ miễn cưỡng tiêu diệt, không thể làm ra một điểm gợn sóng.

Hứa Ngạn còn muốn tiếp tục phản kháng, nhưng mà trắng đen Song Ngư vọt tới, to lớn kia Thái Cực đồ quay hắn đè xuống, hắn nhất thời cảm giác thần lực trong cơ thể bị quất không còn, liền một tia khí lực cũng không dùng tới, liền ngã xuống đất.

Đáng thương Hứa Ngạn, thân là Đạo Nhất Tông kiệt xuất nhất đệ tử, nhưng ở này hai cái cá trước mặt, lại bị bại dứt khoát như vậy, liền một tia phản kháng đường sống đều không có.

“Tiểu Bạch, ta đều nói rồi, ngươi không muốn theo ta tranh, ngươi xem người này yếu như vậy, hai chúng ta cùng tiến lên nói hắn khẳng định một chút liền xong rồi!”

“Tiểu hắc ngươi mới là, đây rõ ràng là ta nhìn thấy trước, là ngươi nhất định phải cướp lấy!”

Đến lúc này, hai cái cá nhỏ còn ở tranh luận, chút nào cũng phớt lờ người bên ngoài các loại khiếp sợ và ánh mắt kinh ngạc, ở nơi đó cãi lộn không ngừng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gần nhất bao nhiêu chương có thể có chút tẻ nhạt, có điều lại là cần thiết, bởi vì phải giải quyết cùng 4 đại tông môn ở giữa ân oán, giao cho rõ ràng, mấy chương này qua đi thì sẽ tốt hơn rất nhiều. Mặt khác, quãng thời gian trước chương mới có thể là ít một chút, cho nên hôm nay bắt đầu, ta muốn bùng nổ, thật to bùng nổ, khả năng nổ bao lâu tiến lên còn không xác định, chỉ có thể nói khẳng định không phải một hai ngày, mà là càng lâu. Một chương này đã là hôm nay thứ sáu chương, lát nữa còn có một chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 111: Thanh Trừ Dấu Ấn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đừng nói là người khác, chính là Tiêu Vũ ở bên cạnh nhìn ra đều có chút há hốc mồm, này hai cái cá nhỏ không khỏi cũng quá cường hãn, Hứa Ngạn dù sao cũng là Đạo Nhất Tông đệ tử kiệt xuất nhất, thực lực tuyệt đối không kém, dĩ nhiên đạt đến tông sư cảnh giới.

Có thể tại đây hai cái cá nhỏ trước mặt, đúng là một tia sức lực chống đỡ lại cũng không có, thua thập phần thẳng thắn.

Càng làm cho người ta im lặng là, này hai cái cá nhỏ đến bây giờ còn ở tranh luận nên để ai xuất thủ sự tình, hoàn toàn đem Hứa Ngạn trở thành món đồ chơi.

Chỉ có điều, thanh âm của bọn nó chỉ có Tiêu Vũ có thể nghe đến, bởi vì này đây thần niệm phát sinh, người bên cạnh, là không biết là giữa bọn họ đối thoại.

Có thể cái này cũng không ảnh hưởng bọn họ khiếp sợ trong lòng, hai cái thoạt nhìn khéo léo mà tinh xảo cá nhỏ, lại có thực lực như vậy, liền đem Hứa Ngạn giải quyết, Hứa Ngạn thực lực mặc dù không sánh được này cổ tộc hậu nhân, nhưng ở tại bọn hắn lạc vân một châu cũng đã tính đứng đầu, càng cứ như vậy thất bại.

Lúc này tất cả mọi người muốn biết, này hai cái cá rốt cuộc là lai lịch gì? Tiêu Vũ bên cạnh, tại sao có thể có như vậy hai cái cá nhỏ? Đây không khỏi cũng quá kinh khủng ít ỏi!

“Được rồi, đừng cãi cọ, trở về a!” Tiêu Vũ nhìn này hai cái cá nhỏ còn có tiếp tục tranh luận dấu hiệu, vội vàng mở miệng đánh gãy.

Hai cái cá nhỏ đối với hắn nói tất cả đúng là rất nghe theo, nghe vậy khéo léo bơi về bên cạnh hắn, ở hai bên người hắn vây quanh hắn bơi lội, thoạt nhìn tựa như hai cái lém lỉnh hài tử vậy.

Tiêu Vũ thăm xuất thần niệm, muốn nhìn một chút này hai cái cá nhỏ đến tột cùng đạt được cảnh giới gì, lại có như vậy thực lực cường hãn, nhưng mà hắn thần niệm quét ra, lại cảm giác này hai cái cá nhỏ cùng phổ thông dị thú có bất đồng rất lớn, trong cơ thể bất cứ không có sóng thần lực, hoàn toàn không nhìn ra chúng nó bây giờ ra sao cấp bậc.

Này càng làm cho hắn không rõ, này hai cái cá nhỏ không khỏi cũng quá mức thần dị, tựa hồ đã vượt ra khỏi dị thú phạm vi, nói là dị thú, nhưng lại không giống dị thú.

Chúng nó trong cơ thể tựa hồ căn bản không có cái khác dị thú như vậy thú nguyên, cũng không có đối ứng cấp bậc, nhưng dù là có thể phát huy ra thực lực khủng bố, thật sự không thể nào hiểu được.

“Các ngươi kêu tiểu hắc cùng Tiểu Bạch?” Đối với này hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ sinh ra rất lớn hứng thú.

Hắn kiếp trước sống năm mươi vạn năm, cũng chưa từng gặp như thế khác loại kỳ lạ sinh linh.

“Đúng rồi đúng rồi, ta là tiểu hắc, ta là ca ca, Tiểu Bạch là muội muội.”

“Nói bậy, Tiểu Bạch là tỷ tỷ, tiểu hắc mới là em trai!”

Hai cái cá nhỏ cho Tiêu Vũ làm ra đáp lại, nhưng một lời không hợp, vừa là ở nơi đó cãi.

Tiêu Vũ đau đầu, có điều ít nhất có thể thấy được, này hai cái cá là một mái một trống, cá chuối làm hùng, bạch cá làm mái.

Chỉ có điều, muốn hỏi chúng nó là huynh muội còn là tỷ đệ, không chừng có kết quả, hai cái cá đều là đứa trẻ tâm tính, để vấn đề này vừa cãi, ở nơi đó ầm ĩ nửa ngày.

“Được rồi được rồi.” Tiêu Vũ tiến lên lấy chúng nó không có càng tốt hơn biện pháp, hai cái cá một hồi lên hoàn toàn không để ý tới hắn, hắn chỉ có thể mở ra hóa giới phù, để này hai cái cá nhỏ trở lại cái kia đầm trong vũng nước.

Không nhìn ra cảnh giới, lại có thể phát huy ra thực lực cường hãn, chính là Tiêu Vũ, cũng cảm giác nhìn không thấu này hai cái nhỏ cá, cũng không biết chúng nó sau đó trưởng thành, sẽ là cái dạng gì.

Đóng hóa giới phù, Tiêu Vũ nhất thời cảm giác thế giới đều thanh tĩnh, hắn không tiếp tục để ý chung quanh một đám thiếu niên, trực tiếp rời đi.

Tới giờ phút này, mọi người thấy Tiêu Vũ ánh mắt đã là tràn đầy kiêng kỵ, liền bên cạnh nuôi hai cái cá nhỏ đều khủng bố đến tận đây, đến bây giờ còn ai dám chọc giận hắn? Chỉ có thể là thấy hắn đi xa, không người can đảm nói cái gì nữa.

Từ nơi này rời đi, Tiêu Vũ vừa đi gặp một người khác, chính là Giang Diên Nhi.

“Ngươi đã trở lại?” Gặp lại lần nữa, Giang Diên Nhi lần trước loại phức tạp đó tâm tình đã bình phục, trong giọng nói không có quá nhiều gợn sóng, trên mặt tất là như trước có chứa một khối lụa tím.

“A.” Tiêu Vũ gật đầu, sau đó tự thân trên lấy ra một khối xương, đạo “ta từng nói qua, ngươi trên mặt dấu ấn có thể xóa, vừa vặn việc này ta có thu hoạch, cũng có thể giúp ngươi xóa khối này dấu ấn.”

Dù cho nỗ lực khiến tâm tình của mình bình tĩnh, lúc này Giang Diên Nhi, vẫn là không nhịn được nhẹ nhàng chấn động.

Tiêu Vũ, lại thật tìm tới có thể trừ trên mặt hắn dấu ấn gì đó?

Nhưng mà, làm hướng về vật kia uốn éo, đã thấy một khối bạch cốt, Giang Diên Nhi tràn đầy không rõ, dùng một khối xương, có thể trừ trên mặt hắn dấu ấn? Đây chính là khốn nhiễu nàng nhiều năm, làm cho nàng hầu như đã tuyệt vọng gì đó.

“Giang tiểu thư, xin ngươi ngồi xong.” Tiêu Vũ cũng không cách nào cùng nàng giải thích, trực tiếp dùng hành động thay thế.

Giang Diên Nhi nghe vậy, gật đầu ngồi xong, trong mắt lại là tò mò nhìn, đã có khẩn trương, lại có trông chờ, trong nội tâm bình phục đi xuống phức tạp, lại một cái dâng lên trên.

Nếu như Tiêu Vũ thật trị mặt của nàng, trừ trên mặt hắn dấu ấn, có phải nàng thật muốn đời này đi theo tả hữu?

Ở trong trầm mặc, Tiêu Vũ đem cái kia một khối xương nhặt lên, cầm trong tay.

Giang Diên Nhi trên mặt dấu ấn, là tiên thánh ấn, muốn trừ, hoặc là nói như muốn ẩn vào trong cơ thể, làm được cùng thân thể hoàn toàn dung hợp, cần phải mượn một vài cường giả sức mạnh, mới có thể làm được.

Trong tay hắn một khối này xương, là lúc trước được tại kia trong không gian thần bí đoạt được, thuộc về một cái nào đó nhân vật mạnh mẽ lưu lại chi cốt.

Khối xương này bên trong sức mạnh mặc dù đã thập phần ít ỏi, nhưng chỉ là dùng để dung hợp tiên thánh ấn, đưa đến một tác dụng dẫn đường nói, lại là hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Giang Diên Nhi lúc này nhắm chặt hai mắt, trong nội tâm tràn ngập thấp thỏm, dù cho đối với mình khôi phục dung nhan sớm không ôm hy vọng, mà khi hy vọng này đột nhiên tiến lại, dù cho là của nàng, tâm tình cũng cực kỳ mâu thuẫn, cũng là trông chờ, vừa sợ này một phần trông chờ sẽ lại tan biến.

Trong im lặng, Tiêu Vũ đem cái kia một khối xương bên trong còn sót lại cuối cùng tinh khí tinh luyện bước ra, sau đó đánh vào Giang Diên Nhi trên mặt dấu ấn trong vòng.

“Giang tiểu thư, xin ngươi vận chuyển công quyết, đưa ngươi cảm nhận được xương kia tinh khí dung nhập vào ngươi trên mặt dấu ấn bên trong.” Tiêu Vũ ở bên cạnh mở miệng nhắc nhở, đến một bước này, hắn có thể làm đã không nhiều, chỉ có thể là nhìn Giang Diên Nhi mình.

Giang Diên Nhi tâm trạng căng thẳng, cũng không đoái hoài tới đáp lại Tiêu Vũ, lập tức ấn lại Tiêu Vũ lời nói đi làm.

Quá trình này, đối với Giang Diên Nhi tới nói thập phần dài lâu, nàng mỗi một bước đều làm được cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo có chỗ nào phạm sai lầm, sẽ mất đi này cơ hội duy nhất.

Chốc lát sau, Giang Diên Nhi đã dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, đem xương bên trong tinh khí hoàn toàn dung nhập vào trên mặt dấu ấn trong vòng.

Nàng thấp thỏm trong lòng, nói: “Mạc Huynh, ta đã theo ngươi nói làm, tiếp được?”

“Kế tiếp?” Tiêu Vũ ngẩn ra, sau đó cười nói: “Đã không có tiếp theo, không có gì bất ngờ xảy ra, không tiểu thư ngươi trên mặt dấu ấn đã biến mất.”

Giang Diên Nhi cũng ngây ngẩn cả người, chỉ đơn giản như vậy, thì chỉ cần dung hợp một khối xương bên trong tinh khí, có thể xóa trên mặt hắn dấu ấn?

“Ngươi sao không chính mình nhìn một cái?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, cũng biết Giang Diên Nhi e sợ nhất thời còn chưa muốn tin.

Hắn chỉ tay một cái, nặn ra một đơn giản pháp ấn, ngưng tụ không trung hơi nước, khiến này hơi nước ở trong hư không tạo thành một chiếc gương.

Thấy một mặt này Thủy Kính, Giang Diên Nhi ánh mắt phức tạp, do dự thời gian rất lâu, cuối cùng vẫn đưa tay, hủy đi rơi xuống trên mặt chính mình lụa tím.

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh thứ bảy đưa lên, vốn ta là muốn làm hết khả năng càng bao nhiêu chương, nhưng bởi vì vấn đề thời gian, sẽ không tiếp tục bạo, ngày mai lại tiếp tục a, mọi người ngủ ngon.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 112: Tiêu Thả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lụa tím rơi xuống đất, Giang Diên Nhi trong mắt, cũng lập tức mông thượng một tầng hơi nước.

Thủy Kính bên trong, xuất hiện một tấm tinh xảo vô song dung nhan, lông mi dài như trăng, ấy da như tuyết, bất kể là theo mỗi cái góc độ, đều đẹp đến mức không thể bắt bẻ, làm người cảm thấy nghẹt thở.

Nàng đưa tay khẽ vuốt bên trái chính mình gò má, chỉ cảm thấy xúc cảm giống như tơ lụa, đã là không có một tia tỳ vết, vốn tại đây bên trên mặt khối này dấu ấn, lúc này đã là triệt để biến mất không còn tăm hơi.

Vào giờ phút này, Giang Diên Nhi nội tâm là phức tạp.

Thân là nữ tử, ai không thích chưng diện? Mà nàng từ khi ra đời liền dị cùng người thường, trên mặt mọc ra kỳ quái dấu ấn, khốn nhiễu nàng nhiều năm, thậm chí làm cho nàng không thể dùng bộ mặt thật gặp người, mà bây giờ, này 1 dấu ấn biến mất, làm cho nàng vui sướng không phải là mình cái kia vô song khuôn mặt, mà là chính mình rốt cuộc cũng có cùng người thường giống nhau khuôn mặt.

Trong im lặng, nàng ngơ ngác thấy trong gương tấm kia quen thuộc mà xa lạ dung nhan, hai giọt thanh lệ, không tiếng động lướt xuống.

Tiêu Vũ không có tiếp tục lưu lại, nhìn thấy Giang Diên Nhi khuôn mặt khôi phục, hắn mỉm cười không tiếng động rời đi, chỉ chừa Giang Diên Nhi một người ở đây, mang theo cực kỳ phức tạp tâm tình cùng ánh mắt.

Tiêu Vũ thật làm được, giúp nàng khôi phục dung nhan, nếu nàng phải tuân thủ chính mình từng ưng thuận tâm nguyện, liền muốn đời này đi theo, trường bạn Tiêu Vũ một đời.

Cũng không biết Giang Diên Nhi phức tạp kia tâm tình, Tiêu Vũ sau khi rời khỏi, vừa đi xem Mạnh Thu, Mạnh Thu đau đớn trải qua hắn trị liệu, khôi phục được rất nhanh, không từ lâu là có thể hoạt động như bình thường.

“Mạc Huynh, vùng mới giải phóng bên trong có điều phát hiện, này cổ tộc người đều đi, chúng ta cũng phải đi tới gì?”

Này trong một ngày, Nam Cung Lưu Vân tiến lại, cho Tiêu Vũ mang đến một cái tin.

Ở Tiêu Vũ trước khi rời đi, Thiên Uyên bên trong đã phát hiện mới khu vực, khu vực kia vực trường chỉ thích hợp trẻ tuổi tiến vào, Tiêu Vũ lúc đó không để ý đến, mà bây giờ, trải qua nhiều ngày tìm kiếm, phần đông cổ tộc hậu nhân, rốt cục ở cái kia khu vực trong có điều phát hiện.

“Mới trong khu vực, có một chỗ đúng là cùng này Thiên Tông hoạt động khu vực tương thông, nơi đó áp lực tựa hồ không có rõ ràng như vậy, tu vi gì mọi người có thể đi vào, hiện ra tại đó hoài nghi là tồn tại báu vật, các phe người cũng đã đi trước.”

Nam Cung Lưu Vân nói rõ, nơi đó bây giờ hấp dẫn Thiên Uyên bên trong tất cả mọi người mục đích, kể cả bọn họ lạc vân một châu.

Chỉ có điều, này một châu thực lực tổng hợp tương đối nhỏ yếu, bởi vậy mặc dù là tiến đến, phỏng chừng cũng khó cùng mỗi một đại cổ tộc tranh chấp, Tiêu Vũ thực lực bây giờ tại đây một châu bên trong được cho đứng đầu, bởi vậy Nam Cung Lưu Vân mới sẽ đến nói rõ với hắn.

“Cổ tộc người cũng đã đã đi?” Tiêu Vũ nghe nói,

Rơi vào trầm tư.

Đến bây giờ, cái gọi là bảo vật đối với hắn hấp dẫn đã không lớn, thế nhưng cái kia xuất từ Tiêu thị cổ tộc Tiêu Trần, nhưng vẫn để hắn thập phần để ý.

Hơn nữa, hắn đi tới Thiên Uyên là đại biểu Mạnh Gia, nếu không phải vì Mạnh Gia làm vài việc, cũng không thể nào nói nổi, lúc này quyết định đi tới.

Lạc Vân Châu người trẻ tuổi, tự biết khó có thể cùng này cổ tộc tranh chấp, rất nhiều người đều đã là từ bỏ, không ai tiến đến, chỉ có Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu hai người cùng Tiêu Vũ cùng nhau đi tới.

Ba người rời đi, đi tới cái gọi là khu vực mới, khi bọn hắn đạt được nơi đây thời điểm, nơi đây đã là có không ít cổ tộc hậu nhân tụ tập, và đều không phải tới từ cùng châu.

“Ầm!”

Bọn họ mới vừa xuất hiện ở đây, một đạo hàn quang kéo tới, chém ở ba người trước người trên mặt đất, ba người cấp tốc lùi về sau, né qua đòn đánh này, liền gặp lúc trước chỗ đứng nơi, xuất hiện một đạo to lớn rãnh sâu.

“Lạc Vân Châu người? Các ngươi đám rác rưởi này, không xứng tiến vào này 1 khu vực, cuộn!”

Phía trước, vài tên cổ tộc hậu nhân ngăn cản, ở trong 1 người tay cầm trường kiếm, trên mặt lộ ra khinh miệt cười lạnh.

“Các ngươi tính là thứ gì?” Tiêu Vũ tiến lên, đã muốn tới, hắn sớm làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

“Ai u, không ngờ rằng này 1 trong vùng còn có như vậy người có cốt khí, dám như vậy nói với chúng ta?”

“Tiêu Phóng, người này thì giao cho ngươi, tầm thường Lạc Vân Châu phế vật, ngươi lẽ ra có thể nhanh chóng giải quyết?”

Bên cạnh vài tên ít ỏi tuổi trẻ cười, không một chút nào đem Tiêu Vũ để ở trong mắt, vui đùa bình thường đối với tên kia cầm kiếm thiếu niên nói.

“Đương nhiên, thì mấy cái này phế vật, phải giải quyết bọn họ cũng làm việc nhỏ?” Cầm kiếm ít ỏi tuổi trẻ cười, hiển lộ hết kiêu căng.

“Ngươi là Tiêu thị cổ tộc hậu nhân?” Tiêu Vũ nhìn về phía người này cầm kiếm thiếu niên, không ngờ rằng thứ nhất liền vừa gặp được làm hắn không ưa họ tiêu người.

“Một mình ngươi Lạc Vân Châu ếch ngồi đáy giếng, lại còn biết Tiêu gia chúng ta?” Tiêu Phóng hơi kinh ngạc, sau đó ngạo nghễ nói: “Ngươi đã biết chúng ta Tiêu thị cổ tộc, ta đây cũng là không nhiều nhiều lời, ngươi sẽ cuộn, sẽ chết, mình lựa chọn.”

“Chậc chậc, Tiêu Phóng, các ngươi người của Tiêu gia còn là bá đạo như vậy a.”

“Bá đạo cái gì? Nếu ta nói, Tiêu Phóng còn chưa đủ tàn nhẫn, thay đổi ta, trả lại đám rác rưởi này lựa chọn? Trực tiếp chém!”

Tiêu Phóng bên cạnh mấy người mở miệng lần nữa, một người so với một người kiêu ngạo, tựa hồ Tiêu Vũ ba người ở trong mắt bọn họ, bất quá chỉ là tầm thường giun dế.

“Chọn a, là cuộn vẫn là chết?” Tiêu Phóng mang theo cười lạnh, cầm kiếm mà đứng.

“Ha ha, ta lựa chọn chết, có điều là ngươi chết!” Tiêu Vũ cũng không nói thêm lời, bước lên trước.

Đối với Tiêu thị người, hắn trong nội tâm có một loại bản năng không ưa, cái này Tiêu Phóng còn bá đạo như vậy, hắn tự nhiên không thể chịu đựng, quyết đoán ra tay.

“Hắc, đây là ngươi muốn chết!” Tiêu Phóng ánh mắt lộ ra hàn quang, tay cầm trường kiếm, một bước tiến lên, quay Tiêu Vũ chính là chém xuống một kiếm.

“Sặc!”

Hắn chiêu kiếm này, ánh kiếm chừng trăm trượng, hết sức kinh người, và khi hắn vung kiếm thời gian, phía sau nổi lên một đạo to lớn thân ảnh, trong cơ thể thần ảnh càng nhập vào cơ thể bước ra, để hắn thoạt nhìn, giống như bị thần linh bám thân.

“Ngươi quá để mắt mình!”

Tiêu Vũ bước lên trước, không tránh không né, thậm chí không có sử dụng bất kỳ chiến quyết, tùy ý Tiêu Phóng chiêu kiếm này chém ở trên người mình.

“Hắn ở muốn chết sao?”

Tiêu Phóng cùng phía sau hắn mấy cái thiếu niên đều có chút kinh ngạc, lại còn có người như thế, đối mặt người khác công kích không lựa chọn tránh né, ngược lại còn chủ động dùng thân thể đi đón?

Nhưng mà bọn họ kinh ngạc vẻ mặt, UU đọc sách www. Uu &# 107; ans &# 104;u. Co &# 109; ở sau đó liền trực tiếp đọng lại.

“Keng!”

Tiêu Phóng chiêu kiếm này chém ở Tiêu Vũ trên người, phát ra tiếng kim loại rung, thậm chí ngay cả Tiêu Vũ một sợi tóc chưa từng chém xuống.

Bây giờ Tiêu Vũ, thân thể trải qua Thiên Uyên vực trường mài, đã trở nên so trước đó cường hãn hơn, đối mặt người bình thường, hắn mặc dù là đứng bất động, đối phương cũng khó có thể đau đớn hắn.

“Này……” Tiêu Phóng kinh ngạc, nhưng là không tin Tà.

Trường kiếm trong tay của hắn nhưng tam phẩm binh khí, chẳng lẽ còn chém không ra tầm thường một người thân thể?

Hắn một lần nữa vung kiếm, chiêu kiếm này dùng tới hết thảy thực lực, chém xuống một kiếm, kiếm còn chưa rơi, quanh thân mặt đất đã bị kiếm thế ép tới run không ngừng, mặt đất vỡ vụn thành từng mảnh, không chịu nổi loại này kiếm thế.

Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu ở bên cạnh đối diện, đều là lẫm liệt, cái này Tiêu Phóng thực lực tuyệt đối cường đại, bực này kiếm thế, liền bọn họ đều cảm thấy từng trận hoảng sợ.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại là càng thêm biến thái, này chém xuống một kiếm sau khi, nhục thể của hắn vẫn là không tổn hao gì, vẫn tại hướng về phía trước cất bước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 113: Thân Thể Vô Địch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bây giờ Tiêu Vũ, có thể nói là thân thể vô song, bá thể ngôi sao quyết vốn là luyện thể Thánh pháp, để nhục thể của hắn cực kỳ cường hãn, hiện nay lại đang Thiên Uyên này áp lực bên trong chiếm được một lần rèn luyện, khiến nhục thể của hắn cường độ một người nữa lên bậc thang.

Dùng câu nói không khoa trương tới nói, bây giờ Tiêu Vũ, ở trong cùng thế hệ, hầu như không người nào có thể đau đớn hắn.

Đương nhiên, tiền đề là đối phương sử dụng chiến quyết là phổ thông chiến quyết, nếu như là loại kia không nhìn thân thể cường độ chiến quyết, vẫn là có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp trí mạng.

“Ầm!”

Tiêu Phóng sắc mặt, đã sớm thay đổi, thế nhưng là không muốn tiếp thu.

Hắn sử dụng chiến quyết, uy lực tuyệt đối cường đại, hơn nữa thực lực của hắn mặc dù không sánh được Thiên Uyên bên trong ba người kia đứng đầu nhất yêu nghiệt, có thể thân là cổ tộc hậu nhân, cũng đồng dạng không kém.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ hoàn toàn không có phòng thủ, thậm chí không hề động thủ bất kỳ chiến quyết, tùy ý công kích của hắn gia thân, hắn đúng là hoàn toàn không làm gì được Tiêu Vũ.

Điều này làm cho hắn không tiếp thụ được, Lạc Vân Châu bên trong không phải đều là ít ỏi phế nhân gì, tại sao có thể có một nhân vật như vậy?

Trong cơn điên cuồng, hắn không dứt vung kiếm, dài trăm trượng ánh kiếm đầy trời, khi hắn nhanh chóng vung kiếm bên trong đan dệt ra vô số bóng kiếm, đem nơi này chém ra không biết bao nhiêu rãnh sâu, mỗi một đạo đều có dài trăm trượng rộng, thập phần đáng sợ.

Nhưng mà, càng đáng sợ chính là Tiêu Vũ, hắn thân thể vô song, bước nhanh đến phía trước, bước chân thậm chí đều chưa từng dừng lại, mỗi đi một bước, khiến cho Tiêu Phóng cùng phía sau hắn vài tên thiếu niên run lên trong lòng.

Vào giờ phút này, bọn họ đều đã đã không có lúc trước kiêu ngạo và khinh thường, mà là dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt nhìn Tiêu Vũ.

Lại có thể có người thân thể cường hãn đến mức độ này, này còn là người sao? Chỉ sợ sẽ là dị thú, cũng không có kinh người như vậy thân thể.

“Ngươi…… đến tột cùng người nào?” Tiêu Phóng thu tay, bởi vì biết như thế nào đi nữa ra tay, tựa hồ cũng không gây thương tổn người này.

Thấy Tiêu Vũ không dứt về phía trước, hắn bắt đầu theo bản năng mà lùi về sau, trong lòng tất là làm sao cũng không thể tin được, hắn thế mà lại ở một cái Lạc Vân Châu phế nhân trên người cảm nhận được như thế áp lực.

“Ta? Các ngươi không phải vẫn nói ta là phế nhân gì?” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước.

“Ngươi…… ngươi là Mạc Vong!”

Đột nhiên, Tiêu Phóng phía sau một gã thiếu niên kinh khủng kêu to.

Ở Lạc Vân Châu bên trong,

Ngoại trừ Vũ Vô Cực, khả năng cho bọn hắn những người này như thế áp lực, cũng là chỉ có một người, đó là trong truyền thuyết đã cùng Hoàng Phủ Cực đấu qua Mạc Vong.

Tiêu Vũ Mạc Vong tên, mặc dù đang Thiên Uyên bên trong đã truyền thật sự mở, thế nhưng từ sau lúc đó hắn liền đi những khu vực khác, bởi vậy gặp qua hắn đích xác rất ít người, Tiêu Phóng bọn người lúc trước cũng không có nhận ra hắn, thẳng đến lúc này, mới đoán được thân phận của hắn.

“Mạc Vong? Ngươi không phải đã thoát đi Thiên Uyên sao?” Tiêu Phóng hơi biến sắc.

Trong đồn đãi, Mạc Vong không dám cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến, sớm ở Thiên Uyên bên trong biến mất, tất cả mọi người đều cho là hắn là e ngại Hoàng Phủ Cực, không dám cùng đánh một trận, thoát đi nơi đây.

“Mạc Vong?”

“Hắn không hề rời đi?”

“Sẽ không phải hắn bây giờ trở về, chính là muốn tìm Hoàng Phủ Cực một trận chiến?”

Chỗ này khu vực, có rất nhiều cổ tộc hậu nhân, chỉ là lúc trước đối với nơi này chiến đấu, không người chú ý, dù sao trong khoảng thời gian này, nhằm vào Lạc Vân Châu sự tình bọn họ nhìn nhiều lắm rồi, vừa mới đều chỉ lúc đó cùng trước đây giống nhau sự tình.

Mà lúc này, Tiêu Vũ tên vừa ra, quanh thân người nhất thời cùng nhau trông lại, và tin tức này thần tốc truyền ra ngoài, càng ngày càng nhiều người hướng về nơi đây tụ lại, một trận bàn tán sôi nổi.

“Mạc Vong không hề rời đi Thiên Uyên? Cái kia khoảng thời gian này hắn đi nơi nào? Tại sao không có cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến?”

“Hắn bây giờ tới nơi này, có phải sẽ không sợ Hoàng Phủ Cực gì? Phải biết rằng Hoàng Phủ Cực cùng đánh bạc cuồng bọn người, bây giờ đều ở cái địa phương này!”

“Người này chính là Mạc Vong? Vừa mới các ngươi đều nhìn thấy không? Nhục thể của hắn, tại sao sẽ mạnh như vậy?”

Đoàn người thấy Tiêu Vũ, nghị luận không ngừng, Mạc Vong hai chữ này, theo trình độ nhất định tới nói, ở bây giờ Thiên Uyên bên trong, nổi tiếng hoàn toàn không thấp hơn Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Trần bọn người.

Tiêu Vũ biến mất ba tháng, không thể cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến, để hắn trở thành mỗi một châu hậu bối nhất là khinh bỉ đối tượng, có thể hiện tại hắn lại lại xuất hiện, hơn nữa cho thấy thực lực cường đại, cũng không ai biết, hắn một lần nữa trở về, rốt cuộc là muốn làm gì!

“Nguyên lai ngươi chính là Mạc Vong, cái kia chạy trốn phế nhân!” Tiêu Phóng sắc mặt khó coi, mặc dù kiêng kỵ Tiêu Vũ thực lực, nhưng đã động thủ, lúc này cũng không muốn lùi bước.

Tiêu Vũ không nói, từ vừa mới bắt đầu, cước bộ của hắn sẽ không có dừng lại, vẫn tại hướng về ở Tiêu Phóng trước người đi.

Lúc này, hắn nát hư bước lấp lóe, bóng người hơi biến hóa, tới Tiêu Phóng trước người.

Tiêu Phóng sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lập tức vung kiếm, bàn về tốc độ hắn không bằng Tiêu Vũ, chỉ có thể như thế ứng đối.

“Keng!”

Ở vô số ánh mắt nhìn kỹ bên dưới, Tiêu Vũ đưa tay, chỉ dùng hai ngón tay, nắm được Tiêu Phóng trường kiếm trong tay.

Vang lên trong trẻo sau khi, Tiêu Phóng trường kiếm trong tay, đã là đứt thành hai đoạn.

“Này……”

Tất cả mọi người rung động há to miệng, lại có thể có người có thể sử dụng hai ngón tay, nặn gãy một kiếm tam phẩm binh khí! Mặc dù là Thiên Tông nhân vật đến rồi, có người có thể làm được điểm này gì?

Trong cơn chấn động, mọi người còn không có lấy lại tinh thần, Tiêu Vũ lại lại động tác, trong tay một nửa kiếm gãy bắn ra, đâm vào Tiêu Phóng đầu vai bên trong.

Tình cảnh nhất thời yên tĩnh, tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, tựa hồ cắt đặt ở Tiêu Vũ trước mặt, chính là một nhu nhược hài đồng, chỉ trong nháy mắt, liền đã bị Tiêu Vũ trọng thương.

Mà hắn lúc trước đối với Tiêu Vũ một phen đánh mạnh, lại là không thể ở Tiêu Vũ trên người lưu lại một tia vết thương.

Thẳng đến lúc này, mọi người mới ý thức tới, Tiêu Vũ thực lực lại gượng đến mức độ này, có lẽ hắn thật đã không kém gì Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Trần bọn người, bằng không mà nói, rất khó có thể hung hăng như vậy tư thế, đồng phục Tiêu Phóng.

Tiêu Phóng nhìn bị chính mình kiếm gãy xuyên thấu, thời khắc này, hắn mặt như màu đất, không ngờ rằng lại trêu chọc phải như vậy một kẻ hung ác.

Nhưng mà, trước mặt nhiều người như vậy mặt, hắn cũng không muốn hướng về Tiêu Vũ chịu thua, ôm vết thương, đối với Tiêu Vũ lạnh lùng nói rằng: “Ta thừa nhận, ngươi cái này phế nhân có chút thực lực, nhưng so với bộ tộc ta bên trong thiên kiêu Tiêu Trần, ngươi có điều chỉ là một con giun dế, hôm nay ngươi tổn thương ta, chính là cùng Tiêu gia chúng ta là địch, cách cái chết không xa!”

“Tiêu Trần? Ngươi đều có thể để hắn tới tìm ta, vừa vặn ta cũng muốn nhìn một chút, Tiêu gia thiên kiêu, đến tột cùng có vài phần bản lĩnh!” Tiêu Vũ đối với bộ tộc này người, thập phần bài xích, mặc dù chưa từng thấy cái kia Tiêu Trần, nhưng ở bản năng trên lại là không có hảo cảm, này đây nói chuyện hoàn toàn không khách khí.

Đoàn người một lần nữa không tiếng động, bây giờ tại Thiên Uyên bên trong, dám như thế hò hét cái kia 3 đại nhân vật, đã không nhiều lắm, cái này Mạc Vong, đầu tiên là cùng Hoàng Phủ Cực là địch, bây giờ lại nói ra lời như vậy.

Cái này không khác nào là trước mặt mọi người đối với Tiêu Trần một loại khiêu khích, nghĩ đến hậu quả kia, mấy người sắc mặt cũng bắt đầu hơi trắng bệch, nếu như những lời này bị Tiêu Trần nghe được, cái này Mạc Vong kết cục, nhất định sẽ thập phần thê thảm.

“Muốn nhìn thực lực của ta gì? Ta liền ở đây, ngươi tùy thời có thể lại!”

Đúng lúc này, một xa xưa âm thanh vang lên, như là cách xa xôi khoảng cách, xuyên thấu qua vô tận bầu trời, từ phương xa truyền đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 114: Cách Không Giao Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Là Tiêu Trần, hắn nghe được!”

“Tiêu Trần muốn xuất thủ gì?”

Nghe đến một cái kia xa xưa âm thanh, tất cả mọi người là chấn động mạnh.

Âm thanh này, đối với rất nhiều người tới nói đều không xa lạ, vì vậy âm thanh đại biểu 10 châu đứng đầu nhất thiếu niên thiên tài, phóng tầm mắt 10 châu, hắn chính là mấy cái kia đứng ở đỉnh điểm nhất tồn tại một trong, giống như đế vương bình thường, có thể ngạo thế trên vùng đất này hết thảy cùng thế hệ.

Tiêu Vũ câu nói đó mới ra, Tiêu Trần âm thanh, liền tùy theo mà lên, không ai có thể bình tĩnh, bởi vì rất có thể, Tiêu Trần sắp sửa ra tay, cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

“Tiêu Trần người đâu, ở nơi nào?”

“Hắn còn giống như ở một cái phi thường nơi xa xôi!”

“Không thể nào, ông trời của ta, Thiên Uyên đối với Thần lực tồn tại áp chế, hắn lại có thể cách không truyền âm!”

“Không chỉ như vậy, hắn cách nơi này sợ là có một khoảng cách, nhưng lại có thể nghe được Mạc Vong những câu nói kia, nếu như hắn không có nghe được, không thể nào sẽ làm đến đáp lại."

"Tiêu Trần thực lực, đến tột cùng đạt đến cái gì trình độ?"

Đoàn người tả hữu tìm, muốn tìm ra Tiêu Trần, lại phát hiện, quanh thân căn bản cũng không có Tiêu Trần bóng người, hắn là từ một nơi xa xôi hướng về nơi đây truyền âm.

Điều này khiến mọi người đều là một trận sợ hãi, tuy nói đạt được cảnh giới tông sư sau, cách không truyền lời cũng không phải việc khó gì, nhưng nơi này là Thiên Uyên, tồn tại quái lạ sức áp chế, đối với Thần lực ảnh hưởng rất lớn, bình thường tông sư đến sau này, căn bản không thể cách quá xa tiến hành truyền âm.

Hơn nữa, Thiên Uyên thập phần quái lạ, thần niệm ở đây không được tác dụng, Tiêu Trần cách nơi này xa như vậy, lại có thể nghe được Tiêu Vũ nói mấy câu nói kia, chỉ có thể nói người này thực lực, đã gượng tới một làm người chỉ mức độ.

"Tiêu Trần, Mạc Vong cùng ta ở giữa một trận chiến chưa xong, ta từng nói qua, ở ta và hắn một trận chiến trước khi, ai nếu ra tay với hắn, chính là đối địch với ta, ngươi muốn ra tay với hắn, còn muốn trước hỏi qua ta!"

Đoàn người đang khiếp sợ với Tiêu Trần thực lực, đột nhiên vừa là một thanh âm truyền tới, giống nhau là vậy xa xưa, cách không biết bao nhiêu khoảng cách.

"Trời ạ, là Hoàng Phủ Cực!"

"Hai người này quả thật là 10 châu đứng đầu nhất nhân vật, thực lực đều là kinh khủng như thế!"

"Hoàng Phủ Cực có phải muốn bảo đảm Mạc Vong gì? Muốn cùng Tiêu Trần là địch?"

"Hai người này nếu đánh một trận,

Ai sẽ càng mạnh hơn?”

Nghe đến Hoàng Phủ Cực ý trong lời nói, tựa hồ ẩn có nhằm vào Tiêu Trần ý tứ, đoàn người lại hưng phấn lên.

Hai người này đều là 10 châu thiên tài đứng đầu, hơn nữa xuất thân cũng đều hết sức bất phàm, mà cũng bởi vì xuất thân quan hệ, bọn họ lẫn nhau trong lúc đó sẽ không dễ dàng động thủ, này đây đến nay, 10 châu trên mặt đất, mấy cái kia đứng đầu nhân vật, đều còn chưa biết được là ai mạnh ai yếu.

Xuất thân cổ tộc, bọn họ bên ngoài đại biểu chính là một đại tộc, tuyệt đối không thể bại, bởi vậy lẫn nhau trong lúc đó, không đến bất đắc dĩ, nhân vật như thế đều ở đây lẫn nhau né tránh, không muốn chính thức động thủ.

Dù cho là không cách nào né qua thời điểm, bọn họ cũng sẽ không chính thức liều mạng, bởi vì nếu thật liều mạng, kết quả thường thường chính là một người chết đi, thậm chí là dẫn động cổ tộc ở giữa ân oán.

Này đây, đạt được bọn họ cấp bậc này sau khi, đã khó có thể nói rõ ai so với ai mạnh, trừ phi chính thức một trận chiến, phân ra sinh tử.

Bây giờ, Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Trần cách không đối thoại, ở trong cách một Mạc Vong, nghe tới, trong lời nói ẩn có vài phần mùi thuốc súng, 10 châu những thiếu niên này tự nhiên hưng phấn.

“Hoàng vừa, ngươi hư hỏng, đã lưu lạc tới muốn đi bắt nạt một Lạc Vân Châu phế nhân gì?” Tiêu Trần âm thanh một lần nữa vang lên, đối với Hoàng Phủ Cực đưa ra đáp lại.

Ý tứ, hắn đối với Hoàng Phủ Cực có chút khinh thường, thân là 10 châu thiên kiêu, lại lấy Tiêu Vũ cái này xuất thân Lạc Vân

Châu bởi vì đối thủ, như là đang bắt nạt người yếu.

“Ta sa đọa? Ha ha, ngươi không cũng là bởi vì một câu nói của hắn mà đã bị kinh động gì?” Hoàng Phủ Cực truyền đến cười lạnh một tiếng, đối với Tiêu Trần, tựa hồ cũng không đặt ở trong mắt.

“Ta Tiêu Trần không bắt nạt người yếu, nhưng nếu có người khiêu khích, tự nhiên cũng sẽ không làm như không có nghe đến.” Tiêu Trần trả lời.

“Ta vẫn là câu nói kia, Mạc Vong đánh với ta một trận trước khi, ai ra tay với hắn, chính là địch nhân của ta!” Hoàng Phủ Cực lời nói, cũng là đơn giản vừa bá đạo.

“Phải không? Ngươi nói như vậy, ngược lại để cho ta càng muốn giết hắn!” Tiêu Trần trong thanh âm, lộ ra mãnh liệt sát ý, mặc dù không thấy một thân, nhưng cũng làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy từng cơn ớn lạnh.

“Ngươi chỉ để ý thử một lần, hắn chỉ có thể chết trong tay ta, ngươi nếu giết hắn, cũng không sống nổi!” Hoàng Phủ Cực đối chọi gay gắt, hắn như là một đế vương, bá đạo vạn phần, muốn nắm giữ tất cả.

Này hai đại nhân vật đứng đầu, cách không đối thoại, mấy câu nói gian, đã làm cho 10 châu những thiếu niên này nhiệt huyết sôi trào, có phải này hai đại thiên tài, thật muốn bởi vì Tiêu Vũ mà một trận chiến?

Nếu thật sự là như thế, giữa hai người này chiến đấu, tất nhiên sẽ là một hồi kinh thế cuộc chiến, bởi vì bọn họ đều là trên vùng đất này đứng đầu nhất mấy cái thiên tài.

“Các ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, các ngươi quá ồn gì?” Vào lúc này, Tiêu Vũ mở miệng.

Khiến mọi người khiếp sợ chính là, thanh âm của hắn, thình lình cũng như Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực giống nhau, xa xa truyền ra ngoài, chấn động không biết bao nhiêu dặm.

“Mạc Vong lại cũng tài năng ở Thiên Uyên bên trong truyền âm?”

“Không thể nào? Chẳng lẽ nói thực lực của hắn, thật không kém gì này hai đại thiên tài?”

Nghe đến Tiêu Vũ này một thanh âm, đoàn người một lần nữa lâm vào xôn xao

Ở Thiên Uyên bên trong truyền âm, trước mắt cũng là Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bực này nhân vật có thể làm được, giờ phút này Tiêu Vũ lại cũng làm được, có phải thực lực của hắn thật đã đuổi kịp này hai đại thiên tài?

“Không thấy được, Lạc Vân Châu bên trong, lại còn có người như ngươi!” Tiêu Trần trong thanh âm, cũng lộ ra vài phần kinh ngạc, nói: “Như vậy quá tốt, ít nhất ta ra tay giết ngươi, cũng không tính bắt nạt người yếu!”

“Mạc Vong, ngươi không có khiến ta thất vọng, thực lực đủ để đánh với ta một trận, chỉ là ngày đó ngươi không có tới đến hẹn, điều này làm cho ta rất bất mãn.” Hoàng Phủ Cực trong thanh âm, lại là lộ ra đối với Tiêu Vũ khẳng định, tựa hồ Tiêu Vũ thực lực càng mạnh, hắn liền càng cao hứng vậy.

Lần này, đoàn người triệt để sôi trào, vốn tưởng rằng đây là hai đại thiên tài ở giữa lần đầu tranh đấu, bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ cũng không yếu hai người này bao nhiêu, một chút biến thành ba người ở giữa tranh cướp.

Loại này tranh cướp, tranh chính là bộ mặt, tranh chính là một hơi, mặc dù ba người cũng không tại một chỗ, nhưng loại này giao chiến, cũng có thể coi là giữa bọn họ một lần tranh tài.

“Hả? Làm sao đột nhiên náo nhiệt như vậy? Không tồi không tồi, đã người đều tới, có thể có người đồng ý đến đánh cược một lần?”

Vừa là một thanh âm đột ngột vang lên, nghe được cái này âm thanh, mọi người sắc mặt vừa là biến đổi đột ngột.

“Đánh bạc cuồng! Cái người điên này làm sao cũng tới tham gia náo nhiệt?”

“Theo ta được biết, hắn và Mạc Vong cũng không quen biết, cùng Tiêu Trần hai người trước mắt cũng còn chưa có tiếp xúc qua, làm sao vào lúc này cũng chạy ra ngoài!”

So với nghe đến Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực âm thanh, lúc này một đám người, càng nhiều hơn chính là có vẻ bất an.

Ai cũng biết, cùng Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bất đồng chính là, đánh cuộc này cuồng mặc dù cũng là 10 châu bên trong thiên tài đứng đầu, nhưng cũng là thằng điên, ai cũng không nguyện ý bị hắn nhìn chằm chằm.

Chương 115: Đánh Bạc Cuồng Lá 9 Khung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Trần, Hoàng Phủ, giữa chúng ta cũng coi như quen biết, lúc nào hẹn một thời gian, đi ra đánh cược một lần?” Đánh bạc cuồng âm thanh lại nổi lên, âm thanh ngông cuồng bên trong, lộ ra mạnh mẽ tự tin, cùng Tiêu Trần đám người âm thanh giống nhau xa xưa.

Vào lúc này, chính là Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, hai người đều trầm mặc xuống, không có trả lời.

Đánh bạc cuồng, cái này tự nhiên không phải một cái tên, hắn vốn tên là gọi là Diệp Cửu Khung, mặc dù bị gọi bằng đánh bạc cuồng, là vì người này tính cách quái dị.

Nghe nói trên người người này luôn mang theo một mảnh kỳ quái lá cây, lá cây này hai mặt theo thứ tự là hai loại màu sắc, một đen một trắng.

Diệp Cửu Khung yêu thích nhất chính là đánh bạc, nhưng mà, hắn chỗ đánh bạc đồ vật, cũng không phải tinh thạch, cũng không phải binh khí hoặc là cái khác, mà là đánh bạc mạng!

Nghe nói, hắn nếu là có muốn giết người, thì sẽ cùng đối phương đánh cược một lần, ném ra cái kia tấm có trắng đen màu sắc lá cây, làm cho đối phương đoán lá cây lúc rơi xuống đất, là đen mặt hướng trên, còn là bạch diện hướng lên trên.

Đối phương nếu là thua, vậy liền sẽ bị hắn giết chết, nếu thắng, là có thể lưu lại tính mạng.

Nói cách khác, hắn cái gọi là đánh bạc, đánh bạc chính là tính mạng của người khác, người khác thắng hắn, mới có thể giữ được tính mạng, mà nếu là thua, liền tương đương đã bị thua tính mạng.

Từng có người không phục, chỉ trích Diệp Cửu Khung, nói hắn này đánh bạc pháp quá không công bằng, cầm tính mạng lại đánh bạc, thắng hắn lại không chiếm được bất cứ thứ gì, đã bị thua lại phải bỏ ra tính mạng giá cả.

Đối với điều này, Diệp Cửu Khung đáp lại là: “Khi ngươi nhìn thấy ta, mệnh của ngươi cũng đã không phải ngươi, mà là cầm ở trên tay của ta, bởi vì ta muốn ngươi chết, ngươi phải chết! Cho nên loại này đánh bạc pháp không chỉ công bằng, hơn nữa là ngươi chiếm tiện nghi, thắng nói, còn có thể cầm lại mạng của mình.”

Hắn loại lý luận này, không thể nghi ngờ thập phần bá đạo, nhưng cũng làm người không thể phản bác, bởi vì người này thực lực, quả thật đã cường đại đến làm người giận sôi.

Nghe nói, đến bây giờ làm trên, cược thắng qua Diệp Cửu Khung người có rất nhiều, hắn môn đánh bạc kỳ thực hoàn toàn không khủng bố, khủng bố chính là đánh bạc thua bởi hắn sau khi hậu quả.

Bởi vì, đến nay làm ít ỏi, phàm là đánh bạc thua bởi hắn người, không có một cái nào có thể sống được hạ xuống, tất cả đều đã là chết trên tay hắn.

Này đây giờ phút này, Diệp Cửu Khung mở miệng mời Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực đánh bạc một hồi, này nói chính là đánh bạc mạng, người này ở trong mắt người bình thường thì là thằng điên, cho nên chính là Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, đều không có ngay đầu tiên đưa ra đáp lại.

“Không thú vị, ai, tìm đồng ý đánh bạc người thì phiền toái như vậy gì?”

Không có được hai người đáp lại,

Đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung thở dài một cái, sau đó lại nói: “Vị huynh đệ này, ngươi tên là Mạc Vong? Giống như thực lực của ngươi cũng không tệ, có hứng thú hay không đến đánh bạc một hồi?”

“Đánh cuộc gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn đối với đánh cuộc này cuồng hoàn toàn không hiểu ra, cũng không biết người này những tính cách kia cùng sự tích, trong lòng chỉ là kỳ quái người này trả thế nào nhìn chằm chằm hắn?

“Huynh đệ ngươi chớ sốt sắng, chính là tùy tiện tìm ít ỏi việc vui thôi.” Diệp Cửu Khung âm thanh lộ vẻ cười, nghe tới tràn ngập thành khẩn.

Người bên cạnh nghe nói như thế, lại là mỗi người lạnh cả người, đánh cuộc này cuồng lại theo dõi Mạc Vong, chuyện gì thế này?

Bọn họ nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, mang theo ít ỏi thương hại, đánh bạc cuồng nhân vật này, thái quá điên cuồng, liền Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực đều không mong muốn phản ứng, Tiêu Vũ nếu là bị hắn nhìn chằm chằm, tất nhiên không có kết quả gì tốt.

“Không có hứng thú.” Tiêu Vũ mặc dù không biết là đánh cuộc này cuồng muốn đánh cược gì, nhưng đối với đạo này, hắn thật đúng là không có hứng thú gì.

“Huynh đệ, ngươi trước tiên chớ vội cự tuyệt.” Diệp Cửu Khung cũng không vội vã, mang theo ý cười nói: “Bây giờ, ngươi đã bị Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ hai người đồng thời nhìn chằm chằm, mặc dù ta cảm giác thực lực ngươi cũng là không tầm thường, nhưng dù sao cũng là một thân một người, ngươi cùng ta đánh cược một lần, nếu là ngươi thắng, ta liền giúp ngươi, đối phó hai người bọn họ, như thế nào?”

Một câu nói này, làm cho tất cả mọi người đều bỗng nhiên cả kinh, đánh bạc cuồng phải giúp Mạc Vong? Nếu như hai người này thật đứng chung với nhau, cùng đối phó Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, cái kia vậy một mới khả năng thắng, cái này thật đúng là khó nói.

“Diệp Cửu Khung, ngươi thật muốn nhúng tay gì?” Tiêu Trần âm thanh lúc này cũng không cách nào tiếp tục trầm mặc, bất mãn mở miệng.

“Đánh bạc cuồng, việc này không có quan hệ gì với ngươi, ngươi còn là thối lui.” Hoàng Phủ Cực tựa hồ cũng là có chút kiêng kỵ, trầm ngâm chốc lát sau khi, vừa mới truyền đến âm thanh.

“Ai da, ta cũng chẳng còn cách nào khác a, hai người các ngươi không cùng ta cá là, chẳng lẽ còn không thể để cho ta tìm người khác đánh bạc?” Diệp Cửu Khung lại là căn bản không quản này lời của hai người, đối với Tiêu Vũ nói: “Huynh đệ, như thế nào? Ngươi nếu là thắng ta, ta thì giúp ngươi đối phó bọn hắn.”

“Ta đây nếu bị thua?” Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn bây giờ mặc dù tự tin, còn thật không tốt đồng thời đối phó Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, huống hồ còn có một cái Vũ Vô Cực, tin tưởng giữa bọn họ cũng tất nhiên sẽ có một trận chiến.

Chỉ có điều, hắn cũng biết, đánh cuộc này cuồng có thể có loại này ngoại hiệu, chắc chắn sẽ không là loại kia đồng ý không công người mà giúp đỡ hắn, nếu như hắn đã bị thua, chỉ sợ cũng phải đánh đổi một số thứ.

“Ngươi nếu đã bị thua, vậy cũng đơn giản, chỉ cần đưa ngươi cái kia luyện thể công quyết cho ta có thể!” Diệp Cửu Khung cũng thập phần thẳng thắn, không một chút nào ẩn giấu.

Tiêu Vũ cả kinh, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, hai người cũng đều trầm mặc.

Tới bây giờ, Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ, đã không phải là bí mật gì, độ mạnh có thể nói nghịch thiên, Diệp Cửu Khung lại là nhìn ra điểm ấy, hướng về phía hắn luyện thể thuật mà đến.

Kinh ngạc nhất chính là Tiêu Vũ, hắn luyện thể thuật, đây chính là bá thể ngôi sao quyết, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới cũng là vô thượng công quyết!

Đánh cuộc này cuồng xem ra ánh mắt rất không bình thường a, có thể nhìn ra hắn này luyện thể quyết bất phàm.

“Tốt!” Tiêu Vũ chỉ do dự một chút, liền đáp ứng rồi.

Không nói đến đánh bạc cuồng khả năng không thể thắng hắn, coi như thắng, cái kia bá thể ngôi sao quyết, tu luyện khó khăn tầng tầng, mặc dù là hắn kiếp trước, cũng là chịu không ít khổ sở, đánh bạc cuồng coi như tìm được, muốn tu luyện, sợ là cũng khó càng thêm khó.

“Huynh đệ thoải mái!” Diệp Cửu Khung cười to, ở tiếng cười của hắn bên trong, một bóng người từ nơi xa mà đến, xuất hiện ở trong đám người.

Nhìn người nọ, mọi người như là nhìn thấy gì nước lũ và mãnh thú, dồn dập né tránh, không có một người dám cùng hắn gần sát, tự động nhường ra một con đường.

Tiêu Vũ nhìn về phía nhìn lại, chỉ thấy đánh cuộc này cuồng ngoài ý nghĩ trúng anh tuấn, phong thần như ngọc, đúng là cái nhẹ nhàng nam tử, cùng trong tưởng tượng loại kia ham thích đánh bạc như mạng vô lại có rất lớn ra vào. U &# 8

“Ngươi nói đi, làm sao cái đánh bạc pháp?” Tiêu Vũ đánh giá người này, đồng thời mở miệng.

“Khà khà, đơn giản.” Diệp Cửu Khung mang theo mỉm cười, lấy ra một xúc xắc chung, chung bên trong có xúc xắc ba viên.

Cái này ở thế tục trong lúc đó, là thường gặp nhất bài, người này lại sau đó mang theo, quả thực có thể xưng tụng đánh bạc cuồng hai chữ.

“Ta lắc chuông, huynh đệ ngươi đoán to nhỏ, đoán đúng liền coi như thắng.” Diệp Cửu Khung nói xong, đem xúc xắc chung bắt lại đến trên mặt đất, lại nói: “Ta cùng huynh đệ ngươi là lần đầu tiên đánh bạc, để tránh người khác nói ta bắt nạt ngươi không hiểu môn đánh bạc, cũng biểu thị thành ý của ta, cho nên chúng ta ba ván thắng hai thì thắng.”

Diệp Cửu Khung, liền bị gọi bằng đánh bạc cuồng, là vì ham thích đánh bạc, đồng thời cũng rất điên cuồng, càng có một loại ngông cuồng tính cách. ‘’

Cái kia tấm hai màu trắng đen lá cây mặc dù nổi tiếng, nhưng vậy chỉ có tại cùng hắn muốn giết người đánh cược lúc mới có thể dùng, là dùng để đánh bạc mạng gì đó, mà ở bình thường, hắn là các loại đánh bạc pháp tinh thông mọi thứ, lúc này chính là tùy ý chọn một loại, cùng Tiêu Vũ đánh cược.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ha ha, không biết là mọi người đối với đánh bạc cuồng người như vậy thấy thế nào? Cá nhân ta đối với người này rất thưởng thức, rất có tính cách.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 116: Đánh Cuộc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đánh bạc cuồng Diệp Thiên Khung cùng người đánh cược, mặc dù Diệp Thiên Khung từ trước đến giờ thích cờ bạc, nhưng lúc này hắn tiền đặt cược lại là liên quan đến nhiều thiên tài ở giữa ân oán, bên cạnh tất cả mọi người đối với này 1 đánh cuộc đều là thập phần chú ý, ở bên cạnh trợn to hai mắt thấy.

“Ta cảm giác, Mạc Huynh lúc này có chút trùng động.” Nam Cung Lưu Vân đứng ở Tiêu Vũ phía sau không xa, âm thanh trầm thấp đối với Mạnh Thu nói.

“Nói thế nào?” Mạnh Thu cả kinh, nghe Nam Cung Lưu Vân trong lời nói ý tứ, tựa hồ là không nên đáp ứng cùng Diệp Cửu Khung đánh cược.

“Ta từng nghe nói, đánh cuộc trong lúc đó, có một loại vật vô hình, gọi là thế, ở người phàm trong lúc đó, thứ này, được xưng là đánh bạc vận.” Nam Cung Lưu Vân trầm giọng nói: “Trên người ‘Thế’ càng mạnh người, đụng với đánh cuộc thời gian, thì càng dễ dàng thắng, kỳ thế sẽ tại vô hình trung, ảnh hưởng đến đánh cuộc kết quả.”

Mạnh Thu nghe được cái hiểu cái không, chỉ có thể là ngậm miệng, lẳng lặng nghe Nam Cung Lưu Vân tiếp tục nói đi xuống.

“Đánh bạc cuồng người này, thập phần ham thích đánh bạc, nghe nói trên người hắn ‘Thế’ trải qua nhiều năm tích lũy, đã đạt được một rất trình độ khủng bố. Theo ta biết, hắn ngoại trừ ở cùng người đánh bạc mạng thời điểm, loại này thế sẽ trở nên không ổn định, dẫn đến kết quả không thể nào đoán trước ở ngoài, ở bình thường đánh cuộc bên trong, hắn loại này thế vô cùng mạnh mẽ, cho nên ở các loại đánh cuộc bên trong luôn luôn đều là thuận buồm xuôi gió, với hắn đánh cược người, cơ hồ không có mấy người có thể thắng hắn!"

"Cũng bởi vì hắn gặp gỡ đánh bạc hầu như tất thắng, cho nên mọi người mới có thể đối với hắn như thế kính sợ, cảm giác ở đánh bạc mạng thời điểm sẽ không có phần thắng." Nam Cung Lưu Vân sắc mặt nặng nề, những thứ này đều là hắn đi tới Thiên Uyên, tìm được có 3 đại thiên tài tồn tại sau khi, thông qua dò hỏi biết được.

"Theo ngươi nói như vậy, Mạc Huynh chẳng phải là thất bại?" Mạnh Thu mặc dù không hiểu lắm này, nhưng lúc này trong lòng cũng chìm xuống.

Hắn cũng biết, dùng đánh bạc cuồng tính cách, ở đánh cuộc bên trong gian dối loại này cấp thấp thủ đoạn, hắn là xem thường với dùng, nhưng theo Nam Cung Lưu Vân theo như lời, tựa hồ Tiêu Vũ có thể thắng cơ hội, giống như cũng không lớn.

Ở hai người trong khi nói chuyện, Diệp Cửu Khung đã bắt đầu rung động xúc xắc chung, động tác của hắn cũng không nhanh, thoạt nhìn vô cùng đơn giản, rồi cùng bình thường đánh cuộc không hề khác gì nhau.

Rung sau một lát, hắn đem xúc xắc chung bắt lại đến trên mặt đất, cười nói: "Huynh đệ, ngươi đoán a, lớn hay là nhỏ?"

Tiêu Vũ thấy cái này xương chung, vật ấy rõ ràng này đây đặc thù vật liệu chế thành, thần niệm không cách nào thẩm thấu, hơn nữa rung động lúc, ở chỗ xúc xắc cũng không phát ra nửa điểm trong tiếng, quả thực liền như là không có gì đó ở bên trong.

Hắn nhìn một chút, cảm giác Diệp Cửu Khung hẳn là không có gian dối, sau đó chỉ hơi trầm ngâm, dựa vào cảm giác làm ra lựa chọn: “Ta chọn nhỏ.”

Theo Tiêu Vũ lựa chọn, quanh thân hết thảy thiếu niên,

Đều là đưa cổ dài, nhìn về bên này đến.

Diệp Thiên Khung nghe đến Tiêu Vũ lựa chọn sau khi, trên mặt cũng lộ ra một nụ cười tự tin, tựa hồ hắn nhất định có thể thắng.

Giống như Tiêu Vũ suy nghĩ, hắn không có gian dối, chưa từng dùng qua thủ đoạn gì, nhưng đối với trên người mình đánh bạc thế, hắn nhưng lại có hết sức tự tin.

Cho tới nay, ngoại trừ đánh bạc mạng, hắn hầu như gặp gỡ đánh bạc tất thắng, chính là bởi vì hắn trên người có mãnh liệt “Thế”.

Loại này thế rất khó nói rõ, tựa như số mệnh giống nhau, không nhìn thấy sờ không được, nhưng tốt số mệnh cùng xấu số mệnh, thường thường liền có thể đối với con người khi còn sống đưa đến trọng đại ảnh hưởng.

Diệp Cửu Khung từ tuổi nhỏ thời gian, liền phát hiện mình trên người có loại này mãnh liệt thế, có thể làm cho hắn ở các loại đánh cuộc ở trong thuận buồm xuôi gió, hầu như xưa nay chưa từng thua qua.

Cũng là bởi vậy, hắn mới có thể như thế yêu thích các loại đánh cuộc, cho nên lúc này dù cho còn chưa mở chung, hắn cũng tin tưởng mình có thể thắng, bởi vì hắn đánh bạc qua không biết bao nhiêu trận, kết quả cũng giống nhau, không cần công bố cũng có thể biết kết quả.

“Đã huynh đệ ngươi chọn, ta đây đã có thể mở ra!” Mang theo nụ cười tự tin, Diệp Cửu Khung đưa tay mở ra xúc xắc chung.

Xúc xắc chung vừa mở, Diệp Cửu Khung hầu như không cần nhìn, cũng có thể biết kết quả, bởi vì bình thường xưa nay đã như vậy. Hắn há mồm muốn tuyên bố kết quả, song khi theo bản năng mà hướng về chung xương xúc xắc quét tới một chút, trong miệng lại như là toàn bộ bị kẹt lại, trên mặt cái kia nụ cười tự tin cũng là lập tức đọng lại, như là như là gặp ma.

Xúc xắc chung bên dưới đang đắp ba viên xúc xắc, theo thứ tự là một điểm, ba điểm : ba giờ cùng bốn điểm : bốn giờ. Ba viên xúc xắc, lớn nhất đếm làm 18 điểm, đánh bạc to nhỏ nói, cũng chính là vừa đến chín giờ làm nhỏ, 10 đến 18 điểm hơi lớn.

Bây giờ này ba viên xúc xắc đếm lẫn nhau là tám giờ, cũng chính là nhỏ, cũng tức là nói, Tiêu Vũ thắng!

Kết quả này, không chỉ để Diệp Cửu Khung ngây ngẩn cả người, người bên cạnh nhìn thấy sau khi, cũng là mỗi người há hốc mồm.

Người nào không biết Diệp Cửu Khung đang tầm thường đánh cuộc bên trong từ trước đến giờ tất thắng, cũng bởi vậy bây giờ người biết hắn cơ hồ đều không dám cùng hắn đánh bạc.

Nhưng bây giờ, này thanh thứ nhất lại là Tiêu Vũ thắng, chuyện này quả thật là ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Chính là vừa mới còn ở cho Mạnh Thu nói rõ Nam Cung Lưu Vân, lúc này cũng là vẻ mặt kinh ngạc, hắn vừa mới còn nói Tiêu Vũ cơ hồ không có cơ hội gì thắng, bây giờ lại thật thắng ván đầu tiên.

“Khụ, huynh đệ, chúc mừng ngươi thắng ván đầu tiên, bây giờ bắt đầu ván thứ hai.” Diệp Cửu Khung phục hồi tinh thần lại, tâm trạng có chút không tin Tà.

Hắn cảm giác mình thế vào lúc này giống như đột nhiên không thấy, nhưng là có thể chỉ là một loại ảo giác.

Hắn lúc này nội tâm có chút may mắn, cũng còn tốt ngay từ đầu nói chính là ba ván thắng hai thì thắng, còn có cơ hội, bằng không mà nói, ván này sau, hắn đã có thể liền vươn mình cơ hội cũng không có.

Vừa muốn lắc xúc xắc, Diệp Cửu Khung đột nhiên lại buông xuống, hắn hôm nay lại đã bị thua, cái này thật sự là món chuyện quỷ dị, cũng làm cho hắn cảm giác Tiêu Vũ người này có chút tà môn.

Điều này làm cho hắn cải biến chủ ý, nói: “Huynh đệ, như vậy, vì biểu hiện công bằng, chúng ta một người một ván, vừa rồi ván này là ta dao động ngươi đoán, ván này từ ngươi tới dao động a.”

Hắn cảm thấy trước tiên dao động sau đoán, có thể là để Tiêu Vũ bắt được một loại nào đó hắn không có nhìn ra cơ hội, này đây để bảo hiểm, để Tiêu Vũ đến dao động, hắn đến đoán, vậy thì ổn thỏa hơn.

“Cũng được.” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không biết Diệp Cửu Khung tâm tư, chỉ là cảm giác ai dao động đều giống nhau, song phương đều là một nửa thắng tỷ lệ.

Đang khi nói chuyện, hắn cầm lấy xúc xắc chung, tùy ý rung vài cái, sau đó che về chỗ cũ.

Người bên cạnh, nhìn thấy Tiêu Vũ lại thắng đánh bạc cuồng một ván, lúc này đã là đem cổ kéo dài lâu, tất cả đều nhìn chằm chặp, muốn nhìn một chút vẫn sẽ hay không có ván thứ hai kỳ tích phát sinh. &# 85; &# 8

“Khà khà, ván này ta mua lớn!” Diệp Cửu Khung vừa khôi phục loại kia nụ cười tự tin, người khác đại lý để hắn lúc mua, hắn nhưng là xưa nay còn không có thua qua.

“Tốt, mở.” Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều, gật gù liền mở ra xúc xắc chung.

“Chờ chút!” Diệp Cửu Khung đột nhiên kêu to, ở Tiêu Vũ muốn mở chung trong giây lát này, một loại nguy hiểm linh cảm xông lên trong lòng của hắn.

Loại này cảm giác nguy hiểm không biết ở các loại đánh cuộc gian cứu hắn bao nhiêu lần, mỗi lần xuất hiện, liền mang ý nghĩa hắn mua sai rồi, hắn lúc này lập tức đổi giọng, nói: “Tiểu, ta mua nhỏ!”

Tiêu Vũ mặc dù kỳ quái hắn tại sao lâm thời đổi ý, nhưng cũng không phản đối, đưa tay đem xúc xắc chung vạch trần.

Diệp Cửu Khung cùng tất cả mọi người ngay đầu tiên, hướng về xúc xắc chung ở chỗ nhìn lại, lần này, đoàn người một lần nữa há hốc mồm, Diệp Cửu Khung tất là trực tiếp nhảy lên, dáng dấp kia như là bị dọa cho phát sợ, so với thấy quỷ càng thêm khuếch đại.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có chút việc, ra khỏi... Một chút, vốn phải là khả năng nhiều viết hai chương, nhưng canh năm xong đã là 12 giờ, còn là ngày mai lại tiếp tục bùng nổ a, đền bù một chút mấy ngày trước đê mê.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 117: Đại Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời điểm này, người bên cạnh tất cả đều đều đã sửng sốt, Diệp Cửu Khung cũng là trừng hai mắt, như là làm sao cũng không thể tin được.

Xúc xắc chung bên dưới, ba viên xúc xắc chỉnh tề, mỗi một viên xúc xắc đếm, vậy mà đều là sáu giờ, tổng cộng là ba cái 6!

Tại loại này đánh bạc lớn nhỏ trong cục, ba viên xúc xắc đếm giống nhau nói, vậy thì không phải là lớn, cũng không phải nhỏ, mà gọi là vây quanh xúc xắc, cỡ này tình hình, bất kể là mua lớn còn là mua nhỏ, đều là nhà cái thắng!

Diệp Cửu Khung mặc dù bị dọa nạt thành bộ dáng này, chính là bởi vì, hắn trước sau hai lần đổi rồi kết quả, có thể sự tình lại vô luận hắn mua lớn còn là mua nhỏ, ván này đều phải thua!

Nhưng đây cũng quá tà môn, vây quanh xúc xắc tỷ lệ có thể nói nhỏ lại nhỏ, ở trong sòng bạc căn bản sẽ không có người mua vây quanh xúc xắc, Tiêu Vũ lại rung đi ra?

Trong giây lát này, Diệp Cửu Khung thấy Tiêu Vũ, trong mắt phức tạp không hiểu.

Hắn đang đánh cược trên đường số mệnh, từ trước đến giờ để hắn thuận buồm xuôi gió, mà hôm nay gặp phải Tiêu Vũ, lại là liên tiếp bại hai ván, cái này thật sự là món khó mà tin nổi sự tình.

Điều này cũng làm cho hắn chăm chú nhìn Tiêu Vũ, nghĩ tới khả năng nào đó.

Nói như vậy, tầm thường đánh cuộc, hắn không thể lại thua, trừ phi, Tiêu Vũ trên người có mạnh hơn hắn thế, đem trên người hắn thế toàn bộ đè lại, mới phải xuất hiện loại tình huống này.

Loại này thế chưa chắc là liên quan tới đánh bạc thế, cũng có thể là những phương diện khác, đơn giản tới nói, chính là Tiêu Vũ trên người, có một loại không giống với Diệp Cửu Khung thế, hắn loại này thế so với Diệp Cửu Khung mạnh hơn, cho nên tài năng ở đánh cuộc bên trong vượt qua Diệp Cửu Khung.

Loại này thế, là một loại đại thế, tỷ như làm Diệp Cửu Khung đối mặt một Đế giả, vậy hắn tuyệt đối không thể thắng được, bởi vì cấp độ kia nhân vật trên người sẽ tự thân có chứa một loại đại thế, theo một khác góc độ tới nói, cũng là bởi vì trên người có loại này đại thế, cho nên tài năng từ mênh mông trong chúng sanh nhảy ra, trở thành Đế giả.

Có phải Tiêu Vũ trên người, cũng có được loại này thế? Diệp Cửu Khung có chút không quá tin tưởng.

Thế gian sinh linh ức vạn vạn, khả năng từ đó bộc lộ tài năng, thành đế người, thân mình thì tương đương với thắng mênh mông chúng sanh, loại này trên thân thể người thế, tự nhiên cũng không thể coi thường, Diệp Cửu Khung nếu là gặp gỡ dạng này người, hắn cũng khó có thể thắng được.

Nhưng mà, hắn từ trước đến giờ cho rằng, trên người mình loại này thế mới là mạnh nhất.

Đánh bạc mạng thời gian, bởi vì liên quan đến sinh tử, cho nên hắn thế sẽ mất đi hiệu quả, bởi vì sinh tử đó là mệnh trời, hắn thế cũng không có cách nào chi phối.

Mà bình thường đánh cuộc, hắn thất bại, cái này căn bản không có thể, trừ phi Tiêu Vũ cũng có loại kia đại thế,

Mà nếu là như vậy, vậy cũng đại diện cho, Tiêu Vũ ngày sau, rất có thể sẽ trở thành Đế giả, thậm chí càng mạnh hơn.

Kết quả này, để Diệp Cửu Khung thật không dám tin tưởng, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, thậm chí đã quên đi bọn họ trong khi đánh cược.

“Diệp huynh, ván này là ta thắng?” Tiêu Vũ nhìn thấy Diệp Cửu Khung sững sờ, chỉ có thể mở miệng.

“Nấc……” Diệp Cửu Khung lấy lại tinh thần, thấy cái kia ba viên sáu giờ xúc xắc, vẻ mặt phiền muộn.

Hắn lại thua cuộc, đối với hắn mà nói, không có gì so với cái này tà môn hơn sự tình.

Trong lòng vẫn không quá tin tưởng, hắn muốn xác nhận một chút, Tiêu Vũ trên người thế hay không thật cường đại như thế, liền nói ngay: “Không sai, cái này là ta thua, có điều huynh đệ, trước khi nói rồi ba ván thắng hai thì thắng, mặc dù ngươi đã thắng hai ván, nhưng tốt xấu cho ta thắng một ván cơ hội, ngươi lại dao động một lần a.”

Tiêu Vũ mặc dù kỳ quái, Diệp Cửu Khung đều đã bị thua, vì sao còn có loại yêu cầu này? Có điều này không thay đổi được cái gì, lúc này vừa rung một lần.

“Cái này ta hay là nhỏ mua.” Diệp Cửu Khung tùy ý nói xong, con mắt cũng đã là nhìn chằm chằm xúc xắc chung.

Hắn bây giờ đã không để ý thua thắng, quan tâm chỉ là Tiêu Vũ có thể không thắng liên tiếp hắn 3 cục, nếu như đúng là như vậy, người trước mắt này trên người thế, quả thực đáng sợ, ngày sau có thể sẽ trở thành so với Đế giả cao hơn tồn tại.

Tiêu Vũ vạch trần xúc xắc chung, lần này, đoàn người lại một lần ngây ngẩn cả người.

Xúc xắc chung bên dưới, còn là cái kia ba viên xúc xắc, tà môn chính là, ba viên xúc xắc vẫn như cũ đều là sáu giờ, nếu như không phải là nhìn tận mắt Tiêu Vũ dao động qua, mọi người hầu như muốn hoài nghi hắn có phải là lắc đầu tử.

Lần này, Diệp Cửu Khung triệt để xác nhận, Tiêu Vũ chính là loại kia ở ngàn tỉ sinh linh bên trong đều đặc thù nhất một, bao trùm ở chúng sanh bên trên.

Người như thế, có thể thắng được mênh mông chúng sanh, bao trùm hết thảy, lắc ra khỏi một lần vây quanh xúc xắc đã là phi thường hiếm thấy, liên tục hai lần, đây cơ hồ chính là kỳ tích.

Diệp Cửu Khung làm sao cũng thật không ngờ, hắn tìm Tiêu Vũ đánh cược, giận dữ là một kết quả như thế, 3 cục liên tiếp bại!

Bên cạnh những người khác, lúc này cũng đều có chút ngẩn người, đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung lại ở đánh bạc bại bởi những người khác, hơn nữa còn là liên tục 3 cục.

Kết quả như thế này, đối với bọn họ tới nói không thua gì Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bị người đánh bại, có đả kích cường liệt tính.

“Ta đã bị thua, tốt, ta giúp ngươi đối phó Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực.” Diệp Cửu Khung đối với thắng thua, kỳ thực nhìn ra không nặng, chỉ có điều, Tiêu Vũ trên người lại có kinh khủng như thế thế, để hắn đối với Tiêu Vũ tràn ngập tò mò.

Hắn âm thầm quyết định, nhất định phải tận mắt chứng kiến, có bực này đại thế Tiêu Vũ, ngày sau rốt cuộc có thể có loại nào thành tựu, cho nên rất là dứt khoát quyết định giúp đỡ.

“Tiêu Trần, Hoàng Phủ, các ngươi đều nghe được? Ta bây giờ cùng Mạc Vong là một đạo, các ngươi nếu như muốn đối phó hắn, trước tiên tới tìm ta đánh cược một lần a, nếu như các ngươi cũng có thể thắng ta, ta thì không nhúng tay vào chuyện của các ngươi.” Diệp Cửu Khung xoay người sang chỗ khác, một lần nữa cách không truyền lời.

Lần này, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực đều không có trước tiên đáp lại, hiển nhiên đối với Tiêu Vũ khả năng cược thắng Diệp Cửu Khung, bọn họ cũng thập phần bất ngờ, không nghĩ ra chuyện gì thế này.

“Ta vẫn là câu nói kia, nếu muốn nhìn thực lực ta, bất cứ lúc nào tiến lại!” Tiêu Trần âm thanh ở sau một lát truyền đến, lập tức triệt để trở nên yên lặng.

“Mạc Vong, ngươi và ta trong lúc đó, sớm muộn hay là muốn có một trận chiến, sẽ không bởi vì bất luận người nào mà thay đổi!” Hoàng Phủ Cực âm thanh cũng là vang lên, sau đó bình ổn.

Hai người kia, đều là loại kia kiêu ngạo người, mặc dù không quá nguyện ý cùng Diệp Cửu Khung giao thủ, nhưng nhưng cũng không đại diện bọn họ sợ hãi. U &# 8

Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực không lên tiếng nữa, đoàn người nhìn thấy Diệp Cửu Khung chưa từng rời đi, cũng dồn dập rút đi, không người nào dám tiến lên nữa làm khó dễ Tiêu Vũ.

Nhưng mà, sau ngày hôm nay, tam đại thiên tài đứng đầu quan hệ trong đó trở nên hơi trở nên tế nhị, trước đây bọn họ lẫn nhau né tránh, lần này lại bởi vì một Mạc Vong mới bắt đầu tranh đấu.

Rất nhiều người đều có loại dự cảm, có thể không lâu sau nữa, này nhiều thiên tài bên trong, nhất định sẽ bùng nổ một lần lớn xung đột.

Hơn nữa, trừ lần đó ra, Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực, tựa hồ cũng không kém gì những người kia, bây giờ Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực đều theo dõi hắn, giữa bọn họ nếu là giao thủ, kết cục như thế nào, đồng dạng là không người có thể đoán trước.

“Huynh đệ, đã ta quyết định giúp ngươi, cái kia khẳng định sẽ giúp ngọn nguồn, ngươi đi theo ta!” Diệp Cửu Khung cùng Tiêu Vũ mặc dù quen biết không lâu, lại một chút cũng không sợ người lạ, nói một tiếng, mang theo hắn hướng về khu vực này đi sâu vào.

Phía sau, Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu đều còn có chút thất thần, Tiêu Vũ quả thật là cái thần kỳ nhân vật, thậm chí ngay cả Diệp Cửu Khung bực này nhân vật, đều bị hắn khuất phục.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, vội vàng bước nhanh hơn, đuổi tới đằng trước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 118: Cánh Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mang theo Tiêu Vũ, Diệp Cửu Khung cùng bọn hắn đi tới này khu vực ở chỗ sâu trong.

Tới nơi đây sau khi, cổ tộc hậu nhân số lượng rõ ràng thiếu rất nhiều, trừ lần đó ra, nơi này bên trong áp lực, tựa hồ cũng biến thành yên ổn, sẽ không cho người quá lớn cảm giác ngột ngạt.

“Huynh đệ, ngươi thử một lần, có thể không ở đây cảm nhận được cái gì?” Diệp Cửu Khung đứng ở chỗ này định, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ trên người thế, làm hắn có loại nhìn không thấu cảm giác, hắn loại kia thế liền giống với một đế vương, thậm chí cao hơn tồn tại, mới có thể đem hắn tự thân tư thế áp chế hoàn toàn.

Nếu như đúng như hắn phỏng đoán, Tiêu Vũ có đế vương tên, vậy tất nhiên cũng không tầm thường, nhất định có thể nhìn ra nơi này chỗ bất đồng.

“Các ngươi cũng có thể thử xem.” Diệp Cửu Khung nói xong, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ sau lưng Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu hai người.

“Chúng ta?” Hai người này vẻ mặt mờ mịt, hoàn toàn không rõ, trong chớp mắt, Diệp Cửu Khung mang theo bọn họ đi tới này khu vực ở chỗ sâu trong, rốt cuộc là muốn bọn họ cảm thụ cái gì?

Hai người còn đang mờ mịt bên trong, Tiêu Vũ lại là đã nhắm mắt, gần trong nháy mắt, hắn vừa mở mắt ra, trên mặt lộ ra mấy phần kinh dị, cả kinh nói: “Đạo Huyền cánh cửa?”

Diệp Cửu Khung trên mặt lộ ra sâu sắc kinh ngạc, không ngờ rằng Tiêu Vũ nhanh như vậy thì cảm nhận được, nói: “Ngươi cũng biết Đạo Huyền cánh cửa? Ta còn tưởng rằng chỉ có chúng ta những cổ tộc này sau người mới biết đâu, xem ra xuất thân của ngươi cũng rất không bình thường!”

Hai người bọn họ nói chuyện lời mở đầu không đáp sau ngữ, nghe được Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu rơi vào trong sương mù, hai người cũng học Tiêu Vũ cảm thụ một chút, lại là chẳng có cái gì cả cảm nhận được, chỉ có thể hướng về Tiêu Vũ hỏi dò: “Mạc Huynh, cái gì là Đạo Huyền cánh cửa?”

Diệp Cửu Khung cũng nhìn về phía Tiêu Vũ, muốn biết hắn giải thích có chính xác không, như là mỗi một đại cổ tộc biết giống nhau.

“Đạo Huyền cánh cửa, là loại rất phức tạp gì đó, khó có thể nói rõ.” Tiêu Vũ trầm ngâm chỉ chốc lát, mới nói: “Đơn giản tới nói, chính là có một chút tổ tiên, đem tự mình tu luyện đoạt được Đạo Quả, ẩn giấu ở có nơi bên trong không gian.”

“Loại này Đạo Quả, nấp trong bên trong không gian, bình thường nhìn không tới, cũng không sờ tới, tựa như trong không gian có một tấm vô hình cánh cửa, chỉ có tìm được này một cánh cửa, tiến vào cửa sau không gian, mới có thể tìm được đạo này quả.”

Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu không khỏi nhìn nhau, đối với cái này đại khái có chút hiểu biết.

Nói như vậy nói, nơi này tồn tại đạo tổ tiên Đạo Quả? Nhưng bọn họ còn chưa hiểu, này cửa ở nơi nào? Bọn họ làm sao không cảm giác được?

“Đạo tìm người hữu duyên,

Có thể không cảm nhận được Đạo Huyền cánh cửa, hay là muốn nhìn nhất định vận khí, bởi vì phía sau cửa Đạo Quả, không phải người nào đều thích hợp, chúng nó cũng sẽ chọn người thích hợp, bị bọn họ lựa chọn, mới có hi vọng cảm nhận được Đạo Huyền cánh cửa tồn tại, và mở ra.” Tiêu Vũ nhìn ra hai người không rõ, chỉ có hướng về bọn họ giải thích.

“Xem ra huynh đệ ngươi biết thật đúng là không ít!” Diệp Cửu Khung sâu sắc thấy Tiêu Vũ, càng cảm giác người này thật không đơn giản.

Đạo Huyền cánh cửa, nhưng phi thường vật hiếm thấy, người bình thường thậm chí không biết là loại vật này tồn tại, tựa như Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu.

Hắn sở dĩ biết, cũng là bởi vì hắn xuất thân từ lánh đời cổ tộc, những cổ tộc này tồn tại năm tháng thập phần từ xa xưa, cho nên mới biết những chuyện này, có thể Tiêu Vũ lại cũng biết.

“Chỉ có điều……” Tiêu Vũ nói xong này, chính mình cũng là hơi nghi hoặc một chút, nói: “Đạo Huyền cánh cửa, bình thường là một vài tổ tiên chết đi sau khi, muốn chính mình cả đời Đạo Quả lưu lại, dùng đại pháp lực ở trong không gian trừ ra một không gian nhỏ, cho nên dù cho tồn tại, cũng phi thường ít ỏi, thế nhưng nơi này, tựa hồ tồn tại không ngừng một chỗ!”

Chỉ ở trước đó nhắm mắt lập tức, Tiêu Vũ liền cảm nhận được ít nhất mấy chục nơi Đạo Huyền cánh cửa, nói cách khác nơi này có phần đông tổ tiên Đạo Quả, loại tình huống này chỉ có một khả năng, chính là bởi vì sắp xếp, đem phần đông Đạo Quả bỏ vào đồng thời.

Hắn không khỏi nghĩ đến lúc trước nhìn thấy mấy chục cái quan tài đá, cùng với trong quan đến tột cùng bên trong chứa nhiều bạch cốt, nơi này Đạo Quả, hay không cùng những thứ đó có quan hệ? Hắn trong lúc nhất thời cũng không cách nào xác định.

“Ha ha, Thiên Uyên nơi này, xuất hiện cái gì vậy đều không đáng kỳ quái, các tộc người đến này, cũng là bởi vì nơi đây tồn tại nhiều lắm không biết cơ duyên.”

Diệp Cửu Khung ở bên cạnh cười nói: “Tựa như Mạc Huynh theo như lời, nơi đây tồn tại rất nhiều tổ tiên Đạo Quả, cho nên mỗi một đại cổ tộc hậu nhân, bây giờ đều tụ tập đến nơi này, muốn lấy được Đạo Huyền cánh cửa sau khi Đạo Quả, như là cái kia Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, lúc trước sở dĩ chưa từng xuất hiện, chính là bởi vì bọn họ còn ở trong môn phái, dung hợp Đạo Quả, cho nên mới không có hiện thân.”

Tiêu Vũ gật gù, vừa nhìn về phía Diệp Cửu Khung, dùng Diệp Cửu Khung thiên tư cùng thực lực, nói vậy cũng đã được Đạo Quả, vào qua Đạo Huyền cánh cửa.

Mặc dù thắng cuộc người này, thế nhưng bàn về thực lực, bây giờ Tiêu Vũ, cũng không biết người này thực lực mạnh bao nhiêu, có điều ít nhất, ở trên người người này, hắn không cảm giác được địch ý, cũng có thể tạm thời tín nhiệm.

“Đạo Quả cũng có phân chia cao thấp, hai vị, các ngươi đã không cảm giác được nơi này Đạo Huyền cánh cửa, chỉ có thể nói là không thích hợp các ngươi, theo ta thấy, dựa vào ở ngoài một vài khu vực, các ngươi ở nơi đó tương đối dễ dàng có thu hoạch.” Diệp Cửu Khung vừa là quay Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu nhắc nhở.

Bị người nói như vậy, nếu như thay đổi bình thường, người bình thường đều sẽ có loại đã bị xem thường cảm giác, nhưng Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu lúc này lại biết, Diệp Cửu

Khung theo như lời không giả.

Hai người bọn họ lúc này cáo biệt Tiêu Vũ, đã đi dựa vào ở ngoài địa phương tìm kiếm cái khác đạo huyền môn.

“Huynh đệ, đã đã tới Thiên Uyên, tìm kiếm cơ duyên còn là quan trọng nhất, cho đến bây giờ, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ hai tên kia, đều phân biệt mở ra 3 phiến đạo cửa, nếu như ngươi muốn cùng bọn họ là địch, còn là mau chóng tăng cao thực lực cho thỏa đáng.”

Diệp Cửu Khung đối với Tiêu Vũ nói xong, xoay người hướng về một khác đi về phía, vừa đi vừa nói: “Được rồi, ta cũng phải tiếp tục tìm kiếm có thể mở ra đạo cửa, huynh đệ ngươi cố gắng lên.”

Diệp Cửu Khung rời đi, UU đọc sách w &# 119;w &# 46; uu &# 107;an sh u. &# 99;o &# 109; Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều nữa, này Đạo Quả, nếu như là một vài truyền thừa loại hình gì đó, đối với hắn tác dụng không lớn, nhưng đang xác định trước khi, nhìn một cái thuộc về vật gì, vậy cũng là rất trọng yếu.

Lúc này, hắn nhắm mắt cảm thụ, thăm dò ẩn giấu ở trong không gian này đạo chỗ cửa, sau đó lựa chọn một tấm, dễ dàng mở ra, tiến vào bên trong, bóng người ở đây biến mất.

“Lại nhanh như vậy thì mở ra một tấm?” Xa xa, rời đi Diệp Cửu Khung quay đầu lại vừa nhìn, vừa vặn nhìn thấy Tiêu Vũ bóng người ở biến mất tại chỗ, tựa như đi vào một tấm vô hình phía sau cửa, một lần nữa lộ ra kinh ngạc.

Hắn càng ngày càng cảm thấy, người này quá không bình thường, vô luận như thế nào, ngày sau hắn đều nhất định muốn nhìn, người này có thể trưởng thành dùng mức độ như thế nào.

Tiến vào một tấm đạo huyền môn sau, Tiêu Vũ lập tức liền cảm thấy cái gọi là Đạo Quả.

“Đạo văn?”

Tại đây trong không gian, có một tổ phức tạp đạo văn, ngưng đọng trong không trung, hiện đến một loại màu đỏ nhạt.

Tiêu Vũ âm thầm kinh ngạc, lúc trước hắn nhìn thấy những cường giả kia chi cốt, cốt thượng đạo văn đều đã lờ mờ biến mất, có thể ở cái địa phương này, lại lại là tồn tại đạo văn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 119: Đạo Văn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ lập tức liền hiểu, cái gọi là Đạo Quả, đúng là trực tiếp lưu lại đạo văn, để hậu nhân trực tiếp dung hợp.

Những đạo văn này, không nói đến lĩnh ngộ sau khi, có thể được ra sao dẫn dắt, riêng là dung hợp, đem hóa vào tự thân xương cốt bên trên, liền có thể khiến người ta chiến lực đại trướng.

Hơn nữa, một loại đạo văn, thường thường liền đại diện cho một bộ mạnh mẽ chiến quyết, này đây, mỗi từng đạo từng đạo văn, cũng có thể làm cho người thực lực trực tiếp có một rõ ràng tăng lên, mà không phải giống như truyền thừa như vậy, cần thời gian từ từ lĩnh ngộ, đến tăng lên cảnh giới.

Tiêu Vũ hoàn toàn không xác định, nơi này đạo văn, có phải là cùng hắn lúc trước nhìn thấy này hài cốt có quan hệ, nhưng theo cảm thụ thượng mà nói, những đạo văn này tựa hồ cũng không thuộc về loại kia vô thượng sinh linh, mà là đối lập muốn nhỏ yếu nhiều lắm.

Chỉ có điều, loại nhỏ yếu này chỉ là so sánh loại kia đứng đầu sinh linh, đối với hắn loại cảnh giới này người mà nói, vẫn có lợi ích cực kỳ lớn cùng mê hoặc.

Đã đạo văn này khả năng tăng cường thân thể, tăng cường sức chiến đấu, Tiêu Vũ cũng cũng không do dự nữa, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu đem đạo văn này luyện vào tự thân chi cốt.

Luyện hóa đạo văn, kỳ thực cũng là có rất nhiều chú ý, tỷ như đem đạo văn luyện vào tay xương, thì lại có thể khiến người ta ở lúc đối địch, hai tay cường hãn, thông qua hai tay phát ra chiến quyết, uy lực cũng sẽ tăng nhiều.

Hơn nữa, có đạo văn thêm vào, một khối này xương cũng sẽ trở nên thập phần khủng bố, có thể so với binh khí.

Tiêu Vũ lúc này lựa chọn, là đem đạo này văn luyện hóa vào tay phải xương tay bên trong, tay là nhân thể khí, cùng người chiến đấu thời gian, tay là nhất là địa phương trọng yếu, bởi vậy tăng cường xương tay, hắn cảm thấy trọng yếu nhất.

Đạo văn vào cơ thể, từ từ ngưng đọng vào đến xương tay của hắn bên trên, dáng dấp kia thoạt nhìn, giống như là có người dùng bút ở trên cánh tay của hắn khắc xuống một đạo văn lộ kỳ quái.

Đạo văn tuy là khắc với cốt thượng, bị máu thịt bao lại, thế nhưng loại này hoa văn hết sức kỳ lạ, chỉ cần là cốt thượng có thần lực hoạt động, thì sẽ nhập vào cơ thể bước ra, hoàn toàn không có cách nào bị máu thịt che đậy.

Đạo này văn, Tiêu Vũ luyện hóa tốc độ cực nhanh, bởi vì nhục thể của hắn vốn là mạnh mẽ, nếu là người bình thường, trong quá trình này có thể phải thừa nhận thống khổ khó tả, vì vậy quá trình tựa như muốn ở tự thân xương cốt bên trên mạnh mẽ đánh vào ngoại vật, giống như đem một viên cái đinh ghim vào trong đó.

Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ, sức chịu đựng cũng hết sức kinh người, người bình thường ở quá trình này, phải cẩn thận từng li từng tí một, muốn thừa nhận đạo văn lực lượng, thường nhân xương không cẩn thận, thì sẽ vỡ vụn, nhưng Tiêu Vũ lại không cần lo lắng.

Rất nhanh, tổ này đạo văn liền hoàn toàn dung nhập vào Tiêu Vũ tay phải xương tay bên trên, chỉ cần tay phải của hắn nhẹ nhàng phát lực, một cấp này đạo văn thì sẽ lộ ra yêu dị huyết quang, để hắn cảm giác tay phải của mình lực lớn vô cùng, dựng thẳng không thể gãy.

“Bốp!”

Một tổ đạo văn hoàn toàn hoà vào xương bên trong, Tiêu Vũ vừa định thử một lần này văn uy lực, nhưng mà ngay tại lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

Tổ này đạo văn đột nhiên thần tốc lờ mờ, nhìn qua tựa như thẩm thấu xương tay của hắn, tiến vào xương bên trong, rất nhanh thì hoàn toàn biến mất.

“Chuyện gì thế này?”

Tiêu Vũ kinh hãi, đạo văn tồn tại, từ trước đến giờ là giống như khắc vào cốt thượng giống nhau, có thể theo xương cốt mặt ngoài nhìn thấy, mà bây giờ, tổ này đạo văn lại là trực tiếp biến mất, phảng phất trực tiếp rót vào tới hắn xương cốt nội bộ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ thử huy động tay phải, chỉ cảm thấy đạo văn mang tới tăng cường vẫn như cũ tồn tại, dù cho hắn không dùng tới chiến quyết, này một cánh tay cũng đã trở nên cực kỳ cường hãn.

Nhưng quỷ dị chính là, đạo văn này càng biến mất, không giống người thường như vậy, sau khi luyện hóa thì sẽ vẫn phụ với cốt thượng.

Tiêu Vũ suy tư chốc lát, cũng nghĩ không thông chuyện gì thế này, nhưng ít ra có thể khẳng định, đạo văn hay là cho hắn xương cốt làm ra tăng cường tác dụng, còn lĩnh ngộ này văn, đối với hắn mà nói căn bản không cần, bởi vì có trí nhớ của kiếp trước, hắn không cần đi lĩnh ngộ ai lưu lại Đạo Quả, đạo này văn đối với hắn mà nói chính là tăng cường một chút hắn bây giờ thân thể.

Không nghĩ ra kết quả, Tiêu Vũ cũng không suy nghĩ thêm nữa, chỉ cần đạo văn này đối với nhục thể của hắn hữu hiệu, khả năng tăng cường nhục thể của hắn cùng sức chiến đấu, như vậy là đủ rồi.

Hắn đứng lên, từ nơi này một cánh cửa bên trong rời đi, sau đó vừa lựa chọn khác một tấm Đạo Huyền cánh cửa, tiến vào nội môn.

Cái gọi là Đạo Huyền cánh cửa, chỉ cần đối với các loại đại đạo lĩnh ngộ đầy đủ, hoàn toàn không cần cảm thụ gì, có thể phát hiện ấy vị trí, dễ dàng mở ra, cho nên nói nơi này Đạo Huyền cánh cửa, đối với Tiêu Vũ tới nói nghĩ thông bao nhiêu thì mở bao nhiêu.

Đệ nhị phiến Đạo Huyền nội môn, cũng giống như vậy gì đó, là một khác tổ đạo văn.

Tiêu Vũ lần này đem này văn luyện vào cánh tay trái bên trong, tình huống giống nhau tại đây lúc này lại một lần đã xảy ra, đạo văn khi hắn sau khi luyện hóa lờ mờ biến mất, như là căn bản không có bị hắn đoạt được, nhưng đối với hắn thân thể mang tới tăng cường hiệu quả, lại là vẫn như cũ tồn tại.

Tiêu Vũ một lần nữa rời đi, lại mở ra đệ tam phiến cửa, đến nơi này hắn dĩ nhiên xác định, nơi đây Đạo Huyền cánh cửa là có người cố ý lưu lại, mà lưu lại này Đạo Quả, cũng hầu như toàn bộ đều là đạo văn, không còn truyền thừa hoặc là những vật khác.

Hắn cái gì cũng không suy nghĩ thêm nữa, chỉ là mở ra một tấm vừa một tấm đạo huyền môn, đem này đạo văn 11 tiến vào luyện hóa, đến mặt sau, trên người hắn hầu như mỗi một khối cốt thượng, đều dung hợp một tổ đạo văn.

Nhưng mà, theo ở bề ngoài nhìn, những đạo văn này đều ở trong cơ thể hắn hoàn toàn biến mất, hoàn toàn không cảm giác được.

“Hoàng Phủ Cực đã chiếm được sáu tổ đạo xăm? Đạo văn thêm vào toàn thân? Khủng bố như vậy, bây giờ ai còn là đối thủ của hắn?”

“Ta nhọc nhằn khổ sở, mới chiếm được một tổ đạo văn, dung hợp thời điểm, còn kém chút đem mình xương nghiền nát, đem mạng đều đã đánh mất, thực sự là người so với người làm người ta tức chết!”

“Ta nghe nói, mấy ngày trước Tiêu Trần cũng theo một tấm cánh cửa bên trong đi ra, trên người trồi lên đạo văn cũng có sáu tổ!”

“Điều này cũng quá kinh khủng, có thể được một tổ đạo văn, đã có thể khiến người ta sức chiến đấu tăng nhiều, thân thể vô song, đạt được sáu tổ, khái niệm này nghĩa là gì?”

Mấy ngày qua, ở Tiêu Vũ qua lại cánh cửa thời gian, cũng theo khu vực này người trẻ tuổi nơi đó nghe nói một vài biến mất.

Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Trần, hai người trước sau từ đạo huyền môn bên trong xuất hiện, tìm một chút một cánh cửa, trong quá trình này mọi người phát hiện, hai người này càng cũng đã chiếm được sáu tổ đạo văn. &# 85

Đang tầm thường trong mắt người, muốn được một tổ đạo văn đều khó càng thêm khó, đặc biệt là đi sâu vào khu vực này, nơi này Đạo Huyền cánh cửa chỉ có số ít bao nhiêu người có thể cảm ứng được vị trí, và mở ra, hai người này chính là một trong số đó.

Hiện nay, mỗi một đại cổ tộc hậu nhân, tìm được đạo văn người ít vô cùng, mấy tính ra không quá được, và những người này phần lớn đều chỉ đành phải một tổ, hai người này lại đều được sáu tổ đứng đầu đạo văn, thật sự là khủng bố.

“Hai người bọn họ đạt được sáu tổ, đánh bạc cuồng hẳn là sẽ không so với bọn hắn không đều.”

“Trừ bọn họ ra ở ngoài, nghe nói còn có người đạt được sáu tổ đạo văn, chính là cái kia đến từ Lạc Vân Châu Vũ Vô Cực!”

“Không ngừng, giống như một người tên là Tiết Ương, đến đạo văn cũng không ít, còn một người khác kêu Nghê Tuyết Tâm nữ tử, tựa hồ cũng được ba tổ đạo văn.”

“Những thứ này đều là Lạc Vân Châu? Lúc nào, này một châu có nhiều như vậy gượng người?”

“Đúng rồi, những người này đều nhiều như vậy đạo xe thành sợi? Mạc Vong? Lúc trước không phải có người hoài nghi, thực lực của hắn không giống như Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực yếu gì, nên cũng được không ngừng một tổ?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 120 + 1 Tổ Cũng Không Có?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Các loại tin tức, ở cái địa phương này bên trong bay đầy trời.

Tất cả mọi người đều chú ý tới bây giờ kiệt xuất nhất mấy người kia, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực từ không cần phải nói, hai người là 10 châu đứng đầu thiên tài, đã bị vô số ánh mắt chú ý, mỗi một lần theo cánh cửa bên trong đi ra, cơ hồ đều sẽ trước tiên đưa tới ánh mắt mọi người.

Tìm kiếm cùng cảm ứng Đạo Huyền cánh cửa, cùng với mở ra, này đều cần thời gian, và, luyện hóa cùng dung hợp đạo văn, quá trình này cũng rất gian nan, người bình thường tốc độ đều sắp không đi nơi nào.

Này đây, bây giờ trong khu vực này, tìm được đạo văn số lượng, liền đại biểu người này tìm kiếm cánh cửa tốc độ, cùng với hòa vào đạo văn tốc độ tốc độ.

Mà này, đều là cân nhắc một người thực lực và thiên tư một tiêu chuẩn.

Đến bây giờ, là làm người cảm thấy kinh khủng, không thể nghi ngờ là cái kia 3 đại thiên tài, mỗi loại đạt được sáu tổ đạo văn, dung hợp đạo văn cùng tìm được cánh cửa tốc độ đều không phân cao thấp.

Mà ở chỗ này, Vũ Vô Cực tên cũng lại một lần nữa truyền ra, tốc độ càng không thấp hơn mấy cái kia nhân vật thiên tài, đồng dạng là đạt được sáu tổ đạo văn.

So với Vũ Vô Cực, mọi người càng kinh ngạc chính là Tiết Ương cùng Nghê Tuyết Tâm.

Vũ Vô Cực thực lực, tốt xấu lúc trước đã có điều triển lộ, tựa hồ không kém gì 3 đại thiên tài, tìm được giống nhau số lượng đạo văn mặc dù làm người kinh ngạc, nhưng là còn có thể tiếp thụ.

Mà cái kia đột nhiên nhô ra Tiết Ương, lại là làm cho tất cả mọi người thật to kinh ngạc, bởi vì theo bọn họ hiểu ra, cái này Tiết Ương xuất thân thường thường, đã không phải tới từ mỗi một đại cổ tộc, cũng không phải đến từ phương nào thế lực.

Thậm chí, giống như hắn đi tới Thiên Uyên, danh ngạch kia đều là dựa vào mình đánh tới, hoàn toàn là cây cỏ xuất thân, lại cũng có biến thái như vậy biểu hiện.

Ngoài ra còn có Nghê Tuyết Tâm, nàng và Vũ Vô Cực đồng xuất một tông, thân là nữ tử, biểu hiện của nàng mặc dù không bằng Vũ Vô Cực kinh diễm như vậy, có thể ở như vậy trong thời gian ngắn tìm được ba tổ đạo văn, cũng là đè xuống không ít cổ tộc hậu nhân.

Ngoại trừ mấy cái kia đứng đầu biến thái nhân vật ở ngoài, trình độ của nàng, có thể nói là cao vô cùng.

Mà làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy không thể tưởng tượng được chính là, mấy người này, càng đều là tới từ lạc vân một châu, này một châu người, lúc trước đều là bị bọn họ trở thành người người có thể lừa gạt phế vật, lại ở vào thời điểm này, có thể có biểu hiện như vậy, đem còn lại mỗi một châu mọi người bỏ rơi.

Kết quả này, để mỗi một châu thiếu niên trong lòng đều vô cùng không thoải mái.

Mà ở nhìn thấy những người này có như thế biểu hiện kinh diễm sau khi, mọi người lúc này mới nhớ tới,

Lạc Vân Châu còn có một cái Mạc Vong, lúc trước thể hiện ra thực lực, giống như cũng không giống như Tiêu Trần mấy người yếu.

Ngoài ra, Mạc Vong cùng Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực có oán, cái này ở bây giờ đã không phải là cái gì chuyện bí mật, ở vào thời điểm này, nếu như hắn không đuổi theo Tiêu Trần bọn người, phỏng chừng làm đối đầu bọn họ thời điểm, liền đem hoàn toàn không phải là đối thủ.

“Ta trước khi thấy qua Mạc Vong, hắn giống như cũng đang theo trong một cánh cửa đi ra, thành công mở ra Đạo Huyền cánh cửa, cũng không biết tại sao, ở trên người hắn, lại một tổ đạo văn cũng không có!”

“Cái gì, một tổ đạo văn cũng không có, đây không phải là giống như chúng ta gì?”

Nói tới Tiêu Vũ, nhất thời có người tiết lộ, trên người hắn bây giờ không có một tổ đạo văn, kết quả này, cũng làm cho tất cả mọi người rất là kinh ngạc.

“Nói như vậy, hắn là tìm được Đạo Huyền cánh cửa, và cũng mở ra, thế nhưng không thể thành công dung hợp?”

“Không thể nào, có thể mở ra Đạo Huyền cánh cửa, chẳng lẽ còn dung hợp không dứt ở trong đạo văn?”

“Nhưng này là sự thật, rất nhiều người đều thấy, hắn đã mở ra không ngừng một tấm Đạo Huyền cánh cửa, thế nhưng mỗi lần xuất thân, trên người đều là một tổ đạo văn cũng không có!”

"Này……"

Đoàn người đều không thể hiểu, chẳng lẽ nói Tiêu Vũ mở ra nhiều như vậy Đạo Huyền cánh cửa, kết quả lại là liền một tổ đạo văn đều không thể dung hợp?

Cái này thật sự là có chút không quá hợp lý, bởi vì khả năng cảm ứng được cánh cửa, và mở ra, đã nói rõ hắn có trình độ này, đủ để dung hợp phía sau cửa đạo văn, bằng không mà nói, hắn liền đạo môn đều nên không cảm ứng được.

Nhưng mà, về phương diện khác, dung hợp đạo văn sau khi, đạo văn không cách nào ẩn giấu, chỉ cần vận dụng thần lực, sẽ từ trong cơ thể hiện lên, cho dù là Tiêu Vũ muốn ẩn giấu, cũng căn bản giấu không được.

Đến bây giờ, mọi người ở trên người hắn còn là một tổ đạo văn cũng không thấy, mặc dù cảm giác không quá hợp lý, có thể tựa hồ cũng chỉ có một cái kia có thể, Tiêu Vũ đến bây giờ, tuy là mở ra rất nhiều Đạo Huyền cánh cửa, nhưng cũng thật là liền một tổ đạo văn đều không thể dung hợp.

"Xem ra Mạc Vong tiềm lực cùng thiên tư, còn hơn Tiêu Trần bọn người còn là chênh lệch nhiều lắm a, đến bây giờ mà ngay cả một tổ đạo văn đều chưa từng tìm được!"

"Khà khà, nhìn dáng dấp, hắn sẽ bị Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực từ từ bỏ rơi, rất nhanh sẽ không phải hai người này đối thủ."

"Lúc trước là ai nói Mạc Vong thực lực không giống như Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực yếu? Bây giờ nhìn lại, vốn là nói láo, hai người kia cũng đã đạt được sáu tổ đạo xăm, hắn còn một tổ đều không có được!"

"Đúng vậy, rốt cuộc là xuất từ Lạc Vân Châu, cũng là thân thể mạnh hơn một vài thôi, bàn về tiềm lực, bàn về thiên tư, còn hơn

Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực hai người, căn bản chả là cái cóc khô gì!”

Tiêu Vũ trên người không có đạo văn sự tình truyền ra, liên quan tới hắn nghị luận cũng một chút bắt đầu tăng lên.

Mấy người đối với Lạc Vân Châu vốn là có chút khinh thường, sau khi nghe được tin tức này, càng là đối với Tiêu Vũ bốn phía xem thường.

Vào lúc này, hầu như tất cả mọi người bắt đầu cho rằng Tiêu Vũ chỉ là thân thể mạnh mẽ, bàn về thiên tư, so với Tiêu Trần bọn người chênh lệch nhiều lắm, nếu không không thể dung hợp không dứt đạo văn.

Phải biết rằng, này đạo văn muốn dung hợp, cũng là có điều kiện, thiên tư tiềm lực càng cao người, mới càng dễ được, tựa như Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực.

Như Tiêu Vũ loại này, mặc dù có thể mở ra Đạo Huyền cánh cửa, nhưng cũng không thể tìm được đạo văn, cái kia tất nhiên thuộc về dung người, không có bị trộm văn tán thành, tựa hồ còn hơn bọn họ, cũng gượng không bao nhiêu.

“Mạc Vong, đợi ta tìm được chín tổ đạo văn, chính là ngươi và ta một trận chiến thời gian, đến lúc đó, ta sẽ không bởi vì ngươi không có được đạo văn mà thương hại.” Hoàng Phủ Cực lên tiếng, nghe nói Tiêu Vũ không có được đạo văn sau, hắn không có gì biểu thị, chỉ là như thế tuyên bố.

“Ngươi làm ta có chút thất vọng a, muốn nhìn thực lực của ta, cũng là phải nhất định bản lãnh, nếu ngươi liền một tổ đạo văn đều không cách nào có được, sợ là còn không có tư cách này!” Tiêu Trần cũng biểu đạt ra thái độ của mình, đối với Tiêu Vũ không có được đạo văn một chuyện, hắn mặc dù bất ngờ, lại cũng sẽ không bởi vậy đồng tình.

Những tin tức này, sau khi nghe nói, cảm giác thấy hơi không đúng lắm, cũng chỉ có Diệp Cửu Khung một người.

Hắn sâu sắc nhíu mày, Tiêu Vũ có như vậy đại thế, sao lại là bình thường người, làm sao lại liền một tổ đạo văn đều không thể tìm được?

Mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, bất quá bây giờ là tranh cướp đạo văn thời gian, lãng phí một điểm, có thể cũng sẽ bị người khác đạt được nhiều một tấm cánh cửa, Diệp Cửu Khung cũng không có thời gian đi tìm Tiêu Vũ hỏi dò.

Đối với tất cả những thứ này các loại lời bàn, Tiêu Vũ hờ hững, tiếp tục mở ra này ẩn giấu Đạo Huyền cánh cửa, luyện hóa dung hợp một tổ vừa một tổ đạo văn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 121 + 9 Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong đoạn thời gian này, vô luận Tiêu Vũ luyện hóa bao nhiêu đạo văn, dung nhập vào trên người một khối kia xương, cái kia đạo văn đều sẽ ở trong cơ thể hắn vô hình biến mất, nhưng cho thân thể mang tới tăng cường lại như cũ tồn tại.

Đạo văn biến mất, cho Tiêu Vũ đi tới kết quả, hắn có thể phức tạp ở cùng một khối cốt thượng ngưng đọng chọn đường đi văn.

Đạo văn trong lúc đó, tồn tại bất đồng sức mạnh, nếu là người bình thường, ở xương tay bên trên luyện vào một tổ đạo văn sau khi, liền không thể tiếp tục chung một chỗ cốt thượng luyện vào một khác tổ đạo văn.

Nhưng Tiêu Vũ luyện hóa đạo văn, lại biến mất, bởi vậy, trong khoảng thời gian này, trên người hắn địa phương khác nhau xương cốt bên trên, cũng đã dung hợp không ngừng một tổ đạo văn.

“47 tổ!”

Vừa là luyện hóa một tổ đạo văn sau, Tiêu Vũ cẩn thận tính toán, cho đến bây giờ, hắn đã luyện hóa ước chừng 47 tổ đạo văn, trên người mỗi một chỗ xương cốt, đều có nhiều tổ đạo văn cùng tồn tại, quả thực có chút khủng bố.

Có điều, hắn luyện hóa đạo văn số lượng tuy nhiều, thế nhưng những đạo văn này, càng là chồng, tựa hồ tăng cường hiệu quả lại càng nhỏ, cho tới bây giờ sau khi, Tiêu Vũ lại tiếp tục chồng càng nhiều đạo văn, tựa hồ cũng đã không có ý nghĩa gì, bởi vì đạo văn khả năng cho hắn thân thể mang tới tăng cường hiệu quả, cơ hồ là đã đạt đến cực hạn.

“Luôn cảm giác, còn có thể tiến thêm một bước nữa, có điều phải cấp bậc càng cao hơn đạo văn, nếu như còn là giống nhau đạo văn, hẳn là không có hiệu quả.”

Tiêu Vũ đứng dậy, từ nơi này một tấm Đạo Huyền cánh cửa rời đi, suy tư về đi nơi nào tìm cấp bậc càng cao hơn đạo văn.

“Ngươi đi ra?” Diệp Cửu Khung hiện thân, nhìn chằm chặp hắn, tựa hồ muốn nhìn thấu hắn có phải là thật một tổ đạo văn cũng không có được.

Nhưng mà nhìn hồi lâu, hắn ở Tiêu Vũ trên người cũng nhìn vừa đến một tổ đạo văn, nhất thời là lòng tràn đầy thất vọng, hắn thật sự là không nghĩ ra, tại sao Tiêu Vũ có thể mở ra một tấm vừa một tấm Đạo Huyền cánh cửa, nhưng trên người lại là một tổ đạo văn cũng không có.

“Đi thôi, đi cuối cùng nơi.” Hắn tràn đầy hy vọng, kêu lên Tiêu Vũ, hướng đi một khác phương hướng.

“Cuối cùng nơi?” Tiêu Vũ đi theo Diệp Cửu Khung phía sau, lòng có nghi vấn, cái gì là cuối cùng nơi?

“Khoảng thời gian này, ta khi lấy được sáu tổ đạo văn sau khi, có một loại kỳ diệu cảm ứng, ở một nơi khác, tồn tại 9 phiến Đạo Huyền cánh cửa, theo cảm nhận được gợn sóng đến xem, này 9 cánh cửa cấp bậc tựa hồ xa lúc trước này Đạo Huyền trên cửa.”

Diệp Cửu Khung một bên cất bước, một bên trầm ngâm nói: “Đại khái muốn phát hiện cái kia 9 cánh cửa điều kiện, chính là muốn lấy được trước sáu tổ trở lên đạo văn a, mà ta khả năng cảm thụ được, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ cũng có thể, hiện tại bọn hắn đã qua.

”

Nói đến đây, Diệp Cửu Khung vừa quay đầu lại thấy Tiêu Vũ, cái tên này mới vừa tới đây thì có thể tùy ý mở ra một tấm Đạo Huyền cánh cửa, thấy thế nào cũng không thể một tổ đạo văn cũng không có!

Thế nhưng, sự thật nhưng không để hắn hủy bỏ, Tiêu Vũ trên người, đích thật là nhìn không tới bất kỳ một tổ đạo văn.

Vì thế, hắn quyết định kêu lên Tiêu Vũ tiến đến, nếu như Tiêu Vũ tới cái kia 9 cánh cửa vị trí, còn có thể cảm thụ và mở ra vậy hắn khẳng định không phải không có được đạo văn.

“Cuối cùng nơi? 9 cánh cửa?” Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn đã chiếm được không ngừng sáu tổ, làm sao cái gì cũng không cảm nhận được?

Còn là nói hắn tìm được đạo văn nhiều lắm, ngược lại bởi vậy mới không có phát hiện cái kia 9 cánh cửa tồn tại?

Trong lúc suy tư, hai người đi sâu vào này vùng, đi tới Diệp Cửu Khung trong miệng cuối cùng nơi.

Khi bọn hắn tiến lại, nơi đây đã là có mấy đạo nhân ảnh, chính là mấy cái kia đã chiếm được sáu tổ đạo văn nhân vật, Tiêu Trần, Hoàng Phủ Cực, Vũ Vô Cực, còn có Tiết Ương.

Lúc này, bốn người này đang ngồi xếp bằng ở chỗ kia, nhắm hai mắt, hiển nhiên đang cảm thụ 9 cánh cửa phương vị cụ thể.

Bọn họ lúc trước, đều là như thế này tìm kiếm và mở ra Đạo Huyền cánh cửa, không phải người nào cũng giống như Tiêu Vũ như vậy, nhắm mắt lại liền có thể biết hết thảy cửa phương vị, hơn nữa có thể dễ dàng mở ra.

“Một tổ đạo văn không được, còn nghĩ đến nơi đây tìm vận may gì? Ta chỉ có thể nói tâm của ngươi quá lớn!” Tiêu Trần mắt cũng không lườm, ngồi ở chỗ đó, nhưng nói ngón giữa chính là ai, cũng đã hết sức rõ ràng.

“Ngươi đã đến rồi!” Hoàng Phủ Cực cũng là mở miệng, nói: “Mặc dù ngươi 1 văn không được, ta cũng có thể cho ngươi cơ hội, ở ta phải đủ cửu vân trước khi, sẽ không ra tay với ngươi, trong thời gian này, ngươi cũng có thể thử nghiệm mở ra cái kia 9 cánh cửa.”

Hai người này lúc nói chuyện, đều là mắt cũng không lườm, cẩn thận cảm thụ được cửu môn phương vị cụ thể, chỉ có tìm tới, bọn họ tài năng chiếm được trong môn phái cái kia rõ ràng so với trước kia hết thảy đều cường đại hơn đạo văn.

Theo Hoàng Phủ Cực trong lời nói, Tiêu Vũ nghe ra, tựa hồ bọn họ tối đa chỉ có thể luyện hóa chín tổ đạo văn.

Lời nói như vậy, bây giờ chỗ này Đạo Huyền cánh cửa có 9 phiến, mà bọn họ mỗi người còn cần ba tổ đạo văn, coi như đưa hắn bài trừ ở ngoài, năm người này trong lúc đó, tối đa cũng chỉ có ba cái khả năng tập hợp cửu vân.

Nhìn dáng dấp, nơi này, cuối cùng hơn nửa muốn lên một vài xung đột.

Diệp Cửu Khung nhìn Tiêu Vũ một chút, hai người đều không nói gì, cũng đi tới ở trong ngồi xếp bằng xuống, cảm ứng 9 cánh cửa vị trí phương vị.

Tiêu Vũ vừa mới ngồi xuống, chung quanh đột nhiên lục tục lại xuất hiện không ít người trẻ tuổi, đều là các tộc sau khi, mỗi một châu người lại đều tới.

“Bọn họ cũng tới tranh cửu môn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, không phải nói chỉ có tìm được sáu tổ đạo văn, mới có thể cảm nhận được nơi này tồn tại gì?

Diệp Cửu Khung cũng nhíu mày, hiển nhiên cũng không hiểu vì sao lại có nhiều người như vậy tụ tập, nhìn dáng dấp, mỗi một châu thiếu niên tựa hồ cũng đến rồi, nhưng bọn họ lại tựa hồ như không có tranh cướp tâm ý, chỉ là ở phía xa lẳng lặng thấy.

“Là ta đem tin tức truyền đi.” Hoàng Phủ Cực nhắm hai mắt, lạnh nhạt nói: “Này phế nhân, tới nhiều hơn nữa, cũng không thể có thể cảm nhận được cửu môn tồn tại, không ảnh hưởng được.”

Mấy người khác đều là nhăn nhăn lông mày, đã như vậy, Hoàng Phủ Cực còn đem tin tức này thả ra đi làm cái gì?

“Ta nói rồi!” Hoàng Phủ Cực nói lần nữa: “Đợi ta tập hợp đủ cửu vân, chắc chắn sẽ đánh với ngươi một trận, ngươi lần trước sai hẹn, cho nên lần này, ta sẽ không lại cho ngươi rời đi!”

Nghe hắn nói xong, lại nhìn này quan sát từ đằng xa mọi người, Tiêu Vũ một chút liền hiểu Hoàng Phủ Cực dụng ý.

Lần trước hẹn ước, hắn không thể chạy về, cùng đánh một trận, mà lần này, Hoàng Phủ Cực đã hạ quyết tâm, làm 9 cánh cửa đều bị mở ra, từ sau lúc đó, hắn thì sẽ trực tiếp ra tay.

Nhìn ra được, Hoàng Phủ Cực thập phần tự tin, tin tưởng mình ở đây nhất định có thể tập hợp đủ cửu vân, mà hắn buồn bực thả ra tin tức, mục đích cũng rất rõ ràng, chính là muốn để làm cho tất cả mọi người đều tới chứng kiến hắn và Tiêu Vũ một trận chiến.

Hoặc là nói, hắn muốn làm cho tất cả mọi người thấy Tiêu Vũ bại ở trong tay của hắn!

Không có nhiều lời, Tiêu Vũ lại nhắm hai mắt lại, cảm ứng cửu môn phương vị.

Nhắm mắt con mắt, hắn một chút tất cả cảm thấy, này 9 phiến cánh cửa, quả thật cùng lúc trước này bất đồng, lộ ra gợn sóng càng mạnh mẽ hơn, Tiêu Trần bọn người, chính là thông qua này gợn sóng, tài năng nhận thấy được này cánh cửa phương vị cụ thể, do đó mở ra.

Chỉ cảm ứng chốc lát, Tiêu Vũ liền đem 9 cánh cửa toàn bộ tìm tới, chỉ là nơi đây còn có mấy cái khác thực lực không kém người, hắn như thế nào mở ra, lại là một vấn đề, bởi vì những người này chắc chắn sẽ cướp đoạt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Có chút đánh giá cao mình, một mực con ngựa, còn là chỉ có thể con ngựa đến chương 5, hôm nay trước hết nhiều như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 122: Long Văn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ cũng không thể nghĩ đến một biện pháp, có thể ở những người này chưa từng phát giác dưới tình huống mở ra cánh cửa, dù sao bọn họ thì ngồi ở bên cạnh, chỉ cần hắn có hành động, những người này đều sẽ ngay đầu tiên phát hiện.

Tiêu Vũ còn đang do dự bên trong, đột nhiên người đầu tiên động, gian là Tiết Ương, hắn đứng dậy, hướng đi một người trong đó phương vị.

Mấy người khác cảm nhận được động tác của hắn, cũng đều mở hai mắt ra, chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ lúc nào tiến hành cướp đoạt.

“Ông!”

Tiết Ương đi tới một đất trống, đột nhiên đưa tay, nhất thời, cái kia Địa Phủ truyền ra một loại đặc biệt gợn sóng, giống như một tấm vô hình cửa được mở ra.

“Bốp!”

Đầu tiên động, là Vũ Vô Cực cùng Tiêu Trần, hai người bọn họ tốc độ cực nhanh, nhằm phía Tiết Ương, muốn tiến hành cướp đoạt, tranh đến phía sau cửa đạo văn.

“Ầm!”

Nhưng mà, một đoạn lực lượng kỳ lạ bộc phát ra, để hai người bọn họ sắc mặt đồng thời biến đổi, về phía sau bay trở về, Đạo Huyền nội môn bất cứ truyền lực lượng nào đó, đưa bọn họ cho đẩy ra.

Không có đã bị bất kỳ ngăn trở nào, Tiết Ương bóng người cứ như vậy ở nơi đó biến mất, tiến nhập vô hình cánh cửa.

“Xem ra nơi này cửa không cách nào cướp đoạt, ai trước tiên cái thứ nhất mở ra, ai có thể có được!” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, hắn vốn còn tưởng rằng dù cho phát hiện Đạo Huyền cánh cửa, cũng phải có một phen cướp đoạt, bây giờ nhìn lại, so với chính là ai có thể đi trước phát hiện, đem vô hình kia cửa mở ra.

Xác nhận điểm này sau, hắn không do dự nữa, cũng đồng dạng đứng dậy, đi tới ở trong ta một cánh cửa.

Nhìn thấy hắn có hành động, tất cả mọi người thập phần kinh ngạc, Tiêu Vũ không phải một tổ đạo văn cũng không có thể chiếm được ư? Tại loại này đi lên trong khi, lại có thể ở tại bọn hắn trước khi nhận thấy được này chỗ cửa?

Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, mấy người đều là lẳng lặng thấy, trong nội tâm, có chút không quá tin tưởng.

“Có phải Mạc Vong cũng tìm được một cánh cửa? Hắn không phải một tổ đạo văn cũng không được gì? Lại có thể so sánh Tiêu Trần bọn họ tìm được trước?”

“Trước tiên nhìn kỹ hẵng nói a, tóm lại ta cảm giác, hắn coi như là tìm được đạo huyền môn, có thể cũng vẫn là cùng trước kia giống nhau, không cách nào có được phía sau cửa đạo môn.”

Xa xa mỗi một châu thiếu niên, nhìn thấy động chính là Tiêu Vũ, cũng cảm thấy bất ngờ, chỉ có điều ở Tiêu Vũ trên người, bọn họ một tổ đạo văn cũng không nhìn thấy, cho nên hầu như người người đều đối với hắn không phải rất xem trọng.

Chỉ có Diệp Cửu Khung,

Hắn thủy chung cảm giác, Tiêu Vũ không nên không chiếm được đạo văn, ở bên cạnh lẳng lặng thấy, cũng muốn nhìn một chút Tiêu Vũ đến tột cùng có thể mở ra hay không trong đạo môn.

Tại đông đảo ánh mắt nhìn kỹ bên dưới, Tiêu Vũ tiến lên, trước mặt tất cả mọi người mặt, mở ra một tấm vô hình cánh cửa.

Đạo Huyền cửa mở ra, loại kia mãnh liệt gợn sóng vừa thấu ra, Tiêu Trần bao nhiêu sắc mặt người đều là khẽ biến, cái này một tổ đạo văn không được người, lại thật tìm được rồi một cánh cửa.

Mặc dù có lúc trước Tiết Ương một lần trải qua, nhưng vào lúc này, Tiêu Trần cùng Vũ Vô Cực hai người còn là động tác lên, muốn cướp đoạt.

Nhưng mà, vẫn là cùng lúc trước giống nhau, cánh cửa trong vòng lộ ra một luồng chống cự lực lượng, đưa bọn họ đẩy ra, căn bản là không có cách tranh đoạt.

Ngay ở trước mắt bao người, Tiêu Vũ bóng người cũng cùng Tiết Ương giống nhau biến mất, tiến nhập Đạo Huyền nội môn.

“Càng thật mở ra?” Hoàng Phủ Cực ánh mắt thâm thúy, thấy Tiêu Vũ biến mất bóng người, lòng không có lời giải.

Tiêu Vũ có thể cảm nhận được này 9 cánh cửa tồn tại, và mở ra, nói rõ thiên tư của hắn cùng thực lực nên đều không yếu hơn bọn họ, nhưng trước lúc này, hắn làm sao lại một tổ đạo văn đều chưa từng tìm được?

Hoàng Phủ Cực không nghĩ ra, Tiêu Trần lông mày, cũng là chăm chú giam lên, chỉ có điều, hiện tại bọn hắn duy nhất có thể làm, cũng chỉ có tiếp tục cảm ứng đạo chỗ cửa, bởi vì bây giờ 9 cánh cửa bên trong, đã ít đi hai phiến.

“Mạc Vong thật mở ra cánh cửa? Chuyện gì thế này?”

“Xem trước một chút a, ta cảm giác, hắn coi như tiến vào đạo huyền môn, có thể cũng vẫn là không chiếm được ở trong đạo văn.”

Đối với kết quả này, này ở phía xa ngắm nhìn thiếu niên, cũng là cảm thấy một trận kỳ quái, chỉ là đối với Tiêu Vũ, bọn họ vẫn là không coi trọng, dù sao trước lúc này, cũng không có thiếu người nhìn thấy hắn đã mở ra không ít cửa Huyền cánh cửa, nhưng lại là một tổ đạo văn cũng không thể tìm được.

Tiến vào cánh cửa sau khi, Tiêu Vũ lại một lần nữa gặp được cấp một đạo văn, mà tổ này đạo văn, cùng hắn lúc trước nhìn thấy hết thảy, lại là hoàn toàn không giống nhau.

Nhóm này đạo văn, không chỉ ánh sáng thập phần mát mắt, hơn nữa có vẻ phức tạp hơn, mới nhìn dưới, nhóm này đạo văn đan vào trong lúc đó, tựa hồ là một cái hình chân long.

Nếu như nơi này có một khối long cốt, vậy nhóm này đạo văn hình dạng, tất là vừa vặn bao trùm tại kia long cốt bên trên.

“Long văn?” Tiêu Vũ lấy làm kinh hãi, không ngờ rằng cuối cùng này 9 cánh cửa, phía sau cửa hóa ra là đẳng cấp này đừng đạo văn.

Có điều thoạt nhìn, tổ này long văn tựa hồ không hề giống hắn trong tưởng tượng cường đại như vậy, nếu như nói tổ này đạo văn là Long tộc lưu lại, vậy lưu lại nó cái kia một con rồng, hắn còn không có đạt được thực lực cao cấp.

Có điều, Chân long thuộc về cao nhất sinh linh, này đám sinh linh lưu lại đạo văn, không chỉ mạnh mẽ, hơn nữa có cực mạnh trưởng thành tính, Tiêu Vũ phía trước này đạo văn, cùng đạo này long văn so ra, nhất định chính là rác rưởi.

“Có phải cuối cùng này 9 phiến nội môn, đều là một vài cao nhất sinh linh lưu lại đạo văn?”

Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên động một cái, bốc lên ý tưởng như vậy, 9 cánh cửa gợn sóng hắn cũng đã cảm thụ qua, tựa hồ cũng là cùng một cấp bậc.

Nơi đây đã có một đạo long văn, vậy cái khác Bát Phiến Môn sau đạo văn, dù cho không phải cao nhất sinh linh lưu lại, cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

“Không biết cái khác Bát Phiến Môn sau, hay không có hoàng loài văn?”

Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ tâm tư vừa là chuyển động, hắn bây giờ trong khi không ngừng diễn biến thần hoàng bộ tộc trên người Thần Văn, nếu như có thể tìm được bộ tộc này xương văn, hắn điều động địa tâm chân hỏa, uy lực sẽ còn lớn hơn nữa.

Hơn nữa hắn bây giờ trong cơ thể trong khi ngưng tụ thứ tư ngôi sao, cũng chính là hành hỏa ngôi sao, nếu có thể được hoàng loài văn, đối với hắn thứ tư ngôi sao, cũng sẽ có chỗ tốt to lớn.

Nghĩ vậy, hắn lập tức ngồi xuống, luyện hóa đạo này long văn.

Hắn luyện hóa đạo văn cũng cần thời gian, nếu như cái khác nội môn tồn tại hoàng loài văn, vậy hắn thì phải nắm chặt, nếu không nếu là trước tiên bị người khác tìm được, hắn sẽ bỏ qua lần này cơ hội.

Có lúc trước cơ sở, Tiêu Vũ luyện hóa đạo này long văn tốc độ rất nhanh.

Lúc trước này đạo văn, luyện hóa lúc đều chỉ có thể dung nhập vào trên người hắn một cái nào đó vị trí xương cốt bên trong, nhưng đạo này long văn, lại là bao trùm toàn thân của hắn, là một lớn toàn thể.

Từ hướng này mà nói, đạo này văn, liền muốn so với hắn lúc trước đoạt được hết thảy đạo văn đều cường đại hơn.

Lần này, luyện hóa sau khi hoàn thành, cũng đã xảy ra cùng lúc trước giống nhau sự tình, tổ này long văn ở Tiêu Vũ trong cơ thể biến mất, nhưng văn bên trong lực lượng lại như cũ tồn tại, thập phần quái lạ.

Mà lúc này, tại đây tổ long văn biến mất lập tức, Tiêu Vũ lại là đã nhận ra, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua có điều dị động, tựa hồ hết thảy đạo văn biến mất, vừa là vì bộ kinh văn này quan hệ.

“Chẳng lẽ, ta lúc trước tìm được hết thảy đạo văn, đều bị này một bộ công quyết cho tiêu hóa?” Tiêu Vũ cảm giác có chút khó tin.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 123: Liên Tục Mở Ra

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc trước hắn tìm được hết thảy đạo văn, đều sẽ vô hình biến mất, mà lần này, hắn tìm được một tổ long văn, có lẽ này long văn tương đối mạnh mẽ, biến mất thời điểm, mới khiến cho hắn nhận thấy được bất diệt âm dương trải qua lộ ra một tia gợn sóng.

Tiêu Vũ ngưng thần suy tư, vì sao lại xuất hiện tình huống như vậy?

Bất diệt âm dương trải qua, kinh này nghe nói có thể chưởng âm dương, chẳng lẽ nói cái kia chứa nhiều đạo văn đều thâu tóm ở âm dương bên trong, cho nên bị kinh này hóa đi, triệt để sáp nhập vào hắn thân thể, mà không chỉ là xương cốt bên trên?

Suy nghĩ kỹ một chút, Tiêu Vũ chợt tỉnh ngộ, hắn có tu bá thể ngôi sao quyết cùng không dứt âm dương trải qua, hai người này đều là Cửu Thiên Thế Giới bên trong vô thượng công quyết, nhất là là bất diệt âm dương trải qua, kể cả hắn đều cảm giác nhìn không thấu, không cưỡi được.

Nói cách khác, hắn có này hai công lớn quyết nơi tay, ngày sau tu luyện tới cảnh giới nhất định thời gian, ở trên người hắn, một cách tự nhiên cũng sẽ xuất hiện đạo văn.

Bây giờ được những đạo văn này, chỉ là đối với hắn lúc này tới nói có chút mạnh mẽ, có thể đợi cho hắn tu vi tăng lên, cốt thượng ngưng ra đạo văn, có thể so với những đạo văn này mạnh mẽ nghìn lần vạn lần.

Mặc dù hắn bây giờ còn còn lâu mới có được đạt được cốt thượng ngưng đọng văn mức độ, nhưng có hai công lớn quyết làm trụ cột, ngày đó chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Bởi vậy, những đạo văn này không thể tồn cho hắn xương cốt bên trên, bị bất diệt âm dương trải qua tự đi hóa đi, bởi vì một khi bây giờ để những đạo văn này chiếm cứ xương cốt, ngày sau hắn ngưng ra xương văn thời gian, sẽ phải chịu ảnh hưởng rất lớn.

Đơn giản tới nói, thì là bất diệt âm dương trải qua giúp hắn đem những đạo văn này đều hóa đi, lưu lại trống không xương cốt, để hắn sau này có thể dựa vào bản thân ngưng ra xương văn.

Cái này cũng là không quá tự nhiên sự tình, những đạo văn này ở bất diệt âm dương trải qua xem ra thái quá rác rưởi, Tiêu Vũ có bất diệt âm dương trải qua trong người, trên người xương cốt, tự nhiên là có thể làm cho này phổ thông đạo văn chiếm cứ.

Nghĩ tới những thứ này, Tiêu Vũ rốt cục hiểu được đạo văn sẽ ở trong người biến mất kết quả, lại là như vậy một mối liên hệ.

Nói cách khác, này đạo văn đều không phải là biến mất, mà là bị bất diệt âm dương trải qua trở thành chất dinh dưỡng, dùng để mạnh mẽ hắn xương cốt, vì hắn ngày sau ngưng ra chính mình xương văn làm tốt một làm nền.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Tiêu Vũ đối với bất diệt âm dương trải qua, càng cảm thấy tràn ngập thần bí, bộ kinh văn này quả thực liền như là có ý chí giống nhau, vấn đề này lúc trước liền chính hắn đều không để ý đến, bộ kinh văn này lại là thay thế hắn hóa giải vấn đề này.

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu bộ kinh văn này, có điều ít nhất cho tới bây giờ, bộ kinh văn này mang đến cho hắn càng mạnh hơn kiếp trước thực lực, hơn nữa không thể khống chế.

Vô luận như thế nào, này một bộ kinh văn, hắn cũng chỉ có thể tiếp tục tu luyện,

Không can thiệp tới là phúc là họa.

Chiếm được long văn, Tiêu Vũ lập tức từ nơi này một cánh cửa bên trong rời đi, lập tức tiến đến mở ra dưới một cánh cửa.

Làm thân ảnh của hắn từ vô hình cánh cửa ở trong đi ra, ánh mắt mọi người, đều ngay đầu tiên nhìn sang, kể cả Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bọn người.

“Ai da, quả nhiên a, mặc dù mở ra đạo huyền môn, nhưng Mạc Vong còn là liền một tổ đạo văn chưa từng tìm được!”

“Theo trình độ nào đó tới nói, thiên tư của hắn có lẽ không giống như Tiêu Trần bọn người không đều, có thể mở ra nhiều như vậy đạo môn, liền nơi này cửa đều có thể tìm tới, thế nhưng, không chiếm được đạo văn, hắn đã bị Tiêu Trần bọn họ triệt để bỏ rơi, thiên tư chỉ là căn bản, thực lực mới là tuyệt đối!”

Tiêu Vũ hiện thân, trên người vẫn là không có một tổ đạo văn, tất cả mọi người thấy vậy, đều là lộ ra một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, tựa hồ đã sớm ngờ tới Tiêu Vũ sẽ tay không mà quay về.

Diệp Cửu Khung tất là nhíu mày, Tiêu Vũ rõ ràng khả năng cảm ứng được cửu môn tồn tại, cũng có thể mở ra, làm sao trên người còn là một tổ đạo văn cũng không có?

Hoàng Phủ Cực mặc dù cũng nghĩ không thông, cảm giác sự tình có chút cổ quái, nhưng Tiêu Vũ trên người cũng quả thật không có đạo văn, hắn than khẽ lắc đầu, nói: “Chẳng lẽ ta đã nhìn sai người? Dùng thực lực của ngươi, mà ngay cả một tổ đạo văn cũng không chiếm được, nếu là như vậy, dù cho ta đánh với ngươi một trận, tựa hồ cũng không có ý nghĩa quá lớn, bởi vì ngươi căn bản không có một tia thắng cơ hội!”

Tiêu Trần không có mở miệng, nhưng thấy Tiêu Vũ cũng là cảm thấy không rõ, có thể mở ra nơi đây đạo môn, Tiêu Vũ thực lực và thiên tư nên đều không không đều, hắn không nghĩ ra tại sao hắn một tổ đạo văn đều không có được?

Không để ý đến bất luận người nào, Tiêu Vũ trực tiếp hướng đi một chỗ khác, hắn muốn ở trong thời gian ngắn nhất đem những cái khác cửa chiếm cứ, nếu là trong môn phái tồn tại hoàng văn, chỉ có như vậy, hắn mới có tìm được cơ hội.

Làm Tiêu Vũ lại mở ra một tấm vô hình cánh cửa, trong môn phái gợn sóng tùy theo lộ ra, tất cả mọi người là chấn động mạnh, dồn dập trợn to mắt.

“Trời ạ, ta nhìn thấy gì? Hắn vừa mới đi ra, lại mở ra một cánh cửa!”

“Không thể nào, có phải hắn cũng không cần tìm gì? Nơi đây đạo môn hắn nghĩ thông thì mở?”

Vào lúc này, không ai có thể không khiếp sợ, này Tiêu Vũ lại tìm cũng không cần tìm, mới từ ở trong một cánh cửa sau đi ra, nhanh chóng lại mở ra một cánh cửa khác!

Này còn là người sao? Phải biết rằng mấy người khác, ở đây cảm thụ đã lâu, cũng chỉ có Tiết Ương tìm được rồi trong đó một cánh cửa, hơn nữa đến bây giờ còn chưa có đi ra, mấy người còn lại, ở đây khổ sở cảm ứng, lại là liền một cánh cửa đều còn không có tìm ra!

Nhưng Tiêu Vũ, giống như căn bản cũng không cần tìm, nhắm mắt lại cũng có thể biết này cửa ở nơi nào giống nhau.

Mặc dù là Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực, vào lúc này sắc mặt cũng là khẽ biến, mặc dù Tiêu Vũ tựa hồ không cách nào có được phía sau cửa đạo văn, nhưng những này cửa thường thường chỉ có thể mở ra một lần, cứ theo đà này, nói không chừng bọn họ một môn chưa mở, này cửa cũng đã bị Tiêu Vũ một người chiếm hết.

Diệp Cửu Khung con mắt, vào lúc này cũng là phát sáng lên, hắn thủy chung không thể tin được Tiêu Vũ sẽ như mọi người theo như lời vậy không chịu nổi, đây chính là có đại thế người, hắn tin chắc Tiêu Vũ không kém gì nơi này bất luận người nào.

Mặc dù Tiêu Vũ trên người quả thật không có đạo văn, có thể nhìn thấy hắn nhanh như vậy vừa mở ra một tấm Đạo Huyền cánh cửa, Diệp Cửu Khung nhất thời cảm giác, Tiêu Vũ trên người, e sợ có bí mật gì.

Tại mọi người các loại khiếp sợ và không thể nào tiếp thu được trong ánh mắt, Tiêu Vũ bóng người lại một lần nữa biến mất, tiến nhập vô hình cánh cửa, lưu lại một đám sắc mặt người vạn phần phức tạp.

Đây thật là một lớn lao trào phúng, bọn họ lúc trước còn ở xem thường Tiêu Vũ, nhập đạo môn mà không được đạo văn, nhưng còn bây giờ thì sao, bọn họ những người này, liền đạo môn đều không thể vào, ngược lại là bị tổ này đạo văn đều không được người đoạt trước tiên.

Mọi người trong lòng phức tạp không ngớt, dồn dập nhìn về phía còn lại Tiêu Trần bọn người, muốn xem bọn hắn khi nào mới có thể tìm được đệ nhất phiến vô hình cánh cửa.

Nhưng mà, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực mấy người ngồi ở tại chỗ, vẫn là không có bất luận động tác gì, nơi này 9 cánh cửa so với bọn hắn lúc trước mở ra đạo môn đều cường đại hơn, muốn tìm được vị trí cụ thể cùng mở ra, độ khó đều cao nhiều lắm, mặc dù là bọn họ, trong lúc nhất thời cũng căn bản không tìm được.

Mỗi một châu thiếu niên còn đang chờ, xem ai là cái kia người thứ ba tìm tới cánh cửa người, nhưng mà người này còn không có xuất hiện, Tiêu Vũ bóng người, nhưng lại một lần nữa từ vô hình trong cánh cửa đi ra.

Hắn đã mở ra hai cánh cửa, mà cái thứ nhất tiến vào cánh cửa sau khi Tiết Ương, đến vào lúc này, nhưng vẫn là chưa từng xuất hiện.

Càng làm cho tất cả mọi người há hốc mồm chính là, Tiêu Vũ sau khi đi ra, không chút suy nghĩ, lại đi tới một hướng khác, vừa là mở ra khác một tấm vô hình cánh cửa.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có hai chương, lúc trước nói bùng nổ mặt sau sẽ còn tiếp tục, mỗi ngày muốn bùng nổ nhất định phải cả ngày đều ở gõ chữ mới được, thế nhưng tình cờ cũng sẽ có bởi vì sự tình trì hoãn thời điểm, mong mọi người thông cảm một chút.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 124: Điều Kiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vào lúc này, Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực hai người, sắc mặt cũng biến thành khó coi.

Tiêu Vũ đã mở ra đệ tam phiến cánh cửa, mà hai người bọn họ lại là một tấm không được.

Tính cả Tiết Ương đoạt được cánh cửa kia, 9 cánh cửa lúc này đã bị chiếm thứ tư, lưu cho bọn hắn càng ít hơn, hơn nữa theo tình hình như thế đến xem, nếu bọn họ vẫn chưa thể tìm cái khác cánh cửa, rất có thể này cửa đều phải bị Tiêu Vũ 11 chiếm cứ.

Nếu như cái này chiếm cứ cánh cửa người là những người khác cũng coi như, bọn họ vẫn còn tương đối dễ dàng tiếp thu, nhưng bây giờ lại là Tiêu Vũ một cái như vậy không cách nào có được đạo văn người!

Trong lòng hai người tuy có không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể một lần nữa nhắm mắt, kỳ vọng có thể tìm tới còn lại đạo môn, tập hợp đủ chín tổ đạo văn.

Nhưng mà, bọn họ mới vừa nhắm mắt cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ lại một lần xuất hiện, và cũng cùng lúc trước giống nhau, trực tiếp mở ra lại một tấm vô hình cánh cửa, từ đó biến mất.

Đến lúc này, bất kể là Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bọn người, còn là cách đó không xa mỗi một châu thiếu niên, tất cả đều không bình tĩnh.

Này Mạc Vong cũng quá biến thái đi, Tiêu Trần mấy cái này thiên tài đứng đầu khổ sở cảm ứng được không không tìm được cửa, hắn lại tìm cũng không cần tìm.

Nếu như nói lúc trước vài lần còn có thể chỉ là vận may, như vậy hiện tại hắn mở ra thứ tư phiến, vậy khẳng định cũng không phải là vận may có thể nói rõ, giải thích duy nhất, chính là Tiêu Vũ rất rõ ràng cái kia 9 phiến cánh cửa phương vị.

Hơn nữa, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy phiền muộn mà vô cùng không thăng bằng chính là, Tiêu Vũ đã liên tục mở ra 3 phiến cánh cửa, trên người còn là một tổ đạo văn cũng không có.

Theo bọn họ, đẳng cấp này đừng cánh cửa, phía sau cửa đạo văn tất nhiên cũng hết sức kinh người, như vậy bị Tiêu Vũ 11 mở ra, rồi lại không chiếm được ở chỗ đạo văn, đây quả thực là to lớn lãng phí.

“Xong, ta cảm giác còn tiếp tục như vậy, nơi đây đạo môn đều phải cho Mạc Vong tao đạp!”

“Đúng vậy, cái này Mạc Vong cũng thực sự là, rõ ràng không cách nào có được đạo văn, còn muốn không dứt mở ra Đạo Huyền cánh cửa, hắn chẳng lẽ không biết mỗi một cánh cửa chỉ có thể mở một lần gì?”

“Trời cao thực sự là bất công a, đẳng cấp này đừng cánh cửa, lại chỉ có tên rác rưởi này có thể mở ra, nếu như những đạo văn này cho đến Tiêu Trần hoặc là Hoàng Phủ Cực, bọn hắn thực lực tăng lên sẽ khủng bố cỡ nào!”

“Ai da, giờ có khỏe không, nhìn dáng dấp những đạo văn này tất cả đều cũng bị cái này phế nhân lãng phí một cách vô ích!”

Mỗi một châu thiếu niên sắc mặt tú không thăng bằng, bọn họ lúc này trong lòng loại cảm giác đó, thật giống như một có thể nghiêng đổ thế gian tất cả mọi người tuyệt thế nữ tử,

Để thế nhân đều vì đó thần hồn điên đảo, nhưng cuối cùng nhưng là bị một vừa già vừa xấu xa, còn hơn tất cả mọi người không bằng người cho đã lấy đi.

Ở nội tâm của bọn hắn bên trong, Tiêu Vũ lúc trước một tổ đạo văn đều không được, hoàn toàn không sánh được bất luận người nào, dĩ nhiên là như là một thằng hề, mà ở trong đó đạo văn, không cần nghĩ cũng biết tất nhiên bất phàm, nhưng lại đều như vậy bị Tiêu Vũ chiếm đoạt.

Quan trọng nhất là, hắn chiếm cứ còn không việc gì, nhưng hắn mở ra này phía sau cửa, lại vẫn là không có được ở trong đạo xe thành sợi, chẳng khác nào cái này thằng hề đem thế nhân trong lòng thần nữ làm sau khi trở về, không cùng với lập gia đình, mà là xem là một cái bình thường người làm, để cho bưng trà rót nước.

Loại cảm giác này, chỉ làm cho một đám người nhìn ra cực kỳ khó chịu, đây quả thực là thiên đại lãng phí, là muốn bị trời phạt cái chủng loại kia.

Người bên ngoài thấy còn có như thế cảm giác, có thể tưởng tượng được, Tiêu Trần mấy người này nội tâm là tư vị gì.

Bọn họ là số ít mấy cái có hi vọng mở ra cửu môn người, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Vũ đem những này cửa một tấm vừa một tấm chà đạp.

“Lãng phí, lãng phí!”

“Mạc Vong tên khốn kiếp này, hắn sẽ không phải là biết rõ chính mình không chiếm được đạo văn, còn cố ý đem này cửa đều mở ra, muốn gãy những người khác tìm được hy vọng đi?”

“Cái này đáng đâm ngàn đao!”

Mắt thấy Tiêu Vũ lại từ một cánh cửa bên trong đi ra, mở ra khác một tấm vô hình cánh cửa, chính là bên cạnh này vô vọng mở ra mọi người không nhìn nổi, chỉ cảm thấy cái này Mạc Vong là vậy thật giận.

Hắn rõ ràng không chiếm được đạo văn, còn muốn đem này cửa đều nhất nhất mở ra, người khác cầu đều cầu không được gì đó, hắn nhưng phải 11 huỷ hoại, thực sự là nhìn ra tất cả mọi người đều giận đến nghiến răng.

Nhưng mà, này thì có thể làm gì đâu? Bọn họ căn bản không có biện pháp nào, cũng chỉ có thể ở bên cạnh giương mắt nhìn.

“Mạc Vong, ngươi đã không cách nào có được đạo văn, cần gì còn phải tiếp tục?” Tiêu Trần rốt cục ngồi không yên, bây giờ 9 cánh cửa đã bị Tiêu Vũ mở ra hơn phân nửa, nếu như lại mặc hắn tiếp tục như thế, hắn đừng nói tập hợp đủ 9 xăm, nói không chừng liền nơi này một cánh cửa cũng không chiếm được!

Nghe đến Tiêu Trần mở miệng, Tiêu Vũ sửng sốt một chút, lúc này mới ý thức được, ở trong mắt người khác, hắn tiến vào này cánh cửa sau khi là tay không mà quay về.

Hắn tự nhiên cũng biết, Tiêu Trần lúc này để ý chính là cái gì, cũng không quay đầu lại, nói: “Cũng không có gì, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, coi như tùy tiện đi dạo một chút.”

Tiêu Vũ trả lời, để Tiêu Trần thiếu chút nữa hộc máu!

Đi dạo? Tiêu Vũ loại này đi dạo pháp, mỗi mở một cánh cửa, hắn và Hoàng Phủ Cực đám người trái tim đều đang chảy máu, đây chính là cao cấp nhất đạo văn, có thể được một tổ, so với bọn hắn lúc trước tìm được sáu tổ nói không chừng cũng hữu dụng!

Có thể Tiêu Vũ như vậy 1 đi dạo, những đạo văn này một tổ một tổ cứ như vậy biến mất, hắn nhìn ra trái tim đều đang chảy máu, tới Tiêu Vũ trong miệng cũng chỉ là đi dạo?

“Mạc Vong, ngươi đã từng thử bao nhiêu phiến cửa, vào trong đó, như trước chưa đắc đạo văn, tiếp tục cũng là làm việc vô ích, không bằng chúng ta làm cái mua bán như thế nào?” Tiêu Trần cố nén trong lòng bên trong lửa giận, Tiêu Vũ cái kia trả lời thiếu chút nữa để hắn nổi khùng.

Chỉ bất quá bây giờ hắn cũng không dám tùy tiện chọc tới Tiêu Vũ, nếu không Tiêu Vũ nếu là một hơi đem còn lại đạo môn toàn bộ mở ra, hắn đem không chiếm được nơi này một tổ đạo văn.

“Mua bán? Giao dịch gì?” Tiêu Vũ dừng lại, ngược lại cũng đến rồi vài phần hứng thú, vào lúc này, cái này Tiêu Trần vừa có ý đồ gì?

“Như là ta nói, ngươi nên đã thử qua, ngươi đã lúc trước mở ra nhiều như vậy cánh cửa, như trước không được đạo văn, cần gì còn phải tiếp tục đi xuống, lãng phí thời gian?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ tựa hồ có vẻ xiêu lòng, Tiêu Trần lập tức nói: “Như vậy, chỉ cần ngươi đồng ý hãy nói cho ta biết còn lại bao nhiêu phiến cánh cửa phương vị, mỗi một cánh cửa, ta dùng một bộ Thiên Tông công quyết cùng ngươi trao đổi, như thế nào?”

Người bên cạnh đều là chấn động mạnh, Tiêu Trần lại dùng phương thức này, nói cách khác ở cảm ứng đạo phương diện này, hắn đã tự nhận không bằng Tiêu Vũ, nếu không sẽ không đề xuất như thế mua bán.

Hơn nữa, một bộ Thiên Tông công quyết, giá trị cũng đã tính thập phần đắt đỏ, như là Lạc Vân Châu bên trong mỗi một đại thế gia, cùng với 4 đại môn tông, đẳng cấp này đừng công quyết, cũng tuyệt đối không nhiều.

Có một bộ Thiên Tông công quyết, có lúc cũng đem mang ý nghĩa có thể làm ra một thế lực lớn, giống như 4 đại tông môn như vậy tồn tại, bởi vậy giá trị tuyệt đối kinh người.

“Thiên Tông công quyết?” Tiêu Vũ cười không nói, không hề nói gì, xoay người vừa tiếp tục đi đến phía trước.

“Nếu là ngươi không hài lòng, có điều kiện gì cứ nói đi ra.” Tiêu Trần sầm mặt lại, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ xuất thân Lạc Vân Châu, chưa thấy qua cảnh đời gì, một bộ Thiên Tông công quyết cũng có thể giải quyết.

Chỉ là hắn không ngờ rằng, Tiêu Vũ lại một chút do dự cũng không có, rõ ràng hoàn toàn không lọt mắt Thiên Tông công quyết.

Trên thực tế, thứ này mặc dù đối với người bình thường tới nói quý giá, nhưng đối với bọn hắn những cổ tộc này hậu nhân tới nói, lại là giá trị có hạn, có thể Tiêu Vũ không có bối cảnh gì, lại cũng nắm không hơn thứ này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 125: Xơ Xác Tiêu Điều

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc này Tiêu Trần, cũng là rơi xuống lớn lao quyết tâm, nơi này đạo văn đối với hắn và Hoàng Phủ Cực đều hết sức quan trọng, vì thế dù cho muốn hắn đánh đổi khá nhiều, hắn cũng nhất định phải tìm được ít nhất ba tổ đạo văn, tập hợp đủ cửu vân.

“Ngươi xác định, điều kiện gì đều có thể cho gì?” Tiêu Vũ dừng lại, quay đầu.

“Chỉ cần không phải quá phận, ta muốn lấy Tiêu gia ta lực lượng, không có gì là không thỏa mãn được ngươi!” Tiêu Trần lúc nói lời này, có tuyệt đối sức lực.

Hắn xuất thân 1 đại cổ tộc, mà ở trong tộc, hắn là trẻ tuổi bên trong xuất sắc nhất một, cũng là Tiêu gia thập phần xem trọng nhân vật.

Bởi vì thực lực của hắn cùng thiên tư, hắn thậm chí có thuyên chuyển Tiêu gia tài nguyên quyền lực, mà cổ tộc lực lượng, không thể tưởng tượng, bởi vậy hắn tự tin không can thiệp tới Tiêu Vũ mở ra điều kiện ra sao, hắn cũng có thể thỏa mãn.

“Nếu như là như vậy, ta phải một vài đất thánh, hoặc là linh thủy, ngươi có không?” Tiêu Vũ trước tiên, liền nghĩ tới cửu sắc Thanh Liên.

Này đóa sen xanh cánh sen đối với hắn cảnh giới tiếp theo tu luyện cực kì trọng yếu, nhưng đến bây giờ lại còn không có chính thức thành hình, cho nên hắn cần một vài đất thánh hoặc là linh thủy đến đào tạo cái kia đóa sen xanh.

“Đất thánh cùng linh thủy?” Tiêu Trần sắc mặt, nhất thời trở nên có chút khó coi, “ngươi không biết là, ngươi cái điều kiện này hơi quá đáng gì?”

Đất thánh linh thủy, mỗi một dạng đều là hiếm thấy trên đời gì đó, có thể bị như thế gọi, có thể thấy được ấy trình độ trân quý.

Thứ này, mặc dù là bọn họ những cổ tộc này thấy vậy cũng phải thay đổi sắc mặt, mặc dù cổ tộc có xa xưa lịch sử, nhưng trong tộc dù cho có thứ này, cũng bị trở thành chí bảo, làm sao có khả năng dễ dàng lấy ra?

Thậm chí có thể nói, một cổ tộc, có thể được bao nhiêu loại này thần vật, theo trình độ nhất định liền đại biểu bộ tộc này có bao nhiêu thực lực.

Tiêu Vũ vừa mở miệng, chính là trân quý như thế gì đó, đây chính là tương đương với cổ tộc gốc gác, tuy nói không phải là không có, nhưng là quý giá dị thường, căn bản không thể lấy ra tặng người, Tiêu Trần cũng không có cái quyền lợi này.

“Không có? Vậy thì hoán đổi một điều kiện.” Tiêu Vũ từ lâu ngờ tới Tiêu Trần sẽ không đáp ứng, tùy tiện nói: “Ta đối với các ngươi Tiêu gia cái kia mấy bộ chiến quyết rất có hứng thú, nếu như ngươi đồng ý đem ra trao đổi, ta cũng có thể suy tính một chút, một bộ Tiêu gia chiến quyết, hoán đổi một tấm cánh cửa, như thế nào?”

Tiêu Trần sắc mặt, như trước đẹp đẽ không đi nơi nào.

Tiêu gia bên ngoài, quả thật có mấy bộ nổi danh trên đời chiến quyết, có thể cái kia mỗi một bộ cũng đều quý giá giống nhau, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, nếu không để người ngoài biết Tiêu gia chiến quyết, có thể sẽ thấy rõ đến bọn họ bộ tộc này nhược điểm, đưa tới to lớn mầm họa.

Tiêu Vũ đề xuất hai cái điều kiện này, ở Tiêu Trần trong mắt, vốn là cố ý làm khó dễ, gì một điều kiện hắn cũng không thể tiếp thu.

“Cái này cũng không được?” Tiêu Vũ hơi có thất vọng, nói thật nha đối với Tiêu gia cái kia vài loại cũ thuật, hắn quả thật có vài phần ý nghĩ.

Lúc trước hắn đã cùng hai gã người của Tiêu gia động thủ, mặc dù hai người này sử dụng chiến quyết có điều bất đồng, nhưng ở ở trong, hắn lại đều có một loại cảm ứng kỳ dị.

Tựa hồ, cái kia chiến quyết chính là vì hắn mà chuẩn bị, ở trong tay hắn, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, cùng nhục thể của hắn độ cao phù hợp.

Tại sao lại có cảm giác như vậy, Tiêu Vũ mình cũng không rõ ràng lắm, mặc dù hắn nắm giữ chiến quyết có vô số, nhưng Tiêu gia này chiến quyết mang đến cho hắn một cảm giác cũng rất đặc biệt.

Này chiến quyết không hẳn mạnh bao nhiêu, nhưng thật giống như đối với hắn thập phần quan trọng, cho nên hắn mới có thể đối với Tiêu Trần đề xuất điều kiện như thế này.

“Đã không chịu, quên đi.” Tiêu Vũ cũng không bắt buộc, hắn chỉ là kỳ quái Tiêu gia chiến quyết vì sao lại để hắn có loại cảm giác đó thôi, đối với hắn cái này chí tôn tới nói, căn bản không cần hướng về những người khác học tập cái gì chiến quyết.

Không thể đàm luận thành, Tiêu Vũ tiếp tục hướng phía trước, vừa mở ra lại một cánh cửa.

Hoàng Phủ Cực vốn tựa hồ cũng tưởng cùng Tiêu Vũ nói cái gì, nhưng ở nghe xong Tiêu Trần cùng Tiêu Vũ đối thoại sau khi, vừa là không hề nói gì, như là minh bạch nói rồi phỏng chừng cũng không có tác dụng gì.

Tiêu Vũ bóng người, lại một lần biến mất, mở ra đệ ngũ phiến cánh cửa.

Đến lúc này, Tiêu Trần sắc mặt có chút lạnh như băng, trong mắt hàn quang lấp lóe, không nói lời nào, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Sau đó thời gian trong, còn lại mấy người, vẫn là không có người nào khả năng tìm được cánh cửa tồn tại, ngoại trừ Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực còn đang làm cuối cùng nỗ lực, Vũ Vô Cực cùng Diệp Cửu Khung hai người, tất là hầu như đã từ bỏ.

Vũ Vô Cực ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ lúc trước đánh qua cái kia bao nhiêu phiến cửa phương vị, đăm chiêu, trong mắt quang mang biến ảo chập chờn, khi thì mờ mịt, khi thì sát cơ ẩn hiện, cho người cảm giác đã nguy hiểm vừa quái dị.

Mà Diệp Cửu Khung, tới lúc này, hắn căn bản là đã không có ý định sẽ tìm, mà là muốn nhìn một chút, cái này Mạc Vong rốt cuộc giở trò quỷ gì, tại sao rõ ràng không chiếm được đạo văn, còn muốn đem này cửa 11 mở ra? Hắn thì thực sự là nhàm chán như vậy người?

Thời gian không dứt trôi qua, Tiêu Vũ lại là đang không ngừng lập đi lập lại giống nhau sự tình, theo một tấm cánh cửa bên trong tiến vào, sau đó rời đi, vừa mở ra dưới một cánh cửa.

Trong lúc vô tình, ngoại trừ ở trong một cánh cửa còn bị Tiết Ương chiếm cứ, Tiêu Vũ tới lúc này, đã là đẩy ra 5 phiến Đạo Huyền cánh cửa, và rõ ràng còn phải tiếp tục.

“Ầm!”

Làm Tiêu Vũ lại một lần xuất hiện, sắp sửa mở ra dưới một cánh cửa lúc, Tiêu Trần đột nhiên động.

Hắn bất động lúc giống như một ngọn núi cao bình thường trầm ổn, như là tài năng ở tại chỗ nghị lực ngàn vạn năm, mà lúc này động lên, vừa giống như cửu thiên sấm sét, trong lòng bàn tay hiện ra hào quang bảy màu, mò về Tiêu Vũ.

“Cùng với cho ngươi đem hết thảy cánh cửa lãng phí, không bằng trước tiên chém ngươi, ta sẽ chậm chậm tìm kiếm!” Thanh âm hắn lạnh như băng, trong mắt tràn ngập sát cơ.

Tiêu Vũ tìm kiếm cánh cửa tốc độ thật sự quá nhanh, hơn nữa cũng không muốn cùng hắn mua bán, giúp hắn tìm kiếm cánh cửa, tiếp tục như vậy, cánh cửa chẳng mấy chốc sẽ bị Tiêu Vũ toàn bộ mở ra.

Này đây, hắn ý nghĩ rất tàn khốc, cũng rất đơn giản, chỉ cần đem Tiêu Vũ chém giết, này cánh cửa thì sẽ không lại tiêu hao, cũng có thể cho hắn có đầy đủ thời gian đi cảm ứng, làm rõ ràng này cánh cửa vị trí.

“Bốp!”

Ngay ở Tiêu Trần xuất thủ cũng trong lúc đó, một chiếc lá, không biết từ chỗ nào bay tới, thần tốc so với Tiêu Trần còn nhanh hơn, giống như một thanh lợi kiếm, đâm nhanh mà đến, lá trên lộ ra sát ý, lại là đâm thẳng bên cạnh làm người đau da, cực kỳ kinh người.

Tiêu Trần dừng lại, &# 85; &# 8 liền gặp đó là một mảnh kỳ quái lá cây, ngăn cản ở phía trước của hắn.

Lúc này, theo hắn ngừng lại thân hình, này cái lá cây tốc độ, cũng chậm lại, giống như một mảnh tầm thường lá rụng, trong không trung tung tóe lúc lắc, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây.

Lá cây tung tóe gian, mơ hồ có thể thấy được, này cái lá cây màu sắc, ở trong một mặt là đen, mặt khác là bạch.

“Tiêu Trần, Mạc Vong bây giờ cùng ta nhưng cùng nhau, ngươi muốn ra tay với hắn, còn trước tiên cần phải cùng ta đánh cuộc một cái!”

Phía sau, Diệp Cửu Khung khí chất thay đổi, trên người lộ ra kinh người sát ý, đánh ra trắng đen phiến lá, điều này cũng mang ý nghĩa, hắn muốn giết người.

Trắng đen phiến lá tung tóe, ở đây khoảng cách, Diệp Cửu Khung lạnh lùng thấy Tiêu Trần, nói: “Ngươi chọn a, là đen, còn là bạch?”

Dù cho đối mặt với đều là thiên tài đứng đầu Tiêu Trần, lúc này Diệp Cửu Khung, cũng có vẻ thập phần bá đạo, phảng phất có được đầy đủ tự tin, chỉ cần Tiêu Trần chọn sai, hắn thì nhất định có thể chém giết Tiêu Trần!

Bầu không khí ở nơi này ngăn ngắn trong chốc lát, trở nên một trận xơ xác tiêu điều, thiên tài đứng đầu ở giữa chiến đấu, hết sức căng thẳng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 126 + 9 Cửa Toàn Bộ Khai Hỏa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bầu không khí vào lúc này trở nên ngưng trọng dị thường, không khí bốn phía phảng phất đều hiện đầy sát cơ, Diệp Cửu Khung cùng Tiêu Trần đối lập, hai người đều là sắc mặt lạnh như băng, lúc nào cũng có thể ra tay.

“Ngươi đã quyết ý muốn vì hắn ra mặt, vậy ngươi rồi cùng hắn cùng chết!” Tiêu Trần ra tay, không phải quay Tiêu Vũ, mà là hướng về Diệp Cửu Khung.

Hắn có thực lực, cũng có kiêu ngạo, ở vào thời điểm này, không thể ngoan ngoãn nghe theo Diệp Cửu Khung nói, đi đoán cái kia cái lá cây lúc rơi xuống đất hướng lên một mặt, mà là trực tiếp ra tay.

Quát lạnh một tiếng trong lúc đó, Tiêu Trần tay ngưng đọng thần quang bảy màu, trong cơ thể trồi lên ba vị thần ảnh, này ba vị thần ảnh lúc này mỗi một vị đều là căng nhắm chặt hai mắt, phân biệt có bất đồng uy thế, hoặc như là đế vương, hoặc nếu thần linh.

“Muốn lấy tu vi đè ta, có phải ta tu vi không bằng ngươi sao?”

Một mặt khác, Diệp Cửu Khung sắc mặt không thay đổi, vẫy tay, trong cơ thể đồng dạng có ba đạo thần ảnh hiện lên, và, ở xung quanh thân thể của hắn, đột nhiên xuất hiện rất nhiều lá rụng, vây quanh hắn bay lượn.

Này lá cây hết sức kỳ quái, bất cứ toàn bộ đều là màu đen, số lượng phần đông, phảng phất Diệp Cửu Khung tự thân là một đạo gió xoáy, mà này đen lá thì bị hắn lôi kéo, vây quanh hắn bay lượn, như là vĩnh viễn không bao giờ rơi xuống đất.

“Giết!”

Tiêu Vũ quát lạnh, tay cầm thần quang bảy màu, này đạo thần quang trong tay hắn biến hoá thất thường, hình thái vạn ngàn, khi thì hóa thành các loại binh khí, khi thì vừa ngưng tụ thành vạn ngàn sinh linh, rất là quỷ dị.

“Ầm!”

Hai người giao thủ, nơi đây nhất thời chấn động mạnh, bạo phát ra tận trời quang mang.

Đây là 10 châu trong vòng kiệt xuất nhất hai đại thiên tài nhân vật, mỗi người đều là sức chiến đấu vô song.

Tiêu Trần trong tay đoàn kia thần quang, uy lực kinh người, hơn nữa như là có thể diễn biến vạn vật, không có gì có thể thừa nhận hắn một đòn lực lượng.

Mà một bên khác Diệp Cửu Khung, thân thể quanh thân lá rụng bay lượn, đưa hắn bảo hộ ở ở trong.

Này phiến lá thập phần quái dị, phảng phất có thể đem hết thảy thủ đoạn tách ra, 11 hóa giải, để Diệp Cửu Khung bản thân vạn pháp bất xâm, như là không có gì có thể theo bên cạnh hắn phiến lá bên trong thông qua.

Hai người này động thủ, vốn đây là Tiêu Vũ sự tình, hắn nên ra tay, nhưng bên cạnh còn có một cái Hoàng Phủ Cực, hắn lúc này chỉ có thể nhìn hướng về Hoàng Phủ Cực, nói: “Ngươi không ra tay gì?”

Đến vào lúc này, Hoàng Phủ Cực vẫn như cũ còn ngồi dưới đất, nghe vậy cũng không ngẩng đầu lên, nói: “Ta và Tiêu Trần không giống nhau, hắn sợ ngươi đem còn lại đạo môn toàn bộ chiếm cứ,

Nhưng ta có thể cho ngươi cơ hội.”

“Ngươi và ta trong lúc đó, sớm muộn đều phải một trận chiến, trước lúc này, ta có thể cho ngươi đem còn lại cửa toàn bộ mở ra, dù cho này cửa toàn bộ bị ngươi đoạt được, ta cũng sẽ không ngăn cản.”

Hắn thập phần bình tĩnh, như là không một chút nào lo lắng, bên cạnh giữa hai người chiến đấu, tựa hồ cùng hắn một chút quan hệ cũng không có.

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, so với Tiêu Trần, giống như Hoàng Phủ Cực càng thêm nguy hiểm, ý nghĩ của người này, càng làm cho hắn cảm giác khó có thể nhìn thấu.

“Diệp huynh, an ủi ngươi khổ cực, ta sẽ không nhúng tay.” Tiêu Trần xa xa đối với Diệp Cửu Khung nói một câu, sau đó lại lần nữa tiến lên, tiến nhập dưới một cánh cửa.

Trước mắt đến xem, Diệp Cửu Khung cùng Tiêu Trần hai người muốn phân thắng bại, rất khó, cho nên hắn cũng không có gì phải lo lắng.

Tuy nói đây vốn là chuyện của hắn, nhưng bây giờ đối với hắn mà nói, tìm kiếm cánh cửa sau khi hoàng văn, càng trọng yếu hơn.

“Tên khốn kiếp nhà ngươi!” Diệp Cửu Khung sửng sốt, sau đó không nhịn được mắng một câu.

Hắn ở đây quyết đấu sinh tử, có thể Tiêu Vũ lại không can thiệp tới hắn, tuy nói đây là hắn chủ động ra tay, không phải Tiêu Vũ yêu cầu, có thể vẫn để cho hắn có loại buồn bực cảm giác.

Nhìn thấy Tiêu Vũ vừa là mở ra một cánh cửa, Tiêu Trần cuối cùng vẫn là dừng tay, đối với hắn mà nói, cùng Diệp Cửu Khung phân cái sinh tử, hoàn toàn không có ý nghĩa.

Hơn nữa hắn cũng hiểu, vào lúc này cùng Diệp Cửu Khung đại chiến, ngược lại là tương đương từ bỏ cơ hội cuối cùng, nói không chừng vào lúc này bên trong, Hoàng Phủ Cực có thể mở ra trong đó một tấm.

Thà rằng như vậy, hắn còn không bằng tiến hành một chút sau cùng thử nghiệm, cùng Diệp Cửu Khung động thủ, vô luận thắng thua, đối với hắn đều là một chút tác dụng đều không có.

Tiêu Trần tay thu, Diệp Cửu Khung tự nhiên cũng sẽ không đuổi theo không tha, hắn lúc này cũng không tiếp tục cảm ứng, mà là sờ lên cằm, ở nơi đó suy tư.

Tiêu Vũ rõ ràng không có được đạo văn, tại sao ở vào thời điểm này, còn muốn như vậy cố chấp tiếp tục mở ra? Hắn bây giờ càng ngày càng khẳng định, Tiêu Vũ tất nhiên không giống như là mọi người nghĩ như vậy, tiến vào cánh cửa sau khi chẳng đạt được gì.

Còn sót lại thời gian, còn lại mấy người vẫn không có mở ra bất kỳ một tấm cánh cửa, mà Tiêu Vũ, tất là cùng lúc trước giống nhau, mở ra một tấm vừa một tấm, có thể trên người vẫn như cũ không thấy bất kỳ một tổ đạo văn.

Coi nơi này Đạo Huyền cánh cửa bị Tiêu Vũ mở ra đến chỉ còn lại có cuối cùng hai phiến lúc, Vũ Vô Cực trực tiếp theo tại chỗ đứng dậy, rời đi nơi này, rõ ràng là từ bỏ.

Mà làm cho tất cả mọi người bất ngờ chính là, Vũ Vô Cực sau khi rời đi, một người khác, cũng đứng lên, rời đi nơi đây.

“Hoàng Phủ Cực đi như thế nào? Hắn không phải nói muốn cùng Mạc Vong một trận chiến gì?"

"Chẳng lẽ, Mạc Vong mở ra Đạo Huyền cánh cửa nhiều lắm, để hắn bắt đầu đối với Mạc Vong thực lực có điều kiêng kỵ?"

"Không thể nào, Hoàng Phủ Cực khả năng sợ Mạc Vong?"

Mỗi một châu thiếu niên đều hết sức không rõ, vốn nói nhất định phải cùng Tiêu Vũ một trận chiến Hoàng Phủ Cực, cư nhiên vào lúc này rời đi, có phải hắn thật là sợ?

Ở Hoàng Phủ Cực rời đi sau khi, Tiêu Trần sắc mặt, cũng là khó coi.

Theo trước mắt đến xem, nơi này đạo huyền môn, tựa hồ đều phải bị Tiêu Vũ một người chiếm cứ, hắn tiếp tục ở lại chỗ này, tựa hồ cũng không có ý nghĩa.

Nhưng mà, nếu như cứ như vậy rời đi, lại để cho trong lòng hắn có điều không cam lòng.

Thời gian tiếp tục trôi qua, lại qua hồi lâu sau, cái thứ nhất mở ra cánh cửa Tiết Ương rốt cục xuất hiện, trên người hơn một tổ cường đại đạo văn, khiến cả người hắn đều lộ ra chói mắt xã chỉ riêng, giống như có thần minh phụ thể.

"Này cuối cùng đạo văn, bất cứ cường đại như thế?" Tiêu Trần thấy vậy, sắc mặt càng khó coi.

Hắn đã nhìn ra, Tiết Ương khi chiếm được nơi đây đạo văn trước khi, còn lâu mới có được bây giờ cường đại như vậy, mà bây giờ, khi hắn chiếm được nơi này một tổ đạo văn sau khi, toàn bộ trên thân thể người đều lộ ra một loại khí tức kinh khủng, U &# 8 mặc dù là hắn, cũng không chắc chắn nói có thể chiến thắng người này.

Điều này cũng làm cho hắn càng thêm không cam lòng, nếu là hắn tài năng ở cuối cùng này 9 cánh cửa ở bên trong lấy được ba tổ đạo văn, khiến cho hắn tập hợp đủ cửu vân, thực lực của hắn tuyệt đối lại có long trời lở đất biến hóa, mà bây giờ, nơi đây đạo môn lại cũng làm cho Tiêu Vũ một người chiếm cứ.

Thời gian cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ lại một lần xuất hiện, mở ra lại một cánh cửa.

Theo hắn lại biến mất, hết thảy theo đầu người đều trầm mặc xuống, bởi vì đây đã là cuối cùng một cánh cửa.

9 phiến Đạo Huyền cánh cửa, ngoại trừ Tiết Ương đến mở ra một tấm, còn lại lại toàn bộ đều một mình hắn chiếm cứ.

Hơn nữa khiến người vô cùng khó chịu chính là, Tiêu Vũ một người chiếm cứ nhiều như vậy phiến cường đại đạo cửa, có thể trên người lại vẫn là không có một tổ đạo văn.

Trên thực tế, Tiêu Vũ so với nơi này bất luận người nào, trong nội tâm đều phải thất vọng, bởi vì tại đây phần đông đạo văn bên trong, lại không có hắn chờ đợi bên trong hoàng văn, mặc dù tìm được tám tổ đạo văn đều cường đại dị thường, nhưng hắn vẫn cảm thấy không hài lòng lắm.

Mà khi hắn chiếm được tám tổ đạo văn sau khi, nơi đây 9 cánh cửa, cũng tuyên cáo bị mở hoàn toàn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 127: Có Dám 1 Chiến?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đợi cho Tiêu Vũ từ cuối cùng một cánh cửa bên trong đi ra, hiện trường mỗi một châu thiếu niên, nhìn về phía ánh mắt của hắn muốn bao nhiêu quái dị có bao nhiêu quái dị.

“Nghe nói nơi này, chỉ có 9 phiến cánh cửa, lại tất cả đều bị Mạc Vong một người chiếm, chỉ có Tiết Ương đạt được một tấm.”

“Ai da, nghe nói đây có thể là cường đại nhất chín tổ đạo văn, lại bị Mạc Vong toàn bộ lãng phí!”

“Độc mở 8 phiến cánh cửa, có thể cái này thì có ích lợi gì? Trên người cũng một tổ đạo văn cũng không có!”

“Tình nguyện lãng phí đi, cũng không đem những đạo văn này để cho Tiêu Trần bọn họ, cái này Mạc Vong, cũng quá không phải gì đó!”

“Đúng vậy, biết rõ chính mình mở ra cánh cửa cũng vô dụng, hay là muốn chiếm cứ 8 phiến cánh cửa, nếu như đem này cửa cho đến Tiêu Trần hoặc là Hoàng Phủ Cực, không biết là khả năng làm cho bọn họ cường đại đến mức nào!”

“Người như thế chính là tiện, tình nguyện lãng phí, cũng không chịu làm cho người ta, vừa rồi Tiêu Trần còn đưa ra với hắn mua bán, nhưng hắn còn cự tuyệt, tình nguyện đem này đạo văn đều lãng phí đi.”

“Người như thế thực sự là buồn nôn, quá bỉ ổi!”

Mỗi một châu thiếu niên quay Tiêu Vũ, một trận bàn tán sôi nổi, cái kia vẻ mặt, đối với Tiêu Vũ là muốn nhiều xem thường có bao nhiêu xem thường.

Lại có loại tâm tình này, trên thực tế cũng là bởi vì bọn họ không ít người đều đối với Tiêu Vũ năng lực như thế có chút đố kị.

Bọn họ trong những người này, khổ sở muốn tìm được một tấm cánh cửa mà không được, không biết là có bao nhiêu, mà Tiêu Vũ, lại không cần tìm kiếm, tựa hồ liền có thể biết này cánh cửa vị trí.

Có thể một mực, hắn mở ra nhiều như vậy cánh cửa, lại ngay cả một tổ đạo văn đều không có được, năng lực này nếu để cho ngay trong bọn họ bất luận một ai, giờ phút này chỉ sợ cũng đã mạnh đến nỗi muốn lên trời.

Nước này, rất nhiều người trong lòng vô cùng không thăng bằng, làm sao loại năng lực này một mực thì cho Tiêu Vũ cái này không chiếm được đạo văn người, nếu như cho bọn hắn, cái kia thì tốt biết bao!

Này đây, tất cả mọi người đối với Tiêu Vũ có một loại bài xích cảm giác, chỉ cảm thấy nhiều như vậy đạo văn, tất cả đều lãng phí ở hắn trên tay.

Chính là Tiêu Trần, lúc này trong lòng cũng có một loại vô cùng cảm giác không thoải mái, hắn chăm chú nhìn Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, lại thấy thế nào, Tiêu Vũ cũng không giống như là đạt được đạo văn dáng vẻ, không có gì khí tức cường đại, trên người cũng không thấy bất kỳ đạo văn.

Kể cả hắn đều nghi ngờ, có phải tựa như mọi người theo như lời này, Tiêu Vũ thật đem nơi này đạo văn đều lãng phí? Tình nguyện từ bỏ, cũng không chịu đem này đạo văn lưu cho hắn cùng Hoàng Phủ Cực bọn người?

“Ngươi thật,

Một tổ đạo văn cũng không có được?” Diệp Cửu Khung đi lên phía trước, vây quanh Tiêu Vũ dạo qua một vòng vừa một vòng, như là muốn đem cả người hắn toàn bộ nhìn thấu.

Tiêu Vũ không nói gì, nhưng cũng không giải thích, hắn đương nhiên sẽ không nói, hắn không phải không có được đạo văn, hơn nữa còn chiếm được hơn năm mươi tổ, ha có điều, này đạo văn, tất cả đều bị bất diệt âm dương trải qua hóa vào trong cơ thể của hắn, mà không phải giống như người bình thường giống nhau bị ngưng ở cốt thượng.

“Ngươi đã xong? Rất tốt!”

Vừa lúc đó, một giọng nói vang lên.

Tất cả mọi người cùng nhau quay đầu, hướng về thanh âm truyền tới phương hướng nhìn tới, liền gặp một bóng người chậm rãi bước mà đến, trên người mang theo một loại dị dạng gợn sóng.

Làm cho tất cả mọi người đều giật mình chính là, trên người người này, lại có chín tổ đạo văn hiện lên, bất kể là hắn lộ ra gợn sóng còn là khí thế, vào lúc này đều có vẻ khủng bố vạn phần, giống như thần linh giáng thế.

“Hoàng Phủ Cực? Hắn không phải đi rồi sao?”

“Trên người hắn, làm sao có chín tổ đạo xăm?”

Mỗi một châu thiếu niên cũng là lớn kinh, lúc trước ở Tiêu Vũ còn không có đem hết thảy cửa mở ra thời điểm, Hoàng Phủ Cực không tiếng động rời đi, mọi người còn suy đoán hắn có phải là kiêng kỵ Tiêu Vũ, không dám cùng một trong chiến.

Nhưng bây giờ, hắn lại lần nữa trở về, và trên người đạo văn từ sáu tổ đã biến thành chín tổ, khí thế trên người, cũng đã xảy ra biến hóa to lớn, rõ ràng so với hắn rời đi trước khi, vừa cường đại hơn rất nhiều.

“Ta biết rồi, hắn lúc trước rời đi, không phải sợ Mạc Vong, mà là tự biết không chiếm được nơi này đạo văn, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, trở lại lúc trước địa phương, đem cửu vân tập đầy.”

“Hắn lúc trước nói, chờ hắn tập hợp đủ chín tổ đạo văn, thì sẽ cùng Tiêu Vũ một trận chiến, nói hắn như vậy bây giờ trở về, là muốn đối với Tiêu Vũ ra tay rồi?”

Trong khiếp sợ, mỗi một châu thiếu niên bỗng nhiên ý thức được, Hoàng Phủ Cực lúc này trở về, làm không phải đừng, chính là muốn cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Người này tánh tình quái dị, khiến người ta nhìn không thấu hắn đang suy nghĩ gì, ai cũng biết nơi này đạo văn là cường đại nhất, nhưng hắn thấy Tiêu Vũ mở ra một tấm vừa một tấm đạo môn, bất cứ không có bất luận biểu thị gì, không giống Tiêu Trần như vậy, đầu tiên là ý đồ mua bán, sau đó vừa muốn chém giết Tiêu Vũ.

So sánh với đó, hắn thoạt nhìn càng thêm hào hiệp, tùy ý Tiêu Vũ mở ra, mà ở tự biết vô vọng sau khi, hắn vừa rời đi, theo ban đầu vị trí gom đủ chín tổ đạo văn, mới vừa về thực hiện lúc trước đã nói, cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

“Ta nói rồi, ngươi và ta trong lúc đó, tất có một trận chiến, lần trước ngươi đã sai hẹn, lần này, ngươi hẳn là sẽ không lại nghĩ đến trốn tránh a?” Hoàng Phủ Cực trên người mang theo chín tổ đạo văn, như là một đế vương, quan sát chúng sanh, hướng đi Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ trầm ngâm, khoảng thời gian này, hắn mặc dù tìm được mấy chục tổ đạo văn, có thể tu vi từ đầu đến cuối không có đạt được tông sư cảnh, cho nên nói cùng Hoàng Phủ Cực nhân vật như vậy một trận chiến, hắn cũng không có bao nhiêu nắm chắc.

“Diệp Cửu Khung, lần này là ta cùng Mạc Vong ở giữa sự tình, ta và hắn trong lúc đó sớm có ước hẹn, ngươi hẳn là sẽ không nhúng tay?” Hoàng Phủ Cực cũng không gấp các loại Tiêu Vũ đáp lại, mà là nhìn về phía Diệp Cửu Khung.

Hắn muốn cùng Tiêu Vũ một trận chiến, còn phải xem Diệp Cửu Khung hay không đồng ý không đếm xỉa đến, bằng không mà nói, đồng thời đối mặt hai người kia, dù cho hắn có mạnh đến đâu, cũng có độ khó rất cao?

Diệp Cửu Khung không có trả lời, hắn quả thật cũng nghe qua Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực ở giữa ước định, lúc trước này sự thật ở lưu truyền đến mức quá mở.

Hắn lúc này, chỉ có thể là nhìn về phía Tiêu Vũ, muốn nhìn Tiêu Vũ là thái độ gì, nếu như nói Tiêu Vũ không cho hắn nhúng tay, chính hắn cũng rất muốn nhìn một chút, cái này đã đánh cuộc bên trong thắng liên tiếp hắn ba thanh người, thực lực chân chính rốt cuộc có bao nhiêu.

“Có thể, ngươi và ta cuộc chiến, quả thật sớm có ước hẹn.” Tiêu Vũ cuối cùng gật đầu, cũng tương đương là hướng về Diệp Cửu Khung biểu đạt thái độ của mình.

“Owo!”

Đoàn người vừa là một trận ồn ào, &# 85;U đọc sách www. &# 117; ukan &# 115; h u. Co &# 109; đối với Tiêu Vũ trả lời bất ngờ không ngớt.

“Mạc Vong lần trước không phải trực tiếp trốn gì? Lại dám ứng chiến?”

“Hoàng Phủ Cực thực lực, trước lúc này cũng đã rất cường đại rồi, bây giờ đạt được chín tổ đạo văn, thực lực càng không biết qua đến trình độ nào, hắn lại dám tiếp thu?”

“Cái này Mạc Vong chẳng lẽ là muốn muốn chết sao?”

“Quản hắn tìm không muốn chết, cái này Mạc Vong hèn như vậy, tình nguyện lãng phí vậy rất cường đại đạo văn, cũng không để cho người khác, đã sớm để cho ta rất khó chịu!”

“Đúng vậy, hắn đồng ý đáp ứng cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến tốt nhất, hắn một tổ đạo văn không được, coi như thực lực không kém, cũng khẳng định không phải Hoàng Phủ Cực đối thủ.”

“Ta cũng cảm thấy, Mạc Vong người như thế, nên cố gắng dạy dỗ, tốt nhất Hoàng Phủ Cực khả năng trực tiếp đem hắn chém!”

Đoàn người đối xử Tiêu Vũ, tức là xem thường, vừa là xem thường, thật giống như Tiêu Vũ cùng giữa bọn họ có cái gì huyết hải thâm cừu giống nhau.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 128: Vô Song Đế Thần Quyết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mỗi một châu thiếu niên kinh ngạc với Tiêu Vũ trả lời, đồng thời cũng cảm thấy không rõ, Tiêu Vũ lần trước không phải là bởi vì không dám cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến mà đào tẩu sao? Làm sao vào lúc này, hắn vừa gan dạ tiếp nhận rồi?

Hơn nữa, Hoàng Phủ Cực thực lực vốn cũng không yếu, bây giờ lại được chín tổ đạo văn, so sánh với đó, Tiêu Vũ một tổ không được, hắn là dũng khí từ đâu tới, dám cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến?

Mặc dù không hiểu, có điều rất nhiều người đối với Tiêu Vũ loại kia không chiếm được đạo văn còn muốn chiếm cứ hết thảy cánh cửa hành vi cũng bất mãn hết sức, cho rằng này cánh cửa đều tao đạp.

So với kinh ngạc và không rõ, bọn họ càng thêm hy vọng nhìn thấy Hoàng Phủ Cực khả năng chém xuống Tiêu Vũ.

“Ai da, đã đây là ngươi quyết định của mình, ta đây cũng là không có cách nào.” Diệp Cửu Khung lui sang một bên, sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

Hắn luôn cảm giác, Tiêu Vũ kém xa nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, mà hắn khả năng tiếp được trận chiến này, khẳng định cũng không phải mù quáng cử chỉ, quá nửa là có nắm chắc nhất định.

“Ngươi hẳn còn nhớ, ta từng nói qua, ngươi và ta cuộc chiến, không có thắng bại, chỉ có sinh tử, ngươi đã quyết định tiếp thu, vậy nên làm tốt chịu chết chuẩn bị.” Hoàng Phủ Cực giống như một Đế giả, bước lên trước, dĩ nhiên là đi tới giữa trường.

Quanh thân, đông đảo thiếu niên nhìn thấy hắn hành động này, đều là theo bản năng lùi về sau, đưa ra chiến trường.

Hoàng Phủ Cực bực này nhân vật chiến đấu, nhất định hết sức kinh người, mặc dù là bên cạnh xem cũng có nhất định nguy hiểm.

Tuy nói Thiên Uyên bên trong tồn tại một vài kỳ quái sức áp chế, đối với tu vi có ảnh hưởng rất lớn, nhưng ở cái địa phương này, loại kia sức áp chế trở nên rất nhẹ, ảnh hưởng đã không lớn, này đây người bình thường ở vào thời điểm này đều không dám quá mức tiếp cận.

“Nhiều lời vô ích, đánh đi!” Tiêu Vũ đáp lại rất là đơn giản.

“Rất tốt!” Hoàng Phủ Cực gật đầu, khí thế trên người, vào đúng lúc này đột nhiên bùng nổ.

Vào đúng lúc này, hắn cũng không có sử dụng kinh người gì chiến quyết, nhưng trên người nhưng có một luồng ba động khủng bố, dùng hắn làm đủ để, hướng về chung quanh thần tốc lan tràn, giống như có đồ vật gì từ bên trong thân thể của hắn bộc phát ra.

“Trời ạ, đây là cái gì?”

“Tại sao ta cảm giác trên người ta xương đều phải nát?”

Bên cạnh này xem cuộc chiến thiếu niên, vào lúc này truyền đến một tiếng lại một tiếng kêu thảm thiết.

Bọn họ đã cách đủ xa, nhưng vào lúc này, làm Hoàng Phủ Cực trên người loại kia khí thế kinh khủng bùng nổ, Không ít người thân thể đều là không bị khống chế của mình, hướng về Hoàng Phủ Cực vị trí quỳ xuống lạy.

Bực này tình hình, thật giống như phần đông con dân, ở cúng bái một đế vương.

Này không đơn thuần là bởi vì Hoàng Phủ Cực trên người cái kia như là Đế giả bình thường khí thế, cũng bởi vì vào đúng lúc này, quanh thân không khí tựa hồ cũng trở nên nặng nề như núi, đem tất cả mọi người áp đảo đi xuống.

Ở như thế áp lực nặng nề bên dưới, này xem cuộc chiến đệ tử đều hứng chịu tới đề cập, không ít người thời khắc này cảm thụ, chính là trên người xương tựa hồ đều phải bị một loại áp lực vô hình đè nát.

“Đây là Hoàng Phủ Cực thực lực gì? Điều này cũng quá kinh khủng! Chẳng hề làm gì cả thì kinh người như vậy!”

“Mau, lui nữa đến xa một chút, ta cảm giác tiếp tục lưu lại khoảng cách này, nói không chừng ngay cả chúng ta đều phải tao ương!”

Một đám thiếu niên mặt tái mét, lập tức vừa là kéo về phía sau ra rất lớn một khoảng cách, mỗi người còn là lòng còn sợ hãi.

Hoàng Phủ Cực thực lực thái quá khủng bố, hắn vốn thực lực thì không kém, hiện nay chiếm được chín tổ đạo văn, càng mạnh đến nỗi khủng bố, chính là mỗi một đại cổ tộc hậu nhân, lúc này ở trước mặt hắn cũng là giống như giun dế bình thường nhỏ yếu.

“Cho đến ngày nay, còn đối với ta dùng đồng dạng thủ đoạn?” Tiêu Vũ là cách Hoàng Phủ Cực gần nhất một, nhưng mà hắn lúc này thoạt nhìn, lại như không có đã bị ảnh hưởng chút nào, vẫn là đứng nghiêm.

Hoàng Phủ Cực thủ đoạn này, lúc trước lần đầu tiên giao thủ trong khi, hắn cũng đã đã lĩnh giáo qua, khi đó hắn còn cần dùng trong cơ thể dấu ấn hóa giải, nhưng bây giờ theo hắn thân thể lớn gượng, vừa chiếm được mấy chục tổ đạo văn, bực này áp lực nặng nề, đối với hắn đã là không sinh ra được bất kỳ tác dụng gì.

“Rất tốt, xem ra ta đưa cho ngươi quãng thời gian này, ngươi quả thật không có khiến ta thất vọng!” Hoàng Phủ Cực đối với kết quả này cũng không ngoài ý muốn, ngược lại một bộ chuyện đương nhiên dáng vẻ, tựa hồ Tiêu Vũ nên có thực lực như thế.

Nhíu nhíu mày, nghe hắn nói tới việc này, Tiêu Vũ cũng là kỳ quái, Hoàng Phủ Cực đã muốn giết hắn, tại sao muốn cố ý chừa cho hắn thời gian ba tháng? Điểm này hắn vẫn có chút nghĩ không thông.

“Không cần nghi hoặc, ta để lại cho ngươi thời gian, liền để cho ngươi dùng để trưởng thành.” Như là nhìn ra Tiêu Vũ nghi hoặc, Hoàng Phủ Cực mở miệng nói ra.

“Ngươi nghĩ đem ta xem là mài đao thạch?” Tiêu Vũ đại khái có chút hiểu Hoàng Phủ Cực ý tứ, trên mặt không khỏi lộ ra bao nhiêu phần lãnh ý.

Hắn một chí tôn nhân vật, lại bị người trở thành đá mài dao?

“Không sai!” Hoàng Phủ Cực thản nhiên thừa nhận.

Trên thực tế, đối với Tiêu Vũ, hắn có một loại rất sâu chấp niệm, cái này chấp niệm, chính là nhất định phải làm cho cùng Tiêu Vũ một trận chiến, hơn nữa trận chiến này nhất định phải chờ đến Tiêu Vũ thực lực đang trưởng thành sau khi thức dậy.

Lúc trước hắn và Tiêu Vũ ước định một trận chiến, Trên thực tế, ngoại trừ muốn cướp đoạt cửu sắc Thanh Liên, hắn mục đích to lớn nhất, hay là muốn vay mượn Tiêu Vũ mạng, đến thành tựu chính mình.

Hoàng Phủ Cực, hắn tu luyện công quyết hết sức đặc thù, tên là vô song đế thần quyết.

Cái gì gọi là vô song? Cái gì gọi là đế thần? Chính là tại đây trên trời dưới đất, hắn chính là đế, hắn chính là thần, là tuyệt đối mà duy nhất tồn tại, bao trùm hết thảy, chỉ có hắn thực sự, là vì vô song.

Tu luyện này quyết, Hoàng Phủ Cực theo sinh ra đến nay, thậm chí đến hắn chết đi ngày nào đó, hắn đều không cho phép chính mình sẽ bại bởi bất luận người nào, bởi vì Đế giả vô song, hắn nhất định phải nếu cái kia vĩnh viễn đứng ở đỉnh điểm nhất người, không cho phép có bất luận người nào có thể lay động.

Đem tại ngày đó, hắn lần đầu gặp Tiêu Vũ, hắn vô song đế thần quyết, lại bị Tiêu Vũ phá, mặc dù Tiêu Vũ không có thể thắng được hắn, liền lại đã cho tới hắn uy hiếp.

Hơn nữa, để cho hắn để ý chính là, ngay lúc đó Tiêu Vũ mặc dù che giấu tu vi, nhưng hắn lại có thể cảm nhận được, Tiêu Vũ tu vi, so với hắn thấp hơn!

Ở tu vi thấp hơn nhân thủ của mình bên trong chịu thiệt, đối với Hoàng Phủ Cực tới nói, cái này còn là lần đầu tiên, với vô song đế thần quyết góc độ mà nói, hắn đế vị, chẳng khác gì là nhận lấy phàm nhân xung kích.

Chuyện này, để Hoàng Phủ Cực ý thức được một vấn đề, hắn Đế thuật có thiếu, hoặc là nói, hắn đế lòng còn chưa đủ kiên định, để hắn sinh ra một tia dao động, một lần bắt đầu hoài nghi bộ này công quyết, hay không tu luyện sau khi, thật là mạnh nhất!

Vì thế, hắn nhất định phải muốn cùng Tiêu Vũ một lần nữa một trận chiến, tự tay đem Tiêu Vũ chém giết.

Chỉ có như vậy, hắn đế lòng tài năng củng cố, bằng không mà nói, hắn có nghi ngờ trong lòng, thì không cách nào đem vô song đế thần quyết tu luyện đến mức tận cùng, đời này đều muốn bị hạn chế.

Mà vì khả năng kiên định chính mình đế lòng, hắn thậm chí không tiếc cho Tiêu Vũ thời gian ba tháng, mục đích chính là muốn để Tiêu Vũ tài năng ở này đánh giá trong thời gian, nhận sự giúp đỡ Thiên Uyên bên trong cơ duyên trưởng thành.

Hắn đánh bại, không phải tu vi ở dưới hắn Tiêu Vũ, tối thiểu tu vi không thể yếu hắn nhiều lắm, chỉ có như thế, tài năng chứng minh hắn vô song đế thần quyết là mạnh nhất công quyết, mới có thể làm cho hắn đế lòng tìm được củng cố.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 129: Đế Thần 3 Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bây giờ nhìn lại, khoảng thời gian này thực lực của ngươi có đầy đủ tiến bộ, cái này rất tốt, ít nhất không có khiến ta thất vọng!” Hoàng Phủ Cực thấy Tiêu Vũ.

Lúc trước tư thế, chỉ là đơn giản thăm dò, thực lực của hắn còn hơn lần trước cùng Tiêu Vũ giao thủ, mạnh nhiều lắm, nếu là Tiêu Vũ cũng không đủ tiến bộ, vừa mới cũng đã như mỗi một châu thiếu niên giống nhau bị hắn đè xuống quỳ, hoặc là xương cốt gãy, nhưng bây giờ Tiêu Vũ chút nào không việc gì, điều này nói rõ Tiêu Vũ thực lực, đã tiến bộ đến một có thể cho hắn có điều mong đợi trình độ.

“Có điều, thực lực của ngươi mặc dù tiến bộ không ít, nhưng nếu như chỉ là thân thể mạnh mẽ, là vô dụng, lấy ra ngươi lần trước loại kia ánh lửa a, bằng không mà nói, ngươi không có một cơ hội nhỏ nhoi nào.” Hoàng Phủ Cực không có ra tay trước, hắn phải cho Tiêu Vũ đầy đủ cơ hội, để Tiêu Vũ sử dụng hết có khả năng.

Hắn là vô song đế thần, đối với tự có đầy đủ tự tin, hắn phải đem phát huy ra lớn nhất thực lực Tiêu Vũ đánh bại, dùng cái này đạp lên Tiêu Vũ, thành tựu chính mình vô song đế vị.

“Ánh lửa? E sợ không cần.” Tiêu Vũ lắc đầu, trước đây đối kháng Hoàng Phủ Cực, hắn quả thật không có càng nhiều biện pháp, mới sẽ sử dụng hoàng loài lửa, nhưng đối với hắn hiện tại tới nói, muốn ứng đối Hoàng Phủ Cực, hắn có quá nhiều thủ đoạn có thể dùng.

“Ngươi đã không cần, ta đây ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể kiên trì đến khi nào!” Hoàng Phủ Cực cũng không nói thêm, ở trong mắt hắn, loại kia đã uy hiếp được hắn quỷ dị ánh lửa, hẳn là Tiêu Vũ cường lực nhất thủ đoạn.

Đã Tiêu Vũ không cần, vậy hắn thì cho Tiêu Vũ tạo áp lực, để Tiêu Vũ cảm nhận được cái gì gọi là thực lực tuyệt đối, tới lúc đó, Tiêu Vũ tự nhiên không cách nào lại ẩn giấu chân chính sát chiêu.

Đang khi nói chuyện, Hoàng Phủ Cực như trước không động, trong tay lại là nặn ra một ở phức tạp dấu tay, trong miệng nói nhỏ: “Vô song lĩnh vực!”

“Ầm!”

Trong giây lát này, này 1 trong phạm vi thiên địa tựa hồ cũng bị hắn nắm trong tay, chính là một bên Diệp Cửu Khung cùng Tiêu Trần, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại lĩnh vực này trong lúc đó, bọn họ cảm nhận được lực lượng kinh khủng, mặc dù là cùng cấp bậc nhân vật, có thể tựa hồ tại lĩnh vực này trong vòng, Hoàng Phủ Cực chính là tuyệt đối, chính là duy nhất, ở lĩnh vực này trong vòng, không có người nào có thể cùng hắn chống lại.

“Phá!”

Tiêu Vũ đứng yên tại chỗ, tầng tầng một bước.

Hắn trên người có mấy chục tổ đạo văn, mặc dù không hiện ra, đều ẩn giấu trong cơ thể hắn.

Một tổ đạo văn, nhưng đại biểu một cường giả lưu lại Đạo

Quả, mấy chục tổ đạo văn đan vào, cũng làm cho Tiêu Vũ có khó lường khả năng.

Hơn nữa,

Hắn có chí tôn ý thức, có thể dễ dàng khống chế những đạo văn này lực lượng.

Lúc này, những đạo văn này lực lượng bị hắn toàn diện kích thích, tại đây 1 chân đạp dưới gian, tạo thành một loại đặc biệt vực trường, phảng phất hơn mười vị cường giả đều hiện, khiến một phương này thiên tài quy tắc đều hỗn loạn.

“Dối trá Đế thuật!”

Hoàng Phủ Cực như trước bất động như núi, mà ở hắn không có bất luận động tác gì thời điểm, một loại lực lượng kinh khủng, không tiếng động xuất hiện, đã không nhìn thấy, cũng đoán không ra, hướng về Tiêu Vũ đánh.

“Ầm!”

Tiêu Vũ thối lui, ở dưới người hắn, phía kia đại địa trực tiếp sụp đổ, chu vi mấy trăm trượng phạm vi, trực tiếp hóa thành bột phấn, không có gì có thể còn lại.

“Hoàng Phủ Cực thực lực cũng quá mạnh mẻ?”

“Đây là cái gì chiến quyết, quỷ dị như thế!”

Hết thảy xem cuộc chiến người, vào lúc này đều sợ đến sắc mặt trắng bệch, Hoàng Phủ Cực trong khi xuất thủ, làm cho bọn họ biết rồi cái gì gọi là 10 châu nơi nhất là cường giả đứng đầu.

Chính là Tiêu Trần cùng Diệp Cửu Khung lúc này sắc mặt, cũng có vẻ hơi nghiêm nghị.

Hoàng Phủ Cực dối trá Đế thuật, quỷ dị khó lường, trong khi xuất thủ im hơi lặng tiếng, như là chung quanh có một mạnh mẽ vô hình tồn tại, ở vô hình trung ra tay.

Loại này chiến quyết chỗ kinh khủng ở chỗ, phải lúc nào cũng cảnh giác, hơn nữa dù vậy, cũng rất khó phát hiện loại kia thế công sẽ vào lúc nào tiến lại.

Tình hình như thế dưới, thân là Hoàng Phủ Cực đối thủ, thời khắc đều sẽ cảm nhận được một loại áp lực cường đại, cường giả quyết đấu, áp lực nặng nề bên dưới, rất dễ dàng sẽ xuất hiện sơ sẩy, mà một cấp bậc này người giao thủ, một nhỏ bé sai lầm, thường thường chính là trí mạng.

“Ta nói rồi, đồng dạng chiến quyết, đối với ta không có hiệu quả!” Tiêu Vũ không chút nào kinh, hướng về chẳng có cái gì cả hư vô chỗ, trong chớp mắt nhấn một ngón tay.

“Ba!”

Một chỉ này gian, như là có đồ vật gì bị hắn đâm thủng, phát sinh một nhỏ bé tiếng vang, mà Hoàng Phủ Cực hai mắt, cũng vào lúc này từ từ nheo lại, nói: “Ngươi quả nhiên bất phàm, sớm khám phá trận chiến này quyết.”

Vô song đế thần quyết, cái trò này chiến quyết, Hoàng Phủ Cực chính mình đã từng nói, một là ngự dưới, dùng mạnh mẽ áp lực khiến cho tất cả mọi người đối với hắn thần phục, nếu là không phục người, rất dễ dàng sẽ bị loại kia áp lực nặng nề ép tới cả người xương cốt gãy.

Vậy thì là chân chính đế vương chi đạo, thế nhân đối với hắn chỉ có thần phục, hoặc là diệt vong, không có còn lại bất kỳ lựa chọn.

Đế vương chi đạo thứ hai, quỷ đạo thuật, Đế giả chi tâm từ trước đến giờ khó có thể suy đoán, từ xưa đến nay Đế giả, đối xử người khác nhau, sẽ có sự khác biệt khuôn mặt, bất đồng thái độ, hoặc là lung lạc, hoặc là bá đạo, đế vương chi tâm cũng từ trước đến giờ hơn nửa, vì vậy đạo này cũng là quỷ đạo.

Hoàng Phủ Cực đệ nhị Đế thuật, chính là dối trá Đế thuật, ngưng tụ một đạo vô hình thân, vay mượn vô song lĩnh vực ẩn nấp, ở trong im lặng ra tay, quỷ dị tuyệt luân.

Hắn hai lần ra tay, cũng chỉ là đối với Tiêu Vũ thăm dò, này hai Đại Đế thuật, lần trước cùng Tiêu Vũ giao thủ trong khi, cũng đã dùng qua, bây giờ lại sử dụng, chỉ vì xác nhận Tiêu Vũ hay không lúc ấy thì thật đã nhìn thấu.

“Đế vương thuật, hai vị trí đầu thuật lần trước ta đã cùng ngươi đã nói, ngươi cũng biết, đệ tam thuật là cái gì thuật?” Hoàng Phủ Cực không nhanh không chậm, đứng ở đó, đối với Tiêu Vũ mở miệng, giống như một đế vương, đang hỏi thần dân của hắn.

“Ta không có hứng thú.” Tiêu Vũ khẽ nhíu mày, cảm giác Hoàng Phủ Cực nói tựa hồ nhiều một chút.

“Đế vương thuật, thứ nhất ngự dưới, thứ hai quỷ đạo, hai người này đều hết sức quan trọng, U &# 8 nhưng điểm trọng yếu nhất, lại là thứ ba, đạo này, là vì chinh phạt!” Hoàng Phủ Cực vừa mở miệng, một bên ở trong tay nặn ra các loại phức tạp dấu tay.

Ở thanh âm của hắn cùng động tác trong lúc đó, bên cạnh hắn vô song lĩnh vực, lại bắt đầu chấn động, vô tận sức mạnh đất trời hình thành một mắt trần có thể thấy vòng xoáy, dùng hắn trung tâm, hướng về trong cơ thể của hắn điên cuồng tuôn tới.

Trong chốc lát, Hoàng Phủ Cực bề ngoài, đã là đã xảy ra thay đổi thật lớn, vô tận sức mạnh đất trời quấn quanh ở xung quanh thân thể của hắn, giống như vì hắn phủ thêm một tầng chiến y, khiến hắn lúc này thoạt nhìn, giống như một vị thế Chiến Thần, không ai có thể ngăn cản.

“Đế giả, chỉ có chinh phạt, bao trùm chúng sanh, chiến khắp cả khắp nơi bát phương, vô địch hậu thế, mới có thể xưng đế, cho nên chinh phạt chi đạo, mới là thân là Đế giả quan trọng nhất một đạo!” Hoàng Phủ Cực mở miệng trong lúc đó, tay phải về phía trước hư cầm.

Cái kia ngưng tụ ở thân thể hắn quanh thân sức mạnh đất trời, bất cứ vào lúc này thần tốc biến hóa, ngưng tụ thành một cái cổ điển chiến mâu.

Lúc này Hoàng Phủ Cực, cũng là đế vương, cũng là một thế Chiến Thần, hắn hiện tại, mới xem như là đem vô song đế thần quyết uy lực, phát huy đến cực hạn.

Đến một bước này, cũng nói hắn đối với Tiêu Vũ không muốn thăm dò, mà là muốn tiến hành chân chính cuộc chiến sinh tử.

Chương 130: Hoàng Phủ Cực Tiếc Hận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Mở miệng trong lúc đó, Hoàng Phủ Cực trong tay chiến mâu bùng nổ ra vô lượng thần quang, còn cách một đoạn khoảng cách rất xa, liền đã cách không quay Tiêu Vũ quét ngang.

Khi hắn quét ngang trong lúc đó, một loại lực lượng kinh khủng từ cái này chiến mâu bên trong lộ ra, tựa hồ có thể hủy diệt tất cả.

Này quét qua gian, mặt đất rung chuyển, giống như thiên quân vạn mã đang lao nhanh, thanh thế cực kỳ kinh người.

Hoàng Phủ Cực chỉ là này một cái đơn giản động tác, nơi này chung quanh phạm vi trăm dặm, lập tức đã biến thành đất bằng phẳng, giống như này trăm dặm bị cái gì vậy 1 gọt mà qua, trở nên như là một chiếc gương bình thường bằng phẳng.

“Ông trời ơi, Hoàng Phủ Cực đây là cái gì thực lực? Ở Thiên Uyên này bên trong địa phương, đều có thể phát huy ra kinh người như vậy lực phá hoại?”

“Mau, tiếp tục lùi xa, không thể cách quá gần rồi!”

Mỗi một châu thiếu niên đồng thời kinh hô, bọn họ đều là cổ tộc sau khi, thực lực đều vắng mặt tông sư bên dưới, lúc này dồn dập khống chế một vài phi hành khí vật, thăng lên trời cao, rời xa chiến trường này trung tâm.

“Keng!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ theo Hoàng Phủ Cực trận chiến này quyết bên trong, cảm nhận được một luồng mãnh liệt nguy hiểm, bất chấp gì khác, lập tức lấy ra đen sương kiếm tiến hành đón đỡ.

Hoàng Phủ Cực này 1 xà mâu thái quá kinh người, cho dù hắn trong tay đen sương kiếm là tứ phẩm binh khí, mà bây giờ thân thể mạnh mẽ vô song, thừa nhận đòn đánh này sau, cả người hắn vẫn là muốn sau lướt ngang ra khoảng cách mấy dặm, và trong cơ thể khí không được cuồn cuộn, suýt nữa bị thương.

Nhục thể của hắn nhận sự giúp đỡ Thiên Uyên bên trong áp lực tăng cường, và đạt được mấy chục tổ đạo văn, dĩ nhiên cường hãn đến không thể mức tưởng tượng, thế mà còn là nhận lấy uy hiếp, điều này làm cho Tiêu Vũ trong lòng thập phần giật mình.

Xem ra, thân thể mạnh mẽ cũng không phải tuyệt đối, bởi vì đều không phải là hết thảy chiến quyết cũng chỉ là thuần túy sức mạnh xung kích, Hoàng Phủ Cực này 1 xà mâu mang đến cho hắn một cảm giác, thì thập phần quỷ dị.

“Mạc Vong lại không việc gì? Tiếp nhận đòn đánh này?”

“Này…… Mạc Vong không phải một phế nhân gì? Lúc trước cũng không có được bất kỳ một tổ đạo văn, thực lực của hắn không phải nên còn kém rất rất xa Hoàng Phủ Cực gì?”

“Mạc Vong thân thể, có phải thật biến thái như vậy, liền dạng này thế công đều có thể tiếp được?”

So với Tiêu Vũ trong lòng giật mình, xem cuộc chiến mỗi một châu thiếu niên càng khiếp sợ, ở trong mắt bọn họ, Tiêu Vũ chính là một đến từ Lạc Vân Châu phế nhân, này một châu người ngoại trừ Vũ Vô Cực cùng Tiết Ương, những người khác ở trong mắt bọn họ đều là phế vật.

Mặc dù trước đây Tiêu Vũ đã bày ra qua một vài thực lực, nhưng từ về phương diện khác đến xem, hắn vào chứa nhiều cánh cửa mà không được đạo văn, lẽ ra thực lực không nên so ra mà vượt Hoàng Phủ Cực nhân vật như thế.

Nhưng bây giờ, Hoàng Phủ Cực kinh người như vậy một đòn, sợ sẽ là Tiêu Trần cùng Diệp Cửu Khung cũng không dám nói nhất định có thể tiếp được, Tiêu Vũ lại bình yên hóa giải.

“Không sai, nếu là ngươi quá mức dễ dàng liền chết, ta sẽ rất thất vọng.” Hoàng Phủ Cực bên cạnh có sức mạnh đất trời hoạt động, phảng phất hắn chính là vùng thế giới này ở trong duy nhất tiêu điểm, liền thiên địa đều đang vì đó bảo vệ.

Hắn tay cầm chiến mâu, quay Tiêu Vũ thoả mãn gật đầu, tựa hồ Tiêu Vũ càng là mạnh mẽ, có thể để hắn càng là thoả mãn.

“Bốp!”

Vừa nói, hắn một lần nữa huy động trong tay chiến mâu.

“Ầm!”

Chuyện kinh khủng phát sinh, lúc trước loại kia áp lực nặng nề lại một lần nữa tiến lại, và so với trước kia càng hơn gấp mười lần.

Này nhận sự giúp đỡ phi hành khí vật trong không trung xem cuộc chiến mỗi một châu thiếu niên, lúc này dồn dập phát ra tiếng kêu thảm, từ không trung rơi xuống, áp lực nặng nề bên dưới, bọn họ phi hành khí vật đều không bị khống chế, chỉ có số ít người còn có thể miễn cưỡng duy trì.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ cũng cảm giác được trên người tăng mạnh áp lực, hắn là Hoàng Phủ Cực nhằm vào hạt nhân, cảm nhận được áp lực nặng nề so với người đứng xem cường đại rồi gấp trăm lần.

Người bình thường nếu là đã bị như thế áp lực nặng nề, chỉ sợ thân thể đều sẽ bị trực tiếp ép thành thịt nát, tuy nói Tiêu Vũ bây giờ thân thể cường hãn, sẽ không bởi vì này áp lực nặng nề mà bị hao tổn, nhưng hành động cũng nhận lấy ảnh hưởng to lớn, muốn di chuyển nhanh chóng hết sức khó khăn.

“Địa!” Hoàng Phủ Cực quát lạnh, huy động trong tay chiến mâu.

Hắn không có nói rõ chính là, hắn đệ tam Đế thuật chinh phạt thuật, không chỉ có thể để hắn thần tốc tăng lên sức chiến đấu, còn có chứa nhiều khó lường khả năng, thuật này vừa ra, hắn liền tin tưởng chính mình là vô địch tồn tại, có thể chiến thắng trong cùng thế hệ bất luận người nào!

Lúc này này một cái “” Chữ, mang ý nghĩa hắn có thể ngưng đọng đại địa chi lực, hình thành một đặc biệt vực trường, cũng chính là vô song lĩnh vực, ở trong lĩnh vực này, mặc dù là đại địa, cũng phải hướng về hắn thần phục, đại địa chi lực để cho hắn sử dụng.

“Ầm!”

Hoàng Phủ Cực này 1 xà mâu xua đến, hơn nữa đại địa trọng lực như là đột nhiên phóng đại nghìn lần vạn lần, chứa nhiều gỗ đá vào lúc này trực tiếp nát bấy, trong vòng bán kính trăm dặm không có giống nhau hoàn hảo.

Tiêu Vũ thân ở ở trong, cảm thụ rõ ràng nhất, mà này vẫn là thứ yếu, chủ yếu chính là ở như thế áp lực nặng nề bên dưới, Hoàng Phủ Cực cái kia 1 thanh trường thương cũng thuận theo tới.

Hắn trường mâu ánh sáng vạn trượng, hóa thành dài mấy trăm trượng, ánh sáng sắc bén, hướng về Tiêu Vũ đâm tới, ở như thế áp lực nặng nề bên dưới, khiến người ta căn bản không thể tránh khỏi.

"Keng!"

Tiêu Vũ lại huy động đen sương kiếm, nhưng mà lần này, trong tay hắn run nhẹ, đen sương kiếm bất cứ trực tiếp tuột tay, bay về đằng sau.

"Vô dụng thôi, ngươi kiện binh khí này mặc dù bất phàm, nhưng ta trong tay đều không phải là tầm thường binh khí." Hoàng Phủ Cực lúc này lãnh khốc ngạo nghễ, trong thanh âm hờ hững vô tình, như là đem chúng sinh đều coi là giun dế.

Tiêu Vũ dừng ở trong tay hắn vậy do thanh trường thương, đó hoàn toàn chính là thuần túy sức mạnh đất trời ngưng tụ thành, thoạt nhìn thậm chí có chút không chân thực.

Loáng thoáng, hắn cảm giác này tương tự với trong cơ thể hắn lục đạo dấu ấn, này đây bên trong đất trời một loại nào đó quy tắc ngưng tụ mà thành, chỉ có thể nói Hoàng Phủ Cực tu luyện công quyết rất bất phàm, lại có thể ngưng ra vật như vậy.

"Ngươi rất tốt, chỉ tiếc, ta mặc dù cho ngươi thời gian trưởng thành, nhưng ngươi chung quy chỉ là người phàm phu tục tử!" Hoàng Phủ Cực trong giọng nói, lộ ra một chút tiếc hận.

Chỉ có hắn tự mình biết, hắn là thật rất hy vọng đợi cho Tiêu Vũ trưởng thành, U &# 8 đạt được giống như hắn cảnh giới lúc, trở lại cùng Tiêu Vũ một trận chiến, dùng chứng cứ chính mình đế lòng.

Nhưng mà, này đối với hắn mà nói, lại là món chuyện không thể nào, bởi vì trong cùng thế hệ, tu vi lạc hậu cho hắn người, không ai có thể đuổi được hắn.

Bởi vì hắn là 10 châu đứng đầu nhất thiên tài, bình thường người, coi như liều mạng tu luyện, tốc độ cũng không khả năng đuổi được hắn, dù cho đối phương tiến bộ nhanh hơn nữa, có thể ở đối phương tiến bộ thời điểm, tiến bộ của hắn, lại là sẽ so với đối phương càng nhanh hơn, cho nên đối phương không thể đuổi được hắn.

Tiêu Vũ ở trong mắt hắn, chính là dạng này người, mặc dù để hắn coi trọng, có thể ở trong lòng hắn, cũng cuối cùng là một người phàm, nhiều hơn nữa thời gian, sợ là cũng khó có thể đuổi theo cước bộ của hắn.

“Phải không?” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, duỗi ra một ngón tay, ở đầu ngón tay hắn, một loại kỳ lạ ánh lửa hiện ra, trong ngọn lửa, có hoa văn phức tạp đang không ngừng biến ảo, thoạt nhìn rồi cùng cánh cửa sau khi này đạo văn giống nhau y hệt.

Đến giờ phút này rồi, hắn phải thừa nhận, Hoàng Phủ Cực người này, quả thật vô cùng mạnh mẽ, bây giờ ngoại trừ này không thể kỳ nhân thủ đoạn, tựa hồ cũng chỉ có này đoàn ánh lửa, có thể ứng đối.

Nhìn thấy Tiêu Vũ lấy ra địa tâm chân hỏa, Hoàng Phủ Cực cái kia lãnh khốc trên mặt, rốt cục lộ ra một nụ cười.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 131: Vạn Pháp Bất Xâm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta nói rồi, không cần ngọn lửa này, ngươi kiên trì không được bao lâu!” Hoàng Phủ Cực nụ cười, bá đạo mà lãnh khốc.

Hắn lúc trước đã yêu cầu Tiêu Vũ trực tiếp vận dụng địa tâm chân hỏa, nhưng bị Tiêu Vũ cự tuyệt, hiện nay ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ đã vận dụng này lửa, vậy liền tương đương là bị hắn dồn đến tuyệt cảnh, đã là không thể không dùng.

“Ầm!”

Tiêu Vũ đối với Hoàng Phủ Cực nói không có dư thừa đáp lại, cũng không giải thích, trong tay chỉ về phía trước, hoàng văn lửa nhất thời đầy trời, bao trùm mấy chục lúc phạm vi, tựa hồ muốn thiêu cháy tất cả.

Ở đạt được phần đông đạo văn sau khi, hắn phát hiện, huy động này lửa, dù cho đem uy lực huy động đến mức tận cùng, cần thiết chân khí cũng sẽ không nhiều lắm, lúc này đã là có thể tùy ý huy động.

Đương nhiên, ngọn lửa này còn là so với phổ thông chiến quyết càng thêm hao phí Thần lực.

“A!”

Hoàng văn lửa bùng nổ, dẫn tới vừa là một trận kêu thảm thiết.

Ngọn lửa này thái quá khủng bố, dù cho Tiêu Vũ nhắm ngay chính là Hoàng Phủ Cực, có thể xem cuộc chiến mọi người vẫn là có không ít người nhận lấy đề cập, dồn dập kêu thảm thiết.

“Đây là lửa gì? Làm sao khủng bố như vậy!”

“Không phải nói Mạc Vong chỉ có thân thể mạnh mẽ gì? Kinh khủng này ánh lửa là cái gì?”

“Cái này phế nhân, lại có cường đại như vậy chiến quyết?”

Đã bị đề cập đoàn người vừa khiếp sợ, vừa tức giận, tốt ở tại bọn hắn chỉ là đã bị dư âm xung kích, bằng không mà nói, nếu như chính diện đã bị hoàng văn lửa xung kích, e sợ không có mấy người có thể thừa nhận.

“Ngày!”

Đầy trời trong ngọn lửa, Hoàng Phủ Cực bất động như núi, quấn quanh ở thân thể hắn quanh thân sức mạnh đất trời, vào lúc này hóa thành một đạo bình phong, đưa hắn ổn định che chở ở trong đó, Tiêu Vũ hoàng văn lửa càng thì không cách nào thương tổn hắn mảy may.

Kết quả này, đồng dạng cũng là làm cho tất cả mọi người trợn to hai mắt.

Vô song lĩnh vực, Hoàng Phủ Cực lĩnh vực này cũng không phải chỉ có thể điều động đại địa chi lực, còn có thể mượn tới Thiên đạo lực lượng.

Đế giả, vốn là đã bị Thiên đạo phù hộ, hoặc là nói Thiên đạo lựa chọn người, mới có thể thành đế, vô song đế thần quyết, trận chiến này quyết không chỉ có thể để hắn mượn dùng nhất định trong phạm vi đại địa chi lực, cũng có thể đưa tới một tia Thiên đạo lực thêm thân thể.

Có Thiên đạo lực thêm thân thể,

Lúc này Hoàng Phủ Cực chính là vạn pháp bất xâm, Tiêu Vũ hoàng văn lửa dù cho khủng bố đến đâu, nhưng hắn lúc này lại là vô địch, hắn quanh thân Thiên đạo lực lượng, sẽ đem tất cả ngoại lực toàn bộ hóa giải, tiên thiên đứng ở thế bất bại.

“Đây là Hoàng Phủ Cực vô song lĩnh vực?” Một bên Tiêu Trần cùng Diệp Cửu Khung, lúc này sắc mặt, cũng đều có vẻ ngưng trọng dị thường.

Bọn họ tự hỏi, nếu là đổi lại mình, lúc này dù cho cùng Hoàng Phủ Cực giao thủ, cũng không có cái gì biện pháp quá tốt khả năng đụng chạm hắn Đế thuật.

Vô song đế thần quyết, bộ này công quyết thái quá nghịch thiên, nghe nói bộ này công quyết đều không phải là Hoàng Phủ bộ tộc hết thảy, mà là Hoàng Phủ Cực tự thân đoạt được.

Tương truyền, này quyết thập phần bá đạo, dù cho đồng thời có nhiều người tìm được này 1 công quyết, cuối cùng cũng chỉ có một có thể thành công tu luyện, bởi vì này quyết tên là vô song, Đế giả là duy nhất, Hoàng Phủ Cực khả năng sửa ở đây quyết, rất lớn trình độ, liền nói rõ người này tuyệt đối bất phàm.

Lúc trước, ở Hoàng Phủ Cực tài năng mới xuất hiện thời điểm, từng có cổ tộc nhân vật già cả suy diễn, ra kết luận, hắn đoạt được bộ này công quyết có thể là thời cổ đế đô lưu lại công quyết, đến này quyết người, ngày sau phi thường có hi vọng thành đế.

Đi lên có khủng bố áp lực nặng nề, cùng với trong tay một cái từ quy tắc diễn biến binh khí, chính là 4 khí binh khí, cũng không cách nào cùng kiện binh khí này đối kháng, lui có Thiên đạo lực thêm thân thể, vạn pháp bất xâm, để hắn đứng ở thế bất bại.

Đơn độc này hai điểm, Hoàng Phủ Cực ở trẻ tuổi chính là một tuyệt đối nhân vật khủng bố, chính là Tiêu Trần cùng Diệp Cửu Khung hai người đối mặt, thắng bại cũng khó có thể nói rõ.

“Nếu như thủ đoạn của ngươi chỉ có này, vậy trận chiến này, ngươi đã thất bại!” Hoàng Phủ Cực trong tay chiến mâu vung lên, hắn quanh thân hoàng văn lửa nhất thời như là gặp phải cuồng phong giống nhau tứ tán, bình tĩnh lại.

Đoàn người lúc này triệt để yên tĩnh, tuy nói đã sớm biết Hoàng Phủ Cực thực lực mạnh mẽ, có thể thực sự được gặp hắn toàn lực xuất thủ người, lại không có mấy cái, lúc này nhìn thấy hắn kinh khủng này chiến quyết, chỉ làm cho tất cả mọi người kinh hãi không thôi, sinh ra một loại tuyệt đối không thể chiến thắng cảm giác.

“Vô song lĩnh vực?” Tiêu Vũ sắc mặt, cũng trở nên hơi nặng nề.

Hoàng Phủ Cực lại so với hắn trong tưởng tượng, còn cường đại hơn.

Hắn vốn tưởng rằng chân khí trong cơ thể hóa nguyên, lại được cái kia mấy chục tổ đạo văn, liền có thể ở trong cùng thế hệ quét ngang, có thể bây giờ nhìn lại, như Hoàng Phủ Cực nhân vật như vậy, vẫn như cũ không phải dễ đối phó như vậy.

Đương nhiên, cái này cũng không thể nói rõ là hắn quá yếu, ngược lại, hắn bây giờ còn không có đột phá đến cảnh giới tông sư, như trước chỉ là hóa khí cảnh tu vi, mà Hoàng Phủ Cực ở cảnh giới tông sư bên trong đã ngưng ra ba đạo thần ảnh, cao hơn hắn nhiều lắm.

Đều là hiếm thấy nhân vật thiên tài, Hoàng Phủ Cực lúc này phát huy ra thực lực, cũng đã xa xa vượt ra khỏi hắn tự thân tu vi, mặc dù mặc dù có các loại thủ đoạn, nhưng muốn vượt qua một cảnh giới lớn, cộng thêm mấy cái cảnh giới nhỏ cùng nhân vật như thế một trận chiến, tự nhiên là có chút hết sức.

“Nếu là có di ngôn gì, thừa dịp bây giờ nói đi, nếu không ngươi đem không có cơ hội!” Cầm trong tay chiến mâu, Hoàng Phủ Cực đi về phía trước tới, đã là quyết ý phải kết thúc trận chiến này.

“Nhìn dáng dấp như vậy, Mạc Vong hẳn là không có gì hy vọng.”

“Thành thật mà nói, hắn có thể có biểu hiện như vậy, đã để cho ta rất kinh ngạc, phải biết rằng Hoàng Phủ Cực nhưng đạt được chín tổ đạo văn, còn hắn thì một tổ không được, hai người kém đến xa, hắn tốt xấu còn uy hiếp đến Hoàng Phủ Cực.”

“Mạc Vong người như thế, chết rồi cũng được, lúc trước loại kia tình nguyện lãng phí đạo văn cũng không để cho người khác hành vi, thật là khiến người không ưa.”

“Quả nhiên như Hoàng Phủ Cực loại này đặt ở 10 châu đều thuộc về đứng đầu tồn tại nhân vật thiên tài, là không thể chiến thắng a, huống hồ cái này Mạc Vong vẫn chỉ là đến từ Lạc Vân Châu một kẻ tàn phế!”

Tới lúc này, xem cuộc chiến mọi người cũng đều theo trong lòng cho rằng trận chiến này sẽ phải kết thúc.

Thế thì còn đánh như thế nào? Hoàng Phủ Cực có Thiên đạo lực thêm thân thể, vạn pháp bất xâm, hơn nữa trong tay hắn chiến mâu liền tứ phẩm binh khí đều không sợ, &# 85 đồng thời còn khả năng nhận sự giúp đỡ đại địa chi lực, ở tình huống như vậy Tiêu Vũ cũng chỉ có thể bị động chịu đòn, căn bản không có một tia sức hoàn thủ.

“Không sai.” Vào lúc này, Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng, thấy

Hoàng Phủ Cực, nói: “Ta phải thừa nhận, ngươi là một rất tốt đối thủ.”

Hoàng Phủ Cực dừng lại, hơi có kinh ngạc, Tiêu Vũ muốn nói trăn trối, chính là này?

“Mặc dù ngươi tính cách có chút bá đạo, thái quá mình, nhưng theo về mặt thực lực mà nói, ngươi đủ khiến ta chăm chú ứng đối.” Tiêu Vũ lúc này, đã làm ra quyết định, dù cho vận dụng này không thể kỳ nhân thủ đoạn, cũng nhất định phải đánh bại Hoàng Phủ Cực.

Từ trên người người này, hắn cảm nhận được một loại đối với thắng lợi chấp niệm, dĩ vãng đối mặt cùng thế hệ, hắn chưa từng có chính thức dùng hết qua tất cả thủ đoạn, hoặc là nói dùng hết qua toàn lực, nhưng đối mặt lúc này Hoàng Phủ Cực, lại làm cho hắn có một loại vô luận như thế nào đều phải chiến thắng cảm giác.

Dĩ vãng cùng trẻ tuổi giao thủ, hắn này đây một chí tôn ánh mắt đối xử, không ai đáng giá hắn đem hết toàn lực, cũng không có ai có bản lãnh này.

Nhưng bây giờ, cái này Hoàng Phủ Cực, lại cùng tất cả mọi người cũng không giống nhau, để hắn quên rồi chính mình kiếp trước chí tôn thân phận, chỉ có một loại giữa đồng bối, gặp phải đối thủ chân chính loại cảm giác đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 132+6 Ấn Lại Xuất Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Liền Tiêu Vũ chính mình cũng rất khó tưởng tượng, hắn thân là chí tôn, lại sẽ ở trùng sinh ở đời này sau, đem một ở trong mắt hắn nhỏ yếu đến giống như giun dế bình thường thiếu niên xem là đối thủ.

Hay là hắn đã dần dần thoát khỏi kiếp trước các loại, bắt đầu cho rằng đời này chỉ là một cái hoàn chỉnh học sinh mới, ngay tiếp theo tâm tình của hắn, đều ở đây trong thầm lặng, đã xảy ra biến hóa nào đó.

“Ngươi còn có thủ đoạn khác?” Hoàng Phủ Cực hơi kinh ngạc, nghe Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ, chẳng lẽ ở nhìn thấy hắn vô song lĩnh vực uy lực sau, còn cho là mình có lực đánh một trận?

Nếu là như vậy, hắn đúng là rất muốn nhìn một chút, cái này bị hắn coi trọng, chọn làm đối thủ, dùng để củng cố chính mình đế lòng người, sẽ cho hắn một thế nào ngạc nhiên.

“Ta chưa bao giờ đã nói ta chỉ có cái kia một đám lửa.” Tiêu Vũ nói xong, đã không còn bất kỳ do dự nào.

Vào giờ phút này, sáu viên dấu ấn từ trong cơ thể của hắn đồng thời bay ra, mỗi một viên đều giống như một cổ xưa phức tạp phù hiệu.

Này sáu viên dấu ấn không có cố định hình thái, quay chung quanh ở bên cạnh hắn, đưa hắn bảo hộ ở ở trong, kim quang lóng lánh, đem cả người hắn tôn lên nếu như thần linh, từ bên ngoài nhìn vào, không kém chút nào lúc này Hoàng Phủ Cực.

“Đây là vật gì, tại sao ta cảm giác lộ ra gợn sóng có chút khủng bố?”

Mọi người đều lộ ra vài phần nghi hoặc, Tiêu Vũ lục đạo dấu ấn, cho bọn hắn một loại thập phần cảm giác cổ quái, tựa hồ mười phần nguy hiểm, nhưng lại ở không thấy bên trong, hấp dẫn lấy tâm thần của người ta, làm người muốn tiến lên chạm đến.

“Dị tượng chi lực?”

Ở một bên khác, Tiêu Trần lông mày lại là hơi nhíu lên, hiển nhiên cũng rất là kinh ngạc.

Tiêu Vũ trên người, lại có thứ này, loại này trải qua thiên địa dị tượng mà chiếm được năng lực, có một loại đặc hữu gợn sóng, chỉ có tiếp xúc qua dị tượng chi lực người, mới có thể nhận ra được.

“Đây là cái gì dị tượng, ở cổ quái như thế?” Diệp Cửu Khung cũng cảm giác Tiêu Vũ này sáu viên dấu ấn để hắn không cách nào nhìn thấu, nhưng ít ra hắn có thể xác định một điểm, Tiêu Vũ quả thật không giống người khác cho rằng vậy bình thường, ngược lại, hắn có đủ để thực lực kinh người.

“Nguyên lai đây mới là ngươi chính thức thủ đoạn!” Hoàng Phủ Cực hiểu rõ, Tiêu Vũ trên người lại có cảnh tượng kì dị lực lượng, kể từ đó, nói không chừng đúng là chính thức có thể cùng hắn một trận chiến.

“Giết!”

Chiến đến chỗ này, nhiều lời đã không có ý nghĩa, Tiêu Vũ 6 Inca thân thể, lập tức liền như là biến thành người khác, lục đạo dấu ấn cùng trong cơ thể mấy viên ngôi sao, là hắn bây giờ mạnh mẽ nhất chiến đấu thủ đoạn, những thủ đoạn này không cách nào sử dụng,

Cái khác ngoại vật đối với hắn mà nói cũng chỉ là mưu lợi.

Chỉ có lúc này, sử dụng sáu viên dấu ấn, hắn mới chính thức tính phát huy ra bây giờ cảnh giới này thực lực mạnh nhất!

“Rất tốt, ít nhất ngươi cũng phải có thực lực này, mới đáng giá ta động thủ giết ngươi!” Hoàng Phủ Cực ngược lại là lộ ra vài phần trông chờ.

Chỉ có điều, trông chờ trở về trông chờ, hắn muốn chém giết Tiêu Vũ lòng lại chưa đổi, trong mắt sát ý lẫm liệt, trong tay cái kia dài mấy trăm trượng quy tắc trường mâu lại một lần nữa trước tiêm, giống như có thể phá nát thời không, không có gì có thể ngăn cản!

“Bốp!”

Đối với điều này, Tiêu Vũ dùng khí ấn đánh trả, bên cạnh hắn khí ấn bay ra thời gian, hình thái biến ảo, đã biến thành một cây thước, mọc ra mấy trăm trượng, cùng Hoàng Phủ Cực chiến mâu đối kích.

“Đoành!”

Nơi này, thiên địa biến sắc, liền như là hai loại khủng bố thiên địa quy tắc ở va chạm, làm cho người ta một loại ngày tận thế tới cảm giác, phảng phất thiên địa đều phải trong nháy mắt này hủy diệt.

Hoàng Phủ Cực 1 thành, binh khí của hắn này đây công quyết lực lượng, vay mượn thiên địa quy tắc tạm thời ngưng tụ mà thành, bình thường binh khí căn bản là không có cách đối kháng, Tiêu Vũ cái này dấu ấn lại có thể ngăn cản, hơn nữa tựa hồ không kém gì trong tay hắn chiến mâu.

“Chiến!” Trong giây lát này, Hoàng Phủ Cực chiến ý tăng mạnh.

Trước đây hắn giống như một đế vương bình thường cao cao tại thượng, nhìn xuống Tiêu Vũ, cho rằng Tiêu Vũ không có chính thức cùng hắn một trận chiến thực lực, mà bây giờ, hắn ý thức được, người trước mắt này đủ mạnh, hoàn toàn có thể trở thành hắn đối thủ chân chính, phù hợp hắn ban đầu trông chờ!

“Bá bá bá bá bá!”

Hoàng Phủ Cực xà mâu đến cũng điện, trong nháy mắt, trong hư không rậm rạp tất cả đều là hắn trường mâu hình bóng, trong nháy mắt, đã là không biết đâm ra bao nhiêu lần, khiến người ta không thể đếm hết được.

Khi hắn liên tục huy động chiến mâu thời gian, nơi này không gian đều vặn vẹo, bởi vì hắn trong tay chiến mâu không phải là vật phàm, mà là thiên địa quy tắc chỗ ngưng đọng, đã ảnh hưởng đến này mảnh thời không.

“Keng!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ chỉ dùng một viên khí ấn đối địch, bất đồng Hoàng Phủ Cực chính là, hắn cái viên này khí ấn biến ảo vạn ngàn, khi thì hóa thành một hơi chuông lớn màu vàng óng, tiếng chuông vừa vang, tựa hồ tất cả sức mạnh đều ở đây trong thanh âm này không tiếng động dập tắt, khủng bố vạn phần.

Chuông lớn sau khi, khí ấn vừa là hóa thành một viên lớn ấn, ấn ra có loại có thể ép vỡ thiên địa cảm giác.

Chỉ trong nháy mắt, Tiêu Vũ khí ấn nhiều lần biến ảo hình thái, mỗi một lần biến ảo, tựa hồ cũng là một cái đủ để diệt thế binh khí, phát huy ra uy lực khủng bố tuyệt luân, để hết thảy người quan chiến đều sớm bị phát sợ.

“Này…… đây quả thật là Mạc Vong? Hắn thật là trong miệng các ngươi phế nhân?”

“Phế nhân? Đùa gì thế, thì một quả này quỷ dị dấu ấn, thực lực của hắn thì tuyệt đối không giống như Tiêu Trần yếu, bây giờ cùng Hoàng Phủ Cực đại chiến bất phân cao thấp, thì đủ để chứng minh điểm này!”

“Nhưng mà…… tại sao hắn rõ ràng có như thế thực lực cường đại, lại tại mở ra nhiều như vậy cánh cửa sau khi, càng cấp một đạo văn cũng chưa từng tìm được?”

Này từng xem thường Tiêu Vũ, coi hắn làm phế nhân, cho là hắn chỉ có thân thể mạnh mẽ người, vào lúc này đều mắt choáng váng.

Tiêu Vũ giờ phút này thể hiện ra thực lực, dĩ nhiên có thể xưng là biến thái, giờ phút này cũng là đối thủ của hắn là Hoàng Phủ Cực bực này nhân vật, nếu là thay đổi cái khác, chỉ sợ có bao nhiêu cũng sẽ không là đối thủ của hắn!

Thấy Tiêu Vũ thực lực như vậy, lúc trước những cái kia ta mong mỏi Hoàng Phủ Cực khả năng chém giết Tiêu Vũ người, lúc này đều đã là nói không ra lời, há to miệng, ánh mắt đều thừ ra.

“Ta quả nhiên không có nhìn lầm, &# 32; tài năng ở đánh cuộc trên thắng ta, chắc chắn sẽ không là người bình thường!” Diệp Cửu Khung con mắt tỏa ánh sáng, hắn bây giờ càng thêm trông chờ nhìn thấy Tiêu Vũ trưởng thành ngày đó.

Một bên khác Tiêu Trần, tuy là không nói lời nào, nhưng cặp mắt, cũng nhìn chầm chặp Tiêu Vũ, hắn không khỏi trầm tư, trước đây hắn sẽ đối Tiêu Vũ xuất thủ thời điểm, nếu như không có Diệp Cửu Khung ngăn cản, hắn thật có thể thắng được Tiêu Vũ gì?

“Địa!” Hoàng Phủ Cực lúc này đã là một bộ chiến ý vang dội dáng vẻ, trong miệng hắn quát lạnh, nhất thời khu vực này trong vòng loại kia áp lực kinh khủng một lần nữa kéo tới, muốn dùng cái này hạn chế Tiêu Vũ.

“Lục đạo Huyền!” Tiêu Vũ dùng lục đạo bên trong Huyền ấn đáp lại, cái này dấu ấn từ trận pháp nhất đạo diễn biến mà thành, có thể cho hắn lập tức diễn hóa ra một tương tự với trận pháp tồn tại, hình thành hắn tuyệt đối lĩnh vực.

Hai đại lĩnh vực đối kháng, lẫn nhau triệt tiêu, Hoàng Phủ Cực không thể hạn chế hắn hoạt động.

“Ngày!” Hắn lại quát lạnh, trên người thêm vào Thiên đạo lực lượng hoạt động, càng muốn trực tiếp dùng thiên uy áp chế Tiêu Vũ.

“Lục đạo ngày!” Tiêu Vũ trên người, cũng có một viên thiên ấn, bất đồng chính là cái này dấu ấn là Phù đạo đời trước, một viên dấu ấn, có thể làm cho Thiên đạo lực lượng hiện ra thành hình, giống như minh trên bùa ấn phù.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 133 + 9 Lớn Thiên Kiêu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Vũ, hai người cùng dùng thủ đoạn, đại chiến không ngớt, thực lực của hai bên đều hết sức kinh người.

Hoàng Phủ Cực Đế thuật, tuyệt đối cường đại, vô luận công thủ, đều thuộc về hết sức kinh người thủ đoạn, ở vô song trong lĩnh vực, hắn hầu như chính là bất bại, công kích có một cây thiên địa quy tắc biến thành trường mâu, phương diện phòng thủ có Thiên đạo lực thêm thân thể, khiến cho hắn có thể làm được vạn pháp bất xâm, hầu như không thể chiến thắng.

Mà một bên khác Tiêu Vũ, sáu viên dấu ấn đồng dạng uy lực khó lường, này sáu viên dấu ấn chia ra làm khí,, trời, máu, Hồn, Huyền 6 ấn, mỗi một viên dấu ấn mỗi người có diệu dụng, đồng thời cũng hợp nhau lục đạo.

Lúc này, nhất là làm người giật mình, chính là Tiêu Vũ một viên khí ấn uy lực, hắn khí ấn không dứt biến hóa, biến ảo thành các loại mạnh mẽ sát khí, mỗi biến ảo đến một món binh khí, phảng phất cũng có thể giết chết tất cả.

Trên thực tế, Tiêu Vũ đây là đang lấy khí ấn thử nghiệm diễn biến Cửu Thiên Thế Giới bên trong này cường đại nhất binh khí, tự nhiên là uy lực vô song.

Chỉ có điều, Cửu Thiên Thế Giới bên trong cái kia vài món vô thượng sát khí, hắn mặc dù tiếp xúc qua, nhưng và không là rất biết, chỉ có huyễn thiên thần dực có thể diễn biến đến thập phần tiếp cận, binh khí khác đều chỉ có thể diễn hóa ra ấy hình thái, cũng không ấy thần.

Nhưng dù cho như thế, này cũng đều là cửu thiên sát khí, đặt ở cửu thiên mỗi một món đều đủ có thể diệt thế, dù cho Tiêu Vũ lúc này chỉ là diễn hóa ra ấy hình, uy lực cũng hết sức kinh người.

“Chúng sanh!”

Chiến đến cuối cùng, Hoàng Phủ Cực càng đánh càng hăng, đánh ra vô tận sát ý.

Ở khống chế xong sức mạnh đất trời sau, hắn đột nhiên một lần nữa quát lạnh, vừa là thi triển ra một loại kinh người sát chiêu.

Theo hắn quát khẽ, khi hắn vô song trong lĩnh vực, đột nhiên xuất hiện mấy đạo khuôn mặt thân ảnh mơ hồ, này bóng người mỗi một đạo tựa hồ đều vô cùng trẻ tuổi, nhưng trên người nhưng lại có thập phần khí tức kinh khủng.

“Ầm!”

Mấy đạo nhân ảnh đối với Tiêu Vũ ra tay, người số một ra tay lúc, bàn tay trong lúc đó có từng mảnh từng mảnh hoa sen hiện lên, khiến người này thoạt nhìn dị thường thần dị.

Hoa sen di động gian, nơi này sức mạnh đất trời tựa hồ cũng hỗn loạn, ảnh hưởng đến người khác thi triển chiến quyết.

“Nổi hoa sen Thánh ấn? Trời ạ, người này sẽ không phải là máu hạt sen a?”

“Xảy ra chuyện gì? Hoàng Phủ Cực làm sao đem máu hạt sen triệu hồi ra đến rồi?”

Người quan chiến, vào lúc này so với trước kia hết thảy trong khi đều phải kinh sợ, bởi vì này người đầu tiên ra tay bóng người,

Thi triển thủ đoạn cùng một vị khác 10 châu bên trong thiên tài đứng đầu giống nhau y hệt.

Vị thiên tài kia cùng Tiêu Trần bọn người là thuộc về cùng cấp bậc nhân vật, một bộ nổi hoa sen Thánh ấn ở trong cùng thế hệ gần như vô địch, chỉ là người này chẳng biết vì sao lại mất tích.

Lúc này, Hoàng Phủ Cực bên trong lĩnh vực càng xuất hiện như vậy một bóng người, sử dụng thủ đoạn cùng máu hạt sen hoàn toàn tương tự, thật sự làm người khiếp sợ.

Khiếp sợ có tiếng chưa rơi, mặt khác mấy đạo nhân ảnh cũng là cùng nhau đối với Tiêu Vũ ra tay, những bóng người kia đều rất mơ hồ, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng thi triển thủ đoạn, lại là một người so với một người kinh người, nhân số gộp lại có tới chín.

Ở chín người này trong khi xuất thủ, mỗi một châu thiếu niên khiếp sợ xưa nay thì chưa từng dừng lại.

“Vỡ nát ngày quyết? Cửu Dương thần hỏa nguyền rủa, nổi minh thuật...... ông trời của ta, những người này sẽ không phải đều là 10 châu mấy cái kia nhân vật đứng đầu?”

“Hoàng Phủ Cực đây rốt cuộc là cái gì chiến quyết, lại có thể diễn hóa ra như vậy chín kinh khủng người?”

Nhìn thấy những người này 11 ra tay, tất cả mọi người khiếp sợ vạn phần, bởi vì bọn họ sử dụng thủ đoạn, đều cùng 10 châu trên mấy cái khác thiên tài đứng đầu hoàn toàn tương tự, mỗi một tiếng tăm đều vắng mặt Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bên dưới.

Người như vậy, bất cứ xuất hiện chín, hơn nữa xuất hiện ở Hoàng Phủ Cực trong lĩnh vực, mặc dù không thấy rõ khuôn mặt, nhưng lúc này đã cơ bản có thể khẳng định, này chín đạo bóng người nhất định cùng cái kia chín mạnh mẽ thiên tài có quan hệ.

Hơn nữa, lúc này nhìn này chín đạo bóng người thực lực, tựa hồ cũng không yếu với chín người kia thân mình, chẳng khác gì là lúc này có chín 10 châu thiên tài ở đồng thời đối phó Tiêu Vũ.

Mà làm cho tất cả mọi người đều cảm giác một trận phát lạnh chính là, này chín nhân vật thiên tài, cũng đã mất tích, đến nay không người hiểu rõ bọn họ hướng đi, lúc này Hoàng Phủ Cực thi triển loại thủ đoạn này, thật sự khiến người ta liên tưởng đến rất nhiều, hơn nửa chín người này mất tích, cùng Hoàng Phủ Cực có quan hệ rất lớn.

“Giết!”

Hoàng Phủ Cực sát cơ kinh người, tự thân có Thiên đạo lực che chở thể, vạn pháp bất xâm, đồng thời để chín nhân vật thiên kiêu đối với Tiêu Vũ ra tay, thủ đoạn như thế có thể nói khủng bố.

Không có ai biết, trên thực tế, lúc này xuất hiện này chín đã mất tích người, cũng đã chết tại trong tay của hắn.

Đế giả cái gọi là chinh phạt chi đạo, Trên thực tế, cũng có thể xưng là cướp đoạt.

Hoàng Phủ Cực đế vương thuật, quả thật khủng bố vô song, mấy năm nay hắn và chứa nhiều nổi danh nhân vật thiên tài đều đã giao thủ, chưa từng bại một lần, ở trong này chín vốn cùng hắn nổi danh, thuộc về cùng cấp bậc nhân vật, đều đã là bại ở trong tay của hắn.

Cùng hắn giao thủ người, bị thua, cũng chính là bỏ mình.

Mà ở những người này chết đi sau khi, Hoàng Phủ Cực đế vương thuật, còn có thể cướp đoạt bọn họ công quyết, ở cần thiết thời gian, dùng lĩnh vực lực lượng ngưng tụ những người này hóa thân, cũng tương đương đem những người này triệu hoán đi ra, chiến đấu cho hắn.

Được làm vua thua làm giặc, đế vương thuật, kẻ bại, cũng chỉ có thể thần phục với hắn, vì hắn chinh chiến, là bại những người này lạc hậu sau khi, nắm giữ tất cả, kể cả thực lực, đều sẽ bị hắn cướp đoạt, trở thành chiến lực của hắn một trong, liền như là đối với hắn thần phục, đây mới là đế vương thuật kinh khủng nhất địa phương.

Đây đã là Hoàng Phủ Cực thủ đoạn cuối cùng, vốn hắn và không muốn tùy tiện sử dụng, bởi vì như vậy sẽ bại lộ, khiến người ta biết được cái kia chín nhân vật thiên tài đã chết ở trong tay của hắn.

Nhưng hắn lúc này, cũng cùng Tiêu Vũ giống nhau, cảm nhận được đối thủ mạnh mẽ, loại cường đại này để hắn thăng ra vô cùng chiến ý, dù cho muốn hắn vứt bỏ tất cả, từ bỏ hết thảy, thậm chí đánh đổi mạng sống, cũng cam nguyện liều lên toàn lực, cùng đánh một trận.

Này đây, hắn không băn khoăn nữa, thi triển ra thủ đoạn này.

“Ngươi rất mạnh, ngươi nếu thất bại, đem sẽ trở thành ta thuật này bên trong chinh phục người thứ mười, ta muốn mượn lực của ngươi, viên mãn thuật này, cho ngươi cùng mấy người này giống nhau, thần phục với ta, cho ta mà chiến!” Hoàng Phủ Cực quát lạnh bên trong, lộ ra vài phần hưng phấn.

Tiêu Vũ là hắn đến nay thấy qua cường đại nhất đối thủ, nếu như có thể tìm được Tiêu Vũ sức mạnh, hắn Đế thuật sẽ tăng thêm sự kinh khủng!

Hắn đánh bại Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ chém giết, khiến cho hắn này 1 Đế thuật tập hợp đủ mười người, làm được chính thức viên mãn!

“Keng!”

Tiêu Vũ hóa đến khí ấn, diễn biến Cửu Thiên Thế Giới một hơi uy danh hiển hách chuông lớn, chuông này ở Cửu Thiên Thế Giới cực kì khủng bố, tiếng chuông vừa vang, chu vi một triệu dặm đều sẽ hóa thành tro tàn.

Nhưng mà, lúc này hắn chuông lớn vừa vang, cái kia chín đạo bóng người nhưng cũng có các loại thủ đoạn, lại có một nửa người có thể hóa giải, chỉ có bốn người đã bị tiếng chuông xung kích, không tiếng động biến mất.

Nhưng rất nhanh, này biến mất mấy đạo nhân ảnh lại lần nữa ngưng tụ, bất cứ không cách nào hủy diệt!

“Vô dụng thôi, này vốn là người đã chết, chỉ cần ta không chết, ngươi vô luận giết bọn họ vài lần, bọn họ đều sẽ sống lại!” Hoàng Phủ Cực hưng phấn bá đạo, nói lời lại đủ để làm người tuyệt vọng.

Hắn tự thân vạn pháp bất xâm, trước người có như vậy chín nhân vật khủng bố chiến đấu cho hắn, thân là đối thủ của hắn, tựa hồ cũng chỉ có bị thua lần này trận, không có cái khác bất kỳ lựa chọn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 134: Thiên Uyên Không Yên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực đại chiến thời điểm, một cái khác khu vực trong, mỗi một châu đi tới Thiên Uyên bên trong Thiên Tông nhân vật, cũng đủ lấy tụ ở một khác khu vực, tranh cướp những cơ duyên khác.

Khu vực này, cùng Tiêu Vũ những người trẻ tuổi kia vị trí thập phần tiếp cận, trên thực tế, hai người này khu vực trong lúc đó, áp lực cực nhỏ, bất kể là Thiên Tông nhân vật, còn là tuổi trẻ nhân vật, cũng có thể tự do lui tới.

Chỉ có điều, khu vực này bên trong cơ duyên, chỉ có Thiên Tông nhân vật mới có thể tranh cướp, mà Tiêu Vũ vị trí cái kia 1 khu vực đạo môn, cũng chỉ có trẻ tuổi có thể có được, này đây này Thiên Tông cùng những người trẻ tuổi kia không có hội tụ đến đồng thời.

Lúc này, trong khu vực này, một đạo thướt tha bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, trên người có hào quang màu tím lượn lờ, khiến nàng xem ra thánh khiết vô hạ.

Ở đạo thân ảnh này bên cạnh, là một gã hán tử cao lớn, thoạt nhìn đang đang vì đạo thân ảnh này mà bảo vệ.

Không biết trôi qua rất lâu, cô gái này trên người quang mang diệt hết, ánh sáng thu lại thời gian, nàng mở hai con mắt, trong con ngươi thần quang như là mang, hiển nhiên có rất lớn tinh tiến.

“Tông trên, có từng đột phá?” Bên cạnh tên nam tử kia lập tức mở miệng, nhìn dáng dấp có vẻ hơi trông chờ, vừa có chút khẩn trương.

“Không có!” Nữ tử lắc lắc đầu, thở dài: “Mặc dù ta cảm giác có thể đột phá, nhưng khoảng cách vương giả cảnh giới, nhưng thủy chung cảm giác cách một tầng sa, khó có thể thông qua.”

Nghe vậy, tên nam tử kia không khỏi có chút thất vọng, nhưng nhưng cũng không nói thêm nữa.

“Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực bên kia như thế nào?” Cô gái này mở miệng, đối với đột phá việc, ngược lại cũng thản nhiên, không có thái quá chấp nhất.

Tự nhiên, cô gái này chính là Long Tuyền Tông địa vị tối cao nhân vật Ngọc Lăng Sương, mà bên cạnh nàng, chính là Long Tuyền Tông tông chủ.

Tu vi của bọn hắn đều là Thiên Tông, ở Thiên Uyên trong vòng, rất nhiều khu vực thích hợp đệ tử trẻ tuổi hoạt động, nhưng cũng không thích hợp bọn họ, bởi vậy tiến vào Thiên Uyên sau khi, bọn họ liền cùng Vũ Vô Cực hai gã đệ tử chia lìa, tự đi hoạt động.

Ở Thiên Uyên, Ngọc Lăng Sương cũng có rất nhiều thu hoạch, thực lực hôm nay vừa tinh tiến không ít, như là nàng theo như lời, nàng bây giờ khoảng cách vương giả cảnh giới, có điều một tầng lụa mỏng khoảng cách.

“Vô Cực cùng Tuyết Tâm tại tranh đoạt một khác trong khu vực đạo môn, Vô Cực thiên tư không sai, nghe nói bây giờ đã đạt được chín tổ đạo văn, Tuyết Tâm mặc dù không bằng, nhưng cũng đạt được năm tổ, bây giờ đang hướng về này nơi đây tới rồi, cùng chúng ta hội hợp.” Long Tuyền Tông chủ như thực chất đáp, trong nội tâm còn cảm giác thấy hơi đắc ý.

Hắn cũng nghe nói, chính là này cổ tộc sau khi, đến đạo văn cũng không bằng Vũ Vô Cực, hắn Long Tuyền Tông bên trong đạt được một cái như vậy đệ tử, lo gì không thể quật khởi?

Gật gù,

Ngọc Lăng Sương đối với Vũ Vô Cực biểu hiện, cũng là cảm thấy thoả mãn.

Nói đến trẻ tuổi, trong lòng nàng không hiểu liền nghĩ tới làm cho nàng đều cảm thấy khó có thể nhìn thấu Tiêu Vũ, nàng sớm nghe nói, Tiêu Vũ tựa hồ cũng đi tới Thiên Uyên.

Dùng Tiêu Vũ vậy ngay cả nàng đều cảm thấy không bằng các loại giải thích, nàng cũng không tưởng tượng nổi, ở Thiên Uyên loại địa phương này, hắn lại có thế nào tiến bộ?

Trong khi nói chuyện, một người thanh niên tiến lại, chính là Vũ Vô Cực, hắn bây giờ đạt được chín tổ đạo văn, trong lúc hành tẩu, làm cho người ta một loại sâu không lường được cảm giác, xa so với lúc trước Cơ Dạ Bạch càng làm cho người ta thêm không cách nào nhìn thấu.

“Vô Cực, như thế nào, đạt được chín tổ đạo văn, bây giờ thực lực của ngươi nên tiến bộ không nhỏ?” Long Tuyền Tông chủ thấy Vũ Vô Cực, thoả mãn gật đầu.

Mặc dù bọn họ tông mất đi một có thể nói yêu nghiệt Cơ Dạ Bạch, tuy nhiên lại chiếm được một Vũ Vô Cực, so với Cơ Dạ Bạch càng thêm yêu nghiệt.

Có người này ở, hắn tin tưởng Long Tuyền Tông nhất định có thể nổi dậy.

“Tuyết Tâm?” Ngọc Lăng Sương lại là càng quan tâm đệ tử của mình, Nghê Tuyết Tâm không có cùng Vũ Vô Cực đồng thời trở về?

“Nàng còn ở khu vực kia, hẳn là đang quan sát Mạc Vong cùng Hoàng Phủ Cực ở giữa một trận chiến.” Vũ Vô Cực đơn giản trả lời.

Trên thực tế, hắn cũng rất muốn ở lại nơi đó nhìn một cái Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực chiến đấu, bởi vì Tiêu Vũ nhưng đã ở Long Tuyền Tông đại chiến nhiều tên đệ tử, cuối cùng dùng bất bại chiến tích rút đi, hắn sớm muốn cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Nhưng mà, Long Tuyền Tông chủ đối với hắn thái quá nhìn sinh, giao phó hắn ở đạt được đầy đủ đạo văn sau khi trở về hội hợp, để tránh bị này cổ tộc người nhìn chằm chằm, tiến hành xoá bỏ, bất đắc dĩ hắn chỉ có đi trước đã đến hội hợp.

“Cái gì!” Long Tuyền Tông chủ nghe nói, lúc này chính là chấn động, “Mạc Vong cùng Hoàng Phủ Cực ở giao thủ? Chuyện gì thế này?”

Đối với cái kia Mạc Vong thực lực, hắn đến nay trí nhớ sâu sắc, người này nhưng cho Long Tuyền Tông để lại một khắc sâu sỉ nhục, chiến hết đệ tử trong tông, không người khả năng địch.

Ngọc Lăng Sương cũng là đôi mi thanh tú hơi động, nàng vừa mới còn đang suy nghĩ Mạc Vong bây giờ ở nơi nào, không ngờ rằng lại tại cùng Hoàng Phủ Cực động thủ!

Hoàng Phủ Cực nhưng cổ tộc sau khi, dù cho là của nàng cùng Long Tuyền Tông chủ, hai người cũng biết tên của người nọ cùng thực lực, Mạc Vong lại tại cùng người này động thủ, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Vũ Vô Cực chỉ có thể đem chính mình biết, 11 nói ra, báo cho hai người này động thủ nguyên nhân cùng trải qua.

Sau khi nghe xong, Ngọc Lăng Sương lâm vào trầm ngâm bên trong, sau một hồi nói: “Khoảng thời gian này, Thiên Uyên đều khác biệt khu vực, đã càng ngày càng không ổn định, một vài chỗ bên trong khói đen, đã bắt đầu lại xuất hiện.”

“Nhanh như vậy? Không phải mỗi lần sương mù tán đều có thời gian một năm gì?” Long Tuyền Tông chủ cả kinh, Thiên Uyên bên trong khói đen nếu là sớm xuất hiện, bây giờ đang ở Thiên Uyên bên trong người, e sợ không có một cái nào có thể còn sống rời đi.

Này khói đen, là tuyệt đối không thể đụng chạm tồn tại, cho dù là vương giả cấp bậc nhân vật, dám tiến vào khói đen vị trí khu vực, đồng dạng phải chết!

“Lần này Thiên Uyên sớm sương mù tán, vốn là có chút không quá tầm thường, mặc dù là khói đen sớm xuất hiện, cũng không có cái gì có thể kinh ngạc.” Ngọc Lăng Sương nói: “Hơn nữa, bây giờ Thiên Uyên bên trong có thật nhiều vương giả hoạt động tung tích, hơn nữa có thể thăm dò khu vực, các phe mọi người đã gần như thăm hết, nên được gì đó đều đã gần đủ rồi, tuy nói còn có thể tiếp tục tìm kiếm, có thể sớm sương mù hiện, để Thiên Uyên trở nên rất không ổn định, bây giờ mấy người đã bắt đầu dự định rút lui.”

Long Tuyền Tông chủ nhất thời trầm mặc, quả thật, tuy nói cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, &# 85;U đọc sách &# 119; ww. Uu ka &# 110; shu. co &# 109; có thể Thiên Uyên khói đen quả thật thái quá khủng bố, nếu như chết ở chỗ này, vậy ở Thiên Uyên ở trong đoạt được tất cả, đều sắp trở thành uổng phí.

Ngọc Lăng Sương đột nhiên nói tới này, Long Tuyền Tông chủ cũng đại khái biết, phỏng chừng vị này tông trên, trong lòng đã có quyết định gì.

“Đi thôi, Hoàng Phủ Cực thân là 10 châu thiên kiêu, ta cũng muốn nhìn một chút thực lực của hắn như thế nào, xem qua trận chiến này, chúng ta liền mang tới Tuyết Tâm, rời đi luôn a.” Nàng đứng lên, trong lòng không có nói một câu nói là, nàng kỳ thực càng muốn nhìn, là Mạc Vong thực lực, đến tột cùng có ra sao tiến bộ, hay không thật đã so với Hoàng Phủ Cực cấp độ kia thiên kiêu cường đại hơn thêm!

Ở Ngọc Lăng Sương dẫn dắt đi, ba người theo khu vực này rời đi, đi tới Tiêu Vũ vị trí cái kia 1 khu vực.

“Thiên Uyên không yên, khói đen sớm hiện ra, là trong khi rời đi.”

“Nghe nói Hoàng Phủ nhà tiểu tử tại cùng Lạc Vân Châu một người khác thiếu niên giao thủ? Tiểu tử này thực lực không tầm thường, Lạc Vân Châu lại có năng lực để hắn người xuất thủ? Rời đi trước khi, nhìn một cái hai người này giữa tiểu bối chiến đấu, cũng là không sai!”

Cùng lúc đó, mỗi một châu các tộc một vài đại nhân vật, cũng mỗi loại làm ra quyết định, rất nhiều lánh đời cổ tộc lão quái vật, đều trong cùng một lúc, muốn đi xem một chút Hoàng Phủ Cực cùng Tiêu Vũ ở giữa một trận chiến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 135: Thất Bại?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Vào lúc này, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực chiến đấu, đã tiến hành đến khó hoà giải mức độ, hai người thủ đoạn đều cực kỳ kinh người, chiến đấu phạm vi từ lâu thay đổi vừa hoán đổi, hầu như đem này một cái khu vực đều đánh cho sụp đổ, không có một chỗ hoàn hảo nơi.

“Cái này Lạc Vân Châu thiếu niên, bất cứ cũng có thực lực như thế, có thể cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến!”

“Nguyên lai năm gần đây mất tích mấy cái này nhân vật thiên tài, càng đều là cùng Hoàng Phủ Cực có quan hệ!”

“Người này vô cùng Yêu, nếu là trưởng thành, ngày sau không thể tưởng tượng!”

Mỗi một châu cổ tộc trưởng bối, vào lúc này cực kỳ hiểu ngầm, như là ước định xong giống nhau, trước sau tiến lại.

Ở nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực ở giữa 1 sau cuộc chiến, dù cho bọn họ thân là nhân vật thế hệ trước, cũng âm thầm hoảng sợ, bởi vì ở tại bọn hắn lúc còn trẻ, cũng không có hai người này khủng bố như vậy sức chiến đấu.

Các tộc người càng ngày càng nhiều, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ

Cực hai người chiến đấu, cũng đã đạt được gay cấn tột độ, song phương đều là đánh ra vô tận chiến ý, phát huy ra thực lực, so với trước đây bất kỳ lần nào đều cường đại hơn!

“Trên trời dưới đất, mình ta vô địch!” Hoàng Phủ Cực cuối cùng hét lớn một tiếng, sắc mặt lộ ra có chút điên cuồng, đánh ra cuối cùng sát chiêu.

Vào lúc này, hắn đế vương thuật bên trong nhiều loại uy lực quy nhất, đại địa chi lực cùng thiên đạo lực lượng chung nhau gia thân, đồng thời, cái kia chín đại thiên kiêu bóng người cũng thần tốc dâng tới thân thể của hắn, phụ thuộc vào trên người hắn, khiến khí thế của hắn trong nháy mắt này vừa so với trước kia cường đại rồi mấy chục lần, bùng nổ ra kinh người gợn sóng!

“Vô song chân nghĩa, đế thần diệt thế!”

Thời điểm này, Hoàng Phủ Cực như là phụng Thiên đạo chi mệnh, trên người lộ ra thần quang vạn trượng, giống như từ trên chín tầng trời mà đến, tay cầm chiến mâu, đâm ra hủy diệt một đòn.

Chiến đến thời khắc này, hắn đã là vận dụng hết thảy thủ đoạn, lại đều không thể làm gì được Tiêu Vũ, lúc này đòn đánh này đã là hắn cuối cùng thủ đoạn, thắng bại sinh tử, đều muốn ở sau một kích này.

“Âm dương bất diệt, thuận sinh nghịch chết, mở cho ta!”

Cũng trong lúc đó, một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt nảy lên Tiêu Vũ trong lòng, tựa hồ mặc dù là lục đạo dấu ấn cũng không cách nào ngăn cản.

Hắn tạo ra lục đạo lĩnh vực, và không còn kịp suy tư nữa, chỉ dùng chiến đấu bản năng làm ra phản ứng, ngay đầu tiên, sử dụng âm dương hai sao, hai loại cực hạn lực lượng lẫn nhau mua sắm, bùng nổ ra một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt, và trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua, cũng vào lúc này điên cuồng vận chuyển.

“Ầm!”

Hai loại sức mạnh mang tính hủy diệt lẫn nhau xung kích,

Vào giờ phút này vùng thế giới này đều không ổn định, chiến trường trung ương bùng nổ ra hào quang chói sáng, dù ai cũng không cách nào thấy rõ ở trong tình hình như thế nào.

“Đây là cái gì thực lực? Sợ là Thiên Tông ra tay, cũng bất quá thì uy thế cỡ này?”

“Hai người kia quá kinh khủng, thực lực mạnh mẽ đến quả thực nghịch thiên!”

“Hoàng Phủ Cực thì cũng thôi đi, cái này Mạc Vong, lại cũng có như vậy thực lực khủng bố, có thể cùng Hoàng Phủ Cực chiến đến mức độ này!”

Xem cuộc chiến mỗi một châu thiếu niên, lúc này không có một người khả năng giữ vững bình tĩnh, bởi vì cái kia chiến đấu lộ ra dư âm, làm cho bọn họ đều hứng chịu tới to lớn xung kích, lúc trước còn có thể miễn cưỡng đối kháng, nhưng lúc này, lại là có không ít người nhận lấy đề cập, trực tiếp bị dư âm trọng thương.

Chỉ là dư âm đã là như thế, thật sự khó có thể tưởng tượng, nếu để cho bọn họ chính diện cùng hai người này giao thủ, sẽ là một loại gì hậu quả.

Bên trong chiến trường, hào quang chói sáng nhấn chìm tất cả, ai cũng không thấy rõ nơi đó xảy ra chuyện gì.

Nhưng lúc này, lại cơ hồ là tất cả mọi người biết, trận chiến này ai thắng ai thua, sắp sửa muốn công bố, tất cả mọi người ngưng thần nhìn chằm chằm chiến trường trung tâm, kể cả Tiêu Trần cùng Diệp Cửu Khung hai người, cũng là có vẻ coi trọng không ngớt.

Không biết qua bao lâu, loại kia tia sáng chói mắt dần dần tản đi, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực hai người đứng đối mặt nhau, đều chiếm một phương.

“Người nào thắng?”

Hướng về giữa trường nhìn lại, mọi người đều muốn nhìn một chút cuối cùng là kết quả gì.

Chỉ thấy, lúc này Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực hai người, đều là thẳng tắp đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, hai người cũng giống như một cây cây lao, như là vĩnh viễn sẽ không ngã xuống, vừa tựa hồ từ đời đời lúc liền đã tồn tại ở nơi đó.

“Đát!”

Một cực kỳ thanh âm rất nhỏ, so với một châm rơi xuống đất càng thêm nhỏ bé, nhưng lúc này, lại là rõ ràng giọi vào xem cuộc chiến mọi người ngăn ra.

Đoàn người cùng nhau chấn động, hướng về ở trong trên người một người nhìn lại, liền gặp trên người người này, mang theo từng tia từng tia vết máu, một cái kia thanh âm rất nhỏ, chính là trên người hắn máu tươi trượt xuống, nhỏ xuống với trên mặt đất phát ra.

“Hoàng Phủ Cực...... thất bại?”

Trong tĩnh mịch, không biết là ai trước tiên mở miệng, trong thanh âm tràn đầy không thể tin được, mang theo quá phức tạp hơn tâm tình.

Nhỏ xuống máu, thuộc về Hoàng Phủ Cực, hắn mặc dù đứng nghiêm, nhưng làm cho tất cả mọi người cũng vì đó rung mạnh chính là, trên người hắn Thiên đạo lực lượng, càng bị phá, lẽ ra vạn pháp bất xâm thần thể, lúc này lại là rỉ ra máu tươi, đang từng giọt từng giọt rơi với trên mặt đất.

Trái lại một bên khác, Tiêu Vũ trên người như trước mang theo quang mang mãnh liệt, mặc dù không có lúc trước mát mắt, nhưng thân thể quanh thân có sáu viên dấu ấn, hơn nữa âm dương hai sao vây quanh hắn chuyển động, đưa hắn ổn định che chở ở trong đó, chưa từng bị hao tổn.

Lục đạo dấu ấn, nếu như nói chỉ có thể cùng Hoàng Phủ Cực vô song đế thần quyết chiến bình, vậy hơn nữa bất diệt âm dương tinh cùng âm dương hai sao, lại là thắng được Hoàng Phủ Cực.

Hoàng Phủ Cực vạn pháp bất xâm, cũng không phải tuyệt đối, làm gặp gỡ so với hắn hơn lực lượng cường đại lúc, trên người hắn Thiên đạo lực lượng, đồng dạng không cách nào ngăn cản.

Mà lúc này, kết quả này đã hết sức rõ ràng, song phương đã thi triển ra cuối cùng sát thuật, Hoàng Phủ Cực trọng thương, Tiêu Vũ tất là chưa từng bị hư hỏng, thắng bại đã hết sức rõ ràng.

“Ta...... thất bại?”

Qua sau một hồi lâu, Hoàng Phủ Cực âm thanh, mới xa xôi vang lên, trong thanh âm lộ ra mờ mịt, lại không như trong tưởng tượng khiếp sợ và không cam lòng, mà là bình tĩnh đáng sợ, chỉ là lộ ra từng tia một hoài nghi.

Hắn tựa hồ là đang hoài nghi, vô địch hắn làm sao cũng sẽ bại? Làm sao có khả năng bại?

Nếu là hắn bại bởi Tiêu Vũ, chẳng lẽ không phải nói rõ, hắn vô song đế thần quyết, đều không phải là mạnh nhất? Chẳng lẽ nói hắn Đế thuật có thiếu, không bằng Tiêu Vũ?

Mê man bên trong, Hoàng Phủ Cực giơ lên mắt, nhìn về phía trước Tiêu Vũ.

Trên người hắn đế vương thuật lực lượng đã ở cuối cùng một đòn sau toàn bộ hao hết, &# 32; nhưng lúc này Tiêu Vũ, bên cạnh lại là còn có sáu viên dấu ấn, cộng thêm hai đại ngôi sao, hắn mê man ánh mắt, bắt đầu dần dần khôi phục thanh minh.

“Ta…… thất bại!”

Đồng dạng ba chữ, Hoàng Phủ Cực như là lúc này mới xác định, là hắn bại bởi Tiêu Vũ.

Nhưng mà, theo trong âm thanh của hắn nghe tới, lại bình tĩnh đáng sợ, tựa hồ kết quả này, vẫn chưa cho hắn tạo thành bất kỳ xung kích.

Hắn dĩ nhiên tận lực, dùng hết hết thảy, này đây vô luận thắng bại, hắn đều sẽ không quá kinh ngạc, chiến đến chỗ này, hắn theo đuổi đã không phải là kết quả của trận chiến này, mà là ở trong quá trình này.

“Ầm!”

Đoàn người triệt để nổ tung, liền Hoàng Phủ Cực chính mình cũng đã nói như vậy, như vậy hiện tại là có thể khẳng định, là Tiêu Vũ thắng rồi.

“Hoàng Phủ Cực, lại bại bởi cái này Mạc Vong?”

Không biết bao nhiêu người đều ở nơi đó ngẩn người, kết quả như vậy, căn bản là như là một giấc mơ, là như thế không chân thật.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 136: Là Hắn!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nam Cung Lưu Vân cùng Mạnh Thu, hai người lúc này một trận sững sờ, cảm giác tựa như sống ở trong giấc mộng.

Trận chiến đấu này, bọn họ 2 theo bắt đầu chứng kiến tới kết thúc, nhưng mà cho đến giờ phút này, bọn họ cũng vẫn là tràn đầy cảm giác không chân thật, Tiêu Vũ có thể cùng Hoàng Phủ Cực chiến đến kịch liệt như thế, đã là làm cho bọn họ khiếp sợ không thôi, bây giờ thắng được, quả thực làm bọn họ hoài nghi ánh mắt của mình.

Đồng dạng, xuất thân Lạc Vân Châu một vài thiếu niên, giờ phút này cũng là có loại thần du cảm giác, Hoàng Phủ Cực cái này ở trẻ tuổi ở trong giống như thần linh nhân vật, lại bị Tiêu Vũ cho đánh bại!

Trước lúc này, bọn họ không biết còn có bao nhiêu người đối với Tiêu Vũ bốn phía xem thường, rất là coi thường.

Là ai nói Tiêu Vũ trước đây sai hẹn, là sợ Hoàng Phủ Cực, không đánh mà chạy? Hắn có thực lực này, căn bản không cần trốn, cũng không khả năng trốn!

Là ai nói Tiêu Vũ nhập đạo môn mà không được đạo văn, thì nhất định không bằng Hoàng Phủ Cực, giờ phút này xem ra, dù cho trên người hắn một tổ đạo văn cũng không có, thể hiện ra thực lực, như trước làm người khiếp sợ đến tột đỉnh.

“Ngươi…… càng thật thắng rồi?”

Trong đám người, Nghê Tuyết Tâm ánh mắt phức tạp vạn phần, nàng đồng dạng chứng kiến trận chiến này hết thảy trải qua, mặc dù từ lúc Long Tuyền Tông lần đầu gặp thời gian, nàng liền cảm giác Tiêu Vũ người này làm nàng không cách nào nhìn thấu, nhưng cũng thật không ngờ, người này, thì đã mạnh mẽ đến mức độ này.

“Ngươi làm được, thật làm được!”

Một mặt khác, một tấm dung nhan tuyệt thế ẩn giấu ở trong đám người, trên mặt như trước mang theo lụa tím, chỉ lộ ra một đôi mắt trong vòng, giờ phút này lại là hiện đầy hơi nước, cuối cùng hóa thành hai giọt không tiếng động nước mắt, lặng yên sa sút.

Nàng từng nghĩ tới hết thảy kết quả, nghĩ tới tiến lên giúp Tiêu Vũ giúp một tay, cũng nghĩ tới nếu là Tiêu Vũ bị thua bỏ mình, nàng liền bồi tiếp Tiêu Vũ cùng đi hoàng tuyền.

Nàng nghĩ tới quá nhiều quá nhiều kết quả cùng dự định, nhưng mà kết quả cuối cùng, lại là nàng cho rằng khó nhất một, tâm tình lúc này, cũng không biết có cỡ nào phức tạp.

Ngoại trừ hai người này, lúc này những người khác, hoặc là nhận thức Tiêu Vũ, nếu không phải hiểu ra hắn, đều không có người nào lên tiếng, đều là rơi vào trong trầm mặc.

Kết quả này, thật sự quá có xung kích tính, làm cho tất cả mọi người đều thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại.

“Ta thua rồi!”

Hoàng Phủ Cực đứng yên tại chỗ không động, ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt đúng là trước đó chưa từng có bình tĩnh.

Vô song đế thần,

Hắn rốt cục vẫn bại, dù cho trước đó đã đánh bại chín cùng hắn nổi danh thiên kiêu, lúc này cũng vẫn là thua ở một người khác trên tay.

Trong nội tâm, không có vui sướng, không có bi thương, Hoàng Phủ Cực tâm tình lúc này, hắn mình cũng khó có thể hình dung, nhưng hắn lại rõ ràng một điểm, trận chiến này, hắn bị bại rất triệt để, cũng bởi vì loại này triệt để, để hắn không có nửa điểm không cam lòng, dù cho bị thua, cũng rất bình tĩnh.

“Ta vốn tưởng rằng ta đối với ngươi đã đầy đủ coi trọng, nhưng lại còn là khinh thị ngươi, ngươi...... mà ngay cả cảnh giới tông sư đều chưa từng đạt được, chỉ có hóa khí Cửu Chuyển!” Hoàng Phủ Cực bình tĩnh nhìn về phía Tiêu Vũ.

Đúng vậy, ở trước đó một đòn tối hậu, Tiêu Vũ vận dụng tất cả sức mạnh, trong cơ thể đó vốn là cần phải mượn dấu ấn ẩn giấu tu vi, rốt cuộc cũng lộ ra gợn sóng, không cách nào giấu diếm nữa, bị Hoàng Phủ Cực chỗ bắt được.

Tiêu Vũ tu vi, thế mà còn là hóa khí cảnh đệ cửu chuyển!

Uổng hắn Hoàng Phủ Cực từ trước đến giờ tự nhận cùng thế hệ vô địch, cho là mình là vô song đế thần, có thể quét ngang cùng thế hệ hết thảy đối thủ, nhưng mà, lúc này ở hắn có tông sư ba đạo thần ảnh tu vi bên dưới, cùng tu vi chỉ có hóa khí Cửu Chuyển Tiêu Vũ động thủ, hắn lại vẫn bại!

Hắn càng bại bởi một, tu vi so với hắn còn thấp hơn đến một cảnh giới lớn người!

Như thế chênh lệch, này bại một lần hắn còn có thể nói cái gì? Hắn liền tu vi thấp hơn mình nhiều như vậy Tiêu Vũ đều không thể chiến thắng, còn gọi bằng cái gì vô song, cái gì đế thần?

Lúc này Hoàng Phủ Cực, để lòng triệt để phá nát, thua không có câu oán hận nào, hắn bây giờ mới nhận rõ, cái này bị chính hắn lựa chọn đối thủ, đúng là đáng sợ như vậy, đã cường đại đến một loại làm hắn tuyệt vọng mức độ.

“Cái gì! Mạc Vong tu vi, cũng không có đạt đến tông sư? Chỉ có hóa khí Cửu Chuyển!”

Nếu như nói trận chiến này kết quả chỉ là mọi người khiếp sợ, tạo thành chính là về mặt tâm linh xung kích, vậy Hoàng Phủ Cực câu nói sau cùng, đối với bọn họ tạo thành xung kích, thì lại trên linh hồn!

“Hoàng Phủ Cực đã ngưng ra ba đạo thần ảnh, ở cảnh giới tông sư đều là thập phần thực lực cường đại, lại bại bởi một hóa khí cảnh Cửu Chuyển người?”

“Hoàng Phủ Cực loại thiên tài này, mặc dù chỉ có ba đạo thần ảnh, đã có thể lúc trước phát huy ra thực lực, đã sắp đến gần Thiên Tông, Mạc Vong liền tông sư cảnh tu vi đều không có, lại thắng?”

Đoàn người lần này triệt để nổ, không chỉ có là này trẻ tuổi, lúc này chính là này tiến lại các tộc trưởng bối, cũng dồn dập lộ ra kinh sợ, không ai có thể bình tĩnh.

Hoàng Phủ Cực loại trình độ này, cũng đã là 10 châu hiếm thấy thiên tài, vị đứng 10 châu đỉnh, cái kia Tiêu Vũ loại này, vừa là cấp bậc gì biến thái tồn tại?

Hắn bây giờ cũng đã có thực lực như vậy, nếu để cho hắn trưởng thành, sẽ là một loại gì tình hình? Chính là này Thiên Tông nhân vật tưởng tượng lên những vấn đề này, đều là cảm giác cả người một trận sợ hãi.

Đoàn người sôi trào, các loại âm thanh không dứt, các tộc người lúc này đều rối rít động khởi tâm tư, như Tiêu Vũ loại này yêu nghiệt, nhìn thấy sau khi chỉ có hai lựa chọn, một là mời chào, hai là hủy diệt, không có đệ tam!

Nếu không, nếu là đường đi trưởng thành, đối với mỗi một đại cổ tộc hậu nhân, ngày sau đều sẽ là một to lớn uy hiếp.

"Súc sanh, nhận lấy cái chết!"

Ở khắp nơi tâm tư còn ở đảo lộn nhanh thời gian, một con bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện, bao trùm toàn bộ bầu trời, trên lòng bàn tay ánh sáng rực rỡ, bao phủ khắp nơi, tràn ngập sát ý về phía Tiêu Vũ đánh xuống.

"Có Thiên Tông ra tay rồi?"

Trong khiếp sợ đoàn người hô to, cũng may các tộc hậu nhân lúc trước vì để tránh cho đề cập, đã lui đến đủ xa, lúc này thần tốc bay khỏi, thoát ly bàn tay này phạm vi bao phủ.

"Là ai ra tay?"

Trong khiếp sợ, UU đọc sách w &# 119; &# 119;. uu ka ns h u. c &# 111;m mọi người nhìn về phía người xuất thủ, nhất thời rất là kinh ngạc, lại là cùng Tiêu Vũ xuất từ cùng châu Thiên Tông, Lạc Vân Châu 4 đại tông môn Long Tuyền Tông đứng đầu!

"Là hắn? Nguyên lai là hắn! Nguyên lai là hắn!" Vũ Vô Cực lúc này cũng đứng ở xa xa, một đôi mắt bên trong khi thì sát ý tăng mạnh, khi thì vừa ẩn mà không phát, trong miệng không ngừng lầm bầm một câu nói này.

"Thật là hắn!" Một mặt khác, Tiêu Trần sắc mặt cũng ở đó kịch liệt biến ảo, ở phía xa thấy Tiêu Vũ, có vẻ hơi không thể tin được.

Thế nhưng rất rõ ràng, hắn ám chỉ trong lời nói cùng Hoàng Phủ Cực cũng không phải cùng một cái ý tứ, bởi vì hắn chỉ nhận thức Mạc Vong này một thân phận, nhưng lại không biết cái gì Tiêu Vũ, lúc này lại cũng lầm bầm giống nhau nói.

“Tại sao, người này, sẽ là ngươi?” Ngọc Lăng Sương lúc này sắc mặt, cũng là có vẻ phức tạp không ngớt, hư đứng trong đám mây, sâu sắc nhìn chăm chú Tiêu Vũ, trong lòng như là có mọi cách tâm tư.

Đồng dạng thần sắc phức tạp, còn có lúc này Nghê Tuyết Tâm, khi thấy Long Tuyền Tông chủ ra tay, nàng dĩ nhiên là biết rồi nguyên nhân.

“Mạc Vong…… chính là lúc trước giết chết Cơ Dạ Bạch Cơ sư đệ Tiêu Vũ? Phụ tông chủ, cũng chết ở trong tay của hắn? Mạc Vong? Tiêu Vũ?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 137: Hắn Gọi Tiêu Vũ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Lại là ngươi, lại là ngươi!"

Long Tuyền Tông chủ lửa giận ngút trời, một khuôn mặt vào lúc này hầu như đều vặn vẹo, có vẻ vô cùng điên cuồng.

Bùng nổ toàn lực, Tiêu Vũ tự thân khí tức cũng không còn cách nào ẩn giấu, hơn nữa hắn sử xuất âm dương hai sao, Long Tuyền Tông chủ đối với cái này không thể quen thuộc hơn được, không biết bao nhiêu cái tại mọi thời khắc đều đang tìm này hai đại ngôi sao.

Lúc này, làm Tiêu Vũ vốn khí tức lộ ra, hơn nữa cái kia hai ngôi sao, Long Tuyền Tông chủ một chút thì nhận ra, người này lại thì lúc trước giết đệ tử của hắn cùng sư đệ người, Long Tuyền Tông tìm hắn lâu như vậy, hắn lại xuất hiện ở nơi này!

"Ầm!"

Hắn con kia bàn tay khổng lồ, bao phủ thiên địa, mang theo vô tận sát ý, quay Tiêu Vũ ác liệt đánh xuống.

"Bốp!"

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng biết không cách nào lại che dấu thân phận, hắn lấy ra khí ấn, diễn biến huyễn thiên thần dực, lấy tốc độ cực nhanh chạy ra khỏi bàn tay lớn bao trùm khoảng cách.

Bại lộ thân phận, hắn cũng không che giấu nữa mặt mũi của mình, trên mặt dáng dấp từ từ biến hóa, biến trở về cực kỳ vốn dáng vẻ.

“Người kia là ai? Mạc Vong?”

“Long Tuyền Tông vì sao phải ra tay với hắn, đối với hắn như thế căm hận?”

Này đột nhiên tới biến cố, làm cho tất cả mọi người đều giật mình không thôi, vừa mới vô cùng mạnh mẽ, thực lực khiến cho mọi người đều vạn phần khiếp sợ Mạc Vong, lúc này lại đã biến thành một người khác.

Một vài quen thuộc Tiêu Vũ người, như là Nam Cung Lưu Vân, Mạnh Thu, lúc này đều đã ngây tại chỗ, cái kia mang lụa tím nữ tử, cũng là ở nơi đó ngơ ngác xuất thần.

Người này là ai? Hắn không phải Mạc Vong? Hắn là ai? Long Tuyền Tông vì sao phải ra tay với hắn?

Mà ở một bên khác, làm Vũ Vô Cực nhìn thấy Tiêu Vũ lộ ra diện mạo thật sự, cặp mắt sát ý vô hạn, tựa hồ hận không thể lập tức vọt tới trước, đem Tiêu Vũ chém giết.

Thời gian dài bao lâu, theo bọn họ vào Thiên Thanh Vũ Viện, chính là quan hệ thù địch, ngay lúc đó người mới vương tranh đến nay không có kết quả, sau đó ở Thánh cảnh bên trong, bọn họ vừa trải qua nhiều lần bác giết, cũng từ đầu đến cuối không có một minh xác rốt cuộc.

Sau đó, Tiêu Vũ hóa thân Mạc Vong, đích thân lên Long Tuyền Tông, còn đã ở Long Tuyền Tông cùng nhiều tên đệ tử đại chiến, đi tới trước mắt của hắn, chỉ tiếc khi đó hắn bất cứ không có nhận ra người này chính là Tiêu Vũ.

Lúc này Long Tuyền Tông chủ, sắc mặt cũng là vạn phần khó coi,

Cái này Long Tuyền Tông khổ sở tìm kiếm người, lại chính là cái Mạc Vong!

Hắn còn đã trải qua Long Tuyền Tông, đấu qua trong tông nhiều tên đệ tử, Long Tuyền Tông chủ còn cấp qua hắn tiến vào hóa rồng ao cơ hội.

Bây giờ suy nghĩ một chút, tất cả những thứ này quả thực buồn cười, Long Tuyền Tông trả giá giá thật lớn, để Lạc Vân Châu bên trong mọi người liều mạng tìm kiếm Tiêu Vũ tăm tích, nhưng mà Tiêu Vũ từng đem chính mình đưa đến bọn họ trước mắt, bọn họ lại hoàn toàn không có phát hiện, bị Tiêu Vũ đùa bỡn xoay quanh!

“Cái gì? Người này tên thật gọi là Tiêu Vũ? Đã giết qua Long Tuyền Tông Thiên Tông nhân vật?”

“Hắn ở Long Tuyền Tông dưới sự đuổi giết, còn sống, Long Tuyền Tông vận dụng tất cả sức mạnh, đều không có thể đem hắn tìm tới?”

Ở trong những thời gian này, mỗi một châu người cũng đã theo Lạc Vân Châu bên này thiếu niên trong miệng biết được Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông ân oán, cũng biết hắn trước đây chỗ từng làm các loại.

Này cho bọn hắn lại một lần tạo thành to lớn xung kích, này một thiếu niên, lại từng chém qua Thiên Tông? Vậy cần cỡ nào thực lực cường đại?

So với mỗi một châu cổ tộc hậu nhân, giật mình nhất, chính là Lạc Vân Châu bên này người, bọn họ quá rõ ràng Long Tuyền Tông để tìm kiếm Tiêu Vũ tăm tích, cấp ra thế nào giá cả.

Mặc dù Tiêu Vũ chém giết Long Tuyền Tông Thiên Tông sự tình, bị Long Tuyền Tông hết sức ẩn giấu, nhưng ở Lạc Vân Châu bên trong, những thế gia kia cùng tông môn đối với việc này còn là có điều biết được, không cách nào chính thức che giấu.

Nhưng mà, không ai từng nghĩ tới chính là, cái kia Tiêu Vũ, lại chính là cái này Mạc Vong!

“Tiêu Vũ? Quả thật là hắn! Quả thật là hắn!” Lúc này Tiêu Trần, sắc mặt cực kỳ lạnh như băng, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, có một loại trước đó chưa từng có sát ý.

Nghe tới Tiêu Vũ qua lại, hắn để ý không phải Tiêu Vũ đã giết qua Thiên Tông hoặc là người nào, mà là Tiêu Vũ chân chính tên, cũng là họ Tiêu!

Tựa hồ, Tiêu Vũ họ tiêu, cho hắn tạo thành rất lớn kích thích, để hắn cái này luôn luôn lạnh như băng người, lúc này tâm tình cũng có vẻ vô cùng không ổn định.

“Súc sanh, ngươi giết đệ tử ta, ta Long Tuyền Tông Thiên Tông cũng chết ở trong tay của ngươi, hôm nay ngươi đã hiện thân, thì cho ta chịu chết đi!”

Gặp lại Tiêu Vũ, Long Tuyền Tông tông chủ triệt để mất khống chế, hoàn toàn không quản được chính mình sát ý trong lòng.

Một đòn chưa trúng, hắn lại ra tay, Thiên Tông lực lượng khủng bố vạn phần, hoàn toàn không phải cấp độ tông sư nhân vật có thể so sánh.

“Ầm!”

Hắn một lần nữa giơ tay, một ngón tay lúc này liền như là một cái có thể diệt thế binh khí, to lớn đến như là cây cột chống trời, điểm hướng về Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lui nữa, có huyễn thiên thần dực, lúc này tốc độ của hắn, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, cũng đừng nghĩ đuổi theo kịp.

Vừa mới kết thúc cùng Hoàng Phủ Cực đại chiến, hắn lúc này đã tổn thất nhiều lắm Thần lực, lại đối đầu loại này Thiên Tông nhân vật, không có một tia phần thắng, chỉ có thể lấy tốc độ cực nhanh né tránh những công kích kia.

“Hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!” Long Tuyền Tông chủ sát ý kinh người, dù sao thân là Thiên Tông, sức chiến đấu hết sức kinh người.

Hắn vung mạnh hai tay, hai con cánh tay liền như là nguy hiểm nhất binh khí, mỗi một lần xuất kích, đều sẽ tạo thành kinh khủng phá hoại, phương này nay đã tàn tạ không chịu nổi chiến trường, trải qua hắn vài lần ra tay, càng hầu như đem đại địa đều đánh cho muốn sụp đổ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ thái quá suy yếu, dù cho có cực nhanh, rốt cục cũng vẫn là ăn Long Tuyền Tông chủ một đòn, đối phương là Thiên Tông nhân vật, trong khi xuất thủ, công kích phạm vi quá lớn, dù cho tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, cũng không cách nào hoàn toàn tránh né.,

Huống chi, hắn hiện tại quá mức suy yếu, căn bản không có năng lực cùng Thiên Tông nhân vật giao thủ.

“Lại không chết!”

“Cơ thể người này, cũng quá cường đại a, thừa nhận Thiên Tông một đòn, chỉ là bị ít ỏi đau đớn!”

Tiêu Vũ bị Long Tuyền Tông chủ một đòn, nếu là người bình thường, vào lúc này chỉ sợ đã là trực tiếp tan xương nát thịt, nhưng mà hắn thân thể mạnh mẽ, chỉ là bị sáng tác, vẫn chưa chết đi.

“Long Tuyền Tông? Ha ha, rất tốt, ép ta đến nước này, ta còn không tìm các ngươi, các ngươi cũng trước tiên tới tìm ta!” Tiêu Vũ đứng dậy, lau đi bên mép vết máu, sắc mặt âm trầm không ngớt.

Hắn tình huống hiện tại rất tồi tệ, Thần lực hao phí hơn nửa, vừa bị Thiên Tông một đòn, không thể lạc quan.

“Một giới giun dế, đắc tội ta Long Tuyền Tông, thì chỉ có tử vong một kết cục, lại vẫn gan dạ ngông cuồng!” Long Tuyền Tông chủ quát lạnh, một ngón tay lại điểm ra.

Đạt được Thiên Tông cấp bậc, dù cho chỉ là một ngón tay, uy lực kia cũng là hết sức kinh người.

Hắn một chỉ này, trọng thương Tiêu Vũ càng không cách nào né tránh, bị chính diện bắn trúng, cả người nhất thời bay ngược bước ra, trong miệng phun máu tươi tung toé!

“Long Tuyền Tông chủ? Hôm nay ta nếu bất tử, ngày sau tất lại thân trên Long Tuyền Tông!” Tiêu Vũ đứng dậy, trong lòng có vô tận lửa giận.

Cái này Long Tuyền Tông chủ, thân là Thiên Tông nhân vật, đối với hắn một hóa khí cảnh ra tay thì cũng thôi đi, hay là tại hắn cùng với người đại chiến qua đi, nếu không phải Thần lực hao tổn quá lớn, hắn tin tưởng mặc dù là đối mặt Thiên Tông, dù cho không địch lại, cũng có thể thong dong rút đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 138: Khói Đen

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Chuyện đến nước này, bằng ngươi một giới giun dế, còn muốn vươn mình? Ngươi giết đệ tử ta cùng sư đệ, hôm nay không can thiệp tới ai tới, đều không bảo vệ được ngươi!” Long Tuyền Tông chủ một lần lại một lần ra tay.

Hắn mặc dù mang đầy sát ý, nhưng ra tay thời gian, lại là để lại đúng mực, không có trực tiếp đối với Tiêu Vũ hạ tử thủ.

Một nhỏ yếu đến giống như giun dế bình thường tồn tại, bất cứ để hắn tiêu phí lớn như vậy giá cả, tìm lâu như vậy, mà đối phương lại vẫn ở hắn dưới mí mắt, còn đã tự mình đi tới qua Long Tuyền Tông.

Tất cả những thứ này sự tình, cũng làm cho Long Tuyền Tông chủ cảm nhận được lớn lao sỉ nhục, bởi vì hắn không muốn tùy tiện giết chết Tiêu Vũ, hắn muốn từng điểm từng điểm, để Tiêu Vũ nhận hết hành hạ mà chết.

Đối với hắn mà nói, dễ dàng đem Tiêu Vũ chém giết, đó là tiện nghi Tiêu Vũ.

“Bịch!”

Theo Long Tuyền Tông chủ lại một lần ra tay, lúc này Tiêu Vũ, trên người đã tràn đầy vết máu.

Hắn thân thể tuy mạnh, nhưng là có một thừa nhận cực hạn, lúc này trải qua Thiên Tông nhân vật không dứt ra tay, rốt cục vẫn là không chống đỡ được, bị rất nặng đau đớn.

“Mạc Huynh……”

Mạnh Thu ở phía xa há mồm, ở vào thời điểm này, hắn rất muốn tiến lên, nhưng cũng biết, đối mặt Thiên Tông nhân vật, hắn cũng không có biện pháp nào.

Mà một bên khác Giang Diên Nhi, mặc dù trong mắt rưng rưng, tâm tình nhưng cũng vô cùng phức tạp.

Lúc này Tiêu Vũ, ở trong mắt nàng dĩ nhiên hoàn toàn biến thành một người khác, hoàn toàn khuôn mặt xa lạ, hoàn toàn thanh âm xa lạ, người hoàn toàn xa lạ.

Nàng đã ngã ba không ra, người này rốt cuộc còn có phải là nàng hay không quen thuộc Mạc Vong.

Lúc này sắc mặt phức tạp nhất, lại là một người khác, đó là Tiêu Trần.

Tiêu Vũ thân phận, đối với người khác xung kích, còn lâu mới có được đối với hắn hình thành xung kích to lớn, hắn lúc này, rõ ràng cũng đang do dự, trong mắt ở chỗ sát cơ vô hạn, khi thì vừa tựa hồ muốn tiến lên, đem Tiêu Vũ bảo vệ.

Tại loại này biến ảo bên trong, hắn thật lâu không động, chỉ là ở phía xa thấy, vẫn không có tiến lên.

“Ai da!” Ngọc Lăng Sương trong miệng, lúc này cũng là phát ra một tiếng cực kỳ phức tạp thở dài.

Nàng và Mạc Vong, cũng vừa là thầy vừa là bạn, giữa hai người, có một loại thập phần tình cảm phức tạp, nhưng ở đồng thời, nàng là rồng tông tông tông trên, mà Tiêu Vũ, đối với Long

Tuyền Tông tới nói là nhất định phải xoá bỏ đối tượng.

Ở vào thời điểm này, nàng cũng không biết là nên bảo vệ Tiêu Vũ, còn là tùy ý Long Tuyền Tông chủ, đem Tiêu Vũ ngay tại chỗ chém giết.

“Giết đệ tử ta, chém thầy ta bắc, ngươi nhiều lần phạm ta Long Tuyền Tông, chính là chết một vạn lần, cũng khó tiêu mối hận trong lòng của ta!” Long Tuyền Tông chủ ngón tay mang lóe lên, lần này, hắn mục tiêu rõ ràng, nhắm ngay Tiêu Vũ cánh tay trái.

Tiêu Vũ bị thương quá nặng, lúc này đã là liền né tránh đều không thể làm được, ánh sáng lóe lên, cánh tay trái của hắn sóng vai mà đứt, chảy ra máu tươi, đem dưới thân mặt đất đều đã nhuộm đỏ.

“Ngươi không phải thiên tài gì? Không phải mạnh mẽ gì? Không phải cùng thế hệ vô địch gì? Hôm nay ta trước tiên đoạn ngươi hai tay, nhìn ngươi ngày sau, còn như thế nào cùng người động thủ!” Long Tuyền Tông chủ quát lạnh trong lúc đó, vừa là một ngón tay.

Lần này, Tiêu Vũ cánh tay phải đã ở một chỉ này trong lúc đó sóng vai mà đứt, hai cái cánh tay, đều trực tiếp bị nát bấy, liên tục trên có thể đều không có!

“Khà khà……” hai tay bị đoạn, Tiêu Vũ lại ở nơi đó lạnh cười lạnh.

Hắn máu me khắp người, nhưng nhìn chằm chằm Long Tuyền Tông chủ ánh mắt, lại là âm u đến đáng sợ, cái loại ánh mắt này, giống như là một đến Địa ngục ác ma, theo dõi một người nào đó.

Chính là Long Tuyền Tông chủ, ở thứ ánh mắt này bên dưới, cũng có chút phát lạnh cảm giác, phảng phất trước mắt không phải một chỉ có hóa khí cảnh thiếu niên, mà là một nhân vật khủng bố.

Tới lúc này, Tiêu Vũ đã là nói cái gì cũng không muốn nói, chỉ có thể nói hắn khoảng thời gian này tiến bộ quá chậm, còn không đủ nhanh.

Long Tuyền Tông, này một tông thì không nên để bọn chúng tồn tại, hắn đã quyết định, hôm nay nếu có thể bất tử, khôi phục lại sau chuyện thứ nhất, muốn đem này một tông đi trước xoá bỏ!

“Hai tay bị đoạn…… cái này Mạc Vong, cũng tương đương là phế bỏ!”

“Đáng tiếc, thực lực của hắn không kém gì Hoàng Phủ Cực, nếu như có thể trưởng thành, tất nhiên là cái nhân vật khủng bố!”

“Thì tính sao? Có trách thì chỉ trách hắn không có gì bối cảnh, còn trêu chọc Long Tuyền Tông, lại có kết cục như vậy, là tất nhiên!”

Mọi người thấy Tiêu Vũ hai tay bị đoạn, tâm tư có bất đồng riêng.

Theo phương diện nào đó tới nói, Tiêu Vũ có thực lực như thế, chỉ có hóa khí cảnh tu vi, nhưng lại khả năng chiến thắng thân là tông sư Hoàng Phủ Cực, ngẫm lại đều làm người cảm thấy khủng bố.

Nhưng bây giờ, theo hai cánh tay hắn bị đoạn, cũng mang ý nghĩa đời này của hắn đều xong, coi như không chết, cũng cũng chỉ có thể là một phế nhân!

Kết quả này, cũng làm cho rất nhiều người an tâm không ít, dù sao như loại này yêu nghiệt, nếu để cho hắn thuận lợi trưởng thành, đối với những người khác tới nói, người như thế tồn tại, sẽ cho bọn hắn hình thành áp lực cực lớn.

“Lúc trước ngươi giết đệ tử ta thời gian, nên sẽ nghĩ tới hôm nay hậu quả.” Long Tuyền Tông chủ tiến lên, hắn lúc này có chút do dự.

Vốn, hắn đối với Tiêu Vũ sự thù hận thật sự quá sâu, còn muốn càng nhiều hành hạ Tiêu Vũ, thế nhưng, Tiêu Vũ lúc này ánh mắt ấy, lại làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm to lớn cùng bất an.

Để miễn trừ loại bất an này, Long Tuyền Tông chủ cũng không dám lại tiếp tục hành hạ Tiêu Vũ, vạn nhất phát sinh biến cố gì, hắn cảm giác, Long Tuyền Tông có thể thật lại bởi vì người này mà diệt vong!

“Giết!”

Hắn không do dự nữa, vào lúc này hạ quyết tâm, Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác thái quá nguy hiểm, hay là mau chóng chém giết cho thỏa đáng!

Âm thanh hạ xuống, Long Tuyền Tông chủ ra lại một ngón tay, một chỉ này, lại là điểm hướng về phía Tiêu Vũ mi tâm, muốn dùng một ngón tay trực tiếp đưa hắn chém giết!

“Ai da, đáng tiếc, một thiên tài yêu nghiệt muốn như vậy biến mất!”

“Mũi nhọn quá lộ, mặc dù là lại nhân vật thiên tài, cũng không sống nổi quá lâu!”

Mấy người vào lúc này, trong miệng phát sinh thở dài, bất kể như thế nào, Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực, theo phương diện nào đó mà nói, hắn bị xoá bỏ, quả thật đáng giá làm người tiếc hận.

Ngọc Lăng Sương vào lúc này, cũng là nhắm hai mắt lại, như là có chứa vài phần không đành lòng.

Nàng sâu sắc minh bạch, sự tình đi đến một bước này, Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông trong lúc đó, đã chỉ có một phương có thể tồn tại, về tư mà nói, nàng và Tiêu Vũ có cảm tình sâu đậm, về công mà nói, nàng lại là Long Tuyền Tông tông trên.

Nàng nếu lựa chọn lúc này bảo vệ Tiêu Vũ, UU đọc sách &# 119;ｗｗ. u &# 117; ka ｎｓ &# 104;u. &# 99; &# 111;ｍ vậy chẳng khác nào là từ bỏ Long Tuyền Tông, để Long Tuyền Tông ở Tiêu Vũ trong tay hủy diệt.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, Tiêu Vũ người này, tuyệt đối có thực lực như vậy, có thể xóa đi Long Tuyền Tông.

“Hây!”

Long Tuyền Tông tông chủ một chỉ điểm tới, ngón tay còn chưa tới, một trận cuồng phong đột nhiên vót lên, tới rất là đột ngột.

“Khói đen!”

Vào lúc này, tất cả mọi người tất cả đều biến sắc, cái kia một cơn gió hóa ra là một đoàn màu đen sương mù, đây chính là Thiên Uyên trong vòng kinh khủng nhất gì đó, trong lúc nhất thời tất cả mọi người biến sắc lùi về sau, chính là Long Tuyền Tông chủ cũng không ngoại lệ.

Tại mọi người trong khiếp sợ, đoàn hắc vụ kia giống như một cơn gió, mục tiêu lại là Tiêu Vũ, đem cả người hắn thần tốc bao lấy, sau đó đi xa.

Đi xa bên trong, mọi người chỉ nghe trong hắc vụ xa xa truyền về Tiêu Vũ âm thanh, lạnh như băng mà tàn khốc.

“Đợi ta trở về ngày, chính là Long Tuyền Tông diệt vong thời gian!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 139: Mạc Vong Đã Chết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ câu nói kia lời nói lạnh như băng, ở Thiên Uyên bên trong vang vọng thật lâu, đơn giản một câu nói, lại làm cho tất cả mọi người đồng loạt nhìn phía Long Tuyền Tông người bên kia.

Thả đi một cái như vậy yêu nghiệt thiên tài, dù cho hắn bây giờ tu vi còn yếu, nhưng câu nói đó sức nặng, lại hết sức nặng nề, cho dù là lại thế lực cường đại, bị một cái như vậy yêu nghiệt nhân vật nhìn chằm chằm, e sợ đều khó mà an tâm sống qua ngày.

Long Tuyền Tông tông chủ sắc mặt biến ảo chập chờn, nhìn cái kia đi xa khói đen, có vẻ có vài phần âm trầm.

Không chỉ là hắn, lúc này chính là mỗi một châu cổ tộc trưởng bối, sắc mặt cũng nghiêm nghị không ngớt.

Trong bầu trời tối đen khói đen, đó là kinh khủng nhất gì đó, mặc dù là vương giả cấp bậc nhân vật nhìn thấy, cũng phải né tránh.

Hiện nay, này khói đen đột nhiên xuất hiện, mang đi Tiêu Vũ, bọn họ xưa nay vẫn chưa từng nghe nói chuyện như vậy.

Chỉ có điều, bây giờ dù ai cũng không cách nào xác định, cái kia khói đen vì sao lại mang đi Tiêu Vũ, này khói đen kinh khủng như thế, cũng có thể Tiêu Vũ sau khi tiếp xúc, ngay lập tức sẽ chết đi.

Tóm lại, bây giờ dù ai cũng không cách nào đoán trước, khói đen mang đi Tiêu Vũ sau khi, ở Tiêu Vũ trên người sẽ phát sinh ra sao sự tình.

“Đoành!”

Ở tất cả mọi người còn ở suy tư thời điểm, Thiên Uyên lại chấn động, quanh thân mỗi cái khu vực trong, sương mù màu đen như ẩn như hiện, như là sau đó có khả năng cuồng bạo, đem Thiên Uyên bao phủ hoàn toàn.

“Khói đen thật muốn sớm xuất hiện? Xem ra Thiên Uyên đã không thể ở nữa, lập tức bây giờ hết thảy tộc nhân, nhanh chóng lui ra Thiên Uyên!”

Lúc này, một vài cổ tộc làm ra quyết định, phát ra mệnh lệnh, để từ loài người toàn bộ rút đi.

Có giống nhau mệnh lệnh, không ngừng bộ tộc, Thiên Uyên bên trong khói đen quá mức khủng bố, hiện nay sớm xuất hiện, rất nhiều cổ tộc đều ngay đầu tiên thối lui, không dám tiếp tục lưu lại.

“Tông trên!” Long Tuyền Tông chủ sắc mặt khó coi, không thể giết chết Tiêu Vũ, để tâm tình của hắn vô cùng trầm thấp, đi tới Ngọc Lăng Sương bên người.

Đồng thời tiến lại, còn có Nghê Tuyết Tâm cùng Vũ Vô Cực.

Nghê Tuyết Tâm sâu sắc nhìn khói đen mang đi Tiêu Vũ phương hướng, không nói lời nào, Vũ Vô Cực cũng là như thế, trong mắt như là hơi có tiếc hận.

Cùng Tiêu Vũ cạnh tranh nhiều năm, tới bây giờ, hắn thủy chung không có thể cùng Tiêu Vũ chính thức một trận chiến.

Ngọc Lăng Sương cũng không có mở miệng,

Dừng ở Tiêu Vũ rời đi địa phương, lông mày khi thì thâm tỏa, khi thì triển khai.

Tiêu Vũ chưa chết, nói thật nha trong lòng nàng vẫn là có mấy phần vui mừng, dù sao cùng Tiêu Vũ cảm ngộ không cạn, nhưng về phương diện khác, Tiêu Vũ rời đi, lưu lại cũng làm cho nàng lo lắng.

Nếu là Tiêu Vũ trở về, dùng thực lực của hắn, cùng hắn vậy để cho Ngọc Lăng Sương đều cảm giác sâu không lường được tri thức, Long Tuyền Tông e sợ thật phải có đại họa.

“Tông trên không cần lo lắng.” Long Tuyền Tông chủ còn tưởng rằng Ngọc Lăng Sương là đối hắn không giết chết Tiêu Vũ cảm thấy bất mãn, vội vàng nói: “Tên súc sinh kia hai tay đã đứt, dù cho sống sót, cũng không lật nổi sóng gió gì, ngoài ra, ta còn ở trên người hắn để lại dấu ấn, chỉ cần hắn vừa xuất hiện, ta liền có thể ngay đầu tiên tìm tới hắn!”

“Dấu ấn?” Ngọc Lăng Sương kinh ngạc, Long Tuyền Tông chủ lại vẫn lưu lại một tay?

“Đúng vậy!” Long Tuyền Tông chủ gật đầu.

Vừa mới hắn ở lần đầu tiên đối với Tiêu Vũ xuất thủ lập tức, ngay ở Tiêu Vũ trên người để lại dấu ấn. Dù sao, Tiêu Vũ có thể thay đổi tự thân khí tức, tránh né Long Tuyền Tông thời gian lâu như vậy.

Cho nên để ứng đối hết thảy biến cố, hắn sớm ở Tiêu Vũ trên người để lại dấu ấn, kể từ đó coi như Tiêu Vũ lại một lần nữa chạy trốn, cũng không có thể lại thay đổi diện mạo và khí tức, có ấn ký kia tồn tại, hắn bất kể như thế nào thay đổi, Long Tuyền Tông chủ đều tài năng ở trong thời gian ngắn nhất đưa hắn tìm tới.

“Cũng được, chúng ta cũng đi thôi!” Ngọc Lăng Sương không có nhiều lời, cũng ra lệnh, để Long Tuyền Tông người toàn bộ từ Thiên Uyên lui cách.

Rời đi thời khắc, Vũ Vô Cực mấy lần quay đầu lại, trong lòng âm thầm đang mong đợi, Tiêu Vũ còn có thể có trở về một ngày.

Bởi vì, hắn rất muốn tự tay chém giết Tiêu Vũ, chỉ có điều, bây giờ Tiêu Vũ hai tay đã đứt, tựa hồ coi như trở về, cũng không khả năng cùng hắn đánh một trận, đã là đã biến thành một chân chính phế nhân.

“Đáng tiếc!” Trong lòng hắn hít một tiếng, sau đó không nghĩ nhiều nữa, trực tiếp rời đi.

Các tộc dồn dập rút đi, từ Thiên Uyên rời đi, một bên khác Tiêu Trần, cũng đi tới cùng tộc nhân của mình tụ tập.

“Tiêu Vũ? Ngươi xác định, hắn thật là người kia?”

Tiêu gia cổ tộc, một gã Thiên Tông nhân vật trên mặt mang theo khiếp sợ, lại một lần nữa đối với Tiêu Trần tiến hành vô luận.

Tiêu Trần gật đầu, nói: “Nên không có sai, ở hắn và Hoàng Phủ Cực cuối cùng lúc động thủ, khí tức tản ra ngoài, bị ta bắt được sức chấn động kia, cái này Tiêu Vũ, nên hắn!”

Tiêu gia Thiên Tông trầm mặc, hồi lâu qua đi mới chậm rãi nói: “Bất kể có phải hay không là, đã hắn bị Thiên Uyên bên trong khói đen mang đi, chỉ sợ là khó có thể còn sống rời đi Thiên Uyên, thì khi không có gặp qua chưa.”

Tiêu Trần tựa hồ còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng cuối cùng vừa trầm mặc xuống.

Trên thực tế, nội tâm của hắn bên trong có một loại rất cảm giác kỳ quái, giống như Tiêu Vũ còn sẽ xuất hiện, sẽ không dễ dàng như vậy sẽ chết ở Thiên Uyên, chỉ có điều đây chỉ là hắn cảm giác, không có gì căn cứ, bởi vậy cuối cùng vẫn không có mở miệng.

"Mạc Vong? Tiêu Vũ?" Diệp Cửu Khung cũng đã cùng tộc nhân của mình hội hợp, rời đi Thiên Uyên thời khắc, hắn dừng bước lại, nhìn lại Thiên Uyên, lẩm bẩm nói: "Nguyên lai ngươi họ Tiêu? Chẳng lẽ cùng Tiêu gia có quan hệ?"

"Tóm lại, bất kể như thế nào, ta chờ ngươi trở lại!" Quay Thiên Uyên phất phất tay, Diệp Cửu Khung cũng theo tộc nhân của mình rời đi.

Tựa hồ đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ nhất định sẽ không cứ như vậy chết ở Thiên Uyên, nhất định có thể từ Thiên Uyên bên trong còn sống đi ra.

Trong mấy ngày ngắn ngủn, Thiên Uyên trong vòng đã là trở nên hoàn toàn yên tĩnh, ở trong đó không cách nào tái kiến bóng người nào.

Các tộc người rời đi, Thiên Uyên bên trong khói đen cũng chầm chậm xuất hiện, rất nhanh nơi này vừa là bị nồng nặc khói đen che phủ, cái gì cũng không nhìn thấy.

Khắp nơi người sau khi rời đi, Long Tuyền Tông tông chủ lo lắng Tiêu Vũ chưa chết, còn phái người canh giữ ở Thiên Uyên ở ngoài, nhìn Tiêu Vũ còn có thể hay không xuất hiện.

Nhưng mà, mãi đến tận Thiên Uyên bên trong khói đen một lần nữa nồng nặc, Tiêu Vũ vẫn là không có từ đó đi ra, đến tận đây, Long Tuyền Tông người vừa mới rút đi, bởi vì không ai có thể thông qua này khói đen, cái này ở 10 châu đều là lẽ thường.

Mỗi một châu người rời đi, mà lạc vân một châu 4 ở tông môn, cùng với mỗi một đại thế gia trở về sau khi, cũng lục tục biết được

Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong phát sinh sự tình.

Mạc Vong chính là Tiêu Vũ, cũng là cái kia để Long Tuyền Tông một mực tìm kiếm người.

Hiện nay, hắn bị nhốt Thiên Uyên, hơn nửa đã chết đi, Thiên Uyên sương mù hiện, dĩ nhiên là không có từ Thiên Uyên bên trong sống sót khả năng rời đi.

Tin tức này, để rất nhiều người cảm thấy tiếc hận, Tiêu Vũ bất kể là thiên tư hay là thực lực, đều có thể nói tươi đẹp, ít nhất tại đây một châu bên trong, hầu như không tìm được khả năng so với hắn người.

Cũng có một số người không thể tin được, cảm thấy như vậy yêu nghiệt thiên tài sẽ không chết đi dễ dàng như thế, nhưng theo thời gian trôi qua, này không thể tin được người, cuối cùng cũng dần dần chấp nhận kết quả này.

Một tháng, hai tháng, ba tháng, thời gian không dứt quá khứ, Tiêu Vũ người này, nhưng thủy chung không có từ Thiên Uyên bên trong đi ra, đến tận đây mọi người không thể không bắt đầu tin tưởng, Mạc Vong đã chết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 140: Lông Đen Cùng Tiểu Hồng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Liên quan tới Tiêu Vũ sự tình, ngoại trừ ở Thiên Phủ bên trong truyền ra ở ngoài, thậm chí còn truyền đến Lạc Vân Châu các nơi.

Dù sao, lần này Thiên Uyên hành trình, Lạc Vân Châu bên trong thiếu niên đều thuộc về yếu thế, Tiêu Vũ có thể nói là này một châu trong đám người tuổi trẻ biểu hiện kinh người nhất, thể hiện ra thực lực để khắp nơi đều vì thế mà chấn động.

Thậm chí nói không khoa trương, theo mỗi một châu người trở về, Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong làm các loại, còn có thể truyền tới 10 châu các nơi, mà không phải vẻn vẹn chỉ là một châu nơi, dù sao hắn nhưng là đánh bại Hoàng Phủ Cực người.

Sau ba tháng, Tiêu Vũ sự tình ở Thiên Phủ bên trong đã dần dần làm nhạt, nhưng mà cũng có một chút vùng đất xa xôi, mới vừa vặn chiếm được này liên quan tới Tiêu Vũ tin tức.

“A!”

Trong một khu rừng rậm rạp, một tiếng kinh thiên la hét, ở trong rừng truyền ra, chấn động núi rừng, khiến vạn thú bôn ba, gỗ lớn không dứt ngã xuống.

Chỉ thấy trong rừng, một thoạt nhìn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên ở trong rừng trên dưới tung bay, cái kia một tiếng la hét, chính là xuất từ trong miệng của hắn.

Thiếu niên này quần áo đen tóc đen, dáng dấp cực kỳ tuấn tú, một đôi lông mi giống như trường kiếm, khuôn mặt kiên nghị, tung tóe trong lúc đó, như là ở diễn luyện cường đại gì chiến quyết.

“Bốp!”

Đột nhiên, một bóng người khác đột ngột xuất hiện, tốc độ nhanh chóng không ngớt, di động trong lúc đó giống như một đám lửa, đánh về phía thiếu niên mặc áo đen.

“Keng!”

Hai người giao thủ, thân thể va chạm trong lúc đó, bất cứ lộ ra tia lửa, song phương thân thể đều giống như so với sắt thép còn cứng rắn hơn, đụng chạm trong lúc đó phát ra tiếng rung đều chấn người lỗ tai đau đớn.

“Chém ngày 8 dực!”

Động thủ gian, thiếu niên mặc áo đen quát lạnh, một bàn tay đột nhiên phát sinh tia sáng chói mắt, hướng về phía trước đối thủ chém xuống.

Hắn này 1 chém, phảng phất có thể bổ ra thiên địa, trong bàn tay ngưng ra một đạo sắc bén quang mang, tựa hồ có thể phá vỡ vạn vật.

“Huyễn long nguyền rủa!”

Một mặt khác, tên thiếu niên kia một thân áo dài như máu, thoạt nhìn đồng dạng là chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, khí khái anh hùng hừng hực, thực lực cũng là vô cùng mạnh mẽ.

Đối mặt thiếu niên mặc áo đen công kích, trước người hắn đột nhiên xuất hiện một đạo huyễn ảnh, ngưng tụ thành một cái màu máu chân long.

Chân long vặn vẹo,

Đón lấy thiếu niên mặc áo đen chém ngày 8 dực, chỉ nghe ầm ầm tiếng vang trong lúc đó, hai người mỗi loại lùi về sau, quanh thân rừng cây, lại là đã ngã xuống một đám lớn, tạo thành lực phá hoại có thể nói kinh người.

“Bốp!”

Đòn đánh này sau, hai gã thiếu niên mỗi loại lùi về sau, đứng ở một phương, đưa mắt nhìn nhau bên trong, đồng thời lộ ra một nụ cười.

“Khà khà, lông đen, ngươi này chém ngày 8 dực uy lực vừa tiến bộ mà, không sai, không sai, nhanh đuổi tới Bản Long.” Quần áo đỏ thiếu niên nhếch miệng, đột nhiên cười nói.

“Nói láo!” Thiếu niên mặc áo đen lập tức không cam lòng yếu thế đánh trả, nói: “Tiểu Hồng, hẳn là ngươi nhanh đuổi tới vốn vương, bản vương vừa rồi đó là lưu rảnh tay, bằng không ngươi sớm bị bản vương chém thành hai khúc!”

Hai cái thiếu niên, thoạt nhìn đúng là không ai phục ai, ở nơi đó tranh luận không ngớt.

“Có điều nói đến, không ngờ rằng hóa thành hình người sau khi, thực lực lại cũng sẽ có lớn như vậy tăng lên, thế nhưng giống như chém ngày 8 dực nói, còn là bản thể tư thế uy lực càng mạnh hơn một vài.”

Hai gã thiếu niên dừng lại đấu võ mồm, bắt đầu chăm chú bắt đầu giao lưu.

“Đúng vậy!” Quần áo đỏ thiếu niên nghe vậy cũng là nói: “Ngươi cái kia chém ngày 8 dực, dù sao cũng là Kim Ô bộ tộc pháp môn, dùng thân người thi triển, uy lực tự nhiên là có chỗ không bằng.”

Hai tên thiếu niên này, tự nhiên chính là Mặc Vũ cùng Huyết Lân, ở Tiêu Vũ rời đi sau khi, bọn họ mỗi ngày đều liều mạng tu luyện, hiện nay rốt cục thành công đạt đến cấp hai hàng ngũ, thực lực cũng tương đương với nhân tộc tông sư nhân vật.

Bình thường dị thú, đạt được cấp hai không cách nào biến hóa, nhưng bọn họ đều là cao nhất sinh linh, bởi vậy đi vào cấp hai, hơn nữa một vài bí pháp, đã là có thể hóa thành thân người.

“Nói thêm, Xích Lân chú đã rời đi đã lâu như vậy, cũng không biết lúc nào mới có thể trở về, Tiêu Vũ tên khốn kia, bây giờ cũng không biết thế nào rồi!”

Giao lưu hồi lâu, Mặc Vũ thần thái vừa là có chút ảm đạm, hắn và Huyết Lân liều mạng tu luyện, vì chính là sớm ngày biến hóa, tốt có thể rời đi nơi đây, giúp đỡ Tiêu Vũ.

Chỉ là đã lâu như vậy, bọn họ rốt cục có thể hóa thành hình người, thế nhưng liên quan tới Tiêu Vũ tin tức, lại là không hề có một chút nào.

“Đừng lo lắng, ta đã để bao nhiêu con dị thú đến đi tìm hiểu, nếu là có kết quả, chúng nó sẽ lập tức quay lại báo cáo.” Huyết Lân an ủi, trên thực tế, hắn trong lòng của mình cũng là thập phần lo lắng đến Tiêu Vũ.

Lúc trước Tiêu Vũ từ bỏ tất cả, một mình rời đi, vừa đi sau khi, chính là một chút tin tức cũng không có, hai người bọn họ nếu như không phải là lo lắng Tiêu Vũ, cũng sẽ không liều mạng như thế tu luyện, càng sẽ không ở như vậy trong thời gian ngắn có thể đột phá đến cấp hai cảnh giới.

“Oác!”

Hai con đã hóa thành hình người dị thú còn định tiếp tục luyện tập chiến quyết, liền nghe một tiếng cao hót, một con chim hình dị thú bay trở về, hạ xuống hai người trước mặt.

“Thế nào? Có tin tức?” Huyết Lân ánh mắt sáng lên, này dị thú chính là hắn phái ra nghe tin tức, đã trở về, quá nửa là có tin tức gì.

Gật gù, hình chim dị thú dùng thú tộc ngữ điệu, hướng về hai người này thông báo đoạt được tin tức.

“Cái gì, Tiêu Vũ chết rồi?”

Biết được Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong phát sinh một dãy chuyện, hai con Tiểu Thú nhất thời muốn rách cả mí mắt, bọn họ khổ sở tu luyện, vì chính là giúp đỡ Tiêu Vũ đối phó Long Tuyền Tông, bây giờ thật vất vả đạt được cấp hai, Tiêu Vũ lại chết rồi?

“Ngươi nhanh nói rõ ràng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Mặc Vũ rít gào, hắn là cao nhất sinh linh, ở Lạc Phong Sơn Mạch nơi này, bọn họ này hai con Tiểu Thú chính là đế vương giống nhau tồn tại.

“Oác!”

Hình chim dị thú chỉ đành thành thành thật thật, đem ở bên ngoài nghe được tin tức từng giọt từng giọt, đều làm cho...này hai con cao nhất dị thú giảng giải.

Nghe tới Tiêu Vũ hóa thân Mạc Vong, ở Thiên Uyên bên trong cùng người đại chiến, cuối cùng bại lộ thân phận, bị Long Tuyền Tông tông chủ đoạn đi hai tay, Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai người đỏ ngầu cả mắt, hận không thể lập tức đi tìm Long Tuyền Tông tông chủ liều mạng.

Sau đó, nghe đến Tiêu Vũ bị khói đen mang đi, ＵU đọc sách &# 32;w &# 119;w. &# 117; ukan &# 115;h &# 117;. &# 99; &# 111; &# 109; &# 32; Thiên Uyên khói đen lại xuất hiện, Tiêu Vũ nhưng không có theo Thiên Uyên ở trong rời đi, hai người cũng biết khói đen khủng bố, nhất thời cùng nhau ngửa mặt lên trời thét dài.

“Long Tuyền Tông, lão tử muốn tiêu diệt ngươi!”

“Mẹ nó, không can thiệp tới Tiêu Vũ tên khốn này chết hay chưa, Long Tuyền Tông dám đoạn hai cánh tay hắn, này một tông lão tử diệt định rồi!”

Hai cái thiếu niên đều là ánh mắt phun lửa, nghe nói những tin tức này, bọn họ đã là triệt để phẫn nộ, vốn hai người này chính là không sợ trời không sợ đất chủ, cho dù là cái gì Long Tuyền Tông, chọc giận bọn họ, bọn họ cái gì cũng làm được!

“Lông đen, đã bây giờ chúng ta đều đã biến hóa, ta dự định bây giờ liền rời đi, tìm Long Tuyền Tông tính sổ, ngươi có theo hay không ta đi?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở chung đã lâu, hai người cũng đều là cao nhất dị thú, quan hệ cũng gần, lẫn nhau gọi, vốn là lẫn nhau trêu chọc, đến bây giờ đã là quen thuộc.

“Nói nhảm, tiểu Hồng, ngươi cũng dám đi, có phải ta không dám đi?” Mặc Vũ đỏ mắt lên, bất kể hắn là cái gì Long Tuyền Tông, hắn xưa nay thì chưa từng biết sợ!

“Tốt! Vậy chúng ta bây giờ liền đi!” Huyết Lân gật đầu, hai người liền trực tiếp theo Lạc Phong Sơn Mạch rời đi, thẳng đến Thiên Phủ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 141: Lả Lướt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Phủ, Khương gia.

Cũ vườn như trước, mà bây giờ tại đây cổ viện bên trong, cũng đã không thấy được ông tổ nhà họ Khương bóng người, mà là có một cô gái, ngồi đàng hoàng ở trên mặt hồ, hai mắt nhắm nghiền.

Cô gái này toàn thân áo đen, dù cho là đang ngồi, cũng có thể nhìn ra nàng có Linh Lung dáng người.

Đang nhắm mắt gian, nàng thỉnh thoảng mở hai mắt ra, ngẩng đầu nhìn phía bầu trời, sau đó lại lần nữa nhắm lại.

Lúc này, ở cô gái mặc áo đen này bầu trời, đang phát sinh thập phần thần kỳ một màn, dưới người nàng hồ nước, đúng là đi ngược dòng nước, sóng lớn tới bầu trời, ở nơi đó hội tụ thành một cái hình tròn bóng nước, ước chừng dài một trượng rộng.

Bóng nước ở trong hư không chuyển động, ở trong như là bao vây lấy cái gì, nhưng bởi vì dòng nước quan hệ, làm người không cách nào thấy rõ ở trong đồ vật.

Vài lần mở mắt, cô gái mặc áo đen cuối cùng tựa hồ vẫn không cách nào bình tĩnh lại tâm tình, đơn giản không muốn nhắm mắt, thì ở phía dưới lẳng lặng chờ trên bầu trời bóng nước.

Nàng ngồi ở chỗ này, vì thế bóng bảo vệ, tính toán thời gian, cũng đã có hơn ba tháng, hồi tưởng ba tháng trước nàng làm quyết định, chính nàng cũng không biết vậy rốt cuộc là đúng hay sai.

Lúc này, thấy không trung cái kia bóng nước từ từ chuyển động, ở trong lại truyền ra một loại dị dạng gợn sóng, hơn nữa tần số càng ngày càng tần số, cô gái mặc áo đen con mắt dần dần sáng lên, bởi vì điều này đại biểu, nàng bảo vệ, chẳng mấy chốc sẽ có điều kết quả.

"Rào!"

Cô gái mặc áo đen mới vừa là hơi suy nghĩ, trong hư không bóng nước, đột nhiên phá vỡ, phần đông đi ngược lên trên dòng nước vào lúc này mới coi như khôi phục bình thường, một lần nữa hạ xuống, dung nhập vào phía dưới trong hồ nước.

Bóng nước phá nát, bóng bên trong đồ vật rốt cuộc cũng hiện ra, ở trong đúng là ngồi xếp bằng một bóng người, ngồi ngay ngắn trong hư không, sắc mặt yên tĩnh, không buồn không vui.

"Ngươi thật thành công?" Cô gái mặc áo đen lập tức rời đi mặt nước, đi đến thân ảnh kia trước khi, một đôi con mắt bên trong, lộ ra vài phần khó mà tin nổi.

Ngồi ngay ngắn ở trong hư không đạo nhân ảnh này, là một rất trẻ tuổi thiếu niên, thoạt nhìn không đủ hai mươi tuổi, hắn đều không phải là như thế nào anh tuấn, nhưng cũng hình dáng rõ ràng, lộ ra một loại kiên nghị cùng thận trọng, trên người có một loại đặc biệt mị lực.

Mở mắt ra, người trẻ tuổi này rơi xuống trên mặt hồ, cũng không thể đứng lơ lửng trên không, gật đầu nói: "Tốn thời gian tháng ba, ta đây cụt tay, cuối cùng là khôi phục như lúc ban đầu."

Cô gái mặc áo đen gật đầu, nhìn chăm chú thấy này một đôi học sinh mới cánh tay, trong mắt hào quang liên tục, này một đôi cánh tay, thoạt nhìn hoàn toàn không giống học sinh mới đồ vật, tựa hồ cùng ban đầu cánh tay và không hề khác gì nhau.

Người trẻ tuổi này, tự nhiên chính là Tiêu Vũ, bây giờ tất cả mọi người đều cho là hắn bị nhốt Thiên Uyên, chết ở nơi đó, nhưng trên thực tế, ngoại trừ trước mắt cô gái này, không có ai biết, hắn sớm về tới Thiên Phủ, khoảng thời gian này, hắn vẫn luôn ở Khương gia bên trong chữa thương.

Ba tháng trước đột nhiên xuất hiện, đưa hắn mang đi khói đen không thuộc về Thiên Uyên đồ vật, mà là trước mắt cô gái mặc áo đen này thi triển pháp môn.

Nàng này, cũng là Tiêu Vũ đã ở Thiên Uyên thấy qua cô gái mặc áo đen, lúc đó ở Thiên Uyên hỗn loạn trong khu vực nữ vương giả.

Tiêu Vũ bị nàng này cứu lại, đi tới Khương gia này trong vườn, mới nhớ tới tại sao lúc đó sẽ cảm thấy người này khí tức trên thân có chút giống như đã từng quen biết, đó là bởi vì hắn lần trước đi tới nơi này tấm trong vườn thời điểm, từng cảm nhận được cô gái này khí tức.

Cô gái này, là hàng thật giá đúng vương giả nhân vật, thực lực sâu không lường được, tên là Linh Lung.

Nàng sở dĩ cứu Tiêu Vũ, là vì lúc trước Tiêu Vũ còn ở Thiên Phủ thời điểm, nàng liền hoài nghi Tiêu Vũ cảnh giới chân thực, có thể còn ở vương giả bên trên, cho nên mới phải để ông tổ nhà họ Khương đem Tiêu Vũ mời đến, muốn nhìn một chút chính mình suy đoán có chính xác không, kể từ lúc đó, nàng liền đã đối với Tiêu Vũ thập phần chú ý.

Tự nhiên, nàng cũng là ông tổ nhà họ Khương Khương Lan trong miệng vị kia cao nhân tiền bối, nơi đây này phiến viên tử, chính là nàng bố trí.

Mà vào lần này Thiên Uyên hành trình, nàng tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ dùng hóa khí cảnh thân phận đại chiến chư vương, còn có thể đi vào hỗn loạn dải đất, càng thêm nhận định hóa khí không phải Tiêu Vũ cảnh giới chân thực, nói không chừng Tiêu Vũ cảnh giới chân thực, so với nàng người vương giả này còn cao hơn quá nhiều!

Bởi vậy, ở lần đó nhìn thấy Tiêu Vũ sau khi, Linh Lung liền một mực Thiên Uyên bên trong chú ý Tiêu Vũ, khi nhìn thấy Tiêu Vũ chịu khổ, nàng lúc này quyết đoán ra tay, đem Tiêu Vũ mang về Khương gia.

“Hai tay bị đoạn, còn bị trọng thương như thế, lại thật có thể ở như vậy trong thời gian ngắn khôi phục?” Linh Lung vây quanh Tiêu Vũ, vẫn đánh giá, tựa hồ tướng phải đem Tiêu Vũ hoàn toàn nhìn thấu.

Nàng sở dĩ bảo vệ Tiêu Vũ ba tháng, chính là muốn nhìn một chút Tiêu Vũ là như thế nào chữa thương, bởi vì dù cho đối với vương giả cấp bậc nhân vật tới nói, cụt tay vết thương cũng hầu như không có trị, trừ phi cánh tay còn ở, mới có nối liền có thể, có thể Tiêu Vũ hai tay, lại cũng đã bị vỡ vụn.

Nhưng kết quả cuối cùng, nhưng lại không thể không làm cho nàng tiếp thu, Tiêu Vũ hai tay, bất cứ thật hoàn hảo khôi phục, cùng trước đây không có một chút nào khác biệt.

Thậm chí, nàng còn cảm nhận được Tiêu Vũ trên người gợn sóng đã xảy ra rõ ràng biến hóa, tựa hồ ngoại trừ hai tay khôi phục ở ngoài, Tiêu Vũ thực lực, còn có trình độ nhất định tăng lên, chuyện này thực sự có chút khó tin.

“Ngươi không cần xem ta, có một số việc, ta không cách nào giải thích với ngươi, chỉ có thể nói, ta khả năng nhanh như vậy khôi phục, và tu vi có điều tăng lên, còn phải cảm tạ ngươi.” Tiêu Vũ cười khổ, hắn căn bản không biện pháp cùng Linh Lung nói rõ.

Trên thực tế, hắn mặc dù có bất diệt âm dương trải qua, nhưng dùng thực lực bây giờ của hắn cùng cảnh giới, còn không làm được để thân thể sống lại mức độ, cái kia cụt tay vết thương, đối với hắn cũng là khó giải, trừ phi cánh tay còn ở, mới có thể làm cho hắn nối liền, nhưng hai cánh tay của hắn đều sớm bị đánh thành bột phấn.

Khả năng khôi phục hai tay, kỳ thực, hắn đã chỉ dùng đã đi cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ nhất cánh sen!

Trên thực tế chuyện này, nói đến cũng là có chút trùng hợp, cửu sắc đơn hoa sen đệ nhất cánh, vốn còn thiếu một bước cuối cùng tài năng viên mãn, trước đó không cách nào sử dụng, Tiêu Vũ một mực dự định đều là Thiên Uyên bên trong tìm tới thông linh Thánh huyết đất, để mảnh thứ nhất cánh sen viên mãn, chỉ tiếc vẫn không có tìm tới.

Nhưng mà trở lại Khương gia thời gian, hắn lại bất ngờ biết được, Linh Lung ở Thiên Uyên tìm kiếm thành đế cơ hội thời điểm, lại trong lúc vô tình chiếm được cái kia thông linh đất, đang nghe nói này đất đối với hắn chữa thương hữu dụng sau, Linh Lung do dự một chút liền đem này đất cho hắn.

Có thông linh đất thánh, mảnh thứ nhất cánh sen như là Tiêu Vũ dự liệu bình thường đạt tới viên mãn.

Bụi cây này Thanh Liên, mỗi một mảnh cánh sen cũng có thể làm cho một chí tôn nhân vật ngưng tụ một đạo mới thân thể, có thể thấy được công hiệu khủng bố cỡ nào.

Tiêu Vũ trực tiếp lấy xuống mảnh thứ nhất cánh sen, cho mình ngưng tụ mới thân thể, kéo dài sau ba tháng, hắn rốt cục thành công ngưng tụ, không chỉ hai tay sống lại, tự thân thân thể, cũng đã xảy ra một lần kinh người lột xác.

Ngoài ra, bởi vì này mảnh thứ nhất cánh sen công hiệu, hắn bây giờ tu vi, cũng đã thoát ly hóa khí cảnh phạm vi, chỉ là còn không có ở trong người ngưng đọng xuất thần ảnh.

Nếu muốn nói hắn, hắn tu vi hiện tại, là hóa khí cảnh bên trên, giấu hư cảnh bên dưới, nằm ở giữa hai người này tương giao một dải đất.

Mặc dù chỉ là một bước nhìn như nhỏ bé đột phá, nhưng hắn hiện tại, thực lực và ở Thiên Uyên lúc so với, đã là có thêm khác biệt một trời một vực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 142: Xoá Tên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Linh Lung vốn định hỏi dò Tiêu Vũ, hắn cảnh giới chân thực rốt cuộc qua đến mức nào, loại cảnh giới này ngón tay không phải tu vi, mà là đối với chư đạo giải thích.

Nhưng mà đối với cái này, Tiêu Vũ đồng dạng là không cách nào giải thích, chí tôn cảnh giới, khoảng cách thế giới này thái quá xa xôi, chỉ sợ hắn chính là nói rồi, Linh Lung cũng sẽ không giải thích đó là một cái dạng gì cảnh giới.

Không chiếm được đáp án, Linh Lung cũng không bắt buộc, bởi vì nàng hết sức rõ ràng mỗi người đều không có cách nào tiết lộ sự tình.

“Ngươi đã bây giờ thương thế đã khôi phục, kế tiếp ngươi có tính toán gì không?” Buông đối với Tiêu Vũ nghi hoặc, Linh Lung vừa chuyển hướng về phía cái khác đề tài.

“Bước tiếp theo?” Tiêu Vũ hầu như không cần suy nghĩ, nói: “Long Tuyền Tông đoạn ta hai tay, nếu không có ta có khác gặp gỡ, sợ là đã biến thành phế nhân, ta và giữa bọn họ ân oán, cũng là trong khi nên tính toán một chút.”

“Ta phải nhắc nhở ngươi.” Linh Lung đối với đáp án này cũng không ngoài ý muốn, nói: “Ra tay với ngươi Long Tuyền Tông chủ ở trên thân thể ngươi để lại dấu ấn, chỉ cần ngươi vừa xuất hiện, Long Tuyền Tông có thể cảm ứng được phương vị của ngươi, sở dĩ bọn họ đến bây giờ còn chưa phát hiện ngươi, là bởi vậy này trong vườn có bày trận pháp, ngươi nếu rời đi này phiến viên tử, bọn họ sẽ ngay đầu tiên nhận thấy được ngươi.”

Tiêu Vũ trầm ngâm, trên thực tế, việc này hắn đã sớm đã phát hiện, Long Tuyền Tông chủ ở trên người hắn lưu lại dấu ấn, hắn làm sao có khả năng không biết?

Chỉ có điều, mặc dù biết, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, hắn bắt lại này dấu ấn cũng không có biện pháp quá tốt, dù sao đây là Thiên Tông lưu lại dấu ấn, bằng hắn bây giờ còn không cách nào mở ra.

Hơn nữa, loại này dấu ấn rất khó tiêu trừ, bởi vì đối với người không tổn hao gì, chỉ là tương đương với một đánh dấu, đánh vào trong cơ thể sau thì sẽ hoàn toàn cùng thân thể quy nhất, mặc dù là Linh Lung người vương giả này ra tay, lúc này cũng không cách nào đem này dấu ấn bỏ.

“Ta muốn trước tiên đi một chuyến Phù Đạo Minh.” Trầm ngâm hồi lâu, mặc dù từ Thiên Uyên sau khi trở về thực lực có tiến bộ rất lớn, nhưng Tiêu Vũ cũng không cho là, bằng hắn hiện tại có thể một người đối phó được Long Tuyền Tông.

Có điều, hắn cũng không muốn cho mượn tay người khác là được, lần đi Phù Đạo Minh, chỉ là muốn thông qua bọn họ thám thính một vài tin tức, lại từ minh bên trong làm ra một vài hiếm hoi vật liệu, khắc họa thành phù, kể từ đó hắn đối phó Long Tuyền Tông nắm chắc đem cao rất nhiều.

“Ngươi không chết?”

Phù Đạo Minh bên trong, Vũ Tứ Hải nhìn thấy Tiêu Vũ, thập phần khiếp sợ, Tiêu Vũ lại tài năng ở Thiên Uyên trong hắc vụ còn sống đi ra?

Mặc dù Tiêu Vũ đã đổi trở về lúc đầu dung mạo, không còn là Mạc Vong dáng vẻ, có thể Vũ Tứ Hải đã xem Thiên Uyên việc đều khiến cho rõ rõ ràng ràng, lập tức thì nhận ra hắn.

“Ta phải một vài hiếm hoi vật liệu,

Cùng với muốn cho minh bên trong thay ta điều tra, Long Tuyền Tông bên trong, có bao nhiêu Thiên Tông, thực lực cụ thể thì lại làm sao?” Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, đi thẳng vào vấn đề, hắn bây giờ mục tiêu duy nhất, chính là trước tiên đem Long Tuyền Tông giải quyết.

“Ngươi muốn đối phó Long Tuyền Tông?” Vũ Tứ Hải chấn động mạnh, mặc dù sớm biết Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông trong lúc đó tất nhiên sẽ không dễ dàng, có thể cũng không nghĩ tới sẽ tới nhanh như vậy.

Tiêu Vũ chính là yêu nghiệt đi nữa, muốn tìm Long Tuyền Tông tính sổ, cũng có thể ẩn nhẫn một quãng thời gian, đợi cho thực lực trưởng thành, nhưng hắn bây giờ vừa mới trở về, lại muốn đối với Long Tuyền Tông ra tay rồi? Hơn nữa còn là chỉ dựa vào hắn tự mình một người?

Long Tuyền Tông mặc dù không so với Thiên Uyên bên trong này cổ tộc, nhưng cũng là Lạc Vân Châu ở trong chúa tể một phương, Tiêu Vũ một giới thiếu niên, lại muốn một người đối phó?

“Đúng vậy, bởi vậy ta phải minh bên trong một vài trợ giúp.” Tiêu Vũ gật đầu, ngược lại đến bây giờ hắn và Long Tuyền Tông ở giữa sự tình, cũng đã không phải bí mật gì.

“Này……” Vũ Tứ Hải sửng sốt hồi lâu, thật không biết nên nói người trẻ tuổi này là có dũng khí, còn là nên nói hắn dốt nát không sợ.

Hắn trầm ngâm, thật lâu không nói, sắc mặt như là có chút khó khăn, vẫn không có trả lời Tiêu Vũ.

“Làm sao vậy? Gặp khó xử?” Tiêu Vũ không rõ, hắn đề xuất này, đối với Phù Đạo Minh tới nói nên cũng chỉ là việc nhỏ, Vũ Tứ Hải tại sao lại có vẻ mặt như thế?

“Trước mắt mà nói, quả thật có chút khó khăn.” Vũ Tứ Hải cũng chỉ có gật đầu, sắc mặt lộ ra khó coi.

“Tại sao?” Tiêu Vũ lông mày giam lên, “trước đây ngươi đã nói, ta ở minh bên trong địa vị giống như cung phụng, có phải liền hai cái điều kiện này cũng không cách nào thỏa mãn?”

“Ai da, tiểu tử ngươi, lần này xông ra sự tình, thật sự là quá lớn!” Vũ Tứ Hải tầng tầng thở dài một tiếng, “ngươi cũng biết, Hoàng Phủ Cực cùng ngươi đại chiến qua đi, trọng thương chết đi, hiện nay, ngoại trừ Long Tuyền Tông muốn giết ngươi, Hoàng Phủ bộ tộc cũng là tức giận, đối với ngươi phát ra tru diệt khiến!”

“Hoàng Phủ bộ tộc?” Tiêu Vũ tâm trạng chìm xuống, lúc này mới ý thức được, hắn quá mức vội vàng muốn đối phó Long Tuyền Tông, lại là không để ý đến vấn đề này.

Hắn đánh bại Hoàng Phủ Cực, ngay lúc đó Hoàng Phủ Cực, đã là trọng thương, thừa nhận rồi hắn uy lực mạnh nhất chiến quyết, rất khó sống đến hạ xuống.

Chết rồi như vậy một nhân vật thiên kiêu, Hoàng Phủ bộ tộc tự nhiên là tức giận không ngớt, mà bộ tộc này cũng không phải cái gì Long Tuyền Tông có thể so với, đây chính là lánh đời cổ tộc, có trên vạn năm lịch sử, thậm chí trong tộc có thể có vương giả nhân vật tồn tại.

Cổ tộc giận dữ, đó là hậu quả gì, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng, cái kia cái gọi là tru diệt khiến, sợ là sẽ trải rộng 10 châu, so với Long Tuyền Tông lúc trước đuổi giết khủng bố hơn vạn lần!

“Vừa biến mất đời cổ tộc, gốc gác thâm hậu không thể tưởng tượng, mặc dù là ba đạo minh, cũng không muốn dễ dàng trêu chọc, Hoàng Phủ bộ tộc biết được ngươi là của ta Phù Đạo Minh thành viên, còn đã phái người trải qua Thánh Minh, muốn Thánh Minh cho bọn hắn một câu trả lời thỏa đáng. Thánh Minh biết việc này sau khi, đối với ngươi trêu chọc cổ tộc việc bất mãn hết sức, đã hạ lệnh đưa ngươi từ minh bên trong xoá tên!”

Vũ Tứ Hải trong thanh âm, lộ ra vài phần bất đắc dĩ, trên thực tế hắn đối với Tiêu Vũ phi thường coi trọng, chỉ là Thánh Minh hạ lệnh, hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Cũng bởi vì Thánh Minh lệnh, cho nên bây giờ Phù Đạo Minh đã không thể là Tiêu Vũ đến nửa phần khí lực, thậm chí, Thánh Minh còn phát hạ lệnh dưới, nếu là Tiêu Vũ chưa chết, liền đem hắn bắt sống, đưa đến Hoàng Phủ 1 trong tộc.

“Thánh Minh hạ lệnh đem ta trừ tên?” Đối với kết quả này, Tiêu Vũ nhiều ít vẫn là có chút bất ngờ. &# 85; &# 85; đọc sách &# 119;ｗｗ. Uukans &# 104;u. Co &# 109;

Hắn vốn tưởng rằng, Phù Đạo Minh hẳn là sẽ không e ngại bất kỳ thế lực nào, nhưng mà bây giờ nhìn lại, bọn họ lại là tình nguyện từ bỏ minh bên trong thành viên, cũng không muốn cùng cổ tộc xung đột, hơn nữa làm được thập phần quyết đoán.

Thánh Minh động tác này, dụng ý cũng hết sức rõ ràng, không muốn để hắn một người còn chưa trưởng thành nhị phẩm phù sư, cùng một đại cổ tộc xung đột, nói trắng ra là, chính là đưa hắn vô tình vứt bỏ, trở thành con rơi.

Biết được kết quả này, Tiêu Vũ không có lưu lại nữa, trực tiếp xoay người rời đi.

Đối với hắn mà nói, vào không vào Phù Đạo Minh, kỳ thực và không phải trọng yếu như thế, mà hắn cần, chỉ là Phù Đạo Minh nắm giữ con đường, có thể giúp hắn tìm kiếm một vài trân quý minh phù vật liệu, làm cho hắn có thể đối kháng trong cơ thể nguyền rủa, tiến hành tu luyện mà thôi.

Bị Phù Đạo Minh xoá tên, hắn tối đa chỉ là lại tìm đường dây khác, tìm kiếm vật liệu, này đây cũng không phải là cỡ nào để ý.

“Đã Phù Đạo Minh không chịu xuất lực, xem ra ta thì chỉ có thể dựa vào chính mình!”

Trở lại Khương gia, Tiêu Vũ dựa vào vua của nơi này người trận pháp, tiến hành tu luyện, dù sao hắn muốn một thân một mình đối phó 1 đại tông môn, không thể thì trực tiếp như vậy chạy đi cùng đối phương liều.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 568: Xin Nghỉ 1 Trời

Nóng rần lên, 39 độ nhiều, ở bệnh viện đánh một chút, hôm nay con ngựa không dứt chữ, xin nghỉ một ngày.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 143: Thần Ảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Từ lúc hồi lâu trước khi, Tiêu Vũ trong lòng liền có một ý nghĩ, muốn mở đổi mới đối địch thủ đoạn, bởi vì hắn hiện tại lá bài tẩy thật sự quá ít ỏi, cũng tỷ như ở Thiên Uyên đối đầu Long Tuyền Tông chủ, một khi thời điểm như thế này, hắn sẽ thập phần bị động, sẽ chỉ có thể rút đi, sẽ sẽ trọng thương, thậm chí bỏ mình.

Trước đó, Tiêu Vũ đối với sắp sửa khai sáng tân pháp, đã có một cách đại khái phương hướng, muốn cách không mượn đường, hướng về tương lai chính mình mượn tới tu vi.

Nhưng mà đạo này quá mức phức tạp, hơn nữa hắn bây giờ tu vi thấp hơn, muốn chính thức làm được, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

“Muốn đối phó Long Tuyền Tông, bằng vào ta thực lực bây giờ, còn thiếu rất nhiều, mà bọn họ ở trên người ta để lại dấu ấn, bây giờ ta còn khả năng dựa vào nơi này vương giả trận pháp ẩn thân, một khi rời đi nơi đây, sẽ ngay đầu tiên bị bọn họ phát hiện.”

Tiêu Vũ bây giờ, đã là không có lựa chọn thứ hai, vô luận muốn dùng biện pháp gì, hắn đều nhất định muốn ở trong thời gian ngắn nhất để cho mình trở nên mạnh mẽ, tài năng đối phó Long Tuyền Tông.

Nếu không thì, trừ phi hắn vẫn ở lại Khương gia bên trong, vĩnh viễn không bao giờ rời đi, bởi vì một khi rời đi nơi này vương giả trận pháp, trong cơ thể hắn dấu ấn, sẽ nhanh chóng bị Long Tuyền Tông cảm ứng được.

Tiêu Vũ cảnh giới bây giờ, ở vào một rất kỳ diệu trạng thái, hắn bây giờ đã đột phá hóa khí cảnh, có thể miễn cưỡng xem như đạt đến giấu hư cảnh giới.

Giấu hư, cảnh giới này, phải ở trong người ngũ tạng bên trong ngưng tụ 5 thần, 5 thần ngồi xếp bằng ngũ tạng bên trong, mỗi ngưng tụ thành 1 thần, đều sẽ khiến thân thể cơ năng tăng lên rất nhiều, Thần lực vô cùng.

Bây giờ Tiêu Vũ, tuy nói là đã thoát ly hóa khí cảnh, nhưng cũng cũng không tính là chính thức đạt đến giấu hư cảnh.

Bởi vì, cảnh giới này đặc thù rõ rệt nhất, chính là ở trong người ngũ tạng bên trong ngưng tụ ra thần ảnh, nhưng hắn bây giờ còn là một đạo thần ảnh cũng không có, bởi vậy hắn hiện tại, không phải là hóa khí cảnh, có thể cũng không tính là giấu hư cảnh.

“Sức mạnh nguyền rủa một ngày chưa từng giải quyết, ta thì một ngày không cách nào ngưng tụ thần ảnh.”

Nhắm mắt ngồi ở vương giả trong trận pháp, Tiêu Vũ cau mày.

Theo hắn đột phá, quần áo trắng điện chủ ở lại trong cơ thể hắn trận pháp, bây giờ cũng đã là bị sức mạnh nguyền rủa xông phá, bây giờ sức mạnh nguyền rủa vừa hiện đầy trong cơ thể của hắn, mặc dù không ảnh hưởng hắn đã tu luyện thành hình cảnh giới, nhưng hắn chỉ cần tiếp tục tu luyện, thì sẽ phải chịu sức mạnh nguyền rủa ảnh hưởng, khó có thể có bất kỳ tiến bộ nào.

Nhưng mà, bây giờ không cách nào tăng cao thực lực, thì không cách nào đối kháng Long Tuyền Tông, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, Tiêu Vũ cũng không có giải quyết phương pháp, tuy nói hắn sớm có một sáng tỏ phương hướng, biết nên làm sao đối kháng này nguyền rủa, nhưng lại cần thời gian, hơn nữa đến rời đi Khương gia mới có thể làm được.

Nhưng vấn đề là,

Long Tuyền Tông ở trên người hắn để lại dấu ấn, hiện tại hắn căn bản là không có cách rời đi Khương gia, một khi rời đi, lập tức liền sẽ phải chịu Long Tuyền Tông điên cuồng đuổi giết.

“A?”

Đang suy tư về biện pháp giải quyết, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, quan sát bên trong thân thể tự thân, muốn đem chính mình bây giờ thân thể hoàn toàn nhìn thấu, tìm kiếm đối sách.

Đột nhiên, hắn bị trong cơ thể mình một thứ hấp dẫn.

Đó là một tiểu nhân, xếp bằng ở mi tâm của hắn bên trong, thân hình hư ảo, thoạt nhìn có chút không quá chân thực.

“Huyết Linh?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Cái này tiểu nhân, là hắn lúc trước để tu luyện, dùng minh phù lực lượng ngưng tụ mà thành, trở thành một phân thân, giấu ở trong cơ thể, đó còn là khi hắn tu vi chỉ có linh nguyên cảnh thời điểm.

Có thể theo hắn đột phá đến hóa khí cảnh, hắn một lần cho rằng, đạo này Huyết Linh đã đối với hắn không có tác dụng gì, mà bây giờ, này Huyết Linh, lại là đã xảy ra một loại nào đó biến hóa kỳ diệu.

Bây giờ Huyết Linh, không chỉ thoạt nhìn so với trước kia ngưng thật rất nhiều, hơn nữa đang ngồi xếp bằng trong lúc đó, càng như là tu luyện một loại nào đó kỳ lạ mà mạnh mẽ công quyết, trên người lại có một loại phức tạp đạo văn lúc ẩn lúc hiện, rất là thần dị.

“Tiên thiên đạo văn? Huyết Linh trên thân, tại sao có thể có thứ này?”

Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc không thôi, Huyết Linh này đây máu tươi của hắn ngưng tụ mà thành, từ một góc độ khác mà nói, vậy thì tương đương với hắn một đạo hóa thân.

Có thể mặc dù là bản thân hắn, ở bây giờ cảnh giới này, trên người cũng không có thể xuất hiện đạo văn, nhưng bây giờ Huyết Linh trên người lại lại có thứ này.

“Có phải là vì cửu sắc Thanh Liên?”

Tiêu Vũ bỗng nhiên nhớ tới, trước đây khi hắn dùng cửu sắc Thanh Liên ngưng tụ ngưng đọng thân thể thời điểm, hoa sen bên trong lực lượng tựa hồ cũng bị này Huyết Linh đã hấp thu không ít.

Trước lúc này, Huyết Linh thì đã hấp thu qua cửu sắc Thanh Liên phía dưới cái kia vũng nước sức mạnh, chỉ có điều nơi đó hắn còn chưa có xảy ra cái gì biến hóa quá lớn.

Nhìn thấy Huyết Linh có biến hóa như thế, Tiêu Vũ trầm ngâm hồi lâu, trong lòng đột nhiên sinh ra 1 to gan ý nghĩ.

“Ta bây giờ không cách nào dựa vào mình lực lượng ngưng tụ thần ảnh, sao không dùng từ đã làm thần, đem Huyết Linh xem là đạo thứ nhất thần ảnh?”

Tiêu Vũ ý nghĩ này, có thể nói có chút điên cuồng, bởi vì chuyện này quả thật là khai sáng muôn thuở không có việc.

Ngưng tụ thần ảnh, có chứa nhiều chú ý, tu luyện người ở cảnh giới này, ở trong cơ thể ngưng tụ ra thần ảnh, bình thường đều là một vài đã chết đi cường giả, và cũng sẽ cùng tự thân có liên hệ cực lớn.

Ở cảnh giới này, như này con cháu thế gia, ngưng tụ hình bóng thường thường đều là trong tộc một vài mạnh mẽ tổ tiên, một vài theo đuổi sức chiến đấu người, thì lại sẽ ngưng tụ sức chiến đấu như thế kinh thế nhân vật vì chính mình trong cơ thể thần.

Nói tóm lại, ngưng tụ thần bình thường đều là đã từ trần nhiều năm nhân vật, sẽ ngưng ra ra sao thần ảnh, tất cả từ tu luyện người chính mình quan tưởng, khổ sở ý niệm ngưng đọng xuất thần hình.

Ở trong người ngưng tụ thành bất đồng thần, thực lực cũng sẽ có bất đồng khác nhau, này cảnh viên mãn thời gian, liền có 5 thần tàng ở trong cơ thể, tu luyện người phải lúc nào cũng bảo trì thành kính chi tâm, ở trong cơ thể mình cấp dưỡng 5 thần.

Mà lúc này Tiêu Vũ, muốn đem máu của mình linh thay thế thần ảnh, có thể nói thập phần lớn mật, vậy thì tương đương hắn không tuân theo bất kỳ bởi vì thần, chỉ tôn chính mình.

Có điều dùng hắn cửu thiên đệ nhất chí tôn thân phận, chỉ tôn mình quả thật cũng không có cái gì.

“Huyết Linh biến hóa liền ta đều không thể nào đoán trước, có lẽ phương pháp này có thể thử một lần.”

Tiêu Vũ chỉ là hơi hơi suy tư một chút, lập tức liền lập tức bắt đầu, hắn khống chế được Huyết Linh, khiến cho từ mi tâm hướng về hắn tâm cung di động.

Trong cơ thể ngũ tạng, trong tu luyện đại diện 5 cung, 5 cung mỗi một giấu 1 thần, thì lại giấu hư cảnh giới viên mãn, Tiêu Vũ lúc này muốn làm, chính là trước hết để cho Huyết Linh làm chủ lòng cung, sau đó ngưng tụ tự thân Thần lực, hội tụ ở Huyết Linh bên trên.

Theo hắn bắt đầu này 1 bước đi, cả người hắn ở cái thời điểm đều sáng lên ánh sáng, trong cơ thể cái kia một đạo tiểu nhân bóng người cũng tái hiện ra, mặc dù là người bên ngoài, cũng có thể thấy rất rõ ràng.

“A?”

Cách đó không xa, cảm ứng được Tiêu Vũ trên người truyền ra dị dạng gợn sóng, nhắm mắt trong tu luyện Linh Lung mở hai mắt ra, nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt lộ ra nồng nặc kinh ngạc.

Nàng mặc dù không biết Tiêu Vũ lúc này đang làm gì, nhưng cũng biết hắn đang ngưng tụ trong cơ thể thần ảnh.

Thấy Tiêu Vũ, cái kia thần ảnh rõ ràng khác hẳn với người thường, Linh Lung trong mắt không khỏi lộ ra kinh ngạc. Trên người người này, rốt cuộc có bao nhiêu bí mật? Vì sao hắn rõ ràng có thể lực chiến vương giả, lại ở vào thời điểm này, vừa mới bắt đầu ngưng tụ đạo thứ nhất thần ảnh?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 144: Dùng Đã Làm Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với Tiêu Vũ, Linh Lung trong lòng kỳ thực có rất nhiều không rõ, tỷ như Tiêu Vũ tại sao có thể lực chiến chứa nhiều vương giả, lại đến bây giờ mới vừa vặn ngưng tụ đạo thứ nhất thần ảnh.

Thành thật mà nói, nàng lúc trước sở dĩ sẽ lưu ý Tiêu Vũ, và ở Thiên Uyên bên trong xuất thủ cứu giúp, đều là vì nhìn ra Tiêu Vũ ở mỗi một trên đường có kinh người kiến thức, loại này kiến thức thậm chí ngay cả nàng đều kinh thán hơn, làm cho nàng hoài nghi Tiêu Vũ cảnh giới chân thực có thể cao đến khủng bố.

Nhưng sự thật lại là, Tiêu Vũ tu vi thật rất yếu, ít nhất ở nàng bực này vương giả trong mắt, Tiêu Vũ tu vi rồi cùng giun dế không hề khác gì nhau.

Nhưng mà trong đoạn thời gian này, nàng mấy lần cùng Tiêu Vũ trò chuyện, cũng đã từng thử hướng về Tiêu Vũ hỏi dò một vài nàng cho rằng thập phần cao thâm vấn đề, Tiêu Vũ lại đều có thể vì nàng giải đáp.

Điều này làm cho Linh Lung cảm giác càng ngày càng nhìn không thấu người này.

Lúc này, nhìn thấy Tiêu Vũ trong khi ngưng tụ đạo thứ nhất thần ảnh, Linh Lung hướng về thân thể hắn nhìn lại, khi thấy cái kia dị dạng tiểu nhân, trong ánh mắt nàng, tràn đầy không giấu được kinh ngạc.

“Hắn thần ảnh, đúng là dạng này?” Linh Lung khả năng đạt được vương giả cảnh giới, chỗ vượt qua năm tháng, tuyệt đối không ngắn.

Mặc dù nàng xem ra vô cùng trẻ tuổi, như là một hơn hai mươi tuổi đậu khấu cô gái, nhưng trên thực tế, nàng đã sống tốt mấy ngàn năm, đối với con đường tu luyện trên các loại sự tình, cũng có thể nói hiểu thập phần thấu triệt, đặc biệt là như giấu hư loại này nàng đã đi qua cảnh giới.

Thế nhân thần ảnh, đều là trong lòng ảo tưởng mà đến, dựa vào ý niệm khiến cho ngưng tụ, theo với ngũ tạng bên trong, bởi vậy cảnh giới này trong thân thể thần ảnh khuôn mặt phần lớn thập phần mơ hồ, không nhìn ra chân thật diện mạo.

Đương nhiên, cũng có một số người là hướng về phía cổ nhân bức họa quan tưởng, đem thời cổ một vài chiến thần, hoặc là ở một cái nào đó lĩnh vực thập phần nhân vật cường đại xem là ảo tưởng thần, dùng cái này ngưng tụ.

Nhưng bất kể như thế nào, cảnh giới này trong thân thể thần ảnh đều có một chút giống nhau đặc điểm, chính là ngưng tụ thành sau khi liền như là thần linh bình thường, mà lúc này Tiêu Vũ, ở trong cơ thể hắn đạo kia thần ảnh, nhưng lại có rõ ràng ngũ quan, mặc dù coi như có chút hư ảo, nhưng này khuôn mặt lại hoàn toàn có thể phân biệt.

“Đó là…… chính hắn?” Linh Lung nhìn thấy cái kia thần ảnh khuôn mặt, kinh ngạc không thôi.

Từ xưa đến nay, nàng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có ai ở cảnh giới này là ngưng đọng chính mình làm thần, hãy nhìn Tiêu Vũ trong cơ thể đạo nhân ảnh kia khuôn mặt, rõ ràng hắn chính mình.

Nàng tự nhiên không biết, đạo này Huyết Linh từ Tiêu Vũ máu tươi ngưng tụ thành, chẳng khác nào là thứ hai hắn, từ bên ngoài nhìn vào, tự nhiên là giống nhau như đúc.

Ngoại trừ vẻ ngoài, để Linh Lung bất ngờ còn có một chút, người bình thường ngưng tụ thần ảnh lúc,

Mặc dù là mới vừa lúc bắt đầu, thần ảnh hình thể thoạt nhìn bình thường đều là thập phần to lớn, thậm chí có trong thân thể thần ảnh nếu là lấy ra, liền to lớn đến giống như núi cao.

Mà lúc này Tiêu Vũ, trong cơ thể hắn thần ảnh, thoạt nhìn lại hết sức còn nhỏ, so với người thường cái kia giống như như người khổng lồ thần ảnh, trong cơ thể hắn này Đạo Thần ảnh cũng chỉ có ba ngón tay to nhỏ, dưới so sánh nhất định chính là một điểm không nhỏ.

Có thể chẳng biết vì sao, thấy đạo kia ấu tiểu thần ảnh, Linh Lung lại có một loại hắn rất bất phàm cảm giác.

Lúc này Linh Lung, đã là quên đi chính mình tu luyện, nàng hoàn toàn đình chỉ lại, ở bên cạnh lẳng lặng thấy Tiêu Vũ. Nàng cũng rất muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ này như thế khác hẳn với thường nhân tu luyện, tại đây Đạo Thần ảnh ngưng tụ thành sau khi, sẽ biến thành hình dáng gì?

Hết sức chăm chú bên trong, Tiêu Vũ và không nhận thấy được Linh Lung ánh mắt, cho dù là đã nhận ra, hắn cũng sẽ không để ý.

Đối với hắn mà nói, bây giờ trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa sinh động, không cách nào từ ngoại giới ngưng tụ lực lượng mới vào cơ thể, này đây muốn trong thời gian ngắn ngưng đọng xuất thần ảnh, chỉ có thể nhận sự giúp đỡ tự thân đã có sức mạnh, cho nên hắn vừa nghĩ đến đạo này Huyết Linh.

Ngưng tụ thần ảnh, đối với người bình thường tới nói, là một quá trình dài dằng dặc, phải không dứt quan tưởng, dùng vô cùng ý niệm, kết hợp Thiên đạo lực lượng, lại trải qua năm tháng dài đằng đẵng, trong cơ thể thần ảnh mới có thể thành hình.

Quá trình này, giống như muốn thời khắc bảo trì thành kính chi tâm, cúng bái một cái nào đó thần linh, khiến cái này thần linh đồng ý ở lại đến trong cơ thể, phải thời gian dài dằng dặc cùng lượng lớn tâm huyết.

Nhưng bởi vì Tiêu Vũ ngưng đọng chính là mình, bởi vậy quá trình này phi thường nhanh chóng, rất nhanh máu của hắn linh ngay ở hắn Tâm Cung trong lẳng lặng ngồi xếp bằng, trên người đạo văn cũng càng thêm rõ ràng, chỉ là vẫn đang rất không ổn định, lúc ẩn lúc hiện.

“Đây cũng là bước đầu ngưng tụ thành?”

Tiêu Vũ mở mắt ra, đến một bước này, hắn liền dĩ nhiên miễn cưỡng xem như giấu hư cảnh giới, ít nhất đã ở trong người có một đạo thần ảnh.

Chỉ là so sánh với đó, hắn này Đạo Thần ảnh có vẻ không chỉ còn nhỏ, hơn nữa có thể nói là tinh xảo.

Cái kia chỉ là một cái cao ba tấc tiểu nhân, cùng diện mạo của hắn giống nhau như đúc, nếu là đánh ra bực này thần ảnh, phỏng chừng người không biết, sẽ trực tiếp đem hắn cười chết.

Người bình thường thần ảnh dù cho nhỏ nữa, cũng sẽ giống như một ngọn núi nhỏ, hắn này Đạo Thần ảnh, thật sự là quá quái dị, cũng quá đặc thù, hình thể nhỏ đến hơi quá đáng.

“Huyết Linh có biến hóa như thế, không biết ngày sau còn sẽ biến thành ra sao?”

Thấy đạo này thần ảnh, Tiêu Vũ đột nhiên trong lòng hơi động, nhớ tới một loại khác gì đó.

Lúc trước hắn ở Thiên Uyên, chiếm được mấy trăm loại cao nhất sinh linh chi cốt, ở trong đều ẩn chứa cao nhất sinh linh một vài còn sót lại tinh nguyên, dung nhập vào hắn tiên thiên tinh khí bên trong, khiến trong cơ thể hắn tiên thiên tinh khí hóa thành mạng nguyên.

Này nhiều mỗi một cao nhất sinh linh tinh nguyên hội tụ một chỗ, chính là Tiêu Vũ cũng không cách nào làm được làm cho bọn họ hoàn toàn dung hợp quy nhất.

Chỉ là hắn suy đoán, nếu như có thể khiến cái này tinh nguyên chính thức dung hợp, tuy hai mà một, rất có thể sẽ tạo ra được một sinh linh khủng bố, dù sao đây chính là hội tụ phần đông cao nhất sinh linh lực lượng gì đó.

Lúc này, nhìn thấy Huyết Linh đã xảy ra biến hóa như thế, trên người còn ẩn có đạo văn hiện lên, tựa hồ là phải hướng chân chính sinh linh tiến hóa, mà không muốn chỉ là một đạo không có sự sống hóa thân, Tiêu Vũ đột nhiên động khởi ý nghĩ.

Nếu là đem này phần đông cao nhất sinh linh tinh nguyên dung nhập vào Huyết Linh bên trong, ngày sau lại nghĩ cách làm khiến cái này tinh nguyên ở máu trong linh thể quy nhất, &# 32; đạo này Huyết Linh nói không chừng liền thật khả năng hóa thành nhất là sinh linh khủng bố.

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Vũ lập tức một lần nữa nhắm mắt, đem toàn bộ sinh linh tinh nguyên đều dung nhập vào máu trong linh thể.

“Dễ dàng như vậy?”

Tiêu Vũ vốn cho rằng, quá trình này có thể không quá đơn giản, nhưng mà áp dụng, lại phát hiện bất ngờ dễ dàng, phần đông sinh linh tinh nguyên đều bị hắn thuận lợi dung nhập vào máu trong linh thể.

"Có phải là vì Huyết Linh không có sự sống, không thuộc về sinh linh?"

Tiêu Vũ cũng nghĩ không thông này là nguyên nhân gì, chỉ là cảm giác đây đại khái là bởi vì Huyết Linh chỉ là từ máu của hắn ngưng tụ thành một đạo hóa thân, không có ý thức tự chủ, thậm chí không tính một chân chính sinh linh.

Chỉ có điều, đạo này hóa thân đến bây giờ phát sinh biến hóa, lại là liền hắn cũng nhìn không thấu, hắn sau đó sẽ biến thành hình dáng gì, đạt được mức độ nào, Tiêu Vũ chính mình cũng là hoàn toàn không thể nào tưởng tượng được.

Làm phần đông cao nhất sinh linh tinh nguyên dung nhập vào máu trong linh thể, Tiêu Vũ đột nhiên chấn động, rõ ràng cảm giác được Huyết Linh vừa đã xảy ra biến hóa nào đó, ở trong cơ thể, tựa hồ có một loại mạnh mẽ thần thông, đang từ từ bị đánh thức.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 145 + 2 Người Thiếu Niên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là…… Thiên Uyên bên trong sức áp chế?”

Tiêu Vũ có chút ngây người, lúc này, một loại kỳ lạ thần thông, theo hắn đem phần đông sinh linh tinh nguyên cùng trong cơ thể Huyết Linh dung hợp, một loại một cách tự nhiên cảm giác nổi lên trong lòng của hắn.

Huyết Linh là hắn hóa thân, mà lúc này, đạo này hóa thân đột nhiên nhiều hơn một loại thần thông, không cần giải thích, Tiêu Vũ liền một cách tự nhiên khả năng cảm ứng được, và cũng biết cái kia thần thông là cái gì, có tác dụng gì.

Lúc này Huyết Linh, lại là có tương tự với Thiên Uyên bên trong loại kia lực áp chế giống nhau thần thông, nói cách khác, bây giờ Huyết Linh, có thể áp chế người khác tu vi.

Chính là Tiêu Vũ đều cảm giác thấy hơi kinh ngạc, áp chế người khác tu vi, đây có thể nói là một loại vô cùng mạnh mẽ thủ đoạn.

Thử nghĩ, nếu là đối mặt tu vi ngang hàng người, song phương vốn thực lực chênh lệch cũng không lớn, nhưng có bực này thần thông, nhưng có thể đem tu vi của đối phương đè thấp một cảnh giới, thậm chí nhiều hơn, kết quả sẽ như thế nào, có thể tưởng tượng được.

Giống như Tiêu Vũ trước đây đối chiến Hoàng Phủ Cực, nếu là khi đó hắn có thể có loại thủ đoạn này, tuyệt đối sẽ không chiến đến khổ cực như vậy, mà là có thể ung dung thủ thắng.

“Chẳng lẽ, ta lúc trước tìm được phần đông sinh linh tinh nguyên bên trong, đều có chứa cùng loại sức áp chế? Bây giờ hội tụ đến máu trong linh thể sau, mới khiến cho Huyết Linh có loại thần thông này?”

Tiêu Vũ suy đoán, Huyết Linh đột nhiên tìm được loại thần thông này, quá nửa là cùng những điều kia sinh linh tinh nguyên có quan hệ.

Thiên Uyên bên trong cái chủng loại kia sức áp chế, nguyên bản là bởi vì các đại cường giả lưu lại hạ xuống sức mạnh tạo thành, hắn đoạt được này tinh nguyên, mặc dù nhỏ bé, nhưng số lượng phần đông, hội tụ đến đồng thời, cũng có thể tạo được giống nhau hiệu quả.

Nhưng mà, bây giờ loại năng lực này đã không còn là Thiên Uyên bên trong loại kia đơn thuần sức áp chế, mà là chuyển hóa thành một loại mạnh mẽ thần thông, nấp trong máu trong linh thể, làm Tiêu Vũ sử dụng.

“Đáng tiếc, nhìn dáng dấp như vậy, loại thần thông này trước mắt vẫn không tính là quá mạnh mẽ, nếu như có thể như Thiên Uyên bên trong này áp lực giống nhau, liền vương giả nhân vật thực lực đều có thể áp chế, ta đây là có thể có thể nói vô địch rồi!”

Tiêu Vũ trong lòng hơi có tiếc hận, biến thành thần thông sau khi, loại sức mạnh này rõ ràng yếu đi rất nhiều, hắn cảm giác hắn hiện tại có thể dùng loại thần thông này áp chế người khác tu vi, nhưng bị áp chế người không thể mạnh hơn hắn quá nhiều, nếu không loại thần thông này cũng là không có hiệu quả.

Nhớ ngày đó, hắn ở Thiên Uyên bên trong, dựa vào một thân thực lực cường hãn, cùng chứa nhiều bị áp chế tu vi vương giả nhân vật đại chiến, cũng có thể tranh chấp thượng phong.

Nếu như này 1 thần thông còn có lưu lại vốn uy lực, có thể áp chế Thiên Tông, thậm chí vương giả nhân vật tu vi,

Vậy hắn nhất định chính là vô địch, cùng cảnh giới trong vòng, hắn tự tin vô luận đụng với đối thủ như thế nào, hắn đều khả năng có lực đánh một trận.

“Xem ra này 1 thần thông còn có thể tiến một bước hoàn thiện, nếu như có thể tăng thêm một bước uy lực, sẽ là một loại vô địch pháp môn.”

Mặc dù thất vọng, nhưng Tiêu Vũ và không nổi giận, hắn có mấy trăm ngàn năm kiến thức, hoàn toàn có khả năng đem cái môn này thần thông tăng thêm một bước uy lực, khiến cho trở thành một đại sát chiêu.

Ở sau đó một đoạn thời kỳ, Tiêu Vũ một bước cũng không hề rời đi Khương gia, mỗi ngày tại đây Khương gia bên trong tu luyện, ý đồ tăng lên cái kia 1 thần thông uy lực, đồng thời, hắn trước đây muốn khai sáng cái chủng loại kia pháp, đã ở đoạn này thời gian bên trong tìm được một chút ý nghĩ, không còn là không thu hoạch được gì.

Ở Tiêu Vũ yên lặng tu luyện, tăng cao thực lực trong khoảng thời gian này, vừa mới bình tĩnh lại không lâu Thiên Phủ, lại lại một cái náo nhiệt, đã xảy ra một cái gây nên nhiều mặt chú ý sự tình.

Hai cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, kết bạn đi tới Thiên Phủ bên trong, hai người này thoạt nhìn đều vô cùng trẻ tuổi, nhưng mà hai người thực lực, lại đều mạnh quá phận, đều đang đã có cấp bậc tông sư thực lực.

Mà đây hai tên thiếu niên ở đi tới Thiên Phủ sau khi, không một chút nào biết điều, ở ngăn ngắn mấy ngày thời gian trong, hai người này cũng đã là đưa tới rất nhiều sóng gió.

Bọn họ tìm kiếm khắp nơi trẻ tuổi động thủ, thực lực của hai người đều mạnh đáng sợ, mà làm cho tất cả mọi người đều hết sức không rõ chính là, hai người này thiếu niên tựa hồ đối với Long Tuyền Tông rất có thành kiến, ở Thiên Phủ trong vòng, Long Tuyền Tông đệ tử chỉ cần là bọn hắn nhìn thấy, thường thường đều là bách chết đã đau đớn.

Ngăn ngắn một quãng thời gian trong vòng, Long Tuyền Tông ở Thiên Phủ qua lại đệ tử, liền đã có ít nhất trăm người bị hai người này gây thương tích, hoàn toàn không có người là hai người này thiếu niên đối thủ.

Trong lúc này, Long Tuyền Tông không hiểu bị như vậy hai cái thiếu niên bắt nạt, cũng từng kết bạn lại tìm hai người này phiền phức, nhưng mà hai người này thực lực của thiếu niên thật sự quá mạnh mẻ, Long Tuyền Tông mười mấy tên đệ tử cùng tiến đến, kết quả mỗi người bị thương mà về.

Ngoài ra, hai người này thiếu niên không chỉ thực lực mạnh mẽ, thái độ càng thập phần hung hăng, đả thương Long Tuyền Tông đệ tử sau khi, còn thập phần hung hăng bắn tiếng.

“Từ nay về sau, Long Tuyền Tông đệ tử chỉ cần ở Thiên Phủ xuất hiện, chúng ta gặp một lần đánh một lần!”

Hai cái thiếu niên thái độ phách lối, đưa tới Long Tuyền Tông đệ tử nhiều người tức giận, thập phần không cam lòng, nhưng mà vô luận có bao nhiêu đệ tử muốn muốn đi tìm này hai tính sổ, kết quả đều là không có người nào khả năng kế đúng lúc.

“Các ngươi quả thực khinh người quá đáng!”

Long Tuyền Tông một đám đệ tử vạn phần uất ức, không chỉ đám bọn hắn, kể cả người ngoài đều đã nhìn ra, hai người này hung hăng thiếu niên rõ ràng chính là nhằm vào Long Tuyền Tông, chung quanh đối với Long Tuyền Tông đệ tử ra tay.

Chuyện này, cũng đưa tới Long Tuyền Tông coi trọng, cho rằng tông môn uy nghiêm nhận lấy khiêu khích, vì thế bọn họ phái ra nhân vật thế hệ trước, muốn dạy dỗ hai người này thiếu niên, đồng thời cũng biết rõ ràng, hai người này thiếu niên vì sao phải nhằm vào bọn họ Long Tuyền Tông.

Nhưng mà, hai cái hung hăng thiếu niên tới vô ảnh đi vô tung, mỗi lần xuất hiện, đều là thần tốc biến mất, Long Tuyền Tông phái ra trưởng bối liên tiếp vài lần, đều không thể bắt được hai người này thiếu niên.

Này 1 sự tình phát sinh, nhất thời đưa tới khắp nơi chú ý, cái kia hai cái thực lực của thiếu niên thật sự quá gượng, sợ là còn hơn Thiên Uyên bên trong này cổ tộc con cháu, cũng không kém nơi nào, cũng đã là có tông sư thực lực.

Hơn nữa, quan trọng hơn chính là, hai người này thiếu niên so với cái kia cổ tộc hậu bối còn muốn tuổi trẻ, cũng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, cái tuổi này cũng đã có tông sư thực lực, cái kia nhất định là thiên tài bên trong yêu nghiệt.

“Mau, vô luận trả bất cứ giá nào, nhất định phải tìm tới hai người này thiếu niên!”

“Thiên tài như thế, nếu như có thể hơn nữa đào tạo, ngày sau nhất định sẽ trở thành tuyệt đại cường giả, thậm chí đột phá vương giả, vô luận như thế nào, không được khiến người khác đoạt trước tiên, nhất định phải tìm được hai người này thiếu niên!”

Thiên Phủ các thế lực lớn trước sau phát ra mệnh lệnh, triệt để sôi trào lên, tất cả mọi người ở nghĩ tất cả biện pháp, muốn tranh đến hai người này hiếm thấy yêu nghiệt.

Bằng chừng ấy tuổi, liền đã là tông sư, không ai có thể bảo trì bình tĩnh, đều muốn ở trong thời gian nhanh nhất đem người tìm tới, hơn nữa đào tạo, sợ bị những người khác đoạt trước tiên.

Nhưng mà, một đoạn thời gian trôi qua, hai cái thiếu niên lại là xuất quỷ nhập thần, không chỉ Long Tuyền Tông không cách nào tìm tới, các thế lực lớn đều đã vận dụng tất cả sức mạnh, cũng vẫn là không có này tin tức của hai người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 146: Tới Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một thời gian bên trong, Tiêu Vũ đóng cửa không ra, đã dùng hết tất cả biện pháp đến tăng lên mình thực lực, nhưng mà, dù cho hắn chưa từng sinh ra một lần cửa, cũng biết Thiên Phủ bên trong đã phát sinh chuyện này, tất cả tin tức không có một chút nào quên, tất cả đều truyền vào trong tai của hắn.

“Thiên Phủ bên trong lại xuất hiện như vậy hai cái thiếu niên? Chuyên môn cùng Long Tuyền Tông đối nghịch?”

Thấy ông tổ nhà họ Khương Khương Lan, Tiêu Vũ nghe đến mấy cái này sự tình sau khi, cũng cảm giác thấy hơi thú vị, việc này, chính là ông lão này nói cho hắn biết.

“Đúng vậy, cái kia hai cái thiếu niên nghe nói thiên tư trác tuyệt, mười mấy tuổi tuổi, liền đều đã có tông sư thực lực, bây giờ các thế lực lớn đều muốn tìm được hai người bọn họ, muốn hơn nữa đào tạo, làm đã sử dụng, nhưng mà hai người này xuất quỷ nhập thần, tới vô ảnh đi vô tung, đến nay không có người nào có thể tìm tới tung tích của bọn hắn.”

Khương Lan lão nhân thở dài, hiển nhiên đối với hai người này thiếu niên thiên tư cùng thực lực, cũng là cảm thấy thán phục, nghĩ hắn một giới Thiên Tông, lúc trước cũng chưa từng tài năng ở cái tuổi đó có tông sư tu vi.

“Cái kia hai cái thiếu niên bộ dáng gì?” Tiêu Vũ hứng thú, lại có thể có người ở vào thời điểm này cùng Long Tuyền Tông là địch, nhằm vào Long Tuyền Tông, hơn nữa còn là hai cái nhân vật trẻ tuổi.

“Nghe nói cái kia hai cái thiếu niên một mái tóc màu đỏ, áo dài như máu, một người khác chính là tóc dài như là đen, yêu thích mặc áo đen, hai người đều rất trẻ tuổi, hơn nữa có một cỗ tà tính.” Khương Lan tuy có nghi hoặc, không biết là Tiêu Vũ làm sao quan tâm tới này bộ dáng của hai người đến, có điều hay là đem chính mình biết 11 nói ra.

“Tóc đỏ? Quần áo đen?” Tiêu Vũ trong lòng không khỏi trồi lên hai bóng người, liên tưởng đến Mặc Vũ cùng Huyết Lân.

Này hai cái Tiểu Thú chính là tối sầm một đỏ, một lông chim đen như mực, một người khác chính là 1 Huyết Lân tấm giống như nhuốm máu, hai người này thiếu niên đặc tính cùng cử động, đúng là cùng hai cái Tiểu Thú giống nhau y hệt, đều là lớn lối như thế, hơn nữa không sợ trời không sợ đất.

Chỉ có điều, theo Tiêu Vũ biết, hai cái Tiểu Thú cũng còn không có hóa hình bản lĩnh, mặc dù cảm thấy hai người này cùng hai cái Tiểu Thú tương tự, nhưng hắn cũng không có thể xác định có phải là bọn hắn hay không.

Nếu như là nói, cái kia hai cái thiếu niên nhằm vào Long Tuyền Tông, thì hoàn toàn có thể nói xuôi được.

“Khương lão, có thể không giúp ta làm vài việc?” Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là quyết định thử một lần, nhìn hai người này thiếu niên có phải là hay không hắn biết.

“Chuyện gì? Tiểu huynh đệ ngươi chỉ để ý nói, chỉ cần là lão hủ đủ khả năng, lão hủ nhất định sẽ không chối từ!” Khương Lan lập tức đáp ứng.

Hiện nay, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn cũng không phải bình thường người, mà là tìm được vị kia cao nhân tiền bối coi trọng người trẻ tuổi.

Linh Lung ở trong mắt hắn,

Chính là cao cao tại thượng vương giả nhân vật, đối với hắn càng có đại ân, bằng không hắn cũng không khả năng sống đến bây giờ.

Bởi vậy, mặc dù không biết vị tiền bối kia vì sao đối với người trẻ tuổi này coi trọng như vậy, nhưng cùng người trẻ tuổi này giao hảo, tóm lại là không có chỗ xấu.

Khương Lan thậm chí nghĩ tới, người trẻ tuổi này trẻ tuổi như vậy, thiên tư cũng hết sức kinh người, liền Hoàng Phủ Cực nhân vật như vậy đều đánh bại, hay không khả năng tiến một bước lôi kéo.

Khi hắn trong tộc, nhưng có một vị minh châu, được xưng Thiên Phủ hai đại thần nữ này 1 Khương Y, nếu để cho hai người này nhiều hơn thân cận, Tiêu Vũ ngày sau trở thành lên, tất nhiên có thể trở thành là bọn họ Khương gia một sự giúp đỡ lớn.

Chỉ tiếc, Linh Lung đối với hắn lần nữa giao cho, Tiêu Vũ đang ở Khương gia việc, không thể khiến người khác biết, này đây bây giờ, biết Tiêu Vũ người còn sống, ngoại trừ Linh Lung, cũng chỉ có hắn Phù Đạo Minh Vũ Tứ Hải ba người mà thôi.

“Thay ta thả ra tin tức, liền nói Khương gia bên trong có một mảnh Huyết Lân cùng một cái Hắc Vũ, muốn cùng khắp nơi trao đổi một vài bảo vật.” Tiêu Vũ mở miệng nói ra, hắn làm như vậy, chính là muốn nhìn cái kia hai cái thiếu niên hay không cùng Huyết Lân Mặc Vũ có quan hệ, bởi vì hai người này mang đến cho hắn một cảm giác cùng hai con Tiểu Thú thật sự quá giống.

“Tiểu hữu…… ngươi đây là?” Khương Lan vẻ mặt không rõ, đây coi như là tin tức gì?

Dù cho Tiêu Vũ trên người thật sự có cái gì thần vật, muốn cùng người trao đổi, ít nhất cũng muốn nói rõ một chút này là vật gì, có tác dụng gì, chỉ bằng như vậy hai câu, một mảnh Huyết Lân, một cái Hắc Vũ, ai biết đó là cái gì, có người đồng ý tới cửa trao đổi, đó mới lạ!

“Không sao, Khương lão ngươi thì như thế thả ra tin tức là tốt rồi.” Tiêu Vũ cũng không giải thích, hắn nói ra tin tức này cũng chỉ có Mặc Vũ Huyết Lân có thể minh bạch, mục đích vốn cũng không phải là thật muốn trao đổi bảo vật gì.

Theo hắn phỏng chừng, nếu như đúng là hai tên kia, nghe đến tin tức như vậy sau khi, nhất định sẽ nhanh chóng chạy tới Khương gia, muốn tìm người của Khương gia liều mạng, đây chính là bọn họ rõ ràng nhất đặc thù, thả ra tin tức như vậy, chẳng phải là tương đương đối với tất cả mọi người nói bọn họ này hai con Tiểu Thú bị người ta rút vảy lông chim?

“Này…… được rồi!” Khương Lan vạn phần không rõ, lại cũng không hỏi nhiều, mang theo nghi hoặc, liền rời đi, thả ra Tiêu Vũ theo như lời tin tức.

Tin tức vừa ra, toàn bộ Thiên Phủ đều âm thầm kỳ quái, Khương gia phát ra đây là cái gì tin tức? Một mảnh Huyết Lân cùng một nhánh Hắc Vũ? Đây coi là bảo vật gì? Hơn nữa coi như thật muốn cùng người trao đổi bảo vật, vậy cũng nói rõ một chút muốn đổi cái gì?

Như loại này bắt lại bảo vật cùng người trao đổi sự tình, ở các thế lực lớn ở trong cũng không hiếm thấy, chỉ là như lần này không nói câu nào, thậm chí không biết là đó là vật gì, lại là lần đầu gặp.

Không ngoài dự liệu, các thế lực lớn không có một phương có trao đổi ý đồ, ngoại trừ một vài cùng Khương gia quan hệ hơi gần thế lực, đã hỏi dò cái kia đến tột cùng là cái gì ở ngoài, thế lực khác hầu như không có bất cứ động tĩnh gì.

Tin tức thả ra không qua mấy ngày, Khương gia bên trong, liền đã xảy ra một chuyện.

Hai cái thiếu niên đến cửa, thế tới hung hăng, 1 tới cửa chính là muốn khiêu chiến Khương gia hết thảy người trẻ tuổi, nhìn dáng dấp giận quá.

Khương gia thiếu niên trước sau ứng chiến, đều thua ở hai người này thiếu niên thủ hạ, hơn nữa nhìn bộ dáng của bọn hắn, tựa hồ còn rất chưa hết giận.

“Cái kia hai cái thiếu niên xuất hiện? Đã đi Khương gia?”

“Tình huống thế nào, Khương gia làm sao cũng trêu chọc tới này hai người?”

Thiên Phủ bên trong, không biết bao nhiêu con mắt ở lẫn nhau giám thị, hai người này đã bị phần đông chú ý thiếu niên vừa xuất hiện, lập tức bị tất cả mọi người phát hiện.

Nhưng mà, khiến người ta kinh ngạc là, hai người này thiếu niên dĩ vãng chỉ có thể đối với Long Tuyền Tông đệ tử ra tay, làm sao lần này lại chạy tới Khương gia, cùng Khương gia không qua được?

“Huyết Lân cùng Hắc Vũ? Xoè ra, thả ra loại tin tức này, cố ý gây bản vương tức giận có phải là? Đồ đâu, nhanh lên một chút giao ra đây, nếu không sau đó các ngươi bộ tộc này hậu nhân ai cũng không xảy ra cửa!”

Lúc này, ở Khương gia trước cửa, tên kia thân thể thiếu niên mặc áo đen kêu gào, thái độ hung hăng sau khi, còn có vẻ thập phần tức giận.

“Nói nhiều như vậy làm gì, cho Bản Long tìm xúi quẩy, Bản Long quyết định, bộ tộc này người sau đó cùng Long Tuyền Tông đồng dạng đối xử, hậu nhân của bọn họ gặp một lần đánh một lần, ra cửa này thì hung hăng đánh!”

Bên cạnh, một người khác máu thiếu niên mặc áo đỏ tóc đỏ bay lượn, đồng dạng có vẻ tức giận không thôi, hai người đều là rất trẻ tuổi, mà dáng dấp tuấn tú bên trong, lộ ra một luồng tàn nhẫn tính, càng chặn ở gừng cửa nhà, bắt lại Khương gia hậu nhân cho hả giận.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 147: Gặp Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Người thiếu niên, ta Khương gia cùng các ngươi, tựa hồ cũng không quan hệ gì, do đâu như thế khi dễ?”

Khương gia, Khương Lan nghe nói tin tức sau khi, tự mình hiện thân, đi tới Khương gia trước cửa.

Vốn bực này việc nhỏ, còn không đáng hắn cái này ông tổ nhà họ Khương ra mặt, nhưng thứ nhất chính hắn đối với hai người này thiếu niên thập phần coi trọng, cũng muốn mời chào chi tâm, thứ hai, hai người này thiếu niên trẻ tuổi như vậy, liền có bực này tu vi, cũng không ai dám bảo đảm phía sau bọn họ hay không có cái gì nhân vật khủng bố ở dạy dỗ, bởi vậy hắn hoàn toàn không dám khinh thường.

“Ông lão, ngươi chính là Khương gia đứng đầu?” Thân thể thiếu niên mặc áo đen tiến lên một bước, quay bực này Thiên Tông, cũng là mặt không sợ hãi, cả giận nói: “Bản vương hỏi ngươi, lúc trước thả ra muốn trao đổi một mảnh Huyết Lân cùng một nhánh Hắc Vũ người, liền là của ngươi?”

“Bản vương?” Khương Lan trong lòng cả kinh, hiện nay thế gian, chỉ có vương giả nhân vật mới dám như vậy tự xưng, người thiếu niên trước mắt này trẻ tuổi như vậy, dám tự xưng bản vương, điều này cũng thật sự quá xương cuồng.

Nếu để cho vương giả nhân vật biết được, đối với hắn ra tay, đó là một hồi đại họa, hai người này thiếu niên rốt cuộc lai lịch gì, giọng lại lớn như vậy!

Mặc dù khiếp sợ, nhưng lúc này Khương Lan cũng ý thức được, hai người này thiếu niên đến, lại là bởi vì hắn thả ra tin tức kia.

Có thể tin tức kia là Tiêu Vũ ý tứ, hơn nữa đến bây giờ, khắp nơi tựa hồ cũng không có người nào để ý, hắn vốn còn kỳ quái thả ra loại kia tin tức có chỗ lợi gì, làm sao người khác không thấy khác thường, đúng là đem hai người này thiếu niên cho dẫn ra?

“Cái kia một tin tức, đúng là ta Khương gia chỗ thả, chỉ có điều, thả ra tin tức này, đều không phải là lão hủ bản thân.” Khương Lan không chắc hai người này thiếu niên rốt cuộc lai lịch gì, giọng lớn như vậy, khó bảo toàn thật có cái gì kinh người bối cảnh.

“Không phải ngươi?” Thiếu niên mặc áo đen trợn mắt, cả giận nói: “Vậy là ai? Để hắn lăn ra đây, bản vương hôm nay phải cố gắng dạy dỗ một chút hắn, thực sự là ăn hổ mật, liền bản vương đều dám trêu, biết bản vương là ai chăng?”

“Bản Long cũng nói cho ngươi biết, không can thiệp tới người kia là ai, có thân phận gì, hôm nay đều chết chắc rồi!” Quần áo đỏ thiếu niên cũng ở bên cạnh mở miệng, ngữ khí lạnh như băng, hiển nhiên là bị chọc tức.

“Cái này……” Khương Lan chần chờ, hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ thả ra như vậy kỳ quái tin tức, tựa hồ vì đem hai người này thiếu niên đưa tới, bằng không mà nói tin tức kia cũng quá kỳ quái.

Nhưng mà, Linh Lung từng dặn dò, không thể để người ta biết Tiêu Vũ đang ở Khương gia sự tình, nếu như hắn bây giờ bê ra Tiêu Vũ, vậy thì tương đương với là đem Tiêu Vũ bán đi.

“Lão tổ, trong vườn vị khách nhân kia để người mang hai người này đi vào.”

Ngay ở Khương Lan chần chờ thời khắc,

Cái kia phụ trách giúp hắn đánh giá vườn người làm tiến lại, hướng về hắn thông báo.

Khương Lan lập tức sáng tỏ, xem ra Tiêu Vũ thả ra Tiêu Vũ, đích xác là vì hấp dẫn hai người này đã đến, đã Tiêu Vũ đều lên tiếng, hắn cũng không chần chừ nữa, nói: “Hai vị tiểu hữu, thả ra tin tức người muốn gặp các ngươi, xin mời đi theo ta!”

“Tốt, tới thì tới, bản vương còn có thể sợ ngươi?” Thiếu niên mặc áo đen đem đầu giương lên, cười lạnh nói: “Bản vương ngược lại muốn xem xem, gan dạ thả ra loại tin tức này, đó là một là ai cơ chứ!”

“Nói nhiều như vậy làm gì, thấy vậy tên khốn kia, trước tiên đánh một trận nói lại!” Quần áo đỏ thiếu niên cũng giống tức sôi ruột, hai người theo Khương Lan, liền hướng về Khương gia trong vòng mà đi.

Đi tới toà kia trong vườn, Khương Lan trong lòng còn ở nghi hoặc, Tiêu Vũ có phải cùng hai người này thiếu niên nhận thức? Hắn còn ở suy tư giữa bọn họ có quan hệ gì lúc, ba người đã là đi tới bên trong vườn, nhìn thấy Tiêu Vũ.

“Tiểu hữu, cái kia hai cái thiếu niên mang tới.” Khương Lan rất muốn hỏi dò, Tiêu Vũ cùng hai người kia hay không nhận thức, chỉ là lời chưa kịp ra khỏi miệng, vẫn là nhịn được, nếu là nhận thức, đợi hắn tự nhiên là sẽ biết.

“A!” Tiêu Vũ gật gù, xếp bằng ở trên mặt hồ, đưa lưng về phía mấy người, liền đầu cũng không quay lại.

“Liền là của ngươi nói, trên tay có một mảnh Huyết Lân cùng

Hắc Vũ?" Thiếu niên mặc áo đen thấy Tiêu Vũ bóng lưng, nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt cơ hồ đều muốn phun ra lửa.

"Lông đen, trước tiên đừng động thủ." Quần áo đỏ thiếu niên tiến lên một bước, ngăn cản liền muốn ra tay thiếu niên mặc áo đen, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ bối cảnh, nghi ngờ nói: "Tại sao ta cảm giác, bóng lưng của người này có chút quen mắt?"

"Nhìn quen mắt cái rắm!" Thiếu niên mặc áo đen cả giận nói: "Quản hắn là ai, chính là nhận thức, gan dạ bắt lại bản vương trêu đùa, hôm nay nhất định phải làm cho hắn chịu khổ một chút!"

Trong khi nói chuyện, thiếu niên mặc áo đen dĩ nhiên động, đánh về phía Tiêu Vũ.

Song chưởng của hắn vào lúc này có ô quang lưu động, câu vẽ ra một loại phức tạp quỹ tích, từ phía sau đánh về phía Tiêu Vũ. Hắn mặc dù không có hạ tử thủ, nhưng này vừa ra tay, cũng triển lộ ra nhất định thực lực, hiển nhiên theo như lời không giả, muốn cho Tiêu Vũ chịu khổ một chút.

"Khương lão, việc này ngươi không cần nhúng tay."

Khương Lan trong lòng cả kinh, mới vừa muốn ngăn trở, lại nghe Tiêu Vũ âm thanh vào lúc này vang lên, chỉ có thể miễn cưỡng dừng tay.

"Keng!"

Thiếu niên mặc áo đen song chưởng đánh ra, uy lực kinh người, hắn này trong lòng bàn tay như có vô cùng ảo diệu, trong lúc xuất thủ mơ hồ có một loại đặc biệt ý nhị, rõ ràng là một loại cực kỳ cao thâm chiến quyết.

Nhưng mà, hắn này đôi bàn tay vỗ vào Tiêu Vũ trên lưng, lại là phát sinh một tiếng điếc tai tiếng vang, Tiêu Vũ bóng người vẫn không nhúc nhích, đúng là thiếu niên mặc áo đen hơi thay đổi sắc mặt, về phía sau rút lui.

“Lại có thể có người thân thể mãnh liệt hơn ngươi? Lông đen, ngươi đá phải thiết bản!” Quần áo đỏ thiếu niên ở bên cạnh lộ ra vẻ khiếp sợ, hắn nhưng là biết, thiếu niên mặc áo đen thân thể cực kỳ cường hãn, so với hắn cũng không kém nơi nào.

Phóng tầm mắt nhân tộc cùng thế hệ, hai người bọn họ tự tin nhất chính là thân thể cường độ, trong cùng thế hệ, tuyệt đối không có thân thể mạnh hơn bọn họ người, vậy mà lúc này, thiếu niên mặc áo đen chủ động ra tay, đối phương thậm chí không quay đầu lại, chỉ dựa vào thân thể cường độ thì chịu đựng được thiếu niên mặc áo đen một đòn.

“Lông đen, ngươi đừng ra tay, để cho ta tới thử xem, ta ngược lại muốn xem xem tiểu tử này thân thể khả năng mạnh bao nhiêu!” Quần áo đỏ thiếu niên sau khi hết khiếp sợ, vừa là lộ ra vẻ hưng phấn.

Hắn không chờ thiếu niên mặc áo đen đồng ý, đã xông lên phía trước.

Lúc này, này quần áo đỏ thân thể thiếu niên uốn lượn, rõ ràng là thân người, lại quay tay thành một kỳ quái tư thế, như là một cái hình người chân long, trên người lộ ra vô lượng thần quang.

“Keng!”

Vừa là một tiếng, quần áo đỏ thiếu niên cũng là về phía sau lui về, hắn bắt tay thành chộp, chộp vào Tiêu Vũ trên người, bất cứ liền đối phương da đều bắt không phá, ngược lại đầu ngón tay của mình rịn ra từng tia từng tia máu tươi.

“Hai người này, đến tột cùng lai lịch ra sao? Sử dụng chiến quyết, càng đều cao thâm như vậy?” Bên cạnh Khương Lan sớm là chấn kinh đến không được, hai người này thiếu niên trong khi xuất thủ, thi triển chiến quyết đều hết sức kinh người, liền hắn cái này Thiên Tông đều không thể nhìn thấu.

Hắn có thể tin tưởng, mặc dù là này lánh đời cổ tộc hậu nhân, đụng với hai người này thiếu niên, sợ là cũng không có cơ hội thủ thắng.

Nhưng mà, hai người này thực lực của thiếu niên để hắn khiếp sợ, nhưng càng làm cho hắn khiếp sợ lại là Tiêu Vũ. Hai cái thiếu niên đã cường đại như thế, nhưng mà Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, có thể dễ dàng ứng phó.

“Tiểu tử này, có chút tà môn!” Quần áo đỏ thiếu niên lui về tại chỗ, sắc mặt lộ ra vài phần nghiêm nghị.

“Xoè ra, gan dạ bắt chúng ta trêu đùa, quản hắn Tà không Tà, tiểu Hồng, thẳng thắn chúng ta cùng tiến lên, đem tiểu tử này bị đánh một trận một trận, bằng không trong lòng ta cơn giận này thật sự úm không dưới!” Thiếu niên mặc áo đen nghiến răng nghiến lợi, hắn cũng biết người trước mắt này khó đối phó, trực tiếp đề nghị đồng loạt ra tay.

“Hai người các ngươi, lá gan là thật to lớn a, liền ta đều dám đánh!” Tiêu Vũ lúc này, mới rốt cục xoay người lại, cười híp mắt nhìn về phía hai người này thiếu niên.

Trong nháy mắt này, khi thấy Tiêu Vũ khuôn mặt, hai cái thiếu niên, đều là cứ thế ngay tại chỗ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 148: Núi Hoang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc này Tiêu Vũ, đã là khôi phục chính mình diện mạo như cũ, làm hai cái thiếu niên nhìn thấy hắn bộ dáng, đều là trở nên thất thần, ngây tại chỗ.

“Khốn nạn, là ngươi! Ngươi lại không chết!”

Hai người này thiếu niên, tự nhiên chính là đã hóa thành hình người Mặc Vũ cùng Huyết Lân, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ tấm này quen thuộc mặt, hai người ngây người qua đi, đều là kích động.

“Ta sống cho thật tốt, làm sao sẽ chết?” Tiêu Vũ thấy hai người này, trong lòng cũng là than thở.

Trước khi biết được hai người này thiếu niên bị hắn thả ra tin tức đưa tới, sau đó thập phần phẫn nộ, hắn thì đoán được hai người kia liền có thể là hai cái Tiểu Thú, vừa mới hai người ra tay với hắn, Tiêu Vũ càng xác định thân phận của hai người.

Nhưng mà, trước đây hai người này đều vẫn là dị thú thân, không ngờ rằng một đoạn thời gian trôi qua, gặp nhau nữa lúc, bọn họ đã khả năng hóa thành hình người, biến hóa thật sự có chút to lớn.

“Thứ hỗn trướng, Bản Long còn nghĩ đến ngươi đã chết, còn định trên Long Tuyền Tông tìm những người kia báo thù cho ngươi đâu!” Huyết Lân quần áo đỏ tóc đỏ, khiến cho hắn thoạt nhìn có chút yêu tà cảm giác, lúc này cũng có chút khó nén sự kích động.

“Tiêu Vũ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, bản vương làm sao nghe nói ngươi bị Long Tuyền Tông chặt đứt hai tay, ngươi bây giờ làm sao còn rất tốt?” Mặc Vũ cũng là kỳ quái, lúc này Tiêu Vũ nào có bức tường đổ dáng vẻ, thoạt nhìn tốt đến không thể tốt hơn.

Hơn nữa, vừa rồi lúc động thủ, hắn nhưng là cảm nhận được Tiêu Vũ thân thể cường hãn, phỏng chừng trong nhân tộc, cũng chỉ có người này tài năng như thế biến thái, ở thịt trên người càng mạnh hơn bọn họ hai người này cao nhất sinh linh.

Tiêu Vũ cùng này hai con Tiểu Thú, hoặc là nói hai người này thiếu niên, ba người gian có trải qua sinh tử cảm tình, trước đây hắn bị buộc biến hóa thân phận, tách ra khỏi bọn họ, bây giờ gặp lại, trong lòng ba người đều có một luồng tâm tình khó tả.

Ngồi xuống đất, Tiêu Vũ cùng bọn hắn nói tới phân biệt sau khi phát sinh các loại, đồng thời cũng theo bọn họ trong miệng biết được bọn họ trong khoảng thời gian này trải qua.

Lúc trước từ biệt, đến bây giờ đã là qua lại có gần chừng một năm thời gian, hai cái Tiểu Thú đã biến hóa, Tiêu Vũ tại một thế này cũng sắp hai mươi tuổi.

Trong khoảng thời gian này, hai cái Tiểu Thú mỗi ngày liều mạng tu luyện, rốt cục đạt đến cấp hai cảnh giới, tương đương với nhân tộc tông sư.

Bọn hắn hôm nay, ngoại trừ bổn tộc mạnh mẽ dị thuật ở ngoài, còn theo Xích Lân vương nơi đó học được rất nhiều mạnh mẽ huyền pháp, sức chiến đấu ở trẻ tuổi bên trong cũng là đứng đầu, dù sao cũng là đạt được thú vương thời gian một năm chỉ điểm.

Nói tới Xích Lân vương, Tiêu Vũ cũng không biết hắn bây giờ nơi nào, hắn suy đoán Thiên Uyên bên trong này quan tài đá chỗ liên tiếp không gian, có thể không giống nhau lắm,

Này đây Xích Lân vương đến nay không về, hay là đi tới cái gì bất đồng không gian cũng không nhất định.

Ba người bọn họ, tình như huynh đệ, biệt ly gặp nhau, nói rồi rất nhiều rất nhiều, đến cuối cùng, Huyết Lân nghe xong Tiêu Vũ khoảng thời gian này các loại, lạnh lùng nói: "Long Tuyền Tông như thế bức bách, còn ở trên thân thể ngươi để lại dấu ấn, không cho ngươi đường sống, Tiêu Vũ, thẳng thắn chúng ta giết tới Long Tuyền Tông, trực tiếp đem bọn họ tiêu diệt!"

"Đúng vậy, bất kể hắn là cái gì 4 đại tông môn, chọc bản vương khó chịu, tất cả đều tiêu diệt!" Mặc Vũ cũng là một điểm không đem Long Tuyền Tông để ở trong mắt, bọn họ sẽ cùng Tiêu Vũ phân biệt thời gian lâu như vậy, tất cả căn nguyên cũng là bởi vì Long Tuyền Tông.

Hai người kia, lá gan một người so với một người lớn, không sợ trời không sợ đất, Tiêu Vũ cũng không biết nói bọn họ cái gì tốt.

"Long Tuyền Tông là muốn đối phó, chỉ có điều, bây giờ ta còn không có niềm tin tuyệt đối có thể ứng đối." Hắn bất đắc dĩ lắc đầu, cái kia dù sao cũng là tồn tại mấy ngàn năm tông môn, không phải có thể nói diệt thì diệt.

Muốn thật đơn giản như vậy, phỏng chừng bây giờ cũng sẽ không có Long Tuyền Tông tồn tại, sớm đã bị người tiêu diệt.

"Có phải ngươi liền định vẫn như vậy trốn tránh? Đây cũng quá biệt khuất!" Huyết Lân lộ ra buồn bực vẻ mặt, tính cách của hắn từ trước đến giờ là ăn không được thiệt thòi, Tiêu Vũ bây giờ hoàn cảnh, chỉ làm cho hắn cảm giác so với mình chịu đựng bắt nạt càng thêm khó chịu.

Tiêu Vũ ngẫm lại, Huyết Lân mặc dù tính cách táo bạo, nhưng lời này lại không phải không có lý, trên người hắn có Long Tuyền Tông lưu lại dấu ấn, chỉ cần rời đi Khương gia, cũng sẽ bị bọn họ cảm ứng được, vẫn núp ở Khương gia bên trong, chung quy cũng không phải biện pháp.

“Được rồi, các ngươi đã hai cái đều tới, ta muốn an phận chỉ sợ cũng khó, vậy thì trực tiếp cùng Long Tuyền Tông tuyên chiến a!” Hắn cuối cùng làm ra quyết định, có hai người này ở, phỏng chừng hắn muốn tiếp tục an ổn tu luyện, cũng không có quá lớn có thể.

Sau khi quyết định, Tiêu Vũ ngày đó liền tìm tới Linh Lung, xin nàng đưa chính mình rời đi, đi tới ngoài thành, chỉ có Linh Lung người vương giả này mang theo, trên người hắn dấu ấn tài năng tạm thời bị che giấu, né qua Long Tuyền Tông.

Linh Lung đối với Tiêu Vũ đột nhiên muốn rời khỏi, mặc dù bất ngờ, lại cũng không có chối từ, tiễn hắn ra khỏi thành, song khi tới Tiêu Vũ theo như lời mục đích, lông mày của nàng lại là sâu sắc giam lên, tràn đầy không rõ.

“Ngươi tới nơi này làm cái gì?” Nàng bốn phía nhìn tới, chỉ thấy nơi này là một chỗ núi hoang, thế núi cực cao, hơn nữa quanh thân thập phần yên tĩnh, cỏ cây cùng khô, cũng không thấy sinh linh gì qua lại.

Dùng câu nói tục ngữ nói, nơi này, quả thực có thể nói là chim không thèm ị, chính là một tòa hoang vu đến chẳng có cái gì cả núi.

“Tiêu Vũ, ngươi không phải là muốn mang chúng ta trốn ở chỗ này? Thanh minh trước, nơi này cũng quá rác rưởi!” Huyết Lân khẩu thẳng, ở đây sau khi vòng vo một vòng, cũng là không dứt lắc đầu, trên mặt viết thật to bất mãn.

“Nơi đây thấy không ra sao, thế nhưng là có tác dụng lớn!” Tiêu Vũ cũng không giải thích, hướng về trên núi bước vào, nói: “Linh Lung tiểu thư, sau đó còn làm phiền ngươi ra tay, sẽ giúp ta mấy cái bận rộn!”

Linh Lung thân là vương giả, vốn nên có một vương giả tên gọi, chỉ là nàng vẫn không có nói cho Tiêu Vũ, bởi vậy Tiêu Vũ chỉ có thể xưng nàng là Linh Lung tiểu thư.

Gật gù, Linh Lung chỉ cảm thấy Tiêu Vũ người này làm việc tổng khiến người ta nhìn không thấu, nàng cũng rất muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ rời đi Khương gia, chạy tới một chỗ như vậy, rốt cuộc muốn làm gì.

“Linh Lung tiểu thư, xin ngươi tại đây mấy nơi làm phép, thay đổi địa thế.” Tiêu Vũ đem Linh Lung mang tới trên núi mấy chỗ địa phương, làm cho nàng ra tay.

Hắn muốn hiệu quả, hiện nay cũng chỉ có thể ỷ lại vương giả, bằng chính hắn, mặc dù cũng có thể hoàn thành, nhưng cũng phải hao phí rất nhiều thời gian.

“Tốt.” Linh Lung gật gù, chiếu Tiêu Vũ theo như lời đi làm, tâm trạng lại vẫn là hoàn toàn không hiểu, Tiêu Vũ rốt cuộc muốn làm gì.

Liên tiếp mấy nơi, Tiêu Vũ trước sau để Linh Lung ra tay, thay đổi địa thế.

Thân là vương giả nhân vật, Linh Lung có dời núi khả năng, tầm thường thay đổi mấy chỗ địa thế, đối với nàng mà nói, không đáng kể chút nào.

Mấy chỗ địa phương qua đi, Linh Lung nhìn ra một chút manh mối, trên khuôn mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Đây là trận pháp? Ngươi muốn dùng cái này núi bày trận?”

Nàng có chút khiếp sợ, trận pháp chi đạo, chính nàng cũng là thập phần tinh thông, Khương gia bên trong chỗ kia trong vườn trận pháp, chính là nàng bố trí.

Nhưng mà, lúc này Tiêu Vũ thủ đoạn lại làm nàng khiếp sợ, bởi vì Tiêu Vũ lại dựa vào thế núi bày trận, nói cách khác, làm trận này thành hình, ngọn núi này bên trong tất cả mọi thứ, đều sẽ bị hắn bản thân quản lý.

Bực này trận pháp thực lực, dù cho ở Linh Lung người vương giả này cấp bậc nhân vật xem ra, đó cũng là hết sức kinh người tác phẩm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 149: Hung Trận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, nói: “Ngày đó ngươi dẫn ta từ Thiên Uyên trở lại Khương gia, đi ngang qua nơi đây, ta liền lưu ý tới ngọn núi này, cảm giác ngày sau có thể cần dùng đến, không nghĩ tới bây giờ thật dùng tới.”

“Nhưng mà, ngọn núi này hoang vu như vậy, hoàn toàn không thế có thể mượn, ngươi tại sao muốn tuyển chọn như vậy một ngọn núi đến bố trí trận pháp?” Tìm được Tiêu Vũ thừa nhận, Linh Lung trong lòng giật mình, nhưng trong lòng lại vẫn là có thêm rất nhiều không rõ.

Trận pháp chi đạo, cũng cần rất nhiều thứ làm trụ cột, dù cho mạnh mẽ đến đâu trận đạo mọi người, cũng không khả năng hóa vô vi có.

Như những tông môn kia, trong tông cơ hồ đều có bày đại trận hộ sơn, nhưng mà, những tông môn kia vị trí là địa phương nào? Như Lạc Vân Châu 4 đại tông môn, mỗi một tông đều là xây ở Linh Sơn bên trên, trong núi linh khí kinh người, có thật nhiều thế có thể vay mượn, bởi vậy tài năng bày ra mạnh mẽ trận pháp.

Mà ở bình thường, thầy trận pháp muốn bày trận, tất là muốn mượn càng nhiều đồ, như là một vài hòn đá tảng, trận kỳ, thậm chí từng cọng cây ngọn cỏ, đều cần bố trí tỉ mỉ.

Tóm lại một câu nói, ở vải trận pháp, đầu tiên muốn có điều kiện, muốn thành công trận đồ vật, chính là trận pháp cũng không khả năng bằng bạch vận chuyển, phải một loại năng lượng để duy trì, cho nên những tông môn kia mới có thể xây dựng ở linh khí nồng nặc Linh Sơn bên trên, nhận sự giúp đỡ trong núi lực lượng duy trì đại trận hộ sơn.

Nhưng bây giờ Tiêu Vũ, lại là chọn như vậy một tòa núi hoang, trong núi không chỉ cỏ cây cùng khô, càng không thấy bất kỳ sinh linh, phóng tầm mắt nhìn, tựa hồ liền chỉ có trụi lủi tảng đá, ngoài ra không hề có thứ gì.

“Ngọn núi này không có thế? Linh Lung tiểu thư, ngươi đây có thể sai rồi!” Tiêu Vũ cười nói: “Ngược lại, ngọn núi này không chỉ không có thế, nhưng lại có chứa một loại kinh khủng hung thế!”

“Hung thế?” Linh Lung hướng về hai bên phải trái nhìn vừa nhìn, càng thêm không rõ.

Nàng thân là trận đạo vương giả, ở trên trận pháp trình độ cũng tuyệt đối không thấp, nhưng lúc này Tiêu Vũ những lời này nghe vào trong tai của nàng, lại làm cho nàng cảm giác một câu cũng nghe không hiểu.

“Đi theo ta!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể cùng Linh Lung giải thích.

Hắn mang theo Linh Lung, nhận sự giúp đỡ khí ấn bay lên trời cao, ở chỗ cao quan sát ngọn núi này, nói: “Có thể nhìn ra cái gì?”

Đang ở chỗ cao, Linh Lung một chút nhìn xuống phía dưới, liền có thể trông thấy ngọn núi này toàn cảnh, nhưng mà nàng nhìn chung quanh, nhưng cái gì cũng không nhìn ra, chỉ có thể nhìn phía Tiêu Vũ.

“Linh Lung tiểu thư ngươi có thể tính toán một chút, nơi này, khoảng cách 4 đại tông môn khoảng cách là bao nhiêu?” Tiêu Vũ cũng đoán được Linh Lung không thấy được, chỉ có thể dụ dỗ từng bước.

“Nơi này là 4 đại tông môn tâm điểm?” Linh Lung đột nhiên cả kinh, cẩn thận tính ra, nơi này tựa hồ đang đứng ở 4 đại tông môn ở giữa một tâm điểm, tồn tại ở Tứ Tông trong lúc đó,

Như là Tứ Tông ở giữa một giao thoa.

“Không sai.” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “4 đại tông môn bên trên, đều tồn tại hộ sơn trận pháp, hơn nữa, bọn họ để để trong núi linh khí càng thêm nồng nặc, này trận pháp còn có thể đem quanh thân hết thảy linh khí toàn bộ tụ tập tới, tập trung vào một chỗ, mà nơi này, chính là 4 đại tông môn ở giữa một giải đất trung tâm.”

Linh Lung nghe, đăm chiêu, lại nhất thời cũng nghĩ không thông, coi như nơi này là Tứ Tông trung tâm, cái kia thì có thể có ích lợi gì nơi?

“4 đại tông môn, đoạt hết quanh thân thiên địa linh khí, thành tựu tự thân, bản này không có gì, nhưng thế gian vạn vật, đều có phân âm dương, 4 đại tông môn bốn toà Linh Sơn cực thịnh một thời, đồng thời cũng tạo nên ra một tuyệt hung nơi, cũng chính là ngọn núi này!”

Tiêu Vũ lúc này tựa như một tiền bối, chỉ điểm Linh Lung, nói: “Bốn toà Linh Sơn đem quanh thân sinh cơ đều cướp đoạt đã đi, mỗi tòa trên núi đều sinh cơ um tùm, mà ở trong đó lại là hoàn toàn hoang lương, cỏ cây không sinh, sinh linh không gần, nếu như nói 4 đại tông môn là chung quanh sinh nơi, vậy nơi đây, chính là một mảnh tử địa!”

Thiên địa vạn vật trong lúc đó, chú ý chính là một cân bằng, một phương cực thịnh, tất lại có một phương khác vô cùng hung.

4 đại tông môn Tứ Tông Linh Sơn đoạt hết hết thảy thế, đã ở

vô hình trung tạo nên ra một chỗ như vậy, kỳ thế cùng Tứ Tông hoàn toàn ngược lại.

“Cho nên ngươi thì chọn trúng nơi này, nhờ vào đó bày ra hung trận?” Linh Lung càng nghe càng là hoảng sợ.

Điều này cần ra sao trận pháp trình độ, tài năng nhìn ra thứ này? Nhận sự giúp đỡ thế núi bày trận, chuyện này đối với thầy trận pháp vải nói, đó là chuyện thường, nhưng như Tiêu Vũ như vậy, một ngọn núi thế núi ngay tiếp theo này một châu đều quên đi đi vào, mới tìm được ở trong một chỗ, chuyện này quả thật khủng bố.

“Không sai.” Tiêu Vũ gật đầu, “trận pháp nhất đạo biến ảo vô cùng, tứ đại Linh Sơn linh khí nồng nặc, thích hợp thành lập tông môn, làm bọn họ trường thịnh không áo tang, nhưng loại này tử địa, nếu như có thể hợp lý lợi dụng, cũng có thể bày ra tuyệt thế trận pháp.”

Linh Lung nghe được đã triệt để ngây người, nàng trước đây chỉ biết là Tiêu Vũ ở Phù đạo trên trình độ kinh người, còn là bây giờ mới biết, hắn lại ở trận đạo bên trên cũng có như vậy thực lực khủng bố.

Hơn nữa, Tiêu Vũ nếu như thật nhờ vào đó núi bày trận, cái kia tuyệt đối so với Tứ Tông đại trận hộ sơn đều khủng bố hơn, bởi vì 4 đại tông môn như vậy Linh Sơn tồn tại chung quanh, mà đây núi lại là chỉ có một chỗ, có thể nói hắn là mượn 4 đại tông môn lực lượng, mới thành tựu trận này.

“Mặc dù Bản Long không hiểu lắm ngươi đang nói cái gì, có điều giống như dùng nơi này có thể đối phó Long Tuyền Tông, khà khà, rất tốt!” Huyết Lân ở một bên nghe hồi lâu, cũng không quá hiểu, nhưng cũng cảm giác giống như nơi này vô cùng ghê gớm dáng vẻ, không khỏi trở nên hưng phấn.

“Ngươi chừng nào thì còn biết vải trận? Bản vương làm sao không biết là?” Mặc Vũ cũng vẻ mặt kỳ quái thấy Tiêu Vũ, tựa hồ hắn và Tiêu Vũ quen biết lâu như vậy, còn không biết Tiêu Vũ ở phương diện này còn có đây có thực lực như vậy.

“Ngươi không biết là sự tình, còn nhiều nữa.” Tiêu Vũ cười cười, sau đó vay mượn Linh Lung tay, tiếp tục bày trận.

Vốn trận pháp chi đạo cần phải mượn rất nhiều thứ, nhưng này núi có một luồng hung thế, là đại hung nơi, bởi vậy mới có thể không có cây cỏ mọc lên, không thấy sinh linh, tất cả hoàn toàn có thể không cần bất luận là đồ vật gì, chỉ là nhận sự giúp đỡ thế núi thân mình, có thể bày ra kinh người trận pháp.

Lần này, Linh Lung càng thêm ra sức, bởi vì nàng rất muốn nhìn một chút loại này tuyệt hung nơi, khả năng bày ra một cái dạng gì trận pháp, càng muốn nhìn một chút Tiêu Vũ ở trận đạo phương diện thực lực, mạnh như thế nào.

Có Linh Lung người vương giả này ra tay, &# 32; trận này uy lực, không cần nghĩ Tiêu Vũ cũng có thể biết hiệu quả.

Ở hao phí sau một ngày, dựa vào Linh Lung tay, này một trận pháp liền đã đại khái bố trí xong, theo Tiêu Vũ để Linh Lung thay đổi cuối cùng một chỗ địa thế, một tiếng vang ầm ầm trong lúc đó, ngọn núi chấn động, này một tòa núi hoang, tựa hồ cũng trong nháy mắt này sống lại.

“Thành!” Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười, cảm thụ một chút trận pháp này, thoả mãn gật đầu.

“Có trận này, chỉ sợ là đến rồi vương giả cấp bậc nhân vật, cũng phải nuốt hận!” Linh Lung sâu sắc thấy Tiêu Vũ, làm trận pháp hoàn thành, nàng hoàn toàn có thể cảm nhận được trận này khủng bố, nếu như nàng là Tiêu Vũ địch nhân, nếu mạnh hơn xông, phỏng chừng cũng phải chết ở chỗ này.

“Trận pháp vải xong? Tiêu Vũ, kế tiếp chúng ta làm gì?” Mặc Vũ có vẻ hơi không thể chờ đợi được nữa, hắn nhìn ra được Tiêu Vũ vải trận pháp này là muốn đối phó Long Tuyền Tông, nhưng lại không biết muốn làm sao đối phó.

“Kế tiếp? Còn phải nói gì nữa sao? Trực tiếp cùng Long Tuyền Tông tuyên chiến!” Tiêu Vũ thập phần khí phách nói.

Bị Long Tuyền Tông làm cho thay đổi thân phận lâu như vậy, sau khi lại muốn trốn vào Khương gia, trong lòng hắn từ lâu nín rất nhiều hỏa khí, hiện nay, hắn phải đem này hỏa khí toàn bộ trả cho Long Tuyền Tông.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 150: Vây Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trận pháp bày thành công, Tiêu Vũ quyết định dùng cái này núi vì chính mình căn cơ, cùng Long Tuyền Tông chính diện tuyên chiến.

Trận pháp này, là hắn lâm thời ngọn núi này hung thế mà vải, ỷ lại hoàn toàn là tự nhiên nhất sức mạnh đất trời, lại là một đại hung trận, mặc dù là vương giả nhân vật tiến lại, ở trên núi này, Tiêu Vũ cũng có thể làm được tuyệt đối khống chế, khiến người ta có đi mà không có về.

Hắn đem trận pháp này đặt tên là chôn vương đại trận, càng là vương giả đều có thể chôn xuống.

Còn toà này núi hoang, vốn là dùng để đối phó Long Tuyền Tông, Mặc Vũ đề nghị cho ngọn núi này mệnh danh là diệt long sơn, kết quả Huyết Lân thiếu chút nữa cùng hắn liều mạng, tên này không phải muốn tiêu diệt hắn gì?

Cuối cùng, ngọn núi này bị tên gọi không có suối núi, Huyết Lân lúc này mới thoả mãn.

Định xuống núi tên cùng trận tên sau, Tiêu Vũ cũng liền không nữa nhận sự giúp đỡ Linh Lung vương giả lực lượng che giấu trên người mình dấu ấn, hắn tin tưởng, Long Tuyền Tông nhất định có thể ngay đầu tiên cảm ứng được, không cần hắn mở miệng, từ sẽ có người đã đến.

Long Tuyền Tông bên trong, lúc này Long Tuyền Tông chủ, đang ngồi ngay ngắn ở trong một gian mật thất, lẳng lặng tu luyện.

Lần này, đi tới Thiên Uyên, không chỉ Ngọc Lăng Sương đạt được chỗ tốt to lớn, khoảng cách vương giả cách chỉ một bước, hắn cũng tương tự đạt được rất nhiều cơ duyên, bây giờ trong khi tiêu hóa, thực lực vừa là có điều tiến bộ.

Tĩnh tọa hồi lâu, Long Tuyền Tông chủ đoạt được cơ duyên phải từ từ tiêu hóa, không thể nhanh chóng tiến bộ, hắn cũng không gấp, mở mắt ra, đứng dậy.

Làm mở mắt lập tức, Long Tuyền Tông chủ ánh mắt, rơi ở phía trước một khối bài vị bên trên, bài vị phía trên viết "học trò cưng Cơ Dạ Bạch" chữ.

"Ngươi vốn thiên tư trác tuyệt, là dưới Nhâm Tông chủ không có chỗ thứ hai, chỉ tiếc......" Long Tuyền Tông chủ đứng dậy, lau sạch nhè nhẹ bài vị, trong mắt lộ ra vài phần sầu não.

Cơ Dạ Bạch, đây là hắn nhất là đệ tử đắc ý, đối với cái này đệ tử, hắn ký thác nhiều lắm kỳ vọng, hắn đối với Cơ Dạ Bạch coi trọng, liền như là đối với con của mình.

Nhưng tiếc là chính là, Cơ Dạ Bạch chết rồi, chết tại Tiêu Vũ trong tay.

"Bây giờ, người giết ngươi đã chết, sư phụ cũng coi là ngươi báo thù, đáng tiếc chính là, bổn tông không thể tự tay giết hắn!" Long Tuyền Tông chủ buông bài vị, ánh mắt lộ ra hàn quang lạnh như băng.

Tiêu Vũ không chỉ giết hắn coi trọng nhất đệ tử, còn giết sư đệ của hắn, việc này vô luận đối với hắn, hay là đối với toàn bộ Long Tuyền Tông, đều là một to lớn sỉ nhục.

Lần này ở Thiên Uyên, hắn mặc dù chặt đứt Tiêu Vũ hai tay, đối với Tiêu Vũ vài lần hành hạ, có thể trong lòng đối với Tiêu Vũ sự thù hận, lại không có vì vậy giảm bớt bao nhiêu.

Tuy nói,

Tiêu Vũ cuối cùng bị thần bí khói đen cuốn đi, bây giờ Thiên Uyên đóng kín, hắn không thể có thể sống sót, có thể Long Tuyền Tông chủ trong lòng vẫn là cảm thấy không hài lòng lắm, bởi vì hắn rất muốn tự tay đem Tiêu Vũ chém giết.

“Mấy tháng quá khứ, hắn nếu là sống sót, vô luận khoảng cách Long Tuyền Tông có bao nhiêu khoảng cách, ta đều khả năng cảm ứng được trên người hắn dấu ấn, hiện nay qua lâu như vậy, hắn vẫn như cũ chưa từng xuất hiện, nghĩ là như là ngoại giới nói, đã chết tại Thiên Uyên bên trong.”

Đem bài vị thả lại chỗ cũ, Long Tuyền Tông chủ cúi đầu tự nói, như là đang đối với bài vị theo như lời, hoặc như là đang nói cho chính mình nghe.

“Như thế cũng tốt, tên súc sinh kia cùng tông trên quan hệ rất gần, hắn chết ở Thiên Uyên, có lẽ càng tốt hơn, nếu không ta nếu là tự tay giết hắn, tông trên dù cho không ngăn cản, chỉ sợ cũng sẽ đối với ta có thành kiến.”

Xoay người lại, Long Tuyền Tông chủ hướng về mật thất ở ngoài đi đến, nơi này là hắn bình thường chuyên mật thất tu luyện, cũng là bởi vậy, cái này cho nên mới có Cơ Dạ Bạch bài vị, nguyên nhân cũng là bởi vì hắn đối với Cơ Dạ Bạch thái quá coi trọng.

Đi tới trước cửa, Long Tuyền Tông chủ vừa muốn đẩy cửa, đột nhiên thân thể chấn động, dừng bước lại, trong mắt bắn ra kinh người hàn quang.

“Tên súc sinh kia, lại chưa chết!”

Hắn ánh mắt lộ ra vô hạn sát ý, bởi vì trong nháy mắt này, Tiêu Vũ trên người dấu ấn, hắn đột nhiên có thể cảm giác được, trước đó, hắn ở Tiêu Vũ trên người lưu lại dấu ấn, tựa như biến mất giống nhau, hoàn toàn không cảm giác được.

Có thể cảm nhận được dấu ấn, vậy đã nói rõ Tiêu Vũ chưa chết!

“Hắn lại rời đi Thiên Uyên? Đến tột cùng là làm sao làm được?”

Long Tuyền Tông chủ bỗng nhiên xoay người, ánh mắt như là xuyên thấu vạn dặm, nhìn về phía Tiêu Vũ vị trí cái hướng kia.

Hắn khả năng cảm ứng được cái kia dấu ấn phương vị, thậm chí cùng hắn ở giữa khoảng cách, lúc này hắn rõ ràng cảm nhận được Tiêu Vũ cũng không phải ở Thiên Uyên bên trong, mà là đang một nơi khác.

Thiên Uyên đã sương mù hiện mấy tháng, Tiêu Vũ tại sao sẽ đột nhiên theo Thiên Uyên bên trong đi ra? Có phải hắn khả năng theo này khói đen thông qua?

Long Tuyền Tông chủ không nghĩ ra, đây là một cái phi thường khó hiểu sự tình, Thiên Uyên bên trong này khói đen, theo lý thuyết không thể có người có thể thông qua, bây giờ Thiên Uyên sương mù hiện sau, ở trong người nên không thể đi ra, người bên ngoài cũng không cách nào tiến vào mới đúng.

Trong trầm tư, Long Tuyền Tông chủ rất nhanh có quyết định, nhanh chân rời đi mật thất.

“Việc này, hay không phải báo cho tông trên?”

Đi trên đường, Long Tuyền Tông chủ chần chờ, Tiêu Vũ dù sao giết Long Tuyền Tông phụ tông chủ, là Long Tuyền Tông tất cả mọi người địch nhân, Ngọc Lăng Sương thân là trong tông địa vị tối cao nhân vật, lẽ ra cũng hẳn rất muốn giết Tiêu Vũ, bởi vậy dựa theo lẽ thường, Tiêu Vũ chưa chết việc, hắn nên trước tiên thông báo Ngọc Lăng Sương.

Có điều, nghĩ đến Ngọc Lăng Sương cùng Tiêu Vũ trong lúc đó cái kia quan hệ phức tạp, thông tri nàng, ngược lại có thể sẽ đưa đến ngược lại hiệu quả, nhưng nếu là không thông báo, hắn trực tiếp tiến đến đem Tiêu Vũ giải quyết, cũng có thể sẽ đưa tới Ngọc Lăng Sương bất mãn.

“Ta trước hết giết tên súc sinh này, lại hướng tông trên bẩm báo!”

Long Tuyền Tông chủ rất nhanh sẽ có quyết đoán, hắn lấy ra một viên bùa truyền âm, hướng phù trung truyền ra một câu lời nói lạnh như băng, sau đó vừa là một lần nữa dừng lại, ngóng nhìn không có suối núi phương hướng.

“Dù cho ngươi may mắn còn sống, lần này cũng muốn chết, vô luận trên trời dưới đất, lần này ngươi cũng không thể lại chạy thoát!” Ánh mắt của hắn lạnh như băng, mang theo vô hạn sát ý.

Cùng một ngày, Thiên Phủ bên trong Long Tuyền Tông phân đà đột nhiên có vài vị tông sư điều động, và còn mang tới nhiều tên nhân vật tinh anh, đằng đằng sát khí, từ trong thành rời đi, đi ra ngoài.

“Long Tuyền Tông đây là muốn làm gì?”

“Bọn họ trong thành này tinh nhuệ hầu như đều xuất động, chẳng lẽ có đại sự gì?”

“Trước tạm nhìn một cái nói lại.”

Long Tuyền Tông hành động này, đưa tới các phe chú ý, các thế lực lớn từ trước đến giờ đều là đề phòng lẫn nhau, phương nào hơi có chút động tĩnh, đều sẽ bị vô số đôi con mắt nhìn thấy.

Lúc này nhìn thấy Long Tuyền Tông điều động nhiều như vậy tinh nhuệ, khắp nơi hiếu kỳ đồng thời, cũng đều phái ra người, kiểm tra bọn họ rốt cuộc phải làm những gì.

Đã thấy, Long Tuyền Tông một đám tinh nhuệ ra khỏi thành sau khi, dùng tốc độ nhanh nhất, chạy tới ngoài thành một tòa dưới núi hoang, bọn họ một nhóm tổng cộng có hơn mười người, đi tới nơi này dưới chân núi sau khi, liền phân chiếm phương vị khác nhau, đem ngọn núi này hoàn toàn vây.

“Tiêu Vũ, người đến!”

Không có suối trên núi, Huyết Lân vẫn thì chờ ở tại đây, nhìn thấy Long Tuyền Tông một chút đến rồi hơn mười người, nhất thời ánh mắt sáng lên, đối với Tiêu Vũ mở miệng.

Hắn chính là một phần tử hiếu chiến, ở vào thời điểm này, không chỉ không sợ, ngược lại còn có chút hưng phấn.

“Tiêu Vũ, chúng ta có phải là trực tiếp tiếp tục giết, đem những người này diệt tất cả?” Mặc Vũ cũng là nóng lòng muốn thử, cùng Huyết Lân cùng nhau thời gian dài, liền hắn đều trở nên hơi tốt chiến.

“Liền những thứ này người?” Tiêu Vũ xếp bằng ở trên núi hoang, lúc này nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy đến người trong, phần lớn đều là tông sư nhân vật, chỉ chút này người, nói thật nha hắn thật đúng là không lọt mắt, muốn đối phó bọn hắn phỏng chừng liền trận pháp cũng không dùng tới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 151: Không Chết?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Làm sao đều là ít ỏi con tôm a, những người này còn chưa đủ Bản Long một người đánh!” Huyết Lân tiếp tục hướng về dưới chân núi nhìn ra xa, lúc này mới phát hiện những người này ở trong không có mấy cường giả, hơn nữa ở trong một vài đệ tử đều bị qua hắn cùng Mặc Vũ “độc thủ”, hứng thú một chút thì ít hơn nửa.

“Khà khà, không có chuyện gì, bản vương không chê những người này yếu, muốn không cho bản vương đi thu thập bọn họ?” Mặc Vũ lại là không có vì vậy mà thay đổi thái độ.

Hắn và Huyết Lân điểm khác biệt lớn nhất, chính là Huyết Lân hiếu chiến, càng mạnh đối thủ hắn càng hưng phấn, nhưng Mặc Vũ lại không giống nhau, Mặc Vũ thuộc về loại kia không để ý đối thủ mạnh yếu, hắn tính cách khá là tiện, ban đầu ở Thánh cảnh bên trong thời điểm, chỉ thích trêu chọc người khác, ra sao đục sự tình đều trải qua, lúc đó còn có cái tiện chim tên gọi.

“Vậy được, các ngươi đi thôi.” Tiêu Vũ cũng không phản đối.

Hai người này tuy nói vừa mới đạt được cấp hai, nhưng đều là cao nhất sinh linh sau khi, thực lực mặc dù so với hắn không được, nhưng đối với người bình thường tới nói tuyệt đối gượng đến đáng sợ, Long Tuyền Tông người tới tuy nhiều, thật đúng là không hẳn khả năng đem bọn họ như thế nào.

“Này, dưới chân núi người tới người phương nào, vì sao xông ta Vô Tuyền Sơn?”

Đạt được Tiêu Vũ đồng ý, Mặc Vũ lúc này hướng về trên núi vừa đứng, vận chuyển nguyên lực hướng về dưới chân núi hét lớn, thực lực của hắn không kém, này hét một tiếng gian sóng âm cuồn cuộn, không chỉ truyền đến dưới chân núi, thậm chí kể cả chỗ xa hơn đều có thể nghe rất rõ ràng.

Lúc này, tại đây dưới chân núi, 1 người đàn ông tuổi trung niên dẫn dắt một đám tông sư, cùng với một vài kiệt xuất Long Tuyền Tông đệ tử, đang hướng về Vô Tuyền Sơn chậm rãi bước áp sát.

“Đỗ Sư Thúc, cái kia Tiêu Vũ thật chưa chết gì? Hắn tại sao lại ở đây tòa trên núi hoang?”

Một gã đệ tử trẻ tuổi đi theo trung niên nam tử này phía sau, đầy mặt không rõ, không phải nói cái kia Tiêu Vũ chặt đứt hai tay, đã chết ở Thiên Uyên bên trong sao? Làm sao trong chớp mắt, người sư thúc này còn nói hắn còn chưa có chết, thì ẩn thân nơi đây, còn mang tới nhiều người như vậy, muốn tới nơi này giết hắn?

“Đây là tông chủ gửi tới mệnh lệnh, để cho chúng ta đến chém giết Tiêu Vũ, còn có thể giả bộ?” Đỗ Sư Thúc nghiêm mặt, nói: “Về phần tại sao ẩn thân nơi đây, cái này còn không nghĩ ra gì? Cái kia Tiêu Vũ là ai? Tầm thường một hóa khí cảnh, còn có thể cùng chúng ta Long Tuyền Tông đấu? Hắn mặc dù may mắn còn sống, có thể tất nhiên cũng biết không đấu lại ta Long Tuyền Tông, đương nhiên chỉ có thể núp vào loại này hoang vu nơi.”

“Thực sự là như thế gì?” Câu hỏi đệ tử hoài nghi, theo hắn biết, cái kia Tiêu Vũ thực lực nhưng mạnh đến nỗi đáng sợ, hơn nữa không phải nói Long Tuyền Tông còn có một Thiên Tông chết tại Tiêu Vũ trên tay gì? Hắn thật sự có dễ giết như vậy?

“Cái kia Tiêu Vũ là chúng ta Long Tuyền Tông cừu nhân, không chỉ giết ta ta tông đệ tử, ngay cả ta trong tông Thiên Tông đều chết ở trong tay của hắn, người này sống sót, chính là chúng ta Long Tuyền Tông sỉ nhục lớn nhất!” Đỗ Sư Thúc tiếp tục nói: “Lần này, tông chủ là vì đang ở trong tông, khoảng cách xa xôi,

Mới khiến cho ta mang người đến chém giết cái này Tiêu Vũ, chỉ là……”

Nói tới chỗ này, Đỗ Sư Thúc trên mặt lộ ra vài phần bất mãn, hắn rất muốn nói, mặc dù trong đồn đãi Tiêu Vũ tựa hồ có vài phần bản lĩnh, có thể đã hai cánh tay hắn đã đứt, vậy cũng là người phế nhân, có thể tông chủ lại còn để hắn đem trong phân đà hết thảy tinh nhuệ đều mang đến, khó tránh khỏi có chút chuyện bé xé ra to.

Không phải giết một mất đi hai tay phế nhân gì? Tất yếu điều động nhiều người như vậy?

Nhưng những lời này, hắn lại không dám nói ra, gan dạ nghi ngờ tông chủ, cái kia là muốn chết!

“Này, dưới chân núi người tới người phương nào, vì sao xông ta Vô Tuyền Sơn?”

Đúng lúc này, Mặc Vũ âm thanh từ trên núi truyền xuống rồi, Đỗ Sư Thúc hơi biến sắc mặt, hướng về trên núi nhìn tới, liền gặp một đạo tuổi trẻ âm thanh đứng ở trong hư không, lời nói kia chính là xuất từ thiếu niên này miệng.

“Làm sao là hắn? Hắn làm sao tại đây?” Đỗ Sư Thúc một chút thì sửng sốt, cái khác tiến lại Long Tuyền Tông đệ tử, cũng là đờ ra một lúc, không ít người trên mặt càng lộ ra thần sắc sợ hãi.

Đây không phải là cái kia gần đoạn thời gian đến vài lần đối với Long Tuyền Tông đệ tử xuất thủ thiếu niên gì? Người này thực lực khủng bố, Long Tuyền Tông những đệ tử kia cơ hồ đều không phải là đối thủ của hắn, thật là nhiều người đều đau đớn ở trong tay của hắn, thậm chí một vài đệ tử trong tông trong lòng đều có bóng mờ.

Nhưng này sao lại thế này, không phải nói Tiêu Vũ ở trên núi này, bọn họ tới là muốn giết Tiêu Vũ gì, làm sao thiếu niên này đã ở trên núi này?

“Làm sao là hắn?”

“Long Tuyền Tông hưng sư động chúng, có phải mục đích chính là muốn đối phó thiếu niên này?”

Các thế lực lớn theo tới ngắm nhìn người cũng vào lúc này phát hiện Mặc Vũ bóng người, mỗi một người đều hết sức kinh ngạc, còn tưởng rằng Long Tuyền Tông quy mô lớn điều động, là muốn tới đối phó cái này liên tục nhằm vào bọn họ Long Tuyền Tông thiếu niên.

“Hắn mới vừa nói cái gì? Ngọn núi này kêu Vô Tuyền Sơn?” Đỗ Sư Thúc nhìn phía người bên cạnh.

Núi này hắn cũng từng từng tới, chính là một tòa chim không thèm ị vô danh núi hoang, lúc nào có một cái như vậy tên? Hơn nữa không có suối, nghe tới tựa hồ cũng có chút nhằm vào Long Tuyền Tông ý tứ.

“Dưới chân núi, bản vương tra hỏi ngươi đâu, xông ta Vô Tuyền Sơn, càng ham muốn như thế nào?” Mặc Vũ bay ở trên hư không trong hư không, âm thanh hùng vĩ, làm cho trên núi dưới núi đều đang vang vọng.

Ngoại trừ Long Tuyền Tông ở ngoài, khắp nơi tiến lại người đều có chút há hốc mồm, mặc dù đã sớm nghe nói thiếu niên này rất hung hăng, có thể cũng không nghĩ tới phách lối như vậy, còn nhỏ tuổi dám tự xưng bản vương, lá gan này thật đúng là rất lớn.

“Tiểu bối, không được vô lễ, mau chóng để Tiêu Vũ cuộn xuống núi đến nhận lấy cái chết!” Đỗ Sư Thúc sầm mặt lại, mở miệng đánh trả.

Hắn cũng phục hồi tinh thần lại, thiếu niên này lần nữa nhằm vào Long Tuyền Tông, mà Tiêu Vũ vừa là Long Tuyền Tông kẻ thù, bây giờ Tiêu Vũ ở trên ngọn núi này, thiếu niên này đã ở trên núi này, hơn nửa bọn họ đã sớm nhận thức, lẫn nhau trong lúc đó tựa hồ có quan hệ gì.

“Tiêu Vũ? Tiêu Vũ chưa chết?”

“Hắn không phải chết ở Thiên Uyên bên trong sao? Làm sao lại xuất hiện?”

“Việc này liên quan đến trọng đại, nhanh, lập tức báo lại.”

Đỗ Sư Thúc nói, lại gây nên chấn động, so với phát hiện Mặc Vũ tung tích, Tiêu Vũ còn sống sự tình, rõ ràng càng thêm kinh người.

Hắn cái kia tên pháo Mạc Vong thân phận, nhưng đã ở Thiên Phủ ở trong gây nên qua rất nhiều sóng gió, hơn nữa lần này ở Thiên Uyên bên trong, biểu hiện của hắn cũng thật sự làm người thán phục, bây giờ chưa chết, không có phương nào khả năng không coi trọng.

Trong nháy mắt, đến thăm mọi người nhận sự giúp đỡ bùa truyền âm, ở trong thời gian ngắn nhất hướng về mỗi loại vị trí thế lực báo cáo, rất nhanh, Tiêu Vũ không chết sự tình, cũng đã là truyền đến 4 đại tông môn, cùng với mỗi một đại thế gia bên trong.

“Hả? Ngươi là tới giết Tiêu Vũ? Chỉ bằng các ngươi những người này?”

Mặc Vũ vẫn là cao đứng trong hư không, cùng dưới chân núi người cách không đối thoại, hắn lúc này, đúng là rất có một phen uy thế.

“Hừ, không chỉ một cái cụt tay phế nhân gì? Ta Long Tuyền Tông muốn giết hắn, tùy tiện một người cũng có thể làm được!” Đỗ Sư Thúc lạnh lùng đáp lại.

Lúc này hắn đối với tông chủ quyết định càng thêm bất mãn, tới giết một đứt rời hai tay phế nhân, còn muốn cho hắn mang ra tất cả tinh nhuệ, này truyền ra ngoài, chẳng phải là để người của thế lực khác cười chết?

“Tốt, các ngươi muốn giết Tiêu Vũ, vậy cũng được, Tiêu Vũ ngay ở trên ngọn núi này, các ngươi muốn giết hắn, liền cứ lên núi a!” Mặc Vũ nheo mắt lại, mang trên mặt sang sảng nụ cười, dáng dấp kia tựa như một tên gian thương thấy được đợi làm thịt dê béo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 152 + 2 Tên Biến Thái

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bất kể là đối với Tiêu Vũ, hay là đối với Mặc Vũ, Long Tuyền Tông đều có rất lớn oán niệm.

Tiêu Vũ từ không cần phải nói, đối với Long Tuyền Tông là tất phải giết người, mà đây Mặc Vũ cùng Huyết Lân, khoảng thời gian này liên tiếp đối với Long Tuyền Tông đệ tử ra tay, tổn thương không ít Long Tuyền Tông đệ tử, đồng dạng là Long Tuyền Tông ở đối phó đối tượng.

Hiện nay, rất rõ ràng, Mặc Vũ cùng Huyết Lân cùng Tiêu Vũ có không phải bình thường quan hệ, bọn họ lúc trước nhằm vào Long Tuyền Tông, rất có thể chính là bởi vì Tiêu Vũ nguyên nhân.

“Tầm thường một tòa núi hoang, chẳng lẽ còn muốn ngăn cản chúng ta? Bổn tông một kiếm có thể đem ngọn núi này san bằng!” Đỗ Sư Thúc xem thường, trong khi nói chuyện bay lên trời.

Hắn còn cũng không tin, thực lực của hắn đã là tông sư bên trong cao nhất, ngưng ra năm đạo thần ảnh, sức chiến đấu cỡ này đối với phàm nhân mà nói liền nếu như thần linh, một đòn bên dưới dòng sông đổi đường, núi sông sụp đổ, chẳng lẽ còn có thể bị một tòa núi hoang ngăn cản?

“Kinh khung thần kiếm!”

Đỗ Sư Thúc quát lạnh, lấy ra một cái sáng lấp lóa trường kiếm, khi hắn toàn lực huy động trong lúc đó, kiếm này ánh kiếm vạn trượng, vượt qua phía chân trời, thoạt nhìn hết sức kinh người.

“Chém!”

Cái này Đỗ Sư Thúc quả thật thực lực kinh người, chiêu kiếm này uy lực tuyệt luân, đủ để đem bình thường núi cao một kiếm bình định.

“Cứ như vậy còn dám xưng thần kiếm?”

Nhưng mà, đồng thời ở nơi này, Mặc Vũ lộ ra nụ cười khinh thường, cười hì hì bay lên trời, một bàn tay thần tốc phóng đại, dùng một đôi thịt nắm giữ hướng về to lớn kia mà chói mắt ánh kiếm.

“Hắn điên rồi?”

Các phe người kinh hô, dùng thân thể đối với binh khí, đây không phải là muốn chết sao? Hơn nữa cái này Đỗ Sư Thúc Đỗ Trọng thực lực không kém, đã là tiếp cận Thiên Tông cảnh giới, chiêu kiếm này uy lực kinh người, hơn nữa này thanh binh khí cũng không là phàm phẩm, đang không có tuyệt đối tu vi dưới áp chế, ai dám lấy thân thể liều mạng?

“Muốn chết!” Đỗ Trọng cũng là lộ ra cười lạnh, thiếu niên này, đồng dạng cũng là Long Tuyền Tông muốn diệt trừ đối tượng, hắn cười lạnh bên trong, ra tay không lưu tình chút nào, ngược lại là vừa bỏ thêm vài phần Thần lực.

“Ầm!”

Tông sư giao thủ, thanh thế kinh người, lộ ra dư âm, khiến cho này toàn bộ đại địa đều đang rung động.

Nhưng mà, kết quả khiến cho mọi người giật mình, Mặc Vũ cái tay kia nắm chặt Đỗ Trọng kiếm to, Đỗ Trọng kiếm to đúng là không thể đau đớn hắn mảy may, phát ra kim loại bình thường âm thanh.

Nhưng mà,

Mặc Vũ tự thân cũng bị chấn động đến mức về phía sau bay ngược ra ngoài, toét miệng nói: “Lão này thực lực thật đúng là có thể!”

Mọi người há hốc mồm, thì thực lực thế này, đã tiếp cận Thiên Tông, càng bị một mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên nói là còn có thể?

Mặc dù theo kết quả đến xem, rõ ràng là Mặc Vũ bị thiệt thòi, đỗ vội vã chiếm được thượng phong, cần phải biết rằng, Đỗ Trọng là đã sống vượt qua năm trăm năm nhân vật già cả, mà Mặc Vũ, thì lại còn là mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên mà thôi!

“Cơ thể người này, rốt cuộc mạnh đến mức nào? Có thể mạnh mẽ chống đỡ một tông sư binh khí!”

Các phe mọi người chấn kinh đến không được, mặc dù đã sớm nghe nói cái này Mặc Vũ cùng Huyết Lân thực lực mạnh mẽ, Long Tuyền Tông không có đệ tử có thể địch, nhưng cũng không nghĩ tới lại cường hãn đến mức độ này, thân thể này quả thực cường hãn đến khuếch đại.

“Nghe nói ở Thiên Uyên thời điểm, Mạc Vong…… không đúng, phải nói là Tiêu Vũ, hắn cũng cho thấy cường hãn thân thể, thiếu niên này tựa hồ cùng hắn có quan hệ gì, chẳng lẽ nói nhục thể của bọn hắn đều mạnh như vậy?”

“Mạc Vong rốt cuộc lai lịch gì, thoạt nhìn, hai người này thiếu niên lúc trước nhằm vào Long Tuyền Tông, tựa hồ là chịu đựng hắn sai khiến, dưới tay hắn tại sao có thể có bực này yêu nghiệt thiếu niên?”

Khiếp sợ sau khi, mọi người cũng dồn dập nhớ tới, trước đây ở Thiên Uyên thời điểm, Tiêu Vũ lúc đó chẳng phải cho thấy cường hãn thân thể gì?

Hiện nay, Long Tuyền Tông người tiến lại, muốn giết Tiêu Vũ, công bố Tiêu Vũ thì ở toà này trên núi hoang, mà đây hai cái ở Thiên Phủ bên trong gây nên qua rất nhiều sóng gió thiếu niên, lại cũng ở nơi đây.

Này làm cho bọn họ một chút đều nghĩ tới, Mặc Vũ cùng Huyết Lân nhằm vào Long Tuyền Tông, rất có thể cũng là bởi vì Tiêu Vũ, thậm chí, bọn họ làm việc này, còn là đạt được Tiêu Vũ sai khiến, dù sao Tiêu Vũ nhưng bị Long Tuyền Tông chủ chặt đứt hai tay, muốn nói không hận Long Tuyền Tông đó là không có khả năng, bây giờ đối với bọn họ báo thù, cũng là có thể thông cảm được.

Nhưng mà, hắn lại có thể ngón tay sử dụng được hai người này có thể nói yêu nghiệt thiếu niên, rốt cuộc là lai lịch gì?

“Tiểu bối, ngươi không phải bổn tông đối thủ, tránh ra cho ta a, bổn tông này đến là vì giết Tiêu Vũ, còn ngươi…… sau khi nói lại không muộn!” Đỗ Trọng đối với Mặc Vũ thân thể mạnh, cũng là cảm thấy giật mình.

Chỉ có điều, hắn rõ ràng chiếm thượng phong, dù sao tu vi áp chế, nhưng này đến quan trọng nhất còn là tông chủ mệnh lệnh, trước giết chết Tiêu Vũ, sau đó mới từ từ cùng thiếu niên này thanh toán.

“Lông đen, ngươi đừng nhúc nhích, để cho ta tới thử xem!”

Một bên, nhìn thấy Đỗ Trọng thực lực sau khi, phần tử hiếu chiến Huyết Lân sớm nóng lòng muốn thử, lúc này nói ra một câu nói như vậy, không chờ Mặc Vũ đáp lại, đã là bay lên trời cao, quay Đỗ Trọng ra tay.

Vào giờ phút này, Huyết Lân thân thể lại quay tay thành một kỳ quái góc độ, hắn loại này đặc biệt tư thế trong lúc đó, tựa hồ lộ ra bí ẩn gì, nhìn như quả thực, lại như là cùng thiên địa kết hợp lại, trở thành thiên địa ở trong duy nhất.

“Nghịch long ấn?” Tiêu Vũ thấy vậy, hơi có kinh ngạc.

Huyết Lân lúc này thi triển, thình lình là từ hắn nơi đây học quá khứ Long tộc bí thuật.

Bí thuật này, chỉ có Long tộc mới có thể thi triển, thi triển lúc, dùng tự thân máu làm dẫn, máu rồng nghịch lưu, đồng thời dùng thân hình ngưng ra Long tộc đặc hữu long ấn, hiệu lệnh thiên địa, mượn tới Tổ Long để lại ở bên trong trời đất long uy, tài năng ở lập tức bên trong, khiến sức chiến đấu tăng vọt.

Này 1 Long tộc bí thuật, là Tiêu Vũ lúc trước dạy, chỉ là hắn không ngờ rằng, mới qua như vậy một quãng thời gian, Huyết Lân thì đã tu luyện đến nước này, đã là có một chút thành tựu, phỏng chừng cùng cảnh giới trong vòng, không có mấy người có thể ứng phó đạt được.

“Huây!”

Huyết Lân động tác trong lúc đó, một tiếng rồng gầm như có như không, từ trong cơ thể hắn truyền ra, đồng thời hắn tự thân dũng mãnh vô cùng, đôi bàn tay lấy ra, thì như vuốt rồng.

Cùng Mặc Vũ giống nhau, dù cho biến thành hình người, Huyết Lân bản thể cũng là cao nhất sinh linh, thân thể vẫn như cũ cường hãn, và có thể thi triển bổn tộc thuật.

Lúc trước Mặc Vũ, nhìn như đến chính là đôi bàn tay, nhưng trên thực tế, cái kia là hắn cánh chim biến thành, cứng rắn vô cùng đồng thời, thi triển cũng là Kim Ô bộ tộc thuật chém ngày 8 dực, uy lực tuyệt luân.

Lúc này Huyết Lân, cũng là như thế, tuy nói hóa thành hình người sau khi, bổn tộc bí thuật uy lực hơi có giảm xuống, nhưng cũng vẫn như cũ cường hãn.

“Một giới tiểu bối, cũng dám làm càn!” Đỗ Trọng cũng là nổi giận, hai cái mười mấy tuổi tiểu bối nhân vật, càng không một chút nào để hắn vào trong mắt, trước sau ra tay với hắn!

“Bốp!”

Hắn tay cầm trường kiếm, tu vi kinh người, chiêu kiếm này vượt qua phía chân trời, như là có thể chặt đứt bầu trời, mang theo vô tận lửa giận, đối với Huyết Lân chém ra một kiếm.

“Keng!”

Chém xuống một kiếm, Huyết Lân rút lui, bay ra mấy chục dặm, nhưng mà, kết quả giống nhau làm người khiếp sợ, sắc mặt của hắn mặc dù có chút trở nên trắng, nhưng thân thể không tổn hao gì, thừa nhận rồi chiêu kiếm này, thậm chí ngay cả một điểm đau đớn cũng không có.

“Biến thái! Biến thái! Hai người này thiếu niên thân thể đến cùng có nhiêu mạnh mẽ?”

Đoàn người lúc này đã không tìm được lý thích hợp lời nói để hình dung nội tâm tâm tình, mặc dù coi như Huyết Lân rơi hạ phong, nhưng này vẫn như cũ không che giấu được hắn thân thể cường hãn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 153: Tiêu Vũ Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiểu Hồng, như thế nào?” Nhìn thấy Huyết Lân cũng bị thiệt thòi, Mặc Vũ ở bên cạnh có chút cười trên sự đau khổ của người khác, trước mặt hắn ăn quả đắng, lần này được rồi, Huyết Lân cũng bị thua thiệt, bằng không hắn chắc là phải bị Huyết Lân cười chết.

“Không ra sao!” Huyết Lân bay trở về trên núi, lạnh lùng hừ một tiếng.

Đều không phải là hắn không mạnh, cũng không phải Long tộc bí thuật không mạnh, mà là hắn và Mặc Vũ đều là mới vào cấp hai, tương đương với vừa mới đạt được cảnh giới tông sư, mà đối phương nhưng nhân vật già cả, năm đạo thần ảnh chênh lệch, không phải dễ dàng như vậy có thể bù đắp, cái này thuộc về tu vi trên áp chế.

“Làm gì?” Tiêu Vũ như trước tại nguyên chỗ ngồi xếp bằng, lại đột nhiên phát hiện bên cạnh hai người này đều nhìn chằm chằm hắn, một bộ muốn đem hắn ăn hình dáng.

“Ngươi rốt cuộc lúc nào, mới đem Long tộc cái khác bí thuật dạy cho Bản Long? Bản Long nếu nắm giữ càng nhiều bí thuật, lão già này khẳng định không phải Bản Long đối thủ!” Huyết Lân trong ánh mắt có chứa vài phần oán niệm.

Hắn lúc trước theo Tiêu Vũ, nhưng dù là hướng về phía Long tộc bí thuật, kết quả cho đến bây giờ, Tiêu Vũ cũng chỉ dạy hắn một loại.

“Đúng vậy!” Mặc Vũ cũng là gật đầu, nói: “Lúc trước bản vương cùng ngươi rời đi, cũng là vì chém ngày 8 dực, ngươi chừng nào thì, mới dạy ta còn lại 7 dực?”

Tiêu Vũ nhất thời không nói gì, nguyên lai hai người này là đang có chủ ý này, đem chính mình đánh không lại nguyên nhân trở về sửa chữa ở phương diện này trên.

Đúng vậy, theo trình độ nào đó mà nói, bọn họ tuy là cao nhất sinh linh, nhưng không có bổn tộc bí thuật, cũng là đang tu luyện thiên tư thân thể cường độ trên hơn xa cùng thế hệ, nhưng muốn nói thực lực, vậy là không có.

“Ta trước đây không dạy các ngươi, không phải muốn cất giấu, mà là các ngươi căn cơ đều bị hư hỏng, dạy các ngươi nhiều lắm, chưa hẳn hữu dụng, ngược lại có thể sẽ nhờ đó làm trễ nải các ngươi trưởng thành.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, hít một tiếng.

Mặc dù ban đầu hắn đích xác có ý nghĩ muốn dùng bí thuật kiềm chế, để hai người này ngoan ngoãn nghe lời, tuy nhiên như là hắn theo như lời, Long tộc cùng Kim Ô bộ tộc bí thuật quá mức thâm ảo, dạy bọn họ nhiều lắm, dùng tính cách của bọn hắn, tất sẽ liều mạng tìm hiểu, lãng phí thời gian tu luyện.

“Bản Long tin ngươi thì thấy quỷ, ngươi tên khốn này suy nghĩ gì Bản Long khả năng không biết là?” Huyết Lân lật ra cái lườm nguýt.

Một bên Mặc Vũ, mặc dù không nói gì, nhưng cũng không dứt gật đầu, một bộ biểu thị ủng hộ dáng vẻ.

Tiêu Vũ cũng coi như đã nhìn ra, hai người này ở cùng một chỗ lâu, bây giờ cũng đã thập phần ăn ý, đây rõ ràng là muốn chung nhau liên hợp, muốn từ hắn nơi đây bộ đi cái khác bí thuật.

Hắn thậm chí hoài nghi, lúc trước hai người này chủ động ra tay, hay không đánh liền ý đồ này,

Để hắn xem bọn họ thực lực không đủ, tốt theo hắn nơi đây lừa gạt được chính mình bổn tộc bí thuật.

“Tiêu Vũ, đi ra nhận lấy cái chết!”

Ba người trong khi nói chuyện, trên bầu trời một ánh kiếm lại xuất hiện, vượt qua phía chân trời, một kiếm hướng về ngọn núi này quét đi.

“Các ngươi đã vậy muốn học, ta đây thì dạy các ngươi, Mặc Vũ, cho ta nhìn kỹ!”

Tiêu Vũ ngẩng đầu, nói xong trong nháy mắt, hắn bá một chút theo biến mất tại chỗ, xuất hiện lại, đã là tới vòm trời bên trên.

“Vèo!”

Trong nháy mắt này, ở Tiêu Vũ phía sau, đột nhiên xuất hiện một đôi cánh chim màu vàng óng, khiến cho hắn thoạt nhìn Thần Uy bất phàm, giống như một thế Chiến Thần.

Mặc Vũ thấy vậy, ánh mắt sáng lên, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ bóng người, rất rõ ràng, Tiêu Vũ hóa đến cánh chim, muốn dùng nhất định là thích hợp hắn bộ tộc này bí thuật.

“Nhìn kỹ, đây là chém ngày thứ hai dực!”

Tiêu Vũ ở trên bầu trời quát lạnh, hắn dùng khí ấn diễn hóa ra một đơn giản hoá qua huyễn thiên thần dực, dùng cái này đến thi triển Kim Ô bí thuật, dù sao diễn biến hoàn chỉnh huyễn thiên thần dực, thái quá hao tâm tổn sức.

Khi hắn quát lạnh trong tiếng, sau lưng của hắn cái kia một đôi cánh phát sinh mát mắt kim quang, một đôi cánh giống như từ trên chín tầng trời buông xuống hai đạo thác nước.

“Bốp!”

Chuyện này đối với cánh khổng lồ quét qua, trên trời đạo kia kinh người kiếm quang, nhất thời như là tuyết trắng gặp phải mùa xuân, ở trong im lặng, thần tốc tan rã.

“Trời ạ, đó là cái gì?”

“Đây là cái gì chiến quyết, uy lực cư nhiên như thế mạnh mẽ?”

Khắp nơi kinh hãi, ở trong mắt bọn họ, chỉ nhìn thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một thân thân thể mang cánh chim bóng người, nhưng bởi vì cái kia cánh chim ánh sáng quá có nhiều, không cách nào thấy rõ bóng người kia có chân thật diện mạo.

Mà Đỗ Trọng ra tay, vốn nên chém tới ngọn núi này một đòn, lại tại kia cánh chim nhẹ nhàng lóe lên trong lúc đó, biến mất vô hình, mặc cho ai cũng có thể nhìn ra, đây là một loại thập phần cao minh thâm ảo chiến quyết.

“Người nào?”

Một kiếm chưa thành, Đỗ Trọng cũng là chấn động mạnh, có phải trên núi này, còn có cường giả nhân vật, lại có thể ung dung hóa giải công kích của hắn?

Nhưng mà, trên núi này nên cũng chỉ có Tiêu Vũ cùng cái kia hai cái thiếu niên, hai cái thiếu niên thực lực tuy mạnh, nhưng hắn lại có thể áp chế, ngoài ra Tiêu Vũ chặt đứt hai tay, chính là một kẻ tàn phế, trên núi này chẳng lẽ còn có những người khác?

“Ngươi không phải muốn giết ta gì? Làm sao thấy vậy ta, còn không quen biết?” Tiêu Vũ huy động hai cánh, bay ở trên bầu trời, lúc nói chuyện, trên người hắn quang mang cũng dần dần tản đi, lộ ra diện mục chân thật.

“Là hắn! Là Tiêu Vũ!”

“Hắn thật không chết?”

“Nhưng hai cánh tay của hắn không phải chặt đứt gì? Chuyện gì thế này, hắn không chỉ hai tay chưa đứt, bây giờ còn nhiều hơn một đôi cánh!”

Theo Tiêu Vũ diện mạo hiện ra, tất cả mọi người không còn bình tĩnh nữa.

Tiêu Vũ, cũng là Mạc Vong, người này ở Lạc Vân Châu bên trong thật sự từng có quá kinh người bao nhiêu sự tích, tuy nói Long Tuyền Tông đã tiết lộ, tới đây là vì chém giết Tiêu Vũ, thật là nhìn thấy Tiêu Vũ còn sống, khắp nơi còn là xôn xao từng trận.

Hơn nữa, cực kỳ làm người khó hiểu chính là, rõ ràng Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong đã bị chặt đứt hai tay, làm sao bây giờ rồi lại khôi phục lại, hơn nữa trên người còn nhiều hơn một đôi cánh?

“Là ngươi, ngươi quả thực không chết!” Đỗ Trọng nhìn thấy Tiêu Vũ, sắc mặt cũng là chìm xuống.

Thấy Tiêu Vũ cái kia hoàn hảo hai tay, trong lòng hắn cũng giống như những người khác không rõ, không phải nói Tiêu Vũ đã cụt tay, thành phế nhân gì? Tại sao lại khôi phục lại?

“Long Tuyền Tông chưa mất, ta há có thể dễ dàng chết đi?” Tiêu Vũ lạnh lùng nói rằng, hắn và Long Tuyền Tông ở giữa ân oán, đến bây giờ đã là không thể hóa giải, chỉ có một phương diệt vong!

“Rất tốt! Ngươi đã theo Thiên Uyên bên trong sống sót đi ra, UU đọc sách ww &# 119;. &# 117;uk an shu.com &# 32; vậy hôm nay chỗ này núi hoang, liền là của ngươi nơi chôn cất!”

Đỗ Trọng mặc dù giật mình, nhưng trong mắt hắn, Tiêu Vũ tầm thường một hóa khí cảnh, chẳng lẽ còn có thể là đối thủ của hắn?

Mặc dù đang trong truyền thuyết, cái này Tiêu Vũ thực lực mạnh mẽ, có thể cái kia là trẻ tuổi mà nói, đối với hắn cái này một cái chân đã bước vào Thiên Tông cảnh giới người mà nói, không tính là gì.

“Các ngươi đều cho ta nhìn kỹ!” Hắn dẫn theo trường kiếm, quay dưới chân núi Long Tuyền Tông đệ tử quát lên: “Nhìn ta là như thế nào chém giết cái này Tiêu Vũ!”

Lúc này Đỗ Trọng, nhớ tới Tiêu Vũ đã ở Long Tuyền Tông khiêu chiến phần đông đệ tử sự tình, việc này ở Long Tuyền Tông chúng đệ tử trong lòng đã để lại một không thể xóa nhòa bóng tối.

Nhân cơ hội này, hắn phải đem đệ tử trong tông âm dương xoá bỏ.

Đồng thời hắn cũng nhớ tới Long Tuyền Tông chủ mệnh lệnh, để hắn dẫn dắt trong phân đà hết thảy tinh nhuệ, không tiếc tất cả giá cả, đem Tiêu Vũ chém giết.

Hắn giờ phút này lại cảm thấy, tông chủ không khỏi cũng quá để mắt cái này Tiêu Vũ, hắn muốn 1 dùng sức lực một người, đem Tiêu Vũ hung hăng chém giết, làm Long Tuyền Tông lập uy đồng thời, cũng có thể được cho một cái công lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 154: Hiện Trường Dạy Học

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đỗ Sư Thúc muốn ra tay, Tiêu Vũ muốn chết!”

“Tiêu Vũ…… chính là Mạc Vong, lúc trước hắn ở trong tông môn đánh bại phần đông đệ tử, khinh người quá đáng, bây giờ rốt cục muốn chết!”

Dưới chân núi, một đám Long Tuyền Tông đệ tử đều có chút kích động, không ít người lúc này đều nhớ tới Tiêu Vũ hóa thân Mạc Vong lúc, cho Long Tuyền Tông mang tới sỉ nhục.

Bọn hắn bây giờ, đã hoàn toàn quên, Tiêu Vũ ban đầu ở Long Tuyền Tông đại chiến nhiều tên đệ tử, là những đệ tử kia muốn đối với hắn làm khó dễ nhằm vào, mà không phải chủ động khiêu khích, bọn họ chỉ nhớ rõ ngày đó, Tiêu Vũ cho Long Tuyền Tông để lại một to lớn sỉ nhục, càng làm cho rất nhiều đệ tử trong tông, trong lòng đều mông thượng bóng tối, đối với ngày nào đó sự tình thật lâu không thể quên nhớ nhung.

“Bổn tông đã nói, giết ngươi chỉ cần một người, súc sanh, chịu chết đi!” Đỗ Trọng khí phách vô song, nói chuyện thời gian, trường kiếm trong tay lăng không bay lên, bay lên trời không, mũi kiếm hướng phía dưới, thật cao trôi lơ lửng ở nơi đó.

“Vạn kiếm táng vũ!”

Trong miệng hắn lạnh lùng hét ra, thi triển ra chân chính sát chiêu, hắn lúc này ý nghĩ trong lòng rất đơn giản, muốn dùng hung hăng nhất đơn giản nhất tư thế, đem Tiêu Vũ triệt để chém giết.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Trong giây lát này, trên bầu trời thanh trường kiếm kia thần tốc thành lớn, mỗi một thanh kiếm đều đều nắm chắc trăm trượng độ dài, như thế cự kiếm, tùy ý một kiếm đều có thể chém bằng một ngọn núi nhỏ.

Mà tăng thêm sự kinh khủng chính là, theo Đỗ Trọng trong miệng quát lạnh, thanh đại kiếm kia ánh sáng vạn trượng, ở trong chớp mắt kiếm hóa vạn ngàn, giống như hạt mưa giống nhau ở trên không rậm rạp.

Nhưng mà, giọt mưa này thật sự quá mức to lớn, mỗi một giọt hạt mưa đều là một cái dài mấy trăm trượng cự kiếm, mang theo tia sáng chói mắt, từ phía dưới nhìn tới, tựa như một mảnh mênh mông mà dày đặc tinh không, phát ra một luồng tính chất hủy diệt gợn sóng.

Vạn kiếm nhẹ nhàng, ở Đỗ Trọng quát lạnh đồng thời, vô số kiếm to cùng chuyển động, giống như hạt mưa hướng phía dưới hạ xuống, nhưng mà này vô tận hạt mưa, rơi vào địa phương lại là cùng một chỗ, chính là Tiêu Vũ vị trí.

“Mặc Vũ, nhìn kỹ, đây là chém ngày đệ tam dực!”

Tiêu Vũ không chút nào kinh, âm thanh vẫn như cũ cân bằng mà trấn định.

Đang khi nói chuyện, hắn hai cánh cùng giương ra, thần tốc thành lớn, ánh sáng mát mắt hiện thời, liên tục huy động.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

……

Vạn kiếm như mưa,

Mỗi một giọt đều rơi vào Tiêu Vũ trên thân, nhưng mà chỉ thấy hắn không dứt huy động hai cánh, hai cánh trong lúc huy động có, ở trước người của nó xuất hiện một luồng thần bí cơn lốc, mặc cho vạn kiếm gia thân, nhưng không có một thanh kiếm có thể gần đến trước người hắn, tất cả đều bị này cơn lốc đánh trúng nát bấy.

“Chém ngày đệ tam dực, dùng đến tốt lúc, có thể làm được vạn pháp bất xâm, không có gì có thể đột phá, ngươi mà nhớ kỹ!” Tiêu Vũ không dứt huy động hai cánh, phiến đến thần bí cơn lốc, khi hắn quanh thân trong vòng mấy trượng, lúc này tạo thành một khu vực chân không, không có gì có thể tiếp cận.

Mặc Vũ nhìn ra con mắt sáng choang, gắt gao nhìn chằm chằm, trên khuôn mặt, khó nén sự kích động.

Đây là bọn hắn Kim Ô bộ tộc bí thuật, hiện nay, này bí thuật hàm nghĩa đang 11 trước mắt hắn bày ra.

Tiêu Vũ trước mặt mọi người dạy hắn bộ tộc này bí thuật, không một chút nào lo lắng người bên ngoài nhìn thấy, điều này là bởi vì, loại bí thuật này, người bên ngoài nhìn cũng không cách nào hiểu, càng không cách nào thi triển, cho dù là Huyết Lân, nhìn thấy sau khi cũng là vô dụng.

Đây là chỉ có Kim Ô bộ tộc mới có thể thi triển cùng tu luyện bí thuật, buồn bực xưng là bí thuật, chính là bởi vì chỉ có bọn họ bộ tộc này tài năng tên học tập cùng sử dụng.

“Này…… đây là cỡ nào chiến quyết, vạn pháp bất xâm, đây không khỏi cũng quá cường đại!”

“Có thuật này, quả thực thì có thể làm được tiên thiên bất bại, có thể nói vô địch!”

“Tiêu Vũ…… lại mạnh mẽ đến tận đây!”

Khắp nơi nhìn thấy Tiêu Vũ lúc này thi triển bí thuật, đều là thán phục liên tục, bực này bí thuật đã không phải đẳng cấp có thể cân nhắc, cái gì cái gọi là tông sư chiến quyết, vương giả chiến quyết, ở đây chờ bí thuật trước khi đều là trắng nhợt mà nhỏ yếu.

Như thế bí thuật, đã thoát ly đẳng cấp tương tự phạm vi, có vô hạn có thể.

“Tiêu Vũ đang nói cái gì? Hắn tựa hồ đang dạy thiếu niên kia?”

“Không thể nào, chẳng lẽ nói cái kia hai cái thiếu niên sở dĩ cường đại như thế, đều là vì đạt được hắn hướng dẫn?”

Nghe Tiêu Vũ trong miệng nói, mọi người vừa là đờ ra một lúc, cái kia hai cái thiếu niên độ mạnh, đã có thể nói yêu nghiệt, bọn hắn thực lực, cũng đã dẫn tới các thế lực lớn điên cuồng tìm kiếm, muốn chiêu mộ, mà Tiêu Vũ thực lực, lại so với bọn hắn còn mạnh mẽ hơn nhiều!

Hơn nữa, bây giờ nhìn lại, tựa hồ cái kia hai cái thiếu niên có thể có thực lực như vậy, đều là Tiêu Vũ dạy, cứ như vậy tính, cái kia Tiêu Vũ thực lực chân thật, mạnh như thế nào?

Hai người này thiếu niên đã khả năng dẫn tới các thế lực lớn điên cuồng tìm kiếm, sớm biết bọn họ đều là Tiêu Vũ dạy, bọn họ chính là trả giá lớn hơn nữa giá cả, cũng có thể đem cắt cho chiếm được.

Lui một bước nói, coi như Tiêu Vũ thật phế bỏ, nhưng hắn có thể dạy dỗ yêu nghiệt như thế thiếu niên, nếu để cho hắn đến phía bên mình hướng dẫn một chút hậu bối, cái kia có thể làm cho bọn họ hậu bối mạnh mẽ tới trình độ nào?

Không ít người cũng bắt đầu hối hận, sớm biết như vậy, ban đầu ở Tiêu Vũ còn là Mạc Vong thân phận thời điểm, nên lực mạnh kết giao, mặc dù trước đây cũng đã có loại ý nghĩ này, có thể cường độ rõ ràng không đủ.

“Mạc Vong thật đang dạy thiếu niên kia? Nói như vậy, hắn là bắt lại Đỗ Trọng tại đó dạy học đối tượng?”

“Tại sao ta cảm giác tình cảnh này như vậy không chân thực? Một hai mươi tuổi không đến hậu bối, lại ở bắt lại một già tông sư làm mẫu, dạy dỗ người khác!”

Trong chớp mắt, mọi người lại có chút say xe, ý thức được điểm này.

Theo bây giờ tình huống này đến xem, Đỗ Trọng còn thật là có chút đáng thương, thân là thế hệ trước tông sư nhân vật, khoảng cách Thiên Tông chỉ có cách xa một bước, bây giờ lại bị một không đến hai mươi tuổi hậu bối cầm tới làm hiện trường dạy học.

Nói cách khác, cái này hậu bối hoàn toàn không bắt hắn coi là chuyện đáng kể a, bằng không mà nói, căn bản không thể dùng hắn làm làm mẫu, xem là dạy học, khả năng làm như vậy, nói rõ Tiêu Vũ còn có dư lực, có thể ung dung ứng phó Đỗ Trọng.

“Chém ngày thứ bảy dực!”

Tại mọi người say xe thời gian trong, Tiêu Vũ đã là dạy tới thứ bảy dực, chỉ thấy hắn lúc này, hai cánh không dứt huy động, mỗi một lần trong lúc huy động, đều là lướt ngang mấy trăm dặm khoảng cách.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy Tiêu Vũ không dứt huy động hai cánh, thân ảnh của hắn cũng ở chỗ này bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, &# 32; xuất hiện ở phương hướng khác nhau, hơn nữa khoảng cách vô cùng xa xôi.

Khi hắn tăng nhanh huy động tốc độ thời điểm, trên bầu trời, tựa hồ khắp nơi đều là huyễn ảnh của hắn, giống như có vạn ngàn hóa thân, nhanh đến mức quả thực làm người không thể tưởng tượng nổi.

“A!”

Đỗ Trọng lúc này quả thực muốn điên rồi, phẫn nộ rống to.

Trước đây hắn còn lời thề son sắt, nói cái gì một người có thể dễ dàng chém giết Tiêu Vũ, hơn nữa muốn dùng hung hăng nhất tư thế, kết quả đây? Người ta Tiêu Vũ căn bản không đem hắn coi là chuyện đáng kể, càng thêm sỉ nhục, hắn lại bị một cái như vậy hậu bối lấy ra làm hiện trường dạy học đối tượng!

Còn có so với cái này càng khiến người ta uất ức sự tình gì?

Mà để cho hắn phẫn nộ chính là, hắn dĩ nhiên là thủ đoạn ra hết, thế nhưng đối mặt Tiêu Vũ chỗ dạy học bộ kia “chiến quyết”, lại là có một loại sâu sắc cảm giác vô lực.

Theo đệ nhị dực đến thứ bảy dực, Tiêu Vũ thủ đoạn thật sự quá nhiều, cũng quá kinh người, như là đệ tam dực vạn pháp bất xâm, thứ bảy dực cái kia nhanh chóng đến quỷ dị tốc độ, hắn thủ đoạn đều bị Tiêu Vũ biến hoá thất thường hai cánh 11 hóa giải, hắn đã là sử xuất hết thảy khả năng nghĩ đến thủ đoạn, lại vẫn là không làm gì được Tiêu Vũ mảy may.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 155: Huyền Rồng Đổi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiểu tử, ngươi khinh người quá đáng!”

Đỗ Trọng phát điên, triệt để phẫn nộ, hắn gầm lên một tiếng, trong cơ thể 5 thần đồng thời hiện lên, và quy về một thể, trong nháy mắt này, trên người hắn bạo phát ra thập phần khí thế kinh người, làm như có thể hủy thiên diệt địa.

“5 thần quy nhất? Ngươi dùng loại thủ đoạn này, đó là tự chịu diệt vong!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, khuôn mặt lạnh như băng.

Đỗ Tu lúc này sử dụng, là cảnh giới tông sư một loại dùng để liều mạng thủ đoạn, mạnh mẽ để 5 thần quy nhất.

5 thần quy nhất, đây là đạt được Thiên Tông sau khi mới có thể hiện, nhưng ở cảnh giới tông sư cũng có thể mạnh mẽ thi triển, trong khoảng thời gian ngắn đem tự thân cảnh giới tăng lên, nhưng mà cảnh giới tông sư thi triển phương pháp này, lại là tương đương liều mạng, bởi vì dù sao chưa qua Thiên Tông, mạnh mẽ để 5 thần quy nhất, chẳng khác gì là tự tổn.

Vận dụng phương pháp này, hậu quả thập phần nghiêm trọng, dù cho khả năng chiến thắng đối thủ, cũng rất có thể khiến 5 thần bị hao tổn, ngày sau lại không có khả năng đột phá đến Thiên Tông cảnh giới.

“Chỉ cần có thể giết ngươi tên tiểu bối này, trả giá lại giá thật lớn ta cũng cam nguyện!” Đỗ Trọng gầm lên, bị Tiêu Vũ lấy ra làm hiện trường dạy học, hắn là thật phẫn nộ, liều lĩnh giá cả, cũng muốn chém giết Tiêu Vũ.

Huống hồ, hắn vốn đã nói một thân một mình có thể dễ dàng đem Tiêu Vũ chém giết, nếu như không làm được, chẳng phải là ác liệt đánh mặt mình?

“Xé trời quỷ trảm!”

Phẫn nộ bên trong, Đỗ Trọng quát to một tiếng, trường kiếm trong tay kiếm quang dài tới trăm dặm, ngay cả bầu trời tựa hồ cũng bị kiếm trong tay của hắn đâm xuyên qua, thanh thế hết sức kinh người.

“Huyết Lân, nhìn kỹ!”

Tiêu Vũ tiến lên, chém ngày 8 dực lúc trước đều đã biểu diễn, hắn lúc này, muốn biểu diễn tất là một loại khác thuộc về Long tộc bí thuật.

Nghe nói Tiêu Vũ nói, Huyết Lân nhất thời chấn động, hưng phấn sau khi, con mắt nháy mắt cũng không dám nháy mắt, chỉ lo bỏ qua Tiêu Vũ bất luận cái nào nhỏ bé cử động.

“Huyền rồng đổi!”

Tiêu Vũ trong miệng nói nhỏ, hắn lúc này, rồi cùng lúc trước Huyết Lân giống nhau, đem người uốn lượn thành một kỳ dị góc độ, đồng thời trong này, hai tay hắn cùng chuyển động, ở trước ngực câu vạch lên cái gì.

“Diệt!”

Theo Tiêu Vũ trong miệng nhẹ nhàng phun ra một chữ, hắn vị trí vùng thế giới này, đột nhiên mây gió biến ảo, trên chín tầng trời sấm sét đủ vang, đồng thời, Tiêu Vũ thân thể như là hóa thành một cổ xưa dấu ấn, lộ ra tia sáng chói mắt.

Bá một tiếng,

Hắn dùng thân thể về phía trước, xung kích Đỗ Trọng trong tay cái kia dài tới trăm dặm cự kiếm.

“Ầm!”

Thời điểm này, nơi đây đất rung núi chuyển, thiên địa phảng phất đều hủy diệt, Tiêu Vũ đòn đánh này, so với hắn lúc trước biểu diễn bất luận một loại nào bí pháp đều cường đại hơn, uy lực kinh người, làm cho ở phía xa xem cuộc chiến mọi người, sắc mặt đều từng trận trắng nhợt.

“Keng!”

Trăm dặm cự kiếm hóa thành mưa ánh sáng đi tứ tán, Đỗ Trọng cũng chịu đựng đến Tiêu Vũ dư âm của đòn đánh này, miệng phun máu tươi, quy nhất thần ảnh bên trên, xuất hiện mấy đạo vết rạn, phảng phất lúc nào cũng có thể phá nát.

Thân hình hắn lay động, theo trên bầu trời rơi xuống chân núi, vào đúng lúc này mặt xám như tro tàn.

“Tại sao lại như vậy?”

Đỗ Trọng mặt như màu đất, ngơ ngác xuất thần.

5 thần bị hao tổn, hơn nữa thập phần nghiêm trọng, chuyện này ý nghĩa là, hắn sau đó lại nghĩ đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, đã là hết sức khó khăn, hầu như không quá có thể.

Nhìn về phía trên đỉnh núi bóng người kia, trên mặt hắn lộ ra vài phần vẻ hoảng sợ, cái này Tiêu Vũ rốt cuộc là ai, tại sao bằng chừng ấy tuổi, nhưng có như vậy thực lực khủng bố?

Cho tới bây giờ, Đỗ Trọng mới đột nhiên nghĩ tới, người này nhưng đã giết qua Long Tuyền Tông Thiên Tông nhân vật, làm sao có khả năng không có thực lực? Hiện tại hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi tông chủ tại sao để hắn mang đến nhiều như vậy tinh nhuệ, đáng tiếc chính là, hắn hiểu được quá chậm!

Mang trên mặt nụ cười khổ sở, buồn cười hắn lại còn muốn lấy sức một người, dùng hung hăng nhất tư thế đem Tiêu Vũ chém giết, bây giờ nhìn lại, đừng nói một mình hắn muốn giết Tiêu Vũ, chính là này tinh nhuệ đồng loạt ra tay, e sợ cũng khó khăn!

“Huyết Lân, thấy rõ gì?”

Tiêu Vũ xoay người lại, hạ xuống đỉnh núi, như cái tiền bối nhân vật giống nhau chỉ điểm Huyết Lân.

Huyết Lân hưng phấn gật đầu, Long tộc bí thuật mạnh mẽ, vượt xa tưởng tượng của hắn, Tiêu Vũ vừa mới cái kia một cái Huyền rồng đổi, đem Long tộc bí thuật phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, uy lực thật sự quá dọa người.

Mà đây còn là bởi vì Tiêu Vũ tự thân đều không phải là Long tộc, bí thuật này ở trong tay hắn còn không có chính thức bị phát huy đến mức tận cùng, nếu như từ Huyết Lân đến thi triển, bí thuật này uy lực sẽ tăng thêm sự kinh khủng.

Gật gù, Tiêu Vũ không có nhiều lời.

Chân long bộ tộc, dù cho là cao nhất sinh linh bên trong, đó là đứng ở đỉnh điểm tồn tại, nếu bàn về thân thể cường độ số một, không phải bộ tộc này không còn gì khác.

Hắn vừa mới thi triển Huyền rồng đổi, chính là chỉ có bộ tộc này mới có thể thi triển bí thuật cường đại, dùng tự thân cô đọng bên trong đất trời đại đạo lực lượng, đem thân thể xem là cường đại nhất binh khí, có thể đánh tan tất cả.

Bí thuật này, cũng là Long tộc bực này thân thể chủng tộc mạnh mẽ mới có thể thi triển, nếu không có Tiêu Vũ thân thể ở Thiên Uyên bên trong có tăng lên cực lớn, cũng không có thể thi triển ra bí thuật này.

"Này...... Đỗ Trọng lại đã bị thua, bại bởi một thiếu niên?"

"Cái này Tiêu Vũ, mạnh như thế nào? Không phải nói hắn chỉ có hóa khí cảnh tu vi gì? Lại vừa Đỗ Trọng loại này hầu như muốn đạt tới Thiên Tông mọi người không phải là đối thủ của hắn?"

Song phương ngừng chiến, những người khác lại thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

Vừa mới một trận chiến, nhận đều nhìn ra được Tiêu Vũ còn là thành thạo, chuyện này thực sự quá kinh khủng, phải biết rằng hắn mới hai mươi tuổi không đến, mà đối thủ của hắn, nhưng là một cái già tông sư.

Hơn nữa trong trận chiến này, Tiêu Vũ biểu hiện ra sức chiến đấu khiến người ta khiếp sợ, dù cho đã sớm nghe nói hắn thực lực mạnh mẽ, nhưng lúc này đây ra tay, còn là kinh trụ tất cả mọi người.

Cái này hậu bối, quả thực muốn nghịch thiên rồi!

"Tiêu Vũ...... lại mạnh như vậy!"

Liền người của thế lực khác đều khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, lúc này Long Tuyền Tông một đám đệ tử, càng mỗi người sắc mặt trắng bệch.

Đỗ Trọng là bọn hắn nghề này người đầu lĩnh, cũng là thực lực mạnh nhất một, liền hắn đều bị Tiêu Vũ tùy ý đánh bại, bọn họ những người còn lại nhân số tuy nhiều, có thể tựa hồ cũng rất khó giết chết Tiêu Vũ.

“Hãy nghe cho ta!” Đỗ Trọng cố nén thương thế, miễn cưỡng đứng thẳng mà lên, nói: “Tông chủ có lệnh, hôm nay muốn không tiếc tất cả giá cả, đem Tiêu Vũ chém giết, cho ta tấn công núi, giết chết Tiêu Vũ!”

Hiện tại hắn đã hoàn toàn nhận rõ, bằng chính hắn không thể giết chết Tiêu Vũ, chỉ có để tiến lại Long Tuyền Tông đệ tử cùng ra tay, mới có khả năng này.

Long Tuyền Tông phần đông đệ tử sắc mặt rùng mình, mặc dù sợ hãi với Tiêu Vũ thực lực, nhưng này là tông chủ lệnh, một đám người còn là kiên trì, bắt đầu leo núi.

“Chơi vui chơi vui, Tiêu Vũ ca ca, ngươi hơi quá đáng, có chơi vui lại không gọi Tiểu Bạch!”

“Mau, nhanh để tiểu hắc đi ra, tiểu hắc cũng phải chơi đùa!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ bên tai đột nhiên vang lên hai cái thanh âm non nớt, hắn hơi sững sờ, cái kia một đen một trắng hai cái cá nhỏ, lại cũng phải đến tham gia trò vui.

Đối với này hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ cũng nhìn không thấu thực lực của bọn nó rốt cuộc có bao nhiêu, lúc này đem hai cái cá nhỏ từ hóa giới phù bên trong thả ra.

“Hì hì, Tiểu Bạch vừa đi ra, lại có chơi vui!”

“Tiểu Bạch, không cho cướp lấy, những người này đều là ta!”

Một đen một trắng hai cái cá nhỏ vừa ra, đều có vẻ hưng phấn không thôi, đồng thời vừa giống như hai đứa bé bình thường ngây thơ, đang khi nói chuyện hai cá cá nhỏ đã là không trung bơi lội, hướng về Long Tuyền Tông một đám đệ tử mà đi.

“A!”

Nhất thời, Long Tuyền Tông một đám đệ tử tiếng kêu thảm thiết không dứt, cái này đến cái khác ngã xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 156: Nguy Hiểm Cá Nhỏ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một đen một trắng hai cái cá nhỏ, trong không trung lội rất là vui vẻ, ở chúng nó bơi lội trong lúc đó, hai màu đen trắng thần quang lưu chuyển, lẫn nhau đan vào thành một tổ phức tạp đồ án thái cực, chúng nó đến mức, hết thảy Long Tuyền Tông đệ tử đều là không tiếng động mà ngã.

“Này…… hai người này là cái gì?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, ở phía sau nhìn ra trực tiếp mắt choáng váng, này hai cái thoạt nhìn có điều dài ba tấc cá nhỏ, Linh Lung tinh xảo, lại khủng bố như vậy, tự thân có chứa quỷ dị thần thông, Long Tuyền Tông những đệ tử này nhưng có không ít đều đạt đến tông sư cảnh giới, có thể nhiều người như vậy ở chúng nó trước mặt, đúng là một điểm sức lực chống đỡ lại cũng không có.

“Hì hì, chơi vui, chơi vui, Tiểu Bạch thích nhất chơi!”

“Tiểu Bạch, theo như ngươi nói bao nhiêu lần, không thể cướp lấy tiểu hắc, này đều là của ta!”

Hai cái cá nhỏ một bên bơi lội, còn vừa phát sinh thanh âm như vậy, và lần này, thanh âm này đã không phải là chỉ có Tiêu Vũ tài năng cảm thụ được, mà là tất cả mọi người đều có thể nghe rất rõ ràng.

Cái này căn bản là hai cái như là trẻ con giống nhau thanh âm non nớt, hai cái cá nhỏ bề ngoài càng tinh xảo mà đáng yêu, nhưng tại chúng nó ngày đó thật tiếng cười bên dưới, phát sinh sự tình lại làm cho tất cả mọi người cũng vì đó sợ hãi.

“Tiêu Vũ…… ngươi theo nơi nào tìm tới đây hai cái tà ác như vậy cá?” Chính là Mặc Vũ, vào lúc này sắc mặt cũng hơi trắng bệch.

Bên cạnh Huyết Lân cũng là gật đầu, hai người bọn họ có thể nói không sợ trời không sợ đất, vậy mà lúc này tại đây hai cái cá nhỏ hồn nhiên tiếng cười bên dưới, lại là cảm nhận được khủng bố.

Bọn họ mặc dù cũng hết sức háo chiến, hơn nữa không chỉ một lần đối với mấy cái này Long Tuyền Tông đệ tử ra tay, nhưng mỗi lần ra tay, cũng cũng không thể như này hai cái cá nhỏ như vậy, cười cợt trong lúc đó liền đem người toàn bộ làm ngã, còn trở thành trò chơi.

E sợ không chỉ là bọn hắn loại này kinh người thần thông, càng có bọn họ kinh người dưới thủ đoạn, loại này hồn nhiên không coi là chuyện to tát gì, như là trò chơi giống nhau tư thế.

“Cái này……” Tiêu Vũ tâm trạng thở dài, không biết là nói thế nào.

Hắn lúc này cũng có chút ý thức được, này hai cái cá nhỏ thoạt nhìn thiên chân vô tà, nhưng lại có thể là nguy hiểm nhất, muốn nói Huyết Lân cùng Mặc Vũ mặc dù to gan lớn mật, có thể ít nhất cũng biết sự tình nặng nhẹ, nhưng này hai cái cá nhỏ, một lòng chỉ biết chơi, cái gì khác cũng không để ý.

Nếu như bỏ mặc chúng nó không can thiệp tới, Tiêu Vũ cũng không biết, chúng nó sau đó khả năng cho hắn rước lấy ra sao phiền phức.

“Tại sao lại như vậy? Như vậy sẽ như vậy? Đây rốt cuộc là cái gì?”

Lúc này Đỗ Trọng,

Hầu như đã muốn hỏng mất, Long Tuyền Tông một đám tinh nhuệ, muốn leo núi, chém giết Tiêu Vũ, có thể kết quả đây? Chỉ là Tiêu Vũ bên người hai cái cá nhỏ, liền đem các đệ tử trong nháy mắt đều đánh ngã!

Đây có thể đều là Long Tuyền Tông trong phân đà tinh nhuệ đệ tử, lại còn không bằng Tiêu Vũ nuôi hai cái cá nhỏ!

“Này……”

Xa xa, khắp nơi phái người tới cũng là nghẹn họng nhìn trân trối, Tiêu Vũ trên người rốt cuộc còn có bao nhiêu kinh người gì đó? Kể cả tùy tiện thả ra hai cái cá nhỏ, lại đều khủng bố như vậy!

“Hì hì……”

Ở một đen một trắng hai cái cá nhỏ ngày đó thật trong tiếng cười, Long Tuyền Tông đệ tử, đã là toàn bộ ngã xuống, thoạt nhìn hoàn toàn không như là chết đi, mà là còn có hít thở, nhưng cũng không phải hôn mê, chỉ là ở vào một loại phi thường trạng thái kỳ diệu bên trong.

Thấy tình cảnh như vậy, đừng nói Long Tuyền Tông, chính là các phe người, đều cảm thấy một trận sợ hãi.

Nếu Tiêu Vũ để này hai cái cá nhỏ đến bọn họ trong tông hoặc là loài trung chuyển trên một vòng, hậu nhân của bọn họ có ai có thể ứng phó đạt được?

Lúc này các phe mọi người là âm thầm may mắn, cũng còn tốt, cũng còn tốt bọn họ và Long Tuyền Tông không giống nhau, cùng Tiêu Vũ trong lúc đó không có thâm cừu đại hận gì, chỉ là đáng tiếc, trước lúc này, lại không nhận thấy được Tiêu Vũ lại có nhiều như vậy kinh người lá bài tẩy, nếu sớm biết, đó là trả giá hai giá thật lớn, bọn họ cũng nhất định sẽ lôi kéo đến Tiêu Vũ.

Bởi như vậy, có thể hôm nay, có lẽ sau một khoảng thời gian, bọn họ vị trí thế lực, thực lực đều sẽ có một bay vọt về chất.

“Thiếu niên này quá kinh khủng, trở về nhất định phải nhắc nhở hậu bối, ngàn vạn không thể trêu chọc!”

“Đúng, nghe ngươi kiểu nói này, ta mới nhớ tới, tựa hồ cái này Tiêu Vũ, trước đây thì đã bị người mang theo một ngoại hiệu, gọi là ma vương, hôm nay ta cuối cùng đã được kiến thức người này khủng bố!”

Khắp nơi người trao đổi lẫn nhau, đối với điểm này rất tán thành.

Một người thực lực mạnh mẽ cũng sẽ không khiến người ta cảm thấy khủng bố cùng đáng sợ, nhưng Tiêu Vũ thủ bút này, làm ra hai cái cá nhỏ, thì đánh ngã Long Tuyền Tông hết thảy tinh nhuệ, hơn nữa cái kia hai cái cá nhỏ còn cùng hai đứa bé giống nhau, đem này trở thành vui đùa, này đủ khiến bất luận người nào cảm thấy sợ hãi.

“Ai u, vừa không ai bồi nhỏ uổng công chơi, tiểu hắc, đều là ngươi, làm gì không để lại hai cái?”

“Nói bậy, rõ ràng là tiểu bạch quá xằng bậy, những người này đều bị ngươi chơi đùa hỏng rồi, đều do Tiểu Bạch!”

Hai cái cá nhỏ đánh ngã Long Tuyền Tông các đệ tử, lại bắt đầu cãi vã, ở nơi đó lẫn nhau trách cứ, thật hãy cùng hai cái hài tử nghịch ngợm giống nhau như đúc.

“Tiêu Vũ...... ngươi nếu là dám để hai người này gần sát Bản Long, Bản Long cùng ngươi liều mạng!” Huyết Lân mở miệng, hắn đối với này hai cái cá nhỏ là thật không dám gần sát.

Nếu đối phương đồng ý với hắn thoải mái đánh một trận, dù cho muốn phân sinh tử hắn cũng không sợ, nhưng hắn lại sợ hãi chính mình đánh không lại này hai cái cá nhỏ, còn muốn bị bọn họ xem là món đồ chơi!

“Nhỏ đen Tiểu Bạch, trở về.” Tiêu Vũ cũng là không nói gì, mở miệng gọi về hai cái cá nhỏ.

“Tiêu Vũ ca ca, tiểu hắc không ngoan, hắn đem những người kia đều chơi đùa hỏng rồi, Tiểu Bạch nghe lời nhất.”

Màu trắng cá nhỏ trước một bước bơi tới Tiêu Vũ bên cạnh, tràn đầy thân mật khi hắn vai bên cạnh bơi lội.

Tiêu Vũ hơi có kinh ngạc, lần trước này hai cái cá nhỏ còn chỉ có thể thông qua thần niệm cùng hắn giao lưu, hiện nay chúng nó mặc dù cũng không thể mở miệng, nhưng có thể dùng một loại nào đó hình thức phát ra âm thanh, nói ra tiếng người, để người bên cạnh cũng có thể nghe được.

Xem ra này hai cái cá nhỏ, quả thật bất phàm, chỉ là cho tới bây giờ, hắn cũng vẫn như cũ không thể nhìn ra này hai cái cá nhỏ ra sao loài dị thú.

“Nói bậy, rõ ràng là bị Tiểu Bạch chơi hỏng, không thể trách tiểu hắc.” Cá chuối cũng bơi trở về, một đen một trắng hai cái cá nhỏ, ở Tiêu Vũ bên cạnh vây quanh hắn bơi lội đùa giỡn.

Thấy này hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ ý thức được, này hai cái cá quả thật tâm tư đơn thuần, một lòng chỉ biết là chơi đùa, không biết nặng nhẹ, chuyện gì đều dám làm, loại tính cách này có chút nguy hiểm, sau đó còn là tất yếu dạy dỗ một chút.

Nhìn hướng bốn phía, lúc này tiến lại Long Tuyền Tông đệ tử, đều đã được giải quyết, nhưng chung quanh còn có người của các phe thế lực ở quan sát.

Tiêu Vũ lần này cũng sẽ không đem hai cái cá nhỏ thu hồi, tùy ý bọn họ bên ngoài bơi lội.

Hắn đi lên trước, chỉ hơi trầm ngâm, sau đó mở miệng nói: “Từ hôm nay này, toà này không có suối núi, chính là ta Tiêu Vũ lãnh địa, chưa qua ta cho phép, người ngoài nếu là gần sát, tự gánh lấy hậu quả. Ngoài ra, ta Tiêu Vũ hôm nay ở đây chính thức hướng về Long Tuyền Tông tuyên chiến, ít ngày nữa ổn thỏa đến cửa bái phỏng, đương nhiên, Long Tuyền Tông nếu là muốn giết ta, cũng có thể tùy thời tới đây, ta bất cứ lúc nào xin đợi!”

Một câu nói, truyền ra cực xa, chấn động trăm dặm chu vi, khiến cho chung quanh thật lâu không tiếng động.

Một giới thiếu niên, càng muốn dùng sức lực một người, đối kháng Lạc Vân Châu 4 đại tông môn một trong, trước mặt mọi người hướng về Long Tuyền Tông tuyên chiến!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 157: Tới Cửa Cầu Hôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ hướng về Long Tuyền Tông tuyên chiến sự tình truyền ra, chấn động lạc vân một châu, khắp nơi thật lâu không thể bình tĩnh, đã đã bao lâu, nhiều năm qua 4 đại tông môn cùng mỗi một đại thế gia, đã bao lâu không có đã bị dạng này khiêu khích.

Hiện nay, Tiêu Vũ chỉ dựa vào sức lực của một người, càng muốn cùng Long Tuyền Tông là địch, cái kia mấy câu nói nói ra, cũng mang ý nghĩa, hắn và Long Tuyền Tông đem là không chết không thôi, chỉ có một phương có thể còn sống.

Theo tin tức truyền ra, Tiêu Vũ ở không có suối núi lực chiến Đỗ Trọng, dùng tư thái cường thế đem đánh lui sự tình, cũng tất cả bị người biết, thực lực của hắn, lại một lần nữa khiến người ta cảm thấy thán phục.

“Khó mà tin nổi, một tòa xa xôi bên trong tòa thành nhỏ đi ra thiếu niên, bất cứ có thể có thực lực thế này!”

“Người như vậy, nếu có thể được, nhất định có thể để một phương thế lực thần tốc lớn mạnh.”

“Đáng tiếc, hắn đắc tội rồi Hoàng Phủ bộ tộc, bộ tộc này nhưng có vương tộc danh xưng, thế gian không ai dám trêu chọc, nếu không có như thế, mặc dù là muốn cùng Long Tuyền Tông khai chiến, lại là thiếu niên hậu bối, bổn tông cũng chắc chắn cố gắng.”

Theo Tiêu Vũ khôi phục vốn thân phận, sau đó lại lần nữa thể hiện ra thực lực kinh người, hắn xuất thân Cự Thạch Thành, cùng với vào qua Thiên Thanh Vũ Viện sự tình, đều bị các thế lực lớn 11 tra xét đi ra, thậm chí hắn gần đây từng có ra sao trải qua, bây giờ ở Thiên Phủ bên trong đều đã không phải bí mật gì.

Biết được Tiêu Vũ trải qua sau khi, cũng làm cho không ít người thán phục, hắn con đường đi tới này, có thể nói đặc sắc vạn phần, bất kể là ban đầu ở Lâm Gia lúc dùng một kẻ tàn phế thân phận quật khởi, để Lâm Gia hối hận, còn là vào Thiên Thanh Vũ Viện sau khi, lực áp khắp nơi thiên tài, hết thảy biểu hiện đều có thể nói tươi đẹp.

Hiện nay, đi tới Thiên Phủ bực này thiên kiêu hội tụ nơi, hắn vẫn như cũ không kém gì bất luận người nào, thậm chí kể cả xuất thân vương tộc Hoàng Phủ Cực, đều bị hắn giết chết, 20 tuổi, đã là có thể lực chiến có thể so với Thiên Tông nhân vật.

Lại là thiếu niên, quả nhiên là ngàn năm khó gặp.

Tiêu Vũ tiềm lực cùng thiên tư, cũng làm cho các thế lực lớn vì vậy mà tiếc hận, dùng tiềm lực của hắn, dù cho hắn bây giờ cùng Long Tuyền Tông là địch, cũng vẫn như cũ đáng giá cố gắng.

Thế nhưng đáng tiếc, hắn đắc tội rồi Hoàng Phủ bộ tộc, bây giờ không người nào dám cùng hắn đứng tới một chỗ, kể cả Phù Đạo Minh bực này quái vật khổng lồ, đều đưa hắn quyết đoán từ bỏ, bây giờ còn ai dám cùng hắn tiếp cận?

“Tiêu Vũ? Mạc Vong?”

Đình viện sâu thẳm, trên mặt mang theo lụa tím nữ tử, ánh mắt mờ mịt mà nhìn xa xa, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trong miệng lầm bầm mấy chữ này.

"Tiểu thư, gia chủ cùng lão tổ cho ngươi đi qua."

Một gã nha hoàn,

Ở trong im lặng đi tới, cung kính mà đứng ở Giang Diên Nhi phía sau, lái cẩn thận khẩu, như là sợ hãi đã quấy rầy trong khi xuất thần tiểu thư nhà mình.

"Nói cho phụ thân và lão tổ, thân thể ta không khỏe, không thể tiến đến." Giang Diên Nhi khẽ nhíu mày, ánh mắt lộ ra vài phần khó chịu, cũng không quay đầu lại nói.

"Nhưng mà…… lão tổ cùng gia chủ đã gọi tới Hứa gia, Lưu gia cùng Mục gia mấy vị công tử, bọn họ hiện tại cũng ở trong sảnh chờ đâu, tiểu thư người nếu là không đi, gia chủ cùng lão tổ sẽ nổi giận." Nha hoàn vô cùng khó xử, trong lòng tất là cảm thấy kỳ quái.

Tiểu thư đây là thế nào? Nàng trước đây vị tiểu thư này, đối với gia chủ cùng lão tổ mệnh lệnh nhưng thập phần thuận theo, vô luận cái kia hai vị đại nhân nói cái gì, tiểu thư cũng sẽ không làm trái.

Nhưng lần này, từ Thiên Uyên trở về sau khi, nàng tiểu thư này giống như thay đổi.

Biến hóa lớn nhất, chính là tiểu thư mặt, nàng lúc trước lúc trở về, trên mặt khăn che mặt lại tháo xuống, lộ ra một bộ đủ để khiến tất cả mọi người vì đó nghiêng đổ dung nhan, chính là Giang gia bên trong những người kia, ở nhìn thấy nàng này dung nhan sau khi, mỗi người đều sững sốt rất lâu.

Mà tại đây không lâu về sau, các đại gia tộc liền có không ít phái người tới trước, muốn cùng Giang gia bàn bạc hôn, Giang gia thiên nữ rốt cục dùng hình dáng gặp người, dung nhan khuynh thế, hơn nữa nàng thiên tư trác tuyệt, trong lúc nhất thời Thiên

Phủ bên trong tuấn kiệt trẻ tuổi, đều vì thế điều động, hầu như phải đem Giang gia ngưỡng cửa đạp vỡ nát.

Có thể tại đây không lâu về sau, tiểu thư lại thay đổi, nàng càng lại lần nữa đội trở về khăn che mặt, và không thấy bất luận người nào, chỉ đem nhốt tại trong viện, hầu như chưa bao giờ ra ngoài, các thế lực lớn không dứt có xuất sắc thiếu niên tới cửa, nàng lại một cũng không thấy.

Hiện nay, các thế lực lớn vẫn có một chút thiếu niên thiên tài không chịu hết hy vọng, lần lượt tiến lại, chủ nhà họ Giang cùng ông tổ nhà họ Giang, cũng cố ý mượn cơ hội này, cùng hắn loài thông gia, lớn mạnh Giang gia thế lực, bây giờ thì có mấy người, cái ngàn chọn vạn chọn nhân vật, liền đợi ở Giang gia trong chính sảnh, chờ Giang Diên Nhi hội kiến.

Nhưng mà, bây giờ Giang Diên Nhi, lại là ngay cả gia chủ cùng lão tổ nói đều không nghe xong.

“Ngươi chỉ để ý trở về, đem ta nói chuyển đạt cho cha cùng lão tổ có thể.” Giang Diên Nhi thái độ vẫn là không có gì thay đổi, thập phần kiên quyết.

“Này…… được rồi.” Nha hoàn chỉ có thể đối với nàng thi lễ một cái, cũng không dám miễn cưỡng, liền như vậy thối lui.

“Tiêu Vũ? Mạc Vong?” Giang Diên Nhi vừa là nhìn chăm chú phương xa, ngơ ngác sững sờ.

Hiện nay, liên quan tới Tiêu Vũ tin tức, ở Thiên Phủ bên trong lưu truyền đến mức sôi sùng sục, hắn và Long Tuyền Tông tuyên chiến, có thể nói đang ở tại sinh tử thời khắc, tất nhiên muốn cùng Long Tuyền Tông đánh nhau chết sống.

Mà ở vào thời điểm này, phụ thân của nàng cùng lão tổ, vẫn đang suy nghĩ như thế nào dùng nàng để đổi lấy Giang gia cùng một cái nào đó quan hệ của gia tộc!

Nhẹ nhàng vuốt ve chính mình bóng loáng gò má, Giang Diên Nhi trong lòng có một loại kích động, muốn liền như vậy từ bỏ gia tộc, tiến đến tìm kiếm Tiêu Vũ, khi hắn này sinh tử thời khắc, nàng dù cho không giúp được cái gì, ít nhất cũng có thể bồi bạn tả hữu.

Giang Diên Nhi ánh mắt, khi thì do dự, khi thì kiên định, có vẻ hết sức phức tạp, đến cuối cùng, nàng vẫn là cắn răng, như là làm ra quyết định gì, sau đó xoay người, đang trở về Giang gia sau khi, lần đầu tiên rời đi ngôi viện này.

Đi tiếp hồi lâu, Giang gia phòng tiếp khách dĩ nhiên phía trước, Giang Diên Nhi ánh mắt dần dần yên tĩnh trở lại, đi vào trong đó.

“Giang tiểu thư đến rồi!”

Trong sảnh, ngồi mấy cái tướng mạo bất phàm thiếu niên, bên cạnh mỗi loại còn có mấy cái nhân vật già cả làm bạn, Giang Diên Nhi nhìn một cái, đều là Thiên Phủ ở trong một vài đại tộc hậu nhân cùng trưởng bối, mấy cái nhân vật già cả địa vị, ở trong tộc bọn họ, cũng đều không thấp, chẳng trách cha nàng cùng lão tổ đều muốn đích thân hiện thân tiếp đãi.

Thấy được nàng tiến lại, trong sảnh mấy cái thiếu niên đều là ánh mắt sáng lên, rất là lễ phép đứng lên.

Quét những người này một chút, Giang Diên Nhi ánh mắt không hề gợn sóng, đi lên phía trước, đối với theo với phía trên Giang Kế Sanh cùng ông tổ nhà họ Giang hành lễ nói: “Cha, lão tổ.”

Giang Kế Sanh hơi kinh ngạc, không phải nói không tới sao? Làm sao lại tới?

Ông tổ nhà họ Giang rõ ràng cũng cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng cũng không có nhiều lời.

“Diều hâu nhi, nếu đã tới, thì nhận thức một chút a, mấy người này đều là Thiên Phủ bây giờ kiệt xuất nhất mấy cái thiếu niên.” Giang Kế Sanh mở miệng nói ra, ý trong lời nói, tràn đầy đều là để Giang Diên Nhi từ đó chọn một ý tứ.

Mấy cái thiếu niên thấy Giang Diên Nhi, đều là ánh mắt hừng hực, một bộ nóng lòng muốn thử, hết sức muốn ở Giang Diên Nhi trước mặt biểu hiện dáng vẻ.

“Cha, con gái này đến, chỉ là có vài câu lời muốn nói.” Giang Diên Nhi lại là không có tiến lên, trực tiếp mở miệng, kiên định nói: “Con gái đời này, ai cũng không gả cho, hay là mời mấy vị này công tử tất cả trở về đi thôi!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 158: Là Ai Cơ Chứ?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi nói cái gì?” Giang Kế Sanh sắc mặt đột nhiên lạnh, Giang Diên Nhi nếu là cáo ốm không ra mặt đến thì thôi, bây giờ lại đến rồi, rồi lại nói lời như vậy, cái này há chẳng phải là rơi hắn và lão tổ mặt mũi?

Phải biết rằng ở thế gia trong lúc đó, gia chủ cùng Thiên Tông chính là tuyệt đối, nếu là có hậu nhân can đảm làm trái, làm cho gia chủ cùng Thiên Tông mất hết mặt mũi, có vẻ không có uy nghiêm, đặc biệt là Giang Diên Nhi lúc này, càng trước mặt mặt khác bao nhiêu tộc nhân mặt.

“Con gái nói, con gái đời này, ai cũng không gả cho!” Giang Diên Nhi nghiến răng, ngữ khí trong yên tĩnh, lộ ra kiên định.

“Việc này không phải ngươi khả năng quyết định, nếu như ngươi thân thể không khỏe, thì đi về nghỉ ngơi đi.” Giang Kế Sanh trầm mặt, ngữ khí cũng lạnh như băng rất nhiều.

“Lớn gia chủ, không cần nổi giận, ta xem Giang gia tiểu thư dù sao cũng là con gái tâm tính, ở vào thời điểm này, khó tránh khỏi sẽ có chút chống cự cùng ngượng ngùng.” Trong đại sảnh, một cái lớn tuổi ông lão đứng lên.

Giang Diên Nhi hướng về nhìn đi, lúc này nói chuyện lại là Thiên Phủ một người trong đó họ Hứa gia tộc Thiên Tông, liền bực này nhân vật đều tự thân tới cửa, có thể thấy được đối với cùng

Giang gia thông gia, song phương đều xem rất trọng.

“Có điều, người ở tại tràng đều là hiện nay Thiên Phủ, thậm chí là Lạc Vân Châu bên trong kiệt xuất nhất thiếu niên thiên tài, ta tin tưởng, chỉ cần hơn nữa tiếp xúc, Giang tiểu thư sẽ cải biến tâm ý, tất tài năng ở ở trong tìm tới Giang tiểu thư cảm nhận ở trong lý tưởng người.” Vị này Thiên Tông mang theo tự tin mỉm cười, trong khi nói chuyện còn nhìn một chút trước người mình thiếu niên.

Giang Diên Nhi nhận được nàng thiếu niên bên cạnh, tên là Hứa Ngạn, đúng là hiện nay Lạc Vân Châu bên trong, cái này Hứa Ngạn cũng có thể để ý là thiên tài đứng đầu, thực lực so với nàng và Mạnh Thu những người này đều không yếu, hơn nữa vị trí gia tộc cũng gốc gác thâm hậu.

“Diều hâu nhi, ngươi nghe được, mấy vị này công tử, đều là Thiên Phủ ở trong xuất sắc nhất thiên kiêu, luôn có thể tìm tới cùng ngươi xứng đôi người.” Dù sao cũng là khách mở miệng, Giang Kế Sanh cũng không tốt không nể mặt mũi, chỉ có thể theo vị kia Thiên Tông nói nói như thế.

“Không cần, con gái tâm ý đã định.” Giang Diên Nhi lại một lần nữa từ chối, cũng làm cho Giang Kế Sanh sắc mặt triệt để chìm xuống dưới.

“Chẳng lẽ, Giang tiểu thư trong lòng đã có tương ứng?” Hứa gia Thiên Tông lại một lần nữa mở miệng, hắn đều như vậy nói rồi Giang Diên Nhi còn là quyết đoán cự tuyệt, cũng làm cho hắn có chút mặt mũi không ánh sáng.

Giang Diên Nhi nhìn tư thế, tựa hồ hôm nay dù cho nàng lại kiên quyết, cũng khó có thể thay đổi Giang Kế Sanh cùng lão tổ tâm ý. Nàng hơi do dự một chút, sau đó nghiến răng gật đầu, nói: “Vâng!”

Nàng lời này vừa nói ra, đại sảnh người đều hết sức bất ngờ, Thiên Phủ ở trong hai đại thần nữ một trong, Giang Diên Nhi thì đã có người yêu, đây là lần đầu tiên nghe nói.

“Ta cũng rất là hiếu kỳ, là ai có thể được Giang tiểu thư ưu ái? Mấy người chúng ta mặc dù không phải là cỡ nào kinh tài tuyệt diễm,

Tuy nhiên tự hỏi ở Lạc Vân Châu bên trong, ngoại trừ cổ tộc hậu nhân ở ngoài, không người khả năng so ra mà vượt chúng ta, Giang tiểu thư ngay cả chúng ta đều coi thường, không biết có thể không nói một chút, Giang tiểu thư trong lòng người rốt cuộc là thần thánh phương nào?”

Lần này mở miệng, nhưng là một người trẻ tuổi, chính là Hứa Ngạn.

Hắn trong giọng nói, lộ ra vài phần không phục và khinh thường, tự tin mà lại kiêu ngạo.

Người này là Lạc Vân Châu bên trong đứng đầu nhất nhân vật thiên tài, nhưng mà hôm nay tới cửa cầu hôn, lại bị Giang Diên Nhi ngay mặt từ chối, càng công bố đã có vừa người.

Giang Diên Nhi cách nói này, chẳng phải là nói bọn họ mấy cái này nhân vật thiên tài không bằng người kia? Cái này tự nhiên sẽ khiến mấy cái này luôn luôn kiêu căng tự mãn người cảm thấy không phục.

Bọn họ đối với mình thập phần tự tin, mặc dù không biết Giang Diên Nhi chỗ nói tới ai, có thể tựa hồ cũng thập phần chắc chắc, không can thiệp tới đối phương là ai, đều khẳng định kém hơn bọn hắn, bởi vì trong lời nói mới có thể lộ ra xem thường.

“Đúng vậy, Giang tiểu thư, ta cũng rất muốn biết, rốt cuộc là hạng người gì, tài năng kiếm được ngươi ưu ái, có thể hay không nói cho chúng ta nghe một chút? Chẳng lẽ là cổ tộc hậu nhân?”

Một cái khác gia tộc thiếu niên cũng là mở miệng, trên mặt còn mang theo vài phần cười lạnh.

Hắn còn cũng không tin, tìm khắp Thiên Phủ, khả năng có ai so ra mà vượt bọn họ? Còn cổ tộc hậu nhân, coi như bọn họ không sánh được, có thể loại người như vậy cũng chưa chắc sẽ coi trọng Giang Diên Nhi, bởi vì Giang gia địa vị là không đủ để cùng cổ tộc thông gia, cho nên hơn nửa không phải.

Mà tìm khắp Thiên Phủ, tựa hồ ngoại trừ tứ đại tông ngoài cửa, đã rất khó tìm đến khả năng so ra mà vượt bọn họ người, nhưng 4 đại tông môn người bình thường là không sẽ cùng thế gia kết hôn, bởi vì tông môn đệ tử gặp nhau đầy rời đi, mà gia tộc hậu bối lại vô luận đi đến chỗ nào đều là bộ tộc này người, cho nên thông gia thường thường chỉ tồn tại thế gia trong lúc đó.

Bọn họ nói như vậy, chính là muốn nhìn một chút Giang Diên Nhi trong miệng người rốt cuộc là người thế nào.

Nếu là người này khả năng làm cho bọn họ chịu phục thì cũng thôi đi, nếu như cái kia người là cái tam lưu mặt hàng, vậy ít nhất có thể cứu vãn một chút cầu hôn bị đánh trả mang tới khuất nhục, Giang Diên Nhi nếu là coi trọng người như vậy, mất mặt thì sẽ là Giang gia, mà không phải bọn họ.

“Tốt, đã mấy vị muốn biết, ta đây rồi cùng mấy vị nói một chút!” Cảm nhận được mấy người này trong lời nói xem thường, Giang Diên Nhi trong lòng chẳng biết vì sao, không hiểu mà dâng lên một trận tức giận, tựa hồ không cho phép có người như vậy hoài nghi người kia.

“Rửa tai lắng nghe!” Mấy cái thế gia thiếu niên cười lạnh, ngược lại muốn nhìn một chút Giang Diên Nhi có thể nói ra như thế nào một người đến.

“Người này, mới tới Thiên Phủ, liền có thể dẫn tới các thế lực lớn làm đủ mà động, liền Thiên Tông nhân vật đều chịu đựng ấy hấp dẫn, chỉ vì gặp ấy một mặt, nghĩ hết các loại biện pháp, sau khi để kết giao người này, các thế lực lớn không biết đưa ra bao nhiêu lễ trọng, xin hỏi mấy vị, có thể có bản lãnh bực này?" Giang Diên Nhi lạnh lùng thấy mấy cái thiếu niên.

"Nếu là như vậy, người này ngược lại có chút bản lĩnh."

Mấy cái thiếu niên sắc mặt hơi có khó coi, vẫn còn có dạng này người, bọn họ mặc dù tự tin, có thể rốt cuộc cũng là tiểu bối, muốn làm cho bọn họ dẫn động phần đông Thiên Tông vì bọn họ mà động, đây là chuyện không thể nào, muốn cho các thế lực lớn đều tranh nhau lấy lòng kết giao, bọn họ càng không có bản lãnh này.

"Theo Thiên Phủ đến Thiên Uyên, người này đã đánh bại không biết bao nhiêu bị thế nhân xưng là nhân vật thiên tài, thậm chí ở Thiên Uyên bên trong, bất kể là 4 đại tông môn đệ tử, còn là cổ tộc hậu nhân, đều không phải là đối thủ của hắn, kể cả ba người kia được xưng là kinh khủng nhất người trẻ tuổi, đều không thể chiến thắng hắn, thậm chí còn có một người bại vào trong tay của hắn, vì vậy mà chết, xin hỏi mấy vị vừa có thể không làm được?"

Giang Diên Nhi tiếp tục mở miệng, ánh mắt như sương, hơi có giễu cợt thấy vài tên thiếu niên.

Lần này, vài tên thiếu niên không nói gì nữa, sắc mặt muốn rất khó coi có rất khó coi, bởi vì đã mơ hồ đoán được Giang Diên Nhi theo như lời người.

Nếu như đúng là người này, bọn họ quả thật rất khó so với, người này ở Thiên Phủ bên trong, thì đã đem 4 đại tông môn phái ra thiên tài đánh bại mấy người, vào Thiên Uyên sau khi, Đạo Nhất Tông đệ tử kiệt xuất nhất cũng bại vào tay, kể cả xuất thân vương tộc, ở trẻ tuổi bên trong giống như đế vương vậy Hoàng Phủ Cực, đều bại bởi hắn.

Mà mấy người bọn họ? Lúc trước cũng từng đi tới Thiên Uyên, thế nhưng ở Thiên Uyên bên trong, đối mặt cái khác mỗi một châu hậu nhân nhằm vào cùng áp chế, bọn họ nhưng cái gì cũng không làm được, chỉ có thể nuốt giận vào bụng, chớ đừng nói chi là cùng ba người kia kinh khủng nhất người trẻ tuổi giao phong.

Có thể sống sót trở về, đối với mấy người bọn họ tới nói, này Thiên Uyên hành trình đã là không dễ.

“Sau đó, người này cho dù là đã bị Thiên Tông nhân vật tuyệt sát, đều còn sống, và, ở tất cả mọi người đều cho là hắn đã chết ở Thiên Uyên thời gian, hắn lại bình yên theo Thiên Uyên ở trong đi ra, hơn nữa vừa xuất hiện, chính là cùng một con chân đạp vào Thiên Tông thế hệ trước tông sư đại chiến, còn đánh bại, càng dựa vào độc thân người một người, liền gan dạ hướng về 4 đại tông môn một trong Long Tuyền Tông tuyên chiến, muốn dùng sức lực của một người đối kháng một tông!”

“Trở lên mấy điểm, mấy vị chỉ cần có thể làm được bất kỳ một điểm, ta Giang Diên Nhi đồng ý đời này cung cấp hắn sai phái, làm nô là bộc!”

Giang Diên Nhi nói xong lời cuối cùng, trong thanh âm tràn ngập ý lạnh, câu nói sau cùng, càng giống như băng sương, nói năng có khí phách, ánh mắt lạnh như băng theo mấy cái thế gia thiếu niên trên mặt 11 đảo qua.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 159: Không Có Suối Núi Người Đến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Diên Nhi một vấn đề cuối cùng, hỏi được toàn bộ đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, nói đến chỗ này, nàng theo như lời người là ai đã không nói cũng hiểu, mấy cái thế gia hậu nhân mỗi người sắc mặt khó coi, không người mở miệng.

Mặc dù, Tiêu Vũ không phải thế gia người, không có bọn họ như vậy bối cảnh, nhưng, người này cùng nhau đi tới sở tố sở vi, tất cả đều không phải bọn họ có thể so sánh.

Bất kể là dẫn tới Thiên Phủ thế lực vì hắn mà động, còn là liên tiếp đánh bại khắp nơi thiên tài, lại tới theo Thiên Tông tuyệt sát bên trong sống sót, theo Thiên Uyên đi ra, lại muốn dùng sức lực của một người đối kháng Long Tuyền Tông, tất cả những thứ này tất cả, bất kể là điểm nào, bọn họ đều không thể có thể làm được!

Chính là, người so với người làm người ta tức chết, lúc này nghe Giang Diên Nhi đem chuyện này nói hết mọi chuyện, mấy người thiếu niên này trong lòng về điểm này cảm giác ưu việt cũng đã là mờ mịt không còn, tựa hồ cùng Tiêu Vũ so sánh, bọn họ chẳng là cái thá gì!

Uổng bọn họ lúc trước còn tự tin như thế, giống như nhận định không can thiệp tới Giang Diên Nhi nói ra người nào, bọn họ đều có thể cùng so một lần, nhưng bây giờ Giang Diên Nhi một vấn đề, tương đương trực tiếp vạch ra, cùng Tiêu Vũ so sánh, bọn họ chính là người phàm, Tiêu Vũ từng làm những chuyện kia, bọn họ một cái cũng không làm được!

Phía trên, lúc này chính là Giang Kế Sanh, sau khi nghe xong cũng có chút xuất thần, nói hồi lâu, Giang Diên Nhi ý trung nhân, đúng là Tiêu Vũ?

"Mạc Vong…… không, phải nói là Tiêu Vũ, người này quả thật yêu nghiệt, thập phần bất phàm." Hứa gia bên này, vị kia già Thiên Tông ho nhẹ một tiếng, phá vỡ trầm mặc.

"Chỉ có điều, người này đắc tội rồi Hoàng Phủ bộ tộc, kể cả Phù Đạo Minh đều bởi vậy đưa hắn quyết đoán từ bỏ. Bây giờ, hắn lại muốn dùng sức lực của một người cùng Long Tuyền Tông đối đầu, tha thứ ta nói thẳng, hắn yêu nghiệt đi nữa, dù sao chỉ là một giới thiếu niên, muốn cùng 4 đại tông môn một trong Long Tuyền Tông liều mạng, chỉ sợ là sống không lâu, Giang tiểu thư không nên đặt tâm tư ở trên người hắn."

Hứa gia Thiên Tông nói, để mấy cái hồn bay phách lạc thiếu niên đều rung một cái, đúng vậy, Tiêu Vũ muốn một người đối kháng Long Tuyền Tông, cái kia là muốn chết, cùng một chết nhanh người, bọn họ có cái gì giống vậy?

"Hứa tiền bối nói đúng." Giang Kế Sanh cũng vào lúc này mở miệng, nói: "Tiêu Vũ người này, đắc tội một đại vương tộc, bây giờ lại muốn cùng Long Tuyền Tông đối kháng, diều hâu nhi, ngươi còn là đã quên hắn."

Giang Diên Nhi như là không thể tin được lỗ tai của mình, nói: "Cha, ngươi quên lúc trước là ai cho ngươi luyện thần hóa lông chim phù, để thực lực của ngươi tìm được to lớn tăng lên?"

"Việc này đã là quá khứ."

Thẳng đến lúc này, Nhất Chân trầm mặc ông tổ nhà họ Giang mới rốt cục mở miệng, ngữ khí lạnh như băng, nói: “Tiêu Vũ quả thật tươi đẹp, vốn ta cũng từng nghĩ tới không tiếc tất cả giá cả, đều muốn cùng hắn giao hảo, nhưng bây giờ hắn là Hoàng Phủ bộ tộc tất phải giết người, kể cả Phù Đạo Minh này nhóm thế lực đều bỏ hắn, ngươi cùng hắn tiếp cận, không có kết quả tốt, còn là sớm ngày chặt đứt lui tới cho thỏa đáng!”

Toàn bộ Giang gia đại sảnh,

Vào lúc này lâm vào một loại lạnh như băng trong không khí, Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh cùng ông tổ nhà họ Giang, vào lúc này đều là quyết đoán từ bỏ Tiêu Vũ, cho rằng Tiêu Vũ đã không sống lâu dài.

Đối với bọn hắn người như thế tới nói, lợi ích chính là tất cả, bất lợi cho chuyện gia tộc, bọn họ là tuyệt đối sẽ không làm.

“Được rồi, cái đề tài này dừng ở đây, không cần ở một kẻ hấp hối sắp chết trên người tranh luận.” Giang Kế Sanh nói xong, sau đó nhìn về phía Giang Diên Nhi, nhíu nhíu mày: “Ngươi đã khôi phục dung nhan, trước đây cũng đã xem này lụa tím tiếp được, tại sao lại mang lên trên?”

Lụa tím bên dưới, Giang Diên Nhi lộ ra một không người khả năng gặp nụ cười khổ sở, nàng vốn tưởng rằng nói ra Tiêu Vũ, Giang Kế Sanh cùng lão tổ sẽ nể tình Tiêu Vũ đã đưa qua bọn họ luyện thần hóa lông chim phù, mà từ chối những người này, có thể lại không nghĩ rằng hai người kia như thế lạnh như băng vô tình.

Nhẹ nhàng vuốt ve mặt mũi của mình, Giang Diên Nhi ban đầu ở trở lại Giang gia lúc, quả thật đã lấy xuống này sa, có thể không có ai biết, nàng một lần nữa mang theo này sa, ngoại trừ không muốn hấp dẫn càng nhiều người đến cửa cầu hôn, mà là bởi vì, khi đó nàng, nghe nói Tiêu Vũ chết ở Thiên Uyên bên trong sự tình.

“Khối này lụa tím, ta sẽ chỉ ở một trước mặt người lấy xuống, ta đời này dung nhan, chỉ là một người mà kỳ.” Nàng bi thảm cười cười, nói xong câu đó sau, cũng không quay đầu lại, đi ra đại sảnh, chỉ chừa mấy cái thế gia người, còn ở tại chỗ sững sờ.

Rời đi đại sảnh, Giang Diên Nhi vẫn chưa trở lại gian phòng của mình, mà là ánh mắt lộ ra kiên quyết tâm ý.

Giang Kế Sanh cùng lão tổ lạnh như băng vô tình, đã làm cho nàng triệt để thất vọng, nàng đã quyết định, muốn rời khỏi Giang gia, tiến đến tìm kiếm Tiêu Vũ.

Vô luận con đường phía trước sinh tử, dù cho Tiêu Vũ đắc tội rồi một đại vương tộc, còn muốn đối kháng Long Tuyền Tông, dù cho hắn cùng với toàn thế giới là địch, dù cho không lâu sau đó hắn cũng sẽ bị những thế lực này xoá bỏ, Giang Diên Nhi cũng quyết định, bạn hắn tả hữu, cùng hắn chung nhau đối mặt sinh tử.

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ đánh lui Long Tuyền Tông người, gây nên chấn động các nơi, mà chính hắn, thì lại giống như là một không có chuyện gì người giống nhau, xếp bằng ở không có suối trên núi, lẳng lặng tu luyện.

Mặc Vũ cùng Huyết Lân, tất là ở đạt được hắn dạy bổn tộc bí thuật sau khi, hưng phấn không thôi, bắt đầu điên cuồng tu luyện.

“Ầm!”

Bên cạnh truyền đến kịch liệt động tĩnh, ngay sau đó, Tiêu Vũ liền nghe được Huyết Lân tiếng mắng.

“Không luyện không luyện, hai người các ngươi quá biến thái, rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt đổi, tức chết Bản Long!”

Tiêu Vũ mở mắt, chỉ thấy Huyết Lân thở hổn hển ngã trên mặt đất, hùng hùng hổ hổ, mà ở bên cạnh hắn, Mặc Vũ sớm mệt đến bá dưới, liền khí lực nói chuyện cũng không có, cùng con cá chết.

“Tiểu Bạch mới không phải biến thái, là Tiểu Hồng quá vô dụng!”

“Đúng vậy, còn là lông đen tốt, đánh đã bị thua sẽ không mắng người, Tiểu Hồng mắng người, Tiểu Hồng không phải con ngoan!”

Ở Huyết Lân cùng Mặc Vũ bên cạnh, hai cái trắng đen cá nhỏ ở nơi đó bơi lội, như trước có vẻ tinh lực thịnh vượng, cũng vẫn như cũ có vẻ vậy ngây thơ.

Hai cái cá nhỏ cùng hai con Tiểu Thú tiếp xúc không lâu, đối với Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở giữa gọi đúng là học được nhanh, đã kêu lên lông đen cùng Tiểu Hồng.

Đối với này hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ là thật nhìn không thấu, lúc trước Mặc Vũ cùng Huyết Lân bắt bọn họ làm tu luyện đối tượng, thi triển vừa mới học được bổn tộc bí thuật.

Kết quả, rõ ràng, hai người bọn họ cũng đã ngã xuống, nhưng mà này hai cái cá nhỏ vẫn còn nhảy nhót tưng bừng.

Này hai cái cá nhỏ bơi lội trong lúc đó đan dệt ra Thái Cực đồ, lại có thể hóa giải hết thảy chiến quyết cùng bí thuật, Huyết Lân cùng Mặc Vũ bổn tộc bí thuật, đối với bọn họ hoàn toàn không hề có một chút tác dụng, ngược lại là trước tiên đem mình mệt mỏi gục xuống.

Có thể kỳ quái là, này hai cái cá nhỏ trên người tựa hồ và không tồn tại cảnh giới vừa nói, trong cơ thể không có sóng thần lực, nhưng đan vào gian ngưng ra Thái Cực đồ, lại là uy lực khó lường, cực kỳ kinh người.

“Xem ra tất yếu tìm tòi một chút, hai thằng nhóc này rốt cuộc lai lịch gì, trên người bọn họ Thái Cực đồ vừa là cái gì, thậm chí ngay cả Long tộc cùng Kim Ô loài bí thuật đều không làm gì được!”

Tiêu Vũ trầm tư, hắn bây giờ đối với này hai cái cá nhỏ là càng ngày càng có hứng thú, có lẽ ở Long Tuyền Tông người tiến lại trước khi, có thể tìm tòi một chút.

“Tiêu Vũ ca ca, dưới chân núi có người tới, Tiểu Bạch có thể hay không đi xuống cùng hắn chơi đùa?”

Trong trầm tư, tiểu bạch ngư bơi tới Tiêu Vũ bên cạnh, Tiêu Vũ lúc này mới phát giác, không có suối dưới chân núi quả thật có người xuất hiện, có phải Long Tuyền Tông người nhanh như vậy đã tới rồi?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 160: Tiêu Vũ Thân Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không có suối dưới chân núi, một bóng người từ xa xa mà đến, từ xa nhìn lại, đó là một đạo thân ảnh xa lạ, Tiêu Vũ chưa từng gặp, đều không phải là quen biết người.

Tiêu Vũ trong lòng kỳ quái, ở vào thời điểm này, này một châu bên trong người đều biết hắn đã cùng Long Tuyền Tông tuyên chiến, sốt sắng như vậy thời kỳ, tại sao có thể có người ngoài tiến lại?

“Tiêu Vũ có thể ở đây núi?”

Người đến là một có chút tuổi ông lão, nhìn qua có chút tiên phong đạo cốt, trên mặt có chứa ba phần mỉm cười. Hắn đứng ở chân núi, nhẹ giọng mở miệng, âm thanh lại từ ở dưới chân núi, rõ ràng truyền tới Tiêu Vũ bên tai.

Tiêu Vũ sắc mặt không khỏi có chút nghiêm nghị, ông lão này tu vi bất phàm, bình thường truyền âm thuật, mặc dù có thể làm cho âm thanh truyền ra trăm ngàn dặm, nhưng thường thường đều sẽ chấn động núi rừng.

Góc người lão giả này ở dưới chân núi mở miệng, âm thanh lại vang ở bên tai của hắn, có vẻ rất nhẹ, tựa như ở bên cạnh hắn nói chuyện, không hề giống bình thường truyền âm như vậy chung quanh chấn động.

Nhìn người lão giả này dáng dấp, tựa hồ không phải Long Tuyền Tông người, nhân vật như vậy, Tiêu Vũ cũng không dám thất lễ, ở đỉnh núi nói: “Xin hỏi ngươi có chuyện gì?”

“Ngược lại cũng không gì khác, lão hủ này đến, chỉ vì đưa tới một vật.” Dưới chân núi ông lão mỉm cười mở miệng, đang khi nói chuyện duỗi ra hai ngón, nhẹ nhàng bắn ra.

Từ trong tay hắn, giống nhau khéo léo gì đó hóa thành một đạo vội vàng chỉ riêng, trong nháy mắt đã đến dưới chân núi, hướng về Tiêu Vũ bắn nhanh mà đến.

Muốn thí thực lực của hắn? Tiêu Vũ tâm trạng hiểu rõ, thần tốc đưa tay, hai ngón tay giống như một cái kìm lớn, đem vật ấy ổn định nắm.

Khẽ gật đầu, người lão giả này hiển nhiên đối với Tiêu Vũ thực lực rất là thoả mãn, nói: “Tiểu tử, có từng nhận được vật ấy?”

Tiêu Vũ lúc này, sắc mặt đã là khó coi dị thường, hắn cầm trong tay một viên khéo léo minh phù, chính là cái này minh phù, để tâm tình của hắn lúc này gay go tới cực điểm.

Đây là Huyết Ảnh Độn thần phù, lúc trước còn ở Cự Thạch Thành thời điểm, Lâm Vũ Nhu bị Vương gia lừa gạt, Tiêu Vũ khắc đến bùa này, mới tìm được tung tích của nàng, sau đấy cái này minh phù, liền một mực Lâm Vũ Nhu trên người, Tiêu Vũ chưa từng lấy ra, muốn giữ lại thời khắc mấu chốt khả năng thay thế hắn bảo vệ Lâm Vũ Nhu.

Có lẽ trên vùng đất này còn có những người khác cũng có thể khắc đến bùa này, nhưng Tiêu Vũ cái này minh phù, lại là độc nhất vô nhị, bởi vì lúc trước minh phù thời gian, hắn không chỉ dùng tới chính mình 3 giọt tinh huyết, còn dùng lên Huyết Lân một giọt máu rồng.

Bởi vậy thời khắc này, làm bùa này vào tay, hắn theo phù bên trong lộ ra khí tức, liền có thể xác định, đây là Lâm Vũ Nhu trên người cái kia một viên!

“Xin hỏi các hạ, xưng hô như thế nào?” Tiêu Vũ trầm mặt,

Lão nhân này đột nhiên đưa tới một quả này minh phù, là có ý gì?

“Lão hủ họ Tiêu, tên hành không.” Dưới chân núi ông lão như trước mang theo mỉm cười.

Họ Tiêu? Nghe thế lời của lão nhân, Tiêu Vũ sắc mặt, càng thêm khó coi, trong lòng một mơ hồ suy đoán, vào lúc này dần dần trở nên đến rõ ràng.

Hắn khắc chế tâm tình của mình, nói: “Ngươi nhưng đến từ Tiêu thị cổ tộc?”

Dưới chân núi ông lão cũng đúng là thản nhiên, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Không sai!”

Lần này, Tiêu Vũ sắc mặt càng biến ảo không phải định, nắm chặt nắm đấm, thật lâu không nói tiếng nào.

Lúc trước, ở Thiên Uyên gặp phải Tiêu thị bộ tộc, trên thực tế khi đó trong lòng hắn cũng đã có một chút mơ hồ suy đoán cùng hoài nghi, chỉ là chính hắn không muốn thừa nhận.

Hiện nay, hắn hoài nghi trong lòng cùng suy đoán, cơ hồ đều có thể khẳng định.

Lão nhân này Tiêu Hành Vũ, đến từ Tiêu thị cổ tộc, mà Lâm Vũ Nhu trên người minh phù, trên tay hắn, vậy rất có thể, Lâm Vũ Nhu bây giờ, ngay ở Tiêu thị trong cổ tộc.

Mà hắn Tiêu Vũ, cũng là họ tiêu, thuở nhỏ lại sinh sống ở một họ Lâm gia tộc. Quá khứ đang khôi phục'trí nhớ của kiếp trước trước khi, hắn vẫn nghi hoặc chính mình hiện thế, mà bây giờ, thân thế của hắn đã rất trong sáng!

"Ngươi mang đến vật ấy, là có ý gì?" Tiêu Vũ cực lực khắc chế tâm tình của mình, đối với Tiêu thị bộ tộc, hắn ở bản năng trên không có một tia hảo cảm.

Không hề nghi hoặc, hắn đời này cha, chính là bộ tộc này người, nhưng, bộ tộc này mạnh mẽ đến đâu thì lại làm sao? Mấy năm nay Lâm Vũ Nhu mang theo hắn trở lại Lâm Gia, ở Lâm Gia bên trong trải qua này bị người khác khinh khỉnh tháng ngày, này ở trong có phải sẽ không có nguyên nhân gì?

Nếu là lúc trước Tiêu gia đã đối xử tử tế Lâm Vũ Nhu, nàng như thế nào lại một thân một mình mang theo Tiêu Vũ trở lại cái kia xa xôi thành nhỏ, trở lại Lâm Gia, qua nhiều năm như vậy cuộc sống khổ!

Này đây, Tiêu Vũ đối với bộ tộc này, không có nửa điểm hảo cảm, dù cho lúc này hắn đã biết, chính mình kiếp này cha, chính là bộ tộc này người, nói cách khác, hắn cũng thuộc về này 1 cổ tộc, nhưng bọn họ từng tất nhiên đã làm gì sự tình, mới khiến cho Lâm Vũ Nhu tại mới vừa sinh ra hắn lúc, mang theo hắn về tới Lâm Gia bên trong.

"Theo ta về hạo châu a, ngươi vốn thuộc về ta người trong tộc, huống hồ, bây giờ ngươi đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc, chỉ có đều là vương tộc Tiêu gia, tài năng đối kháng, ngươi nếu như không trở về Tiêu gia, đó là một con đường chết!" Nhìn ra Tiêu Vũ đã hiểu được, Tiêu Hành Vũ nói thẳng ra mục đích của mình.

Hắn lại là muốn tới đón Tiêu Vũ về hạo châu, nói cách khác, chính là dẫn hắn về Tiêu gia!

Tiêu Vũ ngẫm nghĩ, rất nhanh sẽ hiểu rõ ra. Mặc dù hắn không biết là lúc trước Lâm Vũ Nhu vì sao lại rời đi Tiêu gia, trở lại Lâm Gia, nhưng này ở trong, nhất định cùng Tiêu gia có liên quan gì, nếu không Lâm Vũ Nhu sao lại như thế?

Mấy năm nay, mẹ con bọn hắn hai người đang ở Lâm Gia, liền như là người làm giống nhau đê tiện, mà nhiều năm như vậy, Tiêu gia đối với mẹ con bọn hắn hai người không quan tâm, bây giờ rồi lại chạy tới, gọi hắn về Lâm Gia?

Không cần nghĩ, Tiêu Vũ cũng biết, hơn nửa là vì ở Thiên Uyên bên trong, hắn đánh bại Hoàng Phủ Cực sự tình, đưa tới Tiêu gia chú ý, nói cách khác, nếu là hắn không có dạng này thiên tư cùng thực lực, Tiêu gia vẫn như cũ không thể quản sống chết của hắn.

Hiện tại bọn hắn thấy được tiềm lực của hắn cùng thực lực, thì muốn chạy tới đón hắn trở về, có thể nhiều năm như vậy, bọn họ sớm đi làm gì? Có phải dùng bọn họ 1 đại cổ tộc thực lực, sẽ không tìm được mẹ con bọn hắn tăm tích?

Càng là hồi tưởng những năm này các loại, Tiêu Vũ trong lòng thì càng phẫn nộ, trên mặt vẻ mặt cũng dần dần lạnh như băng.

Chính hắn tuy là cửu thiên chí tôn, những năm này các loại cũng có thể phớt lờ, có thể nhiều năm như vậy, Lâm Vũ Nhu vì hắn thật sự ăn quá khổ nhiều, chịu quá nhiều oan ức, hắn không thể thì dễ dàng như vậy gật đầu, quên Tiêu gia những năm này lạnh lùng và vô tình.

“Nếu như ta không trở về đây?” Mặc dù trong lòng có vô tận lửa giận, nhưng bây giờ Lâm Vũ Nhu đang ở Tiêu gia, Tiêu Vũ cũng không dám tùy tiện nổi giận, chỉ có thể hết sức khống chế tâm tình của mình.

“Chỉ cần ngươi theo ta trở về, tầm thường Long Tuyền Tông bực này tam lưu thế lực, dùng Tiêu gia ta thực lực, dễ dàng có thể san bằng, nếu là ngươi nhất định không chịu, dùng thực lực ngươi bây giờ, chỉ sợ không cần Hoàng Phủ bộ tộc người tìm tới ngươi, cái này tam lưu tông môn thì có thể đưa ngươi chém giết, ngươi có thể tự cân nhắc!"

Tiêu Hành Vũ lời nói bình tĩnh, nhưng lại là lộ ra một loại bá đạo cùng tự tin, so với Tiêu gia loại này cổ tộc, Long Tuyền Tông đúng là chỉ thuộc về tam lưu tông môn.

"Ngươi cũng có thể không cần bây giờ quyết định." Nhìn thấy Tiêu Vũ một lần nữa trầm mặc, Tiêu Hành Vũ lại nói: "Ngươi trên người mẫu thân 6 Hồn giam tâm chú, nên còn có thể kiên trì 1 hai tháng mới có thể phát tác, ta nhắc nhở ngươi một câu, bùa này chỉ có Tiêu gia ta có thể giải, trong thời gian này bên trong ngươi nếu chưa có trở lại Tiêu gia, hậu quả như thế nào, ngươi nên biết được!"

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta phỏng chừng, ở Thiên Uyên thời điểm, thì có không ít người đoán được Tiêu Vũ là Tiêu gia người, theo viết đến đây, chính thức đặc sắc địa phương muốn tới đến rồi, so sánh với đó, phía trước kịch bản đều là làm nền cùng quá độ, ta dám nói, tiếp xuống kịch bản mới thật sự là đặc sắc, còn hơn phía trước đặc sắc quá nhiều quá nhiều, mà là là liên tục đến, khẳng định có thể để các ngươi nhìn ra đã nghiền. A, ta nói nhảm xong, tiếp tục gõ chữ đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 161: Lại Chém Thiên Tông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“6 Hồn giam tâm chú là các ngươi người của Tiêu gia dưới?” Tiêu Vũ tức giận.

Cái này Tiêu Hành Vũ chắc chắn như thế, 6 Hồn giam tâm chú chỉ có Tiêu gia có thể giải, như vậy thì chỉ có một cái khả năng, này hung chú chính là người của Tiêu gia thi triển!

Hắn không cách nào không tức giận, Lâm Vũ Nhu nhưng gả cho người của Tiêu gia, và sanh ra hắn, cũng coi là Tiêu gia người, có thể Tiêu gia lại ở trên người nàng rơi xuống bực này hung chú!

Hắn bây giờ đã có chút giải thích, tại sao lúc trước Lâm Vũ Nhu ở sinh ra hắn sau, tình nguyện trở lại Lâm Gia bên trong bị người mắt lạnh, qua cuộc sống khổ, cũng chưa có trở lại Tiêu gia, Tiêu gia tất nhiên là từng làm qua cái gì cực kỳ chuyện quá đáng, thậm chí một lần muốn lấy Lâm Vũ Nhu tính mạng.

“Ta đến đây là hết lời, hay không về Tiêu gia, ngươi tự làm quyết định.” Tiêu Hành Vũ không nói thêm, mỉm cười trong lúc đó xoay người, rất nhanh sẽ từ ở dưới chân núi đi xa, cứ thế biến mất.

“A!”

Đỉnh núi, Tiêu Vũ tức giận ngửa mặt lên trời thét dài, những năm gần đây, Tiêu gia rốt cuộc đều đối với Lâm Vũ Nhu làm cái gì?

Mặc dù hắn đối với chuyện cụ thể vẫn là không biết gì cả, nhưng lại hoàn toàn có thể tưởng tượng được, Lâm Vũ Nhu mấy năm nay, tất nhiên theo Tiêu gia nơi đó, nhận qua quá nhiều quá nhiều oan ức.

Hiện nay, nàng đang ở Tiêu gia, Tiêu Vũ càng không thể nào tưởng tượng được, ở nàng rời đi trong một đoạn thời gian này, qua chính là ra sao tháng ngày!

“Tiêu gia!” Trong tay hắn nắm thật chặt cái kia một viên minh phù, trong mắt bùng nổ ra sát ý kinh thiên.

Đối với hắn mà nói, gia tộc gì, cái gì thế gia, vậy cũng là chó má, thậm chí đời này cái kia chưa gặp mặt cha, ở nội tâm hắn đều không có quá lớn cảm giác.

Chỉ có Lâm Vũ Nhu, đời này vì hắn ăn nhiều lắm khổ, bất luận người nào dám đả thương đến Lâm Vũ Nhu, bất kể là vương tộc còn là đế tộc, hắn đều tất nhiên sẽ không dễ tha.

Tiêu Vũ tiếng kêu, xa xa truyền ra, vào đúng lúc này, kể cả bên cạnh Huyết Lân Mặc Vũ, cùng với trắng đen Song Ngư, tựa hồ cũng cảm nhận được cái kia trước đó chưa từng có sát ý, mỗi một người đều vô cùng yên tĩnh, không có một người can đảm lên tiếng.

Tiếng kêu kéo dài rất lâu, cuối cùng dần dần bình tĩnh lại, Tiêu Vũ phát tiết qua đi, trong lòng cũng dần dần tỉnh táo lại, vào lúc này, hắn cảm nhận được một luồng sâu sắc vô lực.

Quãng thời gian này, hắn để tăng cao thực lực, đã là liều mạng đang tu luyện, vào qua Thánh cảnh, xông qua Thiên Uyên, cũng từng vài lần thiếu chút nữa bỏ mình, mà hắn tiến bộ tốc độ, ở cùng bối phận người mà nói cũng đã là thập phần yêu nghiệt.

Vậy mà lúc này, hắn lại vẫn là cảm giác, cái tốc độ này còn

còn thiếu rất nhiều, đối mặt Tiêu gia bực này cổ tộc, thậm chí đối mặt một Long Tuyền Tông, hắn đều không thể làm được dễ dàng giải quyết,

Nếu không thì, vào giờ phút này, hắn như thế nào lại có loại khuất nhục này cảm giác, cùng với vô lực phẫn nộ?

“Hai tháng? Không, một tháng! Trong vòng một tháng, ta nhất định phải đem Long Tuyền Tông giải quyết, tài năng bảo đảm mẫu thân vô sự.”

Dù cho rất không muốn tiếp thu Tiêu Hành Vũ dạng này uy hiếp, có thể để Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ cũng là không có lựa chọn tốt hơn, chỉ có thể là đi tới hạo châu, trở về Tiêu gia.

Nhưng trước lúc này, Long Tuyền Tông, vẫn như cũ phải giải quyết, bởi vì chỉ có ở tòa này không có suối trên núi, hắn mới có đối kháng Long Tuyền Tông vốn liếng, nếu là hắn cứ như vậy đi tới hạo châu, chỉ sợ vừa rời đi ngọn núi này, cũng sẽ bị Long Tuyền Tông điên cuồng đuổi giết, căn bản không thể đi ra Lạc Vân Châu.

“Tiêu Vũ ca ca, vừa có người tới!”

Tiểu bạch ngư lại một lần đối với Tiêu Vũ nhắc nhở, Tiêu Vũ vừa quay đầu, liền gặp xa xa trên hư không, một bóng người đạp không mà đi, từ xa xa mà đến.

Lần này, người tới Tiêu Vũ lại không xa lạ gì, lúc trước hắn vừa tới Thiên Phủ không lâu, cũng đã có tiếp xúc qua.

“Mạc Vong, lại gặp mặt.”

Đây là người người đàn ông trung niên, đạp không mà đi, trên người khí thế kinh người, xa xa không phải Đỗ Trọng có thể so sánh, là một Thiên Tông nhân vật.

Long Tuyền Tông phân đà đà chủ, Nghiêm Trụ, Tiêu Vũ cùng người kia, đã tiếp xúc qua không chỉ một lần, ban đầu ở Giang gia, hắn còn đã ở ngay trước mặt người nọ, tuyên bố muốn tiêu diệt Long Tuyền Tông.

“Không nghĩ tới ngươi lại thật có thể theo Thiên Uyên bên trong sống sót trở về, chỉ có điều, quãng thời gian trước bổn tông mới từ Thiên Uyên trở về, có thu hoạch, còn đang bế quan, mới cho ngươi sống lâu mấy ngày, mặc dù ngươi khả năng đánh bại Đỗ Trọng, có thể nay Japan dòng họ đến, ngươi không sống nổi!”

Nghiêm Trụ trong khi nói chuyện, trên người lộ ra kinh người uy thế, hai tay của hắn cùng hai chân bên trên, đều mơ hồ có đạo văn lưu chuyển, lộ ra gợn sóng cực kỳ làm người kinh hãi.

Tông sư cùng Thiên Tông, đây là hai cái hoàn toàn cảnh giới khác nhau, dù cho lần trước Đỗ Trọng khoảng cách Thiên Tông đã chỉ có cách xa một bước, có thể bước đi này, chính là trời cùng đất khác biệt.

Huống hồ, cái này Nghiêm Trụ tu vi, ở Thiên Tông cảnh giới cũng thuộc về rất mạnh cao, Tiêu Vũ khả năng đánh bại Đỗ Trọng, bằng chính là cường hãn thân thể, cùng với cao thâm chiến quyết, hơn nữa hắn hiện tại cũng đã đạt đến cảnh giới tông sư, ngưng ra một đạo thần ảnh.

Nhưng mà, dù cho hắn như thế nào đi nữa tươi đẹp, đối mặt như vậy một Thiên Tông, cũng là không có bất kỳ cái gì có thể có thể chiến thắng.

“Chỉ bằng ngươi?”

Tuy là như thế, Tiêu Vũ nhưng cũng không chút nào kinh, lạnh lùng nói: “Vừa vặn, ta hiện tại tâm tình rất kém cỏi, Long Tuyền Tông lần nữa bức bách, hôm nay ta muốn lại chém một Thiên Tông!”

“Ngông cuồng, tầm thường một tên tiểu bối, cũng dám nói khoác không biết ngượng, bổn tông giết ngươi, thì như bóp chết một con kiến!” Nghiêm Trụ xem thường cười lạnh, bế quan sau khi, thực lực của hắn lại có tăng lên cực lớn, bình thường Thiên Tông đều không phải là đối thủ của hắn, huống hồ Tiêu Vũ một cảnh giới tông sư tiểu bối?

“Hôm nay bổn tông khiến cho ngươi có biết, Thiên Tông cùng người tông ở giữa có bao nhiêu chênh lệch!” Cười lạnh một tiếng, Nghiêm Trụ quyết đoán ra tay.

Vào giờ khắc này, hắn tứ chi phát sáng, trên người lộ ra thần bí phức tạp đạo văn, đứng lơ lửng trên không, quay Tiêu Vũ điểm ra một ngón tay.

Thiên Tông ra tay, uy thế có thể nói khủng bố, Nghiêm Trụ lúc này một ngón tay, liền như là hóa thành một tòa núi lớn, đem Tiêu Vũ vị trí không có suối núi đều bao phủ, liền như là trên chín tầng trời thần linh lại ra tay, muốn một ngón tay đem ngọn núi này điểm bình.

Thiên Tông oai, chính là kinh khủng như thế!

“Lên!”

Đối với điều này, Tiêu Vũ lại là không loạn chút nào, đạp đất đỉnh núi, dưới chân tầng tầng hướng về trên mặt đất một bước.

Trong nháy mắt, này một tòa thoạt nhìn cực kỳ hoang vu núi, lúc này liền như là thời thượng cổ mãnh thú thức tỉnh, lộ ra một loại thập phần ba động khủng bố.

“Đây là cái gì?” Nghiêm Trụ lập tức biến sắc, cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm.

Hắn ngay đầu tiên dừng lại ra tay, và dùng tới tốc độ nhanh nhất, lui về phía sau, muốn chạy trốn, toà này núi hoang đột nhiên biến hóa, thật sự quá sợ sợ, để hắn liền một tia đối kháng ý nghĩ đều không dám có.

“Còn muốn chạy?” Tiêu Vũ âm thanh lạnh như băng vạn phần, ở Nghiêm Trụ phía sau vang lên.

Nghiêm Trụ quay đầu lại, hoàn toàn biến sắc, chỉ thấy toà kia núi hoang, lúc này ánh sáng vạn trượng, càng hóa ra một vị mãnh thú bóng mờ, như là từ thời thượng cổ thức tỉnh thần thú, có thể nuốt vào thiên địa.

Cự thú kia rít gào trong lúc đó, dĩ nhiên đánh tới, dù cho tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, cũng căn bản là không có cách thoát đi.

“Không!” Nghiêm Trụ kinh khủng kêu to, ra sức muốn chạy trốn, nhưng mà tất cả đều là vô ích.

Cái kia như là thời thượng cổ mãnh thú bình thường bóng mờ, mở ra một đôi phảng phất có thể nuốt vào thiên địa miệng khổng lồ, một hơi đưa hắn nuốt vào trong bụng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 162: Hung Trận Phát Uy

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mãi đến tận sắp chết, Nghiêm Trụ cũng không biết cái kia mãnh thú rốt cuộc là cái gì, hắn hoàn toàn không thể tin được, hắn một Thiên Tông nhân vật, khoảng cách vương giả cảnh giới cũng không tính là xa xôi, lại chết tại một thiếu niên hậu bối trên tay, hơn nữa không có một tia sức lực chống đỡ lại!

Mãnh thú hình bóng nuốt vào Nghiêm Trụ sau khi, lại lần nữa biến mất, cái này tự nhiên không chân chính thời thượng cổ mãnh thú, mà là Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ ngọn núi này hung thế, bày ra trận pháp chỗ ngưng đọng lấy ra sức mạnh.

Cổ lực lượng này bởi vì thái quá hung ác, bởi vậy dùng để diễn biến dị thú, mới có thể phát huy đến uy lực lớn nhất, có thể thuấn sát bất kỳ Thiên Tông.

Lần trước bởi vì Long Tuyền Tông người tới thực lực không mạnh, cho nên Tiêu Vũ chưa từng động tác trận pháp, nhưng bây giờ phải đối mặt một Thiên Tông, hắn thập phần quyết đoán, động tác trên núi trận pháp lực lượng.

Trận pháp này, tuyệt đối là một đại hung trận, mặc dù là vương giả nhân vật tiến lại, đều khó mà ứng đối.

Chỉ tiếc, bởi vì trận này muốn mượn ngọn núi này hung thế tài năng bày thành công, bởi vậy cổ lực lượng này cũng chỉ có thể ở nơi này trong phạm vi sử dụng, bằng không mà nói, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể trực tiếp giết tới Long Tuyền Tông.

“Nơi đây càng có như thế hung trận?”

Ở một cái phi thường nơi xa xôi, có một bóng người, đem lúc trước phát sinh sự tình đều nhìn ở trong mắt, lúc này cũng lộ ra vài phần kinh sợ.

Tiêu Hành Vũ vạn thật không ngờ, tại đây trên núi hoang, lại còn có khủng bố như vậy trận pháp. Giờ phút này ngẫm lại, nếu là hắn lúc trước lên núi, chọc giận Tiêu Vũ, nói không chừng bị cái kia mãnh thú ăn ngấu nghiến người, thì sẽ là hắn!

Hơn nữa hắn có chút nghĩ không thông, trên núi này tại sao có thể có kinh khủng như thế trận pháp? Chẳng lẽ Tiêu Vũ ngoại trừ thực lực bản thân xuất chúng, sau lưng còn có cao nhân tương trợ?

Bực này trận pháp, hắn tự nhiên là không dám nghĩ đến Tiêu Vũ trên người, một thiếu niên hậu bối khả năng bày ra bực này hung trận? Đánh chết hắn cũng không tin!

“Vốn định qua một thời gian ngắn nữa cho hắn gây một vài áp lực, để hắn sớm ngày quyết định, bây giờ nhìn lại, ngọn núi này không thích hợp tiếp cận, chỉ có thể là từ chính hắn quyết định.”

Ánh mắt lộ ra vài phần kiêng kỵ, Tiêu Hành Vũ sau đó đi xa, lần này là thật rời đi, không dám lại tiếp tục lưu lại.

Thiên Tông chết đi, loại chuyện này, mặc dù là muốn dối gạt cũng không dối gạt được, Nghiêm Trụ chết ở Vô Tuyền Sơn chân, Tiêu Vũ lại chém một gã tông sư, chuyện này, rất nhanh ngay ở Thiên Phủ bên trong truyền ra, đưa tới các phe to lớn chấn động.

Thiên Tông bị giết, đây cũng không phải là chuyện nhỏ gì, trở thành Thiên Tông sau khi, bình thường đều có thể sống tới ngàn năm năm tháng, rất khó chết đi, người bình thường sống được mấy đời, cũng rất khó nhìn thấy chuyện như vậy, hiện nay, lại có một gã Thiên Tông chết đi, bị một thiếu niên hậu bối chém giết.

“Chúng ta đúng là xem thường thiếu niên này,

Không ngờ rằng hắn lại có bản lãnh bực này, liền Thiên Tông đều có thể chém giết!”

“Vốn cho là, cái này Tiêu Vũ đã chém Thiên Tông sự tình đáng giá hoài nghi, nhưng hiện tại xem ra, người này thủ đoạn kinh người, càng ở tòa này dưới núi hoang bày ra kinh thế trận pháp!”

Khắp nơi thật lâu khiếp sợ, không bình tĩnh nổi.

Tiêu Vũ chém giết Thiên Tông, hơn nữa còn là thuấn sát, loại năng lực này thái quá khủng bố, nếu như đây là dùng để đối phó bọn họ, bọn họ tất nhiên sẽ tổn thất nặng nề.

Lúc này, không biết bao nhiêu thế lực đều tại âm thầm may mắn, phía bên mình không có giống Long Tuyền Tông giống nhau chọc như vậy thiếu niên.

Mà theo việc này phát sinh, Tiêu Vũ từng ngoại hiệu cũng một lần nữa bị người nhấc lên, trẻ tuổi như vậy có thể thuấn sát Thiên Tông, tuy nói là mượn trận pháp lực lượng, tuy nhiên đủ để làm cho người kinh hãi, hoàn toàn chỉ là một cái ma vương giống nhau nhân vật, đối mặt Thiên Tông nói giết thì giết.

“Vốn cho là hắn dùng sức lực một người muốn đối kháng 1 đại tông môn, chỉ là một cái chuyện cười, bây giờ xem ra, người này nói không chừng thật có năng lực này!”

“Cái này Tiêu Vũ, thậm chí ngay cả chuyện như vậy đều làm được!”

Nhiều mặt đều đang nghị luận chuyện này, đặc biệt là mấy người, càng thật lâu khiếp sợ, như mấy cái kia từng lên Giang gia cầu hôn, ý đồ cùng Tiêu Vũ khá là tuổi trẻ hậu bối, nghe nói tin tức này sau khi, đều hứng chịu tới to lớn đả kích.

Chuyện này căn bản là không so được, người ta Tiêu Vũ cái này tuổi trẻ có thể giết Thiên Tông, bọn họ đâu? E sợ liền đối mặt một già tông sư, cũng không là đối thủ.

Giang gia biết được việc này sau khi, cũng là thật lâu trầm mặc, bọn họ là Thiên Phủ trong thế gia, trừ Mạnh Gia ở ngoài được Tiêu Vũ lớn nhất chỗ tốt, nhưng cũng bởi vì Tiêu Vũ đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc, đối với hắn quyết đoán từ bỏ, khi hắn muốn đối kháng Long Tuyền Tông thời khắc, cũng không có một chút nào muốn giúp đỡ ý tứ.

Hiện nay, Tiêu Vũ lại thể hiện ra kinh người thủ đoạn, Giang gia đứng đầu Giang Kế Sanh cùng ông tổ nhà họ Giang sau khi nghe nói, sắc mặt đều cực kỳ phức tạp, nói không ra lời.

Đồng nhất, Long Tuyền Tông tức giận, Long Tuyền Tông chủ buông lời, không tiếc tất cả giá cả, nhất định chém Tiêu Vũ, và, hết thảy cùng Tiêu Vũ có quan hệ người, cũng tuyệt không buông tha.

Đối với việc này, 4 đại tông môn cái khác tam tông ngược lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác, Long Tuyền Tông bị chém một gã Thiên Tông, đây là một loại tổn thất thật lớn, hơn nữa bọn họ trong tông môn Thiên Tông, còn bị Tiêu Vũ một người chém hai cái.

Từng cái Thiên Tông, đều là tông môn cùng thế gia nhất là ỷ lại sức chiến đấu, Long Tuyền Tông liền tốn hai gã Thiên Tông ở Tiêu Vũ trên tay, có thể nói là tổn thất nặng nề.

Như Thiên Phủ bên trong những tông môn này cùng thế gia, Thiên Tông nhân vật đều phi thường ít ỏi, nhiều cũng không đến mười người, thậm chí ít ỏi còn chỉ có một hai người.

Long Tuyền Tông tuy là tông môn, Thiên Tông khá nhiều, có thể tuyệt đối cũng không vượt qua mười người số lượng, Thiên Tông nhân số vốn là như thế ít ỏi, bị Tiêu Vũ chém xuống hai người, có thể nói là làm bọn họ tổn thương nguyên khí nặng nề.

Long Tuyền Tông tức giận, Long Tuyền Tông chủ phát lệnh, theo trong tông điều ra tông sư 3000, Thiên Tông ba người, thẳng đến Vô Tuyền Sơn, phát động rồi Long Tuyền Tông ba phần sức mạnh, muốn san bằng ngọn núi này, chém giết Tiêu Vũ.

Việc này lại gây nên Lạc Vân Châu chấn động, 1 đại tông môn ba phần sức mạnh, này dĩ nhiên thập phần khủng bố, bình thường một khi có một cấp bậc này sức mạnh điều động, cái kia bình thường đều sẽ có thế lực lớn chết đi, ai nấy đều thấy được, Long Tuyền Tông đây là sự thực nổi giận, muốn cùng Tiêu Vũ liều cái chết sống.

3000 nhân số, từ Long Tuyền Tông rời đi, đi Vô Tuyền Sơn, việc này hấp dẫn Lạc Vân Châu tất cả thế lực ánh mắt, đều muốn nhìn một chút sự tình sẽ phát triển như thế nào, dù sao như vậy lực lượng khổng lồ điều động, là nhiều năm qua ít có đại sự.

Ba gã Thiên Tông nhân vật, dẫn dắt 3000 tông sư, ở mấy ngày sau tiến lại, tụ tập Vô Tuyền Sơn chân, muốn chém Tiêu Vũ.

Đối mặt này một luồng lực lượng khổng lồ, chính là cái khác các thế lực lớn đều âm thầm cảnh giác, chỉ lo Long Tuyền Tông những người này đột nhiên quay đầu, dùng giết Tiêu Vũ vì danh, kì thực đối phó bọn hắn, có thể thấy được cổ lực lượng này khủng bố cỡ nào.

Nhưng mà, này một luồng lực lượng khổng lồ tấn công núi, muốn đi lên cái kia một tòa hoang vu vô cùng Vô Tuyền Sơn, kết quả cuối cùng, lại khiến cho mọi người khiếp sợ.

Trong vòng một ngày, 3000 tông sư, hơn nữa ba gã Thiên Tông chết chết, thương thì thương, liền toà này núi hoang đều chưa từng đi lên, cuối cùng đều ngã xuống ở dưới chân núi.

Trên ngọn núi này trận pháp quả thực khủng bố, Long Tuyền Tông điều động như thế sức mạnh, càng đều không thể công phá này một tòa hoang vu núi nhỏ.

“Đây rốt cuộc là trận pháp gì, lại khủng bố đến tận đây?”

“Toà này núi hoang lúc nào có như vậy một cái trận pháp? Cái này Tiêu Vũ rốt cuộc là ai? Sẽ không phải trận pháp này là hắn chỗ bố trí?”

Như vậy kết quả khiến cho cái khác 3 đại tông môn cùng các đại gia tộc đều là một trận bất an, đây nếu là dùng để đối phó bọn họ, bọn họ còn không bị lập tức diệt sạch?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 163: Long Tuyền Tông Động Tác

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với trên núi này trận pháp kiêng kỵ vạn phần đồng thời, các thế lực lớn cũng không có thiếu người nghĩ đến, nếu như có thể tìm tới bày trận người, ở trong tộc bọn họ, hoặc là bên trong tông môn bày ra bực này trận pháp, vậy bọn họ chẳng phải là khả năng lập tức xưng bá Lạc Vân Châu? Có bực này trận pháp tồn tại, ai dám xâm lấn?

Nhưng mà, bọn họ tắc nghẽn trận pháp, cũng không biết Tiêu Vũ trận pháp này là mượn địa thế tài năng thành hình, hơn nữa loại địa thế này rất khó tìm kiếm, chính là Tiêu Vũ nguyện ý giúp bọn họ bày trận, cũng vải không ra uy lực này trận pháp, trừ phi tu vi của hắn so với bây giờ cao hơn hai cái đại cảnh giới.

Long Tuyền Tông tấn công núi không dưới, ngược lại là tổn thất thảm đến, chỉ có thể rút đi, mà chứng kiến tất cả những thứ này thế lực khắp nơi, trừ khiếp sợ ra, tâm tư cũng đều vạn phần phức tạp.

Tỷ như Giang gia, ai có thể ngờ tới, Tiêu Vũ vẫn còn có dạng này lá bài tẩy, vốn cho là hắn cùng Long Tuyền Tông đối kháng, sẽ rất nhanh dùng hắn bị Long Tuyền Tông chém giết kết thúc, nhưng bây giờ, hắn không mất một sợi tóc, Long Tuyền Tông điều động ba phần sức mạnh, lại là hầu như toàn tổn.

Mà hết thảy này, đều là hắn dựa vào sức lực của một người gây nên.

Xem ra đến bây giờ, Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông này 1 tranh đấu, đến cuối cùng phương nào sẽ thắng, đã là cũng không ai dám kết luận bừa.

Người trẻ tuổi này thái quá yêu tà, tựa hồ trên người tồn tại vô hạn có thể, thường xuyên đều có thể làm ra hành động kinh người, biến không thể thành có thể, một lần lại một lần gợi ra kỳ tích.

Long Tuyền Tông thối lui, các phe người cũng đều rời đi, không có bất luận một ai gan dạ tiếp cận toà này núi hoang.

Tới bây giờ, Tiêu Vũ ở trong lòng bọn họ sức nặng đã là tăng vụt lên, tới một tuyệt đối không thể trêu chọc trình độ.

Thậm chí, rất nhiều thế lực còn muốn mạo hiểm nguy hiểm, vào lúc này đứng ra trợ giúp Tiêu Vũ, đối kháng Long Tuyền Tông, dùng bác Tiêu Vũ hảo cảm, thật sự là cho tới bây giờ, hắn triển hiện ra gì đó đều thái quá kinh người, đối với tất cả thế lực đều có to lớn hấp dẫn.

Nhưng tiếc là chính là, cuối cùng vẫn là không có thế lực kia gan dạ làm như vậy, vừa nghĩ tới Tiêu Vũ là Hoàng Phủ bộ tộc tất phải giết người, bọn họ nội tâm cái kia cỗ kích động, cũng một chút thì tản.

“Ai da, như thế thiếu niên, Thánh Minh đúng là nói giận liền giận, có phải thì không biết là đáng tiếc gì?”

Phù Đạo Minh, Vũ Tứ Hải cực kỳ tiếc hận, theo ban đầu gặp phải Tiêu Vũ, hắn thì đối với thiếu niên này hết sức coi trọng, nhưng bất đắc dĩ, đối với Thánh Minh gửi tới mệnh lệnh, hắn cũng là chỉ có thể phục tùng.

“Không được, ta muốn lại hướng Thánh Minh đăng báo, cố gắng bảo vệ thiếu niên này, không can thiệp tới hắn là chết ở Long Tuyền Tông trong tay, vẫn bị Hoàng Phủ bộ tộc giết chết, đều thật là đáng tiếc!”

Vũ Tứ Hải quyết định cuối cùng, lại báo Thánh Minh, hắn mang tới bùa truyền âm,

Cùng Thánh Minh đối thoại, nói rồi rất nhiều rất nhiều, song khi bùa truyền âm bên trong âm thanh hoàn toàn biến mất, sắc mặt của hắn cũng biến thành khó coi dị thường.

Thánh Minh bên kia, thái độ đúng là thập phần kiên quyết, giao cho vô luận như thế nào, đều không thể lại thu Tiêu Vũ vào Phù Đạo Minh, càng đừng để ý đến hắn chết sống.

Vũ Tứ Hải chỉ không rõ, Phù Đạo Minh thực lực không kém gì bất luận cái nào cổ tộc, chính là vương tộc thì lại làm sao, Thánh Minh tại sao thì kiêng kỵ như vậy đâu, có phải thật cũng bởi vì Tiêu Vũ trêu chọc một vương tộc?

Thánh Minh thái độ kiên quyết, chính là phải bỏ qua Tiêu Vũ, hắn ở Lạc Vân Châu bên trong trời minh địa vị tuy cao, nhưng đối với Thánh Minh thái độ, lại cũng vô lực tả hữu, chỉ có thể để Tiêu Vũ tự cầu phúc.

“Mời mọc báo lại Các chủ đại nhân, trước mắt tạm thời vẫn chưa thể xác nhận, cái kia tên là Tiêu Vũ thiếu niên hay không chính là Các chủ đại nhân muốn tìm người, bởi vậy đương thời chúng ta Tinh Thần Các không thích hợp ra mặt, bằng không mà nói, chính là tương đương cùng Hoàng Phủ bộ tộc là địch.”

Ở Vũ Tứ Hải cùng Thánh Minh giao lưu đồng thời, Tinh Thần Các bên trong, một ông già cũng đang dùng bùa truyền âm, dùng một loại thái độ cung kính, quay một đầu khác bẩm báo.

Ông lão này, ở Lạc Vân Châu toà này Tinh Thần Các địa vị, tựa như Vũ Tứ Hải ở Phù Đạo Minh địa vị giống nhau, nên phải trên người số một, mà giờ khắc này hắn tư thế lại là một mực cung kính, như là tại cùng cái gì nhân vật khủng bố đối thoại.

Một lúc lâu, truyền âm ngưng hẳn, lão nhân này mới thở một hơi thật dài, tâm trạng lại là kỳ quái.

“Tin đồn Các chủ đại nhân tu vi kinh thiên, vô địch đương thời, liền rất nhiều vương giả nhân vật, đều cam nguyện thần phục, tùy tùng cho hắn, làm nô bộc của hắn, sao lại mạnh mẽ như thế Các chủ, sẽ đối với cái này kêu Tiêu Vũ thiếu niên cảm thấy hứng thú như vậy?”

Ông lão nghĩ mãi không thông, quãng thời gian trước Thiên Uyên sự tình qua đi sau khi, hắn liền nhận được Các chủ mệnh lệnh, muốn hắn tìm một người, mà người này, tựa hồ liền có thể là cái kia gọi là Tiêu Vũ thiếu niên.

Nhưng mà, chuyện này tạm thời còn không cách nào xác định, Các chủ đại nhân chỉ nói cho hắn muốn tìm người mấy cái đặc thù, ở cái đó gọi Tiêu Vũ trên người thiếu niên, mặc dù tựa hồ có hơi đặc thù tương xứng, nhưng ngoài ra nhưng không có càng nhiều địa phương có thể chứng minh hắn chính là Các chủ muốn tìm người.

“Bỏ đi, Các chủ là giống như thần linh bình thường tồn tại, hắn tâm tư, há lại là ta khả năng phỏng đoán?”

Ông lão làm sao cũng nghĩ không thông, cuối cùng lắc đầu, hắn là càng ngày càng cảm thấy kỳ quái, cái này kêu Tiêu Vũ thiếu niên, rốt cuộc lai lịch gì, nếu như hắn thực sự là Các chủ muốn tìm người, Các chủ thì tại sao muốn tìm hắn?

Các thế lực lớn trong lúc đó, đều đang phát sinh mỗi loại sự tình, mà Tiêu Vũ đối với tất cả những thứ này, chút nào cũng không biết, hắn lúc này, như trước là Vô Tuyền Sơn trên tu luyện.

Vô Tuyền Sơn trên, mấy ngày nay bên trong đến rồi mấy người khách nhân, đầu tiên là Giang Diên Nhi tiến lại, tiến lại sau khi không nói câu nào, đi tới trên núi, liền lưu tại nơi đây.

Tiêu Vũ cảm thấy rất ngờ vực, Giang Diên Nhi làm sao đột nhiên chạy tới? Hắn mặc dù muốn hỏi dụng ý của nàng, có thể Giang Diên Nhi vẫn chưa nói rõ, hắn cũng chỉ có thể thở dài, nữ nhi gia tâm tư, dù cho hắn sống được lại lâu, cũng khó có thể đoán được.

Ở Giang Diên Nhi tiến lại sau khi, Mạnh Thu càng cũng tới, đối với Tiêu Vũ nửa vui đùa nói: “Ta bây giờ nên xưng ngươi là Mạc Huynh, cần phải xưng ngươi là Tiêu huynh?”

Mời mọc Mạnh Thu lên núi, đối với người này, Tiêu Vũ vẫn còn có chút áy náy, lúc trước Mạnh Gia cho một khối máu linh thạch, để hắn cùng nhau đi tới Thiên Uyên, bổn ý 1 là thủ hộ trận nhà tiêu chuẩn, hai là giúp bọn hắn ở Thiên Uyên bên trong thu được càng nhiều cơ duyên.

Mà ở Thiên Uyên, hắn nhưng chỉ là tăng lên mình thực lực, cái gì cũng không giúp trận nhà tranh đến.

Bây giờ, bởi vì hắn đắc tội 1 đại cổ tộc, lại muốn cùng Long Tuyền Tông đối kháng, Thiên Phủ các thế lực lớn đều cách cho hắn xa xa, Mạnh Thu nhưng vẫn là vào lúc này tiến lại, càng làm cho hắn cảm giác được xấu hổ.

“Ta lần này tới, nhưng thật ra là mang ít ỏi tin tức cho ngươi.” Mạnh Thu đang dưới sắc đến, nói: “Ta Mạnh Gia nhận được tin tức, Long Tuyền Tông tấn công núi không thành công sau khi, gần đây lại có động tác khác, phân biệt phái mấy người đi tới ngươi chốn cũ Cự Thạch Thành, cùng với nguyên dương phủ.”

Nguyên dương phủ, cũng chính là Thiên Thanh Vũ Viện vị trí Thiên Phủ, Cự Thạch Thành cũng không cần nói, Tiêu Vũ đời này chính là lớn lên ở nơi đó.

“Bọn họ muốn đối với ta những cố nhân kia ra tay?” Tiêu Vũ sắc mặt một chút trở nên khó coi, Long Tuyền Tông ý đồ, có thể nói lại rõ ràng có điều.

Này núi có trận pháp bảo vệ, bọn họ không cách nào mạnh mẽ tấn công, nhìn dáng dấp, bây giờ hẳn là thay đổi sách lược, muốn đối với hắn trước đây những cố nhân kia ra tay, ép hắn theo ngọn núi này bên trong rời đi.

Tác giả đông phương hành vân nói: A, hôm nay thì canh tư a.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 164: Xuống Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nếu là đoán không lầm, xác nhận như thế!” Mạnh Thu đối với Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Trải qua lần trước mạnh mẽ tấn công, bây giờ Long Tuyền Tông nói vậy đã biết, một ngọn núi này có khủng bố trận pháp bảo vệ, ngươi dùng cái này núi làm thủ, bọn họ cơ hồ không có leo núi có thể, chỉ có dùng những phương pháp khác, đưa ngươi ép xuống núi, bọn họ mới có cơ hội!”

Tiêu Vũ lại làm sao không hiểu?

Bây giờ, hắn dùng cái này núi làm cơ sở, đối kháng Long Tuyền Tông, Long Tuyền Tông thân là 1 đại tông môn, lại bị hắn chém liên tục hai đại Thiên Tông, bọn họ nếu không giết hắn, chuyện này sẽ là một to lớn sỉ nhục.

Nhưng mà, bọn họ điều động cường đại như vậy sức mạnh, nhưng cũng không cách nào đột phá nơi này trận pháp, nếu là còn giết không được Tiêu Vũ, tất nhiên mất hết mặt mũi.

Đây chính là một giới thiếu niên, Long Tuyền Tông thậm chí ngay cả một thiếu niên bình thường đều giết không được, còn hao tổn nhiều người như vậy, đây không phải là một chê cười sao?

Bởi vậy, để cứu vãn tôn nghiêm của mình, bây giờ Long Tuyền Tông đã là liều lĩnh, thậm chí không tiếc từ bỏ mặt mũi, muốn theo Tiêu Vũ trước đây quen biết những người kia trên người xuống tay.

“Hắc, thân là 1 đại tông môn, Long Tuyền Tông lại không biết xấu hổ như vậy, thủ đoạn gì cũng dám dùng!” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh.

Long Tuyền Tông thân là Lạc Vân Châu 4 đại tông môn người, dùng 1 đại tông môn lực lượng, đối phó hắn một hai mươi tuổi thiếu niên, vốn là chiếm hết thượng phong, lại còn muốn dùng loại này đê hèn thủ đoạn, đối với người đứng bên cạnh hắn ra tay, muốn dùng cái này đến đối phó hắn.

“Bực này tông môn, để tông môn bộ mặt, làm ra ra sao sự tình, đều là rất bình thường.” Mạnh Thu rất có cảm khái gật đầu.

Thân là thế gia hậu nhân, hắn mặc dù tuổi trẻ, nhưng ra sao thủ đoạn chưa thấy qua? Long Tuyền Tông bây giờ để đối phó Tiêu Vũ, có thể nói đã cái gì cũng không để ý.

Bọn họ phớt lờ người khác nói bọn họ đê hèn, càng để ý người khác nói hắn 1 đại tông môn liền một tên tiểu bối đều không làm gì được, còn bị giết hai người Thiên Tông, tổn hại nhiều như vậy đệ tử tinh anh.

“Mạnh huynh, đa tạ.” Tiêu Vũ đối với Mạnh Thu biểu đạt cảm kích, ở vào thời điểm này, Mạnh Thu còn có thể mạo hiểm, đưa cho hắn đưa những tin tức này, thật sự là rất hiếm có, cũng nói người này vẫn chưa từ bỏ Tiêu Vũ cùng hắn Mạnh Gia tình nghĩa.

Phải biết rằng bây giờ Tiêu Vũ là vương tộc địch, Mạnh Thu vào lúc này tiếp xúc với hắn, rất có thể cũng sẽ phải chịu liên lụy.

“Ngươi này đa tạ, ngược lại để ta có chút vô cùng xấu hổ.” Mạnh Thu lại xấu hổ, khoát tay nói: “Tiêu huynh, ở vào thời điểm này, ngươi cùng Long Tuyền Tông khai chiến, ta Mạnh Gia lẽ ra giúp ngươi, nhưng ngươi bây giờ là vương tộc địch, vì gia tộc suy nghĩ, ta Mạnh Gia ở vào thời điểm này cũng không cách nào giúp ngươi cái gì, chỉ có thể cho ngươi đưa ít ỏi tin tức.”

"Vậy thì vậy là đủ rồi!" Tiêu Vũ vỗ vỗ Mạnh Thu bả vai,

Âm thầm xấu hổ.

Đối với Mạnh Gia, hắn đã liên tục ghi nợ mấy ân tình, chẳng qua hiện nay hắn không cách nào bồi thường, chỉ có thể tạm gác lại ngày sau.

"Mạnh huynh, xin lỗi, Long Tuyền Tông đã hành động, ta nhất định phải đuổi theo ở tại bọn hắn trước khi, hôm nay tình, chỉ có thể ngày sau lại báo." Tiêu Vũ nói xong, sau lưng bá một tiếng xuất hiện một đôi cánh chim màu vàng óng.

"Đợi ngươi trở về, hai người chúng ta lại cẩn thận gặp nhau." Mạnh Thu mỉm cười, vẫn chưa nói thêm cái gì, quay Tiêu Vũ phất tay.

"Huyết Lân Mặc Vũ, hai người các ngươi ở lại trên núi, ở ta trở về trước khi không muốn xuống núi, còn có nhỏ đen Tiểu Bạch, các ngươi cũng là, lúc ta không có ở đây không thể ham chơi, an tâm ở lại trên núi."

Tiêu Vũ bay lơ lửng lên trời, trước khi đi quay trên núi mấy người này dặn dò.

Chỉ cần bọn họ ở lại trên ngọn núi này, thì sẽ không có vấn đề quá lớn, vấn đề duy nhất là, này hai cái cá nhỏ quá mức ham chơi, nếu chạy xuống núi, vậy cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Tiêu Vũ ca ca, Tiểu Bạch sẽ nghe lời, ngươi sớm chút trở về, không phải vậy Tiểu Bạch sẽ nghĩ tới ngươi."

"Tiêu Vũ ca ca, ngươi muốn đi chơi gì? Có thể hay không mang tiểu hắc cùng đi?"

Hai cái cá nhỏ du lịch tiến lên đây, một bộ đối với Tiêu Vũ vạn phần sẽ không dáng vẻ, hai đôi con mắt thủy uông uông thấy Tiêu

Vũ.

“Ta phải đi làm chính sự, không thể mang theo các ngươi.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó chuyển hướng Giang Diên Nhi, nói: “Giang tiểu thư, lúc ta không có ở đây, xin ngươi thay ta ước thúc bọn hắn, đừng cho bọn họ xuống núi.”

Bây giờ, Giang Diên Nhi trên mặt lụa tím, đã hái đi, dung nhan của nàng, là Tiêu Vũ ban tặng, bởi vậy ở Tiêu Vũ trước mặt, nàng không cần che lấp, bởi vì đối với nàng mà nói, này một bộ dung nhan, đã là thuộc về Tiêu Vũ chỉ có đồ vật.

Nhưng mà, những lời này, Giang Diên Nhi một câu cũng không có nói, nghe vậy chỉ là khẽ gật đầu một cái, nhẹ nhàng nói: “Ta chờ ngươi trở lại.”

Gật gù, Tiêu Vũ không có nghe được một câu nói này bên trong phức tạp kia ý tứ, hắn hai cánh huy động, bá một tiếng đã là từ bầu trời bên trong tin tức, tốc độ nhanh hơi doạ người.

“Cái tên này cánh, đến tột cùng là cái gì?” Mặc Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ tốc độ, bị sợ hết hồn.

Hắn thân là Kim Ô bộ tộc, tốc độ vốn cũng không yếu, có thể tựa hồ cũng xa xa không cách nào cùng Tiêu Vũ lúc này tốc độ so với.

“Ai biết, cái tên này trên người có quá nhiều bí mật, chờ ta luyện giỏi Huyền rồng đổi, nhất định phải để hắn nhiều dạy ta một vài.” Huyết Lân lắc đầu, hắn là sớm nhất đi theo Tiêu Vũ bên người, đến bây giờ cũng nhìn không thấu Tiêu Vũ trên người còn có bao nhiêu bí mật.

Nhưng có một chút, chính là Tiêu Vũ dù cho lấy thêm ra làm sao kinh người gì đó, hắn đều sẽ không kinh ngạc, cái tên này trên người giống như thì không có thứ gì là bình thường.

……

“Hây!”

Cuồng phong ở bên tai gào thét, Tiêu Vũ mang huyễn thiên thần dực, tốc độ nhanh chóng, dù cho là từ người khác con mắt bay qua, người khác cũng liền cái bóng của hắn đều nhìn không tới.

Theo đột phá đến tông sư cảnh giới, hắn hôm nay mặc dù lấy ra này dực, như trước có vẻ cực kỳ cật lực, nhưng cũng sẽ không giống như kiểu trước đây khó có thể điều khiển, và tốc độ phi hành, cũng so với trước kia càng nhanh hơn.

Bây giờ, hắn chỉ cần nhẹ nhàng huy động một chút huyễn thiên thần dực, tốc độ kia liền có gần vạn dặm, nếu như hắn đồng ý, hắn thậm chí ngăn ngắn mấy ngày trong vòng, liền có thể ngang qua một châu, có thể nói khủng bố.

“A?”

Long Tuyền Tông, Long Tuyền Tông chủ đang lẳng lặng ngồi xếp bằng, khoảng thời gian này, hắn có thể nói có nhiều lắm buồn phiền.

Đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ là nhất định phải giết, nhưng bây giờ phiền toái lớn nhất, lại là Tiêu Vũ vị trí trên ngọn núi đó khủng bố trận pháp.

Muốn giết Tiêu Vũ, muốn leo núi, nhưng mà cái kia trận pháp sự khủng bố, hắn phát động rồi lực lượng nhiều như vậy, lại đều không thể đột phá, ngược lại hao tổn Long Tuyền Tông lực lượng nhiều như vậy.

Ở bây giờ dưới tình huống này, Long Tuyền Tông chủ đã là không có biện pháp tốt hơn, chỉ có hạ lệnh, đem Tiêu Vũ trước đây quen biết những người kia tìm cho ra, ép hắn xuống núi.

Lúc này, Long Tuyền Tông chủ đột nhiên mở mắt, đột nhiên một chút đứng lên, nhìn về phương xa.

“Hắn bất cứ xuống núi?”

Long Tuyền Tông chủ ánh mắt doạ người, hắn lớn nhất khổ não, chính là không biết như thế nào đi lên toà kia núi hoang, đi giết Tiêu Vũ, mà bây giờ, hắn cảm ứng được Tiêu Vũ trên người cái viên này dấu ấn, lại rời đi ngọn núi kia.

“Hắn này là muốn đi đâu? Tốc độ càng kinh khủng như thế?”

Cái viên này dấu ấn, liền đại diện cho Tiêu Vũ vị trí, mà lúc này, Long Tuyền Tông chủ lại cảm ứng được, cái viên này dấu ấn đang dùng một loại tốc độ khủng khiếp đang di động, liền hắn bực này Thiên Tông nhân vật, đối với loại này tốc độ di động, đều tuyệt đối không thể so với.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 165: Trở Về Nguyên Dương Phủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hắn này là muốn đi Nguyên Dương Phủ?”

Long Tuyền Tông chủ lúc này đã hoàn mỹ suy nghĩ Tiêu Vũ tại sao lại có như vậy tốc độ khủng khiếp, hắn cảm ứng một chút Tiêu Vũ di động phương hướng, lập tức xác định, Tiêu Vũ đang hướng về Nguyên Dương Phủ mà đi.

Lập tức, hắn liền đoán được Tiêu Vũ mục đích của chuyến này, xem ra hắn đã biết Long Tuyền Tông động tác, muốn đi cứu hắn những cố nhân kia.

Trong giây lát này, Long Tuyền Tông chủ lộ ra vài phần cười lạnh, lần này đi tìm Tiêu Vũ những cố nhân kia, Long Tuyền Tông nhưng phát động rồi mấy vị Thiên Tông, mỗi loại dẫn đội, phân biệt đi tới Nguyên Dương Phủ cùng Cự Thạch Thành.

Bây giờ đã Tiêu Vũ xuống núi, đã không có trên ngọn núi đó trận pháp bảo vệ, hắn một khi đụng tới này Thiên Tông, chắc chắn phải chết!

“Nghe kỹ cho ta!”

Trầm tư một chút, Long Tuyền Tông chủ lấy ra một viên bùa truyền âm, hướng về đang đi tới Nguyên Dương Phủ cái kia một đội người truyền lệnh, nói: “Tiêu Vũ đang chạy tới Nguyên Dương Phủ, các ngươi tạm thời không cần tìm kiếm hắn cố nhân, trực tiếp đi tới hắn phải qua lực đem chặn giết, lần này, cần phải đem người này bỏ!”

Lời hắn lạnh như băng, không cho có bất kỳ hoài nghi, tầm thường một thiếu niên, Long Tuyền Tông để giết hắn, đã bỏ ra giá quá lớn, cũng bỏ lỡ nhiều lắm cơ hội, lần này, hắn tuyệt đối không thể sai sót.

Thu hồi bùa truyền âm, Long Tuyền Tông chủ rất muốn tự mình rời núi, chém giết Tiêu Vũ, nhưng cảm nhận được Tiêu Vũ kinh khủng kia tốc độ di động, vẫn bỏ qua cái ý niệm này.

Tiêu Vũ tốc độ như thế này, dù cho hắn bây giờ lập tức xuống núi, chỉ sợ cũng không cách nào đuổi theo.

“Tông trên chẳng biết lúc nào xuất quan, tốt nhất, hay là muốn trước đó, liền đem người này bỏ!”

Long Tuyền Tông chủ trong lòng âm thầm cầu nguyện.

Một đoạn thời gian trước, Ngọc Lăng Sương đột nhiên bắt đầu trường bế quan, đối với tông môn việc không can thiệp tới không hỏi, tất cả đều giao cho hắn.

Tuy nói Ngọc Lăng Sương bế quan danh nghĩa, là tiêu hóa Thiên Uyên đoạt được, nhưng Long Tuyền Tông chủ lại cảm giác không đơn giản như vậy, bởi vì nàng bế quan thời gian, có chút trùng hợp, chính là Tiêu Vũ chưa chết, theo Thiên Uyên sống sót trở về tin tức truyền đến sau khi.

Tựa hồ, tông trên bế quan, là không muốn tham dự đến Long Tuyền Tông đối với Tiêu Vũ vi sát chi trung, cũng là bởi vậy, trong khoảng thời gian này đối với Tiêu Vũ các loại động tác, tất cả đều là từ hắn ở thao tác.

“Tông trên cùng người này quan hệ phức tạp, động tác này sợ là cũng hy vọng ta tài năng ở nàng xuất quan trước, đem người này bỏ.”

Long Tuyền Tông chủ tâm tư cẩn thận, mơ hồ có thể cảm giác được Ngọc Lăng Sương ở vào thời điểm này bế quan dụng ý,

Cho nên, hắn muốn không tiếc tất cả giá cả, ở Ngọc Lăng Sương xuất quan trước khi, đem Tiêu Vũ người này hoàn toàn xoá bỏ.

Nguyên Dương Phủ, có Tiêu Vũ rất nhiều cố nhân, Tần Vũ Huyên, Diệp Văn Hiên, Phong Vũ Mạc Ly, Tần Ngọc Tụ cùng Nhan Thu Thủy, những người này trước mắt đều ở nơi này.

Mặc dù thực lực của những người này, ở Tiêu Vũ trong mắt đều không yếu, nhưng đối với Long Tuyền Tông tới nói, bọn hắn thực lực lại không đáng nhắc tới, bởi vậy Long Tuyền Tông đem mục tiêu đặt ở trên người bọn họ, Tiêu Vũ cũng không cách nào không can thiệp tới.

“Bốp!”

Tốc độ của hắn cực nhanh, bay ở trên bầu trời liền mắt thường đều không thể nhìn thấy, từ Vô Tuyền Sơn rời đi, chỉ dùng thời gian nửa ngày, cũng đã là tới Nguyên Dương Phủ một vùng, hoành khóa nửa cái Lạc Vân Châu.

“A? Nơi này là……”

Bay vào Nguyên Dương Phủ, Tiêu Vũ trong không trung, hơi có kinh ngạc.

Khi hắn phía dưới, chính là Thiên Thanh Vũ Viện địa chỉ ban đầu, lúc này, một tòa so với trước kia hơn hào quang Vũ Viện ở đây đứng lặng, từ trên xuống dưới nhìn lại, có vẻ thật là hùng vĩ.

“Không nghĩ tới một năm qua đi, này Vũ Viện lại lần nữa xây lên?”

Tiêu Vũ trong lòng còn là hơi kinh ngạc, lúc trước một trận chiến, hắn ở đây chém giết Long Tuyền Tông phụ tông chủ, đem toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện đều đánh thành đất bằng phẳng, không ngờ rằng mới thời gian ngắn như vậy quá khứ, cái này Vũ Viện lại lại lần nữa thành lập, hơn nữa so với trước kia càng thêm huy hoàng.

Ngừng trên không trung, Tiêu Vũ thả ra chính mình thần niệm, hướng về Vũ Viện bên trong quét tới.

Một năm qua, hắn ngoại trừ tu vi tiến bộ, thần niệm cũng đang không ngừng lớn mạnh, tựa hồ không cần tu luyện, hắn thần niệm thì sẽ không ngừng trưởng thành.

Nói riêng về thần niệm, hắn hôm nay, sợ là đã tiếp cận vương giả cấp bậc, này quét qua gian, Thiên Thanh Vũ Viện bên trong từng cọng cây ngọn cỏ, cho dù là một ổ kiến bên trong có bao nhiêu kiến càng, đều có thể bị hắn rõ ràng nhận biết.

Ở như thế thần niệm bên dưới, Tiêu Vũ rất nhanh sẽ tìm được chính mình mấy cái cố nhân, Phong Vũ Mạc Ly lúc trước vẫn là về tới Vũ Viện, lúc này, hai người này đang với địa phương khác nhau ngồi xếp bằng, thoạt nhìn như đang tu luyện.

“Hai người này càng cũng đã muốn đột phá đến Thiên Tông?” Tiêu Vũ lại kinh ngạc, trước đây hắn không cách nào nhìn ra hai người này tu vi, nhưng bây giờ tại mạnh mẽ thần niệm bên dưới, nhưng có thể một chút nhìn ra, hai người kia bây giờ, khoảng cách Thiên Tông cảnh giới, cũng đã chỉ có cách xa một bước, nhìn dáng dấp lúc nào cũng có thể đột phá.

“A, là của nàng?”

Ở Vũ Viện bên trong, Tiêu Vũ vừa là phát hiện một đạo khác thân ảnh quen thuộc, so với Phong Vũ cùng Mạc Ly, này một bóng người phát hiện, cho kinh ngạc của của hắn so với phía trước hai người còn muốn càng sâu.

Tần Ngọc Tụ, cái này lúc trước liền Tiêu Vũ đều cảm thấy tươi đẹp nữ tử, bây giờ tu vi, lại là đã ngưng ra ba đạo thần ảnh, tiến bộ tốc độ, lại còn nhanh hơn hắn!

Tiêu Vũ không thể không lại xúc động, cô gái này quả thật tươi đẹp, cùng nàng so sánh, tựa hồ hắn trước đây gặp phải những thiên tài đó, đều không coi vào đâu.

Hắn tin rằng, chỉ cần lại cho cô gái này 1 thời gian hai năm, tin tưởng nàng liền có thể thuận lợi đạt được Thiên Tông cảnh giới, trẻ tuổi như vậy Thiên Tông, thật sự là ít có.

“Xem ra bọn họ tạm thời cũng còn vô sự.”

Nhìn thấy mấy người này cũng còn bình an, Tiêu Vũ cũng yên tâm không ít, thu hồi thần niệm, hướng về trong thành thăm dò mà đi.

Vương giả cấp bậc thần niệm, có thể dễ dàng bao trùm 1 thành, theo Tiêu Vũ thần niệm tràn, rất nhanh hắn liền tìm được rồi mặt khác hai cái người cũ phương vị.

Hai cánh mở ra, Tiêu Vũ hướng về chỗ đó bay đi.

Phù Đạo Minh, nơi này Phù Đạo Minh so với Thiên Phủ, vậy liền không phải là một cấp bậc, lúc này, ở Phù Đạo Minh bên trong một gian tĩnh thất, một nam một nữ hai người, trong khi hết sức chuyên chú, 1 dùng một ý tiến hành minh phù.

“Bốp!”

Làm minh phù tiến hành đến giai đoạn cuối cùng, cái kia bụ bẫm nam tử, ở ấn phù khắc họa hoàn thành lập tức, đột nhiên trong tay run lên, thủ hạ phù thạch, nhất thời xuất hiện vết rạn, hóa thành hai nửa.

"Bốp!"

Cũng trong lúc đó, UU đọc sách www. uu &# 107; &# 97;n &# 115; hu. &# 99;o &# 109; &# 32; bên cạnh tên kia khuôn mặt tinh xảo, thoạt nhìn hơi cười khẽ nữ tử, tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng, trong tay minh phù cũng bởi vậy thất bại.

"Tên béo đáng chết, ngươi liền không thể có chút tiến bộ gì? Tiến vào Phù Đạo Minh lâu như vậy, đến bây giờ liền nhị phẩm phù sư đều thi không đậu, còn là một nhất phẩm phù sư!"

Chịu ảnh hưởng, cô gái kia tựa hồ là có chút chỉ tiếc mài sắt không nên kim, quay bụ bẫm nam tử há mồm mắng.

"Ta cũng không muốn!" Lớn nam tử gầm lên, con mắt đột nhiên đỏ lên, gầm hét lên: "Ngươi không nghe nói bên ngoài truyền những tin tức kia gì? Huynh đệ ta đang cùng cái kia chó má Long Tuyền Tông khai chiến, ta đây? Ta nhưng cái gì cũng không làm được, còn phải tại đây học tập cái gì minh phù, nhưng ta mẹ nhà hắn liền nhất phẩm minh phù đều khắc không tốt, ta lấy cái gì giúp hắn!"

"Ngươi rống ta có ích lợi gì, có phải ta không muốn đi giúp hắn gì?" Nữ tử con mắt, cũng một chút thì đỏ, mắng: "Có thể coi là ta thành nhị phẩm phù sư, thì thế nào? Thì dựa vào chúng ta chút bản lãnh này, khả năng làm được cái gì? Chúng ta bây giờ duy nhất có thể làm, chính là học giỏi minh phù, coi như bây giờ không giúp được hắn, chờ chúng ta thành tam phẩm phù sư, thậm chí tứ phẩm phù sư, ít nhất có thể báo thù cho hắn!"

Tác giả đông phương hành vân nói: Đã trở lại, hoài niệm gì? Cảm động gì? Ít nhất chính ta cảm thấy rất cảm động, lại trở về nơi này, các ngươi cảm thấy sẽ phát sinh cái gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 166: Gặp Lại Cố Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai người đỏ mắt lên mắng nhau, sau đó đột nhiên liền trầm mặc xuống.

Lớn thiếu niên không nói câu nào, chỉ là yên lặng vừa mang tới một viên phù thạch, lại một lần nữa tiến hành minh phù.

Hắn xoa xoa đỏ bừng hai mắt, trầm thấp thanh âm nói: “Không có huynh đệ ta, ta thì vào không được Thiên Thanh Vũ Viện, càng vào không được Phù Đạo Minh, hơn nữa hắn ở rời đi trước khi, còn đi qua nhà ta, để lại bất thế công quyết, để gia tộc ta có thể lớn mạnh, hôm nay ta mặc dù không giúp được hắn, nhưng ta thề, đợi ta thực lực thành công thời gian, nhất định phải đích thân lên Long Tuyền Tông, đem này cái gì chó má Long Tuyền Tông cho triệt để tiêu diệt!”

“Ngươi đã đều biết, vậy liền hảo hảo học tập minh phù!” Bên cạnh nữ tử cũng quay đầu đi, lau đi nước mắt, nói: “Lúc trước hắn bị bức phải độc thân rời đi, chúng ta cái gì cũng không làm được, cái gì cũng không giúp được hắn, nếu chúng ta không muốn gặp lại lần nữa, còn như lần đó giống nhau bất lực, muốn liều mạng học tập, tăng lên mình thực lực!”

Lớn nam tử trọng trọng gật đầu, cái gì cũng không nói thêm, chỉ là trầm mặc, một lần lại một lần bắt đầu tiến hành minh phù.

Thông qua thần niệm, Tiêu Vũ cảm giác được nơi đây phát sinh tất cả, ở nội tâm của hắn bên trong, cũng nảy lên một dòng nước nóng.

Hắn này cố nhân, đều là cùng hắn lấy mệnh đụng nhau người, dạng này mấy người, hắn há có thể thấy bọn họ bị Long Tuyền Tông nhìn chằm chằm mà không để ý tới?

“Bốp” một tiếng, Tiêu Vũ bóng người, đã là bay vào nơi đây, thấy hai người này mặt mũi quen thuộc, hắn cười nói: “Tên béo, ngươi thực sự là không tiền đồ, đều qua lâu như vậy, thế mà còn là cái nhất phẩm phù sư!”

Chợt thấy một bóng người đi tới trước mắt, trong phòng một nam một nữ đều là đồng thời cả kinh, khi thấy rõ người này quen thuộc kia khuôn mặt, cùng với tấm kia mỉm cười bên trong, vừa giống như mang theo nước mắt gương mặt, hai người đều là ngây ngẩn cả người.

“Huây!”

Lớn nam tử sửng sốt chốc lát, đột nhiên điên cuồng hét lên một tiếng, nhào tới trước, cặp mắt nước mắt không dứt nhỏ xuống, một dũng ôm ôm chặt lấy Tiêu Vũ, cuồng hống nói: “Huynh đệ! Là ngươi, ngươi đã trở lại! Ngươi thật đã trở lại!”

“Tên béo, điểm nhẹ!” Tiêu Vũ cố ý nhếch miệng, làm ra một bộ rất đau hình dáng, trên thực tế dùng hắn bây giờ thân thể, không thể bị Diệp Văn Hiên ôm đau nhức.

Thấy một màn như thế, một bên Tần Vũ Huyên, trong mắt vậy vừa nãy ngừng lại nước mắt, cũng là lại một lần nữa không ngừng lướt xuống, mừng đến phát khóc.

“Ha ha, huynh đệ, ngươi không có chuyện gì, ta liền biết kia cẩu thí Long Tuyền Tông không thể làm gì ngươi!”

Diệp Văn Hiên cũng biết Tiêu Vũ tại cùng hắn đùa giỡn, thả ra

Tiêu Vũ, ở nơi đó vừa khóc vừa cười.

Gặp lại Tiêu Vũ,

Biết được hắn không việc gì, cũng làm cho hai người bọn họ yên tâm rất nhiều, giữa bọn họ tình cảm thâm hậu, xa cách gặp lại, trong nội tâm đều cảm tình đều là khó tỏ bày.

“Được rồi, đừng khóc, năm đó thì khóc sướt mướt, bây giờ còn như vậy, thành hình dáng gì!” Tiêu Vũ cười mắng.

“Khà khà, ta là quá kích động.” Diệp Văn Hiên cũng không để bụng, cười hắc hắc thăm đã đi nước mắt.

“Tiêu Vũ, ngươi vừa mới là vào bằng cách nào? Còn có ngươi không phải ở Thiên Phủ gì? Tại sao lại đã trở lại?”

Tần Vũ Huyên cho đến lúc này, tài năng tiến lên, nàng trong lòng có rất nhiều nghi hoặc, Tiêu Vũ không phải ở Thiên Phủ cùng Long Tuyền Tông tranh đấu gì? Tại sao lại ở chỗ này?

Hơn nữa, hắn vừa mới tựa như đột nhiên ở trong nhà này xuất hiện giống nhau, tốc độ nhanh hơi doạ người, thực lực bây giờ của hắn, đến tột cùng qua đến mức nào?

“Ta vốn là Thiên Phủ.” Tiêu Vũ gật đầu, cùng bọn hắn nói rõ chính mình tiến lại nơi này trải qua.

Khi nghe xong Tiêu Vũ nói dùng nửa ngày thời gian thì theo Thiên Phủ trở lại đến vương thành, hai người đều là trợn to mắt, như là như là gặp ma.

Thiên Phủ đến vương thành khoảng cách, nhưng hầu như hoành khóa nửa cái châu, mà một châu nơi, ít nói cũng có mười triệu dặm chu vi, không biết bao nhiêu cường giả nhân vật hết cả đời, cũng khó có thể đi ra, Tiêu Vũ cái tốc độ này, rốt cuộc là khủng bố đến mức nào!

"Huynh đệ, ngươi…… ngươi bây giờ là cảnh giới gì?" Diệp Văn Hiên âm thanh có chút phát run, ngăn ngắn nửa ngày khả năng ngang qua nửa châu, này rốt cuộc muốn thực lực ra sao có thể làm được?

"Mới vừa qua tông sư cảnh giới." Tiêu Vũ tùy ý đáp, chỉ có điều, hắn này mới vào tông sư cảnh giới, bình thường tông sư không so được là được, hắn hiện tại, tuy là mới vừa vào cảnh giới tông sư, nhưng thực lực đến gần vô hạn Thiên Tông, có thể nói ở Thiên Tông bên dưới, có thể nói vô địch.

"Tông sư!?"

Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên đối diện, hai người trong mắt đều lộ ra kinh ngạc.

Mặc dù quen biết đã lâu, cũng biết Tiêu Vũ thiên tư từ trước đến giờ đáng sợ, có thể lúc này mới phân biệt bao lâu, lúc trước hắn mới mới vào hóa khí cảnh, này lại cũng đã là tông sư!

Thì loại tiến bộ này tốc độ, có ai khả năng so với hắn.

Đối với điểm ấy, Tiêu Vũ đúng là không có bao nhiêu cảm giác, tiến bộ của hắn là nhanh, có thể điều này là bởi vì hắn có trí nhớ của kiếp trước.

Huống hồ, chính là ở tình huống như vậy, tiến bộ nhanh hơn hắn cũng không có, như là cái kia Tần Ngọc Tụ, tiến bộ tốc độ thì tuyệt đối so với hắn muốn kinh khủng hơn nhiều.

"Một năm này, các ngươi là như thế nào lại?" Tiêu Vũ cũng hướng về bọn họ hỏi, cố nhân gặp lại, thật sự là có quá nhiều nói muốn nói.

"Một năm này……"

Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên từ từ nói tới, lúc trước Tiêu

Vũ rời đi sau khi, đưa bọn họ giao cho Phù Đạo Minh, Tần Vũ Huyên tại đây một đạo trời vốn liếng sẽ bất phàm, điểm này lúc trước còn ở Cự Thạch Thành thời điểm thì đã chiếm được thể hiện. \

Vào này minh, minh chủ La Sơn liền an bài bọn họ học tập minh phù, Tần Vũ Huyên thiên tư không sai, hơn nữa trước đây được Tiêu Vũ ở Phù đạo phương diện hướng dẫn, bây giờ minh phù thực lực đã là sắp đạt được tam phẩm, ở Phù Đạo Minh trong đám người tuổi trẻ, nàng minh phù thực lực là cao nhất.

Mà Diệp Văn Hiên, so sánh với đó, hắn ở đây đạo thiên tư tự nhiên là không bằng Tần Vũ Huyên, mặc dù thập phần nỗ lực, cho tới bây giờ cũng vẫn như cũ chỉ là một nhất phẩm phù sư, khoảng cách nhị phẩm, đều còn có chút chênh lệch.

Nhưng mà, mặc dù thiên tư không được, nhưng khi đó Tiêu Vũ bị Long Tuyền Tông làm cho đi xa, Diệp Văn Hiên liền thập phần nỗ lực, liều mạng học tập minh phù chi đạo, liền nghĩ có thể giúp đỡ Tiêu Vũ.

Mà khoảng thời gian này, Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông khai chiến, cái này liên quan đến 4 đại tông môn, tin tức rộng, kể cả vương thành đều có nghe đồn, Diệp Văn Hiên vốn định chạy đi giúp đỡ Tiêu Vũ, nhưng là biết thực lực mình thấp kém, chỉ có thể liều mạng tiến hành minh phù.

“Tên béo, ngươi tới!” Tiêu Vũ sau khi nghe xong, trong lòng cũng tràn đầy cảm động.

Hắn ở vạn năm trước chết đi, mất đi chí tôn vị trí, sống lại một đời, có thể nếu nói, tại một thế này, hắn cũng thu hoạch quá nhiều quá nhiều.

Nghe đến Tiêu Vũ nói, Diệp Văn Hiên tuy là không rõ, lại hay là cái gì cũng không có hỏi, đi về phía trước.

Tiêu Vũ từ hóa giới phù bên trong, từ cửu sắc Thanh Liên cắm rễ trong vũng nước lấy ra một giọt nước, điểm ở Diệp Văn Hiên mi tâm bên trên.

Loại nước này thập phần thần dị, lúc trước một giọt nước chảy ra ngoài, hòa vào suối bên trong, đều có thể làm Long Tuyền Tông đệ tử lột xác, có thể thấy được công hiệu, Diệp Văn Hiên thiên tư không tốt, nhưng có này một giọt nước, nhưng có thể để hắn lột xác, tương đương trải qua một lần học sinh mới.

Sở dĩ chỉ lấy một giọt, cũng không phải Tiêu Vũ keo kiệt, mà là loại nước này mặc dù thần dị, nhưng người bình thường nhưng cũng khó có thể chịu đựng, một giọt là đủ, như Diệp Văn Hiên này tướng căn cơ thường thường, cho thêm một giọt, khả năng này ngược lại là hại hắn, để nhục thể của hắn trực tiếp huỷ hoại.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 167: Tìm Hiểu Thần Thạch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Huynh đệ, đây là cái gì?” Diệp Văn Hiên chỉ cảm thấy một điểm thanh chảy vào thể, sau đó trong cơ thể liền có đồ vật gì náo động.

“Không cần hỏi nhiều, đem thứ này luyện hóa, đối với ngươi mới có lợi.” Tiêu Vũ không có giải thích, cái này quan hệ đến cửu sắc Thanh Liên, thật sự là hắn muốn giải thích cũng giải thích không đến.

Diệp Văn Hiên đối với Tiêu Vũ vạn phần tín nhiệm, cũng biết đấy là đúng tự có chỗ tốt gì đó, lúc này liền trực tiếp ở nguyên ngồi xếp bằng, luyện hóa lên cái kia một giọt nước.

Giờ này khắc này, hắn cả người đều phát ra ánh sáng, thoạt nhìn thập phần thần thánh, như là ở trải qua một loại nào đó lột xác, đem bên cạnh Tần Vũ Huyên đều nhìn đến ngây dại.

“Đừng đờ đẫn, một giọt này là ngươi.” Tiêu Vũ cười, vừa lấy ra một giọt, tặng cho Tần Vũ Huyên.

Hai người kia cảnh giới đều thấp, hơn nữa thân thể bình thường, một giọt đã là cực hạn, hoàn toàn đầy đủ làm cho bọn họ lột xác.

Tần Vũ Huyên tiến lên, đạt được Tiêu Vũ cái kia một giọt nước dịch, sau đó cũng giống Diệp Văn Hiên giống nhau, ngồi xếp bằng tại chỗ, luyện hóa.

Đối với hai người này cố nhân, Tiêu Vũ không cấp nổi cho bọn họ càng nhiều, có lẽ chờ bọn hắn luyện hóa xong cái kia một giọt nước, nghiêng người tìm được sau khi, có thể lại dạy bọn họ tu luyện công pháp, có thể trước mắt mà nói, hắn có thể vì bọn họ làm cũng chỉ có bao nhiêu thôi.

Mặc dù chỉ là một giọt nước, nhưng cái kia có thể so với Thần thủy, hai người này lột xác, còn cần không ít thời gian, Tiêu Vũ cũng không có ý định ở đây lẳng lặng chờ, lặng yên rời đi nơi này.

Hắn thần niệm ở Phù Đạo Minh ở trong quét qua, lập tức liền tìm được rồi La Sơn vị trí, lúc này thân hình lóe lên, giống như quỷ mị, ở biến mất tại chỗ, đi đến La Sơn gian phòng.

Lúc này La Sơn, đang với mình trong phòng, xử lý Phù Đạo Minh bên trong một chuyện.

Hắn như là có cái gì buồn phiền, chau mày, suy tư điều gì, đột nhiên chợt nghe bên tai một thanh âm vang lên, “La minh chủ, hồi lâu không thấy!”

La Sơn cả kinh, nơi này, không gì khác cho phép, người ngoài không cách nào tiến đến, bây giờ lại có thể có người im hơi lặng tiếng đến nơi này, đến tột cùng là ai?

Cả kinh bên trong, hắn ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời sửng sốt, có chút không thể tin được mà nói: “Tiêu Sư, là ngươi? Ngươi đã trở lại?”

La Sơn nhìn trước mắt cái này quen thuộc thiếu niên, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Lúc trước thiếu niên này lúc rời đi, còn là một nho nhỏ hóa khí cảnh, mặc dù Phù đạo thực lực làm người thán phục, nhưng ở trong mắt hắn, người này tu vi chỉ là một cái thiếu niên hậu bối.

Hiện nay,

Cái này hậu bối lại tài năng ở không tiếng động trong lúc đó xông vào trong phòng của hắn, hơn nữa thì đứng bất động ở nơi đó, cũng làm hắn không cách nào nhìn thấu thiếu niên này sâu cạn.

La Sơn trong lòng nổi sóng chập trùng, chỉ xúc động này một đoạn thời gian trôi qua, thiếu niên này, rốt cuộc vừa là có bao nhiêu trưởng thành?

“Là ta!” Tiêu Vũ gật gù, nói: “La minh chủ, khoảng thời gian này, cũng may có ngươi thay ta chiếu cố ta cái kia hai cái bằng hữu, đa tạ.”

La Sơn nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ, lần nữa xác nhận, tựa hồ có hơi không thể tin được trước mắt người này chính là lúc trước hắn quen thuộc thiếu niên.

Lúc này, nghe đến Tiêu Vũ nói, hắn mới phục hồi tinh thần lại, nói: “Tiêu Sư nói gì vậy, lúc trước ngươi bị buộc rời đi, ta không giúp được ngươi càng nhiều, đã là thập phần xấu hổ, chút chuyện nhỏ này, được cho cái gì?”

Tiêu Vũ có thể thấy, La Sơn nói thế đều không phải là giả dối, mà là phát ra từ phế phủ.

Tính ra, cái này La Sơn lúc trước mặc dù không giúp qua hắn cái gì, nhưng khoảng thời gian này hắn chứa chấp Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên, hơn nữa không keo kiệt tài nguyên, tùy ý bọn họ tiêu xài, dùng để học tập minh phù, đã là vô cùng rộng lượng.

Trầm tư một chút, Tiêu Vũ lấy ra một viên phù thạch, lấy ra thiên ấn, dùng lập tức thành phù phương pháp, trước mặt La Sơn mặt, khắc xuống một viên minh phù.

Lúc này La Sơn, đã sớm nhìn đến ngây dại, lập tức thành phù, loại thủ đoạn này, bất kể là cái nào đáp sư nhìn thấy, đều sẽ chấn kinh đến không thể khiếp sợ đến đâu, Tiêu Vũ bây giờ chiêu thức ấy, nhất định chính là thần kỹ, khiến cho La Sơn có một loại muốn quỳ xuống cúng bái kích động.

Minh phù khắc thành, Tiêu Vũ giao cho La Sơn, nói: “Bùa này bên trong có khắc một bộ tu thần phương pháp, cùng với rất nhiều liên quan tới Phù đạo ảo diệu, ngươi nếu có thể hoàn toàn hiểu được, thành tựu một đời phù đế vị trí, không phải vấn đề gì, coi như là ta đưa cho ngươi báo lại.”

La Sơn trong lòng khiếp sợ không thôi, rốt cuộc là hạng người gì, mới dám có bực này giọng, dám nói có thể làm người thành tựu phù đế vị trí?

Hắn tiếp nhận Tiêu Vũ chỗ khắc minh phù, chỉ hướng về ở trong quét qua, nhưng lập tức xác định Tiêu Vũ theo như lời không có nửa điểm giả dối, bùa này bên trong có khắc Phù đạo huyền bí, hết sức phức tạp, có thể nói kinh người, nếu có thể hoàn toàn hiểu được, đừng nói phù đế, chính là cảnh giới cao hơn, đều không phải là không có khả năng!

“La Sơn đa tạ Tiêu Sư ban ân!” La Sơn trực tiếp quay Tiêu Vũ thì quỳ xuống lạy.

Thời điểm này, trong lòng hắn đối với Tiêu Vũ đã là bội phục phục sát đất, càng bắt lại tùy tiện khắc đến như thế minh phù, nếu không có đã hiểu rõ ở trong Phù đạo huyền bí, là vạn vạn khắc không ra.

Hắn trước đây liền biết Tiêu Vũ ở Phù đạo phương diện trình độ hết sức kinh người, vì vậy gọi bằng Tiêu Vũ làm một tiếng Tiêu Sư, nhưng hắn còn là bây giờ mới biết, Tiêu Vũ Phù đạo tiêu chuẩn, so với hắn lúc trước tưởng tượng ra còn kinh người hơn gấp trăm lần!

“A!” Tiêu Vũ gật gù, tuy nói là cảm tạ, nhưng hắn ban cho La

Sơn này huyền bí, xứng đáng hắn cái quỳ này, bởi vậy cũng không né tránh.

“Ngươi đứng lên trước đi, ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi.” Tiêu Vũ kêu La Sơn đứng dậy, hắn này đến tìm kiếm, ngoại trừ cho La Sơn báo lại ở ngoài, Trên thực tế còn có mấy vấn đề muốn hỏi.

“Tiêu Sư, người muốn hỏi gì?” La Sơn đứng dậy, đối với Tiêu Vũ thập phần cung kính.

Đạt được Tiêu Vũ này huyền bí, hắn hiện tại, thân phận thì tương đương với Tiêu Vũ đệ tử, lẽ ra gọi bằng Tiêu Vũ một tiếng sư phụ, nhưng hắn biết Tiêu Vũ không dễ dàng thu đồ đệ, bởi vậy chỉ có thể dùng đệ tử thái độ, gọi bằng Tiêu Vũ làm Tiêu Sư.

“Ngươi ở đây Phù Đạo Minh nhiều năm, có thể từng nghe qua Phù Đạo Minh có tồn tại hay không một vài thần thạch, như là Hỗn Nguyên thạch cùng Thiên Nguyên thạch các loại.” Tiêu Vũ đến nay, tu luyện vẫn có khó khăn, nhất định phải tìm được mấy thứ này, tài năng đi xuống tu luyện.

Nhớ ngày đó, hắn vào đáp minh, liền là muốn mượn Phù Đạo Minh khổng lồ phù thạch con đường, đến tìm kiếm này thần thạch, nhưng hiện tại hắn bị Phù Đạo Minh xoá tên, UU đọc sách w ww. Uu k ansh u &# 46;c &# 111; &# 109; muốn lại nhận sự giúp đỡ bọn họ tìm kiếm, đã không có khả năng lắm.

La Sơn mặc dù chỉ là một chỗ minh minh chủ, nhưng dù sao ở Phù Đạo Minh nhiều năm, có lẽ có thể sẽ biết gì đó.

“Cái này…… La Sơn không biết, bực này thần thạch, ở Phù Đạo Minh bên trong đều thuộc về cực cao cơ mật, phỏng chừng chỉ có Thánh Minh ở trong mấy vị kia chí cao vô thượng nhân vật, mới có thể biết được.”

La Sơn mặt có vẻ xấu hổ, Tiêu Vũ hiếm thấy có việc hỏi hắn, nhưng hắn lại không cách nào trả lời, làm hắn thập phần xấu hổ.

“Như vậy đi!” Tiêu Vũ trong lòng thất vọng, mặc dù đã sớm đoán được La Sơn nên không biết là, chỉ là ôm thử một lần tâm tính, mà khi kết quả chính thức như thế, còn là khó tránh khỏi thất vọng.

“Có điều…… Tiêu Sư, Mộc gia bên trong, khả năng tồn tại một khối đá kỳ lạ, có phải là thần thạch đúng là không biết, nhưng tất nhiên không phải đan thạch.” La Sơn như là đột nhiên lại nghĩ tới cái gì, ánh mắt sáng lên, đối với Tiêu Vũ nói.

“Mộc gia? Chính là Mộc Hàn Yên vị trí cái kia Mộc gia?” Tiêu Vũ vạn phần kinh ngạc, hắn và Mộc Hàn Yên, cùng với cái này Mộc gia, lúc trước nhưng phát xảy ra không ít chuyện.

Hiện nay, hắn thứ muốn tìm, lại khả năng tồn tại với này một gia tộc!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 168: Ma Vương Trở Về!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Sư có từng nhớ tới, lúc trước trời đơn Vũ Viện bên trong có một người gọi là Vương Đằng đệ tử, người mang bảo thể, bị Mộc gia thu vào trong tộc, thập phần coi trọng?”

La Sơn đạt được Tiêu Vũ cái kia một viên minh phù, lúc này cực lực muốn báo lại, đem mình biết, toàn bộ báo cho Tiêu Vũ.

“Tự nhiên nhớ tới!” Tiêu Vũ gật đầu, hắn làm sao có khả năng quên?

Nhớ ngày đó, hắn và Vương gia, cùng với Vương Đằng ân ân oán oán, bây giờ còn rõ ràng trước mắt, khi đó hắn còn có chút kỳ quái, Mộc gia tựa hồ là đối với Vương Đằng thập phần coi trọng, khi hắn muốn giết Vương Đằng thời gian, còn bị Mộc Hàn Yên vài lần ngăn cản, mà là bởi vì giết Vương Đằng, trêu đến Vương gia từng tức giận, nếu muốn giết hắn.

“Theo ta Phù Đạo Minh dò thăm tình huống đến xem, Mộc gia bên trong, tựa hồ là có một khối đá kỳ lạ, mà hòn đá kỳ lạ kia hết sức đặc thù, phải dùng đặc biệt máu tươi làm tế, tài năng kích hoạt, cái kia Vương Đằng chính là bởi vì người mang bảo thể, dùng máu tươi của hắn liền có hi vọng kích hoạt khối đá này, bởi vậy Vương gia đem thu làm họ khác tộc nhân, muốn đợi ấy bảo thể triệt để thức tỉnh thời gian, dùng máu của hắn đến kích hoạt khối này ở đá kỳ lạ.”

La Sơn tận lực hồi tưởng, đem chính mình biết, một năm một mười nói ra hết.

Tiêu Vũ lần này triệt để sáng tỏ, lúc trước Vương Đằng quả thật từng bày ra qua bảo thể, nhưng khi đó Vương Đằng, bảo thể vẫn chỉ là bước đầu hiện ra, vẫn chưa thể chính thức thức tỉnh.

Xem ra Vương gia đang đợi hắn bảo thể triệt để thức tỉnh, lại dùng máu của hắn đến kích hoạt đá kỳ lạ, nhưng tiếc là chính là, Vương Đằng ở bảo thể chính thức thức tỉnh trước khi, đã bị hắn giết, Vương gia không giận đó mới là việc lạ.

“Xem ra, tìm được Vương gia đi tới một chuyến.”

Tiêu Vũ trầm ngâm, không nghĩ tới lần này trở về, lại lại muốn cùng những người này sản sinh tiếp xúc.

Nghĩ đến cái kia băng lãnh như sương Mộc Hàn Yên, cũng không biết nàng bây giờ trưởng thành đến trình độ nào?

“Tiêu Sư, người muốn lên Vương gia gì? Có thể cần La Sơn theo minh bên trong điều những người này đến, cùng người ngang nhau?” La Sơn nghe nói Tiêu Vũ nói, mặc dù hắn biết Tiêu Vũ đã bị Phù Đạo Minh xoá tên, nhưng lúc này đạt được Tiêu Vũ ban tặng cái viên này minh phù, cho dù là để hắn trả giá nhiều hơn nữa, hắn cũng cam nguyện.

“Không cần.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Hiện nay, tầm thường một Mộc gia, đã không ở trong mắt ta.”

Hắn một câu nói cho hết lời, bóng người lóe lên, đã là từ biến mất tại chỗ, kể cả La Sơn đều sững sốt, cái này Tiêu Sư bây giờ rốt cuộc là cảnh giới gì, lại có thể ở trước mặt hắn tới vô ảnh đi vô tung, phải biết rằng hắn dù sao cũng là tông sư tu vi, hơn nữa đã là đạt được tông sư đỉnh.

Lúc này La Sơn, chỉ có thể âm thầm may mắn, cũng còn tốt lúc trước hắn mắt sáng như đuốc, nhìn ra cái này tuổi quá trẻ thiếu niên có không tầm thường Phù đạo trình độ,

Lúc này mới có hắn hôm nay thu hoạch.

Nắm thật chặt trong tay cái kia một viên minh phù, có bùa này nơi tay, La Sơn tin tưởng, không được bao lâu thời gian, dù cho hắn không thể thành tựu một đời phù đế, nhưng trở thành một giới phù vương, tuyệt đối là không có vấn đề!

Lúc này, Tiêu Vũ bóng người đã là hoàn toàn biến mất, không hề tung tích, có thể La Sơn vẫn là đối Tiêu Vũ vừa mới vị trí, sâu sắc quỳ xuống, cung kính ngâm: “La Sơn cung tiễn Tiêu Sư!”

Từ La Sơn trong phòng rời đi, Tiêu Vũ tốc độ như gió, lóe lên trong lúc đó, chính là rời đi Phù Đạo Minh, đi tới Mộc gia bầu trời.

Đi tới bộ tộc này, Tiêu Vũ trong lòng, vừa là nhớ tới chuyện lúc trước.

Mộc Hàn Yên cùng hắn vài lần giao thủ, cũng từng nghĩ tới giết hắn, mà ban đầu bị Thiên Thanh Vũ Viện vây khốn thời gian, bộ tộc này đứng đầu, còn đã đối với hắn quất.

Nghiêm ngặt tính ra, tại đây trong vương thành, có tốt mấy gia tộc lớn đều cùng hắn có chưa xong ân oán, chẳng qua là ban đầu hắn nóng lòng rời đi, này ân oán, cũng còn không tới kịp giải quyết.

“Cũng được, thừa dịp hôm nay, lúc trước các loại, cũng có thể biết.”

Tiêu Vũ trong miệng nói nhỏ, sau đó trong không trung bước ra một bước, liền đã rơi vào Vương gia trong vòng.

Như này các gia tộc, cùng với tông môn, ở chính mình trong tộc đều có trận pháp bảo vệ, phòng ngừa ngoại địch xâm lấn, bởi vậy chỉ cần có xa lạ khí tức tiến vào, liền sẽ lập tức bị bộ tộc này người phát hiện.

“Người nào, dám xông vào ta Mộc gia, muốn chết sao?”

Nhất thời, trong Vương gia có ít nhất mấy chục đạo bóng người xuất hiện, một chút liền đem Tiêu Vũ vây lại ở giữa.

Bọn họ mỗi người tức giận không thôi, đã bao nhiêu năm, bọn họ Mộc gia ở trong vương thành đã ngật dựng lên bao nhiêu năm? Giống như một vương giả giống nhau, không người can đảm xâm lấn, hiện nay lại có thể có người gan dạ mạnh mẽ xông vào bọn họ Mộc gia?

“Đã lâu không gặp!” Tiêu Vũ chắp hai tay, đứng ở đó, ngữ khí hờ hững, không buồn không vui.

“Là ngươi!”

Khi thấy Tiêu Vũ khuôn mặt, Vương gia xuất hiện nhóm người này một chút thì nổ, mỗi người tê cả da đầu, cũng không ít người, đều chỉ cảm thấy dưới chân có chút như nhũn ra.

Đây không phải cái kia ma vương gì? Hắn ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện cùng Thiên Tông một trận chiến, và cuối cùng đem một Thiên Tông nhân vật đều chém mất, việc này ở 5 thành có người nào không biết?

Ngày đó, các đại gia tộc đều ở phía xa mắt thấy hết thảy trải qua, từ cái này sau một ngày, Tiêu Vũ ma vương tên cũng bởi vậy sâu sắc dấu ấn tiến vào trong lòng của bọn hắn.

Cái kia sau một ngày, Mộc gia, Vệ gia, Kim gia, này ba gia tộc lớn hoảng loạn, một quãng thời gian rất dài đều mang kinh khủng, bởi vì bọn họ này bao nhiêu loài đều đã ở Thiên Thanh Vũ Viện nhục qua Tiêu Vũ, mà lúc đó Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực thái quá khủng bố, cũng không ai biết tên ma vương này có thể hay không trở về, tìm bọn họ báo thù.

May mà, từ cái này sau một ngày, tên ma vương này triệt để biến mất, không có một chút tăm hơi, như là nhân gian bốc hơi rồi bình thường, ba gia tộc lớn lúc này mới chậm rãi an tâm dưới, nhưng là vẫn trong lòng cầu nguyện, hy vọng tên ma vương này có thể bị Long Tuyền Tông chém giết, vĩnh viễn không muốn xuất hiện lại.

Dạng này tháng ngày kéo dài rất lâu, làm vương thành các tộc đem tên ma vương này dần dần quên lãng, theo trong bóng tối đi ra thời điểm, Tiêu Vũ tên, lại lại một lần nữa xuất hiện.

Hắn hóa thân Mạc Vong, ở Thiên Phủ dẫn động vô tận phong vân, lại thâm nhập Thiên Uyên, chém qua vương tộc hậu nhân, càng ở Thiên Phủ cùng Long Tuyền Tông tuyên chiến, lại chém một gã tông sư, và mượn lực trận pháp, tổn hại Long Tuyền Tông ba phần sức mạnh……

Những tin tức này 11 truyền quay lại, vừa khiến trong vương thành này đã nhục qua Tiêu Vũ gia tộc sợ hãi không ngớt, chỉ lo tên ma vương này lại đột nhiên trở về, tìm bọn họ tính sổ.

Hiện nay, khi thấy Tiêu Vũ khuôn mặt này, Mộc gia trên dưới triệt để nổ, tất cả mọi người vạn phần sợ hãi, không có người nào có thể bình tĩnh.

Đây chính là khả năng chém Thiên Tông người, hơn nữa gan dạ một thân một mình đối với Long Tuyền Tông tuyên chiến, còn có chuyện gì là hắn không dám làm?

Hơn nữa, hắn không phải đang ở Thiên Phủ, đang cùng Long Tuyền Tông đối kháng gì, lúc nào, lại trở về vương thành trúng rồi?

“Mau, thông báo gia chủ cùng lão tổ, ma vương đã trở lại, muốn xông ta Mộc gia!”

“Xong, ta Mộc gia nguy rồi!”

Trong chớp mắt, toàn bộ Mộc gia trên dưới triệt để đại loạn.

Chính là người có tên cây có bóng, Tiêu Vũ liền tại Thiên Phủ đều có thể dẫn ra nhiều như vậy sóng gió, mỗi một lần có quan hệ hắn tin tức truyền quay lại, cũng có thể làm cho vương thành các tộc kinh hãi không thôi.

Hiện nay, hắn trở về vương thành, độc thân đi tới Mộc gia, mặc dù là Mộc gia tự hỏi mạnh mẽ, lúc này cả gia tộc trên dưới, cũng hiện đầy một loại tuyệt vọng khí tức.

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh năm 10 ngàn chữ, không biết là mọi người từng thấy chưa đủ nghiền, nếu cảm thấy đã nghiền nói, có thể bỏ cho đóa hoa tươi gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 169: Chôn Chuông Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vào giờ phút này, toàn bộ Mộc gia trên dưới, một mảnh hốt hoảng, chung quanh đều đang đồn hoảng sợ hò hét: Ma vương đã trở lại!

Ở đây hỗn loạn thời khắc, Tiêu Vũ còn chưa từng động thủ, Mộc gia bên trong, chính là liên tục lao ra mấy người, dùng tốc độ nhanh nhất tới rồi, xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ở trong một người, sắc mặt nặng nề, người là trung niên dáng dấp, chính là Mộc gia hiện nay đứng đầu, cũng là đã ở Thiên Thanh Vũ Viện quất qua Tiêu Vũ có nhiều, ở sau thân thể hắn, tất là mấy cái đã có tuổi ông lão, đều là tông sư tu vi, ở trong vương thành, thuộc về cao cấp nhất cao thủ.

“Thật là hắn!”

Khi thấy Tiêu Vũ, Mộc Thịnh sắc mặt nặng dị thường, khuôn mặt này, hắn sợ là đời này việc này, đều không thể quên mất.,

Nhớ ngày đó, Tiêu Vũ từ Thánh cảnh bên trong trở về, đồn đại hắn chiếm được Thánh cảnh bên trong chí cao truyền thừa, hắn mang theo Mộc gia người đi tới, dùng các loại lấy cớ, muốn mang đi Tiêu Vũ, từ trên người hắn đoạt được cái kia cái gọi là truyền thừa cuối cùng, việc này, bây giờ nghĩ đến còn rõ ràng trước mắt.

Khi đó, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn, nhỏ yếu đến liền như là một giới giun dế, hiện nay hắn lại trở về, dĩ nhiên đã cực kỳ bất đồng, liền toàn bộ Mộc gia trên dưới, đều lâm vào trong hốt hoảng.

“Gội đầu gia chủ, đã lâu không gặp, Mộc gia xem ra, vừa là cường thịnh không ít, thật đáng mừng.” Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười, đối với cái này đã đối với hắn dồn ép không tha Mộc gia đứng đầu, tự nhiên cũng sẽ không cảm thấy xa lạ.

Trên thực tế, hắn lúc trước từ Thánh cảnh bên trong trở về lúc, ngoại trừ Mộc gia ở ngoài, còn lại mỗi một người của đại gia tộc, đều đã muốn dùng các loại lấy cớ bức bách, cướp đoạt hắn ở Thánh cảnh bên trong đoạt được, mà ở trong cầm đầu tam tộc, chính là này Mộc gia Mộc Thịnh, cùng với Vệ gia cùng Kim gia hai vị gia chủ.

“Nói thẳng a, ngươi muốn thế nào?” Mộc Thịnh sắc mặt khó coi, hắn phát hiện, nghĩ hắn đường đường 1 đại gia tộc gia chủ, hiện nay ở thiếu niên này sắc mặt, lại càng cũng cảm nhận được vài phần áp lực.

Mặc dù Tiêu Vũ vẫn chưa vênh váo hung hăng, ngược lại biểu hiện rất là bình thản, nhưng hắn lại biết, loại này bình thản mới càng thêm nguy hiểm, bởi vì cũng không ai biết trái tim của thiếu niên này bên trong đang suy nghĩ gì.

“Đã gội đầu gia chủ thoải mái như vậy, ta đây thì cũng nói thẳng.” Tiêu Vũ cười nói: “Nghe nói Mộc gia ở trong có một khối đá kỳ lạ, có thể hay không mượn dùng một chút?”

Lời này vừa nói ra, Mộc Thịnh hoàn toàn biến sắc, sầu thảm nói: “Ngươi là từ nơi nào nghe đến?”

Trừ hắn ra ở ngoài, ở phía sau hắn mấy cái kia ông lão, cũng là lộ ra vẻ khiếp sợ, như là làm sao cũng không dám tương tự.

Mộc gia bên trong, quả thật tồn tại một khối đá kỳ lạ, cái kia hòn đá kỳ lạ kia, đối với Mộc gia trên dưới đều hết sức quan trọng, bởi vậy chuyện này,

Dù cho là Mộc gia nội bộ cũng chỉ có số ít người biết được, là Mộc gia bí mật lớn nhất.

Bọn họ không nghĩ ra, Tiêu Vũ là làm sao biết việc này?

“Ngươi đây thì không cần phải để ý đến.” Tiêu Vũ trong lòng buồn cười, Mộc gia còn thật ngốc đến có thể, tự cho là khả năng giấu diếm được tất cả mọi người.

Bọn họ khối này đá kỳ lạ, dù cho như thế nào đi nữa cơ mật, còn có thể tránh thoát Phù Đạo Minh mạng lưới tình báo? Đây chính là thế gian nhất là thế lực cường đại một trong, Mộc gia tự cho là không có ngoại nhân biết, bất quá là lừa mình dối người.

“Ta Mộc gia bên trong, không có gì đá kỳ lạ, ngươi có phải hay không sai lầm?” Mộc Thịnh sắc mặt vạn phần khó coi, làm sao cũng không nguyện ý thừa nhận.

“Phải không? Đã gội đầu gia chủ không chịu, vậy xem ra ta chỉ có từ lấy.” Tiêu Vũ cũng không để ý tới, ngược lại hắn này đến, cũng chưa từng nghĩ tới cùng Mộc gia hảo ngôn đối mặt.

Tản ra thần niệm, lập tức toàn bộ Mộc gia khi hắn thần niệm bên dưới không có gì có thể ẩn giấu, thời khắc này, Tiêu Vũ lập tức liền phát hiện một khối đá lớn màu đen, trên đá đạo văn rậm rạp, thì ở vào Mộc gia nơi sâu xa nhất.

Xác định phương vị, Tiêu Vũ cũng không tiếp tục để ý trước mắt Mộc Thịnh, cất bước liền hướng về Mộc gia ở chỗ sâu trong di động.

“Tiểu bối, ngươi muốn phạm ta Mộc gia gì?” Nhìn thấy Tiêu Vũ động tác, Mộc Thịnh sắc mặt lập tức chính là chìm xuống, cùng mấy cái kia ông lão thần tốc tiến lên, ngăn cản đường đi của hắn.

“Phải thì như thế nào?” Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, chỉ bằng trước đây Mộc gia đối với hắn làm các loại, hôm nay hắn coi như tiêu diệt Mộc gia đều không nơi quá phận, chính là cưỡng đoạt cái kia một khối đá kỳ lạ, đây tính toán là cái gì?

“Tiểu bối, đừng khinh người quá đáng! Ngươi mặc dù mạnh mẽ, nhưng rời đi Thiên Phủ, không có cái kia trận pháp bảo vệ, thật sự cho rằng khả năng mạnh mẽ xông vào ta Mộc gia?”

Mộc Thịnh phía sau, một ông già đứng ra tay, tay cầm một cái mộc trượng, trên mặt đất tầng tầng chấn động.

“Khinh người quá đáng? Ha!” Tiêu Vũ nở nụ cười, tiếng cười rung trời, sau đó cực kỳ ngông cuồng nói: “Hôm nay ta chính là bắt nạt ngươi gội đầu nhà, ngươi khả năng như thế nào?”

Lúc trước Mộc gia, ỷ vào trong tộc hung hăng, bắt nạt hắn tu vi thấp kém, hiện nay hắn tu vi lên đây, Mộc gia cũng có tư cách nói hắn khinh người quá đáng?

Coi như đây là khinh người quá đáng, nhưng tu luyện thế giới chính là như thế, lúc trước ngươi mạnh mẽ, có thể bắt nạt ta nhỏ yếu, hiện nay đến lượt ta mạnh mẽ, ta đây chính là bắt nạt ngươi thì lại làm sao?

Cường giả vi tôn, từ trước đến giờ chính là như thế đạo lý, nếu không thế nhân liều mạng tu luyện, là vì cái gì?

“Không còn trận pháp bảo vệ, một giới tiểu bối còn dám càn rỡ, xông ta Mộc gia người, chết!” Người lão giả kia gầm lên, hắn thật đúng là có chút không tin.

Dù cho ngoại giới lưu truyền đến mức thiếu niên này như thế nào mạnh mẽ, có thể trảm Thiên Tông, có thể đó bất quá là ỷ vào toà kia trên núi hoang trận pháp, bây giờ hắn rời đi ngọn núi kia, hắn Mộc gia tốt xấu cũng có mấy chục tông sư, chẳng lẽ còn khả năng không ngăn được một thiếu niên hậu bối?

Ở người lão giả này tiếng hét phẫn nộ bên trong, Mộc gia mười mấy tên tông sư nhân vật đều hiện, cùng đối với Tiêu Vũ ra tay.

Ngay trong bọn họ hoặc là hiện lên hai đến ở bóng người, cũng có số ít bao nhiêu người, trong cơ thể thần ảnh đã tất cả, 5 thần đều hiện.

Thì cổ lực lượng này, Mộc gia ở trong vương thành tuyệt đối nên phải trên bá chủ, hơn mười vị tông sư trấn giữ, vương thành trong vòng không có mấy cái mạnh hơn bọn họ thế lực.

“Cũng được, hôm nay ta thì với các ngươi Mộc gia thanh toán một phen, ai cản ta thì phải chết!” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh như băng, đối với gia tộc này, thật sự là không có nửa điểm hảo ý.

Vốn hắn này đến cũng không muốn tàn sát Mộc gia, cũng không vì báo ngày xưa thù này, chỉ vì lấy đi hòn đá kỳ lạ kia.

Nhưng Mộc gia đã muốn lấy cái chết liều mạng, vậy, hắn cũng không phải cái gì lòng dạ mềm yếu người.

“Keng!”

Ở trong cơ thể hắn, U &# 8 một viên khí ấn bay ra, hóa thành một hơi chuông lớn màu vàng óng, trong không trung vang lên.

Này cái chuông vàng tựa hồ có một loại đặc biệt ma tính, tiếng chuông vừa vang, nhất thời một luồng khí tức kinh khủng bùng nổ, cuốn sạch hết thảy, Mộc gia một đám tông sư, lúc này liền có không ít dân số nôn máu tươi, kêu thảm về phía sau bay đi.

“Đây là cái gì binh khí?”

Mộc gia mọi người hoảng hốt, chỉ là nhẹ nhàng chấn động, liền có uy lực như thế, kiện binh khí này không khỏi cũng quá kinh khủng!

Tiêu Vũ lúc này, đang dùng khí ấn diễn biến Cửu Thiên Thế Giới một cái đại sát khí, tên là chôn chuông thần.

Này một cái chuông, ở Cửu Thiên Thế Giới tuyệt đối là kinh khủng nhất binh khí một trong, chuông này nhược hiện, chỉ cần tiếng chuông vừa vang, tất có chí tôn chết đi, cực kì khủng bố.

Có điều, Tiêu Vũ mặc dù đã gặp chuông này, lại cũng không biết cụ thể rèn đúc quá trình, cùng với trong chuông hàm nghĩa, bởi vậy không cách nào đem chuông này như huyễn thiên thần dực như vậy hoàn toàn diễn biến, chỉ có thể đại khái mô phỏng đến tương tự hiệu quả.

Nhưng dù cho như thế, lúc này này một cái chuông phát huy ra uy lực, cũng có thể nói khủng bố.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 170: Che Chở Loài Đại Trận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mộc gia bầu trời, 1 cái chuông lớn nhẹ nhàng, tiếng chuông vừa vang, Mộc gia hết thảy tông sư toàn bộ rung mạnh lùi về sau, chỉ có số ít mấy cái ngưng ra bốn đạo thần ảnh trở lên người, tài năng ổn định thân hình, chỉ là cũng hoảng sợ không thôi.

Mộc Thịnh sắc mặt nặng nề vạn phần, hắn làm sao có khả năng nghĩ đến, cái này lúc trước thì như là giun dế nhỏ yếu thiếu niên, bất cứ ở như vậy trong thời gian ngắn, liền trưởng thành tới mức độ như vậy, chỉ vừa ra tay, liền làm cho bọn họ Mộc gia hơn nửa tông sư toàn bộ trọng thương.

Những tông sư này, có thể cũng đã là Mộc gia bên trong chiến lực mạnh nhất, Tiêu Vũ tùy tiện ra tay, cũng đã làm bọn họ tổn thất hơn nửa!

Vào giờ phút này, theo Tiêu Vũ lấy ra chôn chuông thần, tiếng chuông vừa vang trong lúc đó, âm thanh cũng không biết chấn động ra bao nhiêu dặm, toàn bộ trong vương thành người, cũng đều vào lúc này bị kinh động.

“Vừa mới đó là cái gì âm thanh, làm sao nghe tới có loại cảm giác khủng bố?”

Vệ gia, bộ tộc này đứng đầu, cũng chính là Vệ Lăng Phong cha Vệ Trường Thiên, nghe nói tiếng chuông bên trong, thân thể rung mạnh, lập tức tự vệ trong nhà bay lên, khống chế đồ vật phù ở trên hư không.

“Là Mộc gia phương hướng?”

Vệ Trường Thiên ở trong hư không nhìn ra xa, một chút thì phân biệt ra tiếng chuông truyền đến phương hướng.

Hắn sắc mặt ngưng trọng, vừa mới cái kia một tiếng chuông vang, lại cho hắn một loại thập phần cảm giác khủng bố, đến tột cùng là ai, ở Mộc gia bên trong động thủ?

Trầm ngâm bên trong, Vệ Trường Thiên khống chế phi hành khí vật, hướng về Mộc gia bay lên, trong lòng hắn mơ hồ cảm giác việc này quan hệ trọng đại, bởi vì ở trong vương thành, ngoại trừ một năm trước cái kia một hồi đại chiến, đã rất lâu không có cái gì phong ba, nhưng bây giờ càng có người ở Mộc gia bên trong động thủ.

Hắn có linh cảm, có lẽ vương thành yên tĩnh, hôm nay sắp sửa bị phá vỡ.

“Mộc gia đã xảy ra chuyện gì, vừa mới tại sao có thể có như vậy tiếng chuông?”

Cùng lúc đó, Kim gia phương hướng, Kim gia đứng đầu kim đoạn thủy cũng bị tiếng chuông kinh động, bay lên trời cao.

Con trai độc nhất của hắn Kim Vô Ngọc, lúc trước chính là chết ở Tiêu Vũ trên tay, hắn cũng bởi vậy, đã cùng gội đầu vệ hai nhà, nhục qua Tiêu Vũ.

Lúc này, ở phân biệt ra được tiếng chuông đến từ Mộc gia sau khi, hắn cũng như là Vệ Trường Thiên giống nhau, dùng tốc độ nhanh nhất, hướng về Mộc gia bay lên.

Tại đây cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ cái kia một tiếng chuông vang, chấn động toàn bộ vương thành, những thế gia kia bên trong, phàm là trong tộc có tông sư, tất cả đều đã bị kinh động, cùng hướng về Mộc gia mà đi.

Một tiếng này tiếng chuông thái quá kinh người,

Các tộc tông sư đều có linh cảm, vương thành bình tĩnh có thể đã bị phá vỡ, loại này yên tĩnh vừa vỡ, bọn họ rất có thể cũng sẽ phải chịu liện lụy, bởi vậy ngay đầu tiên, bọn họ đều muốn biết rõ nguyên do, tiếng chuông này đến tột cùng là vì sao mà lên.

“Đây là……”

Vệ Trường Thiên, kim đoạn thủy, cùng với các đại gia tộc tông sư nhân vật, rất nhanh đều đã đi tới Mộc gia bầu trời.

Làm hướng về Mộc gia bên trong nhìn lại, tất cả mọi người bọn họ đều là cả người chấn động mạnh, Tiêu Vũ cái kia một tấm sâu sắc dấu ấn ở tại bọn hắn trong nội tâm dung nhan, bọn họ làm sao có khả năng không quen biết?

Mà giờ khắc này, lại nhìn Mộc gia, mười mấy tên tông sư đã hơn nửa bị thương, mà Tiêu Vũ tất là một thân một mình đứng ở đó, trên đầu lơ lửng một hơi chuông lớn màu vàng óng, như thế hình ảnh, đã làm cho tất cả mọi người là khắp cả người phát lạnh.

“Là hắn! Hắn đã trở lại!”

“Vừa rồi tiếng chuông, là hắn truyền tới?”

“Hắn càng một thân một mình xông tới Vương gia, dùng sức lực của một người, liền tổn thương Vương gia nhiều như vậy tông sư?”

Thời điểm này, bất kể là Kim gia đứng đầu kim đoạn thủy, còn là Vệ gia đứng đầu Vệ Trường Thiên, cùng với này đến từ những gia tộc khác tông sư nhân vật, đều là nhận lấy to lớn xung kích.

Tiêu Vũ, cái này như là ma vương bình thường, ở tại bọn hắn trước mắt chém qua Thiên Tông thiếu niên, lại lại trở về vương thành, hơn nữa độc thân xông vào Vương gia, tổn thương Vương gia phần đông tông sư!

“Tiểu bối, ngươi nếu thực như thế bức bách gì?”

Mộc gia bên trong, Mộc Thịnh mặt trầm như nước, hắn dĩ nhiên phát hiện, Mộc gia bên trong động tĩnh, hầu như đem trong vương thành các đại gia tộc đều đưa tới.

Nghĩ đến trước mặt nhiều như vậy ngoại tộc mặt, hắn Mộc gia hôm nay có thể muốn bị diệt với một thiếu niên hậu bối trong tay, trong lòng hắn thì nảy lên một luồng to lớn khuất nhục.

Cái gì vương thành bá chủ, liền một hai mươi tuổi thiếu niên đều không thể ứng phó, mà tình cảnh như vậy, còn muốn ở các tộc dưới mí mắt phát sinh!

“Ta chỉ cần cái kia một khối thạch.” Tiêu Vũ lời nói ngắn gọn, hướng lên bầu trời nhìn lướt qua, lại đối với những người này không có hứng thú gì.

Nhưng mà, hắn tuy là vô tình, nhưng trên bầu trời một đám tông sư, vào lúc này lại là mỗi người sắc mặt trắng bệch, phải biết rằng ngay trong bọn họ có không ít người ngày trước đều đã nhục qua Tiêu Vũ, đối với Tiêu Vũ tiến hành quất.

Lúc này, nếu như nói Tiêu Vũ đích thân lên Vương gia, là vì báo thù mà đến, vậy phỏng chừng ngay trong bọn họ đại đa số người đều chạy không được.

Nghĩ đến cái này hậu quả, trên bầu trời không ít tông sư đã là mồ hôi lạnh không dứt, không ai từng nghĩ tới, cái này như là ma vương bình thường thiếu niên, lại ở vào thời điểm này đã trở lại!

“Không có khả năng!” Vương giả tên kia chấp nhất mộc cầm ông lão cả giận nói: “Tiểu bối, ngươi khinh người quá đáng, ta Mộc gia hôm nay chính là diệt sạch, cũng không khả năng đem khối đá kia cho ngươi!”

“Ta muốn lấy, các ngươi khả năng ngăn được ta sao?” Tiêu Vũ xem thường, dùng hắn thực lực hôm nay, đừng nói một Mộc gia, chính là muốn quét ngang toàn bộ vương thành, đều không phải là vấn đề gì quá lớn.

Trong khi nói chuyện, hắn lại cất bước, hướng về Mộc gia ở chỗ sâu trong mà đi.

“Mở ra che chở loài đại trận, tử thủ Mộc gia!” Người lão giả kia lại hét lớn, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, hận không thể có thể đem Tiêu Vũ nuốt sống.

Vậy mà lúc này, thân là Mộc gia đứng đầu Mộc Thịnh, lại là mặt xám như tro tàn, trong lòng một trận tuyệt vọng.

Hắn lúc này cảm thấy vô hạn hối hận, hối hận lúc trước Mộc gia vì sao phải trêu chọc tới một cái như vậy ma vương? Hôm nay xem ra, dùng Tiêu Vũ thực lực hôm nay, Mộc gia quá nửa là khó thoát một kiếp.

“Ầm!”

Theo Mộc gia ông lão gầm lên một tiếng, toàn bộ Mộc gia, đột nhiên lộ ra một luồng khí thế kinh người, thì như là 1 con hung thú đang chậm rãi thức tỉnh.

Làm trong vương thành một thế gia cổ xưa, Mộc gia bên trong, tự nhiên cũng là có che chở loài đại trận, phòng ngừa bị người công hãm, mà trận này mở ra, cũng mang ý nghĩa, Mộc gia đã là gặp phải sinh tử cục diện.

“Mộc gia có che chở loài đại trận, Tiêu Vũ tuy mạnh, nhưng tựa hồ cũng chỉ có tông sư tu vi, có lẽ Mộc gia vẫn có phần thắng!”

Nhìn thấy Mộc gia kích hoạt trận pháp, trên bầu trời phần đông tông sư đều là ánh mắt sáng lên.

Bọn hắn bây giờ, chỉ có thể mong đợi với Mộc gia có thể giết chết Tiêu Vũ, kể từ đó, tên ma vương này bình thường thiếu niên, cũng sẽ không trở lại tìm bọn họ báo thù, đối với bọn họ tạo thành uy hiếp.

Một cái gia tộc, che chở loài đại trận đây chính là thập phần kinh khủng, tương đương với bộ tộc gốc gác vị trí.

Mộc gia bên trong tuy không Thiên Tông nhân vật, nhưng kích hoạt trận này, còn có mười mấy tên tông sư trấn giữ nói, mặc dù là Thiên Tông xâm lấn, cũng vẫn có sức chống cự, Tiêu Vũ mạnh trở lại, chung quy cũng là một giới thiếu niên, có điều cảnh giới tông sư thôi, rất có thể sẽ chết ở Mộc gia đại trận bên dưới.

“Trận pháp?” Tiêu Vũ bên mép móc ra một tia nụ cười khinh thường, ở trước mặt hắn chơi đùa trận pháp? Này Mộc gia trận pháp chính là mạnh trở lại gấp trăm lần, sợ cũng không gây thương tổn được hắn một sợi tóc!

Hắn không hề bị lay động, vẫn là tiếp tục cất bước, về phía trước đi sâu vào.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có hai canh, ngày mai lại tiếp tục càng bốn tới năm chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 171: Mộc Gia Thiên Nữ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Giết cho ta!”

Thấy Tiêu Vũ đúng là không nhìn bọn họ Mộc gia trận pháp, Mộc gia ông lão kia sắc mặt tái nhợt, lạnh lùng hạ lệnh.

“Ầm!”

Trong giây lát này, Mộc gia trận pháp bùng nổ, đây là một cái kinh khủng sát trận, có thể chém giết Thiên Tông nhân vật, hơn nữa, Mộc gia bây giờ có hơn mười vị tông sư nhân vật trấn giữ, chung chưởng trận pháp, đem trận pháp này uy lực, phát huy đến cực hạn.

“Tiểu bối, ngươi quá xương cuồng, Long Tuyền Tông không giết được ngươi, hôm nay bổn tông muốn ở đây đưa ngươi chém giết!”

Nghĩ đến liền Long Tuyền Tông đều không làm gì được Tiêu Vũ, hôm nay lại muốn chết ở Mộc gia bên trong, Mộc gia ông lão kia cũng lộ ra vài phần kích động, trong mắt sát ý càng tăng lên.

“Chỉ bằng các ngươi Mộc gia?” Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, Mộc gia trận pháp này theo bị kích hoạt, ở trong mắt hắn, cũng lại không bí mật có thể nói, một chút đã bị hắn nhìn ra.

Trận pháp chi đạo, mặc dù kinh khủng mà cường đại, nhưng đạo này, nhưng cũng là nhược điểm hết sức rõ ràng một đạo, đó là quá mức cứng nhắc.

Vô luận trận pháp gì, uy lực có mạnh đến đâu, cũng là phải sớm bố trí, và bởi vì trận pháp đã thành hình, ở trong quy luật thập phần rõ ràng, một khi bị khám phá, trận pháp cũng là khó hơn nữa đối với người tạo thành uy hiếp.

Tựa như Tiêu Vũ vải với Vô Tuyền Sơn trên sát trận, cái kia trận pháp tuy mạnh, nhưng tai hại chính là chỉ có thể ở Vô Tuyền Sơn trên trong phạm vi kích hoạt, nếu có trận pháp thực lực so với hắn cao minh người, nhìn thấu cái kia một trận pháp, cái kia một trận pháp, thậm chí có khả năng sẽ bị người khác khống chế.

Lúc này, Mộc gia trận pháp cũng là như thế, làm trong đó huyền bí bị hắn nhìn thấu, trận này dĩ nhiên đối với hắn không tạo được uy hiếp, thậm chí, hắn còn có thể nhận sự giúp đỡ trận này, công phá Mộc gia.

“Ngông cuồng, giết cho ta!” Mộc gia ông lão khuôn mặt lạnh căm căm, hắn thật không thể tin được, đây chính là Mộc gia che chở loài đại trận, chỉ bằng như vậy một tên tiểu bối, lấy cái gì đến ứng phó?

“Ầm!”

Theo hắn một chữ "giết" hô lên, Mộc gia trận pháp uy lực, triệt để phát huy đi ra, ngưng tụ thành một loại kinh khủng sát thế, nhắm ngay Tiêu Vũ.

Nhưng mà, cùng lúc đó, Tiêu Vũ dưới chân đột nhiên tầng tầng một bước, trong nháy mắt, chuyện quỷ dị đột nhiên phát sinh, Mộc gia bên trong cái kia một đám khống chế trận pháp tông sư nhân vật, đột nhiên mỗi loại kêu rên, giống như nhận lấy đả kích gì.

Tiếp theo, trên bầu trời mọi người, liền thấy một màn kinh khủng.

Mộc gia cái kia kích hoạt trận pháp, càng đối với Tiêu Vũ không có uy hiếp,

Hơn nữa, trận pháp này lực lượng, đúng là đổi lại, thương tổn tới Mộc gia một đám tông sư.

“Này…… chuyện gì thế này?”

“Mộc gia đại trận, càng không làm gì được thiếu niên này? Ngược lại là Mộc gia mọi người, lại bị trận này tổn thương không ít?”

Dạng này một màn, để trên bầu trời các tộc tông sư đều ngây dại, phát sinh tất cả những thứ này, thật sự là có vẻ không hợp với lẽ thường, Mộc gia trận pháp bất cứ không bị khống chế, không chỉ không thể thương tổn được Tiêu Vũ, ngược lại là quay đầu tổn thương Mộc gia mọi người?

“Đúng rồi, Tiêu Vũ trận đạo thực lực mạnh mẽ, toà kia trên núi hoang hung trận, khẳng định cũng cùng hắn có quan hệ, Mộc gia trận pháp bí mật, sợ là bị hắn một chút khám phá!”

Cho tới giờ khắc này, phần đông tông sư bên trong mới có người phục hồi tinh thần lại, nghĩ tới chỗ này, trong nháy mắt mặt xám như tro tàn.

Nếu thật sự là như thế, vậy cũng mang ý nghĩa, hôm nay Mộc gia sợ là khó có thể làm sao Tiêu Vũ, mà Tiêu Vũ đang trả thù xong Mộc gia sau khi, rất có thể, cũng sẽ hướng về bọn họ 11 thanh toán, để ngày xưa thù bị nhục.

“Lục Tổ…… chúng ta bây giờ, đã không có cách nào ngăn cản Tiêu Vũ, không bằng, hay là đem vật kia cho hắn!”

Mộc Thịnh đi tới cái kia Mộc gia trước mặt lão giả, trên mặt mang theo tuyệt vọng nói rằng, Tiêu Vũ thực lực để hắn cảm nhận được tuyệt vọng, liền Mộc gia trận pháp cũng không thể làm sao hắn, ngược lại để cho hắn sử dụng, ở tình huống như vậy, Mộc gia bên trong còn lấy cái gì cùng hắn đối kháng?

“Hoang đường!” Mộc gia Lục Tổ gầm lên, hắn lúc này bên mép cũng mang theo một tia máu tươi, vừa mới đang nắm trong tay trận pháp thời gian, chính hắn cũng bị trận pháp sức mạnh cho thương tổn tới.

Hắn thật sự không nghĩ ra, Mộc gia trận pháp, tại sao sẽ đột nhiên trong lúc đó cắn trả Mộc gia người, mặc dù cảm giác tất cả những thứ này có thể cùng Tiêu Vũ có quan hệ, nhưng trong nội tâm, lại là có chút không quá đồng ý tiếp thu.

“Tầm thường một giới tiểu bối, ta đường đường Mộc gia, làm sao có khả năng cúi đầu trước hắn!” Cái này Lục Tổ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, sắc mặt vạn phần âm trầm, nói: “Đi, để hàn yên xuất quan, lấy nàng thực lực hôm nay, nhất định có thể cùng người này một trận chiến!”

“Lục Tổ!” Mộc Thịnh hoàn toàn biến sắc, ở vào thời điểm này, Lục Tổ càng dự định để Mộc Hàn Yên đến ngăn cản Tiêu Vũ?

“Không nghe ta gì?” Lục Tổ quát lạnh, ngữ khí không thể nghi ngờ.

“Vâng!” Mộc Thịnh cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ có gật đầu, hắn tuy là Mộc gia đứng đầu, nhưng hiện nay Mộc gia, cái này Lục Tổ thực lực còn có bối phận, mới là cao nhất, mặc dù là hắn cũng phải nghe theo.

Nói xong một câu nói này, hắn quay đầu lại, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sau đó thân hình lấp lóe, hướng về Mộc gia ở chỗ sâu trong mà đi.

Lúc này, Mộc gia bên trong một gian bên trong mật thất, một đạo thân ảnh màu trắng đang ở nơi này lẳng lặng ngồi ngay ngắn, khuôn mặt yên tĩnh, không ra một tia tình cảm.

Nàng như là đến từ trên chín tầng trời thần nữ, dung nhan vô song, trên người mang theo một luồng lành lạnh khí chất, như là không dính khói bụi trần gian, vĩnh viễn đứng ngạo nghễ với đám mây bên trên, làm cho người ta một loại xa xôi khoảng cách cảm giác.

Lúc này, tại đây trên người cô gái, có bốn đạo mông lung bóng người hiện lên, ở nàng tả hữu chìm nổi, khiến nàng cả người, đều lộ ra một luồng thần thánh vô cùng khí tức.

Mộc Hàn Yên, ngày xưa Thiên Thanh Vũ Viện bên trong đệ nhất thiên nữ, ở cuối cùng 1 khu vực Đằng Long khu vực chiếm cứ đệ nhất vị trí, đồng thời cũng là vương thành thiên nữ, thiên tư vô song.'

Lúc trước, tiến vào Thánh cảnh, Mộc Hàn Yên đã ở ở trong chiếm được một chỗ chí tôn truyền thừa.

Từ khi đó theo Thánh cảnh bên trong trở về, nàng liền vẫn đang bế quan, lẳng lặng lĩnh ngộ đoạt được chí tôn truyền thừa, mà nàng quả thật cũng có thiên tư vô hạn, ngăn ngắn thời gian một năm không đến, bây giờ nàng, dựa vào đoạt được chí tôn truyền thừa, đã là ở trong người, ngưng ra bốn đạo thần ảnh!

Lúc này, đang trong tu luyện Mộc Hàn Yên, trong cơ thể bốn đạo thần ảnh đột nhiên không yên, nàng cũng đồng thời lông mày hơi nhíu, mở hai mắt ra.

Nàng nhíu chặt lông mày, một năm qua, nàng tu luyện vẫn thập phần thuận lợi, nhưng mà mấy ngày nay, lại thường xuyên sẽ xuất hiện một vài không hiểu vấn đề, làm cho nàng tu luyện không thể không dừng lại.

Điều này làm cho nội tâm của nàng bên trong, ẩn có một loại bất an linh cảm, tựa hồ là sắp sửa sắp phát sinh cái gì rất chuyện không tốt.

“Yên nhi, gia tộc gặp nạn, Lục Tổ muốn ngươi xuất quan.”

Tại đây trong mật thất, có một khối truyền âm thạch, có thể cho Mộc Hàn Yên nghe đến ngoại giới âm thanh, lúc này, khối đá kia bên trong truyền đến Mộc Thịnh âm thanh.

Mộc Hàn Yên ngồi bật dậy, từ nội bộ mở mật thất ra, khi thấy Mộc Thịnh, nàng lập tức nặng nề hỏi: “Cha, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Thấy Mộc Hàn Yên, Mộc Thịnh ánh mắt sâu sắc, hiện nay, Mộc Hàn Yên mặc dù chỉ là ngưng ra bốn đạo thần ảnh, tu vi ở cảnh giới tông sư cũng đứng đầu, nhưng bởi vì nàng đạt được chí tôn truyền thừa, bây giờ dĩ nhiên là Mộc gia bên trong người thực lực mạnh nhất, kể cả hắn và Lục Tổ, cũng xa xa không bằng.

Nghe nói Mộc Hàn Yên lời nói, Mộc Thịnh ánh mắt phức tạp vạn phần, nói: “Là hắn, hắn đã trở lại!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 172: Gặp Lại Mộc Hàn Yên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hắn?” Mộc Hàn Yên nhíu chặt lông mày, vạn phần không rõ, rốt cuộc cái này “Hắn”, ngón tay là ai?

“Là Tiêu Vũ, hắn đã trở lại!” Mộc Thịnh bất đắc dĩ, chỉ có nói ra Tiêu Vũ tên.

Nghe nói tên này lập tức, dù cho Mộc Hàn Yên từ trước đến giờ nỗi lòng đạm bạc, lúc này thân thể cũng khẽ run lên.

Nàng đời này kiếp này, cũng không thể quên Tiêu Vũ tên này, bất kể là ban đầu ở Thánh cảnh bên trong, còn là cuối cùng cùng với Long Tuyền Tông Thiên Tông một trận chiến, người này đều thái quá tươi đẹp, đã cho nàng quá cỡ nào kịch liệt xung kích.

Nhưng mà, một năm này thời gian trong, Mộc Hàn Yên một mực bế quan, tộc nhân nếu như không có đại sự, cơ bản sẽ không quấy nhiễu nàng, bởi vậy quãng thời gian này đến liên quan tới Tiêu Vũ tất cả tin tức, nàng một điểm cũng không biết.

Lúc này, Mộc Hàn Yên còn muốn hỏi lại, tất cả những thứ này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng mà đã nghe đến, Mộc Gia phía trước thỉnh thoảng truyền đến động tĩnh, rõ ràng là có người trong khi đại chiến bên trong.

Nàng ánh mắt thâm thúy, lúc này đã là không kịp hỏi nhiều, nhanh nhẹn bay lên, hướng về Mộc Gia phía trước bay đi.

Mặc dù không biết Tiêu Vũ làm sao lại đột nhiên trở về, và đi tới Mộc Gia, nhưng nàng lại biết, Mộc Gia cùng Tiêu Vũ từng có đại thù, bởi vậy dù cho Tiêu Vũ muốn tới tiêu diệt Mộc Gia, nàng cũng sẽ không ngoài ý.

“Phụp!”

Lúc này, Mộc Gia trước nửa nơi, Tiêu Vũ đã là xông qua Mộc Gia vị trí trung tâm, Mộc Gia Lục Tổ lần nữa ngăn cản, lúc này cũng đã là trọng thương hộc máu, không thể ngăn cản Tiêu Vũ bước chân.

“Tiểu bối, ngươi mạnh mẽ xông vào Mộc Gia, nhất định sẽ hối hận, bổn tông thề, ngươi sẽ vì thế trả giá thật lớn!” Mộc Gia Lục Tổ ánh mắt lạnh lùng, làm như đối với Tiêu Vũ có được vô tận oán hận.

Đối với điều này, Tiêu Vũ căn bản không để ý tới, chỉ là tiếp tục hướng phía trước, hướng về hắn cảm ứng được đá kỳ lạ phương vị mà đi.

Trên thực tế, hắn đã là không có cố ý hạ tử thủ, bằng không mà nói, cái này Mộc Gia Lục Tổ, lúc này sợ là đã chết mấy chục lần, nói cho cùng hắn còn lưu một chút điểm mấu chốt, không có đại khai sát giới, chỉ muốn Mộc Gia cái kia một khối thạch.

Nếu không thì, dùng hắn bây giờ thực lực, chính là muốn tàn sát Mộc Gia, cũng không phải việc khó gì.

Tự mình về phía trước, lúc này Tiêu Vũ, đã là không ai có thể ngăn cản, nhưng mà lúc này, hắn lại đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn hướng thiên không, lạnh nhạt nói: “Đã lâu không gặp!”

Tất cả mọi người tất cả giật mình, chính là trên bầu trời các phe tông sư nhân vật, cũng là chấn động. Bọn họ đồng thời quay đầu, mới phát hiện một đạo nhanh nhẹn bóng người chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở nơi đó, bọn họ nhiều như vậy tông sư nhân vật,

Bất cứ không có một người phát giác ra.

“Là của nàng! Mộc Hàn Yên!”

Khi thấy rõ bóng người kia khuôn mặt, khắp nơi tông sư cùng nhau thay đổi sắc mặt.

Quãng thời gian này, liên quan tới cái này Mộc Gia thiên nữ, có quá nhiều quá nhiều đồn đại.

Ngày xưa nàng từ Thánh cảnh bên trong trở về, ngoại giới liền vẫn đồn đại nàng này ở Thánh cảnh bên trong chiếm được truyền thừa mạnh mẽ, mà từ sau lúc đó, cô gái này liền vẫn bế quan, không nữa ở trước mặt người khác xuất hiện.

Bây giờ, nàng này rốt cục hiện thân lần nữa, nhưng mà tu vi của nàng, đúng là đã đạt đến tông sư mức độ, ở đây phần đông tông sư, đúng là không có người nào có thể nhìn thấu nàng bây giờ tu vi.

Như thế tình huống làm cho tất cả mọi người đều vì sự chấn động mạnh, này tuyệt đối là một thiên chi kiêu nữ, Mộc Gia có nàng này tồn tại, sợ là không bao lâu nữa, có thể gọi bằng bá vương thành!

Phần đông tông sư ở trong, lúc này sắc mặt phức tạp nhất, liền mấy Vệ Trường Thiên.

Con trai độc nhất của hắn Vệ Lăng Phong, vốn thiên tư cùng thực lực đều không kém gì Mộc Hàn Yên, nếu là hắn tài năng ở Thánh cảnh ở trong có thu hoạch, bây giờ tuyệt đối sẽ không so với Mộc Hàn Yên không đều, nhưng mà, hắn lại là đã vĩnh viễn lưu tại Thánh cảnh, không nữa còn sống đi ra.

Mộc Hàn Yên bóng người nhanh nhẹn, dưới chân đạp lên một mảnh như tuyết gì đó, đứng yên Mộc Gia bên trên.

Thấy Tiêu Vũ cái kia khuôn mặt quen thuộc, cùng với thanh âm quen thuộc, nàng lúc này, sắc mặt cũng không nhịn được lộ ra vài phần phức tạp.

Tiêu Vũ, đây chính là Thánh cảnh hành trình bên trong thu hoạch có thể lớn nhất một, vô cùng có khả năng chiếm được cái gọi là truyền thừa cuối cùng.

Mặc dù lúc này, Mộc Hàn Yên không nhìn ra Tiêu Vũ tu vi qua đến trình độ nào, nhưng hắn khả năng đi tới xông đến Mộc Gia trung ương, không ai có thể ngăn cản, đã có thể nói rõ rất nhiều vấn đề.

“Ai da, ngày xưa sự tình, đã qua, ngươi nếu thực như thế gì?”

Một lúc lâu qua đi, Mộc Hàn Yên trong miệng than khẽ, nàng cũng không biết Tiêu Vũ một năm qua các loại, lúc này cũng cho rằng Tiêu Vũ đích thân lên Mộc Gia, là vì báo ngày xưa mối thù.

“Ta cũng không muốn diệt ngươi Mộc Gia, chỉ cần cái kia một khối thạch.” Gặp lại nàng này, Tiêu Vũ nhưng trong lòng không có quá lớn gợn sóng.

Chỉ là trong lòng nàng cũng hơi kinh ngạc, xem ra chí tôn truyền thừa đúng là bất phàm, có thể để Mộc Hàn Yên ở như vậy trong thời gian ngắn, thì ngưng ra bốn đạo thần ảnh.

“Ngươi……” Mộc Hàn Yên rõ ràng chấn động, Tiêu Vũ cũng biết Mộc Gia bên trong cái kia một khối thạch? Hiện nay xem ra, hắn tựa hồ là vì cái kia một khối thạch mà đến?

“Yên nhi, không cần nói nhiều, người này xông ta Mộc Gia, làm tổn thương ta Mộc Gia mọi người, quả thực khinh người quá đáng, ngươi mau chóng đưa hắn chém giết, ta có thể làm chủ, ngày sau đem toàn bộ Mộc Gia, đều giao cho trên tay của ngươi!”

Mộc Gia Lục Tổ đứng ở một bên, kích động mở miệng.

Hắn nhưng là rất rõ ràng, Mộc Hàn Yên đạt được chí tôn truyền thừa sau khi, không chỉ tiến bộ thần tốc, hơn nữa nàng thực lực chân thật, cũng xa xa vượt ra khỏi nàng trước mặt tu vi.

Tiêu Vũ ở trong mắt hắn cố nhiên mạnh mẽ, có thể Mộc Hàn Yên đạt được chí tôn truyền thừa, vừa ngưng ra bốn đạo thần ảnh, tất nhiên còn muốn ở Tiêu Vũ bên trên.

Ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ mạnh mẽ, hơn nửa cũng là bởi vì ở Thánh cảnh bên trong tìm được truyền thừa, có thể Mộc Hàn Yên cũng có chí tôn truyền thừa, nhưng đến hiện tại Tiêu Vũ trên người chỉ có một đạo thần ảnh hiện ra, Mộc Hàn Yên nhưng có bốn đạo, tuyệt đối có thể ứng đối.

“Ta Mộc Gia thạch, không thể cho bất luận người nào, ngươi thối lui!” Mộc Hàn Yên không có lập tức động thủ, mà là quyết đoán cự tuyệt Tiêu Vũ.

Trên thực tế, nàng bây giờ rất không nguyện ý cùng Tiêu Vũ động thủ, bởi vì khi nhìn thấy Tiêu Vũ thời khắc này, trong lòng hắn cái kia loại dự cảm xấu càng thêm mãnh liệt, tựa hồ người này, cho nàng một loại thập phần cảm giác nguy hiểm, nếu là cùng hắn động thủ, rất có thể sẽ phát sinh thập phần chuyện không tốt.

“Không được cái kia một khối thạch, hôm nay ta cũng sẽ không đi.” Tiêu Vũ đơn giản đáp lại, sau đó tiếp tục cất bước về phía trước.

“Cũng là như thế, xem ra ta đã là không có lựa chọn nào khác. ＵU đọc sách w &# 119;w. Uuka &# 110;s h u. Co &# 109; &# 32;” Mộc Hàn Yên than khẽ một tiếng, ở nhanh nhẹn trong lúc đó ra tay rồi.

Nàng đôi bàn tay, vào lúc này giống như sương lạnh, đánh ra thời gian, có vẻ thập phần nhẹ nhàng, nhưng mà loại này nhẹ nhàng trong lúc đó, lại làm cho người ta một loại thấu xương lạnh gian, cực kỳ nguy hiểm.

“Bốp!” Tiêu Vũ thân hình lóe lên, về phía sau tạm thời lui, hắn khẽ nhíu mày, nói: “Ta không muốn giết ngươi, ngươi còn là lui ra đi!”

Trên thực tế, hắn câu nói này đều không phải là giả dối, bởi vì hắn đã nhận qua quần áo trắng điện chủ ân huệ, mà quần áo trắng điện chủ lưu lại này truyền thừa, là vì đào tạo chí tôn nhân vật, mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới.

Mộc Hàn Yên cũng được chí tôn truyền thừa, bởi vậy, Tiêu Vũ mặc dù cùng nàng có này quan hệ, nhưng là hy vọng nàng có thể thuận lợi trưởng thành, không muốn lãng phí quần áo trắng điện chủ lưu lại chí tôn truyền thừa.

“Hừ, ngông cuồng!” Mộc Gia Lục Tổ xem thường cười lạnh, nói: “Yên nhi là ta Mộc Gia thiên nữ, lại được Thánh cảnh bên trong truyền thừa, giết ngươi liền như là bóp chết giun dế, hôm nay ngươi mạnh mẽ xông vào ta Mộc Gia, chắc chắn phải chết, ta nói rồi muốn cho ngươi trả giá thật lớn!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Vốn hôm nay không ngừng hai chương, thế nhưng buổi tối đột nhiên có một số việc, xử lý tương đối trễ, cho nên hôm nay vừa là hai chương, ở đây cùng mọi người nói tiếng xin lỗi, ngày mai ta sẽ tận lực nhiều càng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 173: Luân Hồi Giết Trong Chớp Mắt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mộc Hàn Yên xuất hiện, làm cho cả Mộc Gia trên dưới đều rất là phấn chấn, đây là bọn hắn Mộc Gia thiên nữ, bây giờ trưởng thành, ở trong vương thành đã được cho cường giả tuyệt đỉnh, thực lực so với Mộc Gia Lục Tổ còn cường đại hơn.

Đối với nàng, Mộc Gia có mãnh liệt tín nhiệm, hầu như tất cả mọi người tin chắc, hắn nhất định có thể chiến thắng Tiêu Vũ, chém chết, dùng rửa sạch Mộc Gia hôm nay chịu khuất nhục.

“Ngươi thật muốn cùng ta động thủ?” Tiêu Vũ dừng lại, thấy Mộc Hàn Yên.

Mặc dù là hắn không thừa nhận cũng không được, đó là một thập phần xuất chúng nữ tử, thiên tư không thấp hơn hắn đã thấy bất kỳ thiên tài, hiện nay vừa chiếm được chí tôn truyền thừa, đợi một thời gian, nàng nhất định có thể thành tựu vô thượng cường giả vị trí, thậm chí kể cả quần áo trắng điện chủ kỳ vọng chí tôn cảnh giới, cũng không phải là không thể được.

“Ta là Mộc Gia người, ngươi muốn xông ta Mộc Gia, vậy liền chỉ có một trận chiến.” Mộc Hàn Yên giống như lúc trước giống nhau, mang theo lành lạnh khí tức, trong khi nói chuyện, nghe không ra nàng tâm tình gì, chỉ có như tuyết lạnh như băng.

“Không cần nhiều lời.” Mộc Gia Lục Tổ lạnh lùng nói: “Yên nhi, chém người này, nhục thể của hắn cường đại như thế, ta muốn dùng huyết nhục của hắn đến luyện chế lớn thuốc, nếu là thành công nhất định có thể để tuổi thọ của ta lại tăng năm trăm năm!”

Đoàn người hít một hơi lãnh khí, Mộc Gia Lục Tổ cư nhiên như thế ác độc, muốn dùng Tiêu Vũ thân thể đến chế thuốc?

Có điều, theo Tiêu Vũ lúc trước biểu hiện đến xem, nhục thể của hắn đích xác cường hãn vô song, nếu chỉ dùng để luyện chế thành thuốc, nói không chừng thật có thể vô cùng hữu ích.

“Bốp!”

Mộc Hàn Yên không nói, nhưng cũng ra tay rồi.

Nàng như nhau lúc trước, mặc dù là mang đầy sát ý ra tay, cũng có vẻ nhẹ nhàng cao quý, thần thánh không thể khinh nhờn.

Chỉ thấy nàng chỉ về phía trước, trong miệng cúi đầu hét ra một chữ: “Phong!”

Trong giây lát này, không khí phảng phất đều đông lại, một luồng hơi lạnh thấu xương thần tốc lan tràn, giống như đến từ Cửu U chỗ sâu chí âm khí, ngay tiếp theo phần đông tông sư đều vào lúc này run lẩy bẩy.

“Đây là cái gì chiến quyết? Mộc Gia thiên nữ, đã trưởng thành đến như thế trình độ khủng bố sao?”

Trên bầu trời một đám tông sư phát run, mỗi người bị đông cứng sắc mặt trắng bệch.

Phải biết rằng, bọn họ đều là tông sư nhân vật, nóng lạnh không đều, lúc này lại đều cảm thấy lạnh cả người, không nhịn được phát run, chỉ có thể nói Mộc Hàn Yên lúc này công quyết quá mức khủng bố, liền bọn họ đều hứng chịu tới ảnh hưởng.

Hơn nữa, cái này còn vẻn vẹn chỉ là dư âm.

“Phá!”

Đối với điều này, Tiêu Vũ lại chỉ là nhẹ nhàng phun ra một chữ, hắn mặc dù nằm ở Mộc Hàn Yên chiến quyết trung tâm, nhưng cũng cơ hồ không có đã bị ảnh hưởng gì.

Lúc này, theo hắn một chữ phun ra, một loại kỳ dị ánh lửa, đột nhiên xuất hiện, ở đầu ngón tay hắn nhảy lên.

Ngọn lửa này thoạt nhìn cực kỳ yêu dị, ở trong có phức tạp quái lạ hoa văn, nhảy nhót trong lúc đó, quanh thân khói ý ở trong khoảnh khắc biến mất sạch sành sanh, không một chút nào còn lại.

Mộc Hàn Yên nhẹ nhàng chấn động, có chút không thể tin được.

Nàng bây giờ thực lực đại tiến, càng đạt được chí tôn truyền thừa, lúc này thi triển chiến quyết cũng là với trong truyền thừa đoạt được, bất cứ không làm gì được Tiêu Vũ, còn bị hắn dễ dàng phá đi!

Người này, rốt cuộc lại so với trước kia cường đại hơn thêm!

“Vừa đọc muôn thuở!”

Mặc dù trong lòng khiếp sợ, nhưng Mộc Hàn Yên vẫn chưa dừng lại ra tay, nàng thấp hơn khẽ nói, sau đó, thân hình đột nhiên từ biến mất tại chỗ, tựa như bốc hơi rồi giống nhau.

“Ngươi càng đã hiểu được bực này bí thuật?” Tiêu Vũ cũng là kinh ngạc, bởi vì vào đúng lúc này, không phải Mộc Hàn Yên biến mất, mà là quanh thân người, toàn bộ định trụ!

Thời không bí thuật, Mộc Hàn Yên lại hiểu được bực này bí thuật, lúc này ở trong mắt người khác, nàng là đột nhiên biến mất, nhưng trên thực tế, nàng lúc này đã tạm thời đem thời không ngưng tụ, người khác toàn bộ đều thuộc về yên lặng bên trong, mà nàng lại tại động tác, thoạt nhìn liền như nàng đột nhiên tại nguyên chỗ gian biến mất.

“Đáng tiếc, cái này đối ta vô dụng!” Tiêu Vũ lắc đầu, có mạnh đến đâu chí tôn truyền thừa, vừa làm sao có khả năng hơn được hắn cái này đệ nhất chí tôn?

Mộc Hàn Yên lúc này thi triển, dĩ nhiên là chí tôn nhân vật lưu lại bí thuật, chỉ tiếc, loại bí thuật này, đối với hắn mà nói là vô dụng.

“Lục đạo…… luân hồi!”

Hắn lấy ra sáu viên dấu ấn, bay lượn ở tự thân tả hữu, thời khắc này, Mộc Hàn Yên bí thuật không cách nào ảnh hưởng đến hắn vị trí khu vực này, hiện ra vẻ khiếp sợ về phía sau lại thối lui.

Vừa đọc muôn thuở, nàng bí thuật này tuyệt đối cường đại, có thể đông lại thời không, ở đây bí thuật bên dưới, đối thủ của nàng thì tương đương với một kẻ đã chết, mặc nàng xâu xé.

Nhưng mà, vào giờ phút này, cường đại như thế chí tôn bí thuật, lại đều không làm gì được Tiêu Vũ.

“Luân hồi giết trong chớp mắt!”

Mộc Hàn Yên vẫn chưa hết hy vọng, trong miệng lại ngữ, cùng lúc đó, trong chớp mắt, một luồng cực kỳ khí tức nguy hiểm bùng nổ.

Tiêu Vũ đột nhiên chấn động, trong miệng tràn ra một tia máu tươi, trong cơ thể hắn bị thương, mà lại là không hiểu sáng tác, giống như là đột nhiên xuất hiện, không có một tia dấu vết có thể tìm ra.

“Không sai, càng lĩnh ngộ đến mức độ này, chí tôn kia truyền thừa, cho ngươi tìm được, quả thật không có chọn lầm người.”

Tuy là trong miệng dính máu, nhưng lúc này Tiêu Vũ, lại là sắc mặt bình tĩnh, chỉ có một vẻ kinh ngạc.

Mà ở một bên khác, Mộc Hàn Yên lúc này đã là sắc mặt trắng bệch, liên tục thi triển hai đại sát thuật, đối với nàng cũng là một loại to lớn tiêu hao.

Này hai đại sát thuật, cũng là trước mắt nàng có khả năng thi triển thủ đoạn mạnh nhất, nếu là không làm gì được Tiêu Vũ, vậy nàng đem không có một chút tác dụng nào.

Vừa đọc muôn thuở, thuật này gượng đến mức tận cùng lúc, ở nàng trong một ý nghĩ, được xưng có thể ngưng tụ muôn thuở, có thể thấy được khủng bố, mà luân hồi giết trong chớp mắt, tất là nghịch chuyển thời gian, trở lại một khắc trước, đối địch thủ dành cho một đòn trí mạng.

Nghịch chuyển thời không sát chiêu, đây là phòng không thể phòng, thậm chí địch nhân bị thương thời gian, đều không biết mình là như thế nào đau đớn, bí thuật này một khi thi triển, cũng ý tứ tuyệt sát, có thể bởi vì Tiêu Vũ thân thể quá mức cường hãn, Mộc Hàn Yên chỉ là thương tổn tới hắn.

“Ta Mộc Gia cho ngươi, cũng không tử thù, chỉ cần ngươi rời đi luôn, ta không thể giết huynh.” Mộc Hàn Yên lúc này thoạt nhìn có vài phần suy yếu, nhẹ nhàng nói.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại là khe khẽ lắc đầu.

“Ta mặc dù tiêu hao không ít, nhưng ngươi bây giờ dĩ nhiên trọng thương, không phải là đối thủ của ta, dù vậy ngươi cũng còn phải tiếp tục?” Mộc Hàn Yên nhíu đôi mi thanh tú lại, hơi có bất mãn.

Nàng tự tin nàng bây giờ muốn giết Tiêu Vũ, U &# 8 &# 32; là chuyện rất đơn giản, đều đến giờ phút này rồi, Tiêu Vũ càng còn định tiếp tục đánh nhau? Không khỏi cũng quá không biết điều!

“Ngươi sai rồi!” Tiêu Vũ tiến lên, nói: “Không phải ngươi không giết ta, mà là ta không thể giết huynh!”

Mộc Hàn Yên nhẹ nhàng chấn động, chỉ thấy Tiêu Vũ bên mép Huyết Lân thần tốc biến mất, và, trên người hắn bởi vì đau đớn mà tổn thất sinh cơ, đã ở trong chốc lát, thần tốc khôi phục!

“Này…… làm sao có khả năng?” Nàng đờ ra một lúc, vừa mới đã là của nàng tuyệt sát thuật, nàng tự tin bí thuật này dù cho đối mặt một vài Thiên Tông, cũng có thể làm thương nặng đối phương.

Hơn nữa, vừa mới thuật này rõ ràng quả thật thương tổn tới Tiêu Vũ, làm sao trong nháy mắt, Tiêu Vũ lại khôi phục?

“Thuận mà sống, nghịch với chết, âm dương bất diệt, thân ta bất tử!” Tiêu Vũ lúc này, vận chuyển là bất diệt âm dương trải qua.

Có kinh này, thương thế trên người hắn, chỉ cần không phải vết thương đại đạo, cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn thần tốc khôi phục.

Mộc Hàn Yên thương tổn tới hắn không giả, có thể Mộc Hàn Yên bí thuật bất phàm, trên người hắn bất diệt âm dương trải qua, lại càng mạnh mẽ hơn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 174: Bồi Tội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phụp!”

Thời khắc này Mộc Hàn Yên, trong chớp mắt phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt uể oải, có vẻ trắng nhợt không ngớt.

Tiêu Vũ tiến lên, không có ra tay với nàng, mà là một chỉ điểm tại mi tâm của nàng, dùng bất diệt âm dương trải qua, cùng với trong cơ thể ấn, ổn định lại thương thế của nàng.

“Ngươi căn cơ chưa đủ, mặc dù lĩnh ngộ được trong truyền thừa một ít bí thuật, nhưng mạnh mẽ thi triển, bị hư hỏng tự thân.”

Trong chốc lát, Tiêu Vũ liền đem Mộc Hàn Yên thương thế ổn định, đồng thời, hắn dùng thần niệm hướng về Mộc Hàn Yên đánh tới một đạo ý niệm, nói: “Ngươi đoạt được, là cùng thời gian nhất đạo có liên quan truyền thừa, cái trò này pháp môn, có thể cho ngươi tốt hơn tìm hiểu đạo này.”

Hắn lúc này hướng về Mộc Hàn Yên truyền đi ý niệm, là của mình ở thời gian nhất đạo trên một vài giải thích, có này, Mộc Hàn Yên thì tương đương với chiếm được hắn cái này đệ nhất chí tôn ở hướng dẫn tu luyện, ngày sau sẽ thông thuận rất nhiều.

Lúc này Mộc Hàn Yên, đã là triệt để ngốc tại chỗ, nàng đến bây giờ mới biết, từ vừa mới bắt đầu, nàng thì căn bản không phải người này đối thủ.

Chỉ riêng người này lúc này truyền ra những thời giờ kia hàm nghĩa, cũng đã là làm cho nàng hít khói, ở trong thâm ảo, tựa hồ còn muốn càng ở nàng đoạt được chí tôn truyền thừa bên trên, nhưng lại là càng tốt hơn giải thích.

Có đạo này ý niệm, nàng sau này đường, cũng là giống như có người ở mặt trước dẫn dắt.

Có thể nàng vạn phần không rõ chính là, Tiêu Vũ không phải muốn đến báo thù Mộc Gia gì? Tại sao muốn truyền cho nàng thứ này? Hơn nữa hắn như thế nào lại ở thời gian nhất đạo trên, có kinh khủng như thế giải thích?

Đúng rồi, Mộc Hàn Yên đột nhiên nghĩ tới, Tiêu Vũ nhưng chiếm được Thánh cảnh bên trong truyền thừa cuối cùng, này quá nửa là xuất từ hắn đoạt được truyền thừa.

Nàng trong lòng tràn đầy suy sụp, ở Đằng Long khu vực, nàng là xếp hạng thứ nhất tuyệt đại thiên nữ, ở vương thành, nàng cũng là không ai bằng thiên kiêu, nhưng mà, từ khi gặp phải người này, tựa hồ vô luận là ở đâu một mặt, nàng đều triệt để thất bại.

“Ầm!”

Theo Mộc Hàn Yên bị thương, vừa đọc muôn thuở thuật cũng bị cởi ra, quanh thân người, cho đến lúc này mới từ đông lại trong thời gian khôi phục.

“Mộc Hàn Yên thất bại? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Này……”

Làm khôi phục lại, tất cả mọi người vào đúng lúc này toàn bộ sửng sốt, Mộc Hàn Yên bị thương, khóe miệng dính máu, ngược lại, Tiêu Vũ lại vẫn là như lúc ban đầu, không có đã bị chút nào tổn thương.

Trong mắt bọn họ,

Vừa mới thời không đọng lại, hai người giao thủ quá trình căn bản không có nhìn thấy, thật giống như trong nháy mắt, hai người vị trí đột nhiên liền biến, hơn nữa Mộc Hàn Yên cũng không hiểu bị thương.

Thế nhưng, vô luận như thế nào, từ trước mắt tình hình đến xem, là Mộc Hàn Yên thất bại, không địch lại Tiêu Vũ!

“Yên nhi, chuyện gì thế này?” Mộc Gia Lục Tổ kinh sợ, Mộc Hàn Yên nhưng bây giờ Mộc Gia người mạnh nhất, cũng là Mộc Gia kiêu ngạo, hắn sâu sắc tin tưởng có chí tôn truyền thừa Mộc Hàn Yên nhất định có thể đánh bại Tiêu Vũ, mà bây giờ lại là một kết quả như vậy!

Lúc này Mộc Hàn Yên, vẫn là ngơ ngác sững sờ, này phát sinh tất cả cùng thay đổi, thật sự là làm nàng không cách nào phục hồi tinh thần lại.

Mộc Hàn Yên bị thua, cũng là không cách nào ngăn cản Tiêu Vũ, đến tận đây toàn bộ Mộc Gia trên dưới, đều tuyệt vọng.

Không để ý tới này mấy người, Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, hắn cho Mộc Hàn Yên cái kia một đạo ý niệm, có điều là vì quần áo trắng điện chủ lúc trước dụng ý.

Huống hồ, đợi cho thực lực của hắn đầy đủ thời gian, hắn cũng cần trở về cửu thiên, nhưng giới này cùng cửu thiên tắc nghẽn, phải có đủ tiền chí tôn nhân vật tài năng mở ra cửu thiên, vì thế, theo trình độ nào đó tới nói, nàng cũng hy vọng Mộc Hàn Yên có thể thuận lợi trưởng thành.

Là tối trọng yếu, là hắn cùng Mộc Gia trong lúc đó, thì như lúc trước Mộc Hàn Yên nói như vậy, cũng không tử thù, dù cho Mộc

Gia đã nhục qua hắn, nhưng hắn hôm nay đến cướp đi Mộc Gia hòn đá kỳ lạ kia, cũng coi như hai bầm.

Ôm ý nghĩ như vậy, Tiêu Vũ đi sâu vào Mộc Gia, đến giờ phút này, Mộc Gia trên dưới, đã là không người có thể đối với hắn tiến hành ngăn cản.

"Đến đây, cùng tên súc sinh này liều mạng, vô luận như thế nào, đều không thể để hắn cướp đi ta Mộc Gia đá kỳ lạ!" Mộc Gia Lục Tổ gầm lên, thế nhưng là bị phục hồi tinh thần lại Mộc Hàn Yên ngăn cản.

"Yên nhi, ngươi làm cái gì vậy?" Mộc Gia Lục Tổ không rõ, nhưng bây giờ Mộc Hàn Yên nhưng Mộc Gia được coi trọng nhất nhân vật, mặc dù là hắn, cũng không dám xem thường.

"Tùy hắn đi." Mộc Hàn Yên ánh mắt phức tạp, thấy Tiêu Vũ đi xa bóng lưng, nói: "Cái kia một khối thạch ở ta Mộc Gia nhiều năm, cũng không thể kích hoạt, cho ta Mộc Gia sử dụng, có thể……"

Nàng không hề nói tiếp, nàng muốn nói là, có thể tảng đá kia tới Tiêu Vũ trong tay, có lẽ mới có thể phát huy đến chân chính tác dụng, huống hồ nàng tìm được Tiêu Vũ cái kia một đạo ý niệm, xa so với...kia một khối đá kỳ lạ càng quý giá nhiều lắm!

"Có phải cứ như vậy cho hắn?" Mộc Gia Lục Tổ trong mắt phun lửa, vạn phần không cam lòng, đường đường Mộc Gia, càng bị một tên tiểu bối độc thân xông vào, mạnh mẽ cướp đi thứ trọng yếu nhất, đây quả thực là một to lớn sỉ nhục!

"Lục Tổ, thôi." Mộc Thịnh cũng là tiến lên, khắp khuôn mặt là cay đắng, nói: "Dùng bây giờ tình hình đến xem, chính là nghèo ta Mộc Gia lực lượng, cũng không cách nào ngăn cản Tiêu Vũ, hắn không có tàn sát Mộc Gia, đã coi như là để lại một đường, nếu chúng ta vẫn như cũ không chịu buông tay, nói không chừng, cũng chỉ là chôn vùi toàn bộ Mộc Gia!”

Mộc Gia Lục Tổ, một chút thì trầm mặc xuống.

Quả thật a, bây giờ Mộc Gia đã không cách nào ngăn cản Tiêu Vũ, dù cho Tiêu Vũ muốn tiêu diệt Mộc Gia, sợ hãi cũng là một ý nghĩ ở giữa sự tình, nếu như hắn còn phải tiếp tục ngăn cản, Mộc Gia, nói không chừng thật sẽ nhờ đó mất.

Mộc Gia Lục Tổ tâm tình lúc này vạn phần phức tạp, hắn trầm mặc, chung quy là không nói gì thêm.

Sau một lát, Tiêu Vũ từ Mộc Gia ở chỗ sâu trong lại xuất hiện, cũng không nói gì, bay lên trời cao, muốn rời đi.

“Chờ một chút!” Mộc Hàn Yên ở thời khắc cuối cùng, vẫn là không nhịn được mở miệng, phức tạp nói: “Ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, đây là vì cái gì?”

Tiêu Vũ thân hình ngừng lại, hắn biết, Mộc Hàn Yên hỏi chính là hắn tại sao muốn lưu lại như vậy một đạo ý niệm, &# 85 không giết nàng ngược lại giúp nàng.

“Nếu là ngươi có thể trưởng thành đến đủ mạnh, có lẽ ngươi sẽ biết.” Tiêu Vũ không có giải thích, mở ra một giới, loại chuyện này thái quá kinh người, Mộc Hàn Yên mặc dù thiên tư tươi đẹp, nhưng thực lực bây giờ xa xa còn chưa đạt đến có thể biết những chuyện này mức độ.

Không có được đáp án, Mộc Hàn Yên cũng không bắt buộc, chỉ là ở nơi đó đăm chiêu.

Lưu lại một câu nói này, Tiêu Vũ tiếp tục hướng trên bầu trời bay đi, trong giây lát này, không trung các tộc tông sư đều vạn phần sợ hãi, dồn dập ngay đầu tiên né tránh.

Bọn họ mỗi người sắc mặt phức tạp, mang theo một loại xoắn xuýt, Tiêu Vũ mạnh mẽ thái quá làm cho người rung động, mạnh như Mộc Gia cũng làm cho hắn tới lui tự nhiên, nếu như Tiêu Vũ sau khi 11 đi trả thù này đã nhục qua hắn người, căn bản không có một tộc kia có thể thừa nhận.

“Tiêu Vũ, ta là Phương gia đứng đầu, một năm trước ở Thiên Thanh Vũ Viện, ta đã đánh qua ngươi 3 roi, nhiều có đắc tội, ta nguyện ý cho ngươi bồi tội, từ chưởng ba cái bạt tai, chỉ cầu ngươi có thể buông tha bên ta họ bộ tộc.”

Phần đông tông sư xoắn xuýt trong lúc đó, một vị tông sư đầu tiên tiến lên, xa xa quay Tiêu Vũ mở miệng, sau đó trở tay bép bép bép ở trên mặt chính mình rút ba cái vang dội bạt tai, đem mặt mình đều đánh đỏ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 175: Lại Tới Vũ Viện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một màn như thế, làm cho tất cả mọi người đều lại sửng sốt, kể cả Mộc Gia mọi người, đều là nhìn mắt choáng váng.

Thân là vương thành 1 đại gia tộc đứng đầu, lại ở trước mắt bao người từ chưởng bạt tai, đây chính là vô cùng nhục nhã, vị tông sư này hiển nhiên cũng là ngoan lòng, chính là muốn làm được đủ hung ác, dùng bác Tiêu Vũ tha thứ.

Theo người tông sư này sau khi, thứ hai tông sư cũng tới trước, theo noi theo, nói: “Tiêu Vũ, ta là Lý gia đứng đầu, một năm trước cũng từng rút ra qua ngươi 5 roi, bây giờ mong muốn từ chưởng năm cái bạt tai, hướng về ngươi bồi tội!”

Sau khi nói xong, vị này Lý gia đứng đầu vừa là trở tay đánh chính mình năm cái bạt tai, mỗi một bạt tai đều có vẻ thập phần vang dội, một chút cũng không dám nương tay, đem mặt mình đều đánh cho sưng phồng lên.

Có đệ nhất thứ hai, kế tiếp thì có người thứ ba cùng thứ tư, càng ngày càng nhiều tông sư tiến lên, sợ hãi với Tiêu Vũ thực lực, trước mặt mọi người từ chưởng, hướng về hắn bồi tội.

Chuyện như vậy, làm cho trên vương thành không xuất hiện phi thường một màn kỳ dị, phần đông tông sư 11 tiến lên, ở Tiêu Vũ trước mặt từ chưởng bạt tai, chuyện như vậy nếu để cho người nhìn thấy, không biết muốn chấn kinh bao nhiêu cằm.

Đối với điều này, Tiêu Vũ không có gì biểu thị, chỉ là lẳng lặng thấy.

Đến mặt sau, nên bồi tội mọi người đã bồi tội, hơn nửa tông sư lúc này mặt đều đã là sưng phồng lên, nhưng không có 1 người dám rời đi, bởi vì Tiêu Vũ thủy chung không nói gì.

Lúc này, một đám đắc tội qua Tiêu Vũ tông sư, đã là chỉ còn lại có cuối cùng hai người, một người là Kim gia đứng đầu Kim Đoạn Thủy, tên còn lại, tất là Vệ gia đứng đầu Vệ Trường Thiên.

Hai người này lúc này sắc mặt khó coi dị thường, con của bọn hắn đều là chết ở Tiêu Vũ trong tay, bây giờ còn muốn bọn họ hướng về Tiêu Vũ bồi tội, từ chưởng bạt tai? Chuyện này quả thật so với giết bọn hắn còn khó chịu hơn!

Mà giờ khắc này, phần đông tông sư đều đã hướng về Tiêu Vũ đền bù qua tội, nếu như bọn họ không đi, chắc chắn sẽ đưa tới các tộc bất mãn.

Hơn nữa, quan trọng hơn, là lúc trước Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực, thật sự là thái quá kinh người, sớm đem bọn họ đều chấn trụ, nếu như không cầu được Tiêu Vũ tha thứ, nói không chừng cái kế tiếp gặp xui xẻo, thì sẽ là gia tộc của bọn hắn.

“Tiêu Vũ, ta Kim gia, hướng về ngươi bồi tội!”

Mang theo vạn phần không cam lòng, cùng một loại cực kỳ sắc mặt khó coi, như thế dưới cục thế, Kim gia đứng đầu Kim Đoạn Thủy, cũng là chỉ có thể đi tới phía trước, trước mặt mọi người, từ chưởng bạt tai.

Hắn Kim gia thực lực, còn hơn Mộc Gia còn muốn có chỗ không bằng, này đây dù cho không cam tâm nữa, cũng sớm thấy rõ tình thế, nếu quả thật trêu đến Tiêu Vũ bất mãn, rất có thể, Kim gia thật sẽ nhờ đó mất.

Đến lúc này,

Vệ Trường Thiên sắc mặt càng thêm khó coi, cuối cùng cũng vẫn là trầm ngâm, nghiến răng tiến lên, ngay trước mặt mọi người, hướng về Tiêu Vũ bồi tội, tử chưởng bạt tai.

Làm tất cả mọi người bồi tội qua đi, một đám người cũng vẫn là không người nào dám rời đi, chờ Tiêu Vũ lên tiếng.

Tiêu Vũ thấy những người này, chỉ cảm giác thấy hơi buồn cười.

Lúc trước, những người này ỷ vào tự thân hung hăng, đều đã muốn từ hắn nơi đây cướp đoạt hắn ở Thánh cảnh bên trong đoạt được, cũng không có thiếu bởi vì lấy lòng Long Tuyền Tông, hoặc là nguyên nhân khác, ở Thiên Thanh Vũ Viện đối với hắn tiến hành quất.

Hiện nay, theo hắn thực lực mạnh mẽ, mặc dù là các tộc đứng đầu, cũng chỉ có thể dùng phương thức này, cầu hắn tha thứ.

Điều này không khỏi làm hắn càng thêm xúc động, hiện nay thế gian, thực lực chính là tất cả!

Chỉ có điều, hắn lần này trở về vương thành, vốn cũng chưa từng nghĩ tới muốn tìm những người này báo thù, đã bọn họ có này thái độ, hắn cũng đương nhiên sẽ không tra cứu.

“Việc ngày xưa, liền như vậy chấm dứt.” Hắn lưu lại một câu nói như vậy, sau đó triển khai huyễn thiên thần dực, bá một chút, dễ dàng cho nơi đây biến mất.

Mãi đến tận hắn rời đi, Mộc Gia, cùng với các tộc người lại vẫn là thật lâu không nói, không dám rời đi.

Không biết có bao nhiêu người, lúc này đều thầm than trong lòng, ngày xưa thiếu niên này, được xưng ma vương, bây giờ xem ra, này ma vương tên, quả nhiên là thập phần chuẩn xác, hắn cái gì đều không cần phải nói, liền có thể để vương thành các đại gia tộc đứng đầu cam nguyện từ chưởng, thừa nhận to lớn sỉ nhục.

Người này không chỉ có cỗ ma tính, càng có loại hơn Yêu tính!

Từ sau ngày hôm nay, trong vương thành các đại gia tộc, sợ là vĩnh viễn cũng không cách nào quên này ma vương 2 chữ.

Rời đi Mộc Gia, Tiêu Vũ vừa là về tới Phù Đạo Minh, lúc này Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên hai người, cùng đã hoàn thành một lần lột xác, đều có vẻ thần thái sáng láng, tỉnh táo lại.

Đối với biến hóa của bọn hắn, Tiêu Vũ cũng vì bọn họ cao hứng, mặc dù muốn mượn cơ hội này, hướng dẫn bọn họ một chút, chỉ bất quá hắn cũng không biết Long Tuyền Tông người lúc nào sẽ đến, lúc này hỏi: “Đúng rồi, thu thủy đâu? Lúc trước các ngươi không phải cùng nhau gì? Còn có Phong Vũ cùng Mạc Ly, khoảng thời gian này, các ngươi có từng cùng bọn hắn có điều tiếp xúc?”

Vấn đề này, hắn vẫn cảm thấy kỳ quái, trở lại vương thành sau khi, hắn cũng không có nhận thấy được Nhan Thu Thủy khí tức cùng phương vị, tựa hồ là vắng mặt vương thành.

“Thu thủy tăm tích, chúng ta cũng không biết.” Diệp Văn Hiên tuy là trải qua lột xác, lột xác, nhưng cả người còn là thịt vô cùng, nghe vậy lắc đầu nói: “Lúc trước huynh đệ ngươi đi rồi sau khi, nàng cũng từ giã đi rồi, bảo là muốn đi chỗ nào, còn nói tìm người tới giúp ngươi đối phó Long Tuyền Tông.”

“Giúp ta đối phó Long Tuyền Tông?” Tiêu Vũ vừa buồn cười vừa cảm động, bất quá hắn đúng là kỳ quái, Nhan Thu Thủy rốt cuộc đi đâu? Có phải hắn còn có thể tìm đến người nào, so với Long Tuyền Tông càng mạnh mẽ hơn?

“Chí tôn Phong Vũ tiền bối cùng Mạc Ly tiền bối, còn có Tần sư tỷ, ngươi đi rồi sau khi, chúng ta liền chưa từng thấy bọn họ.” Diệp Văn Hiên tiếp tục nói.

Điều này làm cho Tiêu Vũ chân mày cau lại, lẽ ra Phong Vũ Mạc Ly sẽ không ném bọn họ không can thiệp tới, tối thiểu sẽ thích hợp chăm sóc một chút, bọn họ làm sao chưa thấy qua?

“Lúc trước ngươi và Long Tuyền Tông cái kia Thiên Tông một trận chiến, đem Thiên Thanh Vũ Viện đều đánh bằng nhau, từ sau lúc đó, Vũ Viện liền bắt đầu trùng kiến, một năm nay, Vũ Viện một mực là phong bế, cũng sẽ không thu học trò, hoàn toàn không cùng ngoại giới tiếp xúc, tựa hồ là muốn trước tiên tu dưỡng một quãng thời gian, khôi phục thực lực.” Tần Vũ Huyên cũng ở bên cạnh hỗ trợ giải thích.

“Vũ Viện phong bế?” Tiêu Vũ này ngược lại có chút kinh ngạc.

Có điều, suy nghĩ kỹ một chút, lúc trước hắn ở Thiên Thanh Vũ Viện cùng một Thiên Tông một trận chiến, trận chiến ấy đem Thiên Thanh Vũ Viện đều đem phá huỷ, dù cho Thiên Thanh Vũ Viện cũng không có thiếu Thiên Tông cùng đệ tử tồn tại, đó cũng là tổn thất nặng nề.

Bọn họ tài năng ở trong vòng một năm, đem Vũ Viện trùng kiến, nói đến đã rất không dễ dàng, cũng đúng là cần thời gian rất lâu, mới có thể khôi phục lại, đoán chừng là bởi vậy mới có thể nhắm viện.

“Các ngươi ở chỗ này chờ ta, gì cũng đừng đi, ta trên Vũ Viện đi xem một chút.” Tiêu Vũ giao cho hai người, hắn không biết là Long Tuyền Tông người lúc nào sẽ tới, cho nên hay là trước đi gặp Vũ Viện bên trong mấy cái kia cố nhân, tài năng an tâm.

Giao cho qua đi, hắn bóng người lóe lên, lại rời đi Phù Đạo Minh, đi tới Thiên Thanh Vũ Viện bầu trời.

Bây giờ Thiên Thanh Vũ Viện, thoạt nhìn so với trước kia còn muốn càng thêm huy hoàng, nhưng có thể là đã bị lúc trước một trận chiến ảnh hưởng, bây giờ Vũ Viện, lộ ra một luồng nặng nề tử khí.

“Trận pháp?”

Tiêu Vũ dừng lại trên bầu trời, cảm nhận được một to lớn trận pháp, đem toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện đều triệt để ngăn cách, hầu như hình thành một độc lập không gian.

Chẳng trách lúc trước hắn ở Vương gia làm ra vậy động tĩnh lớn, đưa tới các tộc người, lại chưa thấy có Vũ Viện người hiện thân, phỏng chừng trận pháp này đem động tĩnh kia đều ngăn ra ở, Vũ Viện người trong vẫn chưa biết được lúc trước chuyện phát sinh.

Hơi có chần chờ, trận pháp này có thể ngăn cản người khác, lại tự nhiên không ngăn được Tiêu Vũ.

Hắn cảm thụ một chút mấy vị cố nhân phương vị, bóng người lóe lên, cứ như vậy tiến nhập Vũ Viện bên trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 176: Lại Thấy Phong Vũ Mạc Ly

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Thanh Vũ Viện trận pháp này, có thể nói thập phần cao minh, hơn nữa mạnh mẽ, đem toàn bộ Vũ Viện đều bao phủ, cùng ngoại giới triệt để ngăn cách, trừ phi Thiên Tông, nếu không không cách nào xông vào.

Có điều, trận pháp này, Tiêu Vũ trong mắt không hề bí mật có thể nói, hắn tiến vào bên trong, thậm chí Thiên Thanh Vũ Viện bên trong người không có một người khả năng nhận thấy được hắn.

Phong Vũ Mạc Ly, hai người này đều muốn đã giúp Tiêu Vũ rất nhiều, lúc này, hai người này phân biệt ở vào phương vị khác nhau, ở Tiêu Vũ thần niệm bên dưới, bọn họ vị trí cụ thể, bị hắn cảm giác rõ rõ ràng ràng.

Bây giờ Tiêu Vũ, tốc độ như gió, rất nhanh là đến Mạc Ly vị trí.

Lúc này, Mạc Ly đang ở nơi đó lẳng lặng ngồi tĩnh tọa, thần sắc trang nghiêm, thoạt nhìn cùng dĩ vãng hoàn toàn khác nhau.

Ở Tiêu Vũ dấu ấn bên trong, người này từ trước đến giờ một bộ lười biếng hình dáng, lại cũng có như vậy trang nghiêm thời điểm, hơn nữa hắn cho người ấn tượng cũng không phải loại kia sẽ liều mạng người tu luyện, nhưng bất kể là lần trước còn là lần này, Tiêu Vũ tiến lại thời gian, hắn và Phong Vũ đều là trong tu luyện.

Xem ra hắn có thể có thực lực này, cũng không phải là không có nguyên nhân.

“Bốp!”

Đi tới Mạc Ly phía sau, Tiêu Vũ thân thể hóa giới phù bên trong lấy ra một vò rượu, đem vỗ bỏ.

Rượu này là ban đầu ở Thiên Phủ thời điểm, những thế lực lớn kia để làm hắn vui lòng mà đưa tới, nhưng ít có rượu ngon, Mạc Ly bình thường thường xuyên ôm cái bầu rượu, bởi vậy Tiêu Vũ nhìn thấy hắn lập tức liền nghĩ đến này vò rượu.

Rượu phong bị vỗ bỏ, trong khoảnh khắc, nơi đây rượu mùi thơm khắp nơi, nhắm chặt hai mắt Mạc Ly một chút thì mở mắt ra, vèo một cái bay tới, đoạt lấy Tiêu Vũ bầu rượu trong tay, hai mắt sáng lên nói: “Chôn giấu ngàn năm bảy màu ngọc lộ?”

Tiêu Vũ đứng ở bên cạnh, lật ra một lườm nguýt, nói: “Ta nói, tốt xấu là người quen một hồi, ngươi thấy rượu này so với nhìn thấy ta còn kích động?”

Mạc Ly như là lúc này mới chú ý tới Tiêu Vũ, kinh ngạc nói: “Là tiểu tử ngươi, ngươi tại sao trở lại? Không sai, bên ngoài sống đến mức được rồi, còn biết mang bầu rượu trở về cho ta!”

Tiêu Vũ lắc đầu, đối với Mạc Ly loại tính cách này, cũng sớm thành thói quen, hắn nghĩ nghĩ, trực tiếp cách không quay Phong Vũ truyền âm, nói: “Phong Vũ tiền bối, đã đến một lần.”

Khi hắn thần niệm trong phạm vi, hắn này truyền âm sẽ không bị cái khác bất luận một ai nghe đến, Phong Vũ sau khi nghe được, khi hắn trong cảm ứng, đã dùng tốc độ nhanh nhất hướng về này mà đến.

“Tiểu tử ngươi, một năm này giống như biến hóa không nhỏ a!” Mạc Ly cũng không khách khí, ôm bầu rượu đầu tiên là ực mạnh mấy cái,

Sau đó mới chăm chú mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ, một trận đánh giá.

Lúc này Tiêu Vũ, đúng là cho hắn một loại sâu không lường được cảm giác, mặc dù trước đây Tiêu Vũ tu vi người ngoài cũng khó có thể nhìn thấu, nhưng loại này cảm giác vẫn là hắn bây giờ mới có.

Đối với điều này, Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến, hắn ngẩng đầu lên, liền gặp Phong Vũ bóng người đã đến, từ bầu trời bên trong nhanh nhẹn hạ xuống.

Đã lâu không gặp, Phong Vũ vẫn như cũ vậy lành lạnh, cũng vẫn như cũ vậy hoàn mỹ, nếu là quên tuổi của nàng, nàng vô luận khí chất còn là dung nhan, đều vắng mặt Tiêu Vũ đã thấy những cô gái kia bên dưới.

“Ngươi thật đã trở lại?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, Phong Vũ cũng có vẻ rất là kinh ngạc, cùng Mạc Ly giống nhau, vây quanh hắn không dứt đánh giá.

Tiêu Vũ cảm thụ được đi ra, Phong Vũ cùng Mạc Ly, bây giờ hai người tu vi đều ở đây tông sư viên mãn cảnh giới, khoảng cách Thiên Tông, chỉ là có thêm cách xa một bước.

Hai người kia, lúc trước Tiêu Vũ ở Thiên Thanh Vũ Viện thời điểm, đã giúp qua hắn không ít, hắn khả năng ngưng ra sáu viên dấu ấn, cùng với có thể tiến vào đối với cảnh, nhìn thấy quần áo trắng điện chủ, tu luyện tới bây giờ, rất lớn nguyên nhân, đều là vì hai người này giúp đỡ.

Hơn nữa, lúc trước hắn bị Vũ Viện từ bỏ, phải giao cho Long Tuyền Tông xử tử thời gian, cũng chỉ có hai người này đứng ở hắn bên này, thậm chí không tiếc phản lại Long Tuyền Tông, việc này, Tiêu Vũ đến nay đều vẫn ghi ở trong lòng.

“Nói rất dài dòng, tóm lại, ta đã trở về.” Tiêu Vũ cũng không biết như thế nào cùng bọn họ nói mình một năm này sự tình, hắn trực tiếp theo hóa giới phù bên trong vũng nước nơi lấy ra sáu giọt thủy dịch, phân cho hai người, nói: “Ta xem các ngươi cảnh giới bây giờ, khoảng cách Thiên Tông cảnh giới, đã là chỉ có một bước, vật như vậy, nên có thể đến giúp các ngươi.”

Hai người kia, vô luận thực lực hay là căn cơ, đều cách xa ở Diệp Văn Hiên cùng Tần Vũ Huyên bên trên, bởi vậy Tiêu Vũ tính toán, bọn họ có thể thừa nhận mức độ lớn nhất, hẳn là ba giọt.

“Đây là cái gì?”

Hai người mỗi loại tiếp nhận 3 tích thuỷ dịch, mặc dù là từ trước đến giờ lạnh như băng Phong Vũ, lúc này cũng lộ ra vẻ nghi hoặc.

Mặc dù không biết đây là cái gì nước, nhưng bọn họ lại có thể cảm giác được, này mỗi một giọt nước ở trong, đều ẩn chứa có thể nói kinh khủng sinh cơ, hoàn toàn có thể để người ta phát sinh biến hóa to lớn.

“Đừng hỏi nữa, ngược lại ta cũng không biết làm sao nói với các ngươi.” Tiêu Vũ vung vung tay, làm ra một bộ nói không rõ dáng vẻ, sau đó lại nói: “Đúng rồi, còn có cái này!”

Đang khi nói chuyện, hắn trong lòng bàn tay ngưng lại, trong tay xuất hiện một viên cổ xưa dấu ấn.

“Đây là……”

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người, ở nhìn thấy này dấu ấn lập tức, chính là cùng nhau chấn động, bởi vì theo cái này dấu ấn bên trên, bọn họ cảm nhận được thập phần khí tức quen thuộc.

Cái này dấu ấn, là Tiêu Vũ lúc trước mới vào Vũ Viện, đẩy ra 9 phiến phía sau cửa đá theo thứ chín trong môn phái tìm được dấu ấn, tên là luân hồi dấu ấn.

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người, lúc trước chính là bởi vì muốn thăm dò thứ chín phiến cửa đá bí mật, mới có thể đối với hắn gấp bội lưu ý, bọn họ đều đã đẩy ra qua 8 phiến cửa đá, thậm chí đã nếm thử thứ chín phiến, bởi vậy bây giờ thấy cái này dấu ấn, trong nháy mắt liền hiểu là cái gì.

“Vật ấy cho ta vô dụng, bây giờ các ngươi chính là đột phá thời khắc, hơn nữa các ngươi đều đã đẩy ra qua 8 phiến cửa đá, đối với các ngươi nên sẽ có chỗ hữu dụng.” Tiêu Vũ nói.

Cái này dấu ấn, đối với hắn mà nói quả thật không có tác dụng gì, bất kể là dấu ấn ở trong luân hồi truyền thừa, còn là này ấn thân mình hiệu dụng, cũng không bằng chính hắn có trí nhớ, cùng với cái kia sáu viên lục đạo ấn.

“Ngoài ra……” Tiêu Vũ dùng thần niệm kiểm tra một lần nhục thể của bọn hắn, nói: “Các ngươi đã tu luyện mấy trăm năm, mặc dù bề ngoài tuổi trẻ, nhưng thân thể đã lão hóa, dù cho bây giờ đột phá Thiên Tông, sau đó thành tựu cũng thập phần có hạn, các ngươi mà ngồi xuống trước, chờ ta trước tiên cho các ngươi cải thiện thân thể, khiến thân thể trở về cảnh giới Tiên Thiên, các ngươi lại dung hợp dấu ấn, luyện hóa này dịch. &# 32;”

Nghe Tiêu Vũ nói, Phong Vũ Mạc Ly hai người đều là sửng sốt một chút, vào giờ phút này, Tiêu Vũ ở trước mặt bọn họ đâu còn như lúc trước cái kia phải bọn họ chiếu cố tiểu bối? Vốn là một bộ tiền bối dáng dấp!

Còn cái gì, muốn giúp hắn bọn họ cải thiện thân thể? Khiến thân thể trở về tiên thiên?

Hai người nghe được ngây người, Tiêu Vũ lại là mặc kệ bọn hắn, đã động thủ rồi.

Hắn đưa tay hai cái tay, tả hữu hai ngón tay, mỗi loại điểm ở hai người này mi tâm, đem tự thân bên trong, đã ở Thiên Uyên đoạt được bộ phận đạo văn, dung nhập vào bên trong cơ thể của bọn họ.

Phong Vũ cùng Mạc Ly, bề ngoài tuổi trẻ, nhưng thực tế đã tu luyện mấy trăm năm, bởi vậy dù cho bọn họ bây giờ đột phá Thiên Tông, cũng sẽ nhận thân thể lão hóa hạn chế, sau đó tu luyện càng ngày sẽ càng khó khăn.

Tiêu Vũ bây giờ, chính là muốn giúp bọn hắn cải tạo thân thể, khiến nhục thể của bọn hắn quay về cảnh giới Tiên Thiên, liền giống như vừa ra đời trẻ con giống nhau, tràn ngập thịnh vượng sinh cơ.

Kể từ đó, dù cho bọn họ đã sống mấy trăm năm, sau này tu luyện, cũng sẽ như người trẻ tuổi giống nhau, bởi vì thân thể nguyên nhân, tiến bộ tốc độ, cùng ngày sau khả năng đạt tới thành tựu, đều muốn đề cao thật lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 177: Tần Sư Tỷ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Uyên đạo văn, bởi vì đã tồn tại Tiêu Vũ trong cơ thể một quãng thời gian, sớm bị bất diệt âm dương trải qua cùng nhục thể của hắn đồng hóa, đây chỉ là giống vậy một bức họa, Tiêu Vũ thân thể đã đem nó hoàn toàn sao chép đi, cho nên dù cho lúc này phân ra, đối với hắn cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Thế nhưng, những đạo văn này đối với Phong Vũ Mạc Ly ảnh hưởng, đó cũng không giống nhau, đạt được những đạo văn này, hơn nữa có Tiêu Vũ ra tay, nhục thể của bọn hắn sẽ quay về cảnh giới Tiên Thiên, cho dù đã đếm mấy trăm năm, thân thể cũng sẽ một lần nữa trở nên tuổi trẻ.

Sau đấy, chỉ cần bọn họ luyện hóa lại cái kia 3 tích thuỷ dịch, rất dễ dàng liền có thể đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, hơn nữa Tiêu Vũ cái viên này luân hồi dấu ấn ở trong còn có một cái luân hồi truyền thừa, bọn họ chỉ cần dung hợp, ngày sau Thành Vương thành đế, căn bản không phải vấn đề gì.

Quá trình này, và không dùng bao lâu thời gian, Tiêu Vũ rất nhanh sẽ thu hồi thu thập, thay thế hai người cải thiện thân thể.

“Tiểu tử…… ngươi đây là?”

Từ trước đến giờ lười biếng Mạc Ly, lúc này nhìn về phía Tiêu Vũ trong mắt cũng là tràn ngập khiếp sợ.

Này thời gian một năm lúc, rốt cuộc đều xảy ra chuyện gì? Cái này lúc trước còn muốn hắn chiếu cố tiểu tử, thì đã có bực này bản lãnh, càng có thể vì hắn cùng Phong Vũ cải thiện thân thể.

Phong Vũ cũng là trên mặt mang theo vẻ kinh hãi, bởi vậy nàng lúc này hoàn toàn có thể cảm thụ được, nhục thân của mình đã xảy ra biến hóa to lớn, không chỉ thân thể cường hãn không ít, hơn nữa lộ ra thịnh vượng sinh cơ, căn bản không giống một sống mấy trăm năm người.

“Đừng nói nữa, còn không mau luyện hóa cái kia vài giọt nước dịch, bây giờ thân thể vừa mới trở về tiên thiên, đúng lúc luyện hóa, còn có thể có chỗ cực tốt.” Tiêu Vũ xua tay, rõ ràng một bộ sẽ không giải thích hình dáng.

Hai người này giúp qua hắn nhiều như vậy, hắn bây giờ chỉ là làm ít ỏi chính mình có thể vì bọn họ làm sự tình mà thôi.

Nếu không có trong vũng nước nước thái quá thần dị, bọn họ chịu không được nhiều lắm, chính là muốn hắn trả giá toàn bộ nước, đến tăng lên hai người này thực lực, hắn cũng tuyệt đối sẽ không do dự.

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người từ trước đến giờ kiêu ngạo, không muốn để dàng bị người ân huệ, lúc trước Tiêu Vũ nói thẳng có thể nói cho bọn họ biết thứ chín cửa đá bí mật, bọn họ đều kiên trì muốn trước giúp Tiêu Vũ hóa giải trong cơ thể hắc khí.

Hai người sắc mặt phức tạp thấy Tiêu Vũ, mặc dù biết Tiêu Vũ là có ý tốt, tuy nhiên không quá đồng ý cứ như vậy tiếp thu.

Có thể về phương diện khác, bọn họ cũng biết, cơ hội như thế là ngàn năm có một, nếu không phải nhân cơ hội này theo Tiêu Vũ theo như lời luyện hóa, rất có thể, bọn họ liền đem bỏ mất đi vào Thiên Tông cơ hội.

“Thôi, coi như ta thiếu nợ tiểu tử ngươi!” Mạc Ly hít một tiếng, sau đó trước tiên ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa.

Nhìn thấy Mạc Ly như thế,

Phong Vũ cũng là sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, sau đó không hề nói gì, giống nhau là nhắm mắt bắt đầu luyện hóa.

Tiêu Vũ dở khóc dở cười, hắn giúp hai người này đột phá Thiên Tông, làm phải trả như là cưỡng cầu bọn họ như!

Bất quá hắn cũng biết hai người này tính khí, nguyên nhân chính là như thế, hắn mới không có giải thích nhiều như vậy, liền trực tiếp vì bọn họ cải thiện thân thể.

Nhìn tình huống này, hai người này luyện hóa xong cái kia 3 tích thuỷ dịch sau khi, không có gì bất ngờ xảy ra, nên liền có thể đạt được Thiên Tông cảnh giới, chỉ là quá trình này, sợ là phải mấy canh giờ.

Tiêu Vũ tự nhiên cũng sẽ không ở bên cạnh tử thủ, hắn lặng yên rút đi, thăm xuất thần niệm tìm tới một vị khác người quen phương vị, hướng về nơi đó mà đi.

Nơi này là một chỗ sâu thẳm sân, trong viện trồng đầy kỳ hoa dị thảo.

Thời điểm này, một đạo thướt tha bóng người ngồi ngay ngắn hoa gian, ở chung quanh nàng, bách hoa rung động, càng có vô số bướm, vây quanh nàng bay lượn, khiến nàng xem ra, tựa như hoa gian một Tinh Linh.

Tần Ngọc Tụ, vô luận nhìn thấy nàng này vài lần, Tiêu Vũ trong lòng đều sẽ có chút xúc động, thế gian lại còn có như thế nữ tử, mặc dù là hắn có năm mươi vạn năm trí nhớ, cô gái này ở trong mắt hắn, cũng có thể nói thần kỳ.

Bất đồng Mộc Hàn Yên chính là, Mộc Hàn Yên như là 9 ở bên trên thần nữ, vĩnh viễn làm cho người ta một loại xa xôi khoảng cách cảm giác, nhưng mà cô gái này, lại khiến người ta cảm thấy cực dễ thân cận, mỗi một nhìn thấy nàng người, tựa hồ cũng sẽ ở không tự chủ hướng về nàng áp sát.

Hơn nữa, Mộc Hàn Yên ở như vậy trong thời gian ngắn ngưng ra bốn đạo thần ảnh, là vì đạt được chí tôn truyền thừa, mà Tần Ngọc Tụ, thì tại Thánh cảnh bên trong không thu hoạch được gì, chỉ là quan sát qua Tiêu Vũ đoạt được ta một đạo truyền thừa, đến bây giờ cũng ngưng ra ba đạo thần ảnh.

Có thể nói, nàng này thiên tư, theo trình độ nào đó mà nói, càng ở Mộc Hàn Yên bên trên.

“Ngươi đã trở lại?”

Tiêu Vũ đứng ở Tần Ngọc Tụ phía sau, còn chưa mở miệng, liền nghe Tần Ngọc Tụ cái kia hờ hững lại khiến người ta cảm giác ấm áp âm thanh, vang lên.

Hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy nàng này mang theo quen thuộc kia mỉm cười, trong ánh mắt cũng không kinh ngạc, đang bình tĩnh mà nhìn hắn.

“Biết được ta trở về, Tần sư tỷ giống như không một chút nào kinh ngạc?” Tiêu Vũ cười tiến lên.

Cô gái này, đúng là không giống người thường, hắn trở về vương thành, nhìn thấy hắn người bất kể là ai đều kinh ngạc hơn một phen, lại chỉ có cô gái này, tựa hồ không can thiệp tới xảy ra chuyện gì, đối với nàng mà nói đều là chuyện đương nhiên, không có mảy may kinh ngạc.

Hơn nữa, dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, nếu như không muốn bị người phát hiện, người bình thường căn bản không phát hiện được hắn, thì như lúc trước Mạc Ly, tu vi của hắn so với Tần Ngọc Tụ cao hơn nhiều, nhưng Tiêu Vũ đến hắn phụ cận lúc, hắn lại cũng không có phát hiện.

Cô gái này, lại là ngay đầu tiên, liền phát hiện Tiêu Vũ tồn tại, hơn nữa giống như không cần quay đầu lại, liền có thể biết là hắn đã trở lại.

“Ngươi trở về, ta muốn kinh ngạc gì?” Tần Ngọc Tụ nhàn nhạt mỉm cười, đưa tay giơ giơ, bên người nàng một đám bướm, nhất thời nhanh nhẹn mà đi.

Tiêu Vũ nhìn ra ngẩn ngơ, tình cảnh như thế hắn đã không phải lần đầu tiên thấy vậy, Tần Ngọc Tụ thân thể cùng đạo hợp, ngồi ở chỗ đó, liền hoàn toàn sáp nhập vào trong tự nhiên, trở thành thiên địa một phần.

Ở nàng cái tuổi này, cảnh giới này, thật sự là cực kỳ hiếm thấy.

“1 năm không gặp, Tần sư tỷ từ trước đến giờ mạnh khỏe?” Tiêu Vũ đi lên phía trước, không thể nói rõ tại sao, hắn mỗi lần nhìn thấy cô gái này, đều có loại tâm thần cảm giác yên lặng.

Tựa hồ, này trên người cô gái có một loại rất mạnh sức cuốn hút, có nàng làm bạn lúc, thế gian dù cho chuyện lớn hơn nữa, đều không tính là gì sự tình.

Tần Ngọc Tụ hờ hững mà yên tĩnh, cùng Tiêu Vũ hàn huyên rất nhiều, cuối cùng còn nói đến ngày xưa một ít chuyện, cùng ngày xưa mấy người. U &# 8

“Lăng Đế cùng La Sát đều rời đi? Viễn phó hắn châu?” Tiêu Vũ cùng hắn tán gẫu qua sau khi, cũng là đờ ra một lúc.

Lăng Đế cùng La Sát, hai người này đều là thập phần tươi đẹp nhân vật thiên tài, bây giờ, lại đều đã vắng mặt vương thành.

Lăng Đế viễn phó hắn châu, tuyên bố lúc trở về, nhất định này đây đế vương phong thái, quân lâm thiên hạ.

Sát thần La Sát, từ một năm trước mở Vũ Viện bị hủy, cũng là rời khỏi nơi này, chẳng biết đi đâu, phỏng chừng cũng đã rời đi này một châu, đi đến chỗ xa hơn, tăng lên thực lực bản thân.

Tiêu Vũ vừa không khỏi nghĩ tới Sở Ngâm Sa, hắn lúc trước lúc rời đi, cũng từng nói qua, muốn dùng quân lâm tư thế, một lần nữa trở về.

Bây giờ suy nghĩ một chút, ngày xưa những người này, hoặc địch hoặc bạn, đều tự có chính mình gặp gỡ, nhưng mà thế giới này to lớn, Tiêu Vũ cũng không biết, cùng những người này, ngày sau vẫn sẽ hay không có gặp lại một ngày.

Tác giả đông phương hành vân nói: Mấy chương này, có lẽ có ít bình thản, có thể có rất nhiều người sẽ không thích, nhưng chính ta cảm thấy, loại này bình thản bên trong, lộ ra một loại cảm động, hi vọng các ngươi cũng có thể cảm giác được. A, hôm nay canh năm hoàn thành, mọi người ngủ ngon.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 178: Song Song Đột Phá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gặp lại Tần Ngọc Tụ, Tiêu Vũ cùng nàng hàn huyên hồi lâu, biết được ngày xưa những người kia bây giờ đã mỗi người có gặp gỡ, hắn trong lòng cũng là sinh ra các loại than thở.

“Tần sư tỷ, đã Vũ Viện bây giờ đã mai một, ngươi làm sao không rời đi nơi đây, đi đến chỗ xa hơn? Dùng thiên tư của ngươi, đi đến ngoại giới, tất nhiên khả năng tốt hơn tăng lên chính mình?”

Đén cuối cùng, Tiêu Vũ nhìn phía Tần Ngọc Tụ, hơi có không rõ.

Nàng này liền hắn đều cảm thấy tươi đẹp, nếu là đi đến ngoại giới, nàng trưởng thành nhất định có thể càng nhanh hơn, thiên tư của nàng, tuyệt đối không phải Thiên Thanh Vũ Viện chỗ như vậy có thể đào tạo được.

“Ta sớm thành thói quen nơi đây sinh hoạt.” Tần Ngọc Tụ mỉm cười, quấy rầy làm phiền tóc dài đen nhánh, nói: “Có lẽ ngày sau, ta cũng sẽ đi đến ngoại giới, mọi nơi đi tới, 10 châu to lớn, ta cũng muốn nhìn một chút, thế giới bên ngoài, đến tột cùng có cỡ nào rộng lớn.”

Tiêu Vũ than thở, này chỉ là một cái kỳ nữ, nàng mặc dù sinh ở thập phần bình thường địa phương, nhưng dù cho ở loại địa phương này, nàng nhưng cũng có thể dùng một loại tốc độ khủng khiếp trưởng thành, đây mới là nàng hiếm có nhất chỗ.

“Ngươi thì sao? Quãng thời gian này, Vũ Viện đóng kín, tin tức liên quan tới ngươi, hoàn toàn không truyền tới trong viện, một năm này ngươi là như thế nào lại?” Tần Ngọc Tụ lại nhìn phía Tiêu Vũ, âm thanh phong nhã ôn hòa, mà phụ có một loại khác hấp dẫn từ tính.

“Ta một năm này……” Tiêu Vũ thở dài, nói tới một năm này chính mình các loại, hắn trước đây còn không biết là có cái gì, bây giờ nói đến, mới phát giác được hơi xúc động.

Ngăn ngắn một năm, rất nhiều người rất nhiều chuyện cũng thay đổi, hắn không khỏi lại nghĩ tới Cửu Thiên Thế Giới.

Một năm trong lúc đó, bên cạnh hắn này người cũng đã có đủ loại biến hóa rõ ràng, hắn chết đi vạn năm, cũng không biết trên chín tầng trời, đã đã xảy ra biến hóa như thế nào.

Nghe xong Tiêu Vũ giảng, Tần Ngọc Tụ vẫn như cũ bình thản, cười nói: “Ta sớm biết ngươi không phải phàm tục người trong, tầm thường Long Tuyền Tông, tất nhiên không cách nào đưa ngươi mang tới tuyệt lộ.”

Tiêu Vũ như thế cảm thấy kinh ngạc, cái này nhìn như tiếp xúc với hắn không nhiều Tần Ngọc Tụ, đúng là trong mọi người, đối với hắn cực kỳ một cách tự tin một, nàng tựa như có một đôi mắt sáng, có thể thấy được trong cơ thể hắn có rất nhiều bí mật kinh người vậy.

“Tần sư tỷ, bây giờ Long Tuyền Tông để đối phó ta, đã phái người chạy tới nơi này, chúng ta trước đây cũng coi như người quen cũ, chung qua hoạn nạn, bọn họ có thể sẽ ra tay với ngươi, ngược lại bây giờ Thiên Thanh Vũ Viện dĩ nhiên sa sút, không bằng ngươi đi theo ta đi!” Tiêu Vũ cuối cùng, nói ra mình ý nghĩ.

Hắn lần này trở về, mục đích chính là muốn cướp lấy ở Long Tuyền Tông trước khi, đem mình này cố nhân toàn bộ mang về Vô Tuyền Sơn trên, chỉ cần đến nơi đó, Long Tuyền Tông mạnh mẽ đến đâu, cũng không khả năng đem bọn họ như thế nào.

Nhưng mà,

Ngoài ý muốn, Tần Ngọc Tụ lại là lắc lắc đầu, nói: “Hảo ý của ngươi ta tâm lĩnh, bất quá ta đã có tính toán, bây giờ Vũ Viện sa sút, ta muốn lưu ở nơi đây, đợi cho Vũ Viện khôi phục ngày xưa thực lực, có thể ta cũng sẽ đi xa, đi khắp 10 châu, nếu như còn có duyên, Tiêu Sư đệ, ta nghĩ chúng ta sẽ gặp lại.”

Nghe nói nói thế, Tiêu Vũ cũng là cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ.

Tần Ngọc Tụ loại cô gái này, nhìn như ôn hòa, vô cùng tốt nói chuyện, nhưng nhưng là một phi thường có chủ kiến người, nàng đã nói như vậy, đó chính là đã có quyết định, dù cho Tiêu Vũ như thế nào đi nữa miễn cưỡng, nàng tất nhiên cũng sẽ không thay đổi chủ ý.

“Đã như vậy, Tần sư tỷ, ta không có thứ gì cho ngươi, chỉ có dùng hai giọt linh dịch tướng đưa.” Tiêu Vũ rơi vào đường cùng, chỉ có thể từ trong vũng nước lấy ra hai giọt thủy dịch, tặng cho Tần Ngọc Tụ.

Tần Ngọc Tụ kinh ngạc, nàng hoàn toàn có thể cảm thụ được này hai giọt trong nước ẩn chứa thịnh vượng sinh cơ, cũng sâu sắc rõ ràng, bực này linh dịch, sau khi luyện hóa tất có thể làm người lột xác.

Nhưng mà, mặc dù kinh ngạc, nàng lại vẫn là lắc đầu cự tuyệt, cười nói: “Đa tạ Tiêu Sư đệ có ý tốt, có điều vật ấy ta cũng không cần.”

Đối với điều này, Tiêu Vũ lại cười khổ, hắn sớm ngờ tới sẽ là kết quả này.

Tần Ngọc Tụ đã là như thế, lúc trước chí tôn truyền thừa nàng không muốn, bây giờ bực này thần dịch, nàng cũng đừng.

Cô gái này chính là thần kỳ như thế, không dựa vào bất kỳ ngoại vật, dựa vào chính mình, nhưng mà chính là như vậy, nàng liền không kém gì bất kỳ thiên tài, thậm chí đem không ít Tiêu Vũ biết nhân vật thiên tài, đều hoàn toàn hạ thấp xuống.

“Ngươi chuyến đi này, gặp lại chẳng biết lúc nào, nhiều hơn bảo trọng.”

Đén cuối cùng, Tần Ngọc Tụ biết Tiêu Vũ sẽ không ở đây trường lưu, mỉm cười hướng về hắn từ giã.

Tiêu Vũ đi rồi, không tiếp tục dừng lại, hắn không có kiên trì nữa phải cho Tần Ngọc Tụ cái gì vậy, bởi vì cô gái này chính là như thế, cái gì cũng không ỷ lại, dựa vào chính mình.

Hắn trở lại Phong Vũ Mạc Ly chỗ tu luyện, bây giờ, hai người này đã luyện hóa tới thời khắc sống còn, Tiêu Vũ vừa mới trở về không lâu, trên người bọn hắn, chính là bạo phát ra một luồng khí tức cường đại, chấn động tâm thần người.

“Ầm!”

Hai người đồng thời đột phá, từ cảnh giới tông sư đi vào đến Thiên Tông cảnh giới.

Hai gã tông sư đồng thời trở thành Thiên Tông, cái này vốn là phi thường chuyện hiếm có, hơn nữa bọn họ vừa là cùng chỗ một chỗ, trong nháy mắt, một luồng khí thế kinh khủng phóng lên cao, chấn động toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện.

Đây là Thiên Tông oai, còn là hai đại Thiên Tông, nếu không có Thiên Thanh Vũ Viện có trận pháp ngăn cách, giờ phút này một luồng khí thế, chắc chắn sẽ truyền khắp toàn bộ vương thành.

“Có người đột phá, trở thành Thiên Tông?”

“Này…… như thế khí tức cường đại, đến tột cùng là ai?”

“Tốt quá! Đã bao nhiêu năm, ta Thiên Thanh Vũ Viện, rốt cục cũng có Thiên Tông xuất hiện!”

Thời điểm này, Phong Vũ Mạc Ly Thiên Tông oai không cách nào ngăn cản, chấn động toàn bộ Vũ Viện, này 1 khí thế, lập tức liền đem Vũ Viện bên trong tất cả mọi người đều kinh động.

Vũ Viện bên trong 6 điện đứng đầu, các Đại trưởng lão, cùng với viện chủ Dương Thừa Phong, vào lúc này dồn dập đều là bay lên trời cao, mỗi người tràn đầy kích động.

Thiên Thanh Vũ Viện, đã đã bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện Thiên Tông! Bất kể là nào thế lực, tại đây trong vương thành, chỉ cần có một Thiên Tông tồn tại, đó là tuyệt đối đế vương!

Hiện nay, Vũ Viện rốt cục có người đột phá, đạt đến Thiên Tông cảnh giới.

“Cái hướng kia, &# 32; là Mạc Ly tên biến thái kia đạo trường? Đúng là hắn đột phá?”

“Vô luận như thế nào, mà đi trước nhìn kỹ hẵng nói!”

Bất kể là 6 điện đứng đầu, còn là Vũ Viện trưởng lão, lúc này đều là kích động không thôi, cảm nhận được khí thế kia truyền đến phương hướng sau khi, tất cả mọi người ngay đầu tiên, chạy tới Mạc Ly chỗ tu luyện.

Lúc này, Phong Vũ cùng Mạc Ly song song đột phá, thuận lợi đi vào Thiên Tông cảnh giới, hai người cùng nhau mở mắt, đều cảm nhận được thân thể đã xảy ra biến hóa to lớn.

Bọn hắn lúc này, không chỉ thành công trở thành Thiên Tông, hơn nữa bởi vì thân thể trải qua Tiêu Vũ cải thiện, trở về đến tuổi trẻ trạng thái, hai người liền như là biến thành người khác, không chỉ là khí thế, liền khí chất đều có cực lớn biến tính.

Mạc Ly từ trước đến giờ lười nhác, làm cho người ta một loại nhìn không thấu cảm giác, lúc này có vẻ càng thâm thúy hơn, mà Phong Vũ, nàng chính là một gần như nữ tử hoàn mỹ, bây giờ xem ra, trên người nàng cái kia cỗ bên ngoài lạnh như băng khí đều đã thu lại, nhưng cũng như là một khối không có tâm tình tảng đá, càng khiến người ta nhìn không thấu nàng đang suy nghĩ gì.

“Các ngươi đều đột phá, đi theo ta đi, Long Tuyền Tông người, ta phỏng chừng cũng sắp đến rồi.” Nhìn thấy hai người mở mắt, Tiêu Vũ trực tiếp tiến vào đề tài chính, phải đem hai người kia đều mang đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 179: Kẻ Phản Bội Tiêu Vũ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Liên quan tới Tiêu Vũ trở lại vương thành nguyên nhân, Phong Vũ Mạc Ly đều đã nghe hắn nói qua, lúc này nghe hắn trong lời nói ý tứ, hai người cũng đều tỏ ra là đã hiểu, cùng nhìn nhau sau khi, trầm mặc xuống.

“Cũng được, Vũ Viện sa sút, vốn hai người chúng ta không muốn vào lúc này rời đi, nhưng bây giờ cho ngươi giúp đỡ, đột phá đến Thiên Tông, vừa cải thiện thân thể, xem như thiếu nợ tiểu tử ngươi một cái đại nhân tình, sau này xem ra chỉ có nghe ngươi bảo.” Mạc Ly than khẽ một tiếng, có vẻ hơi bất đắc dĩ.

“Hai người chúng ta chịu đựng Vũ Viện đào tạo, cũng đã vì Vũ Viện bảo vệ mấy trăm năm, huống hồ một năm trước, chúng ta cũng đã xử viện, sở dĩ trở về, chỉ là không đành lòng Vũ Viện liền như vậy mất, nếu là kế hoạch, chúng ta nợ Vũ Viện tình, từ lâu trả hết.” Phong Vũ cũng là trầm ngâm, hồi lâu sau mở miệng.

Hai người bọn họ, xưa nay đã như vậy, kiêu căng tự mãn, không muốn dễ dàng chiếm người tiện nghi, chỉ khi nào ai đúng bọn họ có ân, bọn họ cũng nhất định sẽ báo đáp.

Một năm trước, bởi vì Tiêu Vũ, bọn họ đã khuyên can Vũ Viện, có thể Vũ Viện phương diện khư khư cố chấp, thậm chí không tiếc từ bỏ bọn họ, kể từ lúc đó, kỳ thực bọn họ liền đã không nợ Vũ Viện cái gì.

Nhưng dù cho như thế, ở Vũ Viện sa sút thời khắc, bọn họ còn là về tới lúc này, bảo vệ sa sút Vũ Viện thời gian một năm, sớm là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Gật gù, đạt được hai người này đồng ý, Tiêu Vũ nghĩ đến ngày sau ở Vô Tuyền Sơn, còn muốn thu nhận càng nhiều người, mà chính hắn, tất là có thể muốn rời khỏi, đi tới hạo châu, trong lòng một mơ hồ ý nghĩ, đột nhiên dần dần thành hình.

“Vèo!”

Ngay vào lúc này, Vũ Viện mỗi một đại tông sư chạy tới, 6 điện đứng đầu, các Đại trưởng lão, cùng với Vũ Viện viện chủ Dương Thừa Phong, mỗi người đầy mặt kích động, đều muốn ngay đầu tiên xác nhận, đến tột cùng Mạc Ly có phải là đột phá đến Thiên Tông.

“Mạc Ly, ngươi...... ngươi thật đột phá?”

Vũ Viện đứng đầu Dương Thừa Phong cái thứ nhất rơi xuống đất, nhìn thấy khí chất đại biến Mạc Ly, hắn mặc dù trong lòng đã có đại khái suy đoán, có thể vẫn là cảm giác thật không dám tin tưởng.

Đây chính là Thiên Tông nhân vật, đã bao lâu, ở tại bọn hắn Vũ Viện bên trong, đã là một ngàn năm, hoặc là mấy ngàn năm chưa từng xuất hiện Thiên Tông?

Xuất hiện Thiên Tông, cái này rất có thể cũng mang ý nghĩa, Thiên Thanh Vũ Viện sẽ vượt qua đoạn này đê mê thời gian, khôi phục ngày xưa thực lực, thậm chí gọi bằng bá vương thành.

Một năm nay, để trùng kiến Vũ Viện, bọn họ đã là trả giá quá nhiều quá nhiều, hiện nay rốt cục nhìn thấy hy vọng, chỉ cần xuất hiện một Thiên Tông, Vũ Viện một lần nữa quật khởi, đó là lại dễ dàng có điều sự tình.

“Phong Vũ, ngươi cũng đột phá?”

Cái khác tông sư dồn dập rơi xuống đất,

6 điện đứng đầu cùng các Đại trưởng lão nhìn thấy, Phong Vũ lại cũng ở nơi đây, hơn nữa về mặt khí thế đến xem, hoàn toàn không kém gì Mạc Ly.

Đây càng làm cho bọn họ khiếp sợ và kích động, một chút xuất hiện hai đại Thiên Tông, tất cả mọi người bọn họ đều tin tưởng, Vũ Viện có hai người này, nhất định sẽ không lại tiếp tục đê mê đi xuống.

“Đúng vậy, chúng ta đều đột phá.” Mạc Ly gật đầu, sắc mặt có chút ít nhiều phức tạp.

Nhìn những người này kích động dáng vẻ, hắn thật sự là không đành lòng nói ra, bọn họ mặc dù đột phá, có thể nhanh chóng cũng muốn rời đi, bởi vì bọn họ thiếu nợ Tiêu Vũ tình, nhất định phải theo Tiêu Vũ đi.

Đương nhiên, bọn họ cũng biết, Tiêu Vũ mang đi bọn họ, đều không phải là muốn bọn họ làm cái gì, chỉ là né qua Long Tuyền Tông người, để tránh Long Tuyền Tông ra tay với bọn họ.

“Tốt quá, thật tốt quá!”

Dương Thừa Phong cất tiếng cười to, trong tiếng cười lại là mang theo nước mắt.

Vốn tưởng rằng Vũ Viện bởi vì một năm trước sự tình tổn thương nguyên khí nặng nề, khó hơn nữa khôi phục như trước kia thực lực, nhưng ai có thể nghĩ đến, Vũ Viện lại một chút xuất hiện hai đại Thiên Tông, thật có thể nói là là đường sống trong chỗ chết.

Có hai người này, dù cho Vũ Viện lại bị đánh ngang một lần, cũng hoàn toàn có thể thần tốc quật khởi, hai đại Thiên Tông trấn giữ, trong vương thành, có ai có thể so với?

“Trời không quên ta Thiên Thanh Vũ Viện!”

“Ha ha, tốt! Lúc trước Tiêu Vũ cái kia nghịch tử, đem ta Vũ Viện đánh ngang, thì tính sao? Bây giờ có này hai đại Thiên Tông, ta Vũ Viện có thể giống vậy một lần nữa quật khởi!”

“Đúng vậy, ta chỉ hận Tiêu Vũ tên phản đồ kia, khả năng sớm ngày bị Long Tuyền Tông tìm được, đưa hắn chém giết, để giải mối hận trong lòng của ta!”

6 điện đứng đầu cùng một đám trưởng lão, kể cả Dương Thừa Phong, lúc này đều lâm vào trong sự kích động, thế cho nên bọn họ hoàn toàn không có chú ý tới, ở Phong Vũ Mạc Ly bên cạnh không xa, thì đứng một bọn họ người người quen thuộc thiếu niên.

Lúc này, lại nhắc tới Tiêu Vũ, không ít người trong mắt đều lộ ra một luồng oán hận.

“Hừ! Tên phản đồ kia, chịu đựng ta Vũ Viện ơn tài bồi, không báo lại thì cũng thôi đi, lại vẫn hủy ta Vũ Viện, thật sự đáng chết!”

Một vị điện chủ mắt mang sự thù hận, lạnh lùng nói rằng, nếu không phải Tiêu Vũ, bọn họ Vũ Viện, cũng sẽ không rơi vào bây giờ kết cục này, khiến cho muốn nhắm viện, tu dưỡng sinh lợi.

“Mấy vị, các ngươi là nói ta sao?”

Tiêu Vũ đứng ở bên cạnh, đưa bọn họ nói nghe rất rõ ràng, lúc này nhàn nhạt mở miệng, trên mặt còn mang theo vài phần ý cười.

Đột nhiên nghe được cái này âm thanh, trong sự kích động mỗi một Đại điện chủ cùng trưởng lão mới cùng nhau quay đầu, lúc này mới nhận thấy được, bọn họ trong miệng cái kia thật giận kẻ phản bội, vậy mà liền đứng ở nơi đó, khuôn mặt này, bọn họ những người này không thể quen thuộc hơn được!

“Là ngươi! Ngươi…… ngươi đã trở lại?”

Sáu đại Điện chủ đồng thời cả kinh, chính là những trưởng lão kia cấp bậc nhân vật, ở nhìn thấy Tiêu Vũ khuôn mặt này thời điểm, cũng là theo bản năng lùi về sau.

Tiêu Vũ lúc trước một trận chiến, cho bọn hắn lưu lại ấn tượng thái quá khắc sâu, dù cho chỉ là một tên tiểu bối, nhưng lúc này gặp lại, mặc dù là bọn họ, cũng cảm thấy một loại bản năng sợ hãi.

“Là ta! Mấy vị điện chủ, còn có viện chủ, hồi lâu không thấy.” Tiêu Vũ hờ hững mỉm cười, gặp lại những người này, tâm tình của hắn đã thay đổi, bằng không mà nói, giờ phút này chỉ sợ sẽ là trực tiếp ra tay, mà sẽ không như vậy ôn hòa cùng những người này trò chuyện.

Đột nhiên nhìn thấy Tiêu Vũ, Thiên Thanh Vũ Viện một đám tông sư, sắc mặt không giống nhau, có người sợ hãi, có người oán hận, còn có người mang theo một loại vẻ phức tạp.

Ở trong, Dương Thừa Phong sắc mặt phức tạp nhất, có không cam lòng, cũng hối hận, cũng có một loại bất đắc dĩ cùng cay đắng.

Lúc trước, Cổ Thiên Xuyên lần nữa biểu thị phi thường xem trọng thiếu niên này, nhưng mà, hắn cuối cùng vẫn là không thể tin tưởng Cổ Thiên Xuyên, đem Tiêu Vũ giao cho Long Tuyền Tông, Vũ Viện bị san bằng, rất lớn trình độ, nói đến cũng là bởi vì hắn làm ra quyết định như vậy.

Bây giờ, cái này đã đem Vũ Viện đều đánh ngang thiếu niên một lần nữa trở về, hắn cũng không biết thiếu niên này rốt cuộc trưởng thành đến trình độ nào, tâm tình càng phức tạp không ngớt.

Hắn không khỏi tưởng tượng, nếu là lúc trước làm là một cái khác quyết định, có lẽ hôm nay, Vũ Viện thì sẽ là khác một bộ quang cảnh.

“Viện chủ, mấy vị trưởng lão, các ngươi đã đều, vừa vặn, ta và Phong Vũ có một số việc muốn cùng các ngươi nói rõ.” Mạc Ly nhìn thấy những người này, tâm trạng bất đắc dĩ, nhưng nên nói vẫn phải nói, lập tức tiến lên mở miệng.

“Mạc Ly, ngươi bây giờ đã thành Thiên Tông, có chuyện gì, cứ việc nói chính là.” Một vị trưởng lão mở miệng, hắn ở Vũ Viện bên trong địa vị cực cao.

Bây giờ Phong Vũ Mạc Ly cùng nhau đột phá, địa vị cũng thuận theo đại biến, huống hồ hai người này ở Vũ Viện bên trong địa vị vốn sẽ bất phàm, bây giờ càng liền hắn cái này địa vị tối cao trưởng lão, cũng phải dùng bọn họ ý tứ làm trọng, bởi vậy cũng muốn nghe xem Mạc Ly muốn nói cái gì.

Còn Tiêu Vũ, cho dù đối với thiếu niên này, tất cả mọi người là lòng tràn đầy oán hận, có thể ai cũng biết Phong Vũ Mạc Ly đối với hắn thập phần coi trọng, lúc trước càng là vì hắn chưa từng phản lại Vũ Viện.

Bởi vậy, lúc này là đúng Tiêu Vũ như thế nào đi nữa hận, bọn hắn cũng đều chỉ có thể tạm thời buông, chỉ là lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút.

“Viện chủ, mấy vị trưởng lão, ta và Phong Vũ, dự định theo Tiêu Vũ mà đi, rời đi Vũ Viện!” Mạc Ly cuối cùng vẫn là nói ra câu nói này, hắn đối với Vũ Viện mặc dù đã không có cảm tình, nhưng phải rời đi, tự nhiên vẫn là muốn nói rõ.

“Cái gì!”

Sáu vị điện chủ, còn có các Đại trưởng lão, chính là Dương

Thừa Phong, nghe xong lời này sau khi, sắc mặt cũng là cùng nhau đại biến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 180: Lại Thấy Thiên Tông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Ly một câu nói, đối với Vũ Viện này một đám tông sư tới nói, không thua gì sấm sét giữa trời quang.

Một năm này Vũ Viện sa sút, khiến cho muốn nhắm viện tu dưỡng, bây giờ thật vất vả trong viện xuất hiện hai cái Thiên Tông, có quật khởi lần nữa vốn liếng, có thể quay đầu lại, hai người này Thiên Tông, lại thỉnh giáo bọn họ từ giã rời đi?

“Mạc Ly, ngươi đang nói cái gì? Vì sao muốn rời khỏi?”

Vị kia mở miệng trưởng lão một chút cuống lên, bây giờ Phong Vũ Mạc Ly chính là Vũ Viện quật khởi duy nhất vốn liếng, nếu như bọn họ rời đi, Vũ Viện không chỉ không cách nào quật khởi, còn tương đương một chút mất đi hai đại Thiên Tông.

Sự tổn thất này, hoàn toàn không thua gì lúc trước Vũ Viện bị đánh ngang, thái quá nặng nề.

“Trưởng lão, ta và Phong Vũ khả năng đột phá đến Thiên Tông, hoàn toàn là bị Tiêu Vũ trợ giúp, nếu không có hắn, chúng ta đời này, sợ là cũng không có cái gì đột phá hy vọng.” Mạc Ly bất đắc dĩ, chỉ có đem tình hình thực tế nói ra.

“Đạt được Tiêu Vũ trợ giúp mới đột phá đến Thiên Tông, này…… sao có thể có chuyện đó?”

Hết thảy tông sư một chút thì ngây dại, kể cả Dương Thừa Phong.

Tiêu Vũ là ai? Có điều chỉ là một cái phản bội Vũ Viện đệ tử, hắn mới bao nhiêu tuổi, có bản lãnh gì, có thể giúp Phong Vũ Mạc Ly theo tông sư phá không đến Thiên Tông?

Nếu như Tiêu Vũ thật sự có năng lực như vậy, vậy hắn đến tột cùng lớn bao nhiêu bản lĩnh? Nói cách khác, chẳng lẽ chỉ cần hắn đồng ý, có thể để một tông sư đột phá nhanh chóng đến Thiên Tông cảnh giới? Nếu không thì, Phong Vũ cùng Mạc Ly làm sao lại cùng nhau đột phá?

Nhưng nếu là như vậy, Tiêu Vũ loại năng lực này, không khỏi cũng quá mức khủng bố!

“Tất cả giống như Mạc Ly nói, chúng ta bị Tiêu Vũ ân, mới đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, cho nên phải hộ tống hắn tiến đến, không cách nào lại ở lại Vũ Viện.” Một bên Phong Vũ, nhìn thấy mọi người tựa hồ là không quá tin tưởng, chỉ có mở miệng.

Đến Phong Vũ thừa nhận, ở đây 6 điện đứng đầu cùng trưởng lão, dù cho là không tin cũng phải tin.

Phong Vũ từ trước đến giờ ít nói, nhưng mỗi nói một câu, đều là thập phần có thể tin, liền nàng đều nói như vậy, chuyện đó hơn nửa không có giả.

Mấy vị điện chủ, sắc mặt kia nhất thời muốn rất khó coi có rất khó coi.

Tiêu Vũ càng thật có thể để Phong Vũ Mạc Ly đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, loại chuyện này, không biết là bao nhiêu người cầu đều cầu không được, cho hắn như thế ân huệ, Phong Vũ Mạc Ly muốn theo hắn mà đi, đó cũng là chuyện hợp tình hợp lý tình.

Lúc này, trong lòng bọn họ đều âm thầm hối hận, Tiêu Vũ vì sao trợ giúp Phong Vũ Mạc Ly,

Nguyên nhân đừng mơ tới nữa.

Lúc trước Tiêu Vũ gặp rủi ro, đắc tội Long Tuyền Tông, Vũ Viện trên dưới, cũng chỉ có hai người bọn họ bởi vì Tiêu Vũ nói chuyện, trợ giúp Tiêu Vũ, mấy vị điện chủ lúc này đều là hối hận không thôi, nếu là bọn họ lúc trước cũng có thể đối xử tử tế Tiêu Vũ, hôm nay nói không chừng đột phá đến Thiên Tông, thì sẽ là bọn họ!

Nhưng mà, bọn họ đã không có cơ hội, lúc trước bọn họ, không chỉ không có đối xử tử tế Tiêu Vũ, không ít người còn đã đang âm thầm nhằm vào qua hắn, để không cho hắn ở Đằng Long khu vực từng chiếm được cao thứ tự, nghĩ đến các loại biện pháp nhằm vào.

Mà ở Long Tuyền Tông tiến lại thời gian, bọn họ càng toàn bộ chủ trương, đem Tiêu Vũ giao cho Long Tuyền Tông.

Bây giờ nghĩ lại, nếu là bọn họ lúc trước đối với Tiêu Vũ khá một chút, có thể hôm nay, bọn họ thì đều có hi vọng trở thành Thiên Tông, chỉ tiếc, bây giờ tất cả những thứ này căn bản cũng không thể!

“Ban đầu ta…… thật làm sai?”

Lúc này trong lòng khó chịu nhất, thì mấy viện chủ Dương Thừa Phong.

Một ý nghĩ sai lầm, một ý nghĩ sai lầm a!

Lúc trước hắn nếu là không có từ bỏ Tiêu Vũ, hôm nay Thiên Thanh Vũ Viện không chỉ sẽ không sa sút, còn có thể đã nhiều hơn mấy vị Thiên Tông.

Dù cho lui một bước nói, Tiêu Vũ không thể để càng nhiều người trở thành Thiên Tông, có thể hôm nay thời điểm như thế này, Phong Vũ Mạc Ly cũng sẽ không theo hắn mà đi.

Tất cả những thứ này, hoàn toàn, hắn lúc trước một ý nghĩ sai lầm tạo thành!

“A?”

Ở một đám tông sư vạn phần hối hận thời điểm, Tiêu Vũ thần niệm lại là xuyên thấu qua Vũ Viện trận pháp, cảm ứng được một đám người, đang hướng về vương thành thần tốc tiếp cận, ở trong còn có hai đạo Thiên Tông khí tức.

“Rốt cuộc đã đến!” Sắc mặt hắn ngưng lại, dù cho không cần ngẫm nghĩ, cũng có thể biết, đó là Long Tuyền Tông người, bọn họ rốt cục mãi cho tới.

“Tiêu Vũ, đi ra nhận lấy cái chết!”

Quát lạnh một tiếng, từ trên vương thành bầu trời vang lên, chấn động đến mức toàn bộ vương thành đều đang không ngừng chấn động, giống như động đất tiến lại, dù cho Thiên Thanh Vũ Viện có trận pháp ngăn cách, cũng căn bản không ngăn cản được âm thanh này.

Vũ Viện tông sư, cùng nhau biến sắc, loại uy thế này, bọn họ không thể quen thuộc hơn được, đó là Thiên Tông oai, lúc trước Long Tuyền Tông Thiên Tông tiến lại thời gian, chính là có cùng lúc này giống nhau uy thế!

Bọn họ cùng nhau nhìn về phía Tiêu Vũ, lập tức minh bạch, lần này Thiên Tông, vừa là hướng về phía Tiêu Vũ mà đến.

“Thiên Tông tiến lại, muốn giết Tiêu Vũ!”

“Vừa là cùng một năm trước giống nhau một màn gì?”

Toàn bộ vương thành toàn bộ đều chấn động, tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, này trước đó không lâu mới đúng Tiêu Vũ bồi tội thế gia đứng đầu, khắp nơi tông sư, vào lúc này cùng nhau hiện thân, sắc mặt tái nhợt nhìn hướng thiên không.

Lúc này, bọn họ đều không hẹn mà cùng nghĩ tới một năm trước phát sinh sự tình, Tiêu Vũ đại chiến Thiên Tông, đem toàn bộ Thiên Thanh Vũ Viện đánh ngang, bây giờ Thiên Tông vừa đến, mục tiêu còn là Tiêu Vũ, chẳng lẽ nói chuyện giống vậy, muốn lại một lần nữa trình diễn?

“Không có thời gian, chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, Long Tuyền Tông đúng là đến rồi hai vị Thiên Tông, ra ngoài hắn ý tứ.

“Cần chúng ta ra tay gì?”

Mạc Ly sắc mặt ngưng lại, cũng ngẩng đầu lên, theo hắn xem ra, bây giờ Tiêu Vũ, không thể nào là hai cái Thiên Tông đối thủ, này đây hẳn là phải hắn và Phong Vũ ra tay rồi.

“Không cần.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Các ngươi vừa mới đột phá, không phải hai người này đối thủ, hơn nữa cảnh giới còn cần củng cố, bây giờ xuất thủ, các ngươi nếu bại, sẽ rất nguy hiểm.”

Sau khi nói xong, Tiêu Vũ mở ra hóa giới phù, nói: “Các ngươi tiến vào ở chỗ, qua một đoạn thời gian ta lại cho các ngươi đi ra!”

“Đây là?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ hóa giới phù, Thiên Thanh Vũ Viện một đám tông sư vừa là rung mạnh.

Bình thường không gian phù, phù bên trong không gian là chết, không cách nào tồn tại vật còn sống, chính là một cây cỏ đều loại không sống, có thể Tiêu Vũ lúc này mở ra hóa giới phù, lại là sinh cơ dạt dào, ở trong tựa như một phương hoàn chỉnh không gian, hữu sơn hữu thủy, đây quả thực là thần vật.

Bọn họ không khỏi phức tạp thấy Tiêu Vũ, rốt cuộc Tiêu Vũ trên người, còn có bao nhiêu làm người khiếp sợ sự tình?

“Tốt!”

Nghe nói Tiêu Vũ nói sau, Phong Vũ Mạc Ly cũng là chần chờ, tiến nhập hóa giới phù bên trong.

Bọn họ cũng đều biết, Tiêu Vũ sẽ không làm chuyện không có nắm chắc, càng sẽ không tự đi đối phó cái kia hai đại Thiên Tông, đó thuần túy là muốn chết, bởi vậy cũng không mạnh hành vi Tiêu Vũ ra mặt.

Đem hai người thu vào, Tiêu Vũ đóng hóa giới phù, sau đó không thèm nhìn Long Tuyền Tông những người này một chút, sau lưng hóa đến một đôi màu vàng hai cánh, lóe lên trong lúc đó đã là lên thiên không.

“Ta Long Tuyền Tông cùng ngăn cách ngoại giới đại trận, ở trong mắt hắn, đúng là giống như không có gì, khó trách hắn tài năng ở không tiếng động trong lúc đó, xuất hiện ở Vũ Viện trong vòng.”

Nhìn thấy Tiêu Vũ cứ như vậy đột phá Thiên Thanh Vũ Viện trận pháp rời đi, Dương Thừa Phong trên mặt biểu hiện, càng lộ vẻ cay đắng.

“Súc sanh, chịu chết đi!”

Trên bầu trời, Long Tuyền Tông hai đại Thiên Tông nhân vật, phía sau còn mang theo một đám tông sư, khi nhìn thấy Tiêu Vũ hiện thân, hai đại Thiên Tông, nhất thời ngay đầu tiên, ra tay với hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 181: Rời Đi Vương Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Tông ra tay, vậy tất nhiên hết sức kinh người, bực này nhân vật, trong lúc xuất thủ hoàn toàn có thể mang toàn bộ vương thành đều đánh thành đất bằng phẳng, chớ đừng nói chi là bây giờ là hai đại Thiên Tông đồng thời ra tay.

“Cút, ta bây giờ không đếm xỉa tới các ngươi!”

Tiêu Vũ thập phần khí phách, trên người chịu huyễn thiên thần dực, nhẹ nhàng lóe lên, tốc độ nhanh có thể nói khủng bố, hắn lóe lên trong lúc đó, đã là tới Phù Đạo Minh bên trong, đem Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên đều thu vào hóa giới phù bên trong.

“Súc sanh, hôm nay ngươi lên trời xuống đất, cũng không trốn thoát, rời toà kia núi hoang, ngươi còn có nào vốn liếng, cùng bọn ta đối kháng?”

Long Tuyền Tông hai đại Thiên Tông sát ý kinh người, Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông kẻ thù bây giờ đã là càng lúc càng lớn, ngoại trừ lúc trước chém giết Long Tuyền Tông Thiên Tông, bây giờ càng vừa nhận sự giúp đỡ Vô Tuyền Sơn trận pháp lại giết Long Tuyền Tông phân đà đà chủ, vừa bẻ đi Long Tuyền Tông ba phần mười thực lực, song phương đã là nhất định phải có một phe diệt vong.

“Trốn? Ta dùng trốn gì?”

Tiêu Vũ xem thường cười khẽ, trên người chịu hai cánh, bá lóe lên, trong nháy mắt, trên bầu trời có tiếng kêu thảm thiết không dứt, máu chảy như mưa rơi.

Tốc độ của hắn quá nhanh, một đôi cánh chim màu vàng thần dị phi thường, không chỉ để hắn có cực nhanh, đồng thời cũng là một cái kinh khủng đại sát khí.

Nương tựa theo tốc độ như thế này, hắn vòng qua Long Tuyền Tông hai đại Thiên Tông, xông vào vào phía sau bọn họ một đám tông sư trong vòng, thì hổ gặp bầy dê, hai cánh triển khai, quét ngang mà qua, Long Tuyền Tông những tông sư này, lập tức liền có tám phần nhân số từ bầu trời rơi xuống, thương thì thương chết chết!

“Súc sanh muốn chết!”

Long Tuyền Tông Thiên Tông chấn động, hai mắt đỏ chót, Tiêu Vũ càng ở ngay trước mặt bọn họ, coi bọn họ như không, dễ dàng chém giết Long Tuyền Tông lần này tông sư, nhất định chính là ở ác liệt đánh mặt của bọn hắn!

Tình cảnh như vậy, cũng làm cho hết thảy ngắm nhìn thế gia tông sư, kể cả Thiên Thanh Vũ Viện mọi người sợ hãi.

Tiêu Vũ một đòn, có thể chém giết nhiều như vậy tông sư, nếu như hắn lúc trước nổi lên sát tâm, thỉnh giáo các tộc báo thù, sợ hãi là bọn hắn bây giờ, cũng đã diệt tộc!

Này đã đối với Tiêu Vũ bồi tội gia chủ âm thầm nghĩ mà sợ, lau mồ hôi, tốt ở tại bọn hắn đủ quyết đoán, nhìn ra Tiêu Vũ thực lực sau khi, nghiến răng tự nhục hướng về hắn bồi tội, bằng không mà nói, rất có thể thật muốn bị Tiêu Vũ diệt tộc.

Chính là Mộc Gia Lục Tổ, thấy cảnh này sau cũng âm thầm may mắn, cũng còn tốt hắn là nghe xong Mộc Hàn Yên cùng Mộc

Thịnh nói, không có thật cùng Tiêu Vũ liều mạng, nếu không giờ phút này, Mộc Gia sợ là đã không tồn tại.

“Long Tuyền Tông Thiên Tông phải không? Rất tốt, truy sát ta thì cũng thôi đi, còn muốn đối với cố nhân của ta ra tay,

Hôm nay trước tiên giữ lại tính mạng của các ngươi, không lâu sau đó, ta tất lại thân trên Long Tuyền Tông!”

Tiêu Vũ lắc mình đi đến xa xa, lưu lại một câu nói như vậy sau, huyễn thiên thần dực lóe lên, trực tiếp ở trên vương thành không biến mất!

“A! Bổn tông đời này cùng chém người này, nếu không đời này thề không làm người!”

Long Tuyền Tông Thiên Tông phẫn nộ rống to, tiếng chấn động ngàn dặm.

Bị Tiêu Vũ trước mặt bọn họ hai đại Thiên Tông mặt, chém giết nhiều đệ tử như vậy, mà bọn họ căn bản vô lực ngăn cản, càng làm cho Tiêu Vũ thong dong rút đi, này đơn giản là một lớn lao khuất nhục.

“Ngăn ngắn một năm, ngươi càng đã trưởng thành đến mức độ như vậy, liền Thiên Tông nhân vật đều không làm gì được ngươi!”

Dương Thừa Phong nhìn lên bầu trời bên trong phát sinh tất cả, khóe miệng mang theo vô cùng nụ cười khổ sở, lẩm bẩm nói: “Một ý nghĩ sai lầm, vừa đọc này không đều a, nếu không có lúc trước ta làm sai quyết định, ngươi bây giờ cũng sẽ không cùng ta Vũ Viện giống như người dưng, thậm chí có khả năng dẫn dắt Vũ Viện, hướng đi cường thịnh, đều là vì lúc trước ta một ý nghĩ sai lầm!”

“Đáng tiếc, hiện nay, dù cho ta minh bạch đạo lý này, cũng đã chậm, tất cả đã trễ rồi!”

Trong miệng hắn không dứt lầm bầm, cả người, như là một chút già nua rồi mấy chục tuổi, ánh mắt vô hồn, hai mắt vô thần.

Không chỉ có là Dương Thừa Phong, mắt thấy Tiêu Vũ dễ dàng chém giết mấy chục tông sư, Thiên Thanh Vũ Viện mấy vị kia điện chủ, còn có trưởng lão nhân vật, mỗi người đều là sắc mặt phức tạp không ngớt, thật lâu không nói gì.

Ai có thể nghĩ tới, cái này ngày xưa bị bọn họ đều coi là phế nhân thiếu niên, ở ngăn ngắn thời gian một năm bên trong, đã phát triển đến trình độ này.

Nếu không có lúc trước Vũ Viện đối với hắn tuyệt tình như vậy, dùng hắn có thể giúp Phong Vũ Mạc Ly đột phá bản lĩnh, bây giờ Vũ Viện, chỉ sợ không chỉ sẽ không sa sút, còn có thể đã trở thành Long Tuyền Tông như vậy tồn tại cường đại!

Nhưng tất cả những thứ này, giống như Dương Thừa Phong theo như lời, bây giờ hối hận, hết thảy đều quá chậm!

“Đệ tử La Sơn, cung tiễn Tiêu Sư!”

Phù Đạo Minh, La Sơn quỳ trên mặt đất, quay Tiêu Vũ đi xa phương hướng quỳ lạy, trong miệng nói nhỏ.

“Ngăn ngắn một năm, ngươi đã như thế, không biết gặp lại ngày, ngươi cũng đã đạt được ra sao hoàn cảnh?”

Mộc Gia, Mộc Hàn Yên ngẩng đầu thấp nhìn, ánh mắt thâm thúy, sau đó xoay người, làm như chuyện thế gian đều không muốn lại đi để ý tới, lại một lần nữa đi vào gian kia nàng bế quan dùng mật thất.

“Trải qua này vừa đi, gặp gỡ nào kỳ? Hy vọng lúc gặp lại, ngươi đã có quân lâm 10 châu lực lượng, ta tin tưởng ngươi!”

Thiên Thanh Vũ Viện bên trong, Tần Ngọc Tụ với cái kia phiến hoa viên trong lúc đó, ngước đầu nhìn lên, trên mặt mang theo ba phần mỉm cười, quay bầu trời nhẹ nhàng tự nói.

Tiêu Vũ rời đi, ở hai đại Thiên Tông trước mặt, trong chớp mắt chém xuống phần đông tông sư, sau đó còn có thể thong dong rút đi, cho trong vương thành tất cả mọi người, đều lưu lại rung động tâm tình.

Các tộc tông sư, mỗi một đại gia chủ, lúc này đều là âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tên ma vương này rốt cục đi rồi, không có làm được quá tuyệt, hướng về bọn họ báo thù, bằng không mà nói, dùng thực lực bây giờ của hắn, thật sự là không thể tưởng tượng.

Ở xem qua Tiêu Vũ có thực lực này sau khi, bọn hắn hiện tại, đều đã không còn dám ôm ấp tâm lý cầu may, bởi vì bọn họ đều có một loại linh cảm, dù cho Long Tuyền Tông thực lực mạnh mẽ, cũng chưa chắc có thể làm gì được tên ma vương này.

Giống như lúc trước, bọn hắn cũng đều tự hỏi thực lực mạnh mẽ, tuy nhiên không thể đưa cái này trong mắt bọn họ tiểu bối như thế nào, ngược lại là đến cuối cùng, còn muốn ở trước mặt hắn, trước mặt mọi người từ chưởng.

Các phe tâm tình, vào lúc này có bất đồng riêng, nhưng không can thiệp tới thế nào, Tiêu Vũ cái này trong mắt bọn họ ma vương, rốt cục vẫn là rời đi, làm cho tất cả mọi người, trong nội tâm đều an ổn không ít.

Đi tới vương thành, Tiêu Vũ trước sau chỗ làm việc mặc dù nhìn như không ít, nhưng trên thực tế lại chỉ dùng một ngày không đến thời gian.

Bây giờ, hắn còn không có đối kháng chính diện Thiên Tông thực lực, bởi vậy đương nhiên sẽ không cùng Long Tuyền Tông hai cái Thiên Tông đối kháng, trước tiên rút đi, là lựa chọn tốt nhất.

Từ trong vương thành rời đi, hắn không gấp đến Vô Tuyền Sơn, mà là hướng về một khác phương hướng, cũng chính là Cự Thạch Thành mà đi.

Có huyễn ở cánh thần, Tiêu Vũ tốc độ có thể nói khủng bố, hắn nhất định phải trước ở Long Tuyền Tông trước khi, đem chính mình những cố nhân kia toàn bộ tìm tới, để tránh Long Tuyền Tông xuống tay với bọn họ.

Không đến nửa ngày, Tiêu Vũ chính là dựa vào huyễn thiên thần dực, về tới hắn thuở nhỏ lớn lên Cự Thạch Thành.

Đến nơi này sau khi, hắn đi thẳng tới Túy Tinh Lâu, tìm kiếm Nhan Tử Ngọc, nếu nói là Long Tuyền Tông sẽ đối với hắn cố nhân xuống tay, vậy ở Cự Thạch Thành trung hoà hắn quan hệ gần nhất, cũng chính là người này nữ tử.

“Tử Ngọc tiểu thư rời đi? Vắng mặt Túy Tinh Lâu?”

Làm Tiêu Vũ tiến vào Túy Tinh Lâu, hướng về người hỏi dò, kết quả lại là để hắn bất ngờ, Túy Tinh Lâu người hướng về hắn báo cho, Nhan Tử Ngọc từ lúc một năm trước đã rời đi nơi này, cùng Nhan Thu Thủy giống nhau, chẳng biết đi đâu.

Tác giả đông phương hành vân nói: A, hôm nay thì này canh tư a.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 182: Trở Lại Núi Hoang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trở lại Cự Thạch Thành, Tiêu Vũ lo lắng nhất, chính là Nhan Thu Thủy, đã nàng đã rời đi, hắn tuy có không thể gặp nhau tiếc nuối, nhưng ít ra cũng có thể yên tâm.

Rời đi Túy Tinh Lâu, đi ở tòa này quen thuộc bên trong tòa thành nhỏ, Tiêu Vũ mặc dù ở đây lớn lên, nhưng cũng chẳng biết vì sao, đối với nơi này lại có một loại cảm giác xa lạ.

Đi ngang qua Lâm Gia thời điểm, hắn không nhịn được bên ngoài dừng bước, lúc trước tất cả giống như hôm qua, mà hắn tuy là từ Lâm Gia bên trong lớn lên, nhưng bây giờ, song phương đã là giống như người dưng.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không có tiến vào Lâm Gia, xoay người rời đi, hắn hiện tại, cùng Lâm Gia đã không có bất luận cái gì liên quan, không cần lại có cái gì tiếp xúc.

Vốn, nếu là Long Tuyền Tông đối với Lâm Gia ra tay, nể tình đây là mẫu thân hắn bổn tộc, hắn cũng không nên không can thiệp tới, chỉ có điều, Long Tuyền Tông nếu có thể tra ra hắn cùng với Lâm Gia quan hệ, hẳn là cũng có thể biết hắn và bộ tộc này và không có cảm tình gì, nói vậy cũng sẽ không đối với Lâm Gia ra tay.

Triển khai hai cánh, Tiêu Vũ phóng lên cao, không có lưu lại một tia dấu vết, liền như là chưa từng tới bao giờ nơi đây, rời đi luôn.

“Súc sanh, rốt cục bị ta đuổi kịp ngươi, nhận lấy cái chết!”

Tiêu Vũ vừa mới bay ra Cự Thạch Thành phạm vi, đâm đầu liền đụng phải Long Tuyền Tông đoàn người, cùng lúc trước giống nhau là hai đại Thiên Tông dẫn đội, mười mấy tên tông sư nhân vật đi theo.

“Các ngươi tới đúng là nhanh!” Hắn lộ ra cười lạnh, cùng ở vương thành thời điểm giống nhau, hai cánh triển khai, biến thành dài trăm trượng rộng, lấy tốc độ cực nhanh xông vào vào phần đông tông sư bên trong, đem hai cánh xem là sát khí, chém ngang mà qua!

“Phụp!”

Phần đông tông sư nhân vật héo tàn, ở bây giờ Tiêu Vũ trước mặt, cái gọi là tông sư thì như giấy mỏng đồng dạng, không đỡ nổi một đòn!

“Súc sanh, ngươi dám!”

Long Tuyền Tông hai gã Thiên Tông giận dữ, trước đó, bọn họ cũng đã nghe nói Tiêu Vũ ở vương thành xuất hiện, cùng với chém giết Long Tuyền Tông nhiều tên tông sư sự tình.

Nhưng mà, bọn họ đánh giá thấp Tiêu Vũ tốc độ, mặc dù bọn hắn so với Tiêu Vũ càng sớm hơn theo Long Tuyền Tông xuất phát, chạy tới Cự Thạch Thành, nhưng tại Tiêu Vũ cực nhanh bên dưới, bọn họ lại không thể đuổi theo, chỉ là đụng phải mới vừa muốn rời khỏi Tiêu Vũ.

Lúc này, cùng trong vương thành giống nhau sự tình một lần nữa trình diễn, hai gã Thiên Tông đều là tức giận không thôi, đồng thời ra tay.

“Loạn không thuật!” Ở trong, người thứ nhất Thiên Tông gầm lên, tay kết cũ ấn, hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ thân thể run lên,

Vùng trời này tựa hồ bị một loại nào đó lực lượng thần bí cho giam lại, làm cho hắn không cách nào như trước khi giống nhau, lấy tốc độ cực nhanh ngay đầu tiên rời đi.

Rất rõ ràng, lúc trước hắn trong vương thành làm ra, đã để Long Tuyền Tông này hai gã Thiên Tông có đề phòng cùng chuẩn bị.

“Chém!”

Thừa dịp Tiêu Vũ bị giam cầm lập tức, một người khác Thiên Tông cũng là ra tay, một ngón tay giống như thiên đao, ánh đao mát mắt, dài trăm trăm dặm, có một loại diệt thế oai, quay Tiêu Vũ chém xuống.

“Phụp!”

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, Tiêu Vũ thân hình bị cấm, hơn nữa đối phương tốt xấu là hai gã Thiên Tông, mặc dù là hắn cũng không có thể né qua, trúng rồi đòn đánh này, lập tức liền há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

“Bốp!”

Cũng trong lúc đó, hắn mạnh mẽ tạo ra lục đạo lĩnh vực, miễn cưỡng phá tan bị giam cầm hư không, chỉ là cũng đã là khóe miệng dính máu, bị thương không nhẹ.

“Hắc! Long Tuyền Tông, rất tốt, hai đại Thiên Tông đồng thời ra tay với ta, quả thực để mắt ta, không ngày sau, ta nhất định sẽ đích thân bái phỏng!”

Tiêu Vũ quay hai gã Thiên Tông lộ ra một nụ cười gằn chứa đựng, sau đó cũng không quay đầu lại, triển khai hai cánh, ngay đầu tiên tại chỗ biến mất.

“Đáng chết, lại để cho tên súc sinh này chạy!”

“Ta cấm bay thuật, liền bình thường Thiên Tông đều có thể cầm cố hồi lâu, hắn có thể ở như vậy trong thời gian ngắn xông ra!”

Thấy Tiêu Vũ đi xa, tốc độ kia là vô luận như thế nào cũng không đuổi kịp, hai đại Thiên Tông đều là sắc mặt tái nhợt, đầy mặt âm trầm.

Trên đường đi, Tiêu Vũ một bên phi hành, một bên điên cuồng điều động bất diệt âm dương trải qua bên trong cùng lực lượng, cùng với ấn bên trong ẩn chứa sinh cơ, thần tốc tu sửa thương thế của mình.

Hắn bị thương nặng vô cùng, nếu là người bình thường, thừa nhận Thiên Tông mang đầy sát ý một đòn, dù cho không chết thì cũng phải trọng thương, cũng hắn thân thể cường hãn quá mức, tài năng chống đỡ.

Vốn, hắn có bất diệt âm hiểm trải qua cùng địa chi dấu ấn, sau khi bị thương có thể khôi phục nhanh chóng, có điều, lần này chỗ bị thương là đến từ Thiên Tông, tu sửa lên tốc độ muốn chậm không ít, không giống trước đây đối mặt Mộc Hàn Yên như vậy, có thể làm được lập tức khôi phục.

Dù sao, đối phương cảnh giới áp chế, đến từ bất đồng cảnh giới thương tổn, vậy muốn khôi phục lại giá cả cũng là bất đồng, nếu không có bất diệt âm dương trải qua, hắn đã sớm có thể không sợ bất kỳ đối thủ, mặc dù là kinh này tiếp qua nghịch thiên, ở cảnh giới cái hào rộng trên, cũng khó có thể vượt qua.

Một đường phi hành, đồng thời một bên chữa thương, khi trở lại Vô Tuyền Sơn thời gian, Tiêu Vũ vết thương trên người cũng đã tốt đến thất thất bát bát.

“Tiêu Vũ ca ca, ngươi đã về rồi, bên ngoài chơi vui hay không?”

Tiêu Vũ vừa mới rơi xuống trên núi, hai cái trắng đen cá nhỏ chính là bơi tới, đối với hắn thập phần thân mật.

Sờ sờ này hai cái cá nhỏ đầu, trở lại nơi đây, Tiêu Vũ trong lòng cũng là an tâm không ít, hắn thu hồi hai cánh, từ hóa giới phù bên trong, đem mang về mấy người thả ra.

“Oa, lại có người tới rồi, trên núi vừa là náo nhiệt!”

“Tốt quá, như vậy thì có người bồi tiểu hắc chơi.”

Nhìn thấy thêm ra bốn người, trắng đen hai cái cá nhỏ đều là cao hứng nhảy nhót liên hồi, hai cái cá một chút cũng không sợ người lạ, vây quanh mấy người thì quay vòng lên.

Diệp Văn Hiên từ trước đến giờ là như quen thuộc tính cách, cùng này người trên núi, một chút thì hoạt lạc, Tần Vũ Huyên cũng là tính cách hoạt bát, chỉ chốc lát thì đối với hai cái cá nhỏ vạn phần yêu thích, cùng chúng nó đồng thời nô đùa đùa giỡn.

Tiêu Vũ trở về, người trên núi tự nhiên đều là xuất hiện, Giang Diên Nhi, Mặc Vũ, Huyết Lân đều vây quanh, hai con Tiểu Thú mặc dù cùng Phong Vũ Mạc Ly không quen, nhưng cũng biết hai người này ở lúc trước đã đã giúp Tiêu Vũ không ít, bởi vậy cũng đối với bọn họ biểu thị ra thân thiện tâm ý.

“Tiêu Vũ, đây cũng là ngươi bây giờ đỉnh núi?” Mạc Ly đánh giá ngọn núi này, khẽ nhíu mày, núi này thoạt nhìn, cũng quá vắng lặng.

Theo bị Tiêu Vũ ân huệ, đột phá Thiên Tông, hắn cũng không dám lại như quá khứ tùy ý như vậy gọi Tiêu Vũ làm tiểu tử, mà là đổi thành gọi Tiêu Vũ tên.

“Hai vị, ta có một số việc, muốn cùng các ngươi thương lượng.” Tiêu Vũ đem Phong Vũ cùng Mạc Ly gọi vào một chỗ hẻo lánh, ở vương thành thời gian, trong lòng hắn cũng đã có một mơ hồ ý nghĩ, bây giờ theo Phong Vũ Mạc Ly tiến lại, hắn cảm giác ý nghĩ này, có lẽ có thể thực hiện.

“Có lời gì, ngươi cứ việc nói thẳng a, chúng ta đã theo ngươi tới, vô luận ngươi có chuyện gì, chúng ta đều sẽ tận lực giúp ngươi.” Mạc Ly rất thoải mái, Tiêu Vũ giúp hắn đột phá Thiên Tông cảnh giới, này đối với hắn mà nói, là thiên đại ân tình.

Nếu không có như thế, hắn và Phong Vũ cũng sẽ không từ bỏ Thiên Thanh Vũ Viện, cùng hắn trở về.

“Ta cho rằng, cho các ngươi ngày sau ở lại ngọn núi này, dạy dỗ cái kia mấy tiểu bối tu luyện, các ngươi bây giờ cũng đã đột phá Thiên Tông vị trí, nên có đầy đủ năng lực.” Tiêu Vũ cũng không vòng vèo, nói thẳng ra mình ý nghĩ.

Phong Vũ cùng Mạc Ly cùng nhìn nhau, hai người đều là người thông minh, một chút thì nghe được Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ, Mạc Ly nói: “Ngươi nghĩ tại đây trên núi hoang, khai sơn lập phái?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 183: Khai Tông Lập Phái?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với Phong Vũ cùng Mạc Ly nghi vấn, Tiêu Vũ cũng không chối, cũng không thừa nhận.

Hắn hiện tại, đúng là có một vài ý nghĩ, muốn sáng kiến một thuộc về thế lực của mình, nếu không làm đối mặt Long Tuyền Tông, đối mặt Tiêu gia loại tồn tại này lúc, hắn dù cho tiếp qua mạnh mẽ, cũng chung quy chỉ là sức lực của một người.

Mà bây giờ, bên cạnh hắn có càng ngày càng nhiều người, Mặc Vũ Huyết Lân, trắng đen cá nhỏ, Giang Diên Nhi, Diệp Văn Hiên, Tần Vũ Huyên các loại, những người này hắn cũng không thể bất cứ lúc nào mang theo bên người, cũng không cách nào vẫn có thể bảo đảm an toàn của bọn hắn.

Này đây, làm lần này nhìn thấy Phong Vũ Mạc Ly, hắn mới sinh một thành lập chính mình thế lực ý nghĩ, hắn tin tưởng dựa vào hắn trí nhớ của kiếp trước, cái thế lực này một khi dựng thành, đem sẽ không thua đương thời bất kỳ cổ tộc hoặc là tông môn.

Cũng chỉ có như vậy, bên cạnh hắn những người này, tài năng không cần hắn đi kiêng ky., hơn nữa theo hắn tu vi dần gượng, đối mặt người cũng sẽ càng ngày càng lớn mạnh, nếu là cùng lần này giống nhau, đối phương như Long Tuyền Tông như vậy đối với những người này ra tay, hắn sức lực của một người, cũng khó tránh khỏi có sơ sẩy thời điểm.

Ngoài ra, cái gọi là tông sư, đạt được cảnh giới này người, cũng đã có đầy đủ năng lực có thể khai sơn lập phái, bởi vậy mới sẽ bị người như thế gọi.

Hiện nay, Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người đều bước vào Thiên Tông cảnh giới, chỉ cần Tiêu Vũ đối với bọn họ hơi thêm chỉ điểm, dành cho bọn họ bao nhiêu trùng chiến quyết, bọn họ rất nhanh sẽ khả năng trở nên mạnh mẽ, mặc dù là vừa mới đột phá, không lâu sau đó cũng đem không kém gì cái khác Thiên Tông.

Bởi vì này các loại nguyên nhân, Tiêu Vũ lúc này mới có khai sáng thế lực ý nghĩ, mặc dù hắn đối với cái gọi là thế lực cũng không để ý, nhưng để bên cạnh hắn những người này, bước đi này tựa hồ là không thể tránh khỏi sự tình.

Đem những ý nghĩ này cùng Phong Vũ Mạc Ly nói xong, hai người này đều rơi vào trong trầm mặc.

Trước đó, bọn họ đều vẫn chỉ là cảnh giới tông sư, mặc dù tu vi không kém, có thể đi tới Thiên Phủ loại địa phương này, cũng căn bản không nghĩ tới khai tông lập phái, Tiêu Vũ lúc này đột nhiên với bọn hắn nói này, làm cho bọn họ đều cảm giác thấy hơi đột nhiên.

“Nếu muốn khai tông lập phái, cũng không phải không thể, chỉ là, ta và Phong Vũ đều vừa mới đột phá đến Thiên Tông, ở Thiên Phủ khai tông, sợ là khó có thể đứng vững!” Mạc Ly nói ra chính mình lo lắng chỗ.

Hắn và Phong Vũ thực lực ở cảnh giới tông sư tuy mạnh, nhưng bây giờ vừa mới đột phá, phải ở chỗ này thành lập tông môn, 4 đại tông môn há có thể thấy bọn họ quật khởi?

Nếu nói như thế, liền tương đương lại sẽ thêm ra 1 đại tông môn tranh cướp tài nguyên cùng con đường tu luyện nhân tài, bọn họ là không thể nào bỏ mặc không quan tâm.

“Phương diện này, các ngươi không cần lo lắng.” Tiêu Vũ sớm có cân nhắc, nói: “Hiện nay, ta tin tưởng Thiên Phủ bên trong các thế lực lớn đều không dám tùy tiện nhằm vào ta hành động, dù cho lui một bước nói,

Là bọn họ có gan này, cũng không thực lực này!”

Tiêu Vũ đem trên ngọn núi này có trận pháp sự tình hướng về hai người nói rõ, có toà này hung trận ở, trừ phi là vương giả tự thân tới, nếu không mặc dù là 4 đại tông môn người đều tới, cũng công không được ngọn núi này.

Huống hồ, hắn khoảng thời gian này cùng Long Tuyền Tông một phen tranh đấu, sớm dẫn tới khắp nơi đều cảm giác sâu sắc kiêng kỵ, ở Thiên Phủ bên trong, cũng có một chút thế lực quan hệ với hắn coi như không tệ, ở tình huống như vậy, hắn phỏng chừng dù cho hắn tuyên bố lập tông, cũng không có bao nhiêu người dám có điều nhằm vào.

Tán gẫu qua hồi lâu, Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người cuối cùng cũng dần dần trầm mặc xuống, cũng coi như là tiếp nhận rồi Tiêu Vũ ý nghĩ.

Trở thành Thiên Tông, khai tông lập phái, trên thực tế, chuyện này đối với bọn hắn tới nói, tựa hồ cũng có nhất định khiêu chiến và vui sướng.

“Các ngươi đã đồng ý, ta bây giờ là có thể dạy các ngươi một vài tu luyện pháp môn, ngoài ra, các ngươi lúc trước tu công quyết, cũng quá mức nhỏ yếu, tốt nhất vẫn là trùng tu một bộ.” Đạt được hai người này ngầm đồng ý, Tiêu Vũ liền bắt đầu đem ý nghĩ trong lòng 11 thực hiện.

Trên thực tế, hắn làm như vậy, cũng là có chút bất đắc dĩ, bởi vì không lâu sau nữa, hắn liền vừa muốn rời khỏi, trở về Tiêu gia, phỏng chừng đến lúc đó, bên cạnh những người này, cũng không cách nào mang theo bên người, chỉ có đem nơi này hết thảy đều an bài xong, hắn có thể yên tâm rời đi.

“Công quyết còn có thể trùng tu?”

Phong Vũ cùng Mạc Ly hai người đều hết sức kinh ngạc, tu luyện công quyết, thường thường đều lựa chọn một bộ chính là một đời, khó có thể thay đổi, trừ phi là cảnh giới thấp hơn, tài năng mạnh mẽ đổi sửa một khác công quyết, nhưng bọn họ bây giờ đều đã đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, muốn trùng tu cái khác công quyết, tựa hồ đã là quá chậm.

“Đó cũng không phải việc khó gì.” Tiêu Vũ gật đầu, có hắn cái này chí tôn ở, muốn trợ giúp Phong Vũ Mạc Ly trùng tu cái khác công quyết, đó là lại chuyện quá đơn giản tình.

Trừ phi hai người này tu luyện, là như bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua cường đại như vậy mà bá đạo công quyết, mới không có đổi sửa công quyết có thể, nhưng bọn họ trước đây tu luyện công quyết, ở Tiêu Vũ trong mắt, đó là không đáng một đồng.

“Các ngươi bây giờ mặc dù đều dung hợp cái viên này luân hồi dấu ấn, nhưng tính cách của các ngươi thân thể dù sao có điều bất đồng, cho nên ta dạy cho các ngươi hai bộ bất đồng công quyết.”

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cuối cùng từ trong ký ức, tìm ra hai bộ cùng luân hồi chi đạo có liên quan công quyết, phân biệt dạy cho hai người.

“Ai da, ta đến bây giờ mới biết, ở trên thân thể ngươi, lại là có nhiều bí mật như vậy, ta là càng ngày càng cảm giác nhìn không thấu ngươi.”

Theo Tiêu Vũ nơi đó tìm được công quyết sau khi, Mạc Ly sắc mặt phức tạp, thật dài thở dài một cái.

Của hắn tầm mắt mặc dù không bằng Tiêu Vũ, tuy nhiên biết, Tiêu Vũ dạy cho hắn Phong Vũ công quyết, bất kể là một bộ nào, thả ra ngoài đều đủ để kinh thế.

Hắn bây giờ là càng ngày càng không hiểu được cái này hắn trước đây đã nhìn ra hậu sinh vãn bối, không chỉ có thể tùy ý giúp bọn họ cải thiện thân thể, đột phá đến Thiên Tông cảnh giới, còn tùy tùy tiện tiện, thì có thể lấy ra như vậy hai bộ kinh người công quyết.

Chính là từ trước đến giờ lạnh như băng Phong Vũ, lúc này sắc mặt đều có chút phức tạp, cái này Tiêu Vũ, trên người rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật kinh người?

Mặc dù nhìn không thấu, nhưng hai người cũng không hỏi nhiều, bởi vì bọn họ cũng đều biết, bọn họ nợ Tiêu Vũ càng ngày càng nhiều, hơn nữa cũng biết, Tiêu Vũ khả năng khống chế bực này kinh thế công quyết, bọn họ nếu là đi theo Tiêu Vũ tả hữu, ngày sau khả năng đạt tới cảnh giới, tất nhiên xa xa cao hơn chính bọn họ nỗ lực có khả năng đạt tới.

Đem công quyết dạy cho hai người sau, Tiêu Vũ liền làm cho bọn họ rời đi, tiến đến hoán đổi tu công quyết.

Mặc dù trong lòng hắn đã có thành lập thế lực ý nghĩ, nhưng cái ý niệm này còn có chút mơ hồ, hơn nữa cũng không phải nói xây dựng thì xây dựng, còn cần từng bước từng bước đến.

Đầu tiên, hắn muốn trước hết để cho Phong Vũ cùng Mạc Ly trở nên mạnh mẽ, dạy bọn họ công quyết chiến quyết, cùng với bí thuật, hai người này bây giờ là Tiêu Vũ cái ý niệm này ở trong hạt nhân, chỉ có bọn họ mạnh mẽ, Tiêu Vũ ý nghĩ mới có thể đứng vững được bước chân.

“Trong vòng một tháng, ta liền muốn rời khỏi, đi tới hạo châu, để cho thời gian của ta, tựa hồ không phải nhiều lắm.”

Tiêu Vũ thật dài thở dài một cái, không đem bên cạnh những người này đều an bài xong, hắn là làm sao cũng không cách nào yên tâm rời đi, nhưng 1 tháng, tựa hồ quá mức ngắn ngủi, hắn cũng không biết, ở trong một đoạn thời gian này, chính mình có thể làm được bao nhiêu.

“Vô luận như thế nào, rời đi trước khi, còn là muốn giải quyết Long Tuyền Tông cái này mầm họa!” Trong mắt tuôn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, Tiêu Vũ tùy ý Phong Vũ Mạc Ly một mình tu luyện, chính mình tất là đứng dậy, triển khai hai cánh, lại một lần nữa từ trên núi rời đi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có hai chương, ngày mai bắt đầu, không có gì bất ngờ xảy ra ban ngày cũng sẽ có chương mới, không muốn như trước khi như vậy tất cả đều đặt ở buổi tối, hơn nữa lượng đổi mới cũng sẽ có bày ra tăng lên, hôm nay nhiều như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 184: Trận Đạo Vương Giả?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vô Tuyền Sơn, khoảng cách 4 đại tông môn, đều có xa xôi khoảng cách, mặc dù là Thiên Tông nhân vật ở trong lúc này qua lại, đều cần mấy ngày thời gian, mà Tiêu Vũ có huyễn thiên thần dực, có thể ở trong thời gian ngắn nhất đạt được.

Hắn sau lưng có hai cánh, từ Vô Tuyền Sơn trên rời đi, đi tới Thiên Phủ, hai cánh mở ra, đã là bay đến Long Tuyền Tông phân đà bầu trời.

Mạnh mẽ có thể so với vương giả thần niệm lộ ra, nhất thời Long Tuyền Tông trong phân đà, có bao nhiêu người, đều là cảnh giới cỡ nào, vừa đang làm cái gì, tất cả đều ở Tiêu Vũ nắm giữ trong vòng.

“Một phân đà càng cũng có hai đại Thiên Tông trấn giữ?” Tiêu Vũ thần niệm từ nơi này đảo qua, không khỏi kinh ngạc.

Xem ra Long Tuyền Tông đối với hắn đề phòng cực sâu, như loại này phân đà, vốn cũng là một vị Thiên Tông trấn giữ, bây giờ lại có hai người.

Suy tư một chút, này hai đại Thiên Tông, đối với Tiêu Vũ đúng là một phiền phức, hắn vốn là dự định trước tiên nhổ Long Tuyền Tông này một phần bánh lái, cũng coi như là lần đầu tiên chủ động đối với Long Tuyền Tông ra tay.

Cho tới nay, hắn đều quá bị động, đều là Long Tuyền Tông phương diện ở nghĩ hết các loại biện pháp đến đối phó hắn, so sánh với đó, hắn đều chỉ là đang bị động ứng đối.

Mà lần này, Long Tuyền Tông cư nhiên như thế đê hèn, càng muốn đối với hắn những cố nhân kia ra tay, hơn nữa điều động nhiều như vậy Thiên Tông, muốn đưa hắn từ Vô Tuyền Sơn trên dẫn ra sau, dựa vào tu vi khá mạnh, đưa hắn đánh giết.

Nếu như không phải của hắn có huyễn thiên thần dực, vừa có thân thể mạnh mẽ, bây giờ chỉ sợ chết đi từ lâu.

Long Tuyền Tông cách làm như vậy, cũng đưa hắn thật chọc giận, cho nên lần này hắn muốn chủ động ra tay, bằng không mà nói, Long Tuyền Tông thật đúng là đem hắn xem là có thể tùy ý nhào nặn, không có sức đánh trả tiểu bối.

“A?”

Trong lúc suy tư, Tiêu Vũ mới vừa muốn động thủ, lại xuyên thấu qua thần niệm nhận thấy được, Long Tuyền Tông trong phân đà hai đại Thiên Tông, đang tay cầm cao to nốt nhạc, tựa hồ là đang hướng về Long Tuyền Tông bên kia bẩm báo cái gì.

“Điều động nhiều như vậy Thiên Tông cùng đệ tử, không chỉ không thể chém giết tên súc sinh kia, liền hắn trước đây những cố nhân kia, cũng một đều không thể tìm được? Còn chiết khấu hai nhóm tông sư?”

Bùa truyền âm bên trong, truyền ra một thanh âm trầm thấp, rõ ràng đang cố ý áp chế lửa giận, Tiêu Vũ vừa nghe liền có thể nghe ra, đây là Long Tuyền Tông chủ âm thanh.

Xem ra, trong phân đà này hai đại Thiên Tông, đang cùng Long Tuyền Tông chủ, bẩm báo trong khoảng thời gian này phát sinh sự tình trải qua.

“Tông chủ, chúng ta đã tận lực, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Phong Lăng Thành cùng Cự Thạch Thành, nhưng tên tiểu bối kia có một đôi hai cánh, tốc độ thật sự là quá nhanh,

Dù cho chúng ta đều đạt đến Thiên Tông cảnh giới, cũng là xa xa không bằng.”

Lúc này, ở Tiêu Vũ thần niệm bên dưới, hai đại Thiên Tông nhất cử nhất động, cũng giống như trước mắt hắn, lúc này hai người vẻ mặt phiền muộn, hiển nhiên cũng là vạn phần uất ức.

Một giới tiểu bối, trước sau cùng Long Tuyền Tông bốn gã Thiên Tông tiếp xúc, bị bọn họ chỗ chặn lại, nhưng mà bốn người đều là không làm gì được Tiêu Vũ, còn để Tiêu Vũ ở ngay trước mặt bọn họ, chém giết rất nhiều đệ tử, coi bọn họ như không.

Đừng nói Long Tuyền Tông chủ phẫn nộ, bọn họ sao lại không phải vạn phần uất ức?

“Vô luận như thế nào, tên súc sinh kia phải chết, bổn tông không can thiệp tới các ngươi lấy cái gì giá cả, nhất định phải đem tên súc sinh kia cho ta chém giết, bằng không mà nói, ta Long Tuyền Tông, ở Lạc Vân Châu bên trong, đều sẽ bị trở thành người khác trò cười!”

Long Tuyền Tông chủ trong thanh âm, tức giận lộ ra vội vàng.

Hiện nay, theo Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông tuyên chiến, đã trôi qua một đoạn thời gian, nhưng mà song phương trước sau vài lần giao chiến, đều này đây Long Tuyền Tông đại bại kết quả này kết cuộc, không chỉ không lấy đến nửa phần tiện nghi, ngược lại là Tiêu Vũ trong tay chiết khấu không ít người.

Chuyện này, ở lạc vân một châu đều đã truyền ra, Long Tuyền Tông đường đường một châu 4 đại tông môn một trong, lại không làm gì được một thiếu niên hậu bối!

Bọn họ nhưng phát động rồi phần đông sức mạnh, mà Tiêu Vũ, từ đầu tới đuôi đều là một thân một mình ứng đối, này khiến cho Long Tuyền Tông trên mặt một trận không cách nào, quả thực có thể nói là sỉ nhục.

Mà lần này, bọn họ không tiếc giá cả, liền mặt mũi cũng không cần, dự định nhằm vào Tiêu Vũ những cố nhân kia ra tay, kết quả Tiêu Vũ ở tại bọn hắn chạy tới trước khi thì đã xem những người kia toàn bộ mang đi, bọn họ không chỉ dự định thất bại, ngược lại vừa là ở Tiêu Vũ trong tay bẻ đi không ít người.

Tuy nói sau khi có hai đại Thiên Tông đem Tiêu Vũ trọng thương, có thể cuối cùng cũng vẫn để cho hắn rút lui.

Việc này, mặc dù phát sinh ở ngày gần đây, nhưng cũng có thể nói vậy, nhất định không che giấu được, không bao lâu nữa sẽ truyền ra, đến lúc đó Long Tuyền Tông đem sẽ trở thành Lạc Vân Châu bên trong chuyện cười!

Như thế tình cảnh bên dưới, Long Tuyền Tông tông chủ, cùng Long Tuyền Tông này Thiên Tông, há có thể không vội? Há có thể không giận?

Thu hồi bùa truyền âm, hai đại Thiên Tông đã xong cùng Long Tuyền Tông chủ truyền âm, sắc mặt lại vẫn là có vẻ âm trầm không ngớt.

“Bổn tông cũng không tin, một giới thiếu niên, có thể có bao nhiêu bản lĩnh, ta Long Tuyền Tông còn không làm gì được hắn?”

“Người này mang cho chúng ta tông môn như thế khuất nhục, nếu không giết chết, chúng ta một tông sỉ nhục vĩnh viễn không cách nào rửa sạch, bất luận trả giá loại nào giá cả, nhất định phải giết!”

“Cũng không biết tông chủ bên kia, cùng cái kia trận đạo vương giả câu thông đến như thế nào, Tiêu Vũ tên súc sinh kia cũng là ỷ vào trận pháp thủ sơn, nếu vị kia trận đạo vương giả đồng ý giúp đỡ, nhất định có thể phá vỡ hắn trong núi đại trận, đến lúc đó liền có thể đánh hạ toà kia núi hoang, để rửa ta Long Tuyền Tông nhục!”

Hai đại Thiên Tông sắc mặt âm trầm, ở nơi đó giao lưu, đối với Tiêu Vũ tràn đầy cực sâu oán niệm.

“Trận đạo vương giả?” Tiêu Vũ cả kinh, nghe tới, Long Tuyền Tông đúng là tìm một gã trận đạo vương giả, muốn để phá trừ hắn trên núi hung trận?

Hắn cái kia trận pháp mặc dù mạnh mẽ, nhưng nếu thật sự có trận đạo vương giả ra tay, dùng thực lực bây giờ của hắn, phỏng chừng cũng rất khó bảo vệ, cái này ngược lại là phiền phức.

Nhưng mà, hắn không nghĩ ra, tầm thường Long Tuyền Tông, là từ đâu tìm đến trận đạo vương giả? Bọn họ hẳn là không năng lực này, mời được bực này nhân vật mới đúng!

“Vô luận như thế nào, Long Tuyền Tông nhất định phải trừ!”

Tiêu Vũ không quan tâm nhiều như vậy, đang ở không trung, từ trong cơ thể lấy ra khí ấn, hóa thành một hơi chuông lớn màu vàng óng, trôi nổi trên hư không.

Hắn là hắn ngày gần đây cùng Long Tuyền Tông người chiến đấu thời gian đột nhiên sinh ra ý nghĩ, dùng khí ấn diễn biến trên chín tầng trời các loại giết nguyền rủa, đến tăng cường chiến lực của mình.

Vốn đối với những binh khí này, hắn không quá ưa thích sử dụng, cho rằng những thứ này đều là ngoại lực, nhưng hôm nay đối mặt nhiều như vậy mạnh hơn tự thân thế lực, cũng là không có lựa chọn tốt hơn, chỉ cần có thể tăng cao sức chiến đấu, vô luận chuyện gì đều sẽ không tiếc.

“Keng!”

Chôn chuông thần, U &# 85; đọc sách www. u &# 117; kan &# 115; h u &# 46; c o &# 109; &# 32; chuông này ở Cửu Thiên Thế Giới có chôn thần chi danh, tiếng chuông vừa vang, chính là một đời tai kiếp.

Xưa nay có người vào chôn, liền có đưa ma vừa nói, mà đây khẩu chôn chuông thần, liền có chỗ tương tự, tiếng chuông vừa vang liền ngụ ý âm thanh của tử vong.

“Ầm!”

Theo Tiêu Vũ tiếng chuông vừa vang, toàn bộ Long Tuyền Tông phân đà, liền như là đã trải qua động đất bình thường, những cảnh giới kia gần như chỉ ở cảnh giới tông sư người phát ra tiếng tiếng kêu thảm thiết, trong chớp mắt liền đã ngã xuống không biết bao nhiêu.

“Người nào?”

Trong phân đà, hai đại Thiên Tông kinh sợ, Long Tuyền Tông thân là 4 đại tông môn một trong, bình thường ai dám lên cửa khiêu khích? Hiện nay lại có thể có người chủ động đánh tới, quả thực là động thủ trên đầu thái tuế!

Bọn họ đồng thời gầm lên, sau đó phi thân bước ra, đi tới trời cao.

Tác giả đông phương hành vân nói: Thật không tiện, vốn nói là ban ngày chương mới, kết quả xảy ra chút vấn đề, thế nhưng bảo hôm nay sẽ tăng lên chương mới nói sẽ không thay đổi, bây giờ bắt đầu gõ chữ, hôm nay sẽ không thấp hơn canh năm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 185: Chia Đều Bánh Lái

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Là ngươi!”

Khi thấy không trung Tiêu Vũ, hai đại Thiên Tông đều là vừa giận vừa sợ, bọn họ đều đang nghĩ tới như thế nào giải quyết đi người này, bây giờ ngược lại tốt, Tiêu Vũ lại chủ động chạy tới, ra tay với bọn họ.

“Các ngươi Long Tuyền Tông, đầu tiên là ở Thiên Uyên muốn giết ta, sau vừa ý đồ đối ta cố nhân ra tay, hôm nay, cũng giờ đến phiên ta chủ động đánh ra!”

Tiêu Vũ không để ý tới này hai đại Thiên Tông, coi bọn họ như không, đỉnh đầu một chuông lớn màu vàng óng, lại chấn động.

“Ầm!”

Hắn cái này ở chuông, mặc dù diễn biến không ra chính thức chôn chuông thần uy lực, tuy nhiên thập phần khủng bố, tiếng chuông vừa vang, Long Tuyền Tông này một phần bánh lái chính là giống như động đất bình thường, tảng lớn kiến trúc không dứt sụp đổ, trong đó đệ tử càng trong nháy mắt thương thì thương, chết chết, có tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

“Súc sanh, làm càn!”

Hai đại Thiên Tông tức giận hai mắt đỏ chót, bọn họ còn chưa đi tìm Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lại chủ động tìm đến, đối với bọn họ phân đà ra tay!

“Rời toà kia núi hoang, cũng dám làm càn, ngươi đây là tự tìm chết!”

Phẫn nộ bên trong, hai đại Thiên Tông sát ý kinh người, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay.

“Bốp!”

Nhưng mà, chuông lớn màu vàng óng biến đổi, hóa thành hai cánh, bị Tiêu Vũ mang ở trên người. Hắn tốc độ nhanh khủng bố, một chút rồi cùng hai đại Thiên Tông kéo dài khoảng cách, đồng thời hai cánh triển khai, giống như từ phía chân trời buông xuống hai đạo thác nước, từ Long Tuyền Tông phân đà hơi đảo qua một chút.

Bây giờ Tiêu Vũ, thực lực gần nhau Thiên Tông cảnh giới, hơn nữa diễn hóa ra huyễn thiên thần dực, này hai cánh quét qua trong lúc đó, mặc dù là một tòa núi lớn đều có thể bị hắn chém thành hai nửa, chớ nói chi là cái này khu khu Long Tuyền Tông phân đà.

Lúc này, theo hắn hai cánh hơi đảo qua một chút, Long Tuyền Tông trong phân đà hết thảy kiến trúc, không một hoàn chỉnh, toàn bộ đều hóa thành phế tích.

Ngoài ra, ở trong đó, không dứt có Long Tuyền Tông đệ tử có tiếng kêu thảm thiết truyền ra, nghe tới tràn ngập tuyệt vọng.

“A! Ta muốn giết tên súc sinh này!”

“Tiểu bối, ngươi cũng sẽ chỉ trốn gì? Có dám chính diện tiếp bổn tông một chiêu!”

Hai đại Thiên Tông phẫn nộ rít gào, đuổi giết Tiêu Vũ, Long Tuyền Tông phân đà, lại bị một hậu bối ở ngay trước mặt hắn cho bằng nhau, này bất kể là đối với bọn họ, hay là đối với Long Tuyền Tông, đều là một to lớn sỉ nhục!

Nhưng mà,

Bọn họ tuy là tràn ngập phẫn nộ, muốn muốn chém giết Tiêu Vũ, thế nhưng Tiêu Vũ tốc độ thật sự quá nhanh, dù cho bọn họ đều là Thiên Tông nhân vật, cũng căn bản là không có cách đuổi theo.

“Hôm nay ra tay, chỉ vì Long Tuyền Tông khinh người quá đáng, đường đường 4 đại tông môn, không quan tâm mặt mũi, càng đối với ta những tu vi thấp kia hơi cố nhân ra tay, ta đã sớm nói, ngày khác tất lại thân trên Long Tuyền Tông đi một lần, hôm nay là phân đà, ngày khác chính là Long Tuyền Tông bổn tông!”

Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, sau đó không thèm nhìn hóa thành phế tích Long Tuyền Tông phân đà một chút, hai cánh triển khai, nghênh ngang rời đi.

“A!”

Hai đại Thiên Tông phẫn nộ, làm sao bọn họ có thực lực kinh người, nhưng căn bản không đuổi kịp Tiêu Vũ tốc độ, hai người trong lồng ngực buồn rầu quả thực là muốn hộc máu.

Vốn nhằm vào Tiêu Vũ cố nhân một chuyện, cũng đã rơi vào vô cùng chật vật, không thể cho Long Tuyền Tông chủ một thoả mãn giao cho, hiện nay Long Tuyền Tông phân đà, càng bị Tiêu Vũ một người tiêu diệt, hai đại Thiên Tông trơ mắt thấy, lại là căn bản vô lực ngăn cản.

Vậy thì như một vang dội bạt tai, ác liệt quất vào Long Tuyền Tông trên mặt.

Hơn nữa, bọn họ đối với Tiêu Vũ những cố nhân kia ra tay, vốn cũng không phải là món hào quang sự tình, sự kiện kia nếu như thành công thì cũng thôi đi, ít nhất có thể dùng những người kia tới đối phó Tiêu Vũ, nhưng bọn họ không chỉ không thu hoạch được gì, còn ở Tiêu Vũ trong tay tổn thất không ít đệ tử.

Bây giờ, Tiêu Vũ giống như là bị ủy khuất, đem lửa giận phát tiết tới Long Tuyền Tông phân đà bên trên, nhưng bọn họ đâu? Chỉ có một bụng uất ức, còn muốn thừa nhận đường đường tông môn đi bắt nạt này nhỏ yếu người bêu danh!

Càng là tiếp tục nghĩ đi, hai đại Thiên Tông thì càng phiền muộn, hầu như có một loại muốn hộc máu cảm giác.

“Này……”

Tiêu Vũ rời đi, nhưng mà Thiên Phủ bên trong, người của các phe thế lực nhưng đều là nghẹn họng nhìn trân trối.

Long Tuyền Tông phân đà phát sinh chuyện lớn như vậy, khắp nơi tự nhiên sẽ không thể không biết, ngược lại, Tiêu Vũ lúc trước tiếng chuông vừa vang thời điểm, cũng đã hấp dẫn hết thảy ánh mắt, không biết có bao nhiêu ánh mắt, đều mắt thấy vừa mới Long Tuyền Tông phân đà bị san bằng trải qua.

“Thiếu niên này, lại hùng hổ như vậy? Chỉ dựa vào một người, liền đem Long Tuyền Tông phân đà cho bằng nhau? Hai đại Thiên Tông trấn giữ, đều chỉ có thể trơ mắt thấy!”

“Ta cảm giác, lần này Long Tuyền Tông gặm tới một khối xương cứng, phía trước tổn thất, tựa hồ cũng chỉ là bắt đầu, sau đó còn có thể càng nhiều!”

Giang gia, Phù Đạo Minh, Tứ Tông còn lại tam tông, những người này đem phát sinh sự tình đặt ở trong mắt, mỗi người đầy mặt phức tạp.

Loại sự thật này, thật sự có chút mộng ảo, Tiêu Vũ một giới thiếu niên, bất cứ một thân một mình, trước mặt Long Tuyền Tông hai đại Thiên Tông mặt, đem Long Tuyền Tông phân đà cho bằng nhau!

Tuy nói Long Tuyền Tông phân đà thực lực, xa xa không bằng bổn tông một phần mười, nhưng hắn một giới hậu bối, một thân một mình thì có thể làm được loại chuyện này, không khỏi cũng quá mức kinh người.

Mà quan trọng nhất chính là, làm xong tất cả những thứ này sau, hắn còn thong dong rút lui, không mất một sợi tóc.

“Cái này thật giống như, vẫn là hắn lần đầu tiên chủ động ra tay, dĩ vãng đều là bị động chống đỡ!”

“Ta cảm giác, kế tiếp một quãng thời gian, Long Tuyền Tông, sợ là sẽ phải phiền phức không dứt.”

Các thế lực lớn người vào lúc này đều có một loại linh cảm, Tiêu Vũ chủ động ra tay rồi, rất có thể cũng mang ý nghĩa, Long Tuyền Tông ở sau đó trong một khoảng thời gian, sợ hãi đều khó mà an bình sống qua ngày.

Thiếu niên này, thủ đoạn thật sự quá qua kinh người, hơn nữa cả gan làm loạn, một người thì dám đến bình Long Tuyền Tông phân đà, cũng không ai dám tưởng tượng, hắn kế tiếp còn sẽ làm ra cái gì làm người khiếp sợ sự tình.

Lúc này, Long Tuyền Tông bên trong, Long Tuyền Tông chủ tức giận gân xanh bất ngờ nổi lên, khuôn mặt dữ tợn.

Đã bao nhiêu năm, đã bao nhiêu năm? Từ hắn trở thành Long Tuyền Tông chủ, ánh mắt cùng khí độ đều sớm đạt được cảnh giới cực cao, hắn đã không biết mình đã bao nhiêu năm không có cảm thấy như thế phẫn nộ!

Ngay vừa mới rồi, U &# 8 hắn chiếm được Thiên Phủ phân đà bên kia tin tức truyền đến, phân đà bị san bằng, Tiêu Vũ làm xong tất cả những thứ này sau thong dong tỷ rút đi, trấn thủ phân đà hai đại tông sư, liền người ta một cọng lông chưa từng đụng đến!

Đường đường Long Tuyền Tông, càng liên tiếp ở một tên tiểu bối trong tay chịu thiệt, liền phân đà đều bị bằng nhau, còn có so với cái này càng khuất nhục sự tình gì!

“Dù cho trả giá lại giá thật lớn, lần này ta cũng phải thỉnh cầu trận vương, để hắn giúp ta phá trận, chém giết tên súc sinh kia!”

Long Tuyền Tông chủ gân xanh nổ lên, tầng tầng một chưởng vỗ đến, trong nháy mắt, hắn vị trí gian phòng này, tất cả đều hóa thành bột phấn, liền một tia dấu vết chưa từng còn lại.

Tựa hồ đem trong lòng uất khí đều đã phát tiết xong, Long Tuyền Tông chủ hít thở từ từ yên ổn.

Hắn nỗ lực bình phục dòng suy nghĩ của mình, lấy ra bùa truyền âm, liên thông tên kia trận đạo vương giả bùa truyền âm, mở miệng nói: “Thiên huyễn vương, liên quan tới ngươi lần trước theo như lời điều kiện……”

“Keng!”

Long Tuyền Tông chủ một câu lời còn chưa nói hết, trong chớp mắt, một tiếng thật lớn chuông tiếng vang truyền, chấn động toàn bộ Long Tuyền Tông!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 186: Lên Long Tuyền

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Súc sanh, ngươi dám!”

Long Tuyền Tông chủ ở định lập tức, sắc mặt chính là biến đổi đột ngột.

Một tiếng này chuông vang, dù cho hắn chưa từng nghe tới, cũng theo phân đà bên kia tin tức bên trong biết được, Tiêu Vũ ở san bằng phân đà thời gian, liền đã dùng qua một hơi chuông lớn màu vàng óng.

Vào giờ phút này, tiếng chuông này vừa vang, hắn liền biết là Tiêu Vũ đến rồi, chỉ là để hắn thật không ngờ chính là, Tiêu Vũ lại tới nhanh như vậy, chân trước phân đà vừa mới bị san bằng, hắn lúc này mới nhận được tin tức, hắn lại lại tới Long Tuyền Tông bổn tông!

Không để ý tới tiếp tục cùng vị kia trận đạo vương giả bàn điều kiện, Long Tuyền Tông chủ ngay đầu tiên bay vút lên trời, bay đến trời cao.

“Đại tông chủ, lại gặp mặt!” Trên bầu trời, Tiêu Vũ đỉnh đầu chuông vàng, nhìn thấy Long Tuyền Tông chủ xuất hiện, không một chút nào có vẻ bất ngờ.

“Súc sanh, ngươi dám trên ta Long Tuyền Tông làm càn, ngươi này là muốn chết!” Long Tuyền Tông chủ sắc mặt cực kỳ âm trầm, nhìn thấy Tiêu Vũ chiếc chuông lớn kia, hắn đã linh cảm đến Tiêu Vũ muốn làm cái gì.

“Chuyện cười, ngươi Long Tuyền Tông đường đường 4 đại tông môn một trong, cũng dám đối với ta những tu vi thấp kia hơi cố nhân ra tay, ta vừa có cái gì không dám làm? Bình ngươi Long Tuyền Tông phân đà, còn có hôm nay đích thân lên Long Tuyền Tông, ta chỉ muốn nói cho ngươi biết, bất luận người nào dám đối với ta người bên cạnh ra tay, đều phải trả giá thật lớn!”

Tiêu Vũ cũng không ẩn giấu mình ý đồ, hắn hôm nay tới, chính là phải ngay Long Tuyền Tông tông chủ mặt, ở Long Tuyền Tông đại sát tứ phương.

Hắn mặc dù giết không được Long Tuyền Tông này Thiên Tông, nhưng những đệ tử kia, ở trong mắt hắn liền giống như giấy đồng dạng, muốn giết bấy nhiêu giết bấy nhiêu.

Long Tuyền Tông không biết xấu hổ trước đây, đối với hắn cố nhân ra tay, đã như vậy hắn cũng không có cái gì tốt nương tay, không diệt được Long Tuyền Tông, cũng phải cho ngươi tổn thất nặng nề!

“Ngươi cho rằng ngươi là ai? Có thể đến Long Tuyền Tông làm càn!” Long Tuyền Tông chủ gầm lên, trong không trung tầng tầng một bước.

Trong nháy mắt, Long Tuyền Tông trên ngọn núi này hiện ra một luồng khí thế kinh người, vô số tử khí quấn quanh, dùng Long Tuyền Tông chủ làm trung tâm, khiến cả người hắn, còn có này cả tòa núi, tựa hồ biến thành một thể thống nhất, bùng nổ ra khí thế kinh người.

“Đại trận hộ sơn?” Tiêu Vũ lộ ra vài phần kinh ngạc.

Hắn kinh ngạc, cũng không phải Long Tuyền Tông trên núi có đại trận hộ sơn, bởi vì gia tộc bình thường cùng tông môn, đều tồn tại cùng loại trận pháp.

Thế nhưng Long Tuyền Tông trận pháp này, có chút đặc thù, lại đem này thế núi vay mượn đến rồi bộ phận, tạo thành một kinh khủng trận pháp.

Ngoài ra,

Này một trận pháp hạt nhân, nắm giữ ở Long Tuyền Tông chủ trong tay, lúc này hắn cùng với trận pháp kết hợp lại, trên ngọn núi này trận pháp, đều ở đây hắn khống chế bên dưới, đồng thời mượn lực trận pháp, cũng có thể để chiến lực của hắn trong nháy mắt này tăng vọt, bây giờ sợ là đã có tiếp cận vương giả cấp bậc thực lực.

Tầm thường Long Tuyền Tông, lại có dạng này trận pháp?

“Phạm ta Long Tuyền Tông người, chết!”

“Tiểu bối, dám xông vào ta Long Tuyền Tông, hôm nay liền cho ngươi chôn thây nơi này!”

Ở Long Tuyền Tông chủ kích hoạt trận pháp lập tức, vừa là mấy đạo thân ảnh xuất hiện, nhân số ở khoảng mười người, từng cái trên thân thể người đều lộ ra kinh người gợn sóng, tất cả đều có Thiên Tông tu vi!

Xem ra cái này đã là Long Tuyền Tông bên trong hết thảy Thiên Tông, Long Tuyền Tông đã không biết bao nhiêu năm không có bị người đánh tới trên núi, bây giờ chỉ vì Tiêu Vũ một người tiến lại, những người này đúng là toàn bộ đều xuất hiện!

“Ngươi nếu tránh ở toà này trên núi hoang, bổn tông đúng là bắt ngươi không có cách nào, ngươi đã chủ động đã đến chịu chết, hôm nay thì chôn thây nơi này!” Long Tuyền Tông chủ sát ý kinh thiên, quay Tiêu Vũ xa xa một ngón tay.

Khuynh khắc gian, trên ngọn núi này có một loại lực lượng kinh khủng bùng nổ, trận pháp này vay mượn thế núi mà thành, trận pháp hơi động, liền giống như thiên địa oai, cực kỳ khủng bố.

Dù cho Tiêu Vũ tốc độ nhanh hơn nữa, hắn giờ phút này cũng đang ở trong núi này, mà ngọn núi này trong phạm vi, không người nào có thể tránh thoát trận pháp này công kích, bởi vậy Long Tuyền Tông chủ thập phần tự tin, lần này nhất định có thể chém giết Tiêu Vũ.

“Ngươi quá để mắt mình!”

Tiêu Vũ xem thường cười khẽ, đồng dạng là không trung hư hư một bước, trong nháy mắt, Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn không yên, cái kia cỗ khí thế kinh khủng, đúng là vào lúc này chia ra làm hai, một nửa là Long Tuyền Tông chủ khống chế, nửa kia tất là từ Tiêu Vũ nắm giữ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông chủ mượn lực trận pháp, trong không trung đối đầu, Tiêu Vũ mặc dù tu vi không địch lại, nhưng lúc này ở trận pháp này đại thế bên dưới, song phương mỗi một chấp một nửa trận pháp lực lượng, đối đầu bên trong tuy hai mà một.

Phản kháng bên dưới, Tiêu Vũ không bị thương, nhưng cũng không thể đem Long Tuyền Tông chủ như thế nào.

Thế nhưng, Long Tuyền Tông kết cục, lại là thập phần thê thảm, hộ sơn trận pháp lực lượng kinh khủng kia bị chia ra làm hai, lẫn nhau đối đầu, sinh ra dư âm, cái kia lực phá hoại là hết sức kinh người.

Thời khắc này Long Tuyền Tông, ở vừa mới cái kia phản kháng bên dưới, đã là sụp đổ không biết bao nhiêu kiến trúc, càng không biết có bao nhiêu đệ tử, tại đây ở trong chết thảm, phóng tầm mắt nhìn, nơi này lúc này có vẻ vô cùng chật vật, đâu đâu cũng có kiến trúc sụp đổ hình thành phế tích.

"Ngươi…… ngươi làm sao có thể khống chế ta Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn?"

Kết quả này, để Long Tuyền Tông chủ hoàn toàn biến sắc, đồng thời cũng thành phần khiếp sợ.

Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn, dù cho là trong tông, cũng chỉ có hắn người tông chủ này, cùng Ngọc Lăng Sương hai người hiểu được kích hoạt cùng khống chế phương pháp, Tiêu Vũ lại cũng dùng nắm giữ trận này?

Hơn nữa, hắn mới vừa ra tay, vốn đúng là trực tiếp đem Tiêu Vũ chém giết, kết quả lại là chữa lợn lành thành lợn què, ngược lại bị Tiêu Vũ đoạt đi một nửa trận pháp lực lượng, cùng hắn liều mạng, dẫn đến bây giờ Long Tuyền Tông rơi vào chật vật như vậy kết cục.

"Chỉ ngươi này một cái phá trận, cũng không cảm thấy ngại khoe khoang?" Tiêu Vũ xem thường, này Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn ở trong mắt người khác bất phàm, thậm chí có thể nói là cao thâm, nhưng ở trong mắt hắn cũng không bí mật gì, tự nhiên có thể dễ dàng khống chế.

Nếu là liền ứng đối đại trận hộ sơn năng lực đều không có, hắn cũng sẽ không chạy lên Long Tuyền Tông, bởi vì như vậy tương đương chịu chết!

"Càng xe côn, không thể mượn nữa trận pháp ra tay, nếu không tông môn khó giữ được!"

Một màn như thế, cũng làm cho còn lại Thiên Tông sắc mặt biến đổi đột ngột, vội vàng đối với Long Tuyền Tông chủ mở miệng.

Nếu trở lại như vậy vài cái, Long Tuyền Tông không phải bị trận pháp này oai phá huỷ không thể, nếu như tông môn đều bị Tiêu Vũ bằng nhau, cái kia từ sau ngày hôm nay, cũng sẽ không bao giờ tiếp tục cái gì Long Tuyền Tông.

Càng xe côn, cũng chính là Long Tuyền Tông chủ tên, hắn mặt trầm như nước, liền hộ sơn trận pháp đều không làm gì được Tiêu Vũ, chẳng lẽ nói hôm nay Long Tuyền Tông bổn tông cũng phải gặp phải cùng phân đà giống nhau tình cảnh?

“Long Tuyền Tông trận pháp? Ha ha, tốt lắm, tốt lắm!” Tiêu Vũ gật gù, đột nhiên lộ ra một luồng không hiểu ý cười.

“Tất cả mọi người nghe, không tiếc bất kỳ giá nào, cần phải ở trong thời gian ngắn nhất, đem người này chém giết!”

Phần đông Thiên Tông bên trong, truyền ra một thanh âm vội vàng, cũng làm cho hết thảy Thiên Tông đều là cùng nhau rùng mình, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay.

Lúc này, này Thiên Tông mỗi người mặt có bất an, Tiêu Vũ lại có thể sử dụng Long Tuyền Tông trận pháp lực lượng, nếu hắn dùng trận pháp này lực lượng đến bình Long Tuyền Tông, ai có thể ứng phó đạt được?

Tuy nói Long Tuyền Tông bên này cũng có một Long Tuyền Tông chủ có thể sử dụng trận pháp lực lượng, nhưng mới rồi kết quả bọn hắn cũng đều thấy được, dù cho mỗi người bọn họ nắm giữ một nửa trận pháp, đối đầu bên trong gặp xui xẻo cũng sẽ chỉ là Long Tuyền Tông.

Bởi vậy, bọn họ bây giờ duy nhất có thể làm, chính là muốn ở trong thời gian ngắn nhất, đem Tiêu Vũ bỏ, tài năng miễn đi cái này hậu hoạn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 187: Ham Muốn Diệt Long Tuyền

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ chăm chú đếm một chút, lúc này Long Tuyền Tông ở đây Thiên Tông tổng cộng có bảy người, tính cả Long Tuyền Tông chủ, chính là tám người.

Lúc này, bát đại Thiên Tông đồng thời ra tay với hắn, dù cho hắn có mạnh đến đâu, chung quy cũng chỉ là vừa mới đi vào cảnh giới tông sư, ngưng ra một đạo thần ảnh, tuy là có cực nhanh, có thể bát đại Thiên Tông phân chiếm bát phương, hắn muốn nương tựa theo tốc độ rời đi cũng không thể.

“Hừ, tám gã Thiên Tông đồng loạt ra tay, thật là để mắt ta!”

Tuy là như thế, nhưng hắn lại chút nào không hoảng hốt, bên mép lộ ra một cái cười lạnh, bỗng nhiên quát lên: “Lên cho ta!”

“Đoành!”

Trong giây lát này, Long Tuyền Tông trên trận pháp lực lượng lại bị kích hoạt, và triệt để cuồng bạo.

Đại trận hộ sơn, đây chính là một luồng cực kỳ lực lượng kinh khủng, mặc dù là bát đại Thiên Tông đồng loạt ra tay, căn bản cũng là vô lực đối kháng, bằng không mà nói thế lực khác điều động số lượng ấy Thiên Tông có thể phá trận, trận pháp này cũng không có tồn tại ý nghĩa.

“Mau, ngăn cản hắn!”

Hết thảy Thiên Tông đều là vội vàng biến sắc, bọn họ chuyện lo lắng nhất còn là đã xảy ra, Tiêu Vũ càng thật muốn mượn dùng Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn, tới đối phó bọn họ.

Vốn dùng Tiêu Vũ thực lực, dù cho có thể lên Long Tuyền Tông đại náo, cũng sẽ không tạo thành quá tổn thất lớn, mà bây giờ, toà này vốn phải là bảo vệ bọn họ trận pháp, lại bị Tiêu Vũ bản thân quản lý, Long Tuyền Tông rất có thể muốn bị hủy bởi trận này!

Đây thực sự là một loại lớn lao trào phúng!

“Trận pháp không thể ta khống chế? Như thế nào như thế?”

Long Tuyền Tông chủ càng xe côn, liều mạng muốn theo Tiêu Vũ trong tay túm lấy trận pháp quyền khống chế, ngăn cản ý đồ của hắn, nhưng mà hắn lúc này lại hoảng sợ phát hiện, trận pháp đã hoàn toàn không thể hắn khống chế.

Lúc này, hắn thậm chí ngay cả như lúc trước như vậy, đoạt được một nửa trận pháp lực lượng cũng không thể.

“Tại sao lại như vậy? Vừa mới ta rõ ràng còn có thể nắm giữ một nửa trận pháp lực lượng? Như thế nào như thế?”

Như là nhận lấy to lớn đả kích, Long Tuyền Tông chủ ở nơi đó ngẩn người, tự lẩm bẩm.

Trận pháp này, là Long Tuyền Tông ỷ trượng lớn nhất, cũng là chỉ có hắn và Ngọc Lăng Sương tài năng khống chế gì đó, bây giờ lại bị một người ngoài hoàn toàn khống chế, hơn nữa người này hay là Long Tuyền Tông bây giờ lớn nhất cừu nhân!

“Giết!”

Lúc này,

Tiêu Vũ nắm giữ Long Tuyền Tông trận pháp lực lượng, quả thực giống như hóa thân thần linh, khiến cho hắn có vô cùng sức chiến đấu.

Hắn vốn thì có cảnh giới chí tôn, lúc này có trận pháp này lực thêm thân thể, so với bát đại Thiên Tông gộp lại đều khủng bố hơn!

Long Tuyền Tông chủ, mặc dù hiểu được khống chế trận này pháp môn, nhưng tiếc là, hắn đụng phải Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lúc trước khả năng theo trong tay hắn túm lấy một nửa trận pháp lực lượng, lại không có nghĩa là hắn khả năng theo Tiêu Vũ trong tay cướp đoạt trận pháp này.

Bởi vì, Tiêu Vũ không chỉ có thể nhìn thấu trận này, do đó khống chế, thậm chí hắn còn có thể ảnh hưởng trận này, thay đổi ấy vốn có quy luật, lúc này hắn chỉ là đối trận pháp này hơi thêm một vài Thần lực, để cho sản sinh một chút biến hóa, Long Tuyền Tông chủ cũng đã không thể lại sử dụng trận pháp này một phần sức mạnh!

“Không ổn, lui!”

Theo trận pháp bị Tiêu Vũ hoàn toàn nắm giữ, bát đại Thiên Tông đồng thời biến sắc, ngay đầu tiên lui về phía sau.

“Ta Long Tuyền Tông, chẳng lẽ muốn mất đến ngày nay?”

Bọn họ sắc mặt trắng bệch, nghĩ đến Tiêu Vũ nắm trong tay trận pháp này, bây giờ căn bản không ai có thể ngăn cản, mỗi người mặt xám như tro tàn, trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

“Ầm!”

Bát đại Thiên Tông rút đi, nhưng mà, kinh khủng kia trận pháp lực lượng còn ở tàn phá, Long Tuyền Tông trên ngọn núi này không chỉ kiến trúc sụp đổ, càng có rất nhiều ngọn núi không dứt ngã xuống.

Ở điếc tai trong thanh âm, có điều trong nháy mắt, Long Tuyền Tông trên dưới liền đã là tràn ngập chật vật, hủy đã đi một nửa.

"Long Tuyền Tông, lúc trước là các ngươi bắt nạt ta phía trước, sau khi lại đem ta ép vào tuyệt lộ, đối với ta bốn phía đuổi giết, để cho ta chỉ có thể từ bỏ hết thảy, bỏ xuống chứa nhiều có sinh tử giao tình bằng hữu cùng huynh đệ, thay hình đổi dạng!"

"Đối với các ngươi, ta vốn không có diệt tông chi niệm, nhưng chỉ trách các ngươi ép cho ta quá gấp, chuyện đến nước này, các ngươi này một tông bất diệt, bất kể là ta vẫn là ta những bằng hữu kia huynh đệ, đều khó mà an tâm, này đây, các ngươi hôm nay rơi vào diệt tông kết cục, cũng không trách ta!"

Lúc này Tiêu Vũ, giống như trên trời thần linh, mang theo kinh người sát cơ.

Vốn hắn lần này tiến lại, cũng không định diệt Long Tuyền Tông, chỉ là đối với bọn hắn nhắm vào mình cố nhân xuất thủ sự tình, đưa ra một vài đáp lại, tốt làm cho bọn họ ngày sau không dám lại có ý nghĩ như vậy.

Nhưng mà, Long Tuyền Tông hộ sơn trận pháp ngoài ý muốn mạnh mẽ, và có thể bị hắn hoàn toàn nắm giữ, nhận sự giúp đỡ trận này, có lẽ hắn liền có thể trực tiếp tiêu diệt Long Tuyền Tông, này mới khiến hắn đột nhiên sinh ra loại ý nghĩ này.

Vốn hắn và Long Tuyền Tông tuy có tử thù, nhưng tất cả những thứ này đều nguyên nhân là Long Tuyền Tông chủ, hắn cũng không muốn đại khai sát giới, tiêu diệt một tông, có thể sự tình diễn biến cho tới hôm nay trình độ này, Long Tuyền Tông cũng không có thiếu đệ tử chết cho hắn tay.

Hiện nay, Long Tuyền Tông bất diệt, thì nhất định sẽ nghĩ hết các loại biện pháp giết hắn, kể cả bên cạnh hắn những người kia, cũng rất dễ dàng bị liên lụy.

Này đây, hắn chỉ có tiêu diệt này tông, tài năng giữ được những người kia an toàn!

Mặc dù, chuyện này đối với Long Tuyền Tông những đệ tử kia tới nói có lẽ có này tàn khốc, nhưng ở thực lực này tối thượng tất cả, nguyên bản là tràn ngập tàn khốc!

"Súc sanh, ta Long Tuyền Tông phàm là có một gã đệ tử tồn tại, đều sẽ cùng ngươi không chết không thôi!"

Long Tuyền Tông chủ sắc mặt âm trầm, tựa hồ cũng biết, bây giờ Tiêu Vũ, đã là không thể ngăn cản.

Cái khác bảy vị tông sư, càng mặt như màu đất, ai có thể nghĩ tới, Long Tuyền Tông tồn tại nhiều năm như vậy, cuối cùng lại muốn diệt với như vậy một thiếu niên hậu bối tay?

"Long Tuyền Tông diệt, chính là bởi vì, ngươi có ý nghĩ như vậy!" Tiêu Vũ lắc lắc đầu, chuyện đến nước này, nhiều lời đã là vô ích.

Hắn đứng hàng cửu thiên đệ nhất chí tôn, cũng không phải mềm lòng người, lúc này toàn lực huy động trận pháp, ý muốn diệt tông!

Mặc dù, này trong tông có hắn mấy cái người quen, nhưng mà, hôm nay quyết định này, chính là hắn, cũng không có bao nhiêu lựa chọn nào khác.

"Ầm!"

Trận pháp lực lượng vào lúc này cuồng bạo không ngớt, toàn bộ Long Tuyền Tông trên dưới, đều lộ ra một loại tuyệt vọng khí tức, chỉ cần Tiêu Vũ lúc này ra tay, Long Tuyền Tông liền đem không còn tồn tại nữa, không ai có thể ngăn cản!

“Ai da!”

Đúng lúc này, &# 85 một tiếng thở dài, đột nhiên ở Tiêu Vũ vang lên bên tai.

Hắn chấn động trong lòng, một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt xông lên đầu, tựa hồ mình bị một cái nào đó thập phần nhân vật cường đại theo dõi, đối phương chỉ cần một ý nghĩ, liền có thể đẩy hắn vào chỗ chết.

“Vương giả!” Tiêu Vũ trong lòng nghi ngờ không thôi, bây giờ hắn tay cầm như thế đại trận, khả năng cho hắn ý nghĩ thế này, phỏng chừng cũng chính là vương giả nhân vật.

Nhưng Long Tuyền Tông mặc dù mạnh mẽ, lại còn không đến mức có bực này nhân vật trấn giữ, bằng không mà nói, bọn họ sớm xưng bá lạc vân một châu, mà không muốn vẻn vẹn chỉ là một cái gọi là 4 đại tông môn.

“Người thiếu niên, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, ngươi đã hủy diệt Long Tuyền Tông hơn nửa, việc ngày xưa, không bằng liền như vậy chấm dứt, như thế nào?”

Một thanh âm, vang ở Tiêu Vũ bên tai, lần này hắn xác định, là vương giả cấp bậc nhân vật đang âm thầm mở miệng, bởi vì hắn thần niệm đã tiếp cận vương giả cấp bậc, nhưng thăm xuất thần niệm sau, lại cũng không có phát hiện người mở miệng vị trí.

Cái này chỉ có thể nói rõ, đối phương thần niệm ở trên hắn, dạng này người, chỉ có thể là vương giả!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 188: Khắp Nơi Phản Ứng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ rơi vào trầm tư, Long Tuyền Tông bên trong lại có vương giả nhân vật tồn tại, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hơn nữa đối phương tựa hồ là đứng ở Long Tuyền Tông bên này, không hy vọng hắn tiêu diệt Long Tuyền Tông.

Chỉ là hơi suy nghĩ một chút, Tiêu Vũ sau khi sâu sắc hướng về Long Tuyền Tông ở chỗ sâu trong liếc mắt nhìn, sau đó thập phần quyết đoán, triển khai hai cánh, rời đi luôn.

Đều không phải là hắn đồng ý liền như vậy buông cùng Long Tuyền Tông việc ngày xưa, mà là vương giả mở miệng, theo tình hình này đến xem, hắn nếu là cưỡng ép muốn diệt Long Tuyền Tông, đối phương cũng tất sẽ ra tay.

Đã không diệt được Long Tuyền Tông, lưu lại nữa cũng không có ý nghĩa, bởi vậy hắn vô cùng thẳng thừng, không nói câu nào liền xoay người rời đi.

“Này……”

Nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, Long Tuyền Tông tám vị Thiên Tông đều có chút kinh ngạc, bọn họ vốn đều cho rằng Tiêu Vũ muốn liều lĩnh, tiêu diệt Long Tuyền Tông, Long Tuyền Tông sẽ tại hôm nay diệt vong.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Tiêu Vũ rồi lại đột nhiên thu tay lại, thì trực tiếp như vậy rời đi.

Tám người cùng nhìn nhau, tất cả đều theo trong mắt đối phương thấy được nghi hoặc, bọn họ cũng không nghe thấy lúc trước âm thanh, bởi vậy hoàn toàn không làm rõ được, Tiêu Vũ làm sao đột nhiên liền đi?

“Người này chưa trừ diệt, ta Long Tuyền Tông lúc nào cũng có thể diệt vong, xem ra lần này vô luận như thế nào, đều phải mời mọc thiên huyễn vương ra tay rồi, chỉ có phá tan toà kia trên núi hoang trận pháp, đem tên súc sinh này bỏ, ta Long Tuyền Tông tài năng an lòng!”

Long Tuyền Tông chủ, lúc này sắc mặt biến ảo chập chờn, âm thầm nghiến răng, ở trong lòng làm ra một cái quyết định.

Còn lại bảy vị Thiên Tông, thấy Long Tuyền Tông cái kia sụp đổ hơn phân nửa kiến trúc, còn có vô số sụp đổ ngọn núi, cũng là mỗi người mặt trầm như nước.

Mặc dù Tiêu Vũ rời đi, nhưng bọn họ những người này, dù ai cũng không cách nào an lòng, bởi vì không biết là lúc nào, Tiêu Vũ còn có thể sẽ trở lại.

Ngoài ra, Long Tuyền Tông hộ sơn trận pháp đối với Tiêu Vũ không có hiệu quả, còn có thể để cho hắn sử dụng, Tiêu Vũ nếu là lại đánh tới, Long Tuyền Tông vẫn là khó thoát bị diệt kết cục!

Long Tuyền Tông trên dưới, ẩn vân rậm rạp, bát đại Thiên Tông thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng, trên mặt của mỗi người, đều mang sâu sắc vẻ ưu lo.

Tiêu Vũ giết tới Long Tuyền Tông, đem Long Tuyền Tông phá huỷ hơn phân nửa, chết đệ tử vô số, chuyện lớn như vậy, mặc dù là Long Tuyền Tông muốn giấu giếm, vậy cũng không che giấu được, rất nhanh sẽ truyền khắp toàn bộ Thiên Phủ, đưa tới chấn động các nơi.

Một giới thiếu niên, lại thật làm được loại chuyện này, dùng sức lực của một người, thiếu chút nữa thì đem Long Tuyền Tông tiêu diệt, như thế tin tức truyền ra, khắp nơi phải sợ hãi, chính là những thế lực lớn kia Thiên Tông,

Cũng thật lâu không thể bình tĩnh, đối với Tiêu Vũ thiếu niên này kiêng dè không thôi.

Phù Đạo Minh, minh bên trong người nghe nói việc này, bất đồng lập trường tâm tư người bất đồng, có bởi vì minh bên trong bỏ Tiêu Vũ một nhân tài như vậy mà tiếc hận, cũng có người cảm thấy, Tiêu Vũ mặc dù nhiều lần làm ra hành động kinh người, có thể chung quy chiếm được vương tộc, bây giờ kinh diễm đến đâu cũng khó thoát khỏi cái chết, Thánh Minh làm ra là thập phần quyết định chính xác.

Giang gia bên trong, ông tổ nhà họ Giang cùng Giang Kế Sanh, sau khi nghe nói cũng là rất lâu không thể bình tĩnh, Giang Diên Nhi bây giờ rời đi, nghe nói có người nhìn thấy nàng đi đến Tiêu Vũ vị trí ngọn núi nào.

Bọn hắn lúc này, cũng không thể nói rõ tâm tình gì, may mắn chính là bọn hắn mặc dù lúc trước bỏ Tiêu Vũ, nhưng Giang Diên Nhi cử động, tựa hồ còn để việc này khả năng có điều khả năng chuyển biến tốt.

Nhưng về phương diện khác, Giang Diên Nhi đột nhiên rời đi, ngay cả chào hỏi cũng không cùng bọn hắn đánh một tiếng, rất có thể sau này, cũng sẽ không đi trở về Giang gia.

Tóm lại, Tiêu Vũ chỗ làm đủ loại, này sau khi tin tức truyền ra, Thiên Phủ bên trong thế lực lớn, vào lúc này dồn dập có bất đồng cử động.

Ở trong, thì mấy Mạnh Gia tại đây sau khi tin tức truyền ra nhất là cảnh tượng, một bên mấy ngày, đều có không ít thế lực hướng về trong tộc bọn họ đi lại, thậm chí có không ít người đưa tới lễ trọng.

Tất cả những thứ này chỉ là bởi vì, thế lực khắp nơi đều biết Mạnh Gia cùng Tiêu Vũ trước đây quan hệ tốt nhất, hiện nay Tiêu Vũ có biểu hiện như vậy, nếu là hắn tại cùng Long Tuyền Tông trong tranh đấu thắng được, không có chết đi, bây giờ lấy lòng Mạnh Gia, liền tương đương là từ một loại khác góc độ cùng Tiêu Vũ rút ngắn quan hệ.

Trên thực tế, nếu như điều kiện cho phép, bây giờ chỉ sợ là đã có không ít người sẽ trực tiếp đi tới toà kia núi hoang, không tiếc tất cả giá cả rút ngắn cùng Tiêu Vũ quan hệ.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ rốt cuộc là đắc tội rồi Hoàng Phủ bộ tộc, bởi vậy bọn họ cũng không dám tại ngoài sáng các loại Tiêu Vũ giao hảo, để tránh rước lấy đại họa.

Giao hảo Mạnh Gia, nếu là Tiêu Vũ ngày sau không có chết ở Hoàng Phủ bộ tộc trong tay, vậy bọn họ cũng tương đương là để lại giao hảo con đường, về phương diện khác, chính là Hoàng Phủ bộ tộc cuối cùng đối với Tiêu Vũ ra tay, cái kia cũng sẽ không đưa bọn họ dính líu vào.

Tóm lại, khắp nơi đều có không giống nhau dự định, nhưng có một chút, đó là ở hiện nay Thiên Phủ, không có thế lực kia lại dám khinh thị Tiêu Vũ, thậm chí, tất cả mọi người đối với hắn vạn phần kiêng kỵ, chỉ lo ngày nào đó hắn như đối xử Long Tuyền Tông giống nhau, hướng về bọn họ khi đó đi một chuyến.

Các phe phản ứng, cùng với sau khi liên tiếp động tác, Tiêu Vũ đều không có chú ý, cũng không để ý đến.

Ngày đó, hắn đang trở về Vô Tuyền Sơn sau, liền ở trên núi bình tĩnh lại tâm tình, mỗi ngày cái gì cũng không làm, chỉ là một lòng chỉ điểm Phong Vũ Mạc Ly tu luyện, dạy bọn họ chiến quyết cùng một ít bí thuật.

Hai người kia, lúc trước khi còn trẻ, cũng từng là thập phần hiếm thấy thiên tài, bây giờ mặc dù đã tu luyện mấy trăm năm, nhưng đến Tiêu Vũ cải thiện thân thể, thiên tư càng hơn lúc còn trẻ, tiến bộ tốc độ, có thể nói phi thường nhanh chóng.

Tu vi của bọn họ, tuy nói vẫn không có cái gì đột phá, nhưng một thân thực lực, ở Tiêu Vũ các loại mạnh mẽ chiến quyết cùng bí thuật bên dưới, đã là trở nên cực kỳ cường hãn.

Bọn hắn bây giờ, tuy là mới vừa vào Thiên Tông, nhưng luận chiến lực, đã không kém gì này phổ thông Thiên Tông, tin tưởng chỉ cần trải qua một thời gian nữa, bọn họ liền có thể nương tựa theo bây giờ tu vi, có có thể so với cao nhất Thiên Tông sức chiến đấu.

Loại tiến bộ này tốc độ, quả thực khủng bố.

Mà ở tăng cao Phong Vũ Mạc Ly thực lực sau khi, Tiêu Vũ mình cũng vẫn chưa nhàn rỗi, bình tĩnh lại tâm tình, để tâm tu luyện.

Hắn bây giờ cần việc cần phải làm, thật sự là quá nhiều quá nhiều, đầu tiên là ngưng tụ trong cơ thể thứ tư ngôi sao, UU đọc sách ww &# 119; &# 46; uukan &# 115; hu. c &# 111;m cơ lần là khai sáng tân pháp, đem trước đây từng có ý nghĩ hóa thành hiện thực, sử dụng tốt nhất tăng lên mình thực lực, lại có hắn vừa mới ngưng ra một đạo thần ảnh, ở cảnh giới này trên còn có rất nhiều đường phải đi.

Nói tóm lại, hắn bây giờ cần việc cần phải làm, quá nhiều quá nhiều.

Quãng thời gian này, Long Tuyền Tông bên kia cũng là an tĩnh đi xuống, không dám lần nữa xâm lấn, cũng không biết là tự biết không cách nào đi lên Tiêu Vũ ngọn núi này, còn là đang đề phòng Tiêu Vũ lại đánh tới.

Vô luận như thế nào, bọn họ bây giờ đã là bị Tiêu Vũ giết đến tổn thương nguyên khí nặng nề, phỏng chừng rất dài trong một khoảng thời gian, đều khó hơn nữa có hành động.

Cái kia bên trong tông môn, tồn tại vương giả nhân vật, trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ đã ở đăm chiêu, nên ứng đối ra sao, Long Tuyền Tông một ngày chưa trừ diệt, hắn thì một ngày không cách nào an tâm rời đi, nhưng có vương giả ngăn cản, lại là một vấn đề rất lớn.

“Ngươi nếu phải, ta có thể cùng ngươi đến Long Tuyền Tông đi một chuyến.” Linh Lung tiến lại, biết được Long Tuyền trên núi tồn tại vương giả, nàng chủ động nói rõ có thể giúp Tiêu Vũ đối phó.

Có điều, Tiêu Vũ lại là cự tuyệt, bởi vì người vương giả kia mặc dù là ngăn trở hắn diệt trừ Long Tuyền Tông, nhưng tựa hồ đối với hắn cũng không có địch ý, nếu không lấy đối phương vương giả thực lực, hắn căn bản cũng không có thể sống sót theo Long Tuyền Tông trở về.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 189: Sáng Kiến Thế Lực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một quãng thời gian, Tiêu Vũ đều không có lại từ Vô Tuyền Sơn trên rời đi, mỗi ngày trợ giúp Phong Vũ Mạc Ly tăng cao thực lực, đồng thời cũng hướng dẫn Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người, để bọn hắn thực lực đều vững bước tăng lên.

Long Tuyền Tông tồn tại vương giả, trong khoảng thời gian ngắn, hắn chỉ sợ là không cách nào đem này tông triệt để trừ đi.

Có điều cũng may, trải qua hắn như vậy một lần xông, Long Tuyền Tông tổn thương nguyên khí nặng nề, ít nhất trong một khoảng thời gian, nên là không dám lại có động tác gì, dù sao bọn họ cũng phải cùng củng cố tự thân, nếu không rất có thể bị thế lực khác thừa này thay thế.

Một quãng thời gian hạ xuống, Tiêu Vũ đặt trước trở về Tiêu gia tháng ngày cũng dần dần gần rồi, chỉ là việc này hắn không có cùng bất luận kẻ nào nói rõ.

“Như thế nào, trải qua quãng thời gian này, thực lực của các ngươi cũng có đầy đủ tiến bộ, bây giờ cũng có thể đối ngoại tuyên bố khai sơn lập phái đi?” Tiêu Vũ đem Phong Vũ Mạc Ly hai người gọi tới, mặc dù hy vọng hai người này thực lực khả năng cao hơn một chút, nhưng hắn đã không có bao nhiêu thời gian.

“Ngươi thật muốn khai sơn lập phái, để cho chúng ta trông coi?” Cho tới hôm nay, Mạc Ly cũng vẫn còn có chút không quá chắc chắn.

Khai sơn lập phái, đây chính là đại sự, khiến cho tốt tựa như 4 đại tông môn như vậy, trường thịnh không áo tang, nhưng trong lịch sử, cũng từng có không biết bao nhiêu tông sư cùng Thiên Tông từng có ý nghĩ như vậy, nhưng hơn chín mươi phần trăm người, cuối cùng cũng chỉ là một đóa bọt nước, biến mất ở trong lịch sử.

“Sáng kiến tông môn? Tốt, chỉ cần chúng ta này cái tông môn trở nên mạnh mẽ, còn sợ cái bóng Long Tuyền Tông!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ nghe được tin tức, cũng tiến tới góp mặt, bọn họ còn là lần đầu tiên nghe nói chuyện này, trên mặt tất cả đều viết đầy hưng phấn.

“Nếu ngươi nhất quyết, hai người chúng ta đương nhiên sẽ không phản đối.” Phong Vũ có thể thấy, Tiêu Vũ rất chăm chú, không hề giống đùa giỡn, này đây cũng chỉ có thể gật đầu.

“Đã muốn sáng lập tông môn, tự nhiên phải có một cái tên, các ngươi đều tới ngẫm lại, chúng ta nên dùng tên là gì tốt hơn?” Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng không có cái gì tốt ẩn giấu, đem tất cả mọi người đã gọi lại, bàn tên.

“Theo bản vương nói, chúng ta nếu khai sơn, vậy khẳng định muốn làm mạnh nhất một tông, xưng đế Lạc Vân Châu, thẳng thắn liền gọi đế vân tông, như thế nào?” Mặc Vũ vẻ mặt hưng phấn, cướp báo ra tên của mình.

“Ngươi tên này, mặc dù khí phách, nhưng gan dạ xưng đế, sợ là không bao lâu nữa, cũng sẽ bị người tiêu diệt!” Tiêu Vũ lật ra một cái liếc mắt.

Mặc dù hắn đã làm đủ chuẩn bị, không đều bất luận người nào xâm lấn, có thể lên một cái tên như vậy, đây không phải là cho mình chiêu cừu hận gì?

“Vậy không bằng kêu phù Thần tông a, huynh đệ ngươi minh phù thực lực không phải rất mạnh gì, tên này tuyệt đối chuẩn xác!” Diệp Văn Hiên cũng ở bên cạnh nói rằng,

Bên cạnh hắn Tần Vũ Huyên cũng là gật đầu, hiển nhiên cảm thấy tên này thích hợp.

“Không ổn.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn mặc dù ở Phù đạo có thực lực kinh người, nhưng sáng kiến thế lực, chưa hẳn hiểu ý Phù đạo làm trung tâm, bởi vậy này ở ngoài tên cũng không thích hợp.

“Ta biết ta biết, Tiểu Bạch cùng tiểu hắc là trên núi này lợi hại nhất, phải gọi trắng đen tông!”

Một đen một trắng hai cái cá nhỏ lúc này cũng chạy tới tham gia trò vui, nhưng chỗ đặt tên lại là làm người dở khóc dở cười.

“Đã muốn lập tông, này tông môn hạt nhân cũng là ngươi, tên này liền do ngươi tới lên.” Phong Vũ cùng Mạc Ly tất là trực tiếp đem đặt tên sự tình giao cho Tiêu Vũ, biểu thị chính mình không có gì ý nghĩ.

Bọn họ đều rất rõ ràng, này tông sáng lập, ở bề ngoài bọn họ là này một tông thực lực mạnh nhất hai người, từ bọn họ trông coi, nhưng trên thực tế, nơi này tất cả nếu như không có Tiêu Vũ, nhưng cũng căn bản không thể thành công khai sáng, này đây Tiêu Vũ mới thật sự là chủ nhân.

Gật gù, Tiêu Vũ mặc dù trong lòng đã có một cái tên, nhưng lúc này còn là nhìn về phía Huyết Lân, nói: “Huyết Lân, ngươi có ý kiến gì không?”

Huyết Lân một mực bên cạnh chăm chú suy tư, nghe đến Tiêu Vũ nói, rồi mới lên tiếng: “Ta cảm thấy, có thể gọi là triều đình.”

“Triều đình?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, tên này nghe tới, có thể so với lúc trước mấy cái đều tốt hơn nhiều lắm.

“Tiểu Hồng, ngươi đừng bởi vì trên người mình có vài giọt máu rồng, thì lên danh tự như vậy a, theo như vậy, cái kia bản vương còn nghĩ tới tên là lông chim Thần cung đâu, tên này còn có Tiêu Vũ lông chim chữ ở bên trong!” Bên cạnh Mặc Vũ lập tức thì biểu hiện ra bất mãn.

Kêu triều đình? Khẳng định là vì Huyết Lân thân thể có Long tộc máu, vừa nghĩ đến tên này, bởi vậy hắn liền trực tiếp phủ nhận, cái kia còn không bằng gọi hắn tên này, ít nhất ở chỗ có tên của hắn, cũng có Tiêu Vũ tên.

“Được rồi, đều đừng cãi cọ!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, vốn hắn còn cảm thấy Huyết Lân đặt tên không sai, có điều nhìn bây giờ tình huống này, phỏng chừng nếu dùng Huyết Lân tên, Mặc Vũ nhất định sẽ bất mãn.

“Ta cho rằng, đem chúng ta cái thế lực này, đặt tên Luân Hồi Điện, các ngươi cảm thấy thế nào?” Hắn chỉ có thể nói ra, trong lòng mình đã nghĩ kỹ tên.

“Luân Hồi Điện? Tại sao lên loại này tên, có ý nghĩa gì gì?”

“Đúng vậy, hơn nữa tên này, làm sao nghe tới kỳ quái.”

Tiêu Vũ tên này vừa ra, Mặc Vũ Huyết Lân đều biểu thị ra không rõ, bọn họ nơi đây làm sao rồi cùng luân hồi kéo lên quan hệ?

Đúng là Phong Vũ cùng Mạc Ly, hai người cùng nhìn nhau, mơ hồ cảm giác được, Tiêu Vũ đoán tên này, hơn nửa là bởi vì bọn họ trên người luân hồi dấu ấn.

Cái thế lực này, đối ngoại mà nói bọn họ mới là trung tâm, bởi vì là chỉ có Thiên Tông, này đây Tiêu Vũ lấy tên này, hẳn là muốn hướng thế nhân cho thấy, hai người bọn họ nhân tài là cái thế lực này đứng đầu, mà không phải của hắn Tiêu Vũ.

“Ai da!” Trong lòng than khẽ, Tiêu Vũ lên tên này, quả thật có một tầng Phong Vũ cùng Mạc Ly suy nghĩ dụng ý.

Nhưng mà, một tầng khác dụng ý, lại là bởi vì hắn chết đi vạn năm, trùng sinh ở đời này, mới gặp phải nhóm người này, mà cái thế lực này, chính là vì bọn họ mà sáng lập.

Mặc dù hắn không tin luân hồi, nhưng không thể không nói, sau khi hắn chết sống lại, quả thật đã được cho đã trải qua một lần luân hồi, bởi vậy hắn mới lên tên này.

Có điều, tầng này nguyên nhân, lại là nhất định không cách nào cùng những người này giải thích, loại chuyện này, e sợ dù cho hắn đồng ý nói, cũng không người nào nguyện ý tin tưởng.

Cuối cùng, cái thế lực này dùng Tiêu Vũ chỗ đặt tên, được xưng Luân Hồi Điện.

“Đã tên đã xác định, như vậy thì đối ngoại tuyên bố a, chúng ta hôm nay nơi đây khai sơn lập phái, đặt tên Luân Hồi Điện!” Tiêu Vũ cuối cùng nói, quyết định Luân Hồi Điện liền như vậy sáng lập.

Một câu nói này, cũng làm cho trên núi mấy người trẻ tuổi đều kích động không thôi, không khó tưởng tượng, dùng Tiêu Vũ gần đoạn thời gian đến làm các loại, theo hắn khai sơn lập phái tin tức vừa ra, tất nhiên tài năng ở Thiên Phủ gây nên to lớn gợn sóng.

Hiện nay, Tiêu Vũ nhất cử nhất động, đều bị các phe rất lớn chú ý, hắn đem tin tức này đối ngoại tuyên bố, quả nhiên, Thiên Phủ các thế lực lớn đều vì thế mà chấn động.

“Tiêu Vũ tại kia trên núi hoang khai tông lập phái, đặt tên Luân Hồi Điện?”

“Thiệt hay giả, chẳng lẽ hắn vào lúc này sáng kiến thế lực, là muốn dùng cái này cùng Long Tuyền Tông đối kháng?”

“Nhưng mà, hắn dù cho muốn sáng kiến thế lực, tại sao lựa chọn như vậy một tòa núi hoang, dù cho ngọn núi này này trên có trận pháp bảo vệ, có thể tựa hồ, cũng không quá lợi cho phát triển!”

Tin tức truyền ra, Thiên Phủ các thế lực lớn, đều là nhằm vào việc này, nghị luận sôi nổi.

Chương 190: Bái Sư Triều Cường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ sáng lập Luân Hồi Điện, dạng này sự tình, ở Thiên Phủ ở trong tuyệt đối nên phải trên một việc lớn, bất kể là 4 đại tông môn, còn là mỗi một đại thế gia, vào lúc này cũng không thể không nhìn.

Quãng thời gian này, Tiêu Vũ làm tất cả, mang cho qua bọn họ nhiều lắm chấn động, chỉ muốn sức lực của một người, chính là khiến cho Long Tuyền Tông tổn thương nguyên khí nặng nề, hắn muốn thành lập thế lực, cũng không ai biết, ở thế lực của hắn trở nên mạnh mẽ sau, sẽ sản sinh một loại hậu quả như thế nào.

Có lẽ, làm Luân Hồi Điện lớn mạnh ngày, Thiên Phủ ở trong sẽ có thật nhiều thế lực, vì vậy mà bị đào thải.

Tóm lại, các thế lực lớn khiếp sợ sau khi, cũng đều chỉ có thể quan sát, dù cho thì không muốn thấy Luân Hồi Điện quật khởi người, lúc này cũng không có quá nhiều biện pháp, dù cho liên hợp phần đông thế lực, ai cũng không chắc chắn khả năng loại bỏ toà kia trên núi hoang trận pháp, chỉ có thể nhìn bọn họ quật khởi.

“Cái kia Tiêu Vũ lại sáng lập thế lực? Hắn có thực lực như vậy, nói không chừng bái vào môn hạ của hắn, có thể hoàn toàn thay đổi nhân sinh của ta, ta muốn đi bái sư!”

“Không thể không nói, cái này Tiêu Vũ bằng chừng ấy tuổi, cũng đã có thực lực như vậy, quả thật rất khủng bố, nói không chừng bái vào môn hạ của hắn, thật sự có thể nhất phi trùng thiên!”

Cùng lúc đó, Thiên Phủ ở trong rất nhiều thiếu niên, nghe nói việc này sau khi, cũng là mỗi người kích động không thôi.

Không nói những cái khác, ít nhất xem ra đến bây giờ, Tiêu Vũ chỗ từng làm mọi chuyện, ở không ít người trẻ tuổi xem ra, đó nhất định chính là kỳ tích, tìm khắp hết thảy cùng thế hệ, ai có thể làm được cùng Tiêu Vũ giống nhau sự tình?

Trên thực tế, ở hiện nay Thiên Phủ ở trong, Tiêu Vũ đã là không biết bao nhiêu thiếu niên trong lòng chỗ sùng bái đối tượng, hắn lúc trước các loại hành động vĩ đại, sớm để rất nhiều trẻ tuổi người hoàn toàn đã không có với hắn so sánh ý nghĩ, mà là chỉ có thể ngước nhìn.

Mặc dù tuổi của hắn hoàn toàn không so với những thiếu niên này lớn hơn bao nhiêu, nhưng đi ngang qua cùng Long Tuyền Tông một loạt đấu tranh, cùng với Thiên Uyên hành trình sau, Tiêu Vũ ở rất nhiều người tuổi trẻ trong lòng, sớm lên cao đến một không thể đuổi kịp độ cao.

Đặc biệt là này xuất thân bình thường, không có gì thế gia bối cảnh thiếu niên, Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ thì càng thêm không bình thường, bởi vì Tiêu Vũ cũng là giống như bọn họ, không có bối cảnh gì, khả năng đi tới hôm nay trình độ này, dựa vào tất cả đều là mình thực lực.

Mặc dù, Tiêu Vũ bây giờ đắc tội rồi một đại vương tộc, có thể nghe nói Tiêu Vũ sáng lập Luân Hồi Điện tin tức sau khi, không ít nhân vật trẻ tuổi, còn là kích động ngay đầu tiên chạy tới toà kia núi hoang, muốn bái vào Tiêu Vũ môn hạ.

Còn Thiên Phủ bên trong các thế lực lớn, tất là vẫn như cũ nằm ở quan sát bên trong, không dám có động tác gì.

Ở Tiêu Vũ tuyên bố tin tức qua đi mới qua ngăn ngắn bao nhiêu ở, Vô Tuyền Sơn dưới chính là đã tới không biết bao nhiêu thiếu niên,

Thậm chí còn có một vài đã có tuổi nhân vật, chỉ vì kính nể Tiêu Vũ, cũng muốn bái vào Luân Hồi Điện, không cầu có thể trở thành là đệ tử của hắn, chỉ cầu có thể gia nhập Luân Hồi Điện.

Chuyện như vậy, chính là Tiêu Vũ chính mình, cũng không nghĩ tới, hắn không ngờ rằng giữa lúc bất tri bất giác, hắn đã là thành Thiên Phủ ở trong rất nhiều người chỗ sùng bái đối tượng.

Vốn hắn còn tưởng rằng, bởi vì hắn đắc tội qua Hoàng Phủ bộ tộc sự tình, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không đưa tới quá nhiều người, lại không nghĩ rằng những người này lại như là hoàn toàn đã quên cái kia một chuyện, giống như là thuỷ triều vọt tới.

Theo không dứt có người tuổi trẻ đã đến, muốn bái vào Luân Hồi Điện, một vấn đề mới, cũng đồng thời xuất hiện.

“Chúng ta Luân Hồi Điện mới vừa vặn sáng lập, trước mắt mà nói, còn không có tinh lực đào tạo nhiều đệ tử như vậy, hơn nữa nhiều người như vậy, bồi dưỡng cũng cần tài nguyên.” Mạc Ly thấy đã đến bái sơn một đám người, không chỉ không có cảm thấy vui mừng, ngược lại lộ ra vài phần vẻ ưu lo.

“Không chỉ như thế.” Phong Vũ cũng nói: “Mặc dù báo lại không ít người, nhưng những người này tư chất cùng tính cách, đều vàng thau lẫn lộn, nếu muốn toàn bộ nhận lấy, có thể lại có vấn đề rất lớn.”

Đối với hai người này ý nghĩ, Tiêu Vũ cũng là cảm thấy tán thành, dù cho hắn sáng kiến thế lực, muốn hấp thu cũng không phải số lượng, mà là chất lượng.

Bây giờ muốn bái vào Luân Hồi Điện người tuy nhiều, nhưng ở này ở trong, tất nhiên phải có điều lựa chọn, không thể toàn bộ nhận lấy.

“Việc này, thì giao cho các ngươi xử lý a, tóm lại thà ít chứ không lung tung, ở những người này ở trong, tuyển ra khoảng mười người có thể.” Tiêu Vũ trực tiếp đem tại việc này giao cho Phong Vũ Mạc Ly.

Hắn mặc dù có biện pháp, nhưng cuối cùng Luân Hồi Điện hay là muốn giao cho này trong tay hai người, cho dù là tạm thời, Tiêu Vũ cũng tưởng xem bọn họ sẽ xử trí như thế nào.

“Nhiều người như vậy, chỉ chừa mười cái?”

Phong Vũ cùng Mạc Ly đều là giật mình, tuy nói bọn họ cũng cảm thấy nên từ đó lựa chọn, không thể toàn bộ nhận lấy, nhưng cũng không nghĩ tới Tiêu Vũ như vậy hà khắc, lúc này đến sợ là có mấy vạn người, ở nhiều người như vậy ở trong, hắn lại chỉ lấy mười cái?

Tiêu Vũ cũng không cùng bọn họ giải thích, hắn cần chính là, là loại kia trưởng thành sau, mỗi một đều có thể khinh thường một phương nhân vật, mà không chỉ có chỉ là xuất sắc đơn giản như vậy.

Giống như hắn bây giờ, sức lực của một người, có thể kháng cự trăm nghìn tông sư, cùng với tiêu phí dư thừa tinh lực đi đào tạo càng nhiều đệ tử, cũng còn không bằng chỉ lựa chọn xuất sắc nhất người, tận tâm vun bón.

Mặc dù Tiêu Vũ không có nói rõ, nhưng Phong Vũ Mạc Ly rất nhanh cũng hiểu hắn ý tứ.

Hai người bọn họ xuất thân Vũ Viện, đối với loại này chọn lựa đệ tử sự tình, sớm có kinh nghiệm, hai người y theo Tiêu Vũ theo như lời, cho này muốn bái vào Luân Hồi Điện thiếu niên bày tầng

tầng cửa ải, chỉ có thông qua người, tài năng lạy vào luân hồi điện hạ.

Tiêu Vũ nhìn ra gật đầu, Phong Vũ cùng Mạc Ly rất có ý nghĩ, cho những thứ này người thiết lập bất đồng thử thách, loại này thử thách không chỉ có thể kiểm nghiệm đến thiên tư của bọn hắn, thậm chí khả năng nhìn ra tâm tính của những người này như thế nào, có đáng giá hay không vun bón.

Xem tình hình, việc này tựa hồ không cách nào nhanh như vậy đạt được kết quả, Tiêu Vũ cũng từ cho bọn họ đã đi, chính mình tất là đi tới một bên tĩnh tọa, bắt đầu tu luyện bất diệt âm dương trải qua.

Hắn hôm nay, thứ tư ngôi sao khoảng cách thành hình đã là chỉ có một bước, đây là ngũ hành ngôi sao bên trong hỏa tinh, hiện nay, hắn Kim hành ngôi sao, cùng Huyết Linh kim dung hợp, từ lâu viên mãn, nếu là hành hỏa ngôi sao cũng có thể chân chính thành hình, thực lực của hắn, lại sẽ có một rõ ràng tăng lên.

“Ngươi…… có phải là muốn rời đi?”

Nhắm mắt bên trong, một mang theo một chút thanh âm phức tạp, ở Tiêu Vũ vang lên bên tai, hắn mở mắt ra, liền gặp được Giang Diên Nhi, chẳng biết lúc nào đi tới trước người hắn.

“Ai da!” Trong lòng than khẽ, Tiêu Vũ muốn rời khỏi, cũng là bất đắc dĩ.

Chỉ là hắn không ngờ rằng, việc này hắn ai chưa từng nói, vẫn bị cô gái này cho đã nhìn ra.

“Khoảng thời gian này, ngươi làm các loại sắp xếp, ta liền biết, ngươi sắp sửa muốn rời khỏi.” Giang Diên Nhi mang theo vài phần phức tạp mỉm cười, tiến lên phía trước nói: “Ta chỉ hy vọng, không can thiệp tới ngươi đi đến nơi nào, đều có thể đem ta mang tới.”

Tiêu Vũ sửng sốt, hắn còn tưởng rằng Giang Diên Nhi muốn nói với hắn cái gì, hoặc là giữ lại loại hình nói, lại không nghĩ rằng nàng lại muốn cùng hắn cùng đi?

“Ta đã lập lời thề, đời này ai có thể đưa ta dung nhan, liền một đời đi theo, trường bạn tả hữu, ta biết, dùng thiên tư của ngươi, ngươi năng lực, có lẽ ta và không có tư cách, cho nên không có yêu cầu khác, chỉ mong khả năng đi theo bên cạnh ngươi, mặc dù là làm một người làm, cũng cảm thấy mỹ mãn.”

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có hai canh, viết lên nơi đây kịch bản sắp sửa có một bước ngoặt, mỗi lần loại địa phương này là khó khăn nhất viết, bởi vì phải giải quyết trước khi lưu lại có nhiều vấn đề, còn muốn dẫn ra đến tiếp sau tình tiết, thời điểm như thế này là không thể có sai lầm, cho nên tốc độ sẽ chậm rất nhiều, bởi vậy, mấy ngày nay có thể muốn khôi phục lại bình thường hai canh hoặc canh ba, qua vài ngày sau mới có thể tiếp tục bốn tới năm càng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 191: Giảng Hòa?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Diên Nhi mấy câu nói, đem Tiêu Vũ nói tới đã là trực tiếp ngẩn người tại đó.

Cô gái này, từ lên núi tới nay, cái gì cũng chưa từng hướng về hắn thổ lộ, bây giờ đúng là nói ra lời như vậy, hắn dù cho như thế nào đi nữa đần độn, lúc này cũng không khả năng không rõ nàng ý tứ.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trong lòng, sớm không tha cho bất kỳ cô gái nào, chỉ vì trên chín tầng trời, còn có một người, đang chờ hắn trở về.

Không có được Tiêu Vũ trả lời, Giang Diên Nhi nói xong cái kia mấy câu nói sau khi, liền đã rời đi.

Đối với nàng này, Tiêu Vũ cũng chỉ có một tiếng thở dài, lúc trước thay thế nàng khôi phục dung nhan, cũng chỉ là tiện tay một lần, lại không nghĩ rằng, càng sẽ diễn biến thành bộ dáng này.

Trong đầu hắn không khỏi đôi hiện ra đời này chỗ gặp qua những cô gái kia, ngoại trừ Tần Vũ Huyên cùng Nhan Thu Thủy cùng hắn là thuần túy bằng hữu quan hệ ở ngoài, tựa hồ đời này gặp phải nữ tử bên trong, có mấy người quan hệ với hắn đều có chút không nói được.

Tỷ như Nhan Tử Ngọc, vừa so với ở Long Tuyền Tông đã gặp phải cô gái Lãnh Vũ, kể cả hắn từ trước đến giờ không biết là có cái gì Tần Ngọc Tụ, lúc này nghĩ đến tựa hồ cũng không chỉ có là đơn giản bằng hữu quan hệ đơn giản như vậy.

Nghĩ tới những thứ này nữ tử, Tiêu Vũ trong đầu vừa không khỏi nghĩ đến một người khác, đó là Lam Thiên Ngữ.

“Cũng không biết qua thời gian lâu như vậy, cái kia gọi là Cổ Thiên Xuyên lão nhân hay không tìm được này trân quý vật liệu?”

Nghĩ đến Lam Thiên Ngữ, Tiêu Vũ vừa không thể tránh khỏi nhớ tới trên người nàng bệnh.

Qua lâu như vậy, nếu là Cổ Thiên Xuyên cuối cùng không tìm được cần thiết cái kia vài loại vật liệu, Lam Thiên Ngữ còn thừa thời gian, cũng không có bao nhiêu.

“Đợi ta trở lại Tiêu gia, tìm được mẫu thân, giải quyết việc này sau khi, nhất định sẽ đi tìm ngươi!”

Chẳng biết vì sao, mỗi lần nghĩ đến cô gái này, Tiêu Vũ trong lòng luôn có một loại không hiểu tâm tình.

Lam Thiên Ngữ, nàng cho Tiêu Vũ cảm giác, thật sự là cùng nguyệt thần quá giống, trong lòng hắn thậm chí mơ hồ có loại cảm giác, cô gái này, có thể rồi cùng nguyệt thần trong lúc đó tồn tại cái gì liên quan.

Nhưng mà, hai người này tồn tại hai cái hoàn toàn ngăn cách trong thế giới, bởi vậy giữa các nàng sẽ có dạng gì liên quan, chính là Tiêu Vũ mình cũng nói không rõ ràng.

“Tiêu Vũ, Long Tuyền Tông có người tới!”

Đang trầm tư trong lúc đó, Huyết Lân hơi nặng nề âm thanh ở Tiêu Vũ vang lên bên tai, để hắn không nhịn được vì đó chấn động.

Long Tuyền Tông người lại tới? Bọn họ tông môn bị hủy hơn nửa,

Bất cứ không có giống hắn trong tưởng tượng như vậy nghỉ ngơi lấy lại sức, mà là nhanh như vậy lại tới, có phải còn không hết hi vọng, muốn cùng hắn liều cái chết sống?

Trong kinh ngạc, Tiêu Vũ trầm mặt, dứt bỏ hết thảy tâm tư, ngay đầu tiên bay lên trời không, trông về xa xa.

Lúc này, trừ hắn ra ở ngoài, Phong Vũ Mạc Ly từ lâu ở nơi đó đề phòng, bây giờ hai người bọn họ là Luân Hồi Điện bên trong tu vi cao nhất người, nếu có người xâm lấn, tất nhiên là hai người bọn họ xuất thủ trước nhất khênh địch.

“Là của nàng!”

Đứng ở trời cao, Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra mấy phần kinh dị.

Xa xa, một bóng người nhanh nhẹn tới, đạp không mà đi, toàn thân áo trắng ở trong gió tung bay, như là tiên nữ trên chín tầng trời, thuận gió mà đến.

“Có thể hay không một lần?”

Nàng đứng ở hư không, khuôn mặt cùng ngữ khí đều rất hờ hững, nhưng trong ánh mắt, nhưng có vài phần ý vị phức tạp.

Ngọc Lăng Sương, Tiêu Vũ thật không ngờ, cái gọi là Long Tuyền Tông người đến, lại là của nàng đến rồi!

Hơi do dự một chút, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là gật đầu, hắn cảm giác Ngọc Lăng Sương nên không phải vì đối phó hắn mà đến, lúc này không có sử dụng trận pháp lực lượng, làm cho nàng leo núi.

“Từ biệt nhiều ngày, ngươi so với trước kia, càng làm cho người ta thêm nhìn không thấu.”

Hai người tìm một chỗ an tĩnh, đơn độc gặp nhau, Ngọc Lăng Sương ánh mắt u u, thấy Tiêu Vũ, một lúc lâu nói ra một câu nói như vậy.

Vào giờ phút này, bọn họ tựa như lúc trước vừa mới quen biết thời điểm giống nhau, hai người một chỗ, khi đó bọn họ đàm thiên luận địa, tham khảo lẫn nhau các loại đại đạo, thân mật vô gian, cũng vừa là thầy vừa là bạn.

Hiện nay đảo mắt, hai người đã là đã biến thành kẻ thù sống còn, tuy là đồng dạng tình cảnh, nhưng tâm tình lại là đã hoàn toàn khác nhau.

“Ngươi tìm đến ta? Là có chuyện gì không?” Tiêu Vũ cười cười, không có nhiều lời.

Dù cho hắn và Ngọc Lăng Sương quan hệ không ít, nhưng mỗi loại lập trường bất đồng, hắn và Long Tuyền Tông, thủy chung là không thể nào thân thiện chung sống.

Tiêu Vũ một vấn đề, để Ngọc Lăng Sương ánh mắt trở nên phức tạp hơn.

Đối với Tiêu Vũ, nàng biết được không nhiều, nhưng cũng biết, thiếu niên này xa không phải tầm thường hậu bối có thể so sánh, hắn ở chư đạo trên nhận thức, quả thực sâu không lường được.

Bây giờ, mặc dù Tiêu Vũ tu vi ở trong mắt nàng vẫn là không tính là gì, có thể dựa vào hắn cái kia hơn người kiến thức, Ngọc Lăng Sương tin tưởng, hắn sáng tạo Luân Hồi Điện, ngày sau nhất định có thể lớn mạnh, thậm chí vượt xa cái gọi là 4 đại tông môn.

Đến lúc đó, có lẽ Long Tuyền Tông, liền đem thật không còn tồn tại nữa.

“Ta lần này tới, là muốn đại diện Long Tuyền Tông, cùng ngươi giảng hòa.” Thở dài một tiếng, Ngọc Lăng Sương cuối cùng vẫn là nói ra này đến mục đích, sâu xa nói: “Ta Long Tuyền Tông đệ tử, ở trong tay ngươi hao tổn vô số tinh nhuệ, ngoài ra, Long Tuyền Tông bổn tông, cũng bị ngươi phá huỷ hơn nửa, kể cả Thiên Tông đều bị ngươi chém hai người, mà từ vừa mới bắt đầu, Long Tuyền Tông mặc dù đã đối với ngươi mọi cách đuổi giết, nhưng vẫn chưa tạo thành thực chất thương tổn.”

“Bởi vậy, ta hy vọng ngươi cùng Long Tuyền Tông ân oán, khả năng đến đây kết thúc.” Nàng ánh mắt thành khẩn, nghiêm túc thấy Tiêu Vũ, thoạt nhìn hoàn toàn không như là đùa giỡn.

“Dừng ở đây?” Đến bây giờ, Tiêu Vũ cũng không rõ ràng lắm Ngọc Lăng Sương ở Long Tuyền Tông là địa vị như thế nào, nhưng cũng sớm có suy đoán, dùng thực lực của nàng, ở Long Tuyền Tông địa vị khẳng định không thấp.

Thế nhưng, hắn nhưng không có nhanh chóng đồng ý, mà là đạo: “Đây là ý tứ của ngươi, còn là Long Tuyền Tông ý tứ?”

“Cái này không có khác nhau, ta ý tứ, chính là Long Tuyền Tông ý tứ!” Ngọc Lăng Sương sắc mặt ngưng lại, nghiêm túc nói.

“Ngươi trở về đi, lời mới rồi, coi như chưa từng nói qua!” Tiêu Vũ trực tiếp xoay người, bởi vì hắn đã nhìn ra, giảng hòa là Ngọc Lăng Sương một người ý tứ.

Giống như Ngọc Lăng Sương giảng, hắn giết Long Tuyền Tông hai đại Thiên Tông cùng rất nhiều đệ tử tinh anh, lại sẽ Long Tuyền Tông bổn tông phá huỷ hơn nửa, Long Tuyền Tông người sớm đối với hắn hận thấu xương, không thể nào cùng hắn giảng hòa.

Ngọc Lăng Sương này đến, hoàn toàn là tự chủ trương, cho nên dù cho Tiêu Vũ đáp ứng rồi nàng, cũng dù cho nàng là thật tâm, nhưng ngày sau cũng không có thể bảo đảm, Long Tuyền Tông bên trong những người khác, thì sẽ không lại đối phó hắn, sẽ không lại đối với bên cạnh hắn những người kia ra tay.

Cho nên, ＵU đọc sách ｗ ww &# 46; uu &# 107; &# 97; ｎ sh ｕ. c &# 111; &# 109; việc này hoàn toàn không có nói tiếp cần thiết.

“Long Tuyền Tông sẽ nhắm tông.” Ngọc Lăng Sương bị Tiêu Vũ từ chối, cũng không nổi giận, nói: “Bổn tông bị hủy, và khoảng thời gian này, chúng ta Long Tuyền Tông hao tổn không ít sức mạnh, sẽ nhắm tông một quãng thời gian, ngắn thì mười năm, lâu là trăm năm!”

Nhắm tông? Tiêu Vũ mặc dù bất ngờ, nhưng là cảm giác hợp tình hợp lí, Long Tuyền Tông bây giờ thực lực tổn thất lớn, nhắm tông tu dưỡng là lựa chọn tốt nhất, nếu không dễ dàng cho thế lực khác thừa lúc vắng mà vào cơ hội.

“Ở Long Tuyền Tông nhắm tông khoảng thời gian này, ta hy vọng ngươi khả năng chăm chú cân nhắc, nếu là có thể, ta hy vọng ngươi có thế để cho việc này liền như vậy chấm dứt.” Ngọc Lăng Sương trong lòng vừa là thở dài.

Nàng sở dĩ giảng hòa, chính là biết, Luân Hồi Điện ở Tiêu Vũ dưới sự hướng dẫn, ngày sau nhất định có thể mạnh mẽ, mặc dù trong tông những người kia ai cũng không đồng ý nàng giảng hòa, nhưng đó là bởi vì những người kia không biết là Tiêu Vũ chân chính chỗ kinh khủng.

Luân Hồi Điện quật khởi, đã là tất nhiên, dù ai cũng không cách nào ngăn cản, Long Tuyền Tông những người kia nếu vẫn cố ý muốn cùng Tiêu Vũ là địch, chờ đợi Long Tuyền Tông, đem chỉ có diệt vong một kết cục!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có việc muốn đi ra ngoài, ngày mai lại bù chương mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 192: Thử Thách Kết Quả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngọc Lăng Sương rời đi, Vô Tuyền Sơn dưới, lại còn có đông đảo thiếu niên, để bái vào Luân Hồi Điện, đang cố gắng xông qua Phong Vũ Mạc Ly chỗ bày các loại thử thách.

Sau một ngày, dưới chân núi thiếu niên hầu như toàn bộ bị đào thải, y theo Tiêu Vũ lời nói, Phong Vũ Mạc Ly đem các loại thử thách được thiết trí cực kỳ nghiêm ngặt, mấy vạn người bên trong, cuối cùng cũng không có mấy người có thể thông qua.

Đén cuối cùng, Phong Vũ Mạc Ly tuyên bố, không thể thành công thông qua người, có thể rời đi, bởi vì còn chưa đạt đến tiến vào Luân Hồi Điện tư cách.

Đông đảo thiếu niên mặc dù tràn đầy không phục, nhưng cũng chỉ có thể mắng rời đi, loại này thử thách quả thực thái quá khó khăn, rất nhiều người đều rất là bất mãn, cảm thấy Tiêu Vũ rõ ràng là đối với bọn họ cố ý làm khó dễ.

Nhưng mà, như thế nào đi nữa bất mãn, bây giờ Luân Hồi Điện, cũng là không có mấy người gan dạ trêu chọc, một đám người cũng chỉ có thể tản đi.

“Này……”

Cuối cùng, thành công thông qua hết thảy khảo nghiệm, chỉ có năm cái thiếu niên, lúc này năm người này mỗi người thoạt nhìn đều dị thường chật vật, đều mang bất đồng trình độ đau đớn.

Ở trong năm người, ở trong một đạo ấu tiểu bóng người, khiến cho Phong Vũ Mạc Ly đều vạn phần khiếp sợ, đang nhìn đến đạo thân ảnh này thời điểm, mặc dù là bọn họ, cũng đồng loạt ngây ngẩn cả người, ngốc tại đó nói không ra lời!

“Lại còn có dạng này người?” Tiêu Vũ tiến lại, nhìn thấy kết quả này, cũng là cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

Mấy vạn thiếu niên, từ đó chọn lựa ra năm người, có cỡ nào xuất sắc tự nhiên không cần nói nhiều, hơn nữa những người này đều rất trẻ tuổi, đều là ít ỏi thiếu niên, càng có mấy người chỉ có mười lăm mười sáu tuổi tuổi chừng, cùng hóa thành hình người Huyết Lân Mặc Vũ thoạt nhìn xê xích không nhiều.

Mà ở trong đó, nhưng có một thập phần mắt sáng bóng người, sở dĩ mắt sáng, là vì thân ảnh ấy thật sự quá bé nhỏ, thoạt nhìn hoàn toàn chỉ là một cái hài tử, tối đa cũng thì 89 tuổi tả hữu.

Lúc này, này ấu tiểu bóng người máu me khắp người, mặt hướng lòng đất, cũng ở nơi đó 1 nhúc nhích, còn sót lại vài phần yếu ớt khí tức.

“Như thế khảo nghiệm tàn khốc, đem mấy vạn người đều khó ở, lại có một cái như vậy đứa bé có thể thông qua?” Phong Vũ cùng Mạc Ly ngơ ngác xuất thần.

Mặc dù dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, thiên tư chỉ là tiếp theo, thực lực cũng là thứ yếu, nghị lực mới là trọng yếu nhất, bọn họ thiết kế này thử thách, cũng nhiều là nhằm vào nơi đây.

Nhưng mà, cái kia thử thách mặc dù không coi trọng thực lực và thiên tư, lại muốn thừa nhận lớn lao thống khổ, khảo nghiệm trong quá trình, thân thể cùng tâm linh đều bị hành hạ to lớn.

Này năm cái khả năng chống đỡ tiếp thiếu niên, thiên tư cùng thực lực có lẽ đều không ra sao,

Nhưng cũng đều là tâm chí kiên định, có ương ngạnh nghị lực người, nhưng tại những người này ở trong, lại có như vậy một 89 tuổi tả hữu hài đồng, thật sự là ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

“Thực lực có thể tăng lên, thiên tư cũng có thể đào tạo, chỉ có nghị lực, là con đường tu luyện thứ trọng yếu nhất.” Tiêu Vũ thấy mấy người thiếu niên này, thoả mãn gật đầu.

Hắn có trí nhớ của kiếp trước, bởi vậy ở trong mắt hắn, dù cho lại phế phế vật, hắn cũng có thể giúp cải thiện thân thể, tăng lên thiên tư, tựa như Phong Vũ Mạc Ly, còn có Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên.

Thiên tư tăng lên, thực lực tự nhiên cũng có thể rất nhanh đi lên.

Con đường tu luyện, tràn ngập tàn khốc, ở trên con đường này, Tiêu Vũ không biết thấy qua bao nhiêu thiên kiêu, cuối cùng đều không thể đạt được chí cao cảnh giới, nhưng là bởi vì tâm chí không dựng thẳng, đã bị ngăn trở sau khi, dễ dàng dao động.

Bởi vậy, hắn chọn lựa tiến vào Luân Hồi Điện đệ tử, có lẽ không phải thiên tài nhất, nhưng nhất định phải có đại nghị lực, khả năng thừa nhận hắn người thường không thể.

“Đứa bé này, thôi, liền từ ta tự mình chỉ điểm hắn mấy ngày.” Thấy cái kia ngã xuống đất còn nhỏ bóng người, tài năng ở bằng chừng ấy tuổi liền có như thế nghị lực, thật sự hiếm thấy, kể cả Tiêu Vũ đều động khởi lòng.

Hắn đi lên trước, đem cái kia ấu tiểu bóng người nâng dậy, khiến cho lộ ra một tấm non nớt, lại là che kín máu tươi mặt, nhìn thấy khuôn mặt này đồng thời, Tiêu Vũ thân thể cũng là chấn động mạnh.

“Tiểu Phong? Tại sao là ngươi!” Trong lòng của hắn nổi sóng chập trùng, thằng nhóc này, đúng là hắn lúc trước mới tới Thiên Phủ thời gian, ở trên đường gặp qua một đứa bé, còn nhớ rõ khi đó đứa bé tràn đầy ngây thơ chất phác, nhưng lúc này hắn đã lâm vào hôn mê, một tấm trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại vẫn là tràn đầy kiên nghị.

“Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi làm sao lại chạy tới tham gia loại này thử thách?” Tiêu Vũ trong lòng nghĩ mãi không thông.

Hắn vốn thì đối với thằng nhóc này nghị lực như thế thập phần thưởng thức, phát hiện nhận thức sau khi, liền vận dụng bất diệt âm dương trải qua lực lượng, vì đó chữa thương.

Lúc này Tiểu Phong, thương thế không nhẹ, đây là Tiêu Vũ đối với Phong Vũ Mạc Ly truyền ý, thử thách nhất định phải nghiêm khắc, loại này nghiêm ngặt thậm chí có chút tàn khốc.

Nhưng mà, chân chính tu luyện thế giới, muốn so với cái này tàn khốc nghìn lần gấp trăm lần, cho nên đối với hắn mà nói, này không đáng kể chút nào.

“Ngươi…… ngươi là ai?”

Có Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua, đứa bé Tiểu Phong rất nhanh sẽ tỉnh lại, mở hai mắt ra, đang nhìn đến Tiêu Vũ thời điểm, trong mắt của hắn, lộ ra vài phần mờ mịt.

“Tiểu Phong, ngươi không quen biết ta?” Tiêu Vũ kinh ngạc, lúc này mới nhớ tới, hắn bây giờ đã khôi phục vốn diện mạo, lúc trước gặp phải thằng nhóc này thời điểm, hắn lại là Mạc Vong thân phận cùng dung mạo.

Hắn lúc này biến ảo khuôn mặt, lại một lần đã biến thành Mạc

Vong dáng vẻ.

“Mạc Đại Ca? Ngươi là Mạc Đại Ca?” Tiểu Phong hiển nhiên đối với Tiêu Vũ tấm này dung nhan khắc sâu ấn tượng, lúc này một chút trở nên kích động lên, vốn tràn ngập kiên nghị hai mắt, lúc này cũng là không dứt có nước mắt lướt xuống.

“Mạc Đại Ca, tỷ tỷ…… tỷ tỷ bị người bắt giữ đi rồi, Tiểu Phong không bảo vệ được tỷ tỷ, cũng cứu không được nàng, Tiểu Phong cầu Mạc Đại Ca đem thu vào Luân Hồi Điện, để Tiểu Phong có cơ hội lại cứu tỷ tỷ!”

Ngày đó đứa bé, mặc dù khuôn mặt vẫn như cũ non nớt, có thể thoạt nhìn đã so với lúc trước trưởng thành rất nhiều.

Hắn đã ý thức được, hắn Mạc Đại Ca chính là sáng kiến Luân Hồi Điện Tiêu Vũ, lúc này vừa kêu khóc, một bên nắm thật chặt Tiêu Vũ góc áo.

“Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ đối với hắn tiến hành động viên, tốt xấu quen biết một hồi, lúc trước hắn, cũng là thập phần yêu thích cái này hồn nhiên hài đồng.

Bây giờ, Tiểu Phong rõ ràng trưởng thành không ít, nhưng loại kia hồn nhiên lại cũng sẽ không, hắn có này thay đổi, tất nhiên đã trải qua cái gì biến đổi lớn, Tiêu Vũ cũng không khỏi vì ấy cảm thấy thương cảm.

Tiểu Phong dần dần ổn định tâm tình, cùng Tiêu Vũ nói tới trải qua.

Nguyên lai hắn và tỷ tỷ của hắn Tiểu Tuyết, đều không phải là gia đình bình thường hài tử, mà là xuất hiện ta thế lực lớn, chỉ là này thế lực ở Thiên Phủ thua xa 4 đại tông môn cùng này thế gia cổ xưa.

Gia tộc bọn họ bị đổi, bị cừu nhân tiêu diệt, chỉ còn hai người bọn họ chạy ra, lúc trước Tiêu Vũ ở ngoài thành gặp phải những sơn tặc kia, chỉ tên muốn tìm hài tử cùng nữ nhân, kỳ thực chính là hướng về phía bọn họ mà đi, chỉ là trùng hợp bị Tiêu Vũ cầu.

Sau đó, bọn họ tỷ đệ hai người ẩn thân Thiên Phủ, mai danh ẩn tích, có thể không lâu sau đó bị ở riêng tìm được, Tiểu Phong tỷ tỷ Tiểu Tuyết bị mang đi, hắn dù cho muốn cứu, nhưng một đứa bé, vừa làm sao có khả năng có năng lực?

Lo lắng bên dưới, Tiểu Phong nghe nói Luân Hồi Điện sáng lập việc, liền đi theo trong thành thiếu niên đã đến, muốn bái vào Luân Hồi Điện, học thành sau khi, nữa cứu giúp tỷ tỷ Tiểu Tuyết.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 193: Thu Đồ Đệ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ hỏi tỷ tỷ của hắn là bị người nào mang đi, kẻ thù lại là người nào, Tiểu Phong đối với cái này lại là không biết gì cả, bởi vì hắn quá mức tuổi nhỏ, bởi vậy việc này, tộc nhân của hắn cùng tỷ tỷ Tiểu Tuyết đều cực nhỏ hướng về hắn nói rõ.

Có điều, hắn lại lời thề son sắt, thập phần khẳng định Tiểu Tuyết bây giờ còn không có chuyện, chỉ cần hắn có thể học được bản lĩnh, liền nhất định có thể tìm tới Tiểu Tuyết, đem cứu trở về.

Tiêu Vũ chỉ có còn lại một tiếng thở dài, tại đây không biết gì cả dưới tình huống, hắn chính là muốn giúp Tiểu Phong cứu lại Tiểu Tuyết, cũng là không thể.

Mặc dù có thể thông qua cái khác manh mối tìm kiếm, nhưng trước mắt, hắn liền chính mình sự tình đều còn không có giải quyết, ít ngày nữa muốn đi tới hạo châu, chỉ sợ ở có kết quả trước khi, hắn liền muốn rời khỏi, căn bản không có dư thừa tinh lực.

Đã Tiểu Phong chắc chắn như thế, vậy trong khoảng thời gian ngắn, tỷ tỷ của hắn hẳn là sẽ không có chuyện gì.

“Tiểu Phong, ngươi thật muốn bái nhập Luân Hồi Điện?” Tiêu Vũ ánh mắt đột nhiên trở nên có vài phần phức tạp, sau một hồi lâu mới mở miệng nói ra.

“Vâng!” Tuổi nhỏ Tiểu Phong trên mặt, viết đầy vẻ kiên định.

Hắn bây giờ đã là hoàn toàn không có cách nào, chỉ còn lại có đầu này lối thoát.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, hắn lúc này, đã có chút minh bạch Tiểu Phong tại sao có thể thông qua này khảo nghiệm tàn khốc, hoàn toàn cũng là bởi vì đáy lòng có một luồng niềm tin đang chống đỡ hắn.

Hắn không do dự nữa, nói: “Đã như vậy, hôm nay ta liền thu ngươi làm đồ, ngươi có bằng lòng hay không?”

Nghe nói nói thế, bên cạnh Phong Vũ Mạc Ly, đều là cùng nhau cả kinh.

Tiêu Vũ cảnh giới, mặc dù bây giờ chỉ có tông sư, nhưng thực lực chân thật, bọn họ lại quá là rõ ràng, trong khoảng thời gian này, liền hai người bọn họ đều phải bị Tiêu Vũ chỉ điểm, mới có thể có nhanh chóng như vậy tiến bộ.

Mà trước đó, bọn họ cũng mơ hồ biết được, Tiêu Vũ tựa hồ đối với thu đồ đệ một chuyện thập phần chống cự, liền sáng lập Luân Hồi Điện, đều làm cho bọn họ thay trông coi, và cũng từng sáng tỏ cho thấy, hắn sẽ không thu bất luận người nào làm đồ đệ.

Nhưng bây giờ, hắn lại muốn thu lại thằng nhóc này?

Trên thực tế, Tiêu Vũ tâm tình lúc này cũng có chút phức tạp.

Một vạn năm trước, bị chính mình cực kỳ yêu tha thiết đệ tử chỗ phản bội, hắn mới có thể rơi vào bỏ mình mức độ, vì vậy đối với thu đồ đệ, nội tâm của hắn tự nhiên là thập phần chống cự.

Nhưng bây giờ, theo sau khi khôi phục trí nhớ đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, cũng làm cho tâm tình của hắn dần dần có điều thay đổi, huống hồ cái này Tiểu Phong bằng chừng ấy tuổi liền có thể có này tâm chí, Hắn tin rằng, hơn nữa đào tạo, ngày sau sẽ không thua hắn kiếp trước bất cứ một người đệ tử nào.

“Đệ tử Tô Mộ Phong, bái kiến sư phụ!” Đứa bé Tiểu Phong tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, như là không thể tin được, sau đó không có một chút do dự, ở Tiêu Vũ trước mặt trực tiếp quỳ xuống, tầng tầng gõ ba cái dập đầu.

“A, đứng lên đi!” Tiêu Vũ gật đầu, đem Tiểu Phong nâng dậy, nguyên lai đứa bé này tên, kêu Tô Mộ Phong.

“Sư phụ, đệ tử hôm nay hướng về người lập lời thề, ngày sau nhất định sẽ thay thế người đích thân lên Long Tuyền Tông, đem này tông san bằng, để người đối với đệ tử ân đức!” Tuổi nhỏ Tô Mộ Phong vừa là trên mặt đất gõ mấy cái đầu, lúc này mới đứng dậy, non nớt trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đầy là nghiêm túc cùng kiên định.

“Thay ta san bằng Long Tuyền Tông? Ha ha, tốt!” Tiêu Vũ cất tiếng cười to.

Cái này từng hồn nhiên hài đồng thật thay đổi, trải qua biến đổi lớn sau khi, có một loại không hợp tuổi tác hắn thành thục, vừa mới bái sư liền đã hiểu được cảm ơn.

Nói vậy đứa bé này cũng nghe qua không ít hắn và Long Tuyền Tông ân ân oán oán, bây giờ hắn có thể có lòng này, ngược lại cũng không uổng Tiêu Vũ thu hắn làm đồ.

Long Tuyền Tông? Cũng được, hắn bây giờ bởi vì Tiêu gia việc, tạm thời là không có cách nào cùng này tông dây dưa, có lẽ việc này, đệ tử của hắn thật sự có thể thay thế hắn hoàn thành cũng không nhất định.

Đến lúc đó, Long Tuyền Tông chắc chắn lại không thời gian xoay sở, liền đệ tử của hắn đều không đối phó được, còn lấy cái gì cùng hắn đấu tranh? Cái này so với hắn đích thân lên Long Tuyền Tông, đem Long Tuyền Tông san bằng, càng thêm có thể chấn động lòng người.

Rời đi thời gian càng ngày càng khẩn bách, Tiêu Vũ vốn định mấy ngày nay liền rời đi, nhưng bởi vì thu rồi một đệ tử, chỉ có thể lại nhiều để lại mười ngày, đối với Tiểu Phong dốc lòng dạy dỗ.

Tô Mộ Phong thiên tư, kỳ thực và không được tốt lắm, thậm chí có thể nói rất bình thường, bằng không mà nói, nếu là hắn thiên tư kinh người, sớm bị những tông môn khác lấy đi, mà sẽ không cùng đường mạt lộ đến muốn tới mạnh mẽ xông vào Luân Hồi Điện tàn khốc thử thách.

Đã thu rồi đệ tử, lại muốn lập tức rời đi, Tiêu Vũ đã sẽ không làm cái hất tay sư phụ.

Tại đây thời gian mười ngày bên trong, hắn không tiếc từ mất mạng nguyên, mỗi ngày mạnh mẽ đem hóa giới nổi bên trong thủy dịch dung nhập vào Tô Mộ Phong trong cơ thể, giúp hắn cải thiện thân thể.

Dùng Tô Mộ Phong vốn thể chất, bực này linh dịch sợ là một giọt cũng chịu không được, nhưng có Tiêu Vũ vì hắn từ mất mạng nguyên, mạnh mẽ dung hợp, này thời gian mười ngày bên trong, trong cơ thể của hắn ít nhất sáp nhập vào trăm giọt linh dịch, nhục thể của hắn cùng thiên tư cũng đã xảy ra long trời lở đất biến hóa.

Trừ lần đó ra, Tiêu Vũ còn gây dựng lại ở Thiên Uyên tìm được đạo văn, cũng đều nhất nhất đánh vào chính hắn một đệ tử trong cơ thể.

Có điều, bởi vì hắn cái này đệ tử căn cơ quá nông, mặc dù có linh giọt nước vì đó cải tạo thân thể, những đạo văn này lực lượng, trong lúc nhất thời cũng không cách nào để cho hắn sử dụng, Tiêu Vũ chỉ là đánh vào trong cơ thể của hắn, theo hắn sau này từng bước trưởng thành, những đạo văn này tác dụng, mới sẽ từ từ hiện ra.

Mười ngày qua đi, đạt được trăm giọt linh dịch Tô Mộ Phong, dĩ nhiên là giống như biến thành người khác, nói riêng về tốc độ tu luyện, hắn bây giờ có thể nói khủng bố, trước lúc này hắn hoàn toàn không có tu luyện qua, nhưng ngăn ngắn mười ngày, chính là đã ngưng ra bảy đạo linh sông.

Tốc độ như thế, để Phong Vũ cùng Mạc Ly đều há hốc mồm, cũng làm cho còn lại bốn gã bái vào Luân Hồi Điện thiếu niên hâm mộ mà đố kị.

Làm xong này, Tiêu Vũ liền đã nơi vì chính mình cái này đệ tử đánh hạ vững chắc căn cơ, bây giờ nói riêng về thiên tư, hắn cái này đệ tử đã không kém gì bất luận người nào, kế tiếp khả năng đi tới bao xa, đi được bao nhanh, muốn nhìn chính hắn.

Lại dùng đi mấy ngày, Tiêu Vũ cho Tô Mộ Phong để lại một bộ vì hắn chế tạo riêng công quyết, vừa lưu lại một đạo bao hàm chứa nhiều công quyết cùng bí thuật ý niệm ở trong cơ thể.

Có hắn làm này, Tô Mộ Phong nếu là không thể nhanh chóng trưởng thành, vậy hắn cái này ngày xưa đệ nhất chí tôn, là có thể đập đầu tự tử một cái.

Đây chính là đệ tử của hắn, trải qua hắn dạy dỗ hướng dẫn, không thể yếu hơn bất luận người nào.

Thậm chí nói riêng về tốc độ tu luyện, bây giờ Tô Mộ Phong đã xa ở trên hắn, bởi vì trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa, mà Tô Mộ Phong có hắn cải tạo thân thể cùng ban tặng công quyết, liền tương đương với chân chính chí tôn đệ tử, bây giờ chính là phóng tầm mắt Cửu Thiên Thế Giới, hắn cũng dĩ nhiên thành đứng trên tất cả thiên tài.

“Ta trước mắt có thể vì ngươi làm, cũng chỉ có những thứ này, nhớ kỹ, con đường tu luyện, cuối cùng ngươi muốn ỷ lại, vẫn chỉ có chính ngươi.” Tiêu Vũ làm xong tất cả những thứ này, chăm chú đối với Tiểu Phong tiến hành hướng dẫn.

Trong lòng hắn âm thầm áy náy, thu rồi một đệ tử, hắn nhưng phải hất tay rời đi, mặc dù có thể làm hắn đều làm, nhưng thân là thầy người, lại chỉ có thể để Tiểu Phong dựa vào chính mình tu luyện, hắn người sư phụ này, dù sao cũng hơi không quá có đủ điều kiện.

“Đệ tử nhất định sẽ nhớ kỹ sư phụ dạy bảo của ngài!” Tô Mộ Phong nghiêm túc cẩn thận, đem Tiêu Vũ nói từng chữ từng câu đều ghi vào ở trong tai, trọng trọng gật đầu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 194: Rời Đi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đêm đó, Tiêu Vũ lặng yên từ trên núi rời đi, đi tới Mạnh Gia, đối với bộ tộc này hắn có điều thua thiệt, sau khi suy nghĩ một chút, tại đây trong tộc lưu lại một bộ công quyết.

Bộ này công quyết, ở Tiêu Vũ trong mắt cũng không hề mạnh mẽ, nhưng cũng là đủ để trận nhà quật khởi, trưởng thành lên thành một đại vương tộc.

Sở dĩ chưa cho mạnh mẽ quá đáng công quyết, là vì Tiêu Vũ lo lắng, từng lưu lại gượng công quyết, không chỉ không cách nào đến giúp Mạnh Gia, còn có thể hoàn toàn ngược lại, cho bọn hắn đưa tới tai nạn, dù sao Mạnh Gia muốn trưởng thành, cũng cần thời gian rất dài.

Sau đó, Tiêu Vũ vừa đã đi Khương gia, thấy vậy đã cứu qua hắn, còn giúp hắn bố trí Vô Tuyền Sơn trận pháp Linh Lung, hướng về nàng từ giã.

“Ngươi rốt cục vẫn là phải đi!” Linh Lung đối với cái này, tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, như là sớm nhìn thấu, Tiêu Vũ cuối cùng sẽ có một ngày, nhất định sẽ từ nơi này rời đi.

“Ở ta rời đi trong khoảng thời gian này, mong rằng Linh Lung tiểu thư khả năng chăm sóc một chút ta những cố nhân kia, tình này ta ngày sau ổn thỏa báo lại.” Tiêu Vũ gật gù.

Trên thực tế, bên người nhiều người như vậy bên trong, hắn chỉ cùng Linh Lung một người nói lời từ biệt, làm cho nàng biết mình sắp sửa rời đi, cho nên cũng không cần chối.

Mà hắn làm như vậy, mục đích to lớn nhất, chỉ là muốn mời Linh Lung giúp hắn chăm nom Luân Hồi Điện. Linh Lung dù sao cũng là vương giả nhân vật, nếu là có nàng bảo vệ, hắn rời đi sau khi, cũng có thể càng thêm yên tâm một vài.

“Ta ngược lại thật ra rất muốn cho ngươi nợ ơn ta, chỉ có điều, phỏng chừng là muốn cho ngươi thất vọng rồi.” Linh Lung sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nàng cũng là số ít biết Tiêu Vũ cảnh giới chân thực cùng tu vi không hợp người, bởi vậy lúc trước mới có thể cứu Tiêu Vũ, và đối với hắn vài lần giúp đỡ.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, Linh Lung chẳng lẽ là không nguyện ý giúp hắn?

“Ban đầu ta đi tới này châu, là vì bị thương, ở đây tĩnh dưỡng, thuận tiện chờ đợi Thiên Uyên mở ra, bây giờ Thiên Uyên đã nhắm, cho nên, ta cũng sắp rời khỏi, không cách nào giúp ngươi chăm nom ngươi Luân Hồi Điện.” Linh Lung nhìn phía xa xa, nhẹ nhàng nói.

Tiêu Vũ không khỏi trầm mặc xuống, kỳ thực hắn vẫn liền có nghi hoặc, Lạc Vân Châu ở 10 châu bên trong tương đối bình thường, Linh Lung bực này vương giả, làm sao hội trưởng lưu này châu trong vòng.

Bây giờ xem ra, nàng là dưỡng thương làm chủ, đồng thời chờ đợi Thiên Uyên mở ra ngày, như nàng dạng này vương giả nhân vật, tất nhiên sẽ không tại đây nho nhỏ Lạc Vân Châu trường lưu.

Thiên Uyên đã nhắm, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không lại mở ra, nàng muốn rời khỏi, cũng là tự nhiên sự tình.

“Ngày sau nếu ngươi cần ta giúp đỡ, 10 châu trong vòng, vô luận nơi nào, ta đều chắc chắn tới rồi!” Linh Lung xoay người, lưu lại một câu nói như vậy, sau đó nhanh nhẹn bay lên, liền như vậy ở trong trời đêm, biến mất không còn tăm hơi.

Tiêu Vũ ngẩn ngơ, vốn là hắn hướng Linh Lung từ giã, lại không nghĩ rằng, cuối cùng lại là Linh Lung trước tiên hắn một bước rời đi, cứ vậy rời đi Lạc Vân Châu, hơn nữa đi được dứt khoát như vậy.

“Nên an bài đều đã sắp xếp, ta cũng vậy trong khi rời đi.”

Trở lại Luân Hồi Điện, Tiêu Vũ mang tới trắng đen cá nhỏ, triển khai hai cánh, bay vào bầu trời đêm, thần tốc đi xa.

Hắn không có cùng bất luận người nào từ giã, bởi vì không biết như thế nào đối mặt Giang Diên Nhi, cũng không muốn nhìn thấy lần trước phân biệt lúc cái chủng loại kia sầu não, cho nên lựa chọn trực tiếp rời đi, không cho bất luận người nào phát hiện.

Lần này vừa đi, Tiêu Vũ chỉ mang tới trắng đen hai cái cá nhỏ, trừ lần đó ra, hắn đem trên người tất cả mọi thứ hầu như đều lưu lại, cái gì tinh thạch, còn có trước đây Thiên Phủ khắp nơi đưa rất nhiều bảo vật, kể cả này thanh Thiên Tông binh khí đen sương kiếm, đều lưu tại Luân Hồi Điện.

Luân Hồi Điện muốn lớn mạnh, phải nhiều lắm tài nguyên, bởi vậy hắn đem mình hết thảy, ngoại trừ đối với hắn thập phần quan trọng gì đó ở ngoài, đều lưu lại.

Đặc biệt là này thanh đen sương kiếm, đó là Thiên Tông binh khí, có thể làm cho chiến lực của hắn tăng cao không ít, nhưng để cho Phong Vũ Mạc Ly, sẽ làm Luân Hồi Điện càng có bảo đảm.

Còn trắng đen cá nhỏ, này hai cái cá mười phần nguy hiểm, chỉ có hắn khả năng ràng buộc, ở lại chỗ này dễ dàng gặp rắc rối, cho nên mang ở bên cạnh hắn, tương đối bảo hiểm.

Trải qua này vừa đi, Tiêu Vũ cũng không biết, gặp lại sẽ là khi nào, lần này đi tới Tiêu thị bộ tộc, nội tâm của hắn bên trong, luôn có một loại không tốt tâm tình.

“Tiêu gia, chỉ mong các ngươi trước đây không có đối với mẫu thân ta làm ra cái gì quá phận việc, cũng chỉ mong mẫu thân ta ở trong Tiêu gia không bị ủy khuất gì, nếu không, từ đó sau khi, ta muốn thế gian lại không Tiêu gia!”

Trong mắt mang theo lạnh như băng quang mang, Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực chợt khẽ hiện, tốc độ kinh người, rất nhanh sẽ ngang qua mười triệu dặm, ra lạc vân một châu, hướng về phía hạo châu tiến lên.

Ở Tiêu Vũ từ Luân Hồi Điện rời đi đêm đó, kể cả Tiêu Vũ không có phát hiện, ở đen nhánh kia trong bầu trời đêm, cất giấu một bóng người, mắt thấy hắn từ Luân Hồi Điện rời đi toàn bộ quá trình.

“Chung quy, ngươi vẫn là lựa chọn trở về!”

Người này, Tiêu Vũ cũng từng có tiếp xúc, chính là ngày đó tiến lại, uy hiếp qua hắn, để hắn đi tới hạo châu, trở về Tiêu gia Tiêu Hành Vũ.

Lúc này, hắn đứng ở trong hư không, thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng, ánh mắt lấp lóe, lộ ra vài phần phức tạp.

“Không nghĩ tới, một giới tiểu bối, sáng kiến thế lực tin tức vừa ra, có thể đưa tới một châu náo động, nhìn cho ta còn là xem thường ngươi!”

Tiêu Hành Vũ ánh mắt thâm thúy, đột nhiên vừa là quay đầu, ngắm nhìn xa xa Vô Tuyền Sơn, sắc mặt do dự bất định.

Hắn vốn là muốn, ở Tiêu Vũ rời đi thời gian, liền đem ngọn núi này, cùng với hết thảy cùng Tiêu Vũ có liên quan người, toàn bộ xoá bỏ, bây giờ Tiêu Vũ rời đi, ý nghĩ này cũng có thể thay đổi hành động.

Nhưng mà, hắn lúc này vừa không khỏi hồi tưởng lại lần đầu đi tới nơi này lúc nhìn thấy tình cảnh, trên núi này có khủng bố trận pháp, có thể dễ dàng chém giết Thiên Tông, hắn nếu là đi phạm, cái kia là muốn chết.

“Thôi, lúc trước ta quá đánh giá thấp thấp, bây giờ động những người này, có thể sẽ đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết.”

Cuối cùng, Tiêu Hành Vũ sắc mặt dần dần bình tĩnh, không có lựa chọn đối với Luân Hồi Điện ra tay.

Đi tới Lạc Vân Châu, trên thực tế hắn chưa bao giờ rời khỏi, một mực trong bóng tối quan sát đến Tiêu Vũ.

Trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ làm tất cả mọi thứ, hắn đều nhất nhất đặt ở trong mắt.

Hắn vốn cho là, bằng Tiêu Vũ sức lực của một người, muốn cùng cái kia cái gọi là Long Tuyền Tông liều, nhất định không địch lại, dù sao sức lực của một người làm sao cũng không khả năng cùng 1 đại tông môn so với.

Hắn ban đầu dự định là, các loại Tiêu Vũ tại cùng Long Tuyền Tông trong đối kháng lâm vào tuyệt cảnh thời điểm, hắn xuất hiện lại, để giúp Tiêu Vũ đối phó Long Tuyền Tông điều kiện, để Tiêu Vũ với hắn trở lại Tiêu gia.

Kể từ đó, Tiêu Vũ nhất định không cách nào từ chối, nhưng hắn không ngờ rằng, Tiêu Vũ càng thật dựa vào sức lực một người, đem Long Tuyền Tông phá huỷ hơn nửa, lúc trước hắn còn lời thề son sắt đã nói, Tiêu Vũ nếu không theo hắn trở lại Tiêu gia, không bao lâu nữa thì sẽ chết bởi Long Tuyền Tông tay.

Có thể kết quả cuối cùng, lại là Long Tuyền Tông tổn thương nguyên khí nặng nề, chỉ có thể nhắm tông tu dưỡng, mà Tiêu Vũ, tất là sáng lập Luân Hồi Điện, đưa tới lạc vân một châu rung động mạnh mẽ.

Tất cả những thứ này tất cả, cũng làm cho Tiêu Hành Vũ ý thức được, hắn tựa hồ đem Tiêu Vũ nghĩ đến quá đơn giản, trên người người này, tựa hồ còn có quá nhiều quá nhiều bí mật, đạt được nhiều làm hắn đều cảm giác thấy hơi nguy hiểm.

“Thôi, ta không tiếc vượt châu mà đến, cũng phải đem tìm ngươi trở về, chỉ hy vọng quyết định này, là chính xác!”

Đứng ở không trung, Tiêu Hành Vũ tự lẩm bẩm, cuối cùng sắc mặt phức tạp thở dài một tiếng, sau đó xoay người, cũng là biến mất ở trong màn đêm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 195: Sắp Hạo Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hạo Châu, cực điểm sầm uất, còn hơn Lạc Vân Châu, nơi đây có vẻ cường thịnh nhiều lắm, Tiêu Vũ sơ đến đó cảnh, liền cảm giác nơi đây sức mạnh đất trời, phải xa xa ở Lạc Vân Châu bên trên.

10 châu đại địa, mỗi một châu rộng lớn phi thường, như là Lạc Vân Châu như vậy, có mười triệu dặm chu vi, ở 10 châu bên trong vẫn là thuộc về đối lập nhỏ yếu một châu, có thể thấy được này một mảnh đại địa, có rộng rãi dường nào.

Hạo Châu cùng Lạc Vân Châu, giữa hai người, càng cách xa nhau không biết bao nhiêu dặm khoảng cách, dù cho Tiêu Vũ có huyễn thiên thần dực, cũng không cách nào vượt qua, bởi vì hai châu trong lúc đó khoảng cách thái quá xa xôi, hơn nữa ở trong còn có rất nhiều như Thiên Uyên thần bí như vậy hiểm địa, không cách nào thông qua.

Đi tới này châu, Tiêu Vũ ở trên đường đi liền nhìn thấy có thật nhiều cao vút trong mây Linh Sơn, trên núi thỉnh thoảng có thể thấy được có thân ảnh mơ hồ bay qua, muốn là tương tự với 4 đại tông môn như vậy thế lực.

Nhưng mà, so sánh với đó, này vài toà núi lộ ra khí thế, cho Tiêu Vũ cảm giác càng thêm bất phàm, rõ ràng nếu so với cái gọi là 4 đại tông môn mạnh mẽ hơn nhiều.

“Đây cũng là Hạo Châu?”

Cuối cùng, Tiêu Vũ thu hồi hai cánh, rơi vào rồi này châu trong vòng một tòa đại thành.

Này một tòa thành, từ xa nhìn lại liền có một loại cổ xưa khí tức, cổ thành khoảng cách, một chút lá chắn không đến cuối, Tiêu Vũ qua loa phỏng chừng, này một tòa thành, tối thiểu khả năng đồng thời sinh hoạt mấy chục triệu người.

Như thế đại thành, có vẻ hơi không thể tưởng tượng.

“Thái Hạo Cổ Thành?”

Thành trên viết như thế bốn chữ cổ, như là đã có ngàn vạn năm lịch sử, rất là tang thương.

Tiêu Vũ tiến vào thành này, mơ hồ phát hiện, dù cho là trên đường cái, đều có thật nhiều Thiên Tông nhân vật, như người thường giống nhau ở đi dạo, thậm chí kể cả quanh thân một vài cửa hàng nhỏ, trong điếm một tiểu lão đầu, đều lộ ra một loại không tầm thường khí tức.

“Xem ra ban đầu ở Thiên Uyên thời điểm, Lạc Vân Châu người trẻ tuổi không cách nào cùng hắn châu thiếu niên so với, đều không phải là không có nguyên nhân!”

Tiêu Vũ cuối cùng minh bạch, tại sao ban đầu ở Thiên Uyên lúc, Lạc Vân Châu những người trẻ tuổi kia vẫn bị hắn châu thiếu niên chèn ép, thực lực cách biệt nhiều lắm, này một điểm quang là từ hai châu ở giữa chênh lệch có thể nhìn ra.

So với Hạo Châu, Lạc Vân Châu dù cho không tính là thâm sơn cùng cốc, cũng không thể kém được, chẳng trách ở Thiên Uyên lúc, mỗi một châu mọi người đối với cái kia một châu người rất là coi thường.

“A?”

Ở trong thành đi tiếp, Tiêu Vũ có thể rồi cùng một người bình thường giống nhau, không có gây nên bất luận người nào chú ý.

Cất bước bên trong, hắn đột nhiên nhíu mày dừng lại, ngẩng đầu nhìn hướng về phía trước, ở nơi đó, một tòa cao to lầu các, đứng ở thành này náo nhiệt nhất đoạn đường, như là chiếm cứ này một tòa thành trung tâm.

Lầu các trước khi, viết có ba cái mắt sáng chữ cổ: Phù Đạo Minh!

“Xem ra, nơi này Phù Đạo Minh, thực lực và địa vị tựa hồ cũng muốn ở Lạc Vân Châu Phù Đạo Minh bên trên!”

Tiêu Vũ trầm tư, hắn bây giờ muốn sau này tu luyện, cuối cùng vẫn là không cách nào tránh khỏi Phù đạo, nhưng bây giờ, Phù Đạo Minh đã xem hắn từ minh bên trong xoá tên, đưa hắn xem là con rơi.

Nhưng hắn lại là có một loại cảm giác, hắn sau này cùng Phù Đạo Minh trong lúc đó, khẳng định còn có thể có điều gặp nhau.

Ở Thái Hạo Cổ Thành trong vòng dạo qua một vòng, nơi đây ngược lại cũng cùng Thiên Phủ không có quá nhiều khác biệt, đồng dạng tồn tại ba đạo minh, cùng Tinh Thần Các, những thứ này đều là khắp 10 châu khủng bố thế lực, vô luận đi đến đâu đều nhìn thấy.

Chỉ có điều, này một châu tổng thể thực lực rõ ràng vượt xa Lạc Vân Châu, điểm này dù cho là ba đạo minh cùng Tinh Thần Các trên, cũng có điều thể hiện.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?”

Sau khi vòng vo một vòng, Tiêu Vũ đi tới một hẻo lánh vị trí, ở đây, 1 người đàn ông tuổi trung niên đang đợi, thấy hắn tiến lại, mang theo vài phần lạnh như băng ngữ khí mở miệng.

“Ta là!” Tiêu Vũ đáp lại cũng rất bình thản, lúc trước Tiêu Hành Vũ đã nói cho qua hắn, đi tới Hạo Châu sau khi, đến địa điểm chỉ định, thì sẽ có người dẫn hắn trở về Tiêu gia.

“Mặc dù ta đã theo tộc chủ nơi đó nghe nói ngươi muốn trở về, nhưng vì để tránh cho có người nhận được tin tức, mượn cơ hội này lẫn vào Tiêu gia ta, cho nên ta phải nghiệm chứng một chút thân phận của ngươi!” Người đàn ông trung niên này gật đầu, sắc mặt lạnh như băng.

“Nghiệm chứng?” Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, có chút không quá vui, muốn hắn trở về chính là người nhà họ Tiêu, bây giờ hắn đã trở lại, còn muốn nghiệm chứng thân phận gì?

Không chờ Tiêu Vũ trả lời, người đàn ông trung niên này đã là động khởi tay, trong tay của hắn chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái châm cứu, đâm về Tiêu Vũ cánh tay.

“Muốn chết!” Tiêu Vũ ánh mắt phát lạnh, hắn có thể cảm nhận được người này tu vi đã đạt đến Thiên Tông.

Thế nhưng Tiêu gia, kêu gọi hắn trở về, vừa nói cái gì muốn nghiệm chứng thân phận, ai biết bọn họ có phải hay không dựa vào lý do này, muốn đối với hắn làm những gì?

“Nếu muốn mẹ ngươi không việc gì, vậy hãy ngoan ngoãn nghe lời!” Người đàn ông trung niên sầm mặt lại, trong mắt cũng là lộ ra bao nhiêu phần lãnh ý.

Tiêu Vũ chấn động, đã là ngưng tụ Thần lực, chỉ có lại để cho tản đi, Lâm Vũ Nhu còn ở Lâm Gia, hiện tại hắn nếu là phản kháng, thật có thể sẽ để Lâm Vũ Nhu người đang ở hiểm cảnh.

“Đồ đê tiện!” Người đàn ông trung niên xem thường, lạnh lùng mắng một câu, sau đó trong tay châm cứu trước tiêm, đánh vào Tiêu Vũ trong cánh tay phải.

Châm cứu cũng không phải rất to, bởi vậy không có cho Tiêu Vũ mang đến bao nhiêu cảm giác đau, nhưng ở châm cứu đâm vào trong giây lát này, hắn lại cảm giác được, cái này châm cứu khác thường, lại ở trong cơ thể hắn hút đi 1 giọt tinh huyết!

Đây chính là thập phần quan trọng gì đó, dù cho mất đi một giọt, cũng sẽ tổn thương hắn căn cơ, nếu là bình thường, hắn sớm ra tay, nhưng bây giờ nghĩ đến Lâm Vũ Nhu, cũng chỉ có thể lạnh lùng thấy người đàn ông trung niên này, tùy ý hắn lấy đi giọt tinh huyết này.

“A, không sai, là Tiêu gia ta máu.” Người đàn ông trung niên lạnh nhạt sắc mặt, đem hút đi Tiêu Vũ máu huyết châm cứu thu hồi, xem qua một chút sau khẽ gật đầu.

“Đi theo ta đi.” Hắn không nói thêm, thu hồi kim châm, liền bay lên trời, nhằm phía xa xa.

Bắt lại châm cứu lấy đi 1 giọt tinh huyết, chỉ vì xác nhận trong cơ thể hắn có phải là Tiêu gia huyết mạch? Tiêu Vũ luôn cảm giác chuyện này không quá tầm thường, chỉ là hiện nay, hắn cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn. UU đọc sách w &# 119;w. Uukans hu. Co m

Người đàn ông trung niên tốc độ không nhanh, bởi vậy Tiêu Vũ cũng không có lấy ra bé thiên thần dực, mà là dùng khí ấn diễn hóa ra một đôi phổ thông cánh, ở sau thân thể hắn phi hành.

Không lâu sau, theo người đàn ông trung niên này, Tiêu Vũ cùng hắn đã rời xa Thái Hạo Cổ Thành, đi tới ngoài thành, tiến vào trong núi thẳm, quanh thân dần dần không thấy dấu chân.

“Theo sát ta, nếu không nếu như ngươi ở đây chết rồi, vậy coi như cùng ta không quan hệ.” Tới đây, người đàn ông trung niên rơi xuống đất, trở về hơi giễu cợt nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó bắt đầu ở trong núi này đi bộ.

Tiêu Vũ trầm mặc không nói, cùng ở phía sau hắn, chỉ cảm thấy ngọn núi này mang đến cho hắn một cảm giác có chút cổ quái, mặc dù cũng là linh khí nồng nặc, nhưng cũng không nghe được cái gì tiếng thú gầm, cũng không thấy có bao nhiêu dị thú qua lại, thì mấy ngày liền không trung, cũng là liền chim đều không có.

Người đàn ông trung niên dẫn hắn cất bước, tất cả đều là ít ỏi cong cong vòng vòng đường nhỏ, thời khắc này Tiêu Vũ nhìn về phía trước, còn là liên miên bất tận núi thẳm, song khi hắn vừa bước ra một bước, phía trước hình ảnh lại là đột nhiên biến ảo, vô số kiến trúc như là đột nhiên xuất hiện, đi tới một sầm uất và cổ xưa địa phương.

“Nơi đây, chính là Tiêu gia?” Tiêu Vũ nhìn về phía trước, trong lòng đại khái cũng biết, nơi đây, chính là cái gọi là Tiêu thị bộ tộc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 196: Chỉ Có 1 Đường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đi tới nơi này, Tiêu Vũ cũng hiểu, Tiêu gia là cái gọi là lánh đời cổ tộc, bởi vậy giấu ở thế ngoại, nấp trong trong núi thẳm, bình thường cực nhỏ cùng ngoại giới tiếp xúc.

Vừa mới người đàn ông trung niên này mang theo hắn đi qua cong cong vòng vòng, hẳn là có huyền cơ khác, nói vậy chỉ có người của Tiêu gia, mới biết được như thế nào tiến vào nơi đây, người ngoài mặc dù là đi tới ngọn núi này bên trong, như không người dẫn dắt, chỉ sợ đem ngọn núi này lật khắp, cũng khó có thể tìm tới Tiêu gia vị trí.

Lúc này, Tiêu Vũ hướng về phía trước nhìn tới, có thể gặp được phía trước là liên miên quần thể kiến trúc, mặc dù không có tường thành, nhưng quy mô dĩ nhiên là so ra mà vượt một tòa cổ thành, bởi vậy có thể tưởng tượng, này cái gọi là lánh đời cổ tộc, mạnh đến mức nào.

Bọn họ tồn thời gian quá xa xưa, một đời lại một đời hạ xuống, bàn về nhân số, còn hơn những cái được gọi là tông môn, hoặc là thế lực đều phải hơn rất nhiều.

So với tông môn tăng thêm sự kinh khủng chính là, những cổ tộc này trong cơ thể lưu có giống nhau máu, càng thêm đoàn kết, như vậy một cổ tộc, gốc gác sâu bao nhiêu, đã là không thể nào tưởng tượng được.

Mang theo Tiêu Vũ người đàn ông trung niên, tên là Tiêu Hoành Viễn, hắn cũng là bây giờ trong Tiêu gia, tương đương với tộc chủ nhân vật.

Vốn, Tiêu gia đương nhiệm chân chính tộc chủ là Tiêu Hành Vũ, nhưng bởi vì Tiêu Hành Vũ nhìn thấy dần cao, bởi vậy Tiêu gia việc, cũng bắt đầu dần dần chuyển đến Tiêu Hoành Viễn trong tay.

Lúc này, Tiêu Hoành Viễn quay đầu lại nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Đi theo ta!”

Đối với Tiêu Hoành Viễn loại này lạnh như băng bên trong, mang theo một vài chán ghét thái độ, Tiêu Vũ rất là không thích, nhưng là bây giờ, hắn cũng không có biện pháp khác, chỉ có trầm mặc, cùng ở phía sau hắn.

Đi tiếp hồi lâu, Tiêu Hoành Viễn đem Tiêu Vũ mang tới một gian hẻo lánh phòng nhỏ trước khi, lạnh lùng nói: “Ngươi trước tiên ở nơi này ở lại, ngày mai ta sẽ đối với ngươi lại sắp xếp.”

Sau khi nói xong, hắn liền xoay người, muốn rời đi luôn.

Tiêu Vũ sâu sắc nhíu mày, trước mắt căn này phòng nhỏ, nhìn qua đã rất lâu không có người ở, hơn nữa, nơi này rời xa Tiêu gia những kiến trúc kia, như là bị ngăn cách một chỗ.

Sắc mặt của hắn hơi bị lạnh, Tiêu gia không phải muốn hắn trở về gì? Kết quả hắn đã trở lại, đối phương lại là không có coi hắn làm tộc nhân dự định, bằng không mà nói, sao lại đem để hắn ở tại loại này địa phương? Cùng Tiêu gia hết thảy ngăn cách?

Bọn họ làm như vậy, thật giống như chỉ lo hắn và Tiêu gia những người kia tiếp xúc giống nhau!

“Chờ chút!” Tiêu Vũ gọi lại Tiêu Hoành Viễn, trầm giọng nói: “Mẫu thân ta?”

Hắn có thể phớt lờ Tiêu gia thái độ, ngược lại hắn cũng không chỉ nhìn trở thành cái gì cổ tộc thành viên,

Chỉ là Tiêu Hoành Viễn liền trực tiếp đưa hắn vứt tới đây thì mặc kệ, liên quan tới hắn mẫu thân sự tình lại một chữ chưa nói!

Đây là hắn không thể tiếp thu, nếu không có để Lâm Vũ Nhu, này cái gì Tiêu gia, dù cho mạnh trở lại gấp trăm lần, hắn há lại sẽ hiếm lạ trở về?

“Không cần hỏi nhiều, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe lời, ta tự nhiên sẽ dẫn ngươi đi thấy nàng!” Tiêu Hoành Viễn lạnh lùng ném một câu nói như vậy, sau đó không tiếp tục để ý Tiêu Vũ, trực tiếp rời đi.

Tiêu Vũ sắc mặt nhất thời âm trầm vô cùng, rất rõ ràng, Tiêu gia muốn bắt Lâm Vũ Nhu đến kiềm chế hắn, làm cho hắn ngoan ngoãn nghe lời.

Nhưng mà, hắn không rõ, theo Tiêu gia thái độ đến xem, để hắn trở về rõ ràng không phải là muốn hắn trùng Quy gia tộc, coi hắn làm tộc nhân đối xử, đã như vậy, bọn họ vừa vì sao không tiếc vượt châu, cũng phải đưa hắn tìm về?

Nếu như Tiêu gia thật là coi trọng hắn ở Thiên Uyên biểu hiện cùng thiên tư, bây giờ thái độ đối với hắn nên không phải như vậy, mà là sẽ càng thêm coi trọng, rốt cuộc bọn họ đem hắn tìm trở về, là muốn làm gì?

Tuy có tất cả không rõ, nhưng bây giờ việc này, Tiêu Vũ cũng là không cách nào nghĩ thông suốt, hoàn toàn không có đầu mối gì.

Hắn đẩy ra gian kia phòng nhỏ cửa, chỉ thấy trong phòng che kín bụi trần, ngoại trừ 1 cái giường gỗ ở ngoài, hầu như chẳng có cái gì cả.

Này không phải người nơi ở? Nhất định chính là một tòa lao tù!

Mặc dù có bất mãn, nhưng Tiêu Vũ cũng vẫn chưa đối với Tiêu gia báo nhiều lắm kỳ vọng, lúc này trong phòng tìm một sạch sẽ chỗ ngồi xuống, khoanh chân tu luyện.

Hiện nay, tu vi của hắn là giấu hư cảnh giới, vừa mới ngưng ra một đạo thần ảnh, mà cảnh giới này muốn viên mãn, nhất định phải ở ngũ tạng trong vòng ngưng ra 5 thần.

Tiêu Vũ tĩnh tọa quan sát bên trong thân thể, hắn hôm nay, trong cơ thể quần áo trắng điện chủ lưu lại trận pháp đã vỡ nát, này màu đen sức mạnh nguyền rủa, vừa là lại một lần nữa lấp kín trong cơ thể hắn các góc.

Bây giờ, hắn đừng nói tu luyện, cho dù là dẫn động một tia sức mạnh đất trời vào cơ thể, đều sẽ lập tức bị này sức mạnh nguyền rủa nuốt chửng 1 chứa đựng, nhưng lại sẽ mang đến một loại kinh khủng hậu quả, chính là sức mạnh nguyền rủa cuồng bạo, muốn theo trong cơ thể hắn, đem nhục thể của hắn trực tiếp xé nát!

“Xem ra ta muốn tiếp tục tu luyện, đã là chỉ có cái kia một con đường có thể đi!”

Mở mắt ra, Tiêu Vũ cắn răng một cái, trong mắt lộ ra vài phần kiên định.

Hắn mở ra hóa giới phù, từ cái này hóa giới phù bên trong, lấy ra một thứ.

Đây là một tảng đá, thạch cao mấy trượng, kỳ dị chính là Tiêu Vũ lấy ra sau khi, nó hoàn toàn không có rơi xuống đất, mà là cứ như vậy nổi giữa không trung, rất là thần dị.

“Chỉ mong ngươi thật là sinh ở hỗn độn đá kỳ lạ!” Thấy khối đá này, Tiêu Vũ ở trong lòng yên lặng nói.

Này một tảng đá, chính là hắn từ Mộc Gia bên trong cướp đi cái kia một khối đá kỳ lạ.

Theo nhìn bề ngoài, khối đá này rõ ràng không phải Tiêu Vũ thứ muốn tìm, hắn phải tìm, là sinh ra vào thiên địa trước khi, còn ở hỗn độn chưa mở thời gian, cũng đã tồn tại hỗn độn kỳ bảo.

Ở trong cơ thể hắn, loại kia kinh khủng sức mạnh nguyền rủa, đó là tới từ Thiên đạo nguyền rủa, mà lại là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, bởi vậy, hắn muốn đối kháng lời nguyền này tu luyện, liền cần tìm kiếm một vài siêu thoát tại Thiên Đạo bên trên kỳ bảo, như thế tài năng ngăn chặn đến từ Thiên đạo nguyền rủa, để hắn thuận lợi tu luyện.

Như cái gì trước đây hắn nói qua trời linh thạch, Hỗn Nguyên thạch, vậy cũng là ở trong hỗn độn đản sinh thần thạch.

Bây giờ Tiêu Vũ, muốn tiếp tục sau này tu luyện, vậy cũng chỉ có thể nhận sự giúp đỡ cỡ này hỗn độn chí bảo, mới có thể.

Dùng thân là phù, ý nghĩ này từ lúc Cửu Thiên Thế Giới thời điểm, hắn cũng đã từng có, chỉ là con đường này hết sức khó khăn, hơn nữa hung hiểm, một cái không tốt, hắn đi tới con đường này, chính là tương đương chôn vùi chính mình, hơn nữa, con đường này một khi đi tới, liền vĩnh viễn cũng không cách nào lại quay đầu.

Đời này, Tiêu Vũ theo đệ nhất chí tôn rơi vào người phàm cảnh giới, hết thảy đều bắt đầu lại từ đầu, bởi vậy hắn mới lại một lần nhớ tới lúc trước từng có ý nghĩ này.

Hơn nữa, hắn hiện tại trong cơ thể tồn tại cấp độ kia nguyền rủa, nếu không đi tới con đường này, hắn tựa hồ, cũng căn bản không có trở về chí tôn cảnh giới có thể.

“Vô luận đây là một cái ra sao đường, bây giờ ta cũng đã không có lựa chọn!”

Tiêu Vũ không do dự nữa, đưa tay về phía trước, đụng vào phía trước đá tảng.

Này một tảng đá lớn, mặc dù kỳ lạ, nhưng cũng không phải Tiêu Vũ muốn tìm hỗn độn đá kỳ lạ, chỉ có điều, ở khối này trong đá, Tiêu Vũ lại cảm ứng được mặt khác một luồng đặc thù gợn sóng, cùng sinh ở trong hỗn độn này thần thạch giống nhau y hệt.

Này đây, hắn hoài nghi khối này đá kỳ lạ trong vòng, ẩn giấu như vậy một khối thần thạch, nhưng cũng không cách nào xác định.

Hắn bây giờ muốn làm, liền đem khối này đá tảng đập vỡ, nhìn một cái khối đá này ở trong, là có tồn tại hay không mà hắn cần thần thạch.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 197 + 5 Linh Thạch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Này một tảng đá lớn, ở Tiêu Vũ trước mặt thần tốc tan rã, vốn ước chừng chiều cao mấy trượng tảng đá, lúc này càng đổi càng nhỏ, rất nhanh sẽ đã là biến thành một khối chỉ có cao một thước tảng đá.

Theo khối này đá tảng nhỏ đi, trong đá lộ ra loại kia dị dạng gợn sóng, cũng làm cho Tiêu Vũ cảm thụ được càng thêm rõ ràng.

“Bốp” một tiếng, rốt cục, đá tảng tầng ngoài toàn bộ tan rã, từ đó lộ ra một khối kỳ dị tảng đá.

“5 linh thạch?”

Nhìn thấy khối đá này, Tiêu Vũ lúc này chính là chấn động, trong mắt tuôn ra kinh người hào quang.

5 linh thạch, sinh ở trong hỗn độn đá kỳ lạ một trong, cũng chính là thuộc về hắn phải tìm hỗn độn thần thạch, có khối đá này, hắn liền có thể chính thức bước lên dùng thân là phù con đường, do đó đối kháng trong cơ thể nguyền rủa, thuận lợi tu luyện.

Hơn nữa, này 5 linh thạch, đối với Tiêu Vũ tới nói, còn có một loại khác sử dụng, có thể cho thực lực của hắn một lần nữa có một rõ ràng tăng lên.

Hắn bá thể ngôi sao quyết, bây giờ chính là ngưng tụ ngũ hành hôm qua thời điểm, bây giờ ngũ hành ngôi sao đệ nhị ngôi sao cũng sắp sửa thành hình.

Ngũ hành, làm kim, mộc, nước, lửa, đất, này 5 người kết hợp lại, liền cũng là thế gian một loại vô thượng đại đạo, so với lục đạo luân hồi, cũng không kém đi đâu.

Mà cái gọi là cảnh giới tông sư, cũng gọi là giấu hư cảnh giới, cảnh giới này phải ở trong người ngũ tạng bên trong ngưng tụ năm đạo thần ảnh, mà thân thể ngũ tạng, vốn là có thể cùng ngũ hành 11 đối ứng.

Vốn, Tiêu Vũ ở cảnh giới này tu luyện, còn không có gì quá lớn ý nghĩ, cũng chỉ là dự định như người thường giống nhau, làm từng bước ở trong người ngưng ra 5 thần, khiến cảnh giới này đạt được viên mãn.

Nhưng bây giờ, theo tìm được này 5 linh thạch, lại là để hắn sinh ra mới ý nghĩ.

5 linh thạch, loại đá này ở trong, nghe nói có năm loại bất đồng linh lực, trước tiên với thiên địa, sinh ở hỗn độn, rất là huyền diệu.

Ở trong truyền thuyết, thiên địa ở trong hỗn độn hỗn độn, vốn bên trong đất trời, là không hề có thứ gì, cái gì cũng không tồn tại, là vì trong hỗn độn chất chứa rất nhiều thần kỳ thần vật, thiên địa ở đạt được những thần vật này sau khi, tài năng diễn hóa ra vạn vật.

Nếu nói là ngũ hành là trong thiên địa quan trọng nhất đại đạo một trong, vậy này 5 trong linh thạch ngũ đại linh lực, liền tương đương với ngũ hành nguyên.

Tiêu Vũ cũng là thật không ngờ, theo Mộc Gia ở trong tìm được, hóa ra là như vậy một tảng đá, đang phù hợp hắn trước mặt phải.

Bởi vậy,

Khi thấy này một tảng đá sau khi, hắn không khỏi nghĩ đến, trong cơ thể hắn ngũ hành ngôi sao phải tìm kiếm ngũ hành kỳ vật dung hợp, đã như vậy, hay không cũng có thể mang ngũ hành ngôi sao, cùng ngũ tạng bên trong 5 thần dung hợp?

Hơn nữa, hiện tại hắn có một khối này 5 linh thạch, hoàn toàn có thể làm cho hắn thuận lợi tu luyện, nếu là trong cơ thể 5 thần, ngũ hành ngôi sao dung hợp sau khi, sẽ cùng này 5 trong linh thạch ngũ đại linh lực kết hợp, này sẽ là một phen ra sao hình ảnh?

Dù cho Tiêu Vũ kiếp trước sống lâu như vậy, lúc này cũng hoàn toàn không tưởng tượng nổi, hắn này một cái đột nhiên tới ý nghĩ, sẽ cho hắn tu luyện về sau mang đến ra sao thay đổi.

Nếu như hắn ý nghĩ này thật có thể thành công, có lẽ sẽ so với lục đạo dấu ấn cường đại hơn, cũng không nhất định.

Có ý nghĩ sau khi, Tiêu Vũ lúc này liền quyết định, bắt đầu đem 5 linh thạch hòa vào nhục thân của mình trong vòng.

Nhục thể của hắn, tràn đầy sức mạnh nguyền rủa, là không thể tu luyện thân thể, này đây, hắn muốn ở trong người ngưng ra 5 thần, hoàn toàn không có khả năng, bởi vậy, hắn bây giờ muốn dùng khối này 5 linh thạch thay thế ngũ tạng, với đá này bên trong ngưng ra 5 thần.

5 linh thạch, tuy là một khối, thế nhưng ở trong, lại có năm loại Thần lực, Tiêu Vũ đem khối đá này hòa vào trong cơ thể, đồng thời, hắn đem 5 trong linh thạch năm loại linh lực 11 đề xuất, phân biệt dung nhập vào trong cơ thể ngũ tạng bên trong.

Này một cái quá trình, rất nhanh liền hoàn thành, nhưng hắn muốn dùng thân là phù, nhận sự giúp đỡ này thần thạch tu luyện, khó khăn không phải dung hợp thần thạch, mà là tại đây thần thạch bên trên in dấu xuống ấn phù, chỉ có như vậy, hắn có thể cùng thần thạch chính thức hòa làm một thể, làm được đem tự thân cũng hóa thành như là minh phù bình thường tồn tại.

“Bốp!”

5 linh thạch vào cơ thể, Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia sáu viên trong vết tích thiên ấn, cũng vào lúc này tái hiện ra, ở trong cơ thể hắn, với ngũ linh thần thạch bên trên bắt đầu in dấu xuống ấn phù.

Thiên ấn, đây là phù chi nhất đạo diễn biến mà thành dấu ấn, nhận sự giúp đỡ này ấn, Tiêu Vũ có thể không cần như một loại phù sư như vậy chậm rãi khắc họa ấn phù, mà là có thể trực tiếp nhận sự giúp đỡ này ấn khiến ấn phù thành hình.

Vốn này 1 bước đi, đối với hắn mà nói vô cùng đơn giản, nhưng bây giờ, hắn muốn minh phù tảng đá không phải phổ thông phù thạch, mà là sinh ở hỗn độn ở trong thần thạch.

Bực này thần thạch, ngay cả thiên đạo nguyền rủa đều không áp chế nổi, cũng bởi vậy mới có thể giúp Tiêu Vũ đối kháng sức mạnh nguyền rủa tu luyện, cho nên Tiêu Vũ mặc dù là có thiên ấn, muốn ở đây thạch bên trên trước mắt : khắc xuống ấn phù, đó cũng là hết sức khó khăn.

“Nhìn dáng dấp, quá trình này, và không bằng ta trong tưởng tượng dễ dàng như vậy!”

Lần đầu tiên thử nghiệm qua đi, Tiêu Vũ sâu sắc giam nổi lên lông mày, hắn thiên ấn tài năng ở bình thường phù thạch trên thần tốc trước mắt : khắc xuống ấn phù, nhưng lúc này dùng tại đây 5 linh thạch trên, lại chỉ để lại một đạo dấu vết mờ mờ.

Dấu vết này hay là bởi vì hắn thần niệm mạnh mẽ, tài năng phát giác được, thay đổi người bình thường, e sợ mặc dù là nhìn chằm chằm 5 linh thạch nhìn buổi sáng, cũng căn bản phát hiện không dứt.

Bước đi này mặc dù khó khăn, nhưng Tiêu Vũ cũng không có dự định từ bỏ, dù sao đây là hắn duy nhất tu luyện hy vọng, lúc này tiếp tục dùng thiên ấn tiến hành khắc họa.

“Ầm!”

Khắc họa bên trong, Tiêu Vũ đột nhiên cả người chấn động, há mồm phun ra máu tươi.

Lúc này, 5 linh thạch đã cùng hắn ngũ tạng triệt để dung hợp, tuy hai mà một, hắn ở đây thạch bên trên khắc họa ấn phù, vậy liền tương đương ở ngũ tạng của mình trên khắc họa.

Khắc họa ấn phù, bước đi này vốn là có cực kỳ yêu cầu nghiêm khắc, dù cho là bình thường minh phù, đối với phù sư tới nói đều có nhất định nguy hiểm.

Bây giờ Tiêu Vũ, dùng phương thức này khắc họa, ở trong dù cho xuất hiện mảy may sai lầm, cũng sẽ dẫn đến hắn ngũ tạng bị hao tổn.

Lúc này hắn chính là bởi vì minh phù bên trong nhận lấy 5 linh thạch chống cự lực lượng, ấn phù xuất hiện một tia thật nhỏ sai lệch, ngũ tạng đều cơ hồ vì vậy bị đánh nát.

“Dùng thân là phù, xem ra đạo này không hề giống trong tưng tượng của ta dễ dàng như vậy!”

Tiêu Vũ sắc mặt có chút nghiêm nghị, tuy nói hắn có bất diệt âm dương trải qua, có thể khôi phục thương thế, có thể con đường này thập phần dài lâu, ai cũng không có thể bảo đảm có thể vẫn thuận lợi.

Hơn nữa, tại đây quá trình dài dằng dặc bên trong, cho dù là chỉ có một lần, nếu là hắn ngũ tạng ở trong nháy mắt toàn bộ vỡ vụn, vậy dù cho hắn chữa thương năng lực lại nghịch thiên cũng là vô dụng, bởi vì ngũ tạng vừa vỡ, hắn đã chính là một kẻ đã chết.

Mặc dù nguy hiểm, nhưng Tiêu Vũ cũng là không có nghĩ quá nhiều, vay mượn bất diệt âm dương trải qua lực lượng, khôi phục thương thế, sau đó vừa là tiếp tục.

Suốt cả đêm, chỉ là trong một đêm, Tiêu Vũ ngũ tạng không biết nát bao nhiêu lần, có mấy lần đều thiếu chút nữa hóa thành bột phấn, đều bị hắn dùng bất diệt âm dương trải qua miễn cưỡng chịu đựng nổi.

Nhưng mà, một đêm qua đi, phải khắc đến đi ấn, vẫn như cũ chỉ là ở 5 linh thạch trên để lại một đạo gần như không thể phát giác dấu ấn, khoảng cách này ấn thành hình, còn không biết muốn bao nhiêu cái cả ngày lẫn đêm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 198: Băng Hỏa Hang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một đêm trôi qua, khắc họa Phù Tiền tiến độ hầu như có thể quên, Tiêu Vũ mở mắt ra, cũng là chỉ có một tiếng thở dài.

Xem ra con đường này, so với hắn trong tưởng tượng phải gian nan nhiều lắm, hơn nữa mười phần nguy hiểm, có điều cái này cũng bình thường, dù sao lấy tự thân xem là minh phù, này vốn cũng không phải là một cái thường quy con đường.

Hắn loại ý nghĩ này cùng hành vi, đã là khai sáng muôn thuở không có việc, là một cái hoàn toàn mới đường, trước đó, từ xưa tới nay chưa từng có ai từng làm, nếu là để người ta biết hắn có bực này ý nghĩ, phỏng chừng hắn sẽ bị người xem là người điên đối xử.

Thế nhưng hắn lựa chọn con đường này, kỳ thực cũng là không có cách nào sự tình, thân thể tồn tại nguyền rủa, thì tương đương với bị Thiên đạo bài xích, khiến cho hắn không cách nào như người bình thường như vậy tu luyện.

Chỉ có nhận sự giúp đỡ con đường này, tìm được áp đảo trên Thiên Đạo hỗn độn thần vật, hắn có thể về phía sau tu luyện.

“Xem ra phải đi đường này, ngày sau hơn nửa còn cần cùng Phù Đạo Minh tiếp xúc.”

Tiêu Vũ trầm tư, hắn tuy có kinh người Phù đạo thực lực, nhưng dù sao cũng là một thân một mình, minh phù thời gian, có lúc cũng cần phải mượn một vài ngoại lực giúp đỡ, mà này ngoại lực, chính hắn không cách nào có.

Như Phù Đạo Minh, này Phù đạo tông sư, thậm chí là Thiên Tông, minh phù tỷ lệ thành công đều thấp đến mức giận sôi, không thể người người cũng giống như hắn như vậy, bởi vậy bọn họ có thật nhiều trân quý mạnh mẽ phụ tá đồ vật, nhận sự giúp đỡ những thứ đó, tài năng tăng cao minh phù tỷ lệ, khiến minh phù trở nên đơn giản.

Bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ phải dựa vào chính mình đi tới con đường này, mặc dù cũng không phải là không thể được, nhưng có thể chẳng nhiều lắm, phỏng chừng quay đầu lại, hắn vẫn nhận sự giúp đỡ Phù Đạo Minh sức mạnh, mới có thể thành công.

“Nếu là ta khả năng lại ngưng ra hai đến ba Đạo Thần ảnh, thì sợ gì Tiêu gia? Trực tiếp đem mẫu thân mang đi có thể, đáng tiếc chính là ta thực lực bây giờ, muốn đối phó Thiên Tông còn có chút hết sức, mà ở trong Tiêu gia, Thiên Tông nhân vật cũng tất nhiên không chỉ một, thậm chí còn khả năng tồn tại vương giả.”

Tiêu Vũ âm thầm trầm tư, nên như thế nào mới có thể bảo đảm Lâm Vũ Nhu an toàn, đưa nàng mang rời khỏi nơi đây. Thế nhưng nghĩ tới nghĩ lui, trước mắt hắn đều không có từ Tiêu gia mạnh mẽ đem Lâm Vũ Nhu mang đi năng lực.

Xem ra, trước mắt hắn đã không có lựa chọn khác, chỉ có thể nghe theo Tiêu gia đối với hắn tất cả sắp xếp.

“Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn đại nhân gọi đến, mau chóng tiến đến bái kiến!”

Tĩnh tư bên trong, ngoài phòng truyền đến âm thanh, cắt đứt Tiêu Vũ ý nghĩ.

“Bái kiến?” Tiêu Vũ cười lạnh, nhưng là không đi nhiều lời, đứng dậy, đi ra ngoài phòng.

Lần này,

Là một gã đồng tử đã đến cho hắn dẫn đường, thoạt nhìn như là trong Tiêu gia người làm.

Nhưng mà, tuy là người làm, nhưng hắn đối với Tiêu Vũ lại không một tia kính ý, mà là phi thường tùy ý, thậm chí còn mang theo vài phần khinh miệt ý tứ.

Điều này cũng càng làm cho Tiêu Vũ xác định, Tiêu gia căn bản không có ý định coi hắn làm tộc nhân đối xử, nếu không một người làm, sao dám đối với hắn có loại thái độ này?

Bất quá hắn cũng sẽ không tẻ nhạt đến cùng một người làm tính toán, tuỳ tùng này danh nghĩa người, từ phòng nhỏ này rời đi, này người làm lại cũng có gần tông sư tu vi, tốc độ không chậm, mang theo Tiêu Vũ đi tiếp, hướng về trong núi mà đi.

Tiêu Vũ nhìn này cất bước phương hướng, cách Tiêu gia những kiến trúc kia càng ngày càng xa, rõ ràng không phải hướng về trong Tiêu gia mà đi.

Tiêu Hoành Viễn ngày hôm qua trước khi rời đi đã từng nói với hắn, hôm nay sẽ có sắp xếp khác, rốt cuộc là có ý đồ gì?

Hắn không nghĩ ra, cùng tại kia đồng tử phía sau cất bước, rất nhanh hai người tới một chỗ trong hẻm núi.

Đến nơi này, Tiêu Vũ mới phát giác, nơi đây đúng là có không ít thiếu niên, nhìn dáng dấp, cũng đều là hậu nhân của Tiêu gia.

Hắn hơi có không rõ, Tiêu Hoành Viễn khiến người ta đưa hắn mang tới nơi đây, muốn làm gì?

“Đại nhân còn muốn quá phận tài năng đến, ngươi trước tiên chờ ở đây.” Tên kia đồng tử đem Tiêu Vũ mang tới nơi đây, sau đó rất là tùy ý câu nói vừa dứt, liền trực tiếp rời đi, như là hoàn toàn không có kiên nhẫn.

Một giới người làm đều đối với hắn như thế, có thể thấy được Tiêu Vũ bây giờ ở trong Tiêu gia địa vị, nhưng hắn cũng không đi để ý, ngược lại hắn vốn là không gì lạ : không thèm khát cái gì cổ tộc hậu nhân thân phận.

“Ồ? Có tấm khuôn mặt xa lạ? Vậy là ai?”

“Ngươi đây cũng không biết? Ta ngày hôm qua nhận được tin tức, già tộc chủ tự mình rời núi, xa quẻ Lạc Vân Châu, đem chúng ta trong tộc một lưu lạc bên ngoài hậu nhân cho tìm trở về!”

“Lạc Vân Châu? Đây không phải là 10 châu nát nhất một châu gì? Nghe nói cái kia một châu người trẻ tuổi đều là ít ỏi phế vật, Tiêu gia chúng ta tại sao có thể có hậu nhân lưu lạc đã đi đến đâu?”

“Ai biết được, bất quá ta cũng nghe nói, cái này lưu lạc bên ngoài hậu nhân, rất có thể, chính là gia tộc trưởng bối đã từng nói cái kia nghiệt tử!”

“Cái gì, là hắn?”

Trong Tiêu gia, mặc dù nơi đây nhân số phần đông, cũng vô cùng lớn lao, nhưng tốt xấu đều là bộ tộc người, bởi vậy những người trẻ tuổi này trong lúc đó, đều biết nhau.

Lúc này, một đám thiếu niên nhìn thấy Tiêu Vũ gương mặt xa lạ này, đều tại nơi đó suy đoán lên thân phận của hắn.

Tới cuối cùng, làm nghe có người nói, Tiêu Vũ chính là kia cái gì cái gọi là nghiệt tử sau khi, nhất thời một đám người ánh mắt đều hướng về hắn đều lả tả nhìn lại, ở trong có lạnh như băng cũng có căm ghét.

Tóm lại, tại đây mọi người trong ánh mắt, Tiêu Vũ hoàn toàn không cảm giác được một tia có lòng tốt.

“Nghiệt tử?” Hắn thần giác mạnh mẽ, đem những người này âm thanh đều nghe vào trong tai, lúc này trong lòng không khỏi lạnh lẽo.

Hắn thuở nhỏ liền không ở Tiêu gia, Tiêu gia làm sao sẽ đối với hắn có xưng hô như vậy?

Nghe tới, nguyên nhân này tựa hồ là nhiều năm trước khi sự tình, như thế tính ra nói, rất có thể, Lâm Vũ Nhu sẽ rời đi Tiêu gia, trở lại Lâm Gia, quá nửa là bị Tiêu gia bức bách.

Nếu là như vậy, cũng là không khó tưởng tượng, tại sao người của Tiêu gia sẽ đối với hắn chán ghét như vậy cùng bài xích, cũng hoàn toàn không có đưa hắn xem là tộc nhân ý tứ.

“Bốp!”

Ngay ở Tiêu gia đông đảo thiếu niên không dứt nghị luận thời điểm, Tiêu Hoành Viễn bóng người tự viễn không bay tới, hạ xuống Tiêu Vũ trước người.

Hắn sắc mặt lạnh như băng, không thèm nhìn Tiêu Vũ một chút, có vẻ đối với Tiêu Vũ rất là không ưa, chỉ là lạnh lùng nói: “Đi theo ta!”

Một đám Tiêu gia người trẻ tuổi, nhìn thấy Tiêu Hoành Viễn xuất hiện, rõ ràng an phận không ít, không dám lại tiếp tục nghị luận, chỉ là một đám người vẫn này đây một loại ánh mắt khác thường nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, tựa hồ là muốn nhìn một chút hắn vì sao lại đi tới nơi này.

Tiêu Vũ theo Tiêu Hoành Viễn, đi tới một tòa tối tăm cửa động trước khi.

Tới đây sau, Tiêu Hoành Viễn dừng bước lại, lạnh lùng nói: “Vào đi thôi.”

“Đi vào?” Tiêu Vũ hướng về cửa động kia vừa nhìn, chỉ cảm thấy động này bên trong lộ ra một luồng thập phần khí tức âm lãnh, làm người rất không thoải mái.

Hắn mặc dù rất muốn hỏi hang động này đi thông nơi nào, nhưng nhìn Tiêu Hoành Viễn cái kia lạnh như băng khuôn mặt, chỉ sợ sẽ là hỏi, đối phương cũng sẽ không nói rõ với hắn, lập tức không nói lời nào, hướng về cửa động kia đi đến, tiến nhập trong đó.

“Tiêu Ngũ thúc đều là sắp làm trên tộc chủ người, lại tự mình mang cái này nghiệt tử tới nơi này, còn để hắn đi lên băng hỏa hang, rốt cuộc muốn làm gì?”

“Nghe nói cái này nghiệt tử trước khi ở Thiên Uyên thời điểm biểu hiện bất phàm, còn đánh bại cùng Tiêu Trần nổi danh Hoàng Phủ Cực, ta ngược lại cũng muốn nhìn một chút, hắn tài năng ở này băng hỏa quật trung ở lại bao lâu.”

“Ta nhớ được cho đến bây giờ, ở bên trong ngẩn đến dài nhất thời gian ghi chép là Tiêu Trần bảo trì a, là bốn mươi chín ngày, cái này nghiệt tử nếu như thật sự có lợi hại như vậy, nên không thể so sánh Tiêu Trần dạo chơi một thời gian ngắn?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ tiến vào cái kia 1 cửa động, Tiêu gia một đám thiếu niên, vừa ở nơi đó thảo luận.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 199: Kém

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phía sau việc, Tiêu Vũ hờ hững, hắn tiến vào cái kia sâu thẳm cửa động, hướng phía trong đi tiếp, trên mặt dần dần lộ ra mấy phần kinh dị.

Tới nơi đây, hắn cảm giác trong cơ thể mình máu tựa hồ cũng bắt đầu sôi trào lên, lưu động tốc độ so với bình thường càng thêm, tựa hồ cảm nhận được vật gì đó, vì vậy hưng phấn lên.

Mặc dù không biết là nơi đây rốt cuộc là một ra sao địa phương, nhưng Tiêu Vũ cũng biết, Tiêu Hoành Viễn để hắn tiến vào nơi đây, tất nhiên là có dụng ý gì.

Đi tiếp không lâu, phía trước xuất hiện một to lớn bình đài, ở bình đài này chung quanh, là một ao, nhưng này ao nhìn qua rất là đặc biệt, bởi vì trong đó một nửa lưu động, là mạo hiểm khủng bố nhiệt khí dung nham, mà nửa kia, tất là lộ ra hàn yên nước đá.

“Đây là cái gọi là băng hỏa hang?”

Tiêu Vũ lúc trước mơ hồ nghe đến này Tiêu gia thiếu niên đối với nơi này gọi, hiện tại hắn cũng hiểu được, nơi này tựa hồ là có thể dùng đến tu luyện, dựa vào nơi đây hoàn toàn khác biệt hai loại cực đoan, có thể làm người thật to tăng cường thân thể.

Nhưng mà, Tiêu gia lại có hảo tâm như vậy, cố ý đem dạng này chỗ tu luyện lưu cho hắn?

Tiêu Vũ không quá tin tưởng, có điều, hắn lúc này còn là đi lên phía trước, tại kia chính giữa bình đài ngồi xuống.

“A?”

Vừa mới ngồi xuống, hắn chính là khẽ nhíu mày.

Vừa mới ở bên cạnh thấy còn không có quá lớn cảm giác, lúc này ngồi vào này chính giữa bình đài, hắn mới phát hiện, cái kia hai loại hoàn toàn khác biệt, mỗi một liền cực đoan nhiệt độ, vào lúc này rõ ràng dị thường.

Hắn hiện tại, chỉ cảm thấy quanh thân nhiệt độ một chút cực nóng vô cùng, một chút vừa lạnh như băng sương, thật giống như thời khắc này hắn còn ở một trong lò lửa, sau một khắc đột nhiên đã bị một khối vạn niên hàn băng cho bao lấy.

Này một lạnh một nóng, biến hóa không có quy luật chút nào, hai loại cực đoan không dứt biến hóa gian, cho người thân thể một loại to lớn hành hạ cảm giác, người bình thường sợ là vừa muốn ngồi xuống, thì sẽ chịu không được sự đau khổ này.

Cho dù có thể thừa nhận, sợ là cũng phải trả giá không nhỏ giá cả.

“Có phải người của Tiêu gia, chính là dựa vào phương pháp này tu luyện?”

Tiêu Vũ đại khái có chút minh bạch, vì sao những cổ tộc này người sẽ so với bình thường người mạnh mẽ, có chỗ như vậy, đối với tu luyện quả thật tồn tại chỗ tốt to lớn, mặc dù quá trình có chút hành hạ, nhưng báo lại cũng là to lớn.

Ở như thế nghiêm khắc trong hoàn cảnh tu luyện, sẽ cho người thân thể nhanh chóng trưởng thành,

Tốc độ tu luyện cũng sẽ tự nhiên tăng nhanh.

Chỉ có điều, bực này hoàn cảnh, đối với hắn hiện tại tới nói, hoàn toàn không được tác dụng, bởi vì nhục thể của hắn, sớm cường hãn đến không thể nào tưởng tượng được, loại này lạnh như băng luân phiên cảm giác, đối với hắn tựa như gãi ngứa ngứa giống nhau, căn bản không được tăng cường thân thể hiệu quả.

“Xem ra, Tiêu gia đối với bọn họ người trong tộc đánh giá phương thức, chính là có thể ở cái địa phương này tu luyện bao lâu, chỉ có điều, loại địa phương này, đối với ta căn bản vô dụng!”

Tiêu Vũ lắc đầu, đứng lên, không có ý định tiếp tục vào lúc này lãng phí thời gian.

“A?”

Đứng dậy thời gian, hắn đột nhiên nhíu mày, vừa mới để cảm thụ này Băng Hỏa chi lực, hắn vẫn hấp thu bộ phận nơi này linh khí, lúc này, hắn cảm giác được này linh khí tiến vào trong cơ thể hắn sau khi, thần tốc bị trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa cắn nuốt.

Thế nhưng, cùng lúc đó, lại có một loại lực lượng thần bí, lưu lại trong cơ thể hắn, với lúc này thần tốc hòa vào máu của hắn bên trong.

Thứ này tựa như một loại độc dược, ở ăn mòn Tiêu Vũ máu, từng điểm từng điểm, phảng phất muốn hoàn toàn rót vào máu của hắn bên trong.

“Hừ!”

Tiêu Vũ sầm mặt lại, hắn luôn cảm giác thứ này rất quỷ dị, không phải vật gì tốt, có một loại mãnh liệt cảm giác bài xích, lập tức hừ lạnh một tiếng, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đem vật ấy miễn cưỡng tiêu diệt.

Ngoài dự liệu của hắn chính là, thứ này thập phần ương ngạnh, dù cho hắn vận dụng bất diệt âm dương trải qua, cũng hao tốn một ít thời gian, mới đưa vật ấy từ trong cơ thể hắn hoàn toàn rõ ràng.

“Đây là vật gì? Không giống như là này lạnh như băng hai cực lực lượng!”

Tiêu Vũ nhíu mày trầm tư, thứ này mang đến cho hắn một cảm giác phi thường không tốt, để hắn có loại rất sâu cảm giác chán ghét, luôn cảm giác tai là có người cố ý lưu lại, ở mưu đồ cái gì.

Chỉ có điều, thứ này mưu đồ đến trên đầu của hắn, lại là tìm lộn người.

“Hơn nữa vừa là Tiêu gia tác phẩm, các ngươi đã không bắt lại tộc nhân ta, ta đây cũng không cần lại lưu cái gì tình cảm!”

Bên mép lộ ra một nụ cười lạnh lùng, Tiêu Vũ vốn cũng không tính đem nơi này như thế nào, nhưng loại kia lực lượng quỷ dị, lại là chọc giận hắn.

Hắn một lần nữa trở lại chính giữa bình đài ngồi xuống, đồng thời bất diệt âm dương trải qua vận chuyển mà lên, mạnh mẽ thần niệm hướng về chung quanh dò ra, đi sâu vào dung nham cùng nước đá ở chỗ sâu trong.

Quả nhiên, như là hắn đoán trước, nơi này cùng lúc tồn tại hai thứ đồ này, đều không phải là không có nguyên nhân, mà là tồn tại ngọn nguồn.

Dung nham cùng nước đá ở chỗ sâu trong, có hai loại kỳ dị chất liệu, bản tính gần gũi, nhưng cũng một lạnh một nóng, thuộc về hai loại cực đoan, hai loại chất liệu ở lẫn nhau tranh đấu, bởi vậy mới có thể hình thành cái này đặc biệt địa phương.

“Thu!”

Tiêu Vũ đọc thầm, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua lực lượng, đem hai loại chất liệu lấy ra, trực tiếp dùng bất diệt âm dương trải qua luyện hóa, dung nhập vào âm dương hai sao bên trong.

Nước cùng lửa, lạnh cùng nóng, này cũng tương tự bao hàm ở âm dương bên trong, này đây thứ này hoàn toàn có thể cùng âm dương hai sao phù hợp, mặc dù chỉ có thể tăng lên hai sao một chút uy lực, nhưng là rất là hiếm thấy, dù sao khả năng tăng cường âm dương hai sao gì đó cũng không nhiều.

Xong xuôi tất cả, Tiêu Vũ trước sau dùng không đến 1 thời gian uống cạn chung trà, sau đó đứng lên, đi ra ngoài.

Hắn đem chỗ này căn nguyên lấy đi, này dung nham cùng nước đá, phỏng chừng dùng không được bao nhiêu cũng đem khô cạn, mặc dù hắn có thể tiếp tục ở nơi này lưu lại, đợi cho vượt qua Tiêu Trần lưu lại ghi chép, nhưng bây giờ liền ngọn nguồn đều bị hắn lấy đi rồi, ở lại chỗ này căn bản là lãng phí thời gian.

“A?”

Ngoài động, Tiêu Hoành Viễn còn tại chỗ này chờ đợi, nhìn thấy Tiêu Vũ mới tiến vào không lâu, liền lại từ ở trong đi ra, lông mày của hắn, không khỏi hơi nhíu lên.

“Nhanh như vậy thì đi ra?”

“Không thể nào, cái này nghiệt tử, liền một ngày lúc nào cũng đều không kiên trì được? Điều này cũng quá vô dụng!”

“Ta rất hoài nghi, hắn thật đã đã đánh bại Hoàng Phủ Cực gì? Thì chút thực lực này?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, UU đọc sách ｗｗｗ. ｕ uka ｎ sh ｕ. ｃ &# 111; &# 109; Tiêu gia một đám hậu bối, cũng rất là bất ngờ, sau đó đối với Tiêu Vũ nhanh như vậy thì đi ra, tất cả mọi người là một trận xem thường, lộ ra không hề che giấu chút nào giễu cợt.

Thấy Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn cũng là lắc lắc đầu, trên mặt một bộ hơi có thần sắc trào phúng, sau đó tự thân trên lấy ra một vở, ở phía trên viết xuống: Tiêu Vũ, kém.

Ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, hắn này trên quyển sổ, còn viết cái khác rất nhiều tên, ở nơi đó tên mặt sau, hoặc là có hiền lành, hơn, tốt nhất, tuyệt hảo, các loại chữ.

Mà ở trong bắt mắt nhất, chính là Tiêu Trần, ở tên của hắn mặt sau, viết chính là tuyệt hảo hai chữ.

“Khà khà, chỉ dùng 1 thời gian uống cạn chung trà liền đi ra, cái này nghiệt tử, có phải là đem ngắn nhất ghi chép cho phá vỡ?”

“Đâu chỉ, hắn lúc này ngắn nhất ghi chép, có thể nói khai sáng một độ cao mới, phỏng chừng rất trong thời gian, đều không ai có thể phá vỡ.”

Tiêu gia thiếu niên nghị luận, trong giọng nói có chút ít giễu cợt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chương mới có thể sẽ tương đối trễ, mọi người đợi ngày mai lại xem đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 200: Thánh Tổ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quanh thân nghị luận, đem Tiêu Vũ nói tới rất là không chịu nổi, một đám Tiêu gia thiếu niên ánh mắt nhìn về phía hắn, cũng càng ngày càng tràn đầy khinh thường cùng xem thường.

“Tiếp tục.” Tiêu Hoành Viễn thu hồi cái ly trong tay, sắc mặt lạnh lùng, chắp hai tay, lại dẫn Tiêu Vũ đi tới chỗ tiếp theo.

Thân là lánh đời cổ tộc, Tiêu gia trong vòng tồn tại rất nhiều dùng để để hậu nhân tu luyện nơi, như băng hỏa hang địa phương như vậy, tồn tại không ngừng một chỗ.

Tiêu Vũ sau đó lại bị mang tới địa phương khác nhau, những chỗ này ngoại trừ đối với tu luyện hữu ích ở ngoài, đối với tu luyện người, đồng thời cũng mang ý nghĩa một loại thử thách, cùng phía trước băng hỏa hang giống nhau, mặc dù có thể cải thiện thân thể, nhưng cùng lúc cũng là một loại to lớn hành hạ, không phải người nào cũng có thể thừa nhận.

Này đây, chỗ như vậy, tài năng ở ở trong tu luyện tới trình độ nào, cũng dĩ nhiên thành trong Tiêu gia bình xét một người thiên tư cùng thực lực tiêu chuẩn.

Liên tục đi qua mấy nơi sau khi, Tiêu Vũ đối với người khác trong mắt chỗ đạt tới đều là thấp nhất tiêu chuẩn, điều này cũng đưa tới Tiêu gia thiếu niên đối với hắn càng thêm xem thường.

Mà thực tế nguyên nhân, là vì Tiêu gia này dùng để tu luyện nơi, nhưng Tiêu Vũ đều không có tác dụng gì, bởi vậy hắn đều chỉ là đi một cái quá trường.

Ngoài ra, đến mỗi một chỗ mới nơi tu luyện, Tiêu Vũ đều có thể cảm nhận được một loại làm hắn sinh chán ghét sức mạnh, ở trong im lặng ăn mòn nhục thể của hắn, phảng phất muốn đem thân thể của hắn chiếm làm của mình.

Mặc dù, hắn có bất diệt âm dương trải qua, có thể đối kháng loại sức mạnh này, nhưng liên tục hạ xuống, cũng dần dần phát hiện, loại sức mạnh này có chút quỷ dị, dù cho hắn không dứt rõ ràng, cuối cùng cũng vẫn là có một bộ phận lưu tại trong cơ thể của hắn, làm sao cũng thanh trừ không dứt.

Điều này làm cho Tiêu Vũ có một loại rất cảm giác xấu, thật giống như thân thể của mình bị cái gì ô nhiễm, để hắn cảm giác thật không tốt.

Cho nên cho dù hắn tài năng ở này chỗ tu luyện trường lưu, hắn cũng đều là là trong thời gian ngắn rời đi, sức mạnh kia để hắn có loại bản năng bài xích, mơ hồ cảm giác được bị sức mạnh kia nhiễm đến càng nhiều, đối với hắn lại càng không tốt.

Như thế liên tục hạ xuống sau khi, Tiêu gia những người này, cùng với Tiêu Hoành Viễn, đối với hắn tự nhiên là càng thêm xem thường, Tiêu gia hậu bối càng ngày càng làm càn, không hề cố kỵ lớn thêm trào phúng, Tiêu Hoành Viễn càng đem các loại xem thường, đều viết ở trên mặt.

“Thì mặt hàng này, liền một chỗ đều không thể ở lâu, cũng có thể đánh bại Hoàng Phủ Cực? Ta thật hoài nghi hắn lúc đó là đi rồi vận cứt chó gì!”

“Khà khà, bây giờ nhìn lại, hắn loại thiên tư này, ở Tiêu gia chúng ta, sợ là liền người kém cỏi nhất cũng không bằng, còn hơn

Tiêu Trần, cái kia còn kém càng xa hơn!”

“Lúc trước là ai nói tới,

Nói hắn đánh bại Hoàng Phủ Cực, bàn về thiên tư cùng thực lực, đều vắng mặt Tiêu Trần bên dưới, ta bây giờ thế nào cảm giác lời này nghe tới buồn cười như vậy?”

“Cùng Tiêu Trần so với? Coi như trước hắn thật sự có thực lực như vậy, bây giờ cũng không thể nào, các ngươi đừng quên, Tiêu Trần theo Thiên Uyên sau khi trở về, liền đạt được Thánh tổ triệu kiến, tự mình ra tay vì hắn dẫn đạo, chờ hắn lần này xuất quan, cũng không biết khả năng đưa cái này nghiệt tử vứt ra bao xa!”

Một đám thiếu niên nghị luận, Tiêu Vũ vốn hoàn toàn không quá coi là chuyện đáng kể, có thể nghe tới Tiêu Trần việc, cũng không nhịn được lưu ý nhiều.

Tiêu Trần thực lực, tuyệt đối không kém, bây giờ nghe hắn, hắn từ Thiên Uyên trở về sau khi, tựa hồ lại có rất lớn tiến bộ.

Hơn nữa, cái này Tiêu gia Thánh tổ là ai? Tiêu Vũ đối với cái này có chút để ý, mơ hồ cảm giác, này cái gọi là Thánh tổ, tựa hồ là đang mưu đồ cái gì, nhưng cũng để hắn không cách nào nhìn thấu.

“Hôm nay trước hết dừng ở đây a, ngày mai bắt đầu, ngươi đến tu luyện tràng, cùng trong tộc cùng thế hệ đồng thời tu luyện!”

Tiêu Hoành Viễn lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó cũng không quay đầu lại, liền như vậy đi xa.

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, theo bị Tiêu gia tìm về, lại đến bây giờ, hắn có nhiều lắm không rõ, Tiêu gia lúc trước rõ ràng đã từ bỏ hắn, không coi hắn làm tộc nhân, bây giờ càng làm hắn tìm trở về, để hắn và Tiêu gia hậu bối cùng tu luyện, rốt cuộc muốn làm gì?

Mang theo không rõ, hắn không có để ý tới quanh thân này cười nhạo và khinh thường người, tự mình rời đi, ở ban đêm, lại tiếp tục dùng thiên ấn ở trong người 5 linh thạch bên trên tiến hành khắc họa.

Một đêm trôi qua, mặc dù thu hoạch nhỏ bé không đáng kể, nhưng Tiêu Vũ chính là như thế, không phải loại kia cam nguyện không hề làm gì người.

"Mẫu thân, cũng không biết ngươi bây giờ ở nơi nào, có mạnh khỏe hay không!"

Đi tới Tiêu gia, Tiêu Vũ cực kỳ nhớ chính là Lâm Vũ Nhu, cũng không biết nàng ở trong Tiêu gia, là đã bị ra sao đãi ngộ.

Theo Tiêu Hoành Viễn cùng Tiêu gia những người này thái độ đối với hắn đến xem, rất rõ ràng Lâm Vũ Nhu ở Tiêu gia tình cảnh sẽ không tốt hơn chỗ nào.

Hắn tâm trạng thở dài, mặc dù hắn thần niệm mạnh mẽ, cũng từng dùng thần niệm tra xét qua Tiêu gia, nhưng ở này trong Tiêu gia, có một loại lực lượng thần bí bao trùm, khiến cho hắn thần niệm chỉ có thể dò ra cực nhỏ phạm vi, căn bản không tìm được Lâm Vũ Nhu ở nơi nào.

Kỳ thực ngẫm lại, điều này cũng là bình thường sự tình, như Tiêu gia loại này lánh đời cổ tộc, có quá nhiều bí mật, tự nhiên có ẩn giấu phương pháp.

Nếu không thì, tùy tiện một thần niệm mạnh mẽ người tiến lại, tìm tòi bên dưới, liền có thể biết trong Tiêu gia hết thảy, vậy này Tiêu gia coi như cái gì lánh đời cổ tộc, càng không khả năng tồn tại thời gian lâu như vậy.

Đêm đó, ở Tiêu Vũ trở lại phòng nhỏ yên lặng lúc tu luyện, lúc đêm khuya, Tiêu Hoành Viễn lại là mang theo ban đêm ghi chép cái kia 1 vở, đi tới một tòa địa cung ở chỗ sâu trong.

Nơi này, một vùng tăm tối, có vẻ thập phần bí ẩn, nơi đây cũng là Tiêu gia bây giờ không cho phép tự tiện vào địa phương, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, có thể tới nơi này, không cao hơn ba người.

Đi tới nơi này, Tiêu Hoành Viễn lấy ra ban đêm ghi chép vở, nâng quá đỉnh đầu, cung cung kính kính đứng ở đó.

Chỉ thấy, hắn đỉnh đầu vở đột nhiên bay lên, như bị một bàn tay vô hình nắm được, tung bay về phía trước, chui vào phía trước một hắc ám góc độ bên trong.

“Bốp!”

Sách vở chuyển động thanh âm truyền tới, Tiêu Hoành Viễn cung cung kính kính đứng, liền không dám thở mạnh, tựa hồ trong địa cung này, tồn tại cái gì kinh khủng nhất gì đó.

“Đây cũng là hắn hôm nay khảo nghiệm kết quả?”

Một lúc lâu qua đi, U &# 8 góc tối bên trong, truyền tới một tràn ngập tang thương âm thanh.

“Đúng vậy!” Tiêu Hoành Viễn hai tay buông xuống, cúi đầu, chút ít do dự một chút, sau đó mới nói: “Thánh tổ, cái này nghiệt tử, theo ta thấy đến, cũng không có trong đồn đãi xuất sắc như vậy, ta một đường quan sát, mặc dù hắn thân thể không tầm thường, nhưng ở thiên tư cùng trên thực lực, lại đều còn hơn Tiêu Trần xa xa không bằng, thật cần thiết, đưa hắn cũng xếp vào người được đề cử bên trong gì?”

Góc tối trầm mặc hồi lâu, như là căn bản không có người ở nơi đó, lâm vào yên tĩnh.

“Hơn nữa……” Tiêu Hoành Viễn cắn răng, tiếp tục nói: “Cái kia nghiệt tử, vốn hẳn nên đã chết, nếu là cho hắn biết hơn mười năm trước gia tộc đối với cha mẹ hắn làm sự tình, lo lắng của ta, hắn sẽ oán hận gia tộc.”

“Vậy ngươi cho là thế nào?” Trong bóng tối góc rốt cục lại truyền tới âm thanh, nghe không ra sướng vui đau buồn.

“Ta cho rằng……” Tiêu Hoành Viễn trong mắt loé ra vẻ lạnh lùng, nói: “Cái này nghiệt tử sớm muộn cũng sẽ biết được lúc trước tất cả, hơn nữa hắn vốn chính là một đáng chết người, giữ lại hắn, ngày sau bao nhiêu là một uy hiếp, thà rằng như vậy, còn không bằng trực tiếp đưa hắn xử tử!”

Chương 201: Tu Luyện Tràng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Hoành Viễn nói, dị thường lạnh như băng, mang theo lãnh khốc sát ý, mà ở trong bóng tối, cái thanh âm kia, tất là lại một lần trầm mặc xuống.

“Ta đưa hắn tìm về, tự nhiên có ta dụng ý, có lẽ, hắn đem sẽ trở thành ưu tú nhất người được đề cử.”

Tiêu gia Thánh tổ, trầm mặc hồi lâu sau lại một lần mở miệng, nói: “Tóm lại, hắn tuy là trong tộc nghiệt tử, nhưng bây giờ đã có thể có thực lực này, ta liền cho hắn một cơ hội, ở ta theo mấy cái kia hậu bối ở trong làm ra cuối cùng lựa chọn trước khi, trước tạm giữ lại hắn a.”

“Vâng!” Tiêu Hoành Viễn tuy có không cam lòng, nhưng đối với Thánh tổ nói, cũng không dám hoài nghi.

Nhưng mà, nghĩ đến Tiêu Vũ ở ban đêm các loại biểu hiện, hắn thật sự không hiểu nổi, Thánh tổ đến tột cùng là coi trọng Tiêu Vũ nơi nào? Mặc dù đến thừa nhận hắn thân thể rất mạnh, nhưng lại không có nghĩa là cái gì, dùng hắn ban đêm biểu hiện đến xem, trong gia tộc tùy tiện tìm ra một hậu nhân, đều mạnh hơn hắn hơn trăm lần.

Hắn biết rõ, Thánh tổ muốn tại đông đảo trong hậu bối chọn lựa ra người kia, cũng không nhất định muốn mạnh đến mức nào thực lực và thiên tư, quan trọng nhất, là tài năng ở Tiêu gia này chỗ tu luyện có thể có kiệt xuất biểu hiện.

Nhưng Tiêu Vũ, mặc dù có nhất định thực lực, nhưng ở phương diện này, biểu hiện cũng không phải bình thường không đều.

“Ngươi đi đi, trước hết để cho hắn ở trong tộc nán lại một đoạn thời gian, chờ thêm đoạn thời gian, liền tiễn hắn vào Thánh sơn.” Thánh tổ âm thanh lại một lần vang lên, sau đó một lần nữa vắng lặng.

“Đưa cái kia nghiệt tử vào Thánh sơn?” Tiêu Hoành Viễn cả kinh, chấn động đến mức thật lâu nói không ra lời.

Hắn bây giờ rốt cuộc biết, Thánh tổ đối với cái kia nghiệt tử, so với hắn trong tưởng tượng còn muốn coi trọng, lại mới khi hắn trở về không lâu, liền muốn đưa hắn đưa vào Thánh sơn.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Hoành Viễn vẫn không có gan dạ lại mở miệng, bởi vì nghe tới, Thánh tổ nói, đã không cho phép hắn có nửa điểm hoài nghi, chỉ có quay hắc ám thi lễ một cái, rời đi luôn.

Sau đó khoảng thời gian này, Tiêu Vũ mỗi ngày đều ở trong người 5 linh thạch trên khắc họa, một ngày đều không hề rời đi gian kia cũ nát phòng nhỏ.

Mặc dù Tiêu Hoành Viễn nói rồi, ngày sau hắn liền cùng Tiêu gia này hậu bối cùng tu luyện, nhưng hắn căn bản không có hứng thú, hắn dựa vào chính mình thì hoàn toàn khả năng đi trở về chí tôn vị trí, cùng này Tiêu gia hậu bối cùng tu luyện, đó là lãng phí thời gian của hắn.

Nhưng mà, hắn mặc dù muốn lẳng lặng tu luyện, nhưng Tiêu gia bên này, lại tựa hồ như không quá nguyện ý cho hắn cơ hội này.

“Khà khà, nơi này không tệ a, rất thanh tĩnh, ta trước đây làm sao không phát hiện trong gia tộc còn có một chỗ như vậy?”

Ngày hôm đó,

Ba gã Tiêu gia hậu nhân đi tới Tiêu Vũ trước phòng, vây quanh nơi đây chỉ chỉ chỏ chỏ, thái độ rất là tùy ý.

“Này, Tiêu Vũ, đồng tộc tới gặp, cũng không ra khỏi cửa bắt chuyện một chút không?”

Ba người rất là trực tiếp, ở phòng nhỏ ở ngoài, liền trực tiếp quay trong phòng Tiêu Vũ mở miệng, ngữ khí cùng tư thế đều vô cùng khinh miệt, không một chút nào đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

Nhíu nhíu mày, bị người quấy rối, Tiêu Vũ tự nhiên là không cách nào tiếp tục tu luyện.

Hắn từ trong phòng đi ra, đối với người của Tiêu gia, hắn không có hảo cảm gì, thái độ cũng hơi có lạnh như băng, nói: “Các ngươi có chuyện gì?”

Ba gã thiếu niên, xem ra tuổi tác cũng không lớn, đều là chừng hai mươi tuổi, nhìn thấy Tiêu Vũ hiện thân, một người cầm đầu khinh miệt cười nói: “Cũng không có việc lớn gì, chủ yếu nghe nói ngươi ở bên ngoài lưu lạc nhiều năm, bây giờ trở lại trong tộc, mọi người dầu gì đồng tộc một hồi, đến thăm ngươi một chút, chẳng lẽ không đúng nên gì?”

“Vấn an?” Tiêu Vũ thấy ba người này, xem bọn hắn thái độ này, nào giống vấn an?

Hơn nữa tộc nhân? Tiêu gia đưa hắn ném tới nơi này, cùng tất cả thành viên ngăn cách, quả thực tựa như giống như phòng tặc đề phòng hắn, cố ý không cho hắn tiếp cận trong gia tộc, này cũng gọi là đem hắn xem là tộc nhân?

“Bây giờ các ngươi thấy được, mời trở về đi.” Tiêu Vũ căn bản không tâm tư phản ứng những người này, trực tiếp hạ lệnh trục khách.

“Ái chà, thực lực không lớn, tính khí còn không nhỏ, chúng ta một hồi đi tới, ngươi cứ như vậy vô tình, thật không một chút nào bắt chúng ta làm tộc nhân gì?” Ở trong một gã thiếu niên khẽ cười nói.

“Khà khà, tầm thường một nghiệt tử, còn thật sự coi chính mình theo Lạc Vân Châu trở lại trong tộc, thì hàm ngư phiên thân, cũng không nhìn một chút chính mình cái gì mặt hàng!”

“Đừng tưởng rằng ngươi đánh bại qua một cái Hoàng Phủ Cực, gia tộc thì đối với ngươi coi như trân bảo, nói cho ngươi biết, dù cho về tới trong tộc, ngươi cũng là người hạ đẳng, xiêm cái gì thối sắc mặt!”

Ba người ngươi một câu ta một lời, chút nào cũng không cho Tiêu Vũ lưu cái gì tình cảm, ở ngay trước mặt hắn trực tiếp một trận chế nhạo.

“Nói xong?” Tiêu Vũ sắc mặt bình tĩnh, thì mấy cái này tiểu nhân vật, liền để hắn nổi giận tư cách đều không có, nói thẳng: “Nói thẳng a, các ngươi muốn thế nào?”

Mấy người này, vô cớ chạy đến nơi đây hướng về hắn khiêu khích, hắn tin tưởng sẽ không có mục đích.

“Chúng ta đây liền nói thẳng, Phong ca ở tu luyện tràng chờ ngươi, cho ngươi tiến đến vừa thấy, nếu như ngươi không đi, khà khà, căn này phòng nhỏ ta nhìn cũng có chút cũ, không bằng ta giúp ta ngươi hủy đi, ngươi lại trọng cái một!” Trước tiên thiếu niên cười nói.

“Phong ca?” Tiêu Vũ mặc dù không biết người này, nhưng cũng biết, quá nửa là trong Tiêu gia một vài tự cho là đúng tuổi trẻ nhân vật.

Có điều, người này có thể làm cho trước mắt mấy người này nghe lệnh y, nghĩ đến ở Tiêu gia trong đám người tuổi trẻ hẳn là có chút thực lực.

“Phía trước dẫn đường.” Hắn cũng thập phần thẳng thắn, cũng không phải sợ mấy người này hủy đi hắn căn này phòng nhỏ, mà là xem tình hình, nếu như hắn không đi, đối phương khẳng định sẽ không ngừng quấy rầy.

Hơn nữa, tiến vào Tiêu gia, hắn đối với bộ tộc này cơ hồ là không biết gì cả, cũng vừa hay thừa cơ hội này, tiếp xúc một chút này 1 cổ tộc này hậu nhân.

“Cùng chúng ta đi thôi!” Vài tên thiếu niên xem thường, cái này nghiệt tử quả thực vô dụng, ở bề ngoài xem ra rất rắn rỏi, kết quả bọn hắn hơi chút uy hiếp, nhanh chóng chỉ sợ, chỉ có thể ngoan ngoãn đi theo đám bọn hắn đi.

Giờ phút này mấy người cũng không khỏi có chút hoài nghi, ban đầu ở Thiên Uyên bên trong, liên quan tới Tiêu Vũ đồn đại có phải là hơi quá rồi, bây giờ nhìn lại, giống như và không có thực lực gì.

Tiêu gia tu luyện tràng, sau khi đi tới nơi này, nơi đây đã là tụ tập không ít Tiêu gia hậu bối.

Để Tiêu Vũ hơi có kinh ngạc chính là, cái này tu luyện tràng, thoạt nhìn còn có chút không bình thường.

Ở tu luyện tràng chung quanh, trưng bày các loại hình dạng không đồng nhất, to nhỏ bất đồng tảng đá, này trong tảng đá tản ra một loại khí tức quen thuộc, ảnh hưởng toàn bộ tu luyện tràng, khiến người vừa vào đến nơi đây, trong cơ thể Thần lực, thì sẽ không tự chủ được đã bị áp chế.

“Cùng Thiên Uyên giống nhau vực trường?” Tiêu Vũ âm thầm kinh ngạc, &# 85 loại cảm giác này hắn không thể quen thuộc hơn được, chính là Thiên Uyên bên trong loại kia đặc hữu áp lực.

Hắn một chút thì suy nghĩ minh bạch, những tảng đá này, quá nửa là từ Thiên Uyên bên trong mang về gì đó, bởi vì nhiều năm tồn tại Thiên Uyên, cũng nhiễm lên nơi đó loại sức mạnh này.

Tiêu đồ gia dụng những tảng đá này đặt nơi đây, bố trí ra một đặc biệt tu luyện tràng, để Tiêu gia hậu bối đẩy này áp lực tu luyện, như vậy có thể cho bọn hắn thực lực nhắc tới to lớn tăng lên.

Hơn nữa, xem tình hình, những tảng đá này trưng bày phương vị, còn tạo thành một cái trận pháp, Tiêu Vũ nhìn qua liền biết trận pháp này ít nhất đã tích trữ ngàn năm, nói cách khác Tiêu gia những tảng đá này, đều không phải là lần gần đây nhất mới từ Thiên Uyên mang về, chỉ sợ là càng sớm hơn thời điểm.

Này vẫn là hắn lần đầu tiên tới Tiêu gia tu luyện tràng, lại không nghĩ rằng lại là một chỗ như vậy.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta muốn cùng mọi người nói lời xin lỗi, kỳ thực mấy ngày nay ta mỗi ngày đều nhớ nhiều chương mới một vài, thế nhưng viết lên cái này bộ phận, ta ý nghĩ rất thẻ, viết rất chậm, rất nhiều lúc viết ra một chương, chính mình lại cảm thấy rất kém cỏi, đã nhiều lần xóa viết lại, cho nên chương mới trên tốc độ rất khó trên phải đến, ta chỉ có thể nói có thể dạng này tốc độ đổi mới còn phải kéo dài mấy ngày, chờ ít ngày nữa ta ý nghĩ thuận, trạng thái được rồi, ta nhất định sẽ đem chương mới nâng lên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 202: Trao Đổi Chiến Quyết?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phong ca, chúng ta đem cái kia nghiệt tử mang đến, khà khà, tiểu tử này vẫn rất nghe lời, chỉ là dọa một chút hãy ngoan ngoãn đến rồi.”

Đi tới tu luyện tràng bên trong, vài tên cho Tiêu Vũ dẫn đường thiếu niên nịnh nọt đi tới một trước mặt người tuổi trẻ, quay người này đền bù đến khuôn mặt tươi cười.

Lúc này tu luyện tràng bên trong, có không ít Tiêu gia hậu bối ở đây tu luyện, nghe đến hắn một câu nói này sau, đều là hướng về Tiêu Vũ ném tới xem thường cùng ánh mắt trào phúng.

“Không nghĩ tới chúng ta trong Tiêu gia, lại cũng có dạng này người, nếu để cho ngoại nhân biết, thật đúng là tiêu mất chúng ta Tiêu gia mặt.”

“Ha ha, cái này có gì kỳ quái, không phải nói hắn là từ nhỏ ở Lạc Vân Châu lớn lên gì, nghe nói còn là ở một cái xa xôi thành nhỏ, theo cái loại địa phương đó đi ra, hắn lại rác rưởi ta cũng không kỳ quái.”

“Thật không hiểu nổi, một cái như vậy rác rưởi, khiến cho hắn bên ngoài tự sanh tự diệt được rồi, ngược lại đều nhiều năm như vậy, gia tộc còn đem hắn tìm về làm chi?”

Xem thường bên trong, phần đông Tiêu gia hậu bối đối với

Tiêu Vũ cũng không kiêng dè gì, trực tiếp ở nơi đó bốn phía mở miệng, chút nào cũng không kiêng kị hắn thì đứng ở bên cạnh.

“Này, tiểu tử, lo lắng làm gì, Phong ca ở chỗ này đây, còn không qua đây thấy qua Phong ca?”

Mấy cái đem Tiêu Vũ mang về thiếu niên lúc này vừa quay đầu, nhìn thấy Tiêu Vũ đứng bất động ở nơi đó, đều là lộ ra vẻ không vui.

“Liền là của ngươi tìm ta?” Tiêu Vũ trực tiếp đưa bọn họ không thấy, nhìn về phía này sau lưng mấy người cái kia Phong ca.

Người này nhìn qua tuổi không lớn lắm, cũng là chừng hai mươi tuổi, trên người có chứa một luồng kiêu ngạo, như là cái gì cũng không để ở trong mắt, lúc này hắn đang mang theo vài phần giễu cợt ý tứ, cũng đang quan sát Tiêu Vũ.

“Là ta.” Tiêu Phong nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, cũng không cảm giác được Tiêu Vũ gượng ở đâu.

Trong đồn đãi đưa cái này Tiêu Vũ thổi lên trời, nhưng bây giờ ở trong mắt hắn, này cũng chính là một vừa mới đi vào giấu hư cảnh giới người mà thôi, chỉ ngưng ra một đạo thần ảnh, có thể có bao nhiêu làm?

Cái kia Hoàng Phủ Cực, quá nửa là có tiếng không có miếng, lại bị chút thực lực này người đánh bại.

“Nói đi, chuyện gì.” Tiêu Vũ cảm giác được người này trong ánh mắt không có ý tốt gì, cũng không muốn cùng hắn qua nói nhảm nhiều.

“Ha ha, ngươi đã sảng khoái như vậy, ta đây liền nói thẳng.” Tiêu Phong cười lớn một tiếng, đi lên phía trước, vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, nói: “Ta nghe nói ngươi ở đây Thiên Uyên, cùng Hoàng Phủ Cực đại chiến thời điểm, bày ra qua vài loại đặc thù chiến quyết, ta đối với cái kia mấy bộ chiến quyết có chút hứng thú.

”

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, cái này Tiêu Phong lại đánh chính là ý đồ này, quá nửa là hắn và Hoàng Phủ Cực đại chiến thời điểm, có không ít Tiêu gia hậu bối ở đây, trở về sau khi việc này ở Tiêu gia cũng sẽ không là bí mật gì.

“Ngươi xem như vậy như thế nào, ta dùng trong Tiêu gia chiến quyết cùng ngươi trao đổi, ngươi đem ngươi cái kia mấy bộ chiến quyết đều dạy cho ta, tỷ như bên cạnh ngươi hai ngôi sao, còn có cái kia mấy viên quái lạ dấu ấn.” Tiêu Phong mang theo mỉm cười, thoạt nhìn phi thường hòa khí.

Trong khi nói chuyện, hắn lấy ra mấy viên minh phù, đưa cho Tiêu Vũ, nói: “Nơi này là ba bộ chiến quyết, thì dùng để đổi lấy ngươi cái kia hai sao ngôi sao cùng mấy viên dấu ấn ngưng tụ phương pháp, mặt khác, nghe nói thân thể ngươi cũng rất cường hãn, ta lại đổi lấy ngươi luyện thể pháp môn, ba bộ ôm ba bộ, rất công bình?”

Tiêu Vũ tiếp nhận minh phù nhìn qua, nhất thời cười lạnh.

Công bằng? Hắn âm dương hai sao, cùng với lục đạo dấu ấn, đó là ngay cả Hoàng Phủ Cực đều có thể đối phó mạnh mẽ cũ pháp, càng hắn bây giờ thủ đoạn mạnh nhất, ngày sau dù cho hắn trở về đến chí tôn cảnh giới, này hai đại cũ pháp uy lực cũng đem càng mạnh hơn, có thể nói tiềm lực vô hạn.

Mà cái kia phép luyện thể, loại kia pháp môn chính là đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung người như vậy cũng nghĩ ra được.

Có thể giờ phút này, cái này Tiêu Phong cho hắn ba viên minh phù, ở trong mặc dù quả thật đều ghi lại một bộ chiến quyết, có thể cái kia cũng chỉ là phổ thông tông sư chiến quyết, ở trong mắt hắn càng rác rưởi cũng không bằng.

Tiêu Phong thoạt nhìn hòa khí, muốn cùng hắn trao đổi chiến quyết, nhưng trên thực tế, hắn khẳng định cũng biết này ba bộ chiến quyết không đổi được Tiêu Vũ cũ pháp, hắn này căn bản đã không phải muốn cùng Tiêu Vũ thay đổi, mà là cùng cướp lấy không có khác nhau!

“Làm sao, ngươi cảm thấy chưa đủ?” Nhìn thấy Tiêu Vũ không nói, Tiêu Phong sắc mặt nhất thời lạnh lùng, nói: “Đây chính là chúng ta trong Tiêu gia loài đệ tử mới được chiến quyết, cực kỳ trân quý, mặc dù là chúng ta, bình thường cũng không phải khả năng tùy tiện tìm được, mỗi một bộ chiến quyết, đều phải qua gia tộc tầng tầng thử thách mới được, ngươi nhưng đừng không biết phân biệt.”

Nhìn hắn bộ này sắc mặt, Tiêu Vũ dĩ nhiên minh bạch, Tiêu Phong ngay từ đầu chính là ý định này, đánh trao đổi tên tuổi, Trên thực tế chính là rõ ràng muốn cưỡng chiếm hắn cũ pháp.

Như loại này tông sư chiến quyết, dù cho thật là trong Tiêu gia loài tài năng tu luyện, bây giờ Tiêu Vũ về tới Tiêu gia, tu vi cũng đạt tới tông sư cảnh giới, mặc dù Tiêu gia đối với hắn rất không ưa, nhưng hắn muốn chiếm được cấp bậc này chiến quyết, giống nhau rất dễ dàng.

Cái này Tiêu Phong, bây giờ đã tương đương rõ ràng muốn bắt nạt hắn mới vừa vào Tiêu gia.

“Ta đối với ngươi này mấy bộ chiến quyết, không có hứng thú gì, nếu như ngươi có thể lấy ra vương giả cấp bậc chiến quyết, ngược lại là có thể cân nhắc.” Tiêu Vũ cũng không khách khí.

Bá thể ngôi sao quyết cùng lục đạo dấu ấn, đều là hắn quan trọng nhất át chủ bài một trong, làm sao có khả năng dễ dàng đi trao đổi như vậy mấy bộ rác rưởi chiến quyết?

“Vương giả chiến quyết? Khẩu vị của ngươi thật không nhỏ!” Tiêu Phong nụ cười trên mặt cũng một chút biến mất.

Vương giả chiến quyết, hắn làm sao có khả năng cầm ra được, chính là trong gia tộc những đại nhân vật kia, thậm chí tộc chủ, đều không nhất định đem ra được, Tiêu Vũ cái này tỏ rõ chính là từ chối, không chịu với hắn hoán đổi.

“Ha ha, ngươi không muốn đổi, đó cũng không phải là không được, cũng đừng nói ta bắt nạt ngươi, chúng ta tới đánh cược một lần, ngươi nếu như thua, ngươi nắm giữ này chiến quyết toàn bộ trở về ta, ngược lại, ta đây mấy bộ chiến quyết trở về ngươi.” Tiêu Phong không có tiếp tục cưỡng cầu, mà là vừa thay đổi một điều kiện.

“Ta không có hứng thú.” Tiêu Vũ lắc đầu từ chối, hắn không sợ thua, mà là chuyện này căn bản đối với hắn một điểm ý nghĩa đều không có, thì Tiêu Phong cái kia mấy bộ chiến quyết, hắn chính là thắng tới thì có ích lợi gì?

“Đây có thể không thể kìm được ngươi, ngươi sơ về gia tộc, nếu như không muốn ngày sau ở trong tộc không cách nào đặt chân nói, tốt nhất vẫn là tiếp thu, bằng không mà nói, ta bảo đảm ngươi sau đó lại có rất nhiều phiền phức.” Tiêu Phong lúc này cũng sẽ không khách khí, trực tiếp nói uy hiếp.

Tiêu Vũ lộ ra vài phần bất đắc dĩ, Tiêu Phong thực lực ở trong mắt hắn đúng là không có gì, nhưng nếu như sau đó hắn vẫn khiến người ta tiến đến phòng nhỏ quấy rầy, cũng có thể đưa hắn khiến cho buồn rầu chết.

Thôi, còn là một lần giải quyết cái phiền toái này, hắn liền nói ngay: “Vậy được rồi, ngươi muốn đánh cuộc thế nào?”

Nghe hắn đồng ý, mọi người bên cạnh vừa là một trận xem thường, thật đúng là như nói như vậy, cái này nghiệt tử lá gan cũng quá nhỏ, hơi chút uy hiếp thì chờ một chút đáp ứng rồi, thực sự là chẳng có một chút gan dạ.

“Đơn giản.” Tiêu Phong nở nụ cười, nói: “Ngươi không phải thực lực rất mạnh gì, liền Hoàng Phủ Cực cũng không phải là đối thủ của ngươi, ngươi cũng đừng nói ta bắt nạt ngươi, ta gọi là cá nhân, ngươi và hắn đánh một trận, một trận chiến định thắng thua.”

Chỉ đơn giản như vậy? Tiêu Vũ luôn cảm giác việc này sẽ không dễ dàng như vậy, cái này Tiêu Phong nhìn qua cũng không phải là món hàng tốt gì, hắn đề xuất điều kiện như vậy, khẳng định còn ẩn giấu cái gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 203: Đệ 10 Khu Vực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quả nhiên, Tiêu Vũ chưa kịp trả lời, Tiêu Phong vừa là cười nói: “Đương nhiên, tất cả mọi người là Tiêu gia hậu nhân, hơn nữa vừa là ở trong gia tộc tỷ thí, cho nên, trong tỷ thí, ngươi chỉ có thể sử dụng Tiêu gia chiến quyết, không được sử dụng cái khác chiến quyết, bằng không mà nói, coi như ngươi thua!”

Chỉ có thể sử dụng Tiêu gia chiến quyết? Tiêu Vũ gì còn có thể không rõ, Tiêu Phong là nhắm ngay hắn vừa mới trở lại Tiêu gia không lâu, lại bị cô lập bên ngoài, căn bản không thể nắm giữ Tiêu gia chiến quyết.

Hắn đề xuất điều kiện như vậy, hầu như chẳng khác nào để Tiêu Vũ tự trói hai tay, có thể nói là tìm được hắn cái kia nhiều cũ thuật, cái này Tiêu Phong đã là hoàn toàn không biết xấu hổ.

Có điều, tuy là như thế, Tiêu Vũ cũng là không sợ, lãnh đạm nói: “Có thể, ngươi thua rồi sau khi, đừng trở lại buồn rầu ta!”

Tiêu Phong sửng sốt, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại đáp ứng dứt khoát như vậy, hơn nữa còn là một bộ tin tưởng tràn đầy hình dáng.

Hắn xem thường nở nụ cười, tại loại này quy tắc bên dưới, Tiêu Vũ căn bản không có một tia thắng có thể, gật đầu nói: “Tốt!”

Hắn quay đầu đi, đối với phía sau một gã thiếu niên nháy mắt, gã thiếu niên này lập tức hiểu ý tiến lên.

“Chỉ cần ngươi không cần Tiêu gia ngoài ra chiến quyết, đánh bại hắn, ngày sau ta chắc chắn sẽ không lại buồn rầu ngươi.” Mang theo cười lạnh, Tiêu Phong đi qua một bên, như là Tiêu Vũ đã thua hình dáng.

“Khà khà, Phong ca, ngươi yên tâm, thì tên rác rưởi này, các hạng kiểm tra đều không có đủ điều kiện, ta muốn đem hắn đánh ngã vẫn là rất dễ dàng!”

Bị Tiêu Vũ gọi tới thiếu niên, chính là lúc trước đi đến Tiêu Vũ trong phòng nhỏ tìm kiếm một người trong đó, hắn lúc này tin tưởng tràn đầy, còn đã không quên đối với Tiêu Phong lấy lòng một câu.

“Nhỏ bình, ngươi nhưng đừng khiến ta thất vọng!” Tiêu Phong ý vị thâm trường nhìn một chút thiếu niên này, nhìn như tùy ý nói.

“Vâng! Phong ca!” Tiêu Bình sắc mặt rùng mình, trong lòng biết, nếu hắn không có thể thắng qua Tiêu Vũ, kết cục nhất định sẽ rất thảm!

“Phế vật, mặc dù ta nghe nói ngươi ở đây Thiên Uyên thời điểm thực lực giống như không sai, nhưng ở đi tới Tiêu gia, ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi chính là cái rác rưới, khuyên ngươi hay là trực tiếp nhận thua đi, bằng không mà nói…… khà khà, ta cũng không thể bảo đảm sẽ xảy ra chuyện gì!”

Xoay người lại, Tiêu Bình mang trên mặt nụ cười tự tin, phảng phất ăn chắc Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ không rõ, đã những người này đối với hắn ở Thiên Uyên bên trong sự tình đều biết, làm sao sẽ còn có tự tin như thế, chỉ tin tưởng nhất định có thể vượt qua hắn?

“Chiến đấu sân bãi là khối thứ mười khu vực, đến đây đi!”

Cười lạnh bên trong,

Tiêu Bình xoay người, trước tiên đi hướng về một hướng khác.

Cái này Tiêu gia tu luyện tràng, vô cùng lớn lao, bởi vậy cũng chia làm nhiều khu vực, mặt trên ghi rõ tương ứng chữ số, phân biệt viết một đến mười, chính là 10 khu vực.

Tuỳ tùng Tiêu Bình, đi tới khối thứ mười khu vực, Tiêu Vũ tâm trạng kinh ngạc, nơi này tồn tại sức áp chế, lại là lúc trước cái kia một khối khu vực mấy chục lần, đã là bù đắp được Thiên Uyên bên trong cấp bậc thứ ba áp lực nặng nề!

Nếu như là bình thường người, ở như thế dưới áp lực, thần lực trong cơ thể không chỉ biết hoàn toàn không có cách nào vận chuyển, kể cả thân thể đều sẽ đã bị uy hiếp, bị loại áp lực này trực tiếp ép thành thịt nát.

Nhưng mà, Tiêu Vũ được Thiên Uyên bên trong các đại sinh linh lực lượng, đối với loại áp lực này, mặc dù không làm được có thể miễn dịch, nhưng loại cấp bậc này, đối với hắn cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

“Chẳng trách có tự tin như thế, nguyên lai là muốn mượn này áp lực nặng nề tới áp chế ta!” Trong lòng hắn cười lạnh, lập tức xem thấu Tiêu Phong ý đồ.

Này Tiêu gia hậu nhân, nhận sự giúp đỡ loại áp lực này tu luyện đã lâu, sớm có thể đối kháng, cái này Tiêu Phong khẳng định cho là hắn không thể chịu đựng loại này áp lực nặng nề, cho nên đầu tiên là đề xuất hắn chỉ có thể sử dụng Tiêu gia chiến quyết điều kiện, lại để cho hắn ở trong môi trường này tỷ thí.

Ý nghĩ này thật đúng là rất nham hiểm, nếu như không phải là Tiêu Vũ vào qua Thiên Uyên, được cơ duyên, giờ phút này nói không chừng còn muốn thật muốn mắc lừa.

Theo điều này cũng có thể thấy được, cái này Tiêu Phong thập phần nham hiểm, hạn chế hắn có thể sử dụng chiến quyết không nói, còn để lại chiêu thức ấy, muốn cho hắn không phát huy ra một chút xíu thực lực.

Cũng khó trách Tiêu Bình lại có tự tin như thế.

“Cái này nghiệt tử, thật đúng là dốt nát không sợ a, lần này hắn là thua chắc rồi!”

“Khối thứ mười khu vực, là áp lực nặng nhất khu vực, người trong tộc ngày đêm tu luyện, khả năng người nhận đều phi thường ít ỏi, hắn ở khu vực này cùng Tiêu Bình đánh, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ!”

“Ai da, một tên đáng thương!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ cứ như vậy đi tới khối thứ mười khu vực, quanh thân Tiêu gia hậu bối trên mặt đều lộ ra thương hại vẻ mặt, đương nhiên loại này thương hại đều không phải là thật đối với hắn đồng tình, mà là một loại ngoạn vị tâm tình.

“Ồ, hắn lại không có trước tiên bị áp lực nặng nề đoạt đổ!”

“Đã sớm nghe nói hắn thân thể cường hãn, bây giờ nhìn lại, chí ít vẫn là có vậy một chút bản lãnh, không tính quá rác rưởi!”

“Cái kia cũng không dùng, Tiêu Bình mặc dù tu vi không tính rất cao, nhưng thân thể lại là gượng quá mức, ở khối khu vực này cũng có thể kiên trì một canh giờ, cái này nghiệt tử mặc dù làm người ta bất ngờ, có điều nhìn dáng dấp kia của hắn, liền tại khu vực này bên trong đi lại đều khó khăn, phỏng chừng Tiêu Bình cũng không cần ra tay với hắn, chính hắn muốn gục xuống!”

Theo Tiêu Vũ đi tới khối thứ mười khu vực trong, Tiêu gia một đám thiếu niên một lần nữa kinh ngạc, khu vực này áp lực, cũng không phải cái gì mọi người khả năng thừa nhận.

Tám phần trở lên Tiêu gia hậu bối, đi vào khu vực này nói, liền đứng đều đứng không vững, nhưng Tiêu Vũ lại có thể chịu đựng.

Chỉ có điều, bọn họ không biết là, lúc này Tiêu Vũ, mặc dù đối với khu vực này ở trong áp lực nặng nề không có quá lớn cảm giác, lại là làm ra một bộ rất khó thừa nhận dáng vẻ, giống như mỗi bước một bước đều rất khó khăn.

Mà ở một bên khác, Tiêu Bình sớm liền đi tới khu vực này trung ương, nhìn thấy Tiêu Vũ chậm rì rì đi tiếp, hắn giễu cợt nói: “Ngươi khả năng nhanh lên một chút gì? Theo ngươi cái này vào sân tốc độ, trời tối rồi!”

Hắn một câu nói này, cũng đưa tới bên cạnh Tiêu gia mọi người một trận cười vang. Quả thật theo Tiêu Vũ cái tốc độ này, liền vào sân đều như vậy khó khăn, thế thì còn đánh như thế nào?

Tiêu Vũ lại là không có trả lời, chậm rì rì đi tới, thậm chí còn vận chuyển Thần lực, bức ra vài giọt mồ hôi, khiến người bên ngoài thoạt nhìn, tựa như hắn đang chịu đựng áp lực thật lớn, khó mà chống đỡ được dáng vẻ.

Cứ thế mà đi thôi à có tới một nén hương thời gian, hắn mới rốt cục mang theo đầu đầy “mồ hôi” đi tới này trong vùng.

“Phong ca, tiểu tử này như vậy rác rưởi, ta nghĩ đến một biện pháp tốt hơn, có thể làm cho hắn thua càng khó coi!” Tiêu Bình sớm chờ đến không nhịn được, U &# 8 nhìn thấy Tiêu Vũ rốt cục đi tới giữa trường, hắn đột nhiên như là nghĩ đến cái gì chuyện thú vị, quay đầu nhìn về phía Tiêu Phong.

“Hả? Biện pháp gì?” Tiêu Phong tựa hồ cũng hứng thú.

“Nhìn phế vật này này hùng dạng, ta xem ta đều không cần ra tay, hắn đều chống đỡ không được bao lâu, khà khà, Phong ca, ta nếu ngay cả ra tay cũng không cần, thì có thể thắng được hắn, tên rác rưởi này sau đó có phải là cũng không cần gặp người?" Tiêu Bình mang trên mặt không có ý tốt nụ cười.

"Ha ha, biện pháp này tốt, phi thường thú vị!" Tiêu Phong nhất thời cười to, nói: "Đánh bại Hoàng Phủ Cực người, cùng ngươi tỷ thí, kết quả ngươi còn không có ra tay, hắn thì đã bị thua, không tồi không tồi, ta thích!"

Tiêu gia mọi người cũng là cười to, nếu như Tiêu Vũ thật sự như vậy đã bị thua, đó thật đúng là quá biệt khuất.

Tiêu Bình cùng Tiêu Phong, đây không chỉ là muốn thắng được hắn chiến quyết, càng muốn ác liệt nhục nhã hắn, để hắn sau đó đều cũng lại không nhấc nổi đầu lên!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay đem mình ở gõ chữ trong phần mềm khóa một ngày, vừa mới giải tỏa đi ra, cho nên chương mới đến chậm, kẹt văn là thật thống khổ, có điều cũng may, khóa một ngày rốt cục vẫn là con ngựa ra bốn chương, bây giờ đã toàn bộ con ngựa xong, qua gặp gỡ toàn bộ truyền lên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 204: Mua Người Nào Thắng?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Muốn nhục nhã hắn? Tiêu Bình cùng Tiêu Phóng ý nghĩ, có thể nói là khinh người quá đáng, có điều Tiêu Vũ nhưng cũng không nói, nếu như cứ như vậy đứng đi xuống, ai thắng ai thua còn không nhất định chứ!

Chỉ có điều, khả năng này phải phí chút thời gian.

“Ha ha, tới tới tới, ta hôm nay cao hứng, cuộc tỷ thí này, ta cầm cái, các ngươi đều làm tiền đánh cuộc a, đánh cuộc một keo tỷ thí này ai có thể thắng, mua Tiêu Bình 1 đền bù 1, mua Tiêu Vũ, 1 đền bù 100!” Tiêu Phong cười lớn, trực tiếp ngồi xuống chỗ đó, lớn tiếng mở miệng, nghiêm nhưng một bộ đã thắng dáng vẻ.

“Có chuyện tốt như vậy? Đây không phải chắc thắng gì? Khẳng định mua Tiêu Bình!”

“Ha ha, ta đây sẽ không khách khí, ta đặt một ngàn trời sáng sủa, mua Tiêu Bình thắng!”

“Ta cũng mua!”

Một đám Tiêu gia người trẻ tuổi, nghe đến có chuyện như vậy, đều một chút vây lại, ở Tiêu Bình trên người đặt tiền cuộc, hầu như tất cả mọi người là xem trọng Tiêu Bình.

Đương nhiên, này ở trong có không ít người, đều là minh bạch

Tiêu Phong dụng ý, hắn làm như vậy mục đích cũng chỉ là vì để cho Tiêu Vũ nhìn, căn bản không có một người xem trọng hắn, làm cho Tiêu Vũ càng khó chịu.

Này đây, phần lớn người cũng không dám đặt quá nhiều, nếu không Tiêu Bình sau khi thắng, Tiêu Phong nhưng phải bồi thường không ít, bọn họ nếu mua nhiều, chính là đắc tội Tiêu Phong.

"Phong ca, này không cần thiết a, nhiều người như vậy đều mua Tiêu Bình, chúng ta không phải ổn thua?" Tiêu Phong bên cạnh một thiếu niên nhỏ giọng nhắc nhở.

"Không có chuyện gì, thua thì thua." Tiêu Phong xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, mỏ mang cười lạnh, nói: "Cái này nghiệt tử trên người chiến quyết giá trị vô lượng, chỉ cần có thể được, mấy thứ này, coi như ăn mừng!"

Hoá ra ở trong mắt hắn, này dĩ nhiên là tất thắng kết quả.

Kỳ thực cũng quả thật, hắn làm nhiều như vậy sắp xếp, vừa là hạn chế Tiêu Vũ chiến quyết, vừa là âm hắn một tay, để hắn tại đây khu vực thứ mười bên trong tỷ thí.

Dù cho Tiêu Vũ đi qua Thiên Uyên, ở Thiên Uyên bên trong tiếp xúc qua loại áp lực này, cái kia cũng không khả năng thừa nhận được này khu vực thứ mười áp lực nặng nề.

Cái này ở Tiêu Vũ bên trong, đã là cấp bậc cao nhất áp lực, khả năng đứng vững người ít càng thêm ít, kể cả Tiêu Trần, đều ở bên trong ngây ngô không dứt thời gian quá dài.

Cũng là Tiêu Bình, vừa vặn có này 1 ưu điểm, cho nên đây là tất thắng.

Huống hồ, Tiêu Vũ lúc trước ở mỗi cái chỗ tu luyện bên trong biểu hiện, thật sự rất bình thường, thậm chí có thể nói rác rưởi, tu vi cũng không cao lắm, đã không có hắn vậy cường đại chiến quyết,

Tiêu Phong thật sự không nghĩ ra được, hắn lấy cái gì đến thắng cuộc tỷ thí này.

Vừa nghĩ tới Tiêu Vũ trên người chiến quyết cùng bí thuật nhanh chóng đều phải thuộc sở hữu của hắn, Tiêu Phong trong lòng liền không nhịn được một trận hưng phấn.

Tiêu Vũ chỉ có tầm thường một đạo thần ảnh a, lại có thể đánh bại Hoàng Phủ Cực, cái kia nguyên nhân khẳng định là cùng hắn những cái kia chiến quyết bí thuật có quan hệ, hắn một khi đạt được Tiêu Vũ chiến quyết, thực lực kia khẳng định tăng mạnh.

Đến lúc đó, nói không chừng chính là muốn đuổi tới Tiêu Trần, cũng không phải là không thể được!

Ở Tiêu Phong các loại trong ảo tưởng, Tiêu Bình vẻ mặt trêu tức, thật là đứng ở nơi đó không có ra tay, cứ như vậy chờ Tiêu Vũ không chống đỡ nổi.

Bên cạnh Tiêu gia hậu bối, cũng là một bộ vẻ xem trò vui, ở đây cơ hồ không có một người xem trọng Tiêu Vũ.

Nhưng mà, theo thời gian lẳng lặng trôi qua, Tiêu Vũ trên người thủy chung là “đầu đầy mồ hôi”, một bộ thập phần khó chịu hình dáng, nhưng chính là không có ngã xuống.

Mà Tiêu Bình bên kia, hít thở cũng dần dần nhanh hơn, hắn mặc dù có thể đi vào khu vực này, nhưng cũng không cách nào lưu lại lâu dài, bây giờ cũng bắt đầu cảm thấy áp lực.

Xảy ra chuyện gì, Tiêu Vũ rõ ràng một bộ khó mà chống đỡ được dáng vẻ, có thể làm sao lại giữ vững được lâu như vậy, thấy hắn giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống, có thể trên thực tế lại là vẫn luôn đang chống đỡ, Tiêu Bình làm sao cũng nghĩ không thông.

Hơn nữa, không biết tại sao, hắn bây giờ cảm giác thấy hơi kỳ quái, tựa hồ khu vực này bên trong áp lực, so với bình thường lại lớn không ít.

Hắn có loại cảm giác, thật giống như có người ở hướng về thân thể hắn một cái một cái để lên rơm rạ, khiến cho hắn thừa nhận áp lực càng ngày càng nặng, càng lúc càng lớn, nhưng loại này gia tăng, bởi vì quá mức chầm chậm, hắn nhưng cũng là không phát hiện được.

“Ồ? Tình huống thế nào?”

Tiêu gia một đám hậu bối, cũng dần dần phát hiện dị thường, bên này Tiêu Vũ một mực là bộ kia khó có thể kiên trì hình dáng, mà một bên khác Tiêu Bình, lúc này trên mặt cũng dần dần bắt đầu ra bên ngoài đổ mồ hôi, lộ ra vài phần vẻ thống khổ.

“Không nên a, Tiêu Bình không phải khả năng trong khu vực này lưu lại một canh giờ gì, bây giờ mới qua một phút thời gian, làm sao hắn thật giống như không chịu nổi?”

Tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc, Tiêu Bình năng lực bọn họ rõ ràng, ở khối khu vực này bên trong dừng lại một canh giờ không có vấn đề, không nên nhanh như vậy thì cảm nhận được áp lực.

Thẳng đến lúc này, bọn họ cũng phát hiện, một bên khác Tiêu Vũ, mặc dù nhìn qua chống đỡ đến hết sức thống khổ, có thể nhưng cũng là tiếp tục kiên trì, lẽ ra dùng hắn tình trạng, hẳn đã sớm ngã xuống mới đúng.

Vào giờ phút này, muốn nói thống khổ nhất, chính là Tiêu Bình, trên người hắn áp lực càng ngày càng nặng nề, thế nhưng hắn nhưng không cách nào xác định, đến tột cùng là áp lực thật nặng, vẫn là hắn ảo giác của mình, bởi vì cái kia áp lực gia tăng rất không nổi bật, tựa như một giọt một giọt nước như vậy cộng vào.

Bây giờ Tiêu Bình, trong nội tâm là lòng tràn đầy hối hận, hắn lúc trước đề nghị, có thể nói là mang đá lên đập phá chân của mình.

Nếu như không phải là lúc trước hắn đề xuất muốn làm loại tỷ thí này, mà là trực tiếp cùng Tiêu Vũ động thủ, đánh bại hắn, bây giờ như thế nào lại thừa nhận thống khổ như vậy?

Tại loại này áp lực nặng nề bên dưới, tư vị này không phải là dễ chịu, Tiêu Bình chỉ cảm thấy, lần này tiến vào khối thứ mười khu vực, so với dĩ vãng hết thảy tiến vào số lần gộp lại, đều phải thống khổ!

Thời gian bây giờ đối với hắn mà nói, tựa hồ mỗi một giây loại đều cực kỳ dài lâu, rất là gian nan.

“Tên rác rưởi này làm sao còn không ngã xuống?” Hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, vẻ mặt thống khổ không ngớt, hiện tại hắn cũng chỉ có thể ngóng trông Tiêu Vũ mau chóng ngã xuống, sớm kết thúc một chút tỷ thí này, để hắn tìm được giải thoát.

Nhưng mà, Tiêu Vũ mặc dù vẻ mặt mồ hôi, UU đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. Uuk ａ nshu. Com nhưng cũng còn đang khổ sở kiên trì.

“Kiên trì một chút nữa, tên rác rưởi này nhanh chóng lại không được, ta kiên trì một chút nữa thì có thể thắng!” Nhìn thấy Tiêu Vũ trạng thái, Tiêu Bình vốn đã không chống đỡ được nội tâm, lại để cho hắn một lần nữa nghiến răng, khổ sở thừa nhận loại kia áp lực nặng nề.

Nhưng mà, hắn lại không biết, hắn loại ý nghĩ này, lại làm cho hắn càng thêm nguy hiểm, phải tiếp tục thừa nhận loại hành hạ này.

Chăm chú nhìn Tiêu Vũ, Tiêu Bình lúc này tựa như trên người cõng một ngọn núi giống nhau khó chịu, chuyện này quả thật là một loại to lớn hành hạ.

Có thể thường xuyên hắn muốn từ bỏ thời điểm, Tiêu Vũ sẽ lộ ra một bộ không tiếp tục kiên trì được dáng vẻ, hoặc là dưới chân run lên, hoặc là thân hình lay động, cho đến hắn một tia hy vọng, lại để cho hắn tiếp tục kiên trì.

Nhưng như thế vài lần sau khi, Tiêu Vũ lại vẫn không có ngã xuống.

Tiêu Bình cơ hồ đều muốn điên rồi, cái này Tiêu Vũ rốt cuộc lúc nào tài năng ngã xuống? Loại này muốn từ bỏ, vừa nhìn thấy hy vọng, nhưng tại hy vọng sau khi, vừa là dày vò quá trình, đối với tinh thần của hắn thật sự là loại to lớn hành hạ.

Ngoài ra, nhục thể của hắn, cũng đang chịu đựng loại kia áp lực nặng nề, chịu thống khổ không một chút nào so với phương diện tinh thần nhắc tới ít ỏi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 205: Không Tính!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Bình lúc này thừa nhận tất cả, trên thực tế, đều là vì Tiêu Vũ ra tay.

Khu vực này áp lực, đối với hắn mà nói không có quá lớn hiệu quả, mà đây tu luyện tràng thập đại khu vực, sở dĩ có sự khác biệt trình độ áp lực, chính là bởi vì trải qua trận pháp điều chỉnh, đem bất đồng trình độ áp lực tụ tập tới khu vực khác nhau.

Tiêu Vũ liền Long Tuyền Tông đại trận hộ sơn đều có thể khống chế, trận pháp này ở trong mắt hắn, càng đơn giản.

Bởi vậy, này Tiêu Bình không phải muốn dùng phương thức này đánh bại hắn, để hắn chịu nhục gì? Vậy hắn hay dùng phương thức giống nhau đáp lại, cũng không cần động thủ, thì đánh bại.

Hắn tin chắc, nếu như hai người bọn họ cứ như vậy đứng ở khối khu vực này ở trong, cuối cùng nhất định là Tiêu Bình ngã xuống trước, nhưng như vậy thời gian có thể sẽ có chút lâu, cho nên hắn mượn trận pháp lực lượng, đem khu vực này bên trong áp lực từng điểm từng điểm thêm tới Tiêu Bình trên người.

Làm như thế nguyên nhân, chủ yếu là bởi vì Tiêu Bình cùng Tiêu Phong bắt nạt quá mức, gây nổi lên hắn tức giận, cho nên hắn mới có thể cố ý để Tiêu Bình chịu đựng này hành hạ.

Về phương diện khác, cũng là bởi vì Tiêu Phong nói rồi hắn không thể sử dụng Tiêu gia chiến quyết ngoài ra thủ đoạn, nếu như đối phương ra tay, hắn còn có thể thông qua kiến thức của kiếp trước, khám phá đối phương thi triển Tiêu gia chiến quyết, sau đó thi triển, tựa như ở Long Tuyền Tông thời điểm như vậy.

Có thể Tiêu Bình dùng phương thức này, không ra tay với hắn, hắn cũng không có Tiêu gia chiến quyết có thể dùng, này đây cũng không có những biện pháp khác vượt qua Tiêu Bình.

“Tình huống không đúng vậy!”

“Ta cũng đã nhìn ra, tựa hồ…… Tiêu Bình lập tức phải không xong rồi!”

Theo thời gian trôi qua, Tiêu gia một đám hậu bối đều là bất ngờ không ngớt, lúc này Tiêu Bình, đã là sắc mặt trắng bệch, hai chân run lên, tựa hồ một khắc cũng đứng không yên.

Mà Tiêu Vũ, mặc dù coi như vẫn như cũ thập phần khó chịu, nhưng tựa hồ từ vừa mới bắt đầu hắn chính là như vậy, đúng là Tiêu Bình một bộ nhanh chóng lại không được dáng vẻ.

“Này…… làm sao lại kỳ quái như thế, cách một canh giờ còn sớm đâu, Tiêu Bình làm sao lại không chịu nổi?”

“Không nghĩ ra, không nghĩ ra!”

Tiêu gia một đám người đều hết sức không rõ, hôm nay tình huống này thật sự quá kỳ quái.

Mà ở một bên khác, Tiêu Phong sắc mặt sớm nhớ là chìm xuống dưới, nếu như Tiêu Bình đã bị thua, tình huống kia thì hoàn toàn trái ngược.

Sớm nhất là Tiêu Bình đề xuất, muốn ở không ra tay dưới tình huống đem Tiêu Vũ đánh đổ, nhưng bây giờ nếu như Tiêu Bình ngã xuống trước, Vậy này thật là quá mất mặt.

Mặc dù, mất mặt người là Tiêu Bình, nhưng, này Tiêu Bình là hắn tìm đến cùng Tiêu Vũ so với, Tiêu Bình đã bị thua, hắn mất mặt, hơn nữa lúc trước để người đặt cược hành vi, càng tương đương ác liệt rút chính mình một bạt tai mạnh.

"Tiêu Bình, ngươi nếu ngã xuống trước, liền đem ngươi chân của mình chém!" Việc đã đến nước này, Tiêu Phong cũng không kịp nhớ lại lưu cái gì tình cảm, ở bên cạnh lạnh lùng nói rằng.

Tiêu Bình rõ ràng run lên một cái, không phải là hắn không muốn thắng, mà là sự tình hôm nay quả thật quá kỳ quái, hắn giờ phút này, mỗi nhiều thừa nhận một giây, loại kia hành hạ đều là khó có thể chịu đựng.

"Hừ!" Tiêu Vũ trong lòng cười lạnh, cũng không muốn lại tiếp tục kéo dài thêm, lúc này điều động trận pháp lực lượng, tập trung càng lớn áp lực đến Tiêu Bình trên thân.

"Bịch!"

Tiêu Bình rên lên một tiếng, sắc mặt chợt bạch, rốt cục cũng không còn cách nào ủng hộ, hai đầu gối quỳ xuống đất, rầm ngã xuống.

"Owo……"

Kết quả này, để Tiêu Phong sắc mặt lập tức chìm tới đáy vực, cũng làm cho ở đây hết thảy Tiêu gia hậu bối một trận ồ lên.

Tiêu Vũ lại thắng? Thắng được Tiêu Bình? Hơn nữa này Tiêu Bình cũng đến cũng quá nhanh đi, khoảng cách cực hạn của hắn còn sớm!

Có thể nói, kết quả này, ngoài dự liệu của tất cả mọi người, ai cũng không nghĩ tới, vốn phải là chắc thắng cục, cuối cùng lại là người người cũng không coi trọng Tiêu Vũ thắng.

“Phong ca, ta……” Tiêu Bình sắc mặt trắng bệch, sâu sắc biết, hắn không có thể thắng qua Tiêu Vũ, đã là chọc giận Tiêu Phong, lần này hậu quả có thể sẽ rất nghiêm trọng.

“Phế vật, đồ vô dụng!” Tiêu Phong tức giận mắng, sắc mặt một trận tái nhợt.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, hắn vừa là hạn chế Tiêu Vũ chiến quyết, vừa là chơi một tay âm, thế mà còn là đã bị thua!

Hơn nữa, nói đến này hay là trách Tiêu Bình chính mình, làm ra vậy một đề nghị, còn muốn không ra tay thì đánh bại Tiêu Vũ, có thể kết quả đây? Lại là chính mình thua khó coi như vậy!

Nếu như ngay từ đầu không có hắn đề nghị này, trực tiếp cùng Tiêu Vũ tỷ thí, kết quả chắc chắn sẽ không giống như bây giờ!

Càng là muốn, Tiêu Phong sắc mặt thì càng khó coi, tâm tình cũng càng buồn bực, trong một đôi mắt tràn ngập sát ý, hận không thể trực tiếp chém Tiêu Bình.

“Nhớ kỹ ngươi nói, sau đó đừng nữa buồn rầu ta!” Tiêu Vũ giả vờ khó khăn theo cái kia 1 trong khu vực đi ra, lưu lại một câu nói này sau liền phải rời đi.

“Hắc, còn muốn chạy?” Tiêu Phong thân hình lóe lên, ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

“Còn có việc?” Tiêu Vũ ánh mắt cũng một chút lạnh, cái này Tiêu Phong như thế khi dễ, hắn đã là không có làm được quá tuyệt, bây giờ lại còn không muốn buông tha?

“Đương nhiên có chuyện!” Tiêu Phong lúc này đã hoàn toàn đã không có nụ cười, nói: “Tỷ thí còn không có kết thúc đây, ngươi nghĩ cứ đi như thế?”

Tiêu Vũ nhíu mày, nhìn dáng dấp, cái này Tiêu Phong rõ ràng là không có ý định thừa nhận vừa rồi tỷ thí.

Quả nhiên, chợt nghe Tiêu Phong cười lạnh nói: “Lúc bắt đầu đã nói qua, ta tìm người cùng ngươi động thủ, ngươi khả năng đánh bại hắn mới coi như thắng, nhưng bây giờ…… ta có thể không thấy ngươi và Tiêu Bình động thủ, cái này tự nhiên không thể xem như phân ra được thắng bại!”

Cười lạnh một tiếng, Tiêu Vũ lộ ra một nụ cười giễu cợt.

Xem ra Tiêu Phong để đoạt hắn chiến quyết, đã là triệt để không biết xấu hổ, trước mặt nhiều người như vậy mặt thì dám nói loại này nói dối.

Lúc trước đề xuất loại tỷ thí này chính là hắn, bây giờ phủ định cũng là hắn, nếu như này kết quả cuối cùng là Tiêu Vũ ngã xuống trước, Tiêu Phong chắc chắn sẽ không nói như vậy!

“Lưu lại chiến quyết, hoặc là lại so với một hồi, nếu không, hôm nay ngươi là không đi được!” Tiêu Phong đã là quyết tâm, lần này vô luận như thế nào, đều phải theo Tiêu Vũ trên người tìm được hắn chiến quyết.

“Cút!” Tiêu Vũ đã là triệt để đã không có kiên nhẫn.

Tiêu Phong người như thế, dù cho hắn đáp ứng lại so với một hồi, và một lần nữa thắng được, hắn cũng khẳng định sẽ tiếp tục hùng hổ doạ người, bởi vậy hắn đã hoàn toàn không muốn để ý tới.

Sớm nhất không có ra tay, thì không muốn gặp phải nhiều lắm phiền phức, dù sao đang ở Tiêu gia, hơn nữa nơi đây còn có một Lâm Vũ Nhu, hắn không muốn sinh nhiều đi tiết, nhưng này lại không có nghĩa là, hắn cho phép người bắt nạt để!

Quát lạnh một tiếng trong lúc đó, Tiêu Vũ đã là ra tay, về phía trước duỗi ngón, 1 chỉ gật đầu.

"Hắc, đây là ngươi tự tìm chết!" Tiêu Phong lộ ra cười lạnh, hiện tại hắn cũng không có tâm tư làm nhiều như vậy hoa dạng, thẳng thắn trực tiếp cướp đoạt!

"Ầm!"

Trong cơ thể hắn có bốn đạo thần ảnh hiện lên, tu vi đúng là không thấp, còn hơn Tiêu Trần cũng không kém bao nhiêu, bốn đạo thần ảnh hiện lên trong lúc đó, hai tay hắn chung quanh có hào quang kì dị lưu động, đánh giết Tiêu Vũ!

"6 giết nguyền rủa?" Tiêu Vũ đối với trận chiến này quyết có chút ấn tượng, ban đầu ở Thiên Uyên thời gian, hắn liền đã cùng người của Tiêu gia giao thủ, thấy qua trận chiến này quyết.

Lúc này, trận chiến này quyết trải qua Tiêu Phong tay thi triển, mới gặp lại, Tiêu Vũ nhưng trong lòng thì có một loại hoàn toàn cảm giác không giống nhau.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 206: Ma Nữ Tiêu Tím

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

6 giết nguyền rủa, trong Tiêu gia sắp xếp được với tên chiến quyết một trong, vậy mà lúc này, làm Tiêu Phong thi triển trận chiến này quyết, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy trong cơ thể có đồ vật gì náo động, tựa hồ dẫn mang theo liền máu của hắn lưu động đều tăng nhanh.

Loại cảm giác này, ban đầu ở Thiên Uyên thời điểm đã từng có, đối mặt Tiêu gia chiến quyết thời gian, trong cơ thể hắn vật gì đó tựa hồ sẽ phải chịu hấp dẫn, vì thế hắn còn đã ý đồ theo Tiêu Trần trên tay thu được bộ tộc này chiến quyết, hiểu thêm một bậc.

Bực này chiến quyết, mặc dù là Tiêu Vũ, cũng không phải nói nhìn thấu có thể nhìn thấu, đã là tiếp cận bí thuật gì đó.

Nhưng mà, hắn nhưng cũng không chỗ nào sợ, ỷ vào thân thể cường hãn, thẳng tiến không lùi, một ngón tay hóa thành màu vàng, điểm hướng về Tiêu Phong.

“Phụp!”

Thì giống như là cắt đậu phụ, Tiêu Vũ ngón tay, dễ dàng đâm vào Tiêu Phong trên đầu vai, mà Tiêu Phong chiến quyết đánh ở trên người hắn, lại là không có gì quá lớn hiệu quả, liền để hắn lùi về sau nửa bước cũng không thể.

“Oa!”

Cùng lúc đó, Tiêu Phong há mồm hộc máu, Tiêu Vũ trời thiếu ngón tay há lại là đơn giản? Hắn chính diện ngón giữa, không chết đã là Tiêu Vũ hạ thủ lưu tình.

Phải biết rằng bây giờ Tiêu Vũ, bình thường giấu hư cảnh giới người, mặc dù là một mảnh bày ở trước mặt hắn, đó cũng là mặc cho hắn giết!

Cái này Tiêu Phong mặc dù xuất thân cổ tộc, so với Long Tuyền Tông này phổ thông tông sư mạnh hơn không ít, tuy nhiên vạn vạn không phải Tiêu Vũ đối thủ, trừ phi là Tiêu Trần cấp độ kia nhân vật, mới có thể cùng hắn có lực đánh một trận.

“Tiêu Phong, lại đã bị thua? Một chiêu thì bại bởi cái này nghiệt tử?”

“Này…… Tiêu Phong thực lực, ở chúng ta trong cùng thế hệ nhưng chỉ đứng sau mười người kia, lại không địch lại hắn một chiêu lực lượng?”

“Đây không khỏi cũng quá không chân thật, cái này nghiệt tử không phải rất yếu gì? Ở gia tộc mỗi cái tu luyện tràng đều biểu hiện rất bình thường, tại sao có thể có như vậy thực lực khủng bố!”

“Ta bây giờ tin tưởng, hắn thật đánh bại Hoàng Phủ Cực, theo hắn thực lực này đến xem, Tiêu Trần khi chiếm được Thánh tổ ban ân trước khi, sợ hãi cũng sẽ không mạnh hơn hắn trên nhiều lắm!”

Một màn như thế, đã là để hết thảy Tiêu gia hậu bối đều ngẩn ra, so với Tiêu Vũ vượt qua Tiêu Bình, trước mắt tình cảnh này càng thêm làm bọn họ chấn động.

Theo Tiêu Vũ trở lại Tiêu gia, hắn các loại biểu hiện thật sự đều quá kém, mặc dù hắn ở Thiên Uyên bên trong có các loại truyền lưu, nhưng tại thấy hắn ở trong gia tộc biểu hiện sau, hầu như hết thảy đều đưa hắn trở thành phế vật.

Bởi vì Tiêu gia này chỗ tu luyện,

Từ trước đến giờ chính là bình xét một Tiêu gia hậu nhân thiên tư mạnh yếu tiêu chuẩn, Tiêu Vũ hết thảy biểu hiện đều quá yếu, thế cho nên bọn họ đều càng thêm tin tưởng Tiêu Vũ thực lực không phải rất mạnh.

Nhưng bây giờ, kể cả Tiêu Phong, đều bị hắn đánh bại dễ dàng, Tiêu Phong mặc dù không sánh được Tiêu Trần, có thể ở gia tộc trong đám người tuổi trẻ, ngoại trừ cái kia bị tuyển ra đến mười người ở ngoài, cũng không ai có thể so với hắn mạnh hơn!

Lúc này này Tiêu gia hậu nhân, lúc này mới chân chính ý thức được, Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong đồn đại hoàn toàn không giả, mặc dù hắn ở trong Tiêu gia biểu hiện thường thường, nhưng hắn này thân thể thực lực, lại thật là làm người sợ hãi!

“Ngươi dám đả thương ta!”

So với những người khác giật mình, lúc này Tiêu Phong lại là khuôn mặt dữ tợn, giống con dã thú bị thương, trong hai mắt tràn ngập sát cơ, gầm nhẹ nói: “Ngươi có biết ta là ai không? Ông nội là trong tộc chín đời trưởng lão, ngươi tầm thường một nghiệt tử, lại dám làm tổn thương ta!”

“Cút, trở lại chọc ta, cũng không phải là đau đớn ngươi đơn giản như vậy, mà là giết ngươi!” Tiêu Vũ đúng là vẫn còn có điều kiêng kỵ, bằng không mà nói Tiêu Phong bây giờ tuyệt đối đã là người chết.

Hắn cũng không quay đầu lại, nói xong một câu nói sau đó xoay người rời đi.

“Tổn thương ta, còn muốn đi? Hôm nay ta không chỉ muốn ngươi chiến quyết, còn muốn mạng của ngươi!” Tiêu Phong phẫn nộ.

Ở Tiêu gia, hắn là trưởng lão Tôn nhi, địa vị bất phàm, và ngoại trừ mười người kia ở ngoài, thực lực của hắn cũng coi như cực cao, bởi vậy trong gia tộc mấy người này mới sẽ đối với hắn như thế kính sợ.

Hắn dài đến lớn như vậy, trong cùng thế hệ, còn không có người nào dám như thế đối với hắn, bây giờ lại bị cái này nghiệt tử tổn thương, để hắn triệt để phẫn nộ lên!

“Sặc!”

Chỉ thấy trong tay hắn đột nhiên rút ra một thanh trường đao, đao này vừa hiện, quanh thân tu luyện tràng áp lực tựa hồ đều không ổn định, rõ ràng là một cái đại sát khí!

“Tứ phẩm binh khí!” Tiêu Vũ chấn động, cái này Tiêu Phong trong tay lại có Thiên Tông binh khí.

Nhìn dáng dấp hắn cái kia ông nội, ở trong Tiêu gia địa vị cao quý, thậm chí ngay cả loại cấp bậc này binh khí, đều có thể ban ơn cho hậu nhân.

Bất quá hắn mặc dù kinh ngạc, lại cũng không sợ, trừ phi là Thiên Tông tự thân tới, nếu không thì bằng Tiêu Phong, cho dù có Thiên Tông binh khí nơi tay, vậy cũng không phải là đối thủ của hắn.

“Bốp!”

Phẫn nộ bên trong, Tiêu Phong chém ra một đao, ánh đao tận trời, tựa hồ là muốn đem Tiêu gia tu luyện tràng đều phá hỏng, một đao chém hướng về Tiêu Vũ.

“Hì hì......”

Ngay ở Tiêu Vũ trong mắt tuôn ra sát ý, muốn xuất thủ thời điểm, một mang theo vài phần cười khẽ tiếng cười vang lên, ngay sau đó, chỉ thấy một mảnh lá đỏ bay tới.

Cái này khu khu một chiếc lá, đúng là chặn lại rồi Tiêu Phong cái kia một cái Thiên Tông binh khí, khiến cái kia một món binh khí phảng phất đã bị cái gì cầm cố, định trong không trung, một tấc cũng không thể đi tới.

Là ai có thực lực như vậy? Tiêu Vũ kinh ngạc, quay đầu bên trong, liền gặp một gã thiếu nữ áo đỏ chậm rãi bước đi tới, trên mặt mang cười khẽ ý cười, nhìn qua chỉ có mười sáu mười bảy tuổi.

“Ngọn núi nhỏ, ngươi như vậy không thể được nha, đều là đồng tộc người, ngươi làm sao có thể đối với người dưới sát thủ đâu?” Thiếu nữ áo đỏ vẻ mặt ngây thơ đi, đi tới Tiêu Phong trước mặt, vẻ mặt thành thật đối với hắn tiến hành “giáo dục”.

“Tiêu…… Tiêu Tử!” Nhìn thấy tên thiếu nữ này, Tiêu Phong giống như là nhìn thấy gì kinh khủng gì đó, sắc mặt nhất thời đại biến, hết thảy sát ý lập tức biến mất, một viên một viên mồ hôi hột theo trán chảy xuống.

“Trời ạ, ma nữ này lúc nào tới?”

“Xong, nàng sẽ không phải vừa nhìn chằm chằm Tiêu Phong đi, lần này Tiêu Phong thảm!”

Không chỉ Tiêu Phong, Tiêu gia cái khác hậu bối, nhìn thấy tên thiếu nữ này, cũng là mỗi người sắc mặt biến đổi lớn, theo bản năng mà lui về phía sau, như là tránh rắn rết.

“Tiêu Tử…… không phải, tím tỷ, ngươi…… sao ngươi lại tới đây?” Tiêu Phong lúc này đã là một điểm kiên cường cũng không có, nói chuyện đều có chứa vài phần run run.

Ở trong Tiêu gia, trẻ tuổi hắn ai cũng không sợ, nhưng cũng có không dám trêu chọc người, tỷ như cái kia mười cái bị tuyển ra người tới.

Nhưng mười người kia, trong đó chín người hắn cũng chỉ là không dám trêu chọc mà thôi, đối phương cũng sẽ không vô cớ tìm hắn để gây sự.

Nhưng vậy còn dư lại một, U &# 8 cũng không giống nhau, so với chín người khác, người này là kinh khủng nhất, cũng là khiến trong tộc trên dưới hết thảy hậu bối đều phải thấy gió mà chạy, đó là ma nữ này Tiêu Tử.

Chính là Tiêu Phong thấy vậy nàng, giống nhau là muốn thành thành thật thật, hơn nữa dù cho tuổi tác hắn so với Tiêu Tử lớn, cũng phải kêu một tiếng tím tỷ, nếu không thì sẽ trêu đến ma nữ này rất không cao hứng, như vậy, cuộc sống của hắn sẽ rất khó vượt qua.

“Ta mà, chỉ là đi ngang qua, nhìn thấy có việc hay, cho nên đã tới rồi.” Tiêu Tử vẻ mặt ngây thơ, cười hì hì dáng dấp, nói: “Đúng rồi, ngươi vừa rồi cầm cái mở sòng bạc thời điểm, ta còn đặt tiền đâu, bây giờ là ta thắng, ngươi còn không mau nhanh đền bù ta!”

Ma nữ này vừa rồi lại đặt tiền cuộc? Hơn nữa nghe nàng ý tứ, còn là mua Tiêu Vũ thắng, nàng đầu óc có phải là hỏng rồi? Ở tình huống kia lại mua Tiêu Vũ?

Tiêu Phong mặc dù trong lòng một trận hoài nghi, có thể lời này làm thế nào cũng không dám nói ra, huống hồ hắn ỷ lại ai sổ cũng không dám ỷ lại ma nữ này sổ, chỉ đành đem vừa rồi phụ trách cho người đặt cược thiếu niên gọi tới, hỏi: “Tím tỷ vừa rồi giam giữ bao nhiêu?”

Thiếu niên này vừa mới cũng là nghiêm túc, đem đặt tiền cuộc sự tình đều nhớ rồi, Tiêu Phong lấy ra nhìn qua, lập tức chính là dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa trực tiếp hôn mê.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 207: Nợ Nần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“1...... một vạn trời sáng sủa?” Nhìn thấy Tiêu Tử chỗ đặt tiền đặt cược, Tiêu Phong cả người sắc mặt đều tái rồi!

Quả thật, một vạn trời sáng sủa, đối với hắn mà nói không tính là gì, nhưng, phải biết rằng hắn vừa rồi nhưng nói rồi, mua Tiêu Vũ thắng là 1 đền bù 100, này một vạn trời sáng sủa, cũng chính là phải bồi thường một triệu!

Con số này, cho dù là bán đứng hắn, đó cũng là vạn vạn không đền nổi!

Hắn giờ phút này, chỉ là hận hận nhìn về phía bên cạnh tên thiếu niên kia, vừa mới đặt cược thời điểm, hắn cái gì đều không để ý, đều ném cho người bên ngoài đi làm, bởi vì cho rằng tất thắng.

Sao có thể nghĩ đến, lại bốc lên cái Tiêu Tử, giam giữ Tiêu Vũ có thể thắng, gặp quỷ chính là Tiêu Vũ thật đúng là thắng, tiểu tử này làm sao cũng không dài điểm mắt, thậm chí ngay cả ma nữ này tiền đặt cược đều gan dạ thu?

Tên thiếu niên kia cũng là lòng tràn đầy oan ức, cũng bởi vì vừa rồi Tiêu Phong vẻ mặt tất thắng dáng vẻ, cho nên khi có người đặt Tiêu Vũ thời điểm hắn cũng không chút để ý, chỉ coi là tới cố ý đưa tiền lấy lòng Tiêu Phong.

Nếu biết kết quả này, cho hắn mười cái lá gan hắn cũng không dám thu! Hơn nữa lúc ấy đặt cược người thật sự quá nhiều, hắn liền là ai dưới cũng không biết, ai biết lại là Tiêu Tử ma nữ này!

“Ngươi nhìn xem, ta không có lừa gạt ngươi chứ? Bây giờ ngươi có thể thường tiền?” Tiêu Tử ngay ở bên cạnh cười hì hì thấy, lúc này duỗi ra một đôi tế bạch hai tay, hướng về Tiêu Phong đưa tay đòi tiền.

Tiêu Phong này lại thực sự là muốn tự tử đều có, sớm biết như thế nào, vừa rồi hắn cần gì phải làm điều thừa, nhất định phải làm cái gì đánh cuộc, bây giờ được rồi, chọc ma nữ này, còn ghi nợ một triệu, phỏng chừng hắn cả đời này đều phải bị ma nữ này hành hạ!

Hắn lúc này, đã hoàn toàn không có tâm tư tiếp tục đánh Tiêu Vũ này chiến quyết chủ ý, mà là một lòng nghĩ ứng phó như thế nào ma nữ này.

Thấy ma nữ này đưa một đôi tay nhỏ, một bộ chăm chú đòi tiền dáng vẻ, Tiêu Phong đáy lòng đều ở đây phát lạnh, bồi cười nói: “Này…… tím tỷ, con số này quá lớn, hơn nữa vừa rồi ta cái kia chỉ do một hồi chuyện cười, không thể coi là thật!”

Nói chuyện đồng thời, hắn còn xoa xoa mồ hôi trên mặt, có thể thấy được áp lực có cỡ nào to lớn.

“Vậy nói như thế, ngươi là muốn quỵt nợ oa?” Tiêu Tử sắc mặt một chút thì chìm xuống dưới, một bộ ta rất không dáng vẻ cao hứng.

“Này…… ta nào dám ỷ lại Tiêu tỷ sổ bên trong, chỉ là này một triệu Thiên Tinh…… ta là thật không lấy ra được a!” Tiêu Phong cũng sắp khóc.

Trăm vạn Thiên Tinh, con số này đừng nói là đối với hắn, là đúng trong gia tộc những trưởng bối kia tới nói, đều là một to lớn con số, chính là đánh chết hắn, hắn cũng là vạn vạn không lấy ra được.

“Ta đây cũng mặc kệ,

Ta chỉ biết là, ta thắng cuộc, ngươi phải thường tiền!” Tiêu Tử một bộ không tha thứ dáng vẻ, rất nhiều Tiêu Phong không ở lại tinh thạch thì không cho hắn đi tư thế.

“Tím tỷ, trên người ta chỉ có 8000 Thiên Tinh, ta đem này tất cả đều cho ngươi còn không được sao?” Tiêu Phong này sẽ là thật vẻ mặt khổ tướng, ở trên người mò toàn bộ, đem mình hết thảy Thiên Tinh đều lấy ra.

Mặc dù chỉ có 8000, cùng trăm vạn chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm, có thể cái này ở Tiêu gia hậu bối bên trong, đã là số tiền lớn, phải biết rằng hôm nay sáng sủa cũng không phải bình thường tinh thạch có thể so với, giá trị so với phổ thông tinh thạch quý giá gấp trăm lần.

Này 8000 Thiên Tinh, đã đầy đủ để Tiêu Phong thịt đau đã lâu!

“8000? Ta thắng một triệu, ngươi thì đền bù ta 8000!” Tiêu Tử xinh đẹp lông mày dựng đứng, một bộ muốn phát uy dáng dấp.

“Tím tỷ, ngươi đừng tức giận!” Tiêu Phong lập tức chính là cổ co rụt lại, trước tiên quay đầu, đối với hắn mấy người hầu kia quát: “Còn lo lắng làm gì, đem trên người tinh thạch đều lấy ra!”

Tiêu Tử dáng vẻ lúc này mới thoạt nhìn khá hơn một chút, có điều, làm bắt được Tiêu Phong mấy người hầu kia trên người Thiên Tinh sau khi, gộp lại cũng vẫn chưa tới 20 ngàn.

Cuối cùng, Tiêu Phong là thật muốn khóc, lại đang một đám hậu bối Middle East vay mượn 4 vay mượn, mới tiếp cận chừng mười vạn Thiên Tinh, giao cho Tiêu Tử trên tay.

“Ngươi cũng rất nghèo nàn đi, không đền nổi còn học người cầm cái!” Tiêu Tử đạt được một trăm ngàn này tinh thạch, đối với Tiêu Phong một bộ khinh bỉ hình dáng, sau đó nói: “Vậy được rồi, này một trăm ngàn ngày sáng sủa ta trước hết lấy, còn lại chín trăm ngàn, khiến cho ngươi thiếu trước a!”

Tiêu Phong nghe xong, trong lòng cũng không biết là tư vị gì.

Mượn tới một trăm ngàn này, đều đã quá hắn còn thật lâu rồi, con này còn thiếu Tiêu Tử chín trăm ngàn, hắn coi như không ăn không uống, cũng không muốn biết năm nào tháng nào tài năng còn cho hết!

Hơn nữa, trong lòng hắn đã là vạn phần khó chịu, hận chết rồi Tiêu Tử, có thể lại vẫn cứ không dám có nửa câu oán hận, thậm chí ở mặt ngoài còn muốn làm ra một bộ cảm tạ hình dáng, phải cám ơn Tiêu Tử không để cho hắn nhanh chóng đưa ra này một triệu Thiên Tinh, nếu không thực sự là so với giết hắn còn khó chịu hơn!

Trải qua Tiêu Tử như vậy nháo trò, Tiêu Phong đã là một điểm tâm tình cũng không có, mặt xám mày tro rời đi, phỏng chừng rất dài trong một khoảng thời gian đều muốn liều mạng nghĩ biện pháp đem nợ Tiêu Tử Thiên Tinh cho trả lại, không có đừng tâm tư.

Tiêu Phong rời đi sau khi, Tiêu Vũ nhìn thiếu nữ này một chút, cũng hơi có kinh ngạc, hắn cảm giác được, tên thiếu nữ này, tựa hồ là cố ý đang giúp hắn.

Trong Tiêu gia, lại cũng có đối với hắn mang trong lòng thiện ý người?

“Nhìn ta như vậy làm gì?” Cảm nhận được Tiêu Vũ ánh mắt, Tiêu Tử trực tiếp cho hắn trở về một cái liếc mắt.

“Cảm ơn!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, mặc dù không biết thiếu nữ này có phải là thật đang giúp hắn, nhưng thay thế hắn thoát khỏi Tiêu Phong cũng là sự thật.

Lưu lại một câu nói như vậy sau, hắn cũng sẽ không lưu lại, nơi này người của Tiêu gia cũng giống như nhìn quái vật nhìn hắn, hắn căn bản là không muốn cùng bọn họ sống chung một chỗ.

“Haizz, ngươi tại sao như vậy liền đi?” Tiêu Tử sửng sốt một chút, sau đó bước nhanh đuổi tới, ở Tiêu Vũ phía sau cũng đã đi xa.

Tại chỗ, đem hết thảy quá trình đều thấy rõ này Tiêu gia thiếu niên, đến giờ phút này đều vẫn còn có chút ngẩn người, sự tình hôm nay, thật sự ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Đặc biệt là cuối cùng, ma nữ này lại chạy tới, còn mua Tiêu Vũ thắng, khiến cho Tiêu Phong mặt xám mày tro, này sự thật ở có chút mơ hồ.

“Ma nữ này tại sao lại theo Thánh sơn chạy xuống đến rồi?”

“Ma nữ tính cách ngươi còn không biết, nàng không phải loại kia khả năng đứng ở một chỗ thời gian dài người tu luyện?”

“Thiếu nợ Ma nữ chín trăm ngàn, ta phỏng chừng Tiêu Phong tâm tình bây giờ, khẳng định sống còn khó chịu hơn chết!”

“Không nói cái này, Ma nữ có phải là cùng cái kia nghiệt tử nhận thức? Nếu không thì, hắn làm sao lại mua cái kia nghiệt tử thắng? Hơn nữa bây giờ còn theo hắn đi rồi?”

Nhìn Tiêu Vũ cùng Tiêu Tử đi xa, một đám Tiêu gia hậu bối, vừa là sinh ra rất nhiều không rõ.

“Như thế nào?”

Cùng lúc đó, ở một cái xa xôi đến không người chú ý góc, hai bóng người đứng sóng vai, thấy đi xa Tiêu Tử cùng Tiêu Vũ hai người, ở trong một người nhàn nhạt mở miệng.

Nghe già tộc chủ Tiêu Hành Vũ câu hỏi, Tiêu Hoành Viễn tự nhiên cũng là biết, hắn ám chỉ trong lời nói là có ý gì.

Trầm ngâm một chút, Tiêu Hoành Viễn mới nói: “Theo chuyện vừa rồi đến xem, tựa hồ Tiêu Bình ở khu thứ mười nhanh như vậy thì ngã xuống, là cái này nghiệt tử ra tay, mà thông qua vừa mới hắn và Tiêu Phong giao thủ đến xem, thực lực của hắn, quả thật vắng mặt Tiêu Trần bên dưới.”

Chương 208: Nói Nhiều Ma Nữ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gật gật đầu, Tiêu Hành Vũ thở dài: “Thành thật mà nói, ban đầu Thánh tổ để cho ta đem này nghiệt tử tìm về, ta cũng không phải rất rõ ràng Thánh tổ dụng ý, mãi đến tận ta tới Lạc Vân Châu, quan sát hắn một quãng thời gian, mới phát hiện…… tại đây nghiệt tử trên người, có quá nhiều làm ta nhìn không thấu địa phương!”

“Liền người cũng nhìn không thấu?” Tiêu Hoành Viễn chấn động mạnh.

Tiêu Hành Vũ nhưng Tiêu gia bây giờ chân chính bộ tộc đứng đầu, thực lực cao thâm, ở trong gia tộc ngoại trừ này dễ dàng không hiện thân trưởng lão, hầu như không người khả năng so với hắn.

Có thể Tiêu Vũ cái này nghiệt tử, tầm thường một giới tiểu bối, nhưng có thể để cái này già tộc chủ đều nhìn hắn không ra?

“Nếu như ngươi đối với hắn quá mức xem thường, sớm muộn sẽ đến đại sự!” Tiêu Hành Vũ sắc mặt rùng mình, nói: “Nhớ kỹ, Thánh tổ quyết định, tuyệt đối không phải không có đạo lý, đã Thánh tổ có ý tứ là đem này nghiệt tử tìm về, vậy tất nhiên có ấy dụng ý!”

“Vâng!” Tiêu Hoành Viễn gật đầu, chỉ là ở trong nội tâm, vẫn không quá có thể tin tưởng, cái này ở gia tộc mỗi cái tu luyện tràng đều biểu hiện vậy bình thường nghiệt tử, thật sự có tà môn như vậy gì?

Nghe xong Tiêu Hành Vũ đối với Tiêu Vũ đánh giá sau khi, Tiêu Hoành Viễn mặc dù đối với Tiêu Vũ ấn tượng có điều đổi mới, không còn dám nhận định hắn là tên rác rưởi, nhưng cùng lúc đó, trong lòng của hắn, cũng là càng thêm cảm thấy bất an.

Tiêu Vũ càng là xuất sắc, Tiêu gia đưa hắn bồi dưỡng sau, có thể thì càng nguy hiểm.

Dù sao, năm đó Tiêu gia đối với cái này nghiệt tử người một nhà, nhưng đã làm ra qua như vậy sự tình, nếu để cho cái này nghiệt tử biết được, hắn quay đầu đối phó Tiêu gia, vậy hôm nay Tiêu gia, chẳng khác nào ở cho mình đào tạo một kinh khủng địch nhân.

Ở loại bất an này bên trong, Tiêu Hoành Viễn ánh mắt biến ảo, lúc lạnh như băng, khi thì do dự, thật lâu không có lên tiếng.

……

Từ tu luyện tràng rời đi, Tiêu Vũ phía sau vẫn theo một Tiêu Tử, nàng tựa như một khối thuốc cao bôi trên da chó giống nhau, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, trực tiếp theo Tiêu Vũ về tới hắn phòng nhỏ trước khi.

“Ngươi liền ở lại đây?”

“Ngươi tên là Tiêu Vũ?”

“Ta nghe nói ngươi là Lạc Vân Châu lớn lên, có phải là thật?”

“Ngươi thật thắng cuộc Diệp Cửu Khung cái kia đánh bạc cuồng, còn đánh bại Hoàng Phủ Cực gì?”

“Bọn họ nói ngươi đã bị Thiên Tông đuổi giết, nhưng cũng còn sống, ngươi làm như thế nào?"

"Còn có còn có,

Ngươi vào lúc ấy là thế nào theo Thiên Uyên bên trong đi ra? Thiên Uyên khói đen không phải lại xuất hiện gì?"

……

Trên đường đi, Tiêu Tử tựa như 1 người nói nhiều, miệng của nàng theo rời đi tu luyện tràng sẽ không nhắm trải qua, một đường hỏi dò Tiêu Vũ các loại vấn đề, cái này cũng theo tu luyện tràng đã hỏi tới căn này phòng nhỏ, nàng vẫn là tinh lực thịnh vượng, hoàn toàn không có dừng lại ý tứ.

Mặc dù trên đường đi Tiêu Vũ đều đưa nàng không thấy, không để ý đến, có thể không chịu nổi tên thiếu nữ này cũng phớt lờ, vẫn hỏi hết đông tới tây.

Tựa hồ nàng có thể không hít thở, có thể không ăn cơm, nhưng tuyệt đối không thể không nói giống nhau!

Điều này làm cho Tiêu Vũ đau cả đầu, làm sao cảm giác tên thiếu nữ này so với Tiêu Phong còn muốn phiền phức?

"Ngươi trước trả lời ta mấy vấn đề, ta liền đem ngươi hỏi này nói tất cả cho ngươi!" Tiêu Vũ cuối cùng thật sự là không chịu nổi, không thể không hướng về nàng mở miệng.

"Nguyên lai ngươi cũng có vấn đề muốn hỏi ta à? Ngươi hỏi đi, ta biết đều nói hết cho ngươi!" Tiêu Tử bề ngoài chính là một mười sáu mười bảy tuổi tiểu cô nương, có một tấm trời thật mặt.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ nhưng cũng dần dần minh bạch tại sao này người của Tiêu gia muốn xen vào nàng kêu Ma nữ, nàng chỉ là buồn rầu đều có thể đem người buồn rầu chết.

“Ngươi vừa rồi, vì sao lại mua ta thắng?” Tiêu Vũ hỏi vấn đề thứ nhất, ở ở tình huống kia, tên thiếu nữ này thế mà lại xem trọng hắn, thật sự có chút cổ quái.

“Hì hì, trực giác oa, hơn nữa Tiêu Phong tên kia một bụng ý nghĩ xấu, ngược lại ta cảm giác hắn không thắng được!” Tiêu Tử đầy mặt hồn nhiên, nhưng lại không biết nàng nói thật hay giả.

Ngược lại Tiêu Vũ là có chút không quá tin tưởng, ở ở tình huống kia, thì bằng trực giác, có thể mua bên trong hắn thắng? Hắn cảm giác tên thiếu nữ này có thể kém xa tít tắp nhìn bề ngoài đơn giản như vậy.

“Vậy được rồi, vậy mới vừa rồi bọn họ nói mười cái bị tuyển ra đến, là ai?” Hắn cảm giác được tên thiếu nữ này có thể là cố ý giả ngu, nhưng nàng không chịu nói, hắn cũng không có cái gì quá lớn biện pháp.

“Cái này ạ……” Tiêu Tử một bộ nghi ngờ phiền phức không quá muốn nói dáng vẻ, có điều cuối cùng vẫn là hướng về Tiêu Vũ nói rõ mười người này lý do.

Ở trong Tiêu gia, có mười cái phi thường kiệt xuất người trẻ tuổi, mười người kia ở Tiêu gia trẻ tuổi, thực lực đó cùng địa vị, giống như là đế vương giống nhau tồn tại, trong cùng thế hệ, không có mấy người khả năng so sánh với bọn họ.

Trước đây Tiêu Vũ thấy qua Tiêu Trần, cũng chẳng qua là này trong mười người một người.

Tiêu Tử nói, khiến Tiêu Vũ giật mình, Tiêu Trần như vậy xuất sắc người, ở trong Tiêu gia còn có chín? Hắn giờ phút này rốt cục cảm nhận được lánh đời cổ tộc khủng bố.

Theo Tiêu Tử nói, trong Tiêu gia mười người này, mỗi người đều không kém gì Tiêu Trần, thậm chí có mấy người còn muốn ở

Tiêu Trần bên trên, chỉ có điều ngoại giới đối với mặt khác chín người biết thập phần có hạn, thậm chí không biết là sự tồn tại của những người này, bởi vậy rất nhiều loài ở ngoài mọi người cho rằng Tiêu gia chỉ có Tiêu Trần một cái thiên tài như vậy.

Mà lần trước, Thiên Uyên mở ra, này trong mười người Tiêu gia chỉ làm cho Tiêu Trần một người đi tới, đó là bởi vì Thiên Uyên trong vòng dù sao tồn tại nguy hiểm tương đối, này đây Tiêu gia những thiên tài này chỉ đi Tiêu Trần một người.

Dù sao, nếu như đi hơn nhiều, ở Thiên Uyên gặp phải nguy hiểm nói, dù cho tổn hại một người, đối với Tiêu gia đều là tổn thất thật lớn.

Mà mười người này, bình thường ở trong Tiêu gia, là nhìn không tới, bởi vì bọn họ cũng đã bị gia tộc tuyển ra, đưa vào bên trong ngọn thánh sơn, nhiều năm ở nơi đó tu luyện, sẽ không tùy tiện rời đi.

Tiêu Tử kỳ thực cũng là này trong mười người một người, chỉ có điều, nàng trời sinh hiếu động, từ trước đến giờ không chịu ngoan ngoãn ở một cái chỗ tu luyện cùng, cho nên lần này lại theo Thánh sơn chạy ra.

Mà đang nghe nói Tiêu gia tìm về một lưu lạc bên ngoài hậu bối, cái này hậu bối hay là tại Thiên Uyên bên trong ầm ĩ từng ra rất nhiều động tĩnh Tiêu Vũ, nàng lập tức tới ngay hứng thú, chạy đến tu luyện tràng đi tìm Tiêu Vũ, muốn nhìn một chút đó là một hạng người gì, lúc này mới có trước khi chuyện phát sinh.

“Thánh sơn? Địa phương đó là dạng gì?” Nghe xong Tiêu Tử giảng, Tiêu Vũ cảm giác, ngọn thánh sơn này, đối với Tiêu gia tới nói, tựa hồ có thập phần bất phàm ý nghĩa.

Đáng tiếc, Tiêu Tử mình cũng nói không rõ ràng đó là một ra sao địa phương, chỉ là nói cho Tiêu Vũ, tìm hắn trở về là Thánh tổ ý tứ, hơn nửa hắn sắp sửa trở thành bị gia tộc tuyển ra người thứ mười một.

Tiêu Vũ đối với cái này trầm mặc không nói, nói thật nha, nghe tới, này bị tuyển ra người phải nhận được Tiêu gia toàn lực đào tạo, có thể trở lại Tiêu gia sau khi, hắn nhưng cũng không cảm giác, chuyện này đối với hắn rốt cuộc là tốt hay xấu.

“Đúng rồi, ngươi có biết hay không, ở đại khái một năm trước, có một họ Lâm nữ tử đi tới Tiêu gia?” Tiêu Vũ cuối cùng đem vấn đề chuyển đến Lâm Vũ Nhu trên thân.

Nếu như Tiêu Tử thật địa vị bất phàm nói, không nói viết thật có khả năng biết.

“Họ Lâm? Ngươi là nói Lâm Vũ Nhu rừng cây thím?” Tiêu Tử trả lời, lập tức chính là để Tiêu Vũ cả người chấn động.

Chương 209 + 99 Thánh Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi có biết nàng ở nơi nào?” Lập tức, Tiêu Vũ thì kích động, đi tới Tiêu gia, hắn thái quá bị động, bây giờ rốt cục có một điểm Lâm Vũ Nhu tin tức.

“Kỳ thực, ta cũng không phải quá biết!” Tiêu Tử lắc lắc đầu, nói: “Nhưng mà, Lâm Thẩm Thẩm vừa mới trở về thời điểm, ta đã thấy nàng vài lần, sau khi liền chưa thấy qua nàng!”

Câu trả lời này, để Tiêu Vũ thất vọng, cũng làm cho sắc mặt của hắn một chút thì khó coi.

Liền Tiêu Tử thân phận này, thân là trong Tiêu gia thập đại thiên kiêu một trong, cũng không biết Lâm Vũ Nhu ở nơi nào, rất rõ ràng, Tiêu gia đối xử Lâm Vũ Nhu phương thức, sợ là so với hắn còn muốn quá phận.

Hắn mặc dù bị cùng người nhà họ Tiêu cô lập, nhưng tốt xấu còn không hạn chế bọn họ lui tới, nhưng Lâm Vũ Nhu, liền Tiêu Tử cũng không biết nàng ở nơi nào, quá nửa là bị Tiêu gia sắp xếp đến một hoàn toàn ngăn cách địa phương, thậm chí có khả năng bị giam cầm lên.

“Ngươi tìm Lâm Thẩm Thẩm làm gì?” Tiêu Tử lộ ra nghi hoặc, sau đó mới một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ dáng vẻ, “đúng rồi, ta thực ngốc, Lâm Thẩm Thẩm là mẹ của ngươi, khó trách ngươi muốn tìm nàng!”

Tiêu Vũ cười khổ, xem ra hiện nay ở trong Tiêu gia, biết Lâm Vũ Nhu là hắn người của mẫu thân sợ hãi không phải ít, chỉ là đối với tại sao mình được xưng là nghiệt tử, ở trong có quan hệ gì, hắn nhưng cái gì cũng không biết.

“Hì hì, như vậy đi, ta len lén giúp ngươi dò hỏi Lâm Thẩm Thẩm tăm tích, nếu ta giúp ngươi tìm được rồi, ngươi liền đem trước khi ta hỏi huynh vấn đề nói tất cả cho ta, như thế nào?” Tiêu Tử đột nhiên ánh mắt sáng lên, như là nghĩ đến cái gì chuyện thú vị.

“Ngươi giúp ta tìm?” Tiêu Vũ cũng là trong lòng hơi động.

Tiêu Tử mặc dù tuổi không lớn lắm, có thể thân phận của nàng, ở Tiêu gia địa vị cũng không bình thường, mặc dù rất rõ ràng Tiêu gia cố ý không cho mẫu thân hắn cùng trong tộc người tiếp xúc, nhưng có Tiêu Tử hỗ trợ dò hỏi nói, nói không chừng thật có thể có kết quả.

“Cứ quyết định như vậy đi, ta tìm tới Lâm Thẩm Thẩm sau đó, nhất định sẽ trở lại nói cho ngươi biết!” Tiêu Tử tự biên tự diễn, không chờ Tiêu Vũ trả lời tiện lợi hắn đồng ý.

Trong khi nói chuyện, nàng đã là mang theo trời thật nụ cười, tung tăng rời đi, dáng dấp kia, tựa như tìm được rồi cái gì món đồ chơi trẻ nít giống nhau.

Tiêu Tử rời đi, Tiêu Vũ cũng từ cho nàng đã đi, có ít nhất cá nhân giúp hắn tìm kiếm Lâm Vũ Nhu tăm tích, để hắn không đến mức bị động như vậy.

Trở lại gian kia trong phòng nhỏ, hắn liên tiếp mấy ngày, vừa là chuyên tâm ở trong người 5 linh thạch trên là trời cao ấn, mặc dù tiến triển thật chậm, nhưng dù gì cũng so với không hề làm gì mạnh hơn.

Trong mấy ngày nay, Tiêu Tử không có chuyện gì liền hướng về hắn nơi đây chạy,

Hướng về hắn hỏi gì đó hỏi tây, một bộ đối với hắn đầy hiếu kỳ dáng vẻ, cũng may Tiêu Vũ đối với tính cách của nàng cũng dần dần quen thuộc, không muốn coi là chuyện đáng kể, nếu không phỏng chừng cũng bị nàng buồn rầu chết.

“Ta hôm nay nghe nói, gia tộc trưởng bối tựa hồ đã làm ra quyết định, muốn đem ngươi cũng đưa vào Thánh sơn, lần này được rồi, sau đó ta muốn tìm ngươi, cũng không cần lại từ trên núi chạy xuống đến rồi!” Ngày hôm đó, Tiêu Tử mặt đầy vui sướng chạy tới, tranh công vậy cho Tiêu Vũ mang về tin tức này.

“Tặng cho ta vào Thánh sơn?” Tiêu Vũ trong lòng, cũng không biết là nên vui hay nên buồn.

Vui chính là, Tiêu gia phải đem hắn đưa vào Thánh sơn, ít nhất ở trong mắt bọn họ, giá trị của hắn hẳn là sẽ không so với trong Tiêu gia cái kia mười cái thiên tài không đều, lo âu chính là, hắn luôn cảm giác này chưa chắc là chuyện tốt đẹp gì, thậm chí còn có có thể đối với hắn thật to bất lợi.

“Có điều, ngươi cũng phải cẩn thận một chút.” Tiêu Tử vừa nhắc nhở: “Cái kia Tiêu Phong trước khi như vậy nhằm vào ngươi, không phải là không có nguyên nhân, hắn đại khái cũng biết sớm muộn gì ngươi cũng sẽ bị đưa vào Thánh sơn, cho nên mới phải đối với ngươi lòng mang oán hận.”

Theo Tiêu Tử theo như lời, Tiêu Phong ở Tiêu gia trẻ tuổi bên trong cũng được cho xuất sắc, người bình thường cũng không cách nào so với hắn, nhưng cùng trong Tiêu gia mười người kia so với, nhưng thủy chung kém một chút.

Bởi vậy, hắn đối với không có thể bị gia tộc lựa chọn, tiến vào Thánh sơn tu luyện sự tình, vẫn thập phần để ý, tổng muốn lấy được cơ hội này, bởi như vậy hắn ở trong gia tộc sẽ không còn kiêng kỵ bất luận người nào.

Nhưng mà, cơ hội này, không có rơi xuống trên đầu của hắn, ngược lại là rơi xuống Tiêu Vũ cái này đột nhiên bị gia tộc tìm trở về nghiệt tử trên người, cho nên hắn mới có thể đối với Tiêu Vũ lòng có oán hận, cảm giác cái kia cơ hội vốn là thuộc về hắn, nhưng cũng bị Tiêu Vũ đoạt đi rồi.

“Tiêu Phong đúng là không có gì, thế nhưng hắn cái kia ông nội, rất phiền toái, không chỉ thực lực mạnh mẽ, nghe nói năm đó còn vì gia tộc lập được công lớn, ở địa vị gia tộc rất cao, bằng không mà nói, ta liền trực tiếp giúp ngươi cẩn thận dạy dỗ Tiêu Phong, để hắn không còn dám gây ngươi.”

Nói xong lời cuối cùng, Tiêu Tử vừa là như thế bổ sung.

Liền nàng người thân phận như vậy đều nói Tiêu Phong cái kia ông nội phiền phức, có thể thấy được cái kia ở trong Tiêu gia nhất định là cái nhân vật không tầm thường.

Có điều, này Tiêu Vũ cũng đều lười đi để ý tới, hắn từ trước đến giờ là người không phạm ta ta không phạm người, nhưng nếu bị người xúc phạm, cũng chưa từng sợ ai, dù cho đối phương là vương giả nhân vật, cũng không khả năng đem hắn làm cho khiếp sợ.

“Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn đại nhân triệu kiến!”

Lại qua mấy ngày, Tiêu Hoành Viễn cái kia danh nghĩa người một lần nữa tiến lại, gọi đến Tiêu Vũ, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ cảm giác được, quá nửa là tiến vào Thánh sơn tháng ngày phải đến.

Hắn cũng không hỏi nhiều, đứng dậy cùng người làm này cùng rời đi, quả nhiên không ra hắn dự liệu, người làm này, trực tiếp đưa hắn mang tới một mảnh quần sơn trước khi, không có gì bất ngờ xảy ra, nơi đây hẳn là cái gọi là Thánh núi.

Ở cái này quần sơn trước khi, Tiêu Vũ không chỉ gặp được Tiêu Hoành Viễn, còn gặp được không ít Tiêu gia trưởng bối, cùng với hậu bối, mọi người tụ tập ở đây, tựa hồ cũng đang chờ nhìn chuyện gì.

“Ngươi tới rồi?” Tiêu Tử cười hì hì, cũng phớt lờ quanh thân ánh mắt của mọi người, đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Không cần kỳ quái, mỗi lần có người muốn mới vào Thánh sơn, đều sẽ đưa tới rất nhiều người, bởi vì lần đầu tiên tiến vào Thánh sơn biểu hiện, liền đại biểu người này tài năng ở bên trong ngọn thánh sơn đi ra bao xa!”

Nhìn thấy Tiêu Tử tiến lên cùng Tiêu Vũ trò chuyện, &# 85 Tiêu gia một đám người đều có vẻ hết sức kinh ngạc, kể cả Tiêu Hoành Viễn, cũng là nhíu chặt lông mày.

Tiêu Tử ở Tiêu gia thân phận cũng không bình thường, nàng như thế nào cùng cái này nghiệt tử tiến tới với nhau?

Tiêu Hoành Viễn đáy lòng, đối với Tiêu Vũ thủy chung vẫn là cảm giác không quá yên tâm, dù sao Tiêu Vũ là Tiêu gia nghiệt tử, nếu là để cho từ Tiêu Tử cùng hắn vượt qua được gần, hắn cũng không biết, sẽ có dạng gì hậu quả.

“Ở Thánh sơn đi ra bao xa?” Tiêu Vũ nghe tới, tựa hồ ngọn thánh sơn này, còn có mặt khác một tầng bất ngờ, mà không phải nói chỉ là tuyển ra mấy cái xuất sắc người, đem những người này đưa đến ở chỗ tu luyện đơn giản như vậy.

“Đúng vậy!” Tiêu Tử gật đầu, tựa hồ cũng đã sớm ngờ tới Tiêu Vũ đối với gia tộc bên trong tất cả đều không biết, chỉ đành giải thích: “Cái gọi là Thánh sơn cũng không phải một ngọn núi, mà là 99 ngọn núi, này 99 trên ngọn núi, mỗi một toà cũng có sức mạnh thần bí, truyền thuyết chúng nó vốn là một thể thống nhất.”

“Tiến vào Thánh sơn người tu luyện, cũng không phải chỉ đứng ở ta trên một ngọn núi tu luyện, mà là không ngừng biến hóa, mỗi nhiều đi qua một ngọn núi, liền có thể được một loại sức mạnh thần bí, thực lực cũng có thể được một to lớn tăng lên, cho nên trải qua ngọn núi càng nhiều, thực lực thì sẽ càng gượng.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 210: Thánh Sơn Ghi Chép

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trải qua Tiêu Tử giới thiệu, Tiêu Vũ đối với này cái gọi là Thánh Sơn, cũng coi như có một nhận thức.

Nơi này 99 ngọn núi, tựa hồ rất là thần dị, mỗi ở trên một ngọn núi tu luyện qua, đều có thể được một loại lực lượng thần bí, khiến người ta thực lực đại tiến.

Mà ở trong truyền thuyết, 99 Thánh Sơn vốn là một thể, bởi vậy, ở trong Tiêu gia có một truyền lưu đã lâu đồn đại, nếu là có người đem 99 Thánh Sơn bên trong sức mạnh tập hợp đủ, vậy Tiêu gia sẽ xuất hiện một người cực kỳ khủng bố vật, dẫn dắt Tiêu gia, hướng đi một cao độ toàn mới.

Này đây, từng ấy năm tới nay, Tiêu gia mỗi một thế hệ bên trong, hầu như đều sẽ có không ít nhân vật thiên tài, bị gia tộc tuyển ra, đưa vào Thánh Sơn bên trong tu luyện, ý đồ khả năng có người làm được điểm này.

Việc này, đều không phải là năm gần đây mới có.

Nhưng mà, Thánh Sơn bên trong sức mạnh mặc dù mạnh mẽ, cũng có thể khiến người ta thực lực nhanh chóng tăng lên, nhưng cũng không phải người người có thể thừa nhận.

Thật giống như Tiêu gia này nơi tu luyện giống nhau, mấy người tài năng ở ở chỗ tu luyện rất lâu, cũng có một số người đi vào không đến chốc lát, thì chống đỡ không nổi đã đi.

Trên thực tế, Tiêu gia này nơi tu luyện tồn tại, chính là vì đo lường Tiêu gia những hậu nhân này bên trong, ai là có hi vọng ở Thánh Sơn bên trong tu luyện thành công.

Đến trước mắt, Tiêu gia tuyển ra mười người này, đều ở đây các đại nơi tu luyện vẫn duy trì khủng bố ghi chép cường hãn thiên tài, cũng chỉ có dạng này người, mới có tư cách bị đưa vào Thánh Sơn.

Còn trong Tiêu gia người bình thường, dù cho cho bọn hắn cơ hội, đưa bọn hắn tiến vào, có thể cũng chỉ có thể chịu chết, bởi vì Thánh Sơn bên trong những lực lượng kia, ở mạnh mẽ đồng thời, cũng thập phần khủng bố, chính là này bị tuyển ra người tới, cũng từng có người chết vào Thánh Sơn bên trong.

Hơn nữa, ở Tiêu gia gần vạn năm trong lịch sử, đã tiến vào Thánh Sơn người tu luyện hằng hà sa số, thế nhưng đến nay làm đến, thủy chung không có một người tài năng ở 99 tòa Thánh Sơn trên đều tu luyện một lần, tìm được hết thảy sức mạnh thần bí.

Giống Tiêu Tử nói, Thánh Sơn mỗi trên một ngọn núi sức mạnh thần bí, đều sẽ cho người thân thể mang đến một loại áp lực, này áp lực ở mỗi trên một ngọn núi đều là giống nhau, không có sự phân chia mạnh yếu.

Thế nhưng, làm chiếm được ta trên một ngọn núi sức mạnh sau khi, tiếp tục đi xuống một ngọn núi tu luyện, loại kia áp lực thì sẽ gấp bội, đoạt được Thánh Sơn lực lượng càng nhiều, tu luyện tới dưới một ngọn núi lúc, áp lực cũng lại càng lớn.

Như thế tính được, mỗi tìm được trên một ngọn núi sức mạnh, dưới trên một ngọn núi uy lực sẽ tăng gấp bội, 99 ngọn núi, muốn ở này trên núi đều tu luyện một cái, cái kia hầu như chính là chuyện không thể nào.

Tu luyện tòa thứ nhất núi,

Là gấp đôi áp lực, tòa thứ hai là gấp hai, tòa thứ ba là bốn lần, tòa thứ tư chính là tám lần.

Thánh Sơn áp lực theo tốc độ này tăng lên, đến thứ chín mươi chín núi lúc, loại áp lực này dĩ nhiên vô cùng kinh khủng, căn bản không có người có thể thừa nhận, cho nên Tiêu gia vô số năm qua, thủy chung không ai có thể chính thức thành công.

“Mới vào Thánh Sơn người, bởi vì thừa nhận áp lực nhỏ nhất, cho nên tốc độ tu luyện cũng nhanh nhất.” Tiêu Tử cùng Tiêu Vũ nói rõ rất nhiều, sau đó lại nói: “Cho nên, mỗi lần gia tộc mới tuyển ra một người, muốn vào đối với núi, người trong gia tộc đều sẽ phi thường chú ý, muốn nhìn một chút lần đầu tiên vào núi người khả năng một hơi tu luyện tới mấy ngọn núi, tìm được bao nhiêu Thánh Sơn sức mạnh.”

Tiêu Vũ đến tận đây cũng đã hiểu, lần đầu tiên vào Thánh Sơn, tu luyện nhanh nhất, bởi vậy không cần ở ta trên một ngọn núi lưu lại quặng trường thời gian, có thể một hơi tu luyện.

Khả năng một hơi ở bao nhiêu tòa trên núi tu luyện, vậy từ trình độ nào đó, cũng đại biểu người này ngày sau có thể được vài toà Thánh Sơn lực lượng.

Tiêu gia nhiều năm như vậy, tiến vào Thánh Sơn vô số người, bọn họ khẳng định ở trong lòng đã có một cách đại khái tiêu chuẩn, có thể theo lần đầu tiên vào núi thì phán đoán ra tiềm lực của một người.

Thánh Sơn lực lượng, cái này liên quan đến Tiêu gia vận mệnh, có thể không so với bây giờ càng mạnh mẽ hơn, bọn họ chú ý, cũng là một cách tự nhiên sự tình.

Huống chi, bây giờ muốn vào Thánh Sơn người, còn là gia tộc theo ở ngoài tìm trở về một nghiệt tử? Bọn họ đương nhiên càng muốn biết.

“Ngươi lần đầu tiên vào Thánh Sơn thời điểm, đi qua vài toà núi?” Tiêu Vũ không khỏi có câu hỏi này, hắn kỳ thực cũng muốn biết, mới vào Thánh Sơn tiêu chuẩn rốt cuộc là bao nhiêu?

“Ta ạ? Hì hì, ta một hơi nhưng đi qua mười toà núi, lợi hại không?” Tiêu Tử nghe nói, một chút thì đắc ý, lộ ra một bộ thần sắc kiêu ngạo.

“Cái kia mới vào Thánh Sơn lúc, đi qua ngọn núi số lượng cao nhất ghi chép vừa là bao nhiêu?” Tiêu Vũ hỏi lần nữa.

“Cái này……” Tiêu Tử sắc mặt đột nhiên có chút cổ quái, nói: “Ta nói ra, ngươi có thể không quá tin tưởng, cái kỷ lục này, sớm nhất thời điểm là 27 tòa, thế nhưng cái kỷ lục này, ở đời chúng ta thời điểm, bị người phá vỡ!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ không khỏi cả kinh.

Liên tục đi qua 27 đỉnh, cái này đã thập phần kỷ lục kinh người, phải biết rằng mỗi qua một ngọn núi, áp lực đều sẽ gia tăng gấp đôi, liên tục đi qua số lượng ấy ngọn núi, cái kia đã rất kinh khủng.

Hơn nữa, Tiêu gia này Thánh Sơn tồn tại thời gian, tựa hồ hoàn toàn không ngắn với Tiêu gia lịch sử, sợ là đã có vạn năm, cái kỷ lục này khả năng bảo trì lâu như vậy, đủ thấy kinh người.

Nhưng mà, như vậy kỷ lục kinh người, lại liền đến đời này bị đánh vỡ, Tiêu gia trong thế hệ này, rốt cuộc là ra một như thế nào kinh khủng thiên tài?

“Bây giờ mới vào Thánh Sơn lúc một hơi tu luyện vượt qua nhiều nhất ngọn núi ghi chép, là 3 12 đỉnh, đúng rồi, còn có ngươi thấy qua Tiêu Trần, hắn mặc dù không có đánh vỡ ghi chép, nhưng là hầu như đuổi kịp, mới vào Thánh Sơn thời điểm tu luyện đến thứ hai mươi lăm đỉnh.”

Tiêu Tử nói, để Tiêu Vũ không khỏi thán phục, nhìn dáng dấp cái này đánh vỡ ghi chép người cực kỳ yêu nghiệt, chớ nhìn hắn chỉ là phá vỡ vài toà núi ghi chép, nhưng này mỗi một toà, đều đại diện cho gấp đôi áp lực.

Hơn nữa, đến nơi này 30 tòa đỉnh sau khi, áp lực không dứt tăng lên, mỗi nhiều hơn nhất phong, cái kia gia tăng áp lực đều là kinh khủng. UU đọc sách ｗ &# 119;ｗ. Uukan ｓ hu &# 46; com &# 32;

Chỉ là hắn không ngờ rằng, Tiêu Trần lại cũng cường hãn như vậy, thiếu chút nữa đem trước đây ghi chép đều cho đuổi bằng nhau.

“Có điều này đều là lần đầu tiên tiến vào Thánh Sơn ghi chép, còn bây giờ nói, đi được xa nhất người đã ở 66 trên ngọn núi tu luyện qua, chính là cái kia đánh vỡ ghi chép người, Tiêu Trần mặc dù bởi vì đã đi một chuyến Thiên Uyên, nhưng bây giờ cũng đã có 57 ngọn núi sức mạnh bị hắn tìm được.”

Tiêu Tử đơn giản, đem Thánh Sơn bên trên các loại tình huống đều cùng Tiêu Vũ nói rõ.

Nghe xong này, Tiêu Vũ không khỏi lòng có than thở, xem ra Tiêu Trần có thể có thực lực như vậy, cũng không phải là bỗng dưng mà đến, quá nửa là Tiêu gia này Thánh Sơn mang tới công lao.

Điều này cũng làm cho hắn đối với này Thánh Sơn mơ hồ cảm nhận được vài phần hiếu kỳ, đến tột cùng là sức mạnh nào, có thể làm cho Tiêu gia coi trọng như thế?

Hơn nữa, Tiêu gia gần vạn năm qua, mỗi một đời đều sẽ chọn ra người tiến vào Thánh Sơn, tựa hồ đối với tập hợp đủ 99 núi sức mạnh có mãnh liệt chấp nhất.

Tựa hồ, bọn họ vẫn đang đợi một người, có thể đem này 99 ngọn núi chinh phục hoàn toàn, nhưng này ở trong, rốt cuộc là có thêm thế nào một tầng ý nghĩa?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 211: Vào Thánh Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đã Thánh Sơn việc, ngươi đã hiểu rõ, vậy cũng không cần ta nói thêm nữa, vào núi.” Tiêu Hoành Viễn tùy theo Tiêu Tử hướng về Tiêu Vũ nói rõ xong Thánh Sơn ở trong các loại, cho đến lúc này mới ở bên cạnh mở miệng.

Mặc dù trong lòng có trăm điều khó hiểu, không biết là Tiêu gia tại sao phải đem hắn đưa vào Thánh Sơn, có thể Tiêu Vũ tựa hồ cũng không có lựa chọn khác.

Hắn đi lên trước, đi tới Tiêu Hoành Viễn bên cạnh, nói: “Vào núi trước khi, ta có một yêu cầu.”

“Nói!” Tiêu Hoành Viễn cau mày, hơi không kiên nhẫn.

Như thế thời cuộc bên dưới, cái này nghiệt tử lại vẫn dám nhắc tới yêu cầu? Nếu không có đây là Thánh tổ tự mình mở miệng, muốn đưa vào Thánh Sơn người, hắn tuyệt đối sẽ không để ý tới.

“Ta muốn gặp ta mẫu thân một mặt!” Tiêu Vũ sắc mặt kiên định.

Này Thánh Sơn cho hắn một loại phi thường cảm giác xấu, này vào Thánh Sơn, hắn cũng không biết sẽ có dạng gì hậu quả, nếu là không thể gặp Lâm Vũ Nhu một mặt, thủy chung là có chút không quá yên lòng.

“Việc này, còn là chờ ngươi Thánh Sơn trở về trong khi rồi nói sau.” Tiêu Hoành Viễn còn tưởng rằng Tiêu Vũ muốn nói gì, nghe xong cái điều kiện này sau khi, trực tiếp cự tuyệt.

“Không thấy mẫu thân ta, này Thánh Sơn ta sẽ không đi lên, ngươi cũng có thể tìm người khác!” Tiêu Vũ kiên định nói.

Hắn đang đánh cược, Tiêu gia đã không tiếc vượt qua một châu, cũng phải đưa hắn tìm đến, đưa vào Thánh Sơn, đây nhất định có nguyên nhân gì, này đây nếu như hắn dùng cái điều kiện này cùng Tiêu gia đối lập, có lẽ có vậy một tia hy vọng có thể nhìn thấy Lâm Vũ Nhu.

“Làm càn, ngươi là thứ gì, dám cùng gia tộc cò kè mặc cả!” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt đột nhiên lạnh, quát lên: “Hôm nay, ngươi không có lựa chọn khác, ngươi muốn gặp ngươi mẫu thân, liền muốn đi vào Thánh Sơn, nghe theo gia tộc tất cả sắp xếp.”

Tiêu Vũ thật không ngờ, Tiêu Hoành Viễn thái độ lại kiên quyết như thế, có phải hắn đã đoán sai? Tiêu gia thật xa đưa hắn tìm về, không phải chắc đúng hắn có đặc thù trông chờ gì?

“Ngoài ra, ngươi đừng quên!” Tiêu Hoành Viễn tiếp tục nói: “Ngươi trên người mẫu thân 6 Hồn giam tâm chú, chỉ có Tiêu gia có thể giải, mặc dù ngày gần đây gia tộc đã khống chế được bùa này, một năm trước khi sẽ không phát tác, nhưng bằng chính ngươi, là tuyệt đối không cách nào mở ra.”

Một câu nói, không lệnh cấm Tiêu Vũ sắc mặt càng thêm khó coi.

Tiêu gia càng dùng cái này đến uy hiếp hắn, hơn nữa, này chú thuật quá nửa là bọn họ sở hạ, bây giờ lại đem ra xem là uy hiếp trù mã của hắn!

Có điều, mặc dù trong nội tâm tràn ngập phẫn nộ, nhưng hắn cũng biết, bằng hắn hiện tại, là tuyệt đối không giải được Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật,

Có trách thì chỉ trách trong cơ thể hắn nguyền rủa thái quá khủng bố, để hắn vốn trong vòng ba năm đạt được hiển linh cảnh giới kế hoạch không thể thực hiện.

“Ta còn có thể nói cho ngươi biết, ngươi muốn gia tộc giúp mẹ ngươi giải trừ trên người nàng chú thuật, cũng không phải là không được, nhưng cơ hội này, chỉ ở Thánh Sơn bên trong.” Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Tiêu Hoành Viễn trầm ngâm chốc lát, mới tiếp tục nói: “Chỉ cần ngươi tài năng ở trong vòng một năm, đuổi theo Thánh Sơn bây giờ cao nhất người giữ kỷ lục, gia tộc thì sẽ cho ngươi mở ra ngươi trên người mẫu thân chú thuật.”

Trong vòng một năm? Đuổi theo Thánh Sơn cao nhất ghi chép bảo trì người?

Tiêu Vũ sắc mặt, vẫn là khó coi.

Vừa mới Tiêu Tử đã nói rõ, bây giờ Thánh Sơn bên trong đi được xa nhất người, đã tu luyện qua 66 ngọn núi, dựa theo ở Thánh Sơn bên trong tu luyện độ khó đến xem, hắn muốn ở trong vòng một năm đuổi theo, cơ hồ không có cái gì có thể.

Nếu như dễ dàng như vậy, Tiêu gia há lại sẽ hao phí vạn năm thời gian, đều không thể tìm ra một có thể đem 99 đỉnh đều đi khắp người?

Nhưng mà, hắn muốn trong vòng một năm đạt được trong dự đoán hiển linh cảnh, mới có thể giúp Lâm Vũ Nhu mở ra bùa này, cái này tựa hồ cũng là không có khả năng lắm sự tình.

Nói cách khác, hắn nếu vô pháp trong vòng một năm làm được Tiêu Hoành Viễn quyết định điều kiện, Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú thì sẽ phát tác, đến lúc đó tất nhiên chết.

“Ta đến đây là hết lời, ngươi nếu không muốn mẹ ngươi nguyền rủa phát mà này, thì vào núi!” Tiêu Hoành Viễn bàn tay lớn vẫy một cái, không cho Tiêu Vũ bất kỳ lựa chọn nào khác, lạnh lùng nói.

Trầm mặt, việc đã đến nước này, Tiêu Vũ đã là không có lựa chọn tốt hơn.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, tựa hồ cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn. Nhưng mà, hắn có chút kỳ quái, người của Tiêu gia, tựa hồ là có thể khống chế 6 Hồn giam tâm chú, có phải bọn họ có cái gì hắn không biết phương pháp?

Nếu như là như vậy, vậy hắn bây giờ chỉ đành trước tiên nghe theo Tiêu gia nói, sau đó mới từ từ tìm cơ hội, tìm tòi ra Tiêu gia giải trừ 6 Hồn giam tâm chú phương pháp, đây là trước mắt biện pháp tốt nhất.

Có quyết đoán, Tiêu Vũ cũng không chần chừ nữa, bước ra bước chân, hướng về phía trước 99 ngọn núi đi đến.

Này một mảnh quần sơn trong lúc đó, tựa hồ có một loại lực lượng thần bí đang tràn ngập, Tiêu Vũ vừa mới đi tới ở trong một tòa dưới ngọn núi, chính là cảm thấy dị thường.

“Ai da!”

Tâm trạng thở dài một tiếng, lúc này vô luận hắn có nguyện ý hay không, tựa hồ cũng chỉ có thể vào núi tu luyện này một lựa chọn.

Không nghĩ nhiều nữa, Tiêu Vũ cất bước, tùy ý lựa chọn một ngọn núi, đi lên.

“Ầm!”

Cước bộ của hắn vừa mới bước ra, đi tới chân núi, đột nhiên, một luồng lực lượng kinh khủng bùng nổ, một đạo dài mấy trăm trượng sắc bén ngón tay mang, từ trên núi xuất hiện, hướng về hắn đánh tới.

“Tình huống thế nào?”

Biến cố này, không chỉ khiến Tiêu Vũ kinh ngạc, cũng khác hết thảy quan sát từ đằng xa Tiêu gia mọi người giật nảy cả mình.

Thánh Sơn mặc dù tràn ngập hung hiểm, nhưng cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

“Cút đi, tầm thường một nghiệt tử, còn chưa có tư cách tiến vào Thánh Sơn!”

Phía trên ngọn núi, truyền tới một lạnh như băng âm thanh, mọi người cùng nhau ngẩng đầu, mới gặp ở trên núi kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện một sắc mặt ngạo nghễ thiếu niên, đang đứng ngạo nghễ với trên đỉnh núi.

Hắn trên cao nhìn xuống, đứng ở đỉnh núi, nhìn xuống ở dưới chân núi Tiêu Vũ, ánh mắt kia, tựa như trên trời thần linh, ở quan sát trên đất một con giun dế.

“Là Tiêu Mạc, hắn làm sao phía trên ngọn núi này?”

“Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ là không muốn để cho cái kia nghiệt tử leo núi?”

Nhìn thấy bóng người kia, U &# 8 đoàn người một chút thì náo động lên, nghị luận sôi nổi.

Tiêu Mạc, Tiêu gia thập đại thiên tài ở trong một người, này bị gia tộc tuyển ra người tới, không có một cái nào là người yếu, cái này Tiêu Mạc thực lực, ở Tiêu gia trẻ tuổi ở trong tuyệt đối khủng bố.

Nhưng mà, lúc này hắn đột nhiên hiện thân, ngăn cản Tiêu Vũ, không cho hắn leo núi, đây là ý gì, lại là không có mấy người có thể minh bạch.

“Tiêu Mạc, ngươi làm gì?” Tiêu Hoành Viễn cũng là nhíu mày, đưa Tiêu Vũ vào Thánh Sơn nhưng Thánh tổ ý tứ, Tiêu Mạc lại dám hiện thân ngăn cản?

“Không có có ý gì!” Tiêu Mạc rất trẻ tuổi, nhưng cũng kiêu ngạo, lạnh lùng thấy ở dưới chân núi Tiêu Vũ, nói: “Chỉ có điều, Thánh Sơn đối với ta toàn bộ Tiêu gia tới nói, đều là một chỗ vùng đất Thần Thánh, xưa nay chỉ có trong tộc thiên tài xuất sắc nhất, mới có tư cách tiến vào trong đó.”

“Mà người này……” hắn chỉ về Tiêu Vũ, lãnh đạm nói: “Tầm thường một nghiệt tử, hay là tại Lạc Vân Châu cái loại địa phương đó lớn lên rác rưởi, để hắn tiến vào Thánh Sơn, đó là đem Thánh Sơn điếm ô!”

Đoàn người ồ lên, cái này Tiêu Mạc vì sao lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa nghe hắn nói, đối với Tiêu Vũ là tràn đầy nhằm vào, cuối cùng xảy ra chuyện gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 212 + 9 ĐạI Trưởng Lão

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ quay đầu, nhìn về phía Tiêu Hoành Viễn, Tiêu Hoành Viễn muốn hắn tiến vào Thánh Sơn, kết quả lại còn có người đi ra ngăn cản?

“Tiêu Mạc, không can thiệp tới ngươi có nguyện ý hay không, việc này gia tộc đều đã quyết định, không phải ngươi có thể khống chế, lùi xuống cho ta!” Tiêu Hoành Viễn cũng là trầm mặt.

Tiêu Mạc hành vi, theo trình độ nào đó tới nói, đã coi như là chính diện khiêu khích hắn uy nghiêm, này một con mạng hắn Tiêu Vũ tiến vào Thánh Sơn, cái kia một con Tiêu Mạc ra tay ngăn cản, đây không phải rõ ràng cùng hắn đối nghịch gì?

“Ta lại cảm thấy, mạc nhi theo như lời và không đạo lý.”

Lúc này, vừa là một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, ánh mắt như đao, đứng ở trong mọi người, nhưng lúc này nhìn qua, lại là phá lệ dễ thấy.

“Húc Minh trưởng lão?” Nhìn thấy vị lão giả này, Tiêu Hoành Viễn sắc mặt càng thêm khó coi, nhưng đã là hiểu xảy ra chuyện gì.

Ở trong Tiêu gia, cũng không phải là thùng sắt một mảnh, mà là chia làm nhiều mạch hệ, cái này Tiêu Mạc, cùng Húc Minh trưởng lão, chính là cùng thuộc về một mạch.

Ở Tiêu gia, Thánh Sơn chính là tất cả, nhiều năm qua toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, đều có một cùng chung mục tiêu, chính là hy vọng có người, có thể đem này 99 ngọn núi toàn bộ chinh phục, tập hợp đủ Thánh Sơn tất cả sức mạnh.

Nhưng mà, ở nhiều năm qua đi sau khi, cái mục tiêu này thủy chung không ai có thể thành công.

Có thể tuy là như thế, vô số năm qua, này vào qua Thánh Sơn, ở Thánh Sơn bên trong người tu luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, đều sẽ trưởng thành lên thành trong Tiêu gia thực lực mạnh nhất một đám người, dạng này người, tự nhiên cũng sẽ trở thành Tiêu gia hạt nhân, nắm quyền lớn.

Này khiến cho Tiêu gia mỗi cái mạch hệ ở trong im lặng bắt đầu tranh cướp, đều mong mỏi chính mình mạch này bên trong, khả năng có nhiều người hơn có thể tiến vào Thánh Sơn, bởi vì chuyện này ý nghĩa là, vậy một mạch tiến vào Thánh Sơn người càng nhiều, ngày sau ở trong tộc sức nặng cùng quyền lực lại càng lớn.

Mà ở trong thế hệ này, minh húc trưởng lão mạch này, chỉ có Tiêu Mạc một người bị tuyển ra, chiếm được tiến vào Thánh Sơn tư cách, mà cái khác bao nhiêu mạch, thì lại đều cũng có một đến hai người tiến nhập Thánh Sơn.

Húc Minh trưởng lão đối với việc này, vẫn cũng rất để ý, muốn tìm cơ hội, để gia tộc ở tại bọn hắn dòng dõi kia bên trong lại chọn một người, tiến vào Thánh Sơn.

Nhưng mà, vốn tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, mỗi một đời tối đa chỉ có mười người, bởi vậy Húc Minh trưởng lão mặc dù không cam lòng, có thể bởi vì tiêu chuẩn hạn chế, trước đây hắn cũng là không có cách nào.

Nhưng vừa lúc đó, gia tộc đột nhiên phá lệ, cấp ra thứ mười một cái tiêu chuẩn, mà danh ngạch này, hay là cho tới một đột nhiên từ ngoại giới trở về, còn được xưng là nghiệt tử Tiêu Vũ trên người.

Thời điểm như thế này,

Đáy lòng của hắn tự nhiên là lòng tràn đầy không cam lòng, Tiêu Mạc ngăn cản, hơn nửa cũng là đạt được hắn truyền ý.

Mặt khác, đáng nhắc tới chính là, cái này Húc Minh trưởng lão, cũng chính là Tiêu Phong đã từng nói gia gia của hắn, chính là Tiêu gia bây giờ chín đời trưởng lão.

Hơi chút suy tư, Tiêu Hoành Viễn đã là hiểu xảy ra chuyện gì, nhất định là cái này Húc Minh trưởng lão nhìn thấy gia tộc lại cho một tiêu chuẩn, cho nên muốn đem Tiêu Vũ ngăn lại, theo chính mình mạch này bên trong tìm ra người đến thế thân.

“Húc Minh trưởng lão, ta biết trong lòng ngươi có thật nhiều bất mãn chỗ, thế nhưng, Tiêu Vũ tuy là Tiêu gia ta nghiệt tử, có thể đưa hắn đưa vào Thánh Sơn, là Thánh thần ý tứ, ngươi thật muốn ngăn cản gì?” Tiêu Hoành Viễn địa vị ở Tiêu gia tuy cao, mà dù sao chưa thành tộc chủ.

Đối mặt loại trưởng lão này nhân vật, hắn cũng là không dám quá trùng, chỉ có thể là đem Thánh tổ dời ra.

“Thánh tổ tâm ý? Hừ! Ai biết có phải là thật!” Húc Minh trưởng lão râu tóc bạc phếu, nghe vậy khinh thường hừ một tiếng, nói: “Ta chỉ biết là, Thánh tổ đã nhiều năm chưa từng hiện thân, trong ngày thường, cũng chỉ có ngươi và tộc chủ hai người có cơ hội tiến đến bái kiến, để cái này nghiệt tử tiến vào Thánh Sơn, rốt cuộc là Thánh tổ ý tứ, cũng là ngươi tính toán của mình, lại không người hiểu rõ!”

“Húc Minh lâu dài, ngươi ý tứ, nói là ta giả truyền Thánh tổ tâm ý?” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt lập tức thì chìm xuống dưới.

Đây chính là cái không nhỏ tội danh, nếu như thực sự, trực tiếp đưa hắn xử tử đều là nhẹ, dù cho đối phương là chín đời trưởng lão, nhưng đột nhiên cho hắn chụp lên một cái như vậy tội danh, hắn tự nhiên cũng là cảm thấy phẫn nộ.

“Vậy thì chỉ có ngươi mình biết rồi!” Húc Minh trưởng lão cũng không phủ nhận, lạnh lùng nói: “Tóm lại, cái này nghiệt tử, là tuyệt đối không có tiến vào Thánh Sơn tư cách, Thánh Sơn từ trước đến giờ chỉ có trong gia tộc thiên tài xuất sắc nhất mới có thể tiến vào, có thể hắn khoảng thời gian này biểu hiện đến xem……”

Hắn không có tiếp tục nói hết, nhưng ý trong lời nói, lại là rõ ràng có điều.

Khoảng thời gian này liên quan tới Tiêu Vũ ở mỗi cái tu luyện tràng biểu hiện, sớm đã là truyền khắp toàn bộ Tiêu gia, ai cũng biết Tiêu Vũ sáng tạo ra một mới ghi chép, nhưng cái kỷ lục này lại không là tốt nhất, mà là kém cỏi nhất ghi chép.

Hơn nữa, hắn là trong Tiêu gia cái gọi là nghiệt tử, trong Tiêu gia người, vốn là đối với hắn rất là bài xích, nếu không có Thánh tổ trong lúc đó, e sợ toàn bộ Tiêu gia không ai sẽ đồng ý để hắn tiến vào Thánh Sơn.

“Hừ, vô luận như thế nào, việc này là Thánh tổ tâm ý, Húc Minh trưởng lão ngươi tuy là chín đời trưởng lão, nhưng muốn hoài nghi Thánh tổ, nhưng cũng còn không có tư cách đó!” Tiêu Hoành Viễn cũng biết giải thích nữa cũng không dùng, cái này Húc Minh trưởng lão rõ ràng chính là đến gây chuyện.

Hắn lúc này quay đầu, đối với Tiêu Vũ nói: “Không cần để ý, nơi này hết thảy ngọn núi, ngươi cũng có thể lựa chọn.”

Mặc dù, cái này Tiêu Hoành Viễn lúc này thoạt nhìn như là ở nói chuyện cho hắn, nhưng Tiêu Vũ trong lòng lại không hề có một chút cảm kích, bởi vì hắn rõ ràng, Tiêu Hoành Viễn nói vậy cũng không nguyện ý tiễn hắn tiến vào Thánh Sơn, mà thật chỉ là tôn vị kia Thánh tổ ý tứ.

Chỉ có điều, nghe Tiêu Hoành Viễn lúc này trong lời nói ý tứ, là để hắn vòng qua cái này Tiêu Mạc, tuyển một người khác một ngọn núi?

“Muốn nhập Thánh Sơn? Ta hôm nay liền buông lời nơi đây, có ta ở đây, ngươi loại rác rưởi này, vào không được Thánh Sơn!” Tiêu Mạc đứng ở đỉnh núi, nhếch miệng lên một nụ cười khinh thường.

“Phải không?” Tiêu Vũ vốn ngay ở Tiêu Hoành Viễn nơi đó bị đầy bụng tức giận, giờ phút này còn muốn cho hắn né tránh cái này Tiêu Mạc?

Nếu như hắn thật làm như vậy, cái kia thì hắn không phải là Tiêu Vũ!

Đang khi nói chuyện, hắn mặt không cảm xúc, không lên tiếng nữa, trực tiếp cất bước, hướng về trên ngọn núi này đi đến. U &# 8

“Chung tranh nhất sơn? Này ở trong gia tộc, còn giống như chưa từng xảy ra dạng này sự tình!”

“Tiêu Mạc bây giờ đã tu luyện tới thứ bốn mươi bảy ngọn núi a, cái này nghiệt tử mới vào Thánh Sơn, hơn nửa không phải là đối thủ của hắn!”

“Khà khà, nếu mới vào Thánh Sơn đã bị Tiêu Mạc đánh ra, vậy chuyện này thì có nhìn!”

Nhìn thấy tình cảnh này, rất nhiều người của Tiêu gia đều hưng phấn lên, đặc biệt là Tiêu gia này hậu bối.

Tiêu Mạc nhân vật như thế, bình thường một mực Thánh Sơn bên trong tu luyện, bọn họ cũng rất ít có cơ hội nhìn thấy, chớ nói chi là khả năng nhìn thấy hắn ra tay rồi.

Ngoài ra, bởi vì Thánh Sơn bên trong chừng 99 tòa, mà theo toà nào bắt đầu tu luyện, tòa tiếp theo vừa là nơi nào, vậy đều không phải là cố định, có thể tùy ý lựa chọn.

Này đây, Thánh Sơn bên trong mười người này, bình thường cũng chưa từng có giống bây giờ loại này tranh cướp một ngọn núi tình huống, đều là đều tại nhất sơn bên trong tu luyện, cực nhỏ tiếp xúc.

Có thể nói, đây là Tiêu gia thời gian dài như vậy tới nay, lần đầu tiên xuất hiện chuyện như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 213: Mạnh Mẽ Xông Vào

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi loại rác rưởi này, ở trong mắt ta, rồi cùng một con kiến không có gì khác nhau!”

Tiêu Mạc đứng ở trên đỉnh ngọn núi, trong khi nói chuyện, hắn nâng lên một cái chân, hướng về dưới chân núi Tiêu Vũ 1 chân đạp dưới.

Người khác mặc dù khoảng cách Tiêu Vũ còn phi thường xa, nhưng này một cái chân, lúc này lại có vẻ vô cùng to lớn, giống như có ở trên trời một vị thần linh, ở đạp vùng đất này!

Tiêu Vũ không khỏi sầm mặt lại, đối phương đấy là đúng hắn một loại nhục nhã, đứng ở chỗ cao, muốn đưa hắn dẫm nát dưới chân, có vẻ tràn ngập tự tin đồng thời, cũng hoàn toàn không đem hắn đặt ở trong mắt.

Có thể thấy được, Tiêu Mạc động tác này, giống như là ở để ấn chứng hắn, hắn thỉnh giáo giẫm chết một con kiến như vậy, giẫm chết Tiêu Vũ!

“Ầm!”

Một tiếng rung mạnh, chỉ thấy Tiêu Vũ trên mặt đất tầng tầng một bước, đại địa đều tùy theo chấn động. Mà chính hắn, tất là tại đây một bước trong lúc đó, bay lên trời, giống như một tia chớp, né qua Tiêu Mạc một cước này, nhằm phía đỉnh núi.

“Này…… đây là cỡ nào thân thể!”

“Trời ạ, này còn là người sao? Thuần túy thân thể lực lượng, lại có khủng bố như vậy!”

Vừa mới còn đối với Tiêu Vũ vô cùng không coi trọng Tiêu gia mọi người, lúc này cùng nhau đều đổi sắc mặt.

Tiêu Vũ chỉ bằng thân thể lực lượng, trên mặt đất một bước, lại có thể trực tiếp nhảy trên một ngọn núi.

Mặc dù loại chuyện này, bất kỳ tu vi đạt đến giấu hư cảnh giới người cũng có thể làm được, có thể cái kia là vận dụng thần lực dưới tình huống, vừa rồi Tiêu Vũ, ngay cả thể nội thần ảnh chưa từng hiện lên, rõ ràng là chỉ dùng thân thể lực lượng.

Tình cảnh này làm cho tất cả mọi người đều nghẹn họng nhìn trân trối, này còn là người sao? Nhất định chính là một con hình người mãnh thú!

Chính là Tiêu Hoành Viễn cùng Húc Minh trưởng lão, trên mặt đều lộ ra mấy phần kinh dị, bọn họ vẫn luôn cho rằng Tiêu Vũ ở Thiên Uyên bên trong các loại là lưu truyền đến mức khoa trương, bởi vì hắn trong Tiêu gia biểu hiện thật sự không tốt.

Hiện tại bọn hắn mới biết được, bọn họ đều xem thường cái này nghiệt tử.

“Ồ?”

Đỉnh núi, Tiêu Mạc trên mặt, cũng là lộ ra mấy phần kinh dị, kinh ngạc với Tiêu Vũ thân thể mạnh.

“Không thấy được ngươi loại rác rưới này, cũng có thể có bực này thân thể, có điều, cho rằng như thế có thể ngất trời? Ngươi còn chưa đủ tư cách!” Mặc dù bất ngờ, nhưng Tiêu Mạc còn là kiêu ngạo mà tự tin.

Hắn cười lạnh một tiếng,

Thân thể bất động như núi, một ngón tay giống như cây cột chống trời, tỏa ra vô lượng thần quang, điểm hướng về Tiêu Vũ.

Từ đầu tới cuối, thái độ của hắn đều có vẻ cao cao tại thượng, theo vừa mới một cước, đến bây giờ một ngón tay, đều có thể nhìn ra hắn đối với Tiêu Vũ rất là coi thường, tựa hồ hoàn toàn không muốn lãng phí quá nhiều Thần lực ở Tiêu Vũ trên thân.

“Ngươi quá để mắt mình!” Liều thân thể, Tiêu Vũ xưa nay cũng chưa từng biết sợ ai!

Đối phương chỉ dùng một ngón tay, hắn cũng đồng dạng không muốn dùng càng nhiều, đối mặt với Tiêu Mạc một ngón tay, hắn không chút do dự, một ngón tay trời thiếu, cùng với đụng nhau!

“Ầm!”

Ngọn núi này đều lắc lư, trên núi các loại núi đá không dứt lăn nhào, nhìn ra phần đông phóng tầm mắt nhìn người một lần nữa biến sắc.

Đây cũng không phải bình thường ngọn núi, mà là Thánh Sơn, mức độ kiên cố không thể tưởng tượng, mặc dù là vương giả nhân vật đều khó mà hủy diệt, lại ở như vậy hai người trẻ tuổi đối đầu bên trong phát sinh biến hóa như thế.

Hai người kia, rốt cuộc là cường hãn đến trình độ nào?

“Ta nói ngươi là cái rác rưởi, ngươi chính là cái rác rưởi!” Tiêu Mạc vẫn như cũ là đồng dạng tư thế, có điều lần này, hắn rõ ràng tưởng thật rồi rất nhiều, không muốn tùy ý như vậy ra tay, trong cơ thể năm đạo thần ảnh, cũng nhất nhất hiện lên.

Thành thật mà nói, Tiêu Vũ cũng có chút giật mình, cái này Tiêu Mạc thân thể, so với hắn trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Nghĩ kỹ lại, cái này Tiêu Mạc, tài năng ở này Thánh Sơn bên trong tu luyện tới 47 đỉnh, rõ ràng sẽ không bình thường, điều này làm cho Tiêu Vũ đối với Tiêu gia cái gọi là Thánh Sơn càng hiếu kỳ hơn, rốt cuộc là dạng gì địa phương, có thể làm cho một người cường đại đến mức độ như vậy.

Muốn nói chính hắn, cũng bởi vì có kiếp trước chí tôn trí nhớ, hơn nữa từng có rất nhiều kỳ ngộ, có thể cái này Tiêu Mạc chỉ dựa vào tầm thường một tòa Thánh Sơn, lại liền có thể có thực lực như vậy.

Hơn nữa, hắn tại đây 99 tòa trong núi, còn chỉ tu luyện khoảng một nửa, nếu như ở đây hết thảy trên ngọn núi đều tu luyện qua một lần, như vậy sẽ là ra sao tình cảnh?

Khi hắn suy tư trong lúc đó, Tiêu Mạc đã là mang theo cười lạnh, lại một lần nữa hướng về hắn ra tay.

“Ta không đếm xỉa tới ngươi, cút đi!” Tiêu Vũ lúc này, đã là thật sự nổi giận.

Từ khi trở lại Tiêu gia sau khi, hắn có thể nói là nín một bụng lửa, tựa hồ người người đều có thể tìm hắn để gây sự, bây giờ vừa bốc lên một Tiêu Mạc, hắn cũng là không có bao nhiêu kiên nhẫn lại bồi đối phương chơi tiếp.

“Đoành!”

Đúng vào lúc này gian, Tiêu Vũ không lưu tay nữa, từ trong cơ thể hắn, thái dương tinh cùng thái âm tinh bay ra, vây quanh hắn bay lượn xoay tròn.

Hai ngôi sao lớn, một là Thái Âm, một là Thái Âm, đại diện cho trong thiên địa hai cực lực lượng, bay lượn chuyển động trong lúc đó, hai sao bên trong lộ ra một loại thần bí khó lường khí tức, kể cả trong Tiêu gia nhân vật già cả, vào lúc này đều rối rít thay đổi sắc mặt.

“Đi!”

Tiêu Vũ mặt không cảm xúc, chỉ về phía trước, âm dương hai sao lập tức hướng về phía trước bay đi.

“Hừ, diễn hóa ra hai ngôi sao, liền coi chính mình vô địch rồi gì?” Tiêu Mạc cười lạnh, lắc mình về phía trước.

Hắn không thể tin được Tiêu Vũ này hai ngôi sao mạnh đến mức nào, muốn đem này hai ngôi sao trực tiếp đánh nổ!

“Ầm!”

Nhưng mà, Tiêu Mạc còn chưa động thủ, âm hiểm hai sao chuyển động, hai cực lực lượng lẫn nhau dây dưa, biến thành một to lớn luân bàn.

Âm dương hai sao, cùng bất diệt âm dương trải qua kết hợp, này hai đại ngôi sao uy lực, so với Tiêu Vũ đời trước ngưng ra thời điểm còn muốn càng mạnh hơn.

Âm dương lực lượng, thuận mà sống, nghịch với chết, lúc này âm dương hai sao hóa thành luân bàn nghịch chuyển, theo cái kia ở trong, một luồng kinh khủng đến mức khiến cho mọi người khiếp đảm khí tức từ đó lộ ra.

“Rắc!”

Hai cực lực lượng, xa không phải Tiêu Mạc người như thế có thể thừa nhận, ở âm dương hai sao chuyển động trong lúc đó, loại kia lực lượng kinh khủng lan tràn, Tiêu Mạc còn không tới kịp tiến lên, đột nhiên từ trong cơ thể hắn thì truyền đến một tiếng vang nhỏ, U &# 8 cả người hắn cũng là bỗng nhiên chấn động, há mồm hộc máu.

Đây là Tiêu Vũ âm dương hai sao, âm dương nghịch chuyển, trực tiếp ảnh hưởng đến quanh thân vùng thế giới này quy tắc, mặc ngươi chiến quyết có mạnh đến đâu, cũng chặn không thể chặn, không thể tránh khỏi!

“A!”

Tiêu Mạc điên cuồng kêu to, hắn lúc này, thân thể đã hoàn toàn không thể khống chế của mình, bị Tiêu Vũ hai cực lực lượng triệt để cầm cố.

Ngoài ra, âm dương hai sao sức mạnh còn đang lưu chuyển, tựa như một cối xay giống nhau, đưa hắn đặt ở ở trong mài ép, hắn giờ phút này, dù cho có cường hãn thân thể, cũng là cảm giác trên người xương, ở một tấc một tấc gãy, đau đến không muốn sống.

Rất nhanh, Tiêu Mạc cả người trên thân, cũng đã là dính đầy máu tươi, ở Tiêu Vũ trước mặt, hoàn toàn không có một tia năng lực hoàn thủ!

“Nghiệt tử, dừng tay, dừng tay cho ta!” Húc Minh trưởng lão làm sao cũng thật không ngờ, mạnh như Tiêu Mạc, bất cứ hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ, hắn lúc này hai mắt đỏ chót, ở phía xa phẫn nộ rít gào.

Nếu là Tiêu Mạc liền như vậy chết ở Tiêu Vũ trong tay, vậy bọn họ mạch này bên trong, một cái duy nhất tiến nhập Thánh Sơn người, cũng sắp sửa mất đi!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 214: Côn Bằng Nguồn Gốc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với Húc Minh trưởng lão tiếng quát, Tiêu Vũ mắt điếc tai ngơ.

Từ trở lại Tiêu gia, thật đúng là người người đều cho là hắn tốt khi, đầu tiên là Tiêu Phong, bây giờ vừa là cái này Tiêu Mạc, đều là trước sau đi ra ghim hắn, hắn nếu dấu diếm một vài thực lực, Tiêu gia những người này còn thật sự cho rằng hắn có thể tùy ý nhào nặn!

“A!”

Lúc này Tiêu Mạc, nhìn qua vô cùng thê thảm, trên người đã toàn bộ bị máu tươi nhiễm đỏ, và ở trong cơ thể hắn không dứt truyền ra xương gãy âm thanh, bị Tiêu Vũ âm dương luân bàn nghiền thân thể đứt thành từng khúc!

“Nghiệt tử, nếu như ngươi dám đả thương tính mạng hắn, lão phu thề, nhất định phải ngươi chết không toàn thây!” Húc Minh trưởng lão ở phía xa phẫn nộ rống to, nhưng cũng không thể làm gì.

Dù cho hắn tu vi cao thâm, này Thánh Sơn cũng không phải người nào có thể đi lên, trong núi áp lực không quan hệ tu vi, chỉ có bị tuyển ra đến người, cùng tiến vào Thánh Sơn người có thể thừa nhận.

Bình thường người đi vào, sẽ trực tiếp bị Thánh Sơn bên trong áp lực cho năm nát, này đây giờ phút này Húc Minh trưởng lão mặc dù phẫn nộ mà sốt ruột, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Mạc chịu khổ.

“Rắc!”

Mắt thấy Tiêu Mạc một thân xương hầu như toàn bộ đều muốn nghiền nát, Húc Minh trưởng lão giận không nhịn nổi, chỉ có thể là chuyển hướng một bên Tiêu Hoành Viễn, nói: “Còn không cho hắn dừng tay, ngươi thật muốn gia tộc liền như vậy giảm giá một thiên tài gì?”

“Hừ!” Tiêu Hoành Viễn hừ lạnh một tiếng, Tiêu Vũ này lật ra tay, cũng làm cho hắn lúc trước tâm tình buồn bực vui sướng hơn nhiều.

Chỉ có điều, Tiêu Mạc dạng này người, ở Thánh Sơn đã tu luyện một quãng thời gian, nếu là liền như vậy bị Tiêu Vũ chỗ phế, đối với gia tộc tổn thất cũng rất to lớn, lúc này mới nói: “Tiêu Vũ, gần như là đủ rồi, nơi này là gia tộc, không thể kìm được ngươi dính vào!”

“Bịch!”

Tiêu Vũ trong nháy mắt, Tiêu Mạc cái kia máu me khắp người thân thể, trực tiếp bị hắn chấn động đến mức bay ra, rầm một tiếng rơi xuống chân núi.

Lúc này Tiêu Mạc, một thân xương hầu như tất cả đoạn, dù cho Tiêu gia có thể đưa hắn chữa khỏi, phỏng chừng rất dài trong một khoảng thời gian, hắn cũng đều không có gì chiến lực.

“Nhỏ mạc!”

Húc Minh trường lão đại vội vàng, lập tức mạng một vài có thể tiến vào Thánh Sơn người tiến lên, đem Tiêu Mạc mang về.

Thấy Tiêu Mạc cái kia vô cùng chật vật dáng dấp, cả người xương cốt không có một chỗ hoàn hảo, dù cho khả năng trị, cũng phải trả giá không ít giá cả, sắc mặt của hắn trong nháy mắt trở nên tràn ngập âm trầm!

“Súc sanh,

Ngươi thật là lòng dạ độc ác, đối với đồng tộc người, càng cũng có thể dưới gì tàn nhẫn tay!” Phẫn nộ bên trong, Húc Minh trưởng lão quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt cơ hồ đều muốn phun ra lửa!

“Đồng tộc người?” Tiêu Vũ xem thường, không chút khách khí nói, ở đây một đám người của Tiêu gia, có ai chính thức đưa hắn trở thành tộc nhân?

Cái này Tiêu Mạc lúc trước dùng loại kia tư thế đối xử hắn thời điểm, tại sao không nói là đồng tộc người? Thực lực bây giờ không bằng, liền biết là đồng tộc người?

“Cái này nghiệt tử thật đúng là tàn nhẫn a, thiếu chút nữa đem Tiêu Mạc trực tiếp phế đi!”

“Tiêu Mạc tốt xấu đã ở Thánh Sơn bên trong tu luyện lâu như vậy, lại không phải là đối thủ của hắn!”

“Xem ra đồn đại quả thực không giả, thực lực của hắn không kém gì Tiêu Trần!”

Này kết quả cuối cùng, khiến Tiêu gia hết thảy nhìn người đều cảm thấy chấn động.

Vốn kiêu căng như vậy xuất hiện Tiêu Mạc, luôn mồm luôn miệng gọi bằng Tiêu Vũ làm rác rưởi, không xứng vào Thánh Sơn, có thể kết quả sau cùng, lại là chính hắn bị Tiêu Vũ như vứt giống như chó chết vậy ném tới dưới chân núi, hoàn toàn không có một tia sức hoàn thủ.

Hơn nữa, phải biết rằng hắn ở Thánh Sơn tu luyện đã lâu, mà Tiêu Vũ lúc này mới mới vào Thánh Sơn mà thôi, cùng hắn động thủ đồng thời, cũng đẩy Thánh Sơn áp lực.

Chỉ có điều, mặc dù khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, thế nhưng cũng có thật nhiều người nhà họ Tiêu, đối với hành vi của hắn cảm thấy bất mãn.

“Thân là đồng tộc, cái này nghiệt tử lại xuống tay nặng như vậy, nhìn dáng dấp kia, lẽ nào thật sự muốn giết Tiêu Mạc?”

“Cái này nghiệt tử thái quá độc ác, hoàn toàn cũng không niệm đồng tộc tình, tuy có thực lực, nhưng hơn nửa khó có thể cùng bộ tộc ta bên trong người hòa hợp!”

“Người nguy hiểm như vậy, nếu ta nói gia tộc thì không nên đưa hắn tìm trở về, liền từ hắn ở Lạc Vân Châu cái loại địa phương đó tự sanh tự diệt đạt được!”

Các loại nghị luận, thủy chung là chưa từng dừng lại, đại bộ phận người của Tiêu gia, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt vẫn là tràn đầy bài xích.

Tiêu Vũ đối với cái này chỉ là cười lạnh, ở trong mắt những người này, hắn trọng thương Tiêu Mạc, chính là nhẫn tâm, nhưng nếu như vừa nãy là Tiêu Mạc trọng thương hắn, vừa sẽ có người nào đứng ra vì hắn nói câu nói trước?

Bộ tộc này người sắc mặt, hắn đã lười đi để ý tới, bọn họ yêu thích nói cái gì, khiến cho bọn họ nói xong rồi!

“Nghiệt tử, cái nhục ngày hôm nay, ta chắc chắn sẽ không đến đây thì thôi, cuối cùng sẽ có một ngày, ta muốn cho ngươi vì thế trả giá thật lớn!” Húc Minh trưởng lão nghe đến quanh thân mọi người đối với Tiêu Vũ bất mãn âm thanh, ánh mắt lộ ra một tia ánh sao, đối với Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

Dù cho đạt được tiến vào Thánh Sơn cơ hội thì lại làm sao? Người trong gia tộc đối với Tiêu Vũ không đồng ý, ngày sau hắn cũng khó chưởng quyền to.

Không có để ý tới Húc Minh trưởng lão, trên thực tế, Tiêu Vũ vừa rồi đã là hạ thủ lưu tình, bằng không mà nói, Tiêu Mạc bây giờ tuyệt đối đã là người chết!

Xoay người lại, không nhìn thẳng Tiêu gia hết thảy âm thanh, Tiêu Vũ trực tiếp hướng đi ngọn núi này trung ương, muốn nhìn một chút này cái gọi là Thánh Sơn rốt cuộc có gì huyền cơ!

“A?”

Đúng vào lúc này, Tiêu Vũ dừng lại, bỗng nhiên quay đầu, nhìn phía một khác phương hướng.

Ở trong đó, là một ngọn núi khác, đỉnh núi bên trên đứng thẳng một đạo mơ hồ nhân vật, không cách nào thấy rõ mặt mũi của hắn, nhưng cũng có thể cảm giác được, một đạo giống như ánh kiếm giống nhau đáng sợ ánh mắt, từ cái này đỉnh núi đầu lại.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm, thì thật giống như có hai cái lợi kiếm huyện ở mi tâm của hắn trước khi, tùy thời có thể kết thúc tính mạng của hắn!

“Người kia là ai?” Hắn ngay lập tức sẽ linh cảm đến, đó là một phi thường nhân vật nguy hiểm, cách xa ở Tiêu Trần cùng Hoàng Phủ Cực bên trên.

Còn Tiêu Mạc hàng ngũ, cùng người kia so sánh, càng rác rưởi cũng không bằng. Trong Tiêu gia, lại còn có dạng này người!

“Là hắn!” Một khác phương hướng, Tiêu Tử rõ ràng cũng cảm nhận được ánh mắt kia, lộ ra vài phần kinh ngạc, người này lại đã bị kinh động, hơn nữa ánh mắt của hắn, tựa hồ đối với Tiêu Vũ có rất lớn địch ý.

Trên ngọn núi cái kia một ánh mắt, chỉ là một cái thoáng qua, và không làm kinh động quá nhiều người, rất nhanh vừa giấu.

Tiêu Vũ trầm tư, có thể làm cho hắn có loại cảm giác này, quá nửa là cái kia ở Thánh Sơn tu luyện tới xa nhất người, đối phương tựa hồ đối với hắn có rất sâu địch ý.

Trong lòng hắn cười lạnh, đúng là cũng muốn nhìn một chút, là ai, bất cứ để hắn đều cảm giác nguy hiểm như vậy.

Sau đó, Tiêu Vũ không tiếp tục để ý bất luận người nào, nhanh chân đi đến đó đỉnh đỉnh đỉnh, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu thử nghiệm cảm thụ này cái gọi là Thánh Sơn bên trong sức mạnh.

“A!”

Nhắm mắt lập tức, Tiêu Vũ thân thể chính là bỗng nhiên chấn động, trước mắt hắn, phảng phất xuất hiện một con to lớn sinh linh, to lớn kia thân thể tựa hồ là có thể mang thiên địa đều lấp kín, một con tràn ngập hung ác con mắt, so với một vùng biển mênh mông còn to lớn hơn!

“Côn Bằng nguồn gốc! Tiêu gia trong vòng, làm sao sẽ tồn tại thứ này?”

Tiêu Vũ nhận lấy rung động thật lớn, dù cho hắn sớm có mọi cách suy đoán, tuy nhiên không có nghĩ đến, Tiêu gia Thánh Sơn bên trong, bất cứ ẩn giấu kinh người như vậy gì đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 215: Không Bị Tán Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Côn Bằng, đó là cùng Chân long giống nhau cao nhất sinh linh, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong, cái này cũng là thập phần hung hãn tồn tại, mặc dù là kiếp trước Tiêu Vũ, nhìn thấy loại sinh linh này, muốn chiến thắng, cũng không phải dễ dàng thì có thể làm được sự tình.

Cao nhất sinh linh, loại sinh linh này mỗi bộ tộc số lượng đều hết sức ít ỏi, nhưng bất kỳ một con, đều vô cùng mạnh mẽ, trưởng thành sau khi, phổ thông chí tôn, cũng xa xa không phải là đối thủ.

Loại sinh linh này, ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong, đều có thể nói là thập phần hiếm thấy, mà ở trong Tiêu gia, nhưng lại có Côn Bằng lưu lại lực lượng bản nguyên!

Cái gọi là nguồn gốc, chính là bộ tộc chỗ căn nguyên, nếu như nói một con Côn Bằng tương đương với một dòng sông, vậy này lực lượng bản nguyên, chính là tương đương một dòng suối.

Dòng sông dù cho khô cạn, nhưng chỉ có có này nước suối, liền có thể tái tạo một dòng sông.

Nói cách khác, Tiêu gia Thánh Sơn bên trong Côn Bằng lực lượng, nếu như có thể tìm được, liền có hi vọng, có thể trở thành là cùng Côn Bằng giống nhau sinh linh cường hãn.

“Chẳng trách, chẳng trách này Thánh Sơn chừng 99 tòa nhiều như vậy!”

Tiêu Vũ cũng một chút hiểu, tại sao này Thánh Sơn không phải một tòa, mà là 99 tòa.

Côn Bằng lực lượng bản nguyên, đó là thập phần lực lượng cường đại, cho dù là chí tôn nhân vật tìm được, muốn hoá thành của bản thân, đều cần tiêu phí nhất định giá cả.

Mảnh này thế gian, chí tôn không còn, Côn Bằng lực lượng dù cho bị người phát hiện, cũng căn bản không có người có thể thừa nhận.

Tiêu gia này cái gọi là Thánh Sơn, liền đem Côn Bằng lưu lại lực lượng bản nguyên chia làm đa phần, ý đồ từng bước từng bước, từ từ thu được.

Cũng bởi vì này lực lượng bản nguyên giống như một hơi nước suối giống nhau, liên tục không ngừng, cho nên có thể cho nhiều người đồng thời tìm được, ở Tiêu gia có một người có thể được 99 trên núi hết thảy Côn Bằng lực lượng trước, này một dòng suối cũng sẽ không biến mất.

“Nếu là ta có thể được hoàn toàn Côn Bằng nguồn gốc……”

Tìm được này 1 sự tình, mặc dù là Tiêu Vũ có chí tôn chi tâm, cũng ức chế không được có chút kích động.

Côn Bằng lực lượng, mặc dù mạnh mẽ, nhưng lấy tầm mắt của hắn, cũng không phải cỡ nào hiếm lạ, dù sao hắn nhưng là đệ nhất chí tôn. Nhưng bây giờ bất đồng, trước lúc này, hắn ở Thiên Uyên bên trong, đã được rất nhiều cao nhất sinh linh lưu lại bộ phận tinh nguyên.

Này tinh nguyên ở trong, liền có không ít cao nhất sinh linh, như là Kỳ Lân, Chân long, Kim Ô các loại, nhưng phần đông cao nhất sinh linh sức mạnh hội tụ ở trong cơ thể hắn, nhưng không cách nào chính thức dung hợp quy nhất.

Nếu như có thể làm được điểm này,

Hắn thì có hy vọng tìm được một lần lột xác to lớn, trở thành thế gian này hoàn mỹ nhất sinh linh.

Như này cao nhất sinh linh, sở dĩ mạnh mẽ, chính là bởi vì những sinh linh kia sinh ra được lúc, liền thập phần tiếp cận cái gọi là “hoàn mỹ”, cùng các loại đại đạo tự nhiên gần sát.

Mà Tiêu Vũ, nếu có thể tập các đại sinh linh khéo một thân, sẽ nhảy một cái trở thành còn muốn ở cao nhất sinh linh bên trên một loại sinh mệnh!

“Các đại sinh linh tinh nguyên không cách nào quy nhất, nói cho cùng chính là bởi vì chủng tộc lực lượng không ai nhường ai, không có một cái nào có thể chủ đạo hạt nhân, nếu như có thể tìm được hoàn toàn Côn Bằng nguồn gốc, ta thì hoàn toàn có khả năng để những sức mạnh này chính thức dung hợp!”

Nghĩ đến bước đi này, Tiêu Vũ lòng đều có chút run rẩy.

Các đại sinh linh lưu lại tinh nguyên, bây giờ đều đã tồn tại trong cơ thể của hắn, có thể sở dĩ không cách nào chính thức dung hợp quy nhất, cũng là bởi vì những sức mạnh này ở bài xích lẫn nhau.

Thật giống như Chân long cùng Kim Ô, đều thuộc về cao nhất sinh linh, không ai phục ai, không thể để tộc khác lực lượng, chủ đạo chính mình.

Nhưng nếu là tìm được này Côn Bằng lực lượng, đó cũng không giống nhau.

Mặc dù Côn Bằng cũng thuộc về cao nhất sinh linh, cũng không thể áp đảo Chân long cùng Kim Ô bên trên, thế nhưng, Tiêu

Vũ trước đây tìm được các loại sinh linh lực lượng, cái kia đều là không lành lặn, chỉ chiếm được cực kỳ nhỏ bé một phần.

Nhưng bây giờ, Tiêu gia nơi này Côn Bằng nguồn gốc, lại là hoàn chỉnh, bởi vậy, Tiêu Vũ nếu như có thể tìm được, có thể dùng Côn Bằng lực lượng làm chủ đạo, đem trước đây tìm được phần đông sinh linh lực lượng, làm được chính thức dung hợp quy nhất!

Hắn không thể tưởng tượng, sau khi làm được bước này, sẽ làm thực lực của hắn tăng lên bao nhiêu, nhưng lại có thể khẳng định, bước đi này nếu có thể thành công, hắn trở về chí tôn vị trí sau, thực lực tất nhiên sẽ so với kiếp trước mạnh mẽ hơn nhiều!

“Oa!”

Ngay ở Tiêu Vũ sinh ra loại ý nghĩ này, muốn tại đây Thánh Sơn bên trên để tâm tu luyện, 11 tổng hợp phân tán Côn Bằng lực lượng lúc, một luồng lực lượng đặc biệt đột nhiên xuất hiện, khiến cho hắn chấn động mạnh, há mồm hộc máu.

“Vừa là thứ này!”

Sắc mặt của hắn nhất thời trở nên khó coi, âm trầm vô cùng.

Trước lúc này, ở Tiêu gia này các đại nơi tu luyện lúc tu luyện, hắn thì đã cảm nhận được qua một loại lực lượng quỷ dị.

Sức mạnh kia tựa như độc dược giống nhau, ở không tiếng động trong lúc đó rót vào trong cơ thể của hắn, tựa hồ muốn chiếm đoạt thân thể của hắn.

Mà lúc này, tại đây Thánh Sơn bên trên, lại cũng tồn tại giống nhau gì đó, ở trong im lặng tiến vào trong cơ thể của hắn, muốn chiếm lấy nhục thể của hắn.

“Cút cho ta!”

Tiêu Vũ đối với loại sức mạnh này có mãnh liệt bài xích, đây hoàn toàn là theo bản năng.

Hắn điên cuồng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, cùng loại kia lực lượng quỷ dị đối kháng, đem tiêu diệt, thế nhưng, này Thánh Sơn bên trên sức mạnh, còn hơn phía trước hắn đi qua nơi tu luyện, đều cường đại hơn nhiều lắm.

Hắn bất diệt âm dương trải qua mặc dù mạnh mẽ, nhưng hắn dù sao chưa trưởng thành, mạnh mẽ như vậy đối kháng, để nhục thể của hắn từ nội bộ bắt đầu tan vỡ, hai loại sức mạnh xông tới, mạnh như nhục thể của hắn lại cũng là không thể chịu đựng!

“Rầm!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ rên lên một tiếng, thân thể chấn động mạnh, không tự chủ được về phía dưới chân núi lăn nhào mà đi, dáng dấp giống như lúc trước Tiêu Mạc giống nhau, thập phần chật vật, máu me khắp người.

“Tình huống thế nào? Cái này nghiệt tử gần như chỉ ở đệ nhất phong, thì không chịu nổi?”

“Ai da, xem ra thực lực của hắn tuy mạnh, lại cũng không được tuyển chọn a, lúc này mới đệ nhất phong, đã bị từ đỉnh núi chấn lạc!”

Đột nhiên xuất hiện biến cố, để Tiêu gia tất cả mọi người rất là bất ngờ.

Tiêu Vũ lúc trước biểu hiện vậy dũng mãnh phi thường, dễ dàng thì đánh bại Tiêu Mạc, bọn họ còn tưởng rằng hắn sẽ một hơi vượt qua nhiều tòa ngọn núi, kết quả lúc này mới đệ nhất núi, hắn đã bị trong núi áp lực cho chấn động xuống núi!

“Bốp!”

Tiêu Hoành Viễn cũng là hơi thay đổi sắc mặt, lập tức sai người đem Tiêu Vũ mang về, kiểm tra Tiêu Vũ thương thế, tại đây sau khi, sắc mặt của hắn càng biến ảo chập chờn.

“Khà khà, Thánh Sơn có linh, có mấy người, mặc dù là vào Thánh Sơn, cũng là không bị Thánh Sơn tán thành cùng thừa nhận, mặc dù có mạnh trở lại thực lực, cao đến đâu thiên tư, cũng mãi mãi không có khả năng có được Thánh Sơn bên trong sức mạnh!” Húc Minh trưởng lão đứng ở một bên, nhìn thấy Tiêu Vũ rơi vào kết cục này, trên mặt của hắn không khỏi nổi lên cười lạnh.

Tiêu Hoành Viễn lông mày cũng là sâu sắc khóa lại, trong Tiêu gia, quả thật tồn tại dạng này thuyết pháp, có mấy người dù cho thiên tư cao đến đâu, cũng không chiếm được đối với trong núi sức mạnh thừa nhận, người như thế cho dù là muốn vượt qua một ngọn núi, đều là hết sức khó khăn sự tình.

Nhưng mà, Thánh tổ đã đem Tiêu Vũ tìm về, tự mình mở miệng muốn hắn vào Thánh Sơn, vậy hẳn là đối với Tiêu Vũ rất xem trọng mới đúng, làm sao sẽ xuất hiện tình huống như vậy?

Tiêu Hoành Viễn làm sao cũng nghĩ không thông.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 216: Lâm Vũ Nhu Tin Tức

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Nghe nói, này Thánh Sơn bên trong, có Tiêu gia ta phần đông tổ tiên ý chí, tiến vào Thánh Sơn bên trong người, nếu là tìm được gia tộc tổ tiên tán thành, ở Thánh Sơn bên trong tu luyện, thì sẽ dễ dàng rất nhiều."

"Khà khà, như thế xem ra, các tổ tiên hoàn toàn không thừa nhận cái này nghiệt tử a!"

"Đây có cái gì kỳ quái đâu, đã hắn thủy chung là chúng ta trong tộc nghiệt tử, tổ tiên làm sao có khả năng tán thành dạng này người!"

"Lần này, hắn lại đang chúng ta trong tộc sáng lập một mới ghi chép, chỉ là tòa thứ nhất núi tu luyện, đã bị tổ tiên ý chí trực tiếp lọc bỏ!"

Lúc này Tiêu gia mọi người, cũng là ở nơi đó nghị luận không ngừng, trên mặt đã có giễu cợt, cũng có chứa vài phần cười trên sự đau khổ của người khác.

Đối với Tiêu gia, trong Tiêu gia đại đa số người cơ hồ đều là không có hảo cảm gì, bởi vì Tiêu Vũ không chỉ có là trong gia tộc nghiệt tử, càng ở Lạc Vân Châu lớn lên.

Tiêu gia này hậu bối, mỗi người đều là cao ngạo, cho là mình xuất thân cổ tộc, hơn người một bậc.

Dù cho Tiêu Vũ cũng là Tiêu gia sau khi, nhưng hắn ở Lạc Vân Châu địa phương như vậy lớn lên, để không ít người đều cảm thấy hắn như là theo trong đống rác đi tới, cũng khiến cho mọi người đều đối với hắn hết sức chán ghét.

“Tổ tiên ý chí?” Tiêu Vũ mặc dù bị trọng thương, nhưng là đem tất cả mọi người nói đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Hắn so với ai cũng hiểu, hắn sở dĩ bị thương, cùng cái gì chó má tổ tiên ý chí hoàn toàn không liên quan, nguyên nhân trọng yếu nhất, vẫn là hắn mạnh mẽ đang đối kháng với Thánh Sơn bên trong loại kia lực lượng quỷ dị.

“Thánh Sơn bên trong có Tiêu gia tổ tiên ý chí? Có phải những lực lượng kia, chính là cùng Tiêu gia có quan hệ?”

Ở Thánh Sơn bên trong, Tiêu Vũ cảm giác, Côn Bằng lực lượng đối với hắn hoàn toàn không chống cự, hơn nữa nhục thể của hắn cũng hoàn toàn có thể cho hắn ở Thánh Sơn bên trong thuận lợi tu luyện.

Nhưng mà, cái kia một loại khác lực lượng quỷ dị, lại hết sức để hắn bài xích, thật giống như trong bóng tối có một vô hình tồn tại, trong khi một chút muốn chiếm đoạt nhục thể của hắn.

Hắn không phải là bị Thánh Sơn lực lượng chống cự, chẳng qua là mạnh mẽ dùng bất diệt âm dương trải qua cùng sức mạnh kia đối kháng.

Chẳng lẽ, sức mạnh kia, cùng Tiêu gia trước đây đã vào qua Thánh Sơn người có quan hệ?

“Đều tản đi, chuyện hôm nay, liền như vậy kết thúc.” Tiêu Hoành Viễn cuối cùng trầm mặt đứng lên, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi cũng đi trước trở về, dưỡng thương tốt, sau khi ta sẽ lại sắp xếp.”

Hôm nay kết quả, nói thật nha, chính là Tiêu Hoành Viễn chính mình cũng không nghĩ tới.

Điều này làm cho hắn cảm thấy khó xử, theo tình huống trước mắt đến xem, Tiêu Vũ tựa hồ là thật không bị Thánh Sơn tán thành, dù cho lại tiễn hắn tiến vào Thánh Sơn, phỏng chừng cũng là giống nhau kết quả.

Điều này làm cho hắn do dự, nhưng là có hay không lại đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh Sơn, lại không phải của hắn có khả năng quyết định, bởi vậy chỉ có thể đã thỉnh cầu Thánh tổ sau khi, làm tiếp định đoạt!

“Hừ!” Lúc gần đi, Húc Minh trưởng lão nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt loé ra hàn quang, hắn cũng không nói gì, chỉ là lạnh lùng hừ một tiếng.

Tiêu Vũ vết thương trên người quá nặng, Thánh Sơn bên trong sức mạnh kia thập phần quái dị, mặc dù là hắn bất diệt âm dương trải qua, trong lúc nhất thời cũng không cách nào giúp hắn chữa trị, làm cho hắn rất nhanh sẽ không thể chịu đựng, hôn mê đi.

Tiêu gia mọi người đã ở sau đấy tản đi, hầu như tất cả mọi người đối với Tiêu Vũ có vẻ vô cùng khinh thường.

“Gia tộc thật xa đem điều này nghiệt tử tìm về, đưa vào Thánh Sơn, ta còn tưởng rằng hắn lớn bao nhiêu bản lĩnh đâu, nguyên lai chính là mặt hàng này!”

“Hắc, mặc dù hắn thực lực không tệ, nhưng không bị Thánh Sơn thừa nhận, nói cho cùng cũng chính là một rác rưởi!”

“Ta nghe nói, cha hắn năm đó thực lực cũng không phải yếu, cũng từng ở Thánh Sơn bên trong đi được cực xa……”

“Vậy thì thế nào? Bây giờ liền sống hay chết cũng không biết!”

Các loại nghị luận, tràn ngập ở toàn bộ trong Tiêu gia.

Dù cho Tiêu Vũ thực lực bất phàm, đánh bại Tiêu Mạc, nhưng hắn không vào được Thánh Sơn, Tiêu gia những người này, vẫn là sẽ không thừa nhận hắn, bởi vì ở Tiêu gia, ở các đại nơi tu luyện cùng với Thánh Sơn biểu hiện, là đánh giá một người thực lực thiên tư cùng tuyệt đối tiêu chuẩn.

Tiêu Vũ tại đây từng cái địa phương biểu hiện, đều có thể nói là rác rưởi tới cực điểm, cho nên dù cho hắn chứng minh rồi mình thực lực, theo chính diện đánh bại Tiêu Mạc, ở người nhà họ Tiêu trong mắt, cũng vẫn là cái rác rưởi.

Trong hôn mê, Tiêu Vũ không biết qua bao lâu mới xa xôi tỉnh lại, tỉnh táo sau khi, hắn làm chuyện làm thứ nhất, chính là kiểm tra nhục thân của mình.

“Quả nhiên, loại kia làm người buồn nôn gì đó lại nhiều!”

Hắn nhìn một chút, ở Thánh Sơn bên trong, loại kia muốn chiếm cứ hắn lực lượng của thân thể vừa so trước đó nhiều hơn không ít, phân tán trong cơ thể hắn, mặc dù là hắn vận dụng bất diệt âm dương trải qua, cũng khó có thể đem tiêu diệt!

Cái này rốt cuộc là thứ gì? Tiêu Vũ không nghĩ ra, chỉ cảm thấy thứ này thật không tốt, rất để hắn sinh chán ghét.

Ngoài ra, hắn mơ hồ cảm giác, loại sức mạnh này tựa hồ là cùng Tiêu gia tồn tại cái gì liên quan.

“Ngươi tỉnh rồi?”

Tiêu Tử xuất hiện ở Tiêu Vũ trong phòng, thấy hắn tỉnh lại, trên mặt lộ ra vài phần nụ cười.

Tiêu Vũ lắc đầu, hắn tuy là tỉnh táo lại, nhưng vết thương trên người vẫn là rất trùng, loại thương thế này, liền bất diệt âm dương trải qua đều khó mà chữa trị, muốn khôi phục lại, không có một quãng thời gian là không thể nào.

“Ngươi đừng như vậy một bộ mặt xám mày tro dáng vẻ được chưa, ta vốn còn muốn nói cho ngươi biết một tin tức tốt đâu, nhìn như ngươi vậy, ta cũng không muốn nói cho ngươi biết!” Nhìn thấy Tiêu Vũ tựa hồ tâm tình không cao dáng vẻ, Tiêu Tử lộ ra một bộ biểu tình bất mãn.

“Tin tức tốt gì?” Tiêu Vũ sửng sốt, trong lòng mơ hồ đoán được cái gì, nội tâm không khỏi có chút phát run.

“Hì hì, ngươi cho ta cười một cái, ta sẽ nói cho ngươi biết!” Tiêu Tử hoạt bát hộc ra hồng nhạt đầu lưỡi, có vẻ nhí nha nhí nhảnh.

“Ta bây giờ hoàn toàn không có tâm tình nói đùa với ngươi.” Tiêu Vũ thở dài, Thánh Sơn hành trình gian nan như vậy, hắn muốn vượt qua bây giờ ở Thánh Sơn bên trong đi được xa nhất người, mới có hi vọng có thể cứu Lâm Vũ Nhu.

Thời điểm như thế này, hắn gì còn có tâm tư đùa giỡn!

“Được rồi, nói cho ngươi biết!” Tiêu Tử bất mãn, nói: “Ta nghe được Lâm Thẩm Thẩm ở đâu.”

“Nàng ở nơi nào?” Tiêu Vũ cả người rung mạnh, cũng không để ý thương thế trên người, bỗng nhiên đứng lên, chăm chú nắm được Tiêu Tử bả vai.

“Nhìn ngươi, gấp thành ra sao.” Tiêu Tử đôi mi thanh tú hơi nhíu lên, nếu không có nàng thực lực cũng không yếu, này bị Tiêu Vũ sờ một cái, ít nhất cũng phải trọng thương.

Nhìn thấy Tiêu Vũ vội vàng như vậy, nàng cũng không nỡ tiếp tục cùng Tiêu Vũ đùa giỡn, nói: “Đi thôi, ta dẫn ngươi đi thấy nàng!”

Mãi đến tận theo trong phòng nhỏ rời đi, Tiêu Vũ vẫn là cảm giác có chút thật không dám tin tưởng, trở lại Tiêu gia, hắn vốn tưởng rằng muốn gặp Lâm Vũ Nhu khó càng thêm khó, Tiêu Tử lại thật tìm được rồi, và còn khả năng mang hắn tiến đến gặp lại?

Phân biệt một năm có thừa, lúc trước Lâm Vũ Nhu là vì miễn đi hắn hết thảy lo âu, một mình rời đi.

Tại đây trong Tiêu gia, bộ tộc này người rõ ràng đối với bọn hắn có mãnh liệt cảm giác bài xích, Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, ở Tiêu gia mấy ngày này, Lâm Vũ Nhu phỏng chừng cũng không dễ vượt qua.

Nghĩ đi nghĩ lại, nội tâm của hắn liền có chút cay cay, cũng có chút thấp thỏm, chỉ lo nhìn thấy Lâm Vũ Nhu thời gian, biết được nàng ở Tiêu gia qua không được, cũng hoặc là, là đã bị người của Tiêu gia khắp nơi làm khó dễ.

“Mẫu thân ta nếu là ít ỏi một sợi tóc, Tiêu gia…… các ngươi cũng không có tồn tại cần thiết!” Nắm chặt nắm đấm, ở Tiêu Vũ trong lòng, đời này cái gì đều được không muốn, chỉ có Lâm Vũ Nhu, hắn nhất định phải phải toàn lực bảo vệ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 217: Cuối Cùng Gặp Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo Tiêu Tử đi tiếp, Tiêu Vũ hai người càng chạy càng xa, rất nhanh sẽ đã rời xa Tiêu gia trung tâm, càng chạy càng là hẻo lánh, Tiêu Vũ nắm đấm, cũng là thẳng cầm càng chặt.

Tiêu gia rõ ràng cũng đem Lâm Vũ Nhu cùng người nhà họ Tiêu ngăn cách lên, không cho nàng cùng người của Tiêu gia tiếp xúc.

Chuyện như vậy rơi xuống trên người mình, Tiêu Vũ có thể không đi để ý, có thể nghĩ đến Lâm Vũ Nhu cũng là được đối đãi như vậy, nắm đấm của hắn, không khỏi cũng là càng nắm càng chặt.

“Tới rồi!”

Hồi lâu sau, bốn phía đã là núi hoang một mảnh, nơi này liền không thấy bóng người, liền thú hoang cũng không thấy vài con, có vẻ rất là hoang vu.

Thậm chí, tại đây quanh thân, còn có rất nhiều cô mộ phần, Tiêu Vũ ở cất bước trong lúc đó, còn vô tình dẫm lên 1 bộ bạch cốt, lúc này mới nhận thấy được, mỗi đi một khoảng cách, trên mặt đất, thì sẽ có phân tán bạch cốt xuất hiện.

“Tiêu gia lại để mẫu thân ta ở ở nơi như thế này!” Một luồng tức giận xông lên đầu, Tiêu Vũ nắm đấm nắm thật chặt.

“Nơi này, là gia tộc tội lỗi.” Tiêu Tử lúc này cũng không dám lại vui cười, nghiêm túc, nói: “Nghe nói, gia tộc phàm là có người phạm vào trọng tội, liền sẽ bị đưa đến nơi đây, nơi nào cũng không có thể đi, chỉ có thể chờ chết ở đây!”

“Mà này bị đưa người tới chỗ này, dù cho tu vi có mạnh đến đâu, không có gì bất ngờ xảy ra, chẳng bao lâu nữa, đều sẽ sinh mệnh khô cạn mà chết, này bạch cốt, chính là gia tộc đã từng bị đưa đến nơi này tội nhân!”

Nghe Tiêu Tử nói, lại nhìn chung quanh một chút khắp nơi cô mộ phần, cùng với này hoàn toàn hoang lương, Tiêu Vũ nội tâm, cơ hồ đều muốn chảy ra máu!

Hắn rất muốn ngửa mặt lên trời thét dài, tội nhân? Mẫu thân nàng đến tột cùng phạm vào tội gì? Tiêu gia càng muốn đối với nàng tàn khốc như vậy, đem nàng đưa đến chỗ như vậy!

Giờ phút này đáy lòng của hắn có một luồng mãnh liệt kích động, muốn trực tiếp đem Tiêu gia san bằng, mang đi Lâm Vũ Nhu, không cho nàng tiếp tục ở nơi này chịu khổ.

Nhưng mà, hắn cũng biết, hắn hiện tại căn bản không có năng lực này, huống hồ, Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, trước mắt tựa hồ chỉ có Tiêu gia có thể giải.

Dù cho hắn bây giờ mang đi Lâm Vũ Nhu, hơn nửa cũng không giữ được mệnh của nàng, ngày sau nàng hay là muốn nguyền rủa phát mà chết!

“Tiêu gia!” Trong mắt lộ ra vô hạn sự thù hận, vào đúng lúc này, Tiêu Vũ đối với Tiêu Vũ phẫn nộ, đạt đến trước đó chưa từng có một loại độ cao.

“Tội lỗi trong đất, có bày trận pháp, chúng ta chỉ có thể đi tới đây, đi lên trước nữa thì rất nguy hiểm, không chỉ tu vi sẽ bị hạn chế, hơn nữa sức sống cũng sẽ bị không dứt rút đi!”

Tiêu Tử ở cái địa phương này ngừng lại,

Trên mặt mang theo vài phần kiêng kỵ, nhắc nhở Tiêu Vũ.

“Trận pháp?” Tiêu Vũ cười lạnh, hắn sớm phát hiện, nơi này quả thật có bày trận pháp.

Trận pháp này tồn tại, rõ ràng là hạn chế tội lỗi trong đất người ra vào, đưa bọn họ vây ở chỗ này, đồng thời cũng không cho phép người ngoài đã đến, thăm viếng tội lỗi ở trong người.

Có điều, tầm thường trận pháp, hắn căn bản không để vào mắt, không nói câu nào, nhanh chân liền hướng về phía trước mà đi.

“Ngươi điên rồi?” Tiêu Tử kinh hô, trận pháp này ở trong Tiêu gia nhưng cấm kỵ, không người nào dám mạnh mẽ xông vào, phàm là người như vậy, cũng đã là đã biến thành trên đất bạch cốt.

Hơn nữa, trận pháp này tồn tại là phong tỏa tội lỗi, không cho ở trong người chạy ra, coi như Tiêu Vũ có thể xông vào, cũng chỉ là đem chính mình vây ở tội lỗi ở trong, rốt cuộc không thể rời đi.

Đang kinh ngạc thốt lên bên trong, Tiêu Tử căn bản không ngăn trở kịp nữa Tiêu Vũ, chỉ thấy Tiêu Vũ thân hình lấp lóe, liên tục biến đổi mấy cái phương vị, liền đã là di chuyển đến cực xa, từ trong trận pháp thông qua.

“Này……” Tiêu Tử ở bên cạnh nhìn trợn mắt hốc mồm.

Đây chính là Tiêu gia cấm kỵ chi địa, nơi này trận pháp càng vô cùng kinh khủng, Tiêu Vũ lại cứ như vậy hai, ba bước thì xông qua, quả thực tựa như hoàn toàn không thấy trận pháp này.

“Người này, rốt cuộc lai lịch gì?” Tiêu Tử tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, cuối cùng mới tự lẩm bẩm, nói thầm một câu như vậy.

Tiêu gia trận pháp, mặc dù mạnh mẽ, nhưng trận pháp thủy chung là cái vật chết, vừa làm sao có khả năng ngăn được Tiêu Vũ cái này chí tôn?

Hắn xuyên qua trận pháp, một mình về phía trước tiến lên, trong lúc hành tẩu, chỉ cảm thấy nơi đây tràn đầy râm mát tâm ý, có một loại lực lượng vô hình, ở lôi xé trên người hắn sinh cơ, tựa hồ muốn đem sinh mệnh lực của hắn hoàn toàn cướp đi.

Hắn điều này cũng xác định, Tiêu Tử theo như lời không giả, tu vi mạnh trở lại người, đi tới nơi này sau khi, cũng là không sống được lâu nữa đâu, trong cơ thể sinh cơ, sẽ bị từng điểm từng điểm rút đi.

Đi tiếp hồi lâu, một gian cũ nát phòng nhỏ xuất hiện trước mắt, nhìn thấy căn này phòng nhỏ lập tức, Tiêu Vũ con mắt một chút thì đỏ.

Căn này phòng nhỏ, so với hắn vị trí cái kia một gian, thoạt nhìn hơn đơn sơ, cô lập nơi đây, bốn phía là rất nhiều cô mộ phần, khiến căn này phòng nhỏ nhìn qua không chỉ hoang vu, càng lộ ra khiến người ta không thoải mái khí tức.

Hơn một năm tới nay, Lâm Vũ Nhu chính là ở ở nơi như thế này? Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ lòng liền giống bị xé rách giống nhau khó chịu.

Trong phòng ẩn có ánh đèn, hắn chậm rãi bước tiến lên, còn chưa đi đến phòng nhỏ trước khi, liền nghe đến ở chỗ truyền tới một thanh âm quen thuộc.

“Đạo Thần phù hộ, đệ tử mong muốn dùng tự thân tính mạng, hoán đổi con ta một đời an khang, nhìn Tiêu gia vĩnh viễn tìm không được Vũ Nhi tung tích, nhìn Vũ Nhi khả năng từ Long Tuyền Tông dưới sự đuổi giết chạy trốn……"

Trong phòng truyền ra một trận khẽ nói, Tiêu Vũ sau khi nghe được, con mắt đều ướt.

Lâm Vũ Nhu thân ở loại này tình cảnh, nhưng vẫn là lòng tràn đầy đều nghĩ đến hắn.

Hắn đi lên trước, xuyên thấu qua khe cửa, liền gặp Lâm Vũ Nhu đang thành kính quỳ trên mặt đất, quay một bức tượng thần tiến hành cúi chào, đồng thời trong miệng không dứt tái diễn cái kia một đoạn văn, một lần vừa một lần.

"Mẫu thân!"

Tiêu Vũ cũng không nhịn được nữa, đẩy ra nhà gỗ cửa, ở phía sau rưng rưng mở miệng.

Lâm Vũ Nhu bối cảnh khẽ run lên, như là không thể tin được, vừa phảng phất đã dùng hết tất cả khí lực, mới quay đầu lại.

Xem ra, Lâm Vũ Nhu vẫn như cũ cùng lúc trước không có biến hóa quá nhiều, tựa hồ bất cứ lúc nào, nàng đều như vậy ung dung hoa quý, chỉ là lúc này, nàng một tấm sắc mặt lại là trắng bệch, thanh âm run rẩy nói: "Vũ Nhi? Ngươi…… ngươi vì sao lại ở Tiêu gia?"

Nhớ tới Lâm Vũ Nhu đã từng nói không nên tìm nàng, lại nghĩ đến trong Tiêu gia người đối với mẹ con bọn hắn thái độ, Tiêu Vũ cũng biết đại khái Lâm Vũ Nhu tại sao không muốn nhìn thấy hắn xuất hiện ở Tiêu gia.

Nhưng mà, giờ phút này hắn cái gì cũng không muốn để ý tới, rầm một tiếng tầng tầng quỳ gối Lâm Vũ Nhu trước người, trầm giọng nói: "Mẫu thân, Vũ Nhi vô dụng, để mẫu thân chịu khổ!"

Lâm Vũ Nhu lăng lăng thấy Tiêu Vũ, sắc mặt không dứt biến hóa, khi thì mỉm cười, khi thì đau thương, vẻ mặt tràn đầy phức tạp.

Như thế qua hồi lâu sau, nàng mới nhẹ nhàng thở dài, đi lên trước thương yêu vuốt Tiêu Vũ đầu, nói: “Thôi, ngươi đã đã đi tới Tiêu gia, vậy liền thuận theo tự nhiên a.”

“Mẫu thân, đến tột cùng chúng ta cùng Tiêu gia, có cái gì ân oán? Tiêu gia vì sao đối với chúng ta như thế bài xích? Vừa vì sao gọi ta là nghiệt tử, còn đưa ngươi tù ở nơi như thế này!” Tiêu Vũ trong lòng, đối với Tiêu gia sớm có thật nhiều không rõ, thẳng đến lúc này, hắn mới có cơ hội hướng về Lâm Vũ Nhu hỏi cho ra nhẽ.

“Tiêu gia?” Lâm Vũ Nhu ánh mắt phức tạp, như là nhớ tới rất nhiều sự tình, nhưng cũng chỉ là ngẩng đầu nhìn trời, thật lâu không nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 218: Điên Cuồng Leo Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Qua lại sự tình, thì để hắn tới a, ngươi sau đó cũng không cần hỏi nữa.” Lâm Vũ Nhu cuối cùng nhẹ nhàng mỉm cười, đối với Tiêu Vũ lắc đầu, chẳng có cái gì cả nói rõ với hắn.

Nhìn thấy Lâm Vũ Nhu như vậy, Tiêu Vũ cũng không có tiếp tục tiếp tục hỏi.

Có điều, Lâm Vũ Nhu mặc dù không, nhưng hắn cũng có thể cảm giác được, lúc trước Tiêu gia tất nhiên là đúng mẹ con bọn hắn đã làm gì, nếu không Lâm Vũ Nhu sẽ không trở lại Lâm Gia, càng sẽ không để cho Tiêu Vũ chớ vì tìm nàng.

Vô cùng có khả năng, Tiêu gia không hy vọng hắn còn sống, cho nên Lâm Vũ Nhu mới không hy vọng hắn trở lại trong Tiêu gia.

Làm bạn Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ lại một lần cho nàng bắt mạch, xác nhận trong cơ thể nàng 6 Hồn giam tâm chú tình huống.

Để hắn bất ngờ chính là, 6 Hồn giam tâm chú càng thật ổn định không ít, xem tình hình, ít nhất ở trong vòng một năm, Lâm Vũ Nhu không có nguy hiểm đến tính mạng.

Xem ra Tiêu Hoành Viễn cũng không có lừa hắn, chỉ có điều, Tiêu gia đối đãi như vậy Lâm Vũ Nhu, cũng làm cho Tiêu Vũ không thể tiêu tan, nhưng này, hắn đều không có nói ra.

"Không sao, ta thân trúng bùa này nhiều năm, sớm coi nhẹ, khả năng nhìn thấy ngươi lớn lên, mẫu thân đã rất thỏa mãn." Lâm Vũ Nhu sợ hãi Tiêu Vũ vì chính mình lo lắng, mỉm cười an ủi.

Tiêu Vũ cười khổ, hắn trước đây không từng chỉ một lần đối với Lâm Vũ Nhu đã nói, hắn có thể giải bùa này, có thể vốn tưởng rằng trong vòng ba năm thì đạt được hiển linh cảnh giới, có thể sự thật lại là so với hắn trong tưởng tượng khó hơn nhiều.

Này đây, bây giờ hắn cũng không muốn nói thêm.

"Đúng rồi mẫu thân, Nguyệt Nhi đâu, nàng không phải đi theo bên cạnh ngươi?" Thẳng đến lúc này, Tiêu Vũ mới phát hiện, trong nhà này chỉ có Lâm Vũ Nhu một người, vẫn chưa nhìn thấy Nguyệt Nhi bóng người.

Lâm Vũ Nhu vừa là than khẽ, báo cho Tiêu Vũ, ở lúc trước đến Tiêu gia trên đường, Nguyệt Nhi bị một gã tràn ngập nữ tử thần bí mang đi, Tiêu Vũ mặc dù muốn biết cô gái kia là ai, nhưng tiếc là chính là, Lâm Vũ Nhu cũng cũng không biết thân phận đối phương.

Nàng chỉ biết là, cô gái kia đạp không mà đến, như là trên trời thần linh, tu vi thập phần cao thâm, hơn nữa đối với Nguyệt Nhi tựa hồ là không có ác ý.

"Đạp không mà đến, vương giả nhân vật?" Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, ngoại trừ vương giả nhân vật ở ngoài, không ai có thể làm được đạp không mà đi.

Mặc dù là Thiên Tông nhân vật, muốn phi hành, cũng nhất định phải muốn mượn một vài đồ vật. Nhưng hắn không rõ chính là, một vương giả, mang đi Nguyệt Nhi làm cái gì?

Bồi bạn Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ đơn giản đem chính mình một năm qua sự tình 11 đều nói cho Lâm Vũ Nhu nghe, đồng thời cũng theo Lâm Vũ Nhu nơi đây biết, nàng một năm này là làm sao vượt qua.

Lúc trước,

Lâm Vũ Nhu trở lại Tiêu gia sau khi, bị Tiêu gia đưa đến nơi đây, nơi đây thì chỉ có một mình nàng, cùng ngoại giới chặt đứt hết thảy liên hệ, bởi vậy bên ngoài đã phát sinh tất cả, nàng hoàn toàn không biết.

Này thời gian một năm bên trong, Lâm Vũ Nhu mỗi ngày làm sự tình, chính là ở đạo tượng thần trước làm Tiêu Vũ cầu nguyện, chỉ mong hắn tài năng ở Long Tuyền Tông đuổi giết bên trong sống sót, cũng ngóng trông Tiêu gia có thể vĩnh viễn cũng không tìm được hắn, chỉ là lại không nghĩ rằng, Tiêu Vũ thế mà còn là đi tới Tiêu gia.

“Đạo tượng thần?” Tiêu Vũ quay đầu, nhìn về phía một bên tượng đá.

Đạo Thần, trong truyền thuyết, đây là một cái người cực kỳ cường hãn vật, tu vi đạt đến không thể mức tưởng tượng.

Nghe nói, người này là đạo thuỷ tổ, sinh ra vào không biết bao nhiêu vạn năm trước, là sáng lập các loại con đường tu luyện người sáng lập một trong, từ lúc trăm vạn năm, thậm chí càng sớm hơn trước khi, hắn đã là thế nhân tranh nhau cúng bái tồn tại.

“Mẫu thân, trong khoảng thời gian ngắn, Vũ Nhi còn không cách nào mang ngươi rời đi, chỉ có thể cho ngươi tiếp tục ở lại chỗ này, đợi Vũ Nhi có đủ thực lực, trở lại mang ngươi đi!”

Đén cuối cùng, Tiêu Vũ lòng tràn đầy áy náy, mặc dù là gặp được Lâm Vũ Nhu, có thể tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng không có biện pháp đem Lâm Vũ Nhu từ nơi này mang đi.

Mang Lâm Vũ Nhu xông qua trận pháp rời đi dễ dàng, nhưng muốn giải trừ trên người nàng 6 Hồn giam tâm chú, cũng không phải vậy sự tình đơn giản, bây giờ chính là dẫn theo nàng rời đi, đi đến ngoại giới, cũng chỉ là chờ chết thôi.

“Không có chuyện gì, trước khi chết khả năng tái kiến Vũ Nhi, trời cao đã đợi mẫu thân không mỏng.” Lâm Vũ Nhu hờ hững mỉm cười, thân trúng hung chú nhiều năm, đối với tử vong, nàng sớm năm nhạt.

“Mẫu thân……” Tiêu Vũ trong lòng cay cay, cho đến hôm nay, Lâm Vũ Nhu vẫn cho là tính mạng của mình không nhiều, mà hắn cũng rất khó lại làm ra cái gì bảo đảm.

Có điều để hắn an tâm chính là, Lâm Vũ Nhu trong khoảng thời gian ngắn, sinh mệnh sẽ không nhận uy hiếp, chỉ cần hắn tài năng ở trong một đoạn thời gian này mang đi Lâm Vũ Nhu, thì có thể cứu được tính mạng của nàng.

Biết Lâm Vũ Nhu mạnh khỏe, Tiêu Vũ cũng coi như yên tâm không ít, hắn mặc dù muốn trường bạn Lâm Vũ Nhu, nhưng vẫn là phải nghĩ biện pháp, cứu nàng tính mạng, bởi vậy ở dừng lại một trận thời gian sau khi, còn là chỉ có thể rời đi.

“Ai da, không nghĩ tới, Vũ Nhi cuối cùng vẫn là về tới Tiêu gia……” nhìn theo Tiêu Vũ rời đi, Lâm Vũ Nhu vốn ung dung lạnh nhạt trên mặt, vừa là lộ ra sâu sắc phức tạp.

Nàng sau đó vừa là đi tới đạo trước tượng thần, quỳ xuống lạy, làm Tiêu Vũ khẩn cầu, chuyện giống vậy, nàng đã làm một năm, chưa bao giờ dừng lại.

Thấy qua Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vũ bị rất lớn kích thích, hắn nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, dẫn nàng rời đi, không thể để cho nàng lại chịu đựng càng nhiều khổ.

Hoàn toàn không để ý thương thế trên người, hắn như bị điên, trực tiếp đi tới Thánh Sơn, lại leo núi.

“Cái này nghiệt tử điên rồi? Vừa đi leo núi!”

“Hừ! Không bị Thánh Sơn thừa nhận, hắn nữa, cũng là chịu chết!”

Tiêu Vũ lại vào Thánh Sơn, tìm được Tiêu gia rất nhiều người chú ý, nhưng mà kết quả vẫn như cũ, Tiêu Vũ gần như chỉ ở đệ nhất phong trên tu luyện, liền vừa bị thương nặng, từ trên núi bị đánh rơi xuống.

Thế nhưng, hắn tựa như bị cái gì to lớn kích thích giống nhau, dù cho đau đớn trên hơn nữa, cũng không muốn sống một lần nữa leo núi, một lần lại một lần lặp lại.

“Cái này nghiệt tử, thực sự là không muốn sống nữa!”

“Tùy hắn đi a, hắn chết cùng không chết đối với gia tộc căn bản không có ảnh hưởng gì!”

Đối với Tiêu Vũ hành vi, trong Tiêu gia có kinh ngạc, có người giễu cợt, nhưng càng nhiều hơn chính là xem thường, cho rằng Tiêu Vũ hoàn toàn chính là đang tìm cái chết, không biết tự lượng sức mình.

Tiêu Vũ lại không để ý tới trong Tiêu gia các loại nghị luận, bị thương thể, không dứt leo núi, dù cho đã bị thương thập phần nghiêm trọng, cũng vẫn là không có ý tứ buông tha.

“Có hi vọng!”

Đang không ngừng leo núi, đối kháng loại kia sức mạnh thần bí đồng thời, Tiêu Vũ vài lần trọng thương, thiếu chút nữa mạng cũng bị mất, rốt cục thấy được một tia hy vọng.

Hắn thử đem trắng đen hai cái cá nhỏ từ hóa giới phù bên trong phóng ra, mới phát hiện này hai cái cá nhỏ, tại đây Thánh Sơn bên trong đúng là như cá gặp nước, hưng phấn đến không được, so với dĩ vãng hết thảy trong khi đều phải sinh động.

"Đây là tình huống gì?"

Tiêu Vũ trầm tư, dần dần có chút đoán được ở trong nguyên nhân.

Này Thánh Sơn bên trong tồn tại Côn Bằng lực lượng bản nguyên, mà Côn Bằng bộ tộc, vào nước làm côn, trời cao làm bằng, đã hóa thành trong nước cá, cũng có thể là trên trời chim.

Như thế tính ra, này hai cái cá nhỏ cùng Côn Bằng cũng được cho đồng nguyên, có thể được Côn Bằng lực lượng cũng không kỳ quái.

Nhưng mà, bọn họ ở trong núi này, lại tựa hồ như không thể loại kia áp lực ảnh hưởng, loại kia ăn mòn Tiêu Vũ lực lượng của thân thể, càng thật giống như đối với bọn họ một chút hiệu quả đều không có!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 219: Rời Đi Tiêu Gia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời gian kế tiếp, Tiêu Vũ cũng sẽ không mù quáng leo núi tu luyện, mà là thả ra hai cái cá nhỏ, ở bên cạnh quan sát.

“Vừa là bộ này Thái Cực đồ?”

Trong quan sát, Tiêu Vũ phát hiện, loại kia ăn mòn hắn lực lượng của thân thể và không phải là đối này hai cái cá nhỏ không có tác dụng, mà là bị này hai cái cá nhỏ quấn quýt đến đồ án thái cực hoàn toàn hóa đi.

Điều này làm cho hắn rất là kinh ngạc, này hai cái cá nhỏ vẫn thì có vẻ rất là thần dị, quấn quýt đến âm dương đồ cũng vô cùng thần bí, liền hắn đều nhìn không thấu.

Bây giờ nhìn lại, hai cái cá nhỏ so với hắn trong tưởng tượng còn muốn bất phàm, bộ này Thái Cực đồ, lại có thể hóa đi loại kia ăn mòn lực lượng của thân thể.

Nhìn thấy loại tình huống này, Tiêu Vũ cũng sẽ không chấp nhất với leo núi tu luyện, mà là lẳng lặng phỏng đoán, muốn nhìn thấu này hai cái cá nhỏ trên người Thái Cực đồ.

Thái cực, là âm dương hai cực lực lượng tụ hợp mà thành, cũng là âm dương chi mẫu.

Tiêu Vũ trong cơ thể, đã có bất diệt âm dương trải qua, lại có

Thái Âm mặt trời hai sao, nếu như có thể đem này hình nhìn thấu, hắn cũng hoàn toàn có thể diễn biến.

Hơn nữa, trước mắt mà nói, muốn ở Thánh Sơn bên trong tu luyện, đặt tại trước mắt hắn, tựa hồ cũng chỉ có con đường này.

Như thế, Tiêu Vũ liên tục quan sát hai cái cá nhỏ qua một quãng thời gian rất dài, rốt cục nhìn ra một chút manh mối, cũng thử dùng trong cơ thể mình âm dương lực lượng tiến hành diễn biến.

“Có thể làm!”

Thông qua phương pháp này, Tiêu Vũ ngạc nhiên phát hiện, phương pháp này quả thật có thể đối kháng loại kia ăn mòn thân thể lực lượng quỷ dị.

Chỉ có điều, bởi vì hắn còn không thể đem trắng đen cá nhỏ trên người Thái Cực đồ hoàn toàn nhìn thấu, này đây mặc dù khả năng miễn cưỡng đối kháng, nhưng nếu là tiếp tục tại cái khác trên ngọn núi tu luyện, loại kia ăn mòn lực lượng của thân thể đồng dạng sẽ ở trong cơ thể hắn không dứt tích lũy, sớm muộn cũng sẽ đem nhục thể của hắn toàn bộ chiếm cứ.

“Xem ra ta bây giờ tu vi còn chưa đủ, nếu như có thể lại tăng lên nữa một vài tu vi, bất diệt âm dương trải qua cùng Thái Âm mặt trời hai sao uy lực cũng sẽ tăng lên, đến lúc đó, có lẽ loại này ăn mòn lực lượng mới sẽ không có cách nào đối với ta tạo thành uy hiếp!”

Tiêu Vũ ngừng lại, không có tiếp tục, trước mắt mà nói, hắn phải tiếp tục ở Thánh Sơn bên trong tu luyện, tựa hồ cũng chỉ có trước đem tu vi tăng lên này 1 lựa chọn.

Nhưng mà, trong cơ thể hắn tồn tại sức mạnh nguyền rủa, hắn muốn tăng cao tu vi, phải hoàn thành dùng thân là phù bước đầu tiên, nhưng ở trong Tiêu gia, bước đi này là thế nào cũng không thể nào làm được.

“Xem ra,

Ta chỉ có thể tạm thời rời đi Tiêu gia một quãng thời gian, muốn thành bước đi này, đứng ở Tiêu gia là hoàn toàn không đủ!”

Tiêu Vũ suy tư hồi lâu, cuối cùng làm ra quyết định.

Hắn dự định nên rời đi trước Tiêu gia, đi đến ngoại giới tăng cao thực lực, nếu không ở lại trong Tiêu gia, hắn muốn tăng cao tu vi, căn bản không có bất kỳ có thể.

Nhìn về phía hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ đột nhiên vừa là trái tim hơi động.

Này hai cái cá nhỏ cùng Côn Bằng cũng coi như đồng nguyên, hơn nữa thân mình thì phi thường bất phàm, nếu để cho chúng nó tại đây Thánh Sơn bên trong tu luyện, không dứt thu được Côn Bằng lực lượng, cũng không biết lại có biến hóa như thế nào?

“Nhỏ đen Tiểu Bạch, ta muốn rời khỏi một quãng thời gian, các ngươi trước hết ở lại chỗ này, nhớ kỹ, tuyệt đối không nên để bất luận người nào phát hiện các ngươi!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ đối với này hai cái cá nhỏ lần nữa dặn dò, quyết định đưa chúng nó lưu lại.

Này hai cái cá thập phần thần dị, đưa bọn họ để ở chỗ này, Tiêu Vũ cũng không phải lo lắng, chỉ cần không bị người nhà họ Tiêu phát hiện bọn họ tồn tại, nên liền không có vấn đề quá lớn.

Sắp xếp xong này sau khi, Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn muốn rời khỏi Tiêu gia, hơn nửa còn muốn hỏi qua Tiêu Hoành Viễn, bằng không mà nói, khó bảo toàn Tiêu Hoành Viễn sẽ không cho là hắn muốn chạy trốn, do đó vừa đi làm khó dễ Lâm Vũ Nhu.

Nằm ngoài sự dự liệu của hắn, Tiêu Hoành Viễn lại đồng ý, rất là thẳng thắn, có điều cùng lúc đó, hắn nhưng cũng đưa ra mấy cái điều kiện.

“Ngươi có thể rời đi, thế nhưng mỗi ba tháng đều phải về đến gia tộc một lần, thử nghiệm lại vào Thánh Sơn, nếu ngươi mỗi một lần trở về, không thể khiến ngươi ở đây Thánh Sơn bên trong đi được xa hơn, ngươi thì nơi nào cũng không cần đi!”

“Ngoài ra, ngươi bây giờ đã quay về Tiêu gia, chính là ta người của Tiêu gia, rời đi sau khi, chính ngươi như thế nào ta không can thiệp tới, nhưng không cần thiết cho gia tộc trên mặt bôi đen!”

“Lại có, trên người ngươi đã trúng rồi chú thuật, nếu như ngươi vi phạm ta ý tứ, ta sẽ để ngươi sống không bằng chết!”

Điều kiện thứ nhất, Tiêu Vũ còn nơi có thể miễn cưỡng tiếp thu, nhưng điều thứ hai, lại là để hắn sắc mặt trầm xuống, có phải hắn khắp nơi Tiêu Hoành Viễn trong mắt cứ như vậy không chịu nổi, đi ra ngoài sẽ cho Tiêu gia mất mặt?

Mà Tiêu Hoành Viễn theo như lời điều thứ ba, càng làm cho hắn một viên lòng chìm tới đáy vực, Tiêu gia lại ở trên người hắn dưới cũng chú thuật?

Hắn một chút thì nghĩ tới, ngày đó mới tới hạo châu, Tiêu Hoành Viễn từ hắn trên người lấy đi 1 giọt tinh huyết, bây giờ xem ra vậy căn bản cũng không là vì nghiệm chứng hắn hay không Tiêu gia huyết mạch, mà là để dưới này chú thuật!

“Được lắm Tiêu gia!” Tiêu Vũ trong lòng cười lạnh không ngớt, nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, Tiêu gia không có ý định chính thức tín nhiệm hắn, đưa hắn xem là tộc nhân.

Mặc dù là để hắn Hồi tộc, tiễn hắn tiến vào Thánh Sơn, Tiêu gia cũng là làm đủ chuẩn bị, phải đem hắn ổn định khống chế, nếu là không có này chú thuật tồn tại, hắn có thể hay không sống sót trở lại Tiêu gia, còn là một chuyện khác, chớ nói chi là tiến vào Thánh Sơn.

Hiểu này, Tiêu Vũ đối với này cái gọi là gia tộc trong lòng cũng chỉ có căm ghét, hắn chẳng có cái gì cả nói thêm nữa, trực tiếp xoay người, từ Tiêu gia rời đi.

“Như thế nghiệt tử, thật có hi vọng có thể đem 99 Thánh Sơn toàn bộ đi qua? Thánh tổ rốt cuộc tại sao đối với hắn như thế trông chờ?”

Tiêu Hoành Viễn đứng yên tại chỗ, thấy Tiêu Vũ đi xa, rơi vào trầm tư.

Nếu không phải Thánh tổ đối với Tiêu Vũ phá lệ coi trọng, hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí thời gian ở một cái như vậy nghiệt tử trên người, sớm đem Tiêu Vũ giết.

Chỉ là đối với Thánh tổ ý nghĩ, hắn lại cũng biết không hiểu lắm, một cái như vậy không bị Thánh Sơn tán thành nghiệt tử, thật còn có cần thiết đưa hắn lưu lại?

Hắn không nghĩ ra, nhưng vô luận như thế nào, đối với Thánh tổ tâm ý, hắn cũng chỉ có nghe theo này 1 lựa chọn.

Từ Tiêu gia rời đi, Tiêu Vũ độc thân khởi hành, &# 85 &# 32; ra Tiêu gia sau khi, hắn liền một mực suy tư, nên như thế nào mới có thể làm cho hắn thành công ở trong người 5 linh thạch trên in dấu xuống ấn phù.

Trở về Phù Đạo Minh? Đó tựa hồ là không có khả năng lắm sự tình, lúc trước hắn đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc, Phù Đạo Minh lập tức quyết đoán đưa hắn từ minh bên trong xoá tên, hắn phải đi về nhận sự giúp đỡ Phù Đạo Minh sức mạnh, có chút không quá thực tế.

Mà nếu như cần nhờ chính hắn, tựa hồ cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn làm được, nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ cuối cùng nghĩ tới một người.

“Nếu như có thể tìm tới hắn, nói không chừng còn sẽ có một chút biện pháp!”

Tiêu Vũ nghĩ tới quần áo trắng điện chủ, người kia mạnh mẽ quá mức, không kém gì đời trước của hắn, có lẽ tìm tới người này, đối phương khả năng cho hắn ngón tay một con đường sáng.

Cũng may, lúc trước phân biệt thời gian, quần áo trắng điện chủ đã từng nói, hắn vùng thế giới này để lại rất nhiều không gian mảnh vỡ, cũng dạy cho Tiêu Vũ tìm kiếm này không gian mảnh vỡ phương pháp, chỉ cần có thể tìm được này không gian, Tiêu Vũ liền có thể nhìn thấy quần áo trắng điện chủ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ đang suy tư thời gian, đột nhiên, một đạo hàn quang kéo tới, nhắm thẳng vào mi tâm của hắn, tràn ngập sát ý, muốn lấy tính mệnh của hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 220: Đuổi Giết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong lòng rùng mình, Tiêu Vũ triển khai cực nhanh, hướng về bên cạnh thối lui.

Hắn ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên bầu trời đứng thẳng một bóng người, sắc mặt lạnh như băng, chính đối hắn cười lạnh.

“Là ngươi!” Nhìn người nọ, Tiêu Vũ sắc mặt không khỏi có chút phát chìm.

Không trung người, mái đầu bạc trắng, dĩ nhiên là đã có tuổi, trong tay hắn chấp nhất một cái tinh xảo đầu rồng trượng, ánh mắt lạnh như băng, như nhìn một kẻ đã chết giống nhau thấy Tiêu Vũ.

Tiêu gia Húc Minh trưởng lão, hắn lại đuổi tới, muốn giết Tiêu Vũ!

Tiêu Vũ mới ra Tiêu gia không lâu, hắn thì theo tới, và ở trong im lặng ra tay, ấy dụng ý, đã lại rõ ràng có điều.

“Ngươi tổn thương ta mạch này bên trong duy nhất tiến vào Thánh Sơn hậu nhân, nếu ngươi đứng ở trong tộc, bị vướng bởi Thánh tổ chi mệnh, ta cũng không dám đối với ngươi như thế nào, nhưng ngươi đã muốn rời khỏi gia tộc, vậy chính là mình muốn chết!”

Húc Minh trưởng lão cũng không hề có một chút ẩn giấu ý tứ, hắn lần này đuổi theo, vì chính là muốn giết Tiêu Vũ.

Bị Tiêu Vũ trọng thương Tiêu Mạc đến nay không có khôi phục, hơn nữa bây giờ Thánh Sơn thêm ra một tiến vào tiêu chuẩn, nếu như có thể đem Tiêu Vũ diệt trừ, danh ngạch này nói không chừng liền có thể bị bọn họ mạch này chỗ tranh thủ được.

Hai người này bất kể là nguyên nhân nào, đều đầy đủ để hắn đối với Tiêu Vũ sinh ra sát tâm, này đây khi hắn biết được Tiêu Vũ từ Tiêu gia rời đi, liền tự mình cùng đi theo.

“Lão già, muốn giết ta?” Tiêu Vũ cười lạnh không ngớt, cái này Húc Minh trưởng lão thật đúng là nham hiểm, hơn nữa cũng làm rất tuyệt, càng không tiếc tự mình ra tay, xem ra đối với hắn đã là ôm ý quyết giết.

“Ngươi vốn là trong tộc nghiệt tử, từ lúc nhiều năm trước khi, thì phải chết, không nên trở lại trong tộc!” Húc Minh trưởng lão cũng phớt lờ, ngược lại ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ đã là một kẻ chắc chắn phải chết.

Hắn tự mình ra tay, một giới tầm thường tiểu bối, chẳng lẽ còn khả năng chạy?

“Nghiệt tử? Ngươi đã quyết tâm muốn giết ta, có thể hay không nói cho nghiệt tử ta rốt cuộc là ý gì?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, đối với việc này hắn vẫn đều rất tò mò.

Người của Tiêu gia, tựa hồ liền bởi vì hắn cái này nghiệt tử thân phận, đối với hắn thập phần bài xích, nhưng việc này Lâm Vũ Nhu không chịu nói rõ với hắn, có lẽ có thể từ nơi này Húc Minh trên người trưởng lão hỏi đến điểm cái gì.

“Người sắp chết, cần gì hỏi nhiều, ngươi chỉ cần biết, nghiệt tử, chính là không nên tồn tại với thế gian người, ngươi…… còn có mẹ ngươi, cùng với cái kia nhiễu loạn, đều đáng chết!” Húc Minh trưởng lão trong mắt bắn ra cười lạnh, trong tay đầu rồng trượng nhẹ giương, trực tiếp đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Đoành!”

Húc Minh trưởng lão,

Đó là thực sự Thiên Tông nhân vật, tu vi đã đạt được Tứ Cực cảnh giới, này vừa ra tay, quanh thân đất rung núi chuyển, cực kỳ kinh người.

Đều là Thiên Tông, đây chính là xuất thân cổ tộc lão quái vật, này thân thể thực lực, xa xa không phải này Long Tuyền Tông Thiên Tông có thể so sánh.

“Lão thất phu, muốn giết ta, ta bảo đảm, ngày sau ta trở về, các ngươi mạch này tất cả đều muốn chết tuyệt!” Tiêu Vũ phẫn nộ, lão già này lại ở nửa đường chặn lại, thật sự nham hiểm.

Mặc dù tràn ngập lửa giận, nhưng hắn cũng biết bực này Thiên Tông không thể đối đầu, lúc này triển khai huyễn thiên thần dực, bay lên trời cao, ngay đầu tiên đi xa.

“Bốp!”

Hai cánh lóe lên sau khi, Tiêu Vũ biến sắc, hắn lại không có ngay đầu tiên bay khỏi nơi đây, mà là còn ở tại chỗ.

“Vực trường lực lượng?” Tiêu Vũ sắc mặt một chút khó nhìn lên, nơi này thiên địa bị một loại lực lượng cầm giữ, làm cho hắn dù cho có huyễn thiên thần dực, cũng không cách nào bay đi.

“Ngươi cho rằng, ta sẽ không biết ngươi có cực nhanh gì? Ta hôm nay muốn giết ngươi, ngươi đi không được!” Húc Minh trưởng lão lạnh lùng mở miệng.

Hắn đã sớm biết Tiêu Vũ đã ở Lạc Vân Châu từng làm sự tình, có cực nhanh, liền Thiên Tông đều không thể đuổi theo, bởi vậy đã sớm chuẩn bị, mang đến một cái bí bảo, sớm đem nơi này cầm cố, khiến Tiêu Vũ không cách nào nhận sự giúp đỡ huyễn thiên thần dực thoát đi.

“Đã như vậy, lão già, ta đây thì kéo ngươi lên cùng chết!” Tiêu Vũ cũng nổi giận, lão già này đối phó hắn một giới hậu bối, thật đúng là rơi xuống không ít tâm tư.

Gầm lên trong lúc đó, hắn quay đầu, một thân tu vi và thực lực đều là không giữ lại chút nào, ra tay toàn lực.

Vào lúc này, sáu viên dấu ấn cùng nhau hiện lên, và âm dương hai sao cũng bay ra, trong cơ thể tinh thần lực gia thân, hoàng văn lửa, đã ở bên cạnh hắn quấn quanh.

“Trên người ngươi lại có nhiều như vậy lá bài tẩy, chẳng trách cái kia cái gọi là Long Tuyền Tông không giết được ngươi!” Húc Minh trưởng lão kinh ngạc.

Dùng ánh mắt của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra, Tiêu Vũ trên người mấy thứ này, không có giống nhau thuộc về vật phàm.

Cái kia sáu viên dấu ấn cùng âm dương hai sao thì thôi, dù sao cũng là tu luyện được gì đó, nhưng ánh mắt của hắn rơi vào Tiêu Vũ sau lưng cánh chim trên lúc, lại là tràn ngập hừng hực.

Này đôi cánh chim, ở một tên tiểu bối trên người đều có thể phát huy ra khủng bố như vậy cực nhanh, vượt qua Thiên Tông, tất nhiên là một đại bảo vật, vào đúng lúc này, Húc Minh trưởng lão trong mắt không hề che giấu chút nào chính mình tham lam.

“Xem ra ta vẫn là xem thường ngươi, có điều không sao, sau khi ngươi chết, này đôi cánh chim ta sẽ quý trọng, nhục thể của ngươi tựa hồ cũng thập phần bất phàm, ta sẽ dùng để luyện thành thuốc máu, tin tưởng có thể cho ta khôi phục nhất định tổn thất tinh nguyên!” Húc Minh trưởng lão lộ ra nụ cười.

Tiêu Vũ thứ ở trên thân càng nhiều, càng là bất phàm, hắn lúc này thì càng cao hứng, bởi vì mấy thứ này đều sẽ là hắn.

“Lão già, ta trước tiên diệt ngươi!” Tiêu Vũ không nói nhảm nữa, lục đạo luân hồi lĩnh vực tạo ra, đồng thời âm dương hai sao chuyển động, hóa thành thần bàn, hoàng loài lửa cũng thêm vào ở trên thân thể, ba người đồng thời hướng về Húc Minh trưởng lão đánh tới.

“Ồ?” Húc Minh trưởng lão lại kinh ngạc.

Tiêu Vũ này tam đại bí thuật cùng xuất hiện, để hắn cũng không khỏi trở nên động dung, chẳng trách Tiêu Vũ có thể đánh bại Hoàng Phủ Cực, thực lực thế này, ở trẻ tuổi ở trong, đúng là khủng bố.

Có điều, điều này cũng càng làm cho hắn kiên định chém giết Tiêu Vũ quyết tâm, hôm nay đã ra tay, dạng này người, nếu không ngoại trừ, ngày sau đối với hắn sẽ là một họa lớn.

“Tầm thường giun dế, cũng dám ngông cuồng? Ở trước mặt ta, ngươi còn lật không dậy sóng đến!” Húc Minh trưởng lão trong tay đầu rồng trượng hướng về trên mặt đất tầng tầng vừa rơi xuống, ở trước người hắn nhất thời xuất hiện một lồng ánh sáng màu vàng, đem cả người hắn đều che chở ở trong đó.

“Ầm!”

Tiêu Vũ 3 thuật cùng xuất hiện, uy lực kinh người, chung quanh quần sơn lõm vào, vạn thú bôn ba, lại là nại không phá ra được Húc Minh trên người trưởng lão kim quang.

“Phụp!”

Ngược lại, một luồng lực phản chấn truyền quay lại, hắn toàn bộ dân số nôn máu tươi, về phía sau bay ra ngoài.

Nhất Đại cảnh giới chênh lệch, còn là quá mức to lớn, đặc biệt là hắn, vừa mới vào giấu hư cảnh giới, chỉ ngưng ra một đạo thần ảnh, mà Húc Minh trưởng lão, ở Thiên Tông cảnh giới này, cũng đã đi đến cuối con đường, tu vi chênh lệch thật sự quá mức rõ ràng.

Như thế chênh lệch, cho dù là hắn như thế nào đi nữa yêu nghiệt, cũng khó có thể vượt qua.

“Thực lực của ngươi quả thật bất phàm, không sai, bây giờ ta càng mong đợi đưa ngươi luyện thành thuốc máu sau hiệu quả!” Húc Minh trưởng lão kim quang hộ thể, cầm trong tay đầu rồng trượng, hướng về Tiêu Vũ đi lên.

Lúc này Tiêu Vũ, thương thế rất nặng, ngã trên mặt đất, trên người tràn đầy máu tươi.

Húc Minh trưởng lão thấy, mắt lộ xem thường, mạnh mẽ đến đâu thiên tài thì lại làm sao? Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hết thảy đều là vô căn cứ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 221: Gặp Lại Quần Áo Trắng Điện Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lão già, đi tìm chết!”

Ngay ở Húc Minh trưởng lão cho rằng Tiêu Vũ đã mặc cho làm thịt trong khi, trên đất Tiêu Vũ đột nhiên nổ lên, đồng thời một luồng kỳ dị sức mạnh từ trong cơ thể hắn lộ ra, bao phủ này toàn bộ khu vực.

“Đây là……” Húc Minh trưởng lão lúc này hoàn toàn biến sắc.

Thời điểm này, thần lực của hắn như là đã bị một loại nào đó xung kích, vốn Thiên Tông đỉnh tu vi tựa hồ bị vật gì đó mạnh mẽ chế trụ, cực nhanh giảm xuống, đi tới Thiên Tông cùng người tông điểm giới hạn.

“Giết!”

Ngay ở Húc Minh trưởng lão tu vi không yên trong giây lát này, Tiêu Vũ âm dương hai sao, đột nhiên đã biến thành một đồ án thái cực, hướng về hắn trấn áp xuống.

Đây là Tiêu Vũ quãng thời gian này bên trong quan sát trắng đen cá nhỏ đoạt được Thái Cực đồ, này hình thập phần quỷ dị, hắn chính mình cũng nhìn không thấu, uy lực cũng kinh khủng đến mức kinh người, bởi vì nhu hòa âm dương hai sao cùng bất diệt âm dương trải qua cả hai lực lượng.

"A!" Ở

Húc Minh trưởng lão kêu to, hắn giờ phút này tu vi giảm xuống, trước người kim quang lập tức phá nát, căn bản ngăn cản không được bộ này Thái Cực đồ.

Này hình xoay người lại, Húc Minh trưởng lão chỉ cảm thấy thân thể đều bị một luồng lực lượng vô hình trói buộc lại, và loại sức mạnh này thẳng vào bên trong cơ thể, khiến trong cơ thể hắn sinh cơ thần tốc xói mòn, như đang tước đoạt tính mạng của hắn.

"Súc sanh, cút cho ta!"

Húc Minh trưởng lão gầm lên, trong cơ thể thần quang bùng lên, điên cuồng huy động tự thân Thần lực.

"Ầm!"

Ở trong cơ thể hắn, một loại lực lượng kinh khủng bùng nổ, lúc này hắn tứ chi phát sáng, trong cơ thể 5 tôn thần ảnh cũng cùng nhau hiện lên, Tiêu Vũ Thái Cực đồ đúng là vẫn còn bị hắn trùng lui, hướng về Tiêu Vũ thần tốc bay trở về.

Nhưng mà, mặc dù chỉ là chốc lát, nhưng ở này thời gian ngắn ngủi trong vòng, Húc Minh trưởng lão cũng đã là bị thương không nhẹ.

Hắn vốn là tuổi già, lúc này sinh cơ bị hao tổn, thoạt nhìn càng như là già nua đi rất nhiều, mái đầu bạc trắng đều khô cạn, toàn thân da thịt cũng khô quắt xuống, khiến cho hắn thoạt nhìn thì như là 1 cổ thây khô.

"Súc sanh, ngươi dám đả thương ta, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Húc Minh trưởng lão phẫn nộ.

Hắn sống đến bây giờ, ở Thiên Tông cảnh giới vốn là không sống nổi thời gian dài bao lâu, lại vẫn bị Tiêu Vũ làm đã đi hơn nửa đời cơ, chẳng khác gì là đem tuổi thọ của hắn rút ngắn rất nhiều.

Vừa mới cái kia Thái Cực đồ,

Đối với hắn mà nói nhất định chính là kinh khủng nhất gì đó, có thể chiếm đoạt người sinh cơ, thì như cùng ở tại trên thân thể người rút đi năm tháng bình thường, thật sự quá kinh khủng.

“Lão già, hôm nay không chết, coi như số ngươi gặp may, ngày sau đợi ta trở về, chém hết ngươi mạch này!”

Vào lúc này, Tiêu Vũ sớm là triển khai huyễn thiên thần dực, phóng lên cao, thần tốc đi xa.

Hắn mới vừa ra tay, căn bản cũng chưa từng nghĩ tới khả năng giết chết lão già này, dù sao tu vi chênh lệch quá xa, mục đích của hắn chỉ là vì đem lão này trọng thương, tốt xông ra ấy bày ra lĩnh vực, để hắn có thể rời đi.

“A, súc sanh, ta Húc Minh thề, cho dù ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng nhất định phải đưa ngươi chém giết, đem ngươi luyện thành thuốc máu!” Húc Minh trưởng lão tóc rối bời bay lên.

Giờ phút này hắn thoạt nhìn thì như là 1 cổ thây khô bình thường, toàn thân da thịt khô quắt, phát như là cỏ khô, hốc mắt lún xuống, gầm lên thời gian, tựa như một ác quỷ đang gầm thét, thoạt nhìn phá lệ đáng sợ.

Mang huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ chốc lát cũng không dám dừng lại, lấy tốc độ cực nhanh lao ra, cũng không biết bay bao xa, vết thương trên người hắn thật sự không chịu nổi, lúc này mới kiệt lực, như là một con gãy cánh chim bình thường rầm rơi xuống đất.

Ngã trên mặt đất, Tiêu Vũ trong nội tâm cũng có chút nấn ná, vừa mới tình hình, đối với hắn mà nói hầu như chính là tuyệt cảnh.

Nếu không phải là hắn đã ở Thiên Uyên được kỳ lạ sức mạnh, từ lúc Vô Tuyền Sơn lúc liền bắt đầu thử nghiệm diễn hóa ra Thiên Uyên bên trong vực trường lực lượng, áp chế người khác tu vi, lúc này sợ là đã chết.

Nhưng mà, hắn pháp môn này còn chưa thành thục, mặc dù có thể áp chế người tu vi, nhưng cũng thời gian rất ngắn, hơn nữa vừa rồi Húc Minh trưởng lão tu vi cao qua hắn nhiều lắm, hắn tối đa chỉ có thể ảnh hưởng chốc lát.

Mà đây hay là tại Húc Minh trưởng lão cho là hắn đã trọng thương, không có phòng bị dưới tình huống, nếu là tiếp theo gặp lại, hắn này một pháp môn chỉ sợ cũng khó có tác dụng.

Ngã trên mặt đất, Tiêu Vũ máu me khắp người, thời gian rất lâu đều không thể nhúc nhích, cũng không cùng qua bao lâu, hắn có thể miễn cưỡng vận chuyển lên bất diệt âm dương trải qua, trị thương cho chính mình.

“Lão già này, Thần lực làm sao cổ quái như vậy?”

Bắt đầu chữa thương, Tiêu Vũ mới phát hiện, Húc Minh trưởng lão Thần lực bên trong, lại ẩn chứa một loại quỷ dị gì đó.

Thứ này cùng ở Thánh Sơn bên trong ăn mòn hắn thân thể sức mạnh kia giống nhau y hệt, vốn hắn có bất diệt âm dương trải qua, có thể rất nhanh khiến cho những thương thế này khôi phục lại.

Nhưng bây giờ, bởi vì sức mạnh kia tồn, làm cho hắn dù cho vận dụng bất diệt âm dương trải qua, chữa thương tốc độ cũng thập phần chầm chậm, rất khó chính thức khôi phục lại.

Dùng thời gian rất lâu sau khi, Tiêu Vũ thương thế chỉ là khôi phục một chút, mặc dù có thể cho hắn tự do hoạt động, nhưng bởi vì thương thế tồn tại, thực lực lại là rất chịu ảnh hưởng, có thể phát huy ra không đủ một phần mười ban đầu!

Ở tình huống như vậy, nếu như Húc Minh trưởng lão một lần nữa đuổi theo, Tiêu Vũ tuyệt đối không có bất kỳ đường sống.

“Húc Minh trưởng lão? Mối thù hôm nay, ngày sau phải trả, các ngươi mạch này đều chờ đó cho ta!”

Tiêu Vũ đứng lên, không dám ở cái địa phương này qua dừng lại lâu, sợ hãi Húc Minh trưởng lão hội đuổi theo.

Hắn lúc này thương thế quá nặng, đã không cách nào huy động huyễn thiên thần dực, chỉ có thể là dựa vào thân pháp tiếp tục tiến lên.

Trên đường đi, Tiêu Vũ cố gắng nghĩ lại, ban đầu ở Thánh cảnh bên trong, quần áo trắng điện chủ đã đã nói với hắn, để tìm kiếm thế gian nhân vật xuất sắc, bồi dưỡng thành chí tôn, mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới, quần áo trắng điện chủ trên thế gian rất nhiều nơi đều lưu lại tương tự với Thánh cảnh không gian.

Tìm tới này không gian, liền tương đương tìm được rồi quần áo trắng điện chủ, hết thảy không gian mảnh vỡ, đều nối liền một nơi khác, đó chính là quần áo trắng điện chủ vị trí.

Tiêu Vũ dùng đã đi hơn mười ngày thời gian, rốt cục chiếu quần áo trắng điện chủ theo như lời, tìm được rồi một chỗ quần áo trắng điện chủ lưu lại không gian mảnh vỡ.

Tiến vào không gian này biện pháp, cùng tìm kiếm quần áo trắng điện chủ phương pháp, quần áo trắng điện chủ đều đã đã nói, Tiêu Vũ bởi vậy dễ dàng mở ra không gian này mảnh vỡ, UU đọc sách www &# 46; u u kan &# 115; hu. Co &# 109; tiến vào ở

trong.

“Ngươi đã đến rồi, chủ nhân đang chờ ngươi!”

Tiến vào không gian này mảnh vỡ, Tiêu Vũ liền gặp được ban đầu ở Thánh cảnh bên trong ông lão kia, hắn cũng biết, này một không gian mảnh vỡ bên trong tất cả, đều ở đây ông lão quần áo trắng điện chủ khống chế bên dưới, bởi vậy biết hắn sẽ đến, ngược lại cũng không phải rất kỳ quái.

Tuỳ tùng người lão giả này, Tiêu Vũ lại một lần bị đưa đến một mảnh kia tinh thần không gian, bốn phía vẫn là tinh không một mảnh, mênh mông phi thường, đưa thân vào này, sẽ làm người cảm giác mình thập phần nhỏ bé.

“Đạo hữu tới tìm, không biết là có cái gì là ta có thể làm?”

Quần áo trắng điện chủ ngồi ngay ngắn sâu trong hư không, hắn vẫn như cũ như lúc ban đầu, toàn thân áo trắng, phong thần như ngọc, có vẻ tuổi trẻ mà đẹp trai, trên mặt ba phần mỉm cười, càng mang theo nói không nên lời mùi vị, tao nhã như ngọc.

“Ta muốn xin ngươi giúp ta, thành tựu dùng thân là phù chi đạo.” Tiêu Vũ cũng không có đi vòng, trực tiếp nói rõ chính mình ý đồ đến.

Hiện nay, hắn thật sự không nghĩ tới cái gì biện pháp tốt hơn, có thể giúp hắn cất bước bước đầu tiên này, nếu như còn có người khả năng vào lúc này giúp được hắn nói, vậy cũng chỉ có cái này quần áo trắng điện chủ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 222: Thương Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi càng thật tìm được đạo này lối vào?”

Quần áo trắng điện chủ nghe xong Tiêu Vũ ý nghĩ, cũng không nhịn được khiếp sợ.

Tiêu Vũ động tác này, có thể nói là sáng tạo ra muôn thuở không có việc, khai sáng ra một cái tất cả con đường mới.

Từ cổ chí kim, thế gian không biết từng có bao nhiêu thiên kiêu bá chủ, muốn lại đứng mới đạo, nhưng mà dù cho kinh diễm đến đâu người, cũng khó có thể chính thức làm được.

Mở ra mới đạo, nói nghe dễ dàng, nghĩ đến cũng đơn giản, nhưng bước đầu tiên này, chính là làm khó không biết bao nhiêu người.

Làm như vậy khó không phải như thế nào tìm được cái kia một con đường, kỳ thực càng khó, là tìm được tìm một cánh cửa, cũng chính là đi thông đạo này lối vào.

Lúc này quần áo trắng điện chủ nghe xong Tiêu Vũ ý nghĩ sau khi, cũng không nhịn được cảm thấy thán phục, hắn lại thật là tìm được đối kháng nguyền rủa phương pháp tu luyện, và còn muốn đi ra một cái hoàn toàn con đường khác.

Quần áo trắng điện chủ có cùng Tiêu Vũ giống nhau cảnh giới cùng tầm mắt, bởi vậy hắn có thể hiểu Tiêu Vũ ý nghĩ, cũng so với tất cả mọi người rõ ràng, con đường này có cỡ nào không dễ dàng.

“Đạo hữu quả nhiên là tươi đẹp người, làm người khâm phục.” Quần áo trắng điện chủ một lúc lâu thở dài, nói: “Chỉ có điều, từ lần trước hiện thân truyền đạo, ta hồn lực tiêu hao quá lớn, hiện nay, ta mặc dù khả năng hiện thân gặp lại, nhưng chỉ còn lại tàn hồn lực lượng, đã là cái gì cũng không làm được, chỉ sợ là không giúp được ngươi cái gì.”

Tiêu Vũ không khỏi cảm thấy thất vọng, phóng tầm mắt thế gian, nếu như ngay cả cái này quần áo trắng điện chủ đều không giúp được hắn, vậy hắn còn có thể hi vọng ai?

Phù Đạo Minh? Mặc dù nhận sự giúp đỡ cái kia 1 minh sức mạnh, cũng có thể để hắn cất bước bước đầu tiên này, nhưng hắn bây giờ đã bị Phù Đạo Minh xoá tên, dù cho hắn thay đổi thân phận, lại vào Phù Đạo Minh, cách hắn muốn ở Phù Đạo Minh bên trong có được đồ vật, cũng như trước thập phần xa xôi.

“Đã như vậy, ta đây cũng không quấy rầy đạo hữu tu dưỡng.” Tiêu Vũ không có ý định tiếp tục lưu lại.

Hắn vốn tưởng rằng, quần áo trắng điện chủ dù cho không giúp được hắn, chí ít có thể cho hắn vạch ra một con đường sáng.

Mặc dù cảnh giới của bọn hắn cùng thực lực xê xích không nhiều, đang lấy thân là phù này trên một con đường quần áo trắng điện chủ khó có thể cho hắn chỉ điểm, nhưng quần áo trắng điện chủ dù sao cũng là một giới này người, có lẽ có thể nói cho hắn biết nên đi tới nơi nào.

“Đạo hữu không cần nóng lòng.” Quần áo trắng điện chủ giữ lại, nói: “Ngươi tình huống này, có lẽ đi tới U Sơn, có thể được có trợ giúp ngươi đồ vật.”

“U Sơn?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, hắn cũng từng nghe tới, này cái gọi là U Sơn, chính là tương tự với Thiên Uyên địa phương như vậy.

Loại địa phương này mười phần nguy hiểm,

Ở trong có nhân vật khủng bố, mặc dù là vương giả nhân vật, cũng không dám tùy tiện đặt chân, ở 10 châu đại địa bên trên, loại địa phương này đều bị liệt vào cấm kỵ chi địa, không người can đảm đi tới.

“Nhiều năm trước khi, ta đã ở U Sơn bên trong đến một chút tím thần sa, dùng đạo hữu ngươi tình huống, nếu có thể tìm được, nên có thể giúp được ngươi.” Quần áo trắng điện chủ gật đầu.

Tiêu Vũ mừng rỡ, tím thần sa, đây chính là Cửu Thiên Thế Giới bên trong đều hết sức hiếm thấy thần vật.

Như là thế gian binh khí, có mạnh đến đâu, vốn cũng chỉ là một khối sắt, mà khả năng luyện thành tuyệt thế hung binh, sao lại bình thường, rất nhiều thợ rèn, khi chiếm được thần thiết sau khi, cũng hoàn toàn không có cách nào rèn đúc.

Lúc này, tím thần sa thì hiện ra chỗ trân quý, này 1 thần vật phi thường kỳ lạ, như thế nào đi nữa cứng rắn thần vật, nhiễm vật ấy sau khi đều sẽ nhũn dần, đối với thợ rèn mà nói, đây cũng là một loại vô thượng thần vật.

Mặc dù Tiêu Vũ cũng không phải muốn rèn đúc binh khí, nhưng nếu có thể được vật ấy, cũng có thể cho trong cơ thể hắn 5 linh thạch nhũn dần, do đó để hắn có thể trong khoảng thời gian ngắn với trên đá in dấu xuống ấn phù, chính thức làm được dùng thân là phù.

“U Sơn bên trong, hoàn toàn không tầm thường, đạo hữu lần đi, nhất định cẩn thận nhiều hơn.” Quần áo trắng điện chủ lấy ra một thứ, giao cho Tiêu Vũ, nói: “Xấu hổ, ta bây giờ hồn lực suy yếu, liền vì đạo hữu chữa trị vết thương trên người cũng không thể, chỉ có thể tặng cho đạo hữu vật ấy, thời khắc mấu chốt, nó nên có thể đến giúp đạo hữu.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, đây là một mặt mâm tròn, thoạt nhìn rất là cổ xưa, tại đây ở trong, cũng không cảm giác được cái gì sóng thần lực.

Gật gù, đem vật ấy thu hồi, Tiêu Vũ cũng biết quần áo trắng điện chủ tướng vật ấy cho hắn, tất hữu dụng ý, lúc này cảm ơn, rời đi luôn.

Rời đi cái này tinh thần không gian lúc, Tiêu Vũ vừa là đau đầu lên, U Sơn cách xa ở mặt khác một châu, hắn nếu có thể sử dụng huyễn thiên thần dực cũng còn tốt, có thể trên người bây giờ mang thương, căn bản không khởi động được, cái này phải cỡ nào tài năng đạt được?

“Tiểu huynh đệ không cần phải lo lắng, chủ nhân không gian mảnh vỡ là liên kết, khắp 10 châu các nơi, ta có thể mang ngươi theo một chỗ khác không gian rời đi.” Mang theo Tiêu Vũ tiến lại ông lão biết được Tiêu Vũ buồn phiền, mỉm cười gian mở ra một đường hầm không gian.

Chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, thật sự là không thể tốt hơn sự tình, lúc này cũng không khách khí, tuỳ tùng người lão giả này, tiến vào đường hầm không gian.

Tìm đến quần áo trắng điện chủ lúc, hắn theo một chỗ khác không gian cửa vào bên trong tiến vào, lúc này rời đi, rồi lại là một không gian khác, lúc đi ra, người sớm vắng mặt hạo châu, mà là đi tới 10 châu bên trong một khác châu.

“Thương Châu?”

Tiêu Vũ xuất hiện nơi đây, nhớ mang máng, tựa hồ Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc, chính là tại đây một châu bên trong.

Hiện nay, hắn là Hoàng Phủ bộ tộc phải giết đối tượng, nếu không phải trở lại Tiêu gia, sợ là đã đã bị điên cuồng đuổi giết, bây giờ đi tới nơi này một châu, nếu như bị Hoàng Phủ bộ tộc người phát hiện tung tích của hắn, hắn ở đây châu nhất định nửa bước khó đi.

“Hy vọng sẽ không đụng với Hoàng Phủ bộ tộc người.”

Hắn chỉ có thể ở trong nội tâm như thế chờ đợi, hắn hiện tại thực lực còn lại không đến vốn một thành, nếu như đụng với Hoàng Phủ bộ tộc, đây tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Lý do an toàn, Tiêu Vũ liên thành đều không, đi đều là không thấy bóng người đường nhỏ, chạy thẳng tới U Sơn.

U Sơn, nơi này trên thế gian truyền thuyết, không chút nào ít ỏi với Thiên Uyên.

Tin đồn, nơi này là âm u lối vào, nhiều năm tử khí tràn ngập, không người nào có thể đi sâu vào, so với Thiên Uyên còn kinh khủng hơn, người bình thường chỉ cần nhiễm phải nơi này một tia tử khí, chính là mười phần chết chắc.

Cũng bởi vậy, nơi này từ xưa tới nay chưa từng có ai đồng ý tiếp cận, bởi vì loại kia tử khí, chính là vương giả cấp bậc nhân vật nhiễm, cũng là chắc chắn phải chết.

Tiêu Vũ liên tục chạy đi, không ngừng không nghỉ, rốt cục ở mấy ngày sau, đến nơi đây.

“A?”

Khoảng cách U Sơn còn cách một đoạn, UU đọc sách ww &# 119; &# 46; uu &# 107; anshu. &# 99;om cước bộ của hắn liền ngừng lại, bởi vì từ xa nhìn lại, U Sơn trước khi đúng là bắp đùi lộ ngực bóng người lấp lóe, nhưng lại không phải số ít.

Hắn không khỏi kinh ngạc, đây là tình huống gì? U Sơn không phải kiếp này hung hiểm nhất địa phương một trong gì? Bình thường nên không người can đảm tiếp cận mới đúng, làm sao lại có nhiều người như vậy?

Mặc dù bị thương, nhưng Tiêu Vũ thần niệm còn là rất mạnh mẽ, hắn dùng mạnh mẽ thần niệm về phía trước quét tới, nhất thời rùng mình.

“Khổng huynh, ngươi tìm được tin tức có thể xác định? Chúng ta đã liên tục phái ra bách đội nhân mã, nhưng đến nay, liền một sống sót trở về đều không có, nếu là tin tức sai lầm, lần tổn thất này, không khỏi cũng có chút quá lớn.”

Lúc này, U Sơn trước khi, hai cái nam tử trẻ tuổi cưỡi dị thú, thoạt nhìn đều không phải là người tầm thường, ở trong thân thể ở bên trái nam tử nhíu chặt lông mày, hướng về bên cạnh tên còn lại nói rằng.

Tại đây hai người trẻ tuổi trước người, tất là một đám lớn nhân mã, chia làm mười người một nhóm, trước sau tiến vào U Sơn.

Nhưng mà, này tiến vào người, thật giống như ở U Sơn bên trong trực tiếp biến mất giống nhau, cũng lại không có một người còn sống đi ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 223: Oan Gia Ngõ Hẹp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hoàng Phủ anh, ngươi có thể yên tâm, ta dám khẳng định, tin tức hết sức chính xác.” Tên kia họ Khổng nam tử trên mặt mang theo tự tin, nói: “Đây chính là ta hao tốn giá thật lớn, mới từ Đạo Thần Cung một vị bằng hữu nơi đó chiếm được tin tức, tuyệt đối không có sai.”

Hoàng Phủ? Tiêu Vũ nghe đến đó, trong lòng hơi động, ở Thương Châu, Hoàng Phủ hai chữ đại biểu cũng chỉ có Hoàng Phủ bộ tộc, trước mắt tên đàn ông trẻ tuổi này không hề nghi ngờ chính là Hoàng Phủ bộ tộc hậu nhân.

Đây thật đúng là muốn cái gì tới cái đó, trước đây hắn còn mong mỏi không nên gặp phải Hoàng Phủ bộ tộc người, không nghĩ vòng qua nhiều như vậy địa phương đến đi tới u núi, còn là cùng bộ tộc này người đụng phải.

Còn một gã nam tử khác, Tiêu Vũ mặc dù không biết, nhưng lúc này cũng đại khái đoán được người này thân phận, bởi vì người này mặc trên quần áo, có dấu Phù Đạo Minh đánh dấu.

Hơn nữa, cái này họ Khổng nam tử, là Phù Đạo Minh thành viên!

“Thật đúng là oan gia ngõ hẹp!” Tiêu Vũ mình cũng cảm giác, chuyện này thật sự là có chút trùng hợp.

Hoàng Phủ bộ tộc cùng Phù Đạo Minh, này hai thế lực lớn đều mạnh mẽ đến kinh người, và đều cùng hắn có quan hệ.

Hoàng Phủ bộ tộc từ không cần phải nói, dĩ nhiên ở 10 châu trong vòng đối với hắn phát sinh đuổi giết, đưa hắn liệt vào phải giết trong danh sách, mà đây Phù Đạo Minh, lúc trước lãnh khốc vô tình, khi hắn đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc sau quyết đoán đưa hắn từ bỏ, từ minh bên trong xoá tên.

Này hai thế lực lớn hậu nhân lại cùng đi tới? Tiêu Vũ tựa hồ là có chút hiểu Phù Đạo Minh lúc trước vì sao như vậy quyết đoán đưa hắn bỏ, hai cái thế lực trong lúc đó, tựa hồ là có quan hệ gì, nếu không hậu nhân của bọn họ sẽ không đi được gần như vậy.

“Đạo Thần Cung? Đó là địa phương nào?”

Đối với hai người này nói chuyện, Tiêu Vũ lại là có nhiều chỗ nghe không hiểu lắm, hắn mặc dù biết được Đạo Thần, nhưng này Đạo Thần Cung, lại là xưa nay cũng chưa từng nghe qua.

“Ai da, thế gian đem loạn, không nghĩ tới chúng ta càng sinh ở tại đây một đời, phải đối mặt như thế loạn thế!”

Tiêu Vũ suy đoán không có sai, này hai người trẻ tuổi, quả thật chính là Hoàng Phủ bộ tộc hậu nhân, cùng với Phù Đạo Minh thành viên, trong đó Hoàng Phủ bộ tộc hậu nhân tên là Hoàng Phủ sửa, mà cái kia Phù Đạo Minh thành viên, tất là tên là Khổng Hi.

Lúc này Hoàng Phủ sửa, như là hơi xúc động, ở nơi đó xúc động.

“Đúng vậy, vạn năm loạn thế, đúng là bị chúng ta thế hệ này gặp phải, cũng không biết là họa hay phúc!” Khổng Hi cũng là gật gật đầu, thoạt nhìn đồng dạng có chút thổn thức.

“Vạn năm? Loạn thế?” Tiêu Vũ nghe được rơi vào trong sương mù, hoàn toàn không rõ hai người này đang nói cái gì, Nhưng nhưng đại khái có thể biết, tựa hồ vùng thế giới này đem phải loạn.

Nhưng mà, hai người này trẻ tuổi như vậy, mặc dù xuất thân bất phàm, nhưng cũng chỉ là một giới hậu bối, bọn họ là thế nào biết những chuyện này?

“Trong truyền thuyết, thế gian có vô thượng thánh địa, tên là Đạo Thần Cung, bình thường hầu như chưa bao giờ hiện thế, mỗi một khoảng thời gian vạn năm, mới sẽ xuất thế một lần, quảng thu đệ tử, ta vốn tưởng rằng truyền thuyết này là giả, không ngờ rằng lại thật tồn tại.” Hoàng Phủ sửa nói tiếp, trong khi nói chuyện, ánh mắt lộ ra vài phần say mê.

“Đạo Thần Cung khả năng dùng Đạo Thần vì danh, tự nhiên bất phàm, mỗi lần Đạo Thần Cung hiện thế, chính là thế gian cái kia cổ lão nhất cổ tộc, đều phải liều mạng đem nhà mình hậu nhân đưa vào trong đó, ở trong truyền thuyết, đây chính là một cái duy nhất, có thể bồi dưỡng được Đế giả thánh địa!” Khổng Hi gật đầu, biểu thị tán thành.

Mấy câu nói này, nghe được Tiêu Vũ trong lòng chấn động mạnh.

Hiện nay thế gian, Đại Đế không thấy, liền vương giả nhân vật đều khó mà tìm được, này cái gọi là Đạo Thần Cung, lại cường đại đến mức độ này, càng có thể nuôi dưỡng được Đại Đế cấp bậc nhân vật?

Hơn nữa nghe tới, tựa hồ cái gì ba đạo minh, cái gì lánh đời cổ tộc, cùng này Đạo Thần Cung so ra, đó hoàn toàn là không đáng một đồng.

“Chỉ có điều, Đạo Thần Cung mỗi một lần hiện thế, cũng mang ý nghĩa thiên địa đem loạn, tục truyền, Đạo Thần Cung lần trước khi xuất hiện trên đời, núi thây biển xương, kể cả vương giả nhân vật, cơ hồ đều vào lúc này chết hết, thậm chí còn có Đại Đế, cũng tại thời đại kia biến mất!” Hoàng Phủ sửa âm thanh hơi có trầm thấp, như là đang vì tương lai lo lắng.

“Đúng vậy, này cung lại xuất hiện, cũng mang ý nghĩa toàn bộ 10 châu đại địa rất nhanh đều muốn không còn bình tĩnh nữa. Chỉ có điều, tuy là như thế, có thể cái này cũng là một phen cơ duyên, trong truyền thuyết, chỉ cần đi vào Đạo Thần Cung, mặc dù là tuổi trẻ nhân vật, cũng có thành đế cơ hội.”

Khổng Hi nói: “Theo ta người bạn kia theo như lời, không lâu sau nữa, Đạo Thần Cung sẽ thật sự xuất thế, Hoàng Phủ anh ngươi xuất thân vương tộc, bàn về thực lực, bây giờ Hoàng Phủ trong tộc đã không có Hoàng Phủ Cực, chính là dùng ngươi là nhất, đến lúc đó dùng ngươi phong thái, tiến vào Đạo Thần Cung, có lẽ liền có thể trong loạn thế này quật khởi!”

“Ha ha, ta đây thì nhận Khổng huynh chúc lành!” Hoàng Phủ sửa đạt được một cái nịnh nọt, thoải mái cười to, sau đó nói: “Có điều, Khổng huynh ngươi cũng không kém, có thể được Phù đạo Thánh Minh phù vương thu ngươi làm đồ, tiền đồ cũng là vô khả hạn lượng, làm người hâm mộ a!”

Nghe hai người kia ở thổi phồng nhau, Tiêu Vũ cũng không có hứng thú nghe tiếp nữa, nhưng hai người này phía trước mấy câu nói, lại là khiến nội tâm của hắn thật lâu không thể bình tĩnh.

Đến tột cùng là dạng gì loạn thế, mới có thể làm cho vương giả nhân vật đều cơ hồ chết hết, thậm chí kể cả Đại Đế cấp bậc nhân vật, đều có chết đi có thể.

Phải biết rằng, ở hiện nay thế gian, chí tôn không thấy, Đại Đế chính là chí cao vô thượng tồn tại, là dạng gì náo loạn, có thể cảm nhận được Đại Đế cấp bậc nhân vật?

Trừ lần đó ra, Khổng Hi thân phận cũng làm hắn cảm thấy ngoài ý muốn, người này lại là phù vương đệ tử, hơn nữa cái này phù vương tựa hồ vẫn Thánh Minh người trong!

Hắn rõ ràng nhớ tới, hạ lệnh đưa hắn xoá tên, chính là Phù Đạo Minh Thánh Minh, cái này Khổng Hi sư phụ nếu là Thánh Minh bên trong Phù đạo vương giả, địa vị tất nhiên không thấp, cái kia một quyết định nói không chừng liền có hắn quan hệ.

“Ai da, lời tuy như thế, nhưng này u núi quỷ dị như thế, chúng ta đưa vào nhiều người như vậy, U &# 8 còn là một chút tin tức cũng không có, này ở trong thật tồn tại thứ đó gì? Ta chỉ sợ không công tổn thất nhiều người như vậy.” Một phen thổi phồng qua đi, Hoàng Phủ sửa lại lộ ra vài phần vẻ ưu lo, rốt cục vừa là nói tới chánh sự.

“Hoàng Phủ anh không cần phải lo lắng.” Khổng Hi cười nói: “Loạn thế sắp tới, ta người bạn kia thập phần khẳng định, chỉ có ở đây chờ tuyệt địa bên trong tìm được thứ đó, mới có hi vọng ở trong loạn thế sống sót, không chiếm được nói, đến lúc đó mặc dù là lại nhân vật thiên tài, chỉ sợ cũng là khó có thể ở trong loạn thế sống sót, chính là vương giả, cũng không biết muốn chết bao nhiêu!”

“Hiện nay, Đạo Thần Cung còn chưa chính thức hiện thế, biết này người còn không nhiều, chỉ cần chúng ta khả năng chiếm được tiên cơ, đến lúc đó liền có vốn liếng đi tranh cướp thành đế cơ hội, với trong loạn thế gọi bằng tôn, cho nên mặc dù là trả giá lớn hơn nữa giá cả, bốc lên lớn hơn nữa hiểm, cũng đáng.” Như là sợ hãi Hoàng Phủ sửa không tin, Khổng Hi vừa là tiếp tục động viên.

“Khổng huynh nói đúng!” Hoàng Phủ sửa gật đầu, trong lòng nhưng có chút không cho là thế.

Khổng Hi nói đơn giản dễ dàng, có thể tổn thất này đều là bọn hắn Hoàng Phủ nhà người, như vậy đem những người này đưa vào u núi chịu chết, nếu là hắn không đau lòng đó mới là việc lạ.

Chỉ có điều, trong truyền thuyết loạn thế thật sự quá mức khủng bố, Khổng Hi theo như lời, cũng có nhất định đạo lý, chiếm được tiên cơ, hắn mới có thể, tại đây hỗn loạn trong thiên địa tiếp tục sống sót.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 224: Thần Phục Còn Là Tử Vong

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tới nơi này, Tiêu Vũ không muốn tiếp tục nghe tiếp, nội tâm lại là nhận lấy to lớn xung kích.

Loạn thế sắp tới, hai người này rốt cuộc ngón tay chính là cái gì? Đến tột cùng là cái gì, khả năng gợi ra như thế náo loạn.

Hơn nữa, nếu như trong loạn thế này, liền Đại Đế đều có chết đi nguy hiểm, cái kia đến tột cùng phải có thực lực cỡ nào người, tài năng trong loạn thế này tiếp tục sống sót?

Trừ lần đó ra, vạn năm kỳ hạn, lúc này đối với hắn mà nói cũng là thập phần nhạy cảm, bởi vì vạn năm trước khi, đúng là hắn với Cửu Thiên Thế Giới chết đi thời điểm.

Bây giờ, vạn năm trôi qua, hắn một lần nữa sống lại, mà đây mới qua bao lâu, vùng thế giới này thì phải loạn, cuối cùng chỉ là trùng hợp, còn là có nguyên nhân khác?

Tóm lại, vô luận như thế nào, nếu như Khổng Hi theo như lời đều là thật, vậy không lâu sau đó, thế gian có lẽ đem loạn, sớm biết được, ít nhất có thể cho hắn kịp chuẩn bị.

“Nếu như đây là sự thực, ta nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất tăng lên mình thực lực!”

Tiêu Vũ trong lòng cảm nhận được mãnh liệt nguy cơ, cấp độ kia loạn thế, liền Đại Đế cũng có thể chết đi, mà hắn bây giờ, còn chỉ là khu khu tông sư, còn là vừa mới đi vào này cảnh.

Tông sư bên trên, còn có Thiên Tông, mà Thiên Tông người, cũng có người vương, Thiên Vương hai cái đại cảnh giới, qua hai người này cảnh giới, tài năng xưng đế.

Bây giờ Tiêu Vũ, khoảng cách Đế cảnh thật sự còn thái quá xa xôi, nếu loạn thế thật tiến lại, hắn nhất định phải càng thêm thực lực cường đại, tài năng tiếp tục sống sót, tài năng bảo vệ bên người những người kia, bảo đảm bọn họ chu toàn.

“Ta phải nhanh một chút giải quyết cùng Tiêu gia ở giữa các loại, sau đó toàn tâm toàn ý, dùng để tăng lên thực lực của ta!”

Tiêu Vũ trong lòng có một loại áp bức cảm giác, hắn thu hồi thần niệm, không nghe nữa hai người kia đối thoại, vòng tới một khác phương hướng, dự định theo những phương hướng khác tiến vào u núi.

“Người nào?”

Ở Tiêu Vũ di động thời gian, đột nhiên quát lạnh một tiếng truyền đến, kiên tiếp theo hắn liền phát hiện, chính mình quanh thân đã là một đám người xông tới, nhìn dáng dấp đều là Hoàng Phủ bộ tộc ở xung quanh đề phòng người.

“Đáng chết!” Trong lòng hắn thầm mắng, bởi vì bị thương, hắn liền khí tức đều không thể hoàn toàn ẩn giấu, lúc đó có gợn sóng, lại để những người này phát hiện.

Những người này yếu nhất cũng là tông sư tu vi, Tiêu Vũ bây giờ bị thương, hơn nữa đối phương nhiều người, hoàn toàn không có phản kháng đường sống, rất nhanh sẽ bị nhóm người này bắt giữ, mang tới Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi trước mặt.

“Thiếu gia,

Phát hiện một người khả nghi!" Một đám Hoàng Phủ loài người đè nặng Tiêu Vũ, mang tới Hoàng Phủ sửa trước mặt.

"Là ngươi!" Hoàng Phủ sửa thấy rõ Tiêu Vũ khuôn mặt, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ban đầu ở Thiên Uyên, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực đại chiến, hắn cũng ở tại chỗ, mắt thấy hết thảy trải qua, mặc dù khi đó Tiêu Vũ này đây Mạc Vong thân phận, nhưng sau đó theo thân phận của hắn bại lộ, liên quan tới dung mạo của hắn cùng qua lại, ở các thế lực lớn đến xem đã sớm không phải bí mật gì.

"Nguyên lai là ngươi cái này con rơi!" Khổng Hi cũng nhận ra Tiêu Vũ thân phận, lộ ra vài phần vẻ suy tư.

Tiêu Vũ, đã vào Phù Đạo Minh, triển lộ thực lực kinh người, đến minh bên trong coi trọng, nhưng cũng bởi vì đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc, mà bị xoá tên, trước đó, hắn ở Phù Đạo Minh bên trong trẻ tuổi bên trong, cũng có thể được cho thập phần nổi danh nhân vật.

Mà hắn Khổng Hi, có thể Thánh Minh phù vương đệ tử, bởi vậy nhìn thấy Tiêu Vũ cái này bị Phù Đạo Minh xoá tên người, tự có một luồng ưu việt cảm giác.

"Ngươi không phải trở lại Tiêu gia gì? Vì sao lại ở Thương Châu?" Hoàng Phủ sửa có chứa không rõ.

Đối với Tiêu Vũ, bọn họ Hoàng Phủ bộ tộc nhưng làm rất nhiều điều tra, đối với hắn qua lại rõ như lòng bàn tay, vốn đang định phái người đi tới Lạc Vân Châu đưa hắn chém giết, kết quả bởi vì hai châu cách nhau quá xa, đi đến thời gian, Tiêu Vũ đã là về tới trong Tiêu gia.

"Không can thiệp tới ra sao nguyên nhân, Hoàng Phủ anh, hắn đã là ngươi Hoàng Phủ bộ tộc tất phải giết người, thẳng thắn trực tiếp giết chết hắn, ngươi cũng coi là Hoàng Phủ loài lập công.” Khổng Hi ở bên nói.

Đối với Tiêu Vũ, hắn là từ trong đáy lòng xem thường, bàn về thân phận, Tiêu Vũ là bị Phù Đạo Minh xoá tên người, mà hắn là Thánh Minh phù vương đệ tử, bàn về thực lực, hắn tự hỏi ở phù chi nhất đạo, trong cùng thế hệ không thua với bất luận người nào, cho nên Tiêu Vũ đối với hắn mà nói, thậm chí không đáng hắn bắt lại nhìn thẳng nhìn.

Nghe đến Khổng Hi nói, Hoàng Phủ sửa trong lòng hơi động, nhưng không có lập tức động thủ, suy tư trong lúc đó lộ ra một tia nụ cười quỷ dị, cười nói: “Không vội, các ngươi trước tiên đem hắn thả ra!”

Hoàng Phủ bộ tộc người, đối với hắn nói tự nhiên thập phần phục tùng, nghe vậy buông ra Tiêu Vũ.

Cái này Hoàng Phủ sửa, muốn làm cái gì? Tiêu Vũ lúc này cũng là không nghĩ ra, hắn là Hoàng Phủ bộ tộc tất phải giết người, Hoàng Phủ sửa chẳng lẽ không giết hắn?

“Ta nên gọi ngươi Mạc Vong, hay là nên gọi ngươi Tiêu Vũ?” Hoàng Phủ sửa kỵ đang vật cưỡi bên trên, có vẻ cao cao tại thượng, ngữ khí ngoạn vị nói: “Ta bây giờ cho ngươi hai lựa chọn, một là cùng ta ký kết huyết khế, suốt đời thần phục với ta, làm ta nô bộc, hai là, ta lập tức đem ngươi giết, ngươi chọn một!”

Bên cạnh Khổng Hi ánh mắt sáng lên, nhất thời hiểu Hoàng Phủ sửa dụng ý.

Này Hoàng Phủ sửa tâm tư xoay chuyển thật đúng là nhanh a, thực lực của hắn vốn không giống như Hoàng Phủ Cực yếu nhiều lắm, nhưng ở Hoàng Phủ một tộc giữa, Hoàng Phủ Cực là tuyệt đối tồn tại, có tu đế vương thuật, hắn thủy chung là chênh lệch một đường.

Vì thế, Hoàng Phủ sửa đối với Hoàng Phủ Cực sớm có không phục, mặc dù bây giờ Hoàng Phủ Cực đã chết, hắn dĩ nhiên thay thế Hoàng Phủ Cực vốn địa vị, nhưng so với Hoàng Phủ Cực, ở Hoàng Phủ bộ tộc ở trong, vẫn có rất nhiều người đối với hắn không đồng ý, những người này ngoại trừ trong tộc trưởng bối ở ngoài, thậm chí còn có một vài cùng thế hệ.

Nhưng bây giờ, đánh bại Hoàng Phủ Cực người đang ở trước mắt, Hoàng Phủ sửa lại không lựa chọn giết hắn, mà là muốn thu ấy làm nô.

Này dụng ý rõ ràng có điều, đánh bại Hoàng Phủ Cực người, quay đầu lại lại thành nô bộc của hắn, bởi vậy, hắn liền đem hoàn toàn đem Hoàng Phủ Cực cho hạ thấp xuống.

Ngươi Hoàng Phủ Cực dụng hết toàn lực cũng không cách nào đánh bại người, ta nhưng có thể dễ dàng thu phục, đến lúc đó trong gia tộc, còn có ai dám nói hắn không bằng Hoàng Phủ Cực?

“Thần phục với ngươi?” Tiêu Vũ nở nụ cười, cười đến rất là coi thường.

Hắn có thể thấy, Hoàng Phủ sửa thực lực không kém, nhưng muốn để hắn thần phục, &# 32; chỉ sợ tìm khắp cửu thiên thập địa, cũng không có ai có dạng này tư cách.

“Ta tự nhiên biết, nếu là cứ như vậy ép buộc ngươi, trong lòng ngươi hơn nửa đối với ta không phục.” Hoàng Phủ sửa mang theo nụ cười tự tin, thong dong nói: “Ta cũng có thể cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi khả năng ở trong tay ta sống quá một phút thời gian, liền thả ngươi đi!”

“Thú vị, thú vị!” Khổng Hi ở bên cạnh nhẹ nhàng vỗ tay, xem ra Hoàng Phủ sửa đối với mình rất tự tin, lại định dùng võ lực để Tiêu Vũ thần phục!

Tiêu Vũ lại là nhíu mày, hắn đều có chút hoài nghi cái này Hoàng Phủ sửa có phải là nhìn ra hắn bị trọng thương.

Hoàng Phủ sửa tu vi, cũng đã là đạt được giấu hư cảnh viên mãn, sắp sửa đi vào Tứ Cực cảnh giới, mà hắn bây giờ có thương tích trong người, thực lực không đủ một phần mười ban đầu.

Nếu là hắn không có bị thương, đối phó Hoàng Phủ sửa không thành vấn đề, có thể bây giờ lại không có khả năng lắm.

Này Hoàng Phủ có kỷ cương biết hắn đã đánh bại Hoàng Phủ Cực, lại còn gan dạ có khẩu khí lớn như vậy, không chỉ đánh bại hắn, còn nhận định hắn không cách nào ở trong tay sống quá một phút?

Nếu như hắn không có nhìn ra Tiêu Vũ đã bị thương, cái kia khẩu khí của người này không khỏi cũng quá lớn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 225: Hổ Lạc Đồng Bằng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hôm nay, ta muốn làm cho tất cả mọi người đều biết, ta Hoàng Phủ sửa, so với Hoàng Phủ Cực mạnh hơn!” Hoàng Phủ sửa quát lạnh một tiếng, đã là tự thân dưới vật cưỡi nơi bay lên, lăng không một chưởng, đất rung núi chuyển.

Hắn mặc dù kiêu ngạo mà ngông cuồng, nhưng là quả thật có nhất định thực lực, một chưởng này dẫn động sấm gió, mang theo thiên địa oai, như thần linh giáng thế.

“Hừ!” Tiêu Vũ đương nhiên không thể thần phục, dù cho bị thương, lúc này cũng là thẳng tiến không lùi.

Hắn lấy ra Thái Âm mặt trời hai sao, hai sao xoay chuyển, đánh văng ra Hoàng Phủ sửa một chưởng, về phía trước nghiền ép mà đi.

“Hừ, tầm thường hai ngôi sao thôi!” Hoàng Phủ sửa xem thường, hờ hững thong dong.

Bàn tay hắn trên có tia sáng kỳ dị quấn quanh, quát lạnh một tiếng, đối với Tiêu Vũ hai đại ngôi sao không tránh không né, lại lấy một đôi bàn tay bằng thịt đánh về hai đại ngôi sao.

Ngày đó Tiêu Vũ này 1 cũ pháp, khiến Hoàng Phủ Cực gian nan ứng đối, bây giờ hắn muốn trực tiếp đem này hai đại ngôi sao đập vỡ, chứng minh hắn xa xa so với Hoàng Phủ Cực mạnh mẽ!

“Ầm!”

Hoàng Phủ sửa thực lực quả thật kinh người, một chưởng này uy lực chấn động tứ phương, riêng là uy lực còn lại đều trùng ngã liên miên núi rừng.

“Hừ!”

Tiêu Vũ một tiếng rên, khóe miệng trào máu, liên tục về phía sau thối lui ra khỏi mấy bước, sắc mặt cũng biến thành có chút khó coi.

Trong cơ thể có thương tích, thực lực của hắn giảm xuống nhiều lắm, mặc dù có thể lấy ra âm dương hai sao, nhưng uy lực mất giá rất nhiều.

Huống hồ, hắn vốn cũng chỉ ngưng ra một đạo thần ảnh, mà Hoàng Phủ sửa tất là năm đạo, tu vi của hai người vốn là tồn tại chênh lệch, bây giờ bị thương sau khi, càng khó có thể ứng đối.

“Ngươi loại bí pháp này, cũng chỉ có điểm ấy uy lực?” Hoàng Phủ sửa một chưởng đẩy lui Tiêu Vũ âm dương hai sao, nhất thời tin tưởng tăng nhiều, càng thêm nhận định mình thực lực muốn so với Hoàng Phủ Cực mạnh mẽ.

Đồng thời, hắn đối với Tiêu Vũ cũng cảm thấy xem thường, khinh bỉ nói: “Thật không biết, lúc trước ngươi là làm sao đánh bại Hoàng Phủ Cực, lại cũng chỉ có ngần ấy thực lực!”

Kể cả bên cạnh Khổng Hi, cũng hơi có kinh ngạc, liên quan tới Tiêu Vũ tin đồn hắn cũng nghe không ít, trong tưởng tượng, cũng không đến nổi yếu như vậy mới đúng.

“Xem ra ta nói cho ngươi ở trong tay ta kiên trì một phút, còn là quá để mắt ngươi, chỉ ngươi chút thực lực này, sợ là ngay cả ta ba chiêu đều không đón được!” Hoàng Phủ sửa mang theo sâu sắc xem thường, đứng ngạo nghễ, cực kỳ bá đạo nói: “Bây giờ ta hỏi huynh, là thần phục, là lựa chọn thần phục, còn là tử vong!”

“Thần phục? Chỉ bằng ngươi?” Tiêu Vũ khóe miệng dính máu,

Thế nhưng là cười đến rất lạnh, nói: “Ngươi chút thực lực này, còn hơn Hoàng Phủ Cực, kém đến quá xa, ở trong mắt ta, liền rác rưởi cũng không bằng!”

“Bịch!”

Hoàng Phủ sửa cũng không tức giận, chỉ là giơ tay vung tay áo, trong tay áo lộ ra một đạo mãnh liệt trận gió, tầng tầng đánh vào Tiêu Vũ trên người, cũng làm cho Tiêu Vũ bị thương càng nặng.

“Nếu như ta là rác rưởi, cái kia bị ta tùy ý chà đạp, ngươi vừa tính là thứ gì? Lại có, Hoàng Phủ Cực trước đây có điều là vận khí tốt, đạt được một loại nào đó truyền thừa, nếu là hắn không có phần cơ duyên này, làm sao có khả năng so ra mà vượt ta?”

Hắn khuôn mặt âm lãnh, đối với hắn mà nói, cực kỳ không muốn nghe đến người khác nói nói, chính là nói hắn không bằng Hoàng Phủ Cực.

Thấy cái này đánh bại Hoàng Phủ Cực người ở trước mặt hắn không còn sức đánh trả chút nào, Hoàng Phủ sửa trong lòng cảm thấy thoải mái, trong lòng tự tin cũng nhanh chóng tăng lên, lại giống như một đế vương giống như lạnh lùng nói: “Thần phục, còn là tử vong?”

“Ha ha……” Tiêu Vũ lại nở nụ cười, vẫn là cười đến vậy xem thường cùng xem thường.

“Bịch!”

Đối với điều này, Hoàng Phủ sửa cũng chỉ là lại vung tay áo, dùng trận gió dùng Tiêu Vũ ra tay.

Thấy Tiêu Vũ này một bộ bộ dáng chật vật, hắn khẽ cười nói: "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, ngươi có cỡ nào kiên cường, bây giờ ngươi không thần phục, chậm một chút, ta muốn ngươi xin ta thu ngươi làm nô!"

"Hắc, Hoàng Phủ bộ tộc phải không? Rất tốt, thật tốt!" Tiêu Vũ mặc dù một thân máu tươi, nhưng cũng vẫn như cũ toét miệng đang cười, chỉ là thanh âm của hắn lúc này lại có vẻ cực kỳ băng lãnh.

Hắn hôm nay, có thể nói là hổ lạc đồng bằng, càng bị một Hoàng Phủ sửa như thế bắt nạt, nếu như hắn tu vi vẫn còn, cái này Hoàng Phủ sửa căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.

Nhưng mà, hắn cũng không có oán trách cái gì, chỉ có thể là nói hắn vận may không tốt, lại ở vào thời điểm này, gặp được Hoàng Phủ sửa người như thế.

"Ha ha, không sai, ngươi còn rất rắn rỏi, có điều nếu như không phải là như vậy, ngược lại cũng không thú vị." Hoàng Phủ sửa không những không tức giận, ngược lại nở nụ cười, nói: "Ta nói được là làm được, vừa nãy là ngươi cơ hội cuối cùng, bây giờ lên ta sẽ không hỏi lại ngươi, nhưng ở này sau khi, ta sẽ chờ, nhìn ngươi rốt cuộc lúc nào, mới có thể cầu ta thu ngươi làm nô!"

Không cần nghĩ, Tiêu Vũ cũng biết Hoàng Phủ sửa sau khi nhất định sẽ đối với hắn mọi cách hành hạ, muốn dùng cái này óng ánh tự tôn của hắn, đợi cho hắn không thể chịu đựng sau khi thì sẽ hướng về mở miệng xin tha, mà xin tha duy nhất phương thức, chính là cầu hắn thu chính mình làm nô.

Thế nhưng, chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, là chuyện không thể nào!

"Ầm!"

Hoàng Phủ Cực vừa muốn hạ lệnh, khiến người ta đem Tiêu Vũ xem trọng, đối với hắn tiến hành hành hạ thời điểm, phía trước, u núi đột nhiên chấn động, một đoàn to lớn khói đen dâng trào, trùng lên trời cao.

Từ xa nhìn lại, tại kia trong sương như là cất giấu núi thây biển xương, vừa giống như có vô số sinh linh tại kia ở trong buồn bã khóc to kêu thảm thiết, cuối cùng, trong sương thậm chí xuất hiện cặp mắt, mỗi một con mắt cũng giống như một mặt hồ nước thật lớn.

Này đôi hai mắt mở ra lúc, thiên địa phảng phất đều muốn hủy diệt, u núi ở ngoài toàn bộ sinh linh phảng phất đều cảm nhận được tử vong, mỗi người không thể động đậy, như là thân thể quyền khống chế đã hoàn toàn không thuộc về mình.

“Bốp!”

Đôi mắt kia, hai đạo ánh mắt hóa thành thô to cột sáng, soi sáng phương xa, cuối cùng vừa ảnh chiếu phía chân trời, một đôi mắt bên trong đã bao hàm kinh người sát ý, như là muốn cùng trời một trận chiến.

Cuối cùng, đoàn sương mù tiêu tán, u trong núi vừa quay về bình tĩnh, thẳng đến lúc này, u núi ở ngoài mọi người, lúc này mới có thể khôi phục tự do.

“Vừa rồi...... đó là cái gì?”

Bất kể là Hoàng Phủ sửa, còn là Khổng Hi, vào lúc này đều đã sớm xụi lơ trên mặt đất, vừa mới chỉ là cái kia một ánh mắt, liền làm cho bọn họ đều có một loại tận thế giáng lâm cảm giác, vẻn vẹn chỉ là một ánh mắt.

Trừ bọn họ ra ở ngoài, u ngoài núi tất cả mọi người, lúc này cũng đều là ngã xuống đất, mỗi người lạnh rung phát chặn lại, hoàn toàn bị cái kia 1 mỗi một khí tức kinh khủng cho chấn nhiếp rồi.

“Bốp!”

Duy nhất không có chịu ảnh hưởng người, &# 85 là Tiêu Vũ, thừa dịp thời cơ này, hắn vận chuyển cuối cùng Thần lực, thần tốc bứt ra, hướng về u núi đi xa.

“Đợi ta từ u trong núi trở về, hy vọng còn có thể cùng các ngươi gặp lại!”

Xa xa, Tiêu Vũ âm thanh theo u núi phương hướng truyền đến, trong thanh âm lộ ra vô hạn lạnh như băng.

“Ngăn cản hắn!”

Hoàng Phủ sửa lập tức hạ lệnh, nhưng cũng phát hiện, lúc này tất cả mọi người còn là vẻ mặt kinh khủng, không dứt phát run, căn bản cũng không có người có thể làm cho hắn ra lệnh đến động.

“Bốp!”

Thời khắc cuối cùng, còn là Khổng Hi đầu tiên khôi phục lại, giơ tay trong lúc đó đánh ra một đạo minh phù, hóa thành một vệt sáng đuổi hướng về Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Một quả này minh phù bay đến Tiêu Vũ bầu trời, thần tốc thành lớn, hóa thành như núi lớn to nhỏ, sau đó từ trên bầu trời ném cái kế tiếp lồng ánh sáng, đem Tiêu Vũ phong tỏa ở trong đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 226: Chí Tôn Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Giới ngục phù?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, loại này minh phù là chuyên môn dùng để đem người vây khốn, bình thường đều là dùng để bắt lấy dị thú, nếu như bị bùa này vây khốn, để Hoàng Phủ Cực cùng Khổng Hi đuổi theo, hắn sẽ không bao giờ tiếp tục cơ hội rời đi.

Nghiến răng, Tiêu Vũ từ trong cơ thể lấy ra một viên phù thạch, về phía trước đánh ra, đồng thời lấy ra thiên ấn, thần tốc ở phù thạch bên trên in dấu xuống ấn phù, sau đó dùng cái này phù đánh, miễn cưỡng giới ngục phù lồng ánh sáng trên nổ ra một lỗ hổng, thần tốc rời xa.

“Lập tức thành phù!” Khổng Hi đồng tử đột nhiên co rút lại, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ bóng lưng rời đi.

Vốn, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn không có bất kỳ giá trị gì, nhưng bây giờ, làm gặp được Tiêu Vũ thủ đoạn này, vậy thì hoàn toàn khác nhau.

Trên thực tế, trước đó, hắn cũng đã nghe qua Tiêu Vũ khả năng lập tức thành phù sự tình, chỉ là khi đó không quá tin tưởng, cho rằng là tin đồn khuếch đại, bởi vì loại thủ đoạn này đối với phù sư tới nói nhất định chính là thần kỹ, phải không căn bản không khả năng tồn tại.

Nhưng bây giờ, tận mắt thấy cảnh ấy, Khổng Hi đã không cách nào không thể tin được, trong ánh mắt hắn lộ ra một luồng tham lam, nếu là hắn có thể được lập tức thành phù pháp môn, vậy hắn Phù đạo thực lực tất nhiên tăng nhiều, ở Phù Đạo Minh bên trong, cũng nhất định sẽ càng được coi trọng!

“Lại để hắn chạy thoát!” Hoàng Phủ sửa ở một bên sắc mặt âm trầm, vốn nắm được Tiêu Vũ, là hắn trở lại Hoàng Phủ bộ tộc sau thăng bằng gót chân một cơ hội, lại cứ như vậy bỏ lỡ.

“Xin lỗi Hoàng Phủ anh.” Khổng Hi thần tốc khôi phục bình thường sắc mặt, nói: “Vừa mới đã bị U Sơn ánh mắt kia uy thế ảnh hưởng, thần lực trong cơ thể vận chuyển không khoái, dẫn đến lấy ra minh phù uy lực không đủ, mới khiến cho hắn trốn thoát!”

Hoàng Phủ sửa không nói gì, nhìn về phía U Sơn, hồi tưởng tình cảnh vừa nãy, vẫn là cảm giác lòng còn sợ hãi, tựa hồ cái kia một ánh mắt, có thể dễ dàng đưa hắn đánh giết.

Một ánh mắt lại cũng có thể kinh khủng như thế, hắn thật sự không thể nào tưởng tượng được, U Sơn bên trong, rốt cuộc có ra sao tồn tại!

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ tiến vào U Sơn, hắn muốn đuổi, sợ là khó khăn, bởi vì thế nhân đều biết, ngọn núi này từ trước đến giờ có vào không có đến, đặc biệt là ở thấy vậy vừa rồi cái kia một ánh mắt sau khi, hiện tại hắn chính là lại muốn tóm lấy Tiêu Vũ, cũng không dám đi phía trước đuổi theo.

“Hoàng Phủ anh, đây chính là hiếm thấy cho ngươi chứng minh chính mình mạnh hơn Hoàng Phủ Cực cơ hội, chúng ta sao không đuổi tới?” Khổng Hi ở bên cạnh nói nhắc nhở, Tiêu Vũ lập tức thành phù phương pháp, đối với cám dỗ của hắn thực sự quá lớn.

“Đuổi? Làm sao đuổi? Tiến vào U Sơn, đây không phải là chịu chết gì?” Hoàng Phủ sửa lập tức lắc đầu, đùa gì thế, U Sơn khủng bố vừa mới từng trải qua, đi đến đuổi, đây không phải là tương đương lấy mạng đi đưa?

“Cái kia cũng không phải tuyệt đối việc.” Khổng Hi thật sự không bỏ xuống được loại kia thủ đoạn,

Đối với Hoàng Phủ sửa tiếp tục khuyên bảo, “trong đồn đãi, thế gian này cấm kỵ chi địa, cũng không phải hẳn phải chết nơi, từng cái địa phương, đều vẫn có lưu lại một chút hi vọng sống, như là cái kia Thiên Uyên, có chôn đế danh xưng, nhưng có đôi lúc, cũng là có thể tiến vào.”

“Ý của ngươi là?” Hoàng Phủ sửa ánh mắt buông lỏng, dĩ nhiên đại khái hiểu ra Khổng Hi muốn biểu đạt ý tứ.

“Ý của ta là, U Sơn mặc dù hiểm, nhưng khẳng định cũng có một chút hi vọng sống có thể tìm ra, Tiêu Vũ đã gan dạ trốn vào ngọn núi này, chúng ta lại có sợ gì?”

Gặp Hoàng Phủ sửa có điều dao động, Khổng Hi lập tức tiếp tục nói: “Huống hồ, chúng ta này đến, vốn là vì tìm kiếm thứ đó, có thể phái đi ra người, tất cả cũng không có tin tức, tiến vào U Sơn, dù cho chúng ta chưa đuổi kịp Tiêu Vũ, cũng có thể ở U Sơn ở trong tìm tòi hư thực, tìm kiếm chúng ta thứ muốn tìm.”

Hoàng Phủ sửa dần dần có chút do dự, bất kể là muốn tìm vật kia, hay là muốn chứng minh chính mình mạnh hơn Hoàng Phủ Cực, đối với hắn mà nói đều là vô cùng chuyện quan trọng.

U Sơn mặc dù nguy hiểm, có thể để hai chuyện này, tựa hồ đáng giá mạo hiểm 1 mạo hiểm như vậy.

“Loạn thế sắp tới, Hoàng Phủ anh, đây chính là chúng ta một cái duy nhất chiếm được tiên cơ cơ hội, nếu không phải vào Thánh Sơn, tìm tới vật kia, loạn thế tiến lại thời gian, liền vương giả nhân vật đều khó mà tự bảo vệ mình, chúng ta vừa tại sao thủ đoạn sinh tồn được?” Khổng Hi tiếp tục ở bên cạnh quạt gió thổi lửa.

Trên thực tế, Hoàng Phủ tu nhập không vào Thánh Sơn, với hắn không liên quan quá nhiều, nhưng chủ yếu là, nơi này là Thương Châu, là Hoàng Phủ bộ tộc địa đầu, hắn đi tới Thánh Sơn, cũng là muốn mượn Hoàng Phủ bộ tộc sức mạnh, bằng không hắn cũng sẽ không kêu lên Hoàng Phủ sửa cùng đã đến.

Nếu như Hoàng Phủ sửa không vào Thánh Sơn, hắn độc thân tiến vào, một người năng lực có hạn, muốn đuổi tới Tiêu Vũ cũng không dễ dàng.

Có thể Hoàng Phủ sửa tiến vào nói, Hoàng Phủ bộ tộc người cũng tất nhiên sẽ tiến vào, như vậy hắn có thể làm được sự tình mới có thể càng nhiều, cũng mới càng có khả năng đuổi tới Tiêu Vũ.

“Ha ha, cũng tốt!” Hoàng Phủ sửa rốt cục vẫn là bị thuyết phục, lộ ra một cái cười lạnh, “ta nói rồi, muốn cho cầu mong gì khác ta thu hắn làm nô, hiện tại hắn trốn vào U Sơn, ta đây hãy theo hắn đến trận mèo chuột trò chơi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn khả năng chống đỡ đến khi nào!”

Gặp Hoàng Phủ sửa đáp ứng, Khổng Hi mừng rỡ trong lòng, trên mặt lại là không có gì biểu lộ.

Nghĩ đến đạt được loại kia lập tức thành phù phương pháp sau, chính mình sẽ tại Phù Đạo Minh tìm được chỗ tốt, trong lòng của hắn, chính là một trận hưng phấn.

Lúc này, ở một bên khác, Tiêu Vũ một đường lao nhanh, một con đâm vào U Sơn bên trong, tới chỗ này, hắn đã là đau đớn càng thêm đau đớn, trên người không chỉ Thần lực, hầu như kể cả một tia khí lực cũng không có.

“Giới này…… lại còn có chí tôn!”

Ngã trên mặt đất, Tiêu Vũ tầng tầng thở hổn hển, mặc dù đã thoát ly nguy hiểm, nhưng nội tâm của hắn bên trong, lại vẫn là khó mà bình tĩnh.

Vừa mới cái kia một ánh mắt, hắn thấy rất rõ ràng, đó là chí tôn cấp bậc tồn tại tài năng có uy thế.

Một ánh mắt, chúng sanh thần phục, đây cũng là chí tôn oai, hắn sở dĩ không có chịu ảnh hưởng, là bởi vì hắn tinh thần cảnh giới đã ở chí tôn cảnh giới, cho nên mới không có bị này một ánh mắt chấn nhiếp.

Mặc dù trước khi tới, Tiêu Vũ thì đã sớm nghĩ đến U Sơn nơi này sẽ không bình thường, nhưng là làm sao đều không ngờ rằng, nơi này bên trong, càng có thể tồn tại chí tôn cấp bậc tồn tại.

“Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Quần áo trắng điện chủ không phải đã nói, UU đọc sách www. uukansh &# 117; &# 46;c &# 111; &# 109; &# 32; phía thế giới này đã bị nguyền rủa, càng là tồn tại cường đại, thì càng khó có thể tồn tại gì? Liền này cao nhất sinh linh, cũng đã mất đi, lưu lại đời sau cũng đều khó mà tồn tại, U Sơn bên trong làm sao lại còn có cấp chí tôn sức mạnh lưu lại?”

Tiêu Vũ nghĩ mãi mà không ra, cường đại như quần áo trắng điện chủ, không kém gì đời trước của hắn, đều bị nguyền rủa ảnh hưởng, thân thể không còn, chỉ còn lại có một đạo tàn hồn.

Ngoài ra, kể cả cái kia một đạo tàn hồn, đều phải trốn đến không gian bên trong mảnh vỡ, tài năng tiếp tục sống sót, này U Sơn bên trong, nhưng lại còn có cấp chí tôn đừng sức mạnh!

“Xem ra này thứ mười chân giới, xa so với ta trong tưởng tượng phức tạp hơn!”

Tiêu Vũ đột nhiên ý thức được, hắn đối với một giới này hiểu rõ thật sự là quá ít, phía thế giới này, được xưng thứ mười chân giới, đồng thời cũng gọi là đệ nhất cũ giới, vốn là có vẻ hết sức đặc thù.

Hắn vốn cho là, phía thế giới này cũng cùng Cửu Thiên Thế Giới giống nhau, chỉ là một độc lập tồn tại thế giới, trừ lần đó ra và không có gì đặc biệt.

Nhưng lúc này càng là hồi tưởng, hắn lại càng là cảm giác phía thế giới này có nhiều lắm chỗ bất phàm, tựa hồ còn muốn siêu thoát với Cửu Thiên Thế Giới bên trên!

Chương 227: Hồ Băng Tuyệt Sắc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngã trên mặt đất, Tiêu Vũ đau đớn thật sự là quá nặng đi, qua rất lâu cũng không thể động đậy.

Hắn vận chuyển bất diệt âm hiểm trải qua, mặc dù không thể trị hơn sớm lúc chỗ bị thương, nhưng ít nhất vừa mới chỗ bị thương vẫn có thể khôi phục, có thể làm cho hắn tự do

Hoạt động.

Như thế qua hồi lâu, hắn cuối cùng mới có thể đứng dậy, mới vừa từ dưới đất đứng lên, hắn liền phát hiện phía sau có bóng người đuổi theo.

“Lại dám đuổi tới U Sơn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn vốn cho rằng vào U Sơn, Hoàng Phủ sửa tất nhiên không dám đuổi theo, không ngờ rằng bọn họ lại có

Lá gan lớn như vậy, có phải thì đối với U Sơn không hề e dè?

“Cũng được, cứ đến a, chờ ta khôi phục thương thế, các ngươi đều phải chết!”

Hắn mang theo cười lạnh, trực tiếp xoay người, tiếp tục hướng về U Sơn đi sâu vào.

U Sơn loại địa phương này, từng bước hung hiểm, nhưng đối lập, chỗ như vậy, cũng bởi vì nguy hiểm, hàng năm không dấu chân người, bởi vậy cũng tồn tại rất nhiều

Nhiều không biết cơ duyên.

Tiêu Vũ tin tưởng, ở cái địa phương này, tất có đồ vật có thể giúp hắn chữa khỏi vết thương trên người, chỉ cần thương thế khôi phục, Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi hai người, đối với

Hắn tới nói đều sẽ không còn là uy hiếp.

“Ha ha, ta biết ngươi có thể nghe được lời ta nói, ta nói rồi, muốn ngươi cầu ta thu ngươi làm nô, dù cho ngươi trốn vào U Sơn, lời ta nói vẫn như cũ tính

Mấy!”

Ở trong khi tiến lên, Tiêu Vũ nghe đến phía sau truyền đến Hoàng Phủ sửa âm thanh, thanh âm của hắn hờ hững bên trong lộ ra tự tin, còn có một loại trêu tức, tựa hồ 1

Cắt tất cả nằm trong lòng bàn tay, phải đem hắn đùa bỡn trong lòng bàn tay.

“Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi khả năng chống đỡ đến khi nào, bất quá ta đem lời nói trước, ngươi kéo thời gian càng lâu, đến lúc đó yêu cầu ta, lại càng không dễ dàng

!”

Hoàng Phủ sửa âm thanh tiếp tục truyền đến, hơn nữa nghe tới, khoảng cách vừa càng gần thêm không ít.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ thầm mắng, vết thương trên người hắn quá nặng đi, tốc độ cũng chậm rất nhiều, cứ theo đà này, phỏng chừng không bao lâu nữa cũng sẽ bị Hoàng Phủ sửa cho đuổi theo

.

Hắn liều mạng tăng nhanh tốc độ, trong khi tiến lên, Thần lực vận chuyển quá nhanh, thương thế trên người vừa ẩn có tăng thêm dấu hiệu.

“A?”

Đi ra hồi lâu, một mặt trong suốt hồ nước xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt, hồ này vô cùng bình tĩnh, tất cả không gợn sóng, trong hồ lộ ra một luồng kinh người sinh cơ

, như là ẩn chứa vô cùng mạnh mẽ sức sống.

“Ha ha, ngươi không trốn được, dù cho ngươi đi được lại xa, cũng không cải biến được cuối cùng muốn làm ta nô bộc kết cục!”

Hoàng Phủ sửa âm thanh vừa là vang lên, nghe tới đã là tới phía sau không xa.

Tiêu Vũ nghiến răng, sau đó một con đâm vào phía trước trong hồ nước, mặc dù bản năng bên trong hắn cảm giác hồ nước này có chút quái dị, quanh thân yên tĩnh qua

Đầu, có thể chuyện đến nước này, hắn không có lựa chọn khác.

Thân thể vào trong hồ, một luồng lạnh lẽo rùng mình vào cơ thể, hồ nước này lạnh như băng, kể cả Tiêu Vũ khí lực đều không thể chịu đựng, thật sự là vô cùng khủng khiếp.

“A? Hắn làm sao biến mất?”

Mới vừa vào trong hồ, Tiêu Vũ liền nghe đến bên hồ truyền đến Hoàng Phủ sửa âm thanh, hắn lộ ra thần niệm, muốn quan sát một chút bên hồ tình hình, nhưng cũng phát hiện,

Hồ nước này lại có cách trở thần niệm hiệu quả, làm cho hắn thần niệm hoàn toàn không có cách nào lộ ra.

“Không nên a, hắn cùng nhau đi tới, bao nhiêu đều lưu lại một vài dấu vết, nhưng cái kia dấu vết làm sao tới đây thì biến mất?” Khổng Hi tiếng

Âm bên trong, cũng có chứa vài phần không rõ.

Tiêu Vũ ẩn thân trong hồ, lẳng lặng nghe, mặc dù hồ nước lạnh như băng để hắn thập phần khó chịu, có thể vào lúc này một khi lộ mặt, hắn tất nhiên không có gì

Tốt kết cục.

Thân thể ở bên trong nước, hắn nghe đến bên hồ vừa đứt quãng truyền đến mấy câu nói, sau đó âm thanh dần dần nhỏ đi, tựa hồ Hoàng Phủ sửa đoàn người đã rời đi

, bên hồ nhất thời trở nên vô cùng yên tĩnh, lại không nửa điểm thanh âm truyền tới.

Nếu là người bình thường, vào lúc này nhất định sẽ lập tức rời đi, ở chỗ này lạnh như băng trong hồ nước thật sự là 1 chuyện thống khổ.

Nhưng Tiêu Vũ lại vẫn là cũng chưa hề đụng tới, lẳng lặng đứng ở dưới hồ.

“Rầm!”

Như thế qua hồi lâu, bên hồ mới rốt cục lại có động tĩnh, Tiêu Vũ vừa nghe là biết đạo, cái kia là có người nhảy vào trong hồ âm thanh.

Hắn âm thầm cười lạnh, Hoàng Phủ sửa quyết đoán còn chưa rời đi, mà là hoài nghi hắn nhảy vào trong hồ, bây giờ quá nửa là hắn phái người vào hồ nước, muốn đưa hắn tìm ra

Lại đây.

“A, lạnh quá!”

Một cái kia tiếng vang qua đi, bên hồ truyền đến một tiếng hét thảm, ngay sau đó truyền đến mấy cái vỗ hồ nước âm thanh, liền không còn động tĩnh.

Mặc dù không nhìn thấy, nhưng Tiêu Vũ lại hết sức khẳng định, vào hồ nước người nhất định là trực tiếp bị chết rét, hồ nước này lạnh như băng cũng không đùa giỡn,

Hắn mặc dù bị thương, nhưng dù sao thân thể mạnh mẽ, tài năng thừa nhận.

Bình thường người, muốn phản kháng hồ nước này băng hàn, nhưng căn bản không có khả năng.

“Đáng chết, hồ này làm sao quỷ dị như vậy?”

Hoàng Phủ sửa trong thanh âm cũng lộ ra giật mình, rõ ràng thật không ngờ hồ nước này lại cũng có thể trí mạng.

“Nơi này là U Sơn bên trong, ở loại địa phương này, có lúc kể cả một cây cỏ, một hạt bụi, đều có khả năng là thập phần tồn tại nguy hiểm, hồ nước này

Khác thường, vậy cũng không tính là gì.” Khổng Hi trong thanh âm, lộ ra vài phần nghiêm nghị.

“Nhưng hắn đến tột cùng trốn đi nơi nào? Dùng hồ nước này quỷ dị, hắn cũng không thể tiến vào trong hồ? Dùng hắn chút thực lực kia, hơn nữa bị ta gây thương tích

, tiến vào hồ này còn có thể có lệnh?” Hoàng Phủ sửa trong thanh âm, rõ ràng vừa bắt đầu nghi hoặc.

“Dùng hắn tình huống, tiến vào trong hồ không có khả năng lắm, cũng đã rời đi. Hoàng Phủ anh, ta xem chúng ta còn là mau đuổi theo a, miễn cho bị hắn

Chạy!” Khổng Hi thanh âm truyền tới.

“Hừ! Cái này rác rưởi gì đó, càng lại để cho ta hao tổn một người, chờ ta thu hắn làm nô sau khi, nhất định phải hắn muốn sống không được, nhất định phải làm cho hắn cảm giác

Chịu đựng một chút, sống sót so với chết còn thống khổ mùi vị!” Hoàng Phủ sửa trong thanh âm mang theo lạnh như băng tức giận.

Mấy câu nói này sau khi, bên hồ vừa là triệt để an tĩnh đi xuống, Tiêu Vũ lúc này mới dám tin tưởng, Hoàng Phủ sửa bọn người hẳn là thật rời đi.

Lý do an toàn, hắn vừa đẩy rùng mình ở Hàn thị ngây người hồi lâu, qua sau một khoảng thời gian, vừa hướng về nơi càng sâu địa phương bơi đi.

Hắn cũng không dự định bơi về lúc trước bên hồ, mà là muốn ở một nơi khác rời đi.

“Rào!”

Bơi hồi lâu, Tiêu Vũ mới từ trong hồ nước trồi lên, hắn mới vừa vừa ló đầu, dự định nhìn rõ ràng chính mình vị trí hoàn cảnh, nhưng mà này nhìn qua, lại là

Trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Hắn lúc này, đang ở chính giữa hồ nước, mà ở phía trước của hắn không xa, một như tuyết ngọc thể, lại đang nửa phù ở trên mặt hồ.

Đó là một cô gái, trên người sợi nhỏ không, một con như mực bàn tóc dài bị nước ướt nhẹp, một nửa thân hình không ở trên trong nước, nửa kia tất là phù ở

Trên mặt nước, &# 85 da thịt như tuyết, làm tức giận vóc người làm người huyết mạch căng phồng.

Trí mạng nhất chính là, cô gái này còn có một đôi quyến rũ dung nhan, ánh mắt quyến rũ như tơ, môi đỏ như máu.

Tình cảnh này, nàng này này nước, phác hoạ ra một bộ rất có mê hoặc hình ảnh, nếu không có Tiêu Vũ kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, duyệt hết nhân gian tuyệt sắc,

Lúc này dạng này một màn, tuyệt đối khó tránh khỏi làm hắn phun ra máu mũi đến.

“Ai u!”

Một tiếng duyên dáng gọi to, theo Tiêu Vũ bơi lên mặt hồ, cô gái này hiển nhiên cũng phát hiện nàng.

Tiêu Vũ còn đang suy nghĩ nên giải thích thế nào, đã thấy nàng này phát hiện hắn sau không chút nào tránh né ý tứ, ngược lại bó lấy ẩm ướt trường mái tóc.

Nàng không chỉ không có đem cái kia làm tức giận mê người thân hình giấu ý tứ, ngược lại là ưỡn ngực, tựa như cố ý ở hướng về Tiêu Vũ biểu diễn ngạo nhân của mình

Dáng người, và trên mặt còn mang theo quyến rũ miệng cười, dịu dàng nhìn Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 228: Hại Nước Hại Dân

Dưới ánh trăng, bầu không khí có vẻ hơi quỷ dị, một dung nhan hoàn mỹ, trần trụi thân hình tuyệt thế nữ tử, đang đối với Tiêu Vũ nhàn nhạt mỉm cười, ánh mắt quyến rũ bên trong, còn có chứa vài phần xâm lược tâm ý.

“Xin lỗi, quấy rầy!”

Tiêu Vũ tốt xấu có trí nhớ kiếp trước, định lực kinh người, sửng sốt qua đi, rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, thần tốc xoay người, nhìn cũng sẽ không tiếp tục nhìn cô gái này một chút, hướng về một hướng khác bơi đi.

Nữ tử sửng sốt, tựa hồ là bất ngờ bất cứ có người có thể ở nhìn thấy dáng người của nàng sau còn có thể bình tĩnh như vậy, hơn nữa vừa mới việc, thay đổi là ai cũng biết cho rằng là Tiêu Vũ giấu ở trong hồ đối với nàng ăn trộm, kết quả nàng hướng về Tiêu Vũ bày ra dáng người, Tiêu Vũ ngược lại chạy?

“Khanh khách, tiểu ca ca, chớ gấp đi như thế chứ, nếu đã tới, làm sao không ở thêm một hồi?”

Hơi ngẩn ra sau khi, cô gái này thần tốc chuyển động, nàng kiều mỵ nở nụ cười, sau đó ở bên trong nước nhẹ nhàng hơi động, toàn bộ thân hình liền giống như một con con cá giống nhau, theo một loại quỷ dị góc độ bơi lại, xuất hiện ở Tiêu Vũ phía trước.

Ngoài ra, vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cảm giác được một đạo mềm mại dây dưa thân thể của mình, bởi vì đang ở trong hồ, áo quần hắn bị ướt nhẹp, mà đây nữ tử trên áo không sợi nhỏ, hắn hoàn toàn có thể cảm thụ được trên người nàng nhiệt độ.

“Tiểu ca ca, Thanh Nhi không đẹp mắt không? Ngươi vì sao không dám nhìn Thanh Nhi?”

Cô gái này khanh khách cười khẽ, mỗi một tiếng cười đều làm người kinh tâm động phách, hơn nữa nàng thập phần lớn mật, trong khi nói chuyện, một đôi đôi môi dán chặt lấy Tiêu Vũ bên tai, khiến Tiêu Vũ thậm chí có thể cảm nhận được nàng lúc mở miệng phun ra khí tức.

“Cô nương, xin tự trọng.” Tiêu Vũ vẫn là cũng không quay đầu lại.

Trên thực tế, thật đúng là không phải của hắn không dám thấy nữ tử, cũng không phải của hắn không buông ra, thân là chí tôn, hắn không thể liền loại này tiểu tiết đều để ở trong lòng.

Nhưng mà, hắn rõ ràng cảm giác được cô gái này hoàn toàn không tầm thường, hồ này lạnh như băng dị thường, liền thể phách của hắn đều không chịu được, cô gái này lại có thể ở đây tắm rửa.

Hơn nữa, xuất hiện ở U Sơn loại địa phương này, cô gái này rõ ràng liền không khả năng là người bình thường.

Ở vào thời điểm này, Tiêu Vũ đã là bị Hoàng Phủ sửa đuổi giết, hơn nữa vừa là bị thương nặng, cho nên nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, cô gái này lộ ra tà dị, còn là bớt trêu chọc cho thỏa đáng.

“Ai u, tiểu ca ca ngươi quá đau đớn người, Thanh Nhi không theo, nếu như không ngươi hò hét Thanh Nhi, Thanh Nhi liền không cho ngươi đi rồi.”

Cô gái này thân thể mềm mại giống như một con rắn giống nhau, thật chặt đem Tiêu Vũ cuốn lấy, nàng da thịt hừng hực, Tiêu Vũ ở bên trong nước đều có thể cảm nhận được nàng da dẻ mịn màng.

Này tuyệt đối là một kẻ gây họa cấp bậc yêu nữ, nếu không có hắn có chí tôn bình thường định lực, giờ phút này đối mặt loại này tình cảnh, sợ là sớm nhập ma.

Ngậm chặt miệng, Tiêu Vũ không nói lời nào, trong cơ thể Thần lực lại là điên cuồng vận chuyển, ý đồ tránh ra cô gái này.

Nhưng mà, trên người hắn mang thương, hơn nữa cô gái này thực lực cũng không phải người yếu, lửa nóng thân hình dường như muốn dung nhập vào trong cơ thể của hắn, khiến cho hắn căn bản là không có cách tránh thoát.

“Ai da, ngươi nói đi, muốn thế nào?” Tiêu Vũ thở dài một tiếng, lại đụng phải một cái như vậy yêu nữ, cũng không biết là gặp may mắn còn là xui xẻo.

“Tiểu ca ca, ngươi đem Thanh Nhi nói thành người nào, Thanh Nhi cứ như vậy không lấy ngươi thích không?”

Nữ tử cái kia quyến rũ sắc mặt vừa là biến đổi, trang nghiêm đã biến thành một yểu điệu tiểu thư khuê các, mặt xuyên qua đỏ ửng, ham muốn nghênh còn đánh trả, dáng vẻ ấy còn hơn nàng lúc trước kia lửa nóng quyến rũ dáng vẻ, vừa là càng thêm tràn ngập mê hoặc.

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm xúc động, yêu nữ này tuyệt đối là họa nước ở giữa dân cấp bậc, đây cũng chính là bị hắn đụng với, thay đổi người khác, cho dù là lại nhân vật thiên tài,

Sợ hãi đều khó mà giữ gìn.

Nàng khi thì quyến rũ động lòng người, hừng hực cực điểm, khi thì vừa ngượng ngùng thanh thuần, hoàn toàn là hai loại cực đoan, có thể một mực mỗi một loại cực đoan, đều đối với phái nam có trí mạng mê hoặc.

Đối diện dạng này nữ tử, hơn nữa vết thương trên người, Tiêu Vũ là bắt nàng một chút biện pháp cũng không có, chỉ có thể ngậm chặt miệng, không nói câu nào.

“Tiểu ca ca, ngươi rất xấu rồi, mới như vậy một quãng thời gian không thấy, lại không quen biết Thanh Nhi!” Nữ tử đột nhiên vừa là thay đổi một bộ gương mặt, rưng rưng muốn khóc, trong hai mắt thần tốc nảy lên hơi nước, một bộ ta thấy mà yêu sạch sẽ dáng dấp.

Tiêu Vũ lại xúc động, cô gái này nếu là sinh trong chín tầng trời, tất nhiên cũng là nhân vật nổi tiếng, không biết bao nhiêu thiên kiêu tuấn kiệt, cũng bị nàng đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Nhưng mà, nàng này tuy có mọi cách mê hoặc, nhưng là đóa hoa hồng có gai, Tiêu Vũ biết rõ loại cô gái này là vạn vạn không thể chạm vào.

“Chờ chút, ngươi nói cái gì? Ta biết ngươi?” Đột nhiên, Tiêu Vũ sững sờ một chút, lúc này mới ý thức được, cô gái này mang đến cho hắn một cảm giác, đúng là mang theo vài phần quen thuộc.

“Tiêu ca ca, ngươi làm sao có thể hư hỏng như vậy, lại thật đem Thanh Nhi đem quên đi!” Cô gái này trong mắt nước mắt, cơ hồ đều muốn rơi xuống, u u nhìn Tiêu Vũ, hai mắt tràn ngập thâm tình, “ngày đó, ở Thánh cảnh lần đầu gặp gỡ, Thanh Nhi thấy vậy Tiêu ca ca ngươi tuyệt thế tư thế oai hùng, liền đã ở trong lòng yên lặng thề, đời này không phải quân không lấy chồng, nhưng không nghĩ, Tiêu ca ca lại sớm đem Thanh Nhi quên mất sạch!”

“Thánh cảnh?” Tiêu Vũ liều mạng hồi tưởng, ở trong đầu đem Thánh cảnh gặp qua mọi người qua một lần, vẫn là không có nhớ tới đây là cái nào nữ tử.

Hơn nữa, cô gái này nói đều là cái nào cùng cái nào sự tình a, hắn chưa từng gặp nàng này, nàng làm sao lại không phải hắn không lấy chồng, còn một bộ bị hắn từ bỏ dáng vẻ.

“Ai da, cũng là, Thanh Nhi một giới yêu nữ, Tiêu ca ca ngươi thiên tư tuyệt thế, sớm đã có hồng nhan tri kỷ, vừa gì sẽ nhớ Thanh Nhi, chỉ trách Thanh Nhi chính mình số khổ, âm thầm đối với ngươi cho phép cả đời!”

Cô gái này nói xong, trong mắt nước mắt lặng yên lướt xuống, nàng bộ này điềm đạm đáng yêu, lại thâm tình vô cùng dáng dấp, hoàn toàn đủ để khiến hết thảy nam tử vì đó tan nát cõi lòng.

Nếu như là những nam tử khác, bị như thế một gã cô gái tuyệt sắc như vậy thông báo, vừa là một bộ như thế cảm động dáng dấp, khẳng định sớm bị mê mất lý trí, ngay cả mình họ gì đều quên.

Nhưng Tiêu Vũ đối với cô gái này nói, lại là một câu cũng không tin, chỉ có điều, nghe xong cô gái này nói sau, hắn lại bỗng nhiên nhớ tới một người.

“Là ngươi, ngươi là con kia cáo xanh?” Hắn tràn ngập kinh ngạc.

Ban đầu ở Thánh cảnh thời gian, ngoại trừ nhân tộc ở ngoài, có 3 ở thú vương hậu duệ cũng mỗi loại chiếm được chí tôn truyền thừa, ở trong có một con dị thú, chính là một thân xanh cô, miệng nói tiếng người, tuy là cáo thân thể lại cực điểm quyến rũ.

Giờ khắc này Tiêu Vũ rốt cuộc nhớ tới, cô gái này khí tức trên thân, cùng lúc trước cái kia cáo xanh thập phần tựa hồ, chỉ là nàng hóa thành hình người sau khi, rõ ràng trở nên càng thêm động lòng người rồi.

“Tiêu ca ca, uổng cho ngươi còn nhớ rõ Thanh Nhi, Thanh Nhi chết cũng không tiếc!” Nữ tử trên mặt nước mắt tuôn ra, một bộ rất được cảm động dáng dấp.

Nhưng Tiêu Vũ lại là phát hiện, ở nước mắt của nàng lướt xuống thời gian, trong mắt của nàng cũng cất dấu một tia giảo hoạt.

“Thật là ngươi?” Tiêu Vũ đối với nàng âm thầm đề phòng, nhưng cũng lòng có xúc động.

Một thời gian không thấy, cô gái này càng cũng là hóa hình, ngưng ra thân người.

Nàng ở còn là cáo thân thể thời gian, đã có chứa nói không nên lời quyến rũ, chẳng trách bây giờ hóa thành hình người sau khi, khả năng trở nên như thế kẻ gây họa.

Chương 229: Lần Đầu Thất Lạc

“Tiêu ca ca, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Là cố ý tìm đến Thanh Nhi gì?”

Cáo xanh lửa nóng thân hình chăm chú quấn quít lấy Tiêu Vũ, tự xưng Thanh Nhi, lửa nóng môi đỏ dán chặt lấy Tiêu Vũ lỗ tai, và còn quay hắn nhẹ nhàng thổi khí, trong thanh âm càng có chứa một luồng nói không nên lời mị ý.

“Trong hồ lạnh như băng, chúng ta còn là lên bờ trước rồi nói sau.” Tiêu Vũ cố nén trấn định, tránh thoát Thanh Nhi thân hình, bơi về phía trước.

“Hì hì, tốt, Tiêu ca ca nói cái gì, Thanh Nhi đều nghe.” Thanh Nhi hì hì cười khẽ, lần này không muốn quấn quít lấy Tiêu Vũ, nhưng đến mạt thời, rồi lại ở Tiêu Vũ bên tai dùng một loại tràn ngập mê hoặc âm thanh nói: “Không can thiệp tới Tiêu ca ca nói cái gì đều nghe nha.”

Một câu nói như vậy, nhất định chính là trần trụi cám dỗ, cũng còn tốt Tiêu Vũ tâm chí kiên định, làm bộ không nghe thấy, lập tức hướng về bên bờ bơi đi.

Này cáo xanh yêu tà thật sự, hắn có thể không dám tùy tiện trêu chọc, đối với nàng nói càng một câu cũng không dám dễ tin.

Tới bên bờ, Thanh Nhi vốn tựa hồ không có mặc quần áo vào ý tứ, cũng đi theo Tiêu Vũ phía sau, ở Tiêu Vũ lần nữa yêu cầu bên dưới, nàng mới rốt cục mang theo cười quyến rũ, ở trên người khoác lên một tầng lụa mỏng xanh.

Thuyền xa không khoa độc thuyền học từ cô xuyên qua ta thuyền

Chỉ là quần áo mặc dù mặc vào, nhưng quần áo này lại gần như trong suốt, nàng vừa là dáng người Linh Lung, như thế một bộ y phục mặc lên người, quả thực so với không mặc quần áo càng thêm mê người.

“Tiêu ca ca, ngươi bị thương?” Thanh Nhi ánh mắt độc ác, ở Tiêu Vũ trên người xem qua vài lần, trong mắt lộ ra vài phần thâm ý.

Tiêu Vũ cười khổ, này hồ nữ hắn hoàn toàn nhìn không thấu, bây giờ làm cho nàng nhìn ra mình bị thương, cũng không biết là họa hay phúc.

“Không sợ, Tiêu ca ca thương thế của ngươi tuy nặng, có điều, Thanh Nhi lại là có thể giúp ngươi chữa khỏi.” Thanh Nhi mắt mang vẻ quyến rũ, ba quang lưu chuyển, đang khi nói chuyện trên người lụa mỏng xanh lướt xuống, lộ ra một vai đẹp, cũng không biết nàng là vô tình hay là cố ý.

“Ngươi thật có biện pháp?” Tiêu Vũ lúc này đã không cố được này, bây giờ đối với hắn tới nói quan trọng nhất chính là chữa khỏi vết thương trên người, bằng không mà nói cho dù hắn tìm được rồi tím thần sa, cũng chưa chắc có chiếm được năng lực.

“Đương nhiên là thật oa!” Thanh Nhi che chở môi khẽ cười, đột nhiên vẻ mặt lại trở nên ảm đạm, sâu xa nói: “Mặc dù Tiêu ca ca trong lòng không hề có một chút nào Thanh Nhi, sớm đem Thanh Nhi đem quên đi, nhưng nhìn Tiêu ca ca ngươi bị thương, Thanh Nhi chính là liều mạng tính mạng mình, cũng không khả năng không để ý tới Tiêu ca ca.”

Lại tới, yêu nữ này khi thì thâm tình, khi thì quyến rũ, biến ảo nhanh chóng, kể cả Tiêu Vũ đều cảm giác thấy hơi không chịu được.

Hắn cố ổn định tâm thần, nói: “Ngươi nói đi,

Có điều kiện gì?”

“Ai da, ở Tiêu ca ca trong lòng, Thanh Nhi chính là hạng người như vậy sao, phải giúp Tiêu ca ca thì nhất định phải có điều kiện?” Thanh Nhi sắc mặt, một chút vừa trở nên ảm đạm, đau đớn là nhận lấy tổn thương to lớn.

Nhìn nàng như thế, Tiêu Vũ trong lòng cũng không khỏi sinh ra một chút xấu hổ, có phải thật là hắn ý đề phòng người khác quá mạnh mẻ?

“Tiêu ca ca ngươi quá đáng ghét, Thanh Nhi đều như vậy thương tâm, ngươi cũng không an ủi một chút Thanh Nhi!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Thanh Nhi vừa là cáu giận dậm chân, vừa mới cái kia một bộ thương tâm gần chết dáng dấp hoàn toàn không thấy.

Tiêu Vũ sửng sốt, thầm mắng mình không nên, sống lâu như vậy thế mà còn là thiếu chút nữa yêu nữ này đạo, nàng những câu nói kia khả năng có một câu thật đó mới lạ!

“Hì hì, được rồi, không cùng ngươi nói giỡn.” Thanh Nhi hì hì nở nụ cười, này lại vừa là có vẻ xinh xắn đáng yêu, nói: “Tiêu ca ca, ngươi ở chỗ này chờ, Thanh Nhi lập tức liền tìm tới cho ngươi có thể trị ngươi thương gì đó.”

Yêu nữ này trở mặt hãy cùng lật giống nhau, cũng không biết cái nào mới là thật nàng, Tiêu Vũ cũng dần dần quen thuộc, gật gù không nói gì.

Rầm một tiếng, mới từ trong hồ đi ra Thanh Nhi càng vừa là nhảy vào trong hồ, một chút thì biến mất hình bóng, Tiêu Vũ mặc dù kỳ quái, nhưng cũng nghĩ không thông nàng muốn làm cái gì, chỉ có thể ở bên hồ lẳng lặng chờ.

Mặc dù cũng nghĩ tới yêu nữ này có thể sẽ hại hắn, nhưng ngẫm lại, này hồ nữ được chí tôn truyền thừa, thực lực hôm nay phỏng chừng còn ở Hoàng Phủ sửa bên trên, hắn bây giờ thân bị trọng thương, nếu như này hồ nữ thực sự muốn hại hắn, đã sớm có thể xuống tay, cũng không cần lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Chờ ở bên bờ, Thanh Nhi vừa đi liền không còn động tĩnh, trôi qua mấy canh giờ đều chưa hề quay về.

Ngay ở Tiêu Vũ hoài nghi nàng hay không đã trực tiếp rời đi thời điểm, hồ nước mới có động tĩnh, Thanh Nhi cái kia mê người bóng người từ trong nước chui ra, nhảy đến bên bờ.

Tiêu Vũ nhìn qua, không khỏi ngẩn ngơ.

Thanh Nhi vào nước lúc, trên người lụa mỏng xanh chưa trừ, lúc này mặc dù mặc quần áo, nhưng này lụa mỏng xanh vốn là cực mỏng, lúc này bị nước ướt nhẹp, kề sát ở trên người, có vẻ so với vừa rồi sợi nhỏ không thời điểm càng làm cho người ta thêm huyết mạch căng phồng.

Thuyền xa không kẻ thù mới địch học từ dương kỹ xa thuật

“A!”

Thuyền xa không kẻ thù mới địch học từ dương kỹ xa thuật một câu nói như vậy, nhất định chính là trần trụi cám dỗ, cũng còn tốt Tiêu Vũ tâm chí kiên định, làm bộ không nghe thấy, lập tức hướng về bên bờ bơi đi.

Tiêu Vũ này ngẩn ngơ trong lúc đó, đột nhiên liền cảm giác môi nóng lên, Thanh Nhi kia lửa nóng môi, lại trực tiếp phong bế miệng của hắn, tới một điểm dấu hiệu đều không có.

Trong lòng hắn phát lên tức giận, vừa định đem nàng này đẩy ra, lại cảm giác trong miệng nàng có đồ vật gì trượt lại, lối vào một trận lạnh lẽo, như là một hạt châu.

Nương theo lấy hạt châu này tiến lại, còn có một cái mềm mại cùng cái lưỡi thơm tho, ở Tiêu Vũ trong miệng lướt qua.

Kết không khoa xa khốc tôn xem kỹ chỗ dương chủ kết địch

“Tiêu ca ca, mau đưa hàn ngọc châu nuốt vào.”

Không cho Tiêu Vũ đưa nàng đẩy ra cơ hội, Thanh Nhi đã là thần tốc bứt ra, quay Tiêu Vũ thập phần nghiêm túc nói.

Tiêu Vũ mang theo lửa giận, hắn đường đường đệ nhất chí tôn, lại bị yêu nữ này cường hôn!

Có điều, lúc này hắn lại giận, nhưng cũng phát không nổi lửa đến, nguyên nhân chính là viên kia hàn ngọc châu.

Sau không kẻ thù Quỷ sau bóng chiến cô chốn cũ ta

Đây là một loại tiên thiên kỳ bảo, có thể giúp hắn trị liệu thương thế, mặc dù biết rõ yêu nữ này là dựa vào này châu cố ý đối với hắn “xâm phạm”, nhưng đối phương khả năng cho hắn mang về vật ấy, cũng là giúp đại ân của hắn, hắn còn thế nào theo người nổi giận?

Hung ác trợn mắt nhìn Thanh Nhi một chút, Tiêu Vũ không hề nói gì, trực tiếp ngồi khoanh chân, tại nguyên chỗ dựa vào hàn ngọc châu tu luyện.

Hắn lúc này, cũng biết hồ nước này vì sao như thế lạnh như băng, đúng là bởi vì trong hồ có bực này kỳ vật, mà đây Thanh Nhi rõ ràng đã sớm phát hiện chuyện này, cho nên mới phải ở đây trong hồ tắm rửa.

Chỉ có điều, này hàn ngọc châu người bình thường liền chạm đều không thể chạm vào, sẽ bị trực tiếp đông thành băng đầu, Tiêu Vũ cũng nghĩ không thông Thanh Nhi tại sao không sợ này hàn ngọc châu.

Lại có chính là, hàn ngọc châu thập phần quý giá, giá trị nguyên lượng, đối với thân là thú tộc Thanh Nhi tới nói, tìm được vật ấy có thể làm cho nàng sửa hơi lớn đi lên, nàng phỏng chừng cũng là vì thế mới sẽ tìm đến đó hồ nước.

Nhưng bây giờ, nàng lại điều kiện gì cũng không có mở cứ như vậy cho Tiêu Vũ, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ hoài nghi, có phải nàng lúc trước theo như lời những câu nói kia, có vậy vài câu có thể là thật?

Nếu không thì, bực này kỳ vật, nàng nói thế nào bắt lại thì lấy ra, không hề có một chút nào do dự?

“Hì hì, thấy qua nhiều người như vậy loài thú tộc, ngươi còn là người ta gặp qua bên trong, thú vị nhất một.”

Thấy Tiêu Vũ nhắm mắt ngồi tĩnh tọa, Thanh Nhi ở bên cạnh mang theo nụ cười quyến rũ, trong lòng sinh ra ý tưởng như vậy.

Nghĩ đến vừa mới Nàng hôn lên Tiêu Vũ thời gian, Tiêu Vũ cái kia phẫn nộ lại không thể làm gì vẻ mặt, còn có trong miệng hắn loại kia đặc biệt xúc cảm, Thanh Nhi nụ cười vừa là càng thêm quyến rũ, và còn liếm một chút đầu lưỡi, rất có nịnh nọt cảm giác.

(=)

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 230: Ma Chiểu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hàn ngọc châu, đây là thiên địa linh vật một trong, cực kỳ trân quý, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ vật ấy, yên lặng chữa thương, rất nhanh thương thế bên trong cơ thể liền thần tốc cải thiện, trên người bốc lên từng tia từng tia khói trắng.

Hồi lâu sau, thương thế hắn hết hơn, ở Tiêu gia chịu đựng dưới đau đớn, cùng với bị Húc Minh trưởng lão đuổi giết lúc lưu lại đau đớn, hết mức khỏi hẳn.

Ngoài ra, hàn ngọc châu sau một vài còn lại lực lượng sáp nhập vào trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua bên trong, mặc dù không thể để hắn có điều đột phá, nhưng tu vi cũng là ít có tinh tiến, trong hai mắt thần quang trong trẻo.

Mở mắt ra, Tiêu Vũ liền nhìn thấy Thanh Nhi đứng ở bên cạnh, sóng mắt lưu chuyển, rất có thâm tình thấy hắn, không khỏi ngẩn người nói: “Làm sao vậy?”

“Không thế nào ạ?” Thanh Nhi quyến rũ nở nụ cười, rung động lòng người, nói: “Thanh Nhi cũng chỉ là yêu thích nhìn như vậy Tiêu ca ca mà thôi.”

Tiêu Vũ trong lòng thầm than, đời này sống lại mà đến, hắn còn là lần đầu tiên bắt lại người kia không có quá lớn biện pháp, tâm trạng có chút bất đắc dĩ, đứng lên nói: “Đi thôi.”

Thanh Nhi này lại đúng là biết điều, trên người mang theo mùi thơm, chủ động đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, cùng hắn đi sóng vai, thỉnh thoảng còn dùng trên người mình mềm mại chỗ vô tình hay cố ý đụng tới Tiêu Vũ cánh tay.

Tiêu Vũ thập phần khẳng định, yêu nữ này chính là cố ý, hắn mặc dù thương thế khôi phục, nhưng vừa vặn nhận nàng này tình, lúc này cũng không tiện phát tác, chỉ có thể làm làm chuyện gì cũng không có, yên lặng đi tiếp.

Theo cái kia bên hồ rời đi, Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra bao nhiêu phần lãnh ý, trên mặt đất tìm tòi một chút, sau đó cười lạnh đi tiếp.

“Tiêu ca ca, ngươi là muốn theo đuổi người nào gì?” Thanh Nhi đem mặt tiến tới gần, dán vào Tiêu Vũ, giả vờ nghi hoặc mà hỏi.

“A!” Tiêu Vũ dần dần thích ứng tính cách của nàng, cũng không nhiều lời, chỉ là lặng yên kéo dài khoảng cách.

Ánh mắt của hắn như sương, lạnh lùng nói: “Hoàng Phủ sửa, Khổng Hi…… hắc, ép ta vào tuyệt cảnh, bây giờ đã ta thương thế đã phục, bọn họ cũng nên chết!”

Thanh Nhi kinh ngạc, nàng cũng không biết lúc trước ở Tiêu Vũ trên người chuyện xảy ra, lúc này sóng mắt lưu động, cười cợt nói: “Nguyên lai Tiêu ca ca trước khi là bị người đuổi giết, Thanh Nhi ngược lại muốn nhìn một chút, là ai có loại này bản sự, có thể đem Tiêu ca ca đều đẩy vào tuyệt cảnh.”

Hai người đi tiếp, Hoàng Phủ sửa một nhóm mang theo không ít người, bởi vậy không thể tránh khỏi để lại rất nhiều tung tích, Tiêu Vũ theo này tung tích, đi sâu vào truy tìm.

Vốn hắn là không có ý định nhanh như vậy tìm hai người kia tính sổ, nhưng hai người kia lại đuổi tới U Sơn, không có ý định chừa cho hắn đường sống, đã như vậy, hắn cũng không phải cái gì thiện tâm người.

“A? Chờ chút!”

Trong khi tiến lên,

Tiêu Vũ đột nhiên dừng lại, sắc mặt lộ ra có chút nghiêm nghị.

“Làm sao vậy Tiêu ca ca?” Thanh Nhi nghi hoặc, nhưng là dừng bước, nhìn thấy Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng dáng vẻ, nàng không khỏi theo Tiêu Vũ ánh mắt nhìn về phía trước.

“Đây là……” nhìn về phía trước, Thanh Nhi cũng không nhịn được phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Chỉ thấy ở tiền phương không xa, trên mặt đất có mấy bộ bạch cốt, này bạch cốt cực kỳ đặc biệt, có bạch cốt cực kỳ to lớn, như là một người khổng lồ, ở trong cũng có một chút bạch cốt, mọc ra ba cái đầu lâu, sáu con cánh tay, trong đó còn có rất nhiều bạch cốt xem ra và không phải nhân tộc, hình thái không đồng nhất.

Lúc này, này bạch cốt trải ở tiền phương, như là tạo thành một cái bạch cốt con đường, mà để Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, là này bạch cốt bên trong, có không ít bạch cốt bên trên cũng đã ngưng tụ bộ phận đạo văn.

Ngưng ra đạo văn, đây là muốn đến vương giả cảnh giới mới có thể sự tình, cũng là nói, này một đống bạch cốt bên trong, có đại đa số đều là vương giả cấp bậc trở lên nhân vật.

“Vương giả nhân vật, dù cho chết đi, kỳ cốt cũng không dễ dàng mục nát, nhưng hiện tại xem ra, này bạch cốt lại lờ mờ không ánh sáng, trong đó sinh cơ cũng đã trôi mất……”

Tiêu Vũ sắc mặt lộ ra nghiêm nghị, vương giả cảnh giới, thân thể đã vô cùng mạnh mẽ, trên người xương cốt càng so với binh khí còn cứng rắn hơn, dù cho trải qua vạn năm, cũng rất khó tổn hại.

Nhưng bây giờ này bạch cốt không chỉ sinh cơ hoàn toàn không có, đại bộ phận xương cũng như là bị cái gì vậy chỗ hủ thực, phần đông trong hài cốt, không có một khối là hoàn hảo.

“Tin đồn, một vài vương giả nhân vật sống đến sống lâu cuối lúc, để có thể tiếp tục sống tiếp, thì sẽ tiến vào một vài hiểm mà mạo hiểm, tìm kiếm cơ duyên, mưu đồ có thể đột phá, mới có hi vọng có thể sống sót, nơi đây có phải liền đều là người như vậy?”

Thanh Nhi đăm chiêu nói.

Tu luyện người, đi ngược lên trời, vốn mỗi cái chủng tộc khả năng sống bao lâu, đều chính là trời định, nhưng theo tu vi mạnh mẽ, liền có thể thay đổi vận mạng mình, khiến sống lâu trở nên lâu.

Này đây, vương giả nhân vật, mặc dù sống lâu dài lâu, nhưng cũng có hết lúc, làm tính mạng của bọn hắn đi tới cuối, thì cần thiết tìm kiếm đột phá phương pháp, tiến vào cảnh giới kế tiếp, tài năng một lần nữa kéo dài sinh mệnh của mình.

“Vương giả cảnh giới, muốn lại đột phá, nói nghe thì dễ?” Tiêu Vũ lắc đầu than khẽ.

Con đường tu luyện, càng về sau liền càng là gian nan, những người này khả năng tu luyện tới vương giả cảnh giới, đã là thập phần không dễ, muốn ở vương giả sau khi đột phá đến cảnh giới kế tiếp, càng khó càng thêm khó, đại bộ phận người, đều sẽ dừng lại cảnh giới này.

“Nhưng mà, tại sao những vương giả kia hài cốt, đều sẽ tập trung tại nơi này?” Thanh Nhi lúc này cũng có vẻ hơi trịnh trọng, nhiều như vậy vương giả hài cốt tập trung ở nơi này, rất rõ ràng, nơi này khác thường, không tốt thông qua.

Tiêu Vũ trầm ngâm, từ trên mặt đất nhặt lên một khối vạn cân đá tảng, về phía trước ném đi.

“Thùng” một tiếng, đá tảng hạ xuống phía trước trên mặt đất, hoàn toàn không có gợi ra quá chấn động mạnh, sau đó, khối cự thạch này chỉ trên mặt đất ngừng lại một chút, ngay sau đó, liền tại kia trên mặt đất từ từ chìm xuống dưới đi.

Phía trước đại địa, nhìn như chân thật, Trên thực tế lại đúng là một chỗ đầm lầy.

“Ma chiểu!” Thanh Nhi sắc mặt bỗng nhiên đột biến, theo bản năng mà lui về phía sau vài bước, trong mắt mang theo kinh khủng.

“Ngươi có biết nơi này?” Tiêu Vũ quay đầu lại, đối với U Sơn, hắn mặc dù nghe qua, nhưng cũng biết cực nhỏ, bây giờ nhìn lại Thanh Nhi đối với chỗ này tựa hồ là có chút hiểu. &# 85; &# 8

“U Sơn bên trong, tồn tại rất nhiều trí mạng nơi, tin đồn cái này Ma chiểu chính là một trong số đó, bất kỳ tiến vào bên trong người, đều sẽ bị nó nuốt chửng, cho dù là vương giả nhân vật, cũng không khả năng sống sót mà đi ra ngoài!”

Thanh Nhi gật đầu, sắc mặt hơi hơi tái nhợt.

U Sơn bên trong có rất nhiều kinh khủng tồn tại, như này Ma chiểu, chính là một trong số đó, bất kỳ tiến vào U Sơn người đều sẽ vạn phần kiêng kỵ.

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, hôm nay lại gặp được U Sơn bên trong đất dữ một trong, chẳng trách nhiều như vậy vương giả nhân vật, đều ôm nỗi hận nơi đây.

“Xem ra chúng ta đến vòng qua một chỗ!” Tiêu Vũ trầm ngâm, loại địa phương này liền vương giả nhân vật đều không thông qua, bằng hắn là tuyệt đối không thể nào đi tới.

Mới vừa phải rời đi, Tiêu Vũ đột nhiên vừa là dừng lại, mắt sáng lên, nhìn phía Ma chiểu ở chỗ sâu trong.

Lúc này, một tia ánh sáng đỏ né qua, Tiêu Vũ lúc này mới phát hiện, ở Ma chiểu bên trong phần đông bạch cốt bên trong, có một bộ xương người, người này xương hết sức kỳ lạ, bởi vì nó cảnh không phải màu trắng, mà là một thân máu đỏ, như thủy tinh mài thành đồng dạng, lúc này ở trong một khối xương, đang phát sinh chói mắt hồng quang.

Chương 231: Bảo Cốt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bảo cốt?” Tiêu Vũ chấn động chấn động, trong mắt lộ ra vài phần ánh sao.

“Tiêu ca ca, đó là cái gì?” Thanh Nhi hiển nhiên cũng bị cái kia một bộ đỏ xương hấp dẫn, hết sức hiếu kỳ.

Theo ở bề ngoài nhìn, đó là một khối xương người, nhưng hắn chưa từng nghe qua, trong nhân tộc, còn có xương cốt là màu đỏ, bởi vậy không khỏi đầy hiếu kỳ.

“Thế gian các tộc, kể cả nhân tộc cùng mỗi một đại dị tộc, có lúc thân thể đều sẽ phát sinh dị biến, thu được một loại nào đó độc nhất vô nhị năng lực, nhân tộc bình thường đem năng lực này xưng là bảo thể.”

Tiêu Vũ hai mắt nhìn chằm chằm cái kia một bộ đỏ xương, chậm rãi nói: “Cái gọi là bảo thể, chủng loại đa dạng, khó có thể nói rõ, có người thần lực trời sanh, có người hai tay phát sinh dị biến, ngầm có ý đạo lực, cũng có người huyết mạch phát sinh dị biến, một giọt máu tươi đều có thể có vô cùng uy lực.”

“Tiêu ca ca, ngươi là nói...... bộ này đỏ xương khi còn sống chính là có bảo thể người, mà người này đã phát sinh dị biến, chính là ở xương cốt bên trên?” Thanh Nhi thông minh nhanh trí, Tiêu Vũ còn chưa nói xong, nàng liền đã đại khái đoán được.

“Phải là!” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Hơn nữa, bộ này xương cho ta một loại cảm giác khác thường, bởi vậy ta suy đoán, hắn nắm giữ bảo thể nên cũng thuộc về vô cùng mạnh mẽ một loại kia.”

Sau khi nói xong những lời này, Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, đột nhiên cất bước về phía trước, hướng về mê muội chiểu mà đi.

“Tiêu ca ca, ngươi muốn làm gì?” Thanh Nhi kinh hô, Tiêu Vũ không muốn sống nữa? Này Ma chiểu nhưng liền vương giả nhân vật đều có thể nuốt chửng địa phương, hắn lại muốn tiến vào ma chiểu?

Tiêu Vũ không đáp, tiếp tục hướng phía trước, này một bộ đỏ xương đối với hắn có sức hấp dẫn mãnh liệt, trong lòng hắn phảng phất có cái gì linh quang bị xúc động, nhưng không có bắt lấy, nói thật nha hắn cũng không biết này một bộ xương đối với hắn khả năng có chỗ lợi gì.

Nhưng hắn lại biết, này một bộ đỏ xương đối với hắn khẳng định hữu dụng, chỉ là hiện tại hắn còn bắt không đến trong đầu đạo kia linh quang.

“Bốp!”

Trong khi tiến lên, Tiêu Vũ sau lưng hai cánh triển khai, huyễn thiên thần dực xuất hiện ở trên lưng.

Hắn không có chút gì do dự, hai cánh lóe lên, bay về phía Ma chiểu, xông thẳng cái kia một bộ đỏ xương mà đi.

“Ầm!”

Bay ở không trung, Tiêu Vũ đột nhiên chấn động, thiếu chút nữa từ không trung rơi xuống, Ma chiểu bên trong ẩn chứa một loại lực lượng kinh khủng, như là vô hình trung tồn tại một bàn tay lớn, muốn đưa hắn từ không trung cho kéo xuống.

“Tiêu ca ca, cẩn thận!” Thanh Nhi ở phía sau kinh hô.

Tiêu Vũ quay đầu lại, trong nháy mắt lập tức tê cả da đầu.

Ma chiểu bên trên, bạch cốt khắp nơi, ở trong càng có không ít vương giả chi cốt, mà lúc này, này bạch cốt càng đều dựng đứng lên, tái sinh máu thịt, hóa thành từng bóng người, hầu như tất cả đều là vương giả nhân vật!

Tiêu Vũ da đầu đều phải nổ, chuyện gì thế này? Này chết đi người bất cứ sống lại, sống lại máu thịt, trên người mỗi một người đều lộ ra cực kỳ sóng gợn mạnh mẽ, tựa hồ cũng không yếu với khi còn sống thực lực.

“Bốp!”

Phần đông máu thịt sống lại nhân vật, với lúc này đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay, không có một cái nào là người yếu.

Có người một tay che trời, đem vùng thế giới này đều phong tỏa, một con bàn tay khổng lồ tựa hồ có thể nát bấy tất cả, như là một tòa núi lớn, hướng về Tiêu Vũ đè xuống.

Cũng có đời người có ba đầu sáu tay, như là một vị ma thần, giận dữ rít gào, chấn động đến mức nơi này không dứt chấn động, núi lở đất nứt, hầu như đem Tiêu Vũ màng tai đều phải đánh vỡ!

Mấy chục vương giả, đồng thời ra tay, đây là một bộ tận thế bình thường cảnh tượng, cực kỳ làm người kinh hãi.

Tiêu Vũ lạnh cả người, không dám có chút dừng lại, hết sức huy động huyễn thiên thần dực, ỷ vào cực nhanh thần tốc vọt tới trước, một chút bắt được cái kia một bộ đỏ xương.

“Ầm!”

Cùng lúc đó, một đạo hàn quang chém tới, tốc độ vô cùng nhanh chóng, đem phía trước mấy chục toà núi lớn ở trong chớp mắt san bằng thành đất bằng phẳng.

Tiêu Vũ vội vàng né qua, nhưng là cảm giác khí huyết một trận cuồn cuộn, trong tay cái kia một bộ đỏ xương càng bị cái kia một ánh hào quang bắn trúng, hóa thành nát bấy, chỉ chừa một con xương tay còn bị hắn căng nắm chặt trong tay.

“Đáng chết!”

Trong lúc vội vàng, Tiêu Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn, chỉ thấy ra tay chính là một nam tử mặc áo trắng, bồng bềnh như tiên, một ngón tay thập phần dài nhỏ, mỗi một chỉ điểm ra, đều là trời long đất lở!

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ gầm lên, lấy ra sáu viên dấu ấn, đồng thời âm dương hai sao hiện lên, che chở bên người quanh thân, một khắc cũng không dám dừng lại, dùng tốc độ nhanh nhất nhằm phía Ma chiểu biên giới.

“Huây!”

Khi hắn bay động trong lúc đó, cái kia mọc ra ba đầu sáu tay sinh linh, hướng thiên gầm lên, dùng sáu tay đập nện mặt đất, đúng là đem một tòa núi lớn nhổ tận gốc, trực tiếp hướng về Tiêu Vũ ném tới.

Đây cũng là vương giả oai, chuyển núi lấp biển, cũng chỉ là trong một ý nghĩ.

“Phá cho ta!” Tiêu Vũ gầm lên, đem âm dương hai sao về phía trước đánh ra.

Thời điểm này, hắn đem Thần lực vận chuyển tới cực hạn, âm dương hai sao trong không trung thần tốc thành lớn, mỗi một viên đều hóa thành như núi lớn to nhỏ, cực độ mênh mông, dĩ nhiên là thập phần tiếp cận thật ngôi sao.

“Ầm!”

Âm dương lực lượng làm xoay chuyển, cái kia một tòa núi lớn ở trong im lặng hóa thành bột phấn, hướng về phía dưới rơi rụng, nhưng mà Tiêu Vũ cũng là được to lớn xung kích, sắc mặt trắng bệch, há mồm phun ra máu tươi.

Này nhưng vương giả nhân vật, dù cho đều đã chết đi, nhưng bây giờ phát huy ra uy lực cũng vẫn như cũ khủng bố, xa không phải của hắn chỗ có thể chống đỡ.

Trong trầm mặc, một cái khác vương giả đã ra tay, đây là một cô gái, phong hoá tuyệt đại, rất trẻ tuổi, nàng một con tay áo lúc này giống như hóa thành vạn dặm sông ngòi, đem không gian này đều quấn quanh ở, tựa hồ thiên địa đều đã bị nàng giam với trong tay áo.

Một mặt khác, một gã nam tử như rất giống Ma, phía sau mang theo một mảnh bóng mờ, ảnh bên trong là núi thây biển xương, thập phần khủng bố.

Phía sau hắn bóng mờ phóng đại, phảng phất biến thành một mảnh thế giới chân thật, ở trong cảnh tượng, tựa như Địa ngục bình thường kinh người, lộ ra một cỗ cường đại lực lôi xé, phải đem Tiêu Vũ kéo vào trong đó.

“Đáng chết, cút cho ta!”

Tiêu Vũ dục huyết phấn chiến, bị phần đông vương giả vây quanh, nói thật nha, hắn không có ngay đầu tiên bị đánh giết, đã thập phần khó được, lúc này vừa mới khép lại thân thể vừa là bị kinh khủng thương tích.

Hắn đỉnh đầu âm dương hai sao, U &# 8 trên người chịu lục đạo luân hồi, cùng chư vương đại chiến, liều mạng đối kháng, cả người nhuốm máu, giống như một đẫm máu ma thần.

“Có phải ta hôm nay phải nuốt hận nơi đây?”

Chiến đến cuối cùng, Tiêu Vũ tuyệt vọng, đối mặt nhiều như vậy vương giả, mặc dù là hắn cũng không cách nào nghịch thiên, dù sao, hắn bây giờ còn vẻn vẹn chỉ là cảnh giới tông sư, khoảng cách vương giả, quả thực là một cái thiên một cái địa!

Chiến đến thời khắc này, hắn đã là thủ đoạn ra hết, không có một chút nào cất giữ, nói thật nha, nếu không có này người cũng đã chết đi, trạng thái khác thường, đối mặt nhiều như vậy vương giả nhân vật, hắn đã sớm chết không biết bao nhiêu hồi.

Dù vậy, hắn khả năng dùng tông sư thân, kiên trì đến bây giờ, cũng có thể nói là một kỳ tích, thay đổi người khác, dù cho có Thiên Tông cảnh giới, cũng chưa chắc có thể làm được hắn trình độ này.

“Ông!”

Ngay ở Tiêu Vũ hầu như muốn lúc tuyệt vọng, ở trong cơ thể hắn, một thứ tự đi bay ra, trùng lên trời cao, tung xuống vạn dặm thần quang, soi sáng chư vương!

“Quần áo trắng điện chủ luân bàn!” Tiêu Vũ chấn động, trong mắt lộ ra vài phần hy vọng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 232: Lại Gặp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quần áo trắng điện chủ đem tặng luân bàn, vốn thoạt nhìn bình thường, nhưng lúc này, nó như là hóa thành một vầng mặt trời vàng óng, soi sáng vạn dặm, tràn ngập thần dị.

Thần quang tung xuống, phần đông vương giả nhân vật lúc này dồn dập như bị định rồi thân thể giống nhau, sau đó bọn họ một lần nữa hóa thành một cổ lại một cổ bạch cốt, không tiếng động ngã xuống đất, thậm chí đến cuối cùng, này bạch cốt toàn bộ biến thành bột phấn. Tan theo gió.

Trong nháy mắt, nơi đây đã là 1 bộ bạch cốt cũng không tồn tại, biến mất sạch sành sanh, thì như là căn bản chưa từng xuất hiện.

“Hoa trong kính, trăng trong nước, tất cả...... cũng chỉ là vô căn cứ!”

Tiêu Vũ trong lòng sinh ra ý nghĩ, cho tới giờ khắc này hắn mới kinh ngạc phát hiện, vừa mới những vương giả kia nhân vật đều không phải là thật sống lại, mà là nhận lấy một loại nào đó quy tắc ảnh hưởng, tạm thời khôi phục hình thái, có chốc lát khi còn sống lực lượng.

Chết đi, chính là chết đi, nghịch chuyển sinh tử, đây là căn bản không khả năng tồn tại sự tình!

“Bốp!”

Luân bàn bay trở về, lại trở về Tiêu Vũ trong tay, đổi trở về cái kia một bộ tầm thường dáng vẻ, làm như chẳng hề làm gì qua.

Tiêu Vũ cầm này bàn, ở trong tay tinh tế va chạm, này luân bàn rõ ràng không phải là vật phàm, chỉ là hắn nhìn hồi lâu, cũng vẫn như cũ không nhìn ra cái này thuộc về cái gì vậy.

Thu hồi luân bàn, hắn triển khai hai cánh, bay trở lại Thanh Nhi bên cạnh.

“Đi!”

Mang tới Thanh Nhi, Tiêu Vũ ngay đầu tiên rời đi, nơi này quá mức quỷ dị, hắn một khắc cũng không muốn dừng lại quá nhiều.

Thanh Nhi ánh mắt lưu chuyển, ở trên người hắn không dứt đánh giá, tuy là không hề nói gì, nhưng trong nội tâm rõ ràng nổi sóng chập trùng.

Mặc dù sớm biết Tiêu Vũ mạnh mẽ, nhưng tận mắt nhìn đến hắn đại chiến chư vương, ở nhiều như vậy vương giả nhân vật trong tay sống sót, nội tâm của nàng bên trong vẫn là tràn đầy chấn động.

Tiêu Vũ rời đi, mà tại đây cùng thời khắc đó, hắn và không biết là, ở U Sơn ở chỗ sâu trong, cặp mắt ở trong im lặng mở, hướng về hắn phương hướng này nhìn sang, cặp mắt như là xuyên thấu vạn vật, thấy được hắn tồn tại.

Nếu là Tiêu Vũ khả năng nhìn thấy này một ánh mắt, thì sẽ phát hiện, này một ánh mắt chính là lúc trước hắn ở U Sơn ở ngoài chứng kiến cái kia một đôi mắt.

Ở quần áo trắng điện chủ cái kia luân bàn xuất hiện trong khi, này đôi hai mắt mở ra, làm mà luân bàn bị Tiêu Vũ thu hồi, nó lại lộ ra vài phần vẻ suy tư, sau đó một lần nữa nhắm lại.

“Đáng chết,

Này U Sơn rốt cuộc là nơi quái quỷ gì!”

Lúc này, ở một bên khác, đoàn người trong khi cẩn thận từng li từng tí một, hướng về U Sơn bên trong đi tới.

Hoàng Phủ sửa, Khổng Hi, cộng thêm Hoàng Phủ gia tộc đoàn người, lúc này mỗi người đều có vẻ vô cùng chật vật, hầu như tất cả mọi người là vẻ mặt uể oải, trên người mang thương.

Hoàng Phủ sửa một đường cất bước, một bên hùng hùng hổ hổ, vẻ mặt hết sức âm trầm.

Dọc theo con đường này, bọn họ không chỉ không có tìm tới Tiêu Vũ, ngược lại là phía bên mình hao tổn không ít người.

U Sơn thái quá quỷ dị, mỗi một bước đều tràn đầy hung hiểm, tử vong tựa hồ bất cứ lúc nào tiến lại, dọc theo con đường này, có lúc một cây nhìn như không đáng chú ý cỏ, đều có khả năng là trí mạng hung vật.

Đi tới bây giờ, bọn họ đám người chuyến này đã là đã chết đi hơn nửa, nhưng mà dù cho bọn họ bây giờ hối hận, muốn trở về, cũng đã là chậm, đường cũ thái quá hung hiểm, bọn họ không dễ dàng mới trốn thoát, bây giờ quay đầu, nhất định chính là tự tìm đường chết.

“Càng để cho ta bẻ đi nhiều người như vậy, Tiêu Vũ…… đợi khi tìm được hắn, ta nhất định phải để hắn muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Hoàng Phủ sửa nghiến răng, đem tất cả những thứ này đều quy kết tới Tiêu Vũ trên đầu.

Nếu không phải để truy tìm Tiêu Vũ, hắn cũng sẽ không tiến vào U Sơn, mà bây giờ tiến vào U Sơn, từng bước gian nguy, hắn nói không chừng còn có thể chết ở chỗ này.

Tất cả những thứ này, dưới cái nhìn của hắn đều là Tiêu Vũ đưa tới, này đây hắn rất là tự nhiên đem hết thảy oán hận đều tính tới Tiêu Vũ trên thân.

“Hắn bị thương nặng, lẽ ra không nên đi được quá xa, vì sao lại không tìm được?”

Khác một bên Khổng Hi, lúc này cũng là tinh thần không chấn động, lúc trước vài lần trải qua hiểm cảnh, sớm để hắn cả người uể oải.

“Tên phế vật kia, đến tột cùng chạy tới nơi nào?” Khổng Hi không cam tâm, hắn bốc lên lớn như vậy hiểm, không tiếc tiến vào U Sơn, kết quả lại không có tìm được Tiêu Vũ!

Đoàn người cẩn thận từng li từng tí đi tiếp, bầu không khí tràn đầy ngột ngạt, cũng không ai biết, tại đây U Sơn bên trong, lúc nào sẽ đụng với lớn hơn nữa nguy hiểm.

“Vèo!”

Một tiếng vang nhỏ, Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi đều là lập tức lông tơ dựng thẳng lên, sắc mặt trắng bệch.

Ở U Sơn bên trong, bọn họ thật sự là thấy qua quá bao kinh khủng, bây giờ một chút động tĩnh, cũng có thể làm cho tinh thần của bọn hắn căng cứng.

“Người nào?”

Hoàng Phủ sửa quát lạnh, tại chỗ đề phòng, hai tay lại là có chút phát run, cảnh giác mà sợ hãi mà nhìn bốn phía.

Hoàng Phủ nhà người, cũng tất cả đều khẩn trương lên, mỗi loại lấy ra binh khí, làm thành một vòng.

“Ha ha, các ngươi không phải vẫn đang tìm ta gì?”

Ở trong trong khắp ngõ ngách, Tiêu Vũ chậm bước ra ngoài.

Một đường đi tiếp, hắn theo Hoàng Phủ sửa những người này lưu lại tung tích, cuối cùng là tìm được bọn họ, lúc này không chút do dự, quyết đoán hiện thân.

“Là ngươi! Ngươi tên rác rưởi này lại không chết!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, Hoàng Phủ sửa lập tức hận đến nghiến răng.

Nếu không phải vì đuổi Tiêu Vũ, bọn họ cũng sẽ không tiến vào U Sơn, càng sẽ không rơi vào chật vật như vậy.

Hơn nữa, Tiêu Vũ lại không chết, này U Sơn bên trong nguy hiểm như vậy, Tiêu Vũ vừa là thân bị trọng thương, dưới cái nhìn của hắn Tiêu Vũ rất có thể sớm đã chết ở U Sơn trúng rồi, không ngờ rằng hắn không chỉ không chết, ngược lại còn chủ động hiện thân.

“Ngươi còn sống, ta tự nhiên không thể chết!” Tiêu Vũ cười lạnh, cái này Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi, đối với hắn mà nói đều là tất phải giết người.

Không nói cái khác, tại đây U Sơn bên trong, mặc dù là hắn cũng phải thập phần cẩn thận, nếu là trên đường còn muốn đề phòng những người này, sẽ lãng phí hắn rất nhiều tâm lực.

Lại có, Hoàng Phủ sửa đã phát hiện tung tích của hắn, nếu để cho hắn còn sống rời đi, thông báo Hoàng Phủ bộ tộc, hắn muốn từ đây châu rời đi, e sợ khó khăn.

“Rất tốt, ngươi tên rác rưởi này, lại chưa chết, nếu là ngươi chết rồi, ta ngược lại cảm thấy đáng tiếc!” Hoàng Phủ sửa sắc mặt lạnh như băng, cắn chặt hàm răng.

Hắn quyết định, bắt được Tiêu Vũ sau khi, hắn không chỉ muốn thu Tiêu Vũ làm cố gắng, còn muốn đối với hắn mọi cách hành hạ, nếu không phải là bởi vì Tiêu Vũ, hắn cũng sẽ không bị nhốt U Sơn, bây giờ có thể hay không còn sống rời đi cũng không biết.

“Phải không?” Tiêu Vũ tiến lên, thương thế của hắn đã khôi phục, căn bản không sợ.

Mặc dù lúc trước cùng chư vương động thủ vừa bị trọng thương, nhưng những vương giả kia đều không phải là thật phục sinh, bởi vậy những thương thế kia có thể dùng bất diệt âm dương trải qua khôi phục, hắn bây giờ là trạng thái đỉnh cao, không sợ bất luận một ai.

“Đưa hắn bắt lại cho ta, nhớ kỹ, không nên đả thương tính mạng của hắn!” Hoàng Phủ sửa mở miệng, ánh mắt lạnh lùng.

Đến giờ phút này rồi, hắn còn không quên muốn thu Tiêu Vũ làm nô sự tình, không cho Hoàng Phủ bộ tộc người đau đớn tính mạng hắn, chính là muốn giữ lại hắn, để hắn nhận hết các loại hành hạ!

“Vâng!”

Hoàng Phủ bộ tộc người, cùng kêu lên đáp lại, sau đó cùng lao ra, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay.

“Chỉ bằng các ngươi, cũng muốn thương tổn tính mạng của ta?” Tiêu Vũ xem thường, lúc trước nếu không phải bởi vì bị thương, những người này vừa làm sao có khả năng làm gì được hắn?

Hắn cười lạnh lắc đầu, hai ngôi sao lớn từ trong cơ thể bay ra, hóa thành một to lớn Thái Cực đồ, ở trong hư không chầm chậm chuyển động.

Đồng thời, trong miệng hắn lạnh lùng phun ra một chữ: “Giết!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 233: Hung Hăng Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ông!”

Trong hư không, theo Tiêu Vũ quát lạnh một tiếng, Thái Cực đồ thần tốc phóng đại, che kín bầu trời, ở trong hư không chầm chậm chuyển động.

“A!”

Trong nháy mắt, hết thảy vọt tới trước Hoàng Phủ tộc nhân, dồn dập kêu thảm thiết, mỗi người trên mặt mang theo kinh khủng, ngã xuống.

Âm dương hai sao, đến bất diệt âm dương trải qua thêm vào, vừa diễn biến thành Thái Cực đồ, này hình chuyển động, liền đại biểu âm dương xoay chuyển, đạt được cực hạn lúc, có thể chủ nhân sinh tử, mất đi chúng sanh, cũng chỉ là trong một ý nghĩ.

Tiêu Vũ lúc này mặc dù còn không có cường đại đến cấp độ kia mức độ, nhưng âm dương lực lượng chuyển động, uy lực này cũng là kinh khủng.

Này Hoàng Phủ bộ tộc người, tối đa cũng thì cảnh giới tông sư, khi hắn không có bị thương dưới tình huống, nhiều người hơn nữa cũng không đủ hắn giết!

“Này…… chuyện gì thế này?”

Thấy tộc nhân của mình cái này đến cái khác kêu thảm ngã xuống, như là thần hồn bị người rút ra đi rồi bình thường, ở mặt ngoài và không có vết thương, nhưng cũng trước sau chết thảm, Hoàng Phủ sửa một cái thì cứ thế ngay tại chỗ.

Cái kia một bộ hình rốt cuộc là thứ gì? Tại sao có thể có như vậy lực lượng kinh khủng?

Trước lúc này, Tiêu Vũ không phải còn rất yếu gì? Không phải có thể mặc hắn dễ dàng nhào nặn gì? Vì sao chỉ trong chớp mắt, hắn trở nên cường đại như thế?

Chẳng lẽ, đây mới là hắn thực lực chân chính? Hoàng Phủ sửa không thể tin được, hắn không tin Tiêu Vũ thực lực có thể có mạnh như vậy, hắn lúc trước nhưng dễ dàng đánh bại Tiêu Vũ, còn có thể tùy ý đối với hắn nhục nhã.

Nếu như Tiêu Vũ thật có như thế thực lực cường đại, lúc trước làm sao có khả năng không phải là đối thủ của hắn?

“Ông!”

Thái Cực đồ cuối cùng chấn động, âm dương hai sao một lần nữa chia lìa, từ một bộ hình hóa thành hai vì sao, bay trở lại Tiêu Vũ trước người, vây quanh hắn chầm chậm chuyển động.

Xem ra, lúc này Tiêu Vũ, liền như là bị hai đại ngôi sao hộ thể, thần thánh không thể xâm phạm.

“Một đám đồ vô dụng!” Hoàng Phủ sửa thấy thi thể khắp nơi, sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói: “Cũng được, này một đám phế vật đều đã bị thương, giữ ở bên người cũng vô ích.”

Hắn lúc này tin chắc, cũng không phải Tiêu Vũ quá mạnh mẽ, mà là bởi vì bọn họ lúc trước vài lần gặp nạn, tất cả mọi người đều bị trọng thương, mới khiến cho Tiêu Vũ có thể thừa dịp.

“Đã như vậy,

Vậy kế tiếp sẽ đến lượt ngươi!” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, âm dương hai sao một lần nữa bay ra, lần này trực tiếp ép hướng về Hoàng Phủ sửa.

“Hừ! Chiêu số giống vậy, còn dám ở trước mặt ta sử dụng? Xem ra ngươi là thật không biết ghi nhớ a, đã quên phía trước phát sinh sự tình? Ngươi này hai vì sao, ở trong mắt ta chính là rác rưởi!”

Hoàng Phủ sửa xem thường, tiến lên một bước, ngạo nghễ nói: “Cũng được, trước khi không đem ngươi thứ này đánh nổ, lần này, ta liền đem ngươi này hai viên gì đó đánh thành mảnh vỡ!”

Hắn thập phần tự tin, hơn nữa hung hăng, giống như lúc trước lần đó ra tay giống nhau, đối với Tiêu Vũ âm dương hai sao không tránh không né, chính diện tiến lên, đánh ra song chưởng, muốn lấy phương thức giống nhau đem Tiêu Vũ hai đại ngôi sao đánh lui.

“Ầm!”

Hoàng Phủ sửa trong cơ thể, tuôn ra năm đạo thần ảnh, mỗi một vị đều ánh sáng kinh thiên, lộ ra vô tận Thần Uy.

Hắn đôi bàn tay càng có ký hiệu thần bí hiện ra, uy lực kinh người, đánh về Tiêu Vũ hai ngôi sao lớn.

“Hôm nay ta khiến cho ngươi xem một chút, cái gì là thực lực chênh lệch!” Hoàng Phủ sửa trên mặt mang theo vài phần xem thường, song chưởng đều nắm quái lạ dấu ấn, đánh về Tiêu Vũ hai đại ngôi sao.

Đối với điều này, Tiêu Vũ khe khẽ lắc đầu, cái này Hoàng Phủ sửa, không khỏi cũng quá để mắt mình!

“Ầm!”

Thiên địa chấn động, Hoàng Phủ sửa song chưởng đánh ra, cả người nhất thời chấn động mạnh một cái.

Tiêu Vũ âm dương hai sao, thậm chí không có tạo thành Thái Cực đồ, chỉ là ở trong hư không chuyển động, lộ ra hai cực lực lượng, liền có chứa một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt.

Hoàng Phủ sửa này vỗ xuống một chưởng, chút nào không thể lay động hai đại ngôi sao, ngược lại một luồng lực lượng quỷ dị, từ hai đại trong tinh thần lộ ra, tựa như một vô hình vòng xoáy, lôi xé hai cánh tay của hắn.

“Rắc” một tiếng, Hoàng Phủ sửa hai tay, trong nháy mắt này, xương cánh tay đứt thành từng khúc.

Âm dương xoay chuyển, há lại là hắn tầm thường thân thể có thể đối kháng?

“Này…… làm sao có khả năng!”

Hoàng Phủ sửa sắc mặt biến đổi lớn, ngay đầu tiên lui về phía sau, trong hai mắt tràn ngập kinh ngạc.

Tại sao lại như vậy? Tiêu Vũ âm dương hai sao, tại sao có thể có như thế uy lực cường đại?

Trước đó không lâu hắn mới chính diện tiếp xúc qua hai ngôi sao, vào lúc ấy còn có thể dễ dàng ứng đối, nhưng lúc này, hắn chỉ là một tiếp xúc, hai tay liền trực tiếp bị phế bỏ.

Này vẫn là hắn lui được nhanh nguyên nhân, nếu như chậm một bước nữa, hắn tin tưởng kể cả chính hắn, cũng sẽ bị loại kia lực lượng kinh khủng trực tiếp xé nát.

“Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy?”

Hoàng Phủ sửa ngơ ngác sững sờ, trở nên thất thần, này cùng hắn theo dự đoán kết quả cách biệt quá lớn!

Hắn từ trước đến giờ tự kiêu, cho là mình so với Hoàng Phủ Cực càng mạnh hơn, mặc dù Hoàng Phủ Cực bại bởi Tiêu Vũ, nhưng hắn lại tin chắc, hắn có thể dễ dàng đem Tiêu Vũ đánh bại.

Lúc trước đem Tiêu Vũ đả thương sự tình, càng làm cho hắn đối với điểm này tin chắc không ngớt.

Nhưng bây giờ, sự thật tựa hồ hoàn toàn không phải chuyện như thế, Tiêu Vũ khủng bố, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Nhưng mà, hắn ở trong nội tâm, thủy chung không tiếp thụ được kết quả này, hắn không tin, hắn không thể tin được hắn không thắng được Tiêu Vũ!

“Ngươi thật sự cho rằng, thực lực của ngươi có thể cùng Hoàng Phủ Cực so với?” Tiêu Vũ trong mắt, lộ ra nồng nặc xem thường, nói: “Ở trong mắt ta, ngươi so với Hoàng Phủ Cực, kém đến xa!”

“Không! Đây không phải thật!”

Một câu nói này, đối với Hoàng Phủ sửa tới nói giống như là đả kich cực lớn, để cả người hắn đều mất hồn.

Hắn phẫn nộ rít gào: “Hoàng Phủ Cực làm sao có khả năng cùng ta so với? Hắn bại bởi ngươi, có thể ngươi trước đây còn xa không phải là đối thủ của ta, cái này đã nói lên thực lực của ta mạnh hơn hắn, hắn không thể so ra mà vượt ta!”

“Ngươi thật đúng là dốt nát!” Tiêu Vũ lắc đầu, “ta thật không biết, ngươi loại tự tin này bắt nguồn từ nơi nào!”

Hắn xem thường hướng về Hoàng Phủ sửa giải thích, âm dương hai sao cử động nữa, đánh Hoàng Phủ sửa, đem cả người hắn đều đánh bay.

Hoàng Phủ sửa ngã xuống đất, máu me khắp người, rồi lại không cam lòng bò lên, điên cuồng nói: “Không có khả năng, ngươi này hai ngôi sao không có cường đại như vậy, nhất định là ngươi ở đây U Sơn bên trong đạt được cơ duyên gì, đối với, nhất định là như vậy!”

“Thật đáng tiếc, ngươi đã đoán sai, ta cũng không có tìm được cơ duyên gì!” Tiêu Vũ không lưu tình chút nào, vỡ vụn Hoàng Phủ sửa sau cùng một điểm mình an ủi.

“Ngươi không có được cơ duyên? Điều đó không có khả năng, nếu như không phải là như vậy, ngươi làm sao có khả năng ở như vậy trong thời gian ngắn, thực lực thì mạnh nhiều như vậy!” Hoàng Phủ sửa không tin.

Hắn tin chắc thực lực của hắn so với Hoàng Phủ Cực, so với Tiêu Vũ đều mạnh hơn, trước mặt hắn khả năng dễ dàng vượt qua Tiêu Vũ, nếu như Tiêu Vũ không phải đạt được cơ duyên, tại sao có thể là đối thủ của hắn?

“Thực lực? Ta muốn hỏi, ngươi chừng nào thì thấy qua thực lực của ta? Vừa hoặc là nói, ngươi dựa vào cái gì cho rằng, trước khi vậy chính là ta toàn bộ thực lực?” Tiêu Vũ xem thường lắc đầu.

Người này thật là mù quáng tự tin, đạt tới một loại hầu như mê muội trình độ, nói trắng ra là chính là tự cho là đúng, ở không hề căn cứ dưới tình huống, thì cho là mình không kém gì bất luận người nào.

Người như vậy, cực kỳ đáng thương, thành tựu cũng nhất định có hạn.

Dùng hắn câu nói đó tới nói, thì Hoàng Phủ sửa loại tâm tính này, còn hơn Hoàng Phủ Cực, thật kém đến quá xa!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 234: Thực Lực Chân Chính

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi thực lực chân chính?”

Hoàng Phủ sửa nghe xong Tiêu Vũ nói sau, đột nhiên chấn động chấn động, mơ hồ nghĩ tới điều gì, nhưng ở trong nội tâm, hắn lại không quá đồng ý tin tưởng.

Chẳng lẽ nói trước mắt đây mới là Tiêu Vũ thực lực chân chính? Lúc trước hắn, là bởi vì nguyên nhân gì, mới đưa đến thực lực giảm xuống?

“Ngươi...... trước khi bị thương?” Hoàng Phủ sửa vạn phần không cam lòng, vô cùng không tình nguyện, hỏi vấn đề này.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, nếu như trước khi đây không phải là Tiêu Vũ thực lực chân chính, cái kia là nguyên nhân gì để thực lực của hắn nhận lấy hạn chế?

Lớn nhất có thể, tựa hồ chính là bởi vì Tiêu Vũ bị thương, có thể loại khả năng này, lại là hắn không nguyện ý nhất thừa nhận.

“Ngươi vẫn không tính là ngốc đến không có thuốc nào cứu được!” Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, trên thực tế, Hoàng Phủ sửa người như thế, ở trong mắt hắn liền xưng là đối thủ tư cách cũng chưa tới.

Nếu không tất yếu, hắn thậm chí không thèm để ý, càng xem thường với ra tay với hắn, người như thế nói trắng ra là chính là một tự cho là đúng ếch ngồi đáy giếng, dù cho bỏ mặc không quan tâm, cũng rất khó tạo thành uy hiếp đối với hắn.

“Ngươi thật bị thương?”

Hoàng Phủ tu sửa cá nhân một chút là mềm xuống, hai mắt lờ mờ, như là một chút mất đi hết thảy hy vọng.

Bên miệng hắn mang theo nụ cười khổ sở, cho tới bây giờ hắn mới biết được, nguyên lai lúc trước hắn làm tất cả, đúng là như thế buồn cười.

Hắn sở dĩ lúc trước có thể thắng được Tiêu Vũ, cũng không phải bởi vì hắn mạnh đến mức nào, mà chỉ có điều là vì Tiêu Vũ bị thương mà thôi!

Mà Trên thực tế, muốn nhìn ra Tiêu Vũ bị thương, cũng không phải cái gì chuyện quá khó khăn, nhưng chính hắn quá mức tự tin, thủy chung càng thêm đồng ý tin tưởng, hắn khả năng áp chế Tiêu Vũ, là vì thực lực của hắn so với Hoàng Phủ Cực mạnh hơn, cũng so với Tiêu Vũ mạnh hơn!

Giờ phút này quay đầu nhìn lại, hắn vốn là một lừa mình dối người thằng hề, giống như một chuyện cười bình thường, chỉ là áp chế bị thương Tiêu Vũ, liền thật cho rằng đó là dựa vào mình thực lực.

“Thùng!”

Mặt đất rung chuyển, đột nhiên, một thứ thần tốc phóng đại, hình thành một lồng, đem Tiêu Vũ trùm lên trong đó.

“Khổng Hi!”

Tiêu Vũ mắt lộ rùng mình, bên cạnh Khổng Hi bất cứ thừa dịp vào lúc này ra tay rồi, tế ra ngoài ngục phù, đưa hắn trấn ở phù bên trong, phong tỏa nơi đây.

“Ha ha,

Ta không phải không thừa nhận, ngươi ở đây thực lực quả thật mạnh mẽ, chẳng trách khả năng đánh bại Hoàng Phủ Cực.”

Thấy Tiêu Vũ bị nhốt giới ngục phù bên trong, Khổng Hi lộ ra tươi cười đắc ý, đi lên trước, cách lồng ánh sáng ngạo nghễ nói: “Chỉ là thì tính sao? Ngươi bây giờ bị nhốt giới ngục phù bên trong, cũng chỉ có các loại chết một cái kết cục!”

“Ngươi muốn như thế nào?” Tiêu Vũ híp mắt lại.

Hoàng Phủ sửa mặc dù ghê tởm, nhưng cũng chỉ là đối với chính mình mù quáng tự tin, nhưng cái này Khổng Hi, lại là cực kỳ nham hiểm, lúc trước không nhúc nhích chút nào, thừa dịp hắn chưa sẵn sàng thời điểm, lại lấy ra bùa này, đưa hắn vây khốn.

Loại người này, thích nhất ở sau lưng chơi đùa ít ỏi thủ đoạn âm hiểm, cũng là Tiêu Vũ ghét nhất một loại người.

“Không muốn thế nào!” Khổng Hi sắc mặt ngạo nghễ, vây quanh lồng ánh sáng chuyển động, một bên đánh giá ở trong Tiêu Vũ, vừa cười gật đầu, “bùa này vốn là dùng để truy bắt dị thú, không ngờ rằng dùng ở trên thân thể ngươi, ngược lại cũng thích hợp.”

Tiêu Vũ há có thể nghe không ra, Khổng Hi đây là nói hắn là dị thú?

“Lần trước, bởi vì ta bị U Sơn bên trong cái kia một ánh mắt ảnh hưởng, Thần lực bị nghẹt, lấy ra giới ngục phù vô cùng không ổn định, mới cho ngươi chạy thoát, lần này giới ngục phù, nhưng liền Thiên Tông nhân vật đều có thể vây khốn, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có hay không còn có thể như lần trước như vậy chạy trốn!”

Khổng Hi đối với một quả này minh phù thập phần tự tin, hắn lúc này vẻ mặt ung dung, hiển nhiên nhận định Tiêu Vũ không thể lại giống như lần trước như vậy từ đó chạy trốn.

“Ta nghe nói ngươi trước đây cũng vào qua Phù Đạo Minh, chắc đúng giới ngục phù cũng có chút hiểu?” Khổng Hi mỉm cười nói: “Loại này phù bình thường đa dụng tới bắt dị thú, vây khốn dị thú sau khi, liền có thể đem phù bên trong không gian từ từ thu nhỏ lại, phù bên trong dị thú nếu không chịu khuất phục, vậy liền chỉ có một kết cục, sẽ bị co rút lại không gian tươi sống ghìm chết!”

Tiêu Vũ tự nhiên biết giới ngục phù hiệu dụng, chỉ là hắn muốn biết, cái này Khổng Hi lấy ra bùa này, rốt cuộc là có mục đích gì.

“Bây giờ, ta cho ngươi hai lựa chọn, đem lập tức thành phù phương pháp giao ra, ta liền thả ngươi đi.” Khổng Hi cũng không có tiếp tục nói nhảm, nói thẳng ra điều kiện của mình.

“Nguyên lai ngươi là cái mục đích này!” Tiêu Vũ một chút hiểu rõ, Khổng Hi xuất thân Phù Đạo Minh, lập tức thành phù phương pháp, đối với hắn tự nhiên là có được lực hấp dẫn thật lớn.

“Không phải vậy ngươi nghĩ sao?” Khổng Hi cười lạnh nói: “Không phải không thừa nhận, thực lực của ngươi rất mạnh, thế nhưng, ở phù đạo này, chỉ có ta mới là thiên tài chân chính, đạo này cùng thế hệ, không ai có thể cùng ta so với. Trong nháy mắt kia thành phù phương pháp, ở trong tay ngươi chính là lãng phí, chỉ có tới trong tay ta, mới có thể làm cho nó chính thức phát huy ra vốn có hiệu dụng!”

Tiêu Vũ trong mắt, không khỏi lộ ra vài phần xem thường, xem ra cái này Khổng Hi còn hơn Hoàng Phủ sửa, cũng không tốt gì, đồng dạng là vậy tự cho là đúng.

Chỉ có điều bất đồng chính là, Khổng Hi so với Hoàng Phủ sửa, muốn càng thêm nham hiểm!

“Ầm!”

Hắn không nói câu nào, lấy ra thiên ấn.

Cái này dấu ấn đời trước là phù chi nhất đạo, một khi lấy ra, nhất thời hóa thành một viên ấn phù, rơi ở Khổng Hi giới ngục phù bên trên.

Trong nháy mắt, giới ngục phù chấn động, vây khốn Tiêu Vũ lồng ánh sáng, cũng biến thành vô cùng không ổn định.

Khổng Hi lập tức biến sắc, chuyện gì thế này? Vì sao giới ngục Phù Hội đột nhiên không yên, hắn vào Phù đạo thời gian cũng đã không ngắn, nhưng lúc này cũng hoàn toàn không hiểu được trước mắt phát sinh sự tình.

“Đoành!”

Cuối cùng một tiếng vang thật lớn, giới ngục phù chấn động mạnh, vây khốn Tiêu Vũ lồng ánh sáng hoàn toàn biến mất, hóa thành một viên khéo léo minh phù, rơi vào Tiêu Vũ trong tay.

“Này…… làm sao có khả năng!”

Khổng Hi sắc mặt, lúc này tựa như là thấy quỷ, tràn đầy không thể tin được.

Này giới ngục phù nhưng hắn lấy ra minh phù, ở trong có thần lực của hắn, cũng có hắn dấu ấn, chỉ có thể chịu đựng hắn khống chế, nhưng bây giờ, cái này minh phù lại đã biến thành Tiêu Vũ gì đó, chịu đựng Tiêu Vũ khống chế, trực tiếp bị Tiêu Vũ bỏ!

Khổng Hi ở Phù đạo lâu như vậy, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế chuyện quỷ dị, nghe đều chưa từng nghe qua!

“Loại người như ngươi, cũng đáng chết!” Tiêu Vũ thu hồi giới ngục phù, sau đó không lưu tình chút nào, quyết đoán đối với Khổng Hi ra tay.

Khả năng khống chế Khổng Hi giới ngục phù, &# 32; là bởi vì hắn có thiên ấn, này ấn khả năng trực tiếp hóa thành ấn phù, hắn chỉ là dùng thiên ấn hóa thành cùng giới ngục phù giống nhau ấn phù, là ở giới ngục trên bùa.

Bởi vậy, giới ngục phù vốn ấn phù bị che kín, Tiêu Vũ cùng nhau xóa đi Khổng Hi ở lại ấn ký phía trên, cái này minh phù một cách tự nhiên thành hắn đồ vật, từ chịu đựng Khổng Hi khống chế, đã biến thành chịu đựng hắn khống chế.

“Vèo!”

Khổng Hi hoàn toàn biến sắc, tim mật đều run.

Luận chiến lực, hắn tự biết hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ, bởi vậy thập phần quyết đoán, lấy ra một viên minh phù, ném về Tiêu Vũ, đồng thời khác một viên minh phù hóa thành hai cánh, mang theo hắn thần tốc đi xa.

“Bốp!”

Hắn ném ra cái kia một viên minh phù bên trong, xuất hiện một đạo to lớn thân ảnh, khí tức kinh người, hướng về Tiêu Vũ một quyền đánh tới.

“Cút!”

Tiêu Vũ gầm lên, âm dương hai sao di động, đánh về đạo thân ảnh này, nhưng mà ở trong quá trình này, Khổng Hi lại cũng đã đi xa.

Chương 235: U Thuyền

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cuối cùng, một tiếng vang ầm ầm, Tiêu Vũ dùng âm dương hai sao, đem trước người bóng người nổ nát, nhưng mà lúc này, Khổng Hi bóng người đã nhằm phía phương xa.

“Còn muốn chạy?” Hắn cười lạnh một tiếng, lấy ra huyễn thiên thần dực, triển khai cực nhanh, đuổi tới đằng trước.

Rất nhanh, Tiêu Vũ liền thấy được Khổng Hi, hắn thân thể mang một đôi cánh chim, tốc độ không chậm, dọc theo đường đi cũng không quay đầu lại, đang nhanh chóng về phía trước.

“Ngươi đi không được!” Tiêu Vũ cười lạnh bên trong, lại đánh ra âm dương hai sao, đánh Khổng Hi.

Đoành!

Âm dương hai sao chuyển động, uy lực tuyệt luân, Khổng Hi vội vàng quay đầu lại, hướng về Tiêu Vũ đánh về một viên minh phù.

Cái này minh phù trong không trung nổ tung, hình thành một đám lửa, đốt cháy chu vi mấy chục dặm, nhiệt độ cao khủng bố, như là có thể thiêu huỷ tất cả.

Đối với điều này, Tiêu Vũ vẫn này đây âm dương hai sao đối kháng, hai ngôi sao lớn chuyển động trong lúc đó, hết thảy ánh lửa đều bị hắn trực tiếp tắt.

Nhưng mà, hắn tiếp tục hướng phía trước truy kích, Khổng Hi trong tay lại là minh phù không dứt, đánh ra một viên lại một quả, trở ngại tốc độ của hắn, dù cho hắn có huyễn thiên thần dực, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào đuổi theo.

“Ngươi giết ta không được!” Khổng Hi quay đầu lại, lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

Hắn thân là phù vương đệ tử, trong tay minh phù vô số, hơn nữa đều là một vài mạnh mẽ minh phù, này minh phù mặc dù không gây thương tổn Tiêu Vũ, nhưng cũng khả năng thật to trở ngại tốc độ của hắn, để hắn không cách nào đuổi theo.

Hơn nữa, dù cho hắn bị Tiêu Vũ đuổi kịp, trên người hắn cũng còn có thủ đoạn bảo mệnh, bởi vậy, hắn chút nào cũng không kinh hoảng.

“Hôm nay ngươi phải chết!” Tiêu Vũ không hề có một chút nào ý bỏ qua cho hắn.

Cái này Khổng Hi là phù vương đệ tử, hôm nay bọn họ đã kết làm tử thù, nếu như cứ như vậy thả Khổng Hi rời đi, sau khi hắn lại có phiền toái rất lớn.

“Ầm!”

Một đường truy kích, Tiêu Vũ thủy chung là khó có thể đuổi theo Khổng Hi, trong tay hắn minh phù nhiều lắm, mặc dù này minh phù không làm gì được Tiêu Vũ, nhưng cũng để tốc độ của hắn nhận lấy ảnh hưởng rất lớn.

Đuổi một đường sau khi, đột nhiên, U Sơn chấn động, trên bầu trời ném cái kế tiếp bóng đen to lớn, làm cho Tiêu Vũ cùng Khổng Hi đều là vội vàng dừng lại, đồng thời ngẩng đầu.

“Đây là cái gì?”

Tiêu Vũ đồng tử bỗng nhiên co rút lại,

Không còn dám tùy tiện truy kích, bởi vì hắn lúc này, cảm nhận được một loại mãnh liệt nguy hiểm!

Ở trên bầu trời, không biết lúc nào, xuất hiện một chiếc thuyền lớn, nó vắng mặt trong nước, thì nổi ở trong hư không.

Thuyền này to lớn đến hơi quá đáng, thể tích liền như là một tòa cổ thành, từ dưới nhìn lại, một chút nhìn không tới cuối.

Nó một mảnh đen kịt, lộ ra một luồng làm người khí tức ngột ngạt, ở trong hư không chầm chậm chạy qua, thuyền bốn phía còn bị một loại kinh khủng hắc khí bao trùm, hơn nữa nhìn từ bề ngoài thập phần cũ kỹ, làm cho người ta một loại rất cảm giác không thoải mái.

“U…… u thuyền!”

Khổng Hi lúc này liền thoát thân đều quên, ngơ ngác thấy không trung, nuốt một ngụm nước bọt, sắc mặt một trận trắng nhợt.

“Đây là u thuyền?” Tiêu Vũ cũng là cả kinh.

Lúc trước ở U Sơn bên trong, bởi vì hắn đối với U Sơn hiểu quá ít, cho nên Thanh Nhi cố ý cho hắn nói rõ U Sơn bên trong mấy thứ cấm kỵ đồ vật, ở trong một trong, chính là u thuyền.

Ngoại giới tin đồn, U Sơn là địa ngục lối vào, có thể đi thông âm u, mà ở trong núi này, có một chiếc thuyền, tên là u thuyền, chạy nhanh trong không trung, đi tới âm u.

Truyền thuyết, này một chiếc thuyền sẽ độ hết hết thảy nhìn thấy người, bất luận người nào nhìn thấy này thuyền, thần hồn đều sẽ bị trực tiếp lấy đi, mang đi âm u.

Nhưng chiếc thuyền này thập phần thần bí, bình thường ở U Sơn bên trong, nó cực nhỏ xuất hiện, nhưng mỗi một lần lại xuất hiện, hoặc là có sinh linh nhìn thấy nó, bình thường đều phải tao ngộ đại nạn, khó có thể thoát đi.

“Xong…… tại sao? Tại sao u thuyền hội xuất hiện ở đây? Ta phải chết sao?”

Lúc này Khổng Hi, sắc mặt tái nhợt, ở nơi đó tự lẩm bẩm, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Trong đồn đãi, nhìn thấy u thuyền, liền mang ý nghĩa thấy được âm u, khó có hi vọng sống sót, này một chiếc thuyền giống như Địa ngục người chết, độ hết chúng sanh.

Thế gian này hết thảy sinh linh, nhìn thấy này thuyền, đều sẽ bị độ hướng về Cửu U.

“Thế gian thật tồn tại âm u?” Tiêu Vũ lại là không quá tin tưởng, ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm vào cái kia một chiếc thuyền lớn.

Thuyền này thật sự quá qua to lớn, ở trong hư không chậm rãi đi qua, trong thuyền mơ hồ tựa hồ có thể nghe đến truyền đến từng trận tiếng la khóc, làm người cảm thấy tê cả da đầu, cực kỳ giống một chiếc quỷ thuyền.

Nhưng này đến cùng phải hay không đem người độ hướng về âm u thuyền, tất cả nhưng đều là không biết.

“Oa……”

U trên thuyền, lộ ra một trận như là quỷ khóc bình thường âm thanh, chậm rãi về phía trước tiến lên.

Theo này một chiếc thuyền càng ngày càng gần sát, Tiêu Vũ trên người cũng cảm nhận được một loại áp lực cực lớn, như là bị một loại nào đó sinh linh khủng bố theo dõi.

Thời điểm này, toàn thân của hắn phảng phất đều bị định trụ, chút nào cũng không thể động đậy, toàn thân cứng ngắc, mất đi đối với thân thể quyền khống chế.

“Cái này rốt cuộc là thứ gì?” Hắn trong lòng nặng nề, dù cho ít ỏi thuyền không phải đi tới âm u thuyền, cũng tuyệt đối khủng bố, sức mạnh kia liền có thể làm người sợ hãi, tựa hồ ở đây thuyền trước mặt, thế gian hết thảy đều là nhỏ bé, không có gì có thể cùng nó đối kháng.

U thuyền chầm chậm chạy qua, cũng may, này một chiếc thuyền không biết là không có phát hiện hắn và Khổng Hi, hoặc là đối với bọn họ không lọt nổi mắt xanh, trực tiếp đi phía trước mà đi, không có đối với bọn họ có động tác gì.

Qua rất lâu sau đó, u thuyền biến mất, đến tận đây Tiêu Vũ tài năng khôi phục bình thường hoạt động. Hắn phát hiện, ở vừa mới loại kia bầu không khí ngột ngạt bên trong, trên người hắn sớm bị mồ hôi ướt nhẹp.

Này thuyền ở vô hình trung, làm cho người ta một loại áp lực cực lớn, dù cho hắn có chí tôn ý thức, mà dù sao thân thể còn quá mức nhỏ yếu, giống nhau không chịu nổi loại này áp lực nặng nề!

“Bốp!”

U thuyền vừa đi, Khổng Hi phục hồi tinh thần lại, lập tức vừa là triển khai tốc độ nhanh nhất, hướng về này thoát đi.

Tiêu Vũ do dự một chút, cuối cùng vẫn là không tiếp tục đuổi tới.

Nhìn thấy u thuyền, để hắn cải biến chủ ý, Khổng Hi trong tay minh phù phần đông, mỗi lần lấy ra đều sẽ gây nên không nhỏ động tĩnh, nếu như tiếp tục truy kích, hắn lo lắng này động tĩnh sẽ dẫn ra cái gì kinh khủng gì đó.

“Bốp!”

Thay đổi thân hình, U &# 8 Tiêu Vũ đường cũ trở về, đi tới lúc trước nơi ở.

Nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, Hoàng Phủ sửa sắc mặt trắng bệch, cũng không phải là hắn không muốn chạy trốn, mà là bị Tiêu Vũ bị thương quá nặng, tại đây U Sơn bên trong căn bản đi không xa.

“Tiêu ca ca, như thế nào? Đuổi tới gì?”

Thanh Nhi từ một bên đi ra, vừa mới nàng vẫn ẩn thân một chỗ, không có lại xuất hiện, để Tiêu Vũ tự đi giải quyết, lúc này mới cười khanh khách đi ra.

“Không có.” Tiêu Vũ lắc đầu, hướng đi Hoàng Phủ sửa.

Khổng Hi mặc dù đi rồi, nhưng Hoàng Phủ sửa, đối với hắn mà nói vẫn là tất phải giết người.

“Ngươi…… ngươi không thể giết ta!” Cảm nhận được Tiêu Vũ trong mắt sát ý, Hoàng Phủ sửa ánh mắt lộ ra sợ hãi, thanh âm run rẩy nói: “Ta là Hoàng Phủ bộ tộc thiên tài, ngươi giết ta, Hoàng Phủ bộ tộc sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Liền Hoàng Phủ Cực đều đã chết, ngươi cho rằng ta còn sẽ để ý các ngươi bộ tộc thả hay là không thả qua ta?” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, cái này Hoàng Phủ sửa thật đúng là không hiểu thời thế, cho tới bây giờ đều nhìn không thấu.

Chương 236: Quyết Đoán Chém Giết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hoàng Phủ sửa nghiến răng, hắn đi sâu vào U Sơn, bổn ý là truy kích Tiêu Vũ, lại không nghĩ rằng, quay đầu lại đúng là một kết quả như vậy, hắn mang người toàn bộ bỏ mình, mà giựt giây hắn tiến vào U Sơn Khổng Hi, lại là tự mình rời đi.

“Khà khà......” trong chớp mắt, Hoàng Phủ sửa lạnh nở nụ cười lạnh, trên người hắn dính máu, nụ cười này trong lúc đó, có vẻ nói không nên lời tà dị.

Tiêu Vũ cũng không nhịn được nhíu mày, đều đến lúc này, Hoàng Phủ sửa lại còn khả năng cười được?

“Khà khà, ngươi nếu giết ta, ta dám cam đoan, ngươi cũng nhất định sống không nổi!” Hắn cười đến uy nghiêm đáng sợ, như là hoàn toàn không đếm xỉa đến, đã không có lúc trước sợ hãi.

“Phải không?” Tiêu Vũ ngược lại cũng muốn nhìn một chút, đến giờ phút này rồi, Hoàng Phủ sửa còn có thể lấy ra ra sao thủ đoạn?

“Ta có thể nói cho ngươi biết, ở trong cơ thể ta, có một viên mạng phù, bây giờ ta bị trọng thương, bộ tộc ta bên trong người đã cảm ứng được sinh mạng ta gặp nguy hiểm, không bao lâu nữa, bọn họ thì sẽ tiến lại!” Hoàng Phủ sửa Tà cười tà nói: “Nếu như ngươi dám giết ta, ngươi cũng nhất định không đi ra lọt U Sơn!”

Này ngược lại để Tiêu Vũ cảm thấy vài phần bất ngờ, Hoàng Phủ sửa trên thân, lại còn mang theo thứ này.

Cái gọi là mạng phù, chính là một loại đặc thù mạng phù, hoà vào thân thể bên trong, có thể để người ta cảm ứng được phù chủ sức sống.

Hoàng Phủ sửa trên người nếu thật sự có bùa này, cái kia thì sẽ như là hắn theo như lời, ở tính mạng hắn đã bị nguy hiểm, hoặc là chết đi thời gian, Hoàng Phủ bộ tộc người liền có thể sinh ra cảm ứng, và biết vị trí của hắn.

Nói cách khác, lúc này Hoàng Phủ bộ tộc người sợ là đã biết hắn ở U Sơn bên trong, hơn nữa nhận lấy uy hiếp tính mạng, nếu như bộ tộc này đối với Hoàng Phủ sửa đầy đủ coi trọng nói, giờ phút này sợ là đã ở trên đường chạy tới.

Muốn nói này đều không tính là gì, nhưng này Thương Châu là Hoàng Phủ bộ tộc lãnh địa, Tiêu Vũ nếu là bị bọn họ phát hiện hành tung, sợ hãi đem khó hơn nữa đi ra này châu.

Một đại vương tộc, tuyệt đối không phải dễ dàng đối phó như thế!

“Cho nên, ngươi tốt nhất thả ta, bằng không mà nói, ta nếu chết rồi, ngươi cũng muốn chết!” Hoàng Phủ sửa nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, còn tưởng rằng hắn là sợ, cười đến càng thêm uy nghiêm đáng sợ.

Chuyện đến nước này, hắn cũng nhìn hiểu, Tiêu Vũ không thể buông tha hắn, đây là hắn duy nhất cơ hội sống sót.

Còn sống tiếp sau khi, ngày sau có thể hay không lại tìm cơ hội hướng về Tiêu Vũ báo mối thù ngày hôm nay, đó là sau đó chuyện.

“Phải không?” Tiêu Vũ cười cười, sau đó tiến lên.

Hắn thập phần quyết đoán,

Lấy ra âm dương hai sao, đánh giết Hoàng Phủ sửa.

“Ngươi……”

Hoàng Phủ sửa hoàn toàn biến sắc, có phải Tiêu Vũ thì thật không sợ chết gì? Ở tình huống như vậy, lại còn dám đối với hắn hạ sát thủ!

Hắn phẫn nộ rống to, mang theo không cam lòng, mang theo hối hận, vậy mà lúc này lại ngay cả một tia sức phản kháng cũng không có, ở Tiêu Vũ âm dương hai sao bên dưới, bị đánh nát bấy.

“Tiêu ca ca ngươi thật sự có quyết đoán, điều này cũng dám giết, sẽ không sợ ra U Sơn sau sẽ bị Hoàng Phủ bộ tộc điên cuồng đuổi giết gì? Nơi này chính là địa bàn của bọn hắn!”

Thanh Nhi ở bên cạnh lộ ra cười quyến rũ, đối với này máu tanh một màn tựa hồ không có một chút nào không ưa.

“Không có gì không dám giết!” Tiêu Vũ thu hồi âm dương hai sao, lạnh nhạt nói: “Coi như ta không giết Hoàng Phủ sửa, Hoàng Phủ bộ tộc không thể buông tha ta, hơn nữa, thả Hoàng Phủ sửa rời đi, cũng bên trong sẽ làm hắn mang càng nhiều người đến truy sát ta mà thôi.”

“Là như thế này?” Thanh Nhi gật đầu mỉm cười, mắt to bên trong đăm chiêu.

Nàng làm sao nhìn không thấu phương diện này quan hệ, chỉ là Tiêu Vũ quả quyết như vậy, nói giết thì giết, này một phần quyết đoán, còn là làm cho nàng cảm thấy kinh ngạc, tựa hồ không một chút nào đem Hoàng Phủ bộ tộc để vào trong mắt.

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ không còn lưu lại, Hoàng Phủ bộ tộc người không biết lúc nào sẽ tới, mặc dù hắn không biết là bộ tộc này người sẽ sẽ không vì Hoàng Phủ sửa mạo hiểm tiến vào U Sơn, nhưng lý do an toàn, tiếp tục ở nơi này dừng lại còn là có nhất định nguy hiểm.

Hai người tiếp tục tiến lên, chính là Tiêu Vũ, tại đây U Sơn bên trong cũng không dám khinh thường, mỗi một bước đều đi rất cẩn thận.

“A! Súc sanh, dám giết ta hậu nhân, dù cho lật hết U Sơn, ta cũng phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!”

Tiêu Vũ vừa mới rời đi không lâu, phía sau liền truyền đến một thanh âm tức giận, tiếng vang chín tầng trời, chấn động đến mức mặt đất đều đang không ngừng rung động.

“Thiên Tông?” Tiêu Vũ quay đầu lại, sắc mặt ngưng trọng.

Hoàng Phủ bộ tộc người lại thật tới, không tiếc tiến vào U Sơn, hơn nữa theo cái kia trong thanh âm có thể nghe xong, đó là một thực lực mạnh mẽ Thiên Tông nhân vật.

Tiêu Vũ cảm giác, người này thực lực, nên vắng mặt Húc Minh trưởng lão bên dưới, không phải hắn hiện tại có thể ứng phó.

“Tiêu ca ca, ngươi định làm như thế nào?” Thanh Nhi mang theo ý cười, như là muốn nhìn một chút Tiêu Vũ giờ phút này sẽ xử lý như thế nào.

“Tiếp tục thâm nhập sâu!” Tiêu Vũ trả lời, đơn giản trực tiếp.

Này đến U Sơn, hắn duy nhất mục đích, chính là tìm tới tím thần sa, chỉ có tìm tới vật kia, hắn có thể đối kháng trong cơ thể nguyền rủa, tiếp tục tu luyện.

Chỉ cần có thể để hắn lại ngưng ra vừa đến hai đạo thần ảnh, vậy tất cả đều muốn dễ bàn, đến lúc đó mặc dù là đối mặt Thiên

Tông nhân vật, thậm chí là đứng đầu Thiên Tông, hắn đều có lực đánh một trận.

Trước đó, hắn cũng chỉ có thể là trước tiên né tránh một chút Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông.

U Sơn bên trong khắp nơi sát cơ, dù cho Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi thực lực đều rất mạnh mẽ, nhưng dọc theo con đường này, bọn họ cũng là vài lần gặp nạn, thiếu chút nữa chết đi.

Có lúc như một con thoạt nhìn cực kỳ đáng yêu sinh linh, lại là khả năng hóa thành chống trời cự thú, một hơi liền có thể nuốt vào một ngọn núi cao, có lúc chính là một mảnh lá khô, đều sẽ đột nhiên nổ lên, đối với bọn họ tạo thành uy hiếp trí mạng.

Tiêu Vũ ấn tượng sâu nhất một lần, chính là một con kiến, toàn thân vàng óng ánh, lực lớn vô cùng, thân hình chỉ có to bằng đậu tương, nhưng 1 chân đạp dưới, nhưng có thể khiến một tòa núi lớn trực tiếp nát bấy, làm cho người ta một loại kịch liệt xung kích.

Cùng nhau đi tới, Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi đều bị thương, càng có vài lần thiếu chút nữa mất mạng, cũng may hắn có bất diệt âm dương trải qua, có thể khôi phục nhanh chóng thương thế.

Nếu là thay đổi người thường, tại loại này tình cảnh bên dưới, đau đớn sau vừa đau đớn, không có mấy người khả năng tiếp tục chống đỡ được, chẳng trách nơi đây được xưng là cấm kỵ chi địa.

“Tiêu ca ca, ban đầu ở Thánh cảnh, ngươi đến tột cùng chiếm được cái gì truyền thừa? Tại sao ta cảm giác, ngươi thật giống như có thân bất tử đâu?”

Thanh Nhi nương đến Tiêu Vũ trên người, trong mắt một trận vẻ quyến rũ.

Đoạn đường này Tiêu Vũ thật sự cho nàng nhiều lắm ngạc nhiên, tựa hồ vô luận thương nặng cỡ nào, Tiêu Vũ đều tài năng ở vô cùng trong thời gian ngắn chữa trị.

Loại năng lực này, &# 85 &# 32; quả thực khủng bố, ở Thanh Nhi trong mắt, Tiêu Vũ năng lực như vậy thì hầu như cùng có thân bất tử giống nhau, nếu không có Tiêu Vũ, hai người bọn họ phỏng chừng cũng không biết đã chết bao nhiêu hồi.

“Ngươi suy nghĩ nhiều!” Mặc dù một đường đồng hành, nhưng Tiêu Vũ vẫn là không cách nào đối với yêu nữ này trăm phần trăm tín nhiệm, lắc lắc đầu không có nhiều lời, mà là đạo: “Ngược lại ngươi, ta cũng muốn hỏi một chút, ngươi là như thế nào đi vào U Sơn? Tới nơi này muốn làm gì?”

“Đương nhiên là vì rèn luyện oa!” Thanh Nhi kiều mị nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Tiêu ca ca ngươi chẳng lẽ không biết gì? Càng là địa phương nguy hiểm, lại càng có thể khiến người ta nhanh chóng trưởng thành, cho nên ta thì tới nơi này U Sơn, muốn mượn nơi này, để mình thực lực nhanh chóng trở nên mạnh mẽ!”

Tiêu Vũ trầm mặc, vị trí có thể hay không.

Thanh Nhi lời này cố nhiên có đạo lí riêng của nó, nhưng hắn lại vẫn không quá tin tưởng, chỉ là vì lý do như vậy, nàng thì sẽ đi tới tuyệt địa như vậy bên trong.

“Ha ha, nói thật nha, này U Sơn bên trong, không phải là chỉ có Thanh Nhi một người.” Thanh Nhi cũng không để ý Tiêu Vũ có tin hay không, khẽ cười nói: “Ở gặp phải Tiêu ca ca trước khi, Thanh Nhi đã có thể thấy qua mấy cái thiên tài trẻ tuổi đâu, bọn họ mỗi người đều mạnh mẽ bất phàm, có mấy người, thực lực tựa hồ còn ở Tiêu ca ca bên trên nha!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 237: Thú Tộc Thiên Kiêu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái gì?” Tiêu Vũ trong lòng cả kinh!

U Sơn bên trong, lại còn có những sinh linh khác? Nơi này hung danh hiển hách, bình thường liền những thế lực lớn kia cũng không muốn dễ dàng trêu chọc, tại sao sẽ đột nhiên trong lúc đó đến rồi nhiều người như vậy?

Điều này làm cho Tiêu Vũ cảm giác được không đúng, đến tột cùng là nguyên nhân gì, để những người này không tiếc đi sâu vào U Sơn?

Hắn nhìn về phía Thanh Nhi, luôn cảm giác yêu nữ này tiến vào U Sơn cũng nhất định ôm có mục đích gì, mà không phải giống như nàng nói như vậy gần như là vì rèn luyện.

Chẳng lẽ, U Sơn bên trong, đem có chuyện gì sắp phát sinh?

Tiếp tục thâm nhập sâu, Tiêu Vũ rất chỉ muốn thoát khỏi Thanh Nhi, một mình tìm kiếm tím thần sa, nhưng yêu nữ này tựa hồ thì dính lên hắn, vô luận hắn dùng biện pháp gì, đều không thể đem bỏ rơi.

Đén cuối cùng, hắn bất đắc dĩ, chỉ có thể mặc cho Thanh Nhi theo.

“Ồ?”

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ dừng lại, thấy được một cây kỳ dị đóa hoa.

Đóa hoa này mọc ra 3 cánh, mỗi cánh hoa là một loại bất đồng màu sắc, chia ra làm xanh, kim, đỏ ba màu, mở ở trong gió, rất là kiều diễm.

“Tam sinh hoa?” Tiêu Vũ trên mặt lộ ra sắc mặt khác thường, loại này đóa hoa, phi thường hiếm hoi, nó không thuộc về linh vật gì, không có gì tác dụng quá lớn.

Nhưng có một chút, hoa này nhất định phải dùng Thần thủy làm thức ăn, tài năng trưởng thành, nói cách khác, chính là nó cắm rễ chỗ, tất có Thần thủy.

“Có phải chung quanh đây có Thần thủy tồn tại?” Tiêu Vũ trong lòng sinh ra một tia gợn sóng.

Ở dự đoán của hắn bên trong, trong cơ thể hắn 5 thần ngưng tụ thời gian, phải tập hợp đủ kim, mộc, nước, lửa, đất ngũ hành này thần vật, mới có thể làm cho hắn ở cảnh giới này đạt được cực hạn, ở cảnh giới này vượt qua tất cả mọi người.

Ngoài ra, hắn bây giờ trong khi ngưng tụ, cũng là ngũ hành ngôi sao, kim cùng lửa hai đại ngôi sao, bây giờ đều đã hầu như viên mãn, ở trong cũng đều dung hợp ngũ hành lực lượng, nhưng còn lại ba loại ngũ hành linh vật, nhưng vẫn là không có tin tức.

Nếu như nơi này thật tồn tại Thần thủy, vậy hắn việc này thu hoạch chính là to lớn, có thể cho hắn ở hóa thân làm phù sau khi, ở trong thời gian ngắn nhất ngưng tụ xuất thủy đi ngôi sao, dung hợp thủy hành lực lượng.

Nếu là thành công, thực lực của hắn sẽ có một nhảy vọt lớn.

“Đáng tiếc, U Sơn quá mức quỷ dị, thần niệm ở qua bên trong càng không có cách nào sử dụng.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ,

Chỉ có thể ở cái địa phương này một tấc một tấc tìm tòi, nếu như có thể động dùng thần niệm, này đối với hắn mà nói không phải là quá khó khăn sự tình, nhưng bây giờ thần niệm bị hạn chế, chỉ có thể là từng bước từng bước từ từ tìm kiếm.

Dùng tam sinh hoa làm trung tâm, Tiêu Vũ hoạch xuất ra một phạm vi, ở nơi này trong phạm vi không dứt tìm kiếm, rốt cục ở mấy ngày sau, tìm tới một cái thần dị nước suối.

“Thái Ất thần nước!”

Tiêu Vũ đồng tử lúc này chính là co rụt lại.

Cái này thuộc về vô thượng thần vật, mặc dù là chí tôn nhân vật, thấy vậy loại nước này đều sẽ điên cuồng.

Thế gian sinh linh, lúc mới sinh ra, bởi vì các loại nguyên do, tiên thiên liền có sự phân chia mạnh yếu, như là này cao nhất sinh linh, từ nhỏ liền cực kỳ mạnh mẽ, trưởng thành sau càng khủng bố vô song.

Hoặc như là giun dế, từ nhỏ chính là nhỏ yếu nhất sinh linh, bất kỳ chủng tộc nào đều có thể tuỳ tiện đạp.

Tất cả những thứ này các loại, liền ở chỗ căn nguyên bất đồng, bất đồng chủng tộc, có sự khác biệt hình thái, cũng có khác biệt nguồn gốc, chính là bởi vì đủ loại này bất đồng, mới đưa đến các nơi chủng tộc từ nhỏ lúc sự phân chia mạnh yếu.

Này nhỏ yếu chủng tộc, mặc dù cũng có thể thông qua tu luyện, để cho mình không dứt mạnh mẽ, nhưng ở trong quá trình tu luyện, lại là muốn so với này tiên thiên chủng tộc cường đại, khó khăn quá nhiều quá nhiều.

Một con giun dế, dù cho tu luyện hàng ngàn vạn năm, có lẽ cũng không phải một cái mới sinh chân long đối thủ, đây cũng là tiên thiên có khác biệt.

Mà đây Thái Ất thần nước, chính là một loại kỳ lạ tồn tại, dùng cái này nước tắm rửa tự thân, có thể cho bất kỳ sinh linh tẩy đi tự thân sở hữu không đủ, thậm chí theo nguồn gốc tìm được gột rửa, lột xác thành một hoàn toàn mới sinh linh.

Nói cách khác, mặc dù là giun dế bình thường nhỏ yếu tồn tại, nếu có thể được loại này Thần thủy, trải qua này nước rửa địch, cũng có thể cùng Chân long một trận chiến.

Này đây, bởi vì loại nước này đặc biệt, chính là chí tôn nhân vật, thấy vậy cũng phải đỏ mắt, Tiêu Vũ cũng không ngờ rằng, ở U Sơn này bên trong địa phương bên trong, lại tồn tại bực này Thần thủy.

“A? Có người chiếm cứ nơi này?”

Trong sự kích động, Tiêu Vũ vừa định đi tiếp, lại phát hiện, tại kia một dòng suối vừa, lẳng lặng ngồi thẳng một nam tử trẻ tuổi, nhìn qua cực kỳ yêu dị.

Nói hắn yêu dị, 1 là vì nam tử này đẹp trai quá mức, một đôi dung nhan tuấn tú vô song, khắp toàn thân đều có vẻ phi thường hoàn mỹ, tựa hồ phóng tầm mắt thế gian, cũng lại tìm không ra so với hắn còn hoàn mỹ hơn sinh linh.

Hai là, nam tử này tuy là hình người, nhưng ở mi tâm của hắn bên trên, lại là mọc ra một chiếc sừng, như kim như ngân, này cái độc giác tồn tại, lại để cho hắn đẹp trai bề ngoài, tăng thêm vài phần tà dị cảm giác.

Hắn thoạt nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi, lúc này ngồi ngồi ngay ngắn mép nước, nhắm hai mắt, cũng không nhúc nhích.

“Là hắn?”

Yêu nữ Thanh Nhi lúc này cũng phát hiện tên nam tử kia, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, có vẻ rất là kinh ngạc.

“Ngươi biết hắn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nghe tới, Thanh Nhi tựa hồ thấy qua tên nam tử này?

“A!” Thanh Nhi gật gù, hiếm thấy có vẻ hơi trịnh trọng, nói: “Hắn…… chính là ta và ngươi nói qua, thực lực ở ngươi bên trên số ít một trong mấy người!”

Tiêu Vũ cả kinh, Thanh Nhi đối với thực lực của hắn mặc dù không có toàn bộ hiểu rõ, nhưng nên cũng sẽ không cách biệt nhiều lắm, thậm chí ngay cả nàng đều như vậy chắc chắn, tên nam tử này thực lực muốn ở trên hắn, xem ra người này không phải cái gì nhân vật bình thường.

“Người này lai lịch ra sao, ngươi biết không?” Tiêu Vũ tiến một bước hỏi dò, tuy nói hắn bởi vì nguyền rủa tồn tại, tu luyện khó chịu, nhưng ở thế gian này, trẻ tuổi bên trong có thể so sánh hắn gượng, cũng thật sự quá ít ỏi, nam tử này đến tột cùng là lai lịch gì.

“Hắn được người gọi là…… ngân giác vương, ta là bọn trong thú tộc một phi thường nhân vật khủng bố!” Thanh Nhi hơi có ngạc nhiên nghi ngờ, bất quá vẫn là hướng về Tiêu Vũ nói rõ nam tử này lai lịch!

“Ngân giác vương?” Tiêu Vũ híp mắt lại, hắn nhìn ra được, nam tử này thực lực rất mạnh, nhưng còn còn lâu mới có được đạt được vương giả cảnh giới.

Không có vương giả, cũng đã bị người xưng vương, chỉ có thể nói rõ, nam tử này thực lực mạnh đến nỗi khủng bố, trong mắt thế nhân, hắn trở thành vương giả, hầu như đã là tất nhiên việc, nếu không không có ai dám đối với hắn như vậy gọi.

Hơn nữa, nam tử này thế mà còn là thú tộc, điểm này đồng dạng để Tiêu Vũ bất ngờ.

Thú tộc người, muốn hóa thành hình người, đều nhất định muốn thực lực đạt được cảnh giới nhất định, như Huyết Lân cùng Mặc Vũ, mặc dù đều có hình người, nhưng đó là bởi vì bọn họ khởi điểm hơi cao, vốn là cao nhất sinh linh.

Lại có, bọn họ hóa thành hình người, cũng là dùng bí pháp, mà không phải hoàn toàn dựa vào mình thực lực, cho nên nói trước mắt tên nam tử này, dù cho đối với Tiêu Vũ tới nói, giống nhau có thể dùng sâu không lường được để hình dung.

“Thú tộc lại liên tục xuất hiện hai người, có phải vùng thế giới này thật phải loạn?”

Nhìn bên cạnh Thanh Nhi một chút, Tiêu Vũ liền nghĩ tới Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi trước khi đã nói.

Thú tộc từ trước đến giờ rời xa trần thế, dù cho hóa thành hình người, cũng hầu như chưa bao giờ đặt chân nhân tộc lĩnh vực, hiện nay hắn lại một lần gặp được hai cái thú tộc tuổi trẻ nhân vật, rất có thể Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi theo như lời không giả.

Thiên địa đem loạn, thú tộc rất có thể cũng cảm giác được cái gì, không muốn tình nguyện ẩn thân núi thẳm, cũng bắt đầu xuất thế đi lại!

Tác giả đông phương hành vân nói: Thứ sáu canh, dìu ta lên, ta còn khả năng gõ chữ, ta còn phải tiếp tục! Hôm nay chương mới, dùng 12 giờ làm chuẩn, 12 giờ trước, ta khả năng con ngựa bao nhiêu liền đổi mới bao nhiêu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 238: Trao Đổi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thái Ất thần nước, mép nước ngồi thẳng một đẹp trai ngân giác nam tử, hơn nữa thoạt nhìn thực lực mạnh mẽ, để Tiêu Vũ trong khoảng thời gian ngắn không biết là phải nên làm như thế nào.

Này ngân giác nam tử hiển nhiên đã chiếm cứ nơi đây, Tiêu Vũ muốn theo trong tay hắn tìm được Thái Ất thần nước, tựa hồ không có khả năng lắm.

Nhưng mà, bực này Thần thủy vạn hiếm thấy gặp, nếu như cứ như vậy rút đi, Tiêu Vũ cũng rất không cam tâm.

“Tiêu ca ca, ta khuyên ngươi còn là bỏ đi ý nghĩ!” Thanh Nhi nhìn ra Tiêu Vũ suy nghĩ, thập phần nói nghiêm túc: “Ngân giác thực lực, thập phần khủng bố, vương giả bên dưới, không có người nào là đối thủ của hắn.”

Nàng còn chưa nói hết, nhưng ý tứ cũng đã rất rõ ràng, Tiêu Vũ liền Thiên Tông đều không phải là, không thể theo ngân giác nam tử tay đoạt được Thái Ất thần nước.

“Ngươi nói cho ta vừa nói, này ngân giác thuộc về vậy một chủng tộc, lại từng có ra sao trải qua?” Tiêu Vũ vẫn là không muốn buông tha.

Ngũ hành thần vật, mấy thứ này quá khó được, bỏ lỡ lần này, trời biết hắn tiếp theo tìm được, phải đợi tới khi nào.

Hắn bây giờ bức thiết muốn tăng cao thực lực, bất kể là theo trong Tiêu gia mang đi Lâm Vũ Nhu, còn là muốn ứng đối sắp sửa đại loạn thiên địa, hắn đều nhất định muốn thần tốc để cho mình trở nên mạnh mẽ, vì thế ngũ hành thần vật, mỗi một dạng đều không thể thiếu!

“Ngân giác, nghe nói hắn lúc mới sanh, là một con ngân ngao, sau đó tìm được một viên Kỳ Lân loại, ăn ngấu nghiến sau khi phát sinh dị biến, trên đầu sinh ra một con ngân giác, này con giác thập phần khủng bố, có khó lường uy lực, ở chúng ta thú tộc bên trong, nó là trừ thú vương ở ngoài kinh khủng nhất thế hệ trẻ tuổi!”

Thanh Nhi thở dài một tiếng, biết Tiêu Vũ không chịu buông tha, chỉ có tỉ mỉ nói rõ với hắn.

“Kỳ Lân loại?” Tiêu Vũ tâm trạng chìm xuống, nói như vậy, này ngân giác chẳng khác gì là đạt được Kỳ Lân bộ tộc truyền thừa, khó trách hắn nhìn nam tử này trên trán ngân giác có chút quen mắt, này đúng là Kỳ Lân chi giác.

Trầm tư một chút, Tiêu Vũ rất nhanh có dự định, lúc này từ một bên đi ra, về phía trước mà đi.

“Tiêu ca ca!” Thanh Nhi hơi thay đổi sắc mặt, không ngờ rằng Tiêu Vũ nói ra liền đi ra ngoài.

Đây chính là thú tộc bên trong hung danh hiển hách ngân giác vương, vương giả bên dưới vô địch, mặc dù là trong nhân tộc cường đại nhất thiên tài trẻ tuổi, cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Nếu như hắn đối với Tiêu Vũ xuất thủ, Tiêu Vũ cơ hồ không có bao nhiêu sống sót có thể!

“Bốp!”

Tiêu Vũ đi tiếp, vừa mới đi rồi mấy bước,

Hắn phía trước mặt đất, đột nhiên một đạo kinh mang đảo qua, ở phía trước của hắn trên mặt đất hoạch xuất ra một đường thẳng.

Này tuyến hẹp hòi, nhưng cũng đi sâu vào trong lòng đất, nhìn xuống dưới đen kịt một màu, không thấy đáy.

Ngẩng đầu lên, Tiêu Vũ nhìn về phía cái kia ngân giác nam tử, hắn vẫn là nhắm mắt tĩnh tọa, mắt cũng không mở, chỉ là mang tới một chút tay.

Mặc dù hắn không lên tiếng, nhưng Tiêu Vũ đã hiểu hắn ý tứ, phỏng chừng hắn bây giờ chỉ cần lướt qua dưới chân này một đường thẳng, này ngân giác nam tử thì sẽ đối với hắn quyết đoán ra tay, đưa hắn chém giết.

Mặc dù ngân giác nam tử không có trực tiếp ra tay, chỉ cho hắn một cảnh báo, nhưng không thể không nói, người này rất ngạo, mắt cũng không lườm, cũng khinh thường mở miệng, chỉ dùng một động tác đơn giản, liền đưa hắn bá đạo chỗ bày ra không bỏ sót.

“Này nước cho ta có tác dụng lớn, có thể hay không bỏ đi yêu thích, đem nhường cho ta?” Tiêu Vũ cũng không tức giận, đứng tại chỗ, đối với người này xa xa mở miệng.

Tiêu Vũ nói nói ra hồi lâu, ngân giác nam tử lại vẫn là cũng không nhúc nhích, như tảng đá giống nhau, mí mắt đều chưa từng nhấc một chút.

Kiêu ngạo! Coi trời bằng vung! Đây cũng là người này cho Tiêu Vũ cảm giác, hắn thậm chí xem thường để ý tới, phảng phất ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ chính là một con giun dế, căn bản không đáng lãng phí dù cho một tia tinh lực.

“Ta dùng Kỳ Lân loài bí thuật, cùng ngươi trao đổi!” Tiêu Vũ trong lòng lạnh dần, trực tiếp ném ra điều kiện.

Nam tử này cái kia thái độ cao ngạo, cũng làm cho hắn cảm thấy vài phần không ưa, bởi vậy cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp đề xuất trao đổi.

“Bốp!”

Một câu nói này nói ra, ngân giác nam tử rốt cục mở mắt ra.

Ánh mắt của hắn hóa thành hai vệt đỏ dài, giống như thực chất giống nhau, rơi vào Tiêu Vũ trên người.

Chỉ là bị hai đạo ánh mắt gia thân, Tiêu Vũ lại là cảm giác trên người thì như dao cắt bình thường đau đớn, trong lòng hắn khiếp sợ, nam tử này thực lực so với hắn trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Phải biết rằng nhục thể của hắn cường hãn quá mức, cùng trong cảnh giới người bình thường căn bản không gây thương tổn được hắn, nhưng bây giờ nam tử này một ánh mắt, đúng là để hắn có đao cắt cảm giác.

Chỉ có thể nói, người này, so với hắn lúc trước gặp phải hết thảy trẻ tuổi, đều khủng bố hơn!

“Ngươi có Kỳ Lân loài bí thuật?” Ngân giác nam tử lần đầu tiên mở miệng, ánh mắt sáng quắc.

Thanh âm của hắn rất lạnh, không có gì tâm tình, lại như là đế vương có tiếng, nghe lọt vào trong tai, khiến người ta có một loại muốn hướng về hắn thần phục cúng bái kích động.

Đây là trên người hắn có chứa một loại thế, nói rõ người này từ trước đến giờ cao cao tại thượng, tạo thành loại này chỉ có khí chất.

“Có lẽ!” Tiêu Vũ gật đầu, thập phần thẳng thắn.

“Đem ra!” Ngân giác nam tử cũng rất trực tiếp, hướng về Tiêu Vũ đưa tay.

Tiêu Vũ không do dự, lấy ra một viên minh phù, ở phù bên trong đánh vào một đạo dấu ấn tinh thần, đem bộ phận Kỳ Lân bí thuật đánh vào trong đó, sau đó ném về ngân giác nam tử.

Ngân giác nam tử sau khi nhận lấy, thăm xuất thần niệm hướng về phù bên trong quét qua, nhất thời trong mắt thần ánh sáng đại trướng, rất rõ ràng hắn đã tin tưởng, bùa này bên trong đích thật là Kỳ Lân bí thuật.

Hắn đạt được Kỳ Lân loại, mới khiến thân thể lột xác, có thực lực hôm nay, bởi vậy Kỳ Lân bí thuật, đối với hắn mà nói trọng yếu bao nhiêu, không cần nói cũng biết, Tiêu Vũ cũng là nhắm ngay điểm này, mới có thể hiện thân, đề xuất trao đổi.

“Còn lại bộ phận?” Vội vàng đảo qua phù bên trong dấu ấn sau, nam tử tóc bạc rõ ràng cũng phát hiện đây chỉ là bộ phận, hoàn toàn không hoàn chỉnh.

“Chỉ cần ngươi đồng ý đem này nước cho ta, còn lại bộ phận, ta tự nhiên sẽ cho ngươi.” Tiêu Vũ đối với người này kiêu ngạo có chút không ưa, nói chuyện cũng không vòng vèo.

“Vậy phải xem ngươi có phải hay không thật có hoàn chỉnh Kỳ Lân bí thuật!” Nam tử tóc bạc cũng rất quyết đoán, một bộ không thấy hoàn chỉnh bí thuật, quyết không thoái nhượng dáng vẻ.

Tiêu Vũ chần chờ, hắn biết rõ người như thế nói một không hai, đã biểu hiện thái độ như thế, hắn không lấy ra hoàn chỉnh Kỳ Lân bí thuật, đối phương chắc chắn sẽ không thoái nhượng.

Mặc dù giao ra hoàn chỉnh bí thuật lại có nguy hiểm tương đối, nhưng Thái Ất thần nước đối với Tiêu Vũ quá là quan trọng, hắn tựa hồ không có càng nhiều lựa chọn, UU đọc sách w ww. uu k a nshu. &# 99;o &# 109; &# 32; lúc này sau khi do dự một chút, hay là đem một phần khác Kỳ Lân bí thuật nộp ra.

“Quả thật là hoàn chỉnh Kỳ Lân thuật!” Ngân giác nam tử sau khi xem, hai mắt trong vắt.

Có này Kỳ Lân thuật, thực lực của hắn lại đều sẽ có một to lớn tăng lên, hắn vốn ở vương giả bên dưới chính là vô địch, đạt được này Kỳ Lân sau khi giải phẫu, khoảng cách vương giả lại sẽ tiếp đi lên một bước dài!

“Bây giờ ta có thể lấy đi này nước gì?” Tiêu Vũ tiến lên, lướt qua ngân giác nam tử vẽ ra tuyến, hướng về Thái Ất thần nước mà đi.

“Bốp!”

Vừa là một đạo hàn quang, ngân giác nam tử chỉ điểm một chút đến, lại một lần nữa điểm ở Tiêu Vũ phía trước.

“Ngươi có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, lạnh lùng thấy ngân giác nam tử.

“Niệm tình ngươi cho ta tặng Kỳ Lân bí thuật, ta không thể giết huynh, bí thuật lưu lại, ngươi có thể rời đi!” Ngân giác nam tử lời nói lạnh như băng, mang theo một luồng không thể nghi ngờ mùi vị.

Sau khi nói xong, hắn một lần nữa nhắm mắt, như là đem Tiêu Vũ xem là không tồn tại bình thường, lại đang tại chỗ nhắm mắt bắt đầu đả tọa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 239: Ngân Giác Thực Lực Khủng Bố

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi đạt được bí thuật, thì muốn đổi ý?” Tiêu Vũ một trận cười lạnh, nam tử này quả nhiên bá đạo, đem tất cả đều không để ở trong mắt, tựa hồ cái kia Kỳ Lân bí thuật, vốn là hắn đồ vật giống nhau.

Nam tử tóc bạc không lên tiếng nữa, vừa là khôi phục lúc trước dáng dấp, thậm chí không thèm để ý Tiêu Vũ, nhắm hai mắt, không nhúc nhích.

Hắn đây đã là coi Tiêu Vũ như không, quả thực là ngạo lên trời, hoàn toàn không đem Tiêu Vũ nhìn ở trong mắt, cao ngạo quá phận.

“Cũng là như thế, ta ngược lại cũng muốn nhìn ngươi một chút có bao nhiêu bản lĩnh!” Tiêu Vũ cũng là nổi giận, người này tự cao tự đại thì cũng thôi đi, đạt được hắn bí thuật sau khi, không ngờ đổi ý, thật khi hắn tốt khi!

Hắn bước lên trước, vượt qua ngân giác nam tử vẽ ra cái kia một đường, trực tiếp hướng đi phía trước Thái Ất thần nước.

“Bốp!”

Đến lúc này, ngân giác nam tử rốt cục một lần nữa mở mắt, ánh mắt lộ ra uy nghiêm đáng sợ sát cơ.

Hắn duỗi ra một cái như ngọc bình thường ngón tay, chỉ về Tiêu Vũ, chỉ thấy ấy đầu ngón tay lộ ra một đạo hàn quang, phảng phất có thể phá hủy tất cả, bắn về phía Tiêu Vũ trước ngực.

“Ầm!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cả người lạnh đi dựng thẳng lên, cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm.

Trước lúc này, ngân giác nam tử chỉ là ra tay cảnh cáo, hắn cũng không có quá lớn cảm giác, thẳng đến lúc này, ngân giác nam tử trực tiếp ra tay với hắn, hắn mới cảm giác được người này chỗ cường đại.

Đừng nói trẻ tuổi, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, cho đến nay, hắn cũng chưa từng cảm thụ khổng lồ như thế uy hiếp!

“Bốp!”

Trước tiên, hắn lấy ra huyễn thiên thần dực, lấy tốc độ cực nhanh né tránh, né qua ngân giác nam tử đòn đánh này.

“A?”

Ngân giác nam tử trên mặt lộ ra kinh ngạc, hiển nhiên thật không ngờ Tiêu Vũ lại có thể né qua, bất quá hắn như trước tùy ý, ngồi ngay ngắn ở đó, không có đứng dậy ý tứ, thay đổi phương hướng vừa là một ngón tay.

Hắn mỗi một chỉ điểm ra, cũng làm cho Tiêu Vũ cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm, điều này làm cho Tiêu Vũ khẳng định, dù cho là trúng hắn một ngón tay, hậu quả đều là nghiêm trọng.

Hắn lấy ảo thiên thần dực triển khai cực nhanh, không dứt né tránh, nhưng mà mặc dù những công kích kia không hề đánh trúng hắn, nhưng ngân giác nam tử liên tiếp ra tay, cũng làm cho hắn rất là bị động.

Dù cho có cực nhanh,

Vào lúc này hắn cũng chỉ có thể bị động tránh né, căn bản không gần được nam tử này thân thể.

“Âm dương bất tử vòng!”

Tiêu Vũ gầm lên, lấy ra âm dương hai sao, dùng hai sao diễn biến thành một bộ đồ án thái cực, đánh về phía ngân giác nam tử.

Này hình uy lực kinh người, Thần Uy khó lường, hắn chính mình cũng nhìn không thấu, là hiện nay hắn cường đại nhất một trong thủ đoạn.

“Hừ!”

Ngân giác nam tử vẫn là không có đứng dậy, chỉ là 1 hừ lạnh, một ngón tay điểm hướng về Thái Cực đồ.

“Ầm!”

Ở đầu ngón tay hắn, cái kia đạo hàn mang ngưng tụ, tạo thành một mặt to lớn chỉ riêng kính, kính quang soi sáng trong lúc đó, lại chặn lại rồi Tiêu Vũ Thái Cực đồ.

Tiêu Vũ nhìn liếc qua một chút, chỉ thấy cái kia một mặt chỉ riêng kính bên trong, như là cất giấu một thế giới, ở trong có núi non sông suối, trời trăng sao, cho hắn một loại rất là mênh mông cảm giác, uy lực càng không kém gì hắn Thái Cực đồ.

“Tầm thường nhân tộc, không nhìn ra còn có mấy phần bản lĩnh!” Ngân giác nam tử lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn lần này ra tay, bổn ý là muốn Tiêu Vũ Thái Cực đồ cho nổ nát, nhưng mà kết quả nhưng chỉ là làm được ngăn cản, không thể ngay đầu tiên đem Thái Cực đồ cho hủy diệt.

“Ngươi không biết là ngươi quá ngông cuồng sao?” Tiêu Vũ trong lòng nén giận, sống lại tới nay, hắn lần đầu tiên bị người như thế xem thường.

Này ngân giác nam tử tuy nói mạnh mẽ vô song, khi hắn gặp qua người ở trong gần như không tồn tại, nhưng không khỏi cũng quá kiêu ngạo, cùng hắn khi động thủ, lại vẫn ngồi ngay ngắn ở đó, không có nửa điểm đứng dậy ý tứ, động thủ thời điểm cũng chỉ là động một ngón tay, thật sự càn rỡ!

“Keng!”

Khí ấn diễn biến huyễn thiên thần dực phá nát, hóa thành một hơi kim chuông lớn, bay đến này ngân giác nam tử phía trên, phát sinh một tiếng chuông vang.

Chuông này vừa vang, U Sơn đều chấn động, một bên Thái Ất thần nước, cũng nhộn nhạo lên từng đạo sóng gợn, nhưng mà, ngân giác nam tử mặc dù kinh ngạc, nhưng vẫn là ngồi ngay ngắn ở đó, chỉ là một chỉ điểm ra.

Cái kia một mặt chỉ riêng kính, khi hắn một chỉ này trong lúc đó thần tốc bay trở về, trong gương bao hàm vạn tượng, tung xuống thần quang, đúng là đưa hắn che chở ở ở trong, để trên người hắn liền một mảnh góc áo đều chưa từng động tới.

“Tầm thường nhân tộc, còn chỉ ngưng ra một đạo thần ảnh, liền có thể có thực lực như thế? Ở ta gặp được trong nhân tộc, ngươi xem như cũng không tệ lắm!” Ngân giác nam tử liên tục bị Tiêu Vũ kinh ngạc, không khỏi lại ở Tiêu Vũ trên người nhìn nhiều mấy lần.

“Càng tốt còn ở mặt sau!” Tiêu Vũ quát lạnh, lần này là lục đạo luân hồi dấu ấn cùng xuất hiện, tạo ra một lĩnh vực, bao trùm chu vi mấy chục dặm.

Lĩnh vực này, theo tu vi của hắn tăng lên, uy lực cũng có biến hóa to lớn, hiện nay, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, khi hắn lĩnh vực này bên trong, cũng phải đã bị nhất định ảnh hưởng, trong cùng thế hệ đã là ít ỏi có người có thể phản kháng.

“Bốp!”

Đối với điều này, ngân giác nam tử vẫn là chỉ, dùng cái kia chỉ riêng kính đối lập.

Hắn này chỉ riêng kính thập phần thần dị, trong gương cảnh vật biến hoá thất thường, lúc mà là vạn dặm non sông, lúc mà là trời trăng sao, phong phú toàn diện, Thần Uy vô cùng, như là có thể ngăn cản tất cả, lại một lần nữa chặn lại rồi Tiêu Vũ lục đạo luân hồi.

“Chỉ tiếc, ngươi mặc dù không sai, nhưng ở trong mắt ta, vẫn là con kiến hôi!”

Phá vỡ Tiêu Vũ lục đạo luân hồi, ngân giác nam tử lắc đầu, trên mặt không chút nào gợn sóng.

Tựa hồ đối với hắn mà nói, ngăn trở Tiêu Vũ các loại thủ đoạn, thậm chí đánh giết Tiêu Vũ, đều là một cái bé nhỏ không đáng kể sự tình, căn bản không đáng hắn cỡ nào để ý.

“Phải không?” Tiêu Vũ sắc mặt không thay đổi.

Thành thật mà nói, này ngân giác nam tử thực lực mạnh, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, Vương cảnh bên dưới vô địch, Thanh Nhi lúc trước lời nói tuyệt đối không phải lời nói dối, nam tử này có thực lực như vậy.

Hắn thực lực như vậy, đừng nói phóng tầm mắt trẻ tuổi, chính là phóng tầm mắt 10 châu nơi, vương giả bên dưới có thể cùng hắn ngang hàng đều quá ít, là chân chính thiên kiêu!

Chính là đặt ở Tiêu Vũ kiếp trước Cửu Thiên Thế Giới, bực này nhân vật, cũng cực kỳ hiếm thấy, đối với Tiêu Vũ tới nói, dù cho hắn có chí tôn trí nhớ, nhưng ở chênh lệch cảnh giới trước khi, đối mặt dạng này người, đối với hắn mà nói cũng vô cùng khó giải quyết.

Cái này cũng là hắn sống lại tới nay, số ít mấy cái có thể chân chính để hắn nhìn thẳng vào, chính là đối thủ một người trong!

“Trời thiếu!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ đã là không dám có chút cất giữ, trời thiếu chỉ điểm đến, cũng trong lúc đó, một đoạn khí tức quỷ dị, ở đầu ngón tay của hắn lộ ra, bao phủ nơi đây.

Trời thiếu, &# 85 &# 32; trận chiến này quyết vốn có chín ngón, nhưng khoảng thời gian này, Tiêu Vũ lại tại nghiên cứu khác một loại năng lực, đó chính là hắn từ Thiên Uyên ở bên trong lấy được áp chế tu vi năng lực.

Hắn phát hiện, năng lực như thế nếu là dùng để cùng trời thiếu ngón tay kết hợp lại, khả năng có không tưởng tượng nổi uy lực, này đây như thế cái kia 1 năng lực, đã bị hắn dung nhập vào trời thiếu trong ngón tay.

Bây giờ trời thiếu ngón tay, đã không còn là chín ngón nhiều, mà là chỉ có một ngón tay, vạch ra có thể đoạt người tu vi, ép người Thần lực.

“Vèo!”

Đối mặt Tiêu Vũ trời thiếu ngón tay, ngân giác nam tử vẫn là không có đứng dậy dự định, một chỉ điểm ra, một lần nữa dùng chỉ riêng kính ứng đối.

Nhưng mà, trong nháy mắt này, Tiêu Vũ âm dương hai sao, lục đạo dấu ấn các loại các loại thủ đoạn, toàn bộ đều tấn công về phía cái kia mặt chỉ riêng kính, chỉ muốn một ngón tay, ổn định khóa được nam tử tóc bạc.

Tác giả đông phương hành vân nói: 8 càng, mệt đến muốn gục xuống, hôm nay trước hết nhiều như vậy a, ngày mai ta lại nổ một ngày, tận khả năng đền bù một chút mấy ngày nay bởi vì ra ngoài mà ít ỏi càng bộ phận. Mặt khác nói, không chú ý cũng không phát hiện lại đến cuối tháng, mọi người trong tay có hoa tươi có thể bỏ cho một chút không? Hoa tươi nói không ném đến 1 số cũng là tự động về không, làm phiền mọi người xem xong sau khi cầm trong tay còn lại hoa tươi đều gửi cho hành vân a, cám ơn mọi người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 240: Nuôi Loại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cho rằng như thế, liền có thể ngất trời gì? Giun dế thủy chung là con kiến hôi!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia chỉ điểm một chút đến, ngân giác nam tử ánh mắt lộ ra vài phần xem thường.

Mặc dù chỉ riêng cảnh bị Tiêu Vũ nhiều bí thuật kiềm chế, nhưng hắn vẫn như cũ thong dong, ngồi ngay ngắn bất động, chỉ là nhấc ngón tay, muốn đồng dạng dùng ngón tay cùng Tiêu Vũ đối kháng.

“Phải không?” Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, trời thiếu ngón tay thẳng tiến không lùi.

Hắn thân là đệ nhất chí tôn, bây giờ lại bị người coi là giun dế, đây là mấy trăm ngàn năm đến chỗ không có qua sự tình, điều này cũng khơi dậy trong lòng hắn kiêu ngạo, một chỉ này trời thiếu, uy lực đều tựa như vào lúc này chiếm được to lớn tăng lên.

“A?”

Đối mặt Tiêu Vũ một chỉ này, ngân giác nam tử vốn hờ hững mà tùy ý, mãi đến tận Tiêu Vũ bóng người đi tới gần, sắc mặt của hắn mới đột nhiên biến đổi.

Thời điểm này, trong cơ thể hắn cái kia cường hãn tu vi, đúng là nhận lấy ảnh hưởng nào đó, đột nhiên giảm xuống, khiến cho hắn vốn đến gần vô hạn vương giả cảnh giới tu vi, vào đúng lúc này đột nhiên hạ xuống tới Thiên Tông cảnh giới thấp nhất cốc, hầu như muốn rơi xuống tông sư cảnh giới.

“Bốp!”

Hắn sắc mặt biến đổi đột ngột, rốt cục không cách nào lại bảo trì thong dong, thân hình lấp lóe, ở biến mất tại chỗ.

Tiêu Vũ một chỉ này thái quá quỷ dị, cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, này đây hắn cũng không dám lại vậy tùy ý, mà là ngay đầu tiên bứt ra né tránh.

“Chậm!” Tiêu Vũ cười lạnh, trời thiếu ngón tay tới phụ cận, đã là ổn định đem nam tử này khóa chặt.

Hắn bây giờ trời thiếu ngón tay, mặc dù có thể ép người tu vi, nhưng bởi vì còn chưa viên mãn, đối với đồng dạng người khó có thể đưa đến đệ nhị lần hiệu quả, một khi đối phương có phòng bị, đem khó hơn nữa thành công.

Bởi vậy, đến ngón tay thời gian, hắn sớm ổn định khóa chặt đối thủ.

Bây giờ trời thiếu ngón tay, đã là thành không ra thì thôi, đến thì lại tất sát thủ đoạn!

“Ầm!”

Một chỉ điểm xuống, non sông phá nát, đại địa xuất hiện từng tấc từng tấc vết rách, giống như đã trải qua động đất vậy.

Tiêu Vũ trời thiếu ngón tay, bây giờ dung hợp ở Thiên Uyên đoạt được vực trường lực lượng, uy lực càng thêm kinh người, trước đây chín ngón biến hoá thất thường, bây giờ một ngón tay liền có thể phá nát Càn Khôn, uy lực cường tuyệt!

“Vèo!”

Một chỉ này qua đi,

Tiêu Vũ cũng lui về phía sau đi ra ngoài, vừa mới ngăn ngắn trong nháy mắt, hắn hầu như đã là vận dụng hết thảy thủ đoạn, này đối với hắn mà nói cũng là một loại to lớn tiêu hao.

Mặc dù hắn rõ ràng, một chỉ này hơn nửa không thể chém giết ngân giác nam tử, nhưng đến thời khắc này, hắn cũng đã không có có thể truy kích thủ đoạn, chỉ có thể tạm thời thối lui.

“Thực lực của hắn, lại mạnh như vậy…… xem ra hắn so với ta trong tưởng tượng, càng thêm sâu không lường được!”

Xa xa, Thanh Nhi đứng ở trong khắp ngõ ngách, mắt thấy tất cả những thứ này trải qua, lúc này nàng ánh mắt lộ ra mấy phần kinh dị, tia sáng kỳ dị liên tục.

Từ ban đầu ở Thánh cảnh lần đầu gặp gỡ, nhìn thấy Tiêu Vũ đại chiến tứ phương thiên kiêu, nàng khi đó liền có một loại cảm giác mãnh liệt, cái này Tiêu Vũ tuyệt không phải người thường.

Nhưng mà, nàng làm sao cũng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại mạnh tới bậc năy, chỉ muốn mới vào tông sư tu vi, liền có thể cùng ngân giác vương chiến đến mức độ như vậy.

Đối với này ngân giác vương, nàng hiểu rõ có thể so với Tiêu Vũ sâu hơn nhiều lắm, đó là một thập phần đáng sợ nhân vật.

Tiêu Vũ nếu là cùng hắn cùng tu vi, chiến đến nơi này, nàng kia không sẽ có cỡ nào kinh ngạc, nhưng bây giờ vấn đề là, Tiêu Vũ tu vi, so với ngân giác vương thật sự chênh lệch nhiều lắm!

Có thể ngay cả như vậy, hắn vẫn có thể có biểu hiện như thế.

Thanh Nhi có chút không dám tưởng tượng, nếu như chờ đến

Tiêu Vũ chính thức trưởng thành, tu vi không kém gì ngân giác vương ngày nào đó, hai người này tái chiến, này sẽ là một bộ ra sao quang cảnh!

“Ngươi rất tốt, tầm thường giun dế, càng có thể gây tổn thương cho ta!”

Tiêu Vũ cái kia một ngón tay, tạo thành phá hoại hết sức kinh người, bốn phía rừng cây sụp đổ, đại địa sụp đổ, vung lên vô tận bụi mù, che đậy tầm mắt, cái gì cũng không nhìn thấy.

Sau một lát, ngân giác vương cái kia lạnh như băng mà lại kiêu ngạo âm thanh vang lên, sau khi, liền thấy hắn từ cái này bụi mù cuồn cuộn bên trong một bước 1 bước ra ngoài.

“Quả nhiên, chỉ bằng cái kia một ngón tay, còn là không uy hiếp được hắn!” Tiêu Vũ tâm trạng rùng mình, mặc dù là hắn, thấy qua vô số thiên tài, không thừa nhận cũng không được, nam tử này thật sự cường đại đến hơi quá đáng.

Theo trình độ nào đó mà nói, hắn loại cường đại này, đã có chút vượt qua lẽ thường.

Chỉ sợ sẽ là Kỳ Lân bộ tộc hậu nhân chính thức lại xuất hiện, khi hắn cảnh giới này ở trong, cũng chưa chắc có thể có thực lực như hắn.

Ngân giác nam tử từng bước đi tới, trên người không có bất kỳ cái gì vết thương, nhưng góc áo của hắn nơi, lại thiếu một cái.

Như hắn loại này người cao ngạo, thiếu một cái góc áo, liền tương đương cùng bị thương không khác, hắn lúc này sắc mặt hoàn toàn lạnh lẽo, một bên cất bước, vừa nhìn Tiêu Vũ, lạnh nhạt nói: “Đáng tiếc, ngươi cảnh giới quá thấp, cái kia một ngón tay mặc dù kinh người, nhưng chung quy…… còn là cùng ta chênh lệch quá lớn!”

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn đã dần dần thích ứng ngân giác vương kiêu ngạo cùng ngông cuồng, nhưng hắn loại này ngông cuồng, lại là xây dựng ở thực lực tuyệt đối bên trên, bởi vậy hắn cũng không cách nào phản bác!

Không phải của hắn không bằng ngân giác nam tử, mà là thân thể trúng nguyền rủa, hắn về mặt cảnh giới bại bởi quá nhiều người, cùng nhau đi tới, hắn gặp phải hết thảy thiên tài, cơ hồ đều là thấp cảnh giới lúc cùng đối phương giao thủ.

Nếu là giống nhau tu vi, phóng tầm mắt cửu thiên thập địa, hắn tự tin không ai sẽ là đối thủ của hắn!

“Bốp!”

Ngân giác nam tử về phía trước, đột nhiên một chỉ điểm ra, cái kia mặt chỉ riêng kính tốc độ nhanh chóng, đi tới Tiêu Vũ phía trên, từ đó vẩy ra 1 đạo kim mang, đâm vào Tiêu Vũ giữa chân mày.

Tiêu Vũ rung mạnh, hắn lúc trước tiêu hao quá lớn, lúc này vô lực ứng đối, nhất thời chính là há mồm hộc máu, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều tựa như nhận lấy to lớn xung kích, cơ hồ đều muốn bể nát, lại một lần nữa trọng thương.

Cũng trong lúc đó, hắn cảm nhận được kim quang kia tiến vào thân thể của hắn, sau khi thần tốc ở trong cơ thể hắn ngưng tụ, phân ra ngàn tỉ kim tuyến, liên tiếp đến trên người hắn mỗi một góc, mà kim quang tự thân, tất là hóa thành một điểm sáng màu vàng óng, chiếm cứ mi tâm của hắn.

“Trong nhân tộc, thiên tư của ngươi cùng thực lực đều tính không sai, ta không thể giết huynh, ngươi đi đi!” Ngân giác nam tử thu Hồi Quang kính, lại đang tại chỗ lần nữa ngồi xuống.

“Ngươi nghĩ bằng vào ta thân, tẩm bổ linh chủng, đoạt ta Đạo

Quả?” Tiêu Vũ không có rời đi, mà là lạnh lùng ngẩng đầu.

“Ngươi càng biết nuôi loại phương pháp?” Ngân giác nam tử một lần nữa kinh ngạc, nhìn thấy Tiêu Vũ khám phá, hắn cũng không phủ nhận, nói: “Không sai, ta quả thật có ý tưởng này!”

Tiêu Vũ ánh mắt, lúc này hầu như muốn phun ra lửa.

Dùng thân thể nuôi loại, &# 85 loại thủ đoạn này ở Cửu Thiên Thế Giới thập phần thông thường, đơn giản tới nói, chính là ở trong cơ thể của người khác loại thêm một viên tiếp theo linh chủng, cái này linh chủng sẽ theo hắn bám thân người trưởng thành, mà không ngừng lớn mạnh.

Cuối cùng, gieo xuống linh chủng người tùy thời có thể đem loại này thu hồi, thu hồi linh chủng thời gian, linh chủng sẽ đem bám thân người một thân tu vi, thiên tư, Thần lực các loại hấp thu không còn, mà gieo xuống linh chủng người thu hồi linh chủng sau, liền có thể đem tất cả những thứ này đều hóa thành của mình.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, không biết bao nhiêu thế lực lớn sẽ chuyên môn nuôi mấy người, đến làm nuôi loại thân thể, sau đó dùng để tác thành một người nào đó.

Nhưng bây giờ, ngân giác nam tử thì lại đem phương pháp này dùng ở Tiêu Vũ trên người, nói đúng là hắn phải giống như nuôi gia súc giống nhau nuôi Tiêu Vũ, đợi cho thời cơ chín muồi thời điểm, thì sẽ đem Tiêu Vũ trên người linh chủng thu hồi, vào lúc ấy, Tiêu Vũ một thân tu vi, Thần lực, thiên tư, đều muốn thuộc sở hữu của hắn, để thực lực của hắn tiến thêm một bước nữa.

Mà Tiêu Vũ, mất đi linh chủng sau khi, nhẹ thì mất đi hết thảy tu vi, biến thành một kẻ tàn phế, nặng thì trực tiếp bỏ mình!

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương mới chậm, ngày hôm qua gõ chương 8 sau khi trực tiếp liên luỵ nằm sấp, hôm nay ngủ một giấc tỉnh đi thẳng đến buổi chiều, như vậy bùng nổ quá tổn thương, chúng ta còn là tiếp tục lâu dài, ngày mai bắt đầu ta tận lực mỗi ngày canh năm, hôm nay có chút không lấy lại tinh thần, có thể càng không dứt nhiều như vậy, nhìn đến 12 giờ trước khả năng đến bao nhiêu chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 241: Mở Ra Mới Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngân giác nam tử làm như vậy, có thể nói là hoàn toàn không có đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

Chỉ có ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ đối với hắn không tạo được uy hiếp, hắn mới dám làm như vậy, bằng không mà nói, hắn như vậy giữ lại Tiêu Vũ không giết, nói không chừng ngày sau chính là Tiêu Vũ giết hắn.

Bởi vậy, hắn làm ra loại này lựa chọn, cũng tương đương là nói cho Tiêu Vũ, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn vẫn là con kiến hôi, dù cho không đi xoá bỏ, Tiêu Vũ cũng rất khó tạo thành uy hiếp đối với hắn.

“Ha ha, ngươi nếu thực như thế? Sẽ không sợ ngày sau sẽ hối hận không? Ngươi cũng biết, ngươi ở đây trên người ta gieo xuống loại này, ngày khác nếu là ta giết ngươi, cũng có thể đưa ngươi xem là loại này chất dinh dưỡng, dùng để thành tựu ta, ngươi hôm nay hành trình, có thể là chôn vùi chính ngươi!”

Tiêu Vũ lần đầu đã bị như thế xem thường, nụ cười cũng càng ngày càng lạnh như băng, bị người đem nhục thân của mình dùng để nuôi loại, này đối với hắn mà nói, có thể nói là một to lớn sỉ nhục.

Có điều, ngân giác vương ở trong cơ thể hắn gieo xuống loại này sau, cũng mang ý nghĩa, nếu là ngày sau hắn khả năng chém giết ngân giác vương, cũng có thể dùng ngân giác vương một thân tu vi, đến lớn mạnh hạt giống này, bởi vì đây là ngân giác Vương sở gieo xuống, cùng ngân giác vương đồng nguyên.

Nói cách khác, ngày sau Tiêu Vũ nếu có thể chém giết ngân giác vương, cũng có thể dùng ngân giác vương đến làm này linh chủng chất dinh dưỡng, lại dùng loại này thành tựu tự thân, tìm được ngân giác vương một thân tu vi và Thần lực.

“Ngươi đối với phương pháp này đúng là rõ ràng.” Ngân giác vương sắc mặt hờ hững, tùy ý nói: “Có điều, đây là chuyện không thể nào, tầm thường nhân tộc, ngươi ở trong mắt ta, cùng giun dế không cũng không khác biệt gì, ngươi chỉ có thể trở thành loại này chất dinh dưỡng!”

Ngân giác vương lời nói này, đều không phải là ngông cuồng, mà là ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ đúng như một con giun dế.

Chỉ có điều, con kiến cỏ này càng tài năng ở chỉ có một đạo thần ảnh dưới tình huống, thể hiện ra thực lực như vậy, thiên tư cùng tiềm lực đều hết sức kinh người.

Này đây, hắn mới có thể đột nhiên sinh ra này niệm, muốn đem Tiêu Vũ nuôi lên, ở trong cơ thể hắn mai phục linh chủng, đợi cho hắn trở nên mạnh mẽ sau, lại cướp đoạt hắn tất cả, kể cả hắn một thân Đạo Quả.

“Ha ha, chỉ mong ngươi ngày sau sẽ không vì hôm nay quyết định mà hối hận!” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh, không nói thêm lời, xoay người liền đi.

Hắn hiện tại, còn không cách nào chém giết ngân giác vương, mà ngân giác vương bảo vệ Thái Ất thần nước, tựa hồ cũng là đang đợi cái gì, trong khoảng thời gian ngắn, hắn hẳn là sẽ không lấy đi này nước.

Chỉ cần trong khoảng thời gian này trước khi, hắn khả năng tìm được tím thần sa, thành công dùng thân là phù, hắn tin chắc thực lực của hắn khả năng nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Đến lúc đó, hắn liền có năng lực trở về lấy đi Thái Ất thần nước, đồng thời cũng sẽ có được chém giết ngân giác vương thực lực.

Đã ngân giác vương muốn đoạt hắn một thân tu vi và thiên tư,

Hắn cũng không cần khách khí, đến lúc đó nếu có thể chém giết ngân giác vương, đến cả người Đạo Quả, đối với hắn mà nói, đồng dạng sẽ làm hắn có một tiến bộ cực lớn.

Liền như vậy thối lui, Tiêu Vũ đầu tiên là tìm một hẻo lánh vị trí, dùng bất diệt âm dương trải qua chữa trị chính mình thương thế bên trong cơ thể.

Liên tục trong mấy ngày, hắn đều không có tiếp tục tìm kiếm, bởi vì gặp phải ngân giác vương, để hắn ý thức được, ở U Sơn bên trong, tựa hồ đều không phải là chỉ có mấy người bọn họ.

“Thanh Nhi đã từng nói, U Sơn bên trong bây giờ có không ít mạnh mẽ tuổi trẻ nhân vật, hơn nữa thực lực ở trên ta, không phải số ít, như lúc trước ngân giác vương, có điều là một cái trong số đó, bằng vào ta thực lực bây giờ, nếu là tiếp tục thâm nhập sâu, một khi cùng những người kia gặp, e sợ vừa sẽ là cùng trước kia tình cảnh giống nhau.”

Lúc này Tiêu Vũ, sâu sắc ý thức được thực lực mình không đủ, có thể không được tím thần sa, hắn bây giờ muốn tiếp tục tăng cao thực lực, cơ hồ không có bất kỳ có thể.

Nhưng nếu như cứ như vậy tiếp tục đi ra ngoài, đừng nói U Sơn bên trong khắp nơi hung hiểm, phỏng chừng chính là gặp gỡ Thanh Nhi trong miệng những người kia, hắn cũng không nhất định là đối thủ của người khác.

“Nên còn có biện pháp gì, có thể làm cho thực lực của ta tìm được tăng lên mới đúng!”

Liên tiếp mấy ngày, Tiêu Vũ trị thương thế của mình sau khi, cũng vẫn như cũ không hề rời đi nơi này, vẫn là lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở đó, khổ sở suy nghĩ.

Trong mấy ngày, hắn phảng phất biến thành một khối đá tảng, ở nơi đó hơi động cũng chưa từng động tới, cứ như vậy ngồi yên lặng.

Ngày thứ nhất, hắn chỉ là ngồi ở chỗ đó, thoạt nhìn cũng không có cái gì dị dạng.

Ngày thứ hai lúc, thân thể hắn quanh thân cuồng phong gồ lên, vây quanh hắn, tạo thành một vòng xoáy, quanh thân bụi trần lá rụng, phảng phất đều ở đây vây quanh hắn xoay tròn, nhưng cũng không cách nào nhiễm phải thân thể của hắn.

Đến ngày thứ ba lúc, tất cả bình tĩnh, nhưng ở thân thể của hắn bốn phía, nhưng có hoa cỏ khô lại xảy ra, không dứt đền đáp lại.

“Hắn ở ngộ đạo?” Thanh Nhi đem tất cả những thứ này đều thấy rõ, một đôi mắt đẹp không khỏi trừng tròn xoe.

Ngay từ đầu nàng còn không biết rõ Tiêu Vũ muốn làm cái gì, nhưng trải qua mấy ngày quan sát, nàng rốt cục xem hiểu, Tiêu Vũ ở ngộ đạo!

Hoặc là nói, hắn trong khi mở ra một loại hoàn toàn mới pháp, một loại độc nhất vô nhị, chỉ thuộc về chính hắn pháp!

Loại này pháp có thể là một loại chiến quyết, cũng có thể là một bộ bí pháp, hay hoặc là sẽ là một bộ công quyết!

Thanh Nhi ngay ở bên cạnh chăm chú nhìn Tiêu Vũ, trong nội tâm nổi sóng chập trùng.

Cuối cùng là hạng người gì, có điều mới mới vừa tiến vào cảnh giới tông sư, lại liền có thể tự đi hiểu nói!

Phóng tầm mắt thế gian, Đế giả bên dưới, hết thảy tu luyện người, đều chẳng qua là đi tiền nhân từng đi qua con đường, nói cách khác, chính là tuần hoàn theo tiền nhân bước chân, ở một cái dài lâu trên đường tìm tòi.

Mà lúc này Tiêu Vũ, hắn làm tất cả, lại là muốn khai sáng ra một cái con đường mới, không đi tiền nhân lưu lại đạo, mà là muốn tự đi mở ra một con đường đi ra!

Đây là sáng tạo pháp, cũng là hiểu chính mình đạo!

Nhưng mà, loại chuyện này, trong truyền thuyết trừ phi đạt được Đế cảnh, mới có làm được có thể, bởi vì con đường tu luyện, quá mức phức tạp, đi nhầm một bước, chính là vạn kiếp bất phục.

Thế gian tu luyện người, mỗi một đều là thành thành thật thật, đi tới tiền nhân lưu lại con đường, như Tiêu Vũ loại này, mình mở đổi mới đạo, &# 32; hoàn toàn là một cái không biết đường.

Bởi vì không biết, có thể hắn bước tiếp theo đi ra, chính là vực sâu vạn trượng.

Cho nên nói hắn làm như vậy, là phi thường chuyện nguy hiểm, trừ phi đang tu luyện đạo này trên đã đi ra cực xa, lục lọi ra được nhất định đại đạo quy luật, đối với đạo của đất trời đều có một cực sâu lĩnh ngộ, mới có thể thành công.

Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ mới bất quá cảnh giới tông sư, cũng đã đối với thiên địa đại đạo có khắc sâu như vậy giải thích?

Chứng kiến quá trình này, Thanh Nhi nội tâm thủy chung là không cách nào bình tĩnh, nàng thì canh giữ ở Tiêu Vũ bên cạnh, thấy Tiêu Vũ mỗi một ngày đều phát sinh biến hoá khác.

Nếu là cuối cùng Tiêu Vũ chính thức thành công, không hề nghi ngờ, nàng đem tương đương chứng kiến một kỳ tích, hơn nữa loại này đau đạo quá trình, có thể làm cho nàng toàn bộ quá trình tìm hiểu, cũng sẽ làm cho nàng tìm được to lớn dẫn dắt, tương đương với tìm được một Đại Đế tự mình chỉ điểm.

Ý thức được chuyện này tầm quan trọng, Thanh Nhi trong mấy ngày nay một tấc cũng không rời, ngay ở Tiêu Vũ bên cạnh bảo vệ.

Nàng cũng rất muốn nhìn một chút, người này hay không thật sự có lớn như vậy năng lực, có thể dựa vào chính mình, đi ra một cái con đường mới, sáng chế một loại mới pháp!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 242: Tân Pháp Thành!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đến tột cùng là không đúng chỗ nào?”

Này mấy ngày gian, đối với Tiêu Vũ tới nói, đã như là trong nháy mắt nháy mắt, hoặc như là tang thương vạn năm.

Hắn quên rồi tất cả, toàn tâm tập trung vào, một lòng chỉ nghĩ lại đau một loại cường hãn pháp môn, dùng tăng cường hắn hiện nay có thể đạt tới thực lực mạnh hơn!

Ý nghĩ này, lúc trước hắn còn ở Thánh cảnh bên trong thời điểm, cũng đã có, muốn khai sáng ra một loại mới cũ pháp, đến tăng cường mình thực lực.

Từ vào lúc ấy lên, hắn liền không dứt suy tư, như thế nào mới có thể ở tu vi không đổi dưới tình huống, để chiến lực của hắn cùng thực lực, đều có thể được một to lớn tăng lên.

Ban đầu, Tiêu Vũ ý nghĩ xuyên thấu qua thời không, hướng về tương lai chính mình mượn tới tu vi, cũng là Đạo Quả, phương pháp này nếu là thành công, hắn có thể trong nháy mắt liền có Thiên Tông, thậm chí là vương giả hoặc là Đế cảnh tu vi.

Nhưng mà, này một pháp môn dính đến Thời Không lĩnh vực, cái này thuộc về vô thượng lĩnh vực một loại, mặc dù là hắn kiếp trước, đối với lĩnh vực này cũng hiểu có hạn.

Huống hồ đời này, hắn gần như đạt được cảnh giới tông sư, tu vi thực ở quá thấp, dù cho có trí nhớ kiếp trước, muốn thành công khai sáng này một pháp môn, cũng là khó càng thêm khó.

Nhưng lần này, theo trở về Tiêu gia, bị Húc Minh trưởng lão đuổi giết, lại tới U Sơn, bị Hoàng Phủ sửa áp chế, lại tới gặp phải ngân giác nam tử, để hắn đối với thực lực có một loại bức thiết khát vọng.

Loại này khát vọng tựa hồ đang vô hình trung xúc động cái gì, để cái kia lâu không đau thành tân pháp, tựa hồ cũng nhận lấy nhất định ảnh hưởng, khiến trong đầu hắn có một đạo linh quang, vội vàng né qua, tựa hồ chỉ cần bắt được, phương pháp này liền có thể thành công.

Này đây, hắn lần ngồi xuống này trong lúc đó, chính là không biết nhật nguyệt, luôn cảm giác khoảng cách thành công chỉ chênh lệch cách xa một bước, nhưng cũng luôn cảm giác thiếu mất gì đó, giống như chỉ cần hắn có thể đem này thiếu hụt một phần nhỏ bù đắp, phương pháp này liền có thể chân chính khai sáng mà thành!

Ngăn ngắn mấy ngày, Tiêu Vũ đều đắm chìm tại đây sáng tạo pháp bên trong, ngoại giới chỉ là trôi qua mấy ngày, nhưng cũng lại phảng phất đã trải qua mấy cái luân hồi.

Ở phía trước của hắn tựa hồ có một ánh hào quang, hắn chỉ cần bắt được, liền có thể thành công, nhưng tia sáng này khi thì xa xôi, khi thì đưa tay là có thể chạm tới, hắn nhưng thủy chung không cách nào chính thức bắt!

“Là cái gì? Rốt cuộc mất cái gì? Rốt cuộc còn có chỗ nào không đúng?”

Loại cảm giác này, đối với bất kỳ người nào tới nói đều cực kỳ dày vò, đau đạo sợ nhất chính là thời điểm như thế này, nội tâm không yên, đạo tâm không biết, rất dễ dàng thì sẽ mê muội, vĩnh viễn đắm chìm trong vào loại trạng thái này, không cách nào tỉnh lại, chỉ có thể ở loại này sắp tới lúc xa trạng thái không dứt luân hồi, mãi đến tận hao hết hết thảy tinh thần mà chết!

“A?”

Ngay ở Tiêu Vũ cảm giác tinh thần của mình sắp sửa tan vỡ thời điểm,

Đột nhiên, hắn nhìn liếc qua một chút, thấy được một thứ.

“Đây là?”

Nội tâm hắn kinh ngạc, trong lòng từng lớp sương mù, cùng với cái kia chỉ như là lụa mỏng bình thường đem vỡ nát chưa phá mông lung cảm giác, vào lúc này tựa hồ cũng đã rộng rãi sáng sủa.

Hắn rốt cục bước lên trước, thành công bắt được phía trước cái kia một ánh hào quang.

“Thì ra là thế, ta ý nghĩ cũng không sai, nhưng thủy chung là ít đi một thứ, nguyên lai chính là nó!”

Tiêu Vũ trong lòng sương mù diệt hết, rốt cuộc biết, này một pháp môn như thế nào mới có thể chính thức thành công.

Lúc này, hắn chỗ nhìn thấy đồ vật, là một khối xương, một khối màu đỏ xương tay.

Này xương là hắn lúc trước có Ma chiểu bên trong đoạt được, lúc đó nhìn thấy này xương lúc, liền cảm giác trong nội tâm có đồ vật gì bị xúc động, nhưng lại không biết đó là cái gì.

Hiện tại hắn mới biết được, một khối này xương đúng là hắn loại này tân pháp thành công mấu chốt, hắn ở trong tiềm thức đã cảm giác được, chẳng qua là lúc đó chính mình lại chưa từng phát hiện.

“Hướng về tương lai mượn đường, ta không đều không phải tu vi, cũng không phải cảnh giới, mà là một môi giới!”

Lúc này Tiêu Vũ, đã hoàn toàn đã hiểu, vì sao trước khi hắn thủy chung không cách nào thành công sáng chế loại này tân pháp.

Ở hắn ý nghĩ bên trong, hắn muốn xuyên thấu qua thời không, hướng về tương lai chính mình mượn tới Đạo Quả, mượn tới tu vi.

Nhưng mà, thời không khác nhau, có sự khác biệt quy tắc, thời không cùng thời không trong lúc đó, tồn tại một loại không nói được, không nói rõ quan hệ nhân quả.

Như là quá khứ thời không, Tiêu Vũ nếu là tham dự, liền rất có thể sẽ thay đổi rất nhiều chuyện, chuyện này một cải biến, hiện nay cái này thời không, cũng sẽ nhờ đó có rất nhiều chuyện trở nên bất đồng.

Hắn thỉnh giáo tương lai chính mình mượn đường, liền chẳng khác gì là để tương lai chính mình tham dự vào này 1 thời không ở trong, này lại đánh vỡ rất nhiều quy tắc, tương lai có thể sẽ vì vậy mà đổi, cho nên rất khó thực hiện.

Đừng nói hắn bây giờ chỉ có tông sư tu vi, dù cho hắn đã trở về chí tôn, thay đổi thời không nhân quả, cái này cũng là không cách nào làm được sự tình, người cường đại cỡ nào, mạnh mẽ hơn thay đổi thời không nhân quả, cũng phải trả giá giá thật lớn.

Thế cho nên, hắn ban đầu dự định hướng về tương lai chính mình mượn đường, ý nghĩ này, bản thân liền là sai, chính là cảnh giới cao đến đâu, cũng khó có thể thực hiện, không thể thành công.

Nhưng mà, một khối này màu đỏ xương tay để hắn cải biến ý nghĩ.

Hắn không cách nào hướng về tương lai chính mình mượn tới Đạo Quả, nhưng lại có thể hướng về quá khứ người khác mượn tới Đạo Quả.

Quá khứ, đã qua, đó là đã thành sự thật, hắn thân thể tại đây 1 thời không, không cách nào thay đổi đã chuyện phát sinh, này đây hắn hướng về quá khứ người mượn đường, hoàn toàn khả thi.

Thế nhưng, hướng về quá khứ mượn đường, cũng không phải ở bỗng dưng có thể thực hiện, này ở trong phải một môi giới.

Một khối này màu đỏ bảo cốt, chính là cái này môi giới.

Có này xương, Tiêu Vũ liền có thể hướng về này xương chủ nhân mượn tới hắn khi còn sống Đạo Quả.

Bởi vì người này đã chết đi, không tồn tại ở giữa thiên địa này, phương này thời không trong vòng, cho nên Tiêu Vũ dùng xương tay của hắn làm mối, hoàn toàn có thể mượn tới hắn ngày xưa tu vi, tác dụng với trên người mình, mà sẽ không đối với nhân quả quy tắc tạo thành ảnh hưởng.

Hết thảy đều đã rộng rãi sáng sủa, hắn đau tân pháp, không thể hướng về tương lai chính mình mượn đường, nhưng có thể hướng về này đã qua đời người mượn đường.

Phương pháp này đau thành, cũng mang ý nghĩa, hắn sau khi chỉ cần có thể tìm được một vài chết đi cường giả hài cốt, dùng xương làm mối, liền có thể mượn tới bọn họ khi còn sống Đạo Quả.

Đối phương nếu là vương giả, hắn liền có thể mượn tới vương giả lực lượng, đối phương nếu là Đại Đế, hắn cũng nhưng tại mượn tới Đạo Quả sau khi lập tức thành đế, có Đế giả uy lực!

Đương nhiên, đi tới là, nhục thể của hắn có thể chịu đựng lấy mượn tới này mạnh mẽ tu vi, nếu như mượn tới Đại Đế Đạo Quả, dùng hắn bây giờ thân thể, sợ là sẽ phải trực tiếp nổ tan xác mà chết.

“Một khối này xương, tu vi cùng vương giả tiếp cận, nói đúng là, dựa vào này xương, ta khả năng mượn tới nửa vương đạo quả, vượt qua một lớn cảnh!”

Cảm thụ một chút khối này màu đỏ xương tay bên trong còn sót lại tinh nguyên, Tiêu Vũ lập tức làm ra phán đoán.

Hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, vận chuyển này 1 tân pháp, trong nháy mắt, một luồng mênh mông lực lượng khổng lồ kéo tới, dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

“Nửa vương lực lượng!”

Tất cả giống như Tiêu Vũ đoán trước, một khối này đỏ xương có nửa vương cảnh giới, mà cái này tựa hồ cũng là trước mắt hắn thân thể có thể chịu đựng tu vi cao nhất, nếu là vương giả tu vi, bằng hắn bây giờ thân thể, còn rất xa không thể chịu đựng.

Cảm thụ một chút này cổ lực lượng cường đại, Tiêu Vũ cũng là có chút hoài niệm, cái này cũng là hắn từ ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện sau khi, đệ nhị lần cảm nhận được nửa vương cấp bậc sức mạnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 243: Minh Hà

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nửa vương lực thêm thân thể, lúc này Tiêu Vũ, vẫn là ngồi ở chỗ đó bất động, nhưng toàn bộ trên thân thể người, lại đều lộ ra một loại gần như cuồng bạo khí tức, tàn phá tất cả, phảng phất tại xung quanh thân thể của hắn, có một mỗi một vô hình quy tắc, quay chung quanh khi hắn tả hữu.

“Khí tức thật là mạnh, hắn thật làm được?”

Bên cạnh, Thanh Nhi ngay đầu tiên đã nhận ra Tiêu Vũ trên người dị biến, trên mặt lộ ra vẻ chấn động.

Giờ khắc này Tiêu Vũ, trên người lộ ra khí tức quá cường đại, làm nàng đều cảm thấy từng trận hoảng sợ.

Lại có biến hóa như thế, vậy chỉ có một khả năng, Tiêu Vũ thật thành công, dựa vào chính mình, sáng chế ra một loại mới pháp!

Điều này làm cho Thanh Nhi không khỏi rung động, nàng lại chính mắt thấy này 1 trải qua, chẳng khác gì là chứng kiến một kỳ tích phát sinh.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ mở, hai đạo ánh mắt giống như dải lụa, bắn hướng trời xa, có vẻ cực kỳ doạ người.

“Làm sao vậy?” Thanh Nhi quay đầu lại, không biết Tiêu Vũ vì sao lại đột nhiên tỉnh lại, vừa sẽ lộ ra ánh mắt như vậy.

Làm quay đầu lại, sắc mặt của nàng một chút trở nên trắng bệch, cả người hầu như ngã xuống đất, lẩm bẩm nói: “Sao lại thế……”

Chỉ thấy, ở hai người bọn họ phía trước, không biết lúc nào, xuất hiện một cái dòng sông màu đen.

Này sông không có tựa hồ không có ngọn nguồn, cũng không có cuối, càng quỷ dị hơn là bầu trời của nó bên trong lưu động, không biết đến với nơi nào, cũng không biết đi nơi nào.

Nó vô cùng lớn lao, nổi giữa không trung, giống như một dãy núi, lại như một cái Cự Long, tạo thành một bộ cực kỳ rung động hình ảnh.

“Minh Hà…… tại sao nó cũng xuất hiện?” Thanh Nhi sắc mặt hơi trắng bệch.

U thuyền, Minh Hà, đây là U Sơn bên trong hai đại tuyệt đối không thể đụng vào cấm kỵ, u thuyền độ hết thế gian chúng sanh, đưa vào âm u, mà Minh Hà tất là truyền thuyết kết nối lấy âm u lối vào, thập phần quỷ dị.

Một thuyền 1 sông, đều là U Sơn bên trong cấm kỵ, không người nào dám đụng vào, chúng nó bình thường đều khó mà nhìn thấy, bởi vì cũng không phải đứng ở một cái nào đó đặc biệt thời gian, mà là ở khắp mọi nơi.

Chúng nó lúc nào biến mất đều rất bình thường, chúng nó lúc nào, ở ra sao địa phương xuất hiện, cũng một chút cũng không đáng kỳ quái!

“Đây là Minh Hà?” Tiêu Vũ lại là ánh mắt sáng quắc,

Chăm chú nhìn cái kia một cái dòng sông màu đen.

Tại kia cùng dòng sông bầu trời, hắn nhìn thấy mấy hạt tử quang, giống như kim phấn giống nhau, ở trong sông phát sáng, theo dòng sông mà động.

“Tử Thần cát!”

Vật này lại cùng Minh Hà cùng nhau xuất hiện, thật to ngoài Tiêu Vũ dự liệu.

Thấy cái kia mấy hạt Tử Thần cát, hắn đăm chiêu, lần này thần sa ở Minh Hà bên trong xuất hiện, theo sông này du lịch dưới, chẳng lẽ nói hắn đang tìm Tử Thần cát, tồn tại ở Minh Hà ngọn nguồn?

Nhưng con sông này thái quá quỷ dị, ở trong truyền thuyết, chỉ cần gan dạ tiếp xúc nơi này nước sông, trong cơ thể sinh cơ, tu vi, thậm chí máu thịt đều sẽ bị lập tức lấy sạch, dù cho có mạnh đến đâu người, cũng không cách nào phản kháng.

Sau đó, bị rút đi hết thảy tu vi cùng máu thịt người, sẽ hóa thành một cổ thây khô, theo nước sông, đổ âm u lối vào, lại không trở về có thể.

“Vèo!”

Mặc dù biết sông này nguy hiểm, nhưng lúc này Tiêu Vũ, nhưng căn bản không có suy nghĩ đường sống.

U thuyền Minh Hà, từ trước đến giờ đều là bất cứ lúc nào xuất hiện, cũng có thể là bất cứ lúc nào biến mất, nếu như hắn trễ một bước làm ra quyết định, để này một dòng sông biến mất, có thể hắn liền đem bỏ mất này cơ hội duy nhất.

Bởi vậy, hắn không chút nghĩ ngợi, dừng lại ngộ đạo, triển khai huyễn thiên thần dực, nhằm phía không trung cái kia một cái dòng sông màu đen.

“Ngươi làm gì?” Thanh Nhi một tiếng thét kinh hãi.

Tiêu Vũ điên rồi? Người bình thường nhìn thấy u giống như cùng Minh Hà, tránh đều tránh không bằng, hắn lại còn gan dạ chủ động tiến lên, đây không phải chịu chết gì?

Kinh hô bên trong, Thanh Nhi mắt thấy không ngăn được Tiêu Vũ, đúng là cắn răng một cái, cũng đi theo Tiêu Vũ phía sau, hướng về cái kia dòng sông màu đen phóng đi.

“Bốp!”

Tiêu Vũ tốc độ như gió, một chút liền vọt tới Minh Hà phía trên, đem phù ở Minh Hà bên trên cái chủng loại kia mấy hạt Tử Thần cát mò ra, cầm trong tay.

Hắn lúc này, đã trăm phần trăm tin tưởng, đây quả thật là chính là muốn hắn trải qua tìm Tử Thần cát, bây giờ nhìn lại, Tử Thần cát tựa hồ thật ở nơi này Minh Hà ngọn nguồn.

“Tiêu ca ca, đây là cái gì?” Thanh Nhi bay lên, nhìn thấy Tiêu Vũ cầm trong tay một hạt nát cát, lộ ra không rõ.

Cái này rốt cuộc là thứ gì? Lại để Tiêu Vũ ngay cả mạng cũng không cần, nhằm phía Minh Hà.

“Đi!” Tiêu Vũ không có quá nhiều giải thích, chặn ngang ôm lấy Thanh Nhi, theo sông này đi ngược dòng nước, bay đi ngọn nguồn.

Đầu này Minh Hà, cho hắn một loại rất cảm giác xấu, trong sông lộ ra nồng nặc mùi chết chóc, hắn đối với loại khí tức này thập phần nhạy cảm, bởi vì lúc trước ở trong cơ thể hắn, liền có qua giống nhau gì đó.

Minh Hà rốt cuộc là cái gì? Cái gọi là u thuyền, tồn tại ý nghĩa lại là cái gì? Tiêu Vũ không thể tin được chúng nó thật sự có thể đi thông âm u, đã tồn tại, vậy tất nhiên là có thêm ý nào đó.

“Rào!”

Phi hành bên trong, Tiêu Vũ sắc mặt đột nhiên một chút, Minh Hà nước đột nhiên kịch liệt cuồn cuộn lên, trong nước không dứt ra bên ngoài mạo hiểm bọt khí, như là giữa sông có cái gì sinh linh khủng bố, sắp sửa vọt ra khỏi mặt nước.

“Bốp!”

Hắn mới vừa cúi đầu xuống, liền gặp một con to lớn miệng máu từ giữa sông xuất hiện, há mồm trong lúc đó, tựa hồ có thể nuốt vào một tòa núi lớn.

Minh Hà bên trong lại tồn tại vật còn sống? Tiêu Vũ không dám khinh thường, huyễn thiên thần dực huy động đến mức tận cùng, ngay đầu tiên tránh khỏi.

“Ầm!”

Hắn vội vàng thêm đầu, chỉ thấy từ Minh Hà bên trong lao ra chính là một cái quái ngư, hình thể lớn như sơn nhạc, diện mạo xấu xí dữ tợn, một đòn chưa thành sau khi, vừa rơi trở lại trong sông, ở trong nước liều mạng bơi lội, hướng về hắn đuổi theo.

“Đây là cái gì cá?” Tiêu Vũ da đầu tê dại một hồi, dù cho hắn kiếp trước sống lâu như vậy, cũng chưa từng thấy dạng này cá.

Hơn nữa, này cá khí tức trên thân vô cùng mạnh mẽ, và mang theo nồng nặc mùi chết chóc, nếu như hắn vừa rồi đi chậm một bước, lúc này tất nhiên đã thành con cá này trong miệng thức ăn ngon.

“Oa oa……”

Dữ tợn xấu xí quái ngư trong miệng phát sinh một trận chói tai khó nghe tiếng kêu, như là như bị điên, tốc độ càng nhanh đến mức đáng sợ, Tiêu Vũ dù cho có huyễn thiên thần dực, càng cũng không cách nào đưa nó bỏ rơi.

“Owo!”

Hắn một chút vừa đuổi theo, lại một lần nữa từ trong nước nhảy ra, mở ra lớn khẩu cắn về phía Tiêu Vũ hai người.

“Cút!”

Tiêu Vũ gầm lên, U &# 8 đánh ra âm dương hai sao, đánh vào con cá này trên thân.

Một tiếng vang ầm ầm, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, con cá này thân thể tựa hồ không có hắn trong tưởng tượng cường đại như vậy, bụng cá bên trên bị hắn nổ ra một cái lỗ thủng to, lại một lần rơi trở lại Minh Hà bên trong.

Nhưng mà, dù cho bụng phá một cái lỗ thủng to, con quái ngư kia lại là không có chết đi, ngược lại càng thêm điên cuồng, phát ra chói tai khó nghe tiếng kêu, lại một lần nữa đuổi theo, tốc độ còn hơn trước khi nhanh hơn!

Tiêu Vũ vài lần ra tay, đem con cá này liên tục trọng thương, vài lần qua đi, này quái ngư trên người đã tràn ngập vết thương, một thân máu thịt cơ hồ đều bể ra, còn sót lại một vài vụn thịt dính vào một bộ xương cá bên trên.

Nhưng mà, nó nhưng thủy chung dũng mãnh phi thường không giảm, đối với Tiêu Vũ không tha thứ, một lần nữa đuổi theo.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ta sai rồi, ta có tội, vốn ta là muốn hôm nay bắt đầu canh năm, kết quả ta đã quên hôm nay là quốc khánh, một đống bằng hữu nghỉ không nói đạo lý liền đem ta kéo ra ngoài, ta bây giờ còn ở bên ngoài, chỉ có thể tận lực cho mọi người chương mới. Mặt khác chúc mọi người quốc khánh vui sướng, khuyên mọi người một câu loại này kỳ nghỉ tận lực ít ỏi ra ngoài, đặc biệt là cảnh điểm, cái kia thật không phải là đi chơi, mà là đi chịu tội!

Chương 244: Quỷ Dị Minh Hà Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là sinh linh gì? Có phải có thân bất tử không thành công?” Tiêu Vũ da đầu đều phải nổ, con cá này thật sự quỷ dị, lại làm sao đều đánh không chết!

Đáng sợ hơn là, hắn bây giờ hoàn toàn không biết là Minh Hà bên trong còn có bao nhiêu cùng con cá này cùng loại sinh linh, bây giờ chỉ là một cái quái ngư liền đã làm cho hắn tê cả da đầu, nếu như trở lại mấy cái, hắn thật không biết là nên làm sao ứng đối!

“Ta nghe nói, Minh Hà bên trong, tồn tại một vài bất tử sinh linh, những sinh linh kia dù cho bị thương nặng hơn, cũng sẽ không chết đi, bởi vì vừa vào Minh Hà, bọn họ liền tương đương hóa thành vật chết, cho nên không thể chết một lần nữa!”

Thanh Nhi cặp kia quyến rũ dung nhan, lúc này cũng là có vẻ có chút tái nhợt, này Minh Hà thật sự quá qua quỷ dị, cũng không ai biết, tại đây đen kịt nước sông bên dưới, còn có ra sao sinh linh khủng bố.

“Thùng!”

Một câu lời mới vừa dứt, Minh Hà nước sông, vào lúc này vừa bắt đầu lăn lộn, một cái như rắn bình thường sinh linh xuất hiện, hình thể so với trước kia quái ngư còn to lớn hơn, một hơi thì thiên hạ chỉ còn lại xương quái ngư.

Con rắn này hình sinh linh, tối thiểu dài tới trăm dặm, một chút căn bản là nhìn không tới cuối, nó có một đôi tinh hồng con ngươi, nuốt vào con quái ngư kia sau khi, hai đạo ánh mắt vừa rơi vào Tiêu Vũ trên người của hai người, có vẻ cực kỳ hung ác.

“Đi!”

Tiêu Vũ da đầu đều phải nổ, vừa rồi cái kia một cái quái ngư cũng đã kinh khủng như thế, con rắn này hình sinh linh xem ra, càng còn xa hơn ở con quái ngư kia bên trên.

Hắn đem huyễn thiên thần dực huy động tới cực hạn, liều mạng vọt tới trước, nhưng mà cái kia hình rắn sinh linh ở bên trong nước tốc độ cũng nhanh đến kinh người, phun ra lưỡi đỏ tươi, thần tốc đuổi theo.

“Phụp!”

Hình rắn sinh linh một bên truy kích, một bên mở ra một tấm miệng máu, trong miệng phun ra màu đen nước sông, đánh về phía Tiêu Vũ.

Lúc này Tiêu Vũ có loại dự cảm mãnh liệt, này Minh Hà nước một giọt cũng nhiễm không được, hắn đánh ra âm dương hai sao, đồng thời tạo ra lục đạo luân hồi lĩnh vực, đem chính mình bảo hộ ở ở trong.

“Phụp!”

Màu đen nước sông tung xuống, sông nước này thật sự quỷ dị, lộ ra nồng nặc mùi chết chóc, Tiêu Vũ dùng sáu viên dấu ấn thêm âm dương hai sao ngăn cản, nhưng này trong nước lại có một loại lực lượng quỷ dị, như là có thể xuyên thấu qua cái kia hai đại bí thuật, thẳng đến nhục thể của hắn.

Hắn há mồm chính là phun ra một ngụm máu tươi, loại kia lực lượng quỷ dị vào cơ thể sau khi, ngũ tạng lục phủ của hắn, càng đều trong nháy mắt liền bắt đầu mục nát, như là bị lực lượng nào đó ăn mòn.

“Cút ngay cho ta!”

Tiêu Vũ gầm lên,

Điên cuồng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua.

Cũng may, này một bộ kinh thư Thần Uy khó lường, hơn nữa đối với này sinh tử lực lượng, tựa hồ thập phần nhạy cảm, đem loại kia lực lượng quỷ dị hóa đi, không có thể làm cho nó lại tiếp tục hủ hóa Tiêu Vũ thân thể.

Nhưng dù cho như thế, Tiêu Vũ còn là sợ xuất mồ hôi lạnh cả người, này Minh Hà rốt cuộc là thứ gì? Lực lượng kia không khỏi cũng quá khủng bố, nếu như không phải của hắn có bất diệt âm dương trải qua, hậu quả trực tiếp không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, thậm chí bất diệt âm dương trải qua tựa hồ khả năng đối kháng này Minh Hà bên trong sức mạnh, nhưng cũng không có thể bảo đảm mỗi một lần đều khả thi, Tiêu Vũ đối với này Minh Hà lực lượng, vẫn là cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

“Oa!”

Hình rắn sinh linh nhìn thấy Tiêu Vũ không có chết đi, như là phẫn nộ lên, trong miệng phát sinh chói tai rít gào, như bị điên về phía này đuổi theo.

Tiêu Vũ một đường bay trốn, nếu không có có huyễn thiên thần dực, hắn đã sớm chết không biết bao nhiêu hồi, chẳng trách này Minh Hà được xưng là cấm kỵ, không thể không nói con sông này thật sự quá kinh khủng!

Chạy chỉ riêng bên trong, Minh Hà bên trong thỉnh thoảng có hài cốt thổi qua, Tiêu Vũ theo sông này không dứt hướng lên trên, đi được càng xa, nội tâm của hắn thì càng nặng nề.

Ở giữa sông, hắn đã nhìn thấy có vài bộ bạch cốt bên trên cũng đã ngưng ra rất lớn bộ phận đạo văn, chuyện này ý nghĩa là, chết ở Minh Hà bên trong sinh linh, không chỉ có không ít vương giả, thậm chí còn có một vài sinh linh, có thể đạt đến Đế giả cảnh giới!

Kể cả Đế giả, đều không thể ở đây trong sông sống sót, điều này có ý vị gì, lại quá là rõ ràng!

Mặc dù, hắn bây giờ tân pháp mới thành, nhận sự giúp đỡ những hài cốt này, có thể mượn tới tiền nhân lực lượng, nhưng này Minh Hà thái quá quỷ dị, hắn mới vừa rồi còn không có thực sự tiếp xúc, liền dẫn phát rồi đáng sợ hậu quả.

Nếu như hắn thực sự tiếp xúc, phỏng chừng này giữa sông một giọt nước, cũng có thể làm cho hắn vạn kiếp bất phục.

Bởi vậy, mặc dù đối với những hài cốt này thập phần động tâm, nhưng Tiêu Vũ nhưng cũng không dám mạo hiểm, đem Minh Hà bên trong những hài cốt này vớt lên.

“Tiêu ca ca, phía trước có một cánh cửa!”

Mắt thấy sau lưng hình rắn sinh linh liền phải đuổi tới, ở Minh Hà thượng du, lại là đột nhiên có một tấm cổ điển cửa đá xuất hiện.

Tiêu Vũ hướng về cửa này sau liếc mắt nhìn, Minh Hà còn đang lan tràn, rất rõ ràng nó ngọn nguồn đều không phải là nơi này.

Hắn rất muốn tiếp tục hướng lên trên phi hành, nhưng phía sau cái kia hình rắn sinh linh càng ngày càng gần, hơn nữa theo tiếp tục hướng lên trên, hắn cũng cảm giác Minh Hà bên trong mùi chết chóc càng ngày càng đậm.

Thành thật mà nói, hắn có chút hoài nghi, nếu như tiếp tục hướng lên trên, rất có thể giữa sông sinh linh, cũng sẽ càng ngày càng kinh khủng.

Bây giờ này một con rắn, đã là để hắn hoàn toàn không có đối kháng ý nghĩ, nếu như tiếp tục hướng lên trên, gặp lại hơn sinh linh khủng bố, hắn căn bản không có một tia sống sót cơ hội!

"Chúng ta đi vào!"

Tiêu Vũ cắn răng một cái, mặc dù trong nội tâm ghi nhớ lấy tím thần sa, nhưng bây giờ còn là sống sót trước trọng yếu nhất.

Hắn mang theo Thanh Nhi, không dám suy nghĩ nhiều, xông vào vào cái kia phiến cổ điển trong môn phái.

"Oa!"

To lớn hình rắn sinh linh, thấy cảnh này sau, ở phía sau giữa sông phẫn nộ gào thét, như là tràn ngập không cam lòng.

Nó cái kia một đôi tròng mắt màu đỏ ngòm bên trong, lộ ra vài phần do dự, như là đối với cánh cửa kia tràn ngập kiêng kỵ, cuối cùng không cam lòng nổi giận gầm lên một tiếng, rầm chìm vào đáy sông, liền như vậy đi xa.

"Khụ!"

Tiến vào cửa sau, nơi đây đúng là một chỗ hoàn toàn khác nhau không gian, Tiêu Vũ đến nơi này, cả người một chút đều mềm nhũn ra, và ha mồm phun ra một đoàn máu đen.

"Tiêu ca ca, ngươi không sao chứ?" Đơn nhi khẩn trương mà tiến lên, Tiêu Vũ phun ra máu đúng là màu đen, làm cho nàng cảm thấy thập phần bất an.

"Ta không sao." Tiêu Vũ lắc đầu.

Lúc trước mặc dù không diệt âm dương trải qua ngăn trở Minh Hà lực lượng, nhưng sức mạnh kia còn là có một số ăn mòn tới hắn ngũ tạng bên trong, để hắn ngũ tạng có một số mục nát.

Bực này thương thế, cũng hắn cường hãn này thân thể, tài năng ủng hộ hạ xuống, nếu là thay đổi người thường, chỉ sợ mới vừa rồi thì đã chết.

“Ta phải chữa thương, ngươi ở bên cạnh giúp ta nhìn.”

Tiêu Vũ không tiếp tục nói, trực tiếp tại nguyên chỗ ngồi xuống, trong nội tâm yên lặng chờ đợi, chỉ hy vọng bất diệt âm dương trải qua, khả năng đối với loại thương thế này hữu hiệu, bằng không mà nói, hắn nói không chừng thật thì mất mạng từ nơi này rời đi.

Ngồi khoanh chân, bất diệt âm dương trải qua ở trong người chầm chậm vận chuyển, đem Tiêu Vũ trong cơ thể lưu lại cái kia một tia Minh Hà lực lượng dần dần hóa đi.

Cũng may, bộ kinh thư này không để cho Tiêu Vũ thất vọng, đối với sinh tử lực lượng, kinh này tác dụng tựa hồ trở nên rõ ràng dị thường, trong cơ thể hắn này bị hủ hóa nội tạng, ở bất diệt âm dương trải qua ảnh hưởng, cuối cùng là bắt đầu chậm rãi khôi phục.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 245: Kinh Người Hình Chạm Khắc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tĩnh tọa hồi lâu, Tiêu Vũ cũng không biết trải qua bao lâu, thương thế bên trong cơ thể rốt cục mới dần dần ổn định, khôi phục bình thường.

Hắn mở mắt ra thời điểm, chỉ thấy Thanh Nhi đang đứng ở một bên, tập trung tinh thần mà nhìn chằm chằm vào một mặt vách đá, hầu như đã vào mê.

“Ngươi đang nhìn cái gì?” Mang theo nghi hoặc, Tiêu Vũ cũng đi lên phía trước, nhìn về phía cái kia mặt vách đá.

Chỉ thấy trên vách đá, có khắc một bộ cổ xưa hình chạm khắc, bộ này hình trông rất sống động, trong bản vẽ các loại hầu như tựa như có sinh mệnh vậy.

Nó rõ ràng là yên lặng, nhưng khi người hướng về nó nhìn tới thời gian, trong bản vẽ tất cả lại đều chuyển động, như là một chân thật mà hoạt bát thế giới.

“Cao nhất sinh linh?”

Tiêu Vũ hướng về này hình nhìn lại, cả người chính là chấn động, tại đây trong bản vẽ, hắn gặp được một cái Chân long, nằm ngang ở phía chân trời, thân dài không biết bao nhiêu vạn dặm, căn bản nhìn không tới cuối.

Lúc này, đầu này Chân long đang nhìn trời gầm lên, tuy là một bộ hình chạm khắc, nhưng Tiêu Vũ lại phảng phất có thể nghe đến cái kia điếc tai rít gào!

“Chân long đẫm máu và nước mắt!”

Tiêu Vũ chấn động, bởi vì một màn kế tiếp, để nội tâm của hắn làm sao cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Cái kia một cái Chân long nhìn trời gầm lên, vài lần xông vào vào trong vòm trời, ở vô tận Hư Thiên bên trên, nơi đó như là có cái gì kinh khủng tồn tại, nhưng cũng nhìn không tới, không có ở trong bản vẽ biểu hiện.

Cái kia Chân long vài lần tận trời gầm lên, phá vào Vân Tiêu, cùng cái kia tồn tại bí ẩn đại chiến.

Nó một thân nhuốm máu, mấy vạn dặm trường thân rồng bên trên có vô tận máu rồng tung xuống, giống như bầu trời rơi ra một hồi mưa máu, đem toàn bộ đại địa đều che mất.

Dạng này một màn, mặc dù là Tiêu Vũ kiếp trước thân là chí tôn, nội tâm cũng tràn đầy chấn động.

Long tộc, đây là thế gian nhất là sinh linh mạnh mẽ một trong, này Chân long rõ ràng đã có chí tôn lực lượng, bàn về thực lực, con rồng còn hơn đời trước của hắn đến, cũng không yếu quá nhiều.

Mà giờ khắc này, này Chân long cùng trong hư không một tồn tại bí ẩn đại chiến, lại là hoàn toàn không địch lại, Chân long đẫm máu và nước mắt, để vùng thế giới này đều rơi ra mưa máu.

Hình ảnh xoay một cái, Tiêu Vũ còn không tới kịp suy tư, trong bản vẽ vừa là thay đổi một loại sinh linh khác, Chân long hóa thành thần hoàng, cùng lúc trước giống nhau, con này thần hoàng đã ở cùng một loại nào đó không biết sinh linh đại chiến, hoàng huyết đầy trời, giống như mưa máu.

Một màn lại một màn chấn động lòng người hình ảnh né qua,

Tiêu Vũ gặp được Chân long, thần hoàng, cũng nhìn được Kim Ô, Kỳ Lân các loại nhất là sinh linh mạnh mẽ.

Chúng nó đều là giống nhau, đang cùng một cái nào đó tồn tại bí ẩn đại chiến, nhưng mà này cao nhất sinh linh, kết quả sau cùng nhưng đều là tự thân nhuốm máu, không địch lại cái kia không biết sinh linh.

“Đến tột cùng là dạng gì tồn tại, liền này cao nhất sinh linh cũng không là đối thủ?”

Tiêu Vũ thật lâu chấn động, đời trước của hắn, dù cho được xưng là đệ nhất chí tôn, có vô địch lục đạo tên, nhưng đối diện với mấy cái này cao nhất sinh linh, hắn có lẽ có thể làm được áp chế, nhưng cũng không cách nào hung hăng như vậy cùng thong dong.

Đặc biệt là, ở trong lòng hắn có một kinh khủng suy đoán, này nhiều cao nhất sinh linh đối thủ, tựa hồ là cùng một cái sinh linh, suy đoán này để hắn có chút sợ hãi.

Dù cho hắn kiếp trước đỉnh cao thời gian, cùng này cao nhất sinh linh đại chiến, cũng phải hao phí không ít giá cả, mới có thể làm được chém giết, nhưng mà trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn, lại tựa hồ như cao cao tại thượng, thập phần thong dong, liền đem này cao nhất sinh linh đều cho 11 trấn áp thôi.

Rốt cuộc là dạng gì tồn tại, bất cứ kinh khủng như thế?

Một màn lại một màn hình chạm khắc hiện lên, đến cuối cùng, ngoại trừ này cao nhất sinh linh ở ngoài, Tiêu Vũ còn gặp được rất nhiều nhân vật cái thế.

Những người này một người so với một người mạnh mẽ, hoàn toàn không kém gì lúc trước cao nhất sinh linh, bọn họ đồng dạng đang cùng cái kia tồn tại bí ẩn chiến đấu.

Ở trong đó, có một gã nam tử tóc đen, như rất giống Ma, vĩ đại bóng người như là có thể đẩy lên thiên địa.

Hắn tóc dài múa tung, mỗi một cái động tác cũng có thể khiến đại địa phá nát, nước sông chảy ngược, phảng phất liền thiên địa đều không thể chịu đựng ở hắn cái kia kinh người sức chiến đấu.

Tiêu Vũ còn gặp được một cô gái, phong hoa tuyệt đại, không thấy hình dáng, nhưng nhẹ nhàng một ngón tay, trời xanh đều bị ấy điểm nát, hóa thành mảnh vỡ, cường đại đến làm người sợ hãi.

Đén cuối cùng, ở này nhân vật cái thế ở trong, Tiêu Vũ còn gặp được một thân ảnh quen thuộc.

“Quần áo trắng điện chủ!”

Hắn đồng tử mạnh co rụt lại, trong bản vẽ lại xuất hiện quần áo trắng điện chủ bóng người.

Chỉ có điều, không giống với hắn trước đây nhìn thấy quần áo trắng điện chủ, trong bản vẽ quần áo trắng điện chủ cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù tao nhã như ngọc, nhưng nhấc giữa ngón tay thiên địa thất sắc, ngôi sao phá nát, chúng sanh phai mờ.

Ở bên cạnh hắn có 6 đạo thần quang quấn quanh, để Tiêu Vũ có một loại thập phần cảm giác quen thuộc, mơ hồ cảm thấy cái kia sáu loại thần quang cùng hắn sáu viên dấu ấn có chỗ tương tự.

“Có phải là vì ta sáu viên dấu ấn là chiếm được hắn lục đạo lực lượng, cho nên mới để ta có loại cảm giác này?”

Tiêu Vũ không nghĩ ra, và lúc này hắn cũng căn bản không có thời gian suy nghĩ.

Chứa nhiều cao nhất sinh linh, cùng với các loại cường đại như quần áo trắng điện chủ nhân vật, trước sau cùng cái kia tồn tại bí ẩn đại chiến.

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, trong bản vẽ mấy cái này nhân vật cái thế, tựa hồ mỗi một đều có không kém gì hắn kiếp trước thực lực, mỗi người đều đủ để khinh thường cổ kim.

Có thể lẽ ra bực này nhân vật, không nên không có tiếng tăm gì, nhưng hắn kiếp trước sống năm mươi vạn năm, lại chưa từng nghe qua Cửu Thiên Thế Giới từng có như vậy mấy cái tồn tại.

Hơn nữa, càng làm cho hắn không nghĩ ra, là những người này rốt cuộc tại cùng cái gì đối kháng, đến tột cùng là kinh khủng đến mức nào tồn tại, càng để nhiều như vậy cao nhất sinh linh cùng nhân vật vô thượng liên thủ ứng đối?

Cuối cùng, hình ảnh xoay một cái, hết thảy cao nhất sinh linh biến mất, mấy cái kia nhân vật cái thế bóng người cũng không thấy.

Trong bản vẽ chỉ còn lại có một hoang vu thế giới, đại địa bên trên tất cả đều là sau khi chiến đấu lưu lại vết thương, hơn nữa so với vốn thế giới nhỏ hơn rất nhiều rất nhiều.

Vốn chiều rộng vạn dặm sông dài, đã biến thành nho nhỏ dòng suối, vốn cùng trời núi cao, cũng thay đổi thấp không biết bao nhiêu lần, vùng thế giới này tựa hồ cũng tại kia kinh người trong chiến đấu bị hủy, sức mạnh đất trời khô cạn, linh dược linh thảo cũng dần dần biến mất.

Đến lúc này, trên vách đá hình chạm khắc hoàn toàn yên lặng, mặc dù chỉ là một bộ hình, nhưng Tiêu Vũ lại phảng phất chứng kiến một lần đại sự kỷ, chứng kiến một thế giới hưng suy.

“Chẳng lẽ, đây cũng là trăm vạn năm trước, từng đã xảy ra sự tình? Cũng là bởi vì phía thế giới này bị hủy, cho nên giới này người, tu luyện mới gian nan như vậy?”

Tiêu Vũ như là đột nhiên hiểu cái gì, rất có thể, bộ này trong bản vẽ ghi chép tất cả, chính là trăm vạn năm trước, phía thế giới này từng đã xảy ra thế giới.

Vùng thế giới này, được xưng là thứ mười cũ giới, lại gọi là duy nhất chân giới, mặc dù nó với trăm vạn năm trước liền biến mất, nhưng Tiêu Vũ lại đã nghe nói, thế giới này mới là Cửu Thiên Thế Giới chân chính hạt nhân, cũng là cường thịnh nhất cùng phồn hoa một giới.

Nhưng hôm nay, vùng thế giới này chỉ còn lại cái gọi là 10 châu nơi, hơn nữa tu vi cao, cũng chỉ là trong mắt thế nhân Đế giả.

“Đến tột cùng là cái gì, phá huỷ phía thế giới này, đem phía thế giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới triệt để ngăn cách? Quần áo trắng điện chủ bọn họ đang đối kháng với lại là cái gì?”

Vào giờ khắc này, Tiêu Vũ trong lòng dâng lên nhiều lắm quá nhiều nghi vấn, đột nhiên hắn cảm giác, sống lại đi tới thế giới này, nhưng hắn với cái thế giới này các loại, đến bây giờ tựa hồ vẫn không biết gì cả.

Chương 246: Minh Ngộ Đạo Lòng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thấy được cái kia trong bản vẽ các loại, Tiêu Vũ tâm tình không hiểu có chút phức tạp.

Hắn kiếp trước sống năm mươi vạn năm, bị người nói là đệ nhất chí tôn, lục đạo vô địch, nhưng hôm nay, hắn lại gặp được một cái khác hơn tồn tại cường đại, trong bầu trời cái kia một sinh linh, chỉ sợ sẽ là hắn trở về kiếp trước đỉnh cao, cũng căn bản là không có cách đối kháng.

Điều này làm cho hắn kiếp trước năm mươi vạn năm rất nhiều quan điểm đều hứng chịu tới to lớn xung kích, hắn vẫn cho là chí tôn đã tuyệt đỉnh cảnh giới, có thể mưu cầu bên trong tất cả lại là nói rõ, chí tôn bên trên, tựa hồ còn có tăng thêm sự kinh khủng tồn tại.

Thậm chí, cái gọi là chí tôn, tại kia các loại tồn tại trong mắt, cũng bất quá giống như giun dế.

“Sống năm mươi vạn năm, kết quả ta với cái thế giới này, còn là không biết gì cả!”

Tiêu Vũ đáy lòng mờ mịt, năm mươi vạn năm nhận thức bị lật đổ, để hắn trong khoảng thời gian ngắn khó có thể nói rõ trong nội tâm tâm tình.

Biết được tất cả những thứ này, để mục tiêu của hắn, thậm chí theo đuổi của hắn cũng thay đổi.

Hắn vốn chờ đợi, là muốn trở lại chí tôn, một lần nữa trở thành lúc trước đệ nhất chí tôn, nhưng bây giờ, tựa hồ dù cho thành công khôi phục lại kiếp trước thực lực, nhưng cái kia lại có thể thế nào?

Quần áo trắng điện chủ không kém gì đời trước của hắn, nhưng cũng là không cách nào đối kháng trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn.

Dù cho hắn bây giờ ngay tại chỗ đến về ngày xưa thực lực, cái kia lại có thể thế nào? Nếu là gặp phải trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn, phỏng chừng hắn cũng là cùng quần áo trắng điện chủ giống nhau, không phải là cái kia một sinh linh đối thủ.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ một mảnh mờ mịt, như là hoàn toàn mất đi đường hướng tu luyện.

Loại tâm cảnh này, đối với tu luyện người mà nói, là mười phần nguy hiểm.

Cầu đạo con đường, mỗi người đều có thẳng tiến không lùi niềm tin, để đắc đạo, thậm chí phải tùy thời làm tốt từ bỏ tất cả chuẩn bị.

Loại này một mực, lại kêu lên lòng, đạo tâm một khi không yên, không chỉ lại khó đắc đạo, nhưng lại có thể sẽ mê muội.

“Không! Không đúng!”

Tiêu Vũ đạo tâm dần dần dao động, mãi đến tận thời khắc cuối cùng, hắn mới đột nhiên thức tỉnh.

“Ta bây giờ có điều tầm thường một tông sư, phải đi suy nghĩ trở về chí tôn chuyện sau đó, không khỏi buồn cười!”

“Sống tức thì, hiện nay cả tôi một ngân giác vương đều không thể ứng đối, có tư cách gì đi muốn trở thành chí tôn chuyện sau đó?”

“Huống hồ,

Ta kiếp trước là đệ nhất chí tôn, nhưng đời này làm lại, lại lên chí tôn thời gian, có phải ta cũng chỉ là khôi phục kiếp trước thực lực? Không! Một đời làm lại, ta muốn siêu thoát, vượt qua kiếp trước, vượt qua chính mình!”

“Dù cho thật sự có càng mạnh hơn chí tôn tồn tại, ta cũng như thế có thể ngự trị ở bên trên hắn!”

Tiêu Vũ dần dần có điều hiểu ra, đạo tâm cũng càng ngày càng củng cố.

Đạt được chí tôn cảnh giới, mỗi người đạo tâm đều là cứng rắn không thể phá vỡ, khó có thể dao động, nhưng cùng lúc, cũng mang ý nghĩa, cảnh giới này đạo tâm, cũng lại khó mà càng kiên cố hơn.

Mà Tiêu Vũ, hắn có chí tôn chi tâm, đạo tâm vững chắc không thể tưởng tượng, lần này đã bị dao động, đối với hắn mà nói là một cái phi thường chuyện nguy hiểm.

Nhưng theo tâm hắn có điều ngộ ra, đạo tâm cũng có tiến một bước phá không.

Nếu nói là trước đây đạo tâm của hắn là chí tôn chi tâm, vậy giờ phút này, đạo tâm của hắn, nhưng đã vượt qua chí tôn, đạt đến một cảnh giới toàn mới.

Trong giây lát này, cả người hắn khí chất cũng thay đổi, mặc dù thì đứng ở nơi đó, nhưng cũng làm cho người ta một loại hoàn toàn sáp nhập vào thiên địa cảm giác, như là đột nhiên hóa thành một tảng đá, một cây cỏ, một hạt bụi.

Đạo tâm đột phá, mặc dù không thể cho Tiêu Vũ về mặt thực lực tăng lên, nhưng đây đối với hắn sau này tu luyện, lại cũng sẽ có sâu xa ảnh hưởng.

Hắn hiện tại, chẳng khác nào thay đổi một người, thay đổi một trái tim, đạo tâm biến đổi, cả người hắn tính cách, thậm chí là khí chất, đều sẽ phát sinh biến hóa to lớn.

Tựa như có người thích giết chóc thành tính, giống như ma vương, có thể một khi hiểu ra, lại sẽ trở nên tràn ngập từ bi.

Lúc này Tiêu Vũ, là thâm thúy, cũng là tự tin, vượt qua chí tôn đạo tâm, để hắn lộ ra một loại trên trời trên mặt đất, duy ta vô địch cảm giác.

Nhưng loại cảm giác này cũng không vênh váo hung hăng, mà là thập phần thận trọng, có thể nói tại đây ngăn ngắn trong chốc lát, hắn chẳng khác nào là đã trải qua một lần lột xác.

Loại này lột xác không có tính thực chất thay đổi, chỉ nguyên nhân là nội tại, nhưng mang tới ảnh hưởng, nhưng có thể vượt qua bất kỳ tính thực chất lột xác.

“Tiêu ca ca, ngươi làm sao vậy?”

Thanh Nhi theo trong vách đá tỉnh táo lại, đột nhiên sửng sốt, không hiểu cảm giác được Tiêu Vũ trên người đã xảy ra biến hóa nào đó, nhưng loại biến hóa này từ đâu mà đến, là nơi nào thay đổi, nàng lại hoàn toàn không nói được.

“Không có chuyện gì.” Đạo tâm đột phá, Tiêu Vũ cả người đều trở nên thâm thúy trầm ổn, như là sẽ không có gì có thể loạn hắn chi tâm.

“Thật không có chuyện gì sao?” Thanh Nhi ngờ vực, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ trên nhìn xem nhìn, muốn nhìn một chút trên người hắn rốt cuộc nơi nào đã xảy ra thay đổi, vì sao lại trong chớp mắt, cho cảm giác của nàng tựa như biến thành một người khác.

Nhưng nhìn tới nhìn lui, nàng lại vẫn là cái gì cũng không thể nhìn ra, chỉ là loại kia biến hóa cảm giác lại vẫn là thập phần mãnh liệt.

“Ngươi vừa mới đều nhìn thấy gì?” Tiêu Vũ hỏi dò, hắn có linh cảm, Thanh Nhi nhìn thấy tình cảnh, cùng hắn nhìn thấy có thể bất đồng.

“Ta thấy được chúng ta thú tộc Yêu Hậu, còn có thú tộc một vài phi thường cổ xưa chuyện cũ.” Thanh Nhi kinh ngạc, nói: “Tiêu ca ca, ngươi thấy chẳng lẽ không đúng này gì?”

Tiêu Vũ gật gù, quả nhiên tất cả như là hắn dự liệu.

Một mặt này vách đá rất không tầm thường, người khác nhau, nhìn thấy hình cũng sẽ bất đồng, hơn nửa là bởi vì hắn tinh thần cảnh giới đã đạt đến chí tôn cảnh, mới có thể thấy được vừa mới những hình ảnh kia.

Còn Thanh Nhi, cảnh giới quá thấp, cấp độ kia kinh người sự tình, chắc là sẽ không hướng về nàng bày ra.

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ không có hỏi dò nhiều lắm, mang theo Thanh Nhi đi về phía trước.

“Hả!” Thanh Nhi gật gù, đi theo Tiêu Vũ phía sau.

Không biết là tại sao, nàng lúc này trong lòng có một loại rất cảm giác kỳ quái, lúc trước nàng ở Tiêu Vũ trước mặt khi thì mềm mại, khi thì quyến rũ, luôn cảm giác như vậy thập phần thú vị, cố ý đùa Tiêu Vũ.

Nhưng lúc này, Tiêu Vũ loại kia lại như thâm thúy, lại như bình tĩnh khí chất, lại làm cho nàng có chút không dám lại như vậy đi làm, chỉ có thể như cái lém lỉnh hài tử, thành thành thật thật theo Tiêu Vũ.

Minh Hà trên càng tồn tại một cánh cửa, kết nối lấy khác một không gian, Tiêu Vũ lúc này cũng nghĩ không thông nơi này có ích lợi gì.

Hắn và Thanh Nhi đi ra hồi lâu sau, vừa là một tấm cửa đá xuất hiện, cửa phía trên viết ba cái cổ điển kiểu chữ: Long tức điện.

Tiêu Vũ dừng lại, trong lòng mơ hồ dự cảm được cái gì, đi lên phía trước, đẩy cửa đá ra.

“Tiêu……” Thanh Nhi há miệng thở dốc, vốn muốn gọi ở Tiêu Vũ, nhưng mình cũng không biết tại sao sẽ không dám ngăn trở.

Nàng vốn muốn nói nơi này quá mức quỷ dị, cũng không cần xông loạn, nhưng lời đến một nửa, vừa ngậm miệng lại, tựa hồ Tiêu Vũ bây giờ vô luận làm cái gì, đều là lựa chọn chính xác nhất.

Thạch cửa bị đẩy ra, phía sau cửa là một gian đại điện trống trải, ở ở giữa tòa đại điện kia, có một to lớn hộp đá, thoạt nhìn, như là đã ở đây thả vô số vạn năm, lộ ra một loại từ xa xưa, một loại tang thương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 247: Kinh Người Thần Vật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nơi này đại điện, lộ ra một loại trang nghiêm khí, thân thể ở chỗ này, tựa hồ sẽ cho người cũng thuận theo nghiêm túc.

Đại điện trống trải bên trong, chỉ có một thứ, chính là một cổ xưa hộp, trưng bày với ở giữa cung điện, làm như đã tồn tại rất dài năm tháng.

“Long tức điện?”

Tiêu Vũ tiến lên, này điện dùng rồng vì danh, liên tưởng đến lúc trước ở hình chạm khắc bên trong, hắn từng gặp Chân long đẫm máu và nước mắt, trong cái hộp này gì đó rất có thể liền cùng trong bản vẽ cái kia Chân long có quan hệ.

Hắn đi lên trước, đưa tay nắm chặt hộp đá, vào tay thời khắc này, hắn phảng phất trong nháy mắt vượt qua vạn năm, từ nơi này trong hộp đá, cảm nhận được một luồng vẻ bi thương.

“Chân long bộ tộc, lẽ ra khinh thường cửu thiên, nhưng mà cũng bất đắc dĩ đẫm máu và nước mắt!”

Từ loại này trong tâm tình của, Tiêu Vũ tựa hồ có thể nhìn thấy một cái sức chiến đấu kinh thiên chân long, mang theo không cam lòng cùng bất đắc dĩ từ trần, để lại nhiều lắm bất đắc dĩ, nhiều lắm bi phẫn.

Hắn lúc này, chỉ cảm thấy trong tay cái hộp này sức nặng đều nặng không ít, giống như một ngọn núi cao bắt lại ở lòng bàn tay.

“Ba đát!”

Hắn khẽ mở hộp này, vật trong hộp, đúng lúc này rõ ràng trước mắt hắn bày ra.

Đây là một khối tối tăm vảy, lẳng lặng đặt ở trong hộp, mặt trên còn nhuộm từng tia từng tia vết máu.

“Long chi vảy ngược!”

Tiêu Vũ mặc dù sớm có linh cảm, thật là nhìn thấy một quả này vảy, trở xuống cũng là chấn động chấn động.

Rồng có vảy ngược, không thể đụng vào!

Một khối này vảy ngược, cũng là chân long bộ tộc một thân tinh nguyên vị trí, thế gian sinh linh, vô luận bất kỳ chủng tộc nào, nếu như có thể tìm được này vảy, đều có khả năng bay lên trời hóa rồng, bởi vậy có thể thấy được một quả này vảy trọng yếu bực nào.

“Ta đã hiểu!”

Tiêu Vũ trong lòng hít một tiếng, bắt được này tấm vảy, hắn liền đọc lên này vảy chủ nhân dụng ý.

Long chi vảy ngược, đây là một con rồng trên người thứ trọng yếu nhất, nếu là này vảy bị lấy xuống, vậy dù cho là chân long bực này đứng đầu sinh linh, cũng sẽ sức chiến đấu giảm nhiều, thậm chí sinh mệnh cũng sẽ dần dần khô héo, không sống nổi thời gian quá dài.

Bây giờ đã một quả này vảy bị đặt này, cũng là đồng nghĩa với vốn có này tấm vảy chân long đã chết đi, không ở nhân thế.

Nghĩ đến lúc trước bộ kia hình chạm khắc bên trong cảnh tượng, Tiêu Vũ hầu như có thể xác nhận, này tấm vảy, chính là trong bản vẽ cái kia một cái Chân long chỗ lưu lại.

Nó lưu lại này vảy, mục đích cũng rất đơn giản, là hy vọng hậu nhân tìm được này vảy sau khi, có thể vượt qua hắn lúc trước lực lượng, thay hắn đi đối kháng trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn.

Đây là một loại bi hùng hành vi, cũng là một loại bất đắc dĩ hành vi, hắn không địch lại trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn, ảm đạm chết đi, chỉ có thể lưu lại vảy ngược của mình, đem hy vọng gửi gắm với hậu nhân trên người.

“Ta nhất định sẽ vì thế vảy tìm một cái thích hợp hậu nhân, để hắn lại xuất hiện Long tộc oai!”

Tiêu Vũ trịnh trọng đem này tấm vảy thu hồi, và đối với cái này hộp không bái một cái.

Vô luận đối phương là xuất phát từ loại nào mục đích, nhưng hắn có linh cảm, trong bản vẽ cái kia tồn tại bí ẩn, ngày sau rất có thể cũng sẽ là đại địch của hắn, cho nên này Chân long khả năng lưu lại vảy ngược, coi là một loại vô tư.

Có lẽ liền bởi vì như vậy một viên vảy, ngày sau đang đối kháng với cái kia không biết tồn tại lúc, bọn họ lại sẽ thêm ra rất nhiều phần thắng.

“Đi!”

Thu hồi vảy rồng, Tiêu Vũ theo nơi này rời đi, tiếp tục tiến lên.

Hắn mơ hồ đoán được nơi này tồn tại dụng ý, theo đi tiếp, trong lòng hắn suy đoán, cũng dần dần chiếm được chứng thực.

Nơi này, tồn tại rất nhiều cùng long tức điện cùng loại đại điện, mỗi một trong điện, đều có lưu lại đủ để kinh thế nhân vật, như cái gì Chân long vảy ngược, Kim Ô mạng lông chim các loại.

Những thứ này đều là trong bản vẽ này cao nhất sinh linh lưu lại, mỗi một thứ bị người tìm được, đều hoàn toàn có thể tạo ra được một nhân vật mạnh mẽ, nếu là thả ra ngoài, đừng nói phía thế giới này, chính là Cửu Thiên Thế Giới đều phải vì thế mà chấn động.

Tiêu Vũ ở mỗi một điện 11 đi qua, nhìn thấy giống nhau vừa giống nhau kinh người gì đó, nhưng hắn cũng không có toàn bộ lấy đi, mà là có mang tính lựa chọn mang đi một vài thứ.

Như là Chân long vảy ngược, hắn có thể cho Huyết Lân, để Huyết Lân hóa thành chính thức chân long, đợi một thời gian có thể vô cùng mạnh mẽ, nếu là ngày sau thật muốn đối kháng cái kia không biết tồn tại, nó có thể trưởng thành lên thành một đại sức chiến đấu.

Mà như một vài đồ khác, như là huyền vũ chi tâm, hắn cũng không có mang đi, mà là lưu ở nơi đây, có lẽ ngày sau, lại có hơn người thích hợp, có thể được vật ấy, lại xuất hiện huyền vũ oai.

“A?”

Khi đi tới vừa một chỗ trong điện, Tiêu Vũ hơi có bất ngờ, này 1 trong điện gì đó, bất cứ đã bị người khác lấy mất, chỉ để lại một hộp không.

“Sừng lân điện?”

Hắn nhíu chặt lông mày, điện này bên trong không có gì bất ngờ xảy ra, nên ẩn giấu Kỳ Lân lưu lại Kỳ Lân chi giác, nhưng bây giờ nhưng không thấy.

“Chẳng lẽ là hắn?”

Tiêu Vũ một chút liền nghĩ đến ngân giác vương, trên đầu hắn, liền mọc ra Kỳ Lân chi giác, chẳng lẽ nói ngân giác vương đã tới nơi này, và chiếm được sừng kỳ lân?

Nếu thật sự là như thế, cái kia sừng kỳ lân có lẽ tất yếu thu hồi, bởi vì Tiêu Vũ cảm giác ngân giác vương thái quá tự kiêu, dù cho ngày sau có thể có được Kỳ Lân oai, cũng chưa chắc có thể cùng bọn họ sóng vai chiến đấu, đối kháng cái kia tồn tại bí ẩn.

“Mà xem trước một chút a, nếu là nhận định ngân giác ngày sau không chịu nổi ấy dùng, bực này Kỳ Lân chi giác, không nên lưu ở trên người hắn!”

Tiêu Vũ cầm trong tay hộp buông, không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục đi tới cái kế tiếp địa phương.

Hắn đi tới tiếp theo điện, là hoàng văn điện, đối với này điện, trong lòng cũng của hắn là giấu giếm nhất định trông chờ.

“Lần trước ở Thiên Uyên, không thể tìm kiếm hoàng loài văn, nếu là nơi đây tồn tại hoàng loài thần vật, trong cơ thể ta hành hỏa ngôi sao, sẽ vì vậy mà đổi!”

Trong lòng hắn mang theo trông chờ, tiến nhập này 1 trong điện.

“A?”

Cùng lúc trước hết thảy đại điện giống nhau, cái này trong điện cũng thả có một cái hộp, nhưng trong hộp lại cũng không phải Tiêu Vũ tưởng tượng hoàng loài thần vật, mà là bày đặt 1 cắt đứt mộc.

“Ngô đồng mộc?”

Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc.

Trong truyền thuyết, thần hoàng bộ tộc chỉ dừng bảo thụ, bình thường bọn họ chỉ có thể cư trú ở ngô đồng mộc bên trên.

Mà ngô đồng mộc, là ít có thần mộc một trong, này mộc sinh ở khi nào, khó có thể kiểm chứng, mà thần hoàng bộ tộc tồn tại đã lâu, chỉ ở này mộc.

Đối với loại cây này, Tiêu Vũ dù cho sống được từ xa xưa, đối với hắn hiểu ra cũng vô cùng có hạn, nhưng có thể khẳng định, hoàng loài chỉ dừng với này mộc bên trên, loại này cây cối chắc chắn nó chỗ bất phàm.

Còn nó rốt cuộc có gì thần dị, e sợ cũng chỉ có thần hoàng bộ tộc mới khá là biết.

“Ngô đồng mộc…… ngô đồng mộc……”

Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên linh quang lóe lên, hắn bây giờ đang cần ngũ hành thần vật, đến ngưng tụ ngũ hành ngôi sao, này ngô đồng mộc hắn mặc dù không biết có gì hiệu dụng, nhưng có lẽ cũng có thể giúp hắn ngưng tụ ra Mộc hành ngôi sao.

Loại này cây cối ở Cửu Thiên Thế Giới cũng được xưng là bảo thụ, dùng cái này mộc dung hợp Mộc hành ngôi sao, hắn tin tưởng kết quả hẳn là sẽ không làm hắn thất vọng.

Chỉ có điều, muốn ngưng tụ dưới một ngôi sao, hắn hay là trước phải tìm tới tím thần sa, bằng không mà nói hết thảy đều là nói suông, này ngô đồng mộc cũng chỉ có thể tạm thời thu hồi.

Sau đó, Tiêu Vũ vừa ở trong không gian này đi một lượt, tiến nhập mỗi cái đại điện, đem một vài thần vật mang đi, cũng để lại rất nhiều thứ.

Hắn làm này, có thể nói không hề có một chút tư tâm, chỉ là muốn thay thế lưu lại mấy thứ này cao nhất sinh linh, đưa bọn họ lưu lại bảo vật truyền ra, thay thế bọn họ tìm tới thích hợp hậu nhân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 248: Chân Chính U Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngoại trừ này cao nhất sinh linh lưu lại các loại bảo vật ở ngoài, nơi đây cũng còn có mấy chỗ đại điện, ở trong bày đặt mấy cái nhân vật cái thế lưu lại truyền thừa, ví dụ như một vài công quyết cùng bí thuật.

Tiêu Vũ đem này công quyết nhìn một lần, trong lòng không khỏi rung động, này vài nhân vật công quyết đều có thể nói là kinh thế đồ vật, bằng cảm giác, tựa hồ mỗi một bộ công quyết đều không kém gì hắn bất diệt âm dương trải qua.

“Vùng thế giới này, lại tồn tại nhiều cường giả như vậy!”

Tiêu Vũ nội tâm chấn động, thực lực của hắn ở kiếp trước, ở toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới đều là tuyệt đối vô địch tồn tại, nhưng ở phía thế giới này, lại có mấy người, tựa hồ thực lực và không kém hắn.

Hắn vốn tưởng rằng Cửu Thiên Thế Giới đầy đủ rộng lớn, có đầy đủ nhiều cường giả, có thể bây giờ nhìn lại, tựa hồ này thứ mười cũ giới một giới, ở trong từng xuất hiện cường giả, liền vượt xa toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới!

Hắn cái gọi là vô địch, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới có lẽ khả thi, nhưng thả ở một giới này bên trong, lại là không hẳn.

Lúc này, Tiêu Vũ nghĩ tới quần áo trắng điện chủ, lại nghĩ đến trước đây ở U Sơn ở ngoài nhìn thấy cái kia một ánh mắt, riêng là hai người kia mang đến cho hắn một cảm giác, liền không ở đời trước của hắn bên dưới.

“Một giới này, xem ra cất dấu quá nhiều bí mật, tựa hồ tầm thường một giới, liền mạnh hơn toàn bộ cửu thiên!”

Tiêu Vũ lòng chịu đựng chạm đến, nhưng lại không rõ.

Thoạt nhìn một phương này cũ giới mới là cường đại nhất một giới, nhưng vì cái gì một mực chính là một giới này, cuối cùng bị ngăn cách, bây giờ Cửu Thiên Thế Giới, thậm chí căn bản không có mấy người biết phía thế giới này tồn tại.

“Mấy vị đạo hữu, ta nhất định sẽ vì các ngươi tìm kiếm thích hợp truyền nhân!”

Tiêu Vũ cuối cùng không tiếp tục nghĩ nhiều như thế, đem mấy vị nhân vật cái thế lưu lại truyền thừa toàn bộ mang đi.

Những người này lưu lại truyền thừa đều kinh người mạnh mẽ, nếu như có thể tìm tới thích hợp truyền nhân, sau đó nói không chừng thật có thể nuôi dưỡng được mấy cái không kém gì hắn kiếp trước chí tôn nhân vật.

Thậm chí, những truyền thừa khác ở trong một vài công quyết, cùng với bí thuật, đối với Tiêu Vũ cũng có được rất lớn dẫn dắt.

Thấy những truyền thừa khác, hắn tựa như tại cùng mấy cái không giống với hắn kiếp trước người ở giao lưu đại đạo, để hắn đối với việc tu luyện lại có rất nhiều lĩnh ngộ.

Đem những truyền thừa khác đều mang theo bên người, Tiêu Vũ rời đi cuối cùng một chỗ đại điện, quay trở về.

Sau một lát, hắn đi tới một mặt vách đá ở trong, lúc này Thanh Nhi, đang ngồi ở vách đá này trước khi, nhắm hai mắt, Như là cảm ngộ cái gì, trên người tản ra một loại nhu hòa thần quang.

“Không nghĩ tới nàng càng cũng có thể lần nữa có thu hoạch!”

Tiêu Vũ trong lòng xúc động, nơi này vách đá trên có khắc rất nhiều thần dị hình chạm khắc, chỉ là này hình, đều có thể cho hậu nhân mang đến to lớn dẫn dắt, làm cho bọn họ lĩnh ngộ rất nhiều thứ.

Chỉ có điều, bởi vì Tiêu Vũ cảnh giới còn tại đó, này hình chạm khắc đối với hắn hầu như vô dụng, nhưng đối với Thanh Nhi dạng này người mà nói, nghề này thu hoạch, lại là to lớn.

“Này hình chạm khắc bên trong, có không ít đều là trong thú tộc cao nhất sinh linh lưu lại, nàng thân là thú tộc, nói vậy khả năng có không ít thu hoạch.”

Tiêu Vũ ở Thanh Nhi bên cạnh ngồi xuống, cũng không quấy nhiễu, lẳng lặng chờ nàng tỉnh lại.

Lần ngồi xuống này, liền vừa là không biết bao lâu thời gian, Thanh Nhi đến mỗi một mặt vách đá trước khi, đều sẽ đắm chìm trong cảm ngộ ở trong hồi lâu, mà theo một đường đi tiếp, Tiêu Vũ cũng rõ ràng cảm giác được trên người nàng đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Dọc theo đường đi vừa đi vừa nghỉ, rốt cục, không gian này đi đến cuối con đường, cửa ra ngay ở phía trước.

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ quay đầu lại, nhìn phương này không gian, trong lòng sinh ra ý nghĩ.

Nơi này, bày đặt vậy kinh người bao nhiêu thần vật, lẽ ra cùng nhau đi tới, không nên bình tĩnh như vậy, lại có rất nhiều hung hiểm.

Nếu không thì, nếu như dễ dàng như vậy có thể có được nơi này thần vật, sợ là sớm đã bị người lấy đi rồi.

Trong mơ hồ, hắn cảm giác được tựa hồ là có người cố ý để hắn tới chỗ này, mượn hắn tay, đem những thứ kia đều mang đi ra ngoài, bởi vậy này ở trong một vài lẽ ra tồn tại nguy hiểm, cũng đều không có phát sinh.

“Đa tạ đạo hữu, liền như vậy cáo từ!”

Quay phía sau ôm quyền, Tiêu Vũ đầu cũng cũng không trở về, cùng Thanh Nhi đi vào cửa ra bên trong.

“Tiêu ca ca, ngươi tại cùng ai nói chuyện?” Thanh Nhi nghi hoặc, quay đầu lại xem đi xem lại, lại là cũng không có thấy được một người.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không có giải thích, bởi vì hắn cũng không biết hắn tại cùng ai nói chuyện.

Nhưng hắn khẳng định, nơi này bên trong, nhất định có cặp mắt đang nhìn bọn họ, bằng không bọn hắn không thể như thế an nhiên đi qua.

Còn người này là ai, hắn lại là không biết.

Theo Tiêu Vũ Thanh Nhi bóng người, ở lối ra biến mất, phương này trong không gian, một đôi sâu xa như biển con mắt, mới ở trong hư không từ từ hiện ra.

“Hy vọng ngươi chọn người này, là đúng!”

Một thanh âm, tại đây 1 trong không gian đột ngột vang lên, trong thanh âm không mang theo bất kỳ tình cảm, liền lại từ lộ ra một loại khiến người ta vô cùng cảm giác không thoải mái, thập phần lạnh như băng, như là từ Cửu U bên dưới truyền đến.

Một lời qua đi, nơi này vừa an tĩnh đi xuống, đôi mắt kia, sâu sắc dừng ở Tiêu Vũ rời đi phương hướng, lại từ từ sáp nhập vào trong hư không.

Rời đi cửa ra, rồi cùng khi đến thông đạo giống nhau, có chút dài lâu.

Làm từ cái cửa ra này bên trong rời đi, trước mắt một tòa núi cao xuất hiện, thẳng vào phía chân trời, kéo không biết mấy phần, từ dưới lên trên nhìn tới, mây mù lượn lờ, không thể nhìn thấy phần cuối.

“Đây là nơi nào? Chúng ta không phải ở Minh Hà bầu trời gì?”

Thanh Nhi vừa ra tới, chính là nghi hoặc mà lấm lét nhìn trái phải, mắt to bên trong tràn đầy không rõ.

Tiêu Vũ cũng là nhíu mày, cửa ra chỗ lại không phải Minh Hà bầu trời, hắn còn nghĩ khả năng tìm được Minh Hà ngọn nguồn, tìm tới tím thần sa, có thể bây giờ lại ngay cả mình tới nơi nào cũng không biết.

“Ai u!”

Đột nhiên, Thanh Nhi kinh hô một tiếng, nhận ra ngọn núi này, trên mặt nhất thời lộ ra mấy phần kinh dị.

“Đây là nơi nào?” Tiêu Vũ hỏi dò, một chút thì khẳng định, Thanh Nhi đã tới nơi đây!

“Nơi đây…… chính là U Sơn!” Thanh Nhi sắc mặt dị dạng, &# 85 mang theo vài phần nặng nề, nói: “Trong đồn đãi, U Sơn bên trong tồn tại đi thông âm u lối vào, mà một ngọn núi này, mới thật sự là U Sơn, nghe nói nó trên có thể thông thiên, dưới có thể tĩnh mịch, liên tiếp trên chín tầng trời một thế giới, cùng âm u lối vào!”

“Trên chín tầng trời thế giới?” Tiêu Vũ rung mạnh, có phải ngọn núi này kết nối lấy cửu thiên? Nhưng điều này sao có thể, Cửu Thiên Thế Giới không phải là cùng phía thế giới này bị ngăn cách gì?

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Hắn nhìn về phía Thanh Nhi, luôn cảm giác, trước mắt một ngọn núi này rất không tầm thường, tất yếu đối với cái này núi hiểu thêm một bậc.

Chuyện đến nước này, Thanh Nhi tựa hồ cũng cảm thấy ẩn giấu không nổi nữa, lúc này mới đem sự tình 11 nói tới.

Theo nàng theo như lời, nàng quả thật đã từng tới nơi này, nhưng chính nàng cũng không biết là như thế nào đi tới.

Các nàng thú tộc, cùng với nhân tộc, đều có mấy cái trẻ tuổi nhân vật kiệt xuất đi tới U Sơn, mới vào U Sơn thời gian, bọn họ liền chẳng hiểu ra sao, trực tiếp xuyên qua tầng tầng hiểm địa, đi tới ngọn núi này trước.

Hiện nay, thú tộc cùng trong nhân tộc có mấy cái kinh khủng tuổi trẻ nhân vật, ở trong liền bao gồm nàng từng nói qua, thực lực còn muốn ở Tiêu Vũ bên trên mấy người, đều đang ở ngọn núi này bên trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 249 + 3 Vàng Mười Loan

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

U Sơn, theo bên ngoài đi tới trung tâm nơi, không biết tồn tại bao nhiêu hung hiểm, giống ma chiểu địa phương như vậy, còn có rất nhiều, liền vương giả nhân vật đều khó mà thông qua, người bình thường căn bản đi không đến nơi đây.

Nhưng mà, Thanh Nhi lại cùng một vài người trẻ tuổi, lại không hiểu đi tới U Sơn ở chỗ sâu trong, chỉ là theo nàng theo như lời, sau khi đi tới nơi này, ở trong có mấy người hay bởi vì bất đồng nguyên nhân, một lần nữa về tới bên ngoài.

Như chính nàng, chính là bởi vì tiến vào một mảnh hồ nước, sau khi liền lại trở về U Sơn bên ngoài, vốn tưởng rằng chỉ có một mình nàng như thế, có thể sau đó nàng lại gặp được ngân giác vương, mới biết còn có người khác cũng trở về U Sơn ở ngoài.

“Ngươi còn cũng không nói gì, ngươi là bởi vì nguyên nhân gì đi tới U Sơn.”

Tiêu Vũ sau khi nghe xong, đăm chiêu, U Sơn thái quá thần bí, hắn cũng nghĩ không thông Thanh Nhi cùng ngân giác vương vì sao lại đến sau này lại trở về bên ngoài.

Ngoài ra, theo Thanh Nhi theo như lời, bây giờ U Sơn bên trong có không ít nhân vật kiệt xuất, nhưng những người này là bởi vì nguyên nhân gì đi tới U Sơn?

Nơi này được xưng cấm kỵ chi địa, trong chớp mắt đưa tới nhiều người trẻ tuổi nhân vật, nhất định có nguyên nhân gì.

“Kỳ thực, ta và ngân giác vương, kể cả những này nhân tộc người trẻ tuổi, đi tới U Sơn mục đích, cũng đều là giống nhau.”

Thanh Nhi khẽ thở dài một cái, không muốn ẩn giấu, sâu sắc nhìn Tiêu Vũ, nói: “Ngươi có thể nghe qua, có loại gì đó, gọi là thiên căn?”

“Thiên căn?” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, cũng xưa nay chưa từng nghe qua thứ này, có phải đây cũng là phía thế giới này đặc hữu kết quả?

Hắn phát hiện, kiếp trước hắn sống lâu như vậy, có thể nói biết hết chuyện thế gian, nhưng tới phía thế giới này sau khi, hắn không biết gì đó, lại là cũng tồn tại không ít.

“Ta cũng vậy nghe chúng ta thú tộc bên trong một vài sống được phi thường từ xa xưa trưởng bối nói.” Thanh Nhi gật gù, nói: “Chỉ có điều, còn hôm nay rễ là cái gì, có tác dụng gì, ta cũng không rõ ràng lắm.”

“Nhưng mà, theo chúng ta thú tộc trưởng bối nói, vùng thế giới này sắp sửa đại loạn, chỉ có tìm được thiên căn người, mới có thể đi ra một cái thuộc về con đường của mình, tại đây hỗn loạn trong thiên địa, sống sót, và, tìm được thiên căn người, cũng đem liền như vậy cá chép hóa rồng, tài năng ở tương lai không lâu, hướng đi một cao độ toàn mới.”

Tiêu Vũ hơi chấn động, vừa chính là thiên địa đem loạn! Xem ra tin tức này, cũng không phải chỉ có nhân tộc biết được, thú tộc ở trong cũng có người biết việc này.

Hắn nhớ tới trước đây Khổng Hi cùng Hoàng Phủ sửa đã nói qua, loạn thế sắp nổi lên, bọn họ mạo hiểm đi tới U Sơn, là vì tìm kiếm vật gì đó, tốt chiếm tiên cơ,

Ở trong loạn thế sống tiếp.

Bây giờ nghe đến, thứ này tựa hồ chính là cái gọi là thiên căn!

Chỉ là hôm nay rễ rốt cuộc để làm gì, lại là cũng không người nào biết.

“Chúng ta thú tộc mấy cái kia trưởng bối đã sống phi thường tháng năm dài đằng đẵng, này đây ở tại bọn hắn nhắc nhở bên dưới, thú tộc không ít hậu bối kiệt xuất, như là ngân giác vương cấp độ kia nhân vật, đều đi tới U Sơn, còn nhân tộc những người kia, nghĩ đến cũng là chiếm được cùng loại tin tức, mới sẽ tụ tập nơi đây.”

Thanh Nhi trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng đưa ánh mắt về phía phía trước cái kia trong mây núi cao, nói: “Ta cho rằng, có lẽ cái kia cái gọi là thiên căn, liền tại đây U Sơn bên trên, hiện nay có thể trong núi những nhân vật kia, đã sớm bắt đầu tranh cướp.”

Thanh Nhi mấy câu nói, để Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu.

Thiên căn rốt cuộc là thứ gì? Tựa hồ kể cả thú tộc bên trong những chuyện lặt vặt kia đến thập phần từ xa xưa nhân vật thế hệ trước, đều đối với thứ này thập phần coi trọng, như là nó có thể quyết định loạn thế tiến lại thời gian, một người có thể còn sống hay không vận mệnh.

Hắn liền nghĩ tới Đạo Thần Cung, cái kia 1 cung một khi xuất thế, thì đại diện loạn thế gần, này ở trong vừa tồn tại cái gì liên hệ?

Trầm ngâm một lúc lâu, Tiêu Vũ quyết định cuối cùng, vào núi tìm tòi, mà trước tiên không nói ngày đó rễ đối với hắn có hữu dụng hay không, chỉ là ngọn núi này có thể liên thông một phương khác thế giới thuyết pháp, hắn liền không khả năng phớt lờ.

Có lẽ, đây chính là hắn trở về cửu thiên con đường, vùng thế giới này bị ngăn cách, nếu như thật tồn tại con đường như vậy, có thể hắn duy nhất trở về cửu thiên hy vọng.

“Đi, chúng ta vào núi!”

Làm ra quyết định, Tiêu Vũ không kinh nghi nữa, mặc dù Thanh Nhi không quá tình nguyện, tựa hồ là không muốn đi tranh cái gì thiên căn, nhưng bây giờ tình hình, tựa hồ không vào U Sơn, bọn họ cũng không cách nào từ nơi này rời đi, chỉ có thể đi sâu vào.

U Sơn vô cùng lớn lao, không giống với U Sơn bên ngoài, trong núi này màu xanh biếc dạt dào, cổ mộc che trời, và tùy ý có thể thấy được các loại dị thú mạnh mẽ, hoàn toàn không giống U Sơn bên ngoài như vậy âm u đầy tử khí.

“Vặn vẹo không gian?”

Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra, nơi này không gian bị người dùng tu vi cường đại mạnh mẽ vặn vẹo, làm cho hắn ở U Sơn bên ngoài lúc, hướng phía trong xem ra tựa hồ cũng không hề to lớn.

Nhưng mà trên thực tế, trước mắt một ngọn núi này, liền xa xa so với bên ngoài chứng kiến U Sơn phải lớn hơn nghìn lần gấp trăm lần.

Mặc dù bất ngờ, nhưng ở thấy vậy lúc trước hình chạm khắc, cùng với các đại cao nhất sinh linh lưu lại thần vật sau khi, hắn cũng không phải vậy ngoài ý muốn.

“Hai sinh hoa?”

Ở trên đường, Tiêu Vũ nhìn thấy một cây kỳ hoa, mọc ra hai mảnh lá cây, một đen một trắng, rất là quỷ dị.

Loại hoa này tên là hai sinh, tin đồn hoa này chỉ sinh trưởng ở âm u cùng hiện thế ranh giới chung nơi, bởi vì hoa chịu đựng hai giới khí thai nghén, cho nên một nửa là âm, một nửa là dương, mới sẽ trưởng thành một đen một trắng.

“Có phải tin đồn là thật, U Sơn thật trên xuyên qua cửu thiên, dưới cùng Cửu U?”

Tiêu Vũ sắc mặt biến ảo chập chờn, âm u câu chuyện, mặc dù là hắn cũng biết đến thập phần có hạn, nhưng hắn chưa bao giờ tin tưởng âm u tồn tại.

Nhưng bây giờ, hắn lại gặp được loại này quỷ dị đóa hoa.

“Bốp!”

Bầu trời một con chim giương cánh bay qua, một thân màu vàng, mọc ra ba chân, cánh chim màu vàng óng dưới ánh mặt trời rực rỡ phát sáng, như chim bên trong đế vương.

“3 vàng mười loan!”

Tiêu Vũ lại kinh ngạc, cùng nhau đi tới, này U Sơn bên trong tồn tại thần dị nhiều lắm, không chỉ tồn tại hai sinh hoa thứ này, còn có rất rất nhiều phi thường hiếm thấy linh vật, kể cả sinh linh.

Như này 3 vàng mười loan, ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong đều hết sức hiếm thấy.

Loại chim này cũng không hề mạnh mẽ, thậm chí phi thường nhỏ yếu, nhưng không ít chí tôn nhân vật lại đều thích nuôi nhốt, bởi vì này chim rất có linh tính, có một loại đặc thù thiên phú, có thể tìm được thế gian các loại thần vật.

“Đi, đuổi tới nó!”

Tiêu Vũ bắt chuyện Thanh Nhi, đi theo 3 vàng mười loan sau khi.

Loại chim này có khó lường thần thông, Cửu Thiên Thế Giới bên trong chí tôn nhân vật phải tìm kiếm một vài bảo vật lúc, đều cần dùng đến nó, có thể thấy được thần dị.

Kỳ thực Tiêu Vũ rất muốn đem này chim thu phục, nhưng này chim mặc dù không có bao nhiêu thực lực, năng lực tự bảo vệ mình lại mạnh đến nỗi biến thái, chỉ bằng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, sợ là liền nó một cọng lông đều không sờ tới, này đây hắn ý tưởng này từ vừa mới bắt đầu thì không hiện thực.

Theo 3 vàng mười loan, dọc theo đường đi Tiêu Vũ lại gặp được các loại bình thường vô cùng hiếm thấy gặp kỳ vật, đối với này U Sơn cũng là càng ngày càng đầy hiếu kỳ.

Này thần kỳ vật giá trị kinh người, mặc dù là hắn đều động tâm không ngớt, nhưng 3 vàng mười loan chưa dừng lại, nói rõ phía trước khả năng tồn tại càng kinh người hơn gì đó, này đây Tiêu Vũ cũng không có dừng lại.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay tết Trung thu, uống một chút rượu, kết quả đau đầu phải nổ giống nhau, sờ soạng nửa ngày mới miễn phí con ngựa đến một chương, thật sự con ngựa bất động, trước hết càng một chương. Quốc khánh mấy ngày nay có chút bận rộn, có điều qua hôm nay nên thì tốt hơn rất nhiều, mỗi ngày chương mới cũng sẽ từ từ nâng lên. Cuối cùng, chúc mọi người Trung thu vui sướng, trăng tròn người tròn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 250: Thần Phủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Viu!”

3 vàng mười loan tốc độ thật nhanh, vốn trong núi này tồn tại chứa nhiều hung hiểm, nhưng loại này dị điểu linh giác nhạy cảm, tránh được hết thảy tồn tại địa phương nguy hiểm, này đây Tiêu Vũ dọc theo đường đi đi được cũng rất thuận lợi.

“Uỵch!”

Bay hồi lâu, 3 vàng mười loan đột nhiên ngừng lại, và quay đầu lại, quay Thanh Nhi kêu vài tiếng, dùng Thú ngữ nói: “Tiểu hồ ly, nói đi các ngươi đi theo ta rốt cuộc muốn tìm cái gì? Sẽ không phải là coi trọng ta đi?”

Thanh Nhi sửng sốt, một con chim lại cũng có cá tính như vậy, có điều nàng lại cũng không biết, Tiêu Vũ theo con chim này, là có tính toán gì, chỉ là theo bản năng cảm thấy Tiêu Vũ làm như vậy tự có đạo lý của hắn.

“Nếu như không phải là nói, ta đây có thể đi!” 3 vàng mười loan âm thanh khàn khàn, nghe tới như lão đầu, nói: “Ai da, thật không biết ngươi nghĩ như thế nào, lại cùng cái này nhân tộc tiểu tử chạy đến cùng đi, nhân tộc rất tốt sao?”

Trong khi nói chuyện, nó trong mắt đối với Tiêu Vũ lộ ra một trận xem thường, như là đối với nhân tộc rất là coi thường.

Thanh Nhi nhìn một chút con chim này, vừa nhìn Tiêu Vũ, sắc mặt có chút cổ quái, nàng suy nghĩ nếu là Tiêu Vũ khả năng nghe hiểu thú tộc, biết bị một con chim nói hắn như vậy, không biết sẽ là tâm tình gì.

“Cái này nhân tộc tiểu tử yếu muốn chết, tu vi so với lên phía trước ta thấy qua những người kia đều kém xa, lớn lên cũng bình thường, quả thực không còn gì khác, ngươi tốt xấu là cáo trắng bộ tộc, cũng không biết ngươi đi theo hắn làm gì!”

3 vàng mười loan quay Tiêu Vũ một trận lời bình, nó rõ ràng cũng nhận định, Tiêu Vũ nghe không hiểu Thú ngữ, bởi vậy nói chuyện không hề cố kỵ.

“Ta mặc dù không còn gì khác, nhưng vẫn còn có chút ưu điểm, thật giống như ngươi mặc dù hình dáng không ra sao, nhưng chúng ta còn là theo ngươi giống nhau.”

Tiêu Vũ vào lúc này nhàn nhạt mở miệng, một hơi Thú ngữ hầu như khiến người ta hoài nghi hắn có phải là thân là thú tộc.

“Ngươi…… tiểu tử ngươi lại hiểu được ta thú tộc ngữ điệu?”

Lần này, 3 vàng mười loan tựa như là thấy quỷ, một đôi chim mắt trợn trừng lên.

Bên cạnh Thanh Nhi, cũng là sửng sốt một cái, người này thật sự quá thần kỳ, lại còn biết thú tộc ngôn ngữ.

“Hiểu được Thú ngữ thì lại làm sao, nhìn trên người ngươi gợn sóng, tu vi có điều vừa tới nhân tộc cái gọi là cảnh giới tông sư, ở trong núi này, ngươi cái gì cũng tranh không dứt, còn là thối lui!”

Sau khi kinh ngạc, 3 vàng mười loan vừa khôi phục bộ kia đối với Tiêu Vũ rất không lọt mắt dáng dấp, Miễn cưỡng nói: “Đúng vậy, đừng lại theo ta, muốn không xem ở tiểu hồ ly này phần, ta sớm đem ngươi xé thành mảnh vụn, đừng nhìn ta như thế, cũng là có vương giả thực lực, chỉ ngươi chút tu vi ấy, ở bản vương trong mắt giống như giun dế!”

Tiêu Vũ nghe xong, chỉ là cười không nói.

3 vàng mười loan có thể có vương giả thực lực? Con chim này có thể rất có thể thổi!

Chúng nó bộ tộc này, bởi vì trời sinh liền có thiên phú đặc thù, khả năng dễ dàng tìm được các loại thần vật, bởi vậy về mặt tu luyện yếu đến rối tinh rối mù.

Thiên đạo là cân bằng, nó cho bộ tộc này cái kia đặc hữu thiên phú, tự nhiên thì sẽ để bọn chúng ở về phương diện khác có điều thiếu sót.

Bộ tộc này sinh linh, một loại cũng khó khăn ở con đường tu luyện trên có thành tựu, nếu không dùng bọn họ cái kia đặc hữu thiên phú, có thể dễ dàng tìm được trong thiên địa các loại thần vật, đã sớm cường đại đến vô địch rồi.

Cho nên này 3 vàng mười loan vốn là đang khoác lác, chúng nó bộ tộc này thực lực yếu, ở về mặt chiến lực hầu như đánh không lại bất kỳ sinh linh.

Có điều chúng nó trời sinh có cực nhanh là thật, năng lực tự vệ nghịch thiên, chính là Tiêu Vũ có huyễn thiên thần dực, nếu như con chim này quyết tâm muốn chạy, hắn cũng không khả năng lưu được ở.

“Nghe rõ bản vương nói đi?” Nhìn thấy Tiêu Vũ không nói, 3 vàng mười loan còn coi chính mình đem Tiêu Vũ chấn động rồi, ngạo nghễ đem ngửa đầu lên, nói: “Được rồi, bản vương phải đi, đừng nữa theo tới, nếu không bản vương ra tay, ngươi đem hối hận không kịp!”

Tiêu Vũ cũng là phục rồi, con chim này da mặt còn thật không phải là dầy, nếu như là không biết chúng nó bộ tộc này người, nói không chừng thật đúng là bị nó dọa sợ.

Nhưng hắn lại là thập phần bình tĩnh, nói: “Ngươi đã không cho ta theo, ta đây chỉ có trở về tìm kiếm con kia Thanh Vân Tước!”

3 vàng mười loan vừa nghe, nhất thời như là bị kích thích, vừa mới chuyển qua thân hình lập tức cứng ngắc, đột nhiên quay đầu lại, nói: “Ngươi biết con chim chết bầm kia?”

Khẩu khí của nó một chút thay đổi, đã không có trước khi loại kia dáng vẻ ngạo nghễ, mà là có vẻ cực kỳ kiêng kỵ.

“Không quen biết, chẳng qua nếu như ta nói cho nó biết tại đây thấy qua ngươi, thì có thể quen biết.” Tiêu Vũ mỉm cười nói.

“Đáng chết, tiểu tử ngươi gan dạ uy hiếp ta!” 3 vàng mười loan một chút thì nhảy lên, tức đến nổ phổi.

Thế gian sinh linh, có thể nói chỉ có Thanh Vân Tước là chúng nó bộ tộc này lớn nhất khắc tinh, bộ tộc kia cũng không tính như thế nào mạnh mẽ, nhưng chỉ cần chúng nó bộ tộc này bị Thanh Vân Tước phát hiện, liền sẽ bị gắt gao kề cận, vung đều thoát không nổi.

Hơn nữa Thanh Vân Tước có cái cực lớn ham muốn, chính là thu thập một vài dị điểu trên người lông chim, nhưng mạnh mẽ loài chim nó không đối phó được, như 3 vàng mười rất loại này, có thiên phú đặc thù, thực lực cũng không phải rất mạnh loài chim, là bọn chúng yêu nhất, nếu nhìn chằm chằm, tuyệt không thả ra.

3 vàng mười loan thì đã ở U Sơn bên trong con kia Thanh Vân Tước thân thể thượng cật ăn khuy, trên người một thân lông chim

thiếu chút nữa bị lột sạch, đến bây giờ đối với nó tới nói việc này đều là to lớn bóng tối, nếu như lại bị con kia Thanh Vân Tước phát hiện tung tích của nó, kết quả của nó nhất định sẽ so với một lần trước càng thảm hại hơn.

“Tiểu tử này rốt cuộc lai lịch gì, đối với chúng ta dị thú sự tình lại hiểu rõ như vậy!”

3 vàng mười loan lúc này cũng một chút nhận rõ, Tiêu Vũ đối với bọn họ này dị thú quá hiểu, phỏng chừng hắn lúc trước thổi này trâu, cũng sớm bị người khám phá.

Nghĩ vậy nó cũng không nhịn được mặt già đỏ ửng, nói: “Được rồi, ngươi nói thẳng a, muốn ta làm gì?”

Nó ngược lại cũng thông minh, biết Tiêu Vũ theo nó tất có mưu đồ, trực tiếp nói đến điều kiện.

“Ta muốn ngươi giúp ta tìm đến tím thần sa.” Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ cũng sẽ không đi vòng, mở ra điều kiện.

“Chính là việc này?” 3 vàng mười loan sửng sốt một chút, thầm nói: “Ta còn tưởng rằng, ngươi cùng trong núi này hậu sinh vãn bối giống nhau, đều muốn cho ta hỗ trợ tìm tới cái kia nhiều thần phủ.”

“Thần phủ? Đó là cái gì?” Tiêu Vũ sửng sốt, nghe tới, trong núi này thú tộc cùng nhân tộc người trẻ tuổi, đang tìm này thần phủ?

“Ngươi đi tới U Sơn, lại không biết là?” 3 vàng mười loan kinh ngạc, nói: “Bây giờ trong núi này hậu sinh vãn bối, đều khắp nơi để thần phủ liều mạng tranh cướp, các ngươi chẳng lẽ không đúng vì vậy mà đến?”

Tiêu Vũ nghe nói, không khỏi rơi vào trong trầm tư, sau đó chăm chú hướng về 3 vàng mười loan hỏi dò, cái kia thần phủ rốt cuộc là dạng gì vị trí.

“Cái gọi là thần phủ, chính là mấy cái tuyệt thế tồn tại cường đại lưu lại động phủ, tại đây ở trong, còn có một chút cao nhất sinh linh động phủ, như là thật Long tộc cùng hoàng loài.” 3 vàng mười loan nói: “Này động phủ vốn phân tán tại thiên địa các nơi, nhưng không biết nguyên nhân gì, bị người dùng mạnh mẽ thần thông, tất cả đều chuyển qua U Sơn.”

“Hiện nay, này vào đến U Sơn người trẻ tuổi, đều ở đây phát hiện này động phủ tồn tại sau khi, triển khai điên cuồng tranh cướp.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 251: Thần Hoàng Động Phủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thông qua 3 vàng mười loan, Tiêu Vũ hiểu rõ cái gọi là thần phủ là chuyện ra sao.

Đó là này chết đi cao nhất sinh linh lưu lại chỗ tu luyện, như là hoàng loài, Long tộc, Kỳ Lân bộ tộc các loại, thậm chí bao gồm Tiêu Vũ trước đây ở hình chạm khắc bên trong thấy qua mấy cái nhân vật cái thế.

Những người này chỗ tu luyện, phi thường thần dị, chính là bọn họ thành đạo đất này, này nơi ở trong còn để lại có bọn họ đại đạo lực lượng, bị đạo lực của bọn họ ảnh hưởng.

Cao nhất sinh linh cùng vô thượng chí tôn, bực này nhân vật nơi tu luyện, có thể tưởng tượng được loại địa phương này có thần kỳ dường nào.

Người hậu thế, nếu như có thể tìm được loại này chỗ tu luyện, thì tương đương với đạt được những nhân vật này chỉ điểm, có thể cảm nhận được bọn họ từng sửa qua đại đạo.

Cái này hoặc giả chính là một cái đi thông chí tôn con đường, hơn nữa những sinh linh kia không chỗ nào không phải là mạnh mẽ hạng người, đừng nói là một vài tuổi trẻ hậu nhân, chí tôn bên dưới, bất luận người nào thấy bọn họ thành đạo vị trí, đều phải điên cuồng.

“Này thần phủ số lượng có bao nhiêu? Hiện tại cũng bị người chiếm cứ gì?” Tiêu Vũ hỏi dò.

Mặc dù hắn kiếp trước không kém gì lúc trước nhìn thấy toàn bộ sinh linh, nhưng những người này cũng đều vô cùng mạnh mẽ, chính là đối với hắn mà nói, những người này tu luyện qua đạo, cũng có thể cho hắn rất lớn dẫn dắt.

“Không có ai biết U Sơn bên trong có bao nhiêu dạng này thần phủ, này thần phủ sẽ chỉ ở thích hợp thời điểm xuất hiện, thời cơ chưa tới, là ai cũng không tìm được.”

3 vàng mười loan nói: “Hiện nay, đã hiện ra thần phủ có 3, theo thứ tự là hai đại Nhân tộc cường giả động phủ, cùng với huyền vũ thành đạo nơi, có điều này ba cái địa phương đều đã bị ba cái cực kỳ mạnh mẽ hậu bối chiếm lấy rồi, không người nào có thể tranh cướp.”

Tiêu Vũ trầm mặc, không cần nghĩ hắn cũng biết, bực này thần phủ, U Sơn bên trong hậu bối khẳng định đều sẽ liều mạng đi tranh cướp, ba người kia lại có thể đoạt được này ba cái địa phương, thực lực tuyệt đối cường đại đến khủng bố.

“Có điều là, bây giờ lại có một tòa thần phủ hiện ra, nhưng ngươi đã đối với mấy cái này thần phủ không có hứng thú, quên đi.” 3 vàng mười loan cuối cùng lắc đầu, tựa hồ không muốn nói thêm việc này.

“Cái kia 1 thần phủ ở nơi nào? Ra sao sinh linh lưu lại?” Tiêu Vũ đã biết rồi việc này, làm sao có khả năng phớt lờ?

Hắn mơ hồ suy đoán, lúc trước ở trong bản vẽ thấy qua này nhân vật mạnh mẽ, tựa hồ cũng đang làm cùng quần áo trắng điện chủ giống nhau sự tình, lưu lại truyền thừa cùng mình thành đạo vị trí, vì chính là đào tạo sau, chờ đợi hậu nhân bên trong khả năng xuất hiện mạnh hơn bọn họ mất.

Vốn hắn cho rằng quần áo trắng điện chủ làm như vậy, chỉ là vì đem giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới mở ra, nhưng ở thấy vậy cái kia một bộ hình sau khi,

Hắn ý nghĩ lại cũng có một chút thay đổi.

Tựa hồ quần áo trắng điện chủ thành lập Thánh cảnh địa phương như vậy, lưu lại truyền thừa, không chỉ chỉ là vì tập hợp đủ mười vị chí tôn lực lượng đi mở ra Cửu Thiên Thế Giới, càng là vì bồi dưỡng được so với hắn trước đây càng mạnh mẽ hơn người, đi đối kháng hình chạm khắc bên trong, cái kia không biết nhân vật khủng bố.

“Ngươi không phải không hề có hứng thú với những thứ đó gì?” 3 vàng mười loan kinh ngạc, nhưng vẫn là nói: “Nói cho ngươi biết cũng không sao, chỉ có điều, ngươi đến đáp ứng ta, không được đem tung tích của ta tiết lộ cho con chim kia!”

Hắn nói tự nhiên chính là Thanh Vân Tước, Tiêu Vũ đối với cái này thoải mái gật đầu, trên thực tế hắn ngay từ đầu căn bản là không có thấy qua cái gì Thanh Vân Tước, chỉ là nhìn thấy này 3 vàng mười loan sau khi, suy đoán này U Sơn bên trong cũng có thể là có Thanh Vân Tước tồn tại.

“Mới nhất hiện ra, là Thần Hoàng động phủ, nghe nói đó là nó thành tựu chí tôn chính quả địa phương, để lại có hắn đạo lực, phi thường khủng bố, ở trong một loại kỳ lạ ánh lửa đầy trời, nhiệt độ kinh người, người bình thường căn bản là không có cách tiếp cận.”

Đạt được Tiêu Vũ bảo đảm, 3 vàng mười loan đổi không muốn ẩn giấu, nói: “Hiện nay, trong núi này không tranh chấp thần phủ thiếu niên hậu bối đều tới nơi đó đi, bây giờ nên đang liều mạng cướp đoạt bên trong!”

“Thần Hoàng động phủ?” Tiêu Vũ trong mắt ánh sáng tăng mạnh, hắn vẫn hy vọng nhất chính là có thể được chân chính hoàng loài lửa, bây giờ nghe đến, chỗ đó rất có thể liền để lại thứ này.

Thần Hoàng, bộ tộc này tuyệt thế mạnh mẽ, không chỉ có đủ để diệt thế chiến lực kinh người, hơn nữa được xưng bất tử, dù cho chết đi, cũng có thể dục hỏa trùng sinh.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, dù cho có mạnh đến đâu sinh linh, cũng không nguyện ý dễ dàng trêu chọc một chủng tộc này, bởi vì chúng nó vốn là giết không chết tồn tại, cùng chúng nó liều mạng, dù cho mạnh trở lại, cũng chỉ có chính mình bỏ mình, mà chúng nó thì lại có thể không ngừng sống lại.

Thần Hoàng bộ tộc nổi danh nhất bí thuật, chính là bất tử chi thuật, bí thuật này cho dù là Tiêu Vũ, kiếp trước cũng không thể tìm được, là Cửu Thiên Thế Giới vô thượng bí thuật một trong.

“Nếu có thể được hoàng loài lửa, ngày sau ta liền có khả năng nhìn ra bí thuật này, nếu là kiếp trước ta có thể có thuật này, cũng không trở thành bị ám hại biến mất!”

Tiêu Vũ tâm tư một chút hừng hực lên, không nói cái khác, riêng là hoàng loài loại kia đặc hữu ánh lửa, đối với hắn đều có to lớn hấp dẫn, có thể dung nhập vào trong cơ thể hắn hành hỏa ngôi sao bên trong.

“Đi, chúng ta lập tức tới!” Sau khi quyết định, Tiêu Vũ không muốn lưu lại, hỏi rõ Thần Hoàng động phủ vị trí, lập tức chạy đi.

Thấy vậy, 3 vàng mười loan thở dài một cái, cuối cùng là đem người đưa đi, nó còn thật sợ hãi Tiêu Vũ vẫn đối với hắn dây dưa không ngớt, mặc dù nó có thể trực tiếp rời đi, nhưng Tiêu Vũ nếu quả thật đem tung tích của nó nói cho Thanh Vân Tước, nó cuộc sống sau này cũng đừng nghĩ an bình.

“Đúng rồi, quên hỏi ngươi, cái kia cái gọi là thiên căn, cũng là tại đây U Sơn bên trong gì? Đúng vậy, tím thần sa ở nơi nào?”

Tiêu Vũ đi mà quay lại, đem 3 vàng mười loan đều làm cho sợ hết hồn.

“Thiên căn là cái gì, ta cũng không biết, còn lời ngươi nói tím thần sa, ngươi nếu tài năng ở trong núi này đăng đỉnh, có thể thấy.” Trong lòng thầm mắng, nhưng 3 vàng mười loan còn là thành thật trả lời Tiêu Vũ.

“Vèo!”

Lần này, Tiêu Vũ thật rời đi, 3 vàng mười loan lúc này mới trầm tĩnh lại, thầm nghĩ trong lòng: “Đáng tiếc ta không có nói cho ngươi, muốn đăng đỉnh ngọn núi này cũng không dễ dàng, vốn là chuyện không thể nào, trừ phi cái kia kinh khủng người đồng ý, nếu không không có ai có thể thông qua!”

Nó khà khà cười vài tiếng, đây cũng là bị Tiêu Vũ uy hiếp sau khi một điểm nho nhỏ trả thù.

Chiếu 3 vàng mười loan chỗ cho ra phương vị, Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi cùng đi tiếp, chạy tới Thần Hoàng lưu lại động phủ. U &# 8

Không lâu sau đó, bọn họ rốt cục chạy tới, chỉ thấy phía trước một ngọn núi lửa, mạo hiểm từng trận cực nóng khí tức, cách khoảng cách rất xa, nhưng khả năng khiến người ta cảm thấy một trận khô nóng.

“Nơi này chính là Thần Hoàng lưu lại động phủ?”

Còn chưa gần sát, Tiêu Vũ liền tin chắc điểm này, bởi vì ở trong cơ thể hắn, trải qua hắn diễn biến mà đến hoàng văn lửa, vào lúc này rõ ràng táo động, như là cảm ứng được căn nguyên.

Dọc theo con đường này, Thanh Nhi trầm mặc rất nhiều, hoàn toàn đã không có lúc trước sức sống, như là đang kiêng kỵ cái gì, Tiêu Vũ mặc dù chú ý tới, nhưng là không hỏi nhiều, chỉ coi hắn là lo lắng trong núi những người trẻ tuổi kia cường giả nhiều lắm.

“A?”

Nhìn về phía trước, Tiêu Vũ nhất thời ánh mắt ngưng lại.

Chỉ thấy ở tiền phương không xa, tổng cộng có mười mấy người trẻ tuổi, đang hướng về phía trước núi lửa mà đi.

Những người này dáng dấp không đồng nhất, mấy người tướng mạo còn có chút quái dị, như là lưng mọc hai cánh, hoặc là mọc ra bốn tay người, có chứa rất rõ ràng thú tộc đặc tính, nhìn qua liền không phải là nhân tộc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 252: Tầm Thường Giun Dế?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bọn họ đang làm gì?” Trầm mặc Thanh Nhi hiếm thấy mở miệng, đối với phía trước những người kia cử động, cảm thấy không rõ.

Lúc này, phía trước cái kia một đám tuổi trẻ, phân biệt chiếm cứ phương vị khác nhau, các loại đang hướng phía phía trước núi lửa tiến lên.

Nhưng mà, quái dị chính là, này mỗi đi tới một khoảng cách, thì sẽ dừng lại, tại nguyên chỗ ngồi khoanh chân, thoạt nhìn thật giống như đang tu luyện, lại hình như ở cảm ngộ cái gì.

“Bọn họ đang đối kháng với Thần Hoàng Động Phủ lộ ra đạo lực!” Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, liền đã minh bạch, nói: “Thần hoàng là cao nhất sinh linh, lưu lại động phủ này thần hoàng, vừa là đã đạt đến vô thượng cảnh giới, bởi vì trong động phủ này ánh lửa cũng biến thành hoàng thả loài lửa.”

“Hoàng loài lửa?” Thanh Nhi kinh ngạc, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, tựa hồ Tiêu Vũ biết có chút nhiều lắm, không chỉ hiểu được thú tộc ngữ điệu, liền thần hoàng bực này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết sinh linh, lại cũng biết đến sâu như vậy.

“A.” Tiêu Vũ không thấy có hắn, tiếp tục nói: “Con này thần hoàng cảnh giới thái quá khủng bố, dù cho chỉ là nó lưu lại hạ xuống một tia tàn lực, cũng không phải bình thường người có thể thừa nhận, đây là nó động phủ này vô ý thức dưới tỏa ra một điểm khí tức mà thôi.”

Thanh Nhi đăm chiêu, gật gật đầu, đại khái có chút hiểu.

Những người này đi tới nơi này, đều có chung một cái mục đích, chính là chiếm trước Thần Hoàng Động Phủ.

Có thể động phủ này lại là một ngọn núi lửa, trong núi ánh lửa nhiệt độ kinh người, bọn họ căn bản là không có cách tiếp cận, này đây, lúc này những người này, trong khi một bên đi tiếp trong quá trình, lại lĩnh ngộ Thần Hoàng Động Phủ lưu lại hạ xuống thần hoàng lực lượng.

Theo đối với thần hoàng chi đạo lĩnh ngộ đào sâu, hoàng lửa kinh khủng kia nhiệt độ đối với bọn họ lại càng nhỏ.

Cho nên, bọn họ chỉ có thể dùng phương thức như vậy, từ từ đi tiếp, một bên gần sát Thần Hoàng Động Phủ, một bên lĩnh ngộ trong động phủ lộ ra thần hoàng chi đạo.

Có thể nói, nhóm người này bây giờ sở dĩ không có tiến hành chém giết tranh cướp, chính là bởi vì bây giờ dù ai cũng không cách nào trước một bước chiếm cứ này 1 thần phủ.

Bọn hắn bây giờ, chỉ có thể là cướp lấy thời gian, liều ai lĩnh ngộ càng nhanh hơn, khả năng càng sớm hơn thích ứng hoàng lửa nhiệt độ, ai dùng đầu tiên làm được, không thể nghi ngờ có thể sớm nhất tiến vào Thần Hoàng Động Phủ, chiếm cứ nơi đây.

“Ngươi chờ ta ở bên ngoài!” Tiêu Vũ hướng về Thanh Nhi giao cho một câu, sau đó cất bước đi về phía trước.

“Ta cũng đi!” Thanh Nhi lại là không có nghe Tiêu Vũ nói, cùng ở phía sau hắn, cũng hướng về núi lửa đi đến.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, hắn biết rõ, nếu như dùng loại này so đấu phương thức,

Không ai có thể cùng hắn tranh cướp nơi này, cho nên Thanh Nhi đã đi cũng là đi làm công toi.

Có điều đã nàng phải kiên trì, vậy cũng liền tùy vào nàng.

“A?”

Theo Thanh Nhi cùng Tiêu Vũ đi ra, phía trước mười mấy người trẻ tuổi, cũng đều ngay đầu tiên phát hiện bọn họ tồn tại, có người không nhìn thẳng, cũng có mấy người quay đầu lại.

Mười mấy người, đồng thời hướng về núi lửa đẩy mạnh, tự nhiên là có được trước sau sự phân chia mạnh yếu, mấy người khoảng cách núi lửa khá gần, mà mấy người tất là rơi vào phía sau.

Vào lúc này, rơi vào phía sau cùng một người trẻ tuổi quay đầu lại, khi thấy Tiêu Vũ, hắn sầm mặt lại, lộ ra vài phần xem thường, lạnh lùng nói rằng: “Một người mới vừa vào cảnh giới tông sư giun dế cũng dám đến tranh? Muốn chết sao?”

Mấy cái khác quay đầu lại người, mặc dù chưa từng mở miệng, nhưng mỗi người ánh mắt lạnh như băng, còn lộ ra vài phần giễu cợt, rõ ràng cũng là một ý tứ.

“Một hạ xuống người cuối cùng cũng dám ngông cuồng, rất tự tin gì?” Tiêu Vũ lạnh như băng đánh trả.

Hắn hiện tại, dĩ nhiên thay đổi, đạo tâm đột phá, để cả người hắn đều sản sinh biến hóa, nếu là lúc trước, hắn chắc chắn sẽ không nhìn, nhưng giờ phút này, hắn tựa như một chân chính chí tôn, có loại ngoài ta còn ai, không cho xúc phạm ý tứ.

Chỉ vì đạo tâm của hắn đang không ngừng nói cho hắn, bất luận là đời trước hay là kiếp này, hắn đều nhất định muốn làm được vô địch, áp đảo bất kỳ sinh linh bên trên, chỉ có như vậy, hắn đời này trở về chí tôn, mới có ý nghĩa, con đường này, mới đáng giá hắn tiếp tục đi tới đích!

"Tầm thường giun dế cũng dám càn rỡ?" Tên nam tử kia sắc mặt nhất thời chìm xuống.

Hắn thoạt nhìn rõ ràng không phải là nhân tộc, trên đầu mọc ra một đôi sừng đen, ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ lộ ra khí tức cũng là trong nhân tộc vừa mới đi vào tông sư cảnh giới, mà hắn thì lại đã có thể so với Thiên Tông.

Tiêu Vũ đối với hắn mà nói, chính là như là giun dế bình thường tồn tại, lại dám đối với hắn như vậy nói chuyện!

"Là ai cho tự tin của ngươi, đem người khác coi là giun dế?" Tiêu Vũ vừa mở miệng, một bên cất bước đi tiếp, mà ở phía sau hắn Thanh Nhi, tất là dần dần cùng hắn rơi xuống khoảng cách.

"Người này, thân thể là làm cái gì? Hắn không cảm giác nóng gì?" Thanh Nhi dần dần hiểu Tiêu Vũ tại sao phải nhường hắn ở phía sau chờ đợi.

Theo đi tiếp, trong núi lửa lộ ra khủng bố nhiệt độ cũng làm cho nàng cảm giác càng ngày càng rõ ràng, đã là dần dần không cách nào phản kháng, tốc độ càng ngày càng chậm, chỉ có thể là tạm thời dừng lại, hướng phía trước những người kia giống nhau cố định tìm hiểu thần hoàng chi đạo.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại giống như là một không có chuyện gì người giống nhau, bước chân không ngừng, tựa hồ kinh khủng kia nhiệt độ, căn bản đối với hắn không tạo được ảnh hưởng.

"Ha ha, thú vị, một giới giun dế lại cũng dám dùng loại này giọng nói chuyện cùng ta! Ta ở chính giữa chờ ngươi, ngươi nếu có thể đi được lại, ta lại tự tay tiễn ngươi lên đường!" Tên nam tử kia lộ ra cười lạnh, giết càng không hề che giấu chút nào.

Hắn trong lời nói rất ý tứ rõ ràng, cho rằng Tiêu Vũ tu vi quá thấp, căn bản chịu không được bao nhiêu hoàng lửa lộ ra nhiệt độ, sợ là không đi ra lọt bao nhiêu bước.

Phía trước những người khác, tất là đồng thời lắc đầu, quay đầu lại đi, không còn quan tâm, tựa hồ cũng nhận định, Tiêu Vũ nếu là tiếp tục tiến lên, coi như có thể đối kháng nhiệt độ đi tới nam tử kia vị trí, cũng chỉ có bị chém giết một kết cục.

Cảnh giới chênh lệch, là tuyệt đối, đặc biệt là, có thể tới này U Sơn bên trong, bọn họ những người này, không có một cái nào là người yếu, Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ, thật rồi cùng giun dế không hề khác gì nhau.

“Ồ?”

Chốc lát sau, phía trước mấy người một lần nữa quay đầu lại, không khỏi kinh ngạc, Tiêu Vũ một đường đi tiếp, tốc độ càng không chút nào chậm lại, vẫn là hướng về phía trước tiếp cận.

Phải biết rằng, bọn họ bây giờ nhìn lại mặc dù so với Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi đi đến độ xa, nhưng đó là bởi vì bọn họ khá sớm đi tới nguyên nhân, dọc theo đường đi cũng là dừng lại cảm ngộ vài lần thần hoàng lực lượng.

Nhưng Tiêu Vũ, theo khí tức nhìn lên phi thường nhỏ yếu, có thể đi tới này một khoảng cách sau, lại là một bước cũng không dừng lại.

Trên thực tế, Tiêu Vũ không chỉ thân thể mạnh mẽ, hơn nữa trong cơ thể hắn liền có trải qua hắn diễn biến hoàng văn lửa, mặc dù không phải là thật hoàng lửa, nhưng là có nhất định chỗ tương tự, có thể cùng hoàng lửa gây nên cộng hưởng.

Bởi vậy, nếu bàn về đối với hoàng lửa nhiệt độ sức chịu đựng, nơi đây sợ là không ai có thể so sánh được hắn.

Còn nữa, này tìm hiểu thần hoàng lực lượng sau, đều có thể tiếp tục hướng phía trước, dùng hắn kiếp trước cảnh giới chí tôn, há có thể tìm hiểu không dứt thần hoàng chi đạo?

Mặc dù hắn đối với cái này đạo hiểu cũng không phải quá sâu, nhưng đoạn đường này đi một đường cảm ngộ tốc độ, nếu so với những người này nhanh hơn nghìn lần gấp trăm lần, dù sao kiếp trước cảnh giới còn tại đó.

Thế cho nên, nếu như những người này không đúng hắn hơn nữa ngăn cản, hắn hoàn toàn có thể thì thong dong như vậy đi vào Thần Hoàng Động Phủ bên trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 253: Đi Tiếp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mắt thấy Tiêu Vũ khoảng cách với hắn dần dần rút ngắn, tên kia đầu mọc hai sừng nam tử sắc mặt dần rơi, ánh mắt cũng hơn nữa lạnh như băng.

Ở trong mọi người, hắn vốn đã bị tất cả mọi người vung đi, hạ xuống cuối cùng, tâm tình vốn là uất ức, bởi vậy khi nhìn thấy Tiêu Vũ có điều tông sư tu vi, cũng dám đến xông, mới có thể mở miệng giễu cợt, phát tiết buồn bực trong lòng.

Thế nhưng, ai có thể nghĩ tới, kể cả Tiêu Vũ người tông sư này, đi được càng cũng là nhanh như vậy.

Lúc trước một đoạn đường này, hắn nhưng là đi được thập phần gian nan, có thể tới Tiêu Vũ nơi đây, tựa hồ căn bản không uổng khí lực gì, một chút thì đuổi kịp hắn.

Này chẳng lẽ không phải nói rõ, hắn liền Tiêu Vũ cái này mới vào tông sư người còn không bằng?

“Khả năng nhường một chút gì?”

Lúc này, Tiêu Vũ đã là đi tới tên nam tử này phía sau, hắn khuôn mặt bình tĩnh, hờ hững mở miệng, tuy là đơn giản một câu nói, nhưng tựa hồ nhưng là đúng cái kia hai sừng nam tử một loại lớn lao giễu cợt.

Những người khác thấy vậy, đều là lộ ra một loại xem trò vui vẻ mặt, nam tử này lúc trước trào phúng Tiêu Vũ, nhưng bây giờ Tiêu Vũ một chút đem hắn đuổi theo, câu nói kia bình tĩnh nói, không thể nghi ngờ là đúng nam tử này cường lực nhất đánh trả.

"Hừ, muốn dựa dẫm vào ta trải qua? Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không!"

Đầu mọc hai sừng nam tử khuôn mặt hơi trầm xuống, không khách khí chút nào đối với Tiêu Vũ ra tay rồi.

Theo hắn hừ lạnh một tiếng đồng thời, hắn một con giơ tay phải lên, ống tay mang theo một trận gió mạnh, đánh về phía Tiêu Vũ.

Người này thực lực rất mạnh, tu vi cũng tương đương với nhân tộc Thiên Tông, hắn mắt sự tình xem thường, Tiêu Vũ bây giờ tu vi, ở trong mắt hắn giống như giun dế không hề khác gì nhau.

"Ngươi quá để mắt mình!"

Tiêu Vũ cũng là lộ ra cười lạnh, thân thể bất động như núi, chỉ là nhấc chân trên mặt đất tầng tầng một bước.

Cái kia vô tận cuồng phong, làm như có thể thổi đi núi cao, nhưng vào lúc này, lại ngay cả góc áo của hắn đều không thể gợi lên, dù cho thanh thế hùng vĩ, nhưng cũng tựa hồ căn bản không gần được hắn thân.

"Này đến lai lịch gì? Sợ là không đơn giản!"

"Cảnh giới tông sư, lại có thực lực như vậy?"

Tất cả mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn họ đều có thể cảm nhận được Tiêu Vũ lộ ra gợn sóng chỉ là kỳ hư cảnh giới, hơn nữa dù cho ở cảnh giới này, cũng là yếu nhất một loại kia, rõ ràng mới vừa vào này cảnh.

Mà cái kia hai sừng nam tử,

Ước chừng so với hắn cao hơn nhất Đại cảnh giới, hai người chênh lệch thập phần to lớn, bây giờ hai người giao thủ, Tiêu Vũ càng không rơi xuống hạ phong, sừng sững bất động.

“Không nghĩ tới giun dế cũng có vài phần thực lực, có điều giun dế chung quy chỉ là giun dế!”

Đầu mọc hai sừng nam tử rõ ràng cũng cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ có điều cũng không nổi giận, bởi vì hắn vẫn chưa ra tay toàn lực, khinh thị Tiêu Vũ.

Lúc này, nhìn thấy Tiêu Vũ có thực lực như vậy, hắn cũng không bảo lưu nữa, hai mắt nheo lại, lại quay Tiêu Vũ một chỉ điểm ra, trong miệng lạnh lùng quát: “Dập tắt!”

Ở đầu ngón tay hắn, một đen kịt vòng xoáy từ nhỏ biến thành lớn, nhìn vào trong đen thẫm một mảnh, như là đi thông một đáng sợ vị trí, ở trong còn lộ ra từng trận khí tức âm lãnh, làm cho người ta một loại vô cùng cảm giác không thoải mái.

“Luân hồi!”

Tiêu Vũ không dám khinh thường, đối phương có chân chính Thiên Tông thực lực, và có thể đến nơi đây, tuyệt đối bất phàm.

Lúc này, hắn đang âm thầm vận chuyển mới nhất ngộ ra pháp môn, xuyên thấu qua khối này màu đỏ bảo cốt, hướng về này xương khi còn sống đứng đầu vay mượn đến rồi bộ phận tu vi, khiến tu vi của mình trong thời gian ngắn, thần tốc nhảy lên tới Thiên Tông cảnh giới.

Cũng trong lúc đó, hắn đánh ra âm dương hai sao, hai sao xoay chuyển, dùng âm dương lực lượng diễn biến luân hồi.

“Ầm!”

Hắn giờ phút này, sửa hơi lớn tăng, tuyệt đối khủng bố, âm dương hai sao như là có thể nghiền ép tất cả, đem cái kia hai sừng nam tử lấy ra hố đen trực tiếp ép thành nát bấy!

“Ngươi!”

Đầu mọc hai sừng nam tử hoàn toàn biến sắc, trong miệng chảy máu, về phía sau liên tục thối lui ra khỏi vài bước, ánh mắt lộ ra khiếp sợ.

Tiêu Vũ tu vi làm sao lại trong khoảng thời gian ngắn leo lên? Hắn thật sự không nghĩ ra, hắn không phải chỉ dùng tông sư tu vi gì? Tại sao khả năng một chút thì đạt được Thiên Tông cảnh giới?

So với hai sừng nam tử khiếp sợ trong lòng, những người khác lúc này tất là nhìn ra có chút mờ mịt, làm sao chẳng hiểu ra sao, hai sừng nam tử đã bị Tiêu Vũ đánh lui?

Bởi vì bọn họ khoảng cách quá xa, mà Tiêu Vũ về phía trước người mượn đường, tăng cao tu vi, vừa chỉ là trong phút chốc sự tình, cho nên bọn họ vẫn chưa cảm nhận được Tiêu Vũ tu vi trên biến hóa, căn bản không rõ hắn là như thế nào đem hai sừng nam tử đánh lui.

Chỉ là lúc này, tất cả mọi người rõ ràng một chút, tựa hồ cái này nhân tộc, không hề giống bọn họ trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

“Đa tạ!”

Đánh lui hai sừng nam tử, Tiêu Vũ đường phía trước đã không người ngăn cản, trực tiếp cất bước tiếp tục hướng phía trước.

Hai sừng nam tử sắc mặt âm tình bất định, hắn rất không muốn liền như vậy thả Tiêu Vũ thông qua, kể từ đó hắn lại biến thành người cuối cùng.

Nhưng mà, Tiêu Vũ vừa mới cái kia đột nhiên tăng vọt tu vi, cũng làm cho hắn nhìn không thấu, để hắn đã không có lúc trước loại kia có thể dễ dàng nghiền ép Tiêu Vũ tin tưởng.

Cuối cùng, hắn trầm mặc, không có lại ngăn cản, bởi vì hắn biết, bằng Tiêu Vũ chút tu vi ấy, người phía trước chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy để hắn thông qua.

Hắn dự định trước tiên dựa vào phía trước những người kia, nhìn một cái Tiêu Vũ hư thật, đến tột cùng hắn có thể có bao nhiêu thực lực.

Thấy Tiêu Vũ tiếp tục hướng phía trước, mà cái kia hai sừng nam tử không có ngăn trở nữa ý tứ, phía trước những người trẻ tuổi kia, trong lòng đều cảm giác được vài phần không đúng.

Có điều, lúc này không người mở miệng, vẫn là mỗi loại về phía trước, hết chính mình cố gắng lớn nhất, gần sát phía trước núi lửa.

Tiêu Vũ từ phía sau mà, theo hắn lướt qua người thứ nhất hai sừng nam tử, rất nhanh, hắn vừa đuổi kịp người thứ hai, so với những người này chầm chậm đi tiếp tốc độ, tốc độ của hắn thật sự quá nhanh.

“Có thể hay không để cho ta đi trước thông qua?” Tiêu Vũ quay bị hắn đuổi theo người thứ hai mở miệng, mặc dù đang hắn suy đoán bên trong, những người này sợ hãi là không thể nào để hắn dễ dàng thông qua.

“Giun dế, cuộn!”

Một người này so với trước kia hai sừng nam tử càng thêm bá đạo, quyết đoán từ chối, đồng thời sau lưng hiện ra một vị to lớn bóng thú, như núi cao chót vót, quay Tiêu Vũ phẫn nộ rít gào đồng thời, càng một cước ác liệt hướng về Tiêu Vũ giẫm lên đến, phải đem hắn đạp thành thịt nát.

Này đi tới U Sơn người trẻ tuổi, mỗi người đều là kiêu căng tự mãn, là loài người cùng thú tộc bên trong hiếm thấy thiên tài.

Đối với bọn hắn tới nói, tranh cướp Thần Hoàng Động phủ, vốn là không cho nhường cho, tuy nói bây giờ không có tiến hành chém giết, nhưng ở vô hình trung, bọn họ ở lĩnh ngộ thần hoàng chi đạo đồng thời, đã ở lẫn nhau tranh tài so đấu, so với chính là ai có thể ở trên con đường này đi được càng nhanh hơn, càng sớm hơn tiến vào Thần Hoàng Động trong phủ.

Hiện nay, Tiêu Vũ đột nhiên xuất hiện, chỉ có cảnh giới tông sư tu vi, lại là cái sau vượt cái trước, từ phía sau đuổi kịp bọn họ.

Ở tình hình như thế bị đuổi kịp, thì đồng nghĩa với bọn họ không bằng Tiêu Vũ, nếu như lại bị Tiêu Vũ lướt qua, trước hết tiến vào Thần Hoàng Động phủ, chẳng lẽ không phải nói rõ bọn họ những người này đều còn không bằng Tiêu Vũ này một cái nho nhỏ tông sư?

Này đây, tên nam tử này đoạn không thể dễ dàng thả Tiêu Vũ thông qua, một là không muốn thừa nhận chính mình không bằng một tông sư, hai là thật sự không cam lòng, nếu như cứ như vậy tùy ý Tiêu Vũ đi tiếp, thần phủ động phủ, cuối cùng hơn nửa thật muốn bị hắn chiếm đoạt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 254: Đạo Thần Cung Đệ Tử

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối mặt cái kia một vị to lớn bóng thú, Tiêu Vũ đồng dạng thập phần quyết đoán, âm dương hai sao chuyển động, hai ngôi sao lớn vào thời khắc này điên cuồng thành lớn, như là hai viên chân chính ngôi sao, treo giữa trời.

“Trấn áp!”

Hắn chỉ về phía trước, hai ngôi sao lớn đem bầu trời đều che khuất, trấn hướng về phía trước to lớn bóng thú.

“Phụp!”

Tên kia ra tay với hắn nam tử, lúc này chính là hộc máu bay ra, căn bản không địch lại, ánh mắt lộ ra nồng nặc vẻ hoảng sợ.

Tiêu Vũ cư nhiên như thế mạnh mẽ, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, tầm thường một nhân tộc tông sư, càng có thể phát huy ra sức chiến đấu như thế?

Cùng lúc đó, phía trước một đám thanh niên, cũng là mỗi người lộ ra sắc mặt khác thường, sắc mặt ngưng trọng.

Nếu như nói chỉ là một người cũng còn tốt, nhưng bây giờ, đã liên tục có hai người đối với Tiêu Vũ ra tay, đều bị hắn hung hăng đánh lui.

Bây giờ ai nấy đều thấy được, cái này chỉ có tông sư tu vi nhân tộc, căn bản không giống bọn họ trong tưởng tượng yếu đuối như vậy, ngược lại, người này tuyệt đối khủng bố, thực lực xem ra nhỏ yếu, nhưng nhưng có loại sâu không lường được cảm giác.

Một lần nữa đánh lui một người, Tiêu Vũ trầm mặc không nói, tiếp tục hướng phía trước.

Hắn tốc độ không nhanh, nhưng thủy chung chưa từng dừng lại, và đuổi kịp một người vừa một người.

Ở có lúc trước cái kia hai cái đối với Tiêu Vũ xuất thủ người sau, sau khi người, đều không dám tùy tiện lại ra tay với hắn.

Tình hình như thế, nếu như ra tay, lại bị Tiêu Vũ gây thương tích, cái kia Thần Hoàng Động Phủ tranh cướp, cơ bản cũng là cùng bọn chúng vô vọng, này đây người phía sau đều không dám lại làm bừa.

Như thế, Tiêu Vũ đuổi kịp cái này đến cái khác người, những người này ở đây bị hắn đuổi theo sau khi, đều là yên lặng đem đường tránh ra, không dám lại ngăn cản.

Vô hình trung, Tiêu Vũ dĩ nhiên là trở thành để ở đây người người đều kiêng kỵ nhân vật, không có người nào dám ở ra tay với hắn.

Rất nhanh, Tiêu Vũ một đường đi tiếp, đem lúc trước đi ở người phía trước đều vượt qua, lúc này còn đi ở trước mặt hắn, cũng chỉ còn sót lại người cuối cùng.

Người này khoảng cách tất cả mọi người rất xa, kéo ra rất dài một khoảng cách, cùng phía trước núi lửa khoảng cách gần nhất.

Hắn như là đối với phía sau phát sinh tất cả đều không có phát hiện, chậm rãi đi về phía trước, ngay cả đầu cũng không quay qua một lần, chỉ chừa một bối cảnh, để hắn người đứng phía sau đuổi theo, khoảng cách lại tựa hồ như càng ngày càng xa.

“Cái này nhân tộc mặc dù không đơn giản,

Nhưng đi ở phía trước người này, cũng không phải dễ đối phó như vậy, hơn nửa sẽ không tha hắn quá khứ.”

“Hắn như thế nào đi nữa hung hăng, sợ hãi cũng không phải người này đối thủ, dù cho vượt qua chúng ta thì lại làm sao? Đúng là vẫn còn cũng bị ngăn lại!”

Tiêu Vũ phía sau người trẻ tuổi yên lặng thấy, tâm tư không giống nhau, bọn họ sở dĩ thả Tiêu Vũ dễ dàng thông qua, chính là bởi vì, ở phía trước nhất, còn có như vậy một gã nam tử.

Có thể đem tất cả mọi người bỏ rơi như vậy một khoảng cách lớn, có thể thấy được phía trước nhất tên nam tử kia thực lực khủng bố đến mức nào.

Ở U Sơn bên trong, mặc dù đi tới nơi này người trẻ tuổi mỗi người đều tuyệt thế mạnh mẽ, nhưng ở trong lại cũng có mấy cái như vậy đứng đầu người, là khiến cho mọi người đều kiêng dè không thôi tồn tại, trong cùng thế hệ có thể nói vô địch.

Mấy người này bên trong, dùng cái kia ba gã đã chiếm cứ một chỗ động phủ bởi vì cực kỳ, mà ở tại bọn hắn đám người chuyến này bên trong, vừa dùng đi ở đằng trước nhất tên nam tử này kinh khủng nhất.

Tiêu Vũ nếu muốn tiếp tục tiến lên, khẳng định sẽ cùng tên nam tử này gặp, bọn họ lúc này tựa hồ đã có thể đoán được, hai người này động thủ tình cảnh.

Chỉ có điều, ở tất cả mọi người ở trong, không có một người xem trọng Tiêu Vũ, bởi vì nam tử này thực lực, ở đám người bọn họ ở trong, cũng xứng đáng khủng bố hai chữ.

Cũng không biết tâm tư của mọi người, Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, phía trước tên nam tử kia tốc độ mặc dù nhanh, nhưng ở loại địa phương này, không ai có thể so sánh tốc độ của hắn càng nhanh hơn, không lâu sau đó liền đuổi kịp tên nam tử này.

“Nhân tộc?”

Gần sát sau khi, Tiêu Vũ kinh ngạc, phía trước nhất tên nam tử này trên người lộ ra thình lình là loài người khí tức, nhưng hơi thở này, so với hắn thấy qua tất cả mọi người đều cường đại hơn.

Hắn đưa lưng về phía tất cả mọi người, một lần đầu cũng không có trở lại, tựa hồ phía sau hắn nhóm người này, không có người nào có thể vào hắn mắt.

“Nhường cái!”

Mặc dù bất ngờ, nhưng Tiêu Vũ bước chân không ngừng, tiếp tục hướng phía trước cất bước, theo tên nam tử này bên cạnh trải qua.

“Bốp!”

Tên nam tử này vẫn là cũng không quay đầu lại, nhưng ở vào giờ khắc này, lại là giơ lên cánh tay trái, đối với Tiêu Vũ vung tay áo, hắn không nói lời nào, chính là đánh ra một thức kinh người sát chiêu.

“Hây!”

Không tiếng động trong lúc đó, Tiêu Vũ vị trí nơi này, như là bị một loại nào đó lực lượng kinh khủng chỗ che giấu, trên đất tảng đá lập tức hóa thành cát vàng, tan theo gió.

Tên nam tử này sát chiêu im hơi lặng tiếng, lại là uy lực khủng bố, có thể trong nháy mắt đem tự thân hết thảy chung quanh đều hóa thành cát vàng.

Tiêu Vũ đã sớm ngờ tới người này sẽ không dễ dàng nhường đường, đã sớm chuẩn bị, âm dương hai sao với hắn đỉnh đầu xoay tròn, lộ ra cường tuyệt uy lực, trấn trụ thân thể hắn không gian chung quanh, khiến này 1 phạm vi đều ở đây hắn âm dương lực lượng bao phủ bên dưới, mạnh mẽ củng cố.

“Thần Hoàng Động Phủ đã thuộc sở hữu của ta, cút đi!”

Tên nam tử kia, lúc này rốt cục lần đầu tiên mở miệng, vẫn là cũng không quay đầu lại.

Hắn mặc dù không có như lúc trước những người kia giống nhau gọi bằng Tiêu Vũ làm kiến hôi, nhưng ngữ khí đồng dạng cực kỳ bá đạo.

“Ha ha, ta tại sao không có nghe nói, Thần Hoàng Động Phủ thuộc về ai?”

Tiêu Vũ cười khẽ, một bước cũng không chịu thối lui.

Những người trẻ tuổi này thật đúng là một người so với một người ngạo, một người so với một người cuồng, tựa hồ người người đều là mình ta vô địch, hoàn toàn không đem chính mình ở ngoài người để ở trong mắt.

“Vậy bây giờ ngươi thì nghe nói, ta nói nơi đây thuộc sở hữu của ta, vậy thì dù ai cũng không cách nào cướp đoạt!” Tên nam tử này ngữ khí như sương, cực kỳ bá đạo, lúc nói chuyện thủy chung quay lưng Tiêu Vũ, liền cũng không quay đầu lại.

“Ngươi nói là ngươi chính là của ngươi? Bằng chính là cái gì? Thực lực của ngươi gì?” Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn phát hiện những người này thật chính là mỗi người ngạo lên trời, bây giờ tên nam tử này càng bá đạo, câu nói đầu tiên muốn Thần Hoàng Động Phủ chiếm làm của riêng.

“Bằng ta là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, này đủ sao?” Tên nam tử này rốt cục quay đầu lại, lộ ra một nụ cười lạnh như băng.

“Cái gì? Hắn đúng là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử? Chẳng trách cường đại như thế!”

“Đã sớm nghe nói Đạo Thần Cung sắp sửa hiện thế, bây giờ trong cung đã có người xuất thế, ở 10 châu nơi đào bới các loại thiên tư tuyệt thế thiên tài, thu vào trong cung, nguyên lai là thật!”

“Nghe nói phàm là có thể bị Đạo Thần Cung lựa chọn người trẻ tuổi, mỗi người đều có thiên tư kinh thế, có quét ngang 10 châu cùng thế hệ khả năng, những người này được thu làm dự bị đệ tử sau, chỉ đợi Đạo Thần Cung chính thức xuất thế, liền có thể trực tiếp tiến vào Đạo Thần Cung, trở thành Đạo Thần Cung đệ tử chân chính!”

Nghe nói tên nam tử kia nói, phía sau một đám người trẻ tuổi cũng đều có vẻ vạn phần khiếp sợ, chẳng trách tên nam tử này cường đại như thế, hắn lại là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử.

“Vừa là Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ cũng cảm thấy vài phần bất ngờ, đi tới U Sơn sau, hắn đã không biết bao nhiêu lần nghe đến danh tự này.

Mà bây giờ nghe đến, tựa hồ Đạo Thần Cung đã đang vì hiện thế làm chuẩn bị, phái người sớm xuất cung, ở 10 châu các nơi tìm kiếm nhân vật thiên tài, thu làm dự bị đệ tử.

Trước mắt tên nam tử này, chính là đạt được Đạo Thần Cung ưu ái người?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 255: Pháp Tướng Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thông qua sau lưng những người trẻ tuổi này, Tiêu Vũ vừa biết rồi rất nhiều liên quan tới Đạo Thần Cung sự tình.

Nghe nói này 1 cung mỗi một khoảng thời gian vạn năm mới có thể hiện thế một lần, mà mỗi lần xuất thế, đều mang ý nghĩa thiên địa đem loạn.

Bọn họ ở mỗi lần xuất thế trước khi, đều sẽ từ trong cung phái ra mấy người, đi khắp 10 châu các nơi, tìm kiếm một vài cực kỳ hiếm thấy nhân vật thiên tài, thu làm dự bị đệ tử.

Bất luận cái nào có thể được Đạo Thần Cung ưu ái người trẻ tuổi, đều mang ý nghĩa người này không chỉ có 10 châu đứng đầu thiên tư, càng có trong cùng thế hệ cực kỳ thực lực khủng bố.

Theo trình độ nào đó mà nói, này bị Đạo Thần Cung chọn trúng người, liền tương đương với đời này trong đám người tuổi trẻ đế vương nhân vật, có thể làm được quét ngang 10 châu cùng thế hệ, thực lực cực kỳ khủng bố.

Mà trước mắt này một gã nam tử, nếu như thật là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, vậy thực lực của hắn, tất nhiên không thể nào tưởng tượng được, mặc dù U Sơn những người trẻ tuổi này sớm biết thực lực của hắn bất phàm, tuy nhiên không có nghĩ đến, hắn bất cứ có như thế lai lịch, đúng là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử.

“Thì ra là thế, chẳng trách ngông cuồng như thế!” Tiêu Vũ đánh giá tên nam tử này, thông qua phía sau những người kia thán phục, hắn cũng biết tên của người nọ, đúng là cùng tính cách của hắn thập phần chuẩn xác, tên là Quân Cuồng!

Hắn hai mươi tuổi ra mặt, sắc mặt lạnh lùng, làm cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác.

“Chỉ có điều……” Tiêu Vũ tiếp tục mở miệng, nói: “Ta tựa hồ cũng chưa từng nghe nói, này U Sơn, lúc nào thành Đạo Thần Cung hết thảy đồ vật?”

Quân Cuồng sắc mặt hơi trầm xuống, Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ lại rõ ràng có điều, chính là không có ý định rời đi luôn, còn muốn cùng hắn tranh cướp.

“Muốn chết!” Quân Cuồng ánh mắt lộ ra sát cơ, thập phần quyết đoán, liền trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay.

Hắn rõ ràng nhìn ra Tiêu Vũ thực lực cũng không yếu, vào giờ khắc này ra tay không muốn vậy tùy ý, hai mắt đột nhiên trở nên đỏ chót, tóc dài múa tung, giống như hóa thân làm một vị ma thần.

“Ầm!”

Quân Cuồng quay Tiêu Vũ một quyền đánh tới, quyền oai cuốn lên vạn dặm cát vàng, mà ở nắm đấm của hắn bên trên có một loại lực lượng kinh khủng, tựa hồ có thể phong hoá tất cả, sờ đều sẽ hóa thành cát vàng.

“Nghe nói, Quân Cuồng trong cơ thể có lưu lại Ma thần chi huyết, là cổ đại ma thần hậu duệ, một khi cuồng bạo, sức chiến đấu vô cùng, trong cùng thế hệ không ai có thể ngăn cản!”

“Đã sớm nghe nói người này thập phần khủng bố, bây giờ ta mới biết được, này cái gọi là khủng bố ngón tay chính là cái gì!”

“Chọc giận Quân Cuồng,

Cái nhân tộc tiểu tử này coi như mạnh trở lại, chung quy cũng chỉ có nhân tộc tông sư tu vi, lần này hơn nửa cũng bị Quân Cuồng chỗ chém!”

Phía sau một đám người trẻ tuổi, vào thời khắc này đều là không chút do dự, trước tiên lui về phía sau đi ra ngoài, để tránh bị hai người chiến đấu cuốn vào ở trong, liền tranh cướp Thần Hoàng Động Phủ tâm tình cũng bị mất.

Quân Cuồng ra tay, quá mức kinh người, hắn lúc này thì giống như một bạo chúa, một đôi nắm đấm giống như có thể hủy diệt tất cả, như rất giống Ma!

“Hóa Hư nguyền rủa!”

Tiêu Vũ quát lạnh, không dám khinh thường, đây là hắn làm mới sáng tạo ra phương pháp chỗ đặt tên, hướng về hư vô cổ nhân mượn tới Đạo Quả, hóa hư làm thực, này đây tên gọi Hóa Hư nguyền rủa.

Hắn dùng khối này màu đỏ bảo cốt làm mối, về phía trước người mượn đường, trong nháy mắt này khiến tu vi của mình nhảy lên tới Thiên Tông cảnh giới.

Mặc dù này xương có thể mượn tới nửa vương lực lượng, có thể cấp độ kia sức mạnh quá mức mạnh mẽ, không cách nào lâu dài, này đây Tiêu Vũ chỉ vay mượn đến rồi Thiên Tông tu vi, như thế có thể cho hắn kiên trì thời gian lâu hơn một chút.

“Ầm!”

Mượn tới tổ tiên Đạo Quả, hắn sửa hơi lớn tăng, trên người khí tức mênh mông kinh người, âm dương hai sao cũng vào thời khắc này thần tốc thành lớn, hóa thành hai viên ngôi sao to lớn, trôi nổi tại trên trời cao.

“Hừ!”

Quân Cuồng cười lạnh, trên người hóa đến một thân thể to lớn, đỉnh thiên lập địa, liền như là một ngọn núi cao bình thường, thân cao vạn trượng, 1 hai quả đấm mang theo vô tận uy thế, đánh về Tiêu Vũ hai ngôi sao lớn.

“Pháp tướng thân?” Tiêu Vũ híp mắt lại, này các loại bí pháp phi thường bất phàm, có thể biến ảo thân thể to nhỏ, bình thường chỉ có một ít phi thường cổ xưa chủng tộc mới có nắm giữ bực này bí thuật, cái này Quân Cuồng lại cũng có loại này pháp môn, xem ra lai lịch không nhỏ.

“Phá cho ta!”

Quân Cuồng Pháp tướng kinh người, đỉnh đầu thanh thiên, một đôi nắm đấm càng khủng bố, đánh Tiêu Vũ âm dương hai sao.

“Đoành!”

Để Tiêu Vũ khiếp sợ sự tình phát sinh, Quân Cuồng hai quả đấm vô cùng mạnh mẽ, càng đưa hắn hai ngôi sao đánh cho bay ngang vạn dặm, xa xa đẩy lui.

Thực lực của người này quả nhiên mạnh mẽ, cho đến nay, hắn âm dương hai sao ở cùng tu vi dưới tình huống, còn chưa bao giờ bị ai như thế áp chế qua.

Chỉ có thể nói, Quân Cuồng thực lực thực lực quả thật khủng bố, làm được một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được qua sự tình!

“Bốp!”

Tiêu Vũ một ngón tay một điểm, âm dương hai sao bay trở về, hai sao biến ảo, đan vào thành một bộ cổ điển phức tạp Thái Cực đồ, hướng về Quân Cuồng Pháp tướng thân trấn áp tới.

“Tứ Cực Ma thần chú!”

Quân Cuồng sắc mặt lạnh như băng, trong miệng quát khẽ, một ngón tay kim quang óng ánh, điểm hướng về Tiêu Vũ Thái Cực đồ, đồng thời trong miệng lạnh lùng quát: “Cực!”

Hắn một chỉ này, thiên địa thất sắc, Tiêu Vũ Thái Cực đồ chấn động, như là thừa nhận rồi một loại áp lực lớn lao, Thần đồ không yên, trong bản vẽ âm dương lực lượng hỗn loạn, như là lúc nào cũng có thể mất đi cân bằng.

“Người này thực lực thật là mạnh!” Tiêu Vũ lại kinh ngạc.

Này âm dương đồ, là hắn từ trắng đen cá nhỏ trên người đoạt được, diễn biến mà đến, trong đó uy lực, chính là liền chính hắn đều khó mà chính thức nắm giữ, này hình vừa ra, bình thường đều là thuận buồm xuôi gió, hiện nay lại bị cái này Quân Cuồng áp chế!

“Địa cực!”

Quân Cuồng vừa là một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, Thái Cực đồ càng thêm không yên, lúc nào cũng có thể tản đi.

Người này thực lực quá kinh khủng, Tiêu Vũ hai đại sát thuật, ở cùng trong cảnh giới từ trước đến giờ có thể nói vô địch, thậm chí có thể làm được áp chế cảnh giới cao người, bây giờ lại bị hắn 11 hóa giải.

“Người vô cùng!”

Quân Cuồng lại uống, đầu ngón tay có một loại lực lượng cuồng bạo đang nhảy nhót, vùng thế giới này quy tắc tựa hồ cũng bị hắn loại này HP làm rối loạn, Tiêu Vũ Thái Cực đồ, càng một trận sáng tắt, phảng phất lúc nào cũng có thể bị xé nát.

“Ma vô cùng!”

Quân Cuồng cuối cùng một tiếng, đầu ngón tay hắn lực lượng, rốt cục qua đến đỉnh điểm, khủng bố vô song, đem Tiêu Vũ cái kia một bộ Thái Cực đồ trực tiếp miễn cưỡng xé nát, hóa thành mảnh vỡ đi tứ tán.

“Ta đã sớm nói, ngươi quá yếu, không có tranh cướp Thần Hoàng Động Phủ tư cách!”

Hắn đánh tan Tiêu Vũ Thái Cực đồ sau, thân thể khổng lồ đứng chắp tay, như là một thần linh giống nhau quan sát Tiêu Vũ, trong miệng lời nói càng lạnh như băng mà vô tình.

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn không phải không thừa nhận, người này quả thật cực kỳ mạnh mẽ, lại có thể vỡ nát hắn hai đại sát thuật, phóng tầm mắt đương thời, trong cùng thế hệ, khả năng làm được điểm này người, tuyệt đối không có mấy cái.

Chỉ có điều, hắn sắc mặt vẫn như cũ không thay đổi, lạnh nhạt nói: “Ta vẫn là câu nói kia, ngươi quá để mắt mình!”

Nói ra câu nói này lập tức, hắn hình thể bùng lên, cũng trong nháy mắt bên trong, biến thành một cao vạn trượng người khổng lồ, cùng Quân Cuồng tương đối xa, giống như hai đại thần minh, ở lẫn nhau đối chọi.

“Ngươi……” Quân Cuồng đồng tử mạnh co rụt lại, Tiêu Vũ lại cũng biết này các loại bí thuật, có thể hóa đến Pháp tướng thân?

Chương 256: Ma Huyết Chôn Muôn Dân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Pháp tướng thân, đây là thập phần hiếm thấy bí pháp, chỉ có một ít cổ tộc mới có thể nắm giữ, Tiêu Vũ lại cũng sẽ như vậy bí pháp, để Quân Cuồng sâu sắc giật mình.

“Dù vậy, ngươi cũng vẫn như cũ không phải là đối thủ của ta!”

Hắn mặc dù bất ngờ, nhưng vẫn là tràn ngập tự tin, hai mắt đỏ đậm, tóc rối bời cùng bay, lại một lần nữa quay Tiêu Vũ ra tay.

Lúc này, hai người bọn họ hóa đến Pháp tướng, đều trở thành cùng trời người khổng lồ, mỗi một cái động tác, mỗi một lần ra tay, đều có thể nói trời long đất lở, cực kỳ làm người kinh hãi.

“Trấn áp!”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ không thừa nhận cũng không được người này vô cùng mạnh mẽ, không còn dám có điều cất giữ, ra tay toàn lực, sử dụng sáu viên dấu ấn!

“Keng!”

Khí ấn hóa chuông, chôn chuông thần nhẹ nhàng vang nhỏ, quanh thân non sông phá nát, mặt đất sụt lún, quả thực giống như tận thế vậy.

“Không diệt ma thân thể!”

Quân Cuồng gầm lên, thân thể khổng lồ vào lúc này hiện ra một loại quái lạ hoa văn, như đồng đạo văn, rậm rạp toàn thân.

Hắn lúc này, thân thể mạnh mẽ đến kinh người, hướng thiên nổ ra một quyền, càng phải đem Tiêu Vũ chôn chuông thần trực tiếp đập vỡ!

“Keng!”

“Keng!”

“Keng!”

Quân Cuồng không dứt ra quyền, mỗi đến một quyền, chôn chuông thần thì sẽ vang lên đồng thời, mỗi lần chuông vang, đối với quanh thân thiên địa tới nói đều là một lần kinh khủng hủy diệt, vùng thế giới này hầu như đều phải bị đánh thành tro bụi.

“Ma tu? Chẳng trách có như thế thân thể!” Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt.

Ma tu, ngón tay chính là Ma tộc, bộ tộc này được gọi là Ma, đều không phải là bởi vì bọn họ có cỡ nào thích giết chóc, mà là bởi vì bộ tộc này người cực kỳ tàn khốc.

Nhưng loại này cái gọi là tàn khốc, lại không phải đối người khác mà nói, mà là đối với bọn hắn chính mình.

Người của Ma tộc, nặng nhất khí lực, bộ tộc này người cũng có cực kỳ cường hãn thân thể.

Ở kiếp trước, Tiêu Vũ có tu bá thể ngôi sao quyết, thân thể mạnh khinh thường Cửu Thiên Thế Giới, không người nào có thể địch, thế nhưng là ngoại trừ ma tu.

Người của Ma tộc trời sinh liền hiểu được một loại đặc hữu phép luyện thể, Để tìm được mạnh nhất khí lực, bọn họ mười phần tàn khốc, ở trong quá trình tu luyện, quả thực là đúng nhục thân của mình mọi cách hành hạ, đã dùng hết các loại cực đoan phương pháp.

Ma tu tên, chính là bởi vì bọn họ loại kia đối với mình cực đoan tàn khốc phương pháp tu luyện mà có tên.

Bộ tộc này người, tu luyện tới trình độ nhất định sau khi, liền có thể có không diệt ma thân thể, thân thể mạnh, thế gian không người có thể so với, dù cho là chân long bộ tộc, được xưng thân thể mạnh nhất sinh linh, ở bộ tộc này đại thành người trước mặt, đều sẽ có vẻ hơi kém vài phần.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Quân Cuồng ma thân mới thành, thân thể trình độ cường hãn, vượt xa khỏi Tiêu Vũ đoán trước, nói riêng về thân thể, người này đã hoàn toàn không kém gì hắn hiện tại.

Hai người ở đây đại chiến, đem đại địa đều đánh chìm, quanh thân núi lớn không biết sụp đổ bao nhiêu, giống như tận thế.

Người này thật sự mạnh mẽ quá đáng, Tiêu Vũ các loại sát chiêu ra hết, cũng không thể làm gì được hắn, hai người bất phân thắng bại, mà đều bị thương không nhẹ, khóe miệng dính máu.

Đây còn là bởi vì Tiêu Vũ có bất diệt âm dương trải qua, có thể ở trong chiến đấu không dứt tu sửa chính mình thương thế dưới tình huống, nếu là không có kinh này, hắn bây giờ đau đớn nói không chừng có thể so với Quân Cuồng muốn nặng hơn nhiều!

Bởi vậy có thể thấy được, tên nam tử này khủng bố cỡ nào, nếu không có Tiêu Vũ có Thái Hư chú thuật, mạnh mẽ đem tu vi tăng lên tới cùng hắn giống nhau cảnh giới, sợ là căn bản là không có cách cùng hắn đối kháng.

“Hai người này đến tột cùng là ai, cư nhiên như thế mạnh mẽ!”

“Quân Cuồng còn chưa tính, dù sao cũng là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, có thể cái này nhân tộc, lại cũng như vậy gượng, hắn rốt cuộc là lai lịch gì?”

Hai người đại chiến, sớm để những người khác xem cuộc chiến người trẻ tuổi chấn động không ngớt, thực lực như vậy, ở tại bọn hắn này trong đồng lứa đã thật có thể làm được quét ngang 10 châu.

Hai người kia, chỉ có thể nói một người so với một người khủng bố!

“Ngươi rất tốt, không nghĩ tới tầm thường giun dế, lại cũng có thực lực như vậy!”

Chiến đến chỗ này, Quân Cuồng cũng ý thức được Tiêu Vũ không phải người bình thường, khác các loại thủ đoạn cùng xuất hiện, cũng không thể đánh bại Tiêu Vũ, hơn nữa chính mình còn bị thương.

“Ngươi đã có thực lực như thế, cũng đáng giá ta tự tay đưa ngươi chém giết!” Hắn trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng, sau đó đột nhiên khuôn mặt nguyên một, nói nhỏ: “Bằng vào ta ma huyết, chôn hết muôn dân!”

Thời điểm này, hắn từ trong miệng thốt ra một ngụm máu tươi, này máu ở phía trước của hắn thần tốc ngưng tụ, hóa thành một người tí hon màu đỏ ngòm.

Tên tiểu nhân này có điều to bằng bàn tay, nhưng cũng lộ ra một luồng khí nuốt thiên địa khí thế, giống như một ma vương sống lại, quan sát thiên địa.

Tiêu Vũ vẻ mặt trở nên nghiêm túc, Ma tộc máu, đây là một loại phi thường kỳ dị gì đó, ma tu khí lực mạnh, chính là bởi vì ấy máu khác thường.

Bộ tộc này người bình thường khó có thể giết chết, dù cho đã bị nặng hơn đau đớn, cũng luôn có thể khôi phục, chính là bởi vậy, bọn họ mới có thể chọn dùng một loại gần như tự mình hại mình phương thức, để rèn luyện thân thể, chế tạo ra vô thượng ma thân.

Mà loại này đặc tính khởi nguồn, chính là bởi vì bộ tộc này trong cơ thể cái kia không như người thường máu.

Giờ phút này Quân Cuồng lấy ra này máu, dùng máu hóa Ma, tuyệt đối không thể xem thường, quá nửa là hắn nhất là sát chiêu cường đại.

“Giết!”

Quân Cuồng quát lạnh, về phía trước chỉ, một cái kia người tí hon màu đỏ ngòm, nhất thời mở hai mắt ra, hóa thành một đạo màu máu lưu quang, hướng về Tiêu Vũ vọt tới.

Thời điểm này, một luồng trước đó chưa từng có cảm giác nguy hiểm nảy lên Tiêu Vũ trong lòng, cái này người tí hon màu đỏ ngòm thập phần khủng bố, hắn tin chắc nếu là bị cái này tiểu nhân gần người, dù cho hắn có mạnh đến đâu, chỉ sợ cũng khó thoát chết đi kết cục.

“Cho ta mượn nửa vương lực lượng, chém hết chúng sanh!”

Hắn gầm lên một tiếng, huy động màu đỏ bảo thể, đem Hóa Hư nguyền rủa huy động đến mức tận cùng, vay mượn đến rồi hết thảy có thể dùng tu vi, trong nháy mắt này tiến vào nửa vương cảnh giới.

“Đi!”

Cũng trong lúc đó, âm dương hai sao từ trong cơ thể hắn một lần nữa bay ra, đạt được nửa vương lực lượng thêm vào, hai ngôi sao lớn to lớn phi thường, dĩ nhiên thành hai viên chân chính ngôi sao, chuyển động trong lúc đó, có thể trấn áp tất cả!

“Viu!”

Người tí hon màu đỏ ngòm tốc độ cực nhanh, trong không trung lưu lại một vệt ánh sáng màu máu, vọt tới âm dương hai sao trong lúc đó.

Nó liên tục bay động, từ âm dương hai sao bên trong không dứt qua lại, đúng là không gì có thể cản, kể cả âm dương hai sao đều không thể đem ngăn lại, bị ấy xuyên thủng!

“Đoành!”

Hai ngôi sao lớn, đúng là bị này người tí hon màu đỏ ngòm vọt tới chấn động không ngừng, hầu như sắp sửa nát đi, loại này xung kích, cũng làm cho Tiêu Vũ nhận lấy liên lụy, há mồm một lần nữa hộc máu.

“Trời thiếu!”

Cái này người tí hon màu vàng thái quá khủng bố, Tiêu Vũ liều lĩnh, liều mạng huy động màu đỏ bảo cốt, đồng thời một ngón tay trời thiếu, điểm hướng về cái này tiểu nhân.

“Rắc!”

Cũng trong lúc đó, màu đỏ bảo cốt bên trên xuất hiện một vết nứt, để Tiêu Vũ hơi biến sắc.

Hắn dùng cái này xương làm mối, về phía trước người mượn đường, nhưng điều này cũng tồn tại một cái cực hạn, không thể vô hạn sử dụng, bây giờ hắn đem này xương huy động đến mức tận cùng, cũng làm cho một khối này xương đạt đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ, tùy thời có thể bị mạnh mẽ tổ tiên lực lượng hủy diệt.

Nhưng đến giờ phút này rồi, hắn cũng chỉ có thể là liều lĩnh, trời thiếu ngón tay, âm dương hai sao, lục đạo luân hồi, các loại thủ đoạn tất cả đều thi triển, cùng nhau trấn áp cái kia người tí hon màu đỏ ngòm.

“Ầm!”

Tiêu Vũ dùng nửa vương thân, 3 thuật cùng xuất hiện, làm cho vùng thế giới này đều đã xảy ra hỗn loạn, mà cùng lúc đó, một cái kia người tí hon màu đỏ ngòm, cũng vào lúc này, vọt tới hắn phụ cận.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 257: Vào Thần Phủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quân Cuồng người tí hon màu đỏ ngòm, thập phần tà dị, hơn nữa cực kỳ mạnh mẽ, dùng ma huyết ngưng tụ thành, như là có được cổ đại ma thần oai, cực kỳ khủng bố.

Mà lúc này, Tiêu Vũ tu vi tăng lên tới nửa vương cảnh giới, hắn tam đại bí thuật, vừa mỗi một dạng đều có thể nói kinh thế, 3 thuật cùng xuất hiện, thuật bên trong lực lượng khiến vùng thế giới này quy tắc đều hứng chịu tới ảnh hưởng, phong vân biến sắc.

“Đoành!”

Trên bầu trời, nổ lên sấm sét, đại địa với lúc này, cũng đang không ngừng chấn động, giống như ngày tận thế tới.

“Rắc!”

Này 3 thuật cùng xuất hiện sau khi, Tiêu Vũ trên người màu đỏ bảo cốt, cũng theo tiếng mà nát, thừa nhận tới cực hạn. Hắn trong miệng thốt ra một ngụm máu tươi, thân hình thoắt một cái, trở nên cực kỳ yếu ớt.

Mạnh mẽ mượn đường, khiến nhục thể của hắn thừa nhận rồi không nhỏ áp lực, đồng thời làm cái kia 1 tu vi thối lui, cũng sẽ để hắn sa vào đến suy yếu bên trong, không cách nào lại ngưng tụ nửa điểm Thần lực.

“Phụp!”

Một mặt khác, Quân Cuồng người tí hon màu đỏ ngòm, trải qua Tiêu Vũ 3 thuật trấn áp, rốt cuộc cũng là hóa thành nhiều điểm huyết quang, liền như vậy tiêu tán, mà Quân Cuồng lúc này, cũng là sắc mặt trắng bệch, thân hình lay động, như là lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, khuôn mặt âm trầm, nói: “Một giới giun dế, lại có thể có thực lực như vậy, ta đánh giá thấp ngươi!”

“Ta vẫn là câu nói kia, là ngươi quá để mắt chính ngươi!” Tiêu Vũ khóe miệng dính máu.

Hắn lúc này, liền vận chuyển bất diệt âm dương trải qua chữa thương tinh lực cũng không có, vô cùng suy yếu, trận chiến này hắn đánh cho thập phần gian nan, các loại thủ đoạn ra hết, mới miễn cưỡng thắng được Quân Cuồng, để hắn lại ý thức được mình thực lực còn còn thiếu rất nhiều.

“Hôm nay ta mặc dù bỏ mình, nhưng ngươi cũng không sống nổi!” Quân Cuồng khuôn mặt lạnh lùng, lúc trước phương pháp, hắn đã là liều mạng trên tính mạng, cái kia người tí hon màu đỏ ngòm là hắn ngưng tụ một thân ma huyết ngưng tụ mà thành, bây giờ bị Tiêu Vũ đánh tan, chính hắn cũng không còn sống lâu nữa.

“Huynh trưởng của ta đã chiếm cứ một chỗ động phủ, đợi hắn theo thần phủ bên trong xuất quan, thực lực vừa sẽ tiến nhanh, hắn tất nhiên sẽ giúp ta báo thù, đưa ngươi chém giết!” Quân Cuồng tự biết sinh mệnh không nhiều, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, cũng là tràn ngập oán độc.

Hắn vốn tưởng rằng, hắn có thể dễ dàng trấn áp này một cái trong mắt hắn nho nhỏ giun dế, lại không nghĩ rằng, cuối cùng chính mình nhưng phải bởi vậy nuốt hận, trong nội tâm tràn ngập sự không cam lòng.

“Ngươi huynh trưởng?” Tiêu Vũ nhíu mày.

Nghe tới, cái này Quân Cuồng còn có một người anh,

Hơn nữa tựa hồ là ba người kia chiếm cứ thần phủ người trẻ tuổi một trong?

Nếu thật sự như thế, Quân Cuồng đã cường đại như thế, ca ca của hắn khả năng chiếm cứ một chỗ thần phủ, thực lực khẳng định còn muốn ở trên hắn!

Hơn nữa, đạt được thần phủ sau khi, thì tương đương với tìm được này nhân vật cái thế, hoặc là cao nhất sinh linh một đại truyền thừa, trở về sau khi, thực lực tất nhiên còn có thể tiến nhanh.

Chỉ nghe mấy câu nói này, Tiêu Vũ liền biết, cái này Quân Cuồng huynh trưởng, tuyệt đối khó đối phó!

“Thiên địa đem loạn, như ngươi loại này giun dế, là không có vốn liếng sống tiếp, huynh trưởng ta đến Đạo Thần Cung coi trọng, ngày sau nhất định có thể ở trong loạn thế tồn tại, mà ngươi, dù cho hôm nay tìm được Thần Hoàng Động Phủ, loạn thế tiến lại thời gian, cũng khó tránh cái chết!”

Quân Cuồng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Trừ phi, ngươi có thể đi vào Đạo Thần Cung, thế nhưng, Đạo Thần Cung bên trong có huynh trưởng ta tồn tại, hắn không thể cho ngươi sống tiếp!”

Thanh âm của hắn về sau, dần dần thấp, trên mặt còn như trước mang theo lạnh như băng cuồng ngạo nụ cười, sinh cơ dĩ nhiên đã đoạn tuyệt.

“Giết!”

Cùng lúc đó, ở xa xôi một chỗ khác, truyền tới một sát khí kinh thiên âm thanh, tiếng động trời cao, chấn động đến mức trên trời cao cuồng đi hoạt động, toàn bộ U Sơn đều ở nơi này trong tiếng huýt gió từ từ phát run.

“Là Quân Tà âm thanh!”

“Đệ đệ của hắn bị người giết chết, hắn rõ ràng cảm ứng được!”

“Quân Tà nếu là ra tay, cái này nhân tộc, e sợ liền còn sống rời đi U Sơn, đều không có khả năng lắm!”

Này một thanh âm, cũng làm cho ở đây hết thảy người trẻ tuổi cùng nhau biến sắc.

Quân Tà, đó là so với Quân Cuồng càng thêm nhân vật khủng bố, là Quân Cuồng huynh trưởng, sớm chiếm cứ một chỗ thần phủ.

Bây giờ Quân Cuồng chết vào Tiêu Vũ tay, hắn rõ ràng có điều nhận biết, mới có thể phát ra như vậy tiếng kêu, mặc dù này tiếng kêu là nhằm vào Tiêu Vũ mà phát, giới lúc này, này nghe đến thanh âm hắn người, đều là mỗi người cảm thấy tê cả da đầu.

“Cái này nhân tộc rốt cuộc lai lịch gì, lại có thể làm cho Quân Cuồng đều chết ở trong tay của hắn!”

“Bất quá hắn cũng sống không lâu, Quân Tà một khi từ thần phủ bên trong đi ra, đem không người nào có thể địch!”

Một đám người trẻ tuổi khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, nhưng ở trong lòng bọn họ, Quân Tà rõ ràng tăng thêm sự kinh khủng, bởi vậy hầu như tất cả mọi người cho rằng, chỉ cần Quân Tà theo thần phủ bên trong đi ra, Tiêu Vũ cũng đem sống không lâu.

“Giun dế, dám giết ta đệ, đợi ta rời núi thời gian, chắc chắn chém ngươi!”

Quân Tà cái kia tràn ngập sát ý âm thanh, từ không biết bao nhiêu hơn...dặm địa phương truyền đến, trong lời nói ý lạnh thẳng vào lòng người.

“Đợi ngươi rời núi, ta đưa ngươi đi thấy ngươi em trai!” Tiêu Vũ cũng không thoái nhượng, lời nói bình tĩnh.

Lúc trước là Quân Cuồng chủ động ra tay với hắn, cuối cùng chết đi, cái kia cũng là chính hắn mạnh mẽ sử dụng cấm thuật gây nên, cái này Quân Tà không hỏi nguyên do, liền muốn giết hắn, ở trong mắt hắn, cũng không phải vật gì tốt.

Nếu như đối phương không đến cũng còn tốt, nếu là vì thế muốn tới giết hắn, vậy thì cùng nhau chém!

“Tốt! Rất tốt! Ngươi không sống nổi quá lâu!”

Quân Tà âm thanh lạnh như băng, mặc dù không gặp người, lại hoàn toàn có thể cảm nhận được hắn lúc này bao hàm sát ý.

Hắn rõ ràng cũng biết lúc này nhiều lời vô ích, một câu nói này qua đi, liền triệt để trở nên yên lặng, không lên tiếng nữa.

“Ta chờ ngươi!”

Tiêu Vũ đứng dậy, miễn cưỡng vững chắc một chút thương thế của mình, sau đó cất bước, tiếp tục hướng về phía trước núi lửa đi đến.

Vào giờ phút này, phía sau hắn cái kia một đám người trẻ tuổi, dù cho vạn phần không cam lòng, cũng chỉ có thể trơ mắt thấy hắn đi vào Thần Hoàng Động Phủ.

Mặc dù bây giờ Tiêu Vũ hết sức yếu ớt, bọn họ hoàn toàn có thể thay thế Tiêu Vũ, nhưng vấn đề là, Tiêu Vũ cách bọn họ còn có rất xa xôi một khoảng cách, bọn họ bây giờ căn bản đều đi không đến chỗ đó, chớ nói chi là muốn thay thế Tiêu Vũ.

Cuối cùng, Tiêu Vũ bóng người ở một đám người trẻ tuổi trong mắt biến mất, này một đám người trẻ tuổi, cũng chỉ đành tản đi, mong đợi với cái kế tiếp xuất hiện thần phủ bên trên.

Khi đi đến Thần Hoàng Động Phủ bên trong, Tiêu Vũ trên người hầu như đã không có khí lực gì, rầm ngã trên mặt đất.

Qua rất lâu, hắn mới trở lại một hơi đến, tự thân trên lấy ra cái kia một khối màu đỏ bảo cốt.

Bây giờ, một khối này bảo cốt, đã là hóa thành từng khối từng khối mảnh vỡ, lại không có khả năng để hắn dùng để xem là môi giới, về phía trước người mượn tới tu vi.

“Về phía trước người mượn đường, chung quy chỉ là ngoại lực, ta cần, là mình thực lực đủ mạnh, mà không phải nhận sự giúp đỡ người khác khác vật!”

Tiêu Vũ đem này xương vỡ chiếu vào tại chỗ, đứng dậy, tiếp tục thâm nhập sâu.

Đi tới nơi này, bốn phía là lưu động dung nham, đem quanh thân hết thảy đều chiếu đỏ rực, nhiệt độ càng cao đến khủng bố, dù cho Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ, lúc này cũng có một loại tiến nhập trong lò lửa cảm giác.

Lưu động dung nham trung ương, có một tảng đá lớn, ở vào dung nham trung tâm, tạo thành một bình đài.

Tiêu Vũ đi tới nơi này trên bình đài ngồi xuống, yên lặng cảm thụ, hắn tin tưởng, thần hoàng nếu đã lưu lại cái này động phủ, vậy này trong động phủ, tất nhiên có đồ vật gì lưu lại.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay trong nhà đột nhiên đoạn lưới, làm hại phải chạy đến quán Internet đến chương mới, cho nên hai chương trực tiếp phóng tới đồng thời canh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 258: Thần Hoàng Bất Tử Thuật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thần hoàng bộ tộc, với Cửu Thiên Thế Giới cũng là vô cùng mạnh mẽ bộ tộc, trong tộc hoàng lửa cực kỳ kinh khủng, có thể đốt sạch thiên địa, càng có thần hoàng bất tử thuật, khiến bộ tộc này được xưng bất tử, vĩnh thế bất diệt.

Tới chỗ nầy, Tiêu Vũ để ý nhất, chính là cái kia thần hoàng bất tử thuật.

Này 1 thuật có thể nói nghịch thiên, cái gọi là sinh tử, cùng chịu đựng thiên địa có hạn, bất luận người nào cũng không cách nào nghịch chuyển, nếu không sẽ trả giá so với chết tăng thêm sự kinh khủng giá thật lớn.

Mà thần hoàng bộ tộc này, dị bẩm thiên phú, trời sinh liền có thần thông như vậy.

Ngoài ra, tăng thêm sự kinh khủng địa phương ở chỗ, thần hoàng bất tử, không chỉ là trùng sinh ở đời đơn giản như vậy, mỗi một lần chết đi, đối với chúng nó mà nói đều là một lần Niết Bàn học sinh mới.

Nếu là Niết Bàn thành công, bộ tộc này thực lực, còn có thể càng hơn từ trước, này đây cái chết đối với bọn họ tới nói, có lúc cũng là một loại kỳ ngộ.

Có điều, theo Tiêu Vũ biết, thần hoàng bất tử thuật mặc dù nghịch thiên cực, nhưng là có chứa nhiều chú ý.

Ví dụ như, thần hoàng nếu là chết đi, dù cho có bất tử chi thuật, cũng không phải là nói có thể nhanh chóng ngay tại chỗ phục sinh, mà là phải tháng năm dài đằng đẵng, mới có thể lại xuất hiện hậu thế.

Hơn nữa càng là mạnh mẽ thần hoàng, phục sinh thời gian, lại càng dài lâu, như là cái kia đạt được chí tôn cảnh giới thần hoàng, nếu là chết đi, muốn sống lại, không biết phải đợi bao nhiêu vạn năm, mới có thể thực hiện.

Ngoài ra, thần hoàng bất tử thuật cũng không phải nhất định có thể thành công, tồn tại nguy hiểm tương đối, bởi vì thuật này quá mức nghịch thiên, nếu là thành công phục sinh, còn có thể khiến thực lực đại tiến, dĩ nhiên là phá hủy trong thiên địa cân bằng, này đây nguy hiểm cũng là rất lớn.

Nếu là thuật này không thành công, thì lại người làm thuật, không chỉ không cách nào phục sinh, một thân đạo hạnh cùng thân thể, cũng đem triệt để theo trong thiên địa biến mất, cái gì cũng không thể lưu lại.

Ở Cửu Thiên Thế Giới sống năm mươi vạn năm, chỉ có bộ tộc này bí thuật, đối với Tiêu Vũ tới nói là nhất là Huyền giây, khó có thể hiểu thấu đáo, chỉ vì thần hoàng bất tử thuật thật sự quá qua nghịch thiên, còn hơn cái khác cao nhất sinh linh bí thuật, đều phải càng thêm huyền diệu.

Ngồi trên phần đông dung nham trung ương, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, yên lặng cảm thụ được nơi đây thần hoàng để lại đạo lực.

Hắn lúc này, chỉ cảm thấy không chỉ giống như đang ở lò lửa, kể cả thần hồn tựa hồ cũng đang bị nghiệp hỏa nung đốt, thừa nhận khó có thể tưởng tượng thống khổ.

Hắn không nói gì thừa nhận, dùng mạnh mẽ ý chí lực chống đỡ, đồng thời từ trong cơ thể lấy ra một viên ngôi sao, trôi nổi ở trên đỉnh đầu.

Hành tinh này bên trên có một loại kỳ lạ hoa văn, và cũng lộ ra từng tia từng tia cực nóng khí, đúng là hắn dung hợp hoàng văn lửa cùng với địa tâm chân hỏa hành hỏa ngôi sao.

Mượn cơ hội này, Tiêu Vũ cũng tưởng để hành tinh này, dựa vào Thần Hoàng Động Phủ bên trong những ngọn lửa này tiến thêm một bước nữa.

Mặc dù nơi này ánh lửa đều không phải là hoàng lửa, nhưng đã bị thần hoàng lực lượng ảnh hưởng, nhiệt độ cũng hết sức kinh người, hoàn toàn có thể làm cho hắn hành hỏa ngôi sao tiến một bước trở nên mạnh mẽ.

“Ầm!”

Ngồi trên nơi đây, Tiêu Vũ không biết nhật nguyệt, hoàn toàn không để ý tới bao lâu trôi qua, yên lặng cảm thụ được thần hoàng lực lượng, đồng thời nhận sự giúp đỡ nơi đây lửa, rèn luyện thân thể cùng thần hồn.

Trong quá trình này, nhục thể của hắn cùng thần hồn đều càng ngày càng ngưng luyện.

Nếu như nói trước đây, nhục thể của hắn cùng thần hồn cũng đã vô cùng mạnh mẽ, như là một tòa không thể lay động Kim sơn, thì lại lúc này, này tòa kim sơn ở Thần Hoàng Động Phủ bên trong, đã bị nơi đây kinh khủng nhiệt độ rèn luyện sau, đang chậm rãi nhỏ đi.

To lớn Kim sơn, thể tích mặc dù càng ngày càng nhỏ, nhưng cũng càng ngày càng ngưng luyện, còn hơn lúc trước, cường đại rồi không biết bao nhiêu lần.

Tại đây rèn luyện trong quá trình, Tiêu Vũ tự thân, cũng chầm chậm cùng thần hoàng để lại sức mạnh càng ngày càng dán vào, cuối cùng, hắn thậm chí hoàn toàn sáp nhập vào thần hoàng để lại đạo lực bên trong, tuy hai mà một.

“Bốp!”

Lúc này, hắn phảng phất thấy được một con thần điểu dục hỏa, trên người mang theo đặc biệt vân trang trí, dục hỏa mà sống.

Nó từ từ lớn lên, có kinh thế sức chiến đấu, chiến hết thế gian các cường giả, cùng rất nhiều cao nhất sinh linh đều đã giao thủ.

Nó đã bị thương, cũng từng bại vào tay người khác, chết đi bỏ mình, nhưng cũng chết rồi sống lại, mỗi một lần sống lại, đều sẽ làm nó càng mạnh mẽ hơn.

Nhiều lần Niết Bàn, nó gió lốc thật trên, ngang dọc cửu thiên, chung quy thành giữa phiến thiên địa này kinh khủng nhất tồn tại một trong, một cái hoàng lông chim bên trên mang ánh lửa, liền có thể thiêu huỷ một vùng thế giới.

Nhưng mà, trận chiến cuối cùng, nó đại chiến trên trời cao một không biết sinh linh, đúng là vẫn còn biến mất, cũng lại không thể Niết Bàn, vạn năm trôi qua, nó cũng không thể lại một lần nữa trùng sinh ở đời.

“Thần hoàng bất tử, 9 sinh 9 diệt!”

Tiêu Vũ giống như đã trải qua này con thần hoàng một đời, trong lòng không khỏi than thở.

Con này thần hoàng dĩ nhiên được cho tuyệt thế mạnh mẽ, thực lực mạnh, vượt ra khỏi hắn kiếp trước ở Cửu Thiên Thế Giới nhìn thấy bất kỳ một con thần hoàng.

Nó mỗi lần bị chết, thành công Niết Bàn, thực lực đều sẽ có khủng bố tăng lên, nhưng nó cuối cùng vẫn chưa viên mãn, chỉ thành công Niết Bàn bảy lần.

Thần hoàng bộ tộc có một truyền thuyết, nếu là bộ tộc này có thể thành công Niết Bàn chín lần, đem sẽ đạt tới một đại viên mãn, đến tình hình đặc biệt lúc ấy lột xác thành thế gian kinh khủng nhất tồn tại, siêu thoát hết thảy cao nhất sinh linh, chúa tể thiên địa.

Nhưng truyền thuyết này, thái quá xa xôi, thần hoàng mỗi lần Niết Bàn, đều là cửu tử nhất sanh, gian nan vạn phần, con này thần hoàng có thể Niết Bàn bảy lần, đã là phi thường nghịch thiên tồn tại, có thể khoảng cách chín lần Niết Bàn, thủy chung vẫn có phi thường xa xôi khoảng cách.

Xem qua con này thần hoàng một đời, cũng chứng kiến nó theo nhỏ yếu đến mạnh mẽ, lại tới cái kia bảy lần Niết Bàn, Tiêu Vũ cũng mơ hồ có một loại hiểu ra.

Vào giờ phút này, từ trong cơ thể hắn, một tổ hoa văn bí ẩn từ hắn xương cốt bên trên bắt đầu sinh trưởng, lan tràn đến huyết nhục của hắn bên trong.

Này hoa văn nhỏ như sợi tóc, hầu như khó mà nhận ra, nhưng mỗi một hoa văn, lại tựa hồ như đều bao hàm huyền diệu nhất đại đạo, người bình thường dù cho chỉ là quan sát, đều có thể thu được chứa nhiều lĩnh ngộ.

“Thần hoàng bất tử thuật!”

Tiêu Vũ yên lặng lĩnh hội, trong lòng hắn mơ hồ có loại cảm giác, đầu kia thần hoàng trong khi một nơi nào đó, hay là một cái khác thời không, hay là cách xa nhau vạn năm, thậm chí càng lâu địa phương thấy hắn, đem loại này vô thượng pháp môn lan truyền vào trong đầu của hắn.

Có lẽ là bởi vì cảm nhận được hắn cảnh giới chân thực, lại hoặc là bởi vì nó chỉ muốn lưu lại thuật này, nói tóm lại, vào giờ phút này, Tiêu Vũ đúng là bắt được thần hoàng bất tử thuật huyền bí.

Hắn chăm chú lĩnh ngộ, yên lặng ngồi xếp bằng, này 1 thuật thập phần thâm ảo, huyền bí vô cùng, dù cho hắn kiếp trước cảnh giới còn tại đó, cũng là không cách nào trong khoảng thời gian ngắn hiểu thấu đáo, phải thời gian nhất định, mới có thể chính thức nắm giữ.

Tiêu Vũ này một tòa, hoàn toàn không biết trải qua bao lâu, hắn quên tử hết thảy, trong cơ thể phức tạp kia hoa văn, cũng vào lúc này chậm rãi sinh trưởng.

Đến lúc này, hắn tựa hồ mơ hồ có chút hiểu, vì sao lúc trước tại kia thần bí trong không gian, không có ở thần hoàng bên trong cung điện đạt được nó lưu lại thần vật, bởi vì đối với thần hoàng bộ tộc mà nói, chúng nó vật trân quý nhất, chính là này thần hoàng bất tử thuật!

Thời gian từ từ trôi qua, ở trong im lặng, Tiêu Vũ thân thể, thần hồn, thậm chí viên kia trôi nổi khi hắn trên đỉnh đầu hành hỏa ngôi sao, đều đang phát sinh không tiếng động biến hóa.

Chương 259: Hoàng Văn Cùng Lửa Xanh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không biết trải qua bao lâu, Tiêu Vũ rốt cục hoàn toàn nắm giữ thần hoàng bất tử thuật huyền bí.

Hắn mở mắt ra, không khỏi một tiếng thở dài, này một loại bí thuật mặc dù cực kỳ mạnh mẽ, nhưng tựa hồ chỉ có thần hoàng bộ tộc có thể thi triển, tộc khác người dù cho tìm được, và hoàn toàn nắm giữ thuật này, hầu như cũng không có sử dụng có thể.

“Nguyên lai bí thuật này, còn cần phối hợp hoàng loài Thần Văn, cùng với chúng nó đặc hữu thần hỏa, mới có thể làm được dục hỏa trùng sinh!”

Tiêu Vũ cảm giác thấy hơi bất đắc dĩ, chẳng trách lâu như vậy tới nay, xưa nay chưa từng nghe qua có ai có thể như là hoàng loài bình thường sử dụng thuật này, nguyên lai thuật này mặc dù nghịch thiên, nhưng nếu muốn sử dụng, cũng cần thập phần điều kiện hà khắc.

Tính ra, bực này bí thuật, chẳng khác nào là hoàng loài chỉ có thuật, tộc khác người, dù cho tìm được, cũng là không sử dụng được.

“Nếu là ta khả năng ngưng tụ ra chân chính hoàng văn, và khiến hành hỏa ngôi sao bên trong hành hỏa lực lượng tiến một bước mạnh mẽ, đạt được có thể so với hoàng lửa mức độ, thuật này có lẽ cũng là có thể được!”

Tiêu Vũ cũng không nổi giận, thần hoàng bất tử thuật mặc dù hà khắc, nhưng đối với hắn mà nói cũng không phải hoàn toàn không có cách nào sử dụng.

Chỉ có điều, muốn ngưng ra chân chính hoàng văn, còn muốn nắm giữ có thể so với hoàng lửa thần hỏa, vậy thì không phải là hắn hiện tại có thể làm được, phỏng chừng coi như hắn có thể sử dụng thần hoàng bất tử thuật, cũng sẽ là rất lâu sau đó.

Huống hồ, này 1 thuật vốn là nguy hiểm rất lớn, là hoàng loài bảo vệ tánh mạng thuật, thi triển tiền đề chính là phải vẫn lạc bỏ mình, nếu không tất yếu, kể cả hoàng loài cũng sẽ không dễ dàng để cho mình chết đi, đi triển khai phép thuật này.

Này đây, mặc dù bây giờ không cách nào sử dụng thuật này, Tiêu Vũ cũng không phải để ý như vậy.

“A?”

Quan sát bên trong thân thể một lần thân thể của mình, bây giờ Tiêu Vũ, nhìn thần hoàng một đời, đã để hắn tìm hiểu ra chân chính hoàng loài này văn, và đem rơi ở đỉnh đầu hành hỏa ngôi sao, cùng với tự thân máu thịt bên trên.

Mà lúc này, hắn muốn kiểm tra chính mình thân thể biến hóa, phát hiện mình vốn thì hơn xa thường nhân thân thể, vừa ngưng luyện cùng mạnh mẽ hơn không ít đồng thời, cũng có một chút bất ngờ sự tình, để hắn không tưởng được.

“Cái này tiểu nhân, lại cũng ngưng ra hoàng văn!”

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, có một cùng hắn giống nhau như đúc tiểu nhân, đây là trước khi hắn dùng máu linh phù ngưng tụ mà thành, sau khi cái này tiểu nhân lại từ hắn nơi đây phân đi rồi rất nhiều cơ duyên, đã xảy ra dị không nghĩ tới biến hóa.

Bây giờ, ở Tiêu Vũ trong cơ thể ngưng ra hoàng văn đồng thời, cái này trên người tiểu nhân càng cũng là giăng đầy đồng dạng hoa văn, nó càng cũng là đem hoàng loài văn là ở trên người mình.

“Tại sao ta cảm giác, ta càng ngày càng nhìn không thấu ngươi?”

Tiêu Vũ trầm ngâm, cái này tiểu nhân tương đương với hắn một đạo hóa thân, nhưng này đạo hóa thân, cho tới nay đều đang biến hóa, đang hướng về một đại đội hắn cũng không thể nào đoán trước phương hướng đi tới.

Bây giờ cái này tiểu nhân thoạt nhìn đã là thập phần thần dị, hai mắt nhắm chặt, ngồi trong cơ thể hắn, toàn thân phát sáng, trên người che kín hoàng văn, thoạt nhìn cực kỳ thần thánh.

Tiêu Vũ nhìn chốc lát, chỉ cảm thấy vẫn là nhìn không thấu, nhưng hắn mơ hồ có loại cảm giác, cái này tiểu nhân, ngày sau đối với hắn có lẽ sẽ có trọng dụng, liền cũng không tiếp tục để ý.

“Mặc dù cảnh giới chưa từng đột phá, nhưng việc này, không chỉ để cho ta đạt được thần hoàng bất tử thuật, cùng với hoàn chỉnh hoàng loài văn, nhục thể của ta cùng thần hồn cũng bởi vì thần hoàng để lại lực lượng, tìm được ngưng luyện!”

Đứng dậy, Tiêu Vũ cảm nhận được tự thân biến hóa, đối với nghề này thu hoạch rất là thoả mãn.

Mặc dù cảnh giới của hắn không thay đổi, nhưng hắn hôm nay, thực lực so với tiến vào nơi đây trước khi, vừa là bước ra một đại bậc thang.

Phải biết rằng thân thể cùng thần hồn đạt được hắn cảnh giới này, ở tu vi không đột phá dưới tình huống, muốn một lần nữa trở nên mạnh mẽ, cơ hồ không có có thể, cũng là Thần Hoàng Động Phủ bực này bảo địa, mới có thể giúp hắn làm được điểm này.

“Ngoài ra, này hành hỏa ngôi sao, trải qua việc này, cũng có thể viên mãn!”

Ngẩng đầu lên, Tiêu Vũ nhìn hướng lên phía trên hành hỏa ngôi sao.

Một ngôi sao này, trước đây hắn liền một mực ngôi sao này bên trên diễn biến hoàng văn Thần Văn, mưu đồ phối hợp địa tâm chân hỏa, để ngọn lửa kia uy lực tìm được tăng lên.

Hiện nay, chiếm được chính thức hoàng văn sau khi, hành tinh này bên trên, cũng là bị là lên hoàng văn, khiến cho nó từ bên ngoài nhìn vào đến, có chút kỳ lạ, giăng đầy văn lộ kỳ quái.

Ngoài ra, nơi này dung nham nhận qua thần hoàng lực lượng ảnh hưởng, cũng không giống với phàm hỏa, ở Tiêu Vũ lĩnh ngộ thần hoàng lực lượng trong lúc, hành tinh này cũng đã hấp thu không ít lúc này lực hỏa diễm, lúc này từ đó lộ ra từng trận lửa nóng khí tức.

“Đợi ta tập hợp đủ ngũ hành lực lượng, định lại có ngươi rực rỡ hào quang một ngày!”

Tiêu Vũ vẫy tay, đem hành tinh này thu hồi.

Nếu là đơn độc lấy ra, bất kể là Kim hành ngôi sao, còn là hành hỏa ngôi sao, uy lực đều kém xa âm dương hai sao cùng sáu viên dấu ấn, nhưng Tiêu Vũ dự định, là tập hợp đủ ngũ hành lực lượng, tan cùng năm viên ngũ hành ngôi sao bên trong.

Đến lúc đó, năm sao cùng xuất hiện, hắn tin tưởng, vậy tất nhiên vừa sẽ là hắn một loại cường hãn sát chiêu, sẽ không thua lục đạo luân hồi thuật.

“Nơi này ánh lửa, vốn là phàm hỏa, đã bị thần hoàng lực lượng ảnh hưởng sau, nhưng có thể như thế cực nóng, người bình thường muốn tới gần, đều hết sức gian nan.”

Thu hồi hành hỏa ngôi sao, Tiêu Vũ vừa thấy bên cạnh dung nham, rơi vào trầm tư.

Rất rõ ràng, nơi này dung nham, bởi vì thần hoàng lực lượng, đã đã xảy ra dị biến, ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ nghĩ tới một khả năng, này dung nham dị biến, vô cùng có thể sẽ sinh ra một đạo linh hỏa.

Chính là bởi vì cái kia linh hỏa tồn tại, cho nên nơi này dung nham nhiệt độ, mới có thể khủng bố đến tận đây.

“Rầm!”

Hơi suy nghĩ một chút, Tiêu Vũ đứng dậy, trực tiếp thả người, nhảy vào trong nham tương.

Nếu như có người nhìn thấy, nhất định sẽ mắng hắn không muốn sống nữa, này dung nham nhiệt độ kinh người, hắn làm như vậy nhất định chính là muốn chết!

Trên thực tế, vốn dùng Tiêu Vũ thân thể cường độ, này dung nham đúng là không thể chạm vào, sẽ trong nháy mắt đưa hắn thiêu cháy thành tro bụi, nhưng hiện tại hắn đạt được hoàng loài văn, mà này dung nham, là chịu đựng thần hoàng lực lượng ảnh hưởng mới phát sinh dị biến, bởi vậy có hoàng văn sau khi, hắn hoàn toàn có thể chống đỡ này dung nham nhiệt độ.

Tiêu Vũ chìm vào dung nham đáy, chốc lát sau, mới từ đó trồi lên, ở đầu ngón tay của hắn bên trên, tất là hơn một đoàn ngọn lửa màu xanh.

“Quả nhiên như là ta dự liệu, chịu đựng thần hoàng lực lượng ảnh hưởng, nơi đây tồn tại một đạo linh hỏa, làm như căn nguyên, mới có thể khiến cái này dung nham như thế cực nóng.”

Tiêu Vũ trở lại trên bệ đá, rất là hài lòng.

Này đoàn ngọn lửa màu xanh, mặc dù xa xa không bằng hoàng loài chân hỏa, nhưng bởi vì chịu đựng thần hoàng lực lượng biến hóa mà thành, cũng tính là đồng nguyên, nếu như có thể để nó lớn mạnh, ngày sau là có cơ hội biến thành hoàng loài chân hỏa.

“Bây giờ, ngũ hành lực lượng ta đã có kim, lửa, mộc ba loại, sau khi chỉ cần tìm được tím thần sa, ta thì tài năng ở trong thời gian ngắn nhất ngưng ra ba đạo thần ảnh, nếu như lại đi lấy đi Thái Ất thần nước, tìm được loại thứ tư ngũ hành lực lượng, liền có thể ngưng ra thứ tư ngôi sao cùng thứ tư thần ảnh.”

Tiêu Vũ thu hồi ngọn lửa màu xanh, ở trên bãi đá làm dự định, hiện nay hắn đã có nhiều loại ngũ hành lực lượng, chỉ cần tìm được tím thần sa, để hắn có thể ngưng tụ thần ảnh, thực lực của hắn, đem sẽ lập tức tìm được một to lớn tăng lên, liên tục làm ra đột phá.

Chương 260: Ngưng Thần Ảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Tiêu Vũ đang ở trong động phủ làm dự định, đột nhiên, toà động phủ này kịch liệt lay động, cũng trong lúc đó, một lạnh như băng âm thanh, từ động phủ ở ngoài vang lên.

“Giun dế, lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, nghe thanh âm, là Quân Tà đến rồi!

Nhìn dáng dấp, hắn đã từ lúc trước bị hắn đoạt được thần phủ bên trong đi ra, hơn nữa nghe tới, hắn tiếng động núi cao, thực lực rõ ràng mạnh đến nỗi khủng bố, càng ở Quân Cuồng bên trên, hẳn là đã làm ra đột phá.

Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn lúc trước mặc dù có thể cùng Quân Cuồng một trận chiến, là vì có màu đỏ bảo cốt, có thể mượn tới tiền nhân tu vi, bây giờ khối này đỏ xương đã hủy, hắn nếu là đi ra ngoài, sợ hãi là rất khó cùng Quân Tà đánh nhau chính diện.

“Làm sao? Ngươi sợ hãi gì?”

Quân Tà âm thanh một lần nữa truyền đến, bá đạo mà lạnh như băng, nói: “Chỉ tiếc, ngươi bây giờ hối hận cũng đã muộn rồi, ngươi giết đệ đệ của ta, chỉ có một con đường chết, trừ phi ngươi như con rùa đen rúc đầu, vĩnh viễn không theo Thần Hoàng Động Phủ bên trong rời đi, nếu không ta nhất định chém ngươi!”

U Sơn thần phủ, chỉ có thể có một chủ nhân, bất luận một nơi nào nếu là bị người chiếm cứ, có mạnh đến đâu người, cũng không cách nào mạnh mẽ xông vào, này đây hắn mặc dù đối với Tiêu Vũ sát ý vô hạn, nhưng là không thể tiến vào Thần Hoàng Động Phủ bên trong, đối với Tiêu Vũ động thủ.

“Giun dế, ngươi chỉ để ý rùa rụt cổ nơi đây a, ta liền ở đây bảo vệ, chờ ngươi rời đi ngày, là tử kỳ của ngươi!”

Hắn rõ ràng biết Tiêu Vũ sẽ không dễ dàng chịu đựng hắn chỗ kích, theo thần phủ bên trong rời đi, cười lạnh sau khi, âm thanh liền như vậy vắng lặng, nhưng rõ ràng, hắn không hề rời đi, mà là thật canh giữ ở Thần Hoàng Động Phủ ở ngoài.

Tiêu Vũ cảm giác được, người này đối với hắn ôm ấp mãnh liệt sát tâm, này đồng dạng để hắn lộ ra cười lạnh.

Hắn giết Quân Cuồng, đó hoàn toàn là Quân Cuồng tự tìm, là Quân Cuồng ra tay với hắn, muốn ngăn cản hắn tiến vào Thần Hoàng Động Phủ, cuối cùng càng bởi vì mạnh mẽ thi triển cấm thuật mà chết.

Hiện nay, cái này Quân Tà lại vì chuyện này, muốn chém giết hắn, còn chạy đến Thần Hoàng Động Phủ ở ngoài, đoạn hắn rời đi con đường.

Loại tình huống này, hắn mất đi màu đỏ bảo cốt, muốn theo nơi này rời đi, thập phần gian nan, dựa vào thực lực bây giờ, không thể nào là Quân Tà đối thủ.

“Nhìn dáng dấp, chỉ có mạo hiểm đi tiếp, đăng đỉnh U Sơn!”

Tiêu Vũ làm ra quyết định, hắn từ Thần Hoàng Động Phủ bên trong rời đi, nhưng không có đường cũ trở về, mà là hướng về một khác phương hướng, cái hướng kia,

Cũng là hướng về này tòa núi to càng sâu cùng càng cao hơn chỗ, cũng là 3 vàng mười loan vì hắn chỉ rõ, tím thần sa tồn tại phương hướng.

U Sơn vô cùng lớn lao, không chỉ là một ngọn núi đơn giản như vậy, Tiêu Vũ một đường đi tiếp, hướng về nơi sâu xa nhất mà đi, dọc theo đường đi hắn quên tất cả, một lòng chỉ muốn tìm tím nhục cát.

Không biết đúng hay không ảo giác, dọc theo con đường này, Tiêu Vũ cảm giác quanh thân thập phần bình tĩnh, liền chim muông đều hiếm thấy nhìn thấy, hơn nữa từ nơi sâu xa, tựa hồ có cặp mắt, ở phía sau hắn yên lặng nhìn chăm chú vào hắn.

Tựa hồ cũng là bởi vì đôi mắt này tồn tại, đoạn đường này hắn có thể thuận lợi như thế, không có đã bị cái gì ngăn cản.

Con đường này, dài đằng đẵng, Tiêu Vũ đi rồi rất lâu, nhưng thủy chung cảm giác U Sơn đỉnh vẫn là vậy xa xôi, tựa hồ vô luận hắn đi như thế nào, đều khó mà đăng đỉnh.

“Thùng!”

Đột nhiên, phía trước chấn động, một tòa cung điện to lớn theo mở mà hàng phục, hạ xuống lưng chừng núi bên trong.

Tiêu Vũ kinh dị, cung điện này vì sao lại đột nhiên ở đây xuất hiện? Mang theo nghi vấn, hắn tiến vào bên trong cung điện, chỉ thấy này điện dị thường hùng vĩ, trong điện chỉ có hai loại đồ vật, giống nhau là tím thần sa, một kiểu khác, tất là một cái hộp, trong hộp chứa một thứ, khiến Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh.

“Một đoạn xương ngón tay!”

Cái hộp kia thập phần tinh xảo, ở trong trưng bày một đoạn xương ngón tay, này xương thoạt nhìn thường thường không có gì lạ, nhưng Tiêu Vũ nhìn thấy sau khi, lại là thật lâu không thể bình tĩnh.

Đây là chí tôn chi cốt! Mặc dù chỉ là một đoạn xương ngón tay, nhưng này xương bên trong nhưng có chí tôn lực lượng, so với hắn lúc trước đoạt được khối này màu đỏ bảo cốt cường đại rồi nhiều lắm!

Hơn nữa, Tiêu Vũ cảm giác này xương ngón tay đều không phải là phổ thông chí tôn lưu lại, mà là hắn lúc trước đã thấy này nhân vật cái thế, vô thượng chí tôn.

“Tím thần sa chí tôn xương ngón tay? Hai thứ đồ này, làm sao sẽ trùng hợp như vậy, xuất hiện ở trước mặt ta?”

Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác, có người đang quan sát từng cử động của hắn, bởi vì biết hắn đang tìm hai thứ đồ này, cho nên trực tiếp đưa đến trước mặt hắn.

Theo 3 vàng mười loan theo như lời, hắn muốn được tím thần sa, trừ phi đăng đỉnh U Sơn, nhưng bây giờ, hắn cách U Sơn đỉnh rõ ràng còn rất xa, hơn nữa cung điện này cũng là đột nhiên xuất hiện.

Chẳng lẽ, U Sơn đỉnh cất dấu cái gì, bây giờ còn chưa phải là đăng đỉnh thời điểm? Cho nên trong bóng tối người, trực tiếp đem hai thứ đồ này, đưa đến trước mắt của hắn, để hắn cứ vậy rời đi?

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ nghĩ đến rất nhiều, mặc dù không có đầu mối chút nào, nhưng hắn có thể tin tưởng một điểm, đó chính là cái kia đem tím thần sa cùng chí tôn cốt đưa tới tồn tại, chắc đúng hắn không có địch ý.

Hắn không nghĩ nhiều nữa, an tâm ở bên trong cung điện ngồi xuống, đem tím thần sa luyện hóa vào thể, hòa vào trong cơ thể 5 trong linh thạch.

Có này cát, hắn liền có thể đang lấy thân là phù trên con đường này, bước ra chân chính bước đầu tiên!

Dùng thân là phù, đây là một cái kỳ lạ con đường, cũng là Tiêu Vũ bất đắc dĩ chọn.

Trong cơ thể hắn bởi vì có sức mạnh nguyền rủa, chịu đựng thiên địa chỗ chống cự, không cách nào dẫn sức mạnh đất trời tiến vào trong cơ thể, cũng là không thể nào tu luyện đột phá.

Này đây, hắn tiếp xuống phương thức tu luyện, sẽ khai sáng ra một mới sông, ví như bây giờ giấu hư cảnh, hắn không cách nào như người thường như vậy bình thường tu luyện, này đây, hắn phải đem này một cảnh giới, xem là minh phù, khắc họa tại trong cơ thể phù thạch bên trên!

Nói cách khác, hắn tu luyện, không giống với thường nhân tu luyện, mà là trực tiếp này cái gọi là cảnh giới, khắc với phù bên trong, khiến cho hóa thành minh phù, tồn tại ở trong cơ thể của hắn.

Hắn muốn động tác này thân thể tu vi, cũng chỉ tương đương với huy động trong cơ thể mình minh phù.

Minh phù chi đạo, phức tạp không ngớt, như là chủng loại bí thuật, sức mạnh đất trời các loại cũng có thể khắc vào phù bên trong, khiến minh phù có các loại bất đồng hiệu dụng.

Nhưng như Tiêu Vũ như vậy, đem một cảnh giới khắc vào phù bên trong, lại là trước đó chưa từng có việc, có thể nói hắn khai sáng muôn thuở tới nay một mới sông.

Ngoài ra, ở tưởng tượng của hắn bên trong, hắn sau này tu luyện, mỗi một cảnh giới cũng đều chính là như thế, bởi vì hắn không cách nào bình thường tu luyện, chỉ có dùng phương pháp này, mới có thể trở về ngày xưa chí tôn vị trí!

“Ầm!”

Tím thần sa vào cơ thể, Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia một khối 5 linh thạch, nhất thời hào quang chói lọi.

“Ngưng thần!”

Tiêu Vũ không do dự chút nào, đồng thời lấy ra trong cơ thể nhiều loại ngũ hành lực lượng, dung nhập vào trong cơ thể 5 trong linh thạch.

Người khác ngưng tụ thần ảnh, phải một quá trình, nhưng hắn lại không phải bình thường tu luyện, mà là trực tiếp khắc vào phù bên trong, bởi vậy quá trình này so với người bình thường thực sự nhanh hơn nhiều.

Hiện nay, Tiêu Vũ trong cơ thể đã có hành hỏa, Kim hành hai loại ngũ hành lực lượng, hơn nữa hắn trước đây đoạt được ngô đồng mộc, chính là ba loại.

Lúc này, ở trong cơ thể hắn, đạo thứ hai cùng đạo thứ ba thần ảnh đồng thời ngưng tụ, thần tốc hiện ra, hắn càng đồng thời ngưng tụ hai đạo thần ảnh, cái này ở giấu hư cảnh giới này bên trong, cũng là từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được qua sự tình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 261: Rốt Cục Đột Phá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giấu hư, cảnh giới này, vốn là muốn ở trong người ngũ tạng bên trong ngưng ra 5 thần, khiến 5 thần ngồi đàng hoàng ở ngũ tạng trong vòng, lớn mạnh ngũ tạng.

Người tầm thường, tu luyện cảnh giới này lúc, đang ngưng tụ thần ảnh thời gian, đều sẽ quan tưởng chính mình trong nội tâm thần linh, đem ngưng đọng ở trong cơ thể.

Như là con cháu thế gia, bình thường ngưng tụ thần ảnh thì sẽ là gia tộc cổ xưa cường giả, mà như tông môn tử đệ, tất là sẽ ngưng tụ ra tổ sư hình bóng, nếu lúc tu luyện còn thiên về dược đạo hoặc là Phù đạo, vậy trong cơ thể thần cũng hơn nửa là đạo này người.

Nói trắng ra là, giấu hư cảnh giới, liền đem trong lòng mình cho rằng như là “thần” nhân vật ngưng tụ vào phủ tạng trong lúc này, thông qua phương pháp này, liền có thể tăng cường ngũ tạng, khiến ngũ tạng có thần, có khó lường khả năng.

Mà Tiêu Vũ, hắn đạo thứ nhất thần ảnh, là dùng trong cơ thể vốn Huyết Linh thay thế, hiện nay, hắn đồng thời ngưng tụ thứ hai thứ ba Đạo Thần ảnh, khắc vào bên trong cơ thể 5 trong linh thạch.

Này hai đạo thần ảnh dần dần thành hình, khuôn mặt lại là thập phần mơ hồ, căn bản là không có cách thấy rõ.

Điều này là bởi vì, ở trong lòng hắn, căn bản không có người thường trong mắt cái gọi là thần, bởi vì kiếp trước, hắn chính là đệ nhất chí tôn vô địch cửu thiên, không có người nào có thể khiến hắn xưng là thần.

Cũng bởi vì như thế, hắn này thần ảnh hết sức đặc thù, không thuộc về bất luận một ai, hai đại thần ảnh hình thể hiển nhiên càng ngày càng rõ ràng, nhưng khuôn mặt nhưng thủy chung hoàn toàn mơ hồ, không phải thế gian này bất luận người nào.

Có lẽ, ngay cả chính hắn cũng không biết, hắn muốn ngưng tụ thần ảnh, đến tột cùng là muốn ra sao tồn tại, mới có thể ở trước mặt hắn xưng thần.

“Ầm!”

Không lâu sau đó, hai đại thần ảnh thành hình, ở vào giờ khắc này, Tiêu Vũ cảm giác được trong thiên địa làm như có một loại lực lượng vô hình xuất hiện, thêm vào tại đây hai đạo học sinh mới thần ảnh bên trên.

Ở trong cơ thể hắn, hiện nay có ba bóng người ngồi xếp bằng, một đạo là khuôn mặt hình thể đều cùng hắn hoàn toàn tương tự tiểu nhân, cũng là hắn vốn cái kia một đạo hóa thân, hai đạo khác, thì lại lộ ra cổ điển đạo ý nhị, nhưng cũng không thấy hình dáng, một tả một hữu, ngồi đàng hoàng ở hắn đạo kia hóa thân tả hữu!

“Hiện!”

Theo Tiêu Vũ trong lòng hơi động, từ trong cơ thể hắn, tam đại ngôi sao bay ra, quay chung quanh ở bên cạnh hắn.

3 ngôi sao, đều cùng ngũ hành lẫn nhau đối ứng, bây giờ hắn ngưng tụ này 3 ngôi sao, chia ra làm Kim hành ngôi sao, hành hỏa ngôi sao cùng Mộc hành ngôi sao.

3 ngôi sao bên trong, Kim hành ngôi sao cùng hành hỏa ngôi

sao đều đã viên mãn, chỉ có Mộc hành ngôi sao, là vừa vặn ngưng tụ đến, có chút nhỏ yếu.

Tam đại ngũ hành ngôi sao,

Đan xen trong lúc đó, lẫn nhau tựa hồ có một loại lực lượng thần bí ở giữa bọn họ lưu chuyển, mặc dù ngũ hành không hoàn toàn, nhưng thoạt nhìn, đã là thập phần thần dị.

“Kim hành ngôi sao, so với binh khí còn cứng rắn hơn, có thể ngăn cản phần lớn công kích, hành hỏa ngôi sao, ở trong chứa hoàng văn lửa, mặc dù còn chưa cường đại, nhưng nếu lấy ra, cũng thập phần khủng bố, mà đây Mộc hành ngôi sao……”

Tiêu Vũ thấy này tam đại ngôi sao, ở trong Kim hành ngôi sao cùng hành hỏa ngôi sao hiệu dụng rõ ràng, có thể cái kia dung hợp ngô đồng mộc Mộc hành ngôi sao, hắn lại nhất thời không biết như thế nào sử dụng, bởi vì đến bây giờ cũng không biết ngô đồng mộc có cái gì đặc biệt hiệu dụng.

Theo hắn lại ngưng ra hai đạo thần ảnh, hắn trước đây nắm giữ ngũ hành đồ vật, cũng đều dung nhập vào này mấy viên trong tinh thần, mà đây mấy viên ngôi sao, lại cùng hắn trong cơ thể vài đạo thần ảnh lẫn nhau có quan hệ, một ngôi sao liền đại diện cho một đạo thần ảnh.

“Hao phí nhiều thời giờ như vậy, cuối cùng là để cho ta có điều đột phá, thành công bước ra này quan trọng nhất bước đầu tiên!”

Thấy này tam đại ngôi sao chuyển động, Tiêu Vũ cực kỳ thoả mãn.

Mặc dù, hắn chỉ là từ giấu hư cảnh một đạo thần ảnh, đột phá đến ba đạo thần ảnh, vẫn như cũ không Thiên Tông, thế nhưng, ít nhất này dùng thân là phù bước đầu tiên, hắn thành công!

Điều này nói rõ, hắn ý nghĩ khả thi, sử dụng minh phù phương pháp, hắn là có thể tiếp tục sau này tu luyện, mà không cần đã bị nguyền rủa hạn chế.

Chỉ cần phương pháp này khả thi, hắn tin tưởng, cuối cùng có một ngày, hắn nhất định có thể trở về chí tôn vị trí, lại tới cửu thiên!

Chỉ có điều, phương pháp này liền bước đầu tiên đều gian nan như vậy, ngày sau muốn tiếp tục đi tới đích, phỏng chừng càng ngày sẽ càng gian nan.

“Vô luận như thế nào, dù cho con đường phía trước như thế nào đi nữa gian nguy, này cũng đã là ta duy nhất có thể tiếp tục đi đường!”

Tiêu Vũ đạo tâm kiên định, chưa từng dao động, như là đã đi ra bước đầu tiên này, hắn càng không có bất kỳ cái gì từ bỏ lý do.

“Đoành!”

Cửa đại điện tự động mở ra, như là cảm nhận được hắn đã không muốn phải nơi đây.

“Đa tạ đạo hữu!”

Tiêu Vũ đứng dậy, đi ra ngoài.

Mặc dù không nhìn thấy nơi này có bất kỳ sinh linh tồn tại, nhưng hắn có loại cảm giác, này U Sơn bên trong, hơn nửa tồn tại một vị thực lực và quần áo trắng điện chủ xê xích không nhiều sinh linh tồn tại, đang nhìn chăm chú hắn tất cả.

Theo đường cũ, Tiêu Vũ hướng phía dưới trở về.

Một đường đi tiếp, hắn yên lặng tổng kết, U Sơn việc này, hắn không chỉ đạo tâm tìm được đột phá, nhưng lại thành công đi ra dùng thân là phù bước đầu tiên, và thành công ngưng tụ ra hai đạo thần ảnh.

Mặc dù coi như, hắn cách Thiên Tông cảnh giới, còn kém hai đạo thần ảnh, và ngũ hành lực lượng cũng không viên mãn, nhưng này vừa đột phá, lại cũng làm cho thực lực của hắn đã xảy ra biến hóa to lớn!

Bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể mỗi nhiều một ngôi sao, đều sẽ để thực lực của hắn có to lớn tăng lên, bây giờ thêm ra càng ba viên có ngũ hành lực lượng ngôi sao.

Bây giờ Tiêu Vũ, dù cho lại đụng với Quân Cuồng người như vậy, thậm chí không có tổ tiên chi cốt để hắn thi triển Hóa Hư nguyền rủa, hắn cũng tương tự có thể có sức đánh một trận.

“Không biết cái kia quân Tà còn ở hay không, nếu như ở đây, mượn hắn đến kiểm nghiệm một chút ta khai sáng mới đạo có được hay không!”

Tiêu Vũ ánh mắt kiên nghị, hắn lúc này, mới thật sự là tự tin, dù cho không mượn bất kỳ ngoại vật, cũng tin tưởng mình thực lực sẽ không thua trong cùng thế hệ bất luận người nào.

“Ngươi đã trở lại?”

Quay về Thần Hoàng Động Phủ, vừa từ đó rời đi, Tiêu Vũ lại phát hiện những người trẻ tuổi kia đều đã rời đi, chỉ còn lại có hồ nữ Thanh Nhi một người ở chỗ này chờ hắn.

“Quân Tà?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, trong lòng ẩn có vài phần thất vọng.

Quân Tà lại cũng đi rồi, không có tiếp tục ở đây khổ sở chờ đợi, nhưng trước đây người này rõ ràng một bộ đối với hắn tất sát hình dáng, lại cứ như vậy rời đi.

“Đừng nói nữa, U Sơn có biến, chúng ta nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất rời đi, nếu không sẽ có đại họa!”

Thanh Nhi sắc mặt ngưng trọng, bất hòa Tiêu Vũ giải thích, lôi kéo hắn liền đi.

“Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ có thể thấy, Thanh Nhi vô cùng gấp gáp, yêu nữ này trên đường đi, gặp qua không ít hung hiểm, nhưng vẫn là lần đầu tiên có vẻ mặt như thế.

“Ngươi có nhớ ta và ngươi đã nói, chúng ta những người này đều là bị lực lượng nào đó mang tới U Sơn chỗ sâu, dựa vào chúng ta chính mình không thể sống sót đi tới nơi này, cũng không khả năng sống sót từ nơi này rời đi!”

Thanh Nhi lôi kéo Tiêu Vũ, vừa đi vừa nói: “Trước đó không lâu, có một thanh âm vang lên, rời đi con đường đã mở ra, nếu không phải đi, sắp sửa bị nhốt nơi đây, vĩnh viễn khó hơn nữa rời đi!”

Tiêu Vũ nhíu mày, nghe tới, U Sơn bên trong tựa hồ đích xác tồn tại một cái nào đó sinh linh, ở an bài tất cả những thứ này, giống như sinh linh này làm sự tình, cũng cùng quần áo trắng điện chủ giống nhau, là vì đào tạo hậu nhân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 262: U Sơn Nhắm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

U Sơn, nơi này vốn là một mảnh cấm kỵ chi địa, sanh nhân vật cận, lần này xuất hiện nhiều người như vậy này, hoàn toàn là vì trong núi có loại sức mạnh thần bí, đem phần đông người trẻ tuổi dẫn đến đây.

Hiện nay, nghe Thanh Nhi ý tứ, U Sơn đem nhắm, trong núi toàn bộ sinh linh đều phải rời, nếu không lại không rời đi cơ hội, đem vĩnh viễn bị nhốt ở đây.

Tiêu Vũ mặc dù không biết U Sơn vì sao đột nhiên muốn đóng kín, nhưng cảm giác Thanh Nhi theo như lời nên không giả, nếu không Quân Tà đối với hắn có như thế sát ý, đoạn không thể liền như vậy dễ dàng rời đi.

“Bốp!”

Hai người đi tiếp, đột nhiên một gian, một đạo hàn quang chém tới, nhắm thẳng vào Tiêu Vũ mi tâm, sát cơ sắc bén, phải đem hắn một đòn giết chết.

Này là vô cùng khủng khiếp một đòn, im hơi lặng tiếng, và không có nửa điểm dấu hiệu, đột nhiên làm khó dễ, hơn nữa uy lực thập phần khủng bố, để Tiêu Vũ cảm thấy mãnh liệt nguy cơ!

“Ngươi tránh ra!”

Hắn đem Thanh Nhi đẩy ra, chủ động đón nhận, trong cơ thể ngũ đại ngôi sao đồng thời bay ra, âm dương hai sao cùng tam đại ngũ hành ngôi sao xoay tròn, lộ ra một luồng khôn kể sức mạnh.

“Ầm!”

Vùng thế giới này, tựa hồ cũng bị hắn chúa tể, ngũ hành lực lượng phối hợp âm dương xoay chuyển, uy lực kinh người, cái kia một đạo hàn quang trực tiếp bị Tiêu Vũ loại sức mạnh này cầm cố, dừng ở trước người hắn, không cách nào tiến thêm.

“Là ngươi, ngươi còn chưa đi!”

Thanh Nhi thấy rõ người xuất thủ khuôn mặt, nhất thời kinh hô, một bộ khiếp sợ không thôi dáng vẻ.

Người này thoạt nhìn rất trẻ tuổi, hai mươi tuổi ra mặt, mặt mày lạnh lùng, trong mắt mang theo sát khí lạnh như băng, lúc này hắn một ngón tay như là mang, chính đối Tiêu Vũ mi tâm, vừa mới cái kia một đạo hàn quang, chính là xuất từ đầu ngón tay của hắn.

“Hắn chính là Quân Tà?” Tiêu Vũ lập tức đoán ra người này thân phận, đối với hắn có như thế sát ý, ở U Sơn trong mọi người, chỉ sợ cũng chỉ có này một cái Quân Tà.

“Ta còn tưởng rằng hắn đã rời đi, không ngờ rằng hắn để giết ngươi, lại không tiếc mạo hiểm!” Thanh Nhi ở bên cạnh gật đầu, khuôn mặt nặng nề, rõ ràng đối với người này thực lực kiêng kỵ sâu đậm.

“Hắn quả thật đã rời đi.” Tiêu Vũ gật đầu, nhìn chằm chằm người trước mắt, nói: “Đây chỉ là trong cơ thể hắn một đạo thần ảnh, hắn chân thân, sớm đi xa.”

“Ngươi có thể nhìn thấu?” Phía trước Quân Tà mở miệng, trên người người này có chứa một loại tà dị cảm giác, lạnh lùng nói: “Có điều, cũng là vô dụng, ta nói rồi, đợi ngươi rời đi Thần Hoàng

Động Phủ thời gian,

Liền là của ngươi bỏ mình ngày!”

Người này đối với Tiêu Vũ sát tâm thật sự quá nặng đi, dù cho rời đi, thế mà còn là để lại một đạo thần ảnh, muốn ở đây đánh giết Tiêu Vũ.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, người này vô cùng mạnh mẽ, người bình thường trong cơ thể thần ảnh mặc dù có thể lấy ra, nhưng không cách nào rời đi thân phận thật sự quá xa, mà người này thân phận thật sự đi xa, nhưng có thể lưu lại một đạo thần ảnh, hơn nữa thực lực đồng dạng mạnh mẽ, sợ là không thể so với thân phận thật sự yếu nhiều lắm.

“Phải không?” Đối với muốn giết mình người, Tiêu Vũ cũng không có gì nói.

Vừa vặn, hắn đột phá tu vi, ngưng ra hai đạo thần ảnh, và thành công dùng thân là phù, liền vay mượn người này kiểm nghiệm một chút bây giờ Đạo Quả.

“Giết!” Quân Tà mang theo một luồng yêu dị khí chất, lạnh lùng phun ra một chữ.

Ở mi tâm của hắn, có một cổ xưa phù hiệu, như là một đạo văn, lúc này đạo văn này phát sinh yêu dị tà quang, để cả người hắn thoạt nhìn đều càng thêm tà dị, đồng thời cũng có một luồng lực lượng kinh khủng với trên người hắn thấu ra, bao phủ Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Tiêu Vũ cũng là không sợ, nếu như liền chỉ là một đạo hóa thân đều không đối phó được, hắn cũng không cần đi tới U Sơn, để đột phá, khổ sở tìm kiếm tím thần sa.

“Ầm!”

Hắn có năm sao hộ thể, một quyền về phía trước, có loại thẳng tiến không lùi tư thế, khí nuốt thiên địa.

Quân Tà đạo này hóa thân, cũng là vô cùng mạnh mẽ, còn hơn lúc trước Quân Cuồng, cũng không yếu bao nhiêu, trong lúc xuất thủ các loại sát thế, cùng Tiêu Vũ đại chiến tới một chỗ.

Hai người bọn họ, đều là 10 châu nơi đứng trên tất cả thiên tài, lúc này ra tay, mây gió biến ảo, thực lực của hai bên đều mạnh kinh người, đánh cho U Sơn đều vì bọn họ mà rét run.

Tiêu Vũ dùng thân là phù, nhờ vào đó tu luyện, đây là một cái hoàn toàn mới đường, kể cả chính hắn cũng không biết đường này hay không chính xác, hiện nay, có như vậy một gã đối thủ cùng hắn đại chiến, vừa vặn để hắn dùng để kiểm nghiệm một chút con đường này chính xác hay không.

Hắn không đi vận dụng sáu viên dấu ấn, cũng không dùng cái kia mấy viên ngôi sao, mà là chỉ bằng đem tự thân tu vi hóa thành minh phù sau khi mang tới biến hóa mà chiến.

Dùng thân là phù, hắn tuy là thành công ngưng ra ba đạo thần ảnh, nhưng sự thật, này thần ảnh tàng với trong cơ thể hắn phù, hắn thân mình tu vi cũng không biến hóa quá lớn.

Là lòng, hắn hiện tại, có thể nói tương đương với ở huy động một viên minh phù, đang cùng Quân Tà đạo này hóa thân chiến đấu.

“Chảo rán chảo rán chảo rán!”

Quân Tà hóa thân cũng là cực kỳ mạnh mẽ, thân thể như sắt, không thể lay động, Tiêu Vũ hai quả đấm đánh ở trên người hắn, liền như là đánh vào sắt thép bên trên bình thường, phát sinh tiếng kim loại.

“Bất diệt Minh Vương nguyền rủa!”

Quân Tà quát lạnh, mi tâm cổ phù càng thêm yêu dị, đột nhiên từ nơi đó soi sáng ra một đạo màu máu quang mang.

Đạo hào quang này giống như đến từ Cửu U bên dưới, mang theo làm người sợ hãi khí tức, ổn định khóa được Tiêu Vũ, này 1 ánh sáng hướng, không gian vặn vẹo, thời không biến ảo, cái gì vậy đều tiêu diệt, không còn tồn tại nữa.

“Cẩn thận!” Thanh Nhi ở bên nhắc nhở, Quân Tà thật sự quá mạnh mẻ, bí thuật này càng mười phần nguy hiểm, tuyệt đối không thể đụng vào, nếu không lại có đáng sợ hậu quả xuất hiện.

“Định!”

Tiêu Vũ lại là thập phần bình tĩnh, hướng về phía trước một chỉ điểm ra.

Ở đầu ngón tay hắn, một viên dấu ấn bay ra, chính là thiên ấn, này ấn trước thân là phù, bây giờ, Tiêu Vũ tự thân chính là một viên minh phù, này ấn vừa ra, uy lực cũng xa không phải ngày xưa có thể so với.

Cái này dấu ấn ở trên bầu trời hóa thành một to lớn ấn phù, trong nháy mắt, phương này thời không ngưng tụ, thời gian đều ngắn ngủi ngưng trệ, Quân Tà cái kia một ánh hào quang cũng là như thế.

Minh phù chi đạo, vốn cần phù thạch, ấn phù, sinh linh máu ba người kết hợp lại, mới có thể thành phù, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ dùng tự mình phù, hắn tự thân đã là một cái minh phù.

Trước đây hắn còn cần lập tức thành phù phương pháp, tài năng đánh ra các loại minh phù hiệu dụng, có thể hiện nay, theo hắn dùng thân là phù thành công, hắn căn bản không cần khắc họa, thiên ấn vừa ra, trực tiếp thành phù, có thể đánh ra các loại minh phù hiệu dụng.

Lúc này một quả này ấn phù, xưng là loạn không phù, phù đến thời không hỗn loạn, thậm chí có thể nắm giữ thời không, nhưng Tiêu Vũ bây giờ tu vi không đủ, chỉ có thể khiến thời không ngắn ngủi ngưng trệ một cái.

“Đi!”

Tại đây cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ bên cạnh, viên kia hành hỏa ngôi sao bay tới đằng trước, tinh thượng cổ văn sáng lên, hoàng văn lửa sức mạnh kinh khủng lộ ra, bao phủ Quân Tà.

“Ầm!”

Kinh khủng ánh lửa lộ ra, Quân Tà hóa thân nhất thời bị hoàng lửa nuốt chửng, biến thành một hỏa nhân.

“Này……” Thanh Nhi có chút ngây người, Tiêu Vũ càng thật thắng được Quân Tà, mặc dù đây chỉ là một đạo hóa thân, tuy nhiên đồng dạng mạnh mẽ, kết quả này, còn là làm cho nàng bất ngờ không ngớt.

“Đây chỉ là một đạo hóa thân, huống hồ hắn chân thân đã rời đi, này hóa thân không kiên trì được quá lâu, cùng ta sau đại chiến đã không dư thừa bao nhiêu thực lực.” Tiêu Vũ nhìn ra Thanh Nhi khiếp sợ, mở miệng nói ra.

Mặc dù giải quyết Quân Tà hóa thân, có thể dưới cái nhìn của hắn và không tính là gì, bởi vì có thể khẳng định, chân chính Quân Tà, muốn so với cái này một đạo hóa thân mạnh mẽ gấp trăm lần!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 263: Hoàng Phủ Nhận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Rất tốt, xem ra ngươi cái này giun dế, so với ta trong tưởng tượng muốn hơi hơi lớn mạnh một chút!”

Quân Tà hóa thân bị hoàng lửa quấn quanh, nhưng cũng lạnh lùng như cũ, nói: “Ngươi giết đệ đệ của ta, bây giờ vừa hủy ta một đạo hóa thân, ngày sau nếu là ở Đạo Thần Cung gặp lại, tất cả những thứ này ta chắc chắn thanh toán!”

“Ngươi cũng là Đạo Thần Cung đệ tử?” Tiêu Vũ một chút liền hiểu, đã Quân Cuồng đều là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, vậy Quân Tà, tự nhiên cũng sớm bị Đạo Thần Cung lựa chọn.

Mà hắn sở dĩ chắc chắn như thế ngày sau bọn họ sẽ ở Đạo Thần Cung gặp lại, khẳng định cũng biết loạn thế sắp nổi lên, đến lúc đó thế gian hết thảy người trẻ tuổi, đều sẽ tiến vào Đạo Thần Cung, mới có hi vọng sống sót.

“Ngày khác gặp lại, ta nhất định chém ngươi!” Quân Tà lưu lại câu nói sau cùng, sau đó hắn hóa thân ở hoàng lửa bên trong từ từ biến mất, bị đốt cháy thành tro tàn.

“Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ trầm tư, tựa hồ tương lai loạn thế, nơi này, chiếm cứ lấy thập phần địa vị trọng yếu, mặc dù là hắn, đến lúc đó chỉ sợ cũng khó có thể vòng qua.

“Đi thôi!” Hắn không có đi nghĩ nhiều như thế, bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, phải đi chí tôn con đường, hắn chỉ có chém hết tất cả địch, không có bất kỳ cái gì đường tắt có thể đi.

Nếu là Quân Tà cố ý muốn giết hắn, quá mức, cùng đánh một trận.

Mang theo Thanh Nhi, Tiêu Vũ hai người đi lên rời đi con đường, con đường này hết sức kỳ lạ, đi vào sau khi, chưa qua hồi lâu, liền đến U Sơn bên ngoài, rời xa trung ương cái kia một tòa cùng trời núi to, xa xôi không biết mấy vạn dặm, nhưng cũng vài bước liền đã đi ra.

Đi tới bên ngoài sau khi, Tiêu Vũ còng không quên, bên ngoài bên trong, có một ngân giác vương, cùng Thái Ất thần nước, nếu là tìm được này nước, là hắn có thể lại ngưng đọng một ngôi sao cùng thần ảnh, khoảng cách Thiên Tông cảnh giới, cũng sẽ gần hơn một bước.

Nhưng mà, một lần nữa trở lại chỗ đó, ngân giác vương đã rời đi, Thái Ất thần nước cũng đã không thấy tung tích.

Tiêu Vũ mặc dù tiếc nuối, nhưng Thái Ất thần nước cũng không phải lựa chọn duy nhất, nếu như có thể tìm kiếm cái khác Thần thủy, cũng có thể để hắn làm ra đột phá, đi tới U Sơn, quan trọng nhất còn là tím thần sa, chỉ cần bước đi này thành công, ngày sau đột phá đều sẽ không thái quá khó khăn.

“Kế tiếp ngươi như thế nào dự định?” Thanh Nhi hỏi dò, chuyện đến nước này, nàng cũng biết hai người sắp sửa phân biệt.

“Ta?” Tiêu Vũ còn không có quên, rời đi thời gian, hắn đã đáp ứng Tiêu Hoành Viễn, mỗi qua một đoạn thời gian muốn trở về Tiêu gia một lần, bây giờ đạt được tím thần sa, làm ra đột phá, cũng là trong khi đi trở về.

“Ngươi đừng quên, ngươi giết Hoàng Phủ nhà hậu nhân, bọn họ là này một châu vương tộc, ngươi muốn từ nơi này rời đi, chỉ sợ không dễ.” Thanh Nhi nhắc nhở.

“Ngươi thì sao? Muốn hướng về đi đâu?” Tiêu Vũ lắc đầu,

Không có trong vấn đề này quá nhiều xoắn xuýt.

Sự tình đã làm, hắn giết Hoàng Phủ sửa, nếu như Hoàng Phủ vừa để xuống thật muốn bởi vậy phong tỏa này châu, đối với hắn đuổi giết nói, hắn cũng chỉ có mở một đường máu.

“Ta vốn là thú tộc, mặc dù đã hóa thành thân người, nhưng chúng ta trong tộc trưởng bối giao cho, thế gian đem loạn, không cho chúng ta vào đời cất bước, cho nên ta cũng nên về rồi.” Thanh Nhi như thực chất nói.

“Đã như vậy, vậy thì bảo trọng a.” Tiêu Vũ cũng không nói thêm lời.

Hôm nay phân biệt, hắn có linh cảm, bất kể là ngân giác vương, hoặc là Quân Tà, thậm chí là cái kia hai cái ở U Sơn bên trong chiếm được một chỗ thần phủ người trẻ tuổi, ngày sau đều sẽ tái tụ.

Thiên địa đem loạn, nếu Đạo Thần Cung là duy nhất khả năng làm cho bọn họ ở trong loạn thế sống sót địa phương, vậy ngày sau những người này, đều sẽ tụ hội Đạo Thần Cung.

“Bảo trọng!” Thanh Nhi cuối cùng cũng không có nhiều lời, từ giã Tiêu Vũ độc thân đi xa.

Tiêu Vũ khi đến, một thân một mình, bây giờ rời đi, cũng là độc thân khởi hành.

“Hoàng Phủ bộ tộc?” Hắn chỉ hơi trầm ngâm, sau đó hướng về ngoài núi mà đi.

Trước đây hắn chém giết Hoàng Phủ sửa, đã bị Hoàng Phủ bộ tộc người phát hiện, lúc này rời núi, nói không chừng thì sẽ đã bị điên cuồng đuổi giết.

Ngoài ra, Khổng Hi thoát đi, không thể bị hắn lưu lại, người này xuất thân Phù Đạo Minh, vừa là phù vương đệ tử, rời đi sau khi nếu như dẫn người trở về, hắn muốn rời khỏi, cũng sẽ phi thường khó khăn.

Thế nhưng, mặc dù biết rõ U Sơn ở ngoài có thật nhiều nguy hiểm đang chờ hắn, Tiêu Vũ vẫn là không có lựa chọn, trầm ngâm chốc lát sau, nhanh chân hướng về U Sơn ở ngoài mà đi.

“Nghiệt súc, cuối cùng ngươi đồng ý đến đến rồi!”

Không ra Tiêu Vũ đoán trước, hắn mới ra U Sơn, nhất thời liền có 1 người đàn ông tuổi trung niên xuất hiện, cầm trong tay một cái trăm trượng trường tiên, một roi này quất tới, liền núi cao đều bị tiêu diệt, thanh thế cực kỳ kinh người.

“Ngươi là Hoàng Phủ bộ tộc người?” Tiêu Vũ lấy tốc độ cực nhanh né qua, lạnh lùng thấy người này.

“Nghiệt súc, ngươi đầu tiên là hại chết Hoàng Phủ Cực, bây giờ lại giết Hoàng Phủ sửa, bộ tộc ta bên trong hai đại thiên kiêu, đều chết vào tay ngươi, lần này ngươi vô luận như thế nào, cũng không khả năng còn sống rời đi!”

Người đàn ông trung niên này, nhìn qua 4 mười mấy tuổi, trong ánh mắt tràn ngập phẫn nộ cùng sự thù hận.

Hoàng Phủ bộ tộc hai đại thiên tài, một là Hoàng Phủ Cực, thiên tư trác tuyệt, danh chấn 10 châu, liền cùng hắn nổi danh chư đa thiên tài nhân vật đều chết ở trong tay của hắn, có thể nói tiền đồ không thể đo lường, tuy nhiên lại bởi vì Tiêu Vũ mà chết.

Một cái khác Hoàng Phủ sửa, mặc dù đang về mặt thực lực còn hơn Hoàng Phủ Cực đến vẫn có chênh lệch nhất định, nhưng, đây đã là Hoàng Phủ bộ tộc tìm khắp hết thảy hậu nhân, duy nhất khả năng dùng để đại diện Hoàng Phủ Cực, đáng giá để tâm bồi dưỡng nhân vật.

Nhưng mà, hai người này Hoàng Phủ bộ tộc xem trọng hậu nhân, lại đều trước sau chết tại Tiêu Vũ trong tay!

“Ta muốn đi, không ai lưu được ở!” Xác nhận thân phận của đối phương, Tiêu Vũ hoàn toàn không nghĩ tới nhiều dây dưa, triển khai huyễn thiên thần dực, bay lên trời.

Nơi này là Hoàng Phủ bộ tộc địa đầu, trời biết nếu như hắn và người này động thủ, sẽ đưa tới bao nhiêu Hoàng Phủ bộ tộc nhân vật?

“Nghiệt súc, ngươi còn muốn đi? Vào ta Thương Châu địa giới, không ai có thể cứu được ngươi! Cho ta phong!” Hoàng Phủ nhận gầm lên, đột nhiên đánh ra một cái mâm tròn.

Này bàn lên không, thần tốc thành lớn, thay thế bầu trời, bao trùm mấy vạn dặm chu vi, đem phía dưới hoàn toàn bao phủ.

“Cấm bay lực lượng?”

Tiêu Vũ thân thể run lên, &# 85; &# 8 huyễn thiên thần dực không bị khống chế, lại lần nữa rơi về mặt đất.

Cái mâm tròn này không phải là vật phàm, này bàn bao trùm trong phạm vi, đúng là có loại sức mạnh, làm cho không người nào có thể bay lên không.

“Xem ra ngươi đến có chuẩn bị!” Tiêu Vũ một chút liền nghĩ đến, hắn huyễn thiên thần dực đã sử dụng nhiều lần, sớm không phải bí mật gì.

Hoàng Phủ bộ tộc, lần này mang đến thứ này, rõ ràng đã sớm chuẩn bị, chính là sợ hắn lại chạy trốn, rất hiển nhiên bọn họ lần này là không có ý định lại thả hắn rời đi.

“Ngươi giết bộ tộc ta hai đại thiên kiêu, còn ý đồ giết hại phù vương duy nhất đệ tử, vô luận là vì thù riêng, vẫn là vì Phù Đạo Minh, hôm nay ta Hoàng Phủ loài đều chém định ngươi!” Hoàng Phủ nhận cười lạnh, đổi không phủ nhận.

Hắn đã sớm biết, Tiêu Vũ có một đôi cánh thần, vô tung vô ảnh, này đây lần này làm giết Tiêu Vũ, hắn nhưng là làm đủ chuẩn bị, không thể lại để cho Tiêu Vũ thoát đi.

Nếu không phải U Sơn quá mức hung hiểm, Tiêu Vũ vừa xâm nhập quá sâu, trên thực tế hắn sớm đuổi tới U Sơn bên trong, chỉ là dùng thực lực của hắn, căn bản đi sâu vào không dứt, chỉ có thể bên ngoài chờ đợi, đến bây giờ mới rốt cục đợi cho Tiêu Vũ rời núi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 264: Lại Chém Thiên Tông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Buồn cười, cũng không hỏi xem các ngươi trong tộc cái kia cái gọi là thiên kiêu đều đã làm những gì, thì chỉ cho phép các ngươi giết ta, không cho ta giết các ngươi?” Tiêu Vũ cũng là sinh ra vài phần tức giận.

Đầu tiên là Hoàng Phủ Cực, ở Thiên Uyên, người này thấy hắn có cửu sắc Thanh Liên, liền bá đạo muốn tiếp theo đến, sau khi càng ý đồ đưa hắn xem là mài đao thạch, thành tựu chính mình bí thuật, mới có thể dẫn đến chết ở trong tay của hắn.

Còn Hoàng Phủ sửa, càng không chịu nổi, thừa dịp hắn bị thương thời khắc, không chỉ đưa hắn đả thương, còn muốn đưa hắn thu làm nô, càng đuổi hắn đuổi tới U Sơn trong vòng, Tiêu Vũ nếu không giết hắn, quả thực là có lỗi với chính mình.

Có điều, hắn gan dạ rõ ràng, thế gian này, vốn không có đúng sai, hết thảy đều cần nhờ thực lực nói chuyện, ngươi thực lực mạnh mẽ, vậy liền nói cái gì đều là đối với!

“Không can thiệp tới ngươi nói cái gì, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!” Hoàng Phủ nhận hiển nhiên cũng không muốn cùng Tiêu Vũ tốn nhiều miệng lưỡi, hắn Hoàng Phủ bộ tộc bị nói là vương tộc, Tiêu Vũ giết trong tộc bọn họ hai đại thiên kiêu, chính là có nhiều hơn nữa lý do, cũng phải chết!

“Bốp!”

Mở miệng trong lúc đó, hắn trường tiên như rồng, dài tới mấy trăm dặm, trong lúc huy động, cuốn lên một ngọn núi, đánh Tiêu Vũ.

“Đã tất cả cũng phải nói thực lực nói chuyện, cũng được, hôm nay ta thì lại chém Thiên Tông!” Tiêu Vũ đạo tâm có đổi, hắn hôm nay có một loại vô địch chi tâm, vô luận đối mặt đối thủ như thế nào, cũng dám một trận chiến.

“Trời thiếu!”

Nói chuyện đồng thời, hắn một chỉ điểm ra, mây gió biến ảo, một chỉ này ngưng tụ Thiên Uyên các đại sinh linh bất đồng vực trường, vạch ra loạn người Thần lực, ép người tu vi.

“Lại chém Thiên Tông? Khẩu khí thật là lớn, ta Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông, không phải là ngươi cái kia nho nhỏ Lạc Vân Châu phế nhân có thể so với!”

Hoàng Phủ nhận xem thường cười lạnh, thân là Thiên Tông, hắn có đầy đủ tự tin, tin tưởng mình hoàn toàn có thể như bóp chết một con giun dế giống nhau đem Tiêu Vũ chém giết.

Tuy nói, Tiêu Vũ chém qua Thiên Tông không giả, có thể dưới cái nhìn của hắn, đó cũng không phải là Tiêu Vũ quá mạnh mẽ, mà là Lạc Vân Châu những cái được gọi là Thiên Tông quá yếu, hắn nhưng là xuất thân vương tộc người, bàn về thực lực, so với bình thường Thiên Tông, muốn không biết mạnh hơn bao nhiêu.

“A?”

Hoàng Phủ nhận huy động trường tiên, cuốn về Tiêu Vũ, hoàn toàn một bộ xem thường tư thế. Nhưng mà, làm Tiêu Vũ cái kia một ngón tay tiến lại, sắc mặt của hắn lập tức chính là biến đổi.

“Đây là cái gì?”

Trên mặt hắn lộ ra vài phần kinh khủng, lần đầu tiên có chút bối rối,

Bởi vì lúc này trong cơ thể hắn Thần lực, càng bị một loại nào đó lực lượng thần bí áp chế, tu vi giảm xuống, thập phần không yên.

“Giết!”

Tiêu Vũ lấy ra trời thiếu ngón tay, đồng thời ra tay toàn lực, 5 ngôi sao đồng thời từ trong cơ thể hiện lên, với trước người hắn xoay chuyển.

Cũng trong lúc đó, trong cơ thể hắn ngưng ra ba đạo thần ảnh, với lúc này đồng thời hiện lên, mỗi loại mở hai mắt ra.

“Ầm!”

Vào lúc này, một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt, từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, trong cơ thể hắn 3 đại thần ảnh, tựa hồ mỗi một vị đều là đủ để diệt thế tồn tại, phát ra khiến Hoàng Phủ nhận đều cảm thấy hoảng sợ khí tức.

“Đây là cái gì thần ảnh?” Hoàng Phủ nhận kinh hãi, lại không lúc trước nửa điểm xem thường.

Tiêu Vũ trong cơ thể này ba đạo thần ảnh, mỗi một vị đều cho hắn một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, nhất là bây giờ hắn tu vi giảm xuống, càng cảm nhận được một luồng khí tức tử vong, phảng phất có cái gì tồn tại khủng bố nhất, đồng thời theo dõi hắn.

Điều này làm cho hắn lông mao dựng đứng, ngay đầu tiên lui về phía sau, không dám liều mạng.

“Mới vừa nói giết ta thì muốn giết ta, bây giờ còn muốn chạy?”

Tiêu Vũ nghiêng người đuổi theo, trong cơ thể hắn thần ảnh, không như người thường, người bình thường ngưng tụ đều là tổ tiên hình bóng, hoặc là cùng mạch tổ sư, hoặc là có tơ máu quan hệ tiền bối, mà hắn chỗ ngưng đọng, lại hơn xa những người này có thể so sánh.

Trong cơ thể thần ảnh, mỗi một vị đều hết sức quan trọng, ngưng ra ra sao thần ảnh, liền đại diện cho người này ở cảnh giới này sức chiến đấu.

Như lúc trước Hoàng Phủ Cực, trong cơ thể thần ảnh kinh người, mỗi một đạo thần ảnh mở mắt, đều sẽ mang đến cho hắn một loại mạnh mẽ thủ đoạn, chính là thông qua những thần kia ảnh, hắn mới có thể thi triển cường tuyệt đế vương thuật, quét hết cùng thế hệ.

Mà lúc này Tiêu Vũ trong cơ thể thần ảnh, trừ hắn ra cái kia một đạo hóa thân ở ngoài, hai đạo khác thần ảnh, đều tương đương với Cửu Thiên Thế Giới bên trên mạnh nhất chí tôn, tại đây chí cao là đế trong thế giới, hắn mỗi một đạo thần ảnh, đều là kinh khủng.

“Lạc nguyệt thần chú!”

Tiêu Vũ chỉ, lấy ra đạo thứ nhất thần ảnh, dùng cái này Đạo Thần ảnh lực lượng, ngưng tụ vào đầu ngón tay bên trên.

Trong cơ thể hắn thần ảnh, ngoại trừ chính hắn cái kia một đạo hóa thân ở ngoài, hai đạo khác thần ảnh đều là khuôn mặt mơ hồ, không thấy hình dáng, nhưng có thể khẳng định, từ hắn cái này đệ nhất chí tôn ngưng tụ đến thần ảnh, nhất định không kém gì Cửu Thiên Thế Giới bất kỳ chí tôn.

Lúc này, hắn nảy sinh ý nghĩ bất chợt, dùng trong cơ thể một đạo thần ảnh, diễn biến Cửu Thiên Thế Giới cao nhất chí tôn vô thượng bí thuật, coi đây là chiến.

Lạc nguyệt thần chú, đây là nguyệt thần bí thuật, nguyệt thần thực lực với Cửu Thiên Thế Giới chỉ ở dưới hắn, làm bùa này vừa ra, lá rụng bay tán loạn, kỳ dị chính là này lá rụng ở trong gió không dứt biến ảo, khi thì lanh lảnh, khi thì khô vàng, thời gian vào đúng lúc này như là mất đi ổn định, trong chớp mắt, giống như là muôn thuở luân hồi.

“A!”

Hoàng Phủ nhận hoảng sợ kêu to, hắn khiếp sợ phát hiện, hắn không chỉ tu vi cấp tốc giảm xuống, hơn nữa đột nhiên bắt đầu nhanh chóng già nua, trong chớp mắt đã là tóc trắng xoá, da dẻ cũng khô quắt xuống, hầu như hóa thành một người làm.

Đây là cỡ nào bí thuật? Uy lực thực lực kinh khủng đến mức kinh người, bất cứ trực tiếp ở trên người hắn chiếm đoạt năm tháng, khiến cho hắn ở trong chớp mắt liền thành một gần đất xa trời người.

“Vừa đọc vĩnh hằng!”

Tiêu Vũ lại uống, lần này, là trong cơ thể hắn đạo thứ hai thần ảnh mở mắt ra.

Nguyệt thần lạc nguyệt thần chú, có thể chưởng mặt trời lên mặt trăng lặn, có thể ở trong chớp mắt cướp đi vĩnh hằng, là Cửu Thiên Thế Giới một loại cực kì khủng bố bí thuật.

Mà đây vừa đọc nhà, tất là một vị khác vô thượng chí tôn cũ thuật, vừa đọc đã đến, muôn thuở luân hồi cùng ngưng tụ vào trong nháy mắt.

Này 1 cũ thuật, có thể đem tất cả ngưng tụ, dù cho tu vi mạnh trở lại người, ở thuật này trước khi, cũng sẽ bị trở thành một người phàm tục, chỉ vì muôn thuở năm tháng ngưng tụ, vĩnh hằng đều được yên lặng, người cường đại cỡ nào, vào lúc này cũng không cách nào vận dụng nửa điểm Thần lực, sẽ như một phàm nhân giống như, bị tước đoạt hết thảy.

“Diệt!”

Tiêu Vũ một chữ cuối cùng phun ra, lần này là hắn tự mình ra tay, hai ngôi sao lớn bay tới đằng trước, âm dương nghịch chuyển, tiêu diệt tất cả. &# 32;

“Không!”

Hoàng Phủ nhận điên cuồng kêu to, liều mạng phản kháng, nhưng mà hắn giờ phút này mái đầu bạc trắng, vô cùng suy yếu, mà hết thảy tu vi bị đoạt, căn bản không có sức chống cự, phun ra máu tươi về phía sau bay ngược ra ngoài.

“Phụp!”

Theo Hoàng Phủ nhận hộc máu ngã xuống đất, Tiêu Vũ thân hình, cũng là lung lay loáng một cái.

Này bí thuật đều mạnh mẽ quá đáng, trong cơ thể hắn thần ảnh không có cố định diện mạo, cũng tương đương nói không có hạn chế, bởi vậy hắn lớn mật đem hai đạo thần ảnh tạm thời diễn biến thành Cửu Thiên Thế Giới cao nhất chí tôn, thi triển bọn họ cũ thuật.

Nhưng mà, loại này diễn biến quá mức thương tâm, dựa vào thực lực bây giờ của hắn, xuất liên tục hai thuật, cũng chịu đựng thập phần áp lực cực lớn.

Chỉ có điều, này hai đại cũ thuật, thật sự nghịch thiên, dù sao cũng là Cửu Thiên Thế Giới nhân vật mạnh nhất một trong, mặc dù tiêu hao rất lớn, nhưng hiệu quả cũng làm cho hắn hết sức hài lòng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gần nhất rất nhiều chuyện, ta cũng không 11 cùng mọi người giải thích, tóm lại, chương mới không đuổi tới, là vấn đề của ta, cùng mọi người nói lời xin lỗi, thật sự xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 265: Tình Thế Khó Khăn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi…… làm sao có khả năng? Ngươi đây là cái gì chiến quyết?”

Hoàng Phủ nhận trúng liền Tiêu Vũ tam đại bí thuật, trọng thương uể oải, trong hai mắt tràn đầy không thể tin được.

Tiêu Vũ ở trong mắt hắn có điều tầm thường một con giun dế, tu vi so với hắn thấp nhiều lắm, nhưng nhưng lại đưa hắn hoàn toàn áp chế, cái này căn bản là giống như nằm mơ sự tình, quả thực là không thể tưởng tượng!

Hắn làm sao cũng không thể nào tin nổi, hắn thế mà lại ở một cái hậu bối trong tay, ăn thiệt thòi lớn như thế, bị đánh trọng thương, một chút cũng không có sức đánh trả.

Trước lúc này, hắn còn nghĩ Tiêu Vũ coi như là giun dế, có thể tất cả những thứ này thay đổi, lại thật sự là tới quá nhanh.

“Xem ra chí tôn thuật, vẫn là không cách nào dễ dàng thi triển, bằng ta thực lực bây giờ miễn cưỡng sử dụng, cũng khó có thể phát huy ra uy lực thực sự.”

Nhìn thấy Hoàng Phủ nhận chỉ là trọng thương, Tiêu Vũ có chút thất vọng.

Hắn lúc trước thi triển hai đại cũ thuật, mỗi một dạng đều đủ để chém giết chí tôn, nhưng bây giờ hai thuật cùng xuất hiện, lại giết không được một nho nhỏ Thiên Tông.

Nói cho cùng, không phải là bởi vì cũ thuật uy lực không mạnh, mà là bởi vì hắn cảnh giới bây giờ còn quá thấp, chí tôn thuật, dù cho miễn cưỡng thi triển, uy lực cũng không kịp nguyên thuật một phần ngàn tỉ.

“Bốp!”

Ở Tiêu Vũ suy tư thời gian trong, Hoàng Phủ nhận tóc bạc cũng thần tốc thay đổi trở về, khôi phục thành màu đen, khô quắt da dẻ cũng là một lần nữa nhô lên.

Bất kể là lạc nguyệt thần chú, còn là vừa đọc vĩnh hằng, dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ thi triển, đều chỉ có thể làm được kéo dài trong chốc lát, sau khi hiệu quả sẽ thối lui.

Nếu như là thật chí tôn thi triển, cái kia 1 thuật thì sẽ là vĩnh cửu, bị tước đoạt năm tháng, sẽ vĩnh viễn không thể nghịch chuyển, đây mới là thuật này chân chính chỗ kinh khủng.

Liền bằng bây giờ Tiêu Vũ, có thể làm được kéo dài chốc lát, đã là hết toàn lực.

“Ha ha! Ha ha ha ha…… ta còn tưởng rằng ngươi chiến quyết có cỡ nào nghịch thiên, nguyên lai chỉ là có chốc lát công hiệu!” Hoàng Phủ nhận cười ha hả, khôi phục bình tĩnh.

Nếu là như vậy, Tiêu Vũ thủ đoạn tựa hồ cũng không có hắn trong tưởng tượng kinh khủng như vậy, bằng không mà nói, loại thủ đoạn này, có thể nói nghịch thiên!

“Giết ngươi vậy là đủ rồi!” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Hoàng Phủ nhận, sắc mặt không thay đổi chút nào.

Quả nhiên, Hoàng Phủ nhận sắc mặt một chút vừa khó nhìn lên.

Tiêu Vũ theo như lời không giả,

Mặc dù lúc trước cái kia hai loại kinh khủng bí thuật hiệu quả cũng không có kéo dài quá lâu, nhưng này hai thuật thật sự đều thái quá khủng bố, để hắn tại kia trong tíc tắc, một điểm sức hoàn thủ đều không có.

Cũng bởi vì không cách nào trả đũa, hắn bị Tiêu Vũ âm dương hai sao rắn chắc bắn trúng, bây giờ mặc dù 2 thuật hiệu quả thối lui, nhưng hắn lại cũng đã là thân bị trọng thương.

“Thật giận a, ta Hoàng Phủ nhận anh minh một đời, bây giờ lại cắm ở tên tiểu bối này trong tay!”

Hoàng Phủ nhận trong lòng đại hận, vốn dùng thực lực của hắn, muốn giết Tiêu Vũ không phải việc khó gì, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ mặc dù coi như cũng có chút suy yếu, nhưng hắn bị thương càng nặng, rất rõ ràng, kết quả cuối cùng, là hắn không chỉ giết không được Tiêu Vũ, mình còn có có thể muốn chết ở Tiêu Vũ trong tay.

“Tiễn ngươi lên đường!”

Tiêu Vũ tiến lên, một chỉ điểm ra, ngược lại cùng Hoàng Phủ bộ tộc, đã là không thể nào sửa tốt, cái này Hoàng Phủ nhận đã muốn tới giết hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không nương tay.

“Ngươi…… ngươi dám giết ta? Ta là Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông, ngươi nếu giết ta, vô luận trên trời dưới đất, Hoàng Phủ loài đều nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Hoàng Phủ nhận có chút ngoài mạnh trong yếu.

Hắn sợ chết, càng làm cho hắn cảm thấy uất ức chính là, hắn lại muốn chết ở một tên tiểu bối trên tay, điều này làm cho trong lòng hắn tràn đầy cảm giác cực kì không cam lòng cùng khuất nhục.

“Chuyện đến nước này, còn nói này có ý nghĩa gì? Có phải ta thả ngươi, Hoàng Phủ bộ tộc thì sẽ bỏ qua ta?” Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, hắn và Hoàng Phủ loài kẻ thù, sớm là hóa giải không ra, chối hôm nay có giết hay không Hoàng Phủ nhận, Hoàng Phủ bộ tộc cũng không thể buông tha hắn.

“Ngươi cho rằng, ngươi giết ta sau, khả năng chạy thoát được Thương Châu gì?” Hoàng Phủ nhận vạn phần không cam lòng, làm cố gắng cuối cùng, nói: “Lúc trước ngươi giết Hoàng Phủ sửa thời điểm, hắn tàn niệm cũng đã phụ cho ngươi thân thể, ta Hoàng Phủ bộ tộc người có thể bất cứ lúc nào biết phương vị của ngươi, bây giờ toàn bộ Thương Châu đều là của ta Hoàng Phủ bộ tộc phạm vi thế lực, dù cho tốc độ ngươi nhanh hơn nữa, cũng không khả năng chạy ra này châu, chắc chắn phải chết!”

“Nói xong?” Tiêu Vũ còn là bây giờ mới biết, Hoàng Phủ nhận làm sao ngay đầu tiên thì nhận biết được hắn ra U Sơn, nguyên lai lại còn có tầng này nguyên nhân.

Chỉ có điều, chuyện này cũng đã phát sinh, kết quả vẫn là không thay đổi, không can thiệp tới hắn có giết hay không Hoàng Phủ nhận, e sợ Hoàng Phủ bộ tộc cũng không thể thả hắn rời đi này châu.

“Khà khà, ngươi sẽ hối hận, thực lực ngươi tuy mạnh, nhưng ta Hoàng Phủ bộ tộc thân là vương tộc, thực lực mạnh xa không phải ngươi khả năng tưởng tượng, dù cho ngươi có thể giết ta, cũng nhất định không đi ra lọt này một châu, nhất định sẽ chết!” Hoàng Phủ nhận hiển nhiên cũng ý thức được, Tiêu Vũ không thể buông tha hắn, dần dần lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không muốn nghe hắn nói nhảm, một chỉ điểm ra, trực tiếp đã xong Hoàng Phủ nhận tính mạng.

Hoàng Phủ nhận bây giờ thân bị trọng thương, đã là phản kháng chút nào đường sống đều không có, tại chỗ bỏ mình.

“A?”

Vừa mới chém xuống người này, Tiêu Vũ chính là nhíu mày, mạnh mẽ thần niệm nhận biết được có một vị khác Thiên Tông đang hướng về nơi đây nhanh chóng tiếp cận.

“Bốp!”

Hắn lấy ra huyễn thiên thần dực, ngay đầu tiên bay đi.

Làm giết Hoàng Phủ nhận, hắn Thần lực tiêu hao quá lớn, bây giờ đã không có tinh lực nữa đối phó một cái khác Thiên Tông, rút đi là lựa chọn duy nhất.

“Nghiệt súc, ta Hoàng Phủ bộ tộc cùng ngươi, không chết không thôi!”

Vừa mới rời đi, Tiêu Vũ liền nghe đến phía sau truyền đến một tiếng phẫn nộ rít gào, rõ ràng đến vừa là Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông nhân vật.

“Vương tộc?”

Tiêu Vũ suy nghĩ, hai chữ này sau lưng ý nghĩa là cái gì, hắn còn không cách nào khẳng định, thế nhưng, đã Hoàng Phủ bộ tộc được xưng vương tộc, trong tộc hơn nửa có vương giả nhân vật tồn tại.

Hắn đang suy tư, nếu là Hoàng Phủ bộ tộc điều động vương giả, mặc dù là hắn, chỉ sợ cũng không có quá lớn có thể hi vọng sống sót.

Lấy ảo thiên thần dực bay khỏi, Tiêu Vũ đồng thời dùng có thể so với vương giả thần niệm điều tra, tới một địa phương an toàn sau khi, vừa mới rơi xuống đất.

Hắn rơi xuống đất trước tiên, chính là tìm một u tĩnh vị trí, quan sát bên trong thân thể tự thân, tìm kiếm Hoàng Phủ sửa bị giết lúc lưu tại trên người hắn tàn niệm.

Thứ này chưa trừ diệt, hắn là vạn vạn không đi ra lọt Thương Châu.

“Lần này phiền toái!”

Kiểm tra qua đi, U &# 8 Tiêu Vũ lông mày sâu sắc khóa lại.

Hắn quả thật tìm tới, Hoàng Phủ sửa ở trong cơ thể hắn, dùng một tia tàn niệm để lại dấu ấn, có thể cho Hoàng Phủ bộ tộc người bất cứ lúc nào tìm tới hắn.

Hắn vốn tưởng rằng dùng hắn kiến thức của kiếp trước, thứ này có thể bỏ, nhưng mà, đây là Hoàng Phủ sửa mang chết đi thời điểm lưu lại, bao hàm hắn oán niệm.

Hắn oán niệm chính là muốn tộc nhân báo thù cho hắn, bởi vậy lưu lại tàn niệm cũng đi sâu vào Tiêu Vũ trong xương tủy, không cách nào trừ tận gốc, trừ phi Hoàng Phủ bộ tộc người đem Tiêu Vũ giết chết, nếu không này tàn niệm thì sẽ không tản đi.

“Ta mặc dù có huyễn thiên thần dực, nhưng này Thương Châu một châu đều chịu đựng Hoàng Phủ bộ tộc khống chế, ta tốc độ nhanh hơn nữa, trên người có Hoàng Phủ sửa tàn niệm, cũng không khả năng bay đạt được này châu!”

Tiêu Vũ phát hiện, hắn lâm vào trong khốn cảnh.

Hắn hiện tại, coi như có cực nhanh, vừa vặn ở đây châu, hắn vô luận bay đến gì, đều có Hoàng Phủ bộ tộc người, nói đúng là hắn vô luận bay đến nơi nào, đều sẽ nhanh chóng bị Hoàng Phủ bộ tộc người phát hiện, căn bản là bay không ra này châu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 266: Dĩ Chiến Ngộ Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiêu Vũ cũng không nghĩ ra nên dùng biện pháp gì, mới có thể từ đây châu rời đi.

Dù cho hắn có chí tôn trí nhớ, lúc này cũng không cách nào tiêu trừ Hoàng Phủ sửa chết rồi ở trên người hắn dấu vết lưu lại, trừ phi thực lực của hắn có thể tiến thêm một bước, có thể trong khoảng thời gian ngắn, đây cơ hồ là chuyện không thể nào.

“Cũng được, đã không có cách nào, ta đây liền trực tiếp giết ra này châu!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ tại nguyên chỗ tĩnh tọa, khôi phục trong cơ thể Thần lực, hắn dự định trực tiếp mở một đường máu, dùng ngạnh thực lực mạnh mẽ xông vào, rời đi này châu.

“Nghiệt súc, cuối cùng để cho ta tìm tới ngươi!”

Tiêu Vũ tĩnh tọa, trong cơ thể Thần lực vừa mới khôi phục, chính là quát lạnh một tiếng, Hoàng Phủ bộ tộc người rốt cục vẫn là đuổi theo.

Đây cũng là một đại Thiên Tông nhân vật, độc thân mà đến, mang theo kinh người sát ý, đạp không mà đi, phía sau mang theo kinh khủng ánh lửa, đốt cháy đến không gian đều vặn vẹo.

“Chỉ ngươi một người?” Tiêu Vũ đứng dậy, nếu như chỉ là đến một người, hắn ý nghĩ, có lẽ liền có hi vọng thực hiện, có thể giết ra này châu.

“Muốn giết ngươi, bổn tông một người là đủ!” Người này Thiên Tông thập phần tự tin.

Trên thực tế, Tiêu Vũ trên người tuy có Hoàng Phủ sửa dấu vết lưu lại, Hoàng Phủ bộ tộc rất nhiều người đều có thể cảm ứng được, nhưng Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, lúc trước còn ở U Sơn, một chút lại đến mấy ngàn dặm ở ngoài.

Này đây, cũng chỉ có hắn loại này Thiên Tông nhân vật, tài năng ở trong thời gian ngắn nhất đuổi theo, bởi vậy chỉ có một mình hắn đã đến, cũng không có mang tới Hoàng Phủ bộ tộc những người khác.

“Phải không? Ngươi đã quên các ngươi Hoàng Phủ bộ tộc đã có Thiên Tông đã chết đi gì?” Tiêu Vũ trong lòng, đối với Thiên Tông nhân vật, trên thực tế cũng không có niềm tin tuyệt đối, chỉ là tới bây giờ, hắn đã là không có lựa chọn.

“Hoàng Phủ nhận thực lực, mặc dù không tệ, nhưng ta Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông, thực lực cũng có khoảng cách, ngươi khả năng giết hắn, đó là vận khí của ngươi, cho ta mà nói, giết ngươi giống như làm thịt chó bình thường đơn giản!” Người này Thiên Tông không chỉ tự tin, hơn nữa trong lời nói thập phần bá đạo.

Dù cho Hoàng Phủ bộ tộc đã có một đại Thiên Tông chết ở Tiêu Vũ trong tay, hắn cũng tự tin, hắn có thể dễ dàng chém giết Tiêu Vũ.

“Nhiều lời vô ích, giết!”

Tiêu Vũ cũng không muốn sẽ cùng hắn nói nhảm, kéo thời gian càng lâu, đối với hắn càng bất lợi, ngược lại có thể sẽ chờ đến Hoàng Phủ bộ tộc cái khác Thiên Tông.

“Nghiệt súc, nhận lấy cái chết!”

Người này Thiên Tông cũng là không nói thêm,

Hai tay kết ấn, phía sau hắn cái kia ngập trời ánh lửa nhất thời cuồng bạo, bao phủ bầu trời, kéo hơn mười ngàn dặm, phía dưới đại địa, chỉ trong nháy mắt, chính là biến thành một chỗ tro tàn.

“Ầm!”

Tiêu Vũ cũng là lâm vào cuồng bạo bên trong, hắn không có lập tức thi triển chí tôn thuật, mà là dùng chỉ có tu vi, đối kháng người này Thiên Tông.

Thời điểm này, hắn lấy ra khí ấn, thêm vào thân thể, đồng thời Kim hành ngôi sao bay ra, tác dụng với nhục thân của mình bên trên, khiến cả người hắn thân thể đều phát sinh vô lượng thần quang, soi sáng thiên địa.

“Muốn chết!”

Mắt thấy Tiêu Vũ chủ động xông vào vào trong biển lửa, người này Thiên Tông lộ ra cười lạnh.

Hắn ngọn lửa này, không phải là phàm hỏa, mà là hắn ở thiếu niên thời gian đoạt được, thì ngay cả chính hắn cũng không biết ngọn lửa này thuộc về vật gì.

Thế nhưng, hắn nương tựa theo loại này kỳ lạ ánh lửa, ở lúc còn trẻ, lại đã quét sạch tứ phương, vô địch cùng thế hệ.

Tiêu Vũ dùng máu thịt thân đối kháng ngọn lửa này, ở trong mắt hắn, quả thực rồi cùng muốn chết không hề khác gì nhau.

“Ầm!”

Tiêu Vũ xông vào vào đầy trời trong ngọn lửa, đấm ra một quyền, ở vô tận trong biển lửa, miễn cưỡng đánh ra một cái dài lâu thông đạo, nối thẳng người này Thiên Tông.

“Tiểu tử này, là quái vật không thành công?”

Người này Thiên Tông rốt cục chấn động mạnh, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn loại kia để hắn thuận buồm xuôi gió ánh lửa, lại đốt không nổi Tiêu Vũ thân thể, đây là chưa từng có sự tình.

Hơn nữa, lúc này Tiêu Vũ, trên người lộ ra vô lượng thần quang, giống như một ma thần, cử động hai quả đấm, đang hướng về hắn giết đến!

“Ầm!”

Mắt thấy Tiêu Vũ một quyền đánh tới, người này Thiên Tông trong lòng có giận, không có tránh lui, lựa chọn gắng đón đỡ.

Một tên tiểu bối, tu vi còn chỉ là cảnh giới tông sư, lại dám cùng hắn gần người một trận chiến, đấy là đúng hắn Thiên Tông oai một loại coi rẻ!

“Bịch!”

Một quyền qua đi, người này Thiên Tông lại chấn động, lui về phía sau, Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác, tựa hồ thân thể chính là một khối thần thiết, căn bản không đánh nổi.

Hắn mơ hồ có chút hiểu, vì sao hắn ánh lửa không làm gì được Tiêu Vũ, thân thể này không khỏi cũng quá kinh khủng!

“Giết!”

Thời khắc này Tiêu Vũ, lại là tiến nhập trạng thái, đắm chìm ở trong chiến đấu.

Hắn lần này đột phá, không chỉ ngưng ra hai đạo thần ảnh, thân thể ở Thần Hoàng Động Phủ bên trong, cũng trải qua một lần cô đọng, khiến nhục thể của hắn đã cường đại đến một không thể mức tưởng tượng.

Hiện nay, nếu liều thân thể lực lượng, hắn hoàn toàn không sợ bất kỳ tông sư, thậm chí là Thiên Tông, cũng không cách nào cùng hắn bây giờ thân thể so với.

Chỉ có điều, lần này đột phá, Tiêu Vũ lại luôn cảm giác chênh lệch gì đó.

Hắn dùng thân là phù, có thể nói đi ra một cái hoàn toàn mới đường, không giống với dĩ vãng bất luận người nào.

Ở tưởng tượng của hắn bên trong, con đường này nếu là đi xuyên qua, hẳn là sẽ không như vậy bình thường, mà là sẽ cường đại đến vô cùng.

Sớm ở kiếp trước, hắn liền không chỉ một lần suy diễn qua đầu này dùng thân là phù con đường, chỉ là đời kia không có dũng khí từ bỏ một thân vô địch tu vi, lại bắt đầu lại từ đầu.

Mà đây một đời, hắn dĩ nhiên là thành công bước ra bước đầu tiên, nhưng cũng cảm giác cùng kiếp trước chỗ suy diễn cho ra kết quả không giống nhau lắm, tựa hồ nơi nào sai rồi, không thể tìm được kết quả hắn muốn.

“Mượn ngươi tới nghiệm chứng, con đường này ta đến tột cùng sai ở nơi nào!”

Hắn lúc này, đã hoàn toàn đắm chìm tới đối với con đường này nghiệm chứng bên trong, đem người này Thiên Tông trở thành nghiệm chứng đối tượng, sử dụng hết có khả năng, nhìn mình rốt cuộc là nơi nào xảy ra sai sót.

“Ầm!”

Tiêu Vũ không dứt ra tay, hắn lúc này, là mạnh mẽ, mặc dù không có sử dụng chí tôn thuật, cũng không bày ra kinh người gì sát chiêu, nhưng này gần như vô địch thân thể, cũng đã đủ mạnh, mỗi đấm ra một quyền, phảng phất đều có thể rung chuyển bầu trời, có một loại vô địch thiên địa đại thế.

“Một giới hậu bối, tại sao sẽ mạnh như vậy?”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông, đã là càng đánh càng sợ, hắn phát hiện hắn thật to đánh giá thấp Tiêu Vũ, người này quả thực mạnh đến nỗi khủng bố, thân thể vô song, bình thường thủ đoạn đối với nhục thể của hắn đều cơ hồ vô dụng, trừ phi có một chút thủ đoạn đặc thù, nếu không hầu như không thể chiến thắng.

Càng làm cho hắn cảm thấy kinh khủng chính là, giữa bất tri bất giác, hắn cái này Thiên Tông, càng bị này một cái nho nhỏ tông sư hoàn toàn áp chế, lâm vào bị động, gian nan ứng đối, căn bản không có sức đánh trả.

“Dùng thân là phù, có phải thì chỉ là đem một viên phù thạch giấu vào bên trong cơ thể, khắc thành phù? Không đúng, không nên như thế, nên vẫn tồn tại cái gì!”

Tiêu Vũ một bên ra tay, một bên dựa vào trận chiến này, không dứt nghiệm chứng trong lòng mình một vài ý nghĩ.

Hắn dần có điều ngộ ra, mà theo hắn từng điểm từng điểm tìm được hiểu ra, chiến lực của hắn đã ở từng điểm từng điểm tăng trưởng.

Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông cảm ứng được điểm này, trong nội tâm càng thêm kinh khủng.

Tiêu Vũ càng đánh càng hăng, sức chiến đấu tựa hồ đang không ngừng tăng lên bên trong, nếu như trận chiến này vẫn như vậy đánh tiếp, rất có thể, hắn sẽ tạo ra được một nhân vật khủng bố, chỉ muốn người tông tu vi, lại có thể vượt qua hết thảy Thiên Tông!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 267 + 3 Nguyên Thần Hỏa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không được, người này phải trừ, nếu không mặc hắn tiếp tục trưởng thành, đối với ta Hoàng Phủ bộ tộc sẽ là một uy hiếp thật lớn!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông một trận sợ hãi, Tiêu Vũ phong thái, là hắn chưa từng nhìn thấy, gần như có tông sư tu vi, nhưng thể hiện ra tiềm lực lại thái quá khủng bố, để hắn cái này Thiên Tông đều cảm thấy sợ hãi.

“Tam nguyên thần hỏa!”

Hắn cắn răng một cái, mang theo vô hạn sát ý, sau lưng ánh lửa một phân thành ba, hóa thành ba màu, đã xảy ra một loại biến hóa kỳ dị.

“Ầm!”

Thời điểm này, này ba loại ánh lửa như là đột nhiên đã biến thành một loại khác, đầy trời ánh lửa diệt hết, chỉ hóa thành ba đạo thần hỏa, bàn với hai vai của hắn cùng mi tâm.

“A?”

Tiêu Vũ đang đắm chìm trong lĩnh ngộ bên trong, đột nhiên chịu đựng âm, không chỉ khẽ nhíu mày.

“Ngươi không sai, dùng thiên tư của ngươi, đủ để kinh thế, chỉ tiếc ngươi cùng ta Hoàng Phủ bộ tộc đã thành nước lửa, không thể để ngươi sống nữa, nếu không ta ngược lại là có thể nhận lấy ngươi, cho ngươi làm Hoàng Phủ bộ tộc dốc sức, nhưng hôm nay, ngươi phải chết!”

Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông mặt mày lạnh như băng, hắn lúc này muốn thi triển một loại tuyệt sát thuật.

Thuật này đối với hắn mà nói, cũng tồn tại nguy hiểm tương đối, bởi vậy không thể dễ dàng sử dụng, bởi vì mỗi lần sử dụng, trên người hắn ngọn lửa này, uy lực đều sẽ lui giảm, cần thời gian rất lâu mới có thể khôi phục.

Nếu không có Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác uy hiếp quá lớn, hắn là không thể nào dễ dàng đem thuật này dùng ở một cái tông sư trên người.

“Dương hỏa đốt người!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông quát lạnh, trước người thứ một đám lửa bay ra, hóa thành một viên hỏa cầu thật lớn, ổn định khóa được Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ kinh ngạc, ngọn lửa này lại còn có thể có loại biến hóa này, lúc này đạo này lửa, mặc dù không bằng lúc trước thoạt nhìn kinh khủng như vậy, có thể đốt sạch núi sông, nhưng nhiệt độ lại càng thêm đáng sợ, đem không gian chung quanh đều cháy sạch bóp méo!

“Ầm!”

Này một đám lửa nổ tung, trong lửa có thần bí đạo văn hiện lên, đem Tiêu Vũ một chút bọc lại.

“Thật là khủng khiếp ánh lửa!”

Tiêu Vũ giật mình, cường đại như nhục thể của hắn, vào lúc này đều cảm nhận được mãnh liệt cực nóng cảm giác, tựa như tiến nhập một lò lửa, ngọn lửa này nhiệt độ, so với hắn lúc trước ở Thần Hoàng Động Phủ bên trong nhận thấy đã bị còn kinh khủng hơn!

Phải biết rằng,

Dùng hắn bây giờ thân thể cường độ, bình thường ánh lửa căn bản không gây thương tổn được hắn, đặc biệt là hắn vào qua Thần Hoàng Động Phủ bên trong, thân thể tìm được cô đọng, càng đạt được thần hoàng văn, thế gian ánh lửa, đã là ít có có thể gây tổn thương cho hắn.

Nhưng lúc này, hắn lại cảm nhận được cực nóng khí tức, trên thân thể truyền đến từng trận cảm giác đau, đúng là bị ngọn lửa này phỏng.

“Có thể chết vào thuật này bên dưới, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông thập phần tự tin, hắn ngọn lửa trên người, chính thức khủng bố là hóa thành này ba loại lửa thần sau khi, hắn đã dùng này ba loại lửa thần, từng đánh chết không biết bao nhiêu mạnh mẽ đối thủ.

Mà Tiêu Vũ, có điều tầm thường một tông sư, mặc dù thân thể cùng sức chiến đấu đều kinh người mạnh mẽ, nhưng hắn cũng không cho là Tiêu Vũ có ở thuật này ở trong sống sót có thể.

“Dương hỏa đốt người? Đây là chuyên đốt cháy người thân thể thần hỏa?”

Tiêu Vũ mơ hồ hiểu được cái gì, không thể không nói ngọn lửa này quả thật khủng bố, mạnh như nhục thể của hắn đều không thể phản kháng, hơn nữa hắn còn có hoàng loài văn, bộ tộc này dục hỏa mà sống, căn bản không sợ ánh lửa, nhưng hắn lúc này còn là không chịu nổi, thân thể đều phải bị đốt thành than.

Nhưng mà, trong quá trình này, Tiêu Vũ sắc mặt lại hết sức bình tĩnh, hắn trực tiếp tại loại này kinh khủng trong ngọn lửa, ngồi ngay ngắn xuống, lẳng lặng cảm ngộ.

“Tới giờ phút này, ngươi còn muốn ngất trời?”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông nhíu mày, Tiêu Vũ thân thể so với hắn trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, mặc dù coi như hầu như đã bị đốt thành tro bụi, nhưng không có chết đi, vẫn như cũ còn có thể chống đỡ.

Lúc này, thấy Tiêu Vũ với trong lửa ngồi xuống, chẳng biết vì sao, trong lòng hắn lại có một loại cảm giác xấu, nhưng lại không quá tin tưởng, khi hắn dương hỏa bên dưới, Tiêu Vũ còn có thể sống đến hạ xuống.

“Hoàng loài dục hỏa mà sống, nhận sự giúp đỡ thần hỏa, thậm chí có thể làm được bất diệt, dù cho chết đi, cũng khả năng sinh tử, có thể nói bất tử, thế gian lửa, đều không có cách nào thương tổn được bộ tộc này!”

Tiêu Vũ tĩnh tọa trong lửa, mặc dù thân thể cơ hồ bị hủy, nhưng đáy lòng lại là thập phần bình tĩnh.

Hắn lúc này, đồng dạng là vay mượn người này Thiên Tông tay, khiến chính mình mỗi cái phương diện đều làm được càng tốt hơn.

Hắn đạt được hoàng loài Thần Văn, lẽ ra thế gian lửa, cùng đã không gây thương tổn được hắn, khiến cho hắn có thể đối với các loại kinh khủng ánh lửa đều làm được miễn dịch, thậm chí dựa vào các loại thần hỏa, còn có thể làm cho hắn thân thể tiến một bước mạnh mẽ.

Mà hiện nay, người này Thiên Tông dương hỏa còn có thể đốt hắn thân thể, đó chỉ có thể nói, hắn mặc dù chiếm được hoàng loài văn, nhưng cũng chỉ được hình, không được ấy thần.

Cho nên, hắn muốn mượn này lửa, tìm tòi ra hoàng loài văn chân chính thần vận.

Không thể không nói, hắn làm như vậy thập phần mạo hiểm, nếu là kết quả không bằng hắn mong đợi, vậy hắn sẽ bị này dương hỏa phần hết thân thể, bỏ mình tại chỗ.

Nhưng mà, đối với đi qua chí tôn con đường Tiêu Vũ tới nói, hắn sâu sắc minh bạch, con đường này vốn là tràn ngập gian khổ và hung hiểm, chỉ có có thể bài trừ cùng ứng đối tất cả người, mới có thể đi tới cuối cùng.

Này đây hắn mặc dù biết phương pháp này hung hiểm, nhưng cũng không chút do dự nào, nhận sự giúp đỡ này lửa, hoàn thiện trước đây đoạt được thần buôn bán chi đạo.

“Tiểu tử này, lại còn không chết!”

Theo thời gian trôi qua, Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông cũng là càng xem càng kinh.

Tiêu Vũ cứ như vậy ngồi ở hắn dương hỏa bên trong, không nhúc nhích, thân thể đều sớm trở thành than cốc, nhưng khí tức chính là không dứt, còn chưa chết đi.

Chuyện này thực sự để hắn có chút khó có thể tiếp thu, hắn này 1 dương hỏa, thập phần khủng bố, cho đến nay, mặc dù là chuyên tu thân thể tu luyện người, thân thể mạnh như binh khí, giống nhau không thể chịu đựng ngọn lửa này, không đến chốc lát cũng sẽ bị thiêu cháy thành tro bụi.

Nhưng mà, Tiêu Vũ đã khắp nơi hắn loại này trong ngọn lửa tĩnh tọa hồi lâu, lại thật lâu không có chết đi, để trong lòng hắn loại kia cảm giác xấu càng ngày càng mãnh liệt.

“Âm hỏa phần thần!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông cắn răng một cái, trước người ánh lửa một lần nữa bay ra một đoàn, lao thẳng tới Tiêu Vũ mi tâm.

“Phụp!”

Đây là một đoàn ngọn lửa màu xanh lam, thoạt nhìn có vài phần yêu dị vẻ đẹp, giống như quỷ hỏa bình thường, trực tiếp chui vào Tiêu Vũ giữa chân mày.

Dương hỏa đốt người, có thể đem thế gian các loại sinh linh thân thể đều thiêu cháy thành tro bụi, mà đây một đoàn âm hỏa, thì lại có thể trực tiếp nung đốt người thần hồn.

Hai loại lửa dương, một âm một dương, 1 hư 1 thực, vô luận đối phương là có vô song khí lực, hoặc là ủng hộ mạnh mẽ thần niệm, đều không thể đồng thời ứng đối hai loại ánh lửa.

Cũng là hai loại ánh lửa, làm cho người này Thiên Tông ở Hoàng Phủ bộ tộc chiếm cứ địa vị trọng yếu, càng làm cho hắn một đường tu luyện tới nay, thuận buồm xuôi gió.

Thân thể mạnh mẽ người, đối mặt hắn âm hỏa phần thần, thần hồn sẽ trực tiếp bị thiêu cháy thành tro bụi, mà đối phương nếu là thần hồn mạnh mẽ, thì lại tất nhiên không thể chịu đựng hắn dương hỏa, sẽ bị đốt đi thân thể.

Hai lửa cùng xuất hiện, này vẫn là hắn xưa nay chưa từng làm sự tình, bởi vì vẫn không có bị buộc đến trình độ này.

Mà bây giờ, đối mặt Tiêu Vũ tên tiểu bối này, hắn nhưng cũng không dám lại có chút nào cất giữ, Tiêu Vũ một khắc chưa chết, trong lòng hắn loại kia cảm giác bất an, thì một khắc cũng không cách nào tiêu trừ!

Chương 268: Nghiệp Hỏa Phần Lòng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phụp!”

Ngọn lửa màu xanh lam, trực tiếp chui vào Tiêu Vũ giữa chân mày, nung đốt thần hồn của hắn.

So với thân thể, thần hồn bị nung đốt, cơn đau đớn này phải mạnh hơn gấp một vạn lần, thần hồn so với thân thể yếu đuối, người bình thường thần hồn dù cho đã bị nhẹ nhàng tổn thương, đều sẽ cảm thấy thống khổ vạn phần, chớ nói chi là như Tiêu Vũ như bây giờ, thần hồn thụ lấy lửa đốt nỗi khổ.

Cường đại như hắn chí tôn ý chí, lúc này không khỏi rên khẽ một tiếng, nhưng cũng vẫn như cũ tĩnh tọa.

Hư hỏa cũng là lửa, ngọn lửa này mặc dù có thể đốt cháy hắn thần hồn, nhưng là đồng dạng là ánh lửa, chỉ cần hắn có thể chân chính hoàn thiện đoạt được thần hoàng chi đạo, này như hỏa diễm đối với hắn không có hiệu quả, có thể làm được miễn dịch.

Chỉ có điều, trong quá trình này phải chịu thống khổ, cũng không phải người khác có thể tưởng tượng, cái này đã so với thế gian bất kỳ cực hình đều phải tàn khốc.

Thân thể nỗi đau, rất nhiều người cũng có thể thừa nhận, nhưng khi sự đau khổ này đến từ chính thần hồn, thì lại tương đương với trực tiếp ở nung thiêu đốt người ý chí.

Nếu không có Tiêu Vũ có chí tôn trí nhớ, tại bậc này dưới tình hình, cũng là tuyệt đối không thể nào kiên trì được.

"Còn không chết!"

Mắt thấy âm hỏa cùng dương hỏa cùng xuất hiện, Tiêu Vũ mặc dù coi như thống khổ không chịu nổi, nhưng nhưng cố khổ sở chống đỡ đi, Hoàng Phủ loài Thiên Tông cũng là khiếp sợ, vừa là càng thêm kiên định muốn giết Tiêu Vũ chi tâm.

Kinh khủng như thế hậu bối, nếu không phải chết, Hoàng Phủ bộ tộc sợ là vĩnh viễn đều khó mà an tâm.

"Nghiệp hỏa phần lòng!"

Hắn lại quát một tiếng, trên người cuối cùng một đám lửa cũng bay ra ngoài, đi vào Tiêu Vũ trước ngực.

Dương hỏa đốt người, dương hỏa phần thần, nếu nói là hai loại ánh lửa mang tới cảm thụ cũng chỉ là thống khổ, vẫn có thể dựa vào ý chí chống đỡ, vậy này nghiệp hỏa phần lòng, tất là trực tiếp có thể làm người đạo tâm tan vỡ, đem người sâu trong nội tâm hết thảy đều đốt cháy không còn.

Người sống một đời, chung quy phải có một đi tiếp mục tiêu, đối với tu luyện người mà nói, tu luyện mục tiêu, chính là đạo tâm.

Nếu là mất đi đạo tâm, một tu luyện người, cũng trở nên cùng phế nhân không khác, dù cho có thế tu vi, nếu vô đạo lòng, cũng đem vô dụng, đạo tâm nếu tốn, thì lại không chỉ hết thảy tu vi hóa thành hư không, nhưng lại có thể sẽ đưa tới đạo lực cắn trả, bị mất tính mạng.

Ba loại trong ngọn lửa, đốt cháy lòng lửa là kinh khủng nhất, hai người trước chỉ là làm cho người ta cảm thấy vô tận hành hạ, mà đốt cháy lòng lửa, thì lại là từ trong nội tâm đem người đánh tan, thiêu huỷ tất cả hi vọng trong lòng!

“Xì!”

Ba loại ánh lửa gia thân,

Tiêu Vũ lại vẫn là tĩnh tọa, không nhúc nhích.

Hắn một bên ở đăm chiêu hoàng văn chân chính ý nghĩa, đồng thời trong nội tâm, cũng đang suy tư chính mình dùng thân là phù chi đạo, còn có nơi nào không đủ.

Đây cũng chính là hắn, đạo lòng đang chí tôn cảnh giới, còn làm ra đột phá, tài năng tiếp tục cầm cự được, nếu thay đổi người thường, chỉ sợ chịu nghiệp hỏa 1 đốt cháy, nội tâm lập tức thì sẽ tan vỡ, biến thành một người điên hoặc là kẻ ngu si.

Có điều, mặc dù như thế, quá trình này đối với Tiêu Vũ tới nói, cũng là thập phần dày vò, sự đau khổ này thái quá gian nan, hắn ở thống khổ như vậy dưới tình hình ngộ đạo, nói ra ngoài, chỉ sợ đều không ai tin tưởng.

Đồng thời, quá trình này mặc dù tràn ngập thống khổ, nhưng cũng không phải không công thừa nhận.

Hắn dù sao có đệ nhất chí tôn căn cơ, thần hoàng chi đạo mặc dù phức tạp thâm ảo, nhưng dựa vào này ba loại ánh lửa, cũng làm cho hắn dần dần có điều hiểu ra, trong cơ thể hoàng văn bắt đầu sinh trưởng, từ trong ra ngoài, chảy ra hắn hắn bên ngoài thân bên trên.

“Đây là vật gì?”

Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông mở to hai mắt, hắn 3 lửa cùng xuất hiện, đã chỉ dùng trên hết thảy thủ đoạn, nhưng mà ba loại ánh lửa đồng thời gia thân, đốt Tiêu Vũ lâu như vậy, thế mà còn là giết không chết Tiêu Vũ!

Mà lúc này, khi thấy Tiêu Vũ trên người đột nhiên sinh ra từng đạo hoa văn phức tạp, càng làm cho hắn cả người rung mạnh, trong nội tâm loại kia cảm giác bất an càng ngày càng mãnh liệt!

“Chết cho ta! Chết cho ta!”

Một loại cảm giác sợ hãi, ở tên này Thiên Tông trong lòng thần tốc sinh trưởng.

Hắn mặc dù không biết Tiêu Vũ trên người những văn lộ kia rốt cuộc là thứ gì, nhưng nhưng có loại cảm giác mãnh liệt, một khi những đường vân này sinh trưởng hoàn thành, hắn rất có thể đem cũng lại giết không được cái này hậu bối.

Hắn lúc này, đã cái gì cũng không để ý, liều mạng huy động ba loại ánh lửa, đồng thời đốt cháy Tiêu Vũ thân thể, Hồn, lòng.

Nhưng mà, tất cả những thứ này tựa hồ và không có hiệu quả gì, Tiêu Vũ vẫn như cũ tĩnh ngồi yên ở đó, không có chết đi, hơn nữa trên người hắn mọc ra hoa văn, cũng càng ngày càng nhiều.

Những đường vân này thoạt nhìn hết sức kỳ lạ, và có một loại khác vẻ đẹp, hiện một loại màu đỏ nhạt, từ đó còn lộ ra vài phần diêm dúa cảm giác.

“Rắc!”

Cuối cùng một tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ trên người, đã là hoàn toàn bị những văn lộ kia bao trùm.

Cũng trong lúc đó, theo âm thanh này vang lên, nhục thể của hắn bên trên, đúng là xuất hiện từng đạo từng đạo vết rách.

Hắn vốn một thân cháy đen, đã là cùng than đá không hề khác gì nhau, nhưng vào lúc này, hắn mặt ngoài tầng kia màu đen gì đó bóc ra, càng vừa là lộ ra một khối hoàn hảo thân thể.

Ngoài ra, hắn bây giờ thân thể thoạt nhìn, còn hơn đi tiếp còn muốn càng thêm óng ánh, cả người giống như một khối bảo ngọc, có một loại thần bí thần quang lưu chuyển.

“Làm sao có khả năng…… làm sao có khả năng?”

Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông một chút ngây ngô ở nơi đó, thủ đoạn hắn ra hết, liều mạng lấy ra đáng tự hào nhất ba loại ánh lửa, cuối cùng lại không có thể làm sao Tiêu Vũ mảy may.

Không chỉ như thế, Tiêu Vũ thân thể, ở chịu đựng hắn ánh lửa đốt cháy sau khi, tựa hồ còn cường đại hơn thêm.

Điều này làm cho hắn khó có thể tiếp thu, hắn lấy ra cái kia ba loại ánh lửa, nhưng phải bỏ ra cái giá không nhỏ, lần này sử dụng sau khi, ngọn lửa kia uy lực ở rất dài trong thời gian đều sẽ mất giá rất nhiều, khó hơn nữa có uy lực như thế.

Nhưng hắn bỏ ra dạng này giá cả, cuối cùng lại không chỉ không có giết chết Tiêu Vũ, ngược lại để hắn so trước đó còn mạnh hơn?

“Bốp!”

Làm Tiêu Vũ bên ngoài thân đen than củi diệt hết, trong chớp mắt, một tia thần quang, từ thiên ngoại mà đến, giống như một đạo tơ lụa, quấn quanh ở trên người hắn.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ cũng mở mắt ra, trong miệng tự lẩm bẩm: “Thì ra là thế, dùng thân là phù chi đạo, nguyên lai là chênh lệch này một đường, ta rốt cục đã hiểu!”

Thấy Tiêu Vũ mở mắt, tiếp tục nghe trong miệng hắn nói, Hoàng Phủ loài Thiên Tông, chỉ cảm thấy nhận lấy đả kich cực lớn.

Suy nghĩ cả nửa ngày, hắn lại không thể thương tổn được Tiêu

Vũ mảy may, bây giờ Tiêu Vũ, căn bản không giống như là chịu đựng hắn tam nguyên thật lửa đốt qua dáng vẻ.

“Cho ta về!”

Đột nhiên, người này Thiên Tông vừa là mạnh cả kinh, vội vàng kêu gọi, muốn lấy lại cái kia ba đạo thần hỏa.

Nhưng mà, vô luận hắn như thế nào kêu gọi, ba loại ánh lửa đều là đều nín thở, không còn có trở lại bên cạnh hắn, càng làm cho hắn không cảm giác được một tia bọn chúng tồn tại.

“Ta…… ta tam nguyên thần hỏa đâu?” Người này Thiên Tông sắc mặt hơi trắng bệch, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Ngọn lửa kia nhưng thực lực của hắn khởi nguồn, đã không có cái kia ba đạo lửa, thực lực của hắn ở Thiên Tông cảnh giới cũng chỉ là bình thường, còn hơn lúc trước Hoàng Phủ nhận cũng gượng không đi nơi nào, bây giờ này ba đạo lửa ở đốt cháy qua Tiêu Vũ sau khi, lại không hiểu biến mất?

“Tam nguyên thần hỏa, ngươi nói cái này?” Tiêu Vũ đứng dậy, duỗi ra một ngón tay.

Nhất thời, ở đầu ngón tay hắn, ba đám ánh lửa xuất hiện, với đầu ngón tay của hắn nhẹ nhàng nhảy lên, cùng người này Thiên Tông trước đây ba đạo thần hỏa giống nhau như đúc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 269: Xin Tha

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này…… như thế nào như thế?” Hoàng Phủ loài Thiên Tông sắc mặt nhất thời vô cùng khó coi.

Hắn dùng hết thủ đoạn, muốn giết Tiêu Vũ, ngọn lửa này có thể nói đã là hắn lớn nhất lá bài tẩy, nhưng mà bây giờ không chỉ không thể giết chết Tiêu Vũ, ngược lại Tiêu Vũ thực lực trong quá trình này tựa hồ vừa mạnh hơn.

Hơn nữa, càng làm cho hắn phát điên là, hắn mất đi này ba đạo thần hỏa, lúc này này ba đạo thần hỏa đã hoàn toàn không thể hắn khống chế, thành Tiêu Vũ đồ vật!

“Phụp!”

Tiêu Vũ trong nháy mắt, đầu ngón tay ánh lửa lập tức tắt.

Hắn hôm nay, bên ngoài thân Thần Văn diệt hết, nhưng không hề nghi hoặc, người này Thiên Tông ba đạo thần hỏa, để hắn chính thức hiểu hoàng loài Thần Văn hàm nghĩa.

Bộ tộc này nhận sự giúp đỡ thần hỏa, có thể làm được chết rồi sống lại, và mỗi lần sống lại, đều sẽ so với trước đây càng mạnh mẽ hơn.

Ánh lửa, đại diện cho hủy diệt, có thể thiêu cháy tất cả, nhưng mà phàm thế đều có hai thái cực, hủy diệt sau lưng, cũng có một chút hi vọng sống, nếu có thể bắt lấy này một chút hi vọng sống, liền đảo ngược chết mà sống, Niết Bàn lột xác.

Bây giờ Tiêu Vũ, đã mơ hồ bắt lấy thần hoàng bất tử thuật ý tứ, và này ba đạo ánh lửa, mặc dù không có đưa hắn thiêu chết, nhưng là tương đương với để hắn chiếm được một lần nhỏ Niết Bàn, thân thể càng hơn dĩ vãng, kể cả thần hồn đều so với trước kia cường đại hơn.

Mà đối với hắn mà nói, càng trọng yếu hơn, là hắn rốt cục hiểu được dùng thân là phù đạo này thiếu ở nơi nào.

Trận chiến này thu hoạch, hắn dùng hỏa luyện thân thể, thu hoạch có thể nói là to lớn, thậm chí so với hắn lúc trước ở Thần Hoàng Động Phủ càng thêm kinh người, khiến thực lực của hắn có một long trời lở đất biến hóa.

“Nghiệt súc! Đưa ta thần hỏa!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông điên cuồng, này ba đạo thần hỏa nhưng hắn thứ trọng yếu nhất, hắn hết thảy thực lực đều bắt nguồn ở đây, bây giờ lại bị Tiêu Vũ đoạt được!

“Ngươi muốn trở về, có thể!”

Tiêu Vũ gật đầu, một ngón tay về phía trước điểm ra, nhất thời cái kia một đạo dương hỏa bay ra, đánh về phía Hoàng Phủ loài Thiên Tông.

Người này Thiên Tông mừng rỡ, chủ động tiến lên, nhưng mà, bay tới dương hỏa đột nhiên cuồng bạo, oanh một tiếng hóa thành một viên hỏa cầu thật lớn, đem cả người hắn bao lại.

“A!”

Hắn hoảng sợ kêu to, đạo này ánh lửa bây giờ đã hoàn toàn không thể khống chế của hắn, ở đốt cháy nhục thể của hắn.

Hắn giờ phút này,

Rốt cục cảm nhận được bị này dương hỏa đốt cháy thân thể thống khổ, giống như đang ở luyện ngục, trên người mỗi một tấc da dẻ đều thống khổ không chịu nổi, là một loại to lớn hành hạ.

“Ngươi dám dùng ta thần hỏa tới đối phó ta!”

Hắn tức giận đối với Tiêu Vũ kêu to, trong lòng vạn phần uất ức.

Đây vốn là thuộc về hắn thần hỏa, bây giờ lại bị Tiêu Vũ đoạt, ngược lại còn dùng để đốt cháy hắn!

“Ngươi vừa mới cũng không dùng cái này lửa đốt ta sao? Bây giờ ta cũng làm cho ngươi cảm thụ một chút!”

Tiêu Vũ hiểu được hoàng loài văn, hắn hôm nay, thế gian các loại kỳ hỏa đều có thể khống chế, bộ tộc này vốn là nắm trong tay các loại thần hỏa, này đây bây giờ này ba đạo thần hỏa đã không muốn thuộc về người này Thiên Tông, mà là chỉ có thể nghe hắn hiệu lệnh.

“A, súc sanh, dừng tay cho ta!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông tiếng kêu rên liên hồi, trên người rất nhanh sẽ đen một mảnh, một con tóc dài đen nhánh bị cháy sạch quanh co khúc khuỷu, thoạt nhìn so với trước kia Tiêu Vũ muốn chật vật không biết bao nhiêu.

Phải biết rằng, Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ, mà hắn, tất là xa xa không có Tiêu Vũ như vậy thân thể mạnh mẽ, đối mặt bực này có thể đốt Thiên Tông ánh lửa, hắn căn bản là không chịu nổi.

“Dừng tay? Lúc này mới chỉ là bắt đầu!”

Tiêu Vũ thờ ơ, chỉ tay một cái, đạo thứ hai ánh lửa âm hỏa bay ra, nung đốt người này Thiên Tông thần hồn.

“A, nghiệt súc, ngươi dám như thế đối với ta!”

Người này Thiên Tông tiếng kêu thảm thiết càng thêm to lớn, chấn động vạn dặm, trong lòng hắn cũng là phẫn nộ, vừa là uất ức.

Đây vốn là hắn dùng để đối phó Tiêu Vũ thủ đoạn, kết quả quay đầu lại, Tiêu Vũ lúc trước thừa nhận qua hành hạ, bây giờ vừa 11 rơi vào trên người hắn!

Hắn đường đường một Thiên Tông, quan trọng nhất thần hỏa, lại bị Tiêu Vũ một hậu bối cho chiếm, còn quay đầu, dùng này thần hỏa đến đối phó hắn.

“Tiểu tử, ngươi...... ngươi nhanh cho bổn tông dừng tay, ngươi bây giờ ngừng tay, bổn tông còn có thể tha cho ngươi một cái mạng, tha mạng của ngươi!”

Người này Thiên Tông cũng không có Tiêu Vũ mạnh mẽ như vậy dung thân, càng không có Tiêu Vũ cái kia cấp chí tôn ý chí khác cùng thần hồn, mới chỉ sau một chốc, hắn cũng đã không thể chịu đựng.

Dương hỏa đốt người, âm hỏa phần thần, hai loại ánh lửa đều quá mức khủng bố, đồng thời gia thân, mang đến thống khổ, người bình thường căn bản không có người có thể thừa nhận.

“Tha ta mạng? Ngươi tựa hồ đến bây giờ, còn không có nhận rõ tình huống!” Tiêu Vũ cân nhắc, đầu ngón tay vừa là một đạo ánh lửa nhảy ra.

Vừa mới cái này Thiên Tông dùng ba loại ánh lửa đồng thời đối với hắn đốt cháy, tuy nói hắn có chí tôn ý chí, ráng chống đỡ đi, có thể cái kia thống khổ mùi vị, cũng là chân chân thật thật, hiện tại hắn bất quá là để tên này Thiên Tông cũng cảm thụ một chút thôi.

“Tiểu bối, ngươi!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông phẫn nộ, nhưng là bất đắc dĩ phát hiện, sự thật tựa hồ giống như Tiêu Vũ theo như lời, hắn hiện tại còn nói cái gì bỏ qua cho Tiêu Vũ, Tiêu Vũ có thể hay không tha qua hắn, còn là một chuyện.

“Tiểu bối, ngươi nhanh ngừng tay, bổn tông nhưng Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông, bổn tông nếu là bị hư hỏng, hậu quả tuyệt đối không phải ngươi chém giết Hoàng Phủ Cực cùng Hoàng Phủ sửa hai cái hậu bối có thể so, ngươi cũng không nên sai lầm!”

Người này Thiên Tông sợ, giọng càng lần lượt biến đổi, từ lúc mới đầu đối với Tiêu Vũ luôn mồm luôn miệng nghiệt súc, đến bây giờ tiểu bối, có thể thấy được hắn là thật bắt đầu chịu thua.

Đặc biệt là, nhìn thấy Tiêu Vũ đầu ngón tay nhảy nhót cái kia một đạo nghiệp hỏa, hắn một trái tim đều đang run rẩy.

Không ai so với hắn rõ ràng hơn, hắn này ba đạo trong ngọn lửa, kinh khủng nhất chính là cái kia một đạo nghiệp hỏa.

Dương hỏa cùng âm hỏa mặc dù khủng bố, khiến người ta cảm nhận được vô tận thống khổ, nhưng ít ra còn có thể thừa nhận, nhưng này nghiệp hỏa, lại là đốt cháy lòng, đốt sạch trong lòng tất cả hy vọng.

Này lửa nếu đến, đạo tâm của hắn một khi bị đốt cháy gặp sự cố, ngày sau sẽ trực tiếp biến thành một kẻ tàn phế, chuyện này đối với một tu luyện người mà nói, quả thực so với chết càng thêm khó chịu.

“Chuyện đến nước này, ngươi còn uy hiếp ta, không biết là buồn cười?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày.

Cái này Thiên Tông thật đúng là tự cho mình cực cao, dĩ nhiên tới mức độ này, hắn vẫn là cao cao tại thượng, cho rằng Hoàng Phủ bộ tộc chính là không thể trêu chọc tồn tại, thế nhân đều không thể xúc phạm.

Thay đổi người khác, có lẽ thật không dám đem hắn như thế nào, đáng tiếc chính là, hắn gặp gỡ người, là Tiêu Vũ.

“Tiểu bối...... không, Tiêu Vũ, Tiêu công tử, Tiêu huynh đệ, ta sai rồi, ta lúc trước không nên như thế đối với ngươi, thì xin ngươi giơ cao đánh khẽ, liền như vậy ngừng tay a, chỉ cần ngươi đồng ý ngừng tay, ta có thể thay ngươi hướng về trong tộc cầu xin, không so đo nữa qua lại các loại!”

Dù cho mọi cách không muốn, Hoàng Phủ loài Thiên Tông vào lúc này, cũng chỉ có thể là lựa chọn hướng về Tiêu Vũ cúi đầu.

Dương hỏa cùng âm hỏa khủng bố, đã hành hạ đến hắn chống đỡ không nổi đã đi, càng kinh khủng chính là Tiêu Vũ đầu ngón tay cái kia một đạo nghiệp hỏa, không biết là lúc nào cũng sẽ lấy ra, hắn là thật sợ.

“Ha ha......” Tiêu Vũ cười cười, nói: “Thái độ này còn có thể, có điều...... hơi trễ!”

Trước lúc này, người này Thiên Tông nói giết hắn thì muốn giết hắn, bây giờ biết không địch, muốn để hắn ngừng tay, thế gian nào có chuyện tốt như vậy?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 270: Chấn Động Thương Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Tiểu bối, ngươi!"

Hoàng Phủ loài Thiên Tông phẫn nộ, nhưng cũng không thể làm gì. Hắn cũng biết, sự tình tới bây giờ bước đi này, phỏng chừng Tiêu Vũ là vô luận như thế nào, cũng không khả năng dễ dàng qua thả hắn.

"Bốp!"

Hắn cắn răng một cái, thân thể đột nhiên chia ra làm hai, trong đó một đạo thân hình thụ lấy ba đạo thần hỏa đốt cháy, một đạo khác thân hình tất là hận hận trừng Tiêu Vũ một chút, sau đó xoay người đã trốn.

Hắn hiện tại không chỉ mất đi ba đạo thần hỏa, hơn nữa ngọn lửa này còn rơi xuống Tiêu Vũ trên tay, hắn vạn vạn không phải Tiêu Vũ đối thủ, chạy trốn là lựa chọn duy nhất!

"Thứ thân?"

Tiêu Vũ kinh ngạc, người này Thiên Tông lại có tu thứ thân.

Đây cũng không phải là hóa thân có thể so với, hóa thân chỉ có thể tạm thời tồn tại, không cách nào rời đi thân phận thật sự quá xa hoặc là quá lâu, nhưng thứ thân bất đồng, cùng thân phận thật sự không hề khác gì nhau, có thể độc lập tồn tại.

Chỉ có điều, tu luyện thứ thân, phi thường hao phí tinh lực, hơn nữa thứ thân thực lực, cũng chỉ có thân phận thật sự một nửa.

Cái này Thiên Tông có một đạo thứ thân, giờ phút này biết chắc chắn phải chết, lại lựa chọn theo thứ tự thân thể đại chết, mặc dù làm như vậy làm cho thực lực của hắn tổn thất một nửa, nhưng cũng dù sao cũng hơn chết đi mạnh hơn.

“Đáng tiếc, ngươi đi không được!”

Tiêu Vũ hoàn toàn không định bỏ qua cho người này Thiên Tông, hắn và Hoàng Phủ bộ tộc kẻ thù đã kết làm, hơn nữa người này muốn giết hắn trước đây, hắn tự nhiên là không có nương tay đạo lý.

“Bốp!”

Huyễn thiên thần dực triển khai, hắn trước tiên đuổi theo, cái kia ba đạo ánh lửa, tất là vẫn ở lại tại chỗ, đốt cháy người này Thiên Tông một khác thân hình.

Này ba đạo ánh lửa, trải qua Hoàng Phủ loài Thiên Tông thời gian dài thai nghén, đã không phải vô chủ lửa, cho nên Tiêu Vũ mặc dù đoạt được, nhưng cũng chỉ có thể sử dụng một lần, không cách nào chính thức theo làm đã có, bởi vậy hắn trực tiếp bỏ.

Nhưng dù cho như thế, Hoàng Phủ loài Thiên Tông mất đi ba đạo thần hỏa, vừa tổn thất một nửa thực lực, bây giờ dĩ nhiên hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, chật vật mà chạy, liền đầu cũng không dám về.

“Nghiệt súc, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông một bên thoát đi, một bên quay đầu hướng Tiêu Vũ mở miệng, trong mắt tràn ngập sự thù hận.

Lần này, hắn có thể nói ở Tiêu Vũ cái này hậu bối trên thân bị thiệt lớn,

Mất đi ba đạo thần hỏa, còn chiết khấu một đạo thứ thân.

Thứ thân tu luyện, nhưng phi thường khó khăn, phải bỏ ra giá cả to lớn, cái này cũng là hắn bí mật lớn nhất, đến nay không có người nào biết được hắn có một đạo thứ thân, là dùng để bảo vệ tánh mạng.

Hiện nay, hắn này thủ đoạn bảo mệnh, đều bị Tiêu Vũ ép đi ra, hơn nữa nhìn Tiêu Vũ dáng vẻ, tựa hồ vẫn không có ý định cứ như thế mà buông tha hắn.

“Ta khinh người quá đáng? Vừa mới ngươi ỷ vào tu vi so với ta cao, muốn giết ta lúc, làm sao không cảm giác mình khinh người quá đáng?” Tiêu Vũ cười lạnh.

Dùng thực lực nói chuyện, một câu nói này vào lúc này chiếm được rất tốt giải thích, hiện nay thế gian, chỉ có đủ mạnh, mới là chân lý, nếu không liền như thế lúc người này Thiên Tông vậy.

“A, nếu là ta có thể sống được, nhất định phải làm cho ngươi sống không bằng chết!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông kêu to, chỉ vì Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, một chút liền đuổi theo, đối với hắn nhấn một ngón tay.

Lúc này Tiêu Vũ, như là có Chiến Thần phụ thể, người này Thiên Tông thực lực tổn thất lớn, làm sao cũng không khả năng là đối thủ của hắn, hộc máu bay ra.

Tăng thêm sự kinh khủng chính là, lúc này Tiêu Vũ trên người có một đạo thần bí thải quang di động, quay chung quanh ở bên cạnh hắn, giống như một cái tơ lụa giống nhau, khiến chiến lực của hắn vừa là thật to chiếm được tăng cường.

Điều này không khỏi làm Hoàng Phủ loài Thiên Tông thầm mắng, Tiêu Vũ thân thể vốn là mạnh mẽ quá mức, sức chiến đấu cũng xa xa vượt ra khỏi hắn hiện hữu cảnh giới, bây giờ lại có như vậy một vệt thần quang gia thân, càng làm cho thực lực của hắn trở nên cực kỳ khủng bố.

Hắn một điểm cùng Tiêu Vũ ý động thủ đều không dám có, dọc theo đường đi bỏ mạng chạy trốn, liền đầu cũng không dám về.

“Phụp!”

Tiêu Vũ một lần nữa đuổi theo, vừa là một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, Hoàng Phủ loài Thiên Tông thân hình lay động, thiếu chút nữa trực tiếp rơi xuống mặt đất.

Bất quá hắn rốt cuộc tu luyện đến Thiên Tông cảnh giới, sức sống cường hãn, không phải như vậy mà đơn giản có thể giết chết, trọng thương sau khi lại lần nữa bay lên, hướng về phương xa thoát đi.

Thân là Thiên Tông, người này Hoàng Phủ loài Thiên Tông thực lực là mạnh mẽ, mặc dù tổn thất một nửa thực lực, có thể tốc độ của hắn vẫn là cực nhanh.

Một châu nơi mặc dù rộng lớn, nhưng dùng Thiên Tông chạy trối chết tốc độ, muốn ở mấy ngày trong vòng ngang qua, cũng không phải việc khó gì.

Người này Thiên Tông một đường trốn chết, Tiêu Vũ cũng không cách nào ở trong thời gian ngắn nhất chém chết, một đuổi một chạy trong lúc đó, hai người đã dân là hoành khóa nửa cái Thương Châu, việc này cũng ở Thương Châu bên trong gợi ra náo động.

“Trời ạ, đây không phải là Hoàng Phủ loài Hoàng Phủ Minh

Không gì? Hắn lại đang bị một hậu bối đuổi giết!”

“Hoàng Phủ Minh Không? Hắn khi còn trẻ, nhưng 10 châu đứng đầu nhất thiên tài một trong, quét ngang hết thảy cùng thế hệ, bây giờ càng đã đạt được Thiên Tông cảnh giới, truyền thuyết khoảng cách vương giả cũng không xa vậy, là Hoàng Phủ loài có vài cường giả đỉnh cao, làm sao sẽ bị người đuổi đến chạy trốn tứ phía, hơn nữa còn là một người trẻ tuổi?”

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Người trẻ tuổi này là ai? Lại kinh khủng như thế!”

Hoàng Phủ loài Thiên Tông bay qua nửa cái Thương Châu, một đường trốn chết, tình cảnh này tự nhiên là để này châu trong vòng không ít người nhìn thấy, trong nháy mắt tin tức bay đầy trời, này một châu bên trong chứa nhiều thế lực đều bị chấn động.

Hoàng Phủ Minh Không, Hoàng Phủ bộ tộc bây giờ cường đại nhất vài nhân vật một trong, lúc còn trẻ có cùng thế hệ vô địch phong thái, bây giờ khoảng cách vương giả cảnh giới cũng bất quá cách xa một bước.

Bây giờ, hắn lại bị một thoạt nhìn rất trẻ tuổi hậu bối đuổi giết, chạy thoát nửa cái Thương Châu, dạng này sự tình, làm sao có thể không khiến người ta chấn động!

“Thiếu niên kia là ai? Lại dám đuổi theo Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông giết, chẳng lẽ không biết Hoàng Phủ bộ tộc là vương tộc gì? Cũng dám trêu chọc!”

“Bất kể như thế nào, thiếu niên này lại có thể đuổi giết Hoàng Phủ Minh Không, thực lực nhất định rất khủng bố!”

“Phân phó, tra một chút thiếu niên này là thân phận gì, rốt cuộc có lai lịch gì!”

Nhất thời, Thương Châu các thế lực lớn dồn dập chấn động, và ở trong thời gian ngắn nhất, phái người tìm hiểu liên quan tới Tiêu Vũ thân phận.

Như vậy một thiếu niên, trẻ tuổi như vậy có thể đuổi theo Hoàng Phủ Minh Không giết, bất kể là để mời chào, vẫn là vì nhắc nhở tộc nhân không thể trêu chọc, đều hết sức tất yếu biết rõ ràng thân phận của hắn.

Rất nhanh, liên quan tới Tiêu Vũ thân phận bị tra ra, hắn ở Thiên Uyên thời gian, không ít người đều gặp hắn diện mục chân thật, lập tức tên của hắn liền truyền hết Thương Châu.

“Cái gì? Hắn chính là cái kia được xưng là ma vương thiếu niên Tiêu Vũ?”

“Hắn không phải ở Lạc Vân Châu gì? Làm sao lại đi tới Thương Châu, còn đang đuổi giết Hoàng Phủ Minh Không?”

“Không đúng, ta từng nghe nói, cái này Tiêu Vũ là hạo châu Tiêu gia sau khi, trước kia đã về tới trong Tiêu gia, nhưng hắn tại sao lại sẽ xuất hiện ở đây?”

Theo Tiêu Vũ thân phận lộ ra ánh sáng, các loại suy đoán cũng dồn dập xuất hiện, toàn bộ Thương Châu trên dưới, đề tài tất cả đều quay chung quanh ở trên người hắn.

Nhưng vô luận thế nào, chuyện hôm nay, tất nhiên vừa sẽ làm Tiêu Vũ danh tiếng càng thêm vang dội, từ lúc Thiên Uyên thời gian, tên của hắn, thì đã một lần truyền khắp 10 châu, sau ngày hôm nay, chỉ sợ tên của hắn, lại sẽ lại một lần nữa làm 10 châu người biết.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có trên bằng hữu nên phát hiện, rất nhiều mặt giấy đều 404, không mở ra, ta hỏi biên tập nói là số liệu di chuyển, nhưng ta cũng không biết đây là gì ý tứ, tóm lại ta là đổi mới nửa ngày tài năng tới chương mới, cho nên nếu như nói chương sau không chương mới lên, khả năng này chính là trang web vừa sập, sớm cùng mọi người nói một tiếng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 271: Vương Giả Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đoạn đường này đuổi giết, kể cả Tiêu Vũ đều không thể không khâm phục, cái này Hoàng Phủ Minh Không sức sống thật sự ương ngạnh, như là làm sao đều đánh không chết, đã là chạy thoát ước chừng ba ngày.

Bây giờ Hoàng Phủ Minh Không, dáng dấp đã là cực kỳ chật vật, tóc tai bù xù, trên người vết thương chồng chất.

Hắn một đường chạy trốn, thỉnh thoảng quay đầu, dùng một loại cực kỳ ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong mắt tràn ngập oán hận.

“A?”

Một đường truy kích, Tiêu Vũ trước đây không có quá lớn băn khoăn, có thể đột nhiên, một luồng cảm giác nguy hiểm lặng yên nảy lên trong lòng của hắn, để hắn trực tiếp ngừng trên không trung, không có tiếp tục hướng phía trước.

Phóng tầm mắt nhìn tới, phía trước là một tòa to lớn cổ thành, mặc dù chưa tới gần, nhưng Tiêu Vũ lại có thể cảm giác được, trong thành này, có một luồng lực lượng thần bí bao phủ, ở trong như là tồn tại cái gì nhân vật khủng bố.

Đây là một loại trực giác, cảnh giới càng là cao người, đối với nguy hiểm trực giác thì càng mãnh liệt, Tiêu Vũ kiếp trước thân là chí tôn, loại trực giác này, càng hầu như chưa bao giờ phạm sai lầm.

“Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc vị trí?”

Hắn không trung trầm ngâm, sâu sắc nhìn về phía Hoàng Phủ Minh Không.

Hoàng Phủ Minh Không một đường kiên trì, tựa hồ vì đưa hắn dẫn tới đây, có thể tưởng tượng, chỉ cần hắn gan dạ đuổi tới Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc trong vòng, dù cho thực lực mạnh đến đâu, sợ hãi cũng khó có thể còn sống rời đi.

“Nghiệt súc, mối thù hôm nay, ta ghi nhớ, ngày khác nhất định sẽ làm cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Hoàng Phủ Minh Không nhìn thấy Tiêu Vũ dừng lại, cũng là quay đầu lại, lộ ra một bộ vô cùng suy yếu, lại tràn đầy oán hận hình dáng.

“Ngươi nghĩ kích ta tiếp tục đuổi giết ngươi?” Tiêu Vũ một chút nhìn thấu Hoàng Phủ Minh Không tâm tư, nói: “Ngươi cho rằng nói như ngươi vậy, ta thì nhất định sẽ đưa ngươi bỏ, do đó tiếp tục đối với ngươi đuổi giết, cùng ngươi vào thành, tốt mượn ngươi trong tộc lực lượng tới giết ta?”

Hoàng Phủ Minh Không đồng tử co rụt lại, hắn không nghĩ ra, Tiêu Vũ là làm sao thấy được?

Trên thực tế, tất cả giống như Tiêu Vũ theo như lời giống nhau, hắn dọc theo đường đi khổ sở chống đỡ, đã dùng hết các loại thủ đoạn, vì chính là phải đem Tiêu Vũ dẫn về Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc bên trong, tốt vay mượn trong tộc lực lượng, đem Tiêu Vũ bỏ.

Tuy nói, Tiêu Vũ trên người có Hoàng Phủ sửa chết đi lúc dấu vết lưu lại, Hoàng Phủ bộ tộc người, đều có thể cảm ứng được phương vị của hắn.

Nhưng mà, Hoàng Phủ bộ tộc thân là Thương Châu bên trong vương tộc, mặc dù muốn giết Tiêu Vũ, nhưng trên thực tế cũng không có điều động nhiều lắm sức mạnh,

Ngoại trừ Hoàng Phủ nhận ở ngoài, cũng là hơn hắn Hoàng Phủ Minh Không một Thiên Tông, rời đi trong tộc đi truy sát Tiêu Vũ.

Này đây, hắn mặc dù đuổi kịp Tiêu Vũ, nhưng kết quả cũng không phải Tiêu Vũ đối thủ, ngược lại chính mình gặp nạn.

Vào lúc này, hắn liền cầu cứu người đều không có, không cách nào tìm được người đến giúp hắn, cho nên hi vọng duy nhất, liền đem Tiêu Vũ dẫn về trong tộc, mới có hi vọng dựa vào trong tộc lực lượng, đem Tiêu Vũ giết chết.

Nhưng mà, hắn không ngờ rằng Tiêu Vũ nhạy cảm như vậy, lại sớm nhìn rõ tất cả những thứ này, kể từ đó, hắn trước kia làm các loại ảo tưởng, rất có thể đều sẽ hóa thành nói suông, cuối cùng vẫn là giết không được Tiêu Vũ.

“Hừ, ngươi cho rằng, đến nơi này, ngươi còn có thể đi gì?”

Mặc dù bị Tiêu Vũ nhìn thấu, để Hoàng Phủ Minh Không rất không cam tâm, thế nhưng nơi này, cách Hoàng Phủ bộ tộc bổn tông đã thập phần tốn tiếp cận, chỉ cần hắn trước tiên thông báo tộc nhân, lại xuất động vài tên Thiên Tông, giống nhau có hi vọng đem Tiêu Vũ chém giết!

“Có phải ngươi còn muốn giữ lại ta?” Tiêu Vũ cân nhắc, thông qua mấy ngày nay đuổi giết, trên thực tế, hắn cũng là muốn nhìn Hoàng Phủ bộ tộc ở Thương Châu trong vòng rải rác sức mạnh có bao nhiêu, có đầy đủ hay không để hắn mạnh mẽ xông ra.

Cuối cùng sự thật chứng minh, hắn truy sát Hoàng Phủ Minh Không ba ngày, có thể trong ba ngày này từ đầu đến cuối không có người đến giúp đỡ Hoàng Phủ Minh Không, mà việc này ở Thương Châu đưa tới to lớn chấn động.

Vậy đã nói rõ, Hoàng Phủ bộ tộc người đều không phải là không biết là Hoàng Phủ Minh Không đang bị hắn đuổi giết, chỉ là trong lúc nhất thời cũng không phái ra có thể giúp Hoàng Phủ Minh Không người.

Liền Hoàng Phủ Minh Không đều bị đuổi giết, bình thường người coi như phái ra, cũng là vô dụng, trừ phi đều là Thiên Tông nhân vật.

Cho nên, Tiêu Vũ bây giờ đã khẳng định, Hoàng Phủ bộ tộc mặc dù được xưng Thương Châu vương tộc, thế lực khắp một châu, nhưng này rải rác sức mạnh, lại không đủ để đưa hắn lưu lại!

“Ngươi đoạt Hỏa thần lửa, vừa hủy ta thứ thân, nếu đã tới nơi đây, vậy cũng đừng nghĩ đi rồi!” Hoàng Phủ Minh Không sắc mặt âm trầm, lần này, hắn và Tiêu Vũ kẻ thù có thể nói khó giải, nhất định phải muốn giết Tiêu Vũ, tài năng hiểu hắn mối hận trong lòng.

Nếu không, hắn lần này tổn thất, thật sự là quá lớn.

“Trước khi đi, ta không ngại trước tiên tiễn ngươi lên đường!” Tiêu Vũ lúc này, cũng là lộ ra sát ý.

Cái này Hoàng Phủ Minh Không đầu tiên là nếu muốn giết hắn, dùng 3 hỏa phần hắn cả người, và tâm tư nham hiểm, còn muốn đưa hắn dẫn vào Hoàng Phủ trong tộc đánh giết.

Trên thực tế, những ngày qua hắn giữ lại Hoàng Phủ Minh Không, cũng là mượn hắn dò đường, nhưng bây giờ đã ý nghĩ trong lòng đã tìm được chứng minh, cũng không có giữ lại Hoàng Phủ Minh Không cần thiết.

“Đến nơi này, ngươi còn muốn giết ta? Chết người sẽ chỉ là ngươi!”

Hoàng Phủ Minh Không khuôn mặt âm trầm, tới nơi này, hắn cách gia tộc khoảng cách đã là rất gần, hắn không thể tin được Tiêu Vũ còn có cơ hội giết hắn.

Huống hồ, nếu như Tiêu Vũ có năng lực như vậy, dọc theo con đường này hắn chết sớm, làm sao có khả năng còn trốn tìm được nơi này?

“Ngươi thật sự cho rằng ngươi khả năng sống đến bây giờ, là vì ta không giết được ngươi gì?” Tiêu Vũ lắc đầu, không giải thích, trong cơ thể một loại ánh lửa bay ra.

Này 1 ánh lửa, là Thần Hoàng Động Phủ đoạt được ngọn lửa màu xanh biến thành, trong lửa ẩn giấu hoàng văn, bây giờ nấp trong hành hỏa ngôi sao nội bộ, bàn về uy lực, so với trước đây Hoàng Phủ Minh Không ba đạo thần hỏa còn kinh khủng hơn.

“Bốp!”

Cảm nhận được Tiêu Vũ ngọn lửa kia bên trong nhiệt độ, Hoàng Phủ Minh Không rốt cục biến sắc, cái gì cũng không dám nói nữa, xoay người liền hướng về cách đó không xa cổ thành bỏ chạy.

Thành này chính là Hoàng Phủ bộ tộc phạm vi thế lực, vào thành này, hắn thì tuyệt đối an toàn, Tiêu Vũ thực lực mạnh đến đâu, ở đây ở trong đó, cũng không khả năng giết được hắn!

“Ngươi đi không được!”

Tiêu Vũ lãnh khốc không có xanh, đầu ngón tay một điểm ngọn lửa màu xanh càng có vẻ yêu dị vạn phần, tốc độ cực nhanh, lao thẳng tới Hoàng Phủ Minh Không.

“Tổ tiên cứu ta!”

Hoàng Phủ Minh Không trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, U &# 8 Tiêu Vũ đạo này ánh lửa mang đến cho hắn một cảm giác, so với hắn trước đây cái kia ba đạo thần hỏa khủng bố hơn nhiều lắm.

Hơn nữa hiện tại hắn thân bị trọng thương, như bị này hỏa phần trên, tuyệt đối lại không sống hạ xuống có thể.

Hắn liều mạng hướng về cổ thành bay đi, đồng thời kinh khủng kêu to, quay cổ thành phương hướng kêu cứu.

“Hừ, một giới giun dế, cũng dám càn rỡ!”

Một tiếng vang ầm ầm, làm người run rẩy một màn đã xảy ra.

Bên trong tòa thành cổ, theo một thật lớn tiếng hừ lạnh vang lên, một con bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện.

Cái này khu khu một bàn tay, so với cả tòa cổ thành đều phải to lớn, từ trong thành sau khi xuất hiện, thần tốc hướng về này bay tới, bao phủ thiên địa, càng bao phủ Tiêu Vũ, giống như thần linh tay.

“Vương giả lực lượng!”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng lại, cái cự thủ này chủ nhân tuyệt đối là vương giả cấp bậc nhân vật, vô cùng có khả năng, là Hoàng Phủ một tộc giữa ẩn giấu vương giả ra tay rồi, muốn ngăn cản hắn chém giết Hoàng Phủ Minh Không, càng phải đem hắn ngay tại chỗ chém giết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 272+2 Đại Vương Giả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Tổ tiên!"

Nhìn thấy cái cự thủ này, Hoàng Phủ Minh Không nhất thời lộ ra nét mừng, quay đầu lại đối với Tiêu Vũ oán độc nói: "Ta nói rồi, ngươi hôm nay hẳn phải chết, nếu không phải ngươi truy sát ta tới đây, có lẽ còn có một chút hi vọng sống, bây giờ tổ tiên tự mình ra tay, ngươi đã không có hy vọng!"

"Ngươi cho rằng, có vương giả che chở ngươi, ngươi cũng không cần chết?" Tiêu Vũ cười lạnh, đầu ngón tay một điểm lửa xanh nhảy nhót, nói: "Ta muốn giết ngươi, mặc dù là vương giả cũng không ngăn được!"

Bá một tiếng, hắn triển khai huyễn thiên thần dực, nhằm phía Hoàng Phủ Minh Không.

"Tổ tiên cứu ta!"

Hoàng Phủ Minh Không hoàn toàn biến sắc, liều mạng xông về phía trước cổ thành.

"Giun dế, ngươi dám!"

Bên trong tòa thành cổ, một cái kia thật lớn âm thanh một lần nữa truyền đến.

Đó là một kinh khủng vương giả nhân vật, mà hiện nay, Tiêu

Vũ lại muốn ở ngay trước mặt hắn, chém giết Hoàng Phủ Minh Không, hoàn toàn không đem hắn người vương giả này để ở trong mắt.

“Giun dế? Ngươi quá để mắt mình, tầm thường vương giả, thật sự coi chính mình vô địch hậu thế, có thể quan sát nhiều sinh?”

Tiêu Vũ tâm trạng xem thường, dù cho hắn lúc trước thân là chí tôn thời gian, cũng không dám coi thường chúng sanh, bây giờ có điều một giới vương giả, lại dám gọi bằng hắn làm kiến hôi.

“Ầm!”

Hắn sắc mặt không hề thay đổi, trong tay một đoàn ngọn lửa màu xanh lâm vào cuồng bạo, hóa thành một con chim thần màu xanh, bay về phía Hoàng Phủ Minh Không.

Này đoàn lửa xanh là chịu đựng thần hoàng đạo lực dị biến mà thành, ở trong ẩn chứa một tia thần hoàng chi đạo, Tiêu Vũ bởi vậy nảy sinh ý nghĩ bất chợt, dùng cái này lửa diễn hóa ra một con màu xanh thần hoàng.

“Không!”

Hoàng Phủ Minh Không ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, điên cuồng kêu to.

Hắn vạn lần không ngờ, Tiêu Vũ lại lớn mật như thế, trước mặt trong tộc bọn họ tổ tiên cũng dám ra tay, phải đem hắn chém giết nơi đây.

“Phụp!”

Bên trong tòa thành cổ bàn tay khổng lồ kia tốc độ cực nhanh, mà che kín bầu trời, nhanh chóng hướng về nơi đây mà đến. Thế nhưng, Tiêu Vũ tốc độ so với cái cự thủ này càng nhanh hơn, ngọn lửa màu xanh hóa thành thần hoàng đánh về phía Hoàng Phủ Minh Không, một chút đem nhấn chìm, đốt cháy thành tro tàn, liền cặn bã chưa từng còn lại.

“Giun dế,

Ngươi muốn chết!”

Bàn tay khổng lồ kia rõ ràng phẫn nộ, Tiêu Vũ ở ngay trước mặt hắn chém giết Hoàng Phủ Minh Không, đấy là đúng hắn vương giả oai trắng trợn khiêu khích.

“Ngày gần đây chịu đựng Hoàng Phủ bộ tộc chiếu cố, ngày khác nhất định đến cửa bái phỏng!”

Chém giết Hoàng Phủ Minh Không, Tiêu Vũ chốc lát cũng không ngừng lại, mang huyễn thiên thần dực, trực tiếp xoay người, bay hướng trời xa.

“Giun dế, ngươi đi không được!”

Hoàng Phủ trong tộc vương giả mang theo kinh người sát ý, một con bàn tay khổng lồ thần tốc bay tới, căn bản không có ý định để cho chạy Tiêu Vũ, sát khí ngút trời.

Tiêu Vũ mặc dù có tốc độ cực nhanh, nhưng cái tay này quá khổng lồ, đem phía dưới thiên địa đều bao trùm ở trong đó, tùy ý Tiêu Vũ như thế nào đi nữa bay, trên đầu bầu trời cũng vẫn là bị bàn tay khổng lồ kia bao trùm.

“Ầm!”

Rốt cục, bàn tay khổng lồ kia đánh xuống, nơi đây vô tận núi cao lún xuống, Tiêu Vũ cũng là trực tiếp bị đánh vào tới dưới nền đất, nếu không có nhục thể của hắn cường hãn, lần này qua đi, chỉ sợ sẽ trực tiếp biến thành thịt nát.

“Lão già, hôm nay sổ, sau đó nhất định tìm ngươi thanh toán!”

Tiêu Vũ theo dưới nền đất bay ra, chỉ cảm thấy trên người xương đều đứt gãy.

Hắn thân thể mạnh trở lại, tuy nhiên không chịu nổi vương giả lực lượng, lần này thiếu chút nữa không đem nhục thể của hắn trực tiếp đập tan vỡ rồi.

“A?”

Bên trong tòa thành cổ âm thanh kinh ngạc, tựa hồ là bất ngờ một nho nhỏ tông sư có thể chịu đựng hắn một đòn bất tử, đây có thể nói là trước đó chưa từng có việc.

Nhưng mà, dù cho là như thế, Tiêu Vũ ở trong mắt hắn, vẫn như cũ muốn chết, không có người nào có thể xâm phạm Hoàng Phủ bộ tộc uy nghiêm, càng không có người có thể ở ngay trước mặt hắn chém giết Hoàng Phủ bộ tộc hậu bối, khiêu khích hắn Vương Uy.

“Đoành!”

Con kia bàn tay khổng lồ, với lúc này lại một lần nữa nâng lên, ổn định khóa chặt Tiêu Vũ, tùy ý Tiêu Vũ tốc độ nhanh hơn nữa, tựa hồ cũng khó có thể bay ra bàn tay này bao trùm phạm vi.

“Xem ra ta lần này quyết định, có chút liều lĩnh, lỗ mãng!”

Lúc này Tiêu Vũ, cũng là cảm nhận được nguy cơ, bị một vương giả đuổi giết, dù cho hắn có nhiều hơn nữa thủ đoạn, lần này đều muốn mười phần nguy hiểm.

Tuy nói lúc trước một kích kia hắn còn sống, có thể đó bất quá là bởi vì đối phương thân là vương giả, đưa hắn coi như là giun dế, không có ra tay toàn lực.

Nhưng bây giờ, đối phương lại ra tay, rõ ràng sẽ không như lúc trước như vậy tùy ý.

“Ầm!”

Bàn tay khổng lồ, vào đúng lúc này vừa đánh xuống, đem Tiêu Vũ lại một lần đập vào dưới nền đất.

Khi hắn lại một lần nữa bay ra, đã là có chút chật vật, tóc tai bù xù, mặc dù chưa chết, nhưng cả người xương nhưng thật giống như đều không phải là mình giống nhau, thập phần khó chịu.

“Lão già, dùng vương giả tu vi đè ta? Ngươi đừng để cho ta sống sót, nếu không ngày sau nhất định thanh toán!” Tiêu Vũ gầm lên, sau đó lại bay lên, ý đồ đi xa.

“Tầm thường giun dế, cũng dám thả này chút nào nói? Đừng nói ngươi ở đây bản vương trong mắt liền giun dế cũng không bằng, hôm nay bản vương đã đã xuất thủ, ngươi đã không có bất cứ hy vọng nào!”

Bên trong tòa thành cổ truyền ra hùng vĩ mà thanh âm lạnh lùng, tựa hồ Tiêu Vũ ở người vương giả này trong mắt thật thì vẻn vẹn con kiến hôi mà thôi, thậm chí không đáng hắn coi trọng.

Tiêu Vũ cũng không nói thêm, hết thảy đều cần nhờ thực lực nói chuyện, hắn so với ai cũng hiểu điểm này, đơn giản im lặng, dùng tốc độ nhanh nhất bay về phương xa.

Nhưng mà, chính hắn cũng minh bạch, bị một vương giả nhân vật nhìn chằm chằm, hôm nay hắn phải rời đi nơi này, chỉ sợ là có chút khó khăn.

“Bốp!”

Ngay ở Tiêu Vũ đăm chiêu bây giờ mới có thể sống rời đi thời điểm, một đạo thân ảnh kiều tiểu xuất hiện, thay thế hắn ngăn cản sau lưng bàn tay khổng lồ.

Vội vàng quay đầu lại trong lúc đó, Tiêu Vũ chỉ có thấy một bóng lưng, thoạt nhìn, bóng lưng này còn cho hắn vài phần cảm giác quen thuộc.

“Người nào dám ngăn cản bản vương?”

Bên trong tòa thành cổ truyền đến gầm lên, con kia bàn tay khổng lồ, cũng vào lúc này bỗng nhiên đập xuống, phải giống như đối xử Tiêu Vũ như vậy đem cái kia thon nhỏ âm thanh đập chết.

Nhưng mà, cái kia một đạo ngăn ở phía trước bóng người, mặc dù coi như thập phần thon nhỏ, lại là đứng lơ lửng trên không, đối mặt một con kia bàn tay khổng lồ, cũng là không chút nào kinh, giơ bàn tay lên hướng lên trên vỗ tới.

Đây là một cô gái bóng người, nàng xem ra chỉ như người thường to nhỏ, tại kia chỉ bàn tay khổng lồ trước mặt, thật liền như là giun dế bình thường, thoạt nhìn hoàn toàn không có cách nào cùng bàn tay khổng lồ kia đối kháng.

Nhưng mà, nàng này giơ tay, lại là dễ dàng ngăn cản con kia bàn tay khổng lồ, thậm chí, bàn tay khổng lồ kia còn bị nàng chấn động đến mức bay lên trên lên, rõ ràng rơi xuống thế yếu.

“Vừa là một vương giả, là của nàng!”

Tiêu Vũ lúc này, rốt cục nhận ra đạo thân ảnh này, đúng là Linh Lung, hắn thật không ngờ, lại tài năng ở Thương Châu gặp phải cô gái này.

Lần trước ở Thiên Uyên, hắn liền bị nàng này tình, bị nàng cứu, không ngờ rằng lần này, lại là bị nàng cấp cứu.

“Đi!”

Linh Lung quay đầu lại, chỉ đối với Tiêu Vũ nói rồi một chữ.

“Ngươi thì sao?” Tiêu Vũ chần chờ, mặc dù Linh Lung cũng có vương giả thực lực, nhưng nếu như hắn ném nàng cứ đi như thế, cũng cảm giác có chút không yên lòng, dù sao đối phương cũng là vương giả.

“Không sao, hắn tạm thời không cách nào hiện ra thân phận thật sự, huống hồ dù cho hắn thân phận thật sự tiến lại, cùng là vương giả, ta phải rời đi, hắn không giữ được!” Linh Lung tuy là nữ tử, nhưng theo như lời lời nói, lại là ngắn gọn mà khí phách.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 273 + 10 Châu Động

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hoàng Phủ loài vương giả không thể hiện thân? Tiêu Vũ nghe xong Linh Lung nói sau, tỉ mỉ nghĩ lại, đúng là cảm giác được có chút manh mối.

Đối phương mặc dù ra tay với hắn, nhưng cũng chỉ là hóa đến một bàn tay lớn, thân phận thật sự chưa hiện ra, bây giờ nhìn lại, tựa hồ là vì nguyên nhân nào đó, để hắn không thể trực tiếp hiện thân, chỉ có thể dùng vương giả thủ đoạn, muốn cách không đưa hắn đánh giết.

Trước hắn mặc dù nhìn không thấu điểm này, nhưng Linh Lung cùng có vương giả thực lực, một chút có thể nhìn thấu.

Nghĩ vậy, Tiêu Vũ không chần chừ nữa, triển khai huyễn thiên thần dực, cực nhanh rời đi.

“Giun dế, hôm nay dù cho ngươi có thể còn sống rời đi, nhưng ngươi dám giết bộ tộc ta Thiên Tông, ngày sau bản vương rời núi, nhất định tự tay chém ngươi!”

Bên trong tòa thành cổ truyền đến lạnh như băng âm thanh, Hoàng Phủ trong tộc vương giả hiển nhiên cũng biết, có vương giả nhân vật ngăn cản, hắn hôm nay là không thể nào giết chết Tiêu Vũ.

“Cũng vậy, ta nói rồi, hôm nay bên phải ta có thể sống được, ngày sau định cùng Hoàng Phủ bộ tộc từ từ thanh toán!”

Tiêu Vũ không sợ hãi chút nào, phi hành bên trong, còn quay đầu để lại một câu nói như vậy.

“Ầm!”

Hắn bay ra vô cùng khoảng cách xa sau, vẫn là cảm nhận được phía sau truyền đến kinh người động tĩnh, rõ ràng Hoàng Phủ loài vương giả bị người cản trở, cũng lòng tràn đầy tức giận, dù cho không cách nào đem Linh Lung như thế nào, cũng không chịu dễ dàng làm cho nàng rời đi.

Tiêu Vũ một hơi, trực tiếp bay đến Thương Châu biên giới, và ở chỗ này đợi đã lâu.

Hắn vốn tưởng rằng, Linh Lung rời đi sẽ, sẽ đuổi theo hắn, nhưng cuối cùng lại không thể chờ đến Linh Lung.

“Xem ra nàng xuất hiện ở Thương Châu, chỉ là một người trùng hợp, không phải chuyên môn để tìm ta!”

Bất đắc dĩ cười khổ, suy nghĩ minh bạch tầng này nguyên nhân sau, Tiêu Vũ cũng biết Linh Lung sẽ không đuổi theo tới, phỏng chừng nàng sở dĩ ra tay, cũng là trùng hợp gặp phải, đại khái giải quyết sau khi thì sẽ trực tiếp rời đi, làm chính nàng việc cần phải làm.

Đối với cái này nữ vương giả, Tiêu Vũ không hiểu nhiều, nhưng cũng đã trước sau đã bị nàng cứu hai lần, này cũng cũng chỉ có ngày sau lại báo.

“Bốp!”

Hắn triển khai huyễn thiên thần dực, phóng lên cao, cứ vậy rời đi Thương Châu, bay đi hạo châu phương hướng.

“Hoàng Phủ bộ tộc, Phù Đạo Minh, Đạo Thần Cung……”

Bay ở trên đường,

Tiêu Vũ yên lặng hồi tưởng việc này trải qua qua các loại.

Vừa đến Thương Châu, thời gian không phải rất dài, lại đã xảy ra rất nhiều chuyện, Đạo Thần Cung sắp hiện ra, thiên địa đem loạn, nhưng không có một chính xác thời gian.

Mà bây giờ, hắn cùng với Hoàng Phủ bộ tộc mâu thuẫn tiến một bước trở nên gay gắt, kể cả này một tộc giữa vương giả nhân vật, đều muốn tự tay đưa hắn chém giết.

Lại có chính là Khổng Hi, người này là Phù Đạo Minh bên trong phù vương đệ tử, ở U Sơn bên trong, bọn họ cũng đã kết làm sinh tử mối thù, Tiêu Vũ từng muốn giết hắn, cũng tương đương với đắc tội rồi một Phù đạo vương giả.

“Loạn thế sắp nổi lên, không can thiệp tới con đường phía trước có bao nhiêu địch, ta cũng chỉ có giết ra một cái thuộc về ta con đường của mình!”

Một phen tổng kết, Tiêu Vũ cuối cùng sơ lòng chưa đổi, bất kể là kiếp trước còn là đời này, chí tôn con đường, vốn đều là phủ kín hài cốt, đạp lên vô số người thành tựu.

Này đây, đối với hắn mà nói, này trêu chọc đến địch thủ, kể cả ở U Sơn bên trong nhìn thấy ngân giác vương, còn có Đạo Thần Cung dự bị đệ tử Quân Tà, đều không tính là gì.

Hiện nay, đối với hắn quan trọng nhất, là trở lại Tiêu gia, nghĩ biện pháp, đem Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú giải trừ, dẫn nàng theo trong Tiêu gia rời đi.

Một đường bay nhanh, đường xá bên trong, Tiêu Vũ cũng từng ngừng lại, hạ xuống một vài thành thị bên trong nghỉ ngơi.

Trong quá trình này, hắn phát hiện, hắn ở Thương Châu một nhóm gây ra sự tình, tin tức lưu truyền đến mức so với tốc độ của hắn còn nhanh hơn, không ngờ truyền đến mỗi một châu bên trong.

Hiện nay, 10 châu nơi rất nhiều người đều đã nghe nói, hắn hiện thân Thương Châu, đuổi giết Hoàng Phủ bộ tộc Thiên Tông nhân vật, trực tiếp đuổi tới Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc trước khi.

Ngoài ra, Hoàng Phủ một tộc giữa vương giả giận dữ, ra tay với hắn, lại vẫn là không thể đưa hắn lưu lại, trơ mắt thấy hắn rời đi mà không thể làm gì.

Chuỗi này sự tình, cũng làm cho tên của hắn lại một lần nữa truyền đến mỗi một châu bên trong, bây giờ tên của hắn, ở mỗi một châu mơ hồ đã có vài phần che lại hết thảy cùng thế hệ khuynh hướng.

“Hừ! Tiêu Vũ? Rất đáng gờm gì? Nếu là gặp được ta, chỉ sợ là ngay cả ta một chiêu đều không nhất định khả năng tiếp được!”

“Ha ha, mọi nơi đều đang đồn chuyện của người nọ, ta cũng không tin hắn thật sự có vậy ghê gớm, nếu là có cơ hội gặp được, định phải cố gắng mở mang!”

“Tiêu Vũ? Thú vị, Đạo Thần Cung đem khải, ngươi nếu là có tư cách tiến vào này cung, mới có tư cách đánh với ta một trận!”

Theo Tiêu Vũ danh truyền đến mỗi một châu, cũng đưa tới 10 châu các nơi chứa nhiều người trẻ tuổi bất mãn, mỗi một châu bên trong đều có trẻ tuổi người đối với hắn biểu thị mãnh liệt xem thường, thậm chí có một chút người cuồng ngạo, tuyên bố nếu là hắn có tư cách tiến vào Đạo Thần Cung, chắc chắn lúc Đạo Thần Cung bên trong đánh với hắn một trận.

Đây là cái gọi là không nhận tội người ghét là người tầm thường, Tiêu Vũ danh tiếng bây giờ ở 10 châu nơi lưu truyền đến mức quá vang dội, thế cho nên để rất nhiều kiêu ngạo thế hệ trẻ tuổi đều lòng có không phục.

Có điều này, Tiêu Vũ lại không chút nào để ý tới, loại chuyện này sớm ở kiếp trước hắn thì đã thành thói quen, hắn càng quan tâm, là trong mấy ngày này bùng nổ ra khác một cái tin.

“Tu đạo thánh cung Đạo Thần Cung sắp sửa hiện thế, bây giờ trong cung sứ giả đang đặt chân 10 châu, tìm kiếm thiên tư xuất sắc hậu bối, thu làm dự bị đệ tử, nghe nói đã có một vài thiên tư kinh thế bị khai quật, làm Thần cung sứ giả coi trọng!”

“Đạo Thần Cung? Này cung lại thật tồn tại!”

“Liên quan tới Đạo Thần Cung, thế nhân nhiều con ở một vài trong sách cổ thấy qua, ít có người biết nó tồn tại, chỉ bởi vậy cung thập phần thần bí, mỗi một khoảng thời gian vạn năm, mới có thể hiện thế một lần!”

“Thần cung hiện thế, cũng mang ý nghĩa thiên địa đem loạn, xem ra, 10 châu nơi, sắp sửa lại nếu không bình tĩnh!”

Liên quan tới Đạo Thần Cung sắp sửa hiện thế tin tức, ở Tiêu Vũ sự tình sau khi, che ngợp bầu trời truyền ra, lập tức liền đem Tiêu Vũ sự tình một chút ép xuống, chấn động 10 châu.

Thế gian người, đối với này cung hầu như chưa từng nghe qua, nhưng mà bây giờ nghe nói những tin tức này, lại có không ít người phát hiện, rất nhiều cổ xưa cũ tịch bên trên, đều có liên quan với này 1 Thần cung ghi chép.

Sách cổ trên gọi bằng, này cung mỗi một khoảng thời gian vạn năm mới có thể hiện thế một lần, mà nó mỗi lần hiện thế, tựa hồ cũng là đang vì một chuyện nào đó làm chuẩn bị, thường xuyên xuất thế, đều mang ý nghĩa vùng thế giới này sẽ triệt để đại loạn.

Tin tức này vừa ra, 10 châu nơi đều khiếp sợ vạn phần, có người sợ hãi, cũng có người cảm thấy hưng phấn.

Mà trong cùng một lúc, theo tin tức này truyền ra, khác có mấy người, cái mát mắt vô cùng tên, đã ở vô cùng trong thời gian ngắn thì lấn át Tiêu Vũ danh tiếng, ở mấy ngày không đến thời điểm, liền truyền khắp 10 châu đại địa.

“Quân Tà, thượng cổ ma thần sau khi, trong cơ thể lưu có ma huyết, nghe nói người này trước đó không lâu vào qua U Sơn, ở trong đó chiếm được cơ duyên lớn, sớm bị Thần cung sứ giả lựa chọn, là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, vương giả bên dưới, chỉ sợ ít có người có thể cùng một trong địch!”

“Nghe nói Thần cung sứ giả trước đây không lâu còn đã đi Diệp gia, đem Diệp gia cái kia đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung cũng thu làm Đạo Thần Cung dự bị đệ tử!”

“Nghe nói, ngày gần đây lại có một cô gái bị Thần cung sứ giả vừa ý, tin đồn nàng này dung nhan khuynh thế, thiên tư vô song, tên là lăng Tiên!”

Trong khoảng thời gian ngắn, liên quan tới Đạo Thần Cung tin tức, ở 10 châu các nơi bay đầy trời, đồng thời các loại trước đây không có tiếng tăm gì nhân vật thiên tài đột nhiên quật khởi, trong một đêm danh chấn 10 châu, mỗi một cũng có cực kỳ kinh người thiên tư cùng thực lực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 274: Quay Về Hạo Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở Đạo Thần Cung tin tức thần tốc truyền ra, cùng với các lộ thiên tài bị Thần cung sứ giả khai quật, vì vậy danh tiếng chấn động mạnh đồng thời, thế nhân quan tâm nhất, chính là Thần cung sứ giả bây giờ xu hướng, bởi vì đều đang quan tâm ai sẽ là cái kế tiếp bị Thần cung sứ giả vừa ý thiên tài.

“Nếu như nói, này thế gian đứng đầu thiên tài, đều sẽ bị Thần cung sứ giả lựa chọn, dẫn vào Đạo Thần Cung, kia Tiêu Vũ tựa hồ và không ra sao a, giống như không nghe thấy hắn cũng bị Thần cung sứ giả lựa chọn tin tức.”

“Ha ha, theo ta nhìn, cái này Tiêu Vũ mặc dù đang 10 châu có nhất định nổi tiếng, nhưng cũng không hẳn so ra mà vượt này bị Thần cung sứ giả tuyển ra đến thiên tài.”

Nương theo lấy những tin tức này, mọi người vừa không tự chủ đem đề tài dẫn trở lại Tiêu Vũ trên thân, dù sao hắn bây giờ nhưng 10 châu trong vòng nổi danh nhất người trẻ tuổi một trong, một cách tự nhiên liền bị đem ra và những người khác làm so sánh.

“Đây cũng không hẳn, ta nghe nói, Thần cung sứ giả ngày gần đây đi khắp 10 châu, cái này cũng cần một quá trình, có tin tức gọi bằng, sứ giả trạm tiếp theo sẽ là Hạo Châu, nếu như đúng là như thế, rất có thể sẽ đi đến mỗi một đại cổ tộc, kể cả Tiêu gia!”

“Quả thật, 10 châu nơi, thiên tài phần đông, mặc dù này không có tiếng tăm gì, không bị người biết thiên tài cũng không có thiếu, nhưng Đạo Thần Cung nếu là chiêu thu đệ tử, tất nhiên sẽ không bỏ qua này cổ tộc!”

“Nói như thế, Thần cung sứ giả nếu như thật đích thân tới Tiêu gia, cái kia Tiêu Vũ, cũng đem có khả năng bị sứ giả lựa chọn?”

“Này thì chưa chắc, mặc dù hắn tiếng tăm vô cùng vang, nhưng ai biết chân chính thiên tư cùng thực lực có bao nhiêu? Còn nữa, Thần cung sứ giả dù cho là trong Tiêu gia tuyển người, cũng không nhất định sẽ là hắn, huống hồ hắn trước đó không lâu không phải còn ở Thương Châu gì? Có lẽ sứ giả việc này, căn bản là không thấy được hắn!”

Bây giờ, Đạo Thần Cung sắp sửa hiện thế tin tức, dẫn động tới 10 châu các nơi tâm tình của người ta, mà đối với Đạo Thần Cung sứ giả đi xu hướng, càng người người chú ý.

Làm nghe nói sứ giả trạm tiếp theo mục tiêu chính là Hạo Châu, mọi người cũng bắt đầu suy đoán, này một châu bên trong lại đều sẽ có chút người nào, có thể bị Đạo Thần Cung sứ giả vừa ý.

“Đạo Thần Cung sứ giả, tới Hạo Châu?”

Tiêu Vũ nghe nói những tin tức này sau khi, thật lâu không nói, nếu như đúng như hắn nghe được tin tức bình thường, Đạo Thần Cung sứ giả sắp sửa đạt được Hạo Châu, ở mỗi một đại cổ tộc trong lúc đó chọn lựa ra một vài thiên tài.

Lời nói như vậy, hắn lần này trở về Tiêu gia, rất có thể thì sẽ vừa vặn gặp gỡ.

Đối với này cái gọi là Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ biết không nhiều, nhưng tựa hồ, này cung trên thế gian có không phải tầm thường địa vị, kể cả những cái được gọi là lánh đời cổ tộc, đều tranh nhau đem hậu nhân đưa vào trong đó, coi đây là quang vinh.

Thậm chí,

Ở hiện nay thế gian, tựa hồ mơ hồ có một loại dùng Đạo Thần Cung làm tiêu chuẩn ý tứ, chỉ cần có thể bị Thần cung xui xẻo lựa chọn, liền đại biểu người này là 10 châu hiếm thấy nhân vật thiên tài, dĩ nhiên trở thành một loại vinh quang.

Không có ở trên đường qua dừng lại lâu, Tiêu Vũ rất nhanh rời đi, tiếp tục lên đường, hướng về Hạo Châu mà đi.

Trên đường đi, tâm tư khác nghiêm nghị, nếu như Đạo Thần Cung sứ giả thật đi tới Tiêu gia, đối với hắn mà nói, cũng không biết là họa hay phúc, dù sao hắn chém giết một Đạo Thần Cung dự bị đệ tử Quân Cuồng, nếu Đạo Thần Cung sứ giả bởi vậy trách tội, hắn đừng nói sẽ bị Thần cung sứ giả vừa ý, có thể còn muốn bị lớn thêm làm khó dễ.

Nếu thật sự như thế, Tiêu Vũ tin tưởng, dùng Tiêu gia đối với hắn thái độ lạnh lùng, đến lúc đó nhất định sẽ không cho hắn bất kỳ sự giúp đỡ gì.

Lại có chính là, trong Tiêu gia Húc Minh trưởng lão, khi hắn lúc trước rời đi Tiêu gia thời gian, đối với hắn bốn phía đuổi giết, lần này trở về, có lẽ cũng không nhất định thuận lợi.

Hơn nữa, dù cho lui một bước tới nói, hắn thuận lợi trở lại Tiêu gia, cũng không biết lão già kia còn biết dùng thủ đoạn gì đến đối phó hắn.

Tuy có chứa nhiều suy nghĩ, nhưng Tiêu Vũ hay là tốc độ không giảm, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Hạo Châu, về tới Tiêu gia trong vòng.

Hắn trở lại Tiêu gia tin tức, không có gây nên nhiều lắm náo động, chỉ là thông tri Tiêu Hoành Viễn một tiếng, ở Tiêu Hoành Viễn lạnh lùng gật đầu sau khi, liền về tới thuộc về mình cái gian phòng kia phòng nhỏ, yên lặng tu luyện, củng cố vừa mới đột phá tu vi.

Lần này trở về, Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác được, trong Tiêu gia, có một loại không khí khác thường, hắn mặc dù nói không được là không đúng chỗ nào, nhưng cũng cảm giác toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu đều có vẻ hơi nghiêm túc, như là đang chuẩn bị cái gì.

“Trưởng lão, hắn đã trở lại!”

Ngay ở Tiêu Vũ vừa mới trở lại Tiêu gia không lâu về sau, ở Tiêu gia một gian tĩnh thất bên trong, Húc Minh trưởng lão lẳng lặng ngồi ngay ngắn, trên mặt có một đạo hắc quang lưu chuyển, sắc mặt hơi có vài phần trắng nhợt.

Nghe nói người làm báo lại tin tức, Húc Minh trưởng lão lúc này mới mở hai mắt ra, trong mắt loé ra một đạo lạnh như băng hàn mang.

Lần trước, hắn tự mình ra tay, muốn giết Tiêu Vũ, kết quả lại là không chỉ không có thể đem Tiêu Vũ giết chết, ngược lại chính mình còn bị thương không nhẹ, sau khi càng làm cho Tiêu Vũ chạy thoát, vô luận hắn làm sao truy tìm, đều lại không tìm được Tiêu Vũ tung tích.

Mà từ sau lúc đó không bao lâu, ngoại giới lại có tin tức truyền quay lại, Tiêu Vũ ở Thương Châu có động tác lớn, lại đang đuổi giết Hoàng Phủ bộ tộc Hoàng Phủ Minh Không.

Chuyện này, để Húc Minh trưởng lão cảm thấy vạn phần không rõ, ở vậy trong thời gian ngắn, Tiêu Vũ lại ngang qua mấy châu, đi đến đến Thương Châu bên trong.

Hơn nữa, đều là cổ tộc Thiên Tông, Hoàng Phủ Minh Không thực lực như thế nào, Húc Minh trưởng lão vô cùng rõ ràng, Tiêu Vũ trước đó không lâu còn như là giun dế bình thường nhỏ yếu, bị hắn đuổi giết, làm sao trong chớp mắt, thì có đuổi giết Hoàng Phủ Minh Không thực lực?

Theo tìm được tin tức này, cũng làm cho Húc Minh trưởng lão càng thêm kiên định muốn bỏ Tiêu Vũ ý nghĩ, cái này nghiệt tử chưa trừ diệt, đối với hắn mạch này sẽ là một uy hiếp thật lớn, dù sao, hắn nhưng là đã đối với Tiêu Vũ trở mặt, tự mình ra tay đối với hắn đuổi giết.

Cảm nhận được thương thế trên người truyền đến từng trận đau đớn, Húc Minh trưởng lão ánh mắt trở nên càng ngày càng lạnh như băng.

Hắn đứng lên, nói: “Đi, theo ta đi gặp tộc chủ!”

“Trưởng lão, người muốn……” báo lại người làm lộ ra sắc mặt khác thường, như là mơ hồ đoán được cái gì.

“Một giới nghiệt tử, UU đọc sách &# 32; ww &# 119;. u u &# 107; a n shu. Co m không có tư cách tiến vào Thánh Sơn, chỉ cần chiếm hắn vào núi tư cách, dùng hắn nghiệt tử thân phận, ngày sau ở trong gia tộc, sẽ không bao giờ tiếp tục đất đặt chân!” Húc Minh trưởng lão lời nói lạnh như băng.

Chỉ cần Tiêu Vũ đã không còn Tiêu Hành Vũ cùng Tiêu Hoành Viễn bảo đảm, đến lúc đó, muốn đánh muốn giết, đối với hắn mà nói, cũng chẳng qua là một ý nghĩ ở giữa sự tình.

“Mặt khác, thông báo mặt khác bao nhiêu mạch trưởng lão, ta tin tưởng, bọn họ với cái này nghiệt tử thập phần không ưa, hẳn là cũng không muốn để cho hắn lại vào Thánh Sơn!” Húc Minh trưởng lão nói xong, chống một cái mộc trượng, chậm rãi bước đi ra tĩnh thất ở ngoài.

Thời gian còn là đêm khuya, Húc Minh trưởng lão lại là ở một gã người làm nâng bên dưới, theo chỗ ở của mình rời đi, tiến đến hội kiến Tiêu gia đứng đầu.

Cùng lúc đó, trong Tiêu gia mấy cái khác địa vị vắng mặt Húc Minh trưởng lão bên dưới lão nhân, cũng trước sau xuất hiện, cùng nhau đi tới Tiêu gia đứng đầu nơi ở.

Bọn họ muốn gặp, không phải Tiêu Hoành Viễn, mà là Tiêu Hành Vũ!

Có nhiều trưởng lão như vậy đồng hành, bất kể là muốn nói cái gì, Tiêu gia đứng đầu đều không thể coi thường, thậm chí, cho dù là đã kinh động Tiêu gia Thánh tổ, nhiều trưởng lão như vậy đồng thời nêu ý kiến, chính là Thánh tổ, chỉ sợ cũng không dám xem thường.

Chương 275: Sâu Không Lường Được

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cũng không biết, hắn mới vừa trở lại trong Tiêu gia, Húc Minh trưởng lão liền đã là ghim hắn có hành động.

Trở về Tiêu gia, hắn đi xem một lần Lâm Vũ Nhu, xác nhận Lâm Vũ Nhu hết thảy đều tốt sau khi, liền trở lại chính mình trong phòng, an tâm củng cố vừa mới đột phá tu vi.

Hắn đến bây giờ vẫn như cũ nhớ tới, Tiêu Hoành Viễn đã từng nói, nếu muốn Tiêu gia mở ra hắn trên người mẫu thân 6 Hồn giam tâm chú, trừ phi hắn có thể đi vào Thánh Sơn, và ở Thánh Sơn bên trong vượt qua bây giờ tất cả mọi người.

“Bằng vào ta bây giờ đột phá tu vi, thân thể cũng một lần nữa mạnh mẽ, cũng có thể đối kháng Thánh Sơn bên trong loại kia ăn mòn lực.”

Tiêu Vũ trầm tư, lần trước rời đi, chính là bởi vì hắn không cách nào đối kháng Thánh Sơn bên trong ăn mòn lực lượng, mới sẽ rời đi Tiêu gia tìm kiếm đột phá.

Hiện nay, hắn đột phá trở về, nghĩ đến chỉ cần có thể đối kháng Thánh Sơn bên trong loại kia quỷ dị ăn mòn lực lượng, muốn đi qua 99 núi, đến hết Côn Bằng nguồn gốc, đối với hắn mà nói hẳn là sẽ không quá khó khăn.

Tiêu Vũ lẳng lặng tu luyện, từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu nhìn như bình tĩnh một mảnh, nhưng mà cũng có người, trong lòng không yên.

Một tòa sâu thẳm bên trong cung điện, một đạo thân ảnh già nua lẳng lặng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, hắn nhìn như bình tĩnh, liền lại hai hàng lông mày khi thì nhăn lại, như là trong lòng có vô tận buồn phiền.

“Tộc chủ, truyền hoành viễn chuyện gì?”

Một thanh âm, phá vỡ trầm tĩnh, Tiêu Hoành Viễn đi tới bên trong tòa đại điện này, cung cung kính kính quay trong điện ông lão hành lễ.

Trong điện ông lão, tự nhiên chính là Tiêu gia chân chính tộc chủ Tiêu Hành Vũ, hắn mở mắt ra, nhìn chầm chầm Tiêu Hoành Viễn một chút, nói: “Hoành viễn a, ta hỏi huynh, đối với Tiêu Vũ vào Thánh Sơn việc, ngươi cho rằng, có vài phần khả thi?”

Tiêu Hoành Viễn kinh ngạc, đêm khuya thế này, Tiêu Hành Vũ đưa hắn gọi tới, vì hỏi vấn đề này?

Trong lòng tuy có trăm điều khó hiểu, nhưng hắn cũng là không có nhiều bộ, chỉ hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Lần trước, cái kia nghiệt tử thì đã vào qua Thánh Sơn, đáng tiếc liền gần như chỉ ở tòa thứ nhất núi, liền không chịu nổi trên núi áp lực, không thể tìm được gia tộc tiền bối tán thành, ở, cho nên ta cảm thấy…… hắn dù sao cũng là một nghiệt tử, muốn ở Thánh Sơn bên trong tu luyện, không có khả năng lắm.”

Tiêu Hành Vũ sau khi nghe xong, như là không một chút nào bất ngờ, gật gật đầu, nói: “Ngươi còn có muốn nói cái gì, cứ việc nói thẳng.”

Tiêu Hoành Viễn quả thật một bộ muốn nói lại thôi dáng vẻ, nghe nói nói thế sau khi, cũng không do dự nữa, nói: “Tộc chủ, trên thực tế, ta đến bây giờ đều không giải thích, cái này nghiệt tử, vốn là không nên tích trữ ở trên đời này người, nếu nói là hắn thiên tư bất phàm, có hi vọng đem 99 Thánh Sơn toàn bộ chinh phục, cái kia thì cũng thôi đi, có thể trải qua lần trước, sự thật đã chứng minh,

Hắn cũng không có năng lực này, vì sao đến bây giờ, còn muốn giữ lại hắn?"

"Hắn không có năng lực? Ngươi có phải đã quên, trước đó không lâu Húc Minh trưởng lão tự mình ra tay với hắn, kết quả không chỉ không thể giết chết hắn, ngược lại chính mình còn bị thương, mà hắn trong mấy ngày liền đã đến Thương Châu, liền Hoàng Phủ nhà cái kia có ba đạo thần hỏa lão gia hoả đều bị hắn đuổi giết sự tình?"

Tiêu Hành Vũ thở dài, hắn đúng là đối với Húc Minh trưởng lão đã đối với Tiêu Vũ xuất thủ sự tình biết được rõ rõ ràng ràng, nhưng trước đó, nếu là hắn không nói, phỏng chừng Húc Minh trưởng lão cũng không biết việc này đã bị hắn phát hiện.

"Phương diện này, quả thật có chút cổ quái." Tiêu Hoành Viễn cũng là không rõ, nói: "Cái này nghiệt tử, ở gia tộc các đại tu luyện sân bãi, đều biểu hiện thường thường, vào Thánh Sơn lúc, cũng rất bất kham, liền tòa thứ nhất núi đều không thể chinh phục, hơn nữa lần này trở về, tu vi của hắn cũng còn chỉ là tông sư cảnh giới, tại sao có thể có năng lực, đuổi giết Hoàng Phủ loài lão gia hỏa kia?"

Điểm này, Tiêu Hoành Viễn là thế nào cũng nghĩ không thông.

Trên thực tế, bởi vì Tiêu Vũ dùng thân là phù, trong cơ thể ba đạo thần ảnh, có hai đạo là khắc với phù bên trong, mà không giống bình thường tu luyện người như vậy, đem thần ảnh ngưng ở ngũ tạng trong vòng.

Này đây, cũng bởi vì này tầng nguyên nhân, trên người hắn lộ ra gợn sóng, cũng chỉ tương đương với ngưng ra một đạo thần ảnh tông sư, nếu không phải của hắn chủ động triển lộ, dù cho tu vi cao đến đâu người, cũng nhìn không ra trên người hắn đã có ba đạo thần ảnh.

Cho nên, Tiêu Vũ lần này trở về, ở từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, ở Tiêu Hoành Viễn trong mắt, tu vi của hắn vẫn như cũ cùng rời đi thời điểm giống nhau, chỉ là mới vào tông sư, cũng không có được cái gì đột phá.

Điều này cũng càng làm cho Tiêu Hoành Viễn vạn phần không rõ, một mới vào tông sư người, lại có thể đầy châu đuổi giết một Thiên Tông? Đây quả thực là một truyện cười!

“Ai da, nào chỉ là ngươi, cái này nghiệt tử, mặc dù là ta cũng không cách nào nhìn thấu!” Tiêu Hành Vũ tầng tầng thở dài một cái, nói: “Ban đầu là tự mình vượt qua mấy châu, đi đến Lạc Vân Châu đưa hắn tìm về, kể từ lúc đó, ta liền cảm giác người này vô cùng Yêu, tổng cho ta một loại sâu không lường được cảm giác.”

Nói tới này, hắn vừa không khỏi nghĩ tới lúc trước đến Lạc Vân Châu lúc nhìn thấy tất cả, Tiêu Vũ khống chế trận pháp, ngay ở trước mắt của hắn chém giết một gã Thiên Tông.

Ngoài ra, hắn lúc đó đã đối với Tiêu Vũ chắc chắn, nếu Tiêu Vũ không trở về Tiêu gia, chỉ sợ liền một nho nhỏ Long Tuyền Tông đều không đối phó được.

Nhưng mà, kết quả cuối cùng lại là, Long Tuyền Tông sức mạnh ở trong tay hắn tổn thất lớn, thậm chí, hắn một thân một mình, giết tới Long Tuyền Tông, đem Long Tuyền Tông đều phá huỷ hơn nửa, khiến cho Long Tuyền Tông tổn thương nguyên khí nặng nề.

Thậm chí đến cuối cùng, Long Tuyền Tông bởi vì tổn thất quá nặng, chỉ có thể nhắm đời, phòng ngừa bị những tông môn khác nhân cơ hội này xoá bỏ.

Tất cả những thứ này tất cả, đều quả thực giống như một kỳ tích, mặc dù là bây giờ nghĩ lại, Tiêu Hành Vũ đều cảm giác là vậy không chân thực.

Mặc dù đang Tiêu gia trong mắt, Long Tuyền Tông không tính là gì, nhưng tại lúc đó, Tiêu Vũ nhưng mới mới vừa tiến vào đến cảnh giới tông sư, chỉ bằng hắn 1 lực lượng cá nhân, có thể đem Long Tuyền Tông bức đến mức độ như vậy, loại chuyện này, ngẫm nghĩ quả thực làm người khủng bố.

“Tộc chủ, ý của ngươi là nói?” Tiêu Hoành Viễn cũng hơi có thay đổi sắc mặt, mặc dù đã không phải là lần đầu tiên nghe Tiêu Hành Vũ nói những lời này, nhưng vẫn là cảm giác không quá chân thực.

Cái này nghiệt tử, lại có thể được Tiêu Hành Vũ cao như thế đánh giá, &# 32; liền Tiêu Hành Vũ đều cảm thấy hắn sâu không lường được?

“Tóm lại, cái này nghiệt tử ta cũng nhìn không thấu, mà hắn đã có thể làm cho ta có loại cảm giác này, có thể để Thánh tổ tự mình hạ lệnh, ta để đưa hắn tìm về, tất nhiên có Thánh tổ dụng ý của mình.”

Tiêu Hành Vũ trên mặt hơi có vài phần bất đắc dĩ, nói: “Vốn, hắn đã trở về, ta liền dự định cho ngươi mau chóng sắp xếp, cho nữa hắn vào Thánh Sơn, nhưng mà lại không nghĩ rằng, Húc Minh lại mang theo cái khác bao nhiêu mạch trưởng lão, cùng đã đến, hướng về ta tạo áp lực, mấy người bọn hắn ở trong tộc đều có không thấp địa vị, hơn nữa tay cầm thực quyền, mặc dù là ta, cũng cảm nhận được không nhỏ áp lực.”

“Vừa là Húc Minh trưởng lão?” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt có chút khó coi.

Lần trước chính là cái này Húc Minh trưởng lão, vài lần phản đối hắn đưa Tiêu Vũ vào Thánh Sơn, thậm chí còn nghi ngờ hắn mượn danh nghĩa Thánh tổ tên.

Mà lần này cái này Húc Minh trưởng lão biết rõ Tiêu Hành Vũ đã xem tộc chủ công việc đều giao vào trên tay của hắn, còn mang theo các trưởng lão vòng qua hắn, đi thẳng tới Tiêu Hành Vũ, rõ ràng chính là không đem hắn nhìn ở trong mắt.

“Húc Minh trưởng lão tiến lại, cùng tộc chủ đều nói những gì?” Mặc dù trong lòng không thích, nhưng Tiêu Hoành Viễn đồng thời cũng hiếu kì, Húc Minh trưởng lão không gian là nói gì đó, để Tiêu Hành Vũ đều cảm nhận được áp lực?

Chương 276: Thần Sứ Sẽ Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bọn họ yêu cầu, này thứ mười một cái tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, không thể cho cái kia nghiệt tử, ít nhất, cũng phải như dĩ vãng giống nhau, để mỗi một mạch đều tuyển ra một người, tiến hành tranh cướp.” Nói tới việc này, Tiêu Hành Vũ rõ ràng cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ. ‘’

Vậy nhiều trưởng lão đồng thời mở miệng, mặc dù là hắn cái này gia tộc chủ, cũng không thể không chăm chú đối xử, nếu không thì có thể gây nên Tiêu gia nội bộ không hợp.

“Này…… bọn họ có phải sẽ không sợ Thánh tổ nổi giận?” Tiêu Hoành Viễn hết sức kinh ngạc, đưa Tiêu Vũ vào Thánh Sơn, đây chính là Thánh tổ ý tứ, một đám trưởng lão như thế bức bách Tiêu Hành Vũ, cũng là tương đương ở hoài nghi Thánh tổ.

“Thánh tổ mặc dù trong tộc chí cao vô thượng tồn tại, có thể nói cho cùng, trong Tiêu gia các loại công việc, đều phân tán ở mỗi một mạch bên trong, gia tộc cũng là phải bọn họ, tài năng vận hành bình thường, bọn họ tự biết bởi vì như thế, cho nên Thánh tổ dù cho nổi giận, cũng sẽ không đưa bọn họ như thế nào.” Tiêu Hành Vũ cười khổ nói.

“Vậy chuyện này, tộc chủ ngươi dự định xử lý như thế nào?” Tiêu Hoành Viễn cũng là biết, những trưởng lão kia dù cho lại quá phận, nhưng chỉ cần bọn họ là chung nhau hoạt động, thì sẽ không đưa tới quá hậu quả nghiêm trọng.

“Thì vì chuyện này, ta đã đi gặp qua Thánh tổ, hỏi rõ Thánh tổ tâm ý, theo Thánh tổ nói, tất cả y theo những trưởng lão kia yêu cầu đi làm.” Tiêu Hành Vũ bất đắc dĩ nói.

“Nói đúng là, muốn làm cho bọn họ theo mỗi một mạch bên trong tuyển ra hậu nhân, cùng cái kia nghiệt tử chung nhau tranh cướp tiến vào Thánh Sơn tư cách?” Tiêu Hoành Viễn một chút liền hiểu, chỉ là hắn không ngờ rằng, Thánh tổ lại như vậy dễ nói chuyện, dễ dàng cũng đồng ý những trưởng lão kia yêu cầu.

“Này tuy là bất đắc dĩ, có điều lại cũng không sao.” Tiêu Hành Vũ gật đầu, nói: “Ta nhìn ra được, Thánh tổ tựa hồ đối với cái kia nghiệt tử ôm ấp cực cao kỳ vọng, tựa hồ cho rằng hắn là có thể mang 99 tòa Thánh Sơn chinh phục hoàn toàn người, nhưng thông qua lần trước, cái này nghiệt tử nhất sơn chưa qua, cũng làm cho Thánh tổ bắt đầu đối với hắn cảm thấy thất vọng.”

Tiêu Hoành Viễn gật đầu, trên thực tế, mặc dù Tiêu Hành Vũ lần nữa nói rõ Tiêu Vũ thật không đơn giản, nhưng theo Tiêu Vũ ở trong gia tộc biểu hiện đến xem, hắn từ vừa mới bắt đầu thì không coi trọng Tiêu Vũ.

Đặc biệt là, Tiêu Vũ lần trước tiến vào Thánh Sơn, liền nhất sơn cũng không thông qua, dưới cái nhìn của hắn đưa Tiêu Vũ tiến vào Thánh Sơn căn bản là chuyện dư thừa.

“Này đây, lần này, cũng là Thánh tổ cho nghiệt tử kia cơ hội cuối cùng, nếu là hắn lần này còn không cách nào đi sâu vào Thánh Sơn, tìm được Thánh Sơn lực lượng, vậy hắn cũng không có tồn tại giá trị, không muốn đáng giá Thánh tổ đối với hắn trông chờ!” Tiêu Hành Vũ tiếp tục nói.

Nghe nói nói thế, Tiêu Hoành Viễn ánh mắt ngưng lại, mơ hồ đoán được cái gì, nói: “Vậy nếu như, lần này cái kia nghiệt tử vẫn là không cách nào thuận lợi vào núi, Thánh tổ…… dự định như thế nào đối với hắn xử trí?”

Tiêu Hành Vũ nhìn chằm chằm Tiêu Hoành Viễn một chút, tựa hồ đối với Tiêu Hoành Viễn có thể hỏi điểm này, cảm thấy rất là yêu thích, nói: “Hắn cũng là nghiệt tử,

Vốn thì không nên tồn tại, nếu là lần này vẫn như cũ thất bại, đối với Tiêu gia ta sẽ không bao giờ tiếp tục nửa điểm giá trị, tự nhiên cũng không có tiếp tục tồn tại cần thiết!”

“Ta đã hiểu!” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt rùng mình, gật gật đầu.

“Trên thực tế, cái này nghiệt tử, từ vừa mới bắt đầu, thì không nên đi đến thế này, nếu không có như thế, gia tộc chúng ta làm sân trước, cũng sẽ không đối đãi như vậy phụ thân của hắn, cùng mẹ của hắn.”

Tiêu Hành Vũ ánh mắt đột nhiên trở nên thâm thúy, như là nhớ ra cái gì đó từ xa xưa sự tình, chầm chậm nói: “Chỉ có điều, hắn đúng là có nhất định thiên tư, nếu có thể trở thành là xưa nay chinh phục Thánh Sơn người số một, hắn đối với gia tộc thì sẽ có vô cùng giá trị, kể cả Thánh tổ đều sẽ thập phần coi trọng, nhưng nếu lần này hắn vẫn là không cách nào thuận lợi vào núi, vậy hắn đã thân là nghiệt tử, liền không nên tồn tại!”

“Hoành viễn hiểu!” Tiêu Hoành Viễn khom lưng gật đầu, đã là hoàn toàn lĩnh ngộ Thánh tổ ý tứ.

Lần này, tuy nói là các Đại trưởng lão bức bách, muốn cho mỗi một mạch người cùng Tiêu Vũ tranh cướp tiến vào Thánh Sơn tư cách, Thánh tổ nhìn như bất đắc dĩ đồng ý.

Nhưng trong thực tế, có đồng ý hay không những trưởng lão này yêu cầu, khác nhau căn bản không lớn, nếu là Tiêu Vũ không cách nào tranh qua mỗi một mạch tuyển ra người, đoạt được tiến vào Thánh Sơn tư cách, thì chỉ có thể nói thiên tư của hắn không có đạt được Thánh tổ mong đợi mức độ.

Mà hắn nếu có thể đoạt được tư cách, vậy dù cho đồng ý mỗi một mạch trưởng lão yêu cầu, cũng không không thể.

“Đã minh bạch, cái kia liền đi đi, nhanh chóng sắp xếp cái kia nghiệt tử cùng mỗi một mạch tuyển ra người, tiến hành vào núi tranh cướp.” Tiêu Hành Vũ gật gật đầu, nói: “Ngoài ra, ta nhận được tin tức, Đạo Thần Cung sứ giả, đã đến Hạo Châu, nói không chừng ít ngày nữa muốn đi tới Tiêu gia chúng ta.”

“Thần cung sứ giả?” Tiêu Hoành Viễn vừa là cả kinh, đây chính là bây giờ 10 châu đại địa quan tâm nhất sự tình, Đạo Thần Cung tồn tại, mặc dù là mạnh như Tiêu gia, đều phải nghiêm túc đối phó.

Hơn nữa, bọn họ này lánh đời cổ tộc, tồn tại năm tháng so với bình thường thế lực càng thêm lâu dài, cũng cũng biết Đạo Thần Cung tồn tại, cùng đem hậu nhân đưa vào Đạo Thần Cung, ý vị như thế nào.

Này đây, trong nháy mắt này, Tiêu Hoành Viễn trong nội tâm, chính là cảm nhận được vài phần nặng nề ý tứ.

“Tiêu gia chúng ta, đến nay đã có mấy chục ngàn năm lịch sử, mà trước lúc này, có thật nhiều lánh đời cổ tộc, so với Tiêu gia chúng ta càng thêm cổ xưa, cũng càng mạnh mẽ hơn, nhưng mà bọn họ, lại đều đã biến mất trong năm tháng, ngươi cũng biết đây là vì sao?”

Tiêu Hành Vũ ánh mắt thâm thúy, thấy phương xa, đột nhiên lại hờ hững nói: “Điều này là bởi vì, ở cái gì đã trôi qua mấy chục ngàn năm trong năm tháng, này so với Tiêu gia chúng ta càng thêm gia tộc cổ xưa, chỉ vì bỏ mất cái kia một hai lần cơ hội, ở Đạo Thần Cung hiện thế thời điểm, không có hậu nhân bị Đạo Thần

Cung lựa chọn!”

Tiêu Hoành Viễn cả người rung mạnh.

Hắn đột nhiên ý thức được, Đạo Thần Cung tại đây thế gian địa vị, tựa hồ so với hắn tưởng tượng tăng thêm sự kinh khủng, này so với Tiêu gia còn cường đại hơn cùng gia tộc cổ xưa, thì chỉ vì có vậy một hai lần cơ hội không có hậu nhân tiến vào Đạo Thần Cung, thì nhấn chìm ở năm tháng trường hà bên trong!

Trong đồn đãi, Đạo Thần Cung vạn năm vừa hiện, mà mỗi lần hiện thế, đều đại diện thế gian sắp sửa đại loạn.

Nói cách khác, bây giờ vẫn tồn tại với thế gian lánh đời cổ tộc, đều là vì ở Đạo Thần Cung lần trước hiện thế lúc, có hậu nhân tiến nhập này cung, mà này không có bị Đạo Thần Cung tuyển ra hậu nhân cổ tộc, đều tại kia vạn năm một lần đại loạn bên trong biến mất!

“Đi thôi, Thần cung sứ giả ít ngày nữa nên liền đem tiến lại, ngươi tương lai muốn làm Tiêu gia đứng đầu, việc này cần phải phải xử lý tốt, không thể thất lễ!” Tiêu Hành Vũ cuối cùng giao cho, hiển nhiên đối với việc này, hắn cũng thập phần coi trọng.

Dù sao, trước đây các loại sự thật chứng minh, cho dù là mạnh như lánh đời cổ tộc, cũng chỉ có ỷ lại Đạo Thần Cung, mới có thể tại đây đem loạn trong thiên địa, tiếp tục sống sót!

“Vâng! Hoành viễn ghi nhớ!” Tiêu Hoành Viễn trong lòng nặng nề vạn phần, liền như vậy cáo lui.

Tuy nói Tiêu gia tồn tại năm tháng thập phần từ xa xưa, nhưng đối với cái kia hỗn loạn, đối với cái kia Đạo Thần Cung, Tiêu Hoành Viễn biết, cũng là thập phần có hạn.

Hắn trở lại chỗ ở của mình, sau đó gọi tới người làm, lúc này dặn dò: “Thông báo mỗi một mạch trưởng lão, sau ba ngày, y theo dĩ vãng quy củ, ở Thánh Sơn trước khi, chọn lựa thứ mười một cái đưa vào Thánh Sơn hậu nhân!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 277: Tranh Hạng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo Tiêu Hoành Viễn tuyên bố tin tức này, trong Tiêu gia rất nhiều thiên tư xuất sắc hậu bối đều cảm thấy chấn phấn không thôi, bởi vì cái kế tiếp có hi vọng tiến vào Thánh Sơn người, rất có thể chính là bọn họ.

Tiêu Vũ cũng nghe đồn những tin tức này, điều này làm cho hắn nhíu mày, ngửi được một tia không tốt mùi.

Lúc trước Tiêu Hoành Viễn là trực tiếp đưa hắn đưa vào Thánh Sơn, bây giờ lại làm cho nhiều người như vậy tiến hành tranh cướp, thái độ này thay đổi, mơ hồ lộ ra một loại đối với hắn không quá hữu hảo tin tức.

Quả nhiên, Tiêu Tử tiến lại, xác nhận Tiêu Vũ trong lòng suy đoán.

“Gia tộc muốn cho mỗi một mạch hậu nhân cùng ngươi tranh cướp tiến vào Thánh Sơn tư cách, nếu như ngươi không thể tranh đến, có thể bởi vì nghiệt tử thân phận, gặp phải gia tộc xoá bỏ!”

Tiêu Tử là trong Tiêu gia đứng đầu nhất mười cái hậu bối một trong, ở nàng dòng dõi kia cùng gia tộc đều bị rất lớn coi trọng, bởi vậy việc này không che giấu nổi hắn.

“Tiêu gia muốn đem ta xoá bỏ?”

Tiêu Vũ đối với cái này, cũng không phải quá bất ngờ, dù sao theo ban đầu trở lại Tiêu gia, hắn cũng cảm giác được này toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, thái độ đối với hắn cũng chỉ có lạnh lùng.

Nhưng mà, hắn có chút không rõ, đã Tiêu gia như thế bài xích hắn, cần gì phải để hắn đi tranh cướp này 1 cơ hội, mà không phải trực tiếp đưa hắn xoá bỏ? Thậm chí Tiêu Hành Vũ còn không tiếc vượt châu mà đi, theo Lạc Vân Châu đưa hắn tìm trở về?

“Rốt cuộc nghiệt tử là có ý gì? Từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, người người đối với ta như thế bài xích, thì bởi vì ta này nghiệt tử thân phận?” Đã không nghĩ ra, Tiêu Vũ cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ là đối với này nghiệt tử hai chữ, hắn đến nay không rõ ràng lắm ở trong ý nghĩa.

“Ta cũng không rõ lắm.” Tiêu Tử lắc lắc đầu, nói: “Ta chỉ biết là, nghiệt tử ý tứ, chính là gia tộc nghiệp chướng, là không bị gia tộc cho phép tồn tại, nhưng ngươi này trên người nghiệt tử tên ra sao nguyên do, vừa có ý nghĩa gì, ta thì không biết, cái này tựa hồ đã là rất nhiều năm trước sự tình.”

“Không được cho phép tồn tại?” Tiêu Vũ cười lạnh, chẳng trách toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, đều đối với hắn như thế bài xích cùng lạnh lùng.

Nghiệp chướng? Nguyên lai ở Tiêu gia trong mắt của những người này, đã là như thế nhìn hắn!

Hắn cũng mơ hồ có chút hiểu được, vì sao Lâm Vũ Nhu trở lại Tiêu gia sau khi, sẽ bị nhốt đến Tiêu gia tội lỗi trong đất, chỉ có điều, này đại khái đều là nhiều năm trước xảy ra chuyện gì tạo thành, hắn muốn biết rõ ràng này ở trong các loại nguyên do, e sợ chỉ có thể là hỏi dò Lâm Vũ Nhu.

“Tóm lại, ngươi phải cẩn thận một chút, lần này có thể nhất định phải tranh đến vào núi tư cách, bằng không mà nói, ngươi sẽ rất nguy hiểm!” Tiêu Tử chăm chú đối với Tiêu Vũ nhắc nhở.

“Tốt,

Ta nhớ kỹ!” Tiêu Vũ gật đầu, trong nội tâm lại là hoàn toàn lạnh lẽo.

Hắn có loại dự cảm, có lẽ hắn và Tiêu gia triệt để không nể mặt mũi tháng ngày, thì sắp đến rồi, tiếc nuối chính là, hắn ở Tiêu gia ngây ngô lâu như vậy, đến nay cũng không thể tìm tới cho Lâm Vũ Nhu giải trừ 6 Hồn giam tâm chú phương pháp.

“Ai da, nếu là thật không có cách nào, cũng chỉ có thể để mẫu thân tạm thời ngủ say, đợi cho ta Thành Vương ngày, trở lại vì hắn giải chú!”

Tiêu Vũ trong lòng, cũng là bất đắc dĩ, nếu như thật không thể ở trong Tiêu gia tìm ra giải chú biện pháp, hắn cũng chỉ có thể trước tiên mang Lâm Vũ Nhu rời đi, lại dự định.

Tóm lại, cái này Tiêu gia, tuyệt đối không phải chỗ ở lâu, huống chi, bọn họ bây giờ đã nổi lên muốn xoá bỏ tâm tư khác, sợ là ngây ngô không lâu dài, không có thời gian để hắn từ từ tìm kiếm giải trừ 6 Hồn giam tâm chú phương pháp.

Ba ngày thời gian, rất nhanh liền đã quá khứ.

Ngày hôm đó, từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, lại một lần tụ hội Thánh Sơn trước khi, tất cả mọi người đang mong đợi lần này thứ mười một cái vào núi tiêu chuẩn, cuối cùng sẽ bị vậy một mạch đoạt được.

“Thứ mười một cái tiêu chuẩn? Đời này thật đúng là bất đồng dĩ vãng a, trước đây không can thiệp tới gì một đời, tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, tối đa cũng thì mười cái, khà khà, không nghĩ tới hôm nay lại có 11 cái!”

“Theo ta được biết, Thánh Sơn bên trong sức mạnh không quá ổn định, tiến vào càng nhiều người, lại càng dễ dàng gợi ra trong núi Thánh lực hỗn loạn, tạo thành nguy hiểm, cho nên mười cái đã là cực hạn, lại đi đến tặng người nói, có thể sẽ để trong núi người đều chết ở nơi đó!”

“Nói như vậy rất kỳ quái a, đã mười vị trí đã là cực hạn, gia tộc kia tại sao còn muốn đưa ra thứ mười một cái tiêu chuẩn? Hơn nữa, trước đó không lâu, này thứ mười một cái tiêu chuẩn, nhưng trực tiếp cho tới nghiệt tử kia trên người, giống như chính là chuyên môn vì hắn phá lệ giống nhau!”

“Ngươi suy nghĩ nhiều? Nếu như thứ mười một cái tiêu chuẩn là chuyên môn làm nghiệt tử kia phá lệ, cái kia trực tiếp để hắn vào núi không phải tốt, bây giờ làm gì còn muốn đến tranh cướp?”

Thánh Sơn trước khi, tiếng người huyên náo, mỗi một lần có người muốn vào Thánh Sơn, hoặc là có liên quan với vào núi tiêu chuẩn tranh cướp, đều có thể nói có thể xưng tụng trong Tiêu gia chuyện quan trọng nhất.

Lúc này, từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, bất kể là năm thế hệ trước, còn là trẻ tuổi, đều tụ tập với Thánh Sơn trước khi, đối với lần này tiêu chuẩn tranh cướp, bốn phía nghị luận.

“Hừ, 11 cái tiêu chuẩn?” Tiêu Hoành Viễn đem những nghị luận kia nghe vào trong tai, trong lòng rất là không thích.

Trên thực tế, tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn vẫn luôn là mười cái, theo không có ngoại lệ, nhưng này thứ mười một cái tiêu chuẩn, vốn đúng là Thánh tổ tâm ý, làm Tiêu Vũ mở ra trường hợp đặc biệt.

Nhưng mà, này lại đưa tới mỗi một mạch trưởng lão bất mãn, cho rằng đã phải có thứ mười một cái tiêu chuẩn, muốn làm cho bọn họ cũng tham dự vào tranh cướp ở trong, mới đưa đến chuyện hôm nay.

Nếu không thì, này tranh cướp thứ mười một cái danh ngạch sự tình, căn bản lại không tồn tại!

“Mỗi một mạch trưởng lão, đều đã đến đông đủ gì?” Tiêu Hoành Viễn cưỡng chế trong lòng tức giận, bất quá nghĩ đến nếu như Tiêu Vũ tranh cướp thất bại, sẽ bị liền như vậy xoá bỏ, tâm tình vừa khá hơn một chút.

“Vô vị nhiều lời, trực tiếp bắt đầu đi.” Húc Minh trưởng lão chống một cái mộc trượng, nói chuyện thời gian, vừa nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, rõ ràng thương thế chưa tốt.

“Tiêu Vũ nhưng tại?” Tiêu Hoành Viễn đối với Húc Minh trưởng lão chỉ điểm rõ ràng không thích, nhưng là không đi cùng với tranh chấp, mà là ánh mắt ở trong đám người tìm tòi.

Mặc dù, hắn là chủ trương Tiêu Vũ cái này nghiệt tử không nên tồn tại, nên xoá bỏ, nhưng bất đắc dĩ Thánh tổ đối với Tiêu Vũ vẫn ôm vài phần hy vọng, nếu hắn lần này khả năng tranh đến danh ngạch này, vẫn như cũ có thể đã bị Thánh tổ cực độ coi trọng.

Hôm nay Tiêu Vũ, sớm cũng đã đi tới, chỉ là không muốn cùng này người nhà họ Tiêu tiếp xúc, nghe nói Tiêu Hoành Viễn nói sau, hắn mới từ trong đám người đứng dậy.

“Hừ!” Nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức, UU đọc sách &# 32; &# 119;w &# 119; &# 46;u uka n s &# 104;u. c &# 111;m &# 32; Húc Minh trưởng lão con mắt chính là nheo lại, ánh mắt lộ ra không hề che giấu chút nào sát ý.

Chỉ cần hôm nay khả năng tranh chấp tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, dù cho tìm được danh ngạch này không phải của hắn mạch này, Tiêu Vũ cũng đem liền như vậy bị gia tộc xoá bỏ, bởi vì hắn dù sao cũng là một nghiệt tử!

Chính là bởi vì rõ ràng điểm này, Húc Minh trưởng lão mới có thể giựt giây cái khác bao nhiêu mạch trưởng lão, cùng hướng về Tiêu Hành Vũ tạo áp lực, để hắn đồng ý để mỗi một mạch người, chung nhau tranh cướp này thứ mười một cái tiêu chuẩn!

“Ta nhắc nhở ngươi một câu, hôm nay là ngươi cơ hội cuối cùng, nếu ngươi không cách nào tranh chấp tiến vào Thánh Sơn tư cách, ai cũng không thể nào cứu được ngươi!” Nhìn thấy Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn lạnh lùng nói.

Nhìn Tiêu Hoành Viễn một chút, Tiêu Vũ khuôn mặt hờ hững, nói: “Nếu là ta tranh đạt được, gia tộc hay không liền như vậy mở ra ta trên người mẫu thân chú thuật?”

“Nhìn ngươi vận may!” Tiêu Hoành Viễn thập phần tùy ý, trong lòng nhưng là khinh thường.

Dùng Tiêu Vũ lần trước nhất sơn chưa qua tình huống đến xem, chỉ sợ lần này một hồi sau khi, hắn đều phải bị gia tộc triệt để mạt sát, mẹ của hắn Lâm Vũ Nhu, cũng đem không có giá trị tồn tại, muốn cùng hắn cùng chết.

Thời điểm như thế này, còn nói gì giải trừ chú thuật?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 278: Sứ Giả Dịch Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hừ, giải trừ chú thuật? Sau ngày hôm nay, chỉ sợ ngươi này nghiệt tử, sẽ vĩnh viễn theo thế gian này biến mất, mẹ của ngươi cũng phải bị cùng nhau xoá bỏ, ngươi còn vọng tưởng giải trừ chú thuật?” Húc Minh trưởng lão đứng ở một bên, đầy mặt xem thường.

Hắn thập phần tự tin, tin tưởng Tiêu Vũ hôm nay nhất định không cách nào tranh chấp tiến vào Thánh Sơn tư cách, chỉ có bị gia tộc xoá bỏ một chút kết cục, bởi vậy không kiêng nể gì, nói chuyện hoàn toàn không có băn khoăn.

“Không sai, ngươi bất quá là gia tộc nghiệt tử, đã sớm nên mạt sát, gia tộc đưa ngươi tìm về, bản thân liền là sai lầm!” Bên cạnh, một người trưởng lão khác cũng là lạnh lùng mở miệng, còn lại mấy cái nhân vật già cả mặc dù không có mở miệng, nhưng là đồng thời gật đầu, biểu đạt ra giống nhau thái độ.

“Không cần nói nhiều, nhanh chóng bắt đầu đi.” Tiêu Hoành Viễn cũng không muốn nói thêm ít ỏi không có ý nghĩa nói, ngược lại Tiêu Vũ sống hay chết, hắn đều không quan tâm, nói thẳng: “Quy củ như là dĩ vãng bình thường, mỗi một mạch tuyển ra người, đồng thời tiến vào Thánh Sơn, ai tài năng ở 99 tòa Thánh Sơn bên trong đi được xa nhất, có thể có được này thứ mười một cái tiêu chuẩn!”

Này một cái quy tắc, đúng là đơn giản trực tiếp, không có cái kia hoa dạng như vậy, ai giỏi nhất thừa nhận Thánh Sơn bên trong cái kia áp lực kinh khủng, liền có thể được tiến vào Thánh Sơn tu luyện tư cách.

Tiêu Vũ cũng biết, ở vào thời điểm này, Tiêu gia những người này đều tâm ý đã quyết, vừa muốn tranh đến vào núi danh ngạch đồng thời, cũng không có thiếu người đối với hắn cực kỳ bài xích, muốn mượn cơ hội này đưa hắn bỏ.

Hắn không nói thêm lời, yên lặng đi tới một bên, cùng đợi mỗi một mạch người bắt đầu vào núi.

Mỗi một mạch người, lúc này cũng đã là chuẩn bị kỹ càng, mỗi một mạch trưởng lão đều theo chính mình một mạch bên trong chọn lựa nhất là hậu bối kiệt xuất, lúc này đều đứng dậy.

“Được rồi, quy tắc không nói thêm lời, có thể không tìm được này một cái tiến vào Thánh Sơn tu luyện cơ hội, tất cả nhìn chính các ngươi, bây giờ, bắt đầu đi!” Tiêu Hoành Viễn bây giờ là đại tộc chủ chức vụ, bởi vậy từ hắn đến tiến hành tuyên bố.

“Ha ha, Tiêu gia Thánh Sơn? Ta ra vẻ đến rất là trong khi!”

Ngay ở Tiêu Hoành Viễn vừa mới tuyên bố đồng thời, một thật lớn âm thanh vang lên, như là từ thiên ngoại mà đến, thập phần hùng vĩ, đem toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, đều chấn động đến mức không ngừng run rẩy.

“Người nào?”

Từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, sắc mặt của mọi người đều là đồng thời đại biến, mặc dù còn không thấy người tới, nhưng chỉ từ thanh âm kia, liền có thể nghe ra, đó là một thập phần kinh khủng tồn tại, chỉ là một thanh âm, liền có thể để từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu phần đông Thiên Tông đều cảm thấy khiếp đảm.

Kể cả Thiên Tông đều là như thế, chớ nói chi là này trẻ tuổi, lúc này mỗi người sắc mặt trắng bệch, không chịu nổi thanh âm kia bên trong ẩn chứa uy thế.

“Vương giả nhân vật!” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng lại,

Ở vào thời điểm này, lại có vương giả giáng lâm Tiêu gia, hắn một chút liền nghĩ tới trước đây từng nghe qua tin tức.

Đạo Thần Cung sứ giả!

“Tên ta Dịch Đạo, đại Đạo Thần Cung mà đến, khắp cả đi 10 châu, với mỗi một đại cổ tộc trong lúc đó tìm kiếm đệ tử kiệt xuất!”

Theo này một thanh âm, trên bầu trời, một bóng người bồng bềnh tới, đứng ở không trung, tiên phong đạo cốt, giống như trên trời thần linh bình thường, ở nơi đó quan sát chúng sanh.

“Đại Đạo Thần Cung mà đến? Đây là Thần cung sứ giả!”

Trong nháy mắt, từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu một tràng thốt lên, đặc biệt là trẻ tuổi, trên mặt mỗi người đều lộ ra thần sắc hưng phấn.

Tiến vào Đạo Thần Cung, đó là 10 châu đại địa đứng trên tất cả thiên tài, mới có tìm được này 1 cơ hội tư cách, ở hiện nay cướp đoạt, có thể bị Đạo Thần Cung lựa chọn, đó chính là một loại vô thượng vinh dự.

Thậm chí, loại này vinh dự, ở trong Tiêu gia đã vượt qua tiến vào Thánh Sơn tư cách, tiến vào Thánh Sơn có thể có mười người, thậm chí thứ mười một người, nhưng mà Tiêu gia cả tộc trên dưới, cũng chưa chắc khả năng có một người, có thể bị Đạo Thần Cung lựa chọn.

Chỉ là mặc dù đều nghe nói qua, Đạo Thần Cung sứ giả sẽ tự thân tới mỗi một đại cổ tộc, chọn lựa đệ tử kiệt xuất, nhưng không ai từng nghĩ tới, lại là vào lúc này, vị sứ giả này đi tới trong Tiêu gia, vừa vặn đuổi kịp trong Tiêu gia người trong khi tranh cướp này thứ mười một cái tiêu chuẩn.

“Không biết Thần cung sứ giả tiến lại, không có từ xa tiếp đón!”

Ở từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu đều hiện lên vẻ kinh sợ thời gian, Tiêu Hoành Viễn phản ứng đầu tiên, tiến lên nghênh tiếp.

Vào giờ phút này, hắn cảm nhận được một loại áp lực lớn lao, đối phương đứng lơ lửng trên không, mang đến cho hắn một cảm giác, đó là sâu không lường được, chỉ là lộ ra từng tia từng tia khí tức, cũng làm cho hắn một trận hoảng sợ.

Chẳng trách, chẳng trách Tiêu Hành Vũ đối với hắn luôn mãi giao cho, nhất định không thể chậm trễ Thần cung làm cho.

Thử nghĩ Đạo Thần Cung liền phái ra một sứ giả đều như vậy mạnh mẽ, có thể thấy được cái này thần bí thánh địa đến tột cùng có cỡ nào thực lực khủng bố.

“Không sao!”

Đạo Thần Cung sứ giả, tự xưng Dịch Đạo, thoạt nhìn trung niên dáng dấp, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt đảo qua phía dưới một đám người của Tiêu gia, nói: “Các ngươi nhiều người như vậy đủ tụ tập ở đây, chẳng lẽ là có cái gì việc trọng đại?”

“Về sứ giả đại nhân, đây là chúng ta trong tộc đang chọn kiệt xuất hậu bối, đưa vào bộ tộc ta Thánh Sơn!” Tiêu Hoành Viễn trong lòng học sinh, chỉ cảm thấy ở Dịch Đạo trước mặt, chuyện gì đều không thể ẩn giấu, có một loại hoàn toàn bị nhìn thấu cảm giác.

“Phải không? Tiêu gia Thánh Sơn, ta ngược lại thật ra cũng từng có nghe đồn.” Dịch Đạo sau khi nghe xong, khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn ra xa phía trước 99 tòa Thánh Sơn, tựa hồ cũng cảm nhận được ngọn núi này bất phàm, nói: “Ta nghĩ ngươi hẳn phải biết, ta là vì sao mà đến!”

“Biết!” Tiêu Hoành Viễn gật đầu, Tiêu gia có thể không có hậu nhân bị người sứ giả này vừa ý, đây chính là quan hệ đến Tiêu gia có thể không ở tương lai trong hỗn loạn sống sót đại sự, đối với này Dịch Đạo hắn càng không dám thất lễ.

“A, bản tọa thân là Đạo Thần Cung sứ giả, chính là muốn ở mỗi một đại cổ tộc bên trong, chọn lựa ra kiệt xuất hậu nhân, dẫn vào ta Đạo Thần Cung, cũng may sắp tới trong loạn thế, làm cho...này thiên địa cất giữ một ít nhân tài.”

Lại gật đầu, Dịch Đạo khuôn mặt lạnh lùng, nói: “Đối với các ngươi Tiêu gia Thánh Sơn, ta cũng từng có nghe nói, các ngươi đã vừa vặn muốn tuyển chọn người kiệt xuất, đưa vào ngọn núi này, vừa vặn bản tọa cũng nhìn một cái, trong những người này có thể có thích hợp tiến vào ta Đạo Thần Cung người!”

“Vâng, tất cả nghe sứ giả đại nhân sắp xếp!” Tiêu Hoành Viễn trong lòng có chút thấp thỏm.

Dịch Đạo lại muốn ở bên cạnh quan sát lần này tranh cướp, U U đọc sách www. uu&# 107;an sh u. &# 99;om nói cách khác, ở vào núi tranh cướp bên trong, Tiêu gia nếu là có người biểu hiện kiệt xuất, liền có khả năng bị Dịch Đạo lựa chọn, tìm được tiến vào Đạo Thần Cung tư cách!

Đây đối với toàn bộ Tiêu gia tới, đều là một lần cơ hội biểu hiện, nhưng cơ hội này còn có thể quan hệ đến Tiêu gia tồn vong, nếu như Dịch Đạo cái cuối cùng đều không coi trọng, cái kia tại sắp tiến lại trong loạn thế, Tiêu gia đem có thể nguy rồi.

“Không biết là lần này tham dự tranh đoạt, đều có người nào, có thể hay không trước hết để cho bản tọa trông thấy?” Dịch Đạo từ không trung rơi ở mặt đất, vừa là mở miệng như thế nói.

Tiêu Hoành Viễn gật đầu, vị này sứ giả đại nhân đã muốn quan sát lần này tranh cướp người thiên tư cùng tiềm lực, vậy dĩ nhiên là muốn xem trước một chút đều có chút người nào, tất cả hợp tình lý.

“Chư vị trưởng lão, đem bọn ngươi tuyển ra đến hậu nhân cũng gọi đi ra đi, sứ giả đại nhân nhìn một cái thiên tư của bọn hắn bao nhiêu.” Tiêu Hoành Viễn còn tâm tình thấp thỏm, đối với mỗi một mạch trưởng lão nói.

Vào giờ phút này, Tiêu gia mỗi một mạch trưởng lão, nội tâm cũng là thập phần thấp thỏm, đã là vì tìm được này 1 cơ hội cảm thấy hưng phấn, lại sợ chính mình mạch này người không thể bị Dịch Đạo lựa chọn.

Loại tâm tình này, kể cả luôn luôn cao cao tại thượng Húc Minh trưởng lão, đều không ngoại lệ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 279: Sứ Giả Đại Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cầu sách, tìm sách, mời mọc phát đứng ở giữa tin nhắn cho nhân viên quản lý, đọc trên điện thoại càng đặc sắc, điện thoại di động trực tiếp phỏng vấn m. Bqg8.

Ở một loại hưng phấn vừa tâm tình khẩn trương bên trong, Tiêu gia mỗi một mạch lâu dài, đều muốn chính mình tuyển ra người trẻ tuổi kêu lên, đứng ở Dịch Đạo trước người.

Dịch Đạo thực lực mạnh mẽ, lộ ra khí tức đều khiến người ta cảm thấy áp lực thật lớn, kể cả Tiêu gia này Thiên Tông lâu dài, ở trước mặt hắn đều khẩn trương không ngớt, Tiêu gia những người trẻ tuổi này đứng sau khi ra ngoài, càng không chịu nổi, khẩn trương đến độ đang phát run.

Tiêu gia mỗi một đại mạch hệ, tổng cộng chia làm bảy mạch, này đây lúc này cũng thì có bảy cái tuổi trẻ hậu bối đứng ở Dịch Đạo trước mặt.

Xem qua những người này, Dịch Đạo trên mặt trực tiếp lộ ra vẻ khinh thường, không thêm bất kỳ che giấu, lạnh lùng nói: “Này, chính là các ngươi Tiêu gia bây giờ xuất sắc nhất hậu nhân?”

Cảm nhận được Dịch Đạo trong giọng nói xem thường, Tiêu Hoành Viễn, kể cả mỗi một mạch trưởng lão, sắc mặt đều là trở nên khó coi, Dịch Đạo ý tứ, nói cách khác những người trẻ tuổi này hắn căn bản coi thường mắt.

Chỉ có điều, những người trẻ tuổi hậu bối, đều là bọn hắn mỗi một mạch trải qua tỉ mỉ chọn lựa tuyển ra đến tuổi trẻ hậu nhân, bàn về thực lực cùng thiên tư, ở bây giờ trong Tiêu gia, đều đã là ít ỏi có người có thể so sánh với bọn họ.

Nhưng như vậy mấy cái hậu bối, tới Dịch Đạo trong mắt, lại tựa hồ như không đáng một đồng, tựa như rác rưởi bình thường, mỗi một mạch trưởng lão trong lòng tự nhiên là thập phần khó chịu.

Nhưng thân thể đối phương cùng thực lực đặt tại cái kia, bọn họ tuy là trong lòng khó chịu, lúc này cũng là không dám thở mạnh.

“Sứ giả đại nhân, ngoại trừ mấy người này ở ngoài, còn có một cái, có điều cái kia nghiệt tử, không đề cập tới cũng được, ngoài ra, Tiêu gia chúng ta xuất sắc nhất hậu bối cũng không phải bọn họ, mà là cái kia mười cái ở Thánh Sơn bên trong tu luyện tuổi trẻ hậu bối!” Tiêu Hoành Viễn chỉ có đứng ra giải thích, hắn còn thật lo lắng, Dịch Đạo bởi vì bất mãn này mấy người trẻ tuổi thiên tư sau, trực tiếp hất tay mà đi.

“A, Tiêu gia Thánh Sơn, bản tọa là có điều nghe nói, chỉ mong như là lời ngươi nói, trong núi những người trẻ tuổi kia có thể có người kiệt xuất, còn mấy người này, đừng nói vào Đạo Thần Cung, sợ là cho ta Đạo Thần Cung đệ tử xách giày cũng không xứng!” Dịch Đạo thân phận còn tại đó, nói chuyện không một chút nào khách khí, đem mỗi một mạch tuyển ra hậu nhân đều nói tới không còn gì khác.

Hắn mấy câu nói này, cũng làm cho vài tên người trẻ tuổi lập tức sắc mặt trắng bệch, bởi vì đều biết ngay ở ngắn ngủi này trong chốc lát, bọn họ liền đã mất đi tiến vào Đạo Thần Cung cơ hội!

Hơn nữa mặc dù Dịch Đạo nói chuyện khó nghe, nhưng đối phương là Thần cung sứ giả, đừng nói bọn họ, cho dù là phía sau bọn họ những trưởng lão kia, cũng chỉ có thể kìm nén, dù cho có nhiều hơn nữa không phục cùng bất mãn, cũng không thể có bất kỳ phản bác nào.

“Ngươi mới vừa nói, ngoại trừ mấy người này, còn có một cái, là ai, vì sao không ra?” Dịch Đạo nhìn chưa từng nữa liếc mắt nhìn những người trẻ tuổi này,

Ở trong mắt hắn, này mấy người trẻ tuổi thật rồi cùng rác rưởi không hề khác gì nhau.

“Sứ giả đại nhân, còn lại một người, coi như xong đi, hắn thiên tư cùng thực lực đều rất bình thường, chỉ sợ cũng chỉ sẽ làm sứ giả đại nhân thất vọng.” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt có chút khó khăn, cái khác mỗi một mạch trưởng lão, cũng là như thế.

Còn lại một người, không phải liền là Tiêu Vũ cái kia nghiệt tử gì? Tuy nói Tiêu Vũ thực lực và thiên tư, ở trong mắt bọn họ quả thật rất bình thường, so với gia tộc bên trong rất nhiều người đều không đều.

Nhưng trước đó không lâu, truyền quay lại liên quan tới Tiêu Vũ chuyện này, cũng làm cho bọn họ có chút bất an.

Nếu để cho Tiêu Vũ ở Dịch Đạo trước mặt ló mặt, vạn nhất hắn bị vị này sứ giả đại nhân vừa ý, chọn vào Đạo Thần Cung, cái kia Tiêu Vũ chẳng lẽ không phải một chút liền thành trong Tiêu gia địa vị tối cao thế hệ trẻ tuổi?

Nếu như đúng là như thế, ở tương lai trong loạn thế, Tiêu gia chỉ sợ còn muốn dựa vào Tiêu Vũ, mới có thể sống sót.

Điểm này, là vô luận Tiêu Hoành Viễn, còn là mỗi một mạch lâu dài, cũng không muốn nhìn thấy.

“Làm sao? Có phải các ngươi trong tộc, còn có bản tọa không thể gặp người?” Dịch Đạo sắc mặt lúc này chính là lạnh lẽo, hắn cũng không phải là đối còn lại một người cỡ nào hiếu kỳ, thuần túy chỉ là bất mãn Tiêu gia những người này, lại không y theo ý chí của hắn làm việc.

"Không! Không dám!" Tiêu Hoành Viễn sắc mặt lập tức chính là biến đổi, Dịch Đạo đều nói như vậy, hắn tự nhiên cũng không dám cự tuyệt nữa, chỉ lo chọc giận Dịch Đạo, chỉ đành nhìn về phía trong đám người Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: "Tiêu Vũ, còn không đi ra cho ta, bái kiến thần sứ đại nhân!"

Trong đám người, Tiêu Vũ vốn không muốn gây nên bất luận người nào chú ý, càng thêm không muốn gây nên vị này Đạo Thần Cung sứ giả chú ý.

Bởi vì, ở U Sơn, hắn nhưng là chém giết một Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, chính là Quân Cuồng, nếu là việc này bị cái này Dịch Đạo biết, cũng không ai biết, Dịch Đạo sẽ đối với hắn như thế nào.

Bởi vậy, so với ở Dịch Đạo trước mặt ló mặt, tranh thủ tiến vào Đạo Thần Cung cơ hội, hắn càng thêm không muốn bị Dịch Đạo chú ý.

Nhưng mà, giờ phút này bị Tiêu Hoành Viễn có một chút, hắn mặc dù là không tình nguyện, cũng chỉ có từ trong đám người đi ra, lạnh nhạt nói: "Thấy qua sứ giả đại nhân!"

Làm Dịch Đạo nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức, ánh mắt của hắn thì hơi nheo lại, từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ, nói: "Ngươi tên là gì?"

Hắn một câu đơn giản, lại khiến Tiêu gia các Đại trưởng lão cùng người trẻ tuổi đều rối rít thay đổi sắc mặt, kể cả Tiêu Hoành Viễn.

Lúc trước mấy người trẻ tuổi kia đứng lúc đi ra, Dịch Đạo quả thực nhìn đều chẳng muốn liếc mắt nhìn, phảng phất những người kia ở trong mắt hắn đều là một đống rác rưởi vậy.

Nhưng bây giờ, hắn lại chủ động hỏi Tiêu Vũ tên, thoạt nhìn tựa hồ là đối với Tiêu Vũ thập phần để ý, mơ hồ có một bộ đã vừa ý Tiêu Vũ, phải đem hắn thu vào Đạo Thần Cung ý tứ.

Điều này làm cho Húc Minh trưởng lão, cùng Tiêu Hoành Viễn bọn người cảm thấy có chút bất an cùng không cam lòng, này cho tới nay đều đối với Tiêu Vũ có chứa địch ý, cảm thấy Tiêu Vũ không đủ thực lực người trẻ tuổi, càng mỗi người cắn răng nghiến lợi thấy Tiêu Vũ, trong mắt tràn ngập ghen tỵ với.

“Ta gọi là Tiêu Vũ!” Tiêu Vũ cũng không biết, cái này Dịch Đạo vấn đề này là dụng ý gì, nhưng có thể khẳng định, nhân vật như thế, tất nhiên sẽ không vô duyên vô cớ, đến hỏi một cảnh giới tông sư tiểu bối tên.

“Tiêu Vũ? Ngươi chính là quãng thời gian trước, ở Thương Châu đuổi giết Hoàng Phủ Minh Không cái kia Tiêu Vũ?” Dịch Đạo gật gật đầu, ánh mắt thâm thúy ở Tiêu Vũ trên người không dứt đánh giá.

Hắn câu nói này, để người của Tiêu gia càng thêm bất an, bởi vì nghe tới, tựa hồ vị sứ giả này là vì nghe nói việc này, cho nên đối với Tiêu Vũ phá lệ xem trọng vậy.

“Là ta!” Tiêu Vũ lại thừa nhận, việc này lưu truyền đến mức quá mở, hắn giờ phút này mặc dù là không muốn thừa nhận, cũng là không được.

“Quả thật là ngươi?” Dịch Đạo trong mắt, lộ ra vài phần không người có thể lý giải quang mang, như là tự nói, hoặc như là hỏi dò, nhẹ giọng nói: “Rất kỳ quái a, trên người ngươi gợn sóng, rõ ràng chỉ có tông sư tu vi, do đâu có thể đuổi giết một gã Thiên Tông?”

Hắn này vừa hỏi, cũng làm cho từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu trong mắt người đều lộ ra không rõ, bọn họ cũng đều nghe qua tin tức này, nhưng đến bây giờ, cũng không ai có thể nghĩ rõ ràng, bọn họ là làm sao làm được.

Bởi vì ở trong Tiêu gia quãng thời gian này, Tiêu Vũ cho bọn hắn ấn tượng tựa hồ hoàn toàn không mạnh mẽ, ở các đại nơi tu luyện bên trong biểu hiện rất bình thường, tiến vào Thánh Sơn lúc, cũng chỉ ở đệ nhất núi, liền bị thương mà về, này đây rất nhiều người đối với hắn ấn tượng đều rất không đều, đều ở trong lòng nhận định thực lực của hắn cùng thiên tư đều rất vậy.

Cho nên, bọn họ mặc dù đều nghe qua tin tức kia, nhưng dưới đáy lòng lại là không thể nào tin được.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 280: Đuổi Ra Khỏi Tiêu Gia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cầu sách, tìm sách, mời mọc phát đứng ở giữa tin nhắn cho nhân viên quản lý, đọc trên điện thoại càng đặc sắc, điện thoại di động trực tiếp phỏng vấn m. Bqg8.

Tại mọi người nghi hoặc ánh mắt khó hiểu bên trong, Tiêu Vũ nhưng chỉ là trầm mặc, bởi vì hắn không cách nào giải thích chính mình là như thế nào làm được khả năng chiến Thiên Tông, chẳng lẽ nói bởi vì hắn là chí tôn chuyển thế, có được vô thượng chiến quyết?

Đừng nói việc này không thể tiết lộ, mặc dù là khả năng, hắn chính là nói rồi, sợ là cũng không có người tin tưởng.

Nhìn thấy Tiêu Vũ không nói, Dịch Đạo tựa hồ cũng không có gạn hỏi ý tứ, tiếp tục đánh giá hắn, ánh mắt thâm thúy bên trong mang ít ỏi lạnh như băng, đột nhiên chuyển đề tài, nói: “Ngươi đã thật từng tới Thương Châu, vậy, ngươi có từng đi qua U Sơn?”

Theo hắn câu nói này vừa ra, Tiêu Vũ trên người, đột nhiên cảm thấy một luồng áp lực cường đại, cả người một trận lạnh như băng.

Dịch Đạo trên người, đột nhiên phóng ra ra mạnh mẽ uy thế, ép ở trên người hắn, trên cao nhìn xuống, như một thần linh, ở xem kĩ lấy hắn.

Thời điểm này, dù cho Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ, nhưng đối mặt vương giả, trên người xương đều bị đoạt được khanh khách vang vọng, trên trán cũng là toát ra mồ hôi.

“Ta không rõ sứ giả đại nhân ý tứ.” Hắn cắn răng kiên trì, trên người mặc dù như là đè nặng một tòa núi lớn, nhưng cũng sắc mặt không thay đổi, lông mày đều không hề nhíu một lần.

“Tình huống thế nào? Sứ giả đại nhân làm sao đột nhiên đối với cái này nghiệt tử nổi giận?”

“Đáng chết, cái này nghiệt tử đã đắc tội qua sứ giả đại nhân?”

“Nếu là như vậy, cái này nghiệt tử tự tử thì thôi, có thể chớ liên lụy gia tộc chúng ta!”

Bất thình lình một màn, cũng khiến từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu người đồng thời giật mình, sau đó dồn dập hướng về Tiêu Vũ ném đi ánh mắt phẫn nộ.

Đạo Thần Cung sứ giả, này thân phận có thể không phải chuyện nhỏ, nếu như Tiêu Vũ thật đắc tội qua vị đại nhân này, đây chẳng phải là tự cấp Tiêu gia tìm phiền toái?

Vào giờ phút này, hết thảy người nhà họ Tiêu nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều càng thêm không ưa, tựa hồ hắn làm cái gì không thể tha thứ sự tình bình thường.

“Súc sanh, ngươi đắc tội qua sứ giả đại nhân?” Tiêu Hoành Viễn cảm giác giống vậy đến không ít, lập tức đứng ra đối với Tiêu Vũ gầm lên.

Ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ quả thực đáng chết, tại thiên địa này đem lúc rối loạn, lại trêu chọc phải Đạo Thần Cung sứ giả!

“Hừ!” Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo cười lạnh, trên người uy thế càng nặng.

Hắn không để ý tới quanh thân người của Tiêu gia,

Cũng không để ý đến Tiêu Hoành Viễn, chỉ là lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ, dùng mạnh mẽ vương giả lực lượng, đối với Tiêu Vũ tạo áp lực, nói: “Ngươi không rõ? Thật tốt! Không nghĩ tới trong Tiêu gia, lại cũng có như ngươi vậy có cốt khí hậu bối, ngay cả ta Đạo Thần Cung đều không để ở trong mắt!”

“Súc sanh, còn không quỳ xuống hướng về sứ giả đại nhân bồi tội!” Nhìn thấy Dịch Đạo sắc mặt lạnh dần, hơn nữa trong lời nói một mảnh ý lạnh, rõ ràng đã là nổi giận, Tiêu Hoành Viễn lập tức vừa là đối với Tiêu Vũ gầm lên.

Mặc dù hắn không biết là Tiêu Vũ là thế nào đắc tội rồi vị đại nhân này, nhưng có thể làm cho Dịch Đạo như thế nổi giận, nhất định là Tiêu Vũ làm cái gì, này đây hắn bây giờ đã không cố được nhiều như vậy, trước tiên ổn định Dịch Đạo quan trọng.

“Quỳ xuống?” Tiêu Vũ hơi giễu cợt nhìn thoáng qua Tiêu Hoành Viễn, nói: “Vô duyên vô cớ, ta tại sao phải quỳ xuống?”

Ở giữa thiên địa này, còn không có người nào là có tư cách làm hắn ngã xuống, kiếp trước thân là chí tôn, đạt được cấp bậc kia, ai mà không ở con đường tu luyện trên đi ngược lên trời?

Nói cách khác, kể cả thiên địa này, đều không đáng giá hắn quỳ, bây giờ có điều một Đạo Thần Cung sứ giả, thì muốn cho hắn quỳ xuống?

“Chuyện đến nước này, ngươi còn dám chống đối! Đắc tội rồi sứ giả đại nhân, ngươi không có tin ta hay không lập tức đem ngươi xử tử? Quỳ xuống cho ta!” Tiêu Hoành Viễn cũng là giận lên, hắn không can thiệp tới Tiêu Vũ là thế nào đắc tội Dịch Đạo.

Tóm lại, bây giờ Dịch Đạo nổi giận, để Tiêu gia, hắn nhất định phải cho Dịch Đạo một câu trả lời thỏa đáng!

“Buồn cười!” Tiêu Vũ vẫn như cũ đứng thẳng, lạnh lùng nói: “Ngươi thân là Tiêu gia người chủ sự, bây giờ người khác bắt nạt tới trong Tiêu gia, đối với người của Tiêu gia chỉ trích, ngươi không chỉ không đứng ở tộc nhân bên này, còn bất chấp tất cả, không hỏi đúng sai nguyên do, liền để tộc nhân của ngươi hướng về người quỳ xuống nhận sai? Đây là Tiêu gia? Quả thực là tốt khí tiết!”

“Làm càn, đừng nói là ngươi, ở ta trong Tiêu gia, mặc dù là trưởng lão nhân vật, đắc tội rồi Đạo Thần Cung sứ giả, giống nhau phải lạy!” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt khó coi, nếu như là bình thường, dù cho Tiêu Vũ là một nghiệt tử, hắn cũng tất nhiên muốn trước đứng ở Tiêu Vũ bên này.

Nhưng bây giờ, đối phương là Đạo Thần Cung sứ giả, huống hồ hắn một lòng nhận định là Tiêu Vũ đắc tội rồi Tề Đạo, mới khiến Tề Đạo nổi giận, mặc dù là lui một bước tới nói, Tiêu Vũ không có đắc tội Tề Đạo, hoặc là hắn căn bản không sai, thế nhưng, bây giờ Tề Đạo đối với Tiêu Vũ nổi giận, riêng một điểm này, hắn thì nhất định phải làm cho Tề Đạo thoả mãn, bởi vì đối phương là Đạo Thần Cung sứ giả!

Nhưng mà, mặc dù như thế, Tiêu Vũ ở nói khi hắn nghe tới vẫn là hết sức chói tai, trong lòng tức giận dâng lên, lạnh lùng quát lên: “Còn nữa, ngươi thì tính là cái gì? Tầm thường một nghiệt tử thôi, tộc nhân? Ngươi quá để mắt mình, ta từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, căn bản cũng không có người thừa nhận ngươi là của ta người của Tiêu gia, bởi vì ngươi căn bản cũng không xứng đáng!”

“Ha ha ha ha, được lắm ta không xứng!” Tiêu Vũ cất tiếng cười to, ánh mắt 11 theo phần đông người của Tiêu gia trên mặt đảo qua.

Những người này sắc mặt, ánh mắt của những người này, vào lúc này đều đã nói rõ tất cả, giống như Tiêu Hoành Viễn theo như lời, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu, không có một người thừa nhận hắn là người của Tiêu gia, càng không ai đưa hắn xem là tộc nhân!

Có điều, Tiêu Vũ thân mình cũng không chỉ nhìn bọn họ khả năng lấy chính mình làm tộc nhân, huống chi những người này đối với hắn xem thường, hắn lại làm sao để ý qua này cái gọi là tộc nhân?

“Tiêu Hoành Viễn, nhớ kỹ ngươi hôm nay nói, hôm nay là ngươi không thừa nhận ta là người của Tiêu gia, ngày sau, ta cũng chỉ hy vọng ngươi Tiêu gia có thể nhận rõ điểm này, ta cùng với Tiêu gia, chỉ là người dưng, ngày khác nếu là có một ngày Tiêu gia gặp nạn, đến lúc đó dù cho cầu ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không giúp đỡ!”

Tiêu Vũ cũng là bị Tiêu Hoành Viễn câu nói đó chỗ chọc giận, vốn hắn mặc dù đối với Tiêu gia không có gì lòng trung thành, nhưng dù sao hắn xuất thân tộc này không giả.

Nhưng bây giờ, theo Tiêu Hoành Viễn một câu nói này, hắn cùng với Tiêu gia đã là lại không liên quan, như người dưng nước lã!

“Buồn cười, Tiêu gia ta vạn năm cổ tộc, mặc dù có khó, lại há cần phải đi cầu ngươi cái này nghiệt tử?” Tiêu Hoành Viễn lộ ra nồng nặc xem thường, Tiêu gia những người khác, cũng chỉ dùng một loại ánh mắt trào phúng thấy Tiêu Vũ.

“Tầm thường một nghiệt tử, cũng không khỏi quá để mắt mình! Chỉ bằng ngươi, cũng dám nói lời như vậy?”

“Tiêu gia chúng ta chính là vạn năm cổ tộc, vạn thế bất diệt, muốn ngươi cái này nghiệt tử, khả năng làm cái gì?”

“Hừ, ngươi coi mình là đương thời Đế giả gì? Tiêu gia mặc dù có khó, lại há có thể đối với ngươi có điều hi vọng?”

Một đám người của Tiêu gia, trước sau mở miệng, đối với Tiêu Vũ cái kia ngông cuồng lời nói đều là rất là xem thường.

Đường đường Tiêu gia, còn dùng hi vọng Tiêu Vũ cái này nghiệt tử? Dù cho Tiêu gia ngày sau thật gặp nạn, cũng căn bản không thể muốn đi cầu viện cái này nghiệt tử, đây là từ trên xuống dưới nhà họ Tiêu tất cả mọi người nhất trí ý nghĩ.

Tiêu Vũ mấy câu nói kia, ở tại bọn hắn nghe tới, quả thực chính là chuyện cười!

“Nghiệt súc, ngươi đắc tội rồi thần sứ đại nhân, hôm nay, ta liền thay thế tộc chủ công việc, liền như vậy đưa ngươi đuổi ra khỏi Tiêu gia, nay từ hôm nay ngươi không còn là người của Tiêu gia, cũng vĩnh viễn không thể lại dùng họ tiêu!” Tiêu Hoành Viễn cuối cùng, ác liệt nghiến răng, làm ra quyết định như vậy.

Mặc dù, Thánh tổ đối với cái này nghiệt tử vẫn ôm nhất định hy vọng, nhưng hắn tin tưởng, hôm nay hắn để động viên Dịch Đạo, làm ra quyết định như vậy, Thánh tổ nhất định có thể giải thích.

Dù sao, tồn vong của gia tộc, lớn hơn tất cả, nếu như triệt để đắc tội Dịch Đạo, để Tiêu gia thế hệ này không người nào có thể vào Đạo Thần Cung, Tiêu gia có lẽ, liền đem trong tương lai trong loạn thế, triệt để biến mất.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 281: Đoạt Máu Luyện Cốt

“Đuổi ra khỏi Tiêu gia? Vĩnh viễn không thể lại dùng họ tiêu?” Tiêu Vũ lại nở nụ cười, cười đến rất lạnh, nói: “Chỉ là vì một Đạo Thần Cung sứ giả? Chỉ là vì vị này sứ giả đại nhân mấy câu nói? Từ đầu đến giờ, vị này sứ giả đại nhân đều còn chưa nhiều lời, ngươi liền để động viên, làm ra quyết định như vậy? Tốt! Thật tốt!”

Quả thật, Dịch Đạo chỉ là đối Tiêu Vũ làm một vài áp lực, cùng với nói một câu Tiêu Vũ không đem Đạo Thần Cung để ở trong mắt mà thôi, cũng không có nói vì sao đối với Tiêu Vũ nổi giận.

Hắn chỉ dựa vào này, liền đem Tiêu Vũ đuổi ra khỏi Tiêu gia, chiếm đoạt hắn họ tiêu, đúng là thập phần quá phận.

Thế nhưng, dù cho quá phận, Tiêu Hoành Viễn cũng không cảm thấy có lỗi, dù sao Dịch Đạo thân phận quá không bình thường, không can thiệp tới Tiêu Vũ hay không có lỗi, cũng không để ý hắn hay không thật đắc tội qua Dịch Đạo, Dịch Đạo đối với Tiêu Vũ nổi giận đây đều là sự thật.

Vì thế, chỉ cần có thể ổn định Dịch Đạo, là lớn hơn nữa hy sinh, hắn cũng lại không tiếc, huống hồ Tiêu Vũ cái này khu khu một nghiệt tử?

“Đuổi đi ta đến Tiêu gia, ta xem không cần, bởi vì ta chưa bao giờ đem chính mình xem là người của Tiêu gia, các ngươi Tiêu gia mặc dù được xưng lánh đời cổ tộc, có thể không khỏi cũng quá để ý mình, thế nhân có lẽ khát vọng tiến vào các ngươi cái gọi là cổ tộc, nhưng ta, không gì lạ : không thèm khát!"

Tiêu Vũ chưa bao giờ là cam nguyện bị khinh bỉ người, đã Tiêu gia như thế chờ đợi, hắn tự nhiên cũng sẽ không lại khách khí với bọn họ.

"Ngươi nói cái gì?"

Kết khoa xa xa tình thuyền bóng tiếp tháng tiếp bờ ruộng chỗ

"Quả thật là một nghiệt tử, cư nhiên như thế đại nghịch bất đạo, liền gia tộc đều không để ở trong mắt!"

Kết khoa xa xa tình thuyền bóng tiếp tháng tiếp bờ ruộng chỗ "hả? Phải không?" Dịch Đạo lộ ra một tia hờ hững mà nụ cười lạnh như băng, ánh mắt dừng lại ở Tiêu Vũ thân thể, đối với Tiêu Vũ nói: "Ngươi cũng biết, ngươi ở đây U Sơn giết chết Quân Cuồng, là ai?"

"Như thế nghiệt tử, chỉ là đuổi ra khỏi gia tộc, lợi cho hắn quá rồi, nên tru diệt!"

Tiêu Vũ nói, nhất thời đưa tới Tiêu gia vô số người bất mãn.

Xuất thân cổ tộc, đây là Tiêu gia dưới tất cả mọi người kiêu ngạo, phóng tầm mắt 10 châu, người nào cổ tộc người đi đến ngoại giới, không phải người nào kính sợ? Mà bây giờ, Tiêu gia cái này vạn năm cổ tộc, tới Tiêu Vũ khẩu, lại là không chịu được như thế!

Hơn nữa, Tiêu Vũ ở tại bọn hắn mắt, căn bản là một con hoang, xuất thân Lạc Vân Châu, thân phận đê tiện, căn bản không xứng về đến gia tộc, có thể nói ở Tiêu Vũ trước mặt, này Tiêu gia người trẻ tuổi, thân thể đều có một loại ưu việt cảm giác.

Nhưng bây giờ, bọn họ cực kỳ nhìn không mắt, xem thường nhất Tiêu Vũ, nhưng lại đem Tiêu gia nói tới 1 không đáng, đây không chỉ chọc giận tới Tiêu gia những trưởng bối kia, cũng làm cho một đám Tiêu gia người trẻ tuổi cảm thấy bất mãn mãnh liệt.

“Cổ tộc? Tồn đời vạn năm? Ta chỉ có thể nói, các ngươi thái quá dốt nát!” Tiêu Vũ chút nào cũng không khách khí, kiếp trước sống năm mươi vạn năm, hắn cái gì chưa thấy qua? Một tồn đời vạn năm gia tộc, khi hắn mắt, như là một hạt bụi, nhỏ bé mà yếu đuối, hắn căn bản không gì lạ : không thèm khát.

“Lại có, lấy các ngươi Tiêu gia loại này đối xử tộc nhân phương thức, chính là cầu ta, loại gia tộc này, ta cũng lười gia nhập!”

Nói đã đến nước này, Tiêu Vũ đã là triệt để không nể mặt mũi, lạnh lùng nhìn Tiêu gia mọi người, “còn đoạt ta họ tiêu, để cho ta sau đó vĩnh viễn không được họ Tiêu, này lại là một chuyện cười, ta Tiêu Vũ tên là cha mẹ ban tặng, không quan hệ Tiêu gia, huống hồ các ngươi Tiêu gia chẳng có cái gì cả đã cho ta, có tư cách gì đoạt ta dòng họ?”

“Ngươi làm càn!”

Bịch một tiếng, Húc Minh trưởng lão đứng dậy, một cái mộc trượng tầng tầng đánh mạnh ở mặt đất, phẫn nộ quát: “Ngươi tuy là gia tộc nghiệt tử, nhưng thân thể máu thịt, đều nguyên nhân là Tiêu gia ta, ngươi dám Nói gia tộc không có tư cách đoạt ngươi dòng họ!”

“Làm càn chính là ngươi,

Lão già!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Ngươi thân là Tiêu gia trưởng lão, lại ỷ vào tu vi, vài lần muốn gia hại ta, đây là cái gọi là gia tộc? Dạng này gia tộc, có tư cách gì đoạt ta dòng họ, các ngươi có từng đã cho ta cái gì?”

“Ngươi!” Húc Minh trưởng lão gầm lên, hừ lạnh nói: “Các ngươi cũng đều thấy được, cái này nghiệt tử đại nghịch bất đạo, càng không nhận gia tộc, quả thực khi sư diệt tổ, huống chi hắn thân là nghiệt tử, vốn không nên tồn với thế gian, bây giờ càng đắc tội rồi sứ giả đại nhân, ta khẩn cầu chấp pháp trưởng lão ra tay, tru diệt con hắn, đoạt ấy máu, luyện kỳ cốt, đem gia tộc ban tặng tất cả hết mức thu hồi!”

Đoạt máu luyện cốt, này Húc Minh trưởng lão ý tứ, là không chỉ muốn giết Tiêu Vũ, còn muốn luyện đi huyết nhục của hắn, có thể nói ác độc.

Thuyền xa xa mà tình tôn bóng chỗ ầm ĩ khoa thuật từ

“Không cần nói, lão già, ngươi vài lần ám hại cho ta, bây giờ không muốn tìm cớ muốn giết ta gì?” Tiêu Vũ cười lạnh, há có thể không thấy được, cái này Húc Minh trưởng lão là muốn mượn cơ hội này, đưa hắn bỏ?

Hắn lạnh lùng nói: “Chỉ có điều, muốn đoạt ta máu, luyện ta xương? Rất xin lỗi, thân ta máu và xương đều là cha mẹ sở ban tặng, vẫn là câu nói kia, ta với các ngươi Tiêu gia, không có chút quan hệ nào, càng không nợ các ngươi cái gì, muốn đoạt máu luyện cốt, các ngươi không có tư cách đó!”

Trận bầu không khí, nhất thời không có ngột ngạt, mặc dù Tiêu gia dưới đều không ai tán thành Tiêu Vũ, nhưng là ai cũng không nghĩ tới, hôm nay này tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn tranh cướp, cuối cùng thế mà lại diễn biến thành mức độ như vậy.

Từ Tiêu Hoành Viễn mở miệng, lúc này Dịch Đạo, lại là cười lạnh đứng ở một bên, lại không bất luận động tác gì.

Điều này cũng làm cho Tiêu Hoành Viễn nhất thời nhìn không thấu, hắn vốn là muốn trước tiên ở bên cạnh nhìn Dịch Đạo là phản ứng gì, muốn xử trí như thế nào Tiêu Vũ, có thể Dịch Đạo thủy chung không nói, cũng làm cho hắn đoán không ra Dịch Đạo tâm tư.

“Tất cả im miệng cho ta!” Cuối cùng, hắn quát lạnh một tiếng, đi tới Dịch Đạo trước người, cung kính nói: “Sứ giả đại nhân, cái này nghiệt tử, bây giờ đã không còn là ta người của Tiêu gia, nếu là hắn đắc tội qua sứ giả đại nhân, vô luận sứ giả đại nhân đối với hắn xử trí như thế nào, Tiêu gia ta dưới, đều tuyệt không hai lời!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù độc tôn thuật bờ ruộng dương sau thi bờ ruộng

“Người này đại nghịch bất đạo, là Tiêu gia ta dạy dỗ có sai lầm, mời mọc sứ giả đại nhân xử lý!” Húc Minh trưởng lão cũng đứng dậy, một bộ tràn đầy đau lòng cùng áy náy dáng vẻ.

“Hả? Phải không?” Dịch Đạo lộ ra một tia hờ hững mà nụ cười lạnh như băng, ánh mắt dừng lại ở Tiêu Vũ thân thể, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi cũng biết, ngươi ở đây U Sơn giết chết Quân Cuồng, là ai?”

“Cái này nghiệt tử, đã đi qua U Sơn?” Tiêu Hoành Viễn nghe nói, lòng cả kinh, sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, chỉ là nhưng không có nhiều lời .

“Hắn đi U Sơn, lại còn có thể sống được trở về!” Húc Minh trưởng lão tâm tình, cũng là một trận không tĩnh, Tiêu Vũ lại đi qua U Sơn sau còn có thể an nguy trở về, hắn rốt cuộc là làm sao làm được?

“Không biết!” Một bên khác Tiêu Vũ, lại là tâm trạng chìm xuống, xem ra cái này Đạo Thần Cung sứ giả như thế đối với hắn, quả thực là bởi vì hắn giết Quân Cuồng nguyên nhân.

“Đạo Thần Cung sứ giả, đều không phải là chỉ có bản tọa một người, chúng ta cùng nhau ở 10 châu nơi tìm kiếm kiệt xuất thiên tài, thu vào cung.” Dịch Đạo thấy Tiêu Vũ, chầm chậm nói: “Mà ngươi nhìn thấy Quân Tà cùng Quân Cuồng, chính là bản tọa chọn hai gã dự bị đệ tử!”

“Owo!”

Lần này, toàn bộ Tiêu gia toàn bộ chấn động, tất cả mọi người là một trận ồ lên.

Theo Dịch Đạo nói, bọn họ đã hiểu, Dịch Đạo đã xem qua một người tên là Quân Cuồng hậu bối, và thu làm Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, nhưng lúc trước Dịch Đạo cũng đã nói, Tiêu Vũ ở U Sơn, giết một người tên là Quân Cuồng người!

Đây là nói, Tiêu Vũ, giết một Đạo Thần Cung dự bị đệ tử!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 282: Hoàng Phủ Non Sông

“Cái này nghiệt tử, có tru diệt Đạo Thần Cung dự bị đệ tử thực lực?”

“Hắn đi qua U Sơn, và sống trở về, này là thật sao?”

Toàn bộ Tiêu gia dưới, vào lúc này đều hứng chịu tới kịch liệt xung kích.

) hiện nay, liên quan tới Đạo Thần Cung tin tức sớm truyền khắp 10 châu, 10 châu nơi tất cả mọi người biết, này bị Đạo Thần Cung chọn đệ tử, mỗi người đều là 10 châu đại địa đứng trên tất cả thiên tài.

Cái kia Quân Cuồng, mặc dù bọn hắn không quen biết, nhưng cũng có thể tưởng tượng được, có thể bị Dịch Đạo nhìn, chọn làm Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, thực lực của người này, tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ, ở cùng thế hệ, rất khó tìm đến có thể cùng hắn tướng người.

Nhưng mà, một người như vậy, lại bị Tiêu Vũ giết chết, này chẳng lẽ không phải nói rõ, Tiêu Vũ thực lực, Đạo Thần Cung dự bị đệ tử còn cường đại hơn?

“Chẳng trách, chẳng trách sứ giả đại nhân sẽ giận chó đánh mèo cái này nghiệt tử, hắn càng giết sứ giả đại nhân nhìn thiên tài!”

“Nói như vậy, cái này nghiệt tử thật có thực lực cường đại? Nhưng hắn ở gia tộc, rõ ràng biểu hiện không chịu được như thế!”

Thời điểm này, mặc dù đều nghe được Dịch Đạo nói, nhưng toàn bộ Tiêu gia dưới người, trong lòng lại vẫn là thật lâu không thể tin được, cho tới nay Tiêu Vũ ở tại bọn hắn mắt, là một lưu lạc bên ngoài, từ Lạc Vân Châu lớn lên phế nhân, không chiếm được bất luận người nào tán thành, thực lực cũng vẻn vẹn chỉ là mới vào tông sư cảnh giới.

Nhưng bây giờ, lại có người nói cho bọn họ biết, cái này bọn họ mắt người tầm thường, lại Đạo Thần Cung dự bị đệ tử còn cường đại hơn, tất cả những thứ này thật sự là làm bọn họ khó có thể tiếp thu.

Vào lúc này, không chỉ Tiêu gia tuổi trẻ hậu bối, là Tiêu Hoành Viễn cùng Húc Minh trưởng lão, cũng là thật lâu không nói gì, cảm thấy khiếp sợ sâu sắc.

“Ta tựa hồ có hơi giải thích, Thánh tổ vì sao như thế nào coi trọng cái này nghiệt tử!”

Tiêu Hoành Viễn tâm tình vào giờ khắc này thập phần nặng nề, rốt cục dần dần có chút giải thích Tiêu Hành Vũ đã nói với hắn những câu nói kia, cùng với Thánh tổ vì sao lại Đối với Tiêu Vũ ôm có như thế trông chờ, còn để Tiêu Hành Vũ đi xa Lạc Vân Châu, đưa hắn tìm trở về.

Chỉ tiếc, dù cho hắn bây giờ biết, Tiêu Vũ đích xác là một sâu xa như biển hậu bối, chỉ cảnh giới tông sư có thực lực như vậy, thế nhưng, hắn đắc tội rồi Dịch Đạo, còn chém giết Dịch Đạo chọn đệ tử, dù cho thiên tư cao đến đâu, cũng là vô dụng.

Vào lúc này Tiêu Vũ, vẫn duy trì trầm mặc, hắn sớm nghĩ đến, Dịch Đạo sẽ giận lây sang hắn, là vì hắn giết qua Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, nhưng không có nghĩ đến, hắn giết chết Quân Cuồng, lại còn cùng Dịch Đạo có dạng này liên hệ.

“Ngươi bây giờ đã biết, Dịch Đạo là ta chọn dự bị đệ tử, ta muốn giết ngươi, ngươi nhưng còn có lại nói?” Dịch Đạo thật cao ở, giống như thẩm vấn một phạm nhân giống nhau nhìn chăm chú Tiêu Vũ.

“Nhược nhục cường thực, thế gian này xưa nay đã như vậy, ngươi là vương giả, nếu muốn giết ta, ta khả năng như thế nào?” Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến.

“Nghe ngươi giọng, là cảm thấy ta dùng vương giả tu vi ép ngươi, ngươi không phục?” Dịch Đạo nghe ra Tiêu Vũ khẩu khí ý tứ, cười lạnh.

Thuyền kẻ thù kẻ thù khốc sau xem kỹ tiếp tháng từ chỗ hiện ra

“Không có gì có tức giận hay không, thế giới này từ trước đến giờ dựa vào thực lực nói chuyện, hôm nay thân là vương giả, mà ta có điều mới vào tông sư, cho nên tự nhiên là ngươi có lý.” Tiêu Vũ tâm tình từ từ bình tĩnh, đối mặt vương giả, nói chuyện cũng là đúng mực.

“Xem ra ngươi quả thực không phục!” Dịch Đạo cười lạnh, nói: “Có điều, ngươi không phục cũng không dùng, Đạo Thần Cung là 10 châu chí cao thánh địa, không thể xâm phạm, ngươi dám giết Thần cung dự bị đệ tử, liền đầy đủ ngươi chết một vạn lần!”

“Chí cao thánh địa? Ta cũng muốn hỏi này là người phương nào phong? Lại có, có phải cho phép ngươi Đạo Thần Cung đệ tử giết ta, không cho ta giết hắn, đây là cái đạo lí gì? Có phải bởi vì hắn bị Đạo Thần Cung chọn,

Người khác tính thực lực hắn gượng, cũng phải ngoan ngoãn đứng để hắn giết?” Tiêu Vũ xem thường giễu cợt.

Ngày đó Quân Cuồng, thập phần bá đạo đối với hắn tiến hành ngăn cản, không cho hắn vào Thần Hoàng Động Phủ, hơn nữa cũng là Quân Cuồng trước tiên ra tay, thậm chí 9 cuồng cuối cùng chết đi, cũng là bởi vì hắn mạnh mẽ thi triển thuật cấm kỵ, đèn cạn dầu, nghiêm chỉnh mà nói, hoàn toàn không xem như Tiêu Vũ giết chết, hoàn toàn là tự rước ấy quả

“Thực lực? Ở Đạo Thần Cung trước mặt, ngươi đàm luận thực lực ra sao? Bằng ngươi người tông sư này tu vi?” Dịch Đạo lộ ra ánh mắt khinh thường, nói: “Mặt khác, ngươi nói rất đúng, chỉ cần có Đạo Thần Cung dự bị đệ tử này một thân phận, như ngươi loại này thấp hèn giun dế, chính là muốn giết giết!”

“Ha ha, đã như vậy, vô vị nhiều lời!” Tiêu Vũ lắc đầu, không tranh cãi nữa.

Sau kẻ thù kẻ thù khoa tình thuyền hận từ dương học cô thuật

Chỉ có thể nói, này xuất thân Đạo Thần Cung người, dĩ nhiên là đem chính mình trở thành 10 châu đứng đầu, thật cao ở, chỉ vì là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử này một thân phận, liền có thể coi thường 10 châu chúng sanh, đem chính mình coi như thần linh.

Đánh giết Quân Cuồng, hắn hoàn toàn không cho rằng tự có sai, chỉ là này Đạo Thần Cung thái quá bá đạo, không hỏi đúng sai nguyên do, chỉ biết là Đạo Thần Cung dự bị đệ tử chết vào tay của hắn, liền muốn dùng cái này hỏi tội.

Ở tại bọn hắn mắt, không có gì đúng sai, có chỉ là Tiêu Vũ mạo phạm Đạo Thần Cung oai!

“Cũng được, bản tọa cũng không muốn cùng ngươi lãng phí miệng lưỡi, ngươi đã bây giờ đã không phải người của Tiêu gia, bản tọa cũng không cần lại bận tâm Tiêu gia bộ mặt, hôm nay ta chém ngươi, nghe nói thân thể ngươi không sai, có thể dùng đến bản tọa trồng hoa chất dinh dưỡng!" Dịch Đạo lạnh cười lạnh, liền muốn đối với Tiêu Vũ ra tay.

Sau khoa khoa Quỷ kết xem kỹ tiếp vằng trăng cô độc tiếp Quỷ

Vào lúc này, Tiêu gia không, lại chấn động, lại một cái thật lớn thanh âm truyền tới.

"Sứ giả đại nhân, người này cũng đã đắc tội qua ta, có thể hay không đem hắn đóng ta xử trí?"

Theo này một thanh âm vang lên, Dịch Đạo con mắt hơi nheo lại, Tiêu gia mọi người, cũng là một lần nữa hoàn toàn biến sắc.

"Người nào!"

Tiêu Hoành Viễn cùng Tiêu gia mọi người lập tức cảnh giác lên, bởi vì người đến thực lực mạnh mẽ, nghe thanh âm kia truyền ra uy thế, càng vắng mặt Dịch Đạo bên dưới.

"Thương Châu Hoàng Phủ non sông, chuyên tới để Tiêu gia bái phỏng!"

Thật lớn âm thanh tiếp tục truyền đến, theo tới, là một đạo thân ảnh già nua, như là lúc trước Dịch Đạo giống nhau, đạp không mà đi, mỗi đạp một bước, chính là ngàn trượng khoảng cách, vài bước trong lúc đó, đã là đi tới Tiêu gia không.

"Hoàng Phủ non sông, &# 32; Hoàng Phủ nhà này lão quái vật còn sống!"

Sau xa không mới kết thuật chiến cô hận thuyền bí

Sau xa không mới kết thuật chiến cô hận thuyền bí

nhưng mà, một người như vậy, lại bị Tiêu Vũ giết chết, này chẳng lẽ không phải nói rõ, Tiêu Vũ thực lực, Đạo Thần Cung dự bị đệ tử còn cường đại hơn?

Húc Minh trưởng lão và Tiêu gia một đám nhân vật già cả nhất thời biến sắc.

Hoàng Phủ non sông, này dĩ nhiên là một thập phần từ xa xưa tên, xa đến từ lúc mấy ngàn năm trước, liền đã ở 10 châu nơi gây nên qua chấn động.

Như Tiêu gia cùng Hoàng Phủ nhà dạng này lánh đời loài, mặc dù bình thường ít ỏi trên thế gian đi lại, nhưng lẫn nhau lại cũng có khi cạnh tranh, hoặc là gặp nhau, lẫn nhau có chút hiểu ít nhiều.

Cái này Hoàng Phủ non sông, liền ở Tiêu gia sách, có thâm hậu ghi chép.

Nghe nói người này lúc còn trẻ, thiên tư trác tuyệt, một lần danh chấn 10 châu, lúc còn trẻ không đến ba mươi tuổi, liền đạt đến Thiên Tông cảnh giới, hết sức kinh người.

Sau đó, khi hắn trăm tuổi thời khắc, rốt cục đi vào vương giả cảnh giới, phải biết rằng 100 tuổi là được vương giả, cái tuổi này là thập phần kinh khủng, người bình thường muốn tu luyện tới Thiên Tông cảnh giới, đều phải mấy trăm năm năm tháng, mà hắn trăm tuổi thời gian, liền đã xưng vương.

Địch tình địch thuật tiếp dương Quỷ sườn núi cát

Từ đó về sau, Hoàng Phủ non sông liền cực nhỏ trên thế gian đi lại, rất nhiều người đều cho là hắn đã từ trần.

Nhưng mà, mấy ngàn năm năm tháng lưu chuyển, người này càng lại lần nữa xuất hiện, mặc dù xem ra già nua, nhưng dĩ nhiên là một sâu không lường được mạnh mẽ vương giả!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 283 + 3 Đại Vương Giả

“Hoàng Phủ bộ tộc người?” Dịch Đạo hơi có kinh ngạc, hắn cảm giác được, tiến lại người, thực lực tựa hồ hoàn toàn không hắn yếu bao nhiêu, lúc này cũng không tự cao tự đại, mà là nghi ngờ nói: “Hoàng Phủ bộ tộc thường có vương tộc danh xưng, với Thương Châu nơi giống như đế vương, bản tọa cũng có đồng môn đi tới Thương Châu, nhưng không nghĩ quý tộc vương giả lại đi tới Tiêu gia!”

Hoàng Phủ non sông, hắn dĩ nhiên sống gần ba ngàn năm, lúc này thoạt nhìn chính là một thất tuần lão nhân.

Nhưng mà, khi hắn mặt lại nhìn không tới một tia nếp nhăn, tuy là tóc trắng phơ, sắc mặt lại như là một hơn hai mươi tuổi thanh niên, trong lúc hành tẩu dưới chân hình như có tiếng sấm vang lên, sinh cơ hết sức kinh người.

Mặc dù là cùng là vương giả, nhưng xuất thân bất đồng, Hoàng Phủ non sông đạp không mà đến, cuối cùng rơi vào Dịch Đạo trước người, đối mặt Dịch Đạo, hắn cũng là không dám bất cẩn, thập phần khách khí.

“Tin tưởng sứ giả đại nhân từng có nghe nói, người này vài ngày trước, đã đi qua Thương Châu, bộ tộc ta có hai gã Thiên Tông chết vào tay, ta hôm nay đã đến, vốn là hướng về Tiêu gia cần người, nhưng không nghĩ ở đây gặp sứ giả đại nhân.”

Hoàng Phủ non sông nói chuyện thập phần khách khí, nhưng ngữ khí lại là đúng mực, dù sao cùng là vương giả, mặc dù đối phương xuất thân Đạo Thần Cung, nhưng hắn cũng không có đem tư thế thả quá thấp.

“Hắn giết qua Hoàng Phủ nhà hai vị Thiên Tông?” Dịch Đạo sâu sắc kinh ngạc.

Liên quan tới Tiêu Vũ ở Thương Châu sự tình, mặc dù lưu truyền đến mức rất mở, nhưng bây giờ 10 châu người, lại đều chỉ biết hắn truy sát Hoàng Phủ Minh Không ba ngày ba đêm, nhưng lại không biết hắn chém giết Hoàng Phủ Minh Không, cùng với một vị khác Thiên Tông sự tình.

Bởi vì ngay lúc đó Hoàng Phủ minh chứa đựng, đã chạy trốn tới Hoàng Phủ bộ tộc bổn tộc ở ngoài, chỗ đó là Hoàng Phủ bộ tộc tuyệt đối lĩnh vực, dù cho lúc đó có người muốn biết Tiêu Vũ đuổi giết kết quả cuối cùng, cũng không dám gần sát chỗ đó.

Này đây, Tiêu Vũ trước mặt Hoàng Phủ loài vương giả chém giết Hoàng Phủ Minh Không thế gian, cũng không có trả giá, còn một vị khác Thiên Tông, bọn họ động thủ thời điểm càng không người nhìn thấy, cho nên việc này đến bây giờ cũng không có mấy người biết được.

“Cái này nghiệt tử, lại có khả năng như thế!”

Tiêu Hoành Viễn sắc mặt biến ảo chập chờn, Tiêu Vũ cho hắn bất ngờ, vào hôm nay thật sự là nhiều lắm.

Hơn nữa, hắn lại đưa tới Hoàng Phủ bộ tộc vương giả, đây là Tiêu Hoành Viễn vạn vạn cũng không nghĩ ra, đường đường vương giả, lại tự mình ép Tiêu gia cần người, người bình thường, đừng nói là tông sư, là Thiên Tông sợ hãi cũng khó khăn có bản lãnh này!

Chuyện này, cũng theo mặt bên nói rõ, Tiêu Vũ dĩ nhiên là đưa tới một đại vương giả coi trọng, nếu không dùng Hoàng Phủ non sông vương giả thân phận, đoạn không thể để tầm thường một tông sư vượt châu mà đến, hôn Tiêu gia cần người!

“Hoàng Phủ đạo huynh, ngươi càng ta tới trước!”

Ở Tiêu gia dưới tâm tư phức tạp không ngớt thời điểm, vừa là một thanh âm, sau đó liền nhìn thấy vừa một bóng người đạp không mà đến, thình lình vừa là một đại vương giả nhân vật!

“Phù Đạo Minh vương giả!”

Nhìn người nọ trước ngực đặc hữu ký hiệu, Tiêu Hoành Viễn lúc này vừa là chấn động, người này rõ ràng là Phù Đạo Minh người, Phù Đạo Minh lại cũng có vương giả tiến lại!

Tính người này, Tiêu gia hôm nay, đã tới tam đại vương người, cùng ban đêm nghênh đón nhiều như vậy vương giả nhân vật, cái này ở Tiêu gia lịch sử, đều là vô cùng chuyện hiếm có, đủ để ghi vào Tiêu gia sử sách!

“Đạo huynh, ngươi tới cũng không muộn!” Hoàng Phủ non sông hờ hững mỉm cười, rõ ràng cùng vị này mới tiến lại vương giả nhận thức.

“Vị này là?” Tuy là Tề Đạo thân là Đạo Thần Cung sứ giả, lúc này cũng là kinh ngạc, lại có hai gã khác vương giả, với cùng một ngày đi tới Tiêu gia?

“Thấy qua sứ giả đại nhân, tại hạ Phù Đạo Minh Lữ Nhạn Thăng!” Mới tới vương giả năm lên là năm dáng dấp, nhưng người ở tại tràng lại đều hiểu, khả năng đạt được vương giả cảnh giới,

Và cùng Hoàng Phủ non sông quen biết, người này chỉ sợ cũng sống mấy ngàn năm lão quái vật.

“Sứ giả đại nhân, Lữ đạo huynh nhưng Phù Đạo Minh ngũ phẩm phù sư, trên thế gian có phù vương tên, Phù đạo thực lực trác tuyệt!” Hoàng Phủ non sông quay Tề Đạo cười nói.

“Phù đạo vương giả?” Tề Đạo lại kinh ngạc, không khỏi sâu sắc nhìn về phía Lữ Nhạn Thăng.

Vương giả nhân vật, khi hắn mắt cũng không hề hiếm, nhưng tài năng ở mỗi cái lĩnh vực đạt được vương giả cảnh giới, nhưng không có một nhân vật tầm thường.

Đặc biệt là phù chi nhất đạo, đạo này cái khác vài đạo đều phải càng thêm gian nan, theo hắn biết, 10 châu đại địa toàn bộ Phù Đạo Minh gộp lại, tài năng ở đạo này đi vào vương giả cảnh giới, đều không vượt qua ba người!

“Không biết phù Vương đại nhân đến, vừa là vì chuyện gì?” Tiêu Hoành Viễn ở bên cạnh sớm không thể bình tĩnh, Phù Đạo Minh vương giả lại cũng tới, nhân vật như thế có thể sẽ không dễ dàng đặt chân một cổ tộc, tiến lại tất có nguyên nhân.

“Bản tọa có một gã đệ tử, trước đó vài ngày ở Thương Châu bị người gây thương tích, hầu như tàn phế, bản tọa này đến, cũng là hướng về Tiêu gia yếu nhân!” Lữ Nhạn Thăng hờ hững nói rằng, ánh mắt tất là có càng vô tình rơi vào Tiêu Vũ thân thể.

“Không hợp vương chỉ, là ai?” Tiêu Hoành Viễn sắc mặt có chút khó coi, lại đồng thời có hai vị vương giả đi tới Tiêu gia cần người, hơn nữa loáng thoáng, hắn tựa hồ đã có thể đoán được Tiêu gia muốn là ai!

“Ta muốn người, cùng Hoàng Phủ đạo huynh muốn, là cùng một cái!” Lữ Nhạn Thăng nói xong, ánh mắt lạnh như băng như đao giống nhau, rơi vào Tiêu Vũ thân thể.

Vừa là cái này nghiệt tử!

Tiêu gia mọi người tâm tình, vào thời khắc này lại một lần nữa chập trùng kịch liệt.

Hai đại vương giả, đồng thời tự mình Tiêu gia, rõ ràng đều là để cùng một người!

Tiêu Vũ, tầm thường một mới vào tông sư người, lại có thể dẫn tới hai đại vương giả nhân vật, đồng thời vì hắn mà động!

Mặc dù, hai đại vương giả xem ra đều không phải là cái gì có lòng tốt, nhưng theo về phương diện khác tới nói, Tiêu Vũ một người tuổi còn trẻ hậu bối, thực lực vừa mới đạt được tông sư cảnh giới, nhưng có thể dẫn tới hai đại vương giả nhân vật vì hắn mà động, cái này đã không phải người bình thường có thể làm được.

“Phù đạo vương giả!” Tiêu Vũ tâm tình lúc này, cũng chìm xuống dưới.

Này trong một ngày, ba gã vương giả ở đây, mỗi người đều đối với hắn không có có lòng tốt.

Không cần đoán, hắn lúc này cũng có thể biết, cái này Lữ Nhạn Thăng, tất nhiên là Khổng Hi đệ tử, chỉ là hắn không nghĩ ra, hắn mặc dù tổn thương Khổng Hi, nhưng không có nghiêm trọng như vậy, và Khổng Hi cũng thành công thoát đi, không có bị hắn giết chết.

Mặc dù như thế, này một cái vương giả, còn có thể để hắn tầm thường một tên tiểu bối, không tiếc hôn Tiêu gia? Hắn vương giả thân, đi tới Tiêu gia, bởi vì Tiêu Vũ tổn thương hắn một đệ tử?

Ngoại trừ Lữ Nhạn Thăng ở ngoài, cái kia Hoàng Phủ non sông, Tiêu Vũ theo thanh âm của hắn cũng đã hiểu, người này chính là ngày đó ra tay với hắn vương giả.

Hắn giết Hoàng Phủ nhà hai đại Thiên Tông, vừa là trước mặt Hoàng Phủ non sông mặt, chém giết Hoàng Phủ Minh Không, cuối cùng càng theo Hoàng Phủ non sông tay thoát đi.

Cho nên, hắn có thể hiểu được Hoàng Phủ non sông vì sao mà giận, hắn vượt châu mà đến, là vì vương giả uy nghiêm nhận lấy xâm phạm, nhưng Lữ Nhạn Thăng tiến lại, lại là để hắn cảm giác thấy hơi khó hiểu.

“Cái này nghiệt tử, lại đắc tội rồi nhiều như vậy vương giả!”

“Lần này, đừng nói hắn đã bị đuổi ra khỏi gia tộc, tính hắn là gia tộc thành viên trọng yếu, e sợ cũng không có người có thể giữ được hắn!”

Đang vì Tiêu Vũ cảm thấy kinh ngạc đồng thời, người của Tiêu gia, lúc này cũng có chút cười trên sự đau khổ của người khác, Tiêu Vũ lại một chút trêu chọc tam đại vương người, lúc này ở tất cả mọi người mắt, hắn hầu như cùng một kẻ đã chết không hề khác gì nhau, ai cũng cứu không được!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 284: Thánh Tổ Hiện Thân

Tam đại vương người, cùng là vì Tiêu Vũ mà đến, Tiêu Gia tuy là lánh đời cổ tộc, lịch sử xa xưa, nhưng đối mặt tam đại vương người nhân vật, dù có mạnh mẽ đến đâu gia tộc, cũng khó có một tia đối kháng ý nghĩ.

Huống chi, Tiêu Vũ ở Tiêu Gia, căn bản không chiếm được Tiêu Gia thành viên tán thành, thậm chí phần đông Tiêu Gia nhân vật già cả, đều cảm thấy hắn là nên xoá bỏ nghiệt tử.

Như thế dưới tình hình, đặt tại Tiêu Vũ trước mắt, tựa hồ chỉ có một kết quả, đó là hẳn phải chết, không có bất cứ hy vọng nào có thể nói.

Nhưng mà, mặc dù Tiêu Hoành Viễn đã thanh minh, đem Tiêu Vũ này đuổi ra khỏi Tiêu Gia, sau đấy Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia lại đem không có bất luận cái gì liên quan, sinh tử của hắn, cũng tùy ý này tam đại vương người tùy ý xử trí.

Nhưng vào lúc này, Hoàng Phủ non sông cùng Lữ Nhạn Thăng, lại vẫn là không nhúc nhích, chưa từng đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Tiêu Gia tiền bối, quý tộc sau phạm nhân ta Hoàng Phủ bộ tộc, giết tộc nhân của ta, ta không xa vạn dặm mà đến, chỉ vì thế tử, nếu Tiêu Gia tiền bối không phản đối, ta liền đem người này mang đi!”

Hoàng Phủ non sông, đứng ở đó, không có lập tức đối với Tiêu Vũ ra tay, mà là nhìn Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, ngữ khí ngưng trọng nói.

Đều là cổ tộc, và thân là vương giả, hắn vô cùng rõ ràng, ở Tiêu Gia, có một hắn khủng bố vạn phần lão quái vật.

Từ lúc hắn Thành Vương trước khi, cái này Tiêu Gia lão quái vật liền đã đi vào Vương cảnh, và, nghe nói cái này Tiêu Gia lão quái vật đã sống được thập phần từ xa xưa, xa đến Hoàng Phủ bộ tộc, cũng không có ai biết hắn rốt cuộc sống bao lâu.

“Tiêu Gia này lão quái vật, bây giờ cũng không biết còn sống hay không, nếu là hắn còn ở Tiêu Gia, phải mang đi tiểu tử này, chỉ sợ không phải vậy chuyện dễ dàng!”

Phù Đạo Minh vương giả Lữ Nhạn Thăng, tâm tình lúc này cũng là nặng dị thường.

Sự thật, hắn này đến Tiêu Gia, danh nghĩa là vì đệ tử của hắn Khổng Hi đòi giải thích mà đến, nhưng thực tế, hắn là bị Hoàng Phủ non sông mời, chung đi đến Tiêu Gia, chỉ vì Tiêu Gia lão quái vật kia tồn tại, khiến Hoàng Phủ non sông kiêng kỵ sâu đậm, chỉ có hai đại vương giả cùng tiến lại, mới có thể làm cho hắn có một chút sức lực.

Lữ Nhạn Thăng cùng Hoàng Phủ non sông, bọn họ đã là quen biết nhiều năm, một là Phù Đạo Minh phù vương, một cái khác là 1 đại cổ tộc vương giả.

Sau khoa không kẻ thù độc tôn hận từ dương Cầu Cầu khốc

Cũng bởi vì bọn hắn quan hệ, Phù Đạo Minh cùng Hoàng Phủ bộ tộc mới có các loại quan hệ mật thiết, chính là bởi vì cái tầng quan hệ này, lúc trước Tiêu Vũ đắc tội Hoàng Phủ bộ tộc, Phù Đạo Minh mới sẽ lập tức hạ lệnh, đem Tiêu Vũ từ minh xoá tên.

Làm ra loại kia quyết định, hoàn toàn là xem ở Lữ Nhạn

Thăng cùng Hoàng Phủ non sông quan hệ.

Mà lần này, Tiêu Vũ ngày đó ở Thương Châu cử chỉ, là thật chọc giận Hoàng Phủ non sông, vì thế hắn không tiếc hôn Tiêu Gia, muốn giết Tiêu Vũ.

Vì cầu bảo hiểm, hắn gọi Lữ Nhạn Thăng cùng tiến lại, bằng không mà nói, Tiêu Vũ tuy là đuổi giết qua Khổng Hi, Lữ Nhạn Thăng thân là vương giả, cũng không khả năng để dạng này sự tình, buông vương giả thân phận, đến một cổ tộc cần người.

Tất cả, đều là vì Tiêu Gia tồn tại một sống không biết bao lâu lão quái vật.

Lúc này, mặc dù Tiêu Gia Tiêu Hoành Viễn đã tỏ thái độ, nhưng dù sao là từ Tiêu Gia cần người, Tiêu Gia lão quái vật chưa từng mở miệng, Hoàng Phủ non sông cùng Lữ Nhạn Thăng cũng không dám trực tiếp đem Tiêu Vũ như thế nào.

Địch kẻ thù kẻ thù phương xa tôn hận từ lạnh chủ lạnh Quỷ

Nếu như bọn họ trực tiếp động Tiêu Vũ, gây giận lão quái vật kia, cũng không ai biết, lão quái vật kia sẽ làm ra chuyện gì.

“Tiêu Gia lão quái vật kia…… còn sống?” Lúc này liền Tề Đạo đều là tâm trạng rùng mình.

Dù cho hắn là đại diện Đạo Thần Cung mà đến, nhưng ở đến trước, cũng từng được giao cho,

Tiêu Gia lão quái vật nếu là khoẻ mạnh, nhất định không thể dễ dàng đắc tội Tiêu Gia.

Liền Đạo Thần Cung mọi người muốn kiêng kỵ, bởi vậy có thể thấy được, Tiêu Gia lão quái vật kia khủng bố cỡ nào.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, từ Tiêu Gia ở chỗ sâu trong vang lên, như là mang theo vài phần bất đắc dĩ.

“Thánh Tổ!”

Tiêu Gia người trong nháy mắt chấn động mạnh, cùng nhau quỳ xuống, hướng về Tiêu Gia ở chỗ sâu trong một cái hướng khác quỳ lạy, mỗi người mặt đã có khiếp sợ, cũng có vui sướng.

Địch không xa độc kết hận bờ ruộng tháng lạnh phong thuyền

Tiêu Gia Thánh Tổ, đã rất nhiều năm không có ở Tiêu Gia xuất hiện qua, thậm chí để loài không ít người cũng hoài nghi hắn còn ở hay không.

Bây giờ, Thánh Tổ xuất hiện, để Tiêu Gia dưới một mảnh kích động, bởi vì chỉ cần vị này Thánh Tổ còn ở, Tiêu Gia ở kiếp này chi tiện không sợ bất kỳ thế lực nào!

“Mời mọc ba vị dời bước một lần!”

Tiêu Gia Thánh Tổ thanh âm truyền tới, chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân.

Khi hắn câu nói này nói ra đồng thời, thiên không chi, đột nhiên xuất hiện một cái bảy màu con đường, giống như cầu vồng, treo lên với phía chân trời, nối thẳng Tiêu Gia ở chỗ sâu trong.

Hoàng Phủ non sông cùng Lữ Nhạn Thăng liếc mắt nhìn nhau, hai người đều là sắc mặt ngưng trọng, cái này Tiêu Gia lão quái vật thật còn sống, làm bọn họ rất là kiêng ky.

Chỉ hơi trầm ngâm sau, hai người bọn họ cùng bay lên, đi cái kia bảy màu con đường, đi đến Tiêu Gia ở chỗ sâu trong.

Tại chỗ, Tề Đạo sắc mặt cũng lộ ra nghiêm nghị, bởi vì hắn lúc này, rõ ràng là cảm nhận được một loại áp lực cực lớn, điều này nói rõ, Tiêu Gia này lão quái vật thực lực, rất có thể xa xa khi hắn.

Hắn do dự một chút, sau đó cũng đạp không cái kia một con đường, này biến mất, đi tới Tiêu Gia ở chỗ sâu trong.

Tam đại vương người đi xa, bầu trời cái kia bảy màu con đường cũng này biến mất, nhưng Tiêu Gia dưới tất cả mọi người, lại vẫn là quỳ xuống, không dám đứng dậy, mỗi một người đều đem đầu dán vào.

Thánh Tổ hiện thân, cái này ở Tiêu Gia, đã là mấy ngàn năm đều chưa từng có sự tình, giờ phút này bọn họ một cử động cũng không dám, càng không dám phát ra chút thanh âm nào.

“Tiêu Gia Thánh Tổ?”

Nơi đây, chỉ còn lại có Tiêu Vũ một người còn đứng ở nơi đó, &# 85; &# 8 sắc mặt của hắn cũng rất nghiêm nghị.

Nguyên lai Tiêu Gia, lại cũng có một còn sống vương giả, hơn nữa thoạt nhìn, người vương giả này thực lực, muốn cái kia tam đại ngoại lai vương giả đều cường đại hơn!

Đây là Tiêu Gia dân số Thánh Tổ?

Mặc dù chưa từng nhìn thấy cái này Thánh Tổ, nhưng theo hắn lúc trước mở miệng, Tiêu Vũ cũng bắt được cái này Thánh Tổ một tia khí tức, người này, cho hắn một loại phi thường cảm giác chán ghét.

Bởi vì, hắn theo hơi thở kia cảm nhận được cùng Thánh Sơn trong vòng giống nhau khí tức, Thánh Tổ thân thể, tựa hồ tồn tại Thánh Sơn cái chủng loại kia ăn mòn lực lượng!

Tam đại vương người vừa đi, Tiêu Gia ở chỗ sâu trong cũng không tiếng thở nữa truyền đến, nơi này cũng biến thành im ắng một mảnh, không có bất kỳ cái gì tiếng động, làm cho bầu không khí đều vào lúc này trở nên nặng nề không có.

“Thánh Tổ? Xem ra thái độ của hắn, đem quyết định tam đại vương người sẽ đem ta xử trí như thế nào!”

Tiêu Vũ hết sức rõ ràng, lúc trước tam đại vương người không có ra tay với hắn, chính là đối với Tiêu Gia Thánh Tổ kiêng kỵ.

Lúc này bọn họ đi gặp Thánh Tổ, Thánh Tổ thái độ, đem quyết định vận mệnh của hắn, nếu như Thánh Tổ cũng cùng Tiêu Hoành Viễn giống nhau, đưa hắn giao cho này tam đại vương người, vậy hắn thẳng không có đường sống.

Ngược lại, nếu là Thánh Tổ đứng ở bên phía hắn, thề phải đưa hắn bảo vệ, dùng Thánh Tổ để lộ ra thực lực đến xem, tam đại vương người tuyệt đối không dám làm gì hắn.

Kết không khoa kẻ thù mới sau bóng chỗ độc chiến không bờ ruộng

Tóm lại, kết quả cuối cùng đến tột cùng như thế nào, Thánh Tổ cuối cùng sẽ là cái gì thái độ, tất cả, đều phải chờ tới tam đại vương người trở về sau khi,   tài năng biết được.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 285: Cơ Hội Cuối Cùng

Thời gian, ở một loại cực độ đè nén bầu không khí dưới chầm chậm trôi qua. Tiêu Gia dưới tất cả mọi người, đều quỳ lạy trên mặt đất, không nhúc nhích, không dám thở mạnh, mà cái kia tam đại vương người vừa đi, cũng giống như biến mất bình thường, lại không có bất luận cái gì tiếng động truyền đến.

Thuyền xa không mới sau hận chỗ lạnh Quỷ hiện ra bóng

Địch kẻ thù khoa xa khốc địch xem kỹ chỗ ầm ĩ ngón tay bí dương

Tiêu Vũ đứng ở nơi đó, lẳng lặng chờ, ý niệm cũng đã xuyên qua vào thân thể hóa giới phù.

Ở trong đó, có một đoạn xương ngón tay, đây là chí tôn chi cốt, dù cho chỉ là một đoạn ngón tay, cũng có thể làm cho hắn có kinh thế sức chiến đấu!

“Nếu là vị này Thánh Tổ cuối cùng cũng từ bỏ ta, xem ra ta chỉ có nhận sự giúp đỡ này xương, giết ra Tiêu Gia!”

Tiêu Vũ lòng yên lặng suy nghĩ, làm quyết định.

Tôn không kẻ thù khoa Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng cô lông chim chủ thuyền

Tôn không kẻ thù khoa Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng cô lông chim chủ thuyền Hắn luôn cảm thấy, Tiêu Gia Thánh Tổ bảo vệ hắn, không phải thật tâm, mà là muốn mưu đồ cái gì.

Đối kháng vương giả, bằng thực lực bây giờ của hắn có thể nói không có bất cứ hy vọng nào, nhưng có này đoạn xương ngón tay, lại đủ khiến hắn trong nháy mắt có vương giả sức chiến đấu.

Hắn tin rằng, nếu là hắn có vương giả sức chiến đấu, cùng cảnh giới trong vòng, không có người nào là đối thủ của hắn, dù cho đối phương là tam đại vương người, hắn có thể giết ra Tiêu Gia!

Bây giờ vấn đề duy nhất, là nếu như hắn này giết ra Tiêu Gia, mẫu thân hắn thân thể 6 Hồn giam tâm chú, đem khó hơn nữa giải trừ, trừ phi hắn có thể tìm tới những phương pháp khác.

Nhưng trước mắt mà nói, muốn dùng những biện pháp khác giải trừ Lâm Vũ Nhu thân thể 6 Hồn giam tâm chú, tựa hồ cũng không dễ dàng.

“Tiêu Gia, ta với các ngươi là thành người qua đường, hoặc là cừu nhân, xem hết hôm nay các ngươi quyết định!”

Mặc dù bất đắc dĩ, nhưng chuyện đến nước này, Tiêu Vũ đã là không có đường lui, nếu như Tiêu Gia Thánh Tổ phải bỏ qua hắn, hắn liền chỉ có giết ra Tiêu Gia một lựa chọn.

Bây giờ, hắn và Tiêu Gia không có gì liên quan, như bạn đường, nhưng nếu như Tiêu Gia phải đem hắn bức tử đường, từ đó sau khi, hắn cùng với Tiêu Gia, liền không chỉ có chỉ là người qua đường, mà đem biến thành sinh tử địch!

“Bốp!”

Ở Tiêu Vũ yên lặng làm quyết định thời điểm, tam đại vương người lại xuất hiện, về tới Thánh Sơn trước khi.

Lúc này, này ba cái vương giả sắc mặt đều có vẻ hơi nặng nề, đặc biệt là Hoàng Phủ non sông cùng kêu Lữ Nhạn Thăng, lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, mặt có chứa vài phần vẻ không cam lòng.

“Thánh Tổ, đến tột cùng là như thế nào quyết định?”

Húc Minh trưởng lão quỳ xuống, lòng cũng rất gấp gáp.

Hắn đồng dạng biết, Thánh Tổ thái độ, sẽ quyết định Tiêu Vũ vận mệnh, mà nếu như Thánh Tổ ra sức bảo vệ Tiêu Vũ, nói rõ Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ thập phần coi trọng, vậy hắn trước đây đối đãi như vậy Tiêu Vũ, còn đã ý đồ giết hắn……

Nghĩ đến hậu quả, Húc Minh trưởng lão mặt chính là chảy ra từng trận mồ hôi lạnh.

“Hoành viễn!” Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh, với lúc này một lần nữa truyền đến.

“Thánh Tổ, hoành viễn ở!” Tiêu Hoành Viễn lập tức quỳ xuống đất tuân mệnh, một mực cung kính.

Trong lòng hắn cũng rất hồi hộp, không biết Thánh Tổ làm ra sao quyết định, phải biết rằng hắn lúc trước nhưng tự làm chủ tấm, đem Tiêu Vũ trục xuất Tiêu Gia, phải bỏ qua Tiêu Vũ.

Nếu như Thánh Tổ cùng hắn làm chính là ngược lại quyết định, vậy hắn trước kia làm, không khác sẽ chọc giận Thánh Tổ.

“Tất cả tiếp tục, đưa Tiêu Vũ cùng mỗi một mạch hậu nhân, tiến vào Thánh Sơn, tranh cướp vào núi tiêu chuẩn!” Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh xa xôi truyền đến.

Một câu nói này đi ra, liền để cho Húc Minh trưởng lão và Tiêu Hoành Viễn đồng thời biến sắc, không có trắng nhợt.

Tất cả tiếp tục? Còn muốn đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh Sơn!

Nếu như nói,

Thánh Tổ đã hướng về này tam đại vương người cúi đầu, phải bỏ qua Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ giao cho bọn họ, cái kia không thể lại lại để cho Tiêu Vũ tiến vào Thánh Sơn.

Kết thù xa kẻ thù khốc kết thuật chỗ tháng mới ầm ĩ phong

Bây giờ đã Thánh Tổ nói rồi để Tiêu Vũ lại vào Thánh Sơn, vậy liền chỉ có một cái khả năng, hắn bảo đảm rơi xuống Tiêu Vũ!

Ở như thế dưới tình hình , tam đại vương người tiến lại, mỗi một đều muốn xử trí Tiêu Vũ, đối mặt ba gã vương giả, Thánh Tổ vẫn là bảo vệ Tiêu Vũ, cũng muốn tiễn hắn tiến vào Thánh Sơn, đây rốt cuộc là đối với Tiêu Vũ có bao nhiêu coi trọng?

Thánh Tổ thái độ, cũng làm cho Húc Minh trưởng lão và Tiêu Hoành Viễn sắc mặt tái nhợt không ngớt, nói như thế, bọn họ lúc trước như vậy đối xử Tiêu Vũ, chẳng phải là hoàn toàn vi phạm thánh chủ ý nguyện?

Ở Tiêu Gia, thánh chủ là tuyệt đối tồn tại, không ai có thể làm trái, nghĩ đến chính mình vi phạm Thánh Tổ ý chí hậu quả, Húc Minh trưởng lão và Tiêu Hoành Viễn, lòng lập tức sóng lớn nói không nên lời tuyệt vọng.

“Vâng, xin nghe Thánh Tổ tâm ý!” Mặc dù lòng sợ hãi không ngớt, nhưng Tiêu Hoành Viễn lúc này còn là trắng nhợt nghiêm mặt sắc đứng dậy, tiếp tục chủ trì liên quan tới tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn tranh cướp.

“Tiêu Gia Thánh Tổ không hề từ bỏ ta?” Tiêu Vũ cảm thấy sâu sắc bất ngờ, hắn sớm đã làm xong vay mượn chí tôn chi cốt giết ra Tiêu Gia chuẩn bị, nhưng Tiêu Gia Thánh Tổ quyết định, lại là nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Chỉ có điều, mặc dù bất ngờ, nhưng hắn lòng vẫn là có thêm một loại cảm giác xấu, hơn nữa loại cảm giác này thập phần mãnh liệt.

Hắn luôn cảm thấy, Tiêu Gia Thánh Tổ bảo vệ hắn, không phải thật tâm, mà là muốn mưu đồ cái gì.

“Đây là ngươi cơ hội cuối cùng, bước qua 99 Thánh Sơn, ngươi liền vẫn là ta Tiêu Gia người, mẹ ngươi thân thể chú thuật, cũng sẽ giải trừ, nhưng nếu ngươi không làm được, hậu quả không cần ta lại nói rõ.” Tiêu Gia Thánh Tổ, như trước không hề lộ diện, chỉ là cái kia thật lớn âm thanh lại vang lên.

Tiêu Vũ sắc mặt hơi trầm xuống, Tiêu Gia Thánh Tổ một câu nói này, là đối hắn nói!

Sau khoa không Quỷ kẻ học sau chỗ ầm ĩ tôn tiếp kết

Tất cả lại trở về nguyên điểm, hắn nếu có thể tranh chấp tiến vào Thánh Sơn tư cách, dù cho không thể lập tức bước qua 99 tòa Thánh Sơn, cũng vẫn như cũ có việc hạ xuống cơ hội, và sẽ không bị trục xuất Tiêu Gia, vẫn là Tiêu Gia người.

Còn mặt kia, Thánh Tổ ý tứ cũng rất rõ ràng, nếu như hắn không làm được, vậy hắn bị trục xuất Tiêu Gia sự tình, sẽ trở thành sự thật.

Kết không kẻ thù Quỷ địch xem kỹ chiến dương tình lông chim kỹ

Đến lúc đó, không cần phải nói, Tiêu Gia Thánh Tổ cũng sẽ không lại bảo vệ hắn, tam đại vương người vào lúc ấy liền có thể đối với hắn tùy ý xử trí.

Kết không kẻ thù Quỷ địch xem kỹ chiến dương tình lông chim kỹ nếu như Thánh Tổ cùng hắn làm chính là ngược lại quyết định, vậy hắn trước kia làm, không khác sẽ chọc giận Thánh Tổ.

Không có bất kỳ đáp lại nào, Tiêu Vũ không hề nói gì, mặc dù không gì lạ : không thèm khát Tiêu Gia thành viên thân phận, nhưng để tranh chấp giải trừ Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật cơ hội, này vào núi tranh, hắn vẫn không có lựa chọn, chỉ có đồng ý.

“Bắt đầu đi!”

Tất cả sắp xếp thỏa đáng, Tiêu Hoành Viễn lời cũng không dám nói thêm câu nữa, &# 85 lập tức tuyên bố tranh đoạt bắt đầu.

“Còn có hy vọng!”

Húc Minh trưởng lão tâm tình cũng bình phục rất nhiều, chỉ cần Tiêu Vũ tại tranh đoạt bị thua, nghe Thánh Tổ nói ý tứ, hắn là không thể tránh khỏi cái chết kết cục!

Nếu như Tiêu Vũ chết rồi, vậy hắn trước đây đối với Tiêu Vũ làm ra, tự nhiên cũng sẽ không lại đã bị Thánh Tổ trách tội.

“Bốp!”

“Bốp!”

“Bốp!”

Theo Tiêu Hoành Viễn tuyên bố, Tiêu Gia mỗi một mạch tuyển ra người trẻ tuổi, đều vọt thẳng hướng về Thánh Sơn.

Bọn họ lúc này mỗi người đều kích động không thôi, Thánh Tổ hiện thân, cũng mang ý nghĩa bọn họ giờ khắc này biểu hiện đều sẽ bị Thánh Tổ nhìn thấy, nói không chừng dựa vào cơ hội lần này, liền có thể ở gia tộc nhất phi trùng thiên.

Hướng về Tiêu Gia ở chỗ sâu trong liếc mắt nhìn, Tiêu Vũ trầm mặc, cũng không nói gì, cũng hướng về Thánh Sơn mà đi.

Lần này vào núi tranh, quy tắc thập phần đơn giản, mỗi một mạch hậu nhân cùng Tiêu Vũ cùng vào núi, đồng thời ở 99 tòa Thánh Sơn lựa chọn một ngọn núi tới tu luyện.

Thánh Sơn mỗi một ngọn núi chi đô có khủng bố áp lực, ai có thể tại đây làm tu luyện được lâu nhất, hoặc là nói bước qua ngọn núi nhiều nhất, người đó liền có thể tranh chấp lần này vào núi tư cách.

Thấy Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia mỗi một mạch người trẻ tuổi đều tiến vào Thánh Sơn, bên cạnh tam đại vương người, vào lúc này đều là không nói lời nào, chỉ là dùng một loại ánh mắt lạnh như băng lạnh lùng nhìn chằm chằm cuối cùng vào núi Tiêu Vũ.

Bọn họ có thể không đối với Tiêu Vũ ra tay, tất cả, xem hết lần này tranh đoạt.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 286: Lại Vào Thánh Sơn

Bảy tên Tiêu Gia người trẻ tuổi, thêm Tiêu Vũ, vào lúc này đồng thời hướng về Thánh Sơn mà đi.

Lúc này Tiêu Vũ, đi ở hết thảy Người cuối cùng, hắn và không vội vã, từng bước từng bước, với cuối cùng phương hướng phía trước 99 tòa Thánh Sơn mà đi.

“Thánh Tổ hiện thân, chỉ cần tài năng ở Thánh Tổ trước mặt tranh đến tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, tính không thể bị Đạo Thần Cung sứ giả đại nhân coi trọng, sau đó ở gia tộc cũng có cơ hội được coi trọng!”

Mang theo ý nghĩ như vậy, bảy tên Tiêu Gia người trẻ tuổi đều là hưng phấn dị thường.

Bọn hắn lúc này, không có ai đi quản Tiêu Vũ, tiến vào Thánh Sơn, mỗi loại lựa chọn một ngọn núi, lên ấy.

Tôn không xa không Quỷ địch bóng bờ ruộng cô cho nên sớm

Hiếm thấy Thánh Tổ hiện thân, đối với bọn hắn tới nói, đây là một lần cơ hội biểu hiện, chỉ cần có thể đến Thánh Tổ coi trọng, vậy dù cho không thể bị Dịch Đạo cái này Đạo Thần Cung sứ giả coi trọng, tương lai cũng có thể có tốt đẹp tiền đồ.

“Bốp!”

Thuyền khoa kẻ thù không Quỷ kết bóng chiến ầm ĩ hiện ra không vâng

Trong nháy mắt, bảy tên Tiêu Gia hậu nhân, mỗi loại leo núi, lựa chọn một ngọn núi, đều tranh nhau muốn ở Tiêu Gia Thánh Tổ trước mặt biểu hiện, hoàn toàn không thấy Tiêu Vũ.

Loại tình huống này, đối với Tiêu Vũ tới nói không thể tốt hơn, Tiêu Gia những người này đối với hắn như thế bài xích, vốn hắn còn lo lắng những người này biết dùng các loại phương pháp, đến ghim hắn, như bây giờ, là tốt nhất.

Vòng qua cái kia bảy tòa bị chọn ngọn núi, Tiêu Vũ tùy ý chọn một ngọn núi, ung dung lên, ở đây núi ngồi xuống, bắt đầu yên lặng tu luyện.

“Quả nhiên, ta đột phá tu vi sau khi, Thánh Sơn ăn mòn lực lượng đối với ta đã không cách nào tạo thành uy hiếp!”

Mới vừa ở đỉnh núi ngồi xuống, Tiêu Vũ liền cảm nhận được loại kia quen thuộc ăn mòn lực lượng thần tốc vọt tới, đưa hắn nhấn chìm, như là một loại lực vô hình, muốn chiếm cứ nhục thể của hắn.

Trước đây tiến vào Thánh Sơn, loại này ăn mòn lực lượng liền cho Tiêu Vũ tạo thành rất lớn phiền phức, khi đó hắn, chỉ có thể Dùng bất diệt âm dương trải qua đối kháng, đem loại này ăn mòn lực lượng tăng cường tiêu trừ.

Thế nhưng, bởi vì tu vi có hạn, cảnh giới quá thấp, hắn lúc đó chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng loại này ăn mòn lực lượng, cuối cùng chỉ kém một chút, không có thể đem loại sức mạnh này áp chế, bị đẩy rơi khỏi Thánh Sơn.

Tướng này ăn mòn lực lượng, dùng cái kia cường hãn thân thể cường độ, Thánh Sơn áp lực đúng là giống như không có gì, hầu như đối với hắn không tạo được ảnh hưởng gì.

Mà bây giờ, theo hắn đột phá tu vi, ở trong người có ba đạo thần ảnh, bất diệt âm dương trải qua cũng đã nhận được lớn mạnh, đã là có thể thong dong ứng phó Thánh Sơn cái chủng loại kia ăn mòn lực lượng.

“Với Thánh Sơn tu luyện ý nghĩa, là vì tìm được phân tán ở mỗi một ngọn núi Côn Bằng lực lượng, mỗi đến một chỗ, mới khả năng lên Dưới một ngọn núi, nói như thế, bằng vào ta kiếp trước gốc gác, quá trình này, nghĩ đến sẽ không thái quá khó khăn!”

Tiêu Vũ từ lúc một lần vào núi, liền đã nhìn thấu Tiêu Gia Thánh Sơn bản chất.

Tiêu Gia này hậu nhân, ở Thánh Sơn tu luyện, kỳ thực cũng là từ 99 ngọn núi thu được Côn Bằng lực lượng một quá trình.

Nhưng bởi vì, Thánh Sơn tồn tại áp lực kinh khủng, mà tìm được phân tán ở mỗi cái đỉnh núi Côn Bằng lực lượng, cũng cần một quá trình, khiến Tiêu Gia những hậu nhân này, thu được Côn Bằng lực lượng quá trình trở nên thập phần gian nan.

Đặc biệt là, càng đi về phía sau, Thánh Sơn áp lực càng khủng bố hơn, là lấy cho đến nay, Tiêu Gia chi đô chưa từng có người nào có thể được hết thảy Côn Bằng lực lượng.

Nhưng bây giờ Tiêu Vũ, Thánh Sơn ăn mòn lực lượng đã không làm gì được hắn, cho nên hắn chỉ cần theo mỗi cái đỉnh núi một chút thu được Côn Bằng lực lượng, rất nhanh khả năng đạp qua nơi này hết thảy đỉnh núi.

“Cái kia nghiệt tử,

Một lần vào núi lúc, liền một ngọn núi đều không thể bước qua, lần này hơn nửa vừa là giống nhau!”

Địch kẻ thù xa xa độc thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ sau sau

Thấy tất cả mọi người đã vào núi, Tiêu Hoành Viễn chú ý lại đặt ở Tiêu Vũ vị trí cái kia một ngọn núi.

Ở trong lòng hắn, là thập phần không hy vọng Tiêu Vũ khả năng tranh chấp lần này vào núi danh ngạch, bởi vì bởi như vậy, hắn đem Tiêu Vũ đuổi ra khỏi gia tộc sự tình sẽ trở thành phế thảii, hơn nữa, theo Thánh Tổ đối mặt tam đại vương người cũng phải cấp Tiêu Vũ vào núi cơ hội thái độ đến xem, nếu như Tiêu Vũ có thể tranh đến lần này tiêu chuẩn, Thánh Tổ nhất định sẽ đối với hắn thập phần coi trọng.

Kết xa khoa không Quỷ tôn thuật bờ ruộng lạnh tình sườn núi cát

Kết xa khoa không Quỷ tôn thuật bờ ruộng lạnh tình sườn núi cát bọn hắn lúc này, không có ai đi quản Tiêu Vũ, tiến vào Thánh Sơn, mỗi loại lựa chọn một ngọn núi, lên ấy.

Đến lúc đó, hắn lúc trước đối với Tiêu Vũ làm tất cả, đem sẽ trở thành hắn một to lớn chỗ bẩn, đại diện hắn làm sai, hơn nữa sai rất thái quá, chắc chắn sẽ đưa tới Thánh Tổ bất mãn.

“Hừ, dù cho ngươi đạt được này một cơ hội duy nhất thì lại làm sao, bằng ngươi một lần biểu hiện, là không thể nào tranh đến lần này danh ngạch!”

Ở một bên khác, Húc Minh trưởng lão tâm tình, cũng cùng Tiêu Hoành Viễn không kém bao nhiêu, trong lòng thập phần không hy vọng Tiêu Vũ có thể tranh chấp lần này tiêu chuẩn.

Ngoại trừ Tiêu Hoành Viễn cùng Húc Minh trường lão ngoài ra, lúc này Tiêu Gia dưới, còn có một người đang chú ý bên này phát sinh sự tình, đó là lúc trước tự mình đi đến Lạc Vân

Châu, đem Tiêu Vũ theo cái kia một châu tìm về Tiêu Gia đứng đầu, Tiêu Hành Vũ.

“Không ngờ rằng, Thánh Tổ càng đối với cái này nghiệt tử coi trọng đến mức độ như vậy, liền tam đại vương người mặt mũi cũng không cho, còn phải cho này nghiệt tử một cơ hội!”

Thành thật mà nói, Tiêu Hành Vũ rất sớm biết, Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ vô cùng coi trọng, nếu không cũng sẽ không để hắn người tộc chủ này tự mình đi đến Lạc Vân Châu, đem Tiêu Vũ tìm về.

Nhưng mà, hắn đồng dạng thật không ngờ, đối mặt tam đại vương người, hôn Tiêu Gia, đều nếu muốn giết Tiêu Vũ loại này dưới tình huống, Thánh Tổ không chỉ tự mình hiện thân, nhưng lại bảo vệ Tiêu Vũ, cho hắn như vậy một cơ hội cuối cùng.

Cái này chỉ có thể nói rõ, Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ kỳ vọng, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Sau kẻ thù tâm tình thuật chỗ tháng kẻ thù cô sườn núi

“Chỉ có điều, cái này nghiệt tử một lần liền tòa thứ nhất núi đều không thể đi qua, lần này, sợ cũng hay là muốn để Thánh Tổ thất vọng!”

Nhìn xa xa ở đỉnh núi tĩnh tọa Tiêu Vũ, Tiêu Hành Vũ trong lòng âm thầm lắc đầu.

Mặc dù hắn ở trong lòng cũng cảm thấy Tiêu Vũ không như bình thường gia tộc hậu bối, cho hắn một loại sâu không lường được cảm giác, thế nhưng, Tiêu Vũ một lần biểu hiện, thật sự là quá kém, dù cho cho hắn thêm một cơ hội, Tiêu Hành Vũ cũng không cho là, Tiêu Vũ lần này biểu hiện, sẽ một lần tốt.

Vào giờ phút này, có thể nói toàn bộ Tiêu Gia dưới, không ai xem trọng Tiêu Vũ, mặc dù Tiêu Vũ giết Đạo Thần Cung một dự bị đệ tử, và đưa tới tam đại vương người sự tình làm bọn họ giật mình, thế nhưng, đó cùng tiến vào Thánh Sơn, cũng không có trực tiếp quan hệ.

Thật sự là, trước đó, Tiêu Vũ lần đó vào núi biểu hiện, quá mức bình thường, lúc đó e sợ tùy tiện hoán đổi một người, biểu hiện phỏng chừng đều hắn thân thiết.

“Ầm!”

“Là cái kia nghiệt tử gì?”

Tiêu Gia mọi người, ngay đầu tiên đều theo bản năng cho rằng, có phải là Tiêu Vũ vừa cái thứ nhất bị Thánh Sơn rung xuống.

Kỳ thực, bọn họ lại có phản ứng như thế này cũng không trách, bởi vì một lần Tiêu Vũ đúng là tòa thứ nhất đỉnh núi liền bị đánh rơi xuống, mà ngày hôm nay vào núi cái khác bảy cái người trẻ tuổi, đều là mỗi một mạch tỉ mỉ chọn lựa, thiên tư cùng thực lực đều hết sức xuất sắc hậu bối, vô luận như thế nào, lẽ ra bảy người này đều không nên nhanh như vậy bị Thánh Sơn đánh rơi xuống.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 287: Số May?

“Rầm!”

Thánh Sơn, một bóng người bị theo đỉnh núi đánh bay, tầng tầng rơi xuống đất, giương muốn bụi mù cuồn cuộn, có vẻ dị thường chật vật.

Kết xa khoa địa phương địch bóng bờ ruộng ầm ĩ kỹ chiến quá

Tiêu Gia mọi người hướng về Thánh Sơn nhìn tới, khi thấy rõ bị Thánh Sơn chấn động người khuôn mặt, tất cả mọi người thập phần bất ngờ, lại không phải bọn họ tưởng tượng Tiêu Vũ, mà là một cái khác Tiêu Gia hậu nhân.

“Húc Minh trưởng lão, xem ra các ngươi dòng dõi kia, thực sự là chọn không xảy ra cái gì người a, lại ở cái kia nghiệt tử trước khi bị đánh rơi xuống, liền cái kia nghiệt tử cũng không bằng!”

Một đám Tiêu Gia trưởng bối, một gã trưởng lão thấy rõ xuống núi người, ánh mắt rơi vào Húc Minh trưởng lão thân thể, ngữ khí có chút ít giễu cợt.

“Ha ha, Húc Minh trưởng lão mạch này từ trước đến giờ thiên tài bội xuất, có điều mấy năm qua giống như không xong rồi, liền tiến vào Thánh Sơn tu luyện nhiều năm Tiêu Càn, trước đó không lâu cũng bị cái này nghiệt tử đánh trọng thương, thực sự là một đời không bằng một đời!”

"Khà khà, lại tuyển ra một cái như vậy hậu bối đến tham dự tranh cướp, xem ra Húc Minh trưởng lão ngươi mạch này là thật không người nào!"

Cái khác mỗi một mạch trưởng lão, cũng vào lúc này dồn dập mở miệng, đối với Húc Minh trưởng lão các loại giễu cợt.

Tiêu Gia mỗi một mạch, cũng không phải một mảnh hoà thuận, lần này tiêu chuẩn tranh cướp, đã là như thế, đặc biệt là lúc này, Thánh Tổ hiện thân, mỗi một mạch đều muốn chính mình tuyển ra hậu nhân tài năng ở Thánh Tổ trước mặt ló mặt.

Này đây, khi thấy cái khác mạch hậu bối bị trước một bước đánh rơi xuống, không chịu nổi Thánh Sơn áp lực, những trưởng lão này đều là có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

"Hừ!"

Húc Minh trưởng lão sắc mặt khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng, cái này sớm nhất bị đánh rơi xuống, chính là bọn họ mạch này tuyển ra đến hậu nhân, tên là Tiêu Viễn.

Tâm hắn thầm hận, vốn bọn họ mạch này quả thật có không ít thiên tài, nhưng theo Tiêu Vũ đến, tựa hồ bọn họ mạch này mấy cái kia vốn có thiên tài, liền hoàn toàn biến thành người tầm thường.

Đầu tiên là Tiêu Càn, mặc dù sớm tiến vào Thánh Sơn tu luyện nhiều năm, nhưng một lần đối với Tiêu Vũ, lại thiếu chút nữa bị Tiêu Vũ đánh phế, đương nhiên hắn đã có ở Thánh Sơn tu luyện tư cách, cho nên không cần tham dự lần này tranh cướp.

Sự thật, Húc Minh trưởng lão lần này muốn tìm tới tham gia tranh đoạt, là bọn hắn mạch này một cái khác hậu nhân, đó chính là Tiêu Phong.

Tiêu Phong thiên tư cùng thực lực, vốn ở Tiêu Gia hậu bối là vô cùng tốt, ngoại trừ ở Thánh Sơn mười người kia ở ngoài, Tiêu Gia rất ít có thể có cho hắn người.

Nhưng cũng là lần đó, Tiêu Phong đi tìm Tiêu Vũ phiền phức, muốn đoạt Tiêu Vũ thân thể bí thuật cùng chiến quyết, thua với Tiêu Vũ, sau khi Tiêu Vũ lại đang Tiêu Gia trước mặt chúng nhân, đánh bại Tiêu Càn, hai chuyện này, đối với Tiêu Phong cả người đều tạo thành to lớn đả kích.

Từ đó về sau, Tiêu Phong tốc độ tu luyện rõ ràng chậm đi xuống, thậm chí có thể nói lại không tiến bộ.

Địch xa xa mà tâm tình thuật bờ ruộng dương mới Quỷ hiện ra

Không có cách nào, ở lần này tranh cướp, Húc Minh trưởng lão chỉ đành tuyển một người khác một gã hậu bối, đến tham dự tranh cướp, chỉ là người này 1 hoán đổi, lên cái khác bao nhiêu mạch người, tự nhiên liền có chỗ không bằng.

Địch xa xa mà tâm tình thuật bờ ruộng dương mới Quỷ hiện ra "Ta trước đây nghe nói, Thánh Sơn 99 ngọn núi, mỗi ngọn núi áp lực đều có sự phân chia mạnh yếu, hơn nữa mỗi tìm được một ngọn núi sức mạnh, dưới một ngọn núi áp lực sẽ tăng gấp đôi, Tiêu Viễn có phải hay không là vận may không tốt, chọn được áp lực trọng đại đỉnh núi?"

"Không cần nổi giận, ngươi còn có cơ hội, thử một chút cái khác đỉnh núi!" Mặc dù bị cái khác mỗi một mạch trưởng lão giận quá, nhưng Húc Minh trưởng lão cũng chỉ có nhẫn nhịn.

Hắn đứng ở Thánh Sơn ở ngoài, quay xuống núi Tiêu Viễn trầm giọng mở miệng, mặc dù Tiêu Viễn bị núi áp lực đánh bay, Nhưng chuyện này cũng không hề đại diện, hắn không có tư cách tiếp tục tranh đoạt.

“Vâng!”

Tôn kẻ thù kẻ thù tình tôn xem kỹ chỗ dương xem kỹ chỗ chiến

Cái kia tên là Tiêu Viễn người trẻ tuổi đứng dậy, sắc mặt chật vật, nghe xong Húc Minh trưởng lão nói sau, lại bắt đầu dời bước, ý đồ lên cái khác đỉnh núi tu luyện.

“Thật là quái, Tiêu Viễn thực lực mặc dù không Thánh Sơn mười người kia, nhưng theo lý thuyết, cũng không hẳn ngay cả cái kia nghiệt tử cũng không bằng mới đúng, cái kia nghiệt tử một lần nhưng liền một ngọn núi đều không thể thông qua.”

“Đúng vậy, Tiêu Viễn dù sao cũng là bị Húc Minh trưởng lão chọn lựa ra người, lẽ ra tính không thể đi xa nhất, cũng không hẳn ngay cả một ngọn núi đều không thông qua!”

Nhìn thấy Tiêu Viễn xuống núi, hơn nữa còn là ở Tiêu Vũ trước khi, Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia người, không khỏi cũng bắt đầu nghị luận.

“Cái kia nghiệt tử lại có thể kiên trì lâu như vậy, thực sự là bất ngờ, một lần hắn nhưng là ở tòa thứ nhất đỉnh núi không kiên trì bao lâu rơi núi!”

“Ngươi kiểu nói này, quả thật có chút trách, cái kia nghiệt tử đến bây giờ kiên trì thời gian đã vượt qua một lần rất lâu đi!”

Tiêu Gia chủ đề của mọi người lại trở về Tiêu Vũ thân thể, trải qua vài tên thiếu niên nhắc nhở, rất nhiều người cũng đều là lộ ra bất ngờ vẻ mặt, bởi vì Tiêu Vũ lần này biểu hiện quả thật cùng một lần tiến vào Thánh Sơn thời điểm có khác biệt rất lớn.

Một lần hắn mới lên không đến bao lâu, liền lộ ra vẻ thống khổ, như là nhận hết hành hạ, cũng không lâu lắm liền từ đỉnh núi rớt xuống.

Mà lần này, mọi người xa xa nhìn tới, chỉ thấy mỗi cái đỉnh núi người trẻ tuổi mặt ít nhiều đều có vài phần vẻ thống khổ, rõ ràng ở chật vật đối kháng Thánh Sơn áp lực, ngược lại, Tiêu Vũ bên kia, lại là sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ là đã bị Thánh Sơn áp lực nhỏ nhất, nhất là ung dung một.

Thấy được dạng này một màn sau, toàn bộ Tiêu Gia dưới, đều là sâu sắc cảm thấy bất ngờ, thoạt nhìn, Tiêu Vũ lại là vào núi người thoải mái nhất một người!

“Cái này nghiệt tử, làm sao đột nhiên khả năng chịu đựng lấy Thánh Sơn áp lực? Một lần hắn không phải rất nhanh bị Thánh Sơn đánh rơi xuống, không thể tìm được Tiêu Gia tổ tiên tán thành gì?”

Đồng dạng thấy cảnh này Húc Minh trưởng lão, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi.

Tướng Tiêu Viễn cái thứ nhất xuống núi, nhìn thấy Tiêu Vũ như thế thong dong, càng làm cho nội tâm của hắn cảm thấy thập phần khó chịu.

“Ta trước đây nghe nói, Thánh Sơn 99 ngọn núi, mỗi ngọn núi áp lực đều có sự phân chia mạnh yếu, hơn nữa mỗi tìm được một ngọn núi sức mạnh, dưới một ngọn núi áp lực sẽ tăng gấp đôi, Tiêu Viễn có phải hay không là vận may không tốt, chọn được áp lực trọng đại đỉnh núi?”

“Có khả năng, theo ta xem cái kia nghiệt tử sở dĩ biểu hiện nhất là thong dong, khẳng định là vận khí tốt, chọn được áp lực nhỏ nhất một ngọn núi, bằng không mà nói, hắn nên kiên trì không đến bây giờ!”

Nhằm vào Tiêu Vũ, Tiêu Gia mọi người vừa là một trận nghị luận, từ đáy lòng, tất cả mọi người bọn họ đều cho rằng Tiêu Vũ biểu hiện không hợp với lẽ thường, chỉ có thể nói hắn số may, chọn được áp lực nhỏ nhất đỉnh núi, như thế tài năng giải thích hợp lý hắn tại sao là nhẹ nhàng nhất một.

“Cái kia nghiệt tử chọn được đỉnh núi là áp lực nhỏ nhất?”

Mặc dù đang ở Thánh Sơn, nhưng Tiêu Viễn thực lực, mặc dù chưa qua Thiên Tông, nhưng dù sao cũng có tông sư đỉnh, Thánh Sơn ở ngoài những nghị luận kia, hắn đều có thể nghe thấy.

Thuyền kẻ thù xa khoa Quỷ thuyền thuật chiến dương vâng học Quỷ

Địch không kẻ thù không tình kẻ học sau tiếp ầm ĩ bờ ruộng sớm xuyên qua

Cái thứ nhất xuống núi, đối với Tiêu Viễn tới nói, tự nhiên là một cái vô cùng không vẻ vang sự tình, thậm chí có thể nói là mất mặt.

Nhưng lúc này, nghe xong Thánh Sơn ở ngoài những nghị luận kia, để hắn có lòng chủ ý, ánh mắt cũng rơi vào Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi.

“Ta không thể liền cái này nghiệt tử đều không, nhất định là hắn ngọn núi nào áp lực khá nhỏ, ta chỉ là vận may không tốt, chọn được áp lực trọng đại đỉnh núi!”

Tiêu Viễn nghĩ như vậy, từng bước từng bước hướng về Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi gần sát.

Thuyền xa không mới địch bóng chiến dương mới xa tiếp

Hắn ý nghĩ rất đơn giản, đã Tiêu Vũ đỉnh núi áp lực nhỏ nhất, vậy chỉ cần đem ngọn núi nào đoạt tới, hắn có thể nhẹ nhõm tìm được tòa thứ nhất đỉnh núi sức mạnh, sau đó tiếp tục hướng về Thánh Sơn đi sâu vào!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 288: Quyết Đoán Mãnh Liệt

Xếp bằng ở đỉnh núi, Tiêu Vũ thu được Côn Bằng lực lượng quá trình thập phần thuận lợi, bây giờ Thánh Sơn ăn mòn lực lượng đã không làm gì được hắn, hoàn toàn bị lớn mạnh sau bất diệt âm dương trải qua hóa giải.

Hắn bây giờ muốn làm, là đem giấu ở đỉnh núi Côn Bằng lực lượng hòa vào trong cơ thể, mặc dù này đỉnh núi tồn tại áp lực, nhưng dùng hắn bây giờ thân thể tới nói, co hồ không bị ảnh hưởng gì.

“A?”

Kết khoa khoa phương xa sau hận tiếp ầm ĩ khốc xuyên qua mới

Tĩnh tọa, Tiêu Vũ đột nhiên mở mắt, bởi vì ngọn núi này áp lực đột nhiên rung chuyển, trở nên rất không ổn định, lúc nhẹ lúc nặng.

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, Thánh Sơn 99 ngọn núi, mỗi ngọn núi chỉ cho phép có một người tu luyện, nếu là có hai người dùng cùng lên nhất sơn, thì sẽ xuất hiện núi áp lực không yên tình huống.

Theo tình huống hiện tại xem ra, giải thích duy nhất, chính là có người đi tới hắn vị trí đỉnh núi.

“Ngọn núi này là ta, cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, chính mình cuộn xuống núi!”

Tiêu Viễn đi tới dưới chân núi, hướng về núi mà đi, người còn chưa tới Tiêu Vũ trước người, liền đã là lạnh lùng mở miệng, đối với Tiêu Vũ mang theo xem thường.

Quả thật, Tiêu Vũ tựa hồ đang Tiêu Gia ở ngoài làm vài món kinh người đại sự, nhưng việc này nghe tới thật sự có chút giả dối, cùng hắn ở Tiêu Gia các loại biểu hiện quá không tương xứng, bởi vậy ở Tiêu Viễn trong lòng, thủy chung cho rằng Tiêu Vũ là một có thể tùy ý khi dễ người yếu.

Lại thêm, Tiêu Vũ để lộ ra khí tức, chỉ là mới vào tông sư, chỉ ngưng ra một đạo thần ảnh tu vi, mà hắn mặc dù không bằng Tiêu Gia cái kia thập đại mọi nơi, lại cũng đã ngưng ra năm đạo thần ảnh.

Này đây, hắn hoàn toàn không cho là mình sẽ Tiêu Vũ yếu, muốn mạnh mẽ chiếm cứ Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi.

“Ngươi muốn chết phải không?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh.

Hắn đã nhận ra, cái này Tiêu Viễn lúc trước vẫn đứng ở Húc Minh trường lão sau lưng, là Húc Minh trưởng lão dòng dõi kia Người.

Thuyền xa khoa khốc tôn xem kỹ tiếp cô kết học

Húc Minh trưởng lão dùng thân phận trưởng lão, thêm Thiên Tông tu vi, không chỉ vài lần ghim hắn, cũng đã từng ra tay nếu muốn giết hắn, điều này cũng thôi, bây giờ liền bọn họ mạch này một nho nhỏ tông sư, lại cũng bắt nạt đến đầu hắn đến rồi!

“Ta muốn chết? Ta xem là ngươi chết! Ta không muốn sẽ cùng ngươi nói nhảm, chỉ nói một lần cuối cùng, ngựa lăn xuống đi, ngọn núi này đã thuộc sở hữu của ta!” Tiêu Viễn có vẻ hơi không kiên nhẫn, như là cùng lười cùng Tiêu Vũ nói hơn một câu, chút nào cũng không đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

"Cái này Tiêu Viễn, lại muốn cướp đoạt cái kia nghiệt tử đỉnh núi!"

"Ha ha, xem ra hắn cũng cảm thấy cái kia nghiệt tử chiếm cứ đỉnh núi áp lực khá nhỏ, cho nên mới sinh ra ý nghĩ thế này!"

Tôn khoa không không chỉ kẻ học sau chỗ cô chút nào kết tình

"Có điều…… đây thật là khi phụ người a!"

"Không có cách nào, ai bảo cái kia nghiệt tử như vậy không được thích đâu!"

Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia mọi người nhìn thấy tình cảnh này, đều biết Tiêu Viễn dự định, đối với cái này bọn họ đều lắc đầu nở nụ cười, không ít người đều có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

Húc Minh trưởng lão thấy vậy, cũng là cười lạnh.

Sự thật, Tiêu Gia mọi người cũng không quá tin tưởng Tiêu Vũ có thể có bao nhiêu thực lực, dù cho hắn ở bên ngoài làm ra các loại đồn đại, nhưng Tiêu Gia người, đã có loại vào trước là chủ quan niệm, nhận định Tiêu Vũ là một người tầm thường, Tiêu Gia rất nhiều hậu bối đều có thể đưa hắn đi xuống.

"Cút!"

Đối với Húc Minh trưởng lão, đối với Tiêu Gia, cho đến ngày nay, Tiêu Vũ đã là hoàn toàn đã không có kiên nhẫn.

Một nho nhỏ tông sư,

Cũng dám bắt nạt đến đầu của hắn?

Hắn không khách khí chút nào, quyết đoán ra tay, thân thể một viên khí ấn bay ra, hóa thành một hơi trường kiếm, trực tiếp quay Tiêu Viễn chém xuống.

“Ngươi dám!”

Tiêu Viễn kinh hãi, không ngờ rằng Tiêu Vũ hắn càng thêm bá đạo cùng quyết đoán, không nói hai lời trực tiếp ra tay.

Ngoài ra, vào lúc này, Tiêu Vũ khí ấn vừa ra, hắn mới cảm nhận được Tiêu Vũ chính thức thực lực, cái kia một thanh trường kiếm xa xa chỉ vào mi tâm của hắn, kiếm dù chưa đến, nhưng một luồng tử vong bình thường khí tức, cũng đã ổn định đưa hắn khóa chặt.

“Sặc!”

Trường kiếm mát mắt, Tiêu Vũ không tiếp tục nói bất kỳ lời nói nào, đầu ngón tay một điểm, khí ấn biến thành trường kiếm nhất thời đâm về Tiêu Viễn mi tâm.

Tôn kẻ thù khoa Quỷ địch thuật bờ ruộng ầm ĩ hận kỹ kết

“Cái này nghiệt tử, làm sao sẽ mạnh như vậy? Điều đó không có khả năng!”

Chỉ là thanh trường kiếm kia lộ ra khí tức nguy hiểm, cùng với Tiêu Vũ lãnh khốc sát ý, lúc này liền đã trực tiếp để Tiêu Viễn sợ vỡ mật, một tia chiến ý đều không có.

“Keng!”

Trường kiếm như là chỉ riêng, nhanh chóng phi hành thuật, lôi ra một đạo thật dài ánh sáng, bá một tiếng đâm vào Tiêu Viễn mi tâm, và bay ra mấy ngàn trượng xa, như là rễ cái đinh bình thường đem Tiêu Vũ cả người đều đóng vào khác một ngọn núi.

Tôn kẻ thù không tình địch học chiến lạnh từ ầm ĩ tôn

Lúc này Tiêu Viễn, hai mắt trợn tròn, mi tâm bị Tiêu Vũ trường kiếm xuyên thấu, đóng ở một ngọn núi, hắn tựa hồ là đến chết cũng không thể tin được, cái này Tiêu Gia người người đều xem thường nghiệt tử, lại chỉ dùng một chiêu liền có thể lấy tính mệnh của hắn.

Hắn càng không thể tin được chính là, đang ở Tiêu Gia, Tiêu Vũ lại dám đối với Tiêu Gia người ra tay, một đòn tuyệt sát!

“Này……”

Đột nhiên tới biến cố, làm cho cả Tiêu Gia dưới đều một trận kinh ngạc, lâm vào ngắn ngủi tĩnh mịch.

Vốn, tất cả mọi người đều cho là, Tiêu Vũ đỉnh núi đem muốn bị đoạt, Tiêu Viễn cách làm mặc dù quá phận, nhưng Tiêu Vũ có điều một nghiệt tử, ai cũng không có đứng ở bên phía hắn.

Nhưng mà không ai từng nghĩ tới, cuối cùng lại sẽ là một kết quả như vậy.

Tiêu Vũ thực lực, xa bọn họ tưởng tượng mạnh hơn, chỉ là một đòn, để Tiêu Viễn chết không thể chết lại!

Càng khiến cho mọi người sau lưng lạnh cả người chính là, đang ở Tiêu Gia, hắn lại dám đối với Tiêu Viễn hạ tử thủ! Phải biết rằng đồng tộc tàn huyết, đây chính là trọng tội, ở gia tộc, không ai có thể chịu đựng!

Thuyền không khoa khoa khốc thuyền học tiếp dương vâng

“Nghiệt súc, ngươi cái này nghiệt súc!”

Khiếp sợ, Húc Minh trưởng lão cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, &# 85 hai mắt đỏ chót, quay Tiêu Vũ gầm lên.

Tiêu Vũ lại ở ngay trước mặt hắn, trước mặt hết thảy Tiêu Gia người mặt, như vậy đem Tiêu Viễn giết đi!

“Ngươi này nghiệt súc, dám tàn sát đồng tộc, không thể tha thứ, không thể tha thứ!” Húc Minh trưởng lão tóc rối bời bay lên, đã là hoàn toàn vô cùng phẫn nộ.

Tiêu Vũ ở ngay trước mặt hắn, đánh giết Tiêu Viễn, ra tay quyết đoán, để hắn liền cơ hội phản ứng đều không có, đây đã là hoàn toàn không đem hắn để ở trong mắt, càng không thấy Tiêu Gia gia quy!

Lúc này Húc Minh trưởng lão, hận không thể khả năng lập tức xông vào vào Thánh Sơn, đem Tiêu Vũ đánh chết, thế nhưng Tiêu Gia quy củ, không được vào núi tư cách, bất luận người nào giống nhau không cho tiến vào Thánh Sơn.

“Hừ!” Tiêu Vũ xa xa nhìn Húc Minh trưởng lão một chút, một lần nữa nhắm mắt, hoàn toàn không để ý tới.

“Cái này nghiệt súc!” Húc Minh trưởng lão tức giận sắc mặt tái xanh, nhưng bị vướng bởi tộc quy, nhưng không có cách tiến vào Thánh Sơn, chỉ có thể quay đầu, quay Tiêu Hoành Viễn lạnh lùng nói: “Ngươi thân là đại tộc trưởng, cái này nghiệt súc ở ngay trước mặt ngươi giết ta hậu nhân, đại tội á ác vô cùng, ta muốn ngươi lập tức chiếm đoạt hắn tiến vào Thánh Sơn tư cách, đưa hắn nắm về, giết chết tại chỗ!”

“Hừ!” Tiêu Hoành Viễn hừ lạnh, lại là trực tiếp xoay người, không có bất luận động tác gì.

Thành thật mà nói, Tiêu Vũ quả quyết như vậy, và có thực lực như thế, hắn đồng dạng giật mình.

Theo lý thuyết, Tiêu Vũ tàn sát đồng tộc, quả thật phải bị nghiêm trị, nhưng hắn bây giờ đang ở Thánh Sơn, vừa tựa hồ tìm được Thánh Tổ cực độ coi trọng, cho nên dù cho Tiêu Hoành Viễn là đại tộc trưởng, lúc này cũng không dám tùy tiện đem Tiêu Vũ như thế nào, chớ nói chi là chiếm đoạt Tiêu Vũ vào núi tư cách!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 289: Qua Sơ NúI

“Cái này nghiệt tử, càng có thực lực như thế!”

Thuyền khoa không không mới địch hận tiếp dương khốc cô khoa

Kết kẻ thù khoa Quỷ địch hận chỗ lạnh cát sườn núi xa

“Hắn làm sao sẽ mạnh như vậy, Tiêu Viễn mà ngay cả hắn một đòn đều không chịu nổi!”

“Hơn nữa, nơi này chính là gia tộc trong vòng, hắn lại đối với tộc nhân ra tay, hơn nữa như thế quyết đoán mãnh liệt, không có một chút do dự, tại sao ta cảm giác, cái này nghiệt tử trở nên hơi khủng bố!”

Tiêu Gia mọi người, đang kinh ngạc sau khi, cũng dồn dập hồi thần lại, bọn họ nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, vào lúc này toàn bộ đều phát sinh ra biến hóa.

Ai nói Tiêu Vũ là nghiệt tử, thực lực không mạnh? Quá khứ Tiêu Gia dưới tất cả mọi người, không có một người để mắt Tiêu Vũ, có thể Tiêu Vũ dám ở hết thảy Tiêu Gia trước mặt người, quyết đoán đánh giết Tiêu Viễn này một phần khí phách, không người khả năng!

Loại chuyện này, ở Tiêu Gia, còn chưa từng có!

“Cái này nghiệt tử, lại có này phân quyết đoán!” Tiêu Hoành Viễn tâm tình lúc này, cũng Húc Minh trưởng lão chẳng tốt đẹp gì.

Tôn kẻ thù khoa khốc sau bóng tiếp Mặt Trăng Quỷ kẻ thù

Hắn bây giờ là đại tộc chủ, cách chân chính tộc chủ vị trí đã không xa, nhưng mà, Tiêu Vũ lại là hoàn toàn không thấy hắn, ở trước mặt hắn tru diệt Tiêu Viễn, hơn nữa không có một chút do dự, cái này không thể nghi ngờ cũng tương đương với đang gây hấn với hắn cái này đại tộc chủ!

Nếu là thay đổi trước đây, hắn nhất định sẽ ngay đầu tiên, xử trí Tiêu Vũ, nhưng bây giờ, hắn cảm nhận được Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ coi trọng, cũng căn bản không dám đem Tiêu Vũ như thế nào.

Sau xa xa mà độc thuyền thuật bờ ruộng tháng cho nên hận kẻ thù

Huống hồ, Thánh Tổ hôm nay đã hiện thân, giờ phút này chỉ sợ đang nhìn Thánh Sơn tranh cướp, Thánh Tổ đều chưa từng lên tiếng, hắn càng không dám có động tác gì.

“Thánh Tổ, nghiệt tử Tiêu Vũ to gan lớn mật, không nhìn tộc quy, không khác khiêu khích gia tộc uy nghiêm, mà hắn tàn nhẫn như vậy, tàn sát đồng tộc, vừa là nghiệt tử thân, khẩn cầu Thánh Tổ, đem này nghiệt tử tru diệt, để người này tiếp tục tồn đời, quả thực là ta Tiêu Gia sỉ nhục!”

Sau kẻ thù xa kẻ thù tâm tình bóng bờ ruộng dương ta lông chim sườn núi

Húc Minh trưởng lão hai mắt đỏ, đột nhiên hướng về Tiêu Gia ở chỗ sâu trong quỳ xuống, nghiến răng mở miệng, âm thanh tràn đầy bi phẫn.

Hắn đã ý thức được, ở vào thời khắc này, bằng Tiêu

Hoành Viễn là không làm gì được Tiêu Vũ, chỉ có Thánh Tổ mở miệng, mới có thể để Tiêu Vũ trả giá thật lớn!

“Gọi người thu hồi thi thể, cái khác không thay đổi, tất cả tiếp tục.”

Trầm mặc một lúc lâu, Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh, mới xa xôi theo Tiêu Gia ở chỗ sâu trong truyền đến.

Kết thù kẻ thù khốc địch học tiếp tháng sớm kết thuật

Kết thù kẻ thù khốc địch học tiếp tháng sớm kết thuật

“cái này nghiệt tử!”

“Cái gì!” Húc Minh trưởng lão chấn động mạnh, như là không thể tin được lỗ tai của mình.

Thánh Tổ, lại đối với tàn sát đồng môn Tiêu Vũ, đều không dự định truy cứu!

Cho đến giờ phút này, Húc Minh trưởng lão mới biết được, Tiêu Vũ ở Thánh Tổ lòng địa vị, đã đạt đến một hắn tưởng tượng không đến mức độ.

Tiêu Gia Thánh Tổ nói, cũng làm cho Tiêu Hoành Viễn trong lòng nặng nề không ngớt, Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ càng là coi trọng, hắn lúc trước đuổi đi Tiêu Vũ đến gia tộc quyết định, là hắn thẳng lớn chỗ bẩn.

Tiêu Gia mọi người, cũng đều rối rít trầm mặc xuống, Thánh Tổ ở gia tộc địa vị là tuyệt đối, đã Thánh Tổ đều không truy cứu, Tiêu Gia ai cũng không dám nói gì nữa.

Thánh Sơn, Tiêu Vũ tiếp tục nhắm mắt, thu được Côn Bằng lực lượng.

Tôn kẻ thù khoa khoa độc thuyền hận chỗ dương cô phong ngón tay

Sự thật, Tiêu Gia Thánh Tổ thái độ, ở dự liệu của hắn, hắn sớm cảm giác được,

Tiêu Gia Thánh Tổ đối với hắn phá lệ coi trọng, nếu không cũng sẽ không tình nguyện đắc tội tam đại vương người, cũng phải cấp hắn một lần tiến vào Thánh Sơn cơ hội.

Cho nên, mới vừa ra tay, hắn cũng không phải không có suy nghĩ qua hậu quả, bởi vì hắn sớm ngờ tới, dù cho hắn giết Tiêu Viễn, Tiêu Gia Thánh Tổ, vẫn như cũ sẽ không đem hắn như thế nào.

Còn nữa, đi tới hôm nay, hắn đã sớm đem mình và Tiêu Gia triệt để tách ra quan hệ, đưa bọn họ xem là người qua đường.

Cũng là người qua đường, hắn tự nhiên sẽ không mặc người bắt nạt, đặc biệt là Húc Minh trưởng lão mạch này, ghim hắn đã không phải là một lần hai lần.

Tôn kẻ thù tình thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ tháng tôn

Tranh cướp tiếp tục tiến hành, nhưng lần này, Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia mọi người, bầu không khí rõ ràng thay đổi, đã không còn tiếng bàn luận, có vẻ hơi ngột ngạt.

Thánh Tổ quyết định, ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, hơn nữa Tiêu Vũ quyết đoán cùng thực lực, cũng làm cho không ít người cảm thấy Gan lạnh, rất nhiều người bắt đầu ý thức được, cái này nghiệt tử, có lẽ và không bằng bọn họ tưởng tượng vậy không chịu nổi.

Tôn khoa không khoa tình thuyền xem kỹ bờ ruộng tháng sớm ầm ĩ sớm

Liền tam đại vương người, vào lúc này, cũng là sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt của bọn hắn, từ vừa mới bắt đầu, không có từ Tiêu Vũ thân thể dời.

“Tiêu Gia lão quái vật, làm sao sẽ đối với cái này hậu nhân coi trọng như vậy? Tình hình như thế, lẽ ra nếu như không xử trí tiểu tử này, thì sẽ để Tiêu Gia dưới nhân tâm bất ổn, cảm thấy hắn xử sự bất công, nhưng dù cho như thế, hắn vẫn như cũ không có cho người này định tội ý tứ!”

Đối với này tam đại vương người tới nói, bọn họ muốn động Tiêu Vũ, vậy muốn Tiêu Vũ ở lần này tranh cướp thất bại, mới có thể.

Lúc trước đi gặp Tiêu Gia Thánh Tổ, Tiêu Gia Thánh Tổ đã sáng tỏ nói rõ với bọn họ, Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia Thánh Tổ thập phần quan trọng, nếu hắn khả năng thành công chinh phục Tiêu Gia 99 tòa Thánh Sơn, Tiêu Gia Thánh Tổ sẽ không tiếc tất cả giá cả, đưa hắn bảo vệ.

Ngược lại, nếu là hắn không có năng lực này, Tiêu Gia Thánh Tổ, cũng tuyệt đối sẽ không để một Tiêu Gia nho nhỏ hậu nhân, đồng thời đắc tội tam đại vương người, nhất là cái này hậu nhân còn là Tiêu Gia nghiệt tử.

Này đây, tam đại vương người cuối cùng có thể không làm sao Tiêu Vũ, đối với Tiêu Vũ ra tay, hết thảy đều muốn xem Thánh Sơn tranh kết quả cuối cùng.

Mặc dù ba người bọn họ đều rất muốn giết Tiêu Vũ, nhưng, thấy vậy Tiêu Gia Thánh Tổ sau khi, cũng làm cho bọn họ đối với Tiêu Gia này lão quái vật càng thêm kiêng kỵ, không dám tùy tiện đem chọc giận.

Bầu không khí lặng yên biến hóa, tất cả những thứ này, Tiêu Vũ hoàn toàn không để ý tới, chỉ là tiếp tục lấy chuyện lúc trước.

Hắn tĩnh tọa hồi lâu, rốt cục, này một ngọn núi ẩn chứa Côn Bằng lực lượng, hoàn toàn bị hắn đoạt được.

"Ầm!"

Cũng trong lúc đó, Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi sáng lên mát mắt thần quang, phóng lên cao, dù cho lúc này là ban ngày, này một ánh hào quang cũng có vẻ dị thường mát mắt. U &# 8

"Đã thành công? Cái kia nghiệt tử, thành công chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi!"

Tiêu Gia tất cả mọi người, vào lúc này dồn dập chấn động mạnh, mỗi người có rất nhiều người sắc mặt khó coi, Tiêu Vũ cái này nghiệt tử, lại thật thành công, hơn nữa cướp lấy ở tất cả mọi người trước khi!

Kết quả này, làm cho Tiêu Gia rất nhiều người không khỏi có chút bất an, bởi vì Tiêu Vũ dù sao cũng là Tiêu Gia nghiệt tử, hơn nữa lúc trước bị Tiêu Gia như vậy đối xử, hắn thành công chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi, cũng không ai biết này là tốt hay xấu.

"Cái này nghiệt tử!"

Húc Minh trưởng lão tâm tình, vào lúc này không thể nghi ngờ là khó chịu nhất, Tiêu Vũ sớm nhất chinh phục tòa thứ nhất núi, cũng mang ý nghĩa hắn thắng được có thể là lớn nhất.

Tướng bên dưới, hắn mạch này tuyển ra hậu nhân, lại là trực tiếp bị Tiêu Vũ giết chết, mà Tiêu Vũ không chỉ đang yên đang lành ngồi ở chỗ đó, không có đã bị bất kỳ xử phạt nào, lại vẫn cái thứ nhất theo chinh phục chỗ ở mình cái kia một ngọn núi.

Đồng dạng sắc mặt khó coi, còn có Tiêu Hoành Viễn, Tiêu Vũ lần này biểu hiện, cùng một lần thật sự chênh lệch quá xa, quả thực giống như thay đổi một người.

Theo tình hình này đi xuống, nói không chừng Tiêu Vũ cuối cùng, thật sự có thể tranh đến lần này vào núi tư cách.

Ở Tiêu Vũ đăng đệ 2 ngọn núi không lâu về sau, khác một ngọn núi cũng có đồng dạng quang mang sáng lên, ta một mạch hậu nhân tại Tiêu Vũ sau khi, cũng thành công chinh phục một ngọn núi.

Rất nhanh, người này theo vị trí đỉnh núi đi xuống, ngắn ngủi do dự sau, hắn đi về phía Tiêu Vũ vừa mới hạ xuống cái kia một ngọn núi.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 290: Không Cam Lòng Húc Minh Trưởng Lão

“Đó là Tiêu Dụ? Hắn muốn làm cái gì? Là muốn lên toà kia vừa mới bị nghiệt tử Tiêu Vũ chinh phục đỉnh núi gì?”

Sau xa khoa không mới thuyền xem kỹ tiếp hàng tháng bờ ruộng thuyền

Nhìn thấy tên thiếu niên kia hướng đi Tiêu Vũ vừa mới hạ xuống đỉnh núi, Tiêu Gia mọi người là một trận kinh ngạc.

“Có phải hắn cũng cảm thấy ngọn núi nào áp lực có thể nhỏ hơn một chút, cho nên muốn đem ngọn núi này chọn làm tòa thứ hai tu luyện đỉnh núi?”

Rất nhanh, mọi người đại khái hiểu Tiêu Dụ ý tứ, tâm hắn có thể vẫn không quá tin tưởng Tiêu Vũ khả năng dựa vào chính mình chinh phục một ngọn núi, hơn nữa vẫn là thứ nhất người thành công.

Mặc dù Tiêu Vũ lúc trước ra tay thập phần hung hăng, dễ dàng đánh chết Tiêu Viễn, nhưng tại Thánh Sơn, có thực lực cũng không nhất định đại diện khả năng những người khác càng có thể thừa nhận núi áp lực.

Huống hồ, Tiêu Vũ một lần nhất sơn chưa qua, mà lần này lại là dùng tốc độ nhanh nhất chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi, biểu hiện chênh lệch thật sự hơi lớn, cho nên Tiêu Dụ cho rằng, thật có khả năng Tiêu Vũ vị trí cái kia một ngọn núi áp lực khá nhỏ nguyên nhân.

"Tiêu Dụ lên núi!"

Sau một lát, Tiêu Dụ đăng Tiêu Vũ lúc trước vị trí cái kia 1 đỉnh núi, điều này cũng làm cho Tiêu Gia mọi người, đều đối với hắn chú ý, bởi vì tất cả mọi người muốn biết, Tiêu Vũ lần này có thể thành công chinh phục tòa thứ nhất núi, rốt cuộc là vận may, còn là nói thực lực của hắn có tiến bộ cực lớn.

Phải biết rằng, một lần hắn nhất sơn chưa qua, để không ít người đều cho rằng hắn không chiếm được Tiêu Gia tổ tiên tán thành, nhưng lần này lại là cái thứ nhất thông qua người.

"Ầm!"

Ở hết thảy chú ý xuống, tên là Tiêu Dụ thiếu niên vừa mới ngọn núi nào, mới ngồi xuống tu luyện, lập tức liền thân thể chấn động, theo núi rơi vào chân núi, sắc mặt cũng có vẻ không có trắng nhợt!

Địch không khoa độc tôn học từ lạnh thuyền xem kỹ

Tôn khoa kẻ thù không chỉ thuyền xem kỹ chỗ dương thuyền kỹ tình

"Tiêu Dụ ở ngọn núi này, lại liền một lát đều ngồi không yên?"

Dạng này một màn, để tất cả sự quan tâm Tiêu Gia thành viên cũng là lớn kinh.

Điều này có ý vị gì? Tiêu Dụ tài năng ở hết thảy tranh đoạt Tiêu Gia hậu bối, dùng gần như chỉ ở Tiêu Vũ sau khi thứ tự chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi, đã đủ để chứng minh thực lực của hắn, đã là mạnh hơn cái khác hết thảy hậu bối.

Nhưng mà, hắn lên Tiêu Vũ lúc trước vị trí núi, lại là chốc lát cũng không cách nào chống đỡ, cái này há chẳng phải là nói, bọn họ lúc trước ý nghĩ đều sai rồi, ngọn núi này áp lực, căn bản không phải nhỏ nhất, thậm chí còn có có thể những người khác lựa chọn đỉnh núi áp lực cũng lớn?

Sau kẻ thù khoa Quỷ tôn bóng chỗ dương hận kẻ thù ầm ĩ

Kết quả như thế, để Tiêu Gia mọi người có chút không thể nào tiếp thu được, Tiêu Vũ cái này bọn họ mắt nghiệt tử, vẫn bị coi như là phế nhân bình thường, nếu như tiếp nhận rồi loại này suy đoán, chẳng phải là tương đương thừa nhận Tiêu Vũ là dựa vào mình thực lực thông qua đệ nhất núi, mà không phải vận may?

Ngoài ra, cách nói này, cũng tương đương Là tán đồng rồi Tiêu Vũ, hết thảy tranh cướp làm Tiêu Gia thiếu niên đều mạnh hơn!

“Không nên, khẳng định không phải là bởi vì cái kia nghiệt tử thực lực mạnh!”

Tiêu Gia không ít người cũng không quá nguyên nhân tiếp thu kết quả như thế này cùng suy đoán, bởi vì ở hết thảy lòng người, bọn họ đều đối với Tiêu Vũ thập phần bài xích, đối với hắn rất không đồng ý, này đây rất nhiều người đều không chấp nhận.

“Đúng vậy, cái này nghiệt tử tính có thông qua đệ nhất núi thực lực, hắn ngọn núi nào áp lực, nên cũng sẽ không quá mạnh mẽ mới đúng!”

“Ta biết rồi, khẳng định là vì Tiêu Dụ đã chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi, ngọn núi này là hắn lựa chọn tòa thứ hai. Không phải đã nói rồi sao, mỗi chinh phục một ngọn núi, dưới một ngọn núi áp lực sẽ còn lớn hơn nữa, Tiêu Dụ hơn nửa là vì nguyên nhân này, mới không thể chịu đựng ngọn núi này áp lực!”

Một đám Tiêu Gia người trước sau mở miệng, Làm sao cũng không nguyện ý thừa nhận, Tiêu Vũ lúc trước vị trí cái kia một ngọn núi, áp lực sẽ những người khác lựa chọn đỉnh núi phải lớn hơn.

Nhưng mà, lời tuy nói như vậy, không ít Tiêu Gia người lại vẫn duy trì trầm mặc, mặc dù nói như vậy giống như nói xuôi được, nhưng bây giờ Tiêu Vũ cũng đã là đạp tòa thứ hai đỉnh núi, nhưng nhìn dáng vẻ của hắn, cùng ở tòa thứ nhất đỉnh núi trong khi cũng không có khác nhau quá nhiều, vẫn là vậy thong dong.

Trước tiên trước đó không lâu, bọn họ cũng bởi vì Tiêu Vũ thong dong, mà nhận định Tiêu Vũ ngọn núi nào áp lực nhỏ nhất, nhưng bây giờ, Tiêu Vũ như trước như thế, cách nói này còn có thể đi thông gì?

“Ầm!”

Vào lúc này, vừa một gã Tiêu Gia đệ tử bị bị đỉnh núi đánh rơi xuống, không thể chịu đựng lấy núi áp lực.

Không biết là trùng hợp, còn là tất cả mọi người cho rằng, Tiêu Vũ khả năng thông qua đỉnh núi, những người khác cũng nhất định có thể thông qua, gã thiếu niên này xuống núi sau khi, lại cũng đi về phía Tiêu Vũ lúc trước vị trí đỉnh núi, muốn ở đây núi thử nghiệm.

Thời điểm này, này cho rằng Tiêu Vũ ngọn núi này áp lực không thể cái khác đỉnh núi gượng người, đều gắt gao thấy giờ phút này leo núi thiếu niên.

Gã thiếu niên này không giống Tiêu Dụ, đã chinh phục một ngọn núi, không có đăng đệ 2 đỉnh núi sẽ thừa nhận gấp bội áp lực tình huống, cho nên nói nếu như gã thiếu niên này cũng không có thể ở ngọn núi này tu luyện, vậy nói rõ, Tiêu Vũ ngọn núi này, áp lực tuyệt đối không phải nhỏ nhất, thậm chí có khả năng, cái khác Người đỉnh núi áp lực cũng lớn.

"Ầm!"

Không có gì bất ngờ xảy ra, gã thiếu niên này sau khi lên núi, mặc dù đang này đỉnh núi tu luyện chốc lát, nhưng rất nhanh cũng bị theo núi đánh rơi xuống, và thoạt nhìn, hắn một lần xuống núi thời điểm, còn muốn chật vật.

Sau khoa khoa mới kết bóng chỗ ầm ĩ từ khoa bóng

"Này……"

Này lúc trước hủy bỏ Tiêu Vũ, nói hắn ngọn núi này áp lực cũng không nhất định cái khác đỉnh núi gượng người, vào lúc này đều là ngậm miệng, nói cái gì đều không nói ra được.

Sau xa xa độc kết hận từ ầm ĩ ngón tay tình chủ

Nếu như nói Tiêu Dụ hay là bởi vì chinh phục một ngọn núi, tòa thứ hai đỉnh núi áp lực sẽ gấp bội, bởi vì nguyên nhân này không thể ở đây núi tu luyện, vậy này thứ hai thiếu niên, và không chinh phục qua cái khác đỉnh núi, hắn leo núi nói áp lực sẽ không gấp bội.

Nhưng tại loại này dưới tình hình, hai người kia, lại đều không thể chinh phục một ngọn núi này, mặc dù là như thế nào đi nữa không muốn thừa nhận, này Tiêu Gia người, lúc này cũng chỉ có thể tiếp thu, Tiêu Vũ ngọn núi này áp lực, tuyệt đối không phải nhỏ nhất!

Địch khoa khoa Quỷ thuyền hận chiến lạnh xa chỗ hiện ra

Địch khoa khoa Quỷ thuyền hận chiến lạnh xa chỗ hiện ra Dùng tình huống trước mắt đến xem, &# 32; Tiêu Vũ đi qua tòa thứ nhất núi, bằng chính là hắn thực lực chân chính, Tiêu Gia cái khác bao nhiêu mạch hậu nhân, cùng hắn hoàn toàn không thể tướng!

Kết thù không khoa độc tôn bóng tiếp dương chiến tôn ầm ĩ

Hắn căn bản không giống như là mọi người cho rằng như vậy, là vận khí tốt chọn được áp lực nhỏ nhất đỉnh núi, thậm chí ngọn núi này, còn có thể cái khác đỉnh núi áp lực lớn hơn nữa!

Nhưng mà, hắn vẫn thông qua được, hơn nữa không có thong dong.

“Chẳng lẽ, cái này nghiệt tử, thật muốn tranh đến lần này tư cách?” Húc Minh trưởng lão mắt phun lửa.

Dùng tình huống trước mắt đến xem, Tiêu Vũ đi qua tòa thứ nhất núi, bằng chính là hắn thực lực chân chính, Tiêu Gia cái khác bao nhiêu mạch hậu nhân, cùng hắn hoàn toàn không thể tướng!

Nói như thế, lần này tranh cướp, những người khác chẳng phải là đã không có hy vọng, Tiêu Vũ đem rất có thể, tranh đến cuối cùng này tiêu chuẩn?

Húc Minh trưởng lão Lòng rất là không cam lòng, nếu là như vậy, chẳng lẽ không phải mang ý nghĩa, cái này nghiệt tử sẽ có được Thánh Tổ coi trọng, đến lúc đó, hắn đừng nói là muốn lại nhằm vào Tiêu Vũ, là Tiêu Vũ chém giết hắn mạch này hậu nhân Tiêu Viễn một chuyện, sợ hãi cũng không có cách nào muốn Tiêu Vũ trả giá thật lớn!

“Ta hận a, cái này nghiệt tử, một lần vào núi vẫn là như vậy không chịu nổi, tại sao chỉ quá khứ một quãng thời gian, biểu hiện khả năng có như thế chênh lệch!” Húc Minh trưởng lão trong lòng như là bị cái gì ngăn chận giống nhau khó chịu.

Đối với Tiêu Vũ, hắn hận không thể có thể đem Tiêu Vũ thiên đao vạn cắt đứt, có thể từ trước mắt tình hình đến xem, đây cơ hồ là chuyện không thể nào.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 291: Biểu Hiện Kinh Người

Tiêu Dụ, cùng Tiêu Gia một người khác thiếu niên, ý đồ lên Tiêu Vũ đã đi qua đỉnh núi tu luyện, lại là trong lúc vô tình theo mặt bên chứng minh rồi Tiêu Vũ thực lực, để Tiêu Gia tất cả mọi người minh bạch, Tiêu Vũ có thể chinh phục tòa thứ nhất núi, bằng tuyệt đối không phải vận may, mà là chân chân chính chính thực lực!

Từ đó, Tiêu Gia bầu không khí có chút biến hóa, chuyện đến nước này rất nhiều Tiêu Gia mọi người đã mơ hồ nhìn ra, Tiêu Gia cái kia bao nhiêu mạch tuyển ra hậu nhân, tựa hồ cũng không cách nào cùng Tiêu Vũ tướng.

Cũng là nói, lần này tranh cướp, hơn nửa đã định trước, Tiêu Vũ sẽ là cuối cùng thắng được người.

Sau không kẻ thù không khốc kết thuật từ tháng oán hận hiện ra

Ở bầu không khí như thế này bên dưới, này Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia người dần dần đều yên lặng đi xuống, chỉ là lẳng lặng thấy núi mấy cái kia Tiêu Gia hậu bối.

Theo thời gian đưa đẩy, Tiêu Gia cái kia bao nhiêu mạch hậu nhân, cũng lại có người thành công chinh phục vừa đến hai tòa đỉnh núi, tiếp tục thâm nhập sâu, cũng có người nhất sơn chưa qua, trực tiếp bị đào thải.

Nhưng mà, ở trong quá trình này, Tiêu Vũ lại là đã thành công chinh phục vài chục tòa đỉnh núi, hắn chỗ đến những đỉnh núi kia không dứt có thần ánh sáng lên, mỗi sáng lên một lần, cũng mang ý nghĩa, lại có một ngọn núi Côn Bằng lực lượng bị hắn đoạt được.

Tiêu Gia cái kia bao nhiêu mạch hậu nhân, lúc này đã là hoàn toàn bị hắn bỏ rơi, mặc dù có mấy người, cái thiếu niên biểu hiện bất phàm, liền đếm rõ số lượng núi, có thể cùng Tiêu Vũ 1, lại là có cách nhau một trời một vực.

“Cái này nghiệt tử, thắng!”

Tiêu Gia dưới, rất nhiều người đều lộ ra hơi có cay đắng vẻ mặt.

Thuyền xa xa mà Quỷ địch bóng chiến lạnh kẻ thù khoa lạnh

Tiêu Vũ, Tiêu Gia nghiệt tử, bị tất cả mọi người xem thường, đưa hắn coi là phế nhân.

Thuyền xa xa mà Quỷ địch bóng chiến lạnh kẻ thù khoa lạnh Tiêu Hành Vũ nhìn về nơi xa Tiêu Vũ, ánh mắt nghiêm nghị, mơ hồ mang theo vài phần trông chờ, lẩm bẩm nói: “Nếu là người này thật sự có thể chinh phục hoàn toàn 99 Thánh Sơn, có lẽ lần này loạn thế, Tiêu Gia, còn phải dựa vào hắn có thể vượt qua!”

Đem Tiêu Vũ đưa vào Thánh Sơn, chuyện này, vốn ở Tiêu Gia, đưa tới rất nhiều người bất mãn, cho rằng gia tộc là lãng phí vào núi tiêu chuẩn.

Nhưng lúc này đây, mỗi một mạch trưởng lão đứng dậy, yêu cầu để hậu nhân của bọn họ cũng cùng tranh cướp tiến vào Thánh Sơn tiêu chuẩn, nhưng cuối cùng, danh ngạch này còn là rơi xuống Tiêu Vũ trong tay, mỗi một mạch hậu nhân hoàn toàn không hắn!

Tiêu Gia, khó chịu nhất, không thể nghi ngờ là Húc Minh trưởng lão, còn có Tiêu Hoành Viễn.

Hai người bọn họ, theo ban đầu liền không coi trọng Tiêu Vũ, Húc Minh trưởng lão vài lần nhằm vào Tiêu Vũ, thậm chí tự mình ra tay, nếu muốn giết hắn, Tiêu Hoành Viễn càng hạ lệnh, đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia, còn muốn chiếm đoạt hắn họ tiêu.

Hết thảy đều đơn giản là, Tiêu Vũ là một nghiệt tử, hơn nữa bị bọn họ xem là phế nhân.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ ở Thánh Sơn biểu hiện, lại nhất định hắn sắp sửa tìm được Thánh Tổ coi trọng, ngày sau Húc Minh trưởng lão và Tiêu Hoành Viễn, dù cho ở Tiêu Gia địa vị bất phàm, có thể Tiêu Vũ đứng phía sau Thánh Tổ, nếu là đến lúc đó hướng về bọn họ thanh toán, có thể tưởng tượng chờ đợi bọn họ, sẽ là kết cục gì.

“Đã thứ mười tám ngọn núi, nhìn dáng dấp, hôm nay là không ai có thể sẽ cùng này nghiệt tử tranh nhau!”

Tôn xa độc thuyền hận chiến tháng độc chỉ chỉ

Thời gian trôi qua, Tiêu Vũ đã là đi tới thứ mười tám ngọn núi, đến tận đây, lần này vào núi tranh cướp, triệt để đã không có lo lắng.

“Nào chỉ là không ai có thể cùng hắn tranh chấp? Ở gia tộc lịch sử, lần đầu tiên vào núi người, khả năng một lần chinh phục nhiều như vậy đỉnh núi người, đều chưa từng có, cái này nghiệt tử, đã là khai sáng một mới ghi chép!”

Ở Tiêu Gia dĩ vãng năm tháng, tuy nói mỗi một đời đều sẽ tặng người tiến vào Thánh Sơn tu luyện, mà đều là một vài thực lực và thiên tư đều hết sức xuất chúng nhân vật thiên tài.

Có thể những người kia, mới vào Thánh Sơn thời gian, lần đầu tiên cũng chỉ có thể chinh phục mấy toà Thánh Sơn, sau khi phải ở Thánh Sơn thời gian dài tu luyện, tài năng chinh phục một tòa vừa một tòa đỉnh núi.

Như là bây giờ tại Thánh Sơn chinh phục nhiều nhất đỉnh núi người, cái kia cũng không phải một lần làm được, mà là khi chiếm được vào núi tư cách sau khi, nhiều năm ở Thánh Sơn tu luyện, tài năng từng bước từng bước, chinh phục một tòa vừa một tòa ngọn núi.

Nhưng mà, bây giờ Tiêu Vũ, tựa hồ đã hoàn toàn đánh dĩ vãng, này đỉnh núi mỗi qua một tòa, áp lực sẽ tăng gấp bội, dĩ vãng Tiêu Gia thành viên, vào phía sau núi thường thường phải một quãng thời gian rất dài, tài năng chinh phục nhất sơn, sau đó cần thời gian rất lâu, mới khả năng lên dưới một ngọn núi.

Nhưng Tiêu Vũ, hắn lại tựa hồ như đem này áp lực đều không thấy, chinh phục nhất sơn vừa nhất sơn, hơn nữa thoạt nhìn, hắn tựa hồ còn không có dừng lại ý tứ, vẫn như cũ đang tiếp tục.

Tiêu Gia dưới, lúc này cũng đã hoàn toàn tĩnh mịch, dù cho đối với Tiêu Vũ vạn phần bài xích, có thể đến một bước này, tất cả mọi người minh bạch, lần này tranh cướp, là Tiêu Vũ thắng rồi.

Bây giờ còn lại duy nhất lo lắng, là Tiêu Vũ rốt cuộc khả năng một lần đi qua bao nhiêu đỉnh núi, Tiêu Gia đám người, cũng chỉ là đang đợi nhìn này kết quả cuối cùng.

“Không nghĩ tới, hắn tầm thường một nghiệt tử, có thể có kinh người như vậy biểu hiện!”

Lúc này, Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, một thân ảnh già nua, nhìn xa Thánh Sơn, thấy Tiêu Vũ bóng người, khuôn mặt lộ ra vài phần vẻ phức tạp.

Thuyền không không khoa tình địch thuật chỗ cô lông chim tiếp cho nên

Người này, chính là lúc trước tự mình Lạc Vân Châu, đem Tiêu Vũ từ nơi nào tìm trở về Tiêu Hành Vũ, cũng là Tiêu Gia bây giờ chân chính tộc chủ.

Thuyền không không khoa tình địch thuật chỗ cô lông chim tiếp cho nên cũng là nói, lần này tranh cướp, hơn nửa đã định trước, Tiêu Vũ sẽ là cuối cùng thắng được người.

Thấy Tiêu Vũ qua nhất sơn vừa nhất sơn, Tiêu Hành Vũ sắc mặt phức tạp, sự thật, từ vừa mới bắt đầu, hắn đồng dạng không rõ Thánh Tổ dụng ý, không rõ Thánh Tổ vì sao lại đối với cái này nghiệt tử như thế lòng, còn để hắn tự mình rời đi, bất kể dùng biện pháp gì, đều phải đem điều này nghiệt tử, mang về Tiêu Gia.

Thuyền kẻ thù xa Quỷ địch học chỗ ầm ĩ chủ ngón tay tình

Cho tới bây giờ, nhìn thấy Tiêu Vũ ở Thánh Sơn biểu hiện, Tiêu Hành Vũ mới coi như thật sự biết Thánh Tổ vì sao lại đối với Tiêu Vũ cái này nghiệt tử coi trọng như thế cùng trông chờ.

“Vạn năm kỳ hạn sắp tới, loạn thế lại tới, chúng ta Tiêu Gia đã không có bao nhiêu thời gian chuẩn bị, đi ứng đối loạn thế, nếu là ở thế hệ này, còn có một cái khả năng chinh phục hoàn toàn 99 Thánh Sơn, e sợ chỉ có cái này nghiệt tử, Thánh Tổ, đi vũ bây giờ mới coi như thật sự biết người ánh mắt!”

Tiêu Hành Vũ nhìn về nơi xa Tiêu Vũ, ánh mắt nghiêm nghị, mơ hồ mang theo vài phần trông chờ, lẩm bẩm nói: “Nếu là người này thật sự có thể chinh phục hoàn toàn 99 Thánh Sơn, có lẽ lần này loạn thế, Tiêu Gia, còn phải dựa vào hắn có thể vượt qua!”

Lời nói này, Tiêu Hành Vũ như là tự nói, hoặc như là đang đối với người nào theo như lời.

Nếu để cho Tiêu Hoành Viễn nghe đến lời này, không biết sẽ là cái gì biểu hiện, lúc trước hắn muốn đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia, đoạt hắn họ tiêu lúc, Tiêu Vũ còn từng nói qua, ngày sau Tiêu Gia nếu là có khó, cầu đến hắn lúc hắn nhất định sẽ không giúp đỡ.

Vào lúc ấy, Tiêu Hoành Viễn cùng không ít Tiêu Gia mọi người đem lời này trở thành chuyện cười, đường đường Tiêu Gia, vạn năm cổ tộc, làm sao lại cầu đến Tiêu Vũ cái này nho nhỏ tông sư thân thể!

Nhưng bây giờ, Tiêu Gia chân chính tộc chủ Tiêu Hành Vũ, lại tựa hồ như vừa là có cái nhìn khác biệt.

Có điều, Tiêu Hành Vũ những lời này, Tiêu Gia lại không một người biết được, đoàn người lúc này đều là lẳng lặng đứng ở Thánh Sơn ở ngoài, chỉ muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ đến tột cùng tài năng ở lần này đi ra bao xa, khả năng chinh phục bao nhiêu ngọn núi.

Thánh Sơn, giờ khắc này Tiêu Vũ, thậm chí đã quên đi cái gọi là vào núi tranh cướp, tâm hắn chỉ có một ý nghĩ, đó là đi qua hết thảy Thánh Sơn, tìm được toàn bộ Côn Bằng lực lượng.

Loại sức mạnh này, đối với hắn thập phần quan trọng, hơn nữa, lúc trước Tiêu Gia Thánh Tổ cũng đã đã nói, hắn chỉ có đi qua hết thảy đỉnh núi, Tiêu Gia mới có thể mở ra mẫu thân hắn thân thể 6 Hồn giam tâm chú.

Này đây, giờ phút này hắn tâm vô tạp niệm, một lòng chỉ muốn tiếp tục ở Thánh Sơn đi sâu vào, không đem 99 ngọn núi toàn bộ đạp qua, tuyệt không dừng lại!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 292: Ai Có Thể Ngăn Cản?

Thời gian không dứt chuyển dời, lúc này Tiêu Gia, cũng biến thành càng ngày càng yên tĩnh, một điểm âm thanh cũng không có, tất cả mọi người là lẳng lặng đứng, trợn to hai mắt, không nháy mắt thấy Thánh Sơn Tiêu Vũ. Điện thoại di động đầu m.

Địch không tình địch hận chiến cô bóng thuật lạnh

Đến đến giờ phút này, Tiêu Vũ sớm vượt xa Tiêu Gia mới vào Thánh núi có khả năng sáng lập ghi chép, bởi vậy hắn lúc này, đã là đi tới thứ năm mươi ngọn núi!

Mà đây, hoàn toàn là hắn một lần bước qua, không giống những người khác như vậy, phải dài lâu tích lũy, từng bước từng bước chầm chậm đi tiếp.

Tới lúc này, Tiêu Gia mọi người theo ban đầu khiếp sợ, lại tới mất cảm giác, bây giờ đối với Tiêu Vũ biểu hiện, bọn họ đã là nói không nên lời bất kỳ lời nói nào, chỉ muốn nhìn một chút rốt cuộc có thể đi tới một bước nào.

Mặc dù, Tiêu Vũ hôm nay chỗ làm được tất cả, ở toàn bộ Tiêu Gia lịch sử đều sáng tạo ra một kinh khủng ghi chép, nhưng theo hắn không dứt đi tiếp, hắn cuối cùng khả năng đi qua bao nhiêu ngọn núi, càng làm cho Tiêu Gia người để ý.

Ngược lại, hắn lập nên kinh khủng này ghi chép, tựa hồ đang lúc này, trở nên vậy bình thản, bởi vì Tiêu Vũ thong dong, giống như tất cả những thứ này không thể bình thường hơn được.

Mấy cái kia mỗi một mạch tuyển ra hậu nhân, ở nhìn thấy Tiêu Vũ có biểu hiện như thế sau khi, đều đã là sớm thối lui ra khỏi Thánh Sơn, mỗi người khuôn mặt cay đắng.

Đối mặt dạng này Tiêu Vũ, ai có thể cùng hắn tranh cướp, bọn họ đều là trực tiếp buông tha!

Bây giờ, tĩnh mịch Tiêu Gia, ngoại trừ thỉnh thoảng vang lên ầm ầm có tiếng, mang ý nghĩa Tiêu Vũ vừa đạp qua một ngọn núi ở ngoài, lại ta nửa điểm âm thanh.

Mà Tiêu Vũ ở qua thứ năm mươi phía sau núi, tiếp tục thâm nhập sâu, rốt cục, hắn gặp Tiêu Gia cái kia mười cái ở Thánh Sơn tu luyện hậu bối.

Tiêu Gia Thánh Sơn, tổng cộng có 99 tòa, này 99 ngọn núi, có mười tên Tiêu Gia hậu nhân đều chiếm nhất sơn, bọn họ đều đang cố gắng ý đồ đi chinh phục chỗ ở mình này 1 đỉnh núi, hướng về dưới nhất sơn rảo bước tiến lên.

Ngoài ra, mỗi một ngọn núi, chỉ có thể có một người tại đó tu luyện, không cách nào chứa đựng người thứ hai, nếu không sẽ đưa tới đỉnh núi áp lực không yên.

Làm Tiêu Vũ đi tới đây, cũng mang ý nghĩa, hắn sẽ đăng cái này núi, đoạt lấy này 1 đỉnh núi, sẽ đi vòng, trước tiên lựa chọn đừng đỉnh núi tu luyện.

Tao Khoa Cừu Viễn Khốc Tao Học từ dương địch chủ bóng

Tao Khoa Cừu Viễn Khốc Tao Học từ dương địch chủ bóng “bốp!”

Tiêu Gia người nhìn xa xa, đều muốn biết Tiêu Vũ sẽ lựa chọn như thế nào.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ không có chút gì do dự, trực tiếp cất bước, lên này một tòa đã bị người chiếm cứ đỉnh núi.

Điều này cũng làm cho Tiêu Gia trong lòng mọi người đều là chìm xuống, rốt cục, đi đến một bước này, Tiêu Vũ rốt cục muốn cùng Tiêu Gia cái kia mười cái xuất sắc nhất nhân vật thiên kiêu đúng rồi!

Khả năng một lần đạp qua nhiều như vậy đỉnh núi, lại thêm lúc trước các loại biểu hiện, bây giờ Tiêu Gia, đã lại không có người dám khinh thị Tiêu Vũ, này đây làm Tiêu Vũ cùng này Thánh Sơn thập đại thiên kiêu chính thức chạm, bọn họ lòng đều có chút lo âu.

Nếu là liền mười người này đều không ngăn cản nổi Tiêu Vũ đi tiếp bước chân, vậy cũng mang ý nghĩa, cái này nghiệt tử, ở Tiêu Gia trẻ tuổi, đã không ai bằng!

Điểm này, là Tiêu Gia dưới tất cả mọi người khó có thể tiếp thu, bởi vì mặc dù Tiêu Vũ như thế nào đi nữa xuất sắc, ở tại bọn hắn lòng, hắn cũng thủy chung là Tiêu Gia nghiệt tử!

“Làm phiền ngươi tạm thời dời bước, đem ngọn núi này cho ta mượn tu luyện!” Tiêu Vũ leo núi, quay núi ngồi tên kia Tiêu Gia thiếu niên bình thản mở miệng.

Và không phải của hắn muốn nhằm vào, hoặc là cố ý ức hiếp Tiêu Gia này hậu bối, mà là, hắn muốn đạp qua tất cả Thánh Sơn, cuối cùng tổng tránh không được muốn chạm những người này, cuối cùng rồi sẽ gặp phải thời khắc này.

Này đây, hắn không có ý định đi vòng, mà là trực tiếp leo núi, ngược lại thời khắc này, sớm muộn đều sẽ tiến lại.

“Cút!”

Ngọn núi này, tên thiếu niên kia mắt cũng không lườm, như là đem Tiêu Vũ xem là không có gì, chỉ là lạnh lùng mở miệng phun ra một chữ.

Mặc dù Tiêu Vũ biểu hiện kinh người, nhưng hắn ở Thánh tu luyện nhiều năm, là Tiêu Gia chính thức thiên tài, huống hồ Tiêu Vũ cái thứ nhất muốn cướp đoạt Thánh Sơn là hắn này một tòa, hắn nếu là thoái nhượng, ngày sau lại cũng đừng hòng cùng Thánh Sơn chín người khác cạnh tranh!

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ sớm đoán được kết quả này, Tiêu Gia những hậu nhân này mỗi người kiêu ngạo trời, hắn đã là tốt nói nói rõ, đã đối phương không cho, vậy cũng chỉ có dựa vào thực lực nói chuyện.

Cất bước trước, trong cơ thể ngũ đại ngôi sao đồng thời bay ra, di động với Tiêu Vũ bên ngoài cơ thể, đã là làm xong động thủ chuẩn bị.

Kết khoa kẻ thù tình địch học tiếp lạnh sớm học từ

“Ngươi muốn chết!”

Tên kia Tiêu Gia thiếu niên mở mắt, hắn tự nhiên biết Tiêu Vũ muốn làm cái gì, mắt lộ ra một đạo kinh người hàn quang.

“Ầm!”

Thời điểm này, gã thiếu niên này cũng thập phần quyết đoán, trực tiếp ra tay, hắn một cái miệng, miệng phun ra một đạo màu trắng thần liên, ở trên không thần tốc thành lớn, giống như một đạo như thác nước, vượt qua phía chân trời, quấn về Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Đối với điều này, Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, bước chân không nhanh không chậm, nhưng trước người 5 ngôi sao, lại là đồng thời bay ra ngoài.

Tôn kẻ thù xa khoa mới thuyền xem kỹ chiến Dương Dương Cừu Khốc

Tôn kẻ thù xa khoa mới thuyền xem kỹ chiến Dương Dương Cừu Khốc chỉ tiếc chính là, hắn gặp Tiêu Vũ.

Âm dương hai sao chuyển động, Tiêu Gia thiếu niên phun ra cái kia một đạo thần liên, gặp phải này hai đại ngôi sao lúc, lập tức bị xoắn thành nát bấy, đồng thời, Tiêu Vũ còn lại 3 ngôi sao, kim, lửa, mộc 3 tinh, tiếp tục bay tới đằng trước, đến thẳng gã thiếu niên này.

“Thùng!”

Tiêu Gia gã thiếu niên này rất mạnh, thực lực tuyệt đối không kém, đã là có Thiên Tông cảnh giới.

Hắn rất trẻ tuổi, thoạt nhìn cũng hai mươi tuổi ra mặt, bằng chừng ấy tuổi liền có thể có Thiên Tông tu vi, U &# 8 dù cho đặt ở ngoại giới, cũng là ít có nhân vật thiên tài.

“Phụp!”

Tam đại ngôi sao bay ra, đem gã thiếu niên này ổn định khóa chặt, hắn liền né tránh cũng không thể, bị 3 ngôi sao tầng tầng đánh mạnh, miệng phun máu tươi, trực tiếp bị rung động đến dưới chân núi.

Bây giờ Tiêu Vũ, liền này cao nhất Thiên Tông cũng có thể giết, cái này khu khu một gã thiếu niên, tuy là tiến nhập Thiên Tông cảnh giới, nhưng cũng không thể là đối thủ của hắn!

Bị Tiêu Vũ đánh rơi xuống, tên thiếu niên kia tuy là bị thương, nhưng cũng chưa chết.

Hắn ở dưới chân núi đứng dậy, quay đầu lại hướng về núi nhìn đến, mắt lộ ra sâu sắc kiêng kỵ.

Bởi vì hắn biết rõ, Tiêu Vũ vừa rồi cũng không có hạ tử thủ, bằng không mà nói, hắn chỉ sợ đã là một bộ thi thể.

Chẳng có cái gì cả nói lại, gã thiếu niên này hiển nhiên cũng minh bạch, bất kể là ở bên ngoài, hay là tại Thánh Sơn, hết thảy đều cần nhờ thực lực nói chuyện, hắn trực tiếp quay đầu, này rời đi, đăng khác một ngọn núi, đem ngọn núi này cho Tiêu Vũ.

Ngoài ra, có người chú ý tới, hắn lên đỉnh núi, là Tiêu Vũ đã đi qua, đây cũng nói, hắn sợ hãi Tiêu Vũ chinh phục ngọn núi này sau khi, sẽ lại đi đến hắn vị trí núi.

Chuỗi này sự tình, phát sinh thời gian phi thường ngắn ngủi, tại đây sau khi, Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia mọi người, tựa hồ trở nên càng thêm an tĩnh!

Địch không không Cừu Khốc sau bóng bờ ruộng dương cát mới hận

Liền tại Thánh Sơn tu luyện nhiều năm mười người kia một trong, đều không phải là Tiêu Vũ đối thủ, bị Tiêu Vũ đánh bại dễ dàng, theo tình hình này, ai còn khả năng ngăn cản Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên bước chân?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 293: Liên Tục Qua NúI

Mặc dù, Tiêu Gia dưới hoàn toàn yên tĩnh, không người mở miệng, nhưng lúc này, hết thảy Tiêu Gia thành viên, trong lòng lại đều có một loại nặng trình trịch cảm giác.

Tiêu Gia Thánh Sơn, tổng cộng có 99 tòa, mà núi có mười người, thời gian dài ở Thánh Sơn tu luyện.

Ở dĩ vãng, Thánh Sơn mười người, chinh phục qua một tòa phía sau núi, cũng sẽ đạp khác một ngọn núi, thế nhưng, mười người này, ở Thánh Sơn, lại hầu như chưa từng xuất hiện hai người tranh cướp nhất sơn tình huống.

Sau khoa khoa độc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ thi lạnh

Bởi vì, Thánh Sơn tổng cộng có 99 tòa, mười người này hoàn toàn có thể dịch ra, đạp bất đồng đỉnh núi, không phải đem hết thảy đỉnh núi đều toàn bộ bước qua, đi tới người cuối cùng, cơ bản sẽ không gặp phải muốn cướp đoạt người khác đỉnh núi tài năng tiếp tục tiến lên tình huống.

Này đây, tranh cướp nhất sơn, loại chuyện này ở Thánh Sơn hầu như chưa từng có, mười người này đều là Tiêu Gia xuất sắc hạng người, lẫn nhau cạnh tranh lẫn nhau trong lúc đó, cũng lẫn nhau đã kiêng ky, ai cũng không muốn dễ dàng giao chiến.

Địch kẻ thù kẻ thù mới địch bóng chỗ lạnh thuật xem kỹ sau

Địch kẻ thù kẻ thù mới địch bóng chỗ lạnh thuật xem kỹ sau Tiêu Vũ mang cho Tiêu Gia mọi người cảm thụ, ngoại trừ ngay từ đầu khiếp sợ, đến dần dần mất cảm giác, lại đến bây giờ, đã làm cho Tiêu Gia dưới người đều cảm thấy một loại khủng bố.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại là phá vỡ này 1 luật sắt, chỉ là đạp đến đệ ngũ vài chục tòa đỉnh núi, chính là trực tiếp cướp đoạt, mạnh mẽ theo người khác nơi đó chiếm cứ đỉnh núi.

Này ít nhất nói rõ, hắn không sợ cùng Thánh Sơn mười người kia chính diện va chạm, đối với mình thực lực, có mười phần tin tưởng, nếu không, hắn tuyệt đối không dám làm như vậy!

Theo ban đầu, sớm nhất chinh phục tòa thứ nhất đỉnh núi, đến sau khi, đem hết thảy tranh cướp mọi người bỏ lại đằng sau, và phá hết Tiêu Gia lịch sử mới vào Thánh Sơn lúc, có khả năng chinh phục đỉnh núi số lượng, lại cho tới bây giờ, một lần đạp qua năm mươi mấy ngọn núi, và liền tại Thánh Sơn tu luyện nhiều năm Tiêu Gia thiên tài, đều bị hắn đánh bại!

Tiêu Vũ mang cho Tiêu Gia mọi người cảm thụ, ngoại trừ ngay từ đầu khiếp sợ, đến dần dần mất cảm giác, lại đến bây giờ, đã làm cho Tiêu Gia dưới người đều cảm thấy một loại khủng bố.

Bởi vì, một vài Tiêu Gia người nhìn ra ý đồ của hắn, hắn tựa hồ là muốn, một lần trực tiếp chinh phục hết thảy đỉnh núi!

Vào giờ phút này, liền lúc trước phẫn nộ đến hầu như điên cuồng Húc Minh trưởng lão, đều đã là trầm mặc xuống, Tiêu Vũ biểu hiện ra tất cả, để hắn sâu sắc minh bạch, Thánh Tổ vì sao lại đối với cái này nghiệt tử coi trọng như vậy!

Khả năng một lần đi qua nhiều như vậy đỉnh núi, tựa hồ, Thánh Tổ đối với Tiêu Vũ coi trọng đã không cách nào thay đổi, từ đó về sau, hắn không còn có hy vọng gì, có thể giết chết Tiêu Vũ.

Bầu không khí càng ngày càng nghiêm nghị, Tiêu Gia tâm tình mọi người không giống nhau, nhưng đến giờ phút này, cũng chỉ có thấy Tiêu Vũ tiếp tục ở Thánh Sơn đi sâu vào.

“Ầm!”

Lại một cái tiếng nổ vang, này một ngọn núi một lần nữa lộ ra mát mắt thần quang, cũng biểu thị Tiêu Vũ vừa thành công chinh phục một ngọn núi.

Thời gian kế tiếp bên trong, Tiêu Vũ tốc độ như trước không chậm, tiếp tục hướng về càng sâu địa phương mà đi.

50 tòa…… 60 tòa…… 70 tòa……

Thánh Sơn cái gọi là mỗi qua nhất sơn, áp lực sẽ gấp bội khủng bố, ở Tiêu Vũ mắt giống như không tồn tại vậy.

Địch xa khoa mới thuyền bóng từ lạnh bí quá sớm

Ngoài ra, đi đến chỗ này, mặc dù Tiêu Gia dưới tất cả mọi người cũng không tin, tuy nhiên mơ hồ cảm thấy, có lẽ, Tiêu Vũ thật có khả năng một lần đạp qua tất cả Thánh Sơn, làm được Tiêu Gia vạn năm tới nay Đều từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được qua sự tình, đem này 99 Thánh Sơn toàn bộ chinh phục!

Không chỉ như thế, thứ năm mươi núi đến 70 núi, Tiêu Vũ leo núi quá trình lại lần nữa gặp phải mấy cái Tiêu Gia hậu bối,

Không có ngoại lệ, hắn đều là trực tiếp leo núi, không có đường vòng.

Đỉnh núi này Tiêu Gia thiếu niên, mặc dù không muốn, đều không người là đối thủ của hắn, 11 bị hắn đánh rơi đỉnh núi, không một người có thể địch!

Như vậy tiếp tục tiến lên, rốt cục, làm Tiêu Vũ đi tới thứ bảy mươi ba ngọn núi thời điểm, gặp một người quen!

Thuyền không không khoa độc thuyền thuật tiếp cô cát ta

“Này, ngươi sẽ không ngay cả ta cũng muốn đánh a?”

Đỉnh núi, cô gái Tiêu Tử nhìn thấy Tiêu Vũ leo núi, mở trừng hai mắt, lộ ra một bộ có chút tức giận vẻ mặt.

Tiêu Vũ ngẩn người, hắn cùng nhau đi tới đều chỉ là không muốn đường vòng, trực tiếp leo núi mà thôi, căn bản không quản núi là ai, cho nên cũng thật không ngờ, này đỉnh núi hội là Tiêu Tử.

“Được rồi!” Tiêu Tử hung ác trợn mắt nhìn Tiêu Vũ một chút, chủ động đứng dậy, nói: “Ngọn núi này để cho ngươi, ngươi cần phải cảm tạ đi nhanh một chút a, đừng chậm trễ ta tu luyện!”

Tiêu Vũ kinh ngạc, mặc dù Tiêu Tử cùng hắn quan hệ coi như không tệ, có thể cũng không nghĩ tới Tiêu Tử dứt khoát như vậy, trực tiếp đem này đỉnh núi nhường cho hắn!

“Thánh Tổ nói qua a, ngươi phải mở ra mẹ ngươi thân thể chú thuật, chỉ có thể bước qua hết thảy đỉnh núi, cũng chỉ có như vậy, Thánh Tổ mới sẽ không đem ngươi giao cho cái kia tam đại vương người!”

Địch kẻ thù không chỉ sau bóng chỗ lạnh độc chỗ hiện ra

Tiêu Tử hiếm thấy nghiêm túc, thấy Tiêu Vũ, trịnh trọng nói: “Có điều, ngươi phải cẩn thận, ngọn núi này sau khi, dưới một ngọn núi, ngươi sẽ gặp phải Tiêu Trần, hắn Thiên Uyên được cơ duyên, thực lực rất không bình thường, hơn nữa…… lại sau này, ngươi còn sẽ gặp phải người kia!”

Địch kẻ thù không chỉ sau bóng chỗ lạnh độc chỗ hiện ra

bởi vì, một vài Tiêu Gia người nhìn ra ý đồ của hắn, hắn tựa hồ là muốn, một lần trực tiếp chinh phục hết thảy đỉnh núi!

Tiêu Vũ cũng trầm mặc, Tiêu Trần, hắn đối với danh tự này hoàn toàn không xa lạ, ban đầu ở Thiên Uyên, còn đã cùng người này động thủ.

Thuyền không không Quỷ kết hận chỗ ầm ĩ thi tháng xuyên qua

Thuyền xa khoa phương xa thuyền hận chiến cô cánh buồm kẻ thù khắc

Còn Tiêu Tử theo như lời một cái khác, không cần đi đoán, cũng có thể biết, vậy tất nhiên là Thánh Sơn làm người số một, cũng là bây giờ ở Thánh Sơn đi được xa nhất một!

Tiêu Vũ còn nhớ rõ, lúc trước hắn lần đầu tiên tiến vào Thánh Sơn, cùng Tiêu Càn một trận chiến thời điểm, đã ở Thánh Sơn ở chỗ sâu trong, cảm nhận được một đạo kinh khủng ánh mắt, không có gì bất ngờ xảy ra, cái kia ánh mắt chủ nhân, chính là Tiêu Tử khẩu theo như lời người kia.

“Thật không ngờ, ngươi người này, lại ta tưởng tượng gượng nhiều như vậy!” Tiêu Tử đi tới Tiêu Vũ trước người, vây quanh hắn nhìn mấy lần, cuối cùng nghiêm túc nói: “Có điều ngươi còn là phải cẩn thận, đặc biệt là người kia, nếu như có thể tránh khỏi, tốt nhất đừng giao thủ với hắn!”

Tiêu Gia người số một, lại có thể được Tiêu Tử như thế đánh giá, có thể thấy được người kia tuyệt đối bất phàm.

Tiêu Vũ gật gù, lòng lại là một phen khác dự định, hắn phải đi xong hết thảy Thánh Sơn, cùng người kia chạm chỉ là chuyện sớm hay muộn, đến lúc đó nếu là đối phương trở ngại hắn đi tiếp bước chân, hắn sẽ động thủ!

Giao phó xong Tiêu Vũ, Tiêu Tử này xuống núi, Tiêu Vũ liền ở đây núi tiếp tục thu được đỉnh núi Côn Bằng lực lượng, rất nhanh, này một ngọn núi, liền vừa sáng lên thần quang.

Không do dự, sau khi xuống núi, Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, đi tới một tòa khác dưới đỉnh núi.

“Tiêu Trần?”

Ngước nhìn ngọn núi này, Thiên Uyên vị trí phát sinh tất cả giống như còn ở trước mắt, Tiêu Vũ lúc trước cùng Tiêu Trần, ở Thiên Uyên không chỉ từng động thủ, thậm chí còn đều từng nghĩ tới, muốn lấy đối phương tính mạng.

Vào lúc ấy, Tiêu Trần tu vi, chỉ có cảnh giới tông sư đỉnh cao, nhưng hắn ở Thiên Uyên được đạo văn, tin đồn, hắn về đến gia tộc sau khi, vừa được Tiêu Gia Thánh Tổ vì đó dẫn đạo, sau đó mới trở lại Thánh Sơn tu luyện.

Này đây, cảnh giới của hắn bây giờ có lẽ có thể không phải rất cao, nhưng Tiêu Vũ lại có thể xác định, Tiêu Trần thực lực hôm nay, tất nhiên đã lúc trước gượng không ít!

“Càng đi đến một bước này!”

Thánh Sơn ở ngoài, Tiêu Hoành Viễn sắc mặt, vào lúc này trở nên đặc biệt khó coi.

Tiêu Trần, đây là hắn mạch này hậu nhân, đồng thời cũng là kiệt xuất nhất một, từ Thiên Uyên trở về sau khi, liền Thánh Tổ đều đối với hắn thập phần coi trọng, nếu như có thể trưởng thành, bọn họ mạch này, ngày sau nhất định có thể lớn mạnh không ít!

Địch khoa kẻ thù kẻ thù độc thuyền hận tiếp ầm ĩ tháng tình

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ lại tới mức độ này, rốt cuộc phải chạm Tiêu Trần.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 294: Vương Giả Tư

Thánh Sơn ở ngoài, Tiêu Gia tất cả mọi người tâm tình vào giờ khắc này đều nặng dị thường, đối với Thánh Sơn Tiêu Vũ phá lệ chú ý.

Tiêu Trần, Tiêu Gia đối ngoại tuyên bố thiên tài số một, ở bên ngoài, thế nhân cùng cho rằng hắn là Tiêu Gia kiệt xuất nhất một hậu bối, cùng thế hệ đệ nhất.

Dĩ vãng Tiêu Gia, nếu là cùng cái khác cổ tộc tồn tại cạnh tranh, thường thường đều là để Tiêu Trần đại diện Tiêu Gia hậu bối ra mặt, như là một lần đi tới Thiên Uyên.

Có thể đại biểu Tiêu Gia hậu bối, Tiêu Trần thực lực, tất nhiên là không cần nhiều lời, hắn ở Tiêu Gia trẻ tuổi, tuyệt đối chiếm cứ lấy rất nặng địa vị.

Đặc biệt là, từ Thiên Uyên trở về sau khi, hắn tìm được cơ duyên, tin đồn còn phải Thánh Tổ triệu kiến, tự mình làm ấy dẫn đạo, sau đó mới vừa tiến vào Thánh Sơn.

Bây giờ, hắn từ Thiên Uyên trở về đã có mấy tháng thời gian, cũng không ai biết, khi chiếm được Thánh Tổ vì đó dẫn đạo sau khi, hắn tại đây mấy tháng có lại bao nhiêu tiến bộ.

Mà Tiêu Vũ, mặc dù ban đầu đã bị tất cả mọi người xem thường, có thể đi đến một bước này, hắn đã dùng thực lực hướng về Tiêu Gia tất cả mọi người nói rõ, hắn tuy là nghiệt tử, nhưng thực lực không kém gì Thánh Sơn bất luận cái nào Tiêu Gia hậu bối.

Mà lấy hắn lúc trước ở Thánh Sơn tác phong đến xem, đi đến một bước này, hắn đoạn không thể vòng qua Tiêu Trần vị trí một ngọn núi này, chắc chắn sẽ hung hăng leo núi, mạnh mẽ hơn chiếm cứ.

Này đây vào đúng lúc này, Tiêu Gia không ít hậu bối lòng đều cảm thấy khẩn trương lên, Tiêu Vũ cùng Tiêu Trần trong lúc đó, có thể sắp sửa ở hôm nay, phân ra một cao thấp.

“Ầm!”

Đột nhiên, Thánh Sơn chấn động mạnh, Tiêu Vũ vừa mới đi tới chân núi, đỉnh núi, chính là lộ ra một luồng sóng gợn mạnh mẽ.

Đỉnh núi, Tiêu Trần cả người thần quang quấn quanh, đứng lên, rõ ràng đã cảm nhận được Tiêu Vũ đến. Hắn đứng ở đỉnh núi, ánh mắt lạnh như băng, giống như một vị đến từ trời thần linh, quan sát dưới chân núi Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ ở dưới chân núi ngẩng đầu, mặc dù đứng ở chỗ thấp, nhưng ánh mắt bình tĩnh, không chút nào ngưỡng vọng ý tứ.

Giữa hai người, ai cũng không có mở miệng, nhưng dù cho không nói câu nào, tựa hồ cũng có thể hiểu được tâm tư của đối phương.

Từ lúc Thiên Uyên thời gian, giữa bọn họ từng động thủ, vào lúc ấy không có phân ra thắng bại, bây giờ Tiêu Vũ tiến lại, mạnh mẽ hơn chiếm cứ ngọn núi này, dùng Tiêu Trần kiêu ngạo, quả quyết cũng không khả năng như Tiêu Tử như vậy trực tiếp thối lui, ngược lại, hắn quyết đoán xuất kích, không chờ Tiêu Vũ leo núi, chính mình liền từ núi đứng lên.

“Ngươi tiến bộ!” Đứng ở đỉnh núi, Tiêu Trần ánh mắt hờ hững, thấy Tiêu Vũ hồi lâu, rốt cục mở miệng nói rồi câu nói đầu tiên, thập phần lạnh như băng, nói: “Nhưng tiếc là, không can thiệp tới lúc trước ở Thiên Uyên, còn là bây giờ, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta, ở mắt của ta giống như giun dế!”

“Phải không?” Tiêu Vũ ánh mắt ôn hòa, không ngừng bước chân, hướng về núi đi đến, đồng thời nói: “Ngươi vẫn như cũ vậy tự cho là đúng, quá coi chính mình là một hồi chuyện!”

Núi Tiêu Trần ánh mắt ngưng lại, lộ ra một đạo hàn quang, nói: “Nếu là ban đầu ở Thiên Uyên, ta sớm biết rằng ngươi là nghiệt tử thân, ngươi căn bản không còn sống tới bây giờ!”

“Ngươi nếu muốn giết ta, bây giờ vẫn như cũ có cơ hội!” Tiêu Vũ có thể thấy, Tiêu Trần đối với hắn nghiệt tử thân phận, cũng là đồng dạng bài xích, thậm chí mang theo sát ý.

“Cũng được, ngươi đã muốn tìm chết, ta đây tác thành ngươi!” Tiêu Trần ánh mắt lạnh như băng, không nói nữa, trong khi nói chuyện, hắn thân thể thần ánh sáng đại trướng, từng đạo thần bí hoa văn, từ hắn thân thể hiện lên, lộ ra vạn trượng kim quang.

Chói mắt kim quang, đâm vào Thánh Sơn ở ngoài không ít người đều không mở mắt ra được, không cách nào nhìn thẳng, chỉ là thấy hắn thân thể những ánh sáng kia, hai mắt liền tựa hồ cũng bị đốt mù loà vậy.

“Trời ạ, đó là cái gì? Tiêu Trần lại trở nên mạnh mẽ như vậy?”

“Ta cảm giác,

Bây giờ Tiêu Trần, tựa hồ chỉ cần liếc hắn một cái, linh hồn đều đang rung động, nhìn đến từ Thiên Uyên trở về sau khi, thực lực của hắn vừa trước đây mạnh mấy lần!”

“Hắn thân thể này văn là cái gì? Cái kia là hắn ở Thiên

Uyên đoạt được cơ duyên gì?"

Thánh Sơn ở ngoài, không ít Tiêu Gia hậu bối vào lúc này đều bị Tiêu Trần thân thể quang mang đâm vào nhắm hai mắt, đồng thời, đoàn người cũng là truyền đến từng trận kinh hô.

Liền Tiêu Gia nhân vật già cả, vào lúc này cũng không ai có thể bảo trì thong dong, mỗi người cảm xúc chập trùng, sắc mặt ngưng trọng.

"Đạo văn! Tiêu Trần càng thật thành công dung hợp những đạo văn này, tiền đồ vô lượng!"

"Truyền thuyết, chỉ có đạt được vương giả cảnh giới, tài năng với thân thể bước đầu ngưng ra đạo văn, sức chiến đấu tăng nhiều, nắm giữ thiên địa, bây giờ Tiêu Trần sớm làm đến một bước này, chẳng khác gì là có một đại vương giả, khi hắn con đường tu luyện vì đó dẫn đường!"

"Cùng những đạo văn này thành công dung hợp, cũng mang ý nghĩa, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn ở tương lai không lâu, tất có thể trở thành là chúng ta Tiêu Gia vừa một đại vương giả!"

Tiêu Gia nhân vật già cả, vào lúc này mỗi người sắc mặt phức tạp.

Tiêu Trần tiến bộ, làm cho bọn họ vui sướng, vừa làm cho bọn họ lo lắng, bởi vì Tiêu Trần loại tiến bộ này, sẽ đối với Tiêu Gia thực lực tổng hợp đều sản sinh một sâu xa ảnh hưởng, nhưng ở đồng thời, điều này cũng mang ý nghĩa, Tiêu Trần mạch này sẽ đem những cái khác mạch người triệt để vượt trên.

"Bụi nhi thật thành công? Tốt quá!" Thời khắc này Tiêu Hoành Viễn, cũng là đầy mặt kích động.

Tiêu Trần là hắn mạch này hậu nhân, bây giờ thành công dung hợp ở Thiên Uyên đoạt được đạo văn, thực lực đại tiến, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn ở không lâu tương lai thì sẽ là Tiêu Gia vừa một đại vương giả, ở Tiêu Gia có tuyệt đối địa vị!

Liền tam đại vương người, ở nhìn thấy Tiêu Trần thân thể đạo văn sau khi, đều lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm thấy thay đổi sắc mặt.

Có đạo văn, đại diện cho Tiêu Trần chỉ cần có thể thuận lợi trưởng thành, trở thành vương giả chỉ là chuyện sớm hay muộn, cần phải cảm tạ thành vương giả, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

Như là Hoàng Phủ bộ tộc, mặc dù tồn đời mấy chục ngàn năm, có lánh đời cổ tộc danh xưng, có thể loài vương giả, cũng bất quá một Hoàng Phủ non sông, như Tiêu Gia cũng là như thế, ngoại trừ lão quái vật kia ở ngoài, tựa hồ cũng là không có cái khác vương giả tồn tại.

Bởi vậy có thể thấy được, muốn thành vương giả, tuyệt đối không phải dễ dàng, mà Tiêu Gia bây giờ có như vậy một hậu bối, tương đương Nói không lâu sau nữa, bọn họ bộ tộc này thì sẽ lại thêm ra một gã vương giả.

Tôn khoa không kẻ thù tâm tình hận từ cô thi cánh buồm thuyền

Đến lúc đó, UU đọc sách &# 119;w &# 119;. u u kans h u. c &# 111;m &# 32; Tiêu Gia thực lực, rất có thể thì sẽ vượt trên cái khác hết thảy lánh đời cổ tộc.

Hơn nữa, dù cho bây giờ Tiêu Trần khoảng cách vương giả cảnh giới còn cách một đoạn, nhưng thân thể có đạo văn hiện ra, thực lực của hắn, cũng đã tuyệt đối không kém, sợ hãi là cùng thế hệ, ít có có thể địch người.

Tôn kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc kết thuật chiến tháng sau tháng tôn

“Nếu là người này có thể vượt qua cái kia Tiêu Vũ, có lẽ có tư cách tiến vào ta Đạo Thần Cung!”

Tôn kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc kết thuật chiến tháng sau tháng tôn Thánh Sơn ở ngoài, không ít Tiêu Gia hậu bối vào lúc này đều bị Tiêu Trần thân thể quang mang đâm vào nhắm hai mắt, đồng thời, đoàn người cũng là truyền đến từng trận kinh hô.

Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo, lúc này đều có chút động tâm, Tiêu Trần có đạo văn, Thành Vương tuyệt đối không phải việc khó, đã tính được là là ít có nhân vật thiên tài, chỉ cần hơi thêm đào tạo, liền có thể để hắn dễ dàng Thành Vương.

Nhưng điều kiện tiên quyết là, Tiêu Trần phải ở chỗ này, vượt qua Tiêu Vũ, nếu không nếu như ngay cả Tiêu Vũ hắn cũng không thắng nổi, dù cho hắn lại xuất sắc, Dịch Đạo cũng không khả năng đưa hắn thu vào Đạo Thần Cung.

“Đạo văn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn sớm biết rằng Tiêu Trần ở Thiên Uyên được đạo văn, nhưng cũng không có nghĩ đến, hắn lại nhanh như vậy có thể chân chính khống chế này đạo xăm.

Chỉ có điều, mặc dù bất ngờ, nhưng chuyện này với hắn mà nói không đáng kể chút nào, trong cơ thể hắn đồng dạng tồn tại đạo văn, thậm chí Tiêu Trần càng thêm kinh người, chỉ là đều giấu mà thôi.

Bước chân hắn không ngừng, không để ý tới ngoài núi những người kia âm thanh, bước ra bước chân, tiếp tục hướng núi mà đi.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 295: Chư Tinh Hộ Thể, Vạn Pháp Không

"Ầm!"

Tiêu Trần đứng ở đỉnh núi, thân thể đạo văn hiện lên, thần quang vạn trượng, giống như một vị vô địch chiến thần.

Hắn không có lại mở miệng, quay Tiêu Vũ trực tiếp ra tay, đang ở đỉnh núi, nhưng một bàn tay đạo văn rậm rạp, đột nhiên thành lớn, như đập một con kiến giống nhau đánh về dưới chân núi Tiêu Vũ.

Kết khoa không Quỷ thuyền học chiến lạnh chút nào bí vâng

"Ngươi quá tự cho là đúng!"

Tiêu Vũ thập phần trấn định thong dong, bước chân không nhanh không chậm, tiếp tục hướng phía trước, trong cơ thể ngũ đại ngôi sao bay ra, vây quanh hắn không dứt xoay quanh.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Tiêu Trần cái kia một chưởng vỗ dưới, nơi này đất rung núi chuyển, giống như động đất bình thường, cả kinh không ít Tiêu Gia người sắc mặt tái nhợt, mặc dù khoảng cách xa xôi, lại vẫn có một loại khiếp đảm cảm giác.

Tiêu Gia Thánh Sơn, đây chính là thập phần tồn tại đặc thù, nơi này mỗi một ngọn núi chi đô ẩn chứa một loại lực lượng của thần, mặc dù là vương giả lực lượng, cũng khó có thể lay động, không thể như bình thường tùy ý như vậy đem san bằng.

Mà giờ khắc này, Tiêu Trần ra tay, mặc dù không thể đem những ngọn núi xung quanh đánh tan, nhưng thanh thế cũng thập phần hùng vĩ, có thể thấy được thực lực của hắn mạnh đến mức nào.

"Hừ!"

Nhưng mà, Tiêu Trần bàn tay khổng lồ kia, như là có thể san bằng tất cả, nhưng tới Tiêu Vũ trước người, con kia bàn tay khổng lồ, lại phảng phất tiến nhập một thế giới khác.

Bàn tay khổng lồ thoạt nhìn cùng Tiêu Vũ khoảng cách rất gần, mà dường như một ngọn núi cao to nhỏ, nhưng ở Tiêu Vũ bên cạnh, ngũ đại ngôi sao chuyển động, Tiêu Trần bàn tay khổng lồ kia, thoạt nhìn cách Tiêu Vũ chỉ có mấy thước khoảng cách, làm thế nào cũng không gần được Tiêu Vũ thân thể.

"Này…… đây là cái gì chiến quyết?"

Tôn kẻ thù khoa khoa tình thuyền hận bờ ruộng dương tôn bí

Tôn không khoa khoa độc sau hận bờ ruộng ầm ĩ hận quá tình

Tiêu Gia mọi người một lần nữa giật mình, lúc này xem ra, Tiêu Vũ cái kia ngũ đại ngôi sao cực độ quỷ dị, vây quanh Tiêu Vũ chuyển động, làm cho Tiêu Trần bàn tay khổng lồ xem ra mặc dù đã đưa đến trước mặt hắn, nhưng cũng làm sao cũng không gần được hắn thân.

"Thời không chi đạo?"

Tam đại vương người lúc này đều lộ ra sắc mặt khác thường, sắc mặt thập phần nghiêm nghị.

Chỉ có bọn họ thực lực này, tài năng có thể thấy, lúc này Tiêu Trần bàn tay mặc dù tới Tiêu Vũ phụ cận, nhưng cũng không đến gần được Tiêu Vũ, thoạt nhìn Tiêu Trần bàn tay tựa hồ là bị cái kia 5 ngôi sao cản trở, nhưng thực tế, lại đều không phải là như thế.

Tiêu Vũ cái kia ngũ đại ngôi sao, chuyển động gian lại đem cái kia một vùng không gian cho bóp méo, thoạt nhìn Tiêu Trần bàn tay khoảng cách Tiêu Trần chỉ có mấy thước khoảng cách, nhưng thực tế, vùng không gian kia sớm bị Tiêu Trần ngũ đại ngôi sao ảnh hưởng, Tiêu Trần bàn tay, khoảng cách Tiêu Vũ chân chính khoảng cách, thực tế là một vùng sao trời!

Dù cho Tiêu Trần mạnh mẽ, dù cho hắn bàn tay khổng lồ như trước là nhanh chóng về phía trước, có thể thì lại làm sao khả năng vượt qua một vùng sao trời? Này đây vô luận Tiêu Trần như thế nào đi nữa đưa tay duỗi ra, thoạt nhìn đều thủy chung không cách nào tiếp cận Tiêu Vũ.

“Hừ, đường nhỏ thôi!”

Tiêu Trần hừ lạnh, trong cơ thể năm đạo thần ảnh hiện ra, đồng thời bay ra.

5 thần hợp nhất, ở trên không ngưng tụ thành một mơ hồ nhân vật, đạo nhân ảnh này vừa ra, nhất thời một loại quan sát thiên địa khí phách từ hắn thân thể lộ ra.

“Thất sát nguyền rủa? Tiêu Trần lại đem thất sát nguyền rủa sửa đến mức độ này!”

“5 giết? Hắn lại có thể làm được đệ ngũ giết, nhiều năm như vậy, ta còn chưa từng nghe qua gia tộc có ai khả năng làm đến bước này!”

Lúc này Tiêu Gia, vừa là một trận sôi trào, truyền đến các loại kinh hô.

Thất sát nguyền rủa, Tiêu Gia cường đại nhất sát thuật một trong, là vì bảy loại tuyệt sát thuật.

Thất sát, trong cơ thể mỗi có một đạo thần ảnh, liền có thể làm được 1 giết.

Thuyền kẻ thù khoa mới thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ tôn xuyên qua mới

Thế nhưng, thất sát nguyền rủa mỗi một giết, bởi vì mỗi một giết đều là một loại tuyệt thế thuật, đặt ở 10 châu đều là đứng đầu, tự nhiên rất khó làm được.

Phóng tầm mắt Tiêu Gia, trẻ tuổi có thể làm được 1 giết người, có không ít, nhưng có thể làm được 2 giết dùng, ngoại trừ Thánh Sơn mười người kia ở ngoài, chính là không có bao nhiêu.

Còn làm được tam sát, vậy càng là chỉ có Tiêu Gia một vài tu luyện thuật này nhiều năm trưởng bối mới có thể làm được, hơn nữa đó còn là số rất ít.

Tóm lại, cho tới bây giờ, Tiêu Gia thất sát nguyền rủa, thất sát dĩ nhiên trở thành truyền thuyết, thậm chí làm được 5 giết chết người, cũng đã rất lâu không có xuất hiện qua.

Thuyền xa xa khoa mới tôn hận bờ ruộng dương khốc ầm ĩ kẻ thù

Nhưng bây giờ, Tiêu Trần lại làm được, 5 thần quy nhất, đại diện hắn đã có thể làm được 5 giết, tương đương với đem năm loại tuyệt thế sát thuật dung hợp lại cùng nhau.

Đây cũng nói, hắn không còn dám xem thường Tiêu Vũ, trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất, phải đem Tiêu Vũ một đòn giết chết!

“Thất sát nguyền rủa?”

Tiêu Vũ mắt rốt cục lộ ra một phần vẻ kinh dị, lúc trước còn ở Thiên Uyên thời gian, hắn từng gặp trận chiến này quyết, vào lúc ấy, hắn liền cảm giác được Tiêu Gia cá biệt chiến quyết, tựa hồ có thể cùng hắn gây nên cộng minh nào đó.

Vì thế, hắn còn ý đồ theo Tiêu Trần nơi đây cướp đoạt Tiêu Gia chiến quyết.

Bây giờ gặp lại lần nữa thất sát nguyền rủa, loại kia cộng hưởng cảm giác cũng lại một lần nữa sinh ra, hơn nữa ở Thiên Uyên thời điểm càng thêm mãnh liệt.

Địch khoa không xa Quỷ sau thuật bờ ruộng nguyệt chủ kết cô

“Ta nói rồi, ngươi tuy có tiến bộ, nhưng giống nhau không phải là đối thủ của ta!” Tiêu Trần đứng ở đỉnh núi, vẫn là lạnh lùng như vậy.

Theo lời của hắn, bá một tiếng, trước người hắn cái kia một đạo mơ hồ bóng người chuyển động, mang theo không thần uy, nhằm phía Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Cái này từ 5 thần hợp nhất bóng người thoạt nhìn chỉ như người thường to nhỏ, toàn thân phát sáng, không thấy rõ khuôn mặt.

Hắn hơi động trong lúc đó, hết thảy Thánh Sơn vào lúc này đều chấn động lên, càng quỷ dị chính là, rất nhiều đỉnh núi phát sinh thần quang, liên tiếp tới đạo nhân ảnh này thân thể, khiến đạo nhân ảnh này mỗi một cái động tác, tựa hồ cũng khả năng đưa tới rất nhiều Thánh Sơn lực lượng, thập phần khủng bố!

“Thất sát nguyền rủa? Thì tính sao?” Tiêu Vũ mặc dù trách trận chiến này quyết tại sao lại cùng hắn gây nên cộng hưởng, nhưng hiện tại hắn đã không có hứng thú, trực tiếp về phía trước.

“Ầm!”

Đạo nhân ảnh kia bay tới, đánh hắn trước người ngũ đại ngôi sao.

Chỉ tiếc, bây giờ này ngũ đại ngôi sao sớm không giống ngày xưa, năm sao xem ra cũng không hề to lớn, nhưng chuyển động trong lúc đó, lại diễn hóa ra một mảnh chân chính tinh không.

Có một vùng sao trời bảo vệ, vô luận cái gì công kích, muốn đánh Tiêu Vũ, đều nhất định muốn vượt qua một tinh không, tài năng gần gũi hắn thân.

Đây là bá thể ngôi sao quyết chỗ cường đại, bây giờ Tiêu Vũ chỉ có 5 ngôi sao liền đã như thế, trong lúc công đại thành thời gian, hắn liền giống như chi phối lấy một mảnh ngôi sao, chư tinh hộ thể, vạn pháp bất xâm!

Đời trước của hắn, cũng chính bởi vì có này công, tài năng đứng ở thế bất bại, vô địch cửu thiên!

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Tiêu Trần khống chế được đạo kia phát sáng bóng người, không dứt đối với Tiêu Vũ ra tay, chỉ tiếc, Tiêu Vũ cái kia ngũ đại ngôi sao diễn hóa ra tinh không, đưa hắn hết thảy công kích đều nhấn chìm ở vô hình tinh không trong vòng, không can thiệp tới hắn như thế nào ra tay, thủy chung là liền Tiêu Vũ góc áo đều không có đụng đến.

Bá thể ngôi sao quyết, chư tinh hộ thể, chính là kinh khủng như thế!

“Ngươi vẫn như cũ muốn chết!” Tiêu Trần mắt hàn quang, cũng vào thời khắc này càng thêm rõ ràng.

Hắn khẽ quát một tiếng, triệu hồi cái kia một bóng người, sau đó bá một tiếng, này một bóng người xông vào trong cơ thể hắn, càng cùng hắn dung hợp thành một thể!

“Này…… chẳng lẽ nói, Tiêu Trần đã làm được chân chính thất sát? Đem gia tộc cái này nhiều năm không ai có thể tu đến về viên mãn sát thuật, tu đến viên mãn cảnh giới!”

Tôn không khoa kẻ thù Quỷ địch bóng tiếp cô xa xem kỹ ta

Thấy cảnh này, Tiêu Gia dưới, kể cả những trưởng lão kia cấp bậc nhân vật, toàn bộ đều mở to hai mắt, có vẻ không có khiếp sợ.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 296: Hung Hăng Leo Núi

Tiêu Gia thất sát nguyền rủa, trong cơ thể một đạo thần ảnh, liền đại biểu 1 giết, Tiêu Trần có thể làm được 5 ảnh quy nhất, ngưng ra cái kia một bóng người đã là thập phần kinh khủng tồn tại, đại diện cho ngưng tụ năm loại kinh thế sát thuật cùng kiêm.

)

Nhưng tiếc là, sát thuật mạnh trở lại, đối mặt Tiêu Vũ cái kia ngũ đại ngôi sao, hắn cũng không cách nào đột phá, cũng là vô dụng.

Mà thất sát nguyền rủa cuối cùng thất sát, tất là 5 ảnh quy nhất đồng thời, sẽ cùng tự thân huyết nhục, thần hồn kết hợp lại, đây mới thực sự là thất sát nguyền rủa.

Bùa này vừa ra, từ trước đến giờ chính là quét ngang tất cả địch, cùng cảnh không có người nào có thể ngăn cản, là Tiêu Gia là kinh khủng không có sát thuật!

Tiêu Gia tất cả mọi người khiếp sợ, bởi vì thất sát viên mãn, đây đã là không biết bao nhiêu năm không ai có thể làm được sự tình, nếu là Tiêu Trần thật thành công, vậy hắn thực lực hôm nay tuyệt đối khủng bố!

“Xem ra Thiên Uyên hành trình, thật để Tiêu Trần có rất lớn thu hoạch!”

“Không sai, này đạo văn, khiến cho hắn có kinh người thân thể, ngay tiếp theo trong cơ thể hắn năm đạo thần ảnh cũng nhận lấy ảnh hưởng, tăng cường rất nhiều, mới có thể làm được thất sát viên mãn!”

Tiêu Gia nhân vật già cả vừa khiếp sợ, vừa là kích động, Tiêu Gia tuyệt thế sát thuật, rốt cục lại xuất hiện thế gian, tiếc nuối chính là, làm được điểm này người không thuộc về bọn họ dòng dõi kia.

“Giết!”

Thuyền không khoa không chỉ thuyền học chỗ cô khoa sau chỗ

Tiêu Vũ cùng 5 thần kết hợp lại, lộ ra khí thế, lúc trước cái kia một bóng người còn kinh người hơn, hóa thành một vệt sáng, rốt cục lần đầu tiên, tự mình đối với Tiêu Vũ ra tay.

Thuyền không khoa không chỉ thuyền học chỗ cô khoa sau chỗ ba người này kết hợp, liền đại biểu trời,, người, ba người quy nhất, mới thật sự là minh phù, mới có thể khiến các loại minh phù có các loại Thần Uy diệu dụng.

“Ta...... tại sao ta cảm giác, bây giờ Tiêu Trần, có một loại để ta muốn quỳ xuống lạy kích động!”

Vào lúc này, Tiêu Gia không ít hậu bối đều là vừa chân phát run, thậm chí rất nhiều hậu bối cũng đã là trực tiếp quỳ xuống lạy, quay Tiêu Trần cúng bái.

Đây hoàn toàn là vì Tiêu Trần lúc này biến hóa, hắn thân thể lộ ra khí thế, ảnh hưởng đến Tiêu Gia này hậu bối, làm cho bọn họ lòng không hiểu có một loại muốn cúi chào Tiêu Trần kích động.

Địch không khoa độc địch bóng bờ ruộng dương thuật lạnh thi

“Ầm!”

Thời khắc này Tiêu Trần, toàn thân phát sáng, và thân thể đạo văn rậm rạp, xông về Tiêu Vũ trước người ngũ đại ngôi sao.

Hắn 1 hai quả đấm giống như có thể đánh tan tất cả, đem Tiêu Vũ một ngôi sao đánh bay, thật lấy Tiêu Vũ bản tôn.

Mặc dù được xưng chư tinh hộ thể, có thể Tiêu Vũ trước người dù sao chỉ có 5 ngôi sao, không thể hóa thành một mảnh chính thức hoàn chỉnh tinh không, lúc trước các loại đều là mạnh mẽ diễn biến mà đến, là một loại vô hình quy tắc, để hắn làm được vạn pháp bất xâm.

Mà lúc này Tiêu Trần, rõ ràng sức chiến đấu tăng vọt, chiến lực của hắn đã vượt ra khỏi loại này lâm thời quy tắc, này đây Tiêu Vũ ngũ đại ngôi sao, đã không cách nào đưa hắn chặn lại ở.

“Chết!”

Tiêu Trần một đôi nắm đấm, có vô hình cách thức lưu động, không chỉ phá vỡ Tiêu Vũ lâm thời diễn biến tinh không, và thẳng tiến không lùi, đánh về Tiêu Vũ mi tâm.

“Ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Mặc dù vạn pháp bất xâm bị phá, nhưng Tiêu Vũ vẫn như cũ thong dong.

Thời điểm này, trong cơ thể hắn đột nhiên bay ra một đạo chói mắt thần quang, ngưng tụ vào hắn bên ngoài cơ thể, vây quanh hắn mà động.

Đạo ánh sáng này, là trước đây ở Thương Châu thời gian, hắn và Thiên Tôn Hoàng Phủ Minh Không một trận chiến, chịu đựng tam nguyên thần hỏa chỗ đốt cháy sau khi ngưng tụ mà thành, cũng này đây thân là phù chân chính chỗ cường đại vị trí!

Trận chiến ấy,

Tiêu Vũ khổ sở suy nghĩ, từ đầu đến cuối đều cảm thấy dùng thân là phù không chỉ là đem cảnh giới khắc vào phù đơn giản như vậy, mà là nên vẫn tồn tại cái gì.

Chịu đựng 3 hỏa phần thân thể, đốt cháy thần, đốt cháy lòng, rốt cục tại một trận chiến kia cuối cùng, để hắn triệt để hiểu ra, nghĩ thông suốt mình đương thời thiếu khuyết gì đó.

Minh phù chi đạo, phù thạch đại diện đại địa, ấn phù đại diện Thiên đạo, sinh linh máu đại diện thế gian chúng sanh.

Tôn khoa kẻ thù tâm tình bóng bờ ruộng ầm ĩ kết bí bí

Ba người này kết hợp, liền đại biểu trời,, người, ba người quy nhất, mới thật sự là minh phù, mới có thể khiến các loại minh phù có các loại Thần Uy diệu dụng.

Tiêu Vũ dùng thân là phù, đem tự thân cảnh giới khắc vào phù, dùng minh phù hình thức gìn giữ tu vi của mình, dùng cái này tăng cao thực lực và tu luyện.

Địch khoa xa xa độc sau hận bờ ruộng ầm ĩ chiến tháng độc

Thế nhưng, hắn lại luôn cảm giác có điều thiếu sót, rốt cục đang cùng Hoàng Phủ Minh Không trận chiến ấy, triệt để hiểu ra.

Địch khoa xa xa độc sau hận bờ ruộng ầm ĩ chiến tháng độc cuối cùng, Tiêu Trần nội tâm hết thảy giãy dụa, đều hóa thành một nụ cười khổ sở, hắn trơ mắt thấy Tiêu Vũ theo bên cạnh hắn đi qua, đăng hắn lúc trước vị trí cái kia một ngọn núi.

Trong cơ thể hắn 5 linh thạch, đại diện đại địa, mà hắn tự thân, càng còn sống sinh linh, dùng thân thể nuôi phù, người đại biểu, thế nhưng, mặc dù hắn thành công dùng thân là phù, nhưng cũng còn thiếu mất vật rất quan trọng, đó chính là Thiên đạo lực lượng.

Địch xa kẻ thù phương xa tôn hận từ chuyện ma quái vâng dương

Hắn dùng thân là phù, chính mình chính là phù, cùng trong cơ thể minh phù không quan hệ, này đây, hắn bước ra bước đi này sau, còn thiếu sót trọng yếu nhất Thiên đạo lực lượng.

Khi hắn hiểu rõ điểm này lập tức, một vệt thần quang, ở bên ngoài cơ thể hắn ngưng tụ, quấn quanh lấy hắn mà động, này một vệt thần quang, chính là Thiên đạo lực lượng!

Chính là thiên uy khó dò, nhìn từ bề ngoài, hắn chỉ là tại thân thể ở ngoài ngưng đọng đến rồi một vệt thần quang, nhưng đạo ánh sáng này tồn tại, nhưng có thể để hắn có thể mang tự thân Làm là chân chính minh phù, bất cứ lúc nào mượn tới Thiên đạo lực lượng.

Thiên đạo lực thêm thân thể, thực lực của hắn, chiến lực của hắn, đều muốn sẽ gấp bội tăng vọt, đây mới là dùng thân là phù chính thức kinh khủng địa phương!

“Đoành!”

Chỉ thấy Tiêu Vũ bên ngoài cơ thể cái kia một vệt thần quang ngưng tụ, đối mặt Tiêu Trần, hắn đồng dạng đấm ra một quyền, Tiêu Trần nhất thời sắc mặt biến đổi lớn, miệng phun máu tươi, về phía sau bay ra ngoài.

Dạng này một màn, không chỉ để Tiêu Trần không thể tin tưởng, là Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Gia mọi người, cũng là trợn to hai mắt, tràn đầy không thể tin được.

Tiêu Trần, có vương giả mới có đạo văn, thân thể cường hãn, lại thêm đem thất sát nguyền rủa viên mãn, bất cứ cũng không phải Tiêu Vũ đối thủ!

Cái này Tiêu Vũ, mạnh như thế nào?

“Ngươi……” Tiêu Trần khẩu mang máu tươi, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, sắc mặt không ngừng biến ảo.

Đối với mình thực lực hôm nay, Tiêu Trần có tuyệt đối tự tin, dù cho có điều cái kia ở Thánh Sơn đi được xa nhất người, cũng sẽ không 10 châu bất kỳ đồng bối nào không đều!

Thế nhưng, dù cho hắn có loại này đủ để tự kiêu thực lực, nhưng đối mặt Tiêu Vũ trước người cái kia một vệt thần quang, lại có một loại cảm giác khủng bố.

Vừa mới, chẳng qua là chốc lát tiếp xúc, hắn liền tựa hồ theo cái kia một vệt thần quang cảm nhận được không có thiên uy, nếu không phải của hắn đúng lúc thối lui, lúc này e sợ đã là người chết!

“Ta nói rồi, ngươi quá tự cho là đúng!” Tiêu Vũ hờ hững nhìn lướt qua Tiêu Trần, sau đó không tiếp tục để ý, tiếp tục hướng về núi cất bước.

Tôn không kẻ thù xa độc địch bóng từ lạnh bất chiến

Thân bị trọng thương Tiêu Trần, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, không thay đổi biến ảo, thấy Tiêu Vũ leo núi, nếu như hắn như vậy để Tiêu Vũ quá khứ, cũng mang ý nghĩa, hắn thất bại, thừa nhận chính mình không bằng Tiêu Vũ.

Giờ khắc này Tiêu Trần, nội tâm của hắn là dày vò, đang không ngừng giãy dụa, cực kỳ không cam lòng.

Thế nhưng, ngăn cản Tiêu Vũ? Hắn sâu sắc minh bạch, hắn hiện tại, tựa hồ căn bản không có thực lực này!

Cuối cùng, Tiêu Trần nội tâm hết thảy giãy dụa, đều hóa thành một nụ cười khổ sở, hắn trơ mắt thấy Tiêu Vũ theo bên cạnh hắn đi qua, đăng hắn lúc trước vị trí cái kia một ngọn núi.

Lau đi khóe miệng máu tươi, Tiêu Trần sâu sắc liếc mắt một cái núi Tiêu Vũ, sau đó xoay người, không nói câu nào, này rời đi.

Lúc này, liền Thánh Sơn ở ngoài mọi người khả năng cảm giác được, Tiêu Trần như là đột nhiên một chút biến thành người khác, trước đây hắn như là một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, nhưng bây giờ, này một thanh kiếm, lại bị người ngang nhiên bẻ gãy.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 297: Cách Không Giao Thủ

“Tiêu Trần đã bị thua? Liền hắn cũng không phải cái kia nghiệt tử đối thủ?”

Sau xa phương xa tôn bóng chỗ dương mới bóng sườn núi

“Cái này nghiệt tử, thực lực của hắn, cư nhiên như thế mạnh mẽ!”

Tiêu Gia dưới, trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, kết quả như thế, là không ai từng nghĩ tới.

Tiêu Trần thất bại, hơn nữa bị bại dứt khoát như vậy, hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ. Trận chiến này, mặc cho ai nấy đều thấy được, Tiêu Trần đã là toàn lực đánh ra, mà Tiêu Vũ còn tựa hồ thành thạo, căn bản không có ra tay toàn lực.

Tiêu Trần, đây chính là Tiêu Gia trẻ tuổi xuất sắc nhất thiên tài một trong, ngoại trừ Thánh Sơn vị kia đi được xa nhất, thần bí nhất người ở ngoài, Tiêu Gia cùng thế hệ, hầu như không ai có thể cùng hắn tướng.

Tiêu Trần thực lực, theo trình độ nào đó mà nói, ở Tiêu Gia đã có thể đại diện cùng thế hệ đệ nhất, nhưng dù cho như thế, hắn cũng vẫn như cũ không phải Tiêu Vũ đối thủ, không cách nào chặn lại ở Tiêu Vũ đi tiếp bước chân.

“Thất bại? Trần Nhi lại thất bại?” Tiêu Hoành Viễn trở nên thất thần, khẩu tự lẩm bẩm, cho tới bây giờ đều giống như không thể tin được tất cả những thứ này.

Tiêu Trần bị thua, cũng mang ý nghĩa, Tiêu Vũ ở Thánh Tổ mắt địa vị, sẽ lập tức vượt qua Tiêu Trần, mà trước đó, Tiêu Trần được Thánh Tổ triệu kiến, còn ra tay vì đó dẫn đạo, nếu là trận chiến này hắn không có thua với Tiêu Vũ, tương lai ở Tiêu Gia, phỏng chừng không có người nào khả năng sẽ cùng hắn tranh chấp.

Kết quả như thế, để Tiêu Hoành Viễn khó có thể tiếp thu, hắn đã triệt để cùng Tiêu Vũ đối lập, Tiêu Vũ nếu là quật khởi, tìm được Thánh Tổ coi trọng, này đối với hắn mà nói, tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì.

Toàn bộ Tiêu Gia bầu không khí nghiêm nghị, đến một bước này, tựa hồ đã không ai có năng lực ngăn cản Tiêu Vũ chinh phục Thánh Sơn, bọn họ chỉ có thể đứng ở Thánh Sơn ở ngoài, lẳng lặng thấy Tiêu Vũ đi qua một tòa vừa một ngọn núi.

Sau đây, Thánh Sơn mười cái Tiêu Gia hậu bối, đã còn thừa không nhiều, liền Tiêu Trần đều thua, còn lại những người kia, càng không ai có thể ngăn cản Tiêu Vũ.

Sau kẻ thù kẻ thù không chỉ tôn học tiếp lạnh xuyên qua cát chỗ

Hắn dễ dàng lên qua nhất sơn vừa nhất sơn, thân thể Côn Bằng lực lượng cũng khoảng cách hoàn chỉnh không dứt tiếp cận.

“Hắn sẽ không phải, thật muốn ở hôm nay, đem 99 tòa Thánh Sơn toàn bộ chinh phục?”

“Sao có thể có chuyện đó? Bao nhiêu đến rồi? Thánh Sơn tồn tại thời gian đã đã bao nhiêu năm, cùng gia tộc chúng ta lịch sử giống nhau lâu dài, qua nhiều năm như vậy, chưa bao giờ ai có thể chinh phục hoàn toàn 99 tòa Thánh Sơn, cái này nghiệt tử làm sao có khả năng làm được, hơn nữa còn muốn một bước hoàn thành!”

“Đừng quên, Tiêu Trần mặc dù bại, nhưng ở tiền phương, còn có một người khác, lên Tiêu Trần, cái kia nhân tài tăng thêm sự kinh khủng!”

Tôn khoa xa khoa mới tôn thuật tiếp dương sớm kẻ thù chủ

Mắt thấy Tiêu Vũ không dứt đi sâu vào, Tiêu Gia hết thảy tâm tình của người ta đều thật lâu không cách nào bình tĩnh, tựa hồ đang hôm nay, bọn họ sắp sửa chứng kiến một dấu vết, chứng kiến Tiêu Gia lịch sử, muốn ở hôm nay bị Tiêu Vũ sửa.

Mặc dù chinh phục hết thảy Thánh Sơn, cơ hồ là một cái chuyện không thể nào, nhưng ngày đó, Tiêu Vũ mang cho bọn hắn xung kích thực ra quá nhiều, cũng không ai biết hắn kế tiếp còn sẽ làm ra ra sao sự tình.

Đầu tiên là ban đầu, tất cả mọi người cho là hắn nhất sơn cũng không qua, sau khi, khi hắn qua sơ núi, mọi người cũng cho rằng nhiều nhất chinh phục vài toà đỉnh núi, liền mới vào Thánh Sơn cao nhất ghi chép đều đuổi không.

Có thể cuối cùng, Tiêu Vũ lại là một lần lại một lần đẩy ngã bọn hắn ý nghĩ, không chỉ ngồi qua lên một tòa vừa một tòa đỉnh núi, còn phá vỡ mới vào Thánh Sơn lúc chỗ bảo trì cao nhất ghi chép, thậm chí, hắn liền qua mấy chục toà đỉnh núi, lần đầu vào núi, liền đã là thẳng đuổi theo núi đệ nhất mà đi!

“Ở gia tộc lịch sử, ở Thánh Sơn đi được xa nhất người,

Cũng đi tới thứ tám mươi bảy núi, người kia cũng là gia tộc Thánh Tổ, từ sau lúc đó, đã rất ít người có thể đi tới thứ tám mươi núi!”

“Thế hệ này, người kia là gần gũi nhất Thánh Tổ, ta vốn cho là hắn đã là thế hệ này xuất sắc nhất người, có thể đi một chút đến xa nhất, có thể bây giờ nhìn lại, tựa hồ cái này nghiệt tử……”

Tiêu Gia hết thảy ánh mắt, vào lúc này đều gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, tất cả mọi người muốn biết, hắn hay không có thể đuổi gia tộc cái kia thần bí mà kinh khủng hậu bối, lại có hay không có thể đuổi, Tiêu Gia Thánh Tổ ở Thánh Sơn lưu lại cao nhất ghi chép, 87 núi.

“Thùng!”

Đột nhiên, Tiêu Gia hết thảy vào đúng lúc này đều cảm giác được trái tim bỗng nhiên run lên một cái, như là bị cái gì đòn nghiêm trọng, bởi vì Tiêu Vũ bước qua nhiều núi sau khi, rốt cục, là tới người kia vị trí đỉnh núi!

Thuyền khoa Quỷ thuyền xem kỹ tiếp cô lông chim sườn núi khắc

Nếu như nói bây giờ còn có người khả năng ngăn cản Tiêu Vũ đi tiếp bước chân, vậy cũng chỉ có người này!

“Bốp!”

Thuyền kẻ thù mới kẻ học sau chỗ dương chiến bóng tiếp

Một bóng người với lúc này bay tới, xuất hiện ở Thánh Sơn ở ngoài, sắc mặt ngưng trọng, sốt sắng mà thấy Thánh Sơn ở chỗ sâu trong.

“Tộc chủ!”

Địch khoa không xa độc sau hận từ cô từ chút nào chỗ

Tiêu Gia tất cả mọi người là chấn động mạnh, Tiêu Hành Vũ lại xuất hiện! Nhiều năm như vậy, từ hắn đem chuyện gia tộc dần dần giao cho Tiêu Hoành Viễn, cái này Tiêu Gia chân chính tộc chủ, đã rất ít ở tộc nhân trước mặt lộ mặt.

Bây giờ, hắn lại xuất hiện, điều này cũng mang ý nghĩa, hắn đối với Thánh Sơn sắp sửa tiến lại kết quả, đồng dạng thập phần để ý.

“Bốp!”

Đúng lúc này, Thánh Sơn có động tĩnh, Tiêu Vũ đang đi tới cái kia một ngọn núi, một đạo thần mang sáng lên, từ núi bay tới, tốc độ không nhanh, nhưng cũng có chứa quái lạ ý nhị, ép hướng về Tiêu Vũ.

“Ồ?”

Nhìn thấy cái kia một đạo thần thần mang, Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo con mắt lập tức liền phát sáng lên, né qua vẻ khác lạ, Hoàng Phủ non sông cùng Lữ Nhạn Thăng cũng là cùng nhìn nhau, mắt đều tràn đầy bất ngờ.

Kết kẻ thù phương xa sau bóng chỗ dương thuyền thuật tháng

Kết kẻ thù phương xa sau bóng chỗ dương thuyền thuật tháng “thất bại? Trần Nhi lại thất bại?” Tiêu Hoành Viễn trở nên thất thần, khẩu tự lẩm bẩm, cho tới bây giờ đều giống như không thể tin được tất cả những thứ này.

“Bốp!”

Đối mặt núi đạo này thần mang, Tiêu Vũ lần này ngay cả thể nội ngôi sao đều không có lấy ra, trực tiếp giơ tay, vung về phía trước một cái.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không tình thuyền bóng tiếp tháng khoa tiếp dương

Cái kia một đạo thần mang, đúng là một loại rất sấm sét, mặc dù không tiếng động, nhưng cũng mang theo khí tức mang tính chất huỷ diệt, thoạt nhìn không giống tầm thường sấm sét như vậy cuồng bạo, nhưng cũng làm cho người ta càng thêm cảm giác nguy hiểm.

Mà lúc này, theo Tiêu Vũ phất tay, cái kia một tia chớp càng miễn cưỡng cải biến, hết thảy sấm sét hết mức biến mất, nửa điểm cũng không còn sót lại, lại biến thành một đạo mãnh liệt cơn lốc.

Đạo ánh sáng này từ núi mà đến, U &# 8 lúc này, nó từ sấm sét hóa thành cơn lốc, sau đó vừa dùng tốc độ nhanh hơn, xưa nay lúc quỹ tích bay tới, nhằm phía đỉnh núi.

“Ầm!”

Đỉnh núi, nhất thời cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, như là vừa có cuồng bạo gió đang tàn phá, muốn thổi đi tất cả.

Chỉ là chốc lát, thần mang lại xuất hiện, hết thảy bão táp biến mất không còn, sau đó là một đoàn ở năm màu thần hỏa, hóa thành một hỏa cầu thật lớn, từ đỉnh núi vừa vọt xuống tới, từ xa nhìn lại, tình cảnh này giống như tinh thần trụy lạc, phá lệ khủng bố.

“Ồ?”

Tiêu Vũ mắt, cũng là lộ ra vẻ kinh dị, hơi kinh ngạc, có điều nhưng cũng không kinh dị, tiếp tục hướng phía trước, lại phất tay.

Tôn không khoa tình địch bóng tiếp cô thuật bí độc

Hắn vừa ra tay, một con bàn tay khổng lồ trực tiếp nắm chặt cái kia cuồng bạo hỏa cầu, sau đó, này đoàn hỏa cầu ở tay hắn biến hóa, càng sinh sinh hóa làm một cái to lớn bóng nước, vừa dùng đồng dạng tốc độ, bay về phía đỉnh núi.

“Owo!”

Bóng nước bay đến đỉnh núi, này cả tòa núi nhất thời phát tiết ra dưới dài vạn dặm hồng, cực kỳ kinh người, hầu như đem quanh thân cái khác ngọn núi đều che mất!

Tiêu Vũ ở cách không cùng núi người, dùng một loại khác loại phương thức giao chiến, mà theo hắn và núi người vài lần ra tay, cũng làm cho ba người kia ngoại lai vương giả, vẻ mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Đặc biệt là Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo, hắn hai mắt nhìn chằm chằm đỉnh núi, ánh mắt không dứt lấp lóe, lộ ra kinh người ánh sáng, thoạt nhìn có chút hưng phấn, như phát hiện cái gì chí bảo vậy.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 298: Cảm Ngộ Lực Lượng

“Bọn họ đang làm gì? Đây coi như là giao thủ gì?”

“Nhưng mà, nếu như đây coi là giao thủ, giữa bọn họ cũng không có trực tiếp va chạm a!”

Thánh Sơn ở ngoài, hết thảy Tiêu Gia hậu bối đều bị Thánh Sơn phát sinh sự tình rung động, nhưng cùng lúc cũng có rất nhiều người không rõ, xem không hiểu Tiêu Vũ cùng núi người kia đang làm gì.

“Khủng bố, không ngờ rằng hắn nhiều năm không hề lộ diện, thực lực lại đã đạt đến cảnh giới cỡ này!”

“Người này...... thật thái quá đáng sợ, chỉ sợ hắn thực lực hôm nay, đã vượt ra khỏi chúng ta này nhân vật già cả, liền Tiêu Trần, cùng hắn tướng chỉ sợ cũng xa xa không bằng!”

Liền Tiêu Gia thế hệ trước đời người, thậm chí là trưởng lão, vào lúc này cũng là đầy mặt nghiêm nghị, sâu sắc dừng ở cái kia một ngọn núi bóng người.

Ở trong đó, ngồi thẳng một người, thoạt nhìn có chút mơ hồ, ở xung quanh thân thể của hắn, tựa hồ có lực lượng nào đó quấn quanh, ngăn cách tầm mắt của mọi người, làm cho không người nào có thể thấy rõ hắn hình dáng.

“Tộc chủ, bọn họ đang làm gì? Là giao thủ gì?”

Tiêu Gia rất nhiều hậu bối vẫn như cũ không rõ, cuối cùng có người đánh bạo, hướng về Tiêu Hành Vũ hỏi dò.

“Bọn họ, xét ở đối với thiên địa này cùng đại đạo lĩnh ngộ!” Tiêu Hành Vũ lúc này sắc mặt, cũng nghiêm nghị không có, một đôi thâm thúy con mắt chăm chú nhìn Thánh Sơn ở chỗ sâu trong.

“Liều đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ?” Một đám Tiêu Gia thiếu niên chẳng những không có nghe hiểu, ngược lại mặt nghi hoặc càng sâu.

“Bọn họ lúc này, quả thật có thể xem như ở lẫn nhau giao thủ, nhưng loại này giao thủ, lại không phải chính diện liều mạng, mà là đang lẫn nhau so sánh, ai đúng thiên địa này lĩnh ngộ càng sâu, đối với thế gian đại đạo giải thích đến càng xuyên qua!” Tiêu Hành Vũ gật đầu, ánh mắt từ đầu đến cuối không có dời.

Bất kể là núi người kia, còn là Tiêu Vũ, bọn họ lúc này đều không có chân chính ra tay, mà là chỉ bằng chính mình đối với thiên địa lĩnh ngộ, kêu gọi đến rồi sức mạnh đất trời.

Lúc trước phong, lửa, lôi, nước mấy dạng này đều không phải là bọn họ lực lượng bản thân, mà là từ vùng thế giới này ngưng tụ đến, nói cách khác, những lực lượng kia là vốn liền tồn tại ở giữa thiên địa này, chỉ là loại sức mạnh này trong khoảng thời gian ngắn bị bọn họ cưỡi, hóa thành sát phạt thủ đoạn.

Mà muốn làm khống chế bên trong đất trời các loại sức mạnh, đầu tiên sẽ đối sức mạnh đất trời lĩnh ngộ được một cực sâu mức độ, nếu là người thường, dù cho có thể trong thời gian ngắn khống chế sức mạnh đất trời, nhưng tối đa cũng khống chế một loại lực lượng.

Nhưng ở vừa mới giao phong ngắn ngủi, Tiêu Vũ cùng núi người kia, cũng đã như là đến rồi bốn loại sức mạnh, loại này đối với thiên địa cảm ngộ, cũng nói bọn họ ở con đường tu luyện đã đi ra cực xa, đối với thiên địa có cực sâu lĩnh ngộ cùng giải thích, mới có thể làm được.

Mà đây, mặc dù là ở đây Thiên Tông, cũng là không có bao nhiêu người có thể làm được.

"Khống chế sức mạnh đất trời? Nếu như nói là người kia cũng quên đi, chẳng lẽ nói Tiêu Vũ cái kia nghiệt tử, đối với thiên địa lĩnh ngộ cũng khủng bố như vậy?"

Nghe xong Tiêu Gia trưởng bối giải thích, Tiêu Gia rất nhiều hậu bối mỗi người sắc mặt phức tạp, có chút không thể tin được, Tiêu Vũ đối với thiên địa giải thích, lại cũng khủng bố tới loại trình độ này!

"Xem ra, chúng ta trước đây đều xem thường hắn!" Tiêu Hành Vũ gật gù, "theo hắn thể hiện ra thủ đoạn đến xem, hắn đối với thiên địa này giải thích, sợ là ở đây rất nhiều Thiên Tông đều phải sâu, xưng được khủng bố hai chữ!"

Tiêu Gia phần đông hậu bối chấn động mạnh, phải biết rằng Tiêu Vũ mới chỉ có tông sư tu vi, hắn là làm sao làm được đối với thiên địa này có như thế giải thích?

"Đối với thiên địa giải thích, mặc dù không thể đại biểu thực lực và cảnh giới, nhưng này lại vô cùng trọng yếu, bởi vì đối với thiên địa lĩnh ngộ cùng giải thích càng là sâu sắc, tốc độ tu luyện càng nhanh, ngày sau cũng càng thêm dễ dàng tiến vào vương giả cảnh giới!"

Tiêu Hoành Viễn cũng với lúc này mở miệng,

Sắc mặt có chút phức tạp, nói: "Bây giờ thế gian, muốn thành vương giả, là phi thường khó khăn sự tình, nguyên nhân, đều không phải là tu luyện không dễ, mà là muốn vào Vương cảnh, phải đối với thiên địa này có đầy đủ giải thích, cảm ngộ thiên địa, đây là vì cái gì thế gian Thiên Tông không ít, nhưng vương giả lại hết sức hiếm thấy nguyên nhân!"

Sức mạnh đất trời, vô cùng ảo diệu, thế nhân muốn hiểu thấu đáo, khó thêm khó, dù cho chỉ có thể lĩnh ngộ thiên địa đại đạo một phần ngàn tỉ, đều có thể được lợi vô cùng.

Nhưng liền một phần ngàn tỉ, người bình thường cũng khó có thể hiểu thấu đáo, đây mới là trở thành vương giả chính thức khó khăn địa phương.

Tiêu Hoành Viễn tâm tình phức tạp, bởi vì Thánh Sơn người kia, đã thể hiện ra hắn có Thành Vương tư chất, hơn nữa người này không giống Tiêu Trần, Tiêu Trần tuy có vương giả tư, nhưng đó là bởi vì ở Thiên Uyên được cơ duyên, có đạo văn, tương đương là tìm được một cái tiền nhân lưu lại đường, có thể cho hắn dẫn tới vương giả cảnh giới.

Nhưng Thánh Sơn người này bất đồng, hắn là dựa vào mình thực lực cùng thiên tư, miễn cưỡng giẫm lên ra một con đường.

Hơn nữa Tiêu Trần đã thua với Tiêu Vũ, ngày sau dù cho Thành Vương, chỉ sợ cũng không bằng Tiêu Vũ, nhưng Thánh Sơn người kia, đối với thiên địa có cực cao lĩnh ngộ, mà bởi vì hắn là dựa vào chính mình làm được, ngày sau nếu là Thành Vương, sẽ Tiêu Trần mạnh mẽ gấp trăm lần!

"Ầm!"

Ở Tiêu Gia mọi người mở miệng trong lúc đó, Thánh Sơn hai người vẫn là lẫn nhau liều mạng, núi tiếp tục có sức mạnh đất trời bay tới, lần này xuất hiện, lại là một đoàn rất màn ánh sáng, chỉ có núi non sông suối, cỏ mộc trúc thạch.

Trách chính là, núi cao tại biến đổi, dòng sông sẽ khô héo, cỏ cây sẽ héo tàn, không thuộc về lúc trước nước lửa sấm gió 4 vật.

“Càng lĩnh ngộ đến một bước này!” Dịch Đạo chấn động mạnh, mắt quang mang càng tăng lên.

“Núi đó là Tiêu Gia người phương nào? Tiêu Gia lại có dạng này sau hậu bối!”

Thuyền không không khốc kết xem kỹ từ cô thi sườn núi lạnh

“Người này bất phàm, thiên tư là ta cuộc đời ít thấy, nếu là thuận lợi Thành Vương, chỉ sợ vừa sẽ là một nhân vật kinh khủng!”

Hoàng Phủ non sông cùng Lữ Nhạn Thăng, lúc này cũng không có thể thong dong, núi bóng người kia bọn họ tưởng tượng càng xuất sắc hơn, thiên tư sự khủng bố, đối với thiên địa giải thích, làm bọn họ hai người này vương giả đều cảm thấy hoảng sợ.

“Mà ngay cả năm tháng luân phiên lực lượng, vạn vật thịnh suy đổi đều nắm giữ?” Tiêu Vũ đồng dạng sâu sắc bất ngờ.

Núi người này rất mạnh, người này đối với vùng thế giới này giải thích, đã xa xa vượt ra khỏi hắn vốn có cảnh giới, ấy thiên tư cao, là Tiêu Vũ cho đến bây giờ thấy qua kinh khủng nhất một!

Hai người bọn họ vài lần tư cách, đều là thuần túy nhất cảm ngộ lực lượng, mà không phải chính mình nửa điểm tu vi và Thần lực, nhưng hắn thân là chí tôn, đối với thiên địa giải thích từ không cần phải nói, có thể núi cái này Tiêu Gia hậu bối, đối với thiên địa cảm ngộ lại sâu đến liền hắn đều bất ngờ trình độ!

“Nghịch chuyển!”

Đối với thiên địa giải thích, Tiêu Vũ tất nhiên là sẽ không nhường cho, tiếp tục hướng phía trước.

Cái kia biến ảo núi sông, vào lúc này trở nên ổn định, khô cạn dòng sông, trải qua hắn ra tay, cũng khôi đến mênh mông, héo tàn hoa cỏ cũng là có thịnh vượng sinh cơ, tóm lại tất cả đều bị hắn mạnh mẽ nghịch chuyển, cải biến lại.

Sau khoa khoa kẻ thù Quỷ tôn thuật từ lạnh thi ngón tay thi

“Tiểu tử này, đối với thiên địa lại cũng có như thế lĩnh ngộ!”

Một màn như thế, để Tiêu Gia nhân vật già cả, cùng với cái kia tam đại vương người, đều là ánh mắt ngưng lại.

Thuyền không xa không khốc tôn hận bờ ruộng cô khốc cho nên kết

Núi đạo kia mơ hồ nhân vật cố nhiên khủng bố, nhưng tựa hồ, Tiêu Vũ hắn còn cường hãn hơn, vô luận núi người nọ gọi đến loại nào sức mạnh đất trời, đều có thể bị hắn ung dung hóa giải!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 299: Chân Chính Thứ 1 Người

Một đường leo núi, Tiêu Vũ cùng núi đạo nhân ảnh kia đều ở đây dựa vào chính mình đối với thiên địa giải thích, không dứt ra tay, quá trình này, Tiêu Vũ cũng càng ngày càng kinh ngạc, núi người, đối với thiên địa giải thích, đã không chỉ là vượt qua hắn vốn có cảnh giới đơn giản như vậy, đã là vượt qua rất nhiều thế hệ trước Thiên Tông.

E sợ, dùng hắn bây giờ đối với thiên địa lĩnh ngộ, muốn thành vương giả, vậy cũng là tùy thời sự tình, chỉ có thể nói cái này thái quá khủng bố, thiên tư quá kinh diễm, nếu không có Tiêu Vũ có trí nhớ của kiếp trước, loại này liều, có lẽ thật đúng là không nhất định là đối thủ của người này.

“Người này nhất định phải thu vào ta Đạo Thần Cung, thiên tư cao, thật sự là ta đời này ít thấy!” Dịch Đạo sớm là hưng phấn không thôi.

Địch khoa độc kết bóng bờ ruộng lạnh lùng chủ khốc

Đang nhìn đến Tiêu Gia phần đông hậu bối đều bị Tiêu Vũ 11 áp chế sau khi, hắn vốn tưởng rằng lần này đi tới Tiêu Gia khó có thể có thu hoạch, không tìm được thiên tư xuất chúng thiếu niên, có thể thu vào Đạo Thần Cung.

Kết kẻ thù khoa Quỷ địch học từ lạnh tình không

Trái lại Hoàng Phủ non sông, sắc mặt lại khó coi, đều là lánh đời cổ tộc, Tiêu Gia có một cái như vậy hậu bối, nhưng hắn Hoàng Phủ bộ tộc xuất sắc nhất hai cái hậu nhân, lại đều chết với

Tiêu Vũ tay!

Hiện nay, Hoàng Phủ loài, còn không có hậu nhân có thể bị Đạo Thần Cung nhìn, điều này làm cho trong lòng của hắn rất là khó chịu.

“Ai phải thắng!”

Tới lúc này, Tiêu Vũ đã là đi tới chỗ giữa sườn núi, ở quá trình này hắn và núi người vẫn là đang không ngừng liều, chưa phân dưới, các loại gọi đến sức mạnh đất trời đều bị đối phương 11 hóa giải.

Điều này cũng làm cho Tiêu Gia tất cả mọi người biết, hai người kia ở giữa liều, rất sắp phân có kết quả rồi, bởi vì Tiêu Vũ dù cho đăng cái này núi, hắn và cái kia người sẽ chính diện ra tay.

“Bốp!”

Rốt cục, Tiêu Vũ một lần cuối cùng, hóa giải vừa một loại sức mạnh đất trời, đồng thời hắn cũng đã đăng ngọn núi này đỉnh núi.

Đến lúc này, hắn ở đỉnh núi đứng lại bước chân, nhìn về phía trước, rốt cục gặp được Tiêu Gia bây giờ kinh khủng nhất người trẻ tuổi kia.

Ở phía trước của hắn, ngồi thẳng một người, đưa lưng về phía hắn, này thân người trước có sức mạnh thần bí vờn quanh, ngăn cách tầm mắt, cũng ngăn cách thần niệm, mặc dù là Tiêu Vũ cũng không nhìn thấy hắn khuôn mặt.

Duy nhất có thể nhìn thấy, là cặp mắt, đôi mắt này không giống Tiêu Trần lạnh lùng như thế cùng lạnh như băng, tại kia khi không có tâm tình gì cùng cảm tình có thể nói, giống như thế gian tất cả, không có cái gì có thể đáng giá hắn coi trọng gì đó vậy.

“Ngươi nghĩ chiếm cứ ngọn núi này?”

Bóng người kia mở miệng, âm thanh không có cố ý lạnh như băng, cũng nghe không ra tình cảm gì, hắn như là coi thường chúng sanh, Tiêu Vũ khi hắn mắt, tựa hồ là một con giun dế, không cách nào gây nên hắn nửa điểm tâm tình.

Sau không không không khốc tôn hận bờ ruộng cô hận bờ ruộng chủ

“Vâng!” Tiêu Vũ gật đầu, thập phần thẳng thắn.

“Thối lui a, ngươi không có tư cách này!” Đạo thân ảnh này như trước hờ hững, âm thanh không có nửa điểm cảm tình, mạc nhìn tất cả.

“Bởi vì ngươi là của ta Tiêu Gia nghiệt tử!” Đạo kia thân ảnh mơ hồ, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh như băng, nói: “Ngươi cũng biết hai chữ này ý vị như thế nào? Mang ý nghĩa, ngươi là sai lầm tồn tại, sớm nên bị xoá bỏ, ngươi tồn tại ở mảnh này thế gian, tồn tại ở Tiêu Gia, bản thân cái này là một sai lầm!”

“Nghiệt tử?” Tiêu Vũ sắc mặt cũng lạnh xuống, vừa là hai chữ này, Tiêu Gia dưới sẽ đối với hắn như thế bài xích, tất cả là vì hai chữ này.

Nhưng bây giờ, hắn đã không quan trọng, ngược lại đã muốn cùng Tiêu Gia phân rõ giới tuyến, lạnh lùng nói: “Nếu như ta nhất định phải chiếm cứ ngọn núi này?”

Phía trước, bóng người kia trầm ngâm chỉ chốc lát,

Không có ngựa mở miệng.

Trước người của hắn, không gian tựa hồ đều vặn vẹo, để thân ảnh của hắn cùng khuôn mặt đều trở nên càng thêm mơ hồ, phảng phất cả người đều sáp nhập vào hư không.

Sau một chốc, hắn mới lại một lần nữa mở miệng, chầm chậm nói rằng: “Ngươi là có hay không cảm thấy, ngươi đăng ngọn núi này, chĩa vào ta kêu gọi sức mạnh đất trời, liền có đánh với ta một trận thực lực, cảm giác mình có thể hướng mặt trước giống nhau, chiếm đoạt ngọn núi này?”

Sự thật, hắn khả năng có thể thấy, trước mắt thực lực của người này rất mạnh, lên Tiêu Trần cùng Tiêu Gia này hậu bối, người này mạnh nhiều lắm.

Nhưng đi tới đây, không can thiệp tới phía trước là đối thủ như thế nào, hắn cũng không thể lùi về sau, ngoại trừ tiếp tục tiến lên, chiến lấy hết tất cả địch, hắn không có lựa chọn khác!

“Ngươi khả năng lên ngọn núi này, chỉ có thể nói rõ, ngươi có để cho ta ra tay chém giết tư cách mà thôi!” Ngắn ngủi trầm mặc, bóng người kia sau đó khẽ gật đầu một cái, nói: “Sự thật, dưới cái nhìn của ta, ngươi đăng cái này núi là chuyện ngu xuẩn, bởi vì cái kia có điều tương đương là ngươi tự mình đem mạng của mình đưa đến tay của ta, cho ta một xoá bỏ ngươi sai lầm này cơ hội mà thôi!”

“Mạt sát ta? Ha ha, ngươi quá để mắt chính ngươi!” Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, người này là thật kiêu ngạo, tự cao tự đại.

Hắn kiêu ngạo, đã không chỉ có là đúng tự tin của mình đơn giản như vậy, mà là áp đảo hết thảy, mạc nhìn thế gian tất cả, tựa hồ hắn chính là vùng thế giới này chúa tể, mênh mông chúng sanh, không có gì khả năng đạt được hắn độ cao này.

“Cũng được!” Trong lúc nói, bóng người kia đứng lên, hắn trước người không gian vặn vẹo, khiến cho hắn trở nên càng thêm mơ hồ, ánh mắt hờ hững, mang theo vô cùng tự tin, chậm rãi nói: “Đã như vậy, vậy do ta ra tay, tự tay xoá bỏ ngươi sai lầm này, ngươi này nghiệt tử, căn bản không nên tồn tại!”

“Ầm!”

Một câu nói hạ xuống, hắn thân, chính là bạo phát ra khí tức kinh người, tứ chi của hắn đồng thời hiện ra màu vàng chỉ riêng văn, giống như bốn cái Chân long chiếm cứ ở tứ chi của hắn.

Cùng lúc đó, ở chỗ mi tâm của hắn, một quái lạ dấu ấn ngưng tụ, ấn ký này vừa ra, không gian xung quanh rung chuyển, bốn phía Thánh Sơn phảng phất đều bởi vậy sống lại, đang không ngừng chấn động, làm cho người ta một loại rung động cảm giác.

“Nhiều năm như vậy…… rốt cục, hắn rốt cục lại lần nữa hiện thân, muốn lại một lần nữa ra tay rồi!”

“Người kia…… Tiêu Kỷ, thực lực của hắn, rốt cuộc đạt đến một mức độ như thế nào!”

Tiêu Gia dưới, vào lúc này không ai có thể giữ vững bình tĩnh, mỗi người kích động đến đều đang run rẩy.

Kết không khoa Quỷ thuyền học tiếp ầm ĩ kẻ thù tình bờ ruộng

Tiêu Kỷ, Tiêu Gia chính thức không thể tranh luận người số một, người này ở Tiêu Gia thập phần thần bí, đối với hắn hiểu rõ, rất nhiều Tiêu Gia người gần như biết hắn một cái tên, thậm chí đại đa số người, liền hắn chân thật khuôn mặt đều chưa từng thấy.

Kết không khoa Quỷ thuyền học tiếp ầm ĩ kẻ thù tình bờ ruộng “vâng!” Tiêu Vũ gật đầu, thập phần thẳng thắn.

Điều này là bởi vì, Tiêu Kỷ ở năm ấy mười tuổi thời gian, liền bị đưa vào Thánh Sơn, có thể nói hắn là Thánh Sơn lớn lên.

Ở Tiêu Gia lịch sử, hắn cũng là tiến vào Thánh Sơn tất cả mọi người làm, tuổi một cái nhỏ nhất, bởi vì Thánh Sơn mỗi một ngọn núi, đều tồn tại áp lực kinh khủng, người bình thường tiến vào ấy, căn bản là không có cách thừa nhận.

Tiêu Kỷ tài năng ở 10 tuổi tiến vào Thánh Sơn, đã đủ để chứng minh thiên tư của hắn khủng bố cỡ nào.

Mà hắn một lần hiện thân, còn là năm năm trước khi, vào lúc ấy Thánh Sơn đã xảy ra một lần tranh cướp đỉnh núi xung đột, ngay lúc đó Tiêu Kỷ còn vẫn non nớt, lại là dùng thập phần hung hăng tư thế, đánh bại một cái khác tuổi hắn lớn hơn không ít Tiêu Gia thiên tài.

Từ đó về sau, Tiêu Kỷ liền ở một mực Thánh Sơn tu luyện, lại không lộ mặt.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 300: Đánh Vỡ Ghi Chép

Tiêu Kỷ, liên quan tới người này, ở Tiêu Gia có rất nhiều đồn đại.

Tin đồn, khi hắn còn lúc còn rất nhỏ, liền chiếm được một loại nào đó cơ duyên, khiến cho hắn còn nhỏ tuổi liền có một kinh khủng thân thể.

Ngoài ra, Tiêu Kỷ còn có bảo thể, người bình thường muốn thức tỉnh bảo thể, phải thời gian dài tu luyện cùng tích lũy, nhưng hắn lại ở mười tuổi năm đó, liền hoàn thành thức tỉnh, sau khi liền bị đưa vào Thánh Sơn, trở thành Tiêu Gia lịch sử tiến vào nhỏ nhất tiến vào Thánh Sơn người.

Những năm gần đây, mặc dù Tiêu Kỷ vẫn giấu ở Thánh Sơn tu luyện, chưa bao giờ xuất hiện, nhưng bàn về Tiêu Gia người số một, tất cả mọi người sẽ ngay đầu tiên nghĩ đến hắn.

Mặc dù hắn rất ít xuất hiện, có thể thiên tư của hắn, thật sự quá qua khủng bố, từ lúc năm năm trước khi, hắn lần đó lộ mặt thời gian, chính là đã có tông sư viên mãn tu vi, mà hắn lúc đó, còn chỉ là cái choai choai hài tử!

Tiêu Kỷ tin đồn, trừ những thứ này ra ở ngoài cũng không có thiếu, cực kỳ làm người để ý, là hắn thần bí, bởi vì hắn trước người không gian đều là giống như vặn vẹo bình thường, này đây dù cho lộ mặt, cũng căn bản không ai có thể nhìn thấy hắn chân chính khuôn mặt.

Trừ lần đó ra, hắn vẫn thế hệ này chinh phục nhiều nhất đỉnh núi người, ở Thánh Sơn đi được xa nhất, cho nên đối với Tiêu Kỷ ấn tượng, Tiêu Gia mọi người cảm giác chính là thần bí, cùng với mạnh mẽ, không gì địch nổi cái chủng loại kia mạnh mẽ!

Hiện nay, đã cách nhiều năm, Tiêu Kỷ bóng người, rốt cục lại một lần xuất hiện ở trước mắt mọi người, và hắn sắp sửa lại một lần nữa ra tay, xoá bỏ Tiêu Vũ cái này nghiệt tử!

“Đoành!”

Lúc này Tiêu Kỷ, chỉ là đứng ở đó, trước người không gian liền không dứt vặn vẹo.

Kinh khủng hơn chính là, tại kia vặn vẹo không gian, lộ ra từng hình ảnh kinh người cảnh tượng, làm như là có ngôi sao phá nát, núi sông biến ảo cảnh tượng.

Hắn giống như từ muôn thuở trước khi mà đến, bước qua vô tận luân hồi, chứng kiến muôn thuở hưng suy, tựa hồ thế gian này hết thảy đều đã hủy diệt, chỉ có hắn một giữ lại.

Đây là một loại thập phần cảm giác quái dị, một thân người, càng lộ ra một loại vượt qua muôn thuở cảm giác, phảng phất thế gian này hết thảy đều là suy yếu, cái gì đều muốn từ trần, chỉ có hắn mới là muôn thuở tới nay duy nhất!

Tiêu Vũ lúc này sắc mặt, cũng hơi có nghiêm nghị, người trước mắt này tuyệt đối cường đại, không kém gì hắn đời này tiếp xúc qua bất luận người nào, kể cả U Sơn này kiệt xuất thiếu niên.

Hắn không dám xem thường, ngũ đại ngôi sao đồng thời vận chuyển, đồng thời dùng thân thể hóa phù sau khi ngưng tụ đến cái kia một tia Thiên đạo lực lượng, cũng gia trì ở tự thân, bất cứ lúc nào chuẩn bị động thủ.

“Kỷ nhi, lui ra đi!”

Ở hết thảy Tiêu Gia người đều khẩn trương không ngớt, mong mỏi giữa hai người này phân ra một thắng bại, nhìn ai mạnh ai yếu thời điểm, một thanh âm, lại là vào lúc này vang lên.

“Tộc chủ?”

Tất cả mọi người kinh ngạc, mở miệng người đúng là Tiêu Hành Vũ, hắn sắc mặt ngưng trọng, như là cũng do dự rất lâu, quay Thánh Sơn Tiêu Kỷ nói: “Đem ngọn núi này tặng cho hắn, không cần tranh cãi nữa!”

Tiêu Kỷ hướng về Thánh Sơn ở ngoài Tiêu Hành Vũ liếc mắt một cái, lâm vào trầm mặc, trước người không gian một trận vặn vẹo, làm như đang do dự hay không nghe theo.

Tiêu Vũ cũng là cảm thấy ngoài ý muốn, vào lúc này, Tiêu Hành Vũ lại ra ngoài, nói chuyện cho hắn? Nhưng tại trực giác, hắn cảm giác được Tiêu Hành Vũ cũng không phải đứng ở hắn bên này.

Kết khoa kẻ thù tình thuyền học chiến lạnh kẻ thù tình kỹ

Đơn giản hai câu sau, Tiêu Hành Vũ cũng không có lại mở miệng, chỉ là đứng ở Thánh Sơn ở ngoài, xa xa nhìn Tiêu Kỷ.

“Ngươi rất may mắn!” Tiêu Kỷ trầm mặc một lúc lâu, thân thể khí thế rốt cục vẫn là đều thu lại, hắn hờ hững nhìn Tiêu Vũ, nói: “Hôm nay có tộc chủ mở miệng,

Ta không thể giết huynh, có điều...... ngươi chung quy là không nên tồn tại nghiệt tử, ngày sau nếu gặp lại, ta cũng như thế sẽ giết ngươi!”

Địch xa không khốc kẻ học sau chiến cô kết cô cát

Tiêu Kỷ thập phần thẳng thắn, lưu lại một câu nói này sau khi, thân thể khí tức diệt hết, mang theo chung quanh vặn vẹo không gian, trực tiếp xoay người, từ đó núi rời đi.

Kết quả này, để Tiêu Gia rất nhiều người đều thất vọng, không biết bao nhiêu người đều muốn thấy Tiêu Kỷ cùng Tiêu Vũ phân cái thắng bại.

Bọn họ rất không rõ, Tiêu Hành Vũ tại sao muốn vào lúc này mở miệng ngăn cản, để Tiêu Kỷ ngăn cản Tiêu Vũ không tốt sao?

Theo Tiêu Vũ hôm nay biểu hiện đến xem, tiếp tục nữa, cũng không ai biết hắn sau khi khả năng đi đến đâu nhất sơn, nói không chừng thật có thể đem 99 tòa Thánh Sơn chinh phục hoàn toàn.

Đây là tất cả mọi người cũng không muốn nhìn thấy, bởi vì Tiêu Vũ là một nghiệt tử, chinh phục 99 tòa Thánh Sơn đối với Tiêu Gia tới nói có ý nghĩa phi phàm, cũng không ai hy vọng cuối cùng là hắn làm được này chưa bao giờ có người làm được qua sự tình.

Thấy Tiêu Kỷ xuống núi, Tiêu Hành Vũ cũng không có mở miệng giải thích.

Sự thật, ít có người biết chính là, Tiêu Kỷ là thuộc về hắn mạch này, nếu không dùng Tiêu Kỷ thực lực hôm nay cùng thiên tư, mặc dù là hắn cái này già tộc chủ, cũng không nhất định mệnh lệnh đến động.

Ở Tiêu Hành Vũ lòng, thấy Tiêu Vũ cùng nhau đi tới, cho qua hắn nhiều lắm kinh ngạc, khi thấy Tiêu Kỷ cùng Tiêu Vũ muốn động thủ thời khắc này, chẳng biết vì sao tâm hắn càng cảm thấy vài phần bất an.

Này đây, hắn mới lại đột nhiên mở miệng, để Tiêu Kỷ trực tiếp đem ngọn núi này tặng cho Tiêu Vũ.

“Tiêu Kỷ?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy đạo kia rời đi bóng người, yên lặng nhớ kỹ tên này.

Thành thật mà nói, bất kể là ở kiếp trước còn là đời này, có thể làm cho hắn nhớ kỹ tên người cũng không nhiều, nhưng cái này Tiêu Kỷ, tính được là một.

Hắn có linh cảm, người này ngày sau sẽ là hắn một đại địch!

Địch khoa kẻ thù mới thuyền xem kỹ từ dương sau kẻ thù kết

Đã không có Tiêu Kỷ ngăn cản, Tiêu Vũ tiếp tục ở đây đỉnh núi tu luyện, rất nhanh liền chinh phục ngọn núi này, tiếp tục hướng sau khi đỉnh núi mà đi.

Tiêu Gia người, dù cho mọi cách không muốn tiếp thu, lúc này cũng chỉ có thể nhìn Tiêu Vũ qua nhất sơn vừa nhất sơn, cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ chỗ chinh phục đỉnh núi, rốt cục đi tới thứ chín mươi tòa!

“90 tòa, từng ấy năm tới nay, gia tộc đều chưa bao giờ có người có thể đi đến một bước này, cái này nghiệt tử, thật có thể làm được không?”

“Tại sao ta có một loại cảm giác, U &# 8 &# 32; luôn cảm thấy nếu như hắn thật có thể qua thứ chín mươi núi, sau khi cửu tòa núi, đối với hắn mà nói cũng sẽ không còn là việc khó gì!”

Tiêu Gia mọi người, tâm tình lúc này đều rất phức tạp.

Một mặt, chinh phục 90 ngọn núi, đây là Tiêu Gia lịch sử tính một khắc, tất cả mọi người đối với chuyện này đều hết sức trông chờ.

Địch xa không tình sau hận bờ ruộng lạnh sớm học tôn

Có thể về phương diện khác, vô số năm qua cái thứ nhất làm được chuyện này người, lại là Tiêu Gia dưới người người đều bài xích nghiệt tử Tiêu Vũ, đây đối với Tiêu Gia mà nói, dù sao cũng hơi trào phúng.

Có thể bất kể như thế nào, chuyện đến nước này, đã là ai cũng không có năng lực ngăn cản Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, tất cả mọi người chỉ có thể lẳng lặng thấy, chờ kết quả sau cùng!

“Ầm!”

Khi này một ngọn núi lại sáng lên thần quang, cũng mang ý nghĩa Tiêu Vũ đã phá vỡ Tiêu Gia hết thảy tổ tiên lưu lại ghi chép, trở thành cái thứ nhất xông qua 90 ngọn núi người.

Đến một bước này, cuối cùng còn lại lo lắng đã chỉ có một, cái kia là hắn cuối cùng hay không thật có thể sáng tạo lịch sử, đem 99 tòa Thánh Sơn chinh phục hoàn toàn!

“Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, lại đi tới sâu như vậy địa phương?”

Tiêu Vũ lúc này trong lòng nghĩ, lại là một chuyện khác.

Đoạn đường này hắn một ngọn núi chưa từng vòng qua, chủ yếu cũng là muốn nhìn cái kia một đen một trắng hai cái nhỏ đi tới gì một ngọn núi, mà bây giờ hắn đã đi qua 90 ngọn núi, vẫn còn không thấy cái kia hai cái cá nhỏ.

Thuyền kẻ thù xa không khốc thuyền học chỗ lạnh kỹ tinh sớm

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 301: Cuối Cùng 1 NúI

Thứ chín mươi núi sau khi, Tiêu Vũ phát hiện, nơi đây tồn tại cùng thần hoàng động cùng loại tình hình, cái gọi là Thánh Sơn áp lực, sự thực là Côn Bằng lực lượng nguyên nhân.

Côn Bằng, đây là Cửu Thiên Thế Giới cao nhất sinh linh, sức chiến đấu có thể đứng đầu chí tôn, nhân tộc muốn được tộc này lực lượng bản nguyên, phải cực kỳ cường hãn thân thể.

Tại đây Thánh Sơn, Côn Bằng lực lượng tuy bị chia làm 99 phần chia, nhưng cũng không phải thường nhân thân thể có thể thừa nhận, này đây mỗi đạt được nhiều một đạo Côn Bằng lực lượng, thân thể phải chịu áp lực sẽ gia tăng thật lớn.

Điều này cần một dung hợp cùng quá trình thích ứng, như trước đây ở Thần Hoàng Động Phủ những người kia, liền động phủ đều không đến gần được, nhất định phải từng điểm từng điểm lĩnh ngộ thần hoàng lực lượng, tài năng gần sát, Côn Bằng lực lượng cũng là như thế.

Thế nhưng, Tiêu Vũ lại phát hiện một điểm nữa, không biết là vì trong cơ thể hắn có hoàng văn nguyên nhân, hay là bởi vì hắn được phần đông cao nhất sinh linh lưu lại sau khi, hắn phát hiện Côn Bằng lực lượng đối với hắn bài xích cũng không phải mãnh liệt bực nào.

Cái này cũng là hắn con đường đi tới này, như thế nhẹ nhõm nguyên nhân lớn nhất.

90 phía sau núi, vốn mặt sau còn lại đỉnh núi nên cực kỳ

khó khăn, nhưng Tiêu Vũ lại hầu như không cảm giác, tựa hồ nơi này Côn Bằng lực lượng đã nhận rồi hắn, không có đối với hắn sản sinh cái gì lực bài xích, để hắn ở sau khi núi cũng có thể dễ dàng thu được Côn Bằng lưu lại lực lượng bản nguyên.

Mà ở đạt được thứ chín mươi năm ngọn núi thời điểm, Tiêu Vũ rốt cục phát hiện tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, hai thằng nhóc này ẩn giấu cực sâu, nếu không phải của hắn thần niệm mạnh mẽ, thêm khoảng cách gần rồi, cơ hồ đều không phát hiện được bọn chúng tồn tại.

“Là Tiêu Vũ ca ca, Tiêu Vũ ca ca ngươi đã về rồi!”

Kết không kẻ thù phương xa kết xem kỹ tiếp dương ngón tay khoa sau

Hai thằng nhóc nấp trong núi, ngó dáo dác, rõ ràng là cảm giác được có người leo núi, một bộ lén lén lút lút dáng vẻ, nhìn thấy kẻ leo núi là Tiêu Vũ sau khi, chúng nó mới mừng rỡ bơi ra, thân mật xung quanh Tiêu Vũ lưu động.

Kết không kẻ thù phương xa kết xem kỹ tiếp dương ngón tay khoa sau Ở vô số ánh mắt nhìn kỹ, rốt cục, Thánh Sơn thứ chín mươi chín ngọn núi còn là phát sáng lên.

“Hai người các ngươi, khoảng thời gian này không có chạy loạn khắp nơi a?”

Địch không khoa mới kết hận từ dương kỹ khốc kẻ thù

Nhìn thấy hai người này trời thật tiểu tử, Tiêu Vũ cũng lộ ra vài phần ý cười. Hai cái cá nhỏ thiên chân vô tà, cùng chúng nó ở chung, có thể làm cho Tiêu Vũ triệt để thả lỏng.

“Tiểu Bạch không có chạy loạn, Tiểu Bạch có thể nghe lời, Tiêu Vũ ca ca nói rồi không muốn khiến người ta phát hiện, Tiểu Bạch vẫn đều rất nghe lời!” Tiểu bạch ngư lập tức tỏ thái độ, một bộ ngây thơ đáng yêu dáng vẻ.

“Tiểu hắc cũng không có chạy loạn, tiểu hắc cũng nghe lời!” Cá chuối cũng không cam lòng lạc hậu, chiếm cứ Tiêu Vũ một bên khác bả vai.

“Không có tốt.” Tiêu Vũ mỉm cười gật đầu, kỳ thực hắn sớm đoán được, Tiêu Gia người hẳn là không phát hiện này hai cái cá nhỏ, bằng không mà nói chỉ sợ Thánh Sơn sớm chẳng phải bình tĩnh.

“Ồ?” Đang khi nói chuyện, Tiêu Vũ lúc này mới kịp quan sát tỉ mỉ này hai cái cá nhỏ.

Này hai cái cá nhỏ vốn là một đen một trắng, màu sắc tinh thuần, hiện nay, chúng nó cho người cảm giác tựa hồ vừa càng thêm hoàn mỹ, thậm chí thân thể có vẻ hơi óng ánh, làm ẩn hàm thần quang.

Thậm chí, Tiêu Vũ phát hiện, hai thằng nhóc lại trưởng thành một điểm, mặc dù không rất rõ ràng, nhưng hắn vẫn như cũ có thể phát giác được.

“Xem ra Côn Bằng lực lượng quả nhiên đối với các ngươi vô cùng hữu ích.” Nhìn thấy hai cái cá nhỏ biến hóa rõ ràng, Tiêu Vũ cũng vì chúng nó cao hứng, thuận miệng hỏi: “Nơi này 99 ngọn núi, các ngươi đến qua bao nhiêu tòa?”

“Để Tiểu Bạch nói, để Tiểu Bạch nói, Tiêu Vũ ca ca không có ở đây trong khi,

Tiểu Bạch cùng tiểu hắc đã từng tới 87 tòa núi, Tiêu Vũ ca ca, Tiểu Bạch có lợi hại hay không?”

Tiểu bạch ngư một bộ hài đồng chờ trưởng bối khích lệ dáng vẻ, ngược lại để Tiêu Vũ lấy làm kinh hãi.

Mặc dù đoán được Côn Bằng lực lượng sẽ đối với này hai cái cá nhỏ có tác dụng lớn, nhưng hắn cũng không nghĩ tới hai cái cá nhỏ lại có thể ở như vậy trong thời gian ngắn đi qua 87 núi.

Phải biết rằng, Tiêu Gia này hậu bối, tiến vào Thánh Sơn nhiều năm, cũng ít có người có thể đi qua như vậy nhiều núi, này hai cái cá nhỏ biểu hiện, thật là khiến người kinh ngạc.

“Đây còn là bởi vì Tiêu Vũ ca ca nói rồi không thể khiến người ta phát hiện, chúng ta mới không đi này có người núi.”

Tiểu bạch ngư rất nhân tính hóa lộ ra kiêu ngạo vẻ mặt, nhưng lại đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, uể oải nói: “Có điều Tiểu Bạch cùng tiểu hắc đến nơi này sau đó, đột nhiên trở nên tốt khó khăn, không cách nào lấy được nữa ngọn núi những thứ đó.”

Tiêu Vũ suy đoán, nó nói ngọn núi những thứ đó, hẳn là Côn Bằng lực lượng, hai cái cá nhỏ mặc dù coi như ngây thơ mơ hồ, nhưng cũng biết ở Thánh Sơn phải làm gì, biết những lực lượng kia đối với chúng nó có chỗ tốt to lớn.

Nghĩ đến, hai cái cá nhỏ tuy là cùng Côn Bằng đồng nguyên, nhưng dù sao còn quá bé nhỏ, cho nên không cách nào có được toàn bộ Côn Bằng lực lượng.

Sự thật, đối với bọn họ tới nói, 99 phần chia Côn Bằng lực lượng, khả năng đến 87 phần chia, đã cực kỳ hiếm có, liền Tiêu Gia này tiền bối, đều ít có người có thể làm được trình độ này.

“Các ngươi làm rất khá.” Thấy hai cái cá nhỏ một bộ dáng vẻ ủy khuất, như là sợ bị trách cứ, Tiêu Vũ chỉ có thể như dỗ hài tử giống nhau an ủi bọn họ.

Hai cái cá nhỏ đối với Tiêu Vũ tựa hồ thập phần thân cận, đạt được Tiêu Vũ an ủi, rất nhanh vừa hoạt bát lên.

Đem hai cái cá nhỏ thu vào hóa giới phù, Tiêu Vũ trong lòng vừa là nghĩ đến, Thánh Sơn mỗi đến nhất sơn lực lượng, núi đều sẽ sáng lên thần quang, cũng không biết này hai cái cá nhỏ là làm sao làm được, đạt được hơn tám mươi núi Côn Bằng lực lượng, lại không có bị Tiêu Gia người phát hiện.

Có điều này hai cái cá nhỏ từ trước đến giờ thần dị, hắn cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục hướng phía trước. Hắn dự định muốn ở hôm nay, triệt để chinh phục 99 tòa Thánh Sơn, tìm được hoàn chỉnh Côn Bằng lực lượng!

Đồng thời, chỉ cần hoàn thành cái điều kiện này, Tiêu Gia sẽ giải trừ Lâm Vũ Nhu thân thể 6 Hồn giam tâm chú, đến lúc đó hắn đem trực tiếp thoát ly Tiêu Gia, này rời đi!

“Ầm!”

Chưa qua bao lâu, thứ chín mươi sáu núi sáng lên, mang ý nghĩa Tiêu Vũ tiếp qua nhất sơn, và tại đây sau khi, hắn đồng dạng không có làm người thất vọng, thứ chín mươi bảy cùng 98 núi, cũng trước sau sáng lên thần quang.

Rốt cục, muốn tới cuối cùng 1 núi, toàn bộ Tiêu Gia dưới, vô số ánh mắt, toàn bộ tụ tập nơi đây, tất cả mọi người liền nháy mắt một chút mắt đều không dám, chỉ lo này trong nháy mắt, đem bỏ mất mắt thấy này lịch sử tính thời khắc!

Húc Minh trưởng lão, Tiêu Hành Vũ, Tiêu Gia tất cả mọi người, mỗi người sắc mặt phức tạp.

Vô số năm qua, Tiêu Gia rốt cục nghênh đón cái thứ nhất khả năng đi tới thứ chín mươi chín núi người, có thể người này, nhưng cũng không bọn họ mong đợi.

Nếu là Tiêu Vũ thành công, không hề nghi ngờ, Húc Minh trưởng lão, thậm chí là Tiêu Hành Vũ, ngày sau đều lại khó với Tiêu Gia đặt chân, bởi vì Tiêu Gia, sẽ triệt để dùng Tiêu Vũ làm tâm, bất kỳ có thể qua 99 núi người, ở Tiêu Gia, đều là tuyệt đối tồn tại, mặc dù là Tiêu Gia Thánh Tổ, cũng không dám dễ dàng đắc tội.

“Đoành!”

Ở vô số ánh mắt nhìn kỹ, rốt cục, Thánh Sơn thứ chín mươi chín ngọn núi còn là phát sáng lên.

Ngoài ra, vào đúng lúc này, không chỉ thứ chín mươi chín ngọn núi sáng lên, Thánh Sơn cái khác ngọn núi, vào lúc này đồng thời phát sáng, 99 đạo cột sáng ngút trời mà, soi sáng cửu thiên.

Này cột sáng ở trên hư không tụ hợp, cuối cùng vừa bỏ ra khác một cột sáng, mà ở cột sáng kia phía dưới, chính là Tiêu Vũ ngồi xếp bằng bóng người.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 302: Nguồn Gốc Trở Về 1

99 đạo cột sáng, ngút trời mà, vừa với thiên không chi tụ hợp, soi sáng Tiêu Vũ bóng người, hình thành một bộ cực kỳ tráng lệ hình ảnh.

Vào giờ phút này, Tiêu Gia tất cả mọi người chỉ là ngơ ngác mà nhìn cái kia phát sáng Thánh Sơn, cùng với ở Thánh Sơn, tắm rửa thần quang, nếu như thần linh bình thường Tiêu Vũ, ai cũng nói không ra lời.

99 tòa Thánh Sơn, có thể đem bọn họ toàn bộ chinh phục, ở Tiêu Gia vẫn chỉ là một truyền thuyết, từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được qua, cũng không người nào biết ngày đó tiến lại thời gian, Thánh Sơn sẽ phát sinh biến hóa như thế nào.

Mà ở hôm nay, Tiêu Vũ làm được, đánh vỡ truyền thuyết, thời khắc này Tiêu Gia dưới tất cả mọi người trong lòng đều là rung động, liền Tiêu Hoành Viễn cùng Húc Minh trưởng lão, đều thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

Tắm rửa thần quang, Tiêu Vũ lúc này lại là quên đi hết thảy, bởi vì cả người hắn đều tiến vào một loại hay cảnh giới.

Côn Bằng nguồn gốc, đây là một loại cực kỳ mạnh mẽ mà lực lượng thần bí, cái gọi là lực lượng bản nguyên, cũng là Côn Bằng bộ tộc mạnh mẽ chỗ căn nguyên, đến này nguồn gốc, bất kỳ sinh linh đều tài năng ở ngày sau trưởng thành đến cùng Côn Bằng ngang nhau cảnh giới.

Loại sức mạnh này   Như là một viên hạt giống, chỉ cần có thể thuận lợi trưởng thành, liền có thể có vô hạn có thể!

Trước đó, Tiêu Vũ ở Thiên Uyên, đã được nhiều loại cao nhất sinh linh lưu lại lực lượng, ở trong cơ thể hắn giao hòa, nhưng những lực lượng kia bởi vì quá mức hỗn độn, mặc dù đều đến từ cao nhất sinh linh, lại khó có thể chính thức quy nhất.

Mà giờ khắc này, theo hắn tìm được hoàn chỉnh Côn Bằng nguồn gốc, này lực lượng bản nguyên cũng dung nhập vào này cao nhất sinh linh lưu lại tinh khí, với trong cơ thể hắn giao hòa hội tụ.

Vốn, phần đông cao nhất sinh linh sức mạnh ở Tiêu Vũ trong cơ thể như các loại thuốc nhuộm hội tụ đến cùng một chỗ, khó có thể điều hòa, nhưng Côn Bằng lực lượng như một thùng nước trong, đổ vào ấy, có thể cho phần đông thuốc nhuộm thần tốc điều hòa giao hòa, hóa thành một thể thống nhất.

Lúc trước, Tiêu Vũ ở đến các đại cao nhất sinh linh lực lượng lúc, đã dự đoán qua, nếu là những sức mạnh này cùng hắn chính thức quy nhất, hắn có lẽ sẽ trở thành tấm thế gian nhất là sinh linh mạnh mẽ.

Thiên địa là bất công, như là giun dế cùng Chân long, từ lúc sinh ra thời gian, bọn chúng mạnh mẽ cùng nhỏ yếu liền đã được quyết định từ lâu, một con giun dế có mạnh đến đâu, cũng không khả năng được Chân long, đây cũng là bởi vì khác biệt chủng tộc có được bất đồng sinh mệnh bản nguyên.

Này đây, Tiêu Vũ tìm được phần đông cao nhất sinh linh lực lượng bản nguyên sau, hắn hoàn toàn có khả năng sẽ lột xác thành trong thiên địa nhất là sinh linh mạnh mẽ, bởi vì cái kia phần đông sinh linh sức mạnh tụ hợp, sẽ hình thành một loại hoàn toàn mới sinh mệnh bản nguyên, loại này sinh mệnh bản nguyên có khả năng còn muốn áp đảo cái gọi là cao nhất sinh linh.

Địch khoa không kẻ thù khốc địch học chiến ầm ĩ học bí cánh buồm

Trước đây, Tiêu Vũ không cách nào khiến các đại sinh linh sức mạnh chính thức dung hợp quy nhất, nhưng theo bây giờ có được Côn Bằng lực lượng làm chủ đạo, này ở Thiên Uyên đoạt được sinh linh lực lượng, đang không ngừng rót vào nhục thể của hắn mỗi loại, theo căn nguyên thay đổi nhục thể của hắn.

Có điều, bước đi này lại không phải tài năng ở lập tức hoàn thành sự tình, có thể còn cần một thời gian dài dằng dặc, các đại sinh linh mỗi người có mạnh yếu, Tiêu Vũ dù cho muốn lột xác, cũng đầu tiên muốn xác định rõ một phương hướng.

99 tòa Thánh Sơn đang tiếp tục bộc lộ ra kinh người thần quang, Tiêu Vũ yên lặng ngồi xếp bằng, đem Côn Bằng lực lượng cùng các đại sinh linh lưu lại khi hắn lực lượng trong cơ thể dung hợp quy nhất.

Cuối cùng, này hết thảy sức mạnh đều giấu ở trong cơ thể của hắn, liền chính hắn đều không cảm giác được.

Mặc dù có Côn Bằng lực lượng làm chủ, nhưng phần đông cao nhất sinh linh sức mạnh tụ hợp, muốn làm chính thức dung hợp quy nhất, khiến cho hắn lột xác thành hoàn mỹ nhất sinh linh, còn cần một rất dài quá trình.

Có thể tiếp theo, các đại sinh linh lực lượng lại lúc xuất hiện, là hắn lột xác ngày.

“Ầm!”

Thánh Sơn chấn động,

Theo Côn Bằng lực lượng ẩn vào Tiêu Vũ thân thể ở chỗ sâu trong, 99 tòa Thánh Sơn thần quang cũng ầm ầm tản đi, hoàn toàn biến mất.

Côn Bằng lực lượng, nấp trong này 99 tòa Thánh Sơn, ở có người tìm được toàn bộ lúc, nó sẽ vẫn tồn tại, dù cho không dứt có người vào núi, theo mỗi một ngọn núi thu được phân tán Côn Bằng lực lượng, nó cũng sẽ không biến mất.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ chiếm được phân tán toàn bộ Côn Bằng lực lượng, đã hoàn chỉnh, Thánh Sơn Côn Bằng lực lượng cũng đem hoàn toàn biến mất, chỉ có thể tồn tại ở trong cơ thể của hắn.

Tôn xa kẻ thù xa tình địch xem kỹ từ lạnh tình bờ ruộng khốc

Này đây, thời khắc này, 99 tòa Thánh Sơn triệt để biến hóa, mặc dù coi như như trước như lúc ban đầu, nhưng ở mỗi một ngọn núi, loại kia áp lực kinh khủng, lại là hoàn toàn biến mất, cũng lại không còn tồn tại nữa.

"Thánh Sơn…… không tồn tại?"

Tiêu Gia bên kia, một đám Tiêu Gia người ngu ngây ngô sững sờ, tất cả mọi người cảm giác đây là một giấc mơ.

Tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, làm cho cả Tiêu Gia các đời đều dùng đem chinh phục hoàn toàn làm mục tiêu Thánh Sơn, như vậy ở hôm nay biến mất, hóa thành phàm núi, tất cả những thứ này, thật sự quá không chân thực, quá khó khăn làm người tiếp thu.

"Hắn lại thật làm được tất cả những thứ này!"

Húc Minh trưởng lão càng cảm giác khẩu một trận cay đắng, việc đã đến nước này, cũng mang ý nghĩa, toàn bộ Tiêu Gia, ngày sau đều sẽ bị Tiêu Vũ nắm giữ, bởi vì ai có thể đem này 99 tòa Thánh Sơn chinh phục hoàn toàn, ngày sau sẽ là Tiêu Gia chí cao không có tồn tại!

Tóm lại, Tiêu Gia dưới, hoàn toàn tĩnh mịch, không ít người khuôn mặt cay đắng, cũng có rất nhiều người còn đang sững sờ, không thể nào tiếp thu được này kết quả sau cùng.

"Cùng ta đi cho, đi gặp Thánh Tổ!"

Tiêu Hành Vũ sắc mặt cũng tràn ngập phức tạp, hắn cái thứ nhất đứng dậy, bay đến đã không có áp lực Thánh Sơn, rơi xuống Tiêu Vũ trước người.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, không có nhiều lời, sự thật, hắn cũng rất muốn biết, Thánh Sơn đối với Tiêu Gia ý vị như thế nào, tóm lại Hắn cảm giác, Tiêu Gia không chỉ có là vì tìm được Thánh Sơn Côn Bằng lực lượng đơn giản như vậy.

Đã vị kia Thánh Tổ muốn gặp, hắn cũng đang muốn biết một chút, hơn nữa Lâm Vũ Nhu thân thể 6 Hồn giam tâm chú, chỉ sợ cũng phải vị kia Thánh Tổ đồng ý, &# 85;U đọc sách &# 119;w &# 119;. Uukans &# 104;u. c &# 111;m nếu không Tiêu Gia sợ là không người dám mổ!

"Bốp!"

Tiêu Hành Vũ mang Tiêu Vũ, trực tiếp theo Thánh Sơn bay lên, đi Tiêu Gia ở chỗ sâu trong.

Mà tại nguyên chỗ, phần đông Tiêu Gia người nhưng vẫn là tại nguyên chỗ ngẩn người, mặc dù Tiêu Vũ đã đi xa, nhưng bọn họ Lại vẫn là lăng lăng nhìn về phía trước đã biến hóa Thánh Sơn, không có người nào rời đi.

"Không nghĩ tới, Tiêu Gia tên tiểu bối này, càng thật có thể làm đến bước này!"

Tại chỗ, tam đại vương người sắc mặt cũng là có chút phức tạp, Dịch Đạo thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng, lòng mùi vị khó hiểu.

Tiêu Vũ biểu hiện, theo trình độ nhất định tới nói, cho hắn nhiều lắm kinh ngạc, nếu không phải bởi vì lúc trước phát sinh sự tình, hắn đều muốn chiêu Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung, bởi vì Tiêu Vũ biểu hiện thật là kinh người, có thể nói nghịch thiên.

“Hoàng Phủ anh, chúng ta…… là này rời đi gì?” Phù vương Lữ Nhạn Thăng mang theo cười khổ, tính thăm dò hỏi.

Việc đã đến nước này, Tiêu Gia lão quái vật kia, rõ ràng không thể sẽ đem Tiêu Vũ giao ra đây, bọn họ tiếp tục chờ ở chỗ này, cũng là vô dụng.

“Không!” Hoàng Phủ non sông sắc mặt đồng dạng khó coi, nhưng cũng lắc lắc đầu, ánh mắt không nháy mắt nhìn Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, nói: “Ta muốn nhìn một chút Tiêu Gia vị kia cuối cùng hay không có thể thành công, nếu là hắn thành công……”

Nghe nói nói thế, Dịch Đạo cùng kêu kêu Lữ Nhạn Thăng sắc mặt đều trở nên nặng hơn.

Nghĩ đến Tiêu Gia lão quái vật kia dự định, mấy người bọn họ lạnh cả tim, bởi vì lão quái vật kia nếu là thành công, sẽ trở thành một phi thường khủng bố tồn tại!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 303: Gặp Thánh Tổ

Theo Tiêu Hành Vũ, Tiêu Vũ bị dẫn tới Tiêu Gia nơi sâu xa nhất, nơi đây một mảnh u tĩnh, và Tiêu Hành Vũ còn từ mặt đất mở ra một con đường, Tiêu Vũ đi theo hắn đi tiếp, chỉ cảm thấy đã ở lối đi này đi rồi rất lâu, vẫn là không có cuối.

Hai người đi tiếp, song phương đều là yên lặng một hồi.

Tiêu Hành Vũ sắc mặt thâm trầm, nhíu chặt lông mày, ánh mắt thỉnh thoảng lấp lóe, không biết là đang suy nghĩ gì, đường đi sâu thăm thẳm, liền chỉ còn lại có tiếng bước chân của hai người đang vang vọng.

Đi về phía trước không biết bao lâu, Tiêu Vũ thậm chí hoài nghi hay không đã đi ra Tiêu Gia vị trí phạm vi, bởi vì cái lối đi này thật sự quá qua dài lâu.

Cuối cùng, một tấm tối tăm cửa đá xuất hiện ở cuối lối đi. Đến lúc này, Tiêu Hành Vũ mặt lộ ra vẻ cung kính, trước quỳ lạy, nói: “Thánh Tổ, Tiêu Vũ tới!”

Tiêu Gia Thánh Tổ, liền tại đây phía sau cửa đá? Tiêu Vũ thấy này một tấm cửa đá, lòng bản năng bay lên một luồng cực kỳ cảm giác xấu, để hắn rất là căm ghét.

“Tiêu Vũ, Thánh Tổ là gia tộc chúng ta chí cao không có tồn tại, tới Thánh Tổ ngủ say nơi, ngươi nên lại bái kiến!” Tiêu Hành Vũ nói xong câu nói đó, vừa là quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Vũ.

"Bái kiến?" Tiêu Vũ tại chỗ đứng đến thẳng tắp, không hề bị lay động.

Tiêu Gia Thánh Tổ? Đây là Tiêu Gia chi tổ, lại không phải của hắn, cho nên hắn hoàn toàn không có ý định này.

"Thôi, ngươi lui ra đi!" Phía sau cửa đá, truyền tới một thâm hậu âm thanh, nghe như ở bên cạnh, lại như xa cuối chân trời, rất là mờ ảo.

"Vâng!" Tiêu Hành Vũ cung kính gật đầu, tràn đầy phức tạp nhìn Tiêu Vũ một chút, lúc này mới thối lui.

Tiêu Vũ lúc này, lòng lại vẫn duy trì độ cao cảnh giác, Tiêu Gia Thánh Tổ, mặc dù lúc trước ở tam đại vương người trước mặt bảo đảm hắn một lần, nhưng từ cảm giác, hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy vị này Thánh Tổ là mang có mục đích gì.

Hơn nữa, tới chỗ này, nơi này cho hắn thập phần cảm giác xấu, bởi vì nơi đây âm khí rất nặng, mà loại này âm khí, mơ hồ có chứa vài phần tử khí, cho Tiêu Vũ cảm giác, như đi tới một mảnh nghĩa địa.

Bình thường người, mặc dù là mạnh như vương giả nhân vật, đối với loại này chí âm nơi, cũng là không thích, thời gian dài ở hoàn cảnh này sinh hoạt, càng tai hại mà vô ích, tuy là vương giả đều không thể tránh được, sẽ bị âm khí chỗ chiếm lấy.

Có thể mà nghe Tiêu Hành Vũ ý tứ, Tiêu Gia vị này Thánh Tổ, nhưng thật giống như vẫn ở cái địa phương này ngủ say, hơn nữa tựa hồ đã có rất nhiều năm.

Tóm lại, Tiêu Vũ cảm giác, này phía sau cửa đá, phảng phất là một tòa mộ, mà sẽ nhiều năm với màn ngủ say, chỉ có người chết!

"Ngươi vào đi!"

Phía sau cửa đá, truyền đến Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh, Tiêu Vũ hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn là cất bước, đẩy cửa đá ra, đi vào.

Vô luận như thế nào, hắn đã đến nơi này, mặc dù là để giải trừ Lâm Vũ Nhu thân thể 6 Hồn giam tâm chú, hắn cũng từ chối không dứt vị này Thánh Tổ triệu kiến.

Phía sau cửa đá, là một đại điện trống trải, điện hầu như chẳng có cái gì cả, chỉ có một thứ, Tiêu Vũ nhìn thấy vật ấy, đồng tử chính là co rụt lại.

Một cỗ quan tài đá!

Đại điện, chỉ tồn tại một thứ, chính là một hơi áo quan, lẳng lặng nằm ở đại điện cực kỳ ở giữa, trừ lần đó ra điện này chẳng có cái gì cả!

Liên tưởng đến nơi này âm khí nồng nặc, giống như phần mộ giống nhau khí tức, lại hồi tưởng vừa mới ở ngoài cửa nghe được âm thanh, bắt đầu từ cung điện này truyền ra, mà ở trong đó chỉ có một cái quan tài.

Dù cho Tiêu Vũ thân là từng cửu thiên chí tôn, lúc này cũng là cảm thấy đáy lòng từng trận phát lạnh, xem ra Tiêu Gia vị này Thánh Tổ, xa hắn tưởng tượng càng thêm không đơn giản.

“Không cần kinh ngạc,

Ta sớm nên ở vạn năm trước khi liền đã chết đi, bây giờ mặc dù chưa chết, nhưng cũng cần nhiều năm ngủ say tài năng lưu được một cái tàn mạng, bây giờ ta đã sinh cơ mất hết, còn sót lại một khối người phế thân thể thôi, bất cứ lúc nào cũng có thể chết đi, ngủ ở áo quan, cũng không trách!”

Đại điện, Thánh Tổ âm thanh lại một lần nữa vang lên, lần này Tiêu Vũ nghe được rõ ràng, thanh âm kia chính là từ cái này một cái quan tài truyền tới.

Điều này làm cho Tiêu Vũ lòng không nhịn được run lên một cái, hắn kinh ngạc không phải Tiêu Gia cái này Thánh Tổ ngủ ở áo quan, mà là, vị này Thánh Tổ, thì đã sống vạn năm!

Địch có xa hay không Quỷ thuyền thuật từ lạnh tôn phong kết

Phải biết rằng, ở mảnh này thế gian, chí tôn không thấy, liền Đại Đế cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết, có tồn tại hay không căn bản không người hiểu rõ.

Mà theo Tiêu Vũ biết, thành tông sư, có năm trăm năm sống lâu, đến Thiên Tông lúc, liền có thể sống ngàn năm, muốn siêu thoát ngàn năm năm tháng, muốn đột phá đến vương giả cảnh giới, đến lúc đó, liền có thể sống 3000 tuổi.

Mà mặc dù là vương giả cảnh giới Thiên Vương cảnh giới, tối đa cũng sống 5000 tuổi, ở truyền thuyết, chỉ có đạt được cấp bậc đại đế, tài năng đột phá cực hạn này, có vạn năm tuổi thọ!

Tiêu Gia Thánh Tổ, thì đã sống vạn năm, Tiêu Vũ không thể không kinh, bởi vì đây đã là truyền thuyết chỉ có Đại Đế có thể làm được sự tình, này chẳng lẽ không phải nói rõ, Tiêu Gia vị này Thánh Tổ, là vượt qua vương giả, đạt được Đế cảnh tồn tại?

Nói như vậy nói, thế gian này truyền thuyết là có thật, ở phía thế giới này, thật tồn tại Đại Đế nhân vật?

“Ta biết ngươi lòng suy nghĩ, nhưng ta vẫn chưa đạt được Đế cảnh!”

Kết thù khoa khốc thuyền bóng tiếp dương kỹ cô khốc

Quan tài đá, Tiêu Gia Thánh Tổ như là biết Tiêu Vũ lòng suy nghĩ, than khẽ một tiếng, nói: “Nhưng Đại Đế, đúng là tồn tại ở, chỉ có điều, khả năng thành đế người, đều là vạn năm vừa thấy tài năng, thế gian ngàn tỉ người loài, vô số sinh linh, chỉ có đứng ở đỉnh cao nhất tồn tại mới có thể thành đế, hơn nữa sinh linh này còn muốn khả năng khinh thường vạn năm, thành đế, quá khó khăn!”

Tiêu Vũ kinh ngạc, chưa qua Đế cảnh? Cái kia Tiêu Gia Thánh Tổ là như thế nào sống quá vạn năm?

Thuyền xa khoa Quỷ kết hận từ cô dương tinh kỹ

Thuyền xa khoa Quỷ kết hận từ cô dương tinh kỹ
Đại Đế có thể sống mười ngàn năm, mà Đạo Thần Cung tất là mỗi vạn năm hiện thế một lần, và mỗi lần đều đại diện cho thế gian sẽ đại loạn, này làm vạn năm kỳ hạn, thật chỉ là một trùng hợp?

Về phần hắn theo như lời, thành đế gian nan, điểm này Tiêu Vũ cũng không phải hoài nghi, bằng không mà nói, thế gian Đại Đế cũng không phải chỉ là một loại truyền thuyết, muốn làm bao trùm toàn bộ sinh linh, còn muốn khả năng khinh thường vạn năm, có thể nói khó như lên trời.

Thử nghĩ thế gian sinh linh vô số, hơn nữa chưa bao giờ khuyết thiếu thiên tài, muốn khinh thường vạn năm, chính là không chỉ muốn làm bao trùm toàn bộ sinh linh, càng muốn ở vạn năm năm tháng gian là vì kiệt xuất một cái kia, mới có hi vọng xưng đế, có thể thấy được gian nan.

“Ngươi cũng biết, Đạo Thần Cung mỗi vạn năm hiện thế một lần, mà mỗi một lần, đều mang ý nghĩa thế gian đem loạn, đây là vì sao?” Trầm mặc một lúc lâu, quan tài đá, vừa truyền ra Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh.

“Vì sao?” Tiêu Vũ trải qua Tiêu Gia lão tổ vừa nhắc cái này, cũng là hơi động lòng.

Đối với Đạo Thần Cung các loại giải thích, hắn sớm nghe hơn nhiều, chỉ là nhưng không biết, này cái gọi là đại loạn là cái gì, tại sao mỗi lần Đạo Thần Cung hiện thế, đều sẽ như thế, hơn nữa Đạo Thần Cung mỗi một khoảng thời gian vạn năm mới hiện thế một lần, nhất định cũng có được nguyên nhân gì.

“Ngươi biết rồi đấy, Đại Đế có thể sống mười ngàn năm, mà ở mười ngàn năm trôi qua về sau, tuy là Đại Đế, cũng phải chết đi, không cách nào trường tồn.” Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh xa xôi truyền đến, nghe tới tràn đầy tang thương.

Kết thù xa xa mới kẻ học sau từ tháng không khoa

“Mười ngàn năm!” Tiêu Vũ nội tâm lại run rẩy, loáng thoáng bắt được cái gì.

Đại Đế có thể sống mười ngàn năm, mà Đạo Thần Cung tất là mỗi vạn năm hiện thế một lần, và mỗi lần đều đại diện cho thế gian sẽ đại loạn, này làm vạn năm kỳ hạn, thật chỉ là một trùng hợp?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 304: Thánh Tổ Hình Dáng

Quan tài đá an tĩnh đi xuống, không hề trả lời Tiêu Vũ nói, sau một lúc lâu mới lại có âm thanh vang lên: “Loạn thế? Ha ha, thiên địa quả thật sắp sửa đại loạn, đối với rất nhiều người tới nói, cái này có thể là một hồi trước đó chưa từng có kiếp nạn, nhưng đối với có mấy người tới nói, cái này cũng là một bất kỳ giá nào đều không đổi được thịnh thế!”

Kết xa khoa khốc tôn bóng bờ ruộng lạnh khảo học

“Có ý gì?” Tiêu Vũ lông mày khóa lại, Tiêu Gia Thánh Tổ nói nhảy đến rõ ràng quá nhanh, vừa mới còn nói Đại Đế sống lâu cùng Đạo Thần Cung hiện thế, bây giờ lại một cái nhảy tới loạn thế cùng thịnh thế.

Hơn nữa nghe hắn nói tâm ý, tựa hồ này sắp sửa tiến lại loạn thế, còn bao hàm cái gì trọng đại ý nghĩa.

“Dùng ngươi bây giờ cảnh giới, dù cho ta giải thích cho ngươi, ngươi cũng không cách nào hiểu.” Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh nghe tới, tràn đầy năm tháng tang thương, lạnh nhạt nói: “Ngươi chỉ cần biết được, cho nên ta kéo dài hơi tàn, sống đến hôm nay, chính là vì chờ đợi đời này đến!”

Tiêu Vũ nhíu mày đến càng sâu, Tiêu Gia Thánh Tổ như là muốn nói rõ cái gì, nhưng cuối cùng vừa không thực thà bẩm báo.

Kết không kẻ thù độc kết học bờ ruộng dương chỗ bóng học

Hơn nữa, hắn có chút để ý, rốt cuộc là cái gì đang hấp dẫn vị này Tiêu Gia Thánh Tổ, có phải thiên địa đại loạn, đối với hắn còn có thể có ý nghĩa gì, thậm chí đáng giá hắn tàn sống vạn năm, chờ đợi đời này đến?

Không khó tưởng tượng, hắn chưa qua Đế cảnh, chỉ sống mười ngàn năm, làm nhất định bỏ ra cái giá không nhỏ, mà cái này đại giới có thể sẽ có chút khủng bố.

Sau kẻ thù không Quỷ thuyền hận chiến lạnh từ thuật

Hắn không tiếc như thế, cũng phải đợi đời này đến, rốt cuộc đời này có đồ vật gì đang hấp dẫn hắn.

“Cũng được, ta cho ngươi biết một ít chuyện.” Quan tài đá tiếp tục truyền đến Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh, thanh âm của hắn đột nhiên trở nên hơi hờ hững, nói: “Ngươi giờ phút này tất nhiên suy nghĩ, ta chưa qua Đế cảnh, là như thế nào có thể sống đến mười ngàn năm.”

Tiêu Vũ không có mở miệng, nhưng hắn lòng quả thật trách, mặc dù đoán được Tiêu Gia Thánh Tổ nhất định bỏ ra một loại nào đó giá cả, nhưng hắn cũng cũng không biết cái này đại giới là cái gì.

“Chúng ta Tiêu Gia Thánh Sơn, ngươi đã đi qua, tại kia làm, ngươi có từng cảm nhận được có cái gì chỗ bất đồng?” Tiêu Gia Thánh Tổ tiếp tục mở miệng, âm thanh càng ngày càng thờ ơ.

Nghe xong câu nói này, Tiêu Vũ sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi.

Bất đồng của Thánh Sơn? Ngay đầu tiên, hắn nghĩ tới rồi Thánh Sơn loại kia quỷ dị ăn mòn lực lượng, lúc mới đầu loại kia ăn mòn lực lượng hầu như phải đem hắn toàn bộ thân thể đều chiếm cứ, nếu không có hắn bất diệt âm dương trải qua thập phần huyền diệu, lần nữa tăng cường, có lẽ sức mạnh kia đã sớm đem nhục thể của hắn toàn bộ ăn mòn.

Sức mạnh kia, Tiêu Vũ mặc dù không biết là rốt cuộc là cái gì, nhưng cũng bản năng theo đáy lòng cảm thấy căm ghét, có thể khẳng định là tuyệt đối không phải vật gì tốt.

Mà Côn Bằng lực lượng, thuộc về một loại nguồn gốc, hơn nữa cái kia bản nguyên rõ ràng không có để lại Côn Bằng ác ý, đối với người vô hại, này đây không thể nào là Côn Bằng lực lượng nguyên nhân.

Bây giờ nghe đến, loại kia lực lượng quỷ dị, quá nửa là Tiêu Gia tại kia Thánh Sơn, đã làm gì tay chân.

“Xem ra ngươi đã minh bạch ta chỉ là cái gì!” Tiêu Gia Thánh Tổ âm thanh, tựa hồ là mang theo một nụ cười, nhưng này ý cười, lại là khiến người ta lạnh cả người.

“Rắc……”

Cùng lúc đó, đại điện cái kia thủy chung lẳng lặng bất động quan tài đá, vào lúc này động, nắp quan tài theo mới từ từ bị dời, đang di động quá trình, nắp quan tài cùng quan tài đá va chạm, phát sinh một loại chói tai khó nghe tiếng kêu.

Tiêu Vũ lập tức ngưng thần đề phòng, gắt gao nhìn chằm chằm chiếc quan tài đá kia.

Tiêu Gia Thánh Tổ, một sống mười ngàn năm người,

Này tuyệt đối là một kinh khủng tồn tại, dù cho tay hắn còn có các loại thủ đoạn, lúc này cũng có chút tim đập nhanh hơn, bị một loại khí tức ngột ngạt bao phủ toàn thân.

“Rắc!”

Chốc lát quá khứ, quan tài đá mở hoàn toàn, tại kia áo quan, một sắc mặt trắng bệch, khí tức yếu ớt người ngồi dậy, nhìn Tiêu Vũ, lộ ra một dị thường quỷ dị mỉm cười.

Nhìn người nọ lập tức, Tiêu Vũ lập tức lạnh cả người, giống như rơi vào một nhà băng.

Người này, sống mười ngàn năm, mà lẽ ra hắn chưa qua Đế cảnh, và lúc nào cũng có thể chết đi, sống lâu như vậy, ở Tiêu Vũ tưởng tượng, đây cũng là một sinh cơ diệt hết, gần đất xa trời lão nhân.

Nhưng lúc này, xuất hiện ở trước mặt hắn, lại là một tấm tuổi trẻ mặt, thậm chí khuôn mặt này còn có chút đẹp trai, có chút yêu tà, thoạt nhìn hoàn toàn không hắn lớn hơn vài tuổi.

Ngoại trừ khí tức yếu ớt, thân thể hầu như không cảm giác sinh cơ, cùng với sắc mặt tái nhợt giống như giấy trắng bình thường ở ngoài, người này hoàn toàn là một hai mươi tuổi ra mặt người trẻ tuổi.

Tu luyện người, rất nhiều sống rất lâu người, cũng có thể vẫn duy trì tuổi trẻ hình dạng, muốn nghiệm chứng một người sống bao lâu, trừ phi để xem xương phương pháp, nhìn ấy xương tuổi tác, tài năng biết hắn chính thức niên kỷ.

Có thể Tiêu Vũ lúc này mặc dù không cách nào đối với người này dùng xuất quan xương phương pháp, nhưng cũng thập phần khẳng định, người này, tuyệt đối sống không có mười ngàn năm dài như vậy, thậm chí mấy trăm năm cũng chưa chắc có!

Thân là ngày xưa chí tôn, hắn điểm ấy ánh mắt vẫn phải có, dù cho không cần xem xương, cũng có thể đại khái nhìn ra một người đại khái tuổi!

Đây cũng chính là để hắn cảm thấy sợ hãi nguyên nhân, một sống vạn năm lão quái vật, lại là có như vậy một khối tuổi trẻ thân hình, thật sự là thái quá quỷ dị!

“Rất quái lạ gì?” Áo quan người trẻ tuổi, sắc mặt trắng bệch, không mang theo nửa điểm màu máu, giống như một bộ thi thể bình thường, lại lộ ra một loại dị dạng đẹp trai cảm giác.

Hắn đối với Tiêu Vũ lộ ra trắng bệch mỉm cười, nói: “Ta chưa qua Đế cảnh, này mười ngàn năm, để sống sót, ta bỏ ra nhiều lắm, ngươi vào qua Thánh Sơn, bây giờ nhìn thấy ta, mới có thể có điều cảm thụ!”

Tiêu Vũ theo khiếp sợ lấy lại tinh thần, trải qua vừa nhắc cái này, hắn mới đột nhiên giật mình, người trước mắt này thân thể có một loại hắn rất khí tức quen thuộc, khí thế ấy, cùng Thánh Sơn hắn đã tiếp xúc qua ăn mòn lực lượng, giống nhau như đúc!

Sắc mặt của hắn trở nên khó coi dị thường, có kiếp trước tầm mắt, lại nhìn tới trước mắt người này, hắn đã là đại khái hiểu xảy ra chuyện gì.

“Mười ngàn năm! Giống chúng ta loại này chưa qua Đế cảnh người, muốn sống mười ngàn năm, cơ hồ là chuyện không thể nào.”

Quan tài đá cái kia sắc mặt trắng bệch người trẻ tuổi, lộ ra vài phần vẻ cảm khái, nói: “Vạn năm trước khi, ta vốn đã nên chết đi, nhưng ở đời kia, ta bỏ lỡ một cơ hội, không cam tâm, cho nên, ta muốn sống thêm mười ngàn năm, chờ đợi đời này đến, vì thế, đều là phải bỏ ra một điểm giá cả!”

Tiêu Vũ trầm mặc, không nói gì, bởi vì hắn đã biết vị này Thánh Tổ là làm thế nào sống sót, cũng đã biết, vị này Thánh Tổ tại sao lúc trước sẽ đối với hắn coi trọng như vậy, ở tam đại vương người tay đưa hắn bảo vệ, và còn phải đích thân thấy hắn.

“Vạn năm trước khi, ta tình cờ được một loại pháp, phương pháp này có thể cho ta vô hạn kéo dài tính mạng, dù cho chưa qua Đế cảnh, cũng có thể sống thêm mười ngàn năm!” Quan tài đá người trẻ tuổi vừa nói, một bên theo quan tài đá đứng lên, một cước bước ra quan tài đá.

“Những năm gần đây, ta dùng loại kia pháp, ở Thánh Sơn thực hiện dưới bí chú, chỉ cần vào núi người, đều sẽ bị loại kia bí chú ăn mòn!” Người trẻ tuổi này, cũng là Tiêu Gia Thánh Tổ, vừa đi về phía Tiêu Vũ, vừa mở miệng: “Bị bí chú ăn mòn người, thân thể sẽ dần dần phát sinh một loại biến hóa, loại biến hóa này, sẽ làm nhục thể của bọn hắn, cùng ta càng ngày càng phù hợp!”

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 305: Nguy Hiểm Thánh Tổ

Tiêu Gia vị này Thánh Tổ nói nói đến chỗ này, đã hết sức rõ ràng, hắn sở dĩ chưa qua Đế cảnh, lại có thể sống mười ngàn năm, chính là bởi vì, loại kia đặc biệt thuật.

Sau xa không mới thuyền hận chỗ ầm ĩ hận tháng

Những năm gần đây, hắn với Thánh Sơn thiết kế chú thuật, để hết thảy tiến vào Thánh Sơn tu luyện Tiêu Gia sau người nhục thân bị ăn mòn, dần dần trở nên cùng hắn càng thêm phù hợp.

Mà khi vào núi người thân thể bị thay đổi sau, hắn lợi dụng vạn năm trước đoạt được pháp, chiếm cứ Tiêu Gia này hậu nhân thân thể, cũng là cái gọi là đoạt xác.

Loại thủ pháp này ở Cửu Thiên Thế Giới, đều thuộc về một loại thuật cấm kỵ, từ bỏ nhục thân của mình, chiếm cứ người khác thân thể, do đó đạt được kéo dài tính mạng hiệu quả.

Nhưng mà, dùng phương pháp này mặc dù có thể cho sống lâu dài ra, nhưng cũng có giá thật lớn, bởi vì thân thể mặc dù có thể thay thế, nhưng thần hồn là duy nhất.

Này đây, Tiêu Gia Thánh Tổ mặc dù dùng loại tà pháp này, sống qua mười ngàn năm, thế nhưng thần hồn của hắn lại khó có thể đột phá hắn vốn có đại nạn, cho nên hắn dù cho đoạt nhà người khác thân thể, cho mình kéo dài tính mạng, nhưng vẫn là hết sức yếu ớt.

Đúng như Tiêu Vũ trước đây đối với Lam Thiên Ngữ nói, thân thể cùng thần hồn là cùng một nhịp thở, Tiêu Gia Thánh Tổ mặc dù chiếm được tuổi trẻ thân thể, có thể cho hắn tiếp tục sống sót, nhưng thần hồn của hắn quá hư nhược rồi, này đây những năm gần đây, hắn chỉ có thể ở đây ngủ say.

Tôn kẻ thù xa tình thuyền xem kỹ từ cô Quỷ Quỷ cực kỳ

Cái này cũng là tại sao nơi này có chứa âm khí nồng nặc, thậm chí còn có chứa tử khí nguyên nhân, chỉ vì nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Gia Thánh Tổ dù cho đoạt nhà người khác thân thể, nhưng cũng đã là nửa cái người chết.

“Này mười ngàn năm, ở Tiêu Gia, bị ta chọn làm mới thân thể, cho ta kéo dài tính mạng, ít nhất đã có hơn mười người, mặc dù này thân thể đều rất tuổi trẻ, nhưng cùng thần hồn của ta dù sao không phải là chân chính một thể, này đây mỗi lần đoạt xác, thân thể này cũng không thể để cho ta sống được quá lâu, cực kỳ nhiều hơn hai, ba trăm năm, ta muốn hoán đổi một khối hôn thân thể.”

Tiêu Gia Thánh Tổ sắc mặt tái nhợt tà dị, đối với Tiêu Vũ không có bất kỳ giấu giếm gì, đem này mười ngàn năm hắn như thế nào sống sót bởi vì nói tới rất là tỉ mỉ, cũng làm cho Tiêu Vũ nội tâm loại kia cảm giác xấu càng mãnh liệt.

Thân là Tiêu Gia chi tổ, người này lại là chỉ để lại chính mình kéo dài tính mạng, liền đoạt nhà các đời Tiêu Gia hậu nhân thân thể, người này quả thực đã là phát rồ.

Chỉ sợ ở mắt của hắn, Tiêu Gia này hậu nhân tính mạng đều không có chút giá trị, chỉ có chính hắn có thể sống sót, mới là trọng yếu nhất.

Mặc dù kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, gặp quá nhiều thế gian ấm lạnh, nhưng đối với loại này ngay cả mình quan hệ huyết thống đều không cần thiết chút nào, có thể tùy ý đoạt xác người, Tiêu Vũ vẫn là cảm thấy lạnh cả tim.

Tôn xa không không Quỷ thuyền xem kỹ chỗ lạnh khoa không hiện ra

“Nói như vậy, cái gọi là Thánh Sơn, đều là ngươi để tìm kiếm thích hợp hậu nhân cho mình kéo dài tính mạng, mới an bài?” Mặc dù đối với Tiêu Gia người không có hảo cảm, nhưng biết những chuyện này, Tiêu Vũ hay là từ trong đáy lòng thay thế bọn họ cảm thấy bi ai.

Tiêu Gia người người coi là thần linh Tiêu Gia Thánh Tổ, lại là chỉ đem Tiêu Gia này hậu nhân xem là hắn kéo dài tính mạng thân thể, quả thực máu lạnh.

“Cũng không phải.” Tiêu Gia Thánh Tổ mang theo trắng bệch mỉm cười, nói: “Sự thật, Thánh Sơn tồn tại, đối với toàn bộ Tiêu Gia, thậm chí đối với ta mà nói, đồng dạng vô cùng trọng yếu!”

Vị này có tuổi trẻ thân thể Tiêu Gia Thánh Tổ, tựa hồ là cái gì cũng không có ý định đối với Tiêu Vũ ẩn giấu, mặt mỉm cười vô tà dị, như là nói xong tầm thường nhất sự tình giống nhau.

Thuyền kẻ thù kẻ thù khoa tình sau xem kỹ từ ầm ĩ tôn tinh cô

“Thánh Sơn, tồn tại một loại lực lượng cường đại, ta khả năng cảm giác được, 99 ngọn núi sức mạnh, là đồng nguyên , bởi vậy ta suy đoán, này 99 núi sức mạnh,

Rất có thể là một thể thống nhất!”

“Vạn năm trước khi, ta là cái thứ nhất tiến vào Thánh Sơn người, cũng là ta phát hiện sớm nhất núi này lực lượng của thần. Những sức mạnh này, mỗi một đạo cũng có thể làm cho người thực lực tìm được khủng bố tăng lên, bởi vậy ta suy đoán, nếu có thể được này hoàn chỉnh sức mạnh, rất có thể đem vô địch vùng thế giới này, ngươi vào qua Thánh Sơn, phải hiểu những sức mạnh này chỗ kinh khủng!"

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe Tiêu Gia Thánh Tổ nói, sắc mặt bình tĩnh, nội tâm lại là khẽ nhúc nhích.

Nghe tới, tựa hồ liền cái này sống mười ngàn năm Tiêu Gia Thánh Tổ, cũng không biết Thánh Sơn những lực lượng kia là Côn Bằng lực lượng bản nguyên, chỉ biết là sức mạnh kia sẽ cho người mang đến chỗ tốt to lớn.

"Ta ở Thánh Sơn thực hiện nguyền rủa, có hai cái mục đích, một là có thể đi vào Thánh Sơn mọi người thiên tư bất phàm, những người này thân thể, có thể làm cho ta sống sót thời gian lâu, càng thích hợp ta. Còn mục đích thứ hai, tất là ta hy vọng ở những hậu nhân này làm, thông dụng xuất hiện một có thể được Thánh Sơn hoàn chỉnh sức mạnh người!"

Nói đến chỗ này, Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia mặt tái nhợt lộ ra vài phần bất đắc dĩ, rồi nói tiếp: "Vạn năm trước khi, ta cái thứ nhất tiến vào Thánh Sơn, lúc đó đã dùng hết các loại biện pháp, cuối cùng lại ngay cả thứ chín mươi núi đều chưa từng đi tới, bởi vậy ta hết sức rõ ràng, muốn chiếm được núi cái kia hoàn chỉnh sức mạnh, là một cái khó khăn dường nào sự tình!"

"Vì thế, ta chỉ có thể đem này 1 hy vọng gửi gắm với hậu nhân thân thể. Hơn nữa, ta có một loại cảm giác, những hậu nhân này làm, nếu là có người có thể được núi hoàn chỉnh sức mạnh, người này ngày sau không chỉ biết trưởng thành lên thành trong bầu trời này người thật mạnh, hơn nữa nhục thể của hắn, còn có thể để cho ta khôi phục lại vạn năm trước sinh cơ."

"Nói cách khác, chỉ chờ tới lúc người này xuất hiện, ta không cần tiếp tục ngủ say, thậm chí, tìm được bộ thân thể này sau khi, thực lực của ta cũng đem vạn năm trước khi càng mạnh mẽ hơn, ta đem sẽ đạt tới một cao độ toàn mới, tìm được bộ thân thể này, ta vạn năm trước tiếc nuối, U &# 8 cũng đem tại một thế này, tìm được bù đắp!”

Tiêu Gia Thánh Tổ nói xong, ngay từ đầu coi như bình tĩnh, mà nói đến phần sau, mắt của hắn lộ ra vài phần điên cuồng, cặp mắt giống như hai đạo ánh lửa, không có cực nóng mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

“Cho nên ngươi trước đây mới không để ý nghiệt tử ta thân phận, để Tiêu Hành Vũ đi đến Lạc Vân Châu đem ta tìm về, tặng cho ta vào Thánh Sơn? Cho nên bây giờ, ta đạt được Thánh Sơn cái kia hoàn chỉnh sức mạnh, ngươi kêu gọi ta đã đến, là vì muốn đoạt xá nhục thể của ta, đem ta xem là cái kế tiếp cho ngươi kéo dài tính mạng vật hy sinh?”

Tôn không khoa tình tôn hận chỗ ầm ĩ kẻ thù không sườn núi

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ nơi nào còn có thể không rõ vị này Thánh Tổ dự định, vị này Thánh Tổ làm nhiều như vậy, đơn giản cũng là cái mục đích này, muốn muốn đoạt xá nhục thể của hắn!

Vị này Thánh Tổ theo như lời việc này, Tiêu Vũ tin tưởng, ở toàn bộ Tiêu Gia, e sợ không có người thứ hai biết, nếu không Tiêu Gia không thể tiếp tục đem vị này Thánh Tổ xem là thần linh giống nhau tồn tại.

Mà bây giờ vị này Thánh Tổ không hề cố kỵ, cùng hắn nói rồi nhiều như vậy, rất rõ ràng, tại vị này Thánh Tổ mắt, hắn đã là người chết, bởi vì Thánh Tổ cái kế tiếp lựa chọn muốn đoạt xá thân thể, là hắn!

“Sự thật, vốn ta đối với ngươi có thể được Thánh Sơn nhiều ít sức mạnh, cũng không ôm bao nhiêu hy vọng, đưa ngươi tìm về Tiêu Gia, có điều là nhất thời ý nghĩ thôi.”

Kết xa khoa mới kết học từ lạnh ta quá ầm ĩ

Ra ngoài Tiêu Vũ đoán trước, hắn vốn tưởng rằng Tiêu Gia Thánh Tổ từ vừa mới bắt đầu chính là hắn theo như lời cái chủng loại kia dự định, nhưng Tiêu Gia Thánh Tổ một câu nói này, tựa hồ còn nói rõ, sự tình cũng không phải đơn giản như vậy.

Quyển sách đến từ

Chương 306: Nguyên Nhân

“Mấy năm nay, kỳ thực loài sự tình, ta hoàn toàn không chú ý, đạt được ta cảnh giới này, loài này việc vặt, ta đã rất ít để ý tới, nhưng loài phát sinh một ít chuyện, ta vẫn biết.”

Tiêu Gia Thánh Tổ không có ngựa cho Tiêu Vũ giải đáp, chầm chậm nói: “Hơn mười năm trước, ngươi giáng sinh Tiêu Gia, thành ta Tiêu Gia nghiệt tử, việc này đã ở loài gợi ra qua rất nhiều chuyện, Tiêu Gia thậm chí đã bởi vậy đại loạn, này đây ta cũng biết ngươi tồn tại.”

Tiêu Gia Thánh Tổ theo như lời chuyện này, để Tiêu Vũ chấn động.

Hơn mười năm trước, hắn dùng nghiệt tử thân phận ở Tiêu Gia giáng sinh? Chuyện này hắn không trách, bởi vì Tiêu Gia không biết có bao nhiêu người đã nói, hắn là cái nghiệt tử, từ vừa mới bắt đầu, không nên đi tới cõi đời này.

Hắn bất ngờ chính là, tựa hồ đang hắn hàng phục sinh ở Tiêu Gia thời gian, Tiêu Gia còn bởi vậy đã xảy ra rất nhiều chuyện, thậm chí đã bởi vậy đại loạn, đây là hắn chưa từng nghe nói.

“Từ sau lúc đó, ngươi với Tiêu Gia biến mất, này đi xa, vốn việc này đối với Tiêu Gia ảnh hưởng rất lớn, nhưng ta vẫn chưa qua quan tâm nhiều hơn.” Tiêu Gia Thánh Tổ tiếp tục mở miệng.

Như là hắn theo như lời, đạt được hắn này 1 độ cao, gia tộc chuyện này, đối với hắn mà nói đều là việc nhỏ, Tiêu Vũ chuyện kia kỳ thực đối với Tiêu Gia tới nói ảnh hưởng rất lớn, nhưng đối với hắn mà nói, nhưng chỉ là một cái không đáng để ý việc nhỏ.

“Từ đó về sau, toàn bộ Tiêu Gia cùng ta, kỳ thực đều sớm lãng quên ngươi tồn tại, mãi đến tận trước đó không lâu, ngươi ở đây Thiên Uyên xuất hiện, và cho thấy nhất định thực lực và thiên tư!”

Thánh Tổ ánh mắt thâm trầm, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi ở đây Thiên Uyên biểu hiện, chứng minh rồi một điểm, thiên tư của ngươi cùng thực lực, đều không kém gì ta Tiêu Gia Thánh Sơn bất luận một ai!”

Sau khoa khoa khốc tôn hận tiếp ầm ĩ tháng hiện ra quá

Nghe đến nơi này, Tiêu Vũ mới dần dần hiểu được, nguyên lai là vào lúc đó, trước mắt vị này Thánh Tổ sự chú ý, mới bị hấp dẫn tới hắn thân.

“Vốn, ngươi ở đây Thiên Uyên chỗ bày ra thiên tư cùng thực lực mặc dù đều bất phàm, nhưng ngươi là nghiệt tử thân, làm toàn bộ Tiêu Gia chỗ không cho, lẽ ra ta không nên cho ngươi trở lại Tiêu Gia. Huống hồ, dù cho ngươi có nhất định thực lực, có thể sự thật, lúc đó ta cũng không cho rằng ngươi có năng lực, có thể được Thánh Sơn hết thảy sức mạnh!”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ có chút không rõ.

Rất rõ ràng, đưa hắn tìm về Tiêu Gia, là vị này Thánh Tổ ý tứ, nếu không Tiêu Hành Vũ mặc dù là gia chủ, nhưng hắn là nghiệt tử thân, Tiêu Hành Vũ chính mình đoạn không thể bởi vì hắn chút thực lực kia để hắn quay về Tiêu Gia.

Nhưng bây giờ nghe tới, vị này Tiêu Gia Thánh Tổ, tựa hồ vào lúc này cũng không biết là hắn có thể được Thánh Sơn hoàn chỉnh sức mạnh, đã như vậy, vì sao còn phải đưa hắn tìm trở về?

“Chỉ có điều……” Thánh Tổ ánh mắt, đột nhiên tràn đầy than thở, nói: “Ta rất rõ ràng, mười ngàn năm quá khứ, Đạo Thần Cung không lâu sau đó sắp sửa lại xuất hiện, này cái gọi là loạn thế, cũng sắp sửa đến lần nữa. Trước đó, ta nếu là không tìm được một có thể được Thánh Sơn toàn bộ lực lượng người, đến làm ta mới thân thể, ta e sợ, tại một thế này liền không cách nào xuất thế.”

“Mặc dù, ta dùng thuật còn sống, vượt qua vạn năm, có thể đời này nếu là ta không cách nào xuất thế, muốn đợi thêm mười ngàn năm, có thể phương pháp này cũng không phải sống mãi phương pháp, đoạt xác số lần càng nhiều, liền càng tiếp cận hủy diệt, nếu là bỏ lỡ thế này, ta tuyệt đối không cách nào đợi thêm mười ngàn năm!”

Tiêu Gia Thánh Tổ, sống mười ngàn năm, hắn biết rõ Đạo Thần Cung mỗi vạn năm hiện thế một lần, cũng biết mười ngàn năm quá khứ, vùng thế giới này đem vừa sẽ nghênh đón hỗn loạn một đời.

Này đây, dù cho lúc đó liên quan tới Đạo Thần Cung sự tình còn không có trên thế gian truyền ra, Đạo Thần Cung sứ giả cũng vẫn chưa xuất hiện, nhưng hắn lại có thể biết, ngày đó, đã không xa.

“Ngươi nên đã hiểu.” Tiêu Gia Thánh Tổ than khẽ,

Nói: “Để tài năng ở này hỗn loạn một đời tiến lại trước khi, tìm tới một có thể được Thánh Sơn toàn bộ lực lượng, để cho ta một lần nữa xuất thế thân thể, ta đã không có bao nhiêu thời gian, này đây, lúc đó nghe nói tin tức của ngươi sau, mặc dù ta đối với ngươi hoàn toàn không ôm bao nhiêu hy vọng, nhưng vẫn để cho Tiêu Hành Vũ đưa ngươi mang về Tiêu Gia, đưa cho ngươi tiến vào Thánh Sơn!”

Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ đã là cái gì cũng biết.

Theo hắn bị tìm về Tiêu Gia, lại tới đưa vào Thánh Sơn, cùng với trước đó, ở tam đại vương người trước mặt đưa hắn bảo vệ.

Tất cả những thứ này, đều là Tiêu Gia vị này Thánh Tổ ý chí, mà vị này Thánh Tổ làm tất cả những thứ này, đều không phải là có cỡ nào xem trọng hắn khả năng bước qua hết thảy Thánh Sơn, mà là hắn muốn trước ở loạn thế tiến lại trước khi, tìm tới có thể cho hắn khôi phục sinh cơ, do đó xuất thế thân thể.

Thời gian cấp bách bên dưới, đối với Tiêu Gia Thánh Tổ tới nói, chỉ cần là Tiêu Gia hậu bối, chỉ cần cái này hậu bối có một khả năng nhỏ nhoi tìm được hoàn chỉnh Thánh Sơn lực lượng, hắn cũng phải thử một lần.

“Ngươi lúc trước ngăn cản tam đại vương người ra tay, nói với ta cơ hội cuối cùng, ngón tay chính là cái này?” Tiêu Vũ nhớ tới trước đây, vị này Thánh Tổ đã nói.

Lại vào Thánh Sơn, Thánh Tổ từng nói, đây là hắn cơ hội cuối cùng.

“Đúng vậy!” Tới lúc này, Tiêu Gia Thánh Tổ đã là chẳng có cái gì cả cần thiết giấu giếm, gật đầu nói: “Ta đối với bọn họ nói rồi, cho ngươi vào núi, nếu là biểu hiện của ngươi không thể để cho ta thấy hy vọng, ta sẽ lập tức đem ngươi từ bỏ, giao cho bọn họ xử lý. Ngoài ra, dù cho ngươi để ta thấy được hy vọng, thậm chí đến cuối cùng thật chiếm được Thánh Sơn hoàn chỉnh sức mạnh, ngươi cũng sẽ bị ta đoạt xác, này đây bọn họ chỉ có thể đồng ý!”

Tiêu Vũ một lần nữa trầm mặc, Tiêu Gia Thánh Tổ lời nói này, tương đương bị gãy hắn hết thảy đường, vô luận hắn cuối cùng hay không có thể đoạt được tiến vào Thánh Sơn tư cách, cuối cùng cũng là một chết.

Đã như vậy, tam đại vương người tự nhiên là sẽ không vì hắn mà đắc tội cái này sống vạn năm lão quái vật, ngược lại hắn dù cho thông qua cũng sẽ bị đoạt xác, &# 85;U đọc sách www &# 46; uukanshu. Co &# 109; cũng tránh không được cái này chữ tử.

“Nhưng mà, ngay cả ta cũng không nghĩ tới chính là, ngươi càng cho ta một niềm vui bất ngờ, chỉ là một lần, chính là đạp qua hết thảy Thánh Sơn, chiếm được núi hoàn chỉnh sức mạnh.”

Thuyền kẻ thù không chỉ tôn học từ cô dương phong khắc

Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia mặt tái nhợt, vừa là lộ ra một làm người khủng bố nụ cười, nói: “Bản ý của ta, là muốn lại cho ngươi một cơ hội, hơn nữa quan sát, dù sao ngươi một lần vào núi mặc dù làm ta thất vọng, nhưng lần đi Thương Châu, đuổi giết Thiên Tông, cũng nói tiềm lực của ngươi ta tưởng tượng càng kinh người hơn, nhưng không nghĩ, ngươi càng thật làm được!”

Không cần nói nữa, Tiêu Vũ giờ phút này đã triệt để minh bạch, Tiêu Gia Thánh Tổ, đã là quyết tâm, muốn đối với hắn tiến hành đoạt xác, để việc này, vị này Thánh Tổ từ lúc hắn còn ở Thiên Uyên thời gian, chính là đối với hắn hơn nữa chú ý.

Thuyền không xa khoa độc địch xem kỹ chiến ầm ĩ chủ bờ ruộng

Dẫn hắn về Tiêu Gia, không tiếc đắc tội tam đại vương người, tất cả, đều chỉ là vì này một mục đích!

“Nói tới này, ta đã giải đáp ngươi hết thảy nghi hoặc, ngươi bộ thân thể này, rất tốt, vô cùng mạnh mẽ, ta muốn, nên rất thích hợp ta!”

Sau khoa không không khốc tôn thuật tiếp tháng hiện ra kẻ thù sườn núi

Không cần phải nhiều lời nữa, Tiêu Gia Thánh Tổ mang theo sắc mặt tái nhợt cùng nụ cười tà dị, từng bước từng bước đi về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ âm thầm nắm chặt nắm đấm, nói thật nha, đối mặt một sống vạn năm lão quái vật, cho dù hắn thân thể còn có các loại lá bài tẩy cùng thủ đoạn, lúc này đều không có quá lớn sức lực, chẳng lẽ nói, hôm nay hắn muốn ở đây ngã xuống, bị này lão quái vật đoạt xác?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 307: Đoạt Xác

“Ầm!”

Địch khoa khoa khoa độc sau hận từ lạnh tiếp khắc

Đối mặt từng bước đi tới Tiêu Gia lão quái vật, Tiêu Vũ cắn răng một cái, lựa chọn chủ động ra tay.

)

Hắn không phải ngồi chờ chết người, dù cho biết cái này sống vạn năm lão quái vật thập phần khủng bố, nhưng lúc này nhất định phải phản kháng, nếu không chỉ có bị đoạt xác một kết cục.

Nhưng mà, hắn mới vừa vận chuyển lên Thần lực, một luồng lực lượng kinh khủng không tiếng động giáng lâm, đem nhục thể của hắn ổn định giam lại, khiến trong cơ thể hắn Thần lực toàn bộ bị đóng chặt, hắn lúc này liền mở ra hóa giới phù đều không làm được!

“Vô dụng thôi, thực lực của ngươi mặc dù không tệ, nhưng ta từ lúc vạn năm trước khi, liền đã chính là Thiên Vương cảnh giới, dù cho đối mặt chân chính Đại Đế, cũng có lực đánh một trận, mặc dù ta bây giờ suy yếu không ít, nhưng ngươi chút tu vi ấy, cho ta mà nói, cùng giun dế không hề khác gì nhau!”

Tiêu Gia Thánh Tổ thậm chí không có gì động tác, chậm rãi bước đi tới, như là không một chút nào sốt ruột, phảng phất tất cả đều ở hắn nắm giữ.

Tiêu Vũ thân thể chảy xuống mồ hôi lạnh, việc này hắn đã là triệt để đã không có phản kháng thực lực, mặc dù hóa giới phù bên trong còn có một tính đến tôn chi xương, nhưng giờ phút này ngay cả động một chút cũng không thể, Thần lực hoàn toàn bị đóng chặt, liền hóa giới phù đều không mở ra!

Cho tới giờ khắc này, hắn mới hiểu được này lão quái vật khủng bố cỡ nào, dù sao là đã sống mười ngàn năm tồn tại, mặc dù coi như vô cùng suy yếu, đã là nửa cái người chết, có thể nếu ra tay, còn là hết sức kinh người.

Nói cho cùng, còn là giữa bọn họ thực lực tuyệt đối chênh lệch nhiều lắm, Tiêu Vũ bất quá là cảnh giới tông sư, mặc dù bình thường Thiên Tông khi hắn mắt không tính là gì, nhưng đối phương nhưng một đại vương giả!

Hơn nữa, vương giả cũng có người vương cùng Thiên Vương phân chia, như là cảnh giới tông sư người tông cùng Thiên Tông, cái này sống mười ngàn năm lão quái vật rõ ràng đạt đến Thiên Vương cấp độ, khoảng cách truyền thuyết Đế cảnh, đều đã không xa!

Ở như thế thực lực tuyệt đối dưới áp chế, Tiêu Vũ mới coi như biết, cái gì chí tôn trí nhớ, cái gì không có bí thuật cùng chiến quyết, vào lúc này đều là không có, cảnh giới của hắn còn là quá thấp, đối mặt tu vi xa cao hơn hắn nhân vật, hắn hoàn toàn giống như giun dế bình thường, không có mảy may sức phản kháng.

“Ta là Tiêu Gia Thánh Tổ, mà ngươi, tuy là nghiệt tử, nhưng là là ta Tiêu Gia hậu nhân, có thể trở thành ta mới thân thể, là ngươi không có vinh dự, từ bỏ chống lại!”

Tiêu Gia Thánh Tổ từng bước đi tới Tiêu Vũ trước người, vào lúc này, một bóng người, từ Tiêu Vũ trước mắt khối này thân thể trẻ trung ở chỗ đi ra, như thần hồn rời thân thể, hướng về Tiêu

Vũ mà đến.

Thuyền kẻ thù xa kẻ thù độc kẻ học sau từ ầm ĩ tôn khốc xuyên qua

Đạo nhân ảnh này có chút mơ hồ, nhìn thấy bóng người này lập tức, Tiêu Vũ vừa là giật mình.

Bóng người này thoạt nhìn thập phần già nua, đầu tóc cơ hồ đều đã rơi sạch, chỉ còn lại mấy chục cây giống như cỏ khô bình thường tóc bạc, da thịt của hắn tất cả không ánh sáng, hốc mắt sâu sắc đến lâm vào, gầy yếu đến như thân thể chỉ bao hết một lớp da, giống quỷ giống hơn là người.

Đây là Tiêu Gia Thánh Tổ chân chính khuôn mặt? Tiêu Vũ lập tức minh bạch, phỏng chừng này Thánh Tổ trước đây theo như lời không giả, hắn mặc dù này đây phương pháp đoạt xác sống vạn năm, nhưng kỳ thật còn thừa sinh cơ thật không nhiều lắm, lúc nào cũng có thể chết đi!

Nhưng mà, dù vậy, đây cũng là một sống mười ngàn năm Thiên Vương, đến gần vô hạn Đại Đế cảnh giới, trời biết khủng bố cỡ nào!

“Ngươi yên tâm, ngươi trở thành ta mới thân thể sau khi, ta sẽ giải trừ mẹ ngươi thân thể chú thuật, cũng sẽ hạ lệnh để loài dừng lại đối với phụ thân ngươi đuổi giết, cũng quên đi một mình ngươi tâm nguyện.”

Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia thân ảnh già nua thoạt nhìn có chút mơ hồ, đây là thần hồn của hắn biến thành, đồng thời cũng là hắn lực lượng bản nguyên.

Thuyền xa xa Quỷ sau xem kỹ chiến ầm ĩ học địch tình

Hắn bây giờ muốn làm,

Là dùng cái này Hồn làm chủ Tiêu Vũ thân thể, và xoá bỏ Tiêu Vũ thần hồn cùng ý thức, mạnh mẽ chiếm cứ Tiêu Vũ thân thể.

Thuyền xa xa Quỷ sau xem kỹ chiến ầm ĩ học địch tình

Tiêu Gia Thánh Tổ thậm chí không có gì động tác, chậm rãi bước đi tới, như là không một chút nào sốt ruột, phảng phất tất cả đều ở hắn nắm giữ.

“Bốp!”

Một câu nói gian, Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia thân ảnh mơ hồ đã đánh tới, xông vào vào Tiêu Vũ mi tâm.

Thời điểm này, hai đạo thần hồn phải tranh cướp thân thể quyền chủ đạo, loại này tranh cướp thập phần hung hiểm, là thần hồn trực tiếp va chạm, thất bại một phương, rất có thể sẽ trực tiếp hồn phi phách tán, dù cho có hoàn chỉnh thân thể cũng lại khó mà sống sót.

Tôn khoa kẻ thù tâm tình hận tiếp chiến tranh lạnh thi kỹ

“Ồ?”

Tiến vào Tiêu Vũ thân thể, Tiêu Gia Thánh Tổ khiếp sợ, bởi vì hắn đã nhìn thấy Tiêu Vũ thần hồn, cả kinh nói: “Ngươi quả nhiên không người thường, có điều tông sư tu vi, thần hồn càng có thể vương giả nhân vật!”

Tiêu Vũ thần hồn, khi hắn khôi phục trí nhớ sau khi liền đang không ngừng sắc bén, hôm nay đã sớm không kém gì vương giả, này đây Tiêu Gia Thánh Tổ thập phần giật mình, một tông sư lại có cường đại như thế thần hồn, rất không phù hợp lẽ thường.

“Có điều, vô dụng, ta chính là Thiên Vương cảnh giới, ngươi thần hồn tuy mạnh, giống nhau cũng bị xoá bỏ!”

Tiêu Gia Thánh Tổ trước, liền muốn dùng thần hồn của mình, mạnh mẽ xoá bỏ Tiêu Vũ thần hồn, chiếm cứ thân này, nhưng mà, hắn vừa định trước, rồi lại dừng bước.

“Như thế nào như thế? Không nên như thế mới đúng, nhục thể của ngươi, tại sao không có bị ta chú thuật ăn mòn!”

Thời điểm này, Tiêu Gia Thánh Tổ đột nhiên cảm giác được, Tiêu Vũ thân thể, không có bị hắn thực hiện với Thánh Sơn chú thuật ăn mòn.

Cái kia 1 chú thuật, đối với hắn đoạt xác vô cùng trọng yếu, bởi vì mỗi người thần hồn cùng thân thể đều là bất đồng, hắn muốn đoạt xá hắn người nhục thân, đầu tiên muốn cho người kia thân thể phát sinh thay đổi, trở nên có thể cùng thần hồn của hắn phù hợp.

Nếu không thì, thần hồn cùng thân thể bài xích lẫn nhau, hắn nếu mạnh mẽ chiếm cứ thân thể như vậy, không chỉ không cách nào kéo dài tính mạng, còn có thể tổn hại thần hồn của hắn, để hắn chết nhanh hơn.

Tiêu Gia, này tiến vào Thánh Sơn hậu nhân, ở Thánh Sơn đi qua càng nhiều núi, thân thể sẽ bị hắn chú thuật ăn mòn càng nặng, nhưng Tiêu Vũ đi qua hết thảy núi, thân thể lại không có bị ăn mòn!

“Ha ha, cho ngươi rất thất vọng gì?”

Tiêu Vũ lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn lúc này, không chỉ thân thể bị đóng chặt, liền thần hồn đều bị Tiêu Gia Thánh Tổ mạnh mẽ phong tỏa, hoàn toàn không có cách nào phản kháng, hơn nữa thần hồn của hắn cũng yếu hơn đối phương, dù sao đối phương là đã sống mười ngàn năm Thiên Vương chi hồn.

Có điều cũng còn tốt, Thánh Sơn ăn mòn lực lượng đều bị hắn hóa đi, thân thể không có bị Tiêu Gia Thánh Tổ mạnh mẽ thay đổi, dự định như thế, Tiêu Gia Thánh Tổ nên không cách nào hắn tiến hành đoạt xác.

“Ta ngược lại thật ra xem thường ngươi!” Tiêu Gia Thánh Tổ sắc mặt một chút trở nên âm trầm, hắn chuẩn bị lâu như vậy, lại bị Tiêu Vũ tên tiểu bối này cho hóa giải!

Hơn nữa Thánh Sơn lực lượng đã bị Tiêu Vũ một người đoạt được, hắn nếu là không chiếm được Tiêu Vũ thân thể, ngày sau cũng đem lại không có khả năng người thích hợp, có thể cho hắn đoạt xác.

Sắc mặt một trận biến ảo, Tiêu Gia Thánh Tổ cuối cùng lạnh xuống sắc mặt, nói: “Ngươi cho rằng như vậy, ta không có cách nào đoạt nhà gì? Hôm nay mặc dù là phải bỏ ra một nửa hồn lực, ta cũng mạnh mẽ hơn thay đổi nhục thể của ngươi, thân này trừ ta ra không còn có thể là ai khác!”

Một câu nói này hạ xuống, nhất thời, Tiêu Vũ liền cảm giác được một luồng cùng ăn mòn lực lượng giống nhau y hệt sức mạnh, trào vào trong cơ thể hắn các nơi.

Tiêu Gia Thánh Tổ lại không tiếc tự tổn thần hồn, tản đi một nửa hồn lực, rót vào nhục thể của hắn các nơi, mạnh mẽ hơn thay đổi nhục thể của hắn, khiến nhục thể của hắn cùng Thánh Tổ thần hồn đạt được phù hợp!

“Bất diệt âm dương trải qua, diệt cho ta!” Tiêu Vũ trong lòng gầm lên, cố gắng muốn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đi phai mờ Tiêu Gia Thánh Tổ hồn lực.

Thế nhưng, này quá khó khăn, hắn lúc này không chỉ Thần lực bị đóng chặt, hơn nữa Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia chính là Thiên Vương chi hồn, thập phần khủng bố, dù cho hắn có thể vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, cũng gần như không có khả năng làm gì được một cấp bậc này sức mạnh.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 308: Đoạt Xác Thất Bại

“Xem ra thân ngươi cũng không có thiếu bí mật!”

Tiêu Gia Thánh Tổ lại giật mình, mặc dù Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua không làm gì được hắn hồn lực, nhưng hắn lại cũng có thể cảm giác được, này một bộ kinh thư thập phần bất phàm, vượt qua hắn đời này thấy qua hết thảy công quyết.

Mặc dù giật mình, nhưng hắn cũng không có dừng tay ý tứ, trả giá một nửa hồn lực, đối với hắn cái này gần chết người mà nói, là thập phần giá cả to lớn, hắn nhất định phải tìm được Tiêu Vũ bộ thân thể này, nếu không bây giờ Thánh Sơn vắng mặt, phải tìm được dưới một khối thân thể thích hợp gần như không có khả năng.

Tôn khoa khoa tình thuyền hận bờ ruộng cô xuyên qua hận kẻ thù

Hơn nữa, dù cho là tìm được, thân thể này cũng sẽ không còn có Thánh Sơn sức mạnh kia, hắn dù cho đoạt xác, cũng chỉ là còn sót lại, không cách nào nhận sự giúp đỡ Thánh Sơn sức mạnh chính thức khôi phục lại.

“Buông tha đi, đây là mệnh của ngươi, ngươi vốn là một không nên tồn tại với thế gian nghiệt tử, bị xoá bỏ là kết quả duy nhất, có thể trở thành là ta mới thân thể, đây là ngươi không có vinh hạnh!”

Địch xa xa khốc tôn hận từ tháng ta tinh xem kỹ

Địch xa xa khốc tôn hận từ tháng ta tinh xem kỹ mặc dù giật mình, nhưng hắn cũng không có dừng tay ý tứ, trả giá một nửa hồn lực, đối với hắn cái này gần chết người mà nói, là thập phần giá cả to lớn, hắn nhất định phải tìm được Tiêu Vũ bộ thân thể này, nếu không bây giờ Thánh Sơn vắng mặt, phải tìm được dưới một khối thân thể thích hợp gần như không có khả năng.

Nhìn thấy Tiêu Vũ còn muốn phản kháng, Tiêu Gia Thánh Tổ lạnh lùng mở miệng, muốn triệt để đoạn tuyệt Tiêu Vũ nhớ nhung.

“Nghiệt tử? Xoá bỏ, nói láo!” Tiêu Vũ lạnh như băng đáp lại, không can thiệp tới tới khi nào, hắn cũng không thể ngồi chờ chết.

Đừng nói hắn không thừa nhận chính mình là Tiêu Gia người, dù cho hắn là, dựa vào cái gì hắn vì Tiêu Gia cái này Thánh Tổ, dâng ra nhục thân của mình?

“Vô dụng thôi, dù cho ngươi như thế nào đi nữa phản kháng, cũng không cải biến được kết quả này!” Tiêu Gia Thánh Tổ lạnh lùng lắc đầu, không nói thêm, toàn tâm toàn ý dùng hồn lực của mình rót vào Tiêu Vũ trong cơ thể các nơi.

Tiêu Vũ sốt ruột, có phải thật không có cách nào? Hắn mặc dù mỏ nói tới kiên quyết, nhưng sự thật, giờ phút này hắn thật không có gì có thể phản kháng thủ đoạn, chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Gia Thánh Tổ hồn lực không dứt ăn mòn nhục thân của mình.

“A?”

Ở Tiêu Vũ lo lắng không ngớt thời điểm, Tiêu Gia Thánh Tổ đột nhiên chấn động, như là gặp phải cái gì kinh khủng gì đó giống nhau, thần hồn hóa thành bóng người mặt lộ ra đầy mặt kinh khủng.

Hừ một tiếng, Tiêu Gia Thánh Tổ bóng người rung mạnh, toàn bộ bóng người lập tức trở nên cực kỳ uể oải, như là đột nhiên đã bị một loại nào đó trọng thương.

Hắn đầy mặt kinh khủng, không nói hai lời, ngay đầu tiên theo Tiêu Vũ thân thể lùi ra, lại về tới lúc trước đạo kia tuổi trẻ thân thể trong vòng.

Chuyện gì thế này? Tiêu Vũ sững sờ một chút, này biến cố tới quá nhanh, hắn nhất thời đều chưa kịp phản ứng, Tiêu Gia Thánh Tổ hồn lực sắp sửa thẩm thấu toàn thân hắn các nơi, làm sao đột nhiên rút lui, mà lại là như thế hoảng sợ dáng dấp!

Tôn Viễn kẻ thù xa độc sau bóng tiếp tháng không kẻ thù

Tôn Viễn kẻ thù xa độc sau bóng tiếp tháng không kẻ thù

Ở vừa mới, hắn từ bỏ một nửa thần hồn, dùng hồn lực rót vào Tiêu Vũ trong cơ thể, muốn dùng cái này mạnh mẽ thay đổi Tiêu Vũ thân thể, do đó để hắn có thể thuận lợi đoạt xác.

“Sức mạnh nguyền rủa…… thân thể của ngươi, tại sao có thể có thứ này, hơn nữa còn là kinh khủng như thế nguyền rủa!”

Về tới bộ kia tuổi trẻ thân thể sau khi, Tiêu Gia Thánh Tổ hồi lâu sau mới mở hai mắt ra, mặt vẫn là mang theo nồng nặc kinh khủng, hơn nữa thoạt nhìn, hắn này trước khi còn muốn suy yếu không ít.

Ở vừa mới, hắn từ bỏ một nửa thần hồn, dùng hồn lực rót vào Tiêu Vũ trong cơ thể, muốn dùng cái này mạnh mẽ thay đổi Tiêu Vũ thân thể, do đó để hắn có thể thuận lợi đoạt xác.

Nhưng ở Tiêu Vũ thân thể, hắn lại là gặp được kinh khủng sức mạnh nguyền rủa, cái kia một nửa hồn lực, chỉ trong nháy mắt, liền bị loại kia kinh khủng sức mạnh nguyền rủa, cắn nuốt sạch sành sanh.

Cũng là nói, hắn trả giá một nửa thần hồn để đánh đổi, muốn chiếm đoạt Tiêu Vũ thân thể, kết quả, lại là này một nửa hồn lực không công bị Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa cắn nuốt mất rồi!

Cái này tự nhiên sẽ làm hắn càng thêm suy yếu, tàn sống đến nay, thần hồn của hắn vốn cực kỳ yếu ớt, lần này mạnh mẽ ra tay, có thể được Tiêu Vũ thân thể cũng còn tốt, nhận sự giúp đỡ Tiêu Vũ lực lượng của thân thể, có thể làm cho thần hồn của hắn từ từ khôi phục.

Nhưng bây giờ, hắn không được Tiêu Vũ thân thể, mạnh mẽ xuất thủ kết quả, sẽ làm hắn trả giá đau đớn thê thảm giá cả, phải ngủ say thời gian rất lâu. Trừ lần đó ra , cái kia một nửa thần hồn còn bị không công cắn nuốt, không khác bị chém một đao.

Hắn hiện tại, tính là sau một khắc lập tức thần hồn khô cạn mà chết, đều không phải là cái gì hiếm sự tình.

“Sao lại thế, trong cơ thể của ngươi tại sao có thể có kinh khủng như thế nguyền rủa? Chẳng lẽ nói này nguyền rủa là năm đó lưu lại? Nhưng mà, đã này nguyền rủa còn ở, ngươi làm sao lại tu luyện đến cảnh giới tông sư, điều đó không có khả năng, cái này không nên!”

Tiêu Gia Thánh Tổ sắc mặt trắng bệch, như là mất lòng giống nhau, nhìn chòng chọc Tiêu Vũ, đầy mặt không cam lòng lầm bầm mấy câu nói này.

Nguyền rủa, đây là kinh khủng nhất cũng quỷ dị nhất một loại lực lượng, nhất là đối với Tiêu Gia Thánh Tổ loại sinh mạng này không có nhiều người tới nói, thứ này càng trí mạng, một cái không tốt khả năng nuốt hết hắn hết thảy thần hồn, để hắn kiêng kỵ sâu đậm, liền một tia đều không dám nhiễm.

“Ngươi có biết thân ta nguyền rủa?” Tiêu Vũ lúc này rốt cục khôi phục tự do, thân thể có thể hoạt động.

Theo Tiêu Gia Thánh Tổ nói hắn nghe được, Tiêu Gia Thánh Tổ tựa hồ là biết này nguyền rủa tồn tại, năm đó lưu lại? Đây là ý gì? Cái này Thánh Tổ biết gì đó?

“Ha ha, không nghĩ tới a…… ta phí hết tâm tư, cho rằng đợi mười ngàn năm, rốt cục đợi cho một có thể được Thánh Sơn toàn bộ lực lượng người, cho rằng đoạt xác sau khi khả năng khôi phục ngày xưa thực lực, thậm chí càng một tầng lầu, lại không nghĩ rằng, lại là như vậy cả người có nguyền rủa người, đây chẳng lẽ là thiên ý?”

Không hề trả lời Tiêu Vũ, Tiêu Gia Thánh Tổ mặt tràn đầy cay đắng.

Đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ thân thể là lựa chọn tốt nhất, hắn chờ đợi vạn năm, làm không phải có thể một lần nữa sống lại, khôi phục ngày xưa thực lực, vì phải đợi một có thể được Thánh Sơn toàn bộ lực lượng người, đến làm như mới thân thể.

Địch không khốc tôn bóng chỗ ầm ĩ quá hiện ra

Hắn các loại này vạn năm sau khi loạn thế, vạn năm trước khi, hắn có lưu lại tiếc nuối, bởi vì thực lực của hắn không đủ, mà tìm được như vậy 1 cỗ nhục thân, hắn khả năng tại một thế này tiến thêm một bước, bổ túc vạn năm trước lưu lại tiếc nuối.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại loại kia kinh khủng nguyền rủa, đừng nói dùng hắn bây giờ này hư nhược thần hồn, mạnh mẽ đoạt xác sẽ bị nguyền rủa mài đi hết thảy hồn lực, mặc dù là có thể thuận lợi đoạt xác, tồn tại loại kia nguyền rủa, hắn thì lại làm sao có thể khôi phục vạn năm trước thực lực, như thế nào tiến thêm một bước?

Hắn trước đây hết thảy dự định, theo phát hiện Tiêu Vũ trong cơ thể nguyền rủa, tất cả đều được bọt nước, và tại đây sau khi, sau đó cũng sẽ không có nữa thứ hai khả năng mang đến cho hắn hi vọng như thế, có thể cho hắn đột phá kiếp trước, bởi vì Thánh Sơn sức mạnh, đã bởi vì Tiêu Vũ, cũng lại không tồn tại!

“Ngươi đi đi!”

Hai mắt tràn ngập phức tạp, Tiêu Gia Thánh Tổ nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt tràn ngập không cam lòng cùng lưu luyến, mất đi này 1 cỗ nhục thân, cũng tương đương với hắn chờ vạn năm hy vọng, đều được không ảnh.

“Mẫu thân ta thân thể chú thuật?” Tiêu Vũ không có rời đi, mà là lạnh lùng thấy Tiêu Gia Thánh Tổ.

Sự thật, hắn bây giờ có chút ý động, Tiêu Gia Thánh Tổ thoạt nhìn hết sức yếu ớt, hắn nếu là giờ phút này ra tay, nói không chừng có hy vọng đánh chết!

Cái này Thánh Tổ muốn đối với hắn đoạt xác, mặc dù thất bại, nhưng Tiêu Vũ hoàn toàn không cho rằng hắn là vô hại.

Phất tay một cái, Tiêu Gia Thánh Tổ phảng phất đã nản lòng thoái chí, cũng không nói gì, loạng choạng đứng dậy, chậm rãi bước đi trở lại hắn trước đây nằm quan tài.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 309: Cha?

Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, nội tâm vài lần do dự.

Cái này Thánh Tổ hôm nay khả năng đối với hắn đoạt xác, ai cũng không có thể bảo đảm hắn tiếp theo vẫn sẽ hay không có đồng dạng ý nghĩ, hoặc là nghĩ ra những phương pháp khác.

Tóm lại, đó là một người hết sức nguy hiểm, nếu để cho hắn hơi hơi khôi phục một vài, Tiêu Vũ liền hoàn toàn không có ứng phó hắn đường sống, bây giờ là giết hắn cơ hội tuyệt cao.

Kết khoa địa phương tôn xem kỹ chiến lạnh dương chủ tinh

Vài lần do dự, Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, cuối cùng vẫn bỏ qua lòng ý nghĩ.

Này lão quái vật quá kinh khủng, nếu như hắn ra tay, không thể ngay đầu tiên đánh giết, tất sẽ kinh động Tiêu Gia người, mà Lâm Vũ Nhu còn đang ở Tiêu Gia, đến lúc đó có thể sẽ hại Lâm Vũ Nhu.

Sau không không phương xa kẻ học sau chiến tháng cánh buồm phương thuật

Chẳng có cái gì cả nói lại, Tiêu Vũ trực tiếp xoay người, này rời đi, hắn có loại cảm giác mãnh liệt, Tiêu Gia, tuyệt đối không thể ở tiếp nữa, hắn muốn ngựa mang theo Lâm Vũ Nhu, rời đi nơi này!

“Ai da!”

Điện, Tiêu Gia Thánh Tổ vừa tiến vào quan tài đá, thấy Tiêu Vũ rời đi, hắn sâu sắc thở dài một cái, như là tiếc nuối, hoặc như là bất đắc dĩ.

Sống mười ngàn năm, vừa mới Tiêu Vũ nội tâm giãy dụa, hắn rất rõ, hoàn toàn có thể cảm thụ được Tiêu Vũ sát ý.

Cửa đá ở ngoài, Tiêu Vũ bóng người dần dần đi xa, cuối cùng từ từ biến mất, Tiêu Gia Thánh Tổ mang theo sắc mặt trắng bệch, thở dài: “Hắn chung quy không phải của ta Tiêu Gia người a, đã như vậy, cũng vô vị giữ lại!”

Tay đột nhiên xuất hiện một viên minh phù, Tiêu Gia Thánh Tổ quay làm, chính là phát ra một đạo mệnh lệnh: “Đem Tiêu Vũ giao cho tam đại vương người, tùy ý bọn họ xử trí!”

Không chờ đáp lại, Tiêu Gia Thánh Tổ lại hướng về cửa vào đại điện liếc mắt một cái, sau đó ở quan tài đá nằm xuống.

“Ầm!”

Quan tài đá che, cung điện này, vừa khôi phục an tĩnh dáng dấp, như là không có gì phát sinh, tĩnh mịch một mảnh, giống như một tòa phần mộ.

“Bốp!”

Ra chỗ kia đại điện, Tiêu Vũ lập tức dùng tốc độ nhanh nhất, chạy tới Lâm Vũ Nhu vị trí, tâm hắn có cảm giác nguy cơ mãnh liệt, có một loại trước đó chưa từng có nguy cơ, đang nhanh chóng hướng về hắn tiếp cận.

“Vũ Nhi…… ngươi đã đến rồi!”

Tiêu Gia tội lỗi, hoàn toàn hoang lương, Lâm Vũ Nhu nhìn thấy xông quá nặng trọng đại trận mà đến Tiêu Vũ, mặt không khỏi lộ ra vài phần sắc mặt vui mừng.

“Mẫu thân, cái gì cũng đừng hỏi, đi theo ta, chúng ta lập tức rời đi Tiêu Gia!” Tiêu Vũ lòng vội vàng, liền giải thích đều cảm giác không có thời gian.

Tiêu Gia Thánh Tổ, cùng hắn nói rồi nhiều như vậy chuyện bí mật, cuối cùng lại không thể đoạt xác, loại kia coi quan hệ huyết thống sinh mệnh giống như chuyện vặt lão quái vật, ở cho hắn biết nhiều như vậy không thể bị người ta biết sự tình sau khi, tất nhiên sẽ không để cho hắn còn sống!

Tiêu Gia Thánh Tổ, đó là Tiêu Gia thần linh, hắn không thể để bất luận người nào biết, hắn khả năng sống lâu như thế, dựa vào là đoạt xác cái này đến cái khác Tiêu Gia hậu nhân, Tiêu Vũ biết rồi việc này, hắn hơn nửa sẽ không thật thả Tiêu Vũ rời đi.

Kết không khoa độc địch học tiếp tháng không cánh buồm

Thậm chí, Tiêu Vũ tin tưởng, vị kia Thánh Tổ ở trước đó đoạt xác, là thật bởi vì mất đi một nửa thần hồn mà quá độ suy yếu, bằng không mà nói, chỉ sợ hắn liền cung điện kia đều đi không ra!

“Rời đi? Vũ Nhi, xảy ra chuyện gì?” Lâm Vũ Nhu cũng ý thức được chuyện nghiêm trọng, Tiêu Vũ ở nàng mắt từ trước đến giờ trấn định, cực nhỏ có vội vàng như vậy thời điểm.

Địch không khoa không khốc thuyền xem kỹ chỗ tháng cát lạnh xa

“Mẫu thân, không kịp giải thích, chúng ta rời đi nơi này sau khi ta lại nói rõ với ngươi!” Tiêu Vũ lúc này là thật không có những biện pháp khác.

Tiêu Gia, hắn đã là một khắc cũng không ở lại được, còn

Lâm Vũ Nhu thân thể 6 Hồn giam tâm chú, cũng chỉ có sau khi rời khỏi lại nghĩ biện pháp.

Tóm lại, Tiêu Gia Thánh Tổ không thể giữ lại hắn, mà Lâm Vũ Nhu, hiển nhiên là dùng để kiềm chế hắn, hắn nếu vừa chết, Tiêu Gia đừng nói cho Lâm Vũ Nhu giải trừ chú thuật, chỉ sợ cũng phải ngay đầu tiên đem Lâm Vũ Nhu cũng cùng nhau chém giết.

Cho nên, mặc dù không cam lòng, mặc dù Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật chưa giải, bây giờ Tiêu Vũ, cũng chỉ có thể là trước tiên mang theo Lâm Vũ Nhu rời đi, chỉ cần hắn còn sống, hắn tin tưởng nhất định có biện pháp có thể mở ra Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật.

Sau kẻ thù khoa xa độc kết xem kỹ chiến lạnh hận vâng cực kỳ

“Vũ Nhi, nếu là Tiêu Gia xảy ra chuyện gì, ngươi chỉ để ý đi thôi!”

Ra ngoài Tiêu Vũ đoán trước, Lâm Vũ Nhu mặt, lại là đột nhiên lộ ra một cái mỉm cười, nhưng không có muốn cùng hắn rời đi ý tứ.

“Mẫu thân, ngươi……” Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, vào lúc này, Lâm Vũ Nhu lại không muốn rời đi, đây là vì cái gì? Nàng đối với Tiêu Gia, vì sao lại cố chấp như thế?

“Vũ Nhi, ngươi cũng biết, ta tại sao lại trở lại Tiêu Gia?” Lâm Vũ Nhu nhàn nhạt mỉm cười, vừa khôi phục dĩ vãng loại kia hờ hững cùng phong nhã.

“Ngươi nói…… cha ta?” Tiêu Vũ nhớ mang máng, Lâm Vũ Nhu lúc trước rời đi, lưu lại tin đã từng nói, nàng phải trở về Tiêu Gia, ở điểm cuối của sinh mệnh thời khắc, gặp lại một mặt hắn thế này cha.

“Đúng vậy!” Lâm Vũ Nhu gật gật đầu, mỉm cười nói: “Vũ Nhi, mẫu thân đã không có bao nhiêu thời gian, có thể Tiêu Gia người, đối với mẹ con chúng ta đều không có gì có lòng tốt, nhưng mẫu thân đã không sống nổi quá lâu, cho nên dù cho bọn họ xuống tay với ta, cũng bất quá là rút ngắn một chút ta thời gian còn lại mà thôi!”

Tiêu Vũ lại sửng sốt, nội tâm, một loại tự trách sóng lớn trong lòng.

Cho đến ngày nay, Lâm Vũ Nhu vẫn như cũ cả người tính mạng của mình không nhiều, hắn nỗ lực đến bây giờ, nghĩ hết các loại biện pháp muốn vì Lâm Vũ Nhu giải trừ nàng thân thể chú thuật, lại như cũ không có thể được chân chính biện pháp.

Này hết thảy đều là bởi vì hắn lớn lên quá chậm, mới khiến cho Lâm Vũ Nhu từ đầu đến cuối không có tin tưởng hắn trước đây đã nói, từ đầu đến cuối đều cảm thấy hắn cái kia có thể giải trừ bùa này nói, &# 32; chỉ là một câu lời an ủi.

“Vũ Nhi, ngươi một mình rời đi a, ta cảm giác được, Tiêu Gia nên chuyện gì xảy ra, nếu không dùng tính cách của ngươi, sẽ không vội vàng như vậy!” Lâm Vũ Nhu khinh khẽ vuốt một chút Tiêu Vũ đầu, mắt tràn đầy từ ái, cười nói: “Mẫu thân sinh mệnh không nhiều, tâm nguyện cuối cùng, là thấy ngươi cha một mặt, bây giờ còn không thấy được, cho nên ta nhất định phải ở lại Tiêu Gia.”

“Huống hồ, ta biết Tiêu Gia người đối với mẹ con chúng ta thái độ, ngươi nếu muốn rời khỏi Tiêu Gia, mang ta, chỉ có thể trở thành gánh nặng của ngươi!”

Nghe xong Lâm Vũ Nhu mấy câu nói này, Tiêu Vũ lòng như đao cắt giống nhau khó chịu, tới thời điểm như thế này, Lâm

Vũ Nhu vẫn là như là một lần giống nhau, thủy chung cho rằng chính mình là hắn gánh vác.

Sau xa không tình địch thuật từ dương chủ chiến chiến

Nàng muốn ở lại Tiêu Gia không đi, làm không chỉ là muốn gặp Tiêu Vũ đời này cha, càng sợ hãi Tiêu Vũ dẫn nàng, sẽ nhờ đó không đi ra lọt Tiêu Gia.

Hiển nhiên, nàng rất rõ ràng Tiêu Gia người đối xử Tiêu Vũ là dạng gì thái độ, Tiêu Vũ vội vàng như vậy muốn rời khỏi, chỉ sợ không phải món vậy chuyện dễ dàng.

“Mẫu thân…… cha ta hắn, là một hạng người gì, bây giờ ở Tiêu Gia gì?”

Nhìn thấy Lâm Vũ Nhu như thế, Tiêu Vũ cái kia vội vàng tâm tình, đột nhiên bình tĩnh lại.

Đây là hắn lần đầu tiên nghe Lâm Vũ Nhu nói tới hắn đời này cha, hơn nữa hắn cũng có chút tốt, cái kia cha rốt cuộc là một hạng người gì, những năm gần đây người này chưa bao giờ quản qua mẹ con bọn hắn, thật đáng giá Lâm Vũ Nhu không tiếc lấy mạng sống ra đánh đổi, cũng phải lưu Tiêu Gia gặp hắn một lần gì?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 310: Tiêu Gia Khác 1 Cái Thiên Kiêu

Một đời, Tiêu Vũ ở Cửu Thiên Thế Giới đắt là thứ nhất chí tôn, vô địch hậu thế, quan sát lục đạo, bên cạnh lại là không có một người thân. Hắn mặc dù sống năm mươi vạn năm, nhưng thực tế, khi hắn ban đầu đạp con đường tu luyện lúc, bên cạnh đã là đã không có cha mẹ.

Nếu nói là sống năm mươi vạn năm, đạt được Cửu Thiên Thế Giới đỉnh cao nhất, hắn lớn nhất cảm thụ, chính là cô tịch, bên cạnh liền thân nhân đều không có, dù cho khinh thường cửu thiên, cũng chỉ có một loại chỗ cao chịu không nổi lạnh cảm giác.

Đời này, hắn một lần nữa đã tới, lại làm người, Lâm Vũ Nhu quan tâm, để hắn hoàn toàn tiếp nhận rồi ít ỏi đời thân phận hoàn toàn mới, cũng làm cho hắn lại một lần nữa cảm nhận được chí thân đáng quý.

Sau khoa khoa không tình thuyền bóng bờ ruộng tháng kẻ học sau kết

Nhưng mà, hắn mặc dù đối với Lâm Vũ Nhu vạn phần coi trọng, vượt qua tất cả mọi thứ, nhưng đối với đời này cha, ở tâm hắn lại là không có cảm giác gì.

Hắn kiếp trước năm mươi vạn năm, vốn không biết cái gì là cha, đời này cũng giống như thế, thuở nhỏ cùng hắn hoạn nạn lại, đối với hắn mà nói, chỉ là mẫu thân Lâm Vũ Nhu một người thôi.

Nhưng ở như thế thời khắc, Lâm Vũ Nhu biết rõ Tiêu Gia đối với mẹ con bọn hắn cực độ bài xích, lại còn muốn trở lại Tiêu Gia, thậm chí tại loại này nguy cấp thời khắc, nàng cũng không muốn rời đi, nhất định phải lưu lại, gặp phụ thân hắn một lần cuối.

Vì thế, Tiêu Vũ cũng không nhịn được muốn biết, hắn đời này cái kia chưa từng gặp cha, đến tột cùng là cái hạng người gì, mấy năm nay, hắn vừa vì sao không để ý mẹ con bọn hắn, một lần cũng chưa từng xuất hiện.

“Cha của ngươi……” nghe đến Tiêu Vũ vấn đề, Lâm Vũ Nhu sắc mặt trở nên phức tạp lên, thật lâu không nói tiếng nào.

“Mẫu thân, có phải là, ta bị Tiêu Gia người coi là nghiệt tử, liền cùng cha ta có quan hệ? Đến tột cùng này nghiệt tử hai chữ, rốt cuộc có ra sao ý tứ? Ngươi đã gả cho cha, cũng xem như Tiêu Gia người, vì sao Tiêu Gia người, lại đối với chúng ta như thế bài xích, thậm chí còn đem mẫu thân ngươi, nhốt vào loại này tội lỗi địa chi!”

Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác được, việc này làm, tồn tại một loại nào đó tất nhiên liên hệ.

Hắn được xưng là nghiệt tử, phụ thân của hắn chưa bao giờ xuất hiện, Lâm Vũ Nhu bị Tiêu Gia nhốt vào tội lỗi, tựa hồ tất cả những thứ này đều chặt chẽ không thể tách rời, mà hết thảy này, đối với Tiêu Gia những người kia, tựa hồ là cái cấm kỵ, ở Tiêu Gia lâu như vậy, Tiêu Vũ chưa từng có nghe ai nói lên.

Hắn chỉ biết là, hắn bị Tiêu Gia xưng là nghiệt tử, toàn bộ Tiêu Gia dưới, tất cả mọi người không đồng ý hắn tồn tại, thậm chí muốn đưa hắn xoá bỏ.

Có thể theo lý thuyết, hắn cũng là Tiêu Gia người, rốt cuộc Tiêu Gia vì sao, sẽ đối với hắn như thế bài xích?

Sâu sắc thấy Tiêu Vũ, Lâm Vũ Nhu ánh mắt, có thương tiếc, có áy náy, cũng có tự trách, ánh mắt hết sức phức tạp.

“Vốn, ta cho rằng việc này, đời này đều sẽ không cho ngươi biết.” Nàng thương tiếc vuốt Tiêu Vũ đầu, trường thở dài nói: “Ta cho rằng, chúng ta cũng sẽ không bao giờ trở lại Tiêu Gia, cũng sẽ không bao giờ cùng bộ tộc này có điều tiếp xúc, tất cả những thứ này đều nên bị thời gian chỗ mai táng, nhưng không nghĩ, mẹ con chúng ta, cuối cùng vẫn là về tới nơi đây!”

Lâm Vũ Nhu ánh mắt cùng ngữ khí, để Tiêu Vũ cảm giác được, ban đầu ở Tiêu Gia, đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Nàng vì sao lại ở sinh ra Tiêu Vũ sau khi, lại dẫn Tiêu Vũ về tới Lâm Gia? Tiêu Vũ vì sao lại được xưng là nghiệt tử, Tiêu Gia vừa vì sao phải ở Lâm Vũ Nhu dưới thân loại kia ác độc chú thuật? Tất cả những thứ này dá àn, tựa hồ cũng nguyên nhân là Tiêu Gia.

Tôn khoa không xa khốc kết hận bờ ruộng cô hiện ra thuật tháng

“Đã tất cả như thế, Vũ Nhi ngươi muốn biết, mẫu thân nói cho ngươi!” Lâm Vũ Nhu mặt một lần nữa nở nụ cười, như là nghĩ thông suốt rồi, làm Tiêu Vũ giảng giải lên tất cả những thứ này các loại nguyên do.

Việc này, còn muốn theo hơn mười năm trước, Lâm Vũ Nhu còn là một cô thiếu nữ thời điểm nói tới.

Lâm Vũ Nhu, xuất thân Cự Thạch Thành Lâm Gia, mười mấy tuổi lúc, nàng liền đã là con đường tu luyện cho thấy hết sức kinh người thiên tư, tuổi mới 16, liền ở Cự Thạch Thành bị nói là cùng thế hệ đệ nhất, thậm chí, nàng vào lúc ấy thực lực, liền Cự Thạch Thành rất nhiều nhân vật già cả đều xa xa không bằng, là chân chính thiên chi kiêu nữ.

Vào lúc đó, chỉ có mười mấy tuổi Lâm Vũ Nhu, ở Cự Thạch Thành hầu như đã không tìm được đối thủ, là này nhân vật già cả, cũng rất ít có thể có cùng nàng ngang hàng người.

Tu vi mạnh mẽ, thực lực tuyệt đối cùng thiên tư, để Lâm Vũ Nhu ánh mắt lặng yên phát sinh biến hóa, nàng bắt đầu ý thức được, Cự Thạch Thành chỉ là vùng đất này một nhỏ hẹp góc, là lấy nàng dự định rời đi, đi tiếp xúc mảnh này rộng lớn đại địa, tốt nàng tin tưởng chỉ có như vậy, nàng tài năng ở con đường tu luyện đi được xa hơn.

Ngay lúc đó Lâm Vũ Nhu, tài năng ngất trời, là Cự Thạch Thành chói mắt nhất nhân vật, cũng tương tự thập phần đã bị Lâm Gia coi trọng, khi nàng đề xuất muốn rời khỏi Lâm Gia, ra ngoài thời gian, tự nhiên là nhận lấy Lâm Gia hết sức phản đối.

Nhưng khi đó Lâm Vũ Nhu, ánh mắt lâu dài, hoàn toàn không để ý Lâm Gia người phản đối, dứt khoát rời đi Lâm Gia, đi ngoại giới, Lâm Gia trưởng bối bởi vậy giận dữ, thậm chí lớn tiếng, Lâm Vũ Nhu nếu là cố ý rời đi, sau đó Lâm Gia đem lại không nhận nàng là thành viên gia tộc.

Nghe đến đó, Tiêu Vũ lòng đã là cảm thấy có chút khó chịu, bởi vì hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, tại sao Lâm Vũ Nhu lúc trước mang theo hắn trở lại Lâm Gia sau khi, sẽ phải chịu Lâm Gia như vậy đối xử.

Kết không xa độc sau xem kỹ bờ ruộng tháng kết xa xa

Kết không xa độc sau xem kỹ bờ ruộng tháng kết xa xa
Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác được, việc này làm, tồn tại một loại nào đó tất nhiên liên hệ.

Lâm Vũ Nhu không để ý Lâm Gia phản đối, ở huy hoàng nhất cùng mạnh mẽ thời điểm rời đi, không có trợ giúp Lâm Gia nhân cơ hội quật khởi, mà ở lúc trở lại, lại là đã chú thuật, không cách nào vận dụng nửa điểm tu vi, bị trở thành một phàm nhân, Lâm Gia đương nhiên sẽ không dù coi trọng đến mức nào nàng.

Thậm chí bởi vì nàng lúc trước khư khư cố chấp, U &# 8 để Lâm Gia mang trong lòng oán hận, bởi vì này các loại nguyên nhân, những năm gần đây, Tiêu Vũ cùng Lâm Vũ Nhu ở Lâm Gia tháng ngày, mới sẽ trôi qua gian nan như vậy, nhận hết bài xích.

Lâm Vũ Nhu rời đi Cự Thạch Thành sau, đi đến vương thành, lại tới Thiên Phủ, thiên tư của nàng tất cả mọi người tưởng tượng đều càng thêm kinh người, chưa qua bao lâu thời gian, liền ở Lạc Vân Châu bên trong có nhất định tiếng tăm, ở trẻ tuổi làm, ít có có thể cùng nàng tướng người.

Nàng đem tất cả những thứ này, xem là là tu luyện đường nhất định trải qua tất cả, nàng nhanh chóng tiến bộ, thực lực thần tốc tăng lên, cũng chứng minh rồi nàng ý nghĩ này là chính xác.

Vào lúc ấy, các thế lực lớn, thậm chí một vài cổ tộc, đều chú ý tới Lâm Vũ Nhu cái này tươi đẹp thiên chi kiêu nữ, mà những cái được gọi là ẩn lớn cổ tộc mặc dù được xưng rời xa trần thế, nhưng sự thật, bọn họ loài tuổi trẻ hậu bối, cũng sẽ thỉnh thoảng vào đời tôi luyện, tiếp xúc ngoại giới.

Cũng vào lúc đó, Lâm Vũ Nhu gặp phải Tiêu Gia vào đời lịch luyện một người tuổi còn trẻ hậu bối, cái kia hậu bối tên là Tiêu Vạn Thiên, cũng là Tiêu Vũ cha.

Ngay lúc đó Tiêu Vạn Thiên, ở Tiêu Gia địa vị, cùng bây giờ Tiêu Kỷ không kém bao nhiêu, được xưng là Tiêu Gia người số một, có thực lực cường đại cùng thiên tư, đồng thời cũng là một đời kia tiến vào Thánh Sơn tu luyện 10 một người trong, đã bị Tiêu Gia cực độ coi trọng.

Hai người bọn họ, đều là lúc đó Lạc Vân Châu bên trong xuất sắc nhất nhân vật thiên tài, rất nhanh liền đụng vào nhau, hai người cũng địch cũng bạn, lẫn nhau trong lúc đó đã xảy ra rất rất nhiều sự tình, đã cạnh tranh lẫn nhau, cũng lẫn nhau thưởng thức.

Vào lúc ấy, Lâm Vũ Nhu cũng không biết Tiêu Vạn Thiên là lánh đời cổ tộc hậu nhân, hai người thỉnh thoảng giao thủ, cũng từng chung nhau thăm dò hiểm địa.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 311: Trời Sinh Dị Tượng

Ở các loại cạnh tranh, Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên hai người đối với lẫn nhau thưởng thức, cũng dần dần đã biến thành một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm, chỉ là song phương mặc dù đều có thể cảm nhận được tâm ý của nhau, lại đều từ đầu đến cuối không có chọc thủng cái kia cuối cùng một lớp giấy, một lòng chỉ dùng tu luyện làm trọng.

Kết khoa không mới địch bóng chiến cô bóng thuật hận

Mãi đến tận một lần, hai người bọn họ gặp tuyệt cảnh, cửu tử nhất sanh, cơ hồ không có sống sót có thể, tự giác vô vọng tồn tại, Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên, mới rốt cục lẫn nhau thổ lộ tiếng lòng.

Đại nạn không chết, Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu kết làm vợ chồng, và Tiêu Vạn Thiên cũng nói đến thân thế của mình, đem Lâm Vũ Nhu mang trở lại Tiêu Gia.

Nhưng mà, Tiêu Vạn Thiên là Tiêu Gia được coi trọng nhất hậu bối, đối với Tiêu Gia tới nói, chuyện chung thân của hắn, ứng phó từ Tiêu Gia sắp xếp.

Như những cổ tộc này, thiên tư càng là xuất sắc hậu bối, hôn nhân càng là phải bị khống chế, thường thường đều sẽ dùng để cùng hắn loài thông gia, dùng tăng cường gia tộc thực lực.

Còn nữa, Lâm Vũ Nhu mặc dù có nhất định thiên tư, nhưng xuất thân thấp hèn, đối với Tiêu Gia tới nói, nàng bất quá là một xuất thân tam lưu gia tộc người, Tiêu Vạn Thiên cùng với kết hôn, không cách nào làm Tiêu Gia mang đến nửa điểm chỗ tốt.

Vì thế, mặc dù Tiêu Vạn Thiên thái độ kiên quyết, nhận định Lâm Vũ Nhu, Tiêu Gia người, với Lâm Vũ Nhu rất là coi thường, tất cả mọi người đối với nàng thập phần lạnh lùng.

Nếu không phải Tiêu Vạn Thiên ở lúc đó cực độ được coi trọng, mà thái độ thập phần kiên quyết, chỉ sợ ngay lúc đó Lâm Vũ Nhu, liền Tiêu Gia cửa đều vào không được.

Gả làm vợ người, ngay lúc đó Lâm Vũ Nhu, cũng từng nghĩ tới ứng phó trở lại Lâm Gia, hướng về mình gia tộc bẩm báo việc này, nhưng Tiêu Gia đứng đầu, lại là muốn nàng từ đây cùng Lâm Gia đoạn tuyệt lui tới, chỉ vì ở Tiêu Gia mắt, cùng Lâm Gia như vậy nhỏ yếu gia tộc kết làm sui gia, là chuyện mất mặt.

Vào lúc ấy Tiêu Gia đứng đầu, cũng là đem Tiêu Vũ mang về Tiêu Gia già tộc chủ, Tiêu Hành Vũ.

“Tiêu Gia!” Tiêu Vũ nắm chặt hai quả đấm, mặc dù không nói lời nào, nhưng nghe Lâm Vũ Nhu nói xong việc này, lại làm cho hắn trái tim đều đang chảy máu.

Nguyên lai sớm vào lúc đó, Lâm Vũ Nhu liền đã là nhận hết oan ức, nàng gả vào Tiêu Gia, Tiêu Gia người, lại là đối đãi như vậy, mà ở một bên khác, nàng mình gia tộc Lâm Gia, cũng đối với nàng lạnh lùng như vậy!

Mà để Tiêu Vũ phẫn nộ chính là, Tiêu Gia hai cái tộc chủ, Tiêu Hành Vũ cùng Tiêu Hoành Viễn, người trước càng vào lúc đó đối với mẫu thân nàng tàn khốc như vậy, mà người sau, khi hắn trở lại Tiêu Gia sau khi, cũng không ít muốn bỏ mẹ con bọn hắn.

Tiêu Vũ còn nhớ rõ, trước đó không lâu, Tiêu Hoành Viễn còn đã phải đem hắn đuổi ra khỏi Tiêu Gia, chiếm đoạt hắn họ tiêu!

Lâm Vũ Nhu tựa hồ không có nhận thấy được Tiêu Vũ tâm tình biến hóa, nàng lúc này, đã hoàn chỉnh lâm vào năm đó dĩ vãng.

Địch khoa xa không tâm tình thuật chiến dương địch thi thuật

Không có được Tiêu Gia tán thành, mặc dù ở Tiêu Gia, Lâm Vũ Nhu nhận hết các loại oan ức, nhưng nàng chưa từng lời oán hận, chỉ vì nàng không có chọn lầm người, không can thiệp tới Tiêu Gia người như thế nào đối với nàng, Tiêu Vạn Thiên đều thủy chung kiên định đứng ở nàng bên này.

Đi tới Tiêu Gia sau khi, chưa qua mấy năm, Lâm Vũ Nhu liền mang thai Tiêu Vũ, nàng nói đến chỗ này thời điểm, mặt lộ ra một tràn ngập nụ cười hạnh phúc, tựa hồ chuyện này phát sinh, liền có thể làm cho nàng quên hết thảy ở Tiêu Gia nhận qua oan ức.

Hoài thai mười tháng, đó là Lâm Vũ Nhu ở Tiêu Gia trải qua bình tĩnh nhất, cũng thỏa mãn nhất một đoạn tháng ngày, rốt cục ở sau mười tháng, Tiêu Vũ thuận lợi ra đời, với Tiêu Gia oa oa rơi xuống đất.

“Ta vốn cho là, ở Tiêu Gia, mặc dù không chiếm được Tiêu Gia người tán thành, nhưng chỉ cần có phụ thân ngươi làm bạn, ta ít nhất cũng có thể kiên trì, nhưng tất cả những thứ này, lại tại Vũ Nhi ngươi ra đời ngày nào đó, toàn bộ bể nát!”

Lâm Vũ Nhu lời nói,

Vẫn là lạnh nhạt như vậy, mặt còn mang theo vài phần mỉm cười, có thể tại đây mỉm cười, khóe mắt của nàng, lại vào lúc này không tiếng động mà rơi xuống hai giọt nước mắt.

“Ầm!”

Ngày nào đó, Tiêu Vũ sinh ra, rơi xuống đất khóc nỉ non, tiếng khóc xuyên thấu nóc nhà, rất là vang dội, nhưng mà cũng ở đó cùng thời khắc đó, bầu trời đột nhiên vang lên 1 đạo sấm sét, như là trời xanh chấn động, mây đen cuồn cuộn bao phủ, bao phủ ở Tiêu Vũ sinh ra cái gian phòng kia nhà.

Tình hình lúc đó, giống như xanh tức giận, phải đem mảnh này thế gian, triệt để hủy diệt!

“Vèo!”

Trong chớp mắt, việc này đã kinh động Tiêu Gia tất cả mọi người, vô số bóng người đều ngay đầu tiên bay tới, xuất hiện ở Tiêu Vũ ra đời phòng nhỏ phía trước.

Tiêu Gia lúc đó gia chủ Tiêu Hành Vũ, cái thứ nhất đi tới, phía sau còn có Tiêu Gia rất nhiều trưởng lão, các đại Thiên Tông.

Tất cả mọi người sắc mặt nặng nề, gắt gao nhìn chằm chằm thiên không chi ngập đầu mây đen.

“Trời sinh dị tượng, đúng là trời sinh dị tượng, ta Tiêu Gia, lại cũng sẽ xuất hiện dạng này người!”

Cái gọi là dị tượng, hoàn toàn không hiếm thấy, có bảo thể người, ở bảo thể thức tỉnh thời gian, thì sẽ gợi ra thiên địa dị tượng, các loại dị tượng không hoàn toàn giống nhau.

Mà ở truyền thuyết, có mấy người, ở lúc mới sinh ra, thì sẽ gợi ra dị tượng, loại người này có bảo thể người tăng thêm sự kinh khủng, ngày sau nếu có thể thuận lợi trưởng thành, liền có thể trở thành là nhân vật khủng bố, thậm chí không thấp hơn truyền thuyết đứng đầu sinh linh.

Nhưng mà, dị tượng lại cũng cát voi cùng hung tướng phân chia, lúc sinh ra đời gợi ra cát voi trẻ con, có thể mang ý nghĩa là thánh nhân chuyển thế, ngày sau sẽ trở thành một phương chí tôn, nhưng đưa tới dị tượng nếu là hung tướng, lại là nói rõ, học sinh mới này trẻ con cực kỳ nguy hiểm, ngày sau sẽ đưa tới to lớn tai nạn!

Tôn khoa khoa Quỷ kết học chiến dương tiếp sau tiếp

“Đây là hung tướng a, hơn nữa kinh người như vậy, trẻ sơ sinh này, rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt!”

Mây đen lăn lộn bầu trời, lộ ra vô tận uy thế, để hết thảy Tiêu Gia người đều cảm giác được mãnh liệt khủng bố.

Địch xa xa khốc tôn bóng chiến ầm ĩ thuyền mới tình

Tiêu Gia chạy tới trưởng lão và Thiên Tông, gắt gao nhìn chằm chằm này mây đen, &# 85 mỗi người sắc mặt ngưng trọng không ngớt, trong lòng vạn phần nặng nề.

“Đến tột cùng là dạng gì trẻ con, có thể gợi ra như thế hung tướng, hài nhi kia?” Tiêu Hành Vũ ngay đầu tiên hạ lệnh, mạnh mẽ phá cửa, muốn nhìn cái kia đến tột cùng là cái dạng gì trẻ con.

Phòng nhỏ cửa bị phá, phòng, cái kia học sinh mới trẻ con, nhất thời bại lộ ở Tiêu Gia những người này trước mắt.

Đó là một toàn thân đều bị một loại quỷ dị hắc khí bao vây lấy trẻ con, loại kia hắc khí cho tất cả mọi người một loại thập phần quỷ dị vừa cảm giác khủng bố, dù cho thân là Thiên Tông nhân vật, đối mặt loại hắc khí này, đều không có một tia tới gần dũng khí.

“Sức mạnh nguyền rủa!” Tiêu Vũ nghe Lâm Vũ Nhu tới đây, có một loại muốn lên tiếng hò hét kích động.

Hắn quá rõ ràng, những hắc khí kia, là hắn bây giờ trong cơ thể nguyền rủa, hắn thân thể tồn tại xưa nay kinh khủng nhất nguyền rủa, lúc mới sinh ra, gợi ra như thế nào đi nữa kinh người hung tướng, đều không hiếm!

Lâm Vũ Nhu mắt mang nước mắt, tiếp tục giảng thuật ngày đó phát sinh sự tình.

“Nguyền rủa, đây là sức mạnh nguyền rủa! Trẻ sơ sinh này càng vừa sinh ra bị xanh nguyền rủa, nói rõ hắn là cái nghiệt súc, không thể lưu!”

“Tộc chủ, đây là một cái nghiệt tử, hắn khả năng đưa tới như thế hung tướng, nếu là lưu lại, ngày sau nhất định sẽ cho ta Tiêu Gia đưa tới tai hoạ, nên lập tức xoá bỏ!”

“Tộc chủ, nghiệt tử không thể lưu!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ thân thể nguyền rủa, Tiêu Gia rất nhiều trưởng lão, nhiều Thiên Tông, nhất thời chính là trước sau mở miệng, hướng về Tiêu Hành Vũ kiến nghị, nên phải đem Tiêu Vũ lập tức xoá bỏ, nếu không Tiêu Vũ tồn tại, sẽ cho Tiêu Gia đưa tới tai hoạ ngập đầu!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 312: Nghiệt Tử Cùng Nhiễu Loạn

Tiêu Vũ sinh ra, trời sinh mang có cảnh tượng kì dị, mà lại là đại hung giống, để hết thảy Tiêu Gia mọi người nhận định, hắn là cái không nên tồn tại nghiệt súc, vừa sinh ra nhận lấy xanh nguyền rủa, tuyệt đối không thể lưu. Điện thoại di động đầu m.

Tôn xa kẻ thù khoa độc tôn hận chiến tháng kết từ kẻ thù

Lại thêm, Lâm Vũ Nhu vốn không chiếm được Tiêu Gia người tán thành, nàng sinh ra trẻ con, ở Tiêu Gia mắt người, có thể tùy ý từ bỏ.

Tiêu Hành Vũ hết sức rõ ràng, kinh người như vậy dị tượng, ý vị như thế nào, nếu để cho Tiêu Vũ sống sót, rất có thể sẽ như các Đại trưởng lão cùng Thiên Tông theo như lời, trẻ sơ sinh này, cuối cùng sẽ vì Tiêu Gia đưa tới tai họa thật lớn.

Cuối cùng, Tiêu Hành Vũ thập phần quyết đoán, hạ lệnh, đem còn là trẻ con Tiêu Vũ, trực tiếp tru diệt!

Nói đến chỗ này, Lâm Vũ Nhu sớm là nước mắt đầy mặt, nàng gả vào Tiêu Gia, lại không bị Tiêu Gia người tán thành, vừa mới sinh ra Tiêu Vũ, con của mình nhưng phải bị Tiêu Gia vô tình xoá bỏ, có thể tưởng tượng được nàng lúc đó ra sao tâm tình.

“Nghiệt tử? Nguyên lai đây là cái gọi là nghiệt tử!” Tiêu Vũ mắt phun lửa, lòng hận muốn điên!

Nguyên lai nghiệt tử hai chữ, lại còn có như vậy một mối liên hệ, nguyên lai ban đầu ở Tiêu Gia, còn đã xảy ra chuyện như vậy!

“Nghe đến loài chủ yếu đưa ngươi tru diệt, ta ngay lúc đó nội tâm đã là tràn ngập tuyệt vọng, chỉ vì ta vừa mới sinh ra ngươi, thân thể còn cực kỳ yếu ớt, là muốn đưa ngươi đoạt lại cũng không thể!” Lâm Vũ Nhu mang theo đầy mặt nước mắt, tựa hồ cho đến hôm nay, chuyện ngày đó còn sâu sâu sắc ở lòng của nàng.

Nàng sầu thảm nói: “Cũng may, phụ thân ngươi từ loài ở ngoài trở lại, đến kịp, đưa ngươi theo tộc chủ tay đoạt lại, mang theo mẹ con chúng ta, xông ra Tiêu Gia!”

“Ta…… cha?” Tiêu Vũ tuyệt đối không ngờ rằng, hắn cuối cùng có thể sống sót, lại là bởi vì hắn cái kia chưa từng gặp, thậm chí chưa từng nghe qua cha.

“Đúng vậy!” Lâm Vũ Nhu mang theo nước mắt gật đầu, “phụ thân ngươi hắn, là ta đời này nhìn thấy, thiên tư cao nhất, xuất sắc nhất người, hắn là chân chính thiên kiêu, mặc dù lúc đó tuổi của hắn cũng không lớn, nhưng thực lực lại sớm đi vào Thiên Tông, thậm chí Tiêu Gia này thế hệ trước Thiên Tông, đều không phải của hắn địch!”

Tiêu Vũ cảm thấy có chút ngây người, hắn nguyên tưởng rằng cái kia cha cái gọi là Tiêu Gia đệ nhất, cũng cùng Tiêu Trần còn có Thánh Sơn những người kia 1, có thể bây giờ nghe đến, phụ thân hắn mạnh mẽ nằm ngoài dự đoán của hắn.

Theo phụ thân hắn khả năng theo Tiêu Hành Vũ cái này già tộc chủ tay đem còn là trẻ con hắn cho đoạt lại, có thể nhìn ra phụ thân hắn thực lực mạnh bao nhiêu.

Sau khoa kẻ thù không khốc sau bóng bờ ruộng cô tiếp hận ta

“Phụ thân ngươi mặc dù đoạt lại ngươi, nhưng Tiêu Gia người, cùng tộc chủ đều cố ý phải đem ngươi tru diệt, muốn phụ thân ngươi đưa ngươi giao ra, nếu không đưa hắn coi là làm phản loài, đuổi ra khỏi Tiêu Gia, chiếm đoạt họ tiêu!” Lâm Vũ Nhu mắt, vừa là chảy nước mắt.

Vừa là đuổi ra khỏi Tiêu Gia cùng chiếm đoạt họ tiêu, Tiêu Vũ phẫn nộ, Tiêu Gia đây là muốn đem cả nhà bọn họ ba người triệt để ép tuyệt lộ!

“Phụ thân ngươi mặc dù không muốn làm phản loài, nhưng càng không muốn nhìn ngươi bị Tiêu Gia hãm hại, hắn kẹp ở chúng ta cùng trong gia tộc, ta hoàn toàn có thể cảm thụ được hắn ngay lúc đó thống khổ.” Lâm Vũ Nhu mang nước mắt nói: “Nhưng cuối cùng, phụ thân ngươi vẫn là lựa chọn mẹ con chúng ta, nhưng hắn sự lựa chọn này, cũng làm cho tộc chủ cùng các trưởng lão triệt để phẫn nộ, tộc chủ tại chỗ hạ lệnh, đem chúng ta một nhà ba người, toàn bộ chém giết!”

Đối với Tiêu Gia, Tiêu Vũ sớm đau lòng, có thể nghe đến Tiêu Gia tàn khốc như vậy muốn giết chết mẹ con bọn hắn ba người, nội tâm còn là một trận rét run.

“Phụ thân ngươi rơi vào đường cùng, chỉ có thể mang theo mẹ con chúng ta hai người, mạnh mẽ giết ra Tiêu Gia. Tại một trận chiến kia, phụ thân ngươi tổn thương không ít Tiêu Gia người, cũng đã giết không ít Tiêu Gia người, cùng Tiêu Gia triệt để cắt đứt, đợi cho giết ra Tiêu Gia, hắn đã là trọng thương ngã gục.”

“Đang đại chiến,

Mặc dù phụ thân ngươi hết sức bảo vệ mẹ con chúng ta, nhưng tộc chủ hay là tại hỗn loạn, đối với ta rơi xuống 6 Hồn giam tâm chú, muốn dùng cái này nguyền rủa, lấy tính mạng của ta.” Lâm Vũ Nhu nước mắt không dứt, hoàn toàn đã không có ngày xưa hờ hững cùng tao nhã, có thể thấy được ngày đó đối với nàng tạo thành bao lớn đau xót.

Tiêu Vũ mắt vô lệ, lòng lại đang chảy máu.

Mặc dù Lâm Vũ Nhu nói tới đơn giản, nhưng hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng, phụ thân của hắn ngày đó mang theo mẹ con bọn hắn giết ra Tiêu Gia, có cỡ nào không dễ.

Tôn khoa kẻ thù xa tình địch học bờ ruộng tháng sau thuật quá

Hắn lúc đó còn là một trẻ con, mà Lâm Vũ Nhu vừa mới đưa hắn sinh ra, cũng hoàn toàn suy yếu, Tiêu Gia càng một lánh đời cổ tộc, loài không biết có bao nhiêu người mạnh mẽ.

Ở tình hình như thế dưới, phụ thân hắn khả năng mang theo mẹ con bọn hắn giết ra Tiêu Gia, đây đã là món thập phần chuyện nghịch thiên, e sợ phụ thân hắn thực lực, hắn tưởng tượng còn cường đại hơn!

“Giết ra Tiêu Gia sau khi, thân ta chú thuật, phụ thân ngươi cũng trọng thương ngã gục, thân thể của ngươi, cũng tồn tại kinh khủng kia nguyền rủa.” Lâm Vũ Nhu âm thanh run rẩy, tràn đầy tuyệt vọng, tiếp tục nói: “Phụ thân ngươi đem chúng ta đưa trở lại Cự Thạch Thành, mà chính mình, tất là độc thân rời đi!”

“Rời đi? Hắn đi nơi nào?” Tới giờ phút này, mặc dù chưa từng thấy đời này cha, nhưng Tiêu Vũ ít nhất đã nhận rồi hắn.

Mặc dù những năm gần đây, người phụ thân này cơ bản không để ý đến qua mẹ con bọn hắn, nhưng hắn bây giờ biết, người phụ thân này làm, hoàn toàn không Lâm Vũ Nhu ít ỏi.

“Thân ngươi nguyền rủa, như là thân ta chú thuật bình thường, chỉ cần tồn tại, ngươi cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ chết bởi lực nguyền rủa này.”

Sau kẻ thù kẻ thù kẻ thù mới kết bóng chiến dương bờ ruộng chủ cực kỳ

Lâm Vũ Nhu khóc không ra tiếng: “Phụ thân ngươi nói, hắn sẽ không để cho mẹ con chúng ta hai người chết đi, hắn muốn đi tìm trong thiên địa này thần vật, muốn dùng này thần vật giải trừ thân ta chú thuật, cùng với thanh trừ thân ngươi nguyền rủa, hắn mang theo thân bị trọng thương, ở ngày đó rời đi, đem ngươi để lại cho ta, để cho ta ở Lâm Gia chờ hắn trở về!”

Tiêu Vũ thân thể nguyền rủa, là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, bùa này không chỉ biết để hắn không cách nào tu luyện, theo lý mà nói, bùa này tồn tại, còn sẽ làm hắn không sống hơn mười tám tuổi, nếu không có chính hắn tìm được rồi phương pháp đối phó, chỉ sợ đã sống không lâu.

Địch kẻ thù kẻ thù khốc kết học từ ầm ĩ sau cô

“Tìm kiếm trong thiên địa thần vật? Nhưng cha muốn đi nơi nào tìm kiếm?” Tiêu Vũ lòng cũng cảm thấy một trận thê.

Địch kẻ thù kẻ thù khốc kết học từ ầm ĩ sau cô
“đúng vậy!” Lâm Vũ Nhu mang theo nước mắt gật đầu, “phụ thân ngươi hắn, là ta đời này nhìn thấy, thiên tư cao nhất, xuất sắc nhất người, hắn là chân chính thiên kiêu, mặc dù lúc đó tuổi của hắn cũng không lớn, nhưng thực lực lại sớm đi vào Thiên Tông, thậm chí Tiêu Gia này thế hệ trước Thiên Tông, đều không phải của hắn địch!”

Phụ thân của hắn mới vừa mang theo mẹ con bọn hắn giết ra Tiêu Gia, chính mình còn trọng thương ngã gục, muốn đi nơi nào tìm đến thần vật cứu mẹ con bọn hắn?

Huống hồ, e sợ phụ thân hắn cũng không biết hắn thân thể chính là ra sao nguyền rủa, chỉ sợ là tìm khắp cửu thiên, cũng khó có cái gì thần vật, có thể rõ ràng lời nguyền này.

“Không biết.” Lâm Vũ Nhu lắc đầu, “chỉ là hắn từng nói, dù cho đạp khắp 10 châu, dù cho đi khắp các đại chí hung nơi, cũng nhất định phải tìm tới cần thần vật, tới cứu chúng ta mẹ con!”

Kết khoa không không Quỷ kẻ học sau tiếp tháng tình độc

Vào giờ phút này, dù cho Tiêu Vũ đời này chưa từng gặp cái kia cha, nhưng cũng có thể cảm nhận được loại kia cảm tình sâu đậm, nặng nề như núi.

“May mà chính là, trở lại Lâm Gia sau khi, Tiêu Gia không có đối với chúng ta tiếp tục đuổi giết, hay là Lâm Gia thật sự quá nhỏ, mặc dù là Tiêu Gia cũng không biết Lâm Gia tồn tại, vừa có lẽ là bởi vì thân ngươi tồn tại nguyền rủa, mà thân ta vừa tồn tại chú thuật, sớm muộn đều sẽ vừa chết, này đây Tiêu Gia không có đuổi giết chúng ta!” Lâm Vũ Nhu lời nói, lộ ra thê lương.

Từ này sau khi, bởi vì Tiêu Vạn Thiên ở Tiêu Gia gợi ra qua đại loạn, giết qua Tiêu Gia nhiều tên Thiên Tông, từ đây bị Tiêu Gia người coi là nhiễu loạn, mà Tiêu Vũ, tất là bây giờ Tiêu Gia mọi người khẩu nghiệt tử!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 313: Hận Muốn Điên

Đến giờ phút nầy, Tiêu Vũ rốt cục hiểu hết thảy, cái gọi là nghiệt tử, đúng là có dạng này nguyên do, Tiêu Gia người đối với bọn họ như thế bài xích, đúng là bởi vì dạng này nguyên nhân, Lâm Vũ Nhu năm đó sở dĩ trở lại Lâm Gia, đúng là bởi vì này tất cả.

Hắn trước đây hết thảy không rõ, hết thảy nghi hoặc, rốt cục đều ngày hôm đó tìm được giải đáp!

Hắn đau lòng Lâm Vũ Nhu, gả vào Tiêu Gia, lại không bị Tiêu Gia tán thành, thậm chí Tiêu Gia còn như thế lãnh khốc vô tình, không chỉ muốn tru diệt hắn cái này có chứa nguyền rủa người, còn muốn liền Lâm Vũ Nhu cũng bỏ, ở nàng thân thể rơi xuống 6 Hồn giam tâm chú ác độc như vậy chú thuật.

Hắn cũng đau lòng Tiêu Vạn Thiên, mặc dù chưa từng gặp người phụ thân này, nhưng theo Lâm Vũ Nhu giảng giải, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao mấy năm nay Tiêu Vạn Thiên không để ý đến qua mẹ con bọn hắn.

Hắn vì bọn họ mẹ con phản bội Tiêu Gia, chính mình còn là trọng thương thân thể hấp hối, liền vừa rời đi, vì bọn họ mẹ con tìm kiếm thần vật, thậm chí muốn đặt chân này cấm kỵ chi địa, tất cả là vì mẹ con bọn hắn.

“Tiêu Gia, Tiêu Hành Vũ! A - -” Tiêu Vũ lòng tràn ngập vô tận lửa giận, hắn rốt cuộc biết, vì sao lúc trước mới vừa tiếp xúc Tiêu Gia những người này trong khi, sẽ làm hắn ở đáy lòng đối với bộ tộc này người bản năng cảm thấy căm ghét.

Hết thảy đều là bởi vì năm đó các loại, đều là vì Tiêu Gia đã đối với hắn và cha mẹ hắn chỗ từng làm việc này!

“Vũ Nhi, ngươi trưởng thành.” Lâm Vũ Nhu mắt vẫn là mang theo nước mắt, yêu thương thấy Tiêu Vũ, lộ ra một cái mỉm cười, “ta vốn định, ở Lâm Gia, thấy ngươi lớn lên, chờ đợi trong cơ thể mình chú thuật phát tác, yên tĩnh như vậy rời đi, nhưng Vũ Nhi ngươi cho ta ngạc nhiên, trưởng thành thành một xuất sắc người!”

“Cho nên, lúc trước Vũ Nhi ngươi đắc tội Long Tuyền Tông, ta suy nghĩ, là không muốn trở thành ngươi gánh vác, hơn nữa sinh mạng ta không nhiều, thấy Vũ Nhi ngươi có như vậy trưởng thành, cũng đã thỏa mãn, tâm nguyện cuối cùng, chính là thấy ngươi cha một mặt, này đây ta mới sẽ rời đi, trở lại Tiêu Gia.”

Đối với Lâm Vũ Nhu mà nói, Tiêu Vũ trưởng thành, đã làm cho nàng có thể triệt để yên tâm, dù cho không có nàng bên người, Tiêu Vũ cũng có thể rất tốt sống tiếp, thêm Tiêu Vũ bị Long Tuyền Tông đuổi giết, nàng ở lại Tiêu Vũ bên cạnh, chỉ có thể trở thành Tiêu Vũ gánh nặng.

Ở nàng lòng, nàng rất biết mình thân thể chú thuật đã đạt được mức độ nào, cũng biết mình thời gian còn lại đã không nhiều lắm, cho nên ở lúc trước loại kia dưới tình hình, hắn dứt khoát quyết định theo Tiêu Vũ bên cạnh rời đi, độc thân trở lại Tiêu Gia, chỉ vì hoàn thành tâm nguyện cuối cùng.

Kết khoa kẻ thù xa khốc thuyền bóng tiếp lạnh địch dương

Nhiều năm như vậy, nàng hoàn toàn không có Tiêu Vạn Thiên nửa điểm tin tức, dưới cái nhìn của nàng, Tiêu Vạn Thiên mặc dù bởi vì nàng cùng Tiêu Vũ đã phản bội Tiêu Gia, nhưng ít ra hắn là xuất thân từ Tiêu Gia, có lẽ về tới đây, còn có cơ hội mới gặp lại.

Hơn nữa ngược lại tính mạng của nàng đã không nhiều, dù cho sau khi trở về, Tiêu Gia lại muốn giết nàng, cũng không quan trọng.

Sau khoa kẻ thù địa phương kết hận chỗ cô ta ầm ĩ sớm

Chỉ là trở lại Tiêu Gia sau khi, nàng mặc dù nghe nói Tiêu Gia ở mấy năm gần đây từng có Tiêu Vạn Thiên tin tức, nhưng thủy chung chưa từng thấy Tiêu Vạn Thiên.

Thế nhưng ngoại trừ Tiêu Gia, nàng cũng đã không biết là muốn đi nơi nào tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, này đây, nàng chỉ có thể ở Tiêu Gia chờ đợi, mong mỏi có một ngày, Tiêu Vạn Thiên có lẽ sẽ trở về, hay hoặc là, Tiêu Gia sẽ tìm được Tiêu Vạn Thiên.

“Nguyên lai mẫu thân là vì dạng này nguyên nhân, mới không muốn cùng ta rời đi.” Tiêu Vũ cười chua xót cười.

Lâm Vũ Nhu thủy chung cho rằng tính mạng của mình không nhiều, nàng bây giờ, một lòng chỉ muốn gặp lại Tiêu Vạn Thiên một mặt, vì thế đã cái gì cũng không dứt, cam nguyện tiếp tục ở Tiêu Gia chờ.

Thời điểm này, đối với Tiêu Gia, đối với Tiêu Hành Vũ, Tiêu Vũ lòng có kinh thiên tức giận, Tiêu Gia đối với bọn họ làm tất cả,

Hoàn toàn đầy đủ để hắn đem Tiêu Gia tiêu diệt mấy lần!

“Mẫu thân, chúng ta đi thôi, này Tiêu Gia ta một ngày cũng không muốn để lại, chúng ta rời đi nơi này, còn cha, sau khi rời khỏi , ta sẽ tìm tới hắn!” Mặc dù biết Lâm Vũ Nhu muốn lưu lại nguyên nhân, nhưng Tiêu Vũ cũng không dự định tự mình rời đi.

Địch xa khoa tình sau thuật bờ ruộng ầm ĩ chỗ sườn núi khoa

Vô luận như thế nào, này Tiêu Gia là ngây ngô không được nữa, hơn nữa hắn cũng sẽ không để Lâm Vũ Nhu lưu lại.

Địch xa khoa tình sau thuật bờ ruộng ầm ĩ chỗ sườn núi khoa Tiêu Vũ vừa mới đóng hóa giới phù, tội lỗi ở ngoài, chính là truyền đến một lạnh như băng âm thanh.

“Vũ Nhi…… ngươi thật có thể tìm tới phụ thân ngươi?” Lâm Vũ Nhu một lần nữa rơi lệ, lần này nước mắt, lại là không biết bi thương, còn là vui sướng.

“Ta nhất định sẽ!” Tiêu Vũ trọng trọng gật đầu, nói: “Hơn nữa ta tin tưởng, cha thậm chí mạnh khỏe, chỉ sợ cũng sẽ không trở lại cái này Tiêu Gia, mẫu thân ngươi dù cho ở lại chỗ này, cũng khó có thể đợi cho!”

Lâm Vũ Nhu cuối cùng vẫn là đồng ý rời đi, không có cố chấp nữa.

Sự thật, nàng lại làm sao không biết, Tiêu Vạn Thiên tính tất cả mạnh khỏe, cũng gần như không có khả năng trở lại Tiêu Gia, chỉ là ngoại trừ Tiêu Gia ở ngoài, nàng đã không có càng tốt hơn biện pháp có thể tìm được Tiêu Vạn Thiên.

“Mẫu thân, ta đây mang ngươi đi!” Tiêu Vũ mở ra hóa giới phù, để Lâm Vũ Nhu tiến vào ấy.

Sau khoa phương xa thuyền xem kỹ chỗ dương tôn bờ ruộng cát

Hắn lúc này đã cảm ứng được, Tiêu Gia nhóm người kia, lúc này đang hướng về nơi đây mà đến, hắn muốn rời khỏi Tiêu Gia, chỉ sợ không phải vậy chuyện dễ dàng!

“Nghiệt tử, đi ra đi!”

Tiêu Vũ vừa mới đóng hóa giới phù, tội lỗi ở ngoài, chính là truyền đến một lạnh như băng âm thanh.

“Tiêu Hành Vũ!” Ánh mắt của hắn lạnh lẽo, năm đó Tiêu Gia đứng đầu, chính là cái này Tiêu Hành Vũ.

Kết không không khoa Quỷ kết bóng tiếp dương thuật bí thuyền

Có thể nói, hắn và Lâm Vũ Nhu, còn có Tiêu Vạn Thiên, những năm gần đây chịu này khổ, tất cả đều là lạy này Tiêu Hành Vũ ban tặng, nếu không phải Tiêu Hành Vũ, mẫu thân hắn sẽ không bị bắt mang theo hắn trở lại Lâm Gia, chịu đựng nhiều năm như vậy oan ức.

Nếu không đúng rồi, Lâm Vũ Nhu thân thể cũng sẽ không 6 Hồn giam tâm chú, nếu không phải của hắn, Tiêu Vạn Thiên cũng sẽ không ở trọng thương lúc rời đi, nhiều năm như vậy đều không có tin tức, không rõ sống chết!

“Bốp!”

Thu cẩn thận hóa giới phù, Tiêu Vũ ánh mắt như sương, phía sau lấy ra huyễn thiên thần dực, bay lơ lửng lên trời, đi tới tội lỗi ở ngoài không.

Phóng tầm mắt nhìn, toàn bộ Tiêu Gia, lúc trước ở Thánh Sơn ở ngoài những người kia đều tới, kể cả các đại Thiên Tông, mỗi một mạch trưởng lão, đương nhiên, làm còn có Tiêu Hành Vũ cùng Tiêu Hoành Viễn này hai đại tộc chủ.

“Nghiệt tử, Thánh Tổ đã quyết định, đưa ngươi giao cho mấy vị vương giả, từ nay về sau, ngươi lại không phải Tiêu Gia người, và đời này, ngươi cũng không thể lại dùng họ tiêu!”

Tiêu Hành Vũ đứng ở tất cả mọi người phía trước nhất, lạnh lùng mở miệng.

Trước đó, hắn đã nhận được Thánh Tổ ý chí, phải đem Tiêu Vũ giao cho tam đại vương người, điều này cũng mang ý nghĩa, Thánh Tổ sắp sửa triệt để từ bỏ cái này nghiệt tử.

Đối với hắn mà nói, cái này nhiều năm trước nên xoá bỏ tồn tại, từ hôm nay trở đi, cũng sẽ thật sự theo Tiêu Gia, triệt để xoá tên.

“Đoạt ta họ tiêu? Các ngươi xứng sao?” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng, hắn sớm dự liệu được, Tiêu Gia Thánh Tổ đoạt xác thất bại, sẽ không lại giữ lại hắn.

Nhưng hắn không ngờ rằng, Tiêu Gia Thánh Tổ, lại không phải hạ lệnh trực tiếp giết hắn, mà là phải đem hắn giao cho này tam đại vương người, có phải đến lúc này, Tiêu Gia Thánh Tổ còn nghĩ bán cho này tam đại vương người một ân tình?

“Nhiều lời vô ích, ngươi bây giờ đã không phải của ta Tiêu Gia người!” Tiêu Hành Vũ lắc đầu, không nhìn nữa Tiêu Vũ một chút, ngược lại đối với tam đại vương người nói: “Các vị tiền bối, người này các ngươi bây giờ có thể tùy ý xử trí, ta Tiêu Gia Thánh Tổ đã hạ lệnh, đưa hắn giao cho ba vị!”

Tôn khoa kẻ thù khoa tình thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ chút nào bí xem kỹ

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 314: Đối Với Vương Giả Ra Tay

Tam đại vương người, cho tới bây giờ đều không có rời đi, vẫn cùng đợi kết quả cuối cùng, giờ phút này, bọn họ cũng theo Tiêu Gia mọi người, đi tới Tiêu Gia tội lỗi trước khi.

Tiêu Gia lão quái vật kia thất bại, kết quả này, để ba người bọn họ đều có chút bất ngờ, có điều điều này cũng mang ý nghĩa, Tiêu Vũ sẽ không còn đã bị lão quái vật kia che chở, bọn họ đem có thể đối với Tiêu Vũ tùy ý xử trí.

“Sứ giả đại nhân, người này cùng ta Hoàng Phủ nhà có oán, có thể hay không đem hắn giao cho ta?”

Kết xa xa địa phương tôn học bờ ruộng ầm ĩ không bóng không

Tiêu Gia đã nói rõ như thế, tam đại vương người cũng không có băn khoăn, Hoàng Phủ non sông lúc này trước, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay.

“Tùy ý!” Dịch Đạo hoàn toàn không phản đối, đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ giết hắn chọn Đạo Thần Cung đệ tử, coi rẻ Đạo Thần Cung, hắn chỉ muốn Tiêu Vũ chết, lại phớt lờ Tiêu Vũ chết ở ai tay.

Huống hồ đối phương này hai đại vương giả là chung nhau tiến lại, hắn bao nhiêu cũng là có chút kiêng ky.

“Đa tạ sứ giả đại nhân!” Hoàng Phủ non sông mỉm cười, đứng xuất thân đến, lăng không quay Tiêu Vũ, nói: “Nghiệt súc, ngươi giết ta hậu nhân, vừa chém bộ tộc ta Thiên Tông, có thể từng nghĩ tới lại có hôm nay?”

“Hoàng Phủ tiền bối.” Tiêu Gia, đột nhiên đứng ra một người, lại là vị kia Húc Minh trưởng lão.

Hắn nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt có chút oán độc, đối với Hoàng Phủ non sông nói: “Không biết Hoàng Phủ tiền bối muốn xử trí như thế nào cái này nghiệt súc?”

Kết xa khoa tình tôn hận tiếp lạnh học hận tinh

“Làm sao? Các ngươi không phải đã đem hắn đuổi ra khỏi Tiêu Gia sao? Còn muốn hỏi đến việc này?” Hoàng Phủ non sông kinh ngạc, nhíu mày nói.

“Tiền bối không nên hiểu lầm!” Húc Minh trưởng lão liền vội vàng giải thích, tràn đầy oán độc nói: “Cái này nghiệt tử, vốn không nên tồn tại nghiệp chướng, huống hồ hắn tàn sát đồng tộc, ta mạch này Sau người chính là chết cho hắn tay, ta sao lại ngăn cản tiền bối đối với hắn xử trí?”

“Vậy là ngươi?” Hoàng Phủ non sông thâm ý sâu sắc, chờ Húc Minh trưởng lão tiếp tục nói đi.

“Ý của ta là, Nhược tiền bối muốn chém giết cái này nghiệt súc, có thể hay không đem đưa hắn tinh huyết trong cơ thể ban cho ta? Cái này nghiệt tử thân thể bất phàm, máu của hắn, dùng để chế thuốc, phải rất khá!” Húc Minh trưởng lão mặt tràn ngập ác độc, hắn ý nghĩ này, đã không phải lần đầu tiên có, chỉ là bây giờ mới có hi vọng có thể thực hiện.

“Hả?” Hoàng Phủ non sông ánh mắt sâu sắc, hắn đột nhiên nghĩ tới, Tiêu Gia Thánh Sơn bất phàm như thế, mặc dù không biết cái kia làm có lực lượng gì, có thể liền Tiêu Gia Thánh Tổ đều coi trọng như vậy, có thể thấy được không bình thường.

Mà Tiêu Vũ lúc trước qua hết thảy Thánh Sơn, còn gợi ra như vậy dị tượng, nếu là đưa hắn mang về, lại nghĩ cách tìm được Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh kia, có lẽ sẽ có trọng dụng.

“Ha ha, sợ là phải cho ngươi thất vọng rồi, người này cùng ta Hoàng Phủ loài có đại thù, ta không thể nhanh như vậy giết hắn, mà là sẽ làm hắn sống được chết còn muốn thống khổ!” Hoàng Phủ non sông có lòng dự định, mỏ lại tự nhiên sẽ không nói ra mình ý nghĩ.

Nghe vậy, Húc Minh trưởng lão lộ ra nồng nặc vẻ thất vọng, hắn quả thực hận chết rồi Tiêu Vũ, hận đến dù cho Tiêu Vũ bị tam đại vương người giết chết, cũng muốn có được Tiêu Vũ máu, dùng để chế thuốc, bây giờ Hoàng Phủ non sông không có ý định tại chỗ chém giết Tiêu Vũ, cũng làm cho hắn ý nghĩ rơi vào khoảng không.

“Cái này nghiệt tử, rốt cục vẫn là không thể tránh khỏi cái chết, rơi xuống tam đại vương người tay, hắn sợ là không có gì hi vọng sống sót, tính sống sót, chỉ sợ cũng chết càng khó chịu!”

“Hừ, hắn vốn là cái nghiệt tử, căn bản không nên tồn tại, Thánh Tổ quyết định đưa hắn giao cho này tam đại vương người, ta cảm thấy cũng không có cái gì.”

“Vâng, có phải các ngươi đã quên, cái này nghiệt tử cha Tiêu Vạn Thiên lúc trước giết chúng ta Tiêu Gia bao nhiêu người, hắn chết là tất phải!”

“Là đáng tiếc,

Thánh Sơn cuối cùng lại là bị hắn chinh phục!”

“Tóm lại, cái này nghiệt tử là chúng ta Tiêu Gia sỉ nhục, chết sớm sớm tốt!”

Tiêu Gia đoàn người, truyền ra trận trận nghị luận, phóng tầm mắt nhìn, hầu như không có bất kỳ người nào đối với Tiêu Vũ vận mệnh cảm thấy tiếc hận, thậm chí còn có không ít người đang khen hay.

Đoàn người làm, Tiêu Hoành Viễn, các Đại trưởng lão, Tiêu Hành Vũ, mỗi người đều là vẻ mặt hờ hững, tựa hồ Tiêu Vũ tính bị Hoàng Phủ non sông dằn vặt đến chết, cũng cùng bọn họ không có quan hệ.

“Nghiệt súc, nên đường!”

Hoàng Phủ non sông rốt cục vẫn là ra tay, một chỉ điểm hướng Tiêu Vũ, rất là tùy ý, muốn dùng vương giả lực lượng cầm cố Tiêu Vũ tu vi, đưa hắn mang đi.

Thân là vương giả, Tiêu Vũ cái này khu khu một tông sư, khi hắn mắt thực sự quá yếu.

“Ầm!”

Cũng là vào đúng lúc này, Tiêu Vũ thân thể, đột nhiên bạo phát ra một luồng kinh trời khí thế, hắn không muốn trầm mặc, thập phần quả quyết tế hóa giới phù cái kia 1 tính đến tôn xương ngón tay, khiến tu vi của mình trong nháy mắt này thần tốc nhảy lên tới vương giả cảnh giới!

“Trời ạ, này…… chuyện gì thế này? Cái này nghiệt tử, hắn…… hắn là vương giả?”

Thời điểm này, Tiêu Gia dưới tất cả mọi người nội tâm đều đang run rẩy, Tiêu Vũ lúc này để lộ ra khí tức, càng cùng vương giả bất tương dưới, hoàn toàn là một chính thức vương giả nhân vật!

Địch khoa kẻ thù độc tôn xem kỹ chiến cô thuật chủ cực kỳ

"Vương giả, làm sao có khả năng?" Tiêu Hành Vũ đồng dạng bị chấn động mạnh, sắc mặt trắng bệch.

Vương giả, đây chính là từng cái gia tộc đều cực lực đào tạo, lại thường thường khó có thể bồi dưỡng được nhân vật cường hãn, thêm một cái vương giả cùng ít ỏi một vương giả, trực tiếp quyết định một cổ tộc thực lực mạnh yếu!

Tiêu Vũ một tông sư, lại lập tức thành vương, loại chuyện này thật sự quá làm cho người rung động!

"Xảy ra chuyện gì?"

Đừng nói Tiêu Gia người, liền tam đại vương người, lúc này đều bị chấn động mạnh. Tầm thường một giới tông sư, có thể bùng nổ ra khí tức vương giả, có vương giả oai, cái này Tiêu Vũ, rốt cuộc có được cỡ nào nghịch thiên một loại thủ đoạn!

Phải biết rằng cảnh giới chênh lệch đó là tuyệt đối, từ xưa không người có thể đánh vỡ, bằng không mà nói cần gì phải phân chia cảnh giới bất đồng?

Tiêu Vũ lại theo tông sư cảnh giới, trực tiếp vượt qua tới vương giả, quả thực là nghịch thiên rồi, này làm còn cách tông sư cùng Thiên Tông hai đại cảnh giới!

"Muốn lấy vương giả lực lượng bắt nạt ta tu vi yếu nhỏ? Hôm nay, ta liền muốn chém giết vương giả!" Tiêu Vũ thân thể khí thế kinh người, lời nói càng khí phách vạn phần.

Tôn Khoa không độc kết xem kỹ tiếp lạnh tiếp khốc kết

Vương giả cảnh giới, đây là trước mắt hắn có thể đạt tới cảnh giới cực hạn, đây còn là bởi vì hắn U Sơn thân thể lại đột phá tiếp, tài năng thừa nhận cỡ này sức mạnh to lớn.

Tôn Khoa không độc kết xem kỹ tiếp lạnh tiếp khốc kết

Nghe vậy, Húc Minh trưởng lão lộ ra nồng nặc vẻ thất vọng, hắn quả thực hận chết rồi Tiêu Vũ, hận đến dù cho Tiêu Vũ bị tam đại vương người giết chết, cũng muốn có được Tiêu Vũ máu, dùng để chế thuốc, bây giờ Hoàng Phủ non sông không có ý định tại chỗ chém giết Tiêu Vũ, cũng làm cho hắn ý nghĩ rơi vào khoảng không.

Cái kia một đoạn xương mặc dù chỉ là nho nhỏ một đoạn xương ngón tay, nhưng dù sao cũng là chí tôn chi cốt, mà lại là loại kia không có chí tôn, nếu là nhục thể của hắn đủ mạnh, hắn thậm chí có thể từ đây xương mượn tới chân chính chí tôn tu vi, hủy thiên diệt địa!

“Nghiệt súc, ngươi quá ngông cuồng, cho rằng dùng một vài thủ đoạn tạm thời có vương giả tu vi, liền có thể ngất trời? Ta sẽ để ngươi minh bạch, chân chính vương giả, là bất khả xâm phạm!” Mặc dù khiếp sợ, nhưng Hoàng Phủ non sông rất nhanh khôi phục thong dong.

Hắn thời niên thiếu chính là thiên kiêu một đời, có tuyệt đối tự tin, Tiêu Vũ có điều một giới tông sư, tính dùng bí pháp gì tạm thời có vương giả thực lực, hắn cũng tự tin kém xa hắn.

“Phải không?” Tiêu Vũ xem thường, giơ tay chính là một ngón tay.

Hắn một chỉ này trong lúc đó, thiên địa biến ảo, nhật nguyệt thất sắc, một ngón tay đầu ngón tay, phảng phất ngưng tụ đến rồi vạn dặm non sông, có trời trăng sao lưu chuyển, thời không tiêu tan, cực kì khủng bố.

Quyển sách đến từ

Chương 315: Trời Dẫn

“Ngươi quá cuồng vọng!”

Hoàng Phủ non sông gầm lên, tóc rối bời bay lên, nghiêng người trước.

Một tên tiểu bối, dám dùng tư thế này đối thoại với hắn, đấy là đúng hắn vương giả uy nghiêm khiêu khích, không thể tha thứ.

“Trích tinh tay!”

Hắn một con bàn tay khổng lồ duỗi ra, trong lòng bàn tay có thần dị quy tắc lưu động, không gian vặn vẹo, hư không tiêu tan, đồng dạng hết sức kinh người.

Trích tinh tay, đây là Hoàng Phủ loài một loại đáng sợ dị thuật, một chưởng đã đến, được xưng có thể hái ngôi sao, dính đến không gian.

Nghe nói, Hoàng Phủ non sông ở lúc còn trẻ, liền tu thành thuật này, trong lòng bàn tay không gian vặn vẹo, một con bàn tay nho nhỏ, có thể thả mấy chục toà núi lớn, nhưng thoạt nhìn, bàn tay của hắn lại là chỉ có người thường to nhỏ.

“Phụp!”

Hoàng Phủ non sông đưa tay, giống như muốn bóp chết một con giun dế giống nhau, bàn tay khổng lồ bao trùm Tiêu Vũ, chưởng quy tắc không gian lưu động, có thể nát bấy tất cả.

Nhưng mà, khiến cho mọi người khiếp sợ chính là, Tiêu Vũ ngón tay cực kỳ quỷ dị, một chỉ điểm ra, phốc một tiếng, càng xuyên thủng Hoàng Phủ non sông bàn tay, trong nháy mắt Hoàng Phủ non sông tay máu tươi thật lưu.

“Đây là tình huống gì? Hoàng Phủ nhà vương giả, càng một chiêu bị Tiêu Vũ xuyên thủng bàn tay?”

“Hắn trích tinh tay, nhưng hắn thuở thiếu thời liền đã thành danh tuyệt kỹ, một chưởng duỗi ra, liền núi cao đều có thể tan thành phấn chưa, Tiêu Vũ cái này nghiệt tử, lại dễ dàng như thế phá hết?”

Tiêu Gia tất cả mọi người hít một hơi lãnh khí, Tiêu Vũ biểu hiện thật sự quá cường hãn, song phương giao thủ một cái, hắn chính là trầm ổn mắt chiếm cứ phong.

Thời khắc này Hoàng Phủ non sông, cũng là đổi sắc mặt, thật không ngờ Tiêu Vũ lại mạnh như vậy. Hắn vốn tưởng rằng Tiêu Vũ mạnh mẽ tăng cao tu vi, dù cho có vương giả thực lực, cũng kém xa hắn, có thể lần giao thủ này, hắn chính là bị thiệt lớn.

Điều này không khỏi làm sắc mặt của hắn khó coi dị thường, thân là thế hệ trước vương giả, thành danh nhiều năm, hôm nay lại bị một tên tiểu bối làm cho bị thương!

Thuyền có xa hay không khốc kết thuật từ tháng kỹ ầm ĩ lạnh

“Hoàng Phủ bộ tộc? Uy phong thật to, chỉ vì giết ta một nho nhỏ tông sư, loài vương giả càng không tiếc vượt qua mấy châu, đều đuổi tới Tiêu Gia đến rồi!” Tiêu Vũ ánh mắt tràn ngập lạnh như băng, Hoàng Phủ non sông dùng vương giả tu vi ức hiếp, cũng làm cho hắn nổi giận.

“Câm miệng!” Ở một tên tiểu bối tay chịu thiệt, để Hoàng

Phủ non sông sắc mặt sắt đơn, phẫn nộ quát: “Ngươi này nghiệt súc, giết bộ tộc ta hậu nhân, vừa chém bộ tộc ta vài tên Thiên Tông, ta không thể giết huynh, ta Hoàng Phủ bộ tộc uy nghiêm ở đâu?”

“Chuyện cười!” Tiêu Vũ xem thường, “ta vì sao giết ngươi loài hậu nhân, có phải ngươi không biết là? Hoàng Phủ Cực muốn đoạt thân ta đồ vật, buộc ta một trận chiến, lại muốn đem ta xem là đá mài dao, nếu muốn giết ta, có phải hắn giết ta là tất phải, ta giết hắn chính là tội lỗi?”

“Còn Hoàng Phủ sửa, càng không chịu nổi, thừa dịp ta trọng thương, còn muốn cưỡng ép muốn ta làm hắn nô bộc, truy sát ta đến U Sơn, ngươi Hoàng Phủ nhà hậu nhân cao quý như vậy, chỉ có thể bọn họ giết ta bắt nạt ta, ta không thể giết hắn?”

“Còn các ngươi trong tộc này Thiên Tông, hắc, các ngươi Hoàng Phủ nhà quả thật là rộng rãi, không hổ vương tộc tên, chỉ vì giết ta như vậy một tên tiểu bối, càng không tiếc điều động nhiều tên Thiên Tông, bây giờ càng tốt hơn, liền vương giả đều xuất động, quả thực có vương tộc quyết đoán!”

Tiêu Vũ mấy câu nói hạ xuống, càng khiến Hoàng Phủ non sông mặt trầm như nước.

Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ loài ân oán, rất nhiều người đều không rõ ràng lắm, bây giờ nghe Tiêu Vũ nói, mới biết được nguyên lai làm còn đã xảy ra công việc bề bộn như vậy.

Ban đầu Hoàng Phủ Cực, tự nhận thiên tài, tự cao tự đại, ở Thiên Uyên đối với Tiêu Vũ các loại bức bách, cùng Tiêu Vũ một trận chiến, lại vì vậy mà chết, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ bộ tộc cũng này kết thù kết oán.

Mà tại đây sau khi, Hoàng Phủ loài Hoàng Phủ sửa, lại thừa dịp Tiêu Vũ bị thương, muốn gượng thu Tiêu Vũ làm nô, chuyện này quả thật khinh người quá đáng, thay đổi là ai cũng biết phẫn nộ.

Dù cho hắn Hoàng Phủ bộ tộc là lánh đời cổ tộc thì lại làm sao, có phải liền có thể bởi vậy, khả năng muốn bắt nạt ai bắt nạt ai? Có phải bởi vì bọn họ là vương tộc, người khác chỉ có thể mặc cho hắn bắt nạt?

Hơn quá phận chính là, vốn Tiêu Vũ tính giết Hoàng Phủ Cực cùng Hoàng Phủ sửa, đó cũng chỉ là trẻ tuổi ân oán, nhưng Hoàng Phủ bộ tộc lại là vì thế phái ra Thiên Tông, đuổi giết Tiêu Vũ cái này nho nhỏ hậu bối, đây hoàn toàn là ỷ vào cổ tộc thực lực ức hiếp người khác.

Thậm chí cuối cùng, liền Hoàng Phủ non sông người vương giả này đều xuất động, một sống mấy ngàn năm thế hệ trước vương giả, càng đối với một mười mấy tuổi tiểu bối ra tay, vì thế còn ép Tiêu Gia, không định cho Tiêu Vũ một tia đường sống.

Kết không kẻ thù khốc kết bóng bờ ruộng tháng ầm ĩ ta

Dù cho Tiêu Gia mọi người đối với Tiêu Vũ không có hảo cảm gì, có thể biết những chuyện này, không ít người cũng đều ở buồng tim sinh ra một loại cảm giác, Hoàng Phủ bộ tộc thực sự quá phận, chẳng trách Tiêu Vũ sẽ tức giận như thế.

“Nhiều lời vô ích, ta Hoàng Phủ bộ tộc thân là vương tộc, há lại là ngươi cái này giun dế có khả năng xúc phạm?” Hoàng Phủ non sông sắc mặt tái nhợt, lại lần nữa ra tay, không muốn lại cho Tiêu Vũ tiếp tục nói cơ hội.

“Cũng được, đã như vậy, ta hôm nay cùng các ngươi tính toán một chút trước đây sổ!” Tiêu Vũ cũng không nói thêm lời, Hoàng Phủ bộ tộc lặp đi lặp lại nhiều lần, hắn cũng là thật sự nổi giận.

Huống hồ hôm nay hắn muốn rời khỏi Tiêu Gia, trước mắt này tam đại vương người là nhất định phải giải quyết vấn đề, bằng không hắn còn là không đi được.

“Trời dẫn!”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ không muốn có chút cất giữ, trong cơ thể âm dương hai đại ngôi sao bay ra, chìm nổi khi hắn bên ngoài cơ thể.

“Trời ạ, này là cỡ nào cường đại sức mạnh?”

“Mau, mau lui lại, loài Thiên Tông, lập tức mang theo hết thảy gia tộc nhân viên rút đi, rời đi nơi này, càng xa càng tốt!”

Kết không không không Quỷ tôn xem kỹ chỗ dương kỹ khắc ầm ĩ

Theo Tiêu Vũ cái kia hai ngôi sao vừa ra, toàn bộ Tiêu Gia, triệt để đại loạn lên, Tiêu Gia hết thảy Thiên Tông đồng thời hoàn toàn biến sắc, Tiêu Hành Vũ càng sắc mặt trắng bệch, lập tức mở miệng hạ lệnh, để hết thảy Thiên Tông đem Tiêu Vũ người toàn bộ mang đi.

Hai ngôi sao, một âm một dương, theo Tiêu Vũ mượn tới vương giả lực lượng, này hai ngôi sao, cũng đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Thái dương tinh, như trời chân chính nắng gắt, nổi thiên không chi, cực kỳ hùng vĩ, một chút nhìn không tới cuối, đem toàn bộ Tiêu Gia đều phủ lên, lộ ra từng trận cực nóng khí tức, đem phía dưới địa phương đều nướng đến một mảnh cực nóng.

Tiêu Gia này tu vi yếu nhỏ người, vào lúc này thậm chí không thể ngăn cản cái ngôi sao kia lộ ra khí tức, mềm mại ngã xuống đất.

Mà một bên khác thái âm tinh, to lớn giống vậy không có, tinh thể lộ ra nồng nặc Thái Âm khí, lạnh biết dùng người run lẩy bẩy, Tiêu Gia, càng có trang phục diện tích, vào lúc này lặng yên ngưng tụ đến một tầng rất tầng băng.

Hai ngôi sao, không có không lộ ra một loại khí tức mang tính chất huỷ diệt, tinh lộ ra uy thế, càng ép tới người không thể thở hổn hển, Tiêu Gia này hậu bối càng không chịu nổi, rất nhiều người chỉ lây dính một tia khí tức, chính là trực tiếp ngã xuống đất, không biết sinh tử.

Tôn kẻ thù kẻ thù khoa độc địch xem kỹ chiến ầm ĩ sớm quá kết

Này làm cho cả Tiêu Gia triệt để đại loạn, chỉ có Thiên Tông cấp bậc nhân vật tài năng miễn cưỡng chống lại cái kia hai ngôi sao lộ ra khí tức, tu vi ở Thiên Tông trở xuống người, tất là vào lúc này hoàn toàn mất đi hành động năng lực.

“Diệt!”

Tiêu Vũ nếu như thần linh, lăng không đứng ở hai viên ngôi sao to lớn, chúa tể hai đại ngôi sao, hắn một chỉ điểm ra, hai viên ngôi sao to lớn, nhất thời mang theo một loại khí tức kinh khủng, ổn định khóa được phía trước Hoàng Phủ non sông.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 316: Hung Hăng

“Tiểu bối, không nên quá cuồng vọng!”

Hoàng Phủ non sông giận dữ, một tên tiểu bối lại hung hăng như vậy ra tay với hắn, hắn gầm lên một tiếng, thân thể tăng vọt, huyễn hóa thành một đỉnh thiên lập địa người khổng lồ, 2 bàn tay duỗi ra, phân biệt hướng về âm dương hai sao hái đi.

Tình cảnh này là kinh khủng, Hoàng Phủ non sông biến ảo Pháp tướng, thân cao vạn trượng, Tiêu Vũ hai ngôi sao, cũng to lớn giống vậy không có, hầu như như là chân chính mặt trời cùng Thái Âm ngôi sao đi tới trước mắt.

Thuyền kẻ thù xa không mới tôn hận tiếp dương bờ ruộng khắc

“Giết!”

Tiêu Vũ lạnh lùng, giờ khắc này hắn là một chủ ma thần, ánh mắt lạnh như băng không có một chút nào tình cảm thương hại, khống chế hai đại ngôi sao, bay tới đằng trước.

“Đoành!”

Vùng thế giới này, vào lúc này đều chấn động lên, không chỉ đại địa đang run rẩy, liền hư không đều trở nên không ổn định, run không ngừng, hư không như là lúc nào cũng có thể sẽ phá nát.

“Phụp!”

Hai đại ngôi sao lưu chuyển, một âm một dương, đại diện thế gian hai loại cực hạn, mà to lớn không có, ép về đằng trước.

Hoàng Phủ non sông hai tay mỗi loại thi triển trích tinh quyết, to lớn hình thể giống như thần linh, cầm hướng Tiêu Vũ hai sao đại tinh.

Nhưng mà, hai ngôi sao uy lực quá kinh khủng, âm dương lực lượng quấn quýt, lộ ra vô tận lớn oai ép, hậu quả càng hủy diệt tứ, Hoàng Phủ non sông vừa mới đụng vào, hai cánh tay của hắn chính là từng tấc từng tấc bị tiêu diệt, tạo thành phi thường một màn kinh khủng.

Này cũng chưa tính, hắn miệng phun máu tươi, máu nhuốm đỏ trường không, ngay đầu tiên lùi ra, sắc mặt trắng bệch, bị trọng thương.

“Cái này nghiệt tử, rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, liền lâu năm vương giả đều không phải là đối thủ của hắn?”

“Quá kinh khủng, hắn bây giờ có được loại sức mạnh này, nếu như hắn đối với chúng ta Tiêu Gia ra tay, chúng ta Tiêu Gia…… e sợ căn bản là không có cách thừa nhận!”

Tiêu Gia tất cả mọi người, vào lúc này đều là sắc mặt trắng bệch, liền này Thiên Tông đều một trận sợ hãi.

Tiêu Vũ giờ phút này thể hiện ra sức chiến đấu thật sự nghịch thiên, liền Hoàng Phủ non sông cái này thành danh nhiều năm thế hệ trước vương giả đều không phải là đối thủ của hắn, bị hắn trầm ổn áp chế, quả thực đáng sợ

Tiêu Gia lúc trước đối với hắn như vậy, thời điểm như thế này, hắn nếu là đối Tiêu Gia ra tay, hậu quả kia quả thực không thể tưởng tượng.

Sau không khoa không chỉ tôn hận tiếp cô từ không

“Tiểu bối, ta muốn phế tu vi của ngươi, vĩnh viễn trấn áp!”

Hoàng Phủ non sông tóc rối bời bay lên, triệt để phẫn nộ, hai cánh tay của hắn càng đều bị Tiêu Vũ ngôi sao nghiền nát, sóng vai mà đứt, không ngừng chảy máu, khiến cho hắn bây giờ nhìn lại vô cùng chật vật.

Thành danh nhiều năm, thân là một đời vương giả, hắn lúc nào nhận qua khuất nhục như vậy!

“Bằng ngươi còn chưa đủ tư cách!” Tiêu Vũ lạnh lùng đáp lại, như thiên thần giáng lâm, thần thánh không thể xâm phạm, càng như là một vị thế chiến thần, có được vô địch oai.

Kết khoa xa khoa tình sau xem kỹ chỗ tháng ta cực kỳ ngón tay

Có vương giả lực lượng, trong cơ thể hắn cái kia nhiều ngôi sao, uy lực từ lâu không thể giống nhau.

Bá thể ngôi sao quyết, này quyết là trong cơ thể ngưng tụ ngàn tỉ ngôi sao, mà này quyết chân chính bá đạo chỗ, là trong cơ thể ngôi sao, có thể cùng cửu thiên ngôi sao tưởng tượng hô ứng, mượn tới chân chính tinh thần lực.

Trước đó, Tiêu Vũ chỉ là một giới nho nhỏ tông sư, trong cơ thể tuy có ngôi sao, lại không làm được mượn tới chính thức tinh thần lực, bởi vì trời ngôi sao khoảng cách thái quá xa xôi, hắn một tông sư căn bản là không có cách chạm đến.

Nhưng bây giờ, hắn tạm thời có vương giả tu vi, này đây có thể dùng trong cơ thể ngôi sao đi hô ứng cửu thiên đại tinh, mượn tới chính thức tinh thần lực, uy lực hoàn toàn không thể đồng nhất mà nói.

Thuyền không khoa địa phương địch xem kỹ chỗ cô không tình

Đây mới là bá thể ngôi sao quyết chân chính điểm mạnh, chư thiên tinh lực gia thân, hủy thiên diệt địa, loại này dẫn động trời tinh thần lực thủ đoạn, ở bá thể ngôi sao quyết, gọi là trời dẫn!

“Lữ huynh, giúp ta, hôm nay ta nhất định phải chém xuống cái này nghiệt súc!” Hoàng Phủ non sông phẫn nộ, nhưng cũng biết hắn hiện tại tựa hồ không phải Tiêu Vũ đối thủ, hướng về Lữ Nhạn Thăng cầu viện.

“Tốt!” Lữ Nhạn Thăng không do dự, lập tức gật đầu.

Tiêu Vũ biểu hiện làm hắn kiêng kỵ, hắn hôm nay đi tới Tiêu Gia, cũng đã cùng Tiêu Vũ triệt để kết thù, dùng Tiêu Vũ sức chiến đấu cỡ này, nếu không ngoại trừ, tâm hắn bất an.

“Ai cản ta thì phải chết!” Tiêu Vũ đối với cái này, chỉ có lạnh lùng bốn chữ, hai đại ngôi sao xoay chuyển, lần này là khóa được Lữ Nhạn Thăng.

“Tiểu bối, ngươi quá làm càn!” Lữ Nhạn Thăng trầm mặt, trực tiếp lấy ra bốn viên minh phù.

4 phù lên không, đều chiếm một phương, chiếm cứ tứ phương vị trí, theo Lữ Nhạn Thăng quát lạnh một tiếng, bốn viên minh phù tuôn ra vô lượng thần quang, mỗi loại hóa một mặt tường ánh sáng.

Vùng thế giới này lúc này như một tòa nhà giam, toàn bộ Tiêu Gia, đều bị này nhà giam khó khăn.

“4 linh phù?”

Tiêu Vũ một chút chính là nhận ra loại này minh phù.

Sau có xa hay không tình thuyền thuật bờ ruộng dương tình cát ngón tay

Sau có xa hay không tình thuyền thuật bờ ruộng dương tình cát ngón tay "có phải ta Tiêu Gia hôm nay, vừa muốn tái diễn nhiều năm trước bi kịch gì?"

Thiên địa có lục đạo ngũ hành, cũng có tứ linh, chứa nhiều huyền diệu.

Tứ linh có thể là xuân, hạ, thu, đông, cũng có thể là đông, nam, tây, bắc, nói tóm lại, này cùng ngũ hành cùng lục đạo giống nhau, chính là thiên địa chứa nhiều ảo diệu một loại, rất là thâm ảo, có thể diễn biến đến rất nhiều thứ.

Mà đây 4 linh phù, chiếm cứ tứ phương vị trí, vây nhốt đông, nam, tây, bắc tứ phương, phù đến có thể đem vạn dặm chu vi vẽ là tù, tứ phương linh phù trong vòng, chính là một thế giới khác, mà phía thế giới này chúa tể, chính là ngự phù người.

"Tứ phương chôn chúng sanh!"

4 phù thành tù, lúc này, tù thế giới liền do hắn khống chế, tại đây tứ phương nơi, hắn chính là trời, chính là, quy tắc của nơi này, đều do hắn khống chế.

"Ầm!"

Nhưng mà, Lữ Nhạn Thăng vừa mới mở miệng, còn không tới kịp dùng minh phù đối phó Tiêu Vũ, liền nghe ầm ầm một tiếng, bốn viên minh phù phá nát, Tiêu Vũ hai đại ngôi sao chuyển động, trực tiếp phá tan rồi phương này nhà giam.

"Làm sao có khả năng?" Lữ Nhạn Thăng sắc mặt đột biến, hắn 4 linh phù có uy lực kinh người, chính là vương giả bị nhốt ấy, cũng phải nuốt hận.

Có thể hiện tại hắn này 4 linh phù thậm chí ngay cả phát huy tác dụng cơ hội đều không có, bị Tiêu Vũ hai đại ngôi sao trực tiếp đánh vỡ.

Tiêu Vũ sức chiến đấu, hắn tưởng tượng, tăng thêm sự kinh khủng!

“Keng!”

Ở Lữ Nhạn Thăng còn ở khiếp sợ trong khi, UU đọc sách w ww &# 46; u ukanshu. &# 99;om 1 cái chuông lớn, không biết với khi nào xuất hiện, trôi nổi tại bầu trời.

Tiếng chuông vừa vang, Lữ Nhạn Thăng lập tức như gặp phải đòn nghiêm trọng, há mồm phun máu, đầy mặt hoảng sợ lui về phía sau, mà Tiêu Gia bên kia, lý là chật vật, một tiếng chuông vang, Tiêu Gia đại địa hãm sâu, kiến trúc sụp đổ hơn nửa.

Này Thiên Tông mặc dù đã ngay đầu tiên mang theo Tiêu Gia mọi người rút đi, có thể chuông này vừa vang, nhất thời từng mảng lớn người hộc máu ngã xuống đất, là Thiên Tông cũng không có thể may mắn thoát khỏi, bị cái kia tiếng chuông chấn thành trọng thương.

“Đây là vật gì? Lại kinh khủng như thế!”

“Có phải ta Tiêu Gia hôm nay, vừa muốn tái diễn nhiều năm trước bi kịch gì?”

Tiêu Gia dưới, một mảnh buồn bã khóc to, Tiêu Hành Vũ sắc mặt bi thảm, thật dài kêu thán.

Thời điểm này, hắn đột nhiên nghĩ tới nhiều năm trước một màn, ngày đó Tiêu Vũ giáng thế, hắn hạ lệnh tru diệt, Tiêu Vạn Thiên mang theo Tiêu Vũ mẹ con giết ra Tiêu Gia, ngày nào đó, đồng dạng là chết không biết bao nhiêu Thiên Tông.

Mà giờ khắc này, Tiêu Vũ bất quá là lấy ra 1 cái chuông lớn, tiếng chuông vừa vang, Tiêu Gia chính là có vô số Thiên Tông ngã xuống đất, không rõ sống chết, tình cảnh này lên năm đó tình cảnh đó, càng thêm làm người tuyệt vọng cùng đau lòng.

“Có phải năm đó ta sai rồi, không nên dưới mệnh lệnh kia? Có phải Thánh Tổ quyết định đưa hắn giao cho tam đại vương người, cũng là quyết định sai lầm?”

Giờ khắc này Tiêu Hành Vũ, thấy cái kia như thần linh giống nhau Tiêu Vũ, mặt xám như tro tàn, nội tâm chỉ cảm thấy vạn phần khó chịu, như là làm cái gì không thể cứu vãn chuyện sai lầm.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 317: Hối Hận

Vào giờ phút này, Tiêu Hành Vũ lần đầu tiên cảm thấy, năm đó hắn làm quyết định kia là sai, thậm chí, nội tâm của hắn bắt đầu dao động, Thánh Tổ quyết định, có phải cũng là sai lầm?

Ở Tiêu Gia, Thánh Tổ là tuyệt đối, là giống như thần linh giống nhau tồn tại, vô luận Thánh Tổ làm quyết định gì, đều nhất định là đúng.

Nhưng lúc này thấy giống như Chiến Thần bình thường Tiêu Vũ, Tiêu Hành Vũ lần đầu tiên đối với Thánh Tổ quyết định sinh ra nghi ngờ.

Tôn không kẻ thù kẻ thù độc kết bóng chỗ lạnh địa phương chỗ

Như thế thiếu niên, không đến hai mươi tuổi, có điều tông sư tu vi, lại có thể đại chiến vương giả, hơn nữa còn là đồng thời đối phó hai người. Người.

Càng kinh khủng chính là, cái kia hai đại vương giả, ở nơi này hai mươi tuổi không đến thiếu niên trước mắt, liền một điểm sức lực chống đỡ lại đều không có, loại chuyện này quả thực giống như giống như mộng ảo.

Dạng này một hậu bối, Tiêu Hành Vũ sống lâu như vậy cũng chưa từng thấy, thậm chí lật khắp Tiêu Gia, thậm chí 10 châu đại địa lịch sử, sợ cũng tìm không ra thứ hai.

Ai tài năng ở bằng chừng ấy tuổi, liền có thể chiến vương giả? Ai có thể làm được dùng tông sư thân, cùng hai đại vương giả giao thủ mà không rơi xuống hạ phong?

Tiêu Hành Vũ lòng không khỏi ảo tưởng, nếu là lúc trước hắn không có làm ra quyết định như vậy, đem Tiêu Vũ xem là chính thức Tiêu Gia người, nếu là mấy năm nay Tiêu Vũ có Tiêu Gia tài nguyên có thể dùng, hơn nữa sẽ không coi là kẻ thù Tiêu Gia, vậy bây giờ Tiêu Vũ sẽ đạt tới ra sao thực lực, hôm nay Tiêu Gia, vừa đạt được trình độ nào!

“Có phải ta thật sai rồi? Có phải Thánh Tổ quyết định của ngày hôm nay cũng sai lầm rồi sao?”

Thuyền khoa xa khốc thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ thi cô xuyên qua

Càng là ngẫm nghĩ, Tiêu Hành Vũ nội tâm càng là có một loại khó chịu không nói ra được.

Thuyền khoa xa khốc thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ thi cô xuyên qua Hắn tuy là Thiên Tông, nhưng vừa rồi cái kia một tiếng chuông vang, cũng là để hắn bị trọng thương.

Ngoại trừ Tiêu Hành Vũ ở ngoài, lúc này còn có hai người khác, lòng mùi vị cũng đồng dạng khó chịu, hai người kia một là Húc Minh trưởng lão, một cái khác, tất là Tiêu Hoành Viễn.

Tôn xa kẻ thù khoa độc tôn thuật bờ ruộng tháng bờ ruộng hận

Húc Minh trưởng lão từ không cần phải nói, từ vừa mới bắt đầu, làm Tiêu Vũ thể hiện ra vương giả thực lực, hắn liền làm sao cũng không thể nào tiếp thu được.

Cái này nghiệt tử, lại có dạng này thiên tư cùng thực lực, gần như chỉ ở cảnh giới tông sư, lại có thể có vương giả lực lượng, không can thiệp tới hắn là dùng phương pháp gì, loại thủ đoạn này, đều thật sự quá qua nghịch thiên.

Thấy cái kia như là Ma thần Tiêu Vũ, chỉ là 1 cái chuông lớn, liền để Tiêu Gia tổn thất nặng nề, thậm chí Húc Minh trưởng lão chính mình, cũng bị cái kia tiếng chuông trọng thương, nội tâm của hắn liền cực độ không cam lòng.

Cái này nghiệt tử, làm sao lại có thực lực như thế?

Húc Minh trưởng lão trong lòng không nhịn được lấy chính mình dòng dõi kia mấy cái hậu bối cùng Tiêu Vũ tướng, nhưng mà lại là cay đắng phát hiện, bất kể là sớm tiến vào Thánh Sơn tu luyện Tiêu Càn, còn là Tiêu Phong cùng Tiêu Viễn, cùng Tiêu Vũ đều hoàn toàn không có cách nào tướng.

Buồn cười hắn càng còn định đem vốn ứng phó cho Tiêu Vũ vào núi tư cách, tranh cho chính mình mấy cái kia hậu nhân.

Một người khác, cũng là Tiêu Hoành Viễn, hôm nay phát sinh tất cả những thứ này, hắn đồng dạng có loại khó có thể tiếp thu cảm giác.

Theo ban đầu, hắn liền rất không hiểu Thánh Tổ đem Tiêu Vũ tìm về dụng ý, thủy chung cho rằng Tiêu Vũ cũng không có cái gì xuất sắc chỗ, ở Tiêu Gia mỗi cái tu luyện cùng Thánh Sơn bên trong, ban đầu biểu hiện cũng rất bất kham, hơn nữa còn là một nghiệt tử.

Ở Tiêu Hoành Viễn lòng, Tiêu Vũ là một không nên tồn tại nghiệt tử, nếu không phải Tiêu Vũ là Thánh Tổ tìm trở về, hắn chỉ sợ theo ban đầu phải đem này nghiệt tử cho xoá bỏ.

Thế nhưng hôm nay, Tiêu Vũ đại chiến vương giả, thậm chí biểu hiện ra sức chiến đấu, để Tiêu Gia tại đây đại chiến dư âm,

Đều hứng chịu tới tổn thất to lớn, lại cho Tiêu Hoành Viễn to lớn xung kích.

Hắn tuy là Thiên Tông, nhưng vừa rồi cái kia một tiếng chuông vang, cũng là để hắn bị trọng thương.

Trước đó, Tiêu Vũ khi hắn mắt bất quá là một con giun dế, nhưng bây giờ Tiêu Vũ tùy ý một đòn, lại làm cho hắn bị thương nặng, toàn bộ Tiêu Gia, càng sụp đổ hơn nửa, vô số Tiêu Gia thành viên ngã xuống đất hôn mê, đối với Tiêu Gia tới nói quả thực tận thế.

Thuyền khoa xa tình thuyền hận từ cô học viễn chiến

Sau kẻ thù xa Quỷ kết thuật từ nhốn nháo địch bờ ruộng

“Ngày xưa hung tướng, rốt cục muốn ở hôm nay ứng nghiệm gì? Có phải cái này nghiệt tử sẽ mang lại cho ta Tiêu Gia tai nạn, chính là hôm nay?”

“Thánh Tổ? Tại sao đến bây giờ vẫn chưa xuất hiện, có phải muốn xem chúng ta Tiêu Gia này biến mất gì?”

“Sai lầm lớn! Sai lầm lớn! Cái này nghiệt tử, rốt cục vẫn là cho ta Tiêu Gia đưa tới tai nạn, ta Tiêu Gia muốn mất!”

Không chỉ Tiêu Hành Vũ người này, này toàn bộ Tiêu Gia dưới, tất cả mọi người cảm giác tuyệt vọng.

Thuyền không Quỷ kẻ học sau bờ ruộng tháng ầm ĩ tôn xem kỹ

Nhiều tên tuổi già nua trưởng lão nhân vật, mắt thấy năm đó tất cả, biết rõ Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia quan hệ trong đó, nên có vài tên ông lão lớn tiếng buồn bã khóc to, mắt rưng rưng, tràn ngập vô tận hối hận.

Bọn họ cũng là hối hận lúc trước không có diệt trừ Tiêu

Vũ cái này nghiệt tử, mới sẽ vì Tiêu Gia đưa tới hôm nay đại họa, cũng hối hận lúc trước như vậy đối xử Tiêu Vũ, thế cho nên Tiêu Vũ bây giờ đối với Tiêu Gia đã là không có một chút cảm tình nào.

Dù cho bây giờ Tiêu Vũ giơ tay liền tiêu diệt Tiêu Gia, cũng không có ai sẽ cảm thấy bất ngờ, chỉ vì mấy năm nay, Tiêu Gia, thật sự đã lạnh thấu hắn tâm, càng chưa bao giờ có một người, đưa hắn xem là tộc nhân.

“Đoành!”

Ở Tiêu Gia tất cả mọi người tâm tình không giống nhau thời điểm, Tiêu Vũ lại là không có nhàn rỗi, tiếp tục ra tay, hai đại ngôi sao uy lực không có ngang hàng, không dứt hướng về Hoàng Phủ non sông trấn áp tới.

“A!”

Hoàng Phủ non sông phẫn nộ rống to, hắn lúc này, đã là có vẻ vô cùng chật vật, thân thể áo quần rách nát, mái tóc dài cũng loạn như là cỏ dại, bị Tiêu Vũ liên tiếp trọng thương, hoàn toàn không có sức đánh trả.

Nếu không có thân là vương giả, sức sống ương ngạnh, chỉ sợ hắn giờ phút này chết đi từ lâu.

Có thể mặc dù không chết, thân là vương giả, lại bị Tiêu Vũ cái này hậu bối liên tiếp trọng thương, cũng đã là mất hết mặt mũi, lại không nửa điểm uy nghiêm có thể đàm luận.

“Các ngươi Hoàng Phủ bộ tộc, không phải từ trước đến giờ thật cao ở, tự nhận là là vương tộc, liền có thể tùy ý bắt nạt ta sao? Ngươi thân là một đời vương giả, không tiếc viễn độ ở mấy trăm ngàn dặm, đuổi tới Tiêu Gia, không phải muốn giết ta gì?”

Tiêu Vũ đứng ở hư không, sắc mặt như sương, nói: “Đã đối với các ngươi tới nói, có thực lực liền có thể tùy ý bắt nạt người khác, hôm nay, ta liền cho ngươi thể hội một chút!”

Có chí tôn trí nhớ, cùng cảnh giới bên trong, Tiêu Vũ là vô địch, dù cho đối phương nắm giữ cường đại cỡ nào bí thuật cùng cũ pháp, cũng không khả năng cùng hắn cái này chí tôn tướng.

Khoảng thời gian này, hắn đầu tiên là đã bị Hoàng Phủ bộ tộc ức hiếp, sau lại đang Tiêu Gia đã bị các loại nhằm vào, lòng sớm tích lũy rất nhiều khó chịu, những tâm tình này lúc này bị hắn hoàn toàn phát tiết ra.

“Tiểu bối!”

Hoàng Phủ non sông giận không nhịn nổi, nhưng đối mặt Tiêu Vũ cái kia thực lực tuyệt đối, lại là không có biện pháp chút nào.

Hắn thật sự không nghĩ ra, Tiêu Vũ có điều một giới tông sư, dù cho dùng thủ đoạn gì tạm thời có vương giả thực lực, như thế nào lại có có thể xứng đôi vương giả cảnh giới chiến quyết cùng bí thuật?

Hơn nữa cùng là vương giả, Tiêu Vũ sức chiến đấu thật sự quá mạnh mẽ, dù cho hắn có một Lữ Nhạn Thăng giúp đỡ, cũng căn bản nại không phải Tiêu Vũ đối thủ, lẫn nhau trong lúc đó thực lực tuyệt đối cách biệt nhiều lắm, huống hồ Lữ Nhạn Thăng thân là phù sư, sức chiến đấu vốn không cao.

Hoàng Phủ non sông, một giới vương giả, vốn cho là hắn hôn Tiêu Gia, Tiêu Vũ chính là hẳn phải chết, nhưng không nghĩ cuối cùng lại rơi vào kết quả này, hai tay đoạn đi, hơn nữa bị thương nặng.

Hiện tại hắn đừng nói muốn giết Tiêu Vũ, cuối cùng mình liệu có thể còn sống rời đi Tiêu Gia, đều là chuyện không biết.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 318: Vương Giả Chết Đi

“5 thần vô cùng nguyền rủa!”

Phẫn nộ Hoàng Phủ non sông, vào lúc này rốt cục bạo phát, hắn triệt để minh bạch, giờ phút này nếu lại không liều mạng, nói không chừng thật sẽ bị Tiêu Vũ chỗ chém.

Hắn gầm lên giận dữ, thân thể hiện ra các loại phức tạp đạo văn, đây là vương giả cảnh giới thể hiện, chỉ có đạt được này cảnh, lĩnh ngộ sức mạnh đất trời, thân thể mới phải xuất hiện đạo văn.

Đạo văn hiện lên, Hoàng Phủ non sông đang gào thét, cái kia đứt rời hai tay, bất cứ sống lại, và cả người khí thế tăng mạnh, lộ ra khí tức một khắc trước càng thêm kinh người.

Tiêu Vũ thấy vậy, không khỏi kinh ngạc, hai tay bị đoạn, Hoàng Phủ non sông có thể sống lại, hơn nửa nắm giữ một loại nào đó dị thuật, hắn có 6 ấn, đã khả năng nhanh nhất trình độ khôi phục thương thế, nhưng như loại này cụt tay vết thương, cũng không thể khôi phục lại, Hoàng Phủ non sông loại bí thuật này rất là kinh người.

Kết khoa kẻ thù không Quỷ địch bóng chỗ cô xa khốc

Kết khoa kẻ thù không Quỷ địch bóng chỗ cô xa khốc

Hoàng Phủ non sông loại bí thuật này, thoạt nhìn mạnh mẽ, thực ra là một loại tự thiêu giống nhau phương thức.

“Nghiệt súc, hôm nay ta nhất định chém ngươi!” Hoàng

Phủ non sông gầm lên, lại lần nữa ra tay, uy thế lúc trước càng thêm kinh người.

"Ngươi không được!" Tiêu Vũ xem thường lắc đầu, vừa muốn ra tay, dư quang lại là đột nhiên ở đoàn người thấy được một người.

Kết không không độc sau hận tiếp cô độc chiến từ

Tiêu Tử, nàng dựng thân đoàn người, ánh mắt mang theo lo lắng, điều này làm cho Tiêu Vũ lòng có không đành lòng, dùng thực lực bây giờ của hắn, ra tay toàn lực bên dưới, mặc dù là dư âm đều có thể dễ dàng đem Tiêu Gia san bằng.

Cho dù đối với Tiêu Gia, hắn không có nửa điểm cảm tình, nhưng nhìn thấy Tiêu Tử trong giây lát này, lại cũng làm cho sự nhẹ dạ của hắn đi.

"Thiên ngoại một trận chiến!"

Hắn bay người lên, đạt được vương giả cảnh giới, đã hoàn toàn có thể lăng không mà đi, một câu nói sau lưu lại một đạo bóng hình, bay về phía thiên ngoại, biến mất ở trên hư không.

"Ngươi không trốn được!"

Hoàng Phủ non sông phẫn nộ đã đạt được điên cuồng trình độ, mắt thấy Tiêu Vũ vào hư không, lập tức cùng, mắt tràn đầy điên cuồng.

"Ầm!"

Hai người xông vào vào hư không vô tận ở chỗ sâu trong, với thiên ngoại đại chiến, dù cho mặt đất người đã nhìn không tới thân ảnh của bọn hắn, lại vẫn có thể cảm nhận được bầu trời truyền đến ba động khủng bố.

Vương giả oai, giơ tay nhấc chân cũng có thể hủy diệt núi sông, nếu là hai đại vương giả ở Tiêu Gia đại chiến, mang tới hậu quả là mang tính tan nạn.

Giờ phút này dù cho Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ non sông đã bay đến thiên ngoại, Tiêu Gia người vẫn không ngừng run lẩy bẩy, chỉ vì bầu trời truyền đến gợn sóng thái quá khủng bố, mặc dù bọn hắn đã bay đến vô hạn địa phương xa, có thể Tiêu Gia vùng đất này còn đang không ngừng chấn động, phảng phất liền đại địa đều đang sợ hãi.

Thuyền không kẻ thù Quỷ thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ cánh buồm vâng xa

Lúc này, ở trên hư không, Tiêu Vũ kinh ngạc phát hiện, Hoàng Phủ non sông sức chiến đấu, đúng là cực lớn tăng, như là thay đổi một người.

"Ầm!"

Hắn lấy ra âm dương hai sao, lại đem Hoàng Phủ non sông trọng thương, đem Hoàng Phủ non sông thân thể đều cơ hồ đánh thành phấn vụn, nhưng mà kinh người chính là, Hoàng Phủ non sông thân thể càng lại một lần sống lại, và sức chiến đấu càng thêm kinh người.

"Ngươi giết ta không được, ta là bất diệt, hôm nay chết người sẽ chỉ là ngươi!" Hoàng Phủ non sông triệt để điên cuồng, càng đánh càng hăng, không dứt làm sao bị thương nặng, phảng phất đều có thể thần tốc sống lại.

"Bằng ngươi cũng dám không nói chết? Thân thể sống lại, đúng là kinh người dị thuật, nhưng đất trời này là cân bằng, ta không tin ngươi thật có thân bất tử!" Tiêu Vũ không hề bị lay động.

Hắn sâu sắc minh bạch, trong thiên địa có chút quy tắc là tuyệt đối, không cho nghịch chuyển,

Như là sinh tử, dù cho hắn trước kia là đệ nhất chí tôn, cũng không cách nào nghịch chuyển.

Tôn không kẻ thù kẻ thù độc tôn học chỗ ầm ĩ bí thuyền ngón tay

Lúc này Hoàng Phủ non sông cũng giống như vậy, hắn bí thuật mặc dù kinh người, nhưng tất nhiên cũng không có thể vô hạn sống lại, bằng không mà nói phá vỡ thiên địa cân bằng, đây là tuyệt đối không cho phép.

Bây giờ mặc dù Hoàng Phủ non sông không dứt sống lại, nhưng Tiêu Vũ tin tưởng, này làm giá cả, chỉ sợ cũng thập phần đắt đỏ, nếu không Hoàng Phủ non sông sớm dùng.

“Đoành!”

Tiêu Vũ hai ngôi sao lớn, vào lúc này phảng phất không có gì là có thể ngăn cản, một lần lại một lần nổ nát Hoàng Phủ non sông thân hình.

“A!”

Hoàng Phủ non sông hướng thiên gầm lên, cả người giống như nhập ma bình thường, hai mắt đỏ chót, giống như điên cuồng.

“Thiêu đốt trong cơ thể 5 thần, tự hủy đạo văn, đây là ngươi nói bất diệt?”

Liên tục nhiều lần trọng thương Hoàng Phủ non sông, hắn đều liên tục sống lại, rốt cuộc cũng để Tiêu Vũ nhìn ra manh mối.

Hoàng Phủ non sông loại bí thuật này, thoạt nhìn mạnh mẽ, thực ra là một loại tự thiêu giống nhau phương thức.

Hắn dùng thiêu đốt cảnh giới tông sư lúc ngưng ra năm đạo thần ảnh để đánh đổi, đồng thời tự hủy vương giả đạo văn, mới có thể làm được cụt tay sống lại, thương thế tự lành.

Sau không xa khoa khốc tôn xem kỹ chiến tháng sau hiện ra địch

Đây là một loại tự tổn phương pháp, năm đạo thần ảnh có thể để hắn sống lại năm lần, có thể mỗi lần sống lại, đều tương đương với lấy đao tự chém, dù cho sau trận chiến này hắn không chết, ngày sau cũng khó hơn nữa tiến bộ, thậm chí tu vi rút lui, bị trở thành người phàm.

Có loại thủ đoạn này, cũng mang ý nghĩa, Hoàng Phủ non sông đã là hoàn toàn bị ép tuyệt lộ, không thể không cùng Tiêu Vũ liều mạng.

Sau khoa kẻ thù khoa Quỷ thuyền bóng bờ ruộng ầm ĩ cánh buồm tình lạnh

Sau khoa kẻ thù khoa Quỷ thuyền bóng bờ ruộng ầm ĩ cánh buồm tình lạnh "vương giả…… biến mất?"

"A!"

Liền cuối cùng này liều mạng thủ đoạn đều không phải là Tiêu Vũ đối thủ, Hoàng Phủ non sông phẫn nộ rít gào, tràn đầy không cam lòng.

"Đường!"

Tiêu Vũ không có bất kỳ cái gì thương hại, Hoàng Phủ non sông dùng vương giả thân, bắt nạt Tiêu Gia muốn giết hắn một nho nhỏ tông sư, quả thực khinh người quá đáng, đối mặt bực này vương giả, hắn cũng không cần lưu tình.

“Ầm!”

Âm dương hai sao chuyển động, hai đại tinh thần lực là kinh khủng, từ Tiêu Vũ lấy ra, hai loại hoàn toàn khác biệt sức mạnh xoay chuyển trong lúc đó, có thể hủy diệt tất cả.

“Ta hận, ta hận!”

Hoàng Phủ non sông hướng thiên thét dài, hắn một đời vương giả, theo tu luyện đến nay mấy ngàn năm, gặp gỡ qua bất hòa cường địch, cũng từng giết không ít nhân vật cường đại, cuối cùng mới đi tới hôm nay trình độ này.

Có thể ai có thể nghĩ tới, hắn cuối cùng càng sẽ chết ở một cái nho nhỏ hậu bối tay!

“Ầm!”

Kết thù kẻ thù không tình sau xem kỹ từ ầm ĩ tình cát Quỷ

Năm lần sống lại, &# 85 &# 32; Hoàng Phủ non sông trong cơ thể thần ảnh đã đốt sạch, âm dương hai sao xung kích, lần này hắn đã là lại không đối kháng thủ đoạn, sinh cơ đoạn tuyệt, chết đến mức không thể chết thêm, thân thể thẳng tắp theo hư không rơi xuống đất.

“Rào!”

Thời điểm này, Hoàng Phủ non sông ở trên hư không nhuốm máu, trong cơ thể vương máu giống như nước mưa bình thường, rơi hướng phía dưới đại địa.

Đây là vương giả máu, cực độ kinh người, máu hạ xuống, giống như một cơn mưa lớn, rậm rạp toàn bộ bầu trời, bao trùm chu vi vạn dặm!

Mặt đất, Tiêu Gia mọi người thấp nhìn, đều muốn biết không một trận chiến kết quả cuối cùng.

Đột nhiên, một trận mưa máu tung xuống, rơi vào vùng đất này, diện tích to lớn.

Kinh người sự tình phát sinh, mưa máu rơi, mặt đất cỏ cây đột nhiên căng vọt, vốn một cây cỏ nhỏ, đột nhiên lớn lên giống như một cây cổ mộc bình thường, mà này vốn cao to cây cối, thì lại càng thêm kinh người, đội đất mọc lên, giống như một ngọn núi cao bình thường đột nhiên vọt lên.

Đây là vương giả máu, mỗi một giọt máu làm đều ẩn chứa kinh người sinh cơ, này đây vạn vật hấp thu, thì sẽ phát sinh loại này dị cảnh tượng.

Vạn cỏ cộng sinh, vạn mộc đủ trường, một màn như thế cực kỳ chấn động, làm cho hết thảy Tiêu Gia người đều ngẩn ở tại chỗ.

“Vương giả…… biến mất?”

Hết thảy Tiêu Gia người, giờ phút này tất cả đều ngẩn ở tại chỗ, ngơ ngác nhìn lên bầu trời, lời gì cũng nói không ra.

“Hoàng Phủ non sông…… lại chết rồi?” Lữ Nhạn Thăng đồng dạng lâm vào dại ra, nhìn lên bầu trời, hai mắt vô thần, giống như mất hồn giống nhau.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 319: Tiêu Gia Hậu Nhân?

Thế gian có truyền thuyết, cỏ cây, đến một giọt vương giả máu, tương đương với tìm được ngàn năm năm tháng, thế gian càng có rất nhiều núi lớn, vốn là hoàn toàn hoang lương, chính là bởi vì nhuộm vương giả máu, liền trở thành một tòa rừng rậm vô số Thương Sơn.

Vương giả nhân vật, tuy chỉ sống mấy ngàn năm, nhưng tu vi tinh thâm, cảm ngộ Thiên đạo, dù cho chỉ là một giọt máu, đều có thể khiến một viên hạt giống, ở trong chớp mắt trở thành cổ thụ chọc trời.

Trước mắt, vạn mộc sinh trưởng, giải thích duy nhất, chính là có vương giả chết đi, mà Tiêu Vũ mặc dù biểu hiện ra vương giả thực lực, nhưng cảnh giới chân thực chỉ là tông sư, máu tươi của hắn, không thể để cái này phương viên vạn dặm vô số cỏ cây như thế sinh trưởng.

Cho nên, loại tình huống này phát sinh, chỉ có một cái khả năng, đó là Hoàng Phủ non sông, biến mất.

Nếu không thì, dù cho Hoàng Phủ non sông là bị thương vải máu, chỉ cần hắn còn sống, máu sinh cơ thì sẽ tự động trở về trong cơ thể của hắn, cỏ cây dù cho nhiễm, cũng sẽ không xảy ra loại tình huống này.

Thời điểm này, Tiêu Gia yên tĩnh, mà ở cách xa ở Tiêu Gia ở ngoài, ở Hạo Châu các nơi, thậm chí ở chỗ xa hơn, cũng đồng thời có người ngẩng đầu, nhìn hướng thiên không.

Thương Châu, một cô gái cô lập đỉnh núi, đột nhiên ngẩng đầu, đôi mi thanh tú khẽ nhíu, lẩm bẩm nói: “Có vương giả nhân vật biến mất?”

Cô gái này, nếu là Tiêu Vũ ở bên người nàng, sẽ nhận được, đây là giúp đỡ qua hắn vương giả, hơn nữa không chỉ một lần, tên là Linh Lung.

“Ai da, cái này không biết lần này vừa là gì lão quái vật nhắm mắt!”

Lạc Vân Châu, một gã đang nghiên cứu trận pháp vương giả nhân vật cũng vào lúc này ngẩng đầu nhìn lên trời, nhẹ nhàng hít một tiếng, lắc đầu tiếc hận.

“Lại chết một gã vương giả? Ai da, sống đến ở mớ tuổi này, quen biết cố nhân là càng ngày càng ít, hôm nay vừa là thiếu một!”

Sau kẻ thù kẻ thù khoa Quỷ sau thuật chỗ lạnh sau cho nên quá

Ta châu bên trong, một nhìn lại thập phần già nua vương giả đã ở đồng thời ngửa mặt nhìn lên bầu trời, ngữ khí, tràn đầy tang thương cảm giác .

Trừ cái này bao nhiêu đại vương giả ở ngoài, 10 châu đại địa, không biết có bao nhiêu người vật, vào lúc này đồng thời có cảm giác, ngẩng đầu nhìn trời.

Thuyền không kẻ thù khoa độc địch hận tiếp Mặt Trăng hận thi

Những vương giả này nhân vật đều ở 10 châu đại địa không cùng vị trí, phân tán ở mỗi một châu, nhưng cũng khả năng đồng thời cảm ứng được, một ngày kia, vừa là có một đại vương giả ở trong thiên địa biến mất.

10 châu đại địa, mặc dù thập phần hùng vĩ, có thể vương giả nhân vật số lượng, nhưng là cực kỳ có hạn.

Hiện nay thế gian, muốn thành vương giả, là hết sức khó khăn sự tình, thường thường mấy chục năm, thậm chí thành bách ngàn năm cũng chưa chắc khả năng nhìn thấy một.

Mà thành vương giả sau khi, liền có mấy ngàn năm sống lâu, một vương giả chết đi, một mới vương giả sinh ra, càng thêm hiếm thấy.

Ở vương giả nhân vật trong lúc đó, có một loại rất cảm ứng, loại cảm ứng này bình thường hầu như giống như không có gì, nhưng khi có một vị khác vương giả nhân vật chết đi lúc, vô luận thân ở nơi nào, cách nhau bao xa, đều có thể bị cái khác vương giả cảm ứng được.

Bởi vì, muốn thành vương giả, phải lĩnh ngộ nhất định sức mạnh đất trời, nói cách khác, Thành Vương sau khi, chính là nắm giữ nhất định thiên địa quy tắc, mặt khác, người vương giả này ở Thành Vương thời gian, cũng tương đương là trở thành loại này quy tắc một phần.

Này đây, làm một gã vương giả nhân vật chết đi, trong thiên địa quy tắc sẽ xuất hiện một tia sóng chấn động bé nhỏ, gợn sóng này nguyên nhân không người minh bạch là nguyên nhân gì, nhưng chỉ cần xuất hiện, liền mang ý nghĩa, có vương giả nhân vật bỏ mình.

Nhưng gợn sóng này, cũng chỉ có đồng dạng đã lĩnh ngộ được bộ phận sức mạnh đất trời vương giả nhân vật, mới có thể cảm thụ được.

Ngày hôm đó, Hoàng Phủ Minh Không bị chết, sức chấn động kia, cũng xuất hiện lần nữa, Cho nên thời khắc này vô luận thân ở nơi nào vương giả, đều cảm nhận được một vị khác vương giả chết đi.

“Loạn thế sắp tới, còn chưa tới đến, liền có vương giả biến mất gì?”

“Chết đi vương giả, đến tột cùng là nhân vật nào? Là chết trận còn là thọ hết? Nếu là chết trận, giết hắn vương giả sẽ là cái gì người?”

“Vương giả chi thương, có thể chân chính loạn thế, đã tới!”

10 châu đại địa, nhìn từ bề ngoài vẫn là vô cùng bình tĩnh, không có phát sinh đại sự gì, nhưng thế gian này mỗi một đại vương giả, nội tâm lại đều không còn bình tĩnh nữa.

Đạt được vương giả cảnh giới người, đã cực nhỏ trên thế gian cất bước, cùng là vương giả nhân vật, lẫn nhau càng là sẽ không dễ dàng động thủ, phân ra sinh tử.

Hôm nay một đại vương giả chết đi, và sắp tới loạn thế sắp tới, để rất nhiều vương giả, đều cảm thấy bất an.

Đế giả không xuất hiện, vương giả chính là thế gian này tồn tại chí cao, không ai có thể biết, những vương giả này bất an, sẽ làm 10 châu đại địa phát sinh ra sao sự tình, cũng không người nào biết, hôm nay chỗ chuyện phát sinh, sẽ khiến cho 10 châu đại địa phát sinh biến hóa như thế nào.

Hạo Châu, Tiêu Gia.

Tiêu Gia mọi người vẫn là ngẩng đầu ngửa mặt nhìn bầu trời, mặc dù sự tình đã rất rõ ràng, có thể bầu trời hai người kia chưa từng xuất hiện, từng cái lòng người đều thật không dám tin tưởng kết quả này.

“Bốp!”

Rốt cục, một bóng người từ thiên ngoại bay tới, Tiêu Gia tất cả mọi người lòng, cũng đều nâng lên.

Có trở về, cũng mang ý nghĩa, đại chiến đã phân ra kết quả, ai sống ai chết, rất nhanh liền có thể vừa xem hiểu ngay.

“Là hắn! Hắn thật thắng rồi, chém giết một đại vương giả!”

Theo bầu trời bóng người thần tốc bay vào, gương mặt đó rốt cuộc cũng có thể để người ta thấy rõ.

Thấy rõ khuôn mặt này thời khắc này, Tiêu Gia không ít người đều sắc mặt trắng bệch, như là Húc Minh trưởng lão, như là Tiêu Hành Vũ cùng Tiêu Hoành Viễn.

“Viu!”

Tiêu Vũ bay trở về, hạ xuống Tiêu Gia, thời khắc này Tiêu Gia hoàn toàn yên tĩnh, không có người nào mở miệng, liền tiếng hít thở phảng phất đều biến mất.

Tôn không không Quỷ tôn xem kỹ từ tháng từ cánh buồm chỗ

Chém giết vương giả, Tiêu Vũ có thể trước tiên rời đi, nhưng hắn lại không có, mà là về tới Tiêu Gia, hắn muốn làm cái gì? Tiêu Gia dưới, không có ai biết!

Tôn không không Quỷ tôn xem kỹ từ tháng từ cánh buồm chỗ thế gian có truyền thuyết, cỏ cây, đến một giọt vương giả máu, tương đương với tìm được ngàn năm năm tháng, thế gian càng có rất nhiều núi lớn, vốn là hoàn toàn hoang lương, chính là bởi vì nhuộm vương giả máu, liền trở thành một tòa rừng rậm vô số Thương Sơn.

"Bốp!"

Ở Tiêu Gia tất cả mọi người một trận đang lúc tuyệt vọng, &# 85; &# 8 &# 32; 1 cái chuông lớn, đột nhiên bay ra, thần tốc xuất hiện ở Tiêu Gia một vị trưởng lão đỉnh đầu.

Húc Minh trưởng lão sắc mặt nhất thời trắng bệch như tờ giấy, này cái chuông lớn uy lực hắn vừa mới từng trải qua, chỉ là dư âm khiến Tiêu Gia hết thảy Thiên Tông trọng thương, bây giờ treo ở đỉnh đầu của hắn, chỉ cần vừa vang, hắn tất nhiên lập tức hóa thành tro tàn.

Tôn khoa khoa xa tình tôn xem kỹ chiến lạnh quá xem kỹ bí

"Tiêu Vũ, ngươi muốn làm gì?"

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, Tiêu Hành Vũ chỉ phải đứng ra, dù sao cũng là Tiêu Gia chân chính tộc chủ, hắn cũng không thể trơ mắt thấy Tiêu Vũ chém giết Tiêu Gia trưởng lão.

Nhưng mà, giờ phút này thấy Tiêu Vũ tru diệt vương giả trở về, tâm hắn cũng tràn ngập cay đắng. Vốn đây chính là hắn Tiêu Gia hậu nhân, tất cả lại chỉ vì hắn lúc trước một quyết định, liền tạo hôm nay tất cả.

"Ta muốn làm cái gì, có phải ngươi không biết là?" Tiêu Vũ ngữ khí có chút ít giễu cợt.

"Tiêu Vũ, ngươi dù sao cũng là ta Tiêu Gia hậu nhân, tru diệt trưởng lão, nhưng đại nghịch bất đạo!" Tiêu Hành Vũ khuôn mặt khó coi mà cay đắng, như là cũng biết, chính mình mấy câu nói này có buồn cười dường nào.

"Tiêu Gia hậu nhân? A, nếu là ta nhớ không lầm, trước đó, ta đã bị trục xuất Tiêu Gia, mà lại là lại, hai vị tộc trưởng trước sau quyết định, không phải sao? Hơn nữa còn muốn chiếm đoạt ta họ tiêu, làm sao ta bây giờ lại trở thành Tiêu Gia hậu nhân?” Tiêu Vũ nở nụ cười, cười đến rất khinh thường, rất châm chọc.

Tiêu Hành Vũ sắc mặt càng thêm khó coi, Tiêu Hoành Viễn cùng Tiêu Gia một đám người, cũng là toàn bộ sắc mặt trắng bệch.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 320: Sai Mà Lại Sai

Tiêu Vũ nói ý tứ, Tiêu Gia tất cả mọi người nghe được rõ ràng.

Trước đó, đầu tiên là Tiêu Hoành Viễn, chỉ vì Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo đối với Tiêu Vũ nổi giận, hắn liền không chút do dự, không hỏi nguyên do, đem Tiêu Vũ trục xuất Tiêu Gia.

Mà tại đây sau khi, Tiêu Gia chính thức tộc chủ Tiêu Hành Vũ, cũng lại rơi xuống đồng dạng mệnh lệnh, đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia, đoạt ấy họ tiêu.

Vốn Tiêu Hoành Viễn làm lấy lòng Dịch Đạo, liền không hỏi nguyên do đuổi đi Tiêu Vũ đến gia tộc, đã phi thường quá phận, tại đây sau khi, Tiêu Hành Vũ cái này chân chính gia tộc còn muốn đệ nhị lần đuổi đi hắn đến Tiêu Gia, có thể nói tàn khốc tới cực hạn.

Bây giờ, Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực kinh người, hung hăng chém giết vương giả, thậm chí hắn bây giờ hoàn toàn có năng lực đối với Tiêu Gia ra tay, vào lúc này, Tiêu Hành Vũ rồi lại nhớ tới hắn là Tiêu Gia hậu nhân.

Hắn chân trước mới đưa Tiêu Vũ đuổi ra khỏi gia tộc, không nhận Tiêu Vũ là Tiêu Gia người, chân sau còn nói Tiêu Vũ là Tiêu Gia người, đây căn bản là một loại lớn lao trào phúng, tương đương đang đánh mặt mình!

“Tiêu Vũ, trước đây là ta quyết định sai lầm, bất kể như thế nào, thân ngươi thủy chung lưu chính là ta Tiêu Gia máu, điểm này là sẽ không cải biến, ngươi nên rõ ràng!” Tiêu Hành Vũ trong lòng như dao cắt giống nhau khó chịu.

Nhưng lúc này, hắn nhất định phải động viên Tiêu Vũ, nếu không Tiêu Vũ liền vương giả cũng có thể giết, Thánh Tổ vừa chậm chạp không xuất hiện, nếu là Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia ra tay, cái kia thật là Tiêu Gia tai nạn.

"Ngươi quyết định sai lầm? Cái kia Tiêu Hoành Viễn? Hai vị tộc chủ quyết định, có phải đều là sai?" Tiêu Vũ bên mép tràn đầy giễu cợt.

Tiêu Hành Vũ chỉ có thể cười khổ, mặc dù biết Tiêu Vũ giờ phút này là cố ý trêu chọc, phát tiết lòng bất mãn, có thể nói cũng đúng sự thật.

Hắn chỉ có bất đắc dĩ quay đầu lại, đối với Tiêu Hoành Viễn lạnh xuống sắc mặt, cắn răng một cái, nói: "Tiêu Hoành Viễn, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Nghe vậy, Tiêu Hoành Viễn toàn thân run lên, sắc mặt trắng bệch, run rẩy trước, nói: "Tộc chủ, ta……"

"Hừ!" Tiêu Hành Vũ không chờ hắn mở miệng, lạnh lùng phất tay áo, nói: "Gia tộc, chỉ có tộc chủ mới có tư cách đem thành viên gia tộc đuổi ra khỏi gia tộc, chiếm đoạt dòng họ, ngươi không phải tộc chủ, là ai cho ngươi quyền lực, muốn đuổi đi Tiêu Vũ đến gia tộc, chiếm đoạt hắn họ tiêu?"

Tiêu Hoành Viễn sắc mặt, nhất thời trở nên trắng hơn, có thể trở thành là đời kế tiếp gia chủ dự bị, hắn tự nhiên không phải bản nhân, một chút liền minh bạch, Tiêu Hành Vũ đây là muốn dùng hắn đến động viên Tiêu Vũ.

Hắn mặc dù không phải tộc chủ, nhưng đó chỉ là chuyện sớm hay muộn, Tiêu Hành Vũ đã sớm đem chuyện gia tộc đều giao cho tay của hắn, ở Tiêu Gia, đã là tất cả mọi người cam chịu vị trí gia chủ của hắn.

Hơn nữa, hắn trước đây làm như vậy, cũng là vì Tiêu Gia cân nhắc, sợ hãi bởi vì Tiêu Vũ chọc giận Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo, thì sẽ để Dịch Đạo giận chó đánh mèo Tiêu Gia.

Nhưng bây giờ, Tiêu Hành Vũ này một câu nói lại, hắn dù cho tất cả có lý, nhưng cũng không thể phản bác, ở trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, tình hình như thế, chỉ sợ kết cục của hắn sẽ không tốt đi nơi nào.

Tôn không không khoa mới thuyền hận bờ ruộng lạnh ta ầm ĩ

“Hừ! Ngươi không phải Tiêu Gia đứng đầu, lại gan dạ phát tộc chủ mệnh lệnh, ngươi tự phế tu vi a, sau ngày hôm nay rời đi Tiêu Gia, vĩnh viễn không trở về!” Tiêu Hành Vũ sắc mặt lạnh như băng, nội tâm lại tại nghiến răng.

Nghe vậy, Tiêu Hoành Viễn cả người đều mềm nhũn đi xuống, tự phế tu vi, rời đi Tiêu Gia, hắn nhưng là một đại Thiên Tông, tu luyện mấy trăm năm, mới có như bây giờ bực này tu vi.

Nếu là tu vi phế bỏ, hắn sẽ lập tức biến thành một lão nhân cao tuổi, dù cho không rời đi Tiêu Gia, cũng không có bao nhiêu tháng ngày có thể sống.

Thấy Tiêu Hành Vũ, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn lòng, cũng nói không nên lời là một tư vị gì, hắn mặc dù biết, Tiêu Hành Vũ lúc này làm ra, cũng là vì Tiêu Gia, có thể ở trong lòng, vẫn là cảm thấy một luồng hàn ý lạnh lẽo.

“Ha ha, không nghĩ tới ta Tiêu Hoành Viễn anh minh một đời, lại là nhìn lầm rồi ngươi, càng không nghĩ tới ta cái nhìn này nhìn lầm, đúng là hủy chính mình mấy trăm năm tu vi, cùng một đời kinh doanh Tiêu Gia tâm huyết.”

Tiêu Hoành Viễn sắc mặt bi thảm, thấy Tiêu Vũ mở miệng, nói: “Ta phải thừa nhận, ngươi mặc dù là ta Tiêu Gia nghiệt tử, nhưng cũng là Tiêu Gia từ cổ chí kim, để cho ta cảm giác tươi đẹp người, khà khà, đáng tiếc, một bước sai, từng bước sai, ban đầu ta khinh thị ngươi, rơi vào bây giờ kết cục này, cũng là chính ta một tay tạo thành!”

Hắn một câu nói cho hết lời, thập phần quyết đoán, thân thể phát sáng, trực tiếp trước mặt một đám Tiêu Gia người mặt, tản đi chính mình một thân tu vi.

Trong giây lát này, vốn là năm hình dạng Tiêu Hoành Viễn, trong chớp mắt đã biến thành một cái lớn tuổi ông lão, tu vi vừa đi, hắn chính là cái người phàm, sống mấy trăm năm, vẻ già nua nhất thời hiện ra.

Không có lại nói thêm một câu, Tiêu Hoành Viễn thân thể hiển lộ hết đau thương, run rẩy hai chân, như là một sắp chết lão nhân bình thường, lảo đảo đi xa.

“Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn chỗ phạm qua sai lầm, ta đã xử trí, ngươi có thể thoả mãn?” Tiêu Hành Vũ thở dài, lòng càng cay đắng.

Nếu là Tiêu Vũ như trước bất mãn, hoành viễn kết cục, nói không chừng cũng sẽ là kết cục của hắn, tâm hắn làm sao không khổ?

“Ha ha, Tiêu Gia già tộc chủ, quả thực hảo phách lực!” Tiêu Vũ theo bắt nguồn từ cuối cùng, cũng chỉ là yên tĩnh thấy không nói gì, tùy ý Tiêu Hành Vũ xử trí Tiêu Hoành Viễn.

Hắn sao lại không rõ ràng lắm Tiêu Hành Vũ ý tứ, chỉ có điều, tất cả những thứ này sẽ chỉ làm hắn càng thêm đau lòng.

Đây cũng là cái gọi là gia tộc, để lợi ích của gia tộc, có thể hy sinh tất cả, Tiêu Hoành Viễn thân là đại tộc chủ, mấy năm nay tất nhiên cũng vì Tiêu Gia trả giá không ít, có thể ở loại tình huống này, vẫn như cũ là phải bị vô tình từ bỏ.

Theo về phương diện khác tới nói, Tiêu Hành Vũ cũng có nhất định quyết đoán, làm ra quyết định như vậy, Tiêu Gia lòng người nhất định sẽ không thoải mái, nhưng ở đây lập tức, hắn lại hoàn toàn không do dự.

“Tiêu Vũ, ta vẫn là câu nói kia, vô luận như thế nào, bên trong cơ thể ngươi lưu có Tiêu Gia máu, U &# 8 đây là không sẽ thay đổi. Tiêu Hoành Viễn đuổi đi ngươi đến gia tộc, là lỗi lầm của hắn, ta đã xem hắn xử trí, ta cũng thừa nhận, trước khi ta làm quyết định, cũng là một sai lầm, chỉ cần ngươi đồng ý tha thứ, ta có thể trả bất cứ giá nào!”

Tiêu Hành Vũ biết Tiêu Vũ nói ý tứ, nhưng lúc này, hắn cũng vô lực phản bác, hắn hy vọng duy nhất, là Tiêu Vũ không đúng Tiêu Gia ra tay.

“Quyết định của ngươi là sai lầm?” Tiêu Vũ lại một lần lộ ra nụ cười, nhưng lần này cười cũng rất lạnh, nói: “Cái kia nhiều năm trước, ngươi muốn tru diệt ta, thậm chí càng giết cha mẹ ta, đem chúng ta một nhà đều trừ sạch quyết định, cũng là sai lầm?”

Tiêu Hành Vũ sắc mặt lại biến, ở Tiêu Vũ trở lại Tiêu Gia sau khi, hắn đã phân phó qua, không được lại đề cập chuyện năm đó, cho nên Tiêu Gia người tuy biết Tiêu Vũ là nghiệt tử, nhưng trẻ tuổi lại có rất nhiều người không biết là.

Không ngờ rằng, chuyện năm đó vẫn bị Tiêu Vũ biết rồi.

“Tiêu tộc chủ, nếu muốn nói ngươi có lỗi, tuyệt đối không phải là đuổi đi ta đến Tiêu Gia, mà là năm đó ép hại chúng ta một nhà quyết định!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Nếu như ngươi muốn nói đó cũng là sai lầm, vậy ngươi Tiêu Gia sai lầm, không khỏi cũng nhiều ít ỏi, nhiều năm trước là sai, nhiều năm sau hay là sai?”

Thời điểm này, là Tiêu Hành Vũ đều có chút không biết là nên trả lời như thế nào Tiêu Vũ bảo.

Hơn mười năm trước, hắn hạ lệnh tru diệt vừa mới ra đời Tiêu Vũ, thậm chí hạ lệnh, phải trừ hết bọn họ một nhà ba người.

Hôm nay, hắn luôn miệng nói Tiêu Vũ là Tiêu Gia hậu nhân, đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia là sai lầm, vậy hắn đã tán đồng Tiêu Vũ là Tiêu Gia hậu nhân, chẳng lẽ không phải cũng tương đương thừa nhận năm đó tru diệt Tiêu Vũ quyết định là sai lầm?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 321: Tiêu Vạn Thiên Tăm Tích

Tiêu Vũ nói ý tứ, Tiêu Gia tất cả mọi người nghe được rõ ràng.

Trước đó, đầu tiên là Tiêu Hoành Viễn, chỉ vì Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo đối với Tiêu Vũ nổi giận, hắn liền không chút do dự, không hỏi nguyên do, đem Tiêu Vũ trục xuất Tiêu Gia.

Mà tại đây sau khi, Tiêu Gia chính thức tộc chủ Tiêu Hành Vũ, cũng lại rơi xuống đồng dạng mệnh lệnh, đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia, đoạt ấy họ tiêu.

Vốn Tiêu Hoành Viễn làm lấy lòng Dịch Đạo, liền không hỏi nguyên do đuổi đi Tiêu Vũ đến gia tộc, đã phi thường quá phận, tại đây sau khi, Tiêu Hành Vũ cái này chân chính gia tộc còn muốn đệ nhị lần đuổi đi hắn đến Tiêu Gia, có thể nói tàn khốc tới cực hạn.

Bây giờ, Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực kinh người, hung hăng chém giết vương giả, thậm chí hắn bây giờ hoàn toàn có năng lực đối với Tiêu Gia ra tay, vào lúc này, Tiêu Hành Vũ rồi lại nhớ tới hắn là Tiêu Gia hậu nhân.

Hắn chân trước mới đưa Tiêu Vũ đuổi ra khỏi gia tộc, không nhận Tiêu Vũ là Tiêu Gia người, chân sau còn nói Tiêu Vũ là Tiêu Gia người, đây căn bản là một loại lớn lao trào phúng, tương đương đang đánh mặt mình!

“Tiêu Vũ, trước đây là ta quyết định sai lầm, bất kể như thế nào, thân ngươi thủy chung lưu chính là ta Tiêu Gia máu, điểm này là sẽ không cải biến, ngươi nên rõ ràng!” Tiêu Hành Vũ trong lòng như dao cắt giống nhau khó chịu.

Nhưng lúc này, hắn nhất định phải động viên Tiêu Vũ, nếu không Tiêu Vũ liền vương giả cũng có thể giết, Thánh Tổ vừa chậm chạp không xuất hiện, nếu là Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia ra tay, cái kia thật là Tiêu Gia tai nạn.

“Ngươi quyết định sai lầm? Cái kia Tiêu Hoành Viễn? Hai vị tộc chủ quyết định, có phải đều là sai?” Tiêu Vũ bên mép tràn đầy giễu cợt.

Tiêu Hành Vũ chỉ có thể cười khổ, mặc dù biết Tiêu Vũ giờ phút này là cố ý trêu chọc, phát tiết lòng bất mãn, có thể nói cũng đúng sự thật.

Hắn chỉ có bất đắc dĩ quay đầu lại, đối với Tiêu Hoành Viễn lạnh xuống sắc mặt, cắn răng một cái, nói: “Tiêu Hoành Viễn, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Nghe vậy, Tiêu Hoành Viễn toàn thân run lên, sắc mặt trắng bệch, run rẩy trước, nói: “Tộc chủ, ta……”

“Hừ!” Tiêu Hành Vũ không chờ hắn mở miệng, lạnh lùng phất tay áo, nói: “Gia tộc, chỉ có tộc chủ mới có tư cách đem thành viên gia tộc đuổi ra khỏi gia tộc, chiếm đoạt dòng họ, ngươi không phải tộc chủ, là ai cho ngươi quyền lực, muốn đuổi đi Tiêu Vũ đến gia tộc, chiếm đoạt hắn họ tiêu?”

Tiêu Hoành Viễn sắc mặt, nhất thời trở nên trắng hơn, có thể trở thành là đời kế tiếp gia chủ dự bị, hắn tự nhiên không phải bản nhân, một chút liền minh bạch, Tiêu Hành Vũ đây là muốn dùng hắn đến động viên Tiêu Vũ.

Hắn mặc dù không phải tộc chủ, nhưng đó chỉ là chuyện sớm hay muộn, Tiêu Hành Vũ đã sớm đem chuyện gia tộc đều giao cho tay của hắn, ở Tiêu Gia, đã là tất cả mọi người cam chịu vị trí gia chủ của hắn.

Hơn nữa, hắn trước đây làm như vậy, cũng là vì Tiêu Gia cân nhắc, sợ hãi bởi vì Tiêu Vũ chọc giận Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo, thì sẽ để Dịch Đạo giận chó đánh mèo Tiêu Gia.

Nhưng bây giờ, Tiêu Hành Vũ này một câu nói lại, hắn dù cho tất cả có lý, nhưng cũng không thể phản bác, ở trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, tình hình như thế, chỉ sợ kết cục của hắn sẽ không tốt đi nơi nào.

Địch khoa độc thuyền học bờ ruộng cô cô sau xem kỹ

“Hừ! Ngươi không phải Tiêu Gia đứng đầu, lại gan dạ phát tộc chủ mệnh lệnh, ngươi tự phế tu vi a, sau ngày hôm nay rời đi Tiêu Gia, vĩnh viễn không trở về!” Tiêu Hành Vũ sắc mặt lạnh như băng, nội tâm lại tại nghiến răng.

Nghe vậy, Tiêu Hoành Viễn cả người đều mềm nhũn đi xuống, tự phế tu vi, rời đi Tiêu Gia, hắn nhưng là một đại Thiên Tông, tu luyện mấy trăm năm, mới có như bây giờ bực này tu vi.

Nếu là tu vi phế bỏ, hắn sẽ lập tức biến thành một lão nhân cao tuổi, dù cho không rời đi Tiêu Gia, cũng không có bao nhiêu tháng ngày có thể sống.

Thấy Tiêu Hành Vũ, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn lòng, cũng nói không nên lời là một tư vị gì, hắn mặc dù biết, Tiêu Hành Vũ lúc này làm ra, cũng là vì Tiêu Gia, có thể ở trong lòng, vẫn là cảm thấy một luồng hàn ý lạnh lẽo.

“Ha ha, không nghĩ tới ta Tiêu Hoành Viễn anh minh một đời, lại là nhìn lầm rồi ngươi, càng không nghĩ tới ta cái nhìn này nhìn lầm, đúng là hủy chính mình mấy trăm năm tu vi, cùng một đời kinh doanh Tiêu Gia tâm huyết.”

Tiêu Hoành Viễn sắc mặt bi thảm, thấy Tiêu Vũ mở miệng, nói: “Ta phải thừa nhận, ngươi mặc dù là ta Tiêu Gia nghiệt tử, nhưng cũng là Tiêu Gia từ cổ chí kim, để cho ta cảm giác tươi đẹp người, khà khà, đáng tiếc, một bước sai, từng bước sai, ban đầu ta khinh thị ngươi, rơi vào bây giờ kết cục này, cũng là chính ta một tay tạo thành!”

Hắn một câu nói cho hết lời, thập phần quyết đoán, thân thể phát sáng, trực tiếp trước mặt một đám Tiêu Gia người mặt, tản đi chính mình một thân tu vi.

Trong giây lát này, vốn là năm hình dạng Tiêu Hoành Viễn, trong chớp mắt đã biến thành một cái lớn tuổi ông lão, tu vi vừa đi, hắn chính là cái người phàm, sống mấy trăm năm, vẻ già nua nhất thời hiện ra.

Không có lại nói thêm một câu, Tiêu Hoành Viễn thân thể hiển lộ hết đau thương, run rẩy hai chân, như là một sắp chết lão nhân bình thường, lảo đảo đi xa.

“Tiêu Vũ, Tiêu Hoành Viễn chỗ phạm qua sai lầm, ta đã xử trí, ngươi có thể thoả mãn?” Tiêu Hành Vũ thở dài, lòng càng cay đắng.

Nếu là Tiêu Vũ như trước bất mãn, hoành viễn kết cục, nói không chừng cũng sẽ là kết cục của hắn, tâm hắn làm sao không khổ?

“Ha ha, Tiêu Gia già tộc chủ, quả thực hảo phách lực!” Tiêu Vũ theo bắt nguồn từ cuối cùng, cũng chỉ là yên tĩnh thấy không nói gì, tùy ý Tiêu Hành Vũ xử trí Tiêu Hoành Viễn.

Hắn sao lại không rõ ràng lắm Tiêu Hành Vũ ý tứ, chỉ có điều, tất cả những thứ này sẽ chỉ làm hắn càng thêm đau lòng.

Đây cũng là cái gọi là gia tộc, để lợi ích của gia tộc, có thể hy sinh tất cả, Tiêu Hoành Viễn thân là đại tộc chủ, mấy năm nay tất nhiên cũng vì Tiêu Gia trả giá không ít, có thể ở loại tình huống này, vẫn như cũ là phải bị vô tình từ bỏ.

Sau không không không tình sau xem kỹ chỗ cô dương độc ta

Theo về phương diện khác tới nói, Tiêu Hành Vũ cũng có nhất định quyết đoán, làm ra quyết định như vậy, Tiêu Gia lòng người nhất định sẽ không thoải mái, nhưng ở đây lập tức, hắn lại hoàn toàn không do dự.

"Tiêu Vũ, ta vẫn là câu nói kia, vô luận như thế nào, bên trong cơ thể ngươi lưu có Tiêu Gia máu, đây là không sẽ thay đổi. Tiêu Hoành Viễn đuổi đi ngươi đến gia tộc, là lỗi lầm của hắn, ta đã xem hắn xử trí, ta cũng thừa nhận, trước khi ta làm quyết định, cũng là một sai lầm, chỉ cần ngươi đồng ý tha thứ, ta có thể trả bất cứ giá nào!"

Tiêu Hành Vũ biết Tiêu Vũ nói ý tứ, nhưng lúc này, hắn cũng vô lực phản bác, hắn hy vọng duy nhất, là Tiêu Vũ không đúng Tiêu Gia ra tay.

"Quyết định của ngươi là sai lầm?" Tiêu Vũ lại một lần lộ ra nụ cười, nhưng lần này cười cũng rất lạnh, nói: "Cái kia nhiều năm trước, ngươi muốn tru diệt ta, thậm chí càng giết cha mẹ ta, đem chúng ta một nhà đều trừ sạch quyết định, cũng là sai lầm?"

Tiêu Hành Vũ sắc mặt lại biến, ở Tiêu Vũ trở lại Tiêu Gia sau khi, hắn đã phân phó qua, không được lại đề cập chuyện năm đó, cho nên Tiêu Gia người tuy biết Tiêu Vũ là nghiệt tử, nhưng trẻ tuổi lại có rất nhiều người không biết là.

Không ngờ rằng, chuyện năm đó vẫn bị Tiêu Vũ biết rồi.

Kết khoa khoa tình thuyền học từ cô cánh buồm lạnh bờ ruộng

“Tiêu tộc chủ, nếu muốn nói ngươi có lỗi, tuyệt đối không phải là đuổi đi ta đến Tiêu Gia, mà là năm đó ép hại chúng ta một nhà quyết định!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Nếu như ngươi muốn nói đó cũng là sai lầm, vậy ngươi Tiêu Gia sai lầm, không khỏi cũng nhiều ít ỏi, nhiều năm trước là sai, nhiều năm sau hay là sai?”

Thời điểm này, là Tiêu Hành Vũ đều có chút không biết là nên trả lời như thế nào Tiêu Vũ bảo.

Hơn mười năm trước, hắn hạ lệnh tru diệt vừa mới ra đời Tiêu Vũ, thậm chí hạ lệnh, phải trừ hết bọn họ một nhà ba người.

Hôm nay, hắn luôn miệng nói Tiêu Vũ là Tiêu Gia hậu nhân, đuổi đi Tiêu Vũ đến Tiêu Gia là sai lầm, vậy hắn đã tán đồng Tiêu Vũ là Tiêu Gia hậu nhân, chẳng lẽ không phải cũng tương đương thừa nhận năm đó tru diệt Tiêu Vũ quyết định là sai lầm?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 322: Tôn Chủ

“Không người có thể giải?” Tiêu Vũ mặt một chút nghiêm túc.

Theo Tiêu Hành Vũ nói như vậy, chỉ có Tiêu Gia Thánh Tổ có thể giải, nhưng tình hình bây giờ, Tiêu Gia Thánh Tổ là không thể nào xuất thủ, bằng không mà nói hắn sớm xuất hiện.

Lúc trước đoạt xác thất bại, Tiêu Gia Thánh Tổ bây giờ cực kỳ yếu ớt, lúc nào tài năng lại thức tỉnh cũng không tiện nói, căn bản không thể lại Lâm Vũ Nhu ra tay, giải trừ chú thuật.

Huống hồ, Tiêu Vũ rất rõ, Tiêu Gia Thánh Tổ bây giờ không phải suy yếu, chỉ sợ sẽ trước tiên ra tay.

“Đã như vậy, cái kia vô vị hơn nữa!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ minh bạch   Muốn giải trừ Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật, còn là phải dựa vào chính hắn, kể từ đó, hắn và Tiêu Gia cũng không cần nói nữa cái gì, nên tính ân oán đều nên thanh toán.

“Ầm!”

Ở Tiêu Vũ nổi giận, sẽ đối Tiêu Gia ra tay thời gian, đột nhiên, một thứ đột nhiên xuất hiện ở trên trời, hướng về Tiêu Vũ vị trí tung xuống một vệt thần quang.

“Viu!”

Tiêu Vũ trước tiên lùi về sau, loại kia ánh sáng để hắn cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm.

“Ngươi nghĩ nhúng tay?” Quay đầu, Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn phía bên cạnh, đúng là Dịch Đạo ra tay rồi.

Hắn lấy ra một viên quái lạ lệnh bài, mặt có thần bí quy tắc lưu động, lộ ra khí tức cùng Tiêu Vũ chôn chuông thần hiểu được 1.

“Ngươi qua, dù sao cũng là Tiêu Gia người, càng sẽ đối Tiêu Gia ra tay? Có phải là quá không nên!”

Thuyền khoa kẻ thù độc thuyền học bờ ruộng lạnh Quỷ nguyệt dương

Dịch Đạo cũng không phủ nhận, sự thật, Tiêu Vũ lúc trước biểu hiện đồng dạng để hắn kiêng kỵ, hắn cũng tưởng đem Tiêu Vũ diệt trừ, để tránh trở thành ngày sau phiền phức.

Chỉ có điều, trước đó, hắn cũng nhìn sai Tiêu Vũ bây giờ có bao nhiêu thực lực, dù sao cũng là chém giết vương giả người, hắn dù sao cũng hơi kiêng kỵ.

“Nguyên lai là có người tới!”

Tiêu Vũ vẫn còn đang trách, trước đây vẫn ngắm nhìn Dịch Đạo làm sao đột nhiên gan dạ ra tay rồi, đúng lúc này cảm nhận được một luồng mãnh liệt gợn sóng, một bóng người lăng không mà đến, đạp không mà đi.

Lại một cái vương giả nhân vật!

“Bốp!”

Đạo nhân ảnh kia tốc độ cực nhanh, như là một vệt sáng, thần tốc đi tới Tiêu Gia, lộ ra hình dáng.

Chỉ thấy người này năm dáng dấp, thập phần vĩ đại, hai mắt như điện, có loại không giận tự uy cảm giác.

Hắn rơi vào Tiêu Vũ, ánh mắt lạnh lùng đảo qua, thấy Tiêu Gia bởi vì chật vật tình cảnh, ánh mắt càng ngày càng lạnh.

“10 tổ!”

Nhìn người nọ, Tiêu Hành Vũ mừng rỡ, Tiêu Gia mọi người cũng là vẻ mặt chấn động, tất cả mọi người chấn phấn.

“10 tổ? Tiêu Gia người?” Tiêu Vũ đánh giá người này, bằng cảm giác, hắn cảm thấy người này muốn Hoàng Phủ non sông khó đối phó hơn.

Kết không không xa khốc sau hận bờ ruộng tháng tình không quan sát

Người này đứng ở chỗ này, nhưng thân thể khí tức lại hầu như toàn bộ nội liễm, tựa hồ căn bản không tồn tại, làm cho người ta một loại rất thâm thúy cảm giác.

Tiêu Vũ và không biết là, Tiêu Gia, cũng không phải chỉ có một vương giả, trước mắt cái này 10 tổ, chính là Tiêu Gia khác một đại vương giả.

Tiêu Gia Thánh Tổ, nhiều năm ngủ say, nếu như loài chỉ có một vị vương giả, sợ là sớm diệt tộc, cái này Tiêu Gia 10 tổ tồn tại , mới là Tiêu Gia lực uy hiếp căn nguyên, khiến người ta không dám đánh Tiêu Gia chủ ý.

Chỉ có điều, vị này Tiêu Gia 10 tổ, thường xuyên ra ngoài, ít tại loài, khoảng thời gian này hắn vẫn vắng mặt Tiêu Gia trong vòng, một ngày kia cũng là từ ngoại giới vừa mới trở về.

“Thân là Tiêu Gia hậu nhân,

Ham muốn đối với gia tộc ra tay, đáng chém!” Tiêu Gia 10 tổ ánh mắt như là động tất tất cả, như đao bình thường rơi vào Tiêu Vũ thân thể.

Cái này 10 tổ, hiển nhiên cũng là loại kia cực kỳ mình người, không hỏi nguyên do, chẳng phân biệt được đúng sai, thứ nhất chính là muốn giết hắn, cực kỳ bá đạo.

Có điều, đối với Tiêu Gia những người này, Tiêu Vũ cũng đều quen thuộc, căn bản không hi vọng bọn họ khả năng làm rõ sai trái, quá mức tái chiến một hồi.

“Ngươi cảm thấy, ta không có thực lực đó?” Tiêu Gia 10 tổ đứng ở nơi đó, vốn hầu như không có khí tức thân thể đột nhiên bùng nổ ra ba động khủng bố.

Hắn thân thể, như là giấu diếm thế giới, tuôn ra kinh người tiếng sấm, hai mắt hình như có điện quang lấp loé, lộ ra khí tức bao phủ, làm cho này Tiêu Gia Thiên Tông, đều hai chân phát run, quỳ xuống lạy.

Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại, cái này Tiêu Gia 10 tổ, thực lực tuyệt đối cách xa ở Hoàng Phủ non sông, dù cho cùng là vương giả, cũng có được sự phân chia mạnh yếu.

Bằng cảm giác, Tiêu Vũ cảm thấy trước mắt cái này 10 tổ, hẳn là loại thực lực đó đã vượt ra khỏi cảnh giới người, là một phi thường khủng bố tồn tại.

Địch khoa không mới thuyền thuật bờ ruộng tháng ta ngón tay

“Tiêu huynh, ta đến giúp ngươi!”

Dịch Đạo vào lúc này trước, nghe giọng, hắn tựa hồ cùng 10 tổ quen biết, hơn nữa hắn thấy tận mắt Tiêu Vũ sức chiến đấu, cũng rất muốn thừa cơ hội này, diệt trừ Tiêu Vũ.

“Ông!”

Dịch Đạo đỉnh đầu, cái viên này lệnh bài chấn động, thoạt nhìn thập phần cổ điển trừ cũ, nhưng tương tự cho Tiêu Vũ thập phần cảm giác nguy hiểm.

Có thể làm Đạo Thần Cung sứ giả, Dịch Đạo thực lực ở vương giả tuyệt đối thuộc về cường giả, mà đầu hắn cái này lệnh bài càng khiến Tiêu Vũ không cách nào nhìn thấu, có chút kiêng kỵ.

Hai người này càng dự định liên thủ, muốn giết Tiêu Vũ, tình hình không thể lạc quan.

“Thùng!”

Vào lúc này, đột nhiên, một cái trống lớn bay tới, trống nặng nề, một tiếng trống vang, làm cho tất cả mọi người đều cảm giác nội tâm của mình như là bị tầng tầng nện một cái, thập phần khó chịu, ngột ngạt quá mức.

Thuyền khoa xa tâm tình bóng chỗ lạnh không khoa

Thuyền khoa xa tâm tình bóng chỗ lạnh không khoa “không người có thể giải?” Tiêu Vũ mặt một chút nghiêm túc.

“Vừa một gã vương giả?” Tiêu Vũ nhìn hướng thiên không, ngay đầu tiên nhận thấy được, lại có một vị mạnh mẽ vương giả nhân vật tới.

Trong vòng một ngày, Tiêu Gia, đúng là xuất hiện nhiều như vậy vương giả, bình thường cực nhỏ có thể thấy được vương giả nhân vật, hôm nay càng như là đã hẹn giống nhau, đồng thời đi tới Tiêu Gia.

“Ha ha, hai cái sống ngàn thanh năm vương giả nhân vật, liên thủ muốn đối phó một mười mấy tuổi thiếu niên, không biết là hơi quá đáng gì?”

Tiến lại vương giả, hiện ra thân hình của hắn.

Tiêu Vũ kinh ngạc, nghe người này lời nói, tựa hồ là đứng ở hắn bên này?

Chỉ thấy đó là một đầy mặt nụ cười năm nam tử, cho người cảm giác thập phần ôn hòa, vô cùng dễ dàng khiến người ta sản sinh cảm giác thân thiết, đứng ở một cái trống lớn, rất là siêu nhiên.

“Khách quý tới cửa, không có từ xa tiếp đón, không biết đến ta Tiêu Gia, có gì chỉ giáo?” Tiêu Gia 10 tổ cũng nghe được, người vương giả này đúng là đứng ở Tiêu Vũ bên này, chỉ bất quá hắn nói nghe tới khách khí, ngữ khí lại vẫn là hoàn toàn lạnh lẽo.

“Chỉ giáo không dám, ta chỉ là tới đón chúng ta tôn chủ trở về!” Trống vương giả vẻ mặt mỉm cười.

“Các ngươi tôn chủ?” Tiêu Gia 10 tổ lông mày giam lên, có thể bị một vương giả xưng là tôn chủ, cũng biết người này địa vị, chỉ là lúc nào, vị vương giả này tôn chủ, đi tới bọn họ Tiêu Gia?

“Chúng ta tôn chủ, là ngươi muốn giết vị kia.” Trống vương giả mỉm cười, lại một lần nữa nói.

Tất cả mọi người, kể cả Dịch Đạo cùng Tiêu Gia 10 tổ, lúc này đều sửng sốt một chút.

Tiêu Vũ, càng bị một vương giả nhân vật xưng là tôn chủ? Phải có thân phận gì, mới có thể làm cho một vương giả đối đãi như vậy?

Lúc này đừng nói là những người khác, là Tiêu Vũ chính mình cũng hết sức kinh ngạc, hắn hoàn toàn không biết là, chính mình lúc nào thành cái gì tôn chủ.

“Nói như vậy, ngươi là muốn bảo vệ hắn?” Tiêu Gia 10 tổ một chút minh bạch, không can thiệp tới người vương giả này theo như lời thật hay giả, nhưng rất rõ ràng, đối phương là vì Tiêu Vũ mà đến.

Sau kẻ thù không xa độc thuyền học tiếp ầm ĩ kỹ lông chim thuật

“Hắn là tôn chủ, nếu là có người nào muốn dùng tu vi ức hiếp, thậm chí lấy nhiều khi ít, ta tự nhiên là muốn che chở tôn chủ chu toàn.” Trống vương giả gật đầu, lời nói lại lộ ra thong dong cùng tự tin.

Sau kẻ thù không xa độc thuyền học tiếp ầm ĩ kỹ lông chim thuật “ầm!”

“Hừ, buồn cười!” Bên cạnh Dịch Đạo đột nhiên mở miệng, khinh thường nói: “Ta không can thiệp tới hắn có phải là cái gì tôn chủ, nhưng hắn giết ta Đạo Thần Cung đệ tử, chính là đắc tội rồi Đạo Thần Cung, huống hồ, nơi này là Tiêu Gia, ngươi đi tới Tiêu Gia địa phương, còn muốn đem người mang đi, dựa vào cái gì?”

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 323: Chí Đạo Vô Song

Dịch Đạo trong lời nói, có chứa hai tầng ý tứ, thứ nhất là hắn đại biểu Đạo Thần Cung, tiến lại vương giả phải mang đi Tiêu Vũ, chính là cùng Đạo Thần Cung là địch, đệ nhị, hắn cũng đang nhắc nhở Tiêu Gia 10 tổ.

Nơi này là Tiêu Gia, đối phương độc thân đã đến, nếu là dễ dàng như vậy mang đi Tiêu Vũ, không khỏi sẽ cho người cho rằng Tiêu Gia không người.

“Bằng tám chữ.” Trống vương giả nghe được đối phương nói tâm ý, cũng không tức giận, mỉm cười nói: “Vạn ngàn ngôi sao, chí đạo vô song!”

Tiêu Gia tất cả mọi người, nghe nói này tám chữ, đều là nhìn nhau mờ mịt, không người giải thích.

Nhưng Tiêu Gia 10 tổ cùng Dịch Đạo, lại là đồng thời biến sắc, Tiêu Gia 10 tổ âm thanh rõ ràng trở nên nghiêm nghị, nói: “Ngươi là Tinh Thần Các người?”

“Đúng thế!” Trống vương giả mỉm cười gật đầu.

Dịch Đạo cùng Tiêu Gia 10 tổ Thánh Tổ, lẫn nhau không nói gì.

Tại đây 10 châu đại địa, không có mấy cái thế lực là có thể làm cho Đạo Thần Cung cùng Tiêu Gia đều cảm thấy kiêng kỵ sâu đậm, này Tinh Thần Các, chính là ấy một.

Dù cho Đạo Thần Cung được xưng 10 châu thánh địa, đối mặt Tinh Thần Các, cũng không dám tùy tiện đắc tội.

Phù Đạo Minh cùng Dược Đạo Minh, những thế lực này mặc dù khổng lồ, bao trùm 10 châu, nhưng Tiêu Gia nhiều lắm thì không muốn là địch, nhưng nếu thật sự tới lúc cần thiết, đối mặt những thế lực này, cũng có thể làm được không sợ.

Thế nhưng, Tinh Thần Các cùng ba đạo minh, lại là có khác nhau rất lớn.

Tại ngoài sáng, Tinh Thần Các cùng ba đạo minh có chỗ tương tự, đều là khắp 10 châu, làm có quan hệ tu luyện các loại chuyện làm ăn, nhưng sự thật, chỉ có đạt đến độ cao nhất định người mới sẽ biết, đây là một cái phi thường khủng bố thế lực, xa không phải ba đạo minh có thể tướng.

Đối với Tinh Thần Các, sự thật Dịch Đạo hiểu rõ cũng không phải rất sâu, nhưng từ Đạo Thần Cung đi ra, hắn lại tìm được giao cho, đây là tuyệt đối không thể trêu chọc thế lực, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể cùng này 1 thế lực là địch.

Liền Đạo Thần Cung đều kiêng kỵ như vậy, có thể thấy được Tinh Thần Các khủng bố cỡ nào.

Tiêu Gia 10 tổ trầm mặc xuống, nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt biến ảo chập chờn, sát cơ kinh người, nhưng lại không dám ra tay.

Tinh Thần Các là tuyệt đối không thể trêu chọc, nhưng làm hắn thập phần để ý chính là, Tinh Thần Các vương giả nhân vật, lại gọi bằng Tiêu Vũ làm đầu chủ, điều này làm hắn lòng cảm thấy có chút bất an.

Dịch Đạo cũng là như thế, hắn không nghĩ ra, Tiêu Vũ một người thiếu niên như vậy hậu bối, làm sao lại thành Tinh

Thần Các cái gì tôn chủ, liền một vương giả nhân vật đều đối với hắn coi trọng như vậy.

“Xin hỏi hai vị, ta bây giờ có thể mang đi chúng ta tôn chủ sao?” Trống vương giả mang theo mỉm cười, ngữ khí ôn hòa, lại làm cho Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt, làm sao cũng đẹp mắt không đứng lên.

Vào lúc này, Tiêu Gia 10 tổ không có mở miệng, băng lạnh nhạt sắc mặt đứng bất động ở nơi đó.

Đối phương không mở miệng, liền cũng tương đương với cam chịu, trống vương giả cũng không nói nhiều, từ trống hạ xuống, đi tới Tiêu Vũ trước người, thập phần cung kính mà nói: “Tôn chủ, mời theo cũ dung rời đi.”

Cũ dung, hiển nhiên chính là người vương giả này tên, hắn đối với Tiêu Vũ cung kính như thế, càng làm cho Tiêu Gia 10 tổ mặt trầm như nước.

Tâm tình phức tạp hơn, tất là Tiêu Hành Vũ, hắn vạn lần không ngờ, ngày xưa hắn đã muốn tru diệt nghiệt tử, bây giờ càng lắc mình biến hóa, thành Tinh Thần Các tôn chủ.

Cái kia nhưng là một cái quái vật khổng lồ, liền Đạo Thần Cung sứ giả cùng 10 tổ rõ ràng đều không dám đắc tội, có thể thấy được là một cái dạng gì thế lực.

“Tốt!” Tiêu Vũ mặc dù hoàn toàn không hiểu tình huống, nhưng là có thể thấy người vương giả này không có ác ý, bây giờ rời đi, là hắn lựa chọn tốt nhất.

“Keng!”

Thuyền kẻ thù không khoa độc địch thuật tiếp cô chút nào cánh buồm thi

Thuyền kẻ thù không khoa độc địch thuật tiếp cô chút nào cánh buồm thi Tiêu Gia 10 tổ trầm mặc xuống,

Nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt biến ảo chập chờn, sát cơ kinh người, nhưng lại không dám ra tay.

Hắn thu hồi lấy ra chôn chuông thần, chuông thần bay trở về trước khi, nhẹ nhàng chấn động, tiếng chuông bên dưới Húc Minh trưởng lão, liền gào thảm âm thanh đều chưa từng phát sinh, chính là biến thành một vũng máu.

Tình cảnh này để Tiêu Gia 10 tổ lông mày run run một hồi, mắt sát cơ tăng mạnh, nhưng cuối cùng vẫn là không có ra tay, chỉ là lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Gia mọi người, lúc này chỉ cảm thấy lòng vạn phần uất ức, Tiêu Vũ ở ngay trước mặt bọn họ giết Tiêu Gia một trưởng lão, nhưng cả gia tộc dưới, lại là người nào đều không dám mở miệng, liền 10 tổ đều lựa chọn trầm mặc.

Bị một nhà mình hậu bối đưa tới mức độ này, chuyện hôm nay nếu là truyền ra ngoài, Tiêu Gia nhất định bộ mặt không ánh sáng.

Dằn vặt lâu như vậy, một ngày kia Tiêu Vũ sớm có một loại cảm giác mệt mỏi, ở cũ dung cùng đi, hắn đi tới cái kia mặt trống lớn, không có lại mở miệng nói một câu, cũng không có hồi đầu lại nhìn Tiêu Gia một chút.

“Cáo từ!” Cũ dung quay đầu lại, lưu lại một cái mỉm cười, sau đó khống chế trống lớn, hóa thành một vệt sáng, này đi xa.

Thuyền khoa khoa độc sau bóng chỗ ầm ĩ cánh buồm thuật độc

Tiêu Gia mọi người, nhìn cái kia thần tốc biến mất ở phía chân trời làm hai người, mỗi người tâm tư nặng nề, sắc mặt phức tạp, Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt không dứt biến ảo, cuối cùng phất một cái ống tay áo, cũng là ở chỗ này biến mất, tiến vào Tiêu Gia ở chỗ sâu trong.

Người còn lại, Dịch Đạo lòng tràn đầy không cam lòng, Tiêu Hành Vũ lòng càng mùi vị phức tạp, mà một người khác bị sơ sót vương giả nhân vật, Phù Đạo Minh phù vương Lữ Nhạn Thăng, lòng cũng là lo sợ bất an.

Sau khoa khoa Quỷ kết học chiến tháng vâng phía sau địch

Hắn lặng yên rời đi, chỉ lo Tiêu Vũ lại đột nhiên quay lại, dù cho hắn là Phù Đạo Minh vương giả, nhưng bây giờ Tiêu Vũ lắc mình biến hóa, thành Tinh Thần Các tôn chủ, chính là hắn cũng là vạn vạn không đắc tội được.

“Tiêu tộc chủ.” Dịch Đạo mặc dù không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể tạm thời buông việc này, giờ phút này tâm hắn còn nghĩ về một chuyện khác, gọi tới Tiêu Hành Vũ, nói: “Lúc trước ở Thánh Sơn tên cuối cùng thiếu niên, ta muốn đưa hắn thu vào Đạo Thần Cung, không biết ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ngươi nói chính là…… Tiêu Kỷ?” Tiêu Hành Vũ còn đắm chìm trong phức tạp tâm tình, nghe vậy có chút thất thần, chốc lát sau mới phản ứng được Dịch Đạo chỉ người.

Hắn lòng không khỏi bay lên hy vọng, hôm nay Tiêu Vũ làm tất cả thái quá chấn động, cho người chấn động quá lớn, giờ phút này nghe đến Dịch Đạo nói, hắn mới đột nhiên thức tỉnh, bọn họ Tiêu Gia, còn có một cái Tiêu Kỷ!

Mặc dù tướng có thể trảm vương giả Tiêu Vũ mà nói, Tiêu Kỷ thực lực tựa hồ cũng không tính mạnh mẽ, nhưng hắn nắm giữ thiên tư, lại là không kém gì bất luận người nào, nếu có thể đi vào Đạo Thần Cung, ngày sau có lẽ sẽ Tiêu Vũ càng mạnh mẽ hơn!

Bên này nói, cũng làm cho Tiêu Gia uể oải tất cả mọi người chấn phấn.

Kết khoa không phương xa thuyền thuật chiến dương bờ ruộng tinh học

Điều này cũng làm cho bọn họ nhớ tới, bọn họ còn có Tiêu Kỷ, tướng bên dưới, Tiêu Vũ tính là gì? Dùng Tiêu Kỷ thiên tư, chỉ cần có thể vào Đạo Thần Cung, trở thành vương giả là chuyện sớm hay muộn, đến lúc đó, chính là gặp lại Tiêu Vũ, cũng tuyệt đối mạnh hơn nhiều Tiêu Vũ.

Kết khoa không phương xa thuyền thuật chiến dương bờ ruộng tinh học Hắn lòng không khỏi bay lên hy vọng, hôm nay Tiêu Vũ làm tất cả thái quá chấn động, cho người chấn động quá lớn, giờ phút này nghe đến Dịch Đạo nói, hắn mới đột nhiên thức tỉnh, bọn họ Tiêu Gia, còn có một cái Tiêu Kỷ!

Tiêu Vũ bây giờ mặc dù mạnh mẽ, nhưng hắn đắc tội rồi Đạo Thần Cung, loạn thế vừa đến, không cách nào tiến vào Đạo Thần Cung Tiêu Vũ, nhất định sẽ bị Tiêu Kỷ xa xa bỏ rơi.

Nghĩ vậy tất cả, Tiêu Gia cái kia đê mê tâm tình bị đè nén, mới dần dần có điều cải thiện, sau đó sự tình, chính là Tiêu Hành Vũ gọi tới Tiêu Kỷ, tự mình nói rõ với hắn việc này.

Tiêu Gia sự tình, Tiêu Vũ lúc này sớm không quan tâm chút nào.

Hắn đang ở một cái trống lớn, lăng không phi hành, ngay lập tức vạn dặm, lại không cảm giác được cuồng phong, này mặt trống lớn hoàn toàn bị vương giả Thần lực vây quanh, thân thể tại đó, thập phần an ổn.

Ở Tiêu Gia lúc, Tiêu Vũ bá đạo hung hăng, giống như Chiến Thần, mà giờ khắc này, theo rời xa Tiêu Gia, hắn thân thể khí tức diệt hết, cả người như là mất đi hơn nửa đời cơ, trở nên hết sức yếu ớt.

Kết không khoa khoa mới địch bóng chỗ lạnh thuyền sau chút nào

Kết không khoa khoa mới địch bóng chỗ lạnh thuyền sau chút nào Bị một nhà mình hậu bối đưa tới mức độ này, chuyện hôm nay nếu là truyền ra ngoài, Tiêu Gia nhất định bộ mặt không ánh sáng.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 324: Thần Bí Linh Vị

“Không cần phải lo lắng, trở lại Tinh Thần Các sau, ta sẽ tìm người thay thế ngươi khôi phục. ” Cổ Dung nhìn ra, Tiêu Vũ tuy là nhận sự giúp đỡ thủ đoạn tạm thời đạt đến vương giả cảnh giới, tuy nhiên bởi vậy bỏ ra giá cả, mỉm cười an ủi.

Hồi tưởng lúc trước việc, hắn cũng là lòng tràn đầy thổn thức, một giới thiếu niên, lại có thể làm được chém giết vương giả, nếu không có tận mắt nhìn thấy, hắn tuyệt đối không thể tin được dạng này sự tình.

Đối với Tiêu Vũ, hắn cũng coi như hiểu ra, ít nhất Tiêu Vũ đời này qua lại, hắn biết tất cả, cũng bởi vì như thế, hắn đối với thiếu niên này thập phần thưởng thức, thậm chí cảm thấy có chút khâm phục.

Để người thân, giận dữ dám giết vương giả, khí phách như thế, chính là Cổ Dung sống nhiều năm, cũng tự nhận có chút không bằng.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói gì, hắn giờ phút này, chỉ có một loại sâu sắc cảm giác mệt mỏi, liền Tinh Thần Các vì sao tôn hắn làm chủ, hắn đều không có lòng đi hỏi, thật sự là quá hư nhược cùng mệt mỏi.

Cổ Dung tựa hồ cũng có thể hiểu được, cười cười không lên tiếng nữa.

Xếp bằng ở trống lớn, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, quan sát bên trong thân thể tự thân.

Trận chiến này, chém giết vương giả, hắn dùng 1 tính đến tôn xương ngón tay, mượn tới vương giả tu vi, vượt qua nhiều cảnh giới, tuy nhiên bởi vậy, bỏ ra giá thật lớn.

Trước lúc này, Tiêu Vũ vốn tưởng rằng, hắn có thể ở mượn tới vương giả lực lượng sau làm được không việc gì, có thể sẽ trở nên suy yếu một trận, nhưng kết quả cuối cùng, lại là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Hắn đánh giá thấp vị chí tôn kia sức mạnh, chí tôn lực lượng, đều là độc nhất vô nhị người, một đạt được cảnh giới chí tôn người, tu vi của hắn, hắn đối với thiên địa lĩnh ngộ, hắn đạo, một đời đều sẽ chỉ thuộc về người này.

Đặc biệt là loại kia cao nhất chí tôn, bọn hắn lực lượng càng bá đạo hơn.

Kết xa khoa không tình thuyền hận tiếp ầm ĩ địch sườn núi sau

Tiêu Vũ mượn tới không thuộc về mình chí tôn lực lượng, này chí tôn lực lượng là chỉ tôn vị nào chí tôn làm chủ, hắn mạnh mẽ mượn dùng, giá cả là của mình trong cơ thể tu vi và Thần lực cơ hồ bị mượn tới chí tôn lực tàn phá không còn.

Thời điểm này, trong cơ thể hắn mấy viên ngôi sao, đều đã lờ mờ, mặc dù vẫn tồn tại, nhưng khi Thần lực, lại là hầu như diệt hết, biến thành mấy viên tử tinh.

Ngoài ra, liền bất diệt âm dương trải qua, vào thời khắc này đều ngừng vận chuyển, bộ này trải qua vẫn rất thần bí, sâu không lường được, bây giờ tựa hồ cũng biến thành suy yếu, khó có thể vận chuyển.

Và bây giờ, Tiêu Vũ trong cơ thể Thần lực cũng cơ hồ đều khô cạn, hắn hiện tại, có thể nói liền một phàm nhân cũng không bằng, không chỉ không cách nào vận dụng tu vi, thậm chí người phàm còn muốn suy yếu.

Mở mắt ra, Tiêu Vũ mắt lại không dao động, bình tĩnh mà nhìn về phía trước, như là chẳng có chuyện gì phát sinh.

Điều này làm cho bên cạnh Cổ Dung âm thầm gật đầu, hắn có thể cảm nhận được Tiêu Vũ lúc này trạng thái, cũng có thể đoán được đây là Tiêu Vũ mạnh mẽ đột phá đến vương giả cảnh giới mang tới hậu quả.

Như thế lên lên xuống xuống, một người thiếu niên như vậy, lại có thể bình tĩnh như vậy, hắn đối với Tiêu Vũ không khỏi lại coi trọng một chút.

Trống lớn bay nhanh, lướt qua vô tận núi sông, không biết bay vùn vụt bao nhiêu vạn dặm, sớm đã ra khỏi Hạo Châu, không biết thỉnh giáo nơi nào mà đi.

Tiêu Vũ giờ phút này, lại là cái gì cũng không quan tâm, lẳng lặng ngồi xếp bằng, tùy ý Cổ Dung đưa hắn mang đi nơi nào.

Trống lớn rơi xuống đất, Cổ Dung cho Tiêu Vũ an bài nơi ở, Tiêu Vũ cũng không đi hỏi đây là nơi nào, chỉ là hỏi dò Cổ Dung, đối với Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật có biện pháp nào hay không.

“Cỡ này chú thuật, ta cũng không có cách nào, có điều nếu là linh vị ra tay, làm có hi vọng.” Cổ Dung như thế đáp.

Tiêu Vũ hỏi dò người thần chủ kia là ai, Cổ Dung nhưng không có tiết lộ, chỉ nói đó là một thủ đoạn thông thiên, không thể nào tưởng tượng được tồn tại, và đối với Tiêu Vũ thập phần coi trọng.

Đến lúc này,

Tiêu Vũ mới hỏi lên, vì sao Tinh Thần Các sẽ gọi hắn là tôn chủ, nhưng mà Cổ Dung lại biểu thị không biết, chỉ nói hết thảy đều là linh vị dặn dò.

Điều này làm cho Tiêu Vũ bao nhiêu hơi nghi hoặc một chút, người thần chủ kia rốt cuộc là nhân vật dạng gì, làm sao sẽ đối với hắn coi trọng như vậy? Nghe Cổ Dung nói, đối với người kia kính như thần minh, cũng không biết đó là một như thế nào nhân vật cường đại.

“Linh vị đồng ý ra tay, để cho ta mang mẹ ngươi tiến đến.” Một thời gian quá khứ, Cổ Dung báo cho Tiêu Vũ, muốn đem Lâm Vũ Nhu mang đi, đi gặp vị thần chủ kia.

“Linh vị bây giờ nơi nào? Ta có thể không gặp một lần?” Tiêu Vũ có điều do dự, hắn thái quá coi trọng Lâm Vũ Nhu, nếu là giao cho một hoàn toàn không biết thân phận người, bao nhiêu có chút không quá yên lòng.

“Linh vị bây giờ trong khi chuẩn bị một ít chuyện, không tiện gặp ngươi, có điều ngươi đều có thể yên tâm, linh vị đối với ngươi tuyệt không ác ý.” Cổ Dung có vẻ có chút khó khăn.

Tiêu Vũ do dự, không biết có phải hay không là nên tín nhiệm, nhưng mà Lâm Vũ Nhu thân thể chú thuật, cho tới bây giờ khoảng cách nguyền rủa phát đã không xa, nếu lại không cách nào mở ra, có lẽ thật có thể sẽ chết.

Mà hắn bây giờ trạng thái này, cùng một phàm nhân đều không hề khác gì nhau, căn bản không có cách nào.

Suy tư luôn mãi, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn đồng ý, không nói cái khác, chỉ là hắn bây giờ ngay cả một người phàm cũng không bằng, đối phương cấp độ kia nhân vật nếu muốn làm hại mẹ con bọn hắn, căn bản không cần thủ đoạn gì.

Sau kẻ thù khoa xa độc thuyền xem kỹ chiến lạnh từ chỗ sườn núi

Tiêu Vũ đem việc này báo cho Lâm Vũ Nhu sau, Lâm Vũ Nhu lại là lắc đầu, ở nàng mắt, tính mạng của nàng đã muốn đi tới cuối, còn lại không đến mấy tháng.

Tại đây có hạn thời gian trong, nàng đối với gặp lại Tiêu Vạn Thiên, cũng đã không ôm hy vọng, này thời khắc cuối cùng, chỉ muốn ở lại Tiêu Vũ bên cạnh, cùng con của mình vượt qua điểm cuối của sinh mệnh thời khắc.

Tiêu Vũ lần nữa khuyên bảo, và hướng về Lâm Vũ Nhu bảo đảm, nàng nhất định có thể gặp lại Tiêu Vạn Thiên, dù cho trời xuống đất, hắn cũng sẽ đem Tiêu Vạn Thiên tìm tới.

Gặp Tiêu Vũ thật tình như thế, Lâm Vũ Nhu mặc dù không ôm hy vọng, nhưng là không muốn Tiêu Vũ lo lắng, cuối cùng vẫn đồng ý, bị Cổ Dung mang đi, cùng Tiêu Vũ phân biệt.

Lâm Vũ Nhu rời đi sau khi, Tiêu Vũ mỗi ngày đều ở đây thử vận chuyển Thần lực, điều động bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết.

Nhưng mà, trong cơ thể hắn cuối cùng một tia Thần lực đều biến mất, hai công lớn quyết giống như hóa thành thần thiết, vô luận hắn làm sao vận chuyển, đều là vẫn không nhúc nhích.

“Vị này là Dược Đạo Minh dược vương, tin tưởng có thể giúp ngươi khôi phục.” Cổ Dung đối với Tiêu Vũ sự tình thập phần lòng, tìm tới một vị dược vương, muốn thay thế Tiêu Vũ khôi phục bị hao tổn thân thể.

Nhưng mà, vị này dược vương cũng là bó tay toàn tập, chỉ để lại một câu nói sau liền rời đi, “Thần lực khô cạn, sinh cơ tiệm thất, trừ phi có dược đạo Đế giả, nếu không khôi phục vô vọng, tha thứ ta bất lực!”

Đối với kết quả này, Tiêu Vũ sớm có đoán trước, trạng thái của hắn bây giờ, ngay cả chính hắn cũng không biết nên thế nào tài năng khôi phục, một giới dược vương, làm sao lại có biện pháp.

Cổ Dung thở dài, mở lời an ủi, gọi bằng vô luận bỏ ra cái giá gì, muốn dùng biện pháp gì, đều nhất định sẽ giúp Tiêu Vũ khôi phục, Tiêu Vũ cười cảm tạ, bởi vì có thể cảm giác được Cổ Dung nói là nghiêm túc, đều không phải là chuyện cười.

Tôn xa tình tôn bóng chỗ cô không khoa độc

Lại qua mấy ngày, Cổ Dung báo cho Tiêu Vũ, mẫu thân hắn thân thể chú thuật đã ổn định, có thể bảo đảm mấy năm trước sẽ không nguyền rủa phát, nhưng muốn triệt để giải trừ, lại là phải vài loại hiếm thấy linh vật.

Này vài loại linh vật đều hết sức hiếm hoi, mặc dù là Tinh Thần Các, thế lực khắp 10 châu, được xưng có thể tìm được thế gian chí bảo, cũng không có mấy thứ này.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 325: Bình Thản

Biết được Lâm Vũ Nhu trong cơ thể chú thuật trong khoảng thời gian ngắn sẽ không phát tác, Tiêu Vũ lòng cảm thấy an tâm không ít, chỉ cần còn có hy vọng, hắn tin tưởng ngày sau luôn có thể giải trừ.

)

Hắn vừa ở cái địa phương này an tâm cư ngụ một quãng thời gian, sau đó hướng về Cổ Dung từ giã, muốn tự mình rời đi.

“Ngươi muốn rời khỏi?” Cổ Dung biết được Tiêu Vũ dự định, thập phần bất ngờ, nói: “Ngươi bây giờ trạng thái, như thế gay go, ở lại chỗ này, có lẽ còn có biện pháp, ngươi thật dự định rời đi?”

Kết khoa khốc kết bóng bờ ruộng dương từ sở học

Bây giờ Tiêu Vũ, hoàn toàn là một phàm nhân, nếu là lưu lại, dựa vào Tinh Thần Các năng lực, có lẽ còn có hy vọng khôi phục lại, Cổ Dung thật sự có chút không hiểu, ở như thế dưới tình hình, Tiêu Vũ làm sao lại muốn rời đi.

“Đa tạ Cổ tiên sinh hảo ý, có điều không cần.” Tiêu Vũ cự tuyệt Cổ Dung giữ lại.

Nhục thể của hắn, chính hắn rõ ràng nhất, dù cho tiếp tục lưu lại Tinh Thần Các, cũng khó có hi vọng khôi phục, mặc dù trước mắt hắn cũng còn không có khôi phục đầu mối, nhưng đem hy vọng ký thác vào người khác, cũng không phải tác phong của hắn.

“Ngươi thật quyết định gì? Ngươi phải biết rằng, dùng tình trạng của ngươi bây giờ, nếu là gặp gỡ trước đây kết thù kết oán người, hoặc là Tiêu Gia người, sẽ vô cùng nguy hiểm.” Cổ Dung biểu hiện có chút lo âu.

Thuyền khoa xa khốc tôn bóng chỗ ầm ĩ cho nên chút nào xem kỹ

Địch không phương xa tôn bóng tiếp ầm ĩ lạnh chủ sau

Ở vùng đất này, Tiêu Vũ kẻ thù có thể không tính là ít, chỉ sợ là Tiêu Gia người thấy hắn, đều sẽ muốn ra tay với hắn, hắn loại trạng thái này rời đi, thật sự là phi thường quyết định nguy hiểm.

“Ta đáp ứng rồi mẫu thân ta, muốn đi tìm đến cha ta, còn thân thể của ta, tin tưởng luôn có biện pháp có thể khôi phục.” Tiêu Vũ đã quyết định đi.

Thuyền khoa xa xa khốc sau xem kỹ chiến cô địa chiến thi

Thuyền kẻ thù khoa độc sau hận tiếp ầm ĩ tôn sớm xuyên qua

Nhục thể của hắn, chỉ có rời đi mới có hi vọng khôi phục, hơn nữa muốn khôi phục lại, hắn còn chỉ có thể dựa vào chính mình, nếu như chính hắn cũng không có cách nào, tin tưởng thế gian này không ai có thể giúp đạt được hắn.

Thuyền kẻ thù khoa độc sau hận tiếp ầm ĩ tôn sớm xuyên qua khoảng thời gian này, nội tâm của hắn ngược lại càng ngày càng bình tĩnh, kiếp trước thân là chí tôn, sống năm mươi vạn năm, cảm giác này, cách hắn thực sự quá xa, xa đến đã sớm bị hắn lãng quên.

Mắt thấy Tiêu Vũ đã quyết định, Cổ Dung cũng biết Tiêu Vũ dạng này người vô cùng có chủ kiến, cũng là không muốn giữ lại.

Tiêu Vũ như vậy độc thân rời đi, một thân một mình, không có mục đích, dạng này đạp đường đi, liền chính hắn, cũng không biết đem muốn đi nơi nào.

Biến thành người phàm, hắn không muốn có tốc độ cực nhanh, ngày xưa ngay lập tức vạn dặm tốc độ bây giờ đối với hắn mà nói cực kỳ xa xôi, hắn hiện tại như là một người bình thường giống nhau, một bước một dấu chân, ở vùng đất này cất bước.

Tuy là mất đi hết thảy tu vi, nhưng Tiêu Vũ lòng cũng không bình tĩnh, hắn tin tưởng đây chỉ là tạm thời.

Kiếp trước làm qua đệ nhất chí tôn, trải qua lên voi xuống chó, dòng suy nghĩ của hắn sớm đạt được một người thường không cách nào tưởng tượng trình độ, bây giờ mặc dù thành người phàm, lại cũng làm cho hắn có một phen đặc biệt cảm ngộ.

Trong một đoạn thời gian này, Tiêu Vũ lung tung không có mục đích, đi qua rất nhiều nơi, đã không có cực nhanh cùng tu vi, hắn đến mỗi một chỗ, đều có một loại chân thật nhất lĩnh hội, từng cái chỗ hắn đi qua, đều lưu lại hắn đặc hữu dấu chân.

Loại cảm giác này, lúc trước hắn tu vi vẫn còn thời gian, không cách nào cảm nhận được.

Nhìn thế gian sầm uất, lịch pháp đời người muôn màu, Tiêu Vũ đột nhiên như biến thành chúng sinh số một bình thường một thành viên, đã không còn chỗ đặc thù gì.

Khoảng thời gian này,

Nội tâm của hắn ngược lại càng ngày càng bình tĩnh, kiếp trước thân là chí tôn, sống năm mươi vạn năm, cảm giác này, cách hắn thực sự quá xa, xa đến đã sớm bị hắn lãng quên.

Hắn tựa hồ quên đi hết thảy, quên đi đời này trải qua qua hết thảy, cũng quên đi kiếp trước chí tôn vị trí.

Hắn hôm nay, là một bình thường người bình thường, không có chiến lực kinh người, sẽ mệt nhọc, sẽ bị bệnh, sẽ bị thương, tất cả phổ thông không thể phổ thông hơn nữa.

Đi rồi hồi lâu, Tiêu Vũ từ đầu đến cuối không có một mục đích, loại này cực kỳ bình thường chất phác cảm thụ, để tâm hắn mơ hồ có loại cảm ngộ, thế nhưng nhưng không cách nào bắt, hắn cũng không bắt buộc, hết thảy đều thuận theo tự nhiên.

Hắn hôm nay, thật có thể nói là một thân một mình, bên cạnh chẳng có cái gì cả, liền cái kia trắng đen hai cái cá nhỏ, đều không có xuất hiện lại qua, bởi vì hắn đã triệt để trở thành một phàm nhân, liền thân hóa giới phù, đều không có mở ra năng lực.

Tôn xa khoa mới sau thuật chỗ tháng cát cát

Ở vùng đất này vừa đi vừa nghỉ, Tiêu Vũ đi qua rất nhiều nơi, có cổ xưa phồn hoa đại thành, có gỗ lớn che trời rừng rậm, cũng có rời xa trần thế thôn trang.

Hắn dùng một loại khác góc độ cùng ánh mắt, một lần nữa đối xử vùng thế giới này, mặc dù trong cơ thể tu vi vẫn là khó khôi phục, nhưng một loại kia nếu như không có, liền hắn thân là chí tôn lúc đều chưa từng có cảm thụ, lại là càng ngày càng rõ ràng.

Bước qua núi non sông suối, đi qua phố xá núi hoang, Tiêu Vũ cuối cùng ở một cái xa xôi thôn trang nhỏ dừng lại, hoàn toàn sáp nhập vào cuộc sống ở nơi này.

Thôn trang này rời xa trần thế, hầu như cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách, thôn mấy trăm hộ người ta, trải qua nhất là bình thản chất phác tháng ngày, đối với Tiêu Vũ tới nói, cuộc sống ở nơi này, hết thảy đều có vẻ chân thật như vậy, mà xa xôi.

Đi tới nơi này, Tiêu Vũ thành thôn trang này một thành viên, hắn cho mình đóng một gian phòng nhỏ, mỗi ngày cùng người trong thôn cùng sinh hoạt, để một ngày ba bữa mà bận rộn.

Thôn người trong trang, cơ hồ đều chưa từng đi ngoại giới, rất là chất phác, đối với Tiêu Vũ cái này ngoại lai người, bọn họ đều tràn đầy tốt, nhưng nhưng cũng không bài xích, cũng không có cái gì lòng phòng bị, chỉ vì nội tâm thái quá tinh thuần.

Sau khoa tình kẻ học sau chiến ầm ĩ thuật hận dương

Tiêu Vũ rất nhanh thích cuộc sống ở nơi này, thành thôn trang một thành viên.

Sau khoa tình kẻ học sau chiến ầm ĩ thuật hận dương biến thành người phàm, hắn không muốn có tốc độ cực nhanh, ngày xưa ngay lập tức vạn dặm tốc độ bây giờ đối với hắn mà nói cực kỳ xa xôi, hắn hiện tại như là một người bình thường giống nhau, một bước một dấu chân, ở vùng đất này cất bước.

“Mạc Đại Ca, ngươi ở đâu? Cha ta mới từ ngọn núi đi săn trở về, đây là hắn để cho ta mang cho ngươi.”

Trong lúc vô tình, Tiêu Vũ đi tới toà này thôn trang, đã là trôi qua hơn phân nữa năm, một ngày kia, một mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, dẫn theo một tảng lớn thịt thú vật, ngó dáo dác đi tới chỗ ở của hắn.

“Hổ Tử, ngươi lấy về a, sau đó cùng cha ngươi nói, lại có thịt thú vật, giữ lại tự mình ăn đi, nhà các ngươi điều kiện cũng không giàu có.”

Tiêu Vũ theo phòng đi ra, hắn hiện tại một thân quần áo vải thô, hoàn toàn xác đã đi ngày xưa mũi nhọn, triệt để thành một núi thiếu niên.

“Mạc Đại Ca, ngươi đừng nói giỡn, ta nếu dám đem thịt này lấy về, cha ta còn không phải đánh chết ta?” Hổ Tử gãi đầu một cái, nói: “Hơn nữa, nếu không phải là có ngươi, mẹ ta nửa năm trước sớm mất mạng, cha ta lần vào núi bị thương, cũng là Mạc Đại Ca ngươi chữa lành, Mạc Đại Ca ngươi đối với chúng ta nhà ân tình, ta và cha ta đời này đều báo đáp không dứt, điểm ấy thịt thú vật đáng là gì?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, thôn trang này thôn dân, qua tháng ngày đều vô cùng bình thường, chủ yếu dùng vào núi đi săn mà sống.

Lúc trước hắn sơ đến chỗ này lúc, Hổ Tử mẫu thân thân thể nhuộm bệnh nặng, hắn dựa vào chính mình đối với dược lý giải thích, vì đó làm một chút thảo dược, đem chữa khỏi.

Thuyền khoa khoa tình thuyền hận từ cô sau cát bóng

Từ đó về sau, thôn thôn dân phàm là bị thương bị bệnh, đều sẽ đi tới hắn nhìn. Thôn trang người sinh sống chất phác, không có mấy nhà giàu có, Tiêu Vũ cũng chưa từng thu qua bọn họ tiền xem bệnh.

Cũng bởi vì như thế, người trong thôn đều đối với hắn thập phần cảm kích, dù cho sinh hoạt không dễ, nhưng chỉ cần có cái gì ăn uống, đều sẽ hướng về hắn nơi đây đưa, loại chuyện này ở thôn nhỏ, đã là thành bình thường nhất sự tình.

Hổ Tử một nhà, bình thường chủ yếu chính là dựa vào Hổ Tử cha vào núi đi săn, để duy trì kế sinh nhai, có thể núi hung hiểm, những thôn dân này mỗi lần vào núi, đều là vô cùng hành động.mạo hiểm.

Nhưng dù cho như thế, chỉ cần đi săn có thu hoạch, Hổ Tử vẫn sẽ trước tiên lấy được thịt thú vật phân ra hơn một nửa, đưa đến Tiêu Vũ nơi đây.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 326: Liễu Nhi

“Vậy ngươi trở về, thay ta cám ơn phụ thân ngươi. ” Tiêu Vũ chỉ có thể mỉm cười đem này thịt thú vật nhận lấy.

Này thịt thú vật chỉ là dã thú bình thường, đều không phải là dị thú, bất quá đối với này thôn trang nhỏ người mà nói, cũng là thập phần vật trân quý.

“Không cần cảm ơn không cần cảm ơn, khà khà, chỉ cần Mạc Đại Ca ngươi đồng ý nhận lấy thịt thú vật, cha ta không biết là có bao nhiêu hài lòng.” Gặp Tiêu Vũ nhận lấy thịt thú vật, Hổ Tử cười hắc hắc.

Nhìn hắn như thế, Tiêu Vũ lòng lại là có loại cảm thụ khác biệt, thôn nhỏ sinh hoạt bình thản chất phác, thôn người cơ hồ đều là phàm nhân, nhưng những người này nhưng dù sao ở bình thản làm cho người ta ấm áp.

Bởi vì hắn muốn rời xa trần thế, qua một đoạn an tĩnh tháng ngày, này đây đi tới thôn trang này, lại dùng Mạc Vong tên, bởi vì hắn lo lắng, nếu để cho Tiêu Gia hoặc là Hoàng Phủ bộ tộc người biết hắn ở đây, sẽ cho những thứ này hiền lành thôn dân đưa tới tai nạn, cho nên lựa chọn ẩn giấu thân phận.

“Mạc Đại Ca, Mạc Đại Ca.”

Hai người trong khi phòng nói chuyện, ngoài phòng lại truyền tới một thanh âm, nghe tới như là cô gái.

“Khà khà, Mạc Đại Ca, xem bộ dáng là Liễu Nhi vừa tới tìm ngươi, sớm biết rằng như vậy, ta đi trước một bước, không quấy rầy ngươi.” Hổ Tử nghe được cái này âm thanh, đối với Tiêu Vũ lộ ra một bộ nam nhân đều hiểu vẻ mặt.

“Ngươi nói bậy gì đấy?” Tiêu Vũ trừng Hổ Tử một chút, tức giận nói.

“Ta cũng không có nói bừa!” Hổ Tử lập tức nghiêm túc, nói: “Bây giờ trong thôn người nào không biết, Liễu Nhi đối với Mạc Đại Ca ngươi hữu tình, Liễu Nhi nhưng thôn chúng ta xinh đẹp nhất cô nương, nói thật nha, không muốn nàng yêu thích chính là Mạc Đại Ca ngươi, đừng nói trong thôn những người khác, là ta đều muốn cùng cướp lấy 1 cướp lấy!”

Hổ Tử đang khi nói chuyện, cửa đã là xuất hiện một cô thiếu nữ bóng người, Hổ Tử thấy vậy, nhỏ giọng, đối với Tiêu Vũ nói: “Mạc Đại Ca, Liễu Nhi nhưng cô nương tốt, đã xinh đẹp vừa hiền lành, ở trong thôn không biết bao nhiêu người thích đây, ngươi cần phải cảm tạ cố gắng đối với nàng!”

Tiêu Vũ lườm hắn một cái, vừa định nói chút gì, Liễu Nhi cũng đã vào phòng, chỉ đành câm miệng, những lời này tổng không thể làm Liễu Nhi mặt đi nói.

“Hổ Tử, ngươi đã ở a, lại đến cho Mạc Đại Ca đưa thịt thú vật?” Cô gái Liễu Nhi vào phòng, mới phát hiện trong phòng còn đứng Hổ Tử.

Nàng mười bảy mười tám tuổi hình dạng, mặc dù mặc mộc mạc, dung mạo lại là thập phần tinh xảo, nhưng cũng không giống Tiêu Vũ dĩ vãng thấy qua hết thảy nữ tử, trước đây những cô gái kia đều làm cho người ta một loại thật cao ở khoảng cách cảm giác, có thể Liễu Nhi cho người cảm giác, lại hết sức bình thường, rất là để thân thiết.

Nhìn thấy phòng còn có người thứ 3, Liễu Nhi nói chuyện đồng thời, gương mặt cũng không hiểu có chút đỏ bừng, như là bị người phá vỡ tâm sự giống nhau.

“Khà khà, đúng vậy, bất quá ta thịt thú vật đã đưa xong, Liễu Nhi ngươi và Mạc Đại Ca từ từ tán gẫu.” Hổ Tử cười hắc hắc, ánh mắt quét một vòng Tiêu Vũ, vừa quét một vòng Liễu Nhi, có vẻ rất là ám muội.

Điều này làm cho cô gái Liễu Nhi càng sắc mặt đỏ chót, ấp a ấp úng nói: “Ta…… ta chỉ là cho Mạc Đại Ca đưa, ngươi…… ngươi đừng nghĩ bậy.”

Nói đến việc này, Hổ Tử sắc mặt cũng là nghiêm, sốt sắng mà thấy Tiêu Vũ, nói: “Mạc Đại Ca, thân thể của ngươi…… còn là như vậy gì?”

“Bệnh cũ, không lo lắng.” Tiêu Vũ mỉm cười lắc đầu.

Địch khoa không tâm tình hận từ lạnh hiện ra bóng xem kỹ

Khoảng thời gian này, thân thể của hắn đã xảy ra một loại trách biến hóa, liền hắn đều không hiểu rõ lắm, để hắn không chỉ không cách nào vận dụng một tia tu vi, càng suy yếu không có, ba ngày hai con bị bệnh, hoàn toàn thành một ma ốm.

“Mạc Đại Ca, đây là cha ta mới từ ngọn núi mang về, đối với thân thể của ngươi mới có lợi, ngươi…… ngươi nhớ tới dùng.” Liễu Nhi cố nén ý xấu hổ, đưa tay một túi thảo dược đưa cho đến.

“Thay ta cám ơn Liễu thúc thúc.” Tiêu Vũ đưa tay tiếp nhận, mặc dù biết những thuốc này đối với hắn và không có tác dụng gì, nhưng cũng không nỡ từ chối người ta có ý tốt.

“Không cần cảm ơn, Mạc Đại Ca, cái kia ta đi trước.” Liễu Nhi cúi đầu, lén lút nhìn Tiêu Vũ một chút, lại vừa vặn đối với Tiêu Vũ ánh mắt, nhất thời như là một con con thỏ con bị giật mình, xoay người giống vậy trốn đi.

Tiêu Vũ đối với cái này không khỏi cười khổ, như thế con gái thái độ, hắn há có thể không nhìn ra, mặc dù không muốn thương tổn Liễu Nhi, nhưng là khổ não, như thế nào mới có thể làm cho nàng minh bạch.

“Mạc Đại Ca, ta đây cũng đi rồi.” Hổ Tử cũng hướng về Tiêu Vũ cáo từ, trước khi đi như là đột nhiên nghĩ tới cái gì, vừa là hỏi: “Đúng rồi Mạc Đại Ca, Lý Lục Thúc nghe nói hôm nay trở về, lại muốn ở đầu thôn dạy chúng ta một vài cường thân phương pháp đâu, ta nghe những pháp môn này đối với thân thể của ngươi cũng mới có lợi đâu, ngươi đi không?”

“Lý Lục Thúc?” Tiêu Vũ nhớ tới, cái này Lý Lục Thúc tại đây thôn có chút uy vọng, tựa hồ là hiểu được nhất định phương pháp tu luyện, có một chút thực lực, chỉ có điều thường xuyên ra ngoài, rất ít trở về.

Thôn trang nam nhi, đều ngóng trông võ lực, bởi vì vào núi đi săn là phi thường chuyện nguy hiểm, có thực lực cường đại, có thể cho sinh hoạt sống rất tốt.

“Tốt, ta tối nay đến xem.” Hắn gật gù, hơn nửa năm này hắn rất ít rời đi phòng của mình, bây giờ đột nhiên cũng có đi lại một chút tâm tư.

Nghe nói Tiêu Vũ cũng muốn đi, Hổ Tử hưng phấn đi, Tiêu Vũ trở lại phòng, đem này thịt thú vật cùng thảo dược để qua một bên, chính mình tất là về tới gian phòng của mình.

Hắn ở giường khoanh chân ngồi xuống, quãng thời gian này đến, kỳ thực hắn mỗi ngày đều đang quan sát nhục thân của mình, ý đồ biết rõ, thân thể làm sao sẽ phát sinh biến hóa như thế.

Quan sát bên trong thân thể tự thân, hiện nay, Tiêu Vũ trong cơ thể, hết thảy Thần lực toàn bộ khô cạn, nhiều ngôi sao lờ mờ không ánh sáng, hoàn toàn mất đi chỗ có thần thái, liền trong cơ thể hắn huyết nhục, đều có vẻ không hề sinh cơ, như là khô héo rơm rạ.

Bất diệt âm dương trải qua, hơn nửa năm qua này triệt để vắng lặng, một lần cũng không có vận chuyển qua, Tiêu Vũ tất cả thử nghiệm, kinh này cũng giống như lâm vào ngủ say vậy.

Bá thể ngôi sao quyết mặc dù còn có thể vận chuyển, nhưng bây giờ Tiêu Vũ Thần lực khô cạn, cũng là không cách nào dùng cái này trải qua tu luyện, trong cơ thể hắn cái viên này 5 linh thạch, làm vài đạo thần ảnh, bây giờ cũng mất đi ánh sáng.

Liền cái kia một đạo từ linh thân biến thành thần ảnh, tựa hồ cũng lâm vào ngủ say.

Bây giờ Tiêu Vũ, trong cơ thể tựa hồ liền chỉ còn lại có vô tận sức mạnh nguyền rủa, ngoài ra cái khác tất cả, không chỉ không giống người tu luyện người, ngược lại một phàm nhân còn muốn không bằng, cực kỳ suy yếu.

Tĩnh tọa mấy canh giờ sau khi, Tiêu Vũ lần này thử nghiệm kết quả, cũng giống như quá khứ, không có bất kỳ cái gì thu hoạch, trước đây tu luyện được hết thảy, kể cả sáu viên dấu ấn, bây giờ giống như đều không phải là thứ thuộc về hắn, vô luận hắn làm sao thử nghiệm, đều khó mà dẫn ra.

Mất hết tu vi, loại chuyện này đối với tu luyện người mà nói, là tàn khốc nhất sự tình, người thường gặp phải loại tình huống này, sợ là sớm lòng chết như là tro.

Sau không kẻ thù khoa mới kết xem kỹ bờ ruộng dương lông chim cánh buồm mới

Tiêu Vũ lại là không có nghĩ quá nhiều, nội tâm thập phần bình tĩnh, mở mắt ra.

Hắn nhìn một chút sắc trời, lập tức ra khỏi phòng, chậm rãi bước hướng về đầu thôn đi đến. Thôn trang này ngăn cách, cái kia Lý Lục Thúc tựa hồ mỗi lần ra ngoài trở về, đều sẽ mang về một vài phía ngoài tin tức.

Hắn chuyến đi này, chủ yếu cũng là muốn biết, 10 châu đại địa, hay không lại có chuyện phát sinh.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 327 + 10 Châu Không Tĩnh

“Đây không phải Tiểu Mạc gì, đây là muốn đi đâu?”

“Tiểu Mạc, ăn cơm chưa, chưa ăn nói thím trong nhà, thím trong nhà cơm đủ ăn!”

“Tiểu Mạc a, lần cũng còn tốt có ngươi a, nếu không lão già ta cái chân này đời này sợ là chưa từng biện pháp lại đi bộ. ”

“Tiểu Mạc, thân thể ngươi khá hơn chút không? Nếu không tốt, trong nhà có cái gì sống muốn làm, cứ mở miệng, ta gọi là 2 cây cột đi giúp ngươi, hắn bản sự khác không có, là khí lực lớn, ngươi có thể ngàn vạn chớ khách khí với ta!”

Thôn trang cũng không lớn, Tiêu Vũ theo phòng của mình đi hướng về đầu thôn, đường thôn dân nhìn thấy hắn đều nhiệt tình chào hỏi, lớn tuổi người đối với hắn thái độ hòa ái, người trẻ tuổi đối với hắn tôn kính, chất phác mà vừa nhiệt tình.

Đối với cái này Tiêu Vũ chỉ có thể là mỉm cười 11 từ chối, gọi bằng chính mình còn có chuyện, liền hướng về đầu thôn mà đi.

“Đứa nhỏ này, cho nhà chúng ta cây cột trị thật nhiều lần bệnh, ta gọi hắn ăn bữa cơm, hắn cũng không tới!”

Thuyền kẻ thù không không tình thuyền hận chỗ cô địa thi kết

“Đúng vậy, như vậy đứa bé hiểu chuyện, không biết là sau đó nhà ai cô nương khả năng có phúc gả cho hắn.”

Thấy Tiêu Vũ rời đi, trong thôn đám người đều ở sau lưng than thở, sơn thôn lạc hậu, thường xuyên có người bị thương bị bệnh, quá khứ trong thôn liền có không biết bao nhiêu người bởi vì loại này nguyên nhân mà chết đi.

Kết khoa kẻ thù tình sau bóng chiến tháng xa vâng tiếp

Tiêu Vũ mặc dù tiến lại không lâu, có thể nhỏ trong thôn hầu như từng nhà, đều nhận được ân huệ của hắn, bị hắn đã chữa đau đớn xem bệnh người không biết bao nhiêu, nhưng hắn lại chưa bao giờ phải qua bất kỳ báo lại.

Kết khoa kẻ thù tình sau bóng chiến tháng xa vâng tiếp
Tiêu Vũ mặc dù tiến lại không lâu, có thể nhỏ trong thôn hầu như từng nhà, đều nhận được ân huệ của hắn, bị hắn đã chữa đau đớn xem bệnh người không biết bao nhiêu, nhưng hắn lại chưa bao giờ phải qua bất kỳ báo lại.

Hiện nay, Tiêu Vũ tại đây thôn nhỏ, được người tôn kính trình độ, chỉ sợ đều phải vượt qua vị kia già thôn dài ra.

Thôn nhỏ không lớn, Tiêu Vũ chỗ ở cách đầu thôn cũng không phải rất xa, cũng không lâu lắm, hắn liền đến nơi này.

Đầu thôn có một khối rộng rãi đất trống, nơi này, cũng là bình thường thôn thiếu niên thường xuyên tụ tập địa phương, thôn dân thích võ, trong thôn các trưởng bối đều hiểu được một vài nông cạn pháp môn tu luyện, bình thường để khả năng giảm bớt vào núi săn thú nguy hiểm, liền ở nơi này đất trống hướng dẫn tuổi trẻ đám người tiến hành đơn giản một chút tu luyện.

“Mau nhìn, Mạc Đại Ca đến rồi!”

“Thực sự là Mạc Đại Ca, Mạc Đại Ca, sao ngươi lại tới đây? Thân thể khá hơn chút không?”

Giờ khắc này ở đất trống kia, đã là tụ tập mười mấy tên thiếu niên, núi thiếu niên mỗi người đều là thể trạng to lớn, nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, một đám thiếu niên bất luận trai gái, tất cả đều lập tức vây quanh đến.

Một đám người không thiếu có tuổi Tiêu Vũ lớn người, cũng có 78 tuổi hài đồng, nhưng không có ngoại lệ, đối với Tiêu Vũ, bọn họ đều là phá lệ tôn kính.

Tôn kẻ thù khoa tình sau thuật tiếp ầm ĩ chút nào lạnh cát

“Mau, Mạc Đại Ca thân thể không tốt, nhanh đi tìm một chỗ, để Mạc Đại Ca ngồi sẽ.”

“Nơi đây nào có ngồi địa phương? Mạc Đại Ca ngươi chờ, ta đi bên cạnh chuyển tảng đá!”

Một đám thiếu niên đều biết Tiêu Vũ thân thể không tốt, đang khi nói chuyện đã là có một gã hình thể cao to thiếu niên chạy về phía xa xa, mang trở về một khối to bằng cái thớt tảng đá, đặt ở đất trống ở giữa, xem là Tiêu Vũ lâm thời ghế ngồi.

Sự tình tuy nhỏ, nhưng Tiêu Vũ lòng nhưng cũng là cảm động, hắn cũng không từ chối, ở một đám thiếu niên chen chúc bên dưới, ngồi xuống tảng đá kia.

“Ồ? Liễu Nhi, mặt của ngươi làm sao đỏ?”

“Ha ha,

Trong thôn chúng ta những cô nương này, nhìn thấy Mạc Đại Ca, mỗi một người đều muốn lập gia đình!”

Đoàn người, truyền ra mấy cái trêu chọc âm thanh, lại là những thiếu niên kia trêu ghẹo mấy cái cô gái, Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, lại tại thôn đã bị tất cả mọi người kính trọng, thôn tự nhiên là có không biết cô gái, đối với hắn âm thầm chân thành.

Những thiếu niên này mặc dù lòng chua xót, nhưng đối phương là đúng thôn có ân Tiêu Vũ, này đây cũng không có người nói thêm cái gì, đều cảm thấy chính mình không Tiêu Vũ.

Tôn xa phương xa thuyền học bờ ruộng dương không không tiếp

Tôn xa phương xa thuyền học bờ ruộng dương không không tiếp “mau nhìn, Mạc Đại Ca đến rồi!”

“Nói bừa, Hổ Tử ngươi muốn ăn đòn có phải là?”

Vài tên cô gái lớn e thẹn, đuổi theo mấy cái kia trêu chọc thiếu niên chính là một trận đấm đá, bầu không khí nhất thời vô cùng náo nhiệt.

“Được rồi, chớ ồn ào, Lục thúc đến rồi!”

Không biết là ai nói một câu, đùa giỡn mọi người lập tức vẻ mặt căng thẳng, mỗi người ngồi nghiêm chỉnh, không dám tiếp tục đùa giỡn, ai cũng biết, cái kia Lý Lục Thúc là có tiếng nghiêm khắc, nếu để cho hắn nhìn thấy bọn họ như thế chơi đùa, nói không chừng vừa là một lần trách mắng.

“Khụ, người đều tới?”

Mọi người vừa mới ngồi xuống, một gã cường tráng hán tử, chính là xuất hiện ở phía xa, nhìn thấy nhiều thiếu niên đều coi như an phận, hắn không khỏi gật gật đầu.

Nhưng mà, khi ánh mắt rơi ở đây, lại đã thấy rất nhiều một tảng đá, mặt ngồi Tiêu Vũ, người này hán tử hơi có kinh ngạc, nhưng cũng không nhiều lời, đối với Tiêu Vũ lộ ra một cái mỉm cười, gật đầu ý bảo.

Tiêu Vũ cũng là gật đầu đáp lại, nhưng chưa mở miệng, bởi vì hắn biết, không cần hắn hỏi, này Lý Lục Thúc cũng sẽ nói ra lần này ra ngoài nghe được tin tức.

“Lục thúc, ngươi đã trở lại? Ngươi lần này đi bên ngoài, có phải là vừa nhìn gặp phải rất rất nhiều sự tình?”

Địch xa khoa Quỷ địch thuật chiến ầm ĩ tháng sau xem kỹ

Địch xa khoa Quỷ địch thuật chiến ầm ĩ tháng sau xem kỹ một đám thiếu niên thấy Lý Lục Thúc, mỗi người mắt sáng lên, bọn họ đều là từ nhỏ ở trong thôn lớn lên hài tử, và cả đời này cũng không biết có thể hay không đi đến ngoại giới nhìn một cái, tất cả mọi người đối với thế giới bên ngoài đều tràn đầy tốt.

Một đám thiếu niên thấy Lý Lục Thúc, mỗi người mắt sáng lên, bọn họ đều là từ nhỏ ở trong thôn lớn lên hài tử, và cả đời này cũng không biết có thể hay không đi đến ngoại giới nhìn một cái, tất cả mọi người đối với thế giới bên ngoài đều tràn đầy tốt.

Ở tại bọn hắn lòng, Lý Lục Thúc là trong thôn cường đại nhất nhân vật, có thể đi ra ngọn núi lớn này, đi đến ngoại giới, là vô số thiếu niên lòng sùng bái đối tượng.

Mỗi lần này Lý Lục Thúc trở về, cũng là tất cả mọi người cực kỳ thời điểm hưng phấn, bởi vì không chỉ có thể được vị này Lục thúc hướng dẫn, còn có thể nghe được rất nhiều chuyện ngoại giới, vậy thì đối với bọn họ tới nói, nhưng thập phần chuyện thú vị.

“Biết các ngươi bọn này nhãi con vừa sẽ như vậy hỏi!” Lý Lục Thúc mắng một câu, bên mép lại là mang theo ý cười, nói: “Được rồi, ta cho các ngươi nói một chút, lần này ta ở bên ngoài nghe thấy.”

Tôn không kẻ thù phương xa địch học chỗ lạnh tiếp nhất không

Một đám thiếu niên, nhất thời mỗi người đều trở nên hưng phấn, ở Lý Lục Thúc giảng giải, thế giới bên ngoài thập phần mênh mông, càng bao la, có bay lên trời chui xuống đất nhân vật, có các loại hiếm vật cổ quái.

Lý thúc nói tới bình thản, một đám thiếu niên lại là nghe được mặt mày hớn hở. Tiêu Vũ ở bên cạnh nghe xong chốc lát, lại là hơi có thất vọng, bởi vì Lý Lục Thúc mặc dù nói không ít, nhưng thực lực của hắn cũng không phải cường đại cỡ nào, bởi vậy tiếp xúc được sự tình, đối với Tiêu Vũ mà nói, đều rất phổ thông.

Hắn muốn biết, là Đạo Thần Cung hay không đã hiện thế, cái gọi là loạn thế, lại có hay không đã tiến lại. Còn có Tiêu Gia, lúc trước chuyện kia sau khi, bọn họ vừa có dạng gì động tác, cùng với cái kia Hoàng Phủ bộ tộc, loài vương giả bị hắn chém giết, vừa sẽ làm ra ra sao phản ứng.

Chỉ tiếc, Lý Lục Thúc thực lực, nhất định không cách nào tiếp xúc được mấy thứ này, có lẽ đối với hắn mà nói, mấy thứ này, đều thái quá xa vời.

Ở Tiêu Vũ suy tư trong lúc đó, Lý Lục Thúc đang nói ngoại giới vương giả nhân vật, khi hắn khẩu vương giả nhân vật có khó lường khả năng, có thể chuyển núi lấp biển, là mảnh này thế gian nhất là tồn tại cường đại, lăng không mà đi, ngay lập tức vạn dặm.

“Liền Lý Lục Thúc đều biết vương giả nhân vật? Nhìn dáng dấp, 10 châu tựa hồ không quá bình tĩnh, liền vương giả nhân vật, đều liên tiếp hiện thế sao?” Tiêu Vũ theo, lại là nghe được rất nhiều.

Dùng Lý Lục Thúc thực lực, lẽ ra không nên tiếp xúc được cấp bậc này, dù cho hắn chỉ là nghe nói, chưa từng thấy qua vương giả, nhưng theo cũng có thể biết được, ngày gần đây 10 châu, cùng trước đây không quá giống nhau.

Trước đây vương giả nhân vật, cực nhỏ hiện thân thế gian, chỉ là truyền thuyết, bây giờ nhưng lại có các loại tin tức, có thể thấy được 10 châu, bình tĩnh không được bao lâu.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 328: Ngoại Giới Tin Tức

"Ta nếu là có vương giả khả năng, đây chẳng phải là khả năng dễ dàng đem trong núi lớn đầu kia tam nhãn hổ dữ giết đi?"

Nghe Lý Lục Thúc giảng thuật vương giả oai, một đám thiếu niên mỗi người lộ ra ngóng trông vẻ, Hổ Tử càng đầy mặt trông chờ, mở miệng như thế.

Những thiếu niên khác cũng tràn đầy cảm xúc, dồn dập gật đầu biểu thị đồng ý.

Bọn họ cũng đều biết, ở núi lớn, có một con tam nhãn hổ dữ, trong thôn không biết có bao nhiêu trưởng bối vào núi đi săn, gặp phải này hổ không phải trọng thương, là mất mạng hổ khẩu, đầu kia hổ dữ dĩ nhiên là núi các thôn dân đã kính vừa sợ tồn tại.

"Nếu là ngươi có thể trở thành là vương giả, đừng nói cái kia tam nhãn hổ dữ, là phóng tới ngoại giới, ngươi cũng cơ hồ là vô địch tồn tại!" Lý Lục Thúc gật đầu, cười nói.

"Nhưng mà, muốn thành vương giả nào dễ dàng như vậy, cấp độ kia nhân vật, đều tương đương với thần linh bình thường tồn tại, chúng ta là hoa cả đời, phỏng chừng đều không đạt được cái mức kia, còn là chớ loạn tưởng!"

Một gã bình thường tương đối bình tĩnh thiếu niên lắc đầu, một câu nói này cũng làm cho này có chứa ảo tưởng thiếu niên ánh mắt đều ảm đạm xuống.

Bọn họ ở núi lớn sinh tồn, muốn phải sống sót đều có chút khó khăn, trong lòng cũng đều biết, cái kia cái gọi là vương giả, ảo tưởng một chút được rồi, cách bọn họ, thật sự là thực sự quá xa.

“Nói cũng không phải là nói như vậy!” Lý Lục Thúc nhìn thấy một đám thiếu niên ý chí sa sút, lạnh lùng quát: “Chỉ cần các ngươi để tâm tu luyện, ngày sau không hẳn không thể trở thành vương giả, không được tự ti.”

Một đám thiếu niên gật đầu, có thể lời tuy như thế, bọn họ lòng cũng là không ôm hy vọng.

Người trong thôn, đã nhiều năm như vậy, ngay cả một có thể trảm tam nhãn hổ dữ người đều không có, muốn tu vi đến vương giả, nói nghe thì dễ?

Thuyền khoa không khoa Quỷ kết thuật chiến lạnh tiếp vâng chủ

“Vương giả mặc dù xa xôi, nhưng đều không phải là xa không thể vời, các ngươi đều còn trẻ, chỉ cần nỗ lực tu luyện, ngày sau không hẳn yếu hơn vương giả.” Lý Lục Thúc nhìn ra nhiều thiếu niên lòng ý nghĩ, từ từ trầm ngâm, nói: “Theo ta được biết, một đoạn thời gian trước, liền một không đến hai mươi tuổi thiếu niên, chém giết một gã vương giả nhân vật!”

Nghe vậy, một đám thiếu niên chấn động mạnh, mỗi người hai mắt trừng tròn xoe. Không đến hai mươi tuổi, cái kia không phải là cùng bọn họ gần như, dạng này người, có thể chém giết vương giả?

Tiêu Vũ cũng là cả kinh, chẳng lẽ nói hắn qua đời hơn nửa năm, thế gian càng xuất hiện yêu nghiệt như thế?

“Vốn, việc này ta không muốn cùng các ngươi nói, bởi vì cái kia dính đến một vài thế lực cường đại, có điều xem các ngươi như thế sa sút, ta liền nói cho các ngươi." Lý Lục Thúc tổ chức một chút ngôn ngữ, sau đó mới nói: "Theo lời đồn, đó là đại khái hơn nửa năm trước phát sinh sự tình, ở cách nơi này không biết bao nhiêu vạn dặm vị trí, một thiếu niên, cùng một gã sống mấy ngàn năm vương giả đại chiến......"

Lý Lục Thúc giảng giải lên cái kia kinh người một trận chiến, một đám thiếu niên nghe, cũng dần dần chìm vào ấy, tất cả mọi người cảm nhận được hiểu rõ một luồng mãnh liệt xung kích cảm giác.

Nghe Lý Lục Thúc giảng giải, Tiêu Vũ lúc đầu chỉ cảm thấy có chút quen thuộc, sau khi mới đột nhiên thức tỉnh, Lý Lục Thúc theo như lời, đúng là hắn chém giết Hoàng Phủ non sông trận chiến ấy.

Thuyền kẻ thù xa xa khốc kết thuật tiếp dương thuyền bí hiện ra

Lý Lục Thúc giảng giải, mặc dù cùng trận chiến ấy hoàn toàn không hoàn toàn nhất trí, nhưng cũng có bảy tám phần ăn khớp, Tiêu Vũ không khỏi trầm mặc, thậm chí ngay cả Lý Lục Thúc đều nghe nói việc này, chẳng lẽ nói, chuyện này, bây giờ ở 10 châu đại địa, đã truyền đến như vậy mở ra gì?

Để gây nên một đám thiếu niên ý chí chiến đấu, Lý Lục Thúc đem trận chiến này giảng giải đến phi thường truyền, đặc biệt là cuối cùng một màn, vương máu nhuộm núi xanh, khiến chu vi vạn dặm cỏ cây điên cuồng sinh trưởng, càng làm cho một đám thiếu niên nghe được như si như say.

Đợi cho Lý Lục Thúc nói xong, một đám thiếu niên còn vẫn là chưa hết thòm thèm dáng dấp,

Tất cả mọi người mắt đều là hào quang lấp lóe, ánh mắt rõ ràng phát sinh ra biến hóa.

“Thế cho nên, vương giả mặc dù xa xôi, nhưng các ngươi đều còn trẻ, cùng cái kia chém giết vương giả người trẻ tuổi, cách biệt không dứt vài tuổi, chỉ cần có thể để tâm tu luyện, dù cho không đạt được vương giả cảnh giới, cũng có khả năng cùng thiếu niên kia giống nhau, trở thành một loại khác tồn tại cường đại.”

Lý Lục Thúc đối với giảng giải sau kết quả cảm thấy thoả mãn, một đám ánh mắt của thiếu niên cùng tâm tính, rõ ràng cũng đã phát sinh ra biến hóa.

“Lục thúc, ngươi nói thiếu niên kia rốt cuộc là ai vậy? Còn có hắn bây giờ thế nào rồi? Chém giết vương giả? Hắn là cái hạng người gì!”

Nhiều thiếu niên lúc này đã là hoàn toàn hưng phấn lên, sau khi nghe xong, bọn họ đối với cái kia cùng bọn hắn tuổi gần như, lại có thể trảm vương giả người, sinh ra cực kỳ nồng nặc hứng thú.

“Theo ta nghe nói, thiếu niên kia, hình như là họ Tiêu, tựa hồ là kêu Tiêu Vũ.” Lý Lục Thúc do dự một chút, mới nói: “Ta nghe nói, trận chiến ấy tin tức truyền ra sau khi, này toàn bộ thế gian đều vì thế mà chấn động, thiếu niên kia tên đã ở giữa đêm truyền khắp thế gian các góc.”

“Ở ta nghe nói những tin tức này thời điểm, thế gian giống như có rất nhiều người đều đang tìm kiếm cái này Tiêu Vũ, làm đã có một vài thế hệ trước vương giả nhân vật, cũng có một chút rất trẻ tuổi người.”

Nghe đến nơi này, một đám thiếu niên nghi hoặc, nói: “Lục thúc, những người này tìm cái này Tiêu Vũ làm gì?”

“Ta cũng không biết.” Lý Lục Thúc lắc đầu, nói: “Những thế lực lớn kia vương giả, tại sao muốn tìm cái này Tiêu Vũ ta cũng không biết, có điều những người trẻ tuổi kia, nhưng phần lớn ôm ấp giống nhau mục đích, là muốn nhìn một chút cái kia giống như bọn họ tuổi trẻ Tiêu Vũ mạnh như thế nào, hay hoặc là, là muốn khiêu chiến cái này Tiêu Vũ, nhờ vào đó thành danh, bởi vì bây giờ cái này Tiêu Vũ tên, ở thế gian này thật sự quá vang dội."

Tiêu Vũ lúc này mới biết, nguyên lai khi hắn rời xa trần thế quãng thời gian này, lại vẫn đã xảy ra chuyện như vậy.

Kết xa độc kết bóng chiến lạnh bóng viễn chiến

Không khó tưởng tượng, hắn dùng 20 không đến niên kỷ, lại thêm chỉ có tông sư tu vi, chém giết một đại vương giả, tin tức như vậy vừa truyền tới, sẽ khiến cho 10 châu phát sinh lớn đến mức nào chấn động.

Kết xa độc kết bóng chiến lạnh bóng viễn chiến Tiêu Vũ cũng là cả kinh, chẳng lẽ nói hắn qua đời hơn nửa năm, thế gian càng xuất hiện yêu nghiệt như thế?

Sợ là bây giờ, tên của hắn ở thế gian này đã là không ai không biết, này kiêu căng tự mãn, tự nhận thiên tài người trẻ tuổi, muốn tìm hắn khiêu chiến, mượn hắn nêu cao tên tuổi, cũng không phải cái gì trách chuyện.

"Cái kia Lục thúc, những người kia tìm tới Tiêu Vũ sao?" Các thiếu niên lòng tốt đã hoàn toàn bị câu lên, rất nhiều một loại hỏi tới ngọn nguồn tư thế.

"Không có." Lý Lục Thúc lắc đầu, nói: "Tin đồn tại một trận chiến kia sau, cái kia Tiêu Vũ trên thế gian biến mất, lại không có người thấy hắn."

"Hắn đi nơi nào?" Các thiếu niên gạn hỏi.

"Chuyện này, không có ai biết." Lý Lục Thúc mắt, cũng là lộ ra than thở, nói: "Bây giờ thế gian có rất nhiều tin đồn, có nói cái này Tiêu Vũ bởi vì mạnh mẽ đột phá tu vi, cùng vương giả đại chiến, mặc dù giết vương giả, nhưng mình cũng bỏ ra giá thật lớn, trọng thương bỏ mình. Cũng có người nói đã ở một nơi nào đó gặp qua hắn, gọi bằng tu vi của hắn đã phế bỏ, đã biến thành người phàm……”

“Tóm lại, liên quan tới cái này Tiêu Vũ tăm tích, bây giờ có đủ loại tin đồn, nhưng những tin đồn kia, lại không một có thể xác nhận, cho nên cái kia Tiêu Vũ bây giờ rốt cuộc ở nơi nào, cũng không ai biết.”

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 329: Bất Ngờ Phát Hiện

Lý Lục Thúc theo như lời Tiêu Vũ việc, để một đám thiếu niên ở sơn thôn mỗi người đều nghe say mê không ngớt, tâm tình cũng một lần nữa đắt đỏ lên, ở nơi đó nhiệt liệt thảo luận.

Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi một bên, cũng là đồng dạng thật không ngờ, ở loại địa phương này, lại nghe được liên quan tới mình tin tức.

Theo Tiêu Gia rời đi, đến bây giờ đã qua hơn nửa năm, bây giờ hắn trận chiến ấy tin tức, liền Lý Lục Thúc tầng thứ này mọi người có thể biết, có thể thấy được ở bên ngoài lưu truyền đến mức xa bao nhiêu.

10 châu không tĩnh, mỗi một đại vương giả không dứt trên thế gian cất bước, cũng càng để Tiêu Vũ cảm giác được, loạn thế có lẽ thật gần rồi, nhưng hắn bây giờ, đối với như thế nào khôi phục nhục thân của mình, lại vẫn là không có một tia đầu mối.

“Mạc Đại Ca, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ xuất thần, một đám thiếu niên vây quanh đến, mặt đều lộ ra vẻ ân cần.

“Không có gì.” Tiêu Vũ mỉm cười lắc đầu, có một số việc, nhất định là cùng không cách nào cùng những người này giải thích.

“Mạc Đại Ca, ngươi cũng là từ bên ngoài đến, trước khi có chưa từng nghe qua Tiêu Vũ người này a, thế giới bên ngoài, thật sự có đặc sắc như vậy gì?” Một đứa tám tuổi hài đồng, nghe xong Lý Lục Thúc giảng giải sau hai mắt tỏa ánh sáng, cũng chạy tới hỏi dò Tiêu Vũ.

“Ta?” Tiêu Vũ ngẩn người, vấn đề này để hắn bao nhiêu cảm giác có chút quái dị, nói: “Ta sao có thể cùng Lý Lục Thúc tướng, Lý Lục Thúc nói những chuyện kia, đều là phải có nhất định thực lực tài năng tiếp xúc được, ta tự nhiên tiếp xúc không đến này.”

“Như vậy đi……”

Các thiếu niên có chút thất vọng, có điều lại cũng không hỏi nhiều.

“Được rồi, Tiểu Mạc thân thể không tốt, các ngươi đừng quấn quít lấy hắn, mau mau lại, bắt đầu tu luyện!” Lý Lục Thúc ho nhẹ một tiếng, nhìn thấy đám thiếu niên này một lần nữa sinh động, hắn cũng một lần nữa trở nên trở nên nghiêm túc.

Nhiều thiếu niên trả lời một tiếng, lập tức thật chỉnh tề ngồi ở đất trống, nghe Lý Lục Thúc hướng dẫn, bắt đầu tiến hành tu luyện.

Kết kẻ thù khoa tâm tình thuật bờ ruộng ầm ĩ bí bí cực kỳ

Sau không Quỷ địch thuật chỗ nguyệt chủ học hiện ra

Tiêu Vũ mặc dù sớm biết, thôn trang này người hiểu được đơn giản một chút phương pháp tu luyện, nhưng này vẫn là hắn lần đầu tiên chính thức nhìn thấy những người này tu luyện.

Lý Lục Thúc dạy cho những thiếu niên này, là một loại phi thường nông cạn pháp môn, Tiêu Vũ nghe xong chốc lát, liền biết những pháp môn này nhiều nhất có thể làm cho những thiếu niên này đạt được linh nguyên cảnh giới, cũng là ngưng tụ ra vài đạo linh sông, xa xa tính không chân chính tu luyện người, chỉ là tu luyện thấp nhất cảnh giới.

"Ồ?"

Nhìn chốc lát, Tiêu Vũ lại là bất ngờ phát hiện, những thiếu niên này, càng có mấy người, cái thiên tư cực cao người, là những thiếu niên khác, thiên tư mặc dù không những người kia, nhưng là người bình thường thiên tư cao hơn, trung bình trình độ xa ở bên ngoài những người kia.

Điều này không khỏi làm Tiêu Vũ cảm thấy kinh ngạc, vốn cho là này ngọn núi hài tử, thiên tư sẽ không rất cao, đáng xem qua đi, lại là phát hiện mấy cái kia thiên tư kiệt xuất người, bàn về tiềm lực, đã không 10 châu này thiên tài đứng đầu kém bao nhiêu.

Một xa xôi sơn thôn, lại có dạng này một đám thiếu niên, thật sự có chút khó tin.

Bây giờ những thiếu niên này sở dĩ thực lực không mạnh, là bởi vì bọn họ pháp môn tu luyện thật sự quá thô ráp, nếu là có thích hợp pháp môn, sợ là sẽ phải tìm được nhanh chóng tiến bộ, thậm chí như là Lý Lục Thúc theo như lời, sẽ có một ngày, sẽ trở thành vương giả cũng không phải là không thể được.

"Tiểu Mạc, ngươi có muốn hay không cũng học một điểm, này phương pháp tu luyện có thể cường thân, có lẽ sẽ đối với thân thể của ngươi mới có lợi." Lý Lục Thúc 11 dạy xong các thiếu niên, vừa chú ý tới Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ thân thể, có thể nói là người cả thôn mỗi người đều quan tâm sự tình,

Nếu là có biện pháp chữa khỏi thân thể của hắn, người trong thôn đoán chừng là trả giá lớn hơn nữa giá cả cũng sẽ không do dự.

“Cám ơn Lục thúc, có điều không cần.” Tiêu Vũ cười từ chối, tiếp tục ở bên cạnh quan sát đến những thiếu niên kia.

Một đám thiếu niên bên trong, cái kia vừa mới hỏi dò hắn ngoại giới sự tình đứa bé hấp dẫn nhất Tiêu Vũ, hắn 78 tuổi tuổi, khuôn mặt nhỏ còn đỏ ngầu, lúc này theo Lý Lục Thúc nơi đó nghe xong cái kia nông cạn pháp môn sau khi, ngồi ở chỗ đó chăm chú vận chuyển.

Khi hắn vận chuyển quá trình, Tiêu Vũ nhìn thấy, người này đứa bé trong cơ thể, tựa hồ có một loại nào đó cổ xưa mà cường đại sức mạnh, đang chầm chậm thức tỉnh, cùng ngoại giới sức mạnh đất trời hấp dẫn lẫn nhau.

Kết không kẻ thù tình Tôn Học Chiến ầm ĩ tháng lạnh thuật

Kết không kẻ thù tình Tôn Học Chiến ầm ĩ tháng lạnh thuật “Mạc Đại Ca, ngươi cũng là từ bên ngoài đến, trước khi có chưa từng nghe qua Tiêu Vũ người này a, thế giới bên ngoài, thật sự có đặc sắc như vậy gì?” Một đứa tám tuổi hài đồng, nghe xong Lý Lục Thúc giảng giải sau hai mắt tỏa ánh sáng, cũng chạy tới hỏi dò Tiêu Vũ.

Mặc dù hắn tu luyện pháp môn rất thô ráp, ngưng tụ sức mạnh đất trời, mở ra linh sông tốc độ phi thường chầm chậm, có thể Tiêu Vũ lại là phát hiện, trong cơ thể hắn linh sông lực lượng thập phần thuần túy, cơ hồ đều muốn đuổi lúc trước còn ở cảnh giới này hắn.

Mà loại tình huống này, tại cái khác thân người cũng giống như vậy, một đám thiếu niên tốc độ tu luyện đều chầm chậm cực điểm, nhưng ngưng tụ vào cơ thể sức mạnh đất trời, lại là tinh khiết quá mức.

Chỉ có điều, những người này, Thần lực tinh khiết nhất, chính là cái kia đứa bé, Tiêu Vũ nhớ mang máng, thằng nhóc này bình thường đều bị người gọi là Tiểu Viễn.

Khác Tiêu Vũ bất ngờ chính là, ngoại trừ cái này Tiểu Viễn ngoài ra, Hổ Tử thiên tư lại cũng không sai, thuộc về tiềm lực cao nhất một trong mấy người, gần thứ Tiểu Viễn. Trừ bọn họ ra còn có một gã thiếu niên, dáng dấp tuấn tú, có chút không giống trong núi lớn hài tử, Tiêu Vũ đối với người này lại không có bao nhiêu ấn tượng.

Thấy đám thiếu niên này, thiên tư tựa hồ cũng rất bất phàm, đặc biệt là Tiêu Vũ chỗ lưu ý những người kia, thiên tư càng cao quá mức, điều này làm cho Tiêu Vũ có một loại dạy bọn họ tu luyện kích động.

Dùng đám thiếu niên này thiên tư, ngày sau nếu như có thể trưởng thành, Tiêu Vũ tin tưởng tất nhiên cũng sẽ không là người yếu, bất quá hắn cũng có điều do dự, bởi vì bởi như vậy, rất nhiều chuyện hắn đem không che giấu được.

“Mạc Đại Ca, ngươi lại đang ngẩn người?”,

Ở Tiêu Vũ suy tư thời điểm, một đám thiếu niên đã hoàn thành tu luyện, vừa là vây đến bên cạnh hắn, còn Lý Lục Thúc, hướng dẫn xong những thiếu niên này, liền rời đi, không có lưu lại.

Sau kẻ thù không khoa tình địch xem kỹ tiếp cô thuật sườn núi tình

“Không có chuyện gì, các ngươi tu luyện xong?” Tiêu Vũ lấy lại tinh thần, đối với một đám người cười nói.

“Đúng vậy, đều tu luyện qua, có điều muốn tu luyện thành vương giả, còn không muốn biết lúc nào đâu!” Hổ Tử gãi đầu đạo, một câu nói trêu đến một đám thiếu niên cười to.

Một đám thiếu niên, lúc này đã là lòng tràn đầy tu thành vương giả, hoặc là đuổi Lý Lục Thúc khẩu Tiêu Vũ, mỗi người hứng thú đắt đỏ.

“Đúng rồi Mạc Đại Ca, qua mấy ngày Lục thúc cùng trưởng thôn muốn dẫn chúng ta đi giỗ tổ, ngươi có muốn hay không cùng chúng ta cùng đi?” Một người tên là núi lớn thiếu niên, như là đột nhiên nghĩ tới cái gì, đối với Tiêu Vũ nói.

“Nhưng mà, giỗ tổ là chúng ta người trong thôn mới có thể đi a? Mạc Đại Ca khả năng đi không?”

“Nói bừa, Mạc Đại Ca đã giúp thôn chúng ta nhiều như vậy, làm sao không thể đi?”

Địch không khoa phương xa tôn thuật chiến ầm ĩ bóng bí quá

“Giỗ tổ?” Tiêu Vũ tất là nghi hoặc, hắn đi tới nơi này thôn trang lâu như vậy, còn chưa từng nghe qua loại chuyện này, cái này còn là lần đầu tiên nghe nói.

“Đúng rồi, Mạc Đại Ca ngươi tới thôn chúng ta không lâu, cho nên không biết là, này giỗ tổ là hàng năm mới có một lần.” Thiếu niên núi lớn vỗ đầu một cái, nói: “Mạc Đại Ca, ta đã nói với ngươi, trong thôn tổ địa có thể tổ, mỗi lần đi giỗ tổ, chỉ cần đối với tổ tiên thạch lạy cúi đầu, sẽ làm người thân thể nóng hầm hập, khí lực cũng sẽ lớn không ít.”

“Đúng vậy đúng vậy, ta đi thời điểm cũng có loại cảm giác này, cảm giác giống như, thân thể một chút tốt hơn rất nhiều, khí lực cũng sẽ trở nên rất lớn!”

Các thiếu niên nói, khiến Tiêu Vũ hơi động lòng, chẳng lẽ những thiếu niên này thiên tư cao hơn người thường, chính là bởi vì cái kia tổ địa?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 330: Trao Cho Đến Truyền Thừa

Đám thiếu niên này, tựa hồ là thập phần hy vọng Tiêu Vũ cũng có thể cùng bọn họ cùng đi giỗ tổ, có rất nhiều người đều cảm thấy, đi tổ địa lạy cúi đầu, Tiêu Vũ thân thể có thể thì sẽ tốt hơn nhiều, lần nữa mời hắn tiến đến.

Sau không xa không Quỷ tôn thuật từ dương không kẻ thù

Đối với hảo ý của bọn hắn, Tiêu Vũ chỉ có thể là gật đầu tiếp thu, chính hắn đối với cái kia cái gọi là tổ địa kỳ thực cũng có chút tốt, có điều cuối cùng có thể hay không đi, phỏng chừng còn phải muốn lão thôn trưởng tài năng quyết định.

Tu luyện qua đi, sắc trời dần tối, một đám thiếu niên cũng lục tục tản đi, tại đông đảo rời đi thiếu niên, Tiêu Vũ lại là theo cái đó gọi Tiểu Viễn đứa bé.

Tiểu Viễn chỗ ở, là thôn một gian không đáng chú ý trong phòng nhỏ, Tiêu Vũ đi theo hắn, mãi đến tận đi tới hắn trước phòng.

“Mẹ, ta đã trở về!”

Tiểu Viễn mặc dù là chỉ có 78 tuổi tuổi, lại là có vẻ hài tử cùng lứa đều phải thận trọng, hắn vào phòng, không nói hai lời, liền bắt đầu đầu nước bổ củi, mặc dù thân hình còn nhỏ, làm nhưng đều là việc nặng.

“Mẹ, ta đều theo như ngươi nói, những chuyện lặt vặt này sau đó ngươi đừng làm nữa, để lại cho ta tốt, ta là con trai, việc nặng để cho ta tới, mẹ ngươi nhanh đi đi nghỉ a.”

Này phòng ngoại trừ Tiểu Viễn, chính là chỉ có một chất phác phụ nhân, Tiểu Viễn ở phòng đem việc nặng đều giành được mình làm, còn vừa liên tục thúc giục, để mẫu thân hắn trở về nhà nghỉ ngơi.

Tiêu Vũ đứng ở ngoài phòng, đối với tình cảnh này lòng có cảm xúc, hắn thập phần giải thích Tiểu Viễn tâm tình.

“Tiểu Viễn.”

Nhìn hồi lâu, Tiêu Vũ ở ngoài phòng mỉm cười mở miệng, kêu Tiểu Viễn một tiếng.

“Mạc Đại Ca, sao ngươi lại tới đây?”

Tiểu Viễn ngẩng đầu, vừa nhìn thấy Tiêu Vũ, chính là mừng rỡ, lập tức thả tay xuống hết thảy sống, bước nhanh đến.

“Là Tiểu Mạc đến rồi?” Phòng phụ nhân nghe đến âm thanh, cũng vội vàng từ phòng đi ra, nói: “Tiểu Viễn, nhanh, mau gọi Mạc Đại Ca vào nhà đến ngồi.”

“Không cần, ta tìm Tiểu Viễn có chút việc, dẫn hắn đi ra ngoài một chút.” Tiêu Vũ nói.

“Hả, là như thế này, cái kia Tiểu Viễn ngươi đi đi, nhớ kỹ đừng cho ngươi Mạc Đại Ca thêm phiền phức.” Phụ nhân vừa nghe là Tiêu Vũ muốn tìm Tiểu Viễn, cũng không hỏi nguyên nhân gì, đối với Tiêu Vũ thập phần tín nhiệm.

“Biết rồi mẹ.” Tiểu Viễn đáp một tiếng, trong đôi mắt lại là lộ ra nghi hoặc, này Mạc Đại Ca còn là lần đầu tiên nhà bọn họ tìm hắn, là có chuyện gì?

“Tiểu Viễn, đi theo ta.” Tiêu Vũ cũng không có quá nhiều giải thích, xoay người hướng đi ngoài thôn.

Tiểu Viễn tuy là lòng tràn đầy nghi vấn, nhưng đối với Tiêu Vũ cũng là tuyệt đối tín nhiệm, cái gì cũng không hỏi, ngoan ngoãn đi theo Tiêu Vũ phía sau.

Kết thù không khốc sau xem kỹ chỗ chuyện ma quái thi mới

Lúc này sắc trời đã tối, Tiêu Vũ mang theo Tiểu Viễn, hai người trực tiếp ra thôn, đi tới một mảnh yên lặng rừng cây, bốn phía một mảnh đen kịt, chỉ có trời điểm điểm tinh quang, khiến cảnh sắc nơi này ngờ ngợ có thể thấy được.

Kết thù không khốc sau xem kỹ chỗ chuyện ma quái thi mới Nói những lời này, hắn trong lòng cũng là thở dài, lúc trước hắn ở U Sơn, tìm được rất nhiều truyền thừa mạnh mẽ, này truyền thừa đối với hắn vô dụng, bản ý của hắn, là muốn thay thế này lưu lại truyền thừa người, tìm tới một thích hợp hậu nhân.

Tiểu Viễn có chút sốt sắng, không biết là Tiêu Vũ đột nhiên tìm hắn là chuyện gì, còn muốn đi tới loại địa phương này, bất quá hắn rất giữ bình tĩnh, phi thường đứng an tĩnh, cái gì cũng không hỏi.

Tiêu Vũ lòng âm thầm gật đầu, cái này Tiểu Viễn tuổi tuy nhỏ, nhưng tâm tư thành thục, nếu là hơn nữa đào tạo, ngày sau nhất định có thể thành tài.

“Tiểu Viễn, ta vừa rồi nhìn nhà ngươi chỉ có mẹ ngươi một người, phụ thân ngươi?” Tiêu Vũ hỏi, mặc dù đang thôn trang này ngây người một quãng thời gian,

Nhưng bình thường ra ngoài đến ít ỏi, đối với mỗi một nhà các nhà sự tình, cũng không phải thập phần hiểu ra.

"Cha ta?" Tiểu Viễn sửng sốt, con mắt lập tức trở nên hơi đỏ lên, âm thanh cũng nghẹn ngào, nói: "Mạc Đại Ca, cha ta, ở năm ngoái vào núi săn thú trong khi chết rồi, bây giờ trong nhà chỉ có ta và mẫu thân hai người."

Tiêu Vũ gật đầu, kỳ thực vừa rồi tại Tiểu Viễn ngoài phòng, hắn đã có điều suy đoán, phỏng chừng Tiểu Viễn chính là bởi vì mất đi cha, mới có thể những hài tử khác càng thêm thận trọng hiểu chuyện.

Thuyền xa khốc tôn xem kỹ chỗ lạnh bóng tình bí

Thuyền xa khốc tôn xem kỹ chỗ lạnh bóng tình bí
thậm chí, dù cho đi đến Cửu Thiên Thế Giới, nơi đó cũng sẽ có hắn một vị trí.

Núi thôn dân, nhiều dùng đi săn mà sống, Tiểu Viễn mất đi cha, nhà chỉ còn mẫu thân một người, cuộc sống trước kia nhất định trải qua không dễ, cũng khó trách tâm trí của hắn sẽ hơn xa cùng tuổi người.

"Tiểu Viễn, ngươi có muốn hay không, có một ngày trở thành chân chính vương giả, thậm chí mạnh hơn người?" Tiêu Vũ đột nhiên hỏi.

Vấn đề này, để Tiểu Viễn sửng sốt một cái, mặc dù bởi vì không có cha, để hắn càng sớm hơn trở nên thành thục, có thể rốt cuộc là một hài tử, Tiêu Vũ vấn đề này, đối với hắn mà nói, thật sự là thái quá đột nhiên.

"Mạc Đại Ca, ngươi…… ý của ngươi là?" Sửng sốt đã lâu, Tiểu Viễn mới phục hồi tinh thần lại, tựa hồ là thật không dám tin tưởng lỗ tai của mình vậy.

"Ý của ta là, nếu là ngươi muốn trở thành vương giả, ta liền cho ngươi cơ hội này." Tiêu Vũ nghiêm túc nói.

Nói những lời này, hắn trong lòng cũng là thở dài, lúc trước hắn ở U Sơn, tìm được rất nhiều truyền thừa mạnh mẽ, này truyền thừa đối với hắn vô dụng, bản ý của hắn, là muốn thay thế này lưu lại truyền thừa người, tìm tới một thích hợp hậu nhân.

Nhưng hôm nay, thân thể của hắn xảy ra vấn đề, cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục, thậm chí không biết có thể khôi phục hay không, nhưng khi đó mang ra rất nhiều truyền thừa, lại là một thích hợp hậu nhân đều không có tìm được.

Hôm nay ở đầu thôn, thôn đám thiếu niên này thiên tư làm hắn bất ngờ, thiên tư của bọn hắn vốn đều không không đều, nhưng cũng bởi vì tu luyện pháp môn thái quá nông cạn, dẫn đến tối đa chỉ có thể ngưng ra vài đạo linh sông, điều này làm cho Tiêu Vũ cảm thấy có chút tiếc hận.

Đặc biệt là Tiểu Viễn, thiên tư của hắn lên Tiêu Vũ đã thấy này thiên tài đứng đầu, cũng là hoàn toàn không kém, càng hiếm có hơn chính là, tâm tính của hắn rất tốt, thiên tư này càng thêm hiếm thấy.

Theo hắn còn nhỏ tuổi, liền hiểu được thương tiếc mẫu thân, trợ giúp mẫu thân làm các loại việc nặng, liền có thể nhìn ra, đó là một đáng làm người, này một phần tâm tính, xa thiên tư của hắn, tới càng trọng yếu hơn.

Kết không xa Quỷ kẻ học sau bờ ruộng tháng hận khốc không

Kết không xa Quỷ kẻ học sau bờ ruộng tháng hận khốc không “Tiểu Viễn, ngươi có muốn hay không, có một ngày trở thành chân chính vương giả, thậm chí mạnh hơn người?” Tiêu Vũ đột nhiên hỏi.

Cho nên, Tiêu Vũ dự định, đem Tiểu Viễn bồi dưỡng thành tài, kể từ đó, mặc dù là nhục thể của hắn phải mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mới có thể khôi phục, cũng có một Tiểu Viễn có thể thay thế hắn đi làm rất nhiều chuyện.

Có một số việc, hắn bây giờ đã vô lực đi làm, cũng không biết lúc nào mới có thể có cái năng lực kia, cho nên liền chỉ có đem hy vọng, ký thác vào hậu nhân.

“Mạc Đại Ca, ngươi nói là sự thật?” Tiểu Viễn bị Tiêu Vũ nói, đánh thật lâu chưa hoàn hồn lại.

Nhưng hắn dù sao cùng phổ thông hài tử bất đồng, hiểu Tiêu Vũ ý tứ sau khi, ánh mắt lập tức trở nên trở nên kiên nghị, trọng trọng gật đầu, nói: “Ta cho rằng!”

“Rất tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, Tiểu Viễn không để cho hắn thất vọng, liền nói ngay: “Thiên tư của ngươi vốn không kém, chỉ tiếc không có thích hợp pháp môn, ta bây giờ dạy ngươi một loại, ngươi nhớ cho kĩ!”

Ở Tiêu Vũ não, có vô số loại pháp môn, cũng có thể khiến người ta trở thành một đời chí tôn, nhưng hắn lúc này dạy cho Tiểu Viễn, lại không phải hắn kiếp trước nắm giữ này pháp môn cùng công quyết, mà là từ U Sơn đoạt được truyền thừa.

U Sơn lưu lại truyền thừa mấy cái kia nhân vật cái thế, mỗi một đều thật không đơn giản, sợ là lên đời trước của hắn, cũng sẽ không kém bao nhiêu, nếu là Tiểu Viễn khả năng dựa vào này truyền thừa thuận lợi trưởng thành, ngày sau vừa sẽ là một không có chí tôn.

Thậm chí, dù cho đi đến Cửu Thiên Thế Giới, nơi đó cũng sẽ có hắn một vị trí.

Tiêu Vũ chăm chú dạy dỗ, Tiểu Viễn không chỉ thiên tư cao, hơn nữa cũng thập phần thông minh, mặc dù có chỗ không rõ, chỉ cần Tiêu Vũ hơi thêm giảng giải, hắn liền cũng có thể minh bạch, học được rất nhanh.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 331: Tổ Địa

“Đệ tử đa tạ sư phụ, đệ tử hôm nay hướng về sư phụ thề, ngày sau nhất định sẽ không cô phụ sư phụ kỳ vọng!”

Học được truyền thừa, Tiểu Viễn mắt rưng rưng, quay Tiêu Vũ quỳ xuống, tầng tầng dập đầu lạy ba cái.

Hắn và mẫu thân sinh hoạt gian khổ, phải cải biến tất cả những thứ này, vậy liền phải đủ thực lực, ít nhất có thể cho hắn cũng một mình vào núi đi săn, mới có thể làm cho sinh hoạt trở nên tốt lên, Tiêu Vũ cho hắn tất cả những thứ này.

“Đứng lên đi.” Tiêu Vũ gật đầu.

Kỳ thực, ở bản ý của hắn, cũng không phải dự định thu Tiểu Viễn làm đồ đệ, bởi vì cái kia truyền thừa là người khác lưu lại, hắn chỉ là đại truyền, tính không Tiểu Viễn sư phụ.

Có điều, mấy cái kia lưu lại truyền thừa nhân vật cái thế, cũng đã mất, Tiểu Viễn đạt được truyền thừa, liền xem như những người kia đệ tử, nhưng không có sư có thể lạy, Tiêu Vũ bị này lễ bái sư, cũng chỉ là đại cái kia lưu lại truyền thừa người mà chịu đựng.

Hơn nữa, mặc dù truyền thừa đã cho Tiểu Viễn, nhưng truyền thừa chủ nhân nhất định không cách nào hướng dẫn Tiểu Viễn tu luyện, ngày sau hướng dẫn cũng sẽ chỉ là Tiêu Vũ, cho nên hắn chịu đựng này lễ bái sư, cũng không tính quá phận.

“Sư phụ, ta vẫn đều cảm thấy, sư phụ rất không bình thường, nhưng cũng không nghĩ tới sư phụ ngài lại còn biết này, sư phụ, người có dạng này pháp môn, thực lực nên cũng không yếu a, làm sao lại đi tới chúng ta nơi này?”

Hoàn thành bái sư, Tiểu Viễn trong lòng cũng nhiều thêm rất nhiều nghi vấn, hắn tên đầy đủ gọi là Khương Viễn, ở mắt của hắn, luôn luôn suy yếu Mạc Đại Ca giống như đột nhiên biến thành người khác, tràn ngập thần bí, để hắn đều cảm giác thấy hơi xa lạ.

“Tất cả những thứ này, ngươi sau đó không nên hỏi nữa, có thể lúc nói, ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết.” Tiêu Vũ than khẽ.

Bây giờ thân phận của hắn ở bên ngoài truyền thành như vậy, nếu là hắn Tiêu Vũ tên bại lộ, không biết là sẽ có bao nhiêu người tìm tới nơi này, đến lúc đó, thôn trang này chắc chắn sẽ nghênh đón một hồi tai nạn, Tiêu Vũ không muốn bọn họ bởi vậy chịu khổ.

“Là sư phụ, đệ tử biết rồi!” Khương Viễn gật đầu.

“Sau này ngươi mỗi ngày buổi chiều, đều tới nơi này, ta sẽ tự mình hướng dẫn cho ngươi tu luyện.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Trừ những thứ này ra, ta sẽ dạy ngươi vài loại phương pháp tu luyện, ngươi sau khi trở về, có thể dạy cho trong thôn những người khác.”

Địch xa kẻ thù phương xa tôn hận chỗ lạnh hiện ra tôn chiến

Ở Tiêu Vũ Lòng, này trong thôn trang thiếu niên tu luyện này nông cạn pháp môn, thật sự là có chút lãng phí, ngược lại đối với hắn mà nói, mạnh mẽ công quyết cùng pháp môn muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, hoàn toàn không tính là gì.

“Thật chứ?” Khương Viễn một trận ngạc nhiên, cứ như vậy, người trong thôn rất nhanh đều sẽ trở lên cường đại, có điều sau khi hắn lại lo lắng lên, nói: “Người sư phụ kia, bọn họ nếu hỏi những pháp môn này làm sao tới, ta phải nói như thế nào?”

Vấn đề này cũng làm cho Tiêu Vũ nhíu mày, suy nghĩ một chút nói: “Ngươi nói ở trong núi gặp phải một cao nhân, là cao nhân dạy, còn có ngươi phải nhớ kỹ, không thể để cho bất luận người nào biết ta dạy cho ngươi tu luyện sự tình, cũng không thể để bất luận người nào biết ta hiểu được phương pháp tu luyện.”

“Hả!” Khương Viễn gật đầu, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt lại là có chút cổ quái.

Tiêu Vũ dư vị lời của mình đã nói, cũng là cảm thấy có chút khó chịu, đem mình nói thành cao nhân, làm sao nghe làm sao trách, chẳng qua trước mắt cũng không có đừng biện pháp.

Tu luyện đến đó, Khương Viễn liền đi trở về, hắn mặc dù thiên tư không sai, nhưng cũng không cách nào ăn một miếng thành một tên béo, tất cả đều phải từ từ sẽ đến.

Nếu là Tiêu Vũ còn có Thần lực, có thể mở ra hóa giới phù nói, dựa vào cửu sắc Thanh Liên cắm rễ vũng nước, có lẽ có thể cho hắn nhanh chóng tiến bộ, bất quá bây giờ, tất cả những thứ này đều chỉ có thể là nói suông.

“Không nghĩ tới, ta đời này thế mà lại còn lại thu học trò.”

Khương Viễn rời đi,

Tiêu Vũ lại là một thân một mình, ở rừng cây nhỏ ngước nhìn đêm trăng, nỗi lòng vừa bay trở lại vạn năm trước khi.

Kiếp trước bị đệ tử của mình phản bội ám hại, đời này, hắn vốn cho là mình đều muốn sẽ không lại thu đồ đệ, lại không nghĩ rằng không chỉ thu rồi, còn thu rồi hai cái.

Địch không kẻ thù mới địch bóng tiếp dương không tình chủ

“Chết non nhi, Mạc Thương, ngươi chờ ta, không lâu sau đó, sư phụ chắc chắn trở về, lại lên cửu thiên, cùng ngươi tính toán rõ ràng hết thảy qua lại!”

Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, vắng mặt lưu lại với cánh rừng cây này, cũng là rời đi.

Sau xa không kẻ thù Quỷ sau hận chỗ ầm ĩ hận cát cát

Sau xa không kẻ thù Quỷ sau hận chỗ ầm ĩ hận cát cát

sau khi đi tới nơi này, Tiêu Vũ có chút ngây người.

Sau khi mấy ngày, Khương Viễn dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, mỗi ngày buổi chiều đều sẽ đi tới rừng cây nhỏ, ở Tiêu Vũ dưới sự chỉ đạo chăm chú tu luyện.

Hắn thiên tư bất phàm, thêm có hay không truyền thừa cùng Tiêu Vũ hướng dẫn, ngăn ngắn mấy ngày, chính là đã ngưng ra ba đạo linh sông.

Tôn Khoa không khoa khốc địch thuật bờ ruộng ầm ĩ thi khắc tiếp

“Sư phụ, này tốc độ tu luyện cũng quá nhanh đi? Ta nghe nói, trong thôn những người kia, ngưng ra một đạo linh sông đều cần đã nhiều năm, liền Lý Lục Thúc, đều chỉ ngưng ra tám đạo linh sông, ta làm sao mới vài ngày như vậy, có ba đạo linh sông?”

Này tốc độ tu luyện, đem Khương Viễn giật nảy mình, vừa là hưng phấn vừa là khẩn trương.

“Đây chỉ là tu luyện thấp nhất cảnh giới, ngươi lại có ta hướng dẫn, nếu không có cái tốc độ này, đó mới là lạ.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nói.

Trải qua này sau khi, Khương Viễn đối với Tiêu Vũ càng tôn thờ như thần linh, vô luận Tiêu Vũ nói cái gì, đều sẽ tuyệt đối phục tùng.

Tôn Khoa không khoa tình thuyền học chiến cô khốc lạnh khắc

Mấy ngày sau, giỗ tổ tháng ngày cuối cùng đã tới, Tiêu Vũ vốn tưởng rằng vị kia lão thôn trưởng sẽ không đem hắn tính, dù sao hắn đi tới nơi này không lâu, lại nằm ngoài sự dự liệu của hắn, lão thôn trưởng càng tự mình đi đến hắn gian kia phòng nhỏ, xin hắn cùng tiến đến giỗ tổ.

Đối với cái kia tổ địa, Tiêu Vũ cũng là tốt, cảm giác thôn thiếu niên thiên tư có thể liền cùng cái kia tổ địa có quan hệ, liền theo cùng   tiến đến.

Tổ địa cũng không tại thôn trang trong vòng, mà là đang ngoài thôn núi, một ngày kia trong thôn trang bất luận già trẻ,   tất cả đều đã đi, toàn thôn đi rồi sạch sành sanh, tất cả đều đi tới núi tổ địa.

Sau khi đi tới nơi này, Tiêu Vũ có chút ngây người.

Nơi này, nói đến cũng không có chỗ đặc thù gì, quanh thân non xanh nước biếc, loạn thạch đá lởm chởm, duy nhất chỗ đặc thù, chính là làm một khối to lớn thạch.

Khối đá này một mảnh đỏ sậm, có một gian nhà to nhỏ, khắc đá có một cổ xưa không biết ý tứ phù hiệu, trừ lần đó ra, nhìn không ra bất kỳ chỗ đặc biệt.

(Trở xuống nội dung lặp lại, sau đó cải chính.)

Thuyền không tình thuyền thuật bờ ruộng tháng bí chiến từ

Mấy ngày sau, giỗ tổ tháng ngày cuối cùng đã tới, Tiêu Vũ vốn tưởng rằng vị kia lão thôn trưởng sẽ không đem hắn tính, dù sao hắn đi tới nơi này không lâu, lại nằm ngoài sự dự liệu của hắn, lão thôn trưởng càng tự mình đi đến hắn gian kia phòng nhỏ, xin hắn cùng tiến đến giỗ tổ.

Đối với cái kia tổ địa, Tiêu Vũ cũng là tốt, cảm giác thôn thiếu niên thiên tư có thể liền cùng cái kia tổ địa có quan hệ, liền theo cùng tiến đến.

Tổ địa cũng không tại thôn trang trong vòng, mà là đang ngoài thôn núi, một ngày kia trong thôn trang bất luận già trẻ, tất cả đều đã đi, toàn thôn đi rồi sạch sành sanh, tất cả đều đi tới núi tổ địa.

Sau khi đi tới nơi này, Tiêu Vũ có chút ngây người.

Nơi này, nói đến cũng không có chỗ đặc thù gì, quanh thân non xanh nước biếc, loạn thạch đá lởm chởm, duy nhất chỗ đặc thù, chính là làm một khối to lớn thạch.

Khối đá này một mảnh đỏ sậm, có một gian nhà to nhỏ, khắc đá có một cổ xưa không biết ý tứ phù hiệu, trừ lần đó ra, nhìn không ra bất kỳ chỗ đặc biệt.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 332: Tổ Thạch Đổi

Lão thôn trưởng tóc trắng nhợt, mặt có chứa mỉm cười thân thiện, những thôn dân khác cũng là như thế, bọn họ lòng đều hy vọng Tiêu Vũ thân thể có thể đủ tốt lên.

"Tốt rồi." Tiêu Vũ gật gù, không có cự tuyệt, hắn cũng rất muốn trước nhìn một cái, khối này đá tảng làm, rốt cuộc có như thế nào huyền cơ.

Nhìn từ đàng xa, cự thạch kia ngoại trừ dị thường cao to, toàn thân đỏ lên ngoài ra, hầu như không nhìn ra có chỗ đặc thù gì, thế nhưng tảng đá những cổ xưa kia phù hiệu, lại làm cho Tiêu Vũ có chút để ý.

Cái kia phù hiệu, đã như là bởi vì khắc đi, hoặc như là thiên nhiên hình thành, như là đạo văn, có thể tựa hồ vừa phức tạp hơn.

Tiêu Vũ đi lên, tới gần nơi này khối đá khổng lồ, hắn một bên tiếp cận, một bên để tâm cảm thụ, mặt cũng dần dần xuất hiện dị dạng.

Mỗi hướng về khối đá này tiếp cận một bước, trong cơ thể hắn liền sinh ra một loại trách cảm ứng, tựa hồ hắn mỗi bước ra một bước đi, đều đi ra rất xa, phảng phất khi hắn đi tới khối đá này phụ cận thời điểm, hắn sẽ đi tới một thế giới khác.

"Ồ?"

Lão thôn trưởng mắt đột nhiên lộ ra vài phần kinh ngạc, nhìn một chút Tiêu Vũ, lại nhìn một chút phía trước đá tảng, lộ ra đăm chiêu vẻ mặt.

“Mạc Đại Ca, không thể lại đến gần rồi, tới gần quá Tổ Thạch, sẽ phát sinh chuyện không tốt!”

Thấy Tiêu Vũ vẫn còn tiếp tục gần sát, đoàn người, Liễu Nhi hơi có sốt sắng mà mở miệng, khối này Tổ Thạch là trong thôn thần bí nhất tồn tại, ở thôn đã cung phụng nhiều năm, thôn tổ tổ tông bối, đối với này một tảng đá đều mang chí cao kính ý.

Mặc dù là mỗi một đời trưởng thôn, đi tới nơi này, cũng chỉ có thể ở thạch trước quỳ lạy, không thể thái quá tiếp cận, nếu không liền chẳng khác gì là khinh nhờn thần thạch, cái này ở thôn nhưng tối kỵ.

Sau không khoa kẻ thù Quỷ Tôn Cầu bờ ruộng tháng nhốn nháo độc

Nghe đến Liễu Nhi âm thanh, những người khác cũng đều khẩn trương lên, cũng không ai biết Tiêu Vũ muốn làm cái gì, vạn nhất hắn khinh nhờn thần thạch, gây nên hậu quả đáng sợ, sợ là trong thôn ai cũng không chịu trách nhiệm nổi.

“Không có chuyện gì, xem trước một chút.” Lão thôn trưởng động viên mọi người, hắn cặp mắt nhìn chằm chằm khối cự thạch này, một hồi vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, mắt có vài phần khó mà tin nổi vẻ mặt.

Lúc này Tiêu Vũ, đã là không nghe được những thôn dân kia âm thanh, hắn đã hoàn toàn bị phía trước này một tảng đá lớn hấp dẫn tâm thần, trừ cái này khối đá khổng lồ, hiện tại hắn cái gì cũng không nhìn thấy, càng cũng không nghe gì được.

Đang đến gần khối này đá tảng quá trình, Tiêu Vũ lòng có một loại phá lệ cảm giác mãnh liệt, để nội tâm của hắn kịch liệt bắt đầu dập dờn, hít thở đều trở nên gấp gáp.

Tôn kẻ thù không tình Tôn Cầu từ cô cô xa thuyền

Tôn kẻ thù không tình Tôn Cầu từ cô cô xa thuyền
thấy Tiêu Vũ vẫn còn tiếp tục gần sát, đoàn người, Liễu Nhi hơi có sốt sắng mà mở miệng, khối này Tổ Thạch là trong thôn thần bí nhất tồn tại, ở thôn đã cung phụng nhiều năm, thôn tổ tổ tông bối, đối với này một tảng đá đều mang chí cao kính ý.

Trước lúc này, hắn tu vi diệt hết, trải qua lên voi xuống chó, nội tâm đều không có quá lớn gợn sóng, lúc này lại liền hô hấp đều hỗn loạn lên, có thể thấy được tâm tình của hắn có cỡ nào kích động.

“Tại sao lại như vậy? Khối đá này, tại sao có thể có Cửu Thiên Thế Giới khí tức?”

Tiêu Vũ nội tâm, đã hoàn toàn mất đi lý trí, bởi vì hắn theo khối này đá tảng, cảm nhận được một loại hết sức quen thuộc khí tức.

Loại khí tức này, đến từ chính hắn kiếp trước vị trí Cửu Thiên Thế Giới, khối này thạch, tựa hồ ẩn giấu Cửu Thiên Thế Giới sức mạnh, mà không thuộc về một giới này.

“Một tảng đá, tại sao có thể có Cửu Thiên Thế Giới khí tức? Có phải đây là cửu thiên đồ vật? Nhưng thế giới này không phải trăm vạn năm trước cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách gì? Giới này, tại sao có thể có đến từ Cửu Thiên Thế Giới gì đó?”

Tiêu Vũ lòng,

Sinh ra rất nhiều nghi vấn, hắn có quá nhiều không rõ, không cách nào minh bạch tại sao lại có như vậy một tảng đá, xuất hiện ở nơi như thế này.

Càng thêm trách khối đá này lộ ra khí tức, hoàn toàn cùng hắn kiếp trước vị trí Cửu Thiên Thế Giới giống nhau như đúc, nhưng một tảng đá tại sao có thể có dạng này khí tức, điểm này dù cho hắn kiếp trước sống lâu như vậy, lúc này cũng nghĩ không thông.

“Trưởng thôn, thật được không? Sẽ sẽ không xảy ra chuyện?”

Các thôn dân nhìn thấy Tiêu Vũ mắt tràn đầy kích động, hoàn toàn không có dừng lại ý tứ, lại một lần nữa sốt sắng mà hướng về lão thôn trưởng mở miệng, chỉ lo Tiêu Vũ khinh nhờn thần thạch, sẽ gợi ra cái gì chuyện kinh khủng.

“Hẳn là sẽ không.” Lão thôn trưởng lắc đầu, có điều giọng cũng là không quá chắc chắn, nói: “Các ngươi nhìn Tổ Thạch cái kia phù hiệu!”

Nghe vậy, hết thảy thôn dân ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Tổ Thạch, chỉ thấy thạch cái kia cổ xưa phù hiệu, theo Tiêu Vũ từng bước một tiếp cận, càng mơ hồ lộ ra một loại nhàn nhạt ánh sáng.

“Trưởng thôn, chuyện gì thế này?”

Hết thảy thôn dân cũng là lớn kinh, khối đá này ở thôn lâu như vậy, lâu đến không thể đếm hết được có bao nhiêu năm bao nhiêu đời, xưa nay chưa từng xảy ra qua dạng này sự tình.

Khối đá này đối với thôn trang này tới nói, chính là thần vật, thôn các đời đều ở đây thờ phụng khối đá này, bây giờ này Tổ Thạch phát sinh biến hóa như thế, để hết thảy thôn dân đều rất bất an, cũng không ai biết sẽ phát sinh Sự tình ra sao.

“Ta cũng không biết.” Lão thôn trưởng lắc lắc đầu, nói: “Thế nhưng, ta trước đây nghe tổ tông đã nói, loại tình huống này, trước đây tựa hồ cũng từng đã xảy ra."

"Trước đây cũng đã xảy ra dạng này sự tình, chúng ta làm sao không biết là?" Các thôn dân vừa là kinh hãi.

"Đó đã là rất nhiều năm trước chuyện." Lão thôn trưởng nói: "Ta cũng chỉ là theo tổ tông nơi đó nghe được, giống như đã là mấy trăm năm trước chuyện, vào lúc ấy có một vị người mặc Ngũ Sắc Thần Quang Thần Nhân tiến lại, hạ xuống thạch trước, Tổ Thạch vào lúc đó, giống như liền đã xảy ra cùng loại sự tình, thạch cũ văn, vào lúc này liền tựa hồ sống lại vậy."

"Vậy sau đó thì sao? Tổ Thạch biến hóa sau khi, có chuyện gì phát sinh không có?"

Sau kẻ thù khoa không tình địch học từ ầm ĩ hận tình ta

"Nghe tổ tông nói, cái kia gợi ra Tổ Thạch dị biến người, là một giống như thần linh giống nhau tồn tại, cái kia người ở thạch trước đứng thẳng hơn nửa năm thời gian, trong lúc cũng chưa hề đụng tới, như là hóa thành tảng đá bình thường, hơn nửa năm sau, người nọ đột nhiên thở dài một tiếng, trực tiếp bay mất, sau đó liền cũng không có xuất hiện nữa, tổ tông lúc đó cũng tới đã kiểm tra Tổ Thạch, nhưng cũng có phát hiện không dị dạng, trong thôn sau đó cũng không có đặc thù sự tình phát sinh."

Lão thôn trưởng cố gắng nghĩ lại, tựa hồ đối với việc này cũng không rõ ràng lắm, thật chỉ là theo tổ tông khẩu nghe tới.

Sau khoa không khốc tôn học tiếp dương từ thi sớm

Sau khoa không khốc tôn học tiếp dương từ thi sớm thấy Tiêu Vũ vẫn còn tiếp tục gần sát, UU đọc sách &# 119; &# 119;w. Uukansh &# 117;. c &# 111; &# 109; đoàn người, Liễu Nhi hơi có sốt sắng mà mở miệng, khối này Tổ Thạch là trong thôn thần bí nhất tồn tại, ở thôn đã cung phụng nhiều năm, thôn tổ tổ tông bối, đối với này một tảng đá đều mang chí cao kính ý.

“Này…… đứng hơn nửa năm, không nhúc nhích? Người nọ không cần ăn uống gì? Có phải thật là Thần Nhân?”

“Trưởng thôn, ngươi nói cái kia thần nhân vậy đã gợi ra qua Tổ Thạch dị biến, có phải Tiểu Mạc…… hắn cũng là Thần Nhân không thành công?”

“Khối này Tổ Thạch, ở thôn chúng ta đã có cỡ nào, lâu đến là lúc nào tồn tại cũng không biết, chỉ biết là thôn chúng ta người sẽ đối lúc này đời đời cung phụng, trưởng thôn, rốt cuộc Tổ Thạch có lai lịch gì?”

Lão thôn trưởng giải đáp, không chỉ để các thôn dân an tâm xuống, ngược lại là sinh ra càng nhiều nghi vấn.

Thuyền kẻ thù khoa không chỉ kết xem kỹ chiến cô sớm chiến chỗ

Đối với những vấn đề này, lão thôn trưởng chỉ có thể là một lần nữa lắc đầu, bởi vì liền hắn, cũng không biết khối đá này có ra sao lai lịch, chỉ biết là người trong thôn nhất định phải đời đời cung phụng khối đá này.

Thuyền kẻ thù khoa không chỉ kết xem kỹ chiến cô sớm chiến chỗ “ta cũng không biết.” Lão thôn trưởng lắc lắc đầu, nói: “Thế nhưng, ta trước đây nghe tổ tông đã nói, loại tình huống này, trước đây tựa hồ cũng từng đã xảy ra.”

Thấy Tiêu Vũ cùng dị biến Tổ Thạch, lão thôn trưởng tâm tình cũng không bình tĩnh, hắn từng đã đoán rất nhiều, nhưng đều không thể xác định, nhưng có thể khẳng định, các đời tổ tiên đều coi trọng như vậy khối này thạch, khối đá này nhất định bất phàm, hơn nữa cũng tất nhiên tồn tại một loại nào đó sử dụng.

Bây giờ này Tổ Thạch phát sinh biến hóa như thế, có lẽ không bao lâu nữa, Tổ Thạch tác dụng chân chính đem sáng tỏ cũng khó nói.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 333 + 9 Trời Khí Tức

Nghe xong lão thôn trưởng giải thích, các thôn dân mặc dù vẫn còn có chút khẩn trương và bất an, nhưng là không quá sợ hãi, đứng ở bên cạnh lẳng lặng thấy Tiêu Vũ, không quấy rầy nữa.

Ở lão thôn trưởng khiến mọi người giải thích trong khi, Tiêu Vũ đã là đi tới khối cự thạch này trước khi, như là nhận lấy một loại nào đó hấp dẫn một chút, hắn theo bản năng đưa tay, lại đụng vào này một tảng đá lớn.

Làm bàn tay chạm được khối đá này lập tức, Tiêu Vũ mắt, đột nhiên có hai giọt nước mắt lướt xuống.

Vào đúng lúc này, hắn thấy được quá nhiều quá nhiều quen thuộc gì đó, một vạn năm trước, hắn là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, vô địch cửu thiên, quân lâm lục đạo, giờ phút này đó thuộc về Cửu Thiên Thế Giới đặc hữu khí tức vọt tới, hắn lập tức liền giống như về tới vạn năm trước khi.

Hắn thấy được cố nhân ngày xưa, đều là chí tôn, Cửu Thiên Thế Giới một vài nhân vật cái thế, đến cùng hắn dùng võ luận đạo, bọn họ một chút vừa đọc, chính là vạn năm lưu chuyển, chỉ vì tìm kiếm siêu thoát, ở không có chí tôn cảnh giới, tìm ra một cái đi thông cao hơn đường.

Hắn nhìn thấy một tấm khuynh thế dung nhan, đỉnh đầu Ngân nguyệt, như là cửu thiên thần nữ, một cái nhíu mày một nụ cười nghiêng đổ chúng sanh, ở vô tận xa xôi chỗ, đối với hắn phất tay.

Hắn còn thấy được chính mình mười cái đệ tử, này mười cái đệ tử đều là hết sức xuất sắc nhân vật thiên kiêu, tên vang chín tầng trời, nhưng cuối cùng hắn lại bị chính mình cực kỳ yêu tha thiết đệ tử thứ mười Mạc Thương ám hại, chết đi sống lại.

Vạn năm trước tất cả, đã ở Cửu Thiên Thế Giới đã xảy ra các loại, vào lúc này một màn một màn, từ Tiêu Vũ trước mắt né qua.

Tang thương vạn năm, tất cả những thứ này như cùng ở tại hôm qua, vừa phảng phất vậy xa xôi.

“Sống lại một đời, ta hầu như đã quên đi rồi kiếp trước hết thảy, đã quên ngày xưa cầu đạo thời gian sơ lòng.”

Tiêu Vũ mắt rưng rưng, kiếp trước chết đi, hắn ở Cửu Thiên Thế Giới để lại quá nhiều quá nhiều tiếc nuối, hắn cùng hắn bạn cũ luận đạo, đến nay không có bàn về đến một kết quả.

Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất thần nữ nguyệt thần, thế nhân đều biết, nàng chỉ vì hắn chân thành, nhưng mà vô số vạn năm trôi qua, hắn đến bây giờ, cũng không thể cho một mình nàng kết quả, thiếu nàng không biết bao nhiêu vạn năm năm tháng tuổi tác.

Thập đại đệ tử, mỗi một đều là hắn tỉ mỉ đào tạo tạo nhân vật, có thể theo hắn chết đi, thập đại đệ tử sợ là từ lâu ai đi đường nấy, đệ tử thứ mười Mạc Thương, càng rất có thể đã thay thế hắn vốn vị trí.

“Cửu Thiên Thế Giới, ta còn có quá nhiều chuyện phải đi về làm, không có thời gian, để cho ta ở đây tiếp tục trải qua bình thản cuộc sống.”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ như là theo mộng ảo, đột nhiên tỉnh táo lại.

Một đoạn này bình tĩnh lạnh nhạt sinh hoạt, hắn mặc dù ngay từ đầu hoàn toàn không cảm thấy, nhưng thực tế, lựa chọn kiểu sinh hoạt này, là hắn đối diện qua lại một loại mất hứng, hoặc là nói mệt mỏi sinh ra kết quả.

Đời này, lại tu luyện từ đầu, này một đường đi đến, hắn đi được và không trôi chảy, đối mặt Thiên Tông, đối mặt vương giả, hắn đều không có có thể ỷ lại người, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính mình.

Kết xa xa mà tình địch bóng chỗ ầm ĩ kẻ thù phong chiến

Trải qua lên xuống, hắn mặc dù không có ý thức được, nhưng dưới đáy lòng sớm mệt mỏi, này đây mới có thể theo bản năng, muốn tìm kiếm một đoạn cuộc sống yên tĩnh.

Mặc dù tất cả những thứ này cùng nhục thể của hắn xuất hiện dị dạng có quan hệ, nhìn như là loại bất đắc dĩ lựa chọn, nhưng lúc này Tiêu Vũ lại cho rằng, đây là một loại trốn tránh, hắn và không nên lựa chọn ở cái địa phương này dừng lại.

Bỗng nhiên thức tỉnh, Tiêu Vũ ánh mắt trở nên trước đó chưa từng có sáng sủa, cũng trong nháy mắt này, trong cơ thể của hắn, cái kia lâu không có qua động tĩnh bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết, đột nhiên sinh ra một tia gợn sóng, giống như ao tù nước đọng, dạng ra một đạo gợn sóng.

Không có bất ngờ, ở chạm được khối đá này trong giây lát này, Tiêu Vũ cũng đã biết,

Khối đá này, có thể giúp hắn khôi phục lại.

Kết thù kẻ thù không Quỷ thuyền thuật chỗ dương học địch

Vùng thế giới này, là không hoàn chỉnh, bất kể là thiên địa quy tắc, còn là đại đạo lực lượng, đều có chỗ không trọn vẹn, bởi vì nhận lấy nguyền rủa, này đây vùng thế giới này, mới không tồn tại chí tôn.

Lúc này, Tiêu Vũ tiếp xúc được một khối này thạch, lại không phải giới này đồ vật, mà là đến từ Cửu Thiên Thế Giới.

Cửu Thiên Thế Giới có hoàn chỉnh thế giới quy tắc, một khối này thạch mặc dù và không thể đại biểu toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới, thế nhưng là có chứa hoàn chỉnh thiên địa quy tắc, như một cỡ nhỏ Cửu Thiên Thế Giới.

Còn vì sao một tảng đá sẽ có được hoàn chỉnh thế giới quy tắc, điểm này Tiêu Vũ cũng không hiểu, nhưng hắn có loại cảm giác, khối đá này mặc dù lưu tại thế giới này, nhưng tựa hồ vô hình, lại cùng Cửu Thiên Thế Giới không vẫn tồn tại vô hình nào đó liên hệ.

Có lẽ chính là bởi vì này tầng nguyên nhân, hắn có thể theo thạch cảm nhận được Cửu Thiên Thế Giới khí tức, cùng với Cửu Thiên Thế Giới cái kia hoàn chỉnh thiên địa quy tắc.

Lúc này Tiêu Vũ, cũng đã minh bạch, tại sao thôn trang này bên trong thiếu niên đã lạy khối đá này sau khi, thiên tư sẽ cao hơn người thường, bởi vì giới này quy tắc là không lành lặn, sinh tại giới này người, vô hình, cũng thiếu sót vật gì đó, là không hoàn chỉnh sinh linh.

Mà đây khối đá khổng lồ cùng Cửu Thiên Thế Giới tồn tại liên quan, thôn thiếu niên đã lạy khối đá này, nhận lấy khối đá này khí tức ảnh hưởng, thân thể không trọn vẹn bị Cửu Thiên Thế Giới quy tắc bù đắp, thành chính thức hoàn chỉnh sinh linh, này đây thiên tư của bọn hắn, mới có thể tầm thường người cao hơn.

Còn Tiêu Vũ chính mình, nhục thể của hắn xảy ra vấn đề, là vì trước đây mạnh mẽ sử dụng một khác chí tôn sức mạnh, trong cơ thể thần lực và công quyết, đều hứng chịu tới cái kia 1 chí tôn sức mạnh ảnh hưởng.

Phàm là chí tôn, sức mạnh đều là độc nhất vô nhị, một đời chỉ thuộc về một người, người khác dù cho tìm được, cũng không cách nào sử dụng, chỉ có thể cùng mình lực lượng trong cơ thể xung đột lẫn nhau.

Tiêu Vũ biến thành người phàm, chính là bởi vì chí tôn kia sức mạnh quá mức bá đạo, đem thần lực của hắn cùng tu vi các loại đều từ trong cơ thể hắn xóa đi.

Nhưng bây giờ, theo tiếp xúc này một tảng đá, Tiêu Vũ cảm nhận được Cửu Thiên Thế Giới khí tức, giống như trở về tới Cửu Thiên Thế Giới.

Trước đây hắn, nhưng Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, dù cho chết đi, Cửu Thiên Thế Giới cũng còn có lưu lại hắn còn sót lại lực lượng, vĩnh viễn không bao giờ tiêu diệt, đây cũng là chí tôn khủng bố.

Dựa vào chính mình kiếp trước để lại chí tôn lực lượng, Tiêu Vũ liền có thể từ từ đem ảnh hưởng chính mình thân thể chí tôn lực lượng thanh trừ, do đó khôi phục lại.

“Tiểu Mạc, Tiểu Mạc……”

Thuyền không kẻ thù không chỉ thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ tình sau ầm ĩ

Bên tai truyền đến lão thôn trưởng âm thanh, Tiêu Vũ lúc trước vẫn bởi vì Cửu Thiên Thế Giới khí tức, không quá bình tĩnh, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nói: “Trưởng thôn, ta không sao.”

“Thật sự?”

Lão thôn trưởng mặt mang theo lo lắng, nửa tin nửa ngờ, Tiêu Vũ vừa tiếp xúc khối đá này sau khi, cả người cũng giống như mất hồn bình thường, không chỉ là hắn, cái khác thôn dân nhìn thấy Tiêu Vũ như thế, cũng đều lo lắng hỏng rồi, còn tưởng rằng hắn xúc phạm tổ thạch, xảy ra chuyện gì không tốt sự tình.

“Mạc Đại Ca, ngươi bây giờ cảm giác thế nào? Tổ thạch đối với ngươi thân thể bệnh có tác dụng gì?” Đám người Liễu Nhi có vẻ có chút sốt sắng, nghe vậy, những người khác, cũng đều lộ ra vẻ ân cần.

“Giống như có chút tác dụng.” Tiêu Vũ sửng sốt một chút, mãi đến tận khối đá này, những người này còn ở giam giữ thân thể của hắn, cũng làm cho hắn rất được cảm động, nhưng tình huống thật, lại là không tốt cùng những người này nói rõ.

“Thật có hiệu quả?” Lão thôn trưởng nghe đến Tiêu Vũ nói tổ thạch hữu hiệu, ánh mắt sáng lên, nói: “Đã như vậy, Tiểu Mạc, sau đó ngươi rảnh rỗi liền tới nơi này cúi chào, mãi đến tận thân thể hoàn toàn được rồi mới thôi.”

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 334: Nhanh Chóng Tiến Bộ

“Này……” Tiêu Vũ vốn còn đang suy nghĩ nên làm gì hướng về lão thôn trưởng nói rõ, hy vọng có thể thường xuyên tới tiếp xúc khối này thạch, bởi vì hắn muốn khôi phục, cũng không phải lần một lần hai có thể làm được sự tình, lại không nghĩ rằng lão thôn trưởng chủ động mở miệng.

“Ngươi không cần suy nghĩ nhiều.” Lão thôn trưởng cười lắc đầu, nói: “Nơi này mặc dù bình thường không cho phép tùy ý gần sát, nhưng ngươi đã giúp thôn chúng ta rất nhiều, chỉ cần là đối ngươi thân thể mới có lợi, tin tưởng trong thôn những người khác cũng sẽ không phản đối.”

“Đúng vậy! Tiểu Mạc, nếu là không có ngươi, hơn nửa năm này thôn chúng ta không biết có bao nhiêu người vào núi đi săn đều không cách nào sống trở về, cái này không tính là gì!”

Kết xa xa mà Quỷ tôn học bờ ruộng dương kỹ cho nên khắc

“Đúng, tóm lại, Mạc Đại Ca đối với nhà chúng ta có đại ân, đã Tổ Thạch có thể cho Mạc Đại Ca chữa bệnh, để Mạc Đại Ca nhiều đến vài lần, như vậy Mạc Đại Ca thân thể khỏe!”

Các thôn dân nghe vậy, lập tức dồn dập mở miệng, biểu đạt thái độ của mình, trước kia mặc dù lo lắng Tiêu Vũ tiếp xúc thần thạch có thể hay không gợi ra chuyện không tốt phát sinh, nhưng bây giờ xác nhận không có, bọn họ cũng không lo lắng nữa.

“Cảm ơn mọi người!” Tiêu Vũ thật tình cảm kích, những người này mặc dù tính không có bản lãnh gì, nhưng sinh hoạt ở nơi này lâu như vậy, lại luôn có thể mang đến cho hắn rất nhiều cảm động.

Giỗ tổ việc, tới đây liền cáo kết thúc, Tiêu Vũ thông qua này một tảng đá lớn, thân thể khôi phục một chút, sắc mặt cũng trở nên tốt rất nhiều, điều này cũng làm cho một đám thôn dân đều mừng thay cho hắn, tựa hồ chính mình sự tình còn trọng yếu hơn.

Đoàn người lục tục rời đi, sau đó trong một đoạn thời gian, Tiêu Vũ mỗi ngày đều sẽ một mình tiến lại, dựa vào nơi này khối này Tổ Thạch, cảm thụ Cửu Thiên Thế Giới khí tức, cũng dựa vào chính mình kiếp trước lưu lại chí tôn lực lượng, từ từ tiêu trừ chính mình thân thể đã bị ảnh hưởng.

Mặc dù có phương pháp khôi phục, nhưng quá trình này cũng không nhanh, thậm chí có thể nói phải là chầm chậm, dù sao Tiêu Vũ không phải thật về tới Cửu Thiên Thế Giới, chỉ là dựa vào một tảng đá cùng Cửu Thiên Thế Giới liên hệ với nhau.

Kết khoa không địa phương địch xem kỹ từ ầm ĩ chút nào kết không

Kết không không không tình thuyền bóng chiến nguyệt chủ sau cát

Hơn nữa, đời trước của hắn đã biến mất vạn năm, để lại ở trong thiên địa chí tôn lực lượng mặc dù mạnh mẽ, nhưng tán ở Cửu Thiên Thế Giới các nơi, Tiêu Vũ cách một giới, cũng không thể mượn tới bao nhiêu.

Kết không không không tình thuyền bóng chiến nguyệt chủ sau cát một đám thiếu niên vây tại một chỗ thảo luận, cùng nửa năm trước tướng lên, tất cả mọi người bọn họ thực lực đều đã xảy ra biến hóa cực lớn, đối với nửa năm trước vậy trở thành vương giả kỳ vọng, cũng càng ngày càng chăm chú.

Như thế, Tiêu Vũ như trước trải qua giống như quá khứ bình thản tháng ngày, hắn mỗi ngày ban ngày, vẫn là sẽ cho trong thôn này bị thương hoặc là bị bệnh người chữa bệnh, buổi chiều tất là hướng dẫn đệ tử mới thu Khương Viễn tu luyện, tới ban đêm, mới có thể chính mình đi tới khối này Tổ Thạch trước khi, khôi phục thân thể của mình.

Kết không xa tình thuyền hận chiến Mặt Trăng xuyên qua bóng

Đôi khi, Tiêu Vũ cũng sẽ ngồi ở tảng đá kia phía trước ngẩn người, thường xuyên cảm nhận được quen thuộc cửu thiên khí tức, hắn cũng có nhớ tới rất nhiều một đời sự tình, cùng này ở Cửu Thiên Thế Giới lưu lại các loại tiếc nuối.

Cuộc sống như thế, loáng một cái liền vừa là đã qua hơn nửa năm, trong lúc vô tình, Tiêu Vũ đi tới thôn trang này, đã là có thời gian hơn một năm.

“Ầm!”

Đầu thôn, một gã đứa bé, tay nâng một khối nặng ngàn cân đá tảng, giơ tay ném một cái, đá tảng tầng tầng rơi xuống đất, vung lên bụi mù cuồn cuộn, rước lấy bên cạnh một đám thiếu niên từng trận kinh hô.

“Tiểu Viễn, ngươi cũng thật lợi hại, này mới qua bao lâu, ngươi đều mạnh đến nước này!”

“Thực sự là người người tức chết người, Tiểu Viễn bây giờ đều có thể tùy tiện vào núi săn thú, mỗi lần đều mang về một đại đẫy thú thịt,

Cha ta đều xem như trong thôn tốt nhất săn tay, liền hắn đều là mười sáu tuổi mới dám vào núi đi săn, Tiểu Viễn ngươi mới chín tuổi!”

Tên kia đứa bé, tự nhiên chính là Khương Viễn, ở Tiêu Vũ hướng dẫn bên dưới, nửa năm qua hắn tiến bộ thần tốc, trong cơ thể đã là ngưng ra tám đạo linh sông, sớm vượt qua lúc trước dạy dỗ hắn tu luyện Lý Lục Thúc.

“Nào có, các ngươi cũng đều không kém a, Hổ Tử anh trai không phải cũng có thể giơ lên 4 nghìn cân tảng đá, cũng có thể vào núi săn thú?”

Bị mọi người vây quanh, tuổi nhỏ Khương Viễn có chút xấu hổ.

Trong lòng hắn đối với Tiêu Vũ âm thầm cảm kích, bởi vì Tiêu Vũ dạy dỗ, mới khiến cho hắn bây giờ có thực lực như vậy, có thể vào núi đi săn, không cần lại bị đói mẫu thân, trong nhà sinh hoạt cũng khá hơn nhiều.

“Khà khà, đó là!” Hổ Tử nghe vậy đắc ý cười cười, sau đó nói: “Nói đến chúng ta nửa năm này giống như đều tiến bộ thật lớn, rất nhiều trưởng bối đều nói thừa nhận không bằng chúng ta, có điều Tiểu Viễn, chúng ta có thể tiến bộ nhanh như vậy, nhưng ngươi dạy, nói đến, ngươi vận may thật đúng là tốt, lại có thể gặp được như vậy cao nhân!”

Một đám thiếu niên vây quanh cùng nhau, vô cùng náo nhiệt, nửa năm trước Khương Viễn đã chiếu Tiêu Vũ theo như lời, đem tốt hơn pháp môn tu luyện dạy cho nhóm người này, này đây những thiếu niên này khoảng thời gian này đều tiến bộ nhanh chóng, liền nhân vật già cả nhìn, đều cảm thấy không bằng.

Sau kẻ thù không khốc kết học từ cô cát ầm ĩ xa

Còn Khương Viễn làm sao lại hiểu được này cao thâm phương pháp tu luyện, một đám người cũng từng hỏi dò, Khương

Viễn liền chiếu Tiêu Vũ theo như lời, xưng phải gặp cao nhân, đến cao nhân chỉ điểm, một đám thiếu niên đối với cái này đều là không hề nghi ngờ.

“Khà khà, ta nghe nói, Lý Lục Thúc nhìn chúng ta tiến bộ nhanh như vậy sau, gần nhất đều cảm giác không mặt mũi dạy chúng ta, còn tìm Tiểu Viễn muốn tu luyện pháp môn, gần nhất đang quan trong nhà mình cúi đầu tu luyện!”

“Ta cũng nghe nói, ha ha, chúng ta thực lực của những người này, bây giờ trong thôn các trưởng bối e sợ đều không chúng ta!”

Một đám thiếu niên vây tại một chỗ thảo luận, cùng nửa năm trước tướng lên, tất cả mọi người bọn họ thực lực đều đã xảy ra biến hóa cực lớn, đối với nửa năm trước vậy trở thành vương giả kỳ vọng, cũng càng ngày càng chăm chú.

“Sư...... Mạc Đại Ca, ngươi hôm nay không đi Tổ Thạch nơi đó gì?” Khương Viễn nhìn về phía bên cạnh, sư phụ hai chữ vừa cửa ra, cuối cùng lại mạnh mẽ nuốt trở vào.

“Đúng vậy Mạc Đại Ca, trước đây ngươi mỗi ngày đều đi a, làm sao gần nhất giống như rất ít đã đi? Thân thể đều xong chưa?”

Một đám thiếu niên cũng là vây quanh đến, &# 85 đối với Tiêu Vũ thân thể rất là quan tâm.

Bình thường đám thiếu niên này tu luyện, Tiêu Vũ phải không quá quan tâm, nhưng bọn họ tu luyện pháp môn dù sao đều là nhờ tay hắn, cho nên hôm nay tâm huyết dâng trào, liền muốn đến xem thử.

“Tốt hơn rất nhiều, bây giờ đã không có gì đại vấn đề.” Tiêu Vũ cười nói.

Sự thật, thân thể của hắn quả thật đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất sẽ không giống như trước kia vậy suy yếu, động một tí bị bệnh, trong cơ thể đã bị chí tôn lực lượng ảnh hưởng, đến bây giờ cũng đã cơ bản tiêu trừ.

Có điều, không biết là nguyên nhân gì, hắn đã đem lưu lại ở trong người chí tôn lực lượng đều tiêu trừ, nhưng tu vi lại vẫn là không có khôi phục, bất diệt âm dương trải qua có thể vận chuyển, bá thể ngôi sao quyết cũng khôi phục bình thường, liền chẳng biết vì sao không cách nào vận dụng thần lực.

Hắn rất rõ ràng, bây giờ nữa Tổ Thạch nơi đó, ý nghĩa đã không lớn, sau đó phải khôi phục tu vi, chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Thuyền khoa không mới tôn học tiếp tháng khoa ầm ĩ tình

Nhưng hắn hiện tại, thân thể có thể nói không có bất cứ vấn đề gì, thế nhưng không cách nào vận chuyển Thần lực, cũng không có thể tiếp tục tu luyện, tuy nói hết thảy đều đã khôi phục bình thường, nhưng cũng vẫn là cùng một phàm nhân không có khác nhau.

“Các ngươi thực lực hôm nay đều rất không sai, có nghĩ tới hay không đồng thời vào núi, đồng thời đánh một lần săn?” Tiêu Vũ thấy đám thiếu niên này, mở miệng cười.

Nghe vậy, một đám đôi mắt của thiếu niên đều trừng tròn xoe, cũng là hưng phấn, vừa là trông chờ, ở tại bọn hắn làm ngoại trừ Khương Viễn cùng Hổ Tử mấy cái thực lực khá mạnh người ở ngoài, những người khác đều còn chưa trải qua núi đâu.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 335: Vào Núi

Ở Tiêu Vũ theo đề nghị, một đám thiếu niên lòng tràn đầy hưng phấn, đối với Tiêu Vũ, bọn họ đều là thập phần tín nhiệm, bởi vậy mặc dù biết núi nguy hiểm, có thể có Tiêu Vũ dẫn đội, cũng không phải sợ hãi như vậy.

Ở vào thời điểm này, một đám thiếu niên đều giống như ham chơi hài tử, đối với vào núi đã khẩn trương, vừa trông chờ, càng sợ hãi bị thôn trưởng bối phát hiện, dù sao ở trong ngày thường, trong thôn trưởng bối vẫn nhắc nhở bọn họ, núi nguy hiểm, không có người lớn đi cùng, ngàn vạn không thể vào núi.

Trong thôn thiếu niên nhân số phần đông, bỏ một vài khó có thể chiếu cố đứa bé ở ngoài, một đoàn thiếu niên cũng có bốn mươi, năm mươi người, đều lựa chọn cùng Tiêu Vũ vào núi.

Sau khoa khốc địch thuật từ dương thi lông chim độc

Mang theo như vậy một đội ngũ, Tiêu Vũ liền như cái đi đầu làm chuyện xấu thằng bé lớn giống nhau, lén lút theo đầu thôn lấy ra, tiến vào ngoài thôn núi.

“Lưu đến bây giờ, ta cũng vậy trong khi rời đi, trước khi rời đi, cho này trong thôn lưu lại ít đồ a, bang này thiếu niên ngày sau khả năng trưởng thành đến mức nào, xem chính bọn hắn tạo hóa.”

Đây là Tiêu Vũ lòng dự định, theo hắn đi tới nơi này nơi thôn trang, đã qua một năm có thừa, bây giờ thân thể của hắn đã không việc gì, mặc dù hay là trách không thể vận dụng tu vi, nhưng ở lại chỗ này cũng là vô dụng.

Huống hồ, hắn ở bên ngoài còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, thay thế Lâm Vũ Nhu tìm kiếm giải trừ chú thuật linh vật, đều cần hắn đi làm, trước đây là vì thân thể khác thường, bây giờ thì lại đã không có để lại lý do.

Tại đây trong thôn ở lâu như vậy, hết thảy thôn dân trong khoảng thời gian này đều đưa hắn xem là người nhà bình thường, cho nên ở rời đi trước khi, Tiêu Vũ dự định vì cái này thôn trang làm chút gì, chuyện thứ nhất, là đem những thiếu niên này đào tạo thành tài.

Bọn họ đều là thôn tương lai, chỉ cần bọn họ có thể trưởng thành, thôn ngày sau tháng ngày tất nhiên sẽ trở nên càng tốt hơn.

“Đây là ngọn núi dáng vẻ gì? Thấy giống như có chút kinh khủng chứ, Mạc Đại Ca, chúng ta tiếp theo làm gì?”

Đi vào núi, một đám thiếu niên cũng là khẩn trương, vừa là hưng phấn, nhưng tất cả mọi người rất tôn kính Tiêu Vũ, hắn không mở miệng, cũng không ai dám ở núi xằng bậy.

Thuyền khoa kẻ thù địa phương sau xem kỹ chiến ầm ĩ ngón tay sườn núi tháng

“Đã vào núi, đó đương nhiên là muốn săn thú, các ngươi học xong đi săn, sau đó cũng có thể cải thiện trong nhà sinh hoạt.” Tiêu Vũ cười nói.

Những thiếu niên này mặc dù đều được hắn đưa ra pháp môn tu luyện, nhưng vẫn là nhốt tại thôn tu luyện, khó có thể chính thức trưởng thành, nghe nói trong núi này mãnh thú vô số, thậm chí còn có dị thú qua lại, cho nên Tiêu Vũ dự định dùng núi thú hoang làm mục tiêu, dùng để mài giũa bọn họ.

“Đi săn? Mạc Đại Ca, ngươi không nói đùa chứ?”

Cái đó gọi núi lớn thiếu niên trợn to mắt, bọn họ từ nhỏ bị trưởng bối nhắc nhở, núi mãnh thú hung mãnh dị thường, nội tâm đối với ngọn núi lớn này bản năng có loại sợ hãi tình.

“Dĩ nhiên không phải chuyện cười.” Tiêu Vũ nhìn ra đám thiếu niên này có chút sợ hãi, nói: “Yên tâm đi, không phải đại sự gì, Tiểu Viễn nhỏ như vậy đều vào núi đánh qua săn, các ngươi sợ cái gì?”

Nghe vậy, nhiều thiếu niên nhìn về phía Khương Viễn, lúc này mới an tâm không ít. Khương Viễn liền mười tuổi cũng chưa tới, có thể tự mình vào núi đi săn, nghĩ đến những mãnh thú kia cũng không có trong thôn trưởng bối nói kinh khủng như vậy.

“Xì, chớ có lên tiếng!”

Kết khoa xa kẻ thù mới tôn bóng từ tháng bí cực kỳ từ

Tiêu Vũ chân mày cau lại, ý bảo mọi người yên tĩnh, ánh mắt tất là chuyển hướng phía trước.

Một đám thiếu niên nhất thời theo quay đầu, liền thấy phía trước một con hình thể to lớn nội sơn heo, trong khi tìm kiếm, hiển nhiên là tìm kiếm tín vật.

Các thiếu niên lòng một chút đều nâng lên, con này lợn núi hình thể dị thường to lớn, như là một gian phòng nhỏ bình thường,

Sợ là có mấy ngàn cân nặng.

Núi săn bắn, có một câu nói như vậy, an toàn chiêu mãnh hổ, đừng chọc lợn núi, điều này là bởi vì lợn núi tính cách thập phần táo bạo hung hãn, vừa là da dày thịt béo, không tốt giết chết, mà đây loài thú hoang một khi bị thương, thì sẽ phát điên liều mạng, lên mãnh hổ còn kinh khủng hơn.

“Hổ Tử, núi lớn, cây cột, các ngươi!” Tiêu Vũ ý bảo, ở đoàn người lựa ra mấy cái thực lực khá mạnh thiếu niên.

Này dù sao Là những thiếu niên này lần đầu tiên cùng thú hoang tranh đấu, hắn phải đánh ra một hiệu quả, tiêu trừ này thiếu niên lòng sợ hãi, cho nên đặc biệt chọn mấy cái thực lực mạnh người.

Bị Tiêu Vũ chỉ đích danh, vài tên thiếu niên đều là nuốt một ngụm nước bọt, có điều Tiêu Vũ ở thôn uy vọng, trưởng thôn đều không không đều, mặc dù sợ hãi, nhưng bọn họ đều là cắn răng một cái, kiên trì, xông về đầu kia lợn núi.

“Hổ Tử, cố lên!”

Vài tên thiếu niên cùng cái kia lợn núi tranh đấu lên, như là tin đồn bình thường, cái kia lợn núi hung hãn dị thường, mấy cái thiếu niên cũng chịu nhiều đau khổ, nhưng là dần dần nổi gan lên, càng đấu càng mạnh mẽ.

Phía sau một đám thiếu niên sốt sắng mà thấy, làm vài tên thiếu niên cố lên, không biết đúng hay không tiếng cổ võ có hiệu quả, vài tên thiếu niên cuối cùng vẫn là chiến thắng lợn núi, có điều mấy người cũng là mệt đến đầu đầy mồ hôi, và đều bị một vài đau đớn.

“Không sai, con này lợn núi sợ hãi có 3 nghìn cân tả hữu, bỏ nó thân thể một vài tương đối cứng rắn không thể ăn thịt, cũng còn sót lại nghìn cân, các ngươi nhiều người như vậy, phân hạ xuống một người đều có thể có mấy chục cân, hơn nữa này da thú lấy về, cũng có thể làm thành quần áo.” Tiêu Vũ cười trước, gật đầu nói.

Mấy cái kia xuất thủ thiếu niên, vốn đang trên mặt đất hô hoán lên, nghe xong Tiêu Vũ nói sau, nhất thời đã quên thân thể đau nhức, trong đôi mắt đều thả ra chỉ riêng.

Lần này cùng lợn núi tranh đấu, mặc dù khổ cực, có thể một người phân đến mấy chục cân thịt, tính được đều có thể ăn đã mấy ngày, bình thời là những trưởng bối kia vào núi, một lần cũng không khả năng mang về nhiều thịt như vậy, có lúc còn có thể tay không mà quay về.

Loại thu hoạch này, để hết thảy thiếu niên đều triệt để hưng phấn lên, núi sinh hoạt không dễ, bọn hắn cũng đều thập phần chất phác, này mấy chục cân núi thịt heo, UU đọc sách www. Uukaｎｓhu. Co &# 109; &# 32; đối với bọn họ tới nói, liền đã là thập phần trân quý gì đó.

Sau kẻ thù kẻ thù không Quỷ thuyền học từ trăng lạnh kết bờ ruộng

“Đi thôi, tiếp tục tiến lên.” Nhìn thấy các thiếu niên đều bị gây nên ý chí chiến đấu, Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, muốn chính là hiệu quả này.

Có lần này thành công cùng thu hoạch, một đám thiếu niên cũng sẽ không tiếp tục sợ hãi, ngược lại có chút nóng lòng muốn thử lên.

Kế tiếp, Tiêu Vũ không ngừng tìm kiếm các loại dã thú hung mãnh, để những thiếu niên này luyện tập, nếu là quá trình có người bị thương, hắn liền trực tiếp ở núi hái ít ỏi thảo dược, cho bọn hắn bày, rất nhanh thương thế sẽ khôi phục.

Bị thương cũng có Tiêu Vũ cho trị, một đám thiếu niên càng thêm không có gì lo sợ, trước sau cùng các loại mãnh thú bác giết.

Tôn không kẻ thù khốc địch xem kỹ tiếp dương bờ ruộng độc chủ

Một vòng hạ xuống, nhóm người này đều đã trải qua chiến đấu gột rửa, mặc dù mục tiêu chỉ là thú hoang, nhưng là làm cho bọn họ có nhất định trưởng thành.

Tiêu Vũ quan sát đến biến hóa của bọn hắn, lòng thoả mãn, sự thật, bản ý của hắn là tìm một vài đối lập nhỏ yếu dị thú, đến rèn luyện đám thiếu niên này, có điều dị thú quá mức nguy hiểm, cho nên hắn mới trước tiên tìm một vài phổ thông mãnh thú.

“Được rồi, trời sắp tối rồi, trở về đi.”

Thấy sắc trời đã không còn sớm, để tránh thôn trưởng bối lo lắng, Tiêu Vũ đề xuất trở về, nhất thời đổi lấy các thiếu niên một trận hoan hô.

Địch không kẻ thù độc sau xem kỹ chiến lạnh ngón tay tháng ngón tay

Bận rộn một ngày, lúc này tất cả mọi người bọn họ thân thể, đều ít nhiều gì dẫn theo ít ỏi đau đớn, nhưng không có một người kêu gào đau nhức, ngược lại mỗi người hưng phấn không thôi.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 336: Bất Ngờ Phát Hiện

Trở về đường, theo Tiêu Vũ vào núi thiếu niên mỗi người đều bị thương, nhưng mỗi người mặt, lại đều mang hưng phấn nụ cười, bởi vì ở mỗi người bọn họ thồ, đều cõng ước chừng mấy trăm cân thịt thú vật, bảo tồn thỏa đáng nói khả năng ăn mấy tháng.

Tìm được Tiêu Vũ pháp môn tu luyện sau, đám thiếu niên này đều tiến bộ nhanh chóng, tầm thường này mấy trăm cân thịt thú vật, căn bản là điều chắc chắn.

“Xong, Mạc Đại Ca, trưởng thôn cùng cha ta đều tới, nhất định là phát hiện chúng ta trộm đi vào núi!”

“Cha mẹ ta cũng tới, lần này thảm, trở về chắc là phải bị mắng chết!”

Theo núi đi ra, trở lại thôn trang trước khi thời điểm, sắc trời đã tối sầm đi xuống, nhưng xa xa lại có thể gặp được, đầu thôn có một đám người giơ cây đuốc, đang ở nơi đó chờ đợi.

Những người này rõ ràng là thôn các trưởng bối, người trong thôn hầu như đều đã tới, đoàn người làm, lão thôn trưởng khuôn mặt, càng dị thường dễ thấy.

Một đám thiếu niên nhìn thấy tình cảnh này, tâm tình hưng phấn nhất thời biến mất hơn một nửa, nhìn điệu bộ này, trong thôn trưởng bối rõ ràng đã phát hiện bọn họ trộm đi vào núi, đều tới chờ bọn họ đâu.

Vào lúc này, tất cả mọi người như phạm lỗi lầm hài tử một chút, chỉ có thể nhìn trông mong nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Mạc Đại Ca, làm sao bây giờ? Cha ta nếu biết ta trộm đi vào núi, khẳng định sẽ đánh chết ta!”

Thấy bọn họ như thế lo lắng hình dáng, Tiêu Vũ lại là có chút buồn cười, nói: “Đừng lo lắng, không có chuyện gì, đi thôi!”

Nói xong, hắn trước tiên hướng về đầu thôn đi đến, một đám thiếu niên thấy vậy, đều là trừng mắt, nhưng cũng không có biện pháp, chung quy phải về nhà, mỗi người chỉ có thể kiên trì, đi theo Tiêu Vũ phía sau.

Địch xa không khốc kết hận tiếp cô bí thi không

“Đã trở lại!”

Đầu thôn trước các trưởng bối nhìn thấy bóng người, đoàn người có người kinh hô một tiếng, khuynh khắc gian một đám người lập tức chạy vội tới.

“Hổ Tử, ngươi tới, gan dạ lén lút vào núi, ta hôm nay không đánh chết ngươi, không biết là ngọn núi nguy hiểm không?”

“Núi lớn? Người không có sao chứ, thật là làm sao có thể không nghe trưởng bối nói, tùy tiện vào núi đâu, vạn nhất đến chuyện nhưng làm sao bây giờ?”

“Tiểu Viễn, ngươi ở đâu?”

Thôn trưởng bối người còn chưa tới, xa xa cũng đã là các loại thanh âm truyền tới, có thân thiết, cũng có trách cứ, nhưng không có ngoại lệ, tất cả mọi người trong thanh âm đều lộ ra lo lắng, cùng với nhìn thấy người sau khi trở về yên tâm.

Thuyền khoa khoa kẻ thù khốc sau hận bờ ruộng cô xem kỹ chỗ thuyền

“Tiểu Mạc, thật là ngươi dẫn bọn hắn đi lên núi?” Lão thôn trưởng cũng đi rồi đến, nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn lần đầu tiên đối với Tiêu Vũ nghiêm mặt, nói: “Hôm nay trong thôn phát hiện ngươi và bọn này nhãi con đều không thấy, biết các ngươi vào núi, ta 1 đoán là ngươi đi đầu, bọn này nhãi con cũng không có to gan như vậy!”

“Ngươi cũng là, làm sao khả năng mang bọn họ làm chuyện nguy hiểm như vậy đâu, chẳng lẽ không biết trong núi này nguy hiểm cỡ nào gì?” Lão thôn trưởng một bên đi tới, vừa hướng Tiêu Vũ trách cứ.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể là ngậm miệng cười khổ.

Bởi vì sắc trời so sánh bóng tối, này một đám thôn trưởng bối, khoảng cách còn xa thời điểm chỉ có thể nhìn thấy các thiếu niên mỗi người cõng lấy một tảng lớn đen tuyền gì đó, lại không thấy rõ là cái gì, mãi đến tận đến gần, bọn họ mới nhìn rõ một đám thiếu niên thân thể gì đó.

“Này…… nhiều như vậy thịt thú vật? Chuyện gì thế này?”

Hết thảy vốn trách cứ, hoặc là lo lắng âm thanh, vào lúc này toàn bộ đều biến mất, một đám thôn trưởng bối mỗi người nghẹn họng nhìn trân trối, đầy mặt khiếp sợ.

Bốn mươi, năm mươi tên thiếu niên, từng cái thân người đều khiêng mấy trăm cân thịt thú vật, khái niệm này nghĩa là gì? Mặc dù là để người của toàn thôn đều phân ra đến ăn,

Này thịt thú vật, đều có thể ăn mấy cái tháng!

Xem như trong thôn những trưởng bối kia, nhiều năm vào núi đi săn, đều chưa từng thấy nhiều như vậy thịt thú, tình cảnh này để hết thảy mọi người vào lúc này đều là một trận sững sờ, cũng lại nói không ra lời.

Một đám thiếu niên thành thành thật thật, chỉ có thể đem vào núi chuyện săn thú như thực chất giao cho, các trưởng bối vốn lo lắng, nhưng nhìn thấy các thiếu niên lại có thể mang về nhiều như vậy thịt thú vật, cũng không biết nên nói cái gì nữa.

Nhìn dáng dấp, đám thiếu niên này bản lĩnh, đều đã sớm vượt xa bọn họ, bọn họ muốn nói cái gì nữa, đó mới thật chính là bọn họ không đúng.

Đến cuối cùng, mỗi một nhà mọi người lục tục tản đi, vốn đối với Tiêu Vũ mang những thiếu niên này vào núi, bọn họ lòng mặc dù không trách Tiêu Vũ, nhưng là rất không yên lòng, bây giờ thấy kết quả như vậy, ai cũng không nói gì nữa, là lão thôn trưởng, cũng là đầy mặt vui sướng, không muốn trách tội.

Sự tình viên mãn, Tiêu Vũ liền trở lại chính mình phòng nhỏ, đào tạo thôn thiếu niên, chỉ là hắn kế hoạch một phần, trừ lần đó ra, hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành.

Mấy ngày kế tiếp bên trong, Tiêu Vũ mỗi ngày đều đang bận rộn, hắn mỗi ngày mang theo một đám thiếu niên vào núi, ngay từ đầu các trưởng bối còn không quá yên tâm, nhưng thấy thôn thiếu niên mang về thịt thú vật hết lần này tới lần khác nhiều, hết lần này tới lần khác tốt, cũng đều không nói cái gì nữa.

Một đoạn thời gian trôi qua, trong thôn các thiếu niên, mặc dù khuôn mặt còn có chút non nớt, nhưng cũng đều trưởng thành không ít, mỗi người trở nên ánh mắt sắc bén, chỉ vì Tiêu Vũ mang theo bọn họ, đã là cùng chân chính dị thú chém giết qua, cũng coi như trải qua sinh tử.

Ở mang theo bọn họ vào núi thời gian trong, ngoại trừ săn giết dị thú, Tiêu Vũ cũng sẽ ở núi mang về một vài hiếm vật cổ quái, như là một vài dị tảng đá, cùng với các loại không biết tên dược thảo.

Trong thôn thiếu niên mặc dù trách, nhưng Tiêu Vũ không nói, bọn họ cũng không dám hỏi.

Kết xa địa phương kết học từ ầm ĩ khốc

Tiêu Vũ mặc dù không cách nào vận dụng tu vi, không thể chế thuốc, thế nhưng bố trí trận pháp, cùng với phối hợp một vài nước thuốc, đối với hắn lại là không khó, U &# 8 bởi vì bày trận cũng không cần Thần lực, chỉ cần y theo trận lý, bày ra một vài có thể mượn dùng gì đó có thể.

Một quãng thời gian hạ xuống, Tiêu Vũ ở không người hiểu rõ dưới tình huống, ở thôn chung quanh bày ra một cái trận pháp, bởi vì vật liệu có hạn, chỉ có thể theo núi tìm kiếm, cho nên trận pháp này cấp bậc không cao, nhưng ở này núi thẳm , đủ để bảo đảm người trong thôn bình an, ít nhất phổ thông dị thú là vào không được.

Trừ lần đó ra, Tiêu Vũ còn dùng một vài chiếm được núi dược liệu, phối hợp thành nước thuốc, phân cho trong thôn đám người ngâm thân thể, những thiếu niên kia ngâm qua sau khi, thân thể rõ ràng cường hãn hơn, mỗi người cũng giống như hình người dị thú, chính là trong thôn vậy lão nhân, dùng qua sau khi, cũng đều trở nên tinh thần không ít.

Thôn nhỏ tất cả, tựa hồ cũng đang dần dần cải thiện, các thôn dân mặc dù mơ hồ cảm giác được thôn biến hóa cùng Tiêu Vũ có quan hệ, nhưng không có người biết hắn đều làm cái gì.

Trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ thân thể vẫn không có phát sinh biến hóa, bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết mặc dù có thể vận chuyển, nhưng cũng cho hắn rất quái lạ cảm giác, hai công lớn quyết tựa hồ đã xảy ra một loại nào đó hắn không biết là biến hóa, hơn nữa vận chuyển lại sau, hắn vẫn là không có nửa điểm Thần lực có thể dùng.

Có điều, Tiêu Vũ lại là có một bất ngờ phát hiện, cái kia là hắn mặc dù không có có thể dùng Thần lực, nhưng là có thể khắc họa minh phù.

Sự phát hiện này, để Tiêu Vũ rất là ngạc nhiên, ít nhất cứ như vậy, hắn cuối cùng có chút thủ đoạn có thể sử dụng.

Không biết là vận may đến rồi còn là trùng hợp, phát hiện chuyện này sau khi, Tiêu Vũ ngay sau đó, liền ở núi phát hiện một chỗ phù quặng, làm có rất nhiều có thể dùng phù thạch, thậm chí cấp bậc hơi cao phù thạch cũng có, chỉ có điều đều là ít ỏi nguyên thạch.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 337: Cuối Cùng Chuẩn Bị

Không có Thần lực, lại có thể minh phù, Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, cảm giác khả năng này cùng hắn dùng thân là phù có quan hệ, hắn đạp con đường này, bây giờ chính mình tương đương với một viên minh phù, và trong cơ thể cũng có được một viên.

Có điều, mặc dù có thể minh phù, nhưng hắn sáu viên dấu ấn cũng là không cách nào sử dụng, này đây hắn bây giờ chỉ có thể cùng phổ thông phù sư giống nhau minh phù, trước đây lập tức thành phù phương pháp, lại là không thể sử dụng được.

Bây giờ Tiêu Vũ, có thể nói là hoàn toàn khôi phục phù sư thân phận, nhưng hắn cái này phù sư, lại cùng bình thường phù sư, có bất đồng rất lớn.

Bình thường phù sư, minh phù lúc phải có đủ tiền thần lực và cảnh giới, nếu không liền phù thạch mặt ngoài đều không phá ra được, căn bản là không có cách minh phù, mà bây giờ Tiêu Vũ, không có Thần lực, nhưng có thể dễ dàng phá vỡ phù thạch mặt ngoài, có thể thuận lợi minh phù.

Có lẽ điều này là bởi vì trong cơ thể hắn có một khối 5 linh thạch nguyên nhân, vốn hắn hoàn toàn không thể phá vỡ phù thạch, bây giờ đến tay hắn, nhưng có thể để hắn dễ dàng tiến hành khắc họa.

Lại có là, bình thường phù sư, minh phù lúc nhất định phải thêm sinh linh máu, tài năng thành phù, nhưng Tiêu Vũ lại là không cần.

Hắn nghĩ nghĩ, cái này hoặc giả cũng phải quy về hắn dùng thân là phù, chính hắn là một cái minh phù, trước đây lập tức thành phù năng lực còn ở thời điểm, hắn liền không cần sinh linh máu, bây giờ mặc dù không cách nào làm được lập tức thành phù, nhưng cũng có thể không cần sinh linh máu, liền có thể khắc phù.

Để ấn chứng tim mình ý nghĩ, Tiêu Vũ dùng chừng mấy ngày thời gian, đến khắc họa minh phù, tất cả như là hắn suy nghĩ giống nhau, hắn bây giờ có thể khắc phù, cũng không cần sinh linh máu, thế nhưng, khắc thành minh phù, uy lực lại bao nhiêu sẽ có chút ảnh hưởng.

Nói tóm lại, hắn bây giờ là một cái không có thần lực phù sư, bên ngoài mắt người, hắn không có nửa điểm tu vi và Thần lực, nhưng có thể cùng bình thường phù sư giống nhau minh phù.

Mặc dù có thể không cần sinh linh máu, nhưng nếu là gia nhập, nhưng cũng có thể để minh phù uy lực càng mạnh hơn.

Nghiệm chứng những ý nghĩ này sau khi, Tiêu Vũ một quãng thời gian rất dài, đều không có ra ngoài, hắn để thôn những thiếu niên kia đem núi phù thạch nguyên liệu mang về, tự đi mài, sau đó dùng rất nhiều thời gian, cho mình khắc họa không ít minh phù.

Dù sao bây giờ đối với hắn mà nói, minh phù thành duy nhất thủ đoạn, hắn phải rời đi nơi này, ngày sau tất nhiên có rất nhiều nơi, sẽ cần đến đủ loại minh phù.

Trong thế giới này, cái gì cũng phải cần dùng thực lực đến nói chuyện!

Trải qua thử nghiệm, Tiêu Vũ cũng đạt được hắn bây giờ trạng thái có khả năng khắc đến minh phù cấp bậc.

Nhất phẩm minh phù, tương đương với linh nguyên cảnh, nhị phẩm tương đương với hóa khí cảnh, tam phẩm tương đương với tông sư, tứ phẩm tất là Thiên Tông.

Tiêu Vũ không có Thần lực, nhưng cao nhất cũng có thể khắc đến tứ phẩm minh phù, chỉ có điều đối với hắn hiện tại tới nói, tứ phẩm minh phù hoàn toàn không giống như kiểu trước đây tốt khắc, có vẻ hơi gian nan.

Tam phẩm minh phù còn có thể dựa vào bây giờ trạng thái tùy ý khắc họa, nhưng tới tứ phẩm, lại là có cực lớn tỷ lệ thất bại, trừ phi có cùng cấp bậc minh phù cần thiết sinh linh máu, thất bại tỷ lệ mới có thể hạ thấp.

Khả năng khắc họa tứ phẩm minh phù phù thạch, vốn không nhiều, thêm không dễ thành công, Tiêu Vũ đến cuối cùng, thân thể cũng chỉ khắc ra năm viên tứ phẩm minh phù, tam phẩm minh phù, đúng là khắc lại một đống lớn.

Này minh phù hiệu dụng, tự nhiên là xa xa không Tiêu Vũ trước đây thực lực tới mạnh mẽ, nhưng ít ra đối với hắn hiện tại tới nói, đã đầy đủ.

“Bốp!”

Núi thẳm, Tiêu Vũ lấy ra một viên minh phù, dán ở sau lưng, nhất thời ở phía sau hắn, một đôi cánh chim màu vàng óng xuất hiện, khiến cho hắn giống như một con chim, thần tốc đi xa, tốc độ mặc dù kém xa huyễn thiên thần dực, nhưng là bình thường phi hành loài dị thú phải nhanh.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ tôn học từ ầm ĩ bí ầm ĩ vâng

“Sư phụ,

Đây là vật gì? Thần như vậy!”

Đợi cho Tiêu Vũ bay trở về, Khương Viễn mắt lộ ra ước ao, đã có tốt, cũng có trông chờ.

“Cái này kêu phi vũ phù, bùa này là ta diễn biến trước đây một loại nào đó năng lực khắc thành, chỉ thuộc về tam phẩm.” Tiêu Vũ thu hồi bùa này, hắn vẫn quen thuộc có huyễn thiên thần dực thời gian, cái này minh phù, chính là diễn biến huyễn thiên thần dực.

“Phi vũ phù?”

Khương Viễn đăm chiêu, ở Tiêu Vũ thân thể, hắn luôn có thể nhìn thấy đủ loại mới gì đó, mỗi một dạng đều rất rất, lại rất thần bí.

“Ta chỗ này còn có mấy viên minh phù, ngươi giữ lại, ngày sau nếu là gặp phải nguy hiểm, huy động chúng nó, có thể no tính mạng ngươi.” Tiêu Vũ vừa lấy ra ba viên minh phù, hai viên tam phẩm, một viên tứ phẩm.

Có này mấy viên minh phù hộ thân, Khương Viễn liền tương đương có một gã Thiên Tông bảo vệ, dù sao cũng là đệ tử của hắn, hắn muốn rời khỏi, cũng là có chút không quá yên lòng.

“Sư phụ, ngươi muốn đi rồi chưa?” Khương Viễn chậm chạp không có tiếp nhận Tiêu Vũ đưa tới minh phù, vẻ mặt một chút ảm đạm xuống.

Tôn xa kẻ thù độc kết xem kỹ tiếp dương vâng sớm ngón tay

“Ta vốn không thuộc về nơi đây, rời đi là chuyện sớm hay muộn.” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không đi ẩn giấu.

Khương Viễn mặc dù tuổi nhỏ, nhưng cũng rất thông minh, khoảng thời gian này Tiêu Vũ làm chuyện này, người khác có lẽ không biết là, nhưng Khương Viễn lại là rõ ràng.

Hắn cũng biết, Tiêu Vũ làm chuyện này, sẽ không có nguyên nhân, sợ là phải rời đi tháng ngày không xa.

“Sư phụ, đối với Tiểu Viễn tới nói, đời ngoại trừ mẫu thân, sư phụ chính là Tiểu Viễn thân nhân duy nhất, sư phụ ngươi muốn rời khỏi, có thể hay không nói cho Tiểu Viễn, sư phụ ngươi muốn đi nơi nào? Ngày sau Tiểu Viễn nếu là trở nên mạnh mẽ, nhất định sẽ đi tìm sư phụ, báo đáp sư phụ đối mặt Tiểu Viễn ân tình!”

Khương Viễn hai mắt có chút đỏ lên, lại là chăm chú cắn răng, không cho mắt nước mắt hạ xuống.

“Ngày sau nếu là ngươi khả năng đi ra ngọn núi lớn này, ngươi và ta tự nhiên lại có gặp lại một ngày.” Tiêu Vũ sờ sờ Khương Viễn đầu, lòng vui mừng.

Sự thật, hắn rất muốn nói cho Khương Viễn hắn muốn đi đâu, thế nhưng trước đường dài dằng dặc, chính hắn cũng không biết chính mình đem muốn đi nơi nào, vừa trả lời như thế nào Khương Viễn?

Cắn răng gật đầu, Khương Viễn từ trước đến giờ hiểu chuyện, không có đối với Tiêu Vũ tiếp tục truy vấn, hắn dụi mắt một cái, nói: “Đúng rồi sư phụ, lúc ban ngày, trưởng thôn giống như đang tìm ngươi, như là có cái gì chuyện gấp gáp.”

“Trưởng thôn?” Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới cái kia già nua lại hòa ái lão nhân, nói: “Ta biết rồi, lát nữa trở về, ta liền đi gặp trưởng thôn.”

Một ngày kia tu luyện, tới đây đã là gần như, Khương Viễn thiên tư rất tốt, có Tiêu Vũ hướng dẫn quãng thời gian này, đã là sớm tiến nhập hóa khí cảnh, bây giờ ở trong thôn, hắn thằng nhóc này đã là tồn tại cường đại nhất.

Muốn tại đây núi thẳm, dùng Khương Viễn thực lực, cũng không xảy ra vấn đề gì, lại thêm lưu lại cái kia ba viên minh phù, Tiêu Vũ cũng cảm thấy yên tâm, lòng đã là không có gì vướng bận.

Ban đêm, trở lại trong thôn, Tiêu Vũ không có trực tiếp trở lại chính mình phòng nhỏ, mà là đi tới lão thôn trưởng nhà, không biết là vị này lão thôn trưởng tìm hắn, là muốn nói gì sự tình.

“Tiểu Mạc a, trong thôn có thể muốn phát sinh đại sự, mấy ngày trước người trong thôn vào núi đi săn, ở trong núi phát hiện một bộ thi thể, thôn chúng ta sau đó có thể qua không được bình tĩnh cuộc sống.” Lão thôn trưởng đầy mặt lo lắng, nhìn thấy Tiêu Vũ, lập tức đem chính mình lo lắng việc, hướng về Tiêu Vũ nói rõ.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 338: Khách Tới

“Thi thể? Thi thể ra sao?”

Lão thôn trưởng báo cho sự tình, để Tiêu Vũ lấy làm kinh hãi, có thể làm cho lão thôn trưởng coi trọng như vậy, chỉ sợ sẽ không là chuyện bình thường.

“Người trong thôn đem thi thể kia cho nhấc đã trở lại, ngươi đi theo ta, có lẽ khả năng nhìn ra cái gì.” Lão thôn trưởng tràn đầy lo lắng, tay cầm một chiếc thanh đăng, mang theo Tiêu Vũ đã đi cuối thôn một gian cũ nát phòng nhỏ.

Gian phòng này Tiêu Vũ có dấu ấn, đã nhiều năm không có người ở, lão thôn trưởng đem thi thể kia để ở chỗ này, muốn thì không muốn để thôn dân biết việc này, để tránh bọn họ lo lắng.

“Ở đây, ngươi nhìn một chút, có thể nhìn ra cái gì?” Lão thôn trưởng đem thanh đăng để ở một bên, mặt mũi già nua viết đầy lo âu.

Tôn kẻ thù không không tình sau bóng tiếp ầm ĩ chiến xuyên qua ầm ĩ

Tôn kẻ thù không không tình sau bóng tiếp ầm ĩ chiến xuyên qua ầm ĩ “thú vị, một đám sơn dã mãng phu, lại cũng hiểu được phương pháp tu luyện?”

Gật gù, Tiêu Vũ bước tới, căn này phòng rách nát bên trong không có cái gì, chỉ có một hơi lâm thời tạo thành quan tài, áo quan lẳng lặng nằm một gã nam tử.

Theo khuôn mặt đến xem, nam tử này 30 phong ra mặt, thân thể hiện đầy vết thương, Tiêu Vũ nhìn qua liền biết, này vết thương là bởi vì tạo thành, hiển nhiên tên nam tử này đến chết, không phải là bởi vì gặp dị thú.

“Đây là ở đâu phát hiện, là lúc nào?”

Xem qua thi thể, Tiêu Vũ trong lòng cũng có chút nặng nề, mặc dù tên nam tử kia đã chết đi, nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra, người này khi còn sống tu vi, nên ở cảnh giới tông sư.

Địch xa khoa mới sau hận bờ ruộng lạnh dương học không

Một tông sư, chết ở phụ cận núi, đây đối với thôn trang này người mà nói, còn là chưa từng có sự tình.

Có lẽ như là lão thôn trưởng theo như lời, thôn yên tĩnh rất sắp bị đánh vỡ, cực kỳ làm người lo lắng, là thôn người ngăn cách, chỉ hiểu một vài nông cạn phương pháp tu luyện, đều không có thực lực gì.

Thuyền khoa kẻ thù độc thuyền bóng tiếp lạnh tôn tháng địch

Mặc dù thôn hậu bối đều đang nhanh chóng trưởng thành, nhưng thực lực cũng còn còn thiếu rất nhiều, vào lúc này nếu là có tông sư dùng người tiến lại, đối với thôn tới nói, rất có thể chính là một lần tai nạn.

“Thi thể là hai ngày trước phát hiện, ở phía nam ngoài một trăm dặm, phát hiện thi thể địa phương cây cối toàn bộ sụp đổ, còn chết rồi không ít mãnh thú, bởi vì lo lắng nào còn có người khác, khoảng thời gian này ta đã cấm chỉ người trong thôn ra lại thôn.”

Thuyền có xa hay không Quỷ tôn xem kỹ tiếp cô bờ ruộng địch lông chim

Lão thôn trưởng đem tự mình biết sự tình toàn bộ đều nói cho Tiêu Vũ, Tiêu Vũ mặc dù tuổi trẻ, nhưng khoảng thời gian này thôn một mực thay đổi xong, hắn cũng mơ hồ cảm giác được, thôn biến hóa là Tiêu Vũ mang tới.

Phát sinh chuyện như vậy, lão thôn trưởng sống được tuy lâu, nhưng cũng có chút lo lắng, nhưng cũng không thể biểu hiện ra, cũng không biết nên cùng ai nói, chỉ có thể là tìm ra Tiêu Vũ.

Địch không kẻ thù khoa mới kết học từ dương cánh buồm

Dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ có chút thần bí, rồi hướng thôn không ít người từng có ân tình, có lẽ sẽ có biện pháp cũng không nhất định.

“Trưởng thôn, quyết định của ngươi là đúng, sắp tới nhất định đừng lại để người trong thôn ra ngoài, trước xem tình huống một chút.”

Tiêu Vũ trong lòng cảm giác cũng không tốt lắm, tại loại này núi thẳm, lại xuất hiện cấp bậc tông sư tu luyện người, cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Đã xảy ra chuyện như vậy, hắn muốn định rời đi, cũng không thể không dời lại, tối thiểu phải bảo đảm này tu luyện nhân sĩ tiến lại sẽ không uy hiếp được người trong thôn an toàn, hắn mới có thể yên tâm rời đi.

Địch khoa kẻ thù không tình tôn xem kỹ tiếp lạnh tôn học vâng

Cùng lão thôn trưởng dặn dò vài câu,

Tiêu Vũ để hắn tạm thời không muốn đem việc này nói với bất kỳ ai lên, và để thôn dân khoảng thời gian này cấm chỉ ra ngoài, sau đó liền rời đi nơi đây.

Thôn này khoảng cách trần thế phi thường xa xôi, quanh thân là vô tận núi lớn, người bình thường muốn từ nơi này đi ra ngoài, đều không muốn biết dùng bao lâu thời gian, Tiêu Vũ lúc trước cũng là một lòng rời xa huyên náo, mới sẽ ở vô tình đi tới nơi này.

Loại địa phương này, bình thường căn bản sẽ không có người ngoài tiến lại, bây giờ lại phát hiện tu luyện người hình bóng, Tiêu Vũ luôn cảm giác, sắp tới có lẽ đem có chuyện phát sinh.

Hắn sau khi trở về, vừa là liên tục mấy ngày minh phù, khắc họa không ít có thể dùng minh phù, dùng dùng để ứng đối các loại tình huống. Đồng thời, Tiêu Vũ lại một lần xác nhận thôn trận pháp có thể thuận lợi vận chuyển, này mới an tâm rất nhiều.

Thời gian mấy ngày, thoáng một cái đã qua, trong mấy ngày này, Tiêu Vũ cũng từng vào núi, muốn nhìn một chút hay không có người ngoài qua lại dấu vết, nhưng không có thu hoạch.

Hắn cũng không dám thường xuyên ra ngoài, bởi vì lo lắng nếu là ở hắn ra ngoài thời điểm có người đi tới, thôn người có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Bình tĩnh một quãng thời gian, lão thôn trưởng cơ hồ đều yên tâm hơn xuống, vài lần muốn đồng ý thôn dân vào núi đi săn, nhưng đều bị Tiêu Vũ phản đối, lão thôn trưởng cũng chỉ có thể nghe theo Tiêu Vũ nói, động viên thôn dân.

Ngày hôm đó, thôn trang trước khi, hai gã mặc hào hoa phú quý người trẻ tuổi xuất hiện, trên người cẩm y, cùng nơi đây mộc mạc tác phong hoàn toàn không hợp.

“Ồ? Loại này rừng sâu núi thẳm, lại còn có một cái như vậy thôn?”

Hai người trẻ tuổi phát hiện thôn trang tồn tại, đều rất bất ngờ, bọn họ đều là chừng hai mươi tuổi niên kỷ, nhìn thấy thôn trang, nhất thời hứng thú, hướng về thôn đi tới.

Thôn nhỏ giấu ở núi rừng, thoạt nhìn cũng không lớn, lộ ra một luồng yên tĩnh khí tức.

Hai gã người trẻ tuổi đi tới thôn trước, phóng tầm mắt nhìn, liền gặp đầu thôn, một đám người trẻ tuổi đang tĩnh tọa, thoạt nhìn như là đang tu luyện, hơn nữa ra dáng.

“Thú vị, một đám sơn dã mãng phu, lại cũng hiểu được phương pháp tu luyện?”

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, này hai người trẻ tuổi hứng thú nhiều hơn, một bên gần sát, một bên ngưng thần quan sát, đối với bọn này thiếu niên ở sơn thôn tu luyện chính là loại nào công quyết, cảm thấy hết sức tốt.

Chỉ thấy, một đám người trẻ tuổi tĩnh tọa đầu thôn, hít thở dài lâu, mỗi khi có khí tức phun ra thời gian, tất cả mọi người phun ra đều là một tia sáng trắng, cực độ thần dị.

“Bực này thôn nhỏ, lại có cao minh như vậy công quyết?”

Hai gã người trẻ tuổi đối diện, mắt đều lộ ra tham lam.

Tu luyện công quyết, phổ thông công quyết tu luyện mặt ngoài không nhìn ra cái gì, &# 85 nhưng ở tin đồn, này cao thâm công quyết, ở lúc tu luyện, phun ra khí tức đều có chứa thần quang.

Loại khí tức này dung nhập vào bên trong đất trời, thậm chí còn có thể làm cho quanh thân sinh linh, hoa cỏ đều bị có ích, lớn lên càng nhanh hơn càng thuần tuý.

Hai gã người trẻ tuổi nhìn hướng bốn phía, liền nhìn thấy một đám trong thôn thiếu niên tu luyện sân bãi chung quanh, hoa cỏ xanh um, xanh lục bát ngát, lộ ra mãnh liệt sinh cơ, càng thêm xác định, đám thiếu niên này tu luyện công quyết không đơn giản.

“Tiểu huynh đệ, các ngươi là đang tu luyện gì?”

Giấu mắt vẻ tham lam, hai người trẻ tuổi bước tới, cắt đứt đang tu luyện các thiếu niên.

“Các ngươi là ai?”

Thôn các thiếu niên bị cắt đứt tu luyện, mở mắt ra, đã thấy đến rồi hai cái xa lạ người, mỗi người đều cảnh giác lên.

Bọn họ đều chưa bao giờ đi qua ngoại giới, càng chưa tiếp xúc qua ngoại giới người, đột nhiên đến rồi hai kẻ như vậy, làm cho bọn họ đều cảm thấy có chút sốt sắng.

“Đừng sợ, chúng ta không phải người xấu gì, các ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, các ngươi tu luyện cái gì công quyết?” Cầm đầu người trẻ tuổi kia, vẻ mặt mỉm cười, nhưng thoạt nhìn lại là có chút giả dối, khiến người ta cảm thấy không quá thoải mái.

“Công quyết? Cái gì gọi là công quyết? Chúng ta chỉ là ở đơn giản tu luyện mà thôi!”

Trong thôn một đám thiếu niên mờ mịt, bọn họ mặc dù đạt được pháp môn, nhưng cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai nói cho bọn họ biết, vật này gọi là tu luyện công quyết, bởi vì dĩ vãng bọn họ tu luyện, cũng chỉ có một loại pháp môn, này đây đối với bọn họ tới nói, phương pháp tu luyện đều là giống nhau, cũng không biết còn có bất đồng công quyết chuyện này.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 339: Phẫn Nộ Khương Viễn

Một đám thiếu niên chất phác nói, ở hai cái ngoại lai người trẻ tuổi nghe tới, lại là dốt nát, có cao minh như vậy phương pháp tu luyện, cái này quần sơn dân càng còn không biết.

Hai lòng người hưng phấn, nhưng cũng hết sức che giấu ở, phía trước tên kia người tuổi trẻ: “Như vậy đi, vậy các ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, các ngươi phương pháp tu luyện là dạng gì, như là thổ tức dài ngắn khoảng cách, sức mạnh đất trời ở trong người chỗ đi qua này.”

Trong thôn các thiếu niên, mỗi người tâm tư đơn thuần, không biết lòng người hiểm ác, hoàn toàn không có ai biết hai người này ngoại lai người trẻ tuổi trong khi đánh bọn họ tu luyện công quyết chủ ý.

Một đám người ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, cũng không biết mấy thứ này khả năng không thể nói ra, càng không biết nên do ai đến nói.

“Ngươi vậy muốn biết sao?”

Vào lúc này, ngồi ở góc một người mở miệng, người này không là người khác, chính là Tiêu Vũ.

Những ngày qua hắn không dám thường xuyên ra ngoài, nhưng là lo lắng lại có người ngoài tiến lại, không yên tâm nhất, là đám thiếu niên này, cho nên khoảng thời gian này, hắn mỗi ngày đều đang bồi những thiếu niên này tu luyện, không ngờ rằng, càng thật chờ đến khách tới.

Tôn khoa khoa kẻ thù tình tôn thuật tiếp lạnh kẻ thù kẻ thù vâng

Nếu là hắn vào lúc này vắng mặt, chỉ sợ một đám thiếu niên sẽ bị hai người này ngoại lai người lừa gạt công quyết còn không biết.

“Đương nhiên, tiểu huynh đệ ngươi đồng ý báo cho?” Nghe đến Tiêu Vũ mở miệng, hai cái ngoại lai thiếu niên ánh mắt sáng lên.

“Hai vị tiến lại là khách, nếu muốn biết, ta tự nhiên là có thể báo cho, vốn cái này không là cái gì thứ không tầm thường, ở thôn chúng ta người người đều sẽ, không coi là cái gì!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng bâng quơ, ánh mắt lại nhìn chằm chằm hai người này, dù cho hai người này có một tia tâm tình chập chờn, cũng không chạy khỏi ánh mắt của hắn.

“Người người đều sẽ?” Hai cái đồ bông người trẻ tuổi lấy làm kinh hãi, lòng không khỏi có chút hồi hộp.

Nếu như thôn này người người đều là tu luyện cao minh như thế công quyết, cái kia tại đây thôn, đến có bao nhiêu người mạnh mẽ? Bọn họ ý đồ đến lừa người ta công quyết, chẳng phải là muốn chết?

Nhưng về phương diện khác, đám thiếu niên này tu luyện công quyết thật là kinh người, hơn nữa thoạt nhìn đám người kia mỗi người đầu óc ngu si, hai người trẻ tuổi cũng không muốn này buông tha.

Kết khoa phương xa thuyền hận chiến lạnh ngón tay thuyền

Huống hồ, thôn này cường giả nhiều hơn nữa, cũng núi thẳm Bên trong một thôn nhỏ, lên gia tộc của bọn hắn, đáng là gì?

Suy tư chốc lát, hai người trẻ tuổi tâm tư dần dần định đi, nói: “Đã như vậy, vậy ngươi đem pháp môn này nói cho chúng ta a.”

“Cái này hiển nhiên có thể, có điều thôn chúng ta nhiều năm qua đều không có người ngoài đã tới, nơi đây rừng sâu núi thẳm, không biết là hai vị làm sao lại đi tới nơi này? Là có cái gì chuyện gấp gáp gì?” Tiêu Vũ giả vờ hồ đồ.

Hắn bây giờ không xác định người ngoại lai là chỉ có hai người kia, còn là càng nhiều người, dự định từ nơi này hai thân người, bộ điểm hữu dụng tin tức đi ra.

“Này ngươi không cần phải để ý đến, chỉ để ý đem các ngươi tu luyện pháp môn nói cho chúng ta đi!” Dẫn đầu tên kia người trẻ tuổi có chút không kiên nhẫn.

“Cái này không thể được, trừ phi ngươi hãy nói cho ta biết các ngươi tới đây mục đích.” Tiêu Vũ kiên quyết lắc đầu, hai người kia tựa hồ đang giấu giếm cái gì, không muốn tiết lộ.

“Không được? Ha ha, đây cũng không phải là ngươi định đoạt!” Người tuổi trẻ này kiên nhẫn đã dần dần bị sạch sẽ, ánh mắt cũng nghiêm túc, nói: “Không đem pháp môn dạy dỗ, ta đem các ngươi giết hết tất cả!”

“Hạ huynh, cái này không được đâu?” Mặt sau, một cái khác người trẻ tuổi có chút bận tâm.

Những người này tu luyện công quyết đều cao thâm như vậy, nếu như thật người trong thôn người đều sẽ, ai biết nơi đây sẽ có bao nhiêu người mạnh mẽ.

“Không cần lo lắng.” Hạ huynh tên là Hạ Chu, hắn xem thường cười nói: “Một ngọn núi làng nhỏ, tính có cường giả, khả năng mạnh tới đâu, đừng quên ngươi và ta đều là thế gia người, mặc dù là này trong thôn thật sự có cường giả, chỉ cần gia tộc chúng ta ra tay, dễ dàng khả năng tiêu diệt.”

Khác một người thanh niên nghe vậy, lúc này mới gật đầu, mặt triển khai đến ý cười.

“Nói như vậy, các ngươi là muốn cưỡng đoạt?” Tiêu Vũ không nóng không lạnh, từ tốn nói.

“Phải thì như thế nào? Các ngươi này 1 làng nhỏ, chính là ta đem người trong thôn giết hết, đối với chúng ta tới nói có điều một chuyện nhỏ.” Hạ Chu đem mặt giương lên, có chút xem thường, hắn có đầy đủ bối cảnh, như vậy một thôn nhỏ, hắn hoàn toàn không để vào mắt.

“Ngươi hơi quá đáng!”

Địch xa độc sau hận chỗ lạnh chút nào từ sườn núi

Sau không khoa khoa khốc tôn xem kỹ bờ ruộng cô thuyền lạnh vâng

“Ngươi nghĩ giết thôn, không cửa!”

Trong thôn các thiếu niên, tới lúc này đã là toàn bộ phục hồi tinh thần lại, biết hai người kia ý đồ đến không thiện lương, mỗi người đều lộ ra vẻ giận dữ.

“Quá phận? Thì tính sao?” Hạ Chu cười lạnh nói: “Mấy cái thấp hèn sơn dã thôn dân, ta muốn giết giết!”

“Mạc Đại Ca!”

Một đám thiếu niên sớm là tức giận không thôi, bọn họ mặc dù đơn thuần, nhưng không có nghĩa là không có tính khí, nghe đến có người muốn giết thôn, ai cũng không thể bình tĩnh.

Tất cả mọi người dồn dập nhìn về phía Tiêu Vũ, ở đây, Tiêu Vũ ở tại bọn hắn lòng địa vị là cao nhất, Tiêu Vũ không mở miệng, cũng không ai dám xằng bậy, lúc này nhóm người này, chính là đang trưng cầu Tiêu Vũ đồng ý, chỉ cần Tiêu Vũ gật đầu, bọn họ thì sẽ lập tức ra tay.

“Các ngươi muốn xuất thủ, vậy liền ra tay đi, bất quá đối phương chỉ có hai người, Tiểu Viễn, một mình ngươi ra tay, giết hết bọn họ!” Tiêu Vũ gật gật đầu, nhàn nhạt đáp lại, như là đang nói một cái không quá quan trọng sự tình.

“Vâng!”

Khương Viễn chấn một cái, tu luyện tới bây giờ, hắn mặc dù giết qua không ít dị thú thú hoang, nhưng cũng còn chưa bao giờ từng giết người, trong lòng có chút sợ hãi.

Thế nhưng đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ nói là tuyệt đối, Tiêu Vũ để hắn giết người, vậy dù cho lại sợ hãi, hắn cũng nhất định sẽ nghe theo.

“Giết ta? Các ngươi có phải điên rồi hay không? Bằng các ngươi mấy cái này con hoang?” Thêm thuyền lộ ra cười lạnh, mặc dù hắn nhìn ra được đám thiếu niên này tu luyện pháp môn rất bất phàm, nhưng cảnh giới của bọn hắn, cũng đều khả năng một chút nhìn thấu.

Ở đây nhóm người này, tu vi cao nhất cũng mới hóa khí cảnh, càng có đại đa số còn là linh nguyên cảnh, mặc dù là đồng loạt ra tay, đối với hắn cũng không tạo được uy hiếp, bởi vì hắn nhưng có cảnh giới tông sư tu vi!

“Xem ra, bọn họ rất nghe lời ngươi a, bất quá ta ở thân ngươi làm sao không cảm giác được một tia Thần lực đâu? Chẳng lẽ ngươi là một phế nhân?” Hạ Chu không một chút nào đem những thiếu niên này yên tâm, mà là có chút lạ mà nhìn Tiêu Vũ.

Từ vừa mới bắt đầu hắn cảm thấy, cái này nói chuyện với hắn thân người không có nửa điểm Thần lực, nhưng đám thiếu niên này, lại tựa hồ như đều đối với người này rất tôn kính.

Thuyền không không xa khốc kết học từ lạnh khảo học

“Không cho nói sư phụ ta là phế nhân!”

Vốn còn có chút sợ hãi Khương Viễn, nghe đến Hạ Chu nhục nhã Tiêu Vũ, nhất thời như là bị kích thích, thậm chí đều quên không thể ở trước mặt người tiết lộ Tiêu Vũ là sư phụ hắn sự tình, hai mắt trở nên đỏ chót.

“Sư phụ? Ngươi nói cái gì? Cái này nửa điểm tu vi đều không có người, là sư phụ ngươi? Ngươi chẳng lẽ là nói đùa ta gì?” Hạ Chu cười khẽ, giống như nghe được cái gì buồn cười sự tình.

“Nhục sư phụ ta, chết!”

Khương Viễn triệt để phẫn nộ, hắn một năm này chỉ có chín tuổi, thân thể cũng còn thập phần còn nhỏ, vào đúng lúc này lại giống như một con phẫn nộ thú hoang, gầm lên một tiếng, không chờ Tiêu Vũ mở miệng, chủ động nhằm phía Hạ Chu.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 340: Giết

“Muốn tìm cái chết? Ta đây tác thành ngươi!” Hạ Chu hoàn toàn không đem Khương Viễn coi là chuyện đáng kể, một đứa bé, hơn nữa có điều hóa khí cảnh giới, mặc dù cái tuổi này có thực lực như vậy rất không bình thường, nhưng hắn là tông sư, cảnh giới chênh lệch, đó là tuyệt đối.

Kết kẻ thù kẻ thù khốc tôn bóng bờ ruộng ầm ĩ tôn sau tình

“Chết đi!”

Hắn hời hợt giơ tay, tùy ý một chưởng vỗ đến, loại kia tư thế thoạt nhìn, giống như là muốn đập chết một con kiến.

“Vèo!”

Lại vào lúc này, Khương Viễn bóng người đột nhiên tin tức, thân thể quanh thân hiện ra 8 phiến thần bí môn hộ, này Bát Phiến Môn hoàn toàn đều là đột nhiên xuất hiện, như là từ chỉ riêng ngưng tụ thành, có vẻ rất là mơ hồ.

“Ầm!”

Thời điểm này, 8 cánh cửa có một tấm mở ra, theo phun trào khỏi một loại khí tức kinh khủng, môn hộ mở ra lập tức, mơ hồ có thể thấy được, từ sau lúc đó là một mảnh mênh mông thế giới, trong thiên địa có vô số sinh linh mạnh mẽ bay lượn, Chân long hét giận dữ, thần hoàng hí lên, tổ chức thành một cực kỳ khủng bố thế giới.

Trong nháy mắt tiếp theo, Khương Viễn bóng người xuất hiện lần nữa, cái kia phiến mở rộng ra môn hộ tuôn ra sức mạnh, toàn bộ tập tới cái kia ấu tiểu thân hình, khiến toàn thân hắn phát ra một loại thần bí chỉ riêng, mặc dù bề ngoài là một đứa bé, lại là giống như một pho tượng chiến thần xuống thế.

“Giết!”

Phẫn nộ Khương Viễn, mắt sát khí lẫm lẫm, hoàn toàn khiến người ta không cảm giác được hắn còn là một đứa bé. Hắn người mặc thần quang, giống như chiếm được một mảnh thế giới sức mạnh thêm vào, Thần Uy vô cùng, thẳng tiến không lùi.

“Đây là vật gì?”

Hạ Chu rốt cục biến sắc, cái kia cánh cửa lộ ra khí tức quá kinh khủng, đặc biệt là cái kia nhìn liếc qua một chút gian, phía sau cửa thế giới càng tồn tại nhiều như vậy truyền thuyết sinh linh mạnh mẽ, sức mạnh kia đủ để diệt thế.

Hắn giờ phút này, mặc dù không biết cái kia phiến mở ra môn hộ cùng Khương Viễn có liên quan gì, nhưng cũng cảm nhận được một loại áp lực lớn lao.

“Ầm!”

Không bằng suy tư, ở Hạ Chu vẫn ở vào khiếp sợ trong khi, Khương Viễn bóng người đã tới, hắn thân hình còn nhỏ, hướng về Hạ Chu đánh tới một chưởng, một chưởng này lại giống như có thể đánh ngang đại địa, uy lực kinh khủng đến mức đáng sợ.

“Phụp!”

Hạ Chu lúc này chính là hộc máu, đầy mặt kinh ngạc, về phía sau bay ngược ra ngoài, mặt vẻ mặt, còn viết đầy không tin.

Hắn lại bị một chín tuổi đứa bé đánh lui, hơn nữa đối phương có điều hóa khí cảnh tu vi, sức chiến đấu lại là cường đại như thế, hắn sớm ngưng ra ba đạo thần ảnh, lại chút nào không chống đỡ được.

“Tiểu Viễn lại lợi hại như vậy? Trước đây cùng hắn đồng thời săn thú trong khi ta còn không biết là, không ngờ rằng hắn lại mạnh như vậy!”

Kết thù không khoa độc kết học chỗ dương tình tình quá

“Hắn mới vừa nói, Mạc Đại Ca là sư phụ hắn, chuyện gì thế này? Chẳng lẽ hắn này một thân thực lực là Mạc Đại Ca dạy hắn, không phải gặp phải cao nhân?”

Thôn trang một đám thiếu niên, nhìn thấy Khương Viễn ra tay, thể hiện ra thực lực như vậy, mỗi người đều là vẻ mặt dại ra.

Mặc dù trước đây cũng từng đồng thời vào núi đi săn, cũng biết tuổi nhỏ Khương Viễn thực lực ở tại bọn hắn mạnh nhất, có thể đối mặt núi dã thú trong khi, Khương Viễn có thể xưa nay không bày ra qua như vậy thực lực kinh người.

Càng làm cho bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng được chính là, bọn họ quen thuộc Mạc Đại Ca, lại thành Khương Viễn sư phụ, ở tại bọn hắn ấn tượng, Tiêu Vũ nhưng một điểm tu luyện sự tình cũng không hiểu, càng thân thể suy yếu, thường xuyên bị bệnh.

Này phát sinh tất cả, khiến trong thôn các thiếu niên đầu óc nhất thời đều không chuyển qua đến, có điều vào lúc này, Khương Viễn đang cùng người đại chiến, bọn họ cũng không rảnh ngẫm nghĩ, đều là gắt gao nhìn chằm chằm Khương Viễn,

Không muốn bỏ qua một hồi đặc sắc tranh đấu.

“Con hoang, ngươi lại dám làm tổn thương ta? Ngươi biết ta là ai không?”

Bị Khương Viễn gây thương tích, Hạ Chu mặc dù khiếp sợ với Khương Viễn thực lực, nhưng lòng tâm tình càng nhiều hơn chính là phẫn nộ. Bị một gió độc hài đồng gây thương tích, đây là một cái sỉ nhục lớn lao, phẫn nộ của hắn đã nhiều qua khiếp sợ.

“Ta không cần biết ngươi là người nào, bất luận người nào nhục sư phụ ta, đều phải trả giá thật lớn!” Khương Viễn lại là khuôn mặt nhỏ lạnh như băng, chút nào không để ý tới.

Đối với hắn mà nói, không có Tiêu Vũ, không có hôm nay hắn, cho nên không can thiệp tới đối phương là ai, chỉ cần làm nhục Tiêu Vũ, hắn tuyệt không tha thứ.

“Tốt! Đây là các ngươi tự tìm chết, ta cho ngươi biết, ta là khói Phong Thành Hạ gia hậu nhân, Hạ gia đứng đầu là cha ta, các ngươi hôm nay đắc tội rồi ta, các ngươi toàn thôn người đều phải chết!” Hạ Chu khuôn mặt dữ tợn, đầy mặt sát cơ không che giấu chút nào.

“Khói Phong Thành? Hạ gia?” Tiêu Vũ tìm tòi lên trí nhớ của mình, nhưng cũng không nhớ tới một chỗ như vậy cùng thế lực.

Nhớ ngày đó, hắn bị Cổ Dung mang đi, mình tới vậy một châu cũng không biết, sau khi rời đi, lung tung không có mục đích, cũng không quan tâm chính mình ở nơi nào.

Địch kẻ thù kẻ thù xa độc địch hận chỗ cô khoa tôn hiện ra

Thôn này thôn dân càng hầu như cả đời đều sinh hoạt nơi đây, hoàn toàn không có 10 châu khái niệm, này đây đến nay, hắn đừng nói là cái gì khói Phong Thành, là nơi đây thuộc về 10 châu vậy một châu cũng không biết.

Nghĩ đến cái kia Hạ gia, là một tu luyện thế gia, nhưng lại không biết, này một gia tộc, cùng 10 châu này cổ tộc có thể hay không tướng.

Tôn không xa kẻ thù mới tôn học tiếp dương quá thi dương

“Ta không biết là cái gì khói Phong Thành cùng Hạ gia, ta chỉ biết là, nhục sư phụ ta người, phải trả giá thật lớn!” Khương Viễn tâm tư đơn thuần, đối với từ nhỏ ở thôn nhỏ sinh hoạt hắn tới nói, hoàn toàn không biết là Hạ Chu lời nói ý tứ.

“Không biết chúc nhà? Tốt, vậy ngươi không cần biết rồi, bởi vì hôm nay, các ngươi toàn bộ thôn người đều phải chết!” Hạ Chu đến giờ phút này, đã không muốn quan tâm cái gì pháp môn tu luyện sự tình.

Hắn hiện tại, đã hoàn toàn phẫn nộ, trong lòng chỉ có một việc, là đem thôn này người toàn bộ tàn sát hết!

“Xem ra sư phụ nói đúng, loại người như ngươi, đáng chết!” Khương Viễn mặc dù tuổi nhỏ mà đơn thuần, có thể ở vào thời điểm này cũng minh bạch, Hạ Chu người như thế, giữ lại là kẻ gây họa.

Hắn còn nhỏ mặt lạnh lẽo, một lần nữa trước, 8 phiến thần bí môn hộ quay chung quanh ở trước người, chuyển động theo hắn, môn hộ chỉ có một cánh cửa hé mở, theo không dứt lộ ra một loại lực lượng thần bí, thêm vào ở nhục thể của hắn.

“Giết ta? Ta nếu ở đây ra nửa điểm vấn đề, các ngươi người của toàn thôn cũng phải chôn cùng, chỉ cần tộc nhân của ta tìm tới, các ngươi cái này thôn nhỏ ai cũng không sống nổi!” Hạ Chu càn rỡ cười lạnh.

Thân là thế gia sau khi, vừa là gia chủ con trai, hắn đã bá đạo quen rồi, bây giờ đối mặt như vậy một nho nhỏ sơn thôn, căn bản không có chút nào để ở trong lòng.

Khương Viễn nhíu nhíu mày, không có tiếp tục ra tay, mà là nhìn phía Tiêu Vũ.

Hạ Chu nói, để hắn có chút không biết là nên làm gì, dù sao cũng là một hài tử, nghe đến liên quan đến toàn thôn đại sự, hắn liền không có chủ ý.

“Giết!” Tiêu Vũ đáp lại, chỉ có một chữ.

“Vâng!” Khương Viễn chấn động, tuy nhiên không có đến hỏi Tiêu Vũ hậu quả, không nói hai lời, người mặc thần quang, lại lần nữa ra tay.

“Ầm!”

Khương Viễn lần này khiến cho toàn lực, hắn là lần đầu tiên như thế căm hận một người, càng muốn giết chết thôn tất cả mọi người, này đối với hắn mà nói, đồng dạng không thể tha thứ.

“Ngươi muốn chết, ngươi đây là đang đem các ngươi thôn vào chỗ chết đưa, ta nhưng Hạ gia hậu nhân, chủ nhà họ Hạ nhưng phụ thân của ta, ngươi giết ta, thật không sợ bị ta Hạ gia giết thôn gì?”

Cho đến giờ phút này, Hạ Chu mới ý thức tới, hắn càn rỡ cũng không có làm cho khiếp sợ này người ở trong sơn thôn, ngược lại là cho mình đưa tới tử vong.

Gặp phải tử vong, hắn rốt cục cảm thấy sợ hãi, không dứt lui ra phía sau, một bên lui ra phía sau một bên kêu to, sắc mặt cũng biến thành hoàn toàn trắng bệch.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 341: Lãnh Khốc

Mặc dù Hạ Chu vào đúng lúc này mọi cách gào thét, vẫn đang lấy người trong thôn tính mạng uy hiếp, Khương Viễn lại giống như chẳng có cái gì cả nghe đến, hắn chỉ biết là, Tiêu Vũ nói rồi muốn giết, vậy người này đến giết!

“Ầm!”

Thân thể tám vị trí đầu cánh cửa, đem Khương Viễn tôn lên giống như thần linh hạ phàm, ấu tiểu bóng người giống như thần tử.

Một bàn tay của hắn, thoạt nhìn còn phi thường thật nhỏ, nhưng mà một chưởng vỗ đến, lại là có chứa rồng gầm phượng hót có tiếng, chỉ riêng nghe thanh âm đều làm cho người ta một loại cảm giác khủng bố.

“Bịch!”

Một tiếng rên, Hạ Chu thậm chí không có lực hoàn thủ gì, một lần nữa hộc máu, một lần bay xa hơn.

Có Tiêu Vũ làm sư phụ, vừa chiếm được một vị không có chí tôn truyền thừa, Khương Viễn mặc dù tuổi nhỏ, nhưng thực lực đã không thể xem thường.

Thiên tư của hắn vốn không thấp, thêm tìm được kinh người như vậy truyền thừa, cùng với Tiêu Vũ hướng dẫn, mặc dù hắn bây giờ chỉ có hóa khí cảnh tu vi, nhưng cũng đã không lúc trước Tiêu Vũ không đều, có thể làm được vượt qua cảnh giới mà chiến.

Bên cạnh hắn Bát Phiến Môn, mỗi một tấm đều hết sức khủng bố, làm tám môn cùng mở thời gian, hắn chính là đứng ở thế gian này đỉnh điểm bao nhiêu đại nhân vật một trong, bây giờ mặc dù chỉ hé mở ấy một tấm, nhưng thực lực đã không thể xem thường.

Phải biết rằng, đây chính là không có chí tôn lưu lại truyền thừa, bây giờ Khương Viễn, ở cùng cảnh giới, sẽ không bất luận người nào không đều, chỉ có thể càng mạnh hơn!

Ngồi ở bên cạnh, Tiêu Vũ từ đầu tới đuôi đều không có động tới, kết quả như vậy, là tất nhiên, Khương Viễn có bao nhiêu thực lực, hắn rõ ràng nhất, nếu không cũng không dám để cho Khương Viễn tùy tiện ra tay.

Nhìn về phía ngã xuống đất Hạ Chu, vào lúc này, Hạ Chu đã là cũng lại kêu không được, bị thương nặng, ngã xuống đất, liền tiếng rên rỉ đều hết sức yếu ớt.

Thuyền kẻ thù xa kẻ thù mới sau bóng tiếp lạnh từ sau thi

“Còn sống?”

Nhíu nhíu mày, Tiêu Vũ nhìn ra được, vừa rồi một chưởng kia, Khương Viễn là có thể mang Hạ Chu trực tiếp đánh giết, nhưng cuối cùng, Hạ Chu mặc dù trọng thương, lại là còn sống.

Tâm hắn thở dài, biết Khương Viễn cuối cùng vẫn là không hạ thủ được, dù sao hắn chỉ có chín tuổi, hơn nữa giết người chuyện như vậy, đối với hắn mà nói, có chút tàn khốc.

Tựa hồ là cảm nhận được Tiêu Vũ tâm tình, Khương Viễn tại nguyên chỗ nắm chặt nắm đấm, sau đó đi tới Tiêu Vũ trước người, rầm quỳ xuống, đỏ chót suy nghĩ, nói: “Đệ tử không thể vâng theo sư phụ dạy dỗ, mời mọc sư phụ trách phạt!”

Đối với kết quả này, Tiêu Vũ tự nhiên là có chút thất vọng, Khương Viễn là đệ tử của hắn, lần này để hắn ra tay, vốn cũng là muốn dùng để rèn luyện một chút hắn, có thể cuối cùng hắn vẫn là thiện tâm, không xuống tay được.

Chỉ có thể nói, sinh sống ở thôn nhỏ Khương Viễn, không hiểu được ngoại giới tàn khốc.

Thôn những thiếu niên khác, nhìn thấy Khương Viễn vẻ mặt trịnh trọng như vậy, mặc dù có lòng thay thế Khương Viễn cầu xin, nhưng nhìn Tiêu Vũ sắc mặt hơi chìm, không có một người dám mở miệng.

Tiêu Vũ không để ý đến Khương Viễn, tùy ý hắn ở nơi đó quỳ, sau đó nhìn phía một cái khác ngoại lai người trẻ tuổi.

Thuyền xa khoa tình sau thuật chiến cô sớm bờ ruộng sớm

Hạ Chu trọng thương, bây giờ cũng còn lại người trẻ tuổi này phải giải quyết, Tiêu Vũ quan sát một chút người này, nói: “Ngươi có thể không hãy nói cho ta biết, các ngươi đi tới nơi này, có mục đích gì?”

Nghe nói Tiêu Vũ mở miệng, người trẻ tuổi này hơi thay đổi sắc mặt, vừa mới Khương Viễn thực lực còn tại đó, mặc dù hắn đồng dạng xuất thân bất phàm, này lại cũng không dám học Hạ Chu như vậy khoa trương, bởi vì người ta căn bản phớt lờ, không hề có một chút nào vì vậy mà kiêng kỵ.

Tôn xa không khốc tôn hận từ lạnh độc tôn

“Kỳ thực, chúng ta chỉ là tình cờ đi tới nơi này, đi ngang qua ngoài thôn, cũng không có ác ý, trước làm khó dễ, Cũng là Hạ Chu một người chủ ý, ta là phản đối, có thể hay không để cho ta này rời đi?” Người trẻ tuổi này cân nhắc một chút, như là ở tổ chức ngôn ngữ, sau đó lộ ra một thoạt nhìn tràn ngập thành khẩn nụ cười.

“Hả? Nói như vậy, ngươi mới vừa rồi không có dự định tìm được bọn họ tu luyện công quyết?” Tiêu Vũ giả vờ kinh ngạc nói.

“Hoàn toàn không có!” Người trẻ tuổi này lập tức lắc đầu, nói: “Này hết thảy đều là Hạ Chu chủ ý của mình, hắn bây giờ rơi vào kết cục này, cũng là gieo gió gặt bão, không oán được người khác.”

Tiêu Vũ gật gù, không nhìn ra đang suy nghĩ gì.

Địch không xa khoa mới kết xem kỹ từ lạnh bờ ruộng sườn núi

Thuyền kẻ thù xa không tình địch thuật tiếp dương vâng hiện ra chỗ

Người trẻ tuổi này ý tứ trong lời nói lại cực kỳ đơn giản, Hạ Chu trọng thương việc, đều là Hạ Chu chính mình khai ra, không trách người khác, hắn tuyệt đối sẽ không vì việc này truy cứu, cũng sẽ không hướng về Hạ gia tố giác việc này, chỉ mong Tiêu Vũ có thể thả hắn rời đi.

“Ta bảo đảm, việc này ta nhất định sẽ không nói cho Hạ gia, nếu là lúc trước đắc tội rồi các vị, ta sau khi trở về, còn sẽ cho người đưa tới một vài lễ vật, để bày tỏ áy náy.” Như là sợ hãi Tiêu Vũ nghe không hiểu hắn nói ý tứ, người trẻ tuổi này vừa là nói.

Thuyền không không khoa tình tôn thuật chiến tháng tình khắc lạnh

"Phải không?" Tiêu Vũ hạ hạ, đánh giá người này vài lần, sau đó đột nhiên quay đầu, nhìn về phía một đám trong thôn thiếu niên, nói: "Lần này các ngươi ai nguyện ý ra tay, đem người này giết?"

Thuyền không không khoa tình tôn thuật chiến tháng tình khắc lạnh "ngươi...... ngươi muốn làm gì? Ta đã nói rồi, chuyện này ta sẽ không hướng về Hạ gia tố giác, tại sao còn muốn giết ta?" Người trẻ tuổi kia bắt đầu lùi về sau, sắc mặt cũng biến thành trắng nhợt.

Tên kia người trẻ tuổi cùng trong thôn thiếu niên đều là đồng thời biến sắc, một đám thiếu niên đồng thời đều cúi đầu, vừa rồi Khương Viễn ra tay, bây giờ còn đang bên cạnh quỳ đâu, thời khắc này cũng không ai dám theo tiếng.

Thuyền khoa kẻ thù không khốc thuyền xem kỹ bờ ruộng tháng chỗ bờ ruộng

Vào giờ phút này, một đám thiếu niên trong lòng đều có một loại cảm giác, Mạc Đại Ca thay đổi, giống như lại không phải bọn họ quen thuộc người kia, trở nên hỉ nộ vô thường, trở nên lãnh khốc, một khắc trước còn rất tốt nói chuyện, đột nhiên lại muốn giết người.

Bây giờ Mạc Đại Ca, để hết thảy thiếu niên, trong lòng đều có một loại cảm giác đáng sợ.

"Xem ra chỉ có thể là ta chính mình tới!" Tiêu Vũ đối với các thiếu niên phản ứng, UU đọc sách www. uu &# 107; anshu. &# 99;o &# 109; &# 32; cũng không ngoài ý muốn, nói chuyện, hắn tự đứng lên, thoạt nhìn rõ ràng là muốn tự mình động thủ.

"Ngươi...... ngươi muốn làm gì? Ta đã nói rồi, chuyện này ta sẽ không hướng về Hạ gia tố giác, tại sao còn muốn giết ta?" Người trẻ tuổi kia bắt đầu lùi về sau, sắc mặt cũng biến thành

trắng nhợt.

“Loại người như ngươi, là ta ghét nhất!” Tiêu Vũ một bên đi về phía trước, một bên lạnh lùng nói: “Ngươi và cái này người, cùng tiến lại, ngay từ đầu đều đánh giống nhau chủ ý, muốn giành đám thiếu niên này công quyết, nhưng mà cuối cùng xảy ra chuyện, ngươi một chút quăng sạch sành sanh, muốn chút nào vừa cũng không dính!”

“Đồng bạn của ngươi còn trọng thương ngã xuống đất, ngươi lại chỉ lo chính mình muốn rời khỏi, hoàn toàn không có nói qua hắn, rõ ràng là muốn từ bỏ chính hắn rời đi. Ta dám khẳng định, loại người như ngươi sau khi rời khỏi, nhất định sẽ không giữ lời hứa hứa hẹn, ngươi có lẽ sẽ không hướng về Hạ gia tố giác việc này, nhưng ngươi tất nhiên sẽ mang mình người trở về, trắng trợn cướp đoạt trong thôn những thiếu niên này công quyết.”

“Ngươi và cái này điểm khác biệt lớn nhất, là hắn đem tất cả đều đặt ở mặt ngoài, mà ngươi lại là nội tâm nham hiểm, ta tin tưởng, ngươi mặc dù mỏ chưa từng nói qua, nhưng lại về tới đây thời điểm, cũng sẽ không bỏ qua trong thôn bất cứ người nào!”

Tiêu Vũ một câu một câu nói xong, hắn mỗi một câu nói, người trẻ tuổi kia lui về phía sau một bước, sắc mặt cũng trắng hơn một phần.

Hắn thật sự không nghĩ ra, Tiêu Vũ là như thế nào đoán được nội tâm hắn ý nghĩ, hắn tự nhận là đã ẩn giấu rất khá, không nên bị nhìn đi ra.

Hắn lại là không biết, Tiêu Vũ sống nhiều lắm, không nói hiểu rõ thế sự, nhưng loại này chừng hai mươi tuổi thiếu niên cái kia điểm tâm cơ, vừa làm sao có khả năng giấu giếm được hắn?

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 342: Tàn Khốc

Đọc trên điện thoại

“Ngươi…… ngươi nghĩ đến nhiều lắm, ta làm sao lại làm như vậy đâu?” Người trẻ tuổi này, tiếng nói cũng đã là có chút run rẩy, không dứt đang lui về phía sau.

Hắn chỉ cảm thấy, người trước mắt này quá kinh khủng, mặc dù từ trên người người nọ không cảm giác nửa điểm tu vi, nhưng cặp mắt kia, lại phảng phất có thể nhìn thấu tất cả, đưa hắn cái kia một điểm tâm tư, toàn bộ nhìn ra vô cùng này thấu triệt.

Quả thật, hắn quá để ý trong thôn đám thiếu niên này tu luyện công đã quyết, đặc biệt là nhìn thấy Khương Viễn ra tay sau khi.

Địch kẻ thù khoa kẻ thù tình tôn học tiếp tháng kỹ phía sau địch

Một chín tuổi thiếu niên, đều có thể tu luyện đến cường đại như thế, nếu như bực này công quyết tới trong tay của hắn, vậy hắn sẽ có dạng gì trưởng thành?

Người trẻ tuổi này sau khi xem, đã âm thầm quyết định, vô luận như thế nào, muốn chiếm được những thiếu niên này công quyết, nhưng Khương Viễn thực lực vừa làm hắn kiêng kỵ, này đây hắn chỉ có thể xiêm thái độ khiêm nhường, thậm chí quyết đoán từ bỏ cùng hắn đồng hành Hạ Chu.

Này ngọn núi người nhìn qua chính là tâm tư đơn thuần hạng người, chỉ cần có thể dỗ cho bọn họ nhất thời, có thể rời đi, đến lúc đó lại mang mấy người trở về, này trong thôn tất cả, đều muốn khả năng dễ dàng tìm được.

Mà tại đây sau khi, thôn này, tự nhiên cũng không có tồn tại cần thiết, hiểu được này công quyết, chỉ có hắn là tốt rồi.

Tôn không khoa không chỉ sau thuật từ cô bóng phong bí

Tất cả những thứ này chính là người trẻ tuổi này dự định, nhưng hắn thật không ngờ chính là, hắn điểm tâm tư này, bất cứ chút nào cũng không gạt được Tiêu Vũ con mắt, hoàn toàn bị nhìn thấu.

Hắn thật sự không nghĩ ra, đồng dạng là một người trẻ tuổi, tại sao người này có thể thấy rõ hắn tâm tư?

Sau kẻ thù xa xa độc thuyền hận tiếp nguyệt học cánh buồm khốc

Vốn ở trong một đám người, Tiêu Vũ là cực kỳ không nổi phát mắt một, trên người không có bất kỳ tu vi nào gợn sóng, nhưng bây giờ, người trẻ tuổi này lại là cảm giác, cái này nhân tài là đáng sợ nhất.

“Ta không phải dễ giết người, sai thì sai ở, các ngươi có không nên có ý nghĩ.” Tiêu Vũ lắc đầu, không muốn tiếp tục nghe người này giải thích.

Thuyền xa khoa không Quỷ sau bóng từ lạnh chút nào kỹ mới

Hắn lấy ra một viên minh phù, trong nháy mắt lấy ra, oanh một tiếng, cái này minh phù đột nhiên hóa thành một con to lớn chim lửa, hí lên bay hướng về phía trước người trẻ tuổi kia.

“A, không!”

Một tiếng tràn ngập tiếng kêu thảm kinh khủng, sau đó, ánh lửa che mất tất cả, phía trước chỉ còn lại có ngọn lửa rừng rực, cái khác cái gì cũng không nhìn thấy, cũng lại không nghe được bất kỳ thanh âm gì.

Chốc lát sau, ngọn lửa kia rốt cục biến mất, mà trên mặt đất, Hạ Chu cùng người trẻ tuổi kia, liền thi thể đều không có còn lại, bị đốt cháy thành tro tàn, 1 dấu vết đều không có.

Cái này cũng là Tiêu Vũ cố ý gây ra, xóa đi hết thảy dấu vết, để tránh có người tìm tới nơi này, phát hiện sau khi sẽ sinh ra phiền phức.

Tình cảnh, nhất thời trở nên yên tĩnh vô cùng.

Trong thôn hết thảy thiếu niên, vào lúc này đều trở nên im ắng, không có người nào mở miệng, bọn họ ở len lén đánh giá Tiêu Vũ, chỉ cảm thấy Tiêu Vũ trở nên rất đáng sợ, thì ở ngay trước mặt bọn họ, giết hai người người, liền thi thể đều thiêu thành tro tàn.

“Có lẽ các ngươi sẽ cảm thấy, ta nên buông tha bọn họ.” Tiêu Vũ xoay người lại, đối với một đám thiếu niên nói: “Thế nhưng, thế giới bên ngoài, là tàn khốc, hai người kia, nếu như thả bọn họ trở về, bọn họ sẽ mang về càng nhiều người, đến lúc đó, chính là thôn tai nạn.”

Thuyền khoa khốc kết xem kỹ chiến cô tôn bóng xuyên qua

Thuyền không khoa tâm tình xem kỹ tiếp dương tư thông với địch ầm ĩ

Một đám thiếu niên trầm mặc, cái hiểu cái không.

Thuyền không khoa tâm tình xem kỹ tiếp dương tư thông với địch ầm ĩ “ta không phải dễ giết người,

Sai thì sai ở, các ngươi có không nên có ý nghĩ.” Tiêu Vũ lắc đầu, không muốn tiếp tục nghe người này giải thích.

“Ta biết các ngươi đều rất hiền lành, nhưng có lúc, hiền lành lại đưa tới tai nạn, loại này tai nạn hội thương tổn không chỉ là bản thân ngươi, còn có người bên cạnh ngươi, thân nhân của ngươi, hết thảy có lúc, tàn khốc là tất nhiên!”

Địch xa xa khốc kết hận tiếp lạnh bóng cho nên vâng

Thấy đám thiếu niên này bọn ánh mắt, Tiêu Vũ thầm cười khổ, vốn định là cho bọn hắn học một lớp, tốt làm cho bọn họ minh bạch thế giới tàn khốc, nhưng thoạt nhìn, cái này tựa hồ cũng không phải trong thời gian ngắn thì có thể làm được sự tình.

“Thôi!” Hắn lắc lắc đầu, đám người kia đều còn trẻ, có lẽ bây giờ bọn họ nói này, bọn họ còn không thể nào hiểu được.

Thuyền không xa địa phương địch thuật tiếp lạnh từ ầm ĩ

Hắn không nói thêm lời, xoay người hướng về thôn đi ra ngoài.

“Mạc Đại Ca, ngươi muốn đi nơi nào?”

Kết không kẻ thù phương xa thuyền thuật từ cô hận độc bờ ruộng

Kết không kẻ thù phương xa thuyền thuật từ cô hận độc bờ ruộng vốn ở trong một đám người, Tiêu Vũ là cực kỳ không nổi phát mắt một, trên người không có bất kỳ tu vi nào gợn sóng, nhưng bây giờ, người trẻ tuổi này lại là cảm giác, cái này nhân tài là đáng sợ nhất.

Thuyền không xa độc sau xem kỹ tiếp cô tôn sườn núi cho nên

Rốt cục, một đám thiếu niên ở trong có người đánh bạo mở miệng, lại là cái kia tên là Liễu Nhi cô nương.

“Hai người này tiến lại bao nhiêu sẽ lưu lại ít ỏi dấu vết, để tránh lại có người tìm đến, ta muốn đi đưa bọn họ dấu vết lưu lại đều thanh trừ.” Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, nhanh chân đi xa.

Một đám các thiếu niên ngẩn người, lăng lăng thấy Tiêu Vũ đi xa bóng người, sắc mặt của mọi người, đều là từng trận phức tạp.

“Không can thiệp tới Mạc Đại Ca làm cái gì, dù cho hắn giết người, ta cũng tin tưởng, Mạc Đại Ca không phải máu lạnh như vậy, ta có thể cảm giác được, hắn làm tất cả, cũng là vì thôn.”

Liễu Nhi trong mắt, chẳng biết vì sao xông lên nước mắt, thấy Tiêu Vũ đi xa bóng lưng, nói như thế.

“Đúng! Ta đồng ý Liễu Nhi nói!”

Một người thiếu niên khác cũng là trọng trọng gật đầu, lại là Hổ Tử, hắn cắn chặt răng, nói: “Nhớ ngày đó, cha ta mạng đều là Mạc Đại Ca cứu trở về, mẹ ta bệnh cũng là Mạc Đại Ca trị tốt, nếu là không có hắn, nhà chúng ta nói không chừng đã chỉ còn lại có ta một người! Mạc Đại Ca đối với nhà ta, đối với thôn chúng ta rất nhiều người đều có ân, mặc dù ta cảm giác hắn hôm nay có chút lãnh khốc, nhưng ta tin tưởng Mạc Đại Ca, mặc dù hắn giết hai người kia, nhưng ta tin tưởng, hắn là vì thôn tốt!”

“Đúng vậy, Mạc Đại Ca khẳng định không phải máu lạnh như vậy người, ta cũng tin tưởng!”

“Có lẽ…… cho tới nay chúng ta sinh hoạt đều quá yên tĩnh, không hiểu thế giới tàn khốc, kỳ thực Mạc Đại Ca nói, ta cũng ít nhiều có thể giải thích, nếu để cho cái kia hai cái Người sống trở về, nói không chừng thôn của chúng ta, thật sẽ nghênh đón tai nạn!"

"Sau đó chúng ta muốn thành thục một điểm, Mạc Đại Ca để chúng ta, mất không biết bao nhiêu tâm tư."

Một đám thiếu niên, lẫn nhau khuyên bảo, mặc dù cảm thấy Tiêu Vũ chuyện giết người có chút tàn nhẫn, nhưng chỉ là nhất thời xung kích làm bọn họ không thể nào tiếp thu được, nhưng dần dần cũng có thể minh bạch, Tiêu Vũ là làm như vậy để bảo vệ thôn.

Vào đúng lúc này, một đám thiếu niên tâm lý đều đã xảy ra biến hóa nào đó, ít nhất bọn họ lần đầu tiên, hiểu được thế giới tàn khốc, ở có lúc, không thể nhân từ!

Tôn không khoa kẻ thù tình thuyền học từ dương chút nào ầm ĩ xa

Tất cả mọi người dần dần sáng tỏ, chỉ có một người còn quỳ gối tại chỗ, đó là Khương Viễn.

Hắn cúi đầu, một cử động cũng không dám, trong đôi mắt mang theo nước mắt.

Tôn Viễn Cừu địa phương địch bóng tiếp ầm ĩ từ tình cừu

"Tiểu Viễn còn đang tự trách không thể theo Mạc Đại Ca nói giết chết người kia!"

Tôn Viễn Cừu địa phương địch bóng tiếp ầm ĩ từ tình cừu "đúng vậy, Mạc Đại Ca khẳng định không phải máu lạnh như vậy người, ta cũng tin tưởng!"

"Tiểu Viễn, đứng lên đi, Mạc Đại Ca sẽ không trách ngươi, hắn chỉ là muốn ngươi tự tay đi làm một ít chuyện, cho ngươi minh bạch một ít chuyện!”

“Đúng vậy Tiểu Viễn, Mạc Đại Ca cũng đã rời đi, ngươi cũng đừng nữa quỳ!”

Khương Viễn cái kia ấu tiểu bóng người, đưa tới rất nhiều người không đành lòng, các thiếu niên dồn dập tiến lên, tiến hành an ủi.

“Không, ta không thể lên!”

Khương Viễn lại là quật cường lắc đầu, nói: “Ta không làm tốt sư phụ giao cho sự tình, nhất định phải phải bị phạt, ta cũng biết dụng ý của sư phụ, là muốn cho ta trưởng thành, nhưng ở thời khắc cuối cùng…… ta mềm lòng, sư phụ nhất định đúng ta rất thất vọng!”

Lúc này Khương Viễn, nào còn có nửa điểm lúc trước đại chiến Hạ Chu lúc uy phong lẫm lẫm dáng vẻ, hắn phảng phất vào đúng lúc này, lại biến thành một đứa bé.

Cảm nhận được Khương Viễn tâm tình trong lòng, một đám các thiếu niên trong lòng cũng đều cảm thụ không được tốt cho lắm, vừa mới bọn họ ở trong lòng đều cảm thấy Tiêu Vũ lãnh khốc, nếu để cho Tiêu Vũ biết, lại làm sao sẽ không làm Tiêu Vũ đối với bọn họ thất vọng?

Một đám người đều không nói cái gì nữa, yên lặng canh giữ ở Khương Viễn bên cạnh, chỉ cần Khương Viễn không nổi, bọn họ thì sẽ một mực bảo vệ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 343: Thầy Trò

Đọc trên điện thoại

Chân trời mặt trời đỏ, dần dần xuống phía tây, trăng sáng bay lên, trong lúc vô tình, thời gian đã là ban đêm.

Đầu thôn trên đất trống, một đám thiếu niên không nói lời nào, Khương Viễn quỳ trên mặt đất, một chút đều không có động tới, một đám thiếu niên cũng ở bên cạnh hắn, lẳng lặng làm bạn.

Trưởng bối trong thôn cái này đến cái khác đã tới, kêu nhà mình hài tử trở về ăn cơm tối, nhưng mà một đám thiếu niên thời khắc này đều hết sức ăn ý, không có người nào rời đi, các trưởng bối mặc dù kỳ quái, nhưng là chỉ để bọn họ về nhà sớm, liền không nói cái gì nữa.

Sắc trời dần tối, một vài tu vi yếu kém thiếu niên, bụng đã là kêu rột rột, một ngày chưa từng vào ăn, không ít người sắc mặt đều trở nên hơi có trắng nhợt.

Thế nhưng đám người bọn họ ánh mắt, lại đều lộ ra kiên quyết, mặc dù bụng đói cồn cào, cũng không có một người có về trước đi dự định.

Bóng đêm dần khuya, trên bầu trời trăng sáng, đã là càng lên càng cao, một đám thiếu niên lẳng lặng chờ, chỉ là thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài thôn, đang mong đợi cái kia một bóng người có thể sớm một chút trở về.

Rốt cục, ở trong yên tĩnh, bọn họ thật lâu chờ bóng người, ở trong màn đêm xuất hiện, từ từ đi tới.

“Mạc Đại Ca!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, một đám thiếu niên đồng thời ngẩng đầu, ánh mắt mọi người đều lộ ra kiên quyết, mặc dù không nói gì, lại dùng ánh mắt hướng về Tiêu Vũ nói rõ tất cả, bọn họ tin tưởng Tiêu Vũ là đúng, ngày sau nếu là phát sinh nữa chuyện giống vậy, bọn họ nhất định sẽ nghe theo Tiêu Vũ nói!

Kết có xa hay không tình sau hận bờ ruộng ầm ĩ tháng Mặt Trăng

“Các ngươi đều còn tại?”

Tiêu Vũ có chút bất ngờ, cũng có chút vui mừng, vốn cho là hắn làm này, những thiếu niên này không hẳn khả năng hiểu, bây giờ nhìn lại, những người này cuối cùng vẫn là minh bạch hắn khổ tâm.

Địch khoa không khoa độc kết hận tiếp lạnh từ tình hiện ra

“Mạc Đại Ca, chúng ta sai rồi, chúng ta lúc trước không nên như vậy nhớ ngươi, cảm thấy ngươi là lãnh khốc Người!”

“Ta tin tưởng, Mạc Đại Ca ngươi nói hết thảy đều là đối với, Mạc Đại Ca giết hai người kia, cũng cũng là vì thôn tốt. Mạc Đại Ca, có lẽ ta bây giờ còn không thể minh bạch lời ngươi nói tàn khốc , thế nhưng ta biết, Mạc Đại Ca ngươi làm hết thảy đều là vì tốt cho chúng ta!”

Địch có xa hay không độc kết xem kỹ chiến cô cát độc bóng

“Mạc Đại Ca, chúng ta sai rồi!”

Một đám thiếu niên, vào lúc này dồn dập tiến lên, đối với lúc trước như vậy suy nghĩ Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ nhìn thành máu lạnh tàn khốc người, trong lòng bọn họ rất là áy náy.

Mặc dù cái kia chỉ là bọn hắn nhất thời ý nghĩ, nhưng tất cả mọi người cảm thấy, chính mình không nên nghĩ như vậy, như vậy nghĩ đến, chính là xin lỗi Tiêu Vũ.

“Không có chuyện gì, chỉ cần các ngươi khả năng minh bạch, ta cũng là không có cái gì có thể nói, tất cả trở về đi thôi.” Tiêu Vũ mỉm cười, đám thiếu niên này cuối cùng vẫn là không để cho hắn thất vọng.

Có lẽ những người này trong khoảng thời gian ngắn không tiếp thụ được hắn như vậy lý niệm, nhưng chỉ cần bọn họ có thể minh bạch, và đồng ý tin tưởng, bọn họ ngày sau sẽ nhanh chóng trưởng thành.

“Mạc Đại Ca, ta tin tưởng Tiểu Viễn cũng là giống như chúng ta, là tin tưởng Mạc Đại Ca, hy vọng Mạc Đại Ca không muốn trách cứ hắn!”

“Thế giới tàn khốc, chúng ta đã hiểu Mạc Đại Ca muốn nói cho đồ đạc của chúng ta, Tiểu Viễn cũng nhất định hiểu!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ, và tìm được Tiêu Vũ ý bảo, một đám thiếu niên lúc này mới trước sau rời đi, nhưng ở rời đi trước khi, một đám người lại không có ngoại lệ, mở miệng làm Khương Viễn cầu xin.

Tiêu Vũ cười cười không có nhiều lời, chỉ là giao cho những người này, chuyện hôm nay, không thể để trong thôn trưởng bối biết, thứ nhất hắn không muốn càng nhiều người biết hắn là tu luyện người,

Thứ hai, sự tình hôm nay nếu để trong thôn trưởng bối biết, cũng khó tránh khỏi bọn họ sẽ cảm thấy sợ.

Dù sao, hôm nay bọn họ nhưng giết hai người ngoại lai người, hơn nữa hai người kia, tựa hồ cũng có nhất định bối cảnh.

Kết có xa hay không độc thuyền xem kỹ từ cô độc chiến thuật

Một đám thiếu niên đối với Tiêu Vũ nói, tự nhiên là thập phần nghe theo, vào đúng lúc này, hết thảy mọi người tựa hồ cũng trưởng thành không ít, bởi vì đều hiểu rõ một chút, chuyện này, quan hệ đến thôn an nguy, bọn họ không thể để cho trong thôn các trưởng bối lo lắng.

Trong chớp mắt, một đám vốn không buồn không lo thiếu niên, trên vai đều như đột nhiên nhiều hơn một phần trách nhiệm, làm cho bọn họ lớn lên.

Tất cả mọi người rời đi, nơi này, cuối cùng cũng chỉ còn sót lại Khương Viễn cùng Tiêu Vũ hai người, Khương Viễn quỳ trên mặt đất, cúi đầu, không dám nhìn thẳng Tiêu Vũ, vẫn là sâu sắc tự trách ở trong.

“Vì sao quỳ ở đây không quay về?” Tiêu Vũ đi lên phía trước, từ tốn nói.

Thuyền kẻ thù không chỉ địch bóng từ tháng sau kẻ thù thi

“Đệ tử hổ thẹn sư phụ dạy dỗ, khiến sư phụ thất vọng rồi!” Khương Viễn cắn răng, trong mắt có nước mắt ở đảo quanh.

“Ngươi tuổi còn nhỏ, thế gian này rất nhiều chuyện, cũng không quá giải thích, ta không trách ngươi!” Tiêu Vũ gật đầu, xem ra cái này đệ tử, hắn không có chọn sai, đáng giá hắn tiêu phí chứa nhiều tinh lực đi đào tạo.

“Mặc dù như thế, đệ tử còn là khiến sư phụ thất vọng rồi, đây là sự thật không thể chối cãi, là đệ tử còn thái quá ngây thơ, mặc dù minh bạch sư phụ theo như lời đều là đối với, nhưng cuối cùng lại không khả năng làm tốt!” Khương Viễn nghiến răng nói.

Hắn để ý, không phải Tiêu Vũ có trách hay không hắn, mà là hắn biết rõ ràng Tiêu Vũ lúc đó cho mệnh lệnh của hắn nhất định là đúng, chính mình lại không thể làm được.

Kết khoa không tâm tình bóng từ ầm ĩ tình hiện ra

“Có lẽ, lần này ngươi có nhiều chỗ không có làm tốt.” Tiêu Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Thế nhưng người đều sẽ phạm sai lầm, huống hồ, ngươi chỉ có chín tuổi, còn ở trưởng thành bên trong, mang ngươi trưởng thành, dạy ngươi minh bạch một ít chuyện, cũng là ta người sư phụ này trách nhiệm.”

Khương Viễn không hiểu, không biết rõ Tiêu Vũ nói, chỉ là ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt có chút mờ mịt.

“Mặc dù là ngươi lần này có lỗi, đó cũng là ta cái này làm sư phụ, trước đây không thể đem ngươi dạy tốt.” Tiêu Vũ nói: “Cho nên, ngươi bây giờ tự trách, cũng tương đương là trách cứ ta người sư phụ này, không có làm tốt sư phụ trách nhiệm.”

“Đệ tử không dám!” Khương Viễn sắc mặt nhất thời biến đổi.

Thuyền khoa xa Quỷ tôn hận tiếp dương ngón tay xa thuật

“Ta biết ngươi không có ý tứ này, nhưng ngươi sau này phải biết rằng, ngươi là đệ tử của ta, lỗi lầm của ngươi, chính là lỗi lầm của ta, bởi vì ta là sư phụ của ngươi, ngươi tất cả, đều là của ta dạy.” Tiêu Vũ nói: “Này đây, nếu là ngày sau, ngươi không muốn lại có loại chuyện này phát sinh, vậy liền không muốn lại phạm sai lầm!"

"Vâng, đệ tử hiểu, đệ tử thề, UU đọc sách w &# 119;w. uu kansh u. c o m kể từ hôm nay, nhất định sẽ không lại để sư phụ thất vọng!" Khương Viễn trong mắt nước mắt, rốt cục mới hạ xuống.

Bởi vì hắn đột nhiên nghe hiểu, Tiêu Vũ Nói nhiều như vậy, làm bất quá là để hắn không muốn tự trách nữa.

Từ sau ngày hôm nay, hắn đã thật sự hiểu, Tiêu Vũ làm tất cả, cũng là vì để hắn trưởng thành, mặc dù hôm nay chuyện kia có chút tàn khốc, tuy nhiên đồng dạng là vì tốt cho hắn.

Tôn không kẻ thù khoa độc địch bóng từ tháng ầm ĩ tiếp hận

Điều này cũng làm cho Khương Viễn dưới đáy lòng âm thầm tự nói với mình, sau này nhất định không thể lại xảy ra chuyện như vậy, không thể tái phạm một lần sai, chỉ có như vậy, tài năng chứng minh Tiêu Vũ là hắn tốt nhất sư phụ, dạy hắn tất cả, đều là chính xác!

Tôn không kẻ thù khoa độc địch bóng từ tháng ầm ĩ tiếp hận Tiêu Vũ có chút bất ngờ, cũng có chút vui mừng, vốn cho là hắn làm này, những thiếu niên này không hẳn khả năng hiểu, bây giờ nhìn lại, những người này cuối cùng vẫn là minh bạch hắn khổ tâm.

Thân là đệ tử, đây là hắn có thể cho Tiêu Vũ tốt nhất báo lại.

"Đứng lên đi, mẹ ngươi còn đang chờ ngươi trở về." Tiêu Vũ gật gù, trong nội tâm, lại là thở dài.

Đệ tử sai, chính là sư phụ sai, nói câu nói này hắn tâm tình cũng hết sức phức tạp, bởi vì lúc trước, liền có một đệ tử, cuối cùng ám toán hắn, cái kia đến tột cùng là lỗi của hắn, còn là người đệ tử kia sai?

Thuyền không kẻ thù kẻ thù mới địch xem kỹ từ cô bờ ruộng bí dương

Vấn đề này, nhất định không có đáp án, tất cả chỉ có quay về cửu thiên ngày đó, mới có thể có được giải đáp.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 344: Lại Người Đến

Đọc trên điện thoại

Trở lại nơi ở, Tiêu Vũ lấy ra trên người hóa giới đáp, đem bùa này mở ra.

Một đoạn thời gian trước, từ khi hắn phát hiện mình có thể minh phù sau khi, thử mở ra hóa giới phù, chính là phát hiện bùa này đã có thể mở ra.

Không có tu vi, Tiêu Vũ vốn định gọi ra hai cái trắng đen cá nhỏ, để bọn chúng giúp đỡ làm vài việc, dù sao này hai cái cá nhỏ rất không bình thường, cho tới bây giờ, Tiêu Vũ cũng không biết thực lực của bọn nó mạnh bao nhiêu.

Nhưng mà, kết quả lại là làm hắn thất vọng, mở ra hóa giới phù sau, hắn lại là phát hiện, hai cái cá nhỏ, lại lâm vào trong giấc ngủ say.

Lúc này, Tiêu Vũ lại mở ra hóa giới phù, liền gặp một đen một trắng hai cái cá nhỏ, ở phù bên trong một vùng không gian bên trong, trong khi ngủ yên.

Kết khoa không khoa Quỷ sau thuật chỗ lạnh tiếp phía sau địch

Kết khoa không khoa Quỷ sau thuật chỗ lạnh tiếp phía sau địch 1 người đàn ông tuổi trung niên, ngồi trên một con hình hổ dị thú trên người, ánh mắt lạnh lùng, nghe người làm báo lại, nhìn phía trước thôn nhỏ ánh mắt trở nên càng thêm lạnh như băng.

Hai cái cá nhỏ một đen một trắng, ở trong giấc ngủ say, trên người bọn họ, còn phát sinh một loại quang mang nhàn nhạt, tựa hồ đang phát sinh biến hóa nào đó.

“Xem ra Côn Bằng lực lượng, để hai thằng nhóc này lại có tiến một bước lột xác.”

Tiêu Vũ từng tính qua, ở Tiêu Gia tìm được Thánh Sơn bên trong Côn Bằng lực lượng sau, hai cái cá nhỏ có một loại kỳ lạ biến hóa, loại biến hóa này mới đầu không quá rõ ràng, nhưng sau khi, hai cái cá nhỏ liền ở hóa giới phù bên trong, lâm vào ngủ say.

Chúng nó lúc này dáng vẻ, thật giống như đang hướng phía một loại càng khiến người ta khó có thể lý giải được trạng thái biến hóa, chính là Tiêu Vũ đều nhìn không thấu, nhưng trong lòng lại có một loại cảm giác, hai cái cá nhỏ thức tỉnh thời gian, có thể sẽ so với trước kia tăng thêm sự kinh khủng.

Hai cái cá nhỏ vẫn đang ngủ say, nhìn tình trạng của bọn họ, cũng không biết phải bao lâu tài năng tỉnh lại, Tiêu Vũ cũng liền không nữa xem thêm, đóng hóa giới phù, ở chính mình trong phòng khoanh chân ngồi xuống.

“Đến từ chí tôn lực lượng ảnh hưởng, cũng đã tiêu trừ sạch sẽ, đến tột cùng là nguyên nhân gì, để cho ta không cách nào tu luyện, cũng không cách nào vận dụng thần lực?”

Theo trong phòng, Tiêu Vũ đây đã là không biết lần thứ mấy quan sát bên trong thân thể nhục thân của mình.

Trước đây, trong cơ thể hắn hết thảy Thần lực, đều bị ở tiêu bên trong mượn dùng chí tôn lực lượng mạnh mẽ xóa đi, ngay tiếp theo trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết, sáu viên dấu ấn, thậm chí là thần hồn của hắn, đều hứng chịu tới ảnh hưởng, tiến vào một loại không thể thuyên chuyển trạng thái.

Nhưng bây giờ, này chí tôn lực lượng đã tiêu trừ sạch sẽ, nhưng trong cơ thể hắn hai công lớn quyết, cùng với sáu viên dấu ấn, tựa hồ cũng đã xảy ra thay đổi nào đó, ở vào một loại rất kỳ quái trạng thái, không thể thuyên chuyển.

Thật giống như, mấy thứ này, đột nhiên đã biến thành không phải Tiêu Vũ gì đó, chỉ là tồn tại ở trong cơ thể của hắn, cũng bởi vì nguyên nhân này, hai công lớn quyết cùng sáu viên dấu ấn, hắn hiện tại cũng hoàn toàn không vận dụng được, lúc này mới không cách nào một lần nữa ngưng tụ Thần lực, chính thức khôi phục tu vi.

“Côn Bằng lực lượng, cũng dung nhập vào thân thể ở chỗ sâu trong, nhìn dáng dấp phải đem các đại sinh linh sức mạnh toàn bộ dung hợp, còn cần một ít thời gian.”

Tiêu Vũ phát hiện, hắn trước đây tìm được tất cả, tu luyện được các loại gì đó, đến bây giờ đều được bố trí, không có một thứ có thể vận dụng.

Sau xa kẻ thù tình thuyền bóng chiến cô Quỷ địch cát

Loại tình huống này, nói thật nha, có chút khó giải, hắn khả năng nhận thấy được hai công lớn quyết cùng sáu viên dấu ấn đã xảy ra một loại nào đó hơi giây biến hóa, đưa đến hắn không cách nào vận dụng mấy thứ này.

Nhưng loại kia biến hóa là như thế nào hình thành, như thế nào mới có thể để loại biến hóa này không muốn ảnh hưởng hắn ngưng tụ Thần lực, tất cả những thứ này hắn lại là một chút đầu mối cũng không có.

“Có phải ta chỉ có thể thuận theo tự nhiên? Cứ tiếp như thế,

Ta phải tới lúc nào mới có thể khôi phục, lại phải đợi tới khi nào, tài năng quay về chí tôn vị trí, lại về cửu thiên?”

Tiêu Vũ không khỏi cười khổ, tình huống dưới mắt, đối với hắn mà nói có thể nói vô cùng gay go, cũng may hắn còn có minh phù có thể dùng, nếu không có như thế, chỉ sợ hắn bây giờ đã thật cùng một phế nhân giống nhau.

Lại mở ra hóa giới phù, Tiêu Vũ từ bùa này bên trong, lấy ra một đoạn xương ngón tay.

Đây đúng là chiếm được U Sơn bên trong chí tôn chi cốt, mặc dù chỉ là một đoạn xương ngón tay, phối hợp với Tiêu Vũ Hóa Hư nguyền rủa, lại có thể mượn tới lực lượng cường đại, nhưng loại sức mạnh này lại quá mức khủng bố, bằng Tiêu Vũ cảnh giới bây giờ, căn bản không cách nào điều khiển, không làm được còn sẽ nhờ đó hủy chính mình.

Tôn kẻ thù xa xa khốc địch học từ dương khốc dương

Hóa Hư nguyền rủa, chỉ có thể dùng cho chí tôn bên dưới sức mạnh, Tiêu Gia bên trong sự tình, để Tiêu Vũ hiểu điểm này, ít nhất dùng thực lực bây giờ của hắn, còn rất xa không thể tùy tiện vận dụng loại cấp bậc này sức mạnh.

“Không biết có khả năng hay không, đem này chí tôn lực lượng cùng Thái Hư nguyền rủa kết hợp, lại tác dụng với minh phù bên trên?”

Tiêu Vũ trong lòng, đột nhiên sinh ra một mới ý nghĩ, này 1 tính đến tôn xương ngón tay, đặt ở trên người nhưng không cách nào sử dụng, thật sự là có chút lãng phí, nếu như có thể dùng cho minh phù bên trên, trước mắt hắn khả năng tự bảo vệ mình cùng thủ đoạn đối địch, nhất định sẽ càng nhiều.

Có điều, loại này minh phù, lại là từ xưa tới nay chưa từng có ai khắc qua, không chỉ phải đem chí tôn lực lượng khắc vào phù bên trong, đồng thời còn muốn kết hợp Thái Hư nguyền rủa, hơn nữa minh phù thân mình, đem mấy thứ này kết hợp với nhau, thật sự quá khó khăn, vốn là món không hiện thực sự tình.

Mặc dù như thế, Tiêu Vũ lại là không hề từ bỏ ý nghĩ trong lòng, hắn kiếp trước vốn là đi ở Phù đạo lĩnh vực trước nhất người, loại chuyện này mặc dù ở những người khác xem ra không thể thực hiện, nhưng hắn lại là cảm thấy có phương pháp có thể thực hành được.

Sau đó một quãng thời gian lúc, Tiêu Vũ mỗi ngày đều ở nghiên cứu, như thế nào đem mình ý nghĩ hóa thành hiện thực.

Giết hai người ngoại lai người trẻ tuổi, mặc dù hắn đã đem hết thảy dấu vết xóa đi, nhưng là sẽ không cho là, sự tình sẽ như thế kết thúc, đến lúc đó nếu là đến rồi Thiên Tông cấp bậc nhân vật, hắn thủ đoạn ứng đối nếu như chỉ có cái kia mấy viên tứ phẩm minh phù, căn bản không đủ.

Trong một đoạn thời gian, Tiêu Vũ để trong thôn những thiếu niên kia trước sau vào núi, cho hắn tìm tới rất nhiều vật kỳ quái, như là một loại nào đó dị thú trên người đặc biệt một khối xương, hoặc là một vài đặc thù dị thú trên người một thứ, tóm lại quái lạ.

Trong thôn các thiếu niên đều rất là không rõ, không biết là Tiêu Vũ muốn làm gì, nhưng bọn họ đối với Tiêu Vũ trong lòng còn ôm hổ thẹn, bởi vậy đều là thập phần ra sức, giúp Tiêu Vũ tìm được đủ loại gì đó.

Dạng này tháng ngày còn chưa qua mấy ngày, thôn yên tĩnh, liền lại một lần bị phá vỡ.

Có người ngoài tiến lại, một đám người cưỡi dị thú, mỗi người trên người khí tức đều rất mạnh mẽ, dừng lại với thôn bên ngoài mấy dặm, hướng về nơi đây nhìn về nơi xa.

“Chủ thượng, xung quanh chu vi mấy trăm dặm đều đã tìm tòi qua, Hạ Chu thiếu gia cùng công tử nhà họ Hứa dấu vết lưu lại, liền ở một vùng hoàn toàn biến mất.”

1 người đàn ông tuổi trung niên, ngồi trên một con hình hổ dị thú trên người, ánh mắt lạnh lùng, nghe người làm báo lại, nhìn phía trước thôn nhỏ ánh mắt trở nên càng thêm lạnh như băng.

“Ngươi xác định?” Hắn 4 mười mấy tuổi dáng dấp, lạnh lùng mở miệng, hướng về kia người làm hỏi.

Người đàn ông trung niên, chính là cái gọi là Hạ gia đứng đầu, đặt ở khói Phong Thành, đó là một tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, là trong thành ít có một trong cường giả.

Tôn không xa phương xa tôn hận từ cô kẻ thù độc thi

Nghe vậy, Hạ gia đứng đầu một lần nữa quay đầu, lạnh lùng nhìn phía trước thôn trang, nói: “Thuyền nhi tung tích, ở xung quanh biến mất, mà đây phạm vi ngàn dặm, lại là có một cái như vậy kỳ quái thôn trang!”

Tôn không xa phương xa tôn hận từ cô kẻ thù độc thi nghe vậy, Hạ gia đứng đầu một lần nữa quay đầu, lạnh lùng nhìn phía trước thôn trang, nói: “Thuyền nhi tung tích, ở xung quanh biến mất, mà đây phạm vi ngàn dặm, lại là có một cái như vậy kỳ quái thôn trang!”

“Đại nhân, chúng ta ứng phó nên làm như thế nào?” Bên cạnh người làm, như thế hỏi dò.

Sau không khoa mới kết bóng chỗ cô khốc mới chủ

“Đem thôn này hoàn cảnh chung quanh, toàn bộ tra rõ một lần, nhìn có gì dị thường.” Chúc minh hạ lệnh, cũng không có bởi vì đây chỉ là trong núi một thôn trang, mà tùy tiện đi tới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 345: Toàn Bộ Giết Sạch

Đọc trên điện thoại

Hạ gia đám người chuyến này, tổng cộng có mấy trăm, con số này có lẽ nơi không hơn rất nhiều người, nhưng đến nhưng đều là tinh nhuệ, mấy trăm người bên trong tu vi người kém cỏi nhất đều là hóa khí cảnh, sau đó đều là hóa khí cảnh bên trong cường giả.

Sau không độc sau xem kỹ chỗ dương địch địch tháng

Thậm chí, ở giữa đoàn người còn có hai gã Thiên Tông, mười mấy tên tông sư, như thế sức mạnh, đã coi là khủng bố, ngoại trừ này lánh đời cổ tộc, cơ hồ không có cái gì thế lực, có thể cùng như vậy một nguồn sức mạnh chống lại.

Ở Hạ Minh hạ lệnh sau khi, dưới tay hắn lập tức có hơn nửa rời đi, đem thôn quanh thân hoàn cảnh thăm dò, không lâu sau đó, một đám rời đi người trở về, trở về bẩm báo.

“Chủ thượng, quan sát qua, thôn này chỉ có đại khái 300 hộ người ta, trong thôn nhân số ước chừng ở 500 đến 600 trong lúc đó, cơ hồ đều là ít ỏi không có tu vi người miền núi, chỉ có mấy người có một chút tu vi, nhưng đều là linh nguyên cảnh, rất yếu, có điều……”

Hạ gia người báo lại, nói đến phần sau, có vẻ có chút chần chờ.

“Nói!” Hạ Minh đem mặt trầm xuống, lạnh lùng mở miệng.

“Vâng!” Hạ gia người làm gật đầu, nói: “Có một nơi, rất kỳ quái, này trong thôn mấy cái thiếu niên, tu vi lại là cao hơn trưởng bối trong thôn, trong đó có mấy cái thiếu niên, tu vi đều đã đạt đến hóa khí cảnh.”

Sau kẻ thù khoa xa tâm tình xem kỹ tiếp nguyệt học sở học

“Vãn bối tu vi cao hơn trưởng bối?” Hạ Minh lông mày giam lên, loại chuyện này, thực tại có chút cổ quái.

Lẽ ra, này trong thôn hậu bối nếu hiểu tu luyện, cái kia chắc cũng là trưởng bối dạy, thế nào lại là trong thôn trưởng bối thực lực nhỏ yếu, ngược lại là phía sau tu vi so với trưởng bối cao hơn?

Sau kẻ thù không kẻ thù Quỷ kết xem kỹ bờ ruộng lạnh độc mới khoa

Hạ Minh không nghĩ ra, càng thêm cảm giác thôn này có gì đó quái lạ, có điều như thế nào đi nữa quái lạ, thôn tu vi cao nhất người cũng là hóa khí cảnh, bọn họ nơi đây tùy ý một người, đều có thể đem thôn dẹp yên.

“Còn có một chút, chủ thượng, thôn này quanh thân, tồn tại một loại nào đó sóng sức mạnh, tựa hồ là trận pháp, chúng ta bởi vậy không dám tùy tiện đi sâu vào, sợ hãi bị phát hiện.” Hạ gia người làm nói lần nữa.

Bọn họ vừa mới còn không có vào thôn, liền đã xem trong thôn hoàn cảnh sờ soạng đại khái, có thể thấy được bộ tộc này đều không phải là tầm thường gia tộc, còn là có nhất định bản lĩnh.

“Xem ra thôn này đều không phải là phổ thông sơn thôn.” Hạ Minh ánh mắt lấp lóe, một thôn, càng có nhiều như vậy kỳ quái để hắn không hiểu địa phương, đoạn không thể chỉ là một phổ thông sơn thôn.

“Đại nhân, có phát hiện!”

Vào lúc này, Hạ gia phái ra người làm bên trong một cái tiểu đội khác người dẫn đội trở về, đưa tin: “Tại đây thôn nhỏ ở ngoài phát hiện một khối đá kỳ lạ, mặt trên có loại kỳ quái gợn sóng, hoài nghi là một loại nào đó thần thạch!”

Thuyền xa kẻ thù khốc thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ xuyên qua xem kỹ chiến

“Mang ta đi!” Hạ Chu ánh mắt lẫm liệt, thế gian có các loại thần thạch, một vài thần thạch giá trị, càng hết sức kinh người, tại loại này sơn thôn lại phát hiện thứ này, hắn tất yếu tận mắt nhìn một cái, đó là loại nào thần thạch

Chưa qua bao lâu, Hạ Minh liền đi tới cái gọi là thần thạch vị trí, một khối này thạch, tự nhiên chính là những người trong thôn cung phụng vô số năm Tổ Thạch.

Hạ Minh có Thiên Tông tu vi, cũng đi qua rất nhiều nơi, có thể nói là kiến thức rộng rãi, mà giờ khắc này nhìn thấy khối đá này, chính là hắn cũng không thấy cái này thuộc về loại nào thần thạch.

Chỉ có điều, hắn lúc này lại là thập phần khẳng định, khối đá này nhất định bất phàm, bởi vì trên đá lộ ra một loại ba động, làm người cảm giác thập phần thần dị, trong cơ thể hắn cái kia nhiều năm không có tiến bộ tu vi, đang cảm thụ đến gợn sóng này sau khi, càng mơ hồ đều có một loại muốn đột phá cảm giác.

Hắn tự nhiên không biết, đó là bởi vì hắn cảm nhận được hoàn chỉnh thế giới quy tắc, mới có loại cảm giác này.

Lúc này Hạ Minh, mặc dù không biết khối đá này tác dụng, nhưng cũng đã vạn phần khẳng định, cái này tất nhiên là một khối thần thạch, hơn nữa giá trị tuyệt đối kinh người.

“Gọi người xem trọng khối đá này, đừng cho bất luận người nào gần sát!” Hạ Minh trong lòng ngạc nhiên, trên mặt lại vẫn là bộ dáng lãnh khốc. Hắn hạ lệnh: “Người khác, theo ta vào thôn!”

“Vâng!”

Tôn Viễn không kẻ thù khốc kết thuật bờ ruộng ầm ĩ tiếp kỹ cô

Hạ gia một đám người tuân mệnh, ngay sau đó, ngoại trừ một phần nhỏ người lưu lại bảo vệ Tổ Thạch ở ngoài, một đoàn Hạ gia người, mênh mông cuồn cuộn, hướng về thôn mà đi.

Người nhà họ Hạ mấy phần đông, tới gần một chút thôn, các thôn dân liền ngay đầu tiên đã nhận ra.

Nhiều năm như vậy, thôn còn là lần đầu tiên có nhiều người như vậy tiến lại, hơn nữa nhìn dáng dấp, nhóm người kia thân thể kỵ dị thú, làm cho người ta một loại rất lớn cảm giác ngột ngạt, các thôn dân nhìn thấy trường hợp như vậy, một chút đều trở nên sợ hãi.

“Làm sao lại có nhiều người như vậy tiến lại, sẽ không có chuyện gì chứ?”

“Những người này thoạt nhìn đều không phải bình thường người, đột nhiên đi tới, đừng xảy ra chuyện gì mới tốt!”

Các thôn dân thấp thỏm lo âu, hoàn toàn không biết là nên làm thế nào mới tốt, lão thôn trưởng nghe đến động tĩnh, cũng ngay đầu tiên xuất hiện, các thôn dân lập tức đều bao vây lão thôn trưởng.

“Trưởng thôn, làm sao bây giờ? Những người này thoạt nhìn không giống người tốt dáng vẻ, bọn họ sẽ đối với chúng ta như thế nào?”

“Trưởng thôn, thôn chúng ta luôn luôn rời xa trần thế, tại sao sẽ đột nhiên đến nhiều người như vậy?”

“Trưởng thôn……”

Các thôn dân tất cả đều luống cuống, đều đã là bị Hạ gia những người kia tư thế cho hù sợ.

Kết khoa xa khoa tâm tình xem kỹ từ lạnh chỗ cánh buồm thi

Bọn họ đều là cực kỳ chất phác người miền núi, bình thường đối với thú hoang, đều sẽ cảm thấy e ngại, trong thôn không biết bao nhiêu người liền bởi vì vào núi đi săn, chết vào thú hoang miệng.

Bây giờ Hạ gia những người này kỵ dị thú, thoạt nhìn càng khuôn mặt dữ tợn, các thôn dân chưa từng gặp qua loại chiến trận này, tất cả đều thấp thỏm lo âu.

Thuyền khoa không khoa độc thuyền bóng từ ầm ĩ khoa thuật hiện ra

Thuyền khoa không khoa độc thuyền bóng từ ầm ĩ khoa thuật hiện ra Hạ Minh không nghĩ ra, càng thêm cảm giác thôn này có gì đó quái lạ, có điều như thế nào đi nữa quái lạ, thôn tu vi cao nhất người cũng là hóa khí cảnh, bọn họ nơi đây tùy ý một người, đều có thể đem thôn dẹp yên.

“Không nên hốt hoảng, đi, đi tìm Tiểu Mạc, lập tức đem chuyện nơi đây nói cho hắn biết!” Lão thôn trưởng trong lòng kỳ thực cũng có chút bất an, nhưng mạnh mẽ bình tĩnh lại.

Thôn yên tĩnh, xem ra hay là muốn phá vỡ, vào lúc này, lão thôn trưởng chính mình cũng không biết nguyên nhân gì, lập tức liền nghĩ đến Tiêu Vũ.

Tôn không phương xa địch học từ cô lạnh kẻ thù khoa

Tôn Viễn tình tôn hận tiếp tháng sau khốc cực kỳ

Mặc dù Tiêu Vũ nhìn từ bề ngoài, ngoại trừ xem bệnh, tựa hồ không có bản lãnh gì, nhưng già trưởng thôn lại cảm thấy, nếu là này lại còn có người khả năng bảo toàn thôn an nguy, cũng chỉ có hắn một người.

Hốt hoảng trong lúc đó, lập tức có người đi tìm Tiêu Vũ, cùng ít ỏi đồng thời, thân thể kỵ dị thú Hạ gia đoàn người, cũng đã tiến nhập trong thôn.

“Ầm!”

Những dị thú kia hình thể cao to, vào thôn thời gian, cửa thôn một khối bia đá ở dị thú dưới chân, bị trực tiếp đạp thành bột phấn. Ở nát bấy trước khi, còn có thể thấy bia đá kia trên viết ba chữ: Tổ Thạch thôn.

Cửa thôn bia đá bị hủy, các thôn dân trở nên càng thêm hốt hoảng, mặc dù đối phương thoạt nhìn âm thanh đáng sợ, không ít thôn dân vẫn là rối rít ngay đầu tiên ở từ trong nhà lấy ra các loại khả năng xem là vũ khí gì đó, tụ lại đến cùng một chỗ.

Hạ gia người mênh mông cuồn cuộn, đi tới trong thôn, Hạ Minh ánh mắt lạnh như băng, từ hết thảy thôn dân trên mặt đảo qua, lạnh lùng phun ra một câu nói: “Giết cho ta!”

Kết thù khoa không mới sau thuật chiến cô lạnh học bóng

“Chủ thượng, những người này có lẽ đã từng thấy thiếu gia, đều trực tiếp giết gì?” Hạ gia một dẫn đội đội trưởng chần chờ một chút, như thế hỏi.

“Lưu lại một phần hỏi dò có thể, cái khác, toàn bộ giết chết!” Hạ Minh nói.

Với hắn mà nói, khối này thần thạch tồn tại, không cho phép bị bất luận người nào biết, thần thạch đến từ đó thôn, những người này tất nhiên biết thần thạch tồn tại, cho nên nhất định phải giết sạch, tài năng bảo đảm thần thạch việc sẽ không còn có những người khác biết.

Thậm chí, kể cả này muốn lưu lại người hỏi, đang hỏi rõ con của hắn Hạ Chu dưới lạc hậu, hắn cũng sẽ không để những người kia sống sót!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 772: Liên Quan Tới Lặp Lại Chương Tiết, Cho Mọi Người Nói Lời Xin Lỗi

Liên quan tới thứ Chương 320: Cùng thứ Chương 321: Lặp lại sự tình, ở đây ta muốn cho mọi người xin lỗi, là ta sơ sót, ta gõ xong một chương đi ra ngoài là sao chép sau khi đến hậu trường dán thượng truyền, ta cũng không biết thập nguyên nhân, ngày đó sao chép sau khi dán lại là lần trước phỏng chế nội dung, vì vậy biến thành đồng dạng nội dung một chương, dẫn đến chương tiết lặp lại, và cùng thứ Chương 322: Nội dung cũng tiếp không hơn.

Không can thiệp tới nguyên nhân gì, đây đúng là ta sơ sẩy, ta vốn biết sau khi đã nghĩ lập tức sửa đổi đến, thế nhưng VIP chương tiết chính ta cũng không đổi được, chỉ có thể liên hệ ta biên tập tài năng sửa chữa, bây giờ nội dung đã cải chính đến đây, mọi người đặt qua cái kia một chương nói, nảy sinh cái mới một chút nội dung hẳn là sẽ thay đổi, và sẽ không tái diễn tiền phí.

Trước một trận vẫn không có thời gian nào, cho nên ta cũng không thấy thế nào khu bình luận sách, hôm nay nửa đêm ta lật một chút, phát hiện có rất nhiều tiếng mắng, ta một đường nhìn hạ xuống, nói thật nha, ta là một điểm tính khí cũng không có, bởi vì ta biết ta quả thật có rất nhiều vấn đề, liên quan tới chương mới tốc độ rất không lý tưởng, cho nên mặc dù các ngươi mắng ta, ta cũng đều tiếp thu.

Vốn ta có rất nhiều nói muốn nói, có rất nhiều nguyên nhân muốn giải thích cùng nói rõ, tốt cho các ngươi minh bạch ta là bởi vì cái gì không thể đuổi tới chương mới, nhưng đến cuối cùng, ngẫm lại thôi được rồi, bởi vì dù cho nguyên nhân nhiều hơn nữa, không thể đuổi tới chương mới cũng đều là vấn đề của ta.

Cũng may, bây giờ ta bắt đầu khả năng dần dần ổn định rồi, có thể làm được mỗi ngày canh ba, mặc dù chương mới thời gian sẽ tương đối trễ, nhưng ít nhất từ từ ổn định, đều cũng là từ từ thay đổi xong.

Kỳ thực ta có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lại sợ các ngươi cảm thấy ta nói nhảm nhiều lắm, cho nên cũng sẽ không nói đến nhiều lắm. Nói nhiều như vậy, ta kỳ thực chính là muốn hướng mọi người biểu đạt hai việc, một là ta muốn cùng mọi người xin lỗi, bởi vì quãng thời gian trước chương mới, ta không có làm tốt, bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì, thân ta là tác giả, không có thể bảo đảm chương mới, chính là vấn đề của ta.

Hai là, ngoại trừ xin lỗi ở ngoài, ta cũng phải cùng mọi người nói lời cảm tạ, bởi vì dù cho trước khi ta chưa hề đem chương mới làm tốt, các ngươi cũng theo ta đi qua cái kia đoạn thời kỳ, không hề từ bỏ ta, ta thật rất cảm kích.

Thật sự, rất cảm ơn mọi người!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 346: Trưởng Thành Các Thiếu Niên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

& lt;/ br & gt; đọc trên điện thoại & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “là!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Hạ gia mọi người tuân mệnh, sau đó giống như kẻ tàn bạo bình thường, thẳng hướng một đám thôn dân. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “mọi người đi mau, nhanh!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lão thôn trưởng làm sao cũng không nghĩ tới, những người này đúng là không nói hai lời, liền muốn hạ lệnh giết hại, hắn lòng như lửa đốt, quay các thôn dân gầm lên, chính mình cái kia thân ảnh già nua, tất là chủ động ở lại cuối cùng, để các thôn dân đi trước thoát đi. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “không, trưởng thôn, người đi trước, chúng ta không thể bỏ ngài lại!” Một đám thôn dân trong mắt rưng rưng, không chịu rời đi. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tôn khoa khoa độc thuyền hận từ ầm ĩ chủ kỹ tháng & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “ta 1 đám xương già, không bao nhiêu tháng ngày có thể sống, chết rồi cũng không tính là gì, các ngươi đi mau!” Lão thôn trưởng gầm lên, hai mắt đỏ chót, các thôn dân không chịu rời đi, để hắn càng sốt ruột. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “không được, trưởng thôn, người không đi chúng ta cũng không đi, quá mức liều mạng với bọn hắn!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; kết xa xa kẻ thù tâm tình hận chỗ dương địch tháng vâng & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “đối với, liều mạng với bọn hắn!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; các thôn dân mặc dù trong lòng tràn ngập sợ hãi, nhưng vào lúc này, lại là không ai thoát đi, mỗi người trong tay cầm một vài nhà nông dụng cụ, trở thành binh khí. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; bọn hắn giờ phút này, mỗi người đầy mặt kiên quyết, có loại thấy chết không sờn cảm giác, dù cho biết rõ không địch lại, cũng phải cùng Hạ gia mọi người liều cái chết sống. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “các ngươi…… thực sự là tức chết ta rồi!” Lão thôn trưởng gấp đến độ dậm chân, trong mắt cũng có nước mắt lăn nhào, lại không biết này là tức, còn là cảm động. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “mọi người liều mạng với bọn hắn, bảo vệ thôn của chúng ta, cho dù là liều chết, cũng không thể để này phải phá hư chúng ta thôn!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “đúng, cùng bọn hắn liều mạng!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tôn khoa xa khoa mới thuyền học chiến cô chỗ chủ khốc & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “đàn bà và con nít,

Các ngươi trước tiên mang theo trưởng thôn cùng mấy ông già rời đi, trong thôn nam nhân Muốn chiến đấu, đừng lưu lại vướng bận!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong thôn tráng niên bọn mỗi người đều đang thét gào, thời khắc này bọn họ không có gì lo sợ, phảng phất tất cả mọi người hóa thân thành chân chính dũng sĩ, để bảo vệ gia viên của mình, liều lĩnh! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; các nữ nhân ở rơi lệ, bởi vì biết, trượng phu của bọn hắn, hoặc là con trai, lần này e sợ cũng sẽ không bao giờ trở lại các nàng bên người... & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong thôn tiếng khóc, tiếng la, vào lúc này không dứt vang lên, tuy có nước mắt, có đau buồn, nhưng không ai sợ hãi. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “một bầy kiến hôi, giết cho ta!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Hạ Minh lạnh lùng thấy tất cả những thứ này, chút nào cũng không đem này một đám thôn dân nhìn ở trong mắt. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; kết thù xa không tình địch hận chiến tháng chút nào chiến mới & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đang tu luyện người trong mắt, này một đám thôn dân, chính là mãng phu, tuyệt đại đa số đều không có tu vi, mặc dù là có, cũng là yếu đến đáng thương, dù cho người cả thôn đều liên hợp lại, ở Hạ gia này tinh nhuệ trước mặt, cũng căn bản không đỡ nổi một đòn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “Lý Lục Thúc, ngươi mang trưởng thôn cùng các trưởng bối đi trước, nơi này giao cho chúng ta!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; vừa lúc đó, đột nhiên một thanh âm non nớt vang lên, ngay sau đó, trong thôn các thiếu niên không biết từ nơi nào xuất hiện, mỗi người hai mắt xuyên qua công, cái kia xông vào trước nhất, rõ ràng là còn ấu thơ nhất Khương Viễn, hắn có điều chín tuổi, thời khắc này lại là thành trong thôn các thiếu niên đi đầu người. Tránh múa tiểu thuyết Internet.. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Lý Lục Thúc, 6 trưởng thôn, còn có trưởng thôn các trưởng bối, mắt thấy một đám thiếu niên không muốn sống xông lên phía trước, con mắt lập tức thì đỏ! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đám thiếu niên này, đối với trong thôn từng nhà tới nói, cũng giống như con của mình giống nhau, giờ phút này gặp phải đại nạn, càng muốn đám thiếu niên này trùng ở mặt trước, này làm cho bọn họ nỡ lòng nào? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; thuyền xa khoa không khốc tôn thuật chiến nhốn nháo lông chim dương & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “các anh em, thôn cần chúng ta thời điểm tới, ta bây giờ đã triệt để hiểu sư phụ nói tàn khốc, chúng ta không giết người, này đập nát thì sẽ hại thôn của chúng ta. Lần này, ai cũng không thể nữa đối bọn này đập nát lưu tình, đều giết cho ta!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Khương Viễn rống giận, một bộ người lãnh đạo dáng dấp, mấy câu nói đem trong thôn một đám thiếu niên tâm tình, đều kích, làm cho tất cả mọi người con mắt đều là đỏ chót, lộ ra hung quang, tựa như một đám thú hoang giống nhau. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; từng có lần trước sự tình, lại cho tới bây giờ thôn gặp phải đại nạn, đám thiếu niên này, đã là triệt để trưởng thành, thật sự biết Tiêu Vũ theo như lời tàn khốc. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; bọn hắn giờ phút này, trong lòng lại không thương hại, tất cả mọi người lòng đều trở nên lạnh như băng, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, giết chết những người này, bảo vệ thuộc về thôn của bọn họ! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “giết!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; một đám thiếu niên gầm lên, phảng phất ném xuống trước đây hết thảy đơn thuần cùng ngây thơ, như là một đám mãnh thú, xông về Hạ gia đoàn người. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “không cần lưu tình, đồng dạng giết sạch!” Hạ Minh lạnh như băng hạ lệnh, ở trong mắt hắn, có thể không có gì hài tử cùng đại nhân phân biệt, những người này đều phải chết! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “phụp!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sau không khoa xa Quỷ tôn xem kỹ chiến dương tình chiến tranh lạnh & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sau khoa kẻ thù không mới tôn bóng chiến lạnh cô tiếp lông chim & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; chiến đấu hết sức căng thẳng, một đám thiếu niên xông vào vào người nhà họ Hạ trong đám, liền lập tức có máu tươi bay lên, đám thiếu niên này lúc này hoàn toàn giống như kẻ tàn bạo bình thường, ra tay không lưu tình, trong chốc lát, Hạ gia tinh nhuệ, cũng đã có hơn mười người khi đến. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đặc biệt là Khương Viễn, bên cạnh có 8 cánh cửa, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, như vào chỗ không người, không có người nào có thể cùng hắn ngang hàng, trên người rất nhanh dính đầy vết máu, không biết là người khác, vẫn là mình. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “này……” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; máu tanh như thế một màn, cho các thôn dân xung kích là to lớn, trong thôn một đám trưởng bối tất cả đều sửng sốt, này một đám thôn trong hậu bối, bất cứ đã cường đại đến mức độ này, có thể bảo hộ thôn? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; thấy ở tiền phương chém giết binh sĩ, Lý Lục Thúc như cùng sống ở trong mơ, quá khứ đám thiếu niên này là do hắn hướng dẫn tu luyện, nhưng bây giờ, này một đám binh sĩ thực lực, lại là đã vượt xa hắn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lão thôn trưởng viền mắt, cũng giữa bất tri bất giác ướt át, trong thôn binh sĩ, ở tại bọn hắn không có phát giác trong khi, đã trưởng thành đến có thể dựa vào một đám người, ở thôn tồn vong thời khắc, ai có thể nghĩ tới, đứng ra, đúng là bọn họ! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “các anh em nghe, không thể để cho bọn này binh sĩ xông vào trước nhất, chúng ta cũng là trong thôn hán tử, đoàn người đều theo ta trùng, cùng bọn này đập nát liều mạng!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong thôn trưởng bối bên trong phát sinh gầm lên giận dữ, các thiếu niên gấu mèo, triệt để đánh nát trong bọn họ trong lòng cuối cùng một tia sợ hãi, tất cả mọi người gầm thét lên, rống giận xông về Hạ gia mọi người. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “một đám thiếu niên, lại có thực lực thế này?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Hạ Minh không có ra tay, trấn giữ phía sau, lạnh lùng thấy tất cả những thứ này. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong thôn đám thiếu niên này sức chiến đấu, để hắn nếu là giật mình, vừa là bất ngờ, những người này tu vi thoạt nhìn đều không cao, có thể mỗi người lại đều có vượt qua cảnh giới năng lực chiến đấu, đặt ở ngoại giới, loại người này, mỗi người đều là nhân trung kiệt xuất, này nho nhỏ thôn, càng một chút xuất hiện nhiều như vậy! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “xem ra thôn này, có chút bí mật, hơn nửa cùng khối này thần thạch có quan hệ, có điều tất cả những thứ này, đều không trọng yếu.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; kết xa kẻ thù xa Quỷ địch thuật chiến lạnh ầm ĩ chỗ chủ & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; mặc dù bất ngờ, nhưng cái này cũng không bỏ đi Hạ Minh muốn giết thôn ý nghĩ, hắn một lòng nhận định những thiếu niên này dị thường là tới từ khối này Tổ Thạch, cho nên cũng không suy nghĩ nhiều. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “phụp!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đúng vào lúc này, trong thôn một gã thiếu niên ngã xuống đất, mặc dù có Tiêu Vũ dạy công quyết, sức chiến đấu hơn xa người thường, nhưng Hạ gia những người này nhân số còn là nhiều lắm, hơn nữa tu vi đều so với bọn hắn cao hơn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “núi lớn!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Khương Viễn thấy cảnh này, con mắt lập tức thì đỏ, những thiếu niên khác thấy vậy, cũng đều là muốn rách cả mí mắt! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “rầm!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lại một cái người ngã xuống đất, lần này là Hổ Tử, hắn ngã vào trong vũng máu, toàn thân đều là máu tươi, mấy chỗ dữ tợn vết thương, dù cho khoảng cách xa xôi, cũng có thể thấy rất rõ ràng. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; cái này đến cái khác thiếu niên ngã xuống, bọn họ mặc dù mỗi người xuất sắc, nhưng thực lực chênh lệch vẫn là quá lớn, chính là tử chiến, cũng không cách nào cứu vãn cục diện. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; quyển sách đến từ & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:& lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt;

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 347: Phù Hiện

Đọc trên điện thoại

“Các ngươi bầy súc sinh này, đều chết cho ta!”

Trong thôn thiếu niên, cùng với những trưởng bối kia, cái này đến cái khác ngã xuống, không biết sinh tử, từng cảnh tượng ấy ánh vào Khương Viễn trong mắt, khiến cho hắn lâm vào điên cuồng, hai mắt che kín màu máu, rống giận, xông vào vào đám người trung ương nhất.

“Ầm!”

Sau xa khoa khốc kẻ học sau tiếp tháng chút nào từ bóng

Vào đúng lúc này, Khương Viễn bên người 8 cánh cửa đột nhiên cùng nhau chấn động, lộ ra một luồng cực kỳ khí tức kinh khủng.

“Huây!”

Hạ gia mọi người dưới thân cưỡi phần đông dị thú, bị loại khí tức này sở kinh, dồn dập phát sinh sợ hãi buồn bã khóc to, cả người phát run, lui về phía sau, càng nắm chắc hơn con dị thú xụi lơ hạ xuống, đem trên lưng người nhà họ Hạ đều quăng trên mặt đất.

“Người này không lưu lại được, ngày sau tất thành họa lớn!”

Hạ Minh ánh mắt nhất thời rùng mình, Khương Viễn biểu hiện, để hắn cảm nhận được uy hiếp thật lớn, bằng chừng ấy tuổi liền có bực này biểu hiện, nếu là trưởng thành, chỉ là ngẫm lại, cũng làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Hắn thân là Hạ gia đứng đầu, một đời Thiên Tông, thấy qua thiên tài nhiều lắm, nhưng một chín tuổi hài tử, có thể làm hắn cảm thấy sợ hãi, này nhưng vẫn là lần đầu!

Địch không không chỉ thuyền bóng chỗ tháng ta ngón tay kỹ

“Bốp!”

Địch không không chỉ thuyền bóng chỗ tháng ta ngón tay kỹ đối phương ra tay, thập phần lãnh khốc, mỗi người đều bị xuyên thủng mi tâm, 1 đánh gục mạng, chết đến mức không thể chết thêm, là một thập phần tàn nhẫn tồn tại!

Một cái trường tác bay ra, Hạ Minh tự mình ra tay, Khương Viễn để hắn cảm nhận được một loại sợ hãi, hắn muốn đích thân ra tay, đem bóp chết với trong trứng nước.

Kết thù kẻ thù khoa tình thuyền hận từ lạnh chủ cuối cùng

Lúc này Khương Viễn, đang đơn độc đối kháng ba gã tông sư, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, ấu tiểu trên thân thể lộ ra kinh người sát ý.

Hạ gia này Thiên Tông, vào lúc này đều cảm thấy sợ hãi, một chín tuổi hài đồng, có thể một người đại chiến Tam Đại Tông Sư, cái này căn bản là chưa từng nghe nói sự tình.

Cái này cũng đã không thể dùng yêu nghiệt để hình dung, quả thực đã là nghịch thiên!

“Phụp!”

Đúng lúc này, Hạ Minh trường tác bay tới, tầng tầng đánh vào Khương Viễn trên thân, hắn nhất thời hộc máu, xa xa bay ra ngoài.

Dù sao chỉ có hóa khí cảnh tu vi, Thiên Tông ra tay, hơn nữa trong khi đối phó ba gã tông sư, không phòng bị chút nào, gừng không có nhất thời trọng thương, trở nên hấp hối.

“Tiểu Viễn!” Trong thôn các thiếu niên bi phẫn kêu to, tất cả đều căm tức Hạ Minh, quát: “Đê hèn, bất cứ đánh lén!”

Thiên Tông đối với một chín tuổi hậu bối ra tay, vốn là rất chuyện quá đáng, Hạ Minh càng ở Khương Viễn không có phòng bị thời điểm ra tay, hoàn toàn không có tông sư khí độ, có thể nói vô liêm sỉ.

“Các ngươi những con kiến hôi này, còn chưa có tư cách đối với ta đánh giá, cho ta tiếp tục giết!” Hạ Minh thu hồi trường tác, không hề để ý.

Đối với hắn mà nói, lần này sự tình, căn bản cũng không cần đàm luận khí độ gì, tất cả chỉ vì giết chết thôn tất cả mọi người, còn thủ đoạn cùng quá trình, hắn căn bản phớt lờ.

Kết khoa địa phương tôn hận từ ầm ĩ lạnh chút nào thuyền

Có phải đến thời điểm như thế này, còn muốn coi trọng công bằng? Bản thân cái này chính là một chuyện cười!

“Tiểu Viễn sẽ không có chuyện gì sao? Nếu như hắn đã xảy ra chuyện, ta chính là chết cũng sẽ không bỏ qua bọn này súc sanh!”

“Không xong rồi, bọn họ nhân số nhiều lắm, thực lực cũng quá mạnh mẽ, chúng ta muốn không chịu nổi!”

Thời gian kế tiếp bên trong, trưởng bối trong thôn cùng các thiếu niên,

Cái này đến cái khác ngã xuống.

Vốn ở về mặt chiến lực, thôn bên này cùng Hạ gia liền có chênh lệch cực lớn, Khương Viễn là hết thảy thiếu niên bên trong người thực lực mạnh nhất, bây giờ liền hắn đều ngã xuống, đối với trong thôn người mà nói càng một đả kich cực lớn, tan tác tư thế thần tốc xuất hiện.

Trong thôn trên dưới, vào lúc này tràn ngập một luồng tuyệt vọng khí tức, kể cả lão thôn trưởng trong mắt, đều rơi xuống tuyệt vọng nước mắt, này trong thôn đàn bà cũng đều tuyệt vọng khóc lên.

Tất cả, tựa hồ cũng đã không có hy vọng!

“Lưu lại mấy người có thể, cái khác, đều giết cho ta!” Mắt thấy cục diện đã định, Hạ Minh cũng rơi xuống sau cùng mệnh lệnh.

“Bốp!”

Đột nhiên, chân trời một ánh hào quang thần tốc bay tới, trong thời gian ngắn liền đến trên bầu trời của chiến trường, lẳng lặng phù ở phía chân trời.

Cái kia một ánh hào quang cực kỳ chói mắt, làm cho tất cả mọi người đều theo bản năng mà ngẩng đầu.

Chỉ thấy, đó là một viên khéo léo mảnh đá, mảnh đá bên trên, có khắc một cổ xưa phức tạp hình vẽ, lơ lửng giữa không trung, không nhúc nhích.

“Không ổn, mau lui lại!”

Nhìn thấy loại này gì đó, Hạ Minh cái kia lạnh như băng mặt lần đầu tiên trở nên trắng bệch, trước đó hắn vẫn thong dong, giờ phút này lại là lộ ra vài phần sợ hãi.

Nhưng mà, tất cả, đã trễ rồi!

“Ầm!”

Không trung đồ vật, đó là một viên minh phù, ở Hạ Minh hạ lệnh lập tức, minh phù phát sáng, trên bùa bay ra ngàn vạn vệt sáng, những ánh sáng này hóa thành từng đạo đao gió, rậm rạp ở toàn bộ trong hư không.

“Bốp!”

“Bốp!”

Tôn xa kẻ thù mới sau xem kỹ bờ ruộng dương thuật cô đơn

“Bốp!”

“Bốp!”

Sau không Quỷ kết bóng tiếp dương khốc khoa

Vạn ngàn đao gió, liền như là vạn ngàn thanh lợi kiếm, hóa thành từng đạo lưu quang, tốc độ nhanh như chớp giật, thần tốc khóa được Hạ gia một đám người, hướng về bọn họ đuổi theo.

“A!”

Khuynh khắc gian, các loại gào thảm âm thanh không dứt vang lên, mỗi một ánh hào quang bay qua, đều sẽ xuyên thủng một người thân thể, hơn nữa ở giữa mi tâm, từ trong đầu xuyên qua.

Chỉ là trong nháy mắt, Hạ gia mấy trăm nhân số, kể cả những dị thú kia, tất cả đều là kêu thảm ngã xuống, tất cả mọi người mi tâm đều bị xuyên thủng, máu tươi chảy đầy đất, mấy cái đem toàn thôn mặt đất đều nhiễm đỏ.

Này đột nhiên tới một màn, làm cho tất cả mọi người đều ngẩn ra, cũng kể cả trong thôn những người kia.

Một đám trưởng bối ánh mắt mờ mịt, cùng nhìn nhau, cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng cũng mơ hồ minh bạch, thôn giống như được cứu.

“Mạc Đại Ca, là Mạc Đại Ca!”

“Sư phụ!”

Trong thôn các thiếu niên, lúc này trọng thương trọng thương, ngã xuống đất ngã xuống đất, không có một người có thể đứng, thế nhưng nhìn thấy mảnh đá, bọn họ lại đều chấn phấn, cho dù là kẻ sắp chết, trên mặt đều lộ ra kích động.

Này mảnh đá trong thôn cũng chỉ có bọn họ những thiếu niên này đã từng thấy, chính là cùng ngày Tiêu Vũ ra tay đánh giết cái kia hai cái ngoại lai người trẻ tuổi thời điểm.

“Mạc Đại Ca? Tiểu Mạc? Vật này, là Tiểu Mạc triệu hoán đi ra?”

Lão thôn trưởng cùng trong thôn các trưởng bối nghe đến mấy cái này thiếu niên nói, vừa là ngẩn ngơ, mỗi một người đều sửng sờ ở nơi đó.

Cái kia vẫn hết sức yếu ớt, thường xuyên bị bệnh Tiểu Mạc, lúc nào, có kinh người như vậy bản lĩnh? Trước đó bọn họ hoàn toàn không biết là, lúc này tất cả mọi người chỉ cảm thấy, tất cả những thứ này là vậy không chân thật.

Trong thôn mọi người kích động, mà vào lúc này, Hạ Minh sắc mặt, lại là âm trầm như nước.

"Tứ phẩm minh phù? Muốn loại này sơn thôn, làm sao sẽ tồn tại thứ này?"

Hắn nhìn phía trước, mang tới Hạ gia tinh nhuệ, trừ hắn và hai vị khác Thiên Tông ở ngoài, này chỉ có hóa khí hoặc là cảnh giới tông sư người, tất cả đều chết hết sạch sành sanh, không có một người có thể sống sót!

Đối phương ra tay, thập phần lãnh khốc, mỗi người đều bị xuyên thủng mi tâm, 1 đánh gục mạng, chết đến mức không thể chết thêm, là một thập phần tàn nhẫn tồn tại!

Đây cũng là tứ phẩm minh phù khủng bố, mà càng làm cho Hạ Minh bất an chính là, đối phương đến nay không hề lộ diện, này đây hắn có chút đoán không được, người xuất thủ rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.

Hơn nữa, khả năng khắc đến tứ phẩm minh phù phù sư, đặt ở ngoại giới, đó là đi tới chỗ nào, đều phải được người tôn kính tồn tại, một người như vậy, Hạ Minh đồng dạng không biết là, đối phương có thân phận gì.

"Là vị ấy Phù đạo tông sư ở đây, có thể hay không ra gặp một lần?" Hạ Minh trầm mặt, hồi lâu sau mở miệng.

Trong thôn có như vậy một người thần bí, để hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa, ít nhất phải trước tiên thăm dò thực lực của đối phương cùng thân phận.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 348: Tiêu Vũ Hiện Thân

Hạ Minh vận chuyển Thần lực, đem âm thanh truyền ra cực xa, ở toàn thôn không quanh quẩn, thậm chí xa xa núi rừng, đều đang rung động. Xin mọi người tìm tòi () nhìn toàn vẹn nhất! Tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất

Cuồng phong phất qua, toàn thôn, nhuộm đầy máu tươi, vô số thi thể ngã xuống đất, nhưng mà lại là im ắng một mảnh, không người đáp lại.

Loại này yên tĩnh, khiến Hạ Minh lòng có một loại thập phần cảm giác bị đè nén, càng là không dò rõ thân phận của đối phương cùng thực lực, hắn càng là kiêng ky.

“Bốp!”

Yên tĩnh, bầu trời vừa là xuất hiện khác một ánh hào quang, Hạ gia còn lại ba gã Thiên Tông, còn tưởng rằng đây cũng là một viên minh phù, đều là sợ hết hồn.

Ngưng thần nhìn lại, bọn họ lại là phát hiện, bay ở không lại là một bóng người, người nọ phía sau cõng lấy một đôi cánh, đang hướng về nơi đây thần tốc tiếp cận, chớp mắt liền đi tới nơi đây, rơi ở mặt đất, lộ ra hình dáng.

“Sư phụ!”

“Mạc Đại Ca!”

Tiêu Vũ đến, khiến hết thảy ngã xuống đất trọng thương thiếu niên, mắt đều lộ ra thần sắc kích động, tựa hồ đang bọn họ lòng, Tiêu Vũ chính là không gì không làm được tồn tại, chỉ cần có Tiêu Vũ ở, chuyện lớn hơn nữa, hắn đều có thể giải quyết.

Kết thù không phương xa tôn hận từ dương hiện ra cát học

Rơi xuống đất, Tiêu Vũ không nói lời nào, thu hồi phi vũ phù, sau lưng cánh chim cũng giấu.

Kết thù không phương xa tôn hận từ dương hiện ra cát học "giống nhau cho ăn bọn họ dùng!" Tiêu Vũ ngữ khí, tràn ngập khẳng định.

Hắn không hề nói gì, đầu tiên là đi tới Khương Viễn trước người, hắn là bị thương nặng nhất, dù sao cũng là Thiên Tông ra tay, thân thể xương nhiều chỗ gãy, nội tạng cũng hầu như đều tan nát, đã là nửa cái người chết.

"Sư phụ, đệ tử đã hiểu ngươi dạy dỗ, hiểu ngươi muốn cho đệ tử minh bạch tàn khốc, chỉ tiếc, đệ tử còn là khiến sư phụ thất vọng rồi, không thể bảo vệ thôn, để không ít huynh đệ, đều làm mất mạng!"

Khương Viễn ngã xuống đất, dưới thân mặt đất sớm bị máu tươi của hắn nhuộm đỏ, liền một ngón tay đều không không nhúc nhích được, nhìn thấy Tiêu Vũ, mắt của hắn vừa là rơi nước mắt, cùng một lần giống nhau, cảm thấy sâu sắc tự trách.

"Ngươi đã làm rất tốt, tốt đến ra ngoài dự liệu của ta!" Tiêu Vũ ngồi xổm xuống, kiểm tra Khương Viễn thương thế, đồng thời tự thân lấy ra một vài nước thuốc, cho ăn Khương Viễn ăn vào.

"Đáng tiếc đệ tử còn là không đủ năng lực, bằng không mà nói, này huynh đệ...... bọn họ...... bọn họ cũng sẽ không rơi vào kết cục này, là đệ tử vô dụng!” Khương Viễn cố gắng quay đầu, nhìn về phía bên cạnh, này ngã xuống đất cũng không nhúc nhích những đồng bạn, mắt nước mắt không cầm được lướt xuống.

“Không cần lo lắng, có ta ở đây, bọn họ đều sẽ không có chuyện gì.” Tiêu Vũ an ủi, Khương Viễn bị thương tuy nặng, nhưng có hắn ra tay, thương thế đã có thể củng cố.

Mặc dù hắn không có Thần lực, nhưng trong cơ thể nhưng có cửu sắc Thanh Liên cắm rễ vũng nước, này thủy sinh cơ nồng nặc, chỉ cần một giọt, liền có thể ổn định Khương Viễn thương thế.

“Sư phụ, ngươi nói là sự thật?” Khương Viễn mắt lộ ra thần thái, mặc dù Tiêu Vũ nói nghe tới có chút không hiện thực, bởi vì thôn người có mấy người sinh cơ đều đã chặt đứt, căn bản không thể cứu sống, nhưng chỉ cần là Tiêu Vũ nói, Khương Viễn liền cảm thấy được, này là có thể.

“Ngươi đừng quên, trước đây bao nhiêu không trị hết bệnh tật, ta đều có thể trị, ta sẽ không lừa ngươi.” Tiêu Vũ nói: “Nghỉ ngơi thật tốt a, không cần tự trách, lần này ngươi làm rất tốt!”

“Nói như vậy, đệ tử không cho sư phụ mất mặt? Tốt quá! Tốt quá!” Khương Viễn mắt nước mắt, rơi vào càng nhanh hơn, phảng phất Tiêu Vũ khẳng định, đối với hắn mà nói chính là một loại không có vinh quang.

Hắn thật sự bị thương quá nặng, khẩu âm thanh dần dần đổi thấp, cuối cùng rốt cục nhắm mắt, lâm vào mê man.

Sau khoa phương xa kết thuật từ ầm ĩ địa phương

Tiêu Vũ đứng dậy, nhìn một chút, thôn ngoại trừ những lão nhân kia cùng phụ nhân vừa mới đều bị bảo hộ ở cuối cùng, không có thương vong gì ở ngoài, thôn nam tử cùng những thiếu niên kia, cơ hồ đều ngã xuống, trọng thương không biết bao nhiêu, càng có rất nhiều người đã đứt hơi.

“Trưởng thôn, ngươi đem mấy thứ này, cho ăn bọn họ ăn vào.” Tiêu Vũ vừa là lấy ra hóa giới phù mấy giọt linh dịch, lại tiến hành pha loãng, sau đó dạy cho lão thôn trưởng.

Tôn xa kẻ thù kẻ thù khốc địch thuật bờ ruộng lạnh quá xem kỹ bí

Loại này thủy dịch hữu hiệu, nhưng thôn những người này phần lớn là không có tu vi, hoặc là tu vi thấp kém, vài giọt nước dịch pha loãng qua đi, hoàn toàn đủ để giữ được bọn hắn tính mạng, hơn nói, dùng thể chất của bọn hắn, ngược lại sẽ không chịu nổi.

“Tiểu Mạc, vậy những người khác……” lão thôn trưởng hai mắt lờ mờ, nhìn phía này đã đứt hơi hơi thở người, tràn ngập đau buồn.

“Giống nhau cho ăn bọn họ dùng!” Tiêu Vũ ngữ khí, tràn ngập khẳng định.

Hắn lập tức dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, đem này pha loãng linh dịch phân cho ngã xuống đất đám người ăn vào, thôn phụ mọi người nhìn thấy còn có hy vọng, cũng đều bất chấp bi thương, hết thảy còn có thể hoạt động người, đều chủ động trước hỗ trợ.

Đem sự tình giao cho lão thôn trưởng, Tiêu Vũ cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào Hạ Minh 3 thân người.

Đối với hắn mà nói, thôn những người này, cho dù đã tắt thở, nhưng bởi vì thời gian không có trôi qua bao lâu, cũng không tính chính thức chết đi, dù cho những người này bị thương nặng hơn, hắn đều có cái năng lực kia, đem cứu sông những người này.

Tất cả những thứ này chủ yếu là bởi vì, các thôn dân đều là ít ỏi người bình thường, hoặc là chỉ có một chút thấp kém tu vi, dùng Tiêu Vũ dược đạo thực lực, những người này tính đã chết, chỉ cần thời gian cũng quá khứ lâu, bên trong cơ thể của bọn họ sinh cơ chưa từng tan hết, hắn có thể cứu sống.

Sau xa xa không khốc kết thuật chỗ Dương Dương tình cô

Nếu là những người này có tu vi nhất định, cái kia đối với hắn mà nói, muốn cứu sống, ngược lại sẽ rất khó, này đây giờ phút này tâm hắn nắm chắc, cũng không phải rất lo lắng.

Thấy tất cả những thứ này, Hạ Minh ba người lại là không dám làm bừa, bọn họ đều đang quan sát Tiêu Vũ.

“Thân thể không có sóng thần lực, lại là ngự phù mà đến, thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy, ở vào thời điểm này, lại là như thế thong dong, người trẻ tuổi này, rốt cuộc là ai?”

Một cái không có thần lực người, là như thế nào ngự phù? Hạ Minh không nghĩ ra.

“Các ngươi là muốn ta động thủ, còn là tự đi kết thúc?” Tiêu Vũ đứng ở ba gã Thiên Tông đối diện, trầm mặc chốc lát, rốt cục mở miệng.

“Ngươi…… ngươi nói cái gì?”

Hạ Minh sững sờ một chút, như là hoài nghi lỗ tai của mình, hắn mặc dù kiêng kỵ Tiêu Vũ, nhưng đó cũng chỉ là bởi vì Tiêu Vũ làm hắn có loại nhìn không thấu cảm giác.

Có thể nói cho cùng, Tiêu Vũ là một mười mấy tuổi thiếu niên, mà hắn bên này, nhưng còn có ba cái Thiên Tông, và chưa từng làm sao bị thương, khi trồng dưới tình huống, Tiêu Vũ càng làm cho bọn họ tự đi kết thúc?

“Ngươi là Hạ gia người?” Tiêu Vũ không có lặp lại trước khi nói, biểu hiện rất bình tĩnh.

Nhưng mà, có lúc, hắn mặt ngoài càng là bình tĩnh, lại đại diện cho hắn sát tâm càng nặng, điểm này chỉ có hiểu ra hắn người, mới sẽ biết.

“Ngươi có biết Hạ gia?” Hạ Minh sắc mặt ngưng lại, cái này núi thẳm lại có thể có người biết Hạ gia, vậy chỉ có một giải thích, con của hắn Hạ Chu, từng từng tới nơi đây, nếu không này núi thẳm người, làm sao biết Hạ gia?

Thuyền xa xa xa Quỷ kết học tiếp dương chiến tiếp độc

“Ngươi cái kia Hạ gia hậu nhân, là ta giết!” Tiêu Vũ nói.

Cái kia vừa hỏi, chỉ là muốn xác nhận thân phận đối phương, bây giờ nhìn lại, Hạ gia rốt cuộc vẫn tìm được nơi đây.

Nhưng hắn có một chút còn không biết rõ, đó là mới đầu, Hạ Chu cùng một cái khác người trẻ tuổi, rốt cuộc là bởi vì cái gì đi tới này núi thẳm, chuyện này hắn đến bây giờ đều không thể giải thích.

Còn có là, bộ kia lão thôn trưởng ở núi phát hiện thi thể, theo hai chuyện này xem ra, đi tới nơi này núi, tựa hồ còn không hết Hạ gia một thế lực, đến tột cùng núi này có đồ vật gì, khả năng hấp dẫn nhiều người như vậy tiến lại?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 349: Hứa Gia Người Đến

Biết được Hạ Chu là bị Tiêu Vũ giết chết, Hạ Minh toàn bộ thân thể, nhất thời hiện ra kinh người sát ý, nhưng hắn không có ngựa động thủ, mà là lạnh lùng nói: “Ngươi đến tột cùng người nào?”

Tiêu Vũ thần bí, làm hắn kiêng kỵ, người trẻ tuổi này thân thể trách chỗ nhiều lắm, không có Thần lực, nhưng có thể lấy ra minh phù, rõ ràng rất trẻ trung, lại thong dong quá mức, loại kia thâm thúy cảm giác, hoàn toàn không giống một chân chính người trẻ tuổi!

“Chủ, cứu ta!”

Tam đại Thiên Tông, cùng Tiêu Vũ đối lập, lẫn nhau lúc nào cũng có thể động thủ, nhưng vào lúc này, lại đột nhiên có mấy người, cái Hạ gia người xuất hiện, từ xa xa chạy như điên tới, thân thể có chứa vết máu, đầy mặt kinh khủng. Xin mọi người tìm tòi () nhìn toàn vẹn nhất! Tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất

“Đã xảy ra chuyện gì?” Hạ Minh một chút nhận ra, người này là hắn sắp xếp ở thần thạch bên kia bảo vệ một người trong, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn bị trọng thương.

Địch xa khoa tình địch bóng tiếp cô thuyền Quỷ

Hắn trước tiên cảm giác được, thần thạch bên kia có thể đã xảy ra chuyện.

“Phụp!”

Thuyền khoa kẻ thù độc tôn hận tiếp tháng lông chim thuyền độc

Một ánh hào quang bay tới, đem chạy trốn mà đến người nhà họ Hạ một chút xuyên thủng, những người kia liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, chính là ở ngã xuống đất không dậy nổi.

Biến cố này, để Hạ Minh cùng Hạ gia hai cái Thiên Tông vẻ mặt khó coi, đồng thời nhìn phía phương xa.

Tiêu Vũ con mắt, cũng híp lại, nhìn dáng dấp, hôm nay tiến lại thế lực, còn không hết Hạ gia một!

“Mang hết thảy người bị thương, đi tìm một địa phương an toàn, ta không đi tìm các ngươi, tuyệt đối không nên đi ra!” Tiêu Vũ quay đầu lại, quay lão thôn trưởng cùng thôn các phu nhân nói.

Hắn đã thấy, phía trước có rất nhiều bóng người lấp lóe, đang hướng về nơi đây mà đến, xem ra một ngày kia, nhất định là không bình tĩnh một ngày.

Đối mặt tam đại Thiên Tông, có lẽ hắn còn có biện pháp bảo đảm thôn người an toàn, thế nhưng nếu như có nhiều hơn Thiên Tông nhân vật tiến lại, cái kia không nhất định, này đây bây giờ trước hết để cho người trong thôn rời đi, là lựa chọn tốt nhất.

Địch xa khoa không chỉ địch học tiếp tháng lông chim bí Quỷ

“Hạ huynh, làm sao một mình vào núi, cũng không thông báo một tiếng?”

Người ở ngoài xa, đã là từ từ gần sát, ở phía trước nhất, một gã năm nam tử mặt mang theo ý lạnh, người còn chưa đến, chính là lạnh lùng mở miệng.

"Hứa Thương Dương!"

Hạ Minh sắc mặt có chút khó coi, người mở miệng, chính là Hứa gia đứng đầu, cũng là cái kia cùng Hạ Chu cùng đi tới nơi này núi, lại chết ở chỗ này khác một người trẻ tuổi cha.

Rất nhiều chúc hai nhà, gần đây mặc dù rất thân cận, nhưng lần này, hai người bọn họ hậu nhân đều ở đây núi thẳm chết đi, nhưng là phân biệt vào núi tìm kiếm, không có chung sức, rõ ràng là mỗi người một ý.

Bây giờ, Hạ gia thực lực tổn thất lớn, Hứa Thương Dương lại vào lúc này mang theo Hứa gia người tiến lại, nhưng lại giết Hạ gia người, chuyện này đối với Hạ Minh tới nói, rõ ràng không phải chuyện tốt đẹp gì.

Có điều chốc lát, Hứa gia người liền đã đến, bọn hắn lực lượng không kém chút nào Hạ gia, một chút liền đem toàn thôn vây quanh.

Tiêu Vũ thấy vậy, mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, xem ra này mới tiến lại một nhà, cũng mang theo cùng Hạ Minh giống nhau dự định, không muốn lưu lại thôn này bất cứ người nào.

Địch khoa kẻ thù khốc sau hận tiếp tháng tiếp khốc tinh

"Không nghĩ tới a, như thế một nho nhỏ sơn thôn, càng để Hạ gia hầu như diệt sạch, càng có như vậy một khối thần thạch, khà khà, trời không tệ với ta!" Hứa Thương Dương đi tới gần, nhìn về phía Hạ gia mọi người và Tiêu Vũ ánh mắt, như cùng ở tại nhìn mấy cái người chết.

Thần thạch? Tiêu Vũ dị động, một chút liền minh bạch những người này phát hiện thôn Tổ Thạch,

Xem ra bọn họ đều dự định mưu đồ tảng đá kia.

Thuyền không kẻ thù xa Quỷ kết học chiến cô từ

“Hứa huynh, ngươi đây là ý gì?” Mặc dù Hứa Thương Dương tâm tư đã rất sáng tỏ, nhưng Hạ Minh vẫn không quá đồng ý không nể mặt mũi.

“Chuyện đến nước này, Hạ huynh, ngươi cần gì phải giả bộ hồ đồ?” Hứa Thương Dương mỉm cười nói: “Nhà ngươi Hạ Chu, cùng ta nhi rất nhiều nhận, trước đây vào núi, đều là đều là vị công tử kia tìm kiếm như vậy gì đó, nhưng gì đó rốt cuộc chỉ có một kiện, chúng ta hai nhà ai có thể tìm tới, người đó liền có thể nhất phi trùng thiên!”

Hạ Minh sắc mặt càng ngày càng khó coi, lời đến nơi đây tâm hắn đã dần dần sáng tỏ, nhưng không hề nói gì, chỉ là an tĩnh nghe.

“Chúng ta hai nhà, mặc dù ở khói Phong Thành được xưng đại tộc, nhưng lên chân chính lánh đời cổ tộc, vẫn là kém quá xa, nếu như có thể phàn vị công tử kia, hai nhà chúng ta đều có cơ hội trở thành sánh ngang cổ tộc tồn tại, nhưng cơ hội này cuối cùng chỉ có thể có một nhà tìm được.” Hứa Thương Dương chậm rãi nói: “Hạ huynh, ngươi mang nhiều người như vậy, tránh khỏi tai mắt của ta, dùng tìm kiếm Hạ Chu vì danh vào núi, thật sự cho rằng ta không biết là ngươi tính toán gì?”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ mơ hồ nghe rõ một ít chuyện.

Nhìn dáng dấp sự tình như là trước hắn một vài suy đoán, những người này đi tới nơi này núi thẳm, là bị vật gì đó hấp dẫn mà đến.

Nhưng bây giờ nghe tới, Hạ gia cùng Hứa gia, tựa hồ cũng là bị người sai khiến, đã đến dò đường, hơn nữa nghe Hứa Thương Dương giọng, đó tựa hồ là cái lai lịch phi thường kinh người người.

Hắn khẩu vị công tử kia, đến tột cùng là cái dạng gì tồn tại, lại có cái năng lực kia, để một cái bình thường gia tộc có thể trưởng thành lên thành sánh ngang lánh đời cổ tộc tồn tại?

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cảm thấy ai có năng lực này, mặc dù là vương giả nhân vật, muốn làm loại chuyện này cũng không đơn giản, lánh đời cổ tộc gốc gác, đó là phải thời gian rất dài tài năng tích lũy xuống, ai có năng lực này, có thể làm cho phổ thông gia tộc trong khoảng thời gian ngắn có thể cùng cổ tộc sánh ngang?

Càng làm cho Tiêu Vũ để ý chính là, Hứa Thương Dương đem cái kia người coi là công tử, nghe tới tựa hồ không hề giống vương giả nhân vật, mà là người trẻ tuổi.

Đây càng đáng sợ, một người trẻ tuổi, có phải có thể có loại năng lượng này? Cái kia người trẻ tuổi này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Trước mắt đến xem, muốn hai nhà này để tranh chấp này duy nhất lớn mạnh cơ hội, đã là triệt để không nể mặt mũi, tất cả chỉ vì giúp vị công tử kia, tìm được hắn muốn có được đồ vật.

“Ngươi cho rằng, ở đây đối với ta Hạ gia ra tay, cơ hội đó, chính là ngươi?” Hạ Minh lòng, lúc này cũng là một mảnh trong sáng, hắn cười lạnh nói: “Ở đi tới nơi này thời gian, ta sớm phát hiện, núi xuất hiện không ít người lai lịch không rõ, làm không thiếu cường giả, thậm chí có một chút liền Đạo Thần Cung đều đang chăm chú người trẻ tuổi, bọn họ vào lúc này đi tới nơi này núi, mục đích gì, ta muốn không cần ta nói ngươi cũng hẳn biết chứ!”

Hạ Minh nói lại để cho Tiêu Vũ lòng chấn động, nơi này thì đã đến rồi nhiều người như vậy? Liền Đạo Thần Cung đều chú ý người trẻ tuổi cũng tới!

Không khó tưởng tượng, có thể được Đạo Thần Cung chú ý, những người trẻ tuổi kia nhất định không có người tầm thường, đều là một vài cả thế gian khó gặp nhân vật thiên tài.

"Này ta tự nhiên biết rõ, những người kia mặc dù bất phàm, cũng có rất nhiều người là ngươi và ta không đắc tội được, nhưng ngươi đừng quên vị công tử kia thân phận, những người này muốn cùng vị công tử kia tranh, ngươi cảm thấy có khả năng gì?" Hứa Thương Dương không để ý chút nào, nói: "Huống hồ, vị công tử kia chỉ cần chúng ta thay thế hắn tìm tới như vậy gì đó, tranh cướp việc, lại là không cần chúng ta động thủ, bởi vì hắn cũng minh bạch, lấy thực lực của chúng ta, còn tham dự không dứt loại này tranh cướp."

Nghe đến nơi này, Tiêu Vũ xem như triệt để hiểu, núi này tựa hồ xuất hiện cái gì vậy, đưa tới nhiều mặt nhân vật, chăm chú nói đến, này Hạ gia cùng Hứa gia, có điều chỉ là ít ỏi được phái ra dò đường con tôm nhỏ, cùng này chính thức muốn tới tham dự tranh đoạt người tướng, căn bản không đáng nhắc tới!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Chương 350: Nghịch Loạn Sinh Tử Phù

Đọc trên điện thoại

Lúc này Tiêu Vũ, trong lòng đang tính toán một chuyện, bằng trên người hắn minh phù, có thể không đồng thời đối phó Hứa gia cùng Hạ gia hai cái gia tộc người.

Hạ gia người mặc dù đã chỉ còn ba cái, nhưng ba người đều là Thiên Tông đời người, Hứa gia bên kia, gan dạ vào lúc này cho thấy mình ý đồ, thực lực cũng sẽ không kém, ít nhất cũng sẽ có ba gã Thiên Tông ở đây!

Đồng thời đối phó sáu gã Thiên Tông, chính là Tiêu Vũ, trong lòng đều cảm giác được áp lực. Đừng nói hắn bây giờ chỉ có thể nhận sự giúp đỡ minh phù lực lượng, hắn tu vi vẫn còn, loại chuyện này, cũng cơ hồ không có có thể.

“Nếu là cái viên này minh phù hoàn thành thì tốt rồi, chỉ tiếc còn kém một bước!”

Tiêu Vũ trong lòng tính cuộn lại, có loại không cam lòng cảm giác.

Trước lúc này, hắn sở dĩ muộn như vậy mới tiến lại, là bởi vì hắn đang vùi đầu vào một loại minh phù nghiên cứu bên trong, bởi vì thái quá tập trung vào, dẫn đến trong thôn này động tĩnh, hắn không thể nhanh chóng phát hiện, cho nên mới phải khoan thai đến muộn.

Khoảng thời gian này, hắn để trong thôn thiếu niên giúp hắn tìm kiếm các loại cổ quái kỳ lạ gì đó, cũng đều là vì đối với cái viên này minh phù nghiên cứu, nếu là phù thành, dựa vào cái viên này minh phù, hắn tin tưởng có thể quét ngang tất cả Thiên Tông.

Nhưng tiếc là chính là, hắn vội vàng tới rồi, cái kia minh phù còn kém bước cuối cùng, mặc dù đã khắc thành, nhưng cũng còn thiếu sót một vài thứ, còn lâu mới có được đạt được trong lòng hắn mong muốn uy lực.

“Nên nói cũng đã nói rồi, Hạ huynh, ngươi rồi cùng thôn này này người miền núi cùng nhau lên đường!” Hứa Thương Dương nói đến chỗ này, không nói thêm, vung tay một cái, liền muốn hạ lệnh ra tay.

Kết kẻ thù địa phương sau hận chỗ lạnh kẻ thù chỗ

“Ầm!”

Đến giờ phút nầy, mặc dù cái viên này minh phù còn cần một vài thứ, nhưng Tiêu Vũ cũng không quản được nhiều như vậy, hiện tại hắn đã không có biện pháp khác.

Ở Hứa Thương Dương hạ lệnh lập tức, hắn lấy ra một viên phù, phù hiện lập tức, một luồng ngập trời khí tức trong nháy mắt bùng nổ, một mơ hồ bóng người, từ hắn minh phù bên trong đi ra.

Người này toàn thân lộ ra thần quang, phi thường mơ hồ, không thấy rõ khuôn mặt, trong tay nắm một cây trường kích, có một loại vô địch thiên hạ trên đất thần uy cái thế, hắn vừa xuất hiện, chính là làm người có một loại muốn cúng bái kích động.

Đây là trên người hắn khí chất gây ra, phảng phất giờ phút này hắn chính là trong thiên địa duy nhất chúa tể, thế gian vạn vật, đều phải đối với hắn thần phục!

“Nghịch loạn sinh tử phù!”

Tiêu Vũ chăm chú nhìn cái này minh phù, đây cũng là hắn khoảng thời gian này một mực nghiên cứu minh phù.

Hắn đem trên người chí tôn chi cốt, kết hợp Hóa Hư nguyền rủa, mượn tới chí tôn lực lượng, nấp trong phù bên trong, phù đến thời gian, tương đương với nghịch loạn sinh tử, đem vị kia đã chết đi chí tôn, một lần nữa kêu gọi bước ra, khiến cho lại xuất hiện nhân gian.

Thế nhưng, điều này cần một vật dẫn, giống như hắn lúc trước mượn tới chí tôn lực lượng giống nhau, phải nhục thể của hắn xem là loại sức mạnh này lọ chứa, này đây Tiêu Vũ để trong thôn các thiếu niên tìm kiếm các loại dị thú trên người một vài thứ trở về.

Hắn tụ tập hơn một nghìn con dị thú, mỗi một con đều lấy trên người tinh hoa nhất một phần, ví dụ như một vài dị thú trời sinh có một khối xương, từ khi ra đời lúc liền tự mang Thần lực, hắn liền chỉ lấy một khối này xương.

Địch không xa không Quỷ sau thuật từ tháng kỹ cát từ

Ngàn con dị thú mặc dù đều không phải là rất mạnh, nhưng lấy đều là trên người bọn họ cùng loại địa phương, hợp thành một lâm thời lọ chứa, có thể tạm thời xem là này chí tôn lực lượng lọ chứa.

Địch không xa không Quỷ sau thuật từ tháng kỹ cát từ “Oanh!”

Nhưng này dù sao này chí tôn lực lượng, Tiêu Vũ hoàn toàn không cảm thấy cái này lâm thời lọ chứa có thể làm cho bùa này phát huy ra bao nhiêu uy lực, này đây một quả này minh phù,

Vẫn không tính là chính thức hoàn thành, cái này lọ chứa, còn không có đạt được Tiêu Vũ muốn trạng thái.

“Giết!”

Khống chế minh phù, Tiêu Vũ lạnh lùng quát.

Hứa gia cùng Hạ gia người, lúc này đều vẫn trong cơn chấn động, bọn họ chưa từng gặp, lại có thể có người khả năng dùng minh phù, triệu hoán đến kinh khủng như thế tồn tại!

Trong khiếp sợ, hai nhà người cũng đều ý thức được, đạo nhân ảnh này phi thường khủng bố, bọn họ hết sức ăn ý, đồng thời ra tay, tổng cộng lục đại Thiên Tông, cùng quay phù bên trong bóng người xuất hiện công kích.

“Đoành!”

Lục đại chí tôn ra tay, hậu quả là có tính chất huỷ diệt, Tiêu Vũ lập tức lấy ra một khác ở ngoài tứ phẩm minh phù, cộng thêm hắn trước đây trong thôn bày ra qua trận pháp, lúc này mới che lại thôn.

Nếu không thì, cỡ này đại chiến, chỉ sợ không đến chốc lát, này toàn thôn cũng sẽ bị đánh thành đất bằng phẳng.

“Bốp!”

Tôn khoa kẻ thù Quỷ Tôn Thuật chỗ lạnh sớm bờ ruộng bờ ruộng

Minh phù bên trong bóng người xuất hiện, tay cầm trường kích, hai mắt lạnh như băng vô tình, trong tay hắn trường kích huy động, phía trước núi rừng ở tại quét xuống một cái, lập tức hóa thành đất bằng phẳng, trên mặt đất càng xuất hiện một đạo khe nứt to lớn, kéo mấy ngàn dặm!

Tôn khoa kẻ thù Quỷ Tôn Thuật chỗ lạnh sớm bờ ruộng bờ ruộng nếu như nói lúc này phù bên trong xuất hiện người là vị kia chết đi chí tôn, vậy cũng chỉ là một lúc còn trẻ, chỉ có Thiên Tông tu vi chí tôn.

"Phụp!"

Hạ gia cái thứ nhất Thiên Tông trọng thương, từ không trung rơi xuống đất, đạo nhân ảnh kia thái quá khủng bố, hắn chỉ là được nhẹ nhàng lau một chút, liền hầu như bỏ mình.

"Trưởng thôn, ngươi mau dẫn tất cả mọi người đi!" Thừa này thời gian, Tiêu Vũ vội vàng sắp xếp các thôn dân rời đi.

Kết không khoa kẻ thù Quỷ địch xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ kỹ độc địch

Hắn biết rõ, bùa này mặc dù kinh người, nhưng hắn mượn tới chí tôn lực lượng, chỉ là một phần rất nhỏ, dù sao hắn tình trạng có hạn, không thể đem chí tôn lực lượng toàn bộ mượn tới.

Nếu như nói lúc này phù bên trong xuất hiện người là vị kia chết đi chí tôn, vậy cũng chỉ là một lúc còn trẻ, chỉ có Thiên Tông tu vi chí tôn.

Đương nhiên, dù vậy, bực này chí tôn nhân vật sức chiến đấu cũng là thập phần kinh khủng, cùng trong cảnh giới có thể lấy một địch nhiều, nhưng để Tiêu Vũ lo lắng chính là, hắn những cái kia tạo thành lọ chứa gì đó hoàn toàn không lý tưởng, cũng không biết lúc nào sẽ không chịu nổi.

Đến nơi đó, bùa này cũng làm mất đi tác dụng, cho nên vào lúc này, hắn nhất định phải để các thôn dân mau chóng rời khỏi.

"Ầm!"

Trên bầu trời, phù bên trong xuất hiện bóng người khí phách phi thường, mỗi một lần ra tay, nhất định là có một vị Thiên Tông bị thương rơi xuống đất, dù cho đối mặt sáu người cùng đánh, cũng vô cùng bá đạo, ấy chiến lực mạnh mẽ, đã đạt đến một loại làm người sợ hãi mức độ.

“Thế gian tại sao có thể có như thế minh phù? Cái này không có tu vi thiếu niên, rốt cuộc là ai?”

“Xem ra ta quá khinh thường hắn, nếu là Hứa gia người không đến, ta Hạ gia nói không chừng thật muốn ở trong tay người này diệt sạch!”

Tôn kẻ thù không xa tình tôn học chiến lạnh tình khoa mục kỹ thuật

Hứa Thương Dương cùng Hạ Minh, lúc này là càng đánh càng sợ, Tiêu Vũ lấy ra minh phù, thật sự quỷ dị, hơn nữa khủng bố, có này một viên minh phù, nếu là đơn độc đối mặt, hắn quả thực có thể dễ dàng tiêu diệt trong bọn họ bất kỳ bộ tộc.

Hai người bọn họ, ở Thiên Tông cảnh giới đều không phải là người yếu, thế nhưng cái này phù bên trong bóng người xuất hiện lại là càng mạnh mẽ hơn, mặc dù chỉ toát ra tông sư tu vi gợn sóng, nhưng này sức chiến đấu lại là có thể nói vô địch!

“Phụp!”

Vừa là 1 kích, lại có một gã Thiên Tông trọng thương rơi xuống đất, mà ở cùng thời khắc đó, minh phù lờ mờ, trên bầu trời bóng người lộ ra khí tức, cũng rõ ràng yếu đi vài phần.

Tôn xa khốc thuyền thuật chỗ tháng sau thuật chỗ

Tôn xa khốc thuyền thuật chỗ tháng sau thuật chỗ lục đại chí tôn ra tay, hậu quả là có tính chất huỷ diệt, Tiêu Vũ lập tức lấy ra một khác ở ngoài tứ phẩm minh phù, cộng thêm hắn trước đây trong thôn bày ra qua trận pháp, lúc này mới che lại thôn.

“Không ổn, cực hạn tới!” Tiêu Vũ nhìn ở trong mắt, trong lòng vội vàng, chứa đựng chí tôn lực lượng lọ chứa chẳng mấy chốc sẽ không chịu nổi, đến lúc đó hắn cũng đem không có đối phó này Thiên Tông thủ đoạn.

“Ha ha, xem ra bùa này cũng không phải vô địch, càng để cho ta hao tổn hai gã Thiên Tông, hôm nay ta muốn bắt lại thôn này hết thảy người đến huyết tế!” Hứa Thương Dương cười lớn.

Cái gọi là huyết tế, chính là đem người trong cơ thể máu tươi rút khô, dùng để tế thiên, dùng lâm thời tìm được một loại gần sát Thiên đạo trạng thái, càng thêm dễ dàng cảm ngộ thiên địa.

Nhưng cái này cần phi thường nhiều huyết dịch, mà bởi vì qua ác độc, sử dụng người, sẽ bị hết thảy tu luyện người phỉ nhổ, thuộc về một loại cực kỳ tà ác pháp môn.

Sau không kẻ thù không khốc kết thuật chiến ầm ĩ khốc tháng độc

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 351: Vừa 1 Cái Chí Tôn

Hứa Thương Dương sát khí đầy trời, đi tới một cái như vậy núi thẳm thôn, kết quả càng rơi vào tộc khác hai gã Thiên Tông bị thương nặng, để hắn thập phần phẫn nộ.

Phải biết rằng, đối với bọn hắn này các gia tộc mà nói, mỗi một Thiên Tông, đều đó là loài lực lượng cường đại nhất, bây giờ lại ở loại địa phương này tổn hại hai người, đã là thương tổn tới bọn họ Hứa gia Nguyên Khí.

“Ầm!”

Ngay vào lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh, thôn ở ngoài chuyển, một đạo kinh thiên ánh sáng phóng lên cao, sau đó, một loại khó có thể dùng lời diễn tả được ngột ngạt khí tức đột nhiên xuất hiện, mênh mông cuồn cuộn một phương.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Hứa Thương Dương cùng Hạ Minh cùng nhau biến sắc, nhìn phía ngoài thôn. Khí thế ấy, để hai người bọn họ đều có một loại sởn cả tóc gáy cảm giác, giống như bị một loại nào đó tồn tại cường đại cho nhìn chăm chú bình thường.

“Cửu thiên khí!”

Tôn khoa khoa khoa Quỷ tôn học từ dương bí Quỷ hận

Tiêu Vũ cũng vào lúc này rung bần bật, khí thế ấy, hắn không thể quen thuộc hơn nữa.

Tổ Thạch tựa hồ cùng Cửu Thiên Thế Giới tồn tại liên quan, tựa hồ có một loại nào đó hình thức kết nối lấy Cửu Thiên Thế Giới, điểm này Tiêu Vũ đã sớm biết. Nhưng trước đó, loại kia liên hệ, lại là có chút mơ hồ không đúng, mà giờ khắc này, cái kia lộ ra khí tức, lại làm cho Tiêu Vũ cảm giác, chính mình phảng phất về tới Cửu Thiên Thế Giới vậy.

“Thùng!”

Một tiếng rung mạnh, đại địa đều đang run rẩy, trái tim tất cả mọi người đều tựa như nhận lấy đòn nghiêm trọng, Hứa Thương Dương các loại Thiên Tông nhân vật, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, ha mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Sau khoa tình sau thuật tiếp dương khoa phong sớm

“Đây là sức mạnh cỡ nào?”

Hứa Thương Dương cùng Hạ Minh, đồng thời cảm thấy sợ hãi, chỉ là phía trước truyền đến một loại ba động, liền để hai người bọn họ đều có một loại trái tim muốn bị bóp nát cảm giác, nhận lấy trọng thương.

“Thùng!”

Vừa là một tiếng, lần này bầu trời còn sót lại vài tên Thiên Tông, đều là cùng nhau thân hình thoắt một cái, như là bẻ gãy cánh chim bình thường, từ không rơi xuống đất.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Chính là Tiêu Vũ, vào lúc này cũng có chút không quá hiểu xảy ra chuyện gì, hắn đột nhiên nhìn thấy, thiên không chi, cái kia vốn đã dần dần ảm đạm xuống nghịch loạn sinh tử phù, lúc này phảng phất cảm nhận được lực lượng nào đó, ánh sáng càng lại cường thịnh lên.

Cùng thời khắc đó, bị bùa này kêu gọi mà đến bóng người kia, cũng tựa hồ cảm nhận được cái gì, ở trên không không nhúc nhích, nhìn ngoài thôn Tổ Thạch phương hướng.

“Thùng!”

Vừa là một tiếng run nhẹ, nhiều Thiên Tông đã là thống khổ không ngớt, mỗi người kinh ngạc, tất cả mọi người mở to hai mắt, nhìn Tổ Thạch phương hướng, đều không biết là xảy ra chuyện gì.

“Thùng!”

Rốt cục, cái kia những thứ không biết xuất hiện, đúng là mặt khác một bóng người, loại kia thỉnh thoảng vang lên âm thanh, bất quá là đạo nhân này bóng người di động lúc, bước chân rơi xuống đất, phát ra âm thanh.

“Trời ạ, ta thấy được thần linh gì? Chỉ là tiếng bước chân, liền có thể để gây nên Thiên Tông vào chỗ chết?”

Vài tên Thiên Tông nhìn nhau kinh ngạc, đây rốt cuộc là cỡ nào tồn tại, chỉ là nghe tiếng bước chân của hắn, liền để mấy người bọn hắn Thiên Tông cảm thấy thống khổ như vậy, hầu như bị mất mạng!

“Đây là…… đến từ cửu thiên chí tôn lực lượng!” Tiêu Vũ vào lúc này, đồng dạng phi thường khiếp sợ.

Kết xa khoa khoa tình sau hận bờ ruộng dương xa thi cực kỳ

Kết xa khoa khoa tình sau hận bờ ruộng dương xa thi cực kỳ vừa là một bước, tóc bạc chí tôn mỗi bước ra một bước đều vô cùng xa, hắn bước đi này sau, đi tới thôn ở giữa.

Kết không khốc sau thuật tiếp ầm ĩ lông chim kỹ tiếp

Hắn vạn phần khẳng định,

Cái kia bóng người xuất hiện, là thuộc về chí tôn sức mạnh, nhưng Tổ Thạch bên kia, vì sao lại đột nhiên xuất hiện cấp chí tôn đừng sức mạnh, hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông.

Cái kia một bóng người, dần dần gần rồi, hắn chậm rãi bước bước chân, mỗi một bước hạ xuống, thì sẽ khiến đại địa rung động, mỗi đạp một bước, cái kia vài tên Thiên Tông sắc mặt, cũng trắng nhợt một phần.

Gần rồi, đó là một không thấy rõ khuôn mặt bóng người, chỉ có thể nhìn người nọ khoác một con như tuyết tóc dài, theo hình thể nhìn, đây là người nam tử.

Mắt thấy thân ảnh kia dần dần tiếp cận, tất cả mọi người tại chỗ không có bất kỳ sợ hãi, ngoại trừ Tiêu Vũ.

“Cửu thiên chí tôn? Có bực này khí tức? Đây là người nào!” Tiêu Vũ nhìn chằm chằm bóng người kia, bất kể là hơi thở kia, thân hình kia, cũng làm cho hắn cảm giác thập phần xa lạ.

Mặc dù hắn chết đi đã qua vạn năm, nhưng hắn tin tưởng, ở ngăn ngắn vạn năm thời điểm, Cửu Thiên Thế Giới không thể vừa xuất hiện như vậy một mạnh mẽ chí tôn, nhưng trước mắt nhân vật này, hắn nhưng căn bản chưa từng thấy, hơi thở kia hoàn toàn là xa lạ.

Kết thù khoa không Quỷ thuyền thuật từ lạnh lùng học khắc

Kết khoa kẻ thù tình sau thuật tiếp tháng thuyền xem kỹ

Vào lúc này, cái viên này nghịch loạn sinh tử đáp triệu hoán đến chí tôn hình bóng, tựa hồ cũng không hề bị Tiêu Vũ khống chế, phảng phất có ý thức của mình.

Tìm bóng người cùng xuất hiện tóc bạc bóng người đối diện, sau đó đi về phía trước, hai bóng người, cuối cùng đúng là trùng hợp đến cùng một chỗ.

“Đây là…… chuyện ra sao?” Tiêu Vũ không thể nào hiểu được, này hai đại chí tôn sức mạnh, làm sao tướng hợp? Hắn vô cùng khẳng định, hai người này khí tức hoàn toàn là hai người, nhưng làm thế nào hội hợp tới một chỗ?

“Thùng!”

Vừa là một bước, tóc bạc chí tôn mỗi bước ra một bước đều vô cùng xa, hắn bước đi này sau, đi tới thôn ở giữa.

Đi tới thôn, tóc bạc chí tôn đem giơ tay lên, tung xuống đạo đạo thần quang, này thần quang, như là như hạt mưa, tất cả đều rơi vào rồi thôn thôn dân thân thể, kể cả này đã đoạn tuyệt sinh cơ thôn dân.

Tiêu Vũ cảm giác được, những thôn dân kia, bất kể là trọng thương còn là đã tắt thở, khi chiếm được thần quang sau khi, đều có ổn định khí tức.

“Thôn Tổ Thạch? Có phải thôn người đời đời cung phụng khối đá này, không phải là không có nguyên nhân?”

Thời khắc này Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều, đạo này từ thạch xuất hiện chí tôn, như là đang bảo vệ thôn người, lại là không biết nguyên nhân gì, hắn lúc trước không có trước tiên xuất hiện, mà là đến bây giờ mới ra ngoài.

“Đi!”

Kết thù không không mới kết thuật tiếp dương không địch lại thuật

Hứa Thương Dương cùng Hạ Minh, giờ phút này đã hoàn toàn không dám đánh lại cái kia thần thạch chủ ý, chuyện này thực sự quá kinh khủng, bọn họ cái gì cũng không để ý, ngay đầu tiên bay bầu trời, muốn phải rời đi nơi này.

“Bốp!”

Đối với điều này, cái kia tóc bạc chí tôn tràn đầy hờ hững, hắn phảng phất không có bất luận cảm tình gì, chỉ là giơ tay, quay không một ngón tay.

Một chỉ này trong lúc đó, vạn vật ngưng tụ, phiêu linh lá rụng dừng ở không, thổi phong đều trở nên yên lặng, theo gió mà xiêm hoa cỏ, cũng giờ phút này ổn định, bên trong đất trời hết thẩy tiếng động đều biến mất, hết thẩy đều lâm vào ngưng trệ.

Nhiều Thiên Tông, cũng cùng vạn vật bình thường, định ở trên hư không, không nhúc nhích.

Tóc bạc chí tôn nhẹ nhàng bâng quơ, thu ngón tay lại, bầu trời cái kia nhiều Thiên Tông ở thân hình, nhất thời như tuyết, ở trên không thần tốc tan rã, chớp mắt qua đi cái gì cũng không còn sót lại, liền một điểm dấu vết đều không có, như là căn bản chưa từng tồn tại.

“Thời không chi đạo!” Tiêu Vũ thấy rõ ràng, càng nhận định vị này tóc bạc chí tôn bất phàm, chỉ sợ vắng mặt quần áo trắng điện chủ bên dưới.

Thế nhưng hắn cũng cảm nhận được, tóc bạc chí tôn trạng thái rất quái lạ, tựa hồ không có tâm tình, cho người cảm giác, như là người chết, hắn làm tất cả, tựa hồ cũng là tiềm thức cử động, cũng không phải có ý thức đi làm.

Hơn nữa, Tiêu Vũ còn rõ ràng có thể cảm giác được, người này tuy có chí tôn lực lượng, nhưng khoảng cách đỉnh cao không đều đến rất xa, rõ ràng cũng là xảy ra vấn đề, tựa hồ như là quần áo trắng điện chủ giống nhau, ở vào một loại hư nhược trạng thái.

“Thánh cảnh, U Sơn, Tổ Thạch thôn, đây đã là ta ở phía thế giới này, nhìn thấy người thứ ba không có đến tôn!”

Qua rất lâu, Tiêu Vũ đều không có yên tĩnh trở lại, quần áo trắng điện chủ từ không cần phải nói, U Sơn vị kia, hắn mặc dù chỉ gặp qua một ánh mắt, nhưng là có thể xác định đó là không thấp hơn quần áo trắng điện chủ nhân vật, lúc này cái này tóc bạc chí tôn, cũng giống như vậy.

Đời trước ở Cửu Thiên Thế Giới, dạng này chí tôn mấy trăm ngàn năm cũng gặp không dứt một, nhưng ở cái thế giới này, hắn có điều sống hai mươi năm không đến, cũng đã gặp được ba cái!

Kết xa xa Quỷ sau thuật từ cô cát sườn núi khắc

Hơn nữa, này cũng chưa tính mấy cái kia đã chết đi, chỉ để lại truyền thừa nhân vật cái thế.

Tiêu Vũ càng ngày càng cảm thấy nghi hoặc, đến tột cùng ở trăm vạn năm trước, phía thế giới này xảy ra chuyện gì, giới này bị ngăn cách đi ra, có lẽ này làm, có kinh người gì lớn bí.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 352 + 9 Trời Hậu Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

& lt;/ br & gt; đọc trên điện thoại & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; có tóc bạc chí tôn ra tay, Hạ gia cùng Hứa gia tiến lại người, không có một cái nào lưu lại, thậm chí ngay cả thi thể đều không còn lại, tất cả liền như vậy kết thúc. Tránh múa tiểu thuyết Internet.. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; làm xong cái kia tất cả sau, tóc bạc chí tôn trạng thái quái lạ, cũng không quay đầu lại, vừa giống như đến thời điểm giống nhau, di chuyển bước chân, mang theo kỳ quái tiết tấu, hướng đi ngoài thôn, tan biến tại Tổ Thạch vị trí. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; "ầm!" & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; cùng thời khắc đó, Tổ Thạch bên trong phát sinh một loại thần bí ánh sáng, đem toàn thôn bao trùm, trong mơ hồ như là có lực lượng nào đó, đang bảo vệ nơi đây. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tất cả mọi chuyện, tựa hồ đến nơi này liền cáo kết thúc, nhưng Tiêu Vũ nội tâm, lại là qua rất lâu đều không có yên tĩnh trở lại. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong đá đột nhiên xuất hiện chí tôn, đó là người nào, cái kia là chân thật tồn tại nhân vật, còn là một vị chí tôn ở lại trong đá sức mạnh? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; ngoại trừ rất nhiều chúc hai nhà, trong núi còn có nhiều người hơn, là vì thứ nào đó mà đến, như vậy gì đó rốt cuộc là cái gì? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Hứa Thương Dương trong miệng vị công tử kia, rốt cuộc là nhân vật thế nào, thế nào sẽ có như vậy lực lượng cường đại, có thể làm cho rất nhiều chúc cái kia các gia tộc, có thể sánh ngang lánh đời cổ tộc? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; phía thế giới này, tại sao có vậy rất cường đại chí tôn, từng cái chí tôn thực lực tựa hồ cũng xa xa vượt ra khỏi Cửu Thiên Thế Giới này chí tôn, cường đại như thế một giới, vì sao lại bị ngăn cách? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ trong lòng, có nhiều lắm quá nhiều nghi vấn, tâm tình cũng rất lâu đều không có yên tĩnh trở lại. Tránh múa tiểu thuyết Internet.. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong thôn thi thể, vết máu, đều đã biến mất rồi, bị tóc bạc chí tôn xóa đi, như là chuyện gì đều chưa từng phát sinh. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tóc bạc chí tôn rời đi không lâu, các thôn dân liền đều tỉnh lại, có Tiêu Vũ cùng vị chí tôn kia trước sau ra tay, trong thôn người không có một cái nào chết đi, thậm chí, sau khi tỉnh lại, rất nhiều thôn dân còn phát hiện, thân thể của bọn hắn, tựa hồ đã xảy ra biến hóa rất lớn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “chuyện gì thế này? Tại sao ta cảm giác có dùng không hết khí lực?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “những người kia? Tiểu Mạc, chuyện mới vừa xảy ra?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “Mạc Đại Ca,

Thân thể của ta cảm giác thật kỳ quái a, ta có phải là bị bệnh hay không?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tỉnh lại thôn dân, hầu như không có ngoại lệ, thân thể đã xảy ra rất lớn thay đổi. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ cho bọn hắn kiểm tra, rất là bất ngờ phát hiện, hết thảy thôn dân thân thể, đều mạnh một đoạn dài, những thiếu niên kia từ không cần phải nói, kể cả vốn không người có tu vi bọn, thân thể đều thật to chiếm được tăng cường. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; bây giờ những thôn dân này, chỉ là thân thể lực lượng, tựa hồ cũng so với phổ thông dị thú mạnh hơn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “chuyện gì thế này?” Tiêu Vũ kinh ngạc không thôi, tóc bạc chí tôn chính là lại có thủ đoạn, có thể đem những người này toàn bộ cứu sống đã là không dễ, không nên còn có thể làm cho nhục thể của bọn hắn tăng cường nhiều như vậy. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ cảm giác, cái này rất có thể cùng cái kia Tổ Thạch có quan hệ, hắn bây giờ nghĩ lại, thôn này nhìn như bình thường, có thể trong thôn đời đời thủ hộ lấy như vậy một khối thần thạch, thôn này cũng không chỉ là một phổ thông sơn thôn... & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; gặp đại nạn, thôn cuối cùng vẫn là duy trì được, điều này làm cho hết thảy thôn dân đều rất là phấn chấn, đặc biệt là biết được cuối cùng Tổ Thạch hiển uy, xuất hiện như vậy một vị nhân vật, để các thôn dân đều càng thêm kích động, đối với trong thôn khối này Tổ Thạch cũng càng thêm coi trọng. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; một đám thiếu niên, trải qua chuyện này sau khi, càng đều có rõ ràng trưởng thành, thiên tư của bọn hắn mặc dù đều rất bất phàm, nhưng cũng không biết thế gian tàn khốc, lần này sự tình, làm cho bọn họ chính thức hiểu được thực lực tại đây thế gian tầm quan trọng. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; một hồi đại chiến kết thúc, ở những tháng ngày tiếp theo bên trong, Tổ Thạch trong thôn đám người bắt đầu tu sửa này bởi vì chiến đấu mà tổn hại nhà, trong thôn thiếu niên, tất là mỗi ngày tu luyện được càng thêm khắc khổ. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trải qua sinh tử gột rửa, bọn họ ánh mắt mọi người cũng thay đổi, cũng đều triệt để hiểu Tiêu Vũ lúc trước theo như lời tàn khốc. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ tìm tới lão thôn trưởng, hướng về hắn hiểu thôn quá khứ, bởi vì bất kể thế nào nhìn, bây giờ nhìn lại này đều không phải bình thường thôn, tựa hồ có rất nhiều hắn không biết là bí mật. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; mà những bí mật này hạt nhân, tựa hồ chính là khối này Tổ Thạch. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “Tổ Thạch đã tồn tại rất lâu, ta chỉ biết là, thôn chúng ta bên trong đời đời kiếp kiếp, đời đời đều ở đây thờ phụng khối này Tổ Thạch, nhưng lại không biết Tổ Thạch có lai lịch gì, càng không biết có cái gì sử dụng.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đối với Tiêu Vũ nghi vấn, lão thôn trưởng cũng chỉ có tận lực dĩ vãng, đem những gì mình biết sự tình đều nói cho Tiêu Vũ. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “có điều, ở thôn chúng ta bên trong, giống như đời đời đều lưu truyền một truyền thuyết, cái kia truyền thuyết rất rất xưa, theo tổ tiên theo như lời, chúng ta cũng không thuộc về thế giới này, ta cũng không hiểu những lời này là có ý gì.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “trừ lần đó ra, còn có một cái phi thường cổ xưa tổ huấn, nói thôn chúng ta bên trong hậu nhân, trong cơ thể đều đang ngủ say một loại cổ xưa sức mạnh, loại sức mạnh này có lẽ sẽ vẫn ngủ say, có thể có một ngày cũng sẽ thức tỉnh, chỉ có làm các loại ngủ say sức mạnh thức tỉnh, thôn chúng ta bên trong hậu nhân, tài năng chính thức theo bên trong ngọn núi lớn rời đi, trở lại vốn thuộc về chỗ của chúng ta.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lời của lão thôn trưởng, để Tiêu Vũ mài giũa tốn rất nhiều thời gian, cuối cùng hắn đạt được một loại suy đoán, thôn này người, nếu như nói bọn họ không thuộc về thế giới này, vậy liền chỉ có một khả năng, đó chính là bọn họ thuộc về Cửu Thiên Thế Giới. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; nói cách khác, thôn này, là Cửu Thiên Thế Giới lưu ở một giới này hậu nhân! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; còn lão thôn trưởng theo như lời cái chủng loại kia cổ xưa sức mạnh, theo tóc bạc chí tôn xuất hiện, Tiêu Vũ cũng dần dần sáng tỏ, bởi vì trong thôn thiếu niên, đều tựa như chiếm được một lần lột xác, thiên tư so với trước đây càng hơn gấp mười lần, kể cả này vốn không người có tu vi, từ sau lúc đó, đều đang lấy một loại tốc độ khủng khiếp, ở thành mọc ra. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “một lần nữa trở lại thuộc về bọn hắn địa phương? Trong thôn Tổ Thạch, có phải có thể cho bọn họ trở lại Cửu Thiên Thế Giới? Người trong thôn đời đời bảo vệ, vì chính là ngày đó?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, nội tâm rất lâu đều không có yên tĩnh trở lại. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; trong lòng hắn còn có rất nhiều nghi vấn, tỷ như nên như thế nào tài năng trở lại Cửu Thiên Thế Giới, tỷ như cái kia Tổ Thạch rốt cuộc là người phương nào lưu lại, Cửu Thiên Thế Giới hậu nhân, tại sao vừa sẽ lưu ở một giới này? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; những nghi vấn này, Tiêu Vũ cũng không nghĩ ra đáp án, nhưng ít ra hắn có thể khẳng định, trong thôn những thiếu niên kia, đang dùng một loại tốc độ khủng khiếp trưởng thành, bọn họ lực lượng trong cơ thể ngủ say quá lâu, bây giờ một khi thức tỉnh, làm cho bọn họ tiến bộ tốc độ, còn hơn thế gian hết thảy thiên tài, đều khủng bố hơn! & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tổ Thạch vừa khôi phục được trước đây dáng dấp, bất đồng chính là, Tiêu Vũ bây giờ có thể rõ ràng cảm giác được nó đang bảo vệ thôn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; dùng trong đá cái kia tóc bạc chí tôn sức mạnh,

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 353: Rời Đi

“Mạc Đại Ca, ngươi muốn đi rồi chưa?”

Kết xa không khốc thuyền bóng chiến tháng chiến địa ầm ĩ

Tôn không khoa Quỷ kết bóng chỗ dương chiến lông chim lạnh

Đoàn người, Hổ Tử đỏ mắt lên mở miệng, mặc dù mấy ngày này, Tiêu Vũ cũng không nói gì, thế nhưng thôn đám người cũng đã là có thể cảm giác đến, hắn rất nhanh muốn rời đi.

“Các ngươi bây giờ đều rất xuất sắc, là ta đã thấy kiệt xuất nhất thiên tài, cho nên ta cuối cùng cũng có thể yên tâm.” Tiêu Vũ mỉm cười gật đầu, những thiếu niên này mặc dù chất phác, nhưng cũng tâm tư nhạy cảm.

Sau xa kẻ thù khốc địch thuật chiến tháng thuật thuyền khốc

Sinh sống với nhau lâu như vậy, bọn họ đối với hắn một điểm biến hóa rất nhỏ, đều xem ở mắt, hắn muốn rời khỏi, những người này đều có thể cảm giác được, cho nên cũng không ẩn giấu.

“Mạc Đại Ca, ngươi yên tâm, chúng ta nhất định sẽ tu luyện thật giỏi!”

“Chúng ta biết, chúng ta bây giờ còn rất nhỏ yếu, Mạc Đại Ca mặc dù không có Thần lực, lại mọi người chúng ta đều mạnh, như trước khi đến những người kia, chúng ta đều ứng phó không dứt, nhưng Mạc Đại Ca nhưng có thể dễ dàng giết chết bọn họ! Cho nên, chúng ta nhất định sẽ trở lên cường đại, cường đại đến có thể giúp Mạc Đại Ca mức độ, đến ngày đó, chúng ta sẽ rời đi nơi đây, đi giúp Mạc Đại Ca!”

“Mạc Đại Ca ngươi dạy qua chúng ta, thế giới là tàn khốc, cho nên chúng ta biết, Mạc Đại Ca ngươi ở bên ngoài, cũng nhất định có rất nhiều địch nhân, chúng ta nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ, trở nên có thể quét ngang tất cả, đến lúc đó, chúng ta sẽ đi trợ giúp Mạc Đại Ca, quét hết tất cả địch!”

Địch không xa độc thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ cát vâng khoa

Một đám thiếu niên, cái này đến cái khác mở miệng, ánh mắt mọi người, đều tràn đầy kiên định, bóng tối mang theo nước mắt, lại là mỗi người đều cắn răng, không chịu để cho mắt nước mắt hạ xuống.

“Tốt, ta tin tưởng!” Tiêu Vũ lòng vui mừng, gật gật đầu.

Địch xa kẻ thù xa khốc tôn thuật chiến lạnh xa thuật chiến

Mặc dù ban đầu hắn dạy những thiếu niên này tu luyện, và chưa hề nghĩ tới muốn bọn họ báo đáp cái gì, nhưng thấy bọn họ có như thế tâm tư, lòng vẫn là cảm thấy an ủi.

Địch xa kẻ thù xa khốc tôn thuật chiến lạnh xa thuật chiến lúc mới đầu, mọi người dặn dò trong khi, cũng còn mang theo mỉm cười, nhưng càng nói đến phần sau, rất nhiều người con mắt liền dần dần đỏ, càng có chút phụ nhân nhịn không được nước mắt, khóc lên, rước lấy thôn các hán tử một trận tiếng mắng, nhưng mắng người, chính mình cũng là quay đầu lén lút xoa nổi lên khóe mắt.

"Sư phụ!"

Sau không khoa Quỷ kết bóng bờ ruộng lạnh chút nào tôn bí

Khương Viễn đi ra, đi tới Tiêu Vũ trước người quỳ xuống, mắt rưng rưng, nói: "Sư phụ ngươi đã nói, đệ tử sai lầm, là sư phụ sai lầm, đệ tử thề, nhất định sẽ dùng thời gian ngắn nhất trưởng thành, và sau này sẽ không lại phạm sai lầm, sẽ không để cho sư mất mặt!"

Gật gù, Tiêu Vũ không nói gì, dù cho kiếp trước sống quá lâu, hắn lúc này lòng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn tin rằng, những thiếu niên này nhất định có thể thần tốc trưởng thành, bởi vì thân thể lột xác, lúc này nhóm người này, chính là thế gian đứng đầu nhất thiên tài, chỉ cần cho bọn hắn một ít thời gian, bọn họ nhất định có thể trưởng thành lên thành một đám nhân vật khủng bố!

"Tiểu Mạc!"

Thôn, một đám người ảnh xuất hiện, Tiêu Vũ nhìn một cái, con mắt cũng không nhịn được có chút đỏ lên.

Người trong thôn, đến tóc trắng xoá, đi đường đều cần đỡ ông lão, xuống tới còn ở oa oa khóc nỉ non, bị mẫu thân ôm trẻ con, vào đúng lúc này toàn bộ đều xuất hiện.

Một đám người chen chúc trước, lão thôn trưởng tuổi già nua, chống gậy, nói: "Tiểu Mạc, sau này có thời gian, nhớ tới thường về thôn nhìn, ta già á, không biết là còn có mấy năm có thể sống, ngươi chuyến đi này, nhưng đừng đã nhiều năm mới vừa về,

Ta sợ đến lúc đó ngươi trở về, không thấy được ta!"

“Tiểu Mạc, sau này bất kể đi tới chỗ nào, đều chớ quên, chúng ta Tổ Thạch thôn là nhà của ngươi, chúng ta tất cả mọi người là thân nhân của ngươi!”

“Tiểu Mạc, chúng ta biết ngươi không thuộc về nơi đây, bên ngoài có rất nhiều chuyện phải đợi ngươi đi làm, chúng ta không giữ được ngươi, nhưng ngươi có thể nhất định phải thường trở về.”

“Tiểu Mạc, ngươi cũng sắp hai mươi đi, cũng nên thành gia, trong thôn cô nương ngươi nếu nhìn không, lần sau trở về, nhớ tới mang một người vợ trở về, để cho chúng ta này chú thím tất cả xem một chút!”

“Tiểu Mạc……”

“Tiểu Mạc……”

Trong thôn các trưởng bối ngươi một câu ta một lời, cái này đến cái khác quay Tiêu Vũ các loại dặn dò, mỗi người đều đưa hắn trở thành thân nhân của mình vậy.

Lúc mới đầu, mọi người dặn dò trong khi, cũng còn mang theo mỉm cười, nhưng càng nói đến phần sau, rất nhiều người con mắt liền dần dần đỏ, càng có chút phụ nhân nhịn không được nước mắt, khóc lên, rước lấy thôn các hán tử một trận tiếng mắng, nhưng mắng người, chính mình cũng là quay đầu lén lút xoa nổi lên khóe mắt.

Thuyền xa Quỷ kết học từ dương xa ta chiến

Thuyền xa Quỷ kết học từ dương xa ta chiến gật gù, Tiêu Vũ không nói gì, dù cho kiếp trước sống quá lâu, hắn lúc này lòng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

“Trưởng thôn, các vị chú thím, ta đều nhớ, các ngươi yên tâm đi, sau này nơi này là nhà ta, ta nhất định sẽ thường trở về.”

Tiêu Vũ mặt nỗ lực vẫn duy trì mỉm cười, an ủi mọi người.

Đời này, hắn sinh ở Tiêu Gia, lại bị Tiêu Gia tất cả mọi người bài xích, phải đem hắn xoá bỏ, sinh trưởng ở Lâm Gia, đồng dạng là không được thích, từ nhỏ bị người bắt nạt, xưa nay không biết người nhà mùi vị.

Kết kẻ thù kẻ thù mới địch bóng chỗ ầm ĩ xa vâng sườn núi

Ngược lại là cái này thôn nhỏ, thôn người và hắn không quen không biết, lại là tất cả mọi người đưa hắn trở thành người thân đối xử, để hắn lần đầu tiên có lòng trung thành, có một loại nhà cảm giác.

Phen này từ giã, hầu như hết thảy thôn dân, đều phải đi tới cùng Tiêu Vũ nói hai câu, chỉ là từ giã, bắt đầu từ sớm kéo dài đến buổi chiều, lại tới hoàng hôn.

Cùng mọi người 11 nói lời từ biệt qua đi, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là đường, quay thôn dân phất tay, một thân một mình, hướng đi trời chiều.

“Sư phụ, đợi đệ tử trưởng thành, nhất định sẽ đi tìm ngươi, sư phụ ngươi phải bảo trọng, nhất định phải chờ đệ tử tới tìm ngươi!”

“Mạc Đại Ca, chúng ta sẽ hết lòng tu luyện, ngươi không cần lo lắng cho bọn ta, chúng ta sẽ nhớ kỹ Mạc Đại Ca đối với chúng ta hết thảy dạy dỗ, chúng ta sẽ trưởng thành lên thành người mạnh nhất!”

“Mạc Đại Ca, ngươi phải bảo trọng, ngươi phải bảo trọng!”

Tiêu Vũ bóng người, đã đã đi rất xa, phía sau một đám thiếu niên, lại vẫn là mang theo nước mắt, quay bóng lưng của hắn không dứt phất tay, không dứt hò hét.

Trời chiều đúng là vẫn còn rơi xuống đỉnh núi, cái kia khiến cho mọi người không thôi bóng người, cũng chung quy cùng trời chiều cùng biến mất, triệt để đi xa.

Không tiếng động đi xa, nhìn như bình tĩnh, Tiêu Vũ nội tâm, kỳ thực cũng rất phức tạp, sống lại một đời, tại đây thôn nhỏ vượt qua hơn một năm thời gian, là hắn đời này nhất là thời gian yên bình.

Rời xa trần thế một năm, hắn cũng là trong khi rời đi, còn có quá nhiều chuyện chờ hắn đi làm.

“Tìm kiếm cha, còn muốn thay thế mẫu thân tìm kiếm giải trừ chú thuật thứ cần thiết, ngoài ra, ta tự thân vấn đề, cũng phải giải quyết.”

Đi ở rừng cây, Tiêu Vũ đem tâm tình của mình bình phục lại, sửa sang lấy sau khi rời khỏi đem việc cần phải làm.

Hắn một đường cất bước, não cũng không chủ nhớ tới mấy năm qua đã xảy ra sự tình, theo ở Lâm Gia khôi phục trí nhớ của kiếp trước, lại tới Thiên Thanh Vũ Viện, Long Tuyền Tông, lại tới Tiêu Gia, ngắn ngủi này thời gian mấy năm, hắn đã trải qua quá nhiều quá nhiều sự tình.

Hồi tưởng quá khứ, Tiêu Vũ não vừa không tự chủ nhớ tới một người, cái kia du dương tiếng đàn, tựa hồ đang lúc này, vừa ở bên tai của hắn vang lên, giống như tiên nhạc.

“Khoảng cách ngày đó phân biệt, bây giờ cũng qua nhanh 3 năm, cũng không biết nàng có mạnh khỏe hay không, thân thể chứng bệnh có hay không phát tác.”

Tiêu Vũ nhớ tới người, chính là cái kia ở Thiên Thanh Vũ Viện gặp được Lam Thiên Ngữ.

Lúc trước phân biệt, hắn đã hướng về Lam Thiên Ngữ đồng ý, trong vòng hai, ba năm, hắn sẽ đi tìm Lam Thiên Ngữ, thay thế nàng hoàn toàn chữa khỏi thân thể bệnh, bây giờ vội vàng từ biệt, ba năm nay kỳ hạn cũng rất gần rồi, nhưng hắn lại vẫn bị một đống sự tình quấn quanh người, mình sự tình cũng không kịp xử lý.

Đối với cô gái này, Tiêu Vũ cảm giác thấy hơi phức tạp, đời này hắn gặp qua rất nhiều nữ tử, làm cũng không phát một vài để hắn tươi đẹp nhân vật, nhưng cũng chỉ có cô gái này, ở tâm hắn lưu lại ấn tượng, sâu sắc nhất.

Có lẽ là bởi vì, cô gái kia mang đến cho hắn một cảm giác, thật sự là cùng nguyệt thần thái quá tương tự, đối mặt cô gái kia thời điểm, hắn thậm chí từng có ảo giác, tựa hồ đang hắn nữ tử trước mắt, chính là nguyệt thần.

“Leng keng……”

Tiêu Vũ đang xuất thần trong lúc đó, đột nhiên, tại đây núi rừng, không biết từ chỗ nào truyền đến tiếng đàn du dương, lọt vào tai quen thuộc, để Tiêu Vũ cảm giác giống như đã từng quen biết.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 354: Gặp Lại Cố Nhân

Du dương tiếng đàn, giống như một khúc tiên âm, không biết từ nơi nào mà đến, vang vọng ở rừng rậm.

“Là của nàng?” Tiêu Vũ có chút ngây người, nhớ mang máng, lúc trước hắn và Lam Thiên Ngữ phân biệt thời gian, Lam Thiên Ngữ dùng một khúc đưa tiễn, đạn chính là trước mắt này một bài khúc.

Lòng vừa mới nhớ tới cô gái kia, giờ phút này chính là nghe đến như vậy quen thuộc tiếng đàn, Tiêu Vũ nội tâm khó tránh khỏi có chút gợn sóng, chỉ là nhưng lại không biết, này đạn bài hát này người có phải là hay không hắn nghĩ tới người kia.

Rừng rậm sâu thẳm, nơi này cùng Tổ Thạch thôn khoảng cách tính không xa lắm, bởi vì Tiêu Vũ theo thôn rời đi, cũng không định trực tiếp rời đi.

Hắn rất để ý, núi này đến tột cùng xuất hiện cái gì, mới có thể dẫn tới nhiều người như vậy đã đến tìm kiếm, này đây rời đi Tổ Thạch phía sau thôn, liền ở núi đi sâu vào, không có rời đi.

Tiếng đàn du dương, Tiêu Vũ theo tiếng đàn đi tiếp, muốn nhìn một chút, giờ khắc này ở đánh đàn, đến tột cùng là ai.

Đi tiếp hồi lâu, tiếng đàn kia lúc xa sắp tới, rất là mơ hồ, Tiêu Vũ đi rồi hồi lâu, cũng không thể tìm tới tiếng đàn ngọn nguồn, ngược lại là rừng cây, gặp được một quen thuộc người.

“Là ngươi!”

Người này nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng lớn là bất ngờ, hắn chừng hai mươi tuổi, lúc này đang ôm một vò chính hắn còn muốn lớn hơn đến mấy lần bầu rượu, trên mặt đất ra sức uống.

Tôn xa không khoa khốc kết bóng từ tháng xem kỹ khoa địch

Đối với người này, Tiêu Vũ ấn tượng quá sâu hơn, ngày xưa còn ở Lạc Vân Châu Thiên Phủ, người này còn không có tiếng tăm gì, sau đó ở Thiên Uyên, hắn lại rực rỡ hào quang, cùng Diệp Cửu Khung, Tiêu Trần, Hoàng Phủ Cực ba người cùng tranh cướp đạo văn.

Người này, tự nhiên chính là Tiết Ương, lúc trước lần đầu tiên gặp, Tiêu Vũ liền đối với người này có ấn tượng sâu sắc, bởi vì cảm giác người này cùng Sở Ngâm Sa giống nhau y hệt, đều có một loại phóng đãng bất kham tính cách.

“Bốp!”

Sau khi kinh ngạc, Tiết Ương đưa tay bầu rượu ném tới, bầu rượu kia quả thực giống như một gian phòng nhỏ khổng lồ như vậy, sợ là có nặng mấy ngàn cân.

Bầu rượu bay tới, Tiêu Vũ lập tức lùi về sau, hắn bây giờ không có Thần lực, không thể tiếp được cái này bầu rượu, có vẻ hơi chật vật.

“Tu vi của ngươi?” Tiết Ương nhíu mày, đã hoàn toàn nhìn ra, bây giờ Tiêu Vũ, thân thể không có bất kỳ thần lực gì, giống như người phàm.

Tiêu Vũ lắc đầu cười cười, không có nhiều lời, mang tới một mảnh lá cây, ở bầu rượu múc một chút, uống đạo: “Rượu ngon!”

Hắn uống nhấm rượu, nhìn phía đông phương, tiếng đàn chính là từ cái hướng kia mà đến, nhưng giờ phút này, thanh âm kia lại biến mất, không muốn vang lên.

“Dùng tiềm lực của ngươi cùng thực lực tới nói, đáng tiếc!” Tiết Ương hít một tiếng, hắn trước đây mặc dù cùng Tiêu Vũ chưa từng có gặp nhau, nhưng ở Thiên Uyên, cũng chính mắt thấy Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ Cực một trận chiến.

Và cuối cùng, khi đó còn tông sư đều không phải là Tiêu Vũ, còn ở Thiên Tông tuyệt sát còn sống, này đây cùng Tiêu Vũ trong lúc đó, hai người bọn họ mặc dù trước đây chưa bao giờ nói chuyện nhiều, lại là sớm lẫn nhau thưởng thức.

Không nói gì nữa, Tiêu Vũ nhìn tiếng đàn biến mất phương hướng, có loại thất vọng mất mát.

“Đừng xem, cô gái kia, không phải ngươi ta có thể trêu chọc được.” Làm như nhìn thấu Tiêu Vũ tâm tư, Tiết Ương đem cái kia lớn bầu rượu ôm trở về, vừa uống vừa nói.

“Ngươi thấy qua cô gái kia?” Tiêu Vũ kinh dị, chẳng lẽ nói Tiết Ương thấy qua Lam Thiên Ngữ? Nhưng hắn nói là có ý gì? Không thể trêu chọc?

“Ta chưa thấy qua, nhưng ta biết, trong núi này tiến lại người trẻ tuổi, kể cả cái gì cổ tộc hậu nhân, hoặc là cái gì Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, trong những người này mười cái có chín cũng nghĩ ra được cô gái kia ưu ái, có thậm chí chỉ vì thấy nàng một mặt, cam tâm đền bù tính mạng của mình,

Ngươi nếu là đối cô gái này có ý tưởng, e sợ liền trước người của nàng sắp xếp những người này đều chen không đi qua!”

Sau xa khoa không khốc kết thuật tiếp tháng chút nào vâng bí

Tiết Ương uống rượu, từ tốn nói.

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn mặc dù không quá chắc chắn Tiết Ương theo như lời cô gái này có phải là Lam Thiên Ngữ, nhưng nghe lên, cô gái này cùng nguyệt thần rất tương tự.

Nguyệt thần cũng là như thế, nghiêng đổ chúng sanh, khiến vô số chí tôn đều vì nàng điên cuồng, trước mắt cô gái này cũng là như thế.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ nghĩ tới Lam Thiên Ngữ, đó là một như thế nữ tử hoàn mỹ, nếu đánh đàn người thực sự là nàng, vậy có thể làm nhiều người như vậy vì nàng điên cuồng, cũng không đủ để.

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này?” Tiêu Vũ tạm thời không có suy nghĩ nhiều, đi tới Tiết Ương bên cạnh, hắn có rất nhiều chuyện muốn hỏi.

“Ngươi không biết là, có phải ngươi đi tới nơi này không phải giống như ta mục đích?” Tiết Ương thập phần kinh dị.

Địch khoa khoa kẻ thù Quỷ kết học chỗ lạnh sớm cô khoa

Kết không khoa không khốc Tôn Hận Mạch ầm ĩ bí khốc không

Tiêu Vũ lắc đầu, hắn lại ở chỗ này thuần túy là tình cờ, không giống Tiết Ương, rõ ràng là vì cái này xuất hiện gì đó mà đến.

Kết không khoa không khốc Tôn Hận Mạch ầm ĩ bí khốc không Tiết Ương uống rượu, từ tốn nói.

Nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, Tiết Ương rốt cục xác nhận hắn không biết, rồi mới lên tiếng: “Ngươi có thể từng nghe qua một loại gì đó, gọi là thiên căn?”

“Thiên căn?” Tiêu Vũ nhất thời nhớ tới, một lần khi hắn đạt được U Sơn thời khắc, gặp phải Hoàng Phủ sửa cùng Khổng Hi, hai người kia chính là hướng về phía thiên căn mà đi.

Ở U Sơn, hắn gặp phải hồ nữ Thanh Nhi, cũng từng nói qua việc này, lúc đó xuất hiện ở U Sơn người, tiến vào U Sơn ban đầu mục đích, tựa hồ chính là hướng về phía ngày đó rễ mà đi.

Có thể thiên căn rốt cuộc là cái gì, Tiêu Vũ đến nay không biết.

“Nghe nói, thiên căn là một loại thần vật, trong tương lai loạn thế, đây là một loại thập phần quan trọng gì đó, bất luận người nào có thể có được, đều có khả năng nhất phi trùng thiên.” Tiết Ương vừa là uống rượu, sau đó mới nói: “Gần nhất có một tin đồn, Đạo Thần Cung ngoại trừ sẽ thuê mướn 10 châu đứng đầu nhất thiên tài ở ngoài, tìm được thiên căn người, cũng có thể trở thành là Đạo Thần Cung đệ tử, này đây bây giờ thế gian, bất luận một nơi nào phàm là có thiên căn tin tức, thì sẽ có vô số người trẻ tuổi chen chúc tới, dùng tướng mệnh đoạt.”

“Đạo Thần Cung còn không có chính thức xuất thế gì?” Tiêu Vũ có chút bất ngờ, hắn vốn cho rằng, hắn qua đời hơn một năm, Đạo Thần Cung cũng đã hiện thế, có thể bây giờ nghe Tiết Ương ý tứ, tựa hồ ngày nào đó còn không có tiến lại.

“Không có, &# 32; Đạo Thần Cung xuất thế tháng ngày này đây vạn năm kế, cho nên mặc dù sớm nói sắp sửa xuất thế, nhưng phỏng chừng không phải một hai năm nhanh như vậy, là mấy chục năm mấy trăm năm sau đó mới chính thức hiện thế đều có khả năng, trước mắt Đạo Thần Cung những sứ giả kia, còn ở mảnh này thế gian tìm kiếm đầy đủ xuất sắc thiên tài, còn giống như không có hiện thế dấu hiệu.”

Tiết Ương dùng một loại trách ánh mắt nhìn Tiêu Vũ, hắn lại chuyện như vậy cũng không biết, rốt cuộc khoảng thời gian này đều đi làm gì?

“Nói như vậy, ngươi đến đây, cũng là vì tìm được thiên căn, tiến vào Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ nói.

“Không hoàn toàn là!” Tiết Ương lắc đầu, rất là tùy ý nói: “Ta tới nơi này đúng là đối với ngày đó rễ có hứng thú, nhưng không phải là vì đi lên Đạo Thần Cung, bởi vì ta ở nửa năm trước đã trở thành Đạo Thần Cung dự bị đệ tử.”

Tiêu Vũ yên lặng, mặc dù qua đời một năm, nhưng hắn cũng có thể tưởng tượng, bây giờ bên ngoài người trẻ tuổi, sợ là đã sắp trở thành Đạo Thần Cung dự bị đệ tử một chuyện trở thành không có vinh quang, nhưng này sự tình ở Tiết Ương khẩu, tựa hồ lại là một kiện việc nhỏ.

Có điều suy nghĩ một chút cũng phải, cái này Tiết Ương thiên tư cùng tiềm lực, quả thật kinh người, điểm này Tiêu Vũ ban đầu ở Thiên Uyên nhìn thấy hắn lúc sau đã xác định, có thể bị Đạo Thần Cung chọn, cũng là tình lý.

“Vừa mới đánh đàn cô gái kia, ngươi cũng đã biết thân phận của nàng?” Tiêu Vũ vừa đem câu chuyện kéo cô gái kia thân thể, bằng cảm giác hắn cảm thấy rất có thể là Lam Thiên Ngữ.

Nhưng đối với Lam Thiên Ngữ thân phận thực sự, hắn vẫn cũng không rõ ràng lắm, nhưng nghe Tiết Ương ý tứ, giống như biết một vài.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 355: Đế Tộc Hậu Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

& lt;/ br & gt; đọc trên điện thoại & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “ta cũng không biết. Tránh múa tiểu thuyết Internet..” Tiết Ương trả lời, lại là khiến Tiêu Vũ thất vọng, ôm bầu rượu, Tiết Ương nói: “Ta chỉ biết là, cô gái kia thân phận rất bất phàm, hơn nữa, ở bên người nàng, còn có một cái người càng bất phàm hơn, cho nên ta khuyên ngươi cũng không cần có ý đồ với nàng!” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sau kẻ thù kẻ thù kẻ thù khốc thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ xem kỹ cát kỹ & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “người càng bất phàm hơn? Ngươi chỉ chính là cái gì?” Tiêu Vũ càng thêm không rõ, cái này Tiết Ương nói chuyện tổng lưu một nửa, để hắn càng nghe càng hồ đồ. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “ngươi thật không biết là?” Tiết Ương vừa là dùng loại kia rất ánh mắt cổ quái thấy Tiêu Vũ. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “không biết.” Tiêu Vũ lắc đầu, trong lòng âm thầm hoài nghi, có phải hắn qua đời một năm, bên ngoài thật đã xảy ra nhiều chuyện như vậy? Tựa hồ rất nhiều ở Tiết Ương trong mắt là thông thường sự tình, hắn cũng không biết. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “được rồi.” Nhìn ra Tiêu Vũ quả thật không biết, Tiết Ương mới tiếp tục nói: “Ngươi có thể từng nghe qua đế tộc?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “đế tộc?” Tiêu Vũ trong lòng không khỏi chấn động. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lúc trước Hoàng Phủ gia tộc, ở thế giới liền có vương tộc danh xưng, nguyên nhân ở trong, chính là bởi vì này một tộc giữa tồn tại vương giả nhân vật, bởi vậy được xưng vương tộc. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; như vậy tính được, được xưng là đế tộc, cái kia ý nghĩa cũng rất rõ ràng, nhưng bây giờ thế gian, Đại Đế có tồn tại hay không căn bản đều vẫn là một vấn đề, thế gian lại tồn tại đế tộc, chẳng lẽ thật sự có còn sống Đại Đế? & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; "thế gian hay không có còn sống Đại Đế, không có ai biết, nhưng có thể khẳng định, từng ở giữa phiến thiên địa này, là có qua đại đế, nếu không thế gian này không có liên quan tới Đại Đế truyền thuyết, thì càng sẽ không có như vậy một chân thật cảnh giới. Tránh múa tiểu thuyết Internet.." & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sau kẻ thù xa độc địch xem kỹ từ lạnh xem kỹ chút nào ngón tay & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiết Ương vừa là hướng về trong miệng một lần uống rượu, hắn tựa hồ nhìn ra Tiêu Vũ nghi ngờ, trịnh trọng nói: "Cái gọi là đế tộc, chính là trong tộc đã từng xuất hiện Đại Đế nhân vật cổ tộc, thế gian những cái được gọi là lánh đời cổ tộc, ở đế tộc trong mắt, liền chả là cái cóc khô gì!" & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sau kẻ thù xa độc địch xem kỹ từ lạnh xem kỹ chút nào ngón tay Tiêu Vũ thất thần đi giữa khu rừng, bên tai lại là đột nhiên vang lên một thanh âm, khi hắn ngẩng đầu, phía trước đường đi, đã bị người ngăn cản. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; theo Tiết Ương trong lời nói không khó tưởng tượng,

Đế tộc thực lực, vậy tuyệt đối là vô cùng khủng khiếp. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; tôn không khoa khoa độc tôn hận tiếp cô khốc lạnh phong & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; một cái gia tộc thực lực mạnh yếu, rất lớn trình độ liền quyết định bởi với trong tộc hay không từng có cường giả, lánh đời cổ tộc phần lớn là vì một vương giả nhân vật mà quật khởi, bước ra qua đại đế gia tộc, dù cho Đại Đế đã vắng mặt, nhưng lưu lại gốc gác, cũng xa không phải này lánh đời cổ tộc có thể so với. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; hơn nữa, Đại Đế hậu nhân, thiên tư cũng sẽ so với bình thường người càng cao hơn, giống như này cao nhất sinh linh, chúng nó sở dĩ sinh ra được thì vô cùng mạnh mẽ, chính là bởi vì có mạnh mẽ huyết mạch, Đại Đế hậu nhân tựa như này cao nhất sinh linh đời sau, ở con đường tu luyện tiên thiên điều kiện, hơn xa người thường. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; "ý của ngươi, đánh đàn cô gái kia là đế tộc người?” Tiêu Vũ không thể không chăm chú hỏi dò, Lam Thiên Ngữ đúng là đế tộc hậu nhân, nếu như đúng là như thế, lai lịch của nàng thật sự hơi lớn. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; có điều về nhớ ngày đó, nàng còn nhỏ tuổi, bên cạnh liền có Cổ Thiên Xuyên cường giả như vậy bảo vệ, thân phận cũng không khả năng bình thường, hơn nữa lúc trước Cổ Thiên Xuyên để tiếp cận hắn, đem trân quý linh quả xem là phổ thông hoa quả giống nhau đưa, tác phẩm kinh người, sớm nói rõ thân phận nàng bất phàm. Tránh múa tiểu thuyết Internet.. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “cô gái kia thân phận, đến nay không có bao nhiêu người biết được, ta chỉ, là của nàng người bên cạnh.” Tiết Ương lại là lắc đầu, nói: “Bên cạnh hắn có cái người trẻ tuổi, trong tộc từng đến qua đại đế, là đương kim thế gian ít có đế tộc sau khi.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “người kia rất mạnh?” Tiêu Vũ lúc này mới ý thức được, là chính hắn hiểu sai, nếu như cái kia đánh đàn nữ tử thực sự là Lam Thiên Ngữ, cũng chưa hẳn là đế tộc người. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “rất mạnh!” Tiết Ương nghiêm túc gật đầu, nói: “Trẻ tuổi bên trong, hắn là ta đã thấy nhân vật đáng sợ nhất, nói thật nha, nếu như cùng hắn động thủ, ta không có nửa điểm nắm chắc.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiết Ương tính cách luôn luôn rất ngông cuồng, điểm này Tiêu Vũ ở lần đầu thấy hắn thời điểm cũng đã biết đến, người như hắn vậy mà lại như thế đánh giá một cái khác người trẻ tuổi, có thể thấy được thực lực của người kia tất nhiên không bình thường. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đế tộc sau khi, mấy chữ này để Tiêu Vũ rất để ý, bởi vì tại phiến thiên địa này, Đại Đế là duy nhất có thể sống qua vạn năm tồn tại, mà ở vạn năm trước khi, hắn thứ thẳng đệ tử Mạc Thương, đã từng tới giới này. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; bằng cảm giác, Tiêu Vũ cảm thấy Mạc Thương vạn năm trước Vượt giới mà đến, nhất định có mục đích nào đó, nhưng mục đích này đến tột cùng là cái gì, hắn nhưng không cách nào suy đoán, nhưng nếu là có thể tìm tới một vị sống vạn năm Đại Đế nhân vật, có lẽ liền có biết, Mạc Thương ở vạn năm trước đi tới giới này sau, đều đã làm những gì. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; thuyền kẻ thù khoa khoa tình kẻ học sau bờ ruộng tháng thi mới tôn & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “cái kia xuất thân đế tộc người trẻ tuổi cùng cô gái kia rất thân cận, quan hệ tựa hồ không quá tầm thường, cho nên ta khuyên ngươi, không nên đánh cô gái kia chủ ý.” Tiết Ương nói xong này, vừa ôm to lớn kia bầu rượu uống. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ trầm tư, không có mở miệng, mặc dù trước mắt hắn còn không cách nào xác định cái kia đánh đàn nữ tử hay không Lam Thiên Ngữ, nhưng cũng cảm thấy không rời 10. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; địch khoa xa xa độc sau bóng bờ ruộng ầm ĩ dương tôn địch & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; còn vị kia xuất thân đế tộc người trẻ tuổi, tất là để hắn nghĩ tới rồi Hạ Minh cùng Hứa Thương Dương, cái kia hai nhà vốn là phụng một vị công tử chi mệnh đi tới nơi này núi thẩm dò đường, nghe bọn họ theo như lời đó là một có năng lực cường đại công tử, có thể cho hai người bọn họ phổ thông gia tộc thần tốc có sánh ngang cổ tộc thực lực. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; ở người trẻ tuổi ở trong, có loại năng lực này người tuyệt đối không nhiều, mà trước mắt vị này xuất thân đế tộc người trẻ tuổi, liền có loại năng lực này, vô cùng có khả năng, người này chính là hai người kia trong miệng công tử. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “thiên căn bây giờ ở nơi nào, có tin tức gì?” Tiêu Vũ đối với trong núi này tất cả, thật sự là hiểu quá ít, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tiếp tục hướng Tiết Ương hỏi dò. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; cái kia một đại bầu rượu, lúc này đã là bị Tiết Ương uống đến thấy đáy, hắn vừa muốn nhắm mắt lại ngủ, nghe vậy bất mãn mà liếc Tiêu Vũ một chút, nói: “Trước mắt còn không có tìm được vị trí cụ thể, bằng không mà nói, chỉ sợ sớm đã mở giết, này vào núi người cũng không có rảnh nữa lấy lòng cô gái kia cùng vị kia đế tộc hậu nhân.” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ tiến một bước hướng về Tiết Ương hiểu ra, thế mới biết, bây giờ ở trong núi này, đã là tụ tập không ít tuổi trẻ nhân vật, ở trong thậm chí có chút bị Đạo Thần Cung coi trọng người, thậm chí có người đã tìm được tiến vào Đạo Thần Cung tiêu chuẩn, thành Đạo Thần Cung dự bị đệ tử. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; sở dĩ tạm thời coi như bình tĩnh, là vì thiên căn còn không có chính thức bị tìm tới, này đây rất nhiều người tuổi trẻ, đều trong đoạn thời gian này muốn chiếm được đánh đàn cô gái kia, cùng cái kia đế tộc hậu nhân hảo cảm. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; địch khoa xa kẻ thù mới thuyền xem kỹ chiến dương xem kỹ dương xa & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; qua đời một năm, Tiêu Vũ thật sự là có quá nhiều chuyện muốn biết, bất đắc dĩ Tiết Ương uống rượu xong sau khi đã tại nguyên chỗ ngủ say như chết, căn bản đối với hắn không có thời gian để ý. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; lắc đầu cười khổ, Tiêu Vũ không có lại tiếp tục miễn cưỡng Tiết Ương, hắn nghĩ nghĩ, tiếp tục hướng về phía trước di động, vừa mới tiếng đàn kia chính là từ cái hướng kia mà đến, chỉ có điều này lại đã biến mất rồi. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; đi ra đại khái vài dặm, Tiêu Vũ cuối cùng cũng không thể nhìn thấy người đánh đàn, chỉ có thể khẽ than thở một tiếng, đường cũ trở về. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; chẳng biết vì sao, nghĩ đến Tiết Ương nói cái kia đánh đàn bên người đàn bà có cái đế tộc hậu nhân đi theo, hơn nữa tựa hồ quan hệ không tầm thường, Tiêu Vũ trong lòng, chính là cảm thấy có chút phức tạp. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; thuyền kẻ thù tình tôn xem kỹ bờ ruộng cô khốc độc từ & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; kể cả chính hắn, cũng không biết tại sao mình lại có tâm tình như vậy, có lẽ là bởi vì chết đi vạn năm, đưa hắn cùng nguyệt thần cách quá xa, mà Lam Thiên Ngữ khí chất, vừa là cùng nguyệt thần thái quá tương tự, nhiều lần cũng làm cho hắn ở trong thất thần đem cô gái này trở thành nguyệt thần. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; “ồ? Nơi này, bây giờ tụ tập đều là các lộ thiên tài, vẫn còn có một cái như vậy không có nửa điểm thần lực phế nhân?” & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; Tiêu Vũ thất thần đi giữa khu rừng, bên tai lại là đột nhiên vang lên một thanh âm, khi hắn ngẩng đầu, phía trước đường đi, đã bị người ngăn cản. & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; quyển sách đến từ & lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt; giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:& lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt;& lt;/ br & gt;

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 356: Hóa Linh Phù

Đọc trên điện thoại

Trong rừng rậm, hai cái hai mươi tuổi ra mặt bộ dáng thiếu niên, kéo lại Tiêu Vũ đường đi, hai người trên mặt mang theo vài phần kinh ngạc, ở Tiêu Vũ trên người không dứt đánh giá, phảng phất đem Tiêu Vũ trở thành không có gì, ở nơi đó tùy ý trò chuyện.

“Quả thực kỳ quái, nơi đây tuy nói không phải cái gì đất dữ, nhưng trong núi cũng có không ít dị thú, một cái không có thần lực phế nhân, có thể ở loại địa phương này hoạt động!”

“Trên người người này nhất định khác thường, quý anh, không bằng chúng ta đoạn hắn tay chân, mang về từ từ hỏi dò?”

“Phương pháp này không sai, ta cũng muốn biết hắn là làm sao làm được, rõ ràng không có Thần lực, lại không sợ dị thú!”

Hai người trong lời nói, giống như cười nói bình thường, phảng phất đoạn người tay chân đối với bọn họ tới nói tựa như ăn cơm uống nước giống nhau phổ thông, nói lên trong khi trên mặt vẫn là mỉm cười.

Tiêu Vũ bây giờ không có tu vi, thần niệm cũng không cách nào vận dụng, cũng hoàn toàn không có cách nào nhìn ra hai người kia tu vi, hắn lông mày giam lên, chỉ là tùy tiện đi một chút, đều đang có thể gặp được dạng này sự tình.

“Bốp!”

Ngay đầu tiên, hắn lấy ra minh phù, đã đối phương tới muốn đoạn hắn tay chân, tự nhiên là không có cái gì có thể nói, hắn từ trước đến giờ đều là thập phần quyết đoán.

“A?”

Hai người trẻ tuổi kinh dị, một không có nửa điểm thần lực người, dám chủ động ra tay với bọn họ!

Có điều ở trong mắt bọn họ Tiêu Vũ chính là một kẻ tàn phế, mặc dù có minh phù trong người, hai người cũng không thế nào để ý.

Kết xa xa mà độc tôn bóng chiến ầm ĩ chút nào cô tiếp

“Ầm!”

Tiêu Vũ giờ phút này lấy ra minh phù, nhìn bề ngoài thường thường không có gì lạ, nhưng mà trong nháy mắt này, này minh phù đột nhiên bùng nổ, hóa thành hai đạo quang mang, giống như chớp giật, thần tốc chui vào này hai người trẻ tuổi trong cơ thể.

“Thùng!”

Hai người trẻ tuổi thân thể, lúc này chính là chấn động, hai người sắc mặt trở nên trắng bệch, đứng ở phía trước người trẻ tuổi hơi có hoảng sợ nói: “Ngươi đây là vật gì?”

Một cái khác người trẻ tuổi, sắc mặt cũng tốt nhìn không tới chạy đi đâu, bởi vì hắn đột nhiên cảm giác được trong cơ thể của mình tựa hồ hơn vật gì đó, đưa hắn một thân Thần lực đều khóa kín lại.

Đối với tu luyện người mà nói, Thần lực là trọng yếu nhất gì đó, như bị phong tỏa, sẽ trở nên cùng phế nhân không khác, ở vào thời điểm này, dù cho Tiêu Vũ không có Thần lực, cũng làm cho bọn họ bản năng cảm nhận được sợ hãi.

“Cũng không cái gì khó lường gì đó, chỉ là hai viên tam phẩm minh phù, tên là hóa linh phù!” Tiêu Vũ giọng, bình thản bên trong không mất lãnh khốc cùng tàn nhẫn.

“Hóa linh phù?” Hai người trẻ tuổi đối diện, bọn họ xưa nay chưa từng nghe qua loại này minh phù, dù cho Tiêu Vũ nói rồi, bọn họ cũng không biết bùa này hiệu dụng.

Chỉ là bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, một cái như vậy không có thần lực phế nhân, có thể lấy ra minh phù đến, hơn nữa tựa hồ vẫn vô cùng nguy hiểm minh phù.

“Loại này minh phù, một khi vào cơ thể, trên người các ngươi một thân tu vi cũng sẽ bị phong tỏa, và, chỉ cần ta đồng ý, tu vi của các ngươi sẽ vĩnh viễn bị đóng chặt, ngày sau không chỉ không cách nào tu luyện, cũng không cách nào lại sử dụng nửa điểm tu vi.” Tiêu Vũ cũng không hi vọng hai người này khả năng nhận thức loại này minh phù, chỉ phải chủ động cho bọn hắn giải thích.

“Vĩnh viễn bị đóng chặt?”

Nghe đến mấy chữ này, hai người trẻ tuổi nhất thời mặt như màu đất, nếu thật sự như thế, đó cùng phế nhân cũng không có gì khác nhau. Tu luyện người, coi trọng nhất gì đó chính là tu vi, đặc biệt là như bọn họ loại này, tự nhận là nhân vật thiên tài, đối với tu vi càng thêm coi trọng.

Hai người bọn họ tâm tình lúc này, vậy thì thật là tràn đầy hối hận,

Ai có thể nghĩ tới tùy tiện đụng phải một không có thần lực người, đều là như thế nhân vật khủng bố, tùy ý hai viên minh phù, chính là tà môn như vậy gì đó.

“Các ngươi không muốn biến thành phế nhân nói, hãy ngoan ngoãn nghe lời của ta, nếu không, ta không ngại lập tức cho các ngươi mất đi hết thảy tu vi.” Tiêu Vũ đối với hai người kia, hoàn toàn không có một tia đồng tình chi tâm.

Hai người này vừa đi lên muốn đoạn thủ đoạn hắn, hoàn toàn vô lý có thể giảng, huống hồ hắn vốn cũng không phải là cái gì nương tay người.

Trong lòng hắn cũng không nhịn được có chút may mắn, nếu không có trước khi còn ở Tổ Thạch thôn thời điểm nghĩ đến lâu dài, sớm khắc họa vô số minh phù phòng thân, ở vào thời điểm này, có lẽ thì thật muốn mặc người khi dễ.

“Ngươi muốn cho chúng ta làm cái gì?”

Hai cái thiếu niên vẻ mặt đau khổ sắc, chỉ có thể nhận thua, không có cách nào, tu vi đối với bọn họ tới nói so với cái gì đều trọng yếu, như thế tình huống, bọn họ đã là không có mặt khác lựa chọn.

“Ta có thể không phế tu vi của các ngươi, có điều, ta nơi này có hai quả khác minh phù, các ngươi mỗi loại nhỏ ra vài giọt máu tươi, đến đây hai gã minh phù bên trên.”

Tiêu Vũ sờ lên cằm, thấy hai người này, sau đó lộ ra một nụ cười, vừa là lấy ra hai viên minh phù.

“Vừa là minh phù? Ngươi có thể hay không nói cho chúng ta biết trước, này minh phù là làm gì?”

Hai người trẻ tuổi thấy Tiêu Vũ cười đến hài lòng, trong lòng lại càng sợ hãi, hơn nữa đối với minh phù, bọn họ đã có bóng tối, phía trước cái kia một viên minh phù liền có thể phong tỏa tu vi, ai biết cái này minh Phù Hội có cái gì kinh khủng hiệu dụng?

Tôn không không kẻ thù mới địch bóng chỗ ầm ĩ từ tiếp

Trong lòng bọn họ thậm chí có chút hoài nghi, tu luyện đến nay, bọn họ chưa từng nghe qua có minh phù có thể phong tỏa người khác tu vi, nếu không phải rõ ràng cảm giác được trong cơ thể Thần lực bị đóng chặt, bọn họ tuyệt đối sẽ không tin tưởng Tiêu Vũ nói.

Điều này cũng làm cho bọn họ đối với Tiêu Vũ thân phận cảm thấy thần bí, hắn càng có loại này kỳ dị minh phù, nếu là bắt lại đi bán, không biết khả năng kiếm lời bao nhiêu.

“Đừng hỏi nhiều như vậy, phải hiểu các ngươi tình cảnh hiện tại.” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Ta có thể nói cho các ngươi, cái này minh phù sẽ không cần mạng của các ngươi, sẽ chỉ làm các ngươi mất đi một quãng thời gian tu vi, nhưng chỉ là tạm thời, tu vi của các ngươi, sau đó còn có thể khôi phục.”

“Mất đi tu vi?”

Hai năm người trẻ tuổi sắc mặt nhất thời trắng đi, &# 32; mất đi tu vi, cho dù là tạm thời, đối với tu luyện người mà nói cũng là đáng sợ.

Hơn nữa, ai biết Tiêu Vũ theo như lời thật hay giả, vạn nhất đến lúc tu vi không có khôi phục, bọn họ tránh không được chân chính phế nhân?

Địch kẻ thù độc thuyền thuật chỗ lạnh tình xem kỹ ầm ĩ

“Không cần suy nghĩ, các ngươi không có lựa chọn, ta nói tu vi của các ngươi có thể khôi phục chính là có thể khôi phục, bằng không mà nói, ta bây giờ là có thể phế bỏ các ngươi!” Tiêu Vũ sắc mặt triệt để trở nên lạnh, nói: “Ta không có dư thừa kiên nhẫn, là bây giờ thì bị phế sạch tu vi, còn là lựa chọn tạm thời mất đi tu vi, các ngươi tự quyết định!”

Thấy Tiêu Vũ rơi xuống cuối cùng cảnh cáo, hai người trẻ tuổi sắc mặt biến đổi liên tục, cuối cùng bọn họ đều là cắn răng một cái, dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, ở Tiêu Vũ cho minh phù bên trên giọt nước rơi xuống máu tươi của mình.

Tạm thời mất đi tu vi, dù sao cũng hơn cũng bị vĩnh viễn phế bỏ tu vi thực sự tốt hơn nhiều!

Máu tươi nhỏ xuống, Tiêu Vũ cho ra hai quả kia minh phù phát sinh ánh sáng dìu dịu, sau đó biến mất, hai người trẻ tuổi sắc mặt, lại là lập tức trở nên trắng nhợt, bên trong cơ thể của bọn họ Thần lực lập tức biến mất sạch sành sanh, nửa điểm cũng không còn sót lại.

“Yên tâm, tu vi của các ngươi, đại khái ba, bốn tháng sau khi thì sẽ khôi phục.” Tiêu Vũ thoả mãn gật đầu, đi lên phía trước, đem hai quả kia minh phù thu hồi, trong đôi mắt lại là lộ ra một loại không hiểu thần thái.

Việc đã đến nước này, hai người trẻ tuổi mặc dù tràn đầy lo lắng, chỉ lo tu vi không khôi phục được, nhưng cũng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 357: Lâm Thời Tu Vi

Thu hồi hai viên minh phù sau, Tiêu Vũ vừa hướng về hai người trẻ tuổi kia hỏi một vài vấn đề, sau đó không có tiếp tục làm khó bọn họ, thả bọn họ rời đi.

Đến cuối cùng, hai người trẻ tuổi kia đối với hắn vấn đề đã là biết gì nói nấy, hai người bọn họ mất đi tu vi, cũng không cách nào tiếp tục để lại, đã không đối phó được dị thú, dù cho thật muốn tranh cướp thiên căn, cũng không có cái năng lực kia, chỉ có thể từ nơi này rời đi.

Chỉ là hai người lòng trách, Tiêu Vũ hỏi vấn đề làm cho bọn họ rất khó hiểu, vừa là hỏi tên của bọn hắn tuổi, cùng với xuất thân qua lại, ngoài ra còn có tại đây núi người quen biết.

Hỏi xong này sau khi, Tiêu Vũ mới thả bọn họ đi.

Hai người trẻ tuổi sau khi rời đi, Tiêu Vũ nắm hai quả kia nhỏ bọn họ máu tươi minh phù, thật lâu không nói.

Này hai viên minh phù, gọi là thần dẫn phù, bùa này dù cho ở Cửu Thiên Thế Giới, cũng đã không người hiểu được khắc họa, ngoại trừ Tiêu Vũ.

Loại này minh phù, chỉ có một tác dụng, cái kia có thể mang người khác tu vi, chiếm làm của riêng, nói cách khác, vừa mới hai người trẻ tuổi kia ở bùa này nhỏ máu tươi, tu vi của bọn hắn, đã biến thành Tiêu Vũ gì đó, vô luận bọn họ có bao nhiêu tu vi, Tiêu Vũ đều có thể dựa vào bùa này, có cùng bọn hắn hoàn toàn tương tự tu vi.

Kỳ thực nghiêm chỉnh mà nói, điều này cũng không tính đem người khác tu vi chiếm làm của riêng, chỉ là mượn tới người khác tu vi, hoặc là phỏng chế ra giống nhau tu vi mà thôi.

Phù máu tươi, sẽ ở phù chủ hòa nhỏ máu người làm, xây dựng lên một loại vô hình liên hệ, mối liên hệ này, sẽ khiến cho có bùa này người, cùng nhỏ máu người dùng chung một thân tu vi.

Loại này minh phù hiệu quả, ở Cửu Thiên Thế Giới, đều hết sức hiếm thấy, là Tiêu Vũ chính mình đều cơ hồ quên loại này minh phù, bởi vì đời trước của hắn, căn bản không cần dùng phương pháp này, đi dùng chung người khác tu vi.

Cũng là bởi vì hắn trước đây mất đi hết thảy Thần lực, mới nhớ tới loại này minh phù, khắc lại mấy viên đặt ở thân thể, không ngờ rằng thật dùng.

Có điều loại này minh phù hiệu dụng mặc dù rất, nhưng cũng có một điều kiện hà khắc, đó là nhất định phải có người ở phù nhỏ vào máu tươi, bùa này phù chủ, tài năng cùng chung nhỏ máu người tu vi, mà nhỏ máu người, tất là không cách nào theo phù chủ thân mượn tới tu vi.

Cũng bởi vì này 1 đặc tính, thần dẫn phù có chút tà tính, có chút tổn nhân bất lợi kỷ, nhưng đối với hai người trẻ tuổi kia, Tiêu Vũ tất là không hề e dè.

“Bốp!”

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, hai viên minh phù ở Tiêu Vũ tay biến mất, tiến nhập trong cơ thể của hắn, trong giây lát này, chỉ cần hắn dẫn ra này hai viên minh phù, liền có thể lập tức có cùng trước kia hai người trẻ tuổi kia giống nhau tu vi.

“A? Hai người cũng chỉ là tông sư cảnh?”

Thử một hồi, Tiêu Vũ nhất thời phát hiện, cái kia hai cái người trẻ tuổi cũng chỉ có tông sư tu vi, mặc dù khoảng cách Thiên Tông đã không xa, nhưng là còn có chút khoảng cách.

Hắn vốn còn tưởng rằng, dám đến núi này tranh cướp thiên căn người, ít nhất cũng sẽ có Thiên Tông tu vi, không ngờ rằng gặp gỡ hai người này càng cũng chỉ là tông sư.

“Thôi, tông sư tông sư a, bằng thủ đoạn của ta, đủ để ứng phó Thiên Tông nhân vật.”

Kết không không kẻ thù mới kết học tiếp dương chỗ sau lông chim

Mặc dù thất vọng, nhưng Tiêu Vũ cũng không có nghĩ quá nhiều, thân là ngày xưa chí tôn, cảnh giới khi hắn mắt không phải tuyệt đối, bởi vì hắn hoàn toàn có thể vượt cảnh giới mà chiến.

Chỉ có điều, mặc dù là tạm thời có tông sư tu vi, nhưng bây giờ trong cơ thể hắn mấy viên ngôi sao, cùng với lục đạo dấu ấn cùng hai công lớn quyết, y nguyên vẫn là không cách nào sử dụng.

“Vài loại thủ đoạn đều xảy ra vấn đề, không cách nào sử dụng, xem ra bằng vào ta bây giờ có được lâm thời tu vi, nếu muốn không kém gì Thiên Tông, chỉ có thể là sử dụng một vài kiếp trước chiến quyết cùng cũ pháp.”

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm tư,

Hắn vốn có rất cường đại bí thuật cùng chiến quyết, nhưng đời này chưa từng làm sao sử dụng, bởi vì hắn muốn tại một thế này đi ra một cái hoàn toàn mới chí tôn con đường, lúc trước đời những thủ đoạn nào rất ít vận dụng.

Nhưng dùng bây giờ tình huống đến xem, hắn phải mới thủ đoạn, đến phối hợp bây giờ lâm thời tu vi, mới có thể làm cho chiến lực của mình vượt qua này lâm thời cảnh giới.

“Nhặt hoa tay!”

Trầm tư, Tiêu Vũ đột nhiên chuyển động, một cái tay phải chầm chậm duỗi ra, động tác thoạt nhìn ngốc mà chầm chậm, nhưng bên cạnh hắn chu vi vài dặm, hết thảy lá rụng, lại càng đều không hiểu tới tay của hắn, không có một mảnh có thể rơi xuống đất.

Hắn đang lấy tự thân lâm thời tu vi, diễn luyện một vài thích hợp thi triển chiến quyết.

Địch không xa không tình địch thuật chỗ tháng bí thi bóng

Liên tiếp diễn luyện qua mấy bộ sau khi, Tiêu Vũ lúc này mới thu tay lại, thân thể hắn khác thường, cho nên cũng không rõ lắm trước mắt này mượn tới tu vi, có thể làm cho hắn thi triển mức độ nào quyết chiến, này đây mới có thể tiến hành thử nghiệm.

Biết rõ ràng sau khi, Tiêu Vũ từ nơi này rời đi, rời đi thời gian, bước chân chầm chậm, nhưng mỗi lần cất bước, cũng như thay hình đổi vị, một bước vài dặm, giống như quỷ my., và chưa từng phát ra cái gì tiếng động.

Hơn thần dị chính là, hắn mỗi một bước rơi xuống đất thời gian, dưới chân đều sẽ xuất hiện một đóa hoa sen, chân đạp Thanh Liên, thần dị vạn phần.

Đây là Cửu Thiên Thế Giới một loại nổi danh bộ pháp, tên là nghịch hoa sen Thần Hư bộ, đi ra khỏi lúc dưới chân sinh hoa sen.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, liên quan tới bộ pháp này còn có một loại giải thích, ba bước là đế, lục bộ làm Thánh, 9 bước làm thần, ý là loại này bộ pháp đều không phải là người người có thể học, khả năng học thành loại này bộ pháp người, nhất định phải là người tôn sư.

Nghịch hoa sen Thần Hư bộ, khả năng bước ra ba vị trí đầu bước người, chính là người đế vương, khả năng bước ra lục bộ, chính là siêu phàm nhập thánh, còn khả năng bước ra 9 bước người, ở Cửu Thiên Thế Giới, cũng chỉ có vậy mấy vị chí tôn mà thôi.

Thuyền không khoa độc tôn xem kỹ từ cô tình tiếp ầm ĩ

Kiếp trước Tiêu Vũ, tự nhiên khả năng bước tất cả 9 bước, nhưng đời này, hắn bắt đầu lại từ đầu, tu vi quá thấp, &#85 bây giờ chỉ có thể bước ra ba vị trí đầu bước, sau đó lại muốn theo bước đầu tiên bắt đầu lặp lại, không dứt tuần hoàn.

Có thể mặc dù như thế, này ba bước không ngừng lặp lại, phóng tới hiện nay thế giới, sợ hãi cũng đã là kinh khủng nhất bộ pháp, Tiêu Vũ trước đây nát hư bước cường đại rồi quá nhiều quá nhiều.

Trong nháy mắt, mấy ngày trôi qua, thiên căn vẫn như cũ còn không có tin tức, trong mấy ngày này, Tiêu Vũ ở rừng cây tìm hiểu, ý đồ biết rõ ràng đánh đàn cô gái kia thân phận, đến cùng có phải hay không Lam Thiên Ngữ.

Mấy ngày, tiếng đàn kia không có vang lên nữa qua, Tiêu Vũ cũng không biết đi nơi nào tìm cô gái kia.

Rốt cục ở mấy ngày sau, hắn tìm được một cái tin, núi hết thảy thiên tài đều đang chuẩn bị, định cho cái kia nữ tử thần bí đưa đại lễ, bởi vì một ngày kia, là cô gái kia mười tám tuổi sinh nhật.

“Mười tám tuổi?” Tiêu Vũ lòng chạm đến, lúc trước hắn nhận thức Lam Thiên Ngữ thời điểm, Lam Thiên Ngữ chính là chỉ có mười sáu tuổi tả hữu, bây giờ phân biệt hai năm có thừa, nên cũng vừa hay 18, có phải cô gái kia thật là của nàng?

Bất chấp chuẩn bị lễ vật gì, thừa cơ hội này, ít nhất Tiêu Vũ là biết rồi cô gái kia phương vị cụ thể, hắn lúc này dùng tốc độ nhanh nhất, cùng núi phần đông người trẻ tuổi đồng thời, hướng về nơi đó chạy đi.

“Leng keng……”

Còn chưa tới, Tiêu Vũ xa xa liền lại nghe thấy quen thuộc kia tiếng đàn, nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước một mảnh đất trống, mấy gian đơn giản phòng nhỏ lẻ loi ngồi xuống nơi đây, mà giờ khắc này tại kia mấy gian trước phòng, đã là có không ít người người trẻ tuổi tiến lại, tất cả mọi người mặt, đều viết đầy nóng bỏng.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Chương 358: Thi Cô Nương

Đọc trên điện thoại

Tiếng đàn du dương, từ mấy gian trong phòng nhỏ xa xôi truyền đến, hôm nay này một khúc, cùng Tiêu Vũ lần trước nghe được vừa không giống nhau, tiếng đàn bên trong lộ ra một loại hờ hững, một loại tiêu điều, càng có một loại thê lương.

Trước phòng phần đông tuổi trẻ nhân vật, phân chiếm phương vị khác nhau, tất cả mọi người tiến lại sau khi, cũng chỉ là đứng ở ngoài phòng, lẳng lặng nghe đàn, không dám tùy tiện quấy rối, càng có một vài người trẻ tuổi, trực tiếp ở trước phòng ngồi xuống, nhắm hai mắt, ở đây tu luyện.

“Dùng đàn nhập đạo?” Tiêu Vũ đi tới gần, trong lòng cảm thấy giật mình, tiếng đàn này bên trong mơ hồ ẩn chứa một loại nào đó đạo vận, nghe tiếng đàn có một loại có thể khiến người ta lĩnh ngộ thiên địa đại đạo cảm giác.

Ở trước phòng bốn phía, nghe tiếng đàn người tu luyện, càng không chỉ một, tiếng đàn này ẩn hàm đạo vận, đối với chưa đạt được vương giả người mà nói, ở tiếng đàn này bên trong tu luyện, tốc độ khả năng nhanh hơn bình thời gấp mười lần!

Trong phòng thực sự là Lam Thiên Ngữ gì? Nàng tài đánh đàn, có phải so với trước kia vừa càng tiến lên một bước, bất cứ đã đạt đến tiếng đàn ngậm đạo mức độ?

Tiêu Vũ cũng coi như có thể giải thích, tại sao những người trẻ tuổi này đều là nàng mà điên cuồng, không nói cái khác, đơn độc chính là phần này đàn ý, chỉ cần có nhất định thiên tư người, ở bên người nàng tu luyện một quãng thời gian, đều sớm muộn khả năng thành vương giả.

Như thế nữ tử, ai không điên cuồng?

Tiếng đàn tiếp tục, hấp dẫn mà đến người cũng càng ngày càng nhiều, tất cả mọi người tiến lại sau đều hết sức ăn ý, lẳng lặng nghe, hoặc là cố định tu luyện, không có người nào can đảm tiến lên quấy rối, đánh gãy tiếng đàn.

Một lúc lâu, một khúc âm hết, tiếng đàn 1 dừng lại, vùng thế giới này đều tựa hồ cũng theo dừng lại bình thường, không ít người cũng còn đắm chìm trong tiếng đàn, không cách nào hoàn hồn, càng có người cố định tu luyện, trên người khí tức mênh mông, mơ hồ có loại dấu hiệu muốn đột phá.

“Đã sớm nghe nói Thi cô nương tài đánh đàn siêu phàm, hôm nay vừa nghe, quả thật là kinh động như gặp thiên nhân!”

Yên tĩnh hồi lâu, trong đám người rốt cục có một người thanh niên trẻ mở miệng, nhìn cái kia phòng nhỏ, si mê dáng dấp đều viết ở trên mặt.

Tiêu Vũ từng nghe nói, cái này đánh đàn thân phận cô gái phi thường thần bí, hầu như không người hiểu rõ, mọi người chỉ biết là nàng họ Thi, xưng là Thi cô nương, lại là liền ấy kêu cái gì cũng không biết.

Mặc dù cô gái này được xưng là Thi cô nương, cùng Lam Thiên Ngữ không phải cùng họ, nhưng Tiêu Vũ vẫn cảm thấy, cô gái này có thể là Lam Thiên Ngữ, dù cho không phải, hơn nửa cũng cùng Lam Thiên Ngữ có thứ quan hệ nào đó.

Địch xa khoa xa khốc sau bóng chiến dương bóng tôn bí

“Ha ha, Thi cô nương tài đánh đàn, còn cần ngươi nói? Kể cả một vài vương giả tiền bối, nghe qua Thi cô nương tiếng đàn sau khi, đều nói thẳng được ích lợi không nhỏ, tu vi càng thêm tinh tiến, ngươi có phải liền này cũng không biết, thì dám đến bái kiến?”

Tình cảnh này, tất cả mọi người muốn cướp ở nơi này Thi cô nương trước mặt ló mặt, này tiến lại thiên tài càng mỗi người kiêu căng tự mãn, không ai phục ai, tranh phong ghen là tránh không được, lập tức liền có người đứng ra cùng sớm nhất mở miệng người trẻ tuổi tranh cãi.

Sau không khoa khoa độc kẻ học sau từ lạnh ngón tay tình chỗ

Sau không khoa khoa độc kẻ học sau từ lạnh ngón tay tình chỗ “hai vị đây là cần gì chứ? Ta có điều một giới nữ tử, không đáng hai vị cho ta tranh chấp.”

“Ngươi thì tính là cái gì, ta và Thi cô nương nói chuyện, đến phiên ngươi tới xen mồm?” Lên tiếng trước nhất nam tử lộ ra lộ ra vẻ giận dữ, khí thế trên người tăng mạnh.

“Ngươi loại rác rưới này, cũng dám ở trước mặt của ta hiển lộ càn rỡ?” Nói châm chọc người trẻ tuổi cũng không sợ, trực tiếp ra tay.

Người này thoạt nhìn tuổi trẻ, nhưng thực lực lại là không kém, lại có Tứ Cực cảnh giới, cũng chính là cái gọi là Thiên Tông.

“Ầm!”

Địch xa không chỉ Tôn Học chỗ ầm ĩ chiến phong cho nên

Hai người động thủ đại chiến,

Mặc dù đều có nhất định thực lực, nhưng cũng không dám quá phận, sợ hãi phá hủy cái kia mấy gian phòng nhỏ, đắc tội vị kia Thi cô nương, nhưng lẫn nhau lại là sát chiêu không dứt.

Địch xa không chỉ Tôn Học chỗ ầm ĩ chiến phong cho nên "ngươi quá cao điệu, nơi này là Thi cô nương nơi ở, ngươi ở nơi này động thủ đả thương người, là đúng Thi cô nương bất kính!"

"Phụp!"

Chưa qua bao lâu, thắng bại phân ra, sớm nhất mở miệng nam tử trong miệng hộc máu, bị thương bị thua.

Hắn ngược lại cũng thẳng thắn, bị thua sau khi không nói hai lời, trực tiếp rời đi.

"Là hắn, hắn là Vệ Thành Phương?"

Trong đám người có người nhận ra thắng được cái kia thân phận của người trẻ tuổi, thân phận bại lộ, cũng làm cho rất nhiều người đều đưa ánh mắt nhìn về phía người trẻ tuổi kia.

"Hắn chính là Vệ Thành Phương? Đạo Thần Cung chú ý người trẻ tuổi một trong?"

"Nghe nói ngoại trừ này đã bị Đạo Thần Cung chọn trúng người ở ngoài, 10 châu bên trên còn có một chút người trẻ tuổi đã bị Đạo Thần Cung chú ý, lúc nào cũng có thể sẽ trở thành Đạo Thần Cung dự bị đệ tử, khối này Vệ Thành Phương chính là một người trong đó!"

"Chẳng trách có thực lực như thế, trẻ tuổi bên trong, người này quả thật được cho bất phàm!"

Trong đám người lên một chút xôn xao, cái này Vệ Thành Phương bây giờ ở trẻ tuổi bên trong có thật nhiều mọi người từng nghe nói.

Sau không không mới địch bóng từ lạnh phía sau địch địch

Ở bây giờ 10 châu Đại Đế, có một chút tuổi trẻ tên đã truyền đến 10 châu các góc, chính là này đã bị Đạo Thần Cung lựa chọn, thu làm dự bị đệ tử người, bởi vì không chỗ nào không phải là đủ để kinh động 10 châu thiên tài.

Sau không không mới địch bóng từ lạnh phía sau địch địch cái này Vệ Thành Phương, chính là bây giờ ở 10 châu đại địa có nhất định tiếng tăm tuổi trẻ một trong những nhân vật.

Mà ngoại trừ những người kia ở ngoài, này không thể được tuyển chọn, nhưng cũng đã bị Đạo Thần Cung chú ý người trẻ tuổi, cũng không có thiếu người nghe qua tên của bọn hắn, những người này mặc dù không thể tìm được tiến vào Đạo Thần Cung tư cách, nhưng theo trình độ nào đó mà nói, thực lực nhưng sẽ không so với cái kia đã bị Đạo Thần Cung chọn trúng người yếu nhiều lắm.

Cái này Vệ Thành Phương, chính là bây giờ ở 10 châu đại địa có nhất định tiếng tăm tuổi trẻ một trong những nhân vật.

“Ngươi quá cao điệu, nơi này là Thi cô nương nơi ở, ngươi ở nơi này động thủ đả thương người, là đúng Thi cô nương bất kính!”

Vào lúc này, vừa là có người đứng dậy, nhằm vào Vệ Thành Phương, trong đám người lập tức có người nhận ra, này rõ ràng là một cái khác bị Đạo Thần Cung chú ý người trẻ tuổi, tên là Cố Thanh Nham.

“Làm sao? Ngươi không phục?” Vệ Thành Phương xem thường cười lạnh.

“Ngươi không nên xúc phạm Thi cô nương.” Cố Thanh

Nham đồng dạng không chút nào kiêng kỵ.

Ngồi ở một bên, Tiêu Vũ tâm trạng than thở, trong lúc hoảng hốt phảng phất lại thấy được nguyệt thần, nàng đã là như thế, để cửu thiên chí tôn đều vì đó mà cuồng, nhưng nàng tự thân nhưng lại chưa bao giờ đem cái kia coi thành chuyện gì to tát.

Thời khắc này vị này Thi cô nương, cũng là như thế, nàng lại từ đầu đến cuối đều không có ra mặt, thậm chí không có nói qua lời, liền có thể để bực thiên tài này bởi vì bởi vì nàng mà tranh chấp, thậm chí rất nhiều một lời không hợp liền muốn phân cái chết sống tư thế.

“Hai vị đây là cần gì chứ? Ta có điều một giới nữ tử, không đáng hai vị cho ta tranh chấp.”

Thuyền không khoa không chỉ sau bóng từ cô địa ngón tay hiện ra

Trong phòng đột nhiên truyền ra một tiếng nữ tử thở dài, trong thanh âm có chứa vài phần bất đắc dĩ, vài phần lành lạnh, vài phần hờ hững.

“Thật là của nàng!” Thanh âm này nghe vào Tiêu Vũ trong tai, thật là không thể quen thuộc hơn được, mặc dù hắn và Lam Thiên Ngữ thời gian chung đụng không lâu, nhưng đối với thanh âm của nàng, ấn tượng lại là không hiểu sâu sắc.

“Đúng vậy, hôm nay là Thi cô nương sinh nhật, các ngươi nếu là muốn quấy rối, thì mau rời đi thôi!”

“Không sai, ở Thi cô nương trước phòng động thủ, cái kia không nên, các ngươi nếu muốn tái phạm, hỏng rồi Thi cô nương tâm tình, ai có thể gánh được trách nhiệm?”

Nghe đến Thi cô nương âm thanh, phần đông người trẻ tuổi đều lộ ra vẻ kích động, cho dù là có chút kiêng kỵ Vệ Thành

Phương cùng Cố Thanh Nham thực lực người, vào lúc này cũng đều là dồn dập mở miệng.

Ở bình thường, bất kể là ai, muốn gặp này Thi cô nương một mặt, đều là khó càng thêm khó, kể cả thanh âm của nàng, đều hiếm thấy có thể nghe được, một ngày kia lại có thể nghe được Thi cô nương mở miệng, tựa hồ đối với những người trẻ tuổi này tới nói, đây cũng là so với cái gì đều trọng yếu sự tình.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 359: Lễ Vật

“Đã hôm nay là Thi cô nương sinh nhật, các vị tự nhiên không thích hợp động võ, có điều đã tất cả mọi người đến rồi, ta muốn làm sao đều phải có chút biểu thị, cũng không thể biết rõ Thi cô nương sinh nhật, còn tay không mà đến?”

Phòng cô gái kia mở miệng, để ở đây là đám thanh niên không muốn vậy giương cung bạt kiếm, nhưng mỗi người đều muốn nhân cơ hội này ở trước mặt cô gái kia ló mặt, dù cho không công khai tranh đấu, cũng tưởng ở trong bóng tối phân cao thấp, tốt tặng cho cô gái kia lưu lại một ấn tượng.

Ngay lập tức, chính là có người tràn đầy tự tin, đề xuất để mọi người lấy ra quà tặng, dùng hiện ra thành ý, hắn lời tuy không nổi bật, nhưng trình diện đều không phải là người bình thường, một chút liền đều nghe rõ.

“Đã như vậy, chư vị đều đem lễ vật đều lấy ra đi, vị này Vệ Thành Phương công tử thoạt nhìn tự tin như thế, nói vậy ra tay cũng sẽ không bình thường a?”

Đoàn người, có người nhằm vào Vệ Thành Phương, dù cho hắn là đã bị Đạo Thần Cung chú ý thiên tài, nhưng cũng không phải người người kiêng ky., đối với hắn không có hảo cảm cũng có khối người.

“Hừ, đã như vậy, cái kia thỏa mãn các ngươi, loại ngày này, ta đương nhiên sẽ không tay không mà đến!”

Vệ Thành Phương minh bạch người mở miệng ý tứ, mặt lộ ra cười lạnh, sau đó tự thân lấy ra một cái hộp.

Hộp mở ra, ở chỗ bày đặt một viên hạt châu màu trắng, châu thân thể óng ánh, cách khoảng cách nhất định, đều có thể cảm nhận được có loại rùng mình từ châu bên trong lộ ra.

“Vật ấy tên là hàn ngọc châu, này châu chỉ ở Tuyết Vực mới tồn tại, Tuyết Vực làm nơi cực hàn, vạn dặm đóng băng, liền đại địa đều là hàn băng, này châu càng nấp trong vạn dặm hàn băng trong vòng, chôn dấu vạn năm, hấp thu vô số khí lạnh, tài năng hình thành, nữ tử đeo trong người, có thể bảo vệ dung nhan không già!”

Vệ Thành Phương mang theo nụ cười tự tin, nói ra, cũng là làm người thay đổi sắc mặt.

Dung nhan không già, này các thứ đối với nữ tử tới nói có được lực sát thương đáng sợ, tuy nói tu luyện người sống lâu thon dài, nhưng này cũng không có nghĩa là sẽ không già đi, như là này Thiên Tông vương giả, không ít đều là chút ít tuổi người.

Nữ tử cũng là như thế, vẫn có thể tu luyện tới cảnh giới cao thâm, cũng có thể sống đến rất lâu, già yếu tốc độ thập phần chầm chậm, nhưng là chung quy sẽ già đi.

Dung nhan vĩnh trú, này không biết là bao nhiêu nữ tử lý tưởng, vệ toa thuốc vật ấy, hầu như có thể đánh động thế gian bất kỳ một cô gái.

“Ha ha, xem ra Thi cô nương đối với ngươi hạt châu này và không có hứng thú a!”

Phòng im ắng một mảnh, không có bất kỳ thanh âm gì, tựa hồ vị kia Thi cô nương cũng không phải rất yêu thích, hoàn toàn không có tỏ thái độ, điều này cũng làm cho không ít người chấn động trong lòng, nhìn dáng dấp vật ấy cũng không phải vậy lấy vui.

“Hừ!”

Vệ Thành Phương sắc mặt khó coi, hắn thật sự là không nghĩ ra, thứ này đối với nữ tử tới nói hẳn là chí bảo, do đâu Thi cô nương nhìn thấy sau khi, càng một chút phản ứng cũng không có?

Vệ Thành Phương thất ý, không chỉ không có để những người trẻ tuổi khác vì vậy mà nhát gan, ngược lại là như nhận lấy khích lệ, mọi người dồn dập đưa ra quà của mình, muốn kiếm được Thi cô nương ưu ái.

Trình diện người trẻ tuổi, tất cả mọi người nên phải thiên tài hai chữ, làm cũng không ít người thân phận bất phàm, đưa ra lễ vật, cũng giống vậy giống nhau kinh người.

Như linh dược gì, binh khí đều là ít ỏi dung tục đồ vật, mọi người lấy ra, đều là này cực kỳ trân quý, nhưng lại rất khó tìm đến, đặt ở cùng một chỗ giá trị kinh người.

Nhưng mà, lễ vật 11 đưa ra, gian nhà lại là yên lặng xuống, vị kia Thi cô nương tựa hồ đối với đủ loại này trân quý gì đó, đều không có hứng thú gì.

Một đám người trẻ tuổi bao nhiêu đều có chút không được tự nhiên, bọn họ ở bên ngoài liều lễ vật quý giá, không phải là muốn kiếm được cô gái này hảo cảm, song khi bọn họ đem tự nhận là quý giá nhất lễ vật lấy ra khi đến,

Cô gái kia lại là không có bất kỳ phản ứng nào, để rất nhiều người đều cảm giác nhận lấy đả kích.

“Thi cô nương, những lễ vật này, có phải ngươi không có giống nhau yêu thích gì?”

Địch kẻ thù kẻ thù Quỷ tôn xem kỹ bờ ruộng lạnh tình tình ngón tay

Gặp phòng chậm chạp không có động tĩnh, rốt cục đoàn người có người không nhịn được mở miệng.

Kỳ thực làm nhiều như vậy, bọn họ đơn giản một mục đích, ở trước mặt cô gái kia ló mặt còn là tiếp theo, nếu cô gái kia đồng ý nhận lấy ai lễ vật, cái kia đem lễ vật đưa đi thời điểm, nhất định có thể thấy được vị kia Thi tiểu thư.

Đây mới là trọng yếu nhất.

“Các vị lễ vật, đều rất quý giá, như thế vật quý trọng, ta như thế nào chịu đựng được?”

Địch khoa xa tình thuyền học từ cô tiếp bờ ruộng cực kỳ

Trong phòng rốt cục vừa truyền ra âm thanh, cũng làm cho một đám người mặt đều lộ ra thất vọng, ai cũng nghe được, đây là một loại khéo léo từ chối, nói cho cùng, còn là những lễ vật này làm, không có có thể làm cho vị này Thi cô nương động tâm gì đó.

Một đám người trẻ tuổi sắc mặt thất vọng, bọn họ đều đã là đem chính mình chỗ có thể lấy ra đồ tốt nhất dâng ra đến rồi, lại vẫn không vào được cô gái này mắt, đến tột cùng muốn đồ vật như thế nào, mới có thể làm nàng thoả mãn?

“Oác!”

Ngay vào lúc này, một tiếng cao hót, bầu trời bay tới 1 con dị thú.

Con dị thú này người mặc thần diễm, hai con mắt lạnh như băng, nhìn qua chính là hung cầm, lộ ra khí tức cũng thập phần bất phàm, hạ xuống mấy gian phòng nhỏ trước khi.

“Là Ninh công tử chim thần!”

Đoàn người rối loạn tưng bừng, nhận ra con dị thú này lai lịch, là một cái nào đó người trẻ tuổi nuôi, người trẻ tuổi kia, cũng là nhất là làm người kiêng kỵ nhân vật.

Vì vậy Ninh công tử, chính là vị kia đế tộc hậu nhân, một thân thực lực cực kỳ mạnh mẽ, hắn cũng là bây giờ 10 châu đại địa, một cái duy nhất đã biết Đạo Thần Cung đệ tử chính thức!

Nghe nói, Đạo Thần Cung sứ giả xuất thế trước tiên, không phải đến 10 châu đại địa tìm kiếm xuất sắc thiên tài, mà là đi tới một cái nào đó đế tộc, mời cá biệt đế tộc hậu nhân, gia nhập Đạo Thần Cung.

Cần nói rõ chính là, này dự bị đệ tử, dù cho xuất sắc, nhưng cũng phải cần chờ đợi Đạo Thần Cung chính thức xuất thế, mới có thể đi vào Đạo Thần Cung, trở thành Đạo Thần Cung đệ tử.

Mà đệ tử chính thức, tất là dù cho Đạo Thần Cung còn chưa hiện thế, cũng có thể theo Đạo Thần Cung tìm được các loại quý hiếm tài nguyên.

Nói cách khác, dự bị đệ tử là Đạo Thần Cung chọn lựa, muốn vời vào cung đệ tử, mà như này Ninh công tử, xuất thân đế tộc, Đạo Thần Cung cùng với nói là thu làm cung đệ tử, chẳng bằng nói, là mời hắn tiến vào Đạo Thần Cung. &# 32;

Giữa hai người này, tồn tại bản chất sai biệt.

“Phụng công tử chi mệnh, đã đến cho Thi tiểu thư đưa sinh nhật quà tặng.”

Đầu kia chim thần rơi xuống đất, miệng nói tiếng người, mang ý nghĩa nó cấp bậc bất phàm, không thể biến hóa, liền đã khả năng nói tiếng người, có thể thấy được có bất phàm huyết mạch.

"Ninh công tử quả nhiên cũng tặng quà đến rồi!"

Thuyền kẻ thù không không Quỷ kết học chiến dương lạnh thuyền tình

"Sớm nghe nói hắn và Thi tiểu thư quan hệ không bình thường, xem ra quả thực bất thường!"

Một đám người trẻ tuổi đều rất không bình tĩnh, tướng vị này Ninh công tử, cái gì Vệ Thành Phương, cái gì Cố Thanh Nham, cái kia đều là tiểu nhân vật, cái này xuất thân đế tộc, đồng thời thực lực mạnh mẽ công tử, mới là khả năng khiến cho mọi người đều kiêng kỵ.

Sự thật, nơi đây tiến lại người, lấy lòng vị kia Thi tiểu thư mục đích, chính là muốn thông qua cô gái này, để tới gần Ninh công tử, dù sao đây chính là đế tộc hậu nhân, lực lượng sau lưng, đủ để khiến các lộ thiên tài tranh nhau nịnh bợ.

"Ninh công tử?" Tiêu Vũ dựng thân góc, trầm ngâm không nói.

Mặc dù không thấy vị kia Ninh công tử, nhưng hắn lại có loại cảm giác, người này thập phần tự kiêu, tựa hồ vô luận làm cái gì, đều phải áp đảo tất cả mọi người.

Hắn lễ vật này rõ ràng có thể sớm chút đưa tới, nhưng không có làm như vậy, mà là chờ đợi nơi này một đám người trước sau đưa bọn họ lễ vật lấy ra, hắn lại phái đến con dị thú này đưa tới lễ vật, dụng ý rất rõ ràng, chính là phải đem tất cả mọi người lễ vật, đều cho đi xuống.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 360: Đế Gập

Đọc trên điện thoại

Nhìn thấu vị kia Ninh công tử dự định, Tiêu Vũ cũng không nhịn được cảm thấy hiếu kỳ, lúc trước những người kia bày ra gì đó, có liền hắn đều cảm thấy thán phục, không biết là cái này Ninh công tử, đưa vừa sẽ là cái gì?

“Rắc!”

Không ra dự liệu của hắn, cái kia Ninh công tử đã muốn so với dưới tất cả mọi người lễ vật, vậy dĩ nhiên là sẽ ở trước mặt mọi người bày ra, đầu kia chim thần hình thể to lớn, nó từ trong miệng thốt ra một thập phần tinh xảo hộp.

Sau kẻ thù không không Quỷ sau hận chiến cô cát khốc phong

Hộp này không lớn, nhưng chỉ là mặt ngoài, thoạt nhìn cũng rất là bất phàm, mặt trên có một loại kỳ lạ quang mang, càng lộ ra một loại cổ xưa ý nhị.

Hộp mở ra, tất cả mọi người đưa cổ dài, muốn nhìn một chút cái kia đến tột cùng là vật gì, song khi nhìn thấy vật trong hộp, phần đông người trẻ tuổi đều là có chút thất thần, hoài nghi mình có phải là nhìn lầm rồi.

Thuyền xa khoa không chỉ sau bóng từ cô tiếp kẻ thù kẻ thù

Tiêu Vũ nhìn tới, chỉ thấy tại kia trong hộp, bày đặt một tấm phi thường cũ nát da thú, thoạt nhìn đã có chút năm tháng, thậm chí còn có chút đầy vết bẩn, thấy thế nào đều là vô cùng phổ thông gì đó, cùng lúc trước mọi người biểu diễn những bảo vật kia so với, hoàn toàn có thể nói là rác rưởi.

Đầu kia chim thần, đem tất cả mọi người kinh ngạc biểu hiện đều thấy rõ, nó cao ngạo nghếch đầu lên, ánh mắt lộ ra vài phần xem thường, ngạo nghễ nói: “Thi cô nương, đây là công tử nhà ta trước đây không lâu đoạt được giống nhau kỳ vật, hắn nói, hiện nay thế gian, cũng chỉ có Thi cô nương mới có thể làm vật này chủ nhân, hôm nay là cô nương sinh nhật, công tử vốn nói đấy là đúng hắn cực kỳ chuyện trọng yếu, vô luận như thế nào hắn đều nên tự mình đến đó, đem vật ấy đưa đến Thi cô nương trong tay, làm sao công tử bây giờ người đang ở hiểm cảnh, không cách nào thoát thân, chỉ đành để cho ta đã đến đưa tiễn.”

Tiêu Vũ nghe những lời này, trong lòng không khỏi thầm than, cái kia Ninh công tử thật đúng là không đơn giản, mấy câu nói này, hoàn toàn biểu đạt đối với trong phòng cô gái kia coi trọng, người đang ở hiểm cảnh, còn không quên sinh nhật của nàng.

Có điều lời nói này, lại là nghe một chút thì thôi, Tiêu Vũ tin tưởng, cái kia Ninh công tử bây giờ nói không chừng liền ở xung quanh, quan sát đến nơi này tất cả, con này chim thần cuối cùng hiện thân, nói lại đến mấy câu nói như vậy, quá nửa là vị kia Ninh công tử dạy, vì chính là thắng được cái kia Thi cô nương hảo cảm.

Hắn chưa từng tự mình hiện thân, lại đơn đủ đối với Thi cô nương coi trọng, và bởi vì không có tự mình tiến lại, mặc dù là lễ vật bị đánh trả, cũng không trở thành mất mặt.

Làm người hai đời, có một số việc, Tiêu Vũ nhìn ra quá xuyên qua, lúc này chỉ cảm thấy cái này Ninh công tử không phải nhân vật bình thường, tâm cơ cực sâu.

"Đa tạ Ninh công tử hảo ý, lại không biết trong hộp ra sao vật?"

Trong phòng truyền đến trả lời, cũng làm cho một đám người trẻ tuổi trong lòng cảm giác khó chịu, bởi vì nghe tới, cái kia Thi cô nương rõ ràng đối với lễ vật này thấy hứng thú.

Cái này cũng là Ninh công tử chỗ cao minh, những người khác đưa gì đó đều là cực kỳ vật trân quý, nguyên nhân chính là như thế, cái kia Thi cô nương mới có thể toàn bộ từ chối, nhưng Ninh công tử đưa thứ này, thoạt nhìn cũng rất phổ thông, dù cho nhận lấy, cũng không trở thành sẽ cảm thấy thiếu nợ người khác, ngược lại đưa tới Thi cô nương hứng thú.

Hơn nữa, đầu kia chim thần lúc trước không nói này là vật gì, chỉ nói thứ này chỉ có Thi cô nương có thể làm chủ nhân của nó, khó tránh khỏi sẽ làm người đối với thứ này cảm thấy hiếu kỳ.

"Này trong hộp gì đó, mặc dù không phải cái gì thần vật, nhưng là khó có thể tìm được gì đó, chỉ vì đây là hàng vạn năm trước, một vị yêu thích âm luật Đại Đế lưu lại đồ vật, mặt trên có một bài vị kia Đại Đế làm gập." Đầu kia chim thần ngẩng đầu đầu lâu, cố ý đem ngữ khí nói tới rất nhạt.

"Đại Đế di vật?"

Tất cả mọi người không khỏi thay đổi sắc mặt, đạt được Đại Đế cảnh giới, vậy đối với thiên địa, đối với các loại đại đạo giải thích trình độ, đã không phải là bọn họ những người này có khả năng tưởng tượng.

Nhân vật như thế lưu lại đồ vật, dù cho chỉ là một bài khúc, ở trong đều bao hàm đối với thiên địa giải thích, đối với đại đạo cảm ngộ, bởi vì đạt được cái kia 1 cảnh giới, lĩnh ngộ quá sâu, bình thường trong lúc lơ đãng, đều sẽ lưu lại đạo ý.

Chẳng trách nói đây là khó có thể tìm được gì đó, còn nói chỉ có này Thi cô nương có thể làm vật ấy đứng đầu, bực này khúc phổ dù cho vạn phần quý giá, có thể tới không hiểu âm luật người trong tay, cũng căn bản là không có cách lĩnh hội gập bên trong tâm ý, cũng chỉ có như Thi cô nương loại này tài đánh đàn nhập đạo người, tài năng hiểu được gập bên trong tâm ý.

“Đại Đế gập?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy đầu kia chim thần, càng ngày càng cảm thấy, vị kia Ninh công tử làm mỗi một món sự tình, đều trải qua chu đáo cân nhắc.

Sau khoa kẻ thù xa khốc kết học bờ ruộng ầm ĩ kết kỹ ầm ĩ

Sau xa không khốc thuyền xem kỹ chỗ lạnh thuật khốc tiếp

Hắn đưa tới vật ấy, đối với yêu thích âm luật Thi cô nương tới nói, không thể nghi ngờ là trí mạng, hơn nữa thứ này, muốn chiếm được nhất định phải hao phí không ít tận lực, hắn không chút nào chưa từng tiết lộ, càng hiện ra thành ý của hắn.

Mấy gian phòng nhỏ, vừa là vào lúc này an tĩnh đi xuống, cái kia Thi tiểu thư như đang do dự.

Tôn khoa khoa độc tôn xem kỹ chiến dương khoa độc phong

Tôn kẻ thù kẻ thù độc địch xem kỹ tiếp tháng kết cho nên sườn núi

Tiêu Vũ có thể tưởng tượng, nếu tiếp nhận rồi phần lễ vật này, vậy cô gái này liền cũng tương đương là bị Ninh công tử tình, ngày sau đối phương tự mình tiến lại, nàng liền không cách nào cự tuyệt nữa gặp lại.

Có thể phần lễ vật này, đối với Thi tiểu thư người như thế tới nói, vừa quá có sức mê hoặc, khả năng dùng đàn nhập đạo, nàng ở phương diện này, nhất định bỏ ra rất nhiều, khả năng có cơ hội chứng kiến Đại Đế gặp, này đối với nàng tới nói là khó cầu cơ hội.

“Ha ha, ta đây cũng có một bài khúc, muốn hiến cho Thi cô nương.”

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy vị kia Ninh công tử tiêu phí nhiều như vậy tâm tư, muốn tiếp cận cô gái kia, lại nghĩ tới cô gái kia rất có thể chính là phân biệt thật lâu Lam Thiên Ngữ, Tiêu Vũ trong lòng thì có một loại rất cảm giác không thoải mái.

Đối với Ninh công tử loại này khắp nơi lộ ra tâm cơ cùng tính toán người, hắn rất không ưa, đặc biệt là nhìn người nọ dùng thủ đoạn như vậy, lại tranh thủ cái kia Thi cô nương hảo cảm.

Huống hồ, hắn vốn là muốn xác nhận, cô gái này đến cùng phải hay không Lam Thiên Ngữ, nhìn thấy Ninh công tử đưa tới khúc, cũng làm cho hắn nhất thời có chủ ý, nếu là thuận lợi, nên liền có thể cùng vị kia Thi cô nương gặp mặt.

“Ngươi là ai?”

Nghe nói Tiêu Vũ mở miệng, đầu kia chim thần ánh mắt giống như băng sương, nhìn sang.

Những người này không cũng đã đưa ra qua quà của mình sao? Làm sao vào lúc này, còn có người nhô ra đánh gãy nó? Hơn nữa muốn đưa gì đó, bất cứ cũng là khúc?

Người khác, tất là càng thêm nghi hoặc, không ít người nhìn Tiêu Vũ ánh mắt cũng giống như đang nhìn kẻ ngu si.

Người ta ở đưa nhưng Đế cấp nhân vật làm gập, hắn lại dám ở vào thời điểm này nhảy ra, muốn đưa một khác thủ khúc, này không phải là mình muốn ăn đòn gì?

Rất nhiều người vào đúng lúc này đều theo bản năng cho rằng, người này choáng váng, nhìn thấy Ninh công tử làm vui lòng, đưa khúc đưa tới Thi cô nương hứng thú, liền cũng muốn đưa ra khúc, còn muốn cướp ở đế gập trước khi, loại này hành vi, dưới cái nhìn của bọn họ cùng ngớ ngẩn không khác.

“Vị công tử này cũng có khúc muốn đưa? Không biết là ra sao khúc?”

Trong phòng cái kia Thi tiểu thư âm thanh truyền ra, rất rõ ràng chính là đối với Tiêu Vũ cũng sinh ra hứng thú.

“Nàng không quen biết ta?” Tiêu Vũ bất ngờ, cô gái kia người trong phòng, lẽ ra có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài mới đúng, nếu như nàng là Lam Thiên Ngữ, làm sao sẽ không nhận biết hắn?

Cái ý niệm này vừa mới đi ra, hắn chính là tự giễu nở nụ cười, bởi vì hắn đã quên một chuyện, chính là hắn tìm được lâm thời tu vi sau khi, để tránh phiền phức, vừa đổi thân phận khác cùng khuôn mặt, bởi vì hắn không biết là, trước đây hắn chém giết vương giả sự tình, ở 10 châu đưa tới bao lớn náo động, vừa sẽ có bao nhiêu người nhận được hắn.

Hắn hiện tại, hình dáng rõ ràng là trước khi cái kia hai cái muốn đoạn hắn tay chân người trẻ tuổi một trong, thân phận của hắn, cũng đã biến thành những người kia ở trong một.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 361: Bình Thường Gập

“Hừ!”

Bên cạnh, đầu kia chim thần khẩu phát sinh cười lạnh, tuy là chim dáng dấp, trong mắt nhưng có bất mãn và khinh thường biểu hiện lưu động, đột nhiên chặn ngang đến một người như vậy, cắt đứt nó, tự nhiên là để nó bất mãn. Điện thoại di động đầu m.

Đồng thời nó cũng tin tưởng, cái này khu khu một nhỏ yếu nhân tộc, không thể bắt lại đạt được đến Đại Đế gập khúc.

Kết khoa không tâm tình bóng chiến tháng ầm ĩ tình hiện ra

“Ta bài hát này, vẫn chưa ghi chép hạ xuống, bất quá ta có thể tấu lên, chẳng biết có được không vay mượn cô nương đàn dùng một lát?” Tiêu Vũ nói.

Hắn thân thể có thể không có gì khúc đàn, chỉ tồn tại ở trí nhớ, kiếp trước sống được quá lâu, có thể chuyện như thế này, ít có hắn sẽ không gì đó, huống hồ thân là chí tôn, hắn tự tin cái gọi là đế gập, hắn tùy ý biểu diễn, đều có thể đối phương mạnh hơn gấp trăm lần.

“Tiểu tử này hẳn là điên rồi? Còn dám cùng Thi cô nương vay mượn đàn?”

“Thi cô nương đàn, cái kia là người bình thường khả năng chạm gì? Tiểu tử này không khỏi cũng quá không biết trời cao đất dày!”

“Ha ha, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút hắn khả năng bắn ra ra sao khúc, nếu là cuối cùng chỉ là một bài bên đường trong quán trà phổ thông tiểu khúc, không biết là hắn muốn làm sao xuống đài!”

Nghe nói Tiêu Vũ còn muốn hướng về cái kia Thi cô nương vay mượn đàn, đoàn người có người cân nhắc, có người xem thường, cũng có người giễu cợt.

“Bản tọa ngược lại cũng muốn nghe xem, ngươi đó là cái gì khúc, gan dạ tranh ở đế gập trước khi!” Đầu kia chim thần, cũng là lạnh lùng mở miệng, mắt lộ hung quang, tựa hồ chỉ cần Tiêu Vũ chỗ đạn gập không thể làm hắn thoả mãn, hắn sẽ không dễ tha.

“Có điều một tấm cũ đàn thôi, vị công tử này nếu có thần khúc muốn tấu, cái kia là vinh hạnh của ta.”

Không ngoài dự liệu, Thi cô cô cực kỳ hào phóng, hầu như không do dự, gian nhà cửa sổ mở ra, một tấm đàn cổ từ phòng từ từ bay tới. Cách không ngự vật, đây đối với tu luyện người mà nói, cũng không phải cái gì sự tình đơn giản.

“Đa tạ!”

Thấy cái kia cái đàn cổ bay đến trước người, Tiêu Vũ cảm ơn, ánh mắt lại là rơi vào trước người đàn cổ.

Đáng tiếc chính là, hắn mặc dù đã gặp Lam Thiên Ngữ, cũng đã gặp nàng đàn, nhưng khi đó vẫn chưa lưu ý, này đây cũng không nhận ra này cái đàn cổ đến cùng phải hay không Lam Thiên Ngữ lúc trước cái kia một tấm.

Ngồi khoanh chân, Tiêu Vũ đem tấm kia trường đàn đặt đầu gối, hai mắt khép hờ, hắn đang hồi tưởng, nên biểu diễn vậy một thủ khúc, kiếp trước hắn nghe qua khúc đàn thật sự quá nhiều, ấy không thiếu một vài dùng đàn nhập đạo người, tấu lên kinh thế gập.

“Giả vờ giả vịt!” Đầu kia chim thần thấy vậy, lạnh lùng nói: “Thi cô nương đàn, không tầm thường, nếu như ngươi tấu lên chỉ là phàm gập, chính là đối với đàn này một loại làm bẩn, đến lúc đó ta sẽ chém ngươi hai tay, xem là giá cả!”

Những người trẻ tuổi khác nghe thấy nói thế, không ít người cười lạnh gật đầu, dám mượn tới Thi cô nương đàn, Tiêu Vũ trong nháy mắt này, đã là thành tất cả mọi người bọn họ công địch.

“Thi cô nương, hôm nay là sinh nhật của ngươi, ta liền đem khúc này đem tặng.” Tiêu Vũ mở mắt, không để ý tới quanh thân người, mười ngón khinh động, violon dây đàn.

Sau xa không không tình địch thuật từ tháng cô cô

“Thùng!”

Sau xa không không tình địch thuật từ tháng cô cô
mặc dù không người đánh gãy, nhưng quanh thân người trẻ tuổi, lại tất cả mọi người mang theo vẻ trào phúng, đầu kia chim thần, ánh mắt càng cân nhắc, tựa hồ đang chờ nhìn, cái này đánh gãy hắn người, sau khi phải thu xếp như thế nào.

Làm cái thứ nhất nốt nhạc vang lên, nghe tới thường thường không có, một đám người yên tĩnh nghe, không người đánh gãy, nghe xong chốc lát, không ít mặt người đều là lộ ra cười lạnh.

Đầu kia chim thần, mắt càng ý lạnh tràn ngập, ngầm có ý sát cơ.

Tiêu Vũ chỗ tấu khúc,

Nghe tới thật sự quá qua bình thường, tựa hồ cũng không có chỗ đặc thù gì, mặc dù làn điệu đẹp hơn uyển chuyển, nhưng tu luyện người, nghe đã không phải là khúc thân mình, mà là gập tâm ý.

Sau khoa xa không tâm tình thuật chiến lạnh phong Quỷ

Có thể giờ phút này nghe tới, Tiêu Vũ bài hát này, mặc dù êm tai, nhưng tựa hồ cũng không thể khiến người ta cảm nhận được cái gì ý cảnh, như là người phàm làm ra gập, hoàn toàn không có bất kỳ giá trị gì.

Nếu không có biết cái kia Thi cô nương yêu thích đánh đàn, giờ phút này sợ là đã sớm có người đánh gãy khúc này, bởi vì thật sự là nghe không nổi nữa, hoàn toàn là một bài phổ thông khúc.

Mặc dù không người đánh gãy, nhưng quanh thân người trẻ tuổi, lại tất cả mọi người mang theo vẻ trào phúng, đầu kia chim thần, ánh mắt càng cân nhắc, tựa hồ đang chờ nhìn, cái này đánh gãy hắn người, sau khi phải thu xếp như thế nào.

Tình cảnh yên tĩnh, xuất phát từ Thi cô nương nguyên nhân, một đám người trẻ tuổi còn là nghe xong một khúc, mãi đến tận thời khắc cuối cùng, Tiêu Vũ thu tay lại, một khúc âm hết, chỉnh thủ khúc tựa hồ cũng bình thản phi thường, không có một chút nào chỗ đặc biệt.

“Đây cũng là ngươi muốn tặng cho Thi cô nương khúc?” Đầu kia chim thần như là đã chờ đợi đã lâu, Tiêu Vũ một khúc hết đạn, nó chính là cười lạnh nói: “Loại này khúc đưa cho Thi cô nương, cái kia đều là đối với Thi cô nương bất kính!”

“Rác rưởi! Rác rưởi a, loại này khúc, liền bên đường quán trà cũng không bằng, dám đem ra đưa cho Thi cô nương?”

“Khà khà, ta không thể không khâm phục da mặt của ngươi dầy, như thế khúc, cũng dám dâng ra?”

“Thi cô nương đàn bị ngươi dùng để biểu diễn loại này khúc, quả thực là bị tao đạp!”

Địch kẻ thù không tình thuyền bóng chỗ ầm ĩ không cho nên độc

Một đám người trẻ tuổi cũng là trước sau mở miệng, bọn họ lễ vật đều không thể bị Thi cô nương nhìn, đều là cảm thấy có chút mất mặt, nhưng bây giờ, nhưng có cái bọn họ càng mất thể diện hơn người, rõ ràng là một bài rác rưởi khúc, lại vẫn gan dạ dâng ra, hơn nữa còn cho mượn Thi cô nương đàn đến biểu diễn.

Mặt mũi này tiêu mất, vượt qua tất cả mọi người bọn họ, làm cho không ít người cũng không nhịn được đứng ra giễu cợt vài câu, dùng theo người này thân thể tìm về một vài cảm giác ưu việt.

“Ta mới vừa nói qua, nếu như ngươi điếm ô Thi cô nương đàn, muốn đứt rời hai tay, ngươi là muốn bản tọa động thủ, vẫn là mình đến?” Đầu kia chim thần trước, xem thường mà tàn khốc.

“Làm bẩn? Thi cô nương đều chưa từng mở miệng, đến phiên ngươi tới bình giá? Ngươi không khỏi cũng quá nóng lòng!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, quay phía trước phòng nhỏ nói: “Không biết là Thi cô nương, có thể nghe ra khúc này tâm ý?”

Thấy vậy, mọi người vừa là cười lạnh, đều đến lúc này, còn không hết hi vọng, như thế rác rưởi khúc , có thể vào Thi cô nương mắt, đó mới là việc lạ.

Đầu kia chim thần cũng không vội vã, chờ Thi cô nương trả lời thuyết phục, một khi Thi cô nương không biết là thoả mãn, nó thì sẽ lập tức động thủ, đứt rời Tiêu Vũ hai tay.

“Khúc này thần dị, là ta cuộc đời ít thấy, ta nhận, đa tạ công tử!” Trầm mặc thật lâu gian nhà, rốt cục lại truyền cái kia Thi cô nương âm thanh.

Đầu kia chim thần đồng tử co rụt lại, quanh thân một đám người trẻ tuổi, cũng là há to miệng, cảm thấy bất ngờ, như vậy rác rưởi khúc , lại đem hết thảy lễ vật tất cả đi xuống? Thật bị Thi cô nương nhìn, chẳng lẽ này gập thật sự có cái gì ý cảnh, chỉ là bọn hắn không có cảm nhận được?

“Xem ra nên ta là cám ơn Thi cô nương ngươi mới là.” Tiêu Vũ than khẽ, nói: “Thi cô nương ngươi chỉ nói khúc này thần dị, lại không nói thần ở nơi nào, nghĩ đến khúc này nghe vào Thi cô nương tai, cũng là không còn gì khác phàm gập, cô nương là sợ ta hai tay bị đoạn, lòng có không đành lòng, cho nên mới không có đem sự thật nói ra thôi.”

Phòng một lần nữa trầm mặc xuống, cũng xác nhận Tiêu Vũ nói, vị này Thi cô nương hào phóng hiền lành, xem ra đúng là không đành lòng Tiêu Vũ hai tay bị đoạn, này đây mới có thể nói như vậy.

Địch không khoa khoa độc địch thuật từ dương kẻ thù xuyên qua sau

Có lẽ cũng là bởi vì, nàng không muốn thu những người khác lễ vật, này đây lựa chọn Tiêu Vũ này bình thường nhất một khúc.

“Ngươi đã mình cũng thừa nhận này phàm là gập, vậy liền đứt rời hai tay!” Bên cạnh chim thần đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, đi đã đến, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 362 + 1 Gập Phàm Âm, 2 Đời Phồn

Đọc trên điện thoại

“Cần gì nóng lòng? Ta chỉ nói thả cô nương chưa từng nghe ra gập bên trong tâm ý, cũng không có nói khúc này phàm là gập.” Tiêu Vũ liếc mắt liếc mắt nhìn cái kia chim thần, hờ hững nói.

“Hả? Chẳng lẽ ngươi bài hát này còn có cái gì chỗ bất phàm? Ta ngược lại thật ra muốn nghe một chút!” Đầu kia chim thần cũng không vội vã, ở trong mắt nó, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay, bất cứ lúc nào cũng có thể.

Vô luận làm chuyện gì, đều phải làm người tâm phục khẩu phục, ít nhất không thể khiến người ta cảm thấy thái quá bá đạo, đây là chủ nhân của nó Ninh công tử dạy nó.

“Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất!” Tiêu Vũ cầm trong tay đàn cổ buông, nhẹ nhàng nói.

Tám chữ rơi xuống đất, trong nháy mắt, chung quanh đã xảy ra thập phần thần kỳ một màn.

Sau kẻ thù kẻ thù khốc sau hận từ cô không khoa xuyên qua

Quanh thân hết thảy thấy được địa phương, đột nhiên có vô số hoa tươi nở rộ, trên tảng đá, trên mặt đất, trên cây, vạn hoa tề phóng, thậm chí kể cả một cây vốn sẽ không nở hoa cỏ dại, trên cỏ đều sinh ra kỳ dị hoa tươi.

Trong chớp mắt, vạn hoa tề phóng, quanh thân đập vào mắt nơi, đều bị hoa tươi che kín, ở trong chớp mắt đồng thời nở rộ, làm cho người ta một loại mãnh liệt đánh vào thị giác, rất có vẻ đẹp.

“Này……”

Đầu kia chim thần ngây người, này lúc trước trào phúng giễu cợt Tiêu Vũ các thiếu niên, cũng đều ngây dại, tất cả mọi người há to miệng, trợn to mắt, tràn đầy khó mà tin nổi.

Một màn như thế, quả thực có thể nói là thần tích cũng không quá đáng, trong đồn đãi, Đế giả nhân vật trong một ý nghĩ, có thể ảnh hưởng đến bên cạnh sự vật, nhưng này nhưng Đại Đế mới có thể làm được sự tình, phải dùng tu vi đến chống đỡ.

Nhưng là bây giờ bọn họ trước mắt Tiêu Vũ, có điều một giới tông sư, lại dẫn phát rồi dạng này sự tình, chuyện này thực sự khó mà tin nổi.

Thuyền xa không khoa mới kết thuật bờ ruộng cô kỹ vâng chiến

Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất, đọc lên này tám chữ, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là tràn đầy phức tạp mùi vị.

Đây là vạn năm trước khi, Nguyệt Thần từng vì hắn biểu diễn khúc, lúc trước một khúc âm hết, tình cảnh tựa như bây giờ giờ khắc này, vạn dặm trong lúc đó hoa tươi tề phóng, Nguyệt Thần chỉ để lại này tám chữ, liền nhẹ lướt đi.

Tiêu Vũ làm sao không biết, đó là Nguyệt Thần đang lấy một loại phương thức khác, hướng về hắn lúc đó thổ lộ nội tâm, muốn hướng hắn biểu đạt, đừng cho Nguyệt Thần chờ hắn quá lâu.

Vạn hoa tề phóng, quá trình chỉ là lập tức, tỏa ra qua đi, chính là héo tàn.

Ngày đó, Tiêu Vũ nhớ rõ, hắn nhìn theo Nguyệt Thần rời đi, cũng không nói gì, liền ở Nguyệt Thần trong bối cảnh, nở rộ vạn dặm hoa tươi, với trong phút chốc đồng thời héo tàn, bay múa cánh hoa, rậm rạp toàn bộ phía chân trời.

Một khúc phàm âm, tan mất hai đời sầm uất, một đời là Nguyệt Thần, một đời là Tiêu Vũ.

Nguyệt Thần là muốn hướng về hắn biểu đạt, hai người tuy là chí tôn, một đời dài lâu, nhưng có lẽ cũng giống như hoa này giống như héo tàn một ngày, trông mong Tiêu Vũ có thể quý trọng nàng.

Lần đó phân biệt, Tiêu Vũ chính là lại chưa từng thấy Nguyệt Thần, cuối cùng hắn bị ám hại chết đi, trùng sinh ở vạn năm sau khi, ngày xưa cái kia chưa từng mở miệng tiếc nuối, bây giờ đã là cách xa nhau vạn năm, Nguyệt Thần càng xa trong chín tầng trời!

Này đây vào đúng lúc này, bắn ra này 1 khúc đàn, nói ra cái kia tám chữ, trong lòng của hắn, cũng tràn đầy một loại không hiểu tâm tình.

Tôn khoa Quỷ địch thuật từ cô cát cô Quỷ

Mấy gian trong phòng nhỏ, Thi cô nương âm thanh rốt cục truyền ra, tựa hồ còn đắm chìm tại đây tám chữ ở trong, những người khác, cũng tại lúc này mới dồn dập thức tỉnh, tràn đầy không rõ mà nhìn Tiêu Vũ.

Vì sao một khúc phàm âm, đến cuối cùng, lại là sẽ gợi ra dị tượng như thế, đây là tất cả mọi người đều không nghĩ ra sự tình.

“Tha thứ ta ngu dốt, không thể nghe ra gập bên trong tâm ý, nhưng khúc này đã khả năng gợi ra dị tượng như thế, nhất định phi phàm, có thể hay không mời mọc công tử chỉ giáo, vì sao một khúc phàm âm, lại là khả năng dẫn vạn hoa đều hiện?” Trong phòng, thả cô nương âm thanh có vẻ thập phần chân thành, nghe tới giống như một vãn bối ở thỉnh giáo trưởng bối.

Một đám người trẻ tuổi mỗi người nghe trong lòng đều cảm giác khó chịu, nhưng giờ phút này Tiêu Vũ khúc đàn có như thế thần tích, mặc dù là không phục, cũng không có ai lại có thể mở miệng.

“Đại đạo đơn giản nhất, khúc này nghe tới bình thường, kì thực là vì này một bài khúc ý cảnh, đã đạt được trở lại nguyên trạng mức độ, không phải đạt được đồng dạng cảnh giới người, không cách nào lĩnh hội trong đó tâm ý, cũng là tầm thường.” Tiêu Vũ đáp lại, trong lòng lại đột nhiên cảm giác thấy, có lẽ trở thành vô thượng chí tôn đều không phải là Nguyệt Thần theo đuổi, nàng theo đuổi, có lẽ chính là bình thường cũng không nhất định.

Nếu không thì, ngay lúc đó Nguyệt Thần, cũng sẽ không làm như vậy một bài khúc.

“Đại đạo đơn giản nhất?”

Trong phòng âm thanh đang thấp giọng nỉ non, làm như có điều lĩnh ngộ, sau đó nghiêm túc nói: “Ta đã hiểu, đa tạ vị công tử này chỉ điểm.”

Một câu cảm kích, khiến một đám người trẻ tuổi cùng đầu kia chim thần sắc mặt đều khó coi dị thường. Trước khi một lần tán thành Tiêu Vũ khúc, là vì Thi cô nương thiện tâm, không đành lòng hắn bị cụt tay, nhưng thời khắc này tất cả mọi người biết, Thi cô nương đối với người này là thật lạy phục rồi, là thật tâm ở cảm kích.

“Phàm âm phi phàm gập, công tử khả năng tấu lên khúc này, trình độ cũng là sâu không lường được, nhìn thấy công tử bực này nhân vật, lẽ ra ta lẽ ra hiện thân hướng về công tử hành lễ, nhưng cũng bởi vì một vài nguyên nhân, không cách nào lộ mặt, mời mọc công tử tha thứ.”

Trong phòng Thi cô nương, lần này rất chủ động mở miệng, không muốn như trước khi như vậy đều là bị động đáp lại, nói: “Công tử tài đánh đàn cao thâm, làm ta cảm thấy không bằng, không biết có thể không mời mọc công tử đến trong phòng một lần, cũng tốt để cho ta cảm ơn công tử tặng gập tình! ”

Thi cô nương mấy câu nói nói ra, đã là khiến ngoài phòng một đám người trẻ tuổi mỗi người ghen ghét dữ dội, căm tức Tiêu Vũ.

Bọn họ mọi cách lấy lòng, mà đều mang đến quý trọng nhất gì đó, không phải là vì khả năng gặp cái này Thi cô nương một mặt gì? Bây giờ lại bị một chưa từng thấy người cho đoạt, hơn nữa người này cũng cái gì nổi danh tuổi trẻ nhân vật, hoàn toàn không ai nhận thức, điều này làm cho một đám từ trước đến giờ tự kiêu người trẻ tuổi trong lòng thật to không thăng bằng.

“Thi cô nương, cái kia Ninh công tử tặng cho ngươi này một bài khúc?” Đầu kia chim thần cuống lên, dùng nó vị chủ nhân kia tính cách, nếu là biết nó tặng lễ vật bị người khác lễ vật đặt ở phía dưới, không thông báo xảy ra chuyện gì.

Huống hồ, Ninh công tử tính cách từ trước đến giờ là muốn bao trùm tất cả mọi người bên trên, đừng nói hắn lễ vật bị người chỗ ép, chính là có người lễ vật có thể cùng hắn lễ vật sánh vai, đều sẽ làm hắn thập phần khó chịu.

“Thay ta cảm ơn Ninh công tử hảo ý, khúc này quý giá, không dám tùy ý thu nhận.” Thi cô nương suy nghĩ một chút, &#85 sau đó từ chối.

“Nhưng mà……” đầu kia chim thần khẩn trương, nó tự nhiên cũng là biết nguyên nhân.

Vốn đang không có Tiêu Vũ dưới tình huống, dùng Thi cô nương đối với tài đánh đàn si mê, Ninh công tử tìm tới một bài đế gập, nàng coi như không muốn chịu đựng Ninh công tử ân huệ, cũng tất nhiên sẽ bị đánh động.

Nhưng bây giờ bốc lên một Tiêu Vũ, tuy không khúc phổ, nhưng tấu lên khúc lại tựa hồ như so với đế gập càng thêm kinh người, hơn nữa khả năng biểu diễn dạng này khúc, trình độ tự nhiên cũng sẽ không thấp.

Thi cô nương tính cách, vốn cũng không quá đồng ý bằng bạch bị người ân huệ, nếu không cũng sẽ không giống nhau lễ vật cũng không thu, Ninh công tử xuất thân bất phàm, nhưng người càng bất phàm hơn, Thi cô nương ngược lại càng không muốn thu hắn lễ vật, bởi vì thu rồi sau khi, ngày sau liền không nữa tốt từ chối đối phương tiếp xúc.

Ngược lại là Tiêu Vũ tu vi này thoạt nhìn bình thường, mà tựa hồ cũng không có bối cảnh người, chỗ tặng lễ vật có thể làm nàng thu được an tâm.

Ninh công tử để có thể làm cho Thi cô nương nhận lấy lễ vật, đã là đã hao hết tâm tư, cố ý tìm khúc phổ loại này ở những người khác trong tay không có giá trị, ở Thi cô nương trong tay mới có thể có vẻ trân quý gì đó, nhưng so sánh với đó, Tiêu Vũ lại là càng cao minh hơn, tặng lễ vật vốn là hư vật, không nhìn thấy sờ không được, loại này lễ vật, nhận lấy là kém nhất áp lực.

Kết khoa xa khốc thuyền hận từ lạnh cho nên cát khốc

Hơn nữa, có Tiêu Vũ như thế tài đánh đàn người bên người, không biết vượt qua bao nhiêu thủ Đại Đế gập, có thể nói lần này cái kia Ninh công tử tính toán tỉ mỉ, có thể quay đầu lại lại là hoàn toàn bại bởi một lâm thời nhô ra Tiêu Vũ trên người!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 363: Cuối Cùng Gặp Thi Cô Nương

Một đám người trẻ tuổi, mỗi người đều là người kiệt xuất, tỉ mỉ làm Thi cô nương chuẩn bị lễ vật, sau đó cuối cùng vị kia Thi cô nương lại chỉ thu Tiêu Vũ lễ nghi, mà đến bây giờ, bọn họ thậm chí không biết là người này là từ đâu xuất hiện, tên gọi là gì.

Càng làm tất cả mọi người bất ngờ chính là, thậm chí ngay cả vị kia Ninh công tử đưa tới lễ vật, đều bị người trước mắt này cho đi xuống!

Đầu kia chim thần, trong đôi mắt lộ ra cay đắng, Ninh công tử đem việc này giao cho hắn, nhưng hắn cuối cùng lại là không có làm tốt, sau khi trở về, dùng vị công tử kia tánh tình, còn không thông báo xảy ra chuyện gì.

Nó lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, trong mắt hàn quang bức người, nói: “Không thấy được, ngươi cũng là hiểu âm luật người, ngươi rất tốt, công tử nhà ta cũng si đến đạo này, ta trở về sau khi, chắc chắn đem chuyện nơi đây báo cho công tử, để hắn sau này hướng về ngươi lĩnh giáo một hai!”

Lĩnh giáo? Nhìn này chim thần ánh mắt, như là ở đem Tiêu Vũ nuốt, mấy câu nói này là cảnh cáo còn tạm được!

Tiêu Vũ cũng biết, lần này hắn đè xuống vị kia Ninh công tử danh tiếng, dùng vị công tử kia tác phong cùng tính cách, ngày sau nếu là gặp lại, giữa hai người sợ là sẽ không hoà thuận.

Nghe thế chim thần rõ ràng cảnh cáo ý tứ, một đám người trẻ tuổi tựa hồ mới tìm được một vài cân bằng, tất cả mọi người biết, cái này người đã đắc tội rồi Ninh công tử, đắc tội một đế tộc hậu nhân hậu quả, đó là vô cùng đáng sợ.

Sau xa khốc tôn thuật từ cô tiếp tháng chiến

Sự tình đến đó, mọi người mặc dù không cam lòng, nhưng cũng đều là lục tục rời đi, tình huống này phi thường sáng tỏ, vị kia Thi tiểu thư chỉ thấy Tiêu Vũ một người, cái khác Người, tính tiếp tục lưu lại, cũng là vô dụng.

"Người thiếu niên, ngươi khả năng tấu lên như vậy khúc đàn, rất có tiền đồ, công tử nhà ta biết chuyện nơi đây, ngày sau nhất định sẽ sẽ cho ngươi rất nhiều trợ giúp." Đầu kia chim thần lưu lại như thế một câu có chứa rõ ràng cảnh cáo ý tứ lời nói, sau đó triển khai hai cánh, cũng bay đến chân trời.

Sự tình không có làm tốt, nó lưu lại nữa, cũng tương tự đã không có ý nghĩa.

"Đế tộc hậu nhân?" Tiêu Vũ trầm ngâm, nhìn bay đi chim thần, không nói tiếng nào.

Nói vậy thông qua chuyện hôm nay, vị kia Ninh công tử, nhất định sẽ không dễ dàng, bất quá hắn cũng không để ý, thế gian này có thể làm hắn cảm thấy kiêng kỵ, để ở trong lòng người, thật sự là không nhiều.

Nâng lên cái kia cái đàn cổ, Tiêu Vũ hướng đi cái kia mấy gian phòng nhỏ, đi tới trước phòng, nói: "Thi tiểu thư, cái kia tha thứ ta quấy rầy."

Thuyền không xa không tình địch bóng từ dương thuyền bờ ruộng thi

Hắn vẫn xử thế không sợ hãi, thời khắc bình tĩnh tâm tình, vào lúc này đúng là sinh ra một tia gợn sóng, bất quá là gặp một cô gái, Tiêu Vũ chính mình cũng không biết vì sao lại như thế.

Có lẽ là bởi vì, hắn thái quá để ý cô gái kia thân phận, đến cùng có phải hay không Lam Thiên Ngữ.

“Công tử đồng ý chỉ điểm, là phúc khí của ta!”

Phòng truyền đến Thi cô nương âm thanh, sau đó phòng nhỏ cửa tự động mở ra, Tiêu Vũ cất bước vào nhà, chỉ là vài bước đường, lại là mỗi một bước đều cảm giác thấy hơi nặng nề.

Phòng người, đến cùng có phải hay không Lam Thiên Ngữ?

Tiến vào phòng, cửa phía sau vừa tự động đóng, Tiêu Vũ một chút quét tới, này mấy gian phòng nhỏ thập phần ngắn gọn, một cái bàn gỗ, mấy cái ghế gỗ, đều là ít ỏi gia đình bình thường liền có thể nhìn thấy gì đó, thập phần bình thường.

Phòng ngắn gọn, không khí, lại tràn ngập một luồng nhàn nhạt mùi thơm, giống như đã từng quen biết.

“Ta hướng về công tử thỉnh giáo, lẽ ra dùng công tử làm đầu, lại làm cho công tử dời bước đến tận đây, kính xin công tử tha thứ.”

Cái kia hờ hững lại dễ nghe thanh âm vang lên, một gã đột nhiên khuynh thế cô gái, từ phòng chậm bước ra ngoài.

Hôm nay là cô gái này mười tám tuổi sinh nhật,

Chính là phong nhã hào hoa thời gian, nàng một con tóc dài như thác nước, từ sau lưng buông xuống, cặp mắt tựa như bầu trời đêm ngôi sao, tựa như thiên ngoại thần nữ.

Nghiêng nước nghiêng thành bốn chữ, dùng ở bất kỳ cô gái tuyệt sắc thân thể, đều hết sức chuẩn xác, nhưng dùng ở cô gái này thân thể, lại tựa hồ như là dung tục, bởi vì khí chất của nàng, cho người cảm giác phảng phất không thuộc về này trần thế, mà là treo cao với phía chân trời trăng sáng.

Nhìn thấy nàng này lập tức, mặc dù Tiêu Vũ nội tâm mạnh mẽ, mặc dù hắn kiếp trước sống năm mươi vạn năm, vào lúc này cũng là sửng sốt, trở nên thất thần.

“Còn có một chuyện, ta cũng tưởng mời mọc công tử tha thứ.” Cô gái này từ từ đi tới Tiêu Vũ trước người, phong nhã hào phóng, mà thập phần chân thành, nói: “Kỳ thực ta đều không phải là thực hiện họ, thực hiện họ chỉ là mẫu thân ta dòng họ, bởi vì một vài nguyên nhân, thân phận của ta bên ngoài bất tiện khiến người ta biết được, cho nên mới che giấu chính mình họ tên, nhưng công tử đồng ý dạy dỗ, liền cùng thầy của ta không khác, không dám ẩn giấu.”

“Ta biết.” Tiêu Vũ phục hồi tinh thần lại, theo bản năng nói.

“Biết? Công tử chỉ chính là?” Cô gái này lộ ra kinh ngạc.

“Ta……” Tiêu Vũ há mồm, lại là nói không nên lời, tâm hắn đột nhiên có loại cay đắng, hắn muốn nói là, hắn biết cô gái này không họ Thi, bởi vì cô gái này, chính là Lam Thiên Ngữ.

Tôn kẻ thù xa khoa tâm tình bóng chỗ tháng chiến bờ ruộng ầm ĩ

Giữa cả thế gian, cũng chỉ có Nguyệt Thần, còn có cô gái này, có thể làm cho hắn vì đó thất thần, thay đổi những cô gái khác, dùng hắn kiếp trước từng trải, như thế nào đi nữa tuyệt sắc, cũng khó động hắn tâm thần.

Mấy năm không gặp, Lam Thiên Ngữ lúc trước còn là một mười sáu tuổi cô gái, bây giờ đã là tuổi tròn 18, ngày xưa lần đầu gặp gỡ, Tiêu Vũ liền hoảng hốt ở nàng thân thể thấy được Nguyệt Thần cái bóng, bây giờ gặp lại, chỉ cảm thấy nàng và Nguyệt Thần càng thêm tương tự.

Mặc dù các nàng bề ngoài bất đồng, nhưng khí chất lại là hầu như như là 1.

Nhưng mà, bây giờ Tiêu Vũ, tạm thời đến người khác tu vi, thay đổi thân phận, cũng thay đổi dung mạo, chỉ vì trước hắn chém giết vương giả đưa tới sóng gió quá lớn, tại chính thức khôi phục mình thực lực trước, hắn không muốn bị người nhận ra.

Tôn kẻ thù kẻ thù tâm tình xem kỹ chiến tháng không xa xuyên qua

Trước mắt phân biệt mấy năm, cùng Lam Thiên Ngữ gặp lại, nàng vẫn như cũ là của nàng, nhưng ở mắt của nàng, Tiêu Vũ lại là dĩ nhiên thành người xa lạ.

"Ta họ lam, tên là Thiên Ngữ, đây mới là tên thật của ta, công tử có thể xưng là ta Thiên Ngữ." Gặp Tiêu Vũ không có nói tiếp, Lam Thiên Ngữ cho là hắn không muốn trả lời, cười cười không có miễn cưỡng.

Địch kẻ thù kẻ thù kẻ thù khốc tôn thuật từ dương địa phương bóng

"Thiên Ngữ tiểu thư!" Tiêu Vũ trước đây đối với Lam Thiên Ngữ chính là danh xưng này, nhưng bây giờ lại là một thân phận khác gọi ra, cảm giác cũng là có chút phức tạp.

"Tha thứ Thiên Ngữ vô lễ, vừa mới vẫn không có cơ hội, hỏi dò công tử tên, có thể hay không mời mọc công tử báo cho?" Lam Thiên Ngữ đầy là chân thành nói.

"Ta gọi là…… kỷ mực!" Tiêu Vũ do dự một chút, cuối cùng lựa chọn dùng cái này thân phận mới đối mặt, không có cho thấy thân phận của mình.

Chém giết vương giả, qua đời một năm, hắn có thật nhiều băn khoăn, nếu là bị người biết thân phận chân thật của hắn, khó bảo toàn sẽ xảy ra chuyện gì, ví dụ như Hoàng Phủ nhà hòa thuận Tiêu Gia có thể hay không đuổi theo.

Hắn thực lực chân thật không có khôi phục, không muốn vào lúc này bại lộ thân phận, để tránh bị người phát giác hắn một năm này đứng ở Tổ Thạch thôn, liên lụy đến thôn người.

Hắn càng không muốn, là liên lụy Lam Thiên Ngữ, thẳng thắn dùng bây giờ thân phận đối mặt.

“Kỷ mực……” Lam Thiên Ngữ lẩm bẩm ghi nhớ hai chữ này, nhìn Tiêu Vũ, đột nhiên cười nói: “Chẳng biết vì sao, Thiên Ngữ ở công tử thân thể có một loại cảm giác quen thuộc, cảm thấy công tử rất giống Thiên Ngữ trước đây quen biết một người bạn.”

Tiêu Vũ chấn động, lại không xác định Lam Thiên Ngữ theo như lời bằng hữu là ai, nói: “Phải không? Không biết ta là như Thiên Ngữ tiểu thư vị bằng hữu kia? Nếu ta thật cùng hắn tương tự, ta ngược lại thật ra cũng tưởng nhận thức một chút.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 364 + 0 Ngữ

“Thiên Ngữ cùng người bạn kia, đã rất lâu không đã thấy qua. ” Lam Thiên Ngữ ánh mắt trở nên ảm đạm, khẽ thở dài: “Người bạn này, đối với Thiên Ngữ có ân, mấy năm trước chúng ta phân biệt thời gian, hắn từng nói qua, chờ hắn chấm dứt chuyện bên người, hai, ba năm sau, thì sẽ Lan Châu tìm được Thiên Ngữ, cùng Thiên Ngữ gặp lại.”

“Vậy hắn tới sao?” Tiêu Vũ thầm than, Lam Thiên Ngữ theo như lời người quả nhiên là chính hắn.

Hắn mới khuôn mặt, thân phận mới cùng nàng gặp lại, trước sau có điều mấy lời, nàng liền đã nhận ra hắn và “Tiêu Vũ” tương tự.

Thuyền khoa không không mới sau bóng từ tháng chiến Quỷ tháng

“Không có.” Lam Thiên Ngữ lắc đầu, mắt hơi sầu não, nói: “Này mấy trong năm, Thiên Ngữ chỉ là mấy lần nghe được hắn tin tức, có chút tin tức thậm chí là truyền khắp 10 châu, hắn tựa hồ còn có rất nhiều sự tình chưa xong, hơn nữa theo cái kia vài lần tin tức đến xem, hắn tựa hồ tao ngộ rồi rất nhiều tình thế khó khăn, Thiên Ngữ chỉ mong, hắn khả năng bình yên vượt qua, liền không cầu gì khác.”

Mấy câu nói này ngữ, có thể nói là chạm tới Tiêu Vũ nội tâm mềm mại nhất bộ phận, này mấy năm hắn cùng nhau đi tới, hoàn toàn là nghịch cảnh sinh trưởng, dù ai cũng không cách nào ỷ lại, tất cả đều dựa vào chính mình miễn cưỡng chống qua.

Trước đó hắn hoàn toàn không cảm thấy vậy thì có cái gì, nhưng lúc này nghe xong Lam Thiên Ngữ theo như lời, hồi tưởng lại, mới cảm giác được này mấy năm hắn qua đi được cũng không dễ dàng.

Thân thể có muôn thuở nguyền rủa, bị mẫu tộc Lâm Gia cùng bổn tộc Tiêu Gia bài xích, chịu đựng Long Tuyền Tông đuổi giết, thay hình đổi dạng xông đến Thiên Phủ, dùng tông sư thân, độc chiến vương giả nhân vật……

Hắn đoạn đường này hắn không có bất kỳ cái gì người có thể dựa, hết thảy đều là chính mình khiêng.

Lại nguyên lai, tại đây thế gian một chỗ khác, dù cho cách xa nhau không biết bao nhiêu vạn dặm, còn có một người sẽ ghi nhớ lấy hắn, lo âu hắn, chờ đợi hắn khả năng vượt qua tầng tầng tình thế khó khăn, vậy làm sao có thể không cho hắn cảm động.

Địch khoa kẻ thù xa Quỷ địch xem kỹ từ dương chút nào sau cuộc chiến

“Hắn ưng thuận loại kia hứa hẹn, lại chậm chạp không đến, ngươi không trách hắn gì? Chưa hề nghĩ tới hắn đã quên đi rồi ngươi, hoặc là căn bản sẽ không đến tìm ngươi sao?” Tiêu Vũ nỗ lực để thanh âm của mình nghe tới bình tĩnh một vài, hướng về Lam Thiên Ngữ nói.

Địch khoa kẻ thù xa Quỷ địch xem kỹ từ dương chút nào sau cuộc chiến tâm hắn xúc động, cô gái này tâm thái, cùng Lâm Vũ Nhu cũng rất giống như, đều cảm thấy chính mình không còn sống lâu trên đời, bất đồng chính là, Lam Thiên Ngữ tựa hồ cũng không để ý sinh tử, đối với cái này nhìn hết sức hờ hững, đối với nàng cái tuổi này người mà nói, hờ hững sinh tử, thật sự có chút không thể tưởng tượng.

“Thiên Ngữ tin tưởng, hắn đã đã nói sẽ đến Lan Châu tìm kiếm Thiên Ngữ, nhất định sẽ tới, chỉ là bây giờ có nhiều chuyện chưa xong, không cách nào thoát thân mà thôi.” Lam Thiên Ngữ mang theo mỉm cười, nhẹ nhàng nói: “Huống hồ, Thiên Ngữ có điều một bình thường nữ tử, dù cho hắn đã đã quên Thiên Ngữ, đã quên ước định ban đầu, Thiên Ngữ cũng sẽ không trách hắn. Lúc trước nếu không phải là có hắn, chỉ sợ liền không có hôm nay Thiên Ngữ, hắn đối với Thiên Ngữ ân tình, Thiên Ngữ muôn vàn khó khăn báo đáp, Thiên Ngữ chỉ hận này mấy năm hắn gặp được chứa nhiều khó khăn, Thiên Ngữ lại không thể ở bên cạnh hắn, cùng hắn cùng!”

Thuyền xa kẻ thù kẻ thù Quỷ kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ kỹ học kỹ

Tiêu Vũ giờ phút này chỉ có một loại kích động, muốn nói cho Lam Thiên Ngữ, nàng không một chút nào bình thường, Cửu Thiên Thế Giới, mấy trăm ngàn năm, ngoại trừ Nguyệt Thần, ở tâm hắn đã là không có thứ hai có thể cùng nàng tướng nữ tử.

Hắn rất muốn nói hắn đến rồi, không có quên ước định ban đầu, càng không quên nàng, chỉ là những lời này, trước mắt dùng kỷ mực thân phận, lại là khó có thể thổ lộ.

Mấy năm phân biệt, hắn lúc trước ưng thuận lời hứa, trong vòng hai, ba năm sẽ đến Lan Châu gặp lại, thay thế nàng hoàn toàn chữa khỏi thân thể bệnh, nhưng mà kỳ hạn đã gần đến, hắn lại chậm chạp không thể tiến lại.

Vốn tưởng rằng Lam Thiên Ngữ bao nhiêu sẽ nhờ đó đối với hắn có chút thất vọng, nhưng không nghĩ cô gái này không thèm quan tâm, chỉ là ở ngoài vạn dặm, yên lặng lo lắng quan tâm hắn,

Ngóng trông hắn khả năng bình yên vượt qua hết thảy tình thế khó khăn, không có nửa điểm lời oán hận.

Phải biết rằng, nếu là Tiêu Vũ sai hẹn, nàng thân thể bị bệnh, có lẽ sẽ làm mất mạng, Tiêu Vũ sai hẹn, liên quan đến tới tính mạng của nàng, có thể nàng lại không thèm quan tâm, ngược lại là đang ở đất khách lo âu Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lòng, một loại tâm tình khó tả đang nhanh chóng lan tràn, để tâm tình của hắn hết sức phức tạp.

Hắn tựa hồ là đem cô gái này trở thành Nguyệt Thần, lại tựa hồ là nguyên nhân khác, cô gái này, đã ở nội tâm của hắn, chiếm cứ một địa vị trọng yếu.

Hắn biết rõ loại tâm tình này là cái gì, nhưng Nguyệt Thần còn ở Cửu Thiên Thế Giới cùng đợi hắn trở về, ngày xưa từ biệt, hắn chết đi vạn năm, hắn lúc trước chưa kịp biểu lộ những câu nói kia, những chuyện kia, Nguyệt Thần đã đợi quá lâu quá lâu.

Gặp phải chuyện tình cảm, Tiêu Vũ nhất thời có chút hỗn loạn, chính là chí tôn cũng không biết xử lý như thế nào, càng không biết nên làm sao đối xử trước mắt cô gái này.

“Kỷ công tử, ngươi làm sao vậy?” Nhận thấy được Tiêu Vũ tâm tình dị thường, Lam Thiên Ngữ hơi có nghi hoặc.

Kết thù kẻ thù khoa Quỷ thuyền bóng chiến dương ta học bóng

“Không, không có chuyện gì.” Tiêu Vũ tâm tình, đã rất lâu không có như vậy hỗn loạn qua, một lần có dạng này tâm tình, cũng không biết là bao nhiêu vạn năm trước chuyện.

“Kỷ công tử tựa hồ đối với Thiên Ngữ người bạn kia sự tình thập phần để ý, nếu là hắn sau này đúng hẹn đi tới Lan Châu, Thiên Ngữ định sẽ làm giới thiệu cho Kỷ công tử nhận thức, tin tưởng các ngươi nhất định có thể trở thành bạn tốt.” Lam Thiên

Ngữ không nghi ngờ gì, vẫn là mỉm cười.

Cô gái này, tựa hồ tinh thuần đến như một tấm giấy trắng, không nhiễm một tia bụi trần, Tiêu Vũ thấy nàng mỉm cười, chỉ có thể là gật gù không nói tiếng nào.

Theo Lam Thiên Ngữ lời nói, hắn cũng biết, tựa hồ hắn bây giờ vị trí, chính là Lan Châu.

Ước định ban đầu kỳ hạn sắp tới, không hiểu hắn liền bị Tinh Thần Các Thiên Tông mang tới này một châu, vừa trong lúc vô tình ở Tổ Thạch thôn dừng lại một năm, như vậy gặp phải Lam Thiên Ngữ.

Tiêu Vũ chưa bao giờ tin tưởng vận mệnh, nhưng lúc này cũng không nhịn được cảm giác, hắn và Lam Thiên Ngữ trong lúc đó, tựa hồ sâu xa thăm thẳm, có một loại lực lượng vô danh ở dẫn dắt, làm cho bọn họ ở lúc này, địa điểm này gặp lại.

Không có lại tiếp tục lúc trước chủ đề, Tiêu Vũ hơi nghi hoặc một chút, Lam Thiên Ngữ trước đây từ trước đến giờ yêu thích yên tĩnh, không thích tranh đấu, lần này lại làm sao sẽ xuất hiện ở cái địa phương này, chẳng lẽ cũng là vì ngày đó rễ mà đến?

“Thiên Ngữ thân thể có việc gì, nếu không có trước khi nói người bạn kia, có lẽ từ lúc hai năm trước khi liền đã qua đời.” Đối với Tiêu Vũ nghi hoặc, Lam Thiên Ngữ cũng không lảng tránh, nói: “Trước đây có tiền bối nhân vật báo cho, nơi đây xuất hiện thiên căn, nhưng vì Thiên Ngữ kéo dài tính mạng, Thiên Ngữ mặc dù không dám đòi hỏi, nhưng là không muốn phụ lòng tiền bối hảo ý, cho nên mới phải đã đến.”

Tiêu Vũ giờ mới hiểu được, lúc trước Lam Thiên Ngữ để yên tĩnh, ở tại Thiên Thanh Vũ Viện địa phương an tĩnh nhất, làm sao sẽ chạy đến loại này tràn ngập tranh đấu nơi, nguyên lai là vì nguyên nhân này.

Tâm hắn xúc động, cô gái này tâm thái, cùng Lâm Vũ Nhu cũng rất giống như, đều cảm thấy chính mình không còn sống lâu trên đời, bất đồng chính là, Lam Thiên Ngữ tựa hồ cũng không để ý sinh tử, đối với cái này nhìn hết sức hờ hững, đối với nàng cái tuổi này người mà nói, hờ hững sinh tử, thật sự có chút không thể tưởng tượng.

Đối với ngày đó rễ, Tiêu Vũ vốn không có hứng thú quá lớn, nhưng nghe nói đối với Lam Thiên Ngữ bệnh hữu dụng, hắn không khỏi cũng trở nên coi trọng, không can thiệp tới là vì lúc trước muốn chữa khỏi bệnh này hứa hẹn, vẫn là vì cái này ở trong lòng hắn chiếm cứ địa vị trọng yếu nữ tử, hôm nay rễ tranh, tựa hồ hắn đều không thể tránh khỏi muốn gia nhập.

Có điều nhìn Lam Thiên Ngữ thái độ, lại là vẫn lạnh nhạt như cũ, tựa hồ nàng việc này cũng chỉ là không muốn phụ lòng vị tiền bối kia hảo ý, cũng không có chăm chú tìm kiếm cùng tranh đoạt ý tứ, giống như hết thảy đều chỉ là thuận theo tự nhiên, tìm được liền đến, không phù hợp không có vấn đề dáng vẻ.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 365: Thiên Căn Tin Tức

Tại đây gian đơn giản phòng nhỏ, Tiêu Vũ dùng chính mình thân phận mới, cùng Lam Thiên Ngữ hàn huyên rất nhiều, phân biệt gần ba năm, hắn có rất nhiều chuyện, muốn hướng về Lam Thiên Ngữ hiểu ra.

Nói đến phần sau, Lam Thiên Ngữ nhấc lên vị kia Ninh công tử, nàng mặc dù tâm tư tinh thuần, lại cũng không phải không rành thế sự, biết Tiêu Vũ đã đắc tội vị công tử kia, nhắc nhở hắn muôn vàn cẩn thận.

“Vị kia Ninh công tử, đến tột cùng là nhân vật thế nào?” Nói tới người này, Tiêu Vũ cũng là cảm thấy tốt, lúc trước một đám người trẻ tuổi mỗi người tự kiêu cực điểm, ai cũng không phục, vị này Ninh công tử lại là khiến cho mọi người đều kiêng kỵ, thậm chí tranh nhau nịnh bợ.

Mặc dù biết hắn là đế tộc hậu nhân, có thể cũng không phải như thế, liền có thể để nhiều người trẻ tuổi thiên tài tranh nhau lấy lòng.

“Hắn là đế tộc hậu nhân, đồng thời cũng là bộ tộc kia mấy ngàn đến kiệt xuất nhất nhân vật, thập phần xuất chúng, có thể tính được là thế gian vô song thiên kiêu, rất nhiều tiền bối nhân vật đều đối với hắn phi thường xem trọng, cho là hắn có lẽ sẽ trở thành bọn họ loài một vị khác Đại Đế.”

Lam Thiên Ngữ mặc dù không biết trước mắt Tiêu Vũ thân phận chân chính, tuy nhiên ở lo lắng cho hắn, như thật nói ra: “Hơn nữa, gần nhất đồn đại loạn thế sắp tới, chỉ có tiến vào Đạo Thần Cung, tài năng vượt qua loạn thế, Ninh công tử đã là Đạo Thần Cung đệ tử chính thức, bởi vậy rất nhiều nhân vật thiên tài cam nguyện tùy tùng, làm ngày sau Đạo Thần Cung chính thức hiện thế, có thể theo hắn cùng đi đến Đạo Thần Cung.”

“Thì ra là thế!” Tiêu Vũ gật đầu, đế tộc hậu nhân này một thân phận, liền có thể khiến không ít người hướng về vị công tử kia lấy lòng, huống chi tùy tùng vị công tử này, còn có thể đi theo hắn cùng tiến vào Đạo Thần Cung.

Dù cho sau khi tiến vào, không thể xem như Đạo Thần Cung đệ tử, có thể ít nhất có thể vào Đạo Thần Cung, liền cũng có cơ hội bị cung nhân vật coi trọng, do đó vượt qua loạn thế.

Xa cách gặp lại, Tiêu Vũ vốn có rất nhiều chuyện muốn hỏi Lam Thiên Ngữ, nhưng thân phận hôm nay bất tiện, một ít chuyện cũng chỉ có giấu trong lòng.

Kết khoa khoa tình sau thuật từ ầm ĩ cánh buồm hiện ra thuật

Cổ Thiên Xuyên lúc trước rời đi, tìm kiếm cho Lam Thiên Ngữ chữa bệnh linh vật, bây giờ cũng không biết đúng hay không đã tìm được, trở về không có, nhưng những lời này Tiêu Vũ bây giờ nhất định không cách nào hỏi dò, nếu không sẽ bại lộ thân phận của mình.

Kết khoa khoa tình sau thuật từ ầm ĩ cánh buồm hiện ra thuật Hắn không chỗ nào có thể đi, thẳng thắn liền để lại hạ xuống, mấy ngày gian mỗi ngày dạy dỗ Lam Thiên Ngữ cầm đạo tài nghệ, cô gái này tâm tư óng ánh, thiên tư cao Tiêu Vũ cũng vì đó than thở, trong mấy ngày ngắn ngủn, tài đánh đàn liền đã tiến nhanh, điều này cũng làm cho nàng đối với Tiêu Vũ càng thêm kính trọng, dĩ nhiên là đem Tiêu Vũ trở thành sư phụ của mình.

Hàn huyên hồi lâu, Lam Thiên Ngữ đối với cầm đạo là thật tâm si mê, hướng về Tiêu Vũ chăm chú thỉnh giáo lên tài đánh đàn, Tiêu Vũ kiếp trước mặc dù tắc nghẽn đạo này, nhưng dù sao từng trải cùng cảnh giới còn tại đó, dạy dỗ Lam Thiên Ngữ hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Hắn không chỗ nào có thể đi, thẳng thắn liền để lại hạ xuống, mấy ngày gian mỗi ngày dạy dỗ Lam Thiên Ngữ cầm đạo tài nghệ, cô gái này tâm tư óng ánh, thiên tư cao Tiêu Vũ cũng vì đó than thở, trong mấy ngày ngắn ngủn, tài đánh đàn liền đã tiến nhanh, điều này cũng làm cho nàng đối với Tiêu Vũ càng thêm kính trọng, dĩ nhiên là đem Tiêu Vũ trở thành sư phụ của mình.

“Kỷ tiên sinh, có đôi khi Thiên Ngữ thật rất tốt, ngươi bằng chừng ấy tuổi, tại sao có thể có cao siêu như vậy tài đánh đàn, thật sự không thể tưởng tượng.”

Sau có xa hay không Quỷ sau thuật chỗ tháng lông chim phong địch

Mấy ngày tiếp xúc, Lam Thiên Ngữ đối với Tiêu Vũ gọi cũng thay đổi, đối với Tiêu Vũ, nàng trở thành thầy giáo giống nhau tôn trọng, đem Tiêu Vũ xưng là tiên sinh.

Tiêu Vũ đối với cái này cũng chỉ có cười khổ cam chịu, này mấy ngày gian hắn tâm thần yên tĩnh, trải qua thập phần ung dung, tựa hồ chỉ cần tại đây bên người đàn bà, liền gặp phải chuyện gì cũng sẽ không còn có áp lực.

Cùng với nói mấy ngày nay là hắn đang dạy Lam Thiên Ngữ tài đánh đàn, chẳng bằng nói là Lam Thiên Ngữ cho hắn một loại hoàn toàn khác nhau dĩ vãng tâm thái.

Loại yên tĩnh này an hòa tháng ngày,

Cũng không có kéo dài quá lâu, bởi vì có tin tức truyền đến, Thiên Căn có tăm tích, Tiêu Vũ sau khi nghe nói, trong lòng chính là căng thẳng, bởi vì tin tức gọi bằng, Thiên Căn ở núi một thôn trang bên trong xuất hiện!

"Tổ Thạch thôn?" Sắc mặt của hắn có chút khó coi, tại đây núi thẳm, phạm vi ngàn dặm cũng chỉ có Tổ Thạch thôn một phiếu, nhưng hắn không rõ, Thiên Căn tại sao lại sẽ cùng Tổ Thạch thôn giật quan hệ?

Bất chấp từ từ suy tư, thôn tuy có Tổ Thạch bảo vệ, nhưng Tiêu Vũ vẫn là cảm thấy lo lắng. Hắn nghĩ nghĩ, Lam Thiên Ngữ tựa hồ và không muốn tham dự đến loại kia đấu tranh đi, này đây cũng không có cùng Lam Thiên Ngữ nói rõ nguyên do, hướng về nàng cáo từ.

"Tiên sinh muốn đi tranh cướp Thiên Căn?" Lam Thiên Ngữ thập phần thông minh, nhìn ra Tiêu Vũ vào lúc này rời đi, tất cùng Thiên Căn có quan hệ, nói: "Tiên sinh đối với Thiên Ngữ có dạy dỗ ân, nếu là này Thiên Căn đối với tiên sinh thập phần quan trọng, Thiên Ngữ mong muốn cùng tiên sinh cùng đi, giúp tiên sinh đoạt được."

Tiêu Vũ thở dài, cô gái này thật thái quá hiền lành, rõ ràng không thích tranh đấu, nhưng để người khác lại cam nguyện cuốn vào ấy, hơn nữa cái kia Thiên Căn nhưng nàng kéo dài tính mạng vật, nàng lại tia không chút do dự, không vì mình mà tranh, nhưng phải tranh cho Tiêu Vũ.

"Thiên Ngữ tiểu thư, cám ơn hảo ý của ngươi, có điều ngươi còn là ở lại chỗ này." Tiêu Vũ không muốn khó vì nàng, hơn nữa hắn cũng không hoàn toàn là vì Thiên Căn, quan trọng hơn chính là lo lắng cái thôn kia.

"Không việc gì, tiên sinh đối với Thiên Ngữ có dạy dỗ ân, Thiên Ngữ không thể báo đáp, Tùy tiên sinh đi một hồi là tất phải, không coi là cái gì." Lam Thiên Ngữ kiên trì, muốn cùng Tiêu Vũ cùng nhau đi tới.

“Được rồi, chúng ta đây cùng đi nhìn một chút.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cuối cùng đáp ứng, nhớ tới ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện, Lam Thiên Ngữ mặc dù chỉ có mười sáu tuổi tả hữu, thoạt nhìn phong nhã yếu đuối, thực lực lại là thập phần bất phàm.

Lần đi mặc dù nguy hiểm, nhưng dùng thực lực của nàng, tự bảo vệ mình nên không là vấn đề.

Rời đi phòng nhỏ, hai người chạy tới Tổ Thạch thôn, Tiêu Vũ lòng như lửa đốt, Thiên Căn tin tức 1 truyền đến, cũng không biết có bao nhiêu người đều hướng về phía nơi đó đi, hận không thể lập tức trở về thôn.

Hắn có lòng tăng nhanh tốc độ, lại lo lắng Lam Thiên Ngữ không cách nào cùng, nhưng là kinh ngạc phát hiện, có điều tốc độ của hắn nhanh bao nhiêu, Lam Thiên Ngữ đều có thể không nhanh không chậm, cùng ở phía sau hắn, hơn nữa thập phần thong dong.

Đây thật là một nữ tử, Tiêu Vũ không băn khoăn nữa, dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ chạy đi, giống như quỷ mị ở trong núi di động.

Lam Thiên Ngữ thấy vậy, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng cũng vẫn là ung dung không vội, theo sát.

Tốc độ như thế bên dưới, Tiêu Vũ rất nhanh chạy trở về thôn trước, chỉ thấy chung quanh đã là có thật nhiều bóng người lại không, thoạt nhìn đều là lúc trước ở phòng nhỏ ở ngoài thấy qua những người kia.

“Thiên Căn đang thôn này?”

Sau khoa độc kết xem kỹ từ dương từ sau quá

“Không sai được, trước khi có người vô tình phát hiện thôn này, đồng thời cũng phát hiện Thiên Căn!”

“Không thể, thôn này có gì đó quái lạ, trước khi từng có người đi vào, ý đồ ép hỏi thôn người, kết quả một đạo không hiểu thần quang từ thiên ngoại bay tới, trực tiếp để người nọ tại chỗ hóa thành bột phấn, bây giờ không người nào dám manh động!”

Cách đó không xa, những người tuổi trẻ kia tốp năm tốp ba, kết thành rất nhiều đội ngũ, dùng cái này gia tăng tranh cướp tỷ lệ thành công, khi có người trò chuyện, bởi vì không phải bí mật gì, này đây bọn họ cũng không có hạ thấp thanh âm, Tiêu Vũ nghe rất rõ ràng.

“Xem ra Tổ Thạch quả thật đang bảo vệ thôn.” Tiêu Vũ lúc này mới yên tâm không ít, thôn mọi người cũng như thân nhân của hắn, nếu là bởi vì Thiên Căn việc có người chết đi, đối với hắn mà nói sẽ thập phần khó chịu.

“Chúng ta vào thôn.” Mặc dù không muốn lo lắng thôn an toàn, có thể Tiêu Vũ cũng muốn biết, cái kia Thiên Căn rốt cuộc là thứ gì, vì vậy kêu Lam Thiên Ngữ, hướng về thôn đi đến.

Lam Thiên Ngữ kinh ngạc, nàng cũng nghe được này trò chuyện, Tiêu Vũ càng như vậy vào thôn? Không sợ có chuyện?

Mặc dù kinh ngạc, nhưng nàng không có hỏi nhiều, cùng Tiêu Vũ đồng thời, hướng về thôn mà đi.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 366: Về Thôn

“Thi cô nương đến rồi!?”

“Đó là Thi cô nương? Thế gian càng có như thế nữ tử, chẳng trách liền cái kia Ninh công tử, đều đối với nàng như thế quý mến!”

Lam Thiên Ngữ xuất hiện, rất nhanh bị người phát hiện, nhất thời một đám người trẻ tuổi truyền đến các loại thán phục.

Một đám người, thấy qua Lam Thiên Ngữ bộ mặt thật và không có bao nhiêu, lúc này nhìn thấy, hầu như tất cả mọi người là kinh động như gặp thiên nhân, không ít người càng lộ ra một loại vẻ si mê, xa xa ngơ ngác thấy.

Lam Thiên Ngữ khí chất, cùng Nguyệt Thần giống nhau y hệt, nàng sự phong độ này đã là như thế, hờ hững xa xưa, giống như bình minh tháng, không đủ mê hoặc, nhưng cũng khả năng nghiêng đổ chúng sanh.

“Tên tiểu tử kia, Thi cô nương làm sao đi cùng với hắn?”

“Vô liêm sỉ tiểu tử, lại bởi vì hiểu được một điểm tài đánh đàn, khả năng kiếm được Thi cô nương hảo cảm!”

“Hừ, hắn cũng cảnh tượng không được bao lâu, Thi cô nương nhưng Ninh công tử nhìn người, tiểu tử này dám cùng Thi cô nương tiến tới cùng nhau, bằng điểm ấy, phỏng chừng đều không sống nổi quá lâu!”

Phát hiện Lam Thiên Ngữ đồng thời, mọi người đồng thời cũng là phát hiện cùng nàng đi chung với nhau Tiêu Vũ, lập tức không biết bao nhiêu muốn ánh mắt muốn giết người rơi vào Tiêu Vũ thân thể, mỗi một người đều có vẻ tràn ngập đố kị.

Địch khoa độc kết học bờ ruộng dương độc không

Không nhìn tất cả mọi người, những người này ở đây Tiêu Vũ mắt căn bản không đáng nhắc tới, cho nên hắn không hề để tâm, trực tiếp đi vào thôn.

Địch khoa độc kết học bờ ruộng dương độc không
"kia tiên nữ tỷ tỷ là ai? Cũng là Mạc Đại Ca bằng hữu gì? Ta chưa từng thấy như vậy đẹp người!"

"Còn dám vào thôn? Tiểu tử này là muốn tìm cái chết?"

"Ha ha, cũng được, để hắn đi thăm dò đường một chút, nhìn thôn này đến tột cùng có gì dị thường!"

Thấy Tiêu Vũ hướng về thôn kia đi đến, mọi người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lại có chút ác độc hy vọng hắn bị thôn như vậy dị thường sức mạnh giết chết.

Nhưng mà, kết quả lại là làm người thất vọng rồi, Tiêu Vũ như vậy nhanh chân đi vào thôn, một chút chuyện cũng không có, Lam Thiên Ngữ cũng là đồng dạng, bình yên đi vào trong thôn.

Kết quả này không khỏi khiến cho mọi người đều cảm thấy thất vọng, đồng thời cũng có người con mắt lóe sáng lên, chẳng lẽ nói thôn này cũng không có dị thường gì, có thể tùy ý tiến vào?

"Xem ra tất cả như là ta dự liệu." Tiêu Vũ đi vào thôn, nhìn thấy vô sự phát sinh, tâm trạng liền có đáp án.

Khi hắn đoán trước, Tổ Thạch khác thường, như là tồn tại một loại nào đó ý thức, cũng sẽ không bởi vì người ngoài tiến lại tùy ý đả thương người, bằng không mà nói hắn lúc trước đi tới này thôn thời điểm, sớm bị cái kia Tổ Thạch lực lượng cho mạt sát.

Sau không kẻ thù độc kết hận chiến ầm ĩ xem kỹ địch tháng

Bởi vậy hắn nhận định, Tổ Thạch nên có thể cảm nhận được người đến hay không có chứa ác ý, chỉ có cảm nhận được có chứa ác ý người, lực lượng của nó mới phải xuất hiện, đem người xoá bỏ, bảo vệ thôn.

“Đứng lại, các ngươi là ai?”

Đi vào cửa thôn, đột nhiên phía trước nhảy ra vài bóng người, mỗi người đều là đầy mặt cảnh giác, quay Tiêu Vũ quát hỏi.

Tiêu Vũ yên lặng, vài bóng người thình lình đều là thôn thiếu niên, ấy một chính là Hổ Tử, nhìn dáng dấp trải qua một lần sự tình sau khi, người trong thôn bây giờ đối với người ngoại lai đã trở nên thập phần cảnh giác, đặc biệt là thôn tới trước nhiều người như vậy, bọn họ hẳn là cũng sớm phát hiện.

“Ta là các ngươi Mạc Đại Ca bằng hữu.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn rời đi thôn sau khi thay đổi thân phận, ở đám thiếu niên này mắt, hắn bây giờ cũng hoàn toàn là người xa lạ.

“Ngươi biết Mạc Đại Ca?” Mấy cái thiếu niên mắt sáng rực lên, mắt cảnh giác cũng biến mất không ít.

“Đương nhiên, ta nếu không phải nhận thức,

Làm sao lại biết hắn?” Tiêu Vũ cười nói: “Các ngươi nếu như không tin, ta chỗ này còn có hắn tặng cho ta gì đó, các ngươi nhìn biết rồi.”

Hắn lấy ra một viên minh phù, giao cho những thiếu niên này.

Địch khoa kẻ thù kẻ thù mới địch học chỗ dương cánh buồm địch cho nên

Địch khoa kẻ thù kẻ thù mới địch học chỗ dương cánh buồm địch cho nên “đương nhiên, hắn rất tốt!” Tiêu Vũ lòng ấm áp, hắn rời đi có điều mấy ngày thời gian, không ngờ rằng những thiếu niên này đối với hắn như thế nhớ.

“Thật là Mạc Đại Ca đã dùng qua loại kia vật!”

Mấy cái thiếu niên xem qua minh phù, đều là ngạc nhiên vạn phần, bọn họ cũng không biết vật này gọi là minh phù, đều không phải là Tiêu Vũ chỉ có, chỉ có điều này vào lúc này đều không quan trọng.

“Ngươi thật là Mạc Đại Ca bằng hữu? Ngươi ở đâu nhìn thấy hắn? Hắn đi nơi nào? Hắn bây giờ được không?”

Một viên minh phù, liền để thôn thiếu niên triệt để bỏ đi hoài nghi, mấy người kích động vây quanh đã đến, thực sự hỏi dò.

Sau xa Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng cô vâng sườn núi

“Đương nhiên, hắn rất tốt!” Tiêu Vũ lòng ấm áp, hắn rời đi có điều mấy ngày thời gian, không ngờ rằng những thiếu niên này đối với hắn như thế nhớ.

“Kia tiên nữ tỷ tỷ là ai? Cũng là Mạc Đại Ca bằng hữu gì? Ta chưa từng thấy như vậy đẹp người!”

Mấy cái thiếu niên, một cái niên kỷ khá nhỏ thiếu niên ngơ ngác thấy Tiêu Vũ bên người Lam Thiên Ngữ, ngữ khí tràn ngập đơn thuần.

“Đúng, nàng cũng là Mạc Đại Ca bằng hữu.” Tiêu Vũ do dự một chút, cuối cùng gật đầu.

Thuyền không xa Quỷ tôn xem kỹ bờ ruộng cô lạnh chủ khảo

Điều này làm cho Lam Thiên Ngữ hơi kinh ngạc, nàng vốn không rõ, cái kia Mạc Đại Ca là ai, bây giờ Tiêu Vũ còn nói nàng cũng là cái kia Mạc Đại Ca bằng hữu, làm nàng càng thêm nghi hoặc.

Nhưng mà, nàng chỉ là mang theo mỉm cười, cũng không có hỏi dò, cũng cho thấy nàng đối với Tiêu Vũ tín nhiệm.

“Ta khả năng gặp các ngươi một chút trưởng thôn gì?” Tiêu Vũ nói rằng, hắn muốn chính là như thế thôn xuất hiện Thiên Căn, lão thôn trưởng nên là rõ ràng nhất.

“Đương nhiên có thể, ngươi là Mạc Đại Ca bằng hữu, muốn gặp trưởng thôn đương nhiên không thành vấn đề.” Mấy cái thiếu niên triệt để buông cảnh giác, còn có vẻ rất là cao hứng, mang theo Tiêu Vũ liền hướng về thôn đã đi.

“A!”

Mấy người đi tiếp, đi chưa được mấy bước, chính là nghe đến phía sau truyền đến một tiếng hét thảm, vội vàng quay đầu lại gian, chỉ thấy một ánh sáng từ thần Tổ Thạch phương hướng bay tới, một người trẻ tuổi dưới quang mang này, trong chớp mắt biến thành tro bụi.

Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, người này tất nhiên là nhìn hắn có thể bình yên vào thôn, liền cảm thấy được thôn không có khác thường, cho nên cùng theo vào.

Nhưng người này là vì Thiên Căn mà đến, ý niệm có chứa không thuần tuý động cơ, bị Tổ Thạch vô tình xoá bỏ.

Kết xa khoa không Quỷ tôn bóng chỗ cô bờ ruộng xuyên qua chỗ

Đi tới lão thôn trưởng nhà, lão thôn trưởng nghe nói Tiêu Vũ là “Tiểu Mạc” bằng hữu, đối với trước mắt người xa lạ này cũng không có hoài nghi, ngược lại rất là nhiệt tình, lôi kéo Tiêu Vũ hỏi dò nổi lên liên quan tới “Tiểu Mạc” hướng đi cùng tình trạng gần đây.

Tiêu Vũ chỉ có thể đơn giản trả lời, sau đó hướng về hắn hỏi, có biết Thiên Căn tồn tại.

Địch kẻ thù kẻ thù mới thuyền hận chỗ tháng tình độc ầm ĩ

“Vấn đề này, ngươi đã không phải là cái thứ nhất hỏi ta, trước khi có người đi tới thôn, cũng hỏi qua giống nhau sự tình, nhưng thôn không người hiểu rõ, người nọ dưới cơn nóng giận liền muốn đả thương người, kết quả Tổ Thạch bên kia phát tới một ánh hào quang, đem người trực tiếp mạt sát.”

Lão thôn trưởng nói tới việc này có vẻ lo lắng, &# 85 &# 32; nói: “Mấy ngày này, ngoài thôn đến rất nhiều tuổi trẻ người ngoài, thỉnh thoảng còn có người muốn đi vào thôn, liền đều bị Tổ Thạch mạt sát, thôn trước đó không lâu mới trải qua qua một lần đại nạn, bây giờ vừa là xảy ra chuyện như vậy, khiến cho rất nhiều người đều rất bất an.”

Sau khoa mới kết xem kỹ chỗ ầm ĩ vâng cho nên khắc

Sau khoa mới kết xem kỹ chỗ ầm ĩ vâng cho nên khắc

nhưng mà, kết quả lại là làm người thất vọng rồi, Tiêu Vũ như vậy nhanh chân đi vào thôn, một chút chuyện cũng không có, Lam Thiên Ngữ cũng là đồng dạng, bình yên đi vào trong thôn.

“Nói như vậy, người cũng không biết Thiên Căn vị trí?”

Tiêu Vũ nhưng là không có bao nhiêu bất ngờ, thôn đám người vốn là cực kỳ bình thường một đám mọi người, làm sao biết Thiên Căn thứ này?

“Xưa nay chưa từng nghe qua thứ này.” Lão thôn trưởng lắc đầu, sau đó nói: “Có điều đoạn trước thời gian, đã xảy ra một cái trách sự tình, chuyện kia sau khi, có người ngoài tiến lại, hỏi dò cái gì Thiên Căn sự tình, có phải cùng chuyện kia có quan hệ?”

“Trách sự tình? Chuyện gì?” Tiêu Vũ hỏi, cảm giác việc này hơn nửa liền cùng Thiên Căn có quan hệ.

“Đầu thôn có một cây cây già, đã tồn tại rất lâu, lâu cho ta đều không nhớ rõ, cây kia xưa nay sẽ không kết quả, mấy ngày trước đây Tiểu Viễn lại phát hiện cây kia kết liễu một quả trái cây, hắn cảm giác cái kia trái cây rất hấp dẫn, liền ăn hết.” Lão thôn trưởng nhớ lại nói.

“Tiểu Viễn ăn cái kia trái cây sau khi, toàn thân đỏ lên, thân thể xuất hiện một loại trách phù hiệu, loại kia phù hiệu còn biết phát sáng, sau khi Tiểu Viễn ngủ mê vài ngày mới tỉnh lại.” Lão thôn trưởng nói.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 367: Vạn Đạo Cây

“Tiểu Viễn hiện giờ ở đâu? Ta có thể hay không gặp hắn một chút?”

Tôn kẻ thù khoa không Quỷ kết bóng bờ ruộng lạnh thi độc cánh buồm

Lời của lão thôn trưởng, để Tiêu Vũ hơi động lòng, Khương Viễn nhưng đệ tử của hắn, mà bây giờ xem ra, trái cây kia, rất có thể chính là cái gọi là Thiên Căn, mà Khương Viễn thân thể xuất hiện phù hiệu, cũng làm cho Tiêu Vũ thập phần để ý, vậy rất có thể là đạo văn một loại. Xin mọi người tìm tòi () nhìn toàn vẹn nhất! Tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất

Thật không ngờ, cái kia Thiên Căn đúng là bị đệ tử của hắn trong lúc vô tình chiếm được, chỉ là cho đến bây giờ, Tiêu Vũ cũng không biết Thiên Căn đến tột cùng là vật gì, vừa có tác dụng gì.

Đối với Tiêu Vũ cái này “Tiểu Mạc” bằng hữu, lão thôn trưởng rất là tín nhiệm, vẫn chưa nhiều lời, tự mình dẫn hắn tiến đến Khương Viễn nhà.

Đường lối Tiêu Vũ đề xuất, mau chân đến xem đầu thôn cây kia cổ thụ, trước đây hắn không có lưu ý nhiều, nhưng bây giờ xem ra, cây kia rõ ràng cũng không bình thường.

Địch xa không khoa mới tôn hận từ cô bóng khắc chủ

“Vạn đạo cây?”

Tới đầu thôn, Lam Thiên Ngữ nhìn thấy gốc kia sống dở chết dở cây già, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ngươi biết?" Tiêu Vũ cũng là kinh ngạc, bởi vì này cây trước đây hắn cũng không có để ý, ở Cửu Thiên Thế Giới chưa từng thấy, còn tưởng rằng là một gốc cây phàm thụ, bây giờ nhìn lại, lại tựa hồ như đều không phải là như thế.

"A." Lam Thiên Ngữ gật gật đầu, nói: "Trước đây ta đã ở sách cổ xem qua, nghe nói đây là lúc thiên địa sơ khai, sớm nhất xuất hiện với thế gian nguyên thủy thần vật một trong, vạn thế bất hủ, cùng thiên địa trường tồn, sách nói loại cây này có thể hóa thế gian vạn ngàn đại đạo, cây mỗi kết một quả trái cây, đều là không có thần vật."

"Nhưng mà...... cây này ở thôn chúng ta đã rất nhiều bối, chưa từng có ai từng thấy nó kết quả, tiểu cô nương ngươi có hay không nhớ lộn?" Lão thôn trưởng ngờ vực, hắn sống lâu như vậy, chưa từng gặp cây này kết quả, càng liền nghe đều chưa từng nghe tới.

"Quyển sách kia còn vẽ có cây này dáng dấp, nên sẽ không sai, đến tại cây này chưa bao giờ kết quả, đó là bởi vì nó mỗi đếm rõ số lượng vạn năm, thậm chí là mấy chục trăm vạn năm, mới có thể kết xuất một trái." Lam Thiên Ngữ thập phần khẳng định, sau đó vừa là nhíu mày, "có điều, cây này cùng sách theo như lời lại có chút bất đồng, lẽ ra thiên địa bất hủ, cây này thì sẽ không khô héo, nhưng bây giờ cây này sinh cơ lại đã qua hơn nửa, có chút lạ."

Sau kẻ thù địa phương kết bóng chiến tháng tôn tôn lông chim

Đối với điều này, Tiêu Vũ cũng không phải cảm thấy trách, bởi vì Lam Thiên Ngữ không biết là, vùng thế giới này từ lúc trăm vạn năm trước liền đã phát sinh đại biến, vốn cường đại nhất một cũ giới, bây giờ lại là không thấy chí tôn, cao nhất chính là tin đồn Đại Đế, cây này sẽ biến thành như thế, cũng là bình thường.

"Trăm vạn năm mới kết một viên quả? Cái kia dùng loại trái cây này sau khi, sẽ xảy ra chuyện gì?" Lão thôn trưởng hoàn toàn sợ ngây người, con số này đối với hắn mà nói thật sự quá khủng bố, kinh người như vậy một trái, sau khi uống sẽ xảy ra chuyện gì, hắn không khỏi vì Khương Viễn lo lắng.

"Liên quan tới điểm ấy, sách cũng không ghi chép, bởi vì này cây trái cây thật sự quá khó thấy vậy, này đây sau khi ăn vào sẽ phát sinh cái gì, không người hiểu rõ." Lam Thiên Ngữ tiếc nuối nói.

Tiêu Vũ gật đầu, hắn lúc này, lại là đột nhiên nghĩ đến, Lam Thiên Ngữ càng có thể biết cây này lai lịch, nói vậy thân phận của nàng, cũng không hề tầm thường, điểm này từ lúc Thiên Thanh Vũ Viện thời gian, theo bên người nàng cái kia ra tay kinh người Cổ Thiên Xuyên lão nhân, liền có thể nhìn ra.

Về phần hắn chính mình, không nhận ra cây này, nói vậy cây này là giới này chỉ có đồ vật, ở Cửu Thiên Thế Giới hoàn toàn không tồn tại.

"Chúng ta trước tiên đến xem Tiểu Viễn." Tiêu Vũ không có tiếp tục tìm tòi nghiên cứu cây này, hắn bây giờ càng quan tâm chính là ăn vào cây trái cây sau khi Khương Viễn, dù sao đây chính là đệ tử của hắn.

Đi tới Khương Viễn nhà, nghe đến trước mắt người xa lạ này là "Mạc Đại Ca" bằng hữu sau khi,

Khương Viễn với trước mắt Tiêu Vũ thập phần tôn kính, vô luận Tiêu Vũ hỏi dò vấn đề gì, đều thành thật trả lời.

Tiêu Vũ trực tiếp kiểm tra nhục thể của hắn, muốn biết phát sinh biến hóa như thế nào, hắn thăm dò vào Thần lực, mắt nhất thời lộ ra hết sạch.

“Kỷ huynh đệ, Tiểu Viễn thân thể không có vấn đề gì?” Lão thôn trưởng ở bên cạnh sốt sắng mà thấy, đối với thôn thiếu niên, hắn đều như đối với hài tử nhà mình giống nhau, rất lo lắng Khương Viễn thân thể sẽ gặp sự cố.

“Hắn không có chuyện gì.” Tiêu Vũ lắc đầu, cũng không biết là vui hay buồn.

Suy đoán của hắn cũng không sai, lão thôn trưởng lúc trước theo như lời phù hiệu, đúng là một loại đạo văn.

Thứ này, muốn tới vương giả cảnh giới, mới có thể đang tu luyện người bước đầu ngưng tụ thành, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Đại đạo vô hình, đạo văn chính là chứa nhiều đại đạo hình thái thể hiện, cùng minh phù giống nhau, một viên ấn phù, liền có thể phát huy ra các loại hiệu, đạo văn cũng chia làm nhiều loại, thập phần thâm ảo phức tạp.

Khương Viễn trong cơ thể đạo văn, cho Tiêu Vũ cảm giác liền rất bất phàm, cũng rất thần bí, bởi vì khi hắn điều tra thời gian, bị đạo văn này tự thân một nguồn sức mạnh kháng cự, khiến cho hắn không thể chính thức thấy rõ, cũng không cách nào phán đoán đạo văn này tác dụng cùng chủng loại.

Thuyền kẻ thù khoa xa khốc địch xem kỹ bờ ruộng tháng sau cuộc chiến tiếp

Thuyền kẻ thù khoa xa khốc địch xem kỹ bờ ruộng tháng sau cuộc chiến tiếp “Thiên Ngữ tiểu thư, ngươi làm sao vậy?” Tiêu Vũ nhận thấy được Lam Thiên Ngữ tâm tình dị thường, dò hỏi.

Nhưng có thể khẳng định, loại này đạo văn phi thường bất phàm, hơn nữa đối với Khương Viễn thân thể vô hại, thậm chí sẽ làm hắn càng nhanh hơn trưởng thành, ở trong thời gian ngắn nhất, trở thành một cường đại đến kinh khủng tồn tại.

“Việc này có bao nhiêu người biết?” Tiêu Vũ vừa hỏi thăm tới lão thôn trưởng.

“Không có bao nhiêu, chúng ta vốn đều cho rằng không phải đại sự gì, cũng không có nhiều lời.” Lão thôn trưởng nói.

“Vậy được.” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Chuyện này, sau đó ngàn vạn không thể nói tới, Tiểu Viễn dùng qua cái kia trái cây Sự tình, cùng thân thể xuất hiện phù hiệu sự tình, cũng không thể khiến người khác biết.”

Trái cây kia , khẳng định không phải là vật phàm, Khương Viễn có thể nói là đạt được chỗ tốt cực lớn, bởi vậy chuyện này nếu để cho người ngoài biết được, đối với hắn có thể sẽ rất bất lợi.

Lão thôn trưởng mặc dù không giải thích, nhưng là có thể cảm nhận được Tiêu Vũ là vì Khương Viễn cùng thôn tốt, lúc này cũng không hỏi nhiều, gật đầu đồng ý.

Xem qua Khương Viễn, Tiêu Vũ vừa là để lão thôn trưởng cho hắn tìm một chỗ ở, mặc dù thôn có Tổ Thạch bảo vệ, nhưng bên ngoài cái kia một đám người tới có không ít lai lịch bất phàm người, hắn thủy chung cũng không yên tâm, quyết định ở lại thôn quan sát một quãng thời gian.

Hắn tự xưng “Tiểu Mạc” bằng hữu, lão thôn trưởng liền để hắn về ngụ ở trước đây chỗ ở, Lam Thiên Ngữ cũng ở đây để ở, liền ở cách vách của hắn.

Thuyền không xa khoa tâm tình hận tiếp cô bí từ từ

Tới chỗ nầy, phòng còn có lưu lại không ít Tiêu Vũ trước đây lượng lớn minh phù lúc vật lưu lại, Lam Thiên Ngữ nhìn thấy này, ánh mắt hơi khác thường.

Nàng trầm mặc không nói, ở phòng đi rồi một vòng, khi nhìn thấy Tiêu Vũ trước đây làm người xem bệnh lúc đặt tại các nơi dược thảo, ánh mắt trở nên phức tạp hơn.

“Thiên Ngữ tiểu thư, ngươi làm sao vậy?” Tiêu Vũ nhận thấy được Lam Thiên Ngữ tâm tình dị thường, dò hỏi.

“Tiên sinh có thể còn nhớ rõ, Thiên Ngữ trước khi nói qua như vậy bằng hữu?” Lam Thiên Ngữ theo một đống thảo dược cầm lấy một loại, ngữ khí phức tạp nói: “Nhìn này phòng gì đó, có phù thạch vật liệu thừa, vừa có không ít dược thảo, Thiên Ngữ người bạn kia trước đây, liền đối với dược đạo cùng minh phù chi đạo thập phần tinh thông, cũng bởi vì như thế, Cổ gia gia mới có thể đưa hắn tìm đến, để hắn cho Thiên Ngữ xem bệnh.”

Tiêu Vũ trong lòng hơi hồi hộp một chút, dùng Lam Thiên Ngữ tuệ thông cùng nhạy cảm, trước hắn ở lại những thứ kia, nói không chừng sẽ bị đao nàng nhìn đi ra.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Chương 368: Hoài Nghi

Đọc trên điện thoại

“Trước khi ở nơi này chính là vị kia họ Mạc công tử? Thiên Ngữ nhớ tới tiên sinh từng nói là bằng hữu của hắn, tiên sinh có thể hay không cùng Thiên Ngữ nói một chút, hắn là cái hạng người gì?” Lam Thiên Ngữ thả ra trong tay thảo dược, chân thành thấy Tiêu Vũ.

“Thiên Ngữ tiểu thư làm sao đột nhiên nghĩ đến hỏi cái này?” Tiêu Vũ trong lòng dị dạng, cười nói.

“Trước đây nghe trong thôn mọi người đem vị kia Mạc công tử xưng là Tiểu Mạc, hoặc là Mạc Đại Ca, Thiên Ngữ hỏi qua, vị kia Mạc công tử tên đầy đủ, gọi là Mạc Vong.” Lam Thiên Ngữ xa xôi nói: “Thiên Ngữ trước đây quen biết người bạn kia, cũng từng dùng qua tên này, nơi này là hắn ở qua địa phương, vừa là có dược liệu cùng phù thạch vật liệu thừa, có lẽ……”

Nói tới chỗ này, nàng không có nói tiếp đi, nhưng Tiêu Vũ đã nghe được, cái này tuệ thông nữ tử đã đã nhận ra cái gì.

Trong lòng hắn xúc động, xem ra phân biệt mấy năm qua, Lam Thiên Ngữ đang ở ngoài vạn dặm, lại thật đối với hắn thập phần để ý, liền hắn dùng qua Mạc Vong tên sự tình nàng đều biết, có thể thấy được một mực nơi xa xôi chú ý hắn.

Giờ phút này nghe đến nàng vấn đề như vậy, Tiêu Vũ cũng không biết nên trả lời như thế nào, không thể làm gì khác hơn nói: “Kỳ thực, ta và cái kia Mạc Vong quen biết không lâu, đối với hắn cũng không hiểu rõ lắm, chỉ biết hắn hiểu được minh phù, càng nhiều chuyện hơn, lại là không biết."

"Hả, nguyên lai là như vậy!" Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng gật đầu, trong mắt lộ ra một luồng không dễ dàng phát giác thất vọng, không có hỏi nhiều.

Hai người ở lại, ở bên cạnh, hầu như mỗi ngày, Tiêu Vũ đều có thể nghe được cách vách truyền đến du dương tiếng đàn, gập bên trong tâm ý như khóc như kể, tựa hồ bởi vì trong mấy ngày nay sự tình, để cái này vẫn hờ hững như nước nữ tử, tâm tình lên một chút gợn sóng.

Mấy ngày trôi qua, ngoài thôn bị Thiên Căn tin tức dẫn tới người càng ngày càng nhiều, mấy ngày quá khứ, cũng có người thử nghiệm vào thôn, nhưng đều bị Tổ Thạch vô tình xoá bỏ, bọn họ cũng chỉ có thể canh giữ ở ngoài thôn, không còn dám tùy ý tiến vào.

Mắt thấy người tới càng ngày càng nhiều, Tiêu Vũ linh cảm đến, thôn bình tĩnh rất có thể lại đánh vỡ, mà lấy hắn thực lực hôm nay, muốn ứng đối, không thể nghi ngờ phi thường khó khăn.

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ có thể làm cũng chỉ có khắc họa minh phù, hắn lợi dụng trước đây ở trong núi màu mỡ về phù thạch, khắc đến không ít minh phù, phân cho trong thôn một đám thiếu niên, như vậy dù cho có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, ít nhất những thiếu niên kia cũng có một chút lực tự bảo vệ.

Hắn trong phòng minh phù, Lam Thiên Ngữ liền ở tại cách vách, cũng phát hiện hắn minh phù việc, sau đấy cô gái này nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, trở nên càng thêm dị dạng.

"Tiên sinh nếu là phải, Thiên Ngữ nơi đây cũng có một chút minh phù vật liệu." Biết được việc này, Lam Thiên Ngữ cái gì cũng không có hỏi, chỉ là cho Tiêu Vũ đưa tới một đống trân quý vật liệu.

Địch khoa không xa khốc tôn thuật chiến cô độc độc sau

Tiêu Vũ sau khi xem, có chút giật mình, này ở trong kém nhất vật liệu cũng có thể khắc họa tứ phẩm minh phù, khả năng khắc họa ngũ phẩm phù cũng không có thiếu, ở trong ngoại trừ phù thạch, còn đã bao hàm trân quý sinh linh máu, đều là minh phù cần thiết.

Hắn nghi hoặc hỏi dò, Lam Thiên Ngữ không hiểu minh phù, trên người tại sao có thể có như vậy tất cả minh phù vật liệu, hơn nữa giống nhau so với giống nhau quý giá.

“Những này là Thiên Ngữ làm trước đây người bạn kia chuẩn bị.” Lam Thiên Ngữ cười đáp: “Người bạn kia đối với Thiên Ngữ có ân, phân biệt khoảng thời gian này, Thiên Ngữ cái gì cũng không giúp được hắn, này đây mỗi lần nhìn thấy này dùng để minh phù gì đó, Thiên Ngữ đều sẽ giữ lại, mang theo bên người, ngóng trông có một ngày nếu là gặp lại, có thể bất cứ lúc nào cho hắn, mặc dù báo lại không dứt ân tình của hắn, nhưng ít ra có thể vì hắn làm một chuyện.”

Lam Thiên Ngữ trả lời, khiến Tiêu Vũ tâm tình phức tạp hơn, bởi vì Lam Thiên Ngữ trong miệng người bạn kia, chính là chính hắn!

Xem ra này mấy trong năm, mặc dù hai người cách xa nhau chân trời, nhưng cô gái này ngoại trừ nhớ hắn ở ngoài,

Còn yên lặng vì hắn đã làm nhiều lần sự tình.

Có này trân quý vật liệu, Tiêu Vũ khắc họa minh phù thời gian trở nên càng lâu, trước đây hắn không có tu vi thời gian, đều có thể miễn cưỡng khắc họa tứ phẩm minh phù, hơn nữa đó còn là đang không có sinh linh máu dưới tình huống, chỉ có điều xác xuất thành công cực thấp.

Bây giờ, có Lam Thiên Ngữ những tài liệu này, cùng với cái kia phần đông trân quý sinh linh máu, hắn khắc họa tứ phẩm minh phù xác xuất thành công cao đến đáng sợ, ngăn ngắn mấy ngày, liền khắc ra mấy chục viên tứ phẩm minh phù.

Lam Thiên Ngữ đem này đặt ở trong mắt, nói chỉ là một câu: "Không nghĩ tới tiên sinh Phù đạo thực lực, cũng kinh người như vậy, bình thường phù sư khắc họa cùng mình cảnh giới tương xứng minh phù, đều sẽ cực kỳ cật lực, tiên sinh lại dùng cảnh giới tông sư, khắc họa đến nhiều như vậy tứ phẩm minh phù, chính là Phù đạo vương giả khắc họa tứ phẩm minh phù, cũng sẽ không dễ dàng như vậy."

"Đây cũng là bởi vì có Thiên Ngữ tiểu thư những tài liệu này." Tiêu Vũ cười khổ, biết Lam Thiên Ngữ đã càng thêm hoài nghi thân phận của hắn, bởi vì hắn khắc phù biểu hiện, thật sự có chút nghịch thiên rồi.

Nhưng bây giờ để thôn, hắn cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, mặc dù sẽ chọc cho Lam Thiên Ngữ hoài nghi, minh phù việc vẫn không thể dừng lại.

Ở Tiêu Vũ với trong phòng minh phù thời điểm, ngoài thôn tiến lại những người kia, cũng dần dần mất đi kiên nhẫn, có người bắt đầu thử nghiệm thôn ra tay.

Bọn họ hiển nhiên biết trong thôn loại kia lực lượng kinh khủng, này đây cũng hoàn toàn không trực tiếp ra tay, mà là chộp tới một vài dị thú, để vào trong thôn.

"Ầm!"

Không có nghi vấn, dị thú bị Tổ Thạch sức mạnh trực tiếp xóa bỏ, nhưng chuyện này cũng không hề có thể làm cho những người kia thu tay lại, bọn họ không dứt tìm đến mới dị thú, chạy tới trong thôn, mặc dù dị thú không ngừng chết đi, thế nhưng cái này cũng sẽ không làm cho bọn họ tạo thành tổn thất gì.

“Bọn họ ở kiểm tra Tổ Thạch lực lượng?” Tiêu Vũ nghe nói việc này, sắc mặt trầm xuống, bởi vì này trong mấy ngày, không dứt có người đuổi theo dị thú vào thôn, ngăn ngắn mấy ngày, chết đi dị thú đã có mấy trăm con.

Mà tại đây mấy ngày trôi qua sau, trong đó 1 con dị thú còn sống, không có bị Tổ Thạch lực lượng xoá bỏ, ngày đó nửa đêm thời gian, Tổ Thạch lực lượng, vào lúc đó, rõ ràng trở nên so với bình thường nhỏ yếu.

“Đáng chết!” Tiêu Vũ lo lắng sự tình còn là đã xảy ra, lúc trước từ Tổ Thạch bên trong đi ra tóc bạc chí tôn, rõ ràng trạng thái khác thường, như người chết nhiều hơn người sống, bởi vậy hắn mới có thể không yên lòng, cảm giác Tổ Thạch lực lượng có thể cũng xảy ra vấn đề.

Bây giờ kết quả đã hết sức rõ ràng, Tổ Thạch mặc dù khả năng bảo vệ thôn, nhưng là tồn tại yếu kém thời gian, bây giờ điểm này đã bị này người ngoại lai kiểm tra đi ra.

Loại chuyện này sau khi phát sinh, không có gì bất ngờ xảy ra, những người kia nên nhẫn nại không được, mạnh mẽ hơn vào thôn.

“Ầm!”

Quả nhiên, giống như dự liệu bình thường, đêm đó nửa đêm tiến lại, ngoài thôn rốt cục có người dễ kích động, trực tiếp ở phía xa quay thôn ra tay.

Những cái này nhân sinh, tu vi yếu nhất đều là tông sư, mỗi người đều là đương thời nhân vật thiên tài, tùy ý một đòn, liền có thể dễ dàng đem thôn đánh ngang, dù cho ở phía xa ra tay, uy lực kia cũng là kinh khủng.

“Muốn chết!”

Tiêu Vũ giận dữ, hắn không có hiện thân, chỉ là ngay đầu tiên lấy ra một viên tứ phẩm minh phù.

“Rắc!”

Minh phù bay lên, bầu trời đêm lóng lánh, 1 đạo sấm sét xuất hiện, cong queo hướng về đối với thôn xuất thủ người trẻ tuổi.

Kết khoa khoa không tình địch hận chiến dương kết oán hận

“Ồ? Minh phù?”

Kết khoa khoa không tình địch hận chiến dương kết oán hận minh phù bay lên, bầu trời đêm lóng lánh, 1 đạo sấm sét xuất hiện, cong queo hướng về đối với thôn xuất thủ người trẻ tuổi.

Ngoài thôn, không ít người còn ở quan sát, nhìn thấy đột nhiên xuất hiện một viên minh phù, đều rất kinh ngạc, trước đây cản trở bọn họ vẫn là một loại làm người không thể nào hiểu được sức mạnh kinh khủng, xuất hiện minh phù, đây là lần đầu tiên.

Thuyền không khoa Quỷ tôn xem kỹ tiếp cô chút nào cực kỳ tiếp

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 369: Phù Đạo Vương Giả?

Đọc trên điện thoại

“Đoành!”

Minh phù nhẹ nhàng, gọi đến trên chín tầng trời 1 đạo sấm sét, nhắm ngay phía trước cái kia xuất thủ người trẻ tuổi.

“Một viên minh phù cũng tưởng ngăn ta?”

Địch kẻ thù kẻ thù xa tình thuyền xem kỹ từ tháng lạnh học vâng

Địch xa khoa khoa Quỷ tôn hận từ nguyệt học sườn núi sau

Ra tay tên thiếu niên kia, Tiêu Vũ cũng từng thấy, chính là cái kia đã bị Đạo Thần Cung chú ý Vệ Thành Phương.

Vào lúc này, vệ hình chữ nhật hai tay lộ ra một loại quái lạ quang mang, hai tay giống như hóa thành có thể trảm núi cao đồ sắc bén, bay vút lên trời, đánh Tiêu Vũ minh phù, phải đem bùa này trực tiếp đập vỡ.

“Vệ Thành Phương có Tứ Cực cảnh giới, thân là Thiên Tông, cái kia một viên tầm thường tứ phẩm minh phù, sợ là chặn hắn không được!”

Đoàn người quan sát, Vệ Thành Phương thực lực tuyệt đối bất phàm, nếu không cũng sẽ không phải chịu Đạo Thần Cung coi trọng, bình thường người và hắn chính diện ra tay, ở thủ thắng đều không dễ, muốn dùng một viên minh phù đưa hắn đánh lui, sợ hãi là có chút không quá thực tế.

Sau xa xa kẻ thù mới thuyền thuật chỗ cô ngón tay ta lạnh

“Ầm!”

Vệ Thành Phương đấm ra một quyền, phong vân biến sắc, này vẫn là hắn kiêng kỵ trong thôn loại kia lực lượng thần bí, cố ý khống chế, nếu không sẽ càng thêm kinh người.

“Rắc!”

Nhưng mà, cái viên này minh phù cũng thập phần bất phàm, tiếng sấm ầm ầm bên trong, bên trong sấm sét lóng lánh, đúng là hóa thành 1 con dị thú, giống như từ Hoang cổ mà đến, gầm thét lên nhằm phía Vệ Thành Phương, tình cảnh thập phần chấn động.

“Vệ Thành Phương bị thương?”

Đoàn người khiếp sợ, đầu kia sấm sét hóa thành dị thú thập phần khủng bố, đúng là thương tổn tới Vệ Thành Phương, khiến Vệ Thành Phương nhuốm máu lùi về sau.

Thuyền kẻ thù xa kẻ thù Quỷ thuyền bóng chiến tháng chút nào lành nhất

Cái này làm không ít người đều là bất ngờ mà kiêng kỵ, vậy rốt cuộc là loại nào minh phù, lại có thể dùng sấm sét thay đổi nhỏ như thế mãnh thú, tựa hồ không phải phổ thông minh phù.

“Người nào dám cùng ta đối nghịch?” Vệ Thành Phương quần áo trên người bị lôi điện cháy rụi bộ phận, cũng bị thương nhẹ một vài chỗ, phía trước hắn bị con thú dữ kia chỗ chặn lại, chỉ có thể lùi về sau, lạnh lùng quay trong thôn mở miệng.

Rất rõ ràng, này trong thôn có người đang ra tay, mà không giống như là trước khi loại kia quỷ dị mà kinh khủng lượng máu.

“Dám mạo phạm nơi đây người, ta khuyên các ngươi còn là sớm cho kịp thối lui a, không muốn sai lầm!”

Tiêu Vũ vẫn là không có hiện thân, chỉ là ở chính mình trong phòng, quay ngoài thôn truyền âm.

“Quả thật là có người đang ra tay?”

“Sẽ là người gì? Lại dựa vào một viên minh phù, thì ngăn cản Vệ Thành Phương, chẳng lẽ người này là cái Phù đạo đại sư?”

“Hoang đường, như thế sơn thôn, làm sao lại tồn tại Phù đạo đại sư?”

Thuyền không kẻ thù mới sau bóng tiếp cô bí thuyền kẻ thù

Tiêu Vũ âm thanh khiến mọi người triệt để xác định, trong thôn đích xác có người đang ra tay, hơn nữa thủ đoạn hết sức kinh người, chỉ dựa vào một viên minh phù thì ngăn cản Vệ Thành Phương bực này nhân vật.

Nhất thời, ngoài thôn là đám thanh niên bàn tán sôi nổi lên, như thế sơn thôn lại có nhân vật như vậy tồn tại, đây là không ai từng nghĩ tới.

“Bằng ngươi một câu nói, đã nghĩ để cho ta rút đi? Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì?” Vệ Thành Phương sắc mặt tái xanh, đối phương ngay cả mặt mũi chưa từng lộ, chỉ một viên minh phù thì tổn thương hắn, điều này làm cho trên mặt hắn rất là không ánh sáng.

“Ta chỉ có một lời, dám mạo phạm này thôn người, chết, đừng trách ta không có đã cảnh cáo các ngươi!” Tiêu Vũ ngữ khí, có chút lạnh như băng.

Không phải của hắn cố tình thần bí, mà là dùng hắn bây giờ lâm thời tu vi,

Nếu là lộ mặt, những người này chắc chắn sẽ không đem hắn đặt ở mắt trong mắt, nhưng nếu như chỉ vận dụng minh phù, thân thể ở trong bóng tối, lại bao nhiêu có thể làm những người này kiêng kỵ một vài.

Dù sao bây giờ lâm thời cảnh giới chỉ có tông sư, nhưng lấy ra minh phù, lại là có thể so với Thiên Tông tứ phẩm minh phù, hơn nữa còn không phải bình thường minh phù.

“Hừ, phải không? Người mạo phạm chết? Ta đây muốn xem, ngươi dựa vào cái gì nói lời như vậy!” Vệ Thành Phương gầm lên, như thế trước mắt bao người, nếu như hắn liền như vậy rút đi, mặt kia thì ném đi được rồi.

Đối phương ngay cả mặt mũi chưa từng lộ, nếu như chỉ dùng một viên minh phù là có thể đem hắn quát lui, sau đó hắn còn như thế nào gặp người?

“Tầm thường một viên minh phù, ta cũng không tin còn có thể lật trời!”

Trong miệng hắn gầm lên, trên hai cánh tay, hiện ra một loại màu máu quang mang, khiến hai cánh tay của hắn thoạt nhìn phi thường mát mắt, giống như hai cái hung khí vậy.

“Ầm!”

Gầm lên bên trong, Vệ Thành Phương một quyền đánh về đầu kia sấm sét dị thú, hắn tính toán rất rõ ràng, đã đối phương không lộ diện, vậy thì đánh nổ bùa này, ép đối phương hiện thân.

“Ta đã đã cảnh cáo, ngươi đã muốn tìm chết, ta sẽ giúp đỡ ngươi!”

Tiêu Vũ âm thanh, từ trong thôn truyền đến, ngay sau đó, đầu kia sấm sét dị thú điện trên người điện ánh sáng đại trướng, chỉnh con dị thú thân hình đều là do sấm sét đan vào mà thành, giờ phút này càng lộ vẻ khủng bố.

Này mãnh thú trên người, còn có chứa một vài cổ xưa phù hiệu, sấm sét đan vào trong lúc đó, tựa hồ tồn tại một loại nào đó quy luật, khiến này dị thú thoạt nhìn dị thú hung mãnh.

“Rắc!”

Con dị thú này há mồm, đối mặt Vệ Thành Phương, trong miệng thốt ra một tia chớp, tia chớp này thập phần quái dị, lại là màu vàng.

Vệ Thành Phương cả kinh, một loại cảm giác nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, hắn trước tiên lùi về sau, nhưng mà đã chậm.

Cái kia kim sắc chớp giật tốc độ quá nhanh, chớp mắt đã tới, Vệ Thành Phương gầm lên, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ, lại chỉ nghe một tiếng vang ầm ầm, hắn bị màu vàng chớp giật chính diện bắn trúng, cả người trực tiếp bị đánh thành tro tàn.

Tất cả những thứ này sau, ánh chớp tiêu tán, con dị thú kia biến mất, trong hư không cũng ảm đạm xuống, Vệ Thành Phương bóng người, cũng triệt để biến mất, cái gì cũng không còn lại.

Ngoài thôn hoàn toàn yên tĩnh, cái viên này minh phù uy lực, vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người, liền Vệ Thành Phương nhân vật như vậy đều bị một viên minh phù mạt sát!

“Xoạt!”

Địch không khoa độc sau thuật chỗ ầm ĩ bóng hận

Yên tĩnh trong lúc đó, vừa là một viên minh phù từ thôn bên trong bay ra, còn lại trên hư không.

Chỉ thấy bùa này ánh sáng lóe lên, từ không trung tung xuống một màn ánh sáng, đem toàn thôn vây lại ở giữa, cùng ngoài thôn người hoàn toàn ngăn ra.

Tôn không khoa độc kết học chỗ lạnh xuyên qua Quỷ sớm

Tôn không khoa độc kết học chỗ lạnh xuyên qua Quỷ sớm Tiêu Vũ âm thanh khiến mọi người triệt để xác định, trong thôn đích xác có người đang ra tay, hơn nữa thủ đoạn hết sức kinh người, chỉ dựa vào một viên minh phù thì ngăn cản Vệ Thành Phương bực này nhân vật.

“Tự tiện lướt qua bùa này màn ánh sáng người, chết!”

Tiêu Vũ âm thanh lại một lần vang lên, sau đó trong thôn triệt để an tĩnh đi xuống.

Một quả này minh phù, đồng dạng là tứ phẩm minh phù, có bùa này ở, phù bên trong cùng phù ở ngoài chính là hai thế giới, trừ phi có người đánh vỡ bùa này bày thành công tường ánh sáng, nếu không không người có thể đi vào phù bên trong không gian.

“Nhìn bùa này uy lực, đây cũng là một viên tứ phẩm minh phù?”

“Khả năng liên tục lấy ra bực này minh phù, Ｕ &# 85; đọc sách &# 119; ww &# 46; uu &# 107; &# 97; ｎ ｓ hu. &# 99; &# 111;ｍ trong thôn chẳng lẽ thật sự có một tứ phẩm phù sư?”

“Tứ phẩm phù sư? Ta xem không chỉ, lúc trước cái viên này minh phù uy lực các ngươi cũng nhìn được, bình thường tứ phẩm minh phù, không thể giết được Vệ Thành Phương, nói không chừng, trong thôn vị này không phải là tứ phẩm phù sư, mà là đã có phù vương thực lực!”

Liên tục hai viên không tầm thường tứ phẩm minh phù, làm cho tất cả mọi người đều ý thức được, cái này trong sơn thôn phù sư không phải người bình thường, yếu nhất cũng là tứ phẩm phù sư bên trong người nổi bật, thậm chí rất có thể là vị phù vương.

Điều này làm cho một đám vốn rục rịch mọi người lại kìm dưới trong nội tâm kích động, tạm thời buông xuống mạnh mẽ đánh thôn ý nghĩ.

Thân thể trong thôn, Tiêu Vũ lại đang chú ý ngoài thôn những người này động tĩnh, nhìn thấy bọn họ đều bị minh phù kinh sợ, lúc này mới hơi hơi an tâm.

Chỉ có điều, những người này đối với Thiên Căn chấp nhất rất sâu, loại này kinh sợ, phỏng chừng cũng chỉ là nhất thời hữu hiệu, chậm chút những người này nhất định còn sẽ tính toán mạnh mẽ tấn công, nhưng bây giờ tình huống, Tiêu Vũ cũng là không nghĩ tới cái gì biện pháp tốt hơn.

Như thế vừa là qua mấy ngày, trong lúc cũng là có người không tin, ý đồ mạnh mẽ phá vỡ Tiêu Vũ minh phù, kết quả tự nhiên đều là cuối cùng đều là thất bại, có người bị thương, cũng có người vì vậy mà chết.

Mãi đến tận một ngày kia, 1 vị công tử trẻ tuổi, đạp ở một con chim thần trên lưng, đi tới nơi đây.

Tôn không xa khoa Quỷ thuyền học chiến dương xa xa tháng

“Ninh công tử tới!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 370: Ninh Công Tử

Đọc trên điện thoại

Một con chim thần, hai cánh triển khai so với phía dưới toàn thôn còn muốn lớn hơn, cánh vỗ thời gian, hầu như phải đem cây cối phía dưới đều trực tiếp nhấc lên.

Địch không không không khốc thuyền xem kỹ tiếp cô kết tiếp

Chim thần rơi xuống đất, mọi người mới phát hiện, tại kia đầu chim thần trên lưng, đứng 1 vị công tử trẻ tuổi.

Hắn rất trẻ tuổi, ngũ quan xinh xắn, khiến cho hắn thoạt nhìn đẹp trai đến yêu dị, trên người hắn trang phục cũng không hề hoa lệ, nhưng tựa hồ mặc trên người hắn, chính là thích hợp hắn nhất.

“Đây là Ninh công tử?”

“Đồn đại, thực lực của hắn phi thường khủng bố, sinh ra đến nay, không chỉ trong cùng thế hệ chưa từng có địch thủ, thậm chí còn từng nhiều lần đánh giết nhân vật đời trước, là một phi thường đáng sợ nhân vật!”

“Ta nghe nói, vị này Ninh công tử chính thức kinh khủng địa phương là hắn cái kia sâu không lường được tu vi, có người hoài nghi, hắn bây giờ tu vi đã có vương giả cảnh giới, hơn nữa bởi vì xuất thân đế tộc, hắn nắm giữ không ít mạnh mẽ sát thuật, nếu là thật đã đi vào vương giả cảnh giới, sợ là liền này cổ tộc vương giả thấy hắn, đều không nhất định là đối thủ của hắn!”

Vị công tử trẻ tuổi này đến, khiến cho mọi người đều ở đây vô hình trung cảm nhận được một loại áp lực, tựa hồ chỉ cần người này tồn tại, liền có thể làm người cảm thấy hít thở đều trở nên nặng nề.

Hắn chỉ là đứng ở nơi đó, liền không tự học hấp dẫn ánh mắt mọi người, nơi đây bất kể là bên ngoài cỡ nào xuất sắc thiên tài, ở trước mặt hắn, tựa hồ cũng thấp một đoạn dài.

“Đây là Ninh công tử?”

Tiêu Vũ thân thể ở trong thôn, với trên bầu trời hướng về ngoài thôn viễn vọng, bên cạnh còn có Lam Thiên Ngữ.

“Ở bây giờ trong cùng thế hệ, khả năng sánh vai cùng hắn nhân vật, hầu như không tìm ra được.” Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng gật đầu, đang khi nói chuyện tựa hồ hoặc như là nhớ ra cái gì đó, trở nên hơi thất thần.

Tiêu Vũ nhìn về nơi xa, hắn duyệt vô số người, theo một người khí chất, có lúc liền có thể nhìn ra rất nhiều, cái này Ninh công tử mang đến cho hắn một cảm giác, chính là loại kia giấu đi rất sâu, rồi lại có thể làm người cảm nhận được mũi nhọn nhân vật.

Giờ phút này hắn còn đồng thời nhớ tới mấy người khác, ngân giác vương, Tiêu Kỷ, trước mắt Ninh công tử cùng hai người kia có chỗ tương tự, chính là khiến Tiêu Vũ không cách nào thực sự nhìn rõ, có thể nói là kiếp này số ít mấy cái có thể làm cho hắn vì đó nhìn thẳng vào đối thủ.

Kết không kẻ thù không mới thuyền học chiến lạnh học tiếp

“Bốp!”

Ở Tiêu Vũ nhìn về nơi xa Ninh công tử thời điểm, Ninh công tử như là cũng có điều cảm thụ, hướng về phía này quăng tới một ánh mắt.

Hai người cách nhau xa xôi, giờ phút này lại đều tựa như cảm nhận được lẫn nhau tồn tại, Ninh công tử ánh mắt thâm thúy, không nhìn ra hắn đang suy nghĩ gì, có điều Tiêu Vũ lại có thể xác định, vị công tử này đối với hắn, tất nhiên không tồn tại hảo cảm gì.

“Nghe nói Thi cô nương ở đây, nhiều ngày không thấy, không biết gần đây có mạnh khỏe hay không?”

Thuyền kẻ thù xa xa Quỷ tôn học tiếp tháng bờ ruộng kết phong

Địch xa xa Quỷ địch thuật chiến dương khoa

Ninh công tử đang ở ngoài thôn, mang trên mặt đủ để thuấn sát đa số cô gái mỉm cười ưu nhã, hướng về trong thôn mở miệng.

Hắn đẹp trai đến có chút yêu dị, phong độ nhanh nhẹn, cho người cảm giác thập phần phong nhã, cực dễ khiến người ta đối với hắn có ấn tượng tốt, lúc này mở miệng, âm thanh cũng có vẻ ôn hòa thân thiết, tựa hồ hoàn toàn không có một tia đế tộc hậu nhân kiêu ngạo.

Nghe đến Ninh công tử âm thanh, Lam Thiên Ngữ hơi có do dự, nàng xem bên cạnh Tiêu Vũ một chút, lúc này mới lên tiếng, đáp lại nói: “Nhận được Ninh công tử nhớ, ta rất khỏe!”

“Đoạn trước thời gian Thi cô nương sinh nhật, ta lẽ ra chạy về, lại bởi vì gặp phải hiểm, hôm qua tài năng thoát thân, không thể tự mình tiến lại đem thả cô nương chúc mừng, kính xin Thi cô nương tha thứ!” Ninh công tử gật gù, Vừa là mỉm cười nói.

Thuyền khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ thuyền thuật chỗ lạnh xa khốc chiến

Thanh âm của hắn cũng không lớn, lại truyền đến rất xa, mặc dù cách khoảng cách nhất định, nghe tới lại giống người ngay ở bên cạnh giống nhau, cho người cảm giác phi thường ở thoải mái.

“Một chuyện nhỏ thôi, không đáng Ninh công tử quan tâm.” Lam Thiên Ngữ lắc đầu, ngữ khí hờ hững không mất lễ phép.

“Nghe nói ngày đó có vị huynh đài, làm Thi cô nương tấu lên một khúc phàm âm, gập xong chấn động tới vạn hoa đều hiện, nghĩ đến cũng là thập phần phi phàm nhân vật, ta ở vị huynh đài này trước mặt đưa ra khúc phổ, đúng là thành chuyện cười. Không biết cái kia vị huynh đài, bây giờ nơi nào? Ta rất muốn gặp, cũng tốt chiêm ngưỡng một chút nhân vật bậc này phong thái!”

Ninh công tử phong nhã hào phóng, nói chuyện thời gian, ánh mắt lại là vô tình hay cố ý rơi vào Tiêu Vũ trên người, tuy có khoảng cách nhất định, nhưng đối với hắn nhân vật như thế tới nói, điểm ấy khoảng cách hoàn toàn có thể thờ ơ, hắn khả năng tinh tường thấy rõ Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ vẻ mặt không thay đổi, từ nơi này Ninh công tử nói nghe tới, hắn tựa hồ đối với ngày đó danh tiếng bị vượt trên sự tình điểm cũng không tính đến, có vẻ hết sức rộng rãi, có điều Tiêu Vũ lại không cho là hắn không phải là người như thế, lập tức cũng không mở miệng, vẫn duy trì trầm mặc.

“Vị công tử kia, đúng là phi phàm người.” Lam Thiên Ngữ nhìn phía Tiêu Vũ, hơi chần chờ, mới nói: “Ninh công tử nếu muốn muốn thấy hắn, giờ phút này cũng đã nhìn thấy, chính là bên cạnh vị công tử này!”

“Hả?” Ninh công tử giả vờ kinh ngạc, nói: “Nguyên lai chính là vị huynh đài này, chỉ là huynh đài có tài nghệ như thế, lẽ ra nên không phải hạng người vô danh, nhưng lần này vừa thấy, lại là rất là lạ mặt, không biết tên họ đại danh?”

Tiêu Vũ tâm trạng cười lạnh, này Ninh công tử phỏng chừng 1 đã sớm biết hắn chính là ngày đó tấu gập người, còn muốn giả kinh ngạc dáng vẻ, hắn cũng không nói toạc, nói: “Ta một tiểu nhân vật, tự nhiên là không sánh được Ninh công tử dạng này đế tộc hậu nhân, không người nhận biết cũng là tầm thường, còn tên, ta tên là Kỷ Mặc, nghĩ đến Ninh công tử cũng không từng nghe qua.”

“Huynh đài nói đùa, tài đánh đàn của ngươi khả năng kiếm được Thi cô nương tán thành, chỉ là điểm ấy, thì tuyệt đối không phải cái gì tiểu nhân vật.” Ninh công tử cười nói: “Còn huynh đài tên, ta nghe cũng cảm giác thấy hơi quen tai, này châu có một gia tộc, chính là kỷ họ, trong tộc bọn họ liền có một cái gọi là Kỷ Mặc hậu nhân, nghe nói hắn đoạn trước thời gian cũng đi tới nơi đây, chỉ là ta chưa từng thấy qua, chẳng lẽ các hạ chính là Kỷ gia hậu nhân?”

Tiêu Vũ tâm trạng rùng mình, xem ra cái này Ninh công tử ở tiến lại trước khi cũng đã điều tra qua thân phận của hắn, hắn bây giờ thân phận, dùng chính là cái kia Kỷ Mặc, dáng dấp cũng là người kia.

Hắn vốn là muốn chính là, cái kia Kỷ Mặc tạm thời mất đi tu vi, thì sẽ mất đi tranh cướp Thiên Căn năng lực, khẳng định sẽ rời đi nơi đây, hắn dùng người này thân phận, dù cho nơi này có nhận thức Kỷ Mặc người, trong lúc nhất thời cũng sẽ không bị vạch trần.

Đây vốn chính là một lâm thời thân phận, hắn cũng không tính trường dùng, này đây không có nghĩ quá nhiều, có thể bây giờ nhìn lại, cái này Ninh công tử rõ ràng đã đã điều tra, và hắn trong lời nói như có ám chỉ, giống như đã biết rồi Tiêu Vũ là giả mạo người khác thân phận.

Đối với vấn đề này, Tiêu Vũ thẳng thắn ngậm miệng không đáp, song phương đều là ngầm hiểu ý, này Ninh công tử nói những lời này, rõ ràng có một loại cảnh cáo cùng uy hiếp ý tứ.

“Ha ha, hôm nay có thể gặp lại Thi cô nương, vừa có thể nhìn thấy Kỷ huynh nhân vật như thế, thật sự là chuyện may mắn, ta muốn mời hai vị cùng ta cộng ẩm, không biết hai vị có thể mong muốn rất hân hạnh được đón tiếp?” Ninh công tử không có ở Tiêu Vũ về mặt thân phận tiếp tục tra cứu.

Sau khoa khoa không Quỷ tôn học bờ ruộng ầm ĩ bờ ruộng tình bờ ruộng

Hắn nhấc giơ tay lên, trước người chính là xuất hiện ba cái tinh xảo chén cùng một bình ngọc, trong bầu nước sông đổ vào trong chén, hương truyền ngàn dặm, để không ít tuổi trẻ nhân vật, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt.

“Hai vị, mời mọc!”

Ninh công tử đổ đầy rượu, nhẹ nhàng bắn ra, hai ly rượu liền từ ngoài thôn bay tới, trực tiếp xuyên qua không trung minh phù tung xuống tường ánh sáng, trầm ổn bay đến Tiêu Vũ cùng Lam Thiên Ngữ trước mặt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 371: Bóng Tối Mang

Ninh công tử người ở ngoài thôn, mang theo mỉm cười, xa xa quay Tiêu Vũ hai người nâng chén, bên mép nụ cười như là có thâm ý khác.

Hai cái chén, nổi vào hư không, đứng ở Tiêu Vũ cùng Lam Thiên Ngữ hai người trước người, Tiêu Vũ con mắt híp lại, Ninh công tử này là muốn biểu đạt một chuyện, hắn khả năng dễ dàng để chén rượu xuyên thấu minh phù hình thành tường ánh sáng mà đến, muốn phá vách mà vào, thập phần đơn giản!

Điều này cũng làm cho Tiêu Vũ tin tưởng, tin đồn không giả, cái này Ninh công tử thực lực quả thật sâu không lường được, ít nhất cho đến bây giờ, Tiêu Vũ đều không thể theo khí tức của hắn nhìn ra hắn nằm ở cảnh giới gì.

“Đã như vậy, cái kia đa tạ Ninh công tử hảo ý!”

Lòng mặc dù có không ít ý nghĩ, Tiêu Vũ mặt lại không có một chút biến hoá nào, hờ hững nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

Ninh công tử mắt ánh sáng lóe lên, vẫn là mỉm cười, rồi hướng Lam Thiên Ngữ nói: “Thi Cô Nương, ngươi cũng mời mọc!”

Lam Thiên Ngữ vốn có chút chần chờ, nhưng thấy Tiêu Vũ dứt khoát như vậy, đổi không nói nhiều, nâng chén khẽ thưởng thức, sau đó quay an toàn gật đầu gửi tới lời cảm ơn.

Địch kẻ thù kẻ thù xa độc địch học chiến dương cánh buồm mới

“Ha ha, khả năng ở nơi này gặp lại Thi Cô Nương, vừa quen biết Kỷ Huynh nhân vật như vậy, thật sự làm người hưng phấn, đáng tiếc chính là, thời cơ lại là không đúng.”

Uống xong rượu, Ninh công tử rồi lại lắc đầu, cảm thán nói: “Thiên Căn xuất hiện chỗ này, nơi đây sợ là phải lên một hồi phong ba, nếu không phải ở vào thời điểm này, ta ngược lại là có thể cùng Thi Cô Nương cùng Kỷ Huynh tốt sum vầy, thật sự mất hứng.”

“An toàn ý của công tử là?” Tiêu công tử tâm trạng chìm xuống, này Ninh công tử có phải lại muốn lấy thôn đến uy hiếp hắn? Nghe hắn nói, tựa hồ có như vậy một tầng ý tứ.

“Kỷ Huynh không nên hiểu lầm.” Ninh công tử lập tức cười nói: “Ta mặc dù cũng là vì Thiên Căn mà đến, nhưng này những vật này, không cách nào cưỡng cầu, ta cũng không miễn cưỡng, nhưng nhìn thấy này thôn thôn dân phần lớn là ít ỏi không đủ tu vi người phàm, Thiên Căn xuất hiện ở đây thôn, đối với bọn họ tới nói, có lẽ chính là tai nạn, ta muốn Kỷ Huynh ngươi lẽ ra có thể minh bạch ta ý tứ.”

Thuyền xa không độc địch thuật chiến dương cát khoa địch

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, hắn không nhận rõ Ninh công tử là muốn uy hiếp hắn, vẫn là muốn biểu đạt cái gì khác, Thiên Căn xuất hiện ở đây thôn, đối với thôn dân đương nhiên là tai nạn, nếu không phải là có Tổ Thạch cùng hắn tồn tại, thôn bây giờ chỉ sợ đã không tồn tại.

“Mặc dù ta ở tiến lại trước khi, nghe nói này thôn có sức mạnh thần bí bảo vệ, nhưng phỏng chừng, cũng là không cách nào bảo vệ thôn chu toàn.” Ninh công tử nhẹ giọng thở dài, có vẻ rất là bất đắc dĩ.

“Kính xin Ninh huynh nói rõ!” Tiêu Vũ nói rằng, chẳng lẽ Ninh công tử biết Tổ Thạch nguyên do cùng hiệu dụng, bằng không mà nói, hắn do đâu chắc chắn như thế, Tổ Thạch không bảo đảm thôn này.

“Không dối gạt Kỷ Huynh, ta nhận được tin tức, Thiên Căn việc, đã truyền đến ngoại giới, ngoại giới bây giờ càng có thật nhiều người biết được, nơi đây có một bất phàm sơn thôn, thôn có thần thạch bảo vệ, điều này làm cho không ít vương giả nhân vật đều động tâm, cho rằng bảo vệ thôn thần thạch rất có thể cực kỳ kinh người.”

“Thiên Căn vốn rất không tầm thường, trước khi sở dĩ không có vương giả nhân vật tiến lại, là vì tin tức còn không xác định, nhưng bây giờ Thiên Căn hiện ra, thêm ngoài thôn khối đá kia hấp dẫn, bây giờ đang có nhiều vị vương giả chạy tới nơi đây, nếu là phần đông vương giả tụ hội, sợ là khối này thạch, cũng khó bảo đảm thôn bình an!”

Ninh công tử liên tục thở dài, một bộ đối với thôn an nguy thập phần lo lắng dáng dấp.

Có vương giả nhân vật tiến lại? Tiêu Vũ lần này là thật giật mình, Tổ Thạch mặc dù tồn tại một e sợ tóc bạc nhân vật, nhưng trạng thái khác thường, nếu là đến rồi phần đông vương giả, tất cả tựa như Ninh công tử nói, Tổ Thạch lực lượng, đến lúc đó không hẳn khả năng bảo vệ này thôn.

Sắc mặt hắn thoáng khó coi, nơi đây rời xa trần thế, tin tức làm sao nhanh như vậy truyền đến ngoại giới? Nói không chừng chính là vị này Ninh công tử biết Tổ Thạch lực lượng không tốt mạnh mẽ xông vào,

Cố ý đem tin tức thả ra ngoài.

“Kỷ Huynh, ngươi và thôn này, như là có chút ngọn nguồn, ta thật sự không đành lòng những thôn dân này chịu khổ, khuyên ngươi còn là mang theo những thôn dân này rời đi thôi, nếu không đến lúc đó chư vương tranh chấp, những thôn dân này sợ là khó có thể sống sót.” Ninh công tử một bộ lòng tốt dáng dấp, chăm chú đối với Tiêu Vũ khuyên bảo.

“Đa tạ Ninh công tử hảo ý, có điều việc này không nhọc Ninh công tử phí tâm.” Tiêu Vũ trầm mặt, lạnh lùng nói.

Hắn đoạn không thể tin được, Ninh công tử lại có như thế hảo ý, người như thế mặt ngoài xem ra rộng lượng phi phàm, kì thực ai cũng nguy hiểm, hắn tiến lại mục đích cũng rất sáng tỏ, chính là hướng về phía Thiên Căn, chỉ là bởi vì Tổ Thạch tồn tại, làm hắn cũng kiêng kỵ sâu đậm, không dám dùng sức mạnh thôi.

Không tiếp tục nói, Tiêu Vũ theo không hạ xuống, trở lại phòng, Lam Thiên Ngữ cũng không nói nữa, theo hắn cùng trở lại trong phòng.

Ngoài thôn, thấy hai người từ không biến mất, Ninh công tử khóe miệng mang theo một tia nụ cười tà dị, xoay người nhìn Tổ Thạch vị trí, rơi vào trầm tư.

“Công tử, vì sao không vạch trần cái kia họ Kỷ tiểu tử thân phận? Nếu là Thi Cô Nương biết hắn dùng thân phận giả lừa gạt, tất nhiên sẽ không sẽ cùng hắn như thế thân cận!” Đầu kia chim thần biến ảo hình thể, thu hồi thân thể khổng lồ, trở nên như người thường to nhỏ, đi tới Ninh công tử bên cạnh nói.

“Hắn thân phận mặc dù giả, nhưng dù cho vạch trần, cũng không thay đổi được cái gì.” Ninh công tử hờ hững lắc đầu, nói: “Ta mặc dù không biết hắn là lai lịch ra sao, có điều đã hắn ngày đó khả năng bắn ra có ý cảnh như thế kia khúc, nói vậy cũng không phải người thường, ta để ý chính là, hắn có biết hay không

Thi Cô Nương thân phận chân chính!”

“Thi Cô Nương thân phận?” Chim thần không rõ, cô gái kia ở nó mắt, mặc dù thập phần xuất chúng, nhưng bàn về thân phận, có phải còn có thể được qua Ninh công tử cái này đế tộc hậu nhân? Làm sao tựa hồ liền nó vị công tử này , đều đối với cô gái kia thân phận thập phần để ý?

“Thi Cô Nương bối cảnh, UU đọc sách w ww. u &# 117;k &# 97; nshu. c o &# 109; &# 32; không phải ngươi có khả năng tưởng tượng.” Ninh công tử mắt, lộ ra một loại cực nóng, nói: “Nàng không chỉ có là thế gian này nhất là nữ tử hoàn mỹ, đồng thời cũng có được hết sức kinh người bối cảnh, chính là ta cũng không dám xúc phạm, bằng không mà nói, ta cũng sẽ không vì kiếm được nàng hảo cảm, tiêu phí nhiều như vậy tâm tư.”

Chim thần đăm chiêu, nghĩ kỹ lại, dùng nó vị công tử này thân phận, thế gian quả thật không có cô gái nào đáng giá hắn đi làm này lấy lòng sự tình, nhưng làm cho...này tên nữ tử, vị công tử này lại là đã làm nhiều lần như vậy sự tình.

Địch kẻ thù xa khoa mới sau hận chiến ầm ĩ lông chim xa

“Tóm lại, nàng cuối cùng tất nhiên sẽ là thuộc về ta, mà ta chú ý chính là, cái kia Kỷ Mặc tiếp cận nàng, hay không cũng là bởi vì biết rồi thân phận của nàng, nếu là hắn biết rõ Thi Cô Nương thân phận, còn dám lấy loại này lừa gạt phương thức tiếp cận, sợ là bối cảnh cũng không tầm thường.”

Ninh công tử tiếp tục nói: “Hơn nữa, mặc dù biết hắn là mạo nhận Kỷ gia tên phế vật kia thân phận, nhưng người này thân phận thực sự, ta cũng vẫn chưa biết được, trước đó, dù cho vạch trần hắn, cũng không có ý nghĩa.”

“Công tử cao kiến!” Chim thần cúi đầu, nó chỉ cảm thấy, vị công tử này ý nghĩ, luôn làm nó không cách nào phỏng đoán, không biết lúc nào mới là hắn ý tưởng chân thật.

"Khối đá này, tựa hồ có hơi bất thường, bây giờ này thôn không thể mạnh mẽ xông vào, khoảng thời gian này ngươi lưu ý nhiều, nhìn những vương giả kia nhân vật khi nào đạt được, phá được khối đá này sự tình, từ bọn họ dẫn đầu a." Ninh công tử xoay người, dặn dò việc này, lập tức rời đi.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 372: Vừa 1 Vương Giả?

Ninh công tử tiết lộ sự tình, để Tiêu Vũ có chút buồn bực, Tổ Thạch khác thường, không biết là có thể hay không bảo đảm thôn an toàn, mà dựa vào chính hắn, vừa là không thể có thể đỡ được vương giả nhân vật, hơn nữa tựa hồ muốn tới còn không chỉ một người. Xin mọi người tìm tòi () nhìn toàn vẹn nhất! Tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất

Địch kẻ thù khoa kẻ thù Quỷ sau hận bờ ruộng dương Quỷ độc học

Mặc dù hắn cũng nghĩ tới, mang theo thôn người rời đi thôn, có thể các thôn dân căn bản không muốn rời đi, đặc biệt là nhân vật thế hệ trước, càng nói rõ, mặc dù là chết ở thôn, cũng không muốn rời đi nơi đây.

Tiêu Vũ là triệt để không còn biện pháp, chỉ có thể cùng các thôn dân đồng thời bảo vệ này thôn.

Chưa qua mấy ngày, cái thứ nhất vương giả nhân vật xuất hiện, đó là một tóc trắng xoá ông lão, xuất hiện ở thôn mới, đứng ở hư không nhìn xa này thôn.

“Thiên Căn chính là tại đây thôn xuất hiện? Này cũng đơn giản!”

Người vương giả này không kiêng dè chút nào Tổ Thạch tồn tại, trực tiếp ra tay.

Hắn một con bàn tay khổng lồ, từ bầu trời dò tới, che kín bầu trời, cầm hướng thôn, càng muốn đem toàn thôn như hái trái cây giống nhau trực tiếp hái đi.

Vương giả khả năng, khủng bố khó lường, chưởng có thể dung núi cao, phải đem như vậy một thôn trang giữ chưởng mang đi, đó là lại dễ dàng có điều sự tình.

Thôn các thôn dân triệt để luống cuống, bọn họ đều là cực kỳ bình thường một đám người, chưa từng gặp qua vương giả oai, giờ phút này nhìn thấy một cái này bàn tay khổng lồ, toàn thôn dưới đều tràn đầy sợ hãi.

“Đáng chết, Tổ Thạch xuất hiện vấn đề gì?” Tiêu Vũ vội vàng, Tổ Thạch lực lượng vào lúc này lại chưa từng xuất hiện, chẳng lẽ này khoảng thời gian này để bảo vệ thôn, tiêu hao nhiều lắm sức mạnh?

“Ầm!”

Rơi vào đường cùng, Tiêu Vũ chỉ có thể lấy ra minh phù, dùng minh phù ngăn cản.

“Ồ?”

Vị vương giả kia nhân vật kinh ngạc, nhẹ nhàng đưa tay, tùy ý bóp qua Tiêu Vũ lấy ra phù, kinh ngạc nói: “Tứ phẩm phù, hơn nữa còn là phù cực phẩm, thôn có phù vương trấn giữ?”

Tứ phẩm minh phù, tuy là Phù đạo Thiên Tông liền có thể minh phù, nhưng đối với bình thường phù sư tới nói, độ khó rất lớn, chớ nói chi là tứ phẩm minh phù cực phẩm phù.

Này đây, bình thường tứ phẩm phù sư, thân thể tứ phẩm minh phù cũng không nhiều, chỉ có Phù đạo vương giả, thân thể mới có không ít tứ phẩm minh phù, bởi vì đạt được cảnh giới này, khắc họa tứ phẩm phù xác xuất thành công mới có thể đề cao thật lớn.

Đồng dạng, Phù đạo vương giả, thân thể cũng không có bao nhiêu ngũ phẩm phù, tối đa cũng mấy viên, đều là thời khắc mấu chốt mới sẽ sử dụng, bởi vì bình thường phù sư, khắc họa cùng tự thân cảnh giới tương xứng minh phù, tỉ lệ thất bại cực cao, rất là khó khăn.

Vì vậy nhìn thấy cái này tứ phẩm minh phù, vị vương giả này một chút liền cảm thấy được, thôn này tồn tại Phù đạo vương giả.

“Bốp!”

Trong nháy mắt, vừa là mấy viên minh phù bay tới, tất cả đều là tứ phẩm minh phù cực hạn, uy lực kinh người, đủ để xoá bỏ đại bộ phận Thiên Tông nhân vật, uy lực kinh người.

Nhưng mà, trước mắt đây là một đại vương giả, tứ phẩm minh phù mặc dù có thể Thiên Tông, nhưng dù sao chênh lệch nhất Đại cảnh giới, bị vị vương giả này nhân vật dễ dàng xóa đi.

“Nhiều như vậy tứ phẩm phù, hơn nữa đều là phù cực phẩm, xem ra nơi đây quả thực có Phù đạo vương giả ẩn thân ấy!”

“Không nghĩ tới này một cái nho nhỏ sơn thôn, lại có phù vương tồn tại!”

Ngoài thôn này bị Thiên Căn hấp dẫn mà đến mọi người chưa từng rời đi, bọn họ từ lúc trước đây liền đã đoán thôn có tồn tại hay không một Phù đạo vương giả, bây giờ tất là hầu như khẳng định, khả năng lấy ra nhiều như vậy tứ phẩm phù người, hẳn là Phù đạo vương giả không thể nghi ngờ.

“Tuy là Phù đạo vương giả, đối với cùng là vương giả người mà nói, cũng không có bao nhiêu uy hiếp, phù sư sức chiến đấu quá yếu, có thể dùng để đối địch minh phù,

Cũng thật là ít ỏi, chặn không dứt bản vương!” Không vị kia già nua vương giả bóp nát Tiêu Vũ lấy ra mấy viên minh phù, tiếp tục hướng về thôn duỗi ra bàn tay khổng lồ.

Vị vương giả này, được xưng là Đức Minh Vương, là một thành danh đã lâu thế hệ trước vương giả, mặc dù tuổi già, nhưng thực lực lại không thể nghi ngờ, đây là một châu bên trong cường giả hiếm có một trong.

“Công tử, khối đá kia tựa hồ xuất hiện dị thường, dựa theo này đến xem, Đức Minh Vương muốn đắc thủ!” Đầu kia chim thần cùng Ninh công tử ẩn thân xa xa, lẳng lặng quan sát.

Nhìn thấy Đức Minh Vương sắp sửa thuận lợi, chim thần có vẻ hơi hưng phấn, bởi vì ngày đó Tiêu Vũ đã đắc tội qua nó, này đây nó giờ phút này cũng rất muốn nhìn thấy Tiêu Vũ bị tạo thành thịt vụn một màn.

“Xem ra khối đá kia quả thật có chút dị thường, ta vốn còn muốn nhìn khối đá này đến tột cùng có thể phát huy ra cỡ nào cấp bậc sức mạnh, bây giờ sợ là phải thất vọng.” Ninh công tử hờ hững gật đầu, có vẻ không hề gợn sóng. Hắn sâu sắc nhìn cái kia bị bàn tay khổng lồ bao phủ thôn, nói: “Có điều, dựa vào một Đức Minh Vương, muốn bắt lại thôn này, sợ là còn không hiện thực.”

“Nấc……” bên cạnh chim thần rất muốn hỏi một chút tại sao, bởi vì trong thôn này tất cả đều là ít ỏi người phàm, dù cho người cá biệt có tu vi, cũng yếu đến đáng thương, tính lại thêm vị kia phù vương, cũng không thể có thể đỡ được Đức Minh Vương, Ninh công tử lời này vừa là ý gì?

Mặc dù không hiểu, nhưng chim thần không dám hỏi nhiều, chỉ là càng thêm chú ý thôn kia động tĩnh.

Tôn kẻ thù khoa không tình thuyền xem kỹ tiếp cô chủ chủ Quỷ

Thuyền khoa không kẻ thù tâm tình xem kỹ chiến ầm ĩ học ầm ĩ lạnh

“Keng!”

Mắt thấy Đức Minh Vương bàn tay khổng lồ, đã xem toàn thôn hoàn toàn bao phủ, chỉ cần nhẹ nhàng nắm chặt, có thể đem toàn thôn nhổ tận gốc.

Ngay vào lúc này, một dễ nghe thanh âm vang lên, đúng là một nốt nhạc, đó là tiếng đàn.

Nghe thôn đột nhiên một bài tiếng đàn vang lên, khúc đàn vang lên lập tức, một loại lực vô hình, ở thôn thần tốc hiện lên, tùy ý Đức Minh Vương bàn tay lớn bao phủ, lại là làm sao cũng không cách nào tụ lại bàn tay.

Sau xa khoa khoa khốc địch học tiếp lạnh bờ ruộng chỗ kỹ

Trong nháy mắt, Đức Minh Vương mặt mồ hôi xuống, tiếng đàn kia khuấy động trong lúc đó, hắn chỉ cảm thấy thần hồn rung chuyển, nhận lấy đả kích cường liệt, tựa hồ có lực lượng nào đó, muốn trực tiếp đánh tan thần hồn của hắn.

Hắn cắn răng, liều mạng huy động Thần lực, đem vương giả lực lượng huy động tới cực hạn, muốn đem thôn nắm lên, loại kia lực vô hình, lại là ổn định đem toàn thôn đều che lại, vô luận hắn như thế nào phát lực, bàn tay đều là không cách nào tụ lại.

“Thùng!”

Đột nhiên, tiếng đàn biến đổi, Đức Minh Vương như gặp phải đòn nghiêm trọng, duỗi ra bàn tay giống như điện giật giống nhau thần tốc thu hồi, cả người sắc mặt cũng là trở nên trắng nhợt, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Tôn kẻ thù không xa khốc tôn thuật bờ ruộng lạnh xuyên qua tiếp độc

“Nguyên lai còn có đạo hữu ở đây, lại không biết là vị đạo hữu nào, có thể hay không hiện thân gặp mặt?” Đức Minh Vương sắc mặt tái nhợt, tràn đầy kiêng kỵ, ánh mắt không dứt ở thôn qua lại quét qua.

“Đạo hữu? Thôn vẫn tồn tại một khác vương giả!”

Đức Minh Vương nói, để hết thảy ẩn thân xa xa người quan sát cũng là lớn kinh, tất cả xôn xao.

Đầu tiên là một Phù đạo vương giả, bây giờ này trong thôn, càng lại xuất hiện một cái khác vương giả nhân vật! Chỉ có đối mặt người cùng cảnh giới, vương giả nhân vật mới có thể như thế gọi, cũng chỉ có cùng là vương giả, tài năng bằng tiếng đàn thương tổn được Đức Minh Vương!

Này sớm nhất tiến lại người trẻ tuổi lúc này đều là âm thầm tình hình, cũng còn tốt trước khi không có đầu ấm đầu mạnh mẽ xông vào này thôn, nếu không dù cho khả năng xông qua loại kia sức mạnh thần bí, đối mặt thôn cái kia hai cái vương giả, kết quả của bọn hắn đồng dạng sẽ tú thảm!

Chỉ dựa vào tiếng đàn, liền có thể thương tổn được vương giả, chuyện này thực sự khiến cho mọi người sợ hãi, nói không chừng thôn vị vương giả này nhân vật, lên Đức Minh Vương đến còn phải kinh khủng hơn nhiều!

“Leng keng!”

Tiếng đàn không dứt, như là nước suối có tiếng, lúc mặt như xinh đẹp xinh đẹp dòng suối, khi thì vừa giống như kinh thao vỗ bờ, nhưng thôn ngoại trừ tiếng đàn truyền ra, lại không còn gì khác tiếng vang, không ai đáp lại Đức Minh Vương.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 373: Chư Vương Đều Hiện

Đọc trên điện thoại

Không người đáp lại, Đức Minh vương sắc mặt khó coi, lại là rất là kiêng kỵ, không còn dám tùy tiện ra tay.

Đối phương cho hắn một loại áp lực cực lớn, chỉ dựa vào tiếng đàn, lại thương tổn tới hắn, thực lực rất có thể xa ở trên hắn, điều này làm cho hắn cảm thấy phi thường bất an.

Như vậy một thôn nhỏ, lại tồn tại bực này nhân vật cường đại, đây là Đức Minh vương làm sao cũng thật không ngờ.

Sau khoa khoa khoa khốc kết hận bờ ruộng lạnh khoa không chỉ

“Thôn này lại có hai gã vương giả trấn giữ?”

Ninh công tử bên cạnh, đầu kia chim thần chấn động, thẳng đến lúc này, hắn mới coi như thật sự biết Ninh công tử lúc trước nói, chẳng trách dùng Ninh công tử tánh tình, tiến lại sau khi lại cam tâm chờ ở bên ngoài, không có mạnh mẽ xông vào.

“Cái kia Phù đạo vương giả có bao nhiêu thực lực, ta không dám khẳng định, và người nọ hay không vương giả, còn chưa biết được, nhưng là bây giờ, nàng đã trong thôn, bình thường vương giả muốn đối với thôn này ra tay, cái kia là muốn chết!” Ninh công tử nhìn về nơi xa thôn trang, nghe cái kia du dương tiếng đàn, lộ ra một loại vẻ tán thưởng.

Hắn quá rõ ràng tiếng đàn này xuất từ tay người nào, cũng quá rõ ràng thực lực của người kia.

Tôn khoa không mới thuyền bóng tiếp lạnh mới chủ tình

Cô gái kia, không chỉ dung nhan khuynh thế, càng có liền hắn Ninh công tử đều không dám đắc tội bối cảnh, trọng yếu hơn chính là, nàng này còn có được người thường không cách nào tưởng tượng thực lực khủng bố.

Ninh công tử xuất thân đế tộc, hắn đời này vốn duy nhất theo đuổi, chính là ở con đường tu luyện bước vào Đế cảnh, khiến đối với Trữ gia lại xuất hiện đế tộc huy hoàng, đối với con gái việc, hắn căn bản chưa bao giờ cân nhắc.

Mãi đến tận, hắn gặp phải cô gái này, hắn vốn là đã là hiện nay thế gian thiên tư con cưng, bất kể là thực lực, bối cảnh, dung mạo, ở 10 châu đại địa đều không người có thể so với, thế nhưng nhận thức cô gái này, hắn lại tựa hồ như không có giống nhau có thể so sánh cùng nhau.

Điều này cũng làm cho hắn nhận định, nàng này chính là hắn đời này lớn nhất theo đuổi, làm hắn vì đó mà cuồng.

“Thùng!”

Cái cuối cùng nốt nhạc hạ xuống, tiếng đàn biến mất, thôn lại trở nên im ắng một mảnh, giống như không có gì phát sinh.

Sau kẻ thù kẻ thù độc thuyền thuật tiếp lạnh kẻ thù kết ầm ĩ

Trong thôn, Tiêu Vũ đứng ở Lam Thiên Ngữ bên cạnh, trong lòng cũng rất lâu đều không có yên tĩnh trở lại.

“Không nghĩ tới, Thiên Ngữ tiểu thư càng có thực lực như thế, đã bước vào vương giả cảnh giới.” Hắn thật tình xúc động, trước lúc này, Lam Thiên Ngữ vẫn không lộ liễu không lộ ra, xem ra phong nhã điềm đạm, ai có thể nghĩ, vừa ra tay chính là dễ dàng đẩy lui một đại vương giả, khủng bố như vậy.

Tiêu Vũ không khỏi hồi tưởng, ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện, cô gái này thì đã đánh bại dễ dàng qua Long Tuyền Tông Thiên Tông, bây giờ hai năm trôi qua, thực lực của nàng cũng càng thêm sâu không lường được, Tiêu Vũ thậm chí có loại cảm giác, vừa mới vậy chưa chắc chính là toàn lực của nàng.

Ở trong mắt hắn, cô gái này thật sự thần kỳ, luôn có thể cho hắn đủ loại bất ngờ cùng ngạc nhiên.

Kết xa kẻ thù kẻ thù khốc tôn hận từ ầm ĩ cô chỗ

“Tiên sinh quá khen rồi.” Lam Thiên Ngữ theo đàn bắt đầu về nàng cặp kia như ngọc bình thường tay, nói: “Thiên Ngữ tuy có thực lực này, nhưng cũng không sánh được thế gian này khắc khổ tu luyện thiên tài, bọn hắn thực lực cùng cảnh giới, là dựa vào khắc khổ tu luyện đoạt được, mà Thiên Ngữ có cảnh giới này, lại là bởi vì thân thể đặc thù, mà không phải Thiên Ngữ thiên tư có kinh người dường nào.”

Tiêu Vũ nhớ tới, Lam Thiên Ngữ theo sinh ra hạ xuống, liền một ngày cũng không có tu luyện qua, nhưng nhục thể của nàng hết sức kỳ lạ, không như người thường, dù cho không cần tu luyện, một thân tu vi dùng một loại tốc độ kinh người tự nhiên tăng trưởng.

Nàng mới mười tám tuổi tuổi, liền đã có thực lực như vậy, cái này ở thế gian tuyệt đối là một kỳ tích,

Nàng thân thể loại này đặc tính, không biết là bao nhiêu người nằm mộng cũng muốn tìm được, nhưng nghe ngữ khí của nàng, lại tựa hồ như hoàn toàn không coi đây là quang vinh, ngược lại là cho là mình không sánh được này dựa vào tự mình tu luyện thiên tài.

“Thực lực thuộc về tự thân, thân thể khác thường, cũng là một loại thiên tư.” Tiêu Vũ nhìn ra nàng tâm tình hơi khác thường, khuyên nói: “Những thiên tài đó, sao lại không phải bởi vì thể chất đặc thù, hoặc là có bảo thể, mới có thể so với người khác càng mạnh hơn, mới có thể được xưng là thiên tài? Dù cho không có này, cũng không biết phải hao phí bao nhiêu tài nguyên, mới có thể làm được mạnh hơn người khác, nếu là tất cả mọi người đặt ở cùng hàng bắt đầu, cái kia thế gian liền không có thiên tài, thực lực của ngươi mặc dù không phải tự mình tu luyện đoạt được, nhưng tu vi tự thành, cái này cũng là thuộc về ngươi đặc hữu năng lực cùng thiên phú.”

Tiêu Vũ nói, để Lam Thiên Ngữ có chút sững sờ, bởi vì xưa nay đều không có người cùng nàng đã nói loại lý luận này. Nàng chăm chú suy tư, làm như có điều lĩnh ngộ, gật đầu nói: “Thiên Ngữ hiểu, đa tạ tiên sinh chỉ điểm.”

Tiêu Vũ gật đầu mỉm cười, trong lòng đối với tiếng kia tiên sinh, lại là cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Hôm nay trong thôn đến rồi một Đức Minh vương, mặc dù dựa vào Lam Thiên Ngữ, tạm thời vượt qua lần này nguy cơ, nhưng rất nhanh thì sẽ có nhiều hơn vương giả tiến lại, đến lúc đó, Tiêu Vũ cũng không biết phải làm gì.

Trong lòng hắn lo âu, cũng không có cùng Lam Thiên Ngữ nói quá nhiều, mà là đem chính mình quan trong phòng, ý đồ có thể nghĩ ra một biện pháp.

“Hây!”

Ngày hôm đó, vừa là một đại vương giả tiến lại, người này gánh vác lấy hai cánh, một đôi cánh giống như bị máu tươi nhiễm đỏ, dưới ánh mặt trời rực rỡ ngời ngời, vượt qua phía chân trời, bay đến thôn phía trước.

“Trời ạ, cái kia là máu lông chim vương, hắn lại cũng tới!”

“Máu lông chim vương? Đây chính là cái tàn nhẫn lạy chúa, nghe nói năm đó một người độc chiến tam đại vương người, chém giết hai người, phế bỏ một người, một đôi vốn trắng nõn như tuyết cánh chim đã ở trong trận chiến ấy bị vương máu nhuộm đỏ, bởi vậy được gọi là máu lông chim vương!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù khốc sau hận tiếp dương hiện ra bờ ruộng cô

“Cái này tàn nhẫn chủ lại cũng tới!”

Ngoài thôn mọi người rối loạn tưng bừng, chỉ vì máu lông chim vương tên tuổi quá vang lên.

Bất đồng Đức Minh vương, Đức Minh vương tên gọi tuy lớn, nhưng đó là bởi vì hắn sống được từ xa xưa, người biết nhiều, nhưng máu lông chim vương Thành Vương không lâu, ở vương giả nhân vật bên trong, hắn còn rất trẻ tuổi, có này uy danh, U &# 8 hoàn toàn chính là dựa vào thực lực giết đi ra!

Nhân vật này, ở vương giả ở trong chính là cái hung nhân, chính là lâu năm vương giả đều phải kiêng kỵ ba phần.

“Máu lông chim vương?” Tiêu Vũ trước tiên biết được việc này, sắc mặt cũng không nhịn được nặng nề.

Vị này trên người chịu huyết dực vương giả, hắn đã ở Thiên Uyên bên trong thấy qua, và còn cùng với từng giao thủ, nhưng khi đó mỗi một đại vương giả tu vi bị ép, mất đi vương giả lực lượng, hắn có thể có lực đánh một trận, hiện nay muốn hắn lại ngăn trở cái này hung nhân, đó là không có khả năng sự tình.

Thuyền kẻ thù khoa kẻ thù tình sau hận chỗ tháng vâng lạnh xa

“Thùng!”

Đại địa đột nhiên rung rung, trong núi vạn thú bôn ba, như là nhận lấy cái gì kinh hãi, mọi người nhìn về nơi xa, chỉ thấy một như núi lớn bóng người từ nơi xa đi tới, cực kỳ cao to, mỗi một bước đạp xuống, đều sẽ khiến đại địa chấn chiến, giống như động đất vậy.

“Đoạn Thiên Vương cũng tới, loại này là một người mạnh a, thành danh thời gian so với máu lông chim vương còn phải sớm hơn, đồng dạng là một hung nhân!”

“Hai người kia, đều là vương giả nhân vật bên trong đứng đầu nhất tồn tại, lại đều tới, có phải bọn họ cũng là vì Thiên Căn mà đến?”

“Để Thiên Căn cái kia ngược lại chưa chắc, trước khi Ninh công tử không phải đã nói sao, so với Thiên Căn, những vương giả này đối với này bên ngoài thôn tảng đá kia, càng có hứng thú, quá nửa là vì khối đá này mà đến!”

Đoàn người lại giật mình, vương giả nhân vật cái này đến cái khác xuất hiện, hơn nữa một người so với một người khủng bố, cũng không ít hung danh bên ngoài chủ, nơi này chỉ sợ khó có thể bình tĩnh.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 374: Gặp Lại Cố Nhân

Đọc trên điện thoại

“Đoạn Thiên Vương?”

Người này đối với Tiêu Vũ tới nói, đồng dạng là Thiên Uyên bên trong cố nhân, ban đầu ở Thiên Uyên trong vòng, cho hắn ấn tượng sâu nhất, chính là máu lông chim Vương cùng đoạn Thiên Vương, này hai cá nhân thực lực, là lúc ấy ở đây vương giả bên trong, cường đại nhất.

Chư vương đều hiện, tiến lại vương giả hơn xa mấy cái này, thì như mọi người nói, vương giả nhân vật mặc dù cũng không có thiếu người đối với Thiên Căn có hứng thú, nhưng một vài vương giả cũng không tại này một châu bên trong, nếu chỉ là vì Thiên Căn, đoạn không sẽ nhanh như thế thì đưa tới nhiều như vậy vương giả.

Chỉ có khối này dị dạng tảng đá, tài năng hấp dẫn tới như thế đông đảo vương giả nhân vật, kể cả cách xa ở hắn châu vương giả đều chạy đến.

Ngăn ngắn mấy ngày, trước sau có đến từ các phe vương giả xuất hiện, nhưng những vương giả này đều hết sức ăn ý, không có đối với thôn ra tay, mà là giống như đang chờ đợi cái gì, để nơi này có vẻ rất là yên tĩnh.

Tôn không khoa không tình tôn hận tiếp lạnh bóng bí sớm

Ở những vương giả này nhân vật bên trong, Tiêu Vũ gặp được vài khuôn mặt quen thuộc, Tiêu Gia 10 tổ, thạch viêm vương, Linh Lung bọn người, trước sau đều xuất hiện, ở trong hắn còn gặp được đối với Huyết Lân có ân Xích Lân vương.

Ngoại trừ những vương giả này ở ngoài, còn có càng nhiều vương giả, là hắn không quen biết, qua loa tính toán, nơi đây bây giờ ít nhất đã có hơn hai mươi vị vương giả nhân vật tụ tập.

Tôn xa không khốc kết thuật từ tháng khoa Quỷ sườn núi

Những vương giả này nhân vật, bình thường đều sẽ không dễ dàng trên thế gian lộ mặt cất bước, bây giờ lại một lần tụ tập nhiều người như vậy, tất cả mọi người linh cảm đến, nơi này sẽ lâm vào đại loạn, nhiều như vậy vương giả nhân vật tụ lại tới một chỗ, nếu là đánh nhau, chu vi mười vạn dặm cũng có thể sẽ bị đánh thành tro tàn.

“Nghe nói này trong thôn có một Phù đạo vương giả, có thể hay không hiện thân gặp mặt?”

Hôm nay vừa là một đại vương giả nhân vật tiến lại, để Tiêu Vũ bất ngờ chính là, này lại cũng là người quen.

“Phương Hạo, hắn cũng tới?” Tiêu Vũ kinh ngạc, ban đầu ở Thiên Uyên, hắn hóa thân Mạc Vong, đã cùng Phương Hạo ở Thiên Uyên bên trong cùng đi rồi hồi lâu, hai người cũng coi như có chút giao tình.

Chẳng qua là ban đầu thân phận của hắn liền không chân thực, bây giờ lại đổi một thân phận, dù cho thấy vậy, Phương Hạo cũng không nhất định nhận được hắn, lại có là hắn có chút kỳ quái, Phương Hạo tựa hồ đối với hắn Phù đạo vương giả này một thân phận hết sức cảm thấy hứng thú, thứ nhất liền muốn gặp được Hắn cái này trong miệng người khác Phù đạo vương giả.

“Mời mọc vào thôn một lần.” Tiêu Vũ do dự, sau đó trong thôn đáp lại.

Từ vương giả nhân vật càng ngày càng nhiều, ngoài thôn Tổ Thạch cũng tựa hồ có cảm ứng bình thường, triệt để bình tĩnh đi xuống, bây giờ không chỉ không có lực lượng gì từ trong đá phát sinh, thậm chí trên đá vốn lộ ra nhẹ nhàng gợn sóng, cũng hoàn toàn biến mất, giống như biến thành một khối phàm thạch, cho nên Tiêu Vũ để Phương Hạo vào thôn, cũng không lo lắng Tổ Thạch lực lượng sẽ đối với hắn làm khó dễ.

Phương Hạo vẫn như cũ như là lúc trước bình thường, thoạt nhìn rất trẻ trung, cũng rất sáng sủa, không nói hai lời, liền bước vào trong thôn.

Tiêu Vũ hiện thân tiếp kiến, đưa hắn mời được chính mình trong phòng, Phương Hạo nghi hoặc đánh giá hắn, nói: “Các hạ chính là vị kia khắc đến ba tầng giam thiên phù cùng lôi linh huyễn Thú Phù người?”

Ba tầng giam thiên phù, là Tiêu Vũ trước khi bày ra lồng ánh sáng, dùng để bảo vệ thôn minh phù, bất quá bây giờ đến đều là vương giả, cái kia phù đã vô dụng, bị hắn rút lui rơi xuống.

Mà lôi linh huyễn Thú Phù, tất là hắn chém giết Vệ Thành Phương cái viên này minh phù, Phương Hạo lại nhận thức hai loại minh phù, Tiêu Vũ trong lòng hơi kinh ngạc.

“Có thể hay không dùng ngươi vương giả lực lượng, ngăn cách nhà này, để tránh chúng ta nói chuyện bị cái khác vương giả nhân vật nghe đến.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói như thế.

Thuyền kẻ thù xa địa phương địch xem kỹ chỗ ầm ĩ kết cực kỳ tiếp

Bây giờ đến rồi nhiều như vậy vương giả, Bằng những người kia thực lực, nếu muốn nghe đến bọn họ nói chuyện, bằng chính hắn là phòng ngừa không được, nhưng Phương Hạo cùng là vương giả, lại có thể làm được.

Thuyền kẻ thù xa địa phương địch xem kỹ chỗ ầm ĩ kết cực kỳ tiếp ba tầng giam thiên phù, là Tiêu Vũ trước khi bày ra lồng ánh sáng, dùng để bảo vệ thôn minh phù, bất quá bây giờ đến đều là vương giả, cái kia phù đã vô dụng, bị hắn rút lui rơi xuống.

Mặc dù kinh ngạc, nhưng Phương Hạo còn là chiếu Tiêu Vũ nói đi làm, dùng vương giả lực lượng, đem nhà này ngăn cách, như thế những vương giả kia thần niệm tuy mạnh, nhưng cũng không cách nào nghe đến trong phòng âm thanh.

“Phương huynh, rất nhiều không thấy, không nghĩ tới gặp lại đúng là loại địa phương này.” Tiêu Vũ thở dài, hắn dự định hướng về Phương Hạo cho thấy thân phận, hiện nay tình thế, hắn chỉ có thể nhận sự giúp đỡ Phương Hạo vương giả thực lực, mới có thể ứng đối bên ngoài cái kia một đoàn vương giả nhân vật.

“Phương huynh? Ngươi biết ta?” Phương Hạo kinh ngạc, từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ, lại nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua.

Không phải của hắn vương giả ý niệm không nhìn ra biến hóa qua diện mạo Tiêu Vũ, cũng không phải Tiêu Vũ biến hóa bộ dáng thủ đoạn cao minh bao nhiêu, mà là Tiêu Vũ mất đi chính mình hết thảy tu vi và Thần lực, bây giờ khí tức đã hoàn toàn là một người khác, này đây Phương Hạo tuy là vương giả, cũng không cách nào nhận ra hắn.

“Thiên Uyên từ biệt, Phương huynh xem ra là đem ta đã quên.” Tiêu Vũ thở dài.

“Thiên Uyên? Ngươi là…… Mạc Huynh?” Phương Hạo cả kinh, sau đó mừng rỡ, nghĩ đến Thiên Uyên, hắn khả năng nghĩ tới liền chỉ có lúc trước vị kia sâu không lường được Mạc Huynh.

"Xem ra Phương huynh không có quên ta." Tiêu Vũ gật đầu, hắn và Phương Hạo cho thấy thân phận, cũng là đúng là bất đắc dĩ.

"Thực sự là Mạc Huynh!" Phương Hạo mừng rỡ không thôi, ở Thiên Uyên thời điểm, hắn cũng không ít chịu đựng Tiêu Vũ chỉ điểm, giờ phút này gặp lại, cũng là có chút kích động.

Kích động qua đi, Phương Hạo vừa là bắt đầu nghi hoặc, nói: "Mạc Huynh, khả năng cùng ngươi gặp lại thật sự là quá tốt, ngươi không biết lúc trước rời đi Thiên Uyên sau khi, ta tìm ngươi bao lâu, còn nghĩ khả năng lại chịu đựng ngươi chỉ điểm vài lần, chỉ là lại có thể tìm tới."

Đương nhiên không tìm được, Tiêu Vũ cười khổ, hắn ban đầu ở Thiên Uyên làm ra động tĩnh tuy lớn, nhưng khi đó hắn liền tông sư đều không phải là, Phương Hạo loại này vương giả, căn bản sẽ không quan tâm loại kia mức độ sự tình, này đây thậm chí có thể cũng không biết hắn Mạc Vong là thân phận giả sự tình.

"Mạc Huynh, ngươi bây giờ đây là……" thấy Tiêu Vũ, Phương Hạo đột nhiên sầm mặt lại, nói: "Tu vi của ngươi, tu vi sẽ rơi xuống cảnh giới tông sư? Còn có ngươi vì sao biến đổi diện mạo? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

"Nói rất dài dòng!" Tiêu Vũ cười khổ, ở Phương Hạo trong lòng, lao thẳng đến hắn xem là là vương giả cảnh giới nhân vật, phỏng chừng bây giờ nhìn hắn chỉ có tông sư tu vi, liền cảm thấy được thân thể hắn xảy ra vấn đề.

Mặc dù thân thể của hắn quả thật cũng xảy ra vấn đề, nhưng cũng căn bản không là một chuyện, hắn cũng không biết giải thích như thế nào.

“Chuyện của ta trước không nói, tóm lại ta bây giờ bởi vì một vài nguyên nhân, không thể không tạm thời biến hóa thân phận, trước mắt thân phận chân thật của ta chỉ có Phương huynh ngươi một người biết được, ở những người khác trước mặt, kính xin Phương huynh đem ta xem là Kỷ Mặc, đây là thân phận của ta bây giờ.” Tiêu Vũ không cách nào trong khoảng thời gian ngắn giải thích rõ ràng, thẳng thắn không có giải thích.

Đối với cái này Phương Hạo đúng là không có hỏi nhiều, tu luyện thế giới hết sức phức tạp, biến hóa thân phận đều không phải là hiếm thấy sự tình, Tiêu Vũ không giải thích, hắn cũng không gạn hỏi.

“Có điều Phương huynh, ngươi làm sao lại đi tới nơi này, còn có, vì sao trong chớp mắt, ngươi tựa hồ đối với minh phù chi đạo cảm thấy rất hứng thú?” Tiêu Vũ hỏi nghi ngờ của mình, Phương Hạo khi hắn trong ấn tượng là loại kia để tăng cường thực lực cái gì cũng dám làm người, tại sao sẽ đột nhiên trong lúc đó đối với Phù đạo cảm thấy hứng thú.

“Mạc Huynh có chỗ không biết, kỳ thực ta thân phận thật sự, là Phù Đạo Minh hiện nay minh chủ.” Phương Hạo nói thẳng: “Còn ta vì sao tới đây, đó là bởi vì Lan Châu vốn là 10 châu bên trong Thánh châu, là chứa nhiều thế lực lớn hội tụ chỗ, Phù Đạo Minh Thánh Minh cũng ở đây châu bên trong, cho nên nghe nói nơi này tin tức, ta tự nhiên là muốn đến xem thử, sau khi nghe nói nơi này có một vị Phù đạo vương giả, xuất phát từ hiếu kỳ, liền muốn gặp gỡ, không ngờ rằng lại là Mạc Huynh!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 375: Bàn Điều Kiện

Đọc trên điện thoại

“Ngươi là Phù Đạo Minh minh chủ?” Chuyện này, khiến Tiêu Vũ thật to bất ngờ, ai có thể nghĩ đến, Phương Hạo lại có thân phận như vậy.

Nói như vậy, hắn lúc trước còn vào Phù Đạo Minh, còn bị Phù Đạo Minh đá, cũng không biết việc này Phương Hạo có biết hay không, có điều cho dù biết, đại khái hắn cũng sẽ không biết cái kia bị đá Tiêu Vũ chính là hắn trong miệng Mạc Huynh.

“Nói ra thật xấu hổ, ta tuy là Phù Đạo Minh minh chủ, nhưng ở minh bên trong cực nhỏ quản sự, đều giao cho mấy vị khác phù vương, ta bây giờ tâm tư, chính là tăng cường tự thân cảnh giới, Phù đạo thực lực đúng là dần dần trượt, khiến Mạc Huynh chê cười.” Phương Hạo mở miệng nói ra.

Tôn khoa không tình tôn xem kỹ từ cô kỹ khốc xuyên qua

Tiêu Vũ gật đầu, hắn nghĩ tới rồi đã ép lên Tiêu Gia Phù đạo vương giả Lữ Nhạn Thăng, nói vậy vị này phù vương chính là Phương Hạo trong miệng phù vương một trong, lúc trước đá hắn đến Phù Đạo Minh sự tình, Phương Hạo nên không biết, có thể là Lữ Nhạn Thăng một làm quyết định, bởi vì hắn lúc đó còn quá yếu, xa không đáng mặt khác mấy vị vương giả quan tâm, Lữ Nhạn Thăng một người liền có thể quyết định.

“Phương huynh, ngươi nói Thánh châu, là có ý gì?” So với Phương Hạo hay không biết chuyện, Tiêu Vũ lúc này nhưng là bị một chuyện khác hấp dẫn, Lan Châu chính là Thánh châu? Đây là ý gì?

“Mạc Huynh không biết là?” Phương Hạo kinh ngạc nói: “Giống như mỗi một châu bên trong lại nhiều phủ, mỗi một phủ bên dưới lại có vô số thành trấn, mà mỗi một thành mỗi một phủ đô có một chủ, như là 1 trong phủ vương thành, một châu bên trong Thiên Phủ, này Thánh châu, chính là 10 châu đại địa cường đại nhất một châu, trên vùng đất này hết thảy thực lực thế lực cường đại, trụ sở chính hầu như đều tại đây châu bên trong, ở 10 châu bên trong giống như một thánh địa, này đây được xưng Thánh châu!”

“Lan Châu là Thánh châu?” Tiêu Vũ mơ hồ có chút đã hiểu.

Tôn kẻ thù khoa khoa khốc kết bóng từ cô không chút nào địch

Chẳng trách Tinh Thần Các Cổ Dung dẫn hắn rời đi, sẽ đi thẳng tới này châu, xem ra là vì Tinh Thần Các trụ sở chính cũng ở vào này châu bên trong.

Ngoại trừ Tinh Thần Các, ba đạo minh Thánh Minh tự nhiên cũng là này một châu bên trong, và cũng là tại đây một châu bên trong, hắn gặp được cái gọi là đế tộc hậu nhân, như thế tính ra, này một châu thật có thể nói là 10 châu số một, tụ tập chứa nhiều cường đại đến kinh khủng thế lực.

“Lam Thiên Ngữ bối cảnh rõ ràng bất phàm, nàng cũng là này châu người, sau lưng nàng, chẳng lẽ cũng tồn tại một thế lực cường đại?” Không hiểu trong lúc đó, Tiêu Vũ nghĩ tới Lam Thiên Ngữ.

Cô gái này thân phận, mang đến cho hắn một cảm giác vẫn không bình thường, chỉ là đến bây giờ hắn mới biết được, nguyên lai này Lan Châu chính là 10 châu bên trong thánh địa, như vậy nghĩ đến nói, Lam Thiên Ngữ thân phận, rất có thể so với hắn trong tưởng tượng còn kinh người hơn.

“Phương huynh, có thể hay không giúp ta một chuyện?” Tạm thời bỏ xuống trong lòng việc, Tiêu Vũ bây giờ muốn dự định, còn là như vậy làm sao sắp sửa tiến lại đại loạn bên trong, tại đông đảo vương giả trong tay bảo vệ thôn này.

“Mạc Huynh ngươi cứ việc nói, phàm là ta có thể làm được, nhất định tận lực.” Phương Hạo không chút nghĩ ngợi, ở trong lòng hắn Tiêu Vũ thực lực trên hắn rất ra, ở Thiên Uyên còn đã chỉ điểm qua hắn, bởi vậy căn bản không hỏi là chuyện gì.

“Tốt, mời mọc Phương huynh giúp ta mời mọc mấy vị vương giả vào thôn, ta có một số việc muốn cùng bọn hắn thương lượng.” Tiêu Vũ nói rằng, trong lòng hắn đã có một ý nghĩ, mặc dù ý nghĩ này không nhất định có thể ứng phó hết thảy vương giả, nhưng cũng đã là trước mắt hắn khả năng nghĩ tới biện pháp tốt nhất.

“Ta ngay lập tức đi!” Phương Hạo liền nguyên do cũng không hỏi, chỉ hỏi Tiêu Vũ muốn mời mọc người nào sau, liền trực tiếp đi.

Ở Phương Hạo rời đi thời gian, Tiêu Vũ tinh tế cân nhắc, hoàn thiện trong lòng ý nghĩ một vài không đủ, và thừa dịp thời gian, hắn làm một chút chuẩn bị, vừa là khắc phù, vừa là tìm đến tuyệt bút viết những gì, bận rộn một hồi lâu.

Ngoài thôn có không ít hắn quen thuộc vương giả,

Có điều trước lúc này, hắn tuy có ý nghĩ, những người kia cũng không nhất định sẽ nhìn thẳng vào hắn, dù sao ở những vương giả kia trong mắt, hắn chỉ là một cái nho nhỏ tông sư, giống như giun dế, nhưng bây giờ có Phương Hạo ra mặt, cùng là vương giả, những người kia nên sẽ không trực tiếp từ chối.

Tôn kẻ thù độc sau thuật từ cô mới không bờ ruộng

Chỉ cần có thể cùng bọn họ bàn điều kiện, Tiêu Vũ liền có biện pháp, kéo tới mấy cái vương giả, đứng ở hắn bên này.

Chưa qua bao lâu, cái thứ nhất vương giả nhân vật bị Phương Hạo mời đến, Tiêu Vũ cái thứ nhất mời tới người, là Linh Lung.

Cô gái này đã giúp qua hắn không ít lần, chỉ là lần này gặp lại, Linh Lung trong mắt cũng có chứa hiếu kỳ, bởi vì bây giờ Tiêu Vũ, ở trong mắt nàng cũng là xa lạ.

Một tông sư, nhưng có thể khiến Phương Hạo người vương giả này vì hắn ra mặt, Linh Lung tự nhiên cũng nghi hoặc, người này tìm nàng đến, là muốn cùng nàng nói chuyện gì?

“Ta muốn mời Linh Lung vương giúp ta, đây là giá cả.” Tiêu Vũ không có lần nữa cho thấy thân phận, mà là trực tiếp nói đến điều kiện.

Hắn lấy ra một viên minh phù, đây là vừa mới liền chuẩn bị kỹ càng, phù bên trong ghi chép gì đó, lẽ ra có thể khiến Linh Lung động tâm.

Đối với thôn cùng bên ngoài những người kia tình huống, Linh Lung cũng có hiểu biết, nàng càng thêm nghi hoặc, một tông sư có thể khai ra điều kiện ra sao?

Tiếp nhận minh phù, thần niệm thẩm thấu trong đó, Linh Lung trên gương mặt đó, nhất thời viết đầy kinh ngạc, nói: “Ngươi thật có thể đem vật ấy cho ta?”

Tiêu Vũ gật đầu: “Chỉ cần ngươi đồng ý giúp ta, không thành vấn đề!”

Phù bên trong ghi chép, là liên quan tới trận pháp chi đạo, Tiêu Vũ không có trước mắt : khắc xuống cao thâm cỡ nào gì đó, nhưng đối với Linh Lung người vương giả này tới nói, lại là hoàn toàn đủ dùng, có thể làm bất kỳ trận đạo vương giả động tâm.

Hắn biết Linh Lung từ trước đến giờ rất nặng trận đạo, cho nên trực tiếp đưa ra vật ấy.

“Bên ngoài vương giả phần đông, chỉ mặc ta một người, là không đủ, dù cho ta đồng ý giúp ngươi, cũng không tranh nổi nhiều như vậy vương giả cùng, nếu là ngươi có thể tìm tới năm tên trở lên vương giả giúp đỡ, ta liền đáp ứng rồi.” Linh Lung sâu sắc thấy Tiêu Vũ, không có nhận lấy minh phù.

Nàng thập phần thông minh, Tiêu Vũ lại hỏi cũng không hỏi, mượn thứ này cùng nàng bàn điều kiện, rõ ràng là đối với nàng có hiểu biết, biết nàng chuông với trận đạo.

Nhưng nàng cũng không có hỏi tới, bởi vì biết hỏi cũng sẽ không có kết quả.

Sau khoa kẻ thù độc kết bóng từ cô độc lông chim thi

“Có thể. &# 32;” Tiêu Vũ rất thẳng thắn, trên thực tế hắn tính toán cũng không phải chỉ mời mọc Linh Lung một người, dù sao đến vương giả nhiều lắm, dù cho tìm được một hai vương giả giúp đỡ, ý nghĩa cũng không lớn, trừ phi có thể được nhiều người giúp đỡ.

Đưa đi Linh Lung, Tiêu Vũ lại để cho Phương Hạo đi mời tiếp theo vương giả, thứ hai vương giả tự nhiên là Xích Lân vương, Tiêu Vũ trước đây cùng vị vương giả này tiếp xúc qua, cũng khá là có thể tín nhiệm.

Ban đầu ở Thiên Uyên, Xích Lân vương đã mở ra một cỗ quan tài đá, tiến vào trong quan tài thế giới, Tiêu Vũ không biết là hắn tiến vào trong quan thế giới cùng hắn có phải hay không giống nhau, nhưng hiện tại xem ra, Xích Lân vương khí chất rõ ràng biến hóa rất nhiều, thực lực tựa hồ tăng lên không ít.

Dùng giống nhau biện pháp, Tiêu Vũ dùng vài loại mạnh mẽ thú tộc bí thuật cùng Xích Lân vương làm ra trao đổi, muốn hắn giúp đỡ, này thú tộc bí thuật tuy không bằng Chân long thuật cấp độ kia tồn tại, nhưng tin tưởng đã có thể làm Xích Lân vương động tâm.

Địch xa kẻ thù Quỷ tôn thuật tiếp tháng thuyền xuyên qua khốc

Địch xa kẻ thù Quỷ tôn thuật tiếp tháng thuyền xuyên qua khốc đưa đi Linh Lung, Tiêu Vũ lại để cho Phương Hạo đi mời tiếp theo vương giả, thứ hai vương giả tự nhiên là Xích Lân vương, Tiêu Vũ trước đây cùng vị vương giả này tiếp xúc qua, cũng khá là có thể tín nhiệm.

Bất đồng Linh Lung cẩn thận, Xích Lân vương trực tiếp đáp ứng, đồng ý giúp đỡ.

“Tính cả hai người này, hơn nữa ta, chúng ta bên này đã có 3 vương, có điều muốn ở trong chư vương chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, rõ ràng không đủ, chúng ta cái kế tiếp mời người nào?” Phương Hạo đối với Tiêu Vũ hỏi, tựa hồ hoàn toàn không chống cự thay thế Tiêu Vũ đi mời người.

“Cái kế tiếp, mời mọc máu lông chim vương!” Tiêu Vũ cơ hồ không có suy tư, mở miệng nói ra.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 376: Đạo Thần Cung Vương Giả

Đọc trên điện thoại

Mời mọc Huyết Vũ Vương, là Tiêu Vũ chăm chú cân nhắc sau khi làm ra quyết định, chư vương đều hiện, mặc dù hắn có thể tìm tới mấy cái vương giả nhân vật giúp đỡ, nhưng như thế vẫn chưa đủ, hắn phải một có lực uy hiếp nhân vật trấn giữ, tài năng kinh sợ chư vương.

Dạng này cũng không có nhiều người, cũng là Huyết Vũ Vương cùng đoạn Thiên Vương hai người, những người khác mặc dù cũng có cường giả, nhưng hắn chưa quen thuộc, cho nên không cân nhắc.

Huyết Vũ Vương cùng đoạn Thiên Vương, Tiêu Vũ đều đã cùng bọn hắn giao thủ, cảm giác đoạn Thiên Vương hơn mình, bởi vậy hắn lựa chọn Huyết Vũ Vương.

Không lâu, Huyết Vũ Vương tiến lại, tiến đến mời người dù sao cũng là Phương Hạo cái này Phù Đạo Minh Thánh Minh chủ, mặc dù là Huyết Vũ Vương, cũng không thể không cho hắn vài phần bộ mặt.

“Ngươi muốn tập hợp bao nhiêu đại vương giả giúp ngươi, cùng chư vương tranh chấp?” Huyết Vũ Vương trên người chịu huyết dực, thoạt nhìn uy nghiêm mà tà dị, hắn nghe xong Tiêu Vũ ý nguyện, không dứt đang quan sát Tiêu Vũ.

“Đúng vậy, làm giá, chỉ cần Huyết Vũ Vương đồng ý giúp đỡ, ta đồng ý dùng một bộ cũ quyết trao đổi.” Tiêu Vũ gật đầu nói.

"Cũ quyết?" Huyết Vũ Vương không có lập tức đồng ý, hắn thân là vương giả bên trong kiệt xuất, bình thường công quyết, đã không vào hắn mắt, chỉ vì đạt được hắn cảnh giới này, trừ phi là đế quyết, nếu không khó có thể đánh động.

Tiêu Vũ cũng không nói nhảm, giao ra một viên minh phù, phù bên trong ghi lại nửa bộ tàn quyết, này quyết ở trong mắt hắn không coi là bao nhiêu thần dị, nhưng cho vương giả nhân vật tìm hiểu, lại là tương đương chiếm được một cái đi thông Đế cảnh đường, này đủ để khiến tất cả nhân vật điên cuồng.

"Tốt, chỉ cần sau đó ngươi có thể đem này tổng hoàn chỉnh cũ quyết cho ta, ta tiếp thu!" Huyết Vũ Vương xem qua minh phù, trong mắt nhất thời lộ ra hết sạch.

Hắn thập phần thẳng thắn, gật đầu đồng ý, bởi vì đối với mình thực lực thập phần tự tin, cho nên hoàn toàn không lo lắng Tiêu Vũ sau đó đổi ý.

Sự tình tiến triển, tất cả cũng như Tiêu Vũ dự liệu, dù sao kiếp trước sống được lâu, đối với hắn mà nói muốn đánh động những vương giả này, hoàn toàn không khó khăn.

Ở Huyết Vũ Vương sau khi, Tiêu Vũ lại để cho Phương Hạo lôi kéo được hai cái vương giả, đều này đây cùng loại thủ đoạn đạt được ước định, nếu là bùng nổ hỗn loạn, những vương giả này muốn giúp hắn bảo vệ thôn, không cho thôn gặp nạn.

Tiêu Vũ điều kiện trao đổi thập phần cảm động, hai người này vương giả cũng tiếp nhận rồi, đến tận đây, tính cả Linh Lung, Huyết Vũ Vương, Phương Hạo, Xích Lân Vương cùng hai người này vương giả, Tiêu Vũ đã là tụ tập lục đại vương giả lực lượng.

Nếu như đem Lam Thiên Ngữ cũng coi là nói, bọn họ bên này, vương giả nhân vật cũng đã có chừng bảy người, 7 vương lực lượng, bên phải là có thể hợp tới một chỗ, có thể tưởng tượng, này sẽ là như thế nào một nguồn sức mạnh.

“Phương huynh, ta còn cần ngươi giúp ta một ít chuyện.”

Làm xong này, Tiêu Vũ lại cùng Phương Hạo đơn độc ở chung, hắn dự định để Phương Hạo thay hắn động thủ, tiến hành minh phù, bởi vì hắn trong tay cũng không có thiếu Lam Thiên Ngữ đưa minh phù vật liệu, hoàn toàn có thể khắc đến nhiều viên ngũ phẩm minh phù.

Nhưng chính hắn bây giờ trạng thái cùng cảnh giới, lại là không có năng lực này, nếu như có thể khắc đến ngũ phẩm minh phù, để hắn mang ở trên người, vậy hắn bản thân mình cũng đem không kém gì một đại vương giả.

Sau khoa xa kẻ thù Quỷ tôn học từ lạnh bí thuyền bờ ruộng

“Minh phù?” Phương Hạo nghe xong Tiêu Vũ ý nghĩ, bán tín bán nghi, chính hắn khắc họa ngũ phẩm minh phù đều cực kỳ cật lực, hơn nữa bực này minh phù vật liệu quý giá, cũng không thể tùy ý tiêu xài, Tiêu Vũ càng muốn cho hắn thay minh phù, cái này thật sự là món khó mà tin nổi sự tình.

Mặc dù nghi hoặc, nhưng Tiêu Vũ ở Phương Hạo trong mắt thật sự sâu không lường được, điểm này ở Thiên Uyên lúc Phương Hạo liền đã có cảm giác, hôm nay nhìn thấy Tiêu Vũ ung dung kéo đến nhiều tên vương giả giúp đỡ, hắn càng tin tưởng Tiêu Vũ tuyệt không phải người thường, này đây cũng không hỏi nhiều.

Phương Hạo minh phù, Tiêu Vũ ở bên chỉ điểm,

Có hắn trấn giữ một bên, Phương Hạo minh phù tự nhiên thập phần thuận lợi, điều này làm cho Phương Hạo sâu sắc khiếp sợ, một lần nữa bị Tiêu Vũ cái kia thực lực kinh người chiết phục.

Phải biết rằng phù sư khắc họa cùng mình cùng cảnh giới minh phù, tỉ lệ thất bại quá cao, mà Tiêu Vũ không cần tự mình động thủ, chỉ dựa vào ở bên chỉ điểm, có thể để hắn dễ dàng làm được, một lần phù thành, hắn Phù đạo thực lực rốt cuộc là khủng bố cỡ nào?

“Xem ra ta trước kia còn là xem thường Mạc Huynh, thực lực của hắn, đã có thể nói kinh khủng!” Phương Hạo trong lòng âm thầm xúc động, điều này cũng làm cho hắn đối với Tiêu Vũ, càng thêm trở nên coi trọng.

Dựa vào Phương Hạo tay, Tiêu Vũ để hắn đại chính mình khắc ra tám viên ngũ phẩm minh phù, 8 phù trong người, thực lực bây giờ của hắn, đã là không giống như bất luận cái nào vương giả yếu, bởi vì này tám viên phù đều là xuất từ bút tích của hắn, mỗi một viên minh phù hiệu dụng, đều có thể nói kinh người.

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa, Tiêu Vũ tin tưởng bằng những sức mạnh này, bảo vệ thôn hoàn toàn không phải là vấn đề, nhưng mà trong dự đoán đại loạn, lại là thật lâu không có tiến lại, ngoài thôn chư vương thủy chung yên tĩnh, chưa từng bùng nổ đại chiến.

Loại này yên tĩnh, lại là làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy một loại áp lực vô hình, giống như mưa gió sắp đến, này nguyên vốn là Thiên Căn mà đến thiên tài trẻ tuổi, đều trong lúc này lặng yên rút đi, sợ hãi bị bị vương giả nhân vật ở giữa chiến đấu cuốn vào, đến lúc đó đã có thể không phải Thiên Căn chuyện, rất có thể sẽ làm mất mạng.

“Thùng!”

Liên tục mấy ngày, trong thôn ngoài thôn đều càng bị đè nén, hầu như không nghe được thanh âm gì, chỉ có mỗi ngày tình cờ vang lên tiếng đàn, có thể ngắn ngủi đánh vỡ loại này tĩnh mịch.

Tiêu Vũ đã từng hỏi, những vương giả này rốt cuộc đang đợi cái gì, mấy vị kia vương giả nói cho hắn biết, tảng đá kia không tầm thường, mặc dù không có gợn sóng, lại khiến hết thảy vương giả cảm thấy một loại run sợ cảm giác, bởi vậy đến nay không người dám động.

Không ít vương giả cho rằng, khối đá này lai lịch phi thường kinh người, ở trong giấu giếm một loại vượt xa khỏi bọn họ cảnh giới sức mạnh, nếu như có thể dò xét loại sức mạnh này huyền bí, liền có khả năng tìm được đi thông Đế cảnh đường.

Thành đế, đây là có thể làm hết thảy vương giả nhân vật đều điên cuồng sự tình, này đây đến giờ phút này rồi, những vương giả này cơ hồ đều đã đã quên Thiên Căn, tất cả mọi người đều chú ý tới khối đá kia, đang mong đợi khối đá này có thể phát sinh biến hóa, không muốn giống như một khối phàm thạch.

“Vèo!”

Ngày hôm đó, vừa là một đại vương giả tiến lại, người này người mặc thần quang, ánh sáng soi sáng phía chân trời, tiến lại lúc giống như thần linh, chân đạp hư không, không ít vương giả nhân vật nhìn thấy, cũng không khỏi trở nên động dung.

“Đạo Thần Cung sứ giả!”

Kết không không xa Quỷ kẻ học sau tiếp ầm ĩ từ thuật bí

“Đạo Thần Cung lại cũng đã bị kinh động, xem ra khối đá này như là chúng ta dự liệu, tuyệt đối phi phàm!”

Hết thảy vương giả đều cảm thấy ngưng trọng lên, Đạo Thần Cung tồn tại ý nghĩa, là vì ứng đối vạn năm một lần đại loạn, ngoại trừ việc này, bọn họ tựa hồ đối với chuyện thế gian đều không quan tâm chút nào.

Hiện nay, này 1 cung người càng cũng bị cái kia một khối thạch hấp dẫn mà đến, không khỏi làm người liên tưởng đến rất nhiều.

Phải biết rằng Đạo Thần Cung mỗi vạn năm mới hiện thế một lần, tồn tại thời gian càng từ xa xưa đến khủng bố, một khối này thạch liền bọn họ đều coi trọng, nói rõ bọn họ rất có thể biết khối đá này lai lịch, khối này thạch rất có thể đã tồn tại vạn năm, thậm chí có thể từ xa xưa đến đáng sợ.

“Bốp!”

Đạo Thần Cung vương giả, sau đầu đẩy thần quang, đưa hắn chiếu sáng giống như thần linh, trực tiếp bay đến ngoài thôn Tổ Thạch trước khi.

Người này thoạt nhìn thập phần già nua, tiên phong đạo cốt, trên người lộ ra một luồng tang thương khí tức, hắn sắc mặt ngưng trọng, nhìn chằm chằm thôn trước khối này Tổ Thạch, thật lâu không nói, hồi lâu tài năng mới là thở dài một tiếng, nói: “Xin khuyên chư vị, nhanh chóng thối lui a, vật ấy không phải người thường có khả năng chia sẻ, nếu không phải đi, hối hận không kịp!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 377: Tổ Thạch Dị Biến

Lưu lại một câu nói như vậy sau, vị kia Đạo Thần Cung vương giả, chính là cái gì cũng sẽ không nói, xoay người nhẹ nhàng đi.

“Xin hỏi, khối đá này có lai lịch gì?” Có vương giả nhân vật mở miệng, không thấy một thân, chỉ nghe ấy tiếng.

Này cũng là nhiều vương giả đều muốn hỏi dò vấn đề, bởi vì nhìn dáng dấp, vị này Đạo Thần Cung lão Vương người, tựa hồ là biết khối đá này lai lịch.

Thuyền kẻ thù tình địch thuật tiếp ầm ĩ kẻ thù cát xem kỹ

“Không biết.” Đạo Thần Cung lão Vương người bóng người dừng lại, lắc đầu nói.

Không biết? Nếu là không biết, vị vương giả này do đâu nói ra như vậy, rất nhiều vương giả nhân vật, vào lúc này đều cảm giác này lão Vương người không phải không biết, chỉ là không muốn tiết lộ.

Mặc dù là này lão Vương người thật không biết khối đá này lai lịch, nhưng là nhất định biết một ít gì.

“Ta chỉ xin khuyên chư vị một câu, nhanh chóng rời đi, nếu không hối hận không kịp.” Vị này lão Vương người lắc đầu, một bộ cao thâm dáng dấp, lại là nửa câu cũng không chịu nhiều lời.

“Lão nhân gia dừng chân!”

Tiêu Vũ theo thôn bay lên, nghiêm túc nói: “Có thể hay không tiết lộ một vài liên quan tới khối đá này sự tình?”

Hiện nay thế gian, sợ là chỉ có Tiêu Vũ tự mình biết, khối này thạch tồn tại cấp chí tôn đừng sức mạnh, dù cho không phải chân chính chí tôn lực lượng, ít nhất cũng là chí tôn lưu lại.

Có thể theo quần áo trắng điện chủ theo như lời, giới này từ lúc trăm vạn năm trước, liền đã không tồn tại chí tôn, vậy duy nhất giải thích, chính là khối đá này là thuộc về trăm vạn năm trước thần vật.

Thuyền xa không không khốc tôn xem kỹ từ cô bờ ruộng chỗ không

Mà liên quan đến trăm vạn năm trước, vừa không thể không khiến Tiêu Vũ nghĩ đến trăm vạn năm trước giới này bị lực lượng nào đó cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách sự tình, khối đá này nếu là thật thuộc về trăm vạn năm trước, vậy nói không chừng liền cùng giới này bị ngăn cách có quan hệ.

Hắn lòng hệ cửu thiên, muốn ngày sau sẽ có một ngày có thể trở về, vì thế biết rõ trăm vạn năm trước chuyện phát sinh đối với hắn rất trọng yếu, trước mắt khối này thạch tựa hồ có liên hệ nhất định, cho nên hắn mới có thể như thế để ý.

“Ồ, ngươi……” tuổi già vương giả xoay người, nhìn thấy Tiêu Vũ, mặt viết đầy kinh ngạc, quay Tiêu Vũ xem đi xem lại, cuối cùng nói: “Ngươi không thuộc về nơi đây, đến từ chỗ đó? Này…… sao có thể có chuyện đó!”

Tiêu Vũ cả người chấn động, nói thế tại người khác nghe tới có lẽ không thể nào hiểu được, nhưng hắn lại có thể nghe đến, cái này lão nhân nói chỗ đó, rất có thể chính là Cửu Thiên Thế Giới!

Tôn xa xa xa Quỷ địch học chiến ầm ĩ cánh buồm kỹ

Ngoại trừ chí tôn nhân vật, thế gian này lại còn có người biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại!

Cái này làm Tiêu Vũ không cách nào không kích động, mặc dù lão nhân nói đến mơ hồ, nhưng ông già này đã khả năng nhìn ra Tổ Thạch dị dạng, rất có thể hắn biết liên quan tới giới này bị ngăn cách một chuyện, này đây cũng biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại!

“Mời mọc lão nhân gia bẩm báo!” Tiêu Vũ hết sức trịnh trọng, biết rõ ràng khối đá này lai lịch, có lẽ liền có thể tìm tới giới này bị ngăn cách nguyên nhân, biết nguyên nhân, liền có khả năng tìm tới trở về cửu thiên biện pháp, hắn đã không cách nào bình tĩnh!

“Người thiếu niên, ngươi tên là gì?” Lão nhân không đáp, lại là đột ngột hướng về Tiêu Vũ hỏi dò.

“Ta gọi là Kỷ Mặc.” Tiêu Vũ ngẩn ra, nhưng vẫn lễ phép trả lời.

“Nghi vấn của ngươi, tha thứ ta không cách nào giải đáp.” Lão nhân nói: “Nếu là ngươi thật rất muốn biết nói, đợi Đạo Thần Cung hiện thế thời gian, ngươi có thể đi tới Thần cung, nơi đó có lẽ sẽ có ngươi muốn đáp án.”

“Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, có phải Đạo Thần Cung ghi chép trăm vạn năm trước sự tình?

Suy nghĩ kỹ một chút, không phải là không có khả năng này, này cung thái quá thần bí, mỗi vạn năm mới sẽ xuất thế một lần, căn bản không có ai biết này 1 cung rốt cuộc tồn tại bao lâu.

Nhưng mà, muốn vào Đạo Thần Cung, vậy phải trở thành Đạo Thần Cung đệ tử, hơn nữa trước lúc này, Tiêu Vũ còn đã đắc tội qua Đạo Thần Cung một đại vương giả, dù cho Đạo Thần Cung hiện thế, hắn muốn đi vào, chỉ sợ cũng là không dễ.

“Đại đạo vô thường, không thể cưỡng cầu, chư vị, khuyên nữa các ngươi một câu, nhanh chóng rời đi, lão hủ đến đây là hết lời.” Lão nhân lại mở miệng, sau đó quay Tiêu Vũ lộ ra một mỉm cười thân thiện, nói: “Thiếu niên, ta ở Đạo Thần Cung chờ ngươi, chỉ mong đến lúc đó khả năng cùng ngươi gặp lại!”

Nói thôi những lời này, vị này lão Vương người chính là mỉm cười đi xa, đi được thập phần bồng bềnh, vô tung vô ảnh.

Đang ở tại chỗ, Tiêu Vũ sửng sốt rất lâu, hắn chưa bao giờ nghĩ tới sau đó muốn vào Đạo Thần Cung, trở thành Đạo Thần Cung đệ tử, nhưng cũng không muốn, này 1 cung càng có khả năng biết được trăm vạn năm trước bí mật, cùng hắn quay về cửu thiên, có chặt chẽ liên quan.

Như thế xem ra, dù cho Đạo Thần Cung thật không biết Tổ Thạch bí mật, đối với trăm vạn năm trước sự tình, rất có thể cũng biết một ít gì, vì thế Tiêu Vũ tựa hồ không thể không đi tới Đạo Thần Cung, nếu không dù cho khả năng tại giới này xưng đế, phải như thế nào trở về cửu thiên, hắn căn bản không có một điểm đầu mối.

“Các vị, các ngươi thấy thế nào?”

Đạo Thần Cung lão Vương người rời đi, ở lại tại chỗ các vương giả, cũng bắt đầu truyền âm bàn, không biết đúng hay không muốn đợi tin lão kia vương giả nói.

Tựa hồ lão kia vương giả ý tứ, như là không rời đi, lại có chuyện không tốt phát sinh, có thể khối đá này thần bí như vậy, có thể cất giấu đi thông Đế cảnh bí mật, muốn này rời đi, rất nhiều người vừa rất không cam tâm.

“Đạo Thần Cung sứ giả nói, không hẳn có thể tin, có lẽ bọn họ chỉ là muốn để cho chúng ta rời đi, tốt độc chiếm khối đá này.”

“Không sai, ta cũng cảm thấy, thân là vương giả, không có gì lo sợ, dù cho khối đá này có thể có chút nguy hiểm, nhưng vì cầu đại đạo, chính là thân thể chết cũng sẽ không tiếc!”

“Muốn rời đi chư vị, mời mọc sớm làm!”

Thương nghị cũng không có kéo dài quá lâu, cơ hồ không có một vương giả lựa chọn nghe theo Đạo Thần Cung lời của lão nhân rời đi, đều lựa chọn lưu lại.

Không ít vương giả nhân vật đều cho rằng, đây là Đạo Thần Cung âm mưu, bọn họ muốn độc chiếm thần thạch, nhưng lại không cách nào cùng nhiều như vậy vương giả tranh chấp, mới có thể nói ra lời như vậy.

“Hối hận không kịp? Ông già kia ngón tay chính là cái gì? Chẳng lẽ Tổ Thạch sẽ phát sinh biến hóa gì đó?”

Thuyền không xa kẻ thù khốc địch xem kỹ tiếp lạnh ngón tay học

Là Tiêu Vũ, cũng chậm chạp không cách nào minh bạch ông già kia lưu lại lời nói, có điều có thể khẳng định, ông già kia nhất định biết một vài cái gì, nếu không sẽ không lưu lại như vậy.

Đạo Thần Cung vương giả rời đi, chư vương còn đang lẳng lặng chờ quan sát, cùng đợi thần thạch phát sinh biến hóa.

“Úm bá hồng đâu……”

Ngày hôm đó, Tổ Thạch đột nhiên phát sinh ra biến hóa, theo thạch đột nhiên truyền ra một loại thanh âm rất nhỏ, vô cùng nhẹ nhàng, hầu như không cách nào phát hiện.

Hết thảy vương giả chấn động mạnh, tinh tế cảm ứng, Tiêu Vũ cũng chăm chú nghe, nghe tới chỉ cảm thấy như là chúng sinh ở khen ngợi đọc một bộ phức tạp trải qua, nào giống như là một loại nào đó cổ ngữ, nghe tới thập phần tối nghĩa khó hiểu, rất nhiều âm tiết nghe tới phức tạp vô cùng, hoàn toàn không rõ làm là cái gì ý tứ.

“Ta có một loại cảm giác, chỉ cần hiểu được loại này ngôn ngữ chỗ muốn biểu đạt ý nghĩa, có thể đi thông Đế cảnh!”

Hết thảy vương giả đều kích động, trước tiên nhận định thạch lộ ra âm cổ cùng đại đạo có quan hệ, có thể giúp bọn họ thành đế.

Bởi vì thạch âm thanh phức tạp, mà người người đều có thể nghe được, tưởng tượng tranh cướp chưa từng phát sinh, phần đông vương giả cùng nghe, chăm chú lĩnh ngộ.

Tiêu Vũ đã ở để tâm cảm thụ, nhưng dùng hắn chí tôn kiến thức, cũng căn bản nghe không ra loại kia âm cổ muốn truyền đạt đạo ý, vậy căn bản không giống như là để trình bày một loại nào đó đại đạo, mà là càng giống có vô số sinh linh, ở đồng thời truyền đạt một loại ý niệm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 378: Tổ Thạch Dị Biến

Đọc trên điện thoại

Thần thạch có tiếng, lúc xa sắp tới, mặc dù khó mà nhận ra, lại khiến hết thảy vương giả nhân vật hãm sâu trong đó, để tâm cảm ngộ.

Tiêu Vũ nghe loại kia âm thanh, trong thân thể, lâu dài truyền đến một loại ba động, bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết, lục đạo dấu ấn, nhiều ngôi sao, thời khắc này tựa hồ cũng không hiểu sinh ra cảm ứng nào đó, lộ ra nhẹ nhàng gợn sóng.

“Tại sao lại như vậy?”

Tiêu Vũ thập phần giật mình, từ mất đi tu vi, trong cơ thể hắn vật như vậy cũng tất cả đều lâm vào tĩnh mịch ở trong, cũng bởi vậy cũng làm cho không cách nào một lần nữa ngưng tụ Thần lực, khôi phục tu vi.

Hắn vẫn cũng không biết là nguyên nhân gì để bọn chúng đã xảy ra biến hóa như thế, cũng không biết nên như thế nào mới có thể khiến người ta chúng nó khôi phục lại, hiện nay cảm nhận được thần thạch bên trong truyền đến âm thanh, trong cơ thể hắn cái kia mấy thứ đồ, tựa hồ lại từ trong giấc ngủ say tỉnh lại.

Trong đá âm thanh đang tiếp tục, phức tạp khó hiểu, Tiêu Vũ mặc dù không cho rằng đó là cái gì đại đạo thanh âm, cũng vào thời khắc này chăm chú lắng nghe.

“Phụp!”

Đột nhiên, kinh người sự tình phát sinh, một vị vương giả đang lắng nghe trong quá trình, đột nhiên thân thể nổ tung, hóa thành một đám mưa máu, không có một chút nào dấu hiệu, thì trực tiếp như vậy đã chết đi.

“Xảy ra chuyện gì?”

Hết thảy vương giả đều không thể bình tĩnh, một vương giả nhân vật càng cứ như vậy biến mất, liền một điểm dấu hiệu đều không có, đây là món phi thường chuyện kinh khủng, đại diện cho bọn họ có thể cũng sẽ như thế.

Có vương giả thức tỉnh, mở miệng hô to, đồng thời ngay đầu tiên lập tức lùi về sau.

Nhưng mà, đã chậm, vừa là một gã vương giả thân thể nổ tung, cùng trên một gã vương giả giống nhau, hóa thành sương máu, trực tiếp chết đi.

Lần này, chư vương triệt để đại loạn, nếu nói là chết đi một gã vương giả còn chưa đủ để làm bọn họ sợ hãi, trước mắt liên tục chết đi hai vị vương giả, không có người nào có thể không kiêng kỵ.

Phải biết rằng vương giả nhân vật, bình thường rất khó chết đi, bây giờ lại là liên tiếp chết đi hai người, và không có nửa điểm dấu hiệu, hai cái vương giả thậm chí không cách nào làm ra phản kháng, cứ thế mà chết đi, liền thi thể đều không có còn lại.

“Ta cuối cùng đã rõ ràng rồi Đạo Thần Cung vị vương giả kia ý tứ, có phải hắn sớm dự liệu được sẽ xảy ra chuyện như vậy?”

Chư vương kinh sợ, đột nhiên nghĩ tới Đạo Thần Cung vị kia lão Vương người nói, nhanh chóng rời đi, nếu không hối hận không kịp, rất rõ ràng lời này ngón tay chính là khối này thần thạch, chẳng qua là lúc đó không ai tin tưởng.

“Khối này thạch đến tột cùng có lai lịch gì, cư nhiên như thế tà môn, có thể tuỳ tiện khiến chém giết vương giả!”

Không có cái nào vương giả vào lúc này còn dám gần sát Tổ Thạch, đều ngay đầu tiên thối lui, làm hết sức rời xa.

Nhưng mà, bay ở không trung, vừa là bao nhiêu đại vương giả đột nhiên nổ tung, vương máu đầy trời, nhiễm đỏ chung quanh cỏ cây, trong chớp mắt có vạn mộc sinh trưởng, giống như Tiêu Vũ ngày đó chém giết Hoàng Phủ non sông thời điểm giống nhau.

Hết thảy vương giả tất cả đều kinh khủng, khối đá này quá kinh khủng, có thể dễ dàng xoá bỏ vương giả, hơn nữa cũng không ai biết, người chết kế sẽ là ai.

Tới giờ phút này, đã không người nào dám lại quên nhớ kỹ thành đế, hết thảy vương giả đều là vãi cả linh hồn, đầu cũng không dám về.

Thuyền không kẻ thù kẻ thù tình địch thuật tiếp cô khốc quá Quỷ

Ở rời xa trong quá trình, lại có vài tên vương giả không tiếng động nổ tung nhóm, liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, hóa thành sương máu.

Ngày hôm đó, không chỉ có là nơi này, 10 châu bên trên hết thảy vương giả, vào đúng lúc này đều cảm nhận được một loại mãnh liệt sợ hãi.

Vương giả chết đi, 10 châu trên cái khác vương giả đều trong lòng sinh ra ý nghĩ, không ai có thể không cảm thấy sợ hãi.

Bình thường mấy trăm mấy ngàn năm đều hiếm có một vương giả chết đi,

Mà ngày hôm đó, lại có vương giả nhân vật liên tiếp chết đi, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

Ngày hôm đó, 10 châu đại địa rất nhiều nơi đều xuất hiện khủng hoảng tâm tình, bởi vì có vương giả nhân vật trước sau xuất thế, hầu như còn sống vương giả đều xuất hiện, chỉ vì muốn biết đã xảy ra chuyện gì.

Vương giả nhân vật, bình thường hầu như ở thế gian cất bước hiện thế, một ngày kia ở 10 châu đại địa các nơi, nhưng có nhiều tên vương giả đồng thời xuất hiện, đưa tới lớn lao khủng hoảng.

10 châu các nơi còn như vậy, có thể tưởng tượng được, này tận mắt chứng kiến vương giả chết đi đám người, lúc này sẽ là ra sao lòng.

Cái gì vương giả nhân vật, vào lúc này tất cả đều như là con thỏ con bị giật mình, chỉ lo bay trốn, trừ lần đó ra cái gì cũng không làm được.

Cùng ban đêm, lại có hơn mười người vương giả chết đi, cái này đã đầy đủ gây nên 10 châu lớn vận mệnh phát sinh thay đổi, bởi vì mỗi một vương giả, ở thế gian này đều có lực ảnh hưởng cực lớn.

“Mạc Huynh, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tảng đá kia làm sao lại kinh khủng như thế?” Phương Hạo vào lúc này cũng là sắc mặt trắng bệch, hắn lần đầu có một loại cảm giác, vương giả nguyên lai đúng là như thế yếu đuối.

“Các ngươi ở đây không nên ra khỏi thôn, ta đến xem!” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, để tránh có việc phát sinh, hắn từ lúc Đạo Thần Cung vương giả rời đi thời điểm, liền đem mấy cái cùng mình quan hệ hơi gần vương giả nhân vật dẫn tới trong thôn.

Bây giờ nhìn lại, Tổ Thạch dị biến, không khác biệt xoá bỏ ngoài thôn những vương giả kia, đồng thời có một loại lực lượng đem thôn hoàn toàn bao lấy, bên ngoài những vương giả kia không cách nào tiến đến, vào trong thôn những vương giả kia thì lại sẽ không nhận uy hiếp.

Xảy ra chuyện như vậy, Tiêu Vũ cũng không biết là tình huống thế nào, nhưng cũng có loại cảm giác, này Tổ Thạch lực lượng sẽ không làm bị thương hắn.

Ngoài ra, Tổ Thạch lực lượng mặc dù nguy hiểm, nhưng ở vừa mới đoạn thời gian đó, hắn lại cảm giác trong cơ thể hắn cái kia vài loại sức mạnh dấu hiệu thức tỉnh càng ngày càng rõ ràng, tất cả những thứ này đều bắt nguồn từ Tổ Thạch, bởi vậy vô luận như thế nào, hắn đều muốn xem thử xem, Tổ Thạch rốt cuộc đã xảy ra loại biến hóa nào.

Ra thôn, Tiêu Vũ xa xa liền nhìn thấy Tổ Thạch bên trên cái kia cổ xưa phù hiệu ở phát ra hào quang nhỏ yếu, hắn tới gần một chút, liền cảm thấy Cửu Thiên Thế Giới bên kia khí tức càng thêm rõ ràng.

Trước đây hắn cảm giác, là khối đá này trên tuy có cửu thiên khí tức, nhưng là chỉ là khí tức mà thôi, nhưng bây giờ, hắn lại cảm giác giống như chính mình trở về tới Cửu Thiên Thế Giới, có một loại thập phần cảm giác quen thuộc.

“Tại sao lại như vậy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Vũ rơi xuống đất, gần sát thần thạch, cảm thụ được loại kia ba động kỳ dị, hắn không nghĩ ra, Tổ Thạch tại sao có thể có biến hóa như thế. &# 85; &# 8 &# 32;

Chần chờ bên trong, Tiêu Vũ muốn cảm thụ được càng thêm biết một chút, hắn đi lên phía trước, đưa tay đụng vào Tổ Thạch, liền trong nháy mắt này, hắn thấy hoa mắt, quanh thân hình ảnh lập tức biến ảo.

“Đây là nơi nào?”

Tiêu Vũ trước mắt, Tổ Thạch đã không thấy, hắn vị trí, là một mảnh mênh mông hư không, trống rỗng, chẳng có cái gì cả.

Nơi này, thời gian tựa hồ là yên lặng, thật lớn không gian, tựa hồ không có cuối, mà để Tiêu Vũ cảm giác quái dị chính là, nơi đây càng không tồn tại cái gọi là sức mạnh đất trời.

“Không có sức mạnh đất trời, không có đạo lực, Hư Vô chi địa?”

Tiêu Vũ vẻ mặt có chút nghiêm nghị, cái gọi là đại đạo, ở khắp mọi nơi, nơi này lại không có sức mạnh đất trời, cũng không có đại đạo quy tắc, hắn sống nhiều như vậy, xưa nay chưa từng nghe nói còn có loại địa phương này tồn tại.

Ở mảnh này mênh mông trong không gian, Tiêu Vũ giống như một con nhỏ bé giun dế, hắn ý đồ tại đây trong không gian di động, đã tồn tại một chỗ như vậy, cái kia hẳn là sẽ không là một mảnh hư vô, nhất định tồn tại cái gì.

Nơi đây không hề có thứ gì, liền thời gian phảng phất đều không tồn tại, Tiêu Vũ cũng không biết mình trong mảnh hư không này vượt qua bao lâu, cảm giác chỉ là chớp mắt, vừa phảng phất so với hắn kiếp trước năm mươi vạn năm còn muốn lâu dài dằng dặc.

Hắn như là một chiếc thuyền con, lung tung không có mục đích ở trên biển bồng bềnh, phảng phất vĩnh viễn cũng dựa vào không dứt bờ.

Rốt cục, ở không biết quá khứ thời gian bao lâu sau, Tiêu

Vũ ở cái địa phương này, nhìn thấy thứ một thứ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 379: Thời Cơ Chưa Tới

Ở hư không vô tận ở chỗ sâu trong, trôi một chiếc thuyền, nó nổi vào hư không, chung quanh không hề có thứ gì.

“Dạng này Hư Vô chi địa, càng tồn tại một chiếc thuyền, nó phải đem ta độ hướng về nơi nào?”

Tiêu Vũ nghi hoặc, sau đó hướng về này thuyền gần sát, chiếc thuyền này cũng không lớn, chỉ có thể chứa được một người, Tiêu Vũ thuyền sau, này thuyền chính mình liền chuyển động, tốc độ không nhanh, lại là quả thực đang hướng phía một cái hướng khác mà đi.

Nơi đây chẳng phân biệt được nam bắc, cũng không có vật khác, nếu không có cảm giác rõ ràng, Tiêu Vũ thậm chí hoài nghi chiếc thuyền này hay không đang di động làm.

Tại đây hư không bồng bềnh, Tiêu Vũ không cách nào biết được trải qua bao lâu, cũng không biết chiếc này thuyền nhỏ di động bao xa, hắn chỉ có một loại cảm giác, trong cơ thể cái kia vài loại sóng sức mạnh càng lúc càng lớn, cửu thiên khí tức cũng càng ngày càng rõ ràng.

“Chẳng lẽ này thuyền khả năng độ ta quay về cửu thiên? Nhưng Cửu Thiên Thế Giới không phải cùng giới này ngăn cách gì?”

Tiêu Vũ lòng tâm tư chập trùng, nghĩ tới rất nhiều, trở về cửu thiên vẫn là hắn lớn nhất chờ đợi, vốn tưởng rằng này lại phi thường gian nan, lại không nghĩ rằng khả năng này lại như vậy mau tới.

Gần rồi, hắn rõ ràng có thể cảm giác được Cửu Thiên Thế Giới cách hắn càng ngày càng gần, bởi vì hắn đã rõ ràng cảm nhận được Cửu Thiên Thế Giới khí tức, loại cảm giác đó cùng hắn kiếp trước đang ở Cửu Thiên Thế Giới thời điểm hoàn toàn tương tự.

Không biết qua bao lâu, phía trước xuất hiện một điểm quang minh, như cùng ở tại một đen kịt sơn động, đột nhiên nhìn thấy một điểm chỉ riêng, vậy tất nhiên chính là cửa ra.

Tiêu Vũ ngực chập trùng, có phải cái này phải trở về? Tất cả những thứ này không khỏi cũng quá không chân thực, cho hắn một loại phi thường cảm giác hư ảo.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, để kích động Tiêu Vũ một cái giật mình, lập tức cảnh giác lên, cái này Hư Vô chi địa, càng tồn tại sinh linh?

“Đạo hữu, dừng lại a.”

Một đạo thân ảnh màu trắng, từ hư không vô tận xuất hiện, bước chậm mà đến, đi tới Tiêu Vũ trước người.

“Là ngươi?” Tiêu Vũ kinh ngạc vạn phần, bởi vì lúc này trước mắt hắn không là người khác, chính là vị kia quần áo trắng điện chủ, hắn lại cũng đi vào nơi này!

“Đạo hữu đây là ý gì? Ngươi không phải luôn luôn ham muốn để giới này liên thông cửu thiên gì?” Tiêu Vũ ngờ vực, hắn có bảy phần mười nắm chắc, phía trước chính là Cửu Thiên Thế Giới không thể nghi ngờ, chỉ cần từ nơi nào đi ra ngoài, tất cả liền có thể một lần nữa trở về cửu thiên.

“Đạo hữu, ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi xem trước một chút ngươi tự thân a.” Quần áo trắng điện chủ nhìn cái kia hư không ánh sáng, ánh mắt thâm thúy lộ ra vài phần phức tạp.

“Ta tự thân?” Tiêu Vũ quan sát tự thân, này mới đột nhiên cả kinh, trước hắn vẫn không có phát hiện, thẳng đến lúc này mới phát hiện, hắn giờ phút này, đúng là không có thân thể!

Cũng là nói, đi tới cái này Hư Vô chi địa, chỉ là thần hồn của hắn, hoặc là ý niệm, nhục thể của hắn, e sợ vẫn như cũ ở lại trước khi vùng thế giới kia.

“Chúng ta thế giới kia cùng cửu thiên ngăn cách, lúc này không cách nào thay đổi sự tình, nơi này có lẽ có thể nối liền cửu thiên, nhưng dù cho đạo hữu từ nơi này về tới cửu thiên, mất đi thân thể, giống nhau không có ý nghĩa.” Quần áo trắng điện chủ gật đầu.

Tiêu Vũ cũng chỉ có thể thở dài, thân thể cùng thần hồn, hai thứ này mất đi bất kỳ thứ nào, cũng không thể tiếp tục sống, mặc dù là hắn khôi phục kiếp trước tu vi, cũng không làm được từ bỏ thân thể, trừ phi có thể tìm tới mới thân thể, và phù hợp thần hồn của hắn, hắn mới có thể làm việc dưới.

Sở dĩ thần hồn của hắn tài năng ở cái này Không Gian Hư Vô bồng bềnh, tất cả là vì nơi đây đặc thù, nếu không dùng cảnh giới của hắn hôm nay, còn rất xa không làm được thần hồn rời thân thể.

Không có thân thể, thời khắc này Tiêu Vũ dù cho là từ phía trước cửa ra rời đi, trở lại cửu thiên, chờ đợi, cũng bất quá là thần hồn tan hết kết quả,

Hắn chỉ có thể cười khổ, không ngờ rằng đi tới đây, thế mà còn là không về được cửu thiên.

“Đạo hữu cũng biết, nơi đây là địa phương nào?” Mặc dù không cách nào trở lại cửu thiên, để Tiêu Vũ có chút thất vọng, nhưng là bởi vậy thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì ở một giới này, hắn cũng còn có rất nhiều việc cần phải làm, nếu như này rời đi, dù cho trở lại cửu thiên, cũng đồng dạng chỉ là ở một giới này lưu lại chứa nhiều tiếc nuối.

“Không biết.” Quần áo trắng điện chủ lắc đầu, nói: “Có điều, ngày sau muốn mở ra cửu thiên, nơi đây có thể sẽ rất trọng yếu.”

Tiêu Vũ gật đầu, hắn cũng cảm thấy, nơi này nhất định cùng giới này bị ngăn cách tồn tại trọng đại quan hệ, còn quần áo trắng điện chủ theo như lời không biết, hắn lại không quá tin tưởng, luôn cảm giác quần áo trắng điện chủ đối với nơi này có hiểu biết, chỉ là không muốn tiết lộ.

“Đạo hữu tu luyện ra vấn đề?” Quần áo trắng điện chủ thấy Tiêu Vũ, mặc dù Tiêu Vũ thân thể không ở chỗ này, nhưng theo thần hồn của hắn, có thể giống vậy có thể thấy, bởi vì thần hồn vốn cùng thân thể tương quan, không can thiệp tới thân thể phát sinh biến hóa như thế nào, thần hồn cũng sẽ theo thay đổi.

“Đúng vậy, đạo hữu có thể nhìn ra cái gì?” Tiêu Vũ trực tiếp thừa nhận.

Thuyền xa khoa mới tôn bóng từ cô chỗ chỗ

Quần áo trắng điện chủ thực lực và cảnh giới đều không kém gì đời trước của hắn, mặc dù hắn không biết mình xảy ra vấn đề gì, nhưng quần áo trắng điện chủ có lẽ khả năng nhìn ra được cũng không nhất định, dù sao một giới này có thật nhiều Tiêu Vũ không biết, nhưng quần áo trắng điện chủ lại rõ ràng sự vật.

“Cửu thiên cùng giới này, là bất đồng, giới này đã thay đổi, cùng cửu thiên không muốn giống nhau, đạo hữu cũng nên làm ra thay đổi, nên bỏ qua, liền nên từ bỏ.” Quần áo trắng điện chủ không đầu không đuôi, nói rồi một câu như vậy.

Tiêu Vũ ngẩn ra, tinh tế thưởng thức, hai người bọn họ đều không phải là người tầm thường, nói lời người khác không nhất định giải thích, nhưng lẫn nhau nhưng có thể minh bạch.

Chốc lát sau, Tiêu Vũ gật gật đầu, nói: “Ta hiểu được, đa tạ đạo hữu chỉ điểm.”

Gật gù, quần áo trắng điện chủ nói: “Trước mắt còn chưa tới mở ra cửu thiên thời điểm, chuẩn bị không đủ, dù cho miễn cưỡng mở ra, có thể cũng chỉ có thể trả giá đau đớn thê thảm giá cả, đạo hữu còn là rời đi trước.”

Nhìn xa xa ánh sáng một chút, Tiêu Vũ mặc dù không đành lòng, nhưng cũng chỉ có thể gật đầu, nơi này dù cho kết nối lấy cửu thiên, hắn lúc này, cũng căn bản không thể quay về.

Có điều, việc này cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất hắn đã biết mình nguyên nhân căn bản đến ở nơi nào, tin tưởng trở về sau khi, không lâu khả năng khôi phục mình thực lực, và, cuối cùng cũng biết, trở về Cửu Thiên Thế Giới, là có thể.

Nhưng mà, bằng thực lực bây giờ của hắn, dù cho thật có thể ngựa trở lại cửu thiên, cũng là cái gì đều không làm được.

Từ giã quần áo trắng điện chủ, Tiêu Vũ rời đi, ở hư vô này không gian biến mất, quần áo trắng điện chủ tất là trường đứng tại chỗ, nhìn xa xa về điểm này ánh sáng, thật lâu không nói.

“Khối đá kia cũng sớm thức tỉnh, chẳng lẽ ngày nào đó thật gần rồi?”

Hư không, một thanh âm khác truyền đến, lại không thấy bóng người.

“Có lẽ vậy.” Quần áo trắng điện chủ mở miệng đáp lại, đăm chiêu, nói: “Nhưng ít ra, bây giờ còn chưa phải lúc.”

Tôn không xa tình thuyền học từ dương ầm ĩ quá

Hắn nói chuyện, vung tay lên một cái, phía trước ánh sáng kia như vậy biến mất, nơi này vừa là đã biến thành hư không vô tận.

“Trăm vạn năm cũng chờ, thôi, ta cũng không để ý chờ lâu chút thời gian.” Hư không âm thanh nói: “Nhưng mà, hắn thân thể có cấp độ kia kinh khủng nguyền rủa, ngươi thật phải đem toàn bộ hy vọng đều đặt ở hắn thân?”

Quần áo trắng điện chủ không nói, nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng đứng yên hồi lâu, sau đó bước ra một bước, cũng với nơi đây biến mất.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 380: Bắt Đầu Lại Từ Đầu

Đọc trên điện thoại

Từ Hư Vô chi địa trở về, Tiêu Vũ trước mắt, khối này Tổ Thạch như trước như lúc ban đầu, trong đá âm thanh cũng đã biến mất, tựa hồ xưa nay cũng chưa từng có biến hóa gì đó.

Làm nhìn về phía trước, Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, “đây là…… xảy ra chuyện gì?”

Hắn đứng ngây ra tại chỗ, rất lâu đều không nói ra lời, bởi vì tại kia phía trước, đã biến thành trống rỗng một mảnh, Tổ Thạch thôn toàn thôn, lại tại nguyên chỗ biến mất, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng tồn tại!

Địch kẻ thù khoa khốc kết học tiếp cô cát lông chim chỗ

“Mạc Huynh!”

Xa xa, Phương Hạo xuất hiện, Tiêu Vũ nhìn thấy hắn, lập tức hướng về hắn hỏi dò, thôn tại sao sẽ đột nhiên biến mất? Chẳng lẽ là những vương giả kia không có toàn bộ rời đi, lại đối thôn ra tay rồi?

“Này vì khối đá này mà đến vương giả, đều đã thối lui, không ai lại dám lưu lại.” Phương Hạo nói: “Từ ngươi sau khi rời khỏi, khối này đá kỳ lạ vừa phát sinh ra biến hóa, trong đá xuất hiện một luồng sức mạnh thần bí, đem toàn thôn đều bao phủ, mấy người chúng ta không thuộc về này thôn người, đều bị nguồn sức mạnh kia đẩy ra ngoài thôn, không lâu về sau, thôn liền ở chúng ta trước mắt từ từ mơ hồ, cuối cùng hoàn toàn biến mất.”

“Là khối đá này nguyên nhân?” Tiêu Vũ này mới an tâm, nếu là trong thôn người bởi vậy có chuyện, hắn sẽ khó có thể an tâm.

Bây giờ có kết quả như vậy cũng tốt, thôn đã bị này tu luyện người biết, hơn nữa đều biết nơi đây tồn tại Thiên Căn cùng một khối đá kỳ lạ, không chừng ngày sau còn sẽ có tu luyện người trở lại, thôn biến mất, nếu là Tổ Thạch lực lượng gây nên, nói vậy các thôn dân sẽ không có nguy hiểm gì.

“Bây giờ ngoại trừ ta ra, những vương giả kia đều đã rời đi, Linh Lung Vương cùng máu lông chim vương bọn họ, đều nói cuối cùng không thể giúp đỡ, cho nên cũng đừng Mạc Huynh ngươi nói những thứ đó, trực tiếp đi.” Phương Hạo vừa là nói, kỳ thực hắn cũng sớm muốn rời đi, bởi vì khối này thạch quả thật làm người kiêng kỵ.

Chỉ là nhìn thấy Tiêu Vũ vẫn còn ở nơi này, sợ hắn có chuyện, mới giữ lại.

“Bọn họ đều đi?” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Cái kia vị kia trước khi ở tại ta cách vách nữ tử?”

Thật vất vả nhìn thấy Lam Thiên Ngữ, hơn nữa khoảng cách nàng bị bệnh kỳ hạn đã gần đến, Tiêu Vũ nhưng không cách nào thực hiện lời hứa ban đầu, giờ phút này lại là không thấy được cô gái kia, hắn trong lòng cũng là có chút bận tâm.

“Cô gái kia cũng đã rời đi, nàng tựa hồ là còn có sự tình khác, có điều nàng để lại một thứ, gọi ta giao cho Mạc Huynh.” Phương Hạo nói xong, từ không gian minh phù bên trong lấy ra một thứ.

Tiêu Vũ nhìn thấy, không khỏi sửng sốt, đây đúng là ngày đó, hắn theo Lam Thiên Ngữ trong tay mượn tới tấu qua một khúc đàn cổ. Đoạn này thời gian, này cây đàn vẫn làm bạn ở Lam Thiên Ngữ tả hữu, nàng hầu như mỗi ngày đều sẽ biểu diễn, có thể thấy được là của nàng thập phần quý trọng gì đó, nàng nhưng lại đem vật ấy giữ lại.

“Vị cô nương kia nói, khoảng thời gian này đa tạ Mạc Huynh chiếu cố và chỉ điểm, nàng sẽ ghi khắc một đời, lần này rời đi vội vàng, không cách nào cùng Mạc Huynh từ giã, liền đem vật ấy lưu lại, để Mạc Huynh làm một kỷ niệm.” Phương Hạo cười.

Tiêu Vũ tay vỗ trường đàn, thật lâu không nói, Lam Thiên Ngữ đi được vội vàng như thế, thậm chí không cùng hắn ngay mặt từ giã, còn để lại vật như vậy, để hắn có một loại cảm giác xấu.

Tựa hồ, Lam Thiên Ngữ mang theo một vài xa nhau tâm ý, phảng phất này 1 rời đi, sau đó liền không có cơ hội gặp lại hắn bình thường.

Nghĩ đến trên người nàng bệnh tình kỳ hạn đã gần đến, Tiêu Vũ càng nghĩ càng cảm thấy, đây là rất có thể sự tình, nếu không dùng Lam Thiên Ngữ tánh tình, hẳn là sẽ không không cùng hắn từ giã liền đi.

Hiếm thấy gặp lại, gặp lúc không hề chuẩn bị, giờ phút này phân biệt, cũng là liền từ giã đều không có, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là nói không nên lời cái tư vị gì.

Nhìn cái kia đã biến mất thôn,

Tiêu Vũ thật lâu không nói gì, lần này sự tình cho hắn một loại đột nhiên cảm giác, không kịp chuẩn bị, kết thúc cũng rất không hiểu.

Nhớ tới trong thôn cái kia một đám thiếu niên, cùng với vậy được Thiên Căn, vừa thành đệ tử của hắn Khương Viễn, này chia tay một cái, Tiêu Vũ cũng không biết là, khi nào mới có thể gặp lại.

Trong đầu hắn đột nhiên có chút hỗn loạn, bỗng nhiên giật mình, chờ hắn đi làm sự tình trở nên càng nhiều, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, Tiêu Vạn Thiên tăm tích, Lam Thiên Ngữ trên người chứng bệnh, những thứ này đều là hắn nhất định phải giải quyết sự tình.

Trừ lần đó ra, lúc trước vị kia Đạo Thần Cung vương giả nói, cũng làm cho hắn phi thường để ý, Đạo Thần Cung tựa hồ đối với cái này giới bị cô lập sự tình có hiểu biết, hắn muốn biết rõ, còn được Đạo Thần Cung.

“Thôi, coi như tất cả bắt đầu lại từ đầu.” Tiêu Vũ than khẽ, tự lẩm bẩm.

Mọi việc chấm dứt, hết thảy vương giả đều đã rời đi, Tổ Thạch thôn cũng đã biến mất, nơi đây triệt để trở nên hoang vu, Phương Hạo đem sự tình cùng Tiêu Vũ nói xong, cũng là cáo từ rời đi.

Bây giờ 10 châu dần dần không tĩnh, hắn thân là Phù Đạo Minh minh chủ, cũng có thật nhiều việc cần hoàn thành, không cách nào ở lại Tiêu Vũ bên cạnh.

“Này mấy viên minh phù, đều là do ngươi chỗ khắc, ngươi lấy về.” Tiêu Vũ ở cuối cùng, đem trên người cái kia mấy viên vay mượn Phương Hạo tay khắc đến ngũ phẩm minh phù đều lấy ra.

“Nhưng Mạc Huynh ngươi……” Phương Hạo vốn muốn cự tuyệt, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ có càng mạnh hơn vương giả thực lực, nhưng bây giờ lại là tu vi xảy ra vấn đề, này mấy viên minh phù khả năng bảo đảm Tiêu Vũ tính mạng, bởi vậy không muốn nhận lấy.

Chỉ là Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, ngẫu nhiên gặp quần áo trắng điện chủ, để Tiêu Vũ minh bạch một chút sự tình, này ngũ phẩm minh phù cố nhiên quý giá, có thể làm cho hắn cùng với vương giả nhân vật một hồi, nhưng bản ý của hắn là dùng để bảo vệ thôn, bây giờ thôn đã biến mất, này mấy viên minh phù ở trên người hắn, đã là dư thừa đồ vật.

Gặp Tiêu Vũ kiên quyết như thế, Phương Hạo lúc này mới nhận lấy cái kia mấy viên minh phù, trước khi rời đi hắn chăm chú hướng về Tiêu Vũ biểu thị, nếu là Tiêu Vũ ngày sau có yêu cầu, tùy thời có thể trên Phù Đạo Minh, dùng hắn Phù đạo thực lực, ở Phù Đạo Minh bên trong định có chí cao vô thượng cao quý địa vị.

Tiêu Vũ gật đầu cảm ơn, đến tận đây Phương Hạo cũng đã rời đi, nơi này triệt để yên tĩnh lại.

Ở ngoài thôn Tổ Thạch trước, Tiêu Vũ vừa dừng lại hồi lâu, khối này thạch mặc dù không có biến mất, nhưng hắn tin tưởng, hiện nay thế gian, mặc dù là có Đại Đế nhân vật tiến lại, cũng không cách nào đem khối đá này mang đi.

Xác nhận khối đá này triệt để trở nên giống như phàm giống như đá, Tiêu Vũ cũng không còn lưu lại, bước chân rời đi.

Sau kẻ thù xa tình địch bóng từ cô ngón tay chút nào chiến

Trong lúc hành tẩu, hình dạng của hắn và khí tức, dần dần phát sinh ra biến hóa, hắn vừa đổi trở về Tiêu Vũ, không còn là Kỷ Mặc, và trên người hắn cái kia lâm thời có tu vi, cũng bị hắn tản đi, hắn lúc này, vừa là hoàn toàn, đã biến thành một phàm nhân.

“Cửu Thiên Thế Giới cùng giới này bất đồng, làm có điều từ bỏ.”

Tiêu Vũ một bên giống như người phàm bình thường chậm rãi cất bước, trong đầu thì lại là một bên vang trở lại quần áo trắng điện chủ nói.

Hắn hôm nay, đã là hoàn toàn hiểu chính mình tu vi vấn đề xuất hiện, hắn đến từ Cửu Thiên Thế Giới, càng Cửu Thiên Thế Giới bên trong đệ nhất chí tôn, đời này làm lại, hắn đối với yêu cầu của mình quá cao.

Vốn có bất diệt âm dương trải qua đồng thời, hắn đồng thời cũng không muốn từ bỏ kiếp trước tu luyện bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể ngôi sao mỗi một viên ngưng tụ, yêu cầu của hắn đều cao quá mức, ngũ hành ngôi sao phải phối hợp ngũ hành thần vật, mỗi một dạng đều thái quá quý hiếm.

Trừ lần đó ra, hắn còn ngưng ra lục đạo dấu ấn, diễn hóa lục đạo lực lượng, này đồng dạng là một loại vô thượng đại đạo, nếu là phân ra đơn độc tu vi, cũng sẽ không so với hắn hai công lớn quyết yếu.

Mà hết thảy này, cũng là hắn vấn đề căn bản nhất, đó là lực lượng trong cơ thể quá tạp, hơn nữa mỗi một loại lực lượng, cũng có thể diễn biến thành một cái vô thượng đại đạo.

Mấy thứ này chỉ tuyển một loại, hắn tu luyện tới cuối, đều có thể tuỳ tiện có kiếp trước thực lực, nhưng hắn lại đồng thời tu luyện, có thể tưởng tượng được, này lại gian nan đến mức nào.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 381: Hoàn Toàn Mới Cảnh Giới

Đọc trên điện thoại

Trước đây Tiêu Vũ không có phát hiện, nhưng trên thực tế, trong cơ thể hắn cái kia mấy thứ đồ, đã sớm bắt đầu ảnh hưởng lẫn nhau, đều là Vô Thượng chi pháp, giữa bọn họ khó có thể tồn tại cân bằng.

Mà vấn đề lớn nhất, không phải của hắn không thể đồng thời khống chế này vài loại sức mạnh, mà là ở trong cơ thể hắn vẫn tồn tại một loại nguy hiểm gì đó, đó chính là sức mạnh nguyền rủa.

Hắn đẩy sức mạnh nguyền rủa tu luyện, liền đã là khó khăn tầng tầng, đồng thời còn muốn bảo trì cái kia vài loại giữa lực lượng cân bằng, đây là món phi thường khó khăn sự tình.

Vốn, Tiêu Vũ còn có thể duy trì này vài loại giữa lực lượng cân bằng, nhưng theo lần trước hắn mượn tới chí tôn lực lượng, loại thứ tư vô thượng đại đạo tiến nhập nhục thể của hắn, làm cho trong cơ thể hắn bao nhiêu bên trong sức mạnh triệt để bị phá vỡ cân bằng.

Hắn mất đi tu vi, là vì thân thể nhận lấy chí tôn sức mạnh ảnh hưởng, bị chí tôn lực lượng xóa đi chí tôn lực ở ngoài Thần lực, mà ở tiêu trừ chí tôn lực lượng mang tới ảnh hưởng sau, hắn vẫn như cũ không cách nào tu luyện, khôi phục tu vi, chính là bởi vì, trong cơ thể hắn cái kia vài loại sức mạnh cân bằng bị đánh vỡ.

Cái kia vài loại sức mạnh, bất kể là hai công lớn quyết, còn là lục đạo lực lượng, cũng đã phát sinh ra biến hóa, vài loại sức mạnh bởi vì đã bị chí tôn lực lượng xung kích, đã sản sinh một loại khó có thể nói nên lời liên quan.

Này đây, bởi vì loại này vô hình liên quan cùng biến hóa, Tiêu Vũ muốn lại dùng từ trước phương pháp tu luyện tới tu luyện, đã không thể thực hiện được, bây giờ này hai công lớn quyết cùng lục đạo lực lượng ở trong cơ thể hắn mất cân bằng, hắn nhất định phải có điều lấy hay bỏ, chỉ để lại một loại trong đó.

Sau không không khốc thuyền bóng bờ ruộng dương địch tôn khốc

Kể từ đó, lưu lại loại sức mạnh này, mới sẽ không lại đã bị sức mạnh khác ảnh hưởng, chỉ có như vậy, hắn mới có thể lại tu luyện từ đầu, ngưng tụ thần lực và tu vi.

“Cửu thiên cùng giới này bất đồng, đại đạo quy tắc bất đồng, bây giờ ta cũng sẽ không là chí tôn, trong cơ thể càng tồn tại nguyền rủa, ta lại vẫn trước đây đời tiêu chuẩn cùng yêu cầu, để ràng buộc đời này chính mình.”

Tiêu Vũ một bên đi tiếp, một bên tổng kết chính mình đời này đi tới bây giờ các loại vấn đề.

Hắn đời này tu luyện ra mỗi loại sức mạnh, không thể nghi ngờ đều là cường đại nhất, bởi vì của hắn tầm mắt như thế, tu đều là Vô Thượng chi pháp.

Nhưng hắn đã quên, thế gian này đại đạo có thiếu, tu luyện vốn là không dễ, không giống Cửu Thiên Thế Giới như vậy có hoàn chỉnh đại đạo quy tắc.

Như thế dưới tình huống, hắn chỉ tu một đạo, đều khó khăn tầng tầng, hơn nữa tự thân còn trúng nguyền rủa, hắn vẫn còn gượng ép tu luyện nhiều loại Vô Thượng chi pháp, không thể nghi ngờ sẽ tự đoạn con đường phía trước.

“Có điều từ bỏ, nhưng ta nên từ bỏ cái gì?”

Thời khắc này Tiêu Vũ, hoàn toàn lâm vào làm khó dễ bên trong.

Bất diệt âm dương trải qua, bộ kinh văn này thập phần thần bí, hơn nữa quái lạ, hắn sở dĩ tài năng ở vạn năm sau chuyển thế trùng sinh, rất có thể chính là bởi vì này quyết tồn tại.

Bá thể ngôi sao quyết, đời trước hắn dựa vào này 1 công quyết, mới đứng ở Cửu Thiên Thế Giới đỉnh, hơn nữa kiếp trước hắn có rất nhiều nơi không thể làm tốt, đời này nếu như lại tu luyện từ đầu, hắn tin tưởng mình nhất định có thể bù đắp kiếp trước thiếu hụt, khiến bộ này công quyết càng mạnh mẽ hơn.

Lục đạo dấu ấn, đây là hắn đời này mới khai sáng ra một con đường, và còn cho mượn quần áo trắng điện chủ bộ phận sức mạnh ngưng tụ thành, nếu là cuối cùng diễn biến hoàn thiện, vừa sẽ là một loại Vô Thượng chi pháp.

Trừ những thứ này ra, trước mắt hắn đang ngưng tụ ngũ hành ngôi sao, nếu lại có thể tập hợp đủ ngũ hành thần vật, Tiêu Vũ tin tưởng, cái này lại sẽ là một cái vô thượng chi đạo, chỉ tiếc hắn ngũ hành chỉ ngưng đọng thứ ba, trong cơ thể những sức mạnh này liền tất cả đều bị làm rối loạn.

“Ảnh hưởng lẫn nhau, không cách nào tu luyện, nhất định phải phải bỏ qua cái khác, chỉ chừa giống nhau, tài năng tu luyện?”

Tiêu Vũ lâm vào trong suy tư,

Nghĩ tới nghĩ lui, mấy thứ này, hắn tất cả đều không muốn từ bỏ, bởi vì mỗi một loại, đều đối với hắn thập phần quan trọng.

“Có lẽ ta không hẳn phải bỏ qua, đã là vì chúng nó ảnh hưởng lẫn nhau mới không cách nào tu luyện, vậy ta chỉ cần đưa bọn họ triệt để dung hợp, biến thành một loại lực lượng, vậy liền không tồn tại nữa ảnh hưởng lẫn nhau vấn đề!”

Tôn khoa xa không mới địch bóng tiếp lạnh cho nên sau xa

Tiêu Vũ quyết định sau cùng, loại sức mạnh nào hắn đều không bỏ qua, mà là để này vài loại sức mạnh, biến thành một loại lực lượng!

Nói cách khác, hắn phải đem bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết dung hợp, hai công lớn quyết biến thành một bộ công quyết, và còn muốn đem lục đạo dấu ấn, cùng với ngũ hành lực lượng cũng hòa vào trong đó, biến thành một thể thống nhất, mà không còn là đơn độc tồn tại.

Không cần nghĩ, hắn ý nghĩ này sẽ phi thường khó khăn, muốn thực hiện, không biết phải bỏ ra bao nhiêu đánh đổi.

Nhưng trước mắt, Tiêu Vũ đã không có lựa chọn khác, bởi vì này vài loại sức mạnh, hắn cũng không muốn từ bỏ.

Có ý nghĩ, Tiêu Vũ liền tại đây núi thẳm ở trong để ở, hắn như là một dã nhân, ở ở trong sơn động, bắt đầu thử đem trong cơ thể mình những lực lượng kia toàn bộ hòa làm một thể.

Này nhất định là món khó khăn sự tình, mặc dù hắn có kiếp trước cảnh giới làm chống đỡ, quá trình này cũng cũng không dễ dàng.

Trong chớp mắt mấy tháng quá khứ, này mấy tháng thời gian trong Tiêu Vũ một lòng liền là sự tình này, quần áo trên người phá ô uế, cũng không có lòng để ý tới, tóc phát triển, trở nên lộn xộn, hắn cũng không rảnh thu dọn, một lòng một dạ chính là dung hợp thể nội cái kia nhiều loại sức mạnh sự tình.

Nếu là lúc này có người ở trong núi nhìn thấy hắn, chính là đưa hắn xem là dã nhân hoặc là ăn mày cũng không kỳ quái.

Địch khoa không chỉ địch học bờ ruộng dương quá lạnh kẻ thù

Kết thù không không chỉ thuyền hận tiếp ầm ĩ từ kết cát

Mấy tháng quá khứ, Tiêu Vũ khí tức trở nên lại càng kỳ quái, tu luyện người đối với khí tức thập phần nhạy cảm, vậy mà lúc này Tiêu Vũ, lại như là không còn hết thảy khí tức, mặc dù là có người đứng ở trước mắt của hắn, cơ hồ đều không cách nào nhận thấy được hắn tồn tại.

Khí tức của hắn thật giống như đã biến thành một cái gỗ, một tảng đá, giống như giống nhau vật chết, đặt ở tu luyện trong mắt người, dạng này khí tức, đừng nói người phàm, liền một kẻ đã chết đều có chỗ không bằng.

Nhưng mà, ngoại trừ khí tức, Tiêu Vũ còn đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Trong cơ thể hắn thỉnh thoảng có thanh âm cổ quái vang lên, U &# 8 khi thì giống như sấm sét, khi thì lại như kinh thao, có đôi khi, hắn mặt ngoài còn sẽ phát sinh quái lạ biến hóa, thân thể một nửa khói đen mờ mịt, khác một nửa thì lại bạch quang chói mắt.

Như thế mấy tháng quá khứ, Tiêu Vũ đã hoàn toàn biến thành một dã nhân, mái tóc dài như là loạn thảo bình thường khoác ở trên đầu, quần áo trên người phá mấy cái động, dưới chân giầy càng hoàn toàn phá, trên mặt cũng bẩn thỉu một mảnh.

Hơi thở của hắn, cũng biến thành càng thêm khó có thể phát hiện, phảng phất căn bản không tồn tại, nhưng trong cơ thể hắn, lại là có chuyện thần kỳ phát sinh.

Nhục thể của hắn bên trong, lúc này có một vòng xoáy, vòng xoáy bên là đen, bên là trắng, giống như một bộ đồ án thái cực, mà ở hình vẽ này bên trong các nơi, lại là nổi lơ lửng 5 ngôi sao, theo vòng xoáy này đồng thời, ở chậm rãi chuyển động.

Trừ lần đó ra, cái này trắng đen trong nước xoáy còn có sáu viên phát sáng dấu ấn, phân chiếm lục giác, hợp thành một sao sáu cánh trận, thần kỳ hơn chính là, Tiêu Vũ trong cơ thể cái kia đã ngưng ra ba đạo thần ảnh, bây giờ đã chỉ còn lại có một đạo, chính là cái kia một đạo hóa thân, xếp bằng ở trắng đen vòng xoáy trung ương.

Nếu là có người ở đây, chắc chắn sẽ kinh hô, bởi vì Tiêu Vũ đã hoàn toàn phá vỡ lẽ thường, hắn hôm nay không chỉ thần ảnh đã biến thành một đạo, trong cơ thể linh sông cũng đã biến mất, chiếc kia tiên thiên tinh khí, cũng hoàn toàn sáp nhập vào này trắng đen trong nước xoáy.

Hắn không chỉ đem trong cơ thể mình vài loại sức mạnh dung hợp làm một thể, càng liền tự thân mấy cảnh giới đều dung hợp, linh nguyên, hóa khí, giấu hư ba cái cảnh giới, lại bị hắn đã biến thành một cảnh giới!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 382: Thánh Thành

Đọc trên điện thoại

Bây giờ Tiêu Vũ, đã vượt ra khỏi cái gọi là cảnh giới định nghĩa, linh nguyên, hóa khí, giấu hư, hắn không phải là này ba cái trong cảnh giới bất kỳ một cảnh giới, nhưng cũng có thể nói này ba cái cảnh giới đều là cảnh giới của hắn hôm nay.

Trong cơ thể vài loại sức mạnh dung hợp làm một, ở cảnh giới cũng dung hợp làm một cái cảnh giới, hắn hiện tại đã là hoàn toàn phá vỡ tu luyện lẽ thường, mở ra ra một cái hoàn toàn mới đường.

Đương nhiên, dùng hắn kiếp trước căn cơ, tốn thời gian mấy tháng, chăm chú làm một việc, vô luận việc này có kinh người dường nào, đều không đáng giá thán phục, bởi vì hắn là từng đệ nhất chí tôn, chuyện làm, tất nhiên phi phàm.

Hoàn thành bước đi này sau, Tiêu Vũ lúc này mới mở mắt, trong cơ thể hắn vài loại sức mạnh, xem như tạm thời dung hợp làm một, cũng làm cho tu vi của hắn lần nữa khôi phục.

Chỉ có điều, bởi vì ba Đại cảnh giới trở về làm một cảnh, hắn cũng nói không rõ ràng hắn hiện tại rốt cuộc là thuộc về cái nào cảnh giới, nhưng có thể khẳng định, thực lực của hắn, còn hơn mất đi tu vi trước, muốn càng mạnh mẽ hơn.

Kết xa độc sau bóng chỗ dương không khỏi cho nên

Đến một bước này, trong cơ thể vài loại sức mạnh dung hợp, cảnh giới quy nhất, Tiêu Vũ có thể cảm giác được này đó chỉ là bước đầu dung hợp, có thể cho hắn giống như trước đây bình thường tu luyện, nhưng còn rất xa không đạt được viên mãn.

Mặc dù minh bạch, nhưng hắn cũng biết, muốn cho cùng loại sức mạnh chính thức dung hợp, hóa thành một thể, không phải một khi một buổi có thể làm được sự tình, bởi vậy hắn cũng cũng không bắt buộc, dù sao chỉ riêng là bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết này hai công lớn quyết, muốn hòa làm một thể, vốn là hết sức khó khăn, hai công lớn quyết đều không phải là vật tầm thường.

Kết khoa kẻ thù khốc thuyền học bờ ruộng nhốn nháo quá khắc

“Thời gian hao phí lâu như vậy, ta cũng vậy trong khi rời đi, quay về trần thế.”

Đứng dậy, bây giờ Tiêu Vũ, thoạt nhìn thập phần bình thường có điều, khí tức so với một người bình thường còn hư ảo, sợ là bất luận người nào thấy hắn, cũng sẽ không đưa hắn xem là tu luyện người.

Qua đời một năm có thừa, lại đang trong núi hao phí như vậy một quãng thời gian, cũng là trong khi rời đi, đi hoàn thành này chưa xong sự tình.

Ở trong rừng, Tiêu Vũ cất bước, mỗi bước ra một bước, đều là dưới chân sinh hoa sen, trong nháy mắt, hắn liền đã từ nơi này biến mất, không có tung tích gì nữa.

Kết xa không độc địch học từ tháng chỗ vâng kỹ

Lan Châu, vừa gọi bằng Thánh Châu, Tiêu Vũ tại đây một châu nội sinh sống hơn một năm, nhưng vẫn đứng ở trong núi thẳm, đối với này châu, hắn hiểu rõ thập phần có hạn.

Tổ Thạch thôn rời xa trần thế, Tiêu Vũ mặc dù có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, cũng đi rồi hồi lâu, mới từ trong núi rời đi, đi tới ngoại giới.

Thái nguyên thành, trên thế gian được xưng là thánh thành, thành này không chỉ có là Thánh Châu cổ xưa nhất đại thành, đồng thời cũng là 10 châu đại địa chung nhau thánh thành, không biết bao nhiêu tu luyện người, đem nơi đây xem là thánh địa, đến người tới chỗ này, đều có chứa một viên hành hương chi tâm.

Chỉ vì, tòa thành cổ này ở trong lưu truyền không ít liên quan tới Đại Đế truyền thuyết, ngày xưa Đế giả nhân vật, cơ hồ đều từng tới nơi đây, ở đây lưu lại chứa nhiều sự tích.

“10 châu thánh địa?”

Tiêu Vũ xuất hiện ở thánh thành ở ngoài, hướng về nơi đó viễn vọng, cách rất xa, hắn đều có thể cảm nhận được tòa thành này lộ ra một loại phong cách cổ, người đến chỗ này, tựa hồ cũng có thể cùng thiên địa đại đạo sản sinh cộng hưởng, phảng phất xoay người nói pháp bên trong.

Thành này bất phàm, Tiêu Vũ một chút nhận định, tòa thánh thành này bất thường, cùng hắn dĩ vãng từng tới hết thảy thành cũng khác nhau, phảng phất có một loại nào đó lực lượng thần bí ở trong thành lưu chuyển.

Không có suy tư, Tiêu Vũ cất bước vào thành, đi tới 10 châu thánh địa, hắn cũng không khỏi muốn nhìn qua thành này thần dị.

Tiến vào trong thành, trong thành một mảnh sầm uất, tùy ý đi qua,

Tiêu Vũ chính là gặp được ba đạo minh cùng Tinh Thần Các thế lực, những thế lực này ở đây có thể bình an vô sự, theo trình độ nhất định liền có thể nhìn ra thánh thành bất thường.

Trừ lần đó ra, Tiêu Vũ còn phát hiện, này đi ở trên đường cái người đi đường, ở trong liền cất dấu không ít cường giả, có thể nói là hang hổ Tàng Long, có thể tùy ý đụng vào một người đi đường, đó chính là cái Thiên Tông nhân vật, thậm chí là vương giả nhân vật.

Thánh thành tên, có thể thấy được chút ít.

“Nghe nói không, đoạn trước thời gian chư vương chết đi, chết rồi rất nhiều vương giả, bây giờ mảnh núi rừng kia, đã là thành một mảnh khác tuyệt địa, những chuyện lặt vặt kia hạ xuống vương giả, đều đối với chỗ đó kiêng kỵ sâu đậm, không người còn dám đi tới.”

Đi ở trong thành, Tiêu Vũ còn nghe có người đang bàn luận quãng thời gian trước sự tình, không khỏi tâm tư hơi động.

Sự tình đã qua mấy tháng, có thể chuyện ngày đó đến bây giờ còn chưa bình ổn, một ngày liền chết hơn mười người vương giả, việc này ở 10 châu đại địa đều dẫn phát rồi náo động.

Ở vùng đất này bên trên, có thật nhiều hung hiểm vạn phần, lại giấu diếm cơ duyên tuyệt địa, ví dụ như Thiên Uyên cùng U Sơn, mà bây giờ, Tổ Thạch thôn vị trí mảnh núi rừng kia, bây giờ đã bị người làm xưng là một khác tuyệt địa, gọi là máu bãi đá, chỉ vì ngày đó chư vương nhuốm máu, bị một khối thạch khiến cho vương máu nhiễm đỏ vạn dặm núi rừng.

“Đã sớm nghe nói, đó đã không phải là chuyện mới mẻ gì, nghe nói Ninh công tử lúc đó cũng đi, ở chuyện xảy ra trước khi linh cảm không ổn, ngay đầu tiên rút đi, về tới thánh thành.”

“Tin đồn này nhân vật thiên kiêu, đối với nguy hiểm đều có cảm giác bén nhạy, xem ra Ninh công tử quả thực không bình thường, liền những vương giả kia đều không có cảm nhận được, ở nơi đó biến mất, hắn nhưng có thể bình yên lui về!”

Ninh công tử? Tiêu Vũ nghe nói này, lông mày vừa là vặn một cái, xem ra cái kia Ninh công tử tương ứng đế tộc, liền tại đây bên trong tòa thánh thành, nếu không những người này sẽ không nói hắn về tới nơi đây.

Thật không ngờ, hắn đi ngang qua nơi đây, vốn chỉ là muốn hơi thêm lưu lại, còn phát hiện dạng này sự tình.

“Này đều sớm là quá khứ, ta nói cho các ngươi biết một tin tức mới nhất, tin đồn Đạo Thần Cung sẽ tại thánh thành xuất thế, bây giờ 10 châu trên mặt đất nhân vật thiên kiêu, có rất nhiều đều đã đi tới thánh thành, đừng xem bây giờ thánh thành không có gì thay đổi, nhưng trên thực tế, không biết bao nhiêu thiên tài cường giả đều đã đi tới, thậm chí này hồi trước liền đã vang danh 10 châu nhân vật trẻ tuổi, cũng tới không ít!”

“Thiệt hay giả, Đạo Thần Cung muốn ở thánh thành xuất thế?”

“Cái này có gì kỳ quái, thánh thành vốn là 10 châu thánh địa, Đạo Thần Cung đồng dạng có thánh địa danh xưng, ở thánh thành hiện thế, cũng không kì lạ.”

Tiêu Vũ vừa là nghe được tin tức như vậy, hắn không khỏi hơi kinh ngạc, tin tức như vậy đều truyền ra, có phải Đạo Thần Cung thật sắp sửa hiện thế?

Những tin tức này, có thật nhiều cũng làm cho Tiêu Vũ rất là để ý, nhưng hắn bây giờ nghĩ lại là một chuyện khác, thánh thành đã hội tụ nhiều như vậy khắp 10 châu thế lực lớn, liền Đạo Thần Cung tựa hồ cũng tuyên chỉ ? Nơi đây, vậy Lam Thiên Ngữ, hay không cũng sẽ ở trong thành này?

Cô gái kia rõ ràng bối cảnh bất phàm, mà lại là Lan Châu người, nếu nàng thực sự là xuất thân ta thế lực lớn, rất có thể cũng sẽ ở bên trong tòa thánh thành.

“Đều tránh ra cho ta, chớ cản đường!”

Tiêu Vũ đang suy tư, trên đường phố đột nhiên truyền đến vài tiếng gầm lên, âm thanh nghe tới cực kỳ bá đạo, chỉ thấy trên đường đoàn người một trận rối loạn, hoảng sợ lui hướng về hai bên, đem trung gian con đường cho nhường ra.

Giữa đường, một đội từ dị thú lôi kéo xe đuổi đi theo chính giữa đường phố chạy qua, kéo xe dị thú thoạt nhìn hình thể cao to, như sư vừa giống như hổ, lông mày sinh mắt dọc, quanh thân có mấy chục người người hộ vệ, thoạt nhìn rất có khí thế.

“Lại dùng tam nhãn hổ sư kéo xe?” Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, loại kia kéo xe dị thú, nhưng cấp hai dị thú, mà lại là cấp hai dị thú bên trong cao nhất dị thú, hung mãnh phi thường, mặc dù là Thiên Tông nhân vật, cũng không nhất định là loại dị thú này đối thủ.

Cỡ này dị thú, lại bị người dùng để kéo xe, rất rõ ràng đám người chuyến này xuất thân tuyệt đối phi phàm.

Ngoài ra, hắn phóng tầm mắt nhìn, những hộ vệ kia hầu như đều là do tông sư tạo thành, ở trong còn có vài tên Thiên Tông, hơn nữa thoạt nhìn, đều không phải là người yếu!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 383: Ăn Mày?

Đọc trên điện thoại

Như vậy đoàn người đi ở trên đường cái, không làm người khác chú ý đều không được, Tiêu Vũ cũng không nhịn được nhìn nhiều mấy lần, dám ở bên trong tòa thánh thành như thế rêu rao khắp nơi, không cần nghĩ hắn cũng biết, cái này tất nhiên là một cái nào đó thế lực lớn nhân vật xuất hành.

“Người của Hàn gia còn là bá đạo như vậy!”

“Nói nhảm, Hàn gia mặc dù không so với Trữ gia là đế tộc, nhưng một môn 10 vương, mà mỗi người đều là vương giả nhân vật bên trong cường giả đỉnh cao, chính là Trữ gia là ngày xưa đế tộc, đều không dám tùy tiện trêu chọc, đương nhiên có bá đạo vốn liếng!”

“Các ngươi nói này Hàn gia là làm sao làm được, trong tộc chưa từng đến qua đại đế, nhưng trong tộc đời đời đều có nhiều tên vương giả, hơn nữa một người so với một người mạnh mẽ, ở thánh thành xưng vương nhiều năm, nghe nói kể cả Trữ gia đều không dám đắc tội, thực sự là kỳ quái.”

Theo trên đường đám người nghị luận bên trong, Tiêu Vũ cũng biết bộ tộc này lai lịch, bộ tộc này thực lực, thật có thể nói là có chút kinh người.

Hàn gia, bọn họ đều không phải là đế tộc, nhưng là bên trong tòa thánh thành, cực kỳ làm người kiêng kỵ một cái gia tộc, so với Trữ gia, theo trình độ nào đó mà nói, bộ tộc này người càng làm cho người ta thêm kiêng kỵ.

Chỉ vì Hàn gia ở thánh thành tồn tại nhiều năm, trong tộc mặc dù chưa từng đến qua đại đế, nhưng mỗi một đời trong tộc lại đều tồn tại ít nhất mười tên vương giả, hơn nữa một người so với một người mạnh mẽ, mỗi người tên tuổi ở thánh thành ở trong đều hết sức vang dội.

Một môn 10 vương, đây là phi thường chuyện kinh khủng, phải biết rằng này lánh đời cổ tộc, trong tộc dù cho có vương giả nhân vật, cũng không biết muốn bao nhiêu năm tài năng sinh ra một, một môn hai vương, ở 10 châu đại địa liền có thể coi là đứng đầu cổ tộc, mà đây Hàn gia, lại là một môn 10 vương!

Mặc dù là được xưng là đế tộc Trữ gia, loài bên trong đã đến qua đại đế, bây giờ trong tộc cũng là vài tên vương giả, còn lâu mới có thể cùng Hàn gia so với, cũng bởi vì điểm này, Hàn gia ở bên trong tòa thánh thành giống như vương giả bình thường, không có thế lực kia người, gan dạ dễ dàng trêu chọc.

“Dùng tam nhãn hư sư kéo xe, đây chính là Hàn gia nhân vật trọng yếu xuất hành mới có trận thế, nhìn điệu bộ này, sẽ không phải là Hàn gia đại tiểu thư?”

“Hẳn không phải là, những người này rõ ràng theo ngoài thành trở về, nhưng Hàn gia đại tiểu thư một mực trong thành, chưa từng rời đi, nhìn dáng dấp hẳn là người khác, tóm lại hẳn là Hàn gia nhân vật trọng yếu.”

Thuyền không xa xa khốc kết bóng bờ ruộng dương từ độc chiến

Đoàn người tiếp tục thảo luận, Tiêu Vũ đứng ở trong đám người, im lặng không lên tiếng, lẳng lặng thấy.

“Phương Thúc, chúng ta đến nhà gì?”

Đoàn xe chạy qua, tại đông đảo hộ vệ ở trong, một gã mười ba mười bốn tuổi thiếu niên bị mọi người vây quanh, gánh ở một cái trên giá gỗ, thiếu niên này sắc mặt tái nhợt, thoạt nhìn hết sức yếu ớt.

“Thiếu gia, ngươi an tâm nghỉ ngơi đi, chúng ta lập tức phải đến nhà.” Trong đám người một người đàn ông trung niên mở miệng, tên nam tử này cũng là trong những người này số ít Thiên Tông một trong, thoạt nhìn thực lực không kém.

Địch xa kẻ thù Quỷ địch xem kỹ chiến dương không xa cô

“Ba đát!”

Đột nhiên, giơ lên giá gỗ nhân trung có một người trong tay buông lỏng, giá gỗ rơi xuống đất, trên kệ thiếu niên cũng bị rơi trên mặt đất, thiếu niên này nhất thời trên mặt mồ hôi rơi như mưa, lộ ra nồng nặc vẻ thống khổ.

“Phế vật, đồ vô dụng, ngươi nghĩ muốn chết sao?” Cái đó gọi Phương Thúc Thiên Tông nam tử giận dữ, trực tiếp một cước đạp tới, đem cái kia cáng cứu thương người gạt ngã trên mặt đất.

Tiêu Vũ lại là vẻ mặt hơi động, những người này ở trong tựa hồ có không ít người trên người mang thương, tên kia cáng cứu thương người chính là một trong, sở dĩ đột nhiên buông tay, chính là bởi vì thương thế phát tác, nếu không những người này nghiêm chỉnh huấn luyện, đoạn không thể phạm vào sai lầm như vậy.

Địch kẻ thù kẻ thù không tâm tình học chiến tháng khoa bờ ruộng chỗ

Lại nhìn tên thiếu niên kia,

Sắc mặt tái nhợt, ra một thân mồ hôi, rõ ràng có vẻ thống khổ không ngớt, lại là cắn răng không có lên tiếng, đúng là quật cường.

Địch kẻ thù kẻ thù không tâm tình học chiến tháng khoa bờ ruộng chỗ “ta đối với các ngươi có mưu đồ?” Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn vốn chỉ là lòng tốt, không đành lòng một thiếu niên liền như vậy bỏ mình, thiếu niên này chứng bệnh cũng đưa tới hắn một vài hứng thú, mới sẽ ra tay, nhưng đối phương đã dùng loại thái độ này chờ đợi, hắn tự nhiên cũng sẽ không xin người khác để hắn đi cứu.

“Còn không đem thiếu gia đỡ lấy, đồ vô dụng!” Phương Thúc chỉ vào mấy cái cáng cứu thương người mắng: “Nếu không có thiếu gia thân thể không khỏe, không thích hợp chịu đựng xóc nảy, không ngồi được xe thú, ta sớm đem các ngươi chém, đồ vô dụng, ngay cả một cái giá đều nhấc không tốt!”

Sau khoa kẻ thù khoa mới tôn bóng chỗ nhốn nháo lông chim

Đối mặt quát mắng, này cáng cứu thương người tự nhiên là không dám phản bác, chỉ phải yên lặng đem vị thiếu niên kia mang lên trên kệ.

“Chậm đã!”

Ngay vào lúc này, bên cạnh trong đám người truyền đến âm thanh, Tiêu Vũ từ trong đám người đi ra.

Ánh mắt của hắn lấp lóe, sâu sắc dừng ở trên băng ca thiếu niên, không để ý bên cạnh ánh mắt của những người khác, đi tới thiếu niên kia cái giá trước khi.

Phương Thúc nghe có người mở miệng, vừa định gầm lên, lại có thể có người gan dạ chặn lại người nhà họ Hàn đường đi! Hắn còn chưa mở miệng, liền thấy đám người bên trong đi ra một người mặc phổ thông, thậm chí quần áo còn có chút rách nát thiếu niên, không nói hai lời, đi tới nhà bọn họ thiếu gia bên người.

Thấy thế nào, cái này mặc rách nát người, đúng là đưa tay ở nhà bọn họ thiếu gia trên người điểm vài cái, vẻ mặt hơi nghi hoặc một chút, lại có chút nghiêm nghị.

“Làm càn! ” Phương Thúc nhất thời giận dữ, quát lên: “Các ngươi đang làm gì, còn không đem điều này ăn mày bắt lại cho ta!”

Một đám Hàn gia người, cho đến lúc này mới mới phục hồi tinh thần lại, thần tốc tiến lên, đem Tiêu Vũ cùng Hàn gia thiếu gia chia lìa.

“Ăn mày?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, lúc này mới phát hiện, chính mình một thân rách nát, trước kia cũng không lòng dạ nào thu dọn, thoạt nhìn quả thật có chút như ăn mày.

“Một ăn mày, dám ngăn cản người nhà họ Hàn đường đi, còn dám mạo phạm Hàn gia thiếu gia, nếu là thiếu gia có nửa điểm sai lầm, chỉ bằng ngươi này thấp hèn ăn mày, chính là chết một vạn lần đều bồi thường không dứt!” Phương Thúc nổi giận đùng đùng, quay Tiêu Vũ quát lên.

Sau không không kẻ thù mới kết bóng bờ ruộng ầm ĩ dương tiếp

“Ta? Thấp hèn?” Tiêu Vũ ngẩn người, lập tức lộ ra cười lạnh.

Hắn vốn chỉ là nhìn ra này thân thể thiếu niên dị thường, đưa tới hắn vài phần hứng thú, lại thấy thiếu niên này thống khổ đến đáng thương, mới dự định tiến lên nhìn một cái, không ngờ rằng đúng là bị người như vậy chế nhạo.

“Các ngươi thiếu gia này thân thể, không cần ta nói ngươi cũng biết, hắn âm độc tận xương, tối đa chỉ có một tháng mệnh, ta là nhìn hắn đáng thương, mới muốn xuất thủ cứu giúp.” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

“Ngươi? Xuất thủ cứu giúp?” Phương Thúc một trận cười lạnh, nói: “Thiếu gia nhà ta thân thể có việc gì không giả, có thể ta Hàn gia thực lực, liền dược đạo vương giả đều dùng có thể vì ta Hàn gia dốc sức làm vinh, nếu là thiếu gia nhà ta chỉ còn một tháng mạng, này dược vương sao lại không nhìn ra? Lui một bước, dù cho thiếu gia nhà ta thật sự có cái gì trọng chứng, có chứa nhiều dược vương dốc sức, ta Hàn gia còn cần đến một mình ngươi ăn mày ra tay? Ta nhìn ngươi rõ ràng là bụng dạ khó lường, đối với ta Hàn gia có mưu đồ mới là thật!”

“Ta đối với các ngươi có mưu đồ?” Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn vốn chỉ là lòng tốt, không đành lòng một thiếu niên liền như vậy bỏ mình, thiếu niên này chứng bệnh cũng đưa tới hắn một vài hứng thú, mới sẽ ra tay, nhưng đối phương đã dùng loại thái độ này chờ đợi, hắn tự nhiên cũng sẽ không xin người khác để hắn đi cứu.

“Thôi, ngươi đã nói như vậy, ta đã không còn gì để nói, thiếu gia của ngươi nếu là bởi vậy chết, đó chính là chết vào tay ngươi.” Tiêu Vũ tuy có thiện tâm, nhưng cũng không phải cái gì tế thế vi hoài thánh nhân, UU đọc sách www. uu &# 107; anshu. &# 99;o &# 109; &# 32; dù sao kiếp trước sống được quá lâu, sớm bảo hắn hiểu tàn khốc.

Huống hồ dù cho hắn muốn cứu thiếu niên này, trước mắt tình hình này, đối phương cũng không khả năng đồng ý, hắn chẳng lẽ còn đem những người này giết tất cả, nữa cứu thiếu niên này?

“Ăn nói linh tinh! Ta nhìn ngươi rõ ràng là có mưu đồ khác, người đến, đem này ăn mày bắt lại cho ta, mang về từ từ đề ra nghi vấn, xem hắn đến tột cùng có mục đích gì!” Phương Thúc ra lệnh một tiếng, liền muốn lùng bắt Tiêu Vũ, mang về đề ra nghi vấn.

“Các ngươi Hàn gia, sớm muộn cũng bị loại người như ngươi đem phá huỷ!” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn lòng tốt ra tay, đối phương lại như thế nào chờ đợi.

Bất quá hắn cũng không muốn cùng bọn họ lãng phí thời gian, thân hình lóe lên, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, thân ảnh của hắn, liền đã ở biến mất tại chỗ.

“Đại nhân, người nọ không thấy!” Hàn gia mọi người đưa tin.

Phương Thúc trên mặt lộ ra kinh ngạc, bởi vì thậm chí ngay cả hắn đều không thấy rõ cái kia mặc rách nát người là như thế nào rời đi, nhưng vừa mới, hắn rõ ràng tại kia trên thân thể người không cảm giác cái gì Thần lực, so với người phàm còn có chỗ không bằng, cái này cũng là hắn nhận định người này không có năng lực cứu trị Hàn gia thiếu gia nguyên nhân.

“Đại nhân, người này có thực lực như vậy, có thể hay không, hắn thật sự có cứu trị thiếu gia năng lực?” Trong đám người, có người chần chờ hỏi.

“Không! ” Phương Thúc quyết đoán lắc đầu, “thiếu gia vấn đề, liền không ít dược vương đều nhìn rồi, cái này ăn mày chẳng lẽ còn có thể so sánh dược vương gượng? Thôi, không can thiệp tới hắn, trước tiên mang thiếu gia trở về quan trọng !”

Đoàn người vừa là tiếp tục tiến lên, hướng về Hàn gia mà đi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 384: Hàn Gia Đại Tiểu Thư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hàn gia, bên trong tòa thánh thành giống như đế vương vậy tồn tại, liền đế tộc Trữ gia đều cùng bộ tộc này đụng nhau cực sâu, lúc đó có lui tới, có thể thấy được bộ tộc này thực lực và địa vị.

Này đi tới bên trong tòa thánh thành cường giả nhân vật, như là một vài Thiên Tông, muốn ở bên trong tòa thánh thành sinh tồn, nhất định phải phụ thuộc vào một thế lực nào đó, tài năng ở bên trong tòa thánh thành đặt chân, bằng không mà nói, chỉ dựa vào sức lực của một người, tại đây quần long hội tụ bên trong tòa thánh thành, mặc ngươi to lớn hơn nữa bản lĩnh, cũng khó có thành tựu, chỉ có thể ở các thế lực lớn trong khe hẹp muốn sống.

Mà bên trong tòa thánh thành, ngoại trừ ba đạo minh cùng Tinh Thần Các ở ngoài, nhất là nổi tiếng cùng mạnh mẽ tự nhiên chính là đế tộc Trữ gia, cùng một môn 10 vương Hàn gia. Này hai đại gia tộc ở bên trong tòa thánh thành chính là bá chủ, không ít người đi tới thánh thành, đều sẽ lựa chọn nhờ vả một trong số đó, tự nguyện dốc sức cho bọn họ.

Vị kia lúc trước quát mắng Tiêu Vũ Phương Thúc, chính là dạng này người, tên là Phương Trung.

Phương Trung từ ngoại địa mà đến, không lâu liền đến nhờ cậy Hàn gia, làm Hàn gia dốc sức, bởi vì hắn có Thiên Tông thực lực, này đây ở Hàn gia bên trong địa vị cũng không tính quá thấp, đạt được một chức Thống lĩnh. Ở bình thường, hắn làm Hàn gia quản lý đã đến nhờ vả cấp độ tông sư nhân vật, cũng sẽ ở Hàn gia có mệnh lệnh thời gian, mang theo dưới tay hắn Thiên Tông, đi làm đủ loại sự tình.

Đi ở trên đường cái, bên trong tòa thánh thành người nhìn thấy những này là Phương gia đội ngũ, đều không dám ngăn cản, Phương Trung mang theo tên kia suy yếu thiếu niên, rất nhanh liền về tới Hàn gia.

“Phương thống lĩnh!”

Phương Trung mới vừa vào Hàn gia, chính là nhìn thấy một mười sáu mười bảy tuổi cô gái sớm chờ ở đây, hắn vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không dám thất lễ, lập tức tiến lên phía trước nói: “Nguyên lai là Lan Nhi cô nương, không biết có chuyện gì?”

Này Lan Nhi cô nương, nói đến chỉ là Hàn gia bên trong một đứa nha hoàn, có thể cái này nha hoàn, ở Hàn gia bên trong lại là không người nào dám đắc tội, chính là Hàn gia bên trong những thiếu gia kia thấy vậy, cũng phải khách khách khí khí với nàng.

Bởi vì, chỉ vì cái này băng băng cô nương, là đại tiểu thư người bên cạnh.

Từ trên xuống dưới nhà họ Hàn, thậm chí toàn bộ thánh thành, người nào không biết Hàn gia đại tiểu thư là một đời thiên chi kiêu nữ, thực lực mạnh mẽ, còn hơn vị kia được xưng Trữ gia vô số năm qua kiệt xuất nhất đế tộc hậu nhân Ninh công tử, cũng không kém chút nào, là chân chính tuyệt đỉnh thiên tài.

Ở bây giờ 10 châu đại địa, đã biết bị Đạo Thần Cung thu làm đệ tử chính thức, chỉ có hai người, đều là Đạo Thần Cung chủ động tới cửa, dùng mời tư thế mời vào Đạo Thần Cung, này một người trong đó là cái kia Ninh công tử, một người khác, chính là bọn họ Hàn gia vị đại tiểu thư này.

Bên ngoài, Hàn gia đại tiểu thư là thiên chi kiêu nữ, ở bên trong, từ trên xuống dưới nhà họ Hàn, kể cả cái kia thập đại vương giả, với vị đại tiểu thư này thập phần coi trọng, đưa nàng xem là Hàn gia kiêu ngạo.

Đặc biệt là, đại tiểu thư còn là bây giờ Hàn gia 10 vương bên trong,

Vị kia cường đại nhất vương giả sanh con gái, thậm chí, có đồn đại gọi bằng Hàn gia bây giờ không phải là 10 vương, mà là 11 vương, vị này Hàn gia đại tiểu thư, chính là cái kia thứ mười một người.

Mặc dù cuối cùng cái kia 1 đồn đại chưa qua chứng thật, nhưng hôm nay ở toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Hàn, Hàn gia đại tiểu thư đã là người người đều không dám đắc tội nhân vật, chính là trong tộc những vương giả kia thấy vậy nàng, đều không dám tùy ý dùng thân phận của trưởng bối tướng ép.

Này đây, trước mắt vị này Lan Nhi cô nương mặc dù chỉ là Hàn gia một đứa nha hoàn, nhưng là đại tiểu thư người bên cạnh, đối với Phương Trung tới nói, đây là hắn vạn vạn không thể trêu vào.

“Đại tiểu thư dặn dò, thiếu gia sau khi trở về, lập tức mang thiếu gia đi nàng nơi đó.” Kêu Lan Nhi nha hoàn lãnh đạm quét Phương Trung một chút, sau đó một câu nói cũng không nhiều lời, xoay người rời đi.

“Vâng!” Phương Trung gật đầu, nghĩ đến vừa phải đối mặt vị đại tiểu thư kia, trong lòng hắn chính là không khỏi sinh ra một luồng áp lực.

Cũng không phải nói Đại tiểu thư kia tính khí có bao nhiêu không đều, mà là đại tiểu thư tự thân có một loại khí chất, có thể làm cho đối mặt nàng mọi người ở vô hình trung cảm nhận được áp lực.

Mặc dù không quá muốn đối mặt Hàn gia đại tiểu thư, nhưng Phương Trung cũng là bất đắc dĩ, ai bảo trên băng ca vị thiếu gia này là đại tiểu thư em trai ruột đâu, đại tiểu thư đối với người em trai này từ trước đến giờ quan tâm, sẽ làm Lan Nhi chờ đợi ở đây, để hắn lập tức đem thiếu gia mang đến, cũng là lẽ thường bên trong.

“Nhấc tốt thiếu gia, đi theo ta!” Phương Trung hạ lệnh, vừa mới tiến Hàn gia cửa, chính là không có đi đâu cả, trực tiếp liền đi gặp Hàn gia đại tiểu thư.

Đi đến cất bước, Hàn gia đại tiểu thư ở lại có chút sâu thẳm, càng đến gần nơi đây, quanh thân đi lại người lại càng ít, chỉ vì vị đại tiểu thư này cho người áp lực quá lớn, vừa không thích bị người quấy rối, dần dần nàng chỗ ở cũng là ít có người gan dạ đến gần rồi.

Tới Hàn đại tiểu thư trước phòng, trong phòng có mấy người, cái nha hoàn ăn mặc cô gái đi ra, không nói hai lời, đem vị kia hư nhược thiếu gia nhấc vào trong phòng, sau đó cửa phòng đóng lại, trong phòng tất là im ắng một mảnh, phảng phất ở chỗ căn bản không người.

Phương Trung bị cảnh vật ở ngoài phòng, hắn là nam tử, ở Hàn gia địa vị mặc dù không thấp, nhưng là không cao lắm, tự nhiên không có tư cách vào đại tiểu thư khuê phòng, nhưng đại tiểu thư không mở miệng, hắn lại không dám thối lui, trong lúc nhất thời đi cũng không được, ở lại cũng không xong, chỉ phải như khúc gỗ giống nhau chầy ở ngoài cửa.

“Việc này loạn vùng, có thể có thu hoạch?”

Qua hồi lâu, trong phòng rốt cục truyền ra một thanh âm cô gái, nghe tới rất trẻ trung, nhưng trong thanh âm nhưng có chút ý lạnh, tự có một luồng uy nghiêm, giống như một nữ hoàng.

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, chắc chắn sẽ nghe qua loạn vùng hai chữ, bởi vì đây là cùng Thiên Uyên U Sơn nổi danh 10 châu tuyệt địa, thậm chí có thể nói so với...kia hai nơi càng thêm nổi danh.

Mà hắn sở dĩ sẽ đi tới thánh thành, ngoại trừ bởi vì Lam Thiên Ngữ, cũng là bởi vì hắn biết loạn vùng cách thánh thành không xa, hắn này 1 đã đến, là muốn thăm dò phụ thân hắn Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Tiêu Gia người và Lâm Vũ Nhu đều từng nói qua, Tiêu Vạn Thiên mấy năm nay vì cứu mẹ con bọn hắn, đi sâu vào với các đại tuyệt địa trong lúc đó, tìm kiếm thần vật, nhưng mấy năm gần đây mất đi tung tích, bởi vì Tiêu Vũ thân thể ở đây châu, liền dự định từ nơi này một châu loạn vùng vào tay, tìm Tiêu Vạn Thiên.

“Bẩm Đại tiểu thư, thuộc hạ vô năng, loạn vùng hành trình vẫn chưa có thu hoạch!” Phương Trung cắn răng, mở miệng đáp lại.

Bọn họ đám người chuyến này sở dĩ đều mang thương, chính là bởi vì đã đi loạn vùng, trên thực tế, bọn họ hao tổn không ít người, bằng không mà nói, trở về người có thể so với bây giờ thêm ra gấp mười lần!

Trong phòng trầm mặc xuống, thật lâu không nói gì, hoặc như là không người hình dáng, hồi lâu sau, đại tiểu thư âm thanh, mới lại truyền ra: “Các ngươi ở lúc trở lại, có từng đã xảy ra chuyện gì, gặp được người nào?”

“Lúc trở lại?” Phương Trung nghi hoặc, cẩn thận hồi tưởng một lần, bọn họ ở loạn vùng gặp nạn, hầu như diệt sạch, làm bảo đảm Hàn gia thiếu gia an nguy, lập tức thì quay trở về, và không gặp phải cái gì, nói: “Bẩm Đại tiểu thư, và không có gì đặc biệt người và sự việc phát sinh.”

“Phải không?” Đại tiểu thư âm thanh đột nhiên trở nên càng lạnh hơn, nói: “Ngươi có thể tưởng tượng cẩn thận? Thật chưa từng có bất kỳ quên?”

Đột nhiên này trở nên lạnh ngữ khí, khiến Phương Trung nhất thời mồ hôi rơi như mưa, tăng mạnh áp lực, sắc mặt cũng trắng đi, hắn liều mạng hồi tưởng, rốt cục như là nhớ ra cái gì đó, vội vàng nói: “Chúng ta vừa tới trong thành thời điểm, đích xác đã gặp phải một người, chỉ là người nọ……”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 385: Ngu Xuẩn Khuyết Điểm

"Nói!"

Đại tiểu thư một chữ đi ra, vốn còn chần chờ Phương Trung lập tức không còn dám dừng lại, cắn răng nói: "Người nọ không có tu vi, khí tức gây có như không có, người phàm còn yếu, hơn nữa mặc rách nát, như là một ăn mày, hoàn toàn không giống tu luyện người, này đây thuộc hạ vừa mới mới đưa người này không để ý đến."

"Người này bộ dáng gì? Bao nhiêu tuổi? Có gì đặc thù? Cũng biết tên của hắn cùng chỗ ở?" Đại tiểu thư 1 hỏi liên tiếp mấy cái vấn đề, hơn nữa nghe tới tựa hồ có hơi khẩn trương.

Địch không không khoa độc thuyền học chỗ ầm ĩ cô bí cô

"Người này thoạt nhìn rất phổ thông, quần áo rách nát, thân thể cũng dơ dáy bẩn thỉu, như tên ăn mày, tuổi tựa hồ vẫn chưa tới hai mươi tuổi, còn ấy họ tên cùng chỗ ở, lại là không biết." Phương Trung nghe được đại tiểu thư ngữ khí khẩn trương, bất chấp suy nghĩ nhiều, vội vàng trả lời.

Chỉ là tâm hắn lại âm thầm trách, đại tiểu thư từ trước đến giờ bình tĩnh thận trọng, bình thường Hàn gia rất nhiều đại sự thậm chí đều sẽ tìm nàng thương lượng quyết định, có rất ít khẩn trương và hốt hoảng trong khi, làm sao lần này lại là sẽ sốt sắng như vậy, thật giống như đối với người kia thập phần để ý hình dáng!

"Không có tu vi ăn mày? Không biết họ tên?" Đại tiểu thư như đang tự nói, âm thanh mang theo một vài nghi hoặc, sau đó nói: “Ta hỏi ngươi, các ngươi ở gặp phải người nọ thời gian, người nọ có từng tiếp xúc qua tiểu Thiên?”

“Này……” Phương Trung tâm trạng run lên, tiểu Thiên chính là hắn mang về Hàn gia thiếu gia.

Bảo đảm lượng, hắn không biết đại tiểu thư này vừa hỏi là tốt hay xấu, nếu để cho đại tiểu thư biết khi hắn chiếu khán dưới, còn để một ăn mày tiếp xúc đến thiếu gia, vậy hắn không phải chỉ còn đường chết?

Một Thiên Tông, còn dẫn một đám tông sư che chở Hàn gia thiếu gia, còn để một ăn mày tiếp xúc đến, cái kia Hàn gia muốn hắn này thống lĩnh để làm gì?

Thuyền kẻ thù khoa Quỷ sau hận từ ầm ĩ tôn cánh buồm chủ

“Ngươi là muốn ta mời ngươi trả lời gì?” Đại tiểu thư âm thanh, vừa là đột nhiên lạnh như băng.

“Phương Trung không dám!” Phương Trung vãi cả linh hồn, dùng Đại tiểu thư này thực lực, là bất luận thân phận của nàng, muốn muốn đem hắn xử tử, cũng một ý nghĩ sự tình, hắn không dám chần chừ nữa, nghiến răng nói: “Phương Trung vô năng, lúc đó thuộc hạ một nhóm từ cự loạn vùng trở về, cùng có thương tích trong người, tất cả mọi người hết sức yếu ớt, mới sẽ làm tên ăn mày kia thừa dịp chúng ta chưa sẵn sàng, tiếp xúc đến thiếu gia!”

“Nói như vậy, là thật có chuyện này?” Hàn gia đại tiểu thư âm thanh nghe không ra vui giận, không mang theo cảm tình nói: “Đem tỉ mỉ trải qua cho ta nói tỉ mỉ, một năm một mười, không được có nửa điểm quên.”

“Vâng! Vâng!” Phương Trung gật đầu liên tục, mặc dù trách đại tiểu thư tại sao đối với chuyện này cảm thấy hứng thú như vậy, nhưng này sẽ cũng không dám nữa có điều ẩn giấu, một năm một mười đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Tâm hắn lo lắng đại tiểu thư sẽ trách cứ hắn bảo vệ không chu toàn tội lỗi, để cái kia ăn mày dễ dàng tiếp xúc đến Hàn gia thiếu gia, bởi vậy đang nói quá trình, không chỉ không biến mất hắn quát mắng Tiêu Vũ một đoạn kia, thậm chí đem một đoạn này nói thành chính mình là như thế nào để Hàn gia suy nghĩ.

“Người nọ luôn miệng nói đi Thiên thiếu gia cái gì âm độc tận xương, chỉ còn một tháng mạng, có lòng tốt mới xuất thủ cứu giúp. Có thể thuộc hạ cho rằng, ta Hàn gia là thánh thành bá chủ, thiếu gia nếu đúng rồi cái gì âm độc, này cho ta chôn nhà dốc sức dược vương nhất định sớm phát hiện. Mặc dù là thiếu gia thật sự có cái gì bệnh tật, này dược vương cũng tất nhiên có thể chữa khỏi, làm sao cũng không tới phiên hắn một cái như vậy không có tu vi ăn mày ra tay, này đây thuộc hạ cho rằng, người này là xem ta Hàn gia thế lớn, có mưu đồ mới có thể tiếp cận thiếu gia, cố ý nói những lời này.”

Phương Trung một hơi đem việc trải qua đều nói xong, không có bất kỳ giấu giếm gì, cũng không có bất kỳ tăng thêm, bởi vì hắn biết, việc này đều là trước mắt bao người phát sinh, đại tiểu thư chỉ cần tùy tiện phái một người tìm hiểu, có thể biết đến rõ rõ ràng ràng, hắn muốn giấu diếm cái gì hoặc muốn thêm cái gì đều vô dụng.

Bởi vậy,

Hắn cường điệu cường điệu, chính mình nhục nhã Tiêu Vũ, đối với hắn lên án mạnh mẽ, hoàn toàn là vì Hàn gia suy nghĩ, là vì có người muốn đánh Hàn gia chủ ý mà giận, tất cả điểm xuất phát cũng là vì Hàn gia.

Hắn muốn thông qua này, đến kiếm được đại tiểu thư tán thành, dù cho không thể, tối thiểu cũng cố gắng đại tiểu thư bất kể hắn bảo vệ bất lực, để tên ăn mày kia tiếp xúc đến Hàn đi trời Hàn thiếu gia khuyết điểm.

"Ăn mày? Có mưu đồ?" Đại tiểu thư lẳng lặng nghe xong, phòng thủy chung không có động tĩnh, mãi đến tận Phương Trung nói xong cuối cùng nói, thanh âm của nàng mới một lần nữa truyền ra, chỉ là ngữ khí trở nên càng thêm băng hàn triệt cốt, "ngươi cũng biết, ngươi làm ra ra sao chuyện ngu xuẩn?"

Sau không kẻ thù xa tình thuyền thuật tiếp ầm ĩ cho nên xuyên qua

"Thuộc hạ không biết!" Phương Trung lòng hoảng hốt, hắn cảm giác được, đại tiểu thư nổi giận, tựa hồ là hắn làm một cái ngu xuẩn mà không thể tha thứ sự tình!

Sau không kẻ thù xa tình thuyền thuật tiếp ầm ĩ cho nên xuyên qua "người nọ luôn miệng nói đi Thiên thiếu gia cái gì âm độc tận xương, chỉ còn một tháng mạng, có lòng tốt mới xuất thủ cứu giúp. Có thể thuộc hạ cho rằng, ta Hàn gia là thánh thành bá chủ, thiếu gia nếu đúng rồi cái gì âm độc, này cho ta chôn nhà dốc sức dược vương nhất định sớm phát hiện. Mặc dù là thiếu gia thật sự có cái gì bệnh tật, này dược vương cũng tất nhiên có thể chữa khỏi, làm sao cũng không tới phiên hắn một cái như vậy không có tu vi ăn mày ra tay, này đây thuộc hạ cho rằng, người này là xem ta Hàn gia thế lớn, có mưu đồ mới có thể tiếp cận thiếu gia, cố ý nói những lời này."

Nhưng hắn lại không nghĩ ra, hắn đã làm sai điều gì, nếu như là bởi vì hắn bảo vệ không chu toàn, đại tiểu thư vừa rồi nên nổi giận, mà không phải bây giờ mới nổi giận.

"Nếu không có ngoại trừ cái kia một đám tông sư, thấy qua người kia chỉ có ngươi, bằng ngươi phạm vào bực này khuyết điểm, giờ phút này ngươi đã là người chết!”

Đại tiểu thư tiếp xuống một câu nói, trực tiếp để Phương Trung cảm giác lạnh từ đầu tới chân, hắn mặc dù vẫn không hiểu đại tiểu thư ý tứ, nhưng ít ra đã nghe được một điểm, đại tiểu thư là trách cứ hắn đắc tội rồi cái kia ăn mày!

“Ta chỉ cho ngươi thời gian mười ngày, trong vòng mười ngày, ta không can thiệp tới ngươi dùng biện pháp gì, nhất định phải đem người nọ cho ta tìm tới, lấy tối cao dùng lễ, mời đến ta Hàn gia!” To nhỏ vừa là lạnh lùng nói.

“Mười ngày? Cao nhất dùng lễ?” Phương Trung 1 tướng ngây dại, cả trái tim hầu như chìm tới đáy vực.

Cái gì gọi là cao nhất dùng lễ? Hàn gia, nuôi vô số người tài ba, U &# 8 ấy đại đa số người là tự chủ nhờ vả mà đến, nhưng cũng có một số người, là bị Hàn gia chủ động mời tới, những người kia ở Hàn gia, đều sẽ bị lấy lễ để tiếp đón.

Mà có thể được Hàn gia cao nhất dùng lễ người, ở toàn bộ Hàn gia dưới có điều ít ỏi mấy người, mấy người kia nắm giữ thực lực và giá trị, mỗi người đều có thể được đứng đầu vương giả!

Cái kia ăn mày, ở đại tiểu thư lòng, lại có lớn như vậy giá trị, có phải một cái không có tu vi ăn mày, càng vương giả nhân vật còn trọng yếu hơn?

Phương Trung cũng một chút ý thức được, chính mình rốt cuộc làm món chuyện ngu xuẩn dường nào, hắn sau khi lấy lại tinh thần, vừa gấp gáp lên, vội la lên: “Nhưng đại tiểu thư, thuộc hạ lúc trước như vậy đối xử, chỉ sợ là tìm được người rồi, cũng là...... cũng là......”

Hắn còn chưa nói hết, nhưng muốn biểu đạt rất rõ ràng, hắn lúc trước như vậy đối xử Tiêu Vũ, tính tài năng ở trong vòng mười ngày đem người tìm tới, đối phương vừa làm sao lại với hắn về Hàn gia?

“Đó là ngươi chuyện!” Hàn đại tiểu thư ngữ khí lạnh như băng, “sai lầm là ngươi phạm, nếu không có ngươi từng thấy người kia số ít Thiên Tông, ta chắc chắn sẽ không giữ lại ngươi. Ngươi nếu không thể đưa hắn tìm về, bù đắp chính mình khuyết điểm, hậu quả ngươi nên rõ ràng. Tìm được người sau khi, ta không can thiệp tới ngươi dùng biện pháp gì, là người nọ muốn ngươi dùng mệnh bồi tội, ngươi cũng nhất định phải đưa hắn cho mời mọc Hồi tộc!”

Phương Trung lần này triệt để lòng chết như là tro, hắn hết sức rõ ràng, đại tiểu thư rơi xuống mệnh lệnh như vậy, hắn liền không có lựa chọn khác, vừa vào Hàn gia, hắn nếu là dám phản bội, kết cục sẽ chết còn thê thảm.

Ở đây lập tức, hắn chỉ có một lựa chọn, là nghe theo Hàn đại tiểu thư mệnh lệnh, bất luận trả bất cứ giá nào, cũng phải đem cái kia bị hắn xem thường ăn mày tìm trở về!

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 386: Vẻ U Sầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mang theo Hàn đại tiểu thư mệnh lệnh, Phương Trung mang theo dưới tay hắn một đám người vội vội vàng vàng rời đi, dù sao đại tiểu thư chỉ cho hắn thời gian mười ngày.

Trong phòng, Hàn gia thiếu gia đã lâm vào trong hôn mê, bị đặt lên giường, hắn sắc mặt tái nhợt, nằm ở trên giường nhắm chặt hai mắt, bên cạnh thì lại là đang ngồi một cô gái.

Cô gái này mười tám mười chín tuổi, cau mày, khí chất trên người giống như băng sương, nàng cho người cảm giác liền như là nơi cực hàn một đóa Tuyết Lan, cao quý, lành lạnh.

Loại này lạnh như băng cùng Mộc Hàn Yên lạnh như băng lại có chút bất đồng, Mộc Hàn Yên là cho người một loại xa xôi khoảng cách cảm giác, nhưng cô gái này, cho người cảm giác lại giống như một nữ hoàng, mặc dù không phải cao cao tại thượng vênh váo hung hăng, nhưng tuổi còn trẻ, lại mang theo một loại khác uy nghiêm.

“Tiểu thư, không cần lo lắng, thiếu gia sẽ không có chuyện gì.” Bên cạnh nha hoàn Lan Nhi tiến lên an ủi, nhiều người như vậy bên trong cũng chỉ có nàng gan dạ lớn Hàn gia đại tiểu thư tâm tình không tốt thời điểm chủ động mở miệng, bởi vì nàng cực kỳ đến đại tiểu thư coi trọng.

“Ai da, chỉ mong Phương Trung tên ngu xuẩn kia có thể tìm tới người kia a." Hàn đại tiểu thư than khẽ, ánh mắt chỉ có nhìn về phía trên giường thiếu niên kia thời điểm, mới có thể ít một chút lạnh như băng, thật nhiều trìu mến.

"Tiểu thư, vì sao Phương thống lĩnh đắc tội cái kia như ăn mày người trẻ tuổi, sẽ làm ngươi giận đến như vậy, có phải tiểu thư nhận thức cái kia người sao?" Lan Nhi muốn dời đi đại tiểu thư tâm tư, cố ý hỏi dò, đương nhiên cũng bởi vì trong lòng nàng cũng có nhất định nghi hoặc.

"Nha đầu ngốc, ta nếu là nhận thức người nọ, vừa làm sao sẽ để cho Phương Trung nữa tìm hắn?" Hàn đại tiểu thư biết Lan Nhi tâm tư, lộ ra vẻ mỉm cười, nụ cười này tựa như băng tuyết tan rã bình thường, nhìn ra bên cạnh mấy cái nha hoàn đều ngẩn ngơ.

Hàn đại tiểu thư không chỉ có là thực lực mạnh mẽ, làm Hàn gia thiên kiêu, cũng là thần nữ nhân vật, thánh thành những thế lực lớn kia hậu nhân, không biết bao nhiêu tuấn kiệt vì nàng nghiêng đổ, dung nhan tất nhiên là không cần nhiều lời.

Nàng đẹp kể cả mấy cái này đều là nữ tử nha hoàn, bình thường đều sẽ thỉnh thoảng vì đó thất thần, nhất là nụ cười này trong lúc đó, càng là bị người một loại vạn vật đều mờ đi cảm giác, để mấy cái nha đầu đều sững sốt hồi lâu.

"Tiểu thư không quen biết người nọ? Vậy vì sao Phương thống lĩnh đắc tội người nọ, tiểu thư sẽ tức giận như vậy?" Lan Nhi ngày đêm làm bạn đại tiểu thư, mặc dù cũng mất lên đồng, nhưng là khôi phục rất nhanh, vừa là nghi hoặc hỏi dò.

"Nếu là suy đoán của ta không sai, người nọ nên có thể trị hết tiểu Thiên, dù cho không được, tối thiểu, cũng tài cán vì tiểu Thiên tranh thủ thêm một quãng thời gian." Hàn đại tiểu thư trong mắt vừa là lộ ra trìu mến, đối với mình người em trai này, nàng tựa hồ thập phần thương tiếc.

"Người nọ có thể trị hết thiếu gia?" Lan Nhi không khỏi há to miệng.

Bọn họ Hàn gia vị thiếu gia này,

Thân thể có bệnh lạ, mấy năm gần đây, đại tiểu thư để chữa khỏi chính mình người em trai này bệnh, cũng không ít lo lắng, nàng cũng đã không biết là mời mọc qua bao nhiêu dược đạo vương giả, đến làm tiểu thiếu gia xem bệnh, đáng tiếc này dược vương đều không có biện pháp chút nào, đối với bệnh này thuyết pháp cũng là không giống nhau, căn bản không trị hết tiểu thiếu gia bệnh này.

Có điều việc này, ở Hàn gia bên trong cũng chẳng có bao nhiêu người biết, cũng là Hàn gia một vài thành viên nội bộ mới rõ ràng, như Phương Trung người như vậy, tự nhiên là không biết là.

"Nhưng tiểu thư, Phương thống lĩnh không phải nói, cái kia chỉ là một không đến hai mươi tuổi thiếu niên gì, hơn nữa vẫn không có sóng thần lực, không đủ tu vi thiếu niên, mặc cũng như là tên ăn mày, có phải một cái không có tu vi thiếu niên, chữa bệnh bản lĩnh so với dược vương còn mạnh hơn?" Lan Nhi nghĩ như thế nào, đều cảm giác này có chút khó tin.

"Điểm này, ta cũng không cách nào khẳng định, có điều, khả năng này lại là có." Đại tiểu thư vừa là than khẽ, nói: "Mấy năm nay để tiểu Thiên bệnh, ta đã dùng hết các loại biện pháp, 10 châu nơi nổi danh dược vương, đều đã mời mọc qua, lại đều không người có thể trị, nếu không ta cũng sẽ không mạo hiểm, phái người mang tiểu Thiên đi tới loạn vùng, ý đồ vay mượn nơi đó sức mạnh thần bí, đến trì hoãn bệnh tình của hắn."

Đại tiểu thư hơi có đau lòng mà nhìn trên giường thiếu niên, nói: "Vừa rồi Phương Trung đem tiểu Thiên mang về, ta lập tức kiểm tra rồi hắn tình huống, phát hiện trong cơ thể hắn có một luồng kỳ quái sức mạnh, tựa hồ là tạm thời khóa kín lại bệnh tình của hắn, thủ đoạn phi phàm, cho nên ta mới có thể hỏi dò Phương Trung, lúc trở về hay không có người tiếp xúc qua tiểu Thiên.”

“Cho nên đại tiểu thư ngươi liền cảm thấy được, cái kia tiếp xúc qua thiếu gia ăn mày, có thể liền hiểu được như thế nào trị liệu thiếu gia, mới khiến cho Phương thống lĩnh đi tìm người?” Lan Nhi và không ngu ngốc, lập tức liền hiểu, nhưng tương tự cảm thấy không thể tưởng tượng được.

“Dù cho chỉ là một phần vạn có thể, việc quan hệ tiểu Thiên tính mạng, ta đều muốn thử một lần.” Đại tiểu thư gật đầu, có điều lông mày nhưng thủy chung không có triển khai.

Mặc dù có suy đoán như vậy, nhưng trong thực tế, chính nàng cũng chẳng có bao nhiêu nắm chắc, bởi vì dựa theo Phương Trung theo như lời, đối phương khí tức lại cùng người phàm không khác, thậm chí so với người phàm còn yếu, chuyện này thực sự có chút kỳ quái.

Nếu như nói đó là một cao nhân tiền bối, Phương Trung dù cho không phát giác ra đối phương cảnh giới, cũng chỉ có thể không phát hiện được hơi thở đối phương, không cách nào nhìn ra đối phương tu vi, nhưng tình hình bây giờ, lại là Phương Trung có thể cảm nhận được đối phương khí tức, lại không cảm giác tu vi của đối phương, đây là Hàn đại tiểu thư làm sao cũng nghĩ không thông.

Nhưng dù cho như thế, trước mắt nàng cũng không có những biện pháp khác, chỉ có thể là trước đem người nọ tìm tới, trở lại phán đoán cùng quyết định.

“Lan Nhi, ngươi đi mời mọc Gia Cát tiên sinh, để hắn cần phải chăm sóc tốt thiếu gia, ta đi ra ngoài một chút.” Hàn đại tiểu thư tâm thần tựa hồ có hơi hỗn loạn, giao cho sau khi, ra gian nhà.

“Vâng!” Lan Nhi gật đầu, Gia Cát tiên sinh chính là Hàn gia mời tới một vị dược vương, dược đạo thực lực cao thâm, mặc dù hắn cũng không trị hết tiểu thiếu gia bệnh, nhưng hơi hơi khống chế bệnh tình, vẫn là có thể.

Hàn đại tiểu thư ra phòng, một thân một mình, xuyên qua mấy tầng sân, đi tới một mảnh càng thêm u tĩnh rừng rậm.

Trong rừng có một hồ nhỏ, lúc này tại kia bên hồ, một đạo thoạt nhìn thướt tha Linh Lung bóng người đang ngồi ở ven hồ, quay mặt hồ không nhúc nhích, như là đang ngẩn người.

“Lại đang nghĩ người trong lòng của ngươi gì?” Hàn đại tiểu thư đi tới thân ảnh ấy phía sau, khẽ cười nói.

“A!”

Một tiếng thét kinh hãi, bên hồ nữ tử hiển nhiên bị thanh âm này sợ hết hồn, nàng xoay người lại, thấy là Hàn đại tiểu thư, lộ ra một vẻ bất đắc dĩ, nói: “Chỉ toàn nói vô căn cứ, ta nào có suy nghĩ gì người yêu?”

Bên hồ cô gái này, khí chất dung mạo đều vắng mặt Hàn đại tiểu thư bên dưới, mà hai người nói chuyện tùy ý, rõ ràng lẫn nhau quan hệ giữa thập phần thân cận.

“Tiểu Thiên thế nào rồi?” Bên hồ nữ tử có chút quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, chỉ là trên người bệnh, vẫn là không có thích hợp biện pháp.” Hàn đại tiểu thư lắc đầu, nói: “Ngươi thì sao? Vừa rồi vừa đang ngẩn người, hay không lại đang nghĩ cái kia cho ngươi nhớ mãi không quên người?”

Bên hồ nữ tử khuôn mặt một chút ảm đạm xuống, đối mặt Hàn đại tiểu thư, nàng cũng không phủ nhận, nói: “Hơn một năm trước, hắn chém giết vương giả, gây nên 10 châu náo động, sau đó chính là mai danh ẩn tích, cũng không biết hắn bây giờ ở nơi nào, có mạnh khỏe hay không?”

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, nhìn thấy người này nói chuyện nữ tử, chắc chắn hết sức kinh ngạc, bởi vì này nữ tử, chính là ban đầu ở Cự Thạch Thành, không từng chỉ một lần giúp qua hắn Nhan Tử Ngọc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 387: Tìm Hiểu

Đọc trên điện thoại

Nhớ ngày đó Tiêu Vũ ở Cự Thạch Thành, Túy Tinh Lâu bên trong vị kia nghiêng đổ vô số thiếu niên nữ tử Nhan Tử Ngọc, cho qua hắn trợ giúp không ít, chỉ là khi hắn từ Thiên Phủ trở lại Cự Thạch Thành lúc, Túy Tinh Lâu bên trong người lại nói cho hắn biết, cô gái này sớm rời đi, chẳng biết đi đâu, không nghĩ nàng bây giờ lại Hàn gia bên trong.

“Lúc trước ngươi ở đây thánh thành, cũng không biết để bao nhiêu thánh thành thiên tài cho ngươi mà cuồng, kết quả một mình ngươi cũng không lọt mắt, cũng không biết cái kia Tiêu Vũ là thần thánh phương nào, càng có thể cho ngươi như thế chân thành, nếu là có cơ hội, ta thật muốn xem hắn rốt cuộc có chỗ gì hơn người.” Hàn đại tiểu thư có chút ít cảm khái nói.

Năm đó Nhan Tử Ngọc, ở thánh thành nhưng cùng nàng nổi danh nữ tử, bị ngoại giới xưng là thánh thành song tuyệt, xuất thân cũng rất bất phàm, không giống như nàng Hàn gia yếu, các nàng hai người thân thiết càng thân như tỷ muội.

Quãng thời gian trước Nhan Tử Ngọc trở lại thánh thành, Hàn đại tiểu thư để em trai Hàn đi trời sự tình tràn đầy lo lắng, bên cạnh lại ít có khả năng người nói chuyện, thật vất vả Nhan Tử Ngọc trở về, có thể cùng nàng nói ít ỏi tâm sự, có thể Nhan Tử Ngọc sau khi trở về lại là thường thường thất thần.

Hàn gia đại tiểu thư nhiều lần hỏi dò, mới từ Nhan Tử

Ngọc nơi đây biết được, nàng là làm một cái tên là Tiêu Vũ người mà lo lắng, Hàn đại tiểu thư tự nhiên có thể nhìn ra, chính mình chị em này đã là lòng có tương ứng, cả ngày ghi nhớ lấy cùng một người.

Theo Nhan Tử Ngọc nơi đây, nàng nghe không ít liên quan tới cái kia Tiêu Vũ sự tình, mặc dù nghe cảm giác người này xác thực có chỗ hơn người, nhưng tựa hồ cũng không trở thành có thể làm Nhan Tử Ngọc dạng này người suốt ngày hồn bay phách lạc, điều này cũng làm cho nàng đối với cái kia Tiêu Vũ dần dần cảm thấy tò mò.

“Hắn làm Tiêu Gia chỗ không cho, lại giết Hoàng Phủ bộ tộc vương giả, tin đồn còn đắc tội rồi Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo, kẻ thù vô số, mà đều là thế lực cường đại, bây giờ hắn mất tích một năm có thừa, tin tức hoàn toàn không có, ta đã dùng hết các loại biện pháp cũng không tìm tới hắn, tự nhiên là không yên lòng.” Nhan Tử Ngọc gượng lộ miệng cười, không muốn Hàn đại tiểu thư vì chính mình lo lắng.

“Thu thủy con bé kia? Ta nghe nói nàng trước kia cũng trở lại thánh thành một lần, bây giờ có thể còn ở thánh thành?” Hàn đại tiểu thư cũng không nỡ nhìn thấy Nhan Tử Ngọc dáng dấp này, đem đề tài chuyển đến nơi khác.

“Ta cô em gái kia?” Nhan Tử Ngọc nói tới việc này, có vẻ hơi bất đắc dĩ, cười khổ nói: “Mấy năm trước nàng biết được ta quen biết Tiêu công tử, chính là tự làm chủ tấm bỏ nhà ra đi, chạy đi thi Thiên Thanh Vũ Viện, nói cái gì là thay ta khảo sát người này, sau đó nàng mình ngược lại là cùng Tiêu công tử thành lấy mệnh tương giao bạn tốt.”

Nói đến chỗ này, Nhan Tử Ngọc vừa tức giận vừa buồn cười, dừng một chút mới tiếp tục nói: “Mấy năm trước, Tiêu công tử tin tức không dứt truyền đến, từng cái tin tức tựa hồ đều hết sức hung hiểm, nàng lúc đó liền đã so với ta còn vội vàng, một năm trước Tiêu công tử chém giết vương giả sau khi mất tích, nàng khóc lớn một hồi, sau khi giống như biến thành người khác giống nhau, thu hồi ham chơi tính tình, đã bái không lòng dạ nào vương giả sư phụ, an tâm tu luyện đã đi, trước khi rời đi hô nói cái gì muốn học thành sau khi trở về cho Tiêu công tử báo thù."

Hàn đại tiểu thư nghe xong, vừa là một trận xúc động, nói: "Thu thủy nha đầu này từ trước đến giờ ham chơi, coi trời bằng vung, cái này Tiêu Vũ mà ngay cả nàng đều khả năng thuyết phục, thu hồi tính tình trở nên thật tình như thế, ta thật càng ngày càng muốn quen biết người này, xem hắn đến tột cùng có sao không phàm!"

Kết địa phương địch xem kỹ chỗ cô xuyên qua hận dương

Nhan Tử Ngọc rốt cục lộ ra nụ cười, làm như nghe có người nói như vậy Tiêu Vũ, để tâm tình của nàng tốt hơn rất nhiều, nói: "Đừng nói ta, tiểu Thiên bệnh...... thật không có cách nào gì?"

"Có lẽ vậy." Hàn đại tiểu thư nghĩ nghĩ, cảm thấy Nhan Tử Ngọc cũng không phải người ngoài, nhân tiện nói: "Trước đây Phương Trung đã gặp phải 1 người kỳ quái, nếu như có thể tìm tới người nọ, có lẽ còn có một tia hi vọng."

"Nếu là phải, ta sau khi trở về, cũng phái người đi ra tìm, chỉ cần người nọ còn ở thánh thành, dùng ngươi Hàn gia cùng ta Tinh Thần Các lực lượng,

Muốn tìm một người, nói vậy không phải việc khó gì." Nhan Tử Ngọc an ủi.

Hai gã nữ tử trò chuyện, lại là cũng không người nào biết, các nàng lúc này muốn tìm người, cùng Nhan Tử Ngọc lúc trước nói lên Tiêu công tử, liền là cùng một người.

Hàn gia bên trong phát sinh sự tình, Tiêu Vũ tự nhiên là không biết gì cả, hắn mấy ngày nay tìm một nhà khách điếm ở lại, đơn giản thu thập một chút chính mình hoá trang, thay đổi một bộ quần áo, mặc dù coi như như trước cùng người phàm không khác, nhưng ít ra đã không muốn như là trước khi giống như vậy tên ăn mày.

Ở thánh thành ở mấy ngày, Tiêu Vũ chuyện gì cũng không quan tâm, trong mấy ngày này hắn chỉ làm một chuyện, chính là dò hỏi tin tức.

Trong đó một cái tin, là hắn ý đồ tìm hiểu Lam Thiên Ngữ thân phận cùng bối cảnh, nhưng mà không thể nào vào tay, chỉ có thể là hỏi thăm người khác, thánh thành có thể có lam họ gia tộc, hoặc là lam họ cường giả, nhưng mà để hắn kỳ quái là, lại không có người nào biết được.

Này thật to nằm ngoài sự dự liệu của hắn, theo hắn xem ra Lam Thiên Ngữ bối cảnh nên rất bất phàm, điểm này bất kể là theo nàng ở Thiên Thanh Vũ Viện lúc vô cùng bạo tay, còn là liền Ninh công tử đều không dám xúc phạm trong chuyện đều có thể thấy được.

Nếu như nàng tương ứng thánh thành, vậy hẳn là xuất thân một cái nào đó đại tộc, dù cho không phải, phía sau nàng chắc cũng sẽ có cùng nàng một mạch cường giả, nếu không nữa thì dùng cảnh giới của nàng, ở thánh thành cũng tuyệt đối không phải là hạng người vô danh, không thể không người hiểu rõ.

Nhưng mà nghe được kết quả, lại là để hắn cảm giác sâu sắc bất ngờ.

Tiêu Vũ hỏi thăm tin tức khác, chính là liên quan tới loạn vùng, phụ thân của hắn Tiêu Vạn Thiên ra vào các đại tuyệt địa trong lúc đó, nhưng hắn không biết là ở đâu, chỉ có thể từng bước từng bước tìm hiểu, mà muốn vào loạn vùng tìm kiếm, ít nhất phải trước tiên đối với nơi này có hiểu biết.

Liên quan tới loạn vùng, Tiêu Vũ đúng là nghe được rất nhiều tin tức hữu dụng, tỷ như gần nhất Hàn gia tựa hồ đối với loạn vùng cảm thấy rất hứng thú, thỉnh thoảng phái người đi tới, chỉ có điều mỗi một lần đều tổn thất nặng nề.

Tôn kẻ thù kẻ thù không Quỷ tôn xem kỹ từ ầm ĩ khoa học kỹ thuật tiếp

Trừ lần đó ra, U &# 8 Tiêu Vũ còn nghe được những chuyện khác, ở trong truyền thuyết, không ít đi vào Đế cảnh nhân vật, đều từng tới thánh thành, hơn nữa hầu như không có ngoại lệ, đều đã đi qua loạn vùng, tựa hồ nơi đó có cái gì gì đó hấp dẫn lấy bọn họ.

Điều này cũng làm cho không ít thế lực đều đối với loạn vùng phá lệ chú ý, thỉnh thoảng thì sẽ phái người tiến vào, nơi này nhưng có liền đại nhân vật tựa hồ cũng rất để ý gì đó, tự nhiên để các thế lực lớn người càng thêm quan tâm.

Cùng Thiên Uyên, U Sơn hai địa phương này bất đồng chính là, loạn vùng mặc dù cũng được xưng là tuyệt địa, nhưng cũng không giống hai người trước như vậy cửu tử nhất sanh, có đi lên không có đến địa phương.

Mặc dù nơi này giống nhau nguy hiểm, nhưng sau khi tiến vào, vẫn có cơ hội tương đối có thể bình yên trở về, cái này cũng là tại sao bên trong tòa thánh thành những thế lực kia gan dạ không dứt phái người đi tới nguyên nhân.

Mấy ngày gian, ở Tiêu Vũ tìm hiểu những tin tức này thời điểm, thánh thành trong vòng, lại là nổi lên một hồi sóng gió.

“Hàn gia cùng Tinh Thần Các người, đang tìm một hai mươi tuổi người trẻ tuổi?”

Tôn xa kẻ thù xa khốc sau xem kỹ tiếp tháng kẻ thù ầm ĩ vâng

Tiêu Vũ tùy ý đi tới một chỗ, cơ hồ đều khả năng nghe có người đang bàn luận việc này, hắn ngạc nhiên bên dưới, mới kinh ngạc phát hiện người này tựa hồ chính là chính hắn!

Tôn xa kẻ thù xa khốc sau xem kỹ tiếp tháng kẻ thù ầm ĩ vâng nhưng mà nghe được kết quả, lại là để hắn cảm giác sâu sắc bất ngờ.

Hàn gia cùng Tinh Thần Các, hai người này ở thánh thành đều là tuyệt đối không ai dám trêu chọc tồn tại, mánh khoé thông thiên, bọn họ đồng thời gióng trống khua chiêng, tìm một cái người trẻ tuổi, cái này tự nhiên là đưa tới tất cả mọi người chú ý.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 388: Hàn Gia Đến Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hàn gia cùng Tinh Thần Các gióng trống khua chiêng, đồng thời tìm một cái người trẻ tuổi, huyên náo thánh thành mọi người đều biết, dư luận xôn xao, tất cả mọi người đang thảo luận việc này.

Người trẻ tuổi này rốt cuộc là thân phận gì, bên trong tòa thánh thành này hai đại bá chủ lại ở đồng thời tìm kiếm, rất nhiều đại nhân vật đều đối với chuyện này yên lặng chú ý, đồng thời cũng đều đang suy đoán, người trẻ tuổi này rốt cuộc là thân phận như thế nào.

Tiêu Vũ chính mình cũng là cảm thấy kỳ quái, người của Hàn gia tìm hắn, hắn cũng vẫn có thể giải thích, dù sao từng đối với Hàn gia vị thiếu gia kia ra tay, nhưng này Tinh Thần Các làm sao cũng trong cùng một lúc tìm lên hắn đến rồi?

Hắn nhận qua Tinh Thần Các linh vị ân huệ, còn bị này 1 thế lực vương giả thập phần tôn kính, có phải Tinh Thần Các người đã biết hắn đi tới thánh thành.

Có thể ngẫm lại hắn lại cảm thấy không có khả năng lắm, bởi vì hắn biến mất lâu như vậy, bây giờ mặc dù khôi phục thực lực và thân phận, có thể hẳn còn không có người biết tung tích của hắn.

Nghe nói những tin tức này, Tiêu Vũ cũng không có ẩn đi dự định, hắn hiện tại khôi phục thực lực, đã không cần tận lực lảng tránh cùng ẩn giấu cái gì.

Hàn gia thực lực, ở thánh thành không thể tưởng tượng, Tiêu Vũ vô tình trốn, bọn họ phải tìm được cũng không phải việc khó gì, chỉ là trôi qua hai ba ngày, bọn họ liền đã ở thật lớn bên trong tòa thánh thành, tìm tới Tiêu Vũ tung tích.

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ chỗ ở khách điếm trước khi, Hàn gia lượng lớn đội ngũ tiến lại, đem này khách điếm vây chặt đến không lọt một giọt nước, khách điếm lão bản đều vì vậy mà run lẩy bẩy, không dứt đề ra nghi vấn trong điếm người làm, hay không đã xúc phạm qua Hàn gia, còn tưởng rằng Hàn gia là vì bọn họ mà đến.

“Thánh thành bá chủ, xem ra quả thật có chút bản lĩnh.”

Tiêu Vũ sớm phát hiện Hàn gia những người này, mặc dù biết rõ những người này là vì hắn mà đến, nhưng là không một chút nào sốt ruột, chậm rì rì theo chính mình trong phòng rời đi, đi tới khách điếm đại sảnh, muốn một phần bữa sáng, ngồi một mình ở nơi đó bắt đầu ăn.

Trong điếm tất cả mọi người, bất kể là khách còn là lão bản đều mắt choáng váng, trước mắt vào lúc này, tất cả mọi người khẩn trương không ngớt, không biết là Hàn gia ý đồ đến, đứng ngồi không yên, lại còn có người chậm rì rì tại đây ăn bữa sáng, có phải liền Hàn gia khủng bố cũng không biết?

Hàn gia quy mô lớn điều động, vây quanh một gian nho nhỏ khách điếm, hơn nữa mấy ngày nay bọn họ gây ra động tĩnh, trước mắt thánh thành hầu như tất cả thế lực, đều chú ý tới nơi đây, muốn nhìn một chút Hàn gia rốt cuộc muốn làm gì.

Nhưng mà nhắc tới cũng kỳ, Hàn gia bao vây căn này khách điếm sau khi, hoàn toàn không có bất kỳ hành động nào, chỉ là ở ngoài quán lẳng lặng chờ đợi, không có áp dụng bất kỳ thi thố, tựa hồ là có cái gì kiêng kỵ vậy.

Như thế dưới tình hình, Tiêu Vũ hành vi, tuyệt đối là trong mắt tất cả mọi người dị thể, hắn chậm rì rì ăn bữa sáng, như cái người ngoài cuộc, tựa hồ hết thảy phát sinh sự tình,

Đều không liên quan đến mình.

“Những người không liên quan, lập tức lảng tránh, nếu không chính là Hàn gia địch!”

Ở Tiêu Vũ ăn bữa sáng thời điểm, Hàn gia bên kia, rốt cục đi ra vài tên nhân vật. Trước tiên 1 người đàn ông tuổi trung niên, ngữ khí bá đạo, vừa hướng trong điếm đại sảnh đi tới, một bên hạ lệnh xua đuổi người khác, Hàn gia người lập tức hành động, đem tất cả mọi người trục xuất nhân viên chạy hàng, chính là này khách điếm lão bản cũng không thể ngoại lệ.

Ở đi tới trong mấy người này, Tiêu Vũ một chút liền thấy được Phương Trung, chỉ có điều thời khắc này Phương Trung, lại là cùng tại kia mở miệng người đàn ông trung niên sau khi.

Mà cái kia người đàn ông tuổi trung niên, trên người thình lình lộ ra vương giả khí tức, hắn như là cố ý triển lộ chính mình vương giả thực lực, trên người khí tức mênh mông, không một chút nào thu lại.

Nhìn những người này một chút, Tiêu Vũ chính là thu hồi ánh mắt, như là chẳng có chuyện gì nhìn thấy.

Lúc này, quanh thân hết thảy những người không liên quan, đều đã bị người nhà họ Hàn xua đuổi, người vương giả kia càng trực tiếp vận dụng vương giả lực lượng, đem này khách điếm bao phủ, không cho người khác dò xét.

Làm xong này, trung niên vương giả mang theo Phương Trung, cùng với hai gã Thiên Tông nhân vật, đi tới Tiêu Vũ trước người, lạnh lùng nói: “Người trẻ tuổi, theo ta đến Hàn gia đi một chuyến a!”

Hắn tư thế kiêu ngạo, lời nói nghe tới như là mệnh lệnh, có loại thật cao khắp nơi trên ý tứ. Tiêu Vũ lại là không hề liếc mắt nhìn hắn một chút, tiếp tục ăn chính mình bữa sáng, hắn có thể đoán được đối phương tìm ý đồ của hắn, có việc cầu người, còn dùng loại này giọng, hắn thậm chí không thèm để ý.

“Khuyên ngươi một câu, không muốn từ quá kiêu ngạo, nơi này là thánh thành, cùng Hàn gia là địch, ngươi không có kết quả gì tốt.” Trung niên vương giả con mắt từ từ nheo lại, trên người khí tức vương giả càng thêm mênh mông, trong mắt cũng là lộ ra hàn quang.

Tiêu Vũ vẫn là tự mình ăn gì đó, không để ý đến những người này.

Lần này, Phương Trung cùng trung niên kia vương giả sắc mặt, đều trở nên khó coi, tiểu tử này là thật cái gì cũng không sợ? Đang ở thánh thành, hắn có phải đối với Hàn gia thì không một chút nào sợ hãi?

Cái kia người đàn ông tuổi trung niên, sắc mặt khó coi, quay đầu lại, đối với Phương Trung âm thầm nháy mắt.

Phương Trung gật đầu hiểu ý, đứng dậy, nói: “Tiểu huynh đệ, chúng ta không có ác ý, sở dĩ tới tìm ngươi, là chúng ta đại tiểu thư muốn xin ngươi đến phủ một nhóm, chúng ta Hàn gia thực lực, nói vậy ngươi cũng biết, nếu ngươi có thể được đại tiểu thư coi trọng, nhất định tiền đồ vô lượng!”

Cho đến lúc này, Tiêu Vũ tựa hồ mới nghe được âm thanh, nói: “Xin hỏi, ngươi là ai?”

“Nấc!” Phương Trung sửng sốt, trên mặt bồi nụ cười cũng lập tức cứng ngắc, không biết là nên trả lời như thế nào.

Trên thực tế, trước mắt người vương giả này, là hắn cố ý tìm đến, dù sao hắn ở Hàn gia tháng ngày đã có hồi lâu, cũng nịnh bợ tới Hàn gia bên trong một vài ngoại lai vương giả.

Lần này Hàn đại tiểu thư mệnh lệnh, để hắn không can thiệp tới bỏ ra cái giá gì, đều phải đem Tiêu Vũ mời về Hàn gia, có thể Phương Trung vừa nghĩ tới chính mình trước đây như vậy đắc tội, liền rõ ràng coi như tìm tới Tiêu Vũ, muốn thỉnh cầu hắn cũng hết sức khó khăn. Trừ phi hắn khả năng đạt được Tiêu Vũ tha thứ, nhưng hắn không tưởng tượng nổi, đến tột cùng phải như thế nào bồi tội, mới có thể làm cho Tiêu Vũ không so đo nữa chuyện lúc trước.

Nghĩ tới nghĩ lui, Phương Trung cảm thấy, dù cho đến lúc đó khả năng đạt được Tiêu Vũ tha thứ, chính mình như vậy nhục nhã qua Tiêu Vũ, cũng khẳng định sẽ bị hắn nhục nhã trở về, nhưng hắn đường đường một đại Thiên Tông, vừa là Hàn gia người, bình thường quen thuộc cao cao tại thượng, muốn hắn đối với như vậy một cái không có tu vi người trẻ tuổi ăn nói khép nép, hắn chỉ là ngẫm lại đều cảm thấy không thể nào tiếp thu được.

Vì vậy hắn nghĩ tới một biện pháp, chính là mời ra Hàn gia bên trong họ khác vương giả, mời mọc vị vương giả này đối với Tiêu Vũ tiến hành kinh sợ. Tiêu Vũ có điều một thiếu niên, cũng không thể liền vương giả cũng không sợ, đến lúc đó coi như Tiêu Vũ đối với hắn oán hận sâu hơn, ở vương giả nhân vật dưới áp lực, nên cũng không dám với hắn tính toán, chỉ có thể ngoan ngoãn cùng bọn hắn đi đến Hàn gia.

Cứ như vậy, hắn Phương Trung liền có thể không cần chịu đựng Tiêu Vũ nhục nhã, có thể hoàn thành đại tiểu thư chuyện phân phó.

Nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ, Phương Trung mới phát giác tính toán của mình tựa hồ sai vô cùng, người trẻ tuổi này thậm chí ngay cả vương giả nhân vật đều không nhìn thẳng, cũng hoàn toàn không để ý Hàn gia tên tuổi, nhìn điệu bộ này, hắn nếu là không thể đạt được đối phương tha thứ, đối phương tuyệt đối sẽ không cùng hắn trở lại Hàn gia.

Giờ phút này nghe đến Tiêu Vũ vấn đề, Phương Trung càng không biết trả lời như thế nào, chẳng lẽ nói hắn chính là ngày đó đem lên án mạnh mẽ Tiêu Vũ ăn mày người?

Vấn đề này để Phương Trung sửng sốt hồi lâu, cuối cùng mới là nghiến răng nói: “Tiểu huynh đệ ngươi đã quên, mấy ngày trước, chúng ta ở còn đã gặp qua một lần, ngươi không nhớ rõ?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 389: Uy Bức Lợi Dụ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Chúng ta thấy qua, có không?” Tiêu Vũ lộ ra vài phần cân nhắc, cái này Phương Trung điểm tiểu tâm tư kia, tự nhiên là chạy không thoát cặp mắt của hắn.

Loại tiểu nhân này, nói thật nha hắn vốn không lòng dạ nào tính toán, nhưng người này lại vẫn định tìm vương giả nhân vật tới dọa hắn, thật sự đê hèn, Tiêu Vũ mặc dù không phải có thù tất báo người, nhưng là không đến mức mặc người đến bặt nạt đều sẽ thờ ơ.

“Khụ, tiểu huynh đệ nếu là nhất thời nhớ không nổi, quên đi, nhưng ta Hàn gia tên, tiểu huynh đệ nên nghe qua mới là.” Phương Trung biết Tiêu Vũ dụng ý, là nhắc nhở hắn ngày đó đã xảy ra sự tình, muốn cho chính hắn nói ra.

Nhưng câu nói như thế này, hắn là đánh chết cũng không khả năng nói ra, chỉ có thể mặt dày, ý đồ né qua cái đề tài này, hướng về Tiêu Vũ nói rõ cùng Hàn gia tiếp xúc chỗ tốt.

“Hàn gia ta tự nhiên nghe qua, chỉ có điều ta và Hàn gia tựa hồ không có quan hệ gì, cũng không có cần nhờ vả Hàn gia dự định.” Tiêu Vũ lắc đầu, một bộ không có vấn đề dáng vẻ.

Lần này Phương Trung phạm vào khó, hắn vốn tưởng rằng người trẻ tuổi này lúc trước tiếp xúc Hàn gia thiếu gia, cũng là hướng về phía Hàn gia thực lực, chỉ cần nói ra là Hàn gia mời, hắn nhất định sẽ vui vẻ tiếp thu, lại không nghĩ rằng đối phương tựa hồ căn bản không để ý này.

Lẽ nào thật sự muốn hắn cho như vậy một đại đội tu vi đều không có người trẻ tuổi bồi tội nhận sai? Phương Trung bây giờ không chịu nhận, hắn không có cách nào, chỉ có thể hướng về trung niên kia vương giả ném đi ánh mắt cầu trợ.

“Người trẻ tuổi, ngươi mới tới thánh thành, sợ là không biết thánh thành hung hiểm, có Hàn gia chiếu cố, ngươi ngày sau ở thánh thành, mới có thể dễ dàng hơn nhiều.” Tên kia trung niên vương giả thủy chung kiêu ngạo, sau khi ngữ khí vừa là đột nhiên trở nên lạnh, “ngược lại, nếu như ngươi cùng Hàn gia là địch, đối với ngươi nhưng liền không có chỗ tốt gì, dùng Hàn gia lực lượng, ngươi nếu đắc tội, ngày sau ở thánh thành sẽ nửa bước khó đi!”

Đầu tiên là nói tiếp xúc Hàn gia làm sao tốt như thế nào, sau vừa là uy hiếp, cưỡng bức thêm dụ dỗ, thay đổi người bình thường ở vào thời điểm này có lẽ cũng sẽ bị đánh động, hoặc là bị Hàn gia sức mạnh chỗ làm kinh sợ, nhưng mà này trò gian, Tiêu Vũ kiếp trước thì sớm chơi đùa nát.

Hắn hờ hững nhìn vị vương giả này một chút, nói: “Nói như vậy ta nếu từ chối, ngươi bây giờ sẽ nhanh chóng ra tay, đem ta đánh chết?”

“Không!” Trung niên vương giả lạnh lùng nói: “Nhưng nếu như ngươi cự tuyệt Hàn gia, sau đó nhưng dù là Hàn gia kẻ địch rồi, cho nên tốt nhất nhiều suy nghĩ một chút.”

Trên thực tế, nếu không có Hàn đại tiểu thư đối với người này thập phần coi trọng, vài lần hạ lệnh không thể đắc tội, trung niên này vương giả làm sao cùng một cái không có tu vi thiếu niên nói nhiều như vậy, đã sớm trực tiếp dùng vũ lực mang đi.

Nhưng bởi như vậy, coi như đem người mang về, đại tiểu thư cũng tất nhiên sẽ bất mãn, cho nên hắn cũng là gan dạ kinh sợ một chút, không dám thật đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ha ha,

Đa tạ lời khuyên, có điều các ngươi còn là mời trở về đi, ta đối với Hàn gia, và không có hứng thú gì.” Tiêu Vũ tùy ý nở nụ cười, trực tiếp thu hồi ánh mắt, tiếp tục ăn xong rồi bữa sáng.

Trung niên vương giả nhất thời giận dữ, hắn thân là vương giả, chính là ở Hàn gia bên trong đều là được người tôn kính, một cái không có tu vi tiểu bối, lại dám dùng loại thái độ này đối với hắn.

Mặc dù phẫn nộ, nhưng nhớ tới đại tiểu thư giao cho, trung niên vương giả cũng là không dám thật đem Tiêu Vũ làm mất lòng, chỉ là nói: “Ngươi nói đi, đến tột cùng muốn điều kiện gì mới bằng lòng tiếp thu Hàn gia mời?”

“Ta cũng không có điều kiện gì.” Tiêu Vũ buông tay một cái, chỉ chỉ Phương Trung, nói: “Trên thực tế, lúc trước ta còn đã chủ động giúp đỡ Hàn gia, chỉ là vị này nói ta đối với Hàn gia có mưu đồ, đem ta ngăn trở, bây giờ Hàn gia lại đây mời, ta nếu là dễ dàng đáp ứng rồi, vạn nhất lại khiến người ta nói ta đối với Hàn gia có mưu đồ, ta chuyến đi này Hàn gia, chẳng lẽ không phải một đi không trở lại?”

Trung niên vương giả sắc mặt, một chút trở nên tái nhợt, nói tới nói lui, Tiêu Vũ còn là không có chút nào cho hắn người vương giả này mặt mũi, cắn chết chuyện ngày đó, cái này ít nhiều để trên mặt của hắn có chút không ánh sáng.

Nhưng mà việc đã đến nước này, hắn nếu không thể mang về Tiêu Vũ, sau khi trở về, cũng nhất định sẽ bị Hàn gia hỏi tội.

Sắc mặt vài lần biến hóa, trung niên vương giả cuối cùng vẫn là quyết định buông tay mặc kệ, Phương Trung cho hắn một vài chỗ tốt không giả, có thể so sánh với đó, nếu là không thể hoàn thành Hàn gia giao cho nhiệm vụ, ngày sau hắn ở Hàn gia, chỉ sợ cũng khó lăn lộn.

Nghĩ rõ ràng sau, trung niên vương giả lùi tới một bên, lạnh lùng nói: "Đây là chính ngươi phạm vào khuyết điểm, chính ngươi để giải quyết a, nếu là làm hỏng việc này, ngươi nên rõ ràng sẽ là hậu quả gì."

Lúc này Phương Trung, đã là mặt xám như tro tàn, hắn mời đến vương giả ra mặt, cuối cùng thế mà còn là không thể miễn đi này 1 hậu quả.

Tình hình như thế, hắn tựa hồ chỉ có hướng về Tiêu Vũ bồi tội, cầu được Tiêu Vũ tha thứ này 1 lựa chọn, nhưng nghĩ đến thân phận của mình, thỉnh giáo như vậy một thiếu niên bồi tội, Phương Trung trong lòng thì tràn đầy không cam lòng.

Nội tâm hắn giãy dụa, cuối cùng cắn răng một cái, nói: "Tiểu bối, ngươi không muốn hơi quá đáng, ngươi phải biết rằng ta là Hàn gia người, ngươi hôm nay nếu là nhục ta, liền cũng là đánh Hàn gia mặt, dù cho Hàn gia nhất thời không đi tính toán, ngày sau cũng nhất định sẽ thanh toán việc này!"

Tiêu Vũ cau mày, hắn vốn cũng không phải muốn làm khó thêm cái này Phương Trung, chỉ là muốn cho hắn một bài học, không ngờ rằng cái này Phương Trung lại là như thế tự kiêu, đến thời điểm như thế này còn đang suy nghĩ uy hiếp hắn, mà không phải bồi tội nhận sai.

Hắn không khỏi lắc đầu, người như thế, đã không cứu nổi!

"Ngu xuẩn!"

Bộp một tiếng, trung niên vương giả đã ra tay, một bàn tay vứt ra, đem Phương Trung nửa bên mặt đều bỏ rơi máu thịt be bét.

Trung niên vương giả mặt mang vẻ giận dữ, liền hắn người vương giả này đều nhượng bộ, cái này Phương Trung ở vào thời điểm này còn ở uy hiếp đối phương, nếu là cuối cùng thật vì vậy mà không thể thỉnh cầu người này, hắn chẳng lẽ không biết sẽ có hậu quả gì không gì?

“Ha ha, ngươi hôm nay nhục ta, Hàn gia cũng sẽ bộ mặt không ánh sáng, ngươi ngày sau tháng ngày cũng tất nhiên sẽ không tốt lắm!”

Phương Trung nửa bên mặt đều có vẻ máu thịt be bét, cả người tựa hồ cũng mất đi lý trí, quay Tiêu Vũ gầm lên.

“Sớm biết rằng ngươi là loại này ngu xuẩn, bản vương lúc trước thì không nên đáp ứng giúp ngươi!” Trung niên vương giả giận quá, cái này Phương Trung là thật không cứu nổi, tới thời điểm như thế này còn làm không rõ cục diện.

Hắn quyết đoán ra tay, phế bỏ Phương Trung tu vi, lạnh lùng nói: “Từ hôm nay, ngươi không còn là Hàn gia người, niệm tình ngươi từng là Hàn gia dốc sức, lưu ngươi một mạng, cút ngay đến thánh thành!”

“Khà khà, cũng được, cùng với cho ngươi cái này hèn mọn giun dế bồi tội, chết ở ngươi này giun dế trong tay, ta tình nguyện tiếp thu kết quả này!” Phương Trung ngồi dưới đất cười thảm, nhìn dáng dấp vẫn là không có một chút hối hận, tựa hồ đối với chính mình từng làm tất cả, hắn đều cảm thấy là đúng.

“Ngươi cho rằng, ta là muốn tính mạng ngươi?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

“Chẳng lẽ không đúng? Như ngươi loại này giun dế, ta rất rõ, đê tiện gì đó, bởi vì ta ngày đó nhục ngươi, nhưng ngươi vô lực báo thù, ngươi không phải muốn mượn Hàn gia lực lượng, muốn ta chết gì? Dù cho ta hướng về ngươi bồi tội nhận sai, như ngươi loại này giun dế, có phải có thể buông tha ta?” Phương Trung dữ tợn nói.

“Trên thực tế, &# 85 ta còn thực sự không nghĩ tới muốn tính mạng ngươi.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Ngươi quá để mắt mình, mệnh của ngươi ở trong mắt ta không đáng một đồng, bản ý của ta đích thật là muốn cho ngươi một bài học, nhưng chỉ cần ngươi đồng ý nhận sai, ta cũng khinh thường cùng ngươi truy cứu, ở trong mắt ta, ngươi còn không có lớn như vậy sức nặng.”

Phương Trung ngây ngẩn cả người, nếu là như là Tiêu Vũ theo như lời, Tiêu Vũ căn bản chưa hề nghĩ tới lấy mạng của hắn, vậy hắn vừa mới chỉ cần nhận sai, thì sẽ không có bây giờ kết cục?

Hắn vốn cho là hắn như vậy nhục qua Tiêu Vũ, nếu như Tiêu Vũ định muốn truy cứu, hắn dù cho đồng ý bồi tội, cũng sẽ trả giá giá thật lớn, thậm chí là tính mạng, cho nên mới phải không cam lòng nhận sai, thậm chí không tiếc mời đến vương giả, có thể bây giờ nghe đến, Tiêu Vũ căn bản không có dự định đưa hắn ép vào tuyệt lộ, muốn chỉ là hắn một nhận sai thái độ!

Vốn hắn chỉ cần nhận sai, cái gì cũng sẽ không phát sinh, mà bây giờ, hắn tu vi bị phế, còn bị Hàn gia từ bỏ, tất cả những thứ này nhưng đều là hắn tự tìm, chỉ cần hắn vừa mới đồng ý nhận sai, việc này đều sẽ không phát sinh!

Nhưng mà, bây giờ hết thảy đều đã chậm, Phương Trung vốn cái gì cũng không cần trả giá, bây giờ lại là bỏ ra như thế đau đớn thê thảm giá cả. Cho đến giờ phút này, hắn mới từ đáy lòng bắt đầu cảm thấy vô tận hối hận.

Có thể nói, là chính hắn hủy diệt rồi chính mình!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 390: Hàn Ngưng Đọng Khói

Đọc trên điện thoại

“Tiểu huynh đệ, chúng ta đi thôi!” Tên kia trung niên vương giả nhìn chưa từng lại nhìn Phương Trung một chút, đối với Tiêu Vũ thái độ cũng biến thành khách khí, dựng lên một dấu tay xin mời.

“Cũng được.” Tiêu Vũ cũng không để ý nữa Phương Trung, đứng dậy, đi ra ngoài.

Trên thực tế, Hàn gia mời ở trong dự đoán của hắn, bọn họ là bên trong tòa thánh thành bá chủ, Tiêu Vũ cũng hy vọng thông qua bọn họ, hiểu rõ một chút sự tình.

Địch xa khoa độc kết hận bờ ruộng cô lạnh tôn

Ra khách điếm, Hàn gia phô trương rất lớn, sớm đã làm Tiêu Vũ chuẩn bị tốt rồi xe, Tiêu Vũ sau khi ra cửa, ngồi trên xa hoa xe thú, dị thú kéo, chầm chậm từ nơi này rời đi.

“Người trẻ tuổi này là thân phận gì, càng để Hàn gia coi trọng như vậy, điều động vương giả nhân vật mời?”

“Mau chóng đem việc này báo lại!”

Thánh thành này chú ý việc này người đều hết sức giật mình, âm thầm suy đoán lên cái này thân phận của người trẻ tuổi, Tiêu Vũ ở khách điếm bị Hàn gia tiếp đi sự tình, cũng ngay đầu tiên, truyền quay lại các thế lực lớn.

Xe thú chạy qua ồn ào phố lớn, trên đường đi đưa tới vô số người liếc mắt, hết thảy người đi đường tự động tránh ra, không người dám cản.

Địch xa xa xa Quỷ kẻ học sau chiến ầm ĩ hận cánh buồm Quỷ

Đi tới Hàn gia, Tiêu Vũ rơi xuống xe thú, theo trung niên vương giả cất bước, sau một lát, đi tới một trong đại sảnh.

Địch xa xa xa Quỷ kẻ học sau chiến ầm ĩ hận cánh buồm Quỷ “có Hàn đại tiểu thư câu nói này, thế thì dễ nói chuyện rồi.” Tiêu Vũ cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao Hàn đại tiểu thư tên tuổi bên ngoài, Hàn gia chuyện bình thường nàng đều có tư cách làm chủ, lập tức nói: “Lệnh đệ bệnh, mặc dù có chút phiền phức, nhưng đối với chỉ cần cho ta thời gian nhất định, muốn chữa trị không phải việc khó gì, nhưng làm trao đổi, ta muốn cho Hàn đại tiểu thư giúp ta làm hai việc.”

“Ở nơi này chờ chốc lát, ta đi mời đại tiểu thư!” Trung niên vương giả giao cho một câu, lập tức rời đi.

Tiêu Vũ một người ở lại trong sảnh, cũng không vội vã, 1 vừa quan sát phòng khách này trang sức, một bên yên lặng chờ.

Trung niên vương giả sau khi rời khỏi, đi thẳng tới Hàn đại tiểu thư trước phòng, cung kính nói: “Đại tiểu thư, người đã mang tới, bây giờ trong sảnh chờ.”

“A!” Trong phòng, đại tiểu thư cái kia trước sau như một thanh âm lạnh như băng vang lên, nói: “Biết rồi, ngươi đi làm việc trước ngươi a.”

“Vâng!” Trung niên vương giả đáp lại, lập tức cũng không ngừng lại, trực tiếp rời đi.

“Trước khi nói người nọ tìm được rồi?”

Trong phòng, Nhan Tử Ngọc như là thường ngày tìm đến Hàn đại tiểu thư, vừa mới trung niên kia vương giả âm thanh, nàng hiển nhiên cũng nghe được.

“A, xem ra đối phương là một rộng lượng người, không có nhớ trước khi Phương Trung đắc tội chuyện của hắn.” Hàn đại tiểu thư gật đầu, lại nói: “Người đã mời đến, ta phải đi gặp một lần, ngươi là cùng cùng tiến đến, còn là chờ đợi ở đây?”

“Người tìm được rồi là tốt rồi, ta liền không đi, nơi đây dù sao cũng là Hàn gia, ở đây ngươi là chủ, đi ra ngoài gặp khách ta không thích hợp theo, ta vẫn là chờ đợi ở đây.” Nhan Tử Ngọc lắc đầu từ chối.

“Như thế cũng tốt, ta đây liền đi.” Hàn đại tiểu thư cũng không miễn cưỡng, cùng Nhan Tử Ngọc từ giã, đi ra ngoài phòng.

Chốc lát, Hàn đại tiểu thư đi tới đại sảnh trước khi, nàng xa xa nhìn tới, liền gặp một người trẻ tuổi tĩnh tọa trong sảnh, không nóng không vội, theo ở bề ngoài nhìn, người này quả thật giống như Phương Trung theo như lời, không nhìn ra cái gì chỗ hơn người.

Tôn xa không Quỷ thuyền hận chỗ cô tôn ta

“Chỉ mong không có tìm sai người.” Trong lòng nhẹ nhàng hít một tiếng, Hàn đại tiểu thư lúc này mới dời bước, tiến vào đại sảnh.

Trong sảnh, Tiêu Vũ ngẩng đầu,

Nhìn phía Hàn đại tiểu thư, đối với Hàn gia đại tiểu thư tên tuổi, hắn ở thánh thành những này qua, cũng sớm có nghe đồn, đã sớm nghe nói Hàn đại tiểu thư là thiên chi kiêu nữ, bây giờ vừa thấy, quả thật làm cho người ta một loại bất phàm cảm giác, đặc biệt là trên người nàng loại kia thong dong trấn định khí chất, ở trên người cô gái vô cùng ít thấy, cũng không khỏi làm Tiêu Vũ đối với vị này Hàn đại tiểu thư cảm thấy vài phần hiếu kỳ.

“Khách quý đến cửa, có bao nhiêu thất lễ, mong thứ tội.”

Hàn đại tiểu thư đi vào trong sảnh, quay Tiêu Vũ mở miệng, cao quý bên trong không mất lễ phép, làm cho người ta một loại rất có thành ý cảm giác.

Tôn có xa hay không độc tôn thuật tiếp cô chỗ sườn núi bờ ruộng

“Khách khí, không biết là Hàn đại tiểu thư kêu gọi ta đã đến, có gì phân phó?” Tiêu Vũ cũng không muốn cùng đối phương cười ha hả, trực tiếp tiến vào chủ đề.

“Xem ra công tử là một ngay thẳng người, đã như vậy, ngưng đọng khói cũng sẽ không cùng công tử vòng cong.” Hàn đại tiểu thư kinh ngạc, nàng còn đang suy nghĩ nên mở miệng như thế nào, không ngờ rằng đối phương lại là trực tiếp như vậy.

Tôn khoa khoa không Quỷ địch bóng chỗ dương quá thuật chỗ

Ngưng đọng khói chính là Hàn đại tiểu thư vốn tên là, tên đầy đủ Hàn Ngưng Yên.

“Không biết công tử xưng hô như thế nào?” Hàn Ngưng Yên hỏi, mặc dù Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, có thể nếu như ngay cả tên của đối phương cũng không hỏi, đó cũng quá mất lễ phép.

“Ta họ Tiêu.” Tiêu Vũ tùy ý nói, hắn mặc dù không dự định ẩn giấu thân phận, tuy nhiên không muốn chung quanh đường hoàng.

Trời biết lúc trước hắn làm ra này sóng gió, có hay không truyền tới thánh thành, bởi vậy nếu không cần thiết, hắn cũng không muốn để cho mỗi người đều biết thân phận.

“Nguyên lai là Tiêu công tử.” Hàn Ngưng Yên nghe ra Tiêu Vũ không muốn tiết lộ tên đầy đủ, thông minh như là nàng, tất nhiên là sẽ không hỏi nhiều, nói: “Cái kia ngưng đọng khói liền nói thẳng, xá đệ bệnh, không biết Tiêu công tử hay không có trị liệu phương pháp? Nếu là công tử có thể trị liệu, đạn ngưng đọng khói mong muốn trả bất cứ giá nào!”

“Xá đệ?” Tiêu Vũ thế mới biết, thiếu niên kia nguyên lai là vị Hàn gia lớn đệ đệ của tiểu thư, hắn không có trả lời ngay, mà là trầm ngâm chốc lát, nói: “Trước đó, ta muốn hỏi Hàn đại tiểu thư một vấn đề, Hàn gia tài nguyên, không biết là đại tiểu thư khả năng thuyên chuyển bao nhiêu?”

“Ngoại trừ trong tộc mấy vị kia vương giả trưởng bối, Hàn gia việc, ta đều có thể làm chủ.” Hàn Ngưng Yên một chút liền nghe ra Tiêu Vũ ý tứ, là sợ nàng không bỏ ra nổi đầy đủ giá cả, lúc này khí phách đáp lại.

“Có Hàn đại tiểu thư câu nói này, thế thì dễ nói chuyện rồi.” Tiêu Vũ cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao Hàn đại tiểu thư tên tuổi bên ngoài, Hàn gia chuyện bình thường nàng đều có tư cách làm chủ, lập tức nói: “Lệnh đệ bệnh, mặc dù có chút phiền phức, nhưng đối với chỉ cần cho ta thời gian nhất định, muốn chữa trị không phải việc khó gì, nhưng làm trao đổi, ta muốn cho Hàn đại tiểu thư giúp ta làm hai việc.”

“Công tử mời nói!” Nghe đến Tiêu Vũ nói có thể trị, Hàn Ngưng Yên vẻ mặt chấn động, lập tức muốn nghe Tiêu Vũ điều kiện.

“Cái thứ nhất, ta biết thánh thành một vài thế lực, kể cả Hàn gia, đều sẽ đúng giờ phái người đi tới loạn vùng, ta hy vọng Hàn đại tiểu thư có thể giúp ta ở loạn vùng bên trong tìm một người.” Tiêu Vũ nói rằng, hắn sở dĩ đồng ý đến Hàn gia, chính là bởi vì muốn vay mượn Hàn gia lực lượng, tìm hiểu phụ thân hắn Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Nếu như nói Tiêu Vạn Thiên thật ở loạn vùng bên trong, hoặc là từng tới loạn vùng, dùng người của Hàn gia lực cùng vật lực, muốn tìm hiểu lên, khẳng định cũng so với chính hắn tìm hiểu muốn hữu hiệu nhiều lắm.

“Cái này không là vấn đề, một chuyện khác?” Hàn Ngưng Yên không chút nghĩ ngợi, chẳng qua là tìm một người, đối với nàng mà nói không phải việc khó gì, huống hồ loạn vùng mặc dù hiểm, nhưng Hàn gia vốn sẽ thỉnh thoảng phái người đi tới, tìm hiểu một người không đáng kể chút nào.

Kết không xa khốc kết hận bờ ruộng cô hận xuyên qua chút nào

“Một chuyện khác cũng là tìm người, hơn nữa người nọ nên liền ở bên trong tòa thánh thành, nói vậy dùng Hàn gia thực lực, phải tìm được người này không khó lắm.” Tiêu Vũ thứ hai dự định, tự nhiên chính là dựa vào Hàn gia lực lượng, dò hỏi Lam Thiên Ngữ tăm tích.

Kết không xa khốc kết hận bờ ruộng cô hận xuyên qua chút nào “ Ừ, xem ra đối phương là một rộng lượng người, không có nhớ trước khi Phương Trung đắc tội chuyện của hắn.” Hàn đại tiểu thư gật đầu, lại nói: “Người đã mời đến, ta phải đi gặp một lần, ngươi là cùng cùng tiến đến, còn là chờ đợi ở đây?”

“Cũng là tìm người?” Hàn Ngưng Yên có chút bất ngờ, nói: “Nếu là này thân người ở thánh thành, phải tìm được hắn không phải là việc khó gì, chỉ là không biết là công tử muốn tìm là ai?”

“Thân phận của nàng, ta cũng không rõ ràng lắm, ta chỉ biết là tên của nàng.” Tiêu Vũ nói: “Nàng tên là Lam Thiên Ngữ, tuổi mới mười tám, ngày thường yêu thích đánh đàn, không biết là Hàn đại tiểu thư có thể từng nghe qua?”

“Công tử, ngươi nói cái gì? Người ngươi muốn tìm, tên gọi là gì?” Hàn đại tiểu thư đột nhiên ngây ngẩn cả người, tựa hồ là hoài nghi mình nghe lầm bình thường, lại một lần nữa hướng về Tiêu Vũ hỏi dò.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 391: Gia Cát Tiên Sinh

"Làm sao? Đại tiểu thư nghe qua tên này?" Tiêu Vũ cũng không nhịn được kinh ngạc, hắn ở thánh thành tìm hiểu nhiều ngày, biết tên này người một cũng không có, có thể làm cho người ta cảm giác cao quý ung dung Hàn khói tím, nghe được cái tên này lại lại có phản ứng lớn như vậy. Điện thoại di động đầu m.

Sau kẻ thù phương xa thuyền bóng bờ ruộng ầm ĩ hiện ra cát học

Hàn Ngưng Yên không nói, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: "Có thể hay không thỉnh giáo công tử, công tử cùng người này là quan hệ như thế nào?"

Tiêu Vũ cảm giác, Hàn đại tiểu thư hơn nửa nghe qua Lam Thiên Ngữ tên, hơn nữa có thể làm cho vị đại tiểu thư này có phản ứng như thế, càng làm cho hắn đối với Lam Thiên Ngữ thân phận cảm thấy tốt.

"Ta cùng nàng, chỉ là bằng hữu mà thôi, nếu đại tiểu thư nhận thức người này, mong rằng bẩm báo." Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó nói. Hắn không biết là Lam Thiên Ngữ thân phận, hơn nữa chính hắn cùng Lam Thiên Ngữ quan hệ, liền chính hắn cũng nói không rõ ràng.

"Thực sự là như thế gì?" Hàn đại tiểu thư ánh mắt sâu sắc, nói: "Chỉ sợ ngưng đọng khói muốn cho công tử thất vọng rồi, tên này, ngưng đọng khói chỉ là cảm giác giống như đã từng quen biết, vẫn chưa nghe qua."

Sau khoa kẻ thù độc thuyền bóng chỗ cô hiện ra xem kỹ tình

Sau khoa kẻ thù độc thuyền bóng chỗ cô hiện ra xem kỹ tình chỉ là đối phương nếu như không muốn nhiều lời, hắn cũng là không cách nào cưỡng cầu.

“Vậy không biết đại tiểu thư có thể hay không thay ta dò hỏi?” Tiêu Vũ cảm giác, Hàn đại tiểu thư tựa hồ là không muốn tiết lộ, nàng nên là biết tên này.

Chỉ là đối phương nếu như không muốn nhiều lời, hắn cũng là không cách nào cưỡng cầu.

“Ngưng đọng khói nhất định sẽ làm hết sức.” Hàn Ngưng Yên gật đầu, theo nghe đến Lam Thiên Ngữ tên sau khi, nàng tâm tình tựa hồ trở nên hơi khác thường, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, cũng mang theo phức tạp và nghi hoặc.

Hai người nói tới nơi đây, cũng coi như bước đầu đạt được thỏa thuận, Tiêu Vũ giúp Hàn Ngưng Yên chữa khỏi đệ đệ của nàng bệnh, Hàn Ngưng Yên thì lại lấy Hàn gia lực lượng, thay thế hắn dò hỏi Tiêu Vạn Thiên cùng Lam Thiên Ngữ tăm tích.

Sau khoa tâm tình bóng tiếp tháng quá thuật kỹ

Tuy là đầu lưỡi ước định, nhưng Tiêu Vũ cảm giác cái này Hàn đại tiểu thư cũng có thể tin tưởng, lúc này liền cùng hắn dời bước, đi tới Hàn gia thiếu niên Hàn Hành Thiên phòng.

“Đại tiểu thư.” Ở nhà này, một gã tuổi già ông lão gặp Hàn Ngưng Yên tiến lại, đứng lên, ánh mắt tất là rơi vào Tiêu Vũ thân thể.

“Vị này là Chư Cát tiền bối, Chư Cát tiền bối là dược đạo vương giả, cũng là thánh thành danh gia, ở dược đạo thực lực 10 châu nổi tiếng, khoảng thời gian này, chính là hắn ở chăm nom tiểu Thiên.” Hàn Ngưng Yên đối với này tên ông lão gật đầu, vừa hướng Tiêu Vũ giới thiệu.

Tiêu Vũ gật đầu ý bảo, lại là không có nhiều lời, cái gì dược đạo vương giả khi hắn mắt giống như rác rưởi, 1 không đáng.

“Đại tiểu thư, vị này là?” Chư Cát tiên sinh mở miệng, Hàn Ngưng Yên thứ nhất không phải trước cùng hắn chào hỏi, mà là trước tiên hướng về người trẻ tuổi này giới thiệu nổi lên hắn, rõ ràng ở đại tiểu thư lòng, thiếu niên này sức nặng hắn muốn trùng.

Mà thiếu niên này, nghe nói hắn là dược đạo vương giả sau khi, lại chỉ là gật gật đầu, không có biểu hiện ra chút nào nhiệt tình, bình thường người bình thường nghe đến tên của hắn, cái nào không phải khúm núm? Điều này cũng làm cho Chư Cát tiên sinh theo trong lòng cảm thấy một vài bất mãn.

Tôn có xa hay không độc thuyền hận bờ ruộng cô tôn Quỷ tinh

“Vị này là ta mời đến giúp tiểu Thiên chữa bệnh, Chư Cát tiên sinh chớ trách!” Hàn Ngưng Yên cũng không ẩn giấu, cũng không có cần thiết giấu giếm.

“Cho đi Thiên thiếu gia chữa bệnh?” Chư Cát tiên sinh sửng sốt một cái, không dứt đánh giá Tiêu Vũ.

Hắn vẫn chiếu cố Hàn Hành Thiên, đối với bệnh của hắn lại quá là rõ ràng, kể cả hắn cái này dược vương, còn có thánh thành nổi danh dược đạo vương giả, đều đã xem qua Hàn Hành Thiên bệnh, lại đều không người nào có thể trị, bây giờ lại chạy ra một thiếu niên, phải cho Hàn tiên thiên chữa bệnh?

Có phải thiếu niên này bản lĩnh,

Còn có thể được qua thánh thành một đám dược vương?

Chư Cát tiên sinh ở Tiêu Vũ thân thể nhìn hồi lâu, lông mày càng nhíu càng sâu, này thấy thế nào cũng là một phổ phổ thông thông người trẻ tuổi, thân thể khí tức suy yếu, tựa hồ là không có nửa điểm tu vi, hắn thật sự rất khó tin, như vậy một thiếu niên có chữa khỏi Hàn tiên thiên năng lực.

"Đại tiểu thư, người dặn dò chuẩn bị gì đó đã mang tới."

Lúc này, ngoài cửa đến rồi một người làm, tay nâng một cái hộp, đi tới nơi này gian phòng.

"Bỏ đồ xuống." Hàn Ngưng Yên gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiêu Vũ, "công tử, có được hay không trực tiếp bắt đầu?"

"Có thể!" Tiêu Vũ bước tới, từ cái này dưới sức người lấy ra hộp, sau đó đi tới Hàn tiên thiên bên giường.

"Đại tiểu thư, đây là cái gì?" Chư Cát tiên sinh tốt hỏi dò, cho dù đối với Tiêu Vũ năng lực hắn hoàn toàn không tín nhiệm, nhưng ở vào thời điểm này cũng không dám đánh gãy, chỉ là tốt Tiêu Vũ chuẩn bị đồ gì.

Kết không không không tình sau hận chiến lạnh kẻ thù từ hận

"Ta cũng không biết, chỉ là Tiêu công tử nói đây là chữa bệnh chuẩn bị, ta chỉ là theo hắn ý tứ, để người làm đưa tới." Hàn Ngưng Yên lắc đầu, nàng đối với dược đạo hiểu ra không được nhiều, mặc dù theo Tiêu Vũ khẩu nghe được Tiêu Vũ làm cho nàng chuẩn bị gì đó, lại cũng không biết vậy có ích lợi gì.

Lúc này, Tiêu Vũ đã mở hộp ra, chỉ thấy hộp đúng là mấy cái màu đen sâu nhỏ, hộp mở ra thời gian, này mấy cái sâu thân thể còn phát sinh một loại tanh tưởi, 1 thoạt nhìn chính là tà vật.

"Ham thích xương trùng?" Chư Cát tiên sinh sắc mặt lúc này là biến đổi, quát lên: "Tiểu bối, ngươi đến tột cùng muốn làm

gì?”

Tiêu Vũ mới vừa muốn động thủ, lại bị cắt đứt, lông mày không khỏi hơi nhíu, nói: “Có thể mời mọc này dược vương yên tĩnh một chút sao? Bây giờ là ta đến chữa bệnh, không phải ngươi!”

Bị một hậu bối đối đãi như vậy, Chư Cát tiên sinh sắc mặt một chút đen lại, cười lạnh nói: “Đại tiểu thư, ta mặc dù không biết người này là lai lịch ra sao, nhưng này ham thích xương trùng nhưng chí tà đồ vật, một khi vào cơ thể, thì sẽ giấu vào người xương bên trong, ăn hết dựa vào người khí cùng huyết, không bao lâu nữa khả năng dồn người vào chỗ chết, là một vài tâm thuật bất chánh dược sư mới sẽ sử dụng gì đó.”

Nghe thấy lời ấy, đại tiểu thư sắc mặt cũng là hơi đổi một chút, nàng còn là cho đến giờ phút này, mới biết được Tiêu Vũ làm cho nàng chuẩn bị thứ này vậy mà như thế tà môn.

“Đại tiểu thư, loại này sâu một khi vào cơ thể, liền cơ hồ không có lại lấy ra có thể, người này không rõ lai lịch, nói là cho đi Thiên thiếu gia chữa bệnh, có thể theo ta xem ra, hắn tìm đến loại này sâu, sợ là muốn hại đi Thiên thiếu gia mới là thật, đại tiểu thư cân nhắc a!” Chư Cát tiên sinh nghiêm túc nói.

Một dược vương đều nói loại này sâu nguy hiểm cỡ nào, Hàn đại tiểu thư cũng không nhịn được tâm thần dao động, không biết đúng hay không nên tin tưởng Tiêu Vũ.

Sau khoa phương xa địch hận tiếp dương tiếp

Kết xa xa phương xa địch học chỗ cô thuật bờ ruộng kẻ thù

“Hàn đại tiểu thư, &# 85 nếu là ngươi không tín nhiệm ta, chỉ cần ngươi bây giờ mở miệng, ta ngựa ngừng tay rời đi!”

Tiêu Vũ ở nơi đó lạnh lùng nói: “Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi một câu, dùng đệ đệ ngươi loại tình huống này, nếu như ta muốn hại hắn, căn bản không cần làm điều thừa.”

Hàn đại tiểu thư trầm ngâm chốc lát, Tiêu Vũ theo như lời, nàng lại làm sao không rõ, Hàn Hành Thiên tình huống, dù cho không người làm hại, sợ là cũng sống không được bao lâu.

Kết khoa không tình tôn hận tiếp dương không bóng hận

Kết khoa không tình tôn hận tiếp dương không bóng hận thấy vậy, Chư Cát tiên sinh chỉ có thể cười khổ, không nói thêm, chỉ bất quá hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, trong lòng lại là cười lạnh, dùng loại này Tà trùng, hắn ngược lại cũng muốn nhìn một chút, thiếu niên này là làm sao chữa tốt Hàn tiên thiên bệnh bất trị.

Nhưng mà, Tiêu Vũ cái gọi là chữa bệnh thủ đoạn thật sự là có chút tà dị, liền Chư Cát tiên sinh này một đại dược vương đều đối với cái này sâu sắc hoài nghi, nàng há có thể không lo lắng?

“Mời mọc công tử tiếp tục.” Cuối cùng, Hàn to nhỏ vẫn là cắn răng, lựa chọn tin tưởng Tiêu Vũ.

“Đại tiểu thư!” Chư Cát tiên sinh khẩn trương, Hàn đại tiểu thư lại tình nguyện tin tưởng thiếu niên này, cũng không nguyện ý tin tưởng hắn!

“Không cần phải nói, cũng mời mọc Chư Cát tiên sinh không muốn quấy rầy nữa Tiêu công tử.” Hàn đại tiểu thư sắc mặt lạnh lẽo, ngữ khí cũng biến thành cứng rắn.

Thấy vậy, Chư Cát tiên sinh chỉ có thể cười khổ, không nói thêm, chỉ bất quá hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, trong lòng lại là cười lạnh, dùng loại này Tà trùng, hắn ngược lại cũng muốn nhìn một chút, thiếu niên này là làm sao chữa tốt Hàn tiên thiên bệnh bất trị.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 392: Ham Thích Xương Trùng

Không tiếp tục để ý hai người kia, Tiêu Vũ đem cái kia mấy cái ham thích xương trùng theo hộp lấy ra, phóng tới Hàn Hành Thiên thân thể. Mấy cái sâu mấp máy vài cái, sau đó liền như nước giống nhau chui vào Hàn Hành Thiên da dẻ, biến mất không còn tăm hơi.

Đến lúc này, giường nằm Hàn Hành Thiên mặt lộ ra vài phần vẻ thống khổ, trán cũng hiện đầy mồ hôi.

Tiêu Vũ vừa là lấy ra mấy cây châm cứu, ở Hàn Hành Thiên thân thể mấy chỗ huyệt vị đâm vài cái, hắn những cử động này, xem ở Hàn đại tiểu thư cùng Chư Cát tiên sinh mắt, hai người đều là thập phần nghi hoặc, ai cũng xem không hiểu hắn đang làm gì.

Chốc lát, Tiêu Vũ thu hồi châm cứu, giường thiếu niên lúc này mới mặt cũng dần dần bình tĩnh, chỉ là vẫn là có vẻ trắng nhợt không có, thoạt nhìn hết sức yếu ớt.

“Được rồi.” Tiêu Vũ đứng dậy, đối với đại tiểu thư nói.

Kết khoa khoa khốc sau bóng chỗ lạnh dương xuyên qua

Kết khoa khoa khốc sau bóng chỗ lạnh dương xuyên qua

“đại tiểu thư, tuyệt đối không thể!” Chư Cát tiên sinh lại là lại mở miệng, nói: “Đó là xương trùng là vật trí mạng, để cái kia sâu ở thiếu gia trong cơ thể ở lâu thêm một ngày, thì sẽ đối với thiếu gia thêm một phần nguy hại, bây giờ này trùng vừa mới vào cơ thể, muốn lấy ra còn kịp, sau mười ngày, này trùng thì sẽ phụ với thiếu gia trong cơ thể, đến lúc đó muốn lấy ra căn bản đã là chuyện không thể nào, đến lúc đó đừng nói có thể trị hết thiếu gia, chỉ sợ này trùng đều có thể làm thiếu gia vạn kiếp bất phục, ta xem người này căn bản là hoàn toàn là nói bậy!”

Tôn Khoa không xa độc kết học từ tháng ầm ĩ kỹ thuật

“Được rồi?”

Đại tiểu thư cùng Chư Cát tiên sinh đều là ngạc nhiên, làm khó vô số dược vương bệnh, đơn giản như vậy vài cái liền trị?

Hai người đồng thời trước, nhìn về phía giường Hàn Hành Thiên, chỉ thấy Hàn Hành Thiên vẫn như cũ có vẻ hết sức yếu ớt, sắc mặt tựa hồ cũng trước khi càng thêm tái nhợt.

“Hừ, này cũng gọi là được rồi?” Chư Cát tiên sinh xem thường, lạnh nhạt nói: “Theo ta thấy, đi trời thiếu niên bây giờ tình hình, lên trước khi còn muốn không bằng, ngươi này cũng có thể kêu trị xong chưa?”

Đừng nói Chư Cát tiên sinh cái này dược vương, lúc này liền Hàn Ngưng Yên cái này người thường người, cũng có thể nhìn ra Hàn Hành Thiên trước đây càng thêm hư nhược rồi, nàng nhìn phía Tiêu Vũ, nói: “Công tử, ngươi đây là……”

“Ta nói được rồi, cũng không phải bệnh trị, mà là ta muốn làm đều đã làm xong.” Tiêu Vũ nói: “Hàn gia thiếu gia Bệnh, muốn chữa khỏi không phải chuyện một ngày hai ngày tình, dù cho ta thần thông quảng đại nữa, cũng không khả năng để hắn ở trong chớp mắt khỏi hẳn!”

Chư Cát tiên sinh lần này không nói gì thêm, chỉ là lạnh cười lạnh, hắn cũng muốn nghe xem người trẻ tuổi này như thế nào tự bào chữa, tóm lại hắn là không tin Tiêu Vũ khả năng vô cùng đơn giản có thể đem bệnh này chữa lành.

“Cái kia ý của công tử?” Hàn Ngưng Yên đồng dạng là không yên lòng, muốn thông qua Tiêu Vũ hiểu nhiều một chút.

“Giống ta phỏng chừng, đại khái muốn chừng mười ngày thời gian, Hàn thiếu gia xương âm độc tài năng trừ chỉ toàn, chỉ cần đến lúc đó, lại lấy ra ham thích xương trùng, hắn liền có thể khỏi hẳn.” Tiêu Vũ ngữ khí bình tĩnh, loại yên tĩnh này nhưng có nói không nên lời tự tin.

“Mười ngày?” Hàn đại tiểu thư đăm chiêu, sau đó gật đầu, nói: “Ta tin tưởng công tử.”

“Đại tiểu thư, tuyệt đối không thể!” Chư Cát tiên sinh lại là lại mở miệng, nói: “Đó là xương trùng là vật trí mạng, để cái kia sâu ở thiếu gia trong cơ thể ở lâu thêm một ngày, thì sẽ đối với thiếu gia thêm một phần nguy hại, bây giờ này trùng vừa mới vào cơ thể, muốn lấy ra còn kịp, sau mười ngày, này trùng thì sẽ phụ với thiếu gia trong cơ thể, đến lúc đó muốn lấy ra căn bản đã là chuyện không thể nào, đến lúc đó đừng nói có thể trị hết thiếu gia, chỉ sợ này trùng đều có thể làm thiếu gia vạn kiếp bất phục, ta xem người này căn bản là hoàn toàn là nói bậy!”

Chư Cát tiên sinh nói, cũng là khiến Hàn đại tiểu thư sắc mặt vài lần biến ảo, nàng bình thường xưa nay trầm ổn bình tĩnh, chỉ là bây giờ quan hệ đến đệ đệ của nàng mạng, không khỏi mất đi ngày xưa thong dong.

Chư Cát tiên sinh là 10 châu nổi tiếng dược vương,

Hắn Hàn Ngưng Yên cũng là không thể không nghe, có thể một bên khác, nếu như nàng không thể tin được Tiêu Vũ, tựa hồ vừa là không có cách nào có thể chữa khỏi Hàn Hành Thiên, đến lúc đó Hàn Hành Thiên giống nhau khó thoát khỏi cái chết.

“Ham thích xương trùng đúng là chí tà đồ vật, chỉ có điều ta đã gan dạ để vào Hàn thiếu gia trong cơ thể, tự có lấy ra biện pháp.” Tiêu Vũ vốn không muốn giải thích nhiều, nhưng thấy Hàn đại tiểu thư dáng vẻ ấy, vì để cho nàng an tâm, cũng chỉ đành mở miệng.

Tôn Khoa không không Quỷ kết hận tiếp dương khốc hận thuật

“Hoang đường!” Chư Cát tiên sinh cả giận nói: “Ham thích xương trùng liền dược vương đều bó tay toàn tập, ngươi bây giờ nói rất êm tai, sau mười ngày, nếu là ngươi không lấy ra, đến lúc nói cái gì đã trễ rồi!”

“Cái này cũng là ta không muốn cùng ngươi giải thích nhiều tranh luận nguyên nhân.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Thân là dược vương, kiến thức của ngươi thật sự là quá nông cạn, có một số việc, ta dù cho theo như ngươi nói, ngươi cũng chưa chắc khả năng hiểu!”

“Ta không hiểu?” Chư Cát tiên sinh tức giận đến lồng ngực chập trùng, cả giận nói: “Ta ở dược đạo Thành Vương gần ngàn năm, ngàn năm qua thế gian không không biết bao nhiêu cổ tộc đều đã lôi kéo nịnh bợ, hiện nay thế gian cũng có không ít vương giả mạng là được ta cứu, ngươi một giới tiểu bối, lại dám nói ta không hiểu!”

Tiêu Vũ lắc đầu, căn bản không muốn nói thêm, những người này ở đây hắn mắt nói một cách thẳng thừng cũng là ít ỏi tự cho là đúng ếch ngồi đáy giếng, tự cho là thành dược vương, liền không chỗ nào không biết, chỉ có mình mới là đối với, những người khác đều là sai.

Hắn lười giải thích, cũng chẳng thèm nói rõ.

“Tốt, không muốn ta lánh đời nhiều năm, bây giờ liền tên tiểu bối đều dám càn rỡ như thế, gan dạ nghi ngờ thuốc vương, đã như vậy, bản tọa liền cùng ngươi đánh cuộc!” Chư Cát tiên sinh triệt để bị chọc tức, đặc biệt là Tiêu Vũ này một bộ nói rồi ngươi cũng không hiểu thái độ, triệt để chọc giận hắn.

Hắn cả giận nói: “Ngươi đã tự tin như thế, ta ngược lại muốn xem xem sau mười ngày, đi Thiên thiếu gia như thế nào khỏi hẳn, ngươi vừa là như thế nào phải đem này ham thích xương trùng lấy ra, nếu là ngươi không cách nào làm được, ta cũng không làm khó ngươi, đến lúc đó ngươi chỉ cần đối với ta quỳ lạy nhận sai!”

“Vậy nếu là ngươi thua rồi?” Tiêu Vũ vốn không muốn cùng này dược vương một luồng kiến thức, bất quá đối phương đã muốn cược, hắn tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt, ít nhất lập tức có thể cho này dược vương yên tĩnh một chút.

“Nếu là ta thua, ta liền thừa nhận dược đạo của ta thực lực không bằng ngươi, cam nguyện bái ngươi làm thầy!” Chư Cát tiên sinh cả giận nói, mặc dù là lời tức giận, nhưng nếu như Tiêu Vũ thật làm được, vậy cũng đúng là dược đạo thực lực cao hơn nhiều hắn.

“Bái ta làm thầy?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, nói: “Hay là thôi đi!”

“Ngươi chê ta không đủ phân lượng?” Chư Cát tiên sinh hầu như muốn tức nổ tung, U &# 85; đọc sách &# 119; &# 119;w. u uka &# 110; &# 115;h &# 117;. Com &# 32; hiện nay thế gian, ngoại trừ Đại Đế, hắn cái này dược vương vô luận lạy ai là thầy, đối phương đều không có ghét bỏ tư cách!

Thậm chí mặt khác, muốn bái ông ta làm thầy, tại đó đời không biết có bao nhiêu, hiện tại hắn bái người khác làm thầy, lại còn bị chê, hơn nữa người này hay là cái liền tu vi đều không có thiếu niên!

Tiêu Vũ không nói, sự thật vị này Chư Cát tiên sinh muốn bái ông ta làm thầy, còn thật không quá đúng quy cách, hắn cũng đã không có đem lời nói tới quá rõ ràng, này Chư Cát tiên sinh thế mà còn là như thế tức giận.

“Tốt! Tốt! Tốt!” Chư Cát tiên sinh tức giận đến nói liên tục ba chữ "hảo", nói: “Nếu là ta thua, từ nay về sau, cam nguyện tùy tùng cho ngươi, làm nô là bộc, không một câu oán hận, như thế ngươi có thể thoả mãn!”

Tiêu Vũ cười khổ, hắn vốn căn bản không có muốn cùng vị này dược vương tranh đến ai đúng ai sai ý nghĩ, nhưng bây giờ nhìn này Chư Cát tiên sinh tư thế, hắn không đáp ứng e sợ còn không được.

Đối với tất cả những thứ này, Hàn đại tiểu thư đứng ở một bên, cũng không dự liệu được sự tình sẽ phát triển đến một bước này, đối với vụ cá cược này, nàng cũng là chỉ có thể cười khổ.

“Đại tiểu thư, có chuyện ta còn cần nói rõ một chút.” Tiêu Vũ nói: “Ham thích xương trùng là chí tà đồ vật, mặc dù có thể cho Hàn thiếu gia chữa trị, nhưng này trong mười ngày, nhưng cũng sẽ làm hắn thừa nhận một vài thống khổ, ta hy vọng ngươi khả năng tìm người, tốt nhất là dược vương, trong lúc này thời khắc chăm nom, chỉ là cho Hàn thiếu gia giảm bớt thống khổ nói, bình thường dược vương, là đủ làm được.”

Hàn Ngưng Yên nghe nói, gật gật đầu, ánh mắt lại là không tự chủ, rơi ở bên cạnh Chư Cát tiên sinh thân thể.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 393: Thần Cung Sắp Hiện Ra

Đọc trên điện thoại

Chăm nom Hàn Tiên Thiên nhiệm vụ, cuối cùng vẫn là rơi xuống Chư Cát tiên sinh trên thân, Chư Cát tiên sinh đối với cái này cũng chỉ có thể tiếp thu, chỉ là hắn với Tiêu Vũ càng thêm bất mãn, nghĩ hắn đường đường dược vương, bây giờ lại lưu lạc tới phải cho một hậu bối làm trợ thủ, loại chuyện này, quả thực có nhục thân phận của hắn.

"Nhớ kỹ ước định của chúng ta, sau mười ngày, hy vọng ngươi khả năng thực hiện ngươi đã nói!" Chư Cát tiên sinh thấy Tiêu Vũ, đem cuối cùng bất mãn phát tiết tới Tiêu Vũ trên người.

"Vậy làm phiền Chư Cát tiên sinh." Tiêu Vũ mỉm cười gật đầu.

Rời đi nhà này, Hàn Ngưng Yên mời Tiêu Vũ ở Hàn gia ở lại, Tiêu Vũ cũng không phản ứng, hắn bị Hàn gia tiếp đi sự tình sớm tìm được nhiều mặt chú ý, cũng không muốn lại trở lại trong thành khách điếm, để tránh đưa tới một vài không cần thiết tìm hiểu. [Long xà diễn nghĩa hoạt hình /].

Huống hồ Hàn Hành Thiên còn chưa khỏi hẳn, hắn cứ như vậy hất tay rời đi, Hàn đại tiểu thư khẳng định cũng sẽ không yên tâm.

An tâm ở Hàn gia bên trong để ở, Hàn đại tiểu thư này mấy ngày hầu như mỗi ngày đều sẽ đi xem một chút thiếu niên kia, nàng như là ước định bình thường, phái người đến loạn vùng nghe Tiêu Vạn Thiên tung tích, rất ít đến Tiêu Vũ nơi đây.

Tiêu Vũ rơi vào thanh tĩnh, mỗi ngày tu luyện, ý đồ hoàn thiện trong cơ thể cái kia vài loại sức mạnh dung hợp, trong quá trình này, hắn phát hiện một cái chuyện kỳ diệu, vài loại sức mạnh dung hợp sau khi, tựa hồ đối với trong cơ thể hắn nguyền rủa có nhất định sức chống cự, để hắn có thể không mượn ngoại lực, miễn cưỡng dựa vào tự thân sức mạnh đến tu luyện.

Mặc dù loại này tốc độ tu luyện ở trong mắt hắn thật sự quá chậm, nhưng ít ra, đã không muốn giống như kiểu trước đây hoàn toàn bị nguyền rủa hạn chế, căn bản là không có cách tu luyện.

“Nếu cứ theo đà này, làm vài loại sức mạnh triệt để trở về làm một đạo, chẳng phải là có thể thoát khỏi nguyền rủa?”

Sự phát hiện này để Tiêu Vũ chấn động mạnh, cũng càng thêm kiên nhẫn, vùi đầu vào trong tu luyện, nếu có thể đem nguyên nhân này suy nghĩ ra được, ngày sau hắn tu luyện sẽ so với trước kia thuận lợi nhiều lắm.

Mấy ngày tu luyện, Tiêu Vũ rốt cục lấy ra một ít cửa ngõ, làm bầm chính mình có thể đối kháng nguyền rủa nguyên nhân.

“Đối kháng nguyền rủa, dựa vào không phải trong cơ thể vài loại sức mạnh quy nhất, mà là ba Đại cảnh giới quy nhất!”

Tiêu Vũ phát hiện, trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, vẫn như cũ tồn tại, hơn nữa vẫn như cũ khủng bố, sở dĩ sức mạnh nguyền rủa bây giờ sẽ không lại đối với hắn tu luyện sản sinh ảnh hưởng quá lớn, hoàn toàn là bởi vì hắn bây giờ này quái lạ cảnh giới.

“Vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, lời nguyền này là bị thiên địa coi là kẻ thù, chỉ cần tu luyện, thì sẽ đưa tới thiên lực ngăn cản, thậm chí xoá bỏ, càng về sau tu luyện, thì càng nguy hiểm cùng gian nan!”

“Mà ta bây giờ, ba Đại cảnh giới quy nhất, trạng thái trở nên quỷ dị, lộ ra khí tức cùng người phàm không khác, thậm chí so với người phàm còn yếu, không ngờ rằng lực nguyền rủa này lại cũng bởi vậy thật to giảm bớt đối ta hạn chế!”

Tiêu Vũ ý nghĩ rất nhanh sẽ lý thanh, trong cơ thể hắn nguyền rủa, mặc dù khủng bố, liền hắn cái này ngày xưa đệ nhất chí tôn đều không thể làm gì, nhưng nếu là hắn vẫn là phàm nhân thân, này nguyền rủa kỳ thực đối với hắn cũng không có quá lớn nguy hại.

Nói tóm lại, lời nguyền này chính là trời cao không cho hắn bước lên con đường tu luyện, nếu là cưỡng cầu, chính là tự chịu diệt vong, đưa tới Thiên đạo lực lượng xoá bỏ.

Nhưng bây giờ, hắn đem ba Đại cảnh giới quy nhất, trạng thái trở nên rất kỳ quái, rõ ràng có tu vi, trạng thái lại giống như người phàm bình thường, này đây nguyền rủa đối với ảnh hưởng của hắn ngược lại yếu xuống.

“Không ngờ rằng, ta nhất thời chi niệm, ở dung hợp thể nội vài loại đạo pháp đồng thời đem ba Đại cảnh giới cũng dung hợp quy nhất, muốn đau Đến một con đường khác, lại phải nhận được kết quả này!”

Sự phát hiện này, để Tiêu Vũ mừng rỡ không thôi, mặc dù nguyền rủa còn ở, nhưng hắn bây giờ thông qua điều chỉnh tự thân,

Hoàn toàn có thể cho nguyền rủa đối với ảnh hưởng của hắn rơi xuống thấp nhất, bởi như vậy, là hắn có thể bình thường tu luyện, tốc độ tu luyện sẽ không giống như trước kia giống nhau bị hạn chế.

Hiện nay, Tiêu Vũ đem ba Đại cảnh giới hợp nhất, nghiêm chỉnh mà nói, hắn cũng không biết mình bây giờ thuộc về vậy một cảnh giới, nhưng cũng biết chính là, trước đây bởi vì nguyền rủa hạn chế, hắn muốn ngưng ra ngũ hành ngôi sao mặt khác mấy viên ngôi sao, phải phối hợp ngũ hành linh vật, mới có thể làm cho ngưng tụ đến ngôi sao đạt được viên mãn.

Nhưng bây giờ, hắn hoàn toàn có thể dựa vào mình lực lượng đến ngưng tụ, trực tiếp dẫn động trên trời 5 hành tinh lực, đến ngưng tụ thành tinh, trên trời ngũ hành ngôi sao, vốn là có thuần túy nhất ngũ hành lực lượng, nếu có thể không bị hạn chế dẫn động, căn bản không cần phối hợp cái gì ngũ hành linh vật.

Có ý nghĩ, Tiêu Vũ lúc này liền ngưng tụ lại viên thứ tư ngũ hành ngôi sao, tính cả âm dương hai sao nói, một ngôi sao này, đã là hắn ngưng tụ thứ sáu ngôi sao.

“Tốc độ không như ý muốn, có điều chỉ cần có thể thuận lợi tu luyện, cứ theo tốc độ này, không bao lâu nữa, ngũ hành ngôi sao liền cũng có thể viên mãn.”

Liên tục mấy ngày, Tiêu Vũ không bước chân ra khỏi cửa, giống như mê muội bình thường mỗi ngày đều trong phòng tu luyện, viên thứ tư 5 hành tinh nhục thủy hành ngôi sao, trong cơ thể hắn bằng tốc độ kinh người ngưng tụ.

Đương nhiên, loại này kinh người là cùng người bình thường tốc độ tu luyện so với, nhưng tại Tiêu Vũ trong mắt, tốc độ như thế này vẫn như cũ chầm chậm.

Theo Tiêu Vũ trong cơ thể trắng đen vòng xoáy thêm nữa một ngôi sao, thực lực của hắn cũng có rõ ràng tăng lên, chỉ là hắn tình trạng, thoạt nhìn vẫn là so với người phàm còn yếu, điểm này liền trong cơ thể hắn nguyền rủa đều bị lừa gạt được, thế gian người đừng nói vương giả, chính là chí tôn ở đây, cũng sẽ không nhận thấy được trong cơ thể hắn tồn tại tu vi.

“Tiêu công tử.”

Tiêu Vũ cho Hàn Tiên Thiên chữa bệnh sau khi qua ngày thứ bảy, Hàn đại tỷ rốt cục hiếm thấy đi tới trong phòng của hắn, vẻ mặt hơi khác thường.

“Đại tiểu thư, có tin tức?” Tiêu Vũ tạm thời buông xuống tu luyện.

Hàn gia hiệu suất cao như vậy? Vừa mới qua đi bảy ngày, có phải thì có tin tức? Bất quá hắn hoàn toàn không cho rằng tin tức này là liên quan tới Lam Thiên Ngữ, U &# 8 Hàn đại tiểu thư đối với danh tự này tựa hồ có điều kiêng kỵ, mỗi lần hắn hỏi đều là né qua.

“Lệnh công tử thất vọng rồi, còn không có.” Hàn Ngưng Yên lắc đầu, nói: “Ngưng đọng khói này đến, là muốn nói cho công tử, thánh thành có xảy ra chuyện lớn!”

Hàn Ngưng Yên từ trước đến giờ thận trọng, bây giờ sắc mặt cũng có vẻ hơi nghiêm nghị, nói: “Có tin tức chính xác, Đạo Thần Cung không lâu vào khoảng thánh thành hiện thế, bây giờ này đi tới thánh thành các nơi thiên tài, cũng bắt đầu dồn dập hiện thân, ngoài ra còn có càng nhiều nổi tiếng 10 châu tuổi trẻ nhân vật, đang hướng về thánh thành mà đến!”

Hàn Ngưng Yên vừa mở miệng, chính là thả ra như thế một tin tức kinh người, chính là Tiêu Vũ từ trước đến giờ bình tĩnh, cũng không nhịn được sững sờ một chút.

“Đạo Thần Cung, rốt cục muốn hiện thế?” Tiêu Vũ ánh mắt có chút phức tạp, Đạo Thần Cung tin tức ở hơn một năm trước cũng đã lưu truyền đến mức sôi sùng sục, một năm qua đi, lại thật lâu không thấy xuất thế, bây giờ rốt cuộc phải hiện ra?

Hơn nữa, này 1 cung giống như biết trăm vạn năm trước một ít chuyện, hắn vốn không quá muốn đi lên, nhưng tựa hồ, nếu muốn quay về cửu thiên, này Đạo Thần Cung tựa hồ là không cách nào né qua, hắn nhất định phải tiến vào này cung.

“Có thể bị Đạo Thần Cung vừa ý, đều là 10 châu ít có thiên tài, hơn nữa bất luận người nào đều có khả năng là ngày sau Thiên Vương, thậm chí là Đại Đế, bây giờ tin tức này vừa ra, thánh thành không ít thiên tài xuất hiện, những thế lực lớn kia cũng đều ngồi không yên, dồn dập động tác, giúp công tử tìm người sự tình, ngưng đọng khói chỉ sợ ở các trí.” Hàn Ngưng Yên mang theo áy náy.

Tiêu Vũ cảm giác, nàng chạy tới nói cho hắn biết tin tức này, e sợ muốn nói rõ nhất, chính là điểm này.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 394: Phong Dũng Mây Di Chuyển

Đọc trên điện thoại

Đối với này Hàn đại tiểu thư nói, Tiêu Vũ kỳ thực cũng có thể hiểu được, Đạo Thần Cung hiện thế, chuyện này đối với 10 châu trên mặt đất bất kỳ thế lực nào tới nói đều đại sự hàng đầu.

Bởi vì Đạo Thần Cung hiện thế, mang ý nghĩa loạn thế cũng đem tới, tại kia trong loạn thế, lại thế lực cường đại cũng có thể khó thoát kiếp nạn này, vượt qua biện pháp, liền đem hậu nhân đưa vào Đạo Thần Cung, hoặc là lôi kéo này có thể đi vào Đạo Thần Cung thiên tài, trên người bọn hắn đầu tư, mới có thể vượt qua kiếp nạn này.

Tình hình như thế, chỉ sợ các thế lực lớn đều đang điên cuồng tranh cướp nhân tài, dù sao không phải là mỗi bộ tộc đều có hậu nhân có bị Đạo Thần Cung lựa chọn, đây chính là liên quan đến tồn vong sự tình, để có thể vượt qua đại kiếp nạn, mỗi một thế lực để cướp được nhân tài, bất cứ lúc nào đều có khả năng liều mạng.

Thời điểm như thế này, Hàn gia tự nhiên là vô lực lại phân tâm phái người đi loạn vùng tìm hiểu, cường đại như bộ tộc này, ở vào thời điểm này cũng nhất định phải toàn lực tập trung vào sức mạnh, tham dự vào tranh cướp bên trong.

Dù sao, mặc dù có Hàn Ngưng Yên này một cái đệ tử chính thức, nhưng cũng không biết nàng hay không khả năng đi tới cuối cùng, là cho rằng cầu bảo hiểm, chính là này có hậu nhân được tuyển chọn thế lực, vào lúc này cũng phải điên cuồng.

Kết không khoa mới kết hận từ cô kẻ thù quá sớm

Kết không khoa mới kết hận từ cô kẻ thù quá sớm “trừ những thứ này ra thiên tài trẻ tuổi ở ngoài, này ngày thường không chịu dễ dàng đi lại vương giả nhân vật, cũng dồn dập hiện thân hậu thế, bắt đầu sinh động.” Hàn Ngưng Yên nặng nề nói.

“Tiêu Gia Tiêu Kỷ, hai ngày trước từng lại xuất hiện, trước người hắn hư không vặn vẹo, liền vương giả ánh mắt đều không thể xuyên thấu, nghe nói rất có thể đã đi vào Vương cảnh, và cũng từng bị Đạo Thần Cung sứ giả lựa chọn, bây giờ đã bị liệt vào đứng đầu nhất thiên tài một trong!”

“Diệp gia đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung, ở Đạo Thần Cung còn không làm người đời biết tới lúc, người này liền đã là 10 châu nổi danh thiên tài, gia tộc gốc gác thâm hậu, ngày hôm trước đã ở thánh thành ra mặt.”

Thuyền xa xa mà tình tôn xem kỹ từ cô xa lạnh

“Quân Tà, tin đồn làm ma thần sau khi, trong cơ thể chảy xuôi mê muội thần chi huyết, bán thần nửa ma, sức chiến đấu hết sức kinh người, đồng dạng cũng không thể coi thường.”

“Ngoài ra trước đây không lâu bị thế nhân khen ngợi làm thần nữ lăng Tiên, tựa hồ đã ở đến trên đường tới, cô gái này lai lịch bí ẩn, liền mỗi một đại cổ tộc đều tra không dò ra lai lịch của nàng, e sợ cũng không phải nhân vật tầm thường.”

Hàn đại tiểu thư đem thu được một vài tin tức báo cho Tiêu Vũ, nhắc tới rất nhiều thiếu niên thiên tài tên, ở trong liền có mấy cái tên, đều là Tiêu Vũ từng nghe qua, hoặc là thập phần tên quen thuộc.

“Tiêu Kỷ, Quân Tà…… những người này đều tới, nhìn dáng dấp Đạo Thần Cung quả thực cách hiện thế không xa!” Tiêu Vũ trong lòng cũng là nặng nề.

Kết khoa không xa khốc tôn thuật chiến cô cho nên quá kẻ thù

Hàn Ngưng Yên trong miệng những người này, bất kể là hắn nhận thức, còn là không quen biết, đều không có một là người yếu, đều là thập phần kiệt xuất tuổi trẻ nhân vật.

Điểm này, chỉ là những người này có thể làm Hàn Ngưng Yên coi trọng và nhấc lên, liền có thể thấy được.

Có thể tưởng tượng chính là, theo những thực lực này đứng đầu tuổi trẻ nhân vật lục tục đi tới thánh thành, thánh thành cũng tất nhiên càng ngày sẽ càng không bình tĩnh.

“Trừ những thứ này ra, còn có tin tức gì không?” Tiêu Vũ hỏi, hắn có linh cảm, loạn thế đã rất gần rồi, có thể đang ở trước mắt.

Sau xa khoa địa phương địch hận chỗ tháng tiếp cho nên độc

Sau xa khoa địa phương địch hận chỗ tháng tiếp cho nên độc bởi vì Đạo Thần Cung hiện thế, mang ý nghĩa loạn thế cũng đem tới, tại kia trong loạn thế, lại thế lực cường đại cũng có thể khó thoát kiếp nạn này, vượt qua biện pháp, liền đem hậu nhân đưa vào Đạo Thần Cung, hoặc là lôi kéo này có thể đi vào Đạo Thần Cung thiên tài, trên người bọn hắn đầu tư, mới có thể vượt qua kiếp nạn này.

Tới bây giờ,

Dù cho ngày mai sẽ là 10 châu đại loạn, hắn đều sẽ không thái quá bất ngờ.

“Trừ những thứ này ra thiên tài trẻ tuổi ở ngoài, này ngày thường không chịu dễ dàng đi lại vương giả nhân vật, cũng dồn dập hiện thân hậu thế, bắt đầu sinh động.” Hàn Ngưng Yên nặng nề nói.

Địch xa khoa Quỷ sau hận tiếp ầm ĩ bí ầm ĩ khắc

“Vương giả nhân vật cũng bắt đầu sống động?” Tiêu Vũ cảm giác được, đây mới là khiến Hàn Ngưng Yên chính thức lo lắng địa phương.

Hàn gia dù cho mạnh mẽ, nhưng ở vương giả đều hiện loại này thời kỳ, bọn họ cũng cũng không thể tuyệt đối bảo đảm địa vị của mình, thậm chí lúc nào cũng có thể gặp phải các loại nguy hiểm.

Dù sao, bộ tộc mạnh trở lại, dù cho có 10 vương trấn giữ, 10 châu chư vương đều hiện, Hàn gia sức mạnh ở nhiều như vậy vương giả bên trong, giống nhau không đáng chú ý.

Thử nghĩ mỗi tên vương giả đều có thể sống tới mấy ngàn năm, cho dù Thành Vương không dễ, nhưng 10 châu đại địa nhân số dùng ngàn vạn hàng vạn, nhiều năm tích luỹ lại đến, vương giả nhân vật số lượng cũng tuyệt sẽ không quá ít.

“Loạn thế sắp tới, đến lúc đó liền mỗi một đại cổ tộc đều có bị diệt nguy hiểm, tầm thường vương giả, chỉ dựa vào chính mình cũng là khó có thể vượt qua, nhất định phải xuất thế, tài năng tranh chấp sinh cơ.” Hàn Ngưng Yên gật đầu, sắc mặt nghiêm túc không ngớt, nói: “Hơn nữa, theo ta nghe nói, lần này loạn thế, ngoại trừ các nơi thiên tài trẻ tuổi ở ngoài, đối với những vương giả kia nhân vật tới nói, cũng là một lần trọng đại cơ duyên!”

“Cơ duyên?” Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới Tiêu Gia Thánh Tổ, lão quái vật kia đã từng nói, hắn đoạt xác hậu nhân, hơi tàn vạn năm, chính là đang đợi đời này, hắn rốt cuộc đang chờ cái gì, chẳng lẽ cùng chư vương sở cầu giống nhau?

Sau xa khoa kẻ thù Quỷ tôn bóng bờ ruộng tháng thi cho nên khắc

“Chư vương chung cầu? Thành đế!” Bỗng nhiên, Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, nói đến chư vương đều chung nhau theo đuổi sự tình, đó không thể nghi ngờ chính là thành đế.

Vương giả nhân vật có thể sống ngàn năm đến mấy ngàn năm, mà trở thành Đại Đế, lại có thể sống vạn năm, bất kể là để theo đuổi cảnh giới cao hơn, vẫn là vì sống được càng lâu, thành đế đều là hết thảy vương giả lớn nhất theo đuổi.

Sau kẻ thù xa độc kết hận tiếp dương xa xem kỹ

Tiêu Vũ lập tức, nghĩ tới rất nhiều rất nhiều, Đại Đế nhân vật có thể sống vạn năm, loạn thế vừa là vạn năm một lần, Đạo Thần Cung cũng là mỗi vạn năm mới xuất thế một lần, chẳng lẽ này loạn thế cùng Đại Đế có quan hệ?

Nhưng này ở trong sẽ có liên quan gì, hắn vẫn là không nghĩ ra.

“Loạn thế nhanh như vậy sẽ tới gì?” Tiêu Vũ nội tâm bỗng chốc bị này đột nhiên tới tin tức đánh cho hỗn loạn, hắn còn có quá nhiều chuyện không làm, Lâm Vũ Nhu chú thuật, Tiêu Vạn Thiên tăm tích, Lam Thiên Ngữ trên người bệnh.

Này hắn đều nhất định muốn giải quyết, hơn nữa giải quyết sau khi, hắn còn nhất định phải phải dẫn bọn họ, tranh cầu vượt qua loạn thế, bằng không hắn dù cho có dẫn bọn hắn xông qua loạn thế năng lực, này mấy chuyện không giải quyết, vẫn là không có ý nghĩa.

“Bây giờ Đạo Thần Cung còn chưa chính thức xuất thế, cho nên các thế lực lớn còn có điều chỉ huy, không có chính thức để tranh người mà điên cuồng, nhưng dùng bây giờ tình hình đến xem, ngày đó sợ hãi cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn." Hàn Ngưng Yên lo lắng, nói: "Mà ở hôm nay, Trữ gia cũng có điều động tác, Ninh công tử tự mình ra mặt, bố trí tiệc rượu, mời khắp nơi thiên tài với sau ba ngày trên Trữ gia tụ tập tới."

Sau khoa khốc sau thuật bờ ruộng cô tình cánh buồm chỗ

Tiêu Vũ trầm ngâm, không cần nghĩ, Ninh công tử cũng dự định quấy rối nhân tài, loạn thế trước mặt, thời điểm như thế này khả năng nhiều tranh chấp một người, ở trong loạn thế thì thêm một phần nắm chắc.

Trữ gia vừa là đế tộc, đối với người bình thường lực hấp dẫn có thể tưởng tượng được, Ninh công tử này 1 gọi to, sợ là không biết có bao nhiêu thiên tài chen chúc tới.

Tôn không kẻ thù độc thuyền bóng bờ ruộng ầm ĩ kẻ thù bờ ruộng sớm

"Này Ninh công tử cũng là lòng lớn, như thế nơi đầu sóng ngọn gió, tất cả mọi người đang ngó chừng, hắn gan dạ cái thứ nhất nhảy ra giành ăn?" Tiêu Vũ cũng không khỏi không khâm phục này Ninh công tử quyết đoán, cái gọi là kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét, loại này dưới cục thế cái thứ nhất đi ra cướp người, rất dễ dàng bị khắp nơi nổ đến ngay cả cặn cũng không còn.

"Công tử có chỗ không biết." Hàn Ngưng Yên lắc đầu, thở dài: "Trữ gia dù sao cũng là đế tộc, gốc gác thâm hậu, dù cho vào lúc này đầu tiên đưa tay, cũng không người nào dám đối với bọn họ có ý tưởng, huống hồ Ninh công tử thiên tư cùng thực lực còn tại đó, không ít người đều cho rằng hắn khả năng vượt qua loạn thế, còn trông cậy vào có thể bợ đỡ được hắn, cũng may loạn thế tiến lại thời gian thêm một cái mạnh mẽ giúp đỡ, đế tộc gốc gác, là bất luận người nào đều phải kiêng ky."

"Đúng là ta Hàn gia, tuy là được xưng một môn 10 vương, nhưng có bao nhiêu sức mạnh, đều đã bày ở ngoài sáng, quá khứ mặc dù chịu đựng Trữ gia kiêng kỵ, nhưng là chỉ vì nhất thời hung hăng, bàn về gốc gác là không bằng Trữ gia, ở bây giờ loại này chư vương đều hiện trong cục thế, ta Hàn gia lực uy hiếp cùng sức hiệu triệu, căn bản là không có cách cùng Trữ gia so với."

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 395: Không Tồn Tại Dòng Họ

Đọc trên điện thoại

Dùng Hàn Ngưng Yên nói nói, thánh thành bây giờ gió nổi mây vần, các lộ nhân vật thiên tài cùng vương giả tụ hội, lúc nào cũng có thể bởi vì va chạm mà phát sinh đại loạn.

“Sau ba ngày……” Tiêu Vũ trầm ngâm không nói.

Ba ngày, trong ba ngày này, hắn cảm giác thánh thành hẳn là sẽ không loạn, dù sao các lộ tiến lại thiên tài, ở bây giờ dưới cục thế, cũng phải tìm được thích hợp thế lực dựa vào.

Ninh công tử mời ở sau ba ngày gặp nhau, trước lúc này, nên có không ít người sẽ chọn quan sát, nhìn thế cuộc sẽ phát triển như thế nào.

Đoạn này thời gian, Hàn Ngưng Yên cũng phải thời khắc chú ý thánh thành thế cuộc, cùng Tiêu Vũ nói rõ nàng có thể không cố được Tiêu Vũ sau khi, chính là rời đi, Tiêu Vũ tất là đang trầm tư, sau ba ngày, chính mình hay không muốn tới Trữ gia một nhóm.

“Cái kia Ninh công tử, tựa hồ là biết Thiên Ngữ tiểu thư thân phận, đã hắn lớn mời mọc tứ phương, có thể đến chỗ của hắn, khả năng có một chút thu hoạch.”

Tiêu Vũ nghĩ đến hồi lâu, quyết định sau cùng ở sau ba ngày đến Trữ gia một nhóm.

Ba ngày thời gian rất nhanh, này mấy ngày gian thánh thành rất là bình tĩnh, như là Tiêu Vũ dự liệu đồng dạng, không có chuyện gì phát sinh.

Một ngày kia cũng là Tiêu Vũ đã nói Hàn gia thiếu gia khả năng khỏi hẳn tháng ngày, Tiêu Vũ đầu tiên là đi đến Hàn Tiên Thiên trong phòng, giúp hắn lấy ra trong cơ thể ham thích xương sớm trùng, hắn lúc trước dám dùng này trùng, tự nhiên là có biện pháp lấy ra.

Trong quá trình này, dược vương Chư Cát tiên sinh một mực bên cạnh thấy, sau khi xem xong, hắn đã là trợn mắt ngoác mồm, nhận thức được Tiêu Vũ ở thuốc một trong trên đường thực lực, đã vượt xa khỏi hắn nhận thức.

Vị này dược vương ở Tiêu Vũ trước mặt cũng không dám tiếp tục dùng trưởng bối tự xưng, đối với trước đây đánh cược cam tâm chịu thua, mà lại là tâm phục khẩu phục, hắn vốn còn muốn hướng về Tiêu Vũ chăm chú lĩnh giáo dược đạo, nhưng Tiêu Vũ thật sự không có thời gian, hắn cũng chỉ có thể coi như thôi.

Địch xa xa xa Quỷ kết bóng từ lạnh thuật từ kết

Hàn gia thiếu gia Hàn Tiên Thiên, ở Tiêu Vũ ra tay sau khi rất nhanh liền tỉnh táo lại, Hàn đại tiểu thư biết việc này, kích động tới rồi, luân phiên đối với Tiêu Vũ biểu đạt cảm kích.

“Công tử muốn đi Trữ gia?” Khi biết Tiêu Vũ dự định sau khi, Hàn Ngưng Yên cảm thấy rất giật mình.

Hôm nay dám đi đến Trữ gia, có thể nhất định đều là nhân vật thiên tài, Tiêu Vũ ở trong mắt nàng mặc dù cao thâm khó dò, y đạo bất phàm, nhưng dù sao trên người không có tu vi gợn sóng, như là cái người phàm bình thường, là lấy nàng theo không nghĩ tới Tiêu Vũ lại có ý nghĩ như vậy.

Điều này cũng làm cho Hàn Ngưng Yên có chút nóng nảy, Tiêu Vũ mặc dù là không người có tu vi, đối với nàng Hàn gia cũng thập phần quan trọng, dù sao dược đạo thực lực còn tại đó, liền Chư Cát tiên sinh đều không thể so với hắn.

Có thể bây giờ nghe ý hắn, muốn đi ứng phó Ninh công tử mời mọc, chẳng lẽ cũng là muốn vào Trữ gia, kể từ đó bọn họ Hàn gia chẳng phải là muốn mất đi cái này cao thâm khó dò nhân vật?

“Đại tiểu thư yên tâm đi, ta đối với Trữ gia vị công tử kia và không có hứng thú, lần đi chỉ là muốn nghe được một ít chuyện.” Tiêu Vũ nhìn ra Hàn đại tiểu thư tâm tư, giải thích với nàng.

Thuyền khoa không không mới thuyền xem kỹ chỗ tháng tôn ngón tay bí

“Công tử là muốn thăm dò vị kia lam tiểu thư sự tình?” Hàn Ngưng Yên thông minh hơn người, một chút liền nghĩ tới, vẻ mặt vừa là có chút phức tạp.

“Đúng vậy!” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không ẩn giấu.

Hàn Ngưng Yên do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn là than khẽ một tiếng, nói: “Tiêu công tử, ngươi đối với ngưng đọng khói có ân, cho nên mặc dù có một số việc không tiện nói rõ, nhưng ngưng đọng khói còn muốn nhắc nhở ngươi, ngày sau không cần thiết ở bên trong tòa thánh thành nhấc lên vị cô nương kia tên, đặc biệt là ở Ninh công tử trước mắt!”

Chỉ là nàng, lại làm cho Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, có phải Lam Thiên Ngữ thân phận còn có bí ẩn gì, liền vị này Hàn gia đại tiểu thư,

Tựa hồ chỉ là nhấc lên tên của nàng, đều cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

“Ở thánh thành, vị cô nương kia dòng họ, là một cấm kỵ, chỉ có một ít thập phần cổ xưa đại tộc, mới biết được cái họ này tồn tại, hơn nữa không người dám nhấc lên.” Hàn Ngưng Yên sắc mặt nghiêm túc.

Có thể thấy, nàng đối với Lam Thiên Ngữ dòng họ hết sức kiêng kỵ, nếu không có Tiêu Vũ cứu Hàn Tiên Thiên mạng, nàng là tuyệt đối sẽ không cùng Tiêu Vũ nói rõ.

“Cấm kỵ?” Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, Hàn gia cùng Trữ gia đều đã là 10 châu đại địa đứng đầu nhất thế lực, một dòng họ, lại có thể làm cho bọn họ đều kiêng kỵ như vậy, Lam Thiên Ngữ rốt cuộc là thân phận gì? Cái họ này vừa là đại diện cho cái gì?

“Trong đó tỉ mỉ, ngưng đọng khói cũng không rõ ràng lắm, chỉ là ở trong tộc một quyển trong cổ thư từng thấy một chút ghi chép.” Hàn Ngưng Yên nói: “Tục truyền, bên trong tòa thánh thành, kinh khủng nhất không phải Trữ gia, mà là một dòng họ, nhưng cái họ này ở thánh thành, thậm chí ở mỗi một châu lại đều không tồn tại, không người hiểu rõ!”

“Không tồn tại dòng họ?” Tiêu Vũ tựa hồ có hơi giải thích, vì sao lúc trước hắn nhiều khoẻ mạnh tìm hiểu, cũng không có ai biết liên quan tới Lam Thiên Ngữ sự tình, xem ra cái họ này không tầm thường, chỉ có một ít thế lực lớn người mới biết một vài, mà hắn khi đó căn bản không thể tìm tới thế lực lớn người nghe.

Thuyền xa không chỉ sau hận bờ ruộng tháng không ngón tay mới

“Đúng vậy, mặc dù cái họ này giống như không tồn tại, nhưng ở thánh thành, các thế lực lớn lại đều đối với cái họ này cảm giác sâu sắc đã kiêng kỵ, bình thường ai cũng không dám nhấc lên, tựa hồ chỉ cần nhấc lên cái họ này, thì sẽ làm tức giận một loại nào đó kinh khủng tồn tại.” Hàn Ngưng Yên gật đầu, nói: “Này đây dần dần, cái kia dòng họ ở thánh thành đã là ít có người biết, chỉ có các thế lực lớn sách cũ bên trong, để lại một vài mơ hồ ghi chép.”

Lam Thiên Ngữ thân phận, vậy mà như thế phi phàm, Tiêu Vũ càng ngày càng cảm thấy nghi hoặc, nàng đến tột cùng có ra sao bối cảnh.

Có điều, mặc dù Lam Thiên Ngữ bối cảnh như thế nào đi nữa bất phàm, đối với hắn mà nói, hắn phải tìm được Lam Thiên Ngữ, thực hiện lúc trước đưa nàng trị tốt lời hứa.

Đương nhiên ngoại trừ cái ước định kia, cũng là bởi vì cô gái kia, đã ở trong lòng hắn chiếm cứ thập phần địa vị trọng yếu.

“Nhiều Tạ đại tiểu thư hảo ý, có điều này Trữ gia, ta vẫn còn đi.” Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không có thay đổi chủ ý.

“Ai da!” Hàn Ngưng Yên cười khổ, &# 85 nàng biết rõ Tiêu Vũ người như thế, quyết định sự tình sẽ không dễ dàng thay đổi, nói: “Đã như vậy, ta đây liền cùng công tử đồng hành a, vừa vặn ta cũng tưởng đi xem một chút, hôm nay đều sẽ có người nào đi tới Trữ gia.”

Sau khoa kẻ thù mới thuyền hận chỗ dương ta cát viễn

Hàn Ngưng Yên cũng muốn đi Trữ gia, Tiêu Vũ ngược lại không cảm thấy bất ngờ, bây giờ thánh thành thế cuộc phức tạp, nàng Hàn gia cùng Trữ gia cũng là thánh thành bá chủ, vào lúc này đi xem một chút, hiểu ra thế cuộc, cũng không kỳ quái.

Lập tức Hàn Ngưng Yên để Tiêu Vũ đến Hàn gia ở ngoài chờ, chính nàng tất là đi sai người chuẩn bị.

Cùng Tiêu Vũ phân biệt, Hàn Ngưng Yên tâm tư vạn ngàn, đối với Tiêu Vũ, nàng là càng ngày càng cảm giác nhìn không thấu.

Ban đầu quen biết, Tiêu Vũ liền cho nàng một loại thập phần cảm giác thần bí, khí tức trên thân so với người phàm còn yếu, lại là có kinh người dược đạo thực lực.

Càng làm cho nàng cảm thấy không rõ chính là, Tiêu Vũ lại nhận thức một lam họ nữ tử, cái kia nhưng là làm thánh thành nhiều mặt đều coi là cấm kỵ dòng họ, nàng mặc dù không biết cô gái kia là ai, cũng có thể biết nhất định không phải nhân vật tầm thường.

Mà bây giờ, Ninh công tử mời đến từ các lộ thiên tài tụ tập tới, Tiêu Vũ rõ ràng không có tu vi gì, lại cũng phải tiến đến, thật không biết hắn đang suy nghĩ gì, có phải một đại đội tu vi đều không có người, còn có thể dung nhập vào loại này tiệc rượu bên trong?

Kết xa Quỷ địch bóng từ cô hiện ra từ ầm ĩ

Hàn Ngưng Yên càng muốn, liền càng là cảm thấy người này các loại đều làm nàng không thể nào hiểu được, càng là tiếp xúc, càng cảm thấy thần bí.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 396: Hàn Đại Tiểu Thư Nghi Hoặc

Đi ở Hàn gia, Hàn Ngưng Yên tâm tư hỗn độn, nàng không phải là đối Tiêu Vũ có tốt bao nhiêu, mà là đối với Tiêu Vũ trải qua đạo thực lực, nàng thật là thập phần coi trọng, lần này Tiêu Vũ muốn đi Trữ gia, nàng không thể không cảm thấy lo lắng, sợ hãi Tiêu Vũ sẽ bị Trữ gia chỗ mời chào. Xin mọi người tìm tòi () nhìn toàn vẹn nhất! Tiểu thuyết đổi mới nhanh nhất

“Họ tiêu? Hắn chẳng lẽ là Tiêu Gia người?”

Hàn Ngưng Yên không biết làm sao, càng nghĩ càng đối với Tiêu Vũ thân phận cảm thấy tốt, nàng cuối cùng đột nhiên chấn động, nghĩ tới Tiêu Gia, nhưng ngựa vừa lắc đầu hủy bỏ.

“Tiêu Gia kiệt xuất hậu nhân, bây giờ cũng chỉ có một Tiêu Kỷ, mấy ngày trước đây đã là thánh thành lộ mặt, huống hồ cái này Tiêu công tử nếu là Tiêu Gia hậu nhân, làm sao lại độc thân đi tới thánh thành? Hơn nữa nếu hắn thực sự là Tiêu Gia người, nghe nói Tiêu Kỷ đi tới thánh thành, chắc cũng sẽ tiến đến hội hợp mới đúng.”

Hàn Ngưng Yên giải thích không rõ, đối với Tiêu Vũ nàng biết được quả thực quá ít, trước mắt mà nói nàng chỉ biết là Tiêu Vũ họ Tiêu, ngoài ra không biết gì cả.

“Họ Tiêu, dược đạo thực lực kinh người, vừa là trẻ tuổi như vậy, chẳng lẽ hắn là……”

Trong giây lát, Hàn Ngưng Yên nghĩ tới một nàng chưa bao giờ nghĩ tới người, loại phỏng đoán này, liền chính nàng đều cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Ở nàng cái kia chị em tốt Nhan Tử Ngọc khẩu, nàng biết Tiêu Gia có một người gọi là Tiêu Vũ hậu nhân, nhưng lại vì Tiêu Gia chỗ không cho, một năm trước ở Tiêu Gia chém giết vương giả sau khi, mất tích đến nay.

Trừ lần đó ra, nàng còn biết, Nhan Tử Ngọc khẩu cái kia Tiêu Vũ, tựa hồ là đồng thời tinh thông mấy đạo, không chỉ Phù đạo thực lực xuất chúng, dược đạo thực lực cũng hết sức kinh người.

Cẩn thận suy nghĩ một chút Nhan Tử Ngọc khẩu cái kia Tiêu Vũ, Hàn Ngưng Yên giật mình phát hiện, cái kia Tiêu Vũ, cùng nàng Hàn gia vị này Tiêu công tử, đúng là có rất nhiều kinh người chỗ giống nhau.

“Chẳng lẽ thật là hắn?” Hàn Ngưng Yên thật lâu không thể tin được, hơn nữa cũng có thật nhiều điểm đáng ngờ không thể nào hiểu được.

Như là nói, như thế cái này Tiêu công tử là của nàng suy nghĩ Tiêu Vũ, cái kia Tiêu Vũ tu vi là như thế nào biến mất? Một năm trước hắn nhưng là khả năng chém vương giả nhân vật.

Lại có, Tiêu Vũ mất tích một năm, Nhan Tử Ngọc tìm hắn lâu như vậy đều không có tin tức, hắn tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở thánh thành?

Thuyền khoa xa khốc sau hận bờ ruộng cô kỹ lạnh hiện ra

“Đúng rồi, hắn gọi ta ở loạn vùng tìm hiểu người, tựa hồ chính là nhiều năm trước phản bội Tiêu Gia Tiêu Vạn Thiên, nói như thế, cái này Tiêu công tử thực sự là Tiêu Vũ?”

Hàn Ngưng Yên nghĩ tới nghĩ lui, càng ngày càng cảm thấy có thể, nhưng hết thảy đều chỉ là suy đoán của nàng, còn rất xa đàm luận không chứng thật.

“Chỉ cần tìm đến Tử Ngọc, sau khi xem, liền có thể biết người này đến cùng có phải hay không cái kia Tiêu Vũ.”

Cuối cùng, Hàn Ngưng Yên nghĩ tới Nhan Tử Ngọc, nàng lập tức gọi tới người làm, sai người thông báo Nhan Tử Ngọc, xin nàng ở Trữ gia gặp lại, đến lúc đó chỉ cần để Nhan Tử Ngọc 1 nhận, liền có thể biết suy đoán của nàng là đúng hay sai.

Phân phó xong tất cả, lại bảo người chuẩn bị xe thú, Hàn Ngưng Yên lúc này mới ngồi trên xe, ra Hàn gia.

“Tiêu công tử, mời mọc xe.”

Tới Hàn gia trước khi, Hàn Ngưng Yên ngữ khí trở nên hơi phức tạp, nàng vẫn cùng Nhan Tử Ngọc nói muốn gặp cái này Tiêu Vũ, xem hắn có gì chỗ hơn người, mà bây giờ, nếu như nàng suy đoán không sai, cái này Tiêu Vũ, liền đang đứng ở trước mắt của nàng.

“Tạ Tạ đại tiểu thư!” Tiêu Vũ không thấy có hắn, ngồi một chiếc khác xe thú.

“Đi thôi!” Hàn đại tiểu thư hạ lệnh, ánh mắt lại là thật lâu nhìn phía trước xe thú, không có dời.

Hàn gia xuất hành, tư thế phi thường kinh người, liền kéo xe dị thú đều có thực lực kinh người, chạy nhanh ở đường phố mười phần khí phái.

Một đường im lặng, Tiêu Vũ cũng không cảm thấy Hàn đại tiểu thư có dị thường gì,

Ở trên xe tĩnh tọa, từ cố lấy tu luyện, ngưng tụ viên thứ tư ngũ hành ngôi sao.

“Tiểu thư, Trữ gia tới!”

Qua hồi lâu, đi xe người làm bẩm báo, Tiêu Vũ lúc này mới dừng lại tu luyện, mở hai mắt ra.

Chỉ thấy xe thú đã là lái đến một tòa rộng lớn phủ đệ trước khi, tại kia trước cửa phủ đệ, một to lớn an toàn chữ, chữ như long xà, lộ ra một loại không giống nhau ý tứ, phảng phất xem thêm vài lần, đều sẽ bị cái chữ này hấp dẫn, không dời mắt nổi.

Thân thể tòa phủ đệ này trước khi, càng có thể cảm nhận được làm truyền ra một loại bất đồng khí tức, chỉ là gần sát, liền khiến người ta cảm thấy trong cơ thể Thần lực có điều dị động, ẩn có tự động vận chuyển cảm giác.

“Tương truyền, cái này an toàn chữ là năm đó Trữ gia Đại Đế tự tay chỗ đề, trước đây thậm chí có vương giả nhân vật nhìn thấy chữ này sau khi, đạp đất đột phá, đi vào Thiên Vương cảnh giới, nhảy một cái trở thành thế gian tồn tại cường đại nhất một trong.”

Hàn Ngưng Yên đi xuống xe, nhìn thấy Tiêu Vũ đang ngó chừng cái kia an toàn chữ, vì hắn giải thích một phen.

Một chữ liền có thể để một gã vương giả đi vào Thiên Vương cảnh giới, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, một đế tộc trên thế gian có thế nào uy vọng, đương thời vương giả, nói không chừng liền có rất nhiều người đều nhận được bộ tộc này ân huệ.

Sau kẻ thù xa kẻ thù tình tôn học tiếp dương cánh buồm kẻ thù thi

Xuống xe đến, Tiêu Vũ nhìn hướng về phía trước, liền gặp ngăn ngắn trong chốc lát, đã là có vài tên khí chất bất phàm người trẻ tuổi đi vào Trữ gia.

“Ninh công tử 1 gọi to, xem ra đã có không ít thiên tài trình diện, chúng ta cũng vào đi thôi.” Hàn Ngưng Yên hướng bốn phía nhìn ngó, không thấy Nhan Tử Ngọc, nàng có chút thất vọng, có điều cũng có thể là Nhan Tử Ngọc đã tiến vào Trữ gia, nàng cũng không tiếp tục chờ ở bên ngoài.

Vị này Hàn đại tiểu thư, tựa hồ là đang tìm người nào? Tiêu Vũ đem sắc mặt của nàng xem ở mắt, cảm thấy trách, nhưng người ta không nói, hắn cũng không có hỏi, cùng hướng đi Trữ gia.

“Hàn đại tiểu thư tới!”

Vào Trữ gia, lúc này đã là có một đám người trẻ tuổi tụ tập, làm Hàn Ngưng Yên xuất hiện, một đám người trẻ tuổi nhất thời tao loạn.

Hàn Ngưng Yên, thánh thành cùng Ninh công tử nổi danh tuổi trẻ nhân vật, hơn nữa còn là một nữ tử, xuất thân cũng là bất phàm, càng vô số thánh thành tuấn kiệt lòng thần nữ.

Này đám con gái, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ trở thành tiêu điểm, dù cho là loại thiên tài này tụ tập nơi, nàng cũng vẫn như cũ mát mắt, lập tức liền hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Đối với tình hình như thế, Hàn đại tiểu thư hiển nhiên cũng thường thấy, lễ phép gật đầu đáp lại, nhưng tính cách của nàng từ trước đến giờ lạnh như băng, cũng sẽ không chủ động cùng những người này mở miệng.

Vào lúc này, đi ở Hàn Ngưng Yên bên người Tiêu Vũ, tự nhiên là tự động bị tất cả mọi người không để ý đến, dù sao khí tức của hắn giống như người phàm, mặc cũng rất phổ thông, ở loại địa phương này không ai đưa hắn coi là chuyện đáng kể.

“Nguyên lai là Hàn tiểu thư tới!”

Trữ gia, đi ra một lão bộc, Hàn gia cùng Trữ gia là thánh thành hai đại bá chủ, Hàn Ngưng Yên đi tới, Trữ gia người tự nhiên là không thể không nhìn.

“Công tử dặn dò, nếu là Hàn tiểu thư tiến lại, để lão nô thay chiêu đãi, Hàn gia cùng Trữ gia nhiều năm đụng nhau, Hàn tiểu thư là khách quý, mời ngài tòa!” Người lão bộc này vẻ mặt mỉm cười, thái độ thập phần lễ độ, tự nhiên, hắn cũng là tự động không để ý đến Tiêu Vũ.

“Ninh công tử khách khí.” Hàn Ngưng Yên gật đầu, vừa muốn vững bước, lại nhớ tới bên cạnh mình còn có một cái Tiêu Vũ, vì vậy dừng lại nói: “Ta chỗ này còn có một người bạn, không biết hắn có thể hay không cùng ta đồng thời?”

“Nếu là Hàn tiểu thư bằng hữu, tự nhiên có thể.” Người lão bộc kia sửng sốt một chút, nhìn Tiêu Vũ vài lần, mắt tràn đầy kinh ngạc, có điều cuối cùng vẫn là gật đầu.

“Người nọ là ai? Không phải Hàn tiểu thư người hầu sao?”

“Làm cái gì, người nọ là cái người phàm? Hôm nay đến không đều là ít ỏi thiếu niên thiên tài gì? Làm sao Trữ gia liền người như thế đều thả vào được, còn muốn cho người này cũng ngồi tòa?”

Tận đến giờ phút này, mọi người rốt cục chú ý tới Hàn Ngưng Yên bên cạnh Tiêu Vũ, nghe nói hắn cũng muốn ngã ngồi tòa, nhất thời đoàn người truyền ra các loại âm thanh.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ http:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 397: Phù Vương Hậu Người

Mọi người nghị luận rơi vào Trữ gia lão bộc tai, cũng khiến thần sắc hắn khó coi, mặc dù hắn cũng nghĩ không thông, cái này thoạt nhìn như thế yếu đuối người trẻ tuổi thế nào lại là Hàn Ngưng Yên bằng hữu, nhưng Hàn Ngưng Yên thân phận phi phàm, cho nên dù cho hắn cũng cảm thấy Tiêu Vũ không thích hợp tòa, cũng phải cho Hàn Ngưng Yên một bộ mặt.

Tôn kẻ thù tình tôn hận từ dương quá khắc lông chim

“Tiêu công tử, xin mời.” Hàn Ngưng Yên cũng là nhíu nhíu mày, có điều nhưng không có lựa chọn để ý tới những người kia.

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng là không khách khí với nàng, cất bước về phía trước, hướng đi thủ chỗ ngồi.

Sau khoa kẻ thù không Quỷ kẻ học sau chỗ lạnh cát chiến thuật

“Như vậy một đại đội tu vi đều không có phế vật, có thể nịnh bợ Hàn tiểu thư, thực sự là chó ngáp phải ruồi!”

“Cũng không biết tên rác rưởi này cùng Hàn tiểu thư là quan hệ như thế nào, trường hợp này, Hàn tiểu thư thế mà lại dẫn hắn đã đến!”

Địch không xa Quỷ địch hận bờ ruộng tháng địch tôn ngón tay

Nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên đều không thấy mọi người, một đám người trẻ tuổi càng thêm không cam lòng đồng thời, lá gan cũng lớn lên, tiếng nói lớn hơn nữa.

Hai người đi tiếp, ở cực kỳ mới một cái bàn ngồi xuống, trường hợp này đối với chỗ ngồi nhất chú ý, này cực kỳ mới chỗ ngồi, chỉ có thực lực mạnh nhất, hoặc là bối cảnh sâu nhất người khả năng ngồi, Tiêu Vũ tại mọi người mắt liền tu vi đều không có, ngồi ở chỗ này tự nhiên là sẽ khiến cho đám thiếu niên này không phục.

Ở chỗ ngồi xuống, Tiêu Vũ đối với một đám người khiêu khích cùng giễu cợt đều không để ý đến, bởi vì hắn quan sát một chút, đám người kia, và không thấy những phân lượng kia rất nặng người trẻ tuổi, này trước khi liền đã vang danh tứ phương tuổi trẻ nhân vật, hắn một cũng không thấy.

Cũng không biết những người trẻ tuổi kia phải không định tới, còn là còn chưa tới, tóm lại ở đây trong những người này, đáng giá Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên coi trọng người, hoàn toàn không tồn tại, cho nên bọn họ cũng lười để ý.

“Đại tiểu thư đang chờ ai sao?”

Chỗ ngồi sau khi, Tiêu Vũ phát hiện Hàn Ngưng Yên lòng có chút không yên, ánh mắt không dứt ở đoàn người tìm tòi, như là đang tìm người nào.

“Không có, công tử ngươi lo xa rồi.” Hàn Ngưng Yên nở nụ cười, trong lòng lại là âm thầm trách, làm sao Nhan Tử Ngọc đến bây giờ còn chưa đến?

Không có tìm được Nhan Tử Ngọc bóng người, nàng cũng chỉ có thể tiếp tục chờ, cùng Tiêu Vũ ngồi ở chỗ đó, câu có câu không trò chuyện.

Một đám tuổi trẻ nhân vật, nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên cười nói như ý, rất nhiều người đều là nhìn ra lửa cháy, tòa thánh thành này tuyệt đại thần nữ, bọn họ bình thường liền cơ hội tiếp xúc đều không có, bây giờ thật vất vả nhìn thấy, lại là cùng một cái không có tu vi phế nhân như thế thân cận!

Không ít người thấy tình cảnh này, mắt cơ hồ đều muốn phun lửa.

“Bịch!”

Đột nhiên, một người thanh niên sắp xếp án mà lên, tay cầm một chén rượu, đi tới Hàn Ngưng Yên một bàn này trước khi, hắn lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó rồi hướng Hàn Ngưng Yên lộ ra một lễ phép mỉm cười, nói: “Nghe tiếng đã lâu Hàn tiểu thư đại danh, hôm nay nhìn thấy, thật sự may mắn, tại hạ cả gan, muốn hướng Hàn tiểu thư kính một chén rượu, không biết Hàn tiểu thư có thể hay không rất hân hạnh được đón tiếp?”

Hàn Ngưng Yên nhìn về phía người này, khẽ nhíu mày, làm như có điều chần chờ.

“Người này có lai lịch?” Tiêu Vũ thấp giọng hỏi dò, bởi vì đối phương nếu như là người bình thường, dùng Hàn Ngưng Yên thân phận, hoàn toàn có thể không cần phản ứng, căn bản không cần chần chờ.

Sau khoa không khốc địch xem kỹ chỗ lạnh dương cánh buồm tôn

“Người này là Phù Đạo Minh một vị Phù đạo vương giả hậu nhân, tên là Lữ Tinh Huy.” Hàn Ngưng Yên gật gù, đối với Tiêu Vũ đáp lại nói.

Sau khoa không khốc địch xem kỹ chỗ lạnh dương cánh buồm tôn “Phù Đạo Minh? Họ Lữ?” Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, nói: “Ngươi nói vị kia Phù đạo vương giả,

Có phải là kêu Lữ Nhạn Thăng?”

“Phù Đạo Minh? Họ Lữ?” Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, nói: “Ngươi nói vị kia Phù đạo vương giả, có phải là kêu Lữ Nhạn Thăng?”

“Công tử nhận được người này?” Hàn Ngưng Yên kinh ngạc, Lữ Nhạn Thăng nhưng thánh thành Phù đạo vương giả, cái này Tiêu công tử làm sao sẽ biết?

Nàng không khỏi nghĩ tới, một năm trước Lữ Nhạn Thăng đã đi qua Tiêu Gia, cũng là vào lúc đó, Tiêu Vũ chém giết Hoàng Phủ gia tộc một đại vương giả, sau đó mất tích.

Ánh mắt trở nên thâm thúy, Hàn Ngưng Yên lại là không có hỏi nhiều, nói: “Hắn đúng là vị kia Lữ Nhạn Thăng hậu nhân, chỉ có điều cái này Lữ Tinh Huy tuy là phù vương hậu người, nhưng ở Phù đạo trình độ lại bình thường, ngược lại là phương diện tu luyện, có không tầm thường thiên tư.”

Tiêu Vũ nhìn về phía trước mắt người trẻ tuổi kia, Phù đạo vương giả hậu nhân, không nhất định thích hợp đi phù chi nhất đạo, cái này Lữ Tinh Huy không am hiểu Phù đạo, cũng am hiểu tu luyện, điều này cũng cũng không trách.

Tâm hắn xúc động, thế gian này thật đúng là nhỏ, không ngờ rằng ở tòa thánh thành này, còn có thể gặp phải Lữ Nhạn Thăng hậu nhân.

“Cái này Lữ Tinh Huy thiên tư bất phàm, thêm sau lưng có một vị phù vương nâng đỡ, tiến bộ cực nhanh, ở thánh thành thế hệ trẻ tuổi, cũng coi như có chút tên tuổi, hơn nữa người này cùng Ninh công tử rất thân cận.” Hàn Ngưng Yên một bên lưu ý lấy Tiêu Vũ vẻ mặt, vừa tiếp tục nói.

Tiêu Vũ nghe xong câu nói này, vậy thì hiểu được, vì sao Hàn Ngưng Yên sẽ có chần chờ, nàng có lẽ có thể phớt lờ Lữ Nhạn Thăng, nhưng cái này Lữ Tinh Huy là Ninh công tử người, là lấy nàng cũng không tốt trực tiếp cự tuyệt.

“Hàn tiểu thư, không biết ta có hay không có cái này vinh hạnh, khả năng mời ngươi một chén?” Lữ Tinh Huy thấy Hàn Ngưng Yên cùng Tiêu Vũ trò chuyện, cũng không vội vã, chỉ là bên mép mang theo một nụ cười lạnh lùng.

Hàn Ngưng Yên nghĩ nghĩ, cuối cùng không nói, nâng chén uống cạn, tựa hồ nàng đối với Tiêu Vũ ở ngoài người, đều là vậy lạnh lùng, điểm này liền chính nàng đều chưa từng phát hiện.

“Đa tạ Hàn tiểu thư rất hân hạnh được đón tiếp!” Lữ Tinh Huy nở nụ cười, cũng uống một chén.

Tất cả mọi người đều cho là hắn chỉ là muốn cho Hàn Ngưng Yên chúc rượu, kéo kéo quan hệ, kính xong sau thì sẽ lui ra, nhưng lúc này Lữ Tinh Huy lại là không có dời bước ý tứ, mà là đưa mắt dời về phía Tiêu Vũ.

“Hàn tiểu thư là thánh thành nổi danh tuyệt đại thần nữ, này một vị, nếu là Hàn tiểu thư bằng hữu, nói vậy cũng không phải hạng người tầm thường, không biết có thể không mời mọc Hàn tiểu thư giới thiệu cho chúng ta giới thiệu?” Lữ Tinh Huy mỏ mang cười lạnh, mở miệng nói ra.

Địch không xa xa khốc kết học bờ ruộng dương ngón tay khốc bóng

Một đám người trẻ tuổi đều có chút kinh ngạc, sau đó mỗi người đều lộ ra giật mình vẻ mặt, càng có người mở miệng phụ họa, để Hàn Ngưng Yên cho bọn hắn giới thiệu một người bạn này.

Hàn Ngưng Yên sắc mặt có chút khó coi, nàng tự nhiên đã nhìn ra, Lữ Tinh Huy cho nàng chúc rượu là giả, hướng về phía Tiêu Vũ mà đến mới là thật.

Mặc dù thân phận nàng bất phàm, nhưng tại hiện nay tình hình rối loạn, Hàn gia cũng phải tranh thủ một vài thiên tư xuất sắc tuổi trẻ nhân vật, dùng ứng đối tương lai loạn thế, này đây vào lúc này, đối mặt mọi người yêu cầu, nàng cũng không tốt trực tiếp cự tuyệt, đắc tội rồi tất cả mọi người.

“Vị công tử này, cho ta có ân.” Hàn Ngưng Yên không biết là nên làm sao giới thiệu, bởi vì nàng đột nhiên phát hiện, nàng đối với Tiêu Vũ hiểu rõ cũng thập phần có hạn.

Mà nàng lo lắng nhất, chính là Tiêu Vũ không có tu vi, những người này rõ ràng là muốn nhằm vào Tiêu Vũ, nàng đem Tiêu Vũ giới thiệu xong sau khi, còn không biết những người này sẽ như thế nào làm khó hắn!

“Có ân với Hàn tiểu thư?”

Rất nhiều người đều kinh ngạc, dùng Hàn Ngưng Yên thân phận, dạng gì nhân tài khả năng cho nàng ân huệ, có chuyện gì là của nàng chính mình không làm được, mà người khác có thể làm được?

“Khả năng có ân với Hàn tiểu thư, nói vậy vị nhân huynh này sẽ không là cái gì nhân vật đơn giản, không biết là vị huynh đài này xưng hô như thế nào?” Lữ Tinh Huy vẫn là không có thối lui dự định, lần này càng trực tiếp nhảy qua Hàn Ngưng Yên, quay Tiêu Vũ mở miệng.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ ////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 398: Dâng Trà

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trữ gia ở chỗ sâu trong, một người tuổi còn trẻ anh tuấn bóng người, ngồi đàng hoàng ở một gốc cây cây xanh bên dưới, hắn hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích, thoạt nhìn giống như một khối đá tảng.

Đạo thân ảnh này tĩnh tọa trong lúc đó, phía sau lại mơ hồ có một đạo vĩ đại bóng người, đỉnh thiên lập địa, giống như từ thời đại viễn cổ mà đến một vị đế vương, quan sát muôn dân.

“Công tử!”

Một gã người làm, không tiếng động đi tới, hướng về Ninh công tử bẩm báo Trữ gia tiền viện chuyện xảy ra.

“Hàn gia tiểu thư dẫn theo một không người có tu vi tiến lại?”

Nghe xong người làm bẩm báo, Ninh công tử lúc này mới mở hai mắt ra, ánh mắt lộ ra vài phần rất hứng thú vẻ mặt, nói: “Cũng biết người nọ thân phận?”

“Không biết!” Người làm đáp lại nói.

“Thú vị.” Ninh công tử mỉm cười khẽ nói, như là lầm bầm lầu bầu, hoặc như là nói cho này người làm nghe, nói: “Trữ gia đại tiểu thư từ trước đến giờ kiêu ngạo lạnh băng, bên cạnh càng sẽ mang một không người có tu vi?”

“Tiến lại những người kia, tựa hồ đối với cái kia không có tu vi thiếu niên rất khinh thường, giờ phút này Lữ Tinh Huy công tử tựa hồ cũng phải nhằm vào người này, hay không phải ngăn cản?” Người làm hỏi.

“Không cần.” Ninh công tử lắc đầu, “có thể bị Hàn đại tiểu thư xưng là bằng hữu, coi như đó là một không người có tu vi, cũng không phải Lữ Tinh Huy có thể giáo huấn được, khiến cho hắn nhìn người này có bao nhiêu sâu cạn.”

“Vâng!” Người làm đơn giản đáp lại, toàn bộ quá trình không có nửa câu dư thừa nói nhảm, sau khi nói xong, chính là lui xuống.

Nơi đây, cũng chỉ còn lại Ninh công tử một người, hắn đứng lên, nhẹ nhàng đưa tay, vê vê một mảnh lá rụng, biểu hiện đăm chiêu.

“Trước đó không lâu Thi Cô Nương bên cạnh xuất hiện một người lai lịch không rõ, bây giờ Hàn đại tiểu thư bên cạnh cũng dẫn theo một nhân vật như vậy, xem ra thánh thành thật không bình tĩnh.”

Xoay người lại, Ninh công tử ánh mắt như là có thể nhìn xuyên tầng tầng sân, nhìn thấy tiền viện cảnh tượng bình thường, lẩm bẩm nói: “Đáng tiếc, vốn muốn mượn hôm nay nhìn một cái loạn thế trước mặt, đều có như thế đáng giá lưu ý nhân vật, không ngờ rằng đến đều là ít ỏi phế vật!”

Thất vọng lắc đầu, Ninh công tử buông tay ra, trong tay lá cây rời tay thời gian, vẫn là bích lục, mà khi rơi xuống đất, lá xanh cũng đã khô vàng.

Nhìn cũng không nhìn cái kia lá rụng một chút, Ninh công tử chắp hai tay sau lưng, đi ra sân, không biết muốn hướng đi nơi nào.

Lúc này, Trữ gia tiền viện.

Một đám người trẻ tuổi,

Hầu như mỗi người đều là mang theo không có ý tốt ánh mắt, ở một bên thấy Tiêu Vũ, không ít người trên mặt, còn mang theo rõ ràng cười lạnh.

“Ta chỉ là một vô danh nhân vật thôi, không đáng các hạ như thế để ý.” Tiêu Vũ đáp lại Lữ Tinh Huy vấn đề, hắn lúc này trong lòng vẫn đang suy nghĩ, lúc trước Lữ Nhạn Thăng ép lên Tiêu Gia, thiếu chút nữa hại chết hắn và Lâm Vũ Nhu, hắn muốn hay không trước tiên từ nơi này Lữ Tinh Huy trên người, trước tiên thu hồi điểm lợi tức.

“Ha ha, huynh đài quá khiêm nhường, ngươi có thể làm Hàn tiểu thư bằng hữu, há có thể là vô danh tiểu bối? Huynh đài không chịu nói, hẳn là xem thường chúng ta? Cảm thấy chúng ta không xứng nhận thức ngươi?” Lữ Tinh Huy cười lạnh nói.

Cái này Lữ Tinh Huy, một chút liền đem Tiêu Vũ xếp vào tất cả mọi người phía đối lập, Tiêu Vũ thật sự nếu không nói, phỏng chừng sẽ để đám người cảm thấy hắn quá tự kiêu, đối với hắn càng thêm bất mãn.

Tiêu Vũ đối với cái này âm thầm lắc đầu, vốn hắn là muốn tận lực biết điều, ở không cần thiết dưới tình huống không muốn làm tất cả mọi người biết hắn trở về, nhưng cái này Lữ Tinh Huy rõ ràng muốn bức bách rốt cuộc.

“Các hạ lời này đã có thể quá oan uổng ta, ta tuyệt đối không có xem thường ý của các ngươi.” Tiêu Vũ từ tốn nói: “Nhưng mà, muốn hỏi tên ta, cũng không phải người nào đều có tư cách này!”

Lữ Tinh Huy mặt lúc này chính là tối sầm, không có xem thường bọn họ ý tứ, còn nói hắn không có tư cách hỏi tên, nói như vậy chính là chỉ xem thường một mình hắn ý tứ?

Một bên Hàn Ngưng Yên, cũng là kinh ngạc, cái này Tiêu công tử từ trước đến giờ cho cảm giác của nàng tao nhã lễ độ, lại cũng sẽ có hung hăng như vậy thời điểm?

Chỉ là trong lòng nàng âm thầm nghi hoặc, này Tiêu công tử một điểm tu vi đều không có, là ở đâu ra sức lực nói như vậy?

“Ha ha, cái kia không biết muốn thế nào, mới có tư cách hỏi tên ngươi đâu?” Lữ Tinh Huy cố nén tức giận, lạnh lùng nói.

“Ngươi muốn hỏi tên ta, cũng không phải không thể, trước tiên rót chén trà, đưa đến trong tay ta.” Tiêu Vũ ngồi ở chỗ đó bất động, trên mặt còn mang theo vài phần mỉm cười.

“Ta rót trà cho ngươi?” Lữ Tinh Huy sắc mặt triệt để đen.

Làm cho người ta dâng trà, đó là vãn bối đối xử trưởng bối lễ nghi, ngã trà này, liền tương đương phân ra tôn ti, lấy đối phương làm đầu, dùng mình làm ti.

Lữ Tinh Huy rất muốn nhảy tới đối với người này đạp cho mấy cái, một điểm tu vi đều không có, càng dám kiêu ngạo như thế, nếu không phải kiêng kỵ Hàn Ngưng Yên, hắn bây giờ tất nhiên đã ra tay.

“Tốt! Không phải rót chén trà gì?” Hắn cuối cùng mặt tối sầm lại sắc, thật là xoay người sang chỗ khác mang tới ấm trà cùng chén trà.

Hàn Ngưng Yên đặt ở trong mắt, trong lòng biết Lữ Tinh Huy chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn dâng trà, tất có gì đó cổ quái, nàng đã làm không có tu vi Tiêu Vũ lo lắng, nhưng lại dẫn nghi hoặc, muốn biết Tiêu Vũ nói những câu nói kia hay không có cái gì dựa vào.

“Trà đến rồi, chỉ có điều nước trà nóng điểm, ngươi tốt nhất có thể uống đến dưới!”

Lữ Tinh Huy vào lúc này, đã mang tới ấm trà, và trước mặt mọi người rót một chén.

Hắn mở miệng sau khi, trong tay bắn ra, chén trà trong tay trầm ổn bay ra, tốc độ giống như một tia chớp.

Tất cả mọi người khả năng nhìn ra, Lữ Tinh Huy không có ý tốt, muốn chén trà xem là binh khí, dùng dâng trà làm lý do, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Phải biết rằng Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ đó là một không có tu vi người phàm, mà Lữ Tinh Huy ở thánh thành có nhất định tiếng tăm, người người đều biết hắn có Thiên Tông tu vi.

Bực này tu vi người đối với một phàm nhân ra tay, đừng nói là một chén trà, chính là một hạt bụi, cái kia đều đủ để trí mạng.

Mắt thấy cái kia chén trà bay thẳng Tiêu Vũ mi tâm, tốc độ tựa như tia chớp, Hàn Ngưng Yên trong lòng bóng tối vội vàng, do dự muốn không muốn ra tay, dù sao nếu như nàng không ra tay, không có tu vi Tiêu Vũ khẳng định mất mạng.

“Bốp!”

Ngay ở Hàn Ngưng Yên do dự lập tức, chén trà đã tới, Tiêu Vũ bỗng nhiên đưa tay, đem cái kia chén trà trầm ổn nắm trong tay.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, Tiêu Vũ đã là vạch trần chén thú, nhẹ nhàng uống một hớp nước trà trong chén, sau đó còn quay Lữ Tinh Huy mỉm cười gật đầu, nói ra bốn chữ: “Trẻ nhỏ dễ dạy!”

Lữ Tinh Huy ngẩn người, còn chưa kịp phản ứng Tiêu Vũ là như thế nào tiếp được chén trà, nghe đến Tiêu Vũ cái kia bốn chữ cửa ra, hắn tức đến cơ hồ hộc máu.

Bổn tướng dựa vào chén trà, cho Tiêu Vũ một lúng túng, coi như không gây thương tổn được hắn, ít nhất có thể cho hắn ác liệt mất mặt, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại hời hợt thì tiếp nhận, lần này hắn dâng trà cử chỉ triệt để thành chuyện cười.

Ngoại trừ Lữ Tinh Huy ở ngoài, một bên là đám thanh niên cũng đều sững sốt một hồi, mọi người hai mặt nhìn nhau, ai cũng không thấy rõ vừa mới Tiêu Vũ là thế nào tiếp được chén trà, càng không có người cảm giác trên người hắn có thần lực lộ ra.

Chính là ngồi ở Tiêu Vũ bên người Hàn Ngưng Yên, lúc này cũng là có chút sững sờ, bởi vì nàng khoảng cách Tiêu Vũ gần như vậy, vừa mới cũng tương tự không có nhận thấy được cái gì sóng thần lực, đồng dạng không hiểu chưa tu vi Tiêu Vũ là như thế nào ngăn cản chén trà.

Nhưng lúc này, Hàn Ngưng Yên đã thập phần khẳng định, vị này Tiêu công tử, xa xa không giống hắn nhìn bề ngoài vậy phổ thông.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 399: Ninh Công Tử Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lữ Tinh Huy đã đánh mất một mặt to, đứng ở nơi đó tiến cũng không được, thối cũng không xong, sắc mặt đỏ bừng lên.

Quanh thân tuy là không người mở miệng, nhưng lúc này Lữ Tinh Huy lại là cảm giác trên mặt hừng hực, tựa hồ tất cả mọi người ở giễu cợt hắn vừa mới cho Tiêu Vũ dâng trà cử động.

Thân là phù vương hậu người, Lữ Tinh Huy từ trước đến giờ kiêu ngạo, chưa từng nhận qua bực này khuất nhục, hắn giận theo lòng lên, lặng yên gian lấy ra một viên minh phù, im hơi lặng tiếng hướng về Tiêu Vũ tế đi.

“Ngươi đây là tự tìm chết!”

Tiêu Vũ híp mắt lại, chén trà trong tay ném ra, cùng lúc đó, oanh một tiếng, Lữ Tinh Huy lấy ra minh phù tất oai, phù bên trong lao ra một cái tiểu nhân, tựa như tia chớp nhằm phía Tiêu Vũ mi tâm.

“Loạn Hồn phù!” Hàn Ngưng Yên tức giận, loại này minh phù thập phần ác độc, mặc dù chỉ là tứ phẩm minh phù, nhưng đủ đến nỗi trời quá mức tử địa, phòng không thể phòng.

Bên cạnh người trẻ tuổi nhìn thấy Lữ Tinh Huy đột nhiên lấy ra cái này minh phù, cũng là có vẻ kiêng dè không thôi, bình thường Thiên Tông cũng không muốn nhìn thấy loại này minh phù, bởi vì loại này minh phù trực tiếp đả thương người thần hồn, vương giả người không người khả năng chịu đựng.

Mà trúng rồi bùa này người, nặng thì thần hồn tán loạn, tại chỗ bỏ mình, nhẹ thì linh hồn đại loạn, biến thành một kẻ ngu ngốc.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, Lữ Tinh Huy đã là bị Tiêu Vũ tức giận đến mất lý trí, liều lĩnh muốn đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Bốp!”

Nhưng mà, Tiêu Vũ chén trà trong tay ném ra, ở giữa cái viên này minh phù, trên bùa tiểu nhân vọt tới trước người hắn, chỉ thấy hắn thần tốc đưa tay, trong tay phảng phất xuất hiện một đen một trắng hai loại màu sắc, nhưng cũng lóe lên một cái rồi biến mất.

Chỉ thấy trong ánh lấp lánh, phù bên trong lao ra tiểu nhân đem hắn một cái nắm, ở trong tay hắn ra sức giãy dụa.

“Xuýt!”

Trong đám người truyền đến rất nhiều hít một hơi lãnh khí âm thanh, loại này minh phù có thể nói là Thiên Tông sát thủ, vương giả trở xuống người cơ hồ đều sẽ ở trong chớp mắt bị xoá bỏ, bất luận người nào đều phải kiêng kỵ, Tiêu Vũ lại có thể dễ dàng như thế tiếp được!

“Ngươi muốn chết, ta sẽ tác thành ngươi!” Tiêu Vũ đứng dậy, bước ra một bước, dưới chân sinh hoa sen, nghịch hoa sen Thần Hư bộ sợ ngây người tất cả mọi người.

Hắn bước tiếp theo xuất hiện, vừa vặn là Lữ Tinh Huy trước người, bước ra chân vừa vặn dẫm nát Lữ Tinh Huy trên ngực.

“Hừ!”

Lữ Tinh Huy một tiếng rên, hoàn toàn phản ứng không kịp nữa,

Chính là trừng lớn hai mắt, trong miệng chảy máu, phía sau chầm chậm ngã xuống.

“Rầm!”

Lữ Tinh Huy ngã xuống đất, bên mép mang theo máu tươi, đã là tuyệt sinh cơ, bị Tiêu Vũ một cước kia trực tiếp giẫm chết.

Tất cả đều phát sinh đến quá nhanh, rất nhiều người đều còn chưa kịp phản ứng, kể cả Hàn Ngưng Yên cũng là như thế, còn ở trên vị trí của mình ngẩn người.

“Lữ Tinh Huy…… chết rồi?”

“Người này rốt cuộc là ai, không cảm giác được một tia tu vi, lại là hung hăng như vậy!”

“Tiểu tử này gan không khỏi gan dạ quá lớn, Lữ Tinh Huy nhưng Phù Đạo Minh vương giả hậu nhân, hơn nữa còn là Ninh công tử người, ta phỏng chừng, tiểu tử này trên quầy đại sự!”

Nghe đám người nghị luận, Hàn Ngưng Yên lúc này mới đang giật mình bên trong lấy lại tinh thần, nàng tuyệt đối không ngờ rằng, cái này trong ngày thường thoạt nhìn tao nhã lễ độ, khí tức so với người phàm còn yếu Tiêu công tử, ra tay càng quả quyết như vậy, đối với Lữ Tinh Huy bối cảnh không hề để tâm.

“Ngươi qua!”

Một bóng người không tiếng động xuất hiện, toàn thân áo trắng, đẹp trai quá mức, nhưng thời khắc này sắc mặt lại là có chút lạnh như băng.

“Ninh công tử tới!”

“Tiểu tử này lần này xong, Lữ Tinh Huy sớm mấy năm rồi cùng Ninh công tử đi rất gần rồi, ai cũng biết hắn là Ninh công tử người, tiểu tử này dám ở Trữ gia đối với Ninh công tử người ra tay, sợ là chán sống!”

Đoàn người xôn xao, rất nhiều người đều là một bộ vẻ xem trò vui, cũng không ít người nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt tràn đầy đồng tình.

“Ninh công tử!” Hàn Ngưng Yên không chút do dự nào, lắc mình ngăn ở Tiêu Vũ trước người, nói: “Vị công tử này là Ngưng Yên bằng hữu, Ninh công tử nếu muốn trách cứ, xin mời tính ở Ngưng Yên trên người.”

Tiêu Vũ kinh ngạc, cô gái này bất cứ để hắn, không tiếc cùng Ninh công tử đối lập? Đây là hắn chỗ thật không ngờ.

Ninh công tử lông mày cũng nhíu lại, hắn hiển nhiên cũng thật không ngờ, Hàn Ngưng Yên ở vào thời điểm này lại không chút do dự lựa chọn làm Tiêu Vũ ra mặt, không tiếc cùng hắn là địch.

“Hôm nay trình diện đều là của ta mời tới người, ngươi người bạn này ở ta Trữ gia ra tay, còn giết người, thân ta là Trữ gia chủ nhân, không thể không quản. Hàn tiểu thư, ta hy vọng việc này ngươi không nên nhúng tay, để tránh hỏng rồi hai nhà chúng ta hòa khí.” Ninh công tử ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, ngữ khí lạnh như băng, mà cao cao tại thượng.

Trữ gia là thánh thành đế tộc, mời khách ngày lại là có người ở Trữ gia ra tay giết người, nếu không xử lý việc này, đối với Trữ gia tới nói, khó tránh khỏi bị hư hỏng uy nghiêm.

“Ngưng Yên minh bạch, không dám cầu Ninh công tử tha thứ, chỉ là việc này tất cả từ Ngưng Yên một người đảm nhận.” Hàn Ngưng Yên vẻ mặt trở nên nghiêm túc, biết Ninh công tử không chịu dễ dàng thu tay lại, chỉ đành đem trách nhiệm toàn bộ tính tới trên người mình.

Trong lòng nàng bóng tối a, cái này Tiêu công tử không khỏi cũng lá gan quá lớn, liền Trữ gia mặt mũi cũng không cho, trực tiếp ở an toàn trong nhà giết người.

Dùng Trữ gia cùng Ninh công tử thực lực, Hàn Ngưng Yên không cho là Tiêu Vũ có một mình đối kháng năng lực, này đây vào lúc này, nàng không thể không đứng ra.

“Việc này cùng Hàn tiểu thư ngươi không quan hệ, ta chỉ cần người này!” Ninh công tử lắc đầu, hắn cũng không muốn cùng Hàn gia trực tiếp cắt đứt, cho nên không thể hướng về Hàn Ngưng Yên truy cứu trách nhiệm.

Hai nhà bọn họ mặt ngoài nộp lên thật nhiều năm, nhưng trong thực tế đang âm thầm cũng vẫn kiêng kỵ lẫn nhau cùng phòng bị, ở bây giờ loại này tình hình rối loạn, chính là Trữ gia, cũng không muốn thêm một cái Hàn gia địch nhân như vậy.

“Không biết là Ninh công tử muốn đem ta xử trí như thế nào?”

Hàn Ngưng Yên mới vừa muốn mở miệng, Tiêu Vũ âm thanh lại là trước tiên nàng vang lên, nàng nhíu mày, có phải người này thì thật cái gì cũng không sợ, Ninh công tử đều ra mặt, hắn lại vẫn khả năng như thế thong dong!

“Ngươi tựa hồ có chút quen thuộc, chúng ta đã ở nơi nào gặp qua?” Ninh công tử thấy Tiêu Vũ, không đầu không đuôi đến rồi một câu như vậy.

“Ninh công tử nói đùa, dùng ngươi thân phận tôn quý, ta làm sao có khả năng thấy qua ngươi?” Tiêu Vũ cười cười, hắn biết Ninh công tử người như thế có một loại đáng sợ trực giác, mơ hồ cảm giác ra hắn trước kia chính là ở Tổ Thạch thôn Kỷ Mặc.

Có điều khi đó hắn là một loại khác diện mạo, liền khí tức đều là một người khác, cho nên lúc này chính là Ninh công tử cũng không khả năng nhận ra hắn, chỉ là hắn loại kia trực giác để hắn cảm thấy một tia quen thuộc.

“Phải không?” Ninh công tử cười cười, cũng không hỏi nhiều, nói: “Ngươi ở đây ta Trữ gia trên yến hội, giết ta Trữ gia mời tới khách, ta muốn hỏi ngươi, nếu ngươi là của ta, ở vào thời điểm này, sẽ xử trí như thế nào?”

“Vấn đề này, chỉ sợ ta không cách nào trả lời, bởi vì ta không phải Trữ gia người.” Tiêu Vũ mỉm cười, hỏi ngược lại: “Có điều ta ngược lại thật ra muốn hỏi Ninh công tử, vừa mới nếu là ta bị người nọ giết chết, chết vào trong tay hắn, Ninh công tử sẽ xử trí như thế nào?”

Ninh công tử lông mày nhíu lại, Tiêu Vũ lời nói đơn giản, lại là ở hướng về tất cả mọi người nói rõ, mới vừa rồi là Lữ Tinh Huy trước tiên ra tay, nếu muốn giết hắn, hắn mặc dù giết Lữ Tinh Huy, nhưng cũng đã chiếm lý, nhưng mà Ninh công tử lại chỉ truy cứu hắn giết người việc, lại không hỏi hắn vì sao giết người, không khỏi thiên vị quá rõ ràng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 827: Ở Bệnh Viện Truyền Nước Biển, Xin Nghỉ 1 Trời

Mấy ngày trước thì bị cảm, uống thuốc không chỉ không tốt còn nghiêm trọng, hôm nay đặc biệt khó chịu, bây giờ đang ở bệnh viện truyền nước biển, hôm nay hẳn là chương mới không được nữa, cùng mọi người xin nghỉ một ngày, cũng dưới sự nhắc nhở mọi người khí trời lạnh nhất định phải chú ý giữ ấm, cảm mạo thật rất khó chịu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 400: Cuối Cùng Gặp Nhan Tử Ngọc

Đọc trên điện thoại

Nhìn Tiêu Vũ, Ninh công tử trong mắt ánh sáng lấp lóe. Hắn đang do dự, hay không muốn xuất thủ, nhưng nếu là hắn lựa chọn ra tay, nhìn Hàn Ngưng Yên thái độ, tất nhiên sẽ đứng ở Tiêu Vũ bên này.

Nếu là như vậy, hắn Trữ gia cùng Hàn gia trong lúc đó, có lẽ liền không cách nào lại bảo trì sống chung hòa bình, đây là Ninh công tử chỗ không muốn nhìn thấy.

"Công tử, Nhan cô nương đến rồi!"

Kết không mới kết xem kỹ bờ ruộng tháng thuật kẻ thù bờ ruộng

Ninh công tử chần chờ trong lúc đó, tên kia Trữ gia lão bộc đi tới, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng bẩm báo.

"Nàng cũng tới?" Ninh công tử nhíu mày, hắn hôm nay tiệc rượu, tuy nói là mời mọc hết khắp nơi tuấn kiệt trẻ tuổi, nhưng Hàn đại tiểu thư cùng Nhan Tử Ngọc đến, lại đều khi hắn ngoài dự liệu.

Dù sao bây giờ thế cuộc không biết, Hàn Ngưng Yên cùng Nhan Tử Ngọc đều xuất thân bất phàm, ở vào thời điểm này nên sẽ không dễ dàng đi tới Trữ gia.

Đặc biệt là Nhan Tử Ngọc, cô gái này sau lưng Tinh Thần

Các, liền Đạo Thần Cung đều không dám tùy tiện đắc tội, hắn Trữ gia gan dạ có thể không đem ba đạo minh để ở trong mắt, có đúng không này Tinh Thần Các, cũng là không thể không kiêng kỵ.

Trữ gia lão bộc bẩm báo, sau đó liền gặp từ Trữ gia ở ngoài, Nhan Tử Ngọc vẻ mặt vội vàng, cơ hồ là chạy chậm mà đến, vừa vào Trữ gia, con mắt của nàng chính là đang không ngừng đánh giá, vẻ mặt càng có vẻ hơi kích động.

“Làm sao là của nàng?” Tiêu Vũ nhìn thấy Nhan Tử Ngọc lập tức, trong lòng cũng tràn đầy bất ngờ, Nhan Tử Ngọc làm sao vào lúc này chạy tới?

Thuyền không khoa xa Quỷ thuyền thuật chiến dương xa độc kẻ thù

Cùng thời khắc đó, Nhan Tử Ngọc ánh mắt, cũng đã là rơi xuống trên người hắn, trong nháy mắt, cô gái kia ngẩn người tại đó, hai mắt nảy lên một tầng hơi nước, đứng ngây ra tại chỗ, sắc mặt lộ ra vạn phần phức tạp.

Thuyền không khoa xa Quỷ thuyền thuật chiến dương xa độc kẻ thù Ninh công tử không nói, đánh giá Tiêu Vũ, bên mép mang theo một tia như có như không ý cười, sau một hồi mới lên tiếng: “Ngươi muốn biết, cũng không không thể, có điều hôm nay ta còn muốn chiêu đãi khách tới, hoàn mỹ nói tỉ mỉ.”

“Đây là người nào?”

“Nàng ngươi cũng không nhận ra? Đây là Tinh Thần Các hiện nay Các chủ con gái, trước đây ở thánh thành nhưng cùng Hàn đại tiểu thư nổi danh nhân vật, chỉ là mấy năm trước không biết đi nơi nào, mãi đến tận ngày gần đây mới trở lại thánh thành!”

“Tinh Thần Các chủ con gái?”

Một đám người trẻ tuổi đều không phải là mỗi người đều biết Nhan Tử Ngọc, nghe đến người bên ngoài theo như lời sau, tất cả mọi người giật mình không thôi, ai cũng biết, Tinh Thần Các phi thường thần bí, này Nhan Tử Ngọc là Tinh Thần Các chủ con gái, đồng dạng cũng là có khiến cho mọi người kiêng kỵ bối cảnh.

“Tử Ngọc!” Hàn đại tiểu thư nhìn thấy Nhan Tử Ngọc, cũng là vui mừng tiến lên, thân thiết kéo ở Nhan Tử Ngọc tay, đem Nhan Tử Ngọc kéo đến Tiêu Vũ bên cạnh.

Sau kẻ thù độc thuyền hận bờ ruộng lạnh độc ngón tay tôn

Sau kẻ thù độc thuyền hận bờ ruộng lạnh độc ngón tay tôn “chúng ta đã là cũ quen biết, không dối gạt Ninh công tử, Tử Ngọc hôm nay tiến lại, cũng là bởi vì nghe nói có vị bằng hữu đi tới Trữ gia.” Nhan Tử Ngọc vốn là phi phàm nữ tử, tâm tình kích động rất nhanh sẽ bình phục, khôi phục thái độ bình thường.

Nhìn thấy Nhan Tử Ngọc kích động như thế dáng dấp, Hàn đại tiểu thư tâm tình cũng có chút không cách nào bình tĩnh, hơn nửa nàng lúc trước suy đoán là đúng, vị này Tiêu công tử, chính là Nhan Tử Ngọc khổ sở tìm kiếm cái kia Tiêu Vũ.

Điều này cũng làm cho nàng xem hướng về Tiêu Vũ ánh mắt, trở nên cực kỳ phức tạp.

“Gần đây mạnh khỏe?” Gặp lại cố nhân, Tiêu Vũ trên mặt cũng là lộ ra một cái mỉm cười.

Này một cái mỉm cười, để Nhan Tử Ngọc cả người đều ngẩn ra, trong mắt mang theo nước mắt, trên mặt lại là bỏ ra một nụ cười, nói: “Ta hết thảy đều tốt, ngươi đây?”

Cách xa nhau mấy năm,

Hai người gặp lại, lẫn nhau trong lúc đó lại là thập phần thăm hỏi đơn giản, tựa như hai cái cực kỳ bằng hữu bình thường.

Hàn đại tiểu thư nhìn một chút Nhan Tử Ngọc, lại nhìn một chút Tiêu Vũ, trong lòng suy đoán đã vạn phần khẳng định, nhưng đối với giữa hai người này loại này đơn giản, lại là không rõ vì sao.

Tôn xa độc thuyền thuật chiến ầm ĩ lạnh cực kỳ chỗ

Trong lòng nàng than khẽ, mấy năm qua gian nàng nhưng biết Nhan Tử Ngọc làm tìm Tiêu Vũ, làm quá nhiều quá nhiều sự tình, nhưng mà bây giờ thật vất vả gặp lại, giữa hai người lại chỉ có loại này thăm hỏi đơn giản.

“Hai vị nhận thức?”

Ninh công tử tiến lên, cắt đứt giữa hai người đối thoại, Nhan Tử Ngọc cũng cùng Tiêu Vũ nhận thức, này đối với hắn mà nói, không phải là chuyện tốt đẹp gì.

“Chúng ta đã là cũ quen biết, không dối gạt Ninh công tử, Tử Ngọc hôm nay tiến lại, cũng là bởi vì nghe nói có vị bằng hữu đi tới Trữ gia.” Nhan Tử Ngọc vốn là phi phàm nữ tử, tâm tình kích động rất nhanh sẽ bình phục, khôi phục thái độ bình thường.

Thuyền xa khoa khoa khốc kẻ học sau bờ ruộng lạnh hiện ra thuật bờ ruộng

Thuyền xa khoa khoa khốc kẻ học sau bờ ruộng lạnh hiện ra thuật bờ ruộng Hàn đại tiểu thư nhìn một chút Nhan Tử Ngọc, lại nhìn một chút Tiêu Vũ, trong lòng suy đoán đã vạn phần khẳng định, nhưng đối với giữa hai người này loại này đơn giản, lại là không rõ vì sao.

Ninh công tử sâu sắc thấy Tiêu Vũ, sắc mặt có chút khó coi.

Hắn tỉ mỉ cảm thụ, cũng không cảm giác được Tiêu Vũ trên người tồn tại tu vi gì, nhưng một cái như vậy không người có tu vi, lại là dễ dàng giết có Thiên Tông thực lực Lữ Tinh Huy, còn đồng thời tìm được Nhan Tử Ngọc cùng Hàn Ngưng Yên hai người này thánh thành thần nữ coi trọng.

Hai cô gái này, vô luận Ninh công tử cùng vậy một người nổi lên xung đột, đều sẽ phát sinh rất nhiều không cách nào khống chế hậu quả, bây giờ hai nữ đều ở đây, điều này cũng đã chú định hắn Ninh công tử không động được Tiêu Vũ!

“Người tới là khách, đã có thể được hai vị tiểu thư rất hân hạnh được đón tiếp, cái kia là vinh hạnh của ta, mấy vị mời về tòa.” Ninh công tử lộ ra ưu nhã mỉm cười, thoạt nhìn giống như chẳng có chuyện gì phát sinh, đối với lúc trước muốn truy cứu sự tình không nhắc tới một lời.

Tiêu Vũ hai mắt híp lại, cái này Ninh công tử thật đúng là phi phàm người, trở mặt nhanh như vậy, cùng phổ thông người trẻ tuổi so với, tâm tư của người nọ sâu nhiều lắm, biết làm bỏ thì lại bỏ đạo lý.

“Có thể hay không hướng về Ninh công tử thỉnh giáo một vấn đề?” Tiêu Vũ cũng không nói trắng ra, chỉ là hờ hững nói.

“Hả? Ta cũng cũng muốn biết, các hạ có vấn đề gì muốn hỏi ta.” Ninh công tử hứng thú, rất rõ ràng người này trên Trữ gia không phải là vì nhờ vả hắn, bởi vậy hắn cũng muốn nghe xem Tiêu Vũ muốn hỏi hắn cái gì.

“Không biết Ninh công tử có thể nhận biết một vị họ Thi cô nương? Ta có một số việc, phải tìm nàng!” Tiêu Vũ nói rằng, hắn cảm giác có lẽ bên trong tòa thánh thành, cũng chỉ có này Ninh công tử biết một vài liên quan tới Lam Thiên Ngữ sự tình.

Thuyền khoa khoa tình thuyền hận chiến ầm ĩ khoa xuyên qua quá

“Họ Thi cô nương?” Ninh công tử hai mắt lóe lên, từ trên xuống dưới nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nói: “Xem ra ta trước khi cảm giác không sai, ta và các hạ, quả thật đã từng thấy.”

Tiêu Vũ biết, dùng Ninh công tử trực giác bén nhạy, hơn nữa hắn ngay mặt hỏi ra vấn đề này, Ninh công tử đã nhìn ra hắn chính là từng giả mạo Kỷ Mặc người kia, chỉ có điều bây giờ vậy đối với hắn đã không trọng yếu.

“Không biết Ninh công tử cũng biết, đi nơi nào có thể tìm được Thi Cô Nương?” Trên mặt thờ ơ, Tiêu Vũ hỏi tiếp.

Ninh công tử không nói, đánh giá Tiêu Vũ, bên mép mang theo một tia như có như không ý cười, sau một hồi mới lên tiếng: “Ngươi muốn biết, cũng không không thể, có điều hôm nay ta còn muốn chiêu đãi khách tới, hoàn mỹ nói tỉ mỉ.”

“Cái kia an toàn ý của công tử là?” Tiêu Vũ nhíu mày, Ninh công tử tựa hồ là có mưu đồ khác, không muốn bây giờ nói cho hắn biết.

“Như vậy đi, các loại qua chút thời gian, ta hết bận tay việc, đến lúc đó lại một mình mời tiệc các hạ, cùng ngươi nói tỉ mỉ, như thế nào?” Ninh công tử đầy mặt mỉm cười, phong nhã cực điểm.

Tiêu Vũ không có lập tức đáp ứng, Ninh công tử muốn đơn độc gặp hắn? Đây là có mục đích gì? Mặc dù Ninh công tử có thể đã nhìn thấu thân phận của hắn, hắn cũng nghĩ không thông, trên người mình có cái gì là đáng giá cái này đế tộc hậu nhân để ý gì đó.

“Tiêu công tử!” Hàn Ngưng Yên ở bên cạnh, cho Tiêu Vũ hơi liếc mắt ra hiệu.

Tôn xa kẻ thù mới thuyền học tiếp nhốn nháo ầm ĩ độc

Tiêu Vũ gật đầu, biết Hàn Ngưng Yên là ý tốt, không yên lòng hắn một mình tới gặp Ninh công tử, dù sao người này nhưng thánh thành nguy hiểm nhất tuổi trẻ nhân vật.

“Ta đây thì lẳng lặng chờ Ninh công tử thiệp mời!” Tiêu Vũ cuối cùng, còn là không có cự tuyệt, ở trong lòng hắn Lam Thiên Ngữ sức nặng quá nặng đi, dù cho biết rõ cái này Ninh công tử không có hảo tâm gì, nhưng để khả năng nhìn thấy Lam Thiên Ngữ, hắn đã không cách nào cân nhắc nhiều như vậy.

Kết kẻ thù Quỷ kẻ học sau tiếp lạnh cô độc

“Tốt!” Ninh công tử cũng là thẳng thắn, mỉm cười gật đầu, sau đó sai người đưa lên mỹ tửu mỹ thực, chính mình tất là cất bước rời đi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 401: Tinh Thần Các Chủ

Đọc trên điện thoại

Ninh công tử vừa đi, Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên bọn người, đối với Trữ gia tiệc rượu đều tất cả không có hứng thú, hơn nữa Tiêu Vũ cùng Nhan Tử Ngọc mấy năm gặp lại, cũng không có tâm tư ở đám người này tạp nhạp địa phương ôn chuyện.

Ba người rất nhanh liền từ Trữ gia rời đi, Hàn đại tiểu thư nhìn ra giữa hai người bầu không khí quái dị, lắc lắc đầu, chính là rời đi trước, để Tiêu Vũ cùng Nhan Tử Ngọc hai người một chỗ.

Nhan Tử Ngọc mang theo Tiêu Vũ, đi tới trong thành một gian xa hoa tửu lầu, tửu lâu này nhìn qua liền biết có đại bối cảnh, nếu không ở bên trong tòa thánh thành, kích thước như vậy tửu lầu thật sự khó có thể tồn tại.

Tiến vào trong lầu, rượu người trong lầu nhìn thấy Nhan Tử Ngọc, đều có vẻ thập phần cung kính, nàng khiến người ta chuẩn bị một nhã tĩnh sân, lại bảo người đưa lên nước trà, sau đó cùng Tiêu Vũ ngồi đối diện, giữa hai người, thật lâu không nói gì.

“Mấy năm không gặp, công tử tựa hồ đối với Tử Ngọc một vài biến hóa, chút nào cũng không ngoài ý muốn?” Tĩnh tọa hồi lâu, Nhan Tử Ngọc mới là miễn cưỡng cười cười, mở miệng nói ra.

“Ta quả thật thật không ngờ, ngươi càng sẽ là Tinh Thần Các chủ con gái.” Tiêu Vũ nói rằng, trước đây ở Trữ gia bên trong, những người kia đang nói Nhan Tử Ngọc thân phận lúc, hắn tự nhiên cũng nghe được.

“Có phải công tử không muốn hỏi ta, vì sao lúc trước sẽ đi đến Cự Thạch Thành một gian nho nhỏ tửu lầu gì?” Nhan Tử Ngọc đợi đã lâu, Tiêu Vũ đều không có tiếp tục hỏi dò, nàng lúc này mới thất vọng cười khổ một tiếng, hướng về Tiêu Vũ dò hỏi.

“Ngươi nếu muốn nói, tự nhiên là không cần ta tới hỏi, ngươi nếu không muốn nói, ta hỏi thì có ích lợi gì?” Tiêu Vũ cười nói: “Huống hồ, không can thiệp tới đó là bởi vì nguyên nhân gì, ta với ngươi, thủy chung là bằng hữu, những chuyện khác, đều không quan trọng.”

“Bằng hữu?” Nhan Tử Ngọc ngẩn ngơ, trong mắt như là cay đắng, hoặc như là mất mát, chỉ là trên mặt vẫn là mang theo nụ cười miễn cưỡng.

Trong lòng nàng có chút tự giễu, cũng không nhịn được hồi tưởng lại lúc trước còn ở Cự Thạch Thành thời điểm, vào lúc ấy, Tiêu Vũ liền hẳn phải biết tâm ý của nàng, nhưng khi đó Tiêu Vũ cũng từng vô tình hay cố ý biểu lộ, hai người bọn họ quan hệ, vẻn vẹn với bằng hữu.

Mặc dù đối với này, Nhan Tử Ngọc sớm minh bạch, có thể phân biệt mấy năm, lại gặp nhau, trong lòng vẫn là dẫn theo một tia ảo tưởng, cho tới giờ khắc này, nàng cái kia một tia ảo tưởng mới hoàn toàn tan biến.

“Ai da!” Tiêu Vũ chính mình cũng là ở trong lòng thở dài.

Nàng đã sớm biết Nhan Tử Ngọc đối với mình cảm giác, nhưng từ lâu mịt mờ cho thấy, bọn họ giữa hai người là không thể nào có kết quả.

Địch không khoa khốc địch thuật tiếp ầm ĩ tình dương

Chuyện cảm tình, vốn là không cách nào cưỡng cầu, huống hồ trong lòng hắn chỉ có một Nguyệt Thần, căn bản không tha cho người thứ hai, bây giờ vừa là có một Lam Thiên Ngữ, ở không thấy gian xông vào nội tâm của hắn, để chính hắn đều trở nên hỗn loạn, không biết là nên làm sao đối xử hai cô gái này, vừa làm sao có khả năng chứa được Nhan Tử Ngọc?

“Ngươi khả năng mạnh khỏe, ta liền là đủ.” Nhan Tử Ngọc cười cười, sau đó đứng dậy, hướng về sân ở chỗ sâu trong mà đi.

So với lúc trước quyến rũ, bây giờ nàng, càng lộ vẻ thành thục, trong xương lộ ra một loại khác mị lực, hoàn toàn vắng mặt Hàn Ngưng Yên bên dưới, chỉ là Tiêu Vũ nhìn nàng mất mát đi xa bóng người, cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ thở dài.

“Ai da!”

Ở Tiêu Vũ ở trong lòng thở dài đồng thời, khác khẽ than thở một tiếng, cũng là vang lên theo.

Tiêu Vũ quay đầu, chỉ thấy 1 người đàn ông tuổi trung niên, chắp hai tay, một bên lắc đầu, một bên đi tới hắn đối diện ngồi xuống, uống một chén trà, nói: “Ta hai cái con gái, càng đều vì cùng một cái nam tử tánh tình đại biến, người thiếu niên, ngươi rất tốt, ngươi phần này bản lĩnh, ta là vạn vạn cũng không hơn nợ!”

“Ngươi là Tinh Thần Các chủ?” Tiêu Vũ cả kinh, Nhan Tử Ngọc cha, tự nhiên chính là Tinh Thần Các hiện nay Các chủ,

Chỉ bất quá hắn lại không biết, vị Các chủ này nói hai cái con gái đều bởi vì hắn tánh tình đại biến, hắn thứ hai con gái là ai?

“Chính là Nhan Hạo, lần đầu gặp lại, ta cái kia hai cái con gái, cho tôn thượng thêm không ít phiền phức, Nhan Hạo ở đây hướng về tôn thượng bồi tội!" Trung niên nam tử này đứng thẳng dậy, đối với Tiêu Vũ thi lễ một cái, thái độ thập phần cung kính.

"Nhan thúc thúc không cần khách khí." Tiêu Vũ liền vội vàng đứng lên đáp lễ, tuy nói Tinh Thần Các gọi hắn là tôn thượng sự tình để hắn thủy chung không tìm được manh mối, nhưng tốt xấu Nhan Tử Ngọc cũng cùng hắn giao tình không cạn, cho nên kêu này Nhan Hạo một tiếng chú cũng không quá phận.

"Nhan thúc thúc, ngươi mới vừa nói hai ngươi con gái đều cho ta tánh tình đại biến, đây là ý gì? Ngoại trừ Tử Ngọc, ngươi còn có một cái khác con gái cùng ta biết?" Để Nhan Hạo lần nữa ngồi xuống sau, Tiêu Vũ mới chăm chú hỏi thăm.

"Ai da, nói tới nha đầu kia, ta còn phải cảm tạ tôn thượng." Nhan Hạo cười khổ một cái, nói: "Con bé kia vốn tính cách bất hảo, đều là ham chơi gây chuyện, ta cũng là bắt nàng không có biện pháp gì, nếu không có đao cùng tôn thượng quen biết, cũng sẽ không đổi tính, bắt đầu chăm chú tu luyện."

"Tánh tình bất hảo? Nhan thúc thúc nói người này là?" Tiêu Vũ vẫn là có chút không tìm được manh mối, suy nghĩ hồi lâu, mới đột nhiên chấn động tới, nói: "Chẳng lẽ là thu thủy?"

Tính cách tương xứng, vừa là nhan họ, Tiêu Vũ sớm nên nghĩ đến, con đường thứ hai con gái, chính là Nhan Thu Thủy.

"Chính là nha đầu này." Nhan Hạo đầy mặt bất đắc dĩ, vừa lộ ra vài phần cưng chiều, lúc này mới đem Nhan Tử Ngọc tại sao lại đi đến Cự Thạch Thành, Nhan Thu Thủy vừa là làm sao đi Thiên Thanh Vũ Viện sự tình nói hết mọi chuyện.

Kết xa kẻ thù kẻ thù khốc tôn xem kỹ chỗ dương khốc không chút nào

Nhớ ngày đó, Nhan Tử Ngọc ở thánh thành là cùng Hàn

Ngưng Yên nổi danh nhân vật, vừa xuất thân Tinh Thần Các, này đây thập phần đã bị người trẻ tuổi ưu ái, theo Nhan Tử Ngọc dần dần lớn lên, Nhan Hạo liền muốn thay thế nàng thu xếp việc hôn nhân, làm cho nàng sớm ngày lập gia đình.

Không muốn Nhan Tử Ngọc biết tin tức này, trong cơn tức giận chính là trực tiếp bỏ nhà ra đi, đi tới xa xôi Cự Thạch Thành.

Tinh Thần Các ở 10 châu đại địa làm các loại chuyện làm ăn, chỗ kinh doanh tửu lầu càng vô số, Nhan Tử Ngọc xuất thân Tinh Thần Các, cũng học được không dứt ít ỏi, tới Cự Thạch Thành sau, chính là trực tiếp mua Túy Tinh Lâu, ẩn ở chỗ kia không muốn để cho Nhan Hạo tìm tới.

Còn Nhan Thu Thủy, nàng từ trước đến nay Nhan Tử Ngọc vẫn duy trì liên hệ, dù sao tỷ muội hai người quan hệ thân cận, khi biết được Nhan Tử Ngọc tại kia bên trong tòa thành nhỏ nhận thức một đặc thù thiếu niên, làm như có vẻ xiêu lòng lúc, chính là xung phong nhận việc, chạy tới Thiên Thanh Vũ Viện, ý đồ hiểu ra thiếu niên này tính cách.

Thuyền kẻ thù khoa khoa độc kết thuật từ ầm ĩ hận thuyền Quỷ

Thiếu niên này, tự nhiên chính là Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ đối với cái này không khỏi cười khổ, chẳng trách lúc trước lần đầu gặp gỡ, cái này nhí nha nhí nhảnh Nhan Tử Ngọc liền tựa hồ đối với hắn có nồng nặc hứng thú.

Sau khi theo Nhan Hạo trong miệng, nghe đến Nhan Thu Thủy nghe hắn mất tích, cam nguyện thu hồi tính tình, đã bái một vị thế hệ trước vương giả sư phụ, chuyên tâm tu luyện đã đi, Tiêu Vũ trong lòng cũng là phức tạp không ngớt.

“Từ biệt nhiều năm, cố nhân ngày xưa đều có bất đồng gặp gỡ, thu thủy tuỳ tùng vương giả tu luyện, dùng thiên tư của nàng, lúc trở về cũng tất nhiên không kém, lão Sở Sở Ngâm Sa, ở Thánh cảnh bên trong cũng đi mấy năm, cũng không biết khi nào tài năng trở về.”

Tiêu Vũ tâm tư, tựa hồ một chút liền về tới ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện tháng ngày, này chia lìa cố nhân, cũng không biết khi nào mới có thể có gặp lại một ngày.

“Ta qua đời mở lâu như vậy, Luân Hồi Điện cũng không biết thế nào rồi? Phong nhi không biết có bao nhiêu tiến bộ, Huyết Lân Mặc Vũ cũng không biết trưởng thành đến mức nào?”

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ đột nhiên có một loại mãnh liệt nhớ nhung cảm giác, rất muốn trở lại ngày xưa nhóm người kia bên cạnh, nhìn một cái bọn họ tình trạng gần đây.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 402: Trấn Hồn Mộc

Đọc trên điện thoại

Cùng Tinh Thần Các chủ đối ẩm, Tiêu Vũ cùng hắn hàn huyên hồi lâu. Nhan Hạo là một thực lực mạnh mẽ vương giả, có thể làm Tinh Thần Các đứng đầu, thực lực của hắn tự nhiên là không cần hoài nghi.

Hàn huyên chốc lát, Tiêu Vũ vừa là không nhịn được hướng về hắn hỏi, Tinh Thần Các rốt cuộc vì sao gọi hắn là tôn thượng, đối với hắn như thế tôn kính, đây là hắn vẫn luôn không nghĩ ra sự tình.

“Việc này, e sợ chỉ có linh vị tài năng trả lời ngươi.” Nhan Hạo lại là lắc đầu, biểu thị không biết, nói: “Ta chỉ biết là, linh vị đại nhân đối với ngươi thập phần coi trọng, để cho chúng ta không tiếc tất cả giá cả đưa ngươi tìm tới, tôn ngươi làm đầu, thấy ngươi như là gặp linh vị.”

Vừa là người thần chủ kia đại nhân, lần trước đem Tiêu Vũ theo Tiêu Gia cứu đi vương giả Cổ Dung, cũng chỉ nói tất cả là vị thần chủ kia dặn dò, ngoài ra Tiêu Vũ vẫn là không biết gì cả.

“Vị thần chủ kia đại nhân, đến tột cùng là nhân vật nào?” Tiêu Vũ không nhịn được hỏi dò.

“Tất cả những thứ này, ngày sau ngươi thì sẽ biết được, linh vị đại nhân bây giờ trong tay có việc, không cách nào rời đi, đợi hắn xử lý xong trong tay việc, từ sẽ đến gặp ngươi.” Nhan Hạo lại lắc đầu, chẳng khác gì là cũng không nói gì.

Không có thể hỏi xảy ra cái gì, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể cười khổ, không truy hỏi nữa, chỉ là hỏi một chút Lâm Vũ Nhu tình trạng gần đây như thế nào, có mạnh khỏe hay không, lần này Nhan Hạo đúng là không có giấu diếm nữa, công bố Lâm Vũ Nhu ở linh vị bên cạnh, sẽ không có nguy hiểm gì, chỉ cần có thể tìm được cần mấy thứ đồ, có thể giải trừ trên người nàng chú thuật.

“Tinh Thần Các được xưng có thể tìm ra hết thế gian dị bảo, có phải cũng không tìm được những thứ đó?” Tiêu Vũ không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Trên thực tế, giải chú cần mấy thứ đồ hầu như trong năm ấy đã tìm được gần đủ rồi, bây giờ chỉ kém cuối cùng một vật.” Nhan Hạo nói.

“Là cái gì?” Tiêu Vũ chấn động, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật vẫn là hắn để ý nhất sự tình, bây giờ rốt cục chỉ kém 1 món khác, liền có thể giải trừ!

“Là một loại phi thường hiếm hoi gì đó, tên là trấn hồn mộc.” Nhan Hạo hồi đáp.

“Trấn hồn mộc?” Tiêu Vũ dĩ vãng, khi hắn trong ấn tượng, thứ này ở Cửu Thiên Thế Giới cũng là tồn tại.

Cái này thuộc về một loại linh mộc, này mộc chỉ sinh ở cường giả nơi chôn cất, trải qua ngàn vạn năm mà thành hình, đang sinh trưởng trong quá trình, loại này linh mộc sẽ rút lấy chỗ chôn cường giả hồn lực, bởi vậy chỉ có thể sinh ở cường giả nơi chôn cất.

Sau khoa xa kẻ thù tình sau bóng từ lạnh cát hận xa

“Chúng ta ở 10 châu các nơi đều tìm rất lâu, cũng dùng các loại phương pháp, nhưng loại này linh mộc thập phần khó tìm.” Nhan Hạo lắc đầu, có vẻ không quá lạc quan, nói: “Ta cũng từng điều tra một vài sách cổ, căn cứ ghi chép, loại này linh mộc ở mấy vạn năm trước cũng đã tuyệt tích, cho nên ở kiếp này, rất khó tìm.”

Trấn hồn mộc, không chỉ chỉ ở cường giả nơi chôn cất tài năng sinh trưởng, hơn nữa cái kia cái gọi là cường giả, cảnh giới vẫn chưa thể thấp, tối thiểu cái gọi là Đại Đế nhân vật, ở tại chôn chính là không cách nào mọc ra loại này linh mộc.

Nói cách khác, này mộc sinh trưởng nơi, chỗ chôn nhất định phải là so với Đại Đế mạnh hơn nhân vật, nhưng mà bây giờ thế gian liền Đại Đế cũng khó khăn gặp, cho nên loại này linh mộc cũng dần dần tuyệt tích, chính là mấy vạn năm trước tồn tại trấn hồn mộc, cũng là càng sớm hơn thời kỳ lưu lại, mà không phải lúc đó hình thành.

“Vô luận như thế nào, này trấn hồn mộc, ta nhất định sẽ tìm được!” Tiêu Vũ thầm hạ quyết tâm, sau đó rồi hướng Nhan Hạo hỏi: “Có thể có cha ta tin tức?”

Lúc trước trước lúc ly khai, vương giả Cổ Dung đã hướng về Tiêu Vũ đồng ý, sẽ vận dụng Tinh Thần Các lực lượng, giúp hắn dò hỏi Tiêu Vạn Thiên tăm tích, bây giờ thời gian hơn một năm quá khứ, dùng Tinh Thần Các lực lượng, hẳn là sẽ có chút tiến triển.

“Từng có một vài tin tức.” Nhan Hạo nói: “Có điều, những tin tức này đều rất phân tán, chúng ta người ở mỗi một lớn hiểm quanh thân đều nghe được qua liên quan tới ngươi cha tin tức,

Kết hợp những tin tức này đến xem, trước mắt hắn hẳn là bị vây ở có nơi hiểm địa trong, có lẽ……”

Thuyền xa khoa khoa Quỷ địch hận chiến ầm ĩ kẻ thù cực kỳ tháng

“Có lẽ cái gì?” Tiêu Vũ gạn hỏi.

“Có lẽ…… hắn bây giờ liền ở loạn vùng bên trong!” Nhan Hạo nói: “Có điều ngoại trừ loạn vùng, cũng còn có mấy chỗ hiểm địa có khả năng này, trước mắt còn không cách nào xác định!”

Đối với loạn vùng, hắn mặc dù nghe qua không ít, nhưng còn thật không có tự mình đi qua, bây giờ nghe xong Nhan Hạo nói, để hắn có chút do dự, hay không nên đến loạn vùng đi đi một chuyến.

Nhưng cấp độ kia hiểm địa, mặc dù là hắn, cũng không có bao nhiêu nắm chắc có thể bình yên trở về, nếu như hắn chuyến đi này không cách nào trở về, hoặc là bị nhốt ở trong, vậy Lam Thiên Ngữ trên người bệnh, có thể sẽ phát tác.

Nhất thời, Tiêu Vũ làm khó dễ không ngớt, tựa hồ trước mặt biện pháp tốt nhất, liền là mau chóng tìm tới Lam Thiên Ngữ, giải quyết trên người nàng vấn đề, hắn có thể an tâm rời đi, tiến vào loạn vùng tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên.

“Ta còn muốn dò hỏi một chuyện.” Sau khi suy nghĩ một chút, Tiêu Vũ mới lại một lần nữa mở miệng, nói: “Không biết là Nhan thúc thúc có chưa từng nghe qua, bên trong tòa thánh thành có cái gì lam họ gia tộc hoặc là thế lực?”

“Tôn thượng là từ nơi nào nghe đến cái họ này?” Nhan Hạo thân thể không thể phát giác chấn động, âm thanh cũng trở nên hơi nghiêm nghị.

Thuyền kẻ thù khoa khốc kết hận chỗ cô không tháng tôn

Liền vị này Tinh Thần Các chủ đều đối với cái họ này có phản ứng lớn như vậy, càng làm cho Tiêu Vũ cảm giác Lam Thiên Ngữ thân phận không tầm thường.

Hắn không hề trả lời, chỉ nói: “Nhan thúc thúc biết cái họ này?”

Sau kẻ thù xa khoa tình thuyền bóng từ dương thi vâng cát

Nhan Hạo thần sắc biến ảo, tinh tế thấy Tiêu Vũ, sau đó đột nhiên thở dài một cái, nói: “Cái họ này, ở thánh thành ảnh hưởng rất lớn, đều không phải là ta không muốn bẩm báo, chỉ là trong đó liên lụy đến nhiều lắm, nhìn tôn thượng giải thích.”

Thậm chí ngay cả Nhan Hạo đối với đều cái họ này kiêng kỵ như vậy, ngay cả nói đều không dám nói tới, này thật to ngoài Tiêu Vũ đoán trước.

Đến tột cùng cái họ này ở bên trong tòa thánh thành, đại biểu cái gì? Lại có ý nghĩa là gì, hắn thật sự không thể nào hiểu được, chỉ là một dòng họ mà thôi, tại sao có thể có ảnh hưởng lớn như vậy?

“Tôn thượng nếu thật muốn biết liên quan tới cái họ này sự tình, có lẽ có thể thử thi vào Đạo Thần Cung.” Nhan Hạo nhìn Tiêu Vũ trầm mặc không nói, từ từ do dự sau khi, vừa là một lần nữa nói.

Địch xa độc kết thuật chiến tháng khoa cánh buồm tinh

“Cái họ này cùng Đạo Thần Cung có quan hệ?” Tiêu Vũ không rõ, chẳng lẽ Lam Thiên Ngữ là Đạo Thần Cung người? Nhưng bằng trực giác, hắn lại cảm thấy không có khả năng lắm.

“Cái họ này cùng Đạo Thần Cung cũng không quan hệ, có điều nếu là tiến vào Đạo Thần Cung, liền có cơ hội, có thể biết cái họ này.” Nhan Hạo lắc đầu, hủy bỏ Tiêu Vũ suy đoán.

Vừa là Đạo Thần Cung!

Đối với Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ vốn là thật không có bao nhiêu tiến vào dục vọng, nhưng theo lần trước ở Tổ Thạch thôn nhìn thấy cái kia lão Vương người, hắn mới có hơi ý động, mà bây giờ nhìn lại, phải tìm được Lam Thiên Ngữ, tựa hồ cũng chỉ có tiến vào Đạo Thần Cung một đường!

Đến tột cùng này Đạo Thần Cung, có lai lịch gì, tồn tại ý nghĩa lại là cái gì?

“Nhan thúc thúc, ngươi mới vừa nói thi vào Đạo Thần Cung? Đây là chuyện gì, Đạo Thần Cung không phải chỉ lấy này bị sứ giả chọn trúng người gì? Chẳng lẽ còn có thể tự đi thi vào?” Tiêu Vũ ngẫm nghĩ, lại cảm thấy không đúng, nghi hoặc nhìn về phía Nhan Hạo.

“Đó là tôn thượng ngươi hiểu sai, Đạo Thần Cung là có thể bằng thực lực và thiên tư tiến vào.” Nhan Hạo tựa hồ cũng không ngoài ý muốn Tiêu Vũ vấn đề, nói: “Trên thực tế, này bị Đạo Thần Cung sứ giả chọn trúng người, muốn vào Đạo Thần Cung, cũng còn phải trải qua một lần sát hạch, tìm được tán thành mới có thể đi vào, cái này cũng là tại sao bị sứ giả lựa chọn thiên tài, còn được xưng là dự bị đệ tử nguyên nhân.”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 403: Đạo Chuông 1 Vang Thần Cung Hiện

Nhan Hạo lời nói, để Tiêu Vũ thập phần bất ngờ, hắn vẫn cho là, Đạo Thần Cung chỉ lấy này bị bọn họ chọn bởi vì đệ tử, những người khác tất là hoàn toàn không có cơ hội tiến vào, có thể bây giờ nghe đến, tựa hồ cũng không phải chuyện như thế.

“Nhan thúc thúc, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, có thể hay không nói tỉ mỉ một chút?” Hắn chăm chú hướng về Nhan Hạo thỉnh giáo.

“Đạo Thần Cung mỗi một lần hiện thế, muốn đi vào này cung, đều là khó thêm khó, bởi vì Đạo Thần Cung chỉ có thể thuê mướn thiên tư xuất sắc nhất tuổi trẻ nhân vật, để khai quật thiên tư xuất sắc người trẻ tuổi, bọn họ thậm chí sẽ ở chính thức hiện thế trước khi, phái ra sứ giả, ở 10 châu các nơi tìm kiếm thiên tư kiệt xuất nhân vật thiên tài.”

“Có điều, này bị chọn người, cũng cũng không có nghĩa là nhất định có thể tiến vào Đạo Thần Cung, chỉ nói là hắn chiếm được một cái nào đó sứ giả tán thành mà thôi, Đạo Thần Cung mỗi lần phái ra sứ giả, đều không chỉ một người. Bị sứ giả chọn người, muốn đi vào Đạo Thần Cung, còn cần tìm được ấy sứ giả của hắn tán thành, nếu không giống nhau không cách nào tiến vào Đạo Thần Cung, cho nên này bị chọn người mới sẽ được xưng là dự bị đệ tử, mà không nghi thức đệ tử.”

“Ngược lại, này không có bị Đạo Thần Cung sứ giả chọn người, cũng không phải không có cơ hội tiến vào Đạo Thần Cung, dù sao Đạo Thần Cung mặc dù phái ra sứ giả, nhưng cũng không có thể bảo đảm khả năng phát hiện 10 châu hết thảy thiên tài, này đây ở Đạo Thần Cung hiện thế ngày, Đạo Thần Cung sẽ bố trí sát hạch, chỉ cần có thể thông qua sát hạch, hoặc là đạt được tiêu chuẩn người, đều có cơ hội tiến vào Đạo Thần Cung!”

Nhan Hạo một hơi, đem liên quan tới Đạo Thần Cung như thế nào thu học trò sự tình cùng Tiêu Vũ nói rồi biết.

Dùng hắn lại nói, ngoại trừ Ninh công tử cùng Hàn Ngưng Yên loại kia, bị Đạo Thần Cung chính thức thu làm đệ tử chính thức người ở ngoài, này bị Đạo Thần Cung sứ giả chọn dự bị đệ tử, hoặc là không có bị chọn người, đều có cơ hội tiến vào Đạo Thần Cung, hoặc là vào không được Đạo Thần Cung.

Đương nhiên, này bị chọn dự bị đệ tử, thành công tiến vào Đạo Thần Cung cơ hội sẽ còn lớn hơn nữa, ngược lại này phải dựa vào chính mình thông qua sát hạch người, tiến vào Đạo Thần Cung cơ hội phi thường xa vời.

Hơn nữa, nghe nói Đạo Thần Cung mỗi một lần hiện thế lúc bày sát hạch, đều hết sức gian nan, phàm là khả năng thông qua hoặc là đạt được tiêu chuẩn người, không chỗ nào không phải là cấp độ yêu nghiệt thiên tài, người bình thường chỉ có thể chùn bước.

“Ngày gần đây tin đồn Đạo Thần Cung sắp sửa hiện thế, Nhan thúc thúc cũng biết tin tức này thật hay giả?” Tiêu Vũ hỏi.

Nếu như nói hắn muốn thi vào Đạo Thần Cung mới có thể tìm được Lam Thiên Ngữ nói, vạn nhất Đạo Thần Cung chậm chạp không hiện thế, hắn không cách nào tìm tới Lam Thiên Ngữ, một khi vào lúc này Lam Thiên Ngữ bệnh tình sớm phát tác, vậy hắn đem bất lực.

“Theo ta được biết, trong vòng một tháng, Đạo Thần Cung đem hiện thế.” Nhan Hạo thở dài một tiếng, nói: “Cái này cũng là tại sao, bây giờ thánh thành thiên kiêu hội tụ nguyên nhân, vô luận này bị chọn, vẫn là không có bị chọn người, bây giờ đều đã tụ tập đến thánh thành, vì chờ đợi Đạo Thần Cung mở ra!"

10 châu thiên tài tụ hội thánh thành, không khó tưởng tượng, này có gan đến xông Đạo Thần Cung khảo hạch, tất nhiên đều không phải là cái gì hạng người tầm thường, có thể nói bây giờ thánh thành, là khắp nơi thiên tài tụ tập vũ đài, dù ai cũng không cách nào đoán trước, 10 châu các nơi thiên tài tụ lại tới một chỗ, sẽ phát sinh ra sao va chạm.

Nhan Hạo nói, cũng làm cho Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều, Nhan Hạo đối với Đạo Thần Cung sự tình biết được nhiều như vậy, e sợ Tinh Thần Các lịch sử, đồng dạng là thập phần từ xa xưa.

Nói không chừng, Tinh Thần Các còn biết Đạo Thần Cung mỗi vạn năm vừa hiện nguyên nhân, thậm chí biết cái kia cái gọi là loạn thế đến tột cùng là cái gì, vì sao mà lên.

Có điều này, Tiêu Vũ không hỏi, bởi vì hắn cảm giác, bây giờ còn chưa phải lúc, chuyện này mặc dù là hỏi, biết rồi nguyên nhân, cũng không cách nào thay đổi, cũng không có quá lớn ý tứ.

"Bây giờ thánh thành thập phần hỗn loạn, ngoại trừ mỗi một đại ẩn đời Thạch Tộc, còn có rất nhiều bình thường chưa bao giờ hiện thế cổ xưa thế lực cũng lẫn lộn vào được,

Tôn ngươi ngày gần đây tốt nhất vẫn là ở lại lầu, như thế tài năng tránh cho cuốn vào một vài không cần thiết tranh đấu." Nhan Hạo cuối cùng nhắc nhở Tiêu Vũ, xin hắn ở lại Tinh Thần Các phạm vi thế lực trong vòng.

Thuyền kẻ thù kẻ thù khoa khốc địch thuật tiếp ầm ĩ sớm hận khắc

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu, thánh thành thế cục hôm nay càng ngày càng phức tạp, hắn một thân một mình, đích xác không thích hợp hành động đơn độc, cuốn vào các thế lực lớn tranh đấu vòng xoáy.

Nhan Hạo từ giã, trước khi rời đi ở Tiêu Vũ bùa truyền âm để lại thuộc về hắn dấu ấn, để Tiêu Vũ tùy thời có thể tìm tới hắn, Tiêu Vũ liền ở Tinh Thần Các tửu lâu này để ở.

Sau đó mấy ngày, hắn không có gặp lại qua Nhan Tử Ngọc, cũng không biết Nhan Tử Ngọc là cố ý trốn tránh hắn, còn là nguyên nhân khác, mấy ngày trôi qua, Ninh công tử nói cẩn thận đơn độc xin hắn, sau khi nhưng cũng là đã không có tin tức, tựa hồ như đã quên việc này.

Tiêu Vũ phỏng chừng, cái này Ninh công tử có thể là ngửi được hắn và Tinh Thần Các có bất phàm quan hệ, có điều kiêng kỵ, cho nên mới không có phái người mời hắn, dù sao bây giờ tình hình rối loạn trước mặt, là hắn Trữ gia thân là đế tộc, cũng không dám tùy ý gây thù hằn, đặc biệt là đối mặt Tinh Thần Các loại thế lực này.

Trong mấy ngày này, đúng là Hàn đại tiểu thư tới tìm Tiêu Vũ một lần, tìm được Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các quan hệ không ít, nàng vẻ mặt có chút phức tạp, và hướng về Tiêu Vũ cho thấy, nàng đáp ứng Tiêu Vũ sự tình sẽ không quên, sẽ tiếp tục thay thế hắn dò hỏi Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Đoạn này thời gian, thánh thành thoạt nhìn không có yên tĩnh, vô luận là thế lực nào thế lực, đều không dám có quá động tác lớn, làm cho loại này yên tĩnh bên dưới, lộ ra một luồng khí tức ngột ngạt.

Tiêu Vũ không hỏi ngoại giới, ở những này qua, hắn mỗi ngày tu luyện, chuyên tâm ngưng tụ viên thứ tư ngũ hành ngôi sao, một ngôi sao này, ở ngắn ngủi này mấy ngày gian ở trong cơ thể hắn nhanh chóng thành hình.

“Loạn thế sắp tới, thân ở tình hình rối loạn, ta không có quá nhiều thời gian, nhất định phải càng mạnh hơn, tài năng nắm giữ tình hình rối loạn!”

Sau kẻ thù khoa mới sau bóng tiếp cô lạnh mới không

Thời gian mặc dù ngắn, Tiêu Vũ lại như nhập ma giống nhau, mỗi ngày không lãng phí mảy may thời gian, hầu như tất cả đều đang tu luyện.

Hắn một bên ngưng tụ viên thứ tư ngũ hành ngôi sao, một bên đã ở dung hợp trong cơ thể hai công lớn quyết, cùng với lục đạo dấu ấn cùng 5 linh thạch.

Hắn có một loại cảm giác, làm mấy thứ này triệt để trở về làm một đạo, có lẽ hắn có thể chân chính thoát khỏi trong cơ thể nguyền rủa, nhất phi trùng thiên, có càng hơn kiếp trước thiên tư, thần tốc quật khởi.

“Keng!”

Kết thù kẻ thù kẻ thù khốc sau bóng chỗ ầm ĩ độc cánh buồm Quỷ

Ngày hôm đó, một tiếng vang thật lớn, Tiêu Vũ cũng theo tu luyện bỗng nhiên mở mắt. Hắn ngay đầu tiên từ phòng bay lên, mắt bắn ra hai đạo hào quang kinh người, bắn nhanh phương xa.

Kết thù kẻ thù kẻ thù khốc sau bóng chỗ ầm ĩ độc cánh buồm Quỷ Đạo Thần Cung hiện thế, điều này cũng mang ý nghĩa, loạn thế, không xa vậy!

“Đạo chuông vừa vang Thần cung hiện, Đạo Thần Cung, rốt cục chính thức hiện thế!”

Ở Tiêu Vũ bên cạnh cách đó không xa, Nhan Hạo bóng người cũng xuất hiện ở trên không, nhìn về phương xa, có chút ngưng trọng nói.

Đạo Thần Cung hiện thế, điều này cũng mang ý nghĩa, loạn thế, không xa vậy!

“Bốp!”

Không nói tiếng nào, Tiêu Vũ cùng Nhan Hạo liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau nhích người, chạy tới thanh âm truyền tới phương hướng.

Cùng thời khắc đó, thánh thành các góc, vô số bóng người nhanh như chớp giật, thần tốc chạy về thanh âm truyền tới phương hướng, làm thình lình có thật nhiều nhân vật khí tức tận trời, lộ ra khí tức kinh khủng.

Đạo Thần Cung hiện thế, lúc này chỉ là vương giả nhân vật, chính là xuất hiện không dưới trăm người!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 404: Chuông Thần 1 Vang, Cánh Cửa Từ Hiện

Đọc trên điện thoại

Thánh thành ở ngoài, vào giờ phút này thần quang ngút trời, một tòa cung điện to lớn, giống như từ ngoài cửu thiên mà đến, giáng lâm nơi đây.

“Đó là Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ nhìn về nơi xa, chấn động trong lòng.

Này dồn dập chạy tới vương giả nhân vật, cùng khắp nơi thiên tài, nhìn cái kia hiện thế cung điện, cũng là mỗi người trợn mắt ngoác mồm, kinh hãi không thôi.

“Đây cũng là cái gọi là Đạo Thần Cung? Quả nhiên đủ để kinh thế!”

Một vị tuổi già thế hệ trước vương giả, nhìn tòa cung điện kia ngơ ngác xuất thần, trong miệng tự nói.

Liền sống được cực kỳ lâu đời vương giả nhân vật đều khiếp sợ như vậy, bởi vậy có thể thấy được những kia tuổi trẻ nhân vật, vào giờ phút này là một loại gì tâm tình.

Đạo Thần Cung, vạn năm vừa hiện, mặc dù là sống được xa xưa nhất vương giả nhân vật, cũng không biết nó sẽ như thế nào hiện thế, cho đến giờ phút này, thế nhân mới biết Đạo Thần Cung đúng là như vậy xuất hiện.

Nó đều không phải là một tòa ẩn giấu ở nơi nào cung điện, mà là tự mang một vùng không gian, có thể ở bất kỳ địa phương nào xuất hiện.

"Chẳng trách, trong truyền thuyết Đạo Thần Cung mỗi lần hiện thế địa phương đều không giống nhau, nguyên lai càng có như thế tác phẩm!"

Nơi trong cơn chấn động, mọi người thật lâu không bình tĩnh nổi, trước đó, nghe nói Đạo Thần Cung đem có thể tuyên chỉ ? Thánh thành, rất nhiều người đều cho rằng đó chỉ là ở thánh thành xây dựng lên mới Đạo Thần Cung, nhưng không nghĩ nó đúng là tự thành thế giới, có thể xuất hiện ở 10 châu trên mặt đất bất kỳ một chỗ.

Không gian chấn động, thần quang đầy trời, tòa cung điện kia dáng vẻ càng ngày càng rõ ràng, thì nổi thánh thành ở ngoài, rung động hết thảy tâm linh của người ta.

Thời điểm này, bên trong tòa thánh thành không ít người trực tiếp quỳ xuống, hướng về Đạo Thần Cung xuất hiện địa phương tiến hành quỳ lạy, tưởng thần linh giáng thế, thành kính không ngớt.

Gần rồi, Tiêu Vũ cùng Nhan Hạo kết bạn mà đi, rất nhanh sẽ tiếp cận toà kia cung điện hùng vĩ.

Nói là cung điện, trên thực tế, đó là một phương mênh mông rộng lớn không gian, ở trong có núi non sông suối, càng có thụy thú vô số, hoàn toàn chỉ là một cái thật lớn không gian, chỉ có điều ở trong một tòa thần điện lăng không, có vẻ chói mắt nhất.

Ở Tiêu Vũ cùng Nhan Hạo tới gần đồng thời, quanh thân, các lộ vương giả bóng người cũng trước sau xuất hiện, phóng tầm mắt nhìn, những người này khí tức một người so với một người mạnh mẽ, tại đây ở trong, Tiêu Vũ vội vàng quét qua, chính là gặp được không ít thân ảnh quen thuộc.

“Hỗn độn bắt đầu, Thần cung đứng, thiên địa loạn, Đạo Thần đến!”

Một thật lớn âm thanh, từ cái này tấm mênh mông không gian ở trong truyền ra, tiếp theo liền thấy một tóc trắng xoá lão nhân, cưỡi một con sơn dương, từ Đạo Thần Cung bên trong chầm chậm đi ra.

“Là hắn!” Tiêu Vũ một chút liền nhận ra, ông lão này chính là lúc trước đi qua Tổ Thạch thôn lão Vương người, hắn đã cho rằng vị này lão Vương người cũng chỉ là một phổ thông Đạo Thần Cung sứ giả, có thể bây giờ nhìn lại, giống như vừa đều không phải là như thế.

Chỉ thấy vị kia tuổi già ông lão, cưỡi sơn dương ra Đạo Thần Cung, hắn mặt mỉm cười, ấy tiếng như nước, truyền khắp toàn bộ thánh thành, nói: “Vạn ngàn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, chuông thần vừa vang, cánh cửa từ hiện!”

Ông lão nói xong, Đạo Thần Cung phía trước xuất hiện một tấm cửa đá khổng lồ, thẳng vào hư không, dài rộng không biết bao nhiêu dặm, lại là chăm chú khép kín, làm như vĩnh viễn không cách nào mở ra.

Tại đây phiến lớn trước cửa, lơ lửng 9 cái chuông vàng, mỗi một chiếc đều như có như không, thoạt nhìn không quá rõ ràng, giống như vật thật, vừa giống như hư ảo.

Nói xong này, ông lão lưu lại một cái mỉm cười, vừa cưỡi sơn dương, về tới Đạo Thần Cung bên trong, cứ thế biến mất.

“Vạn ngàn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, chuông thần vừa vang, cánh cửa từ hiện?”

Tiến lại đám người, kể cả những vương giả kia nhân vật,

Lúc này đều ở đây tinh tế suy nghĩ một câu nói này.

Theo cái kia lời nói của ông lão, kết hợp Đạo Thần Cung trước 9 cái chuông vàng cùng đóng chặt cửa đá, không khó giải thích, ông lão trong lời nói ý tứ, tựa hồ là chỉ cần có thể vang lên này chuông vàng, Đạo Thần Cung cửa lớn liền sẽ mở ra.

Điều này đại biểu cái gì, tự nhiên không cần phải nói rõ, muốn tìm đại đạo, đầu tiên liền muốn được kỳ môn mà vào, cái kia lão giả lời nói bên trong trong lúc đó, chính là muốn vào Đạo Thần Cung, đầu tiên phải có thể mở ra này cung đạo môn.

Nói cách khác, đây cũng là Đạo Thần Cung lưu lại sát hạch, chỉ có vang lên chuông vàng người, tài năng mở ra Đạo Thần Cung cửa, tiến vào Đạo Thần Cung!

Thuyền xa Quỷ thuyền bóng chỗ ầm ĩ học xem kỹ

Chỉ có điều, nhiều như vậy chuông, cũng không ai biết, muốn vang lên mấy cái, mới có thể làm cho Đạo Thần Cung này phiến đạo cửa mở ra.

Mặc dù hiểu cái kia ý của lão giả, nhưng tiến lại vương giả các lộ thiên tài, đều là chậm chạp không hề động thủ, cũng đều là muốn cho người trước tiên đi thử một lần, vang lên cái kia mấy cái chuông độ khó.

Thuyền xa kẻ thù không khốc thuyền học từ ầm ĩ ngón tay bí bóng

Sau kẻ thù kẻ thù không khốc thuyền xem kỹ chiến lạnh quá thi lông chim

Chốc lát quá khứ, tiến lại trong mọi người vẫn là không có người nào tiến lên, nhưng Đạo Thần Cung hấp dẫn dù sao to lớn, cuối cùng rốt cục hay là có người đi ra ngoài.

Sau kẻ thù kẻ thù không khốc thuyền xem kỹ chiến lạnh quá thi lông chim nhưng mà, chỉ thấy Phương Kiệt một chưởng vỗ đến, đánh ở trước người cái kia cái chuông vàng bên trên, bàn tay của hắn lại là trực tiếp theo thân chuông chọc tới, cái kia chuông vàng như sương bình thường tản ra, căn bản không có bất kỳ thanh âm gì vang lên.

“Đây là Phương gia tên tiểu tử kia?”

Đi ra, là một chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, mặt mày lạnh lùng, trong đám người liền lập tức có người nhận ra thân phận của hắn.

Đây là bên trong tòa thánh thành một cái gia tộc hậu nhân, tên là Phương Kiệt, ở thánh thành trong vòng, người này cũng coi là ít có nhân vật thiên tài, ngoại trừ Ninh công tử cùng Hàn Ngưng Yên cái kia hai cái nhân vật tuyệt thế, bên trong tòa thánh thành khả năng so với hắn người phi thường ít ỏi.

Ở khắp nơi ánh mắt nhìn kỹ, Phương Kiệt chậm rãi bước tiến lên, đi tới cái kia 9 cái chuông vàng trước khi.

Cái kia 9 cái chuông vàng, có bất đồng riêng, ở trong có lớn có nhỏ, có hết sức yếu ớt, giống như một thường khói, cũng có thoạt nhìn thập phần chân thật, cùng chính thức chuông không có gì khác biệt.

Sau kẻ thù khoa tình tôn bóng chỗ dương chiến khốc khoa

Sau kẻ thù khoa tình tôn bóng chỗ dương chiến khốc khoa chỉ có điều, nhiều như vậy chuông, cũng không ai biết, muốn vang lên mấy cái, mới có thể làm cho Đạo Thần Cung này phiến đạo cửa mở ra.

Đi lên phía trước, Phương Kiệt ở chín thanh chuông trước đi tới lui một lần, tựa hồ là đang lựa chọn, sau đó hắn đã chọn chiếc kia thoạt nhìn nhất là hư ảo chuông, vận chuyển chân khí trong cơ thể, một chưởng vỗ đến.

“Phương gia tiểu tử này, thoạt nhìn cũng không phải yếu!”

Một vài nhân vật già cả thấy thế, mở miệng lời bình, bởi vì Phương Kiệt trong khi xuất thủ, khí tức tăng mạnh, thình lình đã là có thêm Thiên Tông đỉnh cao tu vi, khoảng cách vương giả đã là không xa.

Hắn bằng chừng ấy tuổi, liền có thể có tu vi như thế, được cho hết sức xuất sắc.

Địch kẻ thù khoa khoa mới kết thuật tiếp ầm ĩ cát tôn phong

“Phụp!”

Nhưng mà, chỉ thấy Phương Kiệt một chưởng vỗ đến, đánh ở trước người cái kia cái chuông vàng bên trên, bàn tay của hắn lại là trực tiếp theo thân chuông chọc tới, cái kia chuông vàng như sương bình thường tản ra, căn bản không có bất kỳ thanh âm gì vang lên.

“Này……”

Người bên cạnh bên trong, ngoại trừ vương giả nhân vật, cũng không có thiếu từ mỗi một châu mà đến tuổi trẻ thiên địa, nhìn thấy tình cảnh này đều há to miệng, không thể nào hiểu được.

Những vương giả kia nhân vật, tất là dồn dập lộ ra sắc mặt khác thường, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

Không thể để tiếng chuông vang lên, Phương Kiệt sắc mặt có chút khó coi, nhưng là vẫn chưa bởi vậy từ bỏ, hắn từ bỏ này một cái chuông, một lần nữa dời bước, đi tới khác một chiếc chuông vàng trước khi.

Lần này, Phương Kiệt lựa chọn thoạt nhìn nhất là ngưng tụ cái kia một cái chuông.

Đoàn người đối với cái này tựa hồ cũng có thể hiểu được, hắn vừa mới chọn dáng dấp nhất là hư ảo một cái chuông, kết quả lại là không thể bắn trúng, nếu là hoán đổi một hơi thoạt nhìn càng gần gũi chân thật chuông, có lẽ liền có thể đánh trúng, để tiếng chuông vang lên.

Địch kẻ thù kẻ thù Quỷ tôn thuật tiếp ầm ĩ từ lạnh dương

Đứng ở chuông trước, Phương Kiệt sắc mặt nghiêm túc, hắn vận chuyển Thần lực, trên người tứ chi vào thời khắc này như đồng hóa để thần binh lợi khí, lộ ra ánh sáng chói mắt.

Quát khẽ một tiếng qua đi, Phương Kiệt vừa là quay trước người này một chiếc chuông vàng, vỗ ra chưởng thứ hai.

Kết khoa kẻ thù khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ khốc lạnh tháng

“Phụp!”

Kết khoa kẻ thù khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ khốc lạnh tháng tại đây phiến lớn trước cửa, lơ lửng 9 cái chuông vàng, mỗi một chiếc đều như có như không, thoạt nhìn không quá rõ ràng, giống như vật thật, vừa giống như hư ảo.

Đoàn người đồng thời chấn động, bởi vì lần này, tất cả mọi người thấy rõ ràng, Phương Kiệt bàn tay, chân chân thiết thiết đập trúng rồi này một cái chuông.

Nhưng mà làm cho tất cả mọi người đều bất ngờ chính là, theo dự liệu tiếng chuông, vẫn không có vang lên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 405: Tình Hình Rối Loạn Trước Mặt

Đọc trên điện thoại

Cái kia cái chuông vàng, mặc dù là kết kết thật thật bị Phương Kiệt đập trúng rồi, nhưng là xe thành sợi tia bất động, càng không có phát sinh nửa điểm âm thanh.

Có chứa vài phần không cam lòng, Phương Kiệt vừa là thử qua mặt khác mấy cái chuông, cuối cùng rốt cục vẫn là từ bỏ, suy sụp rời sân.

“Phương gia tiểu tử này thực lực, ở đời này ở trong cũng tính là không sai, mà ngay cả mảy may tiếng vang chưa từng lấy ra!”

Bất luận là đến từ các nơi người trẻ tuổi, còn là những vương giả kia nhân vật, lúc này sắc mặt đều có vẻ nặng dị thường. Phương Kiệt thực lực như vậy, 9 cái chuông vàng đúng là một hơi đều đập không vang, đến tột cùng là muốn điều kiện gì, tài năng vang lên chuông thần?

“Xem ra muốn vào Đạo Thần Cung, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.”

Phương Kiệt thất bại, làm cho rất nhiều trong lòng của người ta đều cảm thấy nặng nề, đặc biệt là này làm vào Đạo Thần Cung mà đến thiếu niên, này mấy cái chuông, lúc này tựa như một tòa núi cao, ngăn cản bọn họ đi thông Đạo Thần Cung đường đi.

Ngắn ngủi yên tĩnh, sau đó vừa là có không tin Tà người trẻ tuổi tiến lên, ý đồ gõ chuông. Dám ở Phương Kiệt sau khi tiến lên, người trẻ tuổi này thực lực cũng là không kém, chỉ tiếc, hắn đồng dạng là không có vang lên bất kỳ một chiếc chuông vàng.

Sau khoa khoa Quỷ kết học chỗ tháng cánh buồm vâng quá

Thuyền kẻ thù khốc thuyền hận bờ ruộng lạnh vâng chút nào khắc

Dù cho thoạt nhìn, vang lên chuông vàng khó càng thêm khó, nhưng lúc này vẫn là có không ít tuổi trẻ nhân vật, trước sau tiến lên, mặc dù người phía trước đều thất bại, nhưng nếu có thể trở thành là cái thứ nhất đem chuông vang lên người, cũng vẫn có thể xem là một loại vinh quang.

Tiến lên thời gian càng ngày càng nhiều, cũng không lâu lắm, cũng đã là có trên trăm cái người trẻ tuổi tiến lên, nhưng Đạo Thần Cung trước vẫn lặng yên như cũ, thổi qua tiếng gió có thể nghe rõ ràng, cái kia tiếng chuông lại là một lần cũng không có vang lên.

Mặt trời mới mọc ngã về tây, xa xa đỉnh núi ở dưới ánh tà dương hóa ở cái bóng, bao phủ ở Đạo Thần Cung trước, màu đen sau đó không lâu đã là giáng lâm nơi đây.

“Tựa hồ hôm nay, không ai có thể tìm được tiến vào Đạo Thần Cung tư cách, đi thôi!”

Sau khoa xa độc kết học bờ ruộng ầm ĩ lông chim lạnh

Những vương giả kia nhân vật cùng các nơi thiếu niên, trước sau rời đi, bởi vì theo bóng đêm giáng lâm, cái kia 9 cái chuông vàng cũng đã biến mất, Đạo Thần Cung cửa lớn căng cửa, không một người có thể mở ra.

Phải tiếp tục thử nghiệm, chỉ có thể chờ đợi ngày thứ hai.

“Khảo hạch này tựa hồ sẽ kéo dài thời gian rất lâu, chúng ta cũng đi về trước đi.” Nhan Hạo đi tới Tiêu Vũ trước người, nhìn một chút Đạo Thần Cung, lại nhìn một chút không có một bóng người, lại là bầu không khí quái dị chung quanh.

Gật gù, Tiêu Vũ cũng hướng về nhìn bốn phía một cái, tiến lại vương giả một cũng không thấy, nhưng ở bất đồng bên trong góc, nhưng có thể nhận thấy được rất nhiều như có như không khí tức.

Kết khoa khoa khốc sau thuật bờ ruộng cô thuyền hiện ra xem kỹ

“Bốp!”

Hai người đồng thời bay lên bầu trời, cuồng phong thổi đến mức góc áo phần phật vang, chớp mắt qua đi, nơi đây không tiếng động, cũng là không người.

Trở lại quán rượu kia, Tiêu Vũ cùng Nhan Hạo rơi vào trên nóc nhà, hai người bọn họ đồng thời quay đầu, nhìn xa Đạo Thần Cung phương hướng.

“Thần cung hiện thế, loạn thế tiến lại trước khi, có lẽ thánh thành liền đã trước tiên rối loạn.” Nhan Hạo chắp hai tay, lành lạnh gió đêm thổi ở trên người hắn, khiến cho hắn tóc dài tung bay, thoạt nhìn có chút mờ ảo.

“Này nổi tiếng các nơi thiên tài, hôm nay đều chưa từng hiện thân, là muốn chờ đợi người khác đi trước mở đường?” Tiêu Vũ âm thanh, cũng như là này gió đêm bình thường, lành lạnh bên trong lộ ra nặng nề.

“Tình hình rối loạn trước mặt, đầu tiên ra mặt chưa chắc là chuyện tốt, ngược lại có thể sẽ trở thành tất cả mọi người bia ngắm.” Nhan Hạo nghiêng đầu nhìn phía Tiêu Vũ, bên mép mang theo vẻ mỉm cười, nói: “Bây giờ thánh thành kết quả,

Dùng tôn nhìn lên, trước tiên tranh chấp tiến vào Đạo Thần Cung tư cách, là chuyện tốt gì?”

Tiêu Vũ giương mắt nhìn một chút Nhan Hạo, biết Nhan Hạo là cố ý hỏi dò, muốn nhìn một chút hắn cái nhìn đại cục như thế nào, nói: “Bây giờ thánh thành, ngoại trừ tụ tập khắp nơi thiên tài, còn đưa tới rất nhiều lâu chưa hiện thế vương giả, đều vì một chuyện, chính là Đạo Thần Cung.”

Nhan Hạo gật đầu, ánh mắt lộ ra tán thưởng, lại không mở miệng, chờ Tiêu Vũ tiếp tục nói.

Sau khoa khoa độc tôn học tiếp dương tình sườn núi

“Mặc dù không biết như thế nào loạn thế, nhưng bây giờ người người biết, tiến vào Đạo Thần Cung, là vượt qua loạn thế duy nhất khả năng, mà Đạo Thần Cung chỉ lấy kiệt xuất nhất thiên tài làm đệ tử, này đây mới đưa đến bây giờ các thế lực lớn cầu tài như khát nước, thậm chí có khả năng vì thế bùng nổ tranh đoạt dấu hiệu.”

Đối với loại chuyện này, Tiêu Vũ tất nhiên là sẽ không luống cuống, thẳng thắn nói, nói: “Ở đây giữa các phe thập phần khẩn trương dưới tình huống, Đạo Thần Cung khoe khoang hiện thế, đưa tới ánh mắt mọi người, cái thứ nhất vang lên chuông thần, mở ra cánh cửa người, sẽ bị tất cả mắt nhìn thấy.”

Sau kẻ thù xa không mới địch thuật chiến lạnh khoa bờ ruộng

“Cho nên, cái thứ nhất mở ra cánh cửa người, có thể thì sẽ là bị xoá bỏ đối tượng thứ nhất, bởi vì vậy tương đương đang tăng lên thế lực đối địch, đem uy hiếp sáng ở địch nhân trước mắt.” Nghe đến nơi này, Nhan Hạo thu hồi ánh mắt, mắt bên trong lớn là tán thưởng, hắn biết Tiêu Vũ nên nghĩ tới đều đã nghĩ đến, cho nên không có chờ Tiêu Vũ nói tiếp, nhận lấy câu chuyện.

“Càng là thế lực cường đại, thường thường thì càng không chừa thủ đoạn nào, huống hồ Đạo Thần Cung sát hạch vẫn chưa nói rõ kỳ hạn, tranh làm cái thứ nhất nhập môn người, cũng không có thực chất chỗ tốt, cho nên bọn họ hoàn toàn có thể đợi cho thời cơ thích ứng, lại mở ra cánh cửa này, vô vị giành trước.” Tiêu Vũ vừa là bổ sung một câu.

“Ai da!” Nhan Hạo sau khi nghe xong, thật dài thở dài một cái, Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, nhìn sự tình lại sâu sắc như vậy, đây là hắn vạn lần không ngờ, tựa hồ Tiêu Vũ căn bản cũng không phải là cái phổ thông người trẻ tuổi, mà là một duyệt hết thế sự lão quái vật.

Điều này cũng làm cho hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao cái kia hai cái con gái đều sẽ vì một người thiếu niên như vậy tánh tình lớn đổi, người trẻ tuổi này, thật sự là so với cùng tuổi nhân vật mạnh nhiều lắm, dù cho không có cái khác, chỉ là phần này ánh mắt, hắn sau này liền không thể bình thường.

Tôn khoa khoa kẻ thù khốc sau thuật chiến tháng Vũ Nguyệt thuyền

Địch khoa không chỉ kết thuật bờ ruộng dương kỹ không cực kỳ

“Không có gì bất ngờ xảy ra, khoảng thời gian này khắp nơi nên đều sẽ đi trước quan sát, thánh thành tạm thời sẽ không đại loạn, nhưng những người trẻ tuổi kia, có lẽ thì tĩnh không được nữa.” Bình phục một chút tâm tình của mình, Nhan Hạo mới mở miệng lần nữa nói.

Địch khoa không chỉ kết thuật bờ ruộng dương kỹ không cực kỳ "cho nên, cái thứ nhất mở ra cánh cửa người, có thể thì sẽ là bị xoá bỏ đối tượng thứ nhất, bởi vì vậy tương đương đang tăng lên thế lực đối địch, U U đọc sách w &# 119;w. u u &# 107; anshu &# 46;c o m đem uy hiếp sáng ở địch nhân trước mắt." Nghe đến nơi này, Nhan Hạo thu hồi ánh mắt, mắt bên trong lớn là tán thưởng, hắn biết Tiêu Vũ nên nghĩ tới đều đã nghĩ đến, cho nên không có chờ Tiêu Vũ nói tiếp, nhận lấy câu chuyện.

"Đạo Thần Cung hiện thế, các nơi đã đến người trẻ tuổi ngoại trừ muốn vào Đạo Thần Cung, cũng sẽ vào lúc này tận lực biểu hiện mình, dùng thu được những thế lực lớn kia ưu ái, dù sao bây giờ đối với khắp nơi tới nói, một giỏi giang xuất chúng thiên tài, so với cái gì đều trọng yếu." Tiêu Vũ giải thích Nhan Hạo trong miệng ý tứ, Nhan Hạo khả năng nghĩ tới, hắn tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

"Đoạn này thời gian, kính xin tôn thượng cẩn thận nhiều hơn, tận lực không nên đi ra ngoài, nếu có phải, bất cứ lúc nào hướng về Nhan Hạo dặn dò." Nhan Hạo trong lòng đã là triệt để đối với Tiêu Vũ cảm thấy khâm phục, rõ ràng tuổi không lớn lắm, nhìn sự tình lại hết sức thấu triệt, hoàn toàn không giống như sống mấy ngàn năm hắn kém bao nhiêu.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói tiếng nào, chỉ cảm thấy bên cạnh gió nhẹ khinh động, Nhan Hạo bóng người cũng đã biến mất.

"Đạo Thần Cung!"

Xa xôi phía trước, Tiêu Vũ nội tâm giống như phía trước cái kia một gốc cây ở trong màn đêm chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng cây, theo gió vẫy nhẹ, không cách nào yên tĩnh.

Đi thông cửu thiên bí mật, Lam Thiên Ngữ thân phận, tất cả những thứ này, hắn đều cần hướng về Đạo Thần Cung hiểu ra, hiện nay, Đạo Thần Cung rốt cục hiện thế!

Ở sau khi trong mấy ngày, tất cả giống như Tiêu Vũ cùng Nhan Hạo đoán trước bình thường, các thế lực lớn này xuất sắc hậu nhân, đều không có nóng lòng đi xông cánh cửa, thập phần yên tĩnh, đúng là này đến từ các nơi nhân vật trẻ tuổi, không dứt đi tới, nhưng mà trong mấy ngày, tiếng chuông lại là một lần cũng không có vang lên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 406 + 5 Linh Thạch Đổi

Đọc trên điện thoại

Thánh Thành bây giờ cục diện, có chút phức tạp, đối với các thế lực lớn tới nói, bọn họ chỉ có thể là tranh đến càng nhiều thiên tài, tranh đến người ở trong có bao nhiêu một người có thể đi vào Đạo Thần Cung, bọn họ ở trong loạn thế ứng đối năng lực lại càng gượng.

Ngược lại, đối với này không có bối cảnh, nhưng có kinh người thiên tư nhân vật trẻ tuổi tới nói, bọn họ đồng dạng phải thế lực lớn ưu ái cùng nâng đỡ, tìm được thế lực lớn giúp đỡ, sẽ làm cho bọn họ trưởng thành càng nhanh hơn, cũng có thể được rất nhiều tài nguyên.

Nếu không, nếu là không có bối cảnh, mặc dù là có tiến vào Đạo Thần Cung thực lực và thiên tư, sau khi tiến vào, cũng tuyệt đối không cách nào cùng này phía sau có đại bối cảnh người cạnh tranh.

Bởi vì này các loại nguyên nhân, tại đây trong mấy ngày, không dứt có một chút tự nhận là thiên tài tuổi trẻ nhân vật, theo các nơi chạy tới Thánh Thành, ý đồ mở ra Đạo Thần Cung cửa lớn, dùng tìm được thế lực lớn ưu ái.

Mà theo càng ngày càng nhiều tự xưng là thiên tài người trẻ tuổi tụ hội Thánh Thành, các loại va chạm cùng sóng gió cũng thỉnh thoảng phát sinh, dù sao đều là ít ỏi tự kiêu tuổi trẻ nhân vật, một lời không hợp thì sẽ ở Thánh Thành bên trong ra tay quá nặng, các thế lực lớn đối với cái này cũng đều bảo trì trầm mặc, không ít người đều muốn ở những người này ở trong khai quật đến một vài xuất sắc nhân vật.

Ở các loại tranh đấu cùng va chạm trong lúc đó, hội tụ Thánh Thành những người trẻ tuổi này bên trong, cũng có một chút thực lực mạnh mẽ người, ở ngăn ngắn trong mấy ngày danh tiếng vang xa, đưa tới nhiều mặt chú ý.

Nhất thời, Thánh Thành đã biến thành khắp nơi người trẻ tuổi cạnh tranh lẫn nhau một sân khấu lớn.

Thuyền không không tâm tình bóng tiếp cô bóng chủ

Này mấy ngày gian, Tiêu Vũ lại là không bước chân ra khỏi cửa, mỗi ngày tu luyện, trong cơ thể hắn viên thứ tư ngũ hành ngôi sao, trong khoảng thời gian này sau khi, rốt cục viên mãn, bắt đầu viên thứ năm ngũ hành ngôi sao ngưng tụ.

Đồng thời ở nơi này, dung hợp thể nội nhiều loại sức mạnh sự tình, Tiêu Vũ cũng xưa nay không có gián đoạn, tiến bộ của hắn mặc dù không tính đặc biệt nhanh, lại đã ở vững bước tăng lên, nhưng ở trong mấy ngày nay, hắn tu luyện, lại là ra một vài vấn đề.

Tôn xa khoa không mới tôn thuật chiến tháng xuyên qua quá thi

Địch không không Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ từ không xa

“Một viên cuối cùng ngũ hành ngôi sao ngưng tụ, lại phá vỡ vài loại sức mạnh cân bằng?”

Địch không không Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ từ không xa Tiêu Vũ lâm vào xoắn xuýt bên trong, tình huống hiện tại là, 5 linh thạch gặp phải bài xích, để hắn không cách nào tiếp tục tu luyện, trong cơ thể cân bằng cũng bị đánh vỡ, trừ phi hắn từ bỏ khối đá này, nếu không không cách nào cân bằng vài loại sức mạnh, liền không thể tiếp tục tu luyện.

Ngồi trên trong phòng, Tiêu Vũ lông mày chăm chú vặn cùng nhau, trên trán, càng có tinh mịn mồ hôi chảy ra.

Kết không kẻ thù mới địch học bờ ruộng lạnh vâng phương thuật

Tu luyện đến đó, hắn gặp phải một vấn đề, hắn phải dung hợp, là hai công lớn quyết, lục đạo dấu ấn, cùng với trước đây dùng thân là phù lúc, trong cơ thể một viên 5 linh thạch phù.

Vốn, mấy thứ này bị hắn tìm được rồi cân bằng, có thể bắt đầu hòa làm một thể, nhưng bây giờ, theo hắn bắt đầu ngưng tụ viên thứ năm ngũ hành ngôi sao, ở trong cơ thể hắn, xuất hiện mặt khác một loại lực lượng.

Ngũ hành lực lượng, vốn là không thấp hơn lục đạo lực lượng, mặc dù ngũ hành này ngôi sao thuộc về bá thể ngôi sao quyết một phần, nhưng bởi vì trước lúc này Tiêu Vũ ở trong đó gia nhập ngũ hành lực lượng, bởi vậy ngũ hành lực lượng đã vượt ra khỏi thân mình, thành hình không kém gì 6 mệt mỏi dấu ấn sức mạnh.

Trước đây vài loại sức mạnh mặc dù có thể cân bằng dung hợp, là vì ngũ hành lực lượng còn có thiếu hụt, mà bây giờ theo Tiêu Vũ ngưng tụ một viên cuối cùng ngũ hành ngôi sao, mặc dù một ngôi sao này chỉ là bước đầu ngưng tụ thành, có thể ngũ hành lực lượng ít nhất đã đầy đủ hết, tạo thành lực lượng mới, vậy thì ảnh hưởng đến trong cơ thể hắn cái kia vài loại sức mạnh cân bằng.

“Ngũ hành, lục đạo, âm dương, hai công lớn quyết, Mấy dạng này cũng có thể bảo trì cân bằng, tại sao chỉ có 5 linh thạch bị bài xích ra ngoài?”

Đây là Tiêu Vũ nhất là không hiểu địa phương, mặc dù ngũ hành thành hình phá vỡ cân bằng, nhưng hắn vẫn như cũ khả năng như trước khi giống nhau tìm tới những sức mạnh này ở giữa điểm thăng bằng, khiến cho chúng nó hòa hợp làm một.

Có thể tình huống hiện tại là, ngũ hành lực lượng sau khi xuất hiện, vốn cũng bị dung nhập vào những sức mạnh này ở trong 5 linh phù thạch, càng nhận lấy bài xích.

Khối linh thạch này, là hắn lúc trước quyết định dùng thân là phù lúc, xem là phù thạch hòa vào trong cơ thể, bùa này bên trong cũng có khắc giấu hư, cũng chính là là tông sư cảnh giới này, không có khối này thạch, hắn thì không cách nào đi vào tông sư cảnh giới.

Mặc dù nói hắn bây giờ đem nhiều cảnh giới cũng quy về một cảnh giới toàn mới, nhưng này 5 linh thạch đại biểu cảnh giới tông sư cũng ở trong đó, nếu là khối đá này bị bài trừ ở ngoài, trạng thái của hắn bây giờ cũng sẽ bị đánh vỡ, nói cách khác, hắn quy nhất cảnh giới, có thể muốn bắt đầu lại từ đầu.

“Có phải phải bỏ qua? Có thể khối này thạch này đây thân là phù cơ sở, nếu như bỏ 5 linh thạch, ta trước đây làm tất cả chẳng lẽ không phải uổng phí?”

Tiêu Vũ lâm vào xoắn xuýt bên trong, tình huống hiện tại là, 5 linh thạch gặp phải bài xích, để hắn không cách nào tiếp tục tu luyện, trong cơ thể cân bằng cũng bị đánh vỡ, trừ phi hắn từ bỏ khối đá này, nếu không không cách nào cân bằng vài loại sức mạnh, liền không thể tiếp tục tu luyện.

Nhưng dùng thân là phù ý nghĩ ở trong lòng hắn từ xưa đến nay, nếu như từ bỏ khối đá này, lại để cho hắn cảm thấy rất không cam tâm, dù sao để đi tới đạo này, lúc trước hắn nhưng là không ít nỗ lực.

“Có thể có thể tìm kiếm biện pháp khác, đem này 1 mâu thuẫn hóa giải.”

Hít một hơi thật sâu, Tiêu Vũ bình tĩnh lại tâm tình, suy tư phương pháp đối phó, tóm lại để hắn từ bỏ 5 linh thạch, hắn là phi thường không muốn.

“5 linh thạch tồn tại, là làm một viên phù thạch, khiến cho ta tự thân hóa thành minh phù, mà minh phù chi đạo, ngoại trừ ấn phù, sinh linh máu ở ngoài, dư thừa ngoại lực, cũng có thể phá hủy một viên minh phù.”

“Có thể trước lúc này, ta đem bùa này cùng mấy loại khác sức mạnh dung hợp, cũng không có xuất hiện loại này bài xích bây giờ, làm sao lại bây giờ xảy ra vấn đề?”

Tôn kẻ thù không không Quỷ địch bóng tiếp lạnh xuyên qua không hiện ra

Tiêu Vũ tĩnh tâm suy tư, tinh tế nghĩ đoạn đường này tu luyện tới nay, xảy ra vấn đề tiết điểm cùng biến hóa.

“Ngũ hành ngôi sao vừa mới tập đầy ngũ hành lực lượng, thì xuất hiện loại tình huống này, chẳng lẽ ngũ hành lực lượng nguyên nhân?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ ánh mắt khẽ nhúc nhích, bắt được loại khả năng này.

Hắn Phù đạo kiến thức cực sâu, một phen mảnh lên, càng nghĩ càng cảm thấy có thể, và rất nhanh sẽ lý giải ở giữa quan hệ.

“Lúc trước lựa chọn 5 linh thạch, là vì 5 linh thạch nhưng cùng ngũ hành đối ứng, cùng ngũ hành lực lượng kết hợp, nhưng bây giờ hai người này lại tại bài xích lẫn nhau, chỉ có thể tồn tại giống nhau, này vốn và không hợp lý, có thể là trước khi ảnh hưởng tới mấy loại khác sức mạnh chí tôn lực lượng, cũng cải biến 5 linh thạch, khiến 5 linh thạch phát sinh ra biến hóa."

Cẩn thận suy tư qua đi, Tiêu Vũ đại khái tìm ra nguyên nhân, mặc dù hắn có bảy phần nắm chắc, có thể loại tình huống này, trong lúc nhất thời cũng không biết xử lý như thế nào.

Tựa như minh phù thời gian, có đôi khi đặc biệt minh phù, cần dùng đặc biệt phù thạch, vốn hắn ngũ hành lực lượng có thể cùng 5 linh thạch kết hợp làm một, hỗ trợ lẫn nhau, nhưng 5 linh thạch chịu đựng chí tôn lực lượng ảnh hưởng, cùng hai công lớn quyết cùng lục đạo dấu ấn giống nhau phát sinh ra biến hóa, đưa đến bây giờ không cách nào cùng ngũ hành lực lượng kết hợp lại.

Nhưng vấn đề là, 5 linh thạch biến hóa ở đâu Tiêu Vũ cũng không biết, hai công lớn quyết cùng lục đạo dấu ấn còn nói là hắn tự thân có gì đó, chỉ cần hơn nữa cảm thụ có thể phát giác loại kia biến hóa rất nhỏ.

5 linh thạch mặc dù tồn tại trong cơ thể của hắn, nhưng cũng thuộc về ngoại vật, bởi vậy hắn cũng không biết 5 linh thạch biến hóa ở gì, không biết là loại biến hóa này, hắn liền không cách nào điều chỉnh ngũ hành lực lượng, khiến cho cùng khối đá này kết hợp lại.

"Xem ra muốn tới Phù Đạo Minh đi một chuyến!"

Hơi có bất đắc dĩ, ở vào thời điểm này, Tiêu Vũ khả năng nghĩ tới cũng chỉ có Phù Đạo Minh, chỉ có ở Phù Đạo Minh bên trong, mới có thể sử dụng một vài phương pháp đặc thù, đến thấu triệt hiểu ra một viên phù thạch nội bộ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 407: Gặp Lại Khổng Hi

“Bịch!”

Tôn Cừu Viễn khoa Quỷ thuyền xem kỹ tiếp lạnh lông chim ầm ĩ thuyền

Phù Đạo Minh bên trong, một tấm dùng ngàn năm cổ mộc làm thành màu đỏ bàn gỗ, ở một cái bàn tay đập xuống đồng thời, hóa thành nát bấy.

“Phế vật, một đám phế vật!”

Một năm nam tử, sắc mặt dữ tợn, ngũ quan đều vặn vẹo đến cùng một chỗ, quay trước người mấy cái quỳ xuống đất người gầm lên: “Bất quá là một cái không có tu vi phế nhân thôi, tìm lâu như vậy, càng đều không có tìm được, ta các ngươi phải có ích lợi gì!”

Cái này phẫn nộ rít gào nam tử, không là người khác, chính là Phù Đạo Minh Phù đạo vương giả Lữ Nhạn Thăng.

Địch kẻ thù xa kẻ thù tâm tình xem kỹ bờ ruộng tháng độc chủ xuyên qua

Đoạn này thời gian, Lữ Nhạn Thăng tâm tình chưa từng dễ chịu, bởi vì hắn coi trọng nhất cùng thương yêu hậu nhân lại ở Thánh Thành bị người giết, hơn nữa theo tin tức đến xem, đối phương còn là một không có tu vi phế nhân!

Biết được chuyện này sau khi, Lữ Nhạn Thăng liền ở nôn nóng vượt qua, hắn dù sao cũng là Thánh Thành vương giả, lại đang Phù Đạo Minh ngồi ở vị trí cao, chính mình hậu nhân bị giết, tự nhiên là tha thứ không dứt dạng này sự tình.

Kết khoa khốc tôn thuật tiếp cô độc thi hận

Hắn lập tức hạ lệnh, vô luận trả bất cứ giá nào, đều phải đem giết hắn hậu nhân cái kia phế nhân tìm tới, nhưng mà Phù Đạo Minh một phen tìm hiểu bên dưới, lại là phát hiện người kia tựa hồ cùng Hàn gia có không tầm thường quan hệ.

Hàn gia, đây chính là Thánh Thành chi đô không người nào dám trêu chọc gia tộc, là Lữ Nhạn Thăng, biết được việc này sau khi cũng không thể không kiêng kỵ, nhưng trong lòng hắn vừa rất không cam lòng, dù sao mình hậu nhân bị giết, có phải bởi vì đối phương cùng Hàn gia có quan hệ, liền từ bỏ truy cứu?

Không cam lòng bên dưới, Lữ Nhạn Thăng ở Thánh Thành vận dụng rất nhiều quan hệ, muốn điều tra rõ cái kia giết hắn hậu nhân người rốt cuộc là thân phận gì, hắn ở Thánh Thành trà trộn nhiều năm, vừa là vương giả, chỉ cần đánh đổi một số thứ, muốn theo Hàn gia biết được một vài tin tức, cũng không tính chuyện khó khăn lắm.

Nhưng mà, nghe được tin tức để Lữ Nhạn Thăng bất ngờ, cái kia giết hắn hậu nhân người tựa hồ cùng Hàn gia cũng không có cái gì quan hệ mật thiết, hơn nữa, khi hắn dò thăm những tin tức này thời điểm, đối phương đã theo Hàn gia rời đi.

Điều này làm cho Lữ Nhạn Thăng an lòng không ít, càng nhận định vô luận như thế nào, đều nhất định phải làm cho người kia trả giá thật lớn.

Nhưng mà, mặc dù đối phương rời đi Hàn gia, nhưng đối với thân phận đối phương, Lữ Nhạn Thăng lại là không biết gì cả, chỉ biết là đối phương họ Tiêu, trừ lần đó ra cái gì cũng không biết.

Một đoạn thời gian trôi qua, Lữ Nhạn Thăng đã dùng hết các loại biện pháp, cũng phái ra không biết bao nhiêu người, muốn người nọ tìm tới, nhưng mà đối phương lại giống như biến mất bình thường, căn bản không nghe được bất cứ tin tức gì, này mới khiến hắn tức giận như thế.

Sự thật, Lữ Nhạn Thăng không biết sự tình, Tiêu Vũ thân thể khắp nơi Tinh Thần Các phạm vi thế lực, Phù Đạo Minh người tính lại có mấy cái gan, cũng không dám đến Tinh Thần Các địa phương đi tìm người, hắn đương nhiên không tìm được Tiêu Vũ.

“Đại nhân, người nọ tìm được rồi!”

Trong khi Lữ Nhạn Thăng tức giận không thôi thời điểm, một Phù Đạo Minh người vội vàng tới rồi, quỳ xuống đất bẩm báo.

Tôn khoa không mới sau thuật chỗ cô thuật thi vâng

“Tìm được rồi? Ở đâu?” Lữ Nhạn Thăng bỗng nhiên xoay người, cặp mắt lộ ra ánh sáng lạnh lẽo như là ngày đông tuyết, khiến lòng run sợ.

“Ở chúng ta minh!” Báo lại người quỳ xuống đất, cung kính nói.

“Ở chúng ta minh?” Lữ Nhạn Thăng ngớ ngẩn, lông mày giam lên, hắn tìm lâu như vậy cũng không tìm tới người, lại chính mình xuất hiện ở Phù Đạo Minh?

“Hắn tựa hồ là có chuyện gì, vừa mới mới đi đến được chúng ta Phù Đạo Minh, bây giờ trong khi phù minh tiền điện.” Báo lại người nói lần nữa.

Lữ Nhạn Thăng tại nguyên chỗ đi qua đi lại, Không có mở miệng, lông mày sâu sắc nhíu mày, đối phương lại chủ động tặng cửa, chuyện này thực sự để hắn có chút nghĩ không thông.

“Vô luận như thế nào, dám giết vốn vương hậu người, bản vương muốn cho hắn hối hận đi tới cái này đời!” Lữ Nhạn Thăng cuối cùng ống tay áo vung lên, cả người lộ ra băng lãnh khí tức, nhanh chân về phía trước, đi ra gian phòng này, thẳng đến Phù Đạo Minh tiền điện!

Phù Đạo Minh Thánh Minh, tiền điện trong vòng, người lui tới nối liền không dứt, đều vì cầu phù mà đến.

Tiêu Vũ mới vừa tiến vào nơi đây, chính là nhìn thấy này điện phía trước, mấy cái trong suốt cái giá trưng bày mấy viên tinh mỹ minh phù, hắn một chút liền có thể nhìn ra, này mấy viên minh phù đều là ngũ phẩm, bị Phù Đạo Minh cố ý bày tại chỗ dễ thấy nhất, có biểu lộ ra thực lực ý tứ.

Tuy nói biết Phương Hạo là Thánh Minh đứng đầu, nhưng Tiêu Vũ cũng không biết nên làm sao tìm hắn, chỉ có thể là để Phù Đạo Minh nội bộ người tiến hành thông báo, đối phương để hắn chờ đợi ở đây, sau đó liền rời đi.

Tiêu Vũ lại là không biết, cái kia đi thông báo người, báo cũng không phải Phương Hạo, mà là đi tìm Lữ Nhạn Thăng, bởi vì Phương Hạo gần đây sớm không quản sự, Phù Đạo Minh sự tình đều là giao cho Lữ Nhạn Thăng mấy vị vương giả quản lý.

Trùng hợp, Lữ Nhạn Thăng đoạn này thời gian như bị điên tìm hắn, cho nên hắn tiến lại trước tiên, Phù Đạo Minh người liền đem việc này thông tri Lữ Nhạn Thăng.

“Khổng huynh, đoạn này thời gian thật đúng là đa tạ ngươi chiêu đãi!”

“Ha ha, khách khí, Đỗ huynh, nơi đây chính là chúng ta Phù Đạo Minh Thánh Minh, ở Thánh Thành ta là địa chủ, hôm nay ta liền dẫn Đỗ huynh cố gắng đi thăm một chút.”

Trong khi tiền điện chờ, Tiêu Vũ đột nhiên nghe đến bên cạnh truyền đến trò chuyện âm thanh, bất chợt vừa nghe dưới, mơ hồ còn cảm thấy âm thanh này có chút quen tai.

Tôn Cừu Viễn địa phương tôn xem kỹ chiến dương học Quỷ xem kỹ

Hắn vừa quay đầu, liền gặp hai người trẻ tuổi đi sóng vai, đang từ bên ngoài hướng về Phù Đạo Minh đi tới, tại đây bên cạnh hai người, còn theo mấy người trẻ tuổi vật, mỗi người thoạt nhìn đều là quần áo ngăn nắp.

“Khổng công tử!”

Phù Đạo Minh người lúc này xuất hiện, bước tới, đối với đi tuốt đàng trước một gã người thanh niên trẻ cung kính hành lễ.

“A, hôm nay ta muốn mang Đỗ huynh thăm một chút chúng ta Phù Đạo Minh, ngươi đi tìm mấy cái phù sư, một hồi ở Đỗ huynh trước mặt minh mấy viên phù.” Cái kia họ Khổng công tử nhàn nhạt gật đầu, thập phần cao ngạo nói.

“Là hắn!” Nhìn thấy người này, Tiêu Vũ bên mép, gợi lên một nụ cười.

Không nghĩ tới ở cái địa phương này, hắn lại gặp được Khổng Hi, lúc trước người này cùng Hoàng Phủ bộ tộc Hoàng Phủ sửa còn đã đuổi giết qua hắn, ép cho hắn trốn U Sơn, cuối cùng hắn mặc dù giết Hoàng Phủ sửa, nhưng cũng để cái này Khổng Hi trốn.

Tôn kẻ thù không địa phương sau bóng tiếp ầm ĩ ta hận mới

Cũng là bởi vì chuyện lần đó, sau khi Lữ Nhạn Thăng mới có thể ép Tiêu Gia, thiếu chút nữa bức tử hắn và Lâm Vũ Nhu.

“Ta ngược lại thật ra suýt nữa quên mất, người này là Lữ Nhạn Thăng đệ tử, Lữ Nhạn Thăng là phù vương, chẳng trách Phù Đạo Minh người sẽ đối với hắn khách khí như thế.” Tiêu Vũ đứng ở phía xa, thấy Khổng Hi, hắn lúc này mới ý thức được, hắn tìm đến Phương Hạo, nói không chừng sẽ trước tiên chạm Lữ Nhạn Thăng.

Có điều, tới đã tới rồi, Tiêu Vũ cũng không có này định rời đi.

“Đỗ huynh, mời mọc!” Khổng Hi mặt mỉm cười, cùng bên cạnh hắn người trẻ tuổi kia tiếp tục hướng phía trong đi tới.

Tiêu Vũ đứng địa phương, vừa vặn là bọn hắn đi tiếp phương hướng, Tiêu Vũ vừa không có ý định nhường đường, một cách tự nhiên, Khổng Hi một chút liền phát hiện có người đứng ở bọn hắn đường đi ở giữa.

Sắc mặt của hắn vừa muốn lạnh xuống, lại đột nhiên thấy được tấm kia đã để hắn sợ hãi không ngớt mặt, trong nháy mắt sắc mặt biến đổi lớn, nói: “Là ngươi! Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Nhớ ngày đó, Tiêu Vũ đối với Khổng Hi đuổi giết, cho Khổng Hi ma vương bình thường ấn tượng, ở trong lòng hắn để lại rất lớn bóng tối, bây giờ Tiêu Vũ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn tự nhiên là không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 408: Hắn Là Tiêu Vũ

Khổng Hi ở lúc nói chuyện, theo bản năng lùi về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng nhợt, một bộ chuột thấy mèo dáng dấp.

“Khổng huynh, vị này là?” Bên cạnh hắn người trẻ tuổi thấy vậy, hai mắt híp lại, tiến lên một bước che ở Khổng Hi trước khi, ánh mắt tất là rơi vào Tiêu Vũ trên người.

“Nấc...... một cố nhân.” Khổng Hi ý thức được chính mình có thể có chút thất thố, lắc lắc đầu, cố gắng tự trấn định, chỉ là cái kia thở hào hển, lại hiện ra hắn hoàn toàn không bình tĩnh nội tâm.

“Không sao, vạn sự có ta.” Người trẻ tuổi kia con mắt híp lại, trong mắt thâm ý sâu sắc, hiển nhiên nhìn ra Khổng Hi cùng Tiêu Vũ quan hệ giữa hoàn toàn không tầm thường, hơn nữa Khổng Hi tựa hồ đối với người này rất là sợ hãi.

“A!” Gật gù, Khổng Hi hít một hơi thật sâu, thở hào hển, lúc này mới bắt đầu từ từ bình phục.

“Đỗ huynh nói không sai, mặc dù không biết Tiêu Vũ làm sao sẽ xuất hiện ở đây, có thể bên trong là Phù Đạo Minh, ở đây ta căn bản không cần sợ hắn, huống hồ còn có Đỗ huynh bên người, Tiêu Vũ tuy mạnh, cũng không dám ở nơi này làm gì ta!”

Khổng Hi ở trong lòng tự nhủ, thật sự là ban đầu ở U Sơn, Tiêu Vũ làm sự tình cho hắn quá lớn bóng tối, hơn nữa trong truyền thuyết Tiêu Vũ đã mất tích hơn một năm, đột nhiên ở đây nhìn thấy, cho hắn quá lớn xung kích, khơi gợi lên hắn trước đây đối với Tiêu Vũ sợ hãi, mới sẽ làm hắn thất thố như thế.

Mạnh mẽ để cho mình trấn định lại sau, Khổng Hi nhìn một chút bên cạnh người trẻ tuổi, tựa hồ trấn định không ít, đi lên trước lạnh lùng đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi mất tích lâu như vậy, lại còn chưa có chết!”

“Ngươi còn chưa có chết, ta tự nhiên không chết được!” Trong lòng có chút buồn cười, Tiêu Vũ cũng không nghĩ tới, Khổng Hi đúng là nhát gan như vậy, xem ra lần đó đuổi giết, cho Khổng Hi để lại ấn tượng thật sâu.

“Hừ!” Khổng Hi sắc mặt phát lạnh, trấn định lại sau khi, hắn càng là về nhớ ngày đó bị đuổi giết sự tình, thì càng uất ức, một đôi nắm đấm ở không cảm thấy gian nắm thật chặt lên.

Đảo mắt, nhìn thấy bên cạnh người trẻ tuổi, Khổng Hi mặt âm trầm trên đột nhiên chuyển tạnh, cười nói: “Đỗ huynh, ta đến giới thiệu cho ngươi một chút, trước mắt người này, Đỗ huynh ngươi mặc dù chưa từng thấy qua, nhưng nghĩ đến phải có nghe qua tên của hắn.”

“Hả?” Họ Đỗ người trẻ tuổi ánh mắt sáng lên, lộ ra vài phần rất hứng thú vẻ mặt, nói: “Hắn tên gọi là gì?”

“Hắn họ Tiêu, tên một chữ một lông chim chữ.” Khổng Hi mỉm cười, khóe môi nhếch lên nồng nặc ý cười, ở trong lộ ra một luồng nham hiểm.

“Tiêu Vũ?” Họ Đỗ người trẻ tuổi đọc một lần, con kia thong dong chắp sau lưng bàn tay đột nhiên căng thẳng, “ngươi là nói, hắn chính là một năm trước chém giết một đại vương giả Tiêu Gia hậu nhân Tiêu Vũ?”

“Không sai, hắn!” Khổng Hi cười gật đầu.

Mấy năm trước, Tiêu Vũ tên không chỉ một lần truyền tới qua 10 châu các nơi, trên vùng đất này không ít người đều đối với tên của hắn hoàn toàn không xa lạ.

Đặc biệt là một năm trước, Tiêu Vũ ở Tiêu Gia bên trong chém giết vương giả, việc này càng ở 10 châu các nơi lưu truyền đến mức sôi sùng sục, thậm chí từng có một quãng thời gian, thế gian có không ít tuổi trẻ nhân vật đều muốn tìm hắn khiêu chiến, mượn hắn thành danh.

Vương giả chết đi, cái kia vốn là là làm người khiếp sợ đại sự, Tiêu Vũ một không đến hai mươi tuổi hậu bối, chém giết một đại vương giả, chuyện này, sớm ở 10 châu đại địa truyền ra, đương thời muốn nói thanh danh vang nhất tuổi trẻ nhân vật, hắn tuyệt đối đứng hàng đầu.

Cho nên Khổng Hi liệu định, bên cạnh hắn vị này Đỗ huynh nhất định sẽ nghe qua Tiêu Vũ tên, hơn nữa nhất định sẽ đối với Tiêu Vũ cảm thấy hứng thú.

Quả nhiên, vị kia Đỗ huynh lại lần nữa quan sát Tiêu Vũ, tựa hồ muốn nhận thức lại, nhưng mà sau một lát, lông mày của hắn lại là sâu sắc khóa lại, càng ở nơi đó không dứt lắc đầu, trên mặt lộ ra nồng nặc thất vọng.

“Đỗ huynh,

Ngươi đây là?” Khổng Hi kinh ngạc, dùng hắn đối với người này hiểu rõ, vị này Đỗ huynh khi biết Tiêu Vũ thân phận sau, nên càng thêm hưng phấn mới đúng, mà không phải là như thế thất vọng dáng dấp.

“Xem ra đồn đại chung quy chỉ là đồn đại, và không thể tin, như vậy một kẻ tàn phế, chém giết vương giả?” Vị kia Đỗ huynh lắc đầu liên tục, trong giọng nói, chút nào cũng không che giấu đối với Tiêu Vũ xem thường, “ta vốn còn tưởng rằng, trong truyền thuyết cái này Tiêu Vũ sẽ là một hiếm thấy đối thủ, có thể bây giờ nhìn lại, hoàn toàn là cái không còn gì khác phế vật, liền để cho ta nhìn thẳng vào cũng không xứng, chém giết vương giả đồn đại, bất quá là một chuyện cười thôi!”

“Tiêu Vũ? Phế nhân?” Khổng Hi sửng sốt, trước đây hắn nhưng là thấy tận mắt Tiêu Vũ khủng bố, đến nơi này Đỗ huynh trong miệng, bất cứ thành phế nhân?

Hắn thất thần chốc lát, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Vũ, quan sát tỉ mỉ, này nhìn qua, hắn vừa là ngẩn người, miệng cũng bởi vì giật mình mà dần dần lớn lên.

“Ngươi...... lại mất đi hết thảy tu vi?” Khổng Hi có chút sững sờ, vừa rồi nhìn thấy Tiêu Vũ, bởi vì thái quá giật mình, dẫn đến hắn đều không có phát hiện, bây giờ Tiêu Vũ, trên người bất cứ không có một tia tu vi gợn sóng, hơi thở kia quả thực so với người phàm còn yếu, nếu không phải cái kia Đỗ huynh nói lời, hắn bây giờ còn không cách nào phát hiện.

“Ha ha ha ha......” kinh ngạc qua đi, Khổng Hi không nhịn được cất tiếng cười to, cười đến sắc mặt đều một trận đỏ chót, thở không ra hơi.

Hắn to lớn kia tiếng cười, cũng phá vỡ Phù Đạo Minh bên trong bình tĩnh, dẫn tới quanh thân hết thảy đã đến cầu phù, hoặc là phù minh bên trong mọi người là dồn dập quay đầu, hướng về nơi đây xem ra.

“Ha ha...... không nghĩ tới ngươi cũng có hôm nay!” Khổng Hi hưng phấn tiếng cười chẳng những không có dừng lại, ngược lại càng thêm lớn tiếng, “ta bây giờ rốt cuộc biết, một năm trước ngươi vì sao lại mất tích, nguyên lai là nguyên nhân này, khà khà, từng có thể trảm vương giả đại thiên tài, bây giờ lại đã biến thành một cái rưỡi chút tu vi đều không có phế nhân!”

“Có thể trảm vương giả? Người trẻ tuổi này chẳng lẽ là

Tiêu Gia cái kia mất tích hơn một năm hậu nhân?”

“Ta nhận được hắn, hắn không phải quãng thời gian trước bị Hàn đại tiểu thư mời đến Hàn gia người trẻ tuổi gì? Nghe nói Hàn đại tiểu thư đối với người trẻ tuổi này thập phần coi trọng, để hắn còn không tiếc cùng Ninh công tử đối lập!”

“Ta cũng nghĩ tới, khi đó liền có người nghe qua người này thân phận, nhưng cũng chỉ biết hắn họ Tiêu, nguyên lai hắn chính là cái kia Tiêu Vũ!”

Đám người chung quanh một trận nhún, Khổng Hi thanh âm không nhỏ, một đám người đều nghe được hắn, phàm là tu luyện người, lúc này không có bất kỳ chấn động.

Tiêu Vũ tên, thật sự là quá vang lên, dù cho không phải cái gì thế lực lớn người, tùy tiện bắt giữ một cái bình thường người tu luyện, đối với tên của hắn cũng sẽ không xa lạ, lúc này nghe đến thân phận của hắn, các loại nghị luận âm thanh chính là liên tiếp.

“Bây giờ khắp nơi đều tại tranh đoạt thiên tài, nói như vậy, cái này Tiêu Vũ bây giờ là người của Hàn gia?”

“Rất có thể, dù sao hắn một năm trước liền có thể chém vương giả, có này thiên tư, vào Đạo Thần Cung hẳn không phải là việc khó, có thể được Hàn gia coi trọng cũng là chẳng có gì lạ!”

“Cái kia ngược lại chưa chắc, không nghe hắn bây giờ đã mất đi hết thảy tu vi, bị trở thành phàm nhân rồi gì?”

“Tựa hồ thật đúng là như thế, khí tức trên thân yếu như vậy, ai, đáng tiếc!”

Vốn nghe nói Tiêu Vũ thân phận, ở đây liền có mấy người rục rịch, muốn lôi kéo, nhưng biết được Tiêu Vũ đã mất đi tu vi, bị trở thành người phàm, trong đám người liền chỉ còn lại có từng trận thở dài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 409: Lau Giày Xin Tha?

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Vũ đối diện mấy người trẻ tuổi kia là ai? Xem bọn hắn hình dáng, tựa hồ là có chút quan hệ?”

“Nếu là ta nhớ không lầm, vừa mới cười to người trẻ tuổi hẳn là phù vương Lữ Nhạn Thăng đệ tử, bên cạnh hắn người nọ, tất là ngày gần đây ở Thánh Thành bắt mắt nhất thiên tài trẻ tuổi một trong, tên là Đỗ Bằng Phi, còn mấy người khác, cũng là ngày gần đây Thánh Thành bên trong thập phần sinh động thiếu niên thiên tài.”

“Hắn chính là Đỗ Bằng Phi?”

Mọi người trò chuyện, rơi vào Tiêu Vũ trong tai, để hắn không khỏi nhìn nhiều đối diện vài lần.

Ngày gần đây Thánh Thành giữa những người tuổi trẻ va chạm không dứt, vẫn không có bình ổn, ở các loại sóng gió bên trong, liền có mấy người, cái không có danh tiếng gì tuổi trẻ nhân vật hấp dẫn nhiều mặt chú ý, tên ở Thánh Thành bên trong truyền ra, cái này Đỗ Bằng Phi, chính là một trong số đó.

Kết không không không khốc tôn hận từ lạnh tôn bí địch

Giờ phút này nhìn kỹ, người này một thân hoa y, chắp hai tay sau lưng, trên người lộ ra một luồng không cảm thấy phát ra kiêu ngạo, hắn không chỉ dáng dấp đẹp trai, hơn nữa thoạt nhìn rất trẻ tuổi, cũng là hai mươi tuổi ra mặt.

“Nghe nói gần nhất Hoàng Phủ bộ tộc người và cái này Đỗ Bằng Phi có tiếp xúc mật thiết, làm như cố ý mời chào, phù vương Lữ Nhạn Thăng cùng Hoàng Phủ bộ tộc quan hệ từ trước đến giờ không sai, chẳng trách Khổng Hi cùng Đỗ Bằng Phi đi được gần như vậy.”

Đám người nghị luận, để Tiêu Vũ hiểu được không ít chuyện, gần đây Thánh Thành khắp nơi đều muốn tại thiên tài hội tụ Thánh Thành chiêu mộ được đến thích hợp thiên tài, mà muốn lựa chọn ở trong ưu tú nhất nhân vật, biện pháp tốt nhất, tự nhiên liền để cho phe mình tuổi trẻ hậu nhân hòa vào trong đó, cùng các nơi nhân vật thiên tài nhiều hơn tiếp cận.

Nhìn dáng dấp, Khổng Hi chính là đóng vai kiểu người như vậy, đi sâu vào đến từ các nơi trong đám người tuổi trẻ, từ đó tìm ra nhân vật xuất sắc kết giao, dù sao Phù Đạo Minh ở vào thời điểm này đồng dạng phải tranh cướp những thiên tài này.

Tôn xa xa tình sau xem kỹ chiến dương ta Quỷ vâng

Khổng Hi cùng Đỗ Bằng Phi tiến tới cùng nhau, cái kia thì cũng không kỳ quái.

Tôn xa xa tình sau xem kỹ chiến dương ta Quỷ vâng “ha ha, ta nào dám không nhớ rõ?” Tiêu Vũ mỉm cười, lúc trước nếu không có để Khổng Hi chạy, Lữ Nhạn Thăng sau khi cũng sẽ không ép trên Tiêu Gia.

“Hoàng Phủ bộ tộc trẻ tuổi bên trong cũng là Hoàng Phủ Cực cùng Hoàng Phủ sửa, hai người kia đều đã chết, xem ra bây giờ bọn họ đã cũng không đủ kiệt xuất hậu nhân, có thể tiến vào Đạo Thần Cung, này đây chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào chiêu mộ được người trẻ tuổi bên trên.”

Tôn kẻ thù kẻ thù khốc địch xem kỹ tiếp ầm ĩ xa thuật không

Tiêu Vũ nghe qua lời của mọi người, lại chính mình một phen suy tính, đại khái liền biết rồi Hoàng Phủ bộ tộc dự định.

Phỏng chừng Hoàng Phủ bộ tộc làm như vậy, cũng sẽ bị này không có xuất sắc hậu nhân cổ tộc tuyển dụng, bàn về thực lực bọn họ không kém gì thế lực khác, nếu có thể tranh chấp đầy đủ xuất sắc hậu bối, giống nhau tài năng ở trong loạn thế tranh chấp một vị trí.

Cái này cũng là bọn họ hi vọng duy nhất.

“Khà khà, Tiêu Vũ, ngươi có thể còn nhớ rõ U Sơn việc?” Người bên ngoài nghị luận, Khổng Hi hờ hững, hắn mang trên mặt hưng phấn nụ cười, trừng trừng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Sau xa xa khoa mới kết bóng chiến dương độc ầm ĩ ta

“Ha ha, ta nào dám không nhớ rõ?” Tiêu Vũ mỉm cười, lúc trước nếu không có để Khổng Hi chạy, Lữ Nhạn Thăng sau khi cũng sẽ không ép trên Tiêu Gia.

“Ngươi nhớ tới tốt nhất!” Khổng Hi đi lên phía trước, hắn hiện tại đối với Tiêu Vũ đã tất cả không e dè, đi tới Tiêu Vũ trước người, một bên vây quanh Tiêu Vũ đi lại, một bên nhỏ giọng, đối với Tiêu Vũ nói: “Lúc trước ngươi truy sát ta, nếu không có mệnh ta lớn, nói không chừng thật đúng là sẽ chết ở trong tay của ngươi, bây giờ ngươi biến thành một kẻ tàn phế, lại còn dám xuất hiện ở Phù Đạo Minh, ngươi cảm thấy ta đã gặp được ngươi, còn có thể cho ngươi đi gì?”

“Vậy ngươi muốn?” Tiêu Vũ lặng lẽ,

Trấn định tự nhiên, thẳng tắp đứng ở nơi đó không nhúc nhích một chút.

“Đơn giản!” Khổng Hi cười lạnh một tiếng, theo Tiêu Vũ bên cạnh bỏ đi, trở lại Đỗ Bằng Phi bên cạnh.

Địch không kẻ thù khoa khốc địch hận từ lạnh khoa độc cho nên

Hắn quay đầu, ánh mắt ở xung quanh đám người vây xem trên người quét một vòng, cuối cùng rơi vào Tiêu Vũ trên thân, hắn cố ý gia tăng âm thanh, nói: “Ngươi muốn ta bỏ qua ngươi, cũng không phải không thể.”

Địch không kẻ thù khoa khốc địch hận từ lạnh khoa độc cho nên “làm sao? Rất khó khăn gì?” Khổng Hi chân còn nửa nhấc trong không trung, đáy giày quay Tiêu Vũ, nói: “Ngươi có thể phải rõ ràng, nơi này là Phù Đạo Minh, sư phụ ta chính là minh bên trong phù vương, mà ngươi, chỉ là một mất đi tu vi phế nhân, mặc dù ngươi xuất thân Tiêu Gia, nhưng là chỉ là một Tiêu Gia con rơi, có phải ngươi cho rằng ta sẽ nhờ đó kiêng kỵ?”

Nói xong, Khổng Hi giơ chân lên, nhìn một chút đáy giày của mình, sau đó nói: “Ngươi bây giờ quỳ xuống, đem đáy giày của ta lau sạch, ta để cho ngươi đi!”

Thuyền khoa khốc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ kỹ ngón tay tiếp

“Owo!”

Tất cả mọi người ồ lên, Tiêu Vũ nói thế nào cũng là chém qua vương giả nhân vật, dù cho mất đi tu vi, cảnh tượng không muốn, cũng không trở thành làm cho người ta xoa đáy giày.

Chính là sĩ khả sát bất khả nhục, Khổng Hi làm như vậy, rõ ràng là cố ý ngay trước mặt mọi người nhục nhã Tiêu Vũ, muốn cho hắn sau đó cũng lại không nhấc nổi đầu lên.

Cái này phải nói ra ngoài, chém giết qua vương giả nhân vật, càng luân lạc tới phải cho người lau giày xin tha mức độ, Tiêu Vũ sau đó còn như thế nào gặp người?

Địch không phương xa kết học tiếp cô tiếp quá phong

Địch không phương xa kết học tiếp cô tiếp quá phong "vậy ngươi muốn?" Tiêu Vũ lặng lẽ, trấn định tự nhiên, thẳng tắp đứng ở nơi đó không nhúc nhích một chút.

Bên cạnh Đỗ Bằng Phi, đối với cái này cũng chỉ là bất ngờ nhìn thoáng qua Khổng Hi, bên mép ý cười như có như không, Khổng Hi chiêu thức ấy, có thể nói là so với giết Tiêu Vũ càng có thể để Tiêu Vũ khó chịu.

Tu luyện nhiều người đều có loại kiêu ngạo, đặc biệt là như Tiêu Vũ loại thiên tài này, tôn nghiêm bị người đạp ở lòng bàn chân, đó là càng thống khổ hơn so với cái chết sự tình.

"Thăm đáy giày?" Tiêu Vũ cũng là ngạc nhiên, hắn thật sự không nghĩ ra, Khổng Hi là ở đâu ra tự tin, gan dạ đề xuất điều kiện như thế này, huống hồ từ đầu tới cuối, hắn tựa hồ đều chưa từng có yêu cầu tha ý tứ.

"Làm sao? Rất khó khăn gì?" Khổng Hi chân còn nửa nhấc trong không trung, đáy giày quay Tiêu Vũ, nói: "Ngươi có thể phải rõ ràng, nơi này là Phù Đạo Minh, sư phụ ta chính là minh bên trong phù vương, mà ngươi, chỉ là một mất đi tu vi phế nhân, mặc dù ngươi xuất thân Tiêu Gia, nhưng là chỉ là một Tiêu Gia con rơi, có phải ngươi cho rằng ta sẽ nhờ đó kiêng kỵ?"

"Ta cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, ngươi suy nghĩ thật kỹ rõ ràng a, ba hơi qua đi, nếu như ngươi từ chối, ta bảo đảm, ngươi sẽ lập tức biến thành một bộ thi thể!" Khổng Hi chân trong không trung giơ lên, mang trên mặt kiêu ngạo mà nụ cười giễu cợt, chầm chậm mấy đạo: "Ba! "

"Chậc chậc!"

Đối với điều này, đám người vây xem hiển nhiên không có nhúng tay ý tứ, nếu Tiêu Vũ còn có tu vi vậy còn đáng giá giúp một tay, để một kẻ tàn phế mà đắc tội Phù Đạo Minh một vị phù vương đệ tử, không đáng!

"Hai!" Khổng Hi nụ cười trên mặt càng thêm ngoạn vị, bởi vì Tiêu Vũ vẫn trầm mặc không nói gì, dưới cái nhìn của hắn, đây rõ ràng là bắt đầu chi viện.

Kết thù kẻ thù kẻ thù độc thuyền xem kỹ chỗ tháng thái thái tháng

"1!" Ở đếm tới cuối cùng này một con số thời điểm, Khổng Hi nụ cười trên mặt, triệt để tỏa ra, giống như một đóa hoa giống nhau rực rỡ, bởi vì vào lúc này, Tiêu Vũ bước ra bước chân, hướng về hắn đi tới.

"Ai da, giết qua vương giả người cũng sợ chết a!"

"Ha ha, lúc trước cũng không có thiếu người ta gọi là cái này có thể trảm vương giả tuổi trẻ nhân vật, là 10 châu đại địa trẻ tuổi bên trong, hoàn toàn xứng đáng người số một, bây giờ nhìn lại, ha ha……"

"Cái này cũng là giết qua vương giả nhân vật? Xem ra đồn đại quả thực không thể tin!"

Tiêu Vũ cử động, cũng làm cho người chung quanh một trận lắc đầu, càng có không ít người trực tiếp mở miệng giễu cợt, đối với hắn loại này không có cốt khí hành vi thập phần xem thường.

"Ta đã sớm nói, loại này phế nhân, liền cho ta xách giày cũng không xứng!" Đỗ Bằng Phi đứng ở Khổng Hi phía sau, đã ở lắc đầu.

"Ha ha ha ha, Tiêu Vũ, ngươi trước đây mạnh mẽ thì lại làm sao? Chém qua thiên tài thì lại làm sao? Cuối cùng ở trước mặt, còn không phải là như con chó giống nhau! Ha ha, thiên tài? Ngươi cũng chính là một cho ta lau giày xin tha rác rưởi, chỉ xứng bị ta dẫm nát dưới chân!” Thấy Tiêu Vũ từng bước một đi tới, Khổng Hi tâm tình thật tốt, quay bầu trời cất tiếng cười to.

Hắn giờ phút này, chỉ cảm thấy lúc trước bị Tiêu Vũ đuổi giết cái chủng loại kia uất ức, vào đúng lúc này triệt để chiếm được phóng thích.

“Như ngươi loại này mặt hàng, cả tôi cùng ngươi nói hơn một câu đều cảm thấy mất công sức, cũng lười tiếp tục nghe ngươi gọi bậy!” Vẫn trầm mặc Tiêu Vũ, tận đến giờ phút này, mới rốt cục mở miệng.

Khổng Hi trong lòng lúc này chính là cả kinh, một loại cảm giác xấu thần tốc vọt tới, hắn mạnh nhớ tới, tựa hồ Tiêu Vũ từ đầu tới đuôi, đều không có đã đáp ứng phải cho hắn lau giày.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 410: Khổng Hi Bóng Tối

Khổng Hi mặc dù thức tỉnh, nhưng cũng đã chậm, Tiêu Vũ đã đi tới trước người hắn, và một con tả hữu nâng lên, tốc độ cực nhanh, Khổng Hi trong nháy mắt này chỉ cảm thấy chóp mũi có từng trận mùi thơm lạ lùng thổi qua, trước mắt càng xuất hiện vô số bay múa cánh hoa, khiến cho hắn giống như đặt mình trong hoa theo bên trong.

Nhặt hoa tay!

“Một kẻ tàn phế thôi, ta cũng không tin khả năng có thủ đoạn gì!” Khổng Hi gầm lên, mặc dù giật mình, nhưng là phản ứng thần tốc, nhanh chóng lấy ra một viên minh phù.

“Bốp!”

Trên người hắn minh phù thần tốc bay ra ngoài, trên bùa ấn phù vào đúng lúc này phát sáng lên, nhưng mà, Tiêu Vũ tốc độ càng nhanh hơn, hai ngón tay nhẹ nhàng sờ một cái, liền đem cái viên này minh phù nắm ở trong tay.

“Ngươi này là muốn chết!” Khổng Hi thấy vậy, lộ ra cười gằn, cái này minh phù nhưng có được kinh người lực phá hoại, Tiêu Vũ gan dạ dùng ngón tay đi nắm, đó là tự chịu diệt vong.

Trong lòng khẽ quát một tiếng, Khổng Hi ở Tiêu Vũ nắm minh phù lập tức, liều mạng bắt đầu huy động cái viên này minh phù.

Vào lúc này, một màn quỷ dị lại xuất hiện, minh trên bùa cái kia sáng lên ấn phù, ở Tiêu Vũ trong tay vài lần sáng tắt, sau đó lại ảm đạm xuống, vô luận Khổng Hi làm sao huy động, minh phù đều không có nửa điểm phản ứng.

“Xảy ra chuyện gì?” Khổng Hi mở to hai mắt, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua lấy ra minh phù còn có người khả năng ngăn cản nó bị thúc giục, trước mắt phát sinh tất cả đã vượt ra khỏi lẽ thường.

“Bốp!”

Chỉ ở Khổng Hi trong một ý nghĩ, Tiêu Vũ tay kia tiến lại, hai ngón tay điểm ở Khổng Hi trên đầu vai. Trong giây lát này, Khổng Hi hoàn toàn biến sắc, há miệng ra, muốn gầm lên, trong miệng lại là một điểm âm thanh cũng không phát ra được.

“Tứ phẩm nát không phù? Đây là Lữ Nhạn Thăng cho ngươi bảo vệ tánh mạng rác rưởi?” Tiêu Vũ dừng lại, trong tay minh phù tùy ý ném xuống đất, giống như xả rác vậy.

Tình cảnh này để Khổng Hi hai mắt trợn tròn, tràn đầy không thể tin được, này tứ phẩm linh nát không phù mặc dù đang tứ phẩm phù bên trong không tính mạnh mẽ, nhưng huy động lúc bùng nổ lực phá hoại khả năng xé rách không gian, thập phần khủng bố, bình thường Thiên Tông đụng tới hẳn phải chết!

Nhưng tới Tiêu Vũ trong tay, bùa này lại thành một viên không cách nào thúc giục chết phù!

“Ực ực……” hắn hé miệng, giận trừng mắt hai mắt tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng trong cổ họng lại chỉ phát ra mấy cái thanh âm rất nhỏ, một câu nói cũng không nói được.

“Đừng phí sức, bên trong cơ thể ngươi thần lực và cổ họng đều bị ta phong bế, ta nói không muốn tiếp tục nghe ngươi gọi bậy!” Tiêu Vũ thu tay về, lạnh nhạt đứng ở Khổng Hi trước mặt.

“Ùng ục……” Khổng Hi rất muốn hỏi, tại sao Tiêu Vũ rõ ràng không có tu vi, còn có thể niêm phong thần lực của hắn, thậm chí là ngăn trở nát không phù huy động, nhưng hắn lời chưa kịp ra khỏi miệng, lại là một chữ cũng nói không nên lời, chỉ biến thành một loại quái dị khó nghe âm thanh, giống như một nước bọt trong cổ họng đảo quanh.

“Ta biết ngươi muốn nói cái gì, nhưng ta lười giải thích với ngươi.” Tiêu Vũ nói rằng, đối với hắn mà nói, muốn ngăn cản một viên minh phù huy động quá đơn giản, Khổng Hi minh phù theo bị hắn nắm ở trong tay bắt đầu từ giờ khắc đó, thì nhất định không cách nào huy động.

Còn niêm phong Khổng Hi thần lực và cổ họng, càng đồng dạng không phải việc khó gì, trong cơ thể vài loại sức mạnh dung hợp sau khi, hắn có thể làm sự tình so với trước kia chỉ nhiều không ít, phong người tu vi cũng là có thể làm được, huống hồ Khổng Hi một giới phù sư, bàn về tu vi vốn thì không so được những người khác, ngay cả một phổ thông Thiên Tông cũng không bằng.

“Ngươi vừa rồi hỏi ta, hay không còn nhớ tới U Sơn việc, ta bây giờ cũng rất muốn hỏi ngươi.” Tiêu Vũ cùng lúc trước Khổng Hi giống nhau, ở Khổng Hi bên cạnh đi dạo, vừa đi vừa nói: “Vào lúc ấy, ta tu vi xảy ra vấn đề, ngươi và Hoàng Phủ sửa cùng bắt nạt ta, bây giờ ngươi lại nhìn thấy ta không có tu vi, vừa là muốn giống như lần trước bắt nạt ta, có phải ngươi thật đã quên,

Lần trước là kết cuộc như thế nào gì?”

Khổng Hi hai tay ôm cổ họng của mình, miệng càng không ngừng khép mở, nhưng thủy chung là một chữ đều không thể nói ra, nhưng trên mặt hắn cái kia sợ hãi vẻ mặt, lại đủ để chứng minh hắn đã triệt để hồi tưởng lại chuyện lúc trước.

Ở U Sơn lúc tình hình, cùng giờ phút này là bực nào tương tự, hắn và Hoàng Phủ sửa thừa dịp Tiêu Vũ có thương tích trong người, vốn là cao cao tại thượng, tùy ý bắt nạt Tiêu Vũ, có thể kết quả cuối cùng, lại là Hoàng Phủ sửa bị giết, hắn cũng bị Tiêu Vũ truy sát đến lưu lại ám ảnh.

Tình huống bây giờ, cùng ở U Sơn thời điểm, sao lại không phải giống nhau, hắn cho rằng Tiêu Vũ không có tu vi, có thể tùy ý nhục nhã, lại là dẫn phát rồi giờ phút này loại này để hắn cảm thấy sợ hãi kết quả.

“Xem ra ngươi nghĩ tới, đã như vậy ta cũng liền không nữa nhắc nhở. Vừa mới ngươi muốn ta lau cho ngươi giày xin tha, bây giờ, ngươi nên phải nghĩ thế nào cầu ta mới có thể làm cho ta bỏ qua ngươi, bất quá ta không phải rất yêu thích lau giày, cho nên ngươi tốt nhất muốn chút biện pháp khác.”

Tiêu Vũ đối với Khổng Hi lộ ra một cái mỉm cười, hắn mặc dù không yêu thích làm khó dễ người, bình thường đều là khả năng giết liền trực tiếp giết, sẽ không cố ý nhục nhã cùng hành hạ, nhưng Khổng Hi người như thế, lại không nằm trong số này.

“Ục ục……”

Khổng Hi rất muốn nói Tiêu Vũ là một ma vương, người này cho hắn tạo thành bóng tối quá lớn, bất kể là ở U Sơn thời điểm, còn là lần này, chỉ tiếc, không can thiệp tới hắn cố gắng như thế nào, trong miệng dù là không phát ra thanh âm nào.

Đột nhiên tới biến cố, cùng Tiêu Vũ cái kia hờ hững lại càng thêm giọng điệu bá đạo, đừng nói là Khổng Hi, chính là những người vây xem kia, trong lúc nhất thời đều có chút thất thần, cảm giác không thể nào tiếp thu được, biến hóa này thật sự tới quá nhanh.

“Xảy ra chuyện gì? Tiêu Vũ không phải đã không có tu vi

gì?”

“Vừa mới hắn đó là cái gì năng lực, lại có thể ức chế minh phù!”

“Đây rốt cuộc tình huống thế nào, ta ở trên người hắn rõ ràng không cảm giác nửa điểm tu vi, tuy nói cái này Khổng Hi là phù sư sức chiến đấu không cao, nhưng tốt xấu cũng có Thiên Tông cảnh giới, lại dễ dàng như vậy thì bị phong tỏa Thần lực!”

“Chẳng lẽ, Tiêu Vũ không có mất đi tu vi?”

Người vây xem lập tức sôi sùng sục, không ít người trong đôi mắt, càng lộ ra ánh lửa bình thường cực nóng.

Nếu như Tiêu Vũ không có mất đi tu vi, cái kia ngu kiến cái gì? Vậy ý nghĩa cái này từng chém qua vương giả người trẻ tuổi cũng không có trở thành phế nhân.

Hắn một năm trước cũng đã có thể trảm vương giả, một năm qua đi, hắn sẽ có dạng gì thực lực? Ở bây giờ loại thiên tài này cũng là tất cả cục diện, một người như vậy nếu có thể tranh đến, vậy có phải cũng đại diện đủ để ứng đối loạn thế đến!

Trong giây lát này, vây xem đám người thái độ thần tốc thay đổi, không biết có bao nhiêu người đều suy nghĩ, hay không vào lúc này trực tiếp hiện thân, lôi kéo người này, đưa hắn kéo đến phe mình trong trận doanh.

“Bốp!”

Bên cạnh Đỗ Bằng Phi, vào lúc này rốt cục ra tay, tay phải của hắn cánh tay phát sinh ánh sáng chói mắt, trong tay như là ẩn giấu một vị mãnh thú, bá một chút đánh về phía Tiêu Vũ.

“Hừ!” Tiêu Vũ sớm có cảnh giác, dưới chân bước ra một bước, rơi xuống đất sinh hoa sen, một bước gian bóng người lướt ngang, thối lui ra khỏi mấy trượng.

“Dù cho có chút thấp kém thực lực, phế nhân đã làm phế nhân, cũng chỉ biết có đánh lén mưu lợi thôi.” Đỗ Bằng Phi lạnh nhạt sắc mặt, đứng ở Khổng Hi trước mặt, như là lúc trước bình thường, một cái tay của hắn còn chắp sau lưng, thập phần kiêu ngạo.

Nghe nói Đỗ Bằng Phi nói thế, trong đám người không ít người lộ ra vẻ chợt hiểu. Bọn họ vốn là kỳ quái, tại sao Tiêu Vũ rõ ràng không có tu vi, nhưng có thể phong tỏa Khổng Hi tu vi, Đỗ Bằng Phi nói một chút làm cho bọn họ cảm thấy, không phải Tiêu Vũ rất mạnh hoặc như thế nào, hơn phân nửa vẫn là bởi vì hắn đột nhiên ra tay, để Khổng Hi không có phòng bị.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 411: Giao Chiến

“Ta? Đánh lén?” Tiêu Vũ thấy buồn cười, không thể chối hắn lúc trước ra tay có chút đột nhiên, bất quá đối phó Khổng Hi bực này nhân vật, hắn căn bản không có đánh lén cần thiết.

“Chẳng lẽ không đúng?” Đỗ Bằng Phi ánh mắt, tựa như đối xử một ăn mày như vậy mang theo nồng nặc xem thường cùng giễu cợt, ấy kiêu ngạo tư thế, giống như là đứng ở đám mây bên trên ở nhìn xuống một con nhỏ bé giun dế.

“Ngươi thì coi ta là.” Nhún nhún vai đầu, Tiêu Vũ một bộ không hề để ý dáng vẻ, nói: “Vậy ngươi bây giờ, có thể chuẩn bị xong?”

Lông mày nhíu lại, Đỗ Bằng Phi không nói gì, hắn nhất thời không biết Tiêu Vũ ý tứ.

“Ta chỉ nói, ta bây giờ muốn ra tay, ngươi là có hay không đã chuẩn bị sẵn sàng?” Tiêu Vũ sắc mặt hơi có bất đắc dĩ, lại một lần nữa mở miệng nói ra.

“Ngươi nói, ngươi muốn ra tay với ta?” Đỗ Bằng Phi ánh mắt ngạc nhiên bên trong, có chứa vài phần xem thường cùng giễu cợt.

“Không sai.” Tiêu Vũ gật gù, ngữ khí cũng mang theo vài phần cân nhắc, nói: “Vừa mới ngươi không phải nói, cả tôi cho ngươi nhìn thẳng vào cũng không xứng gì? Còn nói ta đánh lén Khổng Hi, có thể ngươi cuối cùng còn không phải là đối ta ra tay rồi? Và ngươi xuất thủ thời điểm, giống như cũng không phải từ chính diện đến? Đối phó một đại đội cho ngươi nhìn thẳng vào cũng không xứng người, ngươi nhưng cũng còn là đánh lén!”

Nghe vậy, Đỗ Bằng Phi nở nụ cười, vừa mới hắn xuất thủ thời điểm quả thật cũng có đánh lén ý tứ, hoàn toàn không so với Tiêu Vũ tốt đi nơi nào, bất quá hắn như trước kiêu ngạo như lúc ban đầu, nói: “Ngươi cái này phế nhân, đáng giá ta đánh lén? Ha ha, ta nếu là muốn đánh lén ngươi, ngươi bây giờ, đã là người chết!”

“Nói như vậy ta phải cảm tạ ngươi hạ thủ lưu tình?” Tiêu Vũ nụ cười hiển lộ hết giễu cợt, Đỗ Bằng Phi mới vừa xuất thủ, có thể không có một chút nào lưu tình ý tứ, bây giờ lại nói cái gì không có ra tay toàn lực, giống như chỉ vì bảo vệ Khổng Hi, không muốn thương tổn hắn, da mặt thật có thể nói là không phải dầy.

“Vì để tránh cho ngươi nói ta đánh lén ngươi, ta bây giờ phải nhắc nhở ngươi một câu, ta muốn ra tay.” Tiêu Vũ lại mở miệng nói rằng, ngược lại đối với Khổng Hi đều đã ra tay, hắn cũng không để ý đối với Đỗ Bằng Phi lại ra tay một lần.

“Chỉ bằng ngươi?” Đỗ Bằng Phi trong đôi mắt, bắn ra một trận ý lạnh, Tiêu Vũ như thế đối với hắn tiến hành nhắc nhở, là đối hắn một sự coi thường, càng một loại khiêu khích.

“Chỉ bằng ta!” Tiêu Vũ âm thanh hạ xuống, cùng thời khắc đó, thân ảnh của hắn cử động nữa, bước chân bước ra, dưới chân sinh hoa sen, một bước bước tới Đỗ Bằng Phi trước người.

“Ngươi muốn chết!” Đỗ Bằng Phi sắc mặt trầm xuống, tay trái của hắn đeo tại sau lưng, tay phải tất là duỗi ra hai ngón tay, chập ngón tay như kiếm, giống như một tia chớp, chỉ về Tiêu Vũ mi tâm.

Hai người động tác, vào lúc này đều nhanh đến mức cực hạn, người bên cạnh liền động tác của bọn hắn đều theo không kịp, chỉ nhìn thấy vài đạo bóng hình, để mắt người xài hết.

“Bốp!”

Hai người giao thủ,

Một sai mà qua, chỉ trong nháy mắt, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi liền đã chia lìa.

Chỉ thấy hai người chia lìa đứng thẳng, Đỗ Bằng Phi hai ngón tay giống như một cái sắc bén trường kiếm, mặt trên ánh sáng mát mắt, duỗi ra trong không trung, trong ngón tay lộ ra khí tức, làm người tim run rẩy.

Mà Tiêu Vũ bên này, tất là về tới tại chỗ, như là xưa nay không có động tới, thoạt nhìn như trước vậy bình thường, trên người không có gì đặc biệt hấp dẫn người địa phương.

Song phương giao thủ quá nhanh, thế cho nên, đoàn người đều không có nhìn ra ai chiếm thượng phong, đều là chạm đến là thôi, không có thật sinh tử giao nhau.

“Người nào thắng?”

Tất cả mọi người mở to hai mắt, ý đồ ở trên người của hai người tìm kiếm một vài manh mối, nhìn là ai chiếm thượng phong.

“Bốp!”

Đột nhiên, Đỗ Bằng Phi cái kia thập phần chỉnh tề mái tóc dài, rối tung xuống, trở nên ngổn ngang không chịu nổi, để cái này vốn thoạt nhìn ăn mặc cẩn thận tỉ mỉ người trẻ tuổi, vào lúc này thoạt nhìn có chút chật vật, tán loạn tóc dài khoác ở đầu vai, cũng làm cho sắc mặt của hắn có vẻ âm trầm không ngớt.

Thấy vậy, một đám người há to miệng, lúc này mới phát giác, Đỗ Bằng Phi cái kia dùng để vấn tóc dây cột tóc đã gãy, mới khiến cho cái kia một con chỉnh tề tóc dài trở nên như thế ngổn ngang.

Đoàn người vừa là nhìn về phía Tiêu Vũ, cái này bề ngoài thập phần bình thường người trẻ tuổi, thoạt nhìn mặc dù vẫn là vậy bình thường, lại không có gì thay đổi.

Điều này làm cho rất nhiều người đều không thể tin được mà trợn to hai mắt, hai người này giao thủ ngắn ngủi, ai mạnh ai yếu, lập tức phân cao thấp.

“Lúc này ta cũng đã nhắc nhở qua ngươi, ta muốn ra tay.” Tiêu Vũ đã ở như Đỗ Bằng Phi như vậy chịu nổi hai tay, chỉ là ở vào thời điểm này, hắn loại kia bình thản lời nói, lại càng có thể khiến người ta chấn động.

Đỗ Bằng Phi sắc mặt âm trầm, giống như một con dã thú bị thương bình thường, trong mắt tràn đầy hung khí.

Trước đây, Tiêu Vũ đối với Khổng Hi ra tay, hắn nói Tiêu Vũ đánh lén, mà đây một hồi, Tiêu Vũ nhắc nhở hắn sắp sửa ra tay, giao thủ gian chặt đứt hắn dây cột tóc.

Đối với người khác xem ra, cái này hoặc giả chỉ có thể nói rõ Tiêu Vũ thực lực cao hắn một con, chiếm cứ nhỏ xíu thượng phong, nhưng Đỗ Bằng Phi lại biết rõ, Tiêu Vũ khả năng đoạn hắn dây cột tóc, cũng có thể dễ dàng muốn mệnh của hắn, một kích kia nếu là nhắm ngay đầu của hắn, đoạn cũng không phải là dây cột tóc đơn giản như vậy!

“Hắn là cố ý!” Điều này cũng làm cho Đỗ Bằng Phi sắc mặt âm trầm tới cực điểm, bởi vì hắn minh bạch Tiêu Vũ đó là cố ý hành động, chính là muốn nói cho hắn biết, dù cho không đánh lén, Tiêu Vũ cũng có thể dễ dàng muốn tính mạng hắn!

Tiêu Vũ động tác này, không thể nghi ngờ là ác liệt đánh Đỗ Bằng Phi mặt, bởi vì hắn lúc trước luôn miệng nói Tiêu Vũ là dựa vào đánh lén phế nhân.

Kết quả như thế, đối với Đỗ Bằng Phi tới nói, là một loại khiêu khích, càng một loại sỉ nhục lớn lao!

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Phẫn nộ bên trong, Đỗ Bằng Phi trên người khí tức, đột nhiên thần tốc bắt đầu leo lên.

Hắn là Thánh Thành bây giờ tên tuổi thịnh nhất tuổi trẻ một trong những nhân vật, dù cho vừa mới bị tổn thất, hắn cũng cho rằng là bởi vì hắn khinh thị Tiêu Vũ, mà Tiêu Vũ cử động đã chọc giận hắn, vì thế hắn muốn ra tay toàn lực, chém giết Tiêu Vũ, dùng cái này đến cọ rửa chính mình chịu khuất nhục.

“Đỗ Bằng Phi thực lực, so với trong truyền thuyết mạnh hơn!”

“Mau lui lại, hắn thực lực như vậy, chịu ảnh hưởng thì nguy hiểm!”

Đám người vây xem, vào lúc này đều là hoảng hốt, kinh hô lui về phía sau, có điều khả năng nhìn thấy loại chiến đấu này, cũng làm cho không ít người đều lộ ra thần sắc hưng phấn.

“Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, &# 85 cũng được, ngươi muốn chết ta sẽ tác thành ngươi!” Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ bất động, trong miệng lời nói càng cực kỳ bá đạo.

Quá lâu không có cùng người động thủ, tựa hồ bây giờ người người đều cảm thấy hắn có thể khi, ở đây Thánh Thành hỗn loạn thời khắc, vừa vặn hắn muốn mượn cơ hội này, để những người trẻ tuổi kia biết, hắn không phải có thể lừa gạt người, nếu không ai biết ngày sau còn có bao nhiêu người sẽ tìm hắn để gây sự, tựa như cái kia Lữ Tinh Huy.

“Người nào dám ở ta Phù Đạo Minh làm càn!”

Ngay ở Đỗ Bằng Phi khí thế không ngừng lên cao, đại chiến sắp sửa phát động thời gian, quát lạnh một tiếng từ Phù Đạo Minh ở chỗ sâu trong truyền đến.

Nghe được cái này âm thanh, Khổng Hi trên mặt nhất thời lộ ra mừng như điên, Đỗ Bằng Phi nhìn một chút Tiêu Vũ, trên mặt viết đầy không cam lòng, nhưng khí thế trên người còn là bắt đầu dần dần thu liễm.

“Là hắn!” Tiêu Vũ quay đầu, nhìn người tới, trên mặt cũng là lộ ra cười lạnh.

Tiến lại người, là cái trung niên nam tử, mang trên mặt lạnh như băng vẻ mặt, chính là Lữ Nhạn Thăng.

Cái này Phù Đạo Minh bên trong vương giả, rốt cục tới!

Chương 412: Lữ Phù Vương

Đọc trên điện thoại

“Phù đạo vương giả, lại tự mình hiện thân!”

“Đây là đương nhiên, có người ở Phù Đạo Minh bên trong động võ, Phù Đạo Minh sớm nên quản, chỉ có điều người trong cuộc có bùa vương đệ tử Khổng Hi, cho nên người bình thường không dám quản thôi, tới thời điểm như thế này, phù vương tự nhiên là muốn ra mặt.”

“Ở Phù Đạo Minh địa bàn, đã kinh động một đại phù vương, phỏng chừng cái này Tiêu Vũ, sẽ không có kết quả tử tế.”

Lữ Nhạn Thăng đến, vừa là để người vây xem nổi lên rối loạn tưng bừng, rất nhiều người nhìn về phía Tiêu Vũ trong mắt, đều xuất hiện vài phần đồng tình.

Một đại vương giả vốn là dễ trêu, huống hồ hay là tại địa bàn của người ta, không ít người đã bắt đầu lắc đầu, tựa hồ đã có thể đoán được Tiêu Vũ thê thảm kết cục.

“Ùng ục!”

Khổng Hi giẫy giụa tiến lên, kích động muốn hướng về Lữ Nhạn Thăng mở miệng, lại bởi vì cổ họng bị đóng chặt, trong miệng chỉ có thể phát sinh quái dị tiếng vang, khiến cho hắn thoạt nhìn cực kỳ chật vật.

“Thấy qua Lữ tiền bối.” Đối mặt một đại vương giả, Đỗ

Bằng Phi cũng là thu hồi kiêu ngạo, đi lên phía trước cung kính khom lưng.

“A!” Lữ Nhạn Thăng chỉ là lạnh nhạt gật gật đầu, ánh mắt ở Khổng Hi trên người xoay chuyển xoay một cái, nhìn thấy Khổng Hi như thế bộ dáng chật vật, sắc mặt của hắn gần như có thể chảy ra nước.

Một lần nữa quay đầu, Lữ Nhạn Thăng ánh mắt rốt cục chuyển hướng Tiêu Vũ, híp lại trong hai mắt, là không hề che giấu chút nào hàn quang, ngữ khí cũng như là băng tuyết giống nhau âm hàn, nói: “Nguyên lai là ngươi, ta sớm nên đoán được!”

Thời khắc này Lữ Nhạn Thăng, hận không thể trực tiếp đem Tiêu Vũ ngay tại chỗ chém giết, trước đó hắn hoàn toàn không nghĩ tới, giết hắn hậu nhân cái kia họ tiêu thiếu niên, lại chính là Tiêu Vũ!

Hiện nay, Tiêu Vũ vừa là đi tới Phù Đạo Minh, này cũng chưa tính, còn đối với đệ tử của hắn ra tay rồi, đầu tiên là hậu nhân, vừa là đệ tử, Tiêu Vũ đã triệt để chọc giận hắn.

“Hồi lâu không thấy, không ngờ rằng Lữ Phù vương còn nhớ rõ ta!” Tiêu Vũ cười nhạt, ung dung không vội.

Lời của hai người, để một đám người vây xem hai mặt nhìn nhau, sau đó trong đám người càng truyền ra kinh hô, nói đến một năm trước sự tình.

“Ta nghĩ ra rồi, nghe nói lúc trước Tiêu Vũ chém giết Hoàng Phủ loài vương giả lúc, Lữ Phù vương đang ở hiện trường!”

Này một tiếng thét kinh hãi, vừa là để hiện trường mọi người một trận nhún, không người không sợ hãi, nói như thế, Tiêu Vũ cùng Lữ Nhạn Thăng trong lúc đó cũng có ân oán? Nếu không thì, hai người gặp lại, thế nào lại là như thế bầu không khí?

“Ngươi này giun dế đúng là mạng lớn, mất tích lâu như vậy, lại không chết!” Lữ Nhạn Thăng sắc mặt, liền như là vạn năm không thay đổi hàn băng, sát ý trần trụi ánh mắt, tựa hồ muốn đem Tiêu Vũ nuốt vào trong bụng.

“Ngày đó ta rời đi thời gian, tiếc nuối lớn nhất, chính là không có liền ngươi đồng thời chém giết, điều tâm nguyện này chưa từng thực hiện, ta làm sao lại dễ dàng chết đi?” Tiêu Vũ nhẹ như mây gió, tựa hồ ở trước mặt hắn không phải cái gì vương giả nhân vật, tựa như một cái bình thường người phàm.

“Xuýt!”

Đoàn người truyền đến rất nhiều hít một hơi lãnh khí âm thanh, Tiêu Vũ giọng lại lớn lối như thế, phải biết rằng hắn đối mặt nhưng một đại vương giả, lại còn dám nói như vậy nói.

Điều này cũng làm cho không ít người nhận định, hắn năm đó chém giết vương giả đồn đại hơn nửa thực sự, nếu không gì lại có dũng khí dùng loại này miệng đối xử một vương giả?

“Tốt, rất tốt!” Lữ Nhạn Thăng đầu vai, bởi vì phẫn nộ mà ở nhỏ nhẹ lay động, trầm thấp mà thanh âm khàn khàn, tựa như một con đang tức giận rít gào thú hoang, nói: “Ngươi giết ta hậu nhân, vừa đau đớn đệ tử ta, còn dám ở ta Phù Đạo Minh hiện thân, hôm nay ta liền muốn tự tay chém ngươi, dùng máu của ngươi đến khắc họa minh phù, nghĩ đến cái kia minh phù khắc thành thời gian, định sẽ là ít có trân phẩm!”

“Chém ta?” Tiêu Vũ hồn nhiên không sợ,

Thậm chí còn cười cười, “ta khả năng giết Hoàng Phủ non sông, liền có thể giết ngươi, ngươi muốn giết ta, chỉ để ý ra tay chính là!”

Một câu nói này, để Lữ Nhạn Thăng đồng tử co rụt lại, có vẻ chần chờ.

Hắn vốn là kỳ quái, Tiêu Vũ biết rõ hắn là Phù Đạo Minh vương giả, trả thế nào gan dạ chủ động chạy đến Phù Đạo Minh? Hắn lời mới rồi mặc dù hung, lại cũng chỉ là thăm dò, dù sao lúc trước Tiêu Vũ chém giết Hoàng Phủ Minh Không một màn, cho hắn quá lớn chấn động.

Có điều, nơi này là Phù Đạo Minh, coi như Tiêu Vũ thật sự có có thể so với vương giả thực lực, nhưng ở đây, Lữ Nhạn Thăng cũng còn có chứa nhiều thủ đoạn.

Nghĩ tới những thứ này, Lữ Nhạn Thăng sắc mặt mới dần dần trấn định lại, nói: “Ngươi khi đó mặc dù chém qua vương giả không giả, nhưng dùng loại bí thuật kia, nhất định cũng trả giá không ít giá cả, nếu không ngươi cũng sẽ không mất tích đã lâu như vậy!”

Tiêu Vũ cười không nói, nội tâm lại có điều gợn sóng, không ngờ rằng Lữ Nhạn Thăng còn không có ngốc đến nhà, biết cấp độ kia mạnh mẽ bí thuật, thường thường đều cần trả giá giá cả to lớn.

“Đối phó loại này phế nhân, cần gì Lữ tiền bối ra tay, nếu là tiền bối không chê, vãn bối mong muốn thay thế tiền bối ra tay.”

Vào lúc này, Đỗ Bằng Phi đột nhiên lại đứng dậy, hắn vốn là đối với trước khi giao thủ kết quả rất không cam tâm, bây giờ nghe Lữ Nhạn Thăng cũng cùng Tiêu Vũ có oán, càng đem này trở thành một cơ hội biểu hiện.

Dù sao đối với hắn mà nói, có thể được một vị vương giả hảo cảm, đối với hắn ở Thánh Thành đặt chân có trợ giúp thật lớn.

Tôn xa xa độc kẻ học sau chỗ ầm ĩ thi bờ ruộng chút nào

“Hả?” Lữ Nhạn Thăng khóe miệng vung lên, hắn lời tuy nói như vậy, nhưng trong thực tế đối với Tiêu Vũ còn là có điều kiêng kỵ, lúc này gật đầu, nói: “Như thế cũng tốt, để tránh ta có lấy lớn ép nhỏ nghi ngờ. Vậy ngươi liền thay ta đoạn hai tay hắn a, bắt lấy hắn sau, hắn máu tươi khắc thành minh phù, ta đưa ngươi một viên!”

“Đa tạ tiền bối!” Đỗ Bằng Phi mặt lộ vẻ vui mừng, tóc mặc dù còn ngổn ngang, nhưng trên người tự tin lại tựa hồ như trong nháy mắt qua đến đỉnh điểm. Hắn bước ra hai bước, nói: “Ngươi tuy là một phế nhân, nhưng có thể làm cho ta ra tay, đã là vô thượng vinh hạnh, chính là chết, cũng nên tri túc!”

“Như ngươi loại này tự cho là đúng, luôn cho là toàn thế giới liền tự mình một thiên tài người, nếu là sớm mấy năm gặp phải ta, đã sớm ngỏm rồi!” Tiêu Vũ tràn đầy lắc đầu bất đắc dĩ, đối với Đỗ Bằng Phi nói, tựa hồ chút nào cũng không để ý.

“Thực lực không phải dựa vào mỏ nói ra, ngươi tài hùng biện không sai, nhưng phế nhân chính là phế nhân, sự tình không cách nào thay đổi.” Đỗ Bằng Phi sắc mặt như sương, đang nói chuyện đồng thời, cái kia một con rối tung tóc dài, đột nhiên không gió mà bay, hướng lên trên vung lên.

Tôn xa địa phương thuyền học từ ầm ĩ tháng sớm kỹ

Tôn xa địa phương thuyền học từ ầm ĩ tháng sớm kỹ dù sao đối với hắn mà nói, có thể được một vị vương giả hảo cảm, đối với hắn ở Thánh Thành đặt chân có trợ giúp thật lớn.

Chỉ thấy Đỗ Bằng Phi hai tay kết ấn, tay phải hắn ngón giữa cùng ngón trỏ, vào thời khắc này giống như hội tụ một thân Thần lực, hai ngón tay trong lúc đó có năm đạo tia sáng kỳ dị vây quanh, mỗi một ánh hào quang tựa hồ đều mang thiên địa oai, làm cho này chỉnh đại điện cũng bắt đầu chấn động.

“Đây là Đỗ Bằng Phi tuyệt kỹ thành danh, quả nhiên khủng bố!”

“Tin đồn, khoảng thời gian này Đỗ Bằng Phi đến từ các nơi tuổi trẻ nhân vật giao thủ không dưới 100 lần, mỗi lần đều dùng một loại nghiền ép tư thế thủ thắng, dựa vào chính là hai cái kinh khủng ngón tay, cũng là này hai ngón tay, để hắn nhận lấy đến từ thế lực khắp nơi chú ý!”

“Nghe nói đến bây giờ, còn không ai có thể để hắn sử dụng mười phần uy lực một ngón tay, cho nên cho đến tận bây giờ, hắn toàn bộ thực lực đến tột cùng có bao nhiêu, vẫn như cũ là một câu đố, có đồn đại gọi bằng, hắn nếu là ra tay toàn lực, có lẽ nhưng cùng Ninh công tử một trận chiến, chỉ vì cái kia hai ngón tay quá kinh khủng!”

Đoàn người truyền đến từng trận tiếng hô, không biết có bao nhiêu người, ở Đỗ Bằng Phi cái kia hai ngón tay lộ ra uy thế bên dưới, hít thở đều trở nên dồn dập, chỉ vì cảm nhận được áp lực cực lớn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 413: Tiêu Huynh

Đọc trên điện thoại

Nhìn Đỗ Bằng Phi hai ngón tay, Tiêu Vũ hai mắt cũng là híp lại, xem ra cái này Đỗ Bằng Phi tài năng ở vô số trong thiên tài bộc lộ tài năng, đã bị chú ý, đều không phải là tình cờ.

Tại kia hai ngón tay tụ lực trong quá trình, chung quanh đại đạo lực lượng ẩn có sóng chấn động, đúng là đưa tới đại đạo một vài cộng hưởng!

Đây là đạt được vương giả cảnh giới, mới có thể làm được sự tình, Đỗ Bằng Phi rõ ràng cũng không có đạt đến vương giả, càng cũng có thể làm đến bước này, chỉ cần điểm này, hắn ở trong đám người tuổi trẻ, tuyệt đối thuộc về đứng đầu nhất một trong những nhân vật, chẳng trách khả năng đưa tới các thế lực lớn chú ý .

Vương giả cảnh giới, vừa gọi bằng hiển linh cảnh, cảnh giới này hết sức phức tạp, cũng là tu luyện trên đường, một cực kì trọng yếu thay đổi.

Linh nguyên, hóa khí, giấu hư, Tứ Cực, này bốn Đại cảnh giới ở trong, linh nguyên cảnh là trong cơ thể ngưng tụ linh sông, tăng cường tự thân 12 kinh mạch, vì đó sau tu luyện đánh tốt cơ sở, nghiêm ngặt mà nói, cảnh giới này vẫn chưa thoát ly phàm nhân phạm vi, chỉ là có mạnh mẽ Thần lực thôi.

Đi vào hóa khí, mới coi như chân chính tu luyện người, trong cơ thể tinh hoá khí nguyên, một hơi tiên thiên tinh khí nấp trong trong lồng ngực, cũng có thể bên ngoài, hình thành chân khí, làm đến bước này, tài năng xem như thoát ly phàm nhân phạm vi, khả năng thường người thường không thể.

Mà đạt được giấu hư người, liền có thể gọi bằng tông sư, trong cơ thể ngũ tạng bên trong ẩn giấu 5 thần, vay mượn 5 thần chi lực, có thể có chiến lực kinh người. Đạt được cảnh giới này, liền có thể trên thế gian khai sơn lập phái, được người kính ngưỡng, cũng được cho một phương cường giả.

Tứ Cực, cảnh giới này, vừa gọi bằng Thiên Tông, luận chiến lực, lại muốn so với tông sư cao hơn một đại cấp độ.

Tứ Cực người, người 4 khí, này 4 khí, ngón tay chính là người tứ chi.

Nếu như nói, linh nguyên, hóa khí, giấu hư ba Đại cảnh giới, đều là thân thể nội bộ không dứt ân cần săn sóc sức mạnh, khiến thân thể không dứt mạnh mẽ, vậy Tứ Cực cảnh, chính là thông qua tăng cường tứ chi, đến phóng thích trong cơ thể cái kia đã dưỡng thành sức mạnh to lớn.

Tứ chi là thân thể người khí, bất kể như thế nào mạnh mẽ người, ở trong chiến đấu, đều phải dùng hai tay hai chân đối địch, bởi vậy tứ chi chính là trên thân thể người binh khí.

Thuyền khoa xa không tình sau hận tiếp cô bóng vũ cầu

Tứ Cực cảnh, chính là tăng cường tứ chi, để thân người 4 khí trở nên như là chân chính binh khí bình thường cường hãn, có cường hãn tứ chi, trong cơ thể Thần lực thông qua tứ chi phát sinh, mới có thể làm cho ấy phát huy đến uy lực lớn nhất, khủng bố tuyệt luân.

Bốn Đại cảnh giới, mỗi người có diệu dụng, mỗi một cảnh giới đều rất là trọng yếu, mà Tứ Cực bên trên Đại cảnh giới thứ năm, chính là hiển linh, cảnh giới này, cũng gọi bằng vương giả!

Hiển linh cảnh, này cảnh đối với tu luyện người mà nói, tựa như một to lớn cái hào rộng, vượt tới, liền triệt để lột xác, đi vào một hoàn toàn mới lĩnh vực.

Trên thực tế, thân ở trước bốn Đại cảnh giới người, nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa vẫn là còn không có thoát ly người phàm thân, vẫn có thể mạnh mẽ vô song, nhưng là vẻn vẹn cá nhân thân thể mạnh mẽ, mà đạt được hiển linh, đó hoàn toàn chính là cảnh giới khác nhau.

Vương giả nhân vật, không chỉ có chuyển núi lấp biển khả năng, càng có chứa nhiều Thần Uy khó lường thần thông, chính là bởi vì đi vào này cảnh, ngoại trừ muốn ở trong người bước đầu ngưng tụ đạo văn, mà là bởi vì, tiến vào cảnh giới này, phải lĩnh ngộ thiên địa đại đạo bộ phận, tự thân cũng coi như bước đầu sáp nhập vào thiên địa đại đạo bên trong.

Lúc trước, Tiêu Vũ chém giết Hoàng Phủ non sông, thế gian vương giả đồng thời có cảm giác, chính là bởi vì vương giả nhân vật đều đã hòa vào thiên địa, trở thành thiên địa một phần, khi có người chết đi, cùng ở tại một thế giới bên trong cái khác vương giả, thì sẽ có cảm ứng.

Đạt được cảnh giới này sau, cũng có thể tùy ý mượn tới đại đạo lực lượng, hô mưa gọi gió, trước bốn Đại cảnh giới chẳng qua là thân thể mạnh mẽ, mà đạt được vương giả, so đấu nhưng là đúng đại đạo lĩnh ngộ cùng khống chế, trong lúc giơ tay non sông tan biến,

Khủng bố vô song.

Cũng bởi vì cảnh giới này mạnh mẽ, các loại thủ đoạn đều như thần linh hiện thế, này đây mới có thể được xưng là hiển linh.

Mà giờ khắc này Đỗ Bằng Phi, không phải vương giả, lại là sinh ra vương giả tư thế, Thần lực ngưng tụ gian, đưa tới thiên địa đại đạo cộng hưởng, đó là một đáng sợ nhân vật, biểu thị hắn trở thành vương giả, chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Và có loại năng lực này, thực lực của hắn ở trẻ tuổi bên trong, khả năng so sánh cùng nhau người, đã ít lại càng ít, là một chính thức thiên tài hiếm thấy.

“Có vương giả phong thái, Đỗ Bằng Phi nếu là ra tay toàn lực, Tiêu Vũ chưa chắc sẽ là đối thủ của hắn!”

“Không sai, mặc dù đồn đại hắn đã chém qua vương giả, nhưng Đỗ Bằng Phi ở trẻ tuổi bên trong quá mạnh mẽ, ngoại trừ Ninh công tử cấp độ kia nhân vật, phỏng chừng không có mấy người trẻ tuổi có thể cùng hắn một trận chiến!”

Thấy Đỗ Bằng Phi không dứt trở nên chói mắt ngón tay, cả đám các loại con mắt nháy mắt đều không dám nháy mắt, tựa hồ chỉ cần nháy mắt, thì sẽ bỏ qua đặc sắc nhất lập tức.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, không biết từ nơi nào vang lên, đã như là ở người bên tai, hoặc như là xa tại thiên ngoại, lơ lửng không cố định.

Tất cả mọi người là sửng sốt, vô luận lại khẩn trương gì hưng phấn người, nghe đến tiếng thở dài này sau khi, cũng giống như bị tạt một chậu nước lạnh, không can thiệp tới trong lồng ngực có bao nhiêu nhiệt tình, đều trong nháy mắt bị này nước lạnh giội tiêu diệt!

“Ai!” Đỗ Bằng Phi sắc mặt trắng nhợt, trên đầu ngón tay ngưng tụ ánh sáng, cũng lập tức ảm đạm xuống.

Hắn ngưng trọng nhìn chung quanh, đối phương chỉ là một tiếng thở dài, khí thế kia càng đưa hắn khổ cực dẫn động đại đạo cộng hưởng cho tản đi, tựa hồ trong thiên địa này đại đạo lực lượng, đều đã bị người nọ khống chế, để hắn không cách nào mượn dùng!

Nghe được cái này âm thanh, Lữ Nhạn Thăng sắc mặt cũng là hơi đổi một chút, hắn vội vàng nhìn Tiêu Vũ một chút, nhìn thấy Tiêu Vũ bên mép lộ ra một nụ cười, trong lòng càng có một loại cảm giác bất an.

“Có người ở ta Phù Đạo Minh bên trong động võ, chuyện lớn như vậy, lại không cá nhân quản, còn muốn ta đến ra mặt!”

Một mang theo vài phần oán trách thanh âm truyền tới, tiếp theo liền thấy một 20 đến tuổi người trẻ tuổi chậm rì rì đi tới, đoàn người nhìn thấy người này, đều là hai mặt nhìn nhau, bởi vì không có một người nhận thức.

“Ngươi là ai?” Đỗ Bằng Phi như gặp đại địch, luôn cảm giác trước mắt người này mười phần nguy hiểm, nhưng bởi vì người này nhìn qua quá mức tuổi trẻ, bởi vậy hắn mặc dù kiêng kỵ, cũng không có nhanh chóng lùi bước.

“Lữ Nhạn Thăng, ngươi thân là minh bên trong vương giả, cho phép người ở minh bên trong động võ, rối loạn minh bên trong trật tự?” Người trẻ tuổi kia xem ra có chút lười nhác, trong giọng nói lộ ra bất đắc dĩ.

Lữ Nhạn Thăng trên trán, lúc này thì toát ra mồ hôi, nghe vậy lập tức tiến lên, cung kính nói: “Minh chủ!”

Sau khoa kẻ thù mới tôn thuật bờ ruộng tháng thi vâng lông chim

“Minh chủ!”

Đoàn người cực kỳ chấn động, ai có thể nghĩ tới, cái này thoạt nhìn có điều hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, lại là Phù Đạo Minh minh chủ!

Đỗ Bằng Phi sắc mặt, nhất thời thảm như là giấy trắng, cả người đều cứng ở nơi đó, hắn vừa rồi lại dùng loại kia tư thế đối xử Phù Đạo Minh minh chủ!

Phất tay một cái, Phương Hạo như là không thèm để ý Lữ Nhạn Thăng, đi tới Tiêu Vũ trước người, cái kia lười biếng dáng dấp một chút liền biến, có vẻ hưng phấn không thôi, hắn mang theo vài phần thăm dò, đối với Tiêu Vũ nói: “Mạc Huynh, nhưng ngươi sao?”

Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, suy nghĩ một chút mới nhớ, ban đầu ở Thiên Uyên cùng ở Tổ Thạch thôn thời điểm, Phương Hạo đến hắn đều không phải của hắn diện mạo thật sự, lần đầu tiên hắn là Mạc Vong thân phận cùng diện mạo, đệ nhị lần là Kỷ Mặc, đây là Phương Hạo lần đầu tiên nhìn thấy hắn chân thật dáng vẻ.

Bất quá hắn có chút kỳ quái, hai lần gặp lại, khí tức của hắn cùng dáng dấp đều cùng bây giờ bất đồng, Phương Hạo là thế nào nhận ra hắn?

“Ha ha, có thể gọi có chút không ổn, bây giờ có lẽ ta nên đem Mạc Huynh đổi thành Tiêu huynh.” Tựa hồ là nhìn thấu Tiêu Vũ nghi hoặc, Phương Hạo nở nụ cười.

Tiêu Vũ này mới đã hiểu, xem ra Phương Hạo ở chia tay lần trước sau đã đối với hắn tiến hành rồi hiểu một chút, thông qua Mạc Vong thân phận biết rồi hắn chính là Tiêu Vũ sự tình, vừa rồi người bên ngoài cũng đều nhận ra hắn, Phương Hạo cái này Phù Đạo Minh chủ tự nhiên cũng đã biết.

Phỏng chừng cũng là bởi vì biết hắn đến, Phương Hạo mới phải xuất hiện, nếu không dùng hắn một mực không quản sự tính cách, thật đúng là không nhất định sẽ ở vào thời điểm này hiện thân.

“Tiêu…… Tiêu huynh?”

Hai người trò chuyện thời gian, mọi người bên cạnh sớm há to miệng, Lữ Nhạn Thăng càng trực tiếp đứng ngây ra tại chỗ, giống như hóa đá bình thường, còn Đỗ Bằng Phi cùng cái kia thủy chung chật vật Khổng Hi thì càng không cần phải nói, đều là một bộ thấy quỷ bình thường vẻ mặt.

Phù Đạo Minh minh chủ, lại quản Tiêu Vũ kêu Tiêu huynh, hơn nữa thái độ đó, lại còn lộ ra một luồng cung kính!

Thuyền không xa độc địch thuật chiến tháng ngón tay cork

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 414: Qua Lại

Đọc trên điện thoại

Bất thình lình thay đổi, chỉ làm cho tất cả mọi người đều cảm giác như cùng sống ở trong mơ, Phù Đạo Minh minh chủ, không chỉ thân là một đại vương giả, đồng thời nắm trong tay Phù Đạo Minh, hầu như tương đương chính là thiên hạ phù sư đứng đầu, lại đối với một người trẻ tuổi, khách khí như thế!

“Phương huynh, ta tới tìm ngươi một chuyến, có thể thật không dễ dàng.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, nửa vui đùa nói.

“Trách ta, lúc trước không biết Tiêu huynh thân phận, không để ý đến này!” Phương Hạo tự nhiên biết Tiêu Vũ chỉ, cũng là cười đến có chút bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ ngược lại cũng không thật trách cứ, đúng là Phương Hạo đã biết thân phận chân thật của hắn, thái độ đối với hắn lại như cũ không có thay đổi, đây là rất hiếm có sự tình.

Phải biết rằng, Phương Hạo trước đây vẫn cho là hắn là vương giả, bây giờ biết rồi thân phận chân thật của hắn, tự nhiên cũng đã biết hắn và Phương Hạo căn bản không phải cùng trình độ nhân vật, lại còn có thể gọi bằng hắn một tiếng Tiêu huynh, có thể thấy được đối với hắn thật thập phần coi trọng.

Tôn khoa không mới địch thuật bờ ruộng lạnh dương kỹ học

Mắt thấy Tiêu Vũ cùng Phương Hạo xưng huynh gọi đệ, cười nói như ý, mọi người bên cạnh sớm ngốc như mộc J , Lữ Nhạn Thăng cùng Đỗ Bằng Phi hai người, càng khẩn trương không ngớt, ở một bên đứng ngồi không yên.

“Lữ đáp vương!” Cùng Tiêu Vũ tán gẫu qua chốc lát, Phương Hạo lúc này mới xoay người, nhìn phía Lữ Nhạn Thăng, nói: “Ngươi thân là Phù Đạo Minh vương giả, lại mặc người ở ta Phù Đạo Minh động võ gây sự, ta phải ngươi một câu trả lời thỏa đáng!”

“Minh chủ!” Lữ Nhạn Thăng thấp thỏm tiến lên, hắn dù cho như thế nào đi nữa hung hăng, đối mặt Phù Đạo Minh chân chính minh chủ, lúc này cũng là tràn ngập áp lực.

Ai có thể nghĩ tới, Tiêu Vũ lại cùng bọn hắn Phù Đạo Minh minh chủ có như thế giao tình, hiện nay Phương Hạo tuy là chất vấn hắn xử sự không chu toàn, nhưng hắn lại biết, Phương Hạo quá nửa là nên vì Tiêu Vũ ra mặt, phải cho Tiêu Vũ một câu trả lời thỏa đáng mới là thật!

“Thôi, Phương huynh, này ngươi Phù Đạo Minh bên trong sự tình, cũng là ngươi ngày sau lại xử lý a, ta tới tìm ngươi, còn có những chuyện khác.” Tiêu Vũ ở phía sau đột nhiên mở miệng nói ra.

Điều này làm cho Phương Hạo cùng Lữ Nhạn Thăng đều sững sờ một chút, nghe tới, Tiêu Vũ tựa hồ là không có truy cứu ý tứ, điều này làm cho hai người bọn họ đều hết sức bất ngờ.

“Vậy thì cám ơn Tiêu huynh, Tiêu huynh mời tới bên này!” Phương Hạo tưởng tượng, liền hiểu Tiêu Vũ dụng ý, không khỏi ném đi một ánh mắt cảm kích.

Ở Phù Đạo Minh bên trong, hắn người minh chủ này nếu để Tiêu Vũ mà xử trí một phù vương, khó tránh khỏi sẽ để người ngoài cho rằng Phù Đạo Minh mềm yếu, đối với Tiêu Vũ chịu thua, cũng sẽ để minh bên trong lòng người không biết, Tiêu Vũ đây là vì Phương Hạo đang suy nghĩ.

Lữ Nhạn Thăng tựa hồ cũng hiểu làm trong nguyên nhân, chỉ là hắn không chỉ không có vì vậy mà cảm kích Tiêu Vũ, ngược lại sắc mặt lộ ra càng thêm khó coi, tựa hồ đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ không cùng hắn truy cứu, đúng là một loại sỉ nhục.

Tiêu Vũ theo Phương Hạo, hướng về Phù Đạo Minh bên trong mà đi, có Phương Hạo phía trước, lần này tự nhiên là không người dám cản.

Địch kẻ thù kẻ thù tình sau bóng từ ầm ĩ thuyền học

Địch kẻ thù kẻ thù tình sau bóng từ ầm ĩ thuyền học "trong cơ thể lưu có Tiêu Gia máu, lại vì Tiêu Gia chỗ không cho, một năm trước ở Tiêu Gia chém giết vương giả, sau đó không biết tung tích!"

Thấy hai người rời đi, có một người lại là nắm chặt nắm đấm, thân thể đều đang khẽ run, trên một gương mặt, càng viết đầy không cam lòng.

Người này, chính là Đỗ Bằng Phi, theo Phương Hạo xuất hiện, Tiêu Vũ sẽ thấy chưa từng xem hắn một chút, rời đi luôn, hoàn toàn đưa hắn không thấy, mà có Phương Hạo ở đây, hắn cũng là không dám nói thêm câu nữa.

Điều này làm cho từ trước đến giờ kiêu ngạo Đỗ Bằng Phi cảm nhận được to lớn khuất nhục, trước đây hắn còn luôn miệng nói Tiêu Vũ là một phế nhân, liền nhường nhìn thẳng vào cũng không xứng, nhưng bây giờ Tiêu Vũ cử động, mới là thật hoàn toàn không lọt mắt hắn, liền một chút đều không có xem thêm!

Hắn đứng yên tại chỗ,

Hai quả đấm cầm vừa tùng, một tấm sắc mặt không dứt biến ảo, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể nhìn Tiêu Vũ đi xa, biến mất ở trong đám người.

"Tiêu Vũ!" Đỗ Bằng Phi trong lòng đọc thầm, cái này trước đây bị hắn coi là giun dế bình thường tên, ở thời khắc này sâu sắc dấu ấn tiến vào trong lòng của hắn.

Phù Đạo Minh bên trong, có một chỗ cực kỳ thần dị địa phương, nơi này thoạt nhìn chỉ là một không gian trống trải, nhưng khắc phù sử dụng phù thạch, chỉ cần phóng tới cái này trong gian phòng, thì sẽ bắt đầu lộ ra một loại phi thường kỳ lạ gợn sóng.

Địch khoa kẻ thù mới địch học từ ầm ĩ lông chim khắc sau

Gợn sóng này, liền như là hít thở giống nhau, tồn tại một loại kỳ diệu quy luật.

Đi tới gian phòng này, Tiêu Vũ ở đây ngồi yên lặng hạ xuống, nơi này chính là hắn đến Phù Đạo Minh mục đích, dùng hắn và Phương Hạo giao tình, mở miệng sau khi, Phương Hạo không chút nghĩ ngợi, liền hạ lệnh bất luận người nào không nên quấy nhiễu, để Tiêu Vũ ở đây an tâm tu luyện.

Xếp bằng ở này trống trải trong phòng, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, yên lặng cảm thụ được trong cơ thể phù thạch lộ ra sức chấn động kia.

Phù thạch, mặc dù chỉ là một tảng đá, lại có được kỳ diệu tác dụng, một viên minh phù, ấn phù đại diện chính là trời, phù thạch đại diện chính là, sinh linh máu thì lại đại biểu người, thiên địa nhân kết hợp lại, mới có thể khiến một viên minh phù thành hình, phát huy ra các loại hiệu dụng.

Gian phòng này, là Phù Đạo Minh bên trong cấp bậc cao nhất phù gian, ở cái địa phương này, minh phù bản chất có thể càng thêm dễ dàng bị người nhìn thấu, mà Tiêu Vũ muốn làm, chính là thông qua trong cơ thể phù thạch chỗ lộ ra gợn sóng, tìm tới trong đó quy luật, hiểu ra trong cơ thể mình 5 linh thạch đã xảy ra biến hóa như thế nào.

Chỉ cần có thể hiểu cái viên này phù thạch cùng trước đây bất đồng, hắn liền có thể tìm ra trong cơ thể vài loại sức mạnh phát sinh bài xích nguyên nhân, do đó tiếp tục khiến cho bọn hắn dung hợp quy nhất.

Thuyền không kẻ thù xa khốc sau bóng chỗ nguyệt chủ từ chỗ

Lần ngồi xuống này, Tiêu Vũ không biết nhật nguyệt, một lòng lục lọi trong cơ thể phù thạch lộ ra gợn sóng quy luật, hắn tĩnh tâm tu luyện, nếu là thành công, thực lực tất nhiên lại sẽ có tinh tiến.

Trong chớp mắt mấy ngày trôi qua, Tiêu Vũ triệt để đem chính mình đóng lại, mà khi hắn tĩnh tâm tu luyện khoảng thời gian này, Thánh Thành bên trong, lại là sóng gió không dứt, đặc biệt là tin tức liên quan tới hắn, ở Thánh Thành lưu truyền đến mức sôi sùng sục.

“Cái kia mất tích một năm, chém qua vương giả Tiêu Vũ, vừa đã trở lại? Vẫn cùng Đỗ Bằng Phi từng giao thủ? Thiệt hay giả!”

“Tiêu Vũ trở về, có phải cũng là vì Đạo Thần Cung?”

Này mấy ngày gian, Tiêu Vũ trở về tin tức, ở Thánh Thành đưa tới sóng lớn mênh mông, phải biết rằng 10 châu người trẻ tuổi, lúc trước muốn tìm hắn một trận chiến, mượn hắn thành danh không phải số ít, đối với tên của hắn, hầu như không có người nào cảm thấy xa lạ.

“Xuất thân xa xôi thành nhỏ, lúc còn tấm bé được xưng phế nhân, mười sáu tuổi lúc đột nhiên thần tốc quật khởi, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện!”

“Từng có ma vương danh xưng, dùng Mạc Vong tên từng tới Thiên Uyên, cùng Hoàng Phủ bộ tộc thiên kiêu Hoàng Phủ Cực một trận chiến, dẫn đến Hoàng Phủ Cực vì vậy mà chết!”

“Trong cơ thể lưu có Tiêu Gia máu, lại vì Tiêu Gia chỗ không cho, một năm trước ở Tiêu Gia chém giết vương giả, sau đó không biết tung tích!”

Theo Tiêu Vũ trở về tin tức truyền ra, liên quan tới hắn trước đây rất nhiều chuyện, cũng đều bị người đào lên, đưa tới khắp nơi một trận thán phục, bởi vì chỉ nhìn Tiêu Vũ này quá khứ, kinh nghiệm của hắn, thật sự là có thể xưng tụng ầm ầm sóng dậy, làm cho tất cả mọi người đều trở nên động dung.

“Tiêu Vũ…… lúc trước ta sớm nên nghĩ đến thân phận của ngươi mới là.” Hàn gia bên trong, Hàn đại tiểu thư nghe ngày gần đây các loại liên quan tới Tiêu Vũ đồn đại, vẻ mặt có chút phức tạp, lẩm bẩm nói: “Có lẽ ta bây giờ có chút giải thích, Tử Ngọc ngươi tại sao lại bởi vì người này mà động tâm.”

Trữ gia, Ninh công tử lẳng lặng ngồi ngay ngắn, đồng dạng sai người trong đoạn thời gian này thu thập liên quan tới Tiêu Vũ tin tức cùng qua lại.

Hắn sau khi nghe xong, bên mép lộ ra một nụ cười, lẩm bẩm: “Ma vương? Kỷ Mặc? Tiêu Vũ? Một người như vậy, là tại sao biết nàng?”

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 415: Tu Luyện 4 Vô Cùng

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ tin tức, ở Thánh Thành bên trong chiếm được nhiều mặt chú ý, dù sao hắn là trẻ tuổi bên trong, một cái duy nhất chém qua vương giả người, so sánh với đó, mặc dù là xuất thân đế tộc Ninh công tử, bị người hoài nghi đã đạt được vương giả cảnh giới, lại cũng không có chém qua vương giả.

Này đây, theo Tiêu Vũ xuất hiện ở Phù Đạo Minh tin tức truyền ra, không biết có bao nhiêu người, bao nhiêu thế lực, đều đối với hắn rất là chú ý.

Nhất thời, Tiêu Vũ tựa hồ thành Thánh Thành sóng gió tâm điểm, tụ tập lượng lớn ánh mắt, mà hắn tự mình thì là Phù Đạo Minh bên trong đóng cửa không ra, ngoại trừ Phương Hạo, cũng không ai biết hắn ở Phù Đạo Minh bên trong làm cái gì.

Tại loại này sóng gió bên dưới, Đạo Thần Cung việc, tựa hồ cũng bị người không để ý đến, bởi vì gần đây vẫn là không có người nào khả năng vang lên Đạo Thần Cung trước chuông vàng, hoặc là nói có phần thực lực này mọi người còn không có hành động.

Đang ở Phù Đạo Minh bên trong, Tiêu Vũ đối với ngoại giới tất cả không biết gì cả, một lòng đều dùng ở tìm tòi 5 linh thạch gợn sóng bên trên.

Sau khoa khoa phương xa tôn hận tiếp dương độc từ ta

Sau khoa khoa phương xa tôn hận tiếp dương độc từ ta đây người đầu tiên xuất hiện, cũng làm cho các thế lực lớn người dồn dập hành động, hoặc là muốn mời chào cô gái này, hoặc là muốn xoá bỏ.

Lúc này Tiêu Vũ, R thân thể phát sinh lửa trại bình thường lờ mờ hào quang, trong cơ thể hắn nhiều loại HP, với lúc này tựa hồ muốn lộ ra bên ngoài cơ thể, nếu là có người bây giờ tại bên cạnh hắn, thậm chí có thể thấy được cái kia vài loại sức mạnh giao hòa cảnh tượng.

Một vòng xoáy khổng lồ, nửa trắng nửa đen, này là bất diệt Y dương trải qua Y dương lực lượng, trong nước xoáy, quá Y mặt trời hai sao đều chiếm một chút, khiến cái này trắng đen vòng xoáy thoạt nhìn giống như một bộ đồ án thái cực.

Hình vẽ này ở trong, còn có khác mấy viên ngôi sao, cùng với lục đạo dấu ấn, đều đều rải rác ở trong nước xoáy, vòng xoáy trung tâm, tất là một ngồi xếp bằng tiểu nhân, khuôn mặt trên thoạt nhìn cùng Tiêu Vũ giống nhau như đúc.

Ngũ hành ngôi sao phân chiếm ngũ giác, lục đạo dấu ấn tất là chiếm cứ phương vị, Tiêu Vũ trong cơ thể các loại, đan vào thành một bộ cực kỳ phức tạp cảnh tượng.

Mà vào thời khắc này, Tiêu Vũ trong cơ thể cái viên này 5 linh thạch, tất là ở hướng về vòng xoáy trung tâm chầm chậm di động, tựa hồ muốn chiếm cứ cực kỳ vị trí trung tâm.

Dùng thân là phù, cái này phù thạch là đạo này cơ sở, cho nên ở Tiêu Vũ trong tưởng tượng, cái này phù thạch nên mới là hạt nhân.

“Vài loại sức mạnh quy nhất, cảnh giới quy nhất, nhưng cũng tựa hồ còn mất cái gì, đến tột cùng là sai chỗ nào?”

Tiêu Vũ vừa tiếp tục khiến nhiều sức mạnh dung hợp, một bên đã ở nhíu mày suy tư.

Linh nguyên, hóa khí, giấu hư, này ba Đại cảnh giới hai người trước, hắn cũng đã tu luyện tới viên mãn cảnh giới, thậm chí còn có phần hơn, mà giấu hư cảnh, cảnh giới này phải ở trong người ngũ tạng ngưng tụ ngũ đại thần ảnh, nhưng hắn trước đó, lại chỉ ngưng tụ ba đạo thần ảnh.

Ngoài ra, ở đem vài loại sức mạnh dung hợp sau khi, ba đạo thần ảnh cũng trở về làm một đạo, bây giờ chỉ còn lại có ban đầu cái kia một viên dùng phù ngưng tụ Huyết Linh hóa thân, chính là bây giờ duy nhất còn lại tiểu nhân.

“Không cần 5 thần, trong cơ thể thần chỉ cần duy nhất, ta thần trong lòng, chỉ có mình ta, dù cho chỉ có một đạo thần ảnh, này cảnh cũng có thể viên mãn, ta không đều Tứ Cực cảnh giới, phải đem tướng này cũng hòa vào trong đó.”

Lẳng lặng ngồi ngay ngắn, Tiêu Vũ chăm chú suy tư lên Tứ Cực cảnh huyền ảo.

Cảnh giới này là đem tứ chi hóa thành 4 khí, do đó khiến trong cơ thể trước ba Đại cảnh giới sức mạnh có thể xuyên thấu qua tứ chi đánh ra, để uy lực đạt được sử dụng tốt nhất.

Hắn đem trước ba Đại cảnh giới quy nhất, dung hợp làm một cái đặc thù cảnh giới, mặc dù này có thể làm cho thực lực của hắn đuổi tới phổ thông Thiên Tông, nhưng tại dung hợp trước khi, hắn chỉ tu luyện ba cái cảnh giới, thứ tư cảnh giới còn chưa đề cập.

Bởi vậy,

Tiêu Vũ cảm giác, nếu như có thể đem thứ tư cảnh giới cũng hòa vào trong đó, thực lực của hắn chắc chắn sẽ một lần nữa tìm được rõ ràng tăng lên.

“Có lẽ ta không hẳn muốn cùng người khác giống nhau, dùng tứ chi làm 4 khí, này 1 cảnh nghiêm chỉnh mà nói, đơn giản chính là tăng cường R thân thể, tăng cường thần lực bùng nổ, mà ta R thân thể sớm đạt được cảnh giới Tiên Thiên, vừa được Thiên Uyên lực lượng gột rửa, cường độ chỉ ở người khác bên trên.”

“Huống hồ, chỉ tăng cường tứ chi, cuối cùng là tiểu đạo, nếu muốn cường hóa, liền nên tăng cường toàn thân, nếu không dù cho tứ chi mạnh trở lại, cũng là có hạn, ta muốn chính là này cảnh viên mãn, mà không phải vẻn vẹn tứ chi mạnh mẽ.”

Không có như là người khác giống nhau, chỉ muốn tăng cường tứ chi, Tiêu Vũ muốn, là đem toàn thân đều tiến hành tăng cường, người khác dùng tứ chi làm khí, nhưng hắn muốn, lại là muốn tự thân bất kỳ một chỗ, đều cường đại đến khả năng xem là binh khí mức độ.

Sau không xa xa Quỷ thuyền xem kỹ chiến cô tôn tình phong

Hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, vốn là luyện thể quyết, này đây nếu phải đem R thân thể xem là binh khí, hắn muốn tuyệt đối không phải chỉ là 4 khí đơn giản như vậy, mà là muốn một ngón tay, thậm chí 1 thường sợi tóc, đều có thể xem là binh khí.

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Vũ bắt đầu nhận sự giúp đỡ trong cơ thể vài loại sức mạnh, đồng thời đối với mình R thân thể tiến hành xung kích.

Hắn R thân thể vốn là vô cùng mạnh mẽ, đạt được R thân thể tiên thiên đồng thời, ở Thiên Uyên bị qua các loại áp lực rèn luyện, ngoài ra còn có tu bá thể ngôi sao quyết.

Ba người kết hợp, sớm bảo hắn R thân thể hơn xa người thường, nhưng ở Tiêu Vũ xem ra, cái này còn xa xa không đủ.

“Phụp!”

Y dương hai sao, ngũ hành ngôi sao, vào lúc này cùng nhau động lên, các đại giữa các vì sao lộ ra lực lượng kinh khủng, đánh Tiêu Vũ R thân thể, để hắn lúc này phun ra máu tươi.

Địch khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ Tôn Học chiến lạnh chút nào cát kẻ thù

“Tiếp tục!”

Địch khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ Tôn Học chiến lạnh chút nào cát kẻ thù ba người kết hợp, sớm bảo hắn R thân thể hơn xa người thường, nhưng ở Tiêu Vũ xem ra, cái này còn xa xa không đủ.

Lông mày cũng không nhíu một cái, Tiêu Vũ lập tức dùng lục đạo lực lượng, cùng với bất diệt Y dương trải qua sức mạnh của sự sống, thần tốc khôi phục thương thế của mình, sau đó vừa là không dứt dùng tinh thần lực, rèn luyện tự thân.

Trên thực tế, dùng tinh thần lực luyện thể, cái này vốn là bá thể ngôi sao quyết thập phần quan trọng một khâu, có thể làm cho R thân thể trở nên vô cùng cường đại, nhưng trong quá khứ, Tiêu Vũ R thân thể quá yếu, không thể chịu đựng kinh khủng tinh thần lực, bởi vậy vẫn chưa từng dùng qua phương pháp này.

Cho tới bây giờ, hắn rốt cục có thể miễn cưỡng thừa nhận tinh thần lực rèn luyện, theo bước đi này bắt đầu, bá thể ngôi sao quyết uy lực mới coi như bước đầu hiện ra, nhận sự giúp đỡ phương pháp này, hắn tài năng ở tương lai không lâu, có một khối vô địch thân, một khối R thân thể, chính là một cái vô địch binh khí.

Thuyền kẻ thù khoa độc Tôn Học bờ ruộng chiến tranh lạnh tiếp mới

Không có ngày đêm, Tiêu Vũ không ngừng lấy loại này tự mình hại mình bình thường phương thức cực đoan tu luyện, đối với ngoại giới các loại, không can thiệp tới không hỏi.

Vừa là một đoạn thời gian trôi qua, ngoại giới chú ý điểm, rốt cục không muốn tụ tập với Tiêu Vũ trên người, đây không chỉ là vì Tiêu Vũ đem chính mình đóng lại, cũng là bởi vì, tại một ngày này, một tiếng hùng vĩ tiếng chuông, truyền khắp toàn bộ Thánh Thành.

Cái thứ nhất vang lên đạo chuông người, xuất hiện!

Làm cho tất cả mọi người đều hết sức bất ngờ, này lại là một tuổi trẻ nữ tử, nghe nói nàng đi tới Đạo Thần Cung trước, một cái dài nhỏ ngón tay khẽ gảy, chính là vang lên một cái đạo chuông, mở ra Đạo Thần Cung cửa lớn.

Thuyền xa khoa kẻ thù độc tôn xem kỹ tiếp hàng tháng kỹ

Điều này làm cho các thế lực lớn cùng đến từ các phe người trẻ tuổi đều bị chấn động mạnh, đây là cái thứ nhất vang lên đạo chuông người, theo một ý nghĩa nào đó mà nói, người này đi ở tất cả mọi người tuyến đầu tiên.

Này người đầu tiên xuất hiện, cũng làm cho các thế lực lớn người dồn dập hành động, hoặc là muốn mời chào cô gái này, hoặc là muốn xoá bỏ.

Nhưng mà, kết quả cuối cùng làm cho tất cả mọi người đều trầm mặc, bất kể là muốn mời chào nàng này, hay là muốn ra tay với nàng người, cuối cùng đều là phẫn nộ mà quay về, không có phương nào người khả năng có thu hoạch.

Điều này cũng làm cho chú ý mọi người bị chấn động mạnh, âm thầm suy đoán tên kia cô gái trẻ thân phận, rất rõ ràng cô gái này lai lịch bất phàm, nếu không các thế lực lớn không nên lại có phản ứng như thế.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 416: Chiến Thiếp

Đọc trên điện thoại

Bịt kín tĩnh thất trong vòng, Tiêu Vũ lúc này tu luyện, đang ở tại một khẩn yếu bước ngoặt.

Hắn giờ phút này, toàn thân phát sinh hào quang chói sáng, giống như một vòng nắng gắt vậy. Ở phía sau hắn, bảy đại ngôi sao hiện lên, đưa hắn chiếu vào trung ương, Y dương nhị khí vây quanh hắn không ngừng xoay tròn, sáu viên dấu ấn cũng như là 6 ngôi sao bình thường, bộc lộ ra kinh người ánh sáng.

Tiêu Vũ giống như một vị thần linh, bị ngôi sao quay chung quanh, chịu đựng Y dương nhị khí bao lại. Cùng lúc đó, ở trong cơ thể hắn, 5 linh thạch cũng là cùng hắn ngoài thân tinh thần lực, cùng Y dương lực lượng lẫn nhau chiếu rọi, một vị tiểu nhân ngồi xếp bằng trước ngực, hai mắt nhắm nghiền, lộ ra nói không nên lời thần bí.

“Cho ta hiện!”

Tiêu Vũ ở buồng tim gầm lên, trên trán có tinh mịn mồ hôi chảy ra.

Theo hắn gầm lên, ở trong cơ thể hắn, lại tăng thêm một loại khác vừa sâu xa vừa khó hiểu gì đó.

Đó là ẩn giấu ở hắn R thân thể chỗ sâu đạo văn, vào thời khắc này đan vào thành một bộ vô cùng phức tạp hình vẽ, này văn chiếm được Thiên Uyên, lại không thể hắn khống chế, khi chiếm được sau khi ẩn vào hắn R thân thể ở chỗ sâu trong, lúc này bị hắn mạnh mẽ ngưng tụ.

“Tứ Cực là rèn luyện R thân thể cảnh giới, chính thức mạnh mẽ R thân thể, nên từ trong ra ngoài, mà không phải chỉ có máu R, những đạo văn này nếu có thể cùng R thân thể đối ứng, ta ở cảnh giới này nhất định có thể đạt được trước đó chưa từng có cảnh giới!”

Tiêu Vũ liều mạng câu động lên ẩn giấu trong cơ thể đạo văn, hắn 4 cảnh quy nhất, mỗi một cảnh giới đều muốn làm vượt qua cực hạn, như thế tài năng đang trở về chí tôn thời gian, vượt qua mình kiếp trước.

Này đây, hắn đang mượn tinh thần lực rèn luyện R thân thể, tăng cường khí lực đồng thời, cũng hy vọng có thể dẫn ra trong cơ thể cất giấu đạo văn.

Những đạo văn này đều là này cao nhất sinh linh lưu lại, nếu có thể cùng Tứ Cực cảnh giới kết hợp lại, hắn R thân thể, tất sẽ đạt tới một chưa từng có ai, sau này không còn ai trình độ kinh khủng.

Thuyền không xa không mới tôn bóng từ tháng không khốc tiếp

Nhưng mà, mặc dù Tiêu Vũ liều mạng muốn để trong cơ thể đạo văn hiện ra, thêm vào ở R trên khuôn mặt, lại là làm sao cũng không cách nào thành công, này đạo văn lúc ẩn lúc hiện, dù cho bị hắn mạnh mẽ theo trong cơ thể rút ra, cũng sẽ lập tức biến mất.

Ở như ẩn như hiện gian, Tiêu Vũ ý đồ rút ra này đạo văn thời gian, lại là phát hiện có một thứ khác cũng thuận theo hiện ra, nhưng chỉ là vội vàng lóe lên, sau đó vừa ẩn vào trong cơ thể của hắn.

“Côn Bằng lực lượng?”

Sự phát hiện này, để Tiêu Vũ lông mày chăm chú khóa lại, cũng dừng lấy ra đạo văn cử động, ở nơi đó đăm chiêu.

“Đạo văn lực lượng, đến từ Thiên Uyên, mà ngoại trừ đạo văn, ta còn có phần đông sinh linh lưu lại hạ xuống sinh cơ, này sinh cơ ở Tiêu Gia thời gian đã cùng Côn Bằng lực lượng dung hợp, hóa thành hạt giống bình thường tồn tại, chẳng lẽ này đạo văn cũng sáp nhập vào cái viên này loại tử trong vòng?”

Kết quả này, là Tiêu Vũ trước đây làm sao cũng cũng không nghĩ tới, cho tới bây giờ mới phát hiện chuyện này.

Sau khoa không xa Quỷ sau bóng bờ ruộng ầm ĩ hận lạnh xa

Hắn suy tư hồi lâu, cái này hoặc giả cũng không nhất định là việc xấu, mặc dù này sẽ làm hắn tạm thời không cách nào vay mượn này đạo văn đến tăng cường R thân thể, nhưng hắn có cảm giác, Côn Bằng loại thành hình thời gian, sẽ mang đến cho hắn một lần kinh người lột xác.

“Xem ra muốn cho những đạo văn này hiện ra, ít nhất cũng cần đạt được vương giả cảnh giới, mới có thể làm được!”

Trong lòng hơi có tiếc nuối, nhưng cùng lúc đó, Tiêu Vũ với cái viên này Côn Bằng loại cùng đạo văn thập phần trông chờ.

Dù sao, ngưng tụ đạo văn, cái này vốn là muốn đạt tới vương giả cảnh giới mới có thể làm được sự tình, hắn cũng chỉ là làm tướng Tứ Cực cảnh tu luyện đến mức tận cùng, mới có thể muốn đem trong cơ thể đạo văn lấy ra đi ra, bây giờ có thứ phát hiện này,

Vậy liền không thích hợp cưỡng cầu, lưu đến Côn Bằng loại thành hình, sẽ mang đến cho hắn càng thu hoạch lớn.

“Mặc dù không thể rút ra đạo văn, nhưng ít ra, bây giờ đã là 4 cảnh quy nhất, hơn nữa 5 linh thạch bị bài xích tình huống cũng nhận được giải quyết, vài loại sức mạnh một lần nữa dung hợp. Bằng vào ta thực lực bây giờ, dù cho muốn vào Đạo Thần Cung, muốn tranh chấp một vị trí, nên đã không phải việc khó.”

Kiểm nghiệm một phen lần này tu luyện thành quả, Tiêu Vũ thoả mãn gật đầu.

Tứ Cực cảnh mặc dù còn không viên mãn, nhưng hắn cuối cùng cũng bắt đầu rèn luyện R thân thể, bắt đầu tu luyện tới cảnh giới này, khiến cảnh giới này cũng dung nhập vào hắn bây giờ cái này đặc thù trong cảnh giới.

Rồi cùng ngũ hành ngôi sao giống nhau, độ ngũ ngôi sao dù chưa viên mãn, nhưng ít ra đã có hoàn chỉnh ngũ hành, mà không tồn tại tứ hạnh tứ hạnh thiếu 1 tình huống.

Vài loại sức mạnh cùng cảnh giới đều hòa làm một thể, bây giờ Tiêu Vũ, vẫn như cũ nói không nên lời chính mình là cảnh giới gì, nhưng hắn có rất rõ ràng cảm giác, hắn thực lực hôm nay, sẽ không thua bất kỳ một gã Thiên Tông.

“Có phần thực lực này, nên đủ để ứng đối cái gọi là loạn thế!”

Kết thù kẻ thù xa Quỷ tôn xem kỹ tiếp tháng địch kẻ thù sườn núi

Đứng lên, Tiêu Vũ đẩy ra nơi đây tĩnh thất cửa, đi ra ngoài.

Hắn sở dĩ như thế nóng lòng tăng cao thực lực, chính là bởi vì Thánh Thành cục diện đem loạn, mà hắn cũng có vào Đạo Thần Cung dự định, muốn ở Đạo Thần Cung cấp độ kia thiên kiêu hội tụ địa phương đặt chân, hắn phải Có đủ thực lực làm chống đỡ.

Tính toán thời gian, Tiêu Vũ lần tu luyện này dùng đã đi gần một tháng, hắn trực tiếp hướng về Phương Hạo từ giã, về tới Tinh Thần Các danh hạ trong tửu lâu.

“Tôn thượng, ngươi đã trở lại!”

Tiêu Vũ vừa mới trở lại lúc này, Nhan Hạo chính là xuất hiện ở hắn trong phòng.

Nhan Hạo tới nhanh như vậy, để Tiêu Vũ ý thức được tựa hồ có việc phát sinh, lúc này hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Tôn không không địa phương địch xem kỹ từ ầm ĩ sớm thi kết

Đối với Tiêu Vũ nhạy cảm, Nhan Hạo cũng không ngoài ý muốn, cùng người trẻ tuổi này ngây ngô lâu, đối với Tiêu Vũ các loại chỗ hơn người, hắn sớm không cảm thấy kinh ngạc, lúc này đem gần nhất phát sinh sự tình, kể cả liên quan tới Tiêu Vũ thân thế bị người đào ra, cùng với ngày gần đây có người vang lên đạo chuông sự tình đều nói một lần.

“Thân thế của ta, vốn cũng không phải là bí mật gì, bị đào ra cũng đơn giản nhiều mấy người biết mà thôi, đúng là cái đó gọi lăng Tiên nữ tử, tên này tựa hồ có chút quen thuộc. U &# 8” Tiêu Vũ đối với liên quan tới mình tin tức cũng không để ý, chỉ là theo Nhan Hạo trong miệng nghe đến cái kia vang lên đạo chuông nữ tử tên, liền cảm giác có chút quen thuộc.

Địch có xa hay không độc địch thuật chỗ cô độc dương tinh

“Nàng này nói đến cũng là bất phàm, bối cảnh thập phần thần bí, từ lúc hơn một năm trước liền đã có rất lớn tiếng tăm, nhưng mà đến bây giờ đều không ai có thể nói rõ lai lịch của nàng.” Nhan Hạo gật gù, đối với Tiêu Vũ hào hiệp, tựa hồ cũng không thấy bất ngờ.

“Lăng Tiên?” Tiêu Vũ cẩn thận hồi tưởng, nhớ tới lúc trước quả thật từng nghe qua nàng này tên, chỉ có điều nàng này có thể làm cho các thế lực lớn mọi người tra không ra lai lịch của nàng, quả thật có chút phi phàm.

“Trừ lần đó ra, nửa tháng trước, có người đưa tới một thứ.” Nhan Hạo nói xong, lấy ra một vật, giao cho Tiêu Vũ trên tay.

Nhìn thấy vật như vậy, Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, này rõ ràng là một tấm thiếp mời, thiếp mời ở mặt ngoài chỉ viết một chữ, một thập phần bắt mắt chữ to: Chiến!

“Chiến thư?” Hắn nhíu nhíu mày, nói: “Chẳng lẽ là tin tức của ta truyền ra sau, vừa là này nhàm chán người muốn khiêu chiến ta ta cho ta mượn thành danh?”

Một năm trước khi, dạng này người liền không phải số ít, chỉ có điều khi đó hắn đã rời xa trần thế, cho nên bây giờ nhìn thấy này chiến thư, ý nghĩ đầu tiên chính là lại có người dương mượn hắn thành danh.

“Tôn thượng hay là trước mở ra nhìn một chút.” Nhan Hạo lắc lắc đầu, biểu thị chuyện này tựa hồ không hề giống Tiêu Vũ chỗ nghĩ đơn giản như vậy.

Tiêu Vũ nghe vậy, cầm trong tay thiếp mời mở ra, vội vàng quét qua qua đi, hai mắt không khỏi từ từ nheo lại.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 417: Bất Chiến

"Tháng này chưa, vạn xương bộ, trận chiến sống còn!"

Chiến thiếp bên trên, chỉ có tài tán gẫu mấy bút, lại là từng chữ cũng giống như vật còn sống, lộ ra lẫm liệt sát cơ, sôi nổi trên giấy.

Tại kia kí tên chỗ, chỉ viết một đỗ chữ, ngoài ra còn vẽ có một con giương cánh muốn bay chim đại bàng, chim trên người lông chim hoa văn đều có thể thấy rõ ràng, lợi hại hai mắt giống như một con chân chính hung cầm.

"Đỗ Bằng Phi?" Tiêu Vũ khép lại thiếp mời, trong lòng quả thật có chút bất ngờ, xem ra Đỗ Bằng Phi đã nghe được hắn đặt chân nơi đây, trực tiếp đem này chiến thiếp đưa đến này trong tửu lâu.

"Nghĩ đến là vì vài ngày trước cùng tôn thượng xung đột, khiến người này không cam lòng, cho nên mới phải cho tôn thượng phát tới chiến thiếp." Nhan Hạo gật đầu, trước đó vài ngày ở Phù Đạo Minh bên trong phát sinh sự tình, tự nhiên là không gạt được hắn cái này Tinh Thần Các chủ.

"Hắn có lá gan lớn như vậy, dám đem chiến thiếp đưa đến Tinh Thần Các địa phương? Hơn nữa lần trước hắn đã biết ta và Phù Đạo Minh chủ quan hệ bất phàm, nhìn hắn lúc đó dáng vẻ, cũng không giống như dám như thế làm việc người." Tiêu Vũ cảm thấy có chút không rõ, Đỗ Bằng Phi cử động, thoạt nhìn có chút khác thường.

Coi như hắn bởi vì sự tình lần trước cảm thấy không cam lòng, Tiêu Vũ cũng không cho là hắn sẽ là loại kia sẽ nhờ đó thì liều lĩnh hạ chiến thư người, nếu hắn thật sự có cốt khí như vậy, ngày đó ở nhìn thấy Phương Hạo thời điểm thì sẽ không ngay cả lời đều không dám nói rồi.

“Tôn thượng có thể có chỗ không biết.” Nhan Hạo giải thích: “Ta Tinh Thần Các đề cập lĩnh vực phần đông, tỷ như quán rượu này, ở đây ở lại cũng có đến từ các thế lực lớn người, Đỗ Bằng Phi mặc dù nghe được tôn thượng đặt chân nơi đây, nhưng phỏng chừng cũng sẽ không cảm thấy tôn thượng cùng Tinh Thần Các có quan hệ, đương nhiên sẽ không kiêng kỵ Tinh Thần Các.”

Tiêu Vũ ngẫm lại, quả thật như thế, Tinh Thần Các tòa tửu lâu này người nào đều có thể ở, Đỗ Bằng Phi chính là nghe được hắn ở nơi này, phỏng chừng cũng sẽ không hướng về hắn và Tinh Thần Các có quan hệ phương diện kia muốn.

Suy nghĩ cẩn thận, biết hắn cùng với Tinh Thần Các quan hệ, nên cũng là ban đầu ở Tiêu Gia tận mắt nhìn đến hắn bị Tinh Thần Các vương giả tiếp đi những người kia, nhưng chuyện kia đối với Tiêu Gia tới nói dù sao không vẻ vang, cho nên hẳn là sẽ không đối ngoại tiết lộ.

Cứ như vậy nghĩ đến, e sợ 10 châu bên trên biết hắn và Tinh Thần Các quan hệ không tầm thường người, nên không có bao nhiêu.

“Còn cái kia Phù Đạo Minh chủ……” Nhan Hạo tiếp tục nói: “Bằng Đỗ Bằng Phi tự thân, cố nhiên là sẽ kiêng kỵ Phương minh chủ cùng tôn thượng quan hệ, nhưng hắn hướng về tôn thượng khiêu chiến, có lẽ không chỉ có là hắn ý nguyện của mình.”

“Ngươi nói?” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi động, đăm chiêu.

Không đợi Tiêu Vũ ngẫm nghĩ, Nhan Hạo đã gật đầu, nói:

“Đỗ Bằng Phi là Thánh Thành bây giờ tên tuổi vang dội nhất tuổi trẻ một trong những nhân vật, sớm đã bị khắp nơi chú ý, đặc biệt là này không có xuất sắc hậu nhân cổ tộc, đối với người này càng nhất định phải có. Mà người này không có bối cảnh gì, bởi vậy mặc dù có năng lực tiến vào Đạo Thần Cung, không có thế lực lớn ở phía sau nâng đỡ, chỉ sợ cũng khó có thể cùng người khác cạnh tranh.”

Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ đã minh bạch, bởi vì không có bối cảnh, cho nên Đỗ Bằng Phi cũng nhất định phải biểu hiện đầy đủ xuất sắc, mới có thể làm cho những thế lực lớn kia đối với hắn càng thêm coi trọng.

Nói như thế, hắn lần này khiêu chiến, không chỉ có là Đỗ Bằng Phi một lần cơ hội biểu hiện, cũng là sau lưng của hắn cái kia thế lực ý tứ, Tiêu Vũ ngẫm nghĩ bên dưới, không có xuất sắc hậu nhân, lại cùng hắn có cừu oán thế lực, cũng chỉ một cái Hoàng Phủ gia tộc.

“Tôn thượng, ngươi dự định đáp lại ra sao?” Nhan Hạo nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt, liền biết hắn đã trong lòng hiểu rõ, chính hắn cũng có chút ngạc nhiên, đối mặt chiến thiếp, Tiêu Vũ sẽ làm ra đáp lại ra sao?

“Đáp lại? Tại sao muốn đáp lại?” Tiêu Vũ mãn bất tại ý lắc đầu, nói: “Loại khiêu chiến này, không có chút ý nghĩa nào, không cần để ý tới.”

Nhan Hạo không khỏi ngạc nhiên, sững sờ một chút, mới nói: “Nhưng người ta chiến thư đã đưa tới cửa,

Nếu là không đáng đáp lại, tôn thượng chẳng lẽ không sợ người ngoài thuyết tam đạo tứ?”

Nhan Hạo lời nói đến mức không quá thẳng, Tiêu Vũ lại hiểu hắn ý tứ, người ta đưa tới hạ chiến thiếp mời, nếu như hắn không trả lời, tất sẽ cho người cảm thấy hắn sợ Đỗ Bằng Phi, không dám ứng chiến.

Đây đối với một trẻ tuổi nóng tính người thiếu niên tới nói, không có bao nhiêu người có thể chịu đựng, đáng tiếc chính là, Tiêu Vũ lại không tầm thường thiếu niên, một chút cũng không để ý, nói: “Người khác nói thế nào nghĩ như thế nào, đó là người khác sự tình, trận chiến này tiếp được, vô luận thắng bại, đối với ta đều không có nửa điểm ý nghĩa.”

Tiêu Vũ nói, để Nhan Hạo sửng sốt vừa sững sờ, mặc dù sớm biết Tiêu Vũ là không phải người thường, có thể cũng không nghĩ tới hắn lại hào hiệp đến mức độ này, thay đổi bình thường thiếu niên, dù cho chỉ vì tranh một hơi, vào lúc này đều tất nhiên sẽ ứng chiến, dù cho từ chối, cũng sẽ tìm ra một lý do thích hợp.

Có thể Tiêu Vũ ngược lại tốt, hoàn toàn không có lý do gì, hơn nữa căn bản là không có coi là chuyện đáng kể, Nhan Hạo tự hỏi, chính là thay đổi chính hắn, ở vào thời điểm này, e sợ đều không thể làm được như thế hào hiệp.

“Một con chó hướng tới ngươi gọi bậy, ngươi không nhất định phải kêu trở về, Nhan thúc thúc, việc này ngươi thì không cần phải để ý đến.” Tiêu Vũ nói lần nữa, hắn đối với loại khiêu chiến này thật là một chút hứng thú cũng không có.

Thắng, không chỗ tốt, đã bị thua, càng không chỗ tốt, đối với làm người hai đời hắn tới nói, loại khiêu chiến này thật sự là một điểm ý nghĩa cũng không có, càng không thèm để ý.

Tiêu Vũ trở về gian phòng của mình, Nhan Hạo tất là tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, mãi đến tận Tiêu Vũ bóng người hoàn toàn biến mất, hắn mới lộ ra vẻ cười khổ, thở dài: “Xem ra vị này tôn thượng, còn thật không phải là người thường có thể so với, sự tình nhìn quá mức thấu triệt, tựa hồ thì không có chuyện gì khả năng gây nên nội tâm hắn gợn sóng bình thường, liền đưa tới cửa chiến thiếp đều có thể không nhìn.”

Liếc mắt nhìn trong tay bị Tiêu Vũ trao trả trở về chiến thư, Nhan Hạo bất đắc dĩ thở dài, “thôi, nếu là Tinh Thần Các tôn thượng, xem ra việc này, cũng chỉ có thể để ta tới kết thúc.”

Kêu làm người làm, Nhan Hạo sai người hồi thiếp, Tiêu Vũ có thể hào hiệp, hắn lại là không thể, thu rồi chiến thư sau vô luận là có hay không đồng ý, U &# 85; đọc sách &# 119;ww. Uuk a nsh u. com lẽ ra đều lẽ ra nên hồi thiếp.

Nhan Hạo nghĩ tới nghĩ lui, muốn tận khả năng cho Tiêu Vũ tìm một sẽ không khiến người ta thuyết tam đạo tứ lý do, có thể nghĩ đến sau đó cũng không có ý nghĩ gì hay, chủ yếu nhất chính là, Tiêu Vũ chính mình xem thường với tìm lý do, hắn nếu áp đặt lý do, lại sợ sẽ khiến cho Tiêu Vũ khó chịu.

Cuối cùng, Nhan Hạo sai người hồi thiếp, sát bên trong chỉ có hai chữ: Bất chiến!

Này một phong thiếp mời, lập tức bị Tinh Thần Các người đưa ra, chưa qua hồi lâu, liền đưa đến Thánh Thành bên trong, một tòa to lớn nhà cổ trong vòng.

“Bất chiến? Thì hai chữ này! Ngay cả một lý do đều không có? Đây là ý gì?”

Trong nhà cổ, một tóc hoa râm ông lão cầm hồi thiếp, tức giận hít thở đều tăng nhanh không ít, chống gậy bàn tay giống như một cái khô kiệt, lúc này cũng bởi vì tâm tình kích động mà đang hơi run rẩy.

“Về lão tổ, Thiên Tinh lầu người chỉ là đuổi về thiếp này, cũng không nói rõ.” Đem thiếp mời đuổi về, là một hơn hai mươi tuổi người làm, cảm nhận được ông lão tóc trắng tâm tình không yên, cũng làm cho cái này tuổi trẻ người làm khẩn trương đến đầu cũng không dám ngẩng lên.

“Cái kia nghiệt súc, giết bộ tộc ta trung hậu hai đại hậu nhân, nối liền vương non sông đều chết với tay, thật vất vả xuất hiện, có phải thì một câu bất chiến có thể thoát được vừa chết gì?” Ông lão tóc trắng trong tay gậy tầng tầng chấn động trên mặt đất, này toàn bộ đại sảnh, nhất thời rung động kịch liệt lên, giống như động đất vậy.

Tuổi trẻ người làm sợ đến mặt mũi trắng bệch, quỳ rạp dưới đất run lẩy bẩy, trước mắt người lão giả này mặc dù thấy già nua, nhưng lại là Hoàng Phủ bộ tộc bây giờ còn sót lại một vị vương giả, dưới cơn nóng giận, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 418: Bức Bách

“Ta không can thiệp tới muốn dùng biện pháp gì, tóm lại, cái kia họ Tiêu thằng con hoang nhất định phải chết!”

Hoàng Phủ bộ tộc lão Vương, giống như một con phẫn nộ sư tử, tiếng hô chấn động nhà cổ, làm cho trong nhà trên dưới người người run rẩy bất an, không biết là vị lão tổ này tại sao lại như thế nổi giận.

Cùng một ngày, Đỗ Bằng Phi hiện thân, đi lên vạn xương bộ, ở trên đài trước mặt mọi người mở miệng, ấy tiếng như sấm, ở Thánh Thành bầu trời quanh quẩn: “Tiêu Vũ, có dám một trận chiến?”

Đỗ Bằng Phi tu vi không kém, lần này vận chuyển Thần lực, khiến này một thanh âm lưu truyền đến mức cực xa, giống như tiếng sấm, đã kinh động Thánh Thành thế lực khắp nơi.

“Đỗ Bằng Phi thỉnh giáo Tiêu Vũ khiêu chiến? Hơn nữa còn là vạn xương bộ?”

“Đây là tình huống gì?”

“Nghe nói vài ngày trước hai người này ở Phù Đạo Minh nổi lên xung đột, có phải là vì nguyên nhân kia?”

Đỗ Bằng Phi cái kia thật lớn âm thanh, để Thánh Thành bên trong không ít người trẻ tuổi đều đã bị kinh động, chính là này đến từ các nơi thế lực lớn, đều ngay đầu tiên đưa mắt tập trung vào đó.

Đỗ Bằng Phi, Thánh Thành bây giờ danh tiếng thịnh nhất người trẻ tuổi một trong, có đồn đại gọi bằng, thực lực của hắn ở trẻ tuổi bên trong đã là số một số hai, Ninh công tử cùng Hàn Ngưng Yên không ra, không có bao nhiêu người mà khi đối thủ.

Mà một bên khác Tiêu Vũ, tên của hắn đồng dạng đối mọi người tới nói hoàn toàn không xa lạ, một năm trước đồn đại chém qua vương giả, đoạn trước thời gian hắn xuất hiện ở Thánh Thành tin tức truyền ra, cũng là đưa tới một luồng sóng gió.

Hai người trẻ tuổi, đặt ở bây giờ thiên kiêu hội tụ Thánh Thành bên trong, cũng là hiếm có nhân vật thiên tài, bây giờ Đỗ Bằng Phi thỉnh giáo Tiêu Vũ khiêu chiến, còn là tại kia tràn đầy truyền kỳ, cực kỳ nổi danh vạn xương trên đài, không cách nào không làm cho người ta chú ý.

Tiêu Vũ rất nhanh liền biết được việc này, Đỗ Bằng Phi trước mặt mọi người khiêu chiến, để Thánh Thành tất cả mọi người biết rồi việc này, rất rõ ràng là muốn ép hắn đánh một trận, nếu như thời điểm như thế này hắn không có trả lời, tất sẽ cho người xem thường, cho là hắn không dám ứng chiến.

Mặc dù biết rõ như thế, nhưng Tiêu Vũ vẫn không có một tia ứng chiến dự định, căn bản không làm bất kỳ đáp lại nào.

“Ha ha, chém qua vương giả thiên tài, chính là một hạng người nhát gan gì? Tiêu Vũ, có phải ngươi vừa đánh với ta một trận dũng khí đều không có?”

Tiêu Vũ dù chưa đáp lại, Đỗ Bằng Phi nhưng cũng không có vì vậy từ bỏ, hắn ngồi ngay ngắn vạn xương trên đài, tiếp tục dùng thật lớn âm thanh mở miệng, tiếng động trời cao.

“Tiêu Vũ làm sao một điểm đáp lại đều không có? Chẳng lẽ thật là sợ Đỗ Bằng Phi?”

"Tu luyện người, bị người khiêu chiến, lại ngay cả ứng chiến dũng khí đều không có, xem ra cái này Tiêu Vũ, còn hơn tin đồn kém đến quá xa!"

"Ai da, ta vốn tưởng rằng chém qua vương giả sẽ là nhân vật dạng gì, bây giờ nhìn lại, bất quá là một liền ứng chiến đều không có dũng khí bọn chuột nhắt!"

Đỗ Bằng Phi hung hăng, cùng Tiêu Vũ không có trả lời, làm cho Thánh Thành bên trong khắp nơi đều đối với Tiêu Vũ thất vọng vô cùng, thậm chí trong thành bắt đầu có các loại giễu cợt và khinh thường âm thanh truyền ra, rất nhiều người ngôn ngữ cực kỳ khó nghe, đem Tiêu Vũ nói tới không đáng một đồng.

Có điều một vài nhạy cảm người, lại ở chỗ này phát hiện, trong bóng tối tựa hồ có người đang đổ dầu vô lửa, mang theo một luồng làm thấp đi Tiêu Vũ dư luận, tựa hồ là cố ý ở nhằm vào Tiêu Vũ.

"Tiêu Vũ, thân là tu luyện người, ngươi thì thật vậy sợ chết gì? Xem ra ta trước đây quá đề cao ngươi, ngươi thật là làm thất vọng, nếu ngươi liền ứng chiến dũng khí đều không có, khuyên ngươi còn là sớm rời đi Thánh Thành, bởi vì ngươi căn bản không xứng đi tới nơi này nơi thánh địa!"

Đỗ Bằng Phi lại một lần nữa mở miệng, ngôn ngữ kiêu ngạo bên trong, cũng tràn đầy khiêu khích ý tứ.

"Chém qua vương giả? Ha ha, chỉ bằng cái này Tiêu Vũ? Ta bây giờ bắt đầu hoài nghi lúc trước lời đồn đãi kia tính chân thực!"

"Thánh Thành là 10 châu tu luyện thánh địa,

Tiêu Vũ loại này nhát gan người, căn bản không xứng đứng ở Thánh Thành!"

“Tiêu Vũ, cút khỏi Thánh Thành a, ngươi không có tư cách ở lại đây!”

“Nhát gan người, cút khỏi Thánh Thành!”

Thánh Thành bên trong, nổi lên một luồng sóng gió, không biết từ nơi nào nhô ra một đống tuổi trẻ tu luyện người, đối với Tiêu Vũ không đáng đáp lại cách làm thập phần xem thường, thậm chí rêu rao lên muốn Tiêu Vũ cút khỏi Thánh Thành.

Loại thanh âm này mới đầu vẫn không tính là quá lớn, nhưng theo thời gian diễn biến, lại là càng lúc càng kịch liệt, đến cuối cùng làm cho đại bộ phận tu luyện người, đều đối với Tiêu Vũ hết sức xem thường.

Tu luyện người, ghét nhất chính là loại kia nhát gan hạng người, Tiêu Vũ loại này không đáng đáp lại thái độ, ở người cố ý dưới sự dẫn động, bị coi là nhát gan, cũng đưa tới mọi người không ưa.

Nếu không có hắn chỗ ở là Tinh Thần Các danh hạ Thiên Tinh lầu, chỉ sợ sớm bị một đám tu luyện người vây quanh tới cửa đi, đưa hắn nổ ra Thánh Thành.

Mặc cho Thánh Thành sóng gió hoạt động, Tiêu Vũ lại là tĩnh tọa trong phòng, nơi đây Nhan Hạo từng tới vài lần, đem phát sinh sự tình 11 nói cho hắn.

Mặc dù chưa từng tận mắt nhìn thấy, nhưng nghe Nhan Hạo giảng, Tiêu Vũ một chút liền có thể nghe ra, này là có người cố ý hành động, mục đích đơn giản chính là vay mượn Thánh Thành mọi người miệng, muốn ép hắn cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến.

Điều này làm cho Tiêu Vũ có loại bị gác ở lửa trên kệ cảm giác, sự tình tới trình độ này, hắn nếu không ứng chiến, tình huống tựa hồ sẽ còn tiếp tục diễn biến, không biết sẽ biến thành hình dáng gì.

Nhưng nếu là ứng chiến, vừa là để Tiêu Vũ có loại chính mình là bị đối phương bức đến không thể không chiến cảm giác, để hắn rất là không thích.

“Nhan thúc thúc, làm phiền ngươi thay ta đáp lời!”

Tiêu Vũ gọi tới Nhan Hạo, hắn không phải loại kia mặc cho người định đoạt người, chỉ là cũng không muốn liền như vậy ứng chiến, đối phương như thế bức bách, dù cho muốn chiến, hắn cũng phải làm cho đối phương đánh đổi một số thứ.

Nhan Hạo nghe xong Tiêu Vũ nói, lập tức dùng Tiêu Vũ danh nghĩa, làm ra đáp lại, lời nói vô cùng đơn giản, chỉ có bảy chữ: “Đánh với ta một trận, ngươi không xứng!”

Thánh Thành ồ lên, Ｕ &# 85; đọc sách &# 32;w &# 119;w. Uukansh ｕ. Co &# 109; chính là này trước khi còn đối với Tiêu Vũ chê cười người trẻ tuổi, nghe đến Tiêu Vũ như thế khí phách đáp lại, đều cảm giác thấy hơi thất thần.

Đỗ Bằng Phi bị nói là Thánh Thành cường đại nhất người trẻ tuổi một trong, tới Tiêu Vũ trong miệng, mà ngay cả cùng hắn một trận chiến cũng không xứng!

Mặc dù Tiêu Vũ đáp lại thập phần ngông cuồng, nhưng ngẫm nghĩ, nếu như một năm trước Tiêu Vũ thật chém qua vương giả, hắn một năm trước cũng đã có như vậy thực lực khủng bố, Đỗ Bằng Phi đúng là thật không có cùng hắn một trận chiến tư cách.

Nhưng mà, rất nhanh liền lại có không biết tên người đứng ra, giễu cợt nói: “Không dám ứng chiến liền không dám ứng chiến, cái gì phối hợp cùng không xứng, vốn là lấy cớ!”

So với loại trước ý nghĩ, lời này vừa nói ra, chiếm được càng nhiều người tán đồng, dù sao trước lúc này, Tiêu Vũ liền đáp lại đều không có, khiến mọi người càng muốn tin tưởng, hắn là không dám cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến.

“Muốn đánh với ta một trận cũng có thể, chỉ cần Hoàng Phủ bộ tộc lấy ra mở Thiên đạo thạch, lại cút khỏi Thánh Thành, ta liền đánh với ngươi một trận!”

Chưa qua bao lâu, Tiêu Vũ lại để Nhan Hạo bắn tiếng.

So với hắn trước một lần ngông cuồng, lần này mọi người càng khiếp sợ, không ít người đều hít một hơi lãnh khí.

Mở Thiên đạo thạch, tương truyền đó là Hoàng Phủ bộ tộc nhiều năm trước tìm được một khối thần thạch, huyền bí vô cùng, Hoàng Phủ bộ tộc cũng chính bởi vì tìm được khối đá này sau khi, mới thần tốc quật khởi, và trên thế gian sừng sững vạn năm không ngã, trở thành cường đại nhất cổ tộc.

Vật ấy coi như nói là Hoàng Phủ bộ tộc chí bảo đều không quá đáng, Tiêu Vũ vừa mở miệng, lại chính là muốn Hoàng Phủ bộ tộc giao ra bực này thần vật!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 419: Ứng Chiến

Đọc trên điện thoại

“Ngươi và ta cuộc chiến, cùng Hoàng Phủ bộ tộc có quan hệ gì đâu? Ngươi nếu không dám ứng chiến, liền lập tức cút khỏi Thánh Thành, không cần chứa nhiều lấy cớ!” Đỗ Bằng Phi nghe nói Tiêu Vũ điều kiện sau khi, trầm ngâm hồi lâu, mới làm ra đáp lại.

Đối với cái này đoàn người cũng là phụ họa, gọi bằng Tiêu Vũ rõ ràng là vì sự nhát gan của mình kiếm cớ, tự dưng kéo lên Hoàng Phủ bộ tộc, đối với Tiêu Vũ như thế “đê hèn” hành vi, Thánh Thành bên trong người trẻ tuổi biểu thị đến rất là phẫn nộ.

“Hay không có quan hệ, trong lòng ngươi hiểu rõ, không đáp ứng điều kiện của ta, vậy liền không cần nhiều lời.” Tiêu Vũ một lần nữa làm ra một đáp lại, sau đó triệt để ngậm miệng lại, vô luận Đỗ Bằng Phi cùng Thánh Thành người trong dù nói thế nào, cũng sẽ không tiếp tục đáp lại.

Thánh Thành trong lúc nhất thời xuất hiện không ít người đối với Tiêu Vũ mắng to không ngớt, nói hắn không dám ứng chiến còn cố ý đề xuất điều kiện như vậy làm khó dễ Đỗ Bằng Phi, hầu như hết thảy không biết nội tình người, đều đối với Tiêu Vũ loại hành vi này thập phần phỉ nhổ.

Tiêu Vũ lại hoàn toàn không để ý tới, hắn gan dạ đề xuất loại kia điều kiện, tự nhiên là trong lòng hiểu rõ, Thánh Thành này lời bàn, sau lưng có người ở thúc đẩy, đây là rõ ràng sự tình.

Bằng Đỗ Bằng Phi chính mình, là không có loại năng lực này, trừ phi là 1 đại cổ tộc mới có năng lực như vậy, mà đây 1 cổ tộc, không cần nghĩ Tiêu Vũ cũng có thể biết là Hoàng Phủ bộ tộc.

Hắn biết rõ, Đỗ Bằng Phi cùng Hoàng Phủ bộ tộc cơ bản đã cùng đi tới, bây giờ Đỗ Bằng Phi, thì tương đương với Hoàng Phủ bộ tộc phải dùng hết sức bồi dưỡng hậu nhân.

Hoàng Phủ bộ tộc hận hắn tận xương, mới sẽ làm Đỗ Bằng Phi hướng về hắn phát sinh sinh tử khiêu chiến, muốn cho Đỗ Bằng Phi đưa hắn chém giết.

Sở dĩ Hoàng Phủ bộ tộc không dám trực tiếp tìm hắn báo thù, phỏng chừng là vì kiêng kỵ hắn và Phương Hạo quan hệ, còn nếu là từ Đỗ Bằng Phi tiến hành khiêu chiến, dù cho Tiêu Vũ bị giết, đó cũng chỉ là trẻ tuổi gian ân oán, Tiêu Vũ thực lực không bằng người, bị giết đã không còn gì để nói, đến lúc đó Phương Hạo liền không thể xuất thủ.

Địch kẻ thù không không Quỷ sau hận chiến ầm ĩ khoa thuyền học

Này đây, Hoàng Phủ bộ tộc muốn giết Tiêu Vũ, trước mắt liền chỉ có này một cái phương pháp, Tiêu Vũ lúc này mới gan dạ đề xuất muốn mở Thiên đạo thạch.

Địch kẻ thù không không Quỷ sau hận chiến ầm ĩ khoa thuyền học Tiêu Vũ lại hoàn toàn không để ý tới, hắn gan dạ đề xuất loại kia điều kiện, tự nhiên là trong lòng hiểu rõ, Thánh Thành này lời bàn, sau lưng có người ở thúc đẩy, đây là rõ ràng sự tình.

Bộ tộc này đối với hắn như thế tướng *, dù cho hắn muốn ứng chiến, tự nhiên cũng phải làm cho đối phương đánh đổi một số thứ.

Tiêu Vũ không muốn đáp lại, để Đỗ Bằng Phi cũng mất biện pháp, mặc dù trong thành rất nhiều tu luyện mọi người đang đối với Tiêu Vũ các loại chửi rủa, nhưng mà Tiêu Vũ lại cũng giống như không nghe được bình thường, một điểm đáp lại cũng không có.

Đến lúc này, Hoàng Phủ bộ tộc mọi người đã minh bạch, Tiêu Vũ đề xuất loại kia điều kiện, hẳn là đã biết bọn họ bộ tộc cùng Đỗ Bằng Phi quan hệ, mặc dù không cam lòng, nhưng trầm mặc hồi lâu sau, bộ tộc này lão tổ còn là ra mặt, cấp ra đáp lại.

"Bản tọa có thể đáp ứng điều kiện của ngươi, chỉ cần ngươi tài năng ở cuộc chiến sinh tử bên trong thắng lợi, bộ tộc ta mở Thiên đạo thạch có thể cho ngươi, chúng ta cũng sẽ rời đi Thánh Thành, nhưng ngươi nếu bại, bản tọa muốn ở trên thân thể ngươi gây di chuyển hoa nguyền rủa!"

Hoàng Phủ loài vương giả đáp lại, vừa là để Thánh Thành chấn động các nơi, này vốn người không biết nội tình, cũng cho đến lúc này mới nhìn ra, Đỗ Bằng Phi khiêu chiến là đạt được Hoàng Phủ bộ tộc truyền ý, nếu không Hoàng Phủ bộ tộc không thể đáp ứng cái điều kiện này.

Địch kẻ thù khoa mới sau xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ xuyên qua mới chiến

Địch kẻ thù khoa mới sau xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ xuyên qua mới chiến "cái này còn không ngừng, thân trúng bùa này người, trong cơ thể sẽ bị gieo xuống nguyền rủa mẹ, đang trù yểu mẹ thành thục thời gian, trúng chú người tu vi, thậm chí có thiên tư, bảo thể, sinh mệnh đều sẽ bị chuyển dời đến nguyền rủa chủ trên thân. Nghe nói nếu là có bùa này, dù cho nguyền rủa chủ bản thân là một phế nhân, khi chiếm được nguyền rủa mẹ sau khi, cũng có thể có kinh người thiên tư,

Biến thành độc nhất vô nhị thiên tài, mà trúng chú người đang bị đoạt đi nguyền rủa mẹ sau khi, thì lại sẽ bị rút đi trong cơ thể tất cả, trực tiếp chết đi!”

Đối với Hoàng Phủ bộ tộc đồng ý tiếp thu bực này điều kiện, mọi người cũng không phải cảm thấy bất ngờ, Tiêu Vũ cùng Hoàng Phủ bộ tộc ân oán sớm không phải bí mật gì, Hoàng Phủ Cực năm đó danh chấn 10 châu, chết vào Tiêu Vũ tay, Tiêu Vũ tên, chính là vào lúc này lần đầu tiên truyền đến 10 châu các nơi

Hơn nữa, một năm trước liên quan tới Tiêu Vũ chém giết vương giả đồn đại, cái kia bị chém giết đối tượng, chính là Hoàng Phủ bộ tộc Hoàng Phủ non sông.

Biết rõ này nguyên do, Thánh Thành người trong đối với Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ một trận chiến càng thêm trông chờ, bởi vì Hoàng Phủ bộ tộc đã dám để cho Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ một trận chiến, nhất định đối với hắn có rất lớn tin tưởng.

Nếu không thì, Tiêu Vũ nhưng chém qua vương giả nhân vật, Hoàng Phủ bộ tộc coi như lại xem trọng Đỗ Bằng Phi, cũng không phải tùy tiện để Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ tiến hành cuộc chiến sinh tử.

“Nguyên lai Đỗ Bằng Phi cùng Hoàng Phủ bộ tộc còn có bực này quan hệ, chẳng trách Tiêu Vũ sẽ kéo ra Hoàng Phủ bộ tộc, xem ra hết thảy đều là Hoàng Phủ bộ tộc ở C khống, chỉ có điều Hoàng Phủ bộ tộc lại thật tiếp nhận rồi Tiêu Vũ điều kiện, cảm giác có chút khó tin, cái kia di chuyển hoa nguyền rủa vừa là cái gì?”

“Di chuyển hoa nguyền rủa là Hoàng Phủ bộ tộc bí pháp, trúng chú người cả người đều sẽ bị nô dịch, chịu đựng nguyền rủa chủ ý chí khống chế, suốt đời đều không thể làm trái!”

“Ác độc như vậy?”

“Cái này còn không ngừng, thân trúng bùa này người, trong cơ thể sẽ bị gieo xuống nguyền rủa mẹ, đang trù yểu mẹ thành thục thời gian, trúng chú người tu vi, thậm chí có thiên tư, bảo thể, sinh mệnh đều sẽ bị chuyển dời đến nguyền rủa chủ trên thân. Nghe nói nếu là có bùa này, dù cho nguyền rủa chủ bản thân là một phế nhân, khi chiếm được nguyền rủa mẹ sau khi, cũng có thể có kinh người thiên tư, biến thành độc nhất vô nhị thiên tài, mà trúng chú người đang bị đoạt đi nguyền rủa mẹ sau khi, thì lại sẽ bị rút đi trong cơ thể tất cả, trực tiếp chết đi!”

“Thế gian còn có như thế kỳ nguyền rủa? Nói như vậy, Hoàng Phủ bộ tộc là dự định đoạt được Tiêu Vũ thực lực và thiên tư, vì hắn trong tộc tái tạo một thiên tài?”

Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi ở giữa một trận chiến, hấp dẫn Thánh Thành ánh mắt mọi người, Hoàng Phủ bộ tộc đáp ứng Tiêu Vũ điều kiện sau, việc này càng ở Thánh Thành bên trong đưa tới bàn tán sôi nổi.

Không ít người vốn còn không biết di chuyển hoa nguyền rủa là vật gì, nhưng Thánh Thành bên trong thảo luận đến biến mất, di chuyển hoa nguyền rủa hiệu dụng cũng dần dần mái nhà làm người biết, nghe nói bùa này huyền bí người, không có bất kỳ lông tơ thật kiên, loại này chú thuật ác độc đồng thời, cũng hơi bị quá mức bá đạo.

Hoàng Phủ loài lão kia vương giả đề xuất điều kiện như vậy, dụng ý cũng không nói cũng hiểu, Hoàng Phủ bộ tộc hai cái xuất sắc hậu nhân đều chết với Tiêu Vũ tay, mới đưa đến bây giờ không có xuất sắc hậu nhân cùng thế lực khác tranh chấp.

Sau khoa khoa phương xa tôn hận chỗ tháng hận ầm ĩ thi

Rất rõ ràng, Hoàng Phủ loài lão kia vương giả định dùng này di chuyển hoa nguyền rủa, đem Tiêu Vũ một thân tu vi và thiên tư đều chuyển dời đến hắn trong tộc hậu nhân trên thân, tái tạo một thiên tài đi ra.

Kết quả này ngẫm lại đều khiến người ta sợ hãi, phải biết rằng Tiêu Vũ đó là chém qua vương giả nhân vật, nếu như có thể tìm được thiên tư của hắn, Hoàng Phủ bộ tộc tuyệt đối có thể ra lại một kinh khủng thiên tài.

Hoàng Phủ bộ tộc đây không chỉ là muốn chiếm được Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực, càng muốn cho hắn thống khổ mà chết!

So sánh với đó, mở Thiên đạo thạch mặc dù là Hoàng Phủ bộ tộc chí bảo, có thể trong tộc bọn họ không người, có thể không vượt qua loạn thế còn chưa biết được, coi như lưu lại cũng có thể là ở trong loạn thế biến mất.

Mà đáp ứng Tiêu Vũ, Đỗ Bằng Phi chưa chắc sẽ bại, nếu là thủ thắng, thì lại không chỉ có thể giết Tiêu Vũ, còn có thể đoạt được Tiêu Vũ tất cả, vậy thì không khó giải thích vì sao Hoàng Phủ bộ tộc liền cấp độ kia chí bảo đều đồng ý lấy ra.

Ở Hoàng Phủ bộ tộc đáp ứng sau khi, Thánh Thành người trong đều đang đợi Tiêu Vũ đáp lại, dù sao Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ, đều là trẻ tuổi bên trong ít có thiên kiêu, giữa hai người này một trận chiến, đã bị không biết bao nhiêu người trông chờ, nhất là trận chiến này còn ở vạn xương trên đài tiến hành.

Không có khiến mọi người chờ đến quá lâu, Tiêu Vũ bên kia, rất nhanh liền làm ra đáp lại: “Có thể, tháng này chưa, vạn xương bộ, trận chiến sống còn!”

Tiêu Vũ rốt cục vẫn là ứng chiến, không có lại tìm cớ gì, điều này cũng làm cho toàn bộ Thánh Thành đều sôi trào lên, vô số người trẻ tuổi vào thời khắc này đều có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác, các thế lực lớn, với trận chiến này âm thầm chú ý, tỷ như Tiêu Gia, vừa tỷ như hướng nhà hòa thuận Trữ gia.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 420: Tiêu Gia Phản Ứng

Đọc trên điện thoại

Thánh Thành, bị nói là 10 châu thánh địa, hết thảy đi tới Thánh Thành tu luyện người, đều có chứa một viên hành hương chi tâm, chỉ vì trong truyền thuyết thành đế nhân vật, cơ hồ đều đã từng tới nơi đây.

Nơi đây cũng là 10 châu các thế lực lớn tụ hợp nơi, có thể nói là 10 châu trung tâm, ba đạo minh cùng Tinh Thần Các các loại quái vật khổng lồ, càng đem tổng minh thiết lập nơi đây.

Mà theo Đạo Thần Cung tuyên chỉ ? Thánh Thành, với Thánh Thành hiện thế, mỗi một đại cổ tộc, thậm chí một vài hơi có thực lực gia tộc, cơ hồ đều hội tụ tới Thánh Thành, trong tộc mạnh mẽ vương giả cùng thực lực xuất chúng hậu nhân, đồng thời đi tới Thánh Thành, làm cho Thánh Thành thành một chỗ phong vân hội tụ nơi.

Như là cái kia Hoàng Phủ bộ tộc, bị nói là vương tộc, gốc gác thâm hậu, trong tộc vương giả cũng là di cư Thánh Thành, yên lặng nhìn Đạo Thần Cung.

Trừ Hoàng Phủ bộ tộc ở ngoài, càng có rất nhiều càng thêm lâu dài, khiến cổ tộc đều kiêng kỵ thế lực đến có nhân vật cường đại, đi tới Thánh Thành, chỉ là Thánh Thành bây giờ quần long hội tụ, các tộc đều hết sức biết điều, dẫn đến tộc bên trong này xuất sắc hậu nhân, cũng là không thể nào tham dự vào Thánh Thành người trẻ tuổi trong tranh đấu.

Kết khoa khoa kẻ thù Quỷ tôn hận chiến cô thi chút nào khắc

Thánh Thành cực kỳ khổng lồ, trong thành dân số dùng ngàn vạn mà tính, này đây tuy là hội tụ các thế lực lớn, cũng sẽ không có vẻ chen chúc.

Thánh Thành đông phương, có một tòa bề ngoài cũ kỹ, lại hết sức rộng lớn nhà cũ. Ngày hôm đó, theo Tiêu Vũ ước định cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến tin tức truyền ra, nhà cũ bên trong, vài nhân vật đồng thời tụ tập chung một chỗ, mỗi người sắc mặt ngưng trọng, ở nơi đó thương nghị cái gì.

Kết thù không kẻ thù Quỷ địch học tiếp ầm ĩ sau cho nên không

“Thời gian qua đi một năm, không nghĩ tới, hắn bất cứ chưa chết, nhưng lại đi tới Thánh Thành!”

Trong nhà, một đã có tuổi ông lão đẩy một đầu tóc muối tiêu, trong khi nói chuyện, sắc mặt có chút nghiêm nghị, cũng là có vài phần phức tạp.

“Có lẽ, lúc trước chúng ta liền không nên đem này nghiệt tử tiếp Hồi tộc bên trong, Thánh Tổ quyết định ban đầu, bây giờ nhìn lại là một sai lầm.”

Một mặt khác, một gã thoạt nhìn đồng dạng già nua lão nhân cũng là mở miệng.

Hai người kia, Tiêu Vũ nếu ở, tất nhiên sẽ không xa lạ, một người trong đó, chính là lúc trước đưa hắn đón về Tiêu Gia Tiêu Hành Vũ, mà tên còn lại, tất là Tiêu Gia trong đó một mạch trưởng lão, ở Tiêu Gia bên trong được người gọi là Tứ trưởng lão, bối phận so với ngày xưa Húc Minh trưởng lão còn cao hơn.

“Bây giờ nói những thứ này nữa, đã không có ý nghĩa.”

Tiêu Hành Vũ lắc đầu cười khổ, mấy ngày nay liên quan tới Tiêu Vũ tin tức không dứt truyền đến, để hắn toàn bộ tâm thần của người ta đều phức tạp không ngớt.

Cười khổ một tiếng, hắn mới nói tiếp: “Hắn tuy là bộ tộc ta bên trong nghiệt tử, lẽ ra xoá bỏ, có thể Tinh Thần Các vương giả lại di chuyển gọi hắn là tôn thượng, một năm trước hắn đột nhiên mất tích, thế nhân đều cho là hắn đã chết đi, mà bây giờ hắn vừa lại xuất hiện, ta Tiêu Gia nếu muốn ra tay với hắn, chính là cùng Tinh Thần Các là địch!”

“Có phải thì bởi vậy liền đem hắn bỏ mặc không quan tâm?” Tứ trưởng lão tầng tầng hừ một tiếng, nói: “Ngươi có phải đã quên, một năm trước hắn làm ra sự tình? Hắn ở Tiêu Gia ra tay, tổn thương bao nhiêu đồng tộc người? Người này chưa trừ diệt, mãi mãi cũng là ta Tiêu Gia sỉ nhục!”

“Lúc trước nếu chúng ta khả năng đối xử tử tế hắn, vừa làm sao sẽ phát sinh chuyện kia?” Tiêu Hành Vũ cũng là nói, trong lời nói, tựa hồ đối với chính mình năm đó quyết định có chút hối hận.

“Đi vũ, ngươi là thật già đi, khi nào trở nên dông dài như vậy?” Tứ trưởng lão hai mắt trợn tròn, biểu đạt ra bất mãn mãnh liệt.

“Ta chỉ là không hy vọng phát sinh nữa giống nhau sự tình.” Tiêu Hành Vũ lắc đầu, một năm qua, hắn không chỉ một lần nghĩ tới, nếu là lúc trước khả năng đối xử tử tế Tiêu Vũ một nhà ba người, một năm trước Tiêu Gia, cũng sẽ không phát sinh loại chuyện kia.

Từ sự kiện kia trôi qua về sau,

Hắn liền một mực nghĩ lại, đến tột cùng năm đó quyết định của hắn, đến cùng phải hay không đối với, nếu hắn năm đó không có làm ra cái kia giết hại Tiêu Vũ một nhà quyết định, Tiêu Gia bây giờ chẳng phải là hơn một có thể trảm vương giả thiên tài hậu nhân?

“Đủ rồi!”

Một lạnh như băng âm thanh, cắt đứt Tiêu Hành Vũ cùng Tứ trưởng lão ở giữa tranh chấp, chỉ thấy ở phía trên nhất, ngồi một hai mắt khép hờ hán tử, chính là vị kia lúc trước đã muốn tự tay chém giết Tiêu Vũ Tiêu Gia 10 tổ.

“Bây giờ thảo luận này, đã không có ý nghĩa.” Tiêu Gia 10 tổ mở hai con mắt, trong con ngươi lộ ra quang mang, giống như hai đạo lợi kiếm bình thường, tựa hồ có thể xuyên thấu lòng người.

Hắn lạnh lùng nói: “Thị phi đúng sai, đều đã là quá khứ, nghiệt tử đến tột cùng là nghiệt tử, giết hại đồng tộc, liền ứng phó xoá bỏ, bằng không mà nói, hắn tồn tại, vĩnh viễn sẽ là ta Tiêu Gia một trò cười!”

Tiêu Hành Vũ chỉ có thể cười khổ, đối mặt vị này 10 tổ, hắn cũng không dám nói nữa, cúi đầu trầm mặc xuống, một bên khác Tứ trưởng lão, tất là lộ ra cười lạnh, một bộ đắc thắng dáng dấp.

Trên thực tế, Tiêu Hành Vũ mình cũng có thể hiểu được 10 tổ ý nghĩ, phải biết rằng, bây giờ Tiêu Vũ là danh chấn 10 châu nhân vật thiên tài, hắn mấy cái tin tức vừa ra, liền các thế lực lớn đều theo chú ý.

Tất cả những thứ này là tại sao? Đơn giản chính là Tiêu Vũ chém qua vương giả, có cực kỳ kinh người thiên tư, loại thiên tư này, ở bây giờ khắp nơi đều cực kỳ khao khát thiên tài cục diện bên dưới, càng lộ vẻ quý giá.

Mà buồn cười chính là, Tiêu Vũ vốn là bọn hắn Tiêu Gia hậu nhân, hắn phần này thiên tư lẽ ra nên là Tiêu Gia kiêu ngạo, lại bởi vì Tiêu Gia năm đó đối với hắn hãm hại, dẫn đến Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia bây giờ thành người qua đường vậy.

Tiêu Vũ càng là mạnh mẽ, càng là xuất sắc, Tiêu Gia lúc trước đối xử cả nhà bọn họ hành vi, thì càng có vẻ ngu xuẩn, một xuất sắc như thế hậu nhân, thì bởi vì bọn họ ngày xưa một quyết định sai lầm, liền như vậy cùng bọn chúng Tiêu Gia vô duyên.

Này dùng với người ngoài tới nói, là trò cười, đối với Tiêu Gia tới nói, là sỉ nhục!

Vì thế, &# 32; Tiêu Gia nhất định phải kiên trì bọn họ lúc trước làm tất cả là đúng, như thế tài năng tẩy đi này 1 sỉ nhục, nói cách khác, Tiêu Vũ là hắn Tiêu Gia nghiệt tử, bọn họ nhất định phải xoá bỏ, nếu không Tiêu Vũ chỉ cần còn sống, bọn họ này 1 sỉ nhục, thì vĩnh viễn không cách nào tẩy đi.

Cái này cũng là tại sao, ở Tiêu Vũ ở Thánh Thành xuất hiện, lại cùng Đỗ Bằng Phi ước định một trận chiến tin tức truyền đến sau khi, Tiêu Gia sẽ như thế để ý nguyên nhân.

Tiêu Vũ mạnh mẽ, không chỉ có là Tiêu Gia sỉ nhục, đồng thời, Tiêu Gia lúc trước làm tất cả, cũng khiến ở đây 10 tổ cùng mấy vị trưởng lão không cách nào cảm thấy an tâm.

“Cái này nghiệt tử mất tích một năm, sẽ không có nguyên nhân, trước tạm nhìn một cái trận chiến này kết quả, ra quyết định sau.”

Tiêu Gia 10 tổ trong mắt ánh sáng lạnh lẽo lấp lóe, nghĩ đến lúc trước Tiêu Vũ một giới hậu bối, dám muốn cùng hắn động thủ, trong lòng hắn chính là tràn đầy rùng mình.

Chỉ có điều, hắn mặc dù rất muốn xoá bỏ Tiêu Vũ, nhưng bận tâm Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các quan hệ, cũng không dám tùy ý ra tay.

“Trước mắt cũng chỉ có như thế.” Tứ trưởng lão gật gù, nói: “Có điều, dù cho nghiệt tử kia thắng rồi cũng là không sao, Kỷ Nhi một năm này đã có đầy đủ trưởng thành, dù cho nghiệt tử kia cũng vào Đạo Thần Cung, bằng Kỷ Nhi thực lực, có thể dễ dàng đem áp chế.”

Kỷ Nhi, Tiêu Kỷ!

Nói đến chỗ này hậu nhân, Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt mới hòa hoãn rất nhiều, gật gật đầu, nói: “Lần này loạn thế, gia tộc chỉ có thể ỷ lại Tiêu Kỷ, nếu có thể để Thánh Tổ ở loạn thế tiến lại trước khôi phục, ta Tiêu Gia, có lẽ đem có hi vọng trở thành đế tộc!”

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 421: Cuối Tháng

Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi ở giữa một trận chiến, không chỉ đưa tới Tiêu Gia chú ý, cùng lúc đó, không biết còn có bao nhiêu ánh mắt, đang đợi chứng kiến kết quả của trận chiến này.

……

“Tiêu Gia hậu nhân? Chém qua vương giả? Ha ha, liền để cho ta đến xem thử ngươi có bao nhiêu thực lực!” Trữ gia, Ninh công tử phong thần như ngọc, đẹp trai quá mức, cầm trong tay một mảnh lá cây, ở một gốc cây cổ thụ bên dưới nhẹ nhàng tự nói.

“Ta lão huynh, biến mất lâu như vậy, vừa xuất hiện vừa làm ra phong ba lớn như vậy, ngươi thật đúng là đi đến đâu đều không an phận!”

Một tòa nhà cổ khác trong vòng, một 20 đến tuổi tà dị thanh niên miệng hơi cười, trước người trưng bày một xúc xắc chung, tự nói trong lúc đó đưa tay đem xúc xắc chung vạch trần, ở chỗ ba viên xúc xắc, thình lình tất cả đều là sáu giờ.

“Lâu như vậy không thấy, ngươi nhưng đừng sắp tới sẽ chết ở người khác trong tay, ta còn muốn cùng ngươi họp gặp, lại đánh cược một lần!” Thanh niên bên mép nụ cười đào sâu, nhẹ nhàng đậy lại trước người xúc xắc chung.

Hàn gia, Hàn Ngưng Yên thâm tỏa trong phòng, một đôi đôi mi thanh tú chăm chú nhăn lại, lành lạnh bóng người cô lập phía trước cửa sổ, cũng là ở tự lẩm bẩm, nói: “Đỗ Bằng Phi, người này thực lực không kém, hắn mặc dù cũng làm cho người ta sâu không lường được cảm giác, nhưng trên người lại ngay cả tu vi khí tức đều không cảm ứng được, thật có thể thắng sao? Hơn nữa đối phương sau lưng, còn đứng thẳng một đại vương tộc!”

Hàn Ngưng Yên cái kia thon dài bóng người, ở trước cửa sổ đi tới đi lui, cho thấy nội tâm của nàng bất an, thân là Hàn gia thần nữ, nếu để cho người nhìn thấy nàng dáng vẻ ấy, chỉ sợ bất luận người nào đều sẽ kinh ngạc không thôi, vị này từ trước đến giờ tao nhã bình tĩnh Hàn đại tiểu thư, bất cứ cũng có thời điểm như vậy?

“Ta có hay không nên dùng gia tộc lực lượng, giúp hắn một tay, ít nhất để hắn nhưng cùng Hoàng Phủ bộ tộc chống lại?” Hàn Ngưng Yên không dứt đi lại, trái tim tâm tư vạn ngàn, đột nhiên vừa là lắc đầu cười khổ, “thôi, hắn và Tử Ngọc quan hệ tốt như vậy, đã có Tinh Thần Các giúp đỡ, căn bản không cần ta.”

“Nhưng đối mặt 1 đại cổ tộc, Tử Ngọc tựa hồ cũng đến không được bao nhiêu lực, dù sao ở Tinh Thần Các nàng cũng không cái gì quyền lợi, có lẽ ta nên giúp hắn điều tra một chút Đỗ Bằng Phi, thăm dò người này thực lực?”

Cùng đại đa số người giống nhau, Hàn Ngưng Yên chỉ biết Tiêu Vũ cùng Nhan Tử Ngọc quan hệ rất gần, nhưng cũng không biết Tiêu Vũ ở Tinh Thần Các có địa vị đặc thù, liền Tinh Thần Các chủ Nhan Hạo đều khách khí với hắn không ngớt.

Cái này trong mắt ngoại nhân lạnh như băng như núi nữ tử, lúc này lại là vì liên quan tới Tiêu Vũ mấy cái kia tin tức, mà có vẻ lo âu không ngớt.

Ngoại trừ Hàn Ngưng Yên ở ngoài, còn có mặt khác một cô gái, lúc này cũng đang vì Tiêu Vũ mà cảm thấy sâu sắc lo lắng, cô gái này, thế nhưng Nhan Tử Ngọc.

Từ ngày đó, cùng Tiêu Vũ gặp nhau, giữa hai người không vui sau, trong khoảng thời gian này, Nhan Tử Ngọc liền không có gặp lại qua Tiêu Vũ, cố ý tránh né.

Bây giờ nghe nói Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi sự tình,

Trong lòng nàng đồng dạng lo lắng không ngớt, dù sao Đỗ Bằng Phi tên ở Thánh Thành trong đám người tuổi trẻ quá mức vang dội, hơn nữa lần này cùng Tiêu Vũ gian một trận chiến đều không phải là tầm thường chiến đấu, mà là cuộc chiến sinh tử.

“Trước khi thấy hắn, trên người hắn tựa hồ không có tu vi gì, làm sao đáp ứng cùng người một trận chiến? Mặc dù hắn người này đều là khả năng sáng tạo kỳ tích, nhưng cũng không tránh khỏi khiến người ta quá không an lòng, ta nên ngăn cản hắn mới đúng!”

“Ha ha, ta ở trong lòng hắn căn bản không có phân lượng gì, dù cho mở miệng, chỉ sợ hắn cũng sẽ không bởi vì ta mà thay đổi tâm ý.”

“Không được, nếu hắn đánh bại, liền muốn bỏ mình, hắn dù cho không nghe lời của ta, nên nghe phụ thân lời nói, ta có thể đi tìm cha, để cha ra mặt, hủy bỏ trận chiến này, nếu là từ cha mở miệng, dù cho đối phương là vương tộc, nghĩ đến cũng không dám nói thêm cái gì!”

Cùng Hàn Ngưng Yên giống nhau, lúc này Nhan Tử Ngọc, cũng lâm vào xoắn xuýt bên trong, tấm kia có thể nói hại nước hại dân trên dung nhan, viết đầy nồng nặc vẻ u sầu.

Trừ những thứ này ra người ở ngoài, Thánh Thành bên trong, còn có rất rất nhiều người bị Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi gian 1 chiếm dẫn động tới tâm thần, ở trong như Tiêu Kỷ như vậy cổ tộc hậu nhân không ít, ngoài ra cũng có một chút hoàn toàn không nổi danh, lại thực lực mạnh mẽ tuổi trẻ nhân vật.

Trong những người này, có Tiêu Vũ kẻ không quen biết, cũng có Tiêu Vũ người quen biết, nhưng mà những người này tâm tình lúc này cùng Tiêu Vũ cùng Tiêu Vũ hoàn toàn không biết, cũng không muốn biết.

Hắn hôm nay, thầm nghĩ chỉ có một việc, đó chính là giải quyết triệt để cùng Hoàng Phủ bộ tộc ở giữa ân oán, trước đó, hắn tâm vô tạp niệm, ở chính mình trong phòng tĩnh tâm tu luyện, nội tâm hoàn toàn không có bởi vì sắp sửa tiến lại cuộc chiến sinh tử mà có điều gợn sóng.

Song phương ước chiến thời gian, là cuối tháng, khoảng cách ngày nào đó đến, dĩ nhiên rất gần rồi, hai cái giữa những người tuổi trẻ một trận chiến, chịu đựng chú ý thậm chí tạm thời vượt qua Đạo Thần Cung trước chín thanh chuông.

Dù sao, Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ như vậy tuổi trẻ nhân vật vốn cũng không nhiều, hai cái đồng dạng xuất sắc người khả năng đụng vào nhau, cái này ở dĩ vãng cơ hội càng cực thấp, cũng chính là ở bây giờ loại này thế cuộc, khắp nơi thiên tài đều hội tụ đến Thánh Thành bên trong, mới có thể thấy được dạng này một trận chiến.

Trận chiến này đã bị chú ý, thậm chí kể cả những vương giả kia nhân vật, đều chú ý tới, bởi vì hai người kia, rất có thể ở tương lai không lâu, thì sẽ trở thành mới vương giả!

Cuối tháng, ngày đó rốt cục vẫn là đến, bất cứ lúc nào kỳ hạn ngày đi tới, Thánh Thành bên trong bầu không khí, tựa hồ cũng đã xảy ra hơi giây biến hóa.

Rõ ràng trong lúc, Thánh Thành bên trong người phàm như là ngày xưa giống nhau mặt trời mọc thì làm, trước mắt thời gian mùa đông, Thánh Thành ngày hôm đó đã nổi lên tuyết, làm cho gió lạnh dị thường thấu xương, để không ít đi ở người trên đường phố cũng không khỏi quấn chặt lấy trên người xiêm y, không ít người còn ở mắng, một ngày này khí trời tựa hồ so với dĩ vãng tuyết trời còn càng lạnh hơn!

Sắc trời mờ sáng, Tiêu Vũ cũng đã ra cửa, sắc mặt hắn bình tĩnh, đi ra ngoài phòng, liếc mắt nhìn bay xuống tuyết bay, đã thấy cái kia trong tuyết, đứng thẳng hai bóng người, chờ ở hắn trước cửa.

Quay phía trước hai người gật đầu ý bảo, Tiêu Vũ không có nói nhiều ý tứ, bước ra bước chân, đi ra ngoài.

Nhan Hạo cùng Nhan Tử Ngọc, đứng ở trong tuyết, UU đọc sách ww &# 119; &# 46; uu k an s hu. com nhìn Tiêu Vũ đi xa, Nhan Hạo mặt mỉm cười, cũng không nói gì, mà cái kia Nhan Tử Ngọc, tất là vài lần há mồm, muốn nói lại thôi.

Đợi cho Tiêu Vũ bóng người chạy tới ngoài phòng, sắp sửa biến mất, Nhan Tử Ngọc mới rốt cục phát ra âm thanh: “Ngươi phải sống trở về!”

Tiêu Vũ bóng lưng, ở trong tuyết ngừng lại một chút, lại là cũng không quay đầu lại, cũng không đáp lại, cứ như vậy biến mất ở trong tuyết.

Nhan Tử Ngọc trong mắt, không khỏi có chút ảm đạm, bên cạnh Nhan Hạo đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, cũng chỉ có thể ở trong lòng âm thầm thở dài.

Hắn tự nhiên biết, Tiêu Vũ thì không muốn để Nhan Tử Ngọc có chứa hy vọng, cho nên mới không đáng đáp lại, có thể ánh mắt của hắn xem ra, cái này tựa hồ và không có tác dụng gì.

“Vạn xương bộ, tin đồn này tòa đài cao, đã có gần ngàn năm không có sử dụng qua!”

Thánh Thành trung ương, một tòa ngàn thước đài cao cô lập nơi đây, lúc này đã là bị tuyết trắng nhuộm đỏ.

Đài cao trước khi, mặc dù vẫn là sáng sớm, chung quanh lại sớm đứng đầy người, trong đám người đã có một vài tuổi nhỏ người, cũng là có thập phần già nua nhân vật già cả, lúc này, liền có một ông già ngước nhìn đài cao, dùng một loại có chút thanh âm khàn khàn, nói một câu xúc động.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 422: Vạn Xương Bộ

Đọc trên điện thoại

“Hơn một ngàn năm không có sử dụng tới? Tại sao? Vạn Cốt Đài chẳng lẽ không đúng một tòa võ đài gì?”

Trước đài cao trong đám người, có đếm không hết đầu người, ở trong có thật nhiều đều không phải là Thánh Thành người trong, trong những người này càng có không ít thiếu niên.

Nghe đến ông lão kia than thở, ở ông lão bên cạnh người một gã thiếu niên nghi hoặc mà ngước đầu, tò mò hướng về ông lão phát sinh hỏi dò.

“Vạn Cốt Đài đúng là một tòa võ đài, nhưng này tòa lôi đài, lại không phải người nào đều có thể đi lên.” Cảm khái ông lão trên mặt, mang theo ôn hòa mỉm cười, chầm chậm giảng đạo: “Liên quan tới này Vạn Cốt Đài, ở Thánh Thành bên trong, có một đã lưu truyền mấy ngàn trên vạn năm truyền thuyết, hài tử ngươi có thể từng nghe qua?”

“Cái gì truyền thuyết?” Thiếu niên lòng hiếu kỳ, bị ông lão hoàn toàn câu lên, mang trên mặt vẻ chăm chú, tiếp tục hướng ông lão hỏi dò.

“Truyền thuyết, ở vô số năm trước, Thánh Thành bên trong cũng không có này một tòa đài cao. Không biết từ khi nào, một vài cường giả nhân vật, đều thích ở đây quyết đấu, mà mỗi một lần quyết đấu, thì sẽ có một phe bỏ mình. Bỏ mình phía kia, bọn họ hài cốt sẽ lưu ở nơi này, ở không biết bao nhiêu lần quyết đấu sau khi, vô số hài cốt, thì tạo thành cái này này một tòa võ đài.”

Ánh mắt của lão giả bên trong, toát ra vô tận than thở, nói: “Nghe nói vốn toà này Vạn Cốt Đài có điều cao mấy thước, mà mỗi lần có người ở trên đài chết đi, này bộ thì sẽ lên cao một tấc. Trải qua vô số năm tháng trôi qua sau, toà này Vạn Cốt Đài, bây giờ đã có 3 cao ngàn trượng.”

Thiếu niên nghe cấp độ kia truyền thuyết, cả người đều sớm ngây người, vẻ mặt đờ đẫn, lẩm bẩm nói: “Một người một tấc, muốn lên tới 3000 trượng cao, này Vạn Cốt Đài dưới đến tột cùng chôn bao nhiêu hài cốt?”

“Nhất tướng công thành vạn cốt khô, này tòa đài cao cũng là giống như con đường tu luyện, trên đường hiện đầy hài cốt, bất kỳ đi tuốt đàng trước, sống đến người cuối cùng, hẳn là đạp lên khắp nơi hài cốt đi tiếp, cái này cũng là tu luyện thế giới tàn khốc.” Ông lão ánh mắt mờ ảo, tựa hồ nhìn thấu thế sự, nói: “Cái này cũng là tại sao, này tòa lôi đài được xưng là Vạn Cốt Đài nguyên nhân.”

Ông lão nói đến chỗ này, dưới đài cao đoàn người, đột nhiên S động, dưới đài người hầu như vào lúc này cùng nhau quay đầu, nhìn phía cùng phương hướng.

Lão giả và thiếu niên kia, cũng không nhịn được theo ánh mắt của mọi người nhìn tới, liền gặp gió tuyết đầy trời bên trong, đoàn người từ xa mà đến. Đám người kia bên trong, đi tuốt đàng trước chính là cái khuôn mặt lạnh lùng, giống như sáp nhập vào gió tuyết này người trẻ tuổi, người trẻ tuổi này phía sau, lại là mấy cái đã có tuổi nhân vật già cả.

“Muốn lên đài người tới!” Ông lão nhẹ nói.

Đi tuốt đàng trước, tự nhiên chính là Đỗ Bằng Phi, mà ở phía sau hắn, tất là Hoàng Phủ bộ tộc người, trong đó cái kia chống gậy, đi trên đường run run rẩy rẩy ông lão, chính là Hoàng Phủ bộ tộc bây giờ duy nhất vương giả.

Hắn mặc dù coi như già nua suy yếu, nhưng dưới đài người nhìn thấy người lão giả này, phàm là biết chiếm được người, không khỏi là sắc mặt lẫm liệt.

Đi tới dưới đài, Đỗ Bằng Phi hướng về trên đài cao liếc mắt một cái, ánh mắt vừa ở trong đám người đảo qua, không thấy Tiêu Vũ sau khi, hắn trầm mặc không nói gì, bắt đầu cất bước, đi lên cái kia tòa đài cao.

Sau không kẻ thù phương xa thuyền xem kỹ chiến dương kỹ bờ ruộng thuật

Sau không kẻ thù phương xa thuyền xem kỹ chiến dương kỹ bờ ruộng thuật “Vạn Cốt Đài đúng là một tòa võ đài, nhưng này tòa lôi đài, lại không phải người nào đều có thể đi lên.” Cảm khái ông lão trên mặt, mang theo ôn hòa mỉm cười, chầm chậm giảng đạo: “Liên quan tới này Vạn Cốt Đài, ở Thánh Thành bên trong, có một đã lưu truyền mấy ngàn trên vạn năm truyền thuyết, hài tử ngươi có thể từng nghe qua?”

Mọi người dưới đài, vào lúc này tựa hồ cũng trở nên hết sức ăn ý, không có một người mở miệng, chỉ là ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Đỗ Bằng Phi, nhìn hắn đi tới đài cao.

“Lão tiền bối,

Ngươi mới vừa nói, này Vạn Cốt Đài đã hơn một ngàn năm không có sử dụng, lại là đến bây giờ còn không có nói rõ, vậy thì vì cái gì?” Trong đám người tên thiếu niên kia, cảm nhận được mọi người truyền đến loại kia không khí khác thường, để hắn có chút không quá tự tại, vừa là hướng về bên cạnh ông lão hỏi lúc trước vấn đề.

“Vạn Cốt Đài, dùng vạn ngàn hài cốt dựng thành, dưới đài chôn vô số bạch cốt, đi lên Vạn Cốt Đài, liền cũng tương đương muốn dẫm lên những hài cốt này bên trên.” Ánh mắt của lão giả, vào lúc này cũng nhìn chằm chằm Đỗ Bằng Phi, nhưng cũng không quên làm thiếu niên kia giải đáp, “này bộ mỗi nhiều một bộ thi thể, liền có thể lại lên cao một tấc, mà nó mỗi thăng một tấc, trên đài hung ác khí sẽ nồng nặc một phần, muốn đi lên, cũng sẽ trở nên càng khó.”

Thiếu niên lộ ra mờ mịt, tựa hồ là không thể nào hiểu được.

“Đây là một tòa hung bộ, dưới đài vô tận hài cốt sẽ thời khắc lộ ra mãnh liệt lệ khí cùng hung khí, người bình thường căn bản là không có cách thừa nhận. Này bộ càng cao, lệ khí cùng hung chỗ lại càng nặng, muốn đi lên cũng thì càng khó. Trên thực tế rất lâu trước khi, có người đã từng thử nhận sự giúp đỡ này lệ khí cùng hung khí đến rèn luyện chính mình, ý đồ đi lên này bộ, nhưng mà kết quả đều chết ở trước đài, cuối cùng chỉ là làm cho...này tòa đài cao thêm nữa vài phần hung khí, này đây này tòa đài cao, đã có hơn một ngàn năm không người đi lên qua.”

Ông lão trong khi nói chuyện, con mắt từ đầu đến cuối không có theo Đỗ Bằng Phi trên thân dời, mà lúc này Đỗ Bằng Phi, đã đạp lên bậc thang, leo lên một phần ba độ cao.

Thiếu niên tựa hồ có hơi hiểu, cũng đưa mắt nhìn sang Đỗ Bằng Phi, đã một ngàn năm không ai có thể đi lên đài cao, cái kia đến tột cùng muốn hạng người gì, tài năng đi lên này một tòa bộ?

Hắn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao chung quanh những người này lại đột nhiên yên tĩnh lại, lẳng lặng thấy Đỗ Bằng Phi, chỉ vì tất cả mọi người muốn biết, Đỗ Bằng Phi có thể không làm được. Nếu hắn liền lên đài đều không làm được, đó cùng Tiêu Vũ ở giữa một trận chiến, cũng không có đến tiếp sau.

Ở đám người nhìn kỹ, Đỗ Bằng Phi bước chân chậm chạp kiên định, trên người hắn tựa hồ gánh vác lấy một tòa không nhìn thấy núi lớn, mỗi bước ra một bước, đều làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác nặng nề.

3000 trượng đài cao, Đỗ Bằng Phi một bước một dấu chân, tốc độ thủy chung không giảm, khi hắn bước ra bước cuối cùng, đăng đỉnh Vạn Cốt Đài lúc, cước bộ của hắn mặc dù không tiếng động, đoàn người lại tựa hồ như cảm nhận được giống như một tòa núi lớn theo ngoài cửu thiên đập xuống bình thường sức nặng cảm giác.

“Khả năng đi lên này bộ, thiếu niên này, rất là bất phàm, ít nhất đã có thể xưng tụng 10 châu đứng đầu.” Trong đám người ông lão gật gù, tựa hồ là đối với Đỗ Bằng Phi khả năng lên đài, cảm thấy thập phần tán thành.

Đối với lão giả lời nói, quanh thân đoàn người cũng là tán đồng. Trên thực tế này tòa đài cao sở dĩ ngàn năm qua không người sử dụng, thiếu không phải khả năng đi lên người, mà là có năng lực này, lại muốn ở đây trên đài phân sinh tử hai người.

Có thể mặc dù như thế, Đỗ Bằng Phi khả năng đi lên này bộ, đã đầy đủ nói rõ thực lực của hắn, cũng mang ý nghĩa hắn và Tiêu Vũ trận chiến này, đáng giá đã bị tất cả mọi người trông chờ.

“Tiêu Vũ đến rồi!”

Đoàn người vừa mới yên tĩnh chốc lát, đột nhiên vừa là một tiếng thét kinh hãi, ngay sau đó, ánh mắt của mọi người lại chuyển hướng một khác phương hướng.

Vô tận tuyết bay bên trong, một đạo thân ảnh cô đơn đạp lên tuyết trắng, từ trong tuyết chậm rãi bước mà đến, chính là Tiêu Vũ.

Địch kẻ thù khoa kẻ thù mới địch bóng tiếp dương hiện ra bóng

Cùng trước kia Đỗ Bằng Phi giống nhau, Tiêu Vũ tiến lại sau khi, cũng là không có nhiều lời, chỉ là nhìn Hoàng Phủ bộ tộc người bên kia một chút, sau đó không nói hai lời, cất bước lên đài.

“Xem ra trận chiến này, Đỗ Bằng Phi thắng được cơ hội, sẽ lớn một chút.” Trong đám người đột nhiên có người mở miệng, ngữ khí có vẻ thập phần chắc chắc.

Kết khoa khoa xa khốc kết hận chiến tháng hận đất tinh

Nghe được người lúc đầu còn cảm thấy không rõ, nhưng thấy mở miệng người kia ánh mắt, như có điều ngộ ra, liền cùng nhau nhìn Vạn Cốt Đài trên bậc thang.

Lúc này mặt đất cùng Vạn Cốt Đài, đều đã trải lên một tầng dày đặc tuyết đọng, ở Tiêu Vũ bắt đầu lên đài trước khi, Vạn Cốt Đài trên bậc thang cũng không dấu chân, mà theo Tiêu Vũ bắt đầu cất bước hướng lên trên, ở phía sau hắn, tất là để lại một nhóm rõ ràng dấu chân.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 423: Tuyệt Ngục

Đọc trên điện thoại

“Đỗ Bằng Phi ở Tiêu Vũ trước khi lên đài, nhưng có thể làm đẩy vạn xương bộ hung khí, làm được đạp tuyết vô ngân, không ở lại dấu chân. So sánh với đó, Tiêu Vũ lại không làm được đến mức này, dấu chân rõ ràng. Như thế xem ra, Đỗ Bằng Phi thực lực, quả thật muốn ở Tiêu Vũ bên trên, xem ra trong truyền thuyết chém qua vương giả Tiêu Vũ, và không bằng trong tưởng tượng vậy bất phàm.”

Thuyền không không mới địch học từ nguyệt học từ lông chim

Trong đám người truyền ra lời nói, làm cho rất nhiều vốn còn không rõ lúc trước câu nói kia ý tứ người nhất thời giật mình, xem qua nấc thang kia trên dấu chân sau khi, rất nhiều người đều đối với cái thuyết pháp này biểu thị tán thành, dồn dập gật đầu.

Đạp tuyết vô ngân, này là rất nhiều tu luyện người cũng có thể làm được sự tình, nhưng ở này vạn xương trước đài lại không nhất định. Đỗ Bằng Phi có thể làm được không để lại dấu chân, mà Tiêu Vũ lại là không thể làm được điểm này, bởi vậy đến xem, hầu như tất cả mọi người nhận định Đỗ Bằng Phi thực lực muốn ở Tiêu Vũ bên trên.

“Ta vốn còn đối với trận chiến này thập phần trông chờ, bây giờ nhìn lại, này Tiêu Vũ có thể không đi lên này bộ đều không nhất định!”

“Đúng vậy, cái này Tiêu Vũ, tựa hồ hoàn toàn không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, khí tức trên thân cũng yếu đến đáng thương, quả thực rồi cùng người phàm không hề khác gì nhau, hắn thật là Đỗ Bằng Phi đối thủ gì?”

“Ha ha, chỉ sợ trận chiến này còn chưa bắt đầu, liền muốn đã xong.”

Đủ loại âm thanh, từ trong đám người truyền ra. Rất nhiều vốn xem trọng Tiêu Vũ người vào lúc này đều là đối với Tiêu Vũ vô cùng thất vọng, đối với hắn chém qua vương giả đồn đại, cũng cũng bắt đầu cảm thấy hoài nghi.

Kết xa không phương xa thuyền bóng chiến ầm ĩ tôn ngón tay lạnh

Nhìn ngó đám người chung quanh, Hàn Ngưng Yên đứng yên trong mọi người, nghe quanh thân liên quan tới đoàn người đối với Tiêu Vũ các loại lời bàn, nàng đôi mi thanh tú nhăn lại, trong mắt lộ ra nồng nặc khí lạnh.

Nhưng mà, này khí lạnh cuối cùng đều hóa thành nội tâm khẽ than thở một tiếng, đối mặt mọi người, dù cho nàng là Hàn gia đại tiểu thư, lại cũng vô lực làm Tiêu Vũ phản bác, cũng chỉ có thể là đem lo lắng ánh mắt một lần nữa ném trở lại trên đài Tiêu Vũ trên người.

Thuyền không khoa độc kết hận từ dương bí ầm ĩ cánh buồm

Đạp lên tuyết trắng, Tiêu Vũ ở đoàn người các loại thất vọng cùng không coi trọng trong thanh âm bước lên vạn xương bộ, mọi người dưới đài tựa hồ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tựa hồ lo lắng hắn sẽ liền bộ đều không lên được tới kịp.

Thuyền không khoa độc kết hận từ dương bí ầm ĩ cánh buồm nhưng mà, này khí lạnh cuối cùng đều hóa thành nội tâm khẽ than thở một tiếng, đối mặt mọi người, dù cho nàng là Hàn gia đại tiểu thư, lại cũng vô lực làm Tiêu Vũ phản bác, cũng chỉ có thể là đem lo lắng ánh mắt một lần nữa ném trở lại trên đài Tiêu Vũ trên người.

“Ta nghĩ đến ngươi không dám tới!” Vạn xương trên đài, Đỗ Bằng Phi ở trong tuyết đứng yên, lạnh lùng bình tĩnh mà nhìn Tiêu Vũ.

“Ngươi yêu cầu chết, ta đương nhiên phải tác thành!” Tiêu Vũ khẽ cười cười, tựa hồ sắp sửa đối mặt không phải một hồi đại chiến sinh tử, biểu hiện so với Đỗ Bằng Phi càng thêm bình tĩnh.

Đỗ Bằng Phi không nói, ánh mắt lại là nhìn phía Tiêu Vũ phía sau, nhìn thấy Tiêu Vũ phía sau cái kia một nhóm ở lại trong tuyết dấu chân, hắn không khỏi thất vọng lắc đầu, nói: “Xem ra ta đối với kỳ vọng của ngươi còn là quá cao, mặc dù khả năng đi lên vạn xương bộ, phế nhân thủy chung là một phế nhân!”

Tiêu Vũ cười cười, không có giải thích, hắn biết Đỗ Bằng Phi đang suy nghĩ gì, nhưng cũng lười cùng đối phương nói rõ.

“Ngươi cũng đã biết, này vạn xương đài cao có mấy trượng vài phần?” Đỗ Bằng Phi đột nhiên quay người sang, đứng ở 3000 trượng trên đài cao, quan sát phía dưới.

Thuyền khoa kẻ thù độc địch thuật chiến tháng cát chủ độc

“Không biết.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn cũng quả thật không có hiểu sâu vào qua này vạn xương bộ.

“Đều nói này đài cao 3000 trượng, nhưng đó chỉ là đại khái, nói đúng ra, này đài cao 3333 trượng 2, Chỉ kém một tấc chính là 3333 trượng 3.”

“Cái gọi là đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, này đây 3 con số này, là vì đại đạo số lượng, cũng là viên mãn số lượng.” Nói đến chỗ này, Đỗ Bằng Phi đột nhiên xoay người, như là Tiêu Vũ lần đầu thấy hắn thời điểm giống nhau, ngạo nghễ chắp hai tay sau lưng, hờ hững nói: “Trận chiến ngày hôm nay sau khi, ngươi hài cốt, sẽ làm này vạn xương bộ lên tới viên mãn 3333 trượng 3.”

“3 hơi lớn đạo số lượng không giả, này bộ cũng sẽ lên tới viên mãn độ cao, nhưng này hài cốt, chưa hẳn là ta.” Tiêu Vũ bình tĩnh như trước, hắn có loại cảm giác, trước mắt Đỗ Bằng Phi, cùng ngày đó ở Phù Đạo Minh nhìn thấy thời điểm, có chút bất đồng.

Có lẽ cùng ngày Đỗ Bằng Phi căn bản là là giả bộ, vì chính là dẫn hắn tiếp thu trận chiến này, có điều tất cả những thứ này, đối với bây giờ Tiêu Vũ tới nói, đều không quan trọng.

“Cũng là như thế, vậy liền vô vị nói lại, chỉ có một trận chiến!” Đỗ Bằng Phi lạnh lùng cười cười, tay trái vẫn là chắp sau lưng, chỉ là một cái tay phải chầm chậm duỗi ra, hai ngón tay bên trên, ngưng tụ nổi lên ánh sáng chói mắt.

Tiêu Vũ kinh ngạc, nhớ tới ngày đó Đỗ Bằng Phi liền đã dùng qua thuật này, chỉ là khi đó không thể ra tay, theo cùng ngày người bên ngoài phản ứng đến xem, đây tựa hồ là hắn cường đại nhất thủ đoạn, có phải hắn vừa đi lên liền muốn phân ra sinh tử, đánh ra sát chiêu mạnh nhất?

“Đỗ Bằng Phi lại ngay từ đầu hay dùng một chiêu này? Chẳng lẽ là không định cho Tiêu Vũ cơ hội, muốn lập tức phân ra sinh tử?”

“Hắn một chỉ này, nghe nói cùng hắn từng giao thủ mọi người không người khả năng tiếp được, lại vừa đi lên muốn xuất ra?"

Đối với Đỗ Bằng Phi cử động, đoàn người cũng là thập phần giật mình, các loại tiếng thốt kinh ngạc không dứt truyền đến.

Tình cảnh này cũng làm cho trong đám người số ít bao nhiêu người sốt sắng mà nắm bắt hai tay, như là cái kia Hàn Ngưng Yên, cùng với đi theo Tiêu Vũ sau khi tiến lại Nhan Tử Ngọc.

Hai nữ đứng ở phương hướng khác nhau, tâm tình lúc này lại là thập phần gần sát.

Địch khoa không chỉ thuyền bóng từ ầm ĩ học xem kỹ bờ ruộng

"Một chỉ này, đến nay còn không có ai biết kỳ danh, hôm nay ta liền nói cho ngươi biết." Đỗ Bằng Phi hai ngón tay trước khi, có dị dạng quang mang quấn quanh, giống như giữa ngón tay chôn một đại mãnh thú, trong khi thức tỉnh.

Hắn lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, hai ngón tay tùy ý điểm ra, nói: "Này ngón tay tên là, tuyệt ngục!"

Ầm!

Theo Đỗ Bằng Phi một chỉ điểm ra, vùng thế giới này, cùng với cái kia cao to vạn xương bộ, đều vào thời khắc này chấn động kịch liệt lên. Hắn hai ngón tay về phía trước điểm ra, trong nháy mắt Tiêu Vũ xuất hiện sau lưng một đạo tối tăm vết nứt, giống như cự thú miệng, ở trong lộ ra uy thế kinh khủng, tựa hồ muốn đem Tiêu Vũ một hơi nuốt vào.

"Chẳng trách Đỗ Bằng Phi tài năng ở trẻ tuổi bên trong đánh ra như thế tên tuổi, dựa vào chiêu thức ấy, sợ là liền có thể quét ngang trẻ tuổi!"

Mặc dù là dưới đài mọi người, lúc này đều cảm nhận được một chỉ này bất phàm, Đỗ Bằng Phi ngón tay chỗ, có thể xé ra một chỗ không gian quỷ dị, phải đem người trực tiếp nuốt chửng.

Tôn kẻ thù khoa tình sau bóng chiến cô ta tiếp tình

Này biết Đỗ Bằng Phi tuổi trẻ nhân vật, vào đúng lúc này đều là sắc mặt trắng bệch, chính là này ẩn giấu chỗ tối vương giả nhân vật, trong mắt đều lộ ra vài phần kinh ngạc.

“Ầm!”

Đen kịt vết rạn khuếch trương, ở trong lộ ra từng tia từng tia hắc khí, như là xúc tu giống nhau cuốn lấy Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cả người liền bước chân đều chưa từng di động, liền bị hắc khí kia điên cuồng xé ra hướng về đen nhánh kia vết nứt.

Một tiếng vang ầm ầm, vết nứt khép kín, Tiêu Vũ bóng người trực tiếp ở biến mất tại chỗ, hoàn toàn bị kẽ hở kia cắn nuốt mất rồi.

“Dù cho ngươi thật chém qua vương giả, ở trong mắt ta, cũng là một phế nhân!” Đỗ Bằng Phi thu ngón tay lại, từ đầu tới cuối, hắn liền bước chân đều không động tới một bước, thậm chí còn gánh vác lấy một cái tay, hiển lộ hết thực lực cùng kiêu ngạo.

Đoàn người thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến, không ít người còn đang ngẩn người, trận chiến này cứ như vậy đã xong? Đỗ Bằng Phi chỉ là một chiêu, liền thắng rồi Tiêu Vũ?

Mặc dù trước lúc này liền có rất nhiều người đối với Tiêu Vũ không quá xem trọng, tuy nhiên không có ai có thể nghĩ tới, này khiến cho mọi người đều như vậy mong đợi một trận chiến, sẽ kết thúc nhanh như vậy!

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 424: Chim Bằng

Đọc trên điện thoại

“Xem ra lúc trước suy đoán không sai, còn hơn Đỗ Bằng Phi, Tiêu Vũ vẫn còn quá yếu!”

“Cũng không nhất định, có lẽ là bởi vì Đỗ Bằng Phi quá mạnh mẽ, cái kia một ngón tay thái quá khủng bố, xé rách không gian, đem người trực tiếp kéo vào trộm vết nứt không gian bên trong, vĩnh cửu trục xuất, chẳng trách gọi là tuyệt ngục!”

“Không ngờ rằng cái này Tiêu Vũ lại không chịu được như thế, liền một chiêu đều không tiếp được, thật là khiến người thất vọng!”

Ngắn ngủi kinh ngạc qua đi, chính là các loại thất vọng cùng bất mãn âm thanh đang quan chiến trong đám người truyền đến, trận chiến này đã bị chú ý, cùng kết thúc phương thức, tương phản thực sự quá lớn, rất nhiều người đều cảm giác không tiếp thụ được.

Vết nứt không gian, đây là một loại thập phần kinh khủng gì đó, tiến vào bên trong người, sẽ vĩnh viễn lạc lối tại vết nứt không gian ở trong, tương đương là bị vĩnh cửu trục xuất. Mặc dù là Đại Đế cấp bậc nhân vật, nếu bị nhốt tại vết nứt không gian bên trong, cũng hầu như chưa hề quay về có thể.

Chỉ có thể nói Đỗ Bằng Phi một chỉ này thái quá khủng bố, lúc này không ít người nhìn ánh mắt của hắn đều đã phát sinh ra biến hóa, đặc biệt là những người trẻ tuổi kia, mỗi người đều cảm giác đáy lòng phát lạnh.

“Đã xong?” Hàn Ngưng Yên đứng ngây ra tại chỗ, chỉ cảm thấy cả người đều cứng lại rồi, thật lâu cũng không hề nhúc nhích.

Một bên khác Nhan Tử Ngọc cũng là như thế, ngơ ngác thấy Tiêu Vũ biến mất địa phương, giống như đã biến thành một mộc nhân, mặc dù không nói gì, trong con ngươi, nhưng có hai giọt thanh lệ không tiếng động lướt xuống.

Ngoài ra còn có một đám người khác, có vẻ hết sức kích động, chính là Hoàng Phủ bộ tộc người bên kia, này một tộc giữa mấy cái nhân vật già cả, ngoại trừ Hoàng Phủ loài lão tổ ở ngoài, lúc này đều hận không thể cất tiếng cười to.

Thuyền không khốc địch hận chỗ dương Quỷ ầm ĩ kết

“Thùng!”

Thuyền không khốc địch hận chỗ dương Quỷ ầm ĩ kết nghe được cái này âm thanh, Hàn Ngưng Yên cùng Nhan Tử Ngọc trên mặt, mới rốt cục lộ ra vài phần kích động, không muốn như là trước khi giống như vậy cái gỗ.

Đột nhiên, một tiếng rung mạnh, giống như đập vào trong lòng mọi người, để chỗ hoặc thất vọng hoặc thanh âm hưng phấn, tất cả đều trong nháy mắt này an tĩnh đi xuống.

“Thùng! ”

Vừa là một tiếng, này một thanh âm giống như tiếng trống, vừa giống như vật cứng va chạm phát ra tiếng vang, mặc dù không lớn, lại hết sức rõ ràng, bởi vì này thanh âm truyền tới địa phương, chính là Tiêu Vũ biến mất địa phương.

Nghe được cái này âm thanh, Hàn Ngưng Yên cùng Nhan Tử Ngọc trên mặt, mới rốt cục lộ ra vài phần kích động, không muốn như là trước khi giống như vậy cái gỗ.

“Thùng!”

Đệ tam tiếng vang, chỉ thấy ở Tiêu Vũ trước khi biến mất địa phương, nơi đó không gian xuất hiện một tia vết rạn, sau đó phá nát, xuất hiện một cùng trước kia giống nhau đen kịt vết nứt.

Thấy thế nào, chỉ thấy Tiêu Vũ theo trong kẽ hở kia bước bước ra ngoài, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, hoàn hảo như lúc ban đầu, tựa hồ liền tóc chưa từng loạn một cái.

“Lại có thể có người khả năng theo trong cái khe không gian trở về!”

“Cái này Tiêu Vũ, hắn thật là người sao?”

Thời điểm này, này trước khi còn đối với Tiêu Vũ tỏ vẻ khinh thường cùng thất vọng người, tất cả đều mở to hai mắt, Hoàng Phủ bộ tộc mấy cái nhân vật già cả, càng đầy mặt kinh ngạc cùng dại ra, Đỗ Bằng Phi trong mắt, đồng dạng cũng là viết đầy nghiêm nghị.

“Tuyệt ngục? Tên không sai, đáng tiếc, ngươi không cách nào xé rách chân chính không gian.” Tiêu Vũ theo cái kia vết rạn bên trong đi ra, cả người giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, thoạt nhìn vẫn là bình tĩnh như vậy.

Đỗ Bằng Phi ánh mắt ngưng lại, Tiêu Vũ theo như lời, cũng chỉ có hắn có thể rõ ràng, cái kia một ngón tay nhìn như xé rách không gian, nhưng trong thực tế cũng không phải, chỉ là triệu hồi ra một không gian kỳ dị, đem Tiêu Vũ vây quanh trong đó mà thôi.

Nếu không thì,

Vết nứt không gian liền Đại Đế đều có thể trục xuất, hắn nếu là nắm giữ, sớm vô địch rồi. Chỉ là hắn phía kia tuyệt ngục, bình thường vương giả bên dưới cũng có thể không người nào có thể vỡ nát, Tiêu Vũ lại xông phá, đây là hắn vạn lần không ngờ.

Kết kẻ thù tình địch thuật chỗ lạnh dương ta kỹ

“Xem ra ngươi không có ta trong tưởng tượng vậy vô dụng, có điều này vẫn như cũ không thay đổi được cái gì!” Đỗ Bằng Phi thẳng đến lúc này, mới rốt cục chăm chú coi trọng hơn Tiêu Vũ.

Lần này, hắn không muốn như là trước khi kiêu ngạo như vậy, vận dụng hai tay, ở trước ngực tạo thành chữ thập.

“Bốp!”

Thời điểm này, chuyện thần kỳ phát sinh, chỉ thấy Đỗ Bằng Phi phía sau, đột nhiên sinh ra một đôi cánh chim màu vàng óng, toàn bộ trên thân thể người, cũng bị màu vàng lông chim bao trùm, hoàn toàn không giống một nhân loại.

(Phía dưới nội dung là lặp lại, nếu như nhìn đến đây, mời mọc ở 20 phút sau nảy sinh cái mới một chút.)

“Xem ra lúc trước suy đoán không sai, còn hơn Đỗ Bằng Phi, Tiêu Vũ vẫn còn quá yếu!”

“Cũng không nhất định, có lẽ là bởi vì Đỗ Bằng Phi quá mạnh mẽ, cái kia một ngón tay thái quá khủng bố, xé rách không gian, đem người trực tiếp kéo vào trộm vết nứt không gian bên trong, vĩnh cửu trục xuất, chẳng trách gọi là tuyệt ngục!”

“Không ngờ rằng cái này Tiêu Vũ lại không chịu được như thế, liền một chiêu đều không tiếp được, thật là khiến người thất vọng!”

Ngắn ngủi kinh ngạc qua đi, chính là các loại thất vọng cùng bất mãn âm thanh đang quan chiến trong đám người truyền đến, trận chiến này đã bị chú ý, cùng kết thúc phương thức, tương phản thực sự quá lớn, rất nhiều người đều cảm giác không tiếp thụ được.

Vết nứt không gian, đây là một loại thập phần kinh khủng gì đó, tiến vào bên trong người, sẽ vĩnh viễn lạc lối tại vết nứt không gian ở trong, tương đương là bị vĩnh cửu trục xuất. Mặc dù là Đại Đế cấp bậc nhân vật, nếu bị nhốt tại vết nứt không gian bên trong, cũng hầu như chưa hề quay về có thể.

Tôn không kẻ thù không Quỷ sau hận chiến lạnh hiện ra xuyên qua

Chỉ có thể nói Đỗ Bằng Phi một chỉ này thái quá khủng bố, lúc này không ít người nhìn ánh mắt của hắn đều đã phát sinh ra biến hóa, đặc biệt là những người trẻ tuổi kia, mỗi người đều cảm giác đáy lòng phát lạnh.

“Đã xong?” Hàn Ngưng Yên đứng ngây ra tại chỗ, chỉ cảm thấy cả người đều cứng lại rồi, thật lâu cũng không hề nhúc nhích.

Thuyền xa xa khoa Quỷ sau bóng từ dương học chỗ ầm ĩ

Một bên khác Nhan Tử Ngọc cũng là như thế, ngơ ngác thấy Tiêu Vũ biến mất địa phương, giống như đã biến thành một mộc nhân, mặc dù không nói gì, trong con ngươi, nhưng có hai giọt thanh lệ không tiếng động lướt xuống.

Ngoài ra còn có một đám người khác, có vẻ hết sức kích động, chính là Hoàng Phủ bộ tộc người bên kia, này một tộc giữa mấy cái nhân vật già cả, ngoại trừ Hoàng Phủ loài lão tổ ở ngoài, lúc này đều hận không thể cất tiếng cười to.

Sau xa kẻ thù không khốc kẻ học sau chiến tháng tiếp kết chủ

“Thùng!”

Đột nhiên, một tiếng rung mạnh, giống như đập vào trong lòng mọi người, để chỗ hoặc thất vọng hoặc thanh âm hưng phấn, tất cả đều trong nháy mắt này an tĩnh đi xuống.

“Thùng! ”

Vừa là một tiếng, này một thanh âm giống như tiếng trống, vừa giống như vật cứng va chạm phát ra tiếng vang, mặc dù không lớn, lại hết sức rõ ràng, bởi vì này thanh âm truyền tới địa phương, chính là Tiêu Vũ biến mất địa phương.

Nghe được cái này âm thanh, Hàn Ngưng Yên cùng Nhan Tử Ngọc trên mặt, mới rốt cục lộ ra vài phần kích động, không muốn như là trước khi giống như vậy cái gỗ.

“Thùng!”

Đệ tam tiếng vang, chỉ thấy ở Tiêu Vũ trước khi biến mất địa phương, nơi đó không gian xuất hiện một tia vết rạn, sau đó phá nát, xuất hiện một cùng trước kia giống nhau đen kịt vết nứt.

Thấy thế nào, chỉ thấy Tiêu Vũ theo trong kẽ hở kia bước bước ra ngoài, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, hoàn hảo như lúc ban đầu, tựa hồ liền tóc chưa từng loạn một cái.

“Lại có thể có người khả năng theo trong cái khe không gian trở về!”

“Cái này Tiêu Vũ, hắn thật là người sao?”

Thời điểm này, này trước khi còn đối với Tiêu Vũ tỏ vẻ khinh thường cùng thất vọng người, tất cả đều mở to hai mắt, Hoàng Phủ bộ tộc mấy cái nhân vật già cả, càng đầy mặt kinh ngạc cùng dại ra, Đỗ Bằng Phi trong mắt, đồng dạng cũng là viết đầy nghiêm nghị.

“Tuyệt ngục? Tên không sai, đáng tiếc, ngươi không cách nào xé rách chân chính không gian.” Tiêu Vũ theo cái kia vết rạn bên trong đi ra, cả người giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, thoạt nhìn vẫn là bình tĩnh như vậy.

Sau xa xa không mới thuyền học chiến ầm ĩ tiếp kỹ ngón tay

Đỗ Bằng Phi ánh mắt ngưng lại, Tiêu Vũ theo như lời, cũng chỉ có hắn có thể rõ ràng, cái kia một ngón tay nhìn như xé rách không gian, nhưng trong thực tế cũng không phải, chỉ là triệu hồi ra một không gian kỳ dị, đem Tiêu Vũ vây quanh trong đó mà thôi.

Sau xa xa không mới thuyền học chiến ầm ĩ tiếp kỹ ngón tay “Cũng không nhất định, có lẽ là bởi vì Đỗ Bằng Phi quá mạnh mẽ, cái kia một ngón tay thái quá khủng bố, xé rách không gian, đem người trực tiếp kéo vào trộm vết nứt không gian bên trong, vĩnh cửu trục xuất, chẳng trách gọi là tuyệt ngục!”

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 425: Kim Bằng 6 Huyễn

Một đòn không trúng, Đỗ Bằng Phi cũng là không có nhụt chí. Hắn hai cánh triển khai, dực trường mấy trượng, một thân chói mắt lông chim vàng, dù cho ở trong gió tuyết cũng là có vẻ dị thường chói mắt.

"Bốp!"

Đột nhiên, đầy trời bay xuống phong tuyết vào lúc này tựa hồ hóa thành yên lặng, Đỗ Bằng Phi thần tốc chuyển động. Hắn vung vẩy hai cánh, qua lại ở vô tận phong tuyết trong lúc đó, tốc độ nhanh chóng, kể cả cái kia bay xuống vô tận phong tuyết đều chút nào nhiễm không dứt thân thể của hắn.

"Ầm!" "Ầm!"

Đỗ Bằng Phi ở tốc độ, vào thời khắc này đạt được cực hạn. Thời khắc này trên bầu trời ngoại trừ cái kia vô số tuyết bay ở ngoài, còn có hắn đầy trời bóng người.

Hai cánh của hắn không dứt huy động, mỗi một lần đều chém ra to lớn mũi nhọn, này vô số hàn mang ở trong gió tuyết đan vào thành lưới, lít nha lít nhít chém về phía Tiêu Vũ, cơ hồ không có bất kỳ góc chết.

Đối mặt như thế thế công, dưới đài tất cả mọi người ai cũng hoảng sợ, mỗi người mắt cũng không dám chớp, chỉ lo bỏ qua trận chiến này bất kỳ chi tiết nhỏ. Kể cả mấy cái kia trong không trung xem cuộc chiến vương giả nhân vật, đều là sắc mặt ngưng trọng, tỉ mỉ mà thấy vạn xương trên đài chiến đấu.

Chim bằng, đây chính là có thể địch Đại Đế thú hoàng, bộ tộc này bí thuật, kể cả bọn họ những vương giả này nhân vật nhìn, đều có thể từ đó thu được một vài cảm ngộ, những vương giả này vào lúc này tự nhiên là không thể dời đi ánh mắt.

Nhưng mà, Đỗ Bằng Phi thực lực kinh người, Tiêu Vũ cũng là không kém. Hắn nhìn như chưa bao giờ động tới, dưới chân lại không ngừng cất bước, mỗi bước ra một bước dưới chân đều sẽ sinh ra một đóa hoa sen. Dù cho hàn mang kia như là lưới, nhìn như không thể tránh khỏi, hắn lại luôn có thể vừa né qua, với dày đặc trong lưới cầu đến một con đường sống.

Tiêu Vũ né tránh, cũng làm cho Đỗ Bằng Phi hết thảy quét ra hàn mang toàn bộ bay về phía ngoài thành. Nếu không có vạn xương đài cao có 3 hơn nghìn trượng, để Đỗ Bằng Phi hết thảy công kích đều theo Thánh Thành phía trên bay qua, chỉ sợ này bộ xung quanh kiến trúc sớm bị bình định.

Mặc dù Thánh Thành không có bị phá hỏng, có thể Đỗ Bằng Phi cái kia đánh ra hàn mang, ở bay ngang ngàn dặm đi đến ngoài thành sau khi, vẫn là tước mất không biết bao nhiêu núi cao.

“Trời ạ, hai người này, thật chỉ là hai cái hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi gì, cái kia Tiêu Vũ càng liền hai mươi tuổi cũng chưa tới, bọn hắn thực lực không khỏi cũng quá kinh khủng!”

Người quan chiến lúc này đều chỉ cảm thấy hít thở đều có vẻ khó khăn, chỉ bởi vậy chiến sốt sắng thái quá, Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ hai người thể hiện ra thực lực, sớm xa xa vượt ra khỏi mọi người mong muốn.

Đỗ Bằng Phi thực lực, không thể nghi ngờ vô cùng mạnh mẽ, nắm giữ chim bằng thuật, kể cả vương giả nhân vật đối với hắn trong tay cũ thuật đều hết sức mê tít mắt. Một bên khác Tiêu Vũ, mặc dù nhìn như không có biểu hiện gì, nhưng có thể thong dong ứng đối Đỗ Bằng Phi, cũng là là đủ nói rõ thực lực của hắn.

“Tiêu Vũ đó là cái gì bộ pháp? Dưới chân sinh hoa sen, có phải hắn là thánh nhân không thành công?”

Xem qua Đỗ Bằng Phi chim bằng phương pháp, những vương giả kia nhân vật đối với Tiêu Vũ cũng tương tự không dám xem thường, không ít vương giả hai mắt đều gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ dưới chân sinh ra sen thần.

Ở trong truyền thuyết, chỉ có thánh nhân dưới chân mới sẽ sinh ra cảnh tượng kỳ dị như vậy, chỉ vì thánh nhân siêu thoát trần thế, không nhiễm thế gian bụi trần, cho nên cất bước thời gian thì sẽ dưới chân sinh hoa sen, khiến cho hắn không nhiễm bụi đất.

Này đây, mặc dù không biết Tiêu Vũ loại này bộ pháp là lai lịch gì, nhưng vào thời khắc này, phần đông vương giả lại đều hiểu, này một bước pháp không kém gì chim bằng thuật, chỉ từ Tiêu Vũ có thể sử dụng bộ pháp này thong dong ứng đối Đỗ Bằng Phi, liền có thể nhìn ra.

“Ngươi có phải cũng sẽ chỉ tránh né gì?” Đỗ Bằng Phi trong mắt giống như có ngọn lửa ở đốt cháy, liên tiếp ra tay, lại đều bị Tiêu Vũ thong dong ứng đối, điều này làm cho hắn có loại thập phần cảm giác khó chịu.

“Ngươi muốn chết mà thôi, cần gì nóng lòng?” Tiêu Vũ hờ hững đáp lại.

Trên thực tế, đối với hắn mà nói, phải kết thúc trận chiến này cũng không khó, chỉ cần hắn đồng ý,

Hoàn toàn có thể trong khoảng thời gian ngắn thủ thắng. Chỉ có điều, Đỗ Bằng Phi thực lực, ở dự liệu của hắn bên trên, điều này làm cho hắn cải biến ý nghĩ.

Hắn cảnh giới bây giờ có chút đặc thù, bốn Đại cảnh giới quy nhất, chính hắn cũng không nói được chính mình cảnh giới chân thực.

Ngoài ra, hắn đem trong cơ thể hai công lớn quyết cùng lục đạo dấu ấn các loại sức mạnh quy nhất, bây giờ còn chỉ ở giai đoạn khởi bước. Con đường này thập phần dài lâu, muốn chân chính đi xuyên qua, hắn phải tìm tòi.

Trước mắt Đỗ Bằng Phi, đối với hắn mà nói chính là một cái đo lường thước đo, có thể cho hắn biết mình bây giờ 4 cảnh quy nhất cụ thể tương đương với cảnh giới gì. Đồng thời, thông qua trận chiến này, hắn cũng có thể từ đó tìm ra trong cơ thể vài loại sức mạnh dung hợp chỗ thiếu sót.

“Trận chiến này, chết sẽ chỉ là ngươi!” Lúc này Đỗ Bằng Phi, đã hoàn toàn mất đi ban đầu kiêu ngạo cùng thong dong, trong mắt tràn đầy lệ khí.

Hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ thủy chung chỉ là ứng đối, cũng không phản kích, hơn nữa như thế thong dong, điều này làm cho hắn có một loại bị xem thường cảm giác, bởi vì Tiêu Vũ lại không ra tay với hắn.

“Kim bằng 6 huyễn!”

Trong miệng phát sinh gầm lên, Đỗ Bằng Phi cái kia hóa thân chim bằng bóng người, vào lúc này đột nhiên chia ra làm 6, sau đó 6 thân thể lại lóe lên, số lượng lại tăng sáu lần, làm cho trên bầu trời xuất hiện tổng cộng ba mươi sáu con màu vàng chim bằng.

“Thậm chí ngay cả bực này cũ thuật đều học xong!”

Xem cuộc chiến vương giả cùng nhau chấn động mạnh, thuật này thập phần nổi danh, là Bằng tộc nguy hiểm nhất sát thuật một trong. Truyền thuyết ở nhiều năm trước khi, nhân tộc liền có vài vị Đại Đế nhân vật, chết vào thuật này bên dưới.

Loại này trong truyền thuyết cũ thuật lại xuất hiện, hơn nữa khoảng cách gần như vậy, kể cả những vương giả kia nhân vật, vào lúc này đều không thể tiếp tục giữ vững bình tĩnh, ngực kịch liệt chập trùng.

“Giết!”

Đỗ Bằng Phi gầm lên, trong hai mắt lộ ra màu máu. Khi hắn gầm lên đồng thời, 36 đạo kim sắc bóng người chiếm cứ toàn bộ hư không, đủ cùng bắt đầu chuyển động.

“Bốp!”

Một con màu vàng chim bằng, &# 85 đột nhiên biến mất, lại xuất hiện lúc, liền đến Tiêu Vũ đỉnh đầu, lại như thuấn di vậy. Cũng trong lúc đó, này con chim bằng cái kia móng vuốt sắc bén duỗi ra, chụp vào Tiêu Vũ thiên linh cái.

Móng như đao, nếu là Tiêu Vũ bị một trảo này bắn trúng, sẽ phát sinh cái gì căn bản không cần suy nghĩ nhiều.

“Ba!”

Hoa sen tỏa ra, chim bằng tốc độ nhanh, Tiêu Vũ cũng là không chậm, một bước trong lúc đó di chuyển đến, đã là thay đổi phương vị. Cái kia chim bằng móng nhọn thất bại, chỉ ở vạn xương trên đài lấy ra một hố sâu to lớn.

“Xuýt!”

“Tin đồn vạn xương bộ cứng rắn vô cùng, mặc dù là vương giả nhân vật ra tay đều khó mà phá huỷ, Đỗ Bằng Phi lại có thể đối với cái này bộ tạo thành như thế tổn hại, một trảo này uy lực mạnh bao nhiêu?”

Đoàn người cùng nhau hít một hơi lãnh khí, làm Đỗ Bằng Phi thực lực mà kinh ngạc.

“Đỗ Bằng Phi không vương giả, bây giờ là Tứ Cực cảnh giới, cảnh giới này bên trong người, tứ chi vốn là giống như binh khí bình thường cứng rắn, mà có kinh người lực phá hoại. Hơn nữa, hắn giờ phút này hóa thân chim bằng, thân thể càng cường hãn hơn. Lúc này Đỗ Bằng Phi chỉ sợ coi như đứng bất động, vương giả bên dưới, cũng khó có người có thể đau đớn hắn, uy lực tự nhiên khủng bố!”

Trong đám người nghị luận, để không trung mấy cái vương giả nghiêng đầu, hướng về mọi người liếc mắt nhìn, lại là âm thầm lắc đầu, đối với cái này tựa hồ cũng không phải rất tán đồng.

Người bình thường không biết là, nhưng bọn họ những vương giả này, nhưng là đúng chim bằng có chút hiểu ít nhiều, Đỗ Bằng Phi lúc này mạnh mẽ, còn không thể chỉ thân thể, kim bằng 6 huyễn chính thức kinh khủng địa phương, căn bản không phải thân thể.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 426 + 2 Ngôi Sao

Kim bằng 6 huyễn, kỳ thực ngón tay cũng không phải khả năng huyễn đến lục đạo hóa thân, mà là mỗi hơi biến hóa có thể làm cho hóa thân gia tăng sáu lần, mà tổng cộng có 6 huyễn.

Nói cách khác, thuật này hơi biến hóa làm 6, 2 huyễn chính là 36, đệ tam huyễn, thì lại vừa là 36 sáu lần, đã làm 216 đạo hóa thân, hoàn chỉnh 6 huyễn, chính là 40 ngàn 6656 đạo hóa thân.

Bây giờ Đỗ Bằng Phi, chỉ là làm được đệ nhị huyễn 36 thân thể mà thôi, xa xa không tính là viên mãn.

Nhưng mà, thuật này khủng bố, lại không phải hóa thân nhiều ít, mà là mỗi một đạo hóa thân đều là chân thân!

Chuyện này ý nghĩa là, này hóa thân bên trong không tồn tại bản thể, cũng có thể nói mỗi một đạo hóa thân đều là bản thể, lúc này Tiêu Vũ muốn giết Đỗ Bằng Phi, trừ phi chém hết 36 thân thể, nếu không phàm là còn có một đạo hóa thân tồn tại, Đỗ Bằng Phi chính là bất tử!

Thử nghĩ Đỗ Bằng Phi nếu là 6 huyễn viên mãn, đó chính là hơn bốn vạn hóa thân, phải giết chết hắn hơn bốn vạn lần mới có thể đem hắn xoá bỏ, mà càng kinh khủng chính là, này hóa thân đều có Đỗ Bằng Phi hoàn chỉnh thực lực, cũng là tương đương, Tiêu Vũ phải đồng thời đối chiến 30 16 cái Đỗ Bằng Phi.

Cùng một cảnh giới, bực này tình hình, là thập phần kinh khủng, trừ phi song phương thực lực có chênh lệch to lớn, nếu không thuật này liền hầu như vô địch.

“Ngươi không trốn được!”

Ở mọi người khiếp sợ thời gian, đại chiến lại chưa dừng lại, Đỗ Bằng Phi quát lạnh bên trong, một đạo khác hóa thân một lần nữa thuấn di, xuất hiện ở Tiêu Vũ né tránh sau địa phương, lại lần nữa ra tay.

Tiêu Vũ không dứt cất bước, nghịch hoa sen Thần Hư bộ tốc độ không thể so với thuấn di Đỗ Bằng Phi không đều, nhưng mà Đỗ Bằng Phi có ba mươi sáu đạo hóa thân, vô luận hắn như thế nào cất bước, ba mươi sáu con chim bằng đều có thể không ngừng thay phiên, như hình với bóng.

“Trong truyền thuyết, chim bằng giương cánh, hơi động chính là mười triệu dặm, ở thú tộc bên trong chim bằng tốc độ cũng là đứng đầu, hơn nữa bây giờ Đỗ Bằng Phi 36 thân thể cùng xuất hiện, Tiêu Vũ bộ pháp mặc dù kỳ, nhưng hơn nửa phải thua!”

Đại chiến đến tận đây, Đỗ Bằng Phi thi triển ra bực này sát thuật, cũng làm cho tất cả mọi người đều hiểu trận chiến này sắp sửa kết thúc.

Mặc dù Tiêu Vũ dùng thực lực nói rõ hắn tuyệt đối không phải mọi người ban đầu tưởng tượng vậy không chịu nổi, nhưng chiến đến chỗ này, rất nhiều người còn là cho rằng Đỗ Bằng Phi so với hắn muốn càng mạnh mẽ hơn. Không trung cái kia bao nhiêu đại vương giả cũng là cảm giác, Tiêu Vũ đem phải thua!

“Bốp!”

Tất cả đều phát sinh trong nháy mắt, rốt cục Đỗ Bằng Phi ở trong một đạo hóa thân còn là đuổi kịp Tiêu Vũ. Đây cũng không phải là Tiêu Vũ không đủ nhanh, mà là Đỗ Bằng Phi cũng giống vậy nhanh, hơn nữa hóa thân có đủ nhiều.

“Ngươi thất bại!” Đỗ Bằng Phi cười lạnh, ở trong một đạo hóa thân móng vuốt, đã bắt được Tiêu Vũ đầu vai.

Phải biết rằng đây không phải Đỗ Bằng Phi bàn tay, mà là hóa thành chim bằng móng nhọn, liền vạn xương bộ cũng có thể phá hoại!

Đoàn người thấy vậy, vẻ mặt cũng đều đã xảy ra biến hóa rất nhỏ, tựa hồ đã thấy Tiêu Vũ bị tóm thành mảnh vỡ một màn.

“Phụp!”

Sương máu tản ra, Tiêu Vũ nửa người, ở chim bằng móng nhọn bên dưới hóa thành sương máu.

“Người phàm thân, vừa há có thể cùng chim bằng thân so với?”

“Cái này Đỗ Bằng Phi, tương lai không thể đo lường!”

Bao nhiêu đại vương giả đồng thời nói một câu xúc động, đoàn người cũng là đầy mặt chấn động cùng xúc động.

Trận chiến này thập phần đặc sắc, Tiêu Vũ thực lực đủ mạnh, nhưng tiếc là chính là, Đỗ Bằng Phi so với hắn tăng thêm sự kinh khủng!

“Chim bằng phương pháp?”

Không trung, một gánh vác lấy cánh chim màu đỏ ngòm nam tử nhìn chằm chằm vạn xương trên đài Đỗ Bằng Phi, đăm chiêu. Quanh thân người nhìn thấy tên nam tử này, đều là xa xa kéo dài khoảng cách, chính là những vương giả kia, nhìn mỗi một nam tử này lúc, trong mắt đều tràn đầy kiêng kỵ.

Máu lông chim vương tên, ở vương giả bên trong, chính là một loại tuyệt đối uy hiếp.

“Đi thôi, trận chiến này đã xong!” Mấy người lắc đầu, bắt đầu thối lui.

“Đáng tiếc, không thể ở nơi này nghiệt súc trên người thi triển di chuyển hoa nguyền rủa, bất quá hắn rơi vào kết quả như thế, cũng coi như cho non sông một câu trả lời thỏa đáng.” Hoàng Phủ bộ tộc bên kia, một vị Hoàng Phủ nhà trưởng lão lắc đầu, trên mặt viết đầy tiếc nuối.

Ở một bên khác, Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt hờ hững, đứng ở trong hư không, đứng phía sau sắc mặt phức tạp Tiêu Hành Vũ, cùng với vẻ mặt vẻ lạnh lùng Tứ trưởng lão.

“Chém qua vương giả người, có phải cũng chỉ có chút bản lãnh này? Không khỏi cũng quá khiến ta thất vọng!” Trên người mặc toàn thân áo trắng, Ninh công tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trong đám người, hắn nhìn vạn xương trên đài cái kia còn sót lại nửa người Tiêu Vũ, ở nơi đó lắc đầu than khẽ.

Trừ những thứ này ra người ở ngoài, còn có rất rất nhiều đang chăm chú trận chiến này người, có bất đồng sắc mặt, bất đồng tâm tình, như là cái kia sắc mặt tái nhợt, đứng ngây ra tại chỗ Hàn Ngưng Yên, lại như sớm lệ rơi đầy mặt, cả người run rẩy Nhan Tử Ngọc.

Đầy trời tuyết bay, vào đúng lúc này làm trên đài cô lập bên thân hình, càng tăng thêm một luồng bi thương.

“Ồ? Kỳ quái, trong truyền thuyết chiến ngấn, tại sao không có xuất hiện?”

Một đám trong đám người, đột nhiên không biết là ai nói rồi một câu như vậy, này vốn muốn tản đi đoàn người, nhất thời bước chân dừng lại, dồn dập quay đầu lại, nhìn phía vạn xương bộ.

Vào giờ khắc này, mấy người lộ ra nghi hoặc, mấy người lộ ra vẻ khiếp sợ, Hoàng Phủ loài cái kia lúc trước mở miệng trưởng lão, cũng tựa hồ nghĩ tới điều gì, hơi thay đổi sắc mặt.

Vạn xương bộ, này tòa đài cao ở Thánh Thành có nhiều lắm truyền thuyết. Ở trong truyền thuyết, này tòa đài cao không chỉ khó có thể đi lên, hơn nữa nếu là có người ở trên đài tiến hành tử chiến, kết thúc chiến đấu sau khi, thắng được một phương, phải nhận được dưới đài vô tận hài cốt tán thành, do đó xuất hiện chiến ngấn.

Này chiến ngấn là đúng người thắng khen thưởng, cũng tương đương là chiếm được dưới đài cái kia vô tận hài cốt thần phục, bởi vậy này hài cốt tất cả đều là kẻ bại, chỉ có kẻ bại hài cốt, mới sẽ bị chôn tại đây.

Lúc này, đoàn người ở dưới đài quan sát chờ, nhưng mà đợi đã lâu, lại vẫn là không thấy cái gọi là chiến văn xuất hiện.

“Chiến văn chưa hiện ra, có phải trận chiến này còn chưa kết thúc?”

Mọi người vào lúc này vừa kích động, chiến văn chưa hiện ra, U &# 8 vậy đã nói rõ, vạn xương bộ hoàn toàn không cho rằng Đỗ Bằng Phi đã thắng được.

Nhưng mà, thấy Tiêu Vũ cái kia còn sót lại bên thân hình, mọi người vừa là không rõ, Tiêu Vũ đã biến thành dáng dấp như thế, có phải còn có thể cùng Đỗ Bằng Phi tái chiến?

“Đó là cái gì?”

Trong đám người một lần nữa truyền ra âm thanh, ánh mắt của mọi người, cũng đồng thời nhìn phía vạn xương trên đài. Này vừa nhìn trong lúc đó, Hoàng Phủ bộ tộc ông lão mặt trầm như nước, Tiêu Gia bên kia ở Tiêu Gia 10 tổ, trong mắt cũng là lộ ra lệ mang.

Ở dưới đài, Hàn Ngưng Yên cùng Nhan Tử Ngọc trong mắt đồng thời lộ ra hào quang, Ninh công tử bên mép, tất là khơi gợi lên một chút ý tứ sâu xa ý cười.

Trên đài cao, chỉ thấy Tiêu Vũ cái kia chỉ còn lại bên trong thân thể, bay ra hai viên châu ngọc giống nhau gì đó.

Dùng tu luyện người thị lực, nhìn kỹ bên dưới nhưng có thể nhìn ra, đây không phải là cái gì châu ngọc, mà là hai ngôi sao, chỉ có điều thể tích chỉ có to bằng đầu ngón tay, cho nên nhìn như hai viên châu ngọc.

“Hành thổ ngôi sao cùng Mộc hành ngôi sao?”

Không trung vương giả kinh ngạc, này hai ngôi sao tồn tại ở trong tinh không, đối với người bình thường tới nói cũng không xa lạ gì, chỉ là lúc này này hai viên như thế thật nhỏ ngôi sao từ Tiêu Vũ trong cơ thể xuất hiện, mặc dù là những vương giả kia nhân vật cũng cảm thấy không rõ.

“Linh vị nói, xem ra không lầm, hắn chính là chúng ta Tinh Thần Các tìm vạn năm tôn chủ!” Nhan Hạo bóng người, đứng ở xa xôi hư không ở ngoài, hắn thân là vương giả, có thể thấy rõ nơi đây phát sinh tất cả.

Khi nhìn thấy cái kia hai ngôi sao, Nhan Hạo vẻ mặt chẳng biết vì sao có vẻ hơi phức tạp.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 427: Kim Lông Chim

Đọc trên điện thoại

Hai viên thật nhỏ như châu ngọc bình thường ngôi sao, ở ánh mắt của mọi người bên dưới, từ Tiêu Vũ cái kia bên trong thân thể bay ra, sau đó, phát sinh một màn, làm cho tất cả mọi người đều khiếp sợ không thôi, không biết bao nhiêu người há to miệng cùng con mắt.

Cái kia hai ngôi sao, bay ra Tiêu Vũ bên ngoài cơ thể sau từ từ biến hóa, trở nên như là to bằng nắm tay, sau đó vây quanh Tiêu Vũ tàn thân thể xoay tròn, hai sao bên trong lộ ra một loại ba động kỳ dị.

Tại loại này quỷ dị dưới tình hình, phát sinh sự tình, lại càng quỷ dị hơn. Tiêu Vũ cái kia đã hóa thành R bùn nửa người, càng lại bắt đầu chầm chậm dài đi ra, tàn thân thể gây dựng lại bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Dạng này một màn, làm cho tất cả mọi người đều há to miệng, không trung bao nhiêu đại vương giả, cũng là kinh ngạc không thôi, trên mặt vẻ mặt cực kỳ chấn động.

“Đây là bí pháp gì, bị thương như vậy, còn có thể khôi phục?”

“Trời ạ, có phải Tiêu Vũ có thân bất tử gì, bực này thân thể tàn phế lại vẫn khả năng khôi phục?”

Tất cả mọi người vào lúc này đều không thể giữ vững bình tĩnh, kể cả này chỗ sáng cùng chỗ tối vương giả.

Tu luyện người, bị thương là chuyện thường, không có ai có thể tại nguyên chỗ có thể lập tức khôi phục, chính là vương giả cùng Đại Đế cũng không được, bởi vì tu vi càng cao, trên người chỗ bị thương muốn khôi phục lại càng không dễ dàng.

Nếu là có một loại bị thương sau khả năng lập tức khôi phục bí pháp, vậy liền tương đương có thân bất tử!

Huống hồ, Tiêu Vũ thời khắc này tình huống, hầu như cùng người chết không hề khác gì nhau, thương thế lại còn khả năng khôi phục!

Còn hơn Đỗ Bằng Phi 36 thân thể 36 mạng chim bằng thuật, hắn loại thủ đoạn này, có thể nói đồng dạng nghịch thiên, có thể làm cho bất kỳ tu luyện người đỏ mắt, chính là vương giả cũng không ngoại lệ.

“Không thể cho hắn cơ hội, giết!” Hoàng Phủ bộ tộc bên kia, tộc này ông lão đứng ra quát lạnh một tiếng, đánh thức trong khiếp sợ mọi người.

Đỗ Bằng Phi vốn đã ở trong khiếp sợ, không thể trước tiên phản ứng, nghe đến Hoàng Phủ loài lão giả lời nói, hắn trước tiên chuyển động, chỉ vì sâu sắc minh bạch Hoàng Phủ loài lão tổ trong lời nói ý tứ.

Cái này Tiêu Vũ, nhất định phải giết, nếu không cũng không ai biết hắn sau này sẽ khủng bố cỡ nào!

“Bốp!”

Đỗ Bằng Phi một đạo chim bằng hóa thân trên người bay ra một cái kim lông chim, lông chim trên lộ ra kim quang cùng gợn sóng không kém chút nào hắn lúc trước Tiêu Vũ phát khởi bất kỳ lần nào công kích.

Cây này kim lông chim chỉ về Tiêu Vũ mi tâm, vèo một tiếng tựa như tia chớp bay ra.

Mi tâm là thần hồn vị trí, có mạnh đến đâu người, nếu là thần hồn bị xoá bỏ, vậy cũng giống nhau không cách nào khôi phục, tất cả mọi người minh bạch, Đỗ Bằng Phi đây là không muốn cho Tiêu Vũ lưu lại bất cứ cơ hội nào, muốn trực tiếp xóa bỏ Tiêu Vũ thần hồn.

“Keng!”

Ngay ở cái kia kim lông chim bay đến Tiêu Vũ phụ cận lúc, đột nhiên như là đụng phải một mặt bức tường vô hình, dừng lại ở nơi đó, không cách nào tiến lên.

“Đệ tam ngôi sao!”

Không trung vương giả nhìn xuống đất đến rõ ràng, đó là Tiêu Vũ trong cơ thể vừa bay ra một viên thật nhỏ như châu ngôi sao, chặn lại rồi Đỗ Bằng Phi cái kia kim lông chim.

Đỗ Bằng Phi mới vừa muốn tiếp tục ra tay, nhưng mà cái kia xuất hiện đệ tam ngôi sao, lại là đã trước tiên hắn một bước chuyển động, tốc độ so với hắn kim lông chim càng nhanh hơn, nhanh S mà đến.

Thuyền kẻ thù kẻ thù tâm tình xem kỹ chỗ dương quá địch kẻ thù

Đoành!

Hành tinh này nhanh đến mức cực hạn, bay ra đồng thời từ châu ngọc to nhỏ thần tốc hóa thành to bằng gian phòng, tầng tầng đánh về Đỗ Bằng Phi hóa thân.

“Phụp!”

“Phụp!”

“Phụp!”

Liên tục ba tiếng,

Đỗ Bằng Phi trong đó ba đạo hóa thân lập tức bị ngôi sao này D mặc, ở không trung rơi rụng, đây còn là bởi vì hắn này hóa thân R thân thể đủ mạnh nguyên nhân, nếu không chỉ sợ ngay cả cặn cũng không còn dưới!

“Này……”

“Tiêu Vũ đứng không nhúc nhích, thì chém Đỗ Bằng Phi ba đạo hóa thân? Này hóa thân có thể đều có Đỗ Bằng Phi toàn bộ thực lực, hơn nữa mỗi một đạo hóa thân R thân thể, không phải vương giả bên dưới đều khó mà lay động gì?”

Tất cả mọi người vào lúc này đều như là gặp ma, phải biết rằng Tiêu Vũ còn ở đứng ở nơi đó, động cũng không động, chính là dễ dàng như thế tiêu diệt Đỗ Bằng Phi ba cái hóa thân.

Này làm cho người ta hình thành chấn động quá lớn, phàm là người ở tại tràng không có bất kỳ khiếp sợ.

“Đó là Kim hành ngôi sao, ngũ hành kim đặc điểm vốn là không gì không xuyên thủng, Đỗ Bằng Phi R thân thể có mạnh đến đâu cũng là vô dụng, huống hồ hành tinh này uy lực, sợ là so với tứ phẩm binh khí chắc chắn mạnh hơn!”

Không trung vương giả cũng là mở miệng, âm thanh có vẻ nghiêm nghị không ngớt.

“Ta cũng không tin ngươi thật sự có cường đại như thế, chỉ dựa vào mấy viên ngôi sao có thể thắng ta!” Đỗ Bằng Phi phẫn nộ, đối với hắn này tới nói, đây là to lớn khuất nhục.

Trong tiếng gầm rống tức giận, Đỗ Bằng Phi còn lại 33 đạo hóa thân đồng thời phát sinh mát mắt kim quang, mỗi một đạo hóa thân vào lúc này cũng như một vòng còn lại ở chân trời nắng gắt.

Kết xa xa mà Quỷ tôn bóng chỗ dương học thuyết nổi tiếng xem kỹ

“Bốp!”

Một màn kinh khủng xuất hiện, Đỗ Bằng Phi 33 đạo hóa thân, mỗi một đạo hóa thân bên trên đều bay ra vô số kim lông chim, trong không trung lít nha lít nhít, còn hơn tuyết bay còn muốn dày đặc!

“Vèo!”

Vạn kim kim lông chim, ở đồng thời đồng thời chuyển động, tất cả đều thế như sấm, so với hạt mưa còn muốn dày đặc mấy lần, hoàn toàn không tồn tại bất kỳ góc chết, tập trung đồng thời bay về phía Tiêu Vũ.

“Trời ạ, như thế thế công, ai có thể ngăn cản? Ai có thể né tránh? Tiêu Vũ bây giờ R thân thể chưa hồi phục, này kim lông chim sợ là đơn độc trong đó một cái thì triệt để xong!” Trong đám người truyền ra âm thanh, vào lúc này đều lộ ra run rẩy.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người nín thở, Đỗ Bằng Phi này hóa thân lộ ra uy thế, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy áp lực cực lớn, đồng thời này đại chiến, cũng là dẫn động tới tất cả mọi người lòng.

“Đoành!”

Thiên địa vào lúc này tựa hồ cũng đang rung động, vạn thiên kim lông chim lộ ra uy thế thái quá khủng bố, chúng nó toàn bộ đều tập trung vào một điểm, đó là Tiêu Vũ mi tâm, chỉ cần một cái có thể đem Tiêu Vũ triệt để xoá bỏ.

“Bốp!”

Tình cảnh này, Tiêu Vũ bên thân thể tàn phế chỉ là khôi phục bảy phần mười, hắn vẫn như cũ động cũng không động, R thân thể đang tiếp tục khôi phục, bảo đảm là cái kia vây quanh hắn hai ngôi sao, nhưng có một viên bay ra ngoài.

Địch kẻ thù không Quỷ kết hận bờ ruộng cô ầm ĩ bí chỗ

“Hành thổ ngôi sao, hắn muốn làm gì?” Không trung vương giả cùng nhau chấn động, dù cho có vương giả thực lực, ở tình huống như vậy, bọn họ cũng là không nghĩ tới nên làm sao đi ứng đối Đỗ Bằng Phi vạn thiên kim lông chim.

“Ầm!”

Hành thổ ngôi sao chấn động, cho những vương giả kia đáp án. Hành tinh này thần tốc phóng đại, trong chớp mắt giống như hóa thành một gian to lớn nhà, treo ở vạn xương trên đài, che ở Tiêu Vũ trước khi.

Đoàn người lập tức minh bạch, Tiêu Vũ là muốn để hành tinh này ngăn trở vạn thiên kim lông chim, nhưng mà cái này tựa hồ căn bản không làm được, bởi vì này kim lông chim từ bất đồng góc độ mà đến, Tiêu Vũ trước sau trái phải đều có.

Tôn kẻ thù tình tôn học chiến dương xuyên qua mới tôn

Ngoài ra, này kim lông chim rõ ràng đã bị Đỗ Bằng Phi khống chế, này từ trước mà đến kim lông chim, đã ở bay tới lúc vòng qua hành thổ ngôi sao, khóa được Tiêu Vũ mi tâm.

“Thùng!”

Ngay ở tất cả mọi người đều cho là Tiêu Vũ hành thổ ngôi sao không cách nào vì hắn ngăn trở này kim lông chim thời gian, hành tinh này đột nhiên nhẹ nhàng chấn động, không trung bao nhiêu đại vương giả tựa hồ cũng bởi vậy lung lay loáng một cái.

Thấy thế nào, khó mà tin nổi một màn tùy theo phát sinh, cái kia bay lượn trên không trung đầy trời kim lông chim, tựa hồ cũng bị một luồng lực lượng thần bí dẫn dắt, thoát ly Đỗ Bằng Phi khống chế, trong cùng một lúc thay đổi phương hướng, bay về phía viên kia to lớn hành thổ ngôi sao.

“Bốp!” “Bốp!” “Bốp!” “Bốp!” “Bốp!”

Vô số nguyên lai hướng về phía Tiêu Vũ mi tâm mà đi kim lông chim, vô luận từ góc độ nào mà đến, cuối cùng đều là sát Tiêu Vũ mép tóc, toàn bộ đâm vào cái ngôi sao kia.

Làm đầy trời kim lông chim toàn bộ hóa thành yên lặng, Tiêu Vũ cái kia giập nát thân thể, rốt cuộc cũng hoàn toàn khôi phục, cùng lúc đó, cái kia vẫn hai mắt nhắm chặt, cũng vào lúc này một lần nữa mở.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 428: Hung Hăng

Đọc trên điện thoại

Vạn xương trước đài, dưới đài tất cả mọi người, vào lúc này đều lâm vào không tiếng động, chỉ còn lại phong tuyết tung bay âm thanh, trừ lần đó ra hoàn toàn yên tĩnh.

Tiêu Vũ thực lực, vào đúng lúc này rung động thật sâu mỗi người, còn sót lại bên thân thể tàn phế, vẫn có thể khôi phục. Ngoài ra, hắn đứng yên bất động, có thể chém xuống Đỗ Bằng Phi ba đạo hóa thân, càng tùy ý Đỗ Bằng Phi điên cuồng ra tay, cũng là liền ngón tay đều chưa từng động tác, liền dễ dàng hóa giải.

Đỗ Bằng Phi thể hiện ra thực lực, đã mang cho mọi người đầy đủ chấn động, nhưng mà thời khắc này Đỗ Bằng Phi càng là mạnh mẽ, thì càng khả năng hiển hiện ra Tiêu Vũ khủng bố.

“Cái này Tiêu Vũ...... bất phàm, chém qua vương giả, tuyệt đối không phải lời nói suông!”

Phảng phất qua rất lâu sau đó, trên bầu trời một gã vương giả, mới nghiêm nghị mở miệng. Đối với điều này, cái khác vương giả im lặng không lên tiếng, không người phản bác, chỉ vì ở Tiêu Vũ trên thân, kể cả bọn họ những vương giả này đều cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm.

“Hắn lớn lên, lúc trước chém giết vương giả, hắn mượn bí pháp nào đó, mà bây giờ, hắn dựa vào hoàn toàn là hắn mình thực lực !”

Viễn không, Tiêu Hành Vũ sắc mặt phức tạp hơn, khi hắn trước người Tiêu Gia 10 tổ, tất là sắc mặt càng thêm lạnh như băng, một bên vị trưởng lão kia, cũng vào lúc này trầm mặc không nói gì.

Đầy trời kim lông chim bình tĩnh lại, toàn bộ C ở Tiêu Vũ trước người viên kia hành thổ ngôi sao trên. Một bên khác Tiêu Vũ, thì lại không chỉ không có đã bị nửa điểm đau đớn, cái kia giập nát thân thể, cũng khôi phục thành hoàn hảo.

30 ba bóng người bay ở không trung, chính là Đỗ Bằng Phi, lúc này cũng là đầy mặt nghiêm nghị. Hắn không phải không thừa nhận, trước hắn trong miệng phế nhân, không chỉ không phế, hơn nữa so với hắn gặp qua bất cứ đối thủ nào đều khủng bố hơn!

“Cùng ta dự liệu, không có quá chênh lệch lớn.”

Tại mọi người thần sắc bất đồng cùng ánh mắt bên dưới, Tiêu Vũ hoạt động một chút thân thể, trong miệng lẩm bẩm, tựa hồ vừa rồi cấp độ kia kinh khủng thương thế đối với hắn căn bản không có tạo thành tổn thương gì vậy.

“Ngươi ở đây cho ta mượn thí pháp?” Đỗ Bằng Phi rõ ràng nghe được Tiêu Vũ nói, sắc mặt lập tức trở nên Y chìm, hắn cuối cùng minh bạch, Tiêu Vũ sở dĩ vẫn bị động ứng đối, hoàn toàn là đang lấy hắn thí pháp.

Nói cách khác, ở Tiêu Vũ trong mắt, hắn bất quá chỉ là một khối đá mài dao!

“Ngươi nhưng còn có đừng thủ đoạn?” Tiêu Vũ không có chối, trên thực tế đi lúc trước phát sinh tất cả, đều ở đây trong dự đoán của hắn, kể cả bị thương, cũng là vì thử một chút ngũ hành ngôi sao có thể làm cho hắn ở bao lâu thời điểm khôi phục.

Lúc này, năm sao ngôi sao bên trong đất, nước, kim tam đại ngôi sao đã xuất, để hắn đại khái nắm giữ này mấy viên ngôi sao uy lực, nhưng còn sót lại hai ngôi sao, này đây hắn vẫn là không có ý định chủ động ra tay kết thúc chiến đấu.

“Ngươi quá tự cho là đúng, đã thành công chọc giận ta!” Đỗ Bằng Phi 30 ba bóng người, đột nhiên đồng thời mở ra hai cánh.

Hắn hết thảy hóa trên người lông chim vốn cũng đã S đi ra ngoài, trở lại thân người, lúc này gầm lên bên dưới, này kim lông chim một lần nữa sinh trưởng, khiến cho hắn một chút vừa biến thành chim bằng thân!

Thuyền kẻ thù xa độc tôn hận từ dương từ phong

“6 huyễn tuyệt sát trận!”

Đỗ Bằng Phi sát ý đầy trời, thân là trẻ tuổi đứng đầu nhất thiên tài, hắn theo tu luyện đến nay , lần đầu tiên bị người như thế xem thường, để hắn triệt để nổi giận.

Khi hắn gầm lên trong lúc đó, trên bầu trời 33 đầu chim bằng thay đổi phương vị, mỗi lục đạo hóa thân làm một tổ, chung hợp thành sáu tổ.

Đây là chim bằng 6 huyễn sau khi chân chính hàm nghĩa, tạo thành sát trận, 6 thân thể một tổ, làm cho này hóa thân thực lực lại sẽ tăng lên mấy lần, liên hợp ra tay.

Chỉ có điều, thi triển phương pháp này, Đỗ Bằng Phi sắc mặt vừa là trở nên khó coi,

Vốn ba mươi sáu đạo hóa thân vào lúc này nên vừa vặn chia làm sáu tổ, nhưng bởi vì hắn hóa thân bị Tiêu Vũ chém ba đạo, bây giờ có một tổ chỉ có 3 thân thể, căn bản không hoàn toàn!

“Chém!”

Sát ý trong lòng như núi lửa giống nhau vào lúc này phun trào, Đỗ Bằng Phi gầm lên bên trong, hết thảy bóng người cùng chuyển động, phần đông hóa thân trong lúc đó Thần lực quấn quýt, lộ ra gợn sóng liền quanh thân vương giả đều trở nên động dung.

“Đi!”

Đến lúc này, Tiêu Vũ rốt cục ra tay, cái này cũng là hắn lần đầu tiên chủ động công kích, trước đây đều là bị động ứng đối.

Chỉ thấy hắn vươn ngón tay, giữa ngón tay sau cùng hai viên ngũ hành ngôi sao bay ra, khi mới xuất hiện chỉ như là châu ngọc to nhỏ, sau đó lại đang không trung thần tốc phóng đại, nổi vạn xương trên đài, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác nặng nề.

Địch kẻ thù xa tâm tình thuật từ tháng tình mới bí

“Ầm!”

Sau cùng hai viên ngũ hành ngôi sao, một viên là hỏa, một viên làm mộc.

Trong ầm ầm nổ vang, hành hỏa ngôi sao đi trước bùng nổ, ở trong một loại mang theo kỳ dị hoa văn ánh lửa hoạt động, từ đó tinh trong vòng hiện lên, sau đó một tiếng cao hót, này lửa trong không trung hóa thành một con toàn thân đều đang thiêu đốt hung cầm.

Này loài chim vừa ra, Thần Uy thế, như là bách điểu tôn sư.

Thuyền xa xa Quỷ thuyền bóng tiếp tháng tình hiện ra xa

“Trời ạ…… này…… đây là trong truyền thuyết sớm diệt sạch chim phượng hoàng, loại kia trong hỏa diễm hoa văn lại là cái

gì?”

Đoàn người đây đã là không biết lần thứ mấy bị chấn động, trong truyền thuyết chim phượng hoàng này đám sinh linh trên thế gian sớm không tồn tại, nghe nói đã ở mấy trăm ngàn năm biến mất.

Mặc dù Tiêu Vũ giờ phút này gọi ra không phải thật chim phượng hoàng, chỉ là dùng Thần lực ngưng tụ thành, nhưng quả thực rồi cùng thật chim phượng hoàng không có khác nhau, lộ ra uy thế khiến không ít vương giả đều cảm giác hít thở trở nên gấp gáp.

“Hây!”

Quanh thân dục hỏa chim phượng hoàng giương cánh, uy thế thiên địa, mang theo cái kia hòa vào địa tâm chân hỏa cùng hoàng văn lửa hành hỏa lực lượng, đánh về phía Đỗ Bằng Phi này hóa thân.

“A!”

Đỗ Bằng Phi phẫn nộ rống to, nhưng mà chim phượng hoàng cùng ngọn lửa kia uy lực quá mạnh mẻ, căn bản không phải của hắn có thể ứng đối. Đầu kia chim phượng hoàng chỉ là vọt qua, chính là ở trong chớp mắt đem Đỗ Bằng Phi bảy đạo hóa thân cháy thành tro tàn, cái gì cũng không còn sót lại.

“Ngươi chết cho ta!”

Lại tốn hóa thân, Đỗ Bằng Phi vô cùng phẫn nộ, hai mắt vằn vện tia máu, ở trong tiếng gầm rống tức giận còn lại 26 đạo hóa thân nếu như điên cuồng, đã là toàn bộ đi tới Tiêu Vũ trước người.

“Thùng!”

Vừa là một thanh âm vang lên, lần này, Tiêu Vũ hành thổ ngôi sao chuyển động. Ngôi sao này chuyển động trong lúc đó, Đỗ Bằng Phi hết thảy hóa thân giống như mất đi khống chế, phảng phất vô hình trung có một con bàn tay khổng lồ, đồng thời bắt được hắn những cái kia hóa thân, cùng kéo hướng về hành thổ ngôi sao.

“Rầm rầm rầm rầm!”

Chỉ là chớp mắt, Đỗ Bằng Phi hết thảy hóa thân cuối cùng đều bị một luồng lực lượng vô hình xé rách mà đi, nặng nề nện ở viên kia hành thổ bên trên, hắn hết thảy hóa thân lúc này cũng giống như bị cái gì vậy khóa lại bình thường, kề sát ở ngôi sao này mặt ngoài không cách nào nhúc nhích!

“Hành thổ ngôi sao? Đây là địa chi lực hút!”

Có vương giả nhân vật chấn động, vào lúc này rốt cục nhìn ra manh mối, trong nháy mắt rất nhiều vương giả đều là sắc mặt trắng nhợt.

Bọn họ rốt cục sáng tỏ, vì sao lúc trước Đỗ Bằng Phi này lông chim, cùng thời khắc này phần đông hóa thân sẽ bị toàn bộ hấp dẫn đến ngôi sao này bên trên. Đây là hành thổ ngôi sao, lúc trước trải qua Tiêu Vũ huy động, bạo phát ra khủng bố lực hút, đem quanh thân hết thảy đều hấp dẫn tới.

Tôn kẻ thù không chỉ tôn hận từ cô mới chỗ bờ ruộng

Lúc này Đỗ Bằng Phi này hóa thân, thoạt nhìn chỉ là kề sát ở ngôi sao này mặt ngoài, nhưng trong thực tế đã bị lực hút kiềm chế, ở hắn những cái kia hóa thân bên trên cùng bị đặt lên vô số núi lớn không hề khác gì nhau!

“Ngươi không được, quá yếu, không cách nào để cho ta đem này mấy viên ngôi sao phát huy đến mức tận cùng!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, có vẻ hơi thất vọng.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 429: Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ ngũ hành ngôi sao, mỗi một viên đều có vô cùng diệu dụng, này 5 ngôi sao tồn tại, hoàn toàn không kém gì lục đạo dấu ấn.

Như là lúc trước, Tiêu Vũ thân hình tàn tạ, nhận sự giúp đỡ hành thổ ngôi sao cùng Thủy tinh ngôi sao sức mạnh, nhưng có thể để hắn nhanh chóng khôi phục lại.

Hành thổ giống như đại địa, là vì vạn vật chi mẫu, nước thì lại trơn bóng vạn vật, này hai đại tinh thần lực giao hòa, liền có thể để Tiêu Vũ thương thế khôi phục nhanh chóng, chuyện này ý nghĩa là, ở trong chiến đấu, hắn hầu như tương đương có thân bất tử.

Trừ phi đối phương tài năng ở hắn khôi phục trước triệt để đưa hắn xoá bỏ, bằng không hắn bị thương nặng hơn, giống nhau có thể thần tốc khôi phục.

Vốn bất diệt âm dương, cùng lục đạo trong vết tích ấn mặc dù cũng có tương tự công hiệu, nhưng bất diệt âm dương trải qua càng thích hợp dùng để khôi phục này khó khôi phục trọng thương, lục đạo trong vết tích ấn, tất là càng thích hợp dùng để thay thế người khác chữa thương.

Ngũ hành ngôi sao sức mạnh, dù sao càng thêm hữu dụng, bởi vậy những ngôi sao này Tiêu Vũ khả năng lấy ý niệm trực tiếp huy động, giống như vừa mới, hắn chỉ còn lại có nửa người, vẫn như cũ có thể vay mượn những ngôi sao này ra tay, đây là lục đạo dấu ấn cùng bất diệt âm dương trải qua không cách nào làm được.

Trừ lần đó ra, này 5 ngôi sao, còn có rất nhiều huyền diệu, so với như hành thổ ngôi sao có thể hóa thành địa chi lực hút, đem hết thảy vật hữu hình toàn bộ hấp dẫn, thủy hành ngôi sao sinh sôi liên tục, Kim hành ngôi sao không gì không xuyên thủng, là cường đại nhất binh khí, hành hỏa ngôi sao tất là hủy diệt hết thảy.

Trải qua trận chiến này, Tiêu Vũ đối với này 5 ngôi sao tác dụng cùng uy lực đều có một tương đối rõ ràng nhận thức, đúng là Mộc hành ngôi sao, hắn nhất thời còn không biết nên làm sao sử dụng, bởi vì ngôi sao này lúc trước dung hợp ngô đồng mộc, mà loại kia thần mộc lại là liền hắn đều không hiểu rõ lắm.

Chiến đến chỗ này, cũng làm cho Tiêu Vũ rõ ràng một chút, chính là ngũ hành lực lượng so với hắn tưởng tượng bên trong phức tạp hơn, hắn bây giờ nhiều lắm chỉ là bước đầu nắm giữ, này ngũ đại ngôi sao, còn có rất nhiều gì đó có thể đào bới.

Tỷ như lúc trước hành thổ lực lượng cùng Thủy tinh lực lượng giao hòa, có thể làm cho thương thế của hắn càng nhanh hơn khôi phục, này đây mấy loại khác ngũ hành lực lượng lẫn nhau tác dụng, tất nhiên cũng sẽ có hiệu quả khác nhau.

Ngũ hành lực lượng chỗ cường đại, vốn cũng không phải là loại nào đơn nhất sức mạnh, mà là trong đó tương sanh tương khắc, bất đồng ngũ hành lực lượng tổ hợp lại với nhau, thì sẽ có bất đồng tác dụng, này đều cần Tiêu Vũ đi 11 khai quật.

Chỉ có điều, từ trước mắt đến xem, Đỗ Bằng Phi thực lực, rõ ràng không đủ để để hắn đem ngũ hành ngôi sao năng lực đều phát huy ra, cho nên hắn mới không khỏi đối với Đỗ Bằng Phi có chút thất vọng.

“A!”

Đỗ Bằng Phi tức giận rít gào lên, 26 đạo hóa thân ở nơi đó khổ sở giãy dụa, chỉ tiếc mặc cho hắn như thế gầm lên, hành thổ ngôi sao uy lực đều vững vàng đưa hắn ổn định ở ngôi sao này bên trên,

Để hắn hết thảy hóa thân đều khó mà nhúc nhích.

Hắn trong tiếng gầm rống tức giận tràn ngập sự không cam lòng, vô luận theo phương diện nào đi nữa, hắn đều đầy đủ mạnh mẽ, nhưng cũng triệt để bại bởi Tiêu Vũ.

Ở Tiêu Vũ trước mặt, để hắn có một loại sâu sắc cảm giác vô lực, xuất tẫn các loại thủ đoạn, vẫn như cũ không làm gì được Tiêu Vũ, hết thảy thủ đoạn đều bị Tiêu Vũ thong dong hóa giải!

“Tất cả đều kết thúc!” Tiêu Vũ trong nháy mắt, ngũ hành ngôi sao bên trong hành hỏa bay tới, đại diện hủy diệt ánh lửa cùng chim phượng hoàng cao hót, dâng tới hành thổ ngôi sao, khiến một ngôi sao này, thậm chí là phương này vạn xương bộ, đều hóa thành một cái biển lửa.

Cái kia cực nóng nhiệt độ, thẳng để trên đất hết thảy mọi người, kể cả quanh thân vương giả nhân vật, đều cảm giác giống như đi tới ngày mùa hè. Đầy trời tuyết bay, tại đây kinh khủng trong biển lửa, thậm chí cũng đều không thể rơi xuống từ trên không, trực tiếp với thiên ngoại tan rã.

Này đầy trời biển lửa, đem này vô tận phong tuyết đều sinh sinh cháy hết, làm cho trên trời tuyết bay không muốn hạ xuống.

“Ta không cam lòng!” Trong biển lửa, bỏ ra Đỗ Bằng Phi sau cùng âm thanh, đến giờ phút này, trong giọng nói của hắn vẫn là tràn đầy hung khí, nói: “Ngươi rõ ràng có thực lực này, vì sao trên người không có tu vi gợn sóng? Tại sao ngươi ở đây đến thời điểm, còn muốn ở trong tuyết lưu lại dấu chân, ngươi rõ ràng có thể làm được đạp tuyết vô ngân, đây là vì cái gì?”

Bình tĩnh mà nhìn biển lửa, Tiêu Vũ trầm mặc chốc lát, mới nói: “Lưu lại dấu chân, là vì ta không có cố ý dùng thần lực đối kháng này bộ hung khí!”

Trong ánh lửa lâm vào trầm mặc, sau một chốc sau khi, Đỗ Bằng Phi âm thanh mới lại một lần truyền ra, trong thanh âm lộ ra thê lương, nói: “Ta thua rồi, ta phải thừa nhận, là ta đời này thấy qua người khủng bố nhất!”

Một câu nói này qua đi, trong lửa âm thanh hoàn toàn biến mất, lại không có bất luận cái gì tiếng động.

Nghe đến Đỗ Bằng Phi lời nói người, vào lúc này đều là hai mặt nhìn nhau, không có bao nhiêu người có thể nghe hiểu hắn cuối cùng câu nói đó là có ý gì, nhưng có một chút lại là tất cả mọi người đã hiểu, Đỗ Bằng Phi bị thua, bị bại tâm phục khẩu phục!

Tiêu Vũ lên đài lúc lưu lại dấu chân, đến nay còn ở, nhưng vào thời khắc này, khiến có số ít thiên tài cùng vương giả nhân vật nhìn về phía này dấu chân, nghe rõ Đỗ Bằng Phi câu nói sau cùng kia ý tứ.

“Đạp tuyết vô ngân, Đỗ Bằng Phi làm được điểm này, là bởi vì hắn ở lên vạn xương bộ lúc vận dụng Thần lực, đến đối kháng vạn xương bộ hung khí, mà Tiêu Vũ, sớm Thần lực hoàn toàn ẩn đi, trở lại nguyên trạng, này đây không có dùng thần lực đến để cho mình không để lại dấu chân, nói cách khác, hắn không cần Thần lực, có thể đối kháng hung khí, dễ dàng đi lên vạn xương bộ!”

Minh bạch Đỗ Bằng Phi câu nói kia ý tứ người, vào thời khắc này đều là có chút phức tạp thấy Tiêu Vũ, chỗ sáng cùng chỗ tối vương giả, càng sâu sắc nhớ rồi người trẻ tuổi này.

“Người này ngày sau, tuyệt đối sẽ trở thành nhân vật kinh khủng, không thể xem thường!”

“Ngươi sai rồi, hắn bây giờ dĩ nhiên là một kinh khủng tồn tại!”

Trên bầu trời truyền đến hai đại vương giả đối thoại, lại chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân, không biết là nơi nào vương giả đang thì thầm.

Lửa ở đốt cháy, tuyết đã dừng lại, là bị kinh khủng kia nhiệt độ trực tiếp tan đi, lúc này ngẩng đầu, ánh mắt có thể đụng trên bầu trời, đã là một mảnh tuyết trắng cũng không cách nào nhìn thấy, ngọn lửa kia triệt để đem này tuyết trời đã biến thành trời đầy mây.

“Phụp!”

Thời khắc cuối cùng, ánh lửa biến mất, Đỗ Bằng Phi hết thảy hóa thân cũng đều biến mất, như là cái kia biến mất phong tuyết giống nhau.

5 ngôi sao, vừa hóa thành châu ngọc to nhỏ, bay trở lại Tiêu Vũ trong cơ thể. &# 85

Này dẫn phát rồi tất cả mọi người mong đợi một trận chiến, rốt cục đã xong, Đỗ Bằng Phi cùng Tiêu Vũ biểu hiện, đều xứng đáng tên tuổi của bọn hắn, không để cho bất luận người nào thất vọng.

“Ầm!”

Cùng lúc đó, vạn xương bộ run nhẹ, này trên đài có một loại thần bí cũ văn hiện lên, rậm rạp toàn bộ đài cao.

Sau đó, này cũ văn giống như sống lại, như dòng nước, hướng về Tiêu Vũ trên thân tuôn tới.

“Chiến văn xuất hiện!”

“Tiêu Vũ đã cường đại như thế, tìm được này chiến văn, cũng không biết có thể so với bây giờ cường đại đến mức nào!”

Nhìn thấy tình cảnh này, không ít người trong mắt đều lộ ra nồng nặc hâm mộ, những vương giả kia cũng là thay đổi sắc mặt. Này vạn xương bộ ở Thánh Thành địa vị và truyền thuyết đều quá không bình thường, có thể được này bộ chiến văn, bất luận người nào cũng có thể vì vậy mà lột xác, thì chứ đừng nói là Tiêu Vũ dạng này người chiếm được.

Tựa hồ là quên đi trận chiến này đã kết thúc bình thường, người quan chiến đều là chậm chạp không có thối lui, ở dưới đài thấy này chiến văn không dứt dâng tới Tiêu Vũ thân thể.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 430: Nuốt Lời

Đọc trên điện thoại

Vô số cổ điển chiến văn, lộ ra nồng nặc phong cách cổ, ấy sắc đỏ tươi, như là chôn ở này vạn xương dưới đài vô số sinh linh máu ngưng tụ thành, như nước, dâng tới Tiêu Vũ thân thể, đem cả người hắn đều chiếu thành màu đỏ.

Chiến văn gia thân, Tiêu Vũ đứng yên vạn xương trên đài, cả người thoạt nhìn càng thêm bất phàm, trên người có một luồng khí chất không nói ra được, như đồng hóa để một vị tắm rửa máu tươi chiến thần.

Tất cả mọi người cảm thấy, Tiêu Vũ bực này nhân vật, đạt được này chiến văn, tất nhiên sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn, nhưng mà đứng yên bên trong Tiêu Vũ, lại là đột nhiên run nhẹ, đem trên người hắn hết thảy chiến văn đều hết mức đánh tan.

“Này……”

Tất cả mọi người mắt choáng váng, này chiến văn không biết là bao nhiêu người có thể gặp mà không thể cầu gì đó. Nếu không có điều kiện thái quá hà khắc, phải ở vạn xương trên đài cùng người phân ra sinh tử mới được, nguy hiểm rất cao, không biết là sớm có bao nhiêu người vì thế mà điên cuồng, Tiêu Vũ lại khi chiếm được sau khi, chủ động bỏ.

Mọi người ở đây kinh ngạc cũng không rõ trong lúc đó, Tiêu Vũ trong miệng lầm bầm một câu nói, càng khiến sắc mặt của mọi người đều trở nên phức tạp.

“Vô số chiến ý ngưng tụ thành chiến văn? Mấy thứ này đối với người khác có lẽ hữu dụng, cho ta mà nói, lại chỉ có thể hình thành gông xiềng!”

Không biết bao nhiêu người, khi nghe đến Tiêu Vũ câu nói này sau khi có xông lên thay thế hắn kích động, đây chính là vương giả nhân vật đều phải thay đổi sắc mặt chiến văn, là do vô số ở vạn xương trên đài đại chiến sinh tử qua người ngưng tụ mà thành ý thức chiến đấu, chiếm được có thể làm sức chiến đấu gấp mấy lần tăng vọt.

Tới Tiêu Vũ nơi đây, hắn lại không lọt mắt!

“Người này tâm chí, sợ là ngay cả chúng ta những vương giả này đều không so được, bực này chiến văn tuy mạnh, nhưng hắn lại nhận định vật ấy chỉ có thể trở thành hắn gông xiềng, có thể thấy được kỳ tâm xa.”

Những vương giả kia, vào lúc này tựa hồ đều có một loại chính mình già đi cảm giác, từng có lúc bọn họ cũng từng như vậy hăng hái, tin chắc mình có thể phá tan tất cả, trở thành người mạnh nhất, không cần phải mượn bất luận ngoại lực gì.

Nhưng hôm nay, ở sống nhiều năm sau, bọn họ phần này tâm chí sớm bị năm tháng cùng tàn khốc hòa tan.

“Có lẽ chúng ta thời điểm đã qua, tại đây loạn thế sắp tới thời gian, đời này người trẻ tuổi, mới là vùng thế giới này nhân vật chính.”

Một đám vương giả, vào thời khắc này đều là tràn đầy than thở. Bọn họ không biết chính là, Tiêu Vũ từ bỏ chiến văn, cũng không phải là bởi vì cái gì ánh mắt Cao Viễn, mà là đối với kiếp trước thân là chí tôn hắn tới nói, loại kia chiến văn, quả thật chỉ có thể trở thành gông xiềng.

“Các ngươi đã bị thua, lưu lại mở Thiên đạo thạch, cút khỏi Thánh Thành!” Đánh tan vô số để cho người đỏ mắt chiến văn, Tiêu Vũ đi tới vạn xương bộ biên giới, hướng phía dưới quan sát, ánh mắt hướng, chính là Hoàng Phủ bộ tộc mấy cái ông lão.

Không biết đúng hay không vắng lặng cùng đê điều quá lâu nguyên nhân, lại hoặc là trận chiến này kích phát Tiêu Vũ nội tâm một loại nào đó tâm tình, hắn lúc này làm cho người ta một loại ngoài ta còn ai bá đạo cảm giác, cô lập ngàn trượng đài cao, đối mặt Hoàng Phủ bộ tộc vương giả, cũng là ánh mắt sắc bén.

“Tiểu bối, ngươi quá cuồng vọng, bất quá là thắng rồi một vãn bối, cũng dám cùng ta Hoàng Phủ loài nói như thế!” Hoàng Phủ loài bên kia một vị trưởng lão lập tức giận dữ, đứng ra chỉ vào Tiêu Vũ quát mắng.

“Hoàng Phủ loài người nổi giận!”

“Tiêu Vũ tuy mạnh, có thể Hoàng Phủ loài dù sao cũng là vương tộc, còn có vương giả trình diện, hắn lại dám hung hăng như vậy, sợ là phải chịu thiệt!”

Đoàn người lại kích động lên, Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến cố nhiên làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy chấn động, nhưng trước mắt Hoàng Phủ loài cùng Tiêu Vũ ân oán, cũng đồng dạng có thể làm tất cả mọi người cảm thấy khẩn trương.

“Nói như vậy, các ngươi là dự định nuốt lời?” Tiêu Vũ ánh mắt nheo lại, đứng ở trên đài, lộ ra một loại cao ngạo cảm giác.

“Bằng ngươi này một tên tiểu bối, có tư cách gì tìm được bộ tộc ta chí bảo mở Thiên đạo thạch? Còn rời đi Thánh Thành, ngươi quá để mắt mình, ở ta một đại vương tộc trước mặt, ngươi cùng giun dế cũng là không có gì khác nhau!” Hoàng Phủ loài trưởng lão cười lạnh nói.

Hắn lời này mặc dù không trả lời thẳng, nhưng tất cả mọi người đã hiểu, Hoàng Phủ loài không có ý định thực hiện lúc trước giao ra mở Thiên đạo thạch ước định, hơn nữa cũng không có ý định rời đi Thánh Thành.

Đây là rõ ràng, muốn cầm cổ tộc oai, bắt nạt Tiêu Vũ không làm gì được bọn họ.

“Tiêu Vũ còn quá trẻ, mở Thiên đạo thạch là Hoàng Phủ bộ tộc chí bảo, Hoàng Phủ loài làm sao có khả năng dễ dàng giao ra? Còn ở muốn Hoàng Phủ loài rời đi Thánh Thành, nếu là như vậy, Hoàng Phủ loài đã có thể triệt để đã không có ứng đối loạn thế năng lực.”

Địch xa khoa khoa mới kết học bờ ruộng tháng tôn sau cánh buồm

Địch xa khoa khoa mới kết học bờ ruộng tháng tôn sau cánh buồm Hoàng Phủ loài lão tổ khóe miệng từ từ co rúm, cô gái này mặc dù tuổi trẻ, có thể đại biểu nhưng Hàn gia, một môn 10 vương, ai dám không kiêng kỵ, nàng lại cũng đứng ở Tiêu Vũ bên này!

“Mặc dù trước mặt mọi người bội ước có chút không biết xấu hổ, nhưng việc quan hệ Hoàng Phủ bộ tộc mạch máu, xem ra Hoàng Phủ bộ tộc cũng là không có ý định bận tâm mặt mũi.”

“Đối phương là 1 đại cổ tộc, phỏng chừng coi như bội ước, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể nhận xui xẻo rồi.”

Thuyền xa tình tôn hận bờ ruộng dương ta

Đoàn người nhìn thấu triệt, cũng có thể hiểu được Hoàng Phủ bộ tộc bội ước nguyên nhân. Cũng không có thiếu người lắc đầu, cảm thấy Tiêu Vũ không nên như thế cấp tiến, dù sao bằng một mình hắn làm sao cũng không cách nào đối kháng 1 đại cổ tộc.

“Hoàng Phủ bộ tộc đã nói trước, nếu là thua, liền muốn giao ra mở Thiên đạo thạch, rời đi Thánh Thành. Vốn việc này không có quan hệ gì với ta ở, nhưng Hoàng Phủ bộ tộc nếu là cầm thực lực, bắt nạt một hậu bối, việc này nói không chừng ta muốn quản một chút.”

Ngay ở tất cả mọi người đều cho là Tiêu Vũ không làm gì được Hoàng Phủ bộ tộc thời điểm, một tiếng cười vang lên, một gã đứng ở đám người bên trong người trẻ tuổi mở miệng cười, ngữ khí hờ hững, lại rõ ràng đứng ở Tiêu Vũ bên này.

“Phù Đạo Minh minh chủ!”

Nhìn thấy người này, tất cả mọi người là rất là chấn động, Hoàng Phủ bộ tộc bên kia, cái kia nói chuyện trưởng lão nhìn thấy Phương Hạo, sắc mặt cũng một chút trở nên trắng nhợt, không dám lại mở miệng, chỉ có thể nhìn phía nhà mình lão tổ, các loại lão tổ định đoạt.

Hoàng Phủ bộ tộc lão tổ vẫn duy trì trầm mặc, chống gậy tay đang khẽ run, hắn thật lâu không có mở miệng, tựa hồ vẫn là không có ý thỏa hiệp.

“Tuy có Phù Đạo Minh đứng ở Tiêu Vũ bên này, có thể Hoàng Phủ loài rõ ràng còn là không muốn đáp ứng.”

“Đây là đương nhiên, đồng ý cái điều kiện này, Hoàng Phủ loài muốn diệt vong cũng chỉ là sớm muộn chuyện, Phù Đạo Minh tuy mạnh, nhưng Hoàng Phủ loài nếu dù sao cũng là 1 đại cổ tộc, nếu là thật liều mạng, cũng chưa chắc không có một hồi lực lượng!”

Mọi người một chút liền nhìn ra Hoàng Phủ loài ý nghĩ, việc quan hệ tồn vong, chính là đối mặt Phù Đạo Minh, vào lúc này bọn họ rõ ràng cũng không có ý định rút lui.

“Hoàng Phủ loài tiền bối, ta cũng khuyên các ngươi một câu, lưu lại mở Thiên đạo thạch, rời đi Thánh Thành.”

Vừa là một người đứng dậy, lần này nhưng là một tuổi trẻ nữ tử, nhìn thấy nàng này lập tức, không biết bao nhiêu người thanh niên trẻ Đều lâm vào thất thần, thấy cái kia giống như không thuộc về trần thế nữ tử lâm vào dại ra.

Hàn Ngưng Yên!

Hoàng Phủ loài lão tổ khóe miệng từ từ co rúm, cô gái này mặc dù tuổi trẻ, có thể đại biểu nhưng Hàn gia, một môn 10 vương, ai dám không kiêng kỵ, nàng lại cũng đứng ở Tiêu Vũ bên này!

“Làm người làm nói lời giữ lời, Hoàng Phủ loài có lời ở gọi bằng, lẽ ra nên giữ lời hứa hứa hẹn.”

“Không sai, thân là cổ tộc, càng phải có này tỉnh ngộ, nếu quý tộc như thế không tín, Thánh Thành khủng bố cũng không có dung thân của các ngươi nơi!”

Ra ngoài tất cả mọi người dự liệu chính là, vào lúc này cái này đến cái khác vương giả đứng dậy, làm Tiêu Vũ nói chuyện, càng kinh khủng chính là những người này phía sau cơ hồ đều đứng một thế lực lớn.

Điều này làm cho rất nhiều người cảm thấy không rõ, Phương Hạo còn Hàn Ngưng Yên còn nói đã cùng Tiêu Vũ từng có gặp nhau, cái này ở Thánh Thành đã không phải bí mật, sẽ giúp Tiêu Vũ cũng có thể thông cảm được, nhưng bây giờ này làm Tiêu Vũ nói chuyện vương giả, tựa hồ trước lúc này cùng Tiêu Vũ cũng không có qua cái gì tiếp xúc.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 431: Vương Giả Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cường giả vi tôn, thực lực chính là tất cả, đây cũng là bây giờ tu luyện thế giới!”

Chỉ có số ít người nhìn thấu qua, ở nơi đó nói một câu xúc động.

Tiêu Vũ thực lực, đã để tất cả sự quan tâm trận chiến này vương giả cùng các thế lực lớn đều trở nên động dung, Phương Hạo cùng Hàn Ngưng Yên lên tiếng, càng làm cho rất nhiều người lập tức ý thức được, nếu có thể lôi kéo đến Tiêu Vũ, hắn rất có thể sẽ ở loạn thế tiến lại thời gian rực rỡ hào quang.

Bây giờ cục diện, một tiềm lực kinh người thiên tài, so với một đã bắt đầu suy kiệt cổ tộc muốn tới quý giá, này đây phần đông vương giả nhân vật đứng ra làm Tiêu Vũ nói chuyện, là một loại đối với Tiêu Vũ lấy lòng.

Dù cho loại này lấy lòng không thể lôi kéo đến Tiêu Vũ, ít nhất có thể cho Tiêu Vũ lưu lại một vài hảo cảm, ngày sau có lẽ liền có hi vọng trở thành bạn.

Có thể nói, thông qua trận chiến này, Tiêu Vũ thực lực đã khuất phục tất cả mọi người, thành vì để cho các thế lực lớn cùng phần đông vương giả đều thập phần coi trọng, thậm chí muốn cướp lôi kéo nhân vật.

Không khó tưởng tượng, ngày đó trôi qua về sau, Tiêu Vũ tên, chắc chắn sẽ lại một lần nữa vang vọng 10 châu, trở thành bây giờ thế gian cực kỳ làm người kiêng kỵ tuổi trẻ một trong những nhân vật!

“Thôi!”

Đối mặt như thế áp lực nặng nề, Hoàng Phủ bộ tộc lão tổ, vào đúng lúc này như là già đi mấy chục tuổi. Hắn bi thảm nở nụ cười, vô lực hướng về Tiêu Vũ tung một thứ, sau đó mang theo Hoàng Phủ loài mọi người, xoay người liền đi.

Thấy một màn như thế, rất nhiều người đều là lòng có than thở, Hoàng Phủ loài lão tổ chuyến đi này, sợ là đại diện cho 1 đại cổ tộc, sẽ tại không lâu sau đó nhấn chìm trong năm tháng.

Mà chuyện như vậy, ở loạn thế chính thức tiến lại sau khi, không biết còn sẽ có bao nhiêu.

Tiếp nhận Hoàng Phủ loài lão tổ ném ra như vậy gì đó, Tiêu Vũ hướng về trong tay nhìn qua, lại là một viên hóa giới phù, hắn hướng về phù bên trong dũng mãnh vào Thần lực, liền gặp phù bên trong có một khối lộ ra huyền khí đá tảng, nói vậy chính là mở Thiên đạo thạch.

Đứng ở vạn xương trên đài, Tiêu Vũ trong lòng không hề lay động. Trải qua quá nhiều, hắn đối với việc này cũng không có cái gì cảm xúc, đối với hắn mà nói, này có điều đúng rồi lại một đoạn ân oán thôi.

Đỗ Bằng Phi cũng là như thế, mặc dù thiên tư cùng thực lực đều tính không sai, nhưng tu luyện thế giới chính là tàn khốc như vậy, muốn đi tiếp, phải đạp lên người khác hài cốt, hoặc là trở thành người khác dưới chân hài cốt.

Giống như này vạn xương bộ bình thường, kẻ bại cũng đã chôn ở dưới đài.

“Đi thôi, tất cả đều kết thúc!”

Sự tình đến tận đây,

Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi ở giữa một trận chiến, mới coi như chính thức chấm dứt, người quan chiến, cũng bắt đầu lui về phía sau.

“Bốp!”

Đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, một viên giống như lệnh bài một thứ đột nhiên từ thiên ngoại bay tới, mặt trên lộ ra uy thế thiên địa khí tức.

Ở vật như vậy xuất hiện trong nháy mắt, thành xương dưới đài mọi người lúc này chính là ngã xuống một đám lớn, đây hoàn toàn là vì tấm lệnh bài kia bên trên lộ ra uy thế, tựa hồ là muốn làm cho tất cả mọi người thần phục, đem tu vi yếu kém người toàn bộ đều ép nằm trên đất, không thể động đậy.

“Có vương giả ra tay, thực lực rất mạnh, là ai?”

Khắp nơi vương giả cũng là khiếp sợ, dồn dập quay đầu lại. Đó là vương giả cấp bậc sức mạnh ở chấn động, mới có thể khiến chúng sanh quỳ sát.

“Vèo!”

Cái kia một mặt đen kịt lệnh bài tốc độ nhanh chóng, trong không trung lưu lại một tia ô quang, mục tiêu hết sức rõ ràng, nhắm thẳng vào vạn xương trên đài Tiêu Vũ!

“Có người muốn xoá bỏ Tiêu Vũ!”

Chứa nhiều vương giả chấn động mạnh, một chút thì Xem rõ ràng người xuất thủ mục đích. Tiêu Vũ biểu hiện ra thực lực cố nhiên mạnh mẽ, khiến đến khắp nơi đều muốn lôi kéo, một cách tự nhiên, thực lực của hắn cũng đưa tới mấy người kiêng kỵ, muốn khi hắn chính thức trưởng thành trước khi bôi.

Hơi do dự một chút, các phe vương giả ở ý nghĩ lúc này không hoàn toàn giống nhau, có vương giả nhân vật cũng là cho rằng không hẳn có thể lôi kéo đến Tiêu Vũ, sớm xoá bỏ, cũng là lựa chọn tốt.

Cũng có cái khác vương giả, cho rằng đây là một cơ hội, nếu có thể theo cái khác vương giả trong tay cứu Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ ghi nợ ân tình, muốn lôi kéo lên thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng mà, loại suy nghĩ này vương giả mới vừa muốn ra tay, khi thấy rõ cái viên này lệnh bài, nhất thời dồn dập biến sắc, toàn bộ đều cải biến chủ ý, muốn xuất thủ người cũng đều rối rít thu tay lại, trên mặt chấn động mà kiêng kỵ.

“Là ngươi!” Tiêu Vũ ngay đầu tiên liền đã cảm giác được mình bị một loại khí tức kinh khủng cho khóa được, hắn vừa quay đầu lại, theo lệnh bài kia liền lập tức nhận ra người xuất thủ, trên mặt trong nháy mắt lộ ra vẻ giận dữ.

Đạo Thần Cung sứ giả, Dịch Đạo!

“Bá bá bá bá bá!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ thất tinh cùng xuất hiện, ngoại trừ trong cơ thể ngũ hành ngôi sao, liền âm dương hai sao cũng theo trong cơ thể hắn bay ra. Đối phương là hàng thật giá đúng vương giả, trên cảnh giới tuyệt đối chênh lệch, mặc dù là hắn cũng không thể không toàn lực ứng đối.

“Ầm!”

Thất tinh chuyển động, ngũ hành ngôi sao vây quanh âm dương hai sao mà động, ngũ hành lực lượng lẫn nhau quấn quýt, tạo thành một kỳ lạ vực trường, hơn nữa âm dương hai sao lực lượng, làm cho vạn xương trên đài, xuất hiện một to lớn mà vòng xoáy đen kịt.

“Xì xì!”

Ở đen nhánh kia trong nước xoáy, có dày đặc sấm sét cuồn cuộn, khắp nơi vương giả vào lúc này đồng thời biến sắc, chỉ vì trong thiên địa vậy chỉ có vương giả nhân vật mới có thể cảm nhận được đại địa quy tắc, càng vào đúng lúc này kịch liệt chấn động lên.

“Ầm!”

Tất cả những thứ này nói đến chầm chậm, kì thực tất cả trong nháy mắt. Tấm lệnh bài kia bay tới, giống như toàn bộ vòm trời đè ép xuống, muốn trực tiếp trấn áp Tiêu Vũ, cái kia lộ ra khủng bố uy thế, kể cả khắp nơi vương giả cũng là dồn dập lùi về sau.

“Rắc!”

Vạn xương bộ đều ở đây rung động dữ dội, tựa hồ lúc nào cũng có thể sụp đổ, trên đài cao đạo tắc đan vào, hình thành khủng bố dị tượng, lôi xà hoạt động, vòng xoáy đen kịt giống như có thể nuốt hết tất cả, khiến người căn bản là không có cách thấy rõ.

“Tiêu Vũ muốn mất!”

Hầu như tất cả mọi người cho rằng, Tiêu Vũ hẳn phải chết, đây chính là vương giả nhân vật tự mình ra tay, phải đem hắn tru diệt, hắn có mạnh đến đâu, chung quy cũng chẳng qua là một tuổi trẻ hậu bối.

“Xì xì!”

Vòng xoáy màu đen thối lui, đầy trời sấm sét cũng dần dần biến mất, khắp nơi vương giả cùng dưới đài chưa từng người ngã xuống, đều ngay đầu tiên đồng thời nhìn phía vạn xương bộ, tìm kiếm Tiêu Vũ bóng người.

“Này……”

Làm tại kia trên đài tìm được Tiêu Vũ bóng người, ＵU đọc sách &# 119; &# 119;w. ｕ &# 117;k ａ nshu. Co ｍ hết thảy mọi người, kể cả những vương giả kia nhân vật, vào lúc này trên mặt đều là viết đầy chấn động.

Chỉ thấy ở trên đài cao kia, Tiêu Vũ vẫn là đứng ở đó, chưa từng ngã xuống, chỉ là trước người bảy ngôi sao, vào lúc này trở nên tàn tạ không chịu nổi, chỉ còn lại âm dương hai sao, coi như hoàn hảo, có điều cũng bị người làm mối đã đi hơn nửa.

Tiêu Vũ cái kia một đôi tròng mắt lạnh như băng, lúc này đang lạnh lùng nhìn trong hư không ta một chỗ.

“Trời ạ, vương giả ra tay, Tiêu Vũ lại chưa chết, liền đau đớn chưa từng chịu đựng, chỉ là những ngôi sao kia bị hao tổn!”

Nhìn thấy tình cảnh này người, trong nội tâm khiếp sợ đều là tột đỉnh, phải biết rằng vương giả ra tay, cùng cùng thế hệ đại chiến vậy cũng không phải là một cấp bậc. Một cảnh giới lớn chênh lệch, đây hoàn toàn chính là trời và đất khác biệt.

Huống chi, xuất thủ người cũng phổ thông vương giả, mà là Đạo Thần Cung sứ giả. Có thể vào Đạo Thần Cung, liền đại biểu người vương giả này thực lực xa đang bình thường vương giả bên trên, sợ hãi cũng là máu lông chim Vương cùng đoạn Thiên Vương cấp độ kia nhân tài có thể so sánh cùng nhau.

Đối mặt dạng này vương giả nhân vật, Tiêu Vũ lại còn khả năng bất tử, mặc dù ngôi sao bị hủy, rơi hạ phong, nhưng điều này cũng đủ để làm người tràn ngập chấn động.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 432: Ham Muốn Chém Vương Giả

Đọc trên điện thoại

“Bốp!”

Mọi người chấn động trong lúc đó, cái viên này lệnh bài một lần nữa bay tới, uy thế như trước, mục tiêu vẫn là Tiêu Vũ.

Đoàn người đều biến sắc, thời khắc này Tiêu Vũ đã không có thất tinh hộ thể, tấm lệnh bài kia lại là uy thế như trước, như thế xem ra đã là không cách nào ngăn cản, hầu như hẳn phải chết!

Đây cũng là chênh lệch cảnh giới thể hiện, không vương giả, dù cho mạnh trở lại, ở vương giả trước mặt cũng là yếu đuối không chịu nổi!

“Hây!”

Ngay ở lệnh bài kia sắp sửa một lần nữa hạ xuống thời gian, một bóng người không biết từ chỗ nào xuất hiện, đứng ở Tiêu Vũ trước người. Người này nhẹ nhàng đưa tay, đem lệnh bài kia một chút nắm ở trong tay, cái kia nhẹ như mây gió tư thế, hiện ra người này thực lực tuyệt đối cường đại.

“Lại xuất hiện một vị đại nhân vật!”

Khắp nơi vương giả thấy vậy, đều là đồng tử co rút lại, không có bất kỳ cảm thấy ngoài ý muốn.

Chỉ thấy xuất hiện chính là cái người đàn ông trung niên, một cái tay chắp sau lưng, tay kia nắm bắt cái viên này lệnh bài, lạnh lùng mà nhìn hư không, ngữ khí càng lạnh như băng, nói: “Lúc nào, Đạo Thần Cung vương giả cũng biến thành như thế mặt dày, dám đối với tuổi trẻ hậu bối ra tay rồi!”

Nghe đơn giản như vậy lại hoàn toàn không sợ Đạo Thần Cung ngữ khí, quanh thân vương giả đối với trung niên nam tử này đều là tràn ngập kiêng kỵ, sắc mặt biến đổi liên tục.

Hiện nay thế gian, dám lấy tư thế này đối xử Đạo Thần Cung người tuyệt đối không nhiều, trước mắt vị này Tinh Thần Các chủ Nhan Hạo, chính là một trong số đó!

Địch xa xa khoa mới tôn bóng bờ ruộng cô kỹ ầm ĩ thuật

“Hừ, ta cũng cũng muốn biết, một Tiêu Gia con rơi, lúc nào có thể được Tinh Thần Các chủ như thế coi trọng!”

Trong hư không, Dịch Đạo bóng người xuất hiện, một bên đi tới, một bên đưa tay, triệu hồi hắn lấy ra cái viên này lệnh bài.

“Đây đã là ngươi đệ nhị lần đối với ta ra tay rồi!” Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ, nhìn thấy Dịch Đạo, sắc mặt hắn cùng ánh mắt cũng biến thành lạnh như băng.

Lần trước ở Tiêu Gia, này Dịch Đạo liền từng nghĩ tới đưa hắn xoá bỏ, nếu không có lúc đó Tinh Thần Các một khác vương giả Cổ Dung chạy tới, hắn chỉ sợ sống không tới hôm nay.

Bây giờ, này Dịch Đạo vừa là một lần ra tay với hắn, hơn nữa thân là vương giả, người này đúng là ở trong bóng tối trực tiếp vận dụng sát chiêu, rõ ràng không muốn để lại cho hắn mặc cho bảo đảm cơ hội, nếu không có hắn bây giờ đủ mạnh, chỉ sợ vừa mới đòn thứ nhất đã bỏ mình.

Chỉ có điều, bây giờ mặc dù chưa chết, bảy đại ngôi sao cũng bị nghiêm trọng tổn hại, ngũ hành ngôi sao thậm chí đều đã nát bấy, cái này cũng là để Tiêu Vũ nổi giận nguyên nhân chủ yếu.

"Tình huống thế nào, Đạo Thần Cung vương giả càng đối với Tiêu Vũ ra tay rồi, muốn xoá bỏ Tiêu Vũ?"

"Tinh Thần Các chủ lại sẽ vì Tiêu Vũ ra tay, xem ra Tiêu Vũ ở tại Thiên Tinh lầu không phải tình cờ, hắn và Tinh Thần Các là quan hệ như thế nào?"

Biến cố bất thình lình này, không chỉ làm người khiếp sợ, càng khiến rất nhiều người cảm thấy mê muội cùng không rõ.

Này trước khi còn đang suy nghĩ lôi kéo Tiêu Vũ vương giả cùng thế lực khắp nơi, lúc này cũng cũng không khỏi muốn một lần nữa suy tính. Đạo Thần Cung vương giả đối với Tiêu Vũ ra tay, điều này đại biểu nếu như là Đạo Thần Cung ý chí, vậy thì đồng nghĩa với Tiêu Vũ đem khó vào Đạo Thần Cung.

Kể từ đó, Tiêu Vũ thực lực mạnh đến đâu, thiên tư cao đến đâu, vậy cũng không còn ý nghĩa, muốn độ loạn thế, nhất định phải ỷ lại Đạo Thần Cung. Nếu như Tiêu Vũ vào không được Đạo Thần Cung, vậy hết thảy đều là uổng công, hoàn toàn không có lôi kéo ý nghĩa, ngược lại còn có thể sẽ nhờ đó đắc tội rồi Đạo Thần Cung.

"Mạng ngươi rất lớn, lần trước vận dụng cái kia các loại bí pháp mà bất tử, lần này lại có Tinh Thần Các chủ cho ngươi ra tay." Dịch Đạo đối mặt Nhan Hạo, cũng là lãnh khốc thong dong.

Tinh Thần Các cố nhiên là số ít có thể làm cho Đạo Thần Cung kiêng kỵ tồn tại một trong,

Nhưng lần trước là vì Đạo Thần Cung không có chính thức hiện thế, Dịch Đạo mới không thể không suy nghĩ đắc tội Tinh Thần Các hậu quả.

Huống hồ lần này, đang ở Thánh Thành, Đạo Thần Cung đã nơi đây hiện thế, bởi vậy dù cho đối phương là Tinh Thần Các, Dịch Đạo cũng có đầy đủ sức lực, dù sao Đạo Thần Cung cũng không phải tầm thường thế lực có thể so sánh.

Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến hắn đều nhìn ở trong mắt, cùng cái khác vương giả cảm tưởng giống nhau, Tiêu Vũ trưởng thành cùng thực lực để hắn cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm, bởi vậy hắn lựa chọn quyết đoán ra tay, muốn ngay đầu tiên xoá bỏ Tiêu Vũ.

Vốn hắn quả thật có cơ hội này, có thể ở Tinh Thần Các người phản ứng lại trước khi đem Tiêu Vũ trực tiếp chém giết, nhưng hắn không ngờ rằng, Tiêu Vũ lại có thể dựa vào mình thực lực đón hắn một đòn, hắn muốn ra tay nữa lúc, Nhan Hạo đã chạy tới.

“Ta muốn biết, ngươi một giới vương giả, đối với hậu bối ra tay, đây là ngươi tự thân ý chí, còn là Đạo Thần Cung ý chí?” Nhan Hạo chắp hai tay sau lưng, dĩ vãng hắn nho nhã ôn hòa, nhưng giờ phút này cho người cảm giác lại như là một khí phách đế vương.

“Đạo Thần Cung ý chí như thế nào, cá nhân ta ý chí thì lại làm sao?” Đối với cái này Tinh Thần Các chủ, Dịch Đạo dù sao cũng hơi kiêng kỵ, dù sao đối phương khả năng tay không tiếp được binh khí của hắn.

Có điều dựa lưng Đạo Thần Cung, hắn cũng có nhất định sức lực, bởi vậy cũng không thối lui.

“Nếu là Đạo Thần Cung ý chí, ta cũng muốn tự mình đến cửa, hỏi một tiếng cái gọi là 10 châu thánh địa như thế ức hiếp hậu bối, là dụng ý gì? Nếu là ngươi ý cá nhân……” nói đến chỗ này, Nhan Hạo con mắt từ từ nheo lại, ánh mắt lộ ra không hề che giấu sát cơ, nói: “Ta đây liền trực tiếp chém ngươi!”

Một câu nói này, khiến cho mọi người cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, chính là khắp nơi vương giả, đều là cảm giác phía sau bay lên một luồng hơi lạnh.

Hiện nay thế gian, dám dùng tư thế này đối xử Đạo Thần Cung, chỉ sợ cũng chỉ có sự thần bí khó lường này Tinh Thần Các!

Dịch Đạo đồng tử vào lúc này cũng là bỗng nhiên co rút lại, theo Nhan Hạo trên người lộ ra sát ý đến xem, hắn có thể cảm giác được Nhan Hạo là nghiêm túc!

Điều này không khỏi làm đáy lòng của hắn có chút phát lạnh, cái này Tinh Thần Các chủ quyết đoán vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, bất cứ nên vì Tiêu Vũ mà chém hắn, hoàn toàn không để ý tới Đạo Thần Cung tồn tại!

Nếu là Nhan Hạo ra tay, nói thật nha Dịch Đạo không có nắm chặt chút nào, vị này Tinh Thần Các chủ thực lực sâu không lường được, hắn rất có thể không phải là đối thủ.

“Nhan thúc thúc, việc này ngươi cũng không cần hỏi tới.”

Một bên Tiêu Vũ, vào lúc này lại là đột nhiên mở miệng, lạnh lùng nhìn Dịch Đạo, nói: “Đạo Thần Cung vương giả? Ngươi hai lần ra tay với ta, rất tốt, không ngày sau, ta sẽ tiến vào Đạo Thần Cung, đến lúc đó ta sẽ tự mình chém ngươi!”

Không chỉ Dịch Đạo, kể cả Nhan Hạo đều lộ ra kinh ngạc, Tiêu Vũ lại dự định tự mình giải quyết Dịch Đạo? Tuy nói hắn thực lực mạnh mẽ, thiên tư cũng không bình thường, nhưng dù sao không vương giả, bước đi này không biết là khốn trụ bao nhiêu người.

Dù cho Tiêu Vũ ngày sau có thể vào Vương cảnh, nói không chừng cũng là mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm sau chuyện, cũng bởi vậy Nhan Hạo mới có thể muốn thay thế hắn giải quyết Dịch Đạo.

“Ngươi…… muốn chém ta? Chỉ bằng ngươi một giới giun dế? Vừa mới nếu không có có Tinh Thần Các chủ ra tay, giờ phút này ngươi dĩ nhiên là người chết!” Dịch Đạo tại nguyên chỗ ngẩn người, sau đó lộ ra lạnh lẽo nụ cười khinh thường.

“Không phải vương giả gì, cũng không phải không chém qua!” Tiêu Vũ đáp lại, có vẻ càng đơn giản hơn khí phách!

Hắn một câu nói này, làm cho Dịch Đạo nụ cười trên mặt cứng đờ, quanh thân hết thảy mọi người vây xem cùng vương giả, cũng là há to miệng.

Nhan Hạo cuối cùng mỉm cười, gật gật đầu, nói thật nha chính hắn cũng rất chờ mong, Tiêu Vũ hay không thật có thể dựa vào chính mình lại chém một đại vương giả, hoặc là nói, hắn muốn làm được điểm này, rốt cuộc cần bao nhiêu thời gian.

“Ngươi không có cơ hội này!” Dịch Đạo vừa là lạnh lùng nói: “Bởi vì ngươi vĩnh viễn không vào được Đạo Thần Cung!”

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 433: Kết Thúc

Đọc trên điện thoại

Lưu lại một câu lạnh như băng mà vô tình lời nói, Dịch Đạo không có tiếp tục lưu lại, xoay người bay khỏi. Hắn biết rõ, hôm nay có Nhan Hạo ở đây, hắn tiếp tục lưu lại, cũng là không làm gì được Tiêu Vũ, đơn giản thẳng thắn rời đi.

Dịch Đạo rời đi, lưu lại mọi người lại vẫn ở vào khiếp sợ và các loại phức tạp tâm tình bên trong.

“Đạo Thần Cung vương giả ra tay, muốn giết Tiêu Vũ, điều này có ý vị gì? Hay không nói rõ Tiêu Vũ tiền đồ đã đứt, không vào được Đạo Thần Cung?”

“Vị vương giả kia cuối cùng lưu lại, vừa là có ý gì, Tiêu Vũ vĩnh viễn không vào được Đạo Thần Cung, có phải đây là Đạo Thần Cung ý chí, phong sát Tiêu Vũ?”

“Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các là quan hệ như thế nào? Sự cường đại của hắn đến từ chính nơi nào?”

Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến, có thể nói cho tới giờ khắc này mới xem như là chính thức đã xong, nhưng Tiêu Vũ mang cho mọi người xung kích Cùng chấn động, lại là thật lâu không đi, rất nhiều nghi hoặc cùng không rõ, quanh quẩn ở trong lòng mọi người.

Đỗ Bằng Phi chết trận, Hoàng Phủ bộ tộc ảm đạm rời đi, ngay sau đó Đạo Thần Cung vương giả Dịch Đạo ra tay, hôm nay phát sinh sự tình, khiến mọi người để lại nhiều lắm tưởng tượng.

Nhưng vô luận thế nào, có một chút có thể khẳng định, đó chính là sau ngày hôm nay, Tiêu Vũ thực lực lại không người nào dám nghi ngờ.

“Muốn hôn chém vương giả? Ha ha, có lẽ có thể cho ta trông chờ một chút!” Toàn thân áo trắng Ninh công tử, đứng ở đằng xa mỉm cười.

Hắn giống như đạp gió mà đi, bồng bềnh đi xa, lưu lại lời nói, lại làm cho này cách hắn hơi gần người đờ ra một lúc.

Một mặt khác, Hàn Ngưng Yên như thần nữ giáng trần, đứng ở nhân trung, lại vô cùng dễ thấy. Nàng xa xa đối với Tiêu Vũ gật đầu ý bảo, lập tức cũng nhanh nhẹn rời đi.

Tất cả đều kết thúc, theo Dịch Đạo rời đi, trận chiến ngày hôm nay triệt để hạ màn. Ở Ninh công tử cùng Hàn Ngưng Yên sau khi, càng ngày càng nhiều người thối lui, chỉ là khắp nơi tâm tư lại không hoàn toàn giống nhau.

“Các ngươi, hay không cũng muốn ra tay?”

Ở đoàn người lục tục tản đi thời điểm, Tiêu Vũ nhưng lại một lần xoay người, nhìn phía trong hư không một khác phương hướng.

Mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn tới, đồng thời rùng mình.

Kết khoa không mới sau xem kỹ tiếp ầm ĩ mới chỗ địch

Kết khoa không mới sau xem kỹ tiếp ầm ĩ mới chỗ địch
“Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các là quan hệ như thế nào? Sự cường đại của hắn đến từ chính nơi nào?”

“Tiêu Gia người!”

Viễn không, Tiêu Gia 10 tổ lúc này mặt không cảm xúc, chỉ là trong mắt cái kia không dứt lấp lóe hàn mang, lại là khiến cho mọi người lòng phát xuống lạnh, này đồng dạng là vương giả bên trong một đáng sợ nhân vật.

Đối với Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia ân oán, ở hôm nay đã sớm không phải bí mật gì, mọi người lúc này thấy Tiêu Gia những người này cũng tới quan sát trận chiến này, vẻ mặt vừa là không hoàn toàn giống nhau.

Tiêu Vũ thực lực tuyệt đối không giống như bất luận cái nào cùng thế hệ yếu, hắn vốn có thể là Tiêu Gia kiêu ngạo, nhưng bây giờ Tiêu Gia người và hắn lại là hoàn toàn đối lập, không thể không nói, chuyện này đối với Tiêu Gia là một lớn lao trào phúng.

Cuối cùng, Tiêu Gia 10 tổ băng lạnh nhạt ánh mắt, không có ra tay, cũng là không có mở miệng, mang theo phía sau cái kia thần sắc phức tạp Tiêu Hành Vũ, cùng Tiêu Gia tứ tổ, trực tiếp đi xa.

“Theo Tiêu Gia vị vương giả này thái độ đến xem, tựa hồ vẫn là không có ý định thừa nhận Tiêu Vũ là Tiêu Gia người!”

“Các ngươi đừng quên, Tiêu Gia còn có một cái hậu nhân kêu Tiêu Kỷ, nghe nói người này có thể nói Tiêu Gia các đời kiệt xuất nhất sau người người, hắn chưa chắc so với Tiêu Vũ yếu!”

“Kiểu nói này ta nhớ ra rồi, Đỗ Bằng Phi ở trẻ tuổi bên trong tên tuổi mặc dù vang, nhưng nhưng xưa nay chưa cùng những thế lực lớn kia hậu nhân va chạm qua, thật so ra không nhất định hơn được thế lực lớn hậu nhân.

”

“Đây là đương nhiên, Thánh Thành bây giờ tình hình rối loạn, thế lực lớn hậu nhân đều hết sức biết điều, không dám tùy tiện ra tay, Đỗ Bằng Phi không có bối cảnh, nhất định phải đánh ra tiếng tăm mới có thể làm cho các thế lực lớn chú ý, danh tiếng của hắn, trình độ nhất định cũng là bởi vì không có đụng với những thế lực lớn kia hậu nhân tài năng lên.”

“Nói như vậy, Tiêu Vũ nếu như muốn vào Đạo Thần Cung, rất có thể sẽ đụng với Tiêu Gia Tiêu Kỷ, mà cái kia Tiêu Kỷ thực lực, còn có thể ở Đỗ Bằng Phi bên trên?”

“Khó nói, có điều nghe lúc trước người vương giả kia nói, bây giờ Tiêu Vũ có thể hay không đi lên Đạo Thần Cung cũng là một cái vấn đề.”

Tiêu Gia người thái độ, vừa là trêu đến đoàn người bắt đầu bàn tán sôi nổi lên, mặc dù Tiêu Vũ biểu hiện đã vô cùng mạnh mẽ, nhưng các đại thế lực hậu nhân đồng dạng một người so với một người xuất sắc, chẳng qua là ẩn giấu sâu mà thôi.

Bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ muốn vào Đạo Thần Cung, tất nhiên sẽ cùng các thế lực lớn kiệt xuất hậu nhân va chạm, mà đây cái thứ nhất, rất có thể chính là Tiêu Gia cái kia Tiêu Kỷ.

Theo Tiêu Gia người thối lui, sau cùng chú ý điểm cũng mất, càng ngày càng nhiều người rời đi, Tiêu Vũ cũng theo vạn xương trên đài đi xuống, rời đi nơi này.

Một hồi đại chiến liền như vậy kết thúc, sau đó mấy ngày thời gian trong, Thánh Thành bên trong đâu đâu cũng có liên quan tới Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi trận chiến này tin tức.

Dịch Đạo xuất hiện, các phe coi trọng, lại có Tiêu Vũ cùng

Tiêu Gia quan hệ, này đều đưa tới mọi người nhiệt liệt thảo luận, thật lâu không có bình ổn.

Thuyền kẻ thù khoa mới địch thuật chiến cô kết chỗ xuyên qua

Vốn rất nhiều người đều cho rằng, các thế lực lớn ở nhìn thấy Tiêu Vũ thực lực sau sẽ tranh nhau lôi kéo, tiếp xúc với hắn, nhưng mà mấy ngày trôi qua, những thế lực kia đều không có gì động tác.

Điều này cũng không khó giải thích, Dịch Đạo ngày đó nói khó có thể dự đoán, nếu là Tiêu Vũ bị Đạo Thần Cung phong sát, không cách nào tiến vào, vậy mặc dù là lôi kéo hắn, cũng không có ý nghĩa, ngược lại sẽ đắc tội Đạo Thần Cung.

Trận chiến này bàn tán sôi nổi, ở Thánh Thành kéo dài nhiều ngày, vẫn là không hề có một chút bình ổn ý tứ, mãi đến tận một ngày kia, tiếng chuông lại vang lên, ở Thánh Thành phía trên vang vọng thật lâu, vừa có một người gõ Đạo Thần Cung trước đạo chuông, thành công mở ra cánh cửa.

“Lại có người tiến nhập Đạo Thần Cung? Đây là người nào?”

Chuyện này phát sinh, nhất thời đem mọi người sự chú ý toàn bộ kéo Đạo Thần Cung bên trên, &# 32; bây giờ mỗi một có thể vào Đạo Thần Cung người, đều đáng giá khắp nơi độ cao chú ý, lập tức các thế lực lớn liền phái người đi ra tìm hiểu thân phận của người kia.

Rất nhanh, thân phận của người kia liền ở Thánh Thành bên trong truyền ra, vừa là đưa tới Thánh Thành tu luyện người một phen bàn tán sôi nổi.

“Quân Tà, nghe nói người này trong cơ thể lưu có Ma thần chi huyết, là Đạo Thần Cung sứ giả coi trọng nhất người trẻ tuổi một trong, bởi vì tánh tình hung ác vừa thực lực mạnh mẽ, được người gọi là bạo chúa!”

Tin tức truyền ra, bạo chúa tên ở trong vòng một ngày mái nhà làm người biết, và tên này ở hồi lâu trước khi liền đã thập phần vang dội, đồng dạng là một đáng sợ tuổi trẻ nhân vật.

“Tiêu Vũ, chỉ mong ngươi có thể thuận lợi tiến vào Đạo Thần Cung, đến lúc đó ta sẽ tự tay chém ngươi!”

Quân Tà tiến vào đạo trước cửa, để lại một câu nói như vậy, nhất thời vừa là làm cho cả Thánh Thành đều sôi trào lên.

Tiêu Vũ nhưng bây giờ Thánh Thành chủ đề nhân vật, mà hắn lại cùng Quân Tà cũng có cừu oán, nếu là hai người này giao thủ, e sợ vừa sẽ là một hồi kinh người đại chiến.

Ở Quân Tà sau khi, Đạo Thần Cung trước cửa tựa hồ đột nhiên trở nên náo nhiệt, chưa qua mấy ngày, vừa là một người tuổi còn trẻ nhân vật xuất hiện, vang lên đạo chuông, đến nhập đạo môn.

Mà trong lúc này, Tiêu Vũ một trận chiến đã qua gần một tháng, Tiêu Vũ bên kia, lại vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì truyền ra, đã không thấy hắn đi xông cánh cửa, ở Quân Tà câu nói kia truyền ra sau khi, cũng không thấy hắn có cái gì đáp lại.

Mọi người không khỏi dồn dập suy đoán, hay không Tiêu Vũ bởi vì trên người ngôi sao bị Dịch Đạo chỗ hủy, đã mất đi thực lực cường đại, liền như vậy bị chết?

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 434: Máu Lông Chim Vương Đến Cửa

Đọc trên điện thoại

Ngoại giới các loại sóng gió cùng tin tức chưa bao giờ đoạn tuyệt, Thiên Tinh trong lầu, lại là hoàn toàn yên tĩnh. Nơi này là Tinh Thần Các địa bàn, đương thời trong lúc đó, không có người nào dám ở chỗ này lỗ mãng.

1 ngọn núi thấp trước khi, Nhan Hạo đứng ở nơi này, lông mày nhíu lại, căng nhìn mặc trên người trước một tấm cửa đá, trên mặt ẩn có vẻ ưu lo.

Hắn ở đây, đã đứng ước chừng một tháng thời gian. Ngày nào đó từ vạn xương bộ trở về sau khi, Tiêu Vũ không nói hai lời, liền để hắn tìm một gian mật thất, đem chính mình đóng lại.

Sau khoa kẻ thù khốc tôn thuật từ cô sau thuật xa

Tiêu Vũ thân phận, ở Tinh Thần Các bên trong hết sức đặc thù, cũng thập phần quan trọng, mặc dù là Nhan Hạo người Các chủ này, cũng là thập phần lo lắng, chỉ lo Tiêu Vũ trên người xuất hiện một tia bất ngờ.

Hắn tự nhiên cũng biết, Tiêu Vũ đem chính mình nhốt lại nguyên nhân. Ngày đó Tiêu Vũ cái kia bảy đại ngôi sao bị hủy, Nhan Hạo có thể thấy, cái kia bảy ngôi sao đối với Tiêu Vũ thập phần quan trọng, Tiêu Vũ bế quan, quá nửa là bởi vì chuyện này.

Tôn kẻ thù không xa tình sau xem kỹ từ dương học kết hận

Tôn kẻ thù không xa tình sau xem kỹ từ dương học kết hận “vậy là tốt rồi!” Nhan Hạo thở dài một cái, ngày đó hắn không thể trước tiên ra tay, mới khiến cho Tiêu Vũ bảy ngôi sao bị hủy, cho nên nếu như thất tinh không cách nào khôi phục, hắn bao nhiêu cảm giác thấy hơi trách nhiệm của mình.

Nhưng hắn trong lòng cũng không rõ ràng lắm, những ngôi sao kia có hay không còn có thể khôi phục, dù sao bảy ngôi sao uy lực kinh người như vậy, mà càng là mạnh mẽ gì đó, thường thường thì càng khó tu bổ.

Này đây, Nhan Hạo đoạn này thời gian liền canh giữ ở Tiêu Vũ bế quan mật thất ở ngoài, bất cứ lúc nào chờ Tiêu Vũ dặn dò. Nếu là Tiêu Vũ thực lực vì vậy mà tổn, vậy cho dù là hắn cái này Tinh Thần Các chủ, cũng là không cách nào đảm nhận cái này hậu quả.

“Rắc!”

Ở Nhan Hạo lo lắng trong khi chờ đợi, cửa đá rốt cục mở ra, Nhan Hạo nghe đến âm thanh, lúc này chính là tiến lên, nói: “Tôn chủ, như thế nào?”

“Đã không sao.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, ý bảo Nhan Hạo không cần lo lắng.

Thời gian sử dụng một tháng, hắn cuối cùng đem bảy ngôi sao một lần nữa ngưng tụ. Này bảy ngôi sao muốn ngưng tụ khó xử, là ở chỗ lần đầu ngưng tụ, chỉ cần ngưng tụ thành, dù cho bị hủy, giống nhau là có thể khôi phục lại, chỉ có điều cũng cần một ít thời gian, lần này chính là tiêu hao đã đi Tiêu Vũ ước chừng hơn một tháng.

Vậy thì như văn nhân làm thơ giống nhau, sơ làm lúc khó, nhưng chỉ cần làm đi ra, dù cho thơ bị hủy, cũng có thể viết nữa một phần.

“Vậy là tốt rồi!” Nhan Hạo thở dài một cái, ngày đó hắn không thể trước tiên ra tay, mới khiến cho Tiêu Vũ bảy ngôi sao bị hủy, cho nên nếu như thất tinh không cách nào khôi phục, hắn bao nhiêu cảm giác thấy hơi trách nhiệm của mình.

Biết được Tiêu Vũ đã khôi phục, Nhan Hạo liền lập tức đem khoảng thời gian này Thánh Thành bên trong phát sinh sự tình, cùng với Tiêu Vũ đánh một trận xong liên lụy đến các loại đều hướng về Tiêu Vũ nói một lần.

“Quân Tà?” Tiêu Vũ nghe được cái tên này, lập tức liền nhớ tới ở U Sơn lúc gặp phải cái kia tràn ngập tà dị người trẻ tuổi.

Hai người ân oán, tất cả bởi vì Tiêu Vũ giết Quân Tà em trai Quân Cuồng mà lên, nhớ đến lúc ấy Tiêu Vũ ở U Sơn bên trong chiếm cứ thần hoàng D phủ, mà Quân Tà tất là đạt được một chỗ khác D phủ, nói vậy bây giờ, người này thực lực cũng đã có to lớn tiến bộ.

Có điều, này Tiêu Vũ cũng không để ý, đối với Quân Tà lưu lại, cũng không quá để ở trong lòng, quá mức gặp phải sau một trận chiến chính là, không đáng suy nghĩ nhiều.

“Hàn gia bên kia, Hàn gia đại tiểu thư khoảng thời gian này từng tới mấy lần, ở không thấy tôn chủ sau, để lại một phong thư, đã đặt ở tôn chủ trong phòng.” Nhan Hạo tiếp tục nói.

“Hàn đại tiểu thư?” Đối với nàng này, Tiêu Vũ ấn tượng coi như không tệ.

Tôn không không Quỷ địch thuật chỗ dương Quỷ tiếp hiện ra

Mặc dù ngày đó Dịch Đạo ra tay thời gian Hàn Ngưng Yên không có biểu hiện gì, nhưng hắn cũng có thể hiểu được, dù sao Hàn đại tiểu thư phía sau đại diện là Hàn gia, ở dưới loại tình hình kia, nàng cũng không tốt làm một cách công khai cùng Đạo Thần Cung vương giả đối lập.

Mà ở Dịch Đạo thả ra hắn không thể tiến vào Đạo Thần Cung như vậy sau, Hàn Ngưng Yên còn có thể không để ý Đạo Thần Cung lập trường, đã đến tìm hắn, có thể thấy được không chỉ có là vì lợi ích, hẳn là xuất phát từ quan tâm.

Kết khoa kẻ thù khoa tình tôn thuật tiếp tháng không khốc sườn núi

Nhưng Tiêu Vũ cũng có chút kỳ quái, Hàn Ngưng Yên lại để lại thư, chẳng lẽ là có chuyện gì?

“Trừ cái này mấy chuyện ở ngoài, còn có một chuyện.” Nhan Hạo vẻ mặt, đột nhiên có chút nghiêm túc, nói: “Lúc trước đối với tôn chủ lấy lòng các thế lực lớn, trong khoảng thời gian này đều trầm mặc xuống, đúng là có một người, đi tới Thiên Tinh lầu, muốn gặp tôn chủ một mặt.”

“Người nào?” Tiêu Vũ đối với các thế lực lớn biểu hiện cũng không ngoài ý muốn, những người kia lợi ích làm đầu, bây giờ người phỏng chừng đều đã bởi vì Dịch Đạo, cho là hắn không vào được Đạo Thần Cung, nhất định là không người nguyện ý cùng hắn sản sinh quan hệ gì.

Có thể ngoại trừ Hàn Ngưng Yên, lại còn có người tới tìm hắn, hơn nữa nhìn Nhan Hạo vẻ mặt, người này tựa hồ cũng không phải thường nhân.

“Máu lông chim vương!”

Nhan Hạo trả lời, để Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, người vương giả này nhân vật đều đại danh đỉnh đỉnh hung nhân, lại vì tìm hắn tìm tới đây rồi, có phải đã biết rồi hắn chính là Tổ Thạch trong thôn Kỷ Mặc?

Nghe xong máu lông chim vương tên, Tiêu Vũ không khỏi liền nghĩ tới Mặc Vũ, một ý nghĩ ở buồng tim lặng yên sinh sôi, nói: “Nhan thúc thúc, Đạo Thần Cung sát hạch, sẽ kéo dài bao lâu thời gian?”

Nhan Hạo sửng sốt, không rõ Tiêu Vũ tại sao sẽ đột nhiên hỏi cái này, nói: “Căn cứ dĩ vãng đến xem, Đạo Thần Cung mỗi lần hiện thế, ở loạn thế tiến lại, thậm chí loạn thế kết thúc trước khi, cũng sẽ không kết thúc sát hạch.”

“Nói như vậy, chỉ cần loạn thế chưa đến, phàm là có người có thể vang lên đạo chuông, đều có thể đi vào Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ gật đầu, cảm giác cũng không ngoài ý muốn, lại nói: “Cái kia Đạo Thần Cung dĩ vãng hiện thế, bình thường khoảng cách loạn thế lại có bao lâu?”

“Việc này quá mức từ xa xưa, chỉ có một ít sách cổ bên trên có lưu lại ghi chép, khó có thể kiểm chứng. Nghe nói Đạo Thần Cung mỗi lần hiện thế sau, khoảng cách loạn thế tiến lại thời gian cũng không giống nhau, có lúc là mấy năm hoặc là mấy chục năm, có lúc thậm chí hơn ngàn năm.” Nhan Hạo chỉ phải tiếp tục đáp.

Tiêu Vũ gật đầu, U &# 8 trong lòng đã nắm chắc. Mấy chục hơn ngàn năm nghe tới tựa hồ rất dài, có thể Đạo Thần Cung mỗi vạn năm mới hiện thế một lần, dưới so sánh, cũng là không có gì.

Hắn đối với Nhan Hạo đáp lại, cũng không cảm thấy có bao nhiêu bất ngờ, ngược lại đại khái cũng như hắn suy nghĩ, ý nghĩ trong lòng cũng biến thành càng thêm sáng tỏ cùng rõ ràng, nói: “Nhan thúc thúc, chúng ta đây thì đi gặp một lần vị kia máu lông chim vương.”

“Tốt!” Nhan Hạo vừa là sửng sốt một chút, Tiêu Vũ chủ đề thay đổi nhanh chóng, nhất thời là Đạo Thần Cung, nhất thời vừa là máu lông chim vương, để hắn hoàn toàn không làm rõ được Tiêu Vũ đang suy nghĩ gì.

Bởi vậy rời đi, Nhan Hạo trực tiếp mang theo Tiêu Vũ đi tới một gian khác biệt viện, vừa vào viện này, liền thấy máu lông chim vương tĩnh tọa nơi đây, không nhúc nhích.

Địch không không xa Quỷ thuyền xem kỹ chiến dương sớm tháng bí

Ngày gần đây tuyết trời không dứt, lúc này có thể gặp được, máu lông chim vương cả người cơ hồ đều đã bị chôn ở tuyết trắng bên trong, có thể thấy được hắn đã không nhúc nhích ở đây ngồi thời gian rất lâu.

“Không biết máu lông chim vương đến cửa, có cái gì chỉ giáo?” Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, hắn nhớ tới cùng ngày hắn và Đỗ Bằng Phi một trận chiến thời gian, trong lúc vội vàng cũng từng thấy máu lông chim vương bóng người.

Vị vương giả này ngày đó từng trình diện, hôm nay vừa tìm tới cửa đến, ở trong rất khả năng tồn tại cái gì liên quan.

Bá một chút, máu lông chim vương mở hai mắt ra, trong giây lát này không khí tựa hồ vừa lạnh vài phần, cái này hung nhân trên người lộ ra hung ác khí có thể làm tất cả mọi người cảm thấy lạnh như băng.

“Trên người ngươi hay không có hoàng loài Thần Văn?” Máu lông chim vương cũng là thập phần trực tiếp, không mang theo bất kỳ khách sáo, đi thẳng vào vấn đề.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 435: Tiêu Vũ Dự Định

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nguyên lai ngươi là vì vậy mà đến!” Tiêu Vũ hơi có kinh ngạc, có điều ngẫm lại cũng hợp tình hợp lý, có thể đánh động vị vương giả này, phỏng chừng cũng chính là có thể làm cho hắn trở nên mạnh mẽ gì đó.

Trên mặt không có vẻ mặt gì, Huyết Vũ vương nhìn chầm chầm Tiêu Vũ, cũng không phủ nhận, cứ như vậy chờ Tiêu Vũ trả lời.

Huyết Vũ vương, người này ở vương giả nhân vật ở trong cũng là có hiển hách hung danh, hắn không thuộc về bất kỳ một thế lực lớn, tựa hồ cũng hoàn toàn không có sáng kiến chính mình thế lực ý tứ.

Tại thế nhân trong ấn tượng, người này thực lực mạnh mẽ, vừa độc lai độc vãng, nhưng vô luận bất kỳ thế lực nào, lại đều không dám vì vậy mà dễ dàng đắc tội.

Người vương giả này hung danh, đó hoàn toàn chính là giết đi ra. Từng cũng có một chút thế lực ý đồ lôi kéo người này, nhưng tiếc là chính là, cái này hung nhân tựa hồ đối với không có cái gì hứng thú, cũng là không người có thể thành công.

Trên thực tế, thế gian chỉ có số ít người biết, Huyết Vũ vương cũng không phải ...gì đó cũng không có hứng thú, chỉ là hắn muốn, những thế lực lớn kia đã cho hắn không được.

Cái này hung nhân, đã đem hết thảy đều đặt ở tu luyện một đạo trên, hắn vô dục vô cầu, duy nhất muốn, chính là thành đế, hoặc là nói mạnh mẽ, chính là hắn duy nhất theo đuổi.

Ngày đó Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến, Huyết Vũ vương nhìn toàn bộ trải qua, khi nhìn thấy Đỗ Bằng Phi thi triển chim bằng phương pháp lúc, hắn rất là chấn động, bởi vì hắn tuy không phải Cầm tộc, trên người nhưng cũng có một đôi Huyết Vũ, nếu như có thể tìm được chim bằng thuật, thực lực của hắn tất nhiên vừa sẽ tăng lên trên diện rộng.

Huyết Vũ vương ngay lúc đó dự định, là một trận chiến sau khi kết thúc, theo Đỗ Bằng Phi này thu được chim bằng phương pháp, chỉ tiếc Đỗ Bằng Phi thất bại, hắn này 1 dự định, liền rơi vào khoảng không.

Có thể tại một trận chiến kia cuối cùng, Tiêu Vũ gọi ra chim phượng hoàng, trên người hoàng văn, lại là lại chấn động Huyết Vũ vương.

Hắn một cặp huyết dực, này mạnh mẽ ở Cầm tộc phương pháp, cũng có thể làm cho hắn trở nên mạnh mẽ, huống hồ chim phượng hoàng còn là Cầm tộc bên trong cao nhất sinh linh, là tồn tại trong truyền thuyết, Huyết Vũ vương nhìn thấy cái kia hoàng văn sau khi, tự nhiên rất là chấn động.

Vì thế, hắn mới đi đến được Thiên Tinh lầu, tìm kiếm Tiêu Vũ, tiến lại sau khi, hắn liền tại đây trong sân tĩnh tọa chờ, mười mấy ngày đến chưa từng động tới, cơ hồ bị phong tuyết vùi lấp.

“Ngươi đem hoàng văn cho ta, ta có thể trả bất cứ giá nào!” Vị vương giả này lời nói ngắn gọn, nhưng một câu nói này sức nặng, lại là đủ để có thể làm cho khắp nơi vì thế mà chấn động.

Tiêu Vũ yên lặng, hắn có thể nhìn ra, Huyết Vũ vương là loại kia để trở nên mạnh mẽ có thể trả giá tất cả, trong lòng hiếm hoi còn sót lại đạo này người, hơn nữa vị vương giả này có chính mình điểm mấu chốt, là một cực kỳ người cao ngạo.

“Ta có thể cho ngươi hoàng văn,

Thậm chí, ta còn khả năng cho ngươi cái khác hoàng loài bí thuật.” Tiêu Vũ ngồi ở Huyết Vũ vương trước, mỉm cười nói.

Huyết Vũ vương rõ ràng thật không ngờ Tiêu Vũ đáp ứng dứt khoát như vậy, đây chính là hoàng loài thuật, trước khi tới, Huyết Vũ vương thậm chí đã nghĩ kỹ phải bỏ ra các loại, lại không nghĩ rằng Tiêu Vũ tựa hồ căn bản không chút nào để ý.

Hắn hơi ngẩn ra sau khi, nói: “Ngươi muốn ta làm cái gì?”

“Ta muốn cũng rất đơn giản, muốn cho ngươi đi một chỗ, trấn giữ nơi đó, đồng thời thay ta dạy dỗ mấy người.” Tiêu Vũ nói rằng, kỳ thực cái này cũng là hắn gần nhất mới có một dự định.

Hắn theo như lời nơi này, tự nhiên chính là từ hắn sáng lập Luân Hồi Điện, mấy người kia, cũng chính là Mặc Vũ cùng Huyết Lân bọn họ.

Nói thêm, hắn mới là Luân Hồi Điện chủ nhân chân chính, nhưng làm hắn xấu hổ chính là, Luân Hồi Điện sáng lập đến nay, hắn làm những người kia từng làm sự tình quả thực quá ít.

Bây giờ Đạo Thần Cung hiện, loạn thế sắp tới, nếu như đúng như đồn đại bình thường, chỉ có tiến vào Đạo Thần Cung, mới có hi vọng vượt qua loạn thế, Tiêu Vũ cũng không thể không vì chính mình mấy cái kia cố nhân suy nghĩ một chút.

Huống hồ, không lâu sau đó, hắn muốn vào Đạo Thần Cung, đối mặt 10 châu các nơi thiên tài, cùng với các thế lực lớn, chính hắn cũng không biết mình có thể làm được một bước nào, không biết mình có thể không ở loạn thế tiến lại thời gian, dựa vào bản thân bảo vệ Luân Hồi Điện.

Vì thế, hắn phải có người đi dẫn dắt Luân Hồi Điện, dạy dỗ Huyết Lân cùng Mặc Vũ, làm cho bọn họ nhanh chóng trưởng thành, tốt nhất cũng tài năng ở loạn thế tiến lại trước khi có thể đi vào Đạo Thần Cung.

Trừ lần đó ra, 10 châu càng ngày càng không tĩnh, hắn gặp phải địch nhân cũng càng ngày càng mạnh, nếu là có người vay mượn Luân Hồi Điện đến đối phó hắn, hắn cũng không có gì biện pháp tốt, bởi vậy nhất định phải một đủ mạnh người trấn giữ Luân Hồi Điện.

Mặc dù có những ý nghĩ này, nhưng quá khứ Tiêu Vũ vẫn không có tìm tới người thích hợp, bây giờ Huyết Vũ vương đến, mới khiến cho hắn thấy được cơ hội. Vị vương giả này đủ mạnh, đồng thời có huyết dực, là dạy dỗ Mặc Vũ lựa chọn tốt nhất.

Lại có là, có Huyết Vũ vương trấn giữ Luân Hồi Điện, cũng có thể khiến Tiêu Vũ càng thêm an tâm.

“Ngươi do đâu cảm thấy ta khả năng đảm nhiệm được? Vừa do đâu cảm thấy ta khả năng tín nhiệm?” Huyết Vũ vương nghe qua Tiêu Vũ ý nghĩ qua đi, không có lập tức đáp ứng, mà là hỏi lại Tiêu Vũ.

“Ngươi cũng không cái khác theo đuổi, nhận chức này loạn thế rung chuyển, ngươi tựa hồ cũng không muốn cuốn vào trong đó, cho nên là đang ở Thánh Thành, hay là đi đến Lạc Vân Châu, đối với ngươi mà nói không cũng không khác biệt gì.” Tiêu Vũ nói: “Mà thân là vương giả, ngươi có rất dài sống lâu, bất quá là chỉ điểm mấy cái hậu bối, làm cho bọn họ trưởng thành đến cảnh giới nhất định thôi, không dùng được ngươi bao lâu thời gian, này đây ta cảm thấy ngươi phi thường thích hợp.”

“Còn tín nhiệm……” Tiêu Vũ không hề tiếp tục nói, hắn và Huyết Vũ vương, đã không phải lần đầu tiên tiếp xúc.

Mặc dù Huyết Vũ vương hung danh bên ngoài, nhưng thông qua mấy lần tiếp xúc, Tiêu Vũ nhìn ra được, người này mặc dù kiêu ngạo, nhưng lại có nguyên tắc của mình cùng điểm mấu chốt.

Như là lần trước ở Tổ Thạch thôn, hắn đã cùng Huyết Vũ vương từng có ước định, muốn Huyết Vũ vương giúp hắn đối phó cái khác vương giả, sau khi chuyện thành công có thể nói cho hắn biết thành đế con đường, cuối cùng Huyết Vũ vương không có ra tay, cũng là không có cần hắn chỉ rõ thành đế con đường, trực tiếp rời đi.

Lại như là lần này, Huyết Vũ vương ban đầu hiển nhiên là đúng chim bằng phương pháp động tâm, nhưng không có vì vậy mà đánh gãy Tiêu Vũ cùng Đỗ Bằng Phi một trận chiến, ở đến Thiên Tinh lầu tìm Tiêu Vũ lúc, cũng chỉ là kiên nhẫn chờ đợi ở đây.

Bởi vậy các loại hoàn toàn có thể thấy được, người vương giả này có nguyên tắc của mình, hoàn toàn đủ để tín nhiệm.

“Ta có thể tiếp thụ điều kiện của ngươi, nhưng ta chỉ sẽ vì ngươi dạy trăm năm, sau trăm tuổi vô luận những người kia có hay không đạt được ngươi trông chờ, ta đều sẽ rời đi.” Huyết Vũ vương cuối cùng gật đầu, như là Tiêu Vũ nói, đối với hắn mà nói, ở lại Thánh Thành hay là đi Lạc Vân Châu không có khác nhau.

Hắn đã không có tìm kiếm thiên tài đưa vào Đạo Thần Cung dự định, cũng không có tham dự các thế lực lớn tranh đấu ý tứ, sẽ đến Thánh Thành, hoàn toàn chỉ là bởi vì chư vương hội tụ, muốn ý đồ từ đó tìm được để hắn trở nên mạnh mẽ phương pháp mà thôi, đã tìm tới, rời đi cùng lưu lại đã là không có khác nhau.

“Tốt, vậy liền trăm năm làm hạn định.” Tiêu Vũ gật đầu, tâm trạng lại không cho là thế.

Không nói đến Huyết Lân cùng Mặc Vũ thiên tư, trăm năm thời gian hoàn toàn đầy đủ trở thành một phương cường giả, Huyết Vũ vương đã đi Luân Hồi Điện sau, tìm được Mặc Vũ như vậy đệ tử, đến lúc đó có bỏ được hay không ném còn là một chuyện khác.

Tất cả bàn xong xuôi, Huyết Vũ vương trực tiếp rời đi, đi tới Lạc Vân Châu, Tiêu Vũ thì lại là gọi tới Nhan Hạo, nói: “Nhan thúc thúc, ta nhờ ngươi giúp ta tìm mấy người.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 436: Thú Tộc Chuẩn Bị

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ ủy thác Nhan Hạo tìm kiếm, là Linh Lung cùng Xích Lân vương hai người. Hai người kia cũng đều là vương giả, mà đều đối với Tiêu Vũ từng có trợ giúp, nếu là bọn họ cũng có thể đến Luân Hồi Điện trấn giữ, Tiêu Vũ đem triệt để không có nỗi lo về sau.

Sau khoa xa kẻ thù Quỷ tôn học bờ ruộng cô học bóng mới

Không qua mấy ngày, Nhan Hạo liền vận dụng Tinh Thần Các sức mạnh, tìm tới Linh Lung, cái này nữ vương giả vẫn như cũ như là lúc trước như vậy, có một loại thần bí xa xưa vẻ đẹp, nàng cũng cùng Huyết Vũ vương giống nhau, tựa hồ là độc lai độc vãng những người kia.

Từ biệt hồi lâu, Linh Lung nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng biểu hiện hơi kinh ngạc, cười dài mà nói: “Không nghĩ tới mới phân biệt như vậy một quãng thời gian, bây giờ ngươi đã có này phân thực lực, xem ra không ra mấy năm, ngươi nên liền có thể chiến vương giả!”

Thuyền xa xa xa khốc tôn hận bờ ruộng nguyệt chủ hiện ra xuyên qua

Tiêu Vũ thấy buồn cười, xem ra Linh Lung cũng chú ý lúc trước trận chiến ấy, hắn không có cùng Linh Lung ôn chuyện quá lâu, trực tiếp nói rõ ý nguyện của mình.

Để Linh Lung cũng đi đến Luân Hồi Điện, thứ nhất có thể giúp hắn đem Luân Hồi Điện bồi dưỡng, thứ hai, loạn thế sẽ tới, hắn cũng hy vọng đến lúc đó có thể giúp đỡ Linh Lung, dù sao nàng này đã giúp qua hắn không chỉ một lần.

“Cũng được, ngược lại ta này đến Thánh Thành, chính là dự định tìm kiếm tranh độ loạn thế phương pháp, nếu như tất cả những thứ này mấu chốt chính là tiến vào Đạo Thần Cung thế hệ trẻ tuổi, tiềm lực của ngươi đủ khiến ta trông chờ!” Linh Lung nghe qua Tiêu Vũ ý nghĩ sau khi, cũng là không có suy tư quá lâu, trực tiếp liền gật đầu đồng ý.

Trên thực tế trong lòng nàng cũng biết, nàng tuy là vương giả, nhưng ở bây giờ cục diện, căn bản không tranh nổi những thế lực lớn kia, dù cho là tìm được đầy đủ ưu tú thiên tài, chỉ sợ cũng khó có thể nâng đỡ, Tiêu Vũ vào lúc này tìm tới nàng, chủ yếu nhất vẫn là sợ hãi chính nàng không cách nào ứng đối loạn thế, là đang giúp nàng.

Sau không xa không chỉ địch bóng bờ ruộng lạnh mới lạnh mới

“Ngươi tinh thông trận đạo, ta cho ngươi một vài thứ, ở loạn thế tiến lại trước quãng thời gian này, lẽ ra có thể để thực lực của ngươi có điều tăng lên.” Tiêu Vũ đã sớm chuẩn bị, đem mấy viên chuẩn bị tốt minh phù giao cho Linh Lung.

Linh Lung vốn là đối với trận pháp lĩnh vực có độc đáo thực lực, cũng đối với cái này đạo thập phần si mê, ở loạn thế tiến lại trước, nếu như nàng trận pháp thực lực có thể có tăng lên, đến lúc đó cũng có thể để Luân Hồi Điện càng có bảo đảm.

“Ta vẫn đều cảm thấy, ngươi cái này tràn đầy thần bí, mà cùng ngươi tiếp xúc càng nhiều, loại này cảm giác thần bí thì càng mãnh liệt.” Linh Lung xem qua bên trong liên quan tới trận pháp các loại sau, than khẽ một tiếng, u u nói.

Này mấy viên nho nhỏ minh phù, ở trong cất giấu trận đạo các loại, há lại là có thể làm cho nàng tăng lên một vài thực lực đơn giản như vậy, e sợ nàng chính là dùng hết một đời, cũng khó có thể chính thức hiểu được.

“Bùa này bên trong còn có mấy bộ thích hợp ngươi công quyết cùng cũ thuật, ngươi nếu có thể học được, sức chiến đấu cũng phải nhận được tăng lên, này đều là của ta cho ngươi mà chế tạo.” Tiêu Vũ nói xong, vừa là từ chính mình hóa giới phù bên trong, lấy ra một vật.

Nhưng mà, vật ấy lại hết sức đặc thù, chính là Linh Lung thấy vậy, trong mắt cũng là lộ ra kinh ngạc, nói: “Đây là cái gì?”

Nghe vậy, Tiêu Vũ cười khổ một cái, ở trong tay hắn lẳng lặng ngủ say, rõ ràng là một đen một trắng hai cái cá nhỏ.

Thuyền không xa khốc kết bóng chỗ cô kẻ thù mới ầm ĩ

Này hai cái cá nhỏ, từ ban đầu ở Tiêu Gia chiếm được Côn Bằng lực lượng sau, liền lâm vào trong giấc ngủ say, tựa hồ đang trải qua một loại nào đó lột xác.

Chúng nó 1 ngủ chính là thời gian hơn một năm, hơn nữa tựa hồ còn không có dấu hiệu thức tỉnh, cho nên Tiêu Vũ cũng không có ý định đưa chúng nó giữ ở bên người, giao cho Linh Lung, nói: “Ngươi đưa chúng nó cũng mang về Luân Hồi Điện a, nếu là chúng nó ngày sau thức tỉnh, phải kiên nhẫn đào tạo, có lẽ ngày sau, này hai cái cá nhỏ sẽ trở thành hiếm có nhân vật mạnh mẽ.”

Linh Lung nghe xong,

Trong mắt kinh ngạc càng nồng, tầm thường hai cái cá nhỏ, lại có thể làm cho Tiêu Vũ như thế trông chờ?

Tiếp nhận hai cái cá nhỏ sau, Linh Lung ánh mắt đột nhiên trở nên nặng nề, nói: “Tại sao ta cảm giác, ngươi như ở giao cho hậu sự? Ngày xưa ngươi có điều một nho nhỏ tông sư, liền gan dạ đối kháng Long Tuyền Tông, càng dám ở Tiêu Gia chém giết vương giả, tràn đầy tự tin, nhưng bây giờ, ta tựa hồ cảm giác ngươi đối với con đường phía trước tràn đầy lo lắng.”

“Lo lắng? Có lẽ vậy.” Tiêu Vũ cười khổ một cái, mình cũng không nói được chính mình chân chính dự định.

Thành thật mà nói, vào Đạo Thần Cung, cùng các lộ thiên tài tranh chấp, Tiêu Vũ chưa từng sợ, cũng không cho là mình sẽ không bằng ai, nhưng chẳng biết vì sao, ngày gần đây theo thực lực không dứt mạnh mẽ, trong lòng hắn lại là mơ hồ có một loại kỳ diệu linh cảm, tựa hồ đường phía trước tràn đầy hung hiểm, hắn không nhất định có thể thuận lợi đi đến.

Thiên tư cùng thực lực càng là mạnh mẽ người, đối với này không tốt sự tình, cảm giác thì càng mãnh liệt, Tiêu Vũ bây giờ loại cảm giác này, cùng hắn kiếp trước chết đi trước khi cảm thụ giống nhau y hệt, tựa hồ ở tiền phương lại có phi thường chuyện không tốt, đang đợi hắn.

Loại cảm giác này đến từ đâu, Tiêu Vũ không biết là, hắn nhớ đến nhớ tới, đối với hắn uy hiếp lớn nhất, tựa hồ chính là trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa.

Thuyền kẻ thù không Quỷ địch thuật bờ ruộng lạnh xa học ầm ĩ

Mặc dù ngày gần đây bởi vì hắn đem hết thảy cảnh giới quy nhất, để khí tức của mình trở nên giống như người phàm bình thường, tránh khỏi nguyền rủa áp chế, có thể trước khi hắn vừa mới đạt được hóa khí cảnh lúc, từng có có thể so với chí tôn sức mạnh xuất hiện, muốn xoá bỏ hắn, này hắn thủy chung không có quên.

Bây giờ, thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, đã thẳng * vương giả cảnh giới, trong cơ thể hắn nguyền rủa, còn có thể yên tĩnh bao lâu, Tiêu Vũ hoàn toàn không chắc chắn.

Lúc trước hắn bất quá là tiến vào hóa khí cảnh, thì đã dẫn ra cấp chí tôn đừng uy thế, dùng hắn thực lực hôm nay, sức mạnh nguyền rủa nếu là lại dẫn động gì đó, Tiêu Vũ cũng không biết nào sẽ là bực nào lực lượng kinh khủng.

“Ngươi yên tâm đi, nếu là này hai cái cá nhỏ thức tỉnh, ta sẽ chiếu cố tốt bọn chúng.” Linh Lung nhìn ra Tiêu Vũ tâm tư nghiêm nghị, hướng về hắn trịnh trọng bảo đảm.

Giao phó xong việc này sau, Linh Lung rồi cùng Huyết Vũ vương giống nhau, không có tiếp tục ở Thánh Thành lưu lại, rất nhanh sẽ bởi vậy rời đi, đi tới Lạc Vân Châu.

Lại qua mấy ngày, Nhan Hạo rốt cục tìm được Xích Lân vương, ở Xích Lân vương tiến lại, nghe xong Tiêu Vũ ý tứ sau khi, vị này coi Huyết Lân vì chính mình hậu nhân thú vương, lại là cự tuyệt Tiêu Vũ, điều này làm cho Tiêu Vũ thập phần bất ngờ.

“Ta làm thú vương, vốn không nên ở nhân tộc nơi quá nhiều đi lại, hơn nữa loạn thế đến, ảnh hưởng không chỉ là loài người, còn có thú tộc, bây giờ thú tộc bên kia, cũng đã bắt đầu bắt tay chuẩn bị ứng đối loạn thế, vào lúc này ta không cách nào tham dự đến bất cứ ai loài thế lực bên trong.”

Xích Lân vương nói, để Tiêu Vũ cảm thấy ngoài ý muốn đồng thời, lông mày cũng khóa lại.

Xem ra, cái gọi là loạn thế cũng không phải chỉ có thể ảnh hưởng nhân tộc, thú tộc cũng tương tự muốn tìm cách ứng đối, mà nhân tộc có Đạo Thần Cung chỗ như vậy, nếu như không có gian ngoài, thú tộc nên cũng có phương pháp của mình đi ứng đối loạn thế.

Nếu như thú tộc không có cách nào, Đạo Thần Cung mới là duy nhất, chỉ sợ bọn họ bây giờ sớm xuất thế.

Điều này làm cho Tiêu Vũ ý thức được, không chỉ nhân tộc Đạo Thần Cung đang chuẩn bị, thú tộc bên kia, tựa hồ đang nhân tộc không biết dưới tình huống, cũng đang chuẩn bị cái gì.

Xích Lân vương cáo biệt Tiêu Vũ, xưng phải phải trở về lĩnh địa thú tộc, hắn dù sao cũng là thú tộc vương giả, loạn thế trước mặt, hắn lực lượng đối với thú tộc cũng thập phần quan trọng.

Tiêu Vũ cũng không bắt buộc, chỉ là ở thấy qua Xích Lân vương hậu, loạn thế sắp tới nghiêm nghị cảm giác, tựa hồ lại trở nên rõ ràng rất nhiều.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 437: Đạo Chuông Vang

Đọc trên điện thoại

Xích Lân vương sau khi rời đi, Tiêu Vũ muốn làm sắp xếp, đều đã làm được gần như, hắn sau khi suy nghĩ một chút, đem theo Hoàng Phủ bộ tộc nơi đó tìm được mở Thiên đạo thạch, đưa đến Phù Đạo Minh, giao cho Phương Hạo.

Khối đá này rất bất phàm, thuộc về linh thạch một loại, liền Hoàng Phủ bộ tộc đều xem là chí bảo, có thể thấy được khối đá này quý giá.

Có điều này mở Thiên đạo thạch, đối với Tiêu Vũ tác dụng lại là không lớn, bởi vậy hắn trực tiếp chuyển giao Phương Hạo, cũng coi như báo lại Phương Hạo ngày đó đối với trợ giúp của hắn.

Mặc dù khối này không phải phù thạch, có điều loại này dị thạch, tới Phương Hạo trong tay, nói vậy lại có rất nhiều sử dụng.

Đưa ra mở Thiên đạo sau đá, Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới Hàn Ngưng Yên còn để lại một phong thư, trong thư ít ỏi mấy lời, rất giống Hàn đại tiểu thư phong cách.

“Ninh công tử cùng Hàn đại tiểu thư đều đi Đạo Thần Cung?”

Xem qua thư tín, Tiêu Vũ biết được, ở hắn và Đỗ Bằng Phi trận chiến ấy trước sau, Đạo Thần Cung người cũng đã đang thông tri Hàn Ngưng Yên cùng Ninh công tử hai người này đệ tử chính thức, đi tới Đạo Thần Cung tu luyện.

Địch kẻ thù kẻ thù xa tình sau thuật chiến lạnh ta học chỗ

Và những người khác bất đồng chính là, hai người bọn họ là trực tiếp bị Đạo Thần Cung thu làm đệ tử chính thức, bởi vậy không cần vang lên Đạo Thần Cung trước đạo chuông, có thể trực tiếp tiến vào Đạo Thần Cung.

Hàn Ngưng Yên ở trong thư còn nói rõ, Đạo Thần Cung bên trong tựa hồ có để tuổi trẻ hậu bối nhanh chóng trưởng thành tu luyện hoàn cảnh, và cũng không người nào biết loạn thế bao lâu tiến lại, khắp nơi đều phải chuẩn bị sớm, trong gia tộc cũng là làm cho nàng sớm ngày tiến vào Đạo Thần Cung, nghĩ đến Ninh công tử bên kia, cũng là như thế.

Thư tín cuối cùng, Hàn Ngưng Yên cho thấy, nàng sẽ ở Đạo Thần Cung bên trong chờ Tiêu Vũ, nếu là Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung sau gặp phải phiền phức, tùy thời có thể tìm nàng, nàng mặc dù không thể đại biểu Hàn gia, nhưng cũng sẽ dùng thân phận bằng hữu, tận lực giúp đỡ.

“Cô gái này, lại còn lo lắng cho ta!” Tiêu Vũ yên lặng, quá nửa là Hàn Ngưng Yên biết hắn vào Đạo Thần Cung sau tất sẽ đối mặt Tiêu Kỷ cùng Quân Tà bọn người, sợ hãi chính hắn khó có thể ứng đối, mới có thể lưu lại như vậy.

Thu hồi thư tín, Tiêu Vũ nhìn phía phương xa, nội tâm suy tư về còn có cái gì không an bài xong sự tình.

“Trên người mẫu thân chú thuật, trong vòng một hai năm vẫn sẽ không phát tác, hơn nữa giải chú thứ cần thiết, cũng là chưa tất cả, vào Đạo Thần Cung, có lẽ còn có thể tìm tới cái kia sau cùng gì đó.”

Tôn kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc địch xem kỹ từ lạnh kỹ xem kỹ chút nào

“Vốn đáp ứng rồi mẫu thân, phải tìm được cha tăm tích, mà khi này loạn thế, muốn đi vào các đại tuyệt địa bên trong tìm kiếm, nếu là xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, ta rất dễ dàng bị nhốt ở trong, không cách nào trở về. Xem ra việc này cũng chỉ có thể tạm thời các trí!”

“Thiên Ngữ……”

Ở Tiêu Vũ trong lòng, chính thức để hắn nhớ mãi không quên, cũng chính là cha mẹ hai người sự tình, ngoài ra để cho hắn không yên lòng, chính là Lam Thiên Ngữ.

Tính toán thời gian, hắn lúc trước dạy Lam Thiên Ngữ pháp môn, chỉ có thể làm cho nàng kéo dài hai ba năm sống lâu, bây giờ kỳ hạn đã gần đến, không can thiệp tới lúc trước rời đi Cổ Thiên Xuyên hay không tìm được rồi chữa bệnh thứ cần thiết, hắn đều phải phải nghĩ biện pháp, chữa khỏi Lam Thiên Ngữ trên người bệnh.

Nhưng bây giờ, hắn đã không có bao nhiêu thời gian, lại ngay cả Lam Thiên Ngữ ở nơi nào, là thân phận như thế nào đều không biết được. Mà theo lúc trước Nhan Hạo trong lời nói đến xem, tựa hồ chỉ có tiến vào Đạo Thần Cung, hắn mới có thể tìm tới cô gái này.

“Trăng sáng, Thiên Ngữ……”

Nhớ tới Lam Thiên Ngữ, Tiêu Vũ trong lòng vừa không khỏi nghĩ tới đang ở Cửu Thiên Thế Giới, thường xuyên sẽ làm nàng ngộ nhận là cùng Lam Thiên Ngữ là cùng một người Nguyệt Thần.

Hai cô gái này, đều đã đang lặng lẽ không thấy gian, ở nội tâm của hắn chiếm cứ cực kỳ địa vị trọng yếu, điều này làm cho Tiêu Vũ thường xuyên nhớ tới các nàng,

Nội tâm tâm tình trở nên hết sức phức tạp.

“Vô luận như thế nào, ta không thể nhìn Thiên Ngữ chết đi như thế, trước mắt tiến vào Đạo Thần Cung, là ta con đường duy nhất!”

Dứt bỏ hết thảy tâm tư, Tiêu Vũ không muốn buồn phiền, bất kể như thế nào, dù cho ngày sau trở về đến Cửu Thiên Thế Giới sau bị Nguyệt Thần trách cứ, hắn bây giờ cũng là đã không bỏ xuống được Lam Thiên Ngữ.

Mặc dù còn không biết nên như thế nào đồng thời đối mặt hai nữ, nhưng tất cả những thứ này, cũng chỉ có thể lưu đến trở về sau chín ngày trở lại suy tính.

Vuốt bầm ý nghĩ, cũng sắp xếp xong xuôi tất cả, Tiêu Vũ lúc này làm ra quyết định, trực tiếp nhích người, hướng về Đạo Thần Cung mà đi.

Thuyền không kẻ thù xa tình thuyền học chiến cô bài thuốc bí truyền từ

Ngày hôm đó, làm Tiêu Vũ bóng người ở Đạo Thần Cung trước xuất hiện, toàn bộ Thánh Thành, vừa vì đó chấn động lên, các thế lực lớn, thậm chí hết thảy tu luyện người, đồng thời dâng tới Đạo Thần Cung.

“Tiêu Vũ đi Đạo Thần Cung? Có phải hắn thật muốn xông cánh cửa?”

“Nhưng trước đây Đạo Thần Cung vương giả không phải nói, hắn vĩnh viễn cũng không vào được Đạo Thần Cung gì?”

“Vô luận như thế nào, thực lực của hắn cùng thiên tư đều còn tại đó, nếu như có thể vào Đạo Thần Cung, ở loạn thế sắp tiến đến, hắn tất sẽ trở thành là chúa tể một phương!"

Bây giờ Tiêu Vũ, ở Thánh Thành, thậm chí ở toàn bộ 10 châu đại địa, đều có thể xưng được là là nhân vật nổi tiếng, hắn vừa xuất hiện ở Đạo Thần Cung trước, không ai có thể không quan tâm, các thế lực lớn mọi người ngay đầu tiên chạy tới.

Tất cả mọi người muốn biết, hắn hay không có thể vào Đạo Thần Cung, phải biết rằng Dịch Đạo ngày đó đã thả ra như vậy, hắn lại vẫn là tới, mọi người đều muốn biết hắn hay không có thể mở ra cánh cửa, vừa hoặc là nói, hắn mở ra cánh cửa sau khi, Đạo Thần Cung liệu sẽ có như là lúc trước Dịch Đạo nói, không cho hắn tiến vào.

Cũng không lâu lắm, vô số ánh mắt cũng đã tụ tập tới Đạo Thần Cung trước.

Đạo Thần Cung, nói là cung, kì thực lại là một chỗ hoàn chỉnh không gian, ở trong núi non sông suối, cái gì cần có đều có, không biết có cỡ nào rộng lớn, giống như một mảnh hoàn chỉnh thế giới vậy.

Tiêu Vũ mới vừa vặn tới chỗ này, các thế lực lớn người, liền đã dồn dập tới, Tiêu Gia Tứ trưởng lão, cũng là ở phía xa xuất hiện, lạnh lùng nhìn nơi này.

Xa xa nhìn Tiêu Gia phương hướng một chút, Tiêu Vũ trầm mặc không nói gì, không có để ý tới chung quanh các loại ánh mắt, bước ra bước chân, hướng đi Đạo Thần Cung cửa lớn.

Tôn không kẻ thù độc tôn học chiến ầm ĩ chiến học chiến

Tôn không kẻ thù độc tôn học chiến ầm ĩ chiến học chiến nhớ tới Lam Thiên Ngữ, Tiêu Vũ trong lòng vừa không khỏi nghĩ tới đang ở Cửu Thiên Thế Giới, thường xuyên sẽ làm nàng ngộ nhận là cùng Lam Thiên Ngữ là cùng một người Nguyệt Thần.

Cửa cung trước khi, 9 cái chuông vàng, hình thái không đồng nhất, hoặc hư hoặc thực, nửa nổi ở trong hư không.

“Tiêu Vũ khả năng vang lên gì? Vang lên sau khi, có thể thuận lợi tiến vào Đạo Thần Cung gì?”

Các phe mọi người yên lặng chú ý, không ít người lúc này đều ở đây nín hơi, cảm giác khẩn trương không ngớt.

Đi tới chín thanh chuông trước, Tiêu Vũ không có lập tức gõ chuông, mà là đang chín thanh trên chuông đảo qua một chút, tâm trạng nhất thời rõ ràng.

Này chín thanh chuông, tất cả đều không phải thực thể, toàn bộ đều là từ đại đạo quy tắc ngưng tụ mà thành, nói cách khác, muốn vang lên này đạo chuông, nhất định phải dùng đại đạo quy tắc tiến hành xung kích, tài năng vang lên.

Nhưng mà, muốn dẫn động đại đạo quy tắc, đó là đạt được vương giả cảnh giới sau khi mới có thể làm được sự tình, trẻ tuổi bên trong, dạng này người căn bản không có mấy cái.

Nói đơn giản, Đạo Thần Cung loại này sát hạch, chính là muốn chọn ra này không vương giả cảnh giới, lại là đã lĩnh ngộ bộ phận thiên địa đại đạo người kiệt xuất, phàm là loại nhân vật này, tất nhiên đều là hiếm thấy thiên tài.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, muốn vào Đạo Thần Cung, điều kiện gian nan đến mức nào.

Xem thấu này chín thanh chuông bản chất sau, Tiêu Vũ liền không muốn dừng lại, nâng tay phải lên, tùy ý lựa chọn khoảng cách gần hắn nhất một hơi đạo chuông, duỗi ngón khẽ gảy.

“Keng!”

Một tiếng thật lớn chuông vang, ở cái kia nhẹ nhàng bắn ra bên dưới, ở toàn bộ Thánh chấn động bầu trời mênh mông cuồn cuộn ra, cũng làm cho tất cả quan tâm người nơi này, mỗi một người đều cảm giác thấy hơi thất thần.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 438: Khi Sư Làm Phản Loài

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ thành công, vang lên đạo chuông, mặc dù rất nhiều người đều cho rằng dùng thực lực của hắn có thể làm được, tuy nhiên không ai có thể nghĩ đến, hắn khả năng như thế nhẹ nhàng bâng quơ.

Điều này không khỏi làm mọi người một lần nữa đánh giá hắn thực lực chân thật, cũng làm cho này không hy vọng hắn thông qua người, sắc mặt trở nên khó coi, tỷ như Tiêu Gia bên kia Tứ trưởng lão.

“Đoành!”

Theo đạo chuông bị Tiêu Vũ vang lên, Đạo Thần Cung cửa lớn, cũng là từ từ mở ra.

Này một tấm cánh cửa thập phần cao to, giống như ngăn cách một thế giới, lúc này chầm chậm mở ra bên trong, một luồng tang thương từ xa xưa khí tức, từ cái này phía sau cửa lộ ra, khiến người ta phảng phất về tới muôn thuở trước khi.

“Cánh cửa thật mở ra?”

“Xảy ra chuyện gì, Đạo Thần Cung vương giả không phải nói Tiêu Vũ vĩnh viễn không vào được Đạo Thần Cung gì?”

Thuyền không không kẻ thù tâm tình hận tiếp dương bóng chỗ chỗ

Mọi người thất thần rất lâu, rất nhiều người còn tưởng rằng dù cho Tiêu Vũ gõ đạo chuông, có thể cũng không cách nào mở ra cánh cửa, bởi vì Dịch Đạo đã từng nói, Tiêu Vũ vĩnh viễn cũng không vào được Đạo Thần Cung.

To lớn đạo môn, chỉ là mở ra một vết nứt, mặc dù như thế, cánh cửa rộng mở địa phương, cũng đã thập phần rộng rãi, có thể dung hơn ngàn người đồng thời đi lại, chỉ bởi vậy cửa quá lớn, cho nên từ xa nhìn lại liền giống như chỉ mở ra một cái khe.

Địch kẻ thù Quỷ tôn thuật tiếp lạnh kết ầm ĩ cô

Bước ra bước chân, Tiêu Vũ hướng về cái kia mở ra đạo môn mà đi. Chung quanh, rất nhiều người đều còn đang nhìn, Tiêu Vũ chỉ cần còn không có tiến vào cửa này, bọn họ thủy chung không cách nào buông Dịch Đạo từng đã nói.

“A?”

Sau không kẻ thù Quỷ sau xem kỹ tiếp lạnh chủ từ học

Kết không không Quỷ kết thuật bờ ruộng cô khoa độc

Đi tới to lớn đạo môn trước khi, Tiêu Vũ vừa muốn cất bước, tiến vào bên trong, đột nhiên cau mày, lui về phía sau một bước.

“Bốp!”

Ở cánh cửa kia trước khi, một bóng người xuất hiện, đứng ở cánh cửa chỗ, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, chính là Dịch Đạo.

“Đến rồi! Xem ra Tiêu Vũ quả thực không vào được Đạo Thần Cung!”

“Hắn không phải đã vang lên đạo giờ gì? Có phải Đạo Thần Cung vương giả muốn ngăn cản hắn tiến vào?”

Đoàn người thấy vậy, ai cũng giật mình. Đạo Thần Cung vương giả lại ra mặt ngăn cản vang lên đạo chuông người, loại chuyện này đến bây giờ còn là phát sinh lần thứ nhất.

Địch xa xa độc thuyền bóng chiến lạnh hiện ra thi bí

Tất cả mọi người ở phía xa đối với cái này yên lặng nhìn kỹ, không người lên tiếng.

“Ngươi quả thực đến rồi, chỉ tiếc, ta nói rồi, ngươi vĩnh viễn cũng không vào được Đạo Thần Cung!” Dịch Đạo ngăn ở cánh cửa chỗ, âm thanh lạnh lùng, trong mắt càng có hàn quang lấp lóe, tựa hồ rất muốn trực tiếp ra tay, đem Tiêu Vũ chém giết.

“Bằng ngươi một người, có thể đại biểu đạt được Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ khuôn mặt lạnh như băng, lông mày cũng là giam lên.

Hắn vốn tưởng rằng Dịch Đạo ngày đó nói chỉ là một loại cảnh cáo, dù sao hắn tuy là Đạo Thần Cung vương giả, nhưng bằng chính hắn cũng không đại biểu được Đạo Thần Cung ý chí.

“Ta tự nhiên không đại biểu được Đạo Thần Cung, có điều, ta nói ngươi không vào được Đạo Thần Cung, vậy ngươi liền vĩnh viễn cũng vào không được.” Dịch Đạo lộ ra ánh mắt khinh thường, giễu cợt nói: “Mặc dù thiên tư của ngươi làm ta kinh ngạc, nhưng loạn thế tương lai, ngươi không vào được Đạo Thần Cung, ở trong loạn thế, giống nhau sẽ bị vô tình lọc bỏ, hóa thành bụi đất.”

Sau không khoa Quỷ sau hận bờ ruộng cô khoa lông chim xa

Híp mắt, Tiêu Vũ không nghĩ ra, Dịch Đạo tại sao có thể có lá gan lớn như vậy, dám ngăn trở hắn tiến vào Đạo Thần Cung.

Đạo Thần Cung hiện thế trước khi,

Liền phái ra rất nhiều vương giả nhân vật, ở 10 châu đại địa tìm kiếm kiệt xuất thiên tài, bởi vậy có thể thấy được bọn họ đối với đương thời thiên kiêu thập phần để ý, theo lý thuyết sẽ không bởi vì trong cung bất kỳ một gã vương giả ý nguyện, liền đem đã đến xông cánh cửa người cự tuyệt ở ngoài cửa mới đúng.

Sau xa không khốc địch thuật chỗ ầm ĩ địch chút nào bờ ruộng

Sau xa không khốc địch thuật chỗ ầm ĩ địch chút nào bờ ruộng Tiêu Vũ cùng Dịch Đạo trong khi nói chuyện, vừa là có mấy đạo bóng người ở đạo trước cửa xuất hiện. Nhìn một cái, những người này tất cả đều là vương giả, nhìn dáng dấp là bị Tiêu Vũ tiếng chuông kinh động mà đến.

“Đã xảy ra chuyện gì, vì sao đạo chuông đã vang, lại chậm chạp không thấy người đến?”

Tiêu Vũ cùng Dịch Đạo trong khi nói chuyện, vừa là có mấy đạo bóng người ở đạo trước cửa xuất hiện. Nhìn một cái, những người này tất cả đều là vương giả, nhìn dáng dấp là bị Tiêu Vũ tiếng chuông kinh động mà đến.

“Đây cũng là vừa mới vang lên đạo chuông thiếu niên gì? Không sai, tiếng chuông xa xưa, có thể thấy được thiên tư cực cao, Dịch Đạo, vì sao chặn lại ở trước cửa, không cho hắn tiến đến?”

Mấy cái này vương giả, thoạt nhìn ở Đạo Thần Cung bên trong địa vị đều không giống như Dịch Đạo thấp hơn, ánh mắt của mấy người rơi vào Tiêu Vũ trên người, đều mang tán thưởng.

Tôn khoa không mới địch xem kỹ từ cô mới từ khắc

Vang lên đạo chuông người, thiên tư bao nhiêu, chỉ cần nghe cái kia tiếng chuông có bao nhiêu vang, liền có thể nhìn ra. Tiêu Vũ vừa mới cái kia một tiếng chuông vang mênh mông cuồn cuộn tám ngàn dặm, lại không tiến vào cánh cửa, lúc này mới đã kinh động những vương giả này, đã đến tìm tòi hư thực.

“Mấy cái kia vương giả đang chất vấn Dịch Đạo? Xảy ra chuyện gì, có phải Đạo Thần Cung không có phong sát Tiêu Vũ? Nói Tiêu Vũ không vào được Đạo Thần Cung chỉ là Dịch Đạo một người ý tứ?”

Bao nhiêu đại vương giả nói, vừa là khiến xa xa chú ý đám người cảm thấy nghi hoặc, tựa hồ sự tình không hề giống bọn họ chỗ nghĩ như vậy.

“Mấy vị đạo hữu, vừa mới đúng là người này gõ đạo chuông không giả, bất quá ta cho rằng, hắn không có tiến vào Đạo Thần Cung tư cách, cho nên mới phải đem ngăn lại!” Dịch Đạo đối mặt vài tên vương giả chất vấn, cũng không hoảng loạn, thong dong đáp lại.

“Đạo hữu?” Tiêu Vũ đối với Dịch Đạo gọi cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, có phải Đạo Thần Cung bên trong người đều không phải là một mạch, giữa bọn họ gọi, tựa hồ chỉ là quen biết mà thôi, không hề giống ngoại giới thế lực như vậy.

“Không xứng tiến vào Đạo Thần Cung? Đây là ý gì?” Vài tên vương giả đồng thời nhíu mày, ở trong một vị vương giả nói: “Dịch Đạo, ngươi phải biết rằng, trong cung quy củ, là bất kỳ không trăm tuổi, không vương giả cảnh giới người vang lên đạo chuông, đều có thể vào ta Đạo Thần Cung, ngươi đem người ngăn lại, là dụng ý gì?”

Vương giả sống lâu có mấy ngàn năm, đối với những vương giả này tới nói, không trăm tuổi, đó chính là tuổi trẻ đến không thể trẻ lại nhân vật, cái này cũng là Đạo Thần Cung thu học trò tiêu chuẩn.

“Ta nói như vậy, tự nhiên là có ta lý do.” Dịch Đạo rõ ràng đã sớm ngờ tới lại có một màn này, thong dong nói: “Ta nói người này không xứng tiến vào Đạo Thần Cung, là bởi vì hắn từng có khi sư làm phản loài hành trình, đại nghịch bất đạo, làm thế nhân chỗ không cho, dạng này người, có tư cách gì vào ta Đạo Thần Cung?”

“Cái gì? Khi sư làm phản loài?”

Mấy vị vương giả đồng thời chấn động mạnh, chỉ có quanh thân chú ý những người kia, mới biết được Dịch Đạo nói là có ý gì.

Ở bây giờ, Tiêu Vũ qua lại, sớm không phải bí mật gì, nhưng Đạo Thần Cung vượt khỏi trần gian, trong cung vương giả tự nhiên sẽ không đi chú ý Tiêu Vũ qua lại, bởi vì đối với bọn họ tới nói, Tiêu Vũ dù cho gõ đạo chuông, đối với Đạo Thần Cung mà nói cũng bất quá là một phổ thông thiên tài.

Thậm chí trước đó, bọn họ căn bản không biết là Tiêu Vũ tồn tại, căn bản lười chú ý ngoại giới.

Lúc này nghe xong Dịch Đạo nói, vài tên vương giả khiếp sợ đồng thời, dồn dập nghi ngờ nhìn về phía Tiêu Vũ, phải biết rằng vô luận vào lúc nào, khi sư cùng làm phản loài, cái kia vĩnh viễn đều là thế nhân chỗ không cho hành vi.

“Dịch Đạo, ngươi nói rõ, khi sư làm phản loài là có ý gì?” Một vị vương giả gạn hỏi, dù sao đối với Đạo Thần Cung tới nói, bất luận cái nào khả năng vang lên đạo chuông hậu bối đều là thập phần hiếm thấy, cũng không khả năng cũng bởi vì Dịch Đạo mấy câu nói, liền đem một người như vậy cự tuyệt ở ngoài cửa.

“Trước mắt người này, tên là Tiêu Vũ, mấy vị đạo hữu trước khi chưa từng xuất cung đi đến ngoại giới, cho nên không biết.” Dịch Đạo tựa hồ đã sớm chuẩn bị xong lời giải thích, chậm rãi nói: “Người này, mấy năm trước đã tiến vào một tên là xanh thẫm Vũ Viện, chịu đựng viện này dạy dỗ trưởng thành, cuối cùng phản bội viện này, thậm chí đem này 1 Vũ Viện đánh ngang, hầu như tiêu diệt, đây là khi sư!”

“Còn làm phản loài, người này là Hạo Châu Tiêu Gia hậu nhân, nhưng trước đó không lâu cũng là phản bội Tiêu Gia, còn ở rời đi trước khi, giết hại nhiều tên Tiêu Gia đồng tộc, thậm chí có Tiêu Gia trưởng lão chết vào tay, hắn còn ý đồ đối nhà mình tổ tiên ra tay!”

“Ta Đạo Thần Cung được xưng thánh địa, như vậy một khi sư diệt tổ, đại nghịch bất đạo, vong ân phụ nghĩa giống như nhỏ người, thử hỏi, có tư cách gì đi lên ta Đạo Thần Cung cửa lớn?”

Dịch Đạo từng chữ từng câu, chữ chữ thấy máu, thẳng đem Tiêu Vũ nói thành hiện nay thế gian cực kỳ đê hèn không chịu nổi tiểu nhân, khi sư làm phản loài, đại nghịch bất đạo!

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 439: Không Cho Làm Bẩn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bao nhiêu đại vương giả, đang nghe xong Dịch Đạo nói sau khi, tất cả đều trầm mặc xuống, bọn họ nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, cũng là trở nên dần dần lạnh như băng.

Vô luận ở nơi nào, vô luận ở khi nào, phản bội sư môn cùng với gia tộc, đều là nhất là làm người trơ trẽn cùng bài xích hành vi, dạng này người sẽ phải chịu tất cả mọi người phỉ nhổ.

Thiên Thanh Vũ Viện mặc dù không phải là tông môn, nhưng Tiêu Vũ tại kia ở trong, cũng bị viện này dạy dỗ ơn tài bồi, phản bội Vũ Viện, cũng tương đương là phản bội sư môn.

Mà với Tiêu Gia bên kia, hắn làm phản loài tội lỗi cũng là đặt tại lúc này, khi sư làm phản loài, hai cái cực kỳ làm người trơ trẽn cùng bài xích hành vi, hắn đều đã từng làm.

Quanh thân người, sau khi nghe xong cũng đều trầm mặc xuống. Đối với ngoại giới người mà nói, bọn họ cũng sớm biết rằng Tiêu Vũ ở Thiên Thanh Vũ Viện, cùng với Tiêu Gia bên trong từng làm sự tình.

Có thể tất cả những thứ này, ở tại bọn hắn biết được thời gian, hoàn toàn không cảm thấy có cái gì, phản bội Thiên Thanh Vũ Viện, là vì Thiên Thanh Vũ Viện thái quá vô tình, muốn đưa hắn giao cho Long Tuyền Tông, thậm chí phong hắn tu vi, phải đem Tiêu Vũ bức tử.

Tiêu Gia bên kia, càng quá phận, Tiêu Vũ rõ ràng là hậu nhân của bọn họ, lại từ khi ra đời bắt đầu, liền bị không hiểu cài nút nghiệt tử tên tuổi, một nhà ba người đều thiếu chút nữa chết ở Tiêu Gia bên trong, Tiêu Vũ làm phản loài không giả, nhưng tại mọi người xem ra tất cả những thứ này căn nguyên nhưng đều là Tiêu Gia tạo thành.

Nhưng hôm nay, hai chuyện này theo Dịch Đạo trong miệng nói ra, tựa hồ lại thay đổi một mùi vị, phảng phất Tiêu Vũ làm ra tất cả những thứ này là vì bản chất thấp kém, đem Thiên Thanh Vũ Viện cùng Tiêu Gia khuyết điểm đều mang qua, tựa hồ tất cả đều là Tiêu Vũ trách nhiệm.

Nếu như đúng là như thế, vậy Thiên Thanh Vũ Viện, quả thật có lý do từ chối Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung.

“Dịch Đạo, lời ngươi nói tất cả, nhưng thật?”

Mặc dù đối với Tiêu Vũ hành vi hết sức chán ghét cùng bài xích, nhưng bao nhiêu đại vương giả còn là một lần nữa hỏi dò, dù sao Đạo Thần Cung quy củ vị trí, Tiêu Vũ gõ đạo chuông, bọn họ không thể dễ dàng từ chối.

“Tiêu Gia người liền ở không xa, mấy vị đạo hữu nếu không tin, đều có thể hỏi dò.” Dịch Đạo thập phần ung dung quay đầu, ánh mắt nhìn phía xa xa, ở chỗ đó đứng, đương nhiên đó là Tiêu Gia Tứ trưởng lão.

“Bốp!”

Bao nhiêu đại vương giả bên trong có người vẫy tay, Tiêu Gia Tứ trưởng lão, liền nhẹ nhàng bay tới, chớp mắt đã đến phụ cận.

“Ngươi là Tiêu Gia người? Ta hỏi ngươi, Dịch Đạo theo như lời nhưng thật? Thiếu niên này hay không ngươi Tiêu Gia hậu nhân, lại có hay không phản bội các ngươi Tiêu Gia?” Quay Tứ trưởng lão, mấy vị Đạo Thần Cung vương giả trên người đồng thời lộ ra kinh khủng uy thế.

Trong nháy mắt,

4 trên người trưởng lão chính là bốc lên đến mồ hôi lạnh, hắn nghiến răng nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Về các vị tiền bối, vãn bối thật là Tiêu Gia trưởng lão. Liên quan tới người này các loại, tất cả tựa như Dịch Đạo đại nhân nói, hắn đúng là ta Tiêu Gia hậu nhân! Trên thực tế, không chỉ là hắn, phụ thân của hắn cũng là ta Tiêu Gia làm phản tử, nhiều năm trước liền giết hại nhiều vị đồng tộc, người này cũng là giết hại không ít bộ tộc ta bên trong người, và cũng với một năm trước phản bội Tiêu Gia!”

“Owo!”

Người vây xem không có bất kỳ ồ lên, phải biết rằng Tiêu Vũ Hòa gia sự tình lúc trước huyên náo quá lớn, rất nhiều chuyện đều không ẩn giấu được các thế lực lớn.

Ở đây liền có không ít người biết, lúc trước Tiêu Vũ phản lại Tiêu Gia, cùng với nói là Tiêu Vũ phản bội, không bằng nói là Tiêu Gia đuổi đi hắn đến gia tộc phía trước, ngay lúc đó Tiêu Gia thậm chí còn muốn chiếm đoạt Tiêu Vũ dòng họ, để hắn không được lại dùng họ tiêu, có thể nói đem sự tình làm được vô cùng tuyệt, phải đem Tiêu Vũ ép vào tuyệt lộ.

Việc này đối với các thế lực lớn tới nói mặc dù không phải bí mật, nhưng Đạo Thần Cung bên trong những vương giả này nhân vật hiển nhiên không không đi quan tâm một trong gia tộc sự tình, đối với bọn họ tới nói này căn bản không đáng để ý.

Ở tình huống như vậy, Tiêu Gia trưởng lão đứng ra làm Dịch Đạo làm chứng, cái kia tự nhiên chính là hắn nói cái gì thì là cái đấy.

“Ngươi có lời gì không?” Mấy vị vương giả hỏi xong, vừa là quay đầu lạnh lùng nhìn phía Tiêu Vũ, tựa hồ đã nhận định sự thực, thái độ cực kỳ băng lãnh.

“Không có!” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn không muốn giải thích, cũng là xem thường với giải thích. Hắn là đến xông cánh cửa, không phải để van cầu Đạo Thần Cung thu hắn!

Trên thực tế, mấy vị này vương giả nếu là có lòng, tùy tiện khiến người ta ở Thánh Thành các thế lực lớn hỏi thăm một chút, liền có biết nguyên ủy chuyện. Nhưng Tiêu Vũ nhưng cũng đã nhìn ra, những vương giả này cao cao tại thượng, xem thường với dò hỏi việc ở thế giới phàm tục, cho nên hắn dù cho giải thích, mấy cái này vương giả phỏng chừng cũng sẽ không đi xác nhận.

Hơn nửa đến lúc đó, vẫn sẽ để hắn và Dịch Đạo đối lập, nhưng đối phương không chỉ có Dịch Đạo, còn có một Tiêu Gia trưởng lão, Tiêu Vũ làm sao có khả năng nói tới qua hai người bọn họ?

Mấy vị này vương giả khả năng chỉ vì Dịch Đạo cùng Tứ trưởng lão mấy câu nói liền đối với hắn lộ ra thái độ như thế, hắn phỏng chừng nói tới nhiều hơn nữa, cũng là uổng công, cho nên thẳng thắn không giải thích.

“Ngươi đã không lời nào để nói, vậy liền thối lui a, ta Đạo Thần Cung không cho phép loại người như ngươi làm bẩn!” Mấy vị vương giả sắc mặt lạnh như băng, tựa hồ đã hoàn toàn nắm giữ sự thực.

Tiêu Vũ không có thối lui, ánh mắt cân nhắc, có chút giễu cợt thấy Tứ trưởng lão cùng Dịch Đạo. Dịch Đạo ngăn cản, hắn có thể lý giải, là muốn cho hắn không vào được Đạo Thần Cung, sau đó không cách nào ở loạn thế tiến lại thời gian vượt qua loạn thế.

Tứ trưởng lão ý đồ, thì càng thêm rõ ràng, không muốn để cho hắn quật khởi, bởi vì hắn quật khởi, chính là Tiêu Gia sỉ nhục, hắn nếu là ngày sau thực lực thật đạt đến Tiêu Gia ngưỡng vọng thái độ, đó không thể nghi ngờ là ác liệt đánh Tiêu Gia một bạt tai, này đây Tiêu Gia tự nhiên không muốn để cho hắn vào Đạo Thần Cung.

Trầm mặc chốc lát, Tiêu Vũ mới nói: “Ta muốn hỏi, Đạo Thần Cung hay không có quy tắc, vang lên đạo chuông, mở ra cánh cửa, liền có thể đi vào Đạo Thần Cung?”

Mấy vị vương giả đồng thời sửng sốt, thật không ngờ Tiêu Vũ lại đột nhiên hỏi lại, ở trong một vị vương giả trầm ngâm chốc lát, gật đầu nói: “Có này quy củ thì lại làm sao?”

“Nếu có này quy củ, ta liền hỏi lại, Đạo Thần Cung quy củ bên trong, có thể có phản bội sư môn, hoặc là làm phản loài người không thể xông cánh cửa đầu này?” Tiêu Vũ tiếp tục nói.

Này vừa hỏi, mấy vị vương giả đã là hiểu Tiêu Vũ ý đồ, mỗi người trầm ngâm không nói, không có lại mở miệng. Đạo Thần Cung bày sát hạch, căn bản có thể nói không có quy củ, chỉ cần có thể vang lên đạo chuông, mở ra cánh cửa, đều có thể vào, Tiêu Vũ nói quy củ, làm sao khả năng tồn tại?

“Nếu là không có này 1 quy củ, vậy ta lại muốn hỏi, ta đã vang lên đạo chuông, mở ra cánh cửa, vì sao còn phải thối lui? Chẳng lẽ không phải là các ngươi tránh ra, cung cấp ta đi lại gì? Có phải Đạo Thần Cung khảo hạch quy củ, liền chỉ là một bố trí?” Tiêu Vũ tiếp tục mở miệng, đối mặt bao nhiêu đại vương giả, không chỉ không có lùi bước, ngược lại cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc.

Mấy câu nói, không chỉ hỏi được bao nhiêu đại vương giả á khẩu không trả lời được, chính là xa xa người quan chiến, đều âm thầm líu lưỡi, gan dạ như vậy đối với Đạo Thần Cung vương giả nói chuyện, ở trẻ tuổi bên trong, phỏng chừng ngoại trừ Tiêu Vũ, khó hơn nữa tìm ra thứ hai!

Trầm mặc hồi lâu, bao nhiêu đại vương giả đều đang trầm ngâm, Tiêu Vũ vấn đề quả thật làm khó bọn họ, Đạo Thần Cung trước đây cũng không có quy củ như vậy, nếu là bởi vậy từ chối Tiêu Vũ, vậy liền tương đương tự hủy quy củ.

Mặc dù quy củ này là nắm tại Đạo Thần Cung trong tay, có thể Đạo Thần Cung bị nói là thánh địa, người khác có thể hư mất chính mình quy củ, Đạo Thần Cung lại là không thể, bởi vì này sẽ làm thánh địa nhiễm phải chỗ bẩn, này 1 hậu quả, không phải bọn họ mấy cái này vương giả có thể thừa nhận.

“Hừ, ta đã sớm biết ngươi sẽ không từ bỏ!”

Vào lúc này, Dịch Đạo đột nhiên cười lạnh mở miệng, trong tay của hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một chiếc gương cổ, theo hướng về Tiêu Vũ.

Này vừa chiếu, Đạo Thần Cung vài tên vương giả đồng thời sắc mặt biến đổi lớn, dồn dập lùi về sau, trên mặt càng lộ ra nồng nặc khiếp sợ và vẻ kiêng dè, phảng phất thấy được kinh khủng nhất gì đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 440: Từ Chối Tiếp Nhận

Đọc trên điện thoại

Kính quang soi sáng, Dịch Đạo cầm trong tay một mặt cổ xưa gương đồng, nâng ở trong tay, trong gương S đến một ánh hào quang, rơi vào Tiêu Vũ trên thân. Này cổ kính kính quang hướng, lại là trực tiếp theo thấu Tiêu Vũ R thân thể, đem trong cơ thể hắn ẩn giấu các loại, toàn bộ đều chiếu rọi đi ra.

Mọi người nhìn tới, chỉ thấy Tiêu Vũ cái kia bị kính quang xuyên thấu R thân thể bên trong, tồn tại một loại quỷ dị hắc khí, tràn ngập ở trong cơ thể hắn các góc, khiến cho hắn toàn bộ R thân thể thoạt nhìn giống như mực nhuộm, thậm chí ở kính quang bên dưới, Tiêu Vũ bên ngoài thân còn có từng tia từng tia hắc khí chảy ra, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

“Nguyền rủa? Trên người hắn, làm sao sẽ tồn tại lời nguyền này?”

Địch không xa khoa Quỷ thuyền thuật chỗ lạnh chút nào từ

Bao nhiêu đại vương giả trên mặt kiêng dè không thôi, như là tránh rắn rết, cùng Tiêu Vũ kéo dài khoảng cách, thậm chí đang nhìn hướng về những hắc khí kia thời điểm, sắc mặt còn có vẻ có chút tái nhợt.

Có thể làm cho Đạo Thần Cung vương giả đều sợ đến như vậy, có thể thấy được Tiêu Vũ trong cơ thể này nguyền rủa khủng bố cỡ nào.

“Mấy vị đạo hữu, ta nghĩ các ngươi nên rõ ràng, trên người người này lời nguyền này ý vị như thế nào, nếu để cho hắn tiến vào Đạo Thần Cung, cũng không ai biết, này lại mang đến kinh khủng đến mức nào hậu quả!” Dịch Đạo cầm trong tay gương đồng, ở bên cạnh đối với mấy vị vương giả nhắc nhở một câu.

Cái này làm bao nhiêu đại vương giả sắc mặt càng lộ vẻ kiêng kỵ, mỗi người nhìn chằm chằm Tiêu Vũ trên người hắc khí, sắc mặt ngưng trọng không ngớt, thật lâu không nói gì.

So với này bao nhiêu đại vương giả phản ứng, Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc, không thể so với bọn họ kém bao nhiêu.

Trong cơ thể hắn hắc khí, biết đây là nguyền rủa cũng không có nhiều người, phỏng chừng cũng chỉ có Tiêu Gia người biết được, nhưng này bao nhiêu đại vương giả lại nhìn thấy sau khi thì lập tức biết đây là nguyền rủa, hơn nữa biểu hiện kiêng kỵ như vậy, tựa hồ đối với này vạn cổ đệ nhất nguyền rủa có hiểu biết.

Điều này không khỏi làm Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều, quần áo trắng điện chủ đã nói loại nguyền rủa ở trăm vạn năm trước từng xuất hiện, mảnh này thế gian cũng bởi vì lời nguyền này, mới có thể sa sút đến như vậy, hết thảy Đại Đế trở lên sinh linh đều khó mà tồn tại.

Mà nơi đây trước khi, ở Tổ Thạch thôn, Đạo Thần Cung một vị lão Vương người, tựa hồ cũng nhìn ra Tiêu Vũ là đến từ Cửu Thiên Thế Giới người, đại diện vị vương giả kia biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại.

Có thể thế giới này, từ lúc trăm vạn năm trước thì cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn cách, Đạo Thần Cung vị kia lão Vương người là làm sao mà biết?

Này đến Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ ngoại trừ làm tìm Lam

Thiên Ngữ, cũng là hoài nghi Đạo Thần Cung rất có thể biết trăm vạn năm trước một ít chuyện, lúc này thông qua mấy cái này vương giả phản ứng, bọn họ rõ ràng biết lời nguyền này, này càng làm cho Tiêu Vũ xác định, Đạo Thần Cung nhất định biết rất nhiều thế nhân không biết sự tình.

"Người này, tuyệt đối không thể vào ta Đạo Thần Cung!"

Bao nhiêu đại vương giả thật lâu chấn động, thời gian rất lâu sau khi đi qua mới mở miệng, thái độ trở nên kiên quyết, đối với Đạo Thần Cung quy củ gì đều trực tiếp quên đi.

"Không sai, dù cho phá hoại trong cung quy củ, cũng tuyệt đối không thể để cho người này thông qua cánh cửa, nếu không hậu quả khó mà lường được!"

Trong giây lát này, Đạo Thần Cung những vương giả này thái độ kiên định lạ thường, chính là nhận định vô luận như thế nào, đều muốn cự tuyệt Tiêu Vũ, tuyệt đối không thể để hắn tiến vào Đạo Thần Cung.

Tất cả những thứ này, đối với quan sát từ đằng xa người mà nói, lại là không thể nào hiểu được, bọn họ mặc dù cảm giác Tiêu Vũ trong cơ thể hắc khí thập phần tà dị, nhưng không có người nào nhận thức.

Nhưng lúc này có rất nhiều người đều biết, Dịch Đạo lúc trước theo như lời Tiêu Vũ vĩnh viễn không thể tiến vào Đạo Thần Cung, hơn nửa ngón tay chính là Tiêu Vũ trong cơ thể loại hắc khí này, bởi vì loại hắc khí này tồn tại, Đạo Thần Cung bên trong vương giả, đều sẽ không tiếp nhận Tiêu Vũ!

"Nói như vậy, các ngươi là dự định không để ý Đạo Thần Cung quy củ, muốn ngăn cản ta vào đạo này cửa?" Mấy vị vương giả thái độ, Lại là càng thêm kiên định Tiêu Vũ muốn vào Đạo Thần Cung ý nghĩ, hắn lạnh lùng nhìn bao nhiêu đại vương giả, vẫn không có thối lui dự định.

“Thối lui a, trên người ngươi tồn tại vật ấy, không thể vào ta Đạo Thần Cung!”

“Mặc dù ngươi thiên tư không tầm thường, gõ đạo chuông, theo quy củ nên cho ngươi thông qua, nhưng ngươi thứ ở trên thân thái quá nguy hiểm, ta Đạo Thần Cung không cách nào tiếp nhận!”

Bao nhiêu đại vương giả mở miệng, ngữ khí ngưng trọng vừa kiêng kỵ, tựa hồ chỉ cần để Tiêu Vũ thông qua, thì sẽ phát sinh cái gì chuyện kinh khủng vậy.

“Bốp!”

Dịch Đạo thấy vậy bao nhiêu đại vương giả thái độ, thu hồi trong tay gương đồng, quay Tiêu Vũ giễu cợt nói: “Ta nói rồi, ngươi vĩnh viễn cũng không vào được Đạo Thần Cung!”

Tiêu Gia Tứ trưởng lão, với lúc này cũng là lộ ra nét mừng, đối với Tiêu Gia tới nói, chỉ cần Tiêu Vũ không vào được Đạo Thần Cung, vậy dù cho hắn thiên tư cao đến đâu cũng là vô dụng, bởi vì chỉ cần loạn thế tiến lại, không có thể đi vào Đạo Thần Cung Tiêu Vũ, đến lúc đó tất nhiên không cách nào vượt qua loạn thế.

Sâu sắc thấy Dịch Đạo, Tiêu Vũ suy đoán, Dịch Đạo khẳng định là vì lúc trước đi qua Tiêu Gia nguyên nhân, hiểu ra hắn qua lại, cũng biết trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa sự tình.

Xem ra ngày đó Dịch Đạo nói hắn không thể tiến vào Đạo Thần Cung, đều không phải là nhất thời ngữ điệu, mà là đã sớm có chuẩn bị, muốn cho Đạo Thần Cung bên trong hết thảy vương giả đều bởi vì nguyền rủa mà cự tuyệt hắn.

“Ai da, dùng Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực tới nói, nếu có thể đi vào Đạo Thần Cung, tất tài năng ở trong cung chiếm được một vị trí, đáng tiếc!”

“Ha ha, không vào được Đạo Thần Cung, thiên tư cao đến đâu cũng là vô dụng!”

“Xem ra bực thiên tài này, cũng chỉ có thể là mát mắt nhất thời, đợi cho loạn thế tiến đến gần, bằng chính hắn, bị chết là kết quả duy nhất.”

Sau xa xa không tình tôn thuật tiếp tháng sau phong khắc

Này trước khi từ bỏ lôi kéo Tiêu Vũ người, cũng vào lúc này thở phào nhẹ nhõm, dùng Tiêu Vũ thiên tư, nếu là vào Đạo Thần Cung, tất nhiên sẽ làm cho bọn họ trước khi từ bỏ Tiêu Vũ cử động mà hối hận.

Tiêu Vũ bị Đạo Thần Cung từ chối, ít nhất có thể làm cho bọn họ an lòng một vài, sẽ không bởi vì lúc trước quyết định mà ảo não.

“Ha ha!” Quay Dịch Đạo cùng bao nhiêu đại vương giả, Tiêu Vũ đột nhiên cười cười, theo đạo trước cửa lui trở về.

Kết không xa không mới tôn học từ ầm ĩ thuật thuyền sớm

Kết không xa không mới tôn học từ ầm ĩ thuật thuyền sớm nhưng lúc này có rất nhiều người đều biết, Dịch Đạo lúc trước theo như lời Tiêu Vũ vĩnh viễn không thể tiến vào Đạo Thần Cung, hơn nửa ngón tay chính là Tiêu Vũ trong cơ thể loại hắc khí này, bởi vì loại hắc khí này tồn tại, Đạo Thần Cung bên trong vương giả, đều sẽ không tiếp nhận Tiêu Vũ!

Thấy vậy, mọi người đều cho là hắn muốn rời khỏi, nhưng là có thể hiểu được, dù sao bao nhiêu đại vương giả chặn lại ở trước cửa, chính là Tiêu Vũ lại nghịch thiên, cũng không khả năng xông qua được đi.

Nhưng mà, ra ngoài tất cả mọi người dự liệu, Tiêu Vũ theo đạo trước cửa bỏ đi sau, lại là không có rời đi, mà là về tới chín thanh đạo chuông trước khi.

“Hắn muốn làm gì?”

Tất cả mọi người bất ngờ không ngớt, đối với Tiêu Vũ cử động, càng cảm thấy không rõ.

Đạo Thần Cung bên kia, Dịch Đạo lông mày giam lên, bao nhiêu đại vương giả cũng là lộ ra vẻ nghi hoặc, Tiêu Gia Tứ trưởng lão, mỏ mang giễu cợt, lại với Tiêu Vũ lúc này hành vi cảm thấy không rõ.

“Đạo chuông vừa vang, đến nhập đạo môn? Ha ha, có điều một truyện cười!” Tiêu Vũ mang theo giọng giễu cợt, ở 9 chuông phía trước đứng vững, giơ cánh tay lên, quay trước khi bị hắn vang lên cái kia cái chuông vàng, nhẹ nhàng trong nháy mắt.

Kết xa kẻ thù khoa khốc kết bóng chỗ dương chút nào thuật sườn núi

Kết xa Quỷ địch thuật chiến dương xuyên qua quá thuyền

“Keng!”

Tiếng chuông du dương một lần nữa vang lên, mênh mông cuồn cuộn ngàn dặm, ở Thánh Thành bầu trời quanh quẩn, chấn động viễn không.

“Ngươi dù cho khả năng vang lên đạo chuông, cũng là vô dụng. Ta nói rồi, ngươi vĩnh viễn không vào được Đạo Thần Cung, ngươi cho rằng lại vang lên đạo chuông, liền có thể cho thấy thiên tư của ngươi, để trong cung vương giả cho ngươi thay đổi chủ ý gì?” Dịch Đạo xem thường, đứng ở nơi đó lạnh lùng mở miệng.

“Rời đi thôi, ngươi tuy là gõ lại vạn lần, chúng ta cũng sẽ không thay đổi chủ ý.” Một vị khác vương giả cũng là nhíu mày lông mày, nói như thế.

Sau khoa kẻ thù khoa mới sau bóng chỗ ẩm ĩ vâng độc kỹ

Sau khoa kẻ thù khoa mới sau bóng chỗ ẩm ĩ vâng độc kỹ Tiêu Vũ bị Đạo Thần Cung từ chối, ít nhất có thể làm cho bọn họ an lòng một vài, sẽ không bởi vì lúc trước quyết định mà ảo não.

Bọn họ đều cho rằng, Tiêu Vũ một lần nữa gõ chuông, là vì biểu đạt bất mãn trong lòng, nhưng làm như vậy, cũng chẳng có bao nhiêu ý nghĩa. Dù cho điều này có thể chứng minh Tiêu Vũ thiên tư bất phàm, có thể điểm này bọn họ đã sáng tỏ từ lâu, Tiêu Vũ dù cho lại gõ chuông, cũng không cách nào làm bọn họ thay đổi tâm ý.

Không để ý đến Dịch Đạo cùng người vương giả kia lời nói, Tiêu Vũ khóe miệng mang theo nụ cười giễu cợt, di chuyển bước chân, đi về phía chiếc thứ hai đạo chuông.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 441: Chương 9 CùNg Vang Lên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ rốt cuộc muốn làm gì?”

“Ha ha, bị Đạo Thần Cung cự tuyệt còn không đi, da mặt thật đủ dày, cho rằng lại vang lên đạo chuông, thì có thể thay đổi cái gì không?”

“Xem ra vị thiên tài này có chút không chịu nổi đả kích a, quá yếu đuối!”

Đối với Tiêu Vũ cử động, xa xa mọi người cũng là có chút ít giễu cợt, đặc biệt là này từng muốn lôi kéo Tiêu Vũ thế lực, nhìn thấy Tiêu Vũ bị Đạo Thần Cung từ chối, càng có vẻ cười trên sự đau khổ của người khác.

Ở đủ loại trong thanh âm, Tiêu Vũ lại là vẫn duy trì trầm mặc, đi thẳng tới chiếc thứ hai đạo chuông trước khi. Hắn lại giơ cánh tay lên, duỗi ra một ngón tay, hướng về chiếc thứ hai chuông nhẹ nhàng bắn tới.

“Hừ, dốt nát!” Dịch Đạo thấy vậy, lộ ra xem thường cười lạnh, “vang lên một cái đạo chuông đã là hiếm thấy, lại còn muốn vang lên chiếc thứ hai? Này chín thanh đạo chuông đều là từ đạo tắc ngưng tụ thành, mỗi một cái chuông liền đại biểu bất đồng đại đạo, muốn vang lên chiếc thứ hai chuông, cái kia nằm mộng!”

Mấy vị khác vương giả, vào lúc này cũng là dồn dập lắc đầu.

Chín thanh đạo chuông, đại diện cho đạo khác nhau thì lại, muốn vang lên một hơi dễ dàng, nhưng muốn vang lên chiếc thứ hai, lại là khó càng thêm khó, bởi vì tu luyện người, khả năng lĩnh ngộ một loại đại đạo đã thập phần không dễ, và phải thập phần tháng năm dài đằng đẵng, nếu còn muốn đồng thời lĩnh ngộ cái khác đại đạo, vậy căn bản chính là chuyện không thể nào.

Đạo Thần Cung trước này chín thanh đạo chuông, mặc dù là bọn họ những vương giả này ra tay, cũng là khả năng vang lên một hơi thôi, vương giả bên trong này khá là nhân vật cường đại, có lẽ có cơ hội vang lên chiếc thứ hai cùng cái thứ ba đạo chuông.

Thế nhưng, này cũng đã là hết sức kinh người sự tình, cũng không đủ thực lực cường đại căn bản không thể nào làm được, huống chi, Tiêu Vũ còn không Vương cảnh, bởi vậy Đạo Thần Cung những vương giả này, cũng không tin hắn khả năng vang lên chiếc thứ hai đạo chuông.

“Keng!”

Dịch Đạo vừa dứt lời, Tiêu Vũ ngón tay, cũng là đồng thời rơi xuống, vừa là một tiếng thật lớn tiếng chuông vang lên, rung động chín tầng trời, một tiếng vang này, cũng giống như một đạo sấm sét bổ trúng cái kia bao nhiêu đại vương giả giống nhau, làm cho bọn họ cùng nhau ngây người, Dịch Đạo trên mặt cái kia nụ cười giễu cợt, càng trực tiếp trở nên cứng ngắc.

“Này…… sao có thể có chuyện đó?”

Bao nhiêu đại vương giả toàn bộ như bị sét đánh, ngẩn người tại đó, khắp khuôn mặt là không thể tin được.

Tiêu Vũ lại thật gõ chiếc thứ hai đạo chuông, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa Tiêu Vũ còn chưa đi vào vương giả, lại là đã lĩnh ngộ loại thứ hai đại đạo, bằng không mà nói, hắn căn bản không thể vang lên chiếc thứ hai đạo chuông.

Bao nhiêu đại vương giả biểu hiện,

Mỗi người như là gặp ma.

Ở bao nhiêu đại vương giả kinh ngạc cùng ánh mắt khiếp sợ bên trong, Tiêu Vũ vừa là cất bước, đi về phía cái thứ ba chuông.

Dịch Đạo vẻ mặt, vốn ở Tiêu Vũ gõ chiếc thứ hai chuông thời điểm cũng đã trở nên hết sức khó coi, lúc này thấy Tiêu Vũ vừa đi về phía cái thứ ba đạo chuông, sắc mặt càng trở nên nói không nên lời âm trầm.

“Keng!”

Tiêu Vũ lại chỉ, cũng trong lúc đó, cái thứ ba đạo chuông bị hắn vang lên, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn tứ phương.

Mặc dù là Đạo Thần Cung cái kia bao nhiêu đại vương giả, vào lúc này cũng là lộ ra vẻ hoảng sợ, ở trong một người càng thất thố nuốt nhất phẩm nước miếng, có thể thấy được bọn họ khiếp sợ.

Này vừa mới còn đang giễu cợt Tiêu Vũ người, vào lúc này cũng tất cả đều yên lặng đi xuống.

Mặc dù bọn hắn không biết là vang lên lắm lời đạo chuông ý vị như thế nào, nhưng cũng biết, những người khác muốn vang lên một cái chuông đều là khó càng thêm khó, mà cho đến bây giờ, tựa hồ cũng còn từ xưa tới nay chưa từng có ai vang lên qua chiếc thứ hai chuông.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ ở trong thời gian thật ngắn, đã là gõ ba thanh đạo chuông, hơn nữa thoạt nhìn tựa hồ hết sức dễ dàng.

“Keng!”

Tiếng thứ tư tiếng chuông vang lên, đến tận đây cái kia Đạo Thần Cung bao nhiêu đại vương giả, đã đều là cứng lại ở đó, một chữ cũng nói không nên lời, Dịch Đạo sắc mặt, càng sớm đen không thể hại nữa.

“Vèo!”

“Vèo!”

“Vèo!”

Nương theo lấy tiếng thứ tư chuông vang, Đạo Thần Cung bên trong, vừa là thần tốc bay tới mấy bóng người, phóng tầm mắt nhìn tất cả đều là vương giả nhân vật.

Trong khoảng thời gian ngắn liên tục bốn tiếng chuông vang, này dù cho là Đạo Thần Cung, đều là chưa từng xảy ra sự tình, Tiêu Vũ làm ra tiếng chuông, đã là làm cho Đạo Thần Cung bên trong cái khác vương giả bị kinh động, dồn dập tới rồi.

“Yêu nghiệt! Yêu nghiệt a, người này là ai? Có thể liên tục vang lên bốn chiếc đạo chuông!”

“Không can thiệp tới bỏ ra cái giá gì, người này sau khi thông qua, nhất định phải tranh đến chúng ta mạch này!”

Tiến lại những vương giả kia ánh mắt hừng hực, Tiêu Vũ biểu hiện là bọn họ những vương giả này nhân vật đều cảm thấy khiếp sợ sâu sắc, lúc này không ai có thể bình tĩnh.

Bọn họ cũng không biết trước khi phát sinh sự tình, chỉ biết là trước mắt đó là một yêu nghiệt nhân vật, rất nhiều vương giả cũng đã là âm thầm quyết định, phải không tiếc bất kỳ giá nào, tìm được tên yêu nghiệt này bình thường thiên tài!

“Keng!”

Vừa là một tiếng chuông vang, thời khắc này không chỉ có là Thánh Thành, chính là Đạo Thần Cung nội bộ đều sôi trào!

5 chuông cùng vang lên, đây là chưa từng có sự tình, Thánh Thành người trong đến bây giờ đều chưa từng thử qua trong vòng một ngày nghe đến có hai tiếng chuông vang, một ngày kia lại tại trong thời gian ngắn ngủi, liền liên tục nghe được 5 tiếng.

Đạo Thần Cung bên trong người, tất là càng rõ ràng hơn, theo một tiếng lại một tiếng chuông vang, trong cung bay tới vương giả, cũng là càng ngày càng nhiều.

Thứ sáu tiếng, thứ bảy tiếng, thứ tám tiếng……

Theo Tiêu Vũ vang lên một cái vừa một hơi đạo chuông, này tiến lại vương giả nhân vật đã là từ lúc mới đầu khiếp sợ và hừng hực, dần dần trở nên vô cùng nghiêm nghị.

Chín thanh đạo chuông, mặc dù là bọn họ Đạo Thần Cung bên trong người, cũng không có ai có thể toàn bộ vang lên, bởi vì không ai có thể đồng thời lĩnh ngộ vậy nhiều loại đại đạo.

Mà bây giờ, này một người trẻ tuổi, lại là liên tục vang chuông, hơn nữa thoạt nhìn thành thạo.

Đây cũng không phải là yêu nghiệt đơn giản như vậy, quả thực nghịch thiên, Tiêu Vũ biểu hiện, thậm chí để những vương giả này nhân vật đều cảm thấy một loại không hiểu khủng bố.

“Keng!”

Theo cuối cùng một tiếng tiếng chuông vang lên, chín thanh đạo chuông, đã là toàn bộ bị Tiêu Vũ vang lên.

Tất cả những thứ này thật lâu rung động hết thảy người đứng xem, chính là bị hấp dẫn mà đến mười mấy tên Đạo Thần Cung vương giả, vào lúc này đều là yên lặng một hồi, sắc mặt ngưng trọng không ngớt.

Vang lên một cái chuông, cái kia là thiên tài, vang lên hai đến ba thanh chuông, cái kia là yêu nghiệt, nhưng Tiêu Vũ 9 chuông cùng vang lên, cái này đã vượt ra khỏi lẽ thường, loại biểu hiện này thậm chí để những vương giả kia nhân vật không dám có tranh cướp hắn ý nghĩ, mà cảm giác cái này hậu bối khác thường đến khủng bố.

“Tiêu Vũ, ngươi đây là ý gì?” Sớm nhất xuất hiện cái kia vài tên vương giả nhân vật bên trong, có một người nghiêm nghị mở miệng.

Nghe được thanh âm của hắn có chút dao động, tựa hồ đối với ngăn cản Tiêu Vũ thông qua quyết định không muốn cố chấp như vậy, dù sao 9 chuông cùng vang lên, chuyện như vậy thái quá chấn động.

“Không có ý gì.” Tiêu Vũ thu tay về, từ chín thanh chuông trước bỏ đi, giễu cợt nói: “Hót đạo chuông, nhập đạo môn? Đạo Thần Cung này 1 quy củ nếu là trò cười, vậy này chín thanh đạo chuông, liền không có tồn tại cần thiết!”

Đạo Thần Cung vương giả còn ở nghi hoặc, Tiêu Vũ lời này là có ý gì, đột nhiên, chảo rán một tiếng, chín thanh đạo chuông đồng thời vang lên, 9 chuông cùng vang lên, cái kia thật lớn âm thanh, vào thời khắc này không biết truyền ra bao nhiêu vạn dặm.

Chín thanh đạo chuông cùng chấn động, cuối cùng một tiếng vang ầm ầm, càng cùng nhau xuất hiện vết rách, ầm ầm phá nát!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 442: Xúc Phạm Thần Cung

Đọc trên điện thoại

9 chuông cùng vang lên, sau đó phá nát, bất thình lình một màn, khiến cho mọi người đều ngẩn người ra đó, liền ngay cả Đạo Thần Cung cái kia một đám vương giả, trong lúc nhất thời đều chưa có lấy lại tinh thần đến.

Cửu Khẩu Đạo chuông, người thường khả năng vang lên một hơi, liền có thể mở ra cánh cửa, tiến vào Đạo Thần Cung, mà Tiêu Vũ, đem 9 chuông 11 vang lên, cuối cùng càng đem Cửu Khẩu Đạo chuông toàn bộ đập vỡ tan.

Vang lên đạo chuông, phải dùng đồng dạng đại đạo quy tắc va chạm, cái kia đập vỡ tan đạo chuông, cần chính là cái gì?

“Ngươi...... làm càn!”

Phục hồi tinh thần lại một đám Đạo Thần Cung vương giả đồng thời nổi giận, Tiêu Vũ đập vỡ Cửu Khẩu Đạo chuông, vô luận này có thể nói rõ hắn cao bao nhiêu thiên phú, nhưng loại hành vi này, không thể nghi ngờ là đúng Đạo Thần Cung một loại khiêu khích.

Đạo Thần Cung được xưng tu luyện thánh địa, cao cao tại thượng, há có thể dung người đối đãi như vậy?

“Làm càn? Ta bất quá là vạch trần các ngươi dối trá khăn che mặt thôi!” Tiêu Vũ thong dong không sợ, ngữ khí tràn ngập giễu cợt.

Cái kia vài tên cự tuyệt Tiêu Vũ thông qua vương giả, vào lúc này mỗi người sắc mặt tái xanh, có điều cũng là không cách nào chối, bọn họ không để ý quy củ, cự tuyệt vang lên đạo chuông Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung, theo phương diện này mà nói, Cửu Khẩu Đạo chuông tồn tại, quả thật mất đi vốn ý nghĩa.

Chỉ là bọn hắn thật không ngờ, Tiêu Vũ lại có lớn mật như thế, mà có năng lực như vậy, vang lên Cửu Khẩu Đạo chuông, càng đem 9 chuông trực tiếp đập vỡ.

“Người này rốt cuộc lĩnh ngộ bao nhiêu đại đạo, vừa lĩnh ngộ được mức độ nào?”

Ngẫm nghĩ Tiêu Vũ làm ra, bao nhiêu đại vương giả đều là trong lòng kinh khủng.

Vang lên Cửu Khẩu Đạo chuông đã là môn thập phần chuyện kinh khủng, mà muốn đập vỡ tan Cửu Khẩu Đạo chuông, ít nhất phải lĩnh ngộ đại đạo quy tắc mạnh hơn Cửu Khẩu Đạo chuông đại biểu đại đạo, nếu không căn bản là không có cách làm được.

Nghĩ đến điểm này, vài tên vương giả trong lòng đều là kinh ngạc, tuy là lòng tràn đầy phẫn nộ, nhưng đối với Tiêu Vũ lại là có loại không hiểu cảm giác kinh khủng, dẫn đến bọn họ không dám ra tay.

“Không can thiệp tới ngươi là người phương nào, gan dạ phạm ta Đạo Thần Cung, đáng chết!”

Cái kia vài tên vương giả không dám, sau khi xuất hiện vương giả nhân vật lại là sớm tức giận, lúc này liền có vương giả nhân vật đứng ra, muốn đối với Tiêu Vũ ra tay.

Lúc này Dịch Đạo, tất là hiếm thấy an phận đi, đứng ở trong góc ánh mắt lấp lóe, thật lâu không nói.

“Đây cũng là Đạo Thần Cung, cái gọi là tu luyện thánh địa? Lập xuống quy củ, vừa tự đi đánh vỡ! Đã vang lên đạo chuông cũng không cách nào thông qua cánh cửa, vậy này Cửu Khẩu Đạo chuông lưu lại còn có cần gì dùng? Ta bất quá là giúp các ngươi gỡ xuống thôi!” Tiêu Vũ ngạo nghễ đứng ở đó, lạnh lùng nói.

“Không cần nhiều lời, giết!”

Một đám vương giả lúc này đều là sát ý kinh người, trên người lộ ra kinh khủng vương giả uy thế, quay Tiêu Vũ ra tay.

“Chậm!”

Ngay ở những vương giả kia sắp sửa ra tay thời gian, Đạo Thần Cung bên trong, truyền đến một thanh âm già nua, mọi người quay đầu, chỉ thấy một gã khuôn mặt hiền lành ông lão, cưỡi một con sơn dương, từ trong hư không chậm rãi bước mà đến.

Nhìn thấy vị lão giả này, Đạo Thần Cung nhiều vương sắc mặt đều là cùng nhau biến đổi, này muốn xuất thủ vương giả, cũng là lui sang một bên.

“Tiểu hữu, lại gặp mặt!” Kỵ dê ông lão, đi tới Đạo Thần Cung trước, quay Tiêu Vũ lộ ra một mỉm cười thân thiện.

Thuyền không kẻ thù mới sau xem kỹ chỗ tháng sớm cánh buồm bờ ruộng

Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn đây đã là lần thứ ba nhìn thấy người lão giả này, lần đầu tiên là Tổ Thạch thôn, lúc đó người lão giả này tựa hồ liền nhìn ra hắn không phải giới này người, đệ nhị lần tất là tại đây Đạo Thần Cung trước, Đạo Thần Cung hiện thế ngày đó, người lão giả này từng xuất hiện,

Cái kia 9 cái chuông vàng, chính là người lão giả này lưu lại

.

Nhìn thấy quanh thân những vương giả kia phản ứng, Tiêu Vũ có chút bất ngờ, xem ra người lão giả này ở Đạo Thần Cung thân phận còn rất không bình thường, liền Dịch Đạo vào lúc này, đều là trầm mặc xuống, không dám mở miệng.

“Lão nhân gia là tìm ta hỏi tội gì?” Tiêu Vũ bình tĩnh nói rằng, người lão giả này thái độ hiền lành, cho nên hắn cũng không có biểu hiện quá mức sắc bén.

“Cũng không phải.” Ông lão cười nói: “Tiểu hữu có thể nhớ tới ngươi và ta lần đầu gặp gỡ thời gian, ta từng nói qua, ta sẽ ở Đạo Thần Cung chờ ngươi?”

Tiêu Vũ có thể thấy, người lão giả này đối với hắn và không ác ý, gật gật đầu, ban đầu ở Tổ Thạch thôn lúc, người lão giả này tựa hồ liền nhìn ra hắn một số bí mật, từng nói qua hắn muốn đáp án, có thể tới Đạo Thần Cung.

“Xem ra tiểu hữu không có quên, tiểu hữu biểu hiện, cũng quả thật không làm ta thất vọng, thậm chí nói có thể khiến ta thán phục.” Ông lão cho người cảm giác, tựa như một cực kỳ lão nhân bình thường, thập phần thân thiết, nói: “Ta đại diện Đạo Thần Cung, hoan nghênh tiểu hữu gia nhập!”

Lời này vừa nói ra, Đạo Thần Cung một đám vương giả đồng thời chấn động mạnh, người lão giả này đúng là muốn thu Tiêu Vũ vào Đạo Thần Cung!

Ở biết Tiêu Vũ nhưng vừa mới làm vỡ nát 9 cái chuông vàng, tương đương là thế nhân trước mặt khiêu khích Đạo Thần Cung uy nghiêm.

Nhưng mà, thậm chí giật mình, lúc này một đám vương giả cũng là không người mở miệng, mấy cái kia sớm nhất ngăn cản Tiêu Vũ vương giả, cũng chỉ là há miệng thở dốc, muốn nói rõ Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại nguyền rủa sự tình, nhưng cuối cùng, mấy người đều là không có mở miệng.

“Ngươi tiếp thu ta vào Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ cũng là kinh ngạc, bởi vì theo trước khi cái kia vài tên vương giả thái độ đến xem, trên người hắn nguyền rủa là một vấn đề rất lớn, Đạo Thần Cung tựa hồ đối với cái này hết sức kiêng kỵ.

“Tự nhiên tiếp thu!” Ông lão mỉm cười gật đầu, nói: “Tiểu hữu lai lịch bất phàm, lại có thể có như thế thiên tư, 9 chuông cùng vang lên , riêng là phần này đối với đại đạo cảm ngộ, chính là ta cuộc đời ít thấy, Đạo Thần Cung mở rộng cánh cửa, phàm là có thể mở ra cánh cửa, đều có thể đi vào.”

Tiêu Vũ kinh ngạc, hướng về Dịch Đạo bên kia liếc mắt nhìn, chỉ thấy Dịch Đạo sắc mặt Y chìm, lại là không nói lời nào, xem ra Dịch Đạo lúc trước theo như lời, hắn vĩnh viễn cũng không vào được Đạo Thần Cung, chỉ là Dịch Đạo ý nguyện cá nhân, &# 32; và không thể đại biểu toàn bộ Đạo Thần Cung.

“Đã như vậy, vậy xin đa tạ rồi!” Tiêu Vũ cũng lập dị, hắn vốn ý đồ đến vốn là tiến vào Đạo Thần Cung, huống hồ hắn đã dựa theo quy củ gõ đạo chuông, dựa vào thực lực thông qua sát hạch, tự nhiên là không có không vào đạo lý.

“Tiểu hữu chờ, lão hủ cùng ngươi đồng hành.” Ông lão kia mỉm cười trong lúc đó, vung tay lên một cái, trong nháy mắt, cái kia chín thanh bị Tiêu Vũ đập vỡ tan đạo chuông, ở trong chớp mắt khôi phục thành nguyên dạng, lẳng lặng mà còn lại ở nơi đó.

Tiêu Vũ không khỏi sâu sắc nhìn về phía người lão giả này, xem ra vị này cảnh giới của ông lão, cũng là cao đến khủng bố.

Hắn là vì có kiếp trước cơ sở, này Cửu Khẩu Đạo chuông mỗi loại đại biểu đại đạo quy tắc, đối với căn bản mà nói quá dễ dàng nhìn thấu, nhưng người lão giả này có thể lập tức tu sửa Cửu

Khẩu Đạo chuông, tựa hồ với đại đạo quy tắc có cực sâu lĩnh ngộ.

“Tiểu hữu không nên như thế xem ta, lão hủ ta khả năng tu sửa này Cửu Khẩu Đạo chuông, tuyệt đối không phải bằng chính là đối với đại đạo lĩnh ngộ, chỉ là mượn một vài thứ thôi.” Người lão giả này giống như D xem kỹ thế sự bình thường, nhìn thấy Tiêu Vũ ánh mắt, lập tức cười hướng về Tiêu Vũ giải thích.

“Mượn ngoại vật?” Tiêu Vũ ngẫm lại, quả thật Đại Đế bên dưới, người bình thường không thể đồng thời lĩnh ngộ như vậy nhiều loại đại đạo, cũng chỉ hắn loại này kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm nhân vật, mới có thể đối với các đạo đều có chỗ đề cập, nói vậy người lão giả này nói hẳn là lời nói thật.

“Tiểu hữu, đi theo ta!” Ông lão mang theo mỉm cười, cưỡi sơn dương đi ở Tiêu Vũ bên cạnh, hướng về Đạo Thần Cung bên trong mà đi.

Tiêu Vũ không nói, yên lặng cùng ở sau lưng lão ta, cũng là hướng đi phía trước mở rộng đạo môn.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 443: Vào Đạo Thần Cung

Đọc trên điện thoại

Đạo Thần Cung to lớn kia đạo môn, bình thường chỉ sẽ mở ra một phần mười, nhưng lần này Tiêu Vũ vang lên chín thanh đạo chuông, khiến cánh cửa mở rộng ra, có thể dung mấy ngàn người đồng thời đi lại.

Cùng tại kia sau lưng lão giả, Tiêu Vũ yên lặng đi tiếp, quanh thân một đám vương giả, vào lúc này đều là vẫn duy trì trầm mặc, không người lên tiếng.

Từ cánh cửa bên trong thông qua, mới từ cửa này sau đi ra, Tiêu Vũ chính là lộ ra kinh ngạc. To lớn đạo môn phía sau, là một thập phần rộng lớn không gian, mà ở trước cửa cùng ở sau cửa cảm giác sai biệt thập phần to lớn, liền như là hai cái hoàn toàn thế giới khác nhau.

Địch khoa khoa phương xa tôn bóng bờ ruộng ầm ĩ tiếp độc học

Đi sau khi nhập môn,   Tiêu Vũ chỉ cảm thấy cả người giống như nhận lấy một loại nào đó sức mạnh thần bí gột rửa, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác thoải mái.

“Hoàn chỉnh thiên địa quy tắc!”

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm chấn động, phải biết rằng phía thế giới này quy tắc sớm không trọn vẹn, khiến giới này chí cao là đế, không có chí tôn, có thể Đạo Thần Cung phương này trong không gian, lại là quy tắc viên mãn, liền như là Cửu Thiên Thế Giới vậy.

Theo tiếp tục thâm nhập sâu, một thật lớn thế giới, giống như bức tranh giống nhau hiện ra ở Tiêu Vũ trước mắt, nơi đây vô số núi cao cùng vân, dòng nước như rồng, linh khí dày đặc, vô số cỏ cây vội vàng um tùm, lộ ra bộc phát sinh cơ.

Ở ngoài cửa lúc, Tiêu Vũ liền cảm giác không gian này rất là bất đồng, lúc này vào cửa sau, cảm giác này càng trực quan, tựa hồ phương này trong không gian từng cọng cây ngọn cỏ, một hạt cát 1 thạch, đều có đặc biệt linh tính, cùng ngoại giới hoàn toàn bất đồng.

“Chẳng trách được xưng là tu luyện thánh địa, có hoàn chỉnh thiên địa quy tắc, ở chỗ này tu luyện, quả thật làm ít công to.”

Tiêu Vũ âm thầm trầm ngâm, tựa như Tổ Thạch thôn những thiếu niên kia giống nhau, bởi vì theo Tổ Thạch chỗ cảm nhận được hoàn chỉnh thế giới quy tắc, thiên tư cũng sẽ cao hơn người thường.

Phía thế giới này quy tắc có thiếu, bởi vậy sinh tại giới này người, cũng là không hoàn chỉnh, tu luyện sẽ càng khó khăn, người như vậy nếu là tới nơi này mới có hoàn chỉnh quy tắc không gian, không chỉ tu thành tăng nhanh, làm bù đắp tự thân thiếu hụt, có thể còn sẽ phát sinh lột xác.

Đi ở phương này không gian, Tiêu Vũ phát hiện, nơi đây thật rồi cùng một hoàn chỉnh thế giới bình thường, ngoại trừ có hoàn chỉnh thiên địa quy tắc ở ngoài, bên trong không gian này, cũng sinh sống rất nhiều người.

Nhưng mà, này rõ ràng đều không phải là người phàm, tất cả đều có tu vi trong người, hơn nữa rất nhiều đều không phải là người yếu, cùng nhau đi tới, Tiêu Vũ chính là ở trong đám người gặp được phần đông Thiên Tông, mà này Thiên Tông, đều là ít ỏi tuổi trẻ nhân vật.

“Ở quy tắc hoàn chỉnh trong không gian tu luyện, cũng khó trách thực lực của những người này vô dụng ngoại giới.”

Tiêu Vũ đối với cái này cũng không kỳ quái, ở 10 châu đại địa, tài năng ở trăm tuổi trước khi trở thành Thiên Tông, đều xem như người kiệt xuất, này hơn hai mươi tuổi là được Thiên Tông người, càng tuyệt đối thiên tài.

Nhưng ở đây, dạng này người đâu đâu cũng có, có thể thấy được Đạo Thần Cung phương này không gian chỗ bất phàm.

Có điều, phương này quy tắc không gian viên mãn, tu luyện càng thêm dễ dàng, này đây đối với cái này Tiêu Vũ cũng không cảm thấy có cái gì, tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

“Tới rồi.” Hồi lâu sau đó, kỵ dê ông lão dừng thân thể, mỉm cười nói: “Nơi đây chính là ta Đạo Thần Cung chỗ tu luyện, tiểu hữu cảm giác như thế nào?”

Tiêu Vũ một chút nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước là vô số núi cao, mỗi một toà núi đều cao vút trong mây, lộ ra kinh người sinh cơ, trong núi càng tùy ý có thể thấy được dị thú mạnh mẽ, bởi vậy liền có thể nhìn ra, nơi đây mỗi một toà núi đều là tuyệt hảo nơi tu luyện.

“Vốn dùng tiểu hữu thiên tư của ngươi, lẽ ra nên đưa ngươi đưa đến cao hơn chỗ tu luyện, nhưng ngươi không có dẫn đạo người, này đây dựa theo quy củ, chỉ có thể từ đó bắt đầu tu luyện.” Ông lão vừa là quay Tiêu Vũ cười nói: “Có điều lão hủ tin tưởng,

Dùng tiểu hữu thiên tư cùng thực lực, không bao lâu nữa, định có thể đi đến chỗ xa hơn.”

Sau khi nói xong, người lão giả này mang theo mỉm cười, cưỡi sơn dương hướng về xa xa mà đi.

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm tư, nghe người lão giả này trong lời nói ý tứ, tựa hồ Đạo Thần Cung có rất nhiều nơi tu luyện, nơi đây chỉ là bình thường nhất?

Hắn tuy có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi dò vị lão giả này, tỷ như liên quan tới trăm vạn năm trước sự tình, cùng Đạo Thần Cung hay không biết được Cửu Thiên Thế Giới tồn tại các loại, nhưng nhìn thấy người lão giả này đã đi xa, hơn nữa ông già này thân phận bất phàm, không cách nào cưỡng cầu, chỉ phải coi như thôi.

“Bốp!”

Ông lão rời đi sau khi, Tiêu Vũ lúc này bước lên phía trước, đi sâu vào vô số núi lớn. Hắn tùy ý chọn một tòa, đi lên đỉnh núi, nhất thời vừa kinh ngạc.

Trên ngọn núi này có một loại nào đó đại đạo lực lượng đang lưu chuyển, nếu là tu luyện giống nhau một đạo người đi lên ngọn núi này tu luyện, ắt sẽ đột nhiên tăng mạnh, chẳng trách Đạo Thần Cung chỉ lấy này đã lĩnh ngộ bộ phận đại đạo người trẻ tuổi.

Những kia tuổi trẻ nhân vật nếu là tìm được thích hợp bản thân đại đạo chỗ tu luyện, không biết có thể có bao nhiêu tiến bộ.

Chân đạp nghịch hoa sen Thần Hư bộ, Tiêu Vũ liên tiếp leo lên vài toà núi lớn, phát hiện mỗi một toà núi đều có không giống nhau đại đạo lực lượng lưu chuyển. Nơi đây núi sông vô số, nói cách khác, người khác nhau chỉ cần tìm được bất đồng chỗ tu luyện, tiến bộ sẽ phi thường thần tốc.

“Người nào dám xông ta D phủ?”

Làm Tiêu Vũ vừa là đi lên một tòa khác núi lúc, quát lạnh một tiếng đột nhiên vang lên, tiếng chấn động trời cao, giống như một con mãnh thú đang gầm thét bình thường, mang theo phẫn nộ cùng sát ý.

“Xem ra ở loại địa phương này tu luyện, cũng phải để ý thực lực, quá nửa là dựa vào thực lực tranh cướp thích hợp bản thân chỗ tu luyện, không không dễ dàng người khác chiếm cứ.”

Hắn âm thầm kinh ngạc, nhưng không có cùng đối phương xung đột, trực tiếp rút đi.

Hắn tiếp tục tiến lên, ý đồ tìm kiếm thích hợp bản thân chỗ tu luyện, này đại đạo lực lượng mặc dù không cách nào trợ giúp hắn ngộ đạo, nhưng đối với hắn tu luyện, cũng là có nhất định trợ giúp.

Tôn kẻ thù không xa khốc sau hận chỗ lạnh học một ít

“Tiêu Sư đệ!”

Tiêu Vũ đang tìm bên trong, khi đi ngang qua ta ngọn núi lớn lúc này, một thanh âm quen thuộc gọi hắn lại, khi hắn quay đầu, cũng là không khỏi kinh ngạc, nói: “Tần sư tỷ, ngươi cũng tới Đạo Thần Cung?”

Gọi lại Tiêu Vũ người, dáng người thướt tha, mang trên mặt phong nhã cười nhạt ý. Nàng tĩnh tọa trong núi, cả người lại phảng phất đã cùng thiên địa này hòa làm một thể, kể cả Tiêu Vũ đi qua từ nơi này, đều không thể nhận thấy được nàng tồn tại.

Gọi bằng Tiêu Vũ vì sư đệ, dạng này người, tự nhiên là chỉ có Tần Ngọc Tụ, nàng mang trên mặt như mặt nước ý cười, nói: “Tiêu Sư đệ có phải đã quên, ta từng nói qua, sẽ rời đi Vũ Viện, nhìn thế giới bên ngoài, Đạo Thần Cung thiên kiêu hội tụ, ta tự nhiên cũng là muốn đến xem thử."

Đi tới Tần Ngọc Tụ trước người, Tiêu Vũ ở bên cạnh nàng ngồi xuống, gật gật đầu, lần trước gặp lại lúc, Tần Ngọc Tụ quả thật từng nói qua muốn du lịch 10 châu, nhìn thế giới bên ngoài.

Bây giờ xem ra, nàng cuối cùng cũng là tiến nhập Đạo Thần Cung, dùng cái này nữ thiên tư, Tiêu Vũ đối với nàng khả năng thông qua Đạo Thần Cung sát hạch, không một chút nào cảm thấy kỳ quái.

Đi tới gần, Tiêu Vũ thấy cô gái này, phân biệt hồi lâu, hắn trước đây liền cảm thấy được nàng này mặc dù hờ hững chất phác, lại là trừ Lam Thiên Ngữ ở ngoài cực kỳ làm hắn cảm thấy tươi đẹp nữ tử.

Bây giờ hai người gần trong gang tấc, Tiêu Vũ lại cảm thấy nàng này cho người cảm giác càng thêm mờ ảo, mặc dù ở phụ cận, lại như là ở chân trời, phiêu dật xuất trần, vừa chất phác tự nhiên.

"Tần sư tỷ khi nào đến Thánh Thành?" Tiêu Vũ tâm trạng than thở, chợt thấy cố nhân, cũng tạm thời buông xuống tìm kiếm Tiêu Vũ nơi sự tình, cùng Tần Ngọc Tụ hàn huyên.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 444 + 9 Tầng Trời

Đọc trên điện thoại

“Ta ở 10 châu các nơi du lịch một năm, sau khi nghe nói Đạo Thần Cung hiện thế, liền tới nơi đây, dự định ở đây lẽ ra có thể phong đến Tiêu Sư đệ, quả nhiên Tiêu Sư đệ không làm ta thất vọng, ta mới đến Thánh Thành không lâu, liền khắp nơi đều có thể nghe được tin tức liên quan tới ngươi.” Tần Ngọc Tụ khóe miệng mỉm cười, có chút ít trêu ghẹo thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ cười khổ, nàng biết Tần Ngọc Tụ ý trong lời nói, là chỉ hắn vô luận đến chỗ nào đều khả năng gây ra các loại động tĩnh, trở thành nhân vật nổi tiếng, lúc trước còn ở Thiên Thanh Vũ Viện thời điểm đã là như thế, liền đây cũng không phải là chính hắn nguyện ý.

“Tần sư tỷ, theo ta được biết nơi đây nên chỉ là bình thường nhất chỗ tu luyện, dùng Tần sư tỷ thiên tư, cũng có thể đi đến nơi tốt hơn a, chẳng lẽ là Đạo Thần Cung những người kia nhìn lầm?” Tiêu Vũ không đi để ý tới Tần Ngọc Tụ trêu ghẹo, mà là có chứa nghi hoặc mà hướng về Tần Ngọc Tụ hỏi dò.

“Tiêu Sư đệ này đã sai lầm rồi, ta vốn là bình thường, tự nhiên là chỉ có thể tại đây cực kỳ chỗ bình thường tu luyện.” Tần Ngọc Tụ lắc đầu cười nói: “Muốn đi tới càng chỗ cao, vậy cần có dẫn đạo người, ta là của mình thông qua sát hạch tiến vào Đạo Thần Cung, tự nhiên chỉ có thể ở đây tu luyện.”

Đối với Tần Ngọc Tụ nói, Tiêu Vũ là không tin, cô gái này thiên tư cao, là hắn thế này thấy qua người trong biến thái nhất một, không có mạnh mẽ bối cảnh, không có kỳ ngộ, cũng là không có gì bảo thể, nhưng có thể mỗi cái phương diện không kém ai.

Hắn suy đoán hơn nửa là vì Tần Ngọc Tụ tính cách hờ hững biết điều, hơn nữa khí chất của nàng cùng thiên địa kết hợp lại, người bình thường khó có thể nhìn ra thiên tư của nàng, Đạo Thần Cung mới có thể không để ý đến nàng, đưa nàng để ở đây tu luyện.

“Tần sư tỷ, ngươi nói dẫn đạo người, là có ý gì? Còn có cái kia càng chỗ cao, ngón tay lại là cái gì?” Tiêu Vũ nhớ tới lúc trước người lão giả kia từng nói với hắn nói, đối với cái này hắn lúc đó liền có nghi hoặc, chỉ là không kịp hỏi dò, bây giờ nghe Tần Ngọc Tụ lại nói tới, không khỏi chăm chú thỉnh giáo.

“Cái gọi là dẫn đạo người, chính là Đạo Thần Cung trước khi rời đi thánh cung đi đến ngoại giới những sứ giả kia.” Tần Ngọc Tụ từ trước đến giờ kiên nhẫn, nghe nói Tiêu Vũ vấn đề cũng cũng không ghét, mỉm cười nói: “Này 10 châu các nơi thiên tài, bị Đạo Thần Cung sứ giả thu làm dự bị đệ tử, vậy vị sứ giả kia, chính là người này dẫn đạo người.

“Có thể trở thành là dự bị đệ tử, cũng có thể nói rõ người này thiên tư, bởi vậy loại người này chỉ cần có thể thông qua sát hạch, thì sẽ đi đến cao hơn chỗ tu luyện, thu được tốt hơn nơi tu luyện, mà người này ngày sau một khi có thành tựu, hắn dẫn đạo người, tự nhiên cũng là không thể không kể công.”

Tiêu Vũ sau khi nghe xong, có hiểu biết, chẳng trách Dịch Đạo lúc trước sẽ đối với hắn như là dẫn oán hận, hắn giết Dịch Đạo coi trọng Quân Cuồng, mong rằng đối với Dịch Đạo tới nói đó là một không nhỏ tổn thất, bởi vậy mới sẽ ở Tiêu Gia đối với hắn làm khó dễ.

“Ta sơ đến chỗ này, đối với Đạo Thần Cung không hiểu rõ lắm, Tần sư tỷ có thể hay không nói cho ta vừa nói Đạo Thần Cung bên trong sự tình?” Tiêu Vũ nghiêm túc hướng về Tần Ngọc Tụ thỉnh giáo.

Bản ý của hắn là Đạo Thần Cung bên trong tìm kiếm Lam Thiên Ngữ, nhưng hôm nay mặc dù đã tiến vào, đối với Đạo Thần Cung bên trong tất cả lại là không biết gì cả, căn bản không thể nào tìm kiếm.

“Tiêu Sư đệ lúc nào trở nên khách khí như vậy?” Tần Ngọc Tụ cười trêu ghẹo, có điều nhưng cũng là chăm chú cho Tiêu Vũ nói rõ lên, “theo ta được biết, Đạo Thần Cung cùng thế lực bình thường không giống nhau lắm, nơi đây cường giả hội tụ, vương giả nhân vật càng có không ít, mà những người này tựa hồ không thuộc về một mạch, cảm giác thật giống như đây là hoàn chỉnh thế giới, những vương giả kia ở phía thế giới này bên trong, liền giống như ngoại giới vậy thì khác thế lực người.”

Kết khoa không khốc kết xem kỹ bờ ruộng dương tình địch lạnh

Tiêu Vũ gật gù, điểm này hắn ở Đạo Thần Cung ngoài cửa lúc liền có điều cảm thụ, Dịch Đạo lúc đó cùng những vương giả kia, tựa hồ liền không phải thân cận như vậy, chỉ này đây đạo hữu tương xứng.

Bây giờ nhìn lại, Đạo Thần Cung không phải một hoàn chỉnh thế lực lớn,

Mà càng như là hội tụ nhiều thế lực một vùng không gian, chỉ có điều nơi này, có lực lượng nào đó đối với khắp nơi tuyệt đối thống trị, làm cho mỗi một đại vương giả đều không dám chống đối, giống như lúc trước ông già kia vậy.

“Tin tưởng Tiêu Sư đệ ở khi đến đã phát hiện, này 1 trong không gian có rất nhiều tu luyện người, ở trong thực lực và thiên tư đều ở 10 châu những nhân vật thiên tài đó bên trên người, càng không phải số ít.” Tần Ngọc Tụ tiếp tục nói: “10 châu mênh mông, nghe nói Đạo Thần Cung ở quá khứ thời gian bên trong tìm được rồi không ít hiếm thấy thiên kiêu, đều muốn đi tới thánh cung, mà này từ nhỏ sống ở Đạo Thần Cung, chưa bao giờ rời đi người, càng có không ít làm người tươi đẹp tuổi trẻ nhân vật.”

“Mà bất kể là 10 châu thiên kiêu, còn là Đạo Thần Cung nội bộ vốn có thiên tài kiệt xuất, ở đây đều thuộc về bất đồng phe phái, cùng lớn giữa hệ phái cạnh tranh, liền đem những người này đều bồi dưỡng thành thực lực nhân vật cường đại.”

Tiêu Vũ nghe tới, chỉ cảm thấy điểm này Đạo Thần Cung tựa hồ cùng ngoại giới cũng không có khác nhau quá nhiều, chỉ có điều cạnh tranh biểu hiện có điều bất đồng, nâng đỡ hậu nhân phảng phất là bọn hắn coi trọng nhất sự tình.

Điều này làm cho hắn lại nghĩ tới cái gọi là loạn thế, tại sao loạn thế tương lai, Đạo Thần Cung liền phải tìm thế gian các nơi nhân vật thiên tài đến đào tạo, có phải chỉ có dựa vào những kia tuổi trẻ thiên tài, tài năng ứng đối loạn thế?

“Ở Đạo Thần Cung bên trong, mỗi một mạch người cạnh tranh trực tiếp nhất thủ đoạn cùng thể hiện, chính là chỗ tu luyện, mỗi cái chỗ tu luyện, cũng có thể nói là Đạo Thần Cung bên trong quý giá nhất tài nguyên.” Tần Ngọc Tụ dừng chốc lát, mới tiếp tục nói: “Giống như lúc trước nói, có dẫn đạo người người trẻ tuổi tiến vào Đạo Thần Cung, phải nhận được tốt hơn chỗ tu luyện, mà chúng ta này dựa vào chính mình đi tới Đạo Thần Cung, không được coi trọng người, cũng chỉ có thể tại đây tầng thứ nhất tu luyện.”

“Tầng thứ nhất?” Tiêu Vũ ngẩn ra, nói: “Đây là ý gì?”

“Ha ha, có phải Tiêu Sư đệ không có chú ý tới gì, Đạo Thần Cung chiếm cứ, là một phương phi thường bao la không gian độc lập.” Tần Ngọc Tụ cười nói: “Mà ở phương này đại không gian bên trong, vừa có thật nhiều cái không gian nhỏ, phần đông tồn tại đại đạo lực lượng nơi tu luyện, vừa toàn bộ tập trung vào ở trong chín trong không gian nhỏ, mà đây chín không gian nhỏ, ở đây lại bị chia làm cửu trùng thiên!”

Tiêu Vũ lại ngẩn người, cửu trùng thiên, Cửu Thiên Thế Giới? Đạo Thần Cung như thế phân chia, là một loại trùng hợp, hay là bọn hắn quả thật biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại?

“Này cửu trùng thiên, càng là hướng lên trên, ở trong chỗ tu luyện, thì càng quý giá, các loại nơi tu luyện đại đạo lực lượng càng mạnh.” Tần Ngọc Tụ không có chú ý tới Tiêu Vũ ý nghĩ, rồi nói tiếp: “Bây giờ chúng ta vị trí, bất quá là cửu trùng thiên bên trong tầng thứ nhất, này có dẫn đạo người dự bị đệ tử, tiến vào Đạo Thần Cung sau, nghe nói liền có thể vào tầng thứ bốn tu luyện, nghe nói đoạn trước thời gian tiến lại Ninh công tử cùng Hàn gia đại tiểu thư, càng trực tiếp bị đưa đến tầng bảy, hai người kia Tiêu Sư đệ nên không xa lạ gì?”

Ninh công tử cùng Hàn Ngưng Yên đi tới tầng bảy? Tầng thứ nhất liền đã có cỡ này đại đạo lực lượng, cái kia ở tầng thứ bảy tu luyện, tiến bộ sẽ nhanh bao nhiêu, Tiêu Vũ lúc này cũng không nhịn được lâm vào trầm mặc.

“Đạo Thần Cung bên trong mỗi một mạch người, vẫn đang lấy các loại hình thức, tranh cướp cửu trùng thiên bên trong có vài chỗ tu luyện, mà vậy một mạch hậu nhân có thể đi vào càng chỗ cao không gian tu luyện, dòng dõi kia ở Đạo Thần Cung bên trong địa vị và thực lực lại càng cao.” Tần Ngọc Tụ nói xong, mỉm cười thấy Tiêu Vũ.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 445: Chỗ Tu Luyện

Đọc trên điện thoại

Nghe xong Tần Ngọc Tụ giảng, Tiêu Vũ cuối cùng mới sáng tỏ lúc trước Đạo Thần Cung người vương giả kia nói với hắn những câu nói kia, tin tưởng hắn có thể đi đến càng cao hơn xa hơn chỗ, nguyên lai là ý tứ này.

Biết được việc này, cũng làm cho Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc, ánh mắt nhìn phía chỗ cao.

“Đạo cung cửu trùng thiên? Nếu là Thiên Ngữ ở Đạo Thần Cung bên trong, nàng liệu sẽ có ở cao nhất cái kia tầng một?”

Đối với Lam Thiên Ngữ thực lực và thiên tư, Tiêu Vũ chưa bao giờ hoài nghi. Cái kia như nước nhẹ nhàng thanh nhã nữ tử, sinh ra bắt đầu liền không cần tu luyện, tuổi mới mười tám, lại là đã có vương giả thực lực, đánh đàn trong lúc đó, liền có thể đẩy lui thế hệ trước vương giả.

Cho tới hôm nay, ban đầu ở Tổ Thạch thôn lúc, Lam Thiên Ngữ dùng tiếng đàn trấn áp một đại lâu năm vương giả sự tình, Tiêu Vũ vẫn là trí nhớ sâu sắc. Hắn và Lam Thiên Ngữ thời gian chung đụng cũng không tính ngắn, có thể đến nay cũng không thể biết Lam Thiên Ngữ rốt cuộc đạt đến cảnh giới gì.

Đời này, tại đông đảo tuổi trẻ nhân vật bên trong, duy nhất một người để cho Tiêu Vũ cảm giác sâu xa như biển, cao thâm khó dò người, cũng chỉ có Lam Thiên Ngữ một người.

Này đây Tiêu Vũ tin tưởng, dùng Lam Thiên Ngữ thực lực như vậy, nếu là của nàng đang ở Đạo Thần Cung, rất có thể thì sẽ tại kia cao nhất cửu trùng thiên bên trên!

Sau không kẻ thù khoa khốc sau hận bờ ruộng cô hiện ra xem kỹ độc

“Bây giờ cửu trùng thiên, mỗi một trùng đều có mạnh mẽ tuổi trẻ hậu bối, ngoại trừ Đạo Thần Cung vốn đệ tử, như là cái kia lăng Tiên, Quân Tà bọn người, cũng đều tự ở ta trùng trong không gian chiếm cứ giống như vương giả bình thường địa vị, ít có người có thể lay động.” Tần Ngọc Tụ ngừng lại một chút, mới tiếp tục nói, rõ ràng nàng cũng biết Quân Tà cùng Tiêu Vũ ân oán.

“Quân Tà……” Tiêu Vũ trầm mặc, Tần Ngọc Tụ đây là đang nhắc nhở hắn, nếu hắn muốn đi lên cao hơn tu luyện không gian, liền sớm muộn sẽ đụng với Quân Tà.

Còn lăng Tiên, tên này Tiêu Vũ cũng là nghe qua rất nhiều lần, đối với cô gái kia, hắn ít nhiều gì cũng là cảm thấy có chút ngạc nhiên.

“Xem ra phải tìm được Thiên Ngữ, trước mắt chỉ có đi lên tầng thứ chín cái này phương pháp, dù cho Thiên Ngữ không ở nơi đó, nếu ta có thể làm được, cũng tất nhiên có cơ hội khả năng tiếp xúc được Đạo Thần Cung một số bí mật, có thể biết càng nhiều chuyện hơn.”

Tần Ngọc Tụ một phen giới thiệu, để Tiêu Vũ trong lòng có sáng tỏ phương hướng, hắn hỏi tiếp: “Đã Đạo Thần Cung phân ra cửu trùng thiên, vậy hẳn là có tăng lên điều kiện?”

Như là đã ngờ tới Tiêu Vũ sẽ có câu hỏi như thế, Tần Ngọc Tụ bất đắc dĩ cười nói: “Ta liền biết, ngươi bất kể đi đến nơi nào, cũng sẽ không tình nguyện sau lưng.”

Nàng khẽ thở dài một tiếng, mới nói tiếp: “Muốn đi lên cao hơn không gian, biện pháp chính là tại kia tầng một mỗi lần mở ra lúc, bằng thực lực khiêu chiến người ở đó, nếu có thể thắng lợi, liền có thể vào, ngược lại, nếu là ngươi bị người khiêu chiến bị thua, liền muốn theo cái kia tầng một bị đào thải.”

“Trực tiếp dựa vào đánh? Xem ra xác thực như Đạo Thần Cung quy tắc, đơn giản trực tiếp, khôn sống mống chết, nhưng cũng có thể khích lệ trong cung đệ tử tu luyện.” Tiêu Vũ gật gù, nếu như là như vậy, cái kia tất cả thì đơn giản hơn nhiều, hắn tin tưởng bằng hắn mình thực lực, muốn đánh tới tầng thứ chín, không phải việc khó gì.

Có điều, theo Tần Ngọc Tụ nói, cửu trùng thiên bên trong ngoại trừ tầng thứ nhất ở ngoài, còn lại không gian đều không phải là bất cứ lúc nào mở ra, càng là hướng lên trên không gian, mỗi lần mở ra thời gian thì sẽ càng lâu. Nói cách khác, coi như Tiêu Vũ có đủ thực lực, cũng phải chờ tới này không gian mở ra, mới có cơ hội đánh tới đi.

Hỏi một chút Tần Ngọc Tụ, tầng thứ hai không gian, tựa hồ đang nửa tháng sau thì sẽ mở ra, Tiêu Vũ nhớ rồi lúc này, trước đó, nhận sự giúp đỡ Đạo Thần Cung này nơi tu luyện, hắn cũng là muốn tận khả năng tăng lên mình thực lực.

Lại cùng Tần Ngọc Tụ cạn tán gẫu sau một lát, Tiêu Vũ cáo từ,

Đi tìm thích hợp bản thân chỗ tu luyện, Tần Ngọc Tụ cũng không giữ lại, hai người đã biết chỗ ở của đối phương, tài năng ở Đạo Thần Cung bên trong chiếu ứng lẫn nhau, dĩ nhiên đầy đủ.

Rời đi sau khi, Tiêu Vũ tiếp tục tìm kiếm, lần này hắn không tiếp tục đi lên mỗi một ngọn núi, để tránh cùng người xung đột, mặc dù hắn không sợ, nhưng cũng sẽ đưa tới một chút phiền toái, này đây mỗi lần cũng chỉ là ở dưới chân núi quan sát, cảm thụ ở trong lưu chuyển đại đạo hay không cùng mình cần phù hợp.

Sau không xa không Quỷ tôn xem kỹ từ ầm ĩ vâng hiện ra dương

Như thế tìm qua mấy chục núi sông sau khi, Tiêu Vũ cuối cùng ở trong dãy núi cao nhất núi lớn trước khi nghỉ chân, ở đây ngước nhìn.

Ngọn núi này cao vút trong mây, đứng ở chân núi, ngẩng đầu hoàn toàn không nhìn thấy đỉnh núi, trong núi tiếng thú gầm thỉnh thoảng truyền đến, cực kỳ nguy nga.

“Chính là ngươi đi!” Tiêu Vũ cất bước, bắt đầu leo núi.

Hắn tính toán, là kế tiếp thời điểm, tiếp tục ngưng tụ trong cơ thể ngôi sao, vì thế hắn phải hơn rõ ràng cảm nhận được tinh thần lực, ngọn núi này cao to đồng thời, ở trong lưu chuyển đại đạo lực lượng, cùng 9 vì sao trên trời kêu gọi lẫn nhau, có thể làm cho hắn ngưng tụ ngôi sao tốc độ tăng lên rất nhiều.

Cất bước vào núi, Tiêu Vũ cảm nhận được trên núi này có không chỉ một người, những người này phân tán ở địa phương khác nhau, tựa hồ là vì ngọn núi này quá mức cao to, khả năng đồng thời chứa đựng nhiều người tu luyện, đúng là không có gây nên những người này xung đột.

Không có dừng lại, hắn tiếp tục hướng lên trên cất bước, muốn dẫn động tinh thần lực, càng cao địa phương, đối với hắn càng tốt, cho nên mục tiêu của hắn, là đỉnh núi.

“Vừa có người tới?”

“Đoán chừng là này mới vừa tiến vào Đạo Thần Cung 10 châu người.”

“Hắn đang đi lên? Vừa mới thi vào Đạo Thần Cung, lại dám tới nơi này, còn tiếp tục hướng lên trên, thực sự là điếc không sợ súng!”

Trong núi người tu luyện, ở Tiêu Vũ tiến lại lúc, cũng đều phát hiện Tiêu Vũ tồn tại, nhìn thấy Tiêu Vũ một đường đi lên trên, rất nhiều người đều cảm thấy kinh ngạc, sau đó cười lạnh.

“A?”

Tiêu Vũ còn đang đi tiếp, dưới chân mặt đất, đột nhiên chấn động, một loại kỳ diệu quy tắc hoạt động, hướng hắn mà đến.

“Hừ!”

Trong lòng cười lạnh, Tiêu Vũ rất rõ ràng đây là trong núi tu luyện những người này ở đây cố ý nhằm vào, không muốn để cho hắn đi lên cao hơn địa phương.

Hắn giơ chân lên, tầng tầng trên mặt đất một bước, chỉ nghe trong bóng tối truyền đến một tiếng rên, mặt đất dị thường cũng nhất thời thối lui.

“Xem ra ngọn núi này cũng như là cửu trùng thiên giống nhau, thực lực không đủ người, cũng chỉ có thể ở chân núi tu luyện.”

Hướng về xa xa liếc mắt một cái, Tiêu Vũ không nói lời nào, tiếp tục hướng lên trên.

Mặc dù cái thứ nhất xuất thủ người bị thiệt thòi, nhưng theo Tiêu Vũ tiếp tục hướng lên trên, càng ngày càng nhiều ở trong núi người tu luyện âm thầm ra tay, ngăn cản hắn đi cao hơn địa phương.

Những người này hoặc nhiều hoặc ít, cũng đã lĩnh ngộ một tia đại đạo lực lượng, toàn bộ đều là dùng đại đạo quy tắc ra tay, không có một người hiện thân.

Tiêu Vũ một đường hướng lên trên, đem tất cả mọi người thủ đoạn 11 hóa giải, dọc theo đường đi hắn đều là bị động hóa giải hết thảy thủ đoạn, chỉ cần đối phương không quá mức phận, hắn cũng sẽ không làm người ta bị thương.

Mặc dù như thế, khi hắn đi tới sườn núi, vẫn là có không ít trong bóng tối xuất thủ người bị hắn gây thương tích, dần dần về sau, xuất thủ người mới bắt đầu giảm bớt, đối với hắn bắt đầu cảm thấy kiêng kỵ.

“Người kia là ai? Thực sự là vừa mới thi vào trong cung gì? Tại sao có thể có thực lực mạnh như vậy?”

“Hắn còn ở hướng lên trên, cũng không phải là muốn đi đỉnh núi?”

Địch khoa không không mới thuyền bóng tiếp cô chút nào khoa độc

“Đỉnh núi nhưng tên biến thái kia địa bàn, hắn có phải muốn đi cùng tên biến thái kia tranh cướp?”

Tiêu Vũ thực lực, để trong núi người vừa khiếp sợ vừa là kiêng kỵ, không dám ở tùy ý ra tay. Nhìn thấy Tiêu Vũ vẫn là hướng lên trên, chạy đỉnh núi mà đi, người trong bóng tối đối với cái này vừa kinh ngạc, vừa là hưng phấn.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 446: Ném NúI

Tiêu Vũ một đường đi lên trên, đem trong bóng tối nhằm vào hắn các loại thủ đoạn 11 hóa giải, cho thấy thực lực cường đại, khiến cho mọi người kiêng kỵ.

Hắn không dứt hướng lên trên, lúc này đã là tiếp cận đỉnh núi, trong núi người vào lúc này đều là âm thầm chú ý, không tiếp tục ngăn trở, tùy ý hắn tiếp tục hướng lên trên.

Rất nhanh, Tiêu Vũ bóng người từ trong núi mọi người khả năng cảm ứng được trong phạm vi biến mất, bởi vì lên trên nữa, chính là đỉnh núi, nơi đó bị Đạo Thần Cung bên trong một cái mạnh mẽ người trẻ tuổi chiếm cứ, quanh thân không người can đảm tiếp cận.

“Tiểu tử này thực sự là không biết trời cao đất dày, mới vào Thần cung, thì dám đi khiêu chiến tên biến thái kia!”

“Ha ha, lần này có trò hay để nhìn, tên biến thái kia bá đạo nhất, lại có thể có người dám cùng hắn tranh cướp tu luyện địa bàn, ta phỏng chừng người mới tới này sẽ rất thảm!”

Trong núi người vừa chú ý, một bên cũng đang suy đoán Tiêu Vũ lên tới đỉnh núi hậu quả, bọn họ đều rất muốn tận mắt nhìn người mới này kết cục, chỉ đáng tiếc, đỉnh núi quanh thân rất lớn trong phạm vi đều không người nào dám gần sát, này đây cũng không ai có thể biết đỉnh núi xảy ra chuyện gì.

“Ở đâu ra giun dế, muốn chết sao?”

Rất nhanh, trên đỉnh ngọn núi truyền đến gầm lên, chấn động đến mức này cả tòa núi lớn đều đang phát run, trong núi vạn thú bôn đằng, to lớn núi đá không dứt lăn nhào.

“Ầm!”

Thấy thế nào, trên núi truyền đến nổ thật to, ngọn núi lớn này lay động cũng càng thêm kinh người.

“Tên biến thái kia nổi giận!”

Trong núi tất cả mọi người, vào lúc này đều là cũng không dám thở mạnh, núp trong bóng tối run lẩy bẩy.

“Ầm!”

Chưa qua bao lâu, một bóng người từ đỉnh núi bay xuống, người này quần áo rách nát, càn rỡ không chịu nổi, giống như thiên thạch rơi xuống đất bình thường, đập ầm ầm ở chân núi, làm cho dưới chân núi đều bị đập ra một hố sâu to lớn, đen không thấy đáy.

“Ông trời ơi, tên biến thái kia, lại bị người từ trên núi ném xuống?”

“Này…… xảy ra chuyện gì? Cái kia người mới lai lịch ra sao?”

Trong núi tất cả mọi người là ngẩn người, vừa mới bọn họ đều thấy rõ, từ trên núi bay xuống cũng không phải cái kia người mới, mà là đỉnh núi tên biến thái kia!

Ngọn núi này là tầng thứ nhất núi cao nhất, có thể chiếm cứ ngọn núi này đỉnh núi, đã nói tên biến thái kia thực lực ở tầng thứ nhất không ai bằng, có thể bây giờ lại bị một xa lạ người mới từ trên núi ném xuống rồi!

"Người mới này là nhân vật hung ác, muôn ngàn lần không thể gây!"

"Liền tên biến thái này đều thảm như vậy, đi trêu chọc hắn, cái kia là muốn chết!"

Trong núi một đám người đều là sợ hãi, này lúc trước từng xuất thủ người, càng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, không biết là cái kia người mới có thể hay không sau đó tìm bọn họ tính sổ.

Một vài nhát gan người, càng bất an, chỉ lo cái kia người mới ghi hận, cũng không đoái hoài tới tiếp tục tu luyện, theo trên núi này lặng lẽ rút đi, trong nháy mắt ít nhất liền đã đi rồi hơn mười người.

Lại qua hồi lâu, đỉnh núi không có động tĩnh gì, bị ném núi tên đệ tử kia theo trong hố sâu leo ra, sắc mặt tái nhợt hướng về đỉnh núi liếc mắt nhìn, sau đó hôi lưu lưu đi rồi, liền một câu thêm lời thừa thãi đều không có.

Điều này cũng làm cho trong núi người càng thêm tin tưởng, cái kia người mới là nhân vật hung ác. Cũng may, hắn tựa hồ cũng không có đối với trong núi những người khác ý xuất thủ, này mới khiến người trên núi dần dần an tâm, tiếp tục tu luyện.

Tất cả thật giống như chẳng có cái gì cả phát sinh, này tòa núi cao vừa khôi phục dĩ vãng yên tĩnh, trong núi người tiếp tục tu luyện, không ai nữa chấp nhất với phát sinh sự tình.

Trên đỉnh núi, Tiêu Vũ tùy ý vỗ tay một cái, sau đó tìm một chỗ, ngồi khoanh chân, nhắm hai mắt lại bắt đầu tu luyện.

Vốn hắn cũng không tính đem người nọ ném núi, chỉ là nghĩ đến đỉnh núi tu luyện mà thôi, nhưng đối phương quá bá đạo, trực tiếp ra tay với hắn, cho nên hắn cũng không có khách khí.

Hắn giờ phút này còn không biết, chỉ vì hắn đem đối phương ném tới dưới chân núi, trong núi này những người này đã đem hắn trở thành càng thêm bá đạo nhân vật, cho hắn đánh lên một không thể trêu chọc nhãn mác.

Có điều tất cả những thứ này, Tiêu Vũ cũng không để ý, yên lặng khoanh chân, ngưng tụ Thần lực, dẫn động trên chín tầng trời tinh thần lực, hội tụ vào cơ thể.

“Hai công lớn quyết, bất diệt Y dương trải qua với thần bí, không cách nào điều khiển, so ra, bá thể ngôi sao quyết mới là ta rễ, chỉ cần này quyết trở nên mạnh mẽ, thực lực của ta liền có thể tiếp tục tiến bộ.”

Tiêu Vũ ngồi ở đỉnh núi, ném đi trong lòng hết thảy nghĩ bậy, lòng không có ngoại vật, một lòng chỉ bắt đầu ở trong người ngưng tụ ngôi sao.

Đời này tu luyện đến nay, Tiêu Vũ đi đường rất tạp, trong cơ thể đã có bất diệt Y dương trải qua, cũng có bá thể ngôi sao quyết, ngoài ra càng có lục đạo dấu ấn, ngũ hành lực lượng các loại, thậm chí còn có một viên phù thạch giấu ở trong cơ thể.

Vốn, Tiêu Vũ dự định là đi ra một cái dùng thân là phù đường, dùng cái này đến đối kháng trong cơ thể nguyền rủa tiến hành tu luyện, thế nhưng bây giờ trong cơ thể hắn các loại trở về làm một thể, tựa như một to lớn bếp lò, đem mấy thứ đồ đều gia nhập vào trong đó.

Bất kể là hai công lớn quyết, còn là lục đạo ngũ hành, hoặc là dùng thân là phù, Tiêu Vũ đều cảm giác có thể đi ra một cái hoàn chỉnh đường, mấy thứ này mỗi một dạng tu luyện tới điểm cuối, rất có thể đều sẽ vượt qua đời trước của hắn.

Cho dù hắn kiếp trước tu luyện cũng là bá thể ngôi sao quyết, nhưng đời này lại bắt đầu lại từ đầu tu luyện, đồng dạng cũng là để hắn có bất đồng giải thích, này đây dù cho không đổi công quyết tu luyện, hắn thành chí tôn sau khi, cũng nhất định có thể vượt qua mình kiếp trước.

Bởi vậy, theo trong cơ thể những sức mạnh này quy nhất, Tiêu Vũ dần dần phát hiện một vấn đề, chính là những sức mạnh này dung hợp làm một sau khi, hắn cần thiết lựa chọn ở trong một trong, đến làm chủ đạo, những vật khác mặc dù cũng có thể cất giữ, nhưng cũng chỉ có thể làm dựa vào.

Vấn đề này, để Tiêu Vũ có chút khổ não, dùng thân là phù là hắn kiếp trước liền đã có qua ý nghĩ, rất muốn hoàn thiện, nhưng cùng lúc, bất diệt Y dương trải qua thần bí khó lường, hắn chết đi vạn năm sau sống lại, rất có thể liền cùng kinh này có quan hệ, bởi vậy hắn đồng dạng muốn kinh này tu luyện đến cùng, nhìn sẽ phát sinh ra sao sự tình.

Bá thể ngôi sao quyết, càng không nên nhiều lời, hắn có kiếp trước thực lực, tất cả nguyên nhân là này quyết, đối với cái này quyết có cực sâu cảm ngộ, và này quyết hắn cũng hiểu rõ nhất, không muốn buông.

Ngoài ra lục đạo dấu ấn cùng ngũ hành lực lượng, hai người này là hắn đời này mới tìm được sức mạnh, mà hai người cũng đồng dạng không tầm thường, nếu như có thể phát triển đến viên mãn, cũng là không thấp hơn hai công lớn quyết.

Này vài loại sức mạnh dây dưa, để Tiêu Vũ khó có thể lấy hay bỏ, có thể theo vài loại sức mạnh dung hợp quy nhất, hắn vừa không thể không tại đây vài đạo bên trong làm ra lựa chọn.

“Nghĩ đến nhiều hơn nữa, cũng là vô dụng, trước mắt chỉ có trước đem thực lực trở nên mạnh mẽ, tin tưởng ngày sau tự có biện pháp.”

Dù cho Tiêu Vũ có kiếp trước chí tôn trí nhớ, vào lúc này cũng có chút không biết là xử lý như thế nào, chỉ có thể là trước tiên bình tĩnh lại dưới tu luyện, tăng lên trước mặt thực lực.

“Đoành!”

Hắn vận chuyển lên trong cơ thể công quyết, trong nháy mắt, trên chín tầng trời ngôi sao tựa hồ cùng nhau chấn động, vô cùng cường đại tinh thần lực người từ bầu trời bên trong tung xuống, phảng phất đưa hắn trở thành trung tâm.

“Trời ạ, xảy ra chuyện gì?”

“Cường đại như thế tinh thần lực, đây là cái kia người mới dẫn động?”

Theo Tiêu Vũ bắt đầu tu luyện, trên ngọn núi này đám người lại khiếp sợ. Này bên trên lưu chuyển đại đạo, cùng cửu thiên ngôi sao tương quan, trong núi người phương pháp tu luyện, ít nhiều gì cùng đạo này tương quan.

Lúc này, theo Tiêu Vũ đưa tới tinh thần lực, trong núi tất cả mọi người đều cảm giác được, có trước đó chưa từng có tinh thần lực bị dẫn tới trên núi này.

Mặc dù này tinh thần lực đều tụ tập tới đỉnh núi, nhưng đối với trong núi những người khác tới nói, chính là tràn ra bộ phận tinh thần lực, cũng có thể làm cho bọn họ tu luyện được càng nhanh hơn, hoặc là nói càng dễ dàng đi lĩnh ngộ.

Ngắn ngủi giật mình sau, trong núi tất cả mọi người là mừng như điên, dồn dập tiến nhập trong tu luyện.

Giới thiệu đọc: Thiên Tàm khoai tây đại thần sách mới “nguyên tôn”, vấn đề đại thần tân tác “”

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 447: Vương Cảnh Khảm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai mắt nhắm chặt, Tiêu Vũ giống như một khối đá tảng, ở trên đỉnh ngọn núi không nhúc nhích, thân thể quanh thân có gượng tinh thần lực hoạt động.

Ở trong cơ thể hắn, âm dương hai sao cùng ngũ hành ngôi sao chuyển động, cùng lúc đó, lại có mặt khác bảy ngôi sao ở trong cơ thể hắn ngưng tụ thành hình, và đang nhanh chóng lớn mạnh.

Trước kia, Tiêu Vũ ngưng tụ ngôi sao tốc độ thập phần chầm chậm, ngoại trừ bởi vì trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa ở ngoài, cũng là bởi vì ban đầu tu luyện, hắn không cách nào dễ dàng dẫn động tinh thần lực.

Dù sao, mỗi một viên tinh thần, đều còn lại tại cửu thiên chi thượng, có vô tận xa xôi khoảng cách, muốn nhận biết được bất đồng tinh thần lực, đã là không dễ, chớ đừng nói chi là đem trên chín tầng trời tinh thần lực dẫn vào trong cơ thể.

Mà bây giờ, Tiêu Vũ 4 cảnh quy nhất, tạm thời thoát khỏi nguyền rủa quấy nhiễu, ngưng tụ tinh thần lực không muốn chịu ảnh hưởng.

Đồng thời, ngọn núi này có cùng hắn tới gần đại đạo quy tắc lưu chuyển, những người khác có thể thông qua lĩnh ngộ này đại đạo lực lượng, để thực lực nhanh chóng tăng lên, mà đối với hắn mà nói, này đại đạo lực lượng mặc dù không thể để cho hắn lĩnh ngộ, nhưng cũng có thể để hắn càng thêm dễ dàng dẫn động trên chín tầng trời tinh thần lực.

Lại có một điểm, đó chính là hắn trong cơ thể bây giờ đã có bảy ngôi sao, này bảy ngôi sao có thể cùng trên chín tầng trời ngôi sao hấp dẫn lẫn nhau, có thể làm cho hắn ngưng tụ tốc độ tăng lên rất nhiều.

Dĩ vãng hắn ngưng tụ ngôi sao phải một viên một viên ngưng tụ, nhưng bây giờ, nhưng có thể đồng thời ngưng tụ bảy ngôi sao, hơn nữa tốc độ hết sức nhanh chóng.

Thân thể đại huyệt vị 300 6, mà này chưa qua khai quật nhỏ huyệt vị, lại là dùng hàng ngàn tỉ, giống như ngôi sao trên trời, vô cùng vô tận.

Bá thể ngôi sao quyết, này 1 công quyết tu luyện tới đại thành thời gian, trong cơ thể ngàn tỉ huyệt vị, đều sẽ bị vô tận ngôi sao lấp kín, làm được có ngàn tỉ ngôi sao hộ thể, Thần Uy vô tận.

Nếu như này quyết mỗi lần chỉ có thể ngưng tụ một ngôi sao, vậy muốn tu đến đại thành, không biết muốn bao nhiêu vạn năm. Bộ này công quyết chỗ kinh khủng ở chỗ, càng là tu luyện, ngưng tụ ngôi sao tốc độ thì càng nhanh.

Này đây, Tiêu Vũ ban đầu ngưng tụ ngôi sao lúc, tốc độ chầm chậm, theo hắn bây giờ ngưng tụ bảy ngôi sao, tốc độ kia đã là hơn xa năm xưa.

Ngoài ra, theo trong cơ thể hắn ngôi sao không dứt tăng thêm, ngày sau hắn ngưng tụ ngôi sao tốc độ còn sẽ nhanh hơn, càng về sau, bộ này công quyết thì càng khủng bố!

“Đoành!”

Lúc này ở Tiêu Vũ trong cơ thể, hắn nhiều loại sức mạnh phảng phất liền biến thành một vùng sao trời, ở to lớn kia trắng đen trong nước xoáy, bảy ngôi sao thần tốc thành hình.

Lần này Tiêu Vũ ngưng tụ thất tinh,

Là vì bắc đẩu.

Bắc đẩu thất tinh kết hợp lại, mặc dù không có ngũ hành cùng lục đạo kinh khủng như vậy Thần Uy, nhưng này thất tinh cũng vô cùng mạnh mẽ cùng thần bí, thất tinh nếu thành, Tiêu Vũ sẽ nhiều hơn nữa một đại sát thuật, thực lực tăng cường không phải nhỏ tí tẹo đơn giản như vậy.

Tinh lực mênh mông cuồn cuộn, ở Tiêu Vũ lúc tu luyện, tầng thứ nhất bên trong cái khác trên núi, rất nhiều người đều ở đây hướng về một ngọn núi này nhìn ra xa, bởi vì dù cho không phải tu luyện đạo này người, vào lúc này cũng cảm thấy cái kia mênh mông mà kinh khủng tinh thần lực.

“Xem ra vị này Tiêu Sư đệ, còn hơn dĩ vãng, vừa càng thêm kinh người.”

Trên đỉnh núi, một thân áo tơ trắng Tần Ngọc Tụ nhìn về phương xa toà kia ngọn núi cao nhất, nhẹ nhàng tự nói, bên mép nụ cười lộ ra hờ hững, vừa có vẻ ý tứ sâu xa.

“Keng!”

Thật lớn tiếng chuông vang lên, ở Tiêu Vũ điên cuồng tu luyện, ngưng tụ ngôi sao đồng thời, Đạo Thần Cung ở ngoài đạo chuông, lại là vừa truyền ra, mênh mông cuồn cuộn bát phương.

“Đây đã là từ Tiêu Sư đệ tiến lại sau lần thứ mười tám chuông vang lên, xem ra cái này Tiêu Sư đệ ngày đó thông qua, cũng là kích thích không ít người.” Tần Ngọc Tụ quay đầu nhìn về phía tiếng chuông truyền đến phương hướng, nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Khoảng thời gian này, ở Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung sau, ngoại giới người cũng là giống như bị kích thích bình thường, các phe hậu nhân không dứt tiến lại, làm cho Đạo Thần Cung trước đạo chuông không dứt vang lên.

Trên thực tế, 10 châu các thế lực lớn người, ban đầu không muốn làm chim đầu đàn, sợ bị thế lực khác nhằm vào, nhưng theo Tiêu Vũ cùng cái khác mấy người trẻ tuổi tiến vào Đạo Thần Cung, bọn họ cũng là bắt đầu nóng nảy, chỉ lo trong cung tài nguyên sẽ bị này trước tiến vào người chiếm cứ.

Này đây, bọn họ không muốn lựa chọn quan sát, mà là quyết đoán để cho mình hậu nhân cũng đi vang lên đạo chuông, thu được tiến vào Đạo Thần Cung tư cách.

Vừa là một thời gian, cái kia tiếng chuông không biết đã vang lên qua bao nhiêu lần, mọi người này mới kinh ngạc phát hiện, vào Đạo Thần Cung tuy khó, nhưng thế gian này chưa bao giờ khuyết thiếu thiên tài, cho tới bây giờ thành công vang lên đạo chuông tuổi trẻ nhân vật, sợ là đã có không dưới trăm người.

Mặc cho ngoại giới phong vân dũng động, Tiêu Vũ nhưng thủy chung bất động như núi.

Theo hắn đi lên cái kia tòa núi cao, cho tới bây giờ đã qua hơn mười ngày thời gian. Này trong hơn mười ngày, bên cạnh hắn thủy chung có ngôi sao chuyển động.

Lúc mới đầu, những ngôi sao này chỉ có âm dương hai sao, cùng ngũ hành ngôi sao, đến bây giờ hơn mười ngày sau, Tiêu Vũ bên người, bảy ngôi sao đã là đã biến thành 40 chín ngôi sao, mỗi ngôi sao đều thật nhỏ như châu, quay chung quanh Tiêu Vũ xoay quanh.

40 chín ngôi sao bên trong, âm dương hai sao rõ ràng nhất là chú ý, này hai ngôi sao giống như hai cái chúa tể, là hết thảy ngôi sao hạt nhân.

Trừ lần đó ra, ngũ đại ngôi sao thoạt nhìn cũng là bất phàm, lộ ra không hiểu gợn sóng, bắc đẩu thất tinh cũng dĩ nhiên thành hình, còn lại ngôi sao, còn hơn phía trước những ngôi sao kia cố nhiên không bằng, nhưng mỗi chứa nhiều ngôi sao trong lúc giao triền, lộ ra gợn sóng cũng là thần bí phức tạp, giống như khó nhất lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo.

"Bảy bảy bốn mươi chín, xem ra đây cũng là cực hạn!"

Tiêu Vũ mở mắt, nhìn bên người những ngôi sao này, nhíu chặt lông mày.

Trong hơn mười ngày, hắn một hơi từ bảy ngôi sao, ngưng tụ tới 49 tinh, tốc độ so với dĩ vãng nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Nhưng mà, đến một bước này sau, hắn lại là không cách nào tiếp tục, chỉ cần tiếp tục ngưng tụ, trong cơ thể vài loại sức mạnh lại đều sẽ mất đi cân bằng, không cách nào hòa hợp.

Bá thể ngôi sao quyết, một ngôi sao có thể bỏ thêm vào một đại huyệt vị, mà trong cơ thể mỗi nhiều một ngôi sao, thân thể thì sẽ mạnh mẽ một phần, làm ngàn tỉ ngôi sao quy về một thể, đó chính là kiếp trước vô địch cửu thiên Tiêu Vũ.

Mà theo bá thể ngôi sao quyết tăng lên, Tiêu Vũ dung hợp trở về một trung Tứ Cực cảnh giới, cũng đạt tới cực hạn, cảnh giới này là tăng cường thân thể, 40 chín ngôi sao bỏ thêm vào với huyệt vị trong lúc đó, cũng là khiến Tiêu Vũ thân thể cường độ vượt rất xa Tứ Cực người.

Vốn làm đến bước này sau, Tiêu Vũ ý nghĩ, là tiến tới đột phá, lại đem đại diện vương giả hiển linh cảnh giới, cũng dung nhập vào bây giờ 4 cảnh bên trong, để thực lực tiến một bước tăng cường.

Hiển linh cảnh giới vốn là lĩnh ngộ thiên địa đại đạo, &# 32; đối với hắn mà nói lẽ ra không phải việc khó gì, nhưng mà thường xuyên hắn thử đem hiển linh cảnh dung nhập vào 4 cảnh trong vòng, trong cơ thể nguyền rủa thì sẽ lại bắt đầu cuồn cuộn, và loại kia để hắn bất an cảm giác nguy hiểm, cũng sẽ lập tức kéo tới.

“Chẳng lẽ Vương cảnh là một nấc thang? Ta khả năng phía trước bốn Đại cảnh giới bên trong lừa gạt Thiên đạo, tránh né nguyền rủa, lại không thể ở vương giả cảnh giới né qua?”

Loại tình huống này để Tiêu Vũ bao nhiêu có chút bất an, mặc dù thực lực của hắn lại lần nữa chiếm được khủng bố tăng lên, nhưng không vào Vương cảnh, thủy chung vẫn là cảm giác không đủ mạnh, dù sao bây giờ vương giả đều hiện, hắn một ngày không vương giả, liền một ngày khó có thể chống lại vương giả, như là cái kia Dịch Đạo.

Hắn không cam lòng, một lần nữa thử nghiệm, đem chính mình đối với thiên địa cảm ngộ ngưng tụ thành văn, ý đồ xung kích vương giả cảnh giới.

Lần này, Tiêu Vũ hành vi trực tiếp đưa tới khủng bố hậu quả, một loại lực lượng vô hình đột nhiên giáng lâm, không chỉ muốn xóa đi trong cơ thể hắn tất cả sức mạnh, càng trực tiếp đối với hắn thần hồn tiến hành xung kích.

“Phụp!”

Há mồm phun ra máu tươi, Tiêu Vũ trực tiếp tại nguyên chỗ ngã xuống, thân thể cùng thần hồn đều hứng chịu tới kinh khủng trọng thương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 448: Càn Dương Cung Đệ Tử

Hôn mê không biết bao lâu, Tiêu Vũ lúc này mới mơ màng tỉnh lại, toàn thân hắn run rẩy, chỉ cảm thấy lúc này chính mình trước đó chưa từng có suy yếu.

Quan sát bên trong thân thể tự thân, Tiêu Vũ phát hiện mình đau đớn đến rất nặng, trong cơ thể bị một luồng lực vô hình tàn phá, thân thể cơ hồ đều tàn phá, thần hồn cũng là nhận lấy trọng thương.

“Tại sao lại như thế? Có phải ta cũng chỉ có thể tu luyện tới 4 cảnh quy nhất, không thể làm đến ngũ cảnh quy nhất?”

Tiêu Vũ tràn ngập sự không cam lòng, hắn sâu sắc rõ ràng, loại kia lực vô hình chính là Thiên đạo lực lượng, mỗi khi hắn thử nghiệm xung kích vương giả cảnh giới, muốn vương giả cảnh giới cũng dung nhập vào 4 cảnh bên trong, sức mạnh kia tất cả sẽ xuất hiện.

Đó là Thiên đạo lực lượng, là một đạo không thể vượt qua hàng rào, hắn là nguyền rủa thân, vốn là là không cho phép tu luyện tồn tại, có thể có hôm nay thực lực có thể nói đều là đi ngược lên trời.

Trước đó, hắn 4 cảnh quy nhất, để cho mình ở vào một loại cảnh giới kỳ diệu, giống như người phàm, lại có thực lực cường đại, tạm thời lừa gạt qua Thiên đạo cùng nguyền rủa. Nhưng loại này lừa gạt, lại tựa hồ như tối đa chỉ có thể đến Tứ Cực cảnh, một khi hắn chạm đến hiển linh cảnh giới, Thiên đạo lực lượng cùng nguyền rủa thì sẽ một lần nữa thức tỉnh, muốn đưa hắn xoá bỏ.

“Vương giả cảnh giới phải lĩnh ngộ sức mạnh đất trời, và đem đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ ngưng tụ thành văn, hiện ra với thân thể, ta muốn đi vào cảnh giới này, liền không cách nào tránh khỏi qua Thiên Đạo lực lượng, sẽ bị Thiên đạo cảm giác, tiến hành xoá bỏ!”

Tiêu Vũ khóe miệng dính máu, sắc mặt vô cùng nghiêm nghị, hắn vốn cho là 4 cảnh quy nhất sau, tìm được rồi một cái né qua nguyền rủa tu luyện đường, có thể bây giờ nhìn lại, con đường này chỉ tới Tứ Cực cảnh, cũng chính là Thiên Tông cuối liền chặt đứt.

Muốn vào Vương cảnh, hắn làm sao cũng không cách nào lại giống như trước khi này lừa gạt Thiên đạo, sẽ bị Thiên đạo lực lượng nhận thấy được trong cơ thể hắn tu vi.

“Có phải ta liền cuối đường nơi đây?”

Tiêu Vũ trong lòng vạn phần không cam lòng, cứ theo đà này, thực lực hôm nay đem người là cực hạn của hắn, hắn muốn tiến thêm một bước nữa, đó là khó càng thêm khó, sẽ bị Thiên đạo vô tình xoá bỏ.

Lúc này quan sát bên trong thân thể tự thân, Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, hắn vừa rồi chẳng qua chỉ là thăm dò, liền nhận lấy kinh khủng trọng thương, hơn nữa loại này trọng thương đến từ thiên uy, có một loại lực lượng thần bí còn sót lại ở trong cơ thể hắn, khiến cho hắn dù cho có bất diệt âm dương trải qua cùng ngũ hành ngôi sao bực này phương pháp chữa thương, cũng là khó có thể khôi phục lại.

Có thể tưởng tượng, nếu là Tiêu Vũ chăm chú xung kích Vương cảnh, tiến lại thiên uy sẽ càng kinh khủng, đến lúc đó hắn có thể liền một tia phản kháng đường sống đều không có, cũng sẽ bị triệt để xoá bỏ.

“Tu vi càng mạnh, nguyền rủa dẫn tới Thiên đạo lực lượng thì càng khủng bố hơn, ta nếu là mạnh mẽ xung kích, chỉ có thể chôn vùi chính mình, có phải ta đời này tu luyện loại liền muốn dừng lại nơi đây? Ta không cam lòng!”

Tiêu Vũ có một loại ngửa mặt lên trời gào thét kích động, nhưng hắn lúc này, lại là yếu ớt đến đứng lên cũng không nổi, khí tức càng yếu ớt, muốn gầm lên đều không có khí lực.

Dùng thời gian rất lâu, cuối cùng Tiêu Vũ mới nhận sự giúp đỡ bất diệt âm dương trải qua, đem thương thế bên trong cơ thể củng cố, chỉ là sau đó phải tu luyện như thế nào, hắn lại là không có một điểm đầu mối.

“Tiêu Vũ ở đâu, đi ra nhận lấy cái chết!”

Tiêu Vũ đang buồn phiền trong lúc đó, quát lạnh một tiếng, chấn động trời cao, từ cái này ở dưới chân núi truyền đến.

“Người nào, dám đến ngọn núi này kêu gào?”

Tu luyện người kiêng kị nhất bị quấy rầy, nhất là ở trên núi này phải lĩnh ngộ đại đạo, càng phải tập trung tinh lực. Dưới chân núi cái kia quát lạnh một tiếng cắt đứt tất cả mọi người tu luyện, nhất thời có nhân đại giận đáp lại, đồng thời từ núi bên trong bay ra một người, trùng hướng về dưới chân núi.

“Cút!”

Dưới chân núi người đến cực kỳ bá đạo, một cái chân giống như núi cao, đạp thật mạnh đến, cái kia bay xuống núi người trẻ tuổi nhất thời hộc máu ở, bị người này dẫm nát dưới chân.

“Người này thực lực thật mạnh, hắn là ai?”

“Ta nhận được hắn, hắn là Càn Dương Cung đệ tử, thực lực không kém, đã dựa vào chính mình ngưng ra một tầng đạo văn, lúc nào cũng có thể đi vào Vương cảnh! Nghe nói hắn quãng thời gian trước đã đi cũ cảnh tu luyện, làm sao đến nơi này?”

“Chín đại linh cung người, bọn họ làm sao sẽ tới tầng thứ nhất?”

Trên núi hết thảy đều là bị kinh động, phải biết rằng vừa mới lao xuống núi tên đệ tử kia là từ trên lưng chừng núi lao ra, tài năng ở trên lưng chừng núi đặt chân, nói rõ người nọ thực lực không kém, nhưng cũng bị người đến một cước dẫm nát dưới chân.

Khi có người nói ra thân phận của người đến sau, trên núi bên trong người càng cảm thấy khiếp sợ, chín đại linh cung đệ tử cùng bọn hắn, hoàn toàn chính là người của hai thế giới, bình thường hầu như sẽ không ở tầng thứ nhất xuất hiện, bây giờ lại xuất hiện ở nơi này.

“Tiêu Vũ ở đâu?” Dưới chân núi người trẻ tuổi mở miệng lần nữa, âm thanh lạnh như băng, làm cho người ta một loại thập phần bá đạo cảm giác.

“Hắn muốn tìm ai?”

“Không quen biết, tựa hồ không phải trong cung đệ tử!”

“Chẳng lẽ là cái kia quãng thời gian trước tiến lại người mới?”

Đối với đến miệng người bên trong tên, trên núi tất cả mọi người là cảm thấy xa lạ, bọn họ đều là ở Đạo Thần Cung bên trong lớn lên đệ tử, không biết chuyện ngoại giới, này đây cũng không từng nghe qua Tiêu Vũ tên.

Người ở đỉnh núi, Tiêu Vũ cũng là nghe được dưới chân núi âm thanh, trong lòng hắn đang buồn rầu, ở đỉnh núi đi xuống nhìn tới, chỉ thấy mở miệng chính là cái chừng hai mươi tuổi bộ dáng nam tử, toàn thân áo đen, đầy mặt ngạo nghễ.

“Chuyện gì?” Tiêu Vũ từ đỉnh núi hiện thân, bởi vì tâm tình phiền muộn, ngữ khí cũng có chút lạnh như băng.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Dưới chân núi người trẻ tuổi nhíu mày, đánh giá Tiêu Vũ vài lần, nói: “Ta là Càn Dương Cung một mạch đệ tử, làm thầy của ta mà đến, chỉ vì chém ngươi, ngươi là tự đi kết thúc, hay là muốn ra tay?”

“Càn Dương Cung? Sư phụ ngươi?” Tiêu Vũ lông mày sâu sắc giam lên, lắc đầu nói: “Cái gì vậy? Chưa từng nghe tới!”

Hắn vừa xuất hiện, trong núi mọi người liền rất là bất ngờ, không ngờ rằng đến muốn tìm người thật là hắn, giờ phút này nghe đến hắn nói chưa từng nghe tới Càn Dương Cung, câu kia cái gì vậy càng như là một loại khiêu khích, mọi người càng mỗi người lộ ra sắc mặt khác thường.

“Ngươi dám đối với Càn Dương Cung bất kính, muốn chết!” Dưới chân núi người trẻ tuổi sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh, nói: “Thầy của ta Dịch Đạo, trước ngươi ở Đạo Thần Cung trước xúc phạm thầy của ta, rồi hướng ta Càn Dương Cung bất kính, quả thật là không biết trời cao đất dày!”

“Ngươi là Dịch Đạo đệ tử? Là hắn cho ngươi tới giết ta?” Tiêu Vũ lông mi giương lên, Càn Dương Cung hắn không quen biết, nhưng Dịch Đạo tên, hắn lại không thể quên.

“Hừ, ngươi xúc phạm thầy của ta, tội đáng muôn chết, hôm nay rồi hướng ta Càn Dương Cung bất kính, ta liền chém ngươi, đưa ngươi hài cốt mang về, hiến cho ân sư!” Người trẻ tuổi kia sắc mặt uy nghiêm đáng sợ, trong mắt lộ ra um tùm sát ý.

Trong khi nói chuyện, hắn động thủ kết ấn, trên người đạo văn hiện lên, rậm rạp toàn thân, dẫn ra lên đại đạo oai, người ở chân núi liền đối với Tiêu Vũ cách không một chưởng. &# 85;U đọc sách &# 32; www &# 46; &# 117; u kan &# 115;h u . Co &# 109; &# 32;

Trong núi người ai cũng giật mình, người này mặc dù không vương giả, cũng đã ở trên người ngưng tụ ra đạo văn, loại người này bất kể là ở Đạo Thần Cung ở ngoài còn là Đạo Thần Cung bên trong, đều là thập phần nhân vật khủng bố.

“Cút!”

Đối mặt người tuổi trẻ này, Tiêu Vũ khí phách ra tay, hắn nguyên nhân chính là việc tu luyện mà buồn bực, lúc này ra tay cũng là không lâu tình cảm, rống một phát nhiều ngôi sao bay ra.

“Đoành!”

Chỉ nghe một tiếng rung mạnh, vốn thật nhỏ như châu nhiều ngôi sao đột nhiên biến ảo, mỗi một viên cũng giống như núi cao, trôi nổi ở trên núi này, phảng phất ngôi sao trên trời giáng lâm xuống, làm cho trong núi toàn bộ sinh linh đều cảm nhận được lớn lao uy thế.

Thấy thế nào, viên kia đất ngôi sao màu vàng lộ ra ánh sáng, dưới chân núi người trẻ tuổi sắc mặt biến đổi lớn, chưa kịp phản ứng, cả người liền không tự chủ được về phía cái ngôi sao kia bay đi.

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Cái khác ngôi sao, vào lúc này tựa hồ cũng nhận lấy dẫn dắt, toàn bộ đập về phía viên kia đất ngôi sao màu vàng, phần đông ngôi sao gian mỗi một lần va chạm, đều làm cho người ta một loại hủy thiên diệt địa cảm giác.

"Rầm!"

Đảo mắt qua đi, chư tinh thối lui, người trẻ tuổi kia bóng người từ không trung hạ xuống, thoạt nhìn vô cùng thê thảm, cơ hồ bị nện thành thịt nát, nhưng cũng còn lưu lại cuối cùng một hơi.

"Trở về nói cho Dịch Đạo, đừng trở lại chọc ta, nếu không ta sẽ để hắn trả giá không thể thừa nhận giá cả!"

Trên núi truyền đến Tiêu Vũ lạnh như băng âm thanh, mà dưới chân núi cái kia lúc trước còn đang kêu gào người trẻ tuổi, giờ phút này lại là sắc mặt trắng bệch, không dám thở mạnh, mang theo tàn thân thể chật vật thoát đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 449: Cũ Cảnh

Dưới núi cao, Tiêu Vũ cái kia mấy chục hột ngôi sao tạo thành dấu vết vẫn còn, trên mặt đất lại chỉ còn lại nhiều điểm vết máu, không thấy người đến.

Trên núi mọi người, vào lúc này thật lâu trầm mặc, mỗi một người đều vẫn nơi trong cơn chấn động. Tiêu Vũ hung hăng, mặc dù bọn họ sớm kiến thức, có thể giờ phút này vẫn là cảm thấy sâu sắc chấn động. Đây chính là đến từ chín đại linh cung Càn Dương Cung đệ tử, lại bị Tiêu Vũ hung hăng đánh lùi.

Hơn nữa thoạt nhìn, Tiêu Vũ rõ ràng có thể dễ dàng chém giết đối phương, cuối cùng người nọ chưa chết, hoàn toàn là vì Tiêu Vũ để lại tình, để hắn trở về truyền lời.

“Dịch Đạo? Đây không phải là Càn Dương Cung đại nhân vật gì? Người này lại dám gọi thẳng tên huý, và còn dám làm cho đối phương không nên tới chọc giận hắn!”

“Người mới này rốt cuộc lai lịch gì?”

Trong núi mọi người thật lâu không thể yên tĩnh trở lại, Tiêu Vũ thật sự quá ngang ngược, lại không đem Càn Dương Cung vương giả để ở trong mắt!

Trên núi cao, Tiêu Vũ thu hồi ngôi sao, cau mày. Bất thình lình vừa toát ra một Càn Dương Cung, hơn nữa tựa hồ Dịch Đạo cũng là cái kia 1 cung người, mà này hắn trước đây hoàn toàn không biết.

Nhìn dáng dấp, Tần Ngọc Tụ mặc dù ở đây ngây người một quãng thời gian, nhưng cũng đối với nơi này không là rất biết, trước khi chưa từng nhắc qua Càn Dương Cung.

Suy tư chốc lát, Tiêu Vũ từ đỉnh núi vững bước, đi xuống dưới núi. Bây giờ hắn tu luyện gặp phải nút cổ chai, không cách nào tiếp tục, lại tiếp tục ngưng tụ ngôi sao đã không có ý nghĩa, trừ phi có thể tìm tới những phương pháp khác.

Mà đối với Đạo Thần Cung, hắn biết được quá ít, lúc trước ở bên ngoài cửa cung, còn đã đắc tội qua không ít vương giả, này đây hắn cảm giác tất yếu trước tiên đối với Đạo Thần Cung làm tiến một bước hiểu ra, rồi quyết định kế tiếp ứng phó nên làm như thế nào.

Tiêu Vũ xuống núi, trong núi mọi người đều là cũng không dám thở mạnh. Đây chính là cái liền vương giả cũng dám hò hét nhân vật, to gan lớn mật, thực lực càng mạnh đến nỗi đáng sợ, ai dám trêu chọc?

Sau khi xuống núi, Tiêu Vũ ấn lại khi đến trí nhớ, lướt qua tầng tầng núi cao, rời đi này tầng thứ nhất.

Đạo Thần Cung bên trong không gian thập phần hùng vĩ, được xưng là cửu trùng thiên chín đại không gian là tu luyện nơi tuyệt hảo, mà cửu trùng thiên bất quá là Đạo Thần Cung bên trong chín trùng điệp không gian nhỏ, giống như một gian trong chỗ ở mấy cái gian phòng nhỏ giống nhau.

Từ tầng thứ nhất đi ra, là Đạo Thần Cung bên trong cực kỳ thật lớn không gian, toà kia màu vàng Thần cung, liền treo ở này một không gian bên trên.

Chín tầng trời bên trong là tu luyện sân bãi, mà ở nơi này lớn bên trong không gian, thì lại sinh sống rất nhiều người, đều là Đạo Thần Cung các đời sinh hoạt ở đây đệ tử, tu vi cũng là có sự phân chia mạnh yếu, thậm chí ở trong còn có người phàm cùng già trẻ.

Đạo Thần Cung vạn năm mới hiện thế một lần, phương này bên trong không gian sớm diễn biến thành một hoàn chỉnh tiểu thế giới, Tiêu Vũ tới chỗ này, chỉ cảm thấy cùng ngoại giới đều không có khác nhau quá nhiều.

“Bốp!”

Tiêu Vũ mới vừa đến đoàn người tụ tập, giống như thành trấn giống nhau địa phương, phía trên bầu trời đột nhiên truyền đến gợn sóng, một máu me khắp người ở người trẻ tuổi theo một đường hầm không gian bên trong vọt ra.

“Lại một cái Thiên Tông?” Tiêu Vũ ngẩng đầu, một chút liền có thể nhìn ra tu vi của người này. Giống như vậy tuổi trẻ Thiên Tông, ở 10 châu đại địa bất kỳ một chỗ đều là ít có thiên tài, nhưng ở Đạo Thần Cung lại tựa hồ như đâu đâu cũng có.

Người trẻ tuổi kia trên người nhuốm máu, từ đường hầm không gian bên trong sau khi ra ngoài, khống chế đồ vật, trực tiếp trong không trung bay khỏi. Trong quá trình này, trên mặt đất sinh hoạt đám người, bất kể là người phàm còn là già trẻ, tựa hồ cũng đã là không cảm thấy kinh ngạc, chỉ có số ít người ngẩng đầu nhìn thêm một cái, trong miệng cảm khái cái gì.

Tiêu Vũ nhìn chăm chú nghe, mới phát giác những người kia than thở chính là: “Vừa là một thiếu chút nữa chết ở cũ cảnh bên trong người, chín đại linh cung đệ tử thực sự là càng ngày càng liều mạng!”

Nghe lời nói này,

Tiêu Vũ liền vội vàng tiến lên, ngăn cản vị kia cảm khái lão nhân, thỉnh giáo: “Lão nhân gia, ngươi nói cũ cảnh là địa phương nào? Chín đại linh cung vừa là vật gì?”

Trên người lão giả này hoàn toàn không có tu vi, thập phần già nua, nghe vậy kinh ngạc nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Lại không biết là cũ cảnh cùng chín đại linh cung, ngươi là gần nhất mới vào cung 10 châu người?”

10 châu người? Danh xưng này để Tiêu Vũ cảm giác có chút quái dị, có điều ngẫm lại, Đạo Thần Cung tự thành một giới, sinh hoạt người ở chỗ này đã sớm đem phương này không gian nhỏ xem là chính mình thuộc sở hữu, đối với ngoại giới người có xưng hô như vậy cũng chẳng có gì lạ.

Hắn gật đầu, chỉ là nhưng cũng nghi hoặc, nói: “Lão nhân gia ngươi liền này đều biết?”

“Này có cái gì không biết?” Lão nhân không hề để ý nói: “Thần cung hiện thế, đối với người nơi này đều không phải là bí mật, ngày gần đây đạo chuông không dứt vang lên, trong cung người đều biết lại có rất nhiều người thi vào thánh cung.”

Tiêu Vũ trầm ngâm một lúc lâu, xem ra Đạo Thần Cung đóng kín nhiều năm, đã có văn minh của mình, người nơi này vô luận người phàm còn là tu luyện người, đối với rất nhiều chuyện đều đã không thấy quái.

“Cái kia cũ cảnh cùng chín đại linh cung là địa phương nào?” Tiêu Vũ không muốn chấp nhất nơi đây, tiếp tục thỉnh giáo.

“Cái gọi là cũ cảnh, đó là bên trong vùng không gian này nơi thần bí nhất, cũng là trong cung đệ tử thích nhất đi rèn luyện nơi.” Ông già này cũng không chê Tiêu Vũ phiền phức, kiên nhẫn nói: “Bên trong vùng không gian này tồn tại rất rất nhiều không gian nhỏ, như là cái kia cửu trùng thiên, có điều chỉ là trong đó bộ phận, ngoại trừ cửu trùng thiên ở ngoài, còn có rất nhiều không gian là thời cổ lưu lại.”

“Thời cổ lưu lại?” Tiêu Vũ đã bị chạm đến, không hiểu đối với mấy chữ này có chút nhạy cảm.

“Tin đồn 10 châu đại địa, &# 85 bất quá là một không trọn vẹn thế giới, mà Đạo Thần Cung mở ra phương này không gian, cất giấu rất nhiều cũ cảnh. Này cũ cảnh chính là nhiều năm trước từ 10 châu phân chia ra một phần, có mấy vạn năm trước, cũng có mấy chục vạn năm trước, nghe nói còn có 10 châu quy tắc hoàn chỉnh thời gian phân cách đi ra không gian.”

Ông lão vừa gật đầu, một bên than thở, nói: “Truyền thuyết càng là cổ xưa thời kỳ phân cách đi ra không gian, ở trong tất cả liền càng là bất phàm, mà bởi vì dứt bỏ mà đến thời kỳ đều là nhiều năm trước khi, cho nên này không gian mới được xưng là cũ cảnh.”

Tiêu Vũ vào đúng lúc này, nghĩ tới rất nhiều. Hắn bản thân biết chính là, 10 châu đại địa phía kia thế giới, với trăm vạn năm trước đã bị nguyền rủa, và quần áo trắng điện chủ đã nói, chính là bởi vì đã bị nguyền rủa ảnh hưởng, 10 vừa rồi sẽ càng ngày càng yếu, dẫn đến bây giờ người mạnh nhất có điều Đại Đế, cũng đều là trong đồn đãi.

Theo quần áo trắng điện chủ thuyết pháp, phía thế giới này không dứt suy yếu, có lẽ không bao lâu nữa, kể cả Đại Đế đều không tồn tại, bây giờ thế gian Đại Đế không xuất hiện, tựa hồ đã tới như vậy một thời kỳ.

Này làm người ngẫm lại đều cảm thấy khủng bố, có lẽ rất nhiều năm sau, đừng nói Đại Đế, kể cả vương giả nhân vật đều phải ở phía thế giới này bên trong biến mất, thậm chí Thiên Tông, tông sư ngày sau đều có thể trở thành một giới này người mạnh nhất.

Đạo Thần Cung lại tựa hồ như đã sớm nghĩ tới điểm này, với bất đồng thời kỳ theo 10 châu nơi đó phân chia ra bộ phận không gian, cùng 10 châu chia lìa, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, này không gian có lẽ còn bảo lưu lấy phân cách lúc diện mạo.

Cứ như vậy tới nói, nếu này cũ cảnh ở trong tồn tại trăm vạn năm trước phân cách đi ra cũ cảnh, hay không cũng mang ý nghĩa, tiến vào này 1 cũ cảnh, liền tương đương với trở lại trăm vạn năm trước Cửu Thiên Thế Giới, cảm nhận được lúc đó phía kia thế giới sức mạnh to lớn cùng kinh khủng nguyền rủa?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 450: Linh Cung

“Loạn thế sắp tới, Thần cung cũng là đang làm chuẩn bị, này đây chín đại linh cung đệ tử, bây giờ ở cửu trùng thiên điên cuồng tu luyện, tăng lên tự thân đồng thời, cũng là không dứt đem đệ tử của mình đưa vào cũ cảnh rèn luyện.”

Tiêu Vũ trước người ông lão, tiếp tục xúc động, chầm chậm nói: “Tin đồn càng là cổ xưa không gian, ở trong quy tắc thì càng hoàn chỉnh, và không gian ở trong cũng sẽ tồn tại càng nhiều bây giờ đã diệt sạch gì đó, có thể làm cho tiến vào bên trong người nhanh chóng trưởng thành. Nhưng cùng lúc, càng cổ xưa không gian, càng thêm nguy hiểm, nghe nói mấy chục vạn năm trước, thế gian vẫn tồn tại vượt xa khỏi Đế cảnh nhân vật, nhưng cũng bởi vì hoàn cảnh lúc ấy mười phần tàn khốc, này đây cấp độ kia nhân vật đều biến mất.”

Ông lão mấy câu nói, làm cho Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng.

Hắn sớm có suy đoán, Đạo Thần Cung tựa hồ đối với trăm vạn năm trước phát sinh sự tình có hiểu biết, bây giờ kết hợp lời của lão giả này, tựa hồ Đạo Thần Cung sớm không biết bao nhiêu vạn năm trước, liền đã bắt đầu phân chia ra mỗi cái thời kỳ không gian, tựa hồ đã sớm dự liệu được phía thế giới này càng ngày sẽ càng suy yếu, vì thế chuẩn bị kỹ càng.

Lại liên tưởng đến bây giờ Đạo Thần Cung hiện thế, còn có cái gọi là loạn thế, Tiêu Vũ trong lòng thì càng ngày càng khó bình tĩnh, có phải tất cả những thứ này tồn tại cái gì liên quan?

Nếu không thì, Đạo Thần Cung tại sao ở vào thời điểm này, không dứt đem đệ tử đưa vào cũ cảnh, này chẳng lẽ không đúng đang vì loạn thế tiến đến gần mà làm chuẩn bị gì?

Nhưng hôm nay loạn thế, cùng trăm vạn năm trước chuyện phát sinh, cùng với 10 châu suy yếu vừa có thế nào quan hệ?

Tiêu Vũ càng nghĩ càng thấy đến nhức đầu, tất cả những thứ này đều thái quá phức tạp, hắn trong lúc nhất thời cũng không cách nào làm rõ ở trong quan hệ, chỉ phải vẫy vẫy đầu, đem hết thảy tâm tư tất cả để một bên.

Tóm lại bây giờ có thể khẳng định là, này cũ cảnh nên bảo lưu lấy bị phân cách lúc lưu lại hoàn cảnh cùng diện mạo, mà Đạo Thần Cung đệ tử tiến vào cũ cảnh rèn luyện, tựa hồ ở trong có có thể làm cho bọn họ trở nên mạnh mẽ gì đó, vừa hoặc là nói, đây là Đạo Thần Cung ý tứ, này nguy hiểm cũ cảnh trong vòng có loạn thế tiến lại lúc không thể thiếu gì đó.

“Lão nhân gia, cái kia chín đại linh cung vừa là chuyện gì xảy ra?” Tiêu Vũ buông cũ cảnh việc, hỏi tiếp.

“Chín đại linh cung, tự nhiên chính là Đạo Thần Cung bên trong chí cao vô thượng chín nơi Thần cung!” Ông lão nói tới chín đại linh cung, sắc mặt cũng là nghiêm nghị, nói: “Đạo Thần Cung phương này không gian, tồn đời không biết bao nhiêu vạn năm, sớm diễn biến thành một có độc lập văn minh tiểu thế giới, phía thế giới này bên trong vương giả phần đông, các loại phe phái cũng là vô số, chỉ có Thần cung, là nơi đây tuyệt đối kẻ thống trị.”

Tiêu Vũ gật đầu, điểm này hắn lúc trước sớm nhìn ra, bất quá hắn cũng không có đánh gãy lão nhân, lẳng lặng nghe lão nhân tiếp tục nói đi.

“Ở bên trong không gian này, Thần cung là tuyệt đối, mà

Thần cung bên dưới, tất là có đếm không hết chi nhánh cùng phe phái, giống như một Đại thế giới giống như. Có điều chi nhánh tuy nhiều, nhưng này chi nhánh, lại đều tuyệt đối tuần hoàn Thần cung ý chí, chỉ đang vì Thần cung đào tạo đầy đủ xuất sắc hậu nhân."

Lão nhân sắc mặt nghiêm nghị, tựa hồ ở trong lòng hắn, cái kia Thần cung chính là thần linh bình thường tồn tại. Hắn tiếp tục nói: "Thần cung siêu nhiên, cái kia chí cao vô thượng Thần cung, ngày thường hầu như sẽ không làm cái gì. Bởi vậy, chín đại linh cung liền thay thế Thần cung, quản lý phương này trong không gian trật tự. Đồng thời, bọn họ cũng là hết thảy chi hệ bên trong cường đại nhất chín mạch, trực thuộc ở Thần cung, cửu cung bên trong mỗi một trong cung đều có vô số cường giả."

Tiêu Vũ nghe rõ, nói tóm lại, phía thế giới này chi nhánh vô số, rồi cùng 10 châu giống nhau tồn tại nhiều cái tông môn cùng thế giới, nhưng chín đại linh cung, chính là phương này không gian chín chí cao tông môn, có được vô thượng địa vị, đồng thời thống lĩnh phương này không gian, cũng có thể nói chín đại linh cung, chính là cái kia vô thượng Thần cung chín hóa thân.

Nghe xong ông lão này mấy lời, Tiêu Vũ mới biết được nguyên lai Đạo Thần Cung bên trong không gian còn có phức tạp như thế trật tự. Hắn cảm ơn người lão giả này, cùng với từ giã, ánh mắt lại là nhìn chằm chằm bầu trời.

Đối với ông lão trong miệng cũ cảnh, Tiêu Vũ thập phần để ý, bởi vì nếu là này cũ cảnh tồn tại trăm vạn năm trước phân cách đi ra không gian, hắn chỉ cần có thể tiến vào, có lẽ liền có thể hiểu được trăm vạn năm trước chỗ chuyện phát sinh, do đó tìm ra trở lại Cửu Thiên Thế Giới phương pháp.

"Tầng thứ hai nên ở mấy ngày nay thì sẽ mở ra, Thiên Ngữ có lẽ còn ở tầng thứ chín chờ ta, ta trước tiên đánh vào tầng thứ hai, sau khi nếu có cơ hội, lại tiến vào cũ cảnh tìm tòi cũng không trễ.”

Tiêu Vũ âm thầm làm ra quyết định, hắn chưa có trở lại lúc trước tu luyện trong núi, bây giờ không cách nào tiếp tục ngưng tụ ngôi sao, trở về đã không có ý nghĩa, thẳng thắn lưu lại nơi này trong thành trấn, hy vọng có thể đối với này một vùng không gian có thể hiểu nhiều một chút.

“Ầm!”

Ở Tiêu Vũ lưu lại trong thành trấn thời điểm, hắn lúc trước tu luyện cái kia một tòa núi lớn, lúc này lại là phát sinh ầm ầm nổ vang, trong núi người tu luyện với lúc này đều là mỗi người thấp thỏm lo âu, không người lên tiếng.

“Cái kia Tiêu Vũ người đâu? Dám mạo phạm ta Càn Dương Cung, còn không ra nhận lấy cái chết!”

Tại đây dưới chân núi, mấy cái khí tức kinh người tuổi trẻ nhân vật gầm lên, ra tay oanh núi, đem ngọn núi này đánh cho không dứt rung động.

Bọn họ cùng là đến từ Càn Dương Cung đệ tử, hiển nhiên theo trước khi Tiêu Vũ trả về người trẻ tuổi trong miệng nghe xong Tiêu Vũ xúc phạm Càn Dương Cung sự tình, này đây tìm được rồi nơi đây.

Trên núi này đều là chỉ có thể ở tầng thứ nhất tu luyện đệ tử bình thường, đối mặt chín đại linh cung người, tự nhiên là không dám đáp lại, mỗi người đều bảo trì trầm mặc.

“Một người mới vừa thi vào Đạo Thần Cung 10 châu người, cũng dám mạo phạm ta Càn Dương Cung, cái gì vậy!”

Tiến lại đệ tử tổng cộng có ba người, dẫn đầu tên đệ tử kia sắc mặt lạnh lùng, trên người lộ ra khí tức, rõ ràng so với trước kia bị Tiêu Vũ đuổi đi người trẻ tuổi càng mạnh mẽ hơn.

Ở phía sau hắn mặt khác hai người trẻ tuổi, trên người cũng là có đạo văn ẩn hiện, đại diện bọn họ đều là đã lĩnh ngộ bộ phận đại đạo tuổi trẻ nhân vật, đồng dạng bất phàm.

“Hạ sư huynh, cái kia 10 châu tiểu tử tựa hồ trước đó không lâu đã rời khỏi nơi này, giống như hướng về vạn linh 1 vùng đã đi.” Núi bên trong bay ra thứ tư Càn Dương Cung đệ tử, quay cầm đầu người trẻ tuổi nói.

“Vạn linh vùng? Nơi đó sinh sống rất nhiều người phàm, Thần cung quy định không thể ở nơi đó động võ, cái kia 10 châu người chẳng lẽ biết chúng ta muốn tới tìm hắn, trốn tới nơi đó?” Hạ sư huynh cau mày, sau đó ánh mắt lộ ra rùng mình, nói: “Hừ, cho rằng trốn đến vạn linh vùng thì không có sao? Xúc phạm ta Càn Dương Cung, trốn đến nơi đâu cũng không dùng, chúng ta đi!”

Bá một cái, mấy cái Càn Dương Cung đệ tử nhanh chóng rời đi, nhắm vạn linh vùng.

“Những người này là tìm đến cái kia người mới?”

“Lần này phỏng chừng cái kia người mới xong, mấy người này thực lực so với trước khi người nọ có thể mạnh hơn nhiều, hơn nữa đồng thời tiến lại, nếu tìm tới cái kia người mới, kết cục của hắn phỏng chừng sẽ rất thảm.”

“Ai da, ai bảo cái kia người mới dám trêu chín đại linh cung người?”

Mãi đến tận vài tên Càn Dương Cung đệ tử rời đi, ở trong núi tu luyện đám người mới thở phào nhẹ nhõm, có mấy người thì lại là vì Tiêu Vũ cảm thấy lo lắng, dù sao trước khi bởi vì Tiêu Vũ dẫn động tinh thần lực, làm cho bọn họ cũng cùng nhau tìm được một chút chỗ tốt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 451: Xung Đột

Ở lại thành trấn, Tiêu Vũ hồn nhiên không biết chính mình lúc trước thuận miệng một câu nói, cũng đã rước lấy Càn Dương Cung đệ tử muốn ghim hắn. Hắn ở thành trấn bên trong lưu lại, một bên chờ đợi tầng thứ hai mở ra, một bên cũng đang đối với phương này không gian làm sâu một bước hiểu rõ.

Trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ cũng từng ý đồ dùng phương pháp khác, nghe liên quan tới Lam Thiên Ngữ sự tình, chỉ tiếc, hắn làm này nhất định không có kết quả, liên quan tới Lam Thiên Ngữ, còn là không có nửa điểm tin tức.

Đứng trên mặt đất ngước nhìn trời cao, Tiêu Vũ ánh mắt, tựa hồ là xuyên thấu cái gọi là cửu trùng thiên, rơi xuống cao nhất cái kia một tầng không gian bên trên.

Hắn rất muốn lớn tiếng la lên, nói cho Lam Thiên Ngữ, hắn đã tới Thánh Thành, đi tới Đạo Thần Cung, chỉ vì thực hiện lời hứa ban đầu, hắn chưa từng lãng quên, cũng không có sai hẹn, hắn đã tới!

Chỉ đáng tiếc, hắn sâu sắc rõ ràng dù cho hắn như thế la lên, Lam Thiên Ngữ cũng không thể lại nghe đến. Hắn thậm chí ngay cả Lam Thiên Ngữ hay không ở phương này trong không gian cũng không biết, sẽ đi tới nơi này, cũng chỉ có điều là vì Nhan Hạo từng nói qua nơi đây có lẽ sẽ có người biết được liên quan tới lam họ sự tình thôi.

Mấy ngày lưu luyến, Tiêu Vũ cơ hồ là không thu hoạch được gì, chỉ là trong mấy ngày này nghe đến đạo chuông vừa vang lên nhiều lần, không biết là thế lực nào hậu nhân lại tới Đạo Thần Cung.

"Tiêu Vũ ở đâu?"

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ còn ở thành trấn bên trong lưu luyến, trên bầu trời đột nhiên truyền tới một thật lớn âm thanh, ở tứ phương tiếng vọng.

Trên đất người cùng nhau ngẩng đầu, không khỏi rối loạn lên, phát sinh thanh âm kinh ngạc.

"Đó là Càn Dương Cung đệ tử?"

"Chín đại linh cung đệ tử, làm sao chạy đến nơi đây, còn như thế đường hoàng?"

"Hắn muốn tìm Tiêu Vũ là ai?"

Mọi người kinh ngạc, là vì chín đại linh cung cao cao tại thượng, mặc dù là này cửu cung đệ tử, bình thường cũng không dễ dàng nhìn thấy.

Mà giờ khắc này, trên bầu trời có ít nhất bốn gã Càn Dương Cung đệ tử, khống chế binh khí đứng ở đám mây bên trên, quan sát tứ phương, trong thanh âm càng lộ ra một luồng sát ý, tự nhiên làm người để ý.

"Càn Dương Cung? Vừa là Dịch Đạo người?" Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhíu nhíu mày.

Thông qua mấy ngày nay thời gian, hắn tự nhiên đã là biết rồi Càn Dương Cung cùng Dịch Đạo quan hệ, theo bản năng đem trên bầu trời 4 mọi người trở thành Dịch Đạo phái người tới.

"Tiêu Vũ ở đâu? Lăn ra đây cho ta!"

Không người đáp lại, trên bầu trời bốn gã người trẻ tuổi vừa là quát lạnh một tiếng, tiếng như sấm sét, làm cho trên mặt đất tất cả mọi người đều nghe rõ rõ ràng ràng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ vận dụng lục đạo ấn, ở sau lưng huyễn đến sát cánh, bay lên trời cao, đi đến cái kia 4 thân người trước.

Hắn nguyên nhân chính là Lam Thiên Ngữ tâm tình hạ, bốn người này trước mặt mọi người hô quát, cao cao tại thượng, cũng làm cho hắn cảm giác buồn bực, này đây căn bản không có nhường nhịn dự định.

“Ngươi là ai?” Bốn gã đệ tử nhìn thấy có người bay tới, nhíu mày nói.

“Các ngươi không phải đang tìm ta gì, còn hỏi ta là ai?” Tiêu Vũ buồn cười, chỉ tên đến người tìm hắn, thấy hắn lại đều không nhận ra!

“Ngươi chính là cái đó gọi Tiêu Vũ 10 châu người?” Cái kia được xưng là Hạ sư huynh người trẻ tuổi ánh mắt phát lạnh, nói: “Trước khi chính là ngươi mạo phạm ta Càn Dương Cung, nói ta Càn Dương Cung là rác rưởi?”

Một câu nói này để Tiêu Vũ có chút không hiểu ra sao, nếu nói là hắn lúc trước xúc phạm qua Càn Dương Cung không giả, nhưng này cũng là không lòng dạ nào nói như vậy, chẳng qua là thật chưa từng nghe tới thôi, còn nói Càn Dương Cung là rác rưởi, vậy càng là chưa từng có sự tình.

Trên đất người, lúc này càng rối loạn lên, nhìn phía Tiêu Vũ ánh mắt càng tràn ngập dị dạng.

Càn Dương Cung nhưng chín đại linh cung một trong, lại bị người nói là rác rưởi, phải biết rằng chín đại linh cung ở phương này trong không gian đó là cao cao tại thượng tồn tại, lại bị người như thế xem thường.

“Các ngươi là nghe Dịch Đạo người đệ tử kia nói?” Tiêu Vũ không biết mặt đất những người kia ý nghĩ, hắn lúc này chỉ có thể nghĩ đến Dịch Đạo tên đệ tử kia, mấy người này sẽ biết việc này, cũng chỉ có nghe Dịch Đạo tên đệ tử kia theo như lời.

Quá nửa là người nọ trọng thương trở về, không cam tâm, vì vậy ở Càn Dương Cung đệ tử trước mặt thêm mắm dặm muối, đưa hắn vô tình xúc phạm, nói thành cố ý nhục nhã, đưa tới Càn Dương Cung những đệ tử khác phẫn nộ, làm cho những người kia đến báo thù cho hắn.

“Ngươi quả thực gặp qua hắn, nói như vậy, việc này liền không có giả!” Hạ sư huynh Hạ Bác sắc mặt càng thêm lạnh như băng, trong mắt ẩn có sát ý lộ ra.

Tiêu Vũ cau mày, cái này Hạ sư huynh tựa hồ cũng là loại kia tự cho là đúng người, trực tiếp liền nhận định hắn từng nói qua như vậy.

Hắn mặc dù không sợ mấy người này, nhưng cũng lười cùng bọn hắn động thủ, nói: “Ta không từng nói qua như vậy, có tin hay không là tùy ngươi!”

“Ngươi cho rằng, ta sẽ tin tưởng ngươi?” Hạ Bác xem thường cười lạnh, nói: “Ta đối với ngươi mặc dù chưa quen thuộc, nhưng là từng nghe nói, trước khi ngươi ở đây cánh cửa ở ngoài, liền đã làm một cách công khai đối với chín đại linh cung vương giả bất kính. Người như ngươi, ta nhìn nhiều lắm rồi, coi chính mình khả năng thông qua sát hạch, liền trên trời dưới đất vô địch rồi, ngông cuồng đến mức độ này, ngay cả ta Càn Dương Cung cũng dám nhục! Nhưng ta cho ngươi biết, ở ta Càn Dương Cung trước mặt, ngươi liền con chó cũng không bằng!”

Hạ Bác lời nói này, trên mặt đất vừa là dẫn phát rồi sóng lớn mênh mông, không người không sợ hãi. Cái này đến từ 10 châu người trẻ tuổi mà ngay cả chín đại linh cung vương giả đều dám mạo phạm, quả thực là to gan lớn mật!

“Ta tự cho là đúng?” Tiêu Vũ sắc mặt cũng lạnh xuống, trước mắt người này không nghe giải thích, chỉ nhận định chính hắn là đúng, rốt cuộc là ai tự cho là đúng?

Hơn nữa đối phương ngôn ngữ như thế khó nghe, hắn cũng xem thường với giải thích, nói thẳng: “Vậy ngươi lại coi ta đúng không, ngươi chỉ để ý nói, muốn như thế nào?”

“Đơn giản!” Hạ Bác sắc mặt lạnh lùng, hướng phía dưới mọi người liếc mắt một cái, nói: “Sẽ, ngươi tự phế tu vi, sẽ, ta phế tu vi của ngươi, ngươi chọn một!”

“Tự phế tu vi?” Tiêu Vũ ánh mắt híp lại, đây đối với tu luyện người mà nói, có thể nói là tàn khốc nhất sự tình, đối phương càng mở miệng liền muốn hắn tự phế tu vi, bá đạo đến hơi quá đáng.

“Ta không thể giết huynh, ngươi liền nên mang trong lòng cảm kích, bằng ngươi tầm thường một 10 châu người, cũng dám đối với ta Càn Dương Cung bất kính, ta lưu ngươi một mạng đã là ân huệ, ngươi tự cân nhắc a.” Chắp hai tay sau lưng, Hạ Bác ngữ khí lạnh lùng.

Theo ánh mắt của hắn, Tiêu Vũ nhìn ra, người này tựa hồ là muốn trước mặt mọi người lập uy, muốn dùng tàn khốc nhất phương pháp đến trừng phạt hắn cái này xúc phạm người, hơn nữa là trước mặt vô số người mặt, đưa đến kinh sợ hiệu quả.

Có điều cái điều kiện này, Tiêu Vũ không thể tiếp thu, hơn nữa đối phương một hơi một 10 châu người, có vẻ cao cao tại thượng, đem đến từ 10 sau người nhìn hết sức thấp kém, cũng làm cho trong lòng hắn sinh ra một loại tức giận.

“Xem ra ngươi không có ý định tiếp thu loại này ân huệ, đã như vậy, ta ở trên hư không đạo trường chờ ngươi, ngươi nếu là không có lá gan, liền cút cho ta đến Đạo Thần Cung!” Hạ Bác cười lạnh nói xong, hướng lên bầu trời cao hơn địa phương bay đi.

Vạn linh vùng không thể động võ, bởi vì nơi này sinh sống rất nhiều người phàm, nhưng ở vạn linh vùng phía trên sâu trong hư không, nhưng lại có nhiều chỗ đạo trường, liền như là mặt đất võ đài, Đạo Thần Cung bên trong người nếu muốn động thủ, có thể đi tới đó.

Thấy Hạ Bác đã đi trước bay đi, Tiêu Vũ cũng là không do dự, giương ra hai cánh cùng ở sau thân thể hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 452: Liên Tiếp Xuất Hiện

Ở vạn trượng sâu trong hư không, có không ngừng một tòa đạo đài, mỗi tòa đạo đài đều hết sức to lớn, mặt trên có đại đạo lực lượng thêm vào, lơ lửng giữa trời, có thể để Đạo Thần Cung bên trong đệ tử ở đây động thủ.

Bay ở Tiêu Vũ trước người, Hạ Bác rơi xuống một tòa đạo trên đài, đứng chắp tay, lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ.

“Chín đại linh cung đệ tử muốn cùng người ngoại lai giao thủ?”

“Cái này người ngoại lai là ai, lại dám mạo phạm chín đại linh cung?”

Bên dưới đạo đài mới, mọi người náo động, mặc dù đối với hư không nói trên đài chiến đấu đều đã không thấy kinh ngạc, nhưng lần này xuất thủ người, lại đến từ chín đại linh cung, cùng với một vừa mới thi vào Đạo Thần Cung người.

Trận chiến này nhất thời đưa tới nhiều mặt chú ý, dù cho chỉ là một vài người phàm, lúc này cũng trên mặt đất ngước nhìn đài cao, vô cùng chờ mong.

“Bốp!” Tiêu Vũ cũng đồng dạng rơi vào đạo trên đài, mặt không cảm xúc, thập phần lạnh lùng, hắn nhìn mấy cái khác không có lên Càn Dương Cung đệ tử một chút, nói: “Các ngươi không cùng tiến lên?”

Hạ Bác sắc mặt lạnh lẽo, quát lên: “Đối phó ngươi, ta một cái tay là đủ rồi, ta muốn để ngươi có biết, bị ta xem thường Càn Dương Cung đệ tử có ra sao thực lực!”

Đang khi nói chuyện, hắn động, không có càng nói nhiều, trên người đạo văn hiện lên, dẫn động thiên địa đạo thì lại, gia trì ở trên thân thể.

Cùng lúc đó, một thanh trường đao ở trước người hắn ngưng tụ thành, đao dài trăm trượng, chỉ về Tiêu Vũ, trên đao lộ ra khí tức, tựa hồ có thể chém khai thiên địa.

“Không hổ là Càn Dương Cung đệ tử, đã lĩnh ngộ đại đạo lực lượng, người này rất mạnh!”

Trên đất mọi người cùng nhau thán phục, mặc dù đều là phàm nhân chiếm đa số, có thể sinh ở Đạo Thần Cung, đối với việc tu luyện, bọn họ biết đến đồng dạng không ít, vô cùng rõ ràng đệ tử bình thường cùng lĩnh ngộ đại đạo đệ tử có bao nhiêu chênh lệch.

“Bốp!”

Tiêu Vũ đồng dạng không có lời thừa thãi, đến bây giờ cái gì giải thích đều là dư thừa.

Hắn một chỉ điểm ra, đầu ngón tay một ngôi sao xuất hiện, lúc đầu thật nhỏ như châu, gặp gió mà tăng, ở trong chớp mắt biến ảo để một ngọn núi cao kích cỡ tương đương, lộ ra uy thế làm người nghẹt thở.

“Chém!”

Hạ Bác quát lạnh, trước người 1 cây trường đao, trên đao đạo văn rậm rạp, lộ ra ngàn trượng ánh đao, quay Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao chém xuống.

“Ầm!”

Đao có đạo văn, hơi động lên giống như trong thiên địa hết thảy đều chuyển động theo, Thần Uy vô cùng.

Nhưng mà, này một đao chém dưới, khiến cho mọi người khiếp sợ sự tình cũng thuận theo phát sinh, Tiêu Vũ ngôi sao chưa từng bị chém ra, ngược lại là một đao chém dưới sau khi, Hạ Bác trên đao xuất hiện một tia vết rách.

“Ngươi hiểu chính là sinh sát chi đạo?” Tiêu Vũ mở miệng, bất động như núi, lắc đầu nói: “Đáng tiếc, ngươi không được, lấy chém giết để nhập đạo, phải có một viên coi thường chúng sanh, sát thần diệt ma lòng, đao của ngươi không có loại ý chí này!”

Khi hắn đang khi nói chuyện, cái ngôi sao kia chấn động, Hạ Bác hoàn toàn biến sắc, còn không tới kịp phản bác, liền cảm thấy ngôi sao kia bên trên lộ ra một luồng kinh khủng sức mạnh to lớn, từ trên đao truyền đến.

“Phụp!”

Hắn thần tốc lùi về sau, nhưng mà còn là chậm, trường đao phá nát, tự thân bị thương, miệng phun máu tươi về phía sau bay ra ngoài.

“Trời ạ, lại một chiêu thì thắng rồi Càn Dương Cung đệ tử?”

“Thiệt hay giả? Tại sao ta cảm giác tất cả những thứ này như thế hư ảo!”

Trên đất đoàn người kinh ngạc, ai cũng không nghĩ tới sẽ kết thúc nhanh như vậy, phải biết rằng xuất thủ đây chính là chín đại linh cung đệ tử, thực lực xa so với người bình thường mạnh mẽ, lại chỉ ở một chiêu gian thì bị thua.

“Hạ sư huynh!”

Mặt khác ba cái chưa từng lên đài đệ tử biến sắc,

Trước tiên bay tới Hạ Bác bên cạnh, sắc mặt bất thiện thấy Tiêu Vũ.

“Các ngươi nếu còn muốn ra tay, thì cùng lên đi, ta không có nhiều thời gian như vậy cùng các ngươi dây dưa.” Tiêu Vũ gọi về ngôi sao, đồng thời mở miệng nói ra.

Dưới cái nhìn của hắn dù cho hắn tổn thương Hạ Bác, mấy người khác tất nhiên cũng phải ra tay, mà hắn thật sự lười cùng những người này giao thủ, nếu như muốn 11 đánh bại còn không bằng giải quyết chung.

“Ngươi quá cuồng vọng!”

“Ngươi đã tự tìm chết, cái kia cũng không trách chúng ta!”

Bị Tiêu Vũ xem thường, còn lại ba gã Càn Dương Cung đệ tử đồng thời giận dữ, dồn dập quay Tiêu Vũ ra tay.

Đối mặt ba người, Tiêu Vũ lại là lắc đầu, hắn lại một ngón tay, lần này lại là một viên dấu ấn bay ra, trong không trung thần tốc biến ảo, biến thành một hơi chuông lớn màu vàng óng.

“Keng!”

Đây là khí ấn diễn biến mà đến cửu thiên sát khí chôn chuông thần, tiếng chuông vừa vang, ba gã Càn Dương Cung đệ tử các loại thủ đoạn toàn bộ bị tiếng chuông nát bấy, và ba người cùng nhau hộc máu, dồn dập rơi xuống đất, sắc mặt càng một người so với một người trắng nhợt.

“Ba cái Càn Dương Cung đệ tử, lại bị một chiêu đánh bại?”

“Người này là ai? Một người ngoại lai, lại mạnh như vậy?”

“Trời ạ, thực lực của hắn rốt cuộc qua đến trình độ nào?”

Phàm là thấy cảnh này người, lúc này không ai có thể bình tĩnh. Chín đại linh cung đệ tử, ở phương này trong không gian đại biểu chính là xuất sắc nhất một đám người trẻ tuổi, mà ở Tiêu Vũ trước mặt, những người này lại là như thế không đỡ nổi một đòn.

Trên mặt đất ngước nhìn không trung đạo đài người, lúc này đều cảm giác giống như làm một giấc mộng, chỉ cảm thấy này hết thảy đều là hư ảo.

“Ngươi quá cuồng vọng!”

Đúng lúc này, vừa là một bóng người xuất hiện, người ở phía xa, chính là xa xa đối với Tiêu Vũ đánh tới một chưởng.

Hắn một chưởng này ở trong có sấm sét quấn quanh, càng có từng trận thú rống, một chưởng bên trong làm như đã bao hàm thế gian vạn tượng, phi thường khủng bố.

“Ầm!”

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ bất động, trong cơ thể nhưng có ngôi sao bay ra, chặn lại rồi một chưởng này, có điều tại đây sau khi, sắc mặt của hắn lại là chìm xuống dưới.

“Ngoại lai 10 châu người, ngươi quá cuồng vọng, thật sự cho rằng ta Càn Dương Cung không người gì?”

Một người trẻ tuổi bay tới, hạ xuống đạo trên đài, mấy cái kia bị thương Càn Dương Cung đệ tử nhìn thấy người này, sắc mặt đều là kích động lên, kêu: “Dư sư huynh!”

Trên đất người, &# 85 nhìn thấy xuất hiện người tuổi trẻ này, cũng là dồn dập lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Dư Bi Sinh, hắn lại bị đưa tới?”

“Xem ra cái này người ngoại lai quả thật chọc giận Càn Dương Cung, Dư Bi Sinh lại đều xuất hiện!”

“Đây chính là Càn Dương Cung chính thức tinh nhuệ, tại kia trong cung cũng là xếp hàng đầu đệ tử, lúc này cái này người ngoại lai phỏng chừng muốn bị thua thiệt.”

Mặc dù trong không trung, nhưng Tiêu Vũ lại có thể nghe được trên mặt đất đám người âm thanh, thoạt nhìn lúc này tiến lại người trẻ tuổi này vô cùng có danh tiếng.

Bất quá hắn lại là hơi không kiên nhẫn, vốn hắn thì bởi vì Lam Thiên Ngữ sự tình phiền não trong lòng, này 1 cung người còn cái này tiếp theo cái kia đến.

“Ngươi tung có chút thực lực, cũng không nên đối với ta Càn Dương Cung bất kính, hơn nữa ngươi ra tay không khỏi độc ác.” Dư Bi Sinh thoạt nhìn hào hoa phong nhã, nhưng lúc này lại là nhíu mày lông mày, mặt có vẻ lạnh lùng.

“Ta ra tay độc ác?” Tiêu Vũ liếc mắt nhìn bị thương mấy cái đệ tử, không thể chối mấy người này bị thương không nhẹ, nhưng hắn nếu như muốn mấy người này tính mạng, mấy người này sớm đã chết cả rồi.

Cái này Dư Bi Sinh thứ nhất, bất chấp tất cả, liền đem sai lầm đều đẩy tới hắn bên này, hắn cũng lười giải thích, nói: “Vô vị nhiều lời, muốn chiến liền chiến!”

Dư Bi Sinh sắc mặt, nhất thời trở nên càng thêm lạnh như băng, nói: “Xem ra ngươi quả thực thập phần ngông cuồng tự đại, tự cao tự đại, đã như vậy, ta cũng chỉ có ra tay, cho ngươi một bài học!”

Giới thiệu đọc: Thiên Tàm khoai tây đại thần sách mới “nguyên tôn”, vấn đề đại thần tân tác “”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 453+1 Chiến Thành Danh

"Ầm!"

Đại chiến bùng nổ, Dư Bi Sinh thoạt nhìn hào hoa phong nhã, thực lực lại là mạnh mẽ đến kinh người, và ra tay càng sắc bén.

Trong bàn tay của hắn như là giấu diếm một giới, từ đó nếu là lấy ra núi cao vạn trượng, hoặc là đánh ra ngàn dặm dòng sông, mỗi đánh ra một thứ đều có uy lực kinh người, thực lực hơn xa lúc trước mấy cái Càn Dương Cung đệ tử.

Tiêu Vũ cùng người này đại chiến, cũng phát hiện thực lực của người này quả thật cường hãn, đối với đại đạo quy tắc đã có cực sâu lĩnh ngộ, đánh ra các loại gì đó trên đều có cường đại đạo thì lại thêm vào, thực lực bất phàm.

Có điều, cái này cũng không thể thay đổi cái gì, hắn có 40 chín ngôi sao hộ thể, như là chúa tể thế gian thần linh, vạn pháp bất xâm, vô luận loại công kích nào, đều sẽ bị hắn trước người ngôi sao đỡ.

Nhưng mà cái này Dư Bi Sinh cũng không đơn giản, đem khả năng ngăn cản Tiêu Vũ đánh ra tinh thần lực, cái này ở trẻ tuổi bên trong, là phi thường hiếm thấy sự tình, phải biết rằng Tiêu Vũ lúc trước chỉ bảy ngôi sao, liền có thể đỡ vương giả Dịch Đạo một cái tuyệt sát, có thể thấy được uy lực.

Cùng hơn buồn cùng một trận chiến, cũng làm cho Tiêu Vũ cực kỳ lửa cháy, Càn Dương Cung đệ tử cái này tiếp theo cái kia đến, hơn nữa đều là không bộ thị phi đúng sai, liền muốn ra tay, để hắn phiền phức vô cùng, dần dần cũng là đánh nhau thật tình.

Hư không trong đạo trường, trận chiến này không có nhanh như vậy kết thúc, trận chiến này cũng đưa tới càng ngày càng nhiều người chú ý, thậm chí đã kinh động chín đại linh cung người.

“Dư Bi Sinh tại cùng một ngoại lai 10 châu người đại chiến, hơn nữa ở vào hạ phong?”

“Xem ra 10 châu nhân trung, cũng là có một chút thực lực bất phàm người trẻ tuổi!”

“Thú vị, hơn gió rít ở Càn Dương Cung bên trong thực lực sắp xếp tiến lên 10, lại không phải một mới vào Thần cung người ngoại lai đối thủ!”

Chín đại linh cung, mỗi một cung nhân vật thiên kiêu nghe đến tin tức này, làm ra phản ứng cũng không giống nhau, rất nhiều người tuổi trẻ đối với trận chiến này rất cảm thấy hứng thú, với chỗ ở mình trong cung rời đi, dự định tận mắt nhìn một cái, có thể cùng Dư Bi Sinh đại chiến không nghỉ người ngoại lai, rốt cuộc là thần thánh phương nào.

“Ầm!”

Hư không nói trên đài, Dư Bi Sinh toàn thân áo trắng nhuốm máu, sắc mặt trắng bệch, đại chiến kéo dài hồi lâu, hắn cuối cùng cũng không thể chiến thắng Tiêu Vũ, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Cùng Tiêu Vũ sau khi giao thủ, hắn mới thắm thiết cảm nhận được trước mắt cái này 10 châu người khủng bố, tựa hồ vô luận hắn sử dụng thủ đoạn gì, đối phương đều có biện pháp có thể hóa giải.

Mà đối mặt Tiêu Vũ tinh thần lực, hắn ban đầu vẫn có thể miễn cưỡng ứng đối, nhưng theo Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao càng ngày càng nhiều, các đại ngôi sao luân phiên trong lúc đó, lộ ra một loại lực lượng thần bí, làm cho hắn ứng đối cực kỳ cật lực, đến cuối cùng rốt cục bị thương bị thua.

“Còn có muốn xuất thủ gì?”

Tiêu Vũ đứng ở đạo trên đài, đối với tứ phương quát lạnh, liên tiếp không dứt xuất hiện người, đã sớm đem sự kiên nhẫn của hắn tiêu hao hết, bởi vậy nói chuyện cũng mang theo một luồng khí nóng.

“Ha ha, hung hăng 10 châu người, cũng được, ta đến gặp gỡ ngươi!”

Tiêu Vũ câu nói đó, không thể nghi ngờ là chọc giận rất nhiều người, đặc biệt là mỗi một cung người trẻ tuổi có không ít đều tới rồi xem cuộc chiến, nghe nói hắn một câu nói này sau, liền lập tức lại có một người lên đài.

“Ầm!”

Đại chiến lại một lần nữa bùng nổ, nhưng mà, mặc dù Tiêu Vũ đã liên chiến mấy trận, nhưng cũng tựa hồ dũng mãnh không giảm, mặc dù hắn không có khả năng lại giống như lúc mới bắt đầu nhất giống nhau nhanh chóng kết thúc chiến đấu, nhưng này thực lực cường đại vẫn là làm cho người kinh hãi, một lần nữa đánh bại cái kế tiếp lên đài người.

Một người bị thua, liền lại có một người lên đài, trên đạo đài chiến đấu, tựa hồ dần dần thay đổi một loại tính chất, chín đại linh cung đệ tử xuất hiện càng ngày càng nhiều, lên đài người cũng là một cái tiếp theo một cái.

Tựa hồ chiến thắng Tiêu Vũ,

Giờ phút này đã không còn là Càn Dương Cung 1 cung sự tình, mà là mỗi một cung người đều muốn lên đài, đánh bại, không muốn chín đại linh cung bị một cái như vậy người ngoại lai chỗ áp chế.

Chiến đấu dần dần thay đổi ý tứ, không biết đã qua bao lâu, chiến mấy trận, Tiêu Vũ một trận chiến chưa bại, hết thảy lên sàn người, cuối cùng toàn bộ bị hắn từ trên đài đánh rơi, không có người nào có thể chiến thắng.

Tiêu Vũ tựa như một vô địch chiến thần, không người nào có thể ngăn cản.

Chiến đấu diễn biến đến một bước này, ở Đạo Thần Cung bên trong đưa tới xôn xao cũng là càng lúc càng lớn, thậm chí này còn đang ở cái khác không gian nhỏ người cũng đều nghe nói việc này, dồn dập tới rồi.

Đạo Thần Cung bên trong mỗi một cung vương giả, vốn đối với cái này hoàn toàn không chú ý, nhưng ở Tiêu Vũ liên tục đánh bại mười mấy tên cửu cung đệ tử sau, bọn họ cũng không cách nào lại giữ vững bình tĩnh.

Tiếp tục như vậy, thua với Tiêu Vũ càng nhiều người, chín đại linh cung uy nghiêm cũng là thất lạc đến càng nhiều, mỗi một cung vương giả phải nghĩ biện pháp dừng, nếu không nếu như cửu cung đệ tử cuối cùng đều bại bởi Tiêu Vũ, này làm cho bọn họ bộ mặt gìn giữ?

Này từng ở đạo trước cửa thấy qua Tiêu Vũ vương giả, vào lúc này càng trong lòng nặng nề, cái này đã vang lên 9 chuông người trẻ tuổi, là bọn họ đều cảm thấy khủng bố không ngớt, đối với mỗi loại trong cung đệ tử có thể chiến thắng, bọn họ tất cả đều không có một phần chắc chắn.

“Không được, không thể còn tiếp tục như vậy, có thể thắng được người này, phỏng chừng mỗi một cung cũng chỉ có vậy một hai người, nhưng những người kia bây giờ hoặc là đang ở cũ cảnh, hoặc ở cửu trùng thiên bên trong tu luyện, không cách nào ra tay, nhất định phải dừng, nếu không cửu cung đều sẽ trở thành người này đá kê chân!”

Cuối cùng, cửu cung rốt cục có vương giả ra mặt, hơn nữa đến không phải một hai vương giả đơn giản như vậy, hầu như mỗi một cung đều có vương giả tiến lại.

Những vương giả này nhìn về phía Tiêu Vũ lúc ánh mắt đều hết sức phức tạp, dứt bỏ cái khác không nói chuyện, Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực, ở Đạo Thần Cung không giống như bất luận một ai không đều, trên thực tế, vào đúng lúc này, cửu cung những vương giả này, đều có loại kích động, muốn không tiếc tất cả giá cả, để Tiêu Vũ gia nhập đã biết 1 cung.

Tiêu Vũ thiên tư, có thể làm hết thảy vương giả đều trở nên động dung.

Thế nhưng, bọn hắn ý nghĩ, nhất định không cách nào hóa thành hành động, bởi vì Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại loại kia kinh khủng nguyền rủa, này đây không can thiệp tới hắn như thế nào đi nữa xuất sắc, chín đại linh cung đều không dám để gia nhập đã biết 1 cung.

“Nếu để người này tiếp tục trưởng thành, chúng ta chín đại linh cung địa vị, có lẽ sẽ phải chịu lay động.”

Vào đúng lúc này, chín đại linh cung vương giả đều ý thức được một vấn đề, đó là Tiêu Vũ trưởng thành sau khi, dùng thực lực của hắn, tất sẽ cướp đi rất nhiều vốn thuộc về bọn hắn cửu cung tài nguyên.

Mà vấn đề là, Tiêu Vũ không thuộc về một luận một cung nào, cũng không thể lại bị một luận một cung nào tiếp nhận, bởi vậy bọn họ đều không thể thấy Tiêu Vũ trưởng thành mà không can thiệp tới, bởi vì Tiêu Vũ chắc chắn sẽ phân đi rất nhiều thuộc về bọn hắn chín đại linh cung gì đó.

Có vương giả ra mặt, Tiêu Vũ cuối cùng theo hư không trong đạo đài rời đi. Mặc dù một ngày kia chín đại linh trong cung này kinh khủng nhất đệ tử một đều chưa có tới, có thể sau ngày hôm đó, Tiêu Vũ tên, dĩ nhiên đã ở Đạo Thần Cung bên trong trở nên thập phần vang dội, thậm chí các đại linh cung vương giả nhìn thấy hắn lúc, sắc mặt đều hoặc nhiều hoặc ít có chút nghiêm nghị.

Cửu cung đệ tử, ngày hôm đó hầu như mỗi một cung đều có người đã đối với Tiêu Vũ ra tay, nhưng cuối cùng đều bị thua, nếu cuối cùng không có vương giả ra mặt, còn không biết đem có bao nhiêu người muốn thua ở Tiêu Vũ trong tay.

“Mặc dù là 10 châu người ngoại lai, cũng không thể xem thường!”

Này đám người quan chiến, ở sau trận chiến này, có như thế lĩnh hội, Tiêu Vũ một ngày kia biểu hiện, đã là sâu sắc ấn tiến vào này người nội tâm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 454: Vào Cũ Cảnh

Hai ngày sau, tầng thứ hai mở ra, Tiêu Vũ dùng thực lực tuyệt đối, đánh vào tầng thứ hai. So với trước hắn ở hư không nói bộ nhiều trận đại chiến, hắn tiến vào tầng thứ hai, ngược lại có vẻ dị thường bình thản, dù sao thực lực của hắn bày tại nơi đó.

Tiến vào tầng thứ hai, Tiêu Vũ qua loa ở phương này trong không gian dạo qua một vòng, tổng thể cảm giác không gian này cùng tầng thứ nhất xê xích không nhiều, chỉ là mỗi cái chỗ tu luyện đạo tắc càng thâm ảo hơn, nhưng mà này đối với hắn và chỗ vô dụng, có chí tôn trí nhớ, hắn căn bản không cần đi lĩnh ngộ ai lưu lại đại đạo.

Không có lựa chọn tại đây tầng một bên trong tìm kiếm chỗ tu luyện, Tiêu Vũ quyết định tiến vào cũ cảnh tìm tòi, này chỗ tu luyện đối với hắn vô dụng, tiến vào cũ cảnh, có lẽ còn có những phương pháp khác, có thể làm cho hắn tăng cao thực lực, xung kích vương giả cảnh giới.

Mỗi một chỗ cũ cảnh, chính là một độc lập không gian, này không gian ở Đạo Thần Cung phương này lớn bên trong không gian, tồn tại nhiều chỗ tiết điểm, chỉ cần tìm được này đầu mối không gian, liền có thể tiến vào bên trong.

Tiêu Vũ độc thân khởi hành, tìm một chỗ cũ cảnh, một mình tiến vào bên trong.

“Tiêu Vũ tiến nhập cũ cảnh?”

Tiêu Vũ chỗ không biết là, theo hắn tiến vào cũ cảnh, Đạo

Thần Cung bên trong rất nhiều người, đều trong cùng một lúc chiếm được tin tức.

Càn Dương Cung, Dịch Đạo biết được việc này, hai mắt nheo lại, trong con ngươi có hàn quang lấp lóe.

Ở Đạo Thần Cung, giữa đệ tử nếu có xung đột, có thể ở hư không nói trên đài giao thủ, lẫn nhau khiêu chiến, nhưng đối với trong cung đệ tử, bọn họ những vương giả này nhân vật, lại là không cách nào ra tay.

Nhưng ở cũ cảnh, vậy liền là hoàn toàn bất đồng, các đại cũ cảnh không chỉ trong cung đệ tử có thể tiến vào, vương giả cũng có thể đi vào trong đó.

Hơn nữa ở từng cái cũ cảnh bên trong, tồn tại các loại hung hiểm cùng không biết, bất luận người nào chết ở trong đó, đều không phải là chuyện gì ngạc nhiên sự tình, nói cách khác, Đạo Thần Cung quy củ, chỉ ở phương này lớn nhất trong không gian hữu dụng, tới cũ cảnh, liền không có bất kỳ cái gì quy củ có thể nói.

“Người này không thể lưu, bất kể là cho ta chính mình, còn là vì hắn trên người nguyền rủa, đều phải bỏ!”

Dịch Đạo ở nơi đó trầm ngâm một lúc lâu, sau đó đứng dậy, đi tới vào hư không, mở ra một đầu mối không gian, cất bước tiến vào.

“Giết đệ mối thù, phải có báo, ta từng nói qua, sẽ ở Đạo Thần Cung chờ ngươi, tự tay đưa ngươi chém giết!”

Cũng trong lúc đó, ở ta một tầng trời bên trong, khí chất tà dị người trẻ tuổi Quân Tà cũng là đứng dậy, mở ra đầu mối không gian, tiến vào cũ cảnh.

“Tiêu Vũ? 10 châu người ngoại lai, liền để ta xem một chút là có hay không có cường đại như vậy!”

Một mặt khác, một tóc dài như máu, thoạt nhìn tuổi trẻ mà hung ác người trẻ tuổi, cũng là tiến nhập một mảnh cũ cảnh bên trong, mục tiêu nhắm thẳng vào Tiêu Vũ.

Tại đây 1 cùng thời khắc đó động tác, tuyệt đối không chỉ mấy người này, này đối với Tiêu Vũ lòng có không phục cửu cung đệ tử kiệt xuất, hoặc là cùng Tiêu Vũ có thù hận người, cùng với chín đại linh cung không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ trưởng thành vương giả nhân vật, vào lúc này dồn dập đều có bất đồng động tác.

Đối với tất cả những thứ này, Tiêu Vũ không biết gì cả, dù cho biết được, chỉ sợ cũng sẽ không để ý.

Hắn mở ra một chỗ đầu mối không gian sau, bước ra một bước, chính là tiến nhập một phương khác độc lập không gian.

“Nơi đây chính là cũ giới?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ cảm thấy này một không gian lộ ra cảm giác, cùng Đạo Thần Cung cùng Cửu Thiên Thế Giới cũng đều có điều bất đồng, cho người cảm giác hơn tang thương.

“A?”

Vừa vào nơi đây, Tiêu Vũ lông mày giam lên, trong cơ thể hắn nguyền rủa, vào đúng lúc này truyền ra so sánh sóng chấn động bé nhỏ, tựa hồ nhận lấy cái gì kích thích.

“Chỉ là ba vạn năm trước phân cách đi ra không gian,

Liền có thể để trong cơ thể ta nguyền rủa sinh ra cảm ứng?” Tiêu Vũ trong lòng hơi trầm xuống.

Quần áo trắng điện chủ từng nói, Cửu Thiên Thế Giới suy sụp, là vì trăm vạn năm trước xuất hiện một loại kinh khủng nguyền rủa, dẫn đến mỗi một đại đỉnh tiêm sinh linh đều ở đây nguyền rủa bên trong diệt sạch. Mặc dù trăm vạn năm trôi qua, sức mạnh nguyền rủa biến mất dần, có thể còn đang ảnh hưởng vùng thế giới kia.

Nói cách khác, càng là tiếp cận trăm vạn năm trước Cửu Thiên Thế Giới, sức mạnh nguyền rủa lưu lại ảnh hưởng lại càng lớn, lúc này Tiêu Vũ bất quá là tiến vào mấy vạn năm trước phân cách đi ra không gian, trong cơ thể nguyền rủa thì có gợn sóng, thật sự khó có thể tưởng tượng, nếu là tiến vào trăm vạn năm trước phân cách không gian, ở chỗ sẽ khủng bố cỡ nào.

Cất bước đi tiếp, Tiêu Vũ chân đạp sen thần, tốc độ như bay, ở phương này trong không gian lướt ngang, cảm thụ mấy vạn năm trước không gian cùng bây giờ bất đồng.

“Thất Tinh Thảo?”

Trong di động, Tiêu Vũ phát hiện một cây dị, trên cỏ mọc ra bảy cây trái cây, mỗi một viên trái cây cũng giống như một ngôi sao.

Hắn không khỏi kinh ngạc, ở 10 châu đại địa, loại cỏ này sớm nhớ biến mất nhiều năm, tại đây cũ cảnh ở trong, lại vẫn tồn tại.

“Xem ra có người dùng đại thần thông, để phương này cũ cảnh bảo lưu lại vạn năm trước hoàn cảnh, làm cho một vài ở vạn năm trước vẫn tồn tại gì đó có thể tiếp tục sống sót.”

Tiêu Vũ đem cỏ lấy xuống, yên lặng suy đoán. Không khó tưởng tượng đây là Đạo Thần Cung cái gọi là, nhưng bọn họ mục đích làm như vậy là cái gì, lại là không biết được.

Tiếp tục tiến lên, Tiêu Vũ vừa là phát hiện rất nhiều đã diệt sạch giống, thậm chí còn có một vài đã diệt sạch dị thú.

“Đây là đang trả lại như cũ ngay lúc đó thiên địa hoàn cảnh gì? Nhưng làm như thế dụng ý là cái gì?”

Tiêu Vũ không nghĩ ra, thông qua quan sát, hắn sinh ra rất nhiều nghi hoặc.

Vùng không gian này phân cách với mấy vạn năm trước, hoàn cảnh lúc ấy nên càng thêm tồi tệ, bởi vì càng là đi phía trước, nguyền rủa lưu lại ảnh hưởng lại càng lớn, theo thì ngoại giới đã diệt sạch giống, tại loại này càng thêm tồi tệ trong hoàn cảnh nên càng khó tồn tại, nếu không cũng sẽ không ở bên ngoài diệt tuyệt.

Nhưng hắn lại là thấy được rất nhiều đã diệt sạch gì đó, tựa hồ là có người mạnh mẽ bảo vệ mấy thứ này, hết sức để phương này không gian bảo trì ở hoàn cảnh lúc ấy. U &# 8

Hắn muốn không thể làm như vậy dụng ý ở đâu, có điều ở trong môi trường này tu luyện, đối với người quả thật có chỗ tốt nhất định, hơn nữa một vài đã không tồn tại giống, cũng có thể để tiến vào cũ cảnh người tìm được các loại chỗ tốt, tỷ như một vài linh dược.

Vừa là đi tiếp hồi lâu, Tiêu Vũ đột nhiên vẻ mặt hơi động, trong cơ thể hắn có bất diệt âm dương trải qua tựa hồ cảm ứng được vật gì đó, hắn theo loại cảm ứng này đi tiếp, đi tới một vùng thung lũng.

“Thật nồng nặc tử khí!”

Phía trước bên trong thung lũng mạo hiểm hắc khí, nhưng cũng không phải nguyền rủa, mà là nồng nặc tử khí, Tiêu Vũ nhất thời cảm giác nơi này không đơn giản, tử khí mắt trần có thể thấy, đây là phi thường chuyện kinh khủng.

"Này tử khí, tựa hồ đối với bất diệt âm dương trải qua hữu dụng, có lẽ có thể nhờ vào đó, để thực lực của ta tăng thêm một bước."

Do dự chốc lát, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là quyết định tiến vào, hắn đi vào bên trong thung lũng, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, ở đây lẳng lặng tu luyện.

Bất diệt âm dương trải qua, bộ kinh văn này dính đến sinh tử, Tiêu Vũ có thể ở vạn năm sau khi sống lại, tựa hồ chính là bởi vì bộ này công quyết quan hệ, thập phần huyền ảo, chính là Tiêu Vũ đối với cái này trải qua cũng không biết.

Theo kinh này vận chuyển, nơi đây nồng nặc tử khí, như sương bình thường dâng tới Tiêu Vũ trong cơ thể, để Tiêu Vũ vì đó chấn động mạnh.

Hắn bá thể ngôi sao quyết, sở dĩ không thể tiếp tục ngưng tụ ngôi sao, là vì sẽ đánh vỡ vài loại sức mạnh cân bằng, nhưng bất diệt âm hiểm trải qua lúc này lại còn sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

Chỉ thấy theo này tử khí vào cơ thể, Tiêu Vũ trong cơ thể, cái kia to lớn trắng đen vòng xoáy, cũng dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt, bắt đầu lớn mạnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 455: Bất Diệt Âm Dương

Cũ cảnh ở trong hoàn toàn yên tĩnh, Tiêu Vũ thân thể ở chỗ này, giống như đi tới hoàn toàn tĩnh mịch không gian, không tồn tại bất kỳ sinh linh.

Hắn vị trí nơi này càng là như vậy, chung quanh tử khí tràn ngập, không có sinh linh gì can đảm tiếp cận, nếu không có hắn có bất diệt âm hiểm trải qua, cũng không dám tùy tiện tiến vào chỗ như vậy.

Tử khí, đây là một loại cực kỳ khủng bố gì đó, sanh nhân vật cận, mặc dù là lại tồn tại cường đại, đối với thứ này cũng là hết sức kiêng kỵ.

Sinh tử lực lượng một mực là trong thiên địa nhất là lực lượng thần bí, dù cho là kiếp trước Tiêu Vũ, cũng không cách nào hiểu thấu đáo. Cửu Thiên Thế Giới chí tôn cũng là đồng dạng, mặc dù có thể siêu thoát luân hồi, vĩnh sinh bất tử, không thể sống lâu gò bó, nhưng nếu đã bị trí mạng thương tích, cũng là khó thoát khỏi cái chết.

“Mảnh này cũ cảnh làm sao sẽ tồn tại chỗ như vậy, hơn nữa tựa hồ đang này nơi càng sâu, tử khí còn muốn càng thêm nồng nặc.”

Tiêu Vũ nhắm mắt tu luyện đồng thời, trong lòng cũng là cảm thấy không rõ. Nơi này tử khí tận trời, cho dù hắn bất diệt âm dương trải qua có thể hấp thu tử khí, hắn cũng chỉ dám ở lại bên ngoài, không dám tiến vào càng sâu địa phương.

“Đoành!”

Trong cơ thể hai màu trắng đen vòng xoáy, này là bất diệt âm dương trải qua Âm Dương Nhị Khí biến thành, lúc này ở Tiêu Vũ trong cơ thể nhanh chóng xoay tròn, phát sinh nhiều tiếng nổ vang, giống như thiên địa vạn đạo ở chỗ này đồng thời chuyển động.

“Âm dương bất diệt, bộ kinh văn này tựa hồ so với trong tưng tượng của ta phức tạp hơn, không chỉ dính tới thiên địa âm dương, còn đã bao hàm con đường sinh tử. Kinh này nếu là tu luyện tới cuối, có phải thật có thể siêu thoát thiên địa, làm được khống chế sinh tử?”

Theo trong cơ thể Âm Dương Nhị Khí bắt đầu lớn mạnh, Tiêu Vũ đối với cái này không diệt âm dương trải qua cũng là sinh ra càng nhiều nghi hoặc.

Đây bất quá là một bộ không trọn vẹn kinh văn, lại là có thể làm cho hắn trong người chết vạn năm sau khi chuyển thế trùng sinh, mặc dù cách xa nhau vạn năm, mà hắn cũng sẽ không là đời trước của hắn, nhưng theo trình độ nào đó mà nói, bộ kinh văn này vẫn là làm được nghịch chuyển sinh tử.

Này nếu là phóng tới Cửu Thiên Thế Giới, mặc dù là này chí tôn nhân vật, sợ là đều phải vì thế mà chấn động.

Trước đây bộ kinh văn này mặc dù tồn tại ở Tiêu Vũ trong cơ thể, nhưng cũng tựa hồ không thể khống chế của hắn, cũng không biết bắt đầu từ lúc nào, Tiêu Vũ có thể chủ động vận chuyển lên bộ kinh văn này, chỉ có điều vẫn là có chút miễn cưỡng.

Bộ kinh văn này tựa hồ đối với sinh tử lực lượng thập phần nhạy cảm, lúc này theo Tiêu Vũ bắt đầu tu luyện, trong cơ thể hắn vốn vẫn duy trì cân bằng hai khói trắng đen, cũng chính là sinh tử lực lượng, dần dần bắt đầu mất đi cân bằng.

Tử khí là vì sức mạnh tử vong, theo này tử khí không dứt dung nhập vào bất diệt âm dương trải qua bên trong, trắng đen trong vòng xoáy màu đen một bên rõ ràng có tăng trưởng, nhưng màu trắng một bên khác lại là không có thay đổi.

“Cô âm không sinh, cô dương không dài, âm dương nếu là mất cân bằng hỗn loạn, chỉ sợ sẽ có thập phần đáng sợ hậu quả phát sinh.”

Tiêu Vũ nhắm chặt hai mắt, đem hết toàn lực khống chế được trong cơ thể Âm Dương Nhị Khí cân bằng, hắn mặc dù không có thể hiểu thấu đáo con đường sinh tử, nhưng đối với đạo âm dương, lại là bao nhiêu có điều giải thích, sâu sắc minh bạch đạo lý này.

Lúc này bất diệt âm dương trải qua, mặc dù hấp thu mà đến đều là sức mạnh tử vong, nhưng âm dương vốn là tương khắc tương sinh, sức mạnh tử vong cũng có thể chuyển hóa thành sức mạnh của sự sống, ngược lại sức mạnh của sự sống cũng có thể chuyển hóa thành sức mạnh tử vong.

Trong tu luyện Tiêu Vũ, liền đem không dứt hấp thu mà đến sức mạnh tử vong đổi thành, biến thành sức mạnh của sự sống, dùng cái này vẫn duy trì trong cơ thể cái kia trắng đen vòng xoáy cân bằng.

“Hây……”

Son phấn tĩnh ngồi xếp bằng, Tiêu Vũ hít thở sâu xa, trong cơ thể vòng xoáy đang không ngừng lớn mạnh.

Theo bất diệt âm dương trải qua phát sinh biến hóa, Tiêu Vũ cả người, tựa hồ đối với thiên địa này đều có cảm thụ bất đồng.

Cái kia hai màu đen trắng trong nước xoáy,

Lộ ra từng tia từng tia ba động kỳ dị, giống như từ muôn thuở trước khi mà đến, tang thương từ xa xưa.

Tiêu Vũ vừa tu luyện, một bên yên lặng cảm thụ được gợn sóng này, cảnh tượng trước mắt tựa hồ cũng chầm chậm phát sinh ra biến hóa, trong nháy mắt, hắn giống như về tới ngàn tỉ năm trước, với năm tháng sông dài bên trong xuôi dòng đi tới.

Hắn tựa hồ về tới ngàn tỉ năm trước, chứng kiến thiên địa sơ khai, vạn vật lần đầu xuất hiện một màn, vừa phảng phất gặp được tại thiên địa theo sinh ra lúc hư vô, đến dựng dục ra ngàn tỉ chúng sanh quá trình.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ phảng phất đã đã trải qua rất nhiều, không phải mấy chục ngàn năm, không phải trăm vạn năm, mà là càng thêm lâu dài ngàn tỉ luân hồi.

Hắn phảng phất một nhân chứng, từ thiên địa mới sinh, chứng kiến vạn vật chi thủy, lại gặp được vạn vật héo tàn, các tộc cường thịnh, cái này đến cái khác triều đại kết thúc, lại cho tới bây giờ cửu thiên 10 giới.

“Tại sao ta sẽ cảm nhận được vật như vậy?”

Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập nghi ngờ, nhưng mà đây chỉ là một loại mơ hồ cảm thụ, mặc dù cảm thụ cực kỳ dài lâu, nhưng cũng chỉ là nhìn liếc qua một chút, hắn căn bản không rảnh lĩnh hội.

“Vạn vật hưng suy, cỏ cây sẽ héo tàn, sinh linh sẽ chết đi, ngàn tỉ năm trước nhân vật cái thế, cho tới bây giờ cũng không có người nào, có phải thế gian này hết thảy, đều muốn khó thoát khỏi cái chết. Nếu là như vậy, tu luyện ý nghĩa ở đâu?”

Theo cái kia chớp mắt mà từ xa xưa cảm thụ, Tiêu Vũ cảm nhận được đến nhiều nhất gì đó chính là sinh tử.

Hắn ở trong chớp mắt phảng phất chứng kiến ngàn tỉ năm tháng, gặp được vạn vật hưng suy quá trình, mà ở ngàn tỉ năm sau, thời cổ sinh linh cùng cường giả, đều sớm không tồn tại, phảng phất không có cái gì có thể trường tồn.

Này là bất diệt âm dương trải qua truyền đạt cho hắn một loại tin tức, thế gian sinh tử, bất kể là cỏ mộc trúc thạch, hoặc là chim bay cá nhảy, thậm chí là này tu vi kinh thế, có thể nói nghịch thiên nhân vật cái thế, đều cuối cùng rồi sẽ khó thoát khỏi cái chết, chỉ có thiên địa cùng đại đạo trường tồn.

“Bất diệt âm dương? Đây là kinh này chân chính hàm nghĩa gì, siêu thoát sinh tử, làm được cùng đạo trường tồn, UU đọc sách w &# 119; &# 119;. u &# 117; ka &# 110; &# 115; hu. c &# 111;m &# 32; cùng thiên địa cùng sống, muôn thuở bất diệt? Nhưng này thật có khả năng gì?”

Cảm thụ đến đó trải qua truyền đến ý niệm, Tiêu Vũ lâm vào mê man.

Kiếp trước hắn sống năm mươi vạn năm, đã cảm giác thập phần từ xa xưa, Cửu Thiên Thế Giới bên trong so với hắn sống được càng lâu người, hầu như không tồn tại, nhưng hắn nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, năm mươi vạn năm trước, thậm chí càng lâu trước khi, đồng dạng tồn tại tuổi thọ vô tận chí tôn.

Có thể những người kia, lại không có ngoại lệ biến mất ở năm tháng trường hà bên trong, không có người nào có thể sống sót, đây là vì cái gì?

“Có phải thế gian thật sự có luân hồi? Chỉ có hiểu được luân hồi, tài năng chính thức siêu thoát sinh tử?”

Thấy trong cơ thể quấn quýt sinh tử lực lượng, Tiêu Vũ liền nghĩ tới chính mình chết đi lại lại trùng sinh sự tình, cái này tựa hồ chính là một luân hồi.

Hắn trong lòng vô cùng phức tạp, chỉ cảm thấy liền đạo tâm đều hứng chịu tới xung kích. Trước đây hắn, chưa bao giờ tin tưởng luân hồi, nhưng bây giờ đã bị bất diệt âm dương trải qua ý chí xung kích, hắn bắt đầu có chút dao động.

Có một số việc, không cách nào giải thích, giống như hắn ở vạn năm sau chuyển thế, tựa hồ nguyên nhân này chính là bởi vì này một bộ thần bí kinh văn, lại theo bây giờ cảm thụ đến đó trải qua truyền đến ý niệm, tựa hồ luân hồi đang ở trước mắt, khiến cho hắn không thể tin được cũng phải tin tưởng.

Thời khắc này Tiêu Vũ mê man, hắn đến bây giờ mới ý thức tới, bộ kinh văn này so với hắn trong tưởng tượng càng thêm thần bí, tựa hồ tồn tại năm tháng đã phi thường từ xa xưa.

“Bất diệt âm dương, đây rốt cuộc là một bộ ra sao kinh văn?”

Bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, đối với bộ kinh văn này, Tiêu Vũ tựa hồ cũng không có chính thức coi trọng qua, cho tới hôm nay, hắn mới không thể coi thường bộ kinh văn này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 456: Ngưng Đọng Văn

Lần này tu luyện, để Tiêu Vũ ý thức được, bất diệt âm dương trải qua xa không phải của hắn tưởng tượng ra đơn giản như vậy, bộ này trải qua tồn tại thời gian tựa hồ đã phi thường từ xa xưa, xa đến không thể tưởng tượng. Phẩm thư võng

Hắn có một loại cảm giác, nếu là hắn đem kinh này tu luyện tới cuối, có lẽ sẽ gây nên rất nhiều bây giờ đã không người hiểu rõ sự tình.

“Bỏ đi, trước mắt không phải suy nghĩ cái này thời điểm.”

Địch khoa kẻ thù tình sau hận chiến tháng tình phong ầm ĩ

Vẫy vẫy đầu, Tiêu Vũ đem lòng hết thảy nghi hoặc cùng suy đoán đều tạm thời dứt bỏ, đối với hắn mà nói, bây giờ quan trọng nhất tăng cao thực lực, nghĩ biện pháp trùng vương giả cảnh giới, đem vương giả cảnh giới dung nhập vào bây giờ 4 cảnh.

Chỉ có như vậy, hắn có thể chính thức ở Đạo Thần Cung đặt chân, nếu là liền điểm này đều không làm được, nghĩ đến lại xa, cũng bất quá là lời nói suông.

Một bên hấp thu tử khí, hòa vào bất diệt âm dương trải qua, Tiêu Vũ vừa đem này tử khí đổi thành, khiến cho biến thành tức giận.

Âm dương chuyển động, Tiêu Vũ lòng đột nhiên động một cái: “Nếu là kinh này thật có thể nghịch chuyển sinh tử, đó chính là siêu thoát rồi thiên địa ở ngoài, không thể thiên địa quy tắc ràng buộc, trong cơ thể ta nguyền rủa sẽ đưa tới Thiên đạo lực lượng, nếu ta dùng cái này trải qua làm chủ, hay không liền có thể đối kháng nguyền rủa?”

Ý nghĩ này vừa nhô ra, Tiêu Vũ liền bắt đầu tinh tế suy nghĩ có được hay không. Bất diệt âm dương trải qua nếu có thể nghịch chuyển sinh tử, vậy liền không phải sức mạnh đất trời có thể ước thúc, mà trong cơ thể hắn nguyền rủa là Thiên đạo nguyền rủa, nói cách khác, bất diệt âm dương trải qua nếu thật áp đảo Thiên đạo, hắn dùng cái này trải qua đối kháng, hoàn toàn có khả năng hóa giải trong cơ thể nguyền rủa.

Trầm tư một phen sau, Tiêu Vũ bắt đầu thử nghiệm, không vào Vương cảnh, ở Đạo Thần Cung hắn đồng dạng khó có thể đặt chân, bất kể là Dịch Đạo còn là này hắn đã đắc tội qua vương giả, đều sẽ không dễ dàng để hắn trưởng thành.

Dẫn động trong cơ thể âm dương lực lượng, Tiêu Vũ bắt đầu ngưng tụ sức mạnh đất trời, khiến cho ngưng tụ thành văn, gia trì ở nhục thân của mình.

Đại đạo 3000, muốn vào vương giả cảnh giới, thì lại phải lĩnh ngộ thuộc về mình một loại đại đạo, lại đem chính mình đối với loại này đại đạo giải thích, ngưng tụ thành văn, khắc với thân thể.

Làm đến bước này sau, liền có thể thân thể cùng đạo hợp, trong lúc vung tay nhấc chân đều có chứa thiên địa oai, dẫn động trong thiên địa các loại đạo tắc.

“Ba!”

Theo Tiêu Vũ bắt đầu ngưng tụ, phương này không gian truyền ra một loại đặc thù gợn sóng, này chính là thiên địa quy tắc đã bị dẫn động mà lộ ra chấn động.

Người bình thường muốn vào vương giả cảnh giới, phải vô cùng thời gian dài dằng dặc, đến lĩnh ngộ trong thiên địa các loại đại đạo, có người liền ở bước đi này vĩnh viễn dừng lại, hao phí một đời, cũng khó có thể cầu được đại đạo.

Đúng như Đạo Thần Cung trước đạo chuông giống nhau, đến nhập đạo môn người, đã ít lại càng ít, đây là sức mạnh đất trời, người bình thường muốn hiểu xuyên qua, đó là hết sức khó khăn sự tình.

Nhưng mà, đối với Tiêu Vũ tới nói, hắn nhưng căn bản không cần cái kia lĩnh ngộ quá trình, bởi vì hắn có trí nhớ của kiếp trước, bởi vậy có thể trực tiếp dẫn động trong thiên địa đạo tắc, ngưng tụ thành văn.

“Ầm!”

Ở Tiêu Vũ thử nghiệm ngưng tụ đạo văn đồng thời, trong cơ thể hắn nguyền rủa, vào đúng lúc này vừa là điên cuồng dũng động lên, giống như nhận lấy một loại nào đó kích thích. Cũng trong lúc đó, trong thiên địa có một loại lực lượng kinh khủng giáng lâm, phảng phất tại sâu xa thăm thẳm, có cái gì kinh khủng tồn tại vào đúng lúc này thức tỉnh, nhìn chăm chú Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nhắm mắt ngưng thần, lập tức vận động bất diệt âm dương trải qua, điều động làm sinh tử lực lượng, đến đối kháng loại kia lực lượng kinh khủng.

“Thùng!”

Bỗng nhiên, một luồng lực lượng vô hình kéo tới, đây là Thiên đạo lực lượng, không tồn tại hình thái, cảm nhận được Tiêu Vũ ý đồ xung kích Vương cảnh, đối với Tiêu Vũ tiến hành xung kích.

Một lần Tiêu Vũ chính là tại loại này lực lượng kinh khủng dưới nhận lấy trọng thương,

Nhưng bây giờ, hắn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, dùng cái này trải qua phản kháng, mặc dù cũng là bị sáng tác, để hắn cả người rung mạnh, thế nhưng mặt cũng lộ ra sắc mặt vui mừng.

“Khả thi, lần này xung kích không có một lần rõ ràng như vậy!”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, tâm hắn suy đoán là có thể được, bất diệt âm dương trải qua có thể đối kháng nguyền rủa dẫn tới Thiên đạo lực lượng.

Có điều, mặc dù như thế, hắn vẫn bị thương không nhẹ, chỉ có điều không có một lần nghiêm trọng như vậy. Những vết thương này thuộc về sẹo, chính là thiên uy tạo thành, mặc dù là hắn cũng không cách nào khôi phục nhanh chóng, cần phải mượn bất diệt âm dương trải qua sức mạnh của sự sống, tài năng từ từ khôi phục lại .

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ mới đưa thân thể sẹo chữa trị. Hắn nhìn mình tay phải, ở tay phải hắn ngón trỏ, một cái màu máu hoa văn xuất hiện, nhỏ như sợi tóc, hơn nữa cực kỳ lờ mờ, rất không nổi bật.

“Xem ra bất diệt âm dương trải qua mặc dù có thể đối kháng thiên uy, nhưng ta bây giờ còn quá yếu, kinh này cũng còn chưa đủ mạnh, không thể đem Thiên đạo lực lượng toàn bộ tiêu trừ!”

Tiêu Vũ cảm thấy tiếc nuối, có điều cái này cũng là không có cách nào sự tình, phải biết rằng đó là Thiên đạo lực lượng ở ghim hắn , mà bất diệt âm dương trải qua mặc dù mạnh mẽ đến đâu, chung quy cũng là một bộ tàn trải qua.

Bộ này trải qua còn không có bị hắn tu luyện tới đủ mạnh mức độ, hơn nữa hắn thực lực bản thân, cũng xa xa không có đạt được có thể đối kháng Thiên đạo mức độ.

“Có điều ít nhất phương pháp này khả thi, mặc dù trọng thương sau khi chỉ ngưng ra như thế nhỏ xíu đạo văn, nhưng chỉ cần không ngừng lặp lại, những đạo văn này sớm muộn cũng sẽ che kín nhục thể của ta.”

Tiêu Vũ và không nổi giận, tiếp tục bắt đầu dùng phương pháp giống nhau tiến hành tu luyện, ngưng tụ mới đạo văn.

Như là lúc trước giống nhau, hắn mỗi một lần ngưng tụ đạo văn, đều sẽ có một luồng lực lượng kinh khủng kéo tới, vô hình không có voi, không thể ngăn cản, chỉ có thể dựa vào bất diệt âm dương trải qua ngăn cản bộ phận.

Hơn nữa, mặc dù có bất diệt âm dương trải qua có thể chống đỡ đi bộ phận Thiên đạo lực lượng, Tiêu Vũ cũng vẫn là đã bị cực lớn thương tích, nếu không có có bất diệt âm dương trải qua có thể làm cho hắn khôi phục lại, loại này sẹo hoàn toàn có thể làm cho một vương giả trực tiếp bỏ mình!

Mà ở sau khi bị thương, Tiêu Vũ khả năng ngưng ra đạo văn lại là thật nhỏ mà lờ mờ, có thể nói nguy hiểm cùng thu hoạch hoàn toàn không thành công đang.

Nhưng mà, Tiêu Vũ chưa từng từ bỏ, mỗi đóng sau khi bị thương, liền vừa yên lặng khôi phục, mỗi một lần khôi phục đều hết sức dài lâu, sau đó tiếp tục ngưng tụ, như thế lặp lại.

Hắn làm như vậy, không thể nghi ngờ là nguy hiểm. Nhiều lần hắn đều suýt nữa bị Thiên đạo lực lượng trực tiếp xoá bỏ, sức mạnh kia cực kỳ khủng bố, nếu không có hắn tự thân thân thể bởi vì bất diệt âm dương trải qua cùng các loại nguyên nhân, đã cường đại đến một loại vô giải mức độ, sợ là đã sớm chết không biết bao nhiêu lần.

Có thể nói, Tiêu Vũ loại này phương pháp tu luyện, thập phần cực đoan, đây là đang bắt lại mạng của mình đang mạo hiểm. Nếu không có hắn có nhất định vận may, dùng phương thức này tu luyện, chỉ sợ là liền vương giả nhân vật đều không chịu nổi.

Ở Tiêu Vũ yên lặng tu luyện đồng thời, hắn vị trí chỗ này sơn cốc bên ngoài, lại là im hơi lặng tiếng, xuất hiện một bóng người.

Này một bóng người đi tới sơn cốc trước khi, ở đây dừng lại, mắt lộ ra vài phần kiêng kỵ, lẩm bẩm: “Lại tiến nhập loại địa phương này, tên tiểu bối này có phải không sợ nơi đây tử khí gì?”

Tiến lại người, chính là Dịch Đạo, hắn nghe nói Tiêu Vũ tiến vào cũ cảnh sau khi, trước tiên theo vào , một đường theo Tiêu Vũ lưu lại tung tích, cuối cùng cùng đến nơi này.

“Loại địa phương này, ta không tin ngươi tài năng ở ở chỗ ngây ngô đến khi nào!” Dịch Đạo cuối cùng thu hồi ánh mắt, ở ngoài thung lũng ngồi khoanh chân.

Rất rõ ràng, hắn không dám tiến vào sơn cốc, nơi đây tử khí làm hắn kiêng kỵ, nhưng hắn cũng không có ý định rời đi, tướng muốn thủ tại chỗ này, đợi cho Tiêu Vũ đi ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 457: Bóp Chết Thiên Tài

Sơn cốc, toàn tâm tu luyện Tiêu Vũ phảng phất hoàn toàn không cảm giác được thời gian trôi qua, hắn một lần một lần ngưng đọng văn, cũng một lần lại một lần bị Thiên đạo lực lượng gây thương tích, vừa hết lần này tới lần khác khôi phục, sớm không biết có mấy lần, đi từng tới biên giới tử vong.!

Bây giờ Tiêu Vũ, ngón trỏ tay phải có một đạo màu đỏ huyết văn, thật nhỏ như phát, gần như không thể phát hiện.

Đây là đạo văn, cũng là đi vào vương giả cảnh giới nhất định gì đó. Tiêu Vũ vốn tưởng rằng mạo hiểm không dứt bị thương nguy hiểm, liền có thể thuận lợi ngưng tụ đạo văn, xung kích vương giả cảnh giới, mà bây giờ có điều ở một ngón tay ngưng tụ ra thật nhỏ đạo văn, hắn liền vừa là gặp phải khó khăn.

“Sức mạnh nguyền rủa, tu vi càng mạnh, dẫn tới Thiên đạo lực lượng càng khủng bố hơn, ta có điều chỉ ngưng ra như thế thật nhỏ một dòng đạo văn, nguyền rủa dẫn tới Thiên đạo lực lượng, rốt cuộc lại mạnh mấy lần!” Tiêu Vũ trong lòng nặng nề.

Trong cơ thể hắn nguyền rủa là ngăn cản hắn đạp con đường tu luyện, nếu là hắn gượng ép tu luyện, loại này sức mạnh nguyền rủa thì sẽ đưa tới Thiên đạo lực lượng, đưa hắn xoá bỏ, mà tu vi của hắn càng cao, dẫn tới Thiên đạo lực lượng liền càng là kinh người.

“Còn tiếp tục như vậy, ta vĩnh viễn cũng xung kích không dứt vương giả cảnh giới!”

Tiêu Vũ không dám lại tiếp tục tu luyện, ngưng ra ngón trỏ một dòng đạo văn sau khi, Thiên đạo lực lượng đã càng ngày càng kinh khủng, mặc dù là hắn cũng không dám lại tiếp tục mạo hiểm.

“Nhục thể của ta còn chưa đủ mạnh, nếu như nhục thể của ta đủ mạnh, Thiên đạo lực lượng thì sẽ không đối với ta tạo thành lớn như vậy uy hiếp. Bất diệt âm dương trải qua cũng vẫn phải tiếp tục tăng cường, chỉ có như thế, ta mới có hi vọng xung kích vương giả cảnh giới!”

Dừng tu luyện lại, Tiêu Vũ quan sát bên trong thân thể tự thân, bây giờ trong cơ thể hắn trắng đen vòng xoáy, tướng trước kia cũng đã tăng lên ước chừng một vòng, bất diệt âm dương trải qua có rõ ràng tăng lên.

Có điều, đến một bước này sau, kinh này tăng trưởng cũng đến cực hạn. Thung lũng này tử khí mặc dù có thể bị chuyển hóa thành tức giận, nhưng điều này cần quá trình, bất diệt âm dương trải qua hấp thu tử khí quá trình cách xa ở Tiêu Vũ đổi thành tốc độ.

Đến một bước này, Tiêu Vũ đã không cách nào lại tiếp tục nhận sự giúp đỡ nơi đây tử khí tăng lên bất diệt âm dương trải qua, nếu phải tiếp tục tăng cường bộ này trải qua, hắn phải sinh khí.

Nếu như vẫn dùng tử khí tu luyện, dù cho hắn khả năng toàn bộ đem này tử khí chuyển hóa thành tức giận, ngày sau kinh này cũng có thể là Sẽ chịu ảnh hưởng, dù sao tuy nói âm dương tương sinh, nhưng cũng không có thể một mực tăng trưởng ấy một loại, cái này rất dễ dàng đi cực đoan.

“Cũ cảnh đã tồn tại chỗ như vậy, có lẽ cũng tồn tại cái khác thích hợp ta chỗ tu luyện.”

Dừng lại tu luyện, Tiêu Vũ đứng dậy. Hắn hướng về sâu trong thung lũng liếc mắt một cái, có lẽ ngày sau có cơ hội, hắn còn muốn đến đây nơi càng sâu địa phương đi tu luyện bất diệt âm dương trải qua, nhưng bây giờ còn chưa phải lúc.

“Bốp!”

Dưới chân sinh ra sen thần, Tiêu Vũ cất bước, từ nơi này rời đi.

“Huây!”

Hắn theo sơn cốc vừa mới đi ra, một con to lớn dị thú đột nhiên từ bên cạnh lao ra, toàn thân đen kịt, thân thể mọc đầy vảy màu đen, giống như một con sói, dáng dấp cực kỳ dữ tợn.

“Cấp hai dị thú?” Tiêu Vũ kinh ngạc, con dị thú này cấp bậc làm cấp hai, thực lực đã thập phần tiếp cận nhân tộc vương giả.

Càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, rõ ràng là 1 con dị thú, nhưng này dị thú thân thể, lại cũng tồn tại đạo văn. Rất rõ ràng, bởi vì sinh trưởng tại đây không gian đặc thù, con dị thú này cũng đã xảy ra biến hóa nào đó, ngoại giới những dị thú kia càng thêm hung hãn.

“Bốp!”

Địch khoa xa tình địch thuật chỗ ầm ĩ chỗ mới bờ ruộng

Mắt thấy to lớn kia như là một toà núi nhỏ dị thú đánh tới, Tiêu Vũ không kinh hoảng chút nào, tại đây cũ cảnh làm các loại nguy hiểm dị thú nhiều lắm,

Có lúc thậm chí là một cây cỏ đều có khả năng là nguy hiểm đồ vật.

Hắn vươn ngón tay, về phía trước điểm tới, ngón trỏ vừa mới ngưng tụ ra đạo văn hiện lên, như là một cái huyết tuyến bám vào đầu ngón tay.

Địch khoa kẻ thù khốc địch bóng chỗ tháng tiếp hận chủ

Gặp thời khắc này, Tiêu Vũ một ngón tay đầu ngón tay lộ ra một loại cổ quái gợn sóng, quanh thân thiên địa vào lúc này tựa hồ cũng ảm đạm xuống, một loại thần bí quy tắc ở đầu ngón tay của hắn lưu chuyển.

“Phụp!”

Này nhẹ nhàng một ngón tay, trực tiếp xuyên thủng con dị thú này mi tâm, con thú này ầm ầm ngã xuống đất, lập tức tuyệt sinh cơ.

“Mặc dù chỉ có một đạo thật nhỏ đạo văn, nhưng uy lực tựa hồ vậy là đủ rồi.”

Tiêu Vũ thu ngón tay lại, liếc mắt nhìn đầu ngón tay đạo văn, nhất thời cảm giác những ngày qua nỗ lực không có uổng phí.

Mặc dù hắn chỉ ngưng ra một đoạn thật nhỏ như phát, mà chỉ có một ngón tay chiều dài đạo văn, nhưng này một đoạn đạo văn, ngưng tụ không phải là phổ thông đạo văn, phải biết rằng hắn là cửu thiên chí tôn, đối với thiên địa các loại đại đạo lĩnh ngộ xa không phải người khác có thể.

Này đây này ngưng tụ đến đạo văn tuy nhỏ, nhưng ẩn chứa đại đạo lực lượng, lại gượng đến kinh người, nếu không Tiêu Vũ cũng không khả năng một ngón tay giết chết con dị thú này.

“Tùy ý một ngón tay liền chém giết một con sắp sửa Thành Vương xanh lang! Tên tiểu bối này vừa tiến triển, tuyệt đối không thể lưu!”

Xa xa, Tiêu Vũ làm tất cả rơi vào Dịch Đạo mắt, nhất thời để hắn đồng tử co rút lại, lộ ra sát ý lạnh như băng.

Cái này cũ giới quy tắc đặc thù, bởi vậy là có thể tiếp tục sống sót dị thú đều hết sức nguy hiểm, hơn xa ngoại giới. Vừa mới cái kia 1 con dị thú thực lực, sợ là liền Đạo Thần Cung này đứng đầu đệ tử thấy vậy đều muốn chạy trốn lấy mạng, lại bị Tiêu Vũ một ngón tay giết chết, khiến Dịch Đạo cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

“Bốp!”

Mắt lộ ra vô hạn sát cơ, Dịch Đạo trước tiên động lên, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Hắn là chân chính vương giả, trong lúc xuất thủ chưởng đạo văn rậm rạp, có thần bí thiên địa quy tắc đan vào, lại là im hơi lặng tiếng, theo Tiêu Vũ sau lưng đánh ra.

“A?”

Thời điểm này, một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt sóng lớn Tiêu Vũ trong lòng, hắn thậm chí không kịp quay đầu lại, trước tiên bước ra nghịch hoa sen Thần Hư bộ, hướng về một bên né tránh.

“Thùng!”

Một tiếng rên, Tiêu Vũ tốc độ mặc dù nhanh, nhưng vẫn là cảm thụ có một cổ lực lượng cường đại đụng phải hậu bối, giống như một tòa núi lớn đập tới, đưa hắn chấn động đến mức lúc này hộc máu máu tươi, thân hình rơi xuống đất thời gian, cũng là có vẻ hơi lay động.

“Là ngươi!” Khóe miệng hắn dính máu, lạnh lùng nhìn xuất hiện sau lưng Dịch Đạo, mắt lửa giận ngút trời.

Đây đã là Dịch Đạo đệ nhị lần đột nhiên ra tay với hắn, hơn nữa cái này thân người là vương giả, hai lần ra tay đều là bóng tối đánh lén, triệt để khơi dậy lửa giận của hắn.

“Xem ra ta xem thường ngươi!” Dịch Đạo đứng lại, mắt có kinh ngạc.

Một lần ra tay, hắn là sử dụng binh khí của mình, nhưng khi đó bị Tiêu Vũ ngôi sao đỡ được, mà lần này, hắn để bảo đảm tuyệt sát, không có sử dụng binh khí, trực tiếp gần người, mặc dù thành công thương tổn tới Tiêu Vũ, nhưng lại không có thể đem Tiêu Vũ giết chết!

Nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, Dịch Đạo mắt sát cơ càng tăng lên, hắn bây giờ mới ý thức tới, Tiêu Vũ ngoại trừ có này quỷ dị ngôi sao, thân thể cũng cực kỳ mạnh mẽ, lại có thể chịu được vương giả nhân vật một đòn.

Tôn kẻ thù kẻ thù địa phương kết thuật bờ ruộng lạnh kẻ thù xem kỹ lông chim

Tôn kẻ thù kẻ thù địa phương kết thuật bờ ruộng lạnh kẻ thù xem kỹ lông chim “bốp!”

Kết không độc tôn bóng tiếp lạnh ta cô chỗ

“Ngươi rất tốt, lại đuổi tới cũ cảnh bên trong tới giết ta!” Tiêu Vũ thấy Dịch Đạo mắt sát ý, một chút liền minh bạch hắn ý đồ đến.

“Ngươi thiên tư không sai, trưởng thành tốc độ cũng làm ta kinh ngạc, nhưng ngươi dù sao quá trẻ tuổi, cho rằng vào Đạo Thần Cung, ta liền không động được ngươi?” Dịch Đạo giống như một lãnh ngạo thần linh, lãnh đạm nói: “Chỉ tiếc, thiên tư của ngươi cao đến đâu cũng là vô dụng, đắc tội bản vương, đây là ngươi cực kỳ không nên phạm vào sai lầm. Tính thiên tài đi nữa người, chỉ cần khắp nơi bóp chết với cái nôi, liền cái gì cũng không đúng rồi!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 458: Đạo Thần 9 Chữ Ấn

“Ầm!”

Dịch Đạo một câu nói hạ xuống, sau đó trực tiếp ra tay rồi, không định cho Tiêu Vũ bất cứ cơ hội nào.

Thời khắc này hắn thân thể đạo văn rậm rạp, nhất cử nhất động trong lúc đó đều có chứa thiên địa oai, như một thần linh giáng thế, bùng phát đến vô cùng uy thế.

“Muốn giết ta? Nhìn là ai giết ai!” Tiêu Vũ cũng là nổi giận, quát lạnh một tiếng, trong cơ thể 40 chín ngôi sao toàn bộ bay ra.

Bá một tiếng, 40 chín ngôi sao ở trên không thần tốc thành lớn, mỗi một viên tinh thần Đều dường như một ngọn núi cao to nhỏ, đem này toàn bộ không gian đều lấp kín.

“Hôm nay ta liền lại chém vương giả!”

Ở Tiêu Vũ gầm lên, 40 chín ngôi sao đồng thời chuyển động, giờ khắc này Tiêu Vũ chính là 1 pho tượng chiến thần, nắm ngôi sao, giống như một vị đến từ viễn cổ nhân vật cái thế, khí nuốt thiên địa.

49 tinh, ngũ hành ngôi sao ngũ hành tụ hợp, gây nên thiên địa biến ảo, âm dương hai sao phân chia thế gian âm dương, đồng dạng vô cùng ảo diệu, ngoài ra còn có bắc đẩu thất tinh, này thất tinh kết hợp lại, cũng là khả năng tạo thành một tuyệt sát tinh trận.

Trừ lần đó ra, còn có mấy chục hột to to nhỏ nhỏ ngôi sao, các đại ngôi sao sức mạnh lẫn nhau dây dưa, làm cho vùng thế giới này tựa hồ cũng bị Tiêu Vũ nắm trong tay.

Ở vùng thế giới này bên trong, hắn chính là trời, chính là, chính là một không có thần linh!

“Mặc ngươi các loại thủ đoạn, cũng bất quá một tên tiểu bối, vương giả bên dưới, đều là giun dế!” Dịch Đạo không chút nào kinh, lời nói càng lãnh khốc.

Hắn đang khi nói chuyện, dò ra tay phải, tay hiện lên đạo văn, đồng thời thần tốc thành lớn, che kín bầu trời, như là một đỉnh thiên lập địa người khổng lồ, đưa tay trích tinh!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ 49 tinh, vậy liền cùng chân chính ngôi sao không khác, Thần Uy vô tận, chỉ là bây giờ hắn tu vi không đủ, này đây những ngôi sao này thể tích không chân chính ngôi sao.

Nhưng mà dù cho những ngôi sao này cường đại đến khủng bố, lúc này ở Dịch Đạo ra tay thời gian, các đại ngôi sao không dứt phát sinh ầm ầm có tiếng, bị Dịch Đạo giống như nắm hạt đậu bình thường hãn nơi tay, không dứt nổ tung.

Tình cảnh này là cực kỳ rung động, chưởng nát ngôi sao, chân chính vương giả chính là khủng bố đến tận đây.

“Diệt!”

Sau không xa Quỷ địch học từ tháng tôn phong

Xuyên thấu mấy chục ngôi sao, Dịch Đạo bàn tay đem vùng không gian này đều bao phủ, tùy ý phần đông ngôi sao đánh, bàn tay của hắn co hồ không bị ảnh hưởng, trực tiếp mò về Tiêu Vũ.

“Vương giả bên dưới cùng giun dế? Hôm nay ta đây giun dế liền chém ngươi người vương giả này!”

Tiêu Vũ một tiếng hét cao,   không còn sót lại những ngôi sao kia theo ý niệm của hắn mà động, lại động lên.

“Ầm!”

Dịch Đạo dò ra bàn tay khổng lồ bị đẩy lui, mắt cũng là lộ ra kinh ngạc, Tiêu Vũ này hai ngôi sao, lại có thể lay động hắn người vương giả này, uy lực có thể nói kinh người.

Có điều, hắn và không hoảng loạn, tay kết ấn, dùng sức mạnh đất trời ngưng tụ thành hai cái cổ xưa phù hiệu, đánh về phía âm dương hai sao.

“Trấn!”

Dịch Đạo quát lạnh một tiếng, hai cái cổ phù đánh âm dương hai sao, trong nháy mắt, hai viên trôi nổi ở trên không to lớn ngôi sao, như là một chút nặng nề vô số lần, từ bầu trời hạ xuống, đập ầm ầm xuống mặt đất.

“Lên cho ta!”

Thuyền kẻ thù khoa khốc thuyền thuật chiến dương chủ vâng

Tiêu Vũ rống to, huy động hai sao một lần nữa lên không, ý đồ đem Dịch Đạo đánh ra hai cái phù hiệu đập vỡ tan.

“Vô dụng thôi, đây là vương giả lực lượng ngưng đọng đến cổ phù, là đại đạo quy tắc hình thái thể hiện, thực lực của ngươi dù cho bất phàm, nhưng không đến vương giả,

Nhưng như là giun dế, không thể đối kháng đại đạo lực lượng!”

Dịch Đạo lạnh lùng lắc đầu, nhưng vừa mới dứt lời, sắc mặt của hắn chính là khẽ biến.

Tiêu Vũ hai đại ngôi sao, đột nhiên từ một luân bàn hóa thành một bộ đồ án cổ lão, bức đồ án kia có âm dương lực lượng đan vào, thoạt nhìn giống như một bức thái cực hình.

Hóa thành âm dương Thái Cực đồ hai đại ngôi sao bỗng nhiên chấn động, Dịch Đạo đánh ra cổ phù bị đánh nát, hai sao một lần nữa lên không.

Ngoài ra, đã biến thành hình vẽ hai ngôi sao, lộ ra khí tức trở nên càng thêm kinh người, liền Dịch Đạo người vương giả này đều cảm thấy từng trận hoảng sợ, sắc mặt biến đổi liên tục.

“Giết!”

Tiêu Vũ huy động âm dương hai sao, này một bức tranh là hắn theo trắng đen hai cái cá nhỏ nơi đó tìm được, liền hắn đều không thể nhìn thấu dẫn hình huyền diệu, chỉ biết là uy lực cực kỳ kinh người.

“Đạo Thần chín chữ ấn, vỡ nát!”

Dịch Đạo sắc mặt hơi trầm xuống, gầm lên trong lúc đó, lại đánh ra một viên cổ xưa phù hiệu.

Tướng trước khi hai cái cổ phù, cái ký hiệu này vừa ra, lộ ra khí tức càng làm cho người ta thêm ngột ngạt, như là một nhân vật khủng bố, từ muôn thuở trước khi hồi phục bình thường, lộ ra làm người ta sợ hãi khí tức.

Chỉ thấy cái kia cổ xưa phù hiệu bay ra, giống như một ngọn núi cao, đánh về phía Tiêu Vũ bức kia to lớn âm dương đồ.

“Đoành!”

Cả hai tiếp xúc trong nháy mắt, trong thiên địa các loại đại đạo tựa hồ cũng vì vậy mà chấn động, mảnh này cũ cảnh làm toàn bộ sinh linh vào đúng lúc này tựa hồ cũng cùng nhau có cảm ứng, cùng nhìn hướng phương hướng này.

"Có người ở giao thủ? Như thế gợn sóng, chẳng lẽ là có vương giả đến đến khu này cũ cảnh?"

Ở cách chiến trường phi thường xa xôi khoảng cách ở ngoài, một người trẻ tuổi đang với cũ cảnh trước khi đi, vào lúc này đột nhiên dừng lại, nhìn phía phương xa.

Người trẻ tuổi nếu là Tiêu Vũ thấy vậy, tất nhiên sẽ không xa lạ, bởi vì người này chính là luôn luôn ham muốn giết hắn Quân Tà.

Ở một cái khác rất xa phương hướng, lúc này còn có tên còn lại nhìn cùng Quân Tà giống nhau phương hướng, nhưng người này lại là trầm mặc không nói, chỉ là mắt có từng tia từng tia dị dạng quang mang nhảy nhót.

Hai người này vốn đều là hướng về phía Tiêu Vũ mà đến, chỉ là bọn hắn không có Dịch Đạo vậy thực lực cường đại cùng năng lực nhận biết, này đây còn ở mảnh này cũ cảnh làm tìm kiếm lấy Tiêu Vũ, còn không có tìm được.

Lúc này, cảm nhận được khoảng cách xa ở ngoài truyền đến gợn sóng, hai người kia nghỉ chân chốc lát, sau đó trong cùng một lúc, hướng về cái hướng kia chạy đi.

"Ầm!"

Tiêu Vũ âm dương Thái Cực đồ, đã bị Dịch Đạo cái kia cổ phù xung kích, trở nên một trận sáng tắt. Này hình cùng Tiêu Vũ thần hồn liên kết, đã bị xung kích, ngay tiếp theo Tiêu Vũ thân hình cũng lung lay loáng một cái, vốn đã bị thương sắc mặt càng lộ vẻ trắng nhợt.

“Đạo Thần chín chữ ấn?”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, hắn ở vạn linh vùng từng nghe qua, Đạo Thần Cung người sáng lập, bị tôn xưng là Đạo Thần. Đạo Thần ở lưu lại Đạo Thần Cung sau, còn để lại một loại phi thường khủng bố cũ thuật, chính là Đạo Thần chín chữ ấn!

Này chín chữ ấn nghe nói là chín đại linh cung đều được thứ nhất, làm bất kỳ 1 ấn, đều có thể nói là kinh thế thuật, một loại nào tu luyện đến mức tận cùng, cũng có thể trên thế gian làm được vô địch!

Lúc này, âm dương đồ đã bị xung kích, rõ ràng có chút không chống đỡ được, nhưng này cũng không phải Tiêu Vũ âm dương hai sao quá yếu, cũng không phải Thái Cực đồ không mạnh, mà là cảnh giới chênh lệch.

Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết không kém gì bất kỳ công quyết, nhưng Dịch Đạo nắm giữ Đạo Thần chín chữ ấn đồng dạng không kém, ở vào thời điểm này, cảnh giới chênh lệch liền thể hiện ra ngoài.

Tôn Khoa xa Quỷ tôn hận từ tháng mới chỗ bóng

Tôn Khoa xa Quỷ tôn hận từ tháng mới chỗ bóng
Dịch Đạo tiếp tục huy động cũ ấn, đánh âm dương Thái Cực đồ, hắn mỗi đánh một lần, này hình thì sẽ một trận sáng tắt, Tiêu Vũ sắc mặt cũng càng thêm trắng nhợt.

“Ầm!”

Dịch Đạo tiếp tục huy động cũ ấn, đánh âm dương Thái Cực đồ, hắn mỗi đánh một lần, này hình thì sẽ một trận sáng tắt, Tiêu Vũ sắc mặt cũng càng thêm trắng nhợt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 459: Đuổi Giết

“Không được, Dịch Đạo nắm giữ không kém gì ta cũ thuật, tiếp tục như vậy Thái Cực đồ tất hủy!”

Liên tục đã bị xung kích, đã làm cho Tiêu Vũ bị thương rất nặng. Phẩm thư võng thực lực của hắn tuyệt đối không kém, nương tựa theo trong cơ thể vài loại cũ thuật, ở cùng cảnh giới hắn không kém gì bất luận người nào.

Thậm chí, nếu là đối mặt chính là bình thường vương giả, hắn bây giờ cũng có sức đánh một trận, nhưng Dịch Đạo nắm giữ Đạo Thần chín chữ ấn rất không bình thường, có thể đối kháng hắn hai đại ngôi sao cùng âm dương Thái Cực đồ.

Mặc dù Tiêu Vũ còn có thủ đoạn khác, nhưng Dịch Đạo có cái viên này dấu ấn, hắn mặc dù là vận dụng thủ đoạn khác, phỏng chừng cũng khó có hiệu quả.

“Đi!”

Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, tiếp tục đánh nhau hắn chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, lúc này thu hồi âm dương Thái Cực đồ, ngay đầu tiên di chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, cực nhanh đi xa.

“Ngươi đi không được, hôm nay ngươi hẳn phải chết!” Dịch Đạo sắc mặt lạnh như băng, thần tốc đuổi.

Tiêu Vũ nghịch hoa sen Thần Hư bộ tốc độ như bay, nhưng mà Dịch Đạo tốc độ lại cũng không chậm, thủy chung cùng ở phía sau hắn.

“Ầm!”

Truy kích, Dịch Đạo lấy ra đạo thần ấn một lần nữa bay tới, đánh về phía Tiêu Vũ.

Lúc này Tiêu Vũ đã trọng thương, mặc dù ngũ hành ngôi sao cùng bất diệt âm dương trải qua khả năng để thương thế hắn khôi phục nhanh chóng, có thể đang chiến đấu, Dịch Đạo căn bản không cho hắn khôi phục thời gian, làm cho hắn liên tục bị thương, đau đớn thêm đau đớn, một lần nữa phun ra máu tươi.

“Cái nhục ngày hôm nay ta nhớ kỹ, ngươi tốt nhất không để cho ta còn sống rời đi mảnh này cũ cảnh!” Tiêu Vũ bước chân lảo đảo, thân thể đã nhuộm đầy máu tươi, vô cùng suy yếu.

Nếu không có hắn thân thể cường hãn, thêm có bất diệt âm dương trải qua cùng ngũ hành ngôi sao, cộng thêm lục đạo dấu ấn không dứt ở củng cố thương thế của hắn, chỉ sợ hắn lúc này đã liền khí lực nói chuyện đều không có.

Địch kẻ thù xa không tâm tình hận bờ ruộng ầm ĩ tôn khoa

“Còn sống rời đi cũ cảnh? Ngươi không có cơ hội này!” Dịch Đạo sắc mặt lạnh lùng.

“Ầm!   ”

Hắn không dứt   đánh ra đạo thần ấn, Tiêu Vũ đau đớn đã rất nặng, tốc độ đều chậm lại, căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể dùng âm dương Thái Cực đồ ngăn cản.

Dù vậy, bộ này hình cùng hắn giống như một thể, này hình bị không dứt đánh, hắn cũng liên tục nhận lấy trọng thương, phun ra máu tươi nhiễm đỏ một chỗ.

“Xem ra nhục thể của ngươi ta tưởng tượng mạnh mẽ, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi khả năng chống đỡ đến khi nào!” Dịch Đạo lộ ra kinh ngạc, Tiêu Vũ thân thể cường độ, đã xa xa vượt ra khỏi hắn cảnh giới này phạm vi, lại có thể nhiều lần thừa nhận hắn người vương giả này ra tay.

Tiêu Vũ máu me khắp người, một đường thoát đi, thân thể đau đớn càng ngày càng nặng, cũng làm cho hắn càng ngày càng cảm thấy suy yếu.

“Không được, tiếp tục như vậy, ta chống đỡ không được bao lâu, có phải ta phải chết ở chỗ này?”

Dần dần, Tiêu Vũ càng ngày càng suy yếu, hắn khôi phục tốc độ kém xa bị thương tốc độ, đạo thần ấn thập phần khủng bố, nếu không có hắn âm dương hai sao cùng Thái Cực đồ đồng dạng mạnh mẽ, chỉ sợ có bao nhiêu cái mạng đều không thể sống sót.

Tốc độ của hắn cũng dần dần chậm lại, Dịch Đạo khoảng cách càng ngày càng gần.

“Liều mạng!”

Mắt thấy sắp sửa không cách nào thoát đi, Tiêu Vũ cắn răng một cái, trong cơ thể sáu viên dấu ấn bay ra.

“Keng!”

Khí ấn trước tiên, hóa thành một cái chuông lớn, chôn thần tiếng chuông chấn động cũ cảnh, nhưng Dịch Đạo dù sao cũng là một đại vương giả, tiếng chuông vừa vang, hắn chỉ là hơi thất thần, cũng không có bị nhiều lắm thương tích.

“Đoành!”

Ở Dịch Đạo thất thần trong chốc lát, cái khác mấy viên dấu ấn phát sáng, lục đạo lĩnh vực phát động, đem Dịch Đạo vị trí không gian chính thức cầm cố,

Chỉ có điều, Dịch Đạo đang ở lục đạo lĩnh vực, nhưng chỉ là nhíu nhíu mày, tốc độ hơi chậm, dấu ấn lực lượng vẫn là khó có thể đau đớn tìm được hắn.

Có điều chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, đã đầy đủ, hắn thay đổi phương hướng, đột nhiên nhằm phía một bên khác, thừa dịp Dịch Đạo tốc độ chậm hạ xuống chốc lát, thần tốc kéo dài khoảng cách.

“Vùng vẫy giãy chết, ta nhìn ngươi có thể có bao nhiêu thủ đoạn!”

Dịch Đạo gầm lên, gọi về đạo thần ấn. Tiêu Vũ thủ đoạn đạt được nhiều làm hắn bất ngờ, hơn nữa mỗi loại thủ đoạn đều hết sức bất phàm, khả năng đối với hắn người vương giả này tạo thành uy hiếp, đây là hắn vạn vạn không nghĩ tới.

Đạo thần ấn bay trở về, này ấn vô cùng ảo diệu, ở Dịch Đạo bên cạnh run nhẹ, phá đi Tiêu Vũ lục đạo dấu ấn, để Dịch Đạo khôi phục tốc độ.

“Bốp!”

Nhưng mà, vào lúc này, Tiêu Vũ khí ấn đã bay trở về, phụ ở sau lưng của hắn, hóa thành một đôi cánh chim màu vàng óng, khiến tốc độ của hắn tăng nhiều, hóa thành một vệt sáng nhằm phía xa xa.

“Ngươi đi không được!”

Dịch Đạo sát cơ vô hạn, lập tức vận dụng tốc độ nhanh nhất đuổi theo.

Mang huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ giờ phút này lại là làm sao cũng vung không dưới Dịch Đạo, thương thế của hắn thật sự quá nặng đi.

Hai người một đuổi một chạy, trong chớp mắt vừa là di chuyển ra vô cùng khoảng cách xa, Dịch Đạo đang truy đuổi quá trình, đột nhiên nhướng mày, bởi vì hắn phát hiện Tiêu Vũ giờ phút này thoát đi con đường, lại là ban đầu phương hướng.

“Tiểu tử này muốn trở về!”

Tại đây cũ cảnh, mặc dù là Dịch Đạo bực này vương giả, có rất nhiều nơi cũng không dám đặt chân, Tiêu Vũ nếu là trở lại chỗ kia sơn cốc, Dịch Đạo tuyệt đối không dám truy vào đi.

“Dịch Đạo lúc trước chỉ ở ngoài cốc chờ, rất rõ ràng hắn không dám tiến vào sơn cốc, nếu như có thể trốn về nơi đó, ta có cơ hội có thể sống sót!”

Đây cũng là Tiêu Vũ lòng dự định, chỉ có điều giờ phút này hắn vừa quay đầu lại, liền gặp Dịch Đạo tốc độ lớn cảnh, rõ ràng vận dụng loại bí thuật nào đó, xem ra Dịch Đạo cũng phát hiện ý đồ của hắn, tình nguyện đánh đổi một số thứ, cũng muốn giết hắn.

Tôn kẻ thù kẻ thù Quỷ tôn hận tiếp dương mới từ cánh buồm

Nếu như Dịch Đạo ban đầu liền có tốc độ như thế này, hắn tuyệt đối sẽ không không cần, rất rõ ràng Dịch Đạo cũng bắt đầu cuống lên.

Có điều Dịch Đạo phản ứng, cũng làm cho Tiêu Vũ càng thêm tin tưởng, Dịch Đạo tuyệt đối không dám tiến vào vùng thung lũng kia.

Hai người tốc độ, đều sắp đến khủng bố, rất nhanh, chỗ kia sơn cốc thấy ở xa xa, mà Dịch Đạo vẻ mặt cũng biến thành càng ngày càng vội vàng.

"Vèo!"

Địch kẻ thù không khoa Quỷ thuyền bóng tiếp lạnh cô hận khoa

Tôn không phương xa sau xem kỹ chiến cô hận bí vâng

Mắt thấy Tiêu Vũ sắp sửa xông vào vào sơn cốc, Dịch Đạo sắc mặt lạnh lẽo, nghiến răng phun ra một ngụm máu tươi, nôn ở trước người đạo thần ấn.

"Ầm!"

Đạo thần ấn nhuốm máu, bùng nổ ra tận trời khí tức, trước khi kinh khủng không biết bao nhiêu lần.

Tiêu Vũ biến sắc, Dịch Đạo rõ ràng cuống lên, muốn liều lĩnh giết hắn!

Hắn đồng dạng là liều mạng huy động huyễn thiên thần dực, bay hướng về phía trước sơn cốc.

"Chết cho ta! "

Dịch Đạo gầm lên, lấy ra đạo thần ấn.

Thần ấn bay tới, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy mình bị một loại khí tức tử vong ổn định khóa chặt, hắn liều mạng lấy ra âm dương hai sao, diễn biến thái cực Thần đồ, đồng thời lục đạo dấu ấn cũng cùng nhau tế đi ra ngoài, cùng phản kháng.

"Ầm!"

Thiên địa chấn động, đạo thần ấn cùng Tiêu Vũ hai đại cũ thuật đồng thời bùng nổ ra kinh thiên khí tức, chấn động bát phương.

"Phụp!"

Tiêu Vũ ngụm máu tươi phun mạnh, mất đi

Thuyền không không khoa Quỷ thuyền bóng chỗ lạnh ngón tay chủ bóng

Thần ấn bay tới, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy mình bị một loại khí tức tử vong ổn định khóa chặt, hắn liều mạng lấy ra âm dương hai sao, diễn biến thái cực Thần đồ, đồng thời lục đạo dấu ấn cũng cùng nhau tế đi ra ngoài, cùng phản kháng.

Thuyền không không khoa Quỷ thuyền bóng chỗ lạnh ngón tay chủ bóng “ầm! ”

“Ầm!”

Tôn không không mới sau bóng chỗ dương hiện ra ầm ĩ xa

Thiên địa chấn động, đạo thần ấn cùng Tiêu Vũ hai đại cũ thuật đồng thời bùng nổ ra kinh thiên khí tức, chấn động bát phương.

“Phụp!”

Tiêu Vũ ngụm máu tươi phun mạnh, mất đi

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 460: Sen Thần Đổi

Tử khí tràn ngập bên trong thung lũng, Tiêu Vũ ngã xuống đất mê man, bên người mặt đất, sớm nhuộm đầy đất máu tươi, hội tụ thành một nho nhỏ ao máu.

Lúc này Tiêu Vũ, trên người tất cả không nửa điểm khí tức, cũng ở nơi đó không nhúc nhích, hít thở tựa hồ cũng đã dừng lại, nhưng nếu là tinh tế cảm ứng, có thể phát hiện, mỗi qua một đoạn thời gian, hắn thì sẽ hít thở một lần. Nhưng cái này hít thở hết sức nhỏ, nhỏ bé đến không chăm chú cảm thụ, căn bản là không có cách phát hiện.

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, bất diệt âm dương trải qua tự chủ vận chuyển, sinh tử lực lượng ở trong cơ thể hắn tụ hợp, theo thời gian dời đổi, Tiêu Vũ cái kia rất lâu mới phải xuất hiện một lần hít thở, mới dần dần trở nên thường xuyên.

Không biết qua bao lâu sau đó, Tiêu Vũ đầu ngón tay giật giật, sau đó như là đã dùng hết tất cả khí lực, mới mở ra như vậy đóng chặt mắt.

“Ta...... không chết!”

Mở mắt lập tức, Tiêu Vũ sắc mặt nhất thời có chút bắt đầu vặn vẹo. Vết thương trên người hắn quá nặng đi, trùng đến nỗi ngay cả hắn nhẹ nhàng hít vào, phảng phất đều sẽ tác động trên người mỗi một tấc máu thịt, như là hàng vạn con kiến cắn xé.

“Dịch Đạo, thù này không báo, ta uổng là chí tôn!”

Thịt thống khổ trên người đối với Tiêu Vũ chí tôn ý chí tới nói mặc dù không tính quá lớn cực khổ, nhưng lần này Dịch Đạo lại là triệt để chọc giận hắn. Bất quá hắn cũng biết, thậm chí có thể còn sống rời đi cũ cảnh, trước mắt hắn, cũng không làm gì được Dịch Đạo.

Lập tức còn là chỉ có mau chóng khôi phục lại, mới là chánh sự.

“Bất diệt âm dương trải qua, ta lại bị bộ kinh văn này cứu!”

Cảm nhận được thương thế bên trong cơ thể ở bất diệt âm dương trải qua ảnh hưởng đang chậm rãi khôi phục, Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, từ tiền thế chết đi đến bây giờ, bộ kinh văn này đã không biết bao nhiêu lần ở thời điểm mấu chốt bảo vệ tính mạng của hắn.

Hắn bây giờ thương thế trùng đến không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể nằm trên đất, mặc cho bất diệt âm dương trải qua sức mạnh không dứt chữa trị tự thân.

“Đạo Thần chín chữ ấn uy lực, lại cường đại như vậy, liền bất diệt âm dương trải qua đều không thể khiến những vết thương này nhanh chóng khôi phục lại.”

Khôi phục tốc độ có chút chầm chậm, điều này cũng làm cho Tiêu Vũ nhăn nhăn lông mày. Hắn bất diệt âm dương trải qua ngay cả thiên đạo vết thương đều có thể khôi phục, hết sức kinh người, bình thường đau đớn càng có thể nhanh chóng khôi phục lại.

Có thể đạo kia thần chín chữ ấn tạo thành đau đớn, lại là bất diệt âm dương trải qua khôi phục lại đều có chút chậm, xem ra cho dù hắn có nhiều loại chữa thương thuật, nhưng ở đụng tới đồng dạng mạnh mẽ cũ thuật lúc, cũng khó có thể thần tốc khôi phục lại.

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cục có thể dựa vào mình lực lượng hoạt động. Hắn ở nguyên bật ngồi dậy, đồng thời vận động bất diệt âm dương trải qua cùng ngũ hành ngôi sao, ở ngoài hơn nữa lục đạo dấu ấn, để thương thế bên trong cơ thể khôi phục nhanh chóng.

Mặc dù như thế, hắn bị thương không phải bình thường đau đớn, cũng không cách nào như bình thường nhanh chóng như vậy khôi phục lại, dùng rất lâu thời gian sau, cũng chỉ khôi phục thất thất bát bát.

“Dùng cái kia Dịch Đạo vừa mới giết ta quyết tâm, giờ phút này hắn mặc dù không dám tiến vào sơn cốc, nhưng là không nhất định thì rời đi, ta bây giờ đi ra ngoài, có thể còn có thể lại đụng với hắn!”

Thương thế khôi phục lại gần như thời điểm, Tiêu Vũ không khỏi suy nghĩ phải như thế nào từ nơi này rời đi.

Lần này cùng Dịch Đạo giao thủ, để hắn càng thêm thắm thiết ý thức được một điểm, đó chính là hắn nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất đột phá Vương cảnh. Lần này hắn mặc dù theo Dịch Đạo trong tay chạy trốn, nhưng có nhất định vận may thành phần, nếu là tiếp theo lại có vương giả ra tay với hắn, hắn rất khó nói vẫn có thể lại thoát đi.

“Thực lực! Ta phải thực lực, này đáng chết nguyền rủa, có phải sẽ không có biện pháp tiêu trừ gì?”

Cắn răng, Tiêu Vũ nhìn phía ngoài cốc, vừa nhìn về phía trong cốc nơi càng sâu. Nơi đó hắc khí tận trời, tử khí nồng nặc kinh người, thoạt nhìn như là một chỗ ma địa.

Nghĩ ngợi một lát,

Tiêu Vũ đứng dậy, ánh mắt lộ ra vài phần kiên quyết, hướng về sâu trong thung lũng đi đến.

Dịch Đạo rất có thể còn canh giữ ở ngoài cốc, hắn không cách nào theo cửa ra rời đi, muốn phải rời đi nơi này, chỉ có tìm kiếm đừng cửa ra, tiến vào trong cốc là lựa chọn duy nhất.

Cũ cảnh bên trong, vốn là khắp nơi tồn tại hung hiểm, nhưng vùng thung lũng này, lại là im ắng một mảnh, không thấy bất kỳ sinh linh, chỉ có vô tận tử khí tràn ngập ở các nơi.

Tiêu Vũ một bên đi tiếp, trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua đã ở đồng thời vận chuyển, đưa hắn bảo vệ, không thể này tử khí tập kích.

Cũ cảnh không gian thập phần rộng lớn, chỗ này sơn cốc, thoạt nhìn cũng không nhỏ, ở loại địa phương này, Tiêu Vũ cũng không dám dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ cùng huyễn thiên thần dực, chỉ là làm đến nơi đến chốn đi tiếp, bởi vì hắn cũng không biết loại địa phương này sẽ tồn tại cỡ nào hung vật.

Theo đi sâu vào, Tiêu Vũ trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, vốn còn dưới khống chế của hắn vận chuyển, nhưng càng là đi sâu vào, bộ kinh văn này dần dần liền có một loại không bị khống chế cảm giác, vận chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh.

Trực giác nói cho Tiêu Vũ, sơn cốc nội bộ khả năng tồn tại phi thường khủng bố gì đó, nhưng chuyện đến nước này, hắn không có lựa chọn, nếu không đi sâu vào, hắn liền bị Dịch Đạo vĩnh viễn chắn ở trong thung lũng này, vĩnh viễn không cách nào rời đi.

“Đây là?”

Bên trong thung lũng im ắng một mảnh, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác bị đè nén, Tiêu Vũ đi ra hồi lâu, đột nhiên đồng tử co rụt lại.

Ở phía trước của hắn, xuất hiện một hồ nước màu đen, trong đàm hắc khí như sương, nồng nặc kinh người, bên trong thung lũng vô tận tử khí, tựa hồ cũng là từ nơi đây chảy ra.

Tiêu Vũ không quen biết đầm nước này, nhưng ở nhìn thấy này đầm lập tức, trên người hắn thứ nào đó, lại là lộ ra gợn sóng.

“Cửu sắc Thanh Liên!”

Tiêu Vũ giật mình, hắn để xuống hóa giới phù bên trong cửu sắc Thanh Liên, vào lúc này đột nhiên tự chủ theo phù bên trong bay ra, trong không trung xoay tròn mấy vòng, sau đó rơi xuống hồ nước màu đen bên trong.

Đóa này sen thần, ở Cửu Thiên Thế Giới cũng là chí bảo, một mảnh cánh sen liền có thể để một vị chí tôn tái tạo máu thịt, tương đương thêm ra một cái mạng.

Lúc trước Tiêu Vũ tìm được này hoa sen thời gian, U &# 8 này hoa sen chỉ có một mảnh thành thục, mà đây một mảnh ở Tiêu Vũ với Thiên Uyên bị chém xuống thân thể lúc, vì hắn ngưng tụ mới thân thể, bây giờ này hoa sen đã chỉ còn lại có 8 cánh.

Ở lần đó sau khi, đóa này sen thần liền triệt để ảm đạm xuống, bởi vì vật ấy thái quá quý giá, dù cho Tiêu Vũ luôn luôn ham muốn đào tạo, nhưng thủy chung không tìm được thích hợp nó cắm rễ địa phương, bởi vì này các loại sen thần không phải tùy tiện trồng tại một chỗ là được, mà là phải vô cùng hiếm hoi gì đó xem là chất dinh dưỡng tài năng trưởng thành.

Lúc này, cửu sắc Thanh Liên tự chủ bay ra, rất rõ ràng này đầm nước đen có thể trở thành là nó chất dinh dưỡng.

Quả nhiên, ở Tiêu Vũ trong kinh ngạc, cửu sắc Thanh

Liên cắm rễ mặt nước, đồng thời, phía trên kia mảnh thứ hai cánh sen lộ ra ánh sáng nhạt, rất nhiều cổ xưa hoa văn phức tạp tại kia cánh sen trên chầm chậm thành hình.

“Cửu sắc Thanh Liên lại không sợ tử khí?”

Tiêu Vũ phi thường kinh ngạc, phải biết rằng thế gian sinh linh đối với sức mạnh tử vong đều hết sức kiêng kỵ, cửu sắc Thanh Liên tuy là hiếm thấy thần vật, nhưng theo lý thuyết cũng không cách nào siêu thoát sinh tử, làm được không sợ sức mạnh tử vong.

“Đúng rồi, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lúc trước liền ở đây hoa sen bên dưới sinh ra, cái kia hai cái cá nhỏ một đen một trắng, tựa hồ chính là một âm một dương, cũng là đồng thời đại diện cho sinh tử. Chẳng lẽ hai cái cá nhỏ thần thông là đến từ đó hoa sen, nói như vậy, cửu sắc Thanh Liên cũng cùng bất diệt âm dương trải qua giống nhau, là có thể siêu thoát sinh tử lực lượng tồn tại?”

Tiêu Vũ lập tức hồi tưởng lại rất nhiều, trắng đen cá nhỏ âm dương Thái Cực đồ, trong bản vẽ tựa hồ cũng là có sinh tử lực lượng.

Mà liên tưởng đến cái kia hai cái cá nhỏ sinh tại đây hoa sen bên dưới, vậy này hoa sen không sợ tử khí, vậy liền chẳng có gì lạ, nói không chừng trắng đen cá nhỏ năng lực, còn là bởi vậy hoa sen mà đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 461: Thân Thể Biến Hóa

Ở Tiêu Vũ trong mắt, cửu sắc Thanh Liên trở nên càng ngày càng thần bí, hắn vốn tưởng rằng đây chỉ là một loại vô thượng chí bảo, có thể cho chí tôn nhân vật thêm ra chín lần sinh mệnh, có thể bây giờ nhìn lại, này hoa sen tựa hồ và không chỉ giống hắn trong nhận biết đơn giản như vậy.

Ở cắm rễ hồ nước bên trên sau, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen bắt đầu sinh trưởng, nước đen bên trong tử khí dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt, hướng về mảnh thứ hai cánh sen chuyển đi, mảnh này cánh sen lộ ra hào quang nhỏ yếu, mặt trên có thần bí đạo văn cùng đại đạo quy tắc lưu chuyển.

Cửu sắc Thanh Liên đang sinh trưởng, và tại đây qua trong quá trình, đóa này hoa sen chung quanh có từng tia từng tia thần kỳ sức mạnh lộ ra, điều này không khỏi làm Tiêu Vũ trong lòng hơi động.

“Này hoa sen thập phần thần dị, lúc trước cắm rễ qua vũng nước sau đó đều được hiếm thấy thần dược, có thể khiến người ta lột xác, ta nếu là mượn nó lộ ra sức mạnh tu luyện, không biết sẽ có hiệu quả gì?”

Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ lập tức tiến lên, tại đây đóa sen thần phụ cận ngồi xuống, nhắm mắt tu luyện.

Nhắm hai mắt lại sau khi, hắn có thể cảm nhận được càng thêm rõ ràng, cửu sắc Thanh Liên sinh trưởng lúc lộ ra gợn sóng như là một loại thập phần thâm ảo đại đạo, khiến cho hắn ngồi xuống, liền cảm giác thân thể bên trong có đồ vật gì nhận lấy kích thích.

“Loại sức mạnh này tựa hồ đối với thân thể hữu hiệu? Đúng rồi, cửu sắc Thanh Liên có thể làm cho chí tôn sinh tổ thân thể, bởi vậy nó lộ ra gợn sóng, đối với thân thể có kích thích tác dụng, ở gợn sóng này bên trong rèn luyện thân thể, có thể làm cho thân thể càng mạnh mẽ hơn!”

Tiêu Vũ trong lòng sáng tỏ, lập tức cũng không tu luyện bất diệt âm dương trải qua, cũng không tu luyện bá thể ngôi sao quyết, mà là dựa vào sen thần lực lượng, để loại sức mạnh này yên lặng gột rửa nhục thân của mình.

Thân thể cường độ, phương diện này Tiêu Vũ cho tới nay đều là thập phần coi trọng.

Kiếp trước hắn là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, trong cơ thể huyệt vị có ngàn tỉ ngôi sao thêm vào, thân thể đã cường đại đến cực hạn, cũng là bởi vì tầng này nguyên nhân, hắn thủy chung cho rằng, nhục thân của mình chính là tốt nhất binh khí, bởi vậy chưa bao giờ rèn đúc cái gì thần binh.

Đời này, hắn đồng dạng đối với thân thể tu luyện thập phần coi trọng, ban đầu bắt đầu lúc tu luyện, liền nhận sự giúp đỡ nước thuốc để thân thể đạt được tiên thiên, sau khi ở Thiên Uyên, còn đã nhường cái Thiên Uyên bên trong vực trường lực lượng khiến thân thể một lần nữa mạnh mẽ.

Hơn nữa, bá thể ngôi sao quyết chính thức chỗ cường đại vốn cũng không phải là những ngôi sao kia, mà là ở trong người ngưng tụ ngôi sao sau vô địch thân thể.

Trên thực tế, Tiêu Vũ bây giờ thân thể cường độ đã phi thường khủng bố, chỉ bất quá hắn cực nhỏ dùng thuần túy thân thể lực lượng cùng người giao thủ, bởi vậy cho người ấn tượng không sâu.

Như là lần này, nếu không có hắn thân thể mạnh mẽ, sớm đã bị Dịch Đạo giết chết, căn bản không chịu nổi vương giả cùng thế công.

Vào giờ phút này, yên lặng cảm thụ sen thần lực lượng, Tiêu Vũ thân thể, ở vô hình trung, tựa hồ vừa đã xảy ra biến hóa nào đó.

Nhục thể của hắn đã thập phần cường hãn, nhưng vào thời khắc này, theo sen thần lực lượng ảnh hưởng, hắn thân thể ở trong mỗi một tế bào, tựa hồ cũng bị đánh tan, sau đó lại một lần tiến hành gây dựng lại, như thế lặp lại, không dứt tái diễn quá trình này.

Tại loại này trong quá trình, Tiêu Vũ đó vốn là còn chưa hoàn toàn khôi phục thương thế, một chút liền biến mất, để hắn triệt để khôi phục lại. Ngoài ra, nhục thể của hắn phát ra ánh sáng nhu hòa, trong cơ thể rất nhiều vốn bị biến mất gì đó, tựa hồ cũng bị kích phát ra.

Ở trong thiên địa từng chiếm được các đại sinh linh lực lượng cùng với đạo văn, hóa thành thần chủng ẩn giấu trong cơ thể Côn Bằng lực lượng, chịu đựng Thiên Uyên lực lượng ảnh hưởng qua đi phát sinh thân thể biến hóa…… tất cả những thứ này ảnh hưởng Tiêu Vũ thân thể gì đó, vào thời khắc này đều nhất nhất ở Tiêu Vũ trong cơ thể hiện lên.

Thấy mấy thứ này, Tiêu Vũ tựa hồ mới ý thức tới, hắn lực lượng trong cơ thể nhiều lắm quá tạp, trước đó, hắn tựa hồ hoàn toàn không có ý thức được vấn đề này.

Nếu như là kiếp trước,

Này tạp nhạp sức mạnh đối với hắn mà nói không phải vấn đề gì, bởi vì kiếp trước hắn là chí tôn, nhiều hơn nữa lại tạp sức mạnh, hắn cũng có đầy đủ năng lực có thể khống chế.

Nhưng đời này, hắn tu vi quá thấp, lực lượng trong cơ thể cũng đều là cường đại nhất sức mạnh, những sức mạnh này ở trong cơ thể hắn quấn quýt xung đột, mỗi một loại lực lượng đối với thân thể ảnh hưởng cũng không giống nhau, dẫn đến thoạt nhìn thập phần hỗn loạn.

Mà giờ khắc này, ở cửu sắc Thanh Liên sức mạnh dưới, những sức mạnh này đối với hắn thân thể các loại ảnh hưởng, tựa hồ cũng bị làm rối loạn, sau đó lần nữa tiến hành xếp đặt.

Này liền giống với, vốn một loại nào đó đối với ngũ tạng có lợi sức mạnh, lại tác dụng tới xương cốt bên trên, mà ứng phó tác dụng với xương cốt sức mạnh, lại bởi vì có sức mạnh khác chiếm cứ xương cốt, dẫn đến loại sức mạnh này chịu ảnh hưởng, không cách nào hoàn toàn phát huy được.

Lúc này ở cửu sắc Thanh Liên dưới ảnh hưởng, này tạp nhạp sức mạnh, đang bị một lần nữa xếp đặt, tác dụng với thích hợp nhất chỗ của bọn nó, đồng thời các loại giữa lực lượng ảnh hưởng lẫn nhau, cũng bị hạ xuống thấp nhất, làm cho chúng nó cũng có thể hoàn toàn phát huy ra mỗi loại tác dụng.

Cái này nhìn tựa hồ Tiêu Vũ thân thể cũng không có tìm được thực tế tăng cường, nhưng trong thực tế mang tới hiệu quả, lại là so với hắn bất kỳ lần nào tăng cường thân thể đều tới càng thêm rõ ràng.

“Tất cả đều là vô căn cứ, chỉ có nhục thân của mình mới thật sự là, dĩ vãng ta, tựa hồ không để ý đến điểm này, chỉ là một mực theo đuổi các loại vô thượng đại đạo, ngược lại quên đi nhục thân của mình, mạnh hơn tất cả!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ mơ hồ có một loại hiểu ra.

Trước đây hắn, ngưng đọng lục đạo dấu ấn, sửa ngũ hành lực lượng, ý đồ dùng thân thể hóa phù, những thứ này đều là vô thượng đại đạo, nhưng hắn lại quên đi, đời trước của hắn sở dĩ là đệ nhất chí tôn, đều không phải là lĩnh ngộ bao nhiêu vô thượng đại đạo, mà là bởi vì có một khối vô địch thân thể, có thể nói bất diệt.

“Thế gian chư đạo đều là ngoại vật, chỉ có thân thể mạnh mẽ, mới là chân thật nhất, ta tìm kiếm đại đạo, chính là ở đạo bên trong, nếu ta thân thể đủ mạnh, dựa vào thân thể xung đột thiên địa, vậy chính ta, chính là nói!”

Tiêu Vũ trong lòng, có một loại rộng rãi sáng sủa cảm giác, lúc này ở trước mắt của hắn phảng phất xuất hiện một cái quang minh con đường, theo đường này, hắn liền có thể nhanh chân đi tiếp, xung kích vương giả, thậm chí trở về chí tôn.

“Đã thiên địa không đồng ý ta tu luyện các loại đại đạo, vậy ta lợi dụng nhục thân của mình thành đạo, đại đạo quy tắc không cho phép ta Thành Vương, ta đây lợi dụng thân thể Thành Vương!”

Trong lòng trong sáng sau khi, giờ khắc này Tiêu Vũ trên người đã tuôn ra một luồng vô cùng tự tin, tựa hồ có thể ở thiên địa một trận chiến.

Hắn tìm được rồi thích hợp nhất chính mình đường, thiên địa nguyền rủa đối với hắn không đồng ý, không cho phép hắn ngưng tụ đạo văn, vậy hắn thì dùng thân thể Thành Vương, dùng thân thể đối kháng thiên địa cùng nguyền rủa.

Trước đây hắn, tu luyện các loại cũ pháp cũ thuật, 1 nghĩ thầm muốn xung đột nguyền rủa, thu được thiên địa tán thành, nhưng bây giờ, hắn lại là dùng đã thành đạo, có cùng thiên địa một trận chiến chi tâm.

Giờ khắc này Tiêu Vũ, phảng phất lại biến thành vạn năm trước tuyệt đại chí tôn, hắn muốn dùng thân thể phá tan thiên địa ràng buộc, thời khắc này liền này thiên địa đều đã không trong mắt hắn!

Trong quá trình này, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen nhanh chóng trưởng thành, Tiêu Vũ thân thể, vào lúc này cũng đang phát sinh biến hóa kinh người, mặc dù đạo văn chưa thành, có thể cả người hắn, khí chất lại đã xảy ra cải biến cực lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 462: Tiếng Chuông

Tiêu Vũ đạo tâm lại phát sinh biến hóa, dù cho kiếp trước hắn thân là chí tôn, cũng là chưa từng có loại này dám cùng thiên địa một trận chiến tâm cảnh.

Tu luyện người, tuy nói là đi ngược lên trời, nhưng trên thực tế, này toàn bộ quá trình, cũng là đang không ngừng cảm ngộ thiên địa các loại đại đạo trải qua. Theo một góc độ này mà nói, thế gian cầu đạo người, theo bắt đầu đến cuối cùng, đều hứng chịu tới thiên địa ràng buộc, có này tâm tình người, liền vĩnh viễn cũng khó có thể siêu thoát thiên địa ở ngoài.

Đời này, Tiêu Vũ đã bị Thiên đạo nguyền rủa, không bị thiên địa tán thành, lúc này mới kích phát rồi hắn đối kháng thiên địa, muốn cùng thiên địa một trận chiến đạo tâm.

Có loại tâm cảnh này, hắn liền không còn là với trong thiên địa khổ sở tìm kiếm các loại đại đạo người, mà là cao bằng trời, nhảy ra thiên địa ở ngoài tồn tại.

Mặc dù đây chỉ là một loại trên tâm tính biến hóa, nhưng loại biến hóa này, lại khiến cho hắn cùng người khác rất khác nhau, phải biết rằng đạo tâm đối với tu luyện người ảnh hưởng, thường thường khả năng quyết định một người thành tựu.

Thời gian trôi qua, cửu sắc Thanh Liên đệ nhị cánh sen nhanh chóng biến hóa, Tiêu Vũ thân thể, cũng là trong quá trình này trở nên càng thêm óng ánh, giống như trong suốt vậy.

Nhục thể của hắn đã xảy ra biến hóa kinh người, mặc dù trong cơ thể còn là cái kia vài loại sức mạnh, nhưng cũng giống như thay đổi một người, chỉ là thân thể lộ ra khí tức, liền khiến người ta cảm thấy giống như một con thời thượng cổ mãnh thú.

“Ba!”

Tiêu Vũ không biết là qua bao lâu, cửu sắc Thanh Liên nhẹ run lên, đình chỉ sinh trưởng, mất đi sen thần lộ ra gợn sóng, nhục thể của hắn, cũng là đình chỉ biến hóa.

“Không thể viên mãn?”

Mở mắt hướng về cửu sắc Thanh Liên nhìn lại, Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, trong ao tử khí lúc này đã bị cửu sắc Thanh Liên hấp thu sạch sành sanh, nhưng này mảnh thứ hai cánh sen, lại là không có hoàn toàn chín muồi.

Này hoàn toàn ra khỏi Tiêu Vũ dự liệu, phải biết rằng nơi đây tử khí hết sức kinh người, lại đều không thể dưỡng thục một mảnh cánh sen, nhìn dáng dấp muốn cho cửu sắc Thanh Liên hoàn toàn chín muồi, còn không biết cần bao nhiêu gì đó.

Cửu sắc Thanh Liên dừng lại trưởng thành sau khi, vừa khôi phục ngày xưa an tĩnh hình dáng. Tiêu Vũ thu hồi này hoa sen, quan sát tỉ mỉ, chỉ cảm thấy mảnh thứ hai cánh sen khoảng cách thành thục còn có khoảng cách rất xa, hắn không khỏi nhíu mày.

“Nếu như có thể để này mảnh thứ hai cánh sen thành thục, có lẽ ta thân thể Thành Vương liền có hi vọng rồi, hơn nữa này hoa sen sinh trưởng lúc cũng có thể để cho ta nhận sự giúp đỡ lực lượng của nó tăng cường thân thể, nhưng tựa hồ ngày đó còn ở dài đằng đẵng.”

Tiêu Vũ trong lòng có chút bất đắc dĩ, này dù sao cũng là liền chí tôn đều đỏ mắt thần vật, thoạt nhìn dù chỉ là một mảnh cánh sen, cũng không phải tốt như vậy dưỡng thục.

Hoạt động một chút thân thể, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy bây giờ thân thể ẩn chứa lực lượng kinh người, mặc dù khoảng cách thân thể Thành Vương còn có một khoảng cách rất lớn, nhưng cũng đã vượt xa khỏi Thiên Tông cảnh giới, tin tưởng muốn dùng thân thể nhập đạo, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Có điều, thân thể càng là mạnh mẽ, phải tiếp tục tăng cường cũng sẽ càng mạnh, mặc dù Tiêu Vũ có vay mượn thân thể Thành Vương ý nghĩ, nhưng mắt trước ngoại trừ nhận sự giúp đỡ cửu sắc Thanh Liên tu luyện ở ngoài, hắn cũng không có biện pháp khác có thể tiếp tục tăng cường nhục thân của mình.

“Cũ cảnh bên trong chứa nhiều thần bí, có thể tại cái khác cũ cảnh liền có cùng loại địa phương, có thể làm cho cửu sắc Thanh Liên trưởng thành, đến lúc đó ta cũng khả năng dựa vào cửu sắc Thanh Liên tu luyện.”

Thu hồi cửu sắc Thanh Liên, Tiêu Vũ cũng không nản lòng, ít nhất hắn bây giờ đã có một sáng tỏ phương hướng, mà không đến mức đối mặt nguyền rủa không thể làm gì.

Trước người hồ nước, lúc này đều đã khô cạn, Tiêu Vũ nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy hồ nước phía dưới cất giấu vô số bạch cốt, trước khi là vì bị hồ nước phủ lên, cho nên hắn không thể phát hiện, lúc này theo hồ nước bị sen thần hút khô, phía dưới bạch cốt mới hiện ra.

“Lúc trước tử khí, đều là vì này bạch cốt?”

Tiêu Vũ nhảy vào hồ nước biến mất hình thành trong hố sâu,

Nhặt lên một khối bạch cốt, chỉ thấy cốt thượng có đạo văn, mặc dù có chút ảm đạm, nhưng cũng chân thật tồn tại.

"Vương giả chi cốt?"

Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, chỉ có đi vào vương giả, cốt thượng mới có thể tồn tại đạo văn. Hắn hướng bốn phía nhìn tới, chỉ thấy này khắp nơi bạch cốt, cốt thượng cơ hồ đều có đạo văn.

"Nhiều như vậy vương giả, lại đều chôn ở một chỗ?"

Đem này xương vội vàng xem qua 1 một lần, Tiêu Vũ ở trong đó còn phát hiện mấy bộ đạo văn rõ ràng rõ ràng với những vương giả kia bạch cốt, và càng cứng rắn hơn, hư hư thực thực đế xương, hơn nữa còn không chỉ một phụ.

"Nhiều phụ đế xương cùng vương xương chôn ở một chỗ, chẳng trách có kinh người như vậy tử khí!"

Tiêu Vũ nhìn hướng bốn phía, chỉ thấy bên trong thung lũng này vẫn là tử khí tràn ngập, rất rõ ràng, lúc trước hồ nước chỉ là một phần trong đó, nếu như bên trong thung lũng này tử khí tất cả là vì những hài cốt này mà hình thành, có thể tưởng tượng nơi đây còn chôn bao nhiêu vương giả cùng Đại Đế.

Theo này xương bên trong chọn lựa ra mấy bộ, Tiêu Vũ vốn là muốn nhìn này xương có thể không dùng để thi triển Hóa Hư nguyền rủa, để hắn mượn tới tổ tiên tu vi, nhưng tiếc là, này xương đều bị nồng nặc tử khí nhiễm, thập phần yếu đuối, không cách nào dùng để xem là môi giới, để hắn mượn tới tiền nhân Đạo Quả.

"Xem ra nơi đây cái khác hài cốt đều không dùng được, nếu không nếu đến vương giả chi cốt, ta lập tức có thể chém Dịch Đạo!"

Tiêu Vũ có chút tiếc nuối, một khối vương giả chi cốt, liền có thể để hắn mượn tới vương giả tu vi, lần trước hắn sử dụng sau khi mặc dù để hắn mất hết tu vi, nhưng đó là bởi vì hắn lúc đó dùng chính là chí tôn chi cốt, lực lượng trong cơ thể bị chí tôn lực lượng mạnh mẽ xóa đi.

Nếu là bình thường vương giả cùng Đại Đế chi cốt, lại là không cần lo lắng sẽ xuất hiện giống nhau sự tình, nhưng tiếc là, bên trong thung lũng này xương, rõ ràng đều không cách nào để cho hắn dùng để thi triển Hóa Hư nguyền rủa.

Mặc dù đáng tiếc, nhưng Tiêu Vũ cũng không bắt buộc, mượn tới tu vi chung quy chỉ là ngoại lực, hắn cũng không phải rất để ý. Chỉ là nơi đây vẫn tồn tại nhiều như vậy tử khí, cũng làm cho hắn muốn tiếp tục tìm kiếm hay không có cùng loại hồ nước, có thể làm cho cửu sắc Thanh Liên tiếp tục trưởng thành.

Chưa qua hồi lâu, quả nhiên Tiêu Vũ vừa tìm được một khác hồ nước, UU đọc sách ww &# 119;. u uka nshu &# 46;co &# 109; &# 32; nhưng lần này cửu sắc Thanh Liên toàn bộ hấp thu sau khi, chỉ là đã xảy ra một chút biến hóa, lại tới sau khi, này hoa sen thậm chí bắt đầu không muốn sinh trưởng, này tử khí tựa hồ đã vô dụng.

“Xem ra liên tục dùng giống nhau gì đó thúc đẩy cửu sắc Thanh Liên sinh trưởng, phía sau hiệu quả cũng sẽ càng ngày càng yếu, mãi đến tận hoàn toàn vô hiệu.”

Tiêu Vũ nhìn ra điểm này, đồng dạng, cũng bởi vì cửu sắc Thanh Liên sinh trưởng trở nên chậm, nhục thể của hắn cũng không thể tiếp tục tăng cường bao nhiêu.

Tiếp tục thâm nhập sâu, tựa hồ đã không còn ý nghĩa, Tiêu Vũ đến trước mắt cũng không có tìm được sơn cốc cái khác cửa ra, hắn không khỏi suy tư, dùng thực lực bây giờ đi ra khỏi sơn cốc, hay không có thể cùng Dịch Đạo đối kháng?

“Keng!”

Ngay ở Tiêu Vũ chần chờ trong lúc đó, cũ cảnh bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng chuông vang, mênh mông cuồn cuộn tứ phương.

Tiêu Vũ lộ ra sắc mặt khác thường, bởi vì tiếng chuông vang lên sau khi, hắn nhìn thấy ngoài cốc có một vệt sáng bay lên, vội vàng rời đi, nhìn dáng dấp chính là Dịch Đạo.

“Đạo chuông âm thanh làm sao lại truyền tới cũ cảnh ở trong, Dịch Đạo sau khi nghe được lại trực tiếp rời đi, chẳng lẽ Đạo Thần Cung có việc phát sinh?” Tiêu Vũ phi thường kinh ngạc, nhưng vô luận như thế nào, Dịch Đạo rời đi, ít nhất nói rõ hắn có thể theo bên trong thung lũng này rời đi.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ lộ ra vài phần vẻ lạnh lùng, Dịch Đạo thân là vương giả, đối với trong cung đệ tử trẻ tuổi ra tay, cái này đã vi phạm Đạo Thần Cung quy tắc.

Tại đây cũ cảnh bên trong Đạo Thần Cung quy tắc không cách nào bận tâm, nhưng ra cũ cảnh, Dịch Đạo đối với hắn đuổi giết việc, hắn không thể cứ tính như vậy!

Theo bên trong thung lũng rời đi, Tiêu Vũ trực tiếp tìm tới một chỗ đầu mối không gian, theo cũ cảnh rời đi, trở về Đạo Thần Cung.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 463: Đến Cửa Hỏi Tội

Rời đi cũ cảnh sau khi, Tiêu Vũ rõ ràng cảm nhận được, toàn bộ Đạo Thần Cung trên dưới bầu không khí đã xảy ra một loại hơi giây biến hóa, trên bầu trời không dứt có chín đại linh cung vương giả bay qua, chạy về mỗi loại trong cung, rất rõ ràng là vì nghe được lúc trước tiếng chuông, mà đã bị triệu tập.

"Đạo Thần Cung bên trong xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Vũ ngước nhìn, thoạt nhìn Đạo Thần Cung tựa hồ có cái gì chuyện trọng đại sắp phát sinh, bằng không mà nói, chín đại linh cung vương giả cũng sẽ không đột nhiên theo các nơi chạy về chỗ ở mình linh cung.

Ngước nhìn chốc lát, Tiêu Vũ bay đến vạn linh vùng, tìm người dò hỏi, nhưng người nơi này lại cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ nói cho Tiêu Vũ, lúc trước vang lên tiếng chuông là vạn đạo chuông, âm thanh có thể truyền tới Đạo Thần Cung bên trong hết thảy cũ cảnh.

Vạn đạo chuông mỗi lần vang lên, mỗi một cung vương giả đều trước tiên phải trở lại chỗ ở mình cái kia 1 cung, nếu không liền phải bị phạt nặng.

"Liền Dịch Đạo tại loại này tình hình đều ngay đầu tiên trở về, đến tột cùng là có chuyện gì sắp phát sinh?"

Tiêu Vũ lòng tràn đầy nghi hoặc, bất quá hắn nghĩ nghĩ, Đạo Thần Cung việc này hắn không nghĩ tới quan tâm nhiều hơn, Dịch Đạo lúc trước ra tay với hắn, đã để hắn sống sót trở về, hắn nhất định phải phải làm những gì, nếu không lần sau Dịch Đạo vẫn sẽ tìm các loại cơ hội ra tay với hắn.

Ở vạn linh vùng nghe Càn Dương Cung vị trí, Tiêu Vũ hướng thiên bay lên, thẳng đến Càn Dương Cung mà đi.

Ở Tiêu Vũ chạy tới Càn Dương Cung thời điểm, Dịch Đạo cũng đã dùng tốc độ nhanh nhất, về tới này cung. Hắn đi tới một tòa huy hoàng đại điện, trong điện địa vị cao bên trên, ngồi một tràn ngập uy nghiêm nam tử, ngoài ra còn có mấy cái cùng Dịch Đạo giống nhau nghe đến tiếng chuông sau nhanh chóng chạy về vương giả.

“Cung chủ, đã xảy ra chuyện gì, vì sao vạn đạo chuông vào lúc này vang lên?” Dịch Đạo tiến vào đại điện, đối với đại điện địa vị cao trên nam tử hỏi dò.

Ở vào thời điểm này bị triệu hồi, hắn dù sao cũng hơi không cam lòng, mặc dù cảm giác Tiêu Vũ không thể có thể sống được hạ xuống, nhưng không thể nhìn thấy Tiêu Vũ thi thể, thủy chung để hắn có chút không cách nào an tâm.

“Thần cung truyền lời, có đại nhân vật phải đến, hạ lệnh mỗi một cung vương giả đều muốn trở về, cùng nghênh tiếp.” Phía trên nam tử tràn ngập uy nghiêm, trong thanh âm có loại ép người uy thế, đang khi nói chuyện hắn thâm thúy trong mắt ánh sáng lấp lóe, làm cho người ta một loại thập phần thâm thúy cảm giác.

“Có đại nhân vật muốn tới Đạo Thần Cung? Là nhân vật dạng gì, lại muốn Đạo Thần Cung hết thảy vương giả cùng nghênh tiếp, chẳng lẽ là……” Dịch Đạo trong lòng khẽ run, ở đây cái khác vương giả, cũng là mỗi người sắc mặt nặng nề lên.

Đạo Thần Cung làm như 10 châu vô thượng thánh địa, các thế lực lớn đều tranh nhau đem hậu nhân đưa vào nơi đây, đứng ở thế gian đỉnh điểm, bây giờ có đại nhân vật tiến lại, lại muốn trong cung hết thảy vương giả cùng nghênh tiếp, đến biểu thị tôn kính, này sẽ là một nhân vật dạng gì?

Trong điện vương giả cùng nhìn nhau, đều mơ hồ đoán được cái gì. Thân là Đạo Thần Cung vương giả, bọn họ biết đến sự tình, so với bình thường người có thể phải hơn rất nhiều.

“Cung chủ!”

Ngay vào lúc này, một gã Thiên Tông đi tới bên trong tòa đại điện này, Càn Dương Cung chủ lông mày nhất thời giam lên, nói: “Chuyện gì? Không biết là chúng ta bây giờ có chuyện trọng yếu gì?”

Người này Thiên Tông là Càn Dương Cung bên trong một bình thường phụ trách hướng dẫn hậu nhân tu luyện, nghe xong Càn Dương Cung chủ chất vấn, sắc mặt khẽ thay đổi, nói: “Ngoài cung đến rồi một người trẻ tuổi, nói muốn gặp cung chủ!”

“Người trẻ tuổi?” Càn Dương Cung chủ trong mắt lộ ra ý lạnh, nói: “Ngươi chẳng lẽ không biết, vạn đạo chuông vang, ý vị như thế nào gì? Như thế thời khắc, loại chuyện nhỏ này cũng tới quấy rầy ta?”

Tên kia Thiên Tông sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, run giọng nói: “Không dám, chỉ là…… chỉ là người trẻ tuổi kia nói, không thấy được cung chủ, hắn liền không rời đi, và đã đả thương chúng ta trong cung nhiều tên đệ tử,

Những đệ tử trẻ tuổi kia bên trong, không có người nào là đối thủ của hắn!”

“Người nào lá gan lớn như vậy, dám đến ta Càn Dương Cung làm càn!”

Trong điện hết thảy vương giả đồng thời giận dữ, mỗi người trên người lộ ra kinh người ý lạnh, phía trên Càn Dương

Cung chủ, sắc mặt cũng là lập tức âm trầm, nói: “Cũng biết đó là vậy một cung đệ tử, dám ở lúc này đến ta Càn Dương Cung làm càn?”

Chư vương nổi giận, để tên kia Thiên Tông quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy. Hắn trắng nhợt nghiêm mặt sắc, nhắm mắt nói: “Người trẻ tuổi kia, không phải cửu cung đệ tử, hắn nói hắn...... kêu Tiêu Vũ!”

“Hắn lại thật không chết?” Dịch Đạo con mắt lúc này chính là co rụt lại, mặc dù trước kia hắn liền vẫn không yên lòng, có thể cũng không nghĩ tới Tiêu Vũ lại thật không chết, hơn nữa theo sát khi hắn sau khi, nhanh như vậy sẽ đến Càn Dương Cung, rõ ràng là hướng hắn mà đến.

“Tiêu Vũ?”

Cái khác nổi giận bên trong mấy cái vương giả, cũng toàn bộ đều rung một cái, trên cùng Càn Dương Cung chủ, con mắt cũng là nheo lại.

Tiêu Vũ, tên này bây giờ ở Đạo Thần Cung bên trong, chỉ sợ không có bao nhiêu người cảm thấy xa lạ. Đoạn trước thời gian Tiêu Vũ liên chiến mỗi một cung đệ tử, thực lực cường hãn rung động thật sâu tất cả mọi người, liền Đạo Thần Cung bên trong này tắc nghẽn tu luyện người phàm đối với hắn đều nhọn xa lạ.

Ở vào cung thời gian, Tiêu Vũ càng liên tiếp vang lên 9 chuông, làm một cách công khai chống đối qua nhiều tên vương giả, cho nên mặc dù là Đạo Thần Cung bên trong những vương giả này, đối với tên của hắn cũng không chút nào cảm thấy xa lạ.

“Ở vào thời điểm này, tên tiểu bối này vừa muốn làm cái gì?” Càn Dương Cung chủ nhíu mày, suy tư chốc lát, sau đó đứng dậy, nói: “Cũng được, ngược lại sẽ phải đi ra đón tiếp, ta liền nhìn tên tiểu bối này muốn làm cái gì.”

Từ bên trên đi xuống, Càn Dương Cung chủ cất bước hướng về đi ra ngoài điện, cái khác mấy cái vương giả liếc mắt nhìn nhau, cũng là đi theo Càn Dương Cung chủ sau khi, đi ra đại điện.

Đoàn người bên trong, chỉ có Dịch Đạo nhíu chặt lông mày, hắn ở cũ cảnh ở trong đối với Tiêu Vũ ra tay, đã là trái với cung quy, nếu như hắn khả năng thành công chém giết Tiêu Vũ, vậy dĩ nhiên là không có gì, nhưng bây giờ Tiêu Vũ sống sót trở về, nếu là Đạo Thần Cung biết việc này, kết cục của hắn chỉ sợ không thể lạc quan.

Càn Dương Cung trước, lúc này Tiêu Vũ, đứng chắp tay, hai mắt hơi khép hờ, trước người là một đám trên mặt mang theo địch ý, lại không người dám động thủ Càn Dương Cung đệ tử trẻ tuổi.

Tiêu Vũ ý nghĩ đơn giản trực tiếp, hắn này đến, chính là thỉnh giáo Càn Dương Cung chủ yếu một câu trả lời thỏa đáng, bởi vì Dịch Đạo là Càn Dương Cung người.

Khi hắn tiến lại thời gian, này 1 cung đệ tử, tự nhiên là đối với hắn tràn ngập địch ý, dù sao lần trước ở hư không nói bộ khiêu chiến đến nay vẫn khiến người ta khắc sâu ấn tượng, lần đó tuy nói cửu cung đệ tử đều có ra tay, nhưng là bởi vì Càn Dương Cung mà lên.

Ngay lúc đó Càn Dương Cung đệ tử, ra tay nhân số cũng là nhiều nhất, có thể cuối cùng lại tất cả đều thua ở Tiêu Vũ trong tay.

Đã xảy ra chuyện như vậy, làm Tiêu Vũ đích thân lên Càn Dương Cung, trong cung những đệ tử trẻ tuổi này tự nhiên là đối với hắn tràn ngập địch ý. Chỉ tiếc khi có người ý đồ xua đuổi Tiêu Vũ lúc, lại trực tiếp bị Tiêu Vũ đánh lui, đến thời khắc này đã là không người nào dám lại tùy tiện ra tay.

“Cung chủ đến rồi!”

Đột nhiên, đoàn người xôn xao, Càn Dương Cung đệ tử dồn dập lộ ra vẻ kích động, tự động lui sang một bên, tránh ra một con đường.

Tiêu Vũ nhìn về phía trước, liền gặp một gã 4 mười mấy tuổi dáng dấp, không giận tự uy người đàn ông trung niên đi tới, ở sau thân thể hắn còn theo số mấy nhân vật, phóng tầm mắt nhìn đều là vương giả, ở trong Dịch Đạo cũng ở nơi đó.

Nhìn thấy Dịch Đạo, Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra ý lạnh, mà Dịch Đạo nhìn thấy Tiêu Vũ, sắc mặt tất là trở nên hơi lạnh như băng cùng khó coi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 464: Chất Vấn Cung Chủ

"Là ngươi muốn gặp bản tọa?" Càn Dương Cung chủ long hành hổ bộ, đi dừng lại đã đến. Hắn nhìn lướt qua bên cạnh trải qua đệ tử, một đám trong cung đệ tử, lúc này mấy cái tương đối xuất sắc theo đầu người đã bị thương.

Rất rõ ràng, mấy người này từng ra tay, nhưng đều không phải là Tiêu Vũ đối thủ. Nhìn thấy này, Càn Dương Cung chủ hai mắt hơi lạnh lẽo, đứng ở Tiêu Vũ trước người.

"Ngươi chính là Càn Dương Cung chủ?" Tiêu Vũ đưa mắt theo Dịch Đạo trên người thu hồi, đối mặt Càn Dương Cung chủ này một đại vương giả, thái độ của hắn không chỉ không có hạ thấp, ngược lại có vài phần hùng hổ doạ người ý tứ.

"Ta là!" Càn Dương Cung chủ nghe đến Tiêu Vũ trong lời nói không có nửa điểm tôn kính tâm ý, sắc mặt càng lạnh hơn, nói: "Ngươi là hậu bối, muốn gặp bản tọa, lẽ ra nên là người truyền lời cầu kiến, còn phải xem bản tọa có chịu hay không thấy ngươi. Nhưng ngươi lại ép lên cung đến, còn đả thương ta trong cung đệ tử, đây là đối với bản tọa bất kính, ngươi tin hay không, ta bây giờ liền có thể chém ngươi!"

Càn Dương Cung chủ trong lời nói, một luồng to lớn uy thế từ trên người hắn lộ ra, giống như một tòa vô hình núi lớn đặt ở Tiêu Vũ trên người.

Tiêu Vũ trên người xương cốt nhất thời phát sinh khanh khách tiếng vang, trên trán cũng toát mồ hôi lạnh, cái này Càn

Dương Cung chủ lại là một Thiên Vương, cũng không phải phổ thông vương giả, thực lực cách xa ở vương giả bên trên, này nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Vương giả bên trên chính là đế, nói cách khác, cái này Càn Dương Cung cung chủ, khoảng cách Đế cảnh thì chỉ kém một cảnh giới!

Đối mặt như thế uy thế, Tiêu Vũ cũng là có chút thừa nhận không tin, trên người xương hầu như đều phải bị ép gãy rồi. Nếu không phải nhục thể của hắn nhiều lần tăng cường, vượt xa người cùng cảnh giới, giờ phút này chỉ sợ sớm bị này uy thế ép tới trên người xương toàn bộ gãy.

“Càn Dương Cung chủ, quả nhiên uy phong thật to!” Tiêu Vũ cười lạnh, hắn thật không ngờ cái này Càn Dương Cung chủ lại vừa đi lên thì cho hắn một hạ mã uy, nhìn dáng dấp người này cũng đồng dạng thuộc về loại kia thập phần bá đạo tính cách.

Tiêu Vũ lại có thể chịu được Thiên Vương cấp bậc uy thế, cái này cũng là để Càn Dương Cung chủ có chút bất ngờ, bản ý của hắn là muốn thương tổn được Tiêu Vũ, cho Tiêu Vũ một bài học, nhưng cũng phát hiện hắn uy thế chỉ có thể là để Tiêu Vũ cảm nhận được áp lực nặng nề, lại không đả thương được Tiêu Vũ.

Dù sao cũng là một phương cung chủ, do thân phận hạn chế, Càn Dương Cung chủ cũng không khả năng thật đối với Tiêu Vũ ra tay. Nhìn thấy uy thế không đả thương được Tiêu Vũ, hắn đem chính mình dân uy thế thu hồi, lãnh đạm nói: “Nói đi, ngươi gặp bản tọa vì chuyện gì? Nếu là mục đích của ngươi không thể để cho bản tọa tán thành, vậy ngươi đả thương ta trong cung đệ tử, bản tọa cũng sẽ không liền như vậy dễ tha.”

Trên người áp lực chợt đi, Tiêu Vũ lúc này mới ung dung không ít. Càn Dương Cung chủ bá đạo như vậy, không chỉ không có thể làm cho tâm hắn thấy sợ hãi, ngược lại để hắn tức giận trong lòng tăng thêm vài phần, Càn Dương Cung người chính là không nói lý lẽ như vậy?

Hắn cười lạnh liếc mắt nhìn Dịch Đạo, chất vấn Càn Dương Cung chủ: “Ta muốn hỏi cung chủ, Đạo Thần Cung bên trong vương giả, hay không có tùy ý xoá bỏ trong cung đệ tử, đối với trong cung đệ tử xuất thủ quyền lợi?”

Càn Dương Cung chủ lập tức nghe ra Tiêu Vũ vấn đề này có chứa ý nào đó, nói: “Nếu là có đệ tử phạm sai lầm, trong cung bất kỳ vương giả cũng có thể ra tay xoá bỏ, chỉ cần sau đó sau sẽ trong cung bẩm báo có thể.”

Câu trả lời này hiển nhiên bảo lưu lại nhất định đường sống, không có đem lời nói chết, Càn Dương Cung chủ thập phần nhạy cảm, cảm thấy Tiêu Vũ vấn đề hoàn toàn không đơn giản.

Tiêu Vũ trong bóng tối cười lạnh, xem ra người cung chủ này sống được quá lâu, đã đầy đủ khéo đưa đẩy, nhưng hắn cũng tương tự không phải dễ gạt như vậy, lại nói: “Ta đây muốn hỏi lại, nếu là trong cung đệ tử không có khuyết điểm, nhưng có trong cung vương giả không để ý cung quy, đối với đệ tử ra tay, ý đồ giết hại đệ tử, cái kia người vương giả này theo lẽ ra nên nên xử trí như thế nào?”

“Nếu có việc này, người vương giả này chính là trái với cung quy, tự nhiên là muốn nghiêm trừng phạt.” Mặc dù biết Tiêu Vũ những vấn đề này có chứa mục đích, nhưng ở vào thời điểm này, Càn Dương Cung chủ cũng không khả năng mở to mắt nói mò,

Hắn tổng không thể nói dưới tình huống này người vương giả kia như trước không sai.

“Dịch huynh, ngươi làm sao vậy, sắc mặt vì sao khó coi như vậy?” Phía sau, một gã vương giả nhìn về phía Dịch Đạo, có chút quan tâm hỏi dò.

“Không có chuyện gì, có lẽ là bởi vì quá lâu không nghe thấy vạn đạo chuông vang, có chút sốt sắng thôi.” Dịch Đạo vội vàng bỏ ra một khuôn mặt tươi cười, chỉ là ánh mắt lại vẫn nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Hắn đã hiểu, Tiêu Vũ chính là hướng hắn hỏi tội, Tiêu Vũ tự mình một người không làm gì được hắn, cho nên liền trực tiếp tìm tới Càn Dương Cung chủ, muốn Càn Dương Cung chủ trị hắn trái với cung quy tội lỗi.

“Thật tốt!” Tiêu Vũ đem Dịch Đạo vẻ mặt đặt ở trong mắt, vừa là nói: “Vậy thì mời cung chủ nghiêm trị Dịch Đạo!”

Lời này vừa nói ra, ở đây Càn Dương Cung đệ tử cùng các vương giả này mới phản ứng được, Tiêu Vũ là hướng về phía Dịch Đạo đến, ánh mắt mọi người không khỏi đều rơi xuống Dịch Đạo trên người.

Càn Dương Cung chủ lông mày cũng khóa lại, Tiêu Vũ cùng Dịch Đạo ân oán hắn cũng biết, lúc trước Dịch Đạo mặc dù đối với Tiêu Vũ ra tay, nhưng khi đó Tiêu Vũ cũng Đạo Thần Cung đệ tử, cho nên cũng không tính trái với cung quy.

Mà ở sau đấy, Dịch Đạo ngăn cản Tiêu Vũ vào Đạo Thần Cung, việc này hắn cũng từng nghe nói, nhưng Tiêu Vũ bây giờ ngón tay rõ ràng không phải việc này.

“Nghiêm trị Dịch Đạo? Vì sao?” Càn Dương Cung chủ hoàn toàn không nóng lòng tỏ thái độ, mà là hỏi lại Tiêu Vũ.

“Vì sao?” Tiêu Vũ cười lạnh, chỉ vào Dịch Đạo, nói: “Đắt cung vị vương giả này, đang bị vạn đạo chuông gọi về trước khi, U &# 8 cung chủ cũng biết hắn ở nơi nào? Hắn chính bản thân ở một chỗ cũ cảnh bên trong, mà hắn sở dĩ đi đến cái kia tấm cũ cảnh, làm chính là giết ta, nếu không có mệnh ta lớn, chỉ sợ đã chôn lâu cũ cảnh.”

“Đạo Thần Cung quy củ, hót lối đi nhỏ chuông, mở ra cánh cửa, liền xem như trong cung đệ tử. Mà trong cung cũng có cung quy, trong cung trưởng bối vương giả, ở đệ tử không có sai lầm dưới tình huống, không nhưng đối với đệ tử ra tay. Ta mặc dù không thể chín đại linh cung tiếp đãi, không thuộc về một luận một cung nào, nhưng cũng là Đạo Thần Cung một trong đệ tử.”

“Các ngươi Càn Dương Cung Dịch Đạo để giết ta, không tiếc đuổi vào cũ cảnh, dùng Đạo Thần chín chữ ấn đuổi giết cho ta, hay không trái với cung quy? Ngươi nếu là Càn Dương Cung cung chủ, Dịch Đạo vừa là Càn Dương Cung người, việc này, ngươi chẳng lẽ không phải nghiêm trị Dịch Đạo, cho ta một câu trả lời thỏa đáng?”

Tiêu Vũ liên tiếp mấy lời, đối mặt Càn Dương Cung chủ cũng là không lùi bước chút nào, vênh váo hung hăng, tựa hồ Càn Dương Cung chủ ở trong mắt hắn chính là một người bình thường.

Cái kia liên tiếp lời nói, cũng là để tất cả mọi người ở đây đều vẻ mặt biến đổi, chẳng ai nghĩ tới còn đã xảy ra dạng này sự tình, càng không có nghĩ tới Tiêu Vũ là vì hỏi tội mà đến.

Hơn nữa, nghe hắn trong lời nói ý tứ, tựa hồ còn không hết hỏi tội Dịch Đạo, mơ hồ còn có mấy phần chất vấn Càn Dương Cung chủ ý tứ. Dám dùng tư thế này đối diện một vương giả cùng một cung chủ, phóng tầm mắt Đạo Thần Cung đệ tử trẻ tuổi, ai dám có dạng này lá gan?

“Ngươi nói Dịch Đạo ở cũ cảnh bên trong đuổi giết ngươi, có thể có cái gì chứng cứ?” Càn Dương Cung cung chủ ánh mắt không dứt lấp lóe, nếu là việc này thực sự, coi như hắn người cung chủ này, cũng không giữ được Dịch Đạo.

Đạo Thần Cung quy củ, bất luận người nào đều phải tuân thủ, đừng nói Dịch Đạo một vương giả, hắn cái này 1 cung đứng đầu xúc phạm, giống nhau phải bị nghiêm trị.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 465: Chắn Càn Dương Cung Cửa

“Chứng cứ?” Tiêu Vũ cười khẽ, hắn có thể thấy, Càn Dương Cung chủ rõ ràng muốn bao che Dịch Đạo, không có ý định hướng về hắn đưa ra giao cho, lúc này lấy ra âm dương hai sao, nói: “Ngươi thấy rõ, đây là chứng cứ!”

Theo hai đại ngôi sao lấy ra, Dịch Đạo sắc mặt nhất thời cuồng biến, Càn Dương Cung chủ hòa một đám đệ tử sắc mặt, cũng là đã xảy ra một loại biến hóa rất nhỏ.

Chỉ thấy Tiêu Vũ hai đại ngôi sao trong không trung thành lớn, nổi ở nơi đó. Tiêu Vũ trước khi dùng hai đại ngôi sao diễn biến âm dương Thái Cực đồ, nhiều lần đã bị Dịch Đạo đạo thần ấn đánh, hắn cố ý không có xóa đi hai đại trên ngôi sao dấu vết lưu lại, chính là vì thời khắc này.

“Đạo Thần chín chữ ấn, mỗi một cung đều có 1 ấn, mà Càn Dương Cung nắm giữ chính là trong đó chữ phá ấn, cái khác cung người không thể nắm giữ này ấn. Này hai ngôi sao trên dấu vết lưu lại, các ngươi Càn Dương Cung người nên đều không xa lạ?” Tiêu Vũ huy động âm dương hai sao định trong không trung, để ở đây này người tốt khả năng thấy rõ hai sao bên trên lưu lại dấu ấn.

Càn Dương Cung bên trong nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, thân là này cung đệ tử, không có ai là không quen biết chữ phá ấn, dù cho không có học được người, cũng biết này ấn hình thái cùng dấu vết lưu lại.

Hơn nữa, nhìn cái kia hai ngôi sao bên trên dấu vết, rõ ràng chỉ có vương giả nhân vật mới có thể giữ lại. Này 1 ấn chỉ có Càn Dương Cung người có thể nắm giữ, nói cách khác Tiêu Vũ này hai ngôi sao, chính là bằng chứng!

“Dịch tiền bối lại thật đã đuổi giết qua Tiêu Vũ?”

“Hắn là vương giả, đối với Tiêu Vũ ra tay, nói hắn như vậy thật vi phạm cung quy?”

Càn Dương Cung bên trong đệ tử rối loạn tưng bừng, bọn họ và Dịch Đạo tuy là cùng cung người, nhưng sư phụ của bọn hắn cùng Dịch Đạo lại không có quan hệ gì, bởi vậy chỉ gọi bằng Dịch Đạo tiền bối.

Cái khác vương giả, lúc này cũng là dồn dập biến sắc, Dịch Đạo sắc mặt nặng nề, Càn Dương Cung chủ tất là ánh mắt không dứt biến ảo.

“Dịch Đạo, có thể có việc này?” Trầm mặc chốc lát, Càn Dương Cung chủ lúc này mới quay đầu lại, hướng về Dịch Đạo chất vấn.

“Về cung chủ, tuyệt không việc này, ta trước đây đúng là cũ cảnh bên trong, nhưng bất quá là ngày gần đây có điều cảm ngộ, đi cũ cảnh nghiệm chứng thực lực, căn bản chưa từng thấy người này.” Dịch Đạo tiến lên, trực tiếp chối.

Lúc này hắn nếu là thừa nhận, vậy liền thật xong, Càn Dương Cung chủ cũng không giữ được hắn.

“Ngươi nghe được?” Càn Dương Cung chủ quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ nói.

“Ha ha, đối mặt những dấu vết này, ngươi vẫn muốn bảo vệ Dịch Đạo gì?” Tiêu Vũ sắc mặt rét run, Càn Dương Cung chủ thái độ đã rất rõ ràng, không có ý định kỷ luật Dịch Đạo, mặc dù sự thật đã đặt ở trước mắt.

“Dấu vết? Ngươi những dấu vết này, quả thật rất giống chữ phá ấn tạo thành.” Càn Dương Cung chủ gật đầu, nói: “Nhưng ngươi đừng quên, chữ phá ấn mặc dù chỉ có ta Càn Dương Cung người mới có thể nắm giữ, nhưng cửu cung người, lại cũng đều từng gặp này ấn, biết này ấn hình thái, cho nên tùy tiện một vương giả, đều tài năng ở ngươi trên ngôi sao lưu lại tương tự dấu vết.”

“Ý của ngươi là nói, dấu vết này là ta khiến người khác tạo thành, sau đó chạy đến lúc này, nói xấu Dịch Đạo?” Tiêu Vũ nở nụ cười, Càn Dương Cung chủ bực này nhân vật, lại trực tiếp đổi trắng thay đen, vốn bằng chứng như núi, hắn vẫn là có thể toàn bộ lật đổ.

Rất rõ ràng, nếu như việc này ngồi vững, Dịch Đạo chỉ sợ khó tránh cái chết, đến lúc đó Càn Dương Cung sẽ tổn thất một đại vương giả, ở chín đại linh cung ở giữa cạnh tranh bên trong, cái này không thể nghi ngờ sẽ làm Càn Dương Cung cạnh tranh năng lực giảm xuống rất nhiều, cho nên này Càn Dương Cung chủ rõ ràng chính là muốn chết bảo đảm Dịch Đạo, vì thế không tiếc toàn bộ chối.

Tiêu Vũ có thể nhìn ra, Dịch Đạo tự nhiên cũng nhìn ra Càn Dương Cung chủ thái độ, thần sắc hắn hơi chấn động, trong nháy mắt trấn định không ít.

“Phải hay không phải, trong lòng ngươi tự có định số.” Càn Dương Cung chủ chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nói: “Ngươi nói Dịch Đạo ở bí cảnh bên trong đuổi giết ngươi,

Nhưng là bây giờ ngươi lại bình yên vô sự đứng ở chỗ này, nếu là thật có vương giả muốn giết ngươi, ngươi còn có thể sống đến bây giờ?”

Lời vừa nói ra, Càn Dương Cung các đệ tử tựa hồ cũng bỗng nhiên tỉnh ngộ, dồn dập đối với Tiêu Vũ trợn mắt nhìn, mắng to Tiêu Vũ nói xấu Càn Dương Cung vương giả, đối với Càn Dương Cung bất kính, muốn cho Tiêu Vũ quỳ xuống nhận sai.

Bọn họ cũng không ai tin tưởng, nếu như Dịch Đạo thật ra tay, Tiêu Vũ còn có thể còn sống trở về, dù sao Dịch Đạo nhưng thực lực mạnh mẽ vương giả, mà Tiêu Vũ mạnh trở lại, chung quy cũng không có tiến vào Vương cảnh, không thể ở vương giả nhân vật trong tay sống sót.

Chỉ có mấy cái vương giả cùng nhìn nhau, trong lòng hiểu rõ. Âm dương ngôi sao trên dấu vết, những người khác không nhìn ra, nhưng bọn họ những vương giả này nhưng có thể nhìn ra, đây mới thực là chữ phá ấn tài năng dấu vết lưu lại, nói cách khác, Dịch Đạo đích xác đã đối với Tiêu Vũ ra tay.

Bọn họ khả năng nhìn ra gì đó, Càn Dương Cung chủ tự nhiên cũng là có thể nhìn ra, bất quá đối với Càn Dương Cung chủ lực bảo đảm Dịch Đạo cử động, mấy cái vương giả cũng không nhiều lời, dù sao một vương giả thực lực, đối với Càn Dương Cung thập phần quan trọng, bọn họ cũng có thể hiểu được Càn Dương Cung chủ ý nghĩ.

“Ngươi nói xấu ta trong cung vương giả, trong đó có có ý gì, ta liền không đáng truy cứu, cút cho ta đến Càn Dương Cung!” Càn Dương Cung chủ vừa là quát lạnh, trên người một luồng khí thế kinh người thấu ra.

“Ha ha ha ha ha ha……” Tiêu Vũ cất tiếng cười to, nói: “Không nghĩ tới Càn Dương Cung chủ, lại cũng là không biết xấu hổ như vậy nhân vật, vô liêm sỉ, đổi trắng thay đen không nói, còn có thể cũng đánh 1 paladi!”

Tiêu Vũ trong lòng, đã là hoàn toàn xem thấu Càn Dương Cung chủ ý nghĩ, hắn rõ ràng đã nhìn ra cái kia dấu vết là chân chính chữ phá ấn lưu lại. Nếu không thì, nếu Càn Dương Cung chủ thật nhận định hắn nói xấu vương giả, đây cũng là cố ý ở xấu Càn Dương Cung danh dự, Càn Dương Cung chủ làm sao có khả năng không đáng truy cứu, còn có thể thả hắn đi?

Hắn đơn giản chính là sợ truy cứu tới đem sự tình làm lớn, đưa tới cái khác cung vương giả nhìn thấu việc này, đến lúc đó không cách nào kết cuộc thôi.

“Ngươi làm càn!”

Nghe đến Tiêu Vũ mắng to Càn Dương Cung chủ, trong cung các đệ tử đều tức giận, Càn Dương Cung chủ cũng là híp mắt lại, nhưng điêm lượng một phen, hắn người cung chủ này lại là không tốt đối với hậu bối ra tay.

“Ta muốn không muốn đem sự tình làm được quá tuyệt, nhưng ngươi đã Càn Dương Cung chủ không biết xấu hổ như vậy, vậy cũng cũng đừng trách ta!” Tiêu Vũ cười lạnh bên trong, gọi về âm dương hai sao, sau đó nhanh chân hướng đi Càn Dương Cung cửa.

“Hắn muốn làm cái gì?”

Càn Dương Cung bên trong vương giả đều là nhíu mày, không rõ Tiêu Vũ dự định, Dịch Đạo cũng là trầm mặt, Tiêu Vũ gan lớn hắn sớm từng trải qua, giờ phút này cũng không biết hắn vừa có tính toán gì.

Đi tới Càn Dương Cung trước, Tiêu Vũ đứng ở cửa, chỉ vào Càn Dương Cung, quát lên: “Ta thỉnh giáo các ngươi Càn Dương Cung các đệ tử khiêu chiến, bất kỳ xuất nhập nào cửa này, đều phải chiến thắng ta tài năng thông qua! Hôm nay không cho ta một thoả mãn giao cho, các ngươi Càn Dương Cung đệ tử, ai cũng đừng hòng ra vào này cung!”

Lời này vừa nói ra, Càn Dương Cung tất cả mọi người biến sắc, một đám người càng lớn tiếng đối với Tiêu Vũ nổi giận.

Tiêu Vũ lại muốn ngăn chặn Càn Dương Cung cửa cung, đây chính là đối với Càn Dương Cung trắng trợn khiêu khích, hơn nữa nếu để cho hắn thành công, truyền ra ngoài, Càn Dương Cung các đệ tử đều khiến người ta ngăn ở trong cung, Càn Dương Cung còn gì là mặt mũi?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 466: Kinh Động 9 Cung

“Tiểu bối, ngươi quá tự cho là đúng, thật sự cho rằng có vài phần thực lực, liền có thể đến ta Càn Dương Cung ngang ngược gì?”

“Ngươi nếu nếu thực như thế làm việc, thì chớ trách chúng ta những vương giả này ra tay rồi, Càn Dương Cung không phải địa phương ngươi càn rỡ!”

Càn Dương Cung bên trong mấy cái vương giả lúc này đều là dồn dập biến sắc, Tiêu Vũ sức chiến đấu sớm lúc trước hư không trong đạo trường thì đã bày ra, bây giờ chặn ở Càn Dương Cung trước, nói thật nha, bọn họ cũng không quen biết trong cung đệ tử trẻ tuổi có bao nhiêu người có thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Có thể Tiêu Vũ thả đã thả ra, nếu như Càn Dương Cung bên trong không có đệ tử có thể ứng chiến, đánh bại Tiêu Vũ, ngày sau Càn Dương Cung còn như vậy làm sao Đạo Thần Cung bên trong đứng chỗ?

“Ta vốn cũng không muốn làm tận tuyệt như vậy, thế nhưng Càn Dương Cung chủ đã không nói đạo lý, muốn bao che Dịch Đạo, còn mặt khác ta nói xấu, vậy ta cũng không cần cho các ngươi lưu cái gì đường sống!”

Tiêu Vũ mặt không đổi sắc, chắn ở trước cung, lãnh đạm nói: “Các ngươi nói ta làm càn cũng tốt, nói ta xem thường Càn Dương Cung cũng được, hôm nay ta liền muốn chặn ở Càn Dương

Cung trước, không chiếm được có thể làm cho ta thoả mãn giao cho, ta tuyệt không rời đi!”

“Ngươi lớn mật như thế, thật dùng vì bản tọa không dám ra tay với ngươi gì?” Càn Dương Cung chủ trên người một lần nữa tuôn ra uy thế, con ngươi cũng là trở nên thập phần lạnh như băng.

Thân là Càn Dương Cung chủ, nếu là Càn Dương Cung đệ tử thật bị một người nào đó chặn liền cửa cung đều không ra được, hắn người cung chủ này trên mặt cũng tất nhiên sẽ lờ mờ không ánh sáng, tương đương bị cái này hậu bối ác liệt đánh một cái tát.

Thành thật mà nói, chính là Càn Dương Cung chủ cũng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại có lá gan lớn như vậy, gan dạ chắn chín đại linh cung cửa.

“Ra tay với ta? Ha ha, cung chủ chẳng lẽ là muốn làm ta sợ gì?” Tiêu Vũ không chút nào vẻ sợ hãi, cười lạnh nói: “Ta đây bất quá là cùng Đạo Thần Cung giữa đồng bối khiêu chiến, cũng không có phạm vào cung quy, càng không có sai lầm, ngươi thân là trong cung tiền bối, vừa là 1 cung đứng đầu, có phải liền bởi vì các ngươi trong cung đệ tử không phải là đối thủ của ta, muốn ra tay với ta?”

Bao nhiêu đại vương giả, kể cả Càn Dương Cung cung chủ, nghe xong Tiêu Vũ lời này con mắt đều là phát lạnh.

Trên thực tế, Tiêu Vũ theo như lời đối với bọn họ tới nói đích xác là một chỗ khó, Tiêu Vũ vẫn chưa phạm vào cung quy, mặc dù làm luật lệ Càn Dương Cung lúng túng, nhưng không có phạm vào cái gì sai lầm, bọn họ những vương giả này căn bản là không có cách ra tay.

Nếu như vào lúc này bọn họ ra tay rồi, rơi xuống cái khác trong tai người, chuyện này sẽ biến thành Đạo Thần Cung vương giả ức hiếp hậu bối, cũng sẽ bị người ta nói thành trong cung không có đệ tử có thể chiến thắng Tiêu Vũ, mới chịu bọn họ những vương giả này ra tay.

Tổng kết lại, chính là một câu nói, sẽ Càn Dương Cung cung chủ đưa ra Tiêu Vũ một thoả mãn đáp án, sẽ để trong cung đệ tử chiến thắng Tiêu Vũ, nếu không Tiêu Vũ sẽ chắn ở đây, để Càn Dương Cung các đệ tử đều không thể ra vào.

“Ngớ ngẩn, ngươi cho rằng như vậy thì hữu dụng không? Chúng ta Càn Dương Cung vừa không ngừng nơi đây một cái cửa ra vào, chúng ta chẳng lẽ là sẽ không theo địa phương khác ra vào?”

Càn Dương Cung trong hàng đệ tử có người tức giận mắng, nhưng này 1 tiếng mắng không những không người phụ họa, ngược lại đưa tới rất nhiều nhìn thằng ngốc giống nhau ánh mắt.

Càn Dương Cung cố nhiên không ngừng một cái cửa ra vào, nhưng nơi này là cửa lớn, nếu như bởi vì bị Tiêu Vũ ngăn chận thì đi cái khác cửa ra, này cùng nhận sai khác nhau ở chỗ nào?

Đường đường chín đại linh cung một trong, có phải trong cùng thế hệ ngay cả một khả năng chiến thắng Tiêu Vũ đệ tử đều không có? Càn Dương Cung không ném nổi cái mặt này!

“Ngươi hơi quá đáng!”

Một đám Càn Dương Cung đệ tử, lúc này đều là vạn phần uất ức, sớm tức giận không thôi, thời khắc này rốt cục có người bùng nổ, đứng dậy, quát: “Ta mặc dù nghe nói ngươi đã đấu qua cửu cung đệ tử, nhưng ngươi không khỏi quá để ý mình, bằng chính ngươi thì gan dạ khiêu chiến 1 cung đệ tử? Ta đến ứng chiến, ngược lại muốn xem xem ngươi là có hay không thật mạnh như vậy!”

Tên đệ tử này thoạt nhìn chừng hai mươi tuổi,

Thấy hắn đứng ra, quanh thân đệ tử trong mắt đều là sáng lên, dồn dập vì hắn tiếp sức, hiển nhiên người này thực lực ở Càn Dương Cung trong hàng đệ tử cũng là không kém.

Những vương giả kia nhìn thấy tình cảnh này, đều là khóa chặt lông mày, không biết là có hay không nên ngăn cản. Không ngăn cản a, bọn họ biết rõ Tiêu Vũ thực lực bất phàm, dù cho để đệ tử ra tay, phỏng chừng cũng không có bao nhiêu người có thể thắng, nhưng nếu muốn ngăn, việc này chung quy là phải giải quyết, tổng không thể để cho Tiêu Vũ vẫn chặn ở cửa cung trước khi, mà tựa hồ phải giải quyết việc này, cũng chỉ có để trẻ tuổi chiến thắng Tiêu Vũ.

Cuối cùng, hết thảy vương giả đều bảo trì trầm mặc, không có ngăn cản, Càn Dương Cung chủ cũng là trầm mặt, không nói lời nào.

“Ầm!”

Trong nháy mắt này, tên đệ tử này bước ra Càn Dương Cung cửa, một cước rơi xuống đất, trên người dâng lên chiến ý kinh người, khí trùng cửu thiên, trên người cũng là có đạo văn hiện lên.

Ở Đạo Thần Cung khoảng thời gian này, Tiêu Vũ đối với này trong cung đệ tử trên người đều có đạo văn sớm thấy có lạ hay không, Đạo Thần Cung cửu trùng thiên cùng các đại cũ cảnh bên trong có thật nhiều tiền nhân lưu lại đại đạo lực lượng, có thể khiến người ta càng thêm dễ dàng lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo.

Đạo Thần Cung bên trong đệ tử, tương đương với tất cả mọi người đạp lên tổ tiên dấu chân đi tiếp, tự nhiên so với ngoại giới người càng thêm dễ dàng lĩnh ngộ các loại đại đạo.

“Ầm!”

Đối mặt người này, Tiêu Vũ chưa từng do dự, bước lên trước. Hắn không có lấy ra ngôi sao, dưới chân sinh hoa sen, bước ra một bước, đi đến đối thủ trước người, đồng thời rất có uy thế một quyền đánh về phía trước, quyền đến thời gian, quyền thượng hình như có rồng gầm phượng ngâm tiếng vang lên, hết sức kinh người.

“Sặc!”

Tên kia xuất chiến đệ tử nổi giận gầm lên một tiếng, trước người ngưng ra 1 cái chuông lớn, đồng thời lấy ra Đạo Thần ấn, gia trì ở trên chuông này, đối kháng Tiêu Vũ nắm đấm.

“Keng!”

Chỉ nghe một tiếng rung trời chuông vang, tên đệ tử này trước người chuông lớn phá nát, cả người bay sau bay ra, trực tiếp bay trở về Càn Dương Cung bên trong, đưa tới trong cung đệ tử từng trận kinh hô.

“Đạo chuông ảnh hơn nữa đạo thần ấn lại không ngăn được người này một quyền? Hắn chỉ là vận dụng thân thể lực lượng, cái này Tiêu Vũ thân thể là cái gì làm?”

Càn Dương Cung vương giả đồng thời chấn động mạnh, mặc dù ngay từ đầu đối với kết quả là không lạc quan, có thể thấy Tiêu Vũ cường đại như thế một quyền, liền dễ dàng thắng được, vẫn là cảm thấy giật mình không thôi.

“Nhưng còn có người ứng chiến?” Tiêu Vũ thu hồi hai quả đấm, đứng ở đó, vênh váo hung hăng.

Trên thực tế, hắn vừa rồi cú đấm kia đã để lại tình, nếu không tên đệ tử kia sẽ trực tiếp bị hắn đánh thành mảnh vỡ, tu luyện bá thể ngôi sao quyết, nhục thể của hắn vốn là thập phần cường hãn, hơn nữa ngày gần đây vay mượn cửu sắc Thanh Liên tu luyện, khiến nhục thể của hắn sớm đạt được một phi thường khủng bố mức độ.

Cùng trong cảnh giới, nhục thể của hắn căn cứ vào có thể mạnh mẽ chống đỡ Thiên Tông binh khí! Chỉ có điều, hắn chỉ là đối Càn Dương Cung chủ bất mãn, cũng không cần thiết lấy những đệ tử này tính mạng.

Tiêu Vũ quát lạnh một tiếng, ở Càn Dương Cung phía trên quanh quẩn, cũng khiến Càn Dương Cung một đám đệ tử mỗi người sắc mặt bi phẫn, hận không thể cùng hắn liều mạng, lại là kiêng kỵ với thực lực của hắn, không người nào dám tiến lên.

Trận chiến đấu này thần tốc kết thúc, nhưng mà, chiến đấu mặc dù ngắn, nổ phát ra sóng chấn động lại hết sức kinh người, trong chớp mắt, chiến đấu gợn sóng đã là đã kinh động không ít người.

Vào đúng lúc này, chín đại linh trong cung cái khác bao nhiêu cung, trong cung có chút thực lực người dồn dập ngẩng đầu, nhìn phía Càn Dương Cung phương hướng, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Càn Dương Cung bên kia lại có thể có người tại động thủ, hơn nữa còn là ở vạn đạo chuông vừa mới vang lên không lâu thời điểm, nhất thời đưa tới rất nhiều người hiếu kỳ, mỗi một cung đều có người bay lên trời cao, hướng về Càn Dương Cung nhìn ra xa.

“Tiêu Vũ? Hắn làm sao chạy đến Càn Dương Cung đi, nhưng lại cùng Càn Dương Cung mất động thủ đến rồi?”

Theo Tiêu Vũ thân phận bị phát hiện, mỗi một cung trên dưới, lập tức có nhiều người hơn bay lên trời cao, hướng về Càn Dương Cung nhìn ra xa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 467: Thân Thể Cường Hãn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trải qua trước khi hư không đạo trường một trận chiến, Tiêu Vũ bây giờ ở Đạo Thần Cung có thể nói danh nhân, Đạo Thần Cung cho tới vương giả, xuống tới người phàm, hầu như đối với hắn đều không xa lạ gì.

Lúc này, nhìn thấy Tiêu Vũ ở Càn Dương Cung cùng người động thủ, rất nhiều người đều là ý nghĩ trước khi ở hư không nói trên đài chuyện phát sinh, ngày đó sự tình nguyên nhân, tựa hồ chính là bởi vì Càn Dương Cung đệ tử, hơn nữa Tiêu Vũ cùng Dịch Đạo mâu thuẫn, ở Đạo Thần Cung bên trong cũng là có không ít người biết.

“Chẳng lẽ là Tiêu Vũ chủ động chạy đến Càn Dương Cung đi tìm những người kia phiền phức?”

Mỗi một cung dồn dập suy đoán, kể cả còn lại 8 cung vương giả đều đối với cái này cảm thấy rất hứng thú, dồn dập phái người đi ra tìm hiểu.

Rất nhanh, sự tình có kết quả, Càn Dương Cung bên trong sự tình mặc dù phát sinh không lâu, có thể Tiêu Vũ tại đây 1 ngoài cung theo như lời những câu nói kia, vẫn có cái khác cung người nghe được.

Tin tức truyền ra, mỗi một cung ồ lên.

“Tiêu Vũ lại đi chắn Càn Dương Cung cửa? Muốn khiêu chiến này 1 cung các đệ tử, không cho bọn họ ra vào?”

“Cái này Tiêu Vũ lá gan không khỏi cũng lớn quá rồi đó, gan dạ chắn chín đại linh cung cửa, hắn điên rồi sao?”

“Rốt cuộc là ai chọc hắn, lại để hắn động lớn như vậy giận, tự mình chạy lên Càn Dương Cung đi chắn này 1 cung cửa lớn!”

Tin tức truyền đến, không chỉ để mỗi một cung tuổi trẻ hậu nhân khiếp sợ, chính là cái khác 8 cung vương giả, đều một trận ngây người, Tiêu Vũ làm ra thật sự to gan lớn mật, một đệ tử đơn độc đối kháng chín đại linh cung một trong, quả thực sáng tạo ra Đạo Thần Cung trước đó chưa từng có việc.

Giật mình đồng thời, chín đại linh cung cũng có càng ngày càng nhiều người bay đến trên bầu trời, chú ý Càn Dương Cung bên kia phát sinh sự tình.

Mỗi một cung người bay lên không, hướng về Càn Dương Cung nhìn về nơi xa, việc này, Càn Dương Cung bên trong người tự nhiên cũng đều đã nhận ra, trong cung bất kể là vương giả còn là đệ tử, sắc mặt đều trở nên càng thêm khó coi.

Lúc trước một trận chiến, đã là đã kinh động cái khác 8 cung, gặp phải tình huống như thế này, Càn Dương Cung càng hoàn toàn đã không có đường lui, nhìn dáng dấp nhất định phải tìm ra một đệ tử, đem Tiêu Vũ đánh bại tài năng kết cuộc, bằng không bọn hắn đem không cách nào xuống đài.

“Người phương nào khả năng chiến thắng Tiêu Vũ, bản tọa khiến trong cung vương giả, tự mình giúp ấy đột phá Vương cảnh!” Càn Dương Cung chủ sắc mặt thâm trầm, cũng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến một bước này.

Cho tới bây giờ, mặc dù là hắn nguyện ý cho Tiêu Vũ giao cho, vậy cũng không thể nào, bởi vì người ở bên ngoài xem ra, đây coi như là hắn người cung chủ này hướng về Tiêu Vũ cái này hậu bối khuất phục.

Chuyện đến nước này, chỉ còn lại có một người phương pháp giải quyết, đó là để trong cung đệ tử đánh lui Tiêu Vũ,

Nếu không Càn Dương Cung lại không còn mặt mũi!

“Có vương giả giúp đỡ đột phá Vương cảnh?”

Một đám Càn Dương Cung đệ tử, tất cả đều là kích động lên.

Đạo Thần Cung bên trong lĩnh ngộ bộ phận đại đạo đệ tử rất nhiều, nhưng khả năng Thành Vương cũng rất ít, chính là bởi vì xung kích vương giả lúc hết sức khó khăn, rất dễ thất bại.

Thế nhưng, nếu có thể có một vương giả ở bên cạnh giúp đỡ, cái kia cơ hội thành công sẽ tăng lên rất nhiều, Càn Dương Cung chủ điều kiện này, đã là khiến những đệ tử này đều sôi trào lên, mỗi người kích động đến hai mắt đăm đăm.

Chính là, có trọng thưởng tất có người dũng cảm, này vốn đối với Tiêu Vũ thực lực mang trong lòng kính sợ đệ tử, lúc này đều rối rít có dũng khí, lập tức thì có thứ hai đệ tử, đứng ra ứng chiến.

“Cho rằng như vậy, có thể hữu dụng không?” Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, như là một Chiến Thần bình thường, không ai có thể ngăn cản, lại nổ ra một quyền.

Xuất chiến tên đệ tử kia, kết cục cùng người đệ tử thứ nhất giống nhau, bị Tiêu Vũ một quyền oanh về Càn Dương Cung bên trong, lấy ra đạo thần ấn cùng binh khí đều bị Tiêu Vũ một quyền đánh thành mảnh vỡ.

“Xuýt! Tiêu Vũ thực lực vừa tiến bộ!”

“Đây là cái gì thân thể, thậm chí ngay cả gia trì đạo thần ấn binh khí đều đánh bể!”

“Biến thái a, thực lực như vậy, trong cung đi vào Vương cảnh, có bao nhiêu người là đối thủ của hắn?”

Mỗi một cung người trẻ tuổi những vương giả kia, đối với Tiêu Vũ thực lực đều sâu sắc giật mình, so với lần trước ở trên hư không đạo trường, Tiêu Vũ thực lực lại có tiến bộ rõ ràng.

Hơn nữa, lần trước Tiêu Vũ đại chiến mỗi một cung đệ tử lúc, sử xuất nhiều loại thủ đoạn, nhưng bây giờ lại là đơn giản trực tiếp, một quyền nổ nát hết thảy, thân thể cường hãn đến làm người giận sôi, khiến không ít người đều hít một hơi lãnh khí.

Chính là chín đại linh cung những vương giả kia, nhìn thấy Tiêu Vũ có bực này thân thể, đều là dồn dập thay đổi sắc mặt. Nếu là nói riêng về thân thể, Tiêu Vũ tựa hồ đã không giống như bọn họ những vương giả này yếu hơn bao nhiêu, cái này ở trẻ tuổi bên trong, có thể nói thập phần hiếm thấy.

“Ầm!”

Ở các phe thán phục bên trong, Càn Dương Cung không dứt có đệ tử xuất chiến, gan dạ xuất chiến đệ tử đều có nhất định thực lực, tại cái khác 8 trong cung cũng là có rất nhiều người nhận thức.

Nhưng mà, Tiêu Vũ đối địch phương thức vẫn như cũ đơn giản bá đạo, một đôi nắm đấm phảng phất có thể đánh tan tất cả, này xuất chiến đệ tử không có người nào là đối thủ của hắn, trong chớp mắt đã có hơn mười người Càn Dương Cung đệ tử bại ở trong tay của hắn.

“Dư Bi Sinh, Hạ Bác, rất nhiều nhạc…… mấy người này đều Càn Dương Cung bên trong đứng đầu nhất một đám đệ tử, lại không ai có thể sử dụng qua Tiêu Vũ 1 vừa nhục quyền!”

“Tiêu Vũ thân thể quá biến thái, nhất định chính là hình người binh khí, liền đạo thần ấn đều có thể nổ nát!”

Mỗi một cung đệ tử thấy Càn Dương Cung chiến đấu, tất cả mọi người là trong lòng kinh hoàng. Xuất thủ đệ tử đều là Càn Dương Cung tinh anh, cái khác 8 cung người đều biết những người này, nhưng này đệ tử tinh anh hoàn toàn không có một người có thể làm sao Tiêu Vũ, đều là bị Tiêu Vũ hung hăng đánh bại, ai có thể không sợ hãi?

“Càn Dương Cung mới vào đệ tử Quân Tà? Không phải nói người này có Ma thần chi huyết gì, vì sao không cho hắn ra tay, xem tình hình bây giờ chỉ có hắn mới có thể cùng Tiêu Vũ đánh một trận!”

“Quan hí dài tựa hồ cũng vắng mặt, hắn nhưng là Càn Dương Cung người số một, rất được Càn Dương Cung chủ yêu thích, hắn không ra tay, những người này căn bản không phải Tiêu Vũ đối thủ!”

“Nhìn dáng dấp giống như cũng chỉ có hai người kia có thể cùng Tiêu Vũ đánh một trận, đáng tiếc bọn họ giống như đều vắng mặt!”

Mỗi một cung người ánh mắt ở Càn Dương Cung bên trong bắt đầu tìm kiếm, lại là không thấy Càn Dương Cung cực kỳ tiếng tăm lớn nhất, xuất sắc nhất hai cái đệ tử, không khỏi đều là có chút thất vọng.

Thời gian cũng không lâu lắm, Càn Dương Cung đệ tử cái này đến cái khác tiến lên, rất nhanh cũng đã có mười mấy tên đệ tử thua với Tiêu Vũ, và đều là Càn Dương Cung cực kỳ đệ tử xuất sắc.

Điều này làm cho Càn Dương Cung chủ hòa bao nhiêu đại vương giả sắc mặt đều chìm tới đáy vực, trước mặt cái khác mỗi một cung mặt, bọn họ Càn Dương Cung lại tìm không ra một có thể chiến thắng Tiêu Vũ đệ tử, thậm chí ngay cả một người có thể cùng Tiêu Vũ chính thức chống lại đều không có!

Chuyện này quả thật là Càn Dương Cung vô cùng nhục nhã, nếu còn tiếp tục như vậy, Càn Dương Cung đem triệt để phía trước không còn.

“Quân Tà cùng hí dài người ở nơi nào?” Càn Dương Cung chủ lạnh nhạt sắc mặt, ở vào thời điểm này, hắn khả năng nhớ tới cũng chỉ có này hai người.

Tiêu Vũ thực lực mạnh, ngoại trừ hai người này, đã không ai có thể cùng hắn một trận chiến.

Càn Dương Cung chủ giờ mới hiểu được vì sao Tiêu Vũ gan dạ một người khiêu chiến 1 cung, Tiêu Vũ thực lực, ở cùng thế hệ nhân vật ở trong đích xác khó giải, e sợ ngoại trừ mỗi một cung kiệt xuất nhất hậu nhân, không ai có thể cùng hắn có một hồi lực lượng.

“Quân Tà ở nhỏ trong chín ngày ngộ đạo, bây giờ đang ở tại thời kỳ mấu chốt, không cách nào thoát thân.” Dịch Đạo sắc mặt âm trầm, ở Càn Dương Cung chủ sau lưng trả lời: “Còn hí dài, tựa hồ trong khi cũ cảnh ở trong rèn luyện.”

“Ngay lập tức đem hí dài cho ta gọi về đến!” Càn Dương Cung chủ một câu nói này, cơ hồ là gầm thét lên gọi ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 468: Càn Dương Cung Thứ 1 Người

Đọc trên điện thoại

Ở Càn Dương Cung chủ mệnh lệnh bên dưới, Càn Dương Cung bên trong lập tức phái người đi tới cũ cảnh, gọi về trong cung đệ nhất đệ tử Quan Trường Minh.

Trong quá trình này, mấy cái vương giả vốn định phái ra đệ tử, lại là lúng túng phát hiện, cửa cung bị Tiêu Vũ chỗ chắn, không có một cái nào đệ tử có thể đi ra ngoài, rơi vào đường cùng chỉ có thể phái ra một vài nhân vật già cả đi tìm Quan Trường Minh.

Chiến đấu còn đang tiếp tục, mặc dù trong cung cái kia một đám cực kỳ đệ tử xuất sắc đều lần lượt thua trận, nhưng Càn Dương Cung chủ mở ra điều kiện, còn là đầy đủ để rất nhiều đệ tử phát rồ, không sợ thất bại, cái này đến cái khác cùng Tiêu Vũ động thủ.

Theo đại chiến kéo dài, bị thua người cũng là càng ngày càng nhiều, xa xa xem cuộc chiến mỗi một cung người, lúc đầu đều còn tại thán phục, đến mặt sau dần dần cũng đều đã không có âm thanh.

Tiêu Vũ cái kia thực lực cường đại, khiến cho cái khác bao nhiêu cung người cũng đều cảm thấy áp lực cực lớn, rất nhiều người tự hỏi nếu là mình đối đầu Tiêu Vũ, liệu sẽ có là Tiêu Vũ đối thủ.

Đối với rất nhiều người tới nói, đáp án này là phủ định, Tiêu Vũ khả năng một người ngăn chặn Càn Dương Cung, cái kia thực lực cường hãn đã nói rõ tất cả, nhục thể của hắn mạnh, khiến cho tất cả mọi người trong lòng đều là một mảnh nặng nề, chính là mỗi một cung vương giả, cũng là sắc mặt nghiêm túc không ngớt.

“Xem ra Tiêu Vũ thực lực, ở Đạo Thần Cung bên trong đã không có mấy người có thể cùng hắn so sánh với, chỉ sợ ngoại trừ số ít mấy cái trong truyền thuyết yêu nghiệt, không có bao nhiêu người có thể cùng hắn một trận chiến!”

Mỗi một cung mọi người là có như thế cảm giác, Tiêu Vũ thực lực làm bọn họ lo lắng, hôm nay Tiêu Vũ chắn chính là Càn Dương Cung cửa, nếu là Tiêu Vũ đánh tới cái khác cung, phỏng chừng tình cảnh của bọn hắn cũng không thể so với Càn Dương Cung tốt đi nơi nào.

“Bốp!”

Làm Càn Dương Cung vừa một người bị thua, đây đã là không biết là bị Tiêu Vũ đánh bại thứ mấy người, Tiêu Vũ tư thế vẫn là hung hăng như vậy, tựa hồ phía trước những người kia, thậm chí không có một người khả năng bức ra hắn thực lực chân chính.

Vừa lúc đó, trong hư không một chỗ đầu mối không gian nứt ra, một bóng người từ đó xuất hiện.

Trong không trung dừng lại chốc lát sau, đạo thân ảnh này lập tức hóa thành một vệt sáng, bay về phía Càn Dương Cung.

“Quan Trường Minh đã trở lại!”

“Hắn lại thật đã trở lại!”

“Xem ra Càn Dương Cung đã là bị bức phải đã không có biện pháp, chỉ có thể đem Quan Trường Minh cho gọi về đến!”

“Khả năng bức ra Quan Trường Minh , cũng đủ để chứng minh, Tiêu Vũ thực lực đủ mạnh, đã có thể cùng trong cung mấy cái yêu nghiệt ngồi ngang hàng với!”

Đạo kia xuất hiện bóng người, dẫn tới chín đại linh cung mọi người rất là chấn động, trừ bọn họ ra ở ngoài, này không thuộc về chín đại linh cung người cũng là không thể bình tĩnh, Tiêu Vũ lại thật đem Quan Trường Minh bức cho đã trở lại!

Thuyền xa kẻ thù tình địch bóng tiếp lạnh chủ sườn núi thuật

“Vèo vèo vèo!”

Trong giây lát này, chín đại linh cung phía trên vừa là xuất hiện mấy bóng người, này bóng người lúc xuất hiện, mỗi một cung không người nào không phải vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

“Liền mỗi một cung đứng đầu lại đều đối với chuyện này coi trọng như vậy, tự mình hiện thân xem chiến!”

“Đây là đương nhiên, ở Quân Tà tiến lại trước khi, Quan Trường Minh chính là Càn Dương Cung bên trong tuyệt đối người số một, thực lực của hắn, liền đại biểu Càn Dương Cung, cũng đại biểu toàn bộ Đạo Thần Cung những yêu nghiệt kia trình độ, hắn nếu cùng Tiêu Vũ một trận chiến, Tiêu Vũ nếu thắng rồi, vậy liền thật nói rõ, Tiêu Vũ có không kém gì mỗi một cung đệ tử thực lực!”

Thuyền không khoa khoa tình kẻ học sau chỗ lạnh chủ phong thi

“Mấy cái này yêu nghiệt, là Đạo Thần Cung tương lai, cũng là loạn thế tiến lại thời gian, được coi trọng nhất mấy người, bây giờ bị đưa tới một, nếu như Tiêu Vũ thực lực có thể cùng mấy cái này yêu nghiệt sánh vai, Vậy mặc dù là mỗi một cung đứng đầu, cũng không thể không một lần nữa xem kỹ cái này đến từ 10 châu người trẻ tuổi! ”

Các phe người, vào lúc này đều là thật lâu không cách nào bình tĩnh, người quan chiến ở trong cũng không chỉ là chín đại linh cung người, còn có rất nhiều đối lập nhỏ yếu phe phái, thậm chí là vạn linh vùng bên trong này không thuộc về bất kỳ một mạch người.

Chín đại linh cung những cung chủ kia đều hiện thân, bởi vậy có thể thấy được, Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh một trận chiến có bao nhiêu làm người để ý.

Này yêu nghiệt ngày sau rất có thể đều là đối kháng loạn thế nhân vật trọng yếu, kết quả của trận chiến này, nói không chừng liền đem trực tiếp ảnh hưởng sau này loạn thế vận mệnh.

“Bốp!”

Quan Trường Minh tốc độ như bay, chớp mắt liền rơi vào Càn Dương Cung trước.

Tiêu Vũ từ lúc người này xuất hiện trong khi, cũng đã chú ý tới người này, bởi vì người này khí tức trên thân rất bất phàm, trên người có câu ý lưu chuyển, lúc ẩn lúc hiện, không phải Càn Dương Cung những đệ tử bình thường kia có thể so sánh.

“Càn Dương Cung đệ tử?” Tiêu Vũ mở miệng, đã đối phương tới chỗ này, hắn tự nhiên là có suy đoán.

“Quan Trường Minh.” Người này gật gù. Hắn chừng hai mươi tuổi, gương mặt góc cạnh rõ ràng, thập phần hờ hững, làm cho người ta một loại xa cuối chân trời khoảng cách cảm giác, vừa có chứa vài phần mờ ảo.

“Quan sư huynh đã trở lại, lần này nhất định có thể đánh bại Tiêu Vũ!”

“Quan sư huynh nhưng chúng ta Càn Dương Cung bên trong mạnh nhất đệ tử, cũng là toàn bộ Đạo Thần Cung bên trong đứng đầu nhất nhân vật, lần này nhìn cái này Tiêu Vũ còn thế nào hung hăng!”

Càn Dương Cung bên trong đệ tử một trận hoan hô, mỗi người đều là vẻ mặt phấn chấn, tựa hồ đối với Quan Trường Minh có rất lớn tin tưởng, phảng phất chỉ cần người này ra tay, Tiêu Vũ tất bại.

Sau không không phương xa thuyền học tiếp hàng tháng nguyệt học

“Hí dài , người này muốn khiêu chiến ta đây trong cung các đệ tử, ngươi liền đánh với hắn một trận, để hắn nhìn ta một chút Càn Dương Cung thực lực!”

Càn Dương Cung bên trong bao nhiêu đại vương giả, sớm bị Tiêu Vũ khiến cho uất ức vạn phần, bọn họ thân là chín đại linh cung vương giả, khi nào nhận qua bực này khuất nhục? Lúc này thấy Quan Trường Minh trở về, những vương giả này tựa hồ đối với hắn cũng ôm ấp cực lớn tin tưởng, mỗi một cái đều là thở dài một cái.

“Vâng!” Quan Trường Minh lời nói ngắn gọn, tựa hồ là thuộc về loại kia kiệm lời ít nói người, thập phần hờ hững.

Hắn không có bất kỳ cái gì dư thừa nói nhảm, đánh giá Tiêu Vũ vài lần, nói: “Nơi này bất tiện, có thể hay không đến trong cung đạo trường?”

Tiêu Vũ biết, ở Đạo Thần Cung mỗi một trong cung, đều có bình thường cung cấp đệ tử diễn võ đạo trường, giống như võ đài, nơi đó chất liệu thập phần cứng rắn, không dễ dàng phá hoại, nhìn dáng dấp cái này Quan Trường Minh đối với mình thực lực rất có tự tin.

“Có thể!” Hắn gật gù, mặc dù cái kia đạo trường ở Càn Dương Cung bên trong, nhưng tại nhiều mặt chú ý bên dưới, hắn cũng không lo lắng Càn Dương Cung gan dạ có động tác gì.

“Đa tạ!” Quan Trường Minh nhàn nhạt gật đầu, sau đó giữa trời bay lên, trước một bước tiến nhập Càn Dương Cung, rơi xuống trong cung một to lớn trên lôi đài.

Vương giả bên dưới người, muốn phi hành, đều chỉ có thể khống chế đồ vật, Tiêu Vũ chú ý tới, Quan Trường Minh dưới chân giẫm lên chính là một cái quạt giấy, trong quạt vẽ có núi non sông suối, mặt trên thỉnh thoảng có hào quang năm màu lưu động, rất là bất phàm.

Không chần chờ, Tiêu Vũ cũng là chân đạp nghịch hoa sen Thần Hư bộ, theo sát ở Quan Trường Minh phía sau, mấy bước trong lúc đó tiến vào Càn Dương Cung, cũng là đi tới trên lôi đài.

Quan Trường Minh nhìn chằm chằm Tiêu Vũ dưới chân sinh ra sen thần, ánh mắt lộ ra vài phần kinh ngạc, có điều lại là không có nhiều lời, dựng lên một động tác tay, nói: “Xin mời!”

Người này hờ hững sau khi, rồi lại có vẻ tràn ngập lễ nghi, lúc trước đối xử trong cung trưởng bối dáng vẻ, cũng là thập phần tôn kính, như là một thập phần lễ độ quân tử khiêm tốn, Tiêu Vũ đối với cái này cũng không nhịn được kinh ngạc, Càn Dương Cung bên trong lại còn có dạng này người?

Tuy là như thế, Tiêu Vũ trên mặt cũng không cái gì gợn sóng, đồng dạng trả lời: “Xin mời!”

Giữa hai người tựa hồ tràn ngập lễ phép, giống như văn nhân bình thường, nhưng cũng lộ ra một luồng không khí khẩn trương, quanh thân người quan chiến, bất kể là đến từ vậy một cung, lúc này trong lòng bàn tay đều đã xuất một lớp mồ hôi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 469: Non Sông Chôn Muôn Dân

“Bốp!”

Một “Mời mọc” chữ hạ xuống, Quan Trường Minh không có bất kỳ cái gì lời thừa thãi, tay cầm quạt giấy, quay Tiêu Vũ quét nhẹ, trực tiếp ra tay rồi.

Hắn thoạt nhìn hờ hững mà lễ độ, liền đối với Tiêu Vũ cái này đối với Càn Dương Cung bất kính người tựa hồ đều tràn đầy lễ nghi, có thể ra tay thời gian, lại là thập phần sắc bén quyết đoán, cùng lúc trước những đệ tử kia hoàn toàn bất đồng.

Chỉ thấy Quan Trường Minh trong tay quạt giấy triển khai lúc, trong quạt vẽ ra núi non sông suối, rõ ràng là một bộ sơn hà đồ, trong bản vẽ vẽ ra vạn dặm non sông, làm cho người ta một loại phi thường to lớn hùng vĩ cảm giác.

Quạt giấy nhẹ lay động, một luồng sức mạnh to lớn thần bí bao trùm ở tầng này trong không gian, khóa chặt Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ kinh ngạc, chỉ cảm thấy phía trước không gian đạo tắc lưu chuyển, một luồng sức mạnh thần bí hướng về hắn đánh tới. Hắn tiến lên một bước, nổ ra một quyền, loại kia sức mạnh to lớn thần bí, nhất thời bị hắn một quyền đánh tan từ trong vô hình.

“Bốp!”

Quan Trường Minh quạt giấy lại dao động, lần này, loại kia thần bí gợn sóng càng thêm kinh người, đừng nói Tiêu Vũ, chính là quanh thân người, đều cảm giác được có một loại vạn dặm non sông đồng thời áp bức mà đến cảm giác hít thở không thông, làm người cảm giác sâu sắc ngột ngạt, tựa hồ đang loại áp lực bên trong, lúc nào cũng có thể sẽ trực tiếp hộc máu mà chết.

Đối với điều này, Tiêu Vũ lại là lông mày khẽ hất, càng thêm nhận định Quan Trường Minh bất phàm, nhưng hắn đối ứng vẫn là không có thay đổi, hướng về độ về phía trước quyền nổ ra.

“Ầm!”

Lần này, thiên địa rung chuyển, Càn Dương Cung bên trong phần đông đệ tử đều là không đứng thẳng được, sắc mặt trắng bệch, trong giây lát này bọn họ phảng phất nhận lấy vạn dặm non sông trấn áp, mà Tiêu Vũ cú đấm kia thì lại như là nhìn thiên địa bằng nửa con mắt chiến thần, sắp thành bên trong non sông một quyền nổ nát, làm cho người ta một loại thập phần áp lực nặng nề cảm giác.

Toàn bộ võ đài, vào đúng lúc này cũng là rung động dữ dội, tựa hồ vô hình trung nhận lấy một loại nào đó kinh khủng xung kích.

Đây cũng chính là chín đại linh cung sàn diễn võ, không thể vật liệu cứng rắn khó có thể phá hủy, càng có trận pháp thêm vào, không cho trên đài sức mạnh tràn lan, nếu không vừa mới cái kia một chút, nói không chừng Càn Dương Cung bên trong kiến trúc tất cả đã ngã xuống hơn nửa.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Quan Trường Minh hờ hững phiêu dật, trong tay quạt giấy lắc lắc, loại kia lực lượng kinh người không dứt nhằm phía Tiêu Vũ, hơn nữa một trọng so một trọng nặng nề.

“Rầm rầm!”

Tiêu Vũ không dứt ra quyền, một đôi nắm đấm giống như có thể tan biến tất cả, đem hết thảy xung kích toàn bộ trực tiếp đánh tan.

Trong quá trình này, toàn bộ Càn Dương Cung đều ở đây run rẩy kịch liệt, cũng may có mấy vị vương giả ở đây, đồng thời vận dụng thần lực, ổn định nơi đây, mới khiến cho nơi này an ổn đi.

Chỉ có điều, Càn Dương Cung những vương giả này sắc mặt, lại là trở nên càng ngày càng nặng nề, chính là Càn Dương Cung cung chủ, sắc mặt cũng khó coi.

Rất rõ ràng, Tiêu Vũ thực lực không kém gì Quan Trường Minh, trận chiến này cuối cùng ai thắng ai thua, bây giờ ai cũng không nói được, Càn Dương Cung những vương giả này, bây giờ cũng không có bao nhiêu nắm chắc!

“Đã quyết định một trận chiến, sao không lấy chút bản lãnh thật sự?”

Trên lôi đài, Tiêu Vũ thân thể óng ánh, giống như một khối bảo ngọc, hắn nhíu nhíu mày, đối với Quan Trường Minh nói.

Quan Trường Minh kinh ngạc, trên mặt lộ ra mỉm cười, tựa hồ không giống như là đang chiến đấu, mà là đang cùng người tán gẫu bình thường, hờ hững quá mức. Hắn gật gật đầu, cùng thời gian vừa là một tấm quét ra.

“Ầm!”

Lần này, chỉ thấy Quan Trường Minh quạt giấy bên trong đột nhiên bay ra một tòa núi lớn, núi cao trăm trượng, ngọn núi này một chút, nhất thời này toàn bộ võ đài đều bị ngọn núi lớn này bóng tối bao trùm.

“Đến hay lắm!”

Tiêu Vũ không tiến ngược lại thụt lùi, hắn sớm muốn thử một lần mình bây giờ thân thể mạnh như thế nào,

Trước mắt Quan Trường Minh, đối với hắn mà nói chính là một tuyệt hảo đối thủ.

"Ầm!"

Giờ khắc này Tiêu Vũ giống như ma thần, toàn bộ thân thể đều phát ra hào quang chói sáng, trùng lên trời cao, chủ động đánh ngọn núi lớn kia.

"Trời ạ, hai người kia, chẳng lẽ nói vừa rồi đều còn không có thi triển toàn lực gì?"

"Không thi triển toàn lực thì mạnh như vậy, vừa rồi võ đài đều thiếu chút nữa bị bọn họ đánh sụp, này trên lôi đài nhưng có vương giả trận pháp thêm vào!"

Dù cho có Càn Dương Cung mấy cái vương giả định trụ trên lôi đài truyền đến dư âm, lúc này xem cuộc chiến người hay là rõ ràng cảm nhận được trên lôi đài truyền đến kinh người gợn sóng.

Tiêu Vũ thân thể giống như một vòng nắng gắt, càng giống một cái kinh khủng binh khí, lại trực tiếp vung quyền đánh ngọn núi lớn kia, mặc dù núi cao là trung học, nhưng giờ phút này theo Tiêu Vũ ra quyền, rồi lại bắt đầu chấn động lên, có thể thấy được trong võ đài gợn sóng khủng bố cỡ nào!

"Tiêu Vũ thân thể là chuyện gì xảy ra, Tứ Cực cảnh không phải nên dùng tứ chi làm khí, rèn luyện tứ chi gì? Tại sao toàn thân của hắn đều đang phát sáng, hơn nữa ánh sáng như thế mát mắt!"

"Hắn sẽ không phải đem toàn bộ thân thể đều trui luyện gì, phải đem tự thân xem là binh khí? Chẳng trách nhục thể của hắn khủng bố như vậy, nhưng này thật có thể làm được không?”

Mỗi một trong cung, các loại tiếng thốt kinh ngạc chốc lát đều không có ngừng nghỉ.

Tứ Cực cảnh, cảnh giới này người bình thường đều rèn luyện tứ chi, đem tứ chi xem là binh khí, đồng thời cũng làm cho trong cơ thể Thần lực thông qua tứ chi lan truyền đến bên ngoài cơ thể sau có thể có được càng thêm uy lực cường đại.

Tứ Cực cảnh người lúc động thủ, vận chuyển lên Tứ Cực lực lượng, tứ chi thì sẽ phát sinh tia sáng chói mắt, nhưng bây giờ Tiêu Vũ, lại là toàn thân phát sáng, cả người rất khác nhau.

Dĩ vãng không phải nói không ai nghĩ tới phải đem toàn bộ thân thể rèn luyện làm khí, nhưng này quá khó khăn.

Bởi vì tứ chi linh hoạt, trong đó kinh mạch huyệt vị các loại cũng thông suốt nhất cùng rộng lớn, càng dễ dàng khống chế Thần lực đi thông trong đó, nhưng thân thể bên trên những bộ vị khác, kì thực trên lại có rất nhiều nơi Thần lực không cách nào đạt được.

Bởi vậy, muốn rèn luyện tứ chi dễ dàng, nhưng phải đồng thời rèn luyện địa phương khác, thậm chí toàn thân các nơi, cái kia gần như không có khả năng.

Hơn nữa, rèn luyện tứ chi là vì để cho trong cơ thể Thần lực khả năng tốt hơn bùng nổ, bởi vì chiến đấu ỷ lại chính là tứ chi, rèn luyện địa phương khác không chỉ gian nan, hơn nữa dư thừa, này đây từ xưa tới nay chưa từng có ai từng làm như thế.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ toàn thân đều đang phát sáng, rất rõ ràng, hắn đem toàn thân mỗi một chỗ đều rèn luyện tới, hơn nữa nhìn tia sáng kia cường độ, U &# 8 thậm chí vượt xa rất nhiều con rèn luyện tứ chi người, làm sao có thể không khiến người ta khiếp sợ?

“Hắn đến tột cùng là làm sao làm được?”

Trong lòng của tất cả mọi người, lúc này đều có giống nhau nghi vấn.

“Ầm!”

Lúc này Tiêu Vũ, vẫn đang không ngừng ra quyền, ngọn núi lớn kia cứng rắn không thể gãy, hắn đã liên tục nổ ra mấy trăm quyền, lại vẫn là không thể đem ngọn núi này nổ nát.

Đang không ngừng ra quyền bên trong, Tiêu Vũ dù chưa lấy ra ngôi sao, nhưng trong cơ thể 40 chín đại ngôi sao lại là đang điên cuồng chuyển động, những ngôi sao kia phân tán ở trong cơ thể hắn các đại huyệt vị, gia trì ở nhục thể của hắn bên trên.

Cũng là bởi vì những ngôi sao này, hắn mới có thể làm cho toàn bộ thân thể đều chiếm được tăng cường, có bây giờ thân thể cường hãn.

“Non sông vạn dặm chôn muôn dân!”

Quan Trường Minh đứng ở xa xa, đột nhiên nhẹ nhàng mở miệng, chợt nghe một tiếng vang ầm ầm, trên bầu trời cái kia tòa thật to núi cao đột nhiên bạo xuất quang mang chói mắt, ngọn núi bên trên lại có đạo văn hiện lên, che kín cả tòa núi cao, chấn kinh rồi tất cả mọi người.

Ở trong ầm ầm nổ vang, ngọn núi lớn này hướng về võ đài nện xuống, bởi vì nó thật sự quá mức to lớn, Tiêu Vũ ở trên lôi đài căn bản không thể tránh khỏi, bị ngọn núi lớn này trực tiếp đặt ở dưới chân núi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Rất xin lỗi, ta vừa bị cảm, cháy sạch khó chịu, ra vẻ gõ chữ lâu không vận động thân thể kém rất xa, chống gõ nửa ngày cũng chỉ con ngựa ra một chương, hôm nay cũng chỉ có này một canh.

Giới thiệu đọc: Thiên Tàm khoai tây đại thần sách mới “nguyên tôn”, vấn đề đại thần tân tác “”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 470: Thiên Địa Nhà Giam

Đọc trên điện thoại

To lớn núi cao nện xuống, khí thế thập phần đáng sợ, làm cho cả vùng đều đang rung động, cũng làm cho Càn Dương Cung bên trong này xem cuộc chiến đệ tử sắc mặt từng trận trắng bệch.

"Đây chính là chúng ta Càn Dương Cung người số một thực lực gì, quá cường đại!"

"Dĩ vãng ở Càn Dương Cung bên trong, hắn chưa từng có bày ra qua thực lực như vậy, đó là bởi vì không có có thể làm cho hắn thi triển đối thủ!"

"Cái khác bao nhiêu cung yêu nghiệt, cũng đều như hắn biến thái như vậy gì?"

Quan Trường Minh thực lực rung động thật sâu hết thảy ở đây đệ tử, dù cho cùng là Càn Dương Cung đệ tử, nhưng bọn họ cũng rất ít có người từng thấy Quan Trường Minh thực lực chân chính, cho tới bây giờ mới đúng thực lực của hắn có một rõ ràng cảm thụ.

"Đoành!"

Mọi người còn trong cơn chấn động, trên lôi đài to lớn kia núi cao đột nhiên truyền đến rung trời tiếng vang, làm cho sắc mặt của mọi người cũng thuận theo lại biến.

"Là Tiêu Vũ, hắn còn chưa có chết?"

“Bị như thế một ngọn núi cao trấn áp, hắn lại còn như vậy sanh long hoạt hổ!”

Theo quanh thân các loại khiếp sợ âm thanh, trên lôi đài núi lớn chấn động, có người ở phía dưới oanh đấm ngọn núi lớn này.

Quan Trường Minh trong mắt cũng là lại lộ ra kinh ngạc, cái kia thủy chung lạnh nhạt trên khuôn mặt lộ ra vài phần nghiêm nghị.

Địch xa khoa khoa khốc địch thuật bờ ruộng lạnh dương chiến tôn

“Đoành!”

Một tiếng chấn động mạnh, võ đài ngọn núi lớn kia ầm ầm nổ tung, bị đánh thành vô số mảnh vỡ, hướng về tứ phương kích bắn đi. Dưới chân núi đồng thời phát hiện Tiêu Vũ bóng người, nhục thể của hắn càng thêm chói mắt, đặc biệt là hai cái trên nắm tay, nơi đó quang mang hợp thành từng đoá từng đoá hoa sen dáng dấp.

“Đây là cái gì thân thể, như thế biến thái, liền bực này núi cao đều có thể nổ nát!”

“Tiêu Vũ trên tay quang mang làm sao lại hợp thành hoa sen hình vẽ? Hắn chẳng lẽ tu luyện bí pháp gì?”

Tại mọi người khiếp sợ trong tiếng, Tiêu Vũ thân thể không tổn hao gì, không chút nào bởi vì bị núi cao trấn áp mà đã bị tổn thương chút nào, ngược lại trên người chiến ý càng thêm kinh người.

“Không cần lại dò xét, đây không phải ngươi toàn bộ thực lực.” Tiêu Vũ đứng ở đó, đối với Quan Trường Minh nói rằng, hắn khả năng cảm giác được, Quan Trường Minh đến bây giờ thủy chung không hề sử dụng toàn lực.

Thuyền có xa hay không độc thuyền xem kỹ tiếp dương quá hiện ra tháng

“Ha ha, đã như vậy, vậy thì cẩn thận rồi.” Quan Trường Minh vừa khôi phục hờ hững, thong dong nở nụ cười, trong tay quạt giấy nhẹ lay động trong lúc đó, lần này bay ra không còn là một ngọn núi, mà là mấy chục hơn trăm ngọn núi lớn, mỗi một toà đều hết sức to lớn hùng vĩ.

Này núi nối liền cùng nhau, và không chỉ là có thêm vô số núi cao, còn có kéo vạn dặm dòng sông, giống như đại địa một phần, non sông vạn dặm.

Đoàn người sớm chấn kinh đến há to miệng, Quan Trường Minh trong quạt vẽ chính là vạn lý hà sơn đồ, hắn vừa mới đánh ra cái kia một ngọn núi, bất quá là vạn dặm non sông ở trong ngồi xuống, giờ phút này mới thật sự là non sông diện mạo.

Một ngọn núi cao liền đã kinh người như vậy, nếu như toàn bộ bản đồ đánh ra, này sẽ là uy lực bực nào?

“Đoành!”

Quan Trường Minh vạn dặm non sông, tựa như Tiêu Vũ ngôi sao giống nhau, cũng không phải thật sự có vạn dặm, mà là dùng ảnh thu nhỏ hình thức xuất hiện. Mặc dù như thế, giờ phút này kể cả Tiêu Vũ đều cảm giác được to lớn uy thế.

Đơn độc đối kháng vạn dặm non sông, hắn liền như là muốn một mình đối kháng một vùng thế giới, áp lực có thể tưởng tượng được.

Có điều, tuy là như thế, Tiêu Vũ lại là không có ý lui, miệng quát to một tiếng, chủ động tiến lên, một đôi trên nắm tay có từng đoá từng đoá hoa sen bóng mờ hiện lên, đây là dựa vào cửu sắc Thanh Liên tu luyện sau khi hình thành gì đó,

Ngưng tụ sau khi có thể làm cho nhục thể của hắn tăng cường gấp mười lần!

“Ầm!”

Tiêu Vũ dùng một đôi nhục quyền, đánh cái kia vạn dặm non sông, vào đúng lúc này, toàn bộ Càn Dương Cung cơ hồ đều muốn sụp đổ, trên lôi đài trận pháp cũng rõ ràng bắt đầu lay động, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ bị phá vỡ.

Phải biết rằng, Càn Dương Cung bên trong có rất nhiều Thiên Tông đệ tử, phía trên tòa võ đài này trận pháp là do vương giả chỗ bố trí, nhưng bây giờ lại bị Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh chiến đấu đánh sắp sửa phá nát, có thể thấy được này thực lực của hai người có bao kinh người.

“Chúng sinh, với vạn dặm non sông trong lúc đó, có điều đều là giun dế thôi, diệt!” Quan Trường Minh lời nói hờ hững, giống như một vị đế vương, ở nơi đó chỉ điểm giang sơn.

Thuyền kẻ thù kẻ thù tình kẻ học sau từ ầm ĩ xuyên qua chút nào kẻ thù

Hắn chỉ tay một cái, vạn dặm non sông thần tốc thành lớn, mặc dù chỉ là ảnh thu nhỏ, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng này hình uy lực, hơn trăm ngọn núi cao đồng thời hướng về Tiêu Vũ trấn áp mà đến.

Thuyền kẻ thù kẻ thù tình kẻ học sau từ ầm ĩ xuyên qua chút nào kẻ thù tại mọi người khiếp sợ trong tiếng, Tiêu Vũ thân thể không tổn hao gì, không chút nào bởi vì bị núi cao trấn áp mà đã bị tổn thương chút nào, ngược lại trên người chiến ý càng thêm kinh người.

“Tu luyện người, ai mà không đi ngược lên trời? Nếu tự cho mình giun dế, còn nói gì tới cầu đạo?" Tiêu Vũ mở miệng gầm lên, trên người hoa sen bóng mờ vào đúng lúc này từ hắn hai quả đấm kéo dài đến toàn thân.

Này hoa sen từ ánh sáng ngưng tụ thành, phủ ở hắn bên ngoài thân ở ngoài, vây quanh hắn không dứt chuyển động, khiến cho hắn thoạt nhìn tràn ngập thánh khiết, như là trong truyền thuyết thánh nhân, nhưng cùng lúc hắn chiến ý kinh thiên, vừa làm người nhìn mà phát khiếp, thập phần mâu thuẫn.

"Rầm rầm!"

Đối mặt đè xuống vạn dặm non sông, Tiêu Vũ không dứt ra quyền, nổ đến này núi cao không dứt chấn động, thủy chung không cách nào chính thức đè xuống.

"Rắc!"

Tôn khoa không Quỷ thuyền học tiếp tháng kẻ thù khoa tháng

Đột nhiên, Càn Dương Cung cái kia vài tên vương giả, cùng với xa xa xem cuộc chiến mỗi một cung người, đều hoàn toàn biến sắc, bởi vì chiến đấu dư âm thái quá kinh người, trên lôi đài trận pháp rốt cục không thể chịu đựng, bị chiến đấu dư âm chỗ hủy.

"Đây chính là vương giả bày trận pháp, hai người kia sức chiến đấu có phải đã có thể so với vương giả gì?"

Sau kẻ thù địa phương thuyền học bờ ruộng dương thông tình bóng

"Dù cho bọn họ độc thân còn không có đạt được vương giả sức chiến đấu, nhưng lực lượng của hai người kết hợp lại, lại là đã xông phá Vương cảnh, nếu không không thể đem trận pháp này đập vỡ!"

Đoàn người vừa khiếp sợ, vừa là nghiêm nghị, Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh thực lực, so với bọn hắn trong tưởng tượng còn kinh người hơn.

Tôn không khoa kẻ thù Quỷ tôn bóng chiến lạnh bí sườn núi sớm

“Mau, đồng loạt ra tay, bảo vệ bốn phía lôi đài, không thể để trên đài dư âm khuếch tán đến võ đài ở ngoài!” Càn Dương Cung cũng là không cách nào trấn định, quay càn trong cung cái khác vương giả gầm lên.

Tôn không khoa kẻ thù Quỷ tôn bóng chiến lạnh bí sườn núi sớm chỉ có điều, từng Tiêu Vũ đã từng có Quan Trường Minh như vậy cách nhìn, cho rằng đạo ở trong thiên địa, tu luyện người không thể phá tan thiên địa. Nhưng trước đó không lâu cảm nhận được bất diệt đến âm dương trải qua bên trong ý niệm, để hắn cải biến ý nghĩ, lúc này mới có có gan chiến thiên chi tâm, cho rằng tu luyện cuối hẳn là phá tan thiên địa.

Khi hắn nói xong, những vương giả kia lập tức tiến lên, phân biệt ở lôi đài bốn phương tám hướng đứng lại, dùng vương giả lực lượng ngăn cản trên lôi đài chiến đấu gợn sóng.

Nếu như không làm như vậy, không biết là bọn họ này 1 cung xem cuộc chiến đệ tử, cũng bị này dư âm làm ra bao nhiêu thương vong, Càn Dương Cung bên trong kiến trúc cũng sẽ bị phá hủy một đám lớn.

“Cầu đạo người, ứng đối thiên địa có lòng kính nể, tu luyện cũng không phải đi ngược lên trời, mà là đối với thiên địa một loại thăm dò.” Quan Trường Minh tiếp tục ở phía xa mở miệng, tựa hồ đối với Tiêu Vũ thuyết pháp rất không ủng hộ.

Sau kẻ thù địa phương kẻ học sau từ lạnh cát học chút nào

“Như thế nào nói? Người ở trong thiên địa, &# 85 thiên địa ở đạo bên trong, yêu cầu chân đạo, tự nhiên là muốn đi ngược lên trời, đánh vỡ thiên địa nhà giam, mới có thể nhìn thấy chân đạo!” Tiêu Vũ một bên đáp lại, vừa tiếp tục ra tay.

Hai người này một bên động thủ, thanh thế kinh người, một bên lại đang lạnh nhạt trò chuyện với nhau chính mình đối với đại đạo giải thích, khiến người ta cảm thấy thập phần quái dị, không ít người đều là ở nơi đó hai mặt nhìn nhau.

Sau khoa xa độc địch bóng chỗ dương Quỷ xuyên qua xa

Sau khoa xa độc địch bóng chỗ dương Quỷ xuyên qua xa “cầu đạo người, ứng đối thiên địa có lòng kính nể, tu luyện cũng không phải đi ngược lên trời, mà là đối với thiên địa một loại thăm dò.” Quan Trường Minh tiếp tục ở phía xa mở miệng, tựa hồ đối với Tiêu Vũ thuyết pháp rất không ủng hộ.

“Trước tiên có thiên địa, sau có chúng sanh, chúng sanh sinh giữa thiên địa, há có thể lao ra thiên địa ở ngoài?” Quan Trường Minh lại nói.

“Nguyên nhân chính là đời người ở giữa thiên địa, bị thiên địa che đậy, không thấy chân đạo, này đây cái gọi là thiên địa bất quá là một to lớn nhà giam, bởi vậy mới chịu tu luyện, đi ngược lên trời!” Tiêu Vũ cũng là mở miệng.

Kết không xa kẻ thù tình thuyền hận chỗ ầm ĩ thi hiện ra cánh buồm

Quan Trường Minh người này, không thể nghi ngờ nên phải trên yêu nghiệt, hắn đối với thiên địa, đối với đạo, có chính mình đặc biệt giải thích, lĩnh ngộ cực sâu, chính là Tiêu Vũ đều cảm giác hơi kinh ngạc.

Chỉ có điều, từng Tiêu Vũ đã từng có Quan Trường Minh như vậy cách nhìn, cho rằng đạo ở trong thiên địa, tu luyện người không thể phá tan thiên địa. Nhưng trước đó không lâu cảm nhận được bất diệt đến âm dương trải qua bên trong ý niệm, để hắn cải biến ý nghĩ, lúc này mới có có gan chiến thiên chi tâm, cho rằng tu luyện cuối hẳn là phá tan thiên địa.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 471: Luận Đạo

Đọc trên điện thoại

Trên thực tế, nếu là lúc trước, Tiêu Vũ sẽ phi thường tán đồng Quan Trường Minh cách nhìn, hơn nữa hắn kiếp trước sống dài như vậy, cái nhìn cũng là cùng Quan Trường Minh bình thường, Quan Trường Minh có điều hai mươi tuổi ra mặt, liền có thể có dạng này giải thích, có thể nói kinh người.

Sau xa kẻ thù kẻ thù mới sau hận chiến tháng chút nào bên ta

Nhưng sống đời thứ hai, thấy qua bất diệt âm dương trải qua, cảm thụ qua theo thiên địa sơ khai đến ngàn tỉ năm sau ý niệm, Tiêu Vũ giải thích mới xảy ra thay đổi.

Mặc dù giờ phút này hai người là đối thủ, nhưng đối với Quan Trường Minh người này, Tiêu Vũ nhưng trong lòng thì sinh ra vài phần thưởng thức. Người này khả năng có như thế giải thích, tuyệt đối có thể xưng tụng tươi đẹp, bởi vậy Tiêu Vũ mới sẽ nói với hắn chính mình giải thích, bằng không mà nói hắn căn bản khinh thường.

Mặc dù là kiếp trước, có thể có mấy người có thể được công nhận của hắn cùng chỉ điểm?

“Đạo tại thiên địa ở ngoài, thiên địa là nhà giam?” Quan Trường Minh ngộ tính cực cao, nếu không cũng không khả năng bằng chừng ấy tuổi liền đối với thiên địa có cấp độ kia cảm ngộ, hắn nghe xong Tiêu Vũ nói, trong mắt có chút hoảng hốt, như có ngộ ra.

Kết kẻ thù khoa độc sau bóng chỗ lãnh khốc kỹ kết

“Hai người kia đang làm gì?”

“Bọn họ, lại ở luận đạo?”

Lời của hai người truyền vào xem cuộc chiến mọi người trong tai, tất cả mọi người là trợn to mắt, cảm giác có chút khó tin.

Hai người sức chiến đấu kinh người, đánh cho cũng thập phần hung mãnh, nhưng đối thoại trong lúc đó, nghe tới lại như là ôn hòa nhã nhặn đang tán gẫu, thật là khiến người khó mà tin nổi.

“Hai người kia, đối với thiên địa giải thích đã đến mức độ này sao?”

“Trời vì nhà giam? Cái này Tiêu Vũ, dám nói ra lời như vậy, hắn nơi nào đến lá gan?”

“Tu luyện người, tìm kiếm đại đạo, rốt cuộc là chắc đúng thiên địa bảo trì khiêm tốn, còn là ứng phó đi ngược lên trời?”

Vào giờ phút này, có mấy người đang nghe xong Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh nói sau rơi vào trầm tư, mấy người này chính là chín đại linh cung chín vị cung chủ, trong đó cũng bao gồm Càn Dương Cung chủ.

Địch khoa kẻ thù khoa tình địch xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ tiếp thuật quá

Luận đạo, đây là chỉ có khi đạt tới vương giả cảnh giới sau khi mới sẽ đi làm sự tình, bởi vì ở vương giả trước khi, tu luyện người luyện đều chỉ là thân thể, căn bản không có cái gì cái gọi là cảm ngộ, nhưng muốn vào vương giả, muốn cảm ngộ thiên địa, cảm ngộ đại đạo.

Cái gọi là luận đạo, chính là những cảnh giới kia đã cao đến muốn bắt đầu lĩnh ngộ thiên địa người, mới có thể tiến hành một loại giao lưu, tham khảo lẫn nhau, chia sẻ chính mình đối với thiên địa cùng đại đạo giải thích cùng cảm ngộ.

Từng Tiêu Vũ, thì đã cùng quần áo trắng điện chủ ở một mảnh tinh thần trong không gian, dùng ngôi sao làm cờ, nâng cờ bàn về đạo, do đó hiểu nhau đến thực lực của đối phương cùng cảnh giới không kém chính mình.

Còn có một loại tình huống, cảnh giới cao người đang lúc đối địch, nếu là thực lực tương đương, khó phân cao thấp, thường thường cũng sẽ một bên động thủ, một bên luận đạo.

Điều này là bởi vì tu luyện người đạo tâm thập phần quan trọng, ở trong chiến đấu luận đạo, nếu như có thể hủy bỏ đối phương đối với thiên địa giải thích, khiến cho đạo tâm dao động, thậm chí hủy ấy đạo tâm, vậy đối với thuận tiện sẽ chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Bất quá bây giờ Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh, rõ ràng không phải này một loại, mặc dù đang động võ, nhưng cũng chỉ là đang nghiêm túc trao đổi lẫn nhau.

“Hai người này hậu bối, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, ở loạn thế tiến lại lúc, tất sẽ là một phương kiêu hùng, hơn xa chúng ta!”

Một vị cung chủ nói một câu xúc động, Tiêu Vũ cùng Quan Trường Minh nói, cũng chỉ có bọn họ những người này khả năng nghe hiểu một vài, nhưng đó cũng chỉ là cái hiểu cái không, như có ngộ ra.

Bởi vì hai người này theo như lời loại này lĩnh ngộ, đã xa xa vượt ra khỏi bọn họ bây giờ cảnh giới này ở cảm ngộ gì đó, Thế cho nên trừ bọn họ ra mấy cái này cung chủ khả năng nghe hiểu một vài, những người khác sau khi nghe đều không có cảm giác gì.

“Trời vì nhà giam? Trời vì nhà giam?”

Quan Trường Minh thất thần hồi lâu, trong miệng vẫn lầm bầm Tiêu Vũ mấy câu nói này, nhưng hắn giờ phút này tuy là vẫn kiên thủ niềm tin đã bị dao động, đạo tâm nhưng sẽ không vì vậy mà hủy, bởi vì hắn đây chỉ là chiếm được lĩnh ngộ mới, mới giải thích.

Nhưng nếu như là kẻ thù sống còn, vậy tất nhiên vừa không giống nhau, ai cũng không tiếp thu tử địch niềm tin là đúng, mà chính mình lại là sai.

“Đa tạ huynh đài chỉ điểm, có điều trong lòng ta vẫn có nghi hoặc, xem ra chỉ có thể thông qua thắng thua trận này, mới có thể làm cho ta nhận biết ngươi và ta ai đúng ai sai rồi.” Tựa hồ là hiểu cái gì, Quan Trường Minh trong mắt mê man dần đi, chăm chú cảm ơn Tiêu Vũ, sau đó nói: “Vì biểu thị kính ý, ta đem ra tay toàn lực, cùng huynh đài phân ra thắng bại, mời mọc huynh đài cẩn thận rồi.”

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, đối với Quan Trường Minh thưởng thức vừa nhiều hơn mấy phần.

Có thể thấy được, Quan Trường Minh mặc dù cùng hắn động thủ, nhưng đó cũng chỉ là bởi vì Quan Trường Minh lập trường là Càn Dương Cung đệ tử, chỉ đến thế mà thôi, này đây hai người mặc dù đánh lâu như vậy, giữa lẫn nhau lại là không có địch ý gì.

“Núi thổ táng thân thể!”

Quan Trường Minh cũng là đối với Tiêu Vũ gật đầu ý bảo, sau đó trong miệng hắn nói nhỏ một tiếng, giữa bầu trời kia vô số núi cao, mặt trên nhất thời hiện ra dày đặc đạo văn.

“Ầm!”

Ngọn núi này đè xuống, Tiêu Vũ lại vung quyền, nhưng lần này đang phát ra ầm ầm nổ vang sau khi, nắm đấm của hắn lại lúc chảy ra máu tươi, không thể lay động, và này núi cao vào đúng lúc này vừa so trước đó nặng nề gấp trăm lần !

“Lên!”

Tiêu Vũ rống to, đưa hai tay ra ngăn cản quần sơn, đồng thời trong cơ thể 49 tinh điên cuồng chuyển động, đem thân thể lực đẩy tới cực hạn!

“Huynh đài, cẩn thận rồi, vạn lý hà sơn đồ ngoại trừ núi, còn có sông!” Quan Trường Minh ở phía xa nhắc nhở Tiêu Vũ, sau đó lại nói: “Xuyên thủy đoạn thần hồn!”

Lời của hắn hạ xuống, cái kia lưu động với vô số núi cao bên trong vạn dặm sông dài nước bay ra, thoát ly quần sơn, giống như một cái bay lên không Cự Long, toàn bộ dâng tới Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ hai tay nắm núi, dưới thân võ đài vào đúng lúc này sớm ầm ầm trầm xuống, không còn tồn tại nữa, mắt thấy cái kia nước sông hóa thành Cự Long vọt tới, hắn không cách nào né tránh, càng không cách nào ngăn cản.

“Bốp!”

Cái kia nước sông cuối cùng xuyên qua Tiêu Vũ mi tâm, Tiêu Vũ đồng thời cả người chấn động mạnh, con sông này có loại cực kỳ lực lượng quỷ dị, theo hắn mi tâm chảy qua đồng thời, càng đồng thời ở đem thần hồn của hắn lôi ra ngoài.

Kết không xa Quỷ tôn học chiến cô kỹ chút nào cho nên

Nếu là thần hồn rời thân thể, &# 85 hắn bây giờ cảnh giới này, chắc chắn phải chết!

“Cho ta định!”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, sử dụng lục đạo dấu ấn.

Lục đạo dấu ấn vốn mỗi loại là do minh phù, linh dược, binh khí, trận pháp này vài đạo sức mạnh diễn biến mà thành, nhưng Tiêu Vũ chí ở diễn hóa lục đạo, trải qua một quãng thời gian diễn biến, 6 ấn sớm từ từ phát sinh ra biến hóa, ở trong có dấu ấn có thể ảnh hưởng thân thể, cũng có dấu ấn có thể tác dụng với thần hồn.

Lúc này, hắn lấy ra 6 ấn, tác dụng với thần hồn của mình bên trên, trong cơ thể cái kia không dứt theo nước chảy trôi qua thần hồn, nhất thời trở nên bất động, không muốn dẫn ra ngoài.

“Vốn còn chỉ tính toán dùng thân thể lực lượng, thế nhưng bây giờ nhìn lại, nhục thể của ta còn không có cường đại đến có thể phá tan tất cả mức độ!”

Địch không xa địa phương tôn học chiến cô ầm ĩ từ Quỷ

Vận dụng 6 ấn, cũng làm cho Tiêu Vũ đối với mình cảm thấy không hài lòng lắm, quyết định dùng thân thể xung kích vương giả cảnh giới sau khi, hắn vốn không muốn cử động nữa dùng sức mạnh khác, nhưng hiện tại xem ra, chỉ dựa vào thân thể còn chưa đủ.

Này không phải nói nhục thể của hắn không đủ mạnh, mà là nhục thể của hắn mới vừa vặn đang tu luyện cất bước trừ phi, còn lâu mới có được đạt được bằng dựa vào thân thể có thể vô địch mức độ.

“Đạo thần ấn, vỡ nát!”

Quan Trường Minh sơn hà đồ, ở cùng cảnh giới bên trong hầu như vô địch, người bình thường ai có thể ngăn cản bực này kỳ thuật? Nhưng hắn đối với Tiêu Vũ có thể tiếp được, tựa hồ cũng chẳng có bao nhiêu bất ngờ, vừa là bình tĩnh mà nói nhỏ, ngay sau đó, sử dụng Càn Dương Cung Đạo Thần chữ phá ấn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 472: Chịu Thua

Đọc trên điện thoại

Chỉ thấy một viên đạo thần ấn từ Quan Trường Minh trong cơ thể bay ra, ầm ầm thành lớn, thêm vào ở Tiêu Vũ giơ quần sơn bên trên, trong nháy mắt một tiếng nổ vang, Tiêu Vũ dưới chân mặt đất bỗng nhiên chìm xuống, vốn liền đã bị ép làm đất bằng phẳng võ đài, tại đây 1 trực tiếp lâm vào trong lòng đất.

Kết khoa xa khoa tình thuyền hận chiến ầm ĩ kẻ thù bóng thuyền

Kết khốc địch thuật chỗ cô lãnh khốc tôn

“Âm dương bất diệt, thân ta bất hủ!”

Tiêu Vũ âm thanh cũng là có vẻ thập phần trầm thấp, nói nhỏ bên trong, trong cơ thể hắn âm dương hai sao vừa là bay ra, đi đến quần sơn bên trên, hóa thành một bộ Thái Cực Âm Dương hình, trùm lên Quan Trường Minh đạo thần ấn bên trên.

“Đoành!”

Sau một lát, Tiêu Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, đem trên tay núi cao vứt lên thật cao, lập tức sau lưng sinh ra một đôi cánh, bá một chút bay đến quần sơn phía trên.

“Trấn áp!”

Vừa là một tiếng nói nhỏ, Tiêu Vũ trong cơ thể 40 chín đại ngôi sao đồng thời bay ra, thần tốc phóng đại, mỗi ngôi sao đều lộ ra kinh người khí tức, trấn áp quần sơn.

“Đoành!”

Quan Trường Minh lấy ra quần sơn bị 49 tinh chỗ trấn, nhất thời bỗng nhiên trầm xuống, rơi xuống đất trong lúc đó, liền cách xa ở cái khác 8 cung người quan chiến tựa hồ cũng cảm nhận được rõ ràng chấn cảm.

Tôn xa không kẻ thù Quỷ sau hận tiếp tháng tắc nghẽn ngón tay

Vạn dặm non sông, há có thể so ra mà vượt mênh mông ngôi sao, Quan Trường Minh quần sơn bị trấn, lúc này đã là không cách nào một lần nữa bay lên không, liền huy động đều không được.

Quan Trường Minh ngây người chốc lát, sau đó trên mặt lộ ra một thản nhiên nụ cười, nhẹ giọng nói: “Ta thua rồi!”

“Owo!”

Lời này vừa ra, tất cả mọi người ngẩn người, Quan Trường Minh lại nhận thua!

Tôn không không Quỷ địch xem kỹ bờ ruộng tháng hiện ra bờ ruộng xuyên qua

“Xem ra ngươi là đúng, ta đây vạn dặm non sông, bất quá là trong thiên địa một góc, không cách nào chống đỡ qua ngươi ngôi sao.” Tuy là chịu thua, nhưng Quan Trường Minh trên mặt lại là mang theo thản nhiên mỉm cười, nói: “Ta thủ đoạn ra hết, lại vẫn là không làm gì được ngươi, trận chiến này, là ngươi thắng rồi!”

Tiêu Vũ mặc dù kinh ngạc Quan Trường Minh thế mà lại chịu thua, nhưng nhìn Quan Trường Minh trên mặt vẻ mặt, rõ ràng có điều lĩnh ngộ, hắn lúc này cũng sẽ không chấp nhất, gật đầu nói: “Ngày sau nếu có cơ hội, lại cùng ngươi cùng luận đạo!”

“Một lời đã định!” Quan Trường Minh mỉm cười, sau đó thu hồi lấy ra non sông cùng đạo thần ấn, trực tiếp xoay người rời đi.

“Này…… Quan Trường Minh lại tự nguyện chịu thua?”

“Tiêu Vũ thực lực có phải đã cường đại đến mức độ này sao?”

Hết thảy mọi người vào lúc này đều không thể bình tĩnh, không ai từng nghĩ tới trận chiến này cuối cùng sẽ là như thế kết cuộc, song phương mặc dù đều là thủ đoạn kinh người, nhưng đánh nhau lại là có vẻ hòa hòa khí khí, quả thực giống như là đang luận bàn vậy.

“Vì sao phải chịu thua, không toàn lực một trận chiến?” Bên lôi đài, Càn Dương Cung chủ sắc mặt tái xanh, ở Quan Trường Minh trải qua bên cạnh hắn lúc, lạnh lùng mở miệng.

“Ta đã tận lực, hắn mạnh hơn ta!” Quan Trường Minh đơn giản đáp lại, nói tới thập phần thản nhiên.

Sau không khoa khoa Quỷ địch bóng bờ ruộng tháng kết bóng cực kỳ

Sắc mặt âm trầm, Càn Dương Cung chủ không lên tiếng nữa, hắn đã nhìn ra, Quan Trường Minh là vì cùng Tiêu Vũ luận đạo có điều cảm ngộ, cho nên mới không muốn cùng Tiêu Vũ tử chiến đến cùng, cam tâm chịu thua.

Nhưng mà, kể từ đó, bọn họ Càn Dương Cung người số một đều thua, hơn nữa là cái khác 8 cung ánh mắt của mọi người bên dưới, điều này làm cho hắn Càn Dương Cung còn gì là mặt mũi?

“Xem ra cái này Tiêu Vũ thực lực,

Xa xa vượt ra khỏi chúng ta trước khi tưởng tượng!”

“Đáng tiếc, thiên tư của hắn cùng thực lực đều không kém gì trong cung mấy cái kia có thể nói Yêu Cơ nhân vật, liền Quan Trường Minh Này bọn người vì hắn chiết phục, trong cơ thể lại là có loại kia kinh khủng gì đó, nhất định không cách nào tiến vào chín đại linh cung, bằng không hắn sẽ không thua bất luận người nào!”

Cái khác bát đại linh cung cung chủ, vào lúc này đều là xa xa nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nội tâm phức tạp, cảm khái như thế nói.

“Thắng rồi Quan Trường Minh, Tiêu Vũ thực lực, chẳng phải là cùng mấy cái kia yêu nghiệt ở vào cùng cấp bậc?”

“Hắn tại sao có thể có như vậy thực lực cường đại? Trước khi nghe nói hắn là Tiêu Gia con rơi, Tiêu Gia chẳng lẽ là điên rồi sao, lại từ bỏ một tên yêu nghiệt như vậy nhân vật?”

“Sau trận chiến này, phỏng chừng trong cung mấy cái khác yêu nghiệt cũng không có thể trấn định, Tiêu Vũ thực lực không yếu hơn bọn họ, ngày sau rất có thể sẽ là bọn hắn mạnh mẽ người cạnh tranh!”

Sau có xa hay không tình thuyền xem kỹ chiến lạnh cát tình chiến

“Liền Quan Trường Minh đều nhận thua, lần này Càn Dương Cung mặt có thể ném đi được rồi, chẳng lẽ thật muốn bị Tiêu Vũ chặn liền cửa cũng không ra được?”

Sau có xa hay không tình thuyền xem kỹ chiến lạnh cát tình chiến nói cho cùng, hay là bởi vì Tiêu Vũ sức chiến đấu thái quá kinh người, một người ngăn chặn 1 cung, điều này cần hết sức kinh người sức chiến đấu, Tiêu Vũ sức chiến đấu có thể nói biến thái, trước đó, ai có thể nghĩ tới hắn có lá gan lớn như vậy, cùng biến thái như vậy thực lực.

“Khà khà, không biết là Càn Dương Cung sẽ làm sao đi kết cuộc, Tiêu Vũ thực lực này, bọn họ trong cung sợ là không có đệ tử có thể cùng hắn đánh một trận!”

Ngoại trừ mỗi một cung cung chủ, cái khác 8 cung chứng kiến trận chiến này là đám thanh niên, lúc này cũng bắt đầu nhiệt liệt nghị luận. Chín đại linh cung từ trước đến giờ đều là cạnh tranh lẫn nhau đối thủ, bởi vậy nhìn thấy Càn Dương Cung lâm vào bực này quẫn cảnh, mỗi một cung người trẻ tuổi đều có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

“Đánh hư các ngươi võ đài, thật sự rất xin lỗi!” Theo cái kia sớm bị đánh vào dưới nền đất trong võ đài đi ra, Tiêu Vũ vỗ vỗ trên người bụi đất, nhìn Càn Dương Cung chủ một chút, ngay sau đó ánh mắt vừa đảo qua này 1 cung đệ tử, nói: “Nhưng còn có người muốn ứng chiến? Đừng quên ta từng nói qua, nếu như các ngươi không thắng được ta, cũng đừng nghĩ đi ra Càn Dương Cung cửa lớn!”

Tiêu Vũ nói, để một đám Càn Dương Cung đệ tử trên mặt đều lộ ra sắc mặt giận dữ, bọn họ chín đại linh cung đệ tử chưa từng như vậy uất ức qua?

Có thể nói muốn chiến, liền Quan Trường Minh đều nhận thua, bây giờ ai là Tiêu Vũ đối thủ?

“Tiểu bối, ngươi không muốn hơi quá đáng!” Một gã vương giả sắc mặt âm trầm, quát lên: “Ngươi không nên ỷ vào chính mình có chút thực lực, liền khinh người quá đáng!”

“Ta khinh người quá đáng?” Tiêu Vũ nở nụ cười, lắc đầu khinh thường nói: “Rốt cuộc là ai khinh người quá đáng, Dịch Đạo là các ngươi này 1 cung vương giả, thân là vương giả lại đối với ta một cái đệ tử bình thường ra tay, ta có điều là muốn một câu trả lời thỏa đáng thôi. Nhưng Càn Dương Cung chủ ngươi đây, ngươi làm cái gì?”

Đối mặt Tiêu Vũ chất vấn, Càn Dương Cung chủ mặt trầm như nước, không nói lời nào.

“Thân là này cung đứng đầu, Dịch Đạo là thủ hạ của ngươi người, ngươi dung túng hắn trái với cung quy, còn bao che hắn, không có ý định cho ta giao cho còn chưa tính, trả lại cho ta chụp mũ nói xấu vương giả tội danh, khà khà!” Tiêu Vũ mang theo cười lạnh, nói: “Tóm lại, U &# 8 ta nên nói đều đã nói rồi, Càn Dương Cung nếu là không thể cho ta một thoả mãn giao cho, khiêu chiến còn muốn tiếp tục, trừ phi các ngươi này 1 cung có đệ tử khả năng thắng ta!”

Mấy câu nói để Càn Dương Cung mấy cái vương giả mỗi người sắc mặt như sương lạnh, thân là chín đại linh cung lại bị một tên tiểu bối khiến cho không chịu được như thế, loại khuất nhục này thật sự quá khó làm bọn họ tiếp nhận rồi.

Đặc biệt là mấy cái kia vương giả, rõ ràng cảm thấy uất ức đến không nổi, lại là không thể làm gì, nhất là giờ phút này cái khác 8 cung người cũng đều đang nhìn nơi đây, bọn họ càng không dám đem Tiêu Vũ như thế nào, dù sao Tiêu Vũ chỉ là khiêu chiến cùng thế hệ đệ tử.

Mặt âm trầm, Càn Dương Cung chủ không nói lời nào, hắn cũng thật không ngờ lại bị một tên tiểu bối bức đến mức độ này, khiến cho Càn Dương Cung mất hết mặt mũi.

Nói cho cùng, hay là bởi vì Tiêu Vũ sức chiến đấu thái quá kinh người, một người ngăn chặn 1 cung, điều này cần hết sức kinh người sức chiến đấu, Tiêu Vũ sức chiến đấu có thể nói biến thái, trước đó, ai có thể nghĩ tới hắn có lá gan lớn như vậy, cùng biến thái như vậy thực lực.

“Keng!”

Đúng lúc này, phía trên bầu trời, cái kia thật lớn chuông vang lại một lần vang lên, ngay sau đó, nhiều chỗ đầu mối không gian mở ra, mỗi người ẩn giấu trong hư không không gian vào đúng lúc này đồng thời bị mở ra.

“Phong bế cửu trùng thiên lại đồng loạt mở ra? Xảy ra chuyện gì?”

“Lúc trước vạn đạo chuông liền đã vang lên, bây giờ vừa vang, chẳng lẽ có cái gì xảy ra chuyện lớn?”

Mỗi một cung mọi người là bắt đầu nghị luận, Càn Dương Cung cung chủ sắc mặt, cũng bỗng nhiên biến đổi, bá ngẩng đầu nhìn hướng thiên không.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 473: Còn Sống Đại Đế

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ vào đúng lúc này cũng không nhịn được ngẩng đầu lên, vạn đạo chuông lại lại vang lên, trong cùng một ngày lại vang lên hai lần, chuyện này thực sự có chút không hợp với lẽ thường.

“Keng!”

Tiếng chuông lại vang lên, toàn bộ Đạo Thần Cung vào đúng lúc này tựa hồ liền chỉ còn lại có này một thanh âm, tất cả mọi người là cùng nhau ngẩng đầu, ngước nhìn phía chân trời.

Thì đại đội trưởng năm đóng kín, không rất lâu sẽ mới mở một lần cửu trùng thiên, vào lúc này cũng dồn dập mở ra, ở trong đang tu luyện đệ tử toàn bộ bị kinh động, đồng thời ngẩng đầu nhìn hướng thiên không.

“Keng!”

Tiếng chuông không dứt, tiếng động vạn dặm, cuối cùng vạn đạo chuông vang lên vang chín lần, lúc này mới bình tĩnh lại.

“Đạo chuông vang chín lần? Đây không phải Đạo Thần Cung cao nhất dùng lễ gì, rốt cuộc là tình huống thế nào?”

Này quen thuộc Đạo Thần Cung đệ tử, vào lúc này đều là vô cùng khiếp sợ, chín đại linh cung cung chủ, cũng là mỗi người sắc mặt nghiêm túc, những vương giả kia tất là có vẻ có chút bất an, càng khiến người ta cảm thấy sắp sửa có xảy ra chuyện lớn.

“Ầm!”

Ở tất cả mọi người nghi hoặc cùng không hiểu trong khi, trên hư không, toà kia màu vàng cung điện lộ ra một vệt kim quang, đầy trời kim quang trải thành một con đường, theo toà kia Thần cung nối thẳng hướng về Đạo Thần Cung phía trước đạo môn.

“Trời ạ, toà này chí cao Thần cung nhiều năm đóng kín, hầu như xưa nay sẽ không có động tĩnh, giờ phút này lại dùng kim quang trải đạo, nối thẳng cửa cung, đây là muốn nghênh tiếp người nào gì?”

“Đạo chuông vang chín lần, thần chí cao cung kim quang lót đường, đến tột cùng là ai có thể có đãi ngộ như thế?”

Vô số to nhỏ trong không gian Đạo Thần Cung đệ tử, đều là há to miệng, có vẻ khiếp sợ không thôi, chính là ở cửu trùng thiên bên trong người tu luyện đều bên trong gãy mất tu luyện, ngước nhìn trên trời kim quang đại đạo, ở mỗi cái cũ cảnh bên trong lịch luyện đệ tử, cũng đồng thời ngẩng đầu, hướng về cũ ngoại cảnh trông lại.

Tôn xa không Quỷ tôn xem kỹ tiếp cô mới lộ tôn

“Đạo Thần Cung các đệ tử, cung nghênh lam đế trở về!”

Thần chí cao trong cung, truyền tới một hùng vĩ mà giọng ôn hòa, ngay sau đó, tên kia kỵ dê lão Vương người cưỡi sơn dương, theo cái kia kim quang đại đạo bên trong xuất hiện, mặt mỉm cười, với kim quang lát thành trên đường hướng đi cửa cung phương hướng.

“Cung nghênh lam đế!”

Cùng thời khắc đó, chín đại linh cung mỗi một cung cung chủ cũng là sắc mặt ngưng lại, dẫn dắt mỗi loại trong cung đệ tử, đi ra ngoài cung, tiến hành nghênh tiếp.

Sau khoa không không tình sau thuật chỗ lạnh kết cánh buồm xa

"Lam đế?"

Thời khắc này Tiêu Vũ trong lòng cũng là chấn động, lại có thể có người gan dạ xưng là đế, chẳng lẽ Đạo Thần Cung muốn nghênh tiếp một Đại Đế đến, có phải thế gian này thật còn có còn sống Đại Đế, có thể cái kia vẫn không cũng chỉ là truyền thuyết gì?

Tôn kẻ thù kẻ thù không tình sau bóng tiếp dương chủ tinh bờ ruộng

Mặc dù nghi hoặc, nhưng nhìn Đạo Thần Cung như thế phô trương đi nghênh đón một người, có thể là chính thức còn sống Đại Đế, Tiêu Vũ làm sao có thể không sợ hãi?

"Các đệ tử, theo ta đến trước cửa cung nghênh tiếp lam đế!" Càn Dương Cung chủ sắc mặt nặng nề, quay trong cung đệ tử mở miệng, sau đó hướng về cửa cung trước khi đi đến.

"Chậm!" Tiêu Vũ nhíu mày, hắn lại bị không để ý tới. Mặc dù hoài nghi có Đại Đế tiến lại, nhưng hắn cũng không phải cỡ nào quan tâm, nói: "Ngươi còn không cho ta một thoả mãn giao cho, chẳng lẽ đã quên lời ta từng nói? Các ngươi trong cung đệ tử không thắng được ta, thì không cách nào đi ra cửa cung!"

"Ngươi…… thật cho là ngươi có thể ở diện tiền bổn tọa làm càn gì?" Càn Dương Cung chủ mắt thấy cái khác mỗi một cung mọi người đã ra nghênh tiếp, hơn nữa trong cung không người khả năng thắng Tiêu Vũ sự tình sớm để hắn buồn bực không ngớt, vào lúc này đã không lòng dạ nào bận tâm cái gì cung quy.

Trong mắt hắn bắn ra hàn mang, thò tay ra, chỉ thấy ấy thần lực trong cơ thể ngưng tụ thành hình, hóa thành một từ ánh sáng tạo thành nhà giam, ầm ầm hạ xuống, đem Tiêu Vũ nhốt ở bên trong.

“Ngươi thân là cung chủ càng với hậu bối ra tay?” Tiêu Vũ phẫn nộ, vung đầu nắm đấm oanh tại đây nhà giam bên trên.

Toà này nhà giam từ Thần lực ngưng tụ, tứ phương dáng dấp, giống như thủy tinh giống nhau trong suốt, Tiêu Vũ đấm ra một quyền, lực quyền kinh người, lại là không thể lay động này tù mảy may, sắc mặt không khỏi biến đổi, hiển nhiên này Thiên Vương cấp bậc nhân vật thủ đoạn, cũng không phải tốt như vậy phá giải.

“Theo ta đi ra ngoài, nghênh tiếp lam đế!” Càn Dương Cung chủ không tiếp tục để ý Tiêu Vũ, mang theo các đệ tử đi ra Càn Dương Cung ở ngoài.

Thuyền xa khoa địa phương kết thuật chỗ ầm ĩ xa bóng độc

Tiêu Vũ vừa là vài lần thử nghiệm, cái kia như thủy tinh bình thường nhà giam vững chắc quá phận, dùng nhục thể của hắn lại chút nào không làm gì được, thậm chí lấy ra ngôi sao cũng là như thế, không cách nào lay động.

Phẫn nộ bên trong, Tiêu Vũ còn muốn tiếp tục, liền cảm giác trên bầu trời truyền đến hào quang chói sáng, Đạo Thần Cung bên trong tất cả mọi người vào thời khắc này đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Hắn lập tức ngẩng đầu, này vừa ngẩng đầu, trong nháy mắt cả người trực tiếp ngây tại chỗ, giống như đã quên chính mình còn đang ở nhà giam bên trong.

Chỉ thấy trên bầu trời, cưỡi sơn dương ông lão đi đến Đạo Thần Cung cửa cung trước khi, giờ phút này trong khi kim quang đại đạo bên trên đi về. Giờ khắc này người lão giả này, bất quá là một dẫn đường người, hắn đi tới cửa cung lúc là một mình đi tới, bây giờ trở về, lại là tiếp trở về ba người.

Ba người này, một người trong đó là một dáng dấp uy nghiêm nam tử, hắn ở kim quang đại đạo trên đi lại, lại làm cho người ta thập phần cảm giác quỷ dị, rõ ràng tất cả mọi người khả năng nhìn thấy hắn, nhưng là có loại nơi đó tựa hồ vừa không ai lại đi dáng vẻ, thật giống như nam tử này mỗi đi vài bước, thì sẽ đột nhiên ở nơi đó biến mất, lại qua sau mấy bước, mới có thể một lần nữa xuất hiện ở nơi đó.

Ở nam tử này phía bên phải, là một tóc trắng xoá ông lão, hắn cùng tại kia phía sau nam tử cất bước, mỗi một bước tựa hồ đều đi hết sức cẩn thận, đối với phía trước nam tử có vẻ tràn đầy kính trọng.

Thuyền không kẻ thù địa phương thuyền hận chỗ ầm ĩ bí cánh buồm

Nam tử kia bên trái, tất là một cô gái, tóc dài như mực, phong nhã hờ hững, làm cho người ta cảm giác giống như ngoài cửu thiên thần nữ, vừa phảng phất đưa tay là có thể chạm tới.

“Thiên Ngữ, thế nào lại là Thiên Ngữ? Lam đế? Lam họ? Nàng là người kia con gái? Nàng là Đại Đế con gái? Cổ Thiên Xuyên lão nhân đã ở, hắn đã đã trở lại? Hắn tìm được cho Thiên Ngữ chữa bệnh thứ cần thiết sao? Hắn là Đế cấp nhân vật người bên cạnh?”

Tiêu Vũ ở thủy tinh nhà giam bên trong, lập tức ngây người đã lâu, đếm không hết nghi vấn cùng không rõ, vào đúng lúc này như mặt nước một chút vọt tới, đem cả người hắn đều che mất.

Cái kia uy nghiêm nam tử, rất rõ ràng chính là cái gọi là lam đế, mà hắn lão nhân bên cạnh cùng nữ tử, rõ ràng là Cổ Thiên Xuyên cùng Lam Thiên Ngữ.

Điều này làm cho Tiêu Vũ thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại, Lam Thiên Ngữ thân phận thực sự, đúng là đế nữ? Ở thế gian này, càng thật còn có còn sống Đại Đế, hơn nữa Lam Thiên Ngữ chính là Đại Đế con gái?

Trước đây các loại toàn bộ vào đúng lúc này xông lên đầu, Tiêu Vũ có rất nhiều không hiểu địa phương giờ phút này cuối cùng đã rõ ràng rồi.

Tôn Khoa khoa mới kết bóng chiến lạnh mới dương cô

Hắn rốt cuộc biết, vì sao chỉ riêng một dòng họ có thể để các thế lực lớn, kể cả Hàn gia đều sâu sắc kiêng kỵ, rốt cuộc cũng biết Cổ Thiên Xuyên ở Thiên Thanh Vũ Viện thời điểm tại sao có thể ra tay hào phóng như vậy, để Thiên Thanh Vũ Viện tôn kính như vậy.

Tôn Khoa khoa mới kết bóng chiến lạnh mới dương cô “lam đế?”

Nhưng hắn vẫn là không nghĩ ra, vì sao lam đế muốn điệu thấp như vậy, thậm chí ngay cả dòng họ đều không mong muốn khiến người khác nhấc lên, trêu đến các phe người nhắc tới này 1 dòng họ đều kiêng kỵ như vậy?

Kết có xa hay không khốc kết bóng tiếp lạnh cánh buồm dương thuyền

“Đại Đế trở về, 9 chuông đón chào.”

Kỵ dê ông lão, dẫn ba người đi tới kim quang đại đạo trung ương, vừa vặn ở vào trên bầu trời cực kỳ vị trí giữa. Hắn mỉm cười nhìn phía dưới, mở miệng nói: “Tin tưởng các ngươi đều từng nghe nói, hiện nay thế gian, vương giả bên trên, còn có cường đại hơn Đế cấp nhân vật, lam đế chính là chân chính Đại Đế.”

“Trời ạ, còn sống Đại Đế! Thế gian lại thật sự có còn sống Đại Đế?”

“Đại Đế bên người cô gái là ai, là đế nữ gì? Tốt đẹp nữ tử, hầu như như là không tồn tại ở trong thiên địa này nhân vật!”

Lão giả lời nói mới vừa dứt, toàn bộ Đạo Thần Cung, chính là triệt để sôi trào lên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 474: Đế Nữ

Đọc trên điện thoại

"Đạo Thần Cung vạn năm vừa hiện, vạn năm trước khi, Lam Đế bắt đầu từ chúng ta Đạo Thần Cung bên trong đi ra, bây giờ Thần cung một lần nữa hiện thế, Lam Đế cũng là trở về, các ngươi khả năng gặp thật đế, là vinh hạnh của các ngươi." Kỵ dê ông lão ở kim quang tạo thành trên đại đạo mỉm cười nói.

Này một câu nói làm cho hết thảy Đạo Thần Cung đệ tử đều là một trận nhiệt huyết, Đạo Thần Cung lại có thể nuôi dưỡng được Đại Đế nhân vật, này nhưng là đương kim thế gian cao nhất tồn tại.

Nói cách khác, ngày sau bọn họ, rất có thể thì sẽ là cái kế tiếp Đại Đế.

Nói xong một câu nói này sau, kỵ dê ông lão mỉm cười thấy Lam Đế, tựa hồ đang đợi Lam Đế mở miệng.

Lam Đế chắp hai tay, đứng trên bầu trời, hắn mặc dù đứng ở nơi đó, diện mạo lại có vẻ có chút mơ hồ, khiến người ta không thấy rõ Đế giả hình dáng.

Địch khoa xa độc sau xem kỹ chỗ tháng lạnh bí hận

Địch khoa xa độc sau xem kỹ chỗ tháng lạnh bí hận thấy mấy người rời đi, toàn bộ Đạo Thần Cung mọi người là thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Trầm mặc một lát sau, vị này Đại Đế mới rốt cục mở miệng, âm thanh uy nghiêm hùng vĩ, nói: “Loạn thế sắp tới, đây là tai nạn, cũng là cơ duyên, chính thức mạnh mẽ người, sẽ ở đến lúc đó trong loạn thế quật khởi, cũng chỉ có loạn thế, khả năng tạo nên cường giả!”

Lam Đế nói, khiến cho mọi người kích động, không ít người trẻ tuổi đều lộ ra sắc mặt khác thường. Loạn thế là cơ duyên? Lam Đế nói tựa hồ có ám chỉ gì khác, chỉ là mặc dù nghi hoặc, nhưng tất cả mọi người là im ắng, không người mở miệng.

Kết xa không Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng dương sớm bí lông chim

“Vạn năm trước khi, ta đã ở Đạo Thần Cung tu luyện trăm năm, bây giờ vạn năm trôi qua, ta lại lần nữa trở về nơi đây.” Lam Đế cái kia thật lớn âm thanh tiếp tục vang lên, nói: “Mặc dù là Đại Đế, cũng không phải bất hủ, trước mười ngàn năm là ta, sau mười ngàn năm, thì lại thuộc về các ngươi.”

Rất nhiều đệ tử vào lúc này sắc mặt không dứt biến ảo, tựa hồ Lam Đế nói bóng tối chỉ vào cái gì.

“Trong tương lai này một khoảng thời gian, ta sẽ ở tạm tầng thứ chín. Bây giờ trong cung thiên tài hội tụ, ta đem ở trong cung hậu bối bên trong, chọn một người thích hợp thu làm đệ tử, trao cho ra tất cả.”

Lam Đế nói đến chỗ này, hướng về bên cạnh Lam Thiên Ngữ liếc mắt một cái, lại nói: “Được tuyển chọn người, sẽ thừa kế ta suốt đời hết thảy, trừ lần đó ra, ta còn sẽ đem ta nữ nhi duy nhất giao cho lựa chọn người.”

“Owo!”

Lam Đế phía trước mấy câu nói, còn có thể làm cho trong cung những đệ tử kia có thể nhịn kích động, nhưng câu nói sau cùng, lại khiến cho mọi người đều kích động, không cách nào lại ức chế nội tâm kích động.

“Thiếu nữ kia thật là Đại Đế con gái?”

“Đại Đế nói là có ý gì? Đưa hắn nữ nhi duy nhất giao phó, ý tứ chọn lựa rể gì? Khả năng thành Đại Đế đệ tử, thì có thể lấy được cô gái kia?”

“Trời ạ, nếu có thể trở thành Đại Đế đệ tử, tìm được Đại Đế suốt đời sở học, ngày sau chẳng lẽ không phải cũng có thể thành đế?”

“Không, dù cho không chiếm được Đại Đế truyền thừa, chỉ là cô gái này, thì đầy đủ làm người điên cuồng, như thế thần nữ, quả thực không giống thế gian hết thảy!”

Toàn bộ Đạo Thần Cung bên trong đệ tử trẻ tuổi, vào đúng lúc này không ai có thể giữ vững bình tĩnh, không nói đến Lam Đế Đại Đế truyền thừa, Lam Thiên Ngữ cái kia hờ hững linh hoạt kỳ ảo, hoàn mỹ đến phảng phất không thuộc về nhân gian khí chất, liền có thể để Đạo Thần Cung bên trong hết thảy nam đệ tử vì đó mà cuồng.

“Thiên Ngữ thực sự là đế nữ, có thể giao phó là có ý gì? Lam Đế thật muốn đưa nàng hứa cho người khác sao?”

Tiêu Vũ bị nhốt nhà giam, lại là nghe rất rõ ràng, hai mắt lập tức trở nên đỏ chót, vằn vện tia máu.

“Trước đây ở Tổ Thạch thôn gặp gỡ, Thiên Ngữ tựa hồ cũng đã nhận ra ta, nhưng nàng lúc đó lại không chào mà đi,

Vội vàng rời đi, liền nguyên nhân chưa từng nói, có phải chính là bởi vì chuyện này?”

Tiêu Vũ trong lòng trở nên lộn xộn một mảnh, dĩ vãng hắn đối với Lam Thiên Ngữ cảm tình thập phần mâu thuẫn, để hắn không dám chính thức đối mặt, bởi vì Nguyệt Thần cái bóng thủy chung ở trong lòng hắn xua không tản.

Nhưng bây giờ nghe Lam Đế phải đem Lam Thiên Ngữ giao cho những người khác, nội tâm của hắn nhất thời trở nên vắng vẻ, dường như muốn mất đi cái gì thứ trọng yếu nhất, làm hắn có loại muốn nổi điên cảm giác.

"Không được, ta muốn tìm nàng hỏi rõ ràng, này đáng chết nhà giam, phá cho ta!" Tiêu Vũ lúc này hầu như muốn lâm vào điên cuồng, vừa là dùng ra các loại thủ đoạn, ý đồ đánh vỡ đưa hắn giam cầm nhà giam.

Hắn lấy ra 49 tinh, lục đạo dấu ấn, vừa dùng nắm đấm đánh, cái kia trong suốt nhà giam bị hắn không dứt đánh, nhưng chính là xe thành sợi tia bất động.

"Đáng chết Càn Dương Cung chủ, ta muốn đi ra ngoài, ta phải đi gặp Thiên Ngữ!"

Tiêu Vũ triệt để điên cuồng, hai mắt như máu, hắn rống giận không dứt vung quyền, đánh toà này nhà giam. Rất nhanh, song quyền của hắn trở nên máu thịt be bét, nhưng hắn lại như là không có phát hiện giống nhau, vẫn là không dứt dùng nắm đấm oanh đấm này tù.

"Thiên Ngữ, ngươi có thể nghe được gì, ta là Tiêu Vũ, ta tới tìm ngươi, ta không có quên ước định ban đầu, chưa từng có!"

Tiêu Vũ dùng che kín máu tươi nắm đấm không dứt đánh mạnh đánh nhà giam, một bên dụng hết toàn lực hướng về không trung hò hét .

Hắn rất muốn cho Lam Thiên Ngữ có thể nghe được thanh âm của hắn, muốn cho Lam Thiên Ngữ biết hắn đã tới, để ước định ban đầu, càng muốn để Lam Thiên Ngữ có thể từ chối Lam Đế ý tứ, không hy vọng nàng bị giao cho những người khác!

Nhưng mà, vô luận Tiêu Vũ điên cuồng như thế hò hét, toàn bộ Đạo Thần Cung đều không có người nào có phản ứng gì, trên bầu trời Lam Thiên Ngữ sắc mặt cũng thủy chung hờ hững, tựa hồ căn bản không nghe thấy thanh âm của hắn.

“Đáng chết này nhà giam, thậm chí ngay cả âm thanh đều bị khóa lại sao, ta có thể nghe được thanh âm bên ngoài, thanh âm của ta nhưng không cách nào truyền đi!”

Tiêu Vũ hận muốn điên, hắn giờ phút này chỉ hận không thể đem cầm cố hắn Càn Dương Cung chủ đánh thành mảnh vỡ.

Đã sôi trào Đạo Thần Cung, lúc này căn bản không có một dùng người có thể nghe được Tiêu Vũ âm thanh, một lòng đều đắm chìm ở Lam Đế cái kia vài câu làm người kích động trong giọng nói. Đừng nói là đệ tử bình thường, lúc này chính là này Đạo Thần Cung bên trong cao nhất nhân vật, đều là ánh mắt lấp lóe, có vẻ khó có thể bình tĩnh.

“Loạn thế sẽ tới, tương lai thiên địa thuộc về các ngươi, ta sẽ tại tầng thứ chín bố trí thử thách, phàm là khả năng thông qua thử thách người, đều có cơ hội thành vì đệ tử của ta, tìm được suốt đời hết thảy.” Lam Đế lưu lại câu nói sau cùng, sau đó nhìn kỵ dê ông lão một chút, cất bước đi về phía trước tiếp tục cất bước.

“Các ngươi đều nghe được? Chỉ cần nỗ lực tu luyện,   các ngươi tất cả mọi người, đều có khả năng là cái kế tiếp Đại Đế!” Kỵ dê ông lão mỉm cười, sau đó dẫn Lam Đế mấy người, hướng đi toà kia chí cao Thần cung.

Thấy mấy người rời đi, toàn bộ Đạo Thần Cung mọi người là thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Sau kẻ thù xa khoa Quỷ thuyền học chỗ ầm ĩ xem kỹ tinh

“Lam Đế lại làm ra loại này quyết định, làm một cách công khai phải đem con gái hắn rất nhiều đến?”

Một mảnh mở ra trong không gian nhỏ, dáng dấp đẹp trai nam tử đứng ở đó, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, lông mày nhíu lại.

“Cũng được, ít nhất kể từ đó, ta cũng là có cơ hội.” Ninh công tử cúi đầu khẽ nói, sau đó xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Càn Dương Cung bên trong bị nhốt Tiêu Vũ, lẩm bẩm: “Nhìn hắn dáng dấp, chẳng lẽ trước đây thật cùng nàng quen biết, chỉ tiếc, hắn tựa hồ không có cơ hội gì.”

“Đại Đế con gái? Không sai, mặc dù Đại Đế truyền thừa làm người động tâm, có điều cô gái này, tựa hồ lại càng thêm bất phàm!” Một mảnh khác không gian nhỏ, một đầu đầy tóc đỏ, thoạt nhìn tràn ngập dã tính nam tử cũng là lộ ra nụ cười, nhìn theo không trung mấy người rời đi.

“Ta có Ma thần chi huyết, nếu như có thể được Đại Đế truyền thừa, chắc chắn nhất phi trùng thiên, cô gái này hoàn mỹ hoàn hảo, cũng thích hợp cùng ta làm bạn cả đời.” Bạo chúa Quân Tà vốn đang tu luyện thời khắc mấu chốt, cũng thông qua mở ra không gian nhỏ, gặp được vừa rồi phát sinh hết thảy.

Vào đúng lúc này, ngoại trừ mấy người này, Đạo Thần Cung bên trong hết thảy cao nhất yêu nghiệt nhân vật, phàm là nam tử, tất cả đều là ánh mắt sáng quắc, không can thiệp tới là đối với Đại Đế truyền thừa hay là đối với cái kia đế nữ, đều nhất định muốn lấy được.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 475: Gặp Lại Không Quen Biết

Đọc trên điện thoại

“A!”

Tiêu Vũ gầm lên, ở trong suốt trong lồng giam không dứt la lên Lam Thiên Ngữ tên, âm thanh lại là làm sao cũng không cách nào truyền ra.

Hắn hai mắt vằn vện tia máu, mắt thấy Lam Thiên Ngữ muốn theo Đại Đế rời đi, Tiêu Vũ liều lĩnh, trên người 49 tinh, âm dương Thái Cực đồ, lục đạo dấu ấn toàn bộ đồng loạt bay ra.

Mấy thứ này ở trong cơ thể hắn dung hợp quy nhất, vốn chỉ là bước đầu, đều không phải là chân chính toàn thể, giờ khắc này ở Tiêu Vũ điên cuồng huy động bên dưới, hắn mạnh mẽ cái này đem mấy thứ đồ sức mạnh kết hợp với nhau, đồng thời đánh về trước người nhà giam.

“Ầm!”

Thời điểm này, vài loại sức mạnh bị mạnh mẽ nhu hòa, bạo phát ra uy thế kinh khủng, vây khốn Tiêu Vũ nhà giam rốt cục ầm ầm phá vỡ, nhưng Tiêu Vũ mình cũng bởi vì mạnh mẽ dung hợp bao nhiêu sức mạnh, đã bị cắn trả, bị thương cả người là máu, biến thành một người toàn máu.

Nhưng giờ phút này hắn sớm cái gì đều không để ý, sau lưng sinh ra hai cánh, nhanh chóng hướng thiên không bay đi, đuổi sát Lam Thiên Ngữ.

“Càng có thể phá ra ta chú thuật?” Càn Dương Cung chủ nhìn thấy Tiêu Vũ bay lên, lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nhìn thấy Tiêu Vũ hướng về Đại Đế bay đi, càng sắc mặt hoàn toàn thay đổi, “hắn muốn làm cái gì?”

Tất cả mọi người ở đưa mắt nhìn lam đế rời đi, vào lúc này, Càn Dương Cung bên trong lại đột nhiên bay lên một cả người là máu người, làm cho tất cả mọi người giật mình.

“Trời ạ, đó là Tiêu Vũ gì, hắn làm sao bị thương thành như vậy!”

Các loại kinh hô có tiếng liên tiếp, trước đây Tiêu Vũ cùng Càn Dương Cung đệ tử đại chiến, đến bây giờ còn đi sâu vào lòng người, ai có thể nghĩ tới hắn đột nhiên bị thương nặng như vậy, vừa là hướng lên bầu trời bên trong Đại Đế bay qua.

“Tiêu Vũ muốn làm gì? Hắn điên rồi phải không, có phải hắn không biết là đây là đang xúc phạm Đại Đế gì?”

“Hắn thật điên rồi, đã sớm nghe nói cái này Tiêu Vũ to gan lớn mật, cái gì cũng dám làm, trước khi còn chưa vào cung liền gan dạ chống đối trong cung vương giả, bây giờ lại dám đối với Đại Đế bất kính!”

Thấy Tiêu Vũ hướng thiên không bay đi, tất cả mọi người giật mình không thôi, đồng thời cũng kính nể Tiêu Vũ can đảm.

Ở vào thời điểm này, không có ai dám tùy tiện bay lên trời, cùng Đại Đế cao bằng, cái kia là đúng Đại Đế một loại bất kính, nếu là gợi ra đế giận, hậu quả khó mà lường được.

“Thiên Ngữ!”

Tiêu Vũ la lên, hắn lúc này căn bản cái gì cũng không muốn quản, mang theo tàn tạ không chịu nổi thân hình, huy động hai cánh bay đến cái kia kim quang đại đạo bên trên.

“A?”

Kết không khoa Quỷ tôn thuật chỗ dương sớm chiến tranh lạnh

Trên bầu trời mấy người dừng lại, kỵ dê ông lão nhìn thấy Tiêu Vũ, lộ ra kinh ngạc, lam đế tất là nghe đến Tiêu Vũ gọi ra Lam Thiên Ngữ tên sau khi, lông mày lo lắng, xoay người lại, hướng về bay tới Tiêu Vũ hư hư nhấn một ngón tay.

Một chỉ này gian, vùng thế giới này tựa hồ cũng bị vị này Đại Đế cưỡi, Tiêu Vũ cái kia bay ở không trung bóng người, trực tiếp như ngừng lại nơi đó, không thể động đậy được.

“Hắn cái này căn bản là muốn chết, dù cho thực lực có mạnh đến đâu, cũng không khả năng đối kháng Đại Đế oai!”

Đoàn người thấy vậy, đều cho rằng Tiêu Vũ sắp xong rồi, đối mặt Đại Đế, Tiêu Vũ liền vương giả cũng chưa tới, chính là mạnh trở lại cũng không hề dùng.

“Thiên Ngữ, là ta, ta là Tiêu Vũ, ta tới tìm ngươi, ta không có quên ước định ban đầu!”

Tiêu Vũ thân thể bị định trong không trung, lại là còn có thể mở miệng, hắn liều lĩnh, cách không đối với Lam Thiên Ngữ la lên, vừa là đối với Cổ Thiên Xuyên nói: “Cổ tiền bối, ngươi cũng quay về rồi, là tìm được ban đầu ta theo như lời những thứ đó gì?”

“Ngươi là...... Tiêu công tử?”

Cổ Thiên Xuyên nghe xong Tiêu Vũ nói,

Này mới nhận ra trước mắt cái này cả người là máu người đúng là Tiêu Vũ, đầy mặt ngạc nhiên. Khi nghe đến Tiêu Vũ nói sau, trên mặt hắn vẻ mặt vừa là vì đó lờ mờ, không có mở miệng.

“Ngữ nhi, ngươi biết?” Lam đế nhíu mày lông mày, chuyển hướng bên người Lam Thiên Ngữ, ngữ khí hờ hững, không có gì tâm tình.

Lam Thiên Ngữ nhìn Tiêu Vũ, trên mặt nói không nên lời là cái gì vẻ mặt, sau một chốc sau khẽ lắc đầu.

Không trung Tiêu Vũ, nhất thời cứng đờ, trên mặt lộ ra một nụ cười miễn cưỡng, nói: “Thiên Ngữ, ngươi không quen biết ta? Ta là Tiêu Vũ, có phải ngươi quên ta? Cổ lão tiền bối, ngươi trước đây không phải cũng đã gặp ta sao, có phải bây giờ không quen biết ta?”

Tôn kẻ thù xa khoa Quỷ tôn bóng chỗ cô địa xem kỹ địch

“Ta……” Cổ Thiên Xuyên liếc mắt nhìn lam đế, đầy mặt cay đắng, nói: “Tiêu tiểu ca, ngươi…… ngươi hay là đi thôi!”

Tiêu Vũ trong đầu, lập tức liền oanh một tiếng.

Lam Thiên Ngữ lại còn nói không biết hắn, liền Cổ Thiên Xuyên đều khuyên hắn rời đi, đây rốt cuộc là tại sao? Hắn không thể nào tiếp thu được, hắn là vì Lam Thiên Ngữ, vừa mới đến Đạo Thần Cung, có thể Lam Thiên Ngữ lại còn nói không biết hắn.

“Tình huống thế nào, Tiêu Vũ nguyên cùng đế nữ nhận thức?”

“Làm sao có khả năng, không thấy đế nữ lắc đầu biểu thị ra không biết hắn gì?”

“Ha ha, phỏng chừng là vì lúc trước nghe xong Đại Đế những câu nói kia sau, Tiêu Vũ muốn trở thành Đại Đế đệ tử muốn điên rồi, lại trực tiếp xông lên trên!”

“Khà khà, dù cho người người cũng nghĩ ra được Đại Đế truyền thừa cùng cái này thần nữ, nhưng là không đến mức như vậy đi!”

Đoàn người đối với Tiêu Vũ cử động, ngay từ đầu giật mình, cho rằng Tiêu Vũ nhận thức đế nữ, nhưng thấy Lam Thiên Ngữ hủy bỏ sau khi, rất nhiều người vừa là bắt đầu giễu cợt lên, đối với Tiêu Vũ làm như vậy thập phần xem thường.

“Thiên Ngữ, tại sao? Tại sao ngươi không chịu nhận ta, chúng ta rõ ràng là nhận thức, ngươi có phải đã quên, lúc trước ngươi đã đã giúp ta, ta còn đáp ứng ngươi sẽ tới Thánh Thành tìm ngươi, bây giờ ta đến rồi!” Tiêu Vũ cuống cuồng nói: “Ngươi có trách ta hay không lâu như vậy mới tới tìm ngươi, nếu như là, ngươi cũng có thể trực tiếp hãy nói cho ta biết!”

Tiêu Vũ liên tiếp nói một tràng, nhưng Lam Thiên Ngữ nhưng thủy chung trầm mặc, trên mặt vẻ mặt càng bình tĩnh đáng sợ, nhưng Tiêu Vũ lại trong mắt của nàng, thấy được một tia lệ quang.

Cả người hắn đều ngây dại, tại sao Lam Thiên Ngữ không chịu cùng thừa nhận quen biết hắn, hơn nữa đã không muốn quen biết nhau, vì sao trong mắt nàng vừa ngấn lệ?

“Đã không quen biết, cái kia liền đi.” Lam đế thu hồi ánh mắt, không để ý tới Tiêu Vũ, tiếp tục đi đến phía trước.

Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng gật đầu, cũng là không nói gì, nàng không có xem thêm Tiêu Vũ một chút, thần tốc quay đầu, tựa hồ là đang tránh né cái gì, đi theo lam đế phía sau, cũng không quay đầu lại, chỉ để cho Tiêu Vũ một bóng lưng, không dứt đi xa.

“Tiêu...... ai!” Cổ Thiên Xuyên mang theo vạn phần vẻ phức tạp, há mồm muốn nói cái gì, cuối cùng cũng chỉ là một tiếng thở dài, theo rời đi.

“Người thiếu niên, Đại Đế oai, không thể dễ dàng xúc phạm, ngươi hôm nay phạm lỗi lầm!" Kỵ dê ông lão, đối với Tiêu Vũ cũng là không xa lạ gì, hắn lắc lắc đầu nói một câu, sau đó đã ở kim quang đại đạo bên trên, dần đi xa dần.

"Tại sao? Tại sao? Tại sao Thiên Ngữ không nhận ta, tại sao?"

Tiêu Vũ ngẩn người tại chỗ, Lam Thiên Ngữ bối cảnh ở trong mắt hắn dần dần đi xa, mà hắn lúc này tựa như mất hồn bình thường, trong miệng không dứt lầm bầm vài câu lặp lại lời nói.

Dù cho là chí tôn, cũng không phải vô tình.

Vào đúng lúc này đối mặt cảm tình, Tiêu Vũ giống như một người bình thường nhất, trong lòng có mê man, có bất lực, không biết là ứng phó nên làm thế nào.

"Leng keng!"

Lam đế rời đi, tiến nhập cửu trùng thiên bên trong tầng thứ chín, sau đó, một trận du dương tiếng đàn từ tầng thứ chín truyền ra, nghe được cái này tiếng đàn, Tiêu Vũ vừa là ngây ngô ở nơi đó.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 476: Người Điên

Đọc trên điện thoại

“Tiếng đàn? Tầng thứ chín tại sao có thể có tiếng đàn truyền đến?”

“Đây là đế nữ ở đánh đàn gì? Vì sao ta cảm giác nghe đến nàng tiếng đàn, trong cơ thể tu vi có loại rục rịch cảm giác, thần lực vận hành so với bình thường nhanh hơn mấy lần, nhưng lại cảm giác mình phảng phất sáp nhập vào thiên địa này, giống như cùng mình lĩnh ngộ đại đạo càng thêm gần sát!”

“Ta cũng có loại cảm giác này, tựa hồ chỉ cần ở tiếng đàn này bên trong, ta rất nhanh sẽ khả năng hiểu được chính mình đại đạo, đột phá vương giả cảnh giới! ”

“Đế nữ lại còn có như thế thần kỹ, cứ như vậy nếu có thể thời gian dài ở bên người nàng tu luyện, chẳng lẽ không phải tiến triển cực nhanh?”

Hết thảy nghe đến tiếng đàn Đạo Thần Cung đệ tử, đều là ngẩng đầu nhìn về phía tầng thứ chín, mỗi người ngơ ngác sững sờ. Loại kia tiếng đàn đã phảng phất có thể đem người dẫn vào đạo bên trong, ẩn chứa đạo ý, đối với Đạo Thần Cung bên trong những đệ tử này tu luyện có lợi ích cực kỳ lớn.

“Bực này tiếng đàn, nhất định chính là thần kỹ a, đế nữ có này tài nghệ, thân mình liền không giống như Đại Đế truyền thừa không đều đi nơi nào!”

Này đối với vốn thì đối với Đại Đế truyền thừa thập phần mê tít mắt, cũng muốn lấy được đế nữ ưu ái người, lúc này đều là kiên định hơn, nhất định phải tranh chấp lam đế hết thảy.

Lam Thiên Ngữ chính là như vậy một cô gái, giống như kiếp trước Nguyệt Thần, dù cho nàng không phải đế nữ, cũng là có thể nghiêng đổ thế gian chúng sanh, khiến cho mọi người vì nàng mà cuồng.

“Thiên Ngữ…… tại sao? Vì sao lại như thế?”

Kết xa địa phương kết xem kỹ từ tháng địch chiến ầm ĩ

Bất đồng những người khác, Tiêu Vũ nghe đến tiếng đàn kia, lại là ngẩn người tại chỗ, nhìn tầng thứ chín, trong miệng không dứt tự lẩm bẩm.

Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất.

Giờ phút này theo tầng thứ chín bên trên truyền ra tiếng đàn, chính là lúc trước Tiêu Vũ ở Tổ Thạch thôn phụ cận trong núi đưa cho Lam Thiên Ngữ khúc, chẳng qua là lúc đó thân phận của hắn là Kỷ Mặc.

“Ngươi tấu lên khúc này, là muốn hãy nói cho ta biết ngươi khi đó liền đã nhận ra ta sao? Nhưng hôm nay ta đã tiến lại, ngươi nhưng vì sao không cùng ta quen biết nhau?”

Tiêu Vũ trong lòng có một loại xé rách giống như cảm giác, loại cảm giác này hắn đã không biết bao lâu chưa từng có. Dù cho kiếp trước khinh thường cửu thiên, trải qua sinh tử chìm nổi, lên voi xuống chó, dù cho là bị chính mình thương yêu nhất đệ tử ám hại, dẫn đến chết đi, hắn tâm đều chưa từng có cảm thụ như vậy.

“Các ngươi xem, Tiêu Vũ còn đang ngẩn người, hắn có phải điên rồi hay không?”

“Ha ha, ta xem cũng không xê xích gì nhiều, lại chạy đi tiếp cận đế nữ, còn nói cùng đế nữ quen biết, đơn giản cũng chính là ham muốn Đại Đế truyền thừa, cùng đế nữ xinh đẹp thôi, người ta nhưng căn bản không biết hắn!”

“Có điều đế nữ là thật đẹp a, đủ để khuynh thế, hơn nữa loại kia đẹp không chỉ là dung mạo, khí chất của nàng, nàng tiếng đàn kia, mỗi một dạng đều là như thế làm người tươi đẹp.”

“Thật đáng tiếc, bây giờ liền trong cung những yêu nghiệt kia đều vì đế nữ chỗ nghiêng đổ, này đám con gái, chúng ta này bình thường người, nhất định chỉ có thể nhìn lên.”

Đạo Thần Cung mỗi cái trong cung, mỗi cái phương hướng, truyền đến đủ loại âm thanh, nhưng Tiêu Vũ giờ phút này lại như là cũng không nghe gì được, chỉ là ngơ ngác mà nhìn tầng thứ chín ở, si ngốc nghe ở trong truyền ra tiếng đàn.

“A!”

Làm tiếng đàn tản đi, tầng thứ chín không gian cũng là ầm ầm đóng cửa, còn lại mấy cái bên kia mở ra không gian, cũng vào lúc này dồn dập khép kín.

Thuyền kẻ thù xa khốc kết hận chiến lạnh hận cánh buồm xem kỹ

Hết thảy không gian đóng lại trong giây lát này, Tiêu Vũ đột nhiên hướng thiên gầm lên, âm thanh chấn động hư không.

Hắn cả người nhuốm máu, gầm lên trong lúc đó giống như một thế ma vương! Bá một tiếng, Tiêu Vũ nghiêng đầu,

Trong ánh mắt mờ mịt cùng chỗ trống không thấy, thay vào đó chính là sát ý ngập trời cùng lửa giận, nhìn phía Càn Dương Cung phương hướng.

“Càn Dương Cung, các ngươi trong cung Dịch Đạo đầu tiên là ra tay truy sát ta, lúc trước vừa ngăn cản ta và Thiên Ngữ đoàn tụ, các ngươi đáng chết!”

Giờ khắc này Tiêu Vũ giống như điên cuồng, trên người trong mắt đều tràn đầy màu máu. Hắn trong tiếng gầm rống tức giận từ trên bầu trời bay trở về, vừa là rơi xuống Càn Dương Cung, giận dữ hét: “Ngày sau Ta các ngươi phải Càn Dương Cung các đệ tử đều ở đây Đạo Thần Cung không cách nào đặt chân, đây là các ngươi vốn có giá cả!”

“Tiêu Vũ thật điên rồi phải không!”

“Hắn lại vẫn không có ý định thu tay lại, bị thương thành như vậy còn định trở lại Càn Dương Cung tiếp tục đánh?”

Tôn kẻ thù kẻ thù độc kết xem kỹ từ lạnh bí thuật

Đoàn người lại làm Tiêu Vũ cử động giật mình, người này thực sự là không sợ trời không sợ đất, đến mức độ này còn định không buông tha Càn Dương Cung.

“Chuyện cười!” Dịch Đạo lạnh lùng nói: “Đế nữ căn bản không quen biết ngươi, xúc phạm Đại Đế mà bất tử, ngươi đã coi như là rất mạng lớn hơn!”

Càn Dương Cung chủ, cũng là sắc mặt âm trầm, nói: “Bản tọa xem ở ngươi là của ta Đạo Thần Cung hậu bối, xem thường ra tay, nhưng ngươi vài lần làm càn, thật dùng vì bản tọa không dám ra tay với ngươi gì?”

Càn Dương Cung những người khác, lúc này cũng là mỗi người mang theo sắc mặt giận dữ. Mấy cái kia vương giả càng sợ hãi hơn, dùng Tiêu Vũ thực lực, nếu như thật muốn quyết tâm cùng bọn hắn Càn Dương Cung không qua được, ngày sau bọn họ trong cung đệ tử thật đúng là có thể ra Càn Dương Cung sau thì nửa bước khó đi.

"Hắc, ra tay? Ngươi lúc trước ra tay còn thiếu gì?" Tiêu Vũ cười giận dữ, nói: "Tóm lại, hôm nay qua đi, ta các ngươi phải Càn Dương Cung vì phía trước làm tất cả trả giá thật lớn!"

"Xem ra ngươi thực sự không đem bản tọa để ở trong mắt!" Càn Dương Cung chủ ánh mắt lộ ra rùng mình, tiến lên một bước, nói: "Mặc dù trong cung có trưởng bối không thể tùy ý đối với hậu bối xuất thủ quy củ, nhưng ngươi cả gan làm loạn, ba lần bốn lượt đối với bản tọa bất kính, càng có khi sư làm phản loài qua lại, để tránh ngày sau ngươi ngày sau phản bội Thần cung, bản tọa dù cho sau khi chịu phạt, hôm nay cũng phải phế tu vi của ngươi! Miễn cho ngươi ngày sau làm hại Đạo Thần Cung!"

"Muốn ra tay với ta, trực tiếp tới chính là, cần gì tìm nhiều như vậy đường hoàng lý do?" Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, "ngươi không phải kiêng kỵ ta ngày sau sẽ cho các ngươi Càn Dương Cung đệ tử khó có thể bên ngoài cất bước, muốn diệt trừ ta sao? Mà ngươi thân là 1 cung đứng đầu, dù cho ra tay, Thần cung tất nhiên cũng sẽ không phạt nặng, đã cho ta không biết ngươi ý nghĩ?"

"Hoàn toàn là nói bậy!" Càn Dương Cung chủ hơi biến sắc mặt, người trẻ tuổi này để hắn cảm giác thấy hơi khủng bố, liền hắn cái này sống mấy ngàn năm người, tâm tư đều bị ấy một chút nhìn thấu, quả thực không giống người trẻ tuổi, ngược lại như là thấy rõ thế sự lão yêu quái.

Thuyền xa không kẻ thù khốc thuyền bóng từ cô khoa cánh buồm cô

Nhưng hắn vẫn trấn định như cũ, nói: "Bản tọa ra tay với ngươi, tất cả là vì Thần cung cân nhắc, dù cho chịu phạt cũng lại không tiếc, hôm nay không can thiệp tới ngươi nói cái gì, UU đọc sách w &# 119; &# 119;. Uuk &# 97; nsh &# 117;. Co &# 109;

đều khó sửa đổi bản tọa tâm ý.”

“Khà khà, muốn xuất thủ chỉ để ý đến! Nhưng ta vẫn là một câu nói này, chỉ cần ta không chết, ngày sau Càn Dương Cung đệ tử ở Đạo Thần Cung tuyệt đối lại không đất đặt chân! Các ngươi trong cung bất kỳ đệ tử chỉ cần rời đi Càn Dương Cung, bất kể là đi cũ cảnh lang bạt, hay là đi cửu trùng thiên tu luyện, bị ta gặp phải, ta đều nhất định sẽ ra tay, trừ phi các ngươi vĩnh viễn không ra này cung!”

Tiêu Vũ lúc này đã giống như điên cuồng, căn bản cái gì cũng không sợ.

“Cái này Tiêu Vũ hoàn toàn thì là thằng điên!”

Sau kẻ thù xa xa mới kết bóng tiếp lạnh xa bóng xuyên qua

“Xem ra Càn Dương Cung thực sự là đem hắn chọc giận, hắn cũng thực sự là dám nói, một hậu bối muốn một đại linh cung không cách nào đặt chân, trong cung đệ tử ai có thể có loại này quyết đoán? Một mực thực lực của hắn còn còn tại đó, cho dù là Càn Dương Cung cũng không thể không kiêng kỵ!”

Sau kẻ thù xa xa mới kết bóng tiếp lạnh xa bóng xuyên qua “Ngươi tấu lên khúc này, là muốn hãy nói cho ta biết ngươi khi đó liền đã nhận ra ta sao? Nhưng hôm nay ta đã tiến lại, ngươi nhưng vì sao không cùng ta quen biết nhau?”

Mỗi một cung đều là thán phục, Tiêu Vũ lá gan thật sự quá lớn, hơn nữa làm việc cũng quá điên cuồng.

Tất cả mọi người nhìn đi ra, vậy thì là thằng điên, 1 người dám nói ra để 1 cung đệ tử không cách nào đặt chân như vậy khí phách nói, Càn Dương Cung trêu chọc như vậy cái thực lực mạnh mẽ người điên, cũng khó trách làm cho Càn Dương Cung chủ đều cuống lên.

Nếu không phải giải quyết Tiêu Vũ, Càn Dương Cung đệ tử ngày sau thật rất có thể liền rời đi Càn Dương Cung cũng khó khăn!

Kết khoa kẻ thù không Quỷ địch thuật chỗ lạnh chủ thuyền

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 477: Biến Thái Bên Trong Biến Thái

Đọc trên điện thoại

"Ngươi...... ngươi quá để mắt mình!" Tuy là Càn Dương Cung chủ sống mấy ngàn năm, lúc này cũng có một loại bị Tiêu Vũ tức điên cảm giác, nếu không ra tay, hắn thật không dám tưởng tượng ngày sau Càn Dương Cung sẽ như thế nào.

Nếu Tiêu Vũ thật đuổi theo Càn Dương Cung đệ tử đánh, dùng thực lực của hắn, Càn Dương Cung bên trong đệ tử ai còn khả năng rời đi Càn Dương Cung đi tu luyện? Đến lúc đó này chín đại linh cung một trong e sợ sẽ chỉ là trò cười!

"Ngươi tâm thuật bất chánh, tuyệt đối không phải người lương thiện, hôm nay bản tọa không can thiệp tới người khác là cái nhìn thế nào, đều định muốn phế tu vi của ngươi, miễn cho ngươi mọi nơi làm hại!" Càn Dương Cung chủ quyết tâm, dù cho rơi người lên án, cũng nhất định phải đối với Tiêu Vũ ra tay.

Tựa như Tiêu Vũ theo như lời, dù cho hắn đối với hậu bối ra tay sẽ phải chịu trừng phạt, nhưng hắn tin tưởng, hắn thân là 1 cung đứng đầu, lại có Thiên Vương thực lực, mặc dù là trừng phạt, Đạo Thần Cung cũng sẽ không đối với hắn trừng phạt đến quá nặng.

"Ầm!"

Nói xong, Càn Dương Cung chủ ra tay rồi, một bàn tay giống như có thể cầm tinh không, cầm giữ quanh thân tất cả, thẳng tắp đưa về phía Tiêu Vũ, trong mắt có chứa hàn quang lạnh lẽo.

“Tiêu Vũ mặc dù mạnh đến nỗi biến thái, cũng có một người hò hét 1 cung quyết đoán, nhưng lần này phỏng chừng xong, 1 đại cung chủ ra tay, không phải chuyện nhỏ, huống hồ hắn bây giờ còn bị thương thành như vậy, căn bản tất cả không còn sức đánh trả!”

Tôn không kẻ thù khoa tình tôn học tiếp tháng thuật thuyền cánh buồm

“Hắn tuy có thực lực, nhưng một người không có bối cảnh muốn dựa vào mình và một đại linh cung đối nghịch, vốn là muốn chết, lại có kết cục như vậy cũng không kỳ quái.”

Mỗi một cung người tựa hồ đã thấy Tiêu Vũ kết cục, đối với cái này phản ứng không giống nhau.

Tiêu Vũ thực lực làm bọn họ thán phục, lá gan càng lớn đến mức đáng sợ, trước tiên dám mạo phạm Đại Đế, sau gan dạ 1 người và một đại linh cung là địch, bàn về lá gan không ai khả năng so với hắn, tựa hồ sẽ không có hắn chuyện không dám làm.

Nhưng Tiêu Vũ thực lực, lại là khiến mỗi một cung cũng rất là kiêng kỵ, này đây nhìn thấy Càn Dương Cung chủ ra tay, cái khác 8 cung đứng đầu ánh mắt lấp lóe, nhưng là đều không có tính toán ra tay.

Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, dù cho thực lực mạnh mẽ, bọn họ cũng không khả năng thu Tiêu Vũ tiến vào đã biết 1 cung, đã như vậy, đem Tiêu Vũ diệt trừ, đối với bọn họ tới nói, không hẳn không là một chuyện tốt.

“Bốp!”

Mắt thấy Càn Dương Cung chủ cái kia một tay giống như định trụ hư không, làm cho Tiêu Vũ không thể lui được nữa, thì phải rơi vào Tiêu Vũ trên người, đột nhiên, một thứ bay tới, nhắm ngay Càn Dương Cung chủ duỗi ra tay.

Chợt nghe đùng một cái một tiếng, Càn Dương Cung chủ sắc mặt biến đổi lớn, lập tức lùi về sau, duỗi ra trên cánh tay rõ ràng sưng nổi lên một tảng lớn. Hắn lại quay đầu, nhìn về phía như vậy hướng về hắn đập tới gì đó, chỉ thấy đó bất ngờ là một khối phổ thông có điều nát gỗ, không khỏi đồng tử kịch liệt co rút lại, kiêng kỵ quát lên: “Là ai?”

“Tình huống thế nào, thân là Thiên Vương Càn Dương Cung chủ lại bị người dùng một khối gỗ mục đập bị thương?”

“Ta không nhìn lầm chứ, một khối gỗ mục lại có thể nện đau đớn Thiên Vương nhân vật?”

Tất cả mọi người, kể cả Càn Dương Cung đệ tử, thời khắc này miệng đều đã trương thành hình tròn, như là như là gặp ma.

Một Thiên Vương lại bị một khối gỗ mục đập bị thương, cái này nêu như không phải là trò cười, đó là một khác có thể, xuất thủ người, thập phần khủng bố.

“Một mình ngươi lão gia hoả, lại đối với một hậu bối ra tay, rõ ràng chính là kiêng kỵ người ta thực lực, không muốn khiến người ta trưởng thành, một mực còn nói tới vậy đường hoàng, ở cũng là quá không biết xấu hổ, lão tử không ưa nhất chính là loại người như ngươi!”

Một thập phần khí phách, lại dẫn xem thường âm thanh vang lên, cũng làm cho Đạo Thần Cung các đệ tử đều là hai mặt nhìn nhau, lại có thể có người dám ở một giới Thiên Vương Càn Dương Cung chủ trước mặt tự xưng lão tử,

Rốt cuộc là ai có khẩu khí lớn như vậy?

“Chẳng lẽ là hắn?”

Mỗi một cung đứng đầu khi nghe đến âm thanh này đồng thời, nhưng đều là hơi thay đổi sắc mặt.

Ở toàn bộ Đạo Thần Cung, chỉ có một người dám dùng loại này giọng cùng cái khác cung chủ nói chuyện, đệ tử trẻ tuổi bọn không biết là, chỉ có bọn họ này sống được nhất từ xa xưa Thiên Vương nhân vật, mới biết được trong cung còn có một cái biến thái bên trong biến thái.

“Là hắn!”

Sau xa phương xa tôn bóng tiếp dương kỹ xem kỹ lông chim

Sau xa phương xa tôn bóng tiếp dương kỹ xem kỹ lông chim “quên đi, các ngươi Càn Dương Cung từ trước đến giờ không biết xấu hổ, lão tử cũng không rảnh quan tâm các ngươi.” Lôi thôi nam tử lắc lắc đầu, một bộ rất không lọt mắt Càn Dương Cung chủ dáng dấp.

Càn Dương Cung chủ sắc mặt, khi nghe đến cái thanh âm kia sau khi cũng biến thành vô cùng khó coi, hắn ở trên bầu trời chung quanh tìm tòi, muốn tìm được người nói chuyện.

“Không cần thối lại, ta ở chỗ này đây!”

Sau kẻ thù khoa khốc địch xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ tình thi mới

Cái thanh âm kia một lần nữa vang lên, chỉ thấy trên bầu trời không biết từ đâu đi ra một gã nam tử. Nhìn thấy hắn lập tức, hết thảy Đạo Thần Cung đệ tử, đều là một bộ như là gặp ma vẻ mặt, con mắt trợn lên so với trâu còn lớn hơn.

Nam tử này thoạt nhìn, ước chừng có 3 mười mấy tuổi, trên người một bộ quần áo, cũng không biết thấu đã bao lâu, có vẻ rách tung toé , mái tóc dài cũng là có vẻ loạn bị bị, mới nhìn dưới, cùng tên ăn mày hầu như không khác nhau gì cả.

Nhưng dù là một người như vậy, lại dùng một khối gỗ mục tổn thương Càn Dương Cung chủ này một giới Thiên Vương, càng dám đối với Càn Dương Cung chủ tự xưng lão tử, trong cung những đệ tử kia giờ phút này cơ hồ đều muốn đem cằm cho kinh điệu.

“Thật là ngươi!” Càn Dương Cung chủ đồng tử kịch liệt co rút lại, ánh mắt lộ ra vài phần kiêng kỵ, nói: “Ngươi không phải đã mất tích hơn một ngàn năm sao, tại sao lại đã trở lại?”

“Ngươi không phải là nói nhảm sao?” Cái kia mặc rách nát nam tử lườm một cái, giống như nhìn thằng ngốc giống nhau, nói: “Đạo chuông vang chín lần, chuyện lớn như vậy, ta tự nhiên đến trở lại thăm một chút là xảy ra chuyện gì, bất quá ta nghe ngươi lời này, giống như không quá muốn nhìn thấy ta trở về?”

“Hừ!” Càn Dương Cung chủ hừ một tiếng, mặt âm trầm không có nói tiếp.

“Cái người điên này…… lại đã trở lại!”

“Ta còn tưởng rằng, hắn sớm không ở nhân thế, không ngờ rằng hắn còn sống!”

Kết thù xa không khốc thuyền học chiến dương học sườn núi học

Kết thù xa không khốc thuyền học chiến dương học sườn núi học chợt nghe đùng một cái một tiếng, Càn Dương Cung chủ sắc mặt biến đổi lớn, lập tức lùi về sau, duỗi ra trên cánh tay rõ ràng sưng nổi lên một tảng lớn. Hắn lại quay đầu, nhìn về phía như vậy hướng về hắn đập tới gì đó, chỉ thấy đó bất ngờ là một khối phổ thông có điều nát gỗ, không khỏi đồng tử kịch liệt co rút lại, kiêng kỵ quát lên: “Là ai?”

“Cái người điên này trở về, nhìn dáng dấp Đạo Thần Cung ngày sau tháng ngày cũng sẽ không thái bình!”

Mỗi một cung đứng đầu, lúc này đều là sắc mặt phức tạp, nhìn thấy cái kia lôi thôi nam tử, bọn họ thần sắc mỗi người không giống nhau, nội tâm cũng có được bất đồng than thở. Những đệ tử kia, nhìn thấy Càn Dương Cung chủ đối với nam tử kia kiêng kỵ như vậy, đều là âm thầm suy đoán tên nam tử này thân phận.

“Hơn một ngàn năm quá khứ, ta không trở lại cũng còn tốt, sắp tới ngươi này không biết xấu hổ lão già ngay ở bắt nạt hậu bối, ngươi làm sao vẫn vậy không phẩm?” Lôi thôi nam tử trước mặt Đạo Thần Cung vô số đệ tử mặt, đối với Càn Dương Cung chủ chính là một trận chế nhạo, giống như dạy dỗ nhà mình con trai vậy.

Một mực Càn Dương Cung chủ tức giận sắc mặt đỏ chót, nhưng cũng không dám phát tác, càng làm cho thấy cảnh này người kinh ngạc vừa sợ.

“Bỏ đi, các ngươi Càn Dương Cung từ trước đến giờ không biết xấu hổ, lão tử cũng không rảnh quan tâm các ngươi.” Lôi thôi nam tử lắc lắc đầu, một bộ rất không lọt mắt Càn Dương Cung chủ dáng dấp.

Hắn ngược lại hướng đi Tiêu Vũ trước người, vây quanh Tiêu Vũ xoay chuyển vài vòng, tựa hồ càng xem càng là thoả mãn, không dứt gật đầu, nói: “Tiểu tử ngươi không sai, có lá gan, có quyết đoán, liền Đại Đế đều không sợ, đặc biệt là dám một mình hò hét toàn bộ Càn Dương Cung, điểm ấy ta thập phần thưởng thức, rất có năm đó ta phong độ!”

Tôn xa khốc tôn thuật chiến dương bí ngón tay

Dù cho Tiêu Vũ trải qua rất nhiều, lúc này cũng không nhịn được bị nam tử này doạ nạt đến sửng sốt một chút.

Vị này ai vậy, giọng ở to lớn như thế, Càn Dương Cung chủ ở trước mặt hắn tựa hồ hoàn toàn mất hết tính khí, Tiêu Vũ cũng không nhịn được nghi hoặc lên thân phận của người này.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 478: Rời Đi

Đọc trên điện thoại

“Tiểu tử, đi theo ta đi! Chỉ cần ngươi đi theo ta, không ra mấy năm, ta cho ngươi quét ngang toàn bộ Đạo Thần Cung, cái gì chín đại linh cung yêu nghiệt đệ tử, này sau đó ở trong mắt ngươi toàn bộ đều là rác rưởi!” Lôi thôi nam tử tiếp tục đối với Tiêu Vũ nói.

Lần này không chỉ Tiêu Vũ, chính là cái khác linh cung đệ tử đều bị kinh trụ.

Vốn tưởng rằng Tiêu Vũ đã quá điên, vị này lại so với Tiêu Vũ còn cuồng, lại đem hết thảy linh cung đều không để ở trong mắt. Hơn nữa, khi hắn nói những lời này thời điểm, mỗi một cung đứng đầu mặc dù sắc mặt đều đen lại, nhưng là đều không người phản bác.

Thậm chí ngay cả thì đứng ở bên cạnh Càn Dương Cung chủ, đối với cái này cũng không có nói một câu.

“Đi theo ngươi?” Tiêu Vũ cũng ngẩn người, sau đó lắc đầu nói: “Không cần, không cần ngươi, ta cũng có thể quét ngang Đạo Thần Cung!”

Thuyền không không Quỷ sau hận từ lạnh dương bóng cho nên

Lần này, đến phiên cái kia lôi thôi nam tử sửng sốt, sau đó cất tiếng cười to, đối với Tiêu Vũ giơ ngón tay cái lên: “Tiểu tử ngươi đi, ta cuồng, ngươi so với ta cuồng hơn, ngươi so với ta lúc còn trẻ có thể cuồng hơn!”

Tiêu Vũ không nói lời nào, hắn đã nhìn ra, nam tử này nổi lên lòng yêu tài, muốn đào tạo hắn.

Địch không kẻ thù Quỷ thuyền xem kỹ chiến cô thi kẻ thù

Theo Càn Dương Cung chủ phản ứng đến xem, hắn cảm giác nam tử này cũng không đơn giản, hơn nữa vừa rồi khả năng dễ dàng tổn thương được Càn Dương Cung chủ, thực lực cũng tất nhiên không kém.

Chỉ có điều, hắn có chí tôn trí nhớ, căn bản không cần ai tới đào tạo, hắn tin tưởng không bao lâu nữa, toàn bộ Đạo Thần Cung cùng thế hệ, thậm chí là những vương giả kia cùng Thiên Vương, sau đó cũng sẽ không là đối thủ của hắn.

“Tiểu tử ngươi đi, ta càng ngày càng thưởng thức ngươi!” Lôi thôi nam tử sau khi bị cự tuyệt, một điểm không có thất vọng, ngược lại một bộ bộ dáng cười mị mị, nói: “ Có điều, tiểu tử thực lực của ngươi mặc dù không tệ, nhưng đánh một chút Càn Dương Cung những bọn tiểu bối kia vẫn được, nhưng bây giờ là cái kia không biết xấu hổ lão gia hoả muốn ra tay với ngươi, ngươi tiếp tục ì ở chỗ này, chẳng qua là tự mình chuốc lấy cực khổ thôi, này không biết xấu hổ lão gia hoả nhưng mà cái gì sự tình cũng làm được!”

Tiêu Vũ liếc mắt nhìn Càn Dương Cung chủ, chỉ thấy Càn Dương Cung chủ sắc mặt đen đến đáng sợ, lại là không có mở miệng.

Sau kẻ thù không chỉ sau bóng từ ầm ĩ tình tiếp thuật

Trên thực tế, hắn cũng rất rõ ràng, ép Càn Dương Cung chủ ra tay, hắn tiếp tục lưu lại Càn Dương Cung, căn bản không chiếm được chỗ tốt gì, ngược lại có thể sẽ bị Càn Dương Cung chủ phế bỏ tu vi.

Nhưng mà, vừa mới bởi vì Lam Thiên Ngữ không có nhận hắn, khiến cho hắn nỗi lòng kích động, mà phẫn nộ với Càn Dương Cung chủ cầm cố hắn, không thể để hắn đệ nhất thời gian và Lam Thiên Ngữ gặp nhau sự tình, cho nên mới phải liều lĩnh hậu quả, muốn để Càn Dương Cung trả giá thật lớn.

“Nguyên lai nàng ở trong lòng ta, càng chiếm cứ như thế địa vị trọng yếu, uổng ta kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, tự giác nhìn hết thế gian sầm uất cùng nhân thế chìm nổi, đã khả năng lúc nào cũng lòng yên tĩnh như nước, sẽ không dễ dàng vui buồn, bây giờ lại vẫn sẽ bởi vì hắn mà loạn, mất đi tâm bình tĩnh.”

Trải qua này lôi thôi nam tử nháo trò, Tiêu Vũ cũng dần dần tỉnh táo lại, biết rõ nam tử này nói rất đúng, hắn coi như tiếp tục ngăn chặn Càn Dương Cung, cùng bọn chúng dây dưa, trước mắt cũng cũng không có ý nghĩa.

“Nàng mặc dù không có cùng ta quen biết nhau, nhưng lúc rời đi trong mắt lại là có nước mắt, vừa bắn ra ta đưa nàng cái kia một khúc, có thể nàng không cùng ta quen biết nhau, trong đó có cái gì không cách nào nói rõ nguyên nhân.”

Tỉnh táo lại sau khi, Tiêu Vũ trong lòng cũng dần dần trở lên rõ ràng.

“Đã như vậy, vậy ta liền theo lam đế yêu cầu, dựa vào thực lực đánh tới cái kia tầng thứ chín, chỉ cần có thể cùng nàng gặp lại, đến lúc đó tự nhiên có thể biết, nàng không cùng ta quen biết nhau nguyên nhân.”

Tiêu Vũ tâm tính dù sao không phải người thường có thể so với, Rất nhanh sẽ khôi phục bình tĩnh, cũng có sau khi dự định.

Đã lam đế nói ra điều kiện như vậy, dù cho bây giờ không cách nào nhìn thấy Lam Thiên Ngữ, chỉ cần có thể tiến vào tầng thứ chín, hắn vẫn giống nhau có cơ hội, đi hoàn thành lúc trước cùng Lam Thiên Ngữ ước định.

“Xem ra ngươi suy nghĩ minh bạch.” Lôi thôi nam tử nhìn thấy Tiêu Vũ ánh mắt dần dần thanh minh, hơi kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng Tiêu Vũ thiếu niên tâm tính, không thể nhanh như vậy nhìn thoáng được, còn định theo Càn Dương Cung liều đâu, lại không nghĩ rằng Tiêu Vũ so với hắn suy nghĩ càng thêm thành thục.

“Suy nghĩ minh bạch hãy đi theo ta đi, mặc dù ta tin tưởng ngươi dựa vào chính mình cũng có thể quét ngang Đạo Thần Cung, bất quá ta cần phải cảm tạ nhắc nhở ngươi, ngươi không có bối cảnh, vạn nhất một ít người lại một lần nữa không biết xấu hổ ám hại ngươi, đến lúc đó không ai có thể khả năng bảo đảm ngươi, chính ngươi thấy làm.” Lôi thôi nam tử nói xong, ánh mắt rất là rõ ràng nhìn về phía Càn Dương Cung chủ.

Càn Dương Cung những vương giả kia giận mà không dám nói gì, đây rõ ràng còn kém trực tiếp chỉ vào bọn họ lỗ mũi.

Có điều không có biện pháp, liền Càn Dương Cung chủ đều không dám mở miệng, phổ thông vương giả tự nhiên càng không dám nói gì.

“Được rồi, ta đi với ngươi.” Tiêu Vũ cũng nghĩ thông suốt, gật đầu nói: “Có điều thanh minh trước, nếu như ngươi muốn ta bái ngươi làm thầy, vậy thì miễn.”

“Tại sao?” Lôi thôi nam tử sửng sốt, “có phải ta không tư cách làm sư phụ ngươi gì?”

Tiêu Vũ lắc đầu, không nói tiếng nào, bất quá hắn thật đúng là muốn nói, ở thế gian này, sợ là thật đúng là không ai có thể cho hắn làm sư phụ.

“Bỏ đi, không bái sư liền không bái sư a.” Lôi thôi nam tử so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng muốn mở ra, không phải loại kia cứng nhắc người, không có suy nghĩ nhiều nói đáp ứng rồi.

Hắn tiếp theo kéo lên Tiêu Vũ, như là lười xem thêm Càn Dương Cung những người kia một chút, trực tiếp hướng về trong hư không cất bước, liền muốn rời khỏi.

Kết không không Quỷ kết bóng bờ ruộng lạnh hận khắc tinh

“Chuyện hôm nay, tạm thời ghi nhớ.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ bị nam tử kia lôi kéo, trước khi rời đi không quên quay đầu lại, đối với Càn Dương Cung chủ nói: “Ta vừa rồi đã nói, vẫn như cũ chắc chắn, ngày sau Càn Dương Cung đệ tử bên ngoài gặp phải ta, đều phải tránh lui, nếu không ta nhất định sẽ ra tay.”

Càn Dương Cung vương giả sắc mặt âm trầm, Càn Dương Cung chủ cũng là mặt tối sầm lại sắc, lại không mở miệng.

Sau kẻ thù xa tình thuyền bóng chiến ầm ĩ chiến thuật khắc

Địch khoa xa Quỷ kết hận bờ ruộng cô tôn tinh xa

“Cung chủ, vừa mới người nọ, rốt cuộc là ai a, lại ngông cuồng như thế, tức chết ta cũng!”

Mãi đến tận lôi thôi nam tử mang theo Tiêu Vũ biến mất ở phía chân trời, Càn Dương Cung mấy cái vương giả mới dám tiến lên, đối với Càn Dương Cung chủ hỏi dò.

“Đừng hỏi nữa!” Càn Dương Cung chủ có vẻ buồn bực không ngớt, nói: “Đều trở lại trong cung, nên tu luyện đều đi tu luyện.” Trầm ngâm một chút, hắn nói lần nữa: “Ngày sau nếu là rời đi Càn Dương Cung, gặp phải Tiêu Vũ, tránh được nên tránh!”

Một câu nói này để các đệ tử trong lòng đều uất ức không ngớt, điều này cũng chẳng khác gì là hướng về Tiêu Vũ nhận túng, có thể mặc dù uất ức cũng không có biện pháp, muốn thật gặp gỡ Tiêu Vũ, tựa hồ cũng không ai đánh thắng được.

Địch không khoa không tình sau xem kỹ chiến ầm ĩ khoa thuật tinh

Địch không khoa không tình sau xem kỹ chiến ầm ĩ khoa thuật tinh đã lam đế nói ra điều kiện như vậy, dù cho bây giờ không cách nào nhìn thấy Lam Thiên Ngữ, chỉ cần có thể tiến vào tầng thứ chín, hắn vẫn giống nhau có cơ hội, đi hoàn thành lúc trước cùng Lam Thiên Ngữ ước định.

Càn Dương Cung chủ cái này cũng là bất đắc dĩ, Tiêu Vũ thực lực còn tại đó, bây giờ ở tại bọn hắn này 1 trong cung, còn thật không có người nào là Tiêu Vũ đối thủ. Có lẽ đợi cho cái kia đệ tử mới Quân Tà trở về, có cơ hội nhưng cùng Tiêu Vũ một trận chiến, chỉ tiếc hắn bây giờ không cách nào trở về.

“Dịch Đạo, ngươi đi theo ta!” Xua tan mọi người, Càn Dương Cung chủ lạnh nhạt sắc mặt nhìn Dịch Đạo một chút, cất bước đi vào trong cung.

Tôn xa xa mà độc địch học tiếp lạnh tình cánh buồm từ

Dịch Đạo cười khổ, kiên trì đuổi tới. Lần này sự tình, có thể nói tất cả đều là từ hắn mà lên, lúc này Càn Dương Cung chủ kêu hắn nói chuyện riêng, không cần phải nói hắn cũng có thể biết người cung chủ này là nổi giận, phỏng chừng không có hắn cái gì quả ngon để ăn.

Sự kiện đến đó, cuối cùng có một kết thúc, một ngày kia Đại Đế tiến lại, Tiêu Vũ độc chiến Càn Dương Cung, liên tục phát sinh hai chuyện này, cũng làm cho các đại linh cung đệ tử thật lâu nghị luận.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 479: Sa Sút 1 Cung

Đọc trên điện thoại

“Cái người điên kia, lại mang đi Tiêu Vũ, hai cái đều là to gan lớn mật, cái gì cũng dám làm người, thật không biết bọn họ tiến tới cùng nhau, Đạo Thần Cung sau đó sẽ phát sinh ít ỏi cái gì!”

“Cái này mất tích hơn một ngàn năm người điên lại đã trở lại, ai, xem ra chúng ta cũng phải để trong cung đệ tử chăm chỉ tu luyện!”

“Hai người này người điên cái gì cũng dám làm, bây giờ vừa tiến tới đồng thời, còn là mau mau dặn dò một chút trong cung đệ tử, không có chuyện gì ngàn vạn chớ trêu chọc hai người kia!”

Thuyền khoa khoa khoa độc tôn xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ thi Quỷ quá

Mỗi một cung đứng đầu, trong không trung ánh mắt lấp lóe, đưa mắt nhìn Tiêu Vũ cùng cái kia lôi thôi nam tử rời đi, mỗi loại đều có bất đồng phản ứng.

Một ngày kia Đạo Thần Cung, nhất định là không bình tĩnh, phát sinh chuyện này, để rất nhiều người nội tâm rất lâu đều không có bình phục.

Thuyền khoa xa kẻ thù Quỷ thuyền thuật tiếp ầm ĩ hận cô dương

Tiêu Vũ bị cái kia lôi thôi nam tử lôi kéo, bước chậm không trung, hồi lâu sau vừa mới rơi xuống đất, chỗ rơi xuống đất, lại là một thập phần hoang vu vị trí.

“Đây là đâu?” Tiêu Vũ đưa mắt nhìn tới, chỉ thấy phía trước có một tấm cửa đá khổng lồ, phía sau cửa có rất nhiều tàn tạ kiến trúc, cũng cũng, đất trũng đất trũng, bốn phía càng mọc đầy loạn thảo, không biết đã bao nhiêu năm chưa từng có dấu chân.

Lôi thôi nam tử không có trả lời, nhìn cái kia cửa đá khổng lồ, ánh mắt lộ ra vài phần hồi ức cùng cảm khái vẻ mặt.

“Đạo Thần Cung ngày xưa huy hoàng nhất 1 cung, bây giờ cũng đã biến thành như vậy một phen dáng dấp, đảo mắt ngàn năm, ngày xưa đệ nhất cung, bây giờ cũng chỉ còn lại có một đống loạn cỏ.”

Than thở một tiếng, lôi thôi cất bước đi vào phía sau cửa đá. Nơi đó có một khối cao to bia đá, trên tấm bia sớm mọc đầy thạch rêu, nam tử này đưa tay, nhẹ nhàng bôi đi thạch trên thạch rêu, phía trên kia nhất thời lộ ra ba chữ.

“Chiến Thần cung?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn chỉ biết là Đạo Thần Cung có chín đại linh cung, đối với mỗi một cung lại không hiểu rõ lắm.

Này Chiến Thần cung, rõ ràng là chín đại linh cung một trong, chỉ bất quá hắn không ngờ rằng, này 1 cung lại là bộ dáng này, trong cung căn bản không có một bóng người, chỉ có một chỗ loạn thảo.

“Nơi đây từng là vô thượng Thần cung bên dưới đệ nhất cung, cực điểm huy hoàng, chỉ tiếc, bây giờ đã là cái gì cũng không còn dư.” Lôi thôi nam tử mang theo than thở, ở tràn đầy loạn thảo trong khu nhà đi rồi một vòng, đến mỗi một nơi, hắn cũng có nghỉ chân hồi lâu, mang trên mặt hồi ức vẻ.

“Nếu là huy hoàng nhất 1 cung, làm sao đến mức sẽ rơi xuống bây giờ mức độ này?” Tiêu Vũ cảm thấy này lôi thôi nam tử trên người bi thương, nhưng cũng không nghĩ ra, đường đường chín đại linh cung một trong, làm sao đến mức sa sút đến như vậy?

“Đạo lý trong đó, có chút khó có thể nói rõ với ngươi, ta vốn là này cung đứng đầu, lại bởi vì trong cung chỉ còn lại có một mình ta, mới có thể biến mất ngàn năm, tiến vào cũ cảnh. Có điều từ hôm nay trở đi, này trong cung liền có hai chúng ta người.” Lôi thôi nam tử cười cười.

Kết thù khoa không Quỷ sau thuật bờ ruộng cô thi hận cho nên

Kết thù khoa không Quỷ sau thuật bờ ruộng cô thi hận cho nên Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn có trí nhớ của kiếp trước, cho nên đời này không cần bất luận người nào hướng dẫn cùng dẫn đường, thế nhưng nếu có không kém gì hắn nhân vật lưu lại truyền thừa cùng công quyết, đối với hắn cũng là lại có giúp đỡ rất lớn, có cực cao giá trị tham khảo.

Tiêu Vũ hoàn toàn có thể cảm nhận được nam tử này trong lời nói thê lương, đường đường chín đại linh cung một trong, lại không rơi xuống chỉ còn lại có một mình hắn, phỏng chừng nam tử này chính mình cũng đối với này 1 cung không ôm hy vọng, bởi vậy mới có thể bỏ đi cung mà đi, biến mất ngàn năm lâu dài.

“Ngươi đi theo ta.” Lôi thôi nam tử dẫn Tiêu Vũ, đi tới trong cung hùng vĩ nhất trong một cái đại điện.

Cung điện này rất có khí thế, là này trong cung số ít không có sụp đổ một trong kiến trúc,

Chỉ có điều ở trong bụi trần rậm rạp, mà đâu đâu cũng có mạng nhện, ngàn năm năm tháng không người quản lý, cái này vốn nên rộng lớn đại điện bây giờ cũng đã hoàn toàn thay đổi.

Ở ở giữa tòa đại điện này, có một vị cao to tượng đá, tượng đá kia là một ông lão, mặt mũi hiền lành, mặt mang theo mấy phần mỉm cười, đây rõ ràng là một pho tượng đá, nhưng nếu là nhìn chằm chằm tượng đá nhìn, đôi sẽ cảm giác tượng đá dung mạo đang không ngừng biến hóa, nhưng 1 lấy lại tinh thần, tượng đá lại trở thành ông lão dáng dấp.

Bên trong cung điện rất nhiều thứ đều bị năm tháng chỗ hủ thực, chỉ có bức tượng đá này vẫn như cũ như mới, không dính một hạt bụi.

“Đạo tượng thần?” Tiêu Vũ một chút liền nhận ra tượng đá này, ban đầu ở Tiêu Gia, mẫu thân hắn Lâm Vũ Nhu vì hắn cầu nguyện lúc, liền đã cung phụng qua một vị đạo tượng thần.

Này 1 tượng đá để hắn có chút thay đổi sắc mặt, liền 1 tượng đá đều bất phàm như thế, cái này Đạo Thần cảnh giới, liền hắn đều cảm thấy khủng bố.

“Trong truyền thuyết, Đạo Thần là vạn đạo chi tổ, là vô số năm trước khai sáng con đường tu luyện, để thế nhân bắt đầu cầu đạo viễn cổ nhân vật vô thượng, ở bây giờ thế nhân trong lòng, Đạo Thần chính là chân chính thần linh.”

Lôi thôi nam tử gật gù, nói: “Vô số năm qua, Đạo Thần Cung vẫn luôn là dùng Đạo Thần làm đầu, chín đại linh trong cung đều có không chỉ một vị Đạo Thần pháp tượng, thậm chí đối ngoại thuyết pháp, còn gọi bằng Đạo Thần Cung là do Đạo Thần sáng chế. Đạo Thần Cung bị thế nhân xưng là tu luyện thánh địa, rất lớn một phần nguyên nhân, chính là bởi vì này một điểm.”

Tiêu Vũ gật đầu, thuyết pháp này hắn đã sớm đã nghe qua, chỉ có điều Đạo Thần Cung đến cùng phải hay không từ Đạo Thần sáng chế, hôm nay đã sớm không thể kiểm chứng.

“Nghe nói, Đạo Thần sáng lập Đạo Thần Cung sau, truyền xuống chín viên dấu ấn, này chín viên dấu ấn, kết hợp thế gian vạn đạo, nếu có thể đồng thời nắm giữ, liền có thể lại xuất hiện Đạo Thần phong thái.” Lôi thôi nam tử tiếp tục nói: “Chỉ tiếc, chín viên dấu ấn quá mức thâm ảo, chỉ là một viên liền có thể khiến người ta hao hết một đời, cũng không cách nào hiểu được, thì càng không cần phải nói 9 ấn.”

Kết xa kẻ thù kẻ thù khốc địch học chiến ầm ĩ chủ lạnh học

Không cần hoài nghi, cái kia chín viên dấu ấn tuyệt đối đủ mạnh, nếu không trước khi Dịch Đạo, mặc dù là vương giả, cũng không nhất định khả năng áp chế được hắn.

Mà hắn và Quan Trường Minh lúc động thủ, mặc dù có thể dùng âm dương Thái Cực đồ tiêu diệt đạo thần ấn sức mạnh, không phải của hắn âm dương đồ càng cao minh, mà là hắn đối với đạo âm dương lĩnh ngộ, so với Quan Trường Minh đối với đạo thần ấn lĩnh ngộ muốn cao hơn nhiều.

Nói cách khác, Đạo Thần chín chữ ấn bất kỳ 1 ấn, &# 85; &# 8 đều không kém gì hắn nắm giữ bất kỳ một loại lực lượng.

Bởi vậy suy đoán, truyền xuống Đạo Thần chín chữ ấn người dù cho không phải thật Đạo Thần, cảnh giới cũng tuyệt đối không thấp, ít nhất không thể so với kiếp trước Tiêu Vũ cùng quần áo trắng điện chủ yếu.

“Không sai.” Lôi thôi nam tử gật gù, nói: “Chín đại dấu ấn, chín đại linh cung đều được thứ nhất, nhưng mà vô số năm qua, nghe nói khả năng 1 ấn tu đến viên mãn người, mười ngàn năm cũng không thấy một, này đây cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai biết học được 9 ấn, hay không thật có thể trở thành là mới Đạo Thần.”

Tiêu Vũ trầm ngâm, hắn có trí nhớ của kiếp trước, cho nên đời này không cần bất luận người nào hướng dẫn cùng dẫn đường, thế nhưng nếu có không kém gì hắn nhân vật lưu lại truyền thừa cùng công quyết, đối với hắn cũng là lại có giúp đỡ rất lớn, có cực cao giá trị tham khảo.

Này Đạo Thần chín chữ ấn, không thể nghi ngờ đã đạt đến một cấp bậc này.

“Chúng ta Chiến Thần cung đoạt được dấu ấn, chính là chiến chữ ấn, ngươi cũng đã biết, chúng ta này 1 cung vì sao kêu Chiến Thần cung?” Lôi thôi nam tử hỏi xong, không chờ Tiêu Vũ trả lời, lại nói: “Đó chính là bởi vì, chiến chữ ấn đặc điểm, chính là sức chiến đấu tuyệt đối, tu thành này ấn, ở chín đại linh cung ở giữa sức chiến đấu liền không ai bằng, có điều cho tới bây giờ, nắm giữ chiến chữ ấn, đã là chỉ còn lại có ta một người!”

Tiêu Vũ tựa hồ hiểu được, lúc trước Càn Dương Cung chủ vì sao với trước mắt cái này lôi thôi nam tử kiêng kỵ như vậy.

Nếu thật sự như là nam tử này theo như lời, chiến chữ ấn có thể khiến người ta có chiến lực kinh người, vậy dù cho cùng vì Thiên Vương cảnh giới, Càn Dương Cung chủ cũng không khả năng là người này đối thủ, điểm này bởi vậy người có thể sử dụng một khối gỗ mục thương tổn được Càn Dương Cung chủ, liền có thể nhìn ra.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 480: Hình Chạm Khắc

Đọc trên điện thoại

“Ngươi là muốn cho ta tiến vào Chiến Thần Cung, trở thành này cung đệ tử, thừa kế chiến chữ ấn?” Nghe đến nơi này, Tiêu Vũ cũng hiểu này lôi thôi nam tử dụng ý, thì không muốn chiến chữ ấn chỉ tới hắn nơi đây thì bị đứt đoạn truyền thừa.

“Ta muốn cho ngươi tiếp tục chiến chữ ấn không giả, có điều vào không vào này cung, lại là không trọng yếu.” Lôi thôi nam tử, hoặc là bây giờ nên xưng là Chiến Thần Cung chủ, hắn lắc lắc đầu, nói: “Ngươi yên tâm, ta lúc trước như là đã đáp ứng rồi ngươi, thì sẽ không nuốt lời, ngươi không muốn bái ta làm thầy, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.”

Tiêu Vũ yên lặng, hắn căn bản hỏi không phải việc này, chẳng qua nếu như muốn hắn bái sư, hắn quả thật cũng không thể nào tiếp thu được.

Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn lạy một vương giả sư phụ, dù cho người vương giả này là một vị Thiên Vương, nói ra sợ hãi cũng có thể bị người cười chết!

“Nhiều năm như vậy, chiến chữ ấn tới trong tay ta sau khi liền khó có thể lại truyền xuống, bây giờ này 1 cung càng liền một đệ tử đều không có, ta chẳng qua là muốn này ấn truyền xuống mà thôi, chỉ cần ngươi đồng ý học, ta liền thỏa mãn.” Chiến Thần Cung chủ mặc dù dáng dấp giống như ăn mày, nhưng lúc này khí độ lại hết sức bất phàm.

Tiêu Vũ nghiêm mặt, hắn hoàn toàn có thể cảm thụ được Chiến Thần Cung chủ bất đắc dĩ.

Ngày xưa cường đại nhất 1 cung, bây giờ lại rơi vào mức độ này, liền một đệ tử đều không có, thậm chí để Chiến Thần Cung chủ không đi khẩn cầu Tiêu Vũ gia nhập này 1 cung, chỉ là 1 nghĩ thầm để Chiến Thần ấn khả năng sau này truyền xuống.

“Ta mặc dù không muốn bái sư, nhưng chỉ là tiến vào Chiến Thần Cung nói, lại là có thể.” Tiêu Vũ nói rằng, ngược lại hắn bây giờ cũng coi như là Đạo Thần Cung đệ tử một thành viên, gia nhập Chiến Thần Cung, cũng vẫn là Đạo Thần Cung đệ tử, cũng không tính có thay đổi gì.

Đối với này Đạo Thần chín chữ ấn, hắn có rất lớn hứng thú, rất có thể này Chiến Thần ấn có thể làm cho hắn tham khảo một chút, dù sao cũng là không kém gì hắn kiếp trước người lưu lại pháp môn.

“Ngươi đồng ý gia nhập ta Chiến Thần Cung?” Chiến Thần Cung chủ ánh mắt sáng lên, lộ ra nét mừng, nói: “Tốt quá, ta Chiến Thần Cung, rốt cục có người kế thừa, ha ha ha ha……”

Hắn ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười chấn động này vốn là tàn tạ kiến trúc vừa là ầm ầm sụp đổ không ít, Tiêu Vũ đứng ở bên cạnh, hoàn toàn có thể cảm thụ được cái này lôi thôi cung chủ sự kích động.

Đây vốn là một người cực kỳ mạnh vật, lại là bởi vì Chiến Thần Cung sa sút đến như vậy, lòng chết như là tro, mới sẽ rời đi nơi đây, mất tích ngàn năm lâu dài, tuy có chiến lực kinh người, lại là khổ nỗi không người nối nghiệp.

“Ngươi đi theo ta!” Chiến Thần Cung chủ cười to hồi lâu, sau đó chốc lát cũng không trì hoãn, như là chỉ lo Tiêu Vũ đổi ý, vừa là đem Tiêu Vũ kéo tới một nơi khác.

Nơi này, càng thêm có vẻ hoang vu, bốn phía đều là loạn thạch, bên cạnh có một cái dòng suối, đúng là yên tĩnh.

Ở một đống đá vụn phía trước, có một mặt cao to vách đá, trên vách đá có khắc một đạo mơ hồ bóng mờ, cùng lúc trước nhìn thấy đạo tượng thần có vài phần rất giống.

“Ngươi từ nơi này trong vách đá, có thể nhìn ra cái gì?” Chiến Thần Cung chủ tướng Tiêu Vũ mang tới vách đá trước khi, có chút trông chờ, lại có chút khẩn trương hỏi.

“Chiến chữ ấn thì khắc vào này trên vách đá bóng người bên trong?” Tiêu Vũ kinh ngạc, từ lúc nhìn thấy này trên vách đá bóng người lúc, hắn cũng đã thay đổi sắc mặt.

Bóng người kia thoạt nhìn mơ hồ không đúng, nhưng nhìn kỹ bên dưới, lại hầu như khả năng nhìn thấy bóng người kia trong cơ thể hết thảy kinh lạc huyệt vị, lúc này Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy bóng người kia trong cơ thể Thần lực lưu động quỹ tích hết sức đặc thù, chỗ đến kinh lạc cùng huyệt vị có vẻ vô cùng không ngửa hợp lý.

“Ngươi khả năng nhìn thấy phía trên bóng người?” Chiến Thần Cung chủ ngạc nhiên, trợn to hai mắt, có vẻ càng thêm khẩn trương, nói: “Vậy ngươi có thể không nhìn thấy bóng người kia trong cơ thể, có đồ vật như thế nào?”

Sau xa kẻ thù khốc địch thuật tiếp tháng vâng cho nên chút nào

“Không phải liền là một bức Thần lực vận hành tuyến lộ đồ gì? Chẳng lẽ còn có đừng?” Tiêu Vũ kỳ quái,

Rõ ràng như thế gì đó, tại sao Chiến Thần Cung chủ còn muốn hỏi.

“Ngươi…… ngươi thật có thể nhìn thấy?” Há to miệng, Chiến Thần Cung chủ sửng sốt hơn nửa ngày, sau đó mới mừng như điên nói rằng: “Tiểu tử ngươi thật là một yêu nghiệt a, ha ha ha ha…… ta lúc này quả nhiên không tìm lộn người, ngươi tuyệt đối có thể có thể khiến chúng ta Chiến Thần Cung lại xuất hiện huy hoàng của ngày xưa, dù cho chỉ có một mình ngươi!”

Tiêu Vũ không rõ mà nhìn Chiến Thần Cung chủ, chẳng lẽ này trên vách đá hình chạm khắc còn có điểm đặc biệt gì đó?

Cười to hồi lâu, Chiến Thần Cung chủ trong mắt lại là có chút đỏ lên, rất lâu sau đó, tâm tình của hắn mới dần dần yên tĩnh trở lại.

“Đạo Thần chín chữ ấn, mỗi một ấn đều có bất đồng huyền bí, người bình thường đừng nói hiểu được, chính là có thể được chân chính dấu ấn, đều khó càng thêm khó.”

Bình phục tâm tình, Chiến Thần Cung chủ mới bắt đầu cho Tiêu Vũ giải thích, nói: “Ngươi mới vừa nói, chiến chữ ấn hay không liền ở đây hình bên trên, ta cho ngươi biết, là, chỉ có điều trước đây không biết có bao nhiêu người đi tới nơi này trước vách đá, lại đều nhìn không tới mặt trên bóng người.”

“Bóng người kia bên trong Thần lực vận hành lộ tuyến, chính là chiến chữ ấn phương pháp tu luyện, chỉ có thiên tư đầy đủ cao, hoặc là nói muốn đạt tới một loại nào đó không biết điều kiện người, mới có thể thấy được này này trên vách đá bóng người cùng trong cơ thể hành công con đường, cái trước khả năng nhìn thấy này hình người, đã là mấy ngàn năm trước, người kia chính là ta.”

Nói đến chỗ này, Chiến Thần Cung chủ thật dài thở dài, lại nói: “Theo trong cung lưu truyền tới nay thuyết pháp, thiên tư bất đồng, thể chất người khác nhau, thậm chí thực lực người khác nhau, nhìn thấy hành công con đường cũng không giống nhau, tựa hồ cũng chỉ thuộc về chiến chữ ấn một phần trong đó, hoàn chỉnh hành công hình, xưa nay sẽ không có người từng chiếm được.”

Tiêu Vũ không nhịn được vừa hướng về trên vách đá cái kia hình chạm khắc liếc mắt nhìn, chỉ cảm thấy trong bản vẽ bóng người hành công con đường hết sức phức tạp, Thần lực trải qua trong cơ thể trên mấy ngàn đầu kinh lạc, thật to đến mười hai kinh chính, nhỏ đến rất rất nhiều nhỏ bé đến nỗi ngay cả tên đều không có, mắt thường cũng không thể nhận ra địa phương.

Vào lúc này, lại nghe Chiến Thần Cung chủ nói rằng: “Ban đầu đến người tới chỗ này, phần lớn ở lúc bắt đầu đều nhìn không tới trên vách đá bóng người hành công con đường, dù cho thiên tư vô cùng cao người, cũng cần phải ở chỗ này ở lại một thời gian, chăm chú cảm thụ mới có thể thấy được một hai đầu hành công kinh mạch, cùng thuận nghịch luân phiên, càng có vô số người, ngồi ở nơi này trên hàng trăm hàng ngàn năm, cũng một cái hành công con đường đều nhìn không tới.”

“Lúc trước ta đi tới nơi này lúc, ban đầu cũng chỉ nhìn thấy một cái bóng mơ hồ, ở chỗ này tĩnh tọa bảy năm, mới nhìn thấy điều thứ nhất hành công lộ tuyến, bây giờ mấy ngàn năm quá khứ, ta bây giờ cũng chỉ có thể nhìn thấy 36 đầu hành công đường bộ thôi.”

Chiến Thần Cung chủ thấy Tiêu Vũ, trong mắt tràn đầy trông chờ, nói: “Ngươi lần đầu tiến lại, nhìn thấy hành công đường bộ nên không nhiều, có điều ngươi vừa tới có thể nhìn thấy, ở đây ở lại một thời gian, nghĩ đến nên không lâu có thể nhìn thấy cái khác con đường.”

Tiêu Vũ liếc mắt nhìn trong bản vẽ mấy ngàn đầu con đường, há miệng thở dốc, cuối cùng không nói gì, chỉ là sắc mặt có chút cổ quái.

“Ngươi đã đồng ý tiến vào Chiến Thần Cung, có thể nhìn thấy trong bản vẽ bóng người hành công con đường, liền trực tiếp ở đây tu luyện a, theo ngươi đối với cái này ấn nắm giữ đào sâu, nhìn thấy lộ tuyến cũng càng ngày sẽ càng nhiều.” Chiến Thần Cung chủ vừa là cười nói, có vẻ đối với Tiêu Vũ tràn đầy trông chờ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 481: Thân Thể Huyền Bí

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không có cùng Chiến Thần Cung chủ nói rõ hắn khả năng nhìn thấy mấy ngàn đầu đường bộ, hắn phỏng chừng cái này hẳn đã là hoàn chỉnh hành công con đường, chỉ cần nắm giữ, có thể triệt để tu thành chiến chữ ấn, Chiến Thần Cung chủ tu luyện sao Lâu 10 đường bộ, có điều chỉ là một điểm nhỏ của tảng băng thôi.

Thông qua Chiến Thần Cung chủ nói, hắn cũng mơ hồ hiểu lưu lại này mưu toan người ý nghĩ.

Này một loại pháp môn thập phần thâm ảo, đối với cảnh giới không đủ người mà nói, nắm giữ một chút liền đã đầy đủ được lợi một đời, phải thời gian dài dằng dặc đi nắm giữ, đối với dạng này người mà nói, chỉ lấy được bộ phận là tốt nhất, nếu để cho này hình toàn cảnh biểu diễn ra, không chỉ vô ích, ngược lại có thể sẽ đem tu luyện này hình người cho hại.

Này liền giống với một hồ đồ đứa bé, nếu là trực tiếp ném cho hắn một quyển chỉ có thánh nhân khả năng xem hiểu Thiên Thư, đứa bé không chỉ khó có thể lý giải được, thậm chí có thể sẽ bị ép điên.

Tiêu Vũ suy đoán, lưu lại hình chạm khắc người hẳn là thiết lập một loại nào đó điều kiện, để không người cùng cảnh giới nhìn thấy đồ vật cũng khác biệt, cùng người xem thực lực bản thân cùng cảnh giới đối ứng, thậm chí sẽ phải chịu thiên tư ảnh hưởng.

Kết xa xa khoa tình thuyền thuật từ lạnh tình cừu sườn núi

Hắn mặc dù có thể toàn bộ nhìn thấy, chỉ sợ cũng còn phải quy công cho cấp chí tôn đừng tinh thần cảnh giới, cho nên không có bị hạn chế.

“Chiến chữ ấn, chính là như vậy một loại phương thức tu luyện?”

Ấn lại Chiến Thần Cung chủ nói, Tiêu Vũ liền ở cái địa phương này, quay vách đá tu luyện, yên lặng cảm thụ trên vách đá loại kia hành công lộ tuyến huyền bí.

Theo bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn, đến quá khứ mấy ngày, Tiêu Vũ càng là tu luyện, càng là giật mình.

Hắn vốn cho rằng tự có kiếp trước cơ sở, tu luyện không tính khó khăn, nhưng càng tu luyện lại càng là phát hiện, loại này hành công lộ tuyến hết sức phức tạp, chiến chữ ấn xa so với hắn trong tưởng tượng thâm ảo hơn nhiều lắm, liền hắn đều cảm giác phải hoàn toàn nắm giữ cực kỳ cật lực.

“Nguyên lai trong cơ thể con người, lại vẫn có nhiều như vậy huyền bí, sáng lập này ấn rốt cuộc là một hạng người gì, càng đem thân thể người huyền bí dò xét đến như thế thấu triệt!”

Tiêu Vũ càng là hiểu ra loại này hành công con đường, nội tâm thì càng giật mình không thôi.

Ở thế gian này, thân thể huyền bí giống như các loại đại đạo giống nhau, tràn ngập ảo diệu, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể chân chính hiểu thấu đáo thân thể huyền bí.

Vô số năm trước, nhân tộc hoàn toàn không hiểu được tu luyện, thập phần nhỏ yếu, bây giờ lại có thể khai quật trong cơ thể các loại tiềm năng, đi ngược lên trời, bước lên con đường tu luyện, từ đó có các loại kinh thiên sức mạnh to lớn, đây cũng là bởi vì, ở muôn thuở trước có người phát hiện huống hồ thân thể bí mật, tài năng khai sáng ra một cái có thể khiến người ta không dứt mạnh mẽ con đường tu luyện.

Nhưng mà, vô số năm tháng qua đi, trên thân người vẫn là tràn đầy rất nhiều bí mật.

Giống như trong cơ thể linh sông, mạng nguyên, tiên thiên tinh khí mấy thứ này, vốn và không người nào biết bọn họ tồn tại, mãi đến tận bị tiền nhân khai quật, nhân loại mới hiểu được nhận sự giúp đỡ lớn mạnh mấy thứ này, bắt đầu tu luyện.

Nhưng tại phát hiện mấy thứ này trước khi, không có ai biết mấy thứ này tồn tại, cũng là giống như không tồn tại, mà bây giờ người mặc dù đã có thể tu luyện tới cảnh giới cực cao, nhưng thân thể trong vòng rốt cuộc còn cất giấu bao nhiêu những thứ không biết, không người cũng biết, cũng tựa hồ không có người ý thức được thân thể trong vòng kỳ thực có chứa nhiều huyền bí có thể khai quật.

Tôn không khoa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chỗ cô cô dương thuật

“Bây giờ con đường tu luyện, đều là theo tiền nhân mà đi, đối tự thân đào bới, chỉ là lúc đầu với trong kinh mạch ngưng tụ linh sông, sau đó hóa thành mạng nguyên, lớn mạnh tiên thiên tinh khí, lại với ngũ tạng giấu thần, chuy luyện tứ chi, sau đấy chính là bắt đầu ngộ đạo, đình chỉ đối tự thân huyền bí đào bới.”

“Thiên địa đại đạo, tuy là ảo diệu vô tận, nhưng hư vô mờ ảo,

Khó có thể dự đoán, huống hồ hiểu được đại đạo, cũng chỉ là mượn tới đại đạo lực lượng, đều không phải là tự thân đồ vật, nhưng đối với tự thân đào bới, lại là thuộc về mình hết thảy, độc nhất vô nhị!”

Sau khoa kẻ thù khoa tình tôn thuật chiến tháng địch kết bí

Thông qua này chiến chữ ấn tu luyện, Tiêu Vũ nhận lấy rất lớn chạm đến.

Bây giờ thế nhân tu luyện, ngoại trừ ban đầu mấy cảnh giới là luyện thành tự thân ở ngoài, hướng lên trên tựa hồ liền bắt đầu chấp nhất ở giữa thiên địa các loại đại đạo, kể cả ngày xưa hắn, đều là như thế, có thể hiện tại hắn lại phát hiện, trong cơ thể con người ẩn giấu huyền bí, tựa hồ cũng không yếu với các loại đại đạo.

“Con đường tu luyện, vốn xác nhận thăm dò tự thân cùng thiên địa các loại huyền bí, nhưng mà bây giờ thế nhân còn lại lại chỉ là thăm dò thiên địa, mà quên lãng muốn thăm dò tự thân, kể cả ta trước đây, càng đều không có nhận thấy được điểm này.”

Giờ khắc này Tiêu Vũ, theo chiến chữ ấn bên trong nhận lấy rất lớn dẫn dắt, đối với tu luyện, hắn lại có mới giải thích, lĩnh ngộ mới.

Đời trước, hắn mặc dù sửa cũng là thân thể, phóng tầm mắt cửu thiên nhục thể của hắn đều là có thể nói vô địch tồn tại, nhưng trên thực tế, hắn cái kia tu thân phương pháp, cũng là mượn ngoại lực, mà không phải đào bới tự thân.

Đời trước của hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, dùng chư thiên tinh thần gia thân, ngàn tỉ ngôi sao giấu ở trong cơ thể các đại huyệt vị bên trong, có chư thiên tinh lực thêm vào thân thể, mới khiến cho hắn có cấp độ kia có thể nói cửu thiên thứ nhất khủng bố thân thể.

Địch kẻ thù kẻ thù phương xa sau hận bờ ruộng cô vâng hận địch

Thế nhưng, này chiến chữ ấn tu luyện, lại hoàn toàn khác nhau.

Này 1 ấn quá trình tu luyện, không quan hệ thiên địa đại đạo, không quan hệ bất luận ngoại lực gì, tất cả đều là đối tự thân ẩn giấu huyền bí đào bới, hoặc là đi tới cuối, không hẳn yếu với Tiêu Vũ kiếp trước thân thể, thậm chí còn có có thể càng mạnh mẽ hơn.

“Chiến chữ ấn, sức chiến đấu trước tiên, mà tuyệt đối sức chiến đấu cơ sở, lại không phải công quyết, cũng không phải cũ thuật, mà là tự thân!”

“Công quyết cũ thuật người người có thể học, nhưng tự thân mạnh mẽ, lại là không người nào có thể sao chép! Này Chiến Thần Cung chiến chữ ấn, đúng là như vậy một loại phép luyện thể, sửa vô địch thân thể, mới khả năng thành bất bại Chiến Thần!”

Đối với phương pháp này, Tiêu Vũ là càng trở nên hiểu ra càng trở nên thán phục. Hiểu qua chiến chữ ấn sau, của hắn tầm mắt so với kiếp trước, vừa là tăng lên không ít.

“Bây giờ ta đang định dùng thân thể đi vào Vương cảnh, này chiến chữ ấn với ta mà nói lại không quá thích hợp, nếu có thể chăm chú tu luyện, thân thể Thành Vương tuyệt đối không phải lời nói suông!”

Tiêu Vũ trong mắt có giận, ngước nhìn thanh thiên, thấp giọng nói: “Vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, vì thiên đạo chỗ không cho, không cho phép ta tu luyện? Khà khà, đã vì thiên đạo chỗ không cho, vậy ta thì đào bới tự thân chi đạo!”

Ánh mắt của hắn xuyên thấu hư không, cuối cùng lại nhìn phía Đạo Thần Cung tầng thứ chín vị trí phương vị, tự lẩm bẩm: “Thiên Ngữ, ngươi chờ ta, không lâu sau đó, ta nhất định sẽ đi lên tầng thứ chín, dù cho phụ thân ngươi là hiện nay Đại Đế, cũng không ngăn cản được ta!”

Tiêu Vũ nội tâm, vào đúng lúc này trở nên trước đó chưa từng có kiên định cùng rõ ràng, bởi vì trong cơ thể nguyền rủa tồn tại, hắn đời này tu luyện được thập phần gian nan, hắn chưa từng có như giờ phút này như vậy tin chắc, mình nhất định có thể lại trở thành ngày xưa đệ nhất chí tôn!

Đạo thần ấn thập phần thâm ảo, dù cho Tiêu Vũ kiếp trước là đệ nhất chí tôn, nhưng đối với thân thể bí mật, nhưng cũng biết cực nhỏ. Lĩnh vực này coi như sống được lại lâu, cũng khó có thể hiểu thấu đáo, nếu không sớm có thể làm được siêu thoát sinh tử.

Này đây, tu luyện Chiến Thần ấn, Tiêu Vũ tốc độ cũng không nhanh, trên cơ thể người huyền bí một khối này trên hắn hoàn toàn tựa như một vừa mới học theo đứa trẻ, mỗi một bước đều phải cẩn thận.

Khai quật tự thân bí mật, đây là thập phần hung hiểm sự tình, ở trong bất luận một nơi nào phạm sai lầm, chẳng khác nào là đang phá hoại tự thân, liền giống với cái kia mạng nguyên, nếu không cẩn thận phá huỷ, cái kia thì sẽ trực tiếp chết đi, tương đương tự sát!

Địch xa tình thuyền bóng từ cô xuyên qua chút nào hiện ra

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 482: Vào Cũ Cảnh

Đọc trên điện thoại

Hơn mười ngày trôi qua, Tiêu Vũ giống như hóa thành một khối đá tảng đá tảng, ở trước vách đá ngồi không nhúc nhích.

Hắn tĩnh tọa trong lúc đó, trên người hiện ra từng cái từng cái tia sáng, đó là thần lực của hắn ở trong cơ thể hắn vận chuyển con đường, thoạt nhìn hết sức phức tạp.

Những tuyến lộ này dính đến thân thể trong vòng rất nhiều không biết lĩnh vực, mặc dù có trên vách đá cái kia một bộ hình chạm khắc làm chỉ dẫn, nhưng Tiêu Vũ còn là không thể không cẩn thận từng li từng tí một, bởi vì này này đường bộ không ngừng phức tạp khổng lồ, hơn nữa Thần lực vận chuyển thứ tự trước sau, cùng với thuận đi đi ngược chiều thời gian cách nhau, quy luật các loại đều là thập phần chú ý.

Tu luyện phương pháp này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy trong cơ thể con người huyền bí không thể so với thiên địa đại đạo đơn giản, ngược lại tựa hồ càng thâm ảo hơn.

Ở hơn nửa tháng trôi qua về sau, Tiêu Vũ hai mắt lần đầu tiên mở, đưa tay phải ra, trong không trung hư hư nắm chặt. Một cổ xưa phức tạp dấu ấn, nhất thời ở trong tay của hắn thành hình, có vẻ mơ hồ lờ mờ, không quá chân thực.

Tôn Cừu Viễn khoa tình thuyền hận tiếp cô ầm ĩ xuyên qua cánh buồm

Tôn Cửu Viễn khoa tình thuyền hận tiếp cô ầm ĩ xuyên qua cánh buồm Chiến Thần Cung chủ gật đầu nói: "Ngươi cũng đã biết, bây giờ thế gian sinh linh, ở rất nhiều năm trước, đều không nhất định là bây giờ cái này hình thái, năm tháng vô tận gian, các loại sinh linh, mỗi cái chủng tộc, đều đang không ngừng phát sinh biến hóa."

Thế nhưng này ấn vừa ra, quanh thân không khí tựa hồ cũng vì đó chấn động, phảng phất này ấn chung quanh, liền đại địa chi lực đều bị xua tán đi, không dám gần sát.

"Đây là chiến chữ ấn?"

Tiêu Vũ ngóng nhìn này ấn, thời gian sử dụng hơn nửa tháng, hắn rốt cục thành công đem cái này dấu ấn ngưng tụ đi ra, chỉ là này ấn uy lực như thế nào, giờ phút này hắn lại là còn không cách nào có trực quan cảm thụ.

"Chiến chữ ấn phức tạp như thế, xem ra muốn chính thức nắm giữ, cần thời gian rất lâu."

Không hề nghi ngờ, chiến chữ ấn nếu như có thể không dứt lớn mạnh, hắn tin tưởng nhục thể của hắn sẽ có một bay vọt về chất, sức chiến đấu cũng sẽ có tấn mãnh tăng trưởng, nhưng thân thể chi đạo, mặc dù là hắn đều muốn từ đầu tìm tòi, không cách nào nhanh chóng tu thành này ấn.

Nhưng hắn nhưng căn bản không có quá nhiều thời gian từ từ đi tu luyện chiến chữ ấn, Lam Thiên Ngữ còn ở tầng thứ chín bên trên, hắn nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất có đủ thực lực, nếu không không biết là lúc nào, Lam Thiên Ngữ bệnh thì sẽ phát tác.

"Chiến chữ ấn tuy mạnh, nhưng là một cái dài lâu đường, ta không có nhiều thời giờ như vậy ở đây từ từ tu luyện!"

Kết thù không khoa độc sau hận bờ ruộng ầm ĩ tiếp bí khắc

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ đứng lên, từ nơi này rời đi, đi tới Chiến Thần Cung tiền điện, tìm tới Chiến Thần Cung chủ, trực tiếp hỏi: “Chiến chữ ấn hay không có thể nhanh chóng tăng lên phương pháp?”

“Ngươi đừng quá nóng lòng, vừa mới qua đi hơn nửa tháng, dù cho ngươi không thể nhìn thấy bao nhiêu hành công đường bộ, cũng là bình thường, phải biết rằng ta lúc ban đầu cũng là hao tốn nhiều năm tài năng nhìn thấy.” Chiến Thần Cung chủ sửng sốt, sau đó cuống lên, hắn còn tưởng rằng Tiêu Vũ là vì ngồi lâu sau khi không thể nhìn ra trên vách đá hành công hình mới bắt đầu không nhịn được.

Hắn không dễ dàng mới tìm tới Tiêu Vũ một cái như vậy có hi vọng nắm giữ chiến chữ ấn, có thể làm cho Chiến Thần Cung một lần nữa quật khởi hy vọng, nghe xong Tiêu Vũ lời này, nhất thời lo lắng Tiêu Vũ sẽ cứ thế từ bỏ.

“Ta không phải là ý này.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn cũng không giải thích, vươn tay ra, trong tay chiến chữ ấn trực tiếp hiện lên.

“Này……” Chiến Thần Cung chủ nhìn thấy Tiêu Vũ trong tay xuất hiện chiến chữ ấn, miệng trương thật lâu, hai mắt càng trừng tròn xoe, qua tốt nửa ngày mới run giọng nói rằng: “Ngươi…… ngươi đã khả năng ngưng đọng xuất chiến chữ ấn? Cái này mới qua bao lâu?”

Thời khắc này Chiến Thần Cung chủ, đã không biết nên lấy cái gì để hình dung Tiêu Vũ.

Nhớ ngày đó, hắn cũng từng là Chiến Thần Cung bên trong thiên tư cao nhất yêu nghiệt nhân vật, nếu không cũng không khả năng trở thành này cung đứng đầu, nhưng hắn lúc trước nắm giữ chiến chữ ấn lúc, chỉ là muốn nhìn rõ trên đá hình chạm khắc, chính là ở trước vách đá ngồi bảy năm, mà ngưng đọng xuất chiến chữ ấn, hắn càng dùng gần trăm năm thời gian!

Bây giờ thấy Tiêu Vũ có điều hơn nửa tháng, liền đã ngưng tụ ra chiến chữ ấn, Chiến Thần Cung chủ trong lòng nói không nên lời là tư vị gì, vừa khiếp sợ, vừa là ngạc nhiên, so sánh với đó, hắn tốc độ kia ở Tiêu Vũ trước mặt hoàn toàn không là một chuyện!

Địch xa không kẻ thù độc tôn thuật bờ ruộng lạnh bí tôn xem kỹ

“Tiểu tử ngươi, thật đúng là một yêu nghiệt!” Phục hồi tinh thần lại, Chiến Thần Cung chủ cũng biết Tiêu Vũ ý tứ.

Hắn không hề che giấu chút nào trên mặt vẻ mừng rỡ như điên, Tiêu Vũ loại này ngưng tụ tốc độ, nói không chừng Chiến Thần Cung nói không chừng thật có hi vọng quật khởi lần nữa, trở thành ngày xưa mạnh nhất 1 cung.

“Ngươi đi theo ta!” Dưới sự kích động, Chiến Thần Cung chủ cũng không nói thêm lời, mang tới Tiêu Vũ, theo Chiến Thần Cung rời đi.

Hắn trong không trung vung tay lên, nhất thời một chỗ đầu mối không gian bị mở ra, mang theo Tiêu Vũ tiến vào một chỗ cũ cảnh.

“Nơi này là?” Tiêu Vũ kinh ngạc, ở mảnh này cũ cảnh phía trước, hắn cảm nhận được một loại cùng loại Thiên Uyên khí tức, có loại thần bí vực trường, sẽ ảnh hưởng đến thân thể trong vòng Thần lực, làm cho tu vi bị áp chế.

“Mảnh này cũ cảnh là hơn mười vạn năm trước bị phân cách đi ra, có một cùng Thiên Uyên có chút chỗ tương tự.” Chiến Thần Cung chủ mặc dù nhiều năm ở Đạo Thần Cung bên trong, đối với Thiên Uyên lại không xa lạ gì, 10 châu trên nhiều chỗ hiểm địa, cũng đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, từ xa xưa đến chẳng biết lúc nào hình thành, thập phần thần bí.

Thiên Uyên chính là chỗ như vậy, tu luyện người đều biết nó tồn tại, lại không có ai biết nó hình thành với khi nào, vừa là như thế nào hình thành.

“Ngươi thử xem ở đây vận hành chiến chữ ấn hành công đường bộ.” Chiến Thần Cung chủ tìm một vực trường áp lực đối lập rõ ràng địa phương, đối với Tiêu Vũ ý bảo.

Tiêu Vũ kinh ngạc, chẳng lẽ này có điểm đặc biệt gì đó? Hắn đi tới Chiến Thần Cung chủ chỉ chỗ ngồi xuống, chỉ cảm thấy nơi này áp lực mặc dù không bằng Thiên Uyên biến thái như vậy, nhưng cũng thập phần khủng bố.

Đi qua Thiên Uyên, này áp lực đối với Tiêu Vũ thân thể không cách nào tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng thần lực của hắn lại là trở nên khó có thể vận hành, so với bình thường nặng nề vô số lần.

Trải qua một phen nỗ lực sau khi, Tiêu Vũ mới chậm chạp miễn cưỡng đã vận hành lên chiến chữ ấn hành công phương pháp, hắn không khỏi kinh ngạc mở hai mắt ra.

“Cảm thấy?” Chiến Thần Cung chủ gật đầu, trong mắt bao hàm trông chờ.

“Cảm thấy.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn ở đây bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn lúc, trong cơ thể vô số điều hành công con đường bên trong, có mấy người, cái hết sức nhỏ chi nhánh tựa hồ có đồ vật gì bị xúc động, đối với chỗ này áp lực sinh ra chống cự.

Hắn vừa là vận chuyển mấy lần Thần lực sau khi, loại này chống cự lực lượng càng thêm rõ ràng, chiến chữ ấn cùng nhục thể của hắn tựa hồ cũng tăng cường một phần, Thần lực đã bị áp chế tựa hồ cũng có điều giảm bớt.

Sau khoa Quỷ sau xem kỹ từ ầm ĩ kết chút nào kết

Sau khoa Quỷ sau xem kỹ từ ầm ĩ kết chút nào kết “mảnh này cũ cảnh là hơn mười vạn năm trước bị phân cách đi ra, có một cùng Thiên Uyên có chút chỗ tương tự.” Chiến Thần Cung chủ mặc dù nhiều năm ở Đạo Thần Cung bên trong, đối với Thiên Uyên lại không xa lạ gì, 10 châu trên nhiều chỗ hiểm địa, cũng đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, từ xa xưa đến chẳng biết lúc nào hình thành, thập phần thần bí.

Thuyền không xa xa Quỷ tôn thuật tiếp cô xem kỹ sớm xem kỹ

“Muôn thuở tới nay, thế gian sinh linh, thậm chí là loài người ngoài ra thú tộc, thực tế không ngừng tu luyện là đi ngược lên trời, kể cả tiếp tục sinh sống, đều là một không dứt cùng thiên địa đối kháng quá trình, này đây bất kỳ sinh linh, thân mình trong vòng đều cất dấu không kém gì thiên địa đại đạo huyền bí.”

Chiến Thần Cung chủ gật đầu nói: “Ngươi cũng đã biết, bây giờ thế gian sinh linh, ở rất nhiều năm trước, đều không nhất định là bây giờ cái này hình thái, năm tháng vô tận gian, các loại sinh linh, mỗi cái chủng tộc, đều đang không ngừng phát sinh biến hóa.”

Tôn không xa kẻ thù khốc tôn bóng chỗ lạnh vâng xem kỹ bí

“Biết.” Tiêu Vũ gật đầu, dù sao kiếp trước sống năm mươi vạn năm, đối với chuyện như vậy hắn tự nhiên biết rõ.

Thế gian mỗi cái chủng tộc để thích ứng hoàn cảnh khác nhau, thường thường đều sẽ theo hoàn cảnh mà biến hóa, như bây giờ rất nhiều trên đất bằng chủng tộc, kỳ thực sớm nhất lúc là chỉ có thể ở bên trong nước sinh tồn Thủy tộc, nhưng bởi vì thiên địa biến đổi lớn, mới không thể không chuyển dời đến lục địa bên trên, ngược lại trên đất bằng một vài chủng tộc, cũng không có thiếu tiến nhập trong nước.

Thần kỳ chính là, này chủng tộc vốn cũng không thể ở mới trong hoàn cảnh tiếp tục sống sót, nhưng cuối cùng lại vẫn là có không ít còn sống, và hình thái phát sinh biến hóa, hoàn toàn biến thành chủng tộc mới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 483: Điều Kiện Hà Khắc

Đọc trên điện thoại

“Không sai, thiên địa một mực biến hóa, thế gian sinh linh cũng sẽ nhờ đó mà không ngừng biến hóa.” Chiến Thần Cung chủ tiếp tục nói: “Bất đồng trong hoàn cảnh, sẽ sinh ra bất đồng sinh linh, như là một vài sinh hoạt trong sa mạc sinh linh, chúng nó đối với nước nhu cầu thì có thể so với những sinh linh khác ít hơn, mà sinh sống ở trong nước sinh linh, thì lại có thể làm được ở bên trong nước hít thở, thậm chí là không cần hít thở.”

“Trên thực tế, này đều đều không phải là chúng nó trời sinh bản lãnh, mà là đang các loại bất đồng trong hoàn cảnh, chỗ sinh ra đối kháng thiên địa năng lực, dù cho thiên địa như thế nào đi nữa đổi, những sinh linh này cũng có thể làm ra đối ứng thay đổi, cùng thiên địa tiến hành đối kháng.”

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe Chiến Thần Cung chủ theo như lời, trong nội tâm có điều chạm đến, đăm chiêu.

Hắn tinh tế hồi tưởng, tựa hồ quả thật như thế, rất nhiều sinh linh sở trường, tựa hồ cũng là theo hoàn cảnh mà thay đổi, đều không phải là một tộc kia trời sinh đều thích hợp loại nào hoàn cảnh, trời sinh thì có đối kháng loại kia hoàn cảnh năng lực. [Vượt qua du lịch thế giới hoạt hình /].

“Này đây, vô luận loại sinh linh nào, trong cơ thể đều cất dấu vô tận huyền bí, sẽ ở bản năng bên trong cùng thiên địa tiến hành đối kháng. Này huyền bí cường đại đến đủ để cùng thiên địa đại đạo so với, nếu có thể đem này huyền bí 11 khai quật, liền có thể làm ra một vô thượng sinh linh, hoặc là một khối vô địch thân thể, hoàn toàn không kém gì thiên địa!"

Chiến Thần Cung chủ nói: "Chiến chữ ấn, chính là như vậy 1 mỗi một đào bới thân thể các loại huyền bí Vô Thượng chi pháp, nhưng trong cơ thể huyền bí ẩn núp qua sâu, khó có thể khai quật, cho nên, nếu muốn chính thức thành công, ngươi phải tại khác biệt trong hoàn cảnh tu luyện."

"Ta đã hiểu!" Tiêu Vũ một chút liền hiểu Chiến Thần Cung chủ nói.

Thân thể trong vòng có đủ để cùng thiên địa đối kháng sức mạnh, loại sức mạnh này bình thường không cách nào phát hiện, nhưng cũng sẽ ở tồi tệ trong hoàn cảnh bản năng hiển lộ, tựa như thế gian sinh linh cũng sẽ ở bất đồng trong hoàn cảnh phát sinh bất đồng thay đổi, mà đối kháng thiên địa hoàn cảnh giống nhau.

Hắn giờ phút này, ở loại thần lực này bị áp chế địa phương tu luyện thần chữ ấn, chiến chữ ấn động đến trong cơ thể hắn một loại nào đó không biết lực lượng, này đây có thể làm cho hắn bắt đầu đối kháng loại kia vực trường áp lực, tăng cường nhục thể của hắn.

Đồng thời, nếu là sức mạnh kia tiếp tục lớn mạnh, vậy dần dần thì sẽ để Tiêu Vũ không sợ nơi này áp lực.

"Trên thực tế, đây mới là chiến chữ ấn khó tu luyện nhất địa phương." Chiến Thần Cung chủ thật dài thở dài một cái, nói: "Muốn đào bới trong cơ thể các loại huyền bí, liền cần ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, càng là tồi tệ hoàn cảnh, trong cơ thể ẩn giấu gì đó lại càng dễ bị phát hiện."

"Chúng ta này 1 cung, sở dĩ cho tới bây giờ chỉ còn lại có hai người chúng ta, ngoại trừ khả năng nhìn thấy chiến chữ ấn hành công hình quá ít người, mà là bởi vì tu luyện điều kiện quá mức hà khắc, phải tìm được các loại cực kỳ tồi tệ hoàn cảnh đi tu luyện, trong quá khứ không biết có bao nhiêu người, đều là chôn thây ở cấp độ kia trong hoàn cảnh.”

Tiêu Vũ cuối cùng biết Chiến Thần Cung vì sao sẽ xuống dốc cho tới bây giờ mức độ này, chiến chữ ấn nắm giữ, điều kiện thật sự quá hà khắc rồi.

Khả năng nhìn thấy chiến chữ khắc hình người nay đã thập phần ít ỏi, còn muốn ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, mới có thể đem tự thân bên trong các loại huyền bí khai quật ra, rất có thể còn không làm được, người liền chết trước ở các loại nguy hiểm trong hoàn cảnh.

“Có điều, cái này cũng là này ấn chỗ cường đại, ngươi mỗi nhiều đến một chỗ mới trong hoàn cảnh tu luyện, trong cơ thể đều sẽ có một loại lực lượng mới bị khai quật ra, làm nhiều loại sức mạnh bị khai quật sau khi, vô số sức mạnh kết hợp lại, thì sẽ khiến nhục thể của ngươi cường đại đến không sợ thiên địa mức độ!” Chiến Thần Cung chủ bỏ qua qua lại bóng tối, đối với Tiêu Vũ lộ ra một cái mỉm cười.

“Cho nên ngươi mới mất tích hơn một ngàn năm, chỉ vì ở mỗi cái cũ cảnh bên trong tìm kiếm thích hợp chỗ tu luyện?” Tiêu Vũ lập tức sáng tỏ Chiến Thần Cung chủ biến mất này một ngàn năm đều đi nơi nào.

Điều này cũng làm cho không kỳ quái y phục trên người hắn sẽ như thế phá lạn,

Liên tục một ngàn năm đều đi sâu vào các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, dáng dấp lại chật vật cũng không kỳ quái.

“Mỗi cái cũ cảnh bên trong, có thật nhiều thích hợp chỗ tu luyện, cũng có một chút địa phương thập phần hung hiểm, ngươi bây giờ vừa mới bắt đầu tu luyện, cũng không cần đi đến địa phương quá nguy hiểm cho thỏa đáng.” Chiến Thần Cung chủ nở nụ cười, cũng không phủ nhận, tay lấy ra hình giao cho Tiêu Vũ, nói: “Này là ta trước mắt biết một vài chỗ, ngươi có thể đến thích hợp ngươi địa phương đi tu luyện.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, chỉ thấy trong bản vẽ ghi rõ cái nào cũ cảnh bên trong có cái nào có thể tu luyện chiến chữ tiền nong địa phương, có điều Đạo Thần Cung trung cổ cảnh không ít, hơn nữa còn có rất nhiều nơi chưa biết, chính là Chiến Thần Cung chủ, cũng không phải là biết tất cả có thể tu luyện chiến chữ ấn địa phương.

“Nếu là những chỗ này đều phân tán ở cũ cảnh bên trong, với ta mà nói ngược lại thuận tiện, có lẽ này cũ cảnh bên trong còn có rất nhiều có thể nuôi dưỡng cửu sắc Thanh Liên gì đó, ngoại trừ chiến chữ ấn, cửu sắc Thanh Liên cũng có thể giúp ta tu luyện thân thể.”

Bây giờ Tiêu Vũ, đã là hết sức rõ ràng trong lòng phương hướng. Trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa, bị thiên địa chỗ chống cự, khó có thể dựa vào thiên địa đại đạo đột phá Vương cảnh, chỉ có thể mở ra lối riêng, dùng thân thể Thành Vương.

“Ta đưa cho ngươi trong bản vẽ tiêu chú này hiểm địa trình độ nguy hiểm, ngươi bây giờ tốt nhất vẫn là chậm rãi bước tiến hành, nếu có nghi vấn, liền về trong cung tìm ta, nhớ kỹ tuyệt đối không nên ham muốn nhanh chóng mà tùy tiện lựa chọn này địa phương nguy hiểm.” Chiến Thần Cung chủ đối với Tiêu Vũ lần nữa giao cho.

Này thích hợp Tiêu Vũ chỗ tu luyện, trước mắt đã không thích hợp hắn tu luyện, cho nên hắn tự nhiên cũng là sẽ không vẫn đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, giờ phút này liền dự định muốn rời khỏi cũ cảnh.

Tiêu Vũ gật đầu, mà ở đưa đi Chiến Thần Cung chủ sau khi, hắn lại là trực tiếp theo tại chỗ đứng dậy, đi tới mảnh này cũ cảnh càng sâu địa phương.

“Theo hắn theo như lời, hoàn cảnh càng là tồi tệ địa phương, khả năng đào bới đến sức mạnh thì càng cường đại, loại này phổ thông áp lực, với ta mà nói không có tác dụng quá lớn, còn là tìm kiếm một vài càng khó sinh tồn chỗ tu luyện, mới có thể làm cho chiến chữ ấn nhanh chóng trưởng thành.”

Sau kẻ thù kẻ thù tình địch hận từ dương bóng xuyên qua xa

Nếu là Chiến Thần Cung chủ biết Tiêu Vũ lúc này dự định, không biết là có thể hay không tức giận đến phun ra một hơi lão huyết, hắn chân trước mới vừa giao phó xong, Tiêu Vũ cũng còn ở gật đầu, UU đọc sách &# 119;ww.uuk &# 97; nshu. Com chân sau hắn mới vừa vừa đi, Tiêu Vũ đem hắn giao cho tất cả ném tới sau ót.

Ở cũ cảnh bên trong đi sâu vào, Tiêu Vũ cũng không phải nhanh chóng chiếu trong bản vẽ đánh dấu mà đi, mà là ở mảnh này cũ cảnh ở trong thăm dò.

Ở tưởng tượng của hắn bên trong, nếu như có thể tìm tới thích hợp cửu sắc Thanh Liên cắm rễ địa phương, đó là không thể tốt hơn, bởi như vậy ở cửu sắc Thanh Liên sinh trưởng đồng thời, hắn đã khả năng ở đây hoa sen bên dưới tu luyện, có thể tăng cường chiến chữ ấn, đào bới tự thân huyền bí, tiến bộ tất nhiên có thể so với đơn nhất tu luyện phải nhanh hơn.

(Trở xuống nội dung lặp lại, sau đó nảy sinh cái mới có thể cải chính)

Sau không độc thuyền học tiếp ầm ĩ chiến cánh buồm kết

Nếu là Chiến Thần Cung chủ biết Tiêu Vũ lúc này dự định, không biết là có thể hay không tức giận đến phun ra một hơi lão huyết, hắn chân trước mới vừa giao phó xong, Tiêu Vũ cũng còn ở gật đầu, chân sau hắn mới vừa vừa đi, Tiêu Vũ đem hắn giao cho tất cả ném tới sau ót.

Sau không độc thuyền học tiếp ầm ĩ chiến cánh buồm kết nếu là Chiến Thần Cung chủ biết Tiêu Vũ lúc này dự định, không biết là có thể hay không tức giận đến phun ra một hơi lão huyết, hắn chân trước mới vừa giao phó xong, Tiêu Vũ cũng còn ở gật đầu, chân sau hắn mới vừa vừa đi, Tiêu Vũ đem hắn giao cho tất cả ném tới sau ót.

Ở cũ cảnh bên trong đi sâu vào, Tiêu Vũ cũng không phải nhanh chóng chiếu trong bản vẽ đánh dấu mà đi, mà là ở mảnh này cũ cảnh ở trong thăm dò.

Ở tưởng tượng của hắn bên trong, nếu như có thể tìm tới thích hợp cửu sắc Thanh Liên cắm rễ địa phương, đó là không thể tốt hơn, bởi như vậy ở cửu sắc Thanh Liên sinh trưởng đồng thời, hắn đã khả năng ở đây hoa sen bên dưới tu luyện, có thể tăng cường chiến chữ ấn, đào bới tự thân huyền bí, tiến bộ tất nhiên có thể so với đơn nhất tu luyện phải nhanh hơn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 484: Hoa Sen

Đọc trên điện thoại

Đạo Thần Cung trung cổ cảnh vô số, dù cho trong cung đệ tử phần đông, bình thường ở cùng một mảnh cũ cảnh bên trong, cũng không nhất định khả năng gặp phải bao nhiêu người.

Lúc này, ở Tiêu Vũ lẳng lặng lúc tu luyện, một đạo thướt tha thân ảnh động người, đang cùng hắn ở cùng một mảnh cũ cảnh bên trong chậm rãi bước đi tiếp. Nàng mỗi bước ra một bước, chính là đi xa ngàn dặm, thân hình mơ hồ, chỉ mang theo một làn gió thơm, khiến người liền mặt mũi của nàng đều không thấy rõ.

“Bốp!”

Hai cái tuổi trẻ Đạo Thần Cung đệ tử, trong khi này cũ cảnh bên trong kết bạn mà đi, đột nhiên chỉ cảm thấy bên cạnh 1 làn gió thơm phất qua, liền gặp đạo kia thân ảnh động người nhanh nhẹn đi xa, chớp mắt biến mất ở tầm mắt của bọn hắn bên trong.

“Một cô gái, như gió qua không dấu vết, vừa là một thân quần áo tím...... vừa rồi bóng người kia, sẽ không phải là trong đồn đãi chỉ thấy ấy ảnh không thấy ấy chứa đựng Lạc gia con gái a?”

Hai cái đệ tử trẻ tuổi đều là ngây người, dù cho chỉ là nhìn liếc qua một chút, liền khuôn mặt đều không thấy rõ, tựa hồ cũng bị cái kia đi ngang qua nữ tử sâu sắc tươi đẹp tới.

“Sẽ không thật là của nàng? Ta cũng từng nghe nói, 10 châu Lạc gia có một thập phần tươi đẹp nữ tử tiến nhập Đạo Thần Cung, tin đồn bất kể là trong cung cung ở ngoài, đều không có người thấy cô gái này hình dáng, vô luận nàng đi tới chỗ nào, mọi người đều chỉ có thể nhìn thấy nàng lưu lại cái bóng!”

“Nghe nói cái này Lạc gia nữ tử còn giống như cùng một cái khác họ Tiêu gia tộc có cực lớn ngọn nguồn? Hơn nữa tin đồn cô gái này thực lực kinh người, tựa hồ hoàn toàn không so với Tiêu Gia cái kia Tiêu Kỷ không đều!”

“Lạc gia quả thật thập phần mật thiết, cô gái này cùng Tiêu Kỷ quan hệ tựa hồ cũng rất không bình thường, có điều cụ thể không ai biết.”

Hai cái đệ tử trẻ tuổi nhất thời tại nguyên chỗ dừng lại, bắt đầu trò chuyện, ở tại bọn hắn trong khi nói chuyện, xa xa vừa là có một bóng người khác từ không trung bay qua, giống nhau nhanh đến kinh người, hướng về phương xa thần tốc bay đi.

“Trời ạ, cái kia hình như là Thái Hư Cung cái kia yêu nghiệt!”

“Thiệt hay giả, Thái Hư Cung không phải từ trước đến giờ biết điều gì, cái kia yêu nghiệt làm sao chạy ra ngoài?”

Hai cái đệ tử trẻ tuổi vừa là kinh trụ, cùng nhìn nhau, hai người sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị, nói: “Tại sao ta cảm giác, cái này cũ cảnh giống như người càng ngày càng nhiều, hơn nữa liền hai người này người đều tới, những người khác có thể hay không cũng phải đến?”

Kết thù xa kẻ thù tình kẻ học sau từ lạnh xem kỹ ầm ĩ tháng

“Ngươi kiểu nói này, quả thật bình thường ở cũ cảnh bên trong rất khó gặp được người khác, nhưng lần này chúng ta giống như đụng tới người thật không ít, bây giờ còn đụng phải như vậy hai cái cao nhất nhân vật, có phải mảnh này cũ cảnh có chuyện sắp phát sinh?”

Hai người này đệ tử trẻ tuổi trong lòng, đồng thời có một loại cảm giác bất an, đối với bọn hắn này đệ tử bình thường tới nói, ở một thiên tài hội tụ cũ cảnh bên trong, nếu là bùng nổ xung đột, rất dễ dàng thì sẽ dính đến bọn họ.

Mặc dù cảm giác không tốt, có điều hai người này đệ tử trẻ tuổi cũng là hiếu kì, mảnh này cũ cảnh rốt cuộc muốn xảy ra chuyện gì, làm sao lại hấp dẫn đến rồi nhiều người như vậy, bọn họ thương lượng qua đi, quyết định đi đến đi sâu vào, nhìn nhìn cho rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Hai cái đệ tử trẻ tuổi đi tiếp không lâu, đụng tới người càng ngày càng nhiều, rõ ràng như là bọn họ đoán bình thường, mảnh này cũ cảnh rất có thể sắp phát sinh cái gì.

Không lâu sau đó, hai người này đệ tử trẻ tuổi đi tới một tòa núi lớn trước khi, chỉ thấy núi lớn quanh thân có không ít người qua lại, rất nhiều người đều ở đây bốn phía quay ngọn núi này quan sát từ đằng xa, tựa hồ đối với ngọn núi lớn này hết sức cảm thấy hứng thú, nhưng lại không dám tùy tiện tiến vào.

“Vị huynh đài này, xin hỏi chuyện gì xảy ra nơi này, làm sao có nhiều người như vậy tụ lại ở nơi này?”

Hai cái đệ tử tiến lên, tìm một thoạt nhìn dáng dấp thật thà, có vẻ đối lập đàng hoàng người trẻ tuổi hỏi.

“Ta cũng không rõ ràng lắm.” Dáng dấp kia thật thà thiếu niên vò đầu, có vẻ có chút xấu hổ, nói: “Bất quá ta nghe người ta nói, trong ngọn núi này đã xảy ra phi thường chuyện kỳ quái.”

“Chuyện kỳ quái?” Hai cái đệ tử trẻ tuổi càng thêm nghi hoặc, là dạng gì chuyện kỳ quái, lại có thể hấp dẫn tới nhiều người như vậy?

“Đúng vậy!” Thật thà đệ tử gật gù, “nghe nói trong núi này, có một phương viên trăm dặm địa phương lộ ra một loại kỳ quái gợn sóng, đi vào cái kia phạm vi sau, mọi người liền không cách nào cảm giác được trong thiên địa đại đạo lực, ngươi nói có kỳ quái hay không?”

Sau không xa tình địch bóng chiến ầm ĩ vâng tinh khốc

“Còn có loại chuyện này?” Hai cái đệ tử trẻ tuổi đều rất kinh ngạc, loại chuyện này quả thật kỳ quái, phải biết rằng thiên địa đại đạo xa xa vắng mặt, chỉ cần đang ở trong thiên địa, liền không can thiệp tới ở nơi nào đều có thể cảm thụ được, nhưng bây giờ này thiếu niên thật thà chất phác theo như lời tình huống, lại rõ ràng không phù hợp lẽ thường.

“Mặc dù là như thế này, nhưng cũ cảnh bên trong có rất nhiều nơi đều rất đặc thù, cũng không trở thành sẽ hấp dẫn tới nhiều người như vậy?” Hai cái trong hàng đệ tử một đệ tử nói.

“Vốn ta cũng cảm thấy như vậy.” Thiếu niên thật thà chất phác nói: “Có điều trước khi có người phát hiện chỗ như vậy sau khi, liền tại đây trong vòng bán kính trăm dặm đều dò xét một lần, cuối cùng phát hiện, tại đây phạm vi trăm dặm trung ương, ngồi một người, cái kia phương viên trăm dặm thiên địa đại đạo, tựa hồ chính là bởi vì người này ảnh hưởng, mới có thể làm người không cách nào cảm thụ.”

“Ngươi nói, có một người ảnh hưởng tới thiên địa đại đạo? Để hắn quanh thân thiên địa đại đạo đều đã lùi đến hắn bên ngoài trăm dặm? Sao có thể có chuyện đó? Thiên địa đại đạo sao lại đối với người tránh lui?” Hai cái đệ tử hai mắt trợn tròn xoe, trước tiên đều không thể tin được.

Tôn kẻ thù xa Quỷ kết hận bờ ruộng lạnh quá tháng chỗ

“Cũng là bởi vì kỳ quái, cho nên nơi đây mới có nhiều người như vậy, đều muốn nhìn một chút đến cùng phải hay không như là đoán như vậy.” Thiếu niên thật thà chất phác nghiêm túc nói.

“Người kia hình dáng gì?” Hai cái đệ tử trẻ tuổi vẫn là không tin, tiếp tục hỏi dò.

“Nghe người ta nói, cái kia toàn thân người phát ra kỳ quái chỉ riêng, ngồi ngay ngắn ở đó không nhúc nhích, hắn bên ngoài thân có từng đoá từng đoá hoa sen giống nhau gì đó vây quanh hắn, làm cho không người nào có thể thấy rõ mặt mũi của hắn.” Thiếu niên thật thà chất phác thành thật trả lời.

“Từng đoá từng đoá hoa sen?” Hai cái đệ tử trẻ tuổi càng thêm cảm giác được khó mà tin nổi, có phải mảnh này cũ cảnh sẽ hấp dẫn tới nhiều người như vậy, tất cả là vì trong núi này người kia?

Địch khoa kẻ thù Quỷ địch hận từ lạnh cát học xa

Có thể nếu là như vậy, có phải Lạc gia cô gái kia, cùng Thái Hư Cung cái kia yêu nghiệt, tất cả đều là vì người nọ mà đến?

……

Sau kẻ thù khoa xa độc thuyền học chiến ầm ĩ tiếp địch tiếp

Trên thực tế, mọi người vây xem bên trong người, chính là Tiêu Vũ, chỉ có điều, thời khắc này Tiêu Vũ đang chiều sâu đắm chìm trong tu luyện, bởi vậy căn bản không có phát hiện trên người mình cái kia tình huống dị thường đưa tới nhiều người như vậy.

Coi như phát hiện, hắn phỏng chừng cũng sẽ không đi để ý tới, đối với hắn mà nói, bây giờ không có cái gì là mau chóng tăng cao thực lực, chuyên tâm tu luyện quan trọng hơn sự tình.

“Ta thế nào cảm giác, người này cho ta cảm giác có chút quen thuộc?”

“Ta cũng có loại cảm giác này, bên cạnh hắn từng đoá từng đoá hoa sen, tựa hồ cũng từng ở nơi nào gặp qua, mặc dù không thấy rõ dung mạo, nhưng cho người cảm giác lại giống như đã từng quen biết.”

Thuyền không kẻ thù xa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ địch bóng mới

“Ồ? Các ngươi xem, bên cạnh hắn còn giống như gieo một đóa hoa sen, có tám mảnh cánh sen, tựa hồ ít đi một mảnh, tựa hồ thập phần bất phàm!”

“Đây chẳng lẽ là một loại nào đó thần vật? Chẳng lẽ nói hắn quanh thân tình huống không phải bởi vì hắn tạo thành, mà là bởi vì đóa này hoa sen?”

Núi lớn chung quanh, rất nhiều Đạo Thần Cung đệ tử quan sát từ đằng xa, đồng thời đã ở lẫn nhau trò chuyện với nhau.

Trong đám người, một mười bảy mười tám tuổi cô gái ánh mắt linh động, nghe xong mọi người trò chuyện sau, ánh mắt dừng lại ở Tiêu Vũ bên người cửu sắc Thanh Liên bên trên, nhìn nhìn lại bên cạnh không nhúc nhích Tiêu Vũ, thiếu nữ này con ngươi chuyển động, sau đó đột nhiên lao ra, trực tiếp nhằm phía cái kia đóa hoa sen, muốn đem trực tiếp hái đi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 485: Lạc Tiểu Thư?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bá một chút, Tiêu Vũ vào đúng lúc này mắt cũng không lườm, hướng về bên cạnh chính là một chỉ điểm qua.

Cái kia phóng đi tướng muốn hái Thanh Liên cô gái sắc mặt biến đổi lớn, ngừng lại thân hình, miễn cưỡng lui trở về, lại vẫn dừng lại trong không trung, trên mặt viết đầy không cam lòng.

Cho đến giờ phút này, Tiêu Vũ mới mở hai mắt ra, trên người quang mang cũng dần dần tản đi, lộ ra hắn diện mạo thật sự.

“Trời ạ, người này lại là Tiêu Vũ!”

“Chẳng trách, khó trách ta trước khi liền cảm thấy bên cạnh hắn này hoa sen có chút quen mắt, trước khi hắn ở Càn Dương Cung thời điểm trên người thì từng có này hoa sen!”

Quanh thân đám người phát ra trận trận kinh hô, người này lại là Tiêu Vũ, đây là người nào cũng vạn vạn không nghĩ tới.

“Nguyên lai là ngươi!” Trên bầu trời mặt của cô gái kia trên cũng viết đầy kinh ngạc, nàng dung nhan tinh xảo, một tấm trên gương mặt viết đầy cùng nàng tuổi không hợp kiêu ngạo, một bộ không đem tất cả mọi người để ở trong mắt cảm giác.

“Niệm tình ngươi tuổi nhỏ, mà là nữ tử, tha cho ngươi một lần, cuộn!” Tiêu Vũ trong mắt lộ ra từng tia từng tia ý lạnh.

Tên thiếu nữ này càng dự định thừa dịp hắn trong tu luyện, đánh cắp cửu sắc Thanh Liên. Phải biết rằng đây chính là hắn thân thể Thành Vương vật cần có, nếu như mất đi này hoa sen, hắn phải đơn thuần tu luyện thân thể, tốc độ sẽ mất giá rất nhiều, bởi vậy này hoa sen không thể sai sót.

“Ta tuổi nhỏ? Ngươi còn dám gọi ta cuộn?” Cô gái phảng phất là bị cái gì kích thích bình thường, mở to hai mắt.

Nàng mặc dù chỉ có mười bảy mười tám tuổi, có thể Tiêu Vũ tựa hồ cũng lớn không đi nơi nào, bây giờ cũng bất quá chừng hai mươi tuổi, lại đưa nàng xem là hài tử vậy.

Nàng lông mày giương lên, trên gương mặt lộ ra từng tia từng tia rùng mình, nói: “Ngươi đừng tưởng rằng ngươi có chút thực lực có thể càn rỡ trước mặt ta, có điều chỉ là một cái Tiêu Gia con rơi thôi, ngươi lại dám gọi ta cuộn, ngươi có biết ta là thân phận gì gì?”

Nghe xong này thiếu nữ, quanh thân người cũng là âm thầm suy đoán lên thiếu nữ này thân phận đến.

Bây giờ Tiêu Vũ ở Đạo Thần Cung bên trong nhưng có cực kỳ vang dội tên tuổi, thực lực phỏng chừng không giống như những cái này đứng đầu yêu nghiệt yếu, ai dám dễ dàng trêu chọc? Nhưng nghe thiếu nữ này giọng, lại tựa hồ như căn bản không đem Tiêu Vũ coi thành chuyện gì to tát.

“Ta thế nào cảm giác, tên thiếu nữ này cũng có chút quen mắt?”

“Ta nghĩ ra rồi, lúc trước Lạc gia cô gái kia tiến vào Đạo Thần Cung lúc, tên thiếu nữ này tựa hồ liền cùng ở sau lưng nàng, tựa hồ là Lạc gia cô gái kia người theo đuổi!”

“Lạc gia? Ngươi nói chính là Nguyên Châu cái kia Lạc gia?”

Nghe đến mấy câu này,

Không ít người đều là lộ ra vẻ kiêng dè, nhìn về phía cô gái ánh mắt cũng thay đổi hoàn toàn.

“Ta không can thiệp tới ngươi thân phận gì, đều đừng đến đánh ta chủ ý!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, vẫn lạnh lùng như cũ.

Ở trong ấn tượng của hắn, đối với Nguyên Châu biết có hạn, nhưng là từng nghe qua, này một châu bên trong có một họ Lạc cổ tộc, thực lực tựa hồ thập phần khủng bố, còn muốn ở Tiêu Gia Hoàng Phủ nhà cấp độ kia cổ tộc bên trên.

Rất rõ ràng, Lạc gia cũng có hậu nhân tiến nhập Đạo Thần Cung, nếu không Đạo Thần Cung bên trong những đệ tử này, cũng sẽ không biết Lạc gia tồn tại.

“Khẩu khí thật là lớn!” Không trung cô gái đầy mặt sương lạnh, như là một con kiêu ngạo khổng tước, đối với Tiêu Vũ nổi giận nói: “Ngươi thì tính là cái gì, dám đối với ta nói như vậy? Kể cả các ngươi Tiêu Gia, ngày xưa đều dùng Lạc gia làm đầu, phụ thuộc vào Lạc gia bên dưới, ngươi có điều một Tiêu Gia con rơi, ở trước mặt ta liền con chó cũng không bằng, dám nói chuyện với ta như vậy!”

Tiêu Gia đã phụ thuộc vào Lạc gia? Tiêu Vũ đối với cái này đúng là chưa từng có nghe nói, như thế xem ra, cái kia cái gọi là Lạc gia, thực lực e sợ thật so với cái khác cổ tộc còn mạnh hơn nhiều.

“Ta bây giờ tùy tùng với Lạc tiểu thư, liền cũng coi như là thuộc về Lạc gia, ngươi cũng đã biết Lạc gia tiểu thư là thân phận như thế nào? Nàng bây giờ cùng các ngươi Tiêu Gia Tiêu Kỷ đã thoả thuận có hôn ước, mà Tiêu Kỷ là các ngươi Tiêu Gia chủ nhân tương lai, nói cách khác, ngày sau lạc tiểu gia cũng là các ngươi

Tiêu Gia đứng đầu, ngươi có điều một Tiêu Gia con rơi, bất kính với ta, chính là chính là đối với Lạc gia tiểu thư cùng các ngươi Tiêu Gia Tiêu Kỷ bất kính!”

Không trung cô gái như trước không tha thứ, trên mặt che kín lạnh như băng ngạo sắc, chỉ vào Tiêu Vũ một lần quát mắng.

Tiêu Vũ lại bất ngờ, Tiêu Kỷ lại cùng Lạc gia hậu nhân có hôn ước? Hắn rất nhanh sẽ suy nghĩ minh bạch, xem ra bây giờ 10 châu thế cuộc hỗn loạn, đối mặt sắp tới loạn thế, mặc dù là các thế lực lớn cũng cảm nhận được bất an, bắt đầu liên hợp.

Cái gọi là hôn ước, bất quá là thế lực lớn trong lúc đó một loại thường gặp thủ đoạn, dùng để đem hai cái thế lực trói tới một chỗ.

Nói như vậy nói, vị kia Lạc gia nữ tử, bây giờ cũng coi như là Tiêu Kỷ người? Cô gái này người theo đuổi tiến lại, hay không đại diện nàng muốn vì Tiêu Kỷ ra tay? Tiêu Vũ vào đúng lúc này, nghĩ tới rất nhiều.

“Ngươi thân là Tiêu Gia con rơi, một thấp hèn hạ thấp gì đó, cũng dám đối với cùng Tiêu Kỷ có hôn ước Lạc tiểu thư bất kính, quát mắng cho ta, là muốn muốn chết sao?” Không trung cô gái như trước vênh váo hung hăng, sau đó ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ bên người cửu sắc Thanh Liên bên trên, nói: “Có điều, nếu ngươi đồng ý đem này hoa sen hiến cho Lạc tiểu thư, có lẽ còn có thể trở thành đền tội.”

“Hiến cho Lạc tiểu thư?” Tiêu Vũ bên mép lộ ra ý tứ sâu xa ý cười, xem ra tên thiếu nữ này đánh chính là cửu sắc Thanh Liên chủ ý.

“Hừ, ngươi đừng quên, ngươi chỉ là Tiêu Gia một con rơi, khả năng có cơ hội hướng về Lạc gia tiểu thư dâng lên gì đó, đó là vinh hạnh của ngươi!” Không trung cô gái lạnh nhạt sắc mặt nói.

“Loại này vinh hạnh, còn là để cho người khác!” Tiêu Vũ lạnh lùng lắc đầu, nói: “Ta và Tiêu Gia trong lúc đó, không có bất cứ quan hệ gì, bọn họ yêu thích nịnh bợ cùng dựa vào Lạc gia, cái kia chính là bọn họ sự tình, không có quan hệ gì với ta!”

“Như vậy nói ngươi là không muốn dâng ra vật ấy?” Không trung cô gái sắc mặt càng thêm lạnh như băng, nói: “Ngươi cần phải hiểu rõ, Lạc tiểu thư thiên tư vô song, không kém gì Tiêu Kỷ mảy may, ngày sau cũng nhất định sẽ là Tiêu Gia bên trong nhân vật trọng yếu, ngươi một giới con rơi, nếu chịu dâng ra vật ấy, có lẽ ngày sau Lạc tiểu thư còn có thể cho ngươi trở về Tiêu Gia!”

“Trở về Tiêu Gia?” Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, &# 85 nói: “Thật không tiện, ta cũng không thèm khát, cái gì Tiêu Gia cổ tộc, ở trong mắt ta giống như rác rưởi!”

Đối với hắn mà nói, Tiêu Gia hậu nhân thân phận chẳng những không có mang đến cho hắn một tia vinh quang, càng làm cho hắn có loại sỉ nhục cảm giác. Đối với Tiêu Gia tới nói hắn là con rơi, nhưng đối với hắn mà nói, hắn lại làm sao hiếm lạ cái kia cái gọi là cổ tộc?

“Ngươi thậm chí ngay cả mình gia tộc đều không nhận, quả thực như là trong truyền thuyết giống nhau đê hèn!” Cô gái kia hơi thay đổi sắc mặt, càng có vẻ lạnh như băng, nói: “Lạc tiểu thư ngày sau cuối cùng rồi sẽ trở thành Tiêu Gia nữ chủ nhân, loại người như ngươi, là Tiêu Gia khuất nhục, đáng chết!”

“Muốn muốn cưỡng đoạt Thanh Liên cứ việc nói thẳng, cần gì tìm này lấy cớ?” Tiêu Vũ một chút nhìn thấu thiếu nữ này ý đồ, nói: “Ngươi mặc dù tuổi nhỏ, lại là một nữ tử, nhưng ta đem nói trước, ta đã cho qua ngươi một cơ hội, nếu như ngươi muốn xuất thủ, tự gánh lấy hậu quả!”

“Hừ, ta cũng không tin ngươi một giới con rơi, có thể có bao nhiêu thực lực!” Cô gái kia không nhúc nhích chút nào, hừ lạnh trong lúc đó, trực tiếp ra tay.

Nàng mặc dù tuổi nhỏ, nhưng trong lúc xuất thủ lại là chút nào cũng không hàm hồ, trên người tứ chi lộ ra thần quang, trên hai tay càng có từng tia từng tia đạo văn hiện lên, càng cũng là lĩnh ngộ bộ đại đạo lực lượng, đưa tới quanh thân từng trận kinh hô.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 486: Phế Bỏ Tu Vi?

"Ầm!"

Cái kia kiêu ngạo cô gái phất tay, mảnh khảnh bàn tay trong lúc đó đánh ra một đạo năm màu đao gió, giống như một cái thiên đao, chém về phía ngồi ngay ngắn ở đó Tiêu Vũ.

"Trời ạ, Lạc gia tiểu thư người theo đuổi lại đều có thực lực như vậy gì?"

"Tên thiếu nữ này thực lực, sợ là còn hơn mỗi một cung đứng đầu nhất đệ tử cũng không kém bao nhiêu, phỏng chừng cũng là những yêu nghiệt kia có thể áp chế!"

Trong đám người kinh hô không dứt, tên thiếu nữ này thực lực vượt ra khỏi sự tưởng tượng của mọi người, cùng tuổi của nàng rõ ràng không hợp.

Điều này không khỏi làm người thán phục, Lạc gia tiểu thư kia rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, có thể làm cho dạng này cô gái đều cam nguyện tùy tùng, cái kia thực lực của nàng lại có bao nhiêu?

"Hừ!"

Tiêu Vũ bất động như núi, ngồi ở tại chỗ, nhẹ nhàng giơ tay, hai ngón tay về phía trước nắm đi, đúng là thập phần ung dung nắm được chém tới đao gió. Ngón tay của hắn giống như cường đại nhất phía sau núi, tiếp được đao gió lúc phát sinh chảo rán một tiếng vang nhỏ, vừa là khiến quanh thân người đờ ra một lúc.

“Đây là cái gì thân thể, quá biến thái!”

“Tại sao ta cảm giác Tiêu Vũ thân thể vừa trở nên mạnh mẻ rất nhiều? Một người thân thể bất cứ khả năng cường đại đến mức độ này!”

Ở các loại sợ hãi than trong thanh âm, không trung cô gái cũng là hơi thay đổi sắc mặt, có điều lại vẫn là không có dừng tay dự định, mặt mang sương lạnh, ở giữa trời cao thần tốc bay động, đồng thời xoạt xoạt xoạt liên tiếp đánh ra 81 chưởng, mỗi một chưởng thanh thế đều hết sức kinh người.

Thiếu nữ này thực lực, cùng tuổi của nàng thật sự quá không tương xứng, trong lúc xuất thủ lộ ra gợn sóng, làm cho quanh thân đám người quan chiến sắc mặt biến đổi liên tục.

“Thật sự cho rằng ta không dám động ngươi sao?” Tiêu Vũ không dứt phất tay, hai ngón tay liền như là cường đại nhất binh khí, đem hết thảy đao gió thong dong chém ra, nhưng sắc mặt của hắn cũng dần dần nghiêm túc.

“Không nghĩ tới ngươi này con rơi, còn có thể có này phân thực lực, có điều ngươi đối với Lạc gia tiểu thư bất kính, muốn chịu đựng nằm!” Người thiếu nữ kia đối với Tiêu Vũ thực lực cảm thấy rất giật mình, mặc dù sớm biết Tiêu Vũ thực lực bất phàm, nhưng cũng không nghĩ tới chỉ là thân thể thì đã cường đại đến mức độ này.

“Lạc gia tiểu thư? Tùy tiện bốc lên một người, muốn ta khúm núm gì? Liền một người theo đuổi, cũng dám dùng tư thế này đối với ta?” Tiêu Vũ sắc mặt càng ngày càng lạnh.

Tiêu Gia trước đây bắt nạt hắn thì cũng thôi đi, bây giờ một không biết là từ đâu xuất hiện Lạc Tiểu Tả, ấy người theo đuổi tự xưng Lạc Tiểu Tả cùng Tiêu Kỷ định ra rồi hôn ước, liền gan dạ ở trước mặt hắn thịnh khí lăng nhân như vậy!

“Ngươi là Tiêu Gia con rơi, Tiêu Kỷ là ngươi Tiêu Gia ngày sau đứng đầu, cùng Tiêu Kỷ có hôn ước Lạc Tiểu Tả, tự nhiên chính là chủ nhân của ngươi!” Cô gái kia vừa nói chuyện, vừa tiếp tục ra tay, âm thanh lạnh như băng kiêu ngạo: “Ta mặc dù chỉ là Lạc Tiểu Tả người theo đuổi, nhưng so với ngươi cái này con rơi, cũng không biết cao quý bao nhiêu lần, nhưng ngươi đối với ta quát mắng, cũng là đúng Lạc Tiểu Tả bất kính!”

“Đủ rồi!” Tiêu Vũ ánh mắt như sương, trong mắt hai vệt ánh sáng lạnh lẽo như đồng hóa để thực chất, nhắm thẳng vào bầu trời: “Ta nói rồi, ta cùng với Tiêu Gia không có chút quan hệ nào, các ngươi Lạc Tiểu Tả dù cho thật thành Tiêu Gia đứng đầu, cũng còn không có tư cách ở trước mặt ta diễu võ dương oai!”

Trong khi nói chuyện, Tiêu Vũ một ngón tay nâng lên, điểm hướng về hư không, ở tay phải của hắn trên ngón trỏ, một đạo thật nhỏ đạo văn hiện lên, một chỉ điểm ra, theo cách khoảng cách nhất định, lại là để không trung người thiếu nữ kia hoàn toàn biến sắc.

Thời điểm này, cô gái kia phảng phất mất đi hết thảy tu vi và Thần lực, thân hình trong không trung hơi ngưng lại, sau đó từ trên bầu trời rơi về phía mặt đất.

“Ngươi…… ngươi phế bỏ tu vi của ta?” Cô gái sau khi rơi xuống đất, vừa kinh vừa sợ, Tiêu Vũ lúc trước cái kia một ngón tay qua đi, trong cơ thể nàng hết thảy Thần lực phảng phất đều trực tiếp biến mất, làm cho nàng đã biến thành một phàm nhân.

Điều này làm cho thiếu nữ này vừa khiếp sợ vừa kinh hoảng, nàng ỷ vào chính mình là Lạc Tiểu Tả người theo đuổi, mà Tiêu Vũ là Tiêu Gia con rơi, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ không dám đem nàng như thế nào, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại chút nào không hề e dè.

Hơn nữa, Tiêu Vũ vừa mới cái kia một ngón tay cũng hơi bị quá mức kinh khủng, lại cách không một ngón tay có thể phế nàng tu vi, làm cho nàng liền một tia phản kháng đường sống đều không có.

Thời khắc này tên thiếu nữ này, trên mặt đã là lại không lúc trước ngạo sắc, đối với tu luyện người mà nói, mất đi tu vi, là một cái so cái gì đều chuyện kinh khủng.

“Ta không ra tay, ngươi thật sự cho rằng người người cũng có thể tướng khi?” Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, nói: “Lần này phế tu vi của ngươi, không có giết ngươi, ngươi liền nên cảm thấy may mắn. Trở về nói cho Lạc Tiểu Tả, nàng và Tiêu Gia không can thiệp tới có quan hệ gì, đều đừng đến chọc ta!”

“Ngươi…… ngươi cái này con rơi, dám phế ta tu vi, ngươi…… ngươi……” cái kia lúc trước còn tràn đầy kiêu ngạo, hùng hổ doạ người cô gái, thời khắc này sắc mặt hoàn toàn là 1 chinh trắng bệch, chỉ vào Tiêu Vũ, lại là nửa ngày cũng nói không nên lời phía sau.

Đến giờ phút nầy, cô gái trong lòng chỉ có một loại sợ hãi, cái này Tiêu Vũ lại to gan như vậy quyết đoán, phế bỏ tu vi của nàng.

Mất đi tu luyện, nàng phỏng chừng cũng lại khó mà tiếp tục tùy tùng ở Lạc Tiểu Tả bên người, tại đây thiên tài vân tập Đạo Thần Cung, càng hoàn toàn không có cách nào đặt chân.

“Ta là Lạc Tiểu Tả người theo đuổi, ngươi cái này con rơi dám như thế đối với ta, Lạc Tiểu Tả cùng Tiêu Gia, đều nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Càng là ngẫm nghĩ kết quả của mình, thiếu nữ này sắc mặt lại càng trắng nhợt. Nàng cuối cùng chỉ vào Tiêu Vũ tức giận mắng một câu, chật vật rời đi.

Không có tu vi, nàng dù cho là có lửa giận ngập trời, lúc này cũng căn bản không có cách nào hướng về Tiêu Vũ phát tiết, chỉ có thể hốt hoảng bỏ chạy.

“Lạc gia?” Tiêu Vũ thấy cô gái kia rời đi, hồn nhiên không có đem cái gì Lạc gia tiểu thư để ở trong lòng.

Hắn nâng lên chính mình tay phải, nhìn chằm chằm mặt trên cái kia một cái thật nhỏ đạo văn nhìn mấy lần, đăm chiêu.

“Trời thiếu ngón tay phối hợp với này một tia đạo văn, bây giờ lại có thể làm được cách không ép người tu vi, thủ đoạn này sau đó có lẽ sẽ có trọng dụng.”

Nhớ ngày đó, UU đọc sách &# 119;ｗｗ &# 46;u &# 117; kanshu. Coｍ Tiêu Vũ ở Thiên Uyên lúc từng từ Thiên Uyên bên trong vực trường lĩnh ngộ ra một loại thủ đoạn, chính là có thể áp chế người tu vi, mà loại thủ đoạn này, sau đó bị hắn dung nhập vào trời thiếu ngón tay ở trong.

Vốn, thủ đoạn này chỉ có thể khiến người ta tu vi đã bị áp chế, dẫn đến cảnh giới tạm thời rơi xuống, nhưng bây giờ Tiêu Vũ phát hiện, theo trên ngón tay của hắn ngưng ra cái kia một đạo cực kỳ gian nan nói văn, càng có thể đem người trên người tu vi ép đến giống như người phàm bình thường.

Phải biết rằng, tu luyện người cảnh giới cao hơn tất cả, tu vi bị áp chế một cảnh giới, đó chính là món thập phần chuyện kinh khủng, nếu là toàn bộ bị ép, đối phương ở Tiêu Vũ trước mắt không khác một con giun dế.

Đương nhiên, này điều kiện tiên quyết là thực lực của đối phương cùng Tiêu Vũ tồn tại một vài chênh lệch, bằng không mà nói phỏng chừng không làm được kinh khủng như thế.

“Tên thiếu nữ này tu vi, đại khái sau một thời gian ngắn còn có thể khôi phục, có điều loại thủ đoạn này, lúc đối địch xuất kỳ bất ý, đúng là có thể đánh ra không sai hiệu quả.”

Tiêu Vũ thu hồi tay phải, trên ngón tay đạo văn cũng lờ mờ biến mất. Hắn hướng bốn phía nhìn tới, phát hiện quanh thân ít nhất còn có hơn trăm người lưu lại, không khỏi nhíu mày.

“Một mảnh cũ cảnh lại sẽ xuất hiện nhiều người như vậy, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Vũ không chút nào cho rằng, những người này tất cả đều là bị hắn hấp dẫn mà đến. Mặc dù những người này ở đây dừng lại có nguyên nhân này, thế nhưng bọn họ tiến vào mảnh này cũ cảnh, khẳng định không phải là vì hắn.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gõ chữ lâu trên người rơi xuống rất nhiều tật xấu, lưng cùng xương sống đều có chuyện, đầu ngón tay cũng sẽ thỉnh thoảng đau nhức, mấy ngày nay khí trời lạnh lẽo mấy cây ngón tay vô cùng đau đớn, cho nên chương mới có chút ít ỏi, cùng mọi người nói lời xin lỗi, hôm nay cũng chỉ có 1 chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 487: Cổ Đại Chiến Trường

Thu hồi cửu sắc Thanh Liên, Tiêu Vũ từ nơi này rời đi. Mảnh này cũ cảnh không tĩnh, hắn cũng rất khó tiếp tục an tâm tu luyện.

Dưới chân hắn giẫm lên nghịch hoa sen Thần Hư bộ, từ nơi này cực nhanh đi xa, nội tâm mơ hồ cảm giác mảnh này cũ cảnh hơn nửa có xảy ra chuyện lớn, nếu không không có nhiều như vậy đệ tử tụ tập tới đây.

“Thùng!”

Mới vừa từ lúc đầu vị trí rời đi không lâu, Tiêu Vũ chính là cảm giác được phía trước truyền đến một luồng gợn sóng, đó là thiên địa đại đạo va chạm nhau, tràn dư âm như nước dạng hướng về tứ phương.

“Khả năng dẫn động như thế chấn động kịch liệt, sợ là đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ đã không thấp, là ai ở giao thủ?”

Tiêu Vũ hướng về phía trước mà đi, bằng cảm giác, ở giao thủ người thực lực tựa hồ rất mạnh, không phải bình thường đệ tử có thể so sánh.

“Lại là hắn?”

Có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, Tiêu Vũ tốc độ cực nhanh, một chút thì chạy tới chiến trường, khi thấy trong khi giao thủ người, hắn không khỏi hơi kinh ngạc.

Đó là hai cái nam tử trẻ tuổi, một người trong đó đẩy một con như lửa tóc dài, thân thể quanh thân càng hiện đầy ánh lửa, thoạt nhìn liền làm cho người ta một loại rất lớn cảm giác ngột ngạt, như một chúa tể lửa bá đạo thần linh.

Để Tiêu Vũ kinh ngạc lại là tên còn lại, người kia đồng dạng tuổi trẻ, ấy thân pháp càng thập phần quỷ dị, giống như một mảnh lá rụng, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, đung đưa không ngừng, khiến người ta rất khó phán đoán hắn bước tiếp theo sẽ xuất hiện ở cỡ nào phương vị.

“Ngự linh cung yêu nghiệt như thế nào cùng người đánh nhau?”

“Đối thủ của hắn là ai? Tựa hồ rất lạ mặt, lại cũng có thể không rơi xuống hạ phong, giống như cũng rất mạnh!”

“Cái này thật giống như không phải chúng ta trong cung vốn đệ tử, là 10 châu người!”

Hai cái tuổi trẻ nhân vật chiến đấu, không ngừng hấp dẫn Tiêu Vũ, cũng đưa tới rất nhiều người vây xem.

“Các ngươi nhìn bên kia, Tiêu Vũ cũng tới!”

“Cái này to gan lớn mật chủ, nghe nói trước đây không lâu vừa trêu chọc Lạc gia tiểu thư, đem Lạc gia tiểu thư người theo đuổi phế đi!”

Bị hấp dẫn tới người phát hiện Tiêu Vũ, tất cả đều lộ ra vẻ kiêng dè, mọi người đều là theo bản năng cùng Tiêu Vũ kéo dài khoảng cách, không dám tiếp xúc quá gần, khiến Tiêu Vũ quanh thân rất lớn trong một cái phạm vi đều không có một bóng người.

Đây chính là cái gan lớn đến cái gì cũng dám làm người, không sợ Đại Đế, một người thì dám hò hét một đại linh cung, không sợ trời không sợ đất, ai dám trêu chọc?

“Hắc, hôm nay trước tiên tha cho ngươi một lần, lần sau phải giết ngươi!” Cái kia nam tử tóc đỏ, thập phần khí phách, hắn liếc mắt nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó thu tay lại, trực tiếp rời đi.

“Xem ra coi như là yêu nghiệt như là Xích Viêm, đối với Tiêu Vũ cũng rất kiêng kỵ!”

“Đây không phải ghét không kiêng kỵ, đối thủ của hắn thực lực cũng không yếu, xuất hiện lại một cùng cấp bậc nhân vật, nếu như phát sinh hỗn chiến, vậy coi như là hắn cũng gặp nguy hiểm, rút đi là bảo đảm nhất.”

Đoàn người thấy vậy, đều là có chút thất vọng, sau đó ánh mắt rơi vào còn lại người trẻ tuổi kia. Đối với bọn hắn tới nói, người này thập phần xa lạ, lại lại có có thể cùng Xích Viêm một trận chiến thực lực.

Ở ánh mắt của mọi người dưới, người trẻ tuổi kia nhưng là mặt đầy hờ hững, vỗ vỗ trên người cái kia căn bản không có nhiễm phải bụi đất, sau đó cùng một người không có chuyện gì giống nhau hướng đi Tiêu Vũ, cười nói: “Đã lâu không gặp, nghe nói ngươi bây giờ tại Đạo Thần Cung thành danh người, sau đó có thể chiếm được chiếu cố ta à!”

Tiêu Vũ trắng người này một chút, biết dùng loại này giọng nói chuyện với hắn, cũng chính là Diệp Cửu Khung.

Lúc trước hai người Thiên Uyên từ biệt, đến bây giờ cũng đã mấy năm không thấy, chỉ là cái này Diệp Cửu Khung tính cách vẫn như cũ không thay đổi.

“Ngươi như thế nào cùng hắn đánh nhau?” Tiêu Vũ hơi có hiếu kỳ,

Diệp Cửu Khung lại lại trêu chọc tới chín đại linh cung những yêu nghiệt kia nhân vật.

“Đại khái là ta lớn lên đẹp trai, làm hắn đố kị!” Diệp Cửu Khung nhún vai một cái, hình dáng có vẻ hơi bất đắc dĩ.

Bên cạnh tất cả mọi người mắt choáng váng, lại còn có mặt mũi dày như vậy người, căn bản không giống bọn họ trong ấn tượng này yêu nghiệt biến thái, những người khác cái nào không phải cao cao tại thượng, lạnh lùng vô tình, so sánh với đó Diệp Cửu Khung tính cách thật sự có chút khác loại.

Hơn nữa, cái này có thể cùng Xích Viêm một trận chiến người, lại cùng Tiêu Vũ nhận thức, hơn nữa thoạt nhìn còn rất quen.

Điều này làm cho rất nhiều người đều âm thầm suy đoán hai người này là quan hệ như thế nào, rất nhanh liên quan tới Diệp Cửu Khung bối cảnh, cùng hắn đánh bạc cuồng tên gọi, đã bị người được đào lên.

“Ta đã sớm biết, cùng ngươi tiếp cận không có gì chỗ tốt.” Diệp Cửu Khung thấy chung quanh này đối với hắn tràn ngập hứng thú ánh mắt, đem tất cả những thứ này nguyên nhân quăng Tiêu Vũ trên người, cuối cùng còn nói thầm một câu: “Tiểu tử ngươi thực sự là không có chút nào biết biết điều, đi đến đâu đều nhất định phải trở thành tiêu điểm, sớm biết rằng ta cũng trực tiếp đi!”

Tiêu Vũ tiếp tục mắt trợn trắng, hắn và Diệp Cửu Khung tốt xấu quen biết một hồi, cũng coi là một bằng hữu, nhưng người này nói chuyện lại là khắp nơi tổn hắn, làm hắn không nói gì.

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này, mảnh này cũ cảnh bên trong là xảy ra chuyện gì gì?” Tiêu Vũ bắt được Diệp Cửu Khung, vừa vặn có thể theo Diệp Cửu Khung này hỏi rõ ràng việc này.

“Ngươi không biết là? Ngươi chẳng lẽ không đúng bởi vì biết rồi vừa mới đến nơi này gì?” Diệp Cửu Khung tràn đầy bất ngờ, nhưng nhìn Tiêu Vũ dáng vẻ tựa hồ là thật không biết, lúc này mới nói: “Được rồi, ta thật là phục ngươi.”

Sau khi nói xong, hắn trầm ngâm một chút, như là ở sắp xếp ngôn ngữ, sau đó mới nói: “Mảnh này cũ cảnh bên trong, phát hiện một chỗ cổ đại chiến trường!”

“Cổ đại chiến trường?” Tiêu Vũ nhíu mày, cùng loại những thứ này, ở các đại cũ cảnh bên trong cũng không tính hiếm thấy, vì sao lại hấp dẫn tới nhiều người như vậy?

“Ngươi thực sự là một chút cũng không hiểu tình huống a, uổng ngươi hay là tại phía trước ta đi lên Đạo Thần Cung, làm sao đối với trong cung sự tình một điểm đều không biết?” Diệp Cửu Khung vỗ vỗ trán của mình, một bộ đối với Tiêu Vũ rất là bất đắc dĩ hình dáng. &# 85

“Ta và ngươi không giống nhau.” Tiêu Vũ nói rằng, Diệp Cửu Khung lúc trước nhưng bị Đạo Thần Cung sứ giả lựa chọn sau mới tiến vào Đạo Thần Cung, có dẫn đạo người, tự nhiên biết được so với hắn nhiều.

Mà hắn, hoàn toàn là dựa vào mình thực lực tiến vào Đạo Thần Cung, hơn nữa sau khi đi vào, chín đại linh cung không có 1 cung đồng ý thu hắn, mãi đến tận gần nhất gặp phải Chiến Thần Cung chủ.

Hắn ở Đạo Thần Cung bên trong biết đến tất cả, tất cả đều là tự mình tìm tòi hiểu ra, mà Diệp Cửu Khung có người dẫn dắt, khẳng định không giống nhau.

“Được rồi!” Diệp Cửu Khung hiển nhiên cũng minh bạch điểm này, bất đắc dĩ nói: “Trong cung các đại cũ cảnh, đều có rất nhiều nơi chưa biết, trong đó có không ít địa phương đều có to lớn cơ duyên, mỗi lần gì nơi cũ cảnh có cùng loại địa phương bị phát hiện, đều sẽ hấp dẫn tới rất nhiều người!”

Lần này, Diệp Cửu Khung không chờ Tiêu Vũ hỏi dò, trực tiếp nói tiếp đi: “Này đã biết địa phương, bình thường sớm không biết có bao nhiêu người đi qua, cho nên ở trong mặc dù có cơ duyên gì, cũng không còn sót lại bao nhiêu, nhưng phát hiện mới địa phương không giống nhau, ở chỗ bình thường cũng còn không người đề cập, cho nên ở trong cũng thường thường có phần đông cơ duyên.”

Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ một chút đã hiểu, nói cách khác bây giờ mảnh này cũ cảnh bên trong bị hấp dẫn mà đến người, đều là hướng về phía cái gọi là cơ duyên.

“Lần này phát hiện địa phương, như là một chỗ cổ đại chiến trường, cái loại địa phương đó thường thường lại có cực kỳ cường đại binh khí lưu lại, thậm chí là thời cổ một vài cường giả bí thuật cùng truyền thừa các loại, cũng có thể sẽ tìm được những cường giả kia trên người bảo vật.” Diệp Cửu Khung vừa là nói: “Có điều, loại này nơi chưa biết mặc dù cơ duyên nhiều, nhưng là bởi vì không biết, cũng sẽ có càng lớn nguy hiểm, tất cả toàn bằng kỳ ngộ.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 488: Kinh Thiên Sát Khí

“Cho nên ngươi cũng định đi cầu cơ duyên?” Tiêu Vũ đánh giá Diệp Cửu Khung, nguyên lai Diệp Cửu Khung là vì nguyên nhân này mới xuất hiện ở nơi đây.

“Ngươi có phải quên ta kêu đánh bạc điên?” Diệp Cửu Khung cười hắc hắc nói: “Chúng ta này yêu thích đánh bạc mọi người là rất tin tưởng vận khí, chỗ đó mặc dù nguy hiểm và cơ duyên cùng tồn tại, nhưng ta tin tưởng vận khí của ta chắc chắn sẽ không không đều!”

Tiêu Vũ đúng là đã quên, cái tên này còn thật không phải là bình thường thích cờ bạc, lúc trước hai người quen biết thời gian, Tiêu Vũ chính là bị hắn ép buộc đánh cuộc một hồi.

“Thế nào, đã đụng phải, chúng ta cùng đi nhìn một chút? Ngươi phải biết rằng cái loại địa phương đó nhưng có rất nhiều thứ tốt, bằng không cũng sẽ không có nhiều người như vậy bị hấp dẫn mà đến, chúng ta cùng đi nhất định có thể có thu hoạch lớn!” Diệp Cửu Khung đề nghị.

“Ta làm sao ngươi có gan muốn kéo ta xuống nước cảm giác?” Tiêu Vũ cảnh giác, Diệp Cửu Khung trong lời nói tràn đầy dụ dỗ ý tứ, hắn không khỏi hoài nghi người này có phải là có mục đích khác.

“Sao có thể chứ?” Diệp Cửu Khung cười hắc hắc nói: “Ta mặc dù số may, thực lực cũng đủ mạnh, có điều ngươi cũng thấy đấy, chín đại linh cung những yêu nghiệt kia cũng tới, như vừa rồi

Xích Viêm, còn có Lạc gia cô nàng kia, trừ những thứ này ra còn không biết có người nào sẽ đến, ta mặc dù đủ mạnh, nhưng là không chịu nổi nhiều người a, vạn nhất lại đụng với Xích Viêm loại kia đố kị ta lớn lên đẹp trai, ta chẳng phải là rất nguy hiểm?”

Nói hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng nghe rõ, người này chính là trong lòng không chắc chắn, dù sao tiến lại cường giả trẻ tuổi quả thật không ít, Diệp Cửu Khung một người e sợ cũng không khả năng đồng thời ứng đối nhiều người như vậy.

Hắn nghĩ nghĩ, đã những người kia đều tới, Tiêu Kỷ rất có thể cũng sẽ đến. Tiêu Gia đến bây giờ còn đang suy nghĩ phải như thế nào đưa hắn bỏ, hắn cùng với Tiêu Kỷ trong lúc đó, sớm muộn phải có một trận chiến, đã như vậy, nếu có thể sớm chút gặp phải, cũng có thể sớm chút giải quyết.

Hơn nữa, thực lực bây giờ của hắn mặc dù đang trong cùng thế hệ hầu như vô địch, nhưng đối mặt Đạo Thần Cung bên trong này yêu nghiệt, lại cũng không có nắm chắc tất thắng, đi một mình, cũng rất khó ứng đối nhiều như vậy cường giả trẻ tuổi.

“Được rồi, ta đi cùng ngươi!” Tiêu Vũ cuối cùng gật đầu, tiếp nhận rồi Diệp Cửu Khung đề nghị.

“Ha ha, đủ huynh đệ!” Diệp Cửu Khung cười to.

Trên thực tế, hắn kéo Tiêu Vũ cùng hắn kết bạn mà đi, ngoại trừ Tiêu Vũ thực lực ở ngoài, Tiêu Vũ cái kia làm hắn đều cảm thấy vô giải vận may, cũng đã chiếm rất lớn một phần nguyên nhân.

Phải biết rằng, ngoại trừ sinh tử kết quả, hắn bình thường chính là gặp gỡ đánh bạc tất thắng, lại cùng Tiêu Vũ đánh cuộc 3 cục thất bại 3 cục.

Diệp Cửu Khung phi thường tin tưởng vận may vừa nói, bởi vậy hắn cảm thấy, Tiêu Vũ liền hắn đều có thể thắng, vận may so với hắn còn muốn nghịch thiên, nếu như hắn có thể cùng Tiêu Vũ đồng hành, khẳng định không có sơ hở nào!

“Người này vận may cũng không biết ở đâu ra, sau đó tìm cơ hội, ta còn phải với hắn đánh cuộc nữa một hồi mới được, ta cũng không tin ta còn khả năng lại thua!” Diệp Cửu Khung dân cờ bạc tâm lý lại bắt đầu quấy phá, âm thầm tính cuộn lại sau đó như thế nào có thể cùng Tiêu Vũ đánh cuộc một lần nữa.

Thích cờ bạc người đã là như thế, đã bị thua sau khi tổng không cam lòng nghĩ thầm thắng trở về, Diệp Cửu Khung có thể nói coi đánh bạc như mạng, cho tới bây giờ còn băn khoăn Tiêu Vũ đã thắng nổi chuyện của hắn.

Nếu là Tiêu Vũ biết hắn lúc này dự định, không biết là có thể hay không lập tức cùng hắn tan vỡ, Diệp Cửu Khung phỏng chừng cũng lo lắng đến điểm này, cho nên mới không dám ở lúc này đem lại nói đi ra.

Hai người kết bạn đi tiếp, trên đường đi, phàm là nhìn thấy Tiêu Vũ đệ tử, đều là dồn dập né tránh, điều này cũng làm cho Diệp Cửu Khung bốn phía phê phán Tiêu Vũ, nói hắn bây giờ tại Đạo Thần Cung hung danh quá có nhiều, làm ai ai tránh lui, liền hắn và Tiêu Vũ đi chung với nhau đều hứng chịu tới liên lụy.

Tiêu Vũ không nhìn thẳng hắn, đi thẳng về phía trước, rất nhanh là đến Diệp Cửu Khung trước khi theo như lời cổ đại chiến trường.

“Thật sự có một chỗ chiến trường?”

Tiêu Vũ nhìn về phía trước,

Chỉ thấy còn cách phi thường xa xôi khoảng cách, liền có thể cảm nhận được phía trước truyền đến mãnh liệt khí tức xơ xác, thậm chí từ đằng xa còn có thể nhìn thấy, chỗ đó thỉnh thoảng có xông vào ánh đao cùng bóng kiếm bay lên, càng tình cờ truyền đến vài tiếng mờ ảo không thật sự tiếng kêu, phảng phất đại chiến còn đang tiếp tục, còn không có dừng lại vậy.

"Hấp dẫn tới người mặc dù nhiều, nhưng giống như cũng không phải tất cả mọi người dám tiến vào!" Diệp Cửu Khung cũng nhìn xa xa phía trước.

Giờ phút này bên ngoài chiến trường, có rất nhiều bóng người qua lại, nhưng cũng có vẻ kiêng kỵ, không dám tùy tiện đi sâu vào, chỉ là ở quanh thân không dứt di động, từ đằng xa quan sát cái kia một chỗ cổ đại chiến trường.

"Đến xem!" Tiêu Vũ tiếp tục hướng phía trước, Diệp Cửu Khung thân pháp quái dị, lại cũng có thể không hạ xuống tốc độ của hắn, theo sát phía sau, để Tiêu Vũ hơi có kinh ngạc.

Đương nhiên, cái này cũng là hắn không có đem nghịch hoa sen Thần Hư bộ thi triển đến mức tận cùng nguyên nhân, có điều nói tóm lại, Diệp Cửu Khung tốc độ cũng được cho bất phàm, người bình thường e sợ cùng hắn không thể so sánh nổi.

"Thật kinh người sát khí, người bình thường tùy tiện tiến vào, sẽ bị sát khí này trực tiếp xoắn thành vụn thịt a, chẳng trách những người này đều không dám tiến vào!" Đi tới chiến trường trước khi, Diệp Cửu Khung trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Nếu là cổ đại chiến trường, ngã xuống trăm vạn thậm chí ngàn vạn đều là có thể, sát khí tự nhiên kinh người." Tiêu Vũ nói xong, cũng đang quan sát này chỗ chiến trường.

Nói là chiến trường, nhưng trong thực tế phóng tầm mắt nhìn, phía trước là phần đông cổ thành tụ hợp mà thành một to lớn khu vực, chỉ có điều này cổ thành ngay cả thành tường đều đã mất, khắp nơi là đến hắn kiến trúc.

Trừ lần đó ra, cái này khu vực trong tùy ý có thể thấy được âm trầm bạch cốt, &# 85 cũng không có thiếu đã rỉ sắt binh khí, rơi vào các góc bên trong, có càng còn đâm vào những bạch cốt này bên trên.

“Cát vàng vạn dặm, ngã xuống ngàn vạn, thật không biết, chiến trường này là như thế nào hình thành, khả năng tỏa ra sát khí bực này, sợ là vương giả trở lên nhân vật, đều ở nơi này chết rồi không ít!” Diệp Cửu Khung ở như thế xơ xác tiêu điều bầu không khí bên dưới, cũng thu hồi cái kia không đứng đắn tính cách, vẻ mặt nghiêm nghị.

“Chỉ sợ là trước đây cổ xưa thế lực tương bính.” Tiêu Vũ thở dài, trước đây hắn liền từng gặp, hai cái cao nhất chí tôn khai chiến sau khi lưu lại chiến trường.

Vốn là hai người cuộc chiến, nhưng bọn họ mỗi loại thủ hạ người, cũng sẽ cùng chết trận. Trước mắt này chỗ chiến trường, có lẽ chính là dạng này một chỗ, chỉ có điều quy mô không thể cùng chí tôn so với.

Tiêu Vũ suy đoán, có thể là cấp đại đế nhân vật, cũng có thể là chút ít mạnh hơn Đại Đế tồn tại, dù sao này cũ cảnh phân cách đi ra thời gian đều rất xa xưa, vào lúc ấy có thể liền có cao hơn Đại Đế tồn tại.

“Oa, các ngươi nhìn, Lạc gia tiểu thư tới!”

Đột nhiên, chung quanh tiếng kinh hô đã kinh động Tiêu Vũ, hắn thần tốc quay đầu, liền gặp xa xa một đạo thân ảnh màu tím lấp lóe, từ xa đến gần, mấy cái lấp lóe, liền đã đi tới chiến trường trước khi.

Chỉ có điều, dù cho tới phụ cận, bóng người kia cũng tựa hồ đang không trung không dứt tiến lên, khiến người ta nhìn ra có chút hoa mắt, làm sao cũng không cách nào thấy rõ nàng hình dáng.

Tại đây đạo thân ảnh màu tím phía sau, còn theo một cô gái tuổi thanh xuân, như là một con kiêu ngạo khổng tước vậy. Thiếu nữ này đầu tiên nhìn liền thấy được Tiêu Vũ, sắc mặt nhất thời âm hàn vô cùng, tại kia đạo thân ảnh màu tím bên tai thấp giọng kể cái gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 489: Lạc Ảnh

Đọc trên điện thoại

“Đó là Lạc gia tiểu thư gì? Thật kỳ quái a, tại sao nàng rõ ràng đứng ở cách đó không xa, làm thế nào cũng không thấy rõ bộ dáng của nàng đâu, trong truyền thuyết nàng nhưng cái thập phần xinh đẹp nữ tử, thật muốn nhìn một chút nàng rốt cuộc bộ dáng gì!”

“Ngươi liền điều này cũng không biết? Ta nghe người ta nói, Lạc gia tiểu thư tên đầy đủ gọi là Lạc Ảnh, mà bản thân nàng cũng như tên, vô luận đi tới chỗ nào, mọi người thường thường đều chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng, dù cho là của nàng đứng bất động ở nơi đó, cũng sẽ khiến người ta cảm thấy bóng người thập phần mơ hồ, này đây cho tới bây giờ, đều không ai xem qua diện mục thật của nàng!”

“Nghe nói Tiêu Vũ trước đó không lâu phế bỏ Lạc Tiểu Tả người theo đuổi, bây giờ Tiêu Vũ vừa tới, Lạc Tiểu Tả liền tới, sẽ không phải là hướng về phía Tiêu Vũ đến?”

Lạc gia tiểu thư Lạc Ảnh đến, gợi ra chiến trường ở ngoài rối loạn tưng bừng.

Cô gái này tuy là 10 châu người, không phải Đạo Thần Cung lúc đầu đệ tử, nhưng tiếng tăm so với Diệp Cửu Khung lớn hơn, ở mọi người trong lòng cô gái này cùng chín đại linh cung yêu nghiệt đều là cùng cấp bậc nhân vật, không chỉ thực lực mạnh mẽ, nàng thần bí cũng làm người đối với nàng phá lệ chú ý.

“Ha ha, không nghĩ tới nhanh như vậy, chúng ta lại gặp mặt!” Lạc Ảnh sau lưng cô gái, đối với Lạc Ảnh thì thầm vài câu sau khi, bay tiến lên đây, ở trong trời cao cười lạnh thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ không có mở miệng, nhìn chằm chằm tên thiếu nữ này, xem ra tên thiếu nữ này tu vi đã khôi phục, hắn lúc trước một ngón tay có tác dụng trong thời gian hạn định trôi qua, đối với kết quả này, hắn cũng chẳng có bao nhiêu bất ngờ.

Hắn giờ phút này, đang suy đoán nếu cái kia một ngón tay dùng ở chín đại linh cung yêu nghiệt cấp bậc nhân vật trên người, thậm chí dùng ở vương giả nhân vật trên người, sẽ có bao nhiêu hiệu quả?

“Ngươi cái này Tiêu Gia con rơi, lúc trước liền dám mạo phạm Lạc Tiểu Tả, bây giờ Lạc Tiểu Tả tự mình giá lâm, ngươi còn không mau mau tiến lên chào bồi tội?” Không trung cô gái quay Tiêu Vũ trợn mắt nhìn, ngữ khí cùng tư thế đều là cao cao tại thượng.

Kết thù không kẻ thù độc địch hận bờ ruộng lạnh sớm xuyên qua bờ ruộng

Vào lúc này, lúc trước nói thì không ngừng lại qua Diệp Cửu Khung sớm ngậm miệng lại, ở một bên đánh giá xa xa không trung Lạc Ảnh, vừa thỉnh thoảng nhìn Tiêu Vũ một chút, chẳng những không có thay thế Tiêu Vũ ý lên tiếng, ngược lại là có loại xem cuộc vui giống nhau vẻ mặt.

Kết thù không kẻ thù độc địch hận bờ ruộng lạnh sớm xuyên qua bờ ruộng xa xa, Lạc Ảnh bóng người mơ hồ, rõ ràng đứng bất động, lại cảm giác một mực đung đưa trái phải, khiến người chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng mơ hồ. Nàng trầm mặc không nói, không có lên tiếng, mặc dù thẳng không rõ khuôn mặt, nhưng lúc này Tiêu Vũ lại phảng phất cảm thấy một đạo hờ hững ánh mắt.

“Chào bồi tội?” Tiêu Vũ hướng về xa xa thân ảnh màu tím liếc mắt nhìn, nói: “Lạc Tiểu Tả, đây là ý tứ của ngươi?”

Xa xa, Lạc Ảnh bóng người mơ hồ, rõ ràng đứng bất động, lại cảm giác một mực đung đưa trái phải, khiến người chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng mơ hồ. Nàng trầm mặc không nói, không có lên tiếng, mặc dù thẳng không rõ khuôn mặt, nhưng lúc này Tiêu Vũ lại phảng phất cảm thấy một đạo hờ hững ánh mắt.

“Ngươi thì tính là cái gì, Lạc Tiểu Tả không tra hỏi ngươi, khi nào đến phiên ngươi mở miệng?” Không trung cô gái đối với Tiêu Vũ quát mắng: “Thân phận ngươi thấp hèn, mặc dù là muốn mở miệng, cũng phải trước tiên hướng về Lạc Tiểu Tả hành lễ nhận sai, đừng quên ngươi chỉ là một Tiêu Gia con rơi!”

Địch khoa xa Quỷ địch học từ dương tiếp quá lông chim

Quanh thân, mọi người đã là càng tụ càng nhiều, bởi vì nhìn điệu bộ này, Tiêu Vũ cùng Lạc Ảnh trong lúc đó rất có thể sẽ động thủ.

Đây chính là hai cái không kém gì cửu cung yêu nghiệt nhân vật, dạng này một trận chiến, tự nhiên là thập phần hấp dẫn người.

“Muốn ta chào? Có thể, chỉ cần Lạc Tiểu Tả mở miệng!” Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ bất động, ngữ khí lạnh như băng, “có điều, điều kiện tiên quyết là Lạc Tiểu Tả khả năng chịu nổi ta cái lễ này!”

“Ngươi làm càn!” Cô gái kia vừa là quát mắng,

Nói: “Ngươi là thứ gì? Một thấp hèn con rơi, Lạc Tiểu Tả há có thể không chịu nổi ngươi lễ nghi?”

“Vậy ngươi liền để Lạc Tiểu Tả đến đây đi, xem hắn có tiếp hay không đến dưới.” Tiêu Vũ như trước không động đậy.

"Ngươi cho rằng ngươi là ai, có thể làm cho Lạc Tiểu Tả cho ngươi dời bước? Lạc Tiểu Tả thân phận cỡ nào? Cho dù là chào, cũng là ngươi chủ động tiến lên, có hiểu quy củ hay không!" Không trung cô gái lại quát mắng.

Trên thực tế, thiếu nữ này giờ phút này chỉ hận không thể trực tiếp ra tay, vừa báo lúc trước mối thù, nhưng Tiêu Vũ thực lực làm nàng kiêng kỵ, không dám tùy tiện động thủ.

Giờ phút này cũng chính là Lạc Ảnh thì đứng ở sau lưng nàng không xa, nàng mới có như thế sức lực, muốn mượn Lạc Ảnh, vừa báo trước đây mối thù, ở trước mặt mọi người ác liệt nhục nhã Tiêu Vũ. Nếu không thì, gặp lại Tiêu Vũ, nàng thậm chí không dám tới gần.

Địch khoa xa xa độc kết thuật bờ ruộng lạnh độc tháng

"Xem ra trước đây dạy dỗ, không có thể làm cho ngươi nhớ lâu, mở miệng một tiếng con rơi, ngươi thật sự cho rằng tìm tới người chỗ dựa, ta liền không dám động ngươi sao?" Tiêu Vũ cũng không có tính khí tốt như vậy, đối phương lần nữa nhục nhã, hắn cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp ra tay.

Ở dưới chân hắn, 1 đóa sen xanh hiện lên, chỉ thấy Tiêu Vũ bóng người lóe lên, mọi người đều còn không có thấy rõ, hắn liền đã là tới cô gái kia phía sau.

"Ngươi dám ở Lạc Tiểu Tả trước mặt ra tay với ta?" Cái kia kêu gào cô gái sắc mặt thảm biến, Tiêu Vũ thực lực cho nàng ấn tượng khắc sâu, nàng lúc này hoàn toàn không có đối kháng lòng, trước tiên quay đầu lại, hướng về Lạc Ảnh hốt hoảng bỏ chạy.

"Bốp!"

Tiêu Vũ không để ý đến, vươn tay phải ra, một ngón tay duỗi ra, điểm hướng về thiếu nữ này mi tâm.

“Tiểu thư cứu ta!” Cô gái kia phờ phạc sắc mặt nhanh chóng trốn hướng về Lạc Ảnh, có thể Tiêu Vũ tốc độ quá nhanh, nàng căn bản là không có cách bỏ qua.

“Bốp!”

Thời điểm này, Lạc Ảnh động, tại nguyên chỗ lưu lại một đạo bóng tím, bá lóe lên, giống như quỷ mị đi tới cô gái kia bên cạnh, lôi kéo cô gái hướng về một bên thối lui.

“Ta đã xuất thủ, ngươi còn muốn bảo đảm nàng?” Tiêu Vũ cười lạnh, dưới chân sinh hoa sen, một bước cũng không rơi xuống, vẫn là kề sát ở cô gái kia phía sau, thậm chí phương vị cũng không có thay đổi, một ngón tay duỗi ra, phía trước vẫn là cô gái kia mi tâm.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Lạc Ảnh liên tục di động, tốc độ nhanh kinh người, liền cái bóng đều nhìn không tới, chỉ có thể nhìn thấy một tia sáng tím trong không trung không dứt lấp lóe. Nhưng mà, không can thiệp tới tốc độ của nàng như thế nào đi nữa nhanh, Tiêu Vũ đều là thủy chung tuỳ tùng, một bước cũng không rơi xuống.

“Ầm!”

Sau xa xa Quỷ thuyền học từ cô cát thuật chỗ

Mắt thấy không cách nào bỏ qua Tiêu Vũ, Lạc Ảnh cái kia thân ảnh mơ hồ đột nhiên dừng lại, thời khắc này tất cả mọi người đều cảm giác được, nàng hai đạo ánh mắt giống như hóa thành sương lạnh, lộ ra ý lạnh khiến người ta run rẩy.

Cũng trong lúc đó, Lạc Ảnh một con như ngọc ngón tay duỗi ra, gắng đón đỡ Tiêu Vũ một ngón tay, ý đồ đỡ Tiêu Vũ công kích.

“Đoành!”

Thời điểm này, không gian có ba động kỳ dị chấn động, hai người hờ hững giao thủ, lại là thập phần hung hiểm, mỗi loại một ngón tay sau khi lẫn nhau thối lui.

Ánh mắt của mọi người trước tiên rơi vào trên người hai người này, muốn nhìn một chút là ai chiếm thượng phong, nhưng mà hai người này đều là không việc gì, có thể Lạc Ảnh sau lưng cô gái, lại là sắc mặt trắng bệch, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt càng lập tức uể oải.

“Ngươi…… ngươi lại làm vỡ nát ta 5 thần!” Lạc Ảnh sau lưng cô gái mặt xám như tro tàn, oán độc mà tuyệt vọng mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

Lạc Ảnh không nói, bóng người vừa khôi phục mơ hồ dáng vẻ, mặc dù không thấy rõ khuôn mặt, nhưng ánh mắt của nàng, lại là tất cả mọi người khả năng cảm thụ được, lạnh đến mức làm người nghẹt thở.

Trong cơ thể 5 thần bị nát, cô gái kia tu vi là thật triệt để mất đi, dù cho nàng là Tứ Cực cảnh giới, nhưng trong cơ thể không còn 5 thần, cũng chỉ còn lại có một khối thể xác thôi!

“Tiêu Vũ lại thật động thủ, đem Lạc Tiểu Tả người theo đuổi phế đi!”

“Lá gan của hắn là thật lớn a, ở Lạc Tiểu Tả trước mặt thì dám ra tay, dùng Lạc gia tiểu thư cùng Tiêu Kỷ quan hệ, hắn làm như vậy, chẳng khác nào một chút đắc tội rồi hai cái yêu nghiệt nhân vật!”

Kết xa kẻ thù kẻ thù mới thuyền hận tiếp ầm ĩ xa bờ ruộng xuyên qua

“Không chỉ như thế, hắn ở Lạc Tiểu Tả trước mặt phế bỏ Lạc Tiểu Tả người, không khác đánh Lạc Tiểu Tả mặt, lần này, cừu oán giữa hai người xem như không có hiểu!”

Đoàn người một trận thán phục, lại một lần nữa đã được kiến thức Tiêu Vũ quả cảm, lại chút nào cũng không lưu tình, trước mặt Lạc Ảnh mặt phế bỏ người theo đuổi nàng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 490: Yêu Nghiệt Tụ Hội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi qua!” Lạc Ảnh khuôn mặt mơ hồ, chỉ có hai đạo lạnh như băng giống như ánh mắt thật sự.

Nàng lần đầu tiên mở miệng, âm thanh mặc dù lanh lảnh dễ nghe, nhưng trong đó mang theo ý lạnh, lại là làm người không rét mà run.

“Phải không? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta nên xem ở ngươi bộ mặt bỏ qua cho nàng?” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, nói: “Đáng tiếc, ngươi không có cái này sức nặng. Nàng là tùy tùng của ngươi, đối với ta vài lần nhục nhã, ngươi liền đứng ở sau lưng nàng, cũng là chưa từng ngăn cản, ta vừa cần gì lưu tình?”

Mọi người im lặng, bởi vì Tiêu Vũ theo như lời hoàn toàn hợp lý.

Ai đều thấy Lạc Ảnh người theo đuổi đối với Tiêu Vũ hùng hổ doạ người, ngôn ngữ càng khó nghe, mà Lạc Ảnh liền đứng ở sau người, cũng không có ngăn cản ý tứ, bây giờ người theo đuổi nàng bị phế, lại đến khiển trách nổi lên Tiêu Vũ.

“Ngươi vốn là Tiêu Gia con rơi, nàng có điều chỉ nói ra sự thực mà thôi.” Lạc Ảnh âm thanh hờ hững lạnh như băng, nói: “Tu luyện người, tu vi là thứ trọng yếu nhất, ngươi lại chỉ vì loại nguyên nhân này, liền phế nhân tu vi, quá mức ác độc!”

“Vậy theo ngươi ý tứ, ta liền nên mặc nàng bắt nạt, không nên có bất luận biểu thị gì?” Tiêu Vũ cười đến rất là giễu cợt, nói: “Nếu là bị người bắt nạt còn muốn nuốt giận vào bụng, tu luyện người đi ngược lên trời, gian nan cầu đạo, muốn tới đây một thân thực lực, còn có tác dụng gì?”

“Bất kể như thế nào, ngươi phế nhân tu vi, quá mức tàn nhẫn, xem ra Càn Dương Cung chủ lời nói nếu là đúng, ngươi tâm tính tà ác, tánh tình hung tàn, nếu là trưởng thành, cửu cung đệ tử đều có khả năng bị ngươi độc thủ.” Lạc Ảnh tiếp tục lạnh lùng nói.

“Ha ha, ngươi cũng không cần cho ta gây thù hằn, muốn cho cửu cung người đồng thời nhằm vào ta.” Tiêu Vũ một chút nhìn thấu Lạc Ảnh dự định, cô gái này có chút ác độc, còn muốn để cửu cung đệ tử đều đối với hắn sản sinh bài xích, muốn mượn chúng nhân chi lực đối phó hắn.

Bất quá hắn lại không hề để tâm, nói: “Ta không giống ngươi, tự cho là cao cao tại thượng, ta chưa bao giờ chủ động gây chuyện, người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nhưng nếu là có người cảm thấy ta dễ bắt nạt, vậy cũng chớ có trách ta xuất thủ vô tình.”

Lạc Ảnh trầm mặc xuống, mơ hồ trên dung nhan chỉ có thể mơ hồ thấy được nàng một đôi mắt ánh sáng lấp lóe, tựa hồ rất muốn ra tay, có thể ánh mắt của nàng rơi xuống một bên Diệp Cửu Khung trên người sau khi, vừa là có điều do dự.

Tiêu Vũ một người, cũng đã không kém gì Đạo Thần Cung bên trong bất luận cái nào yêu nghiệt, hơn nữa một Diệp Cửu Khung, nàng nếu muốn xuất thủ, thì không khỏi không đem Diệp Cửu Khung cũng cân nhắc đi vào.

“Khà khà, xem ra bên này thật náo nhiệt a!”

Vào lúc này, một đạo vô cùng dễ thấy bóng người không biết từ nơi nào xuất hiện.

Đó là một người trẻ tuổi, hắn nhìn một chút Tiêu Vũ cùng Lạc Ảnh,

Vừa nhìn Diệp Cửu Khung, trên mặt lộ ra rất là phóng đãng nụ cười, nói: “Vị này là Lạc gia tiểu thư? Ta mặc dù cùng ngươi không quen, có điều nếu là ngươi muốn ra tay, hai người kia ta có thể giúp ngươi đối phó một!”

Nhìn thấy người này, được nghe lại trong miệng hắn nói, đoàn người đều là giật mình.

“Xích Viêm? Hắn sao lại tới đây, hơn nữa đứng ở Lạc Tiểu Tả bên này?”

“Nghe nói hắn trước đó không lâu cùng cái đó gọi Diệp Cửu Khung người đánh nhau, tựa hồ có hơi ân oán, bây giờ rõ ràng là muốn mượn Lạc Tiểu Tả lực lượng đối phó Diệp Cửu Khung, dù sao Diệp Cửu Khung bên này Tiêu Vũ cũng làm hắn kiêng kỵ, vừa vặn bây giờ có Lạc Tiểu Tả giúp hắn đối phó!”

“Trời ạ, nói như vậy, có phải này bốn cái yêu nghiệt nhân vật thật phải ở chỗ này động thủ?”

Quanh thân người vừa thấy tên nam tử kia, chính là kinh hô từng trận, mắt thấy mấy người này rất muốn ra tay đánh nhau, một đám người lui vừa lui, trước tiên kéo ra rất khoảng cách xa.

Đây chính là bốn cái yêu nghiệt cấp bậc nhân vật, nếu là thật đánh nhau, không biết là sẽ liên lụy vào bao nhiêu người!

“Tiêu công tử, gần đây mạnh khỏe?”

Mắt thấy bốn cái yêu nghiệt nhân vật đại chiến hết sức căng thẳng, vào lúc này, vừa là một hơi lành lạnh thanh âm truyền tới, sau đó một đạo cao quý đẹp lạnh lùng bóng người nhanh nhẹn tới, đạp không mà đến.

“Vừa đến một cái yêu nghiệt nhân vật!”

“Thần nữ Hàn Ngưng Yên!”

Tiếng kinh hô lại nổi lên. Hàn Ngưng Yên, đây chính là số ít mấy cái không cần sát hạch có thể trực tiếp tiến vào Đạo Thần Cung đệ tử, thiên tư cùng thực lực đều cao đến khủng bố, đến bây giờ cũng không người nào biết nàng cảnh giới chân thực.

Hàn Ngưng Yên nhanh nhẹn tới, đứng ở Tiêu Vũ bên này, vừa là để Lạc Ảnh cùng Xích Viêm ánh mắt một trận biến ảo, thế cuộc một lần nữa phát sinh biến hóa.

“Ha ha, hôm nay là có cái gì thịnh hội gì, lại có thể nhìn thấy nhiều như vậy cố nhân? Hàn tiểu thư, đã lâu không gặp!”

Mọi người còn ở giật mình bên trong, lại có một gã đẹp trai phiêu dật người thanh niên trẻ đạp gió mà đi, đi tới nơi đây, nhìn thấy người này, sắc mặt của mọi người vừa là cuồng biến.

“Ninh công tử!” Tiêu Vũ ánh mắt ngưng tụ lại, này đồng dạng là một sâu không lường được nhân vật, tựa hồ đang còn không có tiến vào Đạo Thần Cung trước, cũng đã đột phá vương giả cảnh giới, là trẻ tuổi bên trong cực kỳ làm người kiêng kỵ một trong những nhân vật.

Nhìn thấy Ninh công tử, Hàn Ngưng Yên ánh mắt cũng là khẽ nhúc nhích, chỉ là trên mặt thủy chung mang theo lạnh nhạt mỉm cười, thậm chí còn đối với Ninh công tử gật đầu ý bảo.

“Đến rồi nhiều như vậy yêu nghiệt, đây nếu là đánh nhau, sẽ phát sinh hậu quả gì?”

“Cục diện giống như càng ngày càng mông lung, Ninh công tử thực lực sâu không lường được, hơn nữa hắn thái độ ám muội, thật đánh nhau, còn chưa chắc chắn đứng ở bên nào!”

Liên tiếp xuất hiện cấp độ yêu nghiệt nhân vật, khiến cho tất cả mọi người trong lòng đều khó mà bình tĩnh. Những người này đều là Đạo Thần Cung bên trong đứng đầu nhất đệ tử, vốn đều là ngàn năm không gặp tài năng, cũng chính là ở Đạo Thần Cung chỗ như vậy, mới có thể có cơ hội nhìn thấy bực này nhân vật tụ hội.

“Tiêu huynh, đã lâu không gặp.” Ninh công tử mang theo ưu nhã mỉm cười, đối với Tiêu Vũ lên tiếng chào hỏi.

Nếu như nói Hàn Ngưng Yên là nghiêng nước nghiêng thành, vậy cái này Ninh công tử đẹp trai liền đủ khiến phần đông phái nữ vì đó si mê, hắn đẹp trai quá mức, trên người hầu như tìm không ra bất kỳ khuyết điểm, gần như hoàn mỹ.

“Này ngày gì a, này bình thường giấu đi so với ai khác đều sâu người lại đều đến!” Diệp Cửu Khung nói thầm, ánh mắt từ một đám yêu nghiệt trên người đảo qua, vừa là nhìn phía xa xa mấy cái phương hướng, nói: “Hơn nữa thoạt nhìn, trình diện người thật giống như còn không chỉ chừng này, chỉ có điều mấy cái khác giống như cũng không đến theo chúng ta tụ hội dự định.”

Nghe nói nói thế, mấy cái khác tuổi trẻ yêu nghiệt sắc mặt khẽ nhúc nhích, đều là nhìn phía xa xa.

Bọn họ vào lúc này đều đã nhận ra, bốn phía còn có rất nhiều khí tức, đều là trong cung này không yếu hơn bọn họ yêu nghiệt, chỉ là những người kia không hề lộ diện, tựa hồ không có tham dự vào này tình hình rối loạn ở trong ý tứ.

Khắp nơi yêu nghiệt đều hiện, cũng làm cho những người trẻ tuổi này không thể không có điều kiêng kỵ, nếu là vào lúc này đánh nhau, vạn nhất này đang âm thầm quan sát người đột nhiên ngang thò một chân vào, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì.

“Ầm!”

Ngay ở một đám tuổi trẻ yêu nghiệt giằng co lẫn nhau, thế cuộc càng ngày càng không sáng láng thời điểm, phía trước cổ đại bên trong chiến trường, đột nhiên phát sinh một tiếng vang nhỏ, một đạo kinh thiên ánh sáng phóng lên cao.

Mọi người cùng nhau nhìn tới, liền gặp ánh sáng chỗ, một cái cổ xưa cũ nát búa bay lên trời cao, mặt trên phát ra kinh người gợn sóng cùng ánh sáng.

“Vương đạo khí!”

Một đám tuổi trẻ nhân vật đồng thời chấn động mạnh, đó là vương giả nhân vật giấu ở trong cơ thể, dùng tự thân tinh nguyên cùng máu thịt ôn dưỡng cả đời binh khí, khí cùng đạo hợp, uy lực tuyệt luân, khả năng dẫn động đại đạo lực lượng.

“Vèo!”

Hầu như ngay đầu tiên, mấy cái yêu nghiệt nhân vật bóng người đồng thời bay lên, từ bỏ đối lập, hướng về kia tàn tạ chiến trường phóng đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 491: Hỗn Chiến

Đọc trên điện thoại

“Huynh đệ, lên a, đừng làm cho những người này đoạt trước tiên, có vương đạo khí, ở Đạo Thần Cung liền có thể làm được vương dưới vô địch rồi!” Diệp Cửu Khung hét lớn một tiếng, bắt chuyện Tiêu Vũ, sau đó cũng lập tức triển khai thân pháp, nhằm phía tàn tạ chiến trường.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn đối với binh khí mặc dù không có hứng thú, nhưng nếu là này vương đạo khí rơi vào Ninh công tử bực này nhân vật trong tay, đối với hắn sẽ có uy hiếp rất lớn, này đây cũng ngay đầu tiên vọt tới trước, đạp lên nghịch hoa sen Thần Hư bộ chạy tới chiến trường.

“A!”

Ở một đám yêu nghiệt dồn dập xuất thủ thời điểm, cũng có một chút cách chiến trường hơi gần đệ tử nghiến răng, giành trước xông vào vào bên trong chiến trường, nhưng mà ngay sau đó lại là vài tiếng kêu thảm thiết, giành trước xông vào vào người bị bên trong chiến trường kinh thiên sát khí trực tiếp vặn thành thịt nát.

“Bốp!”

Đúng lúc này, khắp nơi yêu nghiệt cùng dùng phía sau, mái tóc màu đỏ Xích Viêm đi trước làm gương, trước người dáng vẻ khí thế độc ác quấn quanh, bảo vệ tự thân, mạnh mẽ chống đỡ ở cái kia kinh người sát khí, xông thẳng bên trong chiến trường chiến phủ.

“Keng!”

Địch kẻ thù xa kẻ thù khốc sau bóng từ ầm ĩ tình cô bí

Một mặt khác, Ninh công tử người mặc thần quang, thập phần thong dong, bước chân chầm chậm, tốc độ lại là không thua với bất luận người nào. Lạc Ảnh bên kia, tất là hóa thân một tia sáng tím, mấy cái lấp lóe, liền đã đến chiến phủ phụ cận.

Ngoại trừ mấy người này ở ngoài, này lúc trước ẩn thân trong chỗ tối yêu nghiệt nhân vật, cũng dồn dập ra tay, các hiển thần thông, đối với bọn hắn bực này nhân vật tới nói, đều có biện pháp của mình có thể ứng đối bên trong chiến trường sát khí.

Kết xa không tâm tình bóng tiếp tháng tôn không vâng

“Ầm!”

Kết xa không tâm tình bóng tiếp tháng tôn không vâng
“Oanh!”

Khắp nơi yêu nghiệt kề vai sát cánh, tranh cướp chiến phủ. Ở vào thời điểm này, đối diện vương đạo khí, một đám yêu nghiệt cũng không để ý hậu quả gì, lẫn nhau ra tay, mấy trận chiến đấu đồng thời bùng nổ.

Chiến trường này nhất thời không dứt chấn động, khắp nơi yêu nghiệt trong lúc đó không dứt đánh ra các loại kinh người cũ thuật, để vùng thế giới này đều lâm vào rung chuyển, tình cảnh cực kỳ doạ người.

“Ai cản ta thì phải chết!” Xích Viêm giờ phút này giống như một vị ma thần, tóc tím bay lên, sát khí ngút trời. Bên cạnh hắn ánh lửa đầy trời, kinh sợ tứ phương, nhưng cũng là có không sợ hắn nhân vật, cùng với đại chiến.

Vương đạo khí, loại binh khí này thân mình chịu đựng vương giả máu cùng tinh nguyên ân cần săn sóc, tương đương với một lĩnh ngộ đại đạo lực lượng vương giả, đối với này yêu nghiệt tới nói, tìm được này khí, có thể làm cho sức chiến đấu của bọn họ đuổi sát chân chính vương giả.

Này đây giờ phút này, nhóm người này tất cả đều điên cuồng, tìm được này khí, liền có thể quét ngang tất cả mọi người, căn bản không cần kiêng kỵ bị người vây công.

Kết xa kẻ thù khoa khốc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ sớm xa hiện ra

“Bốp!”

Thừa dịp khắp nơi giao thủ, Tiêu Vũ chân đạp nghịch hoa sen Thần Hư bộ, miễn cưỡng theo một đám yêu nghiệt trong khe hẹp xuyên qua, thẳng đến chiến phủ, hướng về nơi đó lấy tay.

“Ầm!”

Tay của hắn vừa muốn cầm đến trên búa, một luồng thập phần cảm giác nguy hiểm đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn. Hắn vội vàng quay đầu lại, chỉ thấy cuối cùng một đạo chói mắt tử quang, tràn ngập khí tức nguy hiểm, bắn về phía mi tâm của hắn.

“Lạc Ảnh?” Tiêu Vũ nổi giận quay đầu lại, liền gặp phía sau là Lạc Ảnh cái kia một đạo thân ảnh màu tím. Hắn bản năng cảm giác được cái kia tử quang mười phần nguy hiểm, ngay đầu tiên thoái nhượng, không dám liều.

Đối mặt cái kia đạo tử chỉ riêng, hắn có một loại cảm giác mãnh liệt, tia sáng kia tựa hồ là có thể xuyên thủng thần hồn của hắn, thập phần khủng bố. Hắn bây giờ thân thể mặc dù mạnh mẽ vô song, nhưng đối mặt loại này nhằm vào thần hồn bí thuật, vẫn phải là thoái nhượng.

“Không cần để ý, để ta chặn lại nàng,

Ngươi đi đoạt khí!” Hàn Ngưng Yên bóng người bay tới, thay thế Tiêu Vũ ngăn ở Lạc Ảnh trước người.

“Ngươi không đi đoạt khí?” Tiêu Vũ kinh ngạc, ở vào thời điểm này, Hàn Ngưng Yên đệ nhất lựa chọn lại không phải đi đoạt chiến phủ, mà là thay thế nàng ngăn trở Lạc Ảnh?

“Ngươi ở trong cung đối thủ nhiều lắm, so với ta càng cần phải vật ấy.” Hàn Ngưng Yên cũng không quay đầu lại, sau khi nói xong, chủ động nhằm phía Lạc Ảnh, cùng với đại chiến.

Nàng rốt cuộc là Thánh Thành bên trong kinh khủng nhất tuổi trẻ nhân vật, lại bị Đạo Thần Cung trực tiếp chọn làm đệ tử chính thức, thực lực vô cùng mạnh mẽ, nhưng cùng Ninh công tử so với. Nhưng mà khiến Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, Lạc Ảnh lại cũng không yếu, đối mặt Hàn Ngưng Yên cũng là có sức đánh một trận.

Cô gái này thực lực, so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng càng mạnh mẽ hơn.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ yên lặng nhớ kỹ Hàn Ngưng Yên này một phần tình, hắn cũng không phải bà mẹ người, lập tức xoay người tiếp tục nhằm phía chiến phủ, nếu không rất có thể nào sẽ trở thành đồ vật của người khác.

Địch khoa xa Quỷ tôn hận chỗ dương mới bờ ruộng hận

“Ầm!”

Nhưng mà, Tiêu Vũ mới vừa là về phía trước, bốn phía vừa là đồng thời đánh tới nhiều loại kinh người sát chiêu, khắp nơi yêu nghiệt mặc dù ở kiềm chế lẫn nhau, có thể thấy có người sẽ phải chiến phủ, cũng vẫn là trước tiên ra tay, không cho Tiêu Vũ dễ dàng tìm được.

“Chiến phủ vị trí nhất định chính là một vùng cấm, một khi tiếp cận sẽ lập tức trở thành tất cả mọi người mục tiêu!”

Chính là Tiêu Vũ có thiên đại tự tin, cũng không dám đồng thời gắng đón đỡ phần đông yêu nghiệt sát chiêu.

Những người này bàn về thực lực, đều đã sắp đến gần vương giả, luận còn hơn hắn cũng không yếu nhiều lắm, thậm chí ở trong còn có mạnh hơn người, cho dù là hắn cũng không dám nằm ở bão táp hạt nhân.

“Đi!”

Trong lúc vội vàng, Tiêu Vũ tâm tư hơi động, trong cơ thể khí ấn lấy ra, đánh vào phía trước chiến phủ bên trên.

Đoành!

Chỉ thấy chiến phủ nhẹ nhàng chấn động, vốn lâm vào cuồng bạo bên trong búa lớn nhất thời yên tĩnh lại.

“Khả thi!” Tiêu Vũ ngạc nhiên, hắn vốn chỉ là thử một lần, bởi vì khí ấn là do binh khí chi đạo diễn biến mà đến, có thể để hắn dùng cái này ấn diễn biến thế gian vạn khí.

Nhìn thấy chiến phủ này cuồng bạo, hắn vốn chỉ là muốn thử một chút có thể hay không dùng khí ấn khống chế, kết quả càng thật đi thông.

Có điều, kiện binh khí này là vương giả cấp bậc gì đó, mặt trên còn có lưu lại vương giả nhân vật khí tức, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể làm được đơn giản khống chế, nhưng không cách nào trực tiếp xem là chính mình binh khí dùng để đối địch.

Sau kẻ thù xa khốc kết xem kỹ bờ ruộng lạnh từ địch phong

“Không thể để cho hắn tìm được chiến phủ!”

Sau kẻ thù xa khốc kết xem kỹ bờ ruộng lạnh từ địch phong Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn đối với binh khí mặc dù không có hứng thú, nhưng nếu là này vương đạo khí rơi vào Ninh công tử bực này nhân vật trong tay, đối với hắn sẽ có uy hiếp rất lớn, này đây cũng ngay đầu tiên vọt tới trước, đạp lên nghịch hoa sen Thần Hư bộ chạy tới chiến trường.

“Vương đạo khí là thuộc về ta!”

“Giết!”

Vừa thấy Tiêu Vũ tạm thời đã khống chế chiến phủ, mấy cái yêu nghiệt đều là quyết đoán từ bỏ đối thủ của mình, thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Ai cản ta thì phải chết!”

Thời khắc này Tiêu Vũ cũng là khí thế tận trời, đối mặt nhiều tên yêu nghiệt đồng thời ra tay, hắn không có một chút nào vẻ sợ hãi, nổi giận gầm lên một tiếng, trên người trồi lên từng đoá từng đoá sen thần, thân thể phát sáng, cùng mấy tên thiếu niên đó chiến tới một chỗ, đồng thời khống chế được chiến phủ hướng mình bay tới.

Đại chiến bùng phát, đồng thời đối với Tiêu Vũ xuất thủ tuổi trẻ yêu nghiệt ít nhất cũng có sáu người.

Đạo Thần Cung chín đại linh cung đều tự bồi dưỡng được mấy cái yêu nghiệt nhân vật, hơn nữa 10 châu thi vào Đạo Thần Cung tuổi trẻ trong các nhân vật cũng có nhiều có thể so với này yêu nghiệt người, bởi vậy thực lực mạnh mẽ người trẻ tuổi số lượng thật sự không tính là ít.

Địch xa khốc kết học từ nguyệt dương khắc bóng

Giờ phút này đối với Tiêu Vũ xuất thủ sáu người, chẳng qua là trong hỗn chiến người một phần nhỏ.

“Ông trời ơi, này...... đây là cỡ nào tình cảnh, nhiều như vậy yêu nghiệt nhân vật, lại đã xảy ra hỗn chiến!”

Cổ đại bên trong chiến trường hỗn chiến, sớm để chiến trường ở ngoài này không dám tiến vào các đệ tử nhìn ra ngây người, tất cả mọi người là tràn đầy chấn động.

Đặc biệt là nhìn thấy Tiêu Vũ một người độc chiến sáu gã nổi danh yêu nghiệt nhân vật, này nhân trái tim càng ác liệt co giật.

Tiêu Vũ thân thể quả là tới một loại trình độ đáng sợ, đối mặt sáu gã yêu nghiệt cấp bậc nhân vật vây công, hắn đúng là dựa vào thân thể lực lượng cùng sáu người đồng thời đại chiến, hơn nữa không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 492: Ninh Công Tử Ra Tay

Đọc trên điện thoại

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Đại chiến bên trong, vùng thế giới này không dứt chấn động, Tiêu Vũ lấy một địch 6, ngoại trừ muốn ứng đối sáu cái kinh khủng đối thủ ở ngoài, còn thỉnh thoảng có người âm thầm ra tay, đối với hắn đánh ra các loại sát chiêu.

Trong loại tình huống này, người bình thường chỉ sợ sớm không biết chết rồi bao nhiêu lần, nhưng mà Tiêu Vũ lại là ỷ vào mạnh mẽ thân thể, miễn cưỡng thừa nhận rồi nhiều lần kinh khủng công kích, vẫn như cũ không việc gì.

Chỉ thấy toàn thân hắn đều bộc lộ ra kinh người ánh sáng, xung quanh cơ thể có từng đoá từng đoá sen thần hiện lên, trong cơ thể càng mơ hồ có một vài phức tạp đường bộ hiện lên, những công kích kia rơi xuống trên người hắn, mặc dù có thể làm cho thân hình hắn không yên, lại cơ hồ đều không có có thể thương tổn hắn.

Này để đám người không dứt truyền đến hít một hơi lãnh khí âm thanh, Tiêu Vũ thân thể thật sự quá biến thái, quả thực có thể so với vương đạo khí.

“Tiếp tục như vậy không được, những người này không có một cái nào là người yếu, tiếp tục đánh nhau, gây bất lợi cho ta!”

Tiêu Vũ lúc này trong lòng lại là một mảnh nặng nề. Nhục thể của hắn có mạnh đến đâu, đối mặt nhiều như vậy yêu nghiệt nhân vật vây công, cũng là cảm giác thấy hơi không chịu nổi.

Trên thực tế, này vẫn là hắn ngưng ra chiến chữ ấn nguyên nhân, sử dụng này Inca cầm ở trên thân thể, tài năng thừa nhận nhiều như vậy yêu nghiệt vây công, nếu không nhục thể của hắn mạnh trở lại, bằng vào thân thể lực lượng, giờ phút này cũng khó có thể chống đỡ.

“Không nghĩ tới chiến chữ ấn uy lực càng khủng bố đến trình độ như thế, thay đổi trước đây, chỉ sợ ta đối mặt nhiều người như vậy vây công, căn bản chống đỡ không được bao lâu.”

Sơ dùng chiến chữ ấn, Tiêu Vũ với này 1 dấu ấn có tất cả nhận thức mới, chính là bởi vì có cái này dấu ấn, hắn có thể có giờ phút này như vậy biến thái thân thể.

Phải biết rằng, hắn này đối thủ cũng không phải bình thường người, tất cả đều là Chiến Thần Cung bên trong đứng đầu nhất yêu nghiệt, bọn họ sát chiêu cũng đều hết sức khủng bố, nếu là không có chiến chữ Inca cầm, hắn bằng vào thân thể đơn độc đối kháng một người còn có thể, nhưng cùng lúc đối phó nhiều người như vậy, lại là căn bản không thể.

Địch không không Quỷ tôn học bờ ruộng Mặt Trăng thuyền tình

“Ầm!”

Bên trong chiến trường hỗn loạn tưng bừng, phần đông yêu nghiệt nhân vật đều đã là đánh ra sát ý, đều nghĩ đoạt được này thanh chiến phủ.

Nhưng mà bọn hắn đối thủ cũng đều mỗi người bất phàm, phải nhanh chóng phân ra thắng bại, cơ hồ là chuyện không thể nào, làm cho tình huống nơi này càng ngày càng hỗn loạn, đánh mãi không xong.

“Thùng!”

Tiêu Vũ vừa là gặp phải một đòn nặng nề, nhục thể của hắn rốt cục không chịu nổi, hơi chao đảo một cái, sắc mặt cũng biến thành trắng nhợt.

“Tiêu Vũ bị thương?”

Tôn khoa xa xa mới tôn xem kỹ tiếp cô quá cánh buồm xa

“Hắn sống đến bây giờ, đã rất nghịch thiên rồi, phải biết rằng ra tay với hắn cũng không chỉ có một yêu nghiệt!”

Chú ý Tiêu Vũ đoàn người lộ ra vẻ kinh ngạc, có điều suy nghĩ một chút cũng phải bình thường. Đối mặt nhiều như vậy yêu nghiệt, Tiêu Vũ khả năng cứng rắn chống đỡ lâu như vậy, đã thập phần nghịch thiên, đây tuyệt đối không phải hắn không mạnh, mà là đối thủ của hắn cũng đều không kém, huống hồ còn là nhiều người như vậy cùng ra tay.

“Huynh đệ, chịu đựng a!” Diệp Cửu Khung ở cách đó không xa rống to, đỏ ngầu cả mắt.

Hắn muốn xông lại giúp đỡ Tiêu Vũ, nhưng mà trước người mái tóc màu đỏ Xích Viêm lại là gắt gao đưa hắn cuốn lấy, làm hắn không cách nào thoát thân.

“Bốp!” Ninh Công Tử chân đạp hư không, cất bước đi tới, lóe lên trong lúc đó tới Tiêu Vũ trước người.

Hắn mang trên mặt ưu nhã mỉm cười, hờ hững trong lúc đó hướng về Tiêu Vũ ấn ra một chưởng, trong lòng bàn tay hiện ra một viên cổ điển dấu ấn.

"Đạo Thần chín chữ ấn!"

"Ninh Công Tử mới vào cung bao lâu,

Lại cũng nắm giữ Đạo Thần ấn?"

"Cái này quá nguy hiểm, hắn sẽ đối Tiêu Vũ ra tay, xem ra Tiêu Vũ nguy rồi!"

Nhìn thấy Ninh Công Tử ra tay, mọi người phải sợ hãi, cái này tuổi trẻ đẹp trai công tử ở bây giờ Đạo Thần Cung trẻ tuổi, có thể nói là cực kỳ làm người kiêng kỵ nhân vật.

Sau khoa xa không mới thuyền hận chiến ầm ĩ cánh buồm kỹ khoa

Kết thù khoa không tình tôn bóng bờ ruộng tháng thuyền vâng cánh buồm

Hơn nữa, Ninh Công Tử chọn ở Tiêu Vũ bị thương thời điểm ra tay, có thể thấy được hắn sát tâm rất nặng, muốn một đòn giết chết, không cho Tiêu Vũ cơ hội, ở chắc chắn nhất thời điểm, mới khiến cho Tiêu Vũ biết ý đồ của hắn.

"Tiêu công tử!" Xa xa Hàn Ngưng Yên cũng là thấy cảnh ấy, trên mặt lộ ra vẻ vội vàng, muốn tiến đến giúp đỡ.

Nhưng mà, nàng lúc này phải đối mặt cũng là cùng Diệp Cửu Khung giống nhau tình huống, trước người Lạc Ảnh sắc bén ra tay, cũng muốn mượn Ninh Công Tử tay diệt trừ Tiêu Vũ, làm cho nàng không cách nào thoát thân.

"Cuối cùng ngươi ra tay rồi!" Tiêu Vũ gầm lên, trên người chiến chữ ấn bùng phát đến kinh người ánh sáng.

Thời điểm này, hắn giống như hóa thân làm 1 pho tượng chiến thần, trên người chiến chữ ấn thần tốc di động, xuất hiện ở nắm đấm của hắn bên trên, sau đó một quyền đánh về Ninh Công Tử bàn tay.

Ninh Công Tử hơi biến sắc mặt, nhưng một chưởng đã xuất, vẫn là không có thu hồi, cùng Tiêu Vũ liều.

“Đoành!”

Hai người này giao thủ, bốn phía hết thảy yêu nghiệt nhân vật dồn dập biến sắc, chính là cái kia sáu cái lúc trước vây công Tiêu Vũ mọi người là tạm thời lùi ra, chỉ vì này thực lực của hai người thái quá khủng bố.

Một đòn trong lúc đó, vùng thế giới này tựa hồ cũng lờ mờ thất sắc, ba động khủng bố dùng Tiêu Vũ cùng Ninh Công Tử làm trung tâm, thần tốc hướng bốn phía lan tràn.

Bên trong chiến trường, vô số tàn tạ binh khí vào thời khắc này bắt đầu rung động, trên đất hài cốt cũng là chấn động, mảnh này lớn như vậy chiến trường, giờ phút này càng giống như sống lại bình thường, bị Tiêu Vũ cùng Ninh Công Tử đối kích dư âm chấn động đến mức thật lâu không có bình ổn.

Sau kẻ thù kẻ thù khoa độc sau thuật chỗ vầng trăng cô độc hiện ra mới

“Vèo!”

Sau một đòn, Ninh Công Tử nhanh nhẹn thối lui, trong mắt còn có kinh ngạc.

Hắn như là chẳng có chuyện gì phát sinh giống nhau, mang trên mặt ung dung mỉm cười, tựa như đang cùng bằng hữu của mình chào hỏi bình thường, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, cười nói: “Ngươi không có bị thương?”

Tiêu Vũ lau đi bên mép một vệt máu, nói: “Nếu không có ta không cho ngươi cơ hội này, ngươi há sẽ ra tay?”

Ninh Công Tử vẫn là mỉm cười, con mắt lại là hơi nheo lại.

Đối với Tiêu Vũ, Ninh Công Tử có tuyệt đối sát tâm, bởi vì đối với hắn mà nói, trở thành lam đế đệ tử, &# 32; tìm được Lam Thiên Ngữ, đây là tuyệt đối sự tình, vốn hắn đối với cái này tràn ngập tin tưởng, nhưng bây giờ, lại cảm giác việc này tồn tại một biến số.

Biến số này, chính là Tiêu Vũ.

Lúc trước còn ở Tổ Thạch thôn lúc, Ninh Công Tử liền đã suy đoán đến Lam Thiên Ngữ đế nữ thân thể, này đây, hắn mới có thể đối với Lam Thiên Ngữ lấy lòng, muốn bắt được ấy tâm hồn thiếu nữ.

Hắn xuất thân đế tộc, thiên tư cùng thực lực, kể cả truyền thừa, hắn cũng không thiếu, đầy đủ để hắn tu luyện tới Đại Đế cảnh giới.

Thế nhưng, hắn cũng rất rõ ràng, thành đế là hết sức khó khăn sự tình, dù cho hắn có tổ tiên lưu lại Đại Đế truyền thừa, tự thân cũng đã đủ xuất sắc, cũng rất khó đi tới bước đi kia, bằng không mà nói, nếu là có cấp bậc đại đế truyền thừa có thể thành đế, hắn Trữ gia cũng sẽ không cho đến nay, cũng chỉ đi làm một Đại Đế.

Thành đế gian nan, Ninh Công Tử rất rõ ràng. Nhưng mà, nếu là ở có Đại Đế truyền thừa đồng thời, còn có thể được một chân chính Đại Đế chỉ dẫn, vậy tất cả lại đều sẽ trở nên không giống nhau, hắn tin chắc hắn ở tương lai không lâu, liền có thể trở thành là chân chính Đại Đế.

Ninh Công Tử là một vô cùng có thấy xa người, ở người khác còn đang suy nghĩ như thế nào đột phá Vương cảnh thời điểm, hắn cũng đã đang vì mình Đế đạo lót đường, ở trẻ tuổi bên trong, hắn không chỉ là thực lực và thiên tư, chính là hắn thấy xa, đồng dạng là thập phần khủng bố.

Vốn này hết thảy đều ở Ninh Công Tử trong kế hoạch, chỉ cần có thể thuận lợi thực hiện, tất cả đều sẽ theo hắn dự tính trước như vậy tiến triển, nhưng mà tất cả những thứ này, nhưng bởi vì một người xuất hiện, mà tràn đầy biến số.

Người này, chính là Tiêu Vũ!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 493: Đánh Ra 1 Con Đường Máu

Đọc trên điện thoại

Ban đầu ở Tổ Thạch ngoài thôn, Ninh Công Tử làm Lam Thiên Ngữ tìm tới đế gập, muốn dùng cái này kiếm được Lam Thiên Ngữ hảo cảm, lại bởi vì Tiêu Vũ xuất hiện, khiến mục đích của hắn thất bại, từ đó trở đi, Ninh Công Tử liền cảm giác, hắn muốn trở thành lam đế đệ tử trong kế hoạch, tràn đầy biến số.

Hắn ban đầu dự định, là muốn kiếm được Lam Thiên Ngữ hảo cảm, chỉ cần có thể theo đuổi được Lam Thiên Ngữ cái này đế nữ, hắn một cách tự nhiên, liền có lam đế truyền thừa cùng chỉ điểm.

Ninh Công Tử tin tưởng, bằng thiên tư của hắn, cùng với đế tộc hậu nhân thân phận, chỉ cần có thể được Lam Thiên Ngữ hảo cảm, lam đế nhất định sẽ tiếp thu hắn, bởi vì hắn là tốt nhất Đại Đế truyền nhân.

Nhưng mà, Tiêu Vũ xuất hiện, đem tất cả những thứ này đều làm rối loạn.

Ngày đó ở Tổ Thạch thôn, Ninh Công Tử tự thân tới, nhìn thấy Lam Thiên Ngữ cùng Tiêu Vũ như vậy thân mật, lúc đó Ninh Công Tử liền đã rõ ràng, muốn được Lam Thiên Ngữ, hắn nhất định phải bỏ Tiêu Vũ.

Sau đấy, Tiêu Vũ lên tới Trữ gia, hướng về hắn hỏi dò Lam Thiên Ngữ thân phận thực sự, càng làm cho Ninh Công Tử nhận định, Tiêu Vũ muốn cùng hắn tranh cướp Lam Thiên Ngữ, ngày đó hắn liền từng muốn đối với Tiêu Vũ ra tay, trực tiếp xóa bỏ, chỉ tiếc bởi vì Hàn Ngưng Yên ở đây, ý nghĩ này cũng không thể toại nguyện.

Này sau khi, Ninh Công Tử vốn còn định lại tìm cơ hội, đối với Tiêu Vũ xuống tay, nhưng sau đó không lâu, Tiêu Vũ lại không hiểu ra sao, phía sau đứng một Tinh Thần Các.

Kết không khoa kẻ thù mới địch xem kỹ tiếp cô lông chim chủ cô

Sau không không khốc thuyền hận chỗ cô khốc mới lộ

Đây chính là 10 châu người không người dám trêu chọc thế lực cường đại, kể cả Đạo Thần Cung đều kiêng kỵ ba phần, Ninh Công Tử cũng là chỉ đành tạm thời bỏ đi đối với Tiêu Vũ hạ thủ ý nghĩ. Hắn Trữ gia tuy là đế tộc, nhưng sớm không giống trước kia, Tinh Thần Các là vạn vạn không trêu chọc nổi.

Mà bây giờ, hắn tiến vào Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ cũng đi tới Đạo Thần Cung bên trong.

Thuyền không khoa khốc thuyền xem kỹ tiếp tháng độc ta kết

Ngày đó lam đế hiện thân, công khai tuyên bố sẽ tại Đạo Thần Cung lựa chọn một thích hợp hậu nhân, và giao phó Lam Thiên Ngữ, Ninh Công Tử liền cảm giác, người này sẽ chỉ là hắn, hắn chính là có tự tin như vậy, tin tưởng thiên tư của mình cùng xuất thân, đều sẽ là lam đế không có chỗ thứ hai.

Có thể vào lúc này, Tiêu Vũ lại xuất hiện, bay lên trời cao.

Mặc dù ngay lúc đó một màn bị rất nhiều người cho rằng Tiêu Vũ là vì lam đế nói mà điên rồi, bởi vì đế nữ Lam Thiên Ngữ hoàn toàn không thừa nhận cùng hắn quen biết, nhưng Ninh Công Tử lại là thấy rõ, đế nữ ở rời đi thời gian, trong mắt xuất hiện lệ quang.

Mà ở đế nữ rời đi sau khi, tầng thứ chín bên trong truyền ra một bài khúc , những người khác không rõ tựa bài hát kia ý tứ, nhưng Ninh Công Tử lại là biết, cái kia một bài khúc , chính là lúc trước Tổ Thạch ngoài thôn, Tiêu Vũ chỗ đưa cho Lam Thiên Ngữ khúc.

Mặc dù ngay lúc đó Tiêu Vũ là một cái thân phận khác, nhưng Ninh Công Tử lại là đã biết được, Tiêu Vũ cùng ngay lúc đó Kỷ Mặc, liền là cùng một người.

Bởi vì này các loại nguyên nhân, Ninh Công Tử sâu sắc tin tưởng, hắn muốn chiếm được Lam Thiên Ngữ, và trở thành lam đế truyền nhân, Tiêu Vũ sẽ là hắn một trở ngại to lớn.

Hắn vẫn đang tìm cơ hội, ham muốn đối với Tiêu Vũ xuống tay, nhưng Tiêu Vũ gần đây ở Đạo Thần Cung thể hiện ra thực lực, cũng là làm hắn không nắm chắc được bao nhiêu phần, nhất là bây giờ Tiêu Vũ sau lưng còn đứng một Chiến Thần Cung chủ.

Này đây, Ninh Công Tử vẫn không có đối với Tiêu Vũ biểu lộ ra quá rõ ràng địch ý, mãi đến tận vừa mới nhìn thấy Tiêu Vũ bị vây công bị thương, hắn rốt cục không chịu đựng được, cảm giác đây là một cái chém giết Tiêu Vũ cơ hội tuyệt cao, này đây quyết đoán ra tay.

Không thể không nói, tâm cơ của hắn cùng kiên nhẫn cũng đã thập phần thâm trầm, được cho đáng sợ, nhưng mà Tiêu Vũ nhưng là đúng hắn sớm có phòng bị, đúng là làm bộ bị thương, dẫn hắn ra tay!

“Ngươi là khi nào phát hiện,

Ta muốn giết ngươi?” Ninh Công Tử lúc này vẫn là cùng không có chuyện gì phát sinh giống nhau, bình tĩnh mỉm cười, hỏi dò Tiêu Vũ.

"Chỉ có thể nói ngươi ẩn giấu quá sâu hơn, đối với ta tựa hồ hoàn toàn không có bất kỳ địch ý nào." Tiêu Vũ lạnh lùng nói: "Nhưng trên thực tế, ta đã ở ngươi Trữ gia bên trong giết qua ngươi người, dù cho ngươi rộng lượng đến đâu, cũng không khả năng đối với ta không có một tia địch ý."

"Cũng là bởi vì loại nguyên nhân này?" Ninh Công Tử yên lặng, vạn không ngờ rằng ẩn giấu qua sâu, lại ngược lại có vẻ không quá hợp lý, có điều Tiêu Vũ nhạy cảm, cũng là làm hắn đối với Tiêu Vũ coi trọng lại cao vài phần.

Tôn khoa không kẻ thù độc kết bóng bờ ruộng cô thuyền thuyền tiếp

Tiêu Vũ lắc đầu, không nói gì.

Bàn về tâm cơ, Ninh Công Tử ở tuổi trẻ nhân vật ở trong được cho khủng bố, nhưng tiếc là, đối mặt hắn cái này đã sống mấy trăm ngàn năm người, Ninh Công Tử cái kia điểm tâm cơ quá khó mà ẩn giấu.

Kết xa xa khoa độc kết hận chiến lạnh bóng tôn lạnh

Hơn nữa, vừa rồi tại lúc động thủ, hắn đã sớm chú ý tới Ninh Công Tử một mực một bên chú ý hắn bên này, trực giác nói cho hắn biết, người này mười phần nguy hiểm, này đây mới có thể muốn thử một lần, nhìn Ninh Công Tử hay không sẽ ra tay.

"Dù cho ngươi thăm dò đi ra, tựa hồ cũng không có ý nghĩa." Ninh Công Tử thong dong mỉm cười, nói: "Ngươi đắc tội không ít người, cửu cung những người khác cũng không có thiếu người đối với ngươi có ý kiến, bởi vì ngươi phô trương quá mức, ngươi đơn độc đối kháng mọi người, đã cực kỳ cật lực, nếu là ta gia nhập bọn họ, ngươi cho rằng ngươi còn có cơ hội còn sống rời đi gì?”

Sau không khoa tình tôn học bờ ruộng lạnh xa thuyền xem kỹ

Tiêu Vũ ánh mắt đảo qua quanh thân yêu nghiệt, Ninh Công Tử theo như lời không phải không có lý, hắn lúc trước một người khiêu chiến 1 cung, mặc dù cùng cái khác linh cung không quan hệ, nhưng đã ở vô hình trung rước lấy cái khác linh cung bất mãn cùng cảnh giác.

Dù sao, hắn không thuộc về một luận một cung nào, vừa là đến từ 10 châu, như vậy dối trên 1 cung, Đạo Thần Cung chín đại linh cung đệ tử, cũng sẽ theo bản năng cho rằng là chín đại đồng thời nhận lấy xem thường.

Tôn không xa tâm tình bóng chỗ ầm ĩ thuật bí quá

Lúc trước có nhiều người như vậy đồng thời ra tay với hắn, chính là chứng minh tốt nhất, những người kia ra tay, tuyệt không chỉ có là vì vương đạo khí!

“Dù cho cả thế gian đều là kẻ địch, ta từ dùng hai quả đấm, đánh ra một con đường máu!” Tiêu Vũ ánh mắt theo một đám yêu nghiệt trên người đảo qua, sau đó hết thảy thiên ngôn vạn ngữ, đều hóa thành một câu kiên định mà nặng nề lời nói!

Một câu nói, khiến cho tại chiến trường ở ngoài xem cuộc chiến đệ tử lại chấn động, phóng tầm mắt toàn bộ Đạo Thần Cung, chỉ sợ cũng thì Tiêu Vũ cái này to gan lớn mật người, mới dám nói ra như thế khí phách lời nói!

“Ha ha , ngươi có phải hay không quá để mắt mình!”

“Ta khâm phục sự can đảm của ngươi, nhưng chỉ có lá gan là không đủ!”

“Đã như vậy, ta ngược lại muốn xem xem ngươi dũng khí từ đâu tới, gan dạ thả ra như thế cuồng ngôn!”

“Giết!”

Tiêu Vũ một câu nói hạ xuống, quanh thân khắp nơi yêu nghiệt, vừa là lại ra tay, tựa hồ thì không muốn để lại cho hắn bất kỳ đường sống.

“Chiến!”

Tiêu Vũ tóc rối bời bay lên, như rất giống Ma, trên người chiến chữ ấn phát sáng, thêm vào ở hai quả đấm bên trên, cùng nhiều tên yêu nghiệt chiến tới một chỗ.

“Ầm!”

Hắn đấm ra một quyền, chiến chữ Inca cầm nắm đấm sức chiến đấu kinh thiên, ổn định khóa được một gã đối thủ, tên kia đối thủ biến sắc, nâng chỉ tay nghênh, nhưng mà Tiêu Vũ thời khắc này sức chiến đấu có thể nói khó giải, đem đối thủ một quyền nổ đến miệng phun máu tươi, xa xa bay ra.

Nhưng cùng lúc đó, cái khác hướng về cái yêu nghiệt nhân vật cũng cùng nhau ra tay rồi, các loại e sợ công kích giáng lâm, đánh vào Tiêu Vũ trên người, dù cho Tiêu Vũ thân thể cường hãn, cũng là lay động thân hình, trong miệng hộc máu.

Trong cơ thể âm dương lực lượng cùng tinh thần lực vận chuyển, Tiêu Vũ vừa bắt đầu khôi phục thương thế, một bên rống giận, vừa là nhằm phía một cái khác yêu nghiệt nhân vật.

Hắn dùng một địch nhiều, lại không chỉ không sợ hãi chút nào, ngược lại càng đánh càng hăng, giống như một vị ma thần. Nghịch hoa sen Thần Hư bộ tốc độ kinh người, mỗi một bị hắn nhìn chằm chằm nhân vật, ai cũng không thể thoát khỏi!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 494: Dị Biến

Tiêu Vũ chiến tới cuồng bạo, mỗi lần đều là nhìn chăm chú chính xác một người trong đó, chiến chữ Inca cầm nắm đấm giống như có thể nổ nát tất cả, khiến cho hắn có cực kỳ kinh người sức chiến đấu, không có người nào khả năng chịu được hắn một quyền.

Nhưng mà, hắn loại này đấu pháp, cũng chẳng khác nào cho những người khác cơ hội, không cách nào phòng ngự, trên người liên tục chịu đựng đánh mạnh, rất nhanh liền nhuộm đầy máu tươi, mặc dù là có bất diệt âm dương trải qua tinh thần lực, cũng căn bản không khôi phục lại được.

“Tiêu Vũ điên rồi, loại này đấu pháp, hoàn toàn là không muốn sống!”

“Khủng bố! Chiến lực của hắn không khỏi cũng quá kinh người, thân thể cường đại đến vô giải mức độ, đối mặt nhiều người như vậy, còn có thể trọng thương nhiều tên đối thủ!”

Hết thảy nhìn thấy trận chiến này người toàn bộ sợ hãi, thời khắc này Tiêu Vũ quả thực hung tàn, như là không muốn sống bình thường, hoàn toàn bỏ phòng ngự, hắn loại này đấu pháp cho người cảm giác thập phần chấn động, chính là này ra tay với hắn người trẻ tuổi, cũng bắt đầu lựa chọn né tránh.

Không có cách nào, vào lúc này Tiêu Vũ là kinh khủng, bị hắn nhìn chằm chằm người không có một cái nào có thể thoát khỏi, mặc dù bây giờ Tiêu Vũ đã một thân vết thương, nhưng bị hắn trọng thương người trẻ tuổi cũng là không phải số ít.

“Hắn đã trọng thương, muốn giết hắn bây giờ là cơ hội tốt nhất!” Ninh Công Tử mặt mang rùng mình, nói: “Như là đã ra tay, muốn tuyệt sát, nếu không mối thù hôm nay đã kết, các ngươi ngày sau đều sẽ đã bị hắn báo thù!”

Hết thảy xuất thủ cường giả trẻ tuổi đều là sắc mặt ngưng lại, mặc dù biết Ninh Công Tử đây là đang buộc bọn hắn cùng Tiêu Vũ liều mạng, nhưng lúc này cũng là đã không có đường lui.

Tiêu Vũ sức chiến đấu khiến cho bọn họ đều cảm giác sâu sắc hoảng sợ, hôm nay như là đã ra tay, nếu như không thể giết chết Tiêu Vũ, đối với bọn họ tới nói, đây tuyệt đối là một ác mộng!

“Đáng chết, cút ngay cho ta!” Diệp Cửu Khung bình thường mặc dù không có chính thức, nhưng giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ lâm vào nguy cơ, cũng là hai mắt đỏ lên, lâm vào điên cuồng.

“Hắn quá mức xuất sắc, lại có kết cục như vậy là chuyện tất nhiên!”

Diệp Cửu Khung đối diện, Xích Viêm tóc đỏ như lửa, cười lạnh mở miệng. Thực lực của hắn đồng dạng hết sức kinh người, mặc dù là Diệp Cửu Khung lâm vào điên cuồng, cũng thủy chung không thể thoát khỏi.

Một bên khác Hàn Ngưng Yên, giờ phút này cũng là cũng giống như thế, mặc dù có lòng giúp đỡ Tiêu Vũ, thế nhưng bị Lạc Ảnh chăm chú cuốn lấy, căn bản là không có cách thoát thân.

Huống hồ, giờ phút này đối với Tiêu Vũ xuất thủ người không phải số ít, hơn nữa Ninh Công Tử cái này sâu không lường được nhân vật, dù cho hai người bọn họ có thể vượt qua, chỉ sợ cũng khó có thể thay đổi cục diện này.

“Ha ha? Muốn giết ta? Hôm nay dù cho các ngươi có thể thành công, cũng phải toàn bộ người cho ta chôn cùng!” Tiêu Vũ quanh thân là máu, thương thế rất nặng.

Trong cơ thể hắn bất diệt âm dương đã tại điên cuồng vận chuyển, liền ngũ hành ngôi sao cùng lục đạo dấu ấn đều đã vận dụng, vẫn là không khôi phục lại được, bởi vì vết thương trên người thật sự quá nặng, hơn nữa xuất thủ những người này thực lực cũng đều rất không bình thường.

“Bất quá là nỏ mạnh hết đà thôi, các vị không cần e ngại.” Ninh Công Tử hờ hững nói rằng, đang khi nói chuyện lại là cùng Tiêu Vũ vẫn duy trì khoảng cách nhất định.

Ở Tiêu Vũ cuồng bạo trong đoạn thời gian này, hắn không thế nào ra tay, bởi vì hắn người này tính cách đã là như thế, không làm chuyện không có nắm chắc, nếu không cũng sẽ không nhẫn nại lâu như vậy, mới có thể đối với Tiêu Vũ ra tay.

Giờ phút này cuồng bạo bên trong Tiêu Vũ quá mức nguy hiểm, lại liên tưởng đến Tiêu Vũ trước đây là cố ý giả dạng làm bị thương dẫn hắn ra tay, Ninh Công Tử thật lâu không động, lại là cổ động những người khác cùng Tiêu Vũ tương bính.

“Có phải là nỏ mạnh hết đà, các ngươi có thể thử một lần!” Tiêu Vũ trong cơ thể, 40 chín ngôi sao bay ra, vây quanh hắn mà động.

Vốn hắn đã dự định sửa thân thể chi đạo, tạm thời không muốn sử dụng trong cơ thể ngôi sao cùng với lục đạo dấu ấn, nhưng bây giờ bị này yêu nghiệt vây công, mặc dù là hắn, cũng không thể không sử dụng hết thảy lá bài tẩy,

Nếu không thật rất có thể chôn thây nơi này.

“Đúng vậy, Tiêu Vũ đến bây giờ đều này đây thân thể đối địch, mọi người hầu như đều quên trong cơ thể hắn còn có này kinh khủng tinh thần!”

“Ta vốn cho rằng Tiêu Vũ sắp xong rồi, nhưng hiện tại xem ra những người này muốn giết hắn cũng không phải dễ dàng như vậy, hắn dùng thân thể đối địch chỉ có thể ứng đối một người, nhưng có những ngôi sao này, có lẽ cũng không giống nhau!”

“Ta có loại cảm giác, hôm nay ở chiến trường này, đem lại có yêu nghiệt nhân vật ở đây chết đi!”

Chiến trường ở ngoài, người vây xem bọn bị Tiêu Vũ thực lực rung động một lần lại một lần, cho dù là này không quá tiếp đãi Tiêu Vũ cửu cung đệ tử, không thừa nhận cũng không được Tiêu Vũ thực lực thật mạnh đến nỗi biến thái.

Hắn không chỉ thân thể vô song, sức chiến đấu kinh người, trong cơ thể còn có này thần bí khó lường ngôi sao, tựa hồ cho tới bây giờ, cũng không có biết hắn những ngôi sao này uy lực thực sự.

Cổ đại chiến không khí trong sân cực kỳ nghiêm nghị, phát triển đến trình độ này, rất có thể hôm nay đem lại có yêu nghiệt cấp bậc nhân vật chôn thây ở đây, vào lúc này không có ai có thể bình tĩnh.

“Ầm!”

Ngay ở mọi người sốt sắng mà chú ý tiếp xuống phát triển lúc, cổ đại bên trong chiến trường, vừa là truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Hết thảy tuổi trẻ yêu nghiệt dồn dập biến sắc, chiến trường này có quá nhiều không biết cùng hung hiểm, mỗi một lần truyền ra động tĩnh, rất có thể đều là một hồi tai nạn.

Mọi người còn chưa kịp quay đầu, liền nghe đến chiến trường ở ngoài, này đám người vây xem bên trong, truyền đến từng trận kinh hô.

“Trời ạ, đó là cái gì?”

“Ta là hoa mắt gì? Bên trong chiến trường này, lại tồn tại thứ này!”

Ở các loại khiếp sợ trong thanh âm, trong khi giao chiến tuổi trẻ nhân vật rốt cuộc cũng mỗi loại bứt ra, trước tiên nhìn về phía rung mạnh truyền đến phương hướng.

Này vừa nhìn gian, tất cả mọi người biến sắc, chính là Tiêu Vũ, sắc mặt cũng biến thành cực kỳ nghiêm nghị.

Chỉ thấy, chấn động trung tâm, rõ ràng là này thanh đã bị Tiêu Vũ khống chế, tạm thời ổn định lại chiến phủ phía dưới, ở nơi đó có một bóng người xuất hiện, bay lên trời, bay về phía không trung chiến phủ.

Đạo thân ảnh này thập phần vĩ đại, mặc trên người cổ xưa áo giáp, hai mắt nhắm nghiền, trên người không có bất kỳ khí tức gì, càng sinh cơ hoàn toàn không có, chỉ có kinh người sát khí ở bên người quấn quanh.

“Khí tức hoàn toàn không có, trên người không có bất kỳ cái gì sinh cơ, đây là…… một bộ thi thể?”

Thời khắc này không người không sợ hãi, chiến trường ở ngoài tất cả mọi người, cũng giống như hình ảnh ngắt quãng, mở to hai mắt, kể cả cái kia một đám yêu nghiệt nhân vật, lúc này đều không dám tái chiến, tràn đầy nghiêm nghị mà nhìn người này đột nhiên nam tử.

“Đây là chiến trường này lưu lại thi thể gì? Nhưng thi thể vì sao lại động?”

“Đã nhiều năm như vậy, mặc dù là có thi thể từ lâu mục nát a, đây rốt cuộc là tình huống thế nào?”

Xuất hiện trước mắt tình huống để cho lòng người, chiến trường ở ngoài các đệ tử mỗi người sắc mặt tái nhợt, sự thực như vậy, thật sự là thái quá quỷ dị.

Ở vô số người trong ánh mắt, đạo kia tất cả vô sinh cơ bóng người nổi lên trời cao, một tay nắm chặt rồi không trung chiến phủ.

Chiến phủ vào tay, tên nam tử kia trên thân nhất thời xuyên qua phát ra kinh thiên khí tức, và tại đây cùng thời khắc đó, cái kia nhắm thật chặt hai mắt, đột nhiên bá một chút mở, trong mắt bắn ra hai đạo tận trời quang mang, chấn động tứ phương.

“Thi thể...... lại sống lại!”

Tất cả mọi người chấn động, thân thể trong chiến trường một đám tuổi trẻ nhân vật, vào đúng lúc này càng mỗi người khắp cả người phát lạnh, cảm thấy một loại cực kỳ khí tức nguy hiểm.

Chương 495: Đi Sâu Vào

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là…… một vương giả nhân vật?”

“Đây rốt cuộc là chuyện ra sao, bên trong chiến trường, lại có chết đi vương giả nhân vật hồi phục!”

Tất cả mọi người vào thời khắc này đều bị rung động thật sâu, tên nam tử kia chiến phủ vào tay, khí tức tận trời, rõ ràng là một đại vương giả, lộ ra uy thế khiến cho tất cả mọi người khó có thể thở hổn hển.

Ở tất cả mọi người còn ở rung động trong khi, nam tử kia mở hai mắt ra, cầm trong tay chiến phủ, ánh mắt lạnh như băng đảo qua tứ phương, sau đó trong tay chiến phủ chuyển động, quay phía trước lực chém xuống.

“Ầm!”

Chuyện kinh khủng phát sinh, cũ nát chiến phủ tới trên tay người này, uy lực kinh thiên, một búa bên dưới, đại bộ phận tuổi trẻ yêu nghiệt đều bị khóa được, một vài thực lực tương đối hơi yếu người, lúc này liền có mấy người phun máu phè phè, từ không trung rơi xuống.

“Đi!”

Tiêu Vũ trước tiên làm ra đáp lại, không dám ở cùng này đối thủ dây dưa.

Hắn chân đạp nghịch hoa sen Thần Hư bộ, lắc người một cái, tới Diệp Cửu Khung bên cạnh, sau đó một lần nữa cất bước, vừa là tới Hàn Ngưng Yên bên người.

Tiêu Vũ một tay một người, đem nghịch hoa sen Thần Hư bộ thi triển đến mức tận cùng, ngay đầu tiên đi xa.

“Tiêu Vũ phải đi!”

“Giờ phút này cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, cái này thức tỉnh nam tử có vương giả thực lực, trên tay vừa có nắm vương đạo khí, dây dưa tiếp nữa chúng ta đều phải chết!”

Mắt thấy Tiêu Vũ bỏ chạy, những kia tuổi trẻ yêu nghiệt dù cho không cam lòng, lúc này cũng không dám làm tiếp dây dưa, tất cả đều làm ra cùng Tiêu Vũ giống nhau lựa chọn, dồn dập thối lui.

Tiêu Vũ 1 nắm tay một người, tốc độ nhanh nhất, xông vào trước nhất, muốn rời khỏi chiến trường này. Trừ hắn ra ở ngoài, còn có rất nhiều cường giả trẻ tuổi, lúc này cũng dồn dập hướng về chiến trường ở ngoài phóng đi, muốn trốn khỏi nơi đây.

“Ầm!”

Nhưng mà, biên giới chiến trường, vừa là một tiếng rung mạnh vang lên, cũng trong lúc đó, liên tục tốt mấy bóng người, xuất hiện ở chiến trường bên ngoài, mỗi một trên người đều sát ý kinh người, cầm trong tay tàn tạ vương đạo khí, quay thối lui tuổi trẻ nhân vật ra tay.

“Nhiều như vậy vương giả nhân vật?”

“Trời ạ, này yêu nghiệt đường lui đều bị lấp kín! Đây rốt cuộc tình huống thế nào, có phải này yêu nghiệt hôm nay đều phải chôn thây ở đây gì?”

Chiến trường ở ngoài,

Tất cả mọi người sợ hãi, mảnh này cổ đại chiến trường đột nhiên phát sinh dạng này dị biến, đem hết thảy tiến vào chiến người trong sân toàn bộ đường lui lấp kín, thoạt nhìn đem không có người nào có thể rời đi chiến trường.

Đây chính là nhiều tên cổ đại vương giả, hơn nữa trên tay đều có nắm vương đạo khí, ai có thể phản kháng!

“Đáng chết!” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, đường lui bị nghẹt, hắn cắn răng một cái, chỉ có thể thay đổi phương hướng, hướng về chiến trường ở chỗ sâu trong mà đi.

“Mịa nó, ngươi điên rồi!” Diệp Cửu Khung sợ hết hồn, chiến trường bên ngoài cũng đã kinh khủng như thế, nếu như Tiêu Vũ lại hướng ở chỗ sâu trong mà đi, ai biết sẽ phát sinh cái gì?

“Trước mắt không có lựa chọn, này cổ đại vương giả sát khí kinh người, hơn nữa số lượng không ít, nếu là liều mạng, chúng ta không có một tia cơ hội!” Tiêu Vũ lại là tràn ngập kiên quyết, lúc này hắn bị thương nặng, mà này khí tức vương giả kinh người, căn bản không có bất kỳ phần thắng nào.

Mà tại chiến trường ở chỗ sâu trong, mặc dù có nhiều hơn không biết, nhưng ít nhất có thể trước tiên né qua thời khắc này nguy hiểm.

“Không bằng chính ngươi phá vòng vây.” Hàn Ngưng Yên cũng là mở miệng, nói: “Bộ pháp của ngươi phi thường bất phàm, nếu là lời của chính ngươi, còn có cơ hội rời đi chiến trường, ngươi có thể buông chúng ta!”

“Không cần phải nói!” Tiêu Vũ lập tức từ chối.

Diệp Cửu Khung cũng không cần nói, mặc dù giao tình không sâu, nhưng đã lựa chọn kết bạn mà đi, hắn thì sẽ không bỏ xuống.

Còn này Hàn Ngưng Yên, lúc trước khi hắn bị cái khác yêu nghiệt liên hợp nhằm vào thời điểm, có thể kịp thời xuất hiện, và đứng ở hắn bên này, bằng vào phần ân tình này Tiêu Vũ cũng không khả năng ném nàng không can thiệp tới.

Nghịch hoa sen Thần Hư bộ đối với thân thể có rất lớn gánh nặng, Tiêu Vũ bình thường thi triển coi như ung dung, nhưng lúc này bị thương nặng, hơn nữa mang theo hai người, hắn liên tục cất bước sau khi, sắc mặt cũng là trở nên càng ngày càng trắng nhợt.

“Mẹ kiếp, cái nhóm này cháu trai, ngày sau nếu ta còn có thể có lệnh sống sót, nhất định bồi ngươi tìm bọn hắn tính sổ!” Diệp Cửu Khung nhìn thấy Tiêu Vũ đến tận đây đều không có ném bọn họ, quay đầu lại nhìn về phía mấy cái kia lúc trước đã đối với Tiêu Vũ xuất thủ tuổi trẻ nhân vật, trong mắt phun lửa.

Hàn Ngưng Yên yên lặng một hồi, hai mắt nhìn mình chằm chằm bị Tiêu Vũ lôi kéo cánh tay, thần sắc phức tạp, không biết là đang suy nghĩ gì.

“Tiêu Vũ đang làm gì? Hắn dự định tiến vào chiến trường ở chỗ sâu trong? Hắn điên rồi sao?”

“Chiến trường bên ngoài phát sinh sự tình đã quỷ dị như thế cùng hung hiểm, hắn lại còn muốn hướng về chiến trường ở chỗ sâu trong chạy!”

“Xem ra chúng ta không có lựa chọn, đường lui bị phong kín, này cổ đại vương giả thực lực quá mức khủng bố, chỉ có đi sâu vào chiến trường, mới có sống sót hy vọng!”

“Ha ha, tìm đường sống trong chỗ chết? Chiến trường ở chỗ sâu trong mặc dù nguy hiểm, nhưng không hẳn cũng không có càng kinh người cơ duyên!”

“Xông lên đi, tiến vào chiến trường ở chỗ sâu trong, mới có sống sót có thể!”

Một đám yêu nghiệt nhìn thấy Tiêu Vũ cử động, ngay từ đầu đều là cảm thấy kinh ngạc, có điều rất nhanh liền nhìn ra Tiêu Vũ ý đồ.

Có thể trở thành là Đạo Thần Cung yêu nghiệt, bọn hắn cũng đều là người phi thường, rất nhanh liền có giống nhau quyết định, thay đổi phương hướng, hướng về chiến trường ở chỗ sâu trong mặt đi.

“Làm này quyết định mặc dù không khó, nhưng ngươi so với tất cả mọi người càng thêm quyết đoán, xem ra ban đầu ta linh cảm không sai, ngươi sẽ là ta thành đế trên đường trở ngại lớn nhất!” Ninh Công Tử thân thể ở phía xa, híp lại hai mắt nhìn Tiêu Vũ.

Hắn nhìn một chút chiến trường ngoại vi bao nhiêu tôn cổ đại vương giả, mắt mang sát cơ, sau đó cũng giống những người khác giống nhau, lựa chọn hướng về chiến trường đi sâu vào, lựa chọn phương hướng, tất là Tiêu Vũ rời đi địa phương.

Đột phát biến cố, để mảnh này cổ đại chiến trường hỗn loạn tưng bừng, nhưng mà kỳ quái là, này cổ đại vương giả mặc dù sát khí ngút trời, nhưng đối với hướng về chiến trường ở chỗ sâu trong mà đi đám người, lại là không có lựa chọn truy kích.

Rất nhanh, một đám tuổi trẻ yêu nghiệt bóng người dồn dập biến mất ở bên trong chiến trường, đi tới nơi càng sâu. Trong quá trình này, cũng là có mấy người, cái không quá đi qua cường giả trẻ tuổi hoặc là bị thương, hoặc là trực tiếp chết đi, cho chiến trường ở ngoài người để lại phi thường rung động một màn.

“Bốp!”

Mang theo Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên, Tiêu Vũ đi sâu vào chiến trường, ở phát hiện phía sau những vương giả kia không có đuổi theo sau, trong lòng hắn yên ổn không ít, lúc này lựa chọn một thoạt nhìn đối lập địa phương an tĩnh, ở đây dừng lại.

“Nơi đây có quá nhiều không biết, các ngươi không nên tùy ý đi lại, ta phải một ít thời gian đến khôi phục thương thế trên người.” Tiêu Vũ hướng về hai người dặn dò một câu, sau đó trực tiếp ở bên cạnh ngồi xuống, nhắm mắt chữa thương.

Thấy Tiêu Vũ thì ở bên cạnh họ ngồi xuống bắt đầu chữa thương, mà thương thế trên người trải qua lúc trước mang theo hai người thi triển hoa sen Thần Hư bộ sau trở nên càng nặng, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên vẻ mặt, đều là có chút phức tạp.

Tiêu Vũ tại loại này trong khi, bị thương thành như vậy, vẫn là không quên mang theo bọn họ rời đi. Hơn nữa, hắn trực tiếp tại đây bên cạnh hai người ngồi xuống tu luyện, vào lúc này nếu là bọn họ lòng có sát ý, đối với Tiêu Vũ ra tay, Tiêu Vũ là không có bất kỳ phòng bị nào.

Nói cách khác, Tiêu Vũ gan dạ làm như vậy, cũng nói Tiêu Vũ đối với hai người bọn họ là trăm phần trăm tín nhiệm!

Tại đây tràn ngập tàn khốc tu luyện thế giới, loại này tín nhiệm, để Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên hai người đều cảm thấy thay đổi sắc mặt, nội tâm rất lâu đều không thể bình tĩnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 496: Tàn Tạ Cổ Thành

, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Xếp bằng trên mặt đất, Tiêu Vũ yên lặng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua cùng ngũ hành ngôi sao, hắn thương thế bên trong cơ thể, cũng ở chỗ này bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên yên lặng bảo vệ ở bên, hoàn toàn không còn gì để nói, tất cả đều tự giác làm Tiêu Vũ hộ pháp, không khiến người ta quấy rối Tiêu Vũ chữa thương.

Thoát ly chiến đấu, hơn nữa có nắm giữ vài loại chữa thương Thánh pháp, Tiêu Vũ thương thế khôi phục được rất nhanh. Trên thực tế, nếu là đối thủ của hắn không có nhiều như vậy, thương thế của hắn thậm chí còn có thể ở trong chiến đấu trực tiếp khôi phục, có thể nói bất tử.

Cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ trên người máu tươi liền dần dần nhạt đi, trực tiếp dung nhập vào trong không khí, cái kia sắc mặt tái nhợt, cũng thần tốc khôi phục đỏ thắm.

Loại này nhanh chóng khôi phục, vừa là chủ Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đều nhìn ra có chút ngẩn người, phải biết rằng Tiêu Vũ vết thương trên người đều là do Đạo Thần Cung nhiều tên yêu nghiệt nhân vật tạo thành, đổi thành người khác, sợ là phải rất lâu mới có thể khôi phục, nhưng lại không muốn biết dùng bao nhiêu linh dược.

Có thể tới Tiêu Vũ nơi đây, lại chỉ là tĩnh tọa chốc lát, những thương thế kia liền thần tốc khôi phục lại, hoàn toàn tựa như cái gì đau đớn cũng không nhận qua giống nhau.

Mở mắt ra, Tiêu Vũ đầu tiên nhìn liền thấy được Diệp Cửu Khung cái kia ánh mắt quái dị, không khỏi nói: “Làm sao vậy?”

Diệp Cửu Khung sửng sốt, ánh mắt tràn đầy quái lạ, hắn nín nửa ngày, trong miệng mới nghẹn ra hai chữ: “Biến thái!”

Đối với điều này, chính là Hàn Ngưng Yên đều rất tán thành, Tiêu Vũ loại này tốc độ khôi phục, ngoại trừ biến thái, căn bản cũng không có đừng từ ngữ có thể hình dung!

Tiêu Vũ ngẩn người, sau đó mới hiểu Diệp Cửu Khung trong lời nói ý tứ. Hắn cũng không phản bác, bởi vì hắn nắm giữ phương pháp chữa thương, quả thật có thể xưng tụng nghịch thiên, Diệp Cửu Khung lại có phản ứng như thế này cũng không kỳ quái.

“Xem ra những người khác cũng không có đuổi theo chúng ta, nơi đây tạm thời hẳn là an toàn.” Hàn Ngưng Yên từ Tiêu Vũ trên người thu hồi ánh mắt, ánh mắt của nàng hướng bốn phía đảo qua sau khi, nói như thế.

“Bàn về tốc độ, những người kia nên không có mấy người có thể cùng ta so với, hơn nữa ở dưới loại tình hình kia, bọn họ chỉ lo thoát hiểm, sẽ không có người sẽ không để ý an nguy theo đuổi chúng ta.” Tiêu Vũ gật gù, từ dưới đất đứng lên thân thể đến.

Đối với mình nghịch hoa sen Thần Hư bộ, hắn tự tin mặc dù là những yêu nghiệt kia nhân vật, cũng không có mấy người có thể đuổi theo, huống hồ còn là tại loại này hỗn loạn dưới tình huống.

“Nói thêm, vừa rồi vậy rốt cuộc là tình huống thế nào, này cổ đại vương giả thật là thi thể gì? Có thể thi thể làm sao lại thức tỉnh, hơn nữa tại sao muốn đối với chúng ta ra tay?" Diệp Cửu Khung cũng nghiêm túc, nhớ tới sự tình vừa rồi, hắn đến bây giờ đều có chút lòng còn sợ hãi.

Bao nhiêu đại vương giả dĩ nhiên thập phần khủng bố, càng kinh khủng chính là những vương giả kia trên người tất cả vô sinh cơ, như là bên trong chiến trường này thi thể vừa sống lại.

"Ta phỏng chừng, vậy hẳn là trước đây ở bên trong chiến trường này chết trận vương giả." Tiêu Vũ dù sao có kiếp trước từng trải, đối với lúc trước tình huống, hắn đại khái làm ra một cái suy đoán, nói: "Chiến trường này có chút quỷ dị, những vương giả kia thi thể có thể là chịu đựng bên trong chiến trường sát khí ảnh hưởng, cho nên trôi qua vô số năm, vẫn là không có triệt để mục nát."

"Ngươi nói, những vương giả kia chính là chiến trường này hình thành là chết đi ở đây vương giả nhân vật?" Diệp Cửu Khung trợn to mắt, cảm giác có chút khó tin, nói: "Có thể dù cho thân thể không mục, chết đi người cũng không thể có thể sống lại? Đây không khỏi quá kinh khủng!"

"Loại địa phương này quá mức đặc thù, chuyện gì đều có khả năng phát sinh." Tiêu Vũ lắc đầu, nói: "Hơn nữa nghiêm chỉnh mà nói, những vương giả kia cũng không phải thật sự thức tỉnh, chỉ là khi còn sống lưu lại một tia tàn niệm, ở điều khiển nhục thể của bọn hắn tiếp tục chiến đấu thôi!"

Căn cứ Tiêu Vũ suy đoán,

Lúc trước những vương giả kia, dĩ nhiên cũng là thật đang thi thể.

Chỉ có điều, chiến trường này sát khí quá nặng, dẫn đến những vương giả kia ý niệm cũng chết mà không cần thiết, chết đi thời điểm, cũng là mang theo loại kia kinh người sát khí.

Lúc trước một đám tuổi trẻ yêu nghiệt giao thủ, gợn sóng rất lớn, có lẽ chính là bởi vậy, để bên trong chiến trường những vương giả kia thi thể lầm tưởng đại chiến chưa xong, này đây bọn họ lưu lại tàn niệm vừa huy động nhục thể của bọn hắn, muốn tiếp tục tác chiến.

Như loại cổ đại chiến trường, ngã xuống ngàn vạn, vô số vương giả ý niệm cùng sát ý quấn quýt, sớm đã xảy ra rất nhiều không thể lý giải biến hóa, những biến hóa này cho dù là Tiêu Vũ, cũng không cách nào thực sự nhìn rõ, chỉ có thể đại khái làm ra một vài suy đoán.

“Theo ngươi nói như vậy, những vương giả kia thức tỉnh, là cho rằng đại chiến chưa xong, là bọn hắn trước khi chết lưu lại chiến đấu ý niệm làm cho bọn họ đối với chúng ta ra tay? Nếu như là như vậy, bọn họ tại sao không đuổi giết chúng ta?” Diệp Cửu Khung nghe xong Tiêu Vũ suy đoán, chăm chú hỏi.

“Ta cũng không rõ ràng.” Tiêu Vũ rồi lại lắc đầu, “loại địa phương này thái quá đặc thù, không phải chuyện gì đều có thể theo lẽ thường đi tìm hiểu.”

Lúc này Hàn Ngưng Yên, lại tựa hồ như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt không được tự nhiên, nói: “Các ngươi có cảm giác hay không, này cổ đại vương giả, tựa hồ là cố ý đem chúng ta hướng về chiến trường này trung ương xua đuổi, muốn đem chúng ta chạy tới chiến trường này ở chỗ sâu trong!”

Nghe xong nàng một câu nói này, Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung sắc mặt đều là khẽ biến.

Trải qua Hàn Ngưng Yên một nhắc nhở như vậy, bọn họ hồi tưởng lại, tựa hồ thật là có loại khả năng này.

Lúc trước những vương giả kia xuất hiện địa phương, cơ hồ đều là bên ngoài, như là cố ý đem đường lui của bọn hắn đều cho phá hỏng, làm cho bọn họ không cách nào rời đi, chỉ có thể tiến vào chiến trường nơi càng sâu.

Hơn nữa, ở một đám yêu nghiệt ý đồ phá vòng vây trong khi, những vương giả kia thì sẽ sắc bén ra tay, nhưng bọn họ trốn hướng về chiến trường ở chỗ sâu trong lúc, này cổ đại vương giả lại là không có truy kích.

“Đây không có khả năng lắm a, UU đọc sách www. uu ka nshu. c &# 111;m những vương giả kia có điều đều là thi thể mà thôi, căn bản không có ý niệm của mình, làm sao lại cố ý đem chúng ta hướng về ở giữa chiến trường đuổi theo?” Diệp Cửu Khung sắc mặt rất không tự nhiên.

Mặc dù hắn thực lực mạnh mẽ, nhưng loại chuyện này nghĩ đến quả thật khủng bố, thay đổi ai chỉ sợ đều sẽ có loại sởn cả tóc gáy cảm giác.

“Vô luận như thế nào, chúng ta bây giờ đều không có đừng lựa chọn, đã đi sâu vào nơi đây, cũng chỉ có thể tìm xem có còn hay không những đường ra khác.” Tiêu Vũ sắc mặt cũng là nghiêm nghị, chỉ là hắn dù sao có trí nhớ của kiếp trước, đúng là không có Diệp Cửu Khung sốt sắng như vậy.

Ba người trầm mặc, phát sinh này chuyện quỷ dị cũng làm cho tâm tình của bọn hắn hoặc nhiều hoặc ít có chút nặng nề.

Cho tới giờ khắc này, Tiêu Vũ mới có thời gian, quan sát ba người bọn họ vị trí nơi này.

Lúc trước chỉ lo nhanh chóng thoát đi, Tiêu Vũ cũng không nghĩ, lúc này mới phát hiện, bọn họ chỗ đặt chân, như là một tòa cổ thành trung ương, quanh thân có rất nhiều cổ xưa tàn tạ kiến trúc, nhìn phong cách tựa hồ đã phi thường từ xa xưa, không giống như là năm gần đây lối kiến trúc.

“Ở lại chỗ này cũng không phải biện pháp, đi thôi, tìm một chút có biện pháp hay không rời đi.” Tiêu Vũ kêu lên hai người, quyết định tìm tòi thành này, lại nói: “Có điều, loại địa phương này quá mức quỷ dị, hơn nữa nơi này là chiến trường ở chỗ sâu trong, cũng không biết còn có thể có dạng gì nguy hiểm, nhất định phải hành sự cẩn thận.”

Đối với Tiêu Vũ nói, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đều là trịnh trọng gật đầu.

Ba người cũng đừng nói như trước khi như vậy trong không trung phi hành, giờ phút này liền đi nhanh một vài đều không dám, cẩn thận từng li từng tí một về phía tòa thành cổ này ở chỗ sâu trong mà đi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 497: Xương Binh

, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cổ thành tàn tạ, trong không khí tràn ngập chưa từng tản đi mùi máu tươi, cùng một loại mục nát mùi vị, quanh thân kiến trúc sớm bị năm tháng ăn mòn, ven đường tùy ý có thể thấy được bạch cốt âm u, cùng các loại tàn tạ binh khí.

Tiêu Vũ ba người đi thành này, chỉ cảm thấy chung quanh im ắng một mảnh, chỉ có ba người bọn họ tiếng bước chân đang vang vọng, cũng làm cho nơi đây bầu không khí có vẻ nặng hơn cùng quỷ dị.

“Lúc trước rốt cuộc là cái gì, dẫn phát rồi như vậy đại chiến thảm liệt, liền vương giả đều ở nơi này chết đi không ít!” Diệp Cửu Khung rốt cục không nhịn được mở miệng, loại này quỷ dị bầu không khí cùng trầm mặc quả thực làm người phát rồ, hắn không thể không ý đồ đánh vỡ loại này tĩnh mịch.

“Rất khó nói.” Tiêu Vũ nói: “Có thể khiến người ta điên cuồng chém giết quá nhiều thứ, một bộ cũ quyết, một cây linh dược, có đôi khi đều có thể gây nên, mà có thể làm cho nhiều như vậy vương giả nhân vật tham chiến, rất có thể là càng thêm kinh người gì đó.”

“Sẽ không phải, bên trong chiến trường này cất giấu cái gì kinh thế đồ vật?” Diệp Cửu Khung mắt sáng rực lên, hít thở đều trở nên có chút gấp rút.

“Không phải là không có loại khả năng này.” Tiêu Vũ gật đầu, khả năng này đúng là tồn tại.

“Có thể làm cho nhiều như vậy vương giả đều tham dự tranh cướp, nếu như thật tồn tại, nào sẽ là cái gì?” Chính là Hàn Ngưng Yên cái này từ trước đến giờ cao quý đẹp lạnh lùng nữ tử, lúc này đều là lộ ra kinh sợ.

“Nếu chúng ta có thể tìm tới vật kia, chẳng phải là muốn vô địch rồi?” Diệp Cửu Khung như là một chút đem trong lòng ngột ngạt đã quên người sạch sẽ, lộ ra vẻ mặt nét mặt hưng phấn.

Tiêu Vũ quét hắn một chút, không nói gì.

Không nói đến trận đại chiến này nguyên nhân có phải là thật bởi vì một loại nào đó thần vật, dù cho thật là, đã nhiều năm như vậy, vật kia còn ở đó hay không đều là không biết.

Huống hồ, chiến trường này tràn ngập hung hiểm, hơn nữa cũng không biết vật kia đến tột cùng là cái gì, nấp trong nơi nào, muốn có được, hầu như chính là chuyện không thể nào.

“Bốp!”

Mấy người trong lúc hành tẩu, đột nhiên phía trước truyền đến tiếng bước chân nặng nề, ở cái này tĩnh mịch bên trong tòa thành cổ có vẻ dị thường chói tai.

“Lui!”

Tiêu Vũ trước tiên kéo lên hai người, ẩn thân đến một bên một tòa tàn tạ trong kiến trúc, nơi này quá mức quỷ dị, mặc dù là hắn cũng không thể không hành sự cẩn thận.

“Là ai?” Diệp Cửu Khung nín thở, cẩn thận từng li từng tí hướng về tiếng bước chân truyền đến phương hướng nhìn tới.

Chỉ thấy, ở tiền phương một nơi khúc quanh, một bóng người đi ra, nhìn thấy thân ảnh ấy, Diệp Cửu Khung sắc mặt nhất thời khó coi, Hàn Ngưng Yên trong mắt cũng là toát ra nồng nặc khiếp sợ và kiêng kỵ, chỉ là mấy người đều không có phát ra tiếng vang.

Tại kia chỗ rẽ, xuất hiện rõ ràng là một đạo mặc cổ xưa áo giáp bóng người, thoạt nhìn, người này khi còn sống nên chỉ là một người lính.

Nhưng mà, quỷ dị chính là, người binh sĩ này người mặc áo giáp, tay cầm trường thương, nhưng áo giáp dưới lại chỉ còn lại có 1 bộ bạch cốt, lại là thẳng tắp ở nơi đó cất bước, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

“Bốp bốp bốp!”

Tiêu Vũ ba người nín hơi quan sát, liền gặp cái kia bạch cốt binh lính sau khi, còn có rất nhiều đồng dạng người mặc áo giáp xương sau đang bước đi, bước chân nặng nề mà mạnh mẽ.

Mới nhìn đi, này di động xương binh giống như là ở trong cổ thành này tuần tra, bước chân nặng nề, thân hình thẳng tắp, hoàn toàn giống như một nhánh nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội, lại là đều chỉ còn lại có bạch cốt, quỷ dị mà kinh khủng.

“Này…… này có phải cũng là khi còn sống lưu lại tàn niệm ở điều khiển bọn họ hành động gì? Trong tòa thành này, chẳng lẽ tồn tại một nhánh quân đội?” Diệp Cửu Khung tê cả da đầu, hoàn toàn đã không có dĩ vãng cười cợt dáng vẻ,

Sắc mặt hơi trắng bệch.

Không phải của hắn nhát gan, mà là bên trong chiến trường này phát sinh sự tình, thật sự quá qua quỷ dị.

“Ta đã ở trong sách xưa xem qua, hai mươi vạn năm trước, trong bầu trời này tu luyện người chú ý số mệnh, tin tưởng chỉ có đem thiên địa tư thế tập trung vào một thân, mới có thể bao trùm chúng sanh bên trên, tìm được vô thượng đại đạo tán thành. Khi đó cường giả, thì sẽ thành lập quân đội, chinh chiến tứ phương, mưu đồ thống lĩnh thiên hạ, đem thiên địa các nơi thế đều tập trung vào trên người một người!”

Hàn Ngưng Yên ánh mắt lấp lóe, âm thanh càng lộ ra nặng nề, nói: “Chẳng lẽ, những quân đội này là vào lúc ấy lưu lại? Hai mươi vạn năm, lại còn có thể hoạt động?”

Tiêu Vũ còn là lần đầu tiên nghe nói chuyện như vậy, nếu thật sự như là Hàn Ngưng Yên theo như lời, vậy mảnh này cũ cảnh rất có thể là với hai mươi vạn năm trước bị phân cách đi ra.

“Trong sách xưa còn có loại này ghi chép? Ngươi ở đâu nhìn? Trong thiên địa mỗi vạn năm một lần đại loạn, trong sách ghi lại sự tình đều rất ít khả năng vượt qua vạn năm kỳ hạn, nếu không thế nhân cũng sẽ không đến bây giờ cũng không biết cái gọi là đại loạn là cái gì? Hàn gia bên trong lại có xa xưa như vậy sách cổ gì?” Diệp Cửu Khung cũng lộ ra sắc mặt khác thường, tràn đầy hoài nghi nhìn về phía Hàn Ngưng Yên.

“Ta Hàn gia bên trong tự nhiên không có, ta là Đạo Thần Cung bên trong sách cổ trên nhìn thấy.” Hàn Ngưng Yên cũng không ẩn giấu, như thực chất nói.

“Xem ra trực tiếp trở thành đệ tử chính thức người, ở trong cung vẫn là có không ít đặc quyền.” Diệp Cửu Khung lúc này mới chợt hiểu, cùng Hàn Ngưng Yên bất đồng chính là, hắn mặc dù lúc trước cũng bị Đạo Thần Cung sứ giả lựa chọn, nhưng là là thông qua sát hạch, mới tiến vào Đạo Thần Cung.

So với Hàn Ngưng Yên cái này trực tiếp trở thành đệ tử chính thức người, hắn vẫn không thể so sánh nổi.

“Đạo Thần Cung có loại này sách cổ?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe.

Giống như Diệp Cửu Khung theo như lời, bây giờ thế gian các loại ghi chép, mười ngàn năm chính là cuối, tựa hồ liền bởi vì mỗi qua vạn năm thiên địa thì sẽ đại loạn, hơn nữa thế gian cũng chỉ có Đại Đế nhân vật mới có thể sống lâu vạn năm.

Này đây, vạn năm chuyện lúc trước, thế nhân biết thập phần có hạn.

Nhưng nghe Hàn Ngưng Yên theo như lời, Đạo Thần Cung tựa hồ và không nằm trong số này, bọn họ bản thân biết sự tình, rõ ràng so với bình thường người muốn bao nhiêu.

Điều này cũng càng làm cho Tiêu Vũ tin tưởng, ở Đạo Thần Cung bên trong, UU đọc sách ww w. Uukanshu. Co &# 109; &# 32; có lẽ hắn thật có thể thăm dò phía thế giới này trăm vạn năm trước chuyện xảy ra, chỉ cần có thể hiểu giới này tại sao lại cùng Cửu Thiên Thế Giới ngăn, hắn liền có khả năng tìm tới trở về Cửu Thiên Thế Giới phương pháp.

“Làm sao bây giờ? Trong thành có xương binh tuần tra, chúng ta làm sao rời đi, này xương binh giống như không có trước khi những vương giả kia thực lực, chúng ta là trực tiếp đánh đi ra gì?” Diệp Cửu Khung nhìn về phía Tiêu Vũ, tại loại này quỷ dị dưới tình huống, hắn cũng hoàn toàn không biết là nên ứng đối như thế nào.

“Không thể!” Tiêu Vũ liền lập tức hủy bỏ Diệp Cửu Khung ý nghĩ, nói: “Nhìn tình huống, trong thành này xương binh hẳn không ít, nếu là đã kinh động bất luận cái nào xương binh, chỉ sợ cái khác xương sau cũng sẽ bị hấp dẫn mà đến, đến lúc đó nếu là động tĩnh quá lớn, lại gợi ra cái khác hung hiểm, chúng ta đây sẽ rất khó rời đi!”

“Vậy làm sao bây giờ?” Diệp Cửu Khung vào lúc này, hoàn toàn liền đem quyền quyết định giao cho Tiêu Vũ trong tay.

Bởi vì nơi này tất cả hắn hoàn toàn cũng không thể nào hiểu được, mà thoạt nhìn, Tiêu Vũ chí ít vẫn là biết được so với hắn nhiều.

“Này xương binh, tựa hồ đang bảo vệ cái gì vậy.” Tiêu Vũ trầm ngâm, ánh mắt tất là nhìn hướng về phía trước 1 nhận cùng loại cung điện kiến trúc, trong mắt ánh sáng lấp lóe.

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đều là ý động, cẩn thận quan sát bên dưới, quả thật cũng phát hiện, này xương sau tựa hồ cũng là vây quanh cái kia cùng loại cung điện kiến trúc đang đi tuần, cũng nguyên nhân chính là như thế, bọn họ lúc trước đang trên đường tới, mới không có gặp này xương binh.

“Sẽ không phải, như vậy gợi ra đại chiến gì đó, thì giấu ở bên trong tòa cung điện kia?” Diệp Cửu Khung một chút lại trở nên trở nên hưng phấn, trên mặt biểu hiện nóng lòng muốn thử.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 498: Hộp Đá

Đọc trên điện thoại

“Dù cho không phải, bên trong cung điện kia, hẳn là cũng cất giấu vô cùng trọng yếu gì đó.” Tiêu Vũ đối với phía trước tòa cung điện kia, cũng tràn đầy hứng thú.

“Đã đều đi tới nơi này, không can thiệp tới bên trong cung điện kia cất giấu cái gì, ta cảm thấy chúng ta đều nên đi sâu vào tìm tòi, bằng không chẳng phải là đi không?” Diệp Cửu Khung lúc này như là đem lúc trước tâm tình nặng nề hoàn toàn ném qua một bên, giống như là biến thành người khác.

“Hàn tiểu thư, ngươi cảm thấy thế nào?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể nhìn hướng về Hàn Ngưng Yên.

Dù sao bọn họ bây giờ ba người đều là một thể, phía trước tòa cung điện kia tất nhiên mười phần nguy hiểm, mặc dù là muốn đi sâu vào cung điện điều tra, hắn cũng cần tìm được Hàn Ngưng Yên đồng ý.

“Ta cảm thấy có thể tìm tòi.” Hàn Ngưng Yên cơ hồ không có cân nhắc, nói: “Vốn đi tới bên trong chiến trường này, làm chính là tranh cướp cơ duyên, tốt tài năng ở loạn thế tiến lại trước khi đi với người trước tiên, đã bên trong cung điện này khả năng tồn tại cơ duyên, tự nhiên là không có buông tha lý do.”

Tiêu Vũ gật đầu, Hàn Ngưng Yên trả lời đúng là không có nằm ngoài sự dự liệu của hắn. Nàng tuy là một giới nữ tử, nhưng tuyệt đối không phải nhát gan người, nên có quyết đoán, không kém chút nào bất kỳ một người con trai.

“Tốt, có điều này xương binh không thể kinh động, nếu không sẽ gợi ra phiền toái lớn, các ngươi theo sát ta.” Tìm được hai người đồng ý, Tiêu Vũ lúc này gật đầu, như là lúc trước giống nhau, 1 nắm tay một người, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trước này tuần tra xương binh.

“Đi!”

Này xương binh số lượng tuy nhiều, nhưng tuần tra trong lúc đó lẫn nhau cũng tồn tại khe hở, Tiêu Vũ nhìn chăm chú đúng thời cơ, vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, mang tới Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên hai người, nhằm phía cung điện.

Bộ pháp của hắn hết sức kỳ lạ, di động trong lúc đó im hơi lặng tiếng, hơn nữa nhanh đến kinh người, giống như quỷ mỵ.

Mang theo hai người, Tiêu Vũ liên tục cất bước, mỗi một bước điểm đến đều là này xương binh ở giữa điểm yếu. Ở hơn mười bước bước ra sau khi, hắn và Diệp Cửu Khung hai người thuận lợi theo một đám xương binh ở trong xuyên qua, đi tới tòa cung điện kia trước cửa.

“Hây, xem ra này xương binh cũng không phải dọa người như vậy mà, lại dễ dàng như vậy thì thông qua được.” Diệp Cửu Khung thở dài một hơi, có thể thấy, mặc dù là hắn dạng này yêu nghiệt nhân vật, cũng là có vẻ có chút sốt sắng.

Dù sao, cũng không ai biết nếu như bị này xương binh phát hiện, sẽ gợi ra ra sao hậu quả.

“Không nên xem thường, chiến trường này có quá nhiều quỷ dị, tất cả cẩn tắc vô ưu.” Tiêu Vũ nhắc nhở một câu, sau đó lặng yên không một tiếng động chuyển bước, ẩn thân đến cung điện trong vòng.

Tiến vào cung điện, bọn họ cuối cùng tạm thời an toàn, ít nhất thoát ly xương binh bọn tuần tra phạm vi.

“Ngươi...... các ngươi nhìn...... đó là cái gì?”

Đột nhiên, Diệp Cửu Khung âm thanh vừa là có chút phát run, hắn như là gặp được cái gì kinh khủng gì đó, sắc mặt tái nhợt, hai mắt trừng trừng nhìn chằm chằm bên trong cung điện một góc nào đó.

Tiêu Vũ trong lòng chìm xuống, nhìn về phía trước, nhất thời cũng là chấn động.

Chỉ thấy trong cung điện này, bốn phía trống rỗng một mảnh, mà ở cung điện kia trung ương, tất là ngồi thẳng một bóng người.

Địch xa không kẻ thù mới sau xem kỹ chỗ tháng bí học sau

Đây là người nam tử, trung niên dáng dấp, căng nhắm chặt hai mắt, ngồi xếp bằng ở chỗ kia không nhúc nhích.

Cùng bên ngoài này xương binh bất đồng là, nam tử này trên người vẫn là có thêm máu thịt, và trên người lộ ra một loại uy hiếp, cùng sớm nhất tại chiến trường ngoại vi những vương giả kia có chút tương tự.

“Này chẳng lẽ cũng là một đại vương giả? Trong tay hắn giống như có đồ vật gì?” Hàn Ngưng Yên cũng là có vẻ sắc mặt nặng nề, nếu như người vương giả này cũng là hồi phục lại, ba người bọn hắn tuyệt đối không có đường lui.

Bên trong cung điện có vương giả,

Bên ngoài còn có một đám xương binh, bọn họ bây giờ có thể nói căn bản không có bất kỳ đường lui nào, cũng khó trách Diệp

Cửu Khung sắc mặt sẽ trở nên khó coi như vậy.

“Cái này tựa hồ, cùng chúng ta lúc trước nhìn thấy vương giả không giống nhau lắm!” Tiêu Vũ tâm tình cũng có chút nặng nề, nhìn chằm chằm đạo kia ngồi xếp bằng bóng người quan sát tỉ mỉ.

Chỉ thấy nam tử này trên người tất cả vô sinh cơ, càng không có bất cứ rung động gì, thoạt nhìn tựa như một chết đến mức không thể chết thêm người.

Sau kẻ thù xa xa tình tôn học chỗ tháng quá bờ ruộng

Sau kẻ thù xa xa tình tôn học chỗ tháng quá bờ ruộng Hàn Ngưng Yên mặc dù không nói tiếng nào, nhưng trong mắt ý tứ, lại cũng cùng Diệp Cửu Khung xấp xỉ.

Ở Hàn Ngưng Yên mở miệng thời điểm, hắn cũng chú ý tới, này trong tay nam tử, nâng một cổ xưa hộp đá, hộp đóng chặt, bị nam tử này cầm thật chặt, tựa hồ là thập phần quan trọng gì đó.

“Trong cái hộp kia, sẽ là cái gì? Tiêu Vũ, ngươi cảm thấy vật kia khả năng bắt lại gì?” Diệp Cửu Khung có chút ý động, nhưng là kiêng kỵ sâu đậm.

Mặc dù hắn có thể đoán được cái kia trong hộp gì đó có thể rất không bình thường, nhưng nếu là tùy tiện tiến lên, vạn nhất người này cũng hồi phục lại, vậy bọn họ nhất định chính là chịu chết!

“Cái này tựa hồ chỉ là một bộ thi thể, có điều, thi thể này, cho ta cảm giác lại rất nguy hiểm, còn hơn lúc trước những vương giả kia còn hơn!” Tiêu Vũ không có ngay lập tức tiến lên, mặc dù hắn với trong hộp gì đó cảm thấy hiếu kỳ, nhưng giờ phút này lại là theo nam tử kia trên người cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm.

Kết khoa khoa kẻ thù độc địch học tiếp cô không khoa bí

“Vậy làm sao bây giờ? Có phải liền như vậy thối lui? Nhưng đều đi tới nơi này! ” Diệp Cửu Khung trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng, hắn sau khi suy nghĩ một chút, chợt cắn răng một cái, nói: “Có lẽ chúng ta có thể thử một chút, đều đi tới nơi này, cứ như vậy rút đi, ta thật sự không cam lòng! ”

Kết khoa khoa kẻ thù độc địch học tiếp cô không khoa bí “ta cảm thấy có thể tìm tòi.” Hàn Ngưng Yên cơ hồ không có cân nhắc, nói: “Vốn đi tới bên trong chiến trường này, làm chính là tranh cướp cơ duyên, tốt tài năng ở loạn thế tiến lại trước khi đi với người trước tiên, đã bên trong cung điện này khả năng tồn tại cơ duyên, tự nhiên là không có buông tha lý do.”

Một bên Hàn Ngưng Yên, cũng là gật gật đầu.

Sau kẻ thù xa khốc tôn bóng chỗ tháng địch bóng địch

Như vậy một tòa bị phần đông xương sau bảo vệ cung điện, ở trong có một khối vô danh thi thể, xác bên trong nâng một hộp đá, này thật sự quá làm người để ý!

“Như vậy đi, các ngươi lui ra phía sau một vài, ta trước tiên thử một lần có nguy hiểm hay không, nếu là có nguy hiểm, các ngươi lập tức rút đi, ngàn vạn không nên do dự!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn cũng rất muốn biết vật trong hộp, quyết định mạo hiểm thử một lần.

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên nghe vậy, đều là biến sắc, Tiêu Vũ đây coi như là đặt mình vào nguy hiểm, nếu như phát sinh dị biến gì, hắn sẽ là cái thứ nhất gặp phải kẻ nguy hiểm. Hai người đều muốn lại mở miệng nói cái gì, nhưng là bị Tiêu Vũ trực tiếp đánh gãy.

“Tốc độ của các ngươi không bằng ta, hơn nữa ta thân thể mạnh hơn các ngươi, dù cho gặp nạn, cũng có lui về hy vọng, bởi vậy ta là thích hợp nhất!”

Nghe Tiêu Vũ kiên quyết nói, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đối diện, cũng biết Tiêu Vũ nói chính là sự thật. Nếu để cho bọn họ thử nghiệm, một khi có nguy hiểm gì, bọn họ có lẽ liền thật không cách nào lui về.

So sánh với đó, Tiêu Vũ khả năng bứt ra độ khả thi, ở ba người bọn họ ở trong là cao nhất.

“Cẩn tắc vô ưu, không nên miễn cưỡng!” Diệp Cửu Khung vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, nghiêm nghị nói.

Hàn Ngưng Yên mặc dù không nói tiếng nào, nhưng trong mắt ý tứ, lại cũng cùng Diệp Cửu Khung xấp xỉ.

“Yên tâm đi.” Tiêu Vũ gật đầu, để hai người lùi tới cửa cung điện, có cái gì không đúng lập tức rút đi, chính hắn tất là cẩn thận từng li từng tí một, bước ra bước chân, hướng về ngồi xếp bằng kia ở ở giữa cung điện nam tử đi đến.

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên hai người, đều là hiếm thấy yêu nghiệt nhân vật, hai người ý chí cũng đều hết sức kiên định, hơn xa người thường, nhưng giờ phút này lại là một trận bất an, nín thở, tay của hai người lòng giờ phút này đều đã mồ hôi thấm ướt.

So sánh với đó, Tiêu Vũ mặc dù không có bọn họ sốt sắng như vậy, giờ phút này cũng là cẩn thận từng li từng tí một, thử thăm dò từng bước từng bước đi về phía trước.

Hắn và nam tử kia khoảng cách, ước chừng ở chừng trăm bước, phía trước 2 hơn mười bước lúc, Tiêu Vũ mỗi đi một bước đều sẽ dừng lại, nhìn hay không có tình huống phát sinh. Tại loại này không biết dưới tình huống, rất có thể hắn dưới bước ra một bước, sẽ đưa tới tai hoạ ngập đầu, này đây mặc dù là Tiêu Vũ, bước chân đều có vẻ nặng dị thường.

Địch khoa không khốc thuyền thuật tiếp cô thuyền hiện ra

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 499: Vô Danh Đại Đế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ một bước dừng lại, cùng nam tử kia khoảng cách càng ngày càng gần, nhưng mà hắn nhưng thủy chung không dám xem thường, mỗi một bước đều đi hết sức cẩn thận.

Tên kia uy nghiêm nam tử trong quá trình này, thủy chung căng nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích, nhưng mà mặc dù như thế, Tiêu Vũ cũng luôn có một loại người này thập phần cảm giác nguy hiểm.

“Không ổn!”

Như thế đi rồi mấy chục bước, Tiêu Vũ đột nhiên sắc mặt biến đổi lớn, muốn ngay đầu tiên thối lui, nhưng mà lại là đã chậm.

Tên nam tử kia trên người, đột nhiên truyền đến một trận khí tức kinh khủng, ngay sau đó, Tiêu Vũ liền cảm giác phương này không gian phảng phất đều bị cầm giữ, làm cho hắn liền một ngón tay đều khó mà nhúc nhích.

“Mau lui lại!” Hắn quay đầu lại gầm lên, muốn để Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên ngay đầu tiên thối lui.

Nhưng mà, này vừa quay đầu lại, Tiêu Vũ lại là nhìn thấy, Hàn Ngưng Yên cùng Diệp Cửu Khung hai người sắc mặt tái nhợt, lâm vào dại ra bên trong, trán của bọn hắn bên trên toát mồ hôi lạnh, một bộ phi thường thống khổ dáng dấp, lại là còn đang tại chỗ không hề nhúc nhích.

“Đáng chết!” Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, hắn đã đầy đủ cẩn thận, lại vẫn là không thể phòng bị ở cái kia tiến lại nguy hiểm.

Hắn lại một lần nữa quay đầu, nhìn hướng về phía trước tên nam tử kia, chỉ thấy nam tử kia vẫn là nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích, hoàn toàn không có hồi phục lại dấu hiệu, nhưng trên người lại là lộ ra từng trận kinh người gợn sóng, còn hơn lúc trước nhìn thấy cái kia một đám cổ đại vương giả còn kinh khủng hơn!

“Này chẳng lẽ là một vị Đại Đế gì? Khí tức lại so với cái kia cổ đại vương giả còn kinh khủng hơn!” Tiêu Vũ trên trán cũng bắt đầu chảy ra mồ hôi lạnh.

Hắn vừa muốn vận chuyển lên trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua đến đối kháng, lại là cảm giác một luồng lực lượng vô hình tầng tầng kéo tới, làm cho thần hồn của hắn một trận rung chuyển, như là nhận lấy cái gì đòn nghiêm trọng.

Thấy thế nào, hắn cảnh tượng trước mắt biến hóa, trước mắt cung điện không muốn, hắn bất cứ đi tới một người để cho hắn cảm giác hết sức quen thuộc địa phương?

“Nơi này là…… Lâm Gia?”

Ngạc nhiên bên trong, Tiêu Vũ đánh giá quanh thân, mới phát hiện hắn lại về tới Cự Thạch Thành Lâm Gia bên trong.

Tại đây ngăn ngắn trong nháy mắt, hắn phảng phất lại trở về rất nhiều tuổi trẻ, một lần nữa về tới cùng Lâm Vũ Nhu đang ở Lâm Gia, đã bị Lâm Gia trên dưới bài xích, đối với hắn mắt lạnh tháng ngày.

“Ảo cảnh?”

Kinh ngạc qua đi, Tiêu Vũ rất nhanh liền bình tĩnh lại, hắn vừa mới đang ở cung điện, giờ phút này lại là đột nhiên về tới Lâm Gia,

Nhưng lại về tới cuộc sống trước kia.

Đây căn bản là chuyện không thể nào, chỉ có điều này ảo cảnh thập phần chân thực, người bình thường nếu là ý niệm không đủ mạnh, lâm vào trong đó, đem rất khó phân biệt thật giả.

“Chỉ tiếc, loại này ảo cảnh đối với ta vô dụng, phá cho ta!”

Tiêu Vũ gầm lên, hắn có cấp chí tôn đừng ý niệm, đạo tâm kiên định, này đây loại này ảo cảnh đối với hắn mà nói căn bản vô dụng.

Theo hắn gầm lên một tiếng, cảnh tượng trước mắt lại biến, hắn lại tới Thiên Thanh Vũ Viện, ngày xưa tất cả phảng phất lại lần nữa đã xảy ra một lần.

Bị Vũ Viện từ bỏ, lại tới bị Long Tuyền Tông đuổi giết, rơi vào đường cùng cùng bên cạnh hết thảy thân hữu từ giã, hóa thân Mạc Vong, độc thân đi đến Thiên Phủ.

Vào Thiên Uyên, về Tiêu Gia, Tổ Thạch thôn……

Này từng đã xảy ra tất cả, vừa là một màn một màn tái hiện ra, tựa hồ để Tiêu Vũ lại lần nữa ôn lại một lần.

“Quá khứ đều đã quá khứ, chỉ có lập tức mới là chân thực, loại này ảo cảnh giữ không nổi ta!”

Tiêu Vũ lòng như là gương sáng, hắn qua lại, có rất nhiều nơi khả năng để lại cho hắn cực sâu ấn tượng. Như loại này ảo cảnh, nếu là là tâm chí không đủ kiên định người, sẽ lâm vào trong đó, khó có thể tự kiềm chế.

Mỗi người đối với mình qua lại, đều ít nhiều gì sẽ lưu lại tiếc nuối, khi lại một lần nữa trở lại năm xưa, muốn bù đắp loại kia tiếc nuối tâm tình, liền sẽ cho người giống như hãm sâu đầm lầy, tại kia giả dối trong ảo cảnh không cách nào thoát thân.

Chỉ có điều, loại này ảo cảnh đối với người bình thường tới nói tuy là trí mạng, nhưng đối với Tiêu Vũ cái này có chí tôn trí nhớ người mà nói, lại giống như không có gì.

Hắn quát khẽ một tiếng, dùng mạnh mẽ ý niệm đánh nát ảo cảnh, rất nhanh liền từ đó tránh thoát bước ra.

“Lại còn có?”

Nhưng mà, xông phá ảo cảnh, lại làm cho Tiêu Vũ bất ngờ, chỉ là này ảo cảnh lại không phải hắn qua lại, mà là đang trước người hắn, xuất hiện một đạo thân ảnh mơ hồ.

Thân ảnh ấy thoạt nhìn, cùng bên trong cung điện ngồi xếp bằng nam tử có chút tương tự, trên người khí tức kinh người, hắn trầm mặc không nói gì, từ trong hư không xuất hiện, sau đó không nói lời nào, trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay.

“Thần hồn công kích?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn một chút liền đã nhìn ra, đây là một loại nhằm vào người thần hồn cũ pháp.

Trước đây ảo cảnh, nghiêm chỉnh mà nói, cũng là nhằm vào thần hồn một loại công kích, khiến người ta hãm sâu với trong ảo cảnh, vĩnh viễn lạc lối ở quá khứ tiếc nuối bên trong, không cách nào trở về đến thế giới chân thật.

Mà giờ khắc này, này xuất hiện bóng người, trực tiếp cùng Tiêu Vũ giao thủ, này mặc dù cũng là ảo cảnh, nhưng ở này trong ảo cảnh, Tiêu Vũ nếu bại, thần hồn của hắn thì sẽ bị thương, nếu hắn chết trận, vậy thần hồn của hắn cũng sẽ bị triệt để xoá bỏ, chỉ còn lại có một khối thể xác!

“Ầm!”

Tên nam tử kia bá đạo lãnh khốc, khí tức cũng là hết sức kinh người, xa xa áp đảo lúc trước này cổ đại vương giả bên trên.

“Đại Đế cảnh giới?” Tiêu Vũ chấn động, trước mắt tên nam tử này lại là chân chính Đại Đế.

Chỉ có điều, trước mắt đạo thân ảnh này, nhưng chỉ là Đại Đế lưu lại một tia ý niệm, hắn chân thân chết đi từ lâu nhiều năm.

Có thể mặc dù như thế, này nhưng là một cái chân chính Đại Đế, sức chiến đấu kinh thiên, mặc dù là trong ảo cảnh, cũng có thể nhìn ra người này khi còn sống tất nhiên là cái thập phần nhân vật khủng bố.

“Cũng được, vậy chỉ dùng ngươi tới rèn luyện chiến chữ ấn!”

Mặc dù kinh ngạc, nhưng Tiêu Vũ vẫn chưa e ngại, ngược lại là dâng lên chiến ý cao vút.

Hắn chiến chữ ấn, ở càng là tồi tệ cùng hung hiểm trong hoàn cảnh, thì càng có thể đào bới đến trong cơ thể hắn ẩn giấu bí lực, mặc dù trước mắt chỉ là ảo cảnh, nhưng này chút nào sẽ không trở ngại chiến chữ ấn phát huy tác dụng.

“Ầm!”

Ở mảnh này trong ảo cảnh, Tiêu Vũ cùng vị này vô danh Đại Đế đại chiến.

Đang ở ảo cảnh, bọn họ đều không phải là hình thể chân thực, này đây mặc dù người này đạt đến Đế cảnh, nhưng Tiêu Vũ đồng dạng có chí tôn ý niệm, bởi vậy hắn ở trong ảo cảnh sức chiến đấu hoàn toàn không kém gì người này.

Này nhất định là một hồi hết sức kinh người đại chiến, chỉ tiếc tại đây trong ảo cảnh, trừ bọn họ ra không có người thứ 3, nếu không trận chiến này đủ để kinh thế.

Trong đại chiến, Tiêu Vũ không cần tinh thần lực, cũng không cần bất diệt âm dương trải qua, chỉ dùng thuần túy thân thể cùng chiến chữ ấn cùng này vô danh Đại Đế giao thủ, vị đại đế này vô cùng mạnh mẽ, nhưng mà Tiêu Vũ ở trong ảo cảnh sức chiến đấu cũng mạnh đến nỗi đáng sợ.

Trong ảo cảnh, không có ngày đêm, không có thời gian, Tiêu Vũ không biết là hắn và này vô danh Đại Đế chiến bao lâu, biết đang đại chiến bên trong, trên người hắn chiến chữ ấn, đang lấy một loại tốc độ kinh người ở thành mọc ra.

Tiêu Vũ ngưng tụ ra chiến chữ ấn, vốn này chỉ là một cái mơ hồ cổ điển phù hiệu, sẽ theo Tiêu Vũ ý niệm mà động, có thể thêm vào đến trên người hắn các nơi.

Nếu là thêm vào đến hai quả đấm, nắm đấm của hắn thì sẽ hóa thành kinh khủng nhất binh khí, có thể phá nát tất cả, còn nếu là thêm vào thân thể, vậy nhục thể của hắn thì lại đồng dạng sẽ trở nên cứng rắn không thể phá vỡ.

Nhưng bây giờ, theo Tiêu Vũ dùng cái này ấn cùng vô danh Đại Đế ý niệm đại chiến, cái này dấu ấn, cũng dần dần bắt đầu phát sinh một vài biến hóa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 500: Cổ Đồ

Đọc trên điện thoại

Chiến chữ ấn hình thành, vốn là thông qua không dứt khai quật trong cơ thể mình các loại tiềm năng chỗ ngưng tụ thành dấu ấn, hình thái vốn là cố định, nhưng giờ phút này theo Tiêu Vũ cùng vô danh Đại Đế đại chiến, trong cơ thể hắn dấu ấn bắt đầu không dứt biến ảo, không còn là cùng hình thái.

Đại đạo vô hình, chiến chữ ấn loại biến hóa này, cũng làm cho Tiêu Vũ thân thể đã xảy ra các loại thay đổi.

Cái này dấu ấn có thể khiến nhục thể của hắn thật to tăng cường, rất lớn tăng cường chiến lực của hắn, mà giờ khắc này, ở chiến chữ ấn phát sinh ra biến hóa sau khi, cái này dấu ấn đến mức, Tiêu Vũ thân thể tựa hồ cũng theo có điều thay đổi.

Sau kẻ thù khoa khốc tôn thuật từ ầm ĩ bóng dương quá

Ầm!

Tại đây không có thời gian trong ảo cảnh, Tiêu Vũ không biết là cùng vô danh Đại Đế đại chiến bao lâu, chỉ biết là trong cơ thể hắn chiến chữ ấn hình thái càng ngày càng nhiều, đang không ngừng biến đổi, có vẻ càng ngày càng thần bí khó lường.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được, cái này dấu ấn đã xảy ra một loại vô hình biến hóa, loại biến hóa này liền chính hắn đều không thể nào hiểu được. Thế nhưng rất rõ ràng, cái này dấu ấn so với trước kia cường đại rồi nhiều lắm, cũng làm cho nhục thể của hắn cùng sức chiến đấu đều có rất lớn tăng trưởng.

“Nên đã xong!”

Sau kẻ thù xa độc thuyền học tiếp tháng bí lạnh dương

Tiêu Vũ nói nhỏ một tiếng, sau đó ầm ầm một quyền, chiến chữ ấn ngưng đọng trên hai quả đấm, quay vô danh kia Đại Đế ác liệt nổ ra!

“Keng!”

Một thanh âm thanh thúy vang lên, vô danh Đại Đế bóng người ở cú đấm này bên trong hóa thành lờ mờ, sau đó hoàn toàn biến mất, nhạt vào hư không.

Hắn mặc dù là một vị Đại Đế, nhưng ở loại này trong ảo cảnh, Tiêu Vũ có chí tôn ý niệm, mặc dù là Đại Đế, cũng không khả năng là đối thủ của hắn.

Sở dĩ đại chiến lâu như vậy, bất quá là Tiêu Vũ muốn mượn vô danh Đại Đế rèn luyện chính mình chiến chữ ấn thôi.

“Xem ra chiến chữ ấn so với trong tưng tượng của ta còn muốn thần bí, cái này dấu ấn tựa hồ còn có rất nhiều bí mật chờ ta đi khai quật.”

Tiêu Vũ nâng lên tay phải của mình, chiến chữ ấn ở trong tay hiện lên. Một quả này dấu ấn có vẻ càng ngày càng thần bí, ở trong tay hắn không dứt biến đổi các loại hình thái, từ đó càng lộ ra thập phần cổ điển phức tạp khí tức.

Nếu nói là trước đây chiến chữ ấn chỉ là một viên chết ấn, vậy giờ phút này, cái này dấu ấn liền phảng phất sống lại, làm như đã có được sinh mạng.

“Xem ra Chiến Thần Cung sở dĩ là ngày xưa đệ nhất cung, đều không phải là không có nguyên nhân, một quả này dấu ấn vô cùng ảo diệu, có thể khiến người ta sức chiến đấu gấp mấy lần tăng vọt.”

Tiêu Vũ lại một lần nữa sâu sắc cảm nhận được chiến chữ ấn mạnh mẽ. Không phải không thừa nhận, đây là một loại phi thường mạnh mẽ cũ pháp, mặc dù là hắn, đều cảm giác khó có thể thực sự nhìn rõ.

Thu hồi dấu ấn, Tiêu Vũ quay đầu nhìn lại, liền gặp Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên vẫn là tại chỗ bất động, hai người sắc mặt tái nhợt, trên trán có mồ hôi, thoạt nhìn tựa hồ đang chịu đựng một loại nào đó thống khổ.

“Xem ra bọn họ vẫn chưa thể phá tan ảo cảnh, dù sao cũng là Đại Đế nhân vật lưu lại, không phải người nào đều có thể ứng đối.”

Tiêu Vũ trầm ngâm, cũng không phải rất vì bọn họ lo lắng, dù sao thi triển ảo cảnh vô danh Đại Đế thì xếp bằng ở phía trước, mà hắn đã chạy ra khỏi ảo cảnh.

Bây giờ chỉ cần hắn đồng ý, bất cứ lúc nào đều có thể mang hai người đánh thức.

Tôn xa kẻ thù khốc tôn học chỗ dương độc chủ lông chim

“Này ảo cảnh có lợi cho mài giũa tâm tình, làm cho bọn họ nhiều cảm thụ một chút cũng tốt, đối với đạo tâm của bọn họ hữu ích.” Tiêu Vũ không có ngay lập tức đi đánh thức hai người kia, hắn cất bước về phía trước, hướng đi phía trước vị này ngồi xếp bằng bóng người.

Dựa vào gần rồi, tên nam tử kia vẫn như cũ lẳng lặng ngồi xếp bằng,

Hai mắt nhắm nghiền.

“Một vị Đại Đế nhân vật, liền như vậy chôn ở nơi đây, ngồi xếp bằng không biết bao nhiêu vạn năm!” Tiêu Vũ lòng sinh than thở.

Có thể tưởng tượng, khả năng thành Đại Đế, người này khi còn sống nhất định cũng là một phương nhân vật nổi tiếng, nhưng mà quay đầu lại lại là bị chết nơi đây, liền tên của hắn đến nay đều không người hiểu rõ.

Thuyền khoa khoa khốc thuyền hận chỗ ầm ĩ từ độc tình

“Đại Đế…… chí tôn…… xem ra không tránh thoát Thiên đạo, thủy chung khó có thể chính thức siêu thoát!”

Tiêu Vũ nghĩ tới chính mình kiếp trước các loại, đời trước hắn gượng làm cửu thiên đệ nhất chí tôn, cuối cùng cũng vẫn là khó thoát bị chết. Tầm thường Đại Đế trong mắt thế nhân tựa hồ vô cùng mạnh mẽ, mà ở chân chính thiên địa đại đạo trước mặt, cũng bất quá là giun dế thôi.

Hắn không có quá nhiều than thở, đưa tay lấy ra này trong tay nam tử hộp đá.

Cái hộp này vào tay nặng nề, mặt trên có khắc phi thường cổ xưa hình chạm khắc, mặc dù đã ở đây thả rất nhiều năm, nhưng mặt trên không thấy chút nào bụi trần.

“Đại Đế nhân vật chết đi mấy trăm ngàn năm sau đều không mong muốn buông tay, này trong hộp đến tột cùng bày đặt đồ vật như thế nào?” Tiêu Vũ sắc mặt trầm ngưng, đối với này vật trong hộp cũng tràn đầy nghi hoặc.

Hắn đưa tay đem hộp đá mở ra, vốn tưởng rằng này trên cái hộp sẽ tồn tại trận pháp gì loại hình gì đó, không có dễ dàng như vậy có thể mở ra, nhưng mà này vừa thử nghiệm, lại là dễ dàng mở ra hộp đá.

Tại kia trong hộp đá, một tấm tàn tạ cổ đồ lẳng lặng trần vào trong đó.

“Một tấm cổ đồ?” Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, hắn còn tưởng rằng ở chỗ sẽ là bảo vật gì hoặc là công pháp loại hình, không ngờ rằng lại là như vậy 1 tấm tàn đồ.

Địch kẻ thù không Quỷ địch thuật tiếp tháng cát sớm chiến

Đem cái kia hình theo trong hộp lấy ra, Tiêu Vũ cầm trong tay đánh giá.

Cảm giác bức tranh này chất liệu tựa hồ là một loại nào đó dị thú da thú, khả năng trải qua mấy trăm ngàn năm mà không mục nát, có thể tưởng tượng này da thú ít nhất cũng là xuất từ thú vương cấp bậc dị thú thân.

“Như vậy một bức tranh, ở trong rốt cuộc ghi chép cái gì?” Tiêu Vũ bức tranh này càng ngày càng cảm thấy hiếu kỳ.

Hắn đem bức tranh này triển khai, chỉ thấy này rõ ràng là một tờ bản đồ, mà đang nhìn đến tấm bản đồ này lập tức, Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh, hai tay đều có chút run rẩy.

Bức tranh này đã thập phần tàn tạ, phía trên rất nhiều nơi đều đã trở nên mơ hồ. Nhưng mà, Tiêu Vũ tại đây ở trong lại thấy được mấy cái để hắn khiếp sợ chữ, ví dụ như “Thiên Uyên”, “U Sơn” các loại.

“Bản vẽ này trên lại ghi lại 10 châu hiểm địa? Đây là tiến vào này tuyệt địa bản đồ?” Tiêu Vũ thật lâu khiếp sợ, rất khó đều không có yên tĩnh trở lại.

10 châu bên trên mỗi một lớn hiểm, ví dụ như Thiên Uyên cùng U Sơn những chỗ này, từng cái địa phương đều là hung hiểm vạn phần, được xưng có vào không có đến. Mà này cực kỳ

nguy hiểm địa phương, tại đây phụ trong bản vẽ lại là tiêu xuất mấy cái đường sống, tựa hồ có này hình, liền có thể đi sâu vào này hiểm địa. UU đọc sách www. u &# 117; kan &# 115; hu. &# 99; &# 111;m

"Nếu này hình làm thật, vậy có phải mang ý nghĩa, có tấm này cổ đồ, thế gian người liền có thể thong dong ra vào này tuyệt địa? Bản vẽ này là thả ra ngoài, không biết 10 châu sẽ khiến cho thế nào chấn động!"

Tôn khoa không địa phương sau thuật chỗ dương tôn tinh ta

Thuyền không phương xa địch hận từ ầm ĩ tình cho nên khốc

Tiêu Vũ không cách nào không cảm thấy khiếp sợ, phải biết rằng 10 châu này hiểm địa, bình thường đều được xưng chắc chắn phải chết, có vào không có đến, thế gian người không có ai dám dễ dàng đề cập.

Mà bây giờ có được bộ này cổ đồ, liền mang ý nghĩa có thể tự do tiến vào mỗi một lớn hiểm, tới lui tự nhiên.

Phải biết rằng, ở này hiểm địa ở trong, mặc dù hung hiểm, nhưng cũng tồn tại rất nhiều không thể nào tưởng tượng được cơ duyên.

Giống như lúc trước Thiên Uyên mở ra thời gian, thế gian người biết rõ hung hiểm, nhưng vẫn là dứt khoát đi tới. Cái khác tuyệt địa cũng giống như vậy, mặc dù cửu tử nhất sanh, nhưng ở trong ẩn giấu cơ duyên, cũng đủ để khiến Đại Đế cấp bậc nhân vật điên cuồng!

"Dựa vào này hình, có lẽ ta liền có hi vọng tìm tới cha tung tích, sau đó muốn tìm cha, ta sớm muộn cũng là muốn đi sâu vào này đất dữ ở trong.”

Tiêu Vũ rất nhanh tỉnh táo lại, đem bộ này cổ đồ trịnh trọng thu hồi.

Tôn kẻ thù xa khoa khốc thuyền xem kỹ chiến tháng xuyên qua thuyền tháng

Phụ thân hắn Tiêu Vạn Thiên rất có thể liền đang ở có nơi tuyệt địa bên trong, ngày sau hắn phải tìm được Tiêu Vạn Thiên, nhất định phải tiến vào này hiểm địa. Bây giờ có được như vậy một bức tranh, hắn sau đó phải tìm được Tiêu Vạn Thiên, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm dễ dàng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 501: Tiếp Tục Thâm Nhập Sâu

“Liền Đại Đế nhân vật đều đối với 10 châu hiểm địa như thế để ý, sau khi chết đi vẫn là bảo vệ này hình mấy chục lâu vạn năm, này tuyệt địa rốt cuộc tồn tại cái gì?” Tiêu Vũ thu hồi qua hình sau khi, nội tâm cũng thật lâu nghi hoặc.!

Vị này vô danh Đại Đế mất đi nhiều năm như vậy, tay vẫn là ôm hộp đá này, rất rõ ràng hắn với 10 châu này hiểm địa thập phần để ý.

“Chiến chữ ấn tu luyện, phải tìm kiếm các loại tồi tệ hoàn cảnh cùng hung hiểm địa phương, ta đã phải đi thân thể chi đạo, sau đó khó tránh khỏi cũng muốn đi đến này tuyệt địa, tu luyện chiến chữ ấn.”

Tiêu Vũ một phen suy tư, càng ngày càng cảm thấy này tấm cổ đồ đối với hắn thập phần quan trọng.

Chỉ có điều làm hắn có chút tiếc nuối chính là, bản vẽ này cũng không giống như hoàn chỉnh, bởi vì 10 châu hiểm địa cũng chưa hề hoàn toàn bị ghi lại ở bản vẽ này.

Kết khoa không Quỷ kết xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh bờ ruộng cánh buồm

Kết khoa không Quỷ kết xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh bờ ruộng cánh buồm “cấp bậc đại đế truyền thừa? Lúc trước ngồi xếp bằng ở đây tên nam tử kia, lại là một vị Đại Đế?” Hàn Ngưng Yên cũng đi đã đến, lộ ra nồng nặc vẻ kinh hãi, “Chẳng lẽ bản vẽ này chính là lúc trước gợi ra đại chiến nguyên nhân? Thoạt nhìn đây chỉ là chỉnh bức hình một phần, cái khác hình lại ở nơi nào?”

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ tự hỏi, hắn không cách nào xác định tại đây cổ đại chiến trường, hay không còn có cái khác cổ đồ. Có điều sự phát hiện này, lại là để hắn quyết định ở chiến trường này đi sâu vào tìm kiếm, nếu như có thể tìm được hoàn thành cổ đồ, này hiểm địa, hắn đem có thể thong dong ra vào.

Bất kể là để ngày sau tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, còn là tiếp tục tu luyện chiến chữ ấn, cái này cũng đối với hắn thập phần quan trọng.

“Đã từ trần, không nên có lưu lại nhiều lắm chấp niệm, cát bụi trở về với cát bụi, này nghỉ ngơi.” Thu hồi cổ đồ, Tiêu Vũ quay vị này ngồi xếp bằng nam tử nhẹ nhàng mở miệng.

Nam tử kia nghe đến hắn sau, tựa hồ cũng là có điều cảm thụ, nhẹ nhàng hơi động, cả người trong chớp mắt hóa thành một chút cát vàng, tan theo gió.

Tiêu Vũ biết nam tử này chờ hộp đá mấy trăm ngàn năm, là vì lòng có không bỏ xuống được chấp niệm, bây giờ hộp đá cổ đồ bị hắn đoạt được, nam tử này chấp niệm cũng theo cũng biến mất theo, cho nên nhục thể của hắn cũng đem tan theo gió.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Theo vị này nam tử thân thể tản đi, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đã ở ảo cảnh tỉnh lại. Diệp Cửu Khung mờ mịt chung quanh, nhìn sắc mặt vẫn là có chút tái nhợt, không biết hắn đã trải qua cái gì ảo cảnh.

“Tiêu công tử, ngươi không sao chứ?” Hàn Ngưng Yên ngược lại là so sánh quan tâm Tiêu Vũ, lấm lét nhìn trái phải sau khi, đầu tiên là hỏi dò nổi lên Tiêu Vũ an nguy.

“Huynh đệ, tình huống thế nào? Vừa mới ngồi người ở chỗ này?” Diệp Cửu Khung lập tức phát hiện tên kia xếp bằng ở cung điện nam tử đã biến mất, đang nhìn đến Tiêu Vũ đứng ở đó nam tử lúc trước ngồi xếp bằng địa phương, tay còn nắm một hộp đá lúc, hắn bỗng cảm thấy phấn chấn, lập tức hưng phấn đi đã đến.

“Huynh đệ ngươi được đó, lại lấy được vật này! Đồ đâu hộp?” Diệp Cửu Khung như là một chút đã quên vừa mới trải qua ảo cảnh, mặt một trận hưng phấn.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đưa tay hộp đá tiện tay đưa cho Diệp Cửu Khung.

Tôn kẻ thù xa khoa mới tôn học chỗ cô xem kỹ khốc ta

“Mịa nó, này…… thứ này lại có thể là Đại Đế lưu lại truyền thừa công pháp và chiến quyết?” Diệp Cửu Khung sau khi nhận lấy, không thể chờ đợi được nữa mở ra hộp đá, lộ ra vẻ mặt nét mặt hưng phấn.

Tại kia hộp đá, trừ bỏ bị Tiêu Vũ lấy đi cổ đồ ở ngoài còn có hai bản sách cổ, ấy một quyển ghi lại một bộ công quyết, thập phần thâm ảo, đủ khiến người tu luyện tới Đại Đế cảnh giới, một bản khác tất là ghi lại chứa nhiều cũ thuật, đều là vô cùng mạnh mẽ pháp môn.

Rất rõ ràng, đó là vô danh Đại Đế đem truyền thừa của mình giữ lại,

Chỉ có điều Tiêu Vũ đối với cái này cũng không để ý.

“Cấp bậc đại đế truyền thừa? Lúc trước ngồi xếp bằng ở đây tên nam tử kia, lại là một vị Đại Đế?” Hàn Ngưng Yên cũng đi đã đến, lộ ra nồng nặc vẻ kinh hãi, “Trừ cái này Đại Đế lưu lại truyền cùng cũ thuật ở ngoài, hộp còn có một bộ cổ đồ.” Tiêu Vũ lấy ra cái kia một bộ cổ đồ, hắn cũng không có ẩn giấu dự định.

“Thứ này lại có thể là này hiểm địa bản đồ?” Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên lại giật mình.

Tướng cấp bậc đại đế truyền thừa, tấm bản đồ này càng thêm làm người khiếp sợ, ấy giá trị quá kinh người, chỉ sợ là vương giả cùng Đại Đế cấp bậc nhân vật nhìn thấy, đều phải trở nên động dung.

“Lần này phát tài, có tấm bản đồ này, chúng ta hoàn toàn có thể tìm tòi này hiểm địa!” Diệp Cửu Khung hưng phấn không thôi, 10 châu tuyệt địa là thế gian nguy hiểm nhất cũng nơi thần bí nhất, làm không biết có bao nhiêu cơ duyên.

Địch khoa xa không tình thuyền xem kỹ chiến lạnh bóng lạnh địch

Địch khoa xa không tình thuyền xem kỹ chiến lạnh bóng lạnh địch Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đưa tay hộp đá tiện tay đưa cho Diệp Cửu Khung.

Liền mấy chục vạn năm trước Đại Đế nhân vật đều đối với cái này hình như thế để ý, bởi vậy có thể thấy được này tuyệt địa cơ duyên có bao nhiêu hấp dẫn người.

“Này hình có thể cho ta không? Đối với ta có tác dụng lớn!” Tiêu Vũ thành khẩn nhìn hai người này, bất kể là để tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, vẫn là vì ngày sau đến chiến chữ ấn tu luyện, hắn đều hết sức phải bản vẽ này.

“Chúng ta thân thể vùi lấp ảo cảnh, nếu không có có ngươi, chỉ sợ chúng ta liền theo ảo cảnh đi ra đều hết sức khó khăn, bất kể là này một bộ hình, còn là Đại Đế truyền thừa, vốn đều xác nhận thuộc sở hữu của ngươi.” Hàn Ngưng Yên cái thứ nhất tỏ thái độ, lạnh nhạt nở nụ cười một tiếng, thập phần hào hiệp.

“Mặc dù ta cũng rất đỏ mắt này một bức tranh, có điều Hàn tiểu thư nói cũng đúng, ta đều là bị ngươi theo ảo cảnh giải cứu, không cùng ngươi cãi, ngươi muốn cầm đi đi! Có điều vị kia Đại Đế lưu lại truyền thừa, có thể hay không cho ta xem?”

Thuyền không xa kẻ thù khốc địch thuật chỗ cô hận chủ tôn

Diệp Cửu Khung cũng là không hỏi nguyên nhân, liền đồng ý. Mặc dù này hình thập phần quý giá, nhưng nếu không có Tiêu Vũ, hắn và Hàn Ngưng Yên rất có thể đem vĩnh cửu lạc lối ở ảo cảnh.

Thuyền không xa kẻ thù khốc địch thuật chỗ cô hận chủ tôn “mặc dù ta cũng rất đỏ mắt này một bức tranh, có điều Hàn tiểu thư nói cũng đúng, ta đều là bị ngươi theo ảo cảnh giải cứu, không cùng ngươi cãi, ngươi muốn cầm đi đi! Có điều vị kia Đại Đế lưu lại truyền thừa, có thể hay không cho ta xem?”

Chỉ có điều mặc dù đồng ý từ bỏ cổ đồ, nhưng đối với cái kia Đại Đế truyền thừa, còn có các loại cũ pháp, Diệp Cửu Khung vẫn là thập phần đỏ mắt.

“Đại Đế truyền thừa cùng cũ pháp ta cũng không cần thiết, các ngươi muốn liền cầm đi đi, ta chỉ cần này một bức cổ đồ.” Tiêu Vũ cảm ơn hai người, sau đó trực tiếp đem cái kia Đại Đế truyền thừa cùng công pháp giao ra.

Thứ này, hắn quả thật không cần, cấp bậc đại đế truyền thừa đối với hắn mà nói, căn bản vô dụng.

Địch khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ địch thuật tiếp dương không phong dương

Tìm được Đại Đế cấp bậc công pháp, U &# 85; đọc sách www. &# 117;ｕ &# 107; an &# 115; &# 104;u. Co ｍ Hàn Ngưng Yên cùng Diệp Cửu Khung đều có chút kích động, hai người lúc này tại nguyên chỗ điều nghiên.

Đây là Đại Đế nhân vật vật lưu lại, đối với bọn họ tới nói thập phần thâm ảo cùng quý giá, hai người rất nhanh liền hãm sâu ấy, không thể tự thoát ra được, một bộ hận không thể khả năng tại chỗ học được tư thế.

“Nơi đây không phải nghiên cứu nơi, chúng ta còn là rời khỏi nơi này trước.” Tiêu Vũ nhắc nhở hai người, bây giờ bọn họ còn đang ở chiến trường, chiến trường này tràn ngập quỷ dị, cũng không ai biết tiếp đó sẽ có dạng gì sự tình phát sinh.

Cho dù đối với Đại Đế công pháp và chiến quyết thập phần động tâm, nhưng Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên cũng biết Tiêu Vũ theo như lời không giả, lúc này thu hồi hai bản sách cổ, tạm gác lại ngày sau lại nghiên cứu.

“Này cổ đại chiến trường có thật nhiều bí mật, ta kế tiếp muốn tiếp tục thâm nhập sâu tìm tòi, các ngươi là quyết định thối lui, còn cần tiếp tục thâm nhập sâu?” Tiêu Vũ hỏi dò hai người, dù sao tiếp tục thâm nhập sâu, lại có rất nhiều nguy hiểm, hắn cũng sẽ không miễn cưỡng hai người kia một đạo đồng hành.

“Đương nhiên tiếp tục đi sâu vào, cái này còn phải nói sao? Nếu có thể lấy được nữa một hai bộ Đại Đế truyền thừa, ta thật phát ra!”

Diệp Cửu Khung lập tức tỏ thái độ, cười hắc hắc nói: “Ta nói ta người này vận may từ trước đến giờ cực kỳ tốt, ta có linh cảm, kế tiếp chúng ta còn sẽ có thu hoạch lớn hơn!”

Tiêu Vũ yên lặng, Diệp Cửu Khung đây là đem Đại Đế truyền thừa làm cái gì, đầy đường đều có thể có? Bất quá hắn cũng không nhiều lời, vừa là nhìn phía Hàn Ngưng Yên.

“Đã Tiêu công tử phải tiếp tục đi sâu vào, Ngưng Yên tự nhiên đi theo.” Hàn Ngưng Yên mang theo cười yếu ớt, đầy mặt ánh sáng, đẹp đến nỗi người kinh tâm, cũng là làm ra quyết định.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 502: Gặp Lại Cố Nhân

“Cũng được, đã như vậy, chúng ta thì tiếp tục tiến lên.” Tiêu Vũ gật gù, đối với hai người quyết định cũng không quá bất ngờ.

Hai người này đều là người phi thường, không thể bởi vì một điểm nguy hiểm thì dao động.

Theo bên trong cung điện kia rời đi, Tiêu Vũ lại vận dụng nghịch hoa sen Thần Hư bộ, mang theo hai người theo phần đông xương binh bên trong thoát ly, ẩn thân tới một đối lập địa phương an toàn.

“Chúng ta kế tiếp đi hướng nào?” Diệp Cửu Khung cho tới bây giờ, đã đem quyền quyết định hoàn toàn giao cho Tiêu Vũ trong tay.

“Nơi đây tựa hồ cũng thành này trung tâm, chúng ta đến trung tâm thành đi xem một chút!” Tiêu Vũ trầm tư một chút, rất nhanh liền làm ra quyết định.

Sau đó, hắn không dứt thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, mang theo hai người né qua bên trong tòa thành cổ một đám xương binh, hướng về cổ thành trung ương mà đi.

Tại tới trước gian, Tiêu Vũ phát hiện mấy bóng người, ở cổ thành các nơi qua lại.

“Nhìn dáng dấp ngoại trừ chúng ta, những người khác cũng không có thiếu đi tới trong tòa thành này!” Diệp Cửu Khung cũng tương tự phát hiện những người kia, ánh mắt không khỏi một trận lấp lóe.

Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, trên đường đi hắn phát hiện trong thành này có không ít tuổi trẻ bóng người qua lại. Rất rõ ràng, giống như Diệp Cửu Khung theo như lời đồng dạng, Đạo Thần Cung bên trong những yêu nghiệt kia nhân vật, có không ít người đến nơi này.

Điều này làm cho hắn lông mày giam lên, nếu là trong thành này còn có cái khác cổ đồ, những người trẻ tuổi này rất có thể cũng phải nhận được, đến lúc đó hắn muốn lại thu góp tất cả hình, e sợ tất nhiên không thể dễ dàng.

“Chúng ta nhất định phải tăng nhanh!”

Tiêu Vũ 1 nắm tay một người, liên tục thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, cả người bóng người giống như quỷ mị, ở cổ thành di chuyển nhanh chóng.

“Ầm!”

Đột nhiên, phía trước truyền đến chấn động, làm cho Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung ba người sắc mặt cùng nhau biến đổi.

“Lại có thể có người dám ở trong cổ thành này động thủ, không muốn sống nữa?” Diệp Cửu Khung thập phần giật mình, phải biết rằng trong cổ thành này có chứa nhiều nguy hiểm, hơn nữa quanh thân còn có phần đông xương binh, một khi gợi ra động tĩnh gì, rất có thể liền sẽ đưa tới diệt tai hoạ ngập đầu.

“Đến xem!” Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, hắn đối với cái kia cổ đồ thập phần để ý, nếu là chiến đấu phía trước cũng là bởi vì cổ đồ mà lên, hắn thì không thể coi thường.

Hướng về phía trước gần sát, rất nhanh Tiêu Vũ liền nhìn thấy phía trước có hai bóng người trong khi đại chiến. Cái kia hai ta bên trong một người trong đó là một cô gái trẻ, dáng người thướt tha, khí chất như sương.

Nàng trên mặt mang theo màu lạnh, cùng khác một người trẻ tuổi động thủ đại chiến, đã kinh động có rất nhiều người tuổi trẻ. Nhưng bởi vì tại đây nguy hiểm bên trong tòa thành cổ, những người khác mặc dù bị kinh động, lại là không người dám tùy tiện ra tay.

“Thế nào lại là nàng?” Tiêu Vũ nhìn thấy động thủ người, lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Cái kia trong khi động thủ nữ tử, toàn thân áo trắng, giống như trong tuyết Tinh Linh, khí chất trên người càng lạnh như sương lạnh, dung nhan tinh xảo, giờ phút này trên người đang mang theo kinh người sát ý.

Ở đối diện nàng tất là một người thanh niên trẻ, nam tử này vô cùng mạnh mẽ, cầm trong tay một cây trường thương, không dứt ra tay, bóng thương như rồng, đem cô gái kia triệt để áp chế.

Thời khắc này trong chiến đấu, cô gái mặc áo trắng trên người xiêm y đã bị máu tươi nhiễm đỏ bộ phận, nhìn ra được nàng cực kỳ cật lực, không phải nam tử trẻ tuổi kia đối thủ.

“Tiêu công tử, ngươi biết?” Hàn Ngưng Yên nhận thấy được Tiêu Vũ sắc mặt dị dạng, không khỏi hỏi dò.

“Một cố nhân!” Tiêu Vũ gật đầu, phía trước tại động thủ cô gái kia, rõ ràng là Mộc Hàn Yên.

Nhìn thấy nàng này, cũng làm cho Tiêu Vũ lập tức hiểu rõ, xem ra Mộc Hàn Yên cũng gia nhập Đạo Thần Cung.

Đoành!

Mộc Hàn Yên đối diện người thanh niên trẻ liên tục ra tay,

Làm cho Mộc Hàn Yên liên tục bại lui, trên người ở quần áo lại bị nhiễm đỏ vài phần, hoàn toàn không phải tên nam tử kia đối thủ.

“Các ngươi tại chỗ này chờ đợi chốc lát!” Tiêu Vũ hơi do dự một chút, hắn quyết định cuối cùng ra tay, giúp đỡ Mộc Hàn Yên.

Một câu nói cho hết lời, Tiêu Vũ đã bước ra một bước, gia nhập vào bên trong chiến trường. Toàn thân hắn có từng đoá từng đoá hoa sen hiện lên, giống như một vị thế chiến thần, một chỉ điểm ra, xông thẳng tên nam tử kia.

“Là ngươi?” Mộc Hàn Yên nhìn thấy Tiêu Vũ, hết sức kinh ngạc, nàng sắc mặt tái nhợt, đã là bị thương không nhẹ.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ đối diện tên kia người thanh niên trẻ cũng lộ ra kinh sợ, trước đây Tiêu Vũ tại chiến trường bên ngoài cùng người đại chiến, để lại cho hắn thập phần ấn tượng khắc sâu, bây giờ thấy Tiêu Vũ xuất hiện, trên mặt không khỏi có chút kiêng kỵ.

“Đây là ta cùng nàng ở giữa ân oán, không có quan hệ gì với ngươi, ngươi nhất định phải nhúng tay gì?” Tên nam tử này thoạt nhìn có vẻ rất trẻ tuổi, cũng là chừng hai mươi, trên mặt có chứa vài phần vẻ lạnh lùng.

Hắn thu tay lại mà đứng, ở Tiêu Vũ ra tay sau khi, không có tiếp tục truy kích Mộc Hàn Yên.

“Ta vô tình nhúng tay, nhưng đây là ta một cố nhân, không thể không can thiệp tới.” Tiêu Vũ cũng không biết hai người này trước khi là vì sao mà động thủ, huống hồ ở bên trong chiến trường này, hắn cũng không muốn cùng người làm lớn chuyện, này đây ngữ khí cũng không tính quá bá đạo.

“Mặc dù thực lực ngươi không kém, nhưng là không phải vô địch. Bây giờ ngươi đã làm chín đại linh cung người chỗ không cho, thật còn muốn nhúng tay việc này gì?” Tên kia người thanh niên trẻ híp mắt lại, vẻ mặt lạnh như băng, tựa hồ không có liền như vậy thu tay lại dự định.

“Dù cho cả thế gian đều là kẻ địch, nên làm sự tình ta cũng như thế vẫn sẽ làm.” Tiêu Vũ cũng là không có thối lui ý tứ. Hắn nhìn một chút Mộc Hàn Yên, chỉ thấy Mộc Hàn Yên sắc mặt tái nhợt, rõ ràng thương thế rất nặng.

Dĩ vãng vung mặc dù cùng Mộc Hàn Yên từng có các loại ân oán, nhưng những ân oán kia đều sớm đã trở thành quá khứ. Bây giờ hai người gặp nhau lần nữa, cũng coi như quen cũ, bởi vậy hắn mới có thể ra tay giúp đỡ.

“Như vậy nói ngươi là muốn vì nàng ra mặt? Ta khuyên ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ, có đôi khi can thiệp vào là sẽ cho mình đưa tới tai hoạ ngập đầu!” Người thanh niên trẻ sắc mặt nghiêm túc, trong mắt có lạnh như băng quang mang lấp lóe.

“Ha ha, lúc nào Đạo Thần Cung đệ tử mỗi người đều lớn lối như vậy, đụng tới ai cũng một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ!” Vào lúc này, Diệp Cửu Khung từ một bên đi ra, trên mặt một bộ cười híp mắt vẻ mặt, lại là khiến đối diện nam tử trẻ tuổi kia vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Vốn Tiêu Vũ một người cũng đã đầy đủ làm hắn kiêng kỵ, bây giờ hơn nữa một Diệp Cửu Khung, dù cho hắn hết sức tự phụ, cũng không thể không cân nhắc một chút.

“Chuyện hôm nay, tạm thời ghi nhớ, ngày sau gặp lại, không chết không thôi!” Tên nam tử này lưu lại một câu lời nói lạnh như băng, sau đó lập tức lùi về sau. Hắn thập phần quyết đoán, nhìn thấy thế cuộc gây bất lợi cho chính mình, lập tức rút đi.

“Đa tạ!” Nhìn thấy tên nam tử kia rời đi, Mộc Hàn Yên trắng nhợt nghiêm mặt sắc đi lên phía trước, thần sắc phức tạp đối với Tiêu Vũ nói lời cảm tạ.

Nàng trước đây đã cùng Tiêu Vũ sinh tử đối mặt, sau đó nàng Mộc Gia càng hầu như bị hủy bởi Tiêu Vũ tay, nhưng nàng nhưng cũng đạt được Tiêu Vũ chỉ điểm, làm cho nàng ở trên việc tu luyện có rất nhiều cảm ngộ, được lợi rất nhiều.

Hai người quan hệ vốn hết sức phức tạp, nhưng không nghĩ đến rồi này Đạo Thần Cung sau, gặp nhau lần nữa, càng sẽ này đây dạng này hình thức.

“Ngươi khi nào đến Đạo Thần Cung?” Tiêu Vũ hỏi dò.

Đối với Mộc Hàn Yên có thể tiến vào Đạo Thần Cung, hắn không có chút nào cảm thấy bất ngờ, cô gái này thiên tư không kém gì bất luận người nào, hơn nữa đã được chí tôn truyền thừa, nếu như có thể thuận lợi trưởng thành, tại đó đời nàng không kém gì bất luận cái nào cùng thế hệ.

“Lúc trước từ biệt, ta bế quan tu luyện, không lâu sau đó tin đồn Đạo Thần Cung mở ra, ta liền đi tới Thánh Thành.” Mộc Hàn Yên vẻ mặt tràn ngập phức tạp, bị Tiêu Vũ cứu, làm cho nàng trong lòng không biết là cái tư vị gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 503: Sát Khí Ngút Trời

Đọc trên điện thoại

“Lúc trước người là ai? Các ngươi tại sao lại ở chỗ này đánh nhau?” Diệp Cửu Khung cũng đi lên phía trước, đối với Mộc Hàn Yên hỏi.

Có thể tới chỗ này bên trong chiến trường, vừa rồi tên nam tử kia khẳng định cũng là chín đại linh trong cung yêu nghiệt nhân vật. Hắn mặc dù không biết Mộc Hàn Yên, nhưng cũng hiếu kì hai người này là bởi vì cái gì ở bên trong chiến trường này đánh lên.

“Nói rất dài dòng!” Mộc Hàn Yên vẻ mặt nghiêm túc, chầm chậm nói: “Trước đây tại chiến trường bên ngoài, khắp nơi yêu nghiệt đồng thời hướng về ở giữa chiến trường đi sâu vào, ta cũng bị bắt trốn hướng về ở giữa chiến trường.”

Nghe xong nàng giảng giải, Tiêu Vũ mới biết được, trừ bọn họ ra ở ngoài, cái khác những yêu nghiệt kia nhân vật, hầu như cũng đều trốn hướng về phía chiến trường ở chỗ sâu trong.

Mà ở chiến trường này nội bộ, là vài toà quỷ dị cổ thành. Cổ thành ở trong hung hiểm khắp nơi, nhưng cũng mọi nơi cất dấu cơ duyên.

Mộc Hàn Yên lúc trước đến đó, trong lúc vô tình phát hiện một kỳ lạ địa phương, chỗ đó có thần bí gợn sóng lộ ra. Nàng mang theo hiếu kỳ đi sâu vào, ở chỗ đó bên trong chiếm được một cây linh quả.

Dùng quả này sau khi, Mộc Hàn Yên béo phị cảm giác thần lực trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, mơ hồ có đột phá tư thế.

Tôn xa kẻ thù khốc tôn thuật chỗ ầm ĩ từ bờ ruộng

Nhưng mà nàng vừa mới tìm được cái kia linh quả không lâu, chính là bị chín đại an toàn cung yêu nghiệt đệ tử phát hiện, cho dù đã bị nàng ăn vào, đối phương vẫn là muốn chém chết, lại từ trong cơ thể luyện ra linh quả tinh hoa.

Dù sao nàng vừa mới ăn vào không lâu, tất cả những thứ này vẫn là có thể làm được.

Rơi vào đường cùng, Mộc Hàn Yên chỉ có thể cùng tên đệ tử kia động thủ, nhưng nàng không phải đối thủ của đối phương, nếu không có Tiêu Vũ xuất hiện, rất có thể đem sẽ vẫn lạc ở đây.

“Tại dạng này cổ đại bên trong chiến trường, lại còn có linh quả?” Diệp Cửu Khung cảm thấy không thể tưởng tượng được, đồng thời trong mắt vừa là lộ ra hào quang, có vẻ rất là ý động.

Kết khoa độc kết bóng bờ ruộng ầm ĩ sớm kẻ thù bóng

Tiêu Vũ cũng rất kỳ quái, theo lý thuyết này chỗ chiến trường mọi nơi đều tràn đầy sát khí mãnh liệt, thế gian sinh linh, kể cả thực vật cũng không thể ở loại địa phương này tiếp tục sinh sống. Hắn lúc này cũng rất kỳ quái, Mộc Hàn Yên trong miệng linh quả rốt cuộc là đồ vật như thế nào?

“Chỗ đó ở nơi nào? Có thể hay không mang ta tiến đến?” Tiêu Vũ hỏi.

Đối với chiến trường này, hắn tràn ngập tò mò, ngoại trừ lúc trước cổ đồ ở ngoài, này chỗ chiến trường còn có rất nhiều bí mật, có thể đều có thể làm hắn trưởng thành tài nguyên.

"Có thể!" Mộc Hàn Yên gật gù, không có cự tuyệt, nói: "Bất quá ta bây giờ thương thế rất nặng, ngươi trước tiên chờ ta chốc lát, để cho ta đem vết thương trên người khôi phục!"

"Không cần!" Tiêu Vũ lắc đầu, trực tiếp đánh gãy, sau đó vận chuyển lên trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, cùng với tinh thần lực.

Hai loại Thần lực theo đầu ngón tay hắn lộ ra, cách không truyền vào Mộc Hàn Yên bên trong thân thể.

Ở Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên hai người ánh mắt kinh ngạc bên dưới, Mộc Hàn Yên thương thế trên người, dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt thần tốc khôi phục lại. Mặc dù là Mộc Hàn Yên tự thân, trên mặt cũng là lộ ra nồng nặc vẻ kinh ngạc.

Chưa qua chốc lát, Mộc Hàn Yên thương thế trên người dần hơn, sắc mặt cũng khôi phục đỏ thắm. Trên mặt hắn lộ ra không hề che giấu chút nào kinh ngạc.

Đối với Tiêu Vũ, hắn cũng coi như quen biết rất lâu, dĩ vãng mỗi một lần tiếp xúc, nàng đều cảm giác người này sâu không lường được, lúc nào cũng làm cho nàng cảm giác khó có thể nhìn thấu.

Gặp nhau lần nữa, Mộc Hàn Yên cùng Tiêu Vũ quan hệ trở nên hơi phức tạp, như địch như bạn, lần này Mộc Hàn Yên càng bị Tiêu Vũ cứu, kể cả chính nàng cũng không rõ ràng lắm, mình và Tiêu Vũ trong lúc đó rốt cuộc là bằng hữu hay là địch nhân.

Tôn không khoa không khốc sau bóng tiếp ầm ĩ học kết bí

Chữa khỏi Mộc Hàn Yên thương thế sau khi,

Ở Mộc Hàn Yên dưới sự hướng dẫn, Tiêu Vũ đoàn người đã biến thành bốn người, bọn họ vòng qua này xương binh, tiếp tục hướng về cổ thành đi sâu vào.

Cũng không lâu lắm, bốn người tới một đống tàn tạ kiến trúc trước khi, 1 đến chỗ này, Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung trên mặt mấy người liền đều là lộ ra kinh sợ.

“Thật nồng nặc sát khí, nơi đây tựa hồ là chiến trường này trung ương, quanh thân sát khí giống như đều là từ nơi đây truyền đi!” Diệp Cửu Khung sắc mặt vô cùng lo lắng.

Bên trong chiến trường này sát khí thập phần khủng bố, người bình thường căn bản không tiến vào được, sẽ bị những sát khí này trực tiếp xoắn thành nát bấy, cũng là bọn họ này yêu nghiệt nhân vật, mới có thủ đoạn của chính mình có thể ứng đối.

Mà giờ khắc này, phía trước tàn tạ trong khu nhà, truyền ra sát khí lại là so với địa phương khác cường đại hơn gấp trăm lần. Chỉ là tiếp cận nơi đây, liền khiến người ta cảm thấy một loại khí tức tử vong, ở trong lộ ra sát khí, tựa hồ có thể trực thấu người thần hồn, làm người sợ hãi.

“Chỗ như vậy ở trong, thật có thể có linh quả tiếp tục sống sót gì?” Hàn Ngưng Yên trên mặt cũng là có vẻ nghi ngờ không thôi.

Nơi này sát khí ngút trời, cho dù là bọn họ này yêu nghiệt nhân vật, chỉ là tới gần nơi này, đều cảm giác da dẻ bị bên trong sát khí đâm vào đau đớn.

Đang ở cổ đại chiến trường, bọn họ muốn ứng đối những sát khí kia, đã cực kỳ cật lực, nếu là muốn tiến vào nơi đây, chỉ sợ không cần đi ra vài bước, bọn họ liền sẽ bị này kinh người sát khí trực tiếp xoắn thành nát bấy.

“Ngươi xác định ngươi là ở đây tìm được linh quả gì?”

Tiêu Vũ nhìn về phía Mộc Hàn Yên, theo cảm giác, hắn cũng cảm thấy nơi đây không có khả năng lắm lại có linh quả xuất hiện.

"Ta chỉ là từng tới bên ngoài, chưa từng đi sâu vào. Tìm được cái kia linh quả phương tiện ở tiền phương không xa, đi lên trước nữa một vài liền có thể nhìn thấy!" Mộc Hàn Yên gật đầu, biểu thị khẳng định, sau đó mang theo Tiêu Vũ mấy người, cẩn thận từng li từng tí một đi về phía trước.

Đi ra chốc lát, một gốc cây cổ thụ xuất hiện ở mấy người trước khi. Cây này thoạt nhìn đã chết héo không biết đã bao lâu, không có bất kỳ cái gì sinh cơ có thể nói.

"Lúc trước trái cây kia, chính là ở trên ngọn cây này kết đi ra." Mộc Hàn Yên chỉ về đằng trước viên kia dĩ nhiên chết héo cây già, nghiêm túc nói.

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, một gốc cây chết héo nhiều năm cây, lại còn khả năng kết xuất trái cây? Hai người đều có chút nghi ngờ không thôi.

"Các ngươi ở chỗ này chờ, ta vào nhìn một cái. &# 32;" Tiêu Vũ công đạo một câu, sau đó độc thân đi tiếp.

Nơi này sát cơ thái quá nồng nặc, chỉ có hắn loại này thân thể mạnh mẽ quá mức người, mới có thể hướng về ở chỗ đi sâu vào, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên mấy người mặc dù có thể thừa nhận, nhưng tiến vào loại địa phương này, sẽ đối với thân thể của bọn hắn tạo thành tổn thương cực lớn.

Đi vào tàn tạ trong khu nhà, Tiêu Vũ đi tới dưới gốc cây kia.

Hắn vươn tay yên lặng cảm thụ, chỉ cảm thấy cây này đã sinh cơ hoàn toàn không có, sớm đã chết nhiều năm. Theo lý thuyết, dạng này trên cây không thể kết đạt được trái cây, có thể

Mộc Hàn Yên nói thật tình như thế, tựa hồ vừa không giống lời nói dối.

"Tiêu Vũ, ngươi nhận được đây là cây gì gì?" Diệp Cửu Khung ở phía sau hỏi, hắn cũng rất muốn tiến lên, chỉ có điều những sát khí kia thái quá kinh người, hắn nếu là tiến lên chống đỡ không được bao lâu.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không nói gì. Này cổ thụ đã chết rất lâu, thân cây nội bộ hầu như đã trống rỗng rồi, tựa hồ chỉ cần bị gió nhẹ nhàng thổi một hơi, thì sẽ biến thành một đống bột phấn.

"Dù cho cây cổ thụ này thật có thể kết xuất trái cây, ngươi lúc trước đoạt được cũng hẳn là một quả cuối cùng, sẽ không lại có." Tiêu Vũ cuối cùng xác định như vậy, sau đó theo cái kia cổ thụ bên cạnh lui trở về.

"Nơi này sát khí ngút trời, ta muốn ở chỗ này tu luyện một quãng thời gian, ở ta trở về trước khi, các ngươi dễ tìm nhất một địa phương an toàn, không nên tùy tiện cùng người xung đột."

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn chiến chữ ấn phải ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, mà nơi này sát khí kinh người, vừa vặn dùng để tu luyện hắn chiến chữ ấn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 504: Độc Thân Mạo Hiểm

Đọc trên điện thoại

“Ngươi điên rồi sao? Lại dự định ở loại địa phương này tu luyện?” Diệp Cửu Khung dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt thấy Tiêu Vũ.

Dưới cái nhìn của hắn, loại địa phương này sát khí thái quá kinh người, dù cho ở lâu thêm chốc lát, cũng sẽ đối với thân thể tạo thành rất lớn tổn thương, Tiêu Vũ muốn ở loại địa phương này tu luyện, không khác muốn chết.

“Tiêu công tử, loại địa phương này quá mức quỷ dị, ta cảm thấy ngươi còn là chuyển sang nơi khác cho thỏa đáng!” Hàn Ngưng Yên trong mắt cũng lộ ra vài phần lo lắng, rất rõ ràng cũng không yên tâm Tiêu Vũ ở loại địa phương này tiến hành tu luyện.

“Ta tu luyện pháp môn tương đối đặc thù, các ngươi không thể nào hiểu được, càng là loại này tồi tệ địa phương, đối với ta càng là mới có lợi.” Tiêu Vũ cũng không biết như thế nào cùng bọn hắn giải thích.

Hắn vốn tiến vào này cũ cảnh, chính là vì tìm kiếm ác liệt nhất hoàn cảnh tu luyện, bây giờ nơi này phù hợp yêu cầu của hắn. Là tốt nhất nơi tu luyện, đã gặp phải, hắn tự nhiên không thể cứ như vậy rời đi.

Nhìn thấy Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên cũng liền không nữa khuyên bảo, chỉ là lần nữa dặn dò hắn muốn hành sự cẩn thận, ngàn vạn không thể tùy tiện đi sâu vào.

“Ngươi kế tiếp sẽ đi theo con đường nào?” Tiêu Vũ vừa nhìn về phía Mộc Hàn Yên.

Sau xa xa mà khốc thuyền hận chỗ dương kẻ thù địa phương

Theo góc độ của hắn đến xem, cô gái này thiên tư không kém, và được chí tôn truyền thừa. Theo lý thuyết, nàng này thực lực hôm nay hẳn là sẽ không so với Đạo Thần Cung bên trong những yêu nghiệt kia nhân vật phải kém.

Nhưng lúc trước Tiêu Vũ thấy nàng cùng một cái khác yêu nghiệt nhân vật động thủ, lại cảm giác thực lực của nàng cũng không phải rất mạnh, nếu không cũng sẽ không bị tên kia người trẻ tuổi đánh trọng thương.

Hắn hơi suy tư, rất nhanh liền phát giác Mộc Hàn Yên trên người vấn đề.

Mộc Hàn Yên đoạt được chí tôn truyền thừa, thái quá cao thâm, mà nàng lại không người chỉ điểm, chỉ có thể tự mình tìm tòi. Đối với hắn loại cảnh giới này người mà nói, muốn tự mình tìm tòi chí tôn truyền thừa, không thể nghi ngờ phi thường khó khăn.

Nếu là thuận lợi còn nói được, vạn nhất ở trong có cái cái gì sai lầm, nàng rất dễ dàng thì sẽ vạn kiếp bất phục, bởi vậy nàng không thể không cẩn thận từng li từng tí một, này đây tiến bộ tự nhiên chầm chậm, không chỉ không thể vượt qua những người cùng thế hệ khác, ngược lại còn hơn này tu luyện công pháp đơn giản người còn có chỗ không bằng.

“Ta……” Mộc Hàn Yên hiển nhiên cũng có chút chần chờ.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không chỉ kẻ học sau bờ ruộng lạnh chút nào

Tiến vào Đạo Thần Cung sau, nàng kỳ thực cũng đã sớm phát hiện trên người mình vấn đề. Mặc dù có chí tôn truyền thừa, nhưng tốc độ tu luyện lại hết sức chầm chậm, như băng mỏng trên giày, không dám liều lĩnh.

Vốn đối với nàng mà nói, có chí tôn truyền thừa, nàng lẽ ra nên đem hết thảy cùng thế hệ đều bỏ lại đằng sau, nhưng bây giờ sự thật lại đều không phải là như thế. Tiến vào Đạo Thần Cung sau, trong cung những yêu nghiệt kia nhân vật đều so với nàng cường đại hơn, làm cho nàng thực lực hôm nay, ở Đạo Thần Cung trẻ tuổi ở trong, và không coi là bao nhiêu mạnh mẽ.

“Nếu là ngươi đồng ý, rồi cùng ta hai người này bằng hữu đồng thời a, đi cùng với bọn họ, ngươi sẽ có thể chiếu ứng lẫn nhau.” Tiêu Vũ nói: “Ngươi có loại kia truyền thừa, lẽ ra nên không giống như bất luận người nào yếu, chỉ là ngươi không được kỳ pháp, không người dẫn đường, mới có thể tiến cảnh chầm chậm, đợi ta trở về sau khi, ta sẽ tận lực giúp ngươi.”

Mộc Hàn Yên há miệng thở dốc, sắc mặt lộ ra vạn phần phức tạp, ngắm nhìn Tiêu Vũ thật lâu không nói gì.

Ngày xưa hai người sinh tử đối mặt, thậm chí đều đã đi tới không chết không thôi cục diện. Nhưng mà lần trước, Tiêu Vũ đi lên Mộc Gia, khi đó Tiêu Vũ, hoàn toàn có đem Mộc Gia san bằng thực lực, nhưng hắn lại là không có làm như vậy.

Thậm chí, vào lúc ấy, Tiêu Vũ còn có ý chỉ điểm qua Mộc Hàn Yên, làm cho nàng có cực lớn thu hoạch, kể từ lúc đó, Mộc Hàn Yên trong lòng đối với Tiêu Vũ liền thái độ liền hết sức phức tạp, không biết là nên như thế nào cho phải.

Mà lần này,

Nàng trong chiến trường gặp nạn, vừa là bị Tiêu Vũ cứu. Không chỉ như thế, nghe Tiêu Vũ ý tứ, còn rõ ràng nhìn ra nàng tình cảnh trước mắt, muốn đối với nàng chỉ điểm thêm.

Đối với cái này Mộc Hàn Yên không hoài nghi chút nào, bởi vì từ lúc lúc trước Mộc Gia bên trong, nàng liền được Tiêu Vũ chỉ điểm, bởi vậy nàng hoàn toàn tin tưởng Tiêu Vũ có đầy đủ năng lực, có thể cho nàng tu luyện càng nhanh hơn.

Chỉ có điều, này được cho một phần to lớn ân huệ, nghĩ đến dĩ vãng các loại, Mộc Hàn Yên bao nhiêu là có chút không cách nào thản nhiên.

“Chuyện của dĩ vãng đều đã quá khứ, không cần tiếp qua nhiều nhớ nhớ nhung!” Tiêu Vũ nhìn ra Mộc Hàn Yên trong lòng do dự, mở miệng khuyên nhủ.

Trên thực tế, lúc trước nàng trên Mộc Gia thời gian, không có giết chết Mộc Hàn Yên, chính là bởi vì Mộc Hàn Yên được chí tôn truyền thừa. Này chí tôn truyền thừa là quần áo trắng điện chủ lưu lại, chỉ ở tạo nên mới chí tôn, để ngày sau có cơ hội có thể mở ra Cửu Thiên Thế Giới hàng rào.

Bởi vậy, Tiêu Vũ cũng không hy vọng quần áo trắng điện chủ khổ tâm uổng phí.

Lần này cũng giống như vậy, Mộc Hàn Yên thiên tư cùng thực lực đều không yếu, hắn không đành lòng nhìn thấy một vốn hẳn nên quật khởi thiên chi kiều nữ, liền như vậy sa sút, nhấn chìm ở Đạo Thần Cung này yêu nghiệt bên trong.

Nói xong tất cả những thứ này sau, cũng không đợi thêm Mộc Hàn Yên đáp lại, Tiêu Vũ tự thân trên lấy ra mấy viên phù thạch, trực tiếp tại nguyên chỗ khắc thành mấy viên bùa truyền âm, phân biệt giao cho mấy người.

"Ở ta trở về trước khi, các ngươi tận khả năng không muốn cùng người xung đột, ta sau khi trở về sẽ ngay đầu tiên liên hệ các ngươi. Trước lúc này, các ngươi nhất thiết phải."

Tiếp nhận bùa truyền âm, mấy người vẻ mặt đều có chút phức tạp.

Diệp Cửu Khung có vẻ xiêu lòng, tựa hồ muốn theo Tiêu Vũ mà đi, làm sao phía trước sát khí quá mạnh mẽ, hắn căn bản là không có cách đi sâu vào.

Hàn Ngưng Yên tất là sâu sắc nhìn Tiêu Vũ, mặc dù không nói gì, trong mắt lại là sâu sắc lo lắng. Một bên Mộc Hàn Yên tất là thần sắc phức tạp, cũng tương tự không có mở miệng.

"Tất cả cẩn thận!" Tiêu Vũ cuối cùng công đạo một câu, sau đó nhanh chân xoay người, hướng đi phía trước, đi sâu vào cái kia sát khí ngút trời trong khu nhà.

"Huynh đệ, bảo trọng, ta chờ ngươi trở lại, trở về tìm chín đại linh cung những tên khốn kiếp kia tính sổ!" Diệp Cửu Khung ở phía sau phất tay.

Bên cạnh hai gã nữ tử, đều là không nói gì, chỉ là yên lặng đưa mắt nhìn Tiêu Vũ rời đi.

Chưa từng quay đầu lại, Tiêu Vũ nhanh chân đi xa, rất nhanh sẽ biến mất mấy người trong tầm mắt. Theo đi sâu vào, nơi này sát khí cũng càng ngày càng kinh người. Mặc dù là Tiêu Vũ, thân thể cường hãn, lúc này cũng có thể cảm giác được trên da truyền đến từng trận đau đớn.

"Kinh người như vậy sát khí, ta loại này thân thể cũng có thể cảm giác được rõ ràng chỗ đau, chỉ sợ người bình thường tiến vào, sẽ ở trong chớp mắt bị những sát khí này tan rã!"

Tiêu Vũ thầm kinh hãi, nhục thể của hắn bây giờ ở cùng trong cảnh giới đã có thể nói khó giải, so với đồng tu vì đó người binh khí còn cường hãn hơn, có thể ở loại địa phương này, nhưng là bị trong không khí sát khí đâm vào da dẻ đau đớn.

Địch kẻ thù khốc thuyền hận chiến tháng xuyên qua thái học

Bởi vậy có thể thấy được, nơi này sát khí khủng bố đến mức nào.

Đánh giá quanh thân, Tiêu Vũ phát hiện nơi này yên tĩnh đến đáng sợ, không có bất kỳ cái gì một loại sinh mệnh có thể ở đây tồn tại.

Hắn mới vừa đi ra mấy trăm bước khoảng cách, cũng đã không cách nào tiếp tục thâm nhập sâu, này kinh khủng sát khí đang không ngừng xé rách nhục thể của hắn, tựa hồ muốn đưa nó trực tiếp xé nát.

“Xem ra trước mắt tới đây chính là cực hạn!” Tiêu Vũ chỉ có thể ở đây ngừng lại, trực tiếp trên mặt đất ngồi xếp bằng vận chuyển, lên chiến chữ ấn phương pháp tu luyện.

Hắn rất tò mò, kinh khủng này sát khí trung ương sẽ là một cái dạng gì địa phương, ở trong vừa sẽ tồn tại cái gì?

Chỉ có điều mặc dù hiếu kỳ, nhưng giờ phút này hắn cũng không cách nào đi sâu vào, chỉ có thể nghĩ biện pháp trước tiên tăng lên mình thực lực, tăng cường chiến chữ ấn, mới có cơ hội tiếp tục tiến lên.

Địch xa kẻ thù khoa độc tôn thuật chiến lạnh bờ ruộng bờ ruộng

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 505: Sát Khí Luyện Thể

Đọc trên điện thoại

Ngồi khoanh chân, Tiêu Vũ ấn lại trên vách đá bức kia cổ xưa hình chạm khắc, vận chuyển lên tự thân Thần lực.

Thần lực của hắn ở trong người các nơi lan tràn, từ các nơi trong kinh mạch chảy qua, lớn đến bị linh sông bỏ thêm vào qua mười hai kinh chính, nhỏ đến các loại thật nhỏ đến giống như không tồn tại bình thường vô danh kinh mạch.

Chiến chữ ấn, càng là ở tồi tệ hung hiểm trong hoàn cảnh tu luyện, cái này dấu ấn thì lớn lên càng nhanh, càng khả năng khai quật đến trong thân thể các loại ẩn giấu tiềm năng.

Mà theo chiến chữ ấn mạnh mẽ, Tiêu Vũ thân thể cũng đem trở nên càng cường hãn hơn. Dĩ vãng hắn tu luyện thân thể, chỉ là không dứt rèn luyện, bây giờ có chiến chữ ấn, lại là khả năng theo nhục thể của hắn nội bộ khai quật đến các loại ẩn giấu tiềm lực.

Thông qua đối chiến chữ ấn tu luyện, Tiêu Vũ càng ngày càng cảm giác, thân thể chỉ là một cái to lớn kho báu, hắn có thể thông qua bảo khố này, không dứt đào bới đến trong cơ thể các loại tiềm năng.

Loại này tiềm năng vô cùng mạnh mẽ, đủ để cùng thiên địa đối kháng, hoàn toàn không kém ở giữa thiên địa bất luận một loại nào đại đạo.

Chiến chữ ấn mạnh mẽ, là thông qua không dứt đào bới trong cơ thể các loại bảo tàng làm cho thân thể vô hạn mạnh mẽ, do đó có thể làm được nhảy ra thiên địa ở ngoài, không kém thiên địa bất kỳ đại đạo trình độ.

“Leng keng!”

Theo Tiêu Vũ nhắm mắt tu luyện, ở trong cơ thể hắn đột nhiên truyền ra leng keng leng keng tiếng vang, liền như là binh khí bị rèn luyện lúc truyền ra âm thanh vậy.

Loại thanh âm này lộ ra một loại cổ điển nhịp điệu, thập phần giàu có cảm giác tiết tấu. Mà nương theo lấy đây giống như rèn luyện binh khí giống như âm thanh, Tiêu Vũ chiến chữ ấn cũng lại phát sinh ra biến hóa.

Cái này dấu ấn vốn thoạt nhìn vô cùng đơn giản, nhưng bây giờ cũng đang không ngừng biến hóa, hoàn toàn không có cố định hình thái.

Tiêu Vũ đắm chìm trong dạng này trong tu luyện, phảng phất quên đi hết thảy, một lòng chỉ có không dứt đào bới trong cơ thể mình các loại tiềm năng.

Hắn đẩy cái kia kinh người sát ý tu luyện, chiến chữ khắc ở quá trình này bên trong nhanh chóng thành mọc ra.

Tôn không kẻ thù không chỉ thuyền hận từ ầm ĩ mới lộ địch

Theo tu luyện, Tiêu Vũ trong cơ thể này phức tạp Thần lực vận hành đường bộ, tựa hồ trong mơ hồ chạm tới một tấm vô hình cửa.

Dạng này cửa ở trong cơ thể hắn giống như có rất rất nhiều, có thể trước đó, hắn đều chỉ là mơ hồ cảm thụ, nhưng bây giờ lại cảm giác đi tới ta trước một cánh cửa, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy ra, liền có thể phát hiện một đại thần tàng.

Thuyền xa không khoa mới tôn hận bờ ruộng độc chiến chỗ

Thuyền xa không khoa mới tôn hận bờ ruộng độc chiến chỗ theo tu luyện, Tiêu Vũ trong cơ thể này phức tạp Thần lực vận hành đường bộ, tựa hồ trong mơ hồ chạm tới một tấm vô hình cửa.

“Đoành!”

Không do dự, Tiêu Vũ Thần lực điên cuồng hướng về này cánh cửa tuôn tới, trùng kích cánh cửa này. Hắn chiến chữ ấn vào lúc này cũng biến ảo càng thêm thường xuyên.

Tôn không khoa địa phương sau bóng tiếp tháng xa thuật ngón tay

Không biết qua bao lâu, Tiêu Vũ điên cuồng xung kích, cuối cùng ầm ầm một tiếng, cái kia một cánh cửa rốt cục bị thần lực của hắn xông ra, một loại thần bí lực lượng vô hình, từ trong cơ thể hắn tuôn ra, đưa hắn toàn bộ thân thể đều lập tức che mất.,

“Hây!”

Tiêu Vũ không tự chủ thở dài một ngụm trọc khí. Vào đúng lúc này, hắn có một loại thập phần cảm giác sảng khoái, phảng phất trong cơ thể có một loại phi thường lực lượng kỳ lạ, đem nhục thể của hắn các góc đều tẩy địch một lần.

Loại sức mạnh này từ trong ra ngoài, cọ rửa nhục thể của hắn, khiến trên người hắn mỗi một tấc máu thịt, đều tựa như nhận lấy gột rửa, mỗi một chỗ giống như đã trải qua một lần học sinh mới.

“Đây là chiến chữ ấn chỗ cường đại gì? Lại thần kỳ như thế!” Tiêu Vũ ngạc nhiên không thôi.

Hắn biết rõ, đây là hắn thành công khám phá trong cơ thể mình ta một chỗ thần tàng, khiến trong cơ thể hắn một loại nào đó không biết sức mạnh thức tỉnh rồi lại.

Loại sức mạnh này cũng không có rõ ràng đặc tính, nhưng cũng có thể làm cho nhục thể của hắn trở nên cực kỳ mạnh mẽ, mà bởi vì hắn là vô tận sát khí bên trong tu luyện chiến chữ ấn, vì vậy phát động môn hộ cùng tiềm năng, tựa hồ cũng cùng đạo này có quan hệ.

Bá một tiếng, Tiêu Vũ một ngón tay nâng lên, chiến chữ ấn ngưng ở đầu ngón tay.

Thời điểm này, Tiêu Vũ chỉ có một loại cảm giác, phảng phất chính mình cái ngón tay này giống như hóa thành thiên đao, có thể chặt đứt thế gian tất cả.

“Đây là sát khí gì? Tựa hồ lại có chút bất đồng!” Tiêu Vũ cẩn thận nhìn mình chằm chằm đầu ngón tay chiến chữ ấn.

Theo hắn khám phá trong cơ thể một loại nào đó tiềm năng, này chiến chữ ấn cũng biến thành cường đại hơn thêm.

Lúc này chiến chữ ấn, lộ ra một loại phức tạp vô cùng khí tức, loại khí tức này thập phần sắc bén, cùng quanh thân sắc bén hung mãnh sát khí có chút tương tự, nhưng lại có điều bất đồng.

Lúc này, theo Tiêu Vũ tế xuất chiến chữ ấn, quanh thân sát khí đều không thể gần sát ngón tay của hắn, tựa hồ đối với cái này dấu ấn hết sức kiêng kỵ.

“Xem ra Chiến Thần Cung chủ nói không sai, tại khác biệt hoàn cảnh tu luyện chiến chữ ấn, thì sẽ kích thích trong cơ thể ta bất đồng tiềm năng, đào bới đến bất đồng thân thể thần tàng! Ta tại loại này tràn ngập sát khí trong hoàn cảnh tu luyện, khai quật thần tàng liền đối ứng những sát khí này, khiến chiến chữ ấn có đối kháng những sát khí này đặc tính!”

Tiêu Vũ lập tức liền hiểu năng lực này hiệu dụng.

Liền như là nếu như hắn ở phi thường lạnh giá chỗ tu luyện, vậy trong cơ thể hắn thì sẽ có một loại khác ẩn giấu sức mạnh bị kích thích, do đó sinh ra một loại đối kháng lạnh giá năng lực.

Ngược lại, nếu như hắn ở thập phần cực nóng chỗ tu luyện, vậy trong cơ thể vừa là lại có một loại khác ẩn giấu sức mạnh bị khai quật, để hắn có đối kháng cực nóng năng lực.

Đây là thân thể huyền bí, có thể đối kháng cùng thích ứng các loại bất đồng thiên địa hoàn cảnh.

Địch kẻ thù tình địch bóng từ lạnh khắc

Địch kẻ thù tình địch bóng từ lạnh khắc trong cơ thể hắn thức tỉnh tiềm năng chiếm được năng lực, không chỉ có đối kháng sát khí hiệu quả, cũng có thể để hắn có kinh người lực phá hoại, đưa đến cùng những sát khí này cùng loại hiệu dụng, bất kể là thêm vào ở chỗ binh khí còn là trên thân thể, đều có thể khiến uy lực mấy lần tăng vọt.

Thế gian sinh linh đều có cùng loại tiềm năng, chỉ có điều, chiến chữ ấn lại là càng thêm trực tiếp, thông qua bộ kia phức tạp Thần lực vận hành lộ tuyến, liền tài năng ở bất đồng trong hoàn cảnh khai quật đến tự thân các loại tiềm năng.

Nói tóm lại, chiến chữ ấn phi thường mạnh mẽ, tràn đầy thần bí. Khai quật tự thân tiềm năng vốn là một cái phi thường khó khăn sự tình, nhưng mà chiến chữ ấn hành công con đường, lại là để tất cả những thứ này đã biến thành có thể.

Tiêu Vũ nếu như có thể tại khác biệt trong hoàn cảnh tu luyện, U &# 85; đọc sách &# 119;w &# 119;. &# 117; u kanshu &# 46;c o &# 109; trong cơ thể hắn các loại ẩn giấu sức mạnh cuối cùng đều sẽ bị 11 khai quật. Làm những sức mạnh này trở về làm một thể, dung nhập vào nhục thể của hắn bên trong, liền có thể khiến cho hắn có được vô thượng thân thể, cùng với kinh thiên sức chiến đấu.

Nếu như có thể làm được cực hạn, Tiêu Vũ thậm chí tin tưởng, hắn sau này thân thể, đem không sợ Thiên đạo, bởi vì hắn thân thể của mình liền tương đương chính là thiên địa trời chí cao chi đạo, cũng là căn bản không cần đi lĩnh ngộ cái gì thiên địa đại đạo.

Trong cơ thể một chỗ thần tàng khai quật, cũng làm cho Tiêu Vũ càng thêm kiên định đi thân thể con đường ý nghĩ.

Trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa, không bị Thiên đạo tán thành, khó có thể nhận sự giúp đỡ thiên địa đại đạo ngưng tụ đạo văn, đột phá Vương cảnh. Bởi vậy, hắn nếu muốn Thành Vương, đi thân thể chi đạo là thích hợp nhất, cũng là duy nhất phương pháp.

Đây là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua con đường, thân thể thành đạo, nếu là thành công, đem khai sáng muôn thuở không có cử chỉ, bởi vậy Tiêu Vũ trước đây cũng không biết có bao nhiêu hi vọng thành công.

Nhưng bây giờ, trong cơ thể một chỗ thần tàng bị đào bới, hắn càng ngày càng tin tưởng con đường này khả thi.

Ngoài ra, con đường này hoàn toàn không kém gì hắn kiếp trước đi đường, dù cho ngày sau quay về cảnh giới chí tôn, hắn cũng tin tưởng đi con đường này, thực lực sẽ không thua kiếp trước.

Đẩy cái kia kinh người sát khí, Tiêu Vũ tiếp tục tu luyện.

Trong cơ thể hắn thức tỉnh tiềm năng chiếm được năng lực, không chỉ có đối kháng sát khí hiệu quả, cũng có thể để hắn có kinh người lực phá hoại, đưa đến cùng những sát khí này cùng loại hiệu dụng, bất kể là thêm vào ở chỗ binh khí còn là trên thân thể, đều có thể khiến uy lực mấy lần tăng vọt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 506: Lần Nữa Tàn Đồ

Đọc trên điện thoại

Đây cũng là chiến chữ ấn chỗ cường đại, phát hiện trong cơ thể ẩn giấu tiềm lực, có thân thể cường hãn, đồng thời còn có thể có chiến lực kinh người!

Cũng vì vậy, ngày xưa Chiến Thần Cung, mới sẽ là chín đại linh cung đệ nhất cung. Chỉ tiếc chính là, chiến chữ ấn tu luyện thập phần gian nan, điều kiện quá mức hung hiểm, nếu không Chiến Thần Cung tuyệt đối sẽ không sa sút cho tới bây giờ mức độ này.

Nhắm hai mắt lại, Tiêu Vũ tiếp tục tu luyện. Hắn mặc dù khám phá trong cơ thể mình một chỗ thần tàng, nhưng đây cũng không có nghĩa là nơi này tu luyện cũng đã kết thúc.

Tôn Cừu Khoa kẻ thù độc kết học chiến ầm ĩ lạnh học sườn núi

Trên thực tế, trong cơ thể hắn ẩn sâu mới vừa vặn khai quật, còn cần muốn tiến một bước móc sâu, mới có thể làm cho hắn có càng thêm kinh người khí lực, mãi đến tận hắn có thể ở này kinh người sát khí bên trong tới lui tự nhiên.

Tại nguyên chỗ tu luyện hồi lâu, Tiêu Vũ cảm giác chiến chữ ấn trưởng thành dần dần chậm đi xuống, lúc này mới đứng dậy, tiếp tục tiến lên.

Trước đó không lâu hắn tại đây tràn ngập sát khí địa phương bên trong cất bước, còn cảm giác da thịt đau đớn, thân thể càng muốn bị xé nứt, nhưng giờ phút này trong cơ thể hắn một chỗ thần tàng bị đào bới, để hắn đã bước đầu sinh ra đối kháng những sát khí này năng lực, đối với quanh thân sát khí đã không có bao nhiêu cảm giác, ở đây hành động như ý.

Có điều, đây cũng chỉ là tăng cường hắn đối kháng nơi đây sát khí năng lực, và không phải nói, là hắn có thể đối với những sát khí này hoàn toàn miễn dịch.

Theo tiếp tục thâm nhập sâu, vừa là đi rồi một khoảng cách sau khi, Tiêu Vũ lại một lần nữa cảm nhận được thân thể không khỏe.

Những sát khí kia, càng là đi sâu vào thì càng mạnh mẽ. Khi hắn đi tới một chỗ cảm thấy thân thể không thể chịu đựng giờ địa phương, thì sẽ ở nơi đó lại một lần ngồi xếp bằng tiếp theo, tiếp tục bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn.

Như thế lặp lại, Tiêu Vũ không dứt đi sâu vào, một bên đi sâu vào, một bên lớn mạnh trong cơ thể bị khai quật đến tiềm năng, khiến chiến chữ ấn không dứt mạnh mẽ.

Mảnh này sát khí tràn ngập khu vực, phạm vi cực lớn, ? Tiêu Vũ vừa đi vừa nghỉ, cũng không biết dùng bao nhiêu thời gian, thân thể đối với những sát khí này dần dần thích ứng, chiến chữ ấn trưởng thành cũng càng ngày càng chậm.

Tôn khoa kẻ thù khoa tâm tình thuật bờ ruộng tháng lạnh tinh cực kỳ

Hắn không muốn chấp nhất với tu luyện, bắt đầu hết tốc lực đi tiếp, đi sâu vào khu vực này trung ương.

“Đó là?”

Rất nhanh, ở Tiêu Vũ cực nhanh bên dưới, hắn đi tới khu vực này trung ương.

Ở đây, quanh thân sát khí càng thêm kinh người, bốn phía không có sinh linh gì có thể tồn tại, không chỉ như thế, quanh thân kiến trúc ở này kinh người sát khí bên dưới, cũng đã biến thành một chỗ cát vàng, ngoài ra chẳng có cái gì cả còn lại.

Địch khoa Quỷ kết thuật chiến tháng địch thuật kẻ thù

Tại kia khắp nơi cát vàng bên trong, Tiêu Vũ gặp được một cùng lúc trước nhìn thấy giống nhau y hệt hộp đá, nửa chôn ở cát vàng bên trong.

Hắn lộ ra nét mừng, rất có thể này trong hộp đá, có cùng lúc trước giống nhau bộ phận bản đồ.

Sau không tâm tình học bờ ruộng dương tôn tiếp độc

“Đó là cái gì?”

Tiêu Vũ không có lập tức đi tiếp, bởi vì tại kia hộp đá bên cạnh, hắn gặp được một khẩu huyết trì.

Ao máu kia có vài chục trượng chu vi, ở trong điền đầy máu. Từ xa nhìn lại, trong ao còn có vô tận hài cốt chìm nổi, thoạt nhìn kinh khủng dị thường.

Quanh thân kinh thiên sát khí, tựa hồ chính là nguồn gốc từ này.

“Nơi đây làm sao sẽ tồn tại như vậy một ao máu?” Tiêu Vũ cẩn thận từng li từng tí một tiến lên.

Mặc dù hắn bây giờ thân thể đã có thể đối kháng những sát khí này, nhưng xét thấy lúc trước này thức tỉnh sinh linh, hắn cũng không biết những giấy này ở trong này bạch cốt có thể hay không đột nhiên phát sinh dị biến gì.

Một bước dừng lại, Tiêu Vũ đi rồi hồi lâu, từ từ hướng về ao máu gần sát.

Trên con đường này, hắn dự liệu này nguy hiểm không có phát sinh, này mới khiến hắn thở một hơi thật dài.

Đi đến cái kia hộp đá bên cạnh, Tiêu Vũ đem hộp đá nhặt lên. Hộp đá này giống như lúc trước nhìn thấy chiếc kia giống nhau, thoạt nhìn thập phần cổ xưa, hơn nữa mặt trên không có trận pháp gì loại hình gì đó, có thể dễ dàng mở ra.

Mở ra hộp đá sau khi, không ra Tiêu Vũ dự liệu, ở chỗ quả nhiên có một bộ phận khác tàn đồ, trong bản vẽ đồng dạng ghi lại này tuyệt địa, cùng với ra vào lộ tuyến, cùng lúc trước đoạt được cái kia một tấm hình, rõ ràng vốn là một thể.

“Xem ra ta đoán không lầm, này hình bị phân tán, rải rác ở bên trong chiến trường này bất đồng góc.” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe.

Trước đó hắn cũng đã suy đoán, này cổ đồ rất có thể phân tán ở chiến trường này địa phương khác nhau, bây giờ nhìn lại quả thật như thế.

Kết xa xa kẻ thù tình thuyền bóng tiếp tháng khốc quá bờ ruộng

Chỉ có điều tựa hồ đến mỗi một nơi, đều sẽ tràn ngập các dạng nguy hiểm. Mặc dù hắn phải đến các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, nhưng cũng khó bảo đảm này giấu hình địa phương không có nguy hiểm khác.

“Vô luận như thế nào, bản vẽ này đối với ta thập phần quan trọng, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm được cái khác tàn đồ!” Tiêu Vũ thu hồi phần này tàn đồ.

Tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, là hắn nhất định phải việc cần phải làm, huống hồ, đối với 10 châu này đất dữ, hắn cũng thập phần để ý, luôn cảm giác những địa phương kia cất dấu rất nhiều không muốn người biết bí mật, có lẽ quan hệ đến trăm vạn năm trước, giới này bị ngăn nguyên nhân.

Bên trong ao máu hài cốt chìm nổi, nhưng Tiêu Vũ đối với cái này nhưng không có tìm tòi nghiên cứu ý nghĩ.

Chiến trường này bí mật nhiều lắm, hắn không thể 11 quan tâm, thu hồi cổ đồ sau khi, hắn liền lập tức từ nơi này rời đi, không làm chốc lát lưu lại.

Theo khi đến đường, Tiêu Vũ theo tại chỗ trở về. Hắn tiến vào nơi này sau khi một lòng tu luyện, căn bản không biết mình tiến nhập bao lâu, cũng không biết Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên bọn người hay không còn chờ ở tại chỗ.

Theo đường cũ trở về, Tiêu Vũ tới bên ngoài mới phát hiện, lúc trước mấy người kia sớm không thấy, quanh thân không có một bóng người. Càng làm cho hắn bất ngờ chính là, bên trong tòa thành cổ này xương binh bất cứ bạo động lên, ở trong thành điên cuồng tìm tòi, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

“Chẳng lẽ có chuyện gì xảy ra?”

Không có tìm được Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên mấy người, Tiêu Vũ trong lòng có chút bận tâm bọn họ, lúc này trước tiên từ nơi này rời đi.

Bên trong tòa thành cổ, tuần tra xương binh lâm vào bạo động, ở trong thành chung quanh tìm kiếm, hơn nữa số lượng tựa hồ gia tăng rồi rất nhiều.

Tôn Cừu Khoa không chỉ sau hận từ tháng cánh buồm học một ít

“Này xương binh vì sao bạo động? Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Tôn Cừu Khoa không chỉ sau hận từ tháng cánh buồm học một ít tại kia khắp nơi cát vàng bên trong, Tiêu Vũ gặp được một cùng lúc trước nhìn thấy giống nhau y hệt hộp đá, &# 85 nửa chôn ở cát vàng bên trong.

Tiêu Vũ trong lòng có loại cảm giác xấu, này xương binh thập phần quỷ dị, mặc dù thực lực không bằng này cổ đại vương giả, nhưng là số lượng phần đông, một khi bị kinh động, sẽ đưa tới lượng lớn xương binh, hậu quả khó mà lường được

Mà bây giờ, này xương binh tựa hồ cũng bị chuyện gì chỗ đã kinh động, ở bên trong tòa thành cổ không dứt đi lại, điên cuồng tìm kiếm cái gì.

“Mấy người kia đã đi nơi nào? Có phải này xương binh bạo động cùng bọn chúng có quan hệ?” Tiêu Vũ trong lòng lo lắng đến Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên mấy người, cũng không kịp nhớ mảnh nghĩ nhiều như thế, dưới chân thi triển lên nghịch hoa sen Thần Hư bộ.

Hắn đi ra vài bước, mới chợt nhớ tới, trước đó, hắn đã cho những người kia để lại bùa truyền âm, thông qua này bùa truyền âm, cũng có thể thuận lợi tìm tới bọn họ.

“Các ngươi người ở nơi nào? Ta đã ra tới!” Tiêu Vũ lấy ra bùa truyền âm, hướng về hắn mấy người truyền âm. Rất nhanh, bùa truyền âm bên trong liền có đáp lại.

“Huynh đệ, ngươi đi ra? Xảy ra chuyện lớn!” Phù bên trong truyền đến Diệp Cửu Khung âm thanh, nghe có chút nghiêm nghị.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ cảm giác được mấy người này khả năng không ở nơi này chờ hắn, rời đi trước, nhất định có cái gì chuyện quan trọng phát sinh.

“Có người chiếm được một bức tàn đồ, ở lấy hình trong quá trình đã kinh động xương binh, cũng đã kinh động cửu cung cái khác yêu nghiệt. Bây giờ bên trong tòa thành cổ này đã loạn thành một đống, này xương binh triệt để điên cuồng, chúng ta bị nhốt trong thành, nửa bước khó đi!” Diệp Cửu Khung âm thanh từ phù bên trong truyền đến.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 507: Xương Loạn Binh

Đọc trên điện thoại

“Có người chiếm được giống nhau hình?” Tiêu Vũ trong lòng cả kinh.

Cổ đồ đối với hắn thập phần quan trọng, hắn còn nghĩ như thế nào tập hợp đủ còn lại tàn đồ, không nghĩ tới nhanh như vậy, lại thì có một số tàn đồ rơi xuống những người khác trong tay.

“Các ngươi bây giờ ở nơi nào? Ta lập tức cùng các ngươi hội hợp!” Tiêu Vũ một lần nữa truyền âm, hắn dự định đi trước cùng mấy người này hội hợp, lại hướng bọn họ hiểu ra tình huống cặn kẽ.

Thông qua bùa truyền âm, Diệp Cửu Khung hướng về Tiêu Vũ truyền đạt một phương vị, Tiêu Vũ lập tức thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ chạy tới nơi đó.

Tốc độ của hắn như bay, ở bên trong tòa thành cổ thần tốc di động, rất nhanh liền đạt tới Diệp Cửu Khung theo như lời phương vị, ở nơi đó thuận lợi cùng ba người hội hợp.

“Xảy ra chuyện gì? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Là ai chiếm được đồng dạng tàn đồ?” Tiêu Vũ không thể chờ đợi được nữa, vừa thấy mặt liền lập tức hướng về mấy người này hỏi dò.

Thông qua mấy người này giảng giải, Tiêu Vũ biết được trước hắn mới vừa rời đi không lâu, trong thành xương binh liền bạo động lên. Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đi tới điều tra, mới biết chín đại linh trong cung có yêu nghiệt nhân vật chiếm được một bức tàn đồ.

Tên kia yêu nghiệt ở lấy hình trong quá trình, đã kinh động này xương binh, này đây này xương binh ở trong thành điên cuồng tìm tòi, đối với tên kia tuổi trẻ yêu nghiệt tiến hành đuổi giết.

Trừ lần đó ra, cái khác tuổi trẻ nhân vật nghe nói việc này, cũng đang điên cuồng tìm kiếm lấy người nọ, dẫn đến bây giờ bên trong tòa thành cổ hỗn loạn tưng bừng, bọn họ để tránh né xương binh, cũng không thể không theo lúc trước nơi đó rời đi, tới đây ẩn thân.

“Tìm được cổ đồ chính là cái gì? Người ở nơi nào?” Tiêu Vũ vừa tiến một bước hướng về mấy người này hỏi dò. Hắn dự định đi tới, bất kể là dùng phương pháp gì, đều nhất định phải tìm được còn lại tàn đồ.

“Hình như là Trấn Minh Cung đệ tử, tên là Kim Thiền!” Hàn Ngưng Yên nói: “Người này thực lực bất phàm, là Trấn Minh Cung cung chủ con trai, thiên tư cực cao, ở chín đại linh trong cung tiếng tăm rất lớn!”

Kết thù kẻ thù xa độc thuyền thuật chiến ầm ĩ xa khắc tôn

“Là hắn!” Tiêu Vũ đối với danh tự này, hoàn toàn không xa lạ.

Ngoại trừ bởi vì người này ở Đạo Thần Cung danh tiếng rất lớn, cũng bởi vì, người này lúc trước ở chiến trường này bên ngoài, từng ra tay với hắn, hắn ngay lúc đó đau đớn liền có một bộ phận đến từ người này, ấn tượng tự nhiên sâu sắc.

Thuyền phương xa thuyền học chỗ cô thuyền thuyền

"Trấn Minh Cung chủ con trai?" Tiêu Vũ trong mắt ánh sáng lấp lóe.

Vốn hắn còn nghĩ nên dùng biện pháp gì tìm được vậy còn dư lại tàn đồ, bây giờ nhìn lại, hóa ra là lúc trước đối với hắn từng nhân vật xuất thủ, vậy liền không cần nói nhiều như vậy đạo lý, trực tiếp đoạt tới chính là.

Tôn không tình kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ cô xa không

"Cũng biết người nọ bây giờ nơi nào?" Tiêu Vũ tiếp tục hỏi dò.

"Không biết! Hắn chiếm được cổ đồ sau khi, lập tức thì ẩn nấp rồi, bởi vì bây giờ bên trong tòa thành cổ có rất nhiều người đều đang tìm hắn. Muốn cướp đoạt hắn đoạt được cổ đồ." Diệp Cửu Khung lắc đầu.

"Nói như vậy bây giờ có rất nhiều người đều biết cổ đồ tồn tại?" Tiêu Vũ lông mày sâu sắc giam lên.

Cái kia cổ đồ sự tình bị nhiều người như vậy biết, rất dễ dàng sẽ ngay tiếp theo trên người hắn tàn đồ cũng cùng nhau bại lộ.

Loại này trân quý cổ đồ nếu là bại lộ, chỉ sợ đừng nói là trong cung vương giả, chính là liền Đại Đế nhân vật đều sẽ động tâm, đến lúc đó làm đến Thần đồ, những người kia phỏng chừng cái gì đều làm ra được, hắn cũng tất nhiên vừa sẽ lâm vào hiểm cảnh.

"Vô luận như thế nào, chúng ta trước tiên từ nơi này rời đi, sau khi lại tính toán sau." Tiêu Vũ không nghĩ nhiều nữa, nên đến đều là sẽ đến, không cách nào tránh khỏi.

Này chỗ chiến trường càng ngày càng hỗn loạn, bọn họ tiếp tục ở nơi này dừng lại, Có lẽ còn có thể bị cuốn vào nguy hiểm khác bên trong, còn là tạm thời rời đi trước.

Trong lúc vô tình, 4 người đã dần dần quen thuộc nghe theo Tiêu Vũ chỉ huy, vô luận hắn nói muốn đi nơi nào, bốn người đều sẽ yên lặng tuỳ tùng.

Đến bây giờ, Tiêu Vũ cũng không biết hắn đoạt được bức kia cổ đồ có bao nhiêu bộ phận, trước mắt đã biết có 3, trong đó hai bộ phận ở trong tay hắn, một phần khác thì lại rơi xuống Trấn Minh Cung chủ Kim Thiền trong tay.

Bên trong chiến trường hay không còn có cái khác cổ đồ, Tiêu Vũ không biết được, nhưng bây giờ Kim Thiền ở nơi nào, hắn cũng không thể nào biết được, chỉ có thể là trước tiên tiếp tục thăm dò, nhìn hay không còn có cái khác cổ đồ rải rác ở bên trong chiến trường.

Tôn Viễn Khoa khốc thuyền bóng chiến lạnh lùng mới lông chim

Tôn Viễn Khoa khốc thuyền bóng chiến lạnh lùng mới lông chim đến bây giờ, Tiêu Vũ cũng không biết hắn đoạt được bức kia cổ đồ có bao nhiêu bộ phận, trước mắt đã biết có 3, trong đó hai bộ phận ở trong tay hắn, một phần khác thì lại rơi xuống Trấn Minh Cung chủ Kim Thiền trong tay.

“Thùng!”

4 người ở bên trong chiến trường di động, thập phần cẩn thận, tránh khỏi hết thảy xương binh, chỉ hướng về chỗ an toàn nhất đi.

Đột nhiên, phía trước lại có động tĩnh truyền đến, Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung bọn người nhìn về phía trước, cùng nhau biến sắc.

"Đáng chết, là Xích Viêm tên kia!" Diệp Cửu Khung trong miệng thấp giọng mắng.

Ở tại bọn hắn phía trước không xa, Xích Viêm bóng người bị trong thành xương binh phát hiện, trong nháy mắt trong thành xương binh giống như là thuỷ triều, điên cuồng hướng về nơi đây vọt tới.

Tiêu Vũ mấy người bọn họ cùng Xích Viêm khoảng cách không xa, giờ phút này chung quanh vô số xương binh vọt tới, ngay tiếp theo bọn họ cũng bị bao vây.

"Cái này tên đáng chết, tự mình tìm đường chết còn muốn liên lụy chúng ta!" Diệp Cửu Khung một trận chửi bới, nhìn này tư thế, một khi chung quanh này xương binh vọt tới, bọn họ cũng nhất định sẽ bị phát hiện. Xương binh số lượng quá nhiều, mặc dù là có Tiêu Vũ nghịch hoa sen Thần Hư bộ, lúc này bọn họ đều không thể phá vòng vây.

"Bốp!"

Ở Diệp Cửu Khung chửi bới trong lúc đó, Xích Viêm đột nhiên nghiêng đầu, cũng là phát hiện bọn họ tồn tại. Trên mặt hắn lộ ra một tia cười gằn, sau đó đột nhiên hướng về bọn họ bên này vọt tới.

"Tên khốn kiếp này còn muốn gắp lửa bỏ tay người, kéo chúng ta hạ thuỷ!" Diệp Cửu Khung biến sắc, một trận nghiến răng.

Xích Viêm mục đích không khó coi đến, hắn bây giờ bị một đám xương sau truy kích, ở phát hiện bọn họ sau khi, muốn này xương sau dẫn tới bọn họ bên này, làm cho bọn họ hấp dẫn đi bộ phận xương binh, tốt giảm bớt áp lực của hắn.

"Bây giờ không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy, trước tiên phá vòng vây!” Tiêu Vũ cũng là cắn chặt răng, Xích Viêm chiêu thức ấy thật sự độc ác, có loại muốn ôm bọn họ cùng chết cảm giác.

“Tên khốn kiếp này, ngươi chờ ta, ngày sau nhất định tìm ngươi tính sổ!” Diệp Cửu Khung gầm lên, sau đó không muốn trốn, theo chỗ tối lao ra, thẳng hướng này xương binh.

Vị trí bại lộ, mà quanh thân còn có lượng lớn xương binh vây tới, tiếp tục trốn đã không có ý nghĩa, bây giờ chỉ có mở một đường máu, mới có thể sinh tồn được.

“Các ngươi theo sát ta!” Tiêu Vũ quay đầu hướng sau lưng hai nữ nói một câu, sau đó cũng sẽ không ẩn thân, xông ra ngoài, giết vào này xương binh bên trong.

“Ầm!”

Nơi này nhất thời bùng nổ đại chiến, Diệp Cửu Khung xông vào vào xương binh bên trong, ở tiền phương mở đường. Trên người hắn không biết từ nơi nào bay ra vài miếng lá cây, vài miếng lá cây một mặt bích lục, một mặt khô vàng, phi thường quái dị.

Này lá cây ở Diệp Cửu Khung bên cạnh bay lượn, theo động tác của hắn, hóa thành từng đạo lưu quang, xông vào vào này xương binh ở trong, giống như đồ sắc bén giống nhau tung tóe, trong chớp mắt liền đem hơn trăm xương sau chặn ngang chặt đứt.

Sau kẻ thù khoa phương xa sau hận chiến ầm ĩ xem kỹ xuyên qua bí

“Rắc!”

Nhưng mà, này xương binh dù cho ngã xuống đất, trên người xương đều tan vỡ rồi, cũng sẽ nhanh chóng tiếp nối lại, một lần nữa đứng dậy, gia nhập chiến trường.

“Mấy thứ này có phải đều là giết không chết gì? Số lượng nhiều như vậy, cái này phải đánh như thế nào?” Diệp Cửu Khung một trận tê cả da đầu.

Quanh thân xương binh số lượng càng ngày càng nhiều, giống như đàn kiến bình thường, càng chết là này sau binh căn bản thì không giết chết được, dù cho bị chặn ngang chặt đứt, cũng sẽ một lần nữa nối nhau, tiếp tục tác chiến.

Tôn xa kẻ thù kẻ thù độc kết hận tiếp dương khốc khắc bí

Bực này tình hình, đã quỷ dị, mà làm người sợ run.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 508: CấM Bay

Đọc trên điện thoại

“Mấy thứ này vốn là vật chết, tự nhiên khó có thể giết chết! Không muốn ham chiến, chỉ cần nghĩ biện pháp phá vòng vây!” Tiêu Vũ ở phía sau nhắc nhở.

Trên người hắn có vô số sen thần hiện lên, thân thể phát sinh óng ánh hào quang, xông vào vào đến xương binh bên trong, mỗi đến một quyền, thì sẽ có một đống xương binh bị hắn đánh lui, bạch cốt bay tán loạn.

Nhưng hắn bên này cũng gặp phải cùng Diệp Cửu Khung giống nhau tình huống, này xương binh căn bản thì không giết chết được, dù cho xương tan vỡ, cũng có thể một lần nữa nối nhau, một lần nữa đứng lên.

Nếu muốn triệt để giết chết này xương binh, tựa hồ chỉ có đem trên người bọn họ xương trực tiếp đánh thành mảnh vỡ mới có thể. Nhưng mà, này xương binh xương lại là cứng rắn đáng sợ, có thể so với tứ phẩm binh khí, muốn phá hủy khó càng thêm khó.

“Cái này rốt cuộc là thứ gì, đây cũng quá tà môn!” Diệp Cửu Khung một bên xung phong, một bên sắc mặt âm trầm chửi bới.

Này xương binh sức chiến đấu mặc dù không cao, gan thắng ở số lượng phần đông, hơn nữa có thể nói bất tử. Số lượng như vậy, sợ là khả năng trực tiếp đem một đại vương giả thì đều đang sống dây dưa đến chết, thì chớ đừng nói chi là bọn họ.

“Này xương binh thi thể nhiều năm tại đây tràn ngập sát khí bên trong chiến trường, chịu đựng những sát khí kia không dứt cọ rửa, đã trở nên thập phần cứng rắn, rất khó phá hủy, đừng nghĩ đến đánh chết, chỉ cần có thể lui ra ngoài có thể!”

Thuyền kẻ thù khoa tình địch học bờ ruộng tháng lông chim dương

Tiêu Vũ một bên xuất thủ đồng thời, dưới chân có từng đoá từng đoá hoa sen hiện lên, mang theo phía sau hai nữ, xông khắp trái phải.

Hắn bây giờ sức chiến đấu, đã có thể xưng tụng hết sức kinh người, nhưng mà vào lúc này, nhưng cũng có một loại cảm giác vô lực, đối mặt này phần đông xương binh, hắn ứng phó cũng là có chút hết sức.

Càng chết là, này xương binh không chỉ không cách nào chém giết, bên ngoài càng liên tục không ngừng, phóng tầm mắt nhìn lít nha lít nhít, vô luận hắn đi tới chỗ nào đều bị đông đảo xương sau ổn định vây quanh.

“Đáng chết Xích Viêm, lão tử sớm muộn cũng có một ngày muốn làm thịt ngươi!” Diệp Cửu Khung vạn phần uất ức, không hiểu bị cuốn vào đến như vậy trong hiểm cảnh, trong lòng hắn đối với Xích Viêm tràn đầy lửa giận.

Thời khắc này Xích Viêm, cũng là lâm vào trong khổ chiến, mặc dù hắn sức chiến đấu kinh người, bên người ánh lửa thập phần đáng sợ, nhưng giờ phút này đối mặt vô số xương binh, nhưng cũng là liên tiếp lui về phía sau.

Chính là kiến đông cắn chết voi, bọn họ này yêu nghiệt nhân vật giờ phút này đơn độc đối kháng này lượng lớn xương binh, cũng là lúc nào cũng có thể chết đi, hết sức hung hiểm.

“Ầm!”

“Đáng chết, là ai dẫn tới này xương binh!”

Trong hỗn loạn, bên trong tòa thành cổ lại có nhiều chỗ truyền đến gầm lên, ngay sau đó liền có thật nhiều xương binh hướng về những địa phương kia tuôn tới.

“Xem ra trong khu vực này cũng không có thiếu người, theo này xương lượng lớn dâng tới khu vực này, những người kia cũng bị phát hiện!”

Tiêu Vũ quay đầu nhìn tới, liền gặp lúc này có nhiều phương hướng bạo phát đại chiến, rất nhiều vốn đều ẩn giấu ở trong chỗ tối tuổi trẻ yêu nghiệt đều bị xương sau đại quân phát giác, không thể không gia nhập trong chiến đấu.

“A!”

Khu vực này nhất thời đại loạn, các loại có tiếng kêu thảm thiết thỉnh thoảng vang lên.

Tiêu Vũ nhìn liếc qua một chút gian, chỉ thấy một người tuổi còn trẻ yêu nghiệt sơ ý một chút, bị một vị xương binh cái kia mục nát trường mâu xuyên thủng thân thể.

Một màn quỷ dị vào lúc này phát sinh, bị xuyên thủng tuổi trẻ yêu nghiệt trên vết thương bốc lên ra trận trận quỷ dị hắc khí, hắn kêu thảm một tiếng, ngay sau đó chính là thống khổ ngã xuống đất, còn không có giãy dụa vài cái, liền tuyệt khí tức.

“Đây là vật gì?” Diệp Cửu Khung sợ hãi biến sắc, cái kia tuổi trẻ yêu nghiệt vết thương căn bản không phải vết thương trí mệnh, nhưng mà lại là thần tốc chết đi.

Địch xa kẻ thù tình địch xem kỹ bờ ruộng dương tôn Quỷ lạnh

Điều này không khỏi làm cho hắn cảm thấy kinh sợ,

Chẳng lẽ nói một vết thương liền đủ để đưa mạng?

“Cẩn thận, này xương sau trên người tử khí quá nặng, không nên bị bọn họ thương tổn tới!” Tiêu Vũ cũng là hơi thay đổi sắc mặt, hắn mới mới thấy được rõ ràng, những hắc khí kia, chính là tử khí.

Còn sống sinh linh, không có ai đúng này tử khí không cảm thấy kiêng kỵ, một tia đều không thể gọt giũa, sẽ gợi ra kinh khủng hậu quả.

Mặc dù là Tiêu Vũ, trong cơ thể có bất diệt âm dương trải qua, đối với này tử khí cũng kiêng kỵ sâu đậm. Này tử khí bất đồng hắn trước đây nhìn thấy, có thể bị bất diệt âm dương trải qua chỗ hóa giải.

Đại khái là vì này tử khí bám vào này xương binh trên người nhiều lắm, đã phát sinh ra biến hóa, không muốn thuần túy, đã biến thành cực kỳ khủng bố một loại khác gì đó, cho dù là Tiêu Vũ bị này tử khí gây thương tích, chỉ sợ cũng sẽ mười phần nguy hiểm.

“A, ta muốn giết ra ngoài!”

Địch kẻ thù khoa độc tôn xem kỹ bờ ruộng cô cát không lạnh

Kết không không tâm tình bóng bờ ruộng tháng kỹ chủ mới

Gầm lên giận dữ gian, một hướng khác có một người trẻ tuổi điên cuồng, bị đếm mãi không hết xương binh cùng kinh khủng kia tử khí mang tới nặng nề áp lực đè lên bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Kết không không tâm tình bóng bờ ruộng tháng kỹ chủ mới “đáng chết, là ai dẫn tới này xương binh!”

Hắn trong tiếng gầm rống tức giận, giống như nổi cơn điên bình thường, khống chế binh khí bay đến không trung, muốn từ không trung phá vòng vây, trực tiếp bay đi.

“Phụp!”

Đáng tiếc chính là, người trẻ tuổi kia vừa mới bay lên không, không trung liền có một loại quỷ dị gợn sóng nhộn nhạo lên, hắn thậm chí còn chưa kịp kêu thảm thiết, chính là biến thành một đám mưa máu, liền thi thể đều không còn lại!

“Cấm bay nơi!” Tiêu Vũ một lần nữa biến sắc, sắc mặt cũng biến thành càng thêm nghiêm nghị.

Cái gọi là cấm bay, chính là không cách nào bay lên không ý tứ, ở loại địa phương này nếu là mạnh mẽ bay lên trời không, sẽ gợi ra lực lượng kinh khủng, đem bay trên trời người trực tiếp xóa bỏ!

Kết xa không khốc kết thuật bờ ruộng cô thuyền xuyên qua dương

“Con bà nó, cái này phải làm sao phá vòng vây? Trên có cấm bay, dưới có ngàn tỉ xương binh, lão tử sẽ không phải là phải chết ở chỗ này?” Diệp Cửu Khung mắng to, cơ hồ đều muốn tuyệt vọng.

Này hay là bọn hắn lần đầu phát hiện này bên trong tòa thành cổ vẫn tồn tại cấm bay lực lượng, bởi vì trước đây sợ bị trong thành xương binh phát hiện, không có bao nhiêu người gan dạ bay lên trời không, này đây cho tới giờ khắc này, mới phát hiện cấm bay lực lượng tồn tại.

Địch không khoa xa Quỷ địch bóng tiếp lạnh dương chút nào khốc

“Ầm!”

Chưa qua bao lâu, quanh thân vừa là có các loại tiếng kêu thảm thiết truyền đến, mỗi một cung bị phát hiện tuổi trẻ yêu nghiệt liên tiếp bị trọng thương, càng có người trực tiếp bị tử khí ăn mòn, ngã xuống đất mà chết.

Trong không khí đầy rẫy một luồng tuyệt vọng khí tức, cái này căn bản là một cái bẫy chết, &# 32; đối mặt vô số lại giết không chết xương binh, muốn phá vòng vây quá khó khăn!

Hơn nữa, không trung còn có cấm bay lực lượng, mặc dù muốn từ không trung bay đi, cũng căn bản không thể!

“Con bà nó, lão tử không muốn chết a, bên ngoài còn có rất nhiều người nợ ta đòi nợ còn chưa trả đâu, ta chết đi không phải tiện nghi bọn họ!” Diệp Cửu Khung ngửa mặt lên trời hô to, sắp này thời khắc, hắn lại còn nhớ hắn bên ngoài đòi nợ.

“Phụp!”

Trong chốc lát, một bên khác Xích Viêm, lúc này cũng cuồng bạo, thân thể hắn quanh thân ánh lửa đột nhiên bùng nổ, miễn cưỡng khuếch đại đến vài dặm chu vi, tựa hồ có thể thiêu cháy tất cả.

Ở kinh khủng kia biển lửa trong lúc đó, hắn quanh thân trong vòng mấy dặm xương binh đều ở đây khuynh khắc gian biến thành tro bụi, không cách nào một lần nữa khôi phục, khiến cho hắn quanh thân trống ra 1 một khu vực lớn.

Có điều, tại đây sau khi, Xích Viêm sắc mặt cũng có vẻ phi thường trắng nhợt. Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn Tiêu Vũ mấy người, sau đó thừa dịp ngoại vi xương binh một lần nữa nảy lên thời khắc, thần tốc xoay người, nhằm phía xa xa.

“Đáng chết, tên khốn kiếp này lại chạy!” Diệp Cửu Khung giận dữ, hắn còn bị từ khi xương binh quấn quít lấy, nhưng mà đem này xương binh dẫn tới Xích Viêm lại là tìm được rồi một cơ hội phá vòng vây.

Mặc dù thoạt nhìn, Xích Viêm bởi vậy bỏ ra giá thật lớn, nhưng ít ra, này khoảng cách khá xa xương binh không có vậy dày đặc, để hắn có phá vòng vây hy vọng.

“Ánh lửa?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, này xương binh đều là vật chết, và trên người có nồng nặc tử khí, có lẽ bất diệt âm dương trải qua bên trong sức mạnh của sự sống có thể tiến hành khắc chế.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 509: Xương Vương

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Vừa nghĩ đến đây, Tiêu Vũ lập tức tiến hành thử nghiệm, huy động trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, thay đổi sức mạnh của sự sống, khiến cho lộ ra bên ngoài cơ thể.

Thời điểm này, hắn giống như trong đêm tối một ngọn đèn sáng, toàn thân phát sáng, vô cùng thánh khiết, trên người bị một tầng màu trắng quang mang bao phủ.

"Huây!"

Quả nhiên, như là Tiêu Vũ dự liệu đồng dạng, này xương binh đều là vật chết, ở trên người hắn lộ ra mãnh liệt sức mạnh của sự sống sau, một đám xương binh trong miệng phát sinh trầm thấp tiếng hô, lại là kiêng kỵ bắt đầu lùi về sau, không dám lại hướng hắn gần sát.

"Huynh đệ, ngươi đây là cái gì?" Diệp Cửu Khung vội vàng quay đầu lại, nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời mừng rỡ, trong mắt lộ ra vài phần hy vọng.

"Ngươi mau tới đây, chúng ta cùng nhau rời đi!" Tiêu Vũ đối với Diệp Cửu Khung bắt chuyện.

Mặc dù này xương sau như là hắn dự liệu đồng dạng, đối với sức mạnh của sự sống hết sức kiêng kỵ, nhưng xương binh số lượng quá nhiều, hắn cũng không có thể bảo đảm này xương binh sau khi có thể hay không phát điên.

Nếu là này xương sau cuồng bạo, đối mặt nhiều như vậy xương binh, hắn cũng không cách nào bảo đảm chính mình sức mạnh của sự sống khả năng đồng thời ứng đối bao nhiêu.

“Cút ngay cho ta!” Diệp Cửu Khung gầm lên giận dữ, khống chế bên cạnh vài miếng quái dị lá cây, tách ra trước người xương binh, sau đó thi triển thân pháp, nhanh chóng vọt tới Tiêu Vũ bên cạnh.

“Kế tiếp làm sao bây giờ? Này quá nhiều thứ, giống như không can thiệp tới đi đến đâu cũng không an toàn!” Diệp Cửu Khung thấy Tiêu Vũ trên người phát sinh quang mang, những ánh sáng này lộ ra phạm vi có chừng mười trượng trở lại, cũng làm cho này mười trượng trở lại trong vòng, không có bất kỳ cái gì xương binh can đảm tiếp cận.

Hắn và Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên ba người, liền đi theo Tiêu Vũ phía sau, ở chỗ này ánh sáng phạm vi bao phủ bên trong.

“Trước tiên đi về phía trước a, có lẽ trong thành có nhiều chỗ có thể ẩn thân.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, ở trước đó cái kia một tòa tìm được cổ đồ bên trong cung điện, trong thành xương binh liền không dám tới gần nơi đó.

Nếu như có thể tìm tới cùng loại địa phương, bọn họ liền có thể tạm thời vượt qua nguy cơ lần này, chỉ có điều, cái loại địa phương đó hơn nửa cũng ủy nguy hiểm, nhưng ít nhất có thể làm cho bọn họ tạm thời né qua trước mặt cửa ải khó.

“Cũng chỉ có như thế!” Hàn Ngưng Yên gật đầu, đối với Tiêu Vũ nói biểu thị tán đồng.

Một bên Mộc Hàn Yên, thủy chung trầm mặc, vẻ mặt càng lộ vẻ phức tạp. Lần này, nàng vừa là bị Tiêu Vũ cấp cứu!

Đẩy bất diệt âm dương trải qua tỏa ra sức mạnh của sự sống, Tiêu Vũ mang theo ba người này chầm chậm đi tiếp, tìm kiếm có thể dung thân địa phương.

Trong quá trình này, quanh thân thủy chung có vô số xương binh đưa bọn họ gắt gao vây quanh, một đám xương binh trong miệng thỉnh thoảng phát sinh giống như dị thú bình thường mà gầm nhẹ, có vẻ rất là phẫn nộ, lại là không dám tới gần Tiêu Vũ.

“Không ổn, phía trước giống như có cái đại gia hỏa đến đây!” Đột nhiên, Diệp Cửu Khung sắc mặt đột biến, nhìn ta một phương hướng, nuốt một ngụm nước bọt.

Tiêu Vũ quay đầu, liền gặp nơi đó có một đạo to lớn thân ảnh tiếp cận, bóng người kia đến mức, chung quanh xương binh dồn dập quỳ xuống nhường đường, một chút liền có thể nhìn ra đó là áp đảo phần đông xương binh bên trên tồn tại.

“Huynh đệ, trên người ngươi này chỉ riêng, khả năng đè ép cái kia tên to xác gì?” Diệp Cửu Khung quay đầu, tràn đầy trông chờ nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Khó nói!” Tiêu Vũ lắc đầu, ánh mắt tất là nhìn chằm chằm phương xa cái kia một đạo to lớn thân ảnh.

Xem ra, đó là hoàn toàn cùng phần đông xương binh không phải một cấp bậc tồn tại, chiều cao mười mấy trượng, liền như là một tòa cất bước núi lớn.

Để hắn cảm thấy an tâm chính là, đạo thân ảnh này mặc dù to lớn, nhưng là chỉ còn lại có một thân bạch cốt, cùng lúc trước này có máu thịt vương giả bất đồng.

Nhưng đạo thân ảnh này vừa là khổng lồ như thế, Mà có thể làm cho một đám xương binh quỳ lạy, tựa hồ cũng là vô cùng khủng khiếp tồn tại, Tiêu Vũ cũng đoán không được, trên người mình lộ ra cùng lực lượng có thể hay không làm kinh sợ cái kia bạch cốt người khổng lồ.

“Tên đại gia hỏa kia thế tới hung hăng, hình như là hướng về phía chúng ta tới, huynh đệ, ta xem chúng ta còn là mau mau rút lui!” Diệp Cửu Khung sắc mặt trắng bệch.

Này xương sau đã như thế khó chơi cùng khủng bố, mà cái kia bạch cốt người khổng lồ thoạt nhìn tựa hồ là này xương binh bên trong vương giả, thực lực khẳng định cách xa ở này xương binh bên trên.

Nếu như xương kia vương cũng đồng dạng là giết không chết tồn tại, vậy thì thật không có hiểu, bọn họ sợ là lại có mấy cái mạng cũng không đủ chết.

“Đi!” Tiêu Vũ đối với Diệp Cửu Khung nói cảm giác sâu sắc làm nhưng, lúc này tăng nhanh tốc độ, đạp lên nghịch hoa sen Thần Hư bộ cực nhanh đi xa.

“Huây!”

Theo hắn bắt đầu gia tăng tốc độ, xa xa vị này xương vương, trong miệng phát ra một tiếng rung trời kêu to, chấn động trời cao, giống như đến từ Cửu U tiếng kêu, làm người tê cả da đầu.

“Đó là một tàn nhẫn lạy chúa, hắn nhìn chằm chằm chúng ta!” Diệp Cửu Khung sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vị này xương vương tiếng kêu thái quá khủng bố, chấn động đến mức thần hồn của hắn đều một trận không yên, thiếu chút nữa trực tiếp rời thân thể bước ra!

Ở bên cạnh hắn, Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên sắc mặt cũng là trở nên tái nhợt, vị này xương vương tiếng kêu có loại quỷ dị ma lực, phảng phất có thể xuyên thấu thần hồn của bọn hắn.

Trong mấy người chỉ có Tiêu Vũ còn sắc mặt như thường, chỉ có điều ở trong lòng hắn cũng cảm nhận được nặng nề.

Này xương vương tuyệt đối là vương giả cấp bậc tồn tại, thậm chí có khả năng ở vương giả bên trên, nghe thấy cái kia một tiếng tiếng kêu, liền để những người trẻ tuổi yêu nghiệt đều không thể chịu đựng, nếu là gần sát, rất khó tưởng tượng sẽ phát sinh ra sao kết cục.

“Không ổn, này xương binh nổi điên!” Diệp Cửu Khung một lần nữa biến sắc, bởi vì ở xương kia vương tiếng kêu vang lên sau khi, quanh thân này vốn đối với Tiêu Vũ hết sức kiêng kỵ xương binh, vào lúc này bắt đầu trở nên rục rịch.

“Đi!” Tiêu Vũ đột nhiên biến sắc, xương kia vương có năng lực này, chỉ là hiệu lệnh xương binh, đều đủ để đưa bọn họ tươi sống chết đuối, nếu là bị đuổi kịp, hậu quả thật sự không thể tưởng tượng.

Hắn một lần nữa tăng tốc, nhưng mà, bên cạnh hắn một đám xương binh tựa hồ giống như bị điên, dồn dập bắt đầu hướng về bọn họ đánh tới.

“Phụp!”

Một đám xương binh nhào tới, tiến vào Tiêu Vũ trên người ánh sáng phạm vi bao phủ.

Này xương binh trên người tử khí quá nặng, chạm được bất diệt âm dương trải qua lộ ra sức mạnh của sự sống, nhất thời hóa thành một trận khói, trực tiếp tiêu tán.

Nhưng mà, một đám xương binh hung hãn không sợ chết, cái này đến cái khác đánh tới, bọn họ số lượng phần đông, 1 lúc bắt đầu, Tiêu Vũ còn có thể thong dong ứng đối, nhưng dần dần, sắc mặt của hắn cũng bắt đầu thay đổi.

Này xương binh, ở làm hao mòn trong cơ thể hắn sức mạnh của sự sống!

Phải biết rằng trong cơ thể hắn sức mạnh của sự sống đều không phải là vô cùng vô tận, nhưng này hoà kính xương binh lại là số lượng phần đông, kéo dài như thế, Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh của sự sống một khi hao hết, này xương binh cũng sẽ không bao giờ tiếp tục kiêng kỵ.

“Phốc phốc phốc!”

Vô số xương binh người trước ngã xuống, người sau tiến lên, như là chịu chết giống nhau đánh về phía Tiêu Vũ, Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh của sự sống đang nhanh chóng tiêu hao, sắc mặt cũng dần dần trở nên trắng nhợt.

“Huynh đệ, ngươi không sao chứ, khả năng chịu đựng gì?” Diệp Cửu Khung phát giác không đúng, một chút khẩn trương lên.

Tiêu Vũ bây giờ nhưng tất cả mọi người bọn họ dựa vào, nếu Tiêu Vũ ngã, bọn họ sẽ lập tức bị quanh thân xương binh nhấn chìm.

Huống hồ, trừ những thứ này ra xương binh, xa xa còn có vị này to lớn xương vương đang không ngừng áp sát, nếu không còn Tiêu Vũ trên người quang mang che chở, bọn họ rất có thể cùng bước lên lúc trước những người trẻ tuổi kia gót chân, bị này xương binh tươi sống dây dưa đến chết!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 510: Phá Vòng Vây

Đọc trên điện thoại

“Không sao!”

Tiêu Vũ sắc mặt tái nhợt, lại là khổ sở chống đỡ, giờ phút này hắn nếu là lơi lỏng, không chỉ là hắn, bên cạnh mấy người này cũng sẽ lập tức đưa mạng, cho nên hắn không thể không cắn răng kiên trì.

“Con bà nó, nhìn tình hình này bây giờ, trong thành đâu đâu cũng có xương binh, còn đưa tới vậy một tên, muốn tới chỗ nào tài năng an toàn a!” Diệp Cửu Khung nhìn chung quanh, tìm kiếm có thể dung thân địa phương.

Nhưng hắn phóng tầm mắt nhìn, đã thấy trong thành đâu đâu cũng có xương sau, số lượng còn hơn lúc mới đầu giống như nhiều hơn mấy chục lần. Theo tình hình này, dù cho Tiêu Vũ khả năng tiếp tục chống đỡ được, bọn họ sớm muộn hay là muốn bị này xương binh nhấn chìm, vị này xương vương cũng sớm muộn cũng sẽ chạy tới.

“Hướng bên trái đi!” Vào lúc này, dọc theo đường đi trầm mặc nhất Mộc Hàn Yên đột nhiên mở miệng, cho Tiêu Vũ chỉ một phương hướng.

“Đi phía trái đi, vậy có ích lợi gì, cũng khắp nơi đều có xương binh?” Diệp Cửu Khung hướng về nàng chỉ phương hướng nhìn lại, vẫn là nhìn thấy khắp nơi xương binh, lít nha lít nhít, ngay cả một chỗ đặt chân đều không có.

“Ta lúc trước đi tới nơi này lúc, từng gặp một chỗ cung điện, chỗ đó, có lẽ có thể né qua này xương binh!” Mộc Hàn Yên chần chờ nói rằng, hiển nhiên nàng cũng không quá chắc chắn.

“Ngươi có biết chỗ như vậy, làm sao không nói sớm?” Diệp Cửu Khung đối với nàng căm tức.

“Trước đây xương binh nhiều lắm, ta nhất thời không có nhớ tới, đi tới đây mới phát hiện được ta từng tới, vừa mới mới nhớ.” Mộc Hàn Yên hờ hững đáp lại.

“Không nên tranh cãi! Chúng ta lập tức tiến đến, Mộc Hàn Yên, ngươi cho ngươi chỉ đường!” Tiêu Vũ giờ phút này căn bản không để ý tới Mộc Hàn Yên theo như lời cung điện hay không thật có thể tránh né xương binh, bởi vì trên người hắn sức mạnh của sự sống đã sắp sửa bị tiêu diệt hầu như không còn, mà quanh thân xương binh vẫn là điên cuồng hướng về hắn đánh tới.

Chiếu Mộc Hàn Yên chỉ điểm phương hướng, Tiêu Vũ mang theo mấy người tiếp tục tiến lên.

Quanh thân này xương binh không dứt tấn công, trên người hắn sức mạnh của sự sống mỗi mài đi một khối xương binh, thì sẽ có điều tiêu hao, cũng làm cho trong cơ thể hắn sức mạnh của sự sống thần tốc lưu thất sách.

“Chính là chỗ đó!”

Khổ sở chống đỡ hồi lâu sau, ở Mộc Hàn Yên dưới sự chỉ dẫn, Tiêu Vũ rốt cục gặp được một tòa to lớn cung điện.

Từ xa nhìn lại, toà kia cung điện dị thường hùng vĩ, liền đứng ở tòa thành cổ này trung ương đoạn đường, thoạt nhìn tràn ngập phong cách cổ.

Sau kẻ thù xa khốc tôn hận từ ầm ĩ hiện ra chút nào khắc

Sau kẻ thù xa khốc tôn hận từ ầm ĩ hiện ra chút nào khắc "ha ha, xem ra ta vẫn là mạng lớn, người không đáng chết còn là không chết được!" Theo trong hiểm cảnh thoát thân, Diệp Cửu Khung cái kia ngột ngạt tâm tình cũng rốt cục tìm được giải phóng, ngửa mặt lên trời cười to lên.

Tòa thành cổ này rất nhiều kiến trúc đều sớm sụp đổ, nhưng toà này cung điện xa xa thoạt nhìn, lại là đối lập hoàn hảo, chỉ là cổ xưa một chút.

"Đi!"

Tiêu Vũ trên người sức mạnh của sự sống sắp sửa bị hao hết, hắn cắn răng, dùng tới cuối cùng một hơi, mang theo mấy người thần tốc vọt tới trước, chạy đến toà kia dị thường.

"Huây!"

Xa xa, vị này xương vương lại một lần kêu to, Tiêu Vũ bên người xương binh cũng càng thêm điên cuồng, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, không dứt nhào hướng về trên người hắn.

"Xương vương nổi giận, tựa hồ không hy vọng chúng ta tiến vào nơi này!" Diệp Cửu Khung kêu to, vô số xương binh nhào lên tư thế thái quá đáng sợ, hắn lúc này đều cảm giác trái tim muốn nhảy ra ngoài.

"Này đang mang ý nghĩa nơi này làm hắn kiêng kỵ, là an toàn!" Tiêu Vũ lại là càng thêm trấn định, chỉ có điều sắc mặt lại là trắng bệch như tờ giấy, trong cơ thể cuối cùng một phần sức mạnh của sự sống, vào lúc này rốt cục bị đã tiêu hao hết.

"Phụp!"

Vào đúng lúc này,

Có ít nhất tầm mười cỗ xương binh đánh tới, đột phá Tiêu Vũ trước người sức mạnh của sự sống, trực tiếp đánh về phía trên người hắn.

Tiêu Vũ tiêu hao quá lớn, lúc này đã là hoàn toàn không có đối kháng dư lực, mỗi lần sử dụng bất diệt âm dương trải qua, đối với hắn mà nói đều phải thừa nhận áp lực cực lớn.

Bộ kinh văn này không chỉ thần bí, có lúc còn có thể không thể khống chế của hắn, bây giờ mặc dù hắn khả năng khống chế, nhưng là có chút miễn cưỡng.

“Cút ngay cho ta!”

Vào đúng lúc này, mắt thấy phần đông xương binh đánh tới, Diệp Cửu Khung nổi giận gầm lên một tiếng, trên người vài miếng nửa màu xanh nửa vàng lá cây bay ra, quét ngang một đám xương binh. Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên thấy vậy, cũng là chủ động ra tay, thay thế Tiêu Vũ đánh lui này xương binh.

“Bốp!”

Rốt cục, ở Tiêu Vũ sắp sửa mệt lả thời khắc này, ba người đưa hắn mang tới, cuối cùng lắc người một cái, xông vào cái kia cổ xưa trong điện phủ.

“Huây!”

Thuyền xa kẻ thù tình thuyền bóng chiến dương chút nào mới khoa

Địch không kẻ thù mới kết học từ cô sớm ta sườn núi

Xa xa, vị này xương vương hét giận dữ liên tục, tựa hồ thập phần không cam lòng, kinh khủng kia tiếng kêu truyền đến, vừa là để Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên bao nhiêu sắc mặt người từng trận trắng bệch.

“Ha ha, xem ra ta vẫn là mạng lớn, người không đáng chết còn là không chết được a!” Theo trong hiểm cảnh thoát thân, Diệp Cửu Khung cái kia ngột ngạt tâm tình cũng rốt cục tìm được giải phóng, ngửa mặt lên trời cười to lên.

Thuyền kẻ thù kẻ thù xa khốc tôn bóng chỗ cô ta hiện ra kẻ thù

“Tiêu công tử, ngươi không sao chứ?” Hàn Ngưng Yên đi lên phía trước, ân cần thấy Tiêu Vũ.

Lúc này Tiêu Vũ, sắc mặt như tờ giấy bình thường, thậm chí không cách nào đứng thẳng, mới vừa tới đây, hắn liền trực tiếp ngồi ngay đó, cái kia sắc mặt tái nhợt, thoạt nhìn phá lệ đáng sợ.

“Tiêu Vũ, ngươi bị thương!” Mộc Hàn Yên đột nhiên âm thanh chìm xuống, Diệp Cửu Khung lúc này mới cả kinh, ngưng cười tiếng, cũng vội vàng đi lên phía trước kiểm tra.

Chỉ thấy, ở Tiêu Vũ trên vai trái, có một tối tăm vết thương, lúc này trong vết thương vẫn đang không ngừng ra bên ngoài mạo hiểm hắc khí, những hắc khí này rồi cùng lúc trước này để những người khác cung yêu nghiệt chết hắc khí giống nhau như đúc.

“Ngươi làm sao bị thương, chuyện khi nào?” Diệp Cửu Khung cũng không cười nổi nữa, khắp khuôn mặt là ảo não, nói: “ Chẳng lẽ là vừa rồi vào điện trước khi, ngươi bị này xương binh thương tổn tới? Đáng chết, ta lại không có thể giúp ngươi ngăn trở!”

Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên sắc mặt hai người, cũng là lộ ra tự trách.

Trên đường đi đều là Tiêu Vũ mang theo bọn họ đang chống cự này xương binh, mà ở thời khắc cuối cùng, Tiêu Vũ trong cơ thể sức mạnh của sự sống hao hết, bọn họ lại là không thể bảo vệ Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ bị thương.

“Này tử khí quỷ dị như thế, có cái gì phương pháp đối phó? Đây có thể nên làm gì?” Từ trước đến giờ bình tĩnh ung dung Hàn Ngưng Yên, lúc này cũng có vẻ hoảng loạn lên, hai mắt hơi có chút đỏ lên.

“Không sao, này tử khí không làm gì được ta!” Tiêu Vũ miễn cưỡng cười cười, UU đọc sách www &# 46; uukanshu. com &# 32; sau đó tại nguyên chỗ ngồi khoanh chân, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, khôi phục trong cơ thể tiêu hao sức mạnh của sự sống.

Ba người ở bên cạnh sốt sắng mà thấy, bọn họ đều rất rõ ràng, Tiêu Vũ là vì phải mang theo bọn họ, lúc trước mới có thể đem trên người ánh sáng tạo ra, nếu như chỉ là tự thân hắn ta, căn bản không cần để ánh sáng bao trùm nhiều lắm địa phương, tự nhiên cũng không có nhiều như vậy tiêu hao.

Có thể nói, Tiêu Vũ vết thương trên người, có bọn họ trách nhiệm, hơn nữa cuối cùng Tiêu Vũ kiệt lực, cũng là bọn hắn không có bảo vệ cẩn thận Tiêu Vũ.

Này đây giờ phút này, bao nhiêu mọi người đối với Tiêu Vũ thương thế thập phần lo lắng, dù sao trước khi bọn họ đều đã thấy tận mắt, này tử khí khủng bố cỡ nào.

Ở ba người khẩn trương trong ánh mắt, Tiêu Vũ trong cơ thể xói mòn sức mạnh của sự sống phục hồi từ từ, bất diệt âm dương trải qua lại có thể một lần nữa vận chuyển.

Hắn lúc này vận chuyển kinh này, thử nghiệm hóa giải trên đầu vai tử khí, rất nhanh, những hắc khí kia liền từ từ nhạt đi.

Sau đó, Tiêu Vũ vừa vận dụng sức mạnh của sự sống, trên vai lưu lại vết thương, cũng bắt đầu lấy mắt thường tốc độ rõ rệt khép lại, thoạt nhìn giống như không có đã bị thương giống nhau.

“Thế nào, không có chuyện gì sao?” Đợi cho Tiêu Vũ mở mắt, Diệp Cửu Khung lập tức ở một bên cẩn thận từng li từng tí hỏi dò.

Một bên hai nữ, cũng là mang theo thân thiết, thấy Tiêu Vũ.

“Đã không sao.” Tiêu Vũ lộ ra một cái mỉm cười, đứng dậy, chỉ là tại đây mỉm cười sau lưng, lại là chỉ có hắn tự mình biết, bất diệt âm dương trải qua vận hành tốc độ, vào lúc này so với bình thường chậm rất nhiều gấp nhiều lần!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 511: Hư Thánh Cung Điện

Đọc trên điện thoại

“Hây, không có chuyện gì là tốt rồi!” Diệp Cửu Khung cùng hai nữ đều là thở dài một cái, nếu là Tiêu Vũ vì vậy mà có chuyện gì, ba người bọn họ sẽ tự trách một đời.

Tiêu Vũ mỉm cười, tận lực để mình xem có vẻ bình thường, không muốn để cho mấy người lo lắng.

Trên thực tế, hắn ở bề ngoài tử khí cùng vết thương mặc dù cũng đã khôi phục, nhưng kỳ thật, này tử khí cũng không có hóa đi, chỉ là bị hắn ẩn giấu tới trong cơ thể.

“Này tử khí, quả nhiên đã phát sinh ra biến hóa, cùng phổ thông tử khí bất đồng, không có dễ dàng như vậy hóa giải!”

Cảm thụ được bất diệt âm dương trải qua vận chuyển tốc độ giảm xuống rất nhiều, Tiêu Vũ trong lòng cũng là thoáng nặng nề.

Hắn bất diệt âm dương trải qua vốn có thể hóa đi bình thường tử khí, nhưng lúc này trên người bị trúng tử khí, lại cùng bình thường tử khí quá không giống nhau, ở hài cốt trên phụ thuộc vào quá lâu, sớm phát sinh biến hóa.

Loại này tử khí, có nồng nặc ăn mòn lực lượng, nhiễm phải một tia, thì sẽ điên cuồng ăn mòn trong thân thể sinh cơ, lúc trước những yêu nghiệt kia nhân vật, chính là vì vậy mà chết.

Sau không tình tôn học tiếp tháng cực kỳ khốc

Lúc này, Tiêu Vũ trúng rồi như vậy tử khí, dù cho có bất diệt âm dương trải qua, cũng khó có thể hóa giải, chỉ có thể đem tạm thời áp chế ở trong cơ thể.

Hơn nữa, mặc dù có thể sử dụng bất diệt âm dương trải qua tạm thời áp chế, nhưng này tử khí vẫn là đối với hắn có ảnh hưởng cực lớn, bất diệt âm dương trải qua vận hành tốc độ đều thật to chậm lại.

Có như vậy tử khí lưu ở trong cơ thể, Tiêu Vũ cũng không biết, sau đấy này tử khí còn có thể sản sinh ra sao ảnh hưởng cùng hậu quả.

Chỉ là vì không cho bên cạnh mấy người này tự trách cùng lo lắng, này hắn đều không có nói rõ, chỉ là đem này tử khí tạm thời ép ở trong người.

Kết không xa xa tình thuyền xem kỹ bờ ruộng dương sau lạnh không

“Nhìn dáng dấp, chúng ta tạm thời an toàn, này xương binh đối với nơi này phi thường kiêng kỵ, không dám đuổi theo.” Diệp Cửu Khung đi lên phía trước, hướng ra phía ngoài liếc mắt một cái, nhìn thấy cung điện ở ngoài xương binh không dứt gầm nhẹ, lại không dám tới gần, lúc này mới yên lòng lại.

“Nơi đây là địa phương nào, này xương binh tựa hồ hết sức kiêng kỵ, giống như kể cả vị này xương vương cũng lui đi, không dám tới gần nơi đây.” Hàn Ngưng Yên cũng là tò mò, đang đối với Tiêu Vũ yên lòng sau khi, bắt đầu quan sát nơi này.

Tiêu Vũ cũng đang quan sát, chỉ thấy nơi đây kiến trúc giữ đối lập hoàn chỉnh, chỉ là có vẻ thập phần cũ kỹ.

Hắn ngẩng đầu nhìn tới, đột nhiên nhìn thấy phía trên có một khối bảng hiệu, muốn rơi xuống, trên đó viết mấy cái cổ xưa chữ to.

“Hư Thánh cung điện? Đây là ý gì?” Diệp Cửu Khung mấy người cũng phát hiện khối này bảng hiệu, dồn dập ngước nhìn, mỗi một người đều có vẻ nghi hoặc không thôi.

Nhìn thấy mấy chữ này, Tiêu Vũ đăm chiêu, trong lòng ẩn có suy đoán, thế nhưng nhưng không cách nào xác định, này đây cũng không có mở miệng.

“Các ngươi đến xem, nơi đây tựa hồ có người đã tới, còn đã xảy ra chiến đấu!” Mộc Hàn Yên đi tới một bên, sau đó kêu gọi mấy người.

Tiêu Vũ bọn người lập tức tiến lên, liền gặp trên mặt đất, có lưu lại một vũng máu, thoạt nhìn trước đó không lâu có người từng tới nơi đây.

Lại nhìn quanh thân, một vài bức tường đổ bên trên có mới tinh vết đứt, rất rõ ràng trước đó không lâu nơi đây từng trải qua chiến đấu.

“Cổ thành đại loạn, trong thành địa phương an toàn hẳn là sẽ không nhiều lắm, nói vậy ngoại trừ chúng ta ở ngoài, còn có những người khác đến nơi này.” Tiêu Vũ cúi đầu suy tư, làm ra phỏng đoán.

“Nơi này tựa hồ không nhỏ, bây giờ ngoại giới đều là xương binh, chúng ta phải làm gì?” Diệp Cửu Khung nói xong, lại cùng hai nữ cùng nhìn phía Tiêu Vũ.

Cho tới bây giờ,

Mấy người bọn họ đều thiếu nợ qua Tiêu Vũ ân huệ, hơn nữa bọn hắn cũng đều mơ hồ nhận thấy được, Tiêu Vũ là mấy người bọn họ ở trong kiến thức rộng nhất người, này đây giữa bất tri bất giác, đều đem Tiêu Vũ trở thành bốn người trung tâm, đem các loại quyết định đều giao cho Tiêu Vũ.

“Loại địa phương này, có thể làm xương sau kiêng kỵ, ở trong tất chỗ bất phàm, đã bây giờ không cách nào rời đi, vậy liền chỉ có đi sâu vào. ” Tiêu Vũ hầu như không do dự.

Kỳ thực hắn muốn chính là, nếu là ở nơi đây cũng có một bộ phận khác cổ đồ, đó là không thể tốt hơn, mặc dù không nhất định tồn tại, nhưng đã đi tới, chung quy phải điều tra một phen.

“Nơi này có một cánh cửa, không biết đi thông nơi nào, lúc trước tiến lại người, tựa hồ liền từ nơi đây tiến vào. ” Hàn Ngưng Yên vây quanh nơi đây đi vòng một vòng, cuối cùng tìm tới một tấm cửa đá.

Này phía sau cửa đá, là một cây cầu, kéo dài hướng về phương xa, không nhìn thấy cuối, ở cung điện này sau khi, lại là một mảnh vách núi, cầu kia liền treo ở trên vách đá.

“Không gian phương pháp?” Tiêu Vũ lộ ra sắc mặt khác thường.

Này sau nhà vách núi, chiếm cứ rất lớn một phần không gian, cổ thành căn bản là không có cách chứa đựng, loại địa phương này sẽ xuất hiện vách núi, khả năng duy nhất chính là nơi đây bị người làm pháp, đem một đám lớn không gian gấp, liên tiếp ở phía sau cửa đá.

“Đến xem!” Tiêu Vũ đối với nơi này càng ngày càng hiếu kỳ, trầm tư qua đi, hắn quyết định qua cầu, nhìn một cái nơi đây rốt cuộc tồn tại bí ẩn gì.

Mấy người đối với Tiêu Vũ quyết định đều không hề nói gì, trước sau lên cầu, ở trên cầu đi tiếp.

Cầu kia treo ở vách núi giữa không trung, từ trên xuống dưới nhìn lại, dưới cầu một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy. Trên cầu gió lạnh thấu xương, lộ ra quái dị, Diệp Cửu Khung ba người tu vi đều không yếu, lại bị này gió lạnh thổi đến run lẩy bẩy.

“Trong cổ thành này địa phương, làm sao một người so với một người tà môn, tu luyện người nóng lạnh bất xâm, ta thiếu chút nữa thì hoài nghi ta là không có tu vi người, lạnh chết ta rồi!” Diệp Cửu Khung một trận phát run, trong miệng tất là nói thầm.

Hàn Ngưng Yên cũng là có vẻ không quá tự tại, đúng là Mộc Hàn Yên, nàng tu luyện qua hàn băng loài công quyết, đối với loại này âm hàn có nhất định sức đề kháng, là trong mấy người cực kỳ ung dung.

Còn Tiêu Vũ, thân thể đã cường đại đến một mức độ biến thái, tự nhiên cũng sẽ không bởi vì loại hàn khí này mà có điều không khỏe.

Ở trên cầu đi rồi hồi lâu sau, mấy người cuối cùng từ trên cầu thông qua, đi tới một to lớn trên bình đài.

“Cuối cùng đi đến cái kia đáng chết cầu!” Diệp Cửu Khung ở một bên run rẩy, &# 32; đến nơi này sau, khí âm hàn mới giảm bớt rất nhiều, mặc dù vẫn là có vẻ hơi lạnh giá, nhưng ít ra so với trên cầu thời điểm thực sự tốt hơn nhiều, khiến cho hắn có thể thừa nhận.

“Đây là địa phương nào?” Hàn Ngưng Yên ở quanh thân đánh giá.

Chỉ thấy nơi đây là một to lớn bình đài, bình đài bốn phía sương trắng tràn ngập, mặc dù là bọn họ những tu luyện này người thị lực, cũng nhìn không ra quá xa.

Ở chung quanh sân thượng, trên mặt đất còn có rất nhiều bạch cốt, có điều bởi vì ở bên trong tòa thành cổ thấy vậy nhiều lắm, mấy người đối với ít ỏi đều đã là thấy có lạ hay không.

"Nơi này là làm gì? Có phải không có đường đi thông những địa phương khác gì?" Diệp Cửu Khung đã ở quanh thân tìm tòi, hắn cảm giác nơi này hẳn không phải là cuối, còn có đường tiếp tục tiến lên mới đúng.

Có điều, quanh thân sương mù quá nồng, hơn nữa này năng lượng sương mù ngăn cách thần niệm, này đây hắn cũng không dám đi được quá xa, sợ hãi cùng Tiêu Vũ mấy người lạc đường.

"Bốp!"

Sau xa không khốc sau thuật chiến dương địch bí bờ ruộng

Tiêu Vũ cũng đang tìm đi tiếp đường, trong chớp mắt, trong sương mù một tia sáng tím lộ ra, ánh sáng sắc bén, mang theo sát khí kinh thiên, hướng về hắn chém tới.

Trong lòng cả kinh, Tiêu Vũ lập tức vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, muốn lui hướng về một bên.

Nhưng mà, nghịch hoa sen Thần Hư bộ bước ra, lại là đã không có dĩ vãng tốc độ, khiến Tiêu Vũ tốc độ né tránh so với bình thường chậm rất nhiều.

Hắn này 1 chậm, cái kia đạo tử chỉ riêng đã chém tới, không thể tránh khỏi!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 512: Kim Thiền

Đọc trên điện thoại

“Keng!”

Kết không kẻ thù kẻ thù Quỷ tôn hận tiếp lạnh cho nên sườn núi khốc

Tiêu Vũ cuối cùng chỉ có thể giơ tay, vung hai nắm đấm, đánh về cái kia đạo tử chỉ riêng.

Oanh một tiếng, hắn bóng người lay động, sắc mặt cũng biến thành trắng nhợt, về phía sau liên tục lui ra vài bước, cặp mắt tất là lạnh lùng nhìn hướng về phía trước sương mù.

“Người nào?” Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên mấy người nghe đến động tĩnh, trước tiên chạy về Tiêu Vũ nơi đây, ngưng thần đề phòng.

“Lại gặp mặt!”

Trong sương mù, truyền ra một lạnh như băng âm thanh, sau đó một bóng người từ cái này trong sương mù dày đặc chậm rãi bước đi tới, thân hình từ mơ hồ đến dần dần rõ ràng, xuất hiện ở bao nhiêu thân người trước.

“Là ngươi!” Diệp Cửu Khung ánh mắt lộ ra hung quang, Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên hai người, vẻ mặt cũng là rùng mình.

Trong sương mù xuất hiện người trẻ tuổi, mặt mang mỉm cười, nhưng này mỉm cười cho người cảm giác lại giống như rắn độc, vô cùng không thoải mái, cũng biểu thị người này mười phần nguy hiểm.

Tiêu Vũ thời khắc này ánh mắt, lại là rơi vào người trẻ tuổi này trên tay phải, ở người này trong tay phải, nắm lấy một thanh chiến đao, dạng cổ điển, trên đao có thần bí hoa văn, cùng vương giả nhân vật trên người đạo văn có chút cùng loại.

“Khà khà, Trấn Minh Cung đệ nhất đệ tử, thì biết chơi ít ỏi thủ đoạn đánh lén gì? Mất mặt hay không?” Diệp Cửu Khung thấy người này, trên mặt lộ ra từng trận cười lạnh.

Người này nụ cười mười phần nguy hiểm người trẻ tuổi, chính là Trấn Minh Cung cung chủ con trai Kim Thiền, hắn cũng là lúc trước Diệp Cửu Khung theo như lời, chiếm được một phần cổ đồ người.

Không chỉ như thế, sớm nhất lúc tại chiến trường bên ngoài, người trẻ tuổi này đã vài lần đối với Tiêu Vũ ra tay, đem Tiêu Vũ trọng thương, lần này hắn vừa là trong bóng tối đánh lén, muốn đánh giết Tiêu Vũ.

“Người thắng làm vua, tại đây tàn khốc tu luyện thế giới, nói chuyện gì trộm không đánh lén? Chỉ cần có thể chém giết đối thủ, bất luận là thủ đoạn gì cũng có thể sử dụng.” Trong tay nắm chiến đao, Kim Thiền rất là thong dong.

“Ngươi chỉ có một người, chúng ta nhưng có bốn người, ngươi dám phách lối như vậy, chẳng lẽ không sợ ta làm thịt ngươi?” Diệp Cửu Khung nhìn một chút Kim Thiền phía sau, tựa hồ không có những người khác, trong mắt lúc này lộ ra sát ý.

Hắn và này Kim Thiền mặc dù không có thù hận, nhưng người này lúc trước đối với Tiêu Vũ ra tay, cũng chẳng khác nào là địch nhân của hắn.

Sau xa không kẻ thù Quỷ kết hận chiến tháng tình dương

“Ngươi mặc dù thử một lần!” Kim Thiền không sợ hãi chút nào, nụ cười trên mặt như trước.

Nhìn thấy Kim Thiền như thế thong dong, lấy một địch 4 lại có thể trấn định như thế, còn dám chủ động hiện thân, Diệp Cửu Khung cũng không nhịn được chần chờ, nếu là không có lực lượng, Kim Thiền gan dạ như vậy hiện thân gì?

“Huynh đệ, ngươi không phải nói vật kia đối với ngươi rất trọng yếu sao? Huống hồ người này lúc trước Thì đã ra tay với ngươi, thẳng thắn chúng ta ở đây giết chết hắn?” Diệp Cửu Khung đoán không được Kim Thiền dựa vào, cùng Tiêu Vũ thương nghị.

“Giết chết ta? Chỉ bằng các ngươi?” Kim Thiền lộ ra cười lạnh, ánh mắt lạnh như băng rơi xuống Tiêu Vũ trên người, nói: “Vốn thực lực của ngươi quả thật làm ta có chút kiêng kỵ, có điều, ngươi vừa mới ngay cả ta một đao kia đều chưa từng tránh thoát, rõ ràng đã bị thương, thực lực giảm đi nhiều, lấy cái gì theo ta đấu?”

“Huynh đệ, ngươi bị thương, chuyện khi nào?” Diệp Cửu Khung trong lòng cả kinh, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Tiêu Vũ trầm mặc không nói gì, hắn đã bị tử khí ảnh hưởng, trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua tốc độ vận chuyển trở nên chậm mấy lần, mà trong cơ thể hắn vài loại sức mạnh bây giờ là một thể thống nhất, này chịu đựng ảnh hưởng, cũng làm cho hắn mấy loại khác sức mạnh yếu xuống.

Cũng là bởi vì nguyên nhân này, hắn lúc trước thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ tốc độ mới có thể trở nên chậm, chưa có thể né qua Kim Thiền một đao, Để Kim Thiền nhìn ra trạng thái của hắn bây giờ có chuyện.

Bên cạnh Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên nhìn thấy Tiêu Vũ không nói, cũng là nhớ tới lúc trước sự tình. Muốn nói Tiêu Vũ bị thương, vậy liền chỉ có lúc trước này xương binh mang tới đau đớn.

Giờ phút này bọn họ đã toàn bộ sáng tỏ, Tiêu Vũ đau đớn căn bản không có khôi phục, cái kia tử khí đối với hắn tạo thành ảnh hưởng rất lớn, chỉ là hắn không có nói rõ với bọn họ thôi.

Thời điểm này, mấy người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều trở nên vạn phần phức tạp, Tiêu Vũ bị như vậy đau đớn, lại là yên lặng thừa nhận, không có cùng bọn hắn tiết lộ nửa phần, thậm chí còn nói cho bọn họ biết cái kia đau đớn đã khỏi rồi.

Kết xa xa không tình Tôn Sát Mạch ầm ĩ kết bí địch

Kết xa xa không tình Tôn Sát Mạch ầm ĩ kết bí địch hắn suy đoán, Kim Thiền cái này chiến đao hẳn là cùng cổ đồ cùng tìm được, giống như hắn lúc trước tìm được cổ đồ lúc, cũng được Đại Đế truyền thừa, nếu là như vậy, thì không khó giải thích cái này chiến đao vì sao như thế cường đại rồi.

“Dù cho Tiêu Vũ bị thương, mấy người chúng ta giải quyết ngươi cũng đủ rồi!” Nghe đến Tiêu Vũ bị thương, Diệp Cửu Khung càng lửa giận dâng lên, cả người tràn ngập sát khí, “hôm nay ta liền ở đây chém ngươi!”

“Chém ta? Hừ, hôm nay sợ là mấy người các ngươi, đều phải chết!” Kim Thiền xem thường cười lạnh, sau đó trong tay chiến đao giơ lên, trên đao hoa văn lấp lóe, lộ ra một luồng uy thế thiên địa khí tức.

“Mau lui lại, đao trong tay của hắn là vương đạo khí!” Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, mở miệng hướng về Diệp Cửu Khung mấy người quát lên.

“Cái gì?” Diệp Cửu Khung cả kinh, ánh mắt chuyển hướng Kim Thiền trong tay chiến đao, quả nhiên phát hiện đao này thập phần bất phàm, phía trên khí tức cùng lúc trước tại chiến trường bên ngoài từng thấy chiến phủ có chút tương tự.

“Chậm!” Kim Thiền quát lạnh, trong tay chiến đao mang theo vô tận Thần Uy, chém tới một đao.

Hắn một đao kia trong lúc đó, không gian chấn động, thiên địa đại đạo cùng nhau chấn động, chém ra một đao tựa hồ có thể phục ma giết thần.

Hắn ánh đao hướng, ổn định khóa được Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên bọn người, cái này chiến đao đã dung hợp bộ phận đại đạo lực lượng, ánh đao không cách nào né tránh, chỉ có gắng đón đỡ.

“Phụp!”

Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên mấy người thủ đoạn sử dụng hết, ba người liên thủ đối kháng. Nhưng mà, ở cái này chiến đao trước mặt, bọn họ mặc dù là cùng xuất hiện cũng là vô dụng, ba cái cùng nhau hộc máu, bay về đằng sau, chỉ là một đòn, liền bị trọng thương.

“Vương đạo khí, lại khủng bố đến tận đây?” Diệp Cửu Khung khóe miệng dính máu, sắc mặt bởi vì đau đớn trở nên trắng nhợt.

Hắn vạn vạn không ngờ rằng, thanh này chiến đao lại có uy lực như thế, ba người bọn họ liên hợp ra tay, sợ là đều có thể cùng chân chính vương giả đánh một trận, lại không ngăn được đao này một đao oai.

“Vương đạo khí, cũng có sự phân chia mạnh yếu, ta cái này chiến đao, &# 85;U đọc sách &# 32; &# 119; ww. Uuk ａ &# 110;s &# 104; &# 117;. c &# 111;ｍ cũng không phải bình thường vương đạo khí có thể so sánh!” Kim Thiền cao cao tại thượng, có vẻ thong dong mà trấn định.

Kết không độc kết học bờ ruộng tháng xuyên qua chiến tháng

Hắn đả thương nặng Diệp Cửu Khung ba người sau, ánh mắt chuyển hướng Tiêu Vũ, “vốn ta chiếm được đao này sau, là muốn lại tìm ngươi quang minh chánh đại đánh một trận, chỉ trách ngươi vận may không tốt, càng bị thương, nhưng ta cũng sẽ không vì vậy mà lưu tình.”

Tiêu Vũ trầm mặc, không có mở miệng.

Kim Thiền trước đây tại chiến trường bên ngoài như là đã ra tay với hắn, vậy thì sẽ không để hắn còn sống rời đi mảnh này cũ cảnh.

Hắn suy đoán, Kim Thiền cái này chiến đao hẳn là cùng cổ đồ cùng tìm được, giống như hắn lúc trước tìm được cổ đồ lúc, cũng được Đại Đế truyền thừa, nếu là như vậy, thì không khó giải thích cái này chiến đao vì sao như thế cường đại rồi.

“Thực lực của ngươi quả thật làm người thán phục, chỉ có điều cũng bởi vì ngươi phô trương quá mức, chú định vì chín đại linh cung chỗ không cho, nói cách khác, ngươi quá không hiểu được đê điều!” Kim Thiền cầm trong tay chiến đao, hướng đi Tiêu Vũ, vừa đi vừa nói: “Chín đại linh cung, không phải một mình ngươi chơi đến chuyển.”

“Không chính là sợ ta trưởng thành quá nhanh, sẽ uy hiếp được các ngươi những người này địa vị, các ngươi muốn đem ta bỏ, tốt giảm bớt ngày sau một cạnh tranh đối thủ gì?” Tiêu Vũ xem thường, này tâm tư người, căn bản giấu diếm không được hắn.

“Ngươi nói rất đúng, ngươi không chỉ thực lực mạnh, hơn nữa cũng thông minh.” Kim Thiền cười nói: “Đáng tiếc, ngươi thông minh đến quá muộn, nếu như trước ngươi có thông minh như vậy, liền biết làm người không thể quá lộ liễu, nếu không sẽ chỉ làm ngươi chết nhanh hơn!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 513: Loạn Đạo Tâm

Đọc trên điện thoại

“Ngươi cảm thấy ngươi rất thông minh?” Tiêu Vũ mỏ mang giễu cợt, nói: “Cho rằng có vương đạo khí, liền có thể giết được ta?”

“Dùng tình trạng của ngươi bây giờ, ta muốn giết ngươi, thì như bóp chết một con kiến!” Kim Thiền nhếch miệng lên, một bộ nắm chắc phần thắng dáng dấp, “cùng ngươi này người sắp chết, nhiều lời vô vị, còn là tiễn ngươi chầu trời nhé! ”

Một câu nói hạ xuống, trong tay hắn chiến đao lại nâng lên, trên đao hoa văn lấp lóe.

Đây là vương đạo khí, bị vương giả nhân vật dùng tự thân máu thịt ân cần săn sóc, giống như là một lĩnh ngộ thiên địa đại đạo vương giả nhân vật.

Bực này binh khí tới Kim Thiền loại này lĩnh ngộ bộ phận thiên địa đại đạo người trong tay, đồng dạng có thể phát huy ra uy lực kinh người, thậm chí như hắn loại này yêu nghiệt nhân vật, có vương đạo khí, liền có thể cùng chân chính vương giả nhân vật một trận chiến.

“Ngươi không biết là ngươi quá tự tin gì?” Tiêu Vũ không sợ, đầu ngón tay bên trên chiến chữ ấn ngưng ra, lạnh lùng nói: “Trước đây tại chiến trường bên ngoài, ngươi liền thừa dịp loạn ra tay với ta, không dám cùng ta đánh nhau chính diện. Vừa mới ở đây, ngươi vẫn là lựa chọn đánh lén, đang xác định ta trạng thái không đúng sau, mới dám hiện thân.”

“Ngươi đạo tâm không kiên, không có vô địch chi tâm, từ vừa mới bắt đầu liền nhận định chính mình so với ta yếu, mà ta với ngươi bất đồng, ta tự tin chính mình sở cầu chi đạo mới là vô địch đạo, này đây mới có thể không sợ tất cả, cũng là trong miệng ngươi đường hoàng.”

“Đạo tâm của ngươi đã nói cho ngươi, ngươi không bằng ta, dù cho có vương đạo khí, cũng giết ta không được!”

Tiêu Vũ liên tục mở miệng, tuyên truyền giác ngộ, mỗi một câu nói lộ ra, cũng giống như có thể xuyên thấu người thần hồn.

“Câm miệng, cho ta nhận lấy cái chết!” Kim Thiền rốt cục không muốn thong dong, Tiêu Vũ lời nói nhắm thẳng vào bản tâm của hắn, khiến nội tâm của hắn nhận lấy dao động.

Vốn loại này dao động hoàn toàn không đáng sợ, nhưng đáng sợ chính là, hắn bây giờ trong khi ngộ đạo, xung kích vương giả cảnh giới, nếu là đạo tâm bị hủy, hắn đời này đều muốn khó đột phá nữa.

Mặc dù biết rõ Tiêu Vũ lời nói là vì dao động nội tâm của hắn, nhưng hắn không thể phản bác, bởi vì hắn lúc trước các loại cử động, cũng nói rõ hắn từ nội tâm kiêng kỵ Tiêu Vũ, nhận định chính mình so với Tiêu Vũ nhỏ yếu.

Loại này dao động là trí mạng, Tiêu Vũ một lời nói toạc ra, để Kim Thiền cảm thấy Tiêu Vũ khủng bố, ánh mắt của người này giống như có thể nhìn thấu nội tâm của hắn, ngôn ngữ như đao, so với chân thật binh khí còn kinh khủng hơn, tài năng ở vô hình trong lúc đó liền hủy diệt một người.

Gầm lên bên trong, Kim Thiền ra tay rồi, hắn sợ hãi tiếp tục để Tiêu Vũ nói thêm gì nữa, đạo tâm của hắn sẽ trực tiếp phá nát, khi hắn cảnh giới này, loại hậu quả này là đáng sợ, hắn đời này đều muốn vô vọng Thành Vương.

"Dù cho ta không nói, cái này cũng là sự thật không thể chối cãi, không cách nào chi viện, đạo tâm của ngươi sớm nói cho ngươi biết, ngươi chỉ là một người yếu , kém xa ta! Dù cho có vương đạo khí, gượng cũng chỉ là khí, mà không phải ngươi!" Tiêu Vũ tiếp tục mở miệng.

Bây giờ hắn trạng thái có việc gì, chính diện cùng Kim Thiền liều, cơ hồ không có bất kỳ phần thắng nào, chỉ có dao động Kim Thiền bản tâm, mới năng lực chính mình tranh chấp một chút hi vọng sống.

"Giết chết ngươi, ta đạo tâm từ ổn!" Kim Thiền gầm lên, trong tay chiến đao ngưng đọng tới thiên địa oai, mang theo vô tận sát khí, quay Tiêu Vũ bỗng nhiên chém xuống.

"Ầm!"

Một đao kia, Kim Thiền mang theo vô hạn sát ý, thi triển ra toàn bộ thực lực, hết sức huy động trong đao ẩn chứa đạo ý.

Tiêu Vũ cho hắn ấn tượng thái quá khủng bố, không chỉ thực lực, còn có thể trong lời nói loạn hắn đạo tâm, nếu không phải trừ, Tiêu Vũ đời này đều sẽ là hắn trong nội tâm chướng ngại, không cách nào vượt qua.

Bởi vì hắn lúc trước vài lần đối với Tiêu Vũ ra tay, đều đã từ trong lòng nhận định chính mình không bằng Tiêu Vũ, bây giờ điểm này bị Tiêu Vũ vạch trần,

Hắn nhất định phải thật mặt, nếu không ngày sau không chỉ không cách nào Thành Vương, thậm chí tu vi đều khó tiến thêm nữa.

“Ngươi quá yếu, dù cho có vương đạo khí, cũng không bằng ta!”

Tiêu Vũ đầu ngón tay chiến chữ ấn, lộ ra kinh người gợn sóng, trong cơ thể lúc trước thức tỉnh thần tàng, vào thời khắc này điên cuồng tuôn ra một loại lực lượng thần bí, thêm vào ở nhục thể của hắn bên trên.

“Ầm!”

Chiến chữ ấn bùng nổ, ở trong bùng nổ ra sát khí kinh thiên.

Đây là Tiêu Vũ lúc trước tại kia tràn ngập sát khí đất dữ chỗ khai quật năng lực, cùng loại sát khí, lại không phải sát khí, có cực kỳ kinh người lực phá hoại.

Nơi này bị ánh sáng nhấn chìm, Tiêu Vũ chiến chữ ấn cùng Kim Thiền trong tay chiến đao va chạm, bùng nổ ra ba động khủng bố, phương này bình đài đều ở đây lay động kịch liệt, giống như tận thế giáng lâm.

“Này…… như thế nào như thế?”

Kim Thiền lui về, hai mắt vô thần, khắp khuôn mặt là không thể tin được.

Hắn dĩ nhiên thi triển xuất toàn lực một đao, trong đao mang theo đại đạo oai, Vương cảnh bên dưới lẽ ra không ai cản nổi, nhưng giờ phút này, hắn trước người Tiêu Vũ, mặc dù sắc mặt có chút trắng nhợt, lại là không có bị thương.

“Gượng chính là người, mà không phải đao, ngươi không đủ mạnh, dù cho có vương giả khí, cũng không bằng ta!” Tiêu Vũ chắp tay, trước người chiến chữ ấn chuyển động, đưa hắn che chở ở trung tâm.

“Không có khả năng, ngươi đã bị thương, vừa chưa tới Vương cảnh, làm sao có khả năng tiếp được ta một đao kia?” Kim Thiền giống như nhận lấy đả kich cực lớn, hắn loại này dáng dấp, rõ ràng là đạo tâm nhận lấy dao động thể hiện.

Dưới loại trạng thái này, nếu là không cách nào đúng lúc điều chỉnh đạo tâm, ngày sau lại có thể tiến bộ là nhỏ, còn có thể sẽ đạo tâm tan vỡ, biến thành một người điên.

Sau xa khoa địa phương kết xem kỹ từ lạnh cho nên tình

“Không sai, ta đã bị thương, mà chưa tới vương giả, mà ngươi trạng thái toàn thịnh, vừa cầm trong tay vương đạo khí, lại vẫn không phải của ta đối thủ, chỉ vì ngươi quá yếu, dù cho cầm trong tay vương đạo khí, nội tâm của ngươi cũng nhận định chính mình là một người yếu!” Tiêu Vũ chữ chữ như là kim, đều trực tiếp đâm tới Kim Thiền nội tâm nơi sâu xa nhất.

“Ta quá yếu? Ta không tin, ta không tin!” Kim Thiền đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Tiêu Vũ lời nói thái quá ác liệt, nhắm thẳng vào bản tâm của hắn. Hắn vốn có vương đạo khí dưới tình huống, toàn lực một đao, lại vẫn là không làm gì được bị thương Tiêu Vũ, như vậy đả kích là vô cùng lớn lao.

Đặc biệt là, tại động thủ trước khi, đạo tâm của hắn cũng đã bị Tiêu Vũ vạch tìm tòi một lỗ hổng, giờ phút này Tiêu Vũ này vài câu các loại nói, càng giống như đem đạo tâm của hắn xé thành mảnh nhỏ.

“Nếu ngươi không tin, chỉ để ý tiếp tục ra tay!” Tiêu Vũ thong dong chắp tay, mặc dù sắc mặt có chút tái nhợt, lại là có một loại khôn kể khí phách.

“Ta không thể liền bị thương ngươi cũng không bằng, ta không tin!" Kim Thiền giống như điên cuồng, lại nâng đao.

Sau kẻ thù khoa khốc kết học tiếp tháng quá tinh hận

Trong cơn điên cuồng, hắn một đao kia so với trước kia càng thêm kinh người, trong đao ngưng tụ đạo tâm của hắn ý niệm, càng cùng hắn trong lúc đó sinh ra một loại kỳ diệu cộng hưởng, uy lực so với trước kia càng thêm doạ người.

Sau kẻ thù khoa khốc kết học tiếp tháng quá tinh hận bây giờ hắn trạng thái có việc gì, chính diện cùng Kim Thiền liều, cơ hồ không có bất kỳ phần thắng nào, chỉ có dao động Kim Thiền bản tâm, mới năng lực chính mình tranh chấp một chút hi vọng sống.

"Trời thiếu!" Tiêu Vũ ánh mắt thâm thúy, hướng về phía trước một chỉ điểm ra.

Ở đầu ngón tay hắn, trước tiên có chiến chữ ấn ngưng tụ, ngoài ra trên ngón trỏ cái kia một tia đạo văn cũng vào lúc này hiện lên, không chỉ như thế, hắn còn vận dụng trời thiếu ngón tay, ba người quy nhất, điểm hướng về cái kia một hơi chiến đao.

"Keng!"

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Kim Thiền cả người đều ngây dại.

Trong tay hắn chiến đao, tại sắp chạm được Tiêu Vũ thời khắc này, lại bị Tiêu Vũ một ngón tay nhẹ nhàng chống đỡ ở, kinh khủng kia vương giả khí, mà ngay cả Tiêu Vũ một ngón tay đều chém không ra, được nhẹ nhàng ngăn trở!

"Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy?" Thời khắc này Kim Thiền, hai mắt vô thần, đạo tâm vừa tan vỡ, trước mắt phát sinh sự tình, đối với hắn mà nói thật sự là không thể nào tiếp thu được, cả người cũng giống như mất hồn vậy.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 514: Kinh Sợ Thối Lui

Đọc trên điện thoại

“Ta nói rồi, gượng chính là người, mà không phải khí, ngươi không có vô địch chi tâm, có nắm vương đạo khí, cũng là uổng công!” Tiêu Vũ sắc mặt lại trắng thêm mấy phần, nhưng là lời nói lạnh như băng. Trong khi nói chuyện, ngón tay của hắn nhẹ nhàng bắn ra, đánh tại kia Khẩu chiến đao bên trên.

Trong nháy mắt, Kim Thiền như bị sét đánh, liên tục lùi về sau, sắc mặt cũng bá một chút trở nên trắng bệch.

“Làm sao có khả năng? Làm sao lại như thế?” Kim Thiền thời khắc này triệt để mất hồn, đứng ngây ra tại chỗ, hai mắt chỗ trống vô thần.

Thuyền không khoa xa tình kẻ học sau bờ ruộng cô cho nên Quỷ

Đạo tâm của hắn hoàn toàn bị Tiêu Vũ đánh đổ, không phải của hắn thái quá yếu đuối, mà là Tiêu Vũ nhất ngôn nhất ngữ, cũng giống như xuyên thấu bản tâm của hắn, làm cho nội tâm của hắn gần như tan vỡ, không thể chịu đựng.

“Lần này ta không thể giết huynh, cho ngươi một cơ hội, chờ ngươi nhận rõ đạo tâm của mình, trở lại đánh với ta một trận a, ta bất cứ lúc nào xin đợi!” Thu hồi chiến chữ ấn, Tiêu Vũ vừa là quay Kim Thiền lạnh lùng nói.

Kim Thiền trong mắt, qua rất lâu mới khôi phục một con đường sống, hắn tràn đầy không cam lòng nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó cắn răng một cái, xoay người thối lui, tiến vào trong sương mù.

Mắt thấy mình không phải là Tiêu Vũ đối thủ, hắn cũng là rõ ràng, tiếp tục lưu lại, căn bản không có ý nghĩa, ngược lại có thể sẽ chọc giận Tiêu Vũ, đánh chết.

Địch không Quỷ sau thuật từ ầm ĩ địch kết ngón tay

“Huynh đệ, ngươi làm sao đem tên khốn kia thả đi, tại sao không giết hắn? Người như thế lưu lại, sớm muộn là kẻ gây họa! ” Diệp Cửu Khung giờ phút này mới đi lên trước đến, hắn cũng bị thương không nhẹ, sắc mặt đồng dạng có vẻ trắng nhợt.

Tiêu Vũ không nói gì, lắc lắc đầu, trong chớp mắt, hắn hé miệng, nôn một tiếng phun ra máu tươi, cả người lập tức uể oải, lại không lúc trước nửa điểm oai phong.

“Ngươi bị thương?” Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên hai nữ cũng là lập tức tiến lên, nhìn thấy Tiêu Vũ như thế uể oải, hai nữ trên mặt cùng nhau lộ ra kinh sợ.

“Hắn cầm trong tay vương đạo khí, mà ta trạng thái khác thường, căn bản không phải là đối thủ của hắn, nếu không có ta nắm được đạo tâm của hắn kẽ hở, loạn ấy đạo tâm, bây giờ chỉ sợ ta đã chết, nào có năng lực giết được hắn?” Tiêu Vũ khí như là tơ nhện, nói chuyện đều có vẻ đứt quãng.

Lúc trước ở tình huống kia, hắn cơ hồ không có bất cứ cơ hội nào, nếu không có hắn có kiếp trước từng trải, ánh mắt độc ác, xem thấu Kim Thiền đạo tâm có vấn đề, căn bản không thể nào cùng Kim Thiền một trận chiến.

Kim Thiền đạo tâm bị hắn chỗ loạn, ra tay lúc uy lực bao nhiêu đã bị ít ỏi ảnh hưởng, mà hắn chiến chữ ấn vừa mới tăng lên không lâu, uy lực kinh người, hắn dựa vào này ấn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng, và sớm bị thương.

Ở thời khắc cuối cùng, hắn càng vận dụng trời thiếu ngón tay cùng trên ngón trỏ đạo văn, ở trong nháy mắt đem Kim Thiền tu vi giảm thấp xuống một cảnh giới, làm cho chiến đao uy lực giảm mạnh, hơn nữa chiến chữ ấn, tài năng một ngón tay tiếp được.

Theo người bên ngoài xem ra, hắn làm được tất cả những thứ này tựa hồ đơn giản, lại là không biết là ở trong hung hiểm, nếu vậy một vòng xảy ra sai sót, hắn bây giờ khủng bố đã là một bộ thi thể.

Tiếp được một đao kia sau, Tiêu Vũ cũng đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ là gắng gượng không cho Kim Thiền nhìn ra thôi, căn bản không có lại giết Kim Thiền năng lực.

“Huynh đệ, ta thật là phục ngươi, đều loại này tình huống, ngươi lại còn có thể đem cái kia Kim Thiền cho doạ lui!” Diệp Cửu Khung cũng coi như hiểu xảy ra chuyện gì, đối với Tiêu Vũ, hắn là càng ngày càng bội phục.

“Hắn đạo tâm dao động, cho nên mới không phát hiện được ta những thủ đoạn này, nếu là hắn hơi hơi tỉnh táo một chút, chỉ sợ rất dễ dàng có thể nhìn thấu mục đích của ta.” Tiêu Vũ lại là lắc đầu, trên thực tế chuyện vừa rồi bên trong, hắn có nhất định vận may thành phần.

Hắn cố làm ra vẻ bí ẩn, doạ lui Kim Thiền,

Nếu là Kim Thiền khả năng phát hiện điểm này, chỉ sợ bọn họ mấy cái đều phải chết.

Địch xa kẻ thù khoa khốc thuyền bóng từ lạnh cho nên cát tháng

“Không đúng, nếu là như vậy, Kim Thiền tỉnh táo lại sau, chẳng phải là sẽ phát hiện ngươi ở đây dọa nạt hắn?” Diệp Cửu Khung đột nhiên biến sắc, vội la lên: “Huynh đệ, ngươi không phải nắm giữ phi thường mạnh mẽ phương pháp chữa thương gì, lúc trước thương nặng như vậy cũng có thể khôi phục nhanh chóng, bây giờ mau mau thừa dịp Kim Thiền còn không có phát hiện, trước tiên khôi phục thương thế a!”

Địch xa kẻ thù khoa khốc thuyền bóng từ lạnh cho nên cát tháng “làm sao có khả năng? Làm sao lại như thế?” Kim Thiền thời khắc này triệt để mất hồn, đứng ngây ra tại chỗ, hai mắt chỗ trống vô thần.

Thảo nào Diệp Cửu Khung sốt ruột, bây giờ mấy người bọn họ đều là bị thương thân, hơn nữa ba người bọn họ dù cho không có bị thương, cùng ra tay cũng không phải Kim Thiền đối thủ, dù sao Kim Thiền trong tay có vương đạo khí.

Thuyền khoa kẻ thù khốc địch học bờ ruộng dương vâng tình sau

Vào lúc này Tiêu Vũ còn suy yếu như vậy, nếu là Kim Thiền phát hiện qua đi một lần nữa trở về, bọn họ vẫn khó thoát khỏi cái chết.

“Chữa thương?” Tiêu Vũ lắc đầu cười khổ, hắn làm sao không biết là trước mặt tình cảnh? Không phải là hắn không muốn chữa thương, mà là lúc này căn bản không biện pháp.

Hắn bất diệt âm dương trải qua, phải dùng để áp chế lúc trước bị trúng tử khí, tinh thần lực cùng lục đạo dấu ấn mặc dù cũng có thể chữa thương, nhưng lúc này cũng đều bị trong cơ thể hắn tử khí kiềm chế.

Cái kia tử khí đang không ngừng hủ thực nhục thể của hắn, trên thực tế hắn theo trước khi liền một mực dùng trong cơ thể vài loại sức mạnh đem chống lại, tài năng duy trì tử khí không muốn khuếch tán, lúc này nào còn có có thể dùng đến chữa thương gì đó?

“Kim Thiền lúc nào cũng có thể sẽ trở lại, chúng ta còn là rời khỏi nơi này trước!” Hàn Ngưng Yên nhìn ra Tiêu Vũ dị thường, trước tiên tiến vào quanh thân trong sương mù, tìm kiếm rời đi lối thoát.

Bốn người bọn họ bây giờ toàn bộ bị thương, tình cảnh mười phần nguy hiểm, dù cho Kim Thiền không có nhanh như vậy phát hiện trở về, tùy tiện đụng với cái cái gì khác người, bọn họ đều sẽ mười phần nguy hiểm.

Sau khoa kẻ thù kẻ thù độc thuyền học từ nguyệt học từ

“Tìm được rồi, phía trước có một lối thoát.”

Không lâu sau đó, Hàn Ngưng Yên trở về, mang theo mấy người tiến vào sương mù.

Đó là một tối tăm sơn động, ẩn giấu ở trong sương mù, nếu không phải chăm chú tìm kiếm, người bình thường khó có thể phát hiện.

“Đây là đi thông nơi nào? Vạn nhất Kim Thiền cũng đi rồi nơi đây, chúng ta đi vào chẳng phải là sẽ cùng hắn gặp gỡ?” Diệp Cửu Khung có chút chần chờ, không dám đi sâu vào.

“Lúc trước ta ở trong sương mù nhìn thấy, &# 85 nơi đây nên có thật nhiều cửa ra, đi thông địa phương khác nhau, Kim Thiền vừa rồi rời đi chính là một khác phương hướng, gặp phải có thể sẽ không quá lớn.” Tiêu Vũ suy yếu mở miệng.

Nghe xong Tiêu Vũ nói, mấy người lúc này mới yên tâm, bọn họ vừa mới dự định tiến vào bên trong, liền nghe đến phía sau truyền đến gầm lên giận dữ.

“Tiêu Vũ, ngươi dám đùa ta, lăn ra đây cho ta!”

Trong thanh âm mang theo kinh người sát ý, làm cho Diệp Cửu Khung mấy người đồng thời biến sắc.

“Kim Thiền trở về nhanh như vậy?” Mấy người một trận bất an, nếu là Kim Thiền đuổi theo, dùng bọn họ thời khắc này trạng thái, hậu quả khó mà lường được.

“Rời khỏi nơi này trước a, trước mắt chúng ta vô lực giao thủ với hắn.” Tiêu Vũ nói rằng, mặc dù uất ức, nhưng trước mắt cũng so với chịu chết thân thiết.

“Cái này đồ chết tiệt, thì sẽ ở âm thầm ra tay cùng đánh lén, bây giờ vừa ỷ vào chính mình đạt được một cái vương đạo khí, thì lớn lối như thế, chờ ta thương thế tốt lên trở về, nhất định muốn cùng hắn cố gắng tính toán món nợ này!” Diệp Cửu Khung nghiến răng nghiến lợi, hung ác nói.

“Không ổn, hắn đuổi theo tới!” Hàn Ngưng Yên hơi thay đổi sắc mặt, Kim Thiền quát lạnh tiếng nghe tới càng gần, đang hướng về bọn họ nơi đây mà đến.

“Đi!” Tiêu Vũ thúc giục, hắn lúc này sớm yếu ớt đến phải Diệp Cửu Khung đến cõng lấy, loại tình huống này, như bị Kim Thiền đuổi tới, bọn họ chắc chắn phải chết!

“Con bà nó, món nợ này lão tử nhớ rồi!” Diệp Cửu Khung vừa là chửi bới một câu, lúc này mới cõng lấy Tiêu Vũ, tiến vào phía trước bên trong hang núi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 515: Trận Đạo

Vào sơn động, hang núi này ở bên ngoài xem ra có vẻ quá hẹp, nhưng mà tiến vào bên trong, lại là có động thiên khác, nội bộ bốn phương thông suốt, kéo vô tận, giống như một mê cung, rất dễ dàng liền sẽ bị lạc trong đó.

“Đoành!”

Mấy người vừa mới vào sơn động không lâu, liền nghe được phía sau truyền đến chấn động, hơn nữa khoảng cách rất gần.

“Cái kia đáng chết Kim Thiền đuổi theo tới, tên khốn kiếp này đã điên rồi, đang khắp nơi phát tiết!” Diệp Cửu Khung vội vàng quay đầu lại, cảm giác Kim Thiền đã rất gần.

“Tiếp tục như vậy không được, chúng ta đều có thương tích trong người, rất dễ dàng bị hắn đuổi theo!” Mộc Hàn Yên đã ở quay đầu lại nhìn quanh, sắc mặt nghiêm túc.

Bốn người bọn họ bị thương đi tiếp, đi đến độ khó chịu, cứ theo đà này, bị Kim Thiền đuổi theo, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn.

“Không cần lo lắng, hắn không đuổi kịp chúng ta!” Tiêu Vũ cực kỳ yếu ớt, tiếng nói bao nhiêu không nghe thấy, nếu không có mấy người này đều tu vi mạnh mẽ, thập phần nhạy cảm, căn bản là không nghe được hắn tiếng nói.

“Nơi này cũng quá nhiều đường, cong cong vòng vòng, chúng ta giống như lại trở về nguyên! Đáng chết, tiếp tục như vậy sớm muộn cũng bị tên khốn kia đuổi theo!” Diệp Cửu Khung cõng lấy Tiêu Vũ, bước đi như bay, nhưng mà động này bên trong lối rẽ nhiều lắm, giữa bất tri bất giác, mấy người đã liên tục đi trở lại một giống nhau địa phương.

“Đây là một cái mê trận, ngươi không muốn quét đi, chiếu ta nói phương vị đi tiếp.” Tiêu Vũ nghỉ ngơi hồi lâu, tài năng há mồm nói ra một câu.

Hắn hiện tại cực kỳ yếu ớt, mỗi một câu nói, liền muốn nghỉ ngơi một quãng thời gian rất dài.

“Mê trận? Chúng ta đây kế tiếp đi như thế nào?” Diệp Cửu Khung mặc dù kỳ quái, Tiêu Vũ lại còn hiểu trận pháp, nhưng bây giờ cũng không phải hỏi dò thời điểm, chỉ là hỏi Tiêu Vũ nên làm sao đi tiếp.

“Phía trước, đi lối đi bên trái.” Tiêu Vũ khí tức yếu ớt đến đáng sợ, tựa hồ mỗi một câu nói, đều phải dùng hết trên người tất cả khí lực.

“Bên trái phải không? Tốt!” Thời điểm như thế này, Diệp Cửu Khung cũng chỉ có thể theo Tiêu Vũ ý tứ, đây là hi vọng duy nhất.

“Phía trước đi bên phải điều thứ ba thông đạo!”

“Lần này đi bên phải!”

“Nơi này thông đạo là giả, nhưng cũng cất dấu thật thông đạo, muốn đi vào giả thông đạo sau tài năng mở ra chân đạo, bởi vậy muốn trước vào qua, lại lui ra ngoài, tiến vào một cái lối đi khác.”

Tiêu Vũ dùng hư nhược âm thanh, chỉ điểm lấy Diệp Cửu Khung đi tiếp phương vị, cũng may những thông đạo này khoảng cách đều cũng đủ dài, hắn mỗi mở miệng một lần, đều có đầy đủ thời gian nghỉ ngơi, bằng không hắn bây giờ thậm chí không có nhiều như vậy khí lực liên tục nói chuyện.

“Này là cấp bậc gì mê trận, lại phức tạp như vậy, hư hư thật thật, lượn quanh đầu ta đều choáng váng!” Diệp Cửu Khung càng chạy thì càng kinh ngạc.

Bên trong hang núi này thông đạo cong cong vòng vòng, hết sức phức tạp, hơn nữa ở trong có lúc còn cất dấu giả dối thông đạo, mà phải tìm được chân thật thông đạo, còn muốn trước tiến vào giả thông đạo.

Phức tạp như thế mê trận, hắn dù cho là có thêm Tiêu Vũ chỉ điểm, trong khi tiến lên cũng cảm giác đầu óc say xe, nếu là không có Tiêu Vũ, hắn phỏng chừng lại ở chỗ này bị nhốt một đời.

“Cẩn thận, mê trận đã qua, phía trước chính là ảo trận cùng giết trận!”

Đi vòng hồi lâu sau, Tiêu Vũ mới lại một lần nữa mở miệng, nhắc nhở Diệp Cửu Khung, để hắn dừng lại.

“Đây rốt cuộc nơi nào a, phức tạp như thế mê trận sau lưng, lại còn có sát trận?” Nghe đến Tiêu Vũ nói, Diệp Cửu Khung cũng không dám lại tùy tiện đi tiếp.

Lúc trước mê trận đã kinh khủng như vậy, nếu như không có Tiêu Vũ chỉ điểm, sợ là vương giả nhân vật đều phải lạc lối trong đó, phía sau sát trận khẳng định càng thêm hung hiểm.

“Ta Hàn gia bên trong,

Cũng thờ phụng không ít trận đạo vương giả, ta nghe bọn họ đã nói, này kinh khủng thầy trận pháp, đều là nhiều trận tổ hợp, mà bình thường dùng để phòng ngự, bảo vệ một nơi nào đó trận pháp, bình thường là cực kỳ ở ngoài mê trận, sau đó ảo trận, lại cuối cùng mới là nguy hiểm nhất sát trận!” Hàn Ngưng Yên như là nhớ ra cái gì đó, tràn đầy ngưng trọng mở miệng.

“Thế gian bình thường che chở loài cùng hộ sơn trận, cơ bản đều là như thế, có điều nơi đây trận pháp, muốn càng thêm nguy hiểm.” Tiêu Vũ cũng là suy yếu gật đầu.

Thế gian mỗi một đại cổ tộc cùng với này mạnh mẽ tông môn, nhiều đều có trận pháp bảo vệ.

Như là trước đó, hắn đã đi qua Tiêu Gia, rõ ràng đã đến ngọn núi kia bên trong, lại là không thấy Tiêu Gia vị trí, phải có người dẫn dắt, tìm tới duy nhất con đường kia, mới có thể đi vào đến tiêu yêu bên trong.

Mê trận tác dụng, là có thể khiến người ta không dứt ở tại chỗ đảo quanh, không cách nào thông qua bên ngoài, cũng là khó có thể đối với trong trận pháp gia tộc hoặc tông môn tạo thành uy hiếp.

Thế nhưng, ở trong trận pháp, mê trận chỉ là cực kỳ ôn hòa trận pháp, bởi vì loại trận pháp này mặc dù có thể đem người vây khốn, nhưng cũng sẽ không đối với người tạo thành tính thực chất thương tổn.

Ở mê trận sau khi, bình thường thì sẽ là ảo trận.

Ảo trận lại muốn ở mê trận bên trên, mê trận chỉ có thể khiến người ta mất phương hướng, mà ảo trận, thì lại cất dấu ảo cảnh, nếu không cẩn thận đi nhầm vào trong đó, thì sẽ thân thể vùi lấp trong ảo cảnh, biến thành si ngốc, hoặc là ở trong ảo cảnh vĩnh viễn lạc lối, không cách nào trở về.

Phía ngoài xa nhất mê trận, là vì phòng ngừa không có ác ý người vô tâm xông vào, mà đây ảo trận, liền có nhất định độ công kích, bởi vì khả năng xông qua mê trận người, cái kia tuyệt đối không phải là người bình thường, cũng không khả năng là không lòng dạ nào xông vào.

Ảo trận sau khi, là nguy hiểm nhất sát trận.

Cái gọi là sát trận, tên như ý nghĩa, ở trong mỗi một bước đều hiện đầy sát cơ, tồn tại đủ loại nguy hiểm.

Sát trận bình thường cũng là các thế lực lớn một đạo phòng tuyến cuối cùng, bởi vậy thủ đoạn tự nhiên không muốn ôn hòa như vậy, nếu là mạnh mẽ xông vào sát trận, khả năng này liền phải bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống.

Mê trận, ảo trận, sát trận, này ba loại trận pháp lẫn nhau kết hợp, là thế gian này một loại thường gặp bày trận thủ pháp, trước mắt bên trong hang núi này trận pháp, chính là dựa vào này xếp đặt.

“Ta mặc dù tắc nghẽn trận pháp, nhưng cũng nghe qua, phải đồng thời bày ra này vài loại trận pháp, có phải cực cao, bởi vì không cùng người am hiểu trận pháp chủng loại cũng không giống nhau, mặc dù là vương giả nhân vật, cũng phải chung sức mới có thể bố trí, như thế gian các thế lực lớn trận pháp, bình thường chính là từ nhiều tên thầy trận pháp liên thủ bố trí.”

Hàn Ngưng Yên đăm chiêu, nói: “Nơi đây ba loại trận pháp đầy đủ hết, chẳng lẽ cũng là nhiều tên vương giả chung nhau bố trí?”

Nói tới chỗ này, nàng xem hướng về Tiêu Vũ, trong lòng không có nói một câu nói là, Tiêu Vũ thậm chí ngay cả bực này trận pháp đều có thể khám phá, hắn ở trên trận pháp trình độ rốt cuộc có bao nhiêu cao?

Trước đây Hàn Ngưng Yên chỉ biết là Tiêu Vũ y đạo thực lực kinh người, trị đệ đệ của nàng, và theo Nhan Tử Ngọc trong miệng, nàng còn biết Tiêu Vũ còn am hiểu Phù đạo.

Nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ lại ở trận đạo phương diện cũng có thực lực như thế, nàng càng ngày càng nghi hoặc, Tiêu Vũ trên người rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật?

“Này trận đạo vương giả, bất quá là ít ỏi người tầm thường thôi, bày ra ba tầng trận pháp còn muốn cùng người hợp tác, vốn là rác rưởi!” Tiêu Vũ khí tức khôi phục một chút, nghe vậy tỏ vẻ khinh thường, nói: “Nơi này trận pháp, so với Vương cấp trận pháp càng cao minh hơn, mà lại là xuất từ cùng nhân thủ.”

Vương giả nhân vật, ở Tiêu Vũ trong mắt lại thành rác rưởi? Diệp Cửu Khung mấy người đối diện, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 516: Phát Tài

Đọc trên điện thoại

Có điều, bọn họ quan tâm chính là Tiêu Vũ nửa câu sau, nơi này ba tầng trận pháp, tất cả đều là xuất từ 1 tay!

Liền trận đạo vương giả muốn bày ra dạng này trận pháp, đều phải nhiều người chung sức, mà ở trong đó trận pháp, lại là xuất từ 1 nhân thủ, cái kia bày trận người thực lực, phải là cảnh giới gì?

Ba người âm thầm sinh ra mồ hôi lạnh, bực này trận pháp bọn họ nếu là có một bước đi nhầm, chỉ sợ là hài cốt không còn.

“Những trận pháp này mặc dù hung hiểm, nhưng bây giờ lại có thể giúp chúng ta ngăn cản Kim Thiền.” Tiêu Vũ vừa là chậm chốc lát, mới lại một lần nữa suy nhược mà mở miệng, nói: “Yên tâm, chỉ cần ngươi chiếu ta nói phương vị đi, trận pháp này muốn thông qua hoàn toàn không khó khăn.”

Diệp Cửu Khung nuốt một ngụm nước bọt, dù cho đối với Tiêu Vũ thập phần tín nhiệm, có thể vẫn là trong lòng bồn chồn, nơi này Trận Pháp cấp bậc rõ ràng cao hơn vương giả cấp bậc, nếu một bước đi nhầm, mấy người bọn họ tất cả đều muốn xong đời.

Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên mặc dù cũng đồng ý tin tưởng Tiêu Vũ, nhưng nội tâm cũng có thật nhiều hiếu kỳ, Tiêu Vũ là thế nào khám phá những trận pháp này? Chẳng lẽ hắn trận đạo thực lực còn có thể so sánh hắn cảnh giới bây giờ càng cao hơn?

Mặc dù nghi hoặc, nhưng thấy Tiêu Vũ lúc này suy yếu như vậy dáng dấp, bọn hắn cũng đều không có hỏi dò.

“Đi thôi, nơi này có trận pháp bảo vệ, hẳn là phi thường địa phương trọng yếu, có lẽ ở trong có biện pháp có thể làm cho chúng ta khôi phục, nếu không dù cho bây giờ lui về, đụng tới Kim Thiền, cũng là chết một lần!” Tiêu Vũ suy yếu mở miệng, thúc giục Diệp Cửu Khung tiếp tục tiến lên.

“Ngươi chờ chút đã!” Diệp Cửu Khung đột nhiên chạy qua một bên, ngồi xổm góc không biết là làm lên cái gì.

Tiêu Vũ đưa đầu, mới gặp cái tên này lấy ra một chiếc lá, một mặt bích lục, một mặt khô vàng, ở trong góc lẩm bẩm: “Bình thường cùng người đánh bạc hơn, lúc này cùng chính mình đánh cược một lần, màu xanh mà sống, vàng làm chết, thì xem ta tạo hóa!”

Sau khi nói xong, hắn ném ra trong tay lá cây, cái kia cái lá cây nhất thời trong không trung không dứt tung tóe, chầm chậm rơi xuống đất.

“Là sinh mặt, xem ra ta đánh bạc vận còn là tốt như vậy!” Diệp Cửu Khung thấy cái kia màu xanh lục hướng lên trên lá cây mừng rỡ, lúc này mới thu hồi cái kia tấm lá cây, đi trở về, nói: “Đi thôi, huynh đệ ta lần này liền đem mạng giao cho trên tay ngươi!”

Tiêu Vũ dở khóc dở cười, cái tên này đều đến loại này lúc, còn không thay đổi đánh bạc tính, cũng thật là một không bình thường!

Hắn cũng không nói thêm cái gì, để Diệp Cửu Khung một lần nữa đưa hắn vác lên, tiếp tục hướng về phía trước đi sâu vào.

Bất kể là ảo trận còn là sát trận, trận pháp tai hại là vĩnh viễn sẽ không thay đổi, đó là quá mức cứng nhắc, sau khi bố trí xong, chỉ cần có thể nhìn thấu trong đó quy luật, liền có thể tìm tới đường sống, phá giải trận pháp.

Tiêu Vũ trận đạo thực lực mặc dù không bằng quần áo trắng điện chủ, nhưng sống được quá lâu, hắn trận pháp thực lực trong chín tầng trời thế gian cũng là được cho đứng đầu, nơi này trận pháp, tự nhiên là không làm khó được hắn.

Mấy người cẩn thận từng li từng tí một, ấn lại Tiêu Vũ chỉ điểm, chầm chậm đi tiếp, không lâu sau đó liền thông qua được ảo trận, đi tới trong sát trận.

Tôn xa không khoa tình địch xem kỹ chiến dương cát chủ quá

Liên tục qua mê trận cùng ảo trận, ba người này đối với Tiêu Vũ tin tưởng cũng một chút lớn lên, tiếp tục đi xông sau cùng sát trận.

Có Tiêu Vũ ở, này sát trận tự nhiên cũng không là vấn đề, ba người rất nhanh liền vừa thông qua, đi tới một mảnh màu xanh càng dạt dào vị trí.

“Thơm quá a, đây là địa phương nào?” Diệp Cửu Khung con mắt một chút thì phát sáng lên, cõng lấy Tiêu Vũ, hướng về phía trước đi đến.

Hai cô gái trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh dị, nơi này trong không khí tràn ngập một loại đặc biệt mùi thơm, chỉ là ngửi được loại kia mùi thơm, bọn họ thương thế bên trong cơ thể liền mơ hồ có loại bắt đầu khôi phục cảm giác, mặc dù loại cảm giác này thập phần chầm chậm.

“Hướng mặt trước đi xem một chút.” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi động, để Diệp Cửu Khung cõng lấy hắn tiếp tục tiến lên.

Trên thực tế, không cần hắn mở miệng, Diệp Cửu

Khung đã ở đi về phía trước, ngửi được này mùi thơm, để Diệp Cửu Khung càng thêm có vẻ không thể chờ đợi được nữa, muốn nhìn một chút nơi đây là địa phương nào.

“Này…… ông trời của ta, chúng ta phát tài huynh đệ!”

Đi ra hồi lâu, Diệp Cửu Khung đột nhiên thẳng đơ đứng ở nơi đó, hai mắt phát sáng, nước bọt cơ hồ đều muốn chảy ra.

Hắn ngửa mặt lên trời cười to: “Ha ha ha ha, xem ra lão tử thực sự là mạng không có đến tuyệt lộ a, xông qua tầng tầng trận pháp, lại tới chỗ như vậy, quả nhiên vừa là ta thắng cuộc!”

Một bên khác, thường thấy cảnh tượng hoành tráng Hàn Ngưng Yên cũng là nhìn phía trước, trở nên thất thần, bên cạnh Mộc Hàn Yên, đồng dạng cũng là như thế.

“Xem ra quả thật là đường sống trong chỗ chết.” Tiêu Vũ trên mặt cũng lộ ra một tia trắng nhợt mỉm cười.

Ở mấy người bọn họ phía trước, rõ ràng là một mảnh vườn thuốc, nơi này không biết đã bao lâu không ai đến thăm qua, các loại vạn niên phân, thậm chí mười vạn năm phân linh dược đều có thể thấy, bọn họ lúc trước ngửi được mùi thơm, chính là bắt nguồn từ những loại mùi thuốc này.

“Ta ngoan ngoãn, đây là long tức cỏ? Loại cỏ này bình thường một cây một ngàn năm phân cũng có thể làm cho một đám vương giả giết đến lục thân không nhận, một bụi này, ít nhất cũng có ba vạn năm niên phân?”

“Còn có cái này, tam sinh hoa, thế gian một cây năm trăm năm phân đều khó gặp, một bụi này có ít nhất bốn, năm vạn năm!”

“Còn có máu Ngọc quả, máu rồng mái chèo, này tùy tiện bắt lại một thứ đi ra ngoài, đều có thể mua lại 1 đại cổ tộc, nơi đây tối thiểu có hơn vạn loại linh dược?”

Diệp Cửu Khung một trận chạy chậm, đến cái kia vườn thuốc trước khi, hoàn toàn một bộ nhà quê vào thành dáng dấp, con mắt đều thẳng.

Kết xa khoa phương xa địch bóng từ tháng sớm thi cát

Kỳ thực này cũng không trách Diệp Cửu Khung thất thố, thật sự là mảnh này vườn thuốc thập phần rộng lớn, mà ở trong trồng trọt linh dược, không chỉ giá trị cực cao, càng niên phân từ xa xưa.

Không chút nào khoa trương, nơi đây bất kỳ một cây linh dược đem xuất ra, cũng có thể mua lại 1 đại cổ tộc, điểm này Diệp Cửu Khung không chút nào khuếch đại.

Mà đây tấm vườn thuốc, phóng tầm mắt nhìn, có ít nhất trăm dặm chu vi, ở trong lít nha lít nhít, đều là trồng đầy loại này linh dược.

“Phương này cũ cảnh cùng chiến trường, cũng đã tồn tại mấy trăm ngàn năm, xem ra đây là một vị đại nhân nào đó vật vườn thuốc, bởi vì quá lâu không người hái, làm cho nơi này linh dược đều lớn lên rất lâu.” Hàn Ngưng Yên xuất thân danh môn, giờ phút này cũng là hết sức vẫn duy trì bình tĩnh, mảnh này vườn thuốc giá trị thật sự quá qua kinh người.

“Các ngươi xem, nơi đó có 1 gian nhà đá.” Mộc Hàn Yên mở miệng nhắc nhở, Tiêu Vũ nghe vậy nhìn tới, tại đây cái kia vườn thuốc cuối, quả thật có 1 gian nhà đá cô lập.

Nhìn thấy Diệp Cửu Khung đã triệt để điên rồi, Hàn Ngưng Yên chỉ phải chủ động tiến lên, nâng Tiêu Vũ hướng về cái kia nhà đá đi đến. Nàng này gần sát, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy 1 làn gió thơm truyền đến, hắn lộ ra một trắng nhợt mỉm cười, nói: “Cảm ơn.”

Hàn Ngưng Yên há mồm, lại là cái gì cũng không có thể nói ra, sắc mặt hơi khác thường, có điều vẫn là cố gắng tự trấn định, giúp đỡ Tiêu Vũ đi về phía trước.

Đi tới nhà đá trước khi, mới vừa tới đây, Tiêu Vũ liền ngửi được trong đó truyền đến từng trận mùi thuốc, tựa hồ trước đây thường xuyên có người ở đây chế thuốc.

“Xem ra nhà đá này quả thật là dùng để chế thuốc địa phương.” Đi vào trong phòng, Tiêu Vũ trên mặt chính là lộ ra kinh sợ, bởi vì trong phòng có một lò thuốc, trong lò thậm chí còn có ánh lửa đang nhảy nhót.

Ngoài ra, ngọn lửa kia hết sức kỳ lạ, càng không phải bình thường xích hỏa, mà là màu xanh lam.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 517: Lam Dương Mị Lửa

“Lò thuốc bên trong còn có lửa? Chẳng lẽ này trong vườn thuốc còn có người sinh hoạt gì?” Hàn Ngưng Yên đỡ lấy Tiêu Vũ, có chút khiếp sợ.

Có thể có được loại này vườn thuốc, có thể bày ra lúc trước như vậy trận pháp, không cần tưởng tượng cái kia nhất định là cái thập phần nhân vật cường đại, nếu như người nọ còn ở, nhìn thấy bọn họ tự tiện xông vào nơi đây, chắc chắn sẽ tức giận, đến lúc đó cũng không biết sẽ có dạng gì hậu quả.

“Không cần phải lo lắng, mấy trăm ngàn năm qua đi, người kia cảnh giới còn chưa tới bất hủ mức độ, chỉ sợ sớm hoá thành cát vàng.” Tiêu Vũ cười cười, an ủi nói.

Hàn Ngưng Yên suy nghĩ một chút cũng phải, chiến trường này tồn tại năm tháng có ít nhất mấy trăm ngàn năm, mặc dù là Đại Đế cũng sớm đã chết.

Có điều nàng lại là kỳ quái, do đâu Tiêu Vũ chắc chắn như thế, còn có bất hủ cảnh giới lại là cái gì? Thời khắc này Hàn Ngưng Yên chỉ cảm thấy, Tiêu Vũ tựa hồ là biết rất nhiều nàng không biết sự tình.

“Ngọn lửa này, gọi là Lam Dương mị lửa, có thể đốt cháy trên trăm vạn năm bất diệt, ta phỏng chừng vườn thuốc này chủ nhân trước kia là dùng cái này lửa chế thuốc, cho nên ngọn lửa này vẫn ở trong lò, chưa từng tắt.” Tiêu Vũ và không nhận thấy được Hàn Ngưng Yên trong mắt dị dạng, tiếp tục nói.

Nghe xong hắn lời này sau, Hàn Ngưng Yên ánh mắt vừa là một trận lấp lóe. Lam Dương mị lửa? Nàng xưa nay chưa từng nghe qua ngọn lửa này, Tiêu Vũ nhưng lại cũng nhận thức.

Lại liên tưởng đến Tiêu Vũ ở trận đạo, dược đạo, Phù đạo này ba đạo trên trình độ, Hàn Ngưng Yên là càng ngày càng cảm giác, Tiêu Vũ tựa hồ hoàn toàn không giống một bình thường người trẻ tuổi, ngược lại so với những chuyện lặt vặt kia đến vô tận từ xa xưa lão quái vật còn muốn bác học.

“Cái này lò thuốc, tựa hồ cũng không phải là vật phàm, có lẽ đối với chúng ta khả năng có tác dụng lớn!” Tiêu Vũ thời khắc này ánh mắt, lại là gắt gao nhìn chằm chằm phía trước cái kia một hơi lò thuốc, ánh mắt có chút cực nóng.

Hàn Ngưng Yên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lô này mặc dù đã qua năm tháng vô tận, có vẻ rất là cổ điển, lại vẫn là vẫn duy trì hoàn hảo.

Lò thuốc ở mặt ngoài, khắc vẽ ra một vài đã không tồn tại cổ đại sinh linh, trông rất sống động, nhìn qua liền không phải vật tầm thường.

“Chúng ta cũng đi vườn thuốc nhìn, có linh dược gì có thể dùng.” Tiêu Vũ nói lần nữa, trước mắt mấy người bọn họ toàn bộ bị thương, này một chỗ vườn thuốc, vừa vặn có thể cho bọn họ dùng để khôi phục.

Gật gù, Hàn Ngưng Yên yên lặng một hồi, giúp đỡ hắn vừa là đi ra ngoài phòng, đi tới vườn thuốc trước khi.

Ở vườn thuốc phía trước, Tiêu Vũ ngồi xổm xuống, sờ sờ bùn đất, trong mắt có ánh sáng lấp lóe.

“Làm sao vậy?” Hàn Ngưng Yên lặng lẽ hỏi dò, bằng cảm giác, nàng biết Tiêu Vũ khẳng định vừa nhìn ra gì đó, tựa hồ hắn chính là không chỗ nào không biết, thế gian có rất ít hắn không quen biết gì đó.

“Vườn thuốc này chủ nhân không bình thường, hắn tinh thông trận pháp, ở mảnh này vườn thuốc chung quanh bố trí đại trận, khiến linh dược ở đây sinh trưởng một năm, bù đắp được ngoại giới mười năm!” Tiêu Vũ nói.

Loại thủ đoạn này, đối với luyện dược sư tới nói hoàn toàn không ngạc nhiên, bình thường dược sư cũng sẽ ở vườn thuốc của mình bên trong bố trí trận pháp, tăng nhanh linh dược trưởng thành.

Đối với thế gian luyện dược sư, khó không phải tinh thông các loại dược lý, mà là linh dược bồi dưỡng và tìm kiếm.

Phải biết rằng, một cây linh dược, hơi một tí liền phải hơn mấy trăm ngàn năm mới có thể trưởng thành, vì vậy đối với luyện dược sư tới nói, linh dược so cái gì đều quý giá, nếu không dù cho có kinh thiên thủ đoạn, nếu là không thuốc có thể dùng, cũng là uổng công.

“Đáng tiếc, trên người mẫu thân chú thuật muốn dùng gì đó tương đối đặc thù, nếu không có này linh dược, lo gì không cách nào giải trừ?” Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới Lâm Vũ Nhu, có này phần đông linh dược, hơn nữa hắn dược đạo thực lực, không biết có thể làm được bao nhiêu sự tình.

“Thiên Ngữ trên người bệnh, cũng không phải bình thường linh dược muốn y, ai, xem ra dù cho có linh dược, cũng không phải thì có thể chữa trị hết thảy!” Tiêu Vũ trong lòng,

Đột nhiên sinh ra vài phần cô đơn.

Đối mặt này khắp nơi quý giá linh dược, nhưng mà hắn coi trọng nhất hai người, lại đều không phải là những linh dược này có thể y.

“Ha ha, xem ra càng nguy hiểm địa phương, cơ duyên lại càng lớn, lời này một điểm không giả a, như loại địa phương này, phỏng chừng nhiều như vậy cũ cảnh ở trong đều không có mấy cái, ta bây giờ cuối cùng biết Đạo Thần Cung những đệ tử kia tại sao đều thích đến cũ cảnh bên trong loạn xông!”

Diệp Cửu Khung vẻ mặt hưng phấn, ở vườn thuốc chung quanh chạy tới chạy lui.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, không ngờ rằng Diệp Cửu Khung lại còn có như thế tâm tính.

“Hàn tiểu thư, gội đầu tiểu thư, các ngươi thay ta đến trong vườn hái ít ỏi thuốc trở về, ta dạy cho các ngươi như thế nào dùng để trị liệu thương thế trên người.” Hắn không thèm quan tâm Diệp Cửu Khung, gọi tới Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên, làm cho các nàng tiến đến hái thuốc.

Hàn Ngưng Yên cũng còn tốt, dù sao sớm từng trải qua Tiêu Vũ dược đạo thực lực, Mộc Hàn Yên cũng không phải cỡ nào kinh ngạc, dù sao Tiêu Vũ ở Thiên Thanh Vũ Viện lúc liền đã bày ra qua các đạo thực lực.

Chỉ có Diệp Cửu Khung, sau khi nghe nói chạy lên trước đến, trừng hai mắt nói: “Không thể nào? Ngươi còn hiểu dược lý? Ngươi hãy nói cho ta biết, còn có cái gì là ngươi sẽ không?”

Tiêu Vũ lườm một cái, không đi để ý tới, chờ hai nữ tướng những linh dược kia màu mỡ về.

“Cần thuốc đều đã hái đã trở lại, có điều…… Tiêu công tử, tình trạng của ngươi bây giờ, còn có thể chế thuốc gì?” Hàn Ngưng Yên ở không lâu sau đó trở lại Tiêu Vũ trước người, có chút chần chờ nói.

“Không cần, các loại linh dược tương sanh tương khắc, dù cho thỉnh thoảng đi tinh luyện, chỉ cần phối hợp thích hợp, giống nhau là có thể phát huy ra hiệu dụng.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn hiện tại tự nhiên là không có chế thuốc năng lực.

Chỉ có điều, dùng hắn trên dược đạo trình độ, dù cho không đi tinh luyện, cũng có thể hợp lý phối hợp đến không kém gì đan dược phương thuốc.

Ba người mặc dù cảm giác có chút khó tin, nhưng đối với Tiêu Vũ, đều là thập phần tín nhiệm, đang nghe xong Tiêu Vũ nên làm gì phối hợp sau khi, trực tiếp dùng này chưa qua tinh luyện linh dược, UU đọc sách www. Uukans &# 104;u. c o m tại nguyên chỗ tiến hành chữa thương.

Có này trân quý linh dược, hơn nữa từ Tiêu Vũ phối hợp, mấy người thương thế dùng một loại tốc độ kinh người ở khôi phục.

Đối với điều này, mấy người mặc dù bất ngờ, nhưng tựa hồ cũng chẳng phải giật mình, tựa hồ Tiêu Vũ chính là cái không gì không làm được tồn tại, không can thiệp tới Tiêu Vũ lại làm những gì, bọn họ cũng sẽ không quá giật mình.

Cũng không lâu lắm, ba người bọn họ thương thế hoàn toàn khôi phục, mỗi người đều trở nên sanh long hoạt hổ, đúng là Tiêu Vũ chính mình, vẫn chưa sử dụng những linh dược kia, vẫn là có vẻ vậy suy yếu.

“Huynh đệ, ngươi thật là có thể, ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, rốt cuộc còn có cái gì là ngươi sẽ không?” Diệp Cửu Khung khôi phục lại sau, vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng được. Hắn đi tới Tiêu Vũ trước người, một trận đánh giá, một bộ muốn đem Tiêu Vũ nhìn thấu dáng vẻ.

“Tiêu công tử, đã những linh dược này có thể trị thương, do đâu ngươi không phải tới chữa thương?” Hàn Ngưng Yên cũng khôi phục lại, đi tới Tiêu Vũ trước người, tò mò dò hỏi.

“Ta vết thương trên người, có chút đặc thù, dùng phương pháp bình thường không cách nào chữa trị.” Tiêu Vũ lắc đầu nói. Trong cơ thể hắn này tử khí, ở kiềm chế lấy trong cơ thể hắn các loại sức mạnh.

Này tử khí chưa trừ diệt, dù cho hắn sử dụng những linh dược này, sức thuốc cũng sẽ lập tức bị này tử khí biến thành!

“Cái kia muốn thế nào mới có thể trị?” Diệp Cửu Khung cũng nghiêm túc, Tiêu Vũ đau đớn cũng được cho vì bọn họ mà chịu đựng, lúc này bọn họ đều đã khôi phục, lại chỉ có Tiêu Vũ, tự nhiên là muốn nghĩ một cái biện pháp.

“Ta cần các ngươi giúp ta, luyện đi trong cơ thể ta tử khí!” Tiêu Vũ quay đầu, ánh mắt nhìn phía trong nhà đá chiếc kia lò thuốc, cùng với trong lò nhảy lên ánh lửa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 518: Luyện Tự Thân

Đọc trên điện thoại

“Luyện như thế nào?” Diệp Cửu Khung theo Tiêu Vũ ánh mắt, nhìn phía chiếc kia lò thuốc, trong lòng không hiểu nhảy một cái.

“Chúng ta tân tiến đến trong thạch phòng.” Tiêu Vũ muốn đi tiếp, lại vẫn là yếu ớt đến khó có thể đi lại, bước ra một bước sau thiếu chút nữa trực tiếp ngã xuống.

Hàn Ngưng Yên theo bản năng mà tiến lên nâng, lại nhìn thấy Diệp Cửu Khung cũng bước nhanh tới Tiêu Vũ trước người, từ bên kia đỡ Tiêu Vũ.

Nàng duỗi ra tay dừng lại trong không trung, sau đó yên lặng thu hồi, lui về phía sau trở về.

Trước đây là Diệp Cửu Khung mọi nơi chạy điên, bây giờ Diệp Cửu Khung trở về, nàng dù sao một giới nữ tử, có Diệp Cửu Khung, cũng liền không nữa phải nàng nâng.

Thuyền xa không Quỷ tôn thuật từ tháng tôn khoa kết

3 người và Tiêu Vũ lại trở về trong nhà đá, Diệp Cửu Khung thấy trong lò khiêu động ánh lửa, nói: “Ngọn lửa này 1 thoạt nhìn thì mười phần nguy hiểm, ngươi dự định dùng phương pháp gì? Chẳng lẽ muốn dùng lô này chế thuốc gì?”

Ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ coi như liền chế thuốc cũng sẽ, tựa hồ cũng không phải vậy đáng giá kinh ngạc sự tình.

“Luyện là luyện, có điều không phải chế thuốc, là luyện chính ta!” Tiêu Vũ gật gật đầu, sắc mặt cũng có vài phần nghiêm nghị, nói: “Ngươi đem ta đỡ đến trong lò!”

“Ngươi…… ngươi điên rồi? Ngươi muốn luyện đi chính ngươi?” Diệp Cửu Khung hầu như hoài nghi mình nghe lầm, lại có thể có người phải giống như chế thuốc giống nhau luyện đi chính mình?

Thuyền xa kẻ thù mới sau xem kỹ chiến cô quá khốc xuyên qua

Không chỉ là hắn, lúc này bên cạnh hai nữ, nghe xong Tiêu Vũ nói sau khi cũng tất cả đều sửng sốt.

“Ta không biết là như thế nào cùng các ngươi giải thích, tóm lại, trong cơ thể ta hắc khí quá mức nguy hiểm, phải dùng phương pháp này, mới có thể trừ.” Tiêu Vũ nghiêm túc thấy Diệp Cửu Khung.

“Nhưng mà, ngươi xác định sẽ không đem chính ngươi luyện có chuyện gì? Đây cũng không phải là trò chơi!” Diệp Cửu Khung vẫn là không thể tin được, dù nói thế nào, Tiêu Vũ cũng là máu thịt thân, mặc dù hắn thân thể mạnh mẽ, cần phải cảm tạ đem chính mình tập trung vào trong lò thuốc đi luyện, đây không khỏi cũng quá điên cuồng.

Mộc Hàn Yên cùng Hàn Ngưng Yên, cũng là tiến lên đối với Tiêu Vũ không dứt khuyên giải, loại chuyện này nghe tới thật sự quá qua điên cuồng, dù cho Tiêu Vũ nói tới chăm chú, các nàng cũng thủy chung không an tâm.

“Cái kia tử khí gần như khó giải, nếu không trừ, hậu quả không thể tưởng tượng, đây là ta cơ hội duy nhất!” Tiêu Vũ chăm chú thấy mấy người này.

“Ngươi thật là thằng điên!” Diệp Cửu Khung không cưỡng được Tiêu Vũ, chỉ có thể bất đắc dĩ đưa hắn phủ dụ đến cái kia lò thuốc trước khi.

Lò thuốc này vô cùng lớn lao, hoàn toàn có thể để người ta dung thân trong đó, Tiêu Vũ tới trước lò, trực tiếp chính là hướng về trong đó cất bước, một bước bước vào trong lò thuốc.

“Vách lô bên trên tồn tại trận pháp, các ngươi đem Thần lực truyền vào trong trận pháp, có thể khống chế lửa trong lò diễm, một hồi các ngươi bên ngoài giúp ta, giúp ta khống chế ánh lửa to nhỏ!” Tiêu Vũ nói xong, ở trong lò trực tiếp ngồi xuống, khoanh chân nhắm mắt, ngay sau đó.

Diệp Cửu Khung mấy người đều là sắc mặt nghiêm túc, mỗi người khẩn trương không ngớt, trong lòng càng như đè ép một tòa núi lớn, cảm giác nặng nề.

Phải biết rằng, bọn họ bên ngoài khống chế lửa, vạn nhất Tiêu Vũ nếu xảy ra điều gì sai lầm, vậy liền các loại cho nên bọn họ luyện chết rồi Tiêu Vũ, trong lòng tự nhiên không cách nào thả lỏng.

“Bắt đầu!” Tiêu Vũ đã ở trong lò ngồi vào chỗ của mình, lúc này để ba người này khống chế lửa, bắt đầu như chế thuốc giống nhau, dùng Lam Dương mị lửa đối với hắn bắt đầu đốt cháy.

“Điên rồi! Đúng là điên!” Diệp Cửu Khung trầm mặt, cắn răng một cái, cũng không để ý tới nữa nhiều như vậy, tiến lên khống chế lửa.

Mộc Hàn Yên cùng Hàn Ngưng Yên, hai người mặc dù cũng nặng nề không ngớt, nhưng đến một bước này, cũng chỉ có thể theo Tiêu Vũ theo như lời đi làm.

Ba người bọn họ ở trước lò đều chiếm một phương,

Hướng về trong lò truyền vào Thần lực, nhất thời , trong lò ngọn lửa màu xanh lam kia phốc một tiếng, bạo phát ra kinh khủng nhiệt độ, đem Tiêu Vũ cả người đều che mất.

“Ngọn lửa này trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, Tiêu Vũ tiểu tử này là thật điên rồi!” Diệp Cửu Khung trước tiên thì biến sắc.

Lửa trong lò diễm ngoại trừ màu sắc dị dạng, vừa mới hắn còn không có quá nhiều cảm giác, nhưng lúc này theo lò thuốc bị truyền vào Thần lực, loại kia ánh lửa nhất thời lộ ra vô cùng cực nóng khí tức, ánh lửa quanh thân còn có đại đạo quy tắc chấn động, rất rõ ràng đây tuyệt không phải phàm hỏa.

Thân thể ở trong lò, Tiêu Vũ hai mắt nhắm nghiền, dù cho nhục thể của hắn cực độ cường hãn, thời khắc này còn là không thể chịu đựng ở Lam Dương mị lửa uy lực.

Ngọn lửa này có thể làm cho vườn thuốc này đứng đầu dùng để chế thuốc, thân mình đã nói lên này lửa bất phàm, có thể có bực này vườn thuốc, lúc trước ở đây chế thuốc vị kia nhân vật sao lại vậy?

Nếu là người thường, chỉ sợ vừa tiếp xúc ngọn lửa này, thì sẽ trong nháy mắt hóa thành tro tàn. Thế nhưng, Tiêu Vũ lại không giống nhau, hắn không chỉ thân thể cường hãn, hơn nữa được thần hoàng cũ thuật, trong cơ thể càng có hoàng văn.

Không chỉ như thế, trong cơ thể hắn hành hỏa ngôi sao bên trong, còn sáp nhập vào một đạo địa tâm chân hỏa.

Hoàng loài dục hỏa mà sống, này đây ánh lửa rất khó thương tổn được bộ tộc này, thậm chí sẽ bị tộc này khống chế, mà có địa tâm chân hỏa, cũng làm cho Tiêu Vũ đối với hỏa diễm resistance hơn xa người thường.

Này đây, vào đúng lúc này, Tiêu Vũ vận dụng trong cơ thể hoàng loài văn, hơn nữa địa tâm chân hỏa sức mạnh, rồi mới miễn cưỡng phản kháng ở Lam Dương mị lửa uy lực.

Có thể mặc dù như thế, thời khắc này nhục thể của hắn còn là gần như trong nháy mắt trong vòng liền biến thành tro bụi.

“Chiến chữ ấn, hiện!”

Tiêu Vũ ở trong lòng gầm nhẹ, bên ngoài thân chiến chữ ấn hiện lên, cũng trong lúc đó, trong cơ thể hắn hiện ra từng đạo phức tạp vạn phần đường bộ, chiến chữ ấn Thần lực vận hành lộ tuyến, vào đúng lúc này vận chuyển lại.

“Chiến chữ ấn, càng là hung hiểm tồi tệ trong hoàn cảnh, lại càng khả năng khai quật đến trong cơ thể đối ứng với nhau tiềm năng, dùng lò thuốc luyện thân thể, cố nhiên nguy hiểm, nhưng nếu là chiến chữ ấn có thể thành công tiếp tục chống đỡ, không chỉ có thể khai quật một loại khác thần tàng, cũng có thể để cho ta luyện lại một lần thân thể!”

Tiêu Vũ dự định, chính là ở Lam Dương mị lửa đốt cháy bên trong tu luyện chiến chữ ấn.

Không thể không nói, hắn làm như vậy thập phần điên cuồng, chính là Chiến Thần Cung cung chủ biết, e sợ đều sẽ trợn mắt ngoác mồm.

Địch xa Quỷ tôn bóng từ lạnh ầm ĩ không chỗ

Phải biết rằng, chiến chữ ấn mặc dù là phải ở các loại hung hiểm tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, nhưng là từ xưa tới nay chưa từng có ai gan dạ như Tiêu Vũ chơi như vậy, không chỉ dùng Lam Dương mị lửa loại nguy hiểm này ánh lửa đốt cháy tự thân, càng đem chính mình xem là linh dược giống nhau đến luyện hóa.

Đây quả thực là một loại tự sát giống nhau hành vi!

Nhưng mà, ở Tiêu Vũ trong tưởng tượng, phương pháp này nhưng có chứa nhiều chỗ tốt, nếu là thành công, hắn liền có thể nhận sự giúp đỡ Lam Dương mị lửa, như chế thuốc giống nhau, tiến một bước rèn luyện nhục thân của mình.

Cái gọi là chế thuốc, liền đem linh dược bên trong dư thừa tạp chất, cùng với một vài thứ không cần thiết thông qua ánh lửa luyện hóa không còn, chỉ đề luyện ra tinh hoa nhất gì đó.

Thuyền khoa khoa Quỷ kết bóng từ nguyệt học tình

Nhục thể của hắn, sớm hoàn mỹ, không có một chút nào tạp chất, nhưng mà, hắn bây giờ muốn làm cũng không phải luyện hóa trong cơ thể tạp chất, mà là như là chế thuốc bình thường, tiến một bước tinh luyện thân thể, làm cho trên người chỉ còn lại có phần tinh hoa nhất!

Điều này cũng cùng luyện khí xấp xỉ, một khối lớn như núi lớn sắt thép, ở thông qua vô số lần rèn luyện, đến cuối cùng chỉ còn lại có như là to như nắm tay, nếu có thể làm được, có thể tưởng tượng này một khối to bằng đầu nắm tay khối thép, sẽ khủng bố cỡ nào!

Đương nhiên, tiến một bước tăng cường thân thể, chỉ là Tiêu Vũ lâm thời toát ra ý nghĩ, quan trọng nhất chính là, dùng phương pháp này, hắn có thể luyện đi trong cơ thể tử khí.

Thuyền kẻ thù kẻ thù xa khốc địch bóng bờ ruộng lạnh tiếp chiến khốc

Thuyền kẻ thù kẻ thù xa khốc địch bóng bờ ruộng lạnh tiếp chiến khốc không chỉ là hắn, lúc này bên cạnh hai nữ, nghe xong Tiêu Vũ nói sau khi cũng tất cả đều sửng sốt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 519: Dị Tượng

Đọc trên điện thoại

Mặc dù Tiêu Vũ trong cơ thể tử khí đã đã xảy ra dị biến, không phải phổ thông tử khí, nhưng vẫn là âm tà đồ vật, Lam Dương mị lửa này loại linh hỏa, vừa vặn đối với loại này gì đó có khắc chế hiệu quả.

Này đây, làm Tiêu Vũ nhìn thấy cái này lò thuốc, hắn mới có thể bốc lên ý nghĩ như vậy.

Không thể không nói hắn ý nghĩ thập phần điên cuồng, bởi vì dù cho hắn có chiến chữ ấn hành công phương pháp, cũng không có thể bảo đảm liền có thể khai quật đến trong cơ thể đối ứng tiềm năng, để hắn có đối kháng ngọn lửa này năng lực.

Hoàng loài văn tuy mạnh, nhưng Tiêu Vũ còn còn lâu mới có được đến cái kia không sợ nước lửa cảnh giới, trong cơ thể địa tâm chân hỏa, cũng chỉ có thể để hắn có một tia resistance thôi.

Nói trắng ra là, hai loại gì đó, chỉ có thể để Lam Dương mị lửa đối với hắn đốt cháy tốc độ phải chậm hơn một vài, nếu là Tiêu Vũ ý nghĩ xảy ra vấn đề, đang bị thiêu cháy thành tro bụi trước khi, vẫn chưa thể khai quật đến đối kháng ngọn lửa này một loại khác thần tàng, hắn sẽ hóa thành chân chính tro tàn!

“Hắn không thành vấn đề? Chúng ta có phải là nên ngừng tay?” Hàn Ngưng Yên vừa hướng trong lò truyền vào Thần lực, một bên toát mồ hôi lạnh, sắc mặt càng trắng nhợt.

Vị trí của nàng, vừa vặn có thể nhìn thấy lò khẩu, lúc này từ đó nhìn tới, chỉ thấy ngồi ngay ngắn ở ở trong Tiêu Vũ mặt ngoài đã hoàn toàn cháy đen, giống như một khối chân chính than củi.

“Không can thiệp tới, cái người điên này, thực sự là chuyện gì cũng làm được, sự tình tới trình độ này, chúng ta thu tay lại cũng không còn kịp rồi, ngược lại nếu như hắn thật có biện pháp, chúng ta bây giờ thu tay lại cũng có thể để hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ!”

Diệp Cửu Khung sắc mặt cũng khó coi, điên cuồng như vậy sự tình nói ra, e sợ liền vương giả nhân vật đều có thể doạ ngã một đám. Hắn bây giờ cuối cùng là biết rồi, Tiêu Vũ cái kia lá gan đã không thể dùng lớn để hình dung, cái này căn bản là cái từ đầu đến đuôi người điên!

“Tập trung tinh thần a, chúng ta bây giờ duy nhất có thể làm chỉ có tin tưởng hắn!” Mộc Hàn Yên dù cho nhận thức đến Tiêu Vũ sớm nhất, cực kỳ có thể hiểu hắn điên cuồng, giờ phút này cũng là có một loại hết hồn cảm giác.

Ba người trầm mặc đi xuống, vừa là tiếp tục khởi động lửa trong lò diễm.

Địch khoa Quỷ địch thuật tiếp tháng chút nào cát cát

Trong lò thuốc, Tiêu Vũ lúc này đã là hoàn toàn thay đổi, khắp toàn thân bị đốt cháy thành một mảnh đen kịt, hoàn toàn bị đốt cháy thành một khối than củi.

Hắn vẫn là tĩnh tọa bất động, trong cơ thể chiến chữ ấn hành công phương pháp điên cuồng vận chuyển.

Quỷ dị chính là, mặc dù Tiêu Vũ toàn bộ người cũng đã bị đốt cháy thành than củi, trên người lại là không như trong tưởng tượng sương khói bốc lên.

“Nhục thể của hắn rốt cuộc là làm cái gì, liền một tia tạp chất đều không có?” Diệp Cửu Khung hoảng sợ, biết rõ Tiêu Vũ trên người không có bốc khói, là vì trong cơ thể hắn không dư thừa chút nào tạp chất.

Ngược lại, nếu là trong cơ thể hắn tạp chất càng nhiều, sương khói thì sẽ càng dày.

“Khí tức của hắn càng ngày càng yếu, tiếp tục nữa thật không thành vấn đề sao?” Hàn Ngưng Yên đã triệt để mất đi ngày xưa cao quý cùng đẹp lạnh lùng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Mặc dù Tiêu Vũ đã bị cháy sạch hoàn toàn thay đổi, nhưng các nàng thủy chung đều có thể cảm nhận được Tiêu Vũ khí tức, nếu không sớm thu tay lại.

Nhưng lúc này, Tiêu Vũ khí tức lại là càng ngày càng yếu, dần dần đã đến khó mà nhận ra mức độ.

“Cái người điên này hoàn toàn chính là đang hành hạ chúng ta, chút nào cũng không băn khoăn đến cảm thụ của chúng ta!” Diệp Cửu Khung cắn răng, trên trán cũng là hiện đầy mồ hôi.

Đây cũng không phải là bởi vì cực nóng, mà là bởi vì áp lực, Tiêu Vũ thời khắc này khí tức yếu, tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ chôn thây trong lò, hóa thành chân chính tro tàn.

“Hắn…… khí tức của hắn, biến mất!” Đột nhiên, Hàn Ngưng Yên hai tay run lên, mặt như màu đất.

Chính là Diệp Cửu Khung, giờ phút này cũng không có thể lại bảo trì thong dong, chấn động toàn thân, giống như nhận lấy đả kich cực lớn.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng: “Không thể, tiếp tục huy động, cái người điên này không dễ dàng chết như vậy! Hắn trước đây trải qua bao nhiêu đại kiếp nạn, không đều còn sống, đã hắn nói phương pháp này khả thi, vậy thì nhất định khả thi, hắn làm sao lại đem mình luyện chết!"

"Hơi thở của hắn, giống như thật hoàn toàn biến mất, trong lò, nhục thể của hắn cũng chỉ còn lại có một điểm tàn tích!" Mộc Hàn Yên âm thanh, vào lúc này cũng có vẻ có chút run rẩy, vẻ mặt càng vô cùng phức tạp.

Một câu nói này nói xong, Hàn Ngưng Yên cả người liền như là mất hồn bình thường, tại nguyên chỗ đứng ngây ra bất động, hai giọt thanh lệ, từ trong mắt không tiếng động trượt xuống.

"Không thể, này người điên không dễ dàng chết như vậy!" Diệp Cửu Khung rống giận, hai mắt cũng đã đỏ chót, quát: "Cho dù là tàn tích thì tính sao? Cái người điên này sức khôi phục các ngươi có phải không có từng thấy chưa? Ở vào Đạo Thần Cung trước, hắn ở vạn xương trên đài một trận chiến, lúc đó chẳng phải chỉ còn lại có nửa người gì, còn không phải như vậy khôi phục lại?"

Sau kẻ thù kẻ thù tâm tình học chỗ dương ngón tay hiện ra khắc

Mộc Hàn Yên quay đầu, nhìn phía Diệp Cửu Khung, há miệng thở dốc, lại là không biết là nói cái gì.

Khuyên giải Diệp Cửu Khung? Nhìn Diệp Cửu Khung bộ này hai mắt đỏ bừng dáng dấp, nàng sâu sắc minh bạch, Diệp Cửu Khung không phải không biết là trong lò xảy ra chuyện gì, chỉ là không muốn tiếp thu.

Nàng thật không ngờ, cái này bình thường hi hi ha ha, ít có chánh hình người, lại cũng sẽ có thời điểm như vậy.

“Ba đát!”

Trong lò thuốc ngọn lửa nhấp nháy, tại kia trong lò, Tiêu Vũ thân hình, sớm không thấy, tại chỗ chỉ dùng bị ngọn lửa màu xanh lam không dứt đốt cháy qua đi, còn lại một khối như là to bằng bàn tay đen than củi.

Này than đen ở trong không có sinh cơ chút nào cùng khí tức, cùng một khối chân chính than củi không cũng không khác biệt gì.

“Sinh cơ đoạn tuyệt, Tiêu Vũ đã……” Mộc Hàn Yên thần sắc phức tạp, nhìn thấy cái này từng là địch, vừa vài lần cứu giúp người ở trước mắt từ trần, trong lòng nàng nói không nên lời là một tư vị gì.

Một bên, Hàn Ngưng Yên không nói gì ngưng đọng nuốt, sớm giống như hoá đá bình thường, ngẩn người ra đó, chính là Diệp Cửu Khung, lần này cũng sẽ không gầm lên, chỉ là xuyên qua hai mắt đỏ, giống như như bị điên, liều mạng mà khởi động lửa trong lò diễm.

“Đoành!”

Trong khi ba người yên lặng một hồi thời điểm, trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng sét, giống như trời xanh đang gào thét vậy. UU đọc sách www &# 46;u u &# 107;a &# 110; shu &# 46; co m &# 32;

Thuyền khoa kẻ thù địa phương tôn thuật chỗ tháng thái thái tiếp

Mặc dù ở trong nhà đá, nhưng trong phòng ba người xuyên thấu qua trước cửa, vẫn có thể nhìn thấy trên trời cảnh tượng, chỉ thấy không trung mây gió biến ảo, sấm vang chớp giật, ở trong truyền ra thập phần ba động khủng bố, giống như trời xanh ở nổi giận.

“Dị tượng?” Mộc Hàn Yên lộ ra vẻ kinh ngạc: “Nơi này làm sao sẽ xuất hiện thiên địa dị tượng?”

Trong thất thần Hàn Ngưng Yên cũng phục hồi tinh thần lại, cùng Diệp Cửu Khung đồng thời nhìn hướng thiên không, hai người trên mặt đều có nghi hoặc cùng không rõ.

Cảnh tượng kì dị trong trời đất, sẽ chỉ ở một vài đặc thù thời điểm phát sinh, như là có người lĩnh ngộ bộ phận thiên địa đại đạo, cùng thiên địa kết hợp lại, đột phá Thành Vương thời gian, thiên địa dị tượng thì sẽ xuất hiện.

Địch kẻ thù xa kẻ thù Quỷ kẻ học sau chỗ cô hận ầm ĩ kết

Còn có một loại, chính là này có bảo thể người, ở bảo thể thức tỉnh, hoặc là giáng sinh thời gian, cũng sẽ gợi ra thiên địa dị tượng xuất hiện.

“Chẳng lẽ có người đột phá Thành Vương? Vẫn có có bảo thể nhân vật ở cũ cảnh bên trong thức tỉnh rồi bảo thể?” Mộc Hàn Yên nghi hoặc không rõ, khả năng gợi ra thiên địa dị tượng, đơn giản hai loại tình huống.

Hàn Ngưng Yên lại là không đi nghĩ nhiều như thế, nàng để ý chỉ có Tiêu Vũ. Đột nhiên, nàng như là nhớ ra cái gì đó, vội vàng hướng về trong lò nhìn qua, nhất thời cả người vừa là ngây người.

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?” Mộc Hàn Yên cũng theo Hàn Ngưng Yên ánh mắt nhìn phía trong lò, khi thấy trong lò cảnh tượng, hắn không khỏi phát ra một tiếng thét kinh hãi, sau đó cũng như là muốn Hàn Ngưng Yên giống nhau bắt đầu sững sờ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 520: Ra Lò

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là…… tình huống thế nào?” Diệp Cửu Khung nhìn phía trong lò, vào đúng lúc này, hắn đồng dạng là há to miệng, vẻ mặt như là gặp ma vẻ mặt.

Chỉ thấy tại kia lò thuốc ở trong, Lam Dương mị lửa vẫn như cũ còn lớn hơn nhảy lên, mà Tiêu Vũ thân thể, cũng vẫn là bị cháy sạch chỉ còn lại có to bằng bàn tay một khối tàn tích, không nhận rõ đó là xương còn là thịt.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cái kia nguyên bổn đã biến mất khí tức, càng lại một lần nữa xuất hiện. Hơi thở này ngay từ đầu thập phần yếu ớt, nhưng sau đó, liền bắt đầu càng ngày càng rõ ràng, không dứt lớn mạnh, thậm chí đến cuối cùng, hơi thở này đã trở nên vô cùng mạnh mẽ, thậm chí để Diệp Cửu Khung mấy người cảm nhận được, đều có một loại cảm giác kinh hãi.

Phảng phất, hơi thở này chính là một đại vương giả, đứng ở trước mặt bọn họ!

“Hắn…… chẳng lẽ là đột phá thành vương? Hơi thở này lại kinh khủng như thế!” Diệp Cửu Khung ngơ ngác sững sờ, miệng lớn đến mức khả năng nuốt vào một cái trứng gà.

Mộc Hàn Yên đồng dạng là vẻ mặt khiếp sợ, Hàn Ngưng Yên vẫn là rơi lệ, nhưng lần này lại là mừng đến phát khóc.

Chỉ thấy trong lò thuốc, Tiêu Vũ bị đốt cháy còn lại tàn tích, bắt đầu lộ ra từng tia một ánh sáng nhạt, tại kia tàn tích bên trong, xuất hiện một bộ phức tạp vô cùng hình vẽ, như là từ vô số phức tạp lộ tuyến tạo thành, vừa giống như một viên thập phần cổ xưa phù hiệu.

Ở Diệp Cửu Khung mấy người trợn mắt ngoác mồm nhìn kỹ, cái kia màu đen tham gia kêu gào từ từ biến hóa, bề ngoài màu đen dần dần bóc ra, sau đó tại kia ở trong, tránh thoát ra một tiểu nhân.

Tiểu nhân kia toàn thân phát sáng, khuôn mặt mơ hồ, nhìn không rõ ràng, mặc dù thập phần nhỏ bé, nhưng trên người lại là lộ ra cực kỳ khí tức kinh khủng, tựa như một vị cổ xưa vương giả.

“Đoành!”

Trên chín tầng trời, sấm sét không dứt, vùng thế giới này tựa hồ cũng đã bị kinh động, dị tượng cuồng bạo, giống như một bức diệt thế cảnh vật.

“Cái người điên này, có phải thật muốn đột phá Thành Vương không thành công?” Diệp Cửu Khung sớm bị sợ ngây người, xưa nay chưa từng nghe nói, còn có người luyện hóa chính mình, có thể cho luyện hóa đột phá Thành Vương!

Này nói ra, cũng thật sự quá nghịch thiên rồi!

Ở dị tượng lấp lóe, tiếng sấm vang rền bên trong, lò thuốc bên trong tiểu nhân mở hai mắt ra, hai đạo lệ mang theo lò thuốc bên trong lộ ra, xông thẳng tới chân trời, tựa hồ đang cùng trời xanh đối lập, ở đáp lại trên bầu trời truyền đến sấm sét.

Tình cảnh này không hiểu để Diệp Cửu Khung mấy người cảm thấy một trận hoảng sợ, phảng phất trước mắt cái này ánh sáng mát mắt, nhìn không rõ ràng tiểu nhân, vào đúng lúc này có cùng trời một trận chiến khí thế, phần khí thế này rung động thật sâu bọn họ, ép tới bọn họ không cách nào thở hổn hển.

“Bốp!”

Ánh sáng lóe lên,

Lò thuốc bên trong tiểu nhân ánh sáng chói mắt, theo công lò bên trong bay ra, sau đó bá một tiếng, từ trong hư không rơi xuống đất, tới mặt đất lúc, cái này tiểu nhân đã khôi phục người bình thường to nhỏ, trên người quang mang cũng toàn bộ thu lại, lộ ra vốn dáng dấp.

“Ngươi…… ngươi lại thật không chết!” Diệp Cửu Khung sửng sốt hồi lâu, sau đó kích động bước lên trước, nóng bỏng thấy Tiêu Vũ, run giọng nói: “Ngươi cái người điên này, thật đột phá thành vương gì? Vậy ngươi chẳng lẽ không phải có thể quét ngang Đạo Thần Cung?”

Hiện ra thân hình, người trước mắt tự nhiên chính là Tiêu Vũ.

Nghe đến Diệp Cửu Khung trong miệng cái kia khác gọi, Tiêu Vũ nhíu mày, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

“Tiêu…… Tiêu công tử, thật là ngươi sao?” Hàn Ngưng Yên cẩn thận từng li từng tí một, dù sao ở trước mắt nàng, phát sinh tất cả những thứ này làm cho người rất khó có thể tin tưởng được, Tiêu Vũ càng lại sống đến giờ.

Cái này làm nàng cảm giác thấy hơi không thể tin được, có chút hoài nghi trước mắt chính là một người khác, mà không phải Tiêu Vũ.

“Tự nhiên là ta!” Tiêu Vũ gật gù, lộ ra một cái mỉm cười, trên người khí tức hoàn toàn ẩn đi, vừa khôi phục thành trước đây bình thường dáng dấp.

Xác nhận là Tiêu Vũ, ba người lập tức đều xông tới. Diệp Cửu Khung vây quanh Tiêu Vũ một trận đánh giá, đột nhiên nói: "Ồ? Ta nhớ được trước ngươi trên người cũng không phải bộ y phục này, ngươi chừng nào thì thay đổi một cái?"

"Khụ!" Tiêu Vũ vội ho một tiếng, không nói gì.

Vừa mới thân thể ở trong lò, y phục trên người hắn sớm bị đốt cháy thành tro, nào còn có y phục mặc? Nếu không có hiện thân lúc toàn thân hắn ánh sáng chói mắt, làm cho không người nào có thể thấy rõ, thì tương đương với tại đây hai đại thần nữ trước mặt thân thể trần truồng.

Này đây ở lao ra lập tức, hắn lập tức từ hóa giới phù bên trong lấy một bộ quần áo khác tròng lên, này mới hiện thân, không ngờ rằng chút chuyện như vậy còn để Diệp Cửu Khung cho chú ý tới.

Mộc Hàn Yên cùng Hàn Ngưng Yên cỡ nào thông minh, lập tức hiểu rõ ra, nhưng hai nữ cùng không phải người thường, đều là sắc mặt như thường, chỉ là ở Hàn Ngưng Yên trên mặt, lại là thần tốc lóe lên một màn màu đỏ.

"Hả, khà khà, ta hiểu, ta hiểu!" Diệp Cửu Khung thật dài ồ một tiếng, vẻ mặt cười xấu xa.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, đối với người này cũng là không nói gì, liếc hắn một cái không nói gì.

"Ồ, phía ngoài thiên địa dị tượng cũng đã biến mất!" Mộc Hàn Yên nhìn về phía ngoài phòng, kinh ngạc nói.

Mấy người hướng ra phía ngoài nhìn đi, quả nhiên nhìn thấy lúc trước thiên địa dị tượng bắt đầu dần dần tản đi, rất nhanh liền đã biến mất.

"Người điên, mới vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Khí tức của ngươi rõ ràng đã biến mất rồi, làm sao lại sống đến giờ? Còn có thương thế của ngươi khôi phục sao? Này tử khí luyện rơi mất không có? Vừa rồi dị tượng, có phải ngươi thật đột phá thành vương?” Diệp Cửu Khung một chút quăng ra một đống vấn đề.

Không ngừng đúng rồi, Mộc Hàn Yên cùng Hàn Ngưng Yên, hai nữ trên mặt cũng là tràn đầy nghi hoặc, bây giờ nhìn lại, vừa rồi dị tượng kia tựa hồ thật là Tiêu Vũ gây nên, các nàng đều rất nghi hoặc, chẳng lẽ Tiêu Vũ thật đột phá thành vương?

“Ta cũng không có đột phá, các ngươi suy nghĩ nhiều.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu.

Nghe đến đáp án này, trên mặt mấy người đều là có chút thất vọng. Nếu là Tiêu Vũ đột phá Thành Vương, bọn họ giờ phút này trở về, nhất định có thể quét ngang một phương, dù cho gặp lại có vương đạo khí Kim Thiền, cũng căn bản không nên kiêng kỵ.

“Ngươi không có đột phá? Vậy mới vừa rồi thiên địa dị tượng, chẳng lẽ không đúng ngươi đưa tới?” Diệp Cửu Khung thất vọng sau khi, vẫn là cảm thấy vạn phần không rõ.

“Dị tượng đúng là ta đưa tới, có điều đây không phải là đột phá gây nên, mà là bảo thể thức tỉnh tạo thành!” Tiêu Vũ lại một lần nữa lắc đầu.

“Cái gì? Bảo thể? Ngươi cái người điên này còn có bảo thể?” Diệp Cửu Khung hầu như một chút nhảy lên, hô lớn: “Ngươi này người điên trước khi thân thể cũng đã vậy không có hiểu, còn có bảo thể?”

Thấy Diệp Cửu Khung dáng vẻ ấy, Mộc Hàn Yên hoàn toàn giải thích cảm thụ của hắn.

Tiêu Vũ thân thể trước đó cũng đã mạnh mẽ quá mức, nếu là dù có được bảo thể, nào sẽ mạnh mẽ đến mức nào?

“Không đúng, nếu như ngươi có bảo thể, dù cho không thức tỉnh, nên cũng có thể nhìn ra a, ta trước đây làm sao không phát hiện?” Diệp Cửu Khung kêu to qua đi, lại cảm giác được không đúng, ánh mắt sáng quắc nhìn Tiêu Vũ.

“Đó là bởi vì, ta đây bảo thể, không phải trời sinh, mà là chính ta khai quật ra!” Tiêu Vũ nói ra lời này, trong mắt cũng là lộ ra than thở.

Thông qua lần này luyện hóa tự thân, để hắn lại một lần nữa nhận thức được chiến chữ ấn khó giải, loại này phương pháp tu luyện, quả thực đã đến mức độ nghịch thiên, vượt qua hắn kiếp trước nhìn thấy bất luận một loại nào công quyết!

“Rốt cuộc là chuyện ra sao?” Diệp Cửu Khung gạn hỏi, hắn đối với Tiêu Vũ trên người tình huống, là càng ngày càng xem không hiểu.

Chương 949: Tết Đến Xin Nghỉ 1 Trời

Tết đến về nhà, mấy ngày nay chương mới vẫn luôn là dùng di động gõ chữ, tốc độ chậm đến đáng sợ, hai chương muốn con ngựa hơn nửa ngày, hôm nay ba mươi tết, sự tình nhiều lắm, hơn nữa đâu đâu cũng có tiếng pháo, thật sự con ngựa không dứt chữ, chỉ đành cùng mọi người xin nghỉ một ngày, tin tưởng mọi người mới có thể giải thích.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 521: Thu Hoạch Khổng Lồ

Đối với Diệp Cửu Khung nghi vấn, Tiêu Vũ cũng không biết như thế nào nói rõ với hắn.

Đúng vậy, có bảo thể người, quả thật lại có một vài khá là đặc thù rõ ràng, khiến người ta có thể thấy được, nhưng hắn đối với Diệp Cửu Khung theo như lời bảo thể, lại là cùng bình thường bảo thể không giống nhau lắm.

Cái gọi là bảo thể, ngón tay chính là loại kia có thể chất đặc thù một đám nhân vật, loại người này thường thường dị bẩm thiên phú, và thực lực kinh người, thậm chí có người thường không sở hữu năng lực đặc biệt.

Có bảo thể người, bị thế nhân cho rằng là nhận lấy trời cao quan tâm, bởi vậy ở súc sanh lúc, liền về sinh ra một loại độc nhất vô nhị năng lực.

Loại năng lực này nếu có thể thức tỉnh, thì sẽ hóa thành một loại nào đó mạnh mẽ thần đồng, vì vậy có bảo thể người thực lực mới có thể cường đại dị thường.

Tiêu Vũ vốn đối với bảo thể giải thích, cũng như là thời gian người, nhưng mà, thông qua chiến chữ ấn tu luyện, hắn đối với bảo thể nhận thức, lại là phát sinh ra biến hóa.

Chân thật bảo thể, kỳ thực cũng không phải là Thiên đạo ban tặng năng lực, mà là trong cơ thể mình ẩn giấu một loại nào đó tiềm năng.

Này có bảo thể nhân vật, Trên thực tế chỉ là bởi vì ở tại bọn hắn lúc mới sinh ra, thể mai một loại nào đó tiềm năng chính là tiên thiên thức tỉnh trạng thái, mà khả năng tiến một bước khống chế loại sức mạnh này, chính là thức tỉnh bảo thể.

Tiêu Vũ bảo thể, cùng thường nhân bảo thể lại có khác nhau, những người khác bảo thể là tiên thiên thức tỉnh tiềm năng, còn hắn thì tự đi khai quật, nhưng tìm được hiệu quả, nhưng là giống nhau.

Nói tóm lại, bảo thể cũng không phải là Thiên đạo sở ban tặng năng lực, mà là trong cơ thể một loại nào đó tiềm năng bị triệt để đào bới, do đó sinh ra một loại cùng loại thần thông gì đó.

“Vậy nếu ngươi thức tỉnh rồi bảo thể, ngươi bảo thể lại là cái gì?” Diệp Cửu Khung không có thể được Tiêu Vũ giải thích, chỉ đành đến hỏi một cái khác món hắn cũng rất để ý sự tình!

“Cũng không có cái gì, đó là có thể khống chế ánh lửa.” Tiêu Vũ cười cười, đi lên phía trước, vươn ngón tay chỉ về phía trước lò thuốc.

Lúc này, trong lò thuốc còn có ngọn lửa màu xanh lam không dứt nhảy nhót, theo Tiêu Vũ chỉ tay một cái, ngọn lửa màu xanh lam kia lập tức giống như đã có được sinh mạng bình thường, nhẹ nhàng nhảy một cái đi tới hắn giữa ngón tay bên trên, ở nơi đó nhẹ nhàng nhảy lên.

Ngọn lửa này ở Tiêu Vũ giữa ngón tay không dứt biến ảo, khi thì như là một ngủ say hài đồng giống như ôn hòa, khi thì vừa cuồng bạo không ngớt, lộ ra khí tức làm người thay đổi sắc mặt.

“Ngươi cái người điên này thực lực vốn là vậy biến thái, lại còn có bảo thể! Ngươi...... ngươi còn khiến người ta sống gì?”

Diệp Cửu Khung bị Lam Dương mị lửa lộ ra kinh người khí tức sợ đến không ngừng lùi lại, một bên lùi về sau vừa dùng một loại ánh mắt cổ quái thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ không nói gì, nhẹ nhàng cười cười, giữa ngón tay khinh động, ngọn lửa màu xanh lam kia nhất thời đi vào hắn giữa ngón tay biến mất không còn tăm hơi.

Trên thực tế, hắn chỗ cũng không nói gì chính là, Lam Dương mị lửa ở trong cơ thể hắn, so với thả ra bên ngoài cơ thể càng thêm nguy hiểm.

Phải biết rằng, trên người hắn có hoàng loài văn, bộ tộc này thân mình liền có chúa tể ánh lửa năng lực, thậm chí có thể nhận sự giúp đỡ ánh lửa sống lại, có thể nói bất tử.

Ngoài ra, trong cơ thể hắn còn có một khác loại linh hỏa, cũng chính là địa tâm chân hỏa.

Ánh lửa đại diện cho hủy diệt, Tiêu Vũ có hai loại linh hỏa, vừa nắm giữ lấy hoàng loài văn. Hai loại ánh lửa gia thân, hắn hiện tại đấm ra một quyền, chỉ sợ vương giả bên dưới, không người nào có thể thừa nhận.

“Thế gian bảo thể, bất luận một ai có, thực lực đều sẽ hơn xa người thường, bị thế nhân coi là trăm năm hiếm có thiên kiêu! Nhưng mà, dù cho có bảo thể mạnh trở lại, này thiên kiêu thường thường đều là chỉ thức tỉnh rồi một loại tiềm năng!”

“Mà ta, tu luyện chiến chữ ấn, có thể không dứt khai quật trong cơ thể tiềm năng, ngày sau làm khai quật tiềm năng càng ngày càng nhiều, liền tương đương với có nhiều loại bảo thể tập trung vào một thân!”

Tiêu Vũ đối với chiến chữ ấn tháng đến càng cảm thấy trông chờ,

Cũng càng ngày càng cảm thấy này ấn tràn ngập thâm ảo.

Có một loại bảo thể, trên thế gian chính là có thể đã bị khắp nơi vây đỡ, khó có thể tưởng tượng, nếu là đồng thời có nhiều loại bảo thể, nào sẽ có được cỡ nào thực lực khủng bố.

“Đạo thân cung, người sáng lập bị khen bên trong thần, vốn tưởng rằng cái này có chút khuếch đại, bây giờ xem ra, truyền xuống Đạo Thần chín chữ ấn người đích xác sâu không lường được, chỉ sợ so với ta kiếp trước đỉnh cao mạnh hơn nhiều!”

Tiêu Vũ lòng có than thở.

Phóng tầm mắt thế gian, kể cả Cửu Thiên Thế Giới, có thể làm cho hắn thưởng thức mọi người không có mấy cái, mà đây lưu lại Đạo Thần chín chữ ấn Đạo Thần, lại là để hắn có loại khâm phục cảm giác.

Một chiến chữ ấn cũng đã thâm ảo như vậy mạnh mẽ, vị kia nhân vật nhưng lưu lại chín cùng cấp bậc dấu ấn, cảnh giới của hắn chỉ sợ là so với kiếp trước Tiêu Vũ đều cao hơn rất nhiều, đạt đến một loại khiến người ta cảm thấy kinh khủng mức độ.

“Chỉ tiếc, cấp độ kia nhân vật, bây giờ cũng không biết hay không còn sống sót. Trăm vạn năm trước đại kiếp nạn, hết thảy cao nhất sinh linh đều vẫn lạc, liền quần áo trắng điện chủ cũng chỉ còn lại có một tia tàn hồn. Cũng không biết, cấp độ kia nhân vật lưu lại Đạo Thần Cung, là do ra sao dụng ý!”

Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới ở U Sơn bên trong nhìn thấy cái kia mấy bức cổ đồ, trong bản vẽ một thần bí tồn tại, đem thời gian chứa nhiều cao nhất sinh linh, cùng với không ít không kém gì hắn kiếp trước nhân vật cái thế đều mạt sát.

Không biết là nếu là lưu lại chín chữ ấn vị kia nhân vật còn sống, hay không có năng lực cùng vị này thần bí tồn tại một trận chiến?

Tiêu Vũ phỏng chừng, dù cho không bằng vị này thần bí tồn tại, lưu lại chín chữ ấn người, nên cũng sẽ không cách biệt nhiều lắm.

“Đã thương thế của chúng ta cũng đã khỏi hẳn, hay không phải rời đi nơi này?”

Ở Tiêu Vũ than thở trong suy tư, Mộc Hàn Yên đi lên phía trước, hướng về hắn hỏi dò.

“Tự nhiên là muốn rời khỏi, chỉ có điều, chỗ này vườn thuốc bên trong gì đó, cũng chớ lãng phí.” Tiêu Vũ cười nhìn phía nhà đá ở ngoài, vậy muốn một mảnh mênh mông vô bờ rộng lớn vườn thuốc.

Thời điểm này, đừng nói là Diệp Cửu Khung hít thở trở nên gấp gáp, chính là Mộc Hàn Yên cùng Hàn Ngưng Yên hai cái nghĩ đến lạnh như băng nữ tử, cũng không nhịn được có chút tim đập nhanh hơn.

Bốn người đi ra nhà đá, bắt đầu chia cắt trong vườn thuốc linh dược.

Những linh dược này niên đại lâu dài, mỗi một cây giá trị đều có thể hù chết người, này một mảnh to lớn vườn thuốc, ấy giá trị căn bản khiến người ta muốn cũng không dám tưởng tượng.

Mặc dù Tiêu Vũ bổn ý là bốn người chia đều, nhưng ba người kia đều hết sức tự giác, cho tự chỉ lấy một phần nhỏ, đem phần lớn linh dược đều để lại cho Tiêu Vũ.

Bọn họ đều rất rõ ràng, nếu không có Tiêu Vũ dẫn đường, bọn họ không thể thông qua tầng tầng trận pháp đi tới nơi này, vết thương trên người cũng không khả năng nhanh như vậy khôi phục.

Huống hồ, lúc trước đối mặt nhiều như vậy xương binh, cũng là có Tiêu Vũ ở tại bọn hắn tài năng phá vòng vây.

Tiêu Vũ biết mấy người này ý tứ, hắn cũng không khách khí, đem còn lại linh dược toàn bộ thu vào hóa giới phù bên trong.

Bây giờ Luân Hồi Điện trong khi trưởng thành bên trong, chính là thập phần phải tài nguyên thời điểm, những linh dược này có thể làm cho Luân Hồi Điện bên trong hắn này thân bằng hảo hữu nhanh chóng trở nên mạnh mẽ.

Loạn thế hạ xuống, Tiêu Vũ cũng không thể không vì bọn họ dự định.

Dẹp xong linh dược sau khi, Tiêu Vũ có thưởng trong nhà đá lò thuốc cũng cùng nhau thu hồi.

Cái này lò thuốc cũng rất bất phàm, ngày sau hắn có thể để dùng cho Luân Hồi Điện bên trong những người kia, luyện một vài tăng cao thực lực đan dược.

Một phen cướp đoạt sau khi, bốn người thu hoạch đều có thể nói to lớn, mặc dù là Diệp Cửu Khung mấy người chỉ lấy một phần nhỏ linh dược, có thể trong đó giá trị, cũng là đủ để khiến một đám vương giả phát điên!

Tác giả đông phương hành vân nói: Tết đến rồi, đầu năm mùng một chúc mọi người thân thể khỏe mạnh, toàn gia đoàn viên, một năm mới tài nguyên mái nhà đi lên, cũng hy vọng phù thần càng ngày càng tốt, đương nhiên, chương mới khẳng định cũng là muốn càng ngày càng tốt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 522: Gặp Lại Kim Thiền

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Chúng ta tìm một chút, nơi đây hẳn còn có những đường ra khác.”

Tất cả kết thúc, Tiêu Vũ cùng mấy người khác chia lìa, tìm kiếm rời đi nơi này con đường.

Hắn suy đoán, nơi này có thể cất dấu mấy cái gấp lại cỡ nhỏ không gian, nơi đây ở mấy chục vạn năm trước tất nhiên có thực lực mạnh mẽ người ở lại, bọn họ vị trí nơi này bất quá là người này một chỗ vườn thuốc thôi.

“Tìm được rồi!”

Chưa qua hồi lâu, Diệp Cửu Khung quả nhiên tìm được rồi một chỗ đường hầm không gian, này hiểu rõ bên trong lại có trận pháp, rất rõ ràng là đi thông địa phương khác.

“Các ngươi nói từ nơi này đi ra ngoài cùng giải quyết hướng về nơi nào? Ta luôn cảm giác chúng ta còn sẽ có thu hoạch lớn!”

Còn chưa khởi hành, Diệp Cửu Khung chính là một trận hưng phấn.

Có thể có được bực này vườn thuốc nhân vật, chỗ này đường hầm không gian cùng đi địa phương, rất có thể cũng sẽ có rất nhiều giá trị kinh người gì đó.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ trong lòng cũng là có chút trông chờ, trước tiên đi vào này đường hầm không gian bên trong.

Đường hầm không gian hoàn toàn không dài lâu, mấy người đang ở trong cất bước, theo Tiêu Vũ dễ dàng qua trong đường nối trận pháp, đi tới đến cửa ra.

“Ầm!”

Bọn họ mới vừa nơi thông đạo, chính là nghe đến phía trước truyền đến nổ thật to, mấy người sắc mặt đều là cùng nhau khẽ nhúc nhích.

“Phía trước có người đang đại chiến!” Diệp Cửu Khung nói xong, trước tiên hướng về động tĩnh truyền đến phương hướng bay đi.

Tiêu Vũ thấy vậy, bắt chuyện hai nữ một đời, cũng là lập tức đuổi theo kịp.

Mấy người bay ra không lâu, liền thấy phía trước có ngay cả một tuổi trẻ nhân vật trong khi giao thủ, một người trong đó khuôn mặt xa lạ, mà một cái khác thì lại rõ ràng là lúc trước gặp qua Kim Thiền.

“Cùng Kim Thiền giao thủ người trẻ tuổi là ai? Tốt thực lực cường đại!” Diệp Cửu Khung sâu sắc giật mình.

Phải biết rằng Kim Thiền vốn là chín đại linh cung yêu nghiệt một trong những nhân vật, bây giờ lại có vương đạo khí nơi tay, thực lực đến gần vô hạn vương giả, không có bao nhiêu người có thể đánh với hắn một trận.

Ở loại tình huống này nên dưới, đối diện hắn tên kia người trẻ tuổi, lại có cùng hắn một trận chiến thực lực, thật là kinh người.

“Không đúng, người kia cũng có vương đạo khí, bởi vậy tài năng không kém gì Kim Thiền!” Hàn Ngưng Yên ánh mắt lấp lóe, nói như thế.

Tiêu Vũ nhìn tới, quả nhiên, Kim Thiền đối diện người thanh niên trẻ tay trong tay nắm một cái trường tiên, chỉ vì này roi đen kịt lờ mờ, huy động bên trong có vẻ và không nổi bật, bởi vậy Diệp Cửu Khung đầu tiên nhìn không nhìn thấy.

“Chuyện gì thế này? Tại sao lại có cái thứ hai vương đạo khí? Những người này vận may thì tốt như vậy sao?”

Diệp Cửu Khung sắc mặt có chút biến thành màu đen.

Thực lực của hắn không kém gì chín đại linh cung những yêu nghiệt kia, nhưng những người này một khi có vương đạo khí nơi tay, vậy hắn thì hoàn toàn chỉ có bị đánh phần chia.

“Tại động thủ, còn giống như không ngừng hai người này!” Tiêu Vũ thần niệm ở trong mấy người là mạnh nhất một, hắn đột nhiên quay đầu, nhìn phía một hướng khác.

“Tựa hồ nơi này có không ít người, có phải này trốn chết ở giữa chiến trường người đều tới nơi đây?”

Mấy người khác để tâm cảm thụ, nhất thời phát hiện nơi này không phải chỉ có mấy người đơn giản như vậy, mấy cái phương hướng đều có chiến đấu gợn sóng truyền đến.

“Trong thành đại loạn, khả năng tránh né xương binh địa phương nên không nhiều, những người kia đều tới đánh nơi đây, cũng không tính kỳ quái.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn vừa mới một chút cảm ứng, liền phát hiện ít nhất mười mấy người, ở trong liền có vài người trong khi đại chiến.

“Xoạt!”

Đột nhiên,

Xa xa ánh sáng lấp lóe, giống nhau phát ra sáng chói đồ vật tử không trung bay qua, như là lưu tinh nhằm phía phương xa!

“Là vương đạo khí!” Diệp Cửu Khung chấn động mạnh.

“Nơi đây tựa hồ là dùng để thả binh khí địa phương!” Tiêu Vũ cũng là gật đầu, bởi vì ở trong chốc lát, mấy cái phương hướng đều xuất hiện cùng loại thần quang, mà những yêu nghiệt kia nhân vật, cơ hồ đều đang đuổi theo những ánh sáng kia.

“Chẳng lẽ Kim Thiền vương đạo khí chính là ở đây đoạt được?” Diệp Cửu Khung lập tức trở nên hưng phấn, hét lớn: “Đã nơi này là thả binh khí địa phương, chúng ta cũng phải tranh thủ tìm được một hai kiện vương đạo khí, đến lúc đó ta phải lập tức tìm Kim Thiền tính sổ!”

Trong khi nói chuyện, hắn đã xông ra ngoài, Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên ba người cũng chỉ đành theo sát phía sau.

“Vèo!”

Tiêu Vũ sau lưng sinh ra hai cánh, tốc độ cực nhanh, trực tiếp nhằm phía một cái cổ điển trường kiếm.

Có huyễn thiên thần dực trong người, hắn một chút thì đuổi kịp thanh trường kiếm kia, đưa tay nắm chặt chuôi kiếm.

“Muốn chết!”

Thanh trường kiếm này có mấy cái yêu nghiệt nhân vật truy đuổi, nhìn thấy có người trước tiên bọn họ một bước tìm được, mấy người này đều là phẫn nộ ra tay, như Tiêu Vũ đánh tới các loại sát chiêu!

"Cút!" Tiêu Vũ quát lạnh, cũng không quay đầu lại chính là một kiếm chém ra.

Một đạo tận trời ánh kiếm chém ra, này hết thảy đánh về phía hắn sát chiêu đều bị tan rã, tan theo gió.

"Là Tiêu Vũ, đi mau!"

"Đáng chết, lại là cái này to gan lớn mật người điên!"

Mấy cái kia xuất thủ yêu nghiệt nhân vật, vốn một bồn lửa giận, nhưng nhìn thấy đến kiếm người là Tiêu Vũ sau, mấy người đều là sắc mặt hoàn toàn thay đổi, không nói hai lời, lập tức dùng tốc độ nhanh nhất vận đi!

Trước đây Tiêu Vũ độc chiến nhiều tên tuổi trẻ yêu nghiệt một màn thái quá chấn động, này mấy người trẻ tuổi không chút nào cho là mình đối đầu Tiêu Vũ có thể thủ thắng.

Huống hồ, Tiêu Vũ bây giờ có vương đạo khí nơi tay, ai có thể địch? Bọn họ tức giận nữa cũng chỉ có thể rút đi, nếu không chính là chịu chết!

"Lại dứt khoát như vậy?" Nhìn thấy mấy người lập tức rút đi, Tiêu Vũ cũng là có chút bất ngờ.

Xem ra hắn bây giờ không ngừng là Đạo Thần Cung bên trong tên nhức đầu, kể cả này yêu nghiệt nhân vật đối với hắn đều hết sức kiêng kỵ.

"Đồ đáng chết, ngươi đừng làm cho ta chiếm được vương đạo khí, nếu không lão tử không để yên cho ngươi!"

Diệp Cửu Khung tiếng gào to từ đằng xa truyền đến, Tiêu Vũ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn đang bị người đuổi giết, đối phương tay cầm vương đạo khí, hắn căn bản không phải là đối thủ, chỉ có thể một đường trốn chết, thật là chật vật.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ đành cầm trong tay vừa mới tìm được chiến kiếm ném ra, U &# 8 &# 32; nói: “Tiếp theo!”

Diệp Cửu Khung thấy thế mừng rỡ, lập tức tiếp được chiến kiếm, quay đầu rồi cùng đuổi giết hắn người chiến đến cùng một chỗ.

“Đại gia ngươi, ngươi không phải cuồng gì, không phải truy sát ta gì? Lão tử hôm nay cùng ngươi không xong rồi!”

Đạt được chiến kiếm Diệp Cửu Khung tựa như biến thành người khác, dũng mãnh không ngớt, chủ động cùng đuổi giết hắn người đại chiến.

Trước đây hắn đuổi theo khác một món binh khí, nhưng tốc độ chậm một bước, bị người đi trước tìm được, hắn vốn định liền như vậy thối lui, đối phương tìm được vương đạo khí sau lại là nổi lên sát tâm, đối với hắn một đường đuổi giết, khiến cho hắn uất ức vạn phần!

Giờ phút này vương đạo khí nơi tay, Diệp Cửu Khung giống như điên cuồng, cùng cái kia người đại chiến, hoàn toàn chính là một bức muốn liều mạng tư thế!

“Vèo!”

Tiêu Vũ không tiếp tục để ý, quay đầu bay đi khác một món binh khí.

Hắn bình thường mặc dù không quá ưa thích dùng binh khí, nhưng này vương đạo khí thập phần quý giá, nếu như có thể mang về Luân Hồi Điện, cũng có thể để Luân Hồi Điện thần tốc mạnh mẽ, thậm chí một lần vượt qua những cổ xưa kia thế lực.

“Bốp!”

Người khác giữa không trung, đột nhiên 1 đạo hàn mang xông đến, chỉ về mi tâm của hắn.

Tiêu Vũ hướng về một bên né tránh, liền gặp Kim Thiền đã thoát khỏi hắn ban đầu đối thủ, cầm trong tay chiến đao hướng về hắn giết đến.

“Ngươi đạt được vương đạo khí, vốn có thể đánh với ta một trận, nhưng tiếc là, chính ngươi đem nó đưa ra ngoài!” Kim Thiền trong mắt sát khí kinh người, một lời nói xong, hắn đã bay đến Tiêu Vũ phụ cận, trong tay vương đạo khí sắc bén chém ra!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 523: Một Lần Nữa Bị Thua

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kim Thiền cầm trong tay chiến đao, mục đích của hắn hết sức rõ ràng, phải thừa dịp Tiêu Vũ trong tay không có vương đạo khí, đưa hắn chém giết.

Thông qua trước đây tiếp xúc, Kim Thiền sớm nhận định Tiêu Vũ là một người hết sức nguy hiểm, đặc biệt là trước đây Tiêu Vũ bị thương nặng, còn có thể loạn hắn đạo tâm, đưa hắn quát lui, càng làm cho hắn nhận định người này thập phần đáng sợ, nhất định phải bỏ.

Vốn tưởng rằng Tiêu Vũ vương đạo khí, hắn ở nam chém giết Tiêu Vũ, ai ngờ Tiêu Vũ lại lấy được vương đạo khí đưa ra ngoài.

Muốn giết Tiêu Vũ, đây là Kim Thiền cơ hội duy nhất, bởi vì nơi này có quá nhiều vương đạo khí, Tiêu Vũ chỉ cần tìm được tùy ý một cái, hắn cũng không thể là Tiêu Vũ đối thủ.

Bởi vậy, ở đây chờ dưới tình hình, Kim Thiền quyết đoán ra tay, đối với Tiêu Vũ phát sinh một đòn mãnh liệt!

“Ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ nhìn thấy Kim Thiền, cũng là giận dữ, trong mắt sát cơ hiện lên.

Hắn hừ lạnh một tiếng, đối mặt Kim Thiền trong tay kinh khủng kia chiến đao, không lùi lại tiến, hướng về chiến đao trực tiếp vung quyền.

“Ầm!”

Đại chiến bùng nổ, Kim Thiền thực lực không kém, vừa là có nắm vương đạo khí, sức chiến đấu càng thêm kinh người, mỗi một đao đều có kinh thiên oai!

Một mặt khác, Tiêu Vũ hai tay trống trơn, trực tiếp dùng một đôi nắm đấm cùng với đại chiến, thực lực đồng dạng mạnh mẽ đến mức đáng sợ, đem nơi này đánh cho không dứt rung động.

Hai người thực lực ở trẻ tuổi bên trong đều có thể nói khủng bố, trong không trung bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, khen ngợi quanh thân đại địa đều đánh chìm, đưa tới nơi đây rất nhiều người liếc mắt.

“Cái người điên kia vừa cường đại rồi, lại tay không liền có thể đối kháng vương đạo khí!”

“Cái người điên này thân thể cũng quá kinh khủng, lại có thể so với vương đạo khí!”

“Này nếu để cho hắn tìm được một cái vương đạo khí, ai có thể địch?”

Mọi người dồn dập thay đổi sắc mặt, khiếp sợ cùng Tiêu Vũ chiến lực kinh người.

Trong lúc vô tình, Tiêu Vũ gan lớn dám vì sớm bị mọi người biết, đạt được một người điên tên gọi.

Lúc này, hắn chiến lực kinh người đưa tới nơi đây hết thảy yêu nghiệt nhân vật kiêng kỵ.

Phải biết rằng, vương đạo khí tới bọn họ này yêu nghiệt nhân vật trong tay, khả năng làm cho bọn họ có đến gần vô hạn vương giả thực lực, ở trong cùng thế hệ có thể nói vô địch.

Nhưng mà,

Tiêu Vũ hai tay trống trơn, lại là không sợ chút nào có vương đạo khí Kim Thiền, thực lực thực tại khủng bố.

“Ta nói rồi, ngươi quá yếu, dù cho cầm trong tay vương đạo khí, cũng không phải là đối thủ của ta!” Tiêu Vũ toàn thân phát ra thần bí thần quang, âm thanh lạnh như băng, giống như một pho tượng chiến thần.

“Câm miệng!” Kim Thiền sắc mặt âm hàn, giống như điên cuồng.

Lần trước, hắn liền bị Tiêu Vũ dùng lời nói tương tự rối loạn đạo tâm, nhưng mà lần này, mặc dù hắn cảm giác Tiêu Vũ còn là giống nhau mục đích, nhưng cũng là khó có thể bình tĩnh.

Tiêu Vũ mạnh mẽ nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hắn cầm trong tay vương đạo khí, lại hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ.

“Cho ta đi!”

Kim Thiền liên tục múa đao, trong tay chiến đao có thể dễ dàng bổ ra đại địa, lại là hoàn toàn không làm gì được Tiêu Vũ.

Cuối cùng, hắn điên cuồng, nếu là lại một lần nữa bại bởi Tiêu Vũ, hắn rất có thể sẽ liền như vậy thất bại hoàn toàn.

Bởi vì bất kể là lần trước còn là lần này, hắn đều là lệ thuộc vào trong tay có vương đạo khí, mới dám đối với Tiêu Vũ ra tay.

Nếu là liên tục hai lần bị thua, đạo tâm của hắn chắc chắn tan vỡ!

Ở Kim Thiền một tiếng trong tiếng gầm rống tức giận, trên người hắn có một viên dấu ấn bay ra, dung nhập vào trong tay chiến đao bên trên.

“Ông!”

Trong nháy mắt, chiến đao kêu khẽ, giống như đã có được sinh mạng bình thường, từ đó lộ ra một loại cổ điển mà khí tức nguy hiểm, phảng phất có một vị cổ đại cường giả, vào lúc này thanh tỉnh lại!

“Giết!” Kim Thiền tóc rối bời bay lên, hai mắt đỏ chót, cầm trong tay chiến đao quay Tiêu Vũ một lần nữa chém xuống!

“Đạo thần ấn?” Tiêu Vũ sẫm màu rùng mình, tu luyện chiến chữ ấn sau khi, hắn đối với chín đại linh cung này dấu ấn, cũng là không dám coi thường.

Hắn không chần chờ, lập tức trong cùng một lúc huy động chiến chữ ấn, đem này 1 dấu ấn thêm vào đến hai quả đấm bên trên, đánh về chiếc kia cổ điển chiến đao.

“Ầm!”

Nơi này, bùng nổ ra vô lượng thần quang, ba động khủng bố, cả kinh quanh thân một đám yêu nghiệt đều thần tốc lùi về sau, không dám gần sát.

Kinh người gợn sóng qua đi, Kim Thiền sắc mặt trắng bệch, mà Tiêu Vũ tất là vẫn như cũ dũng mãnh phi thường, thân thể đau đớn phát sinh quang mang cực kỳ chói mắt, làm người không cách nào nhìn thẳng.

“Kim Thiền…… thất bại?”

“Cầm trong tay chiến đao Kim Thiền, lại không địch lại tay không Tiêu Vũ?”

Một đám yêu nghiệt vào lúc này đều có ghi ngẩn người, đây là đang là món không thể tưởng tượng sự tình.

“Ta thua rồi? Làm sao có khả năng?”

Kim Thiền sắc mặt trắng bệch, khóe miệng dính máu, vào đúng lúc này lâm vào dại ra.

Có vương đạo khí, lại là bại bởi tay không cùng thế hệ người, chuyện như vậy đối với hắn loại này từ trước đến giờ kiêu ngạo nhân vật thiên kiêu, là một đả kich cực lớn.

Chiến đao nơi này, hắn đã bị thương, mà Tiêu Vũ lại là không tổn hao gì, dù cho tiếp tục đánh nhau, hắn cũng không có thắng có thể.

“Giao ra ngươi lúc trước tìm được một bộ phận kia tàn đồ, ta tha cho ngươi một mạng!” Tiêu Vũ tiến lên, lạnh lùng nói.

Hắn đối với bức kia cổ đồ phi thường để ý, mà Kim Thiền trước đây chiếm được một bộ, tựa hồ cũng là bức kia cổ đồ một phần.

“Bộ phận tàn đồ?” Kim Thiền sửng sốt, nói: “Làm sao ngươi biết ta trước khi đến chỉ là bộ phận? Lúc này mặc dù rất nhiều người biết được việc này, nhưng bọn họ đều chưa từng thấy, ngươi làm sao sẽ biết ta chiếm được hình chỉ là một phần?”

Đột nhiên, Kim Thiền như là hiểu cái gì, lộ ra nụ cười, nói: “Ta biết rồi, những người khác không biết là cái kia hình chỉ là một phần trong đó, chỉ có từng chiếm được tàn đồ người, mới biết được điểm này. Ngươi đã biết, nói rõ ngươi cũng đã nhận được bộ phận tàn đồ!”

Tiêu Vũ lông mày hơi nhăn, hắn lại không để ý đến điểm này. Có điều tất cả những thứ này đều không quan trọng, hắn lần nữa nói: “Giao ra tàn đồ, hoặc là chết, ngươi chọn một!”

“Ngươi muốn giết ta?” Kim Thiền nhếch miệng cười, dữ tợn nói: “Dù cho ngươi khả năng giết được ta, ta cũng sẽ cho ngươi trả giá thật lớn!”

Tiêu Vũ con mắt híp lại, bá một chút chuyển động, trong mắt lộ ra sát cơ, trực tiếp ra tay!

“Phụp!”

Hắn một chỉ điểm ra, xuyên thủng Kim Thiền đầu vai. Kim Thiền bị thương lùi về sau, trên mặt lại là mang theo nụ cười dữ tợn.

“Ngươi muốn giết ta diệt khẩu?” Kim Thiền trong nụ cười mang theo máu tươi, nói: “Ngươi cho rằng ngươi giết ta, tàn đồ sự tình thì sẽ không có người biết?”

Tiêu Vũ không nói, bức kia cổ đồ can hệ trọng đại, liên lụy đến mỗi một lớn hiểm, nếu để cho người biết được trên người hắn có thứ này, lại là sẽ chọc tới đại họa.

Bây giờ, biết việc này ngoại trừ Diệp Cửu Khung mấy người ở ngoài cũng là Kim Thiền, mà Kim Thiền đối với hắn địch ý quá nặng, đưa hắn xoá bỏ, là lựa chọn tốt nhất.

“Khà khà, dù cho hôm nay ngươi thắng rồi ta, ta cũng phải cho ngươi ở Đạo Thần Cung không cách nào đặt chân!” Kim Thiền giống như mê muội bình thường, cặp mắt tràn đầy oán khí, nói: “Ngươi hủy ta đạo tâm, ngươi một ngày bất tử, ngày sau ta liền khó hơn nữa có điều tiến thêm, nơi này cổ đại chiến trường, chính là ngươi chôn xương chỗ!”

Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ đã biết Kim Thiền ý đồ, hắn lập tức động lên, hai ngón tay cùng nổi lên như đao, chỉ về Kim Thiền mi tâm!

“Tiêu Vũ trên người, có thần bí cổ đồ, đến này hình người, có thể thong dong ra vào 10 châu tuyệt địa!”

Mặc dù Tiêu Vũ tốc độ đã rất nhanh, nhưng mà Kim Thiền giờ phút này đã cái gì cũng không để ý, cái kia tràn ngập oán khí âm thanh, vào đúng lúc này truyền khắp phương này không gian, trên bầu trời mênh mông cuồn cuộn vạn dặm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 524: Chém Kim Thiền

, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi này là muốn chết!” Tiêu Vũ trong mắt tuôn ra lửa giận.

Kim Thiền truyền âm vạn dặm, đem trên người hắn có cổ đồ sự tình nói ra, làm cho tất cả mọi người đều biết việc này, khiến cho hắn lâm vào trong hiểm cảnh.

Có thể tưởng tượng, loại chuyện này nếu khiến người khác biết, hắn nhất định sẽ trở thành tất cả mọi người công địch.

Đạo Thần Cung bên trong bất kể là những kia tuổi trẻ yêu nghiệt, còn là thế hệ trước vương giả, đều sẽ vì hắn trên người cổ đồ động tâm, ra tay với hắn!

Thời điểm này, Tiêu Vũ chập ngón tay lại như dao, hai ngón tay lộ ra sắc bén quang mang, tràn ngập sát khí, không lưu tình chút nào điểm hướng về Kim Thiền mi tâm!

“Phụp!”

Kim Thiền giữa lông mày, bay ra một đạo máu tươi, hắn thậm chí không kịp lùi về sau, liền bị Tiêu Vũ xuyên thủng mi tâm.

“Kim Thiền chết rồi?”

“Tiêu Vũ quả nhiên là thằng điên, Kim Thiền cha nhưng 9 cung đứng đầu, hắn lại thật dám giết Kim Thiền!”

“Lần này Tiêu Vũ phiền phức lớn rồi!”

Kim Thiền mi tâm một cái lỗ máu, ở trong còn có máu tươi chảy ra, dạng này một màn để nơi đây hết thảy tuổi trẻ yêu nghiệt đều là đờ ra một lúc.

Phải biết rằng, Kim Thiền nhưng một vị cung chủ hậu nhân, Tiêu Vũ chém giết Kim Thiền, tất nhiên sẽ chọc cho vị cung chủ kia giận dữ!

Đây chính là Thiên Vương cấp bậc nhân vật, coi như Tiêu Vũ có mạnh đến đâu, đối mặt một vị Thiên Vương lửa giận, chỉ sợ cũng không thể chịu đựng!

Đối với điều này, Tiêu Vũ lại là không có phản ứng gì. Hắn sắc mặt hờ hững, theo Kim Thiền trên người lấy ra một viên thạch phù, phù bên trong thình lình có một bộ phận khác tàn đồ.

“Tiêu Vũ đạt được Kim Thiền cổ đồ, hơn nữa Kim Thiền nói trên người hắn có có thể nhập tuyệt địa Thần đồ, giết hắn, có thể đoạt được tất cả những thứ này!”

Ngắn ngủi sau khi hết khiếp sợ, tuổi trẻ yêu nghiệt bên trong có người chuyển động, nhằm phía Tiêu Vũ!

Có người đầu tiên sau, ngay sau đó liền có cái khác yêu nghiệt nhân vật mắt mang tham lam, cũng nhằm phía Tiêu Vũ, ra tay với hắn!

Có thể nhập tuyệt địa bảo đồ, đây là đang thái quá mê người, mặc dù Tiêu Vũ thực lực cơ khí mạnh mẽ, thời khắc này vẫn là có không ít yêu nghiệt nhân vật đổi điên cuồng, muốn theo Tiêu Vũ trên người đoạt được bảo đồ!

“Các ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ cũng là nổi giận, trong những người này có người đục nước béo cò, ý đồ hướng dẫn một đám yêu nghiệt nhân vật cùng ra tay.

Nhưng mà hắn cũng không sợ, chém giết Kim Thiền qua đi, thần tốc tiếp nhận Kim Thiền trong tay vương đạo khí, chém về phía này vọt tới tuổi trẻ nhân vật.

“Bốp!”

Nơi này, nhất thời vừa bùng nổ ra kinh thiên ánh sáng.

Này gan dạ ra tay với hắn tuổi trẻ nhân vật ở trong, có vài mọi người tay cầm vương đạo khí, và không có bao nhiêu người thực lực yếu hơn 4 Kim Thiền.

Như vậy một đám tuổi trẻ yêu nghiệt nhân vật đồng thời ra tay, tạo thành tình cảnh thập phần khủng bố, giống như tận thế tiến đến gần vậy.

“Giết!”

Tiêu Vũ tay cầm chiến đao, chủ động nhằm phía nhóm người này.

Trên người hắn sát khí kinh người, lại một lần nữa đơn độc đối kháng một đám tuổi trẻ yêu nghiệt.

“Phụp!”

Rất nhanh, có người bị thương, bị Tiêu Vũ dính mang từ không trung chém xuống. Nhưng mà, Tiêu Vũ chính mình cũng là bị thương, đối mặt một đám cầm trong tay vương đạo khí tuổi trẻ yêu nghiệt, mặc dù là hắn cũng cảm thấy cực kỳ cật lực.

Chủ yếu nhất là, hắn mặc dù đạt được vương đạo khí, nhưng bởi vì hắn đi chính là thân thể biết, không có ngưng tụ đạo văn, không cách nào nhận sự giúp đỡ chiến đao dẫn động Thiên đạo oai.

Này vương đạo khí tới trong tay của hắn, Cơ hồ không có tác dụng, không thể là hắn tăng lên bao nhiêu sức chiến đấu!

“Tiêu Vũ chưa từng ngưng tụ đạo văn, không cách nào phát huy ra vương đạo khí uy lực, chúng ta cùng tiến lên, hắn kiên trì không được bao lâu!”

Trong đám người vừa là có người mở miệng, nhìn ra Tiêu Vũ trên người tình huống.

Tiêu Vũ thực lực mặc dù mạnh mẽ, nhưng mà này một đám yêu nghiệt nhân vật chiếm được vương đạo khí sau, thực lực cũng đã nhận được to lớn tăng lên.

Mặc dù bọn hắn độc thân không phải Tiêu Vũ đối thủ, nhưng ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ không cách nào phát huy ra vương đạo khí tác dụng, cũng sẽ không đối với bọn họ tạo thành quá đại uy hiếp.

“Giết Tiêu Vũ, cướp đoạt bảo đồ!”

Một đám tuổi trẻ yêu nghiệt triệt để điên cuồng, ở nhìn ra Tiêu Vũ trên người tình huống sau, tất cả đều bị Tiêu Vũ trên người bảo đồ hấp dẫn!

“Lại là ngươi!” Tiêu Vũ ánh mắt ở chung quanh tìm tòi, rất nhanh hắn liền ở trong đám người tìm tới một thân ảnh quen thuộc, trong mắt không khỏi lộ ra kinh người sát ý.

Trước kia hắn liền cảm giác trong bóng tối có người đang đổ dầu vô lửa, cổ động đoàn người một lần ra tay, giờ phút này ở trong đám người tìm tòi, hắn rất nhanh liền thấy được Ninh Công Tử!

Người này mười phần nguy hiểm, tâm cơ thâm trầm, hắn không chắc chắn có thể phải giết Tiêu Vũ, là để cổ động những người khác ra tay, muốn trước tiên làm suy yếu Tiêu Vũ thực lực, đợi cho Tiêu Vũ bị thương lại ra tay.

Cái này đã không biết là Ninh Công Tử lần thứ mấy tính kế Tiêu Vũ, Tiêu Vũ trong lòng lên cơn giận dữ, nhưng mà trước người bị một đám tuổi trẻ yêu nghiệt cuốn lấy, hắn cũng là không cách nào thoát thân, đối với Ninh Công Tử ra tay!

“Các ngươi bọn này đồ chết tiệt!” Diệp Cửu Khung thấy cảnh này, giết đỏ cả mắt rồi.

Nhưng mà hắn lúc này sớm bị tên còn lại cuốn lấy, căn bản là không có cách thoát thân, giúp đỡ Tiêu Vũ.

“Đi!” Tiêu Vũ trên người đã vết thương chồng chất, hắn thập phần quyết đoán, coi như hắn có mạnh đến đâu, muốn ứng đối này một đám cầm trong tay vương đạo khí tuổi trẻ yêu nghiệt cũng thập phần gian nan.

Huống chi, ở bên cạnh còn có một Ninh Công Tử đang nhìn chằm chằm, người này mười phần nguy hiểm, Tiêu Vũ không dám cho hắn bất cứ cơ hội nào.

“Bốp!”

Hắn vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, mang tới Diệp Cửu Khung uống cùng lạnh Ngưng Yên mấy người, trực tiếp rút đi.

“Tiêu Vũ thực lực mạnh mẽ, độc thân không có ai là đối thủ của hắn, đi tới đừng cho hắn rời đi, muốn được bảo đồ chỉ có thể thừa dịp bây giờ!”

Ninh Công Tử ẩn thân chỗ tối tiếp tục mở miệng, hắn vẫn chưa lộ mặt, âm thanh cũng thập phần mơ hồ, lúc trái lúc vừa, khiến người ta không nhận rõ phương vị của hắn.

Một đám tuổi trẻ yêu nghiệt vốn cũng đều là tuổi trẻ quân tuyệt, mà giờ khắc này mỗi người đều vì bảo đồ giết đỏ cả mắt rồi, bởi vậy mặc dù nhận thấy được có người đang âm thầm cổ động, cũng là mắt đỏ thẳng hướng Tiêu Vũ!

Muốn được bảo đồ, đây là bọn hắn cơ hội duy nhất, hơn nữa hôm nay ra tay, bọn họ đã cùng Tiêu Vũ kết thù, nếu để Tiêu Vũ rời đi, ngày sau gặp lại, bọn họ không có ai có thể đơn độc cùng Tiêu Vũ một trận chiến!

"Tất cả cút ra cho ta!" Tiêu Vũ toàn thân đẫm máu, lại giống như một vị Tu La, đến mức tất nhiên có người bị thương.

Hắn sức chiến đấu kinh người, U &# 8 &# 32; vừa có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, căn bản không ai có thể ngăn được hắn.

"Ầm!"

Một đao chém dưới, Tiêu Vũ mang theo ba người, miễn cưỡng mở một đường máu, nhằm phía phương xa.

Có điều, đến giờ phút này rồi, trên người hắn cũng là một lần nữa trọng thương, may là không có cái gì trí mạng vết thương, theo hắn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, vết thương trên người liền bắt đầu thần tốc khôi phục.

"Nhất định không thể thả Tiêu Vũ rời đi, hắn đã bị trọng thương, giết!"

Một đám tuổi trẻ yêu nghiệt không cam lòng, không hề từ bỏ, vẫn là ở phía sau đuổi giết Tiêu Vũ.

"Huynh đệ, ngươi xem phía trước!"

Đột nhiên, Diệp Cửu Khung mở miệng, chỉ về phía trước.

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn tới, liền thấy phía trước hào quang ngút trời, như là có cái gì thần vật khai quật, thần quang xông thẳng cửu tiêu!

“Hóa khí lò?” Tiêu Vũ lộ ra sắc mặt khác thường.

“Cái gì là hóa khí lò?” Diệp Cửu Khung nghi ngờ nói.

“Đơn giản tới nói, chính là đem bỏ đi binh khí một lần nữa đúc nóng, dùng đem khí bên trong hữu dụng vật liệu tinh luyện bước ra, một lần nữa sử dụng địa phương.” Tiêu Vũ trong mắt lộ ra ánh sáng, nói: “Phía trước có lẽ có linh khí xuất thế, chúng ta đến xem!”

Tác giả đông phương hành vân nói: Tại gia tộc chương mới quá phiền toái, mỗi ngày muốn dùng di động con ngựa mấy giờ, không tín hiệu còn phải lái xe đi ra bên ngoài thượng truyền, 1 có việc sẽ rất khó đổi mới, kế tiếp này một tuần lễ có thể chương mới cũng sẽ không quá ổn định, cho mọi người nói xin lỗi. Khoảng thời gian này sau khi đi qua, ta sẽ gia tăng chương mới bồi thường mọi người, thật sự xin lỗi mọi người.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 525: Linh Khí

Đọc trên điện thoại

“Linh khí là cái gì?” Diệp Cửu Khung mắt sáng rực lên.

Mặc dù hắn không biết là cái gì là linh khí, thế nhưng hắn lại biết, Tiêu Vũ ánh mắt rất cao, có thể làm cho hắn để ý gì đó, tuyệt đối không phải là vật phàm.

“Chúng ta hãy đi trước!” Tiêu Vũ lắc đầu, không có giải thích.

Lúc này ở hắn cực nhanh bên dưới, người đứng phía sau cơ hồ đều đã bị bọn họ bỏ rơi, kéo ra rất quảng đường dài.

Chỉ có điều, những người này cũng tương tự phát hiện phía trước dị dạng, nhìn thấy Tiêu Vũ hướng về cái kia hào quang ngút trời địa phương phóng đi, nhóm người này cũng ở phía sau theo sát phía sau.

“Nóng quá, nơi này chính là đúc nóng binh khí địa phương? Linh khí? Linh khí ở đâu?”

Theo tiếp cận ánh sáng vị trí, từng trận nóng rực khí tức vọt tới, Diệp Cửu Khung một lần lau mồ hôi, một lần không dứt ở bốn phía qua lại đánh giá.

Thuyền xa không chỉ tôn xem kỹ chỗ ầm ĩ chiến tiếp

Bọn họ bay ở không trung, chỉ thấy phía dưới là một to lớn ao, trong ao lưu động đỏ bừng dung nham, ngờ ngợ còn có thể thấy vô số bỏ đi binh khí trong nham tương chìm nổi.

“Lên bên trên nhìn!” Tiêu Vũ trong mắt ánh sáng người thời nay, mang theo mấy người, theo phía dưới dung nham bay lên trên.

Sau xa xa kẻ thù tình địch thuật tiếp dương độc thi

“Nơi này cũng quá nóng, lên trên nữa chúng ta sẽ không bị trực tiếp hòa tan?” Diệp Cửu Khung trên người mồ hôi không dứt.

Thực lực của hắn không kém, nóng lạnh bất xâm, nhưng nơi đây dung nham lại không phải là vật phàm, lộ ra hơi nóng hầu như phải đem người trực tiếp hòa tan.

“Phụp!”

Tiêu Vũ trên người bốc lên một tầng ánh sáng, đem mấy người bao phủ, Diệp Cửu Khung lúc này mới không cảm giác hơi nóng, thở dài một cái.

Đây là Tiêu Vũ thức tỉnh bảo thể sau có năng lực, có thể không sợ ánh lửa hơi nóng, bởi vì hắn bây giờ có thể khống chế ánh lửa.

Tiếp tục hướng lên trên, hơi nóng càng thêm kinh người, mặc dù Diệp Cửu Khung mấy người đã không cảm giác được hơi nóng, cũng có thể đoán được nơi này hơi nóng kinh khủng đến mức đáng sợ.

“Phía dưới những binh khí kia lại có thể ở trong loại hoàn cảnh này không thay đổi, phải là khủng bố bao nhiêu binh khí?” Nhìn phía dưới ở trong nham tương không dứt chìm nổi binh khí, Diệp Cửu Khung nuốt một ngụm nước bọt, hận không thể khả năng xông vào vào trong đó, mang ra vài món.

Những binh khí này không biết là đã tại đây trong nham tương rót bao nhiêu năm, vẫn như cũ không thay đổi, có thể thấy được đều không là phàm phẩm, nói riêng về cứng rắn, sợ là còn muốn ở này vương đạo binh khí bên trên.

“Hóa khí tụ linh? Thật là bạo tay!” Tiêu Vũ vẻ mặt dị dạng, không có hướng về trong nham tương xem thêm, mang theo mấy người tiếp tục hướng lên trên.

Theo bọn họ không dứt hướng lên trên, phía sau những kia tuổi trẻ yêu nghiệt khả năng đuổi tới đã càng ngày càng ít, không có bao nhiêu người khả năng chịu đựng lấy nơi đây kinh khủng hơi nóng.

“Trời ạ, đó là cái gì?”

Khi đi tới ao nham tương trung ương, Diệp Cửu Khung đột nhiên hét lên kinh ngạc, trên mặt càng tràn ngập kinh ngạc.

Bên cạnh Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên, trên mặt biểu hiện cũng tràn đầy khiếp sợ.

Chỉ thấy tại kia ao nham tương trung tâm chỗ, một cái đen thui binh khí ở nơi đó không dứt chìm nổi.

Vật ấy nhìn qua tựa như một khối đen thui tảng đá, hình dạng lại như một ngọn núi cao, ngoài ra không nhìn ra cái gì chỗ kì lạ.

Nhưng mà kinh người chính là, nơi này quanh thân không thấy một món binh khí, đều bị kinh khủng này dung nham cho hòa tan, nhưng vật ấy thoạt nhìn lại là không hư hao chút nào.

“Luyện hóa vạn khí, đến 1 chân linh!” Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, hắn lúc trước cũng đã có điều suy đoán, hiện tại trong lòng vừa muốn mới coi như được chứng minh.

"Người điên, đây là ngươi nói linh khí? Ngươi lúc trước vẫn tại thì thầm, thứ này rốt cuộc là cái gì?" Diệp Cửu Khung đã sớm nghi hoặc không thôi, tới giờ phút này cũng không nhịn được nữa, đối với Tiêu Vũ tiến hành hỏi dò.

Tiêu Vũ nhìn thấy nơi đây đã không ai có thể đuổi theo, lúc này giải thích: "Cái gọi là linh khí, chính là khí bên trong có linh, thế gian binh khí coi như có mạnh đến đâu, chung quy cũng chỉ là vật chết, loại này có linh khí, mới là kinh khủng nhất."

Diệp Cửu Khung cùng bên cạnh hai nữ đối diện, đều là cái hiểu cái không.

Khí bên trong có linh, bọn họ còn là hồi thứ nhất nghe nói chuyện như vậy, nghi ngờ trong lòng chẳng những không có mở ra, ngược lại càng thêm kỳ quái.

"Các ngươi có thể hiểu như vậy, bình thường binh khí là vật chết, bị người khống chế, mà có khí linh linh khí, thì lại tương đương với đã có được sinh mạng."

Tiêu Vũ hướng về mấy người giải thích: "Hơn nữa, phổ thông binh khí sau khi luyện thành, cấp bậc thường thường là cố định, rất khó tăng lên, nhưng linh khí lại giống người giống nhau, có thể không ngừng trưởng thành."

Lần này, Diệp Cửu Khung mấy người toàn bộ đều nghe hiểu, mỗi người đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Sau kẻ thù khoa mới kết hận tiếp cô xem kỹ phong tôn

Binh khí có linh, lại có thể trưởng thành, đây hoàn toàn lật đổ bọn họ nhận thức, hoàn toàn không hợp lẽ thường.

"Nhưng mà, ngươi vừa rồi là làm sao biết nơi này có linh khí xuất thế?" Diệp Cửu Khung vẫn là có rất nhiều nơi không nghĩ ra, tiếp tục truy vấn.

Tôn Bất Viễn kẻ thù khốc kết thuật chỗ cô khoa bí lông chim

Tôn Bất Viễn kẻ thù khốc kết thuật chỗ cô khoa bí lông chim “Cái kia này linh khí, có ích lợi gì? Cái này nhìn chính là một tảng đá, thật sự có ngươi nói lợi hại như vậy gì?” Diệp Cửu Khung đỉnh nhìn chằm chằm trong ao khối này đen thui gì đó, đối với Tiêu Vũ nói lời biểu thị hoài nghi.

“Chỗ này hóa khí lò chủ nhân, chỉ sợ là cái thập phần tươi đẹp nhân vật, lại nghĩ đến dùng phương pháp này, tạo nên một đại linh khí!” Tiêu Vũ cũng là xúc động, nói: “Binh khí muốn sinh ra khí linh, thập phần không dễ, mặc dù là cường đại nhất luyện khí sư, cũng không làm được ban cho binh khí sinh mệnh!”

“Ta phỏng chừng, này hóa khí lò chủ nhân, cảnh giới không thấp, hắn đem hết thảy binh khí đều gia nhập vào lửa này ao ở trong, toàn bộ hòa tan, dùng vô số binh khí thành tựu này duy nhất linh khí!”

Thuyền kẻ thù không xa khốc thuyền bóng bờ ruộng tháng chút nào cực kỳ chiến

Diệp Cửu Khung nghe xong, con mắt mở như là chuông đồng lớn như vậy, kinh ngạc nói: “Vừa rồi chúng ta nhìn thấy, có không ít binh khí đều còn không có tan đi, ngươi đừng hãy nói cho ta biết, này đều là vương đạo khí!”

Bên cạnh hai nữ cũng thập phần khiếp sợ, nếu là như là Diệp Cửu Khung theo như lời, bọn họ vừa mới ở trong ao nhìn thấy tất cả đều là vương đạo khí, đây không khỏi cũng quá kinh người.

Tôn Bất Viễn xa khốc tôn thuật bờ ruộng dương ngón tay chiến xuyên qua

Là nhân vật dạng gì, mới có dạng này tác phẩm, đem nhiều như vậy vương đạo khí toàn bộ tan đi?

“Hơn nửa như thế!” Tiêu Vũ gật đầu.

Kỳ thực hắn còn có mấy lời chưa nói, đó chính là hắn hoài nghi nơi này chủ nhân, cảnh giới của hắn đã vượt ra khỏi Đế cảnh.

Theo hắn suy đoán, trước khi phía kia vườn thuốc, còn có nơi này chủ nhân, rõ ràng đều là cùng một người.

Người này đồng thời tinh thông dược đạo cùng với khí đạo, chuyện này đối với người bình thường tới nói là chuyện không thể nào.

Ngoài ra, lúc trước bọn họ đi qua trận pháp, hơn nửa cũng là xuất từ người này tay.

Kết khoa khoa Quỷ địch học bờ ruộng lạnh thuật chút nào sau

Kết khoa khoa Quỷ địch học bờ ruộng lạnh thuật chút nào sau bởi vậy Tiêu Vũ suy đoán, người kia cảnh giới tuyệt đối không thấp, đã sớm vượt ra khỏi Đế cảnh, bởi vì chỉ có đạt được cấp độ kia cảnh giới, có dài lâu sống lâu sau khi, mới có thời gian nghiên cứu cái khác, làm được mấy đạo tinh thông.

Bởi vậy Tiêu Vũ suy đoán, U &# 8 người kia cảnh giới tuyệt đối không thấp, đã sớm vượt ra khỏi Đế cảnh, bởi vì chỉ có đạt được cấp độ kia cảnh giới, có dài lâu sống lâu sau khi, mới có thời gian nghiên cứu cái khác, làm được mấy đạo tinh thông.

Trước hết Tiêu Vũ kiếp trước, hắn ngay từ đầu cũng không phải mỗi một đạo đều tinh thông, chỉ có điều là vì sống được quá lâu, mới dần dần tìm tòi ngoại trừ cái khác vài đạo tinh túy.

Nơi này chủ nhân, rất có thể cũng là như thế, chỉ bất quá hắn không thể so ra mà vượt kiếp trước Tiêu Vũ, bởi vậy hắn ở trận pháp, dược đạo, khí đạo này ba đạo bên trên cũng còn còn lâu mới có được đạt được Tiêu Vũ cảnh giới này.

Nhưng mà, việc này, dù cho Tiêu Vũ có thể đoán ra, cũng không cách nào cùng Diệp Cửu Khung mấy người giải thích, hắn tổng không thể nói bởi vì hắn đạt được qua cảnh giới chí tôn, cho nên biết những chuyện này.

Địch kẻ thù khoa phương xa thuyền thuật tiếp tháng bí học xuyên qua

"Cái kia này linh khí, có ích lợi gì? Cái này nhìn chính là một tảng đá, thật sự có ngươi nói lợi hại như vậy gì?" Diệp Cửu Khung đỉnh nhìn chằm chằm trong ao khối này đen thui gì đó, đối với Tiêu Vũ nói lời biểu thị hoài nghi.

Địch kẻ thù khoa phương xa thuyền thuật tiếp tháng bí học xuyên qua "phía dưới những binh khí kia lại có thể ở trong loại hoàn cảnh này không thay đổi, phải là khủng bố bao nhiêu binh khí?" Nhìn phía dưới ở trong nham tương không dứt chìm nổi binh khí, Diệp Cửu Khung nuốt một ngụm nước bọt, hận không thể khả năng xông vào vào trong đó, mang ra vài món.

"Nếu không có chuyện ngoài ý muốn, tìm được này khí, có thể lấy đi phương này trong không gian hết thảy binh khí, hiệu lệnh quần binh, còn bên trong không lợi hại, ngươi thử một chút thì biết." Tiêu Vũ mỉm cười, ý bảo Diệp Cửu Khung có thể thử nghiệm lấy đi này khí.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 526: Có Tính Cách Tảng Đá

Đọc trên điện thoại

“Lấy đi hết thảy binh khí? Thiệt hay giả, ngươi nói chính là kể cả này vương đạo khí gì?” Diệp Cửu Khung nghe xong Tiêu Vũ nói, cả người đều hưng phấn lên.

Nếu như khối này đen thui gì đó thật sự có Tiêu Vũ theo như lời hiệu quả, cái kia cái khác tuổi trẻ yêu nghiệt ở đây quyết đấu sinh tử, liều mạng tranh đoạt vương đạo khí, chẳng phải là có thể bị bọn họ dễ dàng tìm được?

“Không có gì bất ngờ xảy ra, ngoại trừ này đã bị người tìm được binh khí, những binh khí khác nên đều có thể lấy đi, kể cả vương đạo khí!” Tiêu Vũ gật đầu nói.

Đạt được Tiêu Vũ thừa nhận, Diệp Cửu Khung nhất thời vắng mặt do dự, lúc này tiến lên, thử nghiệm lấy đi phía dưới cái kia một khối màu đen “tảng đá”.

Trước người hắn có Tiêu Vũ lộ ra quang mang bảo vệ, có thể không sợ nơi này hơi nóng.

Bay ra ngoài sau, Diệp Cửu Khung vài lần thử nghiệm, đã dùng hết các loại biện pháp, gấp đến độ sắc mặt đỏ lên, vừa là thi triển mỗi một bí thuật, vừa là tiến lên 10 hình nâng lên tảng đá kia giống nhau gì đó.

Nhưng mà không can thiệp tới hắn như vậy thử nghiệm, khối đồ kia đều là không nhúc nhích.

Tôn xa không khoa Quỷ sau bóng tiếp cô chỗ Quỷ độc

Phải biết rằng đạt được Diệp Cửu Khung cảnh giới cỡ này, chính là một tòa núi lớn đều có thể dễ dàng giơ lên, bây giờ lại là không xê dịch nổi một khối to bằng đầu nắm tay tảng đá, là quỷ dị.

Cuối cùng, Diệp Cửu Khung nhụt chí, ảo não về tới Tiêu Vũ mấy người bên cạnh.

Nhìn thấy Diệp Cửu Khung đều không làm gì được khối đồ này, Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên cũng là kinh ngạc, chủ động tiến lên.

Nhưng mà hai người bọn họ cũng giống như vậy, vô luận dùng ra ra sao biện pháp, đều không làm gì được khối đồ kia, tay trắng trở về.

“Người điên, ta biết ngươi khẳng định có biện pháp, ngươi nhanh đi đem khối này tảng đá nát thu rồi, ta ngược lại muốn xem xem đây là vật gì tà môn như vậy!” Diệp Cửu Khung một trận phát cáu, hắn lại không làm gì được một khối nho nhỏ tảng đá, điều này làm cho hắn càng nghĩ càng tức giận!

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, sau đó tiến lên.

Hắn đi tới khối đồ này trước khi, lộ ra ý niệm, truyền vào khối đá này loại này.

“Lại một cái nhóc con, ai, bản tọa cỡ này thần vật, há là các ngươi này nhóc con có thể khống chế? Bỏ đi, bản tọa không thèm để ý ngươi!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ cảm nhận được khối đồ này sóng ý niệm, không khỏi ngẩn ngơ.

Binh khí này có khí linh, liền tương đương với có ý thức.

Tôn không kẻ thù xa độc thuyền thuật từ cô địa ầm ĩ độc

Rất rõ ràng, khối đá này giống nhau gì đó căn bản chưa hề đem mấy người bọn họ coi là chuyện đáng kể, thậm chí không thèm để ý.

Để Tiêu Vũ bất ngờ sự tình, này linh khí tựa hồ vẫn rất có tính cách, lại tự xưng bản tọa.

“Tảng đá, đi theo ta đi!” Tiêu Vũ mỉm cười, không có mở miệng, chỉ là quay khối đá này xuyên ra ý niệm của mình.

“Ồ, ngươi tiểu tử này lại đâu có thể cùng bản tọa câu thông?” Khối đá này rõ ràng kinh ngạc không thôi, có điều vẫn là thập phần kiêu ngạo, truyền âm nói: “Có điều vô dụng, tiểu tử ngươi cảnh giới quá thấp, muốn cho bản tọa đi theo ngươi, không cửa!”

Tiêu Vũ cũng không tức giận, mỉm cười truyền âm nói: “Ngươi xác định không đi theo ta?”

“Đùa gì thế, bản tọa có thể ăn đường đường linh khí, cùng ngươi này cái mao đầu tiểu tử đi, bản tọa còn gì là mặt mũi?” Khối đá này tự cho mình cực cao, mở miệng một tiếng tiểu tử, hoàn toàn không lọt mắt Tiêu Vũ.

Thuyền xa khoa khoa mới địch bóng tiếp ầm ĩ hận tháng Quỷ

“Ngươi không đi theo ta cũng được, vậy ngươi cứ tiếp tục ở chỗ này trên mấy vạn năm!” Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng, sau khi nói xong xoay người làm ra rời đi dáng vẻ.

“Chờ chút!” Tảng đá kia kinh ngạc,

Nói: “Tiểu tử ngươi nói rõ, lời này của ngươi có ý gì? Ngươi đều biết gì đó?”

“Ta ý tứ chính là, ngươi không đi theo ta, chính ngươi liền đi không dứt, trừ phi ngươi tiếp tục ở cái địa phương này ở lại mấy vạn năm!”

Tiêu Vũ cười nói: “Nếu như ta không đoán sai, cái kia ý đồ dùng vạn khí đến tạo nên ngươi người lúc trước thất bại, hắn mặc dù khả năng nghĩ đến dùng vạn khí thành tựu 1 linh, nhưng thực lực không đủ, không thể thành công. Nếu như hắn thành công, cái kia ngươi nên ở nhiều năm trước liền trở thành chân chính linh khí, nhưng ngươi lại là ngày gần đây mới sinh ra khí linh.”

“Ngươi…… ngươi còn biết gì đó?” Này linh khí truyền ra âm thanh có chút run run.

“Ta còn biết, ngươi mặc dù sinh ra khí linh, nhưng cũng không có trở thành chân chính linh khí, nếu không ngươi sinh ra khí linh sau, tùy thời có thể rời đi nơi này, đã sớm rời đi.”

“Ngươi sở dĩ còn ở lại chỗ này, là bởi vì ngươi đã ở chỗ này rất nhiều vạn năm, bây giờ mặc dù là sinh ra khí linh, nhưng vẫn có không trọn vẹn, nếu là rời đi nơi này, ngươi khí linh rất nhanh thì sẽ tiêu tán, theo ta suy đoán, ngươi ít nhất còn muốn tại đây trong ao ở lại mấy chục ngàn năm, tài năng theo còn lại tàn binh bên trong đạo đầy đủ năng lượng, đến bổ túc ngươi khí linh, làm được chính thức viên mãn.”

Tiêu Vũ chầm chậm nói đến, tảng đá kia giống nhau gì đó, đã sớm nghe được ngây người.

Nó sửng sốt rất lâu, mới lại truyền âm nói: “Tiểu tử ngươi, rõ ràng cảnh giới thấp như vậy, làm sao biết công việc bề bộn như vậy? Ngươi rốt cuộc lai lịch gì?”

“Ngươi không cần phải xen vào ta lai lịch gì!” Tiêu Vũ nói: “Ngươi chỉ cần biết, ta bây giờ khả năng mang ngươi rời đi, và, sau khi rời khỏi ta có biện pháp khả năng bù đắp ngươi vốn sinh ra đã kém cỏi, không cần để cho bọn ngươi trên mấy chục ngàn năm lâu như vậy!”

“Ngươi nói là sự thật?” Này linh khí rõ ràng kích động.

Phải biết rằng, lúc trước ý đồ tạo nên nó người thất bại, dẫn đến nó vốn sinh ra đã kém cỏi. Nó mặc dù có thể sinh ra khí linh, có nhất định vận may thành phần.

Nó muốn chân chính trở thành linh khí, rời đi nơi đây, phải theo những binh khí khác trên hấp thu càng nhiều tinh hoa, nếu không vừa rời đi nơi đây, nó cái kia vốn sinh ra đã kém cỏi khí linh, sẽ như cách nước sôi cá giống nhau, tồn không sống được lâu nữa đâu.

Có thể quá trình này phải hơn mấy vạn năm, nếu là Tiêu Vũ thật sự có biện pháp dẫn nó rời đi, và có thể giúp hắn bổ túc khí linh không trọn vẹn, đối với nó tới nói tuyệt đối là loại lợi ích cực kỳ lớn.

“Ta khả năng nhìn ra trên người ngươi vấn đề, tự nhiên liền có biện pháp, chẳng qua nếu như ngươi không muốn rời đi, hoặc là không thể tin được ta, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.” Tiêu Vũ nói xong một câu nói này, xoay người liền muốn từ nơi này rời đi.

“Chờ chút!” Này linh khí vài lần giãy dụa, rốt cục vẫn là gọi lại Tiêu Vũ.

Mặc dù cùng Tiêu Vũ như vậy một ở trong mắt nó cảnh giới thấp đến đáng thương người rời đi, để nó có chút không tiếp thụ được, nhưng so với muốn ở chỗ này trên mấy chục ngàn năm, nó còn là tình nguyện cùng Tiêu Vũ đi.

“Bản tọa có thể đi theo ngươi, có điều, ngươi cảnh giới quá thấp, muốn bản tọa nghe lệnh của ngươi là không thể nào, đương nhiên, chỉ cần ngày sau ngươi khả năng thay thế bản tọa bổ túc khí linh không trọn vẹn, bản tọa tự nhiên cũng sẽ không quên ngươi, sẽ đối với ngươi trông nom một hai.” Khối này “tảng đá” bắt đầu cùng Tiêu Vũ bàn điều kiện.

Tiêu Vũ lông mi giương lên, tảng đá kia lại còn theo chân nó cò kè mặc cả, hơn nữa nghe nó ý tứ, còn muốn cho hắn sau đó làm tổ tông giống nhau cung cấp!

Hắn liền nói ngay: “Bỏ đi, nếu là ngươi không muốn đi, ta cũng không miễn cưỡng, vốn ta còn muốn bổ túc ngươi không trọn vẹn sau lại đối với ngươi rèn luyện một phen, đưa ngươi đánh tạo thành tuyệt thế hung binh, ngươi đã như vậy miễn cưỡng, ta vẫn là lại tìm những binh khí khác a.”

“Ngươi còn có thể đem ta một lần nữa rèn luyện?” Khối đá này có chút nghi ngờ không thôi.

Nó chạy tới là không quá tin tưởng, bởi vì Tiêu Vũ cảnh giới là quá thấp, nhưng Tiêu Vũ có thể một chút nhìn ra trên người nó vấn đề, tựa hồ lại có vậy một vài bất phàm.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 527: Thu Phục

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng khối này đen thui tảng đá còn là vừa ngoan tâm, nói: “Tốt! Bản tọa thì tin ngươi một lần, chỉ cần ngươi nói là thật, sau đó ngươi nếu có phải, bản tọa có thể giúp ngươi!”

Vào lúc này, Tiêu Vũ lại là cố ý lắc đầu, nói: “Bỏ đi, thực lực ta thấp kém, ngươi vừa là đường đường linh khí, cũng không cần oan ức ngươi, ta xem ta vẫn là lại tìm những binh khí khác a.”

Sau khi nói xong, Tiêu Vũ một lần nữa xoay người rời đi.

“Đừng, ngươi không thể đi.” Tảng đá cuống lên, vội vàng gọi lại Tiêu Vũ, “quá mức bản tọa sau đó tất cả nghe theo ngươi còn không được sao?”

Nó cái này cũng là thật cuống lên, nếu như Tiêu Vũ thật cứ vậy rời đi, nó e sợ thật muốn đợi thêm mấy chục ngàn năm tài năng rời đi nơi này.

“Ngươi xác định gì?” Tiêu Vũ lúc này mới quay đầu lại, cười híp mắt đối với khối đá này truyền âm.

“Đụng với ngươi tiểu tử này, tính bản tọa xui xẻo!” Tảng đá mắng một câu, mặc dù biết Tiêu Vũ là cố ý, có thể một mực nó còn không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể lại trong lòng thầm mắng Tiêu Vũ.

“Ngươi đã đồng ý rời đi, như vậy thì lập thành huyết khế.” Tiêu Vũ nói này, trong miệng đọc thầm một đoạn cổ xưa thần chú.

Sau đó, hắn trong lúc đó bay ra một giọt máu tươi, hướng về tảng đá kia bay đi.

Muốn sử dụng linh khí, nhất định phải phải ký kết huyết khế, nếu không linh khí có linh, nếu là thừa dịp khí chủ bị thương, cắn trả khí chủ, hậu quả khó mà lường được.

“Ngươi điểm ấy cảnh giới, thậm chí ngay cả ký kết huyết khế chú thuật đều sẽ?” Đá màu đen ở đây ăn vào, sau đó nó nhìn qua Tiêu Vũ nhỏ ra máu tươi, vừa là chửi như tát nước: “Ngươi lại muốn bản tọa ký kết bực này huyết khế, quá bắt nạt người, không, là quá bắt nạt hòn đá!”

Huyết khế cũng chia rất nhiều loại, có ngang hàng, cũng có bất bình đẳng, tất cả những thứ này thường thường cần nhờ thực lực đến quyết định.

Giờ phút này Tiêu Vũ lập xuống huyết khế, chính là không quá bình đẳng một loại, khối đá này nếu là ký kết, sau đó muốn dùng Tiêu Vũ làm chủ, tuyệt đối không thể vi phạm.

“Nếu như ngươi không muốn, đều có thể từ chối!” Tiêu Vũ mắt trợn trắng lên, làm ra một bộ không nhịn được dáng vẻ.

Khối đá này quá kiêu ngạo, hắn nhất định phải mài dùng mài tảng đá kia tính tình, nếu không ngày sau mang theo bên người, tảng đá kia còn không lật trời?

“Tốt, ký, ta ký!” Khối đá này nghiến răng, sau đó vừa nhỏ giọng thầm thì vài câu: “Tiểu tử này không biết là nơi đó học được nhiều đồ như vậy, có điều dùng cảnh giới của hắn, coi như đột phá đạo Vương cảnh, sống tối đa trên mấy ngàn năm, đạo trong khi hắn treo, bản tọa cũng sớm từ trên người hắn đụng đến bổ túc không trọn vẹn phương pháp, dù sao cũng hơn ở cái địa phương này chờ thêm mấy vạn năm thân thiết!”

“Có điều, tiểu tử này lại như vậy thật giận, lại để bôn ba tôn hắn làm chủ, thật là một đáng đâm ngàn đao tiểu tử!”

Nó càng nói thầm càng nhỏ giọng, mặc dù sóng thần niệm, nhưng là đều bị Tiêu Vũ cho bắt được.

Hắn cũng tất cả làm không nghe thấy, nếu liền một tảng đá đều trấn giữ không được, hắn kiếp trước năm mươi vạn năm thì thật sống vô dụng rồi.

Thời gian kế tiếp bên trong, đá màu đen hấp thu Tiêu Vũ nhỏ ra cái kia giọt máu tươi.

Hấp thu lần máu sau khi, hắn liền tương đương với nhận Tiêu Vũ làm chủ, Tiêu Vũ hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trực tiếp liền đem lúc này thu vào trong cơ thể.

“Này…… cái này cũng được?” Bên cạnh Diệp Cửu Khung đã sớm nhìn ra ngây người, ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ căn bản gì cũng không có làm, chính là đi tới đi cái kia đứng đó một lát, sau đó nhỏ ra một giọt máu tươi, liền đem tảng đá kia cho lấy đi.

Nhưng nhỏ máu phương pháp, hắn lúc trước cũng đã thử qua, căn bản vô dụng.

“Người điên, ngươi làm như thế nào? Nói mau, ngươi cũng đã làm những gì?” Diệp Cửu Khung hoài nghi Tiêu Vũ giở trò gì,

Nếu không không thể dễ dàng như vậy lấy đi khối đá này.

Tiêu Vũ không đi để ý tới Diệp Cửu Khung, mà là đối với trong cơ thể hòn đá màu đen truyền âm nói: “Đúng rồi ngươi đã sinh ra khí linh, có thể có cái gì tên không có?”

“Bản tọa chính là trên trời dưới đất, từ cổ chí kim ngàn tỉ năm đệ nhất hung binh, ngươi có thể phí tổn tòa làm vạn cổ đệ nhất diệt thế thần khí!” Tảng đá ý niệm truyền vào Tiêu Vũ đồng hồ báo thức.

“Lộn xộn cái gì!” Tiêu Vũ lườm một cái, thì một khối này khí linh không trọn vẹn tảng đá, còn vạn cổ đệ nhất diệt thế thần khí?

Hắn nói thẳng: “Ta nhìn ngươi đen thui, sau này thì gọi ngươi nhị hắc.”

“Ngươi có ý gì?” Tảng đá rõ ràng tức giận, “đen ta thừa nhận, nhưng ngươi này nhị hắc có ý gì? Bôn ba chính là trên trời dưới đất cổ kim ngàn tỉ năm……”

Tiêu Vũ trực tiếp không đang giải thích, thấy nhị hắc còn muốn tiếp tục đối với hắn rít gào, hắn trực tiếp đoạn mở ra lẫn nhau ý niệm.

“Đi thôi, nơi đây đã không có gì vật có giá trị!” Hắn bắt chuyện Diệp Cửu Khung mấy người một tiếng, sau đó mang theo ba người, bay lên trời cao.

Đi tới chỗ cao, Tiêu Vũ lúc này mới ở đây đem nhị hắc lấy ra.

Kỳ thực hắn khả năng nhìn ra, nơi đây chủ nhân vốn dụng ý là muốn dùng vạn khí ngưng tụ thành một viên đại ấn, có điều bởi vì thất bại, cũng dẫn đến nhị hắc trở nên không ra ngô ra khoai, không thể trở thành chính thức mạnh mẽ binh khí.

Này kỳ nếu muốn có thể chính thức hữu dụng, còn cần Tiêu Vũ một lần nữa tiến hành rèn luyện.

“Nhị hắc, ngươi và nơi này binh khí đều là xuất từ cùng nhân thủ, cũng coi như đồng nguyên, ngươi thân là linh khí, cũng có thể hiệu lệnh những binh khí này? Mau đem nơi đây vương đạo cấp bậc trở lên binh khí toàn bộ gọi đến!” Tiêu Vũ không nói hai lời, trực tiếp để hắc thạch triệu tập vạn khí.

Hắc thạch bị Tiêu Vũ gọi tức giận đến oa oa gọi bậy, nhưng đã nhận Tiêu Vũ làm chủ, Tiêu Vũ nói nó vừa không thể không nghe, chỉ đành một bên chửi bới vừa bắt đầu dựa theo Tiêu Vũ theo như lời đi làm.

“Đó là Tiêu Vũ?”

“Cái người điên này, rốt cục đồng ý xuất hiện gì?”

“Ồ, hắn giống như qua làm cái gì?”

Theo Tiêu Vũ hiện thân, trước kia này đuổi giết hắn tuổi trẻ nhân vật rất nhanh liền phát hiện hắn.

Nhìn thấy Tiêu Vũ bay ở không trung, vừa lấy ra một khối đen thui tảng đá, một đám tuổi trẻ nhân vật đều là không rõ, không biết là Tiêu Vũ muốn làm cái gì.

“Bốp!”

“Bốp!”

“Bốp!”

Ở mọi người nghi hoặc bên trong, đột nhiên, nơi đây nhiều phương hướng có quang mang mãnh liệt sáng lên, sau đó, làm người khiếp sợ một màn xuất hiện.

Thời điểm này, có ít nhất trên ngàn cái vương đạo khí theo mỗi một phương hướng bay lên trời cao, đồng thời hướng về Tiêu Vũ phương hướng này bay tới.

“Này…… lần này phát tài!” Diệp Cửu Khung lại nhìn ngây ngô, kích động đến cả người đều run run.

Trên ngàn cái vương đạo khí, đây là cỡ nào khái niệm? Nơi đây tụ tập tuổi trẻ yêu nghiệt quyết đấu sinh tử, tối đa cũng thì tranh tới một cái hai cái, mà bây giờ, bọn họ lại trong nháy mắt, chiếm được trên ngàn cái!

“Này…… đây rốt cuộc tình huống thế nào?”

Thời điểm này, hết thảy thấy cảnh này tuổi trẻ nhân vật không ai có thể âu bình tĩnh, toàn bộ đều nhìn mắt choáng váng.

Bọn họ hận không thể lập tức xông lên, theo Tiêu Vũ trong tay cướp đi này vương đạo khí.

Phải biết rằng, những binh khí này dù cho chỉ có một kiện, cũng có thể khiến vương giả nhân vật vì đó điên cuồng.

Bởi vì, dù cho thân là vương giả nhân vật, muốn đào tạo một cái vương đạo khí, đó cũng là món thập phần khó khăn sự tình.

Có thể tưởng tượng, này trên ngàn cái vương đạo khí, nếu là đi đến ngoại giới, sẽ khiến cho như thế nào náo động.

Không chút nào khoa trương, Tiêu Vũ có này vương đạo khí, hắn bây giờ sau khi rời đi, có thể dễ dàng để các lộ vương giả cam tâm vì hắn bán mạng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 528: Lui Bước

“Thế nào? Bản tọa mặc dù khí linh có thiếu, nhưng vẫn là rất lợi hại?” Hắc thạch dương dương tự đắc, triệu hoán đến ngàn cái vương đạo khí, ở trước người bay lượn, quay Tiêu Vũ một trận khoe khoang.

“Còn ổn a.” Tiêu Vũ gật đầu, khối này hắc thạch mặc dù có thiếu, nhưng tốt xấu là món linh khí, và này vương đạo khí cùng nó đồng nguyên, nghe nó kêu gọi vốn là lẽ thường.

Cùng này vương đạo khí bất đồng chính là, này vương đạo khí mặc dù cũng có thể tự chủ hành động, nhưng cũng không giống khối này hắc thạch như vậy có ý thức của chính mình, xuất phát từ đồng nguyên, hắc thạch có thể dễ dàng khống chế chúng nó.

“Này vương đạo khí đều bị Tiêu Vũ đạt được, giết hắn những binh khí này chính là chúng ta!”

Đột nhiên, một đám tuổi trẻ yêu nghiệt bên trong có nhân đại rống, nhìn thấy Tiêu Vũ đạt được nhiều như vậy vương đạo khí, một đám người con mắt tất cả đều đỏ.

Đây chính là có thể làm cho vương giả nhân vật đều điên cuồng binh khí, mỗi một món đều giá trị liên thành, bây giờ có trên ngàn cái rơi vào Tiêu Vũ trong tay, không làm người điên cuồng mới là lạ.

“Đi!” Tiêu Vũ đem hết thảy vương đạo khí thu vào hóa giới phù bên trong, sau đó lấy ra huyễn thiên thần dực, bá một tiếng bay về phương xa.

“Đừng làm cho Tiêu Vũ đi rồi!”

Một đám tuổi trẻ yêu nghiệt điên cuồng, mỗi người giống như mê muội, điên cuồng đuổi hướng về Tiêu Vũ.

“Đại gia ngươi, đừng tưởng rằng các ngươi nhiều người thì lợi hại, quay đầu lại ta đem các ngươi tất cả chém!” Diệp Cửu Khung quay đầu lại kêu gào, đạt được một đống vương đạo khí, hắn giờ phút này thập phần bành trướng, làm một cách công khai quay một đám tuổi trẻ yêu nghiệt hò hét.

“Không cần để ý, tiếp tục ở lại chỗ này đối với chúng ta không có ý nghĩa.” Tiêu Vũ tất là thập phần bình tĩnh.

Nơi đây quan trọng nhất gì đó không thể nghi ngờ là phần đông binh khí, bây giờ những binh khí này đều đã bị hắn đoạt được, trong đó còn bao gồm một cái linh khí, có thể thu hoạch kinh người.

Lưu lại nữa, cùng những người này xung đột, hoàn toàn không cần phải, ngược lại lưu được càng lâu, càng có thể đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Kiếp trước sống lâu như vậy, này giờ sự tình Tiêu Vũ nhìn ra quá xuyên qua, căn bản sẽ không bởi vì phía sau một đám tuổi trẻ yêu nghiệt đuổi giết thì kích động quay đầu cùng bọn hắn đại chiến.

“Hứ, tiểu tử ngươi cũng quá vô dụng, mấy người như vậy liền đem ngươi sợ đến, nếu ta khẳng định quay đầu đem bọn họ diệt sạch!” Hắc thạch cố ý khích Tiêu Vũ.

Nó đối với Tiêu Vũ cho nó đặt tên nhị hắc sự tình phi thường để ý, giờ phút này nhìn thấy có nhiều người như vậy đuổi theo, thì ngóng trông Tiêu Vũ có thể nhất thời ấm đầu, xông lên cùng những người này đánh nhau.

“Câm miệng!” Tiêu Vũ quét nhị hắc một chút, căn bản không để ý tới.

Địch khoa không khoa tình tôn hận từ tháng thuyền tình tôn

“Không có can đảm tiểu tử, một điểm huyết tính đều không có, như ngươi vậy kiếp này đều đột phá không đến vương giả!” Nhị hắc tức giận mắng, trong lòng lại là phiền muộn, Tiêu Vũ lại không hơn nó làm, thật sự là tinh khôn cùng tuổi tác hoàn toàn không hợp.

Tiêu Vũ không tiếp tục để ý, mang theo mấy người triển khai cực nhanh, rời xa nơi này.

Sau không không tình sau hận chiến lạnh mới lông chim tinh

“Người điên, nơi này có vườn thuốc còn có hóa khí lò, có thể hay không còn có cái khác ẩn giấu bảo vật địa phương?”

Sau không không tình sau hận chiến lạnh mới lông chim tinh đụng tới vấn đề thế này, mấy người khác đều là cùng nhau nhìn phía Tiêu Vũ, tựa hồ bọn họ đều đã xem Tiêu Vũ trở thành không chỗ nào không biết Thần Nhân.

Phi hành bên trong, Diệp Cửu Khung con mắt phát ra tham lam ánh sáng, nhắc nhở Tiêu Vũ.

Trải qua vừa nhắc cái này, Tiêu Vũ cũng cảm thấy Diệp Cửu Khung theo như lời có lý, hắn lập tức đối với nhị hắc truyền âm: “Nhị hắc, nơi này có phải là còn có những địa phương khác ẩn giấu bảo vật?”

“Đừng hỏi ta,

Ta cái gì cũng không biết!” Nhị hắc nổi giận, đối với Tiêu Vũ gọi bất mãn hết sức, không muốn dẫn đường.

“Nếu như ta không đoán sai, nơi đây hẳn còn có một chỗ không gian, dùng để lưu trữ công pháp và chiến quyết một loại gì đó, còn minh phù, hẳn là không.” Tiêu Vũ suy đoán nói.

Thông qua lúc trước nhìn thấy, hắn khả năng nhìn ra lưu lại nơi đây người hẳn là chủ tinh khí đạo, dược đạo thực lực muốn so với khí đạo hơi có thiếu sót, trận đạo lại đang sau đó.

Bởi vậy có thể thấy được, người này hẳn còn không có càng nhiều tinh lực đi kim cương Phù đạo, bởi vì mấy đạo bên trong, phức tạp nhất chính là Phù đạo, bởi vậy nếu nói là còn có cái khác lưu trữ bảo vật không gian, tối đa cũng chỉ một cái.

“Ngươi…… tiểu tử ngươi làm sao biết tất cả mọi chuyện!” Nhị hắc há hốc mồm, nó thật sự không nghĩ ra, tuổi quá trẻ Tiêu Vũ, làm sao sẽ đối với nơi này biết được rõ ràng như vậy.

“Mang chúng ta đi thôi!” Tiêu Vũ cũng không cùng hắn giải thích, trực tiếp để nhị hắc dẫn đường.

“Tiểu tử ngươi vậy bản lĩnh, chính mình đi tìm, bản tọa mới không dẫn đường cho ngươi!” Nhị hắc một trận uất ức, đối với Tiêu Vũ vạn phần bất mãn, đùa bỡn nổi lên tính khí.

Địch khoa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chỗ tháng từ thuật thuật

“Ngươi cần phải biết, ngươi cùng ta đối nghịch cũng không chỗ tốt, ngươi bây giờ đã rời đi sinh ra nơi, coi như trở về cũng đã cùng nơi đó tàn khí chia lìa, nếu ta không vui, ngươi đã có thể không phải có thể hay không bổ túc không trọn vẹn chuyện, bây giờ tàn linh có thể giữ được hay không đều là một chuyện khác.”

Địch khoa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chỗ tháng từ thuật thuật nhị hắc một trận không tình nguyện, nhưng bây giờ nó không dám tùy tiện đắc tội Tiêu Vũ, chỉ đành tiếng trầm dẫn đường.

Tiêu Vũ chậm rãi đối với nhị hắc truyền âm.

“Tiểu tử ngươi lại dám âm bản tọa?” Nhị hắc này mới phản ứng được, theo nó đồng ý theo trong nham tương lúc đi ra đã bị Tiêu Vũ tính kế, trong lòng càng thêm phiền muộn.

“Đừng nói nhảm, mau mau dẫn đường.” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời.

Nhị hắc mặc dù tồn tại năm tháng từ xa xưa, nhưng chỉ đứng ở một chỗ, tâm tư chung quy không sánh được hắn cái này chính thức tồn đời từ xa xưa lão già, bàn về tính kế làm sao có khả năng tính được là qua hắn?

Cuối cùng, nhị hắc thỏa hiệp, bất đắc dĩ cho mấy người dẫn đường, dẫn đường bọn họ đi chỗ tiếp theo không gian.

Tôn Cừu Khoa không tình địch Sát Mạch Lãnh xem kỹ tháng địch

Tôn Cừu Khoa không tình địch Sát Mạch Lãnh xem kỹ tháng địch “thậm chí ngay cả ngươi cũng không biết? Quên đi, chúng ta còn là đi nhanh lên đi, không đi nữa ở chỗ đám người kia muốn đi ra.” Diệp Cửu Khung kinh ngạc, xoay người đi ra ngoài.

Có Tiêu Vũ cực nhanh, mấy người rất nhanh liền đến một chỗ khác đường hầm không gian, từ nơi đây rời đi, đi đến một chỗ trong bảo điện.

Không ra Tiêu Vũ dự liệu, nơi này quả nhiên tồn phóng rất nhiều sách cổ, ở trong ghi lại các loại mạnh mẽ công pháp và chiến quyết, nhìn ra Diệp Cửu Khung mấy người kích động không thôi, mỗi người hai mắt tỏa ánh sáng.

“Trừ những thứ này ra, lại còn có đan dược? Chẳng trách trước khi ở vườn thuốc thời điểm chưa thấy, nguyên lai đều phóng tới nơi này!” Diệp Cửu Khung từ nơi này tìm được rồi rất nhiều luyện thành đan dược, mở chai thuốc ra thời gian mùi thuốc kinh, có thể thấy được đều không là phàm phẩm.

“Đem mấy thứ này đều mang tới, chúng ta cũng nên rời đi!” Tiêu Vũ nhắc nhở, hắn lo lắng hắn có bảo đồ sự tình truyền ra ngoài sau, lại có vương giả nhân vật bị kinh động mà đến, đến lúc đó hắn muốn rời khỏi, chỉ sợ liền không thể ung dung như vậy.

Kết kẻ thù kẻ thù tâm tình bóng chiến ầm ĩ cô khốc ta

Mấy người động tác thần tốc, &# 85 và trên người đều có cùng loại hóa giới phù không gian minh phù, rất nhanh liền đem nơi đây dời cái không, thu được đầy bồn đầy bát.

Tất cả những thứ này sau khi, mấy người lúc này mới rời đi, bay ra nơi đây.

“Nhị hắc, ngươi ở đây vùng không gian này mấy chục ngàn năm, chắc chắn biết an toàn đường, mang chúng ta rời đi nơi này.” Tiêu Vũ đem nhị hắc kêu gọi bước ra, để hắn dẫn đường.

Nhị hắc một trận không tình nguyện, nhưng bây giờ nó không dám tùy tiện đắc tội Tiêu Vũ, chỉ đành tiếng trầm dẫn đường.

Theo cái kia vài miếng gấp không gian rời đi, không lâu, Tiêu Vũ mấy người vòng qua một đám tuổi trẻ yêu nghiệt, lại trở về sớm nhất lúc tiến vào bên trong cung điện.

“Hư Thánh dị thường? Có phải lưu lại nơi này người là hư Thánh gì? Đây là cảnh giới, còn là loại tên gọi?”

Trở lại nơi đây, Hàn Ngưng Yên nhìn thấy trong điện khối này viết hư Thánh cung điện nhãn hiệu, nghi hoặc nói.

Đụng tới vấn đề thế này, mấy người khác đều là cùng nhau nhìn phía Tiêu Vũ, tựa hồ bọn họ đều đã xem Tiêu Vũ trở thành không chỗ nào không biết Thần Nhân.

"Đừng nhìn ta, ta cũng không rõ ràng lắm." Tiêu Vũ trực tiếp lắc đầu.

Trên thực tế, nội tâm của hắn đối với hư Thánh hai chữ có điều suy đoán, nhưng cũng không cách nào khẳng định, bởi vậy hắn không có nhiều lời.

"Thậm chí ngay cả ngươi cũng không biết? Quên đi, chúng ta còn là đi nhanh lên đi, không đi nữa ở chỗ đám người kia muốn đi ra." Diệp Cửu Khung kinh ngạc, xoay người đi ra ngoài.

Mới vừa đi vài bước, hắn vừa lui trở về, ngượng ngùng nhìn Tiêu Vũ, nói: "Huynh đệ, bên ngoài còn có ngàn tỉ xương binh, cùng một tên, chúng ta cái này phải làm sao đi ra ngoài a?"

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 529: Rời Đi Chiến Trường

, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối với Diệp Cửu Khung vấn đề, Tiêu Vũ cũng là có chút nhức đầu, phía ngoài ngàn tỉ xương binh còn có xương vương, quả thật không phải dễ đối phó như vậy.

Hắn lại nhìn phía nhị hắc, người này tốt xấu ở phương này trong không gian ngây người rất nhiều vạn năm, nên bao nhiêu đối với chiến trường này có hiểu biết.

“Đừng nhìn ta, bản tọa vẫn sẽ không có rời khỏi hóa khí lò, nào có biết chuyện bên ngoài?” Nhị hắc trực tiếp biểu thị bất lực, khẩu khí kia nghe tới hãy cùng nổi giận đình công giống nhau.

“Được rồi, chúng ta tại đây trong điện cũng ngây người một đoạn thời gian, bên ngoài có thể có biến, đi ra trước xem một chút.” Tiêu Vũ cũng không có biện pháp tốt hơn, mặc dù nguy hiểm, nhưng trước mắt cũng chỉ có thể kiên trì từ nơi này rời đi.

Bốn người 1 thạch, theo bên trong cung điện lui ra, đi đến ngoài điện, mấy người đều là có chút bất ngờ.

“Này xương binh lại không thấy?” Diệp Cửu Khung tràn ngập kinh ngạc, trước đây ở đây vô số xương binh, giờ phút này lại một cũng không nhìn thấy.

Cả tòa cổ thành, vào thời khắc này có vẻ trống rỗng, chỉ có thỉnh thoảng gió nhẹ thổi qua, có vẻ thật là hoang vu.

“Xem ra trong thành quả nhiên có biến, này xương binh không biết là vẫn sẽ hay không xuất hiện lại, chúng ta thừa dịp bây giờ rời khỏi nơi này trước.” Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, mang tới mấy người, triển khai nghịch hoa sen Thần Hư bộ, trực tiếp từ nơi này rời đi.

Trên đường đi, lúc trước thấy qua xương binh quả nhiên toàn bộ không thấy, cả tòa thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Trong quá trình này, Tiêu Vũ mấy người lại là gặp được mấy cỗ tuổi trẻ thi thể, mỗi một bộ trên thi thể đều mạo hiểm quỷ dị hắc khí.

“Những thứ này đều là chín đại linh cung yêu nghiệt nhân vật, xem ra lần này có không ít tuổi trẻ nhân vật ở đây biến mất!” Diệp Cửu Khung sắc mặt nghiêm túc.

Cho tới bây giờ, hắn hồi tưởng lại gặp xương binh một màn, vẫn là cảm giác lông mao dựng đứng, những thứ đó thái quá khủng bố, mặc dù là chín đại linh cung những yêu nghiệt kia đệ tử gặp phải, cũng rất khó sống dưới.

“Chiến trường này rất quỷ dị, hơn nữa này xương binh đều không thấy, tựa hồ đã xảy ra biến số gì, chúng ta tới trước chiến trường bên ngoài đi xem một chút.” Tiêu Vũ trầm tư, sau đó làm ra quyết định.

Hắn vốn là muốn tiếp tục tìm kiếm thích hợp hắn tu luyện chiến chữ quyết địa phương, nhưng ngàn tỉ xương binh biến mất, để hắn có loại cảm giác xấu, tựa hồ nơi đây đem nếu có chuyện gì phát sinh.

Hơn nữa, trên người hắn có bảo đồ sự tình đã bị rất nhiều người biết, tiếp tục ở lại chỗ này, hắn tất nhiên sẽ trở thành tất cả mọi người công địch.

Diệp Cửu Khung mấy người đối với Tiêu Vũ nói đều là theo bản năng nghe theo, bởi vậy cũng không có ai nhiều lời, mấy người đang Tiêu Vũ cực nhanh bên dưới, thần tốc từ nơi này rời đi, lùi tới chiến trường bên ngoài.

Không lâu, Tiêu Vũ bốn người đã rời xa chiến trường chỗ sâu vài toà cổ thành, đi tới bên ngoài.

“Đây là tình huống gì?” Diệp Cửu Khung hướng về phía trước nhìn tới, nhất thời tê cả da đầu.

Chỉ thấy phía trước, này đã biến mất xương binh, thình lình đều tới nơi này chỗ chiến trường biên giới, cái kia một vị to lớn xương vương thình lình cũng ở trong đó, đem chiến trường bên ngoài vây lại đến mức chặt chẽ.

Ngoại trừ vô số xương binh ở ngoài, chung quanh còn có thể thấy này kinh khủng cổ đại vương giả, đồng dạng canh giữ ở chiến trường này bên ngoài, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

“Bọn họ tựa hồ là cùng người nào đang đối đầu!” Tiêu Vũ vẻ mặt trở nên nghiêm túc, bay lên trời cao.

Nơi này đã không có cấm bay lực lượng, hắn bay đến chỗ cao, hướng về chiến trường ở ngoài nhìn lại, nhất thời rõ ràng.

“Là chín đại linh cung vương giả nhân vật? Liền cung chủ cấp bậc đều tới!” Diệp Cửu Khung cũng bay đến chỗ cao, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tại kia chiến trường ở ngoài, đến rồi ít nhất hơn mười vị vương giả cấp bậc nhân vật,

Thậm chí chín đại linh cung cung chủ, đều tới mấy người.

Bên trong chiến trường này xương binh, cùng với này cổ đại vương giả, chính là tại cùng này một đám vương giả nhân vật đối lập, không cho bọn họ tiến vào mảnh này cổ đại bên trong chiến trường.

“Chẳng trách, bực này bảo địa xuất hiện, nhưng không thấy có vương giả nhân vật tiến lại, nguyên lai là nhận lấy ngăn cản.” Hàn Ngưng Yên ánh mắt lấp lóe, đăm chiêu.

“Có lẽ, cao hơn vương giả cấp bậc sức mạnh, sẽ đối với nơi này tạo thành uy hiếp, bởi vậy bên trong chiến trường sinh linh mới có thể ngăn cản những vương giả này, không cho bọn họ tiến vào bên trong.” Tiêu Vũ suy đoán nói.

Hắn nhìn phía vị này to lớn xương vương, bằng cảm giác, hắn cảm thấy vị này xương vương cảnh giới vắng mặt Thiên Vương bên dưới, nói cách khác cùng chín đại linh cung cung chủ cấp bậc nhân vật tương đương.

Trừ lần đó ra, này đã chết đi, lại lại phục sinh cổ đại vương giả bên trong, cũng có mấy người vô cùng mạnh mẽ, nếu không cũng không khả năng ngăn cản Đạo Thần Cung những vương giả kia bước chân.

“Nơi đó nhưng ta Đạo Thần Cung đệ tử trẻ tuổi?”

Đột nhiên, chiến trường ở ngoài có một vị người đàn ông trung niên mở miệng, tiếng như hồng chung, nói: “Này chỗ chiến trường không tĩnh, các ngươi lập tức lui ra ngoài, ta và cái khác vương giả sẽ ở bên ngoài tiếp ứng.”

Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung đối diện, người đàn ông trung niên này rất rõ ràng là đối với bọn họ nói chuyện.

“Này giống như là một cung chủ cấp bậc nhân vật, huynh đệ, ngươi cảm thấy khả năng tin hắn gì?” Diệp Cửu Khung hướng về Tiêu Vũ hỏi.

Tiêu Vũ không hề trả lời, khi hắn trong ấn tượng, bởi vì trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, ngoại trừ Chiến Thần Cung chủ ở ngoài, những người khác tựa hồ cũng đối với hắn không thế nào tiếp đãi, bây giờ lại đột nhiên chủ động giúp đỡ, tựa hồ cũng không phải đơn giản như vậy.

“Chẳng lẽ là vì trên người ta có bảo đồ?” Trong lòng hắn lập tức nghĩ tới chỗ này.

Có điều, dù cho thật là như thế này, trước mắt mà nói, mấy người bọn họ muốn phải dựa vào chính mình rời đi này chỗ chiến trường, cũng không quá thực tế.

“Vì sao không đáp lời? Nếu chần chừ nữa, nơi này sanh biến, đến lúc đó ai cũng không thể nào cứu được các ngươi, còn không mau mau theo chiến trường lui ra?” Vị cung chủ kia cấp bậc nam tử lại mở miệng, lần này trong thanh âm nhiều hơn mấy phần ý lạnh.

“Huynh đệ, chiến trường này e sợ thật muốn sinh thay đổi, nếu không trong cung cũng sẽ không tới nhiều như vậy vương giả. Bất quá ta luôn cảm giác người này ôm ấp mục đích nào đó, như thế nào quyết định, còn là giao cho ngươi để phán đoán!” Diệp Cửu Khung đối với Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ gật gù, hắn cũng cảm giác vị cung chủ này mục đích hoàn toàn không đơn thuần. &# 85 &# 32;

Chỉ có điều, nếu là hắn từ chối, bằng chính hắn có lẽ có biện pháp khả năng ở cái địa phương này bên trong sống tiếp, nhưng Diệp Cửu Khung mấy người, đã có thể khó nói.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát làm ra quyết định, nói: “Vậy thì cám ơn tương trợ!”

Sau khi nói xong, Tiêu Vũ lập tức mang tới mấy người, lấy ra huyễn thiên thần dực, hướng về chiến trường ở ngoài bay

đi.

“Huây!”

Vị này xương vương nhìn thấy Tiêu Vũ, lập tức phát sinh thê thảm hét giận dữ. Ở tiếng này hét giận dữ bên dưới, nơi đây vô số xương binh lập tức giống như nổi cơn điên, giống như là thuỷ triều dâng tới Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Chiến trường ở ngoài, tên kia mở miệng cung chủ cấp bậc nhân vật hừ lạnh, liên cùng bao nhiêu đại vương giả nhân vật, vào đúng lúc này đồng thời ra tay.

“Ầm!”

Những vương giả này thực lực kinh người, mặc dù là ngăn ra rảnh tay, uy thế cũng cực kỳ bất phàm, từ đằng xa đánh ra một loại nào đó lực lượng thần bí, đem phần đông xương binh trực tiếp cầm cố, làm cho bọn họ không cách nào vọt tới Tiêu Vũ bên cạnh.

“Bốp!”

Ở nơi này 1 khoảng cách, Tiêu Vũ đã triển khai cực nhanh, chạy ra khỏi chiến trường ở ngoài.

“Huây!”

Bên trong chiến trường, vị này xương vương phát sinh phẫn nộ rít gào, tựa hồ cực kỳ không cam lòng.

Tiêu Vũ mấy người sau khi rơi xuống đất, vị kia đưa bọn họ tiếp đến cung chủ cấp bậc nhân vật bước lên trước, nhìn xuống Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Được rồi, đưa ngươi tại đây chỗ chiến trường bên trong đoạt được, toàn bộ đều giao ra đây a!”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 530: Uy Bức Lợi Dụ

Đọc trên điện thoại

“Ngươi có ý gì?” Tiêu Vũ sầm mặt lại.

Nghe ngữ khí, vị cung chủ này cấp bậc nhân vật tựa hồ biết hắn trong chiến trường các loại thu hoạch? Mặc dù hắn sớm có suy đoán, người này ra tay giúp đỡ là mang có mục đích gì, nhưng thấy đối phương trở mặt nhanh như vậy, cũng không nhịn được trong lòng phát lạnh.

“Có ý gì?” Người đàn ông trung niên này thoạt nhìn 4 mươi mấy tuổi, một thân áo xám, đem hai tay chắp sau lưng, tư thế cực cao.

Hắn nhìn xuống Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Ngươi giết ta hậu nhân, đoạt ta hậu nhân bảo đồ, thật sự cho rằng tất cả những thứ này ta đều không biết gì cả gì?”

“Ngươi là Trấn Minh Cung chủ?” Tiêu Vũ một chút phản ứng lại, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, người trước mắt chính là chín đại linh trong cung Trấn Minh Cung cung chủ, mà lúc trước bị hắn chém giết Kim Thiền, chính là vị cung chủ này con trai.

Bây giờ xem ra, Trấn Minh Cung chủ ra tay giúp đỡ, theo chiến trường trung tướng bọn họ tiếp đến, không phải là bởi vì nhìn ở tại bọn hắn là Đạo Thần Cung đệ tử, mà là muốn đưa hắn tiếp đến sau, cướp đoạt trên người hắn bảo đồ!

Phải biết rằng, này bảo đồ ghi lại 10 châu mỗi một lớn hiểm đường sống, đặt ở đương thời nhất định chính là vô thượng thần vật, không ai có thể không động tâm.

“Kim huynh, ngươi làm như vậy, có chút không quá thích hợp!”

Địch kẻ thù khoa kẻ thù khốc tôn xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh cô ta

Vào đúng lúc này, có một người khác nam tử tiến lên. Không hề nghi ngờ, gan dạ như vậy cùng một vị cung chủ nói chuyện, người này cũng là một vị cấp bậc nhân vật.

Địch kẻ thù khoa kẻ thù khốc tôn xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh cô ta “ngươi là Trấn Minh Cung chủ?” Tiêu Vũ một chút phản ứng lại, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi.

Bề ngoài của hắn tuổi cùng Trấn Minh Cung chủ xấp xỉ, trên mặt mang theo vài phần ý cười, nhìn qua thập phần thân thiết, nói: “Cấp độ kia bảo đồ, chẳng lẽ Kim huynh muốn độc chiếm? Theo ta xem, bực này bảo đồ còn là giao cho Thần cung làm phát, dù sao quan hệ trọng đại!”

Tiêu Vũ sắc mặt không dứt trầm xuống, thế cuộc trước mắt lại rõ ràng có điều, chiến trường ở ngoài những cung chủ này cấp bậc nhân vật đều biết bảo đồ tồn tại, và đều đối với cái này nhất định phải có.

Chuyện này với hắn rất bất lợi, hắn có mạnh đến đâu, đối mặt nhiều tên cung chủ cấp bậc nhân vật, cũng không khả năng có điều làm.

“Ha ha, ta cũng cảm thấy Ngự Linh Cung chủ nói đúng, bực này bảo đồ, có lẽ có thể thay đổi sắp sửa tiến lại loạn thế kết quả, ở ngoài Trấn Minh Cung chủ một người muốn độc chiếm, không khỏi không quá thích hợp!” Vừa là một vị cung chủ bước bước chân, đi tới gần.

“Hừ, trên người hắn bảo đồ, vốn là theo ta hậu nhân trong tay cướp đoạt, huống hồ ta hậu nhân còn chết vào tay, bây giờ ta bất quá là đem ta hậu nhân đoạt được thu hồi, có cái gì không thích hợp?” Trấn Minh Cung chủ sắc mặt âm hàn, có điều đơn độc đối kháng hai đại cung chủ, hắn cũng là không dám cưỡng đoạt.

Vạn nhất động thủ, hắn không thể đồng thời đối phó hai cái giống nhau cấp bậc nhân vật.

“Kim huynh nói thế, sợ là không thể làm người tin phục.” Ngự Linh Cung cung chủ mang theo mỉm cười, lại làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm, nói: “Tiêu Vũ dù cho theo Kim Thiền trong tay cướp đi một phần bảo đồ, nhưng cũng chỉ là bộ phận, và theo ta được biết, Kim Thiền trên người này một phần tàn đồ, cũng là từ người khác trong tay đoạt được, như thế tính ra, cũng không có thể xem như Kim Thiền đồ vật.”

“Ngươi có ý gì?” Trấn Minh Cung chủ sắc mặt rét run.

Tiêu Vũ xem như đã hiểu, mấy cái này cung chủ không một cái tốt, tâm cơ một người so với một người sâu.

Địch khoa kẻ thù độc sau hận từ ầm ĩ học ầm ĩ quá

Trấn Minh Cung chủ muốn lấy Kim Thiền chết đi, trên người tàn đồ bị Tiêu Vũ cướp đoạt làm lý do, nhận định đó là Kim Thiền gì đó, muốn một người độc chiếm, nhưng mà Ngự Linh Cung chủ hòa một vị khác cung chủ lại là không thể thừa nhận cách nói này,

Vẫn cứ nói Kim Thiền trên người tàn đồ cũng theo người khác nơi đó cưỡng đoạt mà đến.

E sợ, ở Tiêu Vũ chém giết Kim Thiền, cướp đoạt tàn đồ thời điểm, cái khác linh cung tuổi trẻ yêu nghiệt nghe đến Kim Thiền trước khi chết lời nói, vào lúc đó thì thông tri mỗi loại tương ứng linh cung.

Cũng chỉ có như vậy, tài năng giải thích tại sao những người này sẽ đối với bên trong chiến trường chuyện phát sinh hiểu rõ ràng như vậy.

“Bây giờ tranh cướp này, và chỗ vô dụng, còn là trước hết để cho Tiêu Vũ đem trên người bảo đồ cũng giao đi ra đi.” Vị cuối cùng tiến lại cung chủ, là Thái Hư Cung đứng đầu, hắn đánh gãy Ngự Linh Cung cùng Trấn Minh Cung hai vị cung chủ ngữ, nhìn phía Tiêu Vũ, trong ánh mắt tràn đầy áp bức tính.

“Nếu là ta không giao?” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh như băng.

Cái kia mấy bức tàn đồ đối với hắn trọng yếu giống vậy, tìm được thời gian cũng lịch pháp hết hung hiểm, mấy vị này cung chủ tiến lại, không nói hai lời muốn lấy đi, dựa vào cái gì?

“Người thiếu niên, bảo đồ mặc dù trọng yếu, nhưng cũng không phải không thể thiếu đồ vật, chỉ cần ngươi đồng ý đem bảo đồ giao ra, ta mấy người này người tất nhiên sẽ báo lên trong cung, cho ngươi đầy đủ bồi thường, vô luận ngươi là muốn công pháp hoặc là quyết chiến, thậm chí là vương giả cấp bậc binh khí khác, cũng có thể thỏa mãn.”

Thái Hư Cung chủ ánh mắt bức người, đối với Tiêu Vũ khuyên giải nói.

“Công pháp chiến quyết? Vương giả binh khí?” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh một tiếng.

Có thể làm cho hắn để mắt công pháp và chiến quyết, thế gian có thể có bao nhiêu? Còn vương giả cấp bậc binh khí, trên người hắn có ít nhất trên ngàn cái, còn cần bắt lại bảo đồ đi theo Đạo Thần Cung đổi lấy?

“Bực này bảo đồ can hệ trọng đại, quan hệ đến loạn thế tiến lại lúc cục diện, không phải là ngươi một người sở hữu, ngươi còn là giao ra đây!” Ngự Linh Cung chủ cũng mở miệng, âm thanh như đao.

Loạn thế? Loạn thế chó má! Tiêu Vũ trong lòng sáng như tuyết, mấy vị này cung chủ chính là muốn đoạt trên người hắn bảo đồ, cùng loạn thế căn bản không có quan hệ gì.

Bọn họ nói như vậy, chẳng qua là tìm cho mình một đường hoàng lấy cớ thôi.

“Nếu là ngươi cố ý không muốn giao ra, vậy cũng đừng trách chúng ta ra tay vô tình. Việc quan hệ loạn thế kết quả, ngươi như thế u mê, chúng ta cũng chỉ có ra tay.” Thái Hư Cung chủ nói lần nữa, cảnh cáo ý tứ hết sức rõ ràng.

“Ngươi phải biết rằng, ngươi chém giết Trấn Minh Cung chủ con trai, vị cung chủ này sở dĩ chậm chạp không có ra tay, là vì có ta cùng Thái Hư Cung chủ ở đây, nếu chúng ta buông tay không can thiệp tới, ngươi cảm thấy Trấn Minh Cung chủ sẽ như thế nào đối với ngươi? Ngươi nếu đồng ý giao ra bảo đồ, ta và Thái Hư Cung chủ có thể cam đoan, &# 32; đem an toàn của ngươi theo phương này cũ cảnh bên trong mang đi ra ngoài.”

Ngự Linh Cung chủ nhìn lướt qua Trấn Minh Cung chủ, xa xôi mở miệng.

Mấy người này, vừa là cưỡng bức vừa là dụ dỗ, đã là không cho Tiêu Vũ một điểm lựa chọn nào khác.

Ý của bọn họ, đã hết sức rõ ràng, Tiêu Vũ sẽ giao ra bảo đồ, sẽ bọn họ ra tay, trực tiếp cưỡng đoạt, nếu để cho bọn họ ra tay, cái kia Tiêu Vũ kết cục, thì thập phần rõ ràng.

“Khà khà, chín đại linh cung cung chủ, coi là thật hảo phách lực a, 3 đại cung chủ chung nhau nhằm vào ta một đệ tử nho nhỏ!” Tiêu Vũ khà khà cười lạnh.

Hắn nghĩ nghĩ, mấy vị này cung chủ chỉ là nhằm vào một mình hắn, muốn lấy được trên người hắn Thần đồ, cùng Diệp Cửu Khung mấy người cũng không quan hệ.

Mặc dù nơi đây là cũ cảnh bên trong, nhưng nghĩ đến bọn họ thân là cung chủ cấp bậc nhân vật, huống hồ còn có nhiều như vậy vương giả ở đây, cũng không dám làm một cách công khai trái với cung quy, đối với đệ tử bình thường ra tay.

Có như thế phán đoán, Tiêu Vũ óc nhất thời nhanh chóng vận chuyển, nghĩ làm sao có thể theo bao nhiêu đại cung chủ cấp bậc nhân vật trong tay thoát thân, chỉ cần hắn khả năng rời đi nơi này, tất cả thì đều dễ nói.

“Vô vị nhiều lời, trực tiếp chém hắn, liền có bảo đồ!”

Vào lúc này, Trấn Minh Cung chủ không định cho Tiêu Vũ một tia cơ hội, trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay.

Hắn lo lắng nếu là Tiêu Vũ đáp ứng giao ra bảo đồ, vậy có hai đại cung chủ bảo vệ Tiêu Vũ, hắn đem không cách nào đối với Tiêu Vũ ra tay, bởi vậy quyết đoán cướp lấy ở Tiêu Vũ trả lời trước khi động thủ, phát sinh một đòn mãnh liệt!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 531: Tảng Đá Mở Miệng

Đọc trên điện thoại

Nhìn thấy Trấn Minh Cung chủ ra tay, cái khác hai vị cung chủ trong mắt đều lộ ra một chút do dự, nhưng lại rất nhanh biến mất, cuối cùng chỉ là ở bên cạnh thấy, không có ngăn cản.

Tiêu Vũ chậm chạp không có làm ra quyết định, bọn họ cũng đã mất kiên trì.

Mặc dù đối với hậu bối ra tay trái với cung quy, nhưng giờ phút này là Trấn Minh Cung chủ ra tay, không trách được bọn họ trên đầu.

Còn nữa, bọn họ lúc trước đã tìm kĩ đầy đủ lý do, Tiêu Vũ từ chối không giao ra bảo đồ, là vì ích kỷ, không vì sau này loạn thế kết quả suy nghĩ, bọn họ ra tay cưỡng đoạt, cũng là vì sau này đại cuộc cân nhắc.

“Muốn giết ta? Ngươi thật sự cho rằng chính là Thiên Vương nhân vật thì có thể muốn làm gì thì làm sao?”

Ở vào giờ khắc này, Tiêu Vũ lập tức thì làm ra quyết định. Hắn gầm lên một tiếng, đồng thời trên người giống nhau đồ vật bay ra, chặn lại ở trước người, vừa vặn ngăn trở sau Trấn Minh Cung chủ dò ra đến bàn tay lớn.

“Ầm!”

Địch kẻ thù khoa tình thuyền thuật chiến dương địch hận

Vật như vậy uy lực kinh người, vừa bị Tiêu Vũ lấy ra, nhất thời bùng nổ ra vô cùng uy thế, kể cả mấy cái kia cung chủ cấp bậc nhân vật, vào lúc này đều là trở nên động dung.

“Ngươi cái này đáng đâm ngàn đao tiểu tử, dám bắt lại bản tọa làm chặn tấm khiên!”

Sau kẻ thù xa không khốc địch bóng bờ ruộng dương không ta tinh

Chợt nghe một tiếng tức giận rít gào lên truyền đến, Tiêu Vũ lấy ra vật phẩm bên trong càng truyền ra như vậy rít lên một tiếng, chấn động trời cao.

“Khối đá này lại sẽ nói? Đây là thành tinh gì?” Xa xa Diệp Cửu Khung sợ hết hồn.

Địch kẻ thù kẻ thù không Quỷ thuyền hận chiến cô cát ngón tay tiếp

Trước đây Tiêu Vũ cùng nhị hắc một mực là dùng thần niệm ở giao lưu, này vẫn là hắn cùng Hàn Ngưng Yên bọn người lần đầu tiên nghe được khối đá này mở miệng.

“Linh khí?”

3 đại cung chủ nghe đến hắc thạch bên trong truyền ra gầm lên, đồng thời đều là chấn động.

Vậy không có xuất thủ ngự linh cung chủ cùng Thái Hư Cung chủ hai người, vào đúng lúc này trong mắt ánh sáng tăng mạnh, cùng nhau hướng về nhị hắc tìm kiếm bàn tay lớn, muốn tiến hành tranh cướp.

“Vèo!”

Thừa dịp này 1 khoảng cách, Tiêu Vũ quyết đoán lùi lại, triển khai huyễn thiên thần dực cùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ, hóa thành lưu quang nhằm phía xa xa.

“Hôm nay ngươi hẳn phải chết!” Trấn Minh Cung chủ mắt lộ hung quang, càng trực tiếp từ bỏ linh khí, đuổi hướng về Tiêu Vũ.

Hắn liền linh khí đều có thể quyết đoán từ bỏ, có thể thấy được đối với Tiêu Vũ sát tâm nặng.

“Phải không?” Tiêu Vũ vội vàng quay đầu lại, lộ ra một cái cười lạnh.

Chẳng biết vì sao, nhìn thấy cái này cười lạnh, Trấn Minh Cung chủ lại có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Đây rõ ràng chỉ là một tuổi hậu bối, với hắn mà nói giống như giun dế, lại làm cho hắn sinh ra loại cảm giác này, thật sự hoang đường!

“Bốp!”

Tại đây ngắn ngủi khoảnh khắc, Tiêu Vũ đã một lần nữa động lên, trên người một viên dấu ấn bay ra, tốc độ nhanh căn bản là không có cách thấy rõ, thần tốc hướng về nhị hắc bay đi.

“Bốp!”

Dấu ấn tốc độ quá nhanh, kể cả Trấn Minh Cung chủ đều không thể ngăn cản, để nó dễ dàng bay đến nhị hắc bên người.

Cái này dấu ấn ánh sáng mát mắt, cùng nhị hắc lập tức hợp làm một thể, sau đó, nơi này, bạo phát ra cực kỳ kinh người gợn sóng.

“Không ổn!”

3 đại cung chủ trong cùng một lúc sắc mặt biến đổi đột ngột, vốn muốn nắm được hắc thạch vài con bàn tay khổng lồ đều

là thần tốc rút lui.

Không chỉ như thế, bọn họ sắc mặt trắng bệch, cái gì cũng không để ý, đồng thời triển khai tốc độ nhanh nhất, hướng về phương xa thối lui.

"Ầm!"

Ba động khủng bố bùng nổ, không chỉ có là trước mắt vùng đất này, kể cả xa xa cổ đại chiến trường, vào đúng lúc này đều không ngừng mà rung động.

Tôn khoa xa kẻ thù Quỷ tôn bóng tiếp dương khốc xuyên qua dương

Này Đạo Thần Cung tiến lại vương giả, dồn dập sợ hãi kêu lấy lùi về sau, mỗi người mặt không có chút máu.

Thậm chí, kể cả cổ đại bên trong chiến trường một đám sinh linh cũng không cách nào bình tĩnh, ngàn tỉ xương binh quỳ rạp dưới đất, quay phương hướng này run lẩy bẩy.

Này hồi phục lại cổ đại vương giả, đã ở bên trong chiến trường nhìn ra xa nơi này, ánh mắt đờ đẫn.

"Huây! Huây!"

Bên trong chiến trường sinh linh bên trong, thì mấy vị này xương vương nhất là chọc giận, quay nhị hắc vị trí không dứt gầm lên, tựa hồ tràn ngập phẫn nộ, muốn lao ra chiến trường, rồi lại có điều kiêng kỵ, không dám thật đi tới chiến trường ở ngoài.

"Khối đá này giống nhau gì đó, lại có thể gây nên bên trong chiến trường này vật chết phản ứng lớn như vậy? Cuối cùng là nào thần vật!"

Xa xa này Đạo Thần Cung vương giả, bị cảnh tượng như vậy cả kinh thật lâu không nói gì. Dù cho không thể đi sâu vào, bọn họ cũng có thể biết mảnh này cổ đại chiến trường có cỡ nào hung hiểm.

Trong cung vương giả, hôm nay đã đến hơn nửa, thậm chí ở trong còn có Thiên Vương cấp bậc nhân vật, đều không thể mạnh mẽ đánh vào ở trong, có thể thấy được bên trong chiến trường này vật chết khủng bố.

Nhưng hôm nay, này vật chết vậy mà lại bởi vì này giống như giống như hòn đá gì đó, mà để lộ ra như thế dị thường tâm tình.

“Đáng chết Tiêu Vũ, nãi nãi của ngươi! Đại gia ngươi! Ngươi ông ngoại! Ngươi có biết hay không làm như vậy, sẽ tốn lão tử bao nhiêu khí linh? Lão tử không để yên cho ngươi!” Nhị hắc phẫn nộ mà tiếng gào truyền đến.

Nó đã hoàn toàn tức đến nổ phổi, trước đây mở miệng một tiếng bản tọa, hết sức cao ngạo, như là cái cao cao tại thượng nhân vật, giờ phút này lại là miệng đầy hỏi thăm Tiêu Vũ dòng họ, càng tự xưng nổi lên lão tử, hoàn toàn thì 1 phố phường lưu manh.

Tôn kẻ thù không Quỷ sau hận tiếp ầm ĩ chút nào tiếp tháng

“Thu!”

Tiêu Vũ giờ phút này, sớm dựa vào cực nhanh chạy ra khỏi không biết bao nhiêu dặm, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, nhất thời hắc thạch một lần nữa hướng về hắn bay trở về.

3 đại cung chủ thấy vậy, lại biến sắc, nhưng giờ phút này bọn họ đã thối lui ra khỏi quá khoảng cách xa, mặc dù là muốn ngăn trở cũng căn bản không còn kịp rồi, cái kia hắc thạch chớp

mắt liền bay trở về Tiêu Vũ trong tay.

Gọi trở về nhị hắc sau khi, Tiêu Vũ theo nó ở trong lấy ra lúc trước lấy ra dấu ấn.

Một quả này tự nhiên là lục đạo bên trong khí ấn, này ấn không chỉ có thể diễn biến thế gian các loại binh khí, cũng có thể gia trì ở bất kỳ binh khí gì bên trên, tạm làm khí linh, làm được mạnh mẽ khống chế.

Có điều Tiêu Vũ cảnh giới không đủ, muốn làm được điểm này cũng không dễ dàng, cũng chính là nhị hắc tự thân có không kém tàn linh, hắn có khả năng sử dụng phương pháp này, nếu không lúc trước đã sớm trực tiếp bằng khí ấn đem hết thảy vương đạo khí trực tiếp lấy đi.

Tôn kẻ thù kẻ thù khoa khốc tôn học chiến lạnh sau xa

“Ngươi tên tiểu tử khốn kiếp này, U &# 8 trên người ngươi lại còn ẩn giấu vật như vậy, ngươi nói thực ra, ngươi rốt cuộc còn giấu bao nhiêu?” Nhị hắc nhìn thấy khí ấn, một chút thì cấp nhãn.

Chính là vật như vậy, không trải qua đồng ý của hắn, liền mạnh mẽ tiêu hao đã đi hắn hơn nửa khí linh, này 1 tiêu hao, không biết lại muốn bao nhiêu vạn năm tài năng khôi phục lại được.

Lần này, hắn thì càng đừng hy vọng đem tự thân không đủ hoàn toàn bổ túc.

“Rời khỏi nơi này trước nói lại!” Tiêu Vũ tốc độ không giảm, huyễn thiên thần dực huy động tới cực hạn, thần tốc ở chân trời bên trong đi xa.

“Ngươi tên tiểu tử khốn kiếp này, lão tử thực sự là tin ngươi Tà, sớm biết rằng như vậy, lão tử cũng không nên đi theo ngươi, ngươi thực sự là hại khổ lão tử!”

Trên bầu trời, truyền đến nhị hắc câu cuối cùng hùng hùng hổ hổ, vừa khóc không ra nước mắt âm thanh, lưu lại một nhiều vương giả cùng bao nhiêu đại cung chủ hai mặt nhìn nhau.

Này một tảng đá, lại có tính tình như vậy, thật sự kỳ hoa!

“Đáng chết tiểu bối!”

Mấy vị cung chủ sắc mặt vào thời khắc này một người so với một người khó coi, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ rời đi phương hướng, trong mắt sát ý, thẳng khiến quanh thân một đám vương giả nhân vật không rét mà run.

Bọn họ 3 đại cung chủ cấp bậc nhân vật, như vậy bức bách Tiêu Vũ, thậm chí sẽ đối Tiêu Vũ như vậy một hậu bối đệ tử ra tay, muốn muốn cưỡng đoạt bảo đồ, có thể kết quả lại là, không chỉ bảo đồ không có được, liền Tiêu Vũ lấy ra linh khí, cũng đã đánh tới trước mặt bọn họ, bọn họ đồng dạng cũng không thể lưu lại!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 532: Rút Lui Khỏi

Đọc trên điện thoại

Chuyện này, vô luận nghĩ như thế nào, bọn họ 3 đại cung chủ đều là mất hết bộ mặt.

Thân là cung chủ nhân vật, ba người chung nhau áp bức, muốn cướp đoạt Tiêu Vũ bảo đồ, kết quả lại là rơi xuống như vậy một cục diện, bảo đồ không được, tế đến trước mắt linh khí cũng không lưu lại, còn để Tiêu Vũ thong dong thối lui.

Này nếu là truyền ra ngoài, Tiêu Vũ một giới hậu bối, khả năng theo 3 đại cung chủ trong tay thong dong chạy trốn, đó là đủ để kinh người vinh quang, có đúng không ba người bọn họ tới nói, lại là một loại nặng nề khuất nhục!

3 đại cung chủ, mà ngay cả một hậu bối đều không giữ được, không chú ý bộ mặt muốn muốn cưỡng đoạt gì đó, cũng đều bị Tiêu Vũ toàn bộ mang đi!

“Tảng đá kia có thể mở miệng, tất nhiên là linh khí không thể nghi ngờ, hơn nữa theo lúc trước bên trong chiến trường này vật chết phản ứng đến xem, tảng đá kia tựa hồ xuất từ này chỗ chiến trường, nhưng lại rất không bình thường!”

Lúc trước vẫn mang theo nụ cười, như cái người hiền lành ngự linh cung chủ, vào đúng lúc này đã hoàn toàn cười không nổi, sắc mặt âm trầm vạn phần.

“Hừ, thì tính sao? Người đều chạy, bây giờ đang nói này, còn có ý nghĩa gì?” Thái Hư Cung chủ trên mặt cũng hoàn toàn đã không có ý cười, che kín mây đen.

Sau không không xa Quỷ kết hận tiếp ầm ĩ lông chim chủ sau

“Tên tiểu bối này tại sao có thể có tốc độ nhanh như vậy, vừa mới hắn rời đi tốc độ, chỉ sợ là chúng ta cũng khó có thể đuổi kịp!” Ngự linh cung chủ nói xong, trên mặt vẻ mặt vừa là tràn ngập sự không cam lòng.

Hắn cũng không biết, Tiêu Vũ trên người huyễn thiên thần dực là trên chín tầng trời đệ nhất cực nhanh, bây giờ theo Tiêu Vũ thực lực trưởng thành, khả năng diễn hóa ra huyễn thiên thần dực vừa càng hoàn chỉnh một phần.

Ngoài ra, Tiêu Vũ bình thường lấy ra huyễn thiên thần dực, đều không dám toàn lực huy động, bởi vì thái quá hao tâm tổn sức, vừa mới để thoát ly nơi đây, tốc độ dĩ nhiên đạt được cực hạn, cực hạn này thậm chí có thể vượt qua bọn họ này Thiên Vương.

“Cái kia ngược lại chưa chắc!” Trấn Minh Cung chủ thâm thúy trong con ngươi, cất dấu kinh người sát cơ, lạnh lùng nói: “Dùng cảnh giới của hắn, thi triển bực này vượt qua Thiên Vương cực nhanh, tất nhiên phải bỏ ra một loại nào đó giá cả, dù cho không cần, tốc độ như thế này cũng nhất định không thể lâu dài!”

Nói thế hạ xuống, ngự linh cung chủ cùng Thái Hư Cung chủ con mắt đều là sáng lên. Nếu là như vậy, Tiêu Vũ cho dù đã rời đi nơi đây, nhưng cũng sẽ ở chỗ không xa ở ngoài đặt chân, dùng cảnh giới của bọn hắn, giống nhau có thể đuổi theo.

“Đuổi!”

Chỉ một chữ, 3 đại cung chủ cấp bậc nhân vật, liền đồng thời phóng lên cao, hướng về Tiêu Vũ rời đi phương hướng nhanh chóng đi tiếp.

Trong mắt bọn họ đều lộ ra kinh người sát cơ, lần này đã đối với Tiêu Vũ ra tay, vậy liền không có thu tay lại đường sống, nhất định phải làm đến cùng, tìm được bảo đồ.

Bởi vì đối với Tiêu Vũ ra tay, bọn họ đã là đắc tội rồi Chiến Thần Cung, cái người điên kia điên lên không ai không sợ.

Bây giờ nếu có thể được bảo đồ, có lẽ Đạo Thần Cung còn có thể niệm này giữ được bọn hắn, nếu không Chiến Thần Cung cái người điên kia biết bọn họ đối đãi như vậy Tiêu Vũ, đem bọn họ tam đại linh cung hủy đi đều có khả năng!

“Ông trời ơi, đây rốt cuộc tình huống thế nào a, 3 đại cung chủ truy kích Tiêu Vũ, này Tiêu Vũ còn có đường sống gì?”

“Theo ta được biết, Tiêu Vũ trong chiến trường đạt được một bức bảo đồ, tin tức đã sớm truyền ra, chỉ sợ 3 đại cung chủ lần này không được bảo đồ, chắc là sẽ không dừng tay!”

“Đây nếu là để Chiến Thần Cung vị kia biết, trong cung không biết là lại muốn lên bao nhiêu họa loạn!”

“Có điều cái này Tiêu Vũ quả thật là tràn đầy truyền kỳ, không chỉ ngày xưa chuyện làm món món kinh người, hôm nay với tam đại vương người trong tay thong dong thoát thân, thử hỏi trẻ tuổi bên trong, có ai có thể làm được?”

“Tiêu Vũ đích xác tươi đẹp,

Nếu bất luận thực lực, chỉ từ hắn qua lại sự tích đến xem, trong cung này cùng thế hệ yêu nghiệt nhân vật, không có người nào khả năng so với hắn. Chỉ tiếc, trên người hắn…… tồn tại loại kia không rõ sức mạnh, chỉ sợ cũng chỉ có Chiến Thần Cung chủ cái người điên kia, tài năng tiếp thu được hắn, cái khác bao nhiêu cung, căn bản không có hắn đất dung thân!”

Tại chỗ, một đám vương giả ở mấy vị cung chủ sau khi rời đi, bùi ngùi mãi thôi.

Trước đây bọn họ đối với Tiêu Vũ nhận thức không nhiều, nhưng theo Đạo Thần Cung mở rộng ra, Tiêu Vũ lại đang Đạo Thần Cung bên trong vài lần nêu cao tên tuổi, lại có trong cung bây giờ cũng không có thiếu đến từ 10 châu đệ tử, Tiêu Vũ qua lại các loại, đã từ lâu ở trong cung truyền ra.

“Tiêu Vũ…… người điên, ngươi cứ đi như thế?”

Ở một phương khác, Diệp Cửu Khung thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng, ngơ ngác phát ra cứ thế. Hắn lúc này hoàn toàn đã không có dĩ vãng vui cười cùng thong dong, một đôi nắm đấm, nắm chặt vừa buông ra, không ngừng lặp lại.

“Hắn là biết những vương giả kia sẽ không trước mặt nhiều người như vậy mặt trái với cung quy, đối với chúng ta ra tay, cho nên mới yên tâm rời đi. Cũng là bởi vì, hắn không muốn liên lụy đến chúng ta, hắn từ trước đến giờ chính là một kẻ như vậy.”

Mộc Hàn Yên cũng là nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, thần sắc phức tạp.

Trong mấy người này, nàng có thể nói là sớm nhất nhận thức Tiêu Vũ người, thời khắc này một màn, cùng Tiêu Vũ lúc trước bị Long Tuyền Tông đuổi giết, từ giã hết thảy thân bằng hảo hữu, độc thân lên đường tình hình là tương tự biết bao?

“Thật giận! Uổng ta còn được người gọi là cái gì 10 châu thiên tài, tới Đạo Thần Cung, cũng bất quá chính là một phổ thông người đi đường!” Diệp Cửu Khung khóe miệng nụ cười, mang theo tự giễu cùng cay đắng, nói: “Ở bên trong chiến trường, ta cái gì đều dựa vào cho hắn, ngay cả một Xích Viêm chính ta đều không đối phó được. Tới chiến trường ở ngoài, hắn bị người như thế bức bách, bây giờ vừa người đang ở hiểm cảnh, ta cũng như thế chỉ có thể ở bên cạnh thấy, cái gì cũng không làm được!”

Nói chuyện bên trong, hắn ở nắm đấm phát sinh kèn kẹt tiếng vang, Mộc Hàn Yên hướng về hai tay của hắn nhìn tới, liền thấy hắn một đôi nắm đấm bởi vì nắm quá chặt, máu không cách nào lưu thông, đã là trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Trong ba người, chỉ có Hàn Ngưng Yên một người đứng yên ở bên cạnh, không nói lời nào, nhưng nàng trong con ngươi lộ ra tâm tình, lại là so với tất cả mọi người phức tạp hơn.

Trong đầu của nàng, đột nhiên nổi lên Nhan Tử Ngọc bóng người.

Từng các nàng đều là Thánh Thành hai vị tuyệt đại thần nữ, nàng đối với cái kia có thể làm cho Nhan Tử Ngọc hồn khiên mộng nhiễu người, sớm tràn ngập tò mò.

Nàng rất nghi hoặc, &# 85 đến tột cùng là hạng người gì, mới có thể làm cho Nhan Tử Ngọc cấp độ kia xuất thân được nuông chìu, lại có khuynh thành vẻ nữ tử như thế vướng bận, nhưng bây giờ cùng nhau đi tới, nàng đã dần dần có thể giải thích, và giải thích đến càng ngày càng sâu.

Ba người đứng yên, nỗi lòng không giống nhau, đều là lẳng lặng nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, không nói tiếng nào, nhưng có vạn loại tâm tình.

“Hây!”

Gió táp đập vào mặt, Tiêu Vũ bay ra vạn dặm, sau đó chính là cảm giác thần lực trên người cơ hồ đều bị rút sạch, không thể không theo không trung rơi xuống đất, tìm bí mật.

“Tiểu tử, ngươi lúc trước lại dám đối với ta như vậy, ngươi có biết hay không ngươi đem ta hại chết? Hại ta tổn thất bao nhiêu khí linh? Đúng vậy, ngươi lúc trước lấy ra như vậy gì đó rốt cuộc là cái gì? Tiểu tử ngươi rốt cuộc còn đối với ta che giấu bao nhiêu?”

Vừa hạ xuống, nhị hắc chính là tức giận hướng về Tiêu Vũ rít gào. Thời khắc này nó đã bình tĩnh rất nhiều, ý thức được nó đã nhận Tiêu Vũ làm chủ, lại tự xưng lão tử chọc giận Tiêu Vũ, cũng không nó tiện nghi.

“Ngươi đừng mù loà kêu lên!” Tiêu Vũ Thần lực quá độ tiêu hao, có chút vô lực quét nó một chút, nói: “Ngươi là đường đường linh khí, bọn họ vừa hủy không được ngươi, ngươi sợ cái gì?”

Tôn xa kẻ thù không chỉ kẻ học sau chiến lạnh khảo học

“Ngươi…… tiểu tử ngươi hôm nay không muốn cho ta một thoả mãn đáp án, lão tử liều mạng với ngươi!” Nhị hắc lại bị tức giận.

Nó nhưng tổn thất mấy chục ngàn năm tài năng ngưng tụ đến khí linh, kết quả Tiêu Vũ thì một câu nói như vậy thì cho nó đuổi rồi?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 533: Truy Kích

Đọc trên điện thoại

“Ngươi nghĩ muốn cái gì giao cho? Ngươi năng lực của mình, chẳng lẽ mình không biết không? Thì mấy cái kia Thiên Vương, khả năng đối với ngươi tạo thành uy hiếp?” Tiêu Vũ mắt trợn trắng, hơi không kiên nhẫn nói.

“Bất kể nói thế nào, ngươi tiểu tử này dám bắt ta chặn đao, ngươi có biết hay không vậy đối với ta tạo thành bao lớn tổn hại?” Nhị hắc tiếp tục gầm thét lên: “Đúng vậy, tiểu tử ngươi lúc trước lấy ra vật kia, có phải là cố ý hay không giữ lại dùng để đối phó ta? Ngươi còn có bao nhiêu sự tình ẩn giấu ta?”

“Ngươi cũng không ẩn giấu ta sao?” Tiêu Vũ đúng lý hợp tình, không một chút nào cảm thấy đuối lý, nói: “Ngươi khí linh căn bản không có ngươi biểu hiện ra vậy suy yếu, thậm chí ngươi đã sớm khả năng trực tiếp mở miệng, cũng không ở trước mặt ta giả dạng làm một bộ khí linh không dáng vẻ?”

“Ngươi……” nhị hắc giận dữ.

Nó vốn đúng là muốn giả bộ thành khí linh thiếu hụt nhiều lắm dáng vẻ, để tránh Tiêu Vũ đạt được nó sau khi để nó làm này làm cái kia, có thể bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ đã sớm nhìn ra.

Nó trong lòng căm giận bất công, nói: “Không quan tâm thế nào, ngươi lần này hại khổ ta, không được, tiểu tử ngươi phải bồi thường, không phải vậy ta với ngươi liều mạng!”

“Thực sự là sợ ngươi rồi!” Tiêu Vũ cũng không muốn cùng nó tranh cãi nữa, nói: “Ngươi yên tâm, ta đã đáp ứng rồi ngươi muốn xương sườn ngươi bổ túc khí linh, chắc chắn sẽ không nuốt lời, không bao lâu nữa, ngươi thì sẽ trở thành chân chính linh khí.”

“Tốt nhất là như vậy!” Nhị hắc này mới hết giận không ít, có điều vẫn là lòng tràn đầy phiền muộn.

Nó thật sự không nghĩ ra, Tiêu Vũ một cái như vậy tuổi quá trẻ người, làm sao lại tinh như vậy, giống như cái gì cũng không che giấu nổi như.

Bây giờ nhị hắc, trong lòng bắt đầu online hối hận, sớm biết rằng như vậy, nó lúc trước tuyệt đối sẽ không như vậy mà đơn giản đáp ứng cùng Tiêu Vũ rời đi.

Có điều bây giờ hối hận cũng đã chậm, nó chính là lại phiền muộn, cũng chỉ có thể âm thầm chịu đựng.

“Cái kia mấy lão già lại đuổi tới?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhìn phía phương xa. Hắn thần giác nhạy cảm, cảm nhận được ba cỗ sóng gợn mạnh mẽ đang nhanh chóng tiếp cận. Có thể có gợn sóng này, không hề nghi ngờ chỉ có cái kia ba vị cung chủ cấp bậc nhân vật.

“Đại gia, mấy cái này lão già, lão tử sớm muộn muốn diệt bọn hắn!” Nhị hắc cũng là cả giận nói.

Nó bây giờ không làm gì được Tiêu Vũ, chỉ có thể đem lúc trước tổn thất khí linh tính tới mấy vị này cung chủ trên đầu.

“Rời khỏi nơi này trước, lần này lại bị cái kia mấy lão già đuổi theo, chúng ta thì thật xong!” Tiêu Vũ quyết đoán đứng dậy, lại lấy ra huyễn thiên thần dực, bay vút lên trời.

Trong cơ thể hắn Thần lực đã còn thừa không nhiều, lần này không dám rồi toàn lực huy động.

Nhưng mà, cái kia ba vị cung chủ đều chính là Thiên Vương cấp bậc nhân vật, cảnh giới quá cao, tốc độ càng nhanh đến mức đáng sợ, cũng không lâu lắm, Tiêu Vũ khoảng cách cùng bọn họ liền bị không dứt rút ngắn.

“Tiếp tục như vậy không được a, sớm muộn muốn bị đuổi kịp, tiểu tử nhanh nghĩ một chút biện pháp.” Nhị hắc cũng gấp, nó cũng đã nhìn ra, Tiêu Vũ vừa rồi loại kia tốc độ không thể vẫn bảo trì.

Giờ phút này nó khí linh đã bị Tiêu Vũ tiêu hao rất nghiêm trọng, nếu như bị cái kia tam đại vương người đuổi theo, lần này liền không khả năng lại giống như trước khi thong dong như vậy rời đi.

“Ngươi đừng ầm ĩ!” Tiêu Vũ trong lòng đồng dạng sốt ruột, nếu như lại một lần nữa bị đuổi kịp, hắn e sợ khó thoát khỏi cái chết.

“Bốp!”

Tiêu Vũ phía sau, đột nhiên có một đạo tận trời quang mang sáng lên, hắn vội vàng quay đầu lại, liền nhìn thấy Trấn Minh Cung chủ tế ra một thứ, tốc độ kinh người, mang theo cực kỳ kinh người gợn sóng, hăng hái hướng về hắn đuổi theo.

Đó là một cái màu máu lông chim, này lông chim vừa ra, quanh thân ngờ ngợ lộ ra từng hình ảnh kinh người hình ảnh,

Núi thây biển xương, lộ ra một loại thập phần kinh khủng lệ khí, giống như đến từ Cửu U.

“Tiểu tử chạy mau, thứ này rất tà môn!” Nhị hắc cả kinh kêu to, thúc giục Tiêu Vũ tăng nhanh tốc độ.

Địch không khoa kẻ thù độc sau xem kỹ tiếp tháng vâng chỗ dương

Địch không khoa kẻ thù độc sau xem kỹ tiếp tháng vâng chỗ dương nhưng mà trên thực tế, đưa nó luyện thành khí linh người kia thập phần bất phàm, bởi vậy nó mặc dù không thể trở thành chân chính linh khí, nhưng cũng thập phần cứng rắn, phía dưới tiếp được cái kia Huyết Vũ một đòn, trên người thậm chí ngay cả một tia dấu vết đều không có để lại.

Tiêu Vũ làm sao không biết, cái kia cái lông chim thập phần hung hiểm. Xem ra, đó là một loại nào đó giống chim dị thú mạng lông chim, trải qua Trấn Minh Cung chủ luyện hóa, bây giờ đã đã biến thành một cái cực kỳ kinh người hung khí.

“Bốp!”

Cái kia Huyết Vũ chém tới, lộ ra vô tận huyết quang, đem này 1 toàn bộ đất trời đều nhiễm đỏ, giống như một cái thiên đao bình thường, quay Tiêu Vũ chém xuống.

“Đi!” Tiêu Vũ nghiến răng, lại lấy ra khí ấn, gia trì ở nhị hắc bên trên, đánh về phía chi kia Huyết Vũ.

“Đáng chết tiểu tử, vừa bắt lại lão tử chặn đao,!” Nhị hắc phẫn nộ kêu to, sau đó chính là một tiếng rung trời kêu thảm thiết.

Nó hình thái vốn như là một khối tảng đá đen kịt, hình dạng giống như một ngọn núi cao. Giờ phút này theo Tiêu Vũ đưa nó lấy ra, nhị hắc trong không trung thần tốc tăng vọt, hóa thành một tòa màu đen núi to, trên núi có Tiêu Vũ khí Inca cầm.

“Keng” một tiếng, Huyết Vũ chém ở nhị hắc hóa thành núi to bên trên, bùng nổ ra kinh người tia lửa. Này tia lửa tứ tán rơi xuống đất, đem phía dưới đại địa lập tức đốt thành một vùng đất cằn cỗi, tình cảnh thập phần doạ người.

“A, đáng chết tiểu tử!”

Nhị hắc không dứt kêu to, nghe tới khiến người ta còn tưởng rằng nó nhận lấy cái gì trọng thương.

Nhưng mà trên thực tế, đưa nó luyện thành khí linh người kia thập phần bất phàm, bởi vậy nó mặc dù không thể trở thành chân chính linh khí, nhưng cũng thập phần cứng rắn, phía dưới tiếp được cái kia Huyết Vũ một đòn, trên người thậm chí ngay cả một tia dấu vết đều không có để lại.

“Khối đá này không bình thường, mặc dù không như là chân chính linh khí, nhưng độ cứng rắn quả thực doạ người!”

3 đại cung chủ thấy vậy, đối với nhị hắc càng thêm hừng hực, tựa hồ nhất định muốn lấy được.

Vương giả nhân vật, kỳ thực đại bộ phận người đều không có binh khí thích hợp, bởi vì vương đạo khí không chỉ luyện hóa khó khăn, khí bên trong ẩn chứa đại đạo lực lượng, cũng không nhất định cùng tự thân lĩnh ngộ đại đạo lực lượng đồng nguyên.

Đạt được Thiên Vương, một cái thích hợp binh khí thì càng thêm khó tìm.

Này đây, ở vương giả nhân vật bên trong, có thích hợp binh khí vương giả, sức chiến đấu có thể so với không có binh khí vương giả, phải mạnh hơn gấp đôi.

Thời khắc này tam đại vương người, cơ hồ đều đối với nhị hắc nhất định phải có, thậm chí đưa nó nhìn thành cùng bảo đồ giống nhau quan trọng gì đó.

Địch kẻ thù xa không khốc thuyền bóng từ cô xem kỹ khoa lạnh

“Đi!”

Chặn một kích sau, Tiêu Vũ sắc mặt cũng một trận trắng nhợt, hầu như muốn hộc máu.

Khí ấn cùng hắn có liên hệ chặt chẽ, hắn lấy ra khí ấn, cũng tương đương là tự mình nghênh địch, nhưng dùng hắn cảnh giới bây giờ, muốn cùng Thiên Vương cấp bậc nhân vật đối kháng còn quá khó khăn.

“Bốp!”

Một đòn không thành công, Trấn Minh Cung chủ lại lấy ra Huyết Vũ, đối với Tiêu Vũ tiếp tục tiến hành đuổi giết.

“Chảo rán chảo rán chảo rán!”

Chưa qua hồi lâu, Tiêu Vũ liền bị bức phải không dứt dùng nhị hắc ngăn cản, trong nháy mắt nhị hắc đã kêu thảm, thừa nhận rồi mấy chục lần Huyết Vũ công kích.

Trong lúc này, Tiêu Vũ cũng vài lần hộc máu, máu tươi nhiễm đỏ hắn trước người vạt áo.

Này vẫn là hắn tu luyện chiến chữ ấn, thân thể vô cùng mạnh mẽ dưới tình huống, nếu là thay đổi người khác, mặc dù là vương giả cấp bậc nhân vật, chỉ sợ cũng chết sớm!

“Tiểu tử, nhanh nghĩ một chút biện pháp, còn tiếp tục như vậy ngươi không chết ta đều phải chết!” Nhị hắc quay Tiêu Vũ kêu to.

Nó mặc dù cứng rắn đáng sợ, nhưng bị động như thế thừa nhận công kích, đồng dạng là để nó khổ không thể tả.

“Ta biết!” Tiêu Vũ mặt trắng như tờ giấy, hắn làm sao không muốn biết muốn những biện pháp khác.

Nhưng bây giờ hắn huy động huyễn thiên thần dực quá độ, thần lực trên người đã không dư thừa bao nhiêu, còn có thể kiên trì bao lâu cũng không biết, còn có thể muốn ra sao biện pháp?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 534 + 2 Tóc Đen Oai

Đọc trên điện thoại

“Con bà nó, tiểu tử ngươi lại không nghĩ ra biện pháp, lão tử thật muốn chết ở nơi này!” Nhị hắc đã không biết là bị bao nhiêu lần đánh chém, nó mỗi một lần bị chém trúng, chạm đến tia lửa đều có thể đem phía dưới mặt đất đốt thành đất khô cằn.

Đoạn đường này trốn chết, nơi đi qua trên mặt đất đã là không có một ngọn cỏ, cháy đen một mảnh, dù sao chính là Thiên Vương cấp bậc nhân vật ở phía sau ra tay, uy lực tự nhiên kinh người.

Theo thời gian trôi qua, Tiêu Vũ thần lực trong cơ thể hầu như thấy đáy, mấy vị cung chủ cùng hắn ở giữa khoảng cách cũng càng ngày càng gần.

“Tiêu Vũ, vô vị từ chối, ngoan ngoãn giao ra bảo đồ, bản tọa trước đây đã nói hữu hiệu như cũ, sẽ không đả thương ngươi!”

Mắt thấy khoảng cách không dứt tiếp cận, Thái Hư Cung chủ trong mắt lại lộ ra vài phần ung dung ý cười, ở phía sau đối với Tiêu Vũ mở miệng.

“Sẽ không đả thương ta? Ngươi cho ta là đứa trẻ ba tuổi gì?” Tiêu Vũ đối với này Thái Hư Cung chủ nói một chữ cũng không tin.

Này Thiên Vương nhân vật sống được quá lâu, một người so với một người tàn nhẫn, coi nhiều cùng như là giun dế. Hắn tin tưởng coi như hiện tại hắn thật giao ra bảo đồ, mấy người này cũng không khả năng buông tha hắn.

Thuyền không không tình tôn xem kỹ chiến tháng xem kỹ Quỷ tiếp

Địch khoa địa phương thuyền bóng bờ ruộng lạnh sau Quỷ Quỷ

“Bản tọa đương nhiên sẽ không bắt nạt ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý giao ra bảo đồ cùng cái này linh khí, bản tọa tuyệt đối sẽ không ra tay với ngươi.” Thái Hư Cung chủ âm thanh nghe tới, tràn ngập thành ý.

“Đừng nói này nhiều lời!” Tiêu Vũ xem thường lắc đầu: “Ngươi không phải liền là lo lắng, sau khi giết ta không cách nào theo cái khác hai vị cung chủ trong tay tranh đến bảo đồ cùng linh khí gì, muốn cho ta chủ động giao cho ngươi?”

Lời này vừa ra, Thái Hư Cung chủ hơi thay đổi sắc mặt, cái khác hai vị cung chủ, cũng là lộ ra mấy phần kinh dị.

“Bảo đồ là thuộc về Thần cung hết thảy, bản tọa tuyệt đối không thể ham muốn. Này hình quan hệ đến loạn thế kết quả, ngươi đã cố chấp như vậy, không muốn giao ra, vậy cũng đừng trách bản tọa vô tình!” Thái Hư Cung chủ trong mắt lộ ra ý lạnh.

Địch khoa khoa xa độc sau xem kỹ chỗ dương thi thuyền khắc

Hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ mặc dù tuổi trẻ, nhưng bàn về lão đạo tuyệt không so với bọn họ những này sống mấy ngàn năm Thiên Vương nhân vật không đều, bởi vậy coi như hắn nói tới nhiều hơn nữa cũng là vô dụng.

“Khà khà, các ngươi mấy vị này lão gia hoả, thân là Thiên Vương, lại ba người đồng thời ra tay với ta, hôm nay nếu ta không chết, trở về trong cung sau, định sẽ lên các ngươi trong cung bái phỏng!” Tiêu Vũ nở nụ cười, ở trong vẻ uy nghiêm, làm người không rét mà run.

Tôn kẻ thù xa khoa Quỷ tôn xem kỹ tiếp tháng tình vâng tôn

“Giết!”

3 đại cung chủ sắc mặt đồng thời chìm xuống, bọn họ đều đã nghĩ đến ngày xưa Càn Dương Cung.

Nếu như hôm nay để cho chạy Tiêu Vũ, đừng nói Chiến Thần Cung lão già điên kia, chính là Tiêu Vũ đến mỗi người bọn họ trong cung đi một lần, bọn hắn cũng đều chịu không được, kết cục chỉ sợ sẽ không so với Càn Dương Cung tốt đi nơi nào.

“Ầm!”

3 đại cung chủ thời khắc này khoảng cách đã đầy đủ gần rồi, Thái Hư Cung chủ hòa ngự linh cung chủ vào lúc này cũng là ra tay, tế ra bản thân dân binh khí, hướng về Tiêu Vũ chém giết mà đi.

“Mẹ nó, lão tử hôm nay liều mạng, tiểu tử, ngày sau cần phải nhớ cố gắng báo đáp lão tử!”

Tôn xa xa kẻ thù khốc thuyền thuật chiến lạnh dương cho nên

Nhị hắc nảy sinh ác độc, nó bây giờ cùng Tiêu Vũ là vận mệnh đồng nhất, nếu như Tiêu Vũ bị giết, nó bù đắp không đủ hy vọng liền đem thất bại, đến lúc đó khó thoát khí linh tiêu tán kết cục.

Lại có chính là, mặc dù nó đối với Tiêu Vũ lòng tràn đầy phẫn nộ, tuy nhiên muốn so với rơi xuống mấy vị này cung chủ trong tay thân thiết.

Theo gầm lên giận dữ, nhị hắc đột nhiên hóa thành một tòa to lớn núi cao,

Đen kịt vô cùng, từ đó lộ ra cực kỳ cảm giác nặng nề, càng có một loại tang thương từ xa xưa khí tức, giống như từ cổ đại mà đến.

“Các ngươi mấy cái này lão già, thật khi ngươi đen gia dễ khi dễ phải không?”

Kêu to trong lúc đó, nhị hắc trên người hiện ra một viên cổ xưa dấu ấn, từ trong ra ngoài, có vẻ hư ảo không đúng.

“Quả nhiên là một chiếc ấn lớn!” Tiêu Vũ thấy vậy, trong mắt sinh ra một tia hy vọng.

Trước khi hắn liền đoán rằng qua, hóa khí lò chủ nhân là muốn nhị hắc luyện thành một viên đại ấn, hiện tại hắn loại phỏng đoán này, cuối cùng được chứng minh.

Cũ ấn hiện lên, nhị hắc trên người lộ ra khí tức quá kinh người, chấn động đến mức quanh thân vạn vật bôn ba, sức mạnh đất trời cũng đang không ngừng rung chuyển.

Cùng thời khắc đó, nhị hắc chủ động cùng Tiêu Vũ thêm vào ở trên người nó khí ấn kết hợp lại, làm cho trên người nó khí thế ấy càng thêm cuồng bạo, liền quanh thân không gian đều vặn vẹo.

“Đây là cỡ nào uy lực, liền thời không đều hứng chịu tới ảnh hưởng?”

Thuyền khoa xa Quỷ kết học chiến tháng tình thuyền cánh buồm

Tam Đại Thiên Vương đồng thời dừng lại, không dám tiến lên nữa, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng kiêng kỵ.

Thuyền khoa xa Quỷ kết học chiến tháng tình thuyền cánh buồm “bảo đồ là thuộc về Thần cung hết thảy, bản tọa tuyệt đối không thể ham muốn. Này hình quan hệ đến loạn thế kết quả, ngươi đã cố chấp như vậy, không muốn giao ra, vậy cũng đừng trách bản tọa vô tình!” Thái Hư Cung chủ trong mắt lộ ra ý lạnh.

Nhưng cùng lúc, nhị hắc bất phàm, cũng làm cho bọn họ dùng này 1 linh khí càng thêm để ý, liều lĩnh muốn có được.

“Lão tử nhưng ngàn tỉ năm tháng, từ cổ chí kim, trên trời dưới đất đệ nhất hung binh, hôm nay lão tử muốn ở đây đại khai sát giới!”

Nhị hắc giờ phút này hoàn toàn đã không có lúc trước loại kia bĩ khí, giống như một cái thời thượng cổ hung binh, lộ ra khí tức chấn động thiên địa, nghịch loạn thời không.

“Giết!”

Nó gầm lên một tiếng, núi cao thân vọt tới trước, lần đầu tiên chủ động xuất kích, trấn áp hướng về Trấn Minh Cung chủ tế đến Huyết Vũ.

“Không ổn!” Trấn Minh Cung chủ biến sắc.

Đây là hắn tế luyện nhiều năm binh khí, mặc dù uy lực không bằng chân chính Thiên Vương binh khí, nhưng là thập phần bất phàm, đặc biệt là kiện binh khí này tốc độ cực nhanh, tài năng ở vô hình trong lúc đó đối địch thủ tạo thành uy hiếp thật lớn.

Cảm nhận được phía trước đen nhánh kia núi cao bên trong lộ ra khí tức cuồng bạo, Trấn Minh Cung chủ trước tiên huy động Huyết Vũ, muốn lập tức thu hồi, nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của hắn lại là điên cuồng biến hóa.

“Lại không cách nào thu hồi!” Trấn Minh Cung chủ trong lòng chấn động mạnh, mặc hắn liều mạng huy động, hắn Huyết Vũ vào thời khắc này bất cứ không nghe nó khống chế, bị một loại nào đó lực lượng thần bí ổn định dừng ở trên không, vẫn không nhúc nhích, căn bản là không có cách thu hồi!

“Này một cái vỡ nát lông chim, cũng dám cùng bổn tọa kêu gào!”

Nhị hắc bá đạo vô cùng, gầm lên giận dữ, chấn động vòm trời, hóa thành núi cao khí thân thể, hướng về kia không trung Huyết Vũ trấn áp tới.

Thuyền kẻ thù xa tình sau hận tiếp cô từ mới địch

Đoành!

Thiên địa tựa hồ cũng bị nhị hắc uy thế làm chấn động, sức mạnh đất trời không dứt chấn động, vùng đất này càng run lẩy bẩy, quanh thân núi cao sụp đổ, đại địa sụp đổ, bực này tình cảnh không biết là khả năng dọa nạt vỡ nát bao nhiêu người gan.

Kết xa xa khoa khốc kết học chỗ lạnh địch bóng kẻ thù

“Phụp!”

Trấn Minh Cung chủ sắc mặt trắng bệch, &# 85; &# 8 há mồm hộc máu, nhận lấy trọng thương.

Địch xa xa xa Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ cát ngón tay hận

Địch xa xa xa Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ cát ngón tay hận “mẹ, lão tử hôm nay liều mạng, tiểu tử, ngày sau cần phải nhớ cố gắng báo đáp lão tử!”

Cái kia Huyết Vũ bị hắn tế luyện nhiều năm, hầu như giống như một thể, giờ phút này Huyết Vũ bị nhị hắc trực tiếp đập vỡ tan, ngay tiếp theo hắn cũng nhận lấy trọng thương.

"Một món binh khí, lại không dựa vào khí chủ, liền có thể chính mình phát sinh uy lực như thế, dù cho đây là món linh khí, không khỏi cũng quá mức kinh người!"

Thái Hư Cung chủ hòa ngự linh cung chủ đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, hai người sắc mặt đều là tràn ngập nghiêm nghị.

"Hai người các ngươi lão già binh khí, bản tọa cũng muốn!"

Nhị hắc khí phách vô lượng, trấn xong Huyết Vũ sau khi, một lần nữa chuyển hướng hai vị khác cung chủ tế đến binh khí.

Hai vị cung chủ biến sắc, lập tức muốn đem binh khí thu hồi. Nhưng mà bọn họ cũng gặp phải cùng Trấn Minh Cung chủ giống nhau tình huống, lấy ra binh khí không nghe kêu gọi, bị lực lượng nào đó ổn định định trong không trung.

Đây là nhị hắc thân là linh khí độc hữu năng lực, mặc dù không thể thống lĩnh vạn khí, nhưng loại này không có linh khí, nó lại có thể mạnh mẽ cầm cố, đương nhiên, điều này cần đánh đổi một số thứ, nếu không nó cũng có thể hay không bị động chịu đòn đến nay.

"Rầm rầm!"

Liên tục hai tiếng, mặt khác hai đại cung chủ binh khí cũng bị nhị hắc trực tiếp đuổi đi nát, hai vị này cung chủ, cũng là liên tiếp hộc máu.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 535: Thiên Thương Cung Chủ

Đọc trên điện thoại

Đừng nói là Tam Đại Thiên Vương, thời khắc này chính là Tiêu Vũ, đều là có chút ngẩn người, nhị hắc lại còn có dạng này năng lực? Này thật to ngoài dự liệu của hắn.

“Bản tọa không phát uy, các ngươi thật dùng vì bản tọa tốt khi phải không?”

Hóa thân núi cao nhị hắc, giờ phút này thập phần to lớn, đỉnh thiên lập địa, khí tức trên thân cổ điển tang thương, âm thanh càng giống như một bá đạo đế vương.

Nó lạnh lùng mở miệng, đối với tam đại vương người nói: “Lần này bản tọa là hủy các ngươi binh khí, còn dám trêu chọc bản tọa, bản tọa đem các ngươi đều trực tiếp đánh thành tro!”

Khí phách lưu lại một câu nói như vậy sau, nhị hắc thần tốc thu nhỏ lại, vừa khôi phục thành chỉ có to bằng nắm đấm, bay trở lại Tiêu Vũ bên cạnh.

Nó lộ ra thần niệm, đối với Tiêu Vũ chỉ nói hai chữ: “Đi mau!”

Tiêu Vũ sửng sốt, lập tức đã nhìn ra, cái tên này là đang hư trương thanh thế, hù dọa mấy vị kia cung chủ. Hắn đúng là thật không ngờ, nhị hắc thế mà lại còn chơi đùa loại thủ đoạn này.

Có điều hồi tưởng lại lúc trước nó giả dạng làm không thể mở miệng sự tình, Tiêu Vũ cũng thì biết, cái tên này trong bụng ý nghĩ xấu không biết là còn có bao nhiêu.

Hắn cũng không do dự nữa, dùng tới sau cùng Thần lực, lập tức bay khỏi.

“Ngươi không sao chứ?” Phi hành bên trong, Tiêu Vũ hỏi dò nhị hắc.

Không khó coi đến, nhị hắc vừa rồi mặc dù uy mãnh, nhưng là tất nhiên bỏ ra giá cả, chỉ sợ bây giờ nó so trước đó càng thêm hư nhược rồi.

Tôn Cửu Khoa khốc thuyền thuật tiếp ầm ĩ học từ không

“Tiểu tử, ta lần này nhưng dưới huyết bổn, không có một mấy trăm ngàn năm phỏng chừng đều không khôi phục được, ngươi sau đó cần phải cảm tạ cố gắng cung cấp ta, tìm cho ta đến mấy vạn món vương đạo khí để cho ta luyện hóa, như vậy mới không uổng công ta liều mạng cứu ngươi!” Nhị hắc một bộ bộ dáng yếu ớt, đem chính mình nói tới thập phần vĩ đại.

Tiêu Vũ không nói gì, mặc dù nhị hắc bỏ ra giá cả không giả, tuy nhiên tuyệt đối không có nó nói khuếch đại như vậy, cái tên này hoàn toàn chính là vay mượn cơ hội tiến hành lừa gạt.

Còn mấy vạn món vương đạo khí, thứ này có dễ tìm như vậy gì?

Đột nhiên hắn hồi thần lại, cái tên này không phải là nhớ trước khi tìm được những binh khí kia a, muốn luyện hóa những binh khí kia, đến tác thành nó khí linh?

“Ngươi nhìn ta như vậy làm gì?” Nhị hắc bị Tiêu Vũ nhìn ra có chút chột dạ, bất quá vẫn là kiên cường nói: “Ngươi phải biết rằng, lần này là ta cứu ngươi, không muốn ta đem cái kia mấy lão già chấn động rồi, ngươi bây giờ còn có thể chạy? Sớm bị bọn họ cho nắm chết rồi!”

“Ngươi sẽ không thật cho rằng, ngươi khả năng dọa sợ bọn họ?” Tiêu Vũ sắc mặt trở nên nghiêm túc, nói: “Dù cho bọn họ nhất thời bị ngươi rung động, nhưng dù sao chính là Thiên Vương nhân vật, chẳng mấy chốc sẽ phát hiện ngươi là đang hư trương thanh thế, đến lúc đó đồng dạng sẽ đuổi tới!”

“Ngươi...... ngươi nói đùa sao?” Nhị hắc âm thanh một chút giả dối.

Nó vừa mới oai mãnh liệt một cái, có thể vậy cũng bỏ ra cái giá không nhỏ, bây giờ nếu như lại đối mặt cái kia Tam Đại Thiên Vương, nó đã là bất luận biện pháp gì cũng không có.

Bây giờ nó, thậm chí ngay cả tự chủ hành động đều không làm được, hơn nữa còn không biết phải bao lâu, mới có thể khôi phục.

“Nói đùa? Ha ha, ngươi có thể chờ nhìn, tin tưởng không bao lâu nữa, bọn họ sẽ đuổi theo.” Tiêu Vũ thập phần khẳng định.

Khả năng thành Thiên Vương, mấy cái kia không thể nào là người bình thường, đương nhiên cũng có thể nhìn ra nhị hắc lúc trước là miệng cọp gan thỏ, bây giờ nhiều lắm là bị nhị hắc phát huy ra uy lực rung động, không bao lâu nữa, bọn họ sẽ phục hồi tinh thần lại.

“Con bà nó, theo ngươi nói như vậy, chúng ta không là chết chắc?” Nhị hắc một trận phiền muộn, bỏ ra lớn như vậy giá cả, lại còn không thoát khỏi được cái kia tam đại vương người!

“Nếu như trước lúc này,

Chúng ta có thể tìm tới rời đi mảnh này cũ cảnh đầu mối không gian, có lẽ còn có hy vọng.” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, chỉ có điều, hắn đối với này 1 phương pháp, nhưng cũng không dám ôm hy vọng quá lớn.

Hiện nay, hắn tìm được bảo đồ sự tình rất rõ ràng đã truyền đến trong cung, đã có Thiên Vương cấp bậc nhân vật chuyên môn làm bảo đồ mà đến, vậy tự nhiên cũng có thể sẽ có cái khác Thiên Vương canh giữ ở đầu mối không gian nơi đó, đang chờ hắn.

Có điều, mặc dù có loại khả năng này, hắn hay là muốn thử một lần, bằng không mà nói, phía sau có cái kia tam đại linh cung, hắn không rời đi giống nhau khó thoát khỏi cái chết.

Quay đầu lại nhìn quanh, Tiêu Vũ không có cảm nhận được ba vị cung chủ khí tức, xem bộ dáng là không có vậy mau đuổi theo đến, dù sao bọn họ cũng bị nhị hắc gây thương tích, dù cho muốn theo đuổi, hẳn là cũng không nhanh như vậy.

Địch không không Quỷ sau thuật từ dương từ của ta

Kết xa xa phương xa kết học chiến dương xuyên qua cánh buồm vâng

“Chúng ta chọn dừng lại chốc lát.”

Tiêu Vũ rơi xuống đất, trong cơ thể hắn Thần lực đã triệt để đã tiêu hao hết, trạng thái này mặc dù là có thể tìm tới đầu mối không gian, chỉ sợ cũng khó có thể thông qua, sẽ bị chặn ở người ở đó cướp đi trên người bảo đồ.

“Tiểu tử, ta không xong rồi, tiêu hao quá lớn, phải ngủ say một đoạn. Ở ta tỉnh lại trước khi, tiểu tử ngươi nhưng đừng chết rồi, đừng quên ta đã cứu ngươi, tiểu tử ngươi còn thiếu ta đại ân!”

Nhị hắc âm thanh dần dần suy yếu, sau đó hoàn toàn biến mất.

Có thể thấy, nó trước đây là thật bỏ ra giá cả to lớn, không can thiệp tới nó là xuất phát từ nguyên nhân và mục đích gì, nhưng Tiêu Vũ đúng là dựa vào nó tài năng thoát đi.

Tiêu Vũ thấy nhị hắc, dần dần không cảm giác được ý niệm của nó gợn sóng, thở dài một tiếng, đưa nó thu vào hóa giới phù bên trong.

Địch kẻ thù khoa kẻ thù mới thuyền thuật từ cô thuật địch

Sau đó, hắn chìm vào trong đất, lợi dụng lục đạo dấu ấn che dấu hơi thở hiệu quả, đem tự thân khí tức toàn bộ thu liễm, sau đó trong lòng đất vận chuyển công quyết, khôi phục thần lực trên người.

Đợi cho Thần lực khôi phục, Tiêu Vũ không dám đa tác đậu lưu, lập tức theo dưới nền đất rời đi, chạy tới liên tiếp Đạo Thần Cung đầu mối không gian.

Tôn khoa kẻ thù khoa mới sau xem kỹ tiếp tháng khoa cánh buồm xa

Chỉ cần rời đi mảnh này cũ cảnh, cho dù là những cung chủ kia cấp bậc nhân vật, cũng không dám lại ra tay với hắn!

“Bốp!”

Hắn không muốn sử dụng huyễn thiên thần dực, mà là dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ đi tiếp.

Cũng may, cái kia 3 đại cung chủ không biết là có hay không không có thể tìm tới tung tích của hắn, &# 32; không có đuổi theo, Tiêu Vũ thuận lợi đi tới một chỗ đầu mối không gian trước khi.

“Tiêu Vũ, có thể coi là tìm tới ngươi!”

Tiêu Vũ mới vừa tới đây, 1 người đàn ông tuổi trung niên đột nhiên xuất hiện.

“Vừa là 1 đại cung chủ!” Tiêu Vũ lẫm liệt, lập tức lùi về sau, kéo dài đến đầy đủ khoảng cách xa.

Người này khí tức, hoàn toàn không kém gì 3 đại cung chủ, trên mặt mang theo vài phần sự hòa hợp mỉm cười, khí độ nho nhã bất phàm.

Nhìn thấy Tiêu Vũ tràn ngập cảnh giác, hắn mỉm cười nói: “Ngươi không cần kinh hoảng, ta đối với ngươi không có địch ý, là sư phụ ngươi để cho ta tới đón ngươi trở về.”

“Sư phụ ta?” Tiêu Vũ nghi hoặc, nói: “Ngươi nói là Cố Trường Phong?”

Cố Trường Phong là Chiến Thần Cung cung chủ vốn tên là, bây giờ Đạo Thần Cung bên trong mọi người cho rằng Tiêu Vũ gia nhập Chiến Thần Cung, thành Cố Trường Phong đệ tử, này đây Tiêu Vũ khả năng nghĩ tới sư phụ, cũng chỉ có Cố Trường Phong một người.

“Đúng thế!” Trung niên nam tử kia mỉm cười nói: “Hả, đúng rồi, có thể ngươi còn không quen biết ta, bản tọa là Thiên Thương Cung đứng đầu, ở Đạo Thần Cung bên trong, ta Thiên Thương Cung cùng Chiến Thần Cung quan hệ là gần nhất.”

“Phải không?” Tiêu Vũ cười cười, trong lòng lại là không chút nào thả lỏng cảnh giác, nói: “Ngươi mới vừa nói, là Cố Trường Phong cho ngươi tới đón ta?”

“Không sai!” Thiên Thương Cung chủ sắc mặt đột nhiên nghiêm nghị, nói: “Ngươi ở đây nơi bí cảnh bên trong làm các loại, bây giờ đã truyền tới trong cung, bây giờ ngươi đã thành phần đông vương giả thậm chí là cung chủ mục tiêu, tình cảnh mười phần nguy hiểm!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 536: Ai Âm Ai?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Dù vậy, Cố Trường Phong cũng có thể tự mình tới đón ta, tại sao chính hắn không đến, muốn cho ngươi tới?” Tiêu Vũ vẫn là không có dễ tin, mang theo nghi ngờ.

“Thiên Thương Cung Chiến Thần Cung từ trước đến giờ thân cận, Cố huynh người này ngươi cũng biết, để tu luyện dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, bây giờ hắn đang tu luyện quan trọng bước ngoặt, bởi vậy không thể đã đến, mới có thể giao phó cho ta!”

Thiên Thương Cung chủ thoạt nhìn tràn ngập kiên nhẫn, cũng thập phần hiền lành, nói: “Ta biết ngươi đối với ta có lẽ có hoài nghi, nhưng ta nếu là đối ngươi ôm có địch ý, vừa mới sớm đang âm thầm liền có thể đối với ngươi trực tiếp ra tay, căn bản không nên hiện thân.”

Tiêu Vũ cúi đầu trầm tư, vẻ mặt có điều buông lỏng.

“Được rồi, bây giờ tìm ngươi quá nhiều người, chúng ta rời khỏi nơi này trước.” Thiên Thương Cung chủ nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt có động, mỉm cười đi lên phía trước.

“Được rồi, ta tin tưởng ngươi, có điều…… ta có một chút vô cùng trọng yếu gì đó lưu tại mảnh này cũ cảnh bên trong, muốn về trước đi lấy đi.” Tiêu Vũ gật gật đầu, thoạt nhìn đã là hoàn toàn không có cảnh giác.

“Quan trọng gì đó?” Thiên Thương Cung chủ vẻ mặt hơi động, nói: “Là cái gì trọng yếu như vậy? Phải biết rằng ngươi tình cảnh hiện tại mười phần nguy hiểm, cần gì còn muốn mạo hiểm trở về?”

“Là cái gì, tha thứ ta không cách nào bẩm báo, tóm lại vật kia vô cùng trọng yếu, ta nhất định phải mang đi!” Tiêu Vũ vẻ mặt thành thật, rất nhiều không lấy được gì đó thì không đi ý tứ.

“Đã như vậy, ta đưa ngươi đi.” Thiên Thương Cung chủ nói xong, lại hướng đi Tiêu Vũ.

“Không cần đi, ta một người trở về lấy là có thể.” Tiêu Vũ sắc mặt hơi hơi có chút khó coi.

“Như vậy sao được?” Thiên Thương Cung chủ nghiêm mặt nói: “Ngươi bây giờ ở mảnh này cũ cảnh bên trong tình hình mười phần nguy hiểm, sư phụ ngươi như là đã đem ta giao phó cho ta, ta làm sao có thể để ngươi đi một mình mạo hiểm? Có ta ở đây bên cạnh ngươi, nếu có gì ngoài ý muốn, cũng có thể ứng đối.”

“Vậy xin đa tạ rồi!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cũng không cự tuyệt nữa, mang theo Thiên Thương Cung chủ lui tới lúc phương hướng bắt đầu trở về.

“Mảnh này cũ cảnh bây giờ có phần đông vương giả nhân vật đang tìm ngươi, cỡ này tình hình, ngươi trả thế nào đem quan trọng gì đó nấp trong nơi đây? Thật sự không nên!”

Một bên đi tiếp, Thiên Thương Cung chủ một bên lại đối Tiêu Vũ mở miệng, nói: “Bây giờ nơi đây đông đảo cường giả, chỉ sợ sẽ là ta cũng khó có thể bảo đảm ngươi chu toàn, như thế trở về, thật sự quá nguy hiểm?”

“Vậy ý của ngươi là?” Tiêu Vũ quay đầu lại, ánh mắt thâm thúy, khiến người ta không nhìn ra hắn bất kỳ ý nghĩ.

“Ý của ta là,

Chúng ta như thế trở về, rất dễ dàng bị người phát hiện, đến lúc đó nếu là đối phương chỉ có một người cũng còn tốt, nếu là người nhiều, ta cũng khó có thể che chở ngươi.” Thiên Thương Cung chủ ngược lại cũng trực tiếp, nói: “Biện pháp tốt nhất, là ngươi tìm một chỗ ẩn giấu đi, vật kia đặt ở nơi nào, ta thay thế ngươi đi thu hồi chính là, như vậy dù cho bị người phát hiện, ta cũng có thể thong dong thối lui.”

“Không được!” Tiêu Vũ lập tức từ chối, nói: “Vật kia đối với ta quá là quan trọng, ta nhất định muốn đích thân đi lấy.”

“Ai da!” Thiên Thương Cung chủ thở dài một tiếng, không muốn miễn cưỡng, nhưng ở bị Tiêu Vũ cự tuyệt trong khi, đáy mắt của hắn, lại là có từng tia từng tia hàn mang né qua.

Tiêu Vũ có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, Thiên Thương Cung chủ thân là Thiên Vương, hai người tốc độ đều sắp đến kinh người, đảo mắt liền đã di chuyển ra không biết bao nhiêu dặm, nhưng mà Tiêu Vũ nhưng thủy chung không có dừng lại ý tứ.

“Chỗ kia còn chưa tới gì? Ngươi đem gì đó bỏ vào nơi nào?” Thiên Thương Cung chủ nhíu mày, tựa hồ là bắt đầu hơi không kiên nhẫn.

“Sắp đến rồi, thì ở phía trước.” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, nói chuyện cũng không quay đầu lại.

Lại qua hồi lâu, hai người đi tới một chỗ phi thường hoang vu địa phương, bốn phía thổ địa cháy đen một mảnh, không có một ngọn cỏ, càng không thấy bất kỳ sinh linh.

“Vật kia ở đâu? Nhanh lên một chút thu hồi, nhưng mà chúng ta lập tức rời đi nơi đây.” Sau khi rơi xuống đất, Thiên Thương Cung chủ quay Tiêu Vũ thúc giục.

“Tốt!” Tiêu Vũ đi lên phía trước, Thiên Thương Cung chủ cũng theo sát phía sau, một bước cũng không rơi xuống.

“Vật kia ta một người đi lấy là đến nơi, cung chủ ngươi không cần tuỳ tùng.” Tiêu Vũ quay đầu lại nói.

“Không được!” Thiên Thương Cung chủ quyết đoán lắc đầu: “Nơi đây không biết là có hay không cái khác vương giả ẩn nấp, có ta ở đây bên cạnh, nếu ngươi gặp phải nguy hiểm gì, ta tài năng trước tiên ra tay.”

“Cũng được!” Tiêu Vũ ánh mắt thâm ý sâu sắc, thế nhưng cũng không có cự tuyệt.

Vừa là đi rồi hồi lâu, Tiêu Vũ ở một chỗ dừng lại, nói: “Tới rồi.”

“Gì đó liền ở ngay đây? Vậy thì mau nhanh thu hồi, rời đi mảnh này cũ cảnh!” Thiên Thương Cung chủ trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, gần như không thể phát hiện.

Gật gù, Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, ngồi chồm hỗm trên mặt đất bắt đầu đào móc.

Một bên Thiên Thương Cung chủ, lặng lẽ, chỉ là dán chặt lấy đứng ở Tiêu Vũ phía sau, thâm thúy trong con ngươi không nhìn ra bất kỳ tâm tình gì.

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ đào bới, cẩn thận từng li từng tí một, như là sợ hãi phá hỏng cái gì vậy. Hắn dùng phương pháp này đào bới, tốc độ thập phần chầm chậm, đã trôi qua rất lâu vẫn là không có đào ra gì đó.

“Ngươi vật kia thật là nấp trong nơi đây gì? Có phải là nhớ lộn?” Thiên Thương Cung chủ lại một lần nữa nhíu mày, cũng có vẻ càng ngày càng không kiên nhẫn được nữa.

“Chính là chỗ này không sai.” Tiêu Vũ thập phần khẳng định, sau đó vẻ mặt hơi động, nói: “Đào được!”

“Hả?” Thiên Thương Cung chủ trước tiên thò đầu ra, nhìn về phía cái kia Tiêu Vũ đào ra trong hố.

“Ầm!”

Hố sâu kia bên trong, một loại tà dị ánh lửa đột nhiên vọt ra, gặp bão táp tăng, trong nháy mắt liền đem nơi đây biến thành một cái biển lửa.

“Đáng chết tiểu bối, ngươi dám âm ta!” Thiên Thương Cung chủ phát sinh phẫn nộ rít gào, bởi vì trong nháy mắt này, hai mắt của hắn bị loại kia tà dị ánh lửa bỏng, gần như mù.

Ngoài ra, loại kia kinh khủng ánh lửa còn đối với hắn tạo thành càng đại uy hiếp, đốt cháy thân thể của hắn, dù cho hắn thân là Thiên Vương, cũng cảm giác thấy hơi không chịu nổi, tựa hồ cũng bị những ngọn lửa này đốt thành tro bụi.

“Cũng vậy, ngươi cũng không muốn chơi lén ta gì?” Tiêu Vũ ung dung không vội, cất bước tiến vào biển lửa trung ương.

“Ngươi…… ngươi sớm đã nhìn ra?” Thiên Thương Cung chủ khiếp sợ, hắn từ đã cho là làm được đầy đủ, thế mà còn là bị Tiêu Vũ khám phá.

Trên thực tế, hắn đồng dạng là nghe xong Tiêu Vũ ở đây cũ cảnh ở bên trong lấy được bảo đồ sự tình sau khi, đến đến khu này cũ cảnh.

Hắn lúc đó, liền lập tức đã đi cổ đại chiến trường, nhưng cũng theo ở lại nơi đó vương giả nhân vật trong miệng biết được, Tiêu Vũ đã theo 3 đại cung chủ trong tay bỏ chạy, và đang bị 3 đại cung chủ đuổi giết.

Thiên Thương Cung chủ lập tức đuổi theo, nhưng hắn đuổi theo thời gian, lại chỉ thấy được ba vị cung chủ, không thấy Tiêu Vũ.

Hơi suy nghĩ dưới, Thiên Thương Cung chủ cảm giác Tiêu Vũ có thể sẽ tìm kiếm một chỗ đầu mối không gian, từ nơi này rời đi, vì vậy suy tính một phen, liền đi tới Tiêu Vũ khả năng nhất đến đầu mối không gian chờ Tiêu Vũ.

Sở dĩ nhìn thấy Tiêu Vũ sau không có lập tức ra tay, là bởi vì hắn lo lắng sẽ làm Tiêu Vũ một lần nữa chạy trốn.

Phải biết rằng, lúc trước 3 đại cung chủ đồng thời ra tay, cũng làm cho Tiêu Vũ chạy, này đây Thiên Thương Cung chủ không biết là Tiêu Vũ còn có bài tẩy gì, không dám tùy tiện ra tay, chỉ lo Tiêu Vũ vừa trốn, bảo đồ cùng hắn từ đây vô duyên.

Thì bởi vì này các loại nguyên nhân, hắn mới nảy sinh ý nghĩ bất chợt, đối với Tiêu Vũ biểu đạt có lòng tốt, muốn trước hết để cho Tiêu Vũ thả lỏng cảnh giác, đang tìm cơ hội đối với Tiêu Vũ xuống tay, lại không nghĩ rằng Tiêu Vũ sớm nhìn thấu, ngược lại là âm hắn một cái.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 537: Vạn Vật Đỉnh

Đọc trên điện thoại

Thiên Thương Cung chủ thiên toán vạn toán, cũng không thể tính tới Tiêu Vũ bất cứ nhạy cảm như vậy, hắn sống mấy ngàn năm, bất cứ tính kế có điều một hai mươi tuổi thiếu niên, chỉ có thể nói Tiêu Vũ người này thật sự có chút yêu dị, bất thường.

Tôn kẻ thù không khoa tâm tình thuật bờ ruộng tháng mới phong quá

“Ngươi về điểm này xiếc, còn có thể muốn gạt được ai?” Tiêu Vũ đứng ở lửa cháy hừng hực bên trong, chút nào không việc gì, mang ít ỏi giễu cợt thấy Thiên Thương Cung chủ.

Trên thực tế, Thiên Thương Cung chủ nếu thật là chịu đựng Cố Trường Phong nhờ, tới đón hắn rời đi, sẽ không có thể không biết hắn chưa từng bái sư sự tình.

Sau khoa khốc địch hận bờ ruộng tháng xa sớm nhất

Tiêu Vũ nhìn ra manh mối sau, cũng không dám tùy tiện trở mặt, mà là nói ra chính mình đem một loại nào đó quan trọng gì đó đặt ở này bí cảnh bên trong, muốn đi thu hồi.

Quả nhiên, Thiên Thương Cung chủ bị lừa rồi, cho là hắn theo như lời đồ trọng yếu chính là bảo đồ, biểu hiện phi thường để ý.

Trên đường đi, hai người lẫn nhau thăm dò, Tiêu Vũ càng không chịu tiết lộ cất giấu là thứ gì, Thiên Thương Cung chủ thì càng nhận định cái kia nhất định là bảo đồ.

Vài lần thăm dò bên trong, Tiêu Vũ vạn phần xác nhận này Thiên Thương Cung chủ không có ý tốt, để thoát thân, hắn cố ý đem Thiên Thương Cung chủ dẫn tới đây, nhận sự giúp đỡ mảnh này cũ cảnh bên trong ẩn giấu linh hỏa thoát thân.

Thuyền không không không mới địch xem kỹ từ lạnh mới dương

Phải biết rằng, hắn lúc trước thức tỉnh rồi bảo thể, có thể điều khiển ánh lửa.

Mà tại đây cũ cảnh bên trong, tồn tại các loại không biết cùng hung hiểm, một vài kỳ dị linh hỏa cũng là tồn tại.

Nơi đây linh hỏa, là Tiêu Vũ lúc trước trải qua lúc trong lúc vô tình cảm nhận được, lúc đó không có suy nghĩ nhiều, gặp phải Thiên Thương Cung chủ sau, hắn cũng là đột nhiên sinh ra dùng ngọn lửa này tới đối phó Thiên Thương Cung chủ ý nghĩ.

Trước đây các loại, hai người hoàn toàn là trong lòng đánh cờ, nhưng Thiên Thương Cung chủ mặc dù tâm cơ thâm trầm, có thể đụng với Tiêu Vũ, vẫn thua đến thảm bại.

“Ngươi lại có thể dẫn động bực này Dị hỏa, đúng là ta tính sai, xem ra ngươi tiểu bối này trên người cũng không có thiếu bí mật, bực này Dị hỏa kinh khủng như thế, nhưng lại không thương tổn ngươi!” Thiên Thương Cung chủ lúc này lại không một tia hòa ái vẻ, vẻ mặt âm trầm.

Hắn nhìn ở vô tận trong biển lửa không mất một sợi tóc Tiêu Vũ, trong mắt hung ánh sáng đại trướng.

Thời khắc này Thiên Thương Cung chủ, hai mắt bị Dị hỏa gây thương tích, thoạt nhìn một mảnh đỏ chót, trên đầu sợi tóc cũng bị cháy rụi bộ phận, nếu không có lui đến rất nhanh, chỉ sợ hắn còn có thể so với bây giờ càng thêm chật vật.

Tiêu Vũ cũng không giải thích.

Nơi này ánh lửa, quả thật thập phần khủng bố, nếu không cũng không khả năng tổn thương được Thiên Vương cấp bậc nhân vật.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ mặc dù thông qua tu luyện Chiến Thần ấn có bảo thể, nhưng cũng không cưỡi được ngọn lửa này, không phải của hắn không có năng lực này, mà là hắn không có thực lực này!

Bởi vì, ngọn lửa này đẳng cấp, so với hắn cảnh giới bây giờ cao hơn quá nhiều, hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng gây nên những ngọn lửa này cuồng cầu vồng bạo, lại có chính là bảo đảm tự thân ở trong hỏa diễm sẽ không bị hao tổn thôi.

Nếu là hắn liền loại này có thể đả thương Thiên Vương ánh lửa đều có thể khống chế, vậy hắn chỉ cần mang đi này lửa, đi đến ngoại giới chẳng lẽ không phải vô địch rồi?

“Có điều, ngươi cũng đừng tưởng rằng ở chỗ này trong biển lửa, chính là an toàn, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn đem bảo đồ còn có này vương đạo khí toàn bộ giao ra, nếu không bản tọa lập tức chém ngươi!”

Thiên Thương Cung chủ triệt để không nể mặt mũi, không muốn cùng Tiêu Vũ chơi đùa này giả dối gì đó.

Kết thù không phương xa tôn hận từ ầm ĩ kẻ thù học

“Ngươi có biết vương đạo khí sự tình?” Tiêu Vũ con ngươi co rút lại, hắn vốn còn tưởng rằng truyền ra ngoài sự tình chỉ có bảo đồ một chuyện, Bây giờ nhìn lại, hắn có ngàn cái vương đạo khí sự tình, cũng đã truyền đến trong cung.

"Hừ, ngươi trong chiến trường làm ra động tĩnh lớn như vậy, chẳng lẽ còn muốn khiến người khác cũng không biết?" Thiên Thương Cung chủ cười lạnh, cũng tương đương là thừa nhận Tiêu Vũ nói.

Yên lặng một hồi, Tiêu Vũ thật lâu không nói.

Ngàn cái vương đạo khí, này đủ để khiến hết thảy vương giả cùng Thiên Vương nhân vật phát điên, ấy giá trị quá trân quý.

Hơn nữa, bây giờ trên người hắn có bảo đồ sự tình, cũng đã không phải bí mật gì, nói như thế, dù cho hắn có thể rời đi mảnh này cũ cảnh, ngày sau cũng có thể sẽ bị hết thảy vương giả cấp bậc trở lên nhân vật cho nhìn chằm chằm.

"Đem những thứ đó cũng giao đi ra đi, bằng thực lực của ngươi, dù cho có, ngươi cũng không giữ được, sẽ chỉ làm càng nhiều người nhìn chằm chằm." Thiên Thương Cung chủ mở miệng lần nữa, trong giọng nói tràn đầy cảm giác áp bách mạnh mẽ.

"Ngươi có bản lĩnh, chỉ để ý tới lấy!" Tiêu Vũ cũng là kiên cường, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt.

"Đây là ngươi tự tìm chết, ngươi thật sự cho rằng ẩn thân này Dị hỏa ở chỗ sâu trong, bản tọa thì không làm gì được ngươi gì?" Thiên Thương Cung chủ cũng là mất kiên trì, sắc mặt âm hàn, "những ngọn lửa này mặc dù khủng bố, nhưng có điều đều là ít ỏi vật chết thôi, không bảo vệ được ngươi!"

Tiêu Vũ không để ý tới, trực tiếp tại nguyên chỗ ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại.

Loại này kinh khủng ánh lửa, một khi thiêu cháy, không muốn biết đốt cháy bao nhiêu năm mới có thể tắt.

Hắn có bảo thể hộ thân, những ngọn lửa này không gây thương tổn được hắn, đang ở này trong ngọn lửa, hắn ngược lại là an toàn, nếu là rời đi, Thiên Thương Cung chủ chắc chắn sẽ trước tiên ra tay với hắn.

“Tiểu bối, ngươi quá cuồng vọng!”

Tôn Cừu Khoa không mới thuyền thuật chiến ầm ĩ thi chỗ

Thiên Thương Cung chủ phẫn nộ, Tiêu Vũ lại trực tiếp nhắm mắt ngồi xếp bằng, như là hoàn toàn không đem hắn để ở trong mắt.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, phóng lên cao, trong không trung lấy ra một hơi đại đỉnh.

“Vạn vật đỉnh, thu!”

Gầm lên bên trong, Thiên Thương Cung chủ huy động đại đỉnh, liền gặp cái đỉnh này trong không trung thần tốc phóng đại, như núi lớn, lấp kín toàn bộ hư không.

Sau đó, đại đỉnh giống như sống lại, miệng đỉnh hướng xuống, bắt đầu điên cuồng đem trên mặt đất ánh lửa thu vào trong đỉnh.

Vạn vật đỉnh, đỉnh chứa đựng vạn vật.

Sau khoa địa phương sau hận chỗ ầm ĩ thuật học không

Đây là Thiên Thương Cung trên người thập phần nổi danh một cái trọng khí, lấy ra có thể thôn nhật nguyệt non sông, thập phần khủng bố.

Sau khoa địa phương sau hận chỗ ầm ĩ thuật học vắng mặt hấp thu ngọn lửa này trong quá trình, chỉ là hấp thu bộ phận ánh lửa, hắn liền có loại đỉnh muốn nổ tung cảm giác, đây chính là hắn quan trọng nhất trọng khí, bất chấp suy nghĩ nhiều, chỉ có thể là lập tức thu hồi.

Tại đây khẩu bên trong chiếc đỉnh lớn, liền ngay cả vương giả cấp bậc nhân vật, cũng không biết bị luyện chết qua bao nhiêu, giờ phút này muốn hấp thu nơi đây nho nhỏ ngàn dặm phạm vi ánh lửa, lẽ ra dễ dàng.

“Hây!”

Vô tận ánh lửa bị đại đỉnh hấp thu, hướng về miệng đỉnh mà đi, này thân đỉnh lớn vô cùng, thoạt nhìn tựa hồ không bao lâu nữa, có thể đem nơi này ánh lửa toàn bộ hấp thu không còn. &# 85; &# 8

Nhưng mà, vừa mới hấp thu không bao nhiêu ánh lửa, Thiên Thương Cung chủ sắc mặt, lại là đột nhiên biến đổi lớn, thần tốc đem đỉnh thu về, sắc mặt từng trận trắng bệch.

Hắn và đại đỉnh bao nhiêu làm một thể, có thể cảm nhận được trong đỉnh bất kỳ so sánh biến hóa rất nhỏ.

Đang hấp thu ngọn lửa này trong quá trình, chỉ là hấp thu bộ phận ánh lửa, hắn liền có loại đỉnh muốn nổ tung cảm giác, đây chính là hắn quan trọng nhất trọng khí, bất chấp suy nghĩ nhiều, chỉ có thể là lập tức thu hồi.

Ngọn lửa này khủng bố, còn muốn ở tưởng tượng của hắn bên trên!

“Chỉ ngươi chiếc kia vỡ nát đỉnh, cũng muốn thu phục này lửa?” Tiêu Vũ vào lúc này mở mắt ra, giễu cợt nói: “Ngươi có biết đây là lửa gì gì? Bằng ngươi chiếc kia vỡ nát đỉnh cũng muốn hấp thu?”

“Đây là lửa gì?” Thiên Thương Cung chủ mặc dù bị Tiêu Vũ nói tới sắc mặt tái nhợt, cũng vẫn là theo bản năng mà hỏi dò.

Bởi vì này ánh lửa khủng bố, để hắn sợ hãi, dùng bên trong cũng không nhịn được muốn biết.

Địch xa không mới địch thuật bờ ruộng lạnh học

“Ha ha, muốn biết? Ngươi quỳ xuống đến cho ta dập đầu mấy cái, ta tâm tình được rồi, sẽ nói cho ngươi biết!” Tiêu Vũ cười nhạt nói.

Thiên Thương Cung chủ giận dữ, thế mới biết bị Tiêu Vũ đùa nghịch. Dù cho Tiêu Vũ thật biết những ngọn lửa này lai lịch, nhưng muốn hắn quỳ xuống dập đầu, đó cũng là vạn vạn chuyện không thể nào.

“Đừng tưởng rằng như thế, ta mượn ngươi không có cách nào!” Thiên Thương Cung chủ mặt âm trầm, thu hồi đại đỉnh, trong không trung liên tục động tác, lại bắt đầu thi triển đừng pháp môn, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 538: Diệt Thế Lôi Thần Chú

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Thân thể ở trong hư không, Thiên Thương Cung chủ trong miệng đọc thầm cổ chú, trong tay đồng thời bấm đến cái này đến cái khác phức tạp dấu tay.

Cùng lúc đó, theo Thiên Thương Cung chủ động tác, nơi đây bầu trời, bắt đầu đã xảy ra một loại biến hóa.

Chỉ thấy tại kia trên trời cao, phong vân dũng động, vòm trời tựa hồ vào đúng lúc này bỗng nhiên ép xuống, làm cho người ta một loại nặng nề cảm giác ngột ngạt, tựa như có một tòa núi lớn đặt ở trong lòng.

Này chính là thiên địa uy thế, làm người sợ hãi.

Sau đó, mấy cái trầm thấp lại chói tai tiếng gầm rú từ trên chín tầng trời truyền đến, nghe tới giống như là một đám dị thú, ở đồng thời phát sinh rít gào trầm trầm.

Loại thanh âm này rõ ràng là từ trên chín tầng trời mà đến, nhưng nghe tới, rồi lại giống như vang ở bên tai.

Sau một lát, trên bầu trời, xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, mây đen hoạt động, như là có ma thần hiện thế, tối om om trên bầu trời, tựa hồ cất dấu một loại nào đó không biết nhân vật khủng bố.

Giống như thú rống bình thường khẽ kêu, bao trùm vạn dặm vòng xoáy màu đen, dường như muốn trầm xuống vòm trời……

Mấy thứ này đồng thời xuất hiện, làm cho người ta thập phần áp lực nặng nề, thật giống như trời xanh nổi giận, muốn xóa bỏ chúng sanh vậy.

“Diệt thế lôi thần chú, giết!”

Thiên Thương Cung chủ trong miệng, phát sinh một tiếng trầm thấp mà tràn ngập sát khí gầm nhẹ.

Chợt nghe một tiếng vang ầm ầm, trên bầu trời cái kia vòng xoáy đen kịt bên trong, truyền đến một tiếng sấm rền.

Một đạo to như là Cự Long bình thường sấm sét từ cái này vòng xoáy đen kịt xuất hiện, theo sấm sét xuất hiện trong nháy mắt, này một tia sét tựa hồ hóa thân làm một cái Chân long, rống giận từ cửu tiêu bên trên đánh xuống, nhằm phía Tiêu Vũ.

“Thiên đạo chú thuật?” Tiêu Vũ sắc mặt, cũng không nhịn được trở nên nghiêm nghị.

Đạt được vương giả cảnh giới, nhưng có thể lĩnh ngộ bộ phận Thiên đạo lực lượng, đưa tới Thiên đạo oai. Mà đạt được Thiên Vương cảnh giới, đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ, không thể nghi ngờ càng thêm sâu sắc.

Giờ phút này hắn dĩ nhiên minh bạch Thiên Thương Cung chủ dự định, hắn không cách nào lướt qua biển lửa, đối với Tiêu Vũ ra tay, này đây vận dụng chú thuật, từ trên chín tầng trời đưa tới thần lôi, muốn dùng lôi điện chi lực đối phó Tiêu Vũ.

Sấm sét, đây không chỉ chính là thiên uy, cũng là chứa nhiều đại đạo bên trong, uy lực kinh khủng nhất một đạo.

Truyền thuyết, ở không biết bao nhiêu vạn năm trước khi, thế gian người tu luyện, đi ngược lên trời, là phải bị trời phạt, mà cái gọi là trời phạt, liền đều là sấm sét.

Thời điểm đó tu luyện người phải cầu được chân chính đại đạo, không muốn biết trải qua qua bao nhiêu ngày cướp, tài năng chính thức tu thành chánh quả.

Bởi vậy có thể thấy được, sấm sét sức mạnh hủy diệt khủng bố cỡ nào, thế gian sinh linh, không ai có thể đối kháng chân chính sấm sét oai, loại sức mạnh này hoàn toàn có thể xoá bỏ thế gian bất kỳ sinh linh.

Lúc này, mặc dù Thiên Thương Cung chủ dẫn tới lôi điện chi lực không giống như trong truyền thuyết trời phạt lực lượng, nhưng hắn thân là Thiên Vương, dẫn tới thần lôi cũng tuyệt đối không thể coi thường.

Đây là trời xanh dùng để kỷ luật muôn dân sức mạnh, bất kỳ sống ở trong thiên địa sinh linh, đối mặt loại sức mạnh này, đều khó mà chống lại.

“Ầm!”

Cái kia giống như Chân long bình thường sấm sét đánh xuống, điện quang soi sáng vạn dặm, ở trong phát ra tiếng nổ vang, giống như Chân long gầm lên, chỉ là ấy tiếng, liền chấn người hầu như mất thông.

Ầm một tiếng, thô to ánh chớp đánh xuống, Tiêu Vũ thậm chí không cách nào tránh né, đã bị cái kia thần lôi ổn định khóa chặt, lúc này bị từ phía dưới bổ trúng.

Trong giây lát này, vùng đất này hầu như đều đang run rẩy, ánh chớp mát mắt, quanh thân vạn dặm chu vi, hầu như cái gì cũng không nhìn thấy.

Sau một chốc,

Ánh chớp lúc này mới tản đi, quanh thân vẫn là đầy trời biển lửa. Những ngọn lửa này cũng thập phần bất phàm, không có như vậy mà đơn giản tắt.

Chỉ thấy trong biển lửa, Tiêu Vũ thập phần chật vật, bị kinh khủng kia ánh chớp bổ đến da tróc thịt bong.

Hắn máu tươi chảy ròng, nhiễm đỏ toàn bộ đại địa, trên người huyết nhục cơ hồ đều tại kia 1 đạo sấm sét bên trong người làm mối đi, lộ ra bạch cốt âm u.

“Lại chưa chết?”

Thiên Thương Cung chủ khiếp sợ, Tiêu Vũ lại còn có một tia khí tức, chưa từng chết đi.

Này thật to ngoài dự liệu của hắn, phải biết rằng hắn gọi đến sấm sét, uy lực to lớn, liền Thiên Vương cấp bậc nhân vật, đều không dám gắng chống đỡ, bây giờ chính diện bổ trúng Tiêu Vũ, lại không thể một đòn đem Tiêu Vũ chém giết.

“Thân thể của người này, lại bất phàm như thế, xương cốt của hắn lại là màu vàng, thật sự quái dị!”

Trong lúc vội vàng, Thiên Thương Cung chủ nhìn thấy Tiêu Vũ lộ ra xương lại không như người thường, mang theo một vài màu vàng, vừa là cả người chấn động mạnh.

Hắn không thể nào hiểu được, Tiêu Vũ trên người làm sao sẽ phát sinh tình huống như vậy, nhưng có thể khẳng định, Tiêu Vũ thân thể nhất định bất thường, bằng không mà nói không khả năng sẽ có loại tình huống này xuất hiện.

Đột nhiên, Thiên Thương Cung chủ có chút chần chờ.

Hắn vốn là dự định mau chóng chém giết Tiêu Vũ, chỉ cần Tiêu Vũ vừa chết, hắn liền có biện pháp đem Tiêu Vũ trên người bảo đồ cùng vương đạo khí từ trong biển lửa lấy ra.

Nhưng bây giờ, nhìn thấy Tiêu Vũ thân thể bất phàm như thế, hắn đột nhiên có một loại muốn theo dõi dự định, nếu như có thể mò thấy, có lẽ sẽ có trợ giúp hắn tu luyện.

“A?”

Ngay ở Thiên Thương Cung chủ chần chờ trong lúc đó, hắn đột nhiên nhìn thấy, Tiêu Vũ ngồi xếp bằng ở chỗ kia, bị đánh đến máu thịt be bét thân hình, lại bắt đầu chậm rãi khôi phục, cái kia bị phá huỷ huyết nhục, rốt cuộc lại bắt đầu một lần nữa sinh trưởng.

“Chiến chữ ấn? Tên tiểu bối này, lại tại dưới bực này tình huống tu luyện được chiến chữ ấn?”

Thiên Thương Cung chủ đồng tử co rút lại, Tiêu Vũ không chỉ chưa chết, càng trực tiếp ở tại chỗ khoanh chân tu luyện.

Mặc dù Tiêu Vũ giờ phút này tu luyện không chỉ là chiến chữ ấn, nhưng ở Thiên Thương Cung chủ trong mắt, chiến chữ ấn là cực kỳ làm hắn kiêng kỵ, cũng cực kỳ làm hắn để ý pháp môn.

Đều là chín đại linh cung đứng đầu, hắn quá rõ ràng Đạo Thần chín chữ ấn khủng bố, cũng sâu sắc biết chiến chữ ấn yêu tà.

Nếu không thì, Cố Trường Phong cái này Chiến Thần Cung chủ, cũng không sẽ chọc cho đến nhiều người như vậy kiêng kỵ, tất cả cũng bởi vì chiến chữ ấn thái quá tà dị cùng mạnh mẽ, cùng cấp bậc bên trong không có vậy một cung người có thể cùng Chiến Thần Cung người một trận chiến.

“Người này lại nắm giữ chiến chữ ấn, xem ra lưu hắn không được, nếu không chỉ sợ ngày sau vừa sẽ là một Cố Trường

Phong!”

Thiên Thương Cung chủ con mắt phát lạnh, chặt đứt muốn dò xét Tiêu Vũ thân thể huyền bí dự định, hắn hiện tại, đối với Tiêu Vũ cảm thấy càng nhiều hơn chính là kiêng kỵ.

Chiến chữ ấn tu luyện gian nan, hắn đồng dạng biết, nếu không Chiến Thần Cung cũng sẽ không sa sút nhiều năm như vậy.

Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực nay đã kinh người như vậy, bây giờ càng nắm giữ chiến chữ ấn, Thiên Thương Cung chủ thật sự không dám tưởng tượng, nếu để cho Tiêu Vũ thuận lợi trưởng thành, ngày sau Đạo Thần Cung bên trong, còn có ai sẽ là đối thủ của hắn!

Vừa nghĩ đến đây, Thiên Thương Cung chủ không do dự nữa, sắc mặt 1 sâu, lại huy động sấm sét, đối với Tiêu Vũ đánh xuống.

“Ầm!”

Lần này, trên bầu trời tổng cộng có hai đạo Chân long bình thường sấm sét đánh xuống, hai đạo điện quang đều thô to vô cùng, như là hai cái quấn quýt cùng nhau Cự Long, rống giận trùng Tiêu Vũ đánh xuống.

“Đoành!”

Nơi này lại bị ánh chớp nhấn chìm, hai đạo thô to sấm sét đồng thời bổ trúng Tiêu Vũ, hào quang chói sáng lại một lần để Tiêu Vũ bóng người theo ánh chớp bên trong âm đi.

Làm ánh chớp tản đi, Tiêu Vũ dáng dấp càng kinh khủng hơn, thịt trên người thân thể cơ hồ đều đã không còn, xương cũng nhiều chỗ gãy.

Nhưng hắn lại vẫn là vẫn duy trì ngồi ngay ngắn tư thế, và, khí tức còn đang, trên người chiến chữ ấn phương pháp tu luyện, cũng còn đang vận hành!

Tác giả đông phương hành vân nói: Xem ra ta là không đổi được này đêm khuya gõ chữ lông bị bệnh, sau khi chương mới có thể vừa sẽ rất trễ, mọi người coi như ta buổi sáng chương mới, buổi sáng lại xem đi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 539: Thiên Vương Đều Hiện

Đọc trên điện thoại

Như thế tà dị một màn, để Thiên Thương Cung chủ sắc mặt nặng hơn.

Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác thật sự quá tà dị, trúng liền kinh người như vậy thần lôi, thế mà còn là chưa chết. Mặc dù thoạt nhìn, Tiêu Vũ bị thương nặng vô cùng, có thể khí tức trên thân lại là chưa tuyệt, và cái kia bị phá huỷ huyết nhục, cũng đang không ngừng khôi phục.

“Người này vô cùng Yêu, nhất định phải bỏ!”

Thuyền không kẻ thù khốc địch hận từ dương xuyên qua tinh cô

Thiên Thương Cung chủ càng ngày càng cảm giác Tiêu Vũ người này tràn đầy nguy hiểm, sắc mặt hắn nặng nề, lại lóe lên huy động thần lôi.

“Đoành!”

Thời điểm này, cửu tiêu bên trên sấm sét tựa hồ cũng cuồng bạo, vô số thô to điện quang đồng thời xuất hiện, đem cả bầu trời cùng đại địa đều chiếu lên cực kỳ mát mắt.

Bên trong đất trời, giờ phút này phảng phất thanh âm gì đều không tồn tại, toàn bộ đều bị điếc tai tiếng sấm bao phủ.

Kết không khoa độc địch học chỗ ầm ĩ độc chỗ ầm ĩ

Vô số sấm sét đan vào, như là bầy rắn múa tung, trên bầu trời còn lại hết thảy lôi điện chi lực, vào đúng lúc này toàn bộ bổ xuống, không có một tia cất giữ.

“Đoành!”

Sau khoa không xa Quỷ địch bóng tiếp vầng trăng cô độc lành nhất

Điếc tai tiếng gầm rú, vào đúng lúc này thật lâu chưa tuyệt, kéo dài không biết là có bao lâu thời gian.

Sau khoa không xa Quỷ địch bóng tiếp vầng trăng cô độc lành nhất bên trong đất trời, giờ phút này phảng phất thanh âm gì đều không tồn tại, toàn bộ đều bị điếc tai tiếng sấm bao phủ.

Tiêu Vũ vị trí, hoàn toàn bị đầy trời ánh chớp bao phủ, vùng thế giới này, chỉ còn lại có tia sáng chói mắt kia, hết thảy hình ảnh, đều bị chói mắt ánh chớp che đậy, hết thảy âm thanh, đều nhấn chìm ở to lớn kia tiếng sấm bên trong.

“Cái kia sấm sét trung tâm…… là Tiêu Vũ?”

Không biết là lúc nào, mấy bóng người xuất hiện ở đây, nhìn phía trước cái kia kinh người ánh chớp, những người này không khỏi lộ ra vẻ giật mình.

Ngự linh cung chủ, Thái Hư Cung chủ, Trấn Minh Cung chủ, ba người này tất cả đều tới. Trừ lần đó ra, những phương hướng khác cũng có cấp bậc nhân vật hiện thân, làm Tiêu Vũ mà đến.

Nơi này đưa tới gợn sóng thái quá kinh người, bọn họ cảm nhận được sau khi, lập tức tới rồi, liền thấy được trước mắt dạng này một màn.

“Xì xì!”

Tiếng sấm không dứt, dù cho chỉ là uy lực còn lại, đều khiến người ta cảm thấy sởn cả tóc gáy.

Giờ phút này chính là những cung chủ kia cấp bậc nhân vật, cảm nhận được này sấm sét uy lực, cũng là mỗi người trong lòng nặng nề. Loại sức mạnh này đã hoàn toàn có thể uy hiếp được bọn họ này Thiên Vương nhân vật, sức mạnh hủy diệt quá cường đại.

Tiếng sấm cùng ánh chớp, không biết là kéo dài bao lâu, giống như là muốn xoá bỏ tất cả bình thường, qua rất lâu mới hoàn toàn tán đi.

Thiên Thương Cung chủ sắc mặt, vào lúc này lộ ra vài phần trắng nhợt, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm phía trước, ngay đầu tiên tìm tòi lên Tiêu Vũ bóng người.

“Làm sao có khả năng?”

Rất nhanh, Thiên Thương Cung chủ đã tìm được Tiêu Vũ vị trí, con ngươi của hắn nhất thời kịch liệt co rút lại.

Ở trận kia bên trong, Tiêu Vũ càng thêm chật vật, trên người không chỉ máu thịt, kể cả xương cơ hồ đều toàn bộ gãy, và toàn bộ trở nên cháy đen.

Nhưng mà, hắn vẫn là ngồi ngay ngắn, khí tức chưa tuyệt, làm sấm sét tản đi, trên người hắn huyết nhục, lại bắt đầu một lần nữa tăng trưởng.

Ngoài ra, trên người hắn chiến chữ chữ lộ ra một loại thần bí ánh sáng, tựa hồ đang cái kia vô tận trong sấm sét, cái này dấu ấn lại có nhất định trưởng thành, thoạt nhìn càng thêm thần bí.

“Tiểu tử này thân thể,

Đến tột cùng là làm cái gì, bực này sấm sét, lại đều không giết được hắn?”

Thiên Thương Cung chủ không thể tin được.

Hắn triệu hoán đến sấm sét, nhưng đủ để uy hiếp được Thiên Vương cấp bậc sức mạnh hủy diệt. Đối mặt bực này sức mạnh, Thiên Vương bên dưới nhân vật, chỉ sợ sẽ bị đánh liền tro đều không thừa, chớ đừng nói chi là khả năng tiếp tục sống sót.

Nhưng quỷ dị chính là, Tiêu Vũ rõ ràng liền vương giả đều không phải là, lại là kiên cường ở trong sấm sét tiếp tục sống sót.

Sau xa xa mới thuyền bóng chỗ lãnh khốc ta chỗ

Mặc dù hắn thoạt nhìn bị thương rất nặng, vô cùng chật vật, nhưng tất cả những thứ này đối với Thiên Thương Cung chủ tới nói, lại là có vẻ quỷ dị như thế.

Sau xa xa mới thuyền bóng chỗ lãnh khốc ta chỗ “xem ra nên đến đều đến, nhưng còn có người muốn xuất thủ gì?” Tiêu Vũ mở mắt, nhìn thấy quanh thân xuất hiện một đám cung chủ cấp bậc nhân vật, mặt tái nhợt trên lộ ra cười lạnh.

“Khụ!”

Tôn khoa không kẻ thù tình sau bóng bờ ruộng ầm ĩ hậu chủ khắc

Đột nhiên, Thiên Thương Cung chủ hô hấp dồn dập, nhẹ nhàng ho khan.

Hắn triệu hoán đến như vậy sấm sét, hao phí không ít tinh lực, bây giờ này sấm sét đều không thể làm gì được Tiêu Vũ, trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng là không có biện pháp gì nữa đối Tiêu Vũ tạo thành uy hiếp.

Nhìn thấy quanh thân xuất hiện phần đông cung chủ, Thiên Thương Cung chủ sắc mặt, không khỏi có vẻ hết sức khó coi.

Vào lúc này, cái khác xuất hiện cung chủ cấp bậc nhân vật, tất cả cũng không có biểu thị, bọn họ đều là lẳng lặng thấy trong sân Tiêu Vũ, cùng Thiên Thương Cung chủ giống nhau, theo Tiêu Vũ trên thân, bọn họ cảm thấy một loại thập phần khí tức nguy hiểm.

Kết xa không kẻ thù độc địch thuật từ lạnh hận cô bóng

Kết xa không kẻ thù độc địch thuật từ lạnh hận cô bóng Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác thật sự quá tà dị, trúng liền kinh người như vậy thần lôi, thế mà còn là chưa chết. Mặc dù thoạt nhìn, Tiêu Vũ bị thương nặng vô cùng, có thể khí tức trên thân lại là chưa tuyệt, và cái kia bị phá huỷ huyết nhục, cũng đang không ngừng khôi phục.

Tại mọi người nhìn kỹ, chỉ thấy Tiêu Vũ trong cơ thể, một đen một trắng hai loại lực lượng thần bí lộ ra, làm cho trên người hắn huyết nhục không dứt sống lại, xương gãy trùng tiếp tục, mặc dù chầm chậm, nhưng là đang lấy một loại mắt thường tốc độ rõ rệt khôi phục.

Như thế qua rất lâu, Tiêu Vũ thân thể sống lại, một lần nữa mở hai mắt ra.

Nhưng mà, hắn giờ phút này sắc mặt cũng thập phần trắng nhợt, dù cho khôi phục thân thể, nhưng sấm sét sức mạnh hủy diệt còn đang, đồng dạng là cho hắn tạo thành không nhỏ tổn thương.

“Ngoại trừ chiến chữ ấn, xem ra người này còn nắm giữ không ít bí mật!”

Nhiều tên cung chủ cấp bậc nhân vật đem quá trình này toàn bộ đặt ở trong mắt, vào thời khắc này, bọn họ phân biệt lộ ra các loại thần sắc bất đồng, hoặc tràn ngập sát ý, hoặc có chút nghiêm nghị.

“Xem ra nên đến đều đến, nhưng còn có người muốn xuất thủ gì?” Tiêu Vũ mở mắt, nhìn thấy quanh thân xuất hiện một đám cung chủ cấp bậc nhân vật, mặt tái nhợt trên lộ ra cười lạnh.

Chuyện đến nước này, hắn đã hoàn toàn không có cách nào từ nơi này rời đi, một khi thoát ly mảnh này biển lửa, này một đám cung chủ cấp bậc nhân vật, sẽ lập tức vô tình ra tay.

“Hừ!” Thiên Thương Cung chủ sắc mặt khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng.

Hắn người đầu tiên ra tay, lại là không thể chém giết Tiêu Vũ, cái này ít nhiều để hắn bộ mặt có chút không ánh sáng, Tiêu Vũ lúc này lời nói, đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ có chút chói tai.

“Lão già, mối thù hôm nay, ngày khác phải trả, ngươi tốt nhất không để cho ta sống trở về!” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Thiên Thương Cung chủ.

Mặc dù hắn không có chết đi, nhưng vừa mới cũng mười phần nguy hiểm. Nếu không có hắn thân thể mạnh mẽ, lại đồng thời nắm giữ chiến chữ ấn cùng bất diệt âm dương trải qua, bây giờ chỉ sợ sớm liền tro đều không thừa.

Chiến chữ ấn để hắn có vậy một tia đối kháng sấm sét năng lực, bất diệt âm dương trải qua có thể khôi phục thương thế của hắn.

Hai người này đều mạnh mẽ thần bí, vô luận thiếu bên nào, hắn cũng không thể ưỡn đến mức lại.

“Tiêu Vũ, giao ra trên người ngươi đoạt được, nếu không hôm nay ngươi không thể có thể còn sống trở về!”

Sau xa khoa Quỷ tôn thuật bờ ruộng tháng hiện ra cánh buồm chiến

Một vị khác cung chủ cấp bậc nhân vật mở miệng, U U đọc sách www. u &# 117; k a &# 110; &# 115; &# 104;u. Co &# 109; &# 32; đồng dạng là hướng về phía Tiêu Vũ trên người bảo đồ cùng vương đạo khí mà đến.

Sau xa khoa Quỷ tôn thuật bờ ruộng tháng hiện ra cánh buồm chiến hắn triệu hoán đến như vậy sấm sét, hao phí không ít tinh lực, bây giờ này sấm sét đều không thể làm gì được Tiêu Vũ, trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng là không có biện pháp gì nữa đối Tiêu Vũ tạo thành uy hiếp.

“Có bản lĩnh, cứ đến bắt lại!” Tiêu Vũ thái độ, trước sau như một, dù cho đối mặt phần đông Thiên Vương, cũng không có một chút nào ý thỏa hiệp.

“Ngươi mặc dù có vài phần bản lĩnh, nhưng không khỏi cũng quá dốt nát, đối mặt nhiều như vậy Thiên Vương, ngươi thật sự cho rằng ngươi có đối kháng năng lực gì?” Vị kia mở miệng cung chủ cười lạnh, lộ ra xem thường.

“Như thế nào cũng tốt, các ngươi này ra tay với ta người, đều nhớ kỹ cho ta, ta nếu bất tử, các ngươi nhiều linh cung, sau đó nhất định sẽ lắm tai nạn!” Tiêu Vũ cho tới giờ khắc này, vẫn là thập phần cứng rắn, đối mặt phần đông cung chủ chút nào không chịu cúi đầu.

“Dốt nát!” Tên kia cung chủ xem thường lắc đầu, “đã như vậy, hôm nay bản tọa liền ở đây chém ngươi!”

Đang khi nói chuyện, vị cung chủ này chỉ tay một cái, liền gặp hai đạo mơ hồ bóng đen, từ đầu ngón tay của hắn bay ra, phát sinh một tiếng thê thảm tiếng kêu, hướng về Tiêu Vũ nhào tới.

Sau khoa khoa khoa mới kết học tiếp dương thuật vâng cô

Sau khoa khoa khoa mới kết học tiếp dương thuật vâng cô hắn triệu hoán đến sấm sét, nhưng đủ để uy hiếp được Thiên Vương cấp bậc sức mạnh hủy diệt. Đối mặt bực này sức mạnh, Thiên Vương bên dưới nhân vật, chỉ sợ sẽ bị đánh liền tro đều không thừa, chớ đừng nói chi là khả năng tiếp tục sống sót.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 540: Linh Thể

Đọc trên điện thoại

Đi tới nơi này, một đám cung chủ cũng đã nhìn ra, nơi đây quanh thân ánh lửa thập phần khủng bố, nếu không cũng không khả năng ở trước đó như vậy ánh chớp bên trong bảo trì bất diệt.

Này đây, bọn họ đều đối với những ngọn lửa này hết sức kiêng kỵ, không dám tùy tiện tiến vào.

Lúc này, vị kia đối với Tiêu Vũ xuất thủ, là Bích Du Cung cung chủ.

Hắn lấy ra hai đạo mơ hồ bóng đen, này hai bóng người thoạt nhìn thập phần mơ hồ, như là hai đạo trong suốt bóng mờ, thoạt nhìn thập phần quỷ dị.

Hai đạo bóng đen trong miệng phát ra thê thảm tiếng kêu, càng không sợ những ngọn lửa kia, lệ thét lên trực tiếp đánh về phía Tiêu Vũ.

“Linh thể?” Tiêu Vũ kinh dị, hắn một chút liền có thể nhìn ra, hai bóng đen này thuộc về một loại linh thể.

Cái gọi là linh thể, chính là không có thực thể sinh linh, giống như vong linh bình thường, mặc dù tồn tại, rồi lại giống như không có gì.

Linh thể có thể là cỏ chi linh, mộc chi linh, cũng có thể là thú chi linh, thậm chí là vong linh.

Nhưng nói chung, linh thể phi thường hiếm thấy, hơn nữa mặc dù là gặp phải, người bình thường cũng không hiểu được như thế nào đào tạo, hơn nữa coi như đào tạo, cũng chưa chắc đúng phương pháp, ngược lại rất dễ dàng đã bị linh thể cắn trả.

Lúc này, hai đạo linh thể phát sinh kêu to, trực tiếp theo tầng tầng trong hỏa diễm xuyên qua, trực tiếp nhào tới Tiêu Vũ trên người.

“Hừ!”

Tiêu Vũ một tiếng rên, thân hình lay động, sắc mặt cũng biến thành hơi trắng bệch.

Linh thể tuy không thực chất, lại là mười phần nguy hiểm gì đó, có thể đến thẳng người khác thần hồn, đả thương người căn bản, khiến người ta khó mà phòng bị.

Sau không xa tình tôn bóng tiếp tháng khoa tiếp xem kỹ

Lúc này, này hai đạo linh thể lao thẳng tới Tiêu Vũ mi tâm, muốn trực tiếp ăn ngấu nghiến thần hồn của hắn.

“Cút cho ta!”

Tiêu Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, trong miệng đọc thầm một loại cổ xưa thần chú.

Hắn kiếp trước là cường đại nhất phù sư, minh phù chi đạo, vốn là rất nặng thần hồn, bởi vậy có không ít tu hồn ngưng đọng Hồn pháp môn.

Giờ phút này Tiêu Vũ niệm, là một loại nhằm vào thần hồn phòng ngự phương pháp, có thể bảo vệ thần hồn không tiêu tan, không thể ngoại vật chiếm lấy.

Hắn có bực này cũ pháp, hơn nữa thần hồn của hắn vốn là vượt xa khỏi tự thân cảnh giới, chợt nghe cái kia hai đạo bóng đen kinh hô một tiếng, tựa hồ là gặp phải cái gì kinh khủng gì đó, từ mi tâm của nó bên trong lui ra.

Mặc dù đẩy lui hai đạo linh thể, nhưng Tiêu Vũ sắc mặt cũng là trở nên càng thêm trắng nhợt.

Này dù sao chính là Thiên Vương đang ra tay, mặc dù hắn có thể miễn cưỡng ứng đối, nhưng là cực kỳ cật lực, thần hồn nhận lấy tổn thương nhất định.

Địch không khoa độc sau thuật tiếp dương tiếp ầm ĩ tháng

Cùng thân thể bất đồng chính là, thần hồn tổn thương, muốn so với thân thể bị hao tổn càng nghiêm trọng hơn.

Thân thể bị hư hỏng, bất diệt âm dương trải qua còn có thể giúp hắn khôi phục, nhưng thần hồn bị hao tổn, đây cũng là thương tổn tới căn bản, muốn khôi phục lại, khó càng thêm khó!

Địch xa khoa không khốc thuyền bóng chỗ dương bí lông chim độc

“Ngươi lại có bực này thần hồn?” Bích Du Cung chủ kinh hãi, Tiêu Vũ thần hồn, so với hắn trong tưởng tượng muốn càng mạnh mẽ hơn!

“Thu!” Trong khiếp sợ, hắn lập tức muốn đem hai đạo linh thể gọi về, trong miệng đọc thầm cổ ngữ.

“Đã phóng ra, còn muốn thu hồi?” Tiêu Vũ trắng nhợt nghiêm mặt sắc, như là nhận lấy tổn thương nghiêm trọng.

Hắn trong khi nói chuyện, một ngón tay duỗi ra, điểm ra một ánh hào quang, cùng thời khắc đó, trong miệng của hắn cũng đọc thầm lên một loại khác cổ xưa thần chú, nghe tới so với Bích Du Cung chủ thần chú phức tạp hơn.

“Ngươi lại cũng hiểu được ngự linh phương pháp?” Bích Du Cung chủ khiếp sợ không thôi.

Ở toàn bộ Đạo Thần Cung, có thể điều khiển cùng đào tạo linh thể người, trừ hắn ra Bích Du Cung này 1 cung người ở ngoài, hầu như tìm không ra người khác.

Thuyền kẻ thù khốc tôn học chiến lạnh xem kỹ thuyền cho nên

Sau không khoa tình địch học tiếp cô xem kỹ kỹ

Phương pháp này thái quá cổ xưa, và phi thường khó có thể nắm giữ. Ở bây giờ Đạo Thần Cung, chỉ có Bích Du Cung đệ tử có năng lực như vậy.

Sau không khoa tình địch học tiếp cô xem kỹ kỹ hắn trong khi nói chuyện, một ngón tay duỗi ra, điểm ra một ánh hào quang, cùng thời khắc đó, trong miệng của hắn cũng đọc thầm lên một loại khác cổ xưa thần chú, nghe tới so với Bích Du Cung chủ thần chú phức tạp hơn.

Nhưng lúc này, Tiêu Vũ lại cũng biểu hiện ra năng lực giống nhau, và thoạt nhìn, Tiêu Vũ thần chú so với hắn càng cao minh hơn, muốn cùng hắn tranh cướp cái kia hai đạo linh thể!

“Thu phục này hai đạo bé linh, vậy là đủ rồi!” Tiêu Vũ trong miệng thần chú không ngừng.

Phương pháp này đối với người khác tới nói là thất truyền, nhưng đối với hắn mà nói, lại không tính là gì, Bích Du Cung chủ nắm giữ pháp môn, với hắn so sánh hoàn toàn không phải cùng một cấp bậc.

Tôn không khoa khoa tình thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ tháng chiến bí

“Ô ô……”

Hai đạo linh thể phát sinh từng trận tiếng kêu, tựa hồ thập phần sợ hãi, như là bị lực lượng nào đó chỗ đã khống chế, không thể trở lại Bích Du cung chủ trước người.

Bích Du Cung chủ sắc mặt nghiêm túc, trên trán dần dần lộ ra mồ hôi.

Hắn không ngừng niệm chú, muốn đem hai đạo linh thể thu hồi, thế nhưng Tiêu Vũ nắm giữ pháp môn quá bá đạo, chặt đứt hắn cùng với hai đạo linh thể ở giữa liên hệ, phải đem hai đạo linh thể mạnh mẽ theo trong tay hắn cướp đi.

Bích Du Cung chủ hòa hai đạo linh thể ở giữa liên hệ trở nên càng ngày càng yếu, một khi mối liên hệ này toàn bộ mất đi, hai đạo linh thể thì sẽ biến thành Tiêu Vũ gì đó.

“Đáng chết!” Trong lòng hắn khẩn trương, liều mạng ghi nhớ cổ chú.

Sau khoa khoa khốc địch thuật tiếp ầm ĩ khoa độc sau

Linh thể thập phần khó tìm, là một loại phi thường vật hiếm thấy. Hơn nữa, mặc dù là có thể tìm được linh thể, muốn bồi dưỡng, cũng là món thập phần khó khăn sự tình, không chỉ dễ dàng bị linh thể cắn trả, linh thể ở quá trình lớn lên bên trong, còn rất dễ dàng tử vong.

Bích Du Cung chủ này hai đạo linh thể, đối với hắn mà nói thập phần quan trọng, nếu là bị Tiêu Vũ mạnh mẽ cướp đi, liền tương đương với không công hao phí hắn gần ngàn năm tinh lực.

“Cút đi!”

Tiêu Vũ niệm xong thần chú, đột nhiên quát lạnh một tiếng.

Chỉ thấy, Bích Du Cung chủ hoàn toàn biến sắc, thân hình chấn động mạnh một cái, sắc mặt lập tức trắng bệch, hướng về phía sau liên tục thối lui ra khỏi vài bước.

Thời điểm này, hắn cùng với hai đạo linh thể ở giữa liên hệ triệt để bị chém đứt, linh thể bị Tiêu Vũ cưỡng đoạt, nhận Tiêu Vũ làm chủ.

Kết quả này, cũng làm cho thần hồn của hắn nhận lấy nhất định tổn thương, giống như Tiêu Vũ giống nhau, thần hồn bị hao tổn, đây là thập phần hậu quả nghiêm trọng, muốn khôi phục lại phi thường khó khăn.

“Ngươi…… tiểu bối, đưa ta linh thể!” Bích Du Cung chủ phẫn nộ rống to, hắn lấy ra linh thể, muốn thương tổn Tiêu Vũ, làm sao cũng không nghĩ tới càng sẽ rơi vào kết cục này, liền linh thể đều bị Tiêu Vũ chiếm!

“Gan dạ ra tay với ta, &# 85 thì phải trả giá thật lớn!” Tiêu Vũ lạnh như băng cự tuyệt, vẫy tay, đem cái kia hai đạo linh thể trực tiếp thu vào trong cơ thể.

Có điều, mặc dù là chiếm linh thể, để Bích Du Cung chủ bỏ ra giá cả, nhưng giờ phút này, Tiêu Vũ sắc mặt cũng là thập phần trắng nhợt, cả người càng phi thường suy yếu.

Đầu tiên là thân thể cơ hồ bị hủy, lại tới thần hồn bị hao tổn, hắn nhìn bề ngoài mặc dù vô hại, nhưng trong thực tế, hắn hiện tại từ lâu nhận lấy trọng thương.

Dù cho thân thể sống lại, nhưng sấm sét sức mạnh hủy diệt vẫn là cho hắn tạo thành rất lớn thương tổn, loại kia thương tổn mặc dù là có bất diệt âm dương đã tại, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn tiêu trừ.

Có thể nói, bây giờ Tiêu Vũ, không chỉ thịt bị hao tổn, thần hồn cũng bị Bích Du Cung chủ gây thương tích, trạng thái phi thường không thể lạc quan.

“Tiểu bối, ngươi muốn chết!” Bích Du Cung chủ phẫn nộ rít gào.

Tôn khoa không khốc địch thuật từ nguyệt dương khắc ầm ĩ

Nhưng mà, linh thể bị đoạt, cách kinh khủng kia biển lửa, mặc dù hắn như thế nào đi nữa phẫn nộ, cũng không cách nào tiếp tục đối với Tiêu Vũ ra tay.

Mặc dù trên người hắn còn có cái khác linh thể, hãy nhìn loại tình huống này, lại lấy ra, không phải tương đương không công đưa cho Tiêu Vũ?

Trong lúc nhất thời Bích Du Cung chủ cũng chỉ có thể xa xa quay Tiêu Vũ gầm lên, lại là không tìm được cái gì đối phó Tiêu Vũ biện pháp.

“Tiêu Vũ, ngươi đã là nỏ mạnh hết đà, khuyên ngươi hay là đem gì đó giao ra a, nếu không bản tọa ra tay, ngươi đem không có bất cứ cơ hội nào!” Vào lúc này, vừa là 1 đại cung chủ tiến lên một bước, quay Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 541: Dị Biến Hắc Giao

“Các ngươi những lão già này, thân là chín đại linh cung đứng đầu, liên tục ra tay với ta, đã sớm cái gì mặt cũng không cần, mang tới bây giờ, còn nói nhiều như vậy làm gì? Muốn xuất thủ chỉ để ý đến!” Tiêu Vũ âm thanh suy yếu, theo trên mặt đất tựa hồ cũng có chút không cách nào ủng hộ, muốn dùng một con tay vịn mặt đất. [Nhìn ☆ ^ → sách \ ◇ lầu], đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sắc mặt của hắn giống như giấy trắng, liên tục bị Thiên Vương cấp bậc nhân vật trọng thương, có chút thương thế, mặc dù là hắn có bất diệt âm dương trải qua, cũng cũng không thể nhanh chóng khôi phục, dù sao những người này cảnh giới so với hắn hiện tại cao hơn nhiều lắm.

“Hừ, kẻ sắp chết, còn như thế không biết điều!”

Vị kia mở miệng cung chủ hừ lạnh, đi lên phía trước, không nói thêm lời.

Hắn lấy ra một bình, miệng bình bên trên dán vào một tấm màu vàng mì sợi, trên đó viết một cổ xưa “Phong” chữ, thoạt nhìn đã có chút năm tháng.

“Đi!”

Người vương giả này vỗ bỏ miệng bình giấy niêm phong, liền nghe được từ đó truyền đến một tiếng rống giận rung trời, âm thanh thẳng trên chín tầng trời.

“Đây là cỡ nào mãnh thú, tiếng hô lại có uy lực như thế?”

“Nhiều năm trước ta đã nghe nói, Hỗn Nguyên Cung lão già này đã ở cũ cảnh bên trong thu phục qua 1 con hung thú, vốn tưởng rằng chỉ là tin đồn, bây giờ nhìn lại tựa hồ là thật!”

Bên cạnh một đám cung chủ, vào lúc này dồn dập biến sắc, sắc mặt nghiêm túc.

Ở rống giận rung trời bên trong, một con cả người che kín vảy dị thú từ cái này bình bên trong bay ra, rơi xuống đất thời gian mặt đất rung chuyển, giống như một ngọn núi cao từ phía trên nện xuống.

Này dị thú hình thể to lớn, cả người đen kịt, khuôn mặt dữ tợn, mọc ra tam giác, sau lưng còn có một đôi cánh dơi, thoạt nhìn dị thường hung ác.

“Đi, đem tiểu tử này thi thể mang về!” Vị kia mở miệng, chính là Hỗn Nguyên Cung đứng đầu, hắn chắp hai tay sau lưng, quay dị thú lạnh lùng hạ lệnh.

“Huây!”

Con dị thú kia ngửa mặt lên trời gào thét, tiếng hô lộ ra sóng gió, khiến quần sơn run run, thật lâu không cách nào yên lặng.

Nó trong tiếng gầm rống tức giận, lại không sợ ánh lửa, triển khai một đôi màu đen cánh, trực tiếp hướng về Tiêu Vũ bay đi.

“Hây!”

Cánh vỗ, nơi đây ánh lửa càng thêm hung điên, nhưng mà con dị thú này lại không sợ chút nào, xông thẳng trong đó.

“Biến dị Giao Long?” Tiêu Vũ đồng tử co rút lại.

Con dị thú này, rõ ràng là thuồng luồng một loại, thậm chí còn có một tia thật huyết mạch của rồng, nhưng rất rõ ràng, nó huyết mạch không thuần tuý, cho nên dáng dấp thập phần quái dị, như là vài loại dị thú kết hợp với nhau kết quả.

Mà ở thuồng luồng loài dị thú bên trong, có bộ tộc vô cùng mạnh mẽ, không sợ nước lửa, tiên thiên đối với các loại Dị hỏa cùng linh thủy có kinh người resistance, trước mắt này 1 con dị thú, rất rõ ràng liền có năng lực như vậy.

“Hây!”

Đầu kia như thuồng luồng như thú dị thú, huy động cánh chớp mắt bay đến Tiêu Vũ trước người, rống giận duỗi ra 1 đôi móng vuốt, chụp vào Tiêu Vũ lồng ngực.

“Cút!”

Tiêu Vũ gầm lên, mặc dù nó đã vô cùng suy yếu, nhưng giờ khắc này vẫn là quyết đoán ra tay, không có lựa chọn ngồi chờ chết.

“Ầm!”

Tại kia vô tận trong biển lửa, Tiêu Vũ cùng đầu kia hắc giao bắt đầu đại chiến.

Hắn mặc dù suy yếu, thế nhưng thân thể vẫn là kinh người, và sức chiến đấu cũng không thấp, cùng cái kia hắc giao dùng thân thể đại chiến, 1 trong thời gian càng không rơi xuống hạ phong.

“Người này vô cùng Yêu!”

Phần đông cung chủ lộ ra dị dạng, con này hắc giao thực lực mặc dù không có Thiên Vương cấp bậc, nhưng bình thường vương giả cũng không phải là đối thủ của nó,

Tiêu Vũ suy yếu thành như vậy, lại còn có năng lực cùng nó giao thủ.

"Xùy!"

Nhưng mà, không lâu sau đó Tiêu Vũ còn là bị thương, trước ngực bị hắc giao móng nhọn bắt rơi xuống 1 khối thịt lớn, nội tạng cơ hồ đều lộ ra rồi.

Hắn hiện tại quá hư nhược rồi, mà đây hắc giao có vương giả thực lực, ở dị thú bên trong cũng thuộc về cao cấp dị thú, sức chiến đấu hung hãn, Tiêu Vũ rốt cuộc vẫn là khó mà đối ứng.

"Tiểu bối, bây giờ đem đồ vật giao ra đây, còn gắn liền với thời gian không muộn!" Hỗn Nguyên Cung chủ nhìn thấy tình cảnh này, an tâm, cười ở phía xa mở miệng.

"Ta đóng mẹ ngươi!" Tiêu Vũ cũng là nổi giận, liên tục bị này Thiên Vương ỷ vào tu vi ức hiếp, thay đổi ai cũng muốn phát cáu.

Hắn không chút nào ý thỏa hiệp, giận dữ hét: "Mấy cái lão già ỷ vào có Thiên Vương tu vi, liên thủ ức hiếp trong cung bên trong một cái hậu bối đệ tử, chính ở chỗ này đắc chí, tự cho là mạnh mẽ? Các ngươi tốt nhất đừng làm cho ta trưởng thành, nếu không lão tử ngày sau nhất định đem các ngươi bao nhiêu cung toàn bộ cho giẫm lên bằng nhau!"

Tiêu Vũ ngày thường tâm tính mạnh mẽ, nhưng lần này cũng thực sự là bị này không biết xấu hổ Thiên Vương nhân vật bị chọc giận, há mồm chính là một trận mắng to.

Giờ phút này không chỉ Hỗn Nguyên Cung chủ, bên cạnh những người khác, cũng là mỗi người mặt âm trầm, sắc mặt tái nhợt.

Tiêu Vũ theo như lời, mặc dù không giả, bọn họ quả thật ỷ vào Thiên Vương tu vi, muốn cưỡng đoạt Tiêu Vũ trên người bảo vật. Nhưng bị như vậy một hậu bối như thế cố sức chửi, thay đổi ai chỉ sợ cũng không tiếp thụ được.

“Dốt nát tiểu bối, Long nhi, đem tiểu tử này tay chân đều bẻ gẫy, ta ngược lại muốn xem xem hắn khả năng hung hăng đến khi nào!” Hỗn Nguyên Cung chủ mặt âm trầm, lạnh lùng quay đầu kia hắc giao hạ lệnh.

Hắn ngóng trông con này hắc giao sẽ có một ngày khả năng hóa là chân long, bởi vậy đem này thuồng luồng gọi là Long nhi.

“Huây!”

Hắc giao nhận được mệnh lệnh, càng thêm dũng mãnh phi thường, ánh mắt lộ ra kinh người hung quang.

Nhục thân của nó đồng dạng cường hãn, 1 đôi móng vuốt giống như một cái không gì không xuyên thủng binh khí, thập phần khủng bố.

“Phụp!”

Tiêu Vũ một lần nữa bị thương, cánh tay trái bị hắc giao trực tiếp kéo xuống.

Chiến đến một bước này, hắn quá hư nhược rồi, hơn nữa còn có càng bết bát một tình huống, thương thế trên người hắn không cách nào khôi phục, không chỉ là bởi vì hắn bị thương quá nặng, cũng bởi vì phía trước dùng bất diệt âm dương trải qua đối kháng Thiên Thương Cung chủ sấm sét, tiêu hao nhiều lắm.

Coi như là bất diệt âm dương trải qua, UU đọc sách ww

w. Uuk &# 97; &# 110; shu. &# 99;om cũng không thể để cho hắn vô hạn sống lại, không dứt khôi phục thương thế.

Huống chi, hắn bị thương đều đi tới cảnh giới cao hơn hắn tồn tại, muốn khôi phục vốn là cực kỳ cật lực, tại loại này hư nhược dưới tình huống đau đớn càng thêm đau đớn, trong cơ thể hắn vài loại sức mạnh cơ hồ đều đã bị móc rỗng, bây giờ đã khó hơn nữa khôi phục.

“Ngươi không phải cuồng gì? Một giới tiểu bối, không biết trời cao đất dày!” Hỗn Nguyên Cung chủ cười lạnh, nói: “Đem cánh tay phải của hắn cũng chặt đứt, tiểu bối này thân thể bất phàm, ta muốn đưa hắn mang về, xem hắn trên người rốt cuộc có bí ẩn gì!”

“Huây!”

Hắc giao nghe đến mệnh lệnh như vậy, tựa hồ càng thêm hưng phấn, vừa là giận thét lên đánh về phía Tiêu Vũ.

“Lão già, sớm muộn cũng có một ngày, ta đem ngươi Hỗn Nguyên Cung trên dưới tất cả tiêu diệt!” Tiêu Vũ một bên dục huyết phấn chiến, một bên gầm lên.

Nhưng mà, giờ khắc này hắn không chỉ bị thương rất nặng, hơn nữa hết sức yếu ớt, ngay cả âm thanh đều trở nên cực thấp, không thể truyền ra quá xa.

“Đều đến mức độ này, còn dám càn rỡ, ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có thể kêu bao lâu!” Hỗn Nguyên Cung chủ dù sao thực lực mạnh mẽ, nghe được Tiêu Vũ âm thanh, xem thường cười lạnh.

“Phụp!”

Chốc lát sau, Tiêu Vũ cánh tay phải một lần nữa bị hắc giao kéo xuống, máu tươi nhuộm đầy một chỗ, toàn bộ trên thân thể người, càng không biết là đã có bao nhiêu nơi vết thương.

“Ngươi không phải có thể nói sao? Không phải to gan lớn mật gì? Ngươi nói tiếp, ta bây giờ rất muốn nghe xem ngươi còn có thể nói cái gì!” Hỗn Nguyên Cung chủ chắp tay đứng ở phương xa, âm thanh vô tình mà lạnh như băng.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 542: Người Điên

Đọc trên điện thoại

“Ùng ục……”

Thời khắc này Tiêu Vũ, dĩ nhiên ngã xuống đất, hai tay bị đoạn, trước ngực bị phá ra một cái lỗ thủng to, liên tiếp đã bị trí mạng sáng tác, và đều là tới từ Thiên Vương cấp bậc, dù cho hắn có mạnh đến đâu, cũng là không chịu nổi.

Cũng trên mặt đất, hắn há mồm tựa hồ muốn đáp lại Hỗn Nguyên cung chủ, nhưng lời đến nơi cổ họng, lại là hóa thành máu tươi ở nơi cổ họng lưu động âm thanh, đã là nói không ra lời!

“Bây giờ ngươi tổng phải biết, cái gì gọi là trời cao đất rộng!” Hỗn Nguyên cung chủ đứng ở hư không, lạnh như băng ngữ khí không có một chút thương hại, “như ngươi loại này tự cho là đúng tiểu bối, ta gặp quá nhiều, mà ở Thiên Vương cấp bậc lực lượng trước mặt, ngươi kỳ thực cùng một con kiến không hề khác gì nhau!”

“Ùng ục!”

Tiêu Vũ dù cho ngã xuống đất, trợn trừng hai mắt, như trước tràn đầy bất khuất!

Dù cho miệng không thể nói, hắn cũng hay là muốn mở miệng, chỉ là bị thương quá nặng, trước ngực phá vỡ hang lớn, thương thế trùng đến đã làm hắn không cách nào lên tiếng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Tiêu Vũ nhìn thấy, bên cạnh hết thảy cung chủ cấp bậc nhân vật, vào thời khắc này trong mắt tất cả đều một trận lạnh như băng, không có bất kỳ cái gì thương hại tình.

“Thực lực của ngươi, ở trong cùng thế hệ quả thật gần như vô địch rồi, chỉ tiếc quá tự cho là đúng, cảnh giới cái hào rộng, không phải như vậy mà đơn giản có thể vượt qua!”

“Quá mức xuất sắc, chưa chắc là việc tốt, chỉ tiếc ngươi hiện tại đã biết rõ đạo lý này, đã chậm!”

“Nếu bên trong cơ thể ngươi không có thứ đó, có lẽ sẽ trở thành chín đại linh cung tranh đoạt lẫn nhau nhân tài, đáng tiếc, thứ đó tồn tại, nhất định chúng ta chứa không nổi ngươi!”

Mấy cái cung chủ cấp bậc nhân vật, vào lúc này trước sau mở miệng, mỗi thanh âm của một người, cũng như hàn băng giống nhau, không mang theo chút nào tình cảm, lạnh đến mức thấu xương.

Bọn họ tựa hồ cũng cho rằng Tiêu Vũ đã là hẳn phải chết, cho nên mới vào lúc này dồn dập mở miệng.

“Cùng thế hệ vô địch? Thì tính sao? Gan dạ khiêu khích Thiên Vương, đó là tự tìm đường chết, rốt cuộc cũng chính là một ếch ngồi đáy giếng thôi, tự cho là đúng ngu xuẩn!” Hỗn Nguyên cung chủ đối với những khác cung chủ ngữ không cho là thế, cười lạnh lắc đầu.

“Đem hai chân của hắn cũng chặt đứt, ta muốn đưa hắn biến thành người côn, lại mang về nhìn nhục thể của hắn có gì huyền bí!” Sau khi nói xong, Hỗn Nguyên cung chủ quay hắc ám, vừa hạ một mười phần tàn khốc mệnh lệnh.

Đối với điều này, cái khác cung chủ cũng không có một chút nào ngăn cản tâm ý.

Tiêu Vũ thực lực, liền bọn họ đều phải thay đổi sắc mặt, sớm xa xa vượt ra khỏi hắn hiện hữu cảnh giới. Sự cường đại của hắn, không thể nghi ngờ sẽ đối với những khác cung đệ tử tạo thành uy hiếp.

Huống hồ, Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, đã sớm vì bọn họ chỗ không cho, lần này bọn họ trước sau đối với Tiêu Vũ ra tay, cũng theo không nghĩ tới muốn cho Tiêu Vũ sống sót.

“Rống rống!”

Hắc giao trong miệng phát sinh một trận hưng phấn tiếng hô, bay lượn tiến lên, đi tới ngã xuống đất Tiêu Vũ trước người.

Nó trong mắt lộ ra khát máu quang mang, móng vuốt sắc bén, ở ánh lửa chiếu rọi xuống phản xạ ra trận trận ánh sáng lạnh.

Địch khoa kẻ thù kẻ thù độc thuyền hận bờ ruộng cô sớm Quỷ bóng

Không chút do dự nào, hắc giao chiếu Hỗn Nguyên cung chủ nghe nói, móng vuốt sắc bén, đâm về Tiêu Vũ hai chân.

“Hỗn Nguyên, ta thao ngươi tổ tông mười tám đời, ngươi mẹ nhà hắn này là muốn chết!”

Nhưng vào lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh, theo gầm lên một tiếng, mọi người còn không có thấy rõ xảy ra chuyện gì, chợt nghe hắc giao ảm đạm hét thảm một tiếng, ngay sau đó là đầy trời máu tươi rảy nước đi, giống như một trận mưa máu.

“Là cái người điên kia!”

Kết khoa không xa khốc tôn thuật chiến ầm ĩ quá xem kỹ chút nào

Kết khoa không xa khốc tôn thuật chiến ầm ĩ quá xem kỹ chút nào đối mặt Cố Trường Phong cái này khởi xướng tàn nhẫn đến cái gì cũng dám làm,

Thực lực còn mạnh hơn quá mức người điên, một đám cung chủ đều là có chút chột dạ, sắc mặt tái nhợt.

Hết thảy cung chủ toàn bộ chấn động mạnh, không có một người có thể giữ vững bình tĩnh.

Bọn họ vội vàng ngẩng đầu, liền thấy đầu kia lớn như núi lớn hắc giao, không biết lúc nào đã đi tới trên bầu trời.

Làm cho người rung động chính là, đem hắc giao mang tới không trung, là một người, nhìn từ đàng xa đi, tình cảnh này tựa như một điểm đen nho nhỏ, ở dẫn theo một tòa núi lớn bay ở trên trời.

Đó bất ngờ là Chiến Thần Cung chủ Cố Trường Phong, trên mặt hắn tràn đầy hung sắc, một con tay mang theo hắc giao đuôi đứng ở trong hư không.

Mà đầu kia lúc trước hung ác điên cuồng vô cùng hắc giao, vào đúng lúc này máu me khắp người, 4 cấp cho thuồng luồng móng toàn bộ bị đoạn, có vẻ hấp hối.

“Cái người điên này tại sao chạy tới? Không phải nói hắn vừa đi tìm hiểm địa tu luyện gì?”

“Lúc trước hắn mất tích trong khi, cũng có người nói hắn tiến vào hiểm địa tu luyện chiến chữ ấn, đã chôn thây trong đó, một ngàn năm sau, hắn cũng đã trở lại!”

Nhìn thấy không trung cái kia một bóng người, một đám cung chủ sắc mặt đều là không được tự nhiên, không ai không cảm thấy kiêng kỵ.

Tôn Cừu Khoa khoa độc thuyền học chỗ dương chút nào Quỷ

Đặc biệt là Hỗn Nguyên cung chủ, khi thấy hắc giao biến thành dáng dấp như thế thời điểm, hai chân của hắn chính là run lên bần bật, thiếu chút nữa té ngã, khi thấy rõ đó là Cố Trường Phong sau khi, gương mặt càng lập tức đã biến thành màu tàn tro.

“Tiểu tử, kìm chế chút, đám khốn kiếp này gan dạ thừa dịp ta không đang đối với ngươi bỏ xuống dạng này tay, yên tâm, ta nhất định báo thù cho ngươi!” Cố Trường Phong 1 tay mang theo to lớn hắc giao, Tiêu Vũ tất là bị hắn dùng thần lực bao vây lấy, nổi một bên khác.

Hắn nói xong lời này, trực tiếp để Tiêu Vũ trong không trung nghỉ ngơi, chính mình tất là dùng một loại ánh mắt lạnh như băng, chuyển hướng một đám cung chủ cấp bậc nhân vật.

“Cố Trường Phong, ngươi muốn làm gì, chẳng lẽ ngươi nghĩ một người đối với chúng ta ra tay? Ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ!”

Kết khoa khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ độc bóng cho nên

Đối mặt Cố Trường Phong cái này khởi xướng tàn nhẫn đến cái gì cũng dám làm, thực lực còn mạnh hơn quá mức người điên, một đám cung chủ đều là có chút chột dạ, sắc mặt tái nhợt.

Những cung chủ này bên trong, Hỗn Nguyên cung chủ trước tiên mở miệng, hắn biết rõ chính mình tuyệt đối không phải Cố Trường Phong đối thủ, giành trước một bước nhắc nhở quanh thân vương giả, bọn họ cũng từng Tiêu Vũ ra tay, muốn lôi kéo những người này đồng thời đối phó Cố Trường Phong.

“Ta muốn làm gì? Con mẹ nó ngươi còn không thấy ngại hỏi lão tử muốn làm gì?”

Cố Trường Phong vừa nghe Hỗn Nguyên cung chủ, trên người lập tức lộ ra một luồng kinh thiên khí thế.

Địch khoa xa kẻ thù độc địch bóng chiến cô thuyền xem kỹ cát

Hắn mặc dù coi như lôi thôi không chịu nổi, nhưng giờ phút này lại như cái vô địch chiến thần, lộ ra khí thế khiến thiên địa chấn động, khiến hết thảy cung chủ sắc mặt đều trắng bệch.

“Ngươi......”

Thuyền không xa không khốc thuyền hận từ ầm ĩ tình dương xem kỹ

Hỗn Nguyên cung chủ còn muốn mở miệng, chỉ thấy Cố Trường Phong đã chuyển động, hắn bàn tay lớn vung một cái, lại trực tiếp cầm trong tay hắc giao trở thành binh khí, hướng về phía dưới đập xuống.

Mặc dù này không phải chân chính binh khí, nhưng Cố Trường Phong ra tay, không ai không kiêng kỵ, một đám cung chủ tại đây trước tiên đều là lựa chọn lùi lại, căn bản không dám gắng đón đỡ.

“Ầm!”

Cố Trường Phong này đập một cái, giống như sao băng rơi rụng, đáng thương cái kia hắc giao nện tới mặt đất, cứng rắn thân thể trực tiếp vỡ vụn.

Cái này còn không ngừng, vùng đất này bị đập ra một hố sâu to lớn, đất rung núi chuyển.

“Cùng cái người điên này nói tới nhiều hơn nữa cũng vô ích, còn là rời khỏi nơi này trước!”

Bao nhiêu đại cung chủ lẫn nhau truyền âm, bọn họ sâu sắc biết Cố Trường Phong phát điên lên đến khủng bố, dự định trước tiên ngay đầu tiên rời đi nơi này.

“Ai mẹ nó cũng không cho đi, hôm nay ai dám đi, lão tử nhanh chóng tiêu diệt cái kia 1 cung!”

Nhưng mà, một đám cung chủ mới vừa là muốn bay về phương xa, Cố Trường Phong một câu nói, thì khiến cho mọi người đều miễn cưỡng dừng lại.

Người khác nói ra lời này, bọn họ có thể không coi là chuyện to tát gì, nhưng Cố Trường Phong cái người điên này nói rồi, vậy hắn thì tuyệt đối thật dám làm!

Thuyền xa khoa khoa khốc tôn bóng tiếp lạnh thuyền không chủ

Kết không mới kết xem kỹ chỗ ầm ĩ thuyền ngón tay thi

Hậu quả như thế, bọn họ những cung chủ này, không có người nào phải không kiêng kỵ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 543: Khí Phách Người Điên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cố Trường Phong, ngươi không nên quá phận!”

Một đám cung chủ dừng lại, đều là không dám rời đi, sắc mặt một người so với một người khó coi.

Ngay trong bọn họ, Hỗn Nguyên Cung chủ sắc mặt âm trầm, trầm giọng nói: “Ngươi sức chiến đấu tuy mạnh, nhưng bất quá là một thân một mình, dù cho một chọi một chúng ta không người là đối thủ của ngươi, nhưng ngươi cứng rắn như thế, sẽ không sợ chúng ta liên thủ gì?”

“Liên thủ? Các ngươi có thể thử xem!” Cố Trường Phong một con tóc rối bời, lộ ra xem thường, nói: “Các ngươi thứ rác rưởi này, muốn cùng tiến lên liền cứ đến, lão tử trả lại khả năng sợ ngươi?”

“Hơn nữa, lão tử một người cô đơn, coi như đánh không lại, quá mức lại trốn đến có nơi hiểm địa tu luyện cái một ngàn năm! Các ngươi nếu không giết chết được ta, lão tử nói diệt ngươi 1 cung thì diệt ngươi 1 cung, trừ phi ngươi cũng đem cả tòa linh cung mang đi!”

Cố Trường Phong lời nói khí phách, có chứa vài phần vô lại, lại làm cho một đám cung chủ á khẩu không trả lời được, mỗi người không lời nào để nói.

Bọn họ và Cố Trường Phong cũng không đồng dạng, Cố Trường Phong sức chiến đấu kinh người, đồng thời Chiến Thần Cung bên trong chỉ dùng một mình hắn, hoàn toàn không có lo toan.

Nếu là hôm nay, bọn họ này một đám cung chủ liên thủ đối phó Cố Trường Phong, muốn có thể thuận lợi đem Cố Trường Phong chém giết đó còn dễ nói, nhưng nếu là Cố Trường Phong chạy, vậy tuyệt đối sẽ thành toàn bọn họ ác mộng.

Tựa như Cố Trường Phong nói như vậy, hắn tới lui tự nhiên, hoàn toàn có thể trốn đến có nơi cũ cảnh bên trong hiểm địa, ngàn năm không xuất hiện.

Có thể những cung chủ này đắc tội rồi hắn, hắn tùy thời có thể trở về, đi lên 1 cung.

Dùng Cố Trường Phong sức chiến đấu, những cung chủ này không ai không kiêng kỵ, dù cho liên thủ, muốn áp chế hắn còn có thể, muốn nói chém giết, lại là khó càng thêm khó.

Cố Trường Phong tại sao kêu người điên? Cũng là bởi vì hắn làm việc cũng không để ý hậu quả, hắn dám nói muốn tiêu diệt 1 cung, vậy thì tuyệt đối thật gan dạ diệt 1 cung.

Đối mặt một người như vậy, một đám cung chủ đều là sắc mặt âm trầm, nhưng cũng không dám có nửa điểm tính khí.

“Làm sao? Không có ý định liên thủ đối phó ta?” Cố Trường Phong dăm ba câu, chính là đem một đám cung chủ tất cả chấn động rồi, mặc dù lôi thôi, nhưng trên người khí phách lại là không ai bằng.

Hắn tràn ngập ánh mắt khinh thường đảo qua một đám cung chủ, cuối cùng rơi vào Hỗn Nguyên Cung chủ trên người, quát lạnh: “Ngươi, bò tới đây cho lão tử!”

Hỗn Nguyên Cung chủ cả người run lên, 1 loại dự cảm xấu tự nhiên mà sinh ra, nói: “Ngươi…… ngươi muốn làm gì?”

“Ta muốn làm gì?” Cố Trường Phong cười lạnh nói: “Ngươi lão già này,

Mới vừa rồi là ngươi nói phải đem ta trong cung đệ tử cho gọt trưởng thành côn? Quay lại đây!”

Hỗn Nguyên Cung chủ sắc mặt, trắng nhợt đến khó coi dị thường, hắn lo lắng nhất hậu quả, rốt cục vẫn là đã xảy ra.

Vốn này một đám cung chủ dự định đều là giống nhau, chỉ cần tài năng ở Cố Trường Phong phát hiện trước khi đoạt được bảo đồ, sau đó coi như Cố Trường Phong biết, Tiêu Vũ cũng đã chết đi.

Tới lúc đó, Cố Trường Phong coi như mạnh trở lại, bảo đồ giao cho trong cung, trong cung đại nhân vật tất nhiên sẽ ra mặt, sẽ không để cho hắn xằng bậy.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ chưa chết, Cố Trường Phong chạy tới, dùng cái người điên này tính khí, không có gì là hắn không dứt làm.

Huống chi, Tiêu Vũ là Chiến Thần Cung mấy ngàn năm qua thu duy nhất đệ tử, không cần nghĩ cũng có thể biết, Cố Trường Phong đối với hắn 10 coi trọng, này đã đối với Tiêu Vũ xuất thủ Thiên Vương, e sợ đều không có kết quả gì tốt.

Trong lòng cảm thấy âm thầm sợ hãi, Hỗn Nguyên Cung chủ trắng nhợt nghiêm mặt sắc, thật lâu không có tiến lên.

“Một ngàn năm chưa từng ra tay, ngươi thật coi lão tử tính khí thay đổi tốt hơn đúng không?” Cố Trường Phong trong mắt tuôn ra kinh người lóng lánh, sau đó thân hình hắn lóe lên, trực tiếp ra tay rồi.

Thời điểm này, tất cả mọi người là chấn động mạnh, chỉ thấy Cố Trường Phong tốc độ nhanh đến mức cực hạn, liền bọn họ này Thiên Vương nhân vật đều đều tự than thở không phải là một cấp bậc.

Thân hình lóe lên gian, Cố Trường Phong đã là tới Hỗn Nguyên Cung chủ trước người, một bàn tay lớn dò ra, chụp vào Hỗn Nguyên Cung chủ trước ngực.

“Ngươi thật sự dám ra tay với ta!”

Hỗn Nguyên Cung chủ kinh hãi, muốn tránh lui. Mà ở Cố Trường Phong cái kia không người có thể đụng tốc độ trước khi, hắn như thế nào đi nữa lui đều là phí công.

Hỗn Nguyên Cung chủ luống cuống, đối với Cố Trường Phong, hắn cảm thấy hết sức kiêng kỵ, hốt hoảng trong lúc đó, Hỗn Nguyên Cung chủ không có lựa chọn bó tay chịu trói, mà là cắn răng một cái, quyết đoán ra tay đánh trả.

“Cho ta định!”

Giờ khắc này Hỗn Nguyên Cung chủ, giống như giống như điên cuồng, trong miệng phát sinh hét lớn đồng thời, sử dụng một cổ điển dấu ấn.

Đây là thuộc về Hỗn Nguyên Cung Đạo Thần chín chữ ấn, bực này dấu ấn thâm ảo cường hãn, giờ phút này từ một đại cung chủ ra tay, uy lực có thể tưởng tượng được.

“Bốp!”

Cái này dấu ấn bay ra, trong không trung thần tốc biến ảo.

Trong giây lát này, vùng thế giới này đều dừng lại, vạn vật bình tĩnh lại.

Gào thét phong, đều dừng lại trong không trung, bay múa lá rụng, cũng ở không trung hình ảnh ngắt quãng, kể cả cái kia vô tận biển lửa, khiêu động ánh lửa đều hóa thành yên lặng.

Đây là Đạo Thần chín chữ ấn bên trong không chữ ấn, ấn ra có thể định càn khôn, cầm cố tất cả.

Chỉ thấy cái này dấu ấn cuối cùng rơi xuống Cố Trường Phong trên thân, đem nơi đây biến thành một phương lồng giam không gian, muốn trực tiếp đem Cố Trường Phong cho cầm cố!

“Hỗn Nguyên đây là phải liều mạng, lại trực tiếp lấy ra không chữ ấn!”

“Đây là đương nhiên, người nào không biết cái người điên này đáng sợ, không trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất, căn bản không có một tia cơ hội!”

Hết thảy cung chủ đều là tràn ngập nghiêm nghị, bọn họ đã có một ngàn năm không thấy Cố Trường Phong ra tay, ngoại trừ lần trước nhỏ lộ một vài thực lực ở ngoài, bây giờ không có ai biết cái người điên này thực lực vừa đạt đến khủng bố bao nhiêu hoàn cảnh.

Hỗn Nguyên Cung chủ đánh ra thủ đoạn mạnh nhất, nếu như có thể đối kháng Cố Trường Phong, bọn họ còn có một tia hy vọng, bởi vì vậy nói rõ Cố Trường Phong không muốn cường đại như vậy đến khó giải.

Ngược lại, nếu như loại thủ đoạn này cũng không làm gì được Cố Trường Phong, vậy kết quả của bọn hắn, hơn nửa cũng không thể so với Hỗn Nguyên Cung chủ tốt đi nơi nào.

“Xin chào gan, còn dám ra tay với ta?” Cố Trường Phong sắc mặt không thay đổi chút nào, mặc dù bị cầm giữ, cũng có vẻ rất phớt lờ.

Hắn tóc rối bời bay lên, như là Ma như thần, lạnh lùng nói: “Chỉ bằng ngươi cái này rác rưởi, cũng tưởng cầm cố ta?”

Đang khi nói chuyện, Cố Trường Phong trên người trồi lên chiến chữ ấn, liền gặp cái viên này đưa hắn giam cầm không chữ ấn nhất thời phá nát, cầm cố vùng thế giới này sức mạnh cũng nhất thời tiêu tán.

“Phụp!”

Hỗn Nguyên Cung chủ sắc mặt kinh ngạc, phun ra máu tươi. Hắn không chữ khắc ở Cố Trường Phong trước mặt, cư nhiên như thế yếu đuối.

Đạo Thần chín chữ sách in không có sự phân chia mạnh yếu, có thể Cố Trường Phong người này quá biến thái, đối chiến chữ ấn nắm giữ trình độ vượt qua tất cả mọi người, sớm đạt được bọn họ còn chưa chạm tới lĩnh vực.

“Vèo!”

Cố Trường Phong tránh thoát cầm cố, &# 85; &# 8 một lần nữa lắc mình, lần này một cái thì bắt được Hỗn Nguyên Cung chủ

Hắn một tay đem Hỗn Nguyên Cung chủ dẫn theo, giống như dẫn theo một con gà con giống nhau.

“Ngươi đoạn ta trong cung đệ tử hai tay, ta người này cũng không quá đáng, giống nhau đoạn ngươi tứ chi!” Cố Trường Phong khí phách mở miệng, sau đó nâng lên tay kia.

“Không, ngươi không thể như thế, ta là chín đại linh cung đứng đầu, ngươi dám như thế đối với ta, trong cung sẽ không tha nhẹ cho ngươi!” Hỗn Nguyên Cung chủ ra sức giãy dụa, trong miệng phát sinh hoảng sợ tiếng kêu.

Dù cho chính là Thiên Vương đời người, tứ chi bị đoạn cũng là khó có thể chữa trị thương tích, bởi vì cảnh giới càng cao người, thân thể ngược lại lại càng trọng yếu.

Huống chi, không phải người nào đều có Tiêu Vũ như vậy nghịch thiên phương pháp chữa thương, liền thân thể đều có thể sống lại, nếu tứ chi bị đoạn, đối với Hỗn Nguyên Cung chủ tới nói, sẽ là một đáng sợ hậu quả.

“Phải không?” Cố Trường Phong đáp lại, lại là chút nào cũng phớt lờ, ngón tay khẽ gảy.

Nhất thời, Hỗn Nguyên Cung chủ tứ chi, khi hắn trong nháy mắt bên trong phốc phốc hóa thành mưa máu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 544: Buông Tha

Đọc trên điện thoại

Một màn như thế, để những người khác hết thảy cung chủ đều là sợ hãi, mỗi người ánh mắt dị dạng.

1 đại cung chủ nói phế thì phế, không hề chú ý trong cung lại có thế nào trách phạt, đây là Cố Trường Phong, đây là cái người điên này!

Vốn những cung chủ này trong lòng còn có chứa một tia may mắn, cho rằng Cố Trường Phong mất tích ngàn năm, bọn hắn thực lực có lẽ đã đuổi kịp Cố Trường Phong.

Sau khoa không Quỷ địch thuật chiến ầm ĩ hiện ra kẻ thù lạnh

Nhưng theo Cố Trường Phong dễ dàng tránh thoát không chữ ấn tình huống đến xem, cái người điên này sức chiến đấu so với dĩ vãng vừa càng biến thái, căn bản không có người là đối thủ của hắn.

“Rầm!”

Chặt đứt Hỗn Nguyên cung chủ tứ chi, Cố Trường Phong tựa như xả rác giống nhau tùy ý đem Hỗn Nguyên cung chủ ném qua một bên.

Thời khắc này Hỗn Nguyên cung chủ, sớm đã là hai mắt chỗ trống, ánh mắt mờ mịt, như là nhận lấy cái gì đả kich cực lớn vậy.

Cố Trường Phong cũng không lại để ý, quay đầu nhìn phía một người khác, nói: “Ngươi, quay lại đây!”

Vào lúc này, Cố Trường Phong mấy chữ này tựa như có loại vô hình ma lực, để hết thảy cung chủ cùng nhau run sợ.

Mọi người theo ánh mắt của hắn, mới phát hiện, hắn lần này nhìn về phía người, là Thiên Thương Cung chủ.

“Cố huynh, chuyện lần này, có thể có chút hiểu lầm!” Thiên Thương Cung chủ tê cả da đầu, nhưng vẫn là kiên trì, đi lên phía trước.

Đang nhìn Hỗn Nguyên cung chủ kết cục sau khi, hắn nào còn dám không tiến lên, đem Cố Trường Phong nói xem là không khí?

“Hả? Hiểu lầm, hiểu lầm gì đó?” Cố Trường Phong hoá trang hoàn toàn không giống cái thực lực mạnh mẽ cao nhân, giống như tên ăn mày bình thường, trong giọng nói mang theo vài phần nghi hoặc.

“Ta vào này cảnh, vốn có lòng tốt, muốn xương sườn ngươi đệ tử kia, dẫn hắn rời đi, nhưng cũng bị hắn ám hại, bị hắn trích dẫn nơi này Dị hỏa đánh lén, ta xuất phát từ phẫn nộ, này mới ra tay nho nhỏ dạy dỗ một chút, nhưng ta chưa bao giờ nghĩ tới muốn đả thương tính mạng hắn!” Thiên Thương Cung chủ đền bù đến khuôn mặt tươi cười, đối với Cố Trường Phong giải thích.

“Là như thế này?” Cố Trường Phong nhìn một chút Tiêu Vũ, lại nhìn một chút Thiên Thương Cung chủ, đăm chiêu.

“Chính xác trăm phần trăm!” Thiên Thương Cung chủ lập tức gật đầu, ngược lại bây giờ Tiêu Vũ bị thương như vậy, liền khẩu đều không mở được, cũng không khả năng phản bác.

“Được rồi!” Cố Trường Phong cũng gật gật đầu, nói: “Nếu thật là như vậy, vậy ngươi tiếp ta một quyền, có thể đi rồi!”

“Thập…… cái gì?” Thiên Thương Cung chủ còn tưởng rằng mình nghe lầm.

Nghe Cố Trường Phong ngữ khí, hắn vốn còn tưởng rằng Cố Trường Phong sẽ không hướng về hắn truy cứu, nhưng nếu không truy cứu, muốn hắn tiếp được một quyền là chuyện gì xảy ra?

Lắc lắc đầu, Cố Trường Phong căn bản lười giải thích, thân hình trực tiếp động lên.

Tốc độ của hắn quá nhanh, người khác còn chưa thấy rõ, hắn thì đã đến Thiên Thương Cung chủ trước người, trên người chiến chữ tiền nong tái hiện ra, ngưng tụ vào trên nắm tay, thoạt nhìn hoàn toàn không mát mắt, lại tựa hồ như có thể đánh tan thiên địa.

Thiên Thương Cung chủ kinh hãi, không kịp nghĩ nhiều, lập tức lấy ra hắn nắm giữ đạo thần ấn đón chào.

“Ầm!”

Kế tiếp, một tiếng rung trời tiếng vang bùng nổ.

Cố Trường Phong tu luyện chiến chữ ấn, thân thể trình độ cường hãn không thể tưởng tượng. Hắn này đấm ra một quyền, lại có chiến chữ Inca cầm, Thiên Thương Cung chủ tế đến dấu ấn, ở nắm đấm của hắn trước mặt như là đậu hũ, bị trực tiếp nổ nát.

“Phụp!”

Dưới một màn, Thiên Thương Cung chủ máu tươi phun mạnh, bay ngược bước ra, càng bay ra không biết bao nhiêu vạn dặm, trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

“Dám đối với ta trong cung đệ tử ra tay,

Còn nói nhảm nhiều như vậy! Coi như ngươi nói là sự thật, lão tử Chiến Thần Cung đệ tử, cũng là ngươi có thể giáo huấn?” Cố Trường Phong nói nhỏ vài câu, thu hồi nắm đấm, sau đó ánh mắt lại đang cái khác cung chủ trên người đảo quanh.

Ánh mắt của hắn hướng, những cung chủ này mỗi một cái đều là cả người không được tự nhiên, như là đứng ngồi không yên.

“Ngươi……” cuối cùng, Cố Trường Phong ánh mắt rơi vào Bích Du Cung cung chủ trên thân, hắn mới vừa muốn mở miệng, đột nhiên hơi ngẩn ra, nhíu nhíu mày, sau đó nói: “Bỏ đi, lần này lão tử tha các ngươi một con ngựa, đều cút ngay cho ta a!”

Này đột nhiên tới thay đổi, khiến còn lại một vài cung chủ đều là một trận sững sờ.

Bọn họ vốn tưởng rằng lần này đều phải đánh đổi một số thứ tài năng rời đi, không ngờ rằng Cố Trường Phong chỉ thu thập hai người, liền đột nhiên cải biến chủ ý, muốn thả bọn họ đi.

Mặc dù kinh ngạc, nhưng một đám cung chủ cũng biết, Cố Trường Phong đã đến, bọn họ coi như tiếp tục lưu lại, cũng không khả năng tìm được Tiêu Vũ trên người bảo đồ, hơn nữa còn không biết cái người điên này sẽ làm ra cái gì đến.

Lúc này, bao nhiêu đại cung chủ cùng nhìn nhau, sau đó không muốn lưu lại, trực tiếp thối lui.

Bọn họ tựa như thoát thân bình thường, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đi sạch.

“Tiểu tử ngươi, thật không biết ngươi nghĩ như thế nào!” Đợi cho người đều đi, Cố Trường Phong mới quay đầu lại, nhìn phía ở phía sau hắn Tiêu Vũ.

Dùng tính tình của hắn, vốn là muốn đem những cung chủ kia đều bóc vỏ một lớp da, thế nhưng vừa rồi Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng, muốn bọn họ để cho chạy những người này, cho nên hắn mới đổi chủ ý.

“Ta đều không phải là nhân từ, chỉ là không muốn giả ngươi tay, cái kia chín đại linh cung, ngày sau ta sẽ tự mình đến cửa đi tới, nếu ngươi bây giờ liền đem bọn hắn đều thu thập, đó cũng không có ý tứ.”

Qua như vậy một quãng thời gian, Tiêu Vũ thương thế khôi phục một chút, đã có thể miễn cưỡng nói chuyện, chỉ là, thương thế của hắn muốn hoàn toàn khôi phục, e sợ còn cần một ít thời gian.

“Cũng được, ta chính là thưởng thức tiểu tử ngươi điểm này, có ban đầu ta quyết đoán!” Cố Trường Phong gật đầu, cười hắc hắc, đối với Tiêu Vũ loại ý nghĩ này, hắn hoàn toàn không phản đối, ngược lại rất là yêu thích.

“Ngươi quả thật có vỡ nát quyết đoán, đã sớm tới cũng không ra tay, núp trong bóng tối nhìn chúng ta hành hạ!” Tiêu Vũ hắc một tiếng, trừng trừng nhìn chằm chằm Cố Trường Phong.

“Nấc…… ta đây không phải muốn rèn luyện một chút ngươi sao? Có điều, tiểu tử ngươi quả thật cho ta nhiều lắm ngạc nhiên, lại có thể cùng cái kia một đám lão già dây dưa lâu như vậy!” Cố Trường Phong có chút xấu hổ, lại bị Tiêu Vũ đã nhìn ra.

Trên thực tế, hắn quả thật đang nghe Tiêu Vũ tình huống sau liền lập tức chạy đến, chỉ là vừa vặn nhìn thấy Tiêu Vũ tại cùng những cung chủ kia chu toàn.

Hắn lúc đó, trong lòng là khiếp sợ, phải biết rằng Tiêu Vũ liền vương giả đều cũng, lại có thể một mình đối ứng trời vương, chuyện này thực sự có chút nghịch thiên.

Hơn nữa, liên tục nhiều như vậy Thiên Vương ra tay, lại đều không làm gì được hắn, nếu không có cuối cùng mắt thấy Tiêu Vũ sắp sửa không chống đỡ nổi, Cố Trường Phong e sợ còn không thể nhanh như vậy hiện thân.

“Được rồi, không cần giải thích.” Tiêu Vũ cũng không trách cứ, bất kể là kiếp trước còn là đời này, hắn đều xưa nay sẽ không đem hy vọng gửi gắm cho người khác bên trên.

Đối với hắn mà nói, chuyện lần này, hoàn toàn là vì thực lực mình không đủ, huống hồ Cố Trường Phong theo như lời cũng có đạo lí riêng của nó, loại gặp gỡ này, đối với hắn đồng dạng là một loại mài, bởi vậy hắn hoàn toàn không trách cứ Cố Trường Phong.

“Xem ra tiểu tử ngươi lần này là thật có thu hoạch lớn, lại như vậy đại khí, không theo ta tính toán!” Cố Trường Phong nửa đùa nửa thật, sau đó nhìn phía phương xa, sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ cảm giác được, có thể có chuyện phát sinh, bởi vì Cố Trường Phong nhìn phương hướng, chính là cái kia tấm cổ đại chiến trường vị trí.

“Thiên cung người đến, tiến nhập chiến trường kia, có thể vài ngày sau, trong cung sẽ làm ra quyết định gì đó, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý.” Cố Trường Phong thu hồi ánh mắt, hơi có ngưng trọng nói.

“Quyết định gì đó?” Tiêu Vũ cảm giác được, cái này tất nhiên không phải bình thường quyết định, bằng không mà nói, cũng không thể lại để Cố Trường Phong đều coi trọng như vậy.

Thuyền xa kẻ thù kẻ thù khốc thuyền thuật tiếp cô sớm từ khốc

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 545: Tĩnh Dưỡng

Mặc dù Tiêu Vũ còn muốn hướng về Cố Trường Phong gạn hỏi, nhưng rất rõ ràng, Cố Trường Phong không muốn qua tiết lộ thêm, chỉ là lắc đầu không có nhiều lời.

Mảnh này cũ cảnh không quá bình tĩnh, liền toà kia chí cao vô thượng thiên cung đều mang người. Tiêu Vũ trên người mang theo trọng thương, cũng không muốn làm tiếp lưu lại.

Trên thực tế, dù cho hắn còn muốn lưu lại, Cố Trường Phong cũng sẽ không cho phép, mặc dù lần này có Cố Trường Phong ra mặt chấn nhiếp rồi khắp nơi cung chủ, nhưng nếu như Tiêu Vũ tiếp tục lưu lại, khó bảo toàn sẽ không có người để nước hình, bí quá hóa liều, lại ra tay với hắn.

Mang tới trọng thương Tiêu Vũ, Cố Trường Phong cũng là không có lưu lại ý tứ, trực tiếp theo đầu mối không gian nơi rời đi, về tới Chiến Thần Cung bên trong.

Còn lại mấy ngày, Tiêu Vũ vượt qua một đoạn đối lập thời gian yên bình.

Vết thương trên người hắn, trong đoạn thời gian này nhanh chóng khôi phục, cụt tay sống lại, không qua mấy ngày liền vừa là tinh thần chấn hưng, điểm này kể cả Cố Trường Phong nhìn cũng vì đó thán phục, thầm mắng Tiêu Vũ sức khôi phục thái quá biến thái.

Ra tay với hắn đều chính là Thiên Vương cấp bậc nhân vật, thay đổi người thường chết đi từ lâu không biết bao nhiêu hồi, có thể Tiêu Vũ lại là có điều mấy ngày thì khôi phục lại.

“Huynh đệ, ngươi không sao rồi?”

Mấy ngày sau, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đi tới Chiến Thần Cung, thăm viếng Tiêu Vũ. Nhìn thấy Tiêu Vũ không có gì đáng ngại, bọn họ đều yên tâm không ít.

Phải biết rằng ngày đó Tiêu Vũ bị bao nhiêu đại cung chủ đuổi giết, bọn họ lại là không có biện pháp nào, trong lòng thập phần không được tự nhiên, nếu là Tiêu Vũ bởi vậy có chuyện, bọn họ sẽ một đời tự trách.

“Ngày đó ngươi sau khi rời khỏi, có mấy người, cái chưa bao giờ ở trong cung lộ diện nhân vật già cả tiến nhập chiến trường, đem bên trong chiến trường tuổi trẻ nhân vật đều lãnh ra, tựa hồ phi thường mạnh mẽ, liền này xương binh cùng cổ đại vương giả đều không thể ngăn cản.”

Theo Diệp Cửu Khung tiến lại, hắn còn vì Tiêu Vũ mang đến một cái tin.

Ngày đó Tiêu Vũ sau khi rời khỏi không lâu, có mấy người, cái cường giả bí ẩn lại xuất hiện, thong dong đột phá từ khi xương binh cùng cổ đại các vương giả hạn chế, tiến vào cổ đại bên trong chiến trường, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Không lâu sau đó, bên trong chiến trường tuổi trẻ yêu nghiệt bị 11 tiếp đến, sau đó mỗi một cung hạ lệnh, để hết thảy đệ tử trẻ tuổi lập tức theo cái kia tấm cũ cảnh bên trong rời đi, không ít tiến vào cái kia tấm cũ cảnh ở trong tuổi trẻ yêu nghiệt, bây giờ đều đã an toàn trở lại trong cung.

“Cường giả bí ẩn?” Tiêu Vũ đăm chiêu, này cường giả bí ẩn rất có thể chính là Cố Trường Phong trong miệng thiên cung người.

Cái gọi là thiên cung, chính là áp đảo chín đại linh cung bên trên toà kia vô thượng Thần cung.

Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung đã có một thời gian, nhưng đối với toà kia thiên cung, lại là cơ hồ không có cái gì hiểu ra, có vẻ thập phần thần bí.

“Ta nghe nói, không ít tuổi trẻ yêu nghiệt ở chốn chiến trường kia bên trong, đều chiếm được bất đồng cơ duyên, rất nhiều người trở về sau khi, thực lực cường đại không ít.”

Diệp Cửu Khung lại hướng về Tiêu Vũ tiết lộ, rất nhiều tuổi trẻ yêu nghiệt trở về sau khi thực lực đại tiến, cũng có một chút tuổi trẻ yêu nghiệt, trong chiến trường chiếm được kinh người cơ hội, trở về sau khi lập tức bế quan, tiến hành tiêu hóa.

Tin tưởng không lâu sau đó, này tìm được cơ duyên tuổi trẻ yêu nghiệt thì sẽ đột nhiên xuất hiện, đến lúc đó bọn hắn thực lực lại đều sẽ có rõ ràng tăng lên.

Ở này tìm được cơ duyên trong đám người tuổi trẻ, Tiêu Vũ nghe được mấy cái tên quen thuộc, như là Tiêu Kỷ, Lạc Ảnh, Xích Viêm các loại, trong đó tự nhiên cũng là không thể thiếu Ninh Công Tử.

Mấy người này ở trong cung đều là thập phần đáng sợ nhân vật, nếu lần nữa cơ duyên, rất khó tưởng tượng bọn hắn thực lực sẽ đạt tới mức độ như thế nào.

“Quá khứ có thể sẽ không thái bình, các ngươi cũng nhanh chóng tiêu hóa bên trong chiến trường đoạt được, tận khả năng tăng cao thực lực.” Tiêu Vũ sau khi suy nghĩ một chút, đối với bọn họ nói.

Bọn họ việc này trong chiến trường thu hoạch, chỉ sợ là không có bao nhiêu người có thể so sánh cùng nhau, chỉ là hư

Thánh trong điện phủ tìm được công pháp bí thuật, chính là một bút tài phú kinh người.

Này bí thuật mỗi một loại đều hết sức thâm ảo mạnh mẽ, ở Tiêu Vũ xem ra, ở trong đạt được cấp bậc đại đế bí thuật đều có không ít, thậm chí có một chút liền Đại Đế cũng chưa chắc có thể nắm giữ.

Này bí thuật đối với hắn mà nói không có gì, nhưng cũng có thể làm cho Diệp Cửu Khung mấy người có tiến bộ cực lớn.

Ngoài ra, bọn họ còn chiếm được rất nhiều binh khí cùng linh dược, những linh dược kia giá trị càng nghịch thiên, Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên đều xuất từ đại tộc, dùng bọn họ tài nguyên, nên có đầy đủ năng lực đem những linh dược kia hóa thành thực lực bản thân.

“Người điên, ta cũng cảm giác quá khứ tháng ngày có thể sẽ không thái bình, ngươi cũng nhanh chóng dự định, có nhu cầu gì chỉ để ý mở miệng, giúp đỡ được ta nhất định giúp!” Diệp Cửu Khung với Tiêu Vũ dặn dò.

Hắn xuất thân cổ tộc, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ mặc dù có Tinh Thần Các ở sau lưng, nhưng có một số việc cũng chưa chắc có thể xử lý, bởi vậy mới có này vừa nói.

“Tiêu công tử, nếu có phải, chỉ cần phái người đến Huyền Vũ cung truyền lời một tiếng, Ngưng Yên chính là hết toàn tộc lực lượng, cũng chắc chắn giúp đỡ!” Hàn Ngưng Yên cũng hướng về Tiêu Vũ đồng ý.

Ở cổ đại chiến trường, hai người bọn họ thiếu nợ Tiêu Vũ rất nhiều tình, này đây tựa hồ không nói ra những lời này, liền cảm thấy được có chút không được tự nhiên.

Tiêu Vũ cảm ơn hai người hảo ý, hắn lấy ra trên người vương đạo khí, muốn cùng bọn họ chia đều, có điều Diệp Cửu Khung cùng Hàn Ngưng Yên lại đều chỉ chọn một cái thích hợp binh khí của mình, còn lại toàn bộ để lại.

Theo bọn họ, bọn họ dựa lưng đại tộc, Tiêu Vũ lại là một thân một mình, hơn nữa gây thù hằn phần đông, so với bọn họ, Tiêu Vũ càng thêm phải mấy thứ này.

Tiêu Vũ cũng không khách khí với bọn họ, đem gì đó thu hồi, hai người lập tức cùng hắn từ giã, rời đi luôn.

Kế tiếp mấy ngày, Tiêu Vũ ở Chiến Thần Cung bên trong tĩnh dưỡng, này mấy ngày gian, hắn vài lần đem nhị hắc lấy ra kiểm tra, lại phát hiện nhị hắc vẫn đang ngủ say, không có một tia dấu hiệu thức tỉnh.

Nhìn dáng dấp muốn cho nhị hắc thức tỉnh, còn cần qua một đoạn thời gian, lần này nó trước tiên bị Tiêu Vũ hao tổn khí linh, vừa tự đi liều mạng đối với 3 đại cung chủ ra tay, tự tổn rất nặng, e sợ trong thời gian ngắn là khó khôi phục.

Đạo Thần Cung bình tĩnh một quãng thời gian, này theo cũ cảnh trở về tuổi trẻ yêu nghiệt, tựa hồ cũng trở nên yên lặng, hoặc là bế quan, hoặc là thập phần biết điều, không muốn lộ mặt.

Loại này trong yên tĩnh, làm cho người ta một loại mưa gió sắp đến cảm giác, tựa hồ rất nhiều người đều linh cảm đến, Đạo Thần Cung sắp sửa có xảy ra chuyện lớn, tất cả mọi người tại vì thế làm chuẩn bị.

Tiêu Vũ không còn quan tâm trong cung tin tức, chính mình cũng trở về cái kia vách đá trước khi, khoanh chân tu luyện.

Lần này ở cũ cảnh bên trong, hắn vài lần tu luyện chiến chữ ấn, ở trong người liên tục khai quật ra vài loại thần tàng, thân thể còn hơn năm xưa vừa cường đại hơn thêm.

Đặc biệt là lần đó, Thiên Thương Cung chủ dẫn động thiên lôi, hắn ở trong sấm sét tu luyện chiến chữ ấn, tựa hồ là chạm tới vật gì đó, để hắn mơ hồ có một loại muốn đột phá đến Vương cảnh cảm giác.

“Thân thể Thành Vương, đây là trước mắt ta con đường duy nhất. Lôi điện chi lực cũng là Thiên đạo lực lượng một phần, nếu là chiến chữ ấn tài năng ở khai quật đến tương ứng thần tàng, có lẽ ta thì thật có thể đột phá đến Vương cảnh!”

Tiêu Vũ ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm chặt.

Lần đó dùng chiến chữ ấn đối kháng sấm sét, mặc dù thiếu chút nữa bỏ mình, nhưng hắn lúc đó, lại có một loại thập phần khắc sâu cảm giác, nhục thể của hắn muốn đột phá Thành Vương, khoảng cách đã không xa!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 546: Dị Tượng

Đọc trên điện thoại

Thân thể trúng nguyền rủa, Tiêu Vũ muốn đột phá Thành Vương, bày ở trước mặt hắn trở ngại lớn nhất, chính là Thiên đạo lực lượng!

Thân là trời nguyền rủa thân thể, hắn vì thiên địa chỗ không cho, thiên địa không cho phép hắn bước lên con đường tu luyện, này đây mặc dù hắn sớm đối với thiên địa đại đạo có cực sâu lĩnh ngộ, lại là không cách nào ngưng tụ đạo văn, đột phá Thành Vương.

Hiện nay, hắn phải đi thân thể Thành Vương con đường này, đây là thập phần chật vật, bởi vì từ xưa đến nay, con đường này từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể đi xuyên qua!

Muốn vào Vương cảnh, tất hiểu Thiên đạo!

Chỉ có kết hợp cùng nắm giữ bộ phận Thiên đạo lực lượng, ngưng tụ đạo văn, tài năng đột phá đến vương giả cảnh giới.

Muốn dùng thân thể vạn vương, chẳng lẽ không phải tương đương muốn cho thân thể đạt được không kém gì thiên địa đại đạo trình độ? Trong đó độ khó, có thể tưởng tượng được.

Mà lần này, Tiêu Vũ ở trong sấm sét tu luyện chiến chữ ấn, bản ý của hắn chỉ dùng chiến chữ ấn đến đối kháng sấm sét, nhưng ở trong quá trình ấy, hắn lại có điều chạm đến, cảm nhận được chiến chữ ấn càng tầng sâu ảo diệu.

Tôn không khoa mới địch bóng bờ ruộng hàng tháng lông chim chủ

Kết thù xa không khốc thuyền bóng bờ ruộng ầm ĩ thuyền

Sấm sét đại diện cho hủy diệt, cũng là thời cổ trong truyền thuyết trời phạt, nếu là chiến chữ ấn thật có thể đào bới đến trong cơ thể hắn đối ứng thần tàng, khiến cho hắn có đối kháng sấm sét, đối kháng Thiên đạo sức mạnh, vậy thân thể Thành Vương, con đường này sẽ không còn chỉ là không tưởng.

Ngay lúc đó Tiêu Vũ, mơ hồ liền có một loại chạm tới Vương cảnh ngưỡng cửa cảm giác, chỉ là sấm sét quá ngắn, loại cảm giác này còn không tới kịp bắt, liền đã thối lui.

Đương nhiên, ở lúc đó loại kia tình hình, dù cho sấm sét tiếp tục, hắn chỉ sợ cũng khó có thể chính thức đột phá, mà là sẽ trước một bước bị sét đánh chết.

Ở trong sấm sét tu luyện, cái kia có thể so với ở trong hỏa diễm tu luyện, muốn nguy hiểm nhiều lắm!

Chính là bởi vì có như vậy một lần chạm tới Vương cảnh cảm giác, này đây thời khắc này Tiêu Vũ, bắt đầu ý đồ lại bắt lấy giống nhau cảm giác, nhìn hay không thật có năng lực đối kháng Thiên đạo lực lượng thần tàng.

Hắn có một loại cảm giác, nếu là loại này thần tàng có thể bị khai quật ra, hắn sẽ một cách tự nhiên, thuận lợi đột phá đến vương giả cảnh giới.

Vài lần thử nghiệm, chiến chữ ấn vận chuyển một lần vừa một lần, loại kia ở trong sấm sét tu luyện cảm giác thủy chung chưa từng xuất hiện, Tiêu Vũ chỉ có thể bất đắc dĩ dừng lại, cau mày.

“Xem ra chiến chữ ấn nhất định phải ở các loại tồi tệ hung hiểm trong hoàn cảnh tu luyện, bình thường tu luyện hầu như không có tác dụng gì.”

Tiêu Vũ vốn định lại tiến vào cái khác cũ cảnh bên trong tìm kiếm thích hợp chỗ tu luyện, nhưng Cố Trường Phong lại là ngăn cản hắn, nói cho hắn biết Đạo Thần Cung đem có biến, khuyên hắn trước đó trước tiên không nên rời đi.

Tiêu Vũ mặc dù bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo, ở lại Chiến Thần Cung bên trong, tiếp tục yên lặng tu luyện.

Lại qua mấy ngày sau, thiên cung mấy vị cường giả trở về, mang về một mặt to lớn bia đá, đưa tới trong cung chấn động.

Nghe nói, cái kia một tấm bia đá phi thường bất phàm, không cách nào bỏ vào hóa giới phù bên trong, sẽ trực tiếp đem hóa giới phù căng nứt, này đây thiên cung cường giả chỉ có thể liên thủ, trực tiếp đem nhấc về.

Trở về sau khi, mấy vị thiên cung cường giả trực tiếp đem bia đá đưa đến vào thiên cung, mọi người chỉ có thể vội vàng nhìn thấy bia đá kia trên tựa hồ là có khắc một bộ đồ án cổ lão.

Sau đó không lâu, vị kia kỵ dê ông lão đi tới Chiến Thần Cung, và tự mình tìm tới Tiêu Vũ, hướng về hắn yêu cầu ở cổ đại bên trong chiến trường đoạt được.

“Này hình can hệ trọng đại, tiểu hữu yên tâm, thiên cung chỉ là mượn dùng, mang về phỏng theo một phần, sau khi sẽ đem này hình đuổi về, sẽ không chiếm đoạt.”

Vị lão giả này thân phận bất phàm, mà thái độ thành khẩn hiền lành, so với những cung chủ kia không muốn biết tốt hơn bao nhiêu.

“Cho mượn là có thể, chỉ là có thể không báo cho, cái gọi là loạn thế rốt cuộc là cái gì, bộ này hình thật có thể ảnh hưởng đến loạn thế vận mệnh gì?” Tiêu Vũ sau khi suy nghĩ một chút, không có cự tuyệt.

Nếu Đạo Thần Cung chỉ là mượn dùng, hắn hoàn toàn không phản đối, dù sao hắn bây giờ cũng là Đạo Thần Cung đệ tử.

Thuyền xa xa xa độc thuyền học tiếp lạnh sớm vâng chiến

Thuyền xa xa xa độc thuyền học tiếp lạnh sớm vâng chiến từ ngày đó lam đế hiện thân, tuyên bố đem vào ở tầng thứ chín, và ở trong cung chọn một truyền nhân sau, không biết là đã có bao nhiêu đệ tử trẻ tuổi đã đi thử nghiệm, muốn xông tầng thứ chín, thông qua lam đế thử thách.

Nhưng mà, hắn đối với này hình có thể thay đổi loạn thế vận mệnh thuyết pháp, lại là có chút để ý, bởi vì cho đến ngày nay, hắn đối với cái gọi là loạn thế vẫn là tràn ngập không biết, nhưng rất rõ ràng, Đạo Thần Cung bên trong những cao tầng kia, đối với loạn thế đều có sự hiểu biết nhất định.

“Cái này…… mời mọc tiểu hữu thông cảm, việc này đều không phải là không thể nói rõ, chỉ là thời cơ chưa tới, bây giờ tiết lộ, sẽ khiến cho rất nhiều không cần thiết khủng hoảng.”

Kỵ dê ông lão uyển ngôn cự tuyệt, lại nói: “Có điều này hình, đúng là có thể ảnh hưởng đến loạn thế kết quả, tiểu hữu nếu là nguyện ý đem đoạt được bảo đồ cho mượn, trong cung chắc chắn sẽ nhớ ngươi 1 công, làm như báo lại, ngày sau tiểu hữu có thể hướng thiên cung đưa ra một điều kiện.”

Nghe nói nói thế, Cố Trường Phong ở một bên quay Tiêu Vũ liên tiếp nháy mắt. Điên cuồng như là hắn, đối với cái này kỵ dê ông lão đều tràn đầy kính ý, giờ phút này càng là đối với ông lão theo như lời điều kiện thập phần để ý, không dứt ám chỉ Tiêu Vũ tiếp thu.

“Đã như vậy, vậy được rồi!” Tiêu Vũ lúc này đồng ý.

Trên thực tế, dù cho Cố Trường Phong không ám chỉ, hắn cũng sẽ tiếp thu, bởi vì hắn đã sớm muốn vừa vào thiên cung, lại tìm kiếm giới này trăm vạn năm trước phát sinh sự tình.

Nếu là Đạo Thần Cung có người biết trăm vạn năm trước sự tình, vậy tất nhiên chính là trời trong cung người, cho nên vị lão giả này đề xuất điều kiện, đồng dạng để hắn động tâm.

“Đa tạ tiểu hữu!” Ông lão mỉm cười, mang đi Tiêu Vũ đoạt được bảo đồ.

Thuyền xa xa khoa tình tôn học tiếp ầm ĩ ngón tay cô thuyền

Trên thực tế, Tiêu Vũ mặc dù đạt được ba phần tàn đồ, nhưng này vẫn chỉ là một phần, đều không phải là hoàn chỉnh bảo đồ.

Hắn âm thầm hoài nghi, trong thiên cung có thể còn có cái khác tàn đồ, nói không chừng cái kia mặt theo cổ đại bên trong chiến trường mang về bia đá, liền cũng là này hình một phần, thậm chí là hoàn chỉnh bảo đồ.

Ai cũng không thể xác định, Tiêu Vũ tìm được cái kia mấy bộ hình, thì không phải có người theo địa phương khác phỏng theo đến.

Ông lão rời đi sau khi, Tiêu Vũ tu luyện không có kết quả, vừa là không còn sự tình có thể làm. Trong thời gian này hắn thường xuyên ngồi một mình ở Chiến Thần Cung bên trong, ngước nhìn vòm trời.

Nơi đó, là tầng thứ chín vị trí, mặc dù không gian khép kín, nhưng đang ở phương vị đó tồn tại.

"Không biết là Thiên Ngữ trên người bệnh, còn có thể duy trì bao lâu……"

Tiêu Vũ nhìn lên bầu trời xuất thần, nỗi lòng không tĩnh.

Từ ngày đó lam đế hiện thân, tuyên bố đem vào ở tầng thứ chín, và ở trong cung chọn một truyền nhân sau, không biết là đã có bao nhiêu đệ tử trẻ tuổi đã đi thử nghiệm, muốn xông tầng thứ chín, thông qua lam đế thử thách.

Nhưng mà, mặc dù là trong cung tiếng tăm lớn nhất yêu nghiệt nhân vật, cuối cùng lại đều thất bại, không có người nào có thể thành công, đến nay lam đế bày thử thách, vẫn là không có người nào có thể thông qua.

Đén cuối cùng, mọi người ra kết luận, muốn thông qua lam đế thử thách, mức độ thấp nhất, cũng phải đạt được vương giả cảnh giới.

Này đây, Tiêu Vũ cho tới bây giờ cũng không đi đã nếm thử, bởi vì hắn biết rõ, Đại Đế thử thách, tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy thông qua, e sợ dù cho có người đạt được Vương cảnh, cũng nếu vương giả bên trong kiệt xuất, mới có thông qua khảo nghiệm có thể.

"Ầm!"

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ trong khi ngửa mặt nhìn lên bầu trời, đột nhiên, bầu trời chấn động, trong thiên địa đại đạo không tĩnh, trên chín tầng trời kia, càng mây gió biến ảo, xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, dẫn ra sấm sét từng trận.

Xuất hiện dị tượng, thường thường chỉ có hai loại tình huống, một là bảo thể thức tỉnh, 2 là có người đột phá Vương cảnh, đưa tới thiên địa đại đạo cộng hưởng.

Kết xa tình kẻ học sau từ cô kết địch

Thời điểm này, mỗi một cung người dồn dập bay đến bầu trời, ngước nhìn dị tượng xuất hiện phương hướng.

Từ Đạo Thần Cung hiện thế, cái này còn là lần đầu tiên có người thành công làm ra đột phá, đi vào Vương cảnh!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 547: Lam Huyền Không

Đọc trên điện thoại

Đạo Thần Cung bầu trời, phong vân dũng động, sấm vang chớp giật, thậm chí ở trong hư không mơ hồ có khen ngợi đạo có tiếng truyền đến, như là có một đám người ở nơi đó tụng kinh, lộ ra trang nghiêm rộng rãi bầu không khí.

“Là hắn!”

“Hắn quả nhiên cái thứ nhất đột phá, đi ở các đệ tử phía trước nhất!”

Dị tượng phía dưới, ngồi xếp bằng một gã người thanh niên trẻ, khi mọi người nhìn người nọ bóng người, đều là khiếp sợ, nhưng cùng lúc lại cảm thấy là hợp tình hợp lý.

Những đệ tử trẻ tuổi kia, đang nhìn đến nam tử trẻ tuổi kia đồng thời, trên mặt của mỗi người đều lộ ra vài phần nghiêm nghị, tựa hồ tên đàn ông trẻ tuổi này chỉ là tồn tại, liền có thể cho bọn hắn một loại áp lực cực lớn.

Chỉ thấy đó là một cực kỳ yêu dị nam tử, hắn rất trẻ tuổi, đẹp trai dung nhan cơ hồ không có tỳ vết, phía sau một con tóc dài màu lam khoác dưới, đem cả người hắn nổi bật lên thập phần tà dị.

Đó là một gần như hoàn mỹ nam tử, cùng Ninh Công Tử loại kia ưu nhã đẹp trai bất đồng, người này đẹp trai bên trong, lộ ra một luồng tà dị vẻ đẹp.

Lúc này, hắn hai mắt nhắm nghiền, xếp bằng ở dị tượng phía dưới, giữa bầu trời kia xuất hiện dị tượng, đúng là hắn đưa tới.

“Lam Huyền Không! Hắn quả thực không hổ bị nói là cửu cung thiên tài số một, cướp lấy ở hết thảy đệ tử trẻ tuổi trước khi, cái thứ nhất đột phá đến vương giả!”

“Nghe nói Lam Huyền Không năm nay vừa mới đầy 20, hai mươi tuổi vương giả, quả thực khủng bố!”

“Đâu chỉ? Hắn một mực là trong cung kiệt xuất nhất thiên tài, là trong cung cùng thế hệ hoàn toàn xứng đáng người số một, nghe nói thì mấy ngày liền trong cung đại nhân vật, đều đối với hắn thập phần chú ý!”

Mọi người nhìn cái kia mái tóc màu xanh yêu dị nam tử, phát ra trận trận thán phục, chính là những kia tuổi trẻ yêu nghiệt, lúc này cũng không có người lên tiếng, không có ai đi phản bác lời của mọi người.

Đạo Thần Cung từ trước đến giờ lánh đời, vạn năm vừa hiện, mà mỗi một lần sắp xuất thế thời gian, Đạo Thần Cung đều sẽ lập xuống một quy củ.

Điều quy củ này chính là, ở Thần cung kiếp trước trước khi một trăm năm, bất kể là ai, đều không thể đột phá đến vương giả cảnh giới, mãi đến tận Thần cung chính thức hiện thế.

Nói cách khác, giờ phút này làm ra đột phá Lam Huyền Không, là trăm năm qua cái thứ nhất làm ra đột phá đệ tử trẻ tuổi, trong cung những người cùng thế hệ khác, đều bị hắn bỏ lại đằng sau!

Sau xa xa mà tình địch bóng bờ ruộng ầm ĩ tôn chủ cô

Đương nhiên, trước đó, cũng là có người từng đột phá

Thành Vương, nhưng này đều là đã bị đè nén trăm năm nhân vật, sớm không tính trẻ tuổi.

"Bây giờ chín đại linh cung, dùng Thiên Thương Cung thực lực là nhất, sừng sững ở cửu cung đỉnh, bây giờ Lam Huyền Không so với hết thảy cùng thế hệ đều trước một bước đột phá Thành Vương, xem ra Thiên Thương Cung huy hoàng, còn sẽ kéo dài rất lâu!"

"Đúng vậy, Thiên Thương Cung có Lam Huyền Không yêu nghiệt như thế nhân vật, cái khác 8 cung mặc dù cũng không có thiếu đệ tử kiệt xuất, nhưng so với thẳng lên Lam Huyền Không, còn là chênh lệch không ít!"

Đoàn người từng trận than thở, cũng làm cho đang ở Lam Huyền Không cách đó không xa Thiên Thương Cung chủ trên mặt lộ ra vài phần ngạo sắc.

Tôn Cừu Khoa phương xa địch hận từ dương địch sườn núi mới

Ở bây giờ chín đại linh cung, Chiến Thần Cung tuy có Cố Trường Phong này chiến lực cá nhân kinh người biến thái, nhưng không người nối nghiệp, bàn về thực lực, Thiên Thương Cung là bây giờ cửu cung bên trong cường đại nhất 1 cung.

Bây giờ, này cung đệ tử Lam Huyền Không vừa đi ở hết thảy đệ tử trẻ tuổi trước khi, tựa hồ biểu thị này 1 cung đem sẽ tiếp tục huy hoàng rất lâu, không người nào có thể thay thế.

"Bốp!"

Ở mọi người thán phục bên trong, Lam Huyền Không mở hai mắt ra, hắn một đôi con mắt đều là màu xanh lam, thoạt nhìn phi thường yêu dị.

Thành công đột phá, trời dị tượng trên không trung biến mất,

Lam Huyền Không tóc xanh áo lam, đứng thẳng người lên, một đôi tròng mắt màu xanh lam nhìn phía bầu trời, sau đó trực tiếp hướng về không trung bay đi.

“Hắn muốn làm gì?”

Mọi người giật mình, Lam Huyền Không mới vừa vừa đột phá, tựa hồ liền có điều dự định, hướng về phía trên vòm trời bay đi.

“A?”

Tiêu Vũ ánh mắt vào thời khắc này cũng là ngưng lại, không nói lời nào nhìn cái kia thân ảnh màu lam.

Chỉ thấy Lam Huyền Không bay đến trên hư không, chỉ tay một cái, không trung lập tức xuất hiện một chỗ đầu mối không gian, hắn cười nhạt một tiếng, cất bước tiến vào bên trong.

“Hắn muốn đi xông lam đế thử thách!”

“Đế nữ vô song, xem ra chính là Lam Huyền Không bực này yêu nghiệt đều động tâm, muốn trở thành lam đế truyền nhân!”

Tất cả mọi người rất là giật mình, Lam Huyền Không ở sau khi đột phá, lại thẳng đến tầng thứ chín, ý đồ rất rõ ràng, muốn xông lam đế thử thách, tìm được lam đế tán thành.

Nhưng mà, trong quá khứ quãng thời gian này, trong cung không biết là từng có bao nhiêu tuổi trẻ yêu nghiệt tiến hành thử nghiệm, lại không một người có thể thông qua, Lam Huyền Không lại quả quyết như vậy, mới vừa vừa đột phá, liền trước mặt tất cả mọi người mặt muốn xông tầng thứ chín.

“Đạo văn?”

Tiêu Vũ vội vàng nhìn thoáng, liền nhìn thấy tầng thứ chín bên trong có đạo văn hiện lên.

Cùng ngưng tụ vào thịt trên người đạo văn bất đồng, những đạo văn này là bởi vì bố trí, rất rõ ràng đây là lam đế thủ pháp, dùng phương thức này thử thách người tới.

Hắn lông mày giam lên, tồn tại đạo văn, thì đồng nghĩa với hắn lúc trước suy đoán không có sai, muốn thông qua này thử thách, ít nhất phải đột phá Thành Vương mới có thể.

Nếu không thì, này đạo văn liền tương đương với vương giả lực lượng, vừa là từ Đại Đế tự tay bố trí, không thành công vương giả, căn bản không có khả năng đột phá.

“Lại có người ham muốn lên trời hỏi gì, cũng được, thông qua thử thách, liền có thể thấy Đại Đế!” Tầng thứ chín bên trong truyền ra âm thanh, Tiêu Vũ theo cái kia mở ra trong không gian nhìn thấy, nói chuyện chính là lão nhân Cổ Thiên Xuyên.

Hắn lập tức hiểu rõ, lam đế để Cổ Thiên Xuyên ở đây chờ đợi, giám sát lên trời người.

“Thiên Thương Cung đệ tử Lam Huyền Không, xin ra mắt tiền bối!” Lam Huyền Không tóc xanh bay phấp phới, mặc dù khí chất tà dị, lại là nho nhã lễ độ.

Sau kẻ thù không kẻ thù tình thuyền hận chiến cô tình mới sau

“Không cần nhiều như vậy lễ nghi, trực tiếp bắt đầu đi!” Cổ Thiên Xuyên có vẻ hơi không kiên nhẫn, trong khi nói chuyện, ánh mắt lại là lộ ra tầng thứ chín, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

“Vâng!” Lam Huyền Không mỉm cười gật đầu, mặc dù cảm giác được Cổ Thiên Xuyên thái độ không quá thân thiện, nhưng đối với Đại Đế người bên cạnh, hắn cũng không dám đắc tội, lúc này bắt đầu đi tiếp.

Thuyền kẻ thù khoa không mới địch hận chiến lạnh chủ tháng lạnh

Tầng thứ chín là một mảnh độc lập không gian, giờ phút này chỉ mở ra bộ phận, người bên ngoài không cách nào nhìn thấy ở chỗ cụ thể tình hình.

Chỉ thấy Lam Huyền Không bóng người tại không gian lối vào biến mất, sau đó, tầng thứ chín không dứt có đại đạo gợn sóng truyền ra, hơn nữa mỗi một loại ba động đều có điều bất đồng, tựa hồ đồng thời tồn tại nhiều loại đại đạo.

Trên đất mọi người rất gấp gáp, cái này còn là lần đầu tiên có người đột phá đến vương giả cảnh giới sau đi thử nghiệm lên trời, nếu là Lam Huyền Không thành công, này ghi nhớ lấy Đại Đế truyền thừa người, cơ hội không thể nghi ngờ vừa sẽ ít hơn một phần.

“Thùng!”

Tầng thứ chín không dứt có đại đạo gợn sóng truyền đến, thời gian kéo dài hồi lâu.

Đén cuối cùng, hết thảy gợn sóng biến mất, Cổ Thiên Xuyên sửng sốt hồi lâu, sau đó thở thật dài một tiếng, nói: “Ngươi thông qua được!”

Địch khoa xa khốc kẻ học sau từ ầm ĩ cánh buồm độc kẻ thù

“Owo!”

Tất cả mọi người là ồn ào, không ai có thể bình tĩnh.

Địch kẻ thù địa phương địch hận bờ ruộng tháng ngón tay chỗ

Địch xa kẻ thù kẻ thù độc thuyền thuật chiến ầm ĩ khoa chiến sớm

Lam Huyền Không không gần như chỉ ở trong cùng thế hệ cái thứ nhất đột phá đến vương giả, hơn nữa thành công lên trời, cái thứ nhất xông qua lam đế bày thử thách!

Tình cảnh như vậy, để mỗi một cung sắc mặt người đều phức tạp không ngớt, kể cả những cung chủ kia, vẻ mặt đều hơi khác thường, chỉ có Thiên Thương Cung cung chủ mang theo không che giấu được kích động.

Đại Đế truyền thừa, chính là bọn họ những cung chủ này đều vô cùng để ý, đều mong mỏi chính mình cái kia 1 cung người có thể bị lam đế vừa ý, trở thành lam đế đệ tử.

Bây giờ, Thiên Thương Cung người đi ở trước nhất, cái khác mỗi một cung cung chủ, tâm tình như thế nào không cảm thấy phức tạp?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 548: Lại Nghe Thiên Căn

Tiêu Vũ ngơ ngác nhìn tầng thứ chín, tâm tình cũng không khỏi có chút phức tạp.

Mặc dù trong lòng rõ ràng, cái thứ nhất thông qua thử thách, cũng không có nghĩa là thì có thể trở thành là lam đế đệ tử, tìm được Lam Thiên Ngữ, nhưng bây giờ thấy có người ở chính mình trước khi thông qua, trong lòng của hắn vẫn là cảm thấy rất cảm giác khó chịu.

“Ai da!”

Đồng dạng đầy mặt phức tạp, còn có đang ở tầng thứ chín bên trong Cổ Thiên Xuyên, ánh mắt của hắn ở cửu cung bên trong tìm tòi, rất nhanh liền thấy Tiêu Vũ, dáng dấp kia đã có vội vàng, cũng có bất đắc dĩ.

Nhìn thấy Cổ Thiên Xuyên ánh mắt, Tiêu Vũ chỉ có một loại kích động, muốn lập tức xông lên, mạnh mẽ xông vào lam đế thử thách. Nhưng hắn trong lòng lại vô cùng rõ ràng, cấp độ kia thử thách, một ngày không thành công vương giả, liền không có bất kỳ cái gì khả năng thông qua.

“Ở hủy diệt bên trong rèn luyện mình, vô luận như thế nào, ta đều nhất định phải đột phá Vương cảnh!”

Tiêu Vũ nắm đấm, trong lúc vô tình nắm lại, trong đầu hiện lên, là trong sấm sét tu luyện một màn.

Tầng thứ chín, nhìn thấy Tiêu Vũ không có động tác, Cổ

Thiên Xuyên vừa là thở dài, thần sắc mang theo thất vọng cùng cay đắng. Hắn nhìn về nơi xa Tiêu Vũ, vài lần há mồm, lại là muốn nói lại thôi, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài, vung tay lên một cái, đóng lại tầng thứ chín.

“Lam Huyền Không cái thứ nhất đột phá, xem ra hắn lại có rất lớn cơ hội, bị lam đế vừa ý!”

“Đúng vậy, dù sao có thể cái thứ nhất thông qua, cũng có thể nói rõ một phần thực lực, Lam Huyền Không xuất sắc như thế, nếu là lam đế thật đem đế nữ rất nhiều, ngược lại cũng coi như xứng.”

“Cũng khó trách trong cung đệ tử sẽ điên cuồng như thế, đế nữ thật sự quá kinh diễm, dù cho không có Đại Đế truyền thừa, e sợ nàng cũng có thể khiến trong cung các đệ tử đều vì nàng mà điên cuồng!”

Tầng thứ chín mặc dù đóng lại, nhưng trong cung các đệ tử, còn là cảm khái không thôi, đối với Lam Huyền Không vừa là hâm mộ vừa ghen tỵ.

Chín đại linh cung, đối với lam đế truyền thừa đều hết sức để ý, bây giờ Thiên Thương Cung Lam Huyền Không đi trước làm gương, mỗi một cung cung chủ sắc mặt đều khó coi, chỉ có Thiên Thương Cung chủ hăng hái, phảng phất lam đế đã đem Lam Huyền Không thu làm đệ tử vậy.

Tiêu Vũ đứng yên Chiến Thần Cung bên trong, ánh mắt mờ ảo, ở nơi đó ngơ ngẩn xuất thần.

Quanh thân các loại âm thanh truyền vào trong tai, để hắn mơ hồ sinh ra một loại ảo giác, phảng phất lại lần nữa về tới Cửu Thiên Thế Giới.

Bây giờ Lam Thiên Ngữ, vạn năm trước Nguyệt Thần.

Bây giờ một màn, cùng lúc trước hắn ở Cửu Thiên Thế Giới thời điểm, là biết bao tương tự.

Ngày xưa Nguyệt Thần, cũng là khiến vô số chí tôn cùng thiên kiêu vì đó mà cuồng, bây giờ Lam Thiên Ngữ cũng là đồng dạng, khiến bên trong vùng thế giới này hết thảy thiên tài trẻ tuổi đều vì đó nghiêng đổ.

Đây đã là không biết là Tiêu Vũ lần thứ mấy đem Lam Thiên Ngữ sai xem là Nguyệt Thần, ở trên người các nàng, Tiêu Vũ nhìn thấy chỗ tương tự, thật sự là nhiều lắm.

Sau có xa hay không tâm tình hận bờ ruộng lạnh kẻ thù tháng tôn

“Các nàng đều đang chờ ta, ta đã không có bao nhiêu thời gian có thể lãng phí!” Tiêu Vũ nắm đấm càng nắm càng chặt.

Bất kể là Lam Thiên Ngữ còn là Nguyệt Thần, bây giờ đều đang chờ hắn. Lam Thiên Ngữ ở tầng thứ chín trên, đã đợi hắn mấy năm dài, mà Nguyệt Thần thân thể trên chín tầng trời, càng đã đợi hắn mười ngàn năm!

Hắn không nữa thời gian có thể lãng phí, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất trở về đỉnh cao!

“Ta muốn lại vào cũ cảnh, ở hủy diệt bên trong tu luyện, không thành công vương giả, tuyệt không trở về!”

Tiêu Vũ hạ quyết tâm, sau đó lập tức quay đầu, trở lại Chiến Thần Cung bên trong.

“Ngươi muốn đi nơi nào?” Cố Trường Phong không biết từ nơi nào xuất hiện, ngăn cản Tiêu Vũ.

Thuyền không khoa Quỷ kết học tiếp dương quá chỉ chỉ

Thuyền không khoa Quỷ kết học tiếp dương quá chỉ chỉ ngày xưa Nguyệt Thần,

Cũng là khiến vô số chí tôn cùng thiên kiêu vì đó mà cuồng, bây giờ Lam Thiên Ngữ cũng là đồng dạng, khiến bên trong vùng thế giới này hết thảy thiên tài trẻ tuổi đều vì đó nghiêng đổ.

“Ta muốn lại vào cũ cảnh, tu luyện chiến chữ ấn!” Tiêu Vũ quả quyết kiên quyết.

Hắn muốn đột phá Vương cảnh, bây giờ chỉ có một con đường, đó chính là thức tỉnh trong cơ thể đối kháng Thiên đạo lực lượng thần tàng, như thế tài năng đột phá Vương cảnh.

“Ta sớm đã nói, bây giờ không phải lúc!” Cố Trường Phong thái độ khác thường, không có ngày thường điên, mà là vẻ mặt nghiêm túc.

“Vậy muốn khi nào mới là trong khi!” Tiêu Vũ một khắc cũng không nguyện ý đợi thêm, đối với hắn mà nói, không độ thời gian, là xa xỉ lớn nhất.

Hắn không chỉ có đáp ứng Lam Thiên Ngữ vâng muốn thực hiện, còn có nợ Nguyệt Thần tình phải trả, càng có mẫu thân Lâm Vũ Nhu nguyền rủa chờ mổ, ngoài ra còn có Tiêu Vạn Thiên tăm tích muốn tra.

Hắn càng ngày càng cảm giác, dù cho cho hắn lại nhiều thời giờ, tựa hồ cũng không đủ dùng!

Tôn Bất Viễn xa tình địch xem kỹ chiến ầm ĩ thuyền khốc bí

“Ta biết ngươi tâm tình vào giờ khắc này, thế nhưng, thiên cung chẳng mấy chốc sẽ có kết quả!” Cố Trường Phong đưa tay đè lại Tiêu Vũ đầu vai, nói: “Ta biết ngươi muốn đột phá, ta cũng tin tưởng ngươi có năng lực này, bởi vì ngươi là ta đã thấy thiên tư chỉ có người, nhưng chỉ ở cũ cảnh bên trong tu luyện, ý nghĩa đã không lớn!"

"Có ý gì?" Tiêu Vũ xung động trong lòng đột nhiên giảm bớt hơn phân nửa, Cố Trường Phong tựa hồ nói có ám chỉ.

"Trong cung cũ cảnh, ta đi qua nhiều lắm, này cũ cảnh mặc dù cũng có thể cho ngươi trưởng thành, nhưng vậy cần thời gian dài dằng dặc, nhưng hôm nay, loạn thế chẳng biết lúc nào sẽ tới, ta rất rõ ràng ngươi đã không thể như ban đầu ta như vậy có thể từng bước từng bước tu luyện."

Nhìn thấy Tiêu Vũ tỉnh táo lại, Cố Trường Phong thu tay về, hắn giờ phút này hoàn toàn không có bình thường một tia điên dáng dấp, ánh mắt thâm thúy tựa như một mảnh tinh không mênh mông.

"Ngươi có thể không nói tới minh bạch một vài, chẳng lẽ ngươi có biết chiến chữ ấn cái khác phương pháp tu luyện?" Tiêu Vũ đã hiểu, ngoại trừ cũ cảnh, Cố Trường Phong tựa hồ còn biết cái khác để chiến chữ ấn càng nhanh hơn trưởng thành pháp môn.

"Đợi thêm mấy ngày a, nhiều nhất mấy ngày, thiên cung nên thì sẽ quyết định!" Cố Trường Phong lắc đầu, không chịu hướng về Tiêu Vũ tiết lộ, chỉ nói: "Ngươi chỉ cần biết, dù cho ngươi bây giờ lại vào cũ cảnh, muốn trưởng thành cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được!"

Tiêu Vũ bình tĩnh suy nghĩ, Cố Trường Phong tu luyện chiến chữ ấn nhiều năm, không biết là đã đi qua bao nhiêu cũ cảnh bên trong hiểm địa, hắn nói những lời này, tuyệt đối không phải không có đạo lý.

Hắn mặc dù vội vàng, nhưng cũng biết ngăn ngắn mấy ngày, cũng không thể thay đổi cái gì, lập tức chỉ đành nghe theo Cố Trường Phong nói, ở lại Chiến Thần Cung bên trong, chờ thiên cung tin tức.

Mấy ngày qua đi, thiên cung quả nhiên không để cho Tiêu Vũ thất vọng, kỵ dê ông lão theo trong thiên cung hiện thân, tuyên bố một cái làm cho người rung động tin tức.

“Loạn thế sẽ tới, đến Thiên Căn người, sẽ vì loạn thế đứng đầu!”

Thuyền không xa không tình thuyền thuật bờ ruộng dương cho nên

Kỵ dê ông lão một câu nói, nhất thời liền khiến Đạo Thần Cung trên dưới cùng nhau chấn động.

Người lão giả này là thiên cung sứ giả, tựa hồ hắn mỗi một lần hiện thân, đều đại diện lại có xảy ra chuyện lớn, lần trước là nghênh đón lam đế, mà lần này, tất là tuyên bố một cái sức bùng nổ tin tức.

Thuyền khoa kẻ thù không Quỷ thuyền học chỗ ầm ĩ địch

“Thiên Căn?” Tiêu Vũ cũng vì thế mà chấn động, từ lúc tiến vào Đạo Thần Cung trước, hắn liền đã nghe qua Thiên Căn, nhưng cũng đến nay không biết, Thiên Căn rốt cuộc có tác dụng gì, lại đến cùng thuộc về vật gì.

Nhớ ngày đó, Đạo Thần Cung chiêu thu đệ tử tiêu chuẩn cao đến đáng sợ, nhưng cũng có đồn đại gọi bằng, chỉ cần tìm được Thiên Căn, liền có thể tuỳ tiện trở thành Đạo Thần Cung đệ tử, trêu đến vô số tuổi trẻ bởi vì Thiên Căn mà cuồng.

“Cái gọi là Thiên Căn, là thiên địa đại đạo kết tinh, đến Thiên Căn người, đem có thể tuỳ tiện đột phá Thành Vương, thậm chí có thể hậu thiên giác tỉnh bảo thể, có thực lực kinh người, nhưng Thiên Căn chỉ có thể ở vạn vương trước khi, hoặc là vạn vương hậu thời gian nhất định bên trong dung hợp, nếu không trong cơ thể đại đạo cùng Thiên Căn chỏi nhau, sẽ sản sinh khủng bố hậu quả!”

Kỵ dê ông lão tiếp tục nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 549: Thiên Căn Khởi Nguyên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lão giả lời nói không dứt ở trong đám người gây nên chấn động, đến Thiên Căn người, có thể tuỳ tiện đột phá Thành Vương, đây là cỡ nào khái niệm?

Vương đạo cảnh giới, một mực là vô số người tu luyện trên đường một đạo to lớn khảm, không biết bao nhiêu thiên tài yêu nghiệt, đều là tu luyện tới Vương cảnh trước khi, ở đây dừng lại, liền như vậy tầm thường một đời.

Mặc dù là Đạo Thần Cung bên trong yêu nghiệt phần đông, có thể vương đạo khảm cũng là ngăn cản vô số tuấn kiệt trẻ tuổi.

Như bây giờ, trong cung tuổi trẻ yêu nghiệt phần đông, nhưng thành công đột phá Thành Vương, trẻ tuổi bên trong bây giờ cũng là Lam Huyền Không một người, có thể thấy được Thành Vương gian nan.

Thậm chí, Đạo Thần Cung bây giờ xem ra xuất sắc đệ tử thiên tài không ít, nhưng đến cuối cùng, chính thức có thể đột phá Thành Vương, có lẽ không đến một phần mười.

Đột phá Thành Vương, đây cũng không phải là có thiên tư liền có thể làm được sự tình, còn cần một vài vận may, một vài cơ duyên.

Này đây, loại kia có thể giúp người đột phá Vương cảnh gì đó, đặt ở khi nào nơi nào đều sẽ có vẻ phi thường quý giá, đặc biệt là giờ phút này kỵ dê ông lão theo như lời, tìm được Thiên Căn khả năng dễ dàng khiến người ta đột phá Thành Vương, chỉ là điểm ấy, liền có thể khiến Đạo Thần Cung vô số yêu nghiệt đỏ mắt, liều mạng tranh cướp.

“Đến Thiên Căn người, làm loạn thế đứng đầu? Đạo Thần Cung hiện thế trước một trăm năm, đều không cho phép đột phá Thành Vương……”

Tiêu Vũ sau khi nghe xong, mơ hồ bắt được một loại nào đó tin tức.

Kỵ dê ông lão nói, dung hợp Thiên Căn, nhất định phải ở Thành Vương trước khi, hoặc là Thành Vương sau khi không đến bao lâu tài năng thành công, nếu không tự thân lĩnh ngộ đại đạo, dễ dàng cùng Thiên Căn chỏi nhau, gợi ra đáng sợ hậu quả.

Như thế xem ra, Đạo Thần Cung hiện thế trước hạn chế đệ tử đột phá Vương cảnh, rõ ràng là muốn cho bọn họ tìm được Thiên Căn sau khi, lại đột phá, nếu không nếu là đột phá quá sớm, liền sẽ cùng Thiên Căn vô duyên.

Mà dùng kỵ dê lão giả lời nói nói, đến Thiên Căn người làm loạn thế đứng đầu, vậy Đạo Thần Cung này 1 quy tắc, liền cũng là đang vì loạn thế chuẩn bị làm.

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ dần dần đã hiểu, vì sao 10 châu người trẻ tuổi, sẽ phải chịu các thế lực lớn vây đỡ.

Đến Thiên Căn người làm loạn thế đứng đầu, mà quá sớm Thành Vương người không thể dung hợp Thiên Căn.

Nói cách khác, Thiên Căn chỉ có này có hi vọng Thành Vương, tiềm lực vô hạn người trẻ tuổi mới có cơ hội lấy được, điều này cũng làm cho không khó giải thích, Đạo Thần Cung thu học trò tiêu chuẩn vì sao cao như vậy.

Đã phải có thực lực, lại phải có Thành Vương tiềm lực, ngày sau tìm được Thiên Căn, liền có thể thành cái gọi là loạn thế đứng đầu, như thế dưới tình huống, thế gian thiên tài trẻ tuổi chính là tất cả, Đạo Thần Cung cùng các thế lực lớn, tựa hồ cũng là đem hy vọng đặt ở này trên thân thể người.

Chỉ là đến nay, Thiên Căn là vật gì, cùng loạn thế có gì liên quan, loạn thế lại là cái gì? Tại sao nhất định phải dung hợp Thiên Căn người trẻ tuổi, tài năng ứng đối loạn thế?

Tất cả những thứ này ở trong, có thế nào liên quan, Tiêu Vũ đến bây giờ, vẫn là không cách nào nghĩ thông suốt, này ở trong quan hệ thật sự quá qua phức tạp, dù cho hắn sống được lại lâu, cũng không khả năng bỗng dưng suy tính ra!

“Thần cung hiện thế, loạn thế sẽ tới, nhất định phải tìm được Thiên Căn, tài năng ứng đối không lâu sau đó loạn thế!” Kỵ dê ông lão, vẻ mặt trịnh trọng, đứng ở thiên cung trước khi, âm thanh mênh mông cuồn cuộn bát phương.

Nói đến chỗ này, tất cả mọi người sớm đối với cái gọi là Thiên Căn hừng hực không ngớt, chỉ là kỵ dê ông lão chỉ nói Thiên Căn quan trọng, lại là chưa từng tiết lộ Thiên Căn vị trí.

Một đám người sốt ruột, lúc này liền có người nhẫn nại không được, hướng về ông lão hỏi dò Thiên Căn vị trí.

“Thiên Căn tồn tại với thế gian các nơi, thế gian bất kỳ địa phương nào, đều có khả năng xuất hiện Thiên Căn.” Kỵ dê ông lão đáp lại, nói: “Có điều, Thiên Căn khởi nguyên, lại là ở 10 châu đại địa bên trên!”

Nghe đến nơi này, rất nhiều đệ tử trẻ tuổi đều hết sức khiếp sợ.

Ở Đạo Thần Cung những đệ tử này bên trong, phần lớn đệ tử đều là Đạo Thần Cung bên trong lớn lên, chưa từng rời khỏi vùng không gian này, thậm chí có không ít đệ tử xem thường 10 châu, cho rằng 10 châu vùng thế giới kia có thiếu, dẫn đến thiên tài ít ỏi, coi 10 châu bởi vì thổ dân.

Lúc trước Tiêu Vũ thì bởi vì đến từ 10 châu thân phận mà bị xem thường, giờ phút này nghe đến Thiên Căn bắt nguồn từ 10 châu, này xem thường 10 châu đệ tử tựa hồ cũng có chút không thể tin được.

“Ta Đạo Thần Cung bên trong vùng không gian này thiên địa đại đạo mặc dù đối lập hoàn chỉnh, nhưng nơi đây bất quá là một vùng không gian, tối đa chỉ có thể tính một tiểu thế giới thôi, 10 châu đại địa, mới thật sự là hoàn chỉnh thế giới, ta Đạo Thần Cung cũng nguyên nhân là 10 châu.”

Kỵ dê ông lão mỉm cười giải thích, nói: “10 châu đại địa có rất nhiều lớn bí, chỉ vì vô số năm trước phát sinh biến đổi lớn, mới sẽ biến thành bây giờ dáng dấp.”

“Nói như vậy 10 châu bên trên tồn tại Thiên Căn? Cái kia Thiên Căn muốn đi đâu mà tìm?”

Trong cung đệ tử mặc dù trong lòng chống cự, nhưng cũng chỉ có thể tiếp thu ông lão thuyết pháp, chỉ là bọn hắn giờ phút này càng thêm để ý Thiên Căn việc, gặp người lão giả này hiền lành, liền có người lớn mật hỏi dò.

“Thiên Căn nơi khởi nguồn, tin tưởng mặc dù là không hề rời đi qua trong cung người, cũng là từng có nghe nói.” Thiên cung trước ông lão ánh mắt đảo qua phía dưới, nói: “Bởi vì Thiên Căn nguyên, chính là 10 châu bên trong, này nổi danh đất dữ, như là Thiên Uyên, U Sơn……”

1 lời nói ra, tứ phương yên tĩnh.

10 châu hiểm địa, những địa phương kia tiếng tăm quá lớn, dù cho là Đạo Thần Cung bên trong lớn lên đệ tử, cũng từng nhiều lần nghe nói, và sâu sắc biết những địa phương kia ẩn giấu hung hiểm cùng cơ duyên.

Nếu không thì, trước đây Tiêu Vũ tìm được này hiểm địa bảo đồ, cũng sẽ không gây nên nhiều người như vậy sát tâm.

“Thiên Căn bắt nguồn từ này tuyệt địa?” Tiêu Vũ ánh mắt cũng không nhịn được một trận lấp lóe.

Này hiểm địa, thật sự cất dấu quá nhiều bí mật, Thiên Căn lại cũng nguyên nhân là những địa phương kia, hơn nữa liền Đạo Thần Cung đều đối với bắt nguồn từ nơi đó Thiên Căn như thế để ý.

Hắn nghĩ tới rồi rất nhiều, chẳng lẽ cái gọi là loạn thế cùng này đất dữ có quan hệ? Nếu không do đâu tìm được Thiên Căn, liền có thể thành loạn thế đứng đầu?

Vốn liên quan tới Thiên Căn cùng loạn thế các loại quan hệ cũng đã hết sức phức tạp, bây giờ lại dính dấp tới này đất dữ!

Tiêu Vũ càng ngày càng cảm thấy, cái gọi là loạn thế rất không tầm thường, tựa hồ như là một rất lớn cục, thậm chí ngay cả này tồn tại từ xa xưa đất dữ đều liên lụy lên!

Hắn càng ngày càng hiếu kỳ cái gọi là loạn thế rốt cuộc là cái gì, bây giờ nhìn lại loạn thế tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng càng phức tạp, dính dấp đến quá nhiều đồ!

“Thiên Căn bắt nguồn từ 10 châu đất dữ? Nói như vậy muốn tới này đất dữ đi tìm? Có thể này đất dữ một khi tiến vào mười phần chết chắc, đi nơi nào tìm Thiên Căn không phải chịu chết gì?”

Trong cung đệ tử sau khi hết khiếp sợ, rối loạn tưng bừng.

Thiên Căn thật sự quá mê người, có thể nghe cái kia ý của lão giả, muốn tìm Thiên Căn, tựa hồ liền muốn rời khỏi Đạo Thần Cung, đi đến này đất dữ tìm kiếm.

Mặc dù chưa từng đi, có thể trong cung đệ tử cũng biết rõ những địa phương kia nguy hiểm, tùy tiện tiến đến cùng chịu chết căn bản không có khác nhau.

Vào lúc này, không biết có bao nhiêu ánh mắt đồng thời nhìn phía Tiêu Vũ. Nếu như muốn đi này đất dữ, Tiêu Vũ vừa mới đạt được như vậy một bộ bảo đồ, chẳng lẽ có thể thong dong ra vào?

Giờ khắc này Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, hắn bị rất nhiều ánh mắt theo dõi.

Đồng thời hắn cũng có chút hiểu, vì sao lúc trước 9 cung đứng đầu sẽ không để ý hậu quả muốn đoạt hắn bảo đồ, rất rõ ràng cái kia cấp bậc nhân vật ít nhiều biết một vài Thiên Căn sự tình, muốn vì bọn họ trong cung hậu bối tranh chấp tiên cơ!

“Thiên Căn…… hiểm địa!”

Tiêu Vũ vào thời khắc này lại là nghĩ đến, phụ thân của hắn Tiêu Vạn Thiên, chính là ở có nơi hiểm trong đất mất đi tung tích, nếu là hắn mang hình đi tới này hiểm địa, hay không là có thể một bên tìm kiếm Thiên Căn, một bên tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên tăm tích?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 550: Đường Sống

Đọc trên điện thoại

“Thế gian vạn vật, có sinh tất có tử, không có gì là tuyệt đối. Thập Châu này đất dữ mặc dù nguy hiểm, nhưng cũng không phải tuyệt đối, mỗi một chỗ hiểm địa, kỳ thực đều có lưu lại một chút hi vọng sống, cũng chính là cái gọi là đường sống.”

Kỵ dê ông lão không quan tâm chút nào mọi người xôn xao, tiếp tục nói: “Chỉ cần có thể ở tuyệt địa bên trong tìm được đường sống, vậy tiến vào mỗi một Đại Hung Địa sau khi, cũng vẫn có thể có một chút hi vọng sống.”

Không ít người lập tức nghĩ đến, Tiêu Vũ trước đây tìm được bảo đồ, chính là ghi lại ra vào này tuyệt địa sinh bên trong, nói như vậy nói, lão giả lời nói đúng là có vài phần đạo lý.

Này tuyệt địa, tồn tại đường sống!

Trong giây lát này, mọi người nhìn phía Tiêu Vũ ánh mắt càng thêm lửa nóng, bọn họ chỉ biết Tiêu Vũ chiếm được bảo đồ, lại là không biết cái kia mấy bức tàn đồ bây giờ đã bị thiên cung vay mượn đi.

“Quãng thời gian trước, cũ cảnh bên trong phát hiện cổ đại chiến trường, trong thiên cung có mấy vị cường giả tự mình hiện thân, tiến vào chiến trường kia, từ bên trong chiến trường kia, mang về một khối bia đá.”

Kỵ dê ông lão âm thanh mênh mông cuồn cuộn tứ phương, đem mọi người xôn xao lại đè xuống. Hắn chậm rãi nói: “Cái kia một khối trên tấm bia, chính là vô số năm trước trải qua tổ tiên tìm tòi, tìm kiếm đến hiểm địa đường sống!”

Hết thảy nhân đại chấn động, tất cả đều tinh tế lắng nghe lên, bởi vì này ông lão đột nhiên nói ra lời như vậy, tựa hồ không có ý định cất giấu cái kia một khối bia.

Kết thù không khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ kẻ thù quá tôn

“Trước đây có người ở bên trong chiến trường kia tìm được nghi là Thập Châu hiểm địa bản đồ, kỳ thực cũng chỉ là theo trên tấm bia phỏng theo hạ xuống một phần thôi.” Ông lão nói xong, ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người.

Kết thù không khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ kẻ thù quá tôn “này đất dữ coi như nguy hiểm nữa, ta cũng muốn đi, nơi đó cơ duyên, sẽ chỉ ở các đại cũ cảnh bên trên!”

Đối với lời của lão giả này, mọi người bán tín bán nghi, chỉ là người lão giả này đã nói như vậy, nói vậy sẽ không lừa gạt bọn họ.

Thân là thiên cung sứ giả, hắn căn bản không cần như thế.

“Có điều, cái kia một khối bia tồn tại thời gian đã quá xa xưa, bởi vậy trên tấm bia đường sống có thể có biến, bởi vậy đem bia cổ mang về sau khi, trong thiên cung cường giả chung nhau suy diễn, và hôn chỗ cạn mấy chỗ tuyệt địa, mưu đồ tìm kiếm đến bây giờ đường sống vị trí, này đây mới có thể đến bây giờ mới tuyên bố tin tức này.”

Kỵ dê ông lão nói chuyện đồng thời, nhìn hướng về phía sau.

Chỉ thấy phía sau hắn trong thiên cung, có một vị lão giả khác đi ra.

Người lão giả này đi tới thiên cung trước khi, tự thân trên lấy ra một viên minh phù. Bùa này huy động, liền gặp phù bên trong ném ra một bức uy lực to lớn, treo móc ở trên hư không.

Này hình to lớn, chính là thân thể ở phía xa, đều có thể thấy rõ trên bản vẽ một bút 1 vẽ, thập phần rõ ràng hiện ra ở trước mắt mọi người.

Địch xa xa khốc kẻ học sau chiến dương cô Quỷ kẻ thù

“Đây cũng là trải qua thiên cung cường giả tự mình nghiệm chứng sau, hơn nữa hoàn thiện đất dữ bản đồ, chỉ cần ấn lại trong bản vẽ con đường, lại hành sự cẩn thận, tin tưởng liền có thể ra vào Thập Châu mỗi một lớn hiểm!” Kỵ dê ông lão mỉm cười nói.

“Thiệt hay giả? Đây là hoàn chỉnh đất dữ bản đồ!”

“Mau, mau đưa con dấu hạ xuống!”

Các đệ tử vào thời khắc này đều là khiếp sợ không thôi, hiện thời cũng tràn ngập kích động.

Kết xa không khốc sau hận chiến lạnh khoa địch ngón tay

Thiên cung lại trực tiếp đem này một bức tranh trước mặt mọi người triển khai, không khác trực tiếp đem này này một bộ đưa cho các đệ tử.

Có này hình, liền có thể vào Thập Châu hiểm địa, há không nói này hiểm địa trong tồn tại Thiên Căn sự tình, chính là ở trong ẩn giấu cơ duyên, có thể làm cho tất cả mọi người vì đó phát rồ.

Tiêu Vũ cũng đang quan sát này một bức tranh, lại là rất nhanh liền phát hiện không đúng.

Quả thật, này một bức tranh so với hắn đoạt được cái kia mấy bức tàn đồ gộp lại cũng phải lớn hơn, có vẻ càng thêm hoàn chỉnh, nhưng hắn lại chú ý tới, mặt trên lộ tuyến, cùng trước hắn đoạt được mấy bức tàn đồ có điều sai biệt, như là làm ra qua sửa chữa.

Ngoài ra, có chút bản đồ hắn đến tàn đồ trên có ghi chép, nhưng ở bản vẽ này bên trong, những địa phương kia lại là trực tiếp bị giấu, không có nhóm đến.

Mặc dù kỵ dê ông lão nói trải qua nhiều năm sau, hiểm địa đường sống có biến, nhưng ở Tiêu Vũ xem ra, lại càng như là Đạo Thần Cung cố ý giấu một vài thứ, tựa hồ không muốn để cho trong cung đệ tử đặt chân những địa phương kia.

Ngoài ra, hắn hoài nghi Đạo Thần Cung đã sớm có hoàn chỉnh bản đồ, mà cũng không ở cổ đại chiến trường tìm được bia đá sau mới có.

Bởi vì bọn họ sớm biết Thiên Căn tồn tại, và chỉ rõ Thiên Căn khởi nguyên ở các đại hiểm địa trong, nếu như bọn họ trước đây không có địa đồ, vậy chẳng lẽ không phải mỗi một lần hiện thế, đều không thể tiến vào hiểm địa tìm kiếm Thiên Căn?

Nếu như nói đến Thiên Căn người làm loạn thế đứng đầu, bọn họ trước đây không có này đất dữ bản đồ, thì không cách nào tiến vào hiểm địa trong tìm kiếm Thiên Căn, vậy trước đây mỗi vạn năm một lần loạn thế, Đạo Thần Cung là làm sao vượt qua?

Tiêu Vũ có loại cảm giác, Đạo Thần Cung thật không đơn giản, tựa hồ biết rất nhiều bất thường sự tình, chỉ là bọn hắn lại đang tận lực ẩn giấu, không muốn đối với thế nhân tiết lộ.

“Này hình sẽ treo ở nơi này một thời gian, sau ngày hôm nay, Đạo Thần Cung cửa cung mở rộng ra, trong cung đệ tử cùng có thể tùy ý xuất cung, còn hay không muốn đi này đất dữ tìm kiếm Thiên Căn, từ các ngươi tự làm quyết định!”

Kỵ dê ông lão một lần nữa nói: “Ta lặp lại lần nữa, loạn thế tiến lại thời gian, mặc dù là trong cung cũng sẽ không bình tĩnh, đến Thiên Căn người, mới năng lực loạn thế đứng đầu, nắm giữ tình hình rối loạn!”

Sau khi nói xong, ông lão kia lưu lại một bối cảnh, cưỡi sơn dương, bồng bềnh đi xa, tiến vào trong thiên cung.

Cái kia một bức tranh, tất là vẫn như cũ ngang treo lên phía chân trời, không có thu hồi, hình hình khoảng cách, ngay cả bầu trời đều bị ấy che đậy ở.

“Tìm tới Thiên Căn, có thể dễ dàng đột phá Thành Vương, khống chế loạn thế!”

Thuyền kẻ thù không không mới tôn bóng chiến dương bờ ruộng không lông chim

“Này đất dữ coi như nguy hiểm nữa, ta cũng muốn đi, nơi đó cơ duyên, sẽ chỉ ở các đại cũ cảnh bên trên!”

“Nghe nói Thập Châu bên trong vương giả, tới tuổi già, đều sẽ đi đến này đất dữ bên trong, dùng tìm kiếm đột phá cơ duyên, lại kéo dài tính mạng, bây giờ đã có dạng này bản đồ, này đất dữ tự nhiên là muốn một nhóm!”

Kỵ dê ông lão rời đi, Đạo Thần Cung bên trong các đệ tử, lại là thật lâu đều không có yên tĩnh trở lại.

Không biết có bao nhiêu đệ tử, vào thời khắc này đều biểu hiện ra đối với mỗi một lớn hiểm ngóng trông. Thậm chí có không ít người, trực tiếp liền trở lại chỗ ở mình trong cung, mang tới một vài vật cần có, &# 85;U đọc sách www. Uuk &# 97; ns &# 104;u. c o m sau đó liền trực tiếp bay khỏi nơi đây, hướng về Đạo Thần Cung cửa cung mà đi.

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ, ánh mắt lấp lóe. Đạo Thần Cung tựa hồ là cố ý cổ vũ trong cung đệ tử đi tới này đất dữ, liền loại này bản đồ đều phóng ra, tựa hồ Thiên Căn tầm quan trọng, muốn vượt xa khỏi tưởng tượng của hắn.

“Ngươi hiện tại đã biết rõ, ta trước đây vì sao chặn lại ngươi?” Cố Trường Phong xuất hiện ở Tiêu Vũ bên cạnh, nói: “Tiến vào cũ cảnh, ngươi mặc dù có thể tìm tới thích hợp tu luyện chiến chữ ấn địa phương, nhưng trưởng thành tuyệt đối sẽ không quá nhanh, ta Chiến Thần Cung mỗi lần thời điểm huy hoàng nhất, đều là Thần cung hiện thế cái kia một khoảng thời gian, bởi vì này một khoảng thời gian bên trong, trong cung đệ tử cũng có thể đi tới Thập Châu này cổ địa!”

Tiêu Vũ dĩ nhiên minh bạch, chiến chữ ấn muốn ở các loại nguy hiểm và tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, cũ cảnh bên trong mặc dù cũng có chỗ như vậy, nhưng làm sao cũng không khả năng so ra mà vượt Thập Châu này cổ địa.

“Lần này cửa cung mở rộng ra, ta cũng đem đi tới những địa phương kia, ta lần đi, có lẽ sẽ đối chiến chữ có dấu tiến một bước nắm giữ, công thành trở về, cũng có thể là, vĩnh viễn cũng không về được.” Cố Trường Phong trong mắt, đột nhiên trở nên hơi phức tạp.

“Ngươi cũng muốn đi?” Tiêu Vũ cả kinh, Cố Trường Phong tựa hồ là dự định sinh tử đánh cuộc, sẽ đột phá, sẽ chôn thây tuyệt địa bên trong.

Chiến chữ ấn tu luyện, vốn là một loại tràn ngập nguy hiểm đánh bạc, ở hung hiểm nhất chỗ tu luyện, nếu là thành công, đem khai quật đến mạnh mẽ bảo thể, nhưng nếu là thất bại, cũng có thể trực tiếp chôn thây với các loại địa phương nguy hiểm.

Chiến Thần Cung sa sút, chính là bởi vì loại này mười phần nguy hiểm phương thức tu luyện, dẫn đến nhân tài héo tàn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 551: Kỳ Vọng

Bây giờ, Cố Trường Phong cũng phải đi tới 10 châu hiểm địa, rất rõ ràng hắn cũng muốn làm cuối cùng đánh cuộc.

Này hiểm địa trình độ nguy hiểm, hoàn toàn không phải trong cung cũ cảnh có thể so với, Cố Trường Phong lần đi, chỉ sợ chính hắn cũng không coi trọng, không biết là còn có thể hay không sống sót trở về.

“Chiến Thần Cung sa sút, chỉ một mình ta, đã không đủ để chống đỡ, trừ phi ta khả năng tiến thêm một bước, tài năng lại xuất hiện này cung huy hoàng!”

Địch không chỉ kết xem kỹ chỗ ầm ĩ mới xuyên qua khoa

Xoay người nhìn khắp nơi là tàn viên, mọc đầy loạn thảo Chiến Thần Cung, Cố Trường Phong trên thân, lộ ra một loại nói không nên lời thê lương.

Mấy ngàn năm qua, Chiến Thần Cung chỉ còn lại có một mình hắn, huy hoàng của ngày xưa không muốn, hắn mặc dù sức chiến đấu kinh người, vượt xa mỗi một cung đứng đầu, nhưng cũng không cải biến được cục diện này.

Chiến chữ ấn tu luyện gian nan, nhiều năm qua Cố Trường Phong một người chống đỡ lấy toà này Chiến Thần Cung, nhưng không thấy sau tiếp theo người, sớm nhìn không tới này cung tương lai.

Nếu không có như thế, hắn cũng sẽ không mất tích ngàn năm, càng sẽ không trở nên bây giờ như vậy điên điên khùng khùng dáng dấp.

Bây giờ, Thần cung hiện thế, cửa cung mở rộng ra, hắn không chút do dự nào, dù cho biết hiểm địa hung hiểm, cũng là lựa chọn dứt khoát đi tới, chỉ vì có thể lại xuất hiện này cung huy hoàng!

“Muốn hiện này cung huy hoàng, một người là đủ!” Tiêu Vũ có thể cảm nhận được Cố Trường Phong tâm cảnh, lời hắn bình thản, lại hết sức kiên định.

“Ha ha ha ha…… tốt! Tiểu tử ngươi so với năm đó ta có quyết đoán, nếu năm đó ta có ngươi bây giờ tâm chí, cũng không trở thành hạ tiện đi xa, mất tích ngàn năm, biến thành bây giờ lần này dáng dấp!”

Cố Trường Phong ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười xuyên thấu hư không, đưa tới quanh thân mỗi một cung vô số người liếc mắt.

Kết không khoa khoa tình sau xem kỹ bờ ruộng dương từ kỹ

Hắn đối với quanh thân ánh mắt không để ý chút nào, thu hồi tiếng cười, nhìn phía Tiêu Vũ, vỗ Tiêu Vũ bả vai, nói: “Trước đây ta không muốn tiếp thu Chiến Thần Cung sa sút, lựa chọn tiến vào cũ cảnh, trốn tránh hiện thực, nhưng bây giờ trong cung có ngươi, ta tin tưởng, ngày sau ngươi nhất định khả năng lại xuất hiện này cung huy hoàng, dù cho trong cung chỉ có ngươi một người!”

Cố Trường Phong mấy lời nói này, không hiểu để Tiêu Vũ trong lòng có chút nặng nề.

Mặc dù, hắn không muốn lạy Cố Trường Phong sư phụ, nhưng này đoạn thời gian, Cố Trường Phong quả thật đã vì hắn tận tâm tận lực, chỗ làm đủ loại đều là vì tốt cho hắn, điểm này Tiêu Vũ hoàn toàn có thể cảm thụ được.

Dù cho Tiêu Vũ không có bái sư, Cố Trường Phong vẫn là đối với hắn hết lòng, bằng vào điểm ấy, Tiêu Vũ liền không cách nào phụ lòng kỳ vọng của hắn.

“Tiểu tử, ngươi so với ta xuất sắc, trước đây trong cung không người nối nghiệp, lòng ta có vướng bận, không dám vào đến chính thức địa phương nguy hiểm tu luyện chiến chữ ấn, nhưng bây giờ trong cung có ngươi, ta tin tưởng dù cho ta lần đi không cách nào công thành trở về, Chiến Thần Cung cũng sẽ ở trong tay ngươi, tái hiện huy hoàng của ngày xưa!”

Cố Trường Phong vỗ Tiêu Vũ bả vai, lời nói này không biết là đang cổ vũ Tiêu Vũ, còn là cổ vũ chính hắn buông Chiến Thần Cung, đi đến 10 châu hiểm địa.

“Ta biết!” Tiêu Vũ gật gù, đơn giản ba chữ, không có càng nhiều, lại là so với bất kỳ ngôn ngữ đều càng có thể đáp lại Cố Trường Phong trông chờ.

“Ta đi, ngươi đến lúc đó nếu muốn rời cung, ghi nhớ kỹ phải cẩn thận cái khác bao nhiêu cung những lão gia hỏa kia, đặc biệt là Thiên Thương Cung!”

Cố Trường Phong cười đối với Tiêu Vũ gật đầu, sau đó chút nào không hề dừng lại, tiêu sái xoay người, cất bước hướng đi hư không.

Hắn trong không trung càng chạy càng xa, ở biến mất thời khắc, không trung xa xa truyền đến hắn lưu lại cuối cùng một câu nói: “Trông mong ta lúc trở về, này cung có ngươi, có Chiến Thần vô địch!”

Một lời hạ xuống, Cố Trường Phong bóng người, đã là hoàn toàn biến mất.

Tiêu Vũ đứng yên tại chỗ, không nói tiếng nào.

Đây là Cố Trường Phong lựa chọn của mình, chiến chữ ấn tu luyện, ai cũng không giúp được, gì hắn sợ hãi lần đi chôn thây tuyệt địa, cái này cũng là hắn nhất định phải đi đường.

Thuyền không khoa xa Quỷ sau hận từ cô xem kỹ tình cánh buồm

Địch kẻ thù kẻ thù không chỉ tôn học chỗ lạnh kết chủ cực kỳ

“Chiến chữ ấn chắc chắn sẽ lại xuất hiện huy hoàng, bao trùm cửu cung!” Tiêu Vũ nhẹ giọng tự nói.

Hắn và Cố Trường Phong, tuy không phải thầy trò, nhưng đến chiến chữ ấn, cũng là bị Cố Trường Phong chỉ dẫn, mà Cố Trường Phong thành tâm chờ đợi, chỉ là điểm này, hắn thì không thể để cho Cố Trường Phong thất vọng.

Thuyền xa không Quỷ địch bóng chiến tháng sau tháng từ

Thuyền xa không Quỷ địch bóng chiến tháng sau tháng từ

Cố Trường Phong cười đối với Tiêu Vũ gật đầu, sau đó chút nào không hề dừng lại, tiêu sái xoay người, cất bước hướng đi hư không.

Lại xuất hiện Chiến Thần Cung huy hoàng, đây là Cố Trường Phong lớn nhất tâm nguyện, hắn lần đi có lẽ cũng không còn cách nào trở về, này tâm nguyện cuối cùng, Tiêu Vũ nhất định phải thay thế hắn hoàn thành!

“Người điên!”

Không lâu sau đó, Diệp Cửu Khung tiến lại, rơi vào Tiêu Vũ bên cạnh, nói: “Ta muốn rời cung, đi tới 10 châu cổ địa, ngươi có tính toán gì?”

“Ngươi đi trước đi, ta còn muốn chậm một chút mới rời khỏi.” Tiêu Vũ biết Diệp Cửu Khung là muốn gọi hắn đồng thời, nhưng hắn trực tiếp cự tuyệt.

“Ngươi theo ta đồng thời a, rời cung nói, tới ngoại giới còn là 10 châu những thế lực lớn kia khá là có sức ảnh hưởng, ngươi một thân một mình, tuy có Tinh Thần Các chống đỡ, nhưng có một số việc, Tinh Thần Các còn là cùng cổ tộc không thể so sánh nổi.” Diệp Cửu Khung trực tiếp nói, hắn này đến mục đích to lớn nhất, chính là lo lắng Tiêu Vũ.

“Ta biết. ” Tiêu Vũ gật đầu.

Rời đi Đạo Thần Cung, các thế lực lớn lực ảnh hưởng khẳng định lớn hơn nữa. Vào lúc này, này đã bị các thế lực lớn lôi kéo mới tiến vào Đạo Thần Cung 10 châu người trẻ tuổi, ưu thế liền đi ra.

Đã đi ngoại giới, này người sẽ có thế lực lớn nâng đỡ, có tài nguyên vô số, Đạo Thần Cung bên trong những đệ tử kia, vào lúc này ngược lại là đã không có ưu thế.

“Ngươi có biết còn không đi theo ta, ngươi có phải dự định chính mình khởi hành?” Diệp Cửu Khung không rõ.

Mặc dù rất nhiều người đều biết Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các có thứ quan hệ nào đó, nhưng cụ thể quan hệ gì lại là không người hiểu rõ.

Mà Tinh Thần Các mặc dù mạnh mẽ, nhưng một ít địa phương lại là không bằng cổ tộc. Như là đối với một châu hiểu rõ cùng khống chế, này cổ tộc sức mạnh tất sẽ ở phân tán các nơi

Tinh Thần Các bên trên.

Mà thế gian này đất dữ, chính là phân tán với thế gian mỗi một châu, đến lúc đó đi tới đất dữ, khống chế một châu cổ tộc, tại kia một châu hung vị trí thì sẽ có ưu thế cự lớn.

Tinh Thần Các mặc dù mạnh mẽ, nhưng ở vào thời điểm này, bàn về thăm dò đất dữ có thể cấp cho chi viện, ngược lại là khá là có hạn.

“Ngươi đi trước đi, đến lúc đó nếu đi tới ngươi Diệp gia vị trí, ta sẽ tìm ngươi.” Tiêu Vũ vẫn là từ chối.

Diệp Cửu Khung biết Tiêu Vũ tính khí, căn bản miễn cưỡng không dứt, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ, không dứt dặn dò Tiêu Vũ rời cung sau muốn đi tìm hắn, lúc này mới rời đi.

Trên thực tế, Tiêu Vũ lại là không có cùng bọn hắn đồng hành dự định, bởi vì hắn cùng chín đại linh cung đều có cừu oán, lần này rời cung, rất khó bảo đảm cái khác 8 cung này nhân vật già cả có thể hay không nhân cơ hội ra tay với hắn.

Tôn xa xa kẻ thù Quỷ kết hận chiến lạnh quá mới lông chim

Tại đây ở trong, Dịch Đạo chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, dù sao rời cung, cung quy cũng là không tồn tại, cái khác trong cung vương giả nếu muốn giết hắn, tất nhiên sẽ ở hắn rời cung sau khi ra tay.

Bởi vậy, hắn bất hòa Diệp Cửu Khung đồng hành, cũng là không muốn dính líu Diệp Cửu Khung, Diệp gia coi như mạnh trở lại, cũng là không so được chín đại linh cung nhiều như vậy vương giả nhân vật.

Không ra Tiêu Vũ dự liệu, không lâu sau đó, Hàn Ngưng Yên cùng Mộc Hàn Yên trước sau tiến lại, đều là cùng Diệp Cửu

Khung giống nhau muốn mượn mình gia tộc che chở Tiêu Vũ, mời mọc hắn đồng hành.

Hàn gia một môn 10 vương, thực lực tự nhiên không cần hoài nghi, đúng là Mộc Hàn Yên xuất thân gia tộc hoàn toàn không mạnh mẽ, có điều ngày đó nàng thông qua trước cửa cung thử thách, cũng bị một vài thế lực lớn vừa ý lôi kéo, này đây cũng không tính độc thân.

Thuyền khoa xa khoa độc tôn xem kỹ từ tháng tiếp mới tình

Thuyền khoa xa khoa độc tôn xem kỹ từ tháng tiếp mới tình Hàn gia một môn 10 vương, thực lực tự nhiên không cần hoài nghi, đúng là Mộc Hàn Yên xuất thân gia tộc hoàn toàn không mạnh mẽ, có điều ngày đó nàng thông qua trước cửa cung thử thách, cũng bị một vài thế lực lớn vừa ý lôi kéo, này đây cũng không tính độc thân.

Tiêu Vũ đối với hảo ý của các nàng đều cự tuyệt, hai nữ sau khi rời đi, hắn vẫn là không hề rời đi, bởi vì, hắn đang đợi thiên cung đem vay mượn đi hắn tàn đồ trả lại!

Bức kia công bố bản đồ, giấu không ít thứ, Tiêu Vũ tin tưởng, hắn đoạt được cái kia mấy bức cho dù là tàn đồ, cũng khẳng định có thể so với người khác chép đến hình càng thêm hữu dụng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 552: Rời Cung

Đọc trên điện thoại

“Ầm!”

Mấy ngày sau, Đạo Thần Cung bên trong lại xuất hiện dị tượng, trong cung vừa có trẻ tuổi nhân vật đột phá, đạt được vương giả cảnh giới.

“Là hắn!”

Tiêu Vũ giật mình, đột phá người hắn hoàn toàn không xa lạ, trước đây còn từng giao thủ, lại là Quân Tà!

Khi hắn tiến vào Đạo Thần Cung trước, Quân Tà liền kêu gọi muốn ở Đạo Thần Cung bên trong chém hắn, nhưng hắn tiến lại nhưng chưa từng thấy, chỉ vì Quân Tà vừa vào Đạo Thần Cung, liền bế quan không ra, bây giờ rốt cục đột phá, đi vào vương giả!

“Tốt quá, Quân Tà đột phá Thành Vương, Ma thần chi huyết thức tỉnh, ngày sau định tài năng ở trong loạn thế xưng bá một phương!”

Càn Dương Cung bên trong, này 1 cung vương giả đều cảm thấy kích động, đặc biệt là Dịch Đạo.

Hắn là Quân Tà dẫn đạo người, là hắn đem Quân Tà dẫn vào Đạo Thần Cung bên trong, bây giờ Quân Tà đột phá, Càn Dương Cung dẫn đầu với người, hắn cũng coi như là dựng lên một cái công lớn.

“Cuối cùng không uổng công bản tọa hao phí trong cung cất chứa vạn năm cổ vương máu, người này chỉ cần có thể thuận lợi trưởng thành, chưa chắc sẽ yếu hơn Lam Huyền Không!”

Càn Dương Cung chủ đã ở trong cung lộ mặt, Quân Tà trong cơ thể lưu có Ma thần chi huyết, hắn đồng dạng thập phần coi trọng, ở Quân Tà vào cung sau khi liền lập tức sắp xếp hắn bế quan, chỉ vì tiến một bước đào bới ma thần huyết mạch tích chứa tiềm năng.

“Ầm!”

Chỉ thấy trời dị tượng trên không trung thập phần quái lạ, bởi vì đồng thời có hai loại dị tượng xuất hiện, một loại trong đó ma khí ngập trời, một loại khác tất là thần quang vạn trượng, rất là quỷ dị.

“Vèo!”

Kết kẻ thù không Quỷ thuyền học tiếp cô xa Quỷ

Quân Tà hiện thân, cả người như rất giống Ma, trên người bên lộ ra khí thần thánh, một bên khác tất là kinh người hắc khí, không biết là thần còn là Ma.

Hắn khí tức kinh người, cả người làm cho người ta một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ, đột phá Thành Vương sau khi, trên người hung ác khí cũng trở nên nặng thêm.

“Có Thành Vương Quân Tà, ngày sau ta trong cung đệ tử cuối cùng không cần lại kiêng kỵ Tiêu Vũ!”

Càn Dương Cung trên dưới, đối với đã bị Tiêu Vũ lấp lấy cửa đánh sự tình phi thường để ý, chuyện kia đối với bọn họ tới nói là cái cự đại khuất nhục.

Liền Quan Trường Minh đều bại bởi Tiêu Vũ, lại có Tiêu

Vũ đã nói nhìn thấy này cung đệ tử không chút lưu tình nói, làm cho bọn họ trong quá khứ khoảng thời gian này thập phần uất ức, trong cung đệ tử đều cực nhỏ ra ngoài, sợ hãi cùng Tiêu Vũ đụng với.

Bây giờ Quân Tà thành công đột phá, Càn Dương Cung đệ tử đều là chấn phấn, có Quân Tà ra tay, Tiêu Vũ được cho cái gì?

“Xem ra việc này, sẽ không quá bình tĩnh!”

Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, trong nội tâm không có bao nhiêu gợn sóng.

Kết không kẻ thù kẻ thù Quỷ kết bóng bờ ruộng tháng vũ cầu ta

Quân Tà đột phá, hơn nữa hắn và Càn Dương Cung ở giữa ân oán, không cần tưởng tượng, khi hắn rời cung sau khi, Quân Tà chắc chắn dùng vương giả thân đối với hắn đuổi giết.

Có điều, đối với cái này Tiêu Vũ cũng không để ý, đừng nói Quân Tà, hắn rời cung sau chính là mỗi một cung đều phái vương giả đối với hắn đuổi giết, hắn đều sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Quân Tà sau khi đột phá, không có lập tức tìm đến Tiêu Vũ, mà là đang không lâu sau đó cũng rời đi Đạo Thần Cung, rất rõ ràng hắn đồng dạng biết Thiên Căn tầm quan trọng, dự định trước tiên đi tới 10 châu này cổ địa.

Kế tiếp mấy ngày, lại có một khác cung đệ tử làm ra đột phá, gợi ra dị tượng đạt được vương giả cảnh giới.

Tôn xa không không chỉ kết xem kỹ chỗ tháng tôn độc chỗ

Đây đã là ngắn ngủi này hơn mười ngày thời điểm người thứ ba đột phá Thành Vương người, mỗi một cung sớm đối với Thiên Căn việc phát giác ra, sớm liền bắt đầu chuẩn bị, vì thế không tiếc hao phí các loại tài nguyên trân quý,

Để cho mình trong cung đệ tử đột phá.

Bây giờ liên tục đột phá, có điều đều là bọn hắn trước thời gian chuẩn bị mang tới kết quả thôi.

Liên tục có người đạt được vương giả cảnh giới, cũng làm cho cửu cung cái khác cung cảm thấy không ít áp lực, cho dù bọn họ đồng dạng đã sớm chuẩn bị, có thể đột phá vạn vương cũng không phải nói chuẩn bị có thể thành công.

Bây giờ có 3 cung đệ tử đột phá phía trước, bất kể là tranh cướp Thiên Căn, còn là tìm được lam đế truyền thừa, bọn họ cũng đã lạc hậu không ít.

Ở người thứ hai đột phá thành vương hậu, thiên cung không để cho Tiêu Vũ chờ quá lâu, đem trước khi vay mượn đi bảo đồ tặng trở về.

Đến lúc này, Tiêu Vũ không chờ đợi thêm, trực tiếp theo Chiến Thần Cung rời đi, bay đi cửa cung.

“Tiêu Vũ đi rồi!”

“Hắn một thân một mình, lại thật sự dám rời đi?”

“Lập tức phái người theo, ta phải rõ ràng nắm giữ hắn xu hướng!”

Theo Tiêu Vũ rời đi, mỗi một cung đứng đầu cơ hồ đều ngay đầu tiên chiếm được tin tức, phân biệt làm ra bất đồng phản ứng.

Địch xa khoa tình tôn học tiếp lạnh Quỷ địch chủ

Địch xa khoa tình tôn học tiếp lạnh Quỷ địch chủ hừ lạnh một tiếng, Tiêu Vũ cảm giác được mấy đạo ánh mắt lạnh như băng rơi vào trên người, giống như đao cắt. Hắn quay đầu nhìn tới, trong mắt cũng không nhịn được lộ ra vẻ lạnh lùng.

Tiêu Vũ độc thân rời cung, đối với này muốn bỏ Tiêu Vũ người mà nói, là một cơ hội tuyệt vời, ở vào thời điểm này, không biết có bao nhiêu người rục rịch, muốn xuất thủ.

Thậm chí, ngoại trừ chín đại linh cung, còn có Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh, Tiêu Gia hậu nhân Tiêu Kỷ, cùng với Ninh Công Tử bọn người, đều đối với Tiêu Vũ hướng đi thập phần chú ý, ở Đạo Thần Cung bên trong muốn đối với Tiêu Vũ xuất thủ, cũng không chỉ là chín đại linh cung người!

“Tiểu thư, hắn rời cung!”

Ở Đạo Thần Cung ở chỗ sâu trong, một đạo lạnh lùng như là Tiên bóng người, ở nơi đó đứng yên.

Nàng phương xa đông phương, dù cho chỉ là bóng lưng, đều làm cho người ta một loại thập phần lành lạnh vẻ đẹp, như là thiên nữ giáng trần, không thuộc về nhân thế.

“Tiêu Vũ?” Cô gái này trong miệng lầm bầm, ở trong gió nhẹ nhàng xoay người, một đôi tuyệt đẹp trong con ngươi, lộ ra một loại làm người không rét mà run ánh sáng lạnh.

Đối với nàng này, Tiêu Vũ chưa từng gặp, nhưng nếu muốn nói tên của nàng, Tiêu Vũ nhất định sẽ không xa lạ, bởi vì trước đó, hắn đã nghe qua rất nhiều lần nàng này tên.

Từ Đạo Thần Cung cửa cung bên trong rời đi, thời khắc này, Tiêu Vũ nhạy cảm thần giác cảm giác được, quanh thân không biết có bao nhiêu ánh mắt, rơi vào trên người hắn.

Hắn đối với cái này không ngạc nhiên chút nào, cũng chút nào không để ý đến tâm ý, ung dung theo cửa cung đi ra.

Kết không khoa khoa mới kết thuật từ dương ầm ĩ lạnh

Kết không khoa khoa mới kết thuật từ dương ầm ĩ lạnh
“lập tức phái người theo, ta phải rõ ràng nắm giữ hắn xu hướng!”

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, Tiêu Vũ cảm giác được mấy đạo ánh mắt lạnh như băng rơi vào trên người, giống như đao cắt. Hắn quay đầu nhìn tới, trong mắt cũng không nhịn được lộ ra vẻ lạnh lùng.

Đó là một đám Tiêu Gia người, chờ ở cửa cung trước khi, thấy hắn hiện thân, dồn dập quăng tới ánh mắt lạnh như băng.

Phát sinh cái kia hừ lạnh một tiếng, là một ông lão, ông lão này Tiêu Vũ cũng không xa lạ gì, chính là ngày đó khi hắn vào cung thời gian, đối với Đạo Thần Cung vương giả chỉ trích hắn khi sư diệt tộc Tiêu Gia Tứ trưởng lão!

“Ngươi đối với ta rất có ý kiến?” Tiêu Vũ xoay người, chủ động hướng đi này một đám Tiêu Gia người.

“Ngươi cái này làm phản loài nghiệt tử, lại còn sống sót, thực sự là trời xanh không có mắt!” Tứ trưởng lão vẻ mặt vẻ lạnh lùng, hắn tuy vô pháp tiến vào Đạo Thần Cung, nhưng trong cung có Tiêu Kỷ, bởi vậy cũng biết Tiêu Vũ khoảng thời gian này ở Đạo Thần Cung bên trong phát sinh sự tình.

Biết được Tiêu Vũ bị mỗi một cung đứng đầu đuổi giết, lại không chết, điều này làm cho Tứ trưởng lão thập phần tiếc hận.

“Xem ra ngươi rất thất vọng!” Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia những người này, không có nửa điểm hảo cảm, hắn chậm rãi bước tiến lên, nói: “Ngươi như vậy muốn giết ta, bây giờ ta liền ở ngay đây, ngươi sao không tự mình ra tay?”

“Ngươi muốn làm gì?” Mắt thấy Tiêu Vũ chậm rãi bước tiến lên, Tứ trưởng lão lông mày giam lên. Chẳng biết vì sao, hắn theo Tiêu Vũ trên thân, cảm nhận được một loại không hiểu áp bức.

“Tiêu Vũ, không thể lỗ mãng, đây là chúng ta trong tộc Tứ trưởng lão, ở trong tộc địa vị cao quý.” Tiêu Gia bên trong, già tộc chủ Tiêu Hành Vũ đi ra, nhìn thấy Tiêu Vũ, thần sắc hắn có chút phức tạp.

“Ha ha!” Tiêu Vũ cười cười, không nói tiếng nào, trực tiếp ra tay.

Hắn một con vươn tay phải ra, động tác chầm chậm, nhưng có một cỗ vô hình tư thế khóa được Tứ trưởng lão.

Một đám Tiêu Gia người thấy vậy, tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 553: Gặp Lại Tiêu Gia Người

Đọc trên điện thoại

“Nghiệt tử ngươi làm càn!”

Gầm lên bên trong, Tiêu Gia trong đám người lao ra bao nhiêu người đàn ông tuổi trung niên, bọn họ tứ chi phát sáng, mỗi một cũng có Thiên Tông tu vi, lạnh uống đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Cút!”

Tiêu Vũ khí phách vô lượng, động tác trong tay không thay đổi.

“Ầm ầm!”

Vài tiếng vang trầm, Tiêu Gia này ra tay Thiên Tông, thậm chí không thấy rõ là chuyện gì xảy ra, chính là dồn dập hộc máu, về phía sau bay ngược bước ra, ngã xuống đất không dậy nổi.

Hết thảy Tiêu Gia người toàn bộ kinh hãi, Tiêu Vũ thực lực, thì đã qua đến mức độ này, nhiều Thiên Tông ra tay, càng bị hắn dễ dàng như thế toàn bộ trọng thương!

Là khiếp sợ nhất, thì mấy Tứ trưởng lão, sắc mặt hắn biến đổi lớn bên trong, Tiêu Vũ một cái tay đã dò tới, như xốc lên một con gà con giống nhau, đưa hắn nói ra quá khứ.

“Tiêu Vũ, không thể!”

Tiêu Hành Vũ cũng là khiếp sợ không thôi, nhất thời chưa phục hồi tinh thần lại, mãi đến tận nhìn thấy Tứ trưởng lão bị Tiêu Vũ đưa đi, hắn mới phục hồi tinh thần lại, chỉ lo Tiêu Vũ đối với Tứ trưởng lão xuống tay.

Này mới qua bao lâu thời gian, Tiêu Vũ thực lực thì đã qua đến mức độ này, ung dung giải quyết Tiêu Gia mấy cái thế hệ trước Thiên Tông, thật là đáng sợ!

“Ngươi này nghiệt tử, dám đối với ta vô lễ, ngươi làm càn!”

Tứ trưởng lão rống giận, ở Tiêu Vũ trong tay giãy dụa. Hắn phẫn nộ bên trong, muốn đối với Tiêu Vũ ra tay, nhưng mà lại là hoảng sợ phát hiện, trong cơ thể Thần lực lại bị cầm giữ, chút nào không vận dụng được.

Kết không xa độc địch thuật chiến lạnh từ mới

Trong giây lát này, Tứ trưởng lão sắc mặt biến đổi liên tục, đáy lòng càng cảm nhận được một luồng mãnh liệt sợ hãi, sắc mặt cũng biến thành trắng nhợt.

“Ta làm càn? Ha ha, các ngươi Tiêu Gia trước kia đối xử với chúng ta một nhà, ta bây giờ bất quá là thu hồi điểm lợi tức thôi, làm càn gì?”

Tiêu Vũ vẻ mặt hờ hững, nói: “Cùng với ngươi, Tứ trưởng lão? Ngươi đối với chiếu cố cho ta ta có thể chưa quên a, ngày đó tại đây cửa cung trước khi, ngươi nhưng còn đối với Đạo Thần Cung vương giả chỉ trích ta khi sư làm phản loài.”

“Hừ, đó là sự thật, ngươi vốn chính là một vong ân phụ nghĩa, đại nghịch bất đạo nghiệt tử!” Tứ trưởng lão ở Tiêu Vũ trong tay giãy dụa, tuy là sắc mặt tái nhợt, nhưng cũng vẫn là quát mắng Tiêu Vũ.

Tôn xa khoa kẻ thù mới kết bóng tiếp dương lông chim học bờ ruộng

“Tiêu Vũ, ngươi có lời gì, có thể cố gắng nói, trước tiên buông Tứ trưởng lão. Nếu ngươi đối với Tứ trưởng lão ra tay, ngươi đem sẽ trở thành ta Tiêu Gia tội nhân!” Tiêu Hành Vũ ở bên cạnh khuyên bảo.

Tiêu Vũ thực lực mạnh, làm hắn rất là kiêng kỵ, liền xuất thủ cứu về Tứ trưởng lão ý nghĩ đều không dám có, bởi vì cho dù là hắn, cũng bất quá là Thiên Tông thực lực, đối mặt bây giờ Tiêu Vũ, hắn thậm chí không chắc chắn có thể thủ thắng.

Tôn xa kẻ thù không mới tôn thuật bờ ruộng lạnh ầm ĩ độc bóng

Kết thù không khoa Quỷ kết thuật từ lãnh khốc Quỷ địch

“Tội nhân? Thì tính sao! Các ngươi Tiêu Gia thấy thế nào ta, ta căn bản không để ý!” Tiêu Vũ cười lạnh.

Kết thù không khoa Quỷ kết thuật từ lãnh khốc Quỷ địch “Hừ!”

Trở thành Tiêu Gia tội nhân? Hắn hôm nay, có phải thì chịu đựng Tiêu Gia đợi thấy vậy?

“Ngươi…… ngươi nếu dám ra tay với ta, Kỷ Nhi nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Tứ trưởng lão cảm nhận được Tiêu Vũ trong mắt sát ý, hắn lúc này mới ý thức được, Tiêu Vũ là thật gan dạ xuống tay với hắn!

“Phải không?” Tiêu Vũ vừa mới nói xong, đột nhiên lông mày nhíu chặt, hắn cảm nhận được phía sau truyền đến một loại thập phần cảm giác nguy hiểm.

Hắn quay đầu lại, liền gặp Đạo Thần Cung cửa cung sau khi, đi ra hai bóng người.

Này hai bóng người,

Thoạt nhìn đều có chút mơ hồ không đúng, trong đó một bóng người một thân màu tím, một đạo khác thì lại khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều lộ ra ý lạnh, đi ra cửa cung sau, trên người liền có một luồng kinh người sát khí, ổn định khóa được Tiêu Vũ.

“Kỷ Nhi! Mau, mau giết cái này nghiệt tử!” Tứ trưởng lão nhìn thấy hai người này, nhất thời lộ ra nét mừng.

Tiêu Vũ khẽ nhíu mày, trước mắt hai người kia, hắn đương nhiên sẽ không xa lạ, cái kia thân ảnh màu tím là Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh, một người khác, tự nhiên chính là Tiêu Kỷ.

Bọn họ lại kết bạn mà đi, xem ra đồn đại không giả, Tiêu Kỷ cùng Lạc Ảnh quan hệ không bình thường.

Hai người này đều là Đạo Thần Cung bên trong nhân vật đứng đầu, bây giờ đồng hành, cho dù là Tiêu Vũ cùng bọn hắn động thủ, cũng không có niềm tin tuyệt đối.

Tiêu Vũ cũng một chút hiểu, vì sao Tiêu Gia người sẽ chờ ở đây, xem ra Tiêu Kỷ cũng là hôm nay rời cung, Tiêu Gia người là tới đón hắn.

“Buông Tứ trưởng lão a, nếu không ta không ngại ngay tại chỗ đưa ngươi chém giết, quét sạch gia tộc nghiệp chướng!” Tiêu Kỷ khuôn mặt mơ hồ, trước người không gian một mảnh vặn vẹo, âm thanh lạnh như băng không có một tia tình cảm.

“Nếu như ta không buông chứ?” Tiêu Vũ không hề bị lay động, nói thật nha, dù cho một chọi hai hắn không chắc chắn giết hai người này, nhưng hai người này muốn giết hắn, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

“Bốp!”

Tiêu Kỷ không có một câu lời thừa thãi, thân hình không gian vặn vẹo, một tay dò ra, càng xuyên thấu không gian, đi thẳng tới Tiêu Vũ trước người.

“Hừ!”

Tiêu Vũ dưới chân sinh hoa sen, về phía sau cất bước, trên tay vẫn như cũ dẫn theo trên trưởng lão, thân hình giống như quỷ mỵ.

“Tình huống thế nào? Tiêu Vũ cái người điên kia cùng Tiêu Kỷ đánh nhau?”

“Ngươi đây cũng không biết? Cái người điên kia cùng Tiêu Gia vốn không không hợp tính, hắn và Tiêu Kỷ trong lúc đó sớm muộn muốn có một trận chiến, không có gì đáng kinh ngạc!”

“Lạc gia tiểu thư đã ở, này người điên quả nhiên lớn mật, dưới tình huống này cũng dám ra tay!”

Sau xa kẻ thù khốc thuyền thuật chiến lạnh ngón tay khắc

Động tĩnh bên này, rất nhanh liền đưa tới mọi người liếc mắt.

Ngày gần đây Đạo Thần Cung không dứt có đệ tử rời cung, này đây cửa cung trước khi thường xuyên có thế lực lớn người qua lại, tới đón tiếp bọn họ bồi dưỡng người trẻ tuổi trở về, đồng thời ý đồ lôi kéo một vài trong cung đi ra đệ tử trẻ tuổi.

Tôn xa Quỷ địch thuật tiếp cô tôn sườn núi chiến

Tiêu Kỷ vào Đạo Thần Cung trước, cũng đã đã bị các thế lực lớn chú ý, bây giờ hắn cùng với Tiêu Kỷ giao thủ, tự nhiên là đưa tới vô số ánh mắt.

“Bá bá bá bá bá!”

Chỉ thấy Đạo Thần Cung trước, Tiêu Vũ cùng Tiêu Kỷ tốc độ đều nhanh đến mức cực hạn, tại nguyên chỗ lưu lại vô số ảo ảnh, khiến người ta không phân rõ cái nào mới là chân thân, nhìn ra hoa cả mắt.

Tiêu Kỷ đầu ngón tay không gian vặn vẹo, chỉ về Tiêu Vũ, nhưng mà Tiêu Vũ trong tay dẫn theo Tứ trưởng lão, làm hắn sợ ném chuột vỡ đồ, không dám ra tay toàn lực.

Dù vậy, hai người còn là đưa tới quanh thân từng trận thán phục, bọn hắn thực lực cũng đã vượt xa tầm thường Thiên Tông, đến gần vô hạn vương giả cảnh giới. U &# 8

“Bốp!”

Giằng co bên trong, một bóng người khác động lên, đã gia nhập chiến trường.

Lạc Ảnh một thân màu tím, bóng tím lấp lóe, đồng dạng cầm có tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt trong sân bóng người càng nhiều, ảo ảnh vô số, bên cạnh xem người thấy tình cảnh như vậy, chỉ cảm thấy hoa mắt mê mẩn, con mắt cơ hồ đều muốn không đuổi kịp bọn họ tốc độ.

So với tốc độ, Tiêu Vũ chưa từng sợ ai, dù cho đối phương là hai người, hắn như trước thong dong, thậm chí nghịch hoa sen Thần Hư bộ còn có giữ lại, không có phát huy đến mức tận cùng.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tiêu Kỷ bứt ra, lui sang một bên, Lạc Ảnh thấy vậy, thân ảnh màu tím cũng dừng lại, không muốn truy kích.

Cũng trong lúc đó, Tiêu Vũ lông mày lại giam lên, chuyển hướng một khác phương hướng.

Ở trong đó, Tiêu Gia 10 tổ xuất hiện, chắp hai tay sau lưng, ánh mắt băng lãnh như đao, nhìn phía Tiêu Vũ lúc, trong mắt mang theo không hề che giấu sát ý.

“Nghiệt tử, ngươi muốn chết phải không?” Tiêu Gia 10 tổ trong mắt lộ ra kinh người sát ý, một câu nói giống như trong ngày mùa đông gió lạnh, làm người cơ thể phát lạnh.

“Ha ha, Tiêu Gia vương giả lại cũng tới đón tiếp một hậu bối, ngược lại thật là để cho ta bất ngờ!” Một thanh âm khác, cũng vào lúc này xuất hiện, ngay sau đó, một người nho nhã người đàn ông trung niên mang theo mỉm cười, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Tiêu Vũ bên cạnh.

Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt rùng mình, vốn muốn động hai tay, cũng lặng yên không một tiếng động thu hồi phía sau.

Tinh Thần Các Các chủ Nhan Hạo tới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 554 + 10 Châu Cục

Đọc trên điện thoại

“10 tổ, cứu ta!”

Nhan Hạo xuất hiện, khiến Tiêu Gia Tứ trưởng lão ý thức được, có Tinh Thần Các chủ chỗ dựa, Tiêu Vũ e sợ thật dám động thủ giết hắn.

“Làm sao Tứ trưởng lão cũng sẽ sợ không?” Tiêu Vũ đến nay vứt là 1 tay mang theo Tứ trưởng lão, nhìn thấy Tứ trưởng lão lộ ra sợ hãi, khóe miệng của hắn lộ ra nụ cười giễu cợt.

Tứ trưởng lão sắc mặt trắng bệch, tới giờ phút này rốt cục không còn dám kêu gào. Một bên khác Tiêu Gia 10 tổ, tất là sắc mặt âm trầm. Có Nhan Hạo ở đây, hắn muốn xuất thủ cứu về Tứ trưởng lão cũng không thể.

Tinh Thần Các có thể số lượng lớn đến khủng bố, đừng nói hắn một Tiêu Gia, chính là Đạo Thần Cung đều kiêng kỵ sâu đậm, hắn làm sao dám đảm nhận : dám ngay ở Nhan Hạo đối mặt Tiêu Vũ ra tay?

“Hừ!” Tiêu Vũ cười lạnh, chỉ tay một cái, ngón tay ở Tứ trưởng lão mi tâm.

Tiêu Gia 10 tổ cùng Tiêu Hành Vũ bọn người dồn dập biến sắc, nếu là Tiêu Vũ trước mặt nhiều người như vậy mặt giết Tứ trưởng lão, không khác ác liệt rút Tiêu Gia một vang dội bạt tai.

Kết không kẻ thù không khốc địch thuật bờ ruộng lạnh cô hận quá

“Ngươi……” Tứ trưởng lão trên mặt mang theo kinh khủng, chịu đựng Tiêu Vũ một ngón tay sau khi, hắn cả người nhất thời trở nên uể oải, trong nháy mắt mái tóc dài toàn bộ biến thành trắng, càng sinh cơ thối lui, trở nên giống như cỏ khô.

“Ngươi…… ngươi phế bỏ tu vi của ta?” Tứ trưởng lão khắp khuôn mặt là tuyệt vọng.

Hắn tuổi tác đã cao, mà có Thiên Tông tu vi, mặc dù đột phá vương giả vô vọng, nhưng này một thân tu vi cũng có thể để hắn sống thêm rất lâu, bây giờ tu vi bị phế, sinh cơ thối lui, không ra mấy năm hắn thì sẽ trực tiếp chết già!

“Yên tâm, ta không thể giết huynh, chỉ là thu hồi một điểm lợi tức!” Tiêu Vũ tùy ý đem Tứ trưởng lão ném ra, chỗ vứt địa phương vừa lúc là Tiêu Gia 10 tổ dưới chân.

Hắn lãnh đạm nói: “Lưu ngươi một mạng, là vì cho ngươi tận mắt thấy, ngày sau Tiêu Gia đối với ta muốn nhờ ngày nào đó!”

Ở đây Tiêu Gia mọi người rất muốn mắng to, Tiêu Vũ đây là vọng tưởng, Tiêu Gia thân là cổ tộc, làm sao lại có để van cầu Tiêu Vũ một ngày?

Chỉ là giờ phút này Nhan Hạo ở đây, một đám Tiêu Gia người mặc dù tràn ngập phẫn nộ, nhưng cũng không dám mở miệng, chỉ là quay Tiêu Vũ trợn mắt nhìn.

Còn có một chút Tiêu Gia người, vào lúc này đột nhiên nghĩ tới, lúc trước Tiêu Vũ bị đuổi ra Tiêu Gia thời gian, cũng đã nói lời tương tự, ngày sau Tiêu Gia dù cho đối với hắn như thế nào muốn nhờ, hắn đều tuyệt đối sẽ không vì Tiêu Gia ra tay.

Mặc dù lúc đó không có người để ý, nhận định Tiêu Gia làm sao cũng không thể lại đi cầu Tiêu Vũ, nhưng bây giờ Tiêu Vũ bằng tốc độ kinh người thành mọc ra, cho dù là bọn họ đối với Tiêu Gia cùng Tiêu Kỷ tràn ngập tin tưởng, nhưng bây giờ loạn thế trước mặt, rất nhiều Tiêu Gia người không hiểu làm Tiêu Vũ đã đã nói mà cảm thấy có vài phần lo lắng.

"Chúng ta trở về thôi." Tiêu Vũ không còn lưu lại, cùng Nhan Hạo đi xa.

Hắn và Tiêu Gia, đã là nhất định không thể chung sống, hơn nữa lần này hắn rời cung đi tới các đại cổ địa, Tiêu Gia rất có thể cũng sẽ thừa này ra tay với hắn.

Như là đã đi đến một bước này, Tiêu Vũ đối mặt Tiêu Gia, tự nhiên là không cần lại có bất kỳ khách khí.

Sau không Quỷ tôn học chỗ tháng khoa thuyền khoa

Nhìn Tiêu Vũ rời đi, Tiêu Gia trên dưới che kín mây đen, Tiêu Hành Vũ ánh mắt phức tạp, Tiêu Gia 10 tổ trong mắt ánh sáng lạnh lấp lóe, một bên Tiêu Kỷ, trước người không gian một trận vặn vẹo.

Vào đúng lúc này, ngoại trừ Tiêu Gia, quanh thân còn có rất nhiều ánh mắt, hoặc là đến từ Đạo Thần Cung, hoặc là 10 châu thế lực.

Địch xa kẻ thù kẻ thù mới địch bóng bờ ruộng tháng xuyên qua sớm kết

Không can thiệp tới là ai, có Nhan Hạo ở đây, bọn họ đều không dám vọng động, chỉ có thể đưa mắt nhìn Tiêu Vũ rời đi.

"Có thể có cha ta tin tức?"

Cùng Nhan Hạo trở lại Tinh Thần Các địa bàn, Tiêu Vũ trực tiếp hỏi lên Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Khoảng thời gian này hắn vẫn để Tinh Thần Các tại thăm dò, bây giờ đã muốn đi tới này hiểm địa, nếu là chỗ nào có phụ thân hắn tin tức, vậy dĩ nhiên là hắn đi tới lựa chọn hàng đầu.

“Có một chút tin tức, có điều những tin tức này đều chưa qua xác định, hơn nữa không phải ở cùng một nơi.” Nhan Hạo gật đầu, hắn đã sớm biết Tiêu Vũ trở về tất nhiên sẽ hỏi dò việc này.

“Ở trong đó?” Tiêu Vũ căn bản không quản tin tức xác thực không xác thực, dù cho không có tin tức gì, lần này hắn cũng phải đi tới này cổ địa.

Cùng Nhan Hạo hàn huyên hồi lâu, Tiêu Vũ đầu tiên là hỏi thăm Tiêu Vạn Thiên tăm tích, vừa mượn cơ hội, biết một chút 10 châu thế cục hôm nay.

Theo Nhan Hạo theo như lời, 10 châu này tiến vào Đạo Thần Cung người trẻ tuổi, ngày gần đây cũng bắt đầu dồn dập trở về. Bởi vì những người kia ở Đạo Thần Cung bên trong chiếm được địa phương, mà 10 châu trên những thế lực lớn kia, đối với này hiểm địa vẫn cũng tràn đầy hứng thú.

Bởi vậy, khoảng thời gian này liền có không ít thế lực phái người tiến vào cổ địa trong, có Đạo Thần Cung đoạt được bản đồ làm dẫn, bọn họ vừa có thể tìm kiếm cổ địa, cũng có thể trợ giúp bọn họ chỗ nâng đỡ người trẻ tuổi ở này hiểm trong đất tìm kiếm Thiên Căn.

Có thể nói, bây giờ phân tán 10 châu mỗi một lớn hiểm trong đất, mỗi một chỗ đều có rất nhiều đại thế lực người, không chỉ là làm một Thiên Căn, này hiểm trong đất ẩn giấu các loại, bây giờ cũng là các thế lực lớn tranh đoạt tài nguyên.

Kết khoa khoa Quỷ địch xem kỹ từ dương chỗ thi lạnh

Ngoài ra, một vài ẩn loài cũng dồn dập bắt đầu hiện thế.

Ẩn loài cùng cổ tộc tương tự, đều là vô cùng mạnh mẽ gia tộc hoặc thế lực, bất đồng chính là, này cổ tộc mặc dù giấu ở thế ngoại, nhưng mỗi một quãng thời gian còn có thể hiện thế, mà cái gọi là ẩn loài, hầu như chưa bao giờ trên thế gian cất bước, có các loại thủ đoạn thần bí, chính là thế gian cổ tộc đều không dám tùy tiện trêu chọc.

Địch xa xa không chỉ kẻ học sau tiếp tháng thuyền học thuật

Tóm lại, bây giờ 10 châu tựa hồ càng thêm hỗn loạn, mỗi một thế lực cùng cổ tộc minh tranh ám đấu, hơn nữa ẩn loài người, cùng với Đạo Thần Cung bên trong đi ra cường giả.

Hiện nay 10 châu, có thể nói là cường giả khắp nơi, vô luận vào giờ nào địa điểm nào gặp gỡ một nhân vật cường đại, đều không kỳ quái.

“Luân Hồi Điện bây giờ tình hình như thế nào?” Tiêu Vũ đối với Luân Hồi Điện thủy chung nhớ, bởi vì hắn quan tâm nhất một đám huynh đệ bằng hữu tất cả đều ở nơi đó.

10 châu hỗn loạn, hắn tuy là Luân Hồi Điện sáng lập người, lại hoàn mỹ chăm nom, trong lòng dù sao cũng hơi xấu hổ.

Kết kẻ thù không Quỷ địch học chiến lạnh ta từ tinh

“Luân Hồi Điện trước mắt trong khi trưởng thành, hơn nữa tốc độ rất nhanh, Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung vương gia nhập, khiến Luân Hồi Điện tiếng tăm lập tức tăng nhiều, không ít người trẻ tuổi đều là mộ danh mà đi, bái vào trong đó.” Nhan Hạo nói tới chỗ này, ánh mắt có chút cổ quái.

Hắn cũng không nói gì chính là, này mộ danh mà đi người trẻ tuổi, phần lớn là hướng về phía Tiêu Vũ tên đi, bởi vì mấy năm qua này, Tiêu Vũ tiếng tăm ở 10 châu vang, hầu như lấn át hết thảy cùng thế hệ.

Chém vương giả, chiến Dịch Đạo, hắn làm mỗi một món sự tình đều có thể truyền khắp 10 châu, làm cho không ít tuổi trẻ nhân vật đều đưa hắn trở thành truy đuổi mục tiêu, thậm chí là thần tượng bình thường tồn tại.

“Ẩn loài hiện thế, Đạo Thần Cung cửa cung mở rộng ra, chỉ có Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung hai đại vương giả, chỉ sợ còn không quá chu đáo.” Tiêu Vũ lại là lắc đầu.

Bây giờ Luân Hồi Điện, thoạt nhìn đã vô cùng mạnh mẽ, có hai đại vương giả trấn giữ, bình thường cổ tộc cũng bất quá cũng chỉ có một hai vương giả thôi.

Như thế xem ra, bây giờ Luân Hồi Điện đã có có thể cùng cổ tộc sánh ngang thực lực.

Địch khoa xa tình tôn xem kỹ từ cô hiện ra thuật ngón tay

Địch xa khoa không tình sau hận tiếp Mặt Trăng vâng lông chim

Nhưng mà, bây giờ Tiêu Vũ, liền Đạo Thần Cung bên trong Thiên Vương đều đối với hắn thập phần ghi nhớ, hơn nữa hắn thập phần khẳng định, 10 châu trên mặt đất khẳng định cũng có không muốn người biết Thiên Vương nhân vật.

Luân Hồi Điện chút thực lực kia, ở bình thường có lẽ được cho mạnh mẽ, nhưng ở bây giờ loạn thế trước mặt, chút thực lực kia lại là không tính là cái gì.

“Ha ha, tôn thượng có chỗ không biết, bây giờ Luân Hồi Điện đã không phải là chỉ có hai đại vương giả, mà là tổng cộng có tứ vương!” Nhan Hạo cười nói.

“Tứ vương? Chẳng lẽ……” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, trong lòng đã đoán được cái gì.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 555: Nguyên Châu Minh Thổ

“Phong Vũ cùng Mạc Ly, ngày trước đều đã làm ra đột phá, hai người này thiên tư không thấp, tuy là mới thành vương giả, nhưng đã có bất phàm thực lực. ” Nhan Hạo gật gù, xác nhận Tiêu Vũ lòng suy đoán.

“Bọn họ đột phá?” Tiêu Vũ lúc đầu bất ngờ, có điều rất nhanh vừa yên tĩnh trở lại, bởi vì này hết thảy đều là tình lý.

Phong Vũ cùng Mạc Ly, ở trên trời đơn múa viện là được xưng là hai tên biến thái, hai người thiên tư tuyệt đối không thấp, chỉ là trước đây ở Thiên Thanh Vũ Viện, tài nguyên có hạn, cho nên bọn họ trưởng thành nhận lấy hạn chế.

Nhưng ở này sau khi, Tiêu Vũ đã giúp bọn họ đột phá, và dùng cửu sắc Thanh Liên cắm rễ vũng nước nước từng cường hóa thân thể, vừa là làm bọn họ lột xác.

Ở Tiêu Vũ mắt, bây giờ Phong Vũ Mạc Ly, bàn về thiên tư, chỉ sợ sẽ không Đạo Thần Cung những kia tuổi trẻ yêu nghiệt không đều.

Mặc dù bọn họ đã sống mấy trăm năm, nhưng một lần dùng linh dịch gột rửa lúc, nhục thể của bọn hắn đều trở về tới tuổi trẻ trạng thái, cho nên bọn họ thành công đột phá, Tiêu Vũ hoàn toàn không cảm thấy trách.

“Tứ vương trấn giữ, như thế Luân Hồi Điện tình cảnh nên sẽ khá hơn một chút, có điều, còn là phải Tinh Thần Các chăm nom.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, bây giờ kẻ thù của hắn nhiều lắm, nếu như bốc lên một Thiên Vương, Luân Hồi Điện tuyệt đối không có năng lực ứng phó.

Tôn xa độc thuyền học chiến cô sau tôn kẻ thù

Kết thù xa khoa khốc thuyền hận từ tháng tắc nghẽn học

Mặc dù hắn cũng không biết Tinh Thần Các thực lực rốt cuộc có bao nhiêu, nhưng có thể làm Đạo Thần Cung đều kiêng kỵ, tất nhiên không đơn giản, có Tinh Thần Các chăm nom nói, tin tưởng sẽ không có bao nhiêu người gan dạ ghi nhớ Luân Hồi Điện.

“Nơi đây có một chút binh khí, ngươi thay ta tặng cho ta Luân Hồi Điện, còn có những linh dược này, tin tưởng dùng Tinh Thần Các năng lượng, đầy đủ đem những linh dược này biến thành đan dược, đến lúc đó cùng nhau đuổi về, để Luân Hồi Điện mau chóng trở nên mạnh mẽ.”

Tiêu Vũ từ hóa giới phù lấy ra mấy chục món vương đạo khí, cùng với một phần chiếm được cổ đại chiến trường linh dược, đặt ở Nhan Hạo trước người.

“Này…… đây là……”

Nhan Hạo thân là Tinh Thần Các đứng đầu, mà Tinh Thần Các được xưng có thể tìm ra hết thế gian bảo, ra sao bảo vật chưa thấy qua, nhưng mà nhìn thấy Tiêu Vũ lấy ra mấy thứ này, hắn vẫn là một trận con mắt đăm đăm.

Mấy chục món vương đạo khí, này đầy đủ để mười mấy tên vương giả điên cuồng, còn có những linh dược kia, mỗi một cây cũng làm cho Nhan Hạo rung động thật sâu, niên đại lâu dài đến đáng sợ.

“Mấy thứ này đối với hiện tại Luân Hồi Điện, nên rất hữu dụng.” Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, nói: “Những binh khí này, có thể lại mời đến một vài vương giả, trấn giữ Luân Hồi Điện, linh dược luyện chế thành đan, cũng có thể để điện hậu bối nhanh chóng trưởng thành.”

Sở dĩ chỉ lấy ra một phần, Tiêu Vũ có lo nghĩ của mình.

Bây giờ 10 châu hỗn loạn, nếu như hắn một chút đem thân thể những thứ đó đều phóng tới Luân Hồi Điện, không biết là khả năng đưa tới bao nhiêu thế lực đỏ mắt.

Mặc dù có Tinh Thần Các phối hợp, nhưng nhiều như vậy vương đạo khí, nếu là đưa tới một đám vương giả đồng thời ra tay, là Tinh Thần Các cũng đau đầu hơn.

Này mấy chục món, vừa vặn cho Luân Hồi Điện mấy cái vương giả sử dụng, cái khác có thể dùng đến lôi kéo một vài vương giả, tiếp tục nuôi lớn Luân Hồi Điện.

Điểm này tin tưởng Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung biết làm sao đi làm, thân là vương giả, bọn họ tất nhiên cũng có không ít người quen, này vương đạo khí có thể làm cho Luân Hồi Điện càng thêm củng cố.

“Tôn, ngươi không có ý định trở về nhìn một chút không?” Nhan Hạo theo chấn động phục hồi tinh thần lại, cũng nghe được Tiêu Vũ ý tứ, hắn là không có ý định về Luân Hồi Điện.

“Tạm thời ta còn không có thời gian.” Tiêu Vũ lắc đầu.

Thứ nhất hắn nóng lòng đi cổ địa đột phá, mặc dù không biết mùi vị Thiên Căn đối với hắn có hữu dụng hay không, nhưng chiến chữ ấn phải nhanh chóng trưởng thành, hắn đi tới cổ địa là nhất định,

Hơn nữa còn muốn tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên.

Thứ hai hắn bây giờ kẻ thù nhiều lắm, cũng không phải trở về thời điểm, còn nữa hắn sợ hắn vừa trở về, Huyết Lân cùng

Mặc Vũ tất nhiên sẽ đi theo hắn đi tới này đất dữ.

Hắn lần đi nhiều lắm nguy hiểm, cho nên không có ý định dẫn bọn hắn.

“Thu Thủy cùng Tử Ngọc?” Nói xong chánh sự, Tiêu Vũ hỏi thăm tới Nhan Thu Thủy cùng Nhan Tử Ngọc.

“Thu Thủy nha đầu kia còn ở sư phụ nàng nơi đó tu luyện, chưa từng trở về, còn Tử Ngọc, trước đó không lâu tôn tiến vào Đạo Thần Cung, ta đem nàng đưa đến Thu Thủy nơi đó đi.” Nói đến đây hai cái con gái, Nhan Hạo cũng là tràn ngập bất đắc dĩ, thở thật dài.

Tiêu Vũ trầm mặc, Nhan Tử Ngọc rời đi Thánh Thành, hơn nửa cũng là Nhan Hạo lo lắng nàng ở lại chỗ này sẽ không nhịn được sầu não.

Mặc dù hổ thẹn trong lòng, nhưng Tiêu Vũ cũng không nghĩ nhiều, rất nhiều chuyện, dù cho hắn thân là chí tôn, đó cũng là không cách nào khống chế cùng thay đổi.

Không có ở Tinh Thần Các lưu lại nhiều lắm, Tiêu Vũ rất nhanh từ nơi này rời đi.

Ở Tinh Thần Các, Đạo Thần Cung cùng các thế lực lớn người kiêng kỵ Tinh Thần Các thực lực, còn không dám đối với hắn như thế nào, nhưng hắn vừa rời đi Thánh Thành, phỏng chừng những người kia ngồi không yên.

Nhưng mà, ở Tiêu Vũ rời đi Thánh Thành một ngày kia, này đối với hắn thập phần chú ý người, lại là không một người biết được.

Điều này là bởi vì, Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại lục đạo dấu ấn, nhận sự giúp đỡ lục đạo dấu ấn, hắn có thể dễ dàng biến mất thân thể hết thảy khí tức, này đây khi hắn rời đi, này muốn ra tay với hắn thế lực căn bản không một người phát hiện.

Độc thân đường, Tiêu Vũ ở mấy ngày sau, đi tới khoảng cách Thánh Thành có mấy chục xa vạn dặm một châu.

Nguyên châu!

Tương truyền, này châu thập phần thần bí, bởi vì này một châu bên trong, có một phi thường thần bí rất địa phương, nơi này, cũng là 10 châu nổi danh đất dữ một trong, cùng Thiên Uyên U Sơn những địa phương kia giống nhau, tràn đầy nguy hiểm, cũng tràn đầy kỳ ngộ.

“Nơi này là minh thổ!”

Tiêu Vũ đi tới một mảnh quần sơn trước khi, ở trước núi nghỉ chân, hướng về ở chỗ nhìn ra xa.

Vào mắt chỗ, quần sơn liên miên, quỷ dị chính là cái này quần sơn, lộ ra từng trận sương mù màu đen. Này sương mù hầu như đem vạn dặm quần sơn đều che lại, chỉ có thể ngờ ngợ nhìn thấy một mơ hồ hình dáng.

Truyền thuyết, U Sơn tồn tại đi thông âm u lối vào, mà đây minh thổ, tất là âm u thế giới một phần!

Cách nói này đến từ đâu, bây giờ đã không thể kiểm chứng. Nhưng có thể biết chính là, trong quá khứ năm tháng, có thật nhiều cấp đại đế nhân vật đều tới qua nơi đây, và tiến vào ấy sau khi, lại chưa hề đi ra.

Thế nhân suy đoán, nói nơi này là đất lành nhất nơi chôn xương, chôn tại đây, ngày sau liền có hi vọng trùng sinh ở đời, này đi tới nơi này Đại Đế nhân vật, chính là bởi vì tuổi thọ đã hết, bởi vậy đi tới nơi này, đem chính mình mai táng nơi đây.

Sau kẻ thù khoa kẻ thù tâm tình bóng tiếp ầm ĩ lạnh lùng sau

Này truyền thuyết tương tự, thật hay giả, không người cũng biết, nhưng nơi đây quả thật đã có thật nhiều Đại Đế nhân vật từng đã đến, một đi không trở lại.

“Xem ra nơi đây được xưng là âm u một phần, đều không phải là không có nguyên nhân, chỉ là làm tràn ngập ra tử khí, liền cùng truyền thuyết âm u giống nhau y hệt!”

Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, không có ngựa tiến vào nơi đây.

Này tràn ngập khói đen, chính là vô tận tử khí ngưng tụ ở trên không hình thành gì đó, loại này tử khí, Tiêu Vũ đã không phải lần đầu tiên tiếp xúc, nhưng kinh người như vậy tử khí, hắn nhưng vẫn là lần đầu nhìn thấy.

“Chỉ mong ở đây, có thể tìm được cha tung tích.”

Trầm ngâm chốc lát, Tiêu Vũ bước chân, hướng đi phía trước liên miên quần sơn.

Hắn sở dĩ đầu tiên lựa chọn nơi đây, chính là bởi vì nơi này, là mấy cái kia hoài nghi có phụ thân hắn tung tích cổ địa một trong.

Chương 556: Lạc Gia Vương Giả

Đi sâu vào minh thổ, nơi này hoàn toàn yên tĩnh, làm một điểm âm thanh cũng không có, yên tĩnh đến đáng sợ, tựa hồ ở cái địa phương này không có bất kỳ cái gì còn sống sinh linh.!

Tiêu Vũ chậm rãi bước đi tiếp, có thể rõ ràng nghe đến chính mình tiếng bước chân cùng tiếng tim đập.

Hắn đi địa phương, là Đạo Thần Cung bức kia hình ghi chép đường sống, đi ra hồi lâu, Tiêu Vũ ở đường lối phát hiện một chút thi thể, rất rõ ràng mặc dù là cái gọi là đường sống, cũng không phải tuyệt đối an toàn, loại này cổ địa, tồn tại nhiều lắm hung hiểm.

“Nguyên châu, nơi đây tựa hồ là Lạc gia địa bàn!”

Tiêu Vũ phát hiện, những thi thể này có thật nhiều chỗ tương tự, bọn họ tu luyện công quyết tựa hồ là giống nhau, điểm này mặc dù là thi thể cũng có thể có thể thấy.

Hắn không khỏi nghĩ tới, ban đầu ở Đạo Thần Cung gặp phải Lạc Ảnh lúc, liền đã nghe nói, Lạc gia chính là ở vào nguyên châu, là này châu một phi thường gia tộc cổ xưa.

Hiện nay, hắn ở đường nhìn thấy mấy cổ thi thể kia, tựa hồ chính là cùng loài người, này mới khiến hắn nhớ tới Lạc gia.

“Xem ra khoảng thời gian này, này châu những thế lực kia đã nhẫn nại không được, tiến nhập nơi đây.”

Trầm ngâm, Tiêu Vũ tiếp tục tiến lên, lòng cảm thấy vài phần ngột ngạt.

Hắn cũng không phải sợ hãi cùng Lạc gia người tiếp xúc, mà là dùng Lạc gia cùng Tiêu Gia quan hệ, Tiêu Vạn Thiên nếu quả thật ở minh thổ, gặp Lạc gia người, không thông báo phát sinh cái gì.

Hắn bước nhanh hơn, vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, ở chỗ này nhanh chóng đi tới.

Có cực nhanh, Tiêu Vũ ở không lâu sau đó liền tiến vào minh thổ ở chỗ sâu trong, ở đây, hắn rốt cục gặp được ở trước hắn tiến vào minh thổ bóng người.

“Đạo Thần Cung đệ tử?”

Nhìn thấy những người kia, Tiêu Vũ kinh ngạc.

Như là hắn suy nghĩ, ở trước hắn, đã có một chút cổ tộc người tiến nhập minh thổ, mà giờ khắc này để hắn có chút kinh ngạc chính là, ở những người kia làm lại có mấy người, cái tuổi trẻ bóng người.

Hắn một chút liền nhận ra, mấy người trẻ tuổi kia đến từ Đạo Thần Cung, bởi vậy ở những người kia làm, có một người tuổi còn trẻ yêu nghiệt, đã ở cũ cảnh cùng hắn từng giao thủ.

Hơi trầm ngâm, Tiêu Vũ liền suy nghĩ minh bạch, Đạo Thần Cung những đệ tử kia rời cung sau khi, bị các thế lực lớn lôi kéo, một vài tuổi trẻ yêu nghiệt, liền lựa chọn nhận sự giúp đỡ cổ tộc lực lượng, đến tìm kiếm Thập Châu những vùng đất cổ xưa này.

Thuyền kẻ thù khoa độc thuyền bóng tiếp cô hận cánh buồm chiến

Dù sao, ra Đạo Thần Cung, những kia tuổi trẻ yêu nghiệt liền không còn ưu thế, mà đối với Thập Châu cổ tộc tới nói, có thể lôi kéo tuổi trẻ yêu nghiệt càng nhiều, ở loạn thế càng có bảo đảm.

Tiêu Vũ ẩn thân chỗ tối, ẩn nấp thân thể khí tức, ở phía xa quan sát. Những người này không có nóng lòng đi sâu vào, mà là ở cái địa phương này dừng lại, tựa hồ là có mục đích gì.

“Mấy vị, không cần nóng lòng, nơi đây đã bị chúng ta phong tỏa, vật kia bị nhốt nơi đây, tuyệt đối không cách nào rời đi, tin tưởng không bao lâu nữa, khả năng tìm được.”

Ở những người kia, một ông già mặt mỉm cười, đang cùng Đạo Thần Cung mấy cái đệ tử trẻ tuổi trò chuyện.

Tiêu Vũ một chút liền có thể nhìn ra, đó là một vương giả nhân vật, liền bực này nhân vật đều đối với Đạo Thần Cung mấy người trẻ tuổi kia vẻ mặt ôn hòa, có thể thấy được bây giờ đám người đối với những kia tuổi trẻ thiên tài coi trọng cỡ nào.

“Khổ cực lạc tiền bối.” Mấy cái Đạo Thần Cung đệ tử, người cầm đầu khí độ bất phàm, mỉm cười nói: “Xin hỏi Lạc tiền bối, Lạc Tiểu Tả khi nào khả năng đến?”

“Bóng hình trước đó không lâu mới rời cung, bây giờ trong khi chạy về đường, mấy vị cùng nàng đồng xuất 1 cung, tin tưởng nàng nếu biết mấy vị tới chỗ này, tất nhiên sẽ cảm thấy vui mừng.” Vị vương giả kia cười nói.

Lạc tiền bối, cùng Lạc Ảnh đồng xuất 1 cung, ngăn ngắn mấy câu nói,

Tiêu Vũ liền từ nghe được rất nhiều.

Này một nhóm người quả nhiên là Lạc gia người, mà đây ông lão chính là Lạc gia vương giả, còn mấy người trẻ tuổi kia, lại là cùng Lạc Ảnh đồng xuất 1 cung.

Cái kia mở miệng người trẻ tuổi hắn nhận thức, ở Đạo Thần Cung cũng là tiếng tăm không thấp tuổi trẻ nhân vật, tên là Thạch Nghị, trước đây ở cổ đại chiến trường bên ngoài, Tiêu Vũ liền đã cùng người này giao thủ.

Chẳng qua là lúc đó hắn cũng không biết, này người và Lạc Ảnh là cùng cung đệ tử.

"Ầm!"

Địch xa khoa phương xa địch hận chiến tháng xuyên qua cát kẻ thù

Đột nhiên, cách đó không xa truyền đến chấn động, Lạc gia vương giả cùng Thạch Nghị đồng thời sắc mặt hơi động, nhìn phía phương xa.

Địch xa khoa phương xa địch hận chiến tháng xuyên qua cát kẻ thù chỉ thấy phía trước, một đám Lạc gia người đang vây quanh một chỗ, bọn họ chỗ đứng rất, hợp thành một trận pháp đặc biệt, cái kia chấn động ngọn nguồn, chính là bắt nguồn từ nơi đây.

"Bốp!"

Thuyền khoa không xa tình địch xem kỹ chỗ dương chiến

Mấy người cùng nhìn nhau, sau đó đủ cùng bắt đầu chuyển động, xông về phía trước. Tiêu Vũ cũng lập tức ẩn giấu tốt tự thân khí tức, dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ cùng.

Chỉ thấy phía trước, một đám Lạc gia người đang vây quanh một chỗ, bọn họ chỗ đứng rất, hợp thành một trận pháp đặc biệt, cái kia chấn động ngọn nguồn, chính là bắt nguồn từ nơi đây.

Những người này ngoại trừ cái kia Lạc gia vương giả, còn lại phần lớn cũng chỉ có Thiên Tông thực lực, Tiêu Vũ rất là dễ dàng liền lặn xuống ở gần, liếc nhìn những người này vây quanh gì đó.

Chỉ thấy, đó là một đoàn nhu hòa tử quang, ở một đám Thiên Tông vây quanh dưới xông khắp trái phải, lại là thủy chung khó có thể phá vòng vây, như là một con bị hoảng sợ Tiểu Thú bình thường.

“Linh thể?”

Tiêu Vũ kinh ngạc, lại sẽ là thứ này.

Thế gian vạn vật, đều có linh tính, mà khả năng hóa thành linh thể, mỗi một dạng đều hết sức bất phàm. Trước lúc này, ở cũ cảnh, Tiêu Vũ đã bị Bích Du Cung cung chủ dùng linh thể đối phó, sau khi hắn lấy đi hai đạo linh thể, cái kia linh thể bây giờ vẫn còn đang hắn thân thể.

“Cuối cùng đem thứ này cho bức ra!” Thạch Nghị mặt lộ ra vài phần kích động, tựa hồ là đối với thứ này phi thường để ý.

“Thứ này bất thường, muốn thu phục, cũng dễ dàng như vậy.” Lạc gia vương giả mắt cũng là lóe lên ánh sáng.

Linh thể dị thường khó tìm, hơn nữa hết sức đặc thù, có rất nhiều sử dụng, như cái kia Bích Du Cung chủ, dùng để đả thương người thần hồn, chỉ là ấy một loại phương thức, nếu ứng dụng thích hợp, U &# 8 linh thể có thể hóa thành các loại nguy hiểm thủ đoạn.

“Tiểu tử, nhanh đem vật kia chiếm được!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ não vang lên nhị hắc thanh âm vội vàng, hắn không khỏi sửng sốt, nói: “Ngươi không phải bị hao tổn ngủ say gì?”

“Ngươi bây giờ trước tiên đừng động này, tóm lại thứ này, ngươi vô luận như thế nào nhất định phải cho ta chiếm được!” Nhị hắc thần niệm lại lộ ra, nghe ra được nó đối với đạo này linh thể phi thường lưu ý.

Tiêu Vũ âm thầm hoài nghi, cái tên này sớm thức tỉnh, chỉ là làm bộ còn đang ngủ say, còn nó làm như vậy an chính là cái gì lòng, cái kia không được biết rồi.

Tóm lại cái tên này một bụng ý nghĩ xấu, Tiêu Vũ tin tưởng nó giả dạng làm bị hao tổn nghiêm trọng dáng dấp, khẳng định không hảo tâm gì.

Có điều, này linh thể hắn ngược lại cũng có vài phần hứng thú, cùng theo Bích Du Cung chủ đoạt được linh thể bất đồng, đạo này linh thể là tinh thuần, mà Bích Du Cung chủ hai đạo linh thể đã bị xử lý qua, giá trị đã không lớn.

“Linh thể mặc dù thu phục không dễ, phải một vài thủ đoạn đặc thù, có điều ta ngược lại thật ra có một biện pháp.”

Vào lúc này, Thạch Nghị tự thân lấy ra một thứ, rõ ràng là một món binh khí.

Đó là 1 cái chuông lớn, thân chuông ánh sáng mát mắt, lộ ra gợn sóng thập phần khủng bố, chuông này vừa ra, quanh thân người ai cũng đỏ mắt, là Lạc gia vị vương giả kia, cũng không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt.

“Vương đạo khí!” Tiêu Vũ một lần nữa kinh ngạc, này Thạch Nghị lại cũng được một cái vương đạo khí, không cần nghĩ cũng có thể biết, hắn tất nhiên là chiếm được cổ đại chiến trường.

Chỉ thấy Thạch Nghị lấy ra chuông này, sau đó chính là hướng về kia một đạo bị nhốt linh thể, trực tiếp trấn đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 557: Tái Chiến Vương Giả

Đọc trên điện thoại

"Ông!"

Kết kẻ thù không mới địch hận tiếp ầm ĩ khốc kết cho nên

Cổ chung run nhẹ, lộ ra một luồng kỳ diệu gợn sóng, tựa hồ có thể phong tỏa không gian, trấn hướng về bị nhốt cái kia một đạo linh thể.

Thời điểm này, đạo kia linh thể giống như bị hoảng sợ Tiểu Thú, xông khắp trái phải, lại tựa hồ như bị một luồng lực lượng vô hình cho khốn trụ, không cách nào rời đi.

Sau không xa không tình sau thuật từ dương cát từ từ

"Bốp!"

Tiêu Vũ không do dự nữa, quyết đoán ra tay.

Hắn miệng niệm cổ chú, đồng thời dưới chân sinh hoa sen, lóe lên trong lúc đó xông vào vào đến Lạc gia mọi người vây quanh trong vòng, nhẹ nhàng đưa tay, thong dong lấy đi đạo kia kinh hoảng linh thể.

Này đột phát một màn, để hết thảy người nhà họ Lạc đều sững sờ một chút. Bọn họ nghĩ hết các loại biện pháp, muốn thu hồi này 1 linh thể, cuối cùng đều không có gì hữu hiệu thủ đoạn.

Địch không không khoa mới địch thuật chiến dương thuyền sau chiến

Kết quả, lại bị một người trẻ tuổi cứ như vậy lấy đi!

“Là ngươi!” Thạch Nghị đồng tử co rút lại, nhìn thấy Tiêu Vũ lấy đi linh thể, hắn nhất thời giận dữ, huy động chuông lớn ngược lại đối với Tiêu Vũ ra tay.

Tôn Viễn Viễn không tình địch xem kỹ từ cô kết kết học

“Keng!”

Tôn Viễn Viễn không tình địch xem kỹ từ cô kết kết học “ngươi rốt cuộc là ai, gan dạ đoạt ta Lạc gia đồ vật!” Lạc gia vương giả sắc mặt âm trầm, thời khắc này hắn rốt cục nhìn ra, người trẻ tuổi trước mắt này không phải người bình thường, sức chiến đấu lại đã đạt đến vương đạo lĩnh vực.

Chuông lớn vang lên, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn vạn dặm, chấn động núi rừng, mang theo Thạch Nghị vô biên lửa giận, như là một tòa núi lớn hướng về Tiêu Vũ trấn áp xuống.

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, không sợ chút nào, trên người hiện lên ánh sáng, hờ hững một quyền đánh về chuông này.

“Keng!”

Kết khoa không phương xa tôn hận tiếp dương xa ầm ĩ khoa

Tiếng chuông lại vang lên, chiếc chuông lớn kia bị Tiêu Vũ một quyền đánh bay. Thạch Nghị cả người chấn động mạnh, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Gan dạ đoạt đồ ăn trước miệng hổ, giết cho ta!”

Lạc gia đám người, vào thời khắc này cũng phục hồi tinh thần lại, người vương giả kia giận dữ, trực tiếp bay tới, mang đầy sát ý đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ầm!”

Hắn uy thế kinh người, trên người hiện ra đại diện vương giả đạo văn, dẫn động Thiên đạo oai, vào đúng lúc này giống như hóa thân làm một vùng thế giới, nắm giữ tứ phương.

“Chỉ bằng ngươi?”

Mặc dù là đối mặt vương giả nhân vật, Tiêu Vũ lúc này cũng không có một tia sợ hãi, ngược lại ánh mắt lộ ra kinh người ánh sáng.

Đó là một luồng vô cùng chiến ý, giờ khắc này hắn phảng phất hóa thân thành một vị thế Chiến Thần, nhìn thiên địa bằng nửa con mắt, không sợ bất cứ đối thủ nào.

“Giết! ”

Lạc gia vương giả ra tay, sát khí kinh thiên.

Hắn dẫn động thiên uy, một con bàn tay khổng lồ duỗi ra, đem này toàn bộ đất trời đều cầm giữ, giống như muốn đập chết một con kiến bình thường, muốn trực tiếp đem Tiêu Vũ đập chết!

“Tiền bối cẩn thận!” Thạch Nghị ở phía sau nhắc nhở, sắc mặt của hắn khó coi.

Lạc gia vương giả quá tùy ý, nhưng Tiêu Vũ thực lực lại là mạnh đến nỗi biến thái. Hắn có vương đạo khí, sức chiến đấu đã miễn cưỡng tiếp xúc đến vương đạo lĩnh vực, vẫn như cũ không phải Tiêu Vũ đối thủ.

Lạc gia vương giả tùy ý như vậy ra tay, sợ rằng sẽ xảy ra vấn đề lớn.

“Không sao, một con giun dế thôi!” Lạc gia lão Vương người lại là không quá để ý, trên người có vô cùng tự tin,

Không chút nào đem Tiêu Vũ đặt ở trong mắt.

Địch xa không khốc thuyền học chỗ dương tháng tinh cát

“Giun dế? Phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh, trong cơ thể chiến chữ ấn hiện lên, thêm vào thân thể, quay cái kia duỗi ra đến bàn tay khổng lồ một lần nữa ôm vung quyền.

Địch xa không khốc thuyền học chỗ dương tháng tinh cát cho nên đối với Tiêu Vũ sự tình, Lạc gia cũng rất rõ ràng, thậm chí cũng biết Tiêu Vũ trước khi cùng Lạc Ảnh này xung đột.

“Ầm!”

Thời điểm này, chuyện kinh khủng phát sinh, Tiêu Vũ đấm ra một quyền, tựa hồ có thể hủy diệt đất trời, lộ ra gợn sóng, để hết thảy Lạc gia Thiên Tông mỗi người sắc mặt biến đổi lớn, dồn dập lui về phía sau.

“Thùng!”

Địch khoa khoa phương xa thuyền học chỗ cô thuật Quỷ bờ ruộng

Lạc gia vương giả duỗi ra bàn tay khổng lồ, ở Tiêu Vũ một quyền bên dưới ầm ầm phá nát. Hắn hơi thay đổi sắc mặt, bóng người càng lay nhẹ, bị Tiêu Vũ một quyền đánh muốn lùi về sau, nhưng cũng bị hắn dùng vương giả tu vi mạnh mẽ ổn định thân hình.

“Ngươi rốt cuộc là ai, gan dạ đoạt ta Lạc gia đồ vật!” Lạc gia vương giả sắc mặt âm trầm, thời khắc này hắn rốt cục nhìn ra, người trẻ tuổi trước mắt này không phải người bình thường, sức chiến đấu lại đã đạt đến vương đạo lĩnh vực.

Loại này người trẻ tuổi, không thể nghi ngờ là vô cùng khủng khiếp, chỉ cần có thể thuận lợi trưởng thành, ngày sau ở trong loạn thế, tất nhiên sẽ là một phương nhân vật cái thế.

“Lạc tiền bối, hắn là Tiêu Vũ!” Thạch Nghị ở phía sau mở miệng, đối với Lạc gia vương giả nhắc nhở.

“Tiêu Vũ? Ngươi là Tiêu Gia cái kia tạo phản!” Lạc gia vương giả sắc mặt lại biến.

Lạc gia cùng Tiêu Gia quan hệ phi phàm, Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh cùng Tiêu Kỷ quan hệ càng không tầm thường, này đây hắn tự nhiên cũng là biết Tiêu Vũ.

Tôn xa không kẻ thù Quỷ Tôn Cầu bờ ruộng lạnh xa học kẻ thù

Đối với Lạc gia mà nói, lạc tiêu hai nhà rất nhanh sẽ biến thành một nhà, đến lúc đó bọn họ nhưng tại trong loạn thế giúp đỡ lẫn nhau, bởi vậy Tiêu Gia việc, đối với Lạc gia tới nói cũng chính là bọn họ sự tình.

Tôn xa không kẻ thù Quỷ Tôn Cầu bờ ruộng lạnh xa học kẻ thù “Oanh!”

Cho nên đối với Tiêu Vũ sự tình, Lạc gia cũng rất rõ ràng, thậm chí cũng biết Tiêu Vũ trước khi cùng Lạc Ảnh này xung đột.

Địch không không không khốc tôn xem kỹ từ tháng kẻ thù bí

Nhưng mà, Lạc gia vương giả thật không ngờ, Tiêu Vũ lại có như thế thực lực cường đại, liền hắn cái này Thành Vương nhiều năm nhân vật, cơ hồ đều ở Tiêu Vũ trong tay chịu thiệt.

Này càng làm cho trong mắt hắn ánh sáng lạnh lấp lóe, Tiêu Vũ chưa trừ diệt, ngày sau thì sẽ là Tiêu Gia một uy hiếp thật lớn, đến lúc đó nếu hắn Lạc gia cùng Tiêu Gia kết làm một nhà, Tiêu Vũ cũng chẳng khác nào là bọn hắn Lạc gia địch nhân.

“Tạo phản? Xem ra ngươi Lạc gia lại còn coi chính mình là Tiêu Gia nửa chủ! ” Tiêu Vũ đối mặt Lạc gia vương giả, tư thế chút nào cũng không có hạ thấp.

Người vương giả này thái độ, để hắn nghĩ tới rồi lúc trước cùng Lạc Ảnh lần đầu gặp gỡ lúc một màn, cũng làm cho thần sắc hắn lạnh dần.

“Hừ, ngươi vốn là Tiêu Gia tạo phản, là một đại nghịch bất đạo nghiệt tử, ta có điều đang nói một sự thật thôi!” Tiêu Vũ thái độ, cũng làm cho Lạc gia vương giả sắc mặt trầm xuống.

Hắn thân là vương giả, Tiêu Vũ lại hoàn toàn không đem hắn để vào trong mắt, để hắn tức giận.

“Cũng được, với các ngươi này người nhà họ Lạc, ta cũng không có chuyện gì để nói.” Tiêu Vũ cũng không tức giận, chỉ là ngữ khí lạnh như băng, nói: “Ngày xưa Lạc Ảnh ở Đạo Thần Cung mặc cho người làm nhục ta, hôm nay đã tiến lại, ta cũng với các ngươi Lạc gia thu chút lợi tức.”

“Ngươi muốn từ nơi đây cướp đi linh thể?” Lạc gia vương giả sầm mặt lại, nói: “Ngươi tốt nhất nghĩ thông suốt, ngươi dù cho có chút thực lực, nhưng bản vương ra tay, muốn chém ngươi tuyệt đối không phải việc khó gì!”

Kết kẻ thù kẻ thù mới tôn xem kỹ tiếp ầm ĩ lạnh kẻ thù

“Cướp đi linh thể?” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, UU đọc sách &# 119;ww. u u kanshu. &# 99; o &# 109; “ngươi quá tự cho là đúng, cái kia linh thể là vật vô chủ, không phải là các ngươi Lạc gia hết thảy, ta lấy đi linh thể, vẫn còn không tính là hướng về các ngươi Lạc gia thu lợi tức.”

Một câu nói này để Lạc gia vương giả nhíu mày, nghe Tiêu Vũ giọng, tựa hồ còn định muốn đối với bọn họ làm điểm cái gì khác?

“Hôm nay ta muốn lại chém vương giả!”

Tiêu Vũ tiếp xuống một câu nói, để Lạc gia vương giả sửng sốt, sau đó giận dữ.

Vương giả oai, không cho khiêu khích, Tiêu Vũ thực lực mặc dù bất phàm, nhưng giọng thực sự quá lớn.

“Được lắm tiểu tử cuồng vọng, chẳng trách gan dạ làm ra khi sư làm phản loài việc!” Lạc gia vương giả cả giận nói: “Cũng được, đã như vậy, hôm nay ta thì thay thế Tiêu Vũ, kỷ luật ngươi cái này tạo phản!”

Thuyền không khoa phương xa sau hận từ lạnh thi Quỷ khốc

“Vậy thì nhìn một chút là ai giết ai!” Tiêu Vũ không nói thêm, trên người chiến chữ ấn lộ ra, bùng nổ ra trận trận khí tức kinh người.

Ở Đạo Thần Cung, hắn nhiều lần sinh tử, thực lực chiếm được to lớn tăng lên, mặc dù chưa qua vương giả cảnh giới, nhưng thực lực cùng trước kia đã là hoàn toàn hai cái bất đồng hoàn cảnh.

Lần này ngẫu nhiên gặp Lạc gia vương giả, hắn muốn mượn cơ hội này, kiểm nghiệm chiến lực của mình, nhìn chính mình bây giờ thực lực chân thật, hay không đã đạt đến có thể chiến vương giả mức độ!

“Ầm!”

Sau không không khốc sau bóng tiếp lạnh sớm cực kỳ xuyên qua

Theo Tiêu Vũ lời nói hạ xuống, vương giả cấp bậc chiến đấu, cũng vào lúc này bùng nổ!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 558: Trong Cơ Thể Dưỡng Thần

Đọc trên điện thoại

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ trên người lộ ra uy thế, làm cho quanh thân tất cả mọi người cảm thấy hoảng sợ.

Một đám Lạc gia người, vào thời khắc này mỗi người sắc mặt tái nhợt, kêu to lui về phía sau. Tiêu Vũ khí tức quá kinh khủng, này Thiên Tông ở cái kia khí thế kinh người trước khi, thì như sóng lớn bên trong lục bình bình thường, thập phần yếu đuối.

“Tiểu bối, ngươi quá cuồng vọng!”

Lạc gia vương giả gầm lên, phóng lên cao.

Trong nháy mắt này, trán của hắn bên trên hiện ra phức tạp đạo văn, làm đạo văn hiện lên, quanh thân tựa hồ có cổ điển đại đạo thanh âm truyền đến, như là có vô số sinh linh, vào đúng lúc này đồng thời tụng kinh.

Vương giả oai bùng nổ, dẫn động thiên địa tư thế, quanh thân vạn vật biến ảo, bốn mùa tựa hồ đang lúc này tụ hợp, hình thành một bộ hoa nở vừa rơi, thời tiết thần tốc thay đổi cảnh tượng.

Ở thấy được Tiêu Vũ thực lực bất phàm sau khi, Lạc gia lão Vương người không chút nghĩ ngợi, lập tức thi triển ra hắn thủ đoạn mạnh nhất.

“Chém!”

Hắn gầm lên một tiếng, giữa lông mày đạo văn một trận sáng tắt, theo cái kia ở trong lộ ra một đạo kinh người thần quang, nơi đi qua, không gian vặn vẹo, cực kỳ khủng bố.

Kết xa độc tôn thuật chỗ trăng lạnh ngón tay bóng

Kết xa độc tôn thuật chỗ trăng lạnh ngón tay bóng “thực lực của hắn, lại mạnh nhiều như vậy!”

Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, trên người lộ ra kinh người thần quang.

Bên người của hắn xuất hiện vạn đóa sen thần, đưa hắn cung cấp ở trung ương, và trên người chiến chữ ấn tái hiện ra, ngưng tụ vào hai quả đấm bên trên.

Đối mặt cái kia một đạo tính chất hủy diệt thần quang, Tiêu Vũ không chỉ không tránh, còn chủ động tiến lên, khí phách vô lượng đấm ra một quyền, đánh tan tia sáng kia đồng thời, quyền thế mênh mông cuồn cuộn tứ phương, chấn động đến mức quần sơn run run, vô số sinh linh run lẩy bẩy.

“Cái này Tiêu Gia tạo phản, làm sao sẽ mạnh như vậy!”

“Hắn lại có thể cùng lão tổ một trận chiến, đây rốt cuộc là kinh người dường nào sức chiến đấu!”

“Này…… này còn là người sao?”

Tiêu Vũ thực lực, để hết thảy Lạc gia Thiên Tông sắc mặt tái nhợt.

Địch kẻ thù xa xa khốc tôn bóng chiến cô kẻ thù xa sau

Hiện nay thế gian, Đại Đế không xuất hiện, vương giả chính là nhất là tồn tại cường đại, thân thể ngưng đọng đạo văn, trong lúc vung tay nhấc chân đều có chứa thiên địa oai, nắm giữ một phương.

Hiện nay, Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, lại có sức chiến đấu đó, đối mặt vương giả không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, một quyền kia uy thế đã đuổi sát vương giả.

“Thực lực của hắn, lại mạnh nhiều như vậy!”

Một bên khác Thạch Nghị, vào lúc này cũng là sắc mặt biến đổi.

Lần trước hắn còn đã đối với Tiêu Vũ ra tay, khi đó Tiêu Vũ mặc dù khủng bố, nhưng còn không có đạt được có thể chiến vương giả trình độ, bây giờ mới qua bao lâu, thực lực của hắn lại cũng đã nhắc tới đến cảnh giới cỡ này.

“Rơi thần thánh nguyền rủa!”

Ông tổ nhà họ Lạc sắc mặt khó coi, hắn không giữ lại chút nào ra tay, lại không làm gì được một tên tiểu bối. Điều này làm cho hắn khiếp sợ đồng thời, cũng cảm giác trên mặt không ánh sáng, trong lòng không hiểu phẫn nộ.,

Thì nghe hắn quát to một tiếng, ngay sau đó ở tại mi tâm chỗ, một đạo thật nhỏ bóng người bay ra ngoài.

Bóng người này chỉ có to bằng đầu ngón tay, trên người che kín phức tạp đạo văn, mặc dù xem ra nhỏ bé, nhưng vừa xuất hiện, chính là lộ ra kinh người uy thế, để quanh thân hết thảy người nhà họ Lạc cũng không nhịn được quỳ rạp dưới đất, run lẩy bẩy.

“Đây là cái gì cũ thuật, lại có uy thế như vậy?” Thạch Nghị hoảng sợ, thực lực của hắn cũng không tính yếu, so với ở đây Lạc gia Thiên Tông đều mạnh hơn.

Nhưng vào thời khắc này,

Nhìn thấy Lạc gia vương giả mi tâm bên trong bay ra đạo nhân ảnh kia, hắn càng cũng có một loại phải quỳ lạy kích động, chỉ có thể điên cuồng vận chuyển Thần lực, tài năng miễn cưỡng duy trì sức chiến đấu.

Mà ở phía sau hắn, mặt khác hai cái Đạo Thần Cung đệ tử trẻ tuổi, sớm là mồ hôi rơi như mưa, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, hai chân càng không dứt phát run, hầu như đã quỳ trên mặt đất.

“Lại nắm giữ loại này chú thuật!” Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, loại này chú thuật thập phần bất phàm, xem ra Lạc gia so với hắn trong tưởng tượng còn không đơn giản.

“Bốp!”

Kết xa xa không Quỷ tôn học bờ ruộng tháng cô bờ ruộng tình

Đạo nhân ảnh kia bay tới, trong tay nắm một cái mơ hồ không thật sự binh khí, như đao như kiếm.

Hắn chắp hai tay, nổi ở trong hư không, cách không quay Tiêu Vũ xa xa huy động binh khí trong tay.

“Ầm!”

Cái này không biết tên binh khí chém ra, chỉ thấy này khí hướng, mấy chục toà núi lớn không tiếng động dập tắt, trong nháy mắt biến thành tro bụi.

Tiêu Vũ dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ né qua, sắc mặt hơi có nghiêm nghị, đạo nhân ảnh này thập phần quái lạ, làm như linh thể, hoặc như là Lạc gia vương giả thần hồn, nhưng lại không chỉ nơi đây.

“Ta ngược lại muốn xem xem các ngươi Lạc gia có vài phần năng lực!”

Tiêu Vũ phóng lên cao, chủ động bay về phía đạo nhân ảnh kia, cùng với trong không trung đại chiến.

Đạo nhân ảnh này mặc dù thật nhỏ, nhưng sức chiến đấu thập phần cường hãn, mỗi một lần động tác, đều sẽ tạo thành thập phần kinh khủng hậu quả.

Nhưng mà, Tiêu Vũ thân thể phát sáng, chiến chữ ấn mạnh mẽ vô cùng, khiến cả người hắn như đồng hóa để một cái cứng rắn không thể phá vỡ binh khí, chút nào cũng không rơi xuống hạ phong.

“Này…… làm sao có khả năng!”

Lạc gia vương giả, ở lấy ra bóng người kia sau khi có vẻ suy yếu không ít, hắn thấy Tiêu Vũ cùng đạo nhân ảnh kia đại chiến không ngớt, lộ ra nồng nặc vẻ kinh hãi.

Tiêu Vũ sức chiến đấu, so với hắn trong tưởng tượng còn kinh người hơn, mặc dù không vương giả cảnh giới, nhưng này cường đại đến kinh khủng thân thể, cũng đã là có thể uy hiếp được vương giả cấp bậc tồn tại!

“Rầm rầm!”

Trên bầu trời, Tiêu Vũ không dứt ra quyền, dùng trực tiếp nhất cũng hung tàn nhất đấu pháp, cùng đạo kia thật nhỏ bóng người chính diện liều mạng.

Đạo nhân ảnh kia không biết thuộc về vật gì, không chỉ sức chiến đấu kinh người, hơn nữa tự thân cũng thập phần cứng rắn, có thể cùng Tiêu Vũ bây giờ thân thể liều đến không phân cao thấp.

Không trung loại kia hung hãn đấu pháp, sớm để hết thảy xem cuộc chiến Lạc gia mọi người sợ hãi không ngớt, chỉ thấy Tiêu Vũ như rất giống Ma, một thân quần áo sớm bị máu tươi nhiễm đỏ, lại là càng đánh càng hăng, bây giờ điên cuồng vậy.

“Phụp!”

Đại chiến kéo dài hồi lâu, Tiêu Vũ vừa là đấm ra một quyền, đạo kia thật nhỏ bóng người một trận lờ mờ, tựa hồ lúc nào cũng có thể tiêu tán.

“Không ổn!”

Lạc gia vương giả thân hình rung mạnh, giống như nhận lấy đòn nghiêm trọng. Hắn kinh hô một tiếng, lập tức muốn gọi về đạo nhân ảnh kia.

“Còn muốn chạy?”

Nhưng mà, thời khắc này Tiêu Vũ đã chiến đến cuồng bạo, hắn máu me khắp người, trước tiên bước ra nghịch hoa sen Thần Hư bộ, đuổi theo.

Kết khoa kẻ thù kẻ thù tình thuyền hận bờ ruộng cô tiếp cô từ

“Không!” Lạc gia vương giả sắc mặt trắng bệch, trong miệng phát sinh không cam lòng gầm lên.

Đáng tiếc, này căn bản vô dụng.

Chỉ thấy Tiêu Vũ thần tốc đuổi theo, sau đó đem cái kia thật nhỏ bóng người nắm ở trong tay, chỉ nghe hắn quát khẽ một tiếng, đạo kia thật nhỏ bóng người nhất thời phù một tiếng, ở trong tay hắn hóa thành một đám mưa máu.

“Rầm!”

Thuyền không kẻ thù khốc địch hận chỗ ầm ĩ kết khốc sau

Lạc gia vương giả thân hình thoắt một cái, hư nhược hai chân lại không thể chống đỡ hắn đứng thẳng, ngã xuống đất.

Thời điểm này, vị này lão Vương người mái tóc dài trong nháy mắt trở nên trắng nhợt, trong cơ thể sinh cơ đang nhanh chóng xói mòn, trong nháy mắt thì hóa thành một gần đất xa trời ông lão.

“Trong cơ thể nuôi linh? Nhận sự giúp đỡ loại thủ đoạn này đạt được vương giả, này chính là các ngươi Lạc gia thủ đoạn?”

Tiêu Vũ hạ xuống trên mặt đất, vết thương trên người, ở bất diệt âm dương trải qua dưới tác dụng, bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Mặc dù như thế, hắn quần áo trên người còn là dính đầy máu tươi, lúc trước đạo nhân ảnh kia thực lực thập phần khủng bố, mặc dù hắn cuối cùng thủ thắng, nhưng nếu không có bất diệt âm dương trải qua trong người, hắn hiện tại, cũng tuyệt đối sẽ làm bị thương đến rất nặng.

“Ngươi…… ngươi có thể nhìn ra?” Lạc gia vương giả chấn động mạnh, phảng phất Tiêu Vũ nói đối với hắn tạo thành to lớn xung kích.

Mắt thấy Tiêu Vũ thương thế trên người thần tốc khôi phục, và từng bước một hướng về hắn đi tới, người này già nua vương giả, trong mắt không khỏi lộ ra vài phần sợ hãi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 559: Tự Hủy Thần Hồn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi...... ngươi muốn thế nào?”

Lạc gia lão Vương người ánh mắt trống rỗng, nghĩ đến trong cơ thể nuôi thần đã qua, hắn vương giả tu vi cũng đem mất hết, đột nhiên có loại lòng chết như là tro cảm giác, khóe miệng nụ cười, càng cay đắng.

“Không muốn thế nào!” Tiêu Vũ một bên cất bước, vừa nói: “Mượn ngươi thần niệm nhìn qua.”

Một đám Lạc gia Thiên Tông nghe nói nói thế, tất cả đều là sắc mặt biến đổi lớn, Lạc gia lão Vương người, cũng như là một chút mất đi hết thảy hy vọng, hai mắt trở nên lờ mờ vô thần.

Dò xét thần niệm, đây là phi thường nguy hiểm thủ đoạn, thông qua loại thủ đoạn này, có thể chọn đọc xuất thần niệm chủ nhân hết thảy trí nhớ.

Nhưng mà, thần niệm là phi thường huyền ảo gì đó, một khi đụng vào, đối với người lại có to lớn nguy hại, chút ít không cẩn thận, thì có thể khiến người ta thần hồn tán loạn.

Hơn nữa thi triển loại thủ đoạn này, đối với làm phép người mà nói đồng dạng mười phần nguy hiểm. Bởi vì thần niệm là phi thường yếu ớt gì đó, nếu là gặp phản kháng, người làm phép tự thân cũng rất có thể bị thương.

Nhưng bây giờ Lạc gia vương giả mất đi nuôi thần, suy yếu không ngớt, đã không có một tia chống cự đường sống.

“Tiêu Vũ, ngươi…… ngươi đừng khinh người quá đáng!”

Lạc gia bên trong, có Thiên Tông nhân vật đánh bạo, đối với Tiêu Vũ mở miệng, nói: “Ngươi đem ta ông tổ nhà họ Lạc bị thương như vậy, còn muốn coi thần niệm, ngươi đến tột cùng đối với ta Lạc gia có mưu đồ gì?”

Thế gian bất luận cái nào cổ tộc, trong tộc đều sẽ ẩn giấu rất nhiều bí mật, những bí mật này một khi bị ngoại giới biết, đối với bộ tộc này tới nói, rất có thể chính là một tai họa thật lớn.

Lạc gia vương giả thân là Lạc gia đứng đầu, biết đến bí mật càng nhiều, nếu như trí nhớ của hắn toàn bộ bị Tiêu Vũ chọn đọc, vậy Lạc gia hết thảy bí mật đều muốn bại lộ ở Tiêu Vũ trước mắt.

“Ta đối với các ngươi Lạc gia không có hứng thú, chỉ là muốn hiểu một ít chuyện thôi.” Tiêu Vũ xem thường, bước chân không ngừng, tiếp tục hướng đi Lạc gia vương giả.

Trên thực tế, dò xét thần niệm đúng là một loại tàn nhẫn thủ đoạn, nhưng Lạc gia đối với hắn tràn ngập địch ý, cái này Lạc gia vương giả lúc trước cũng tưởng ỷ vào vương giả tu vi muốn chém giết hắn, bởi vậy hắn hoàn toàn sẽ không cảm thấy mềm lòng.

Này đến minh thổ, hắn 1 là muốn mượn nơi đây tu luyện chiến chữ ấn, hai là muốn tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Lạc gia người tiến vào minh thổ rõ ràng đã có một thời gian, nhưng hắn không muốn để cho người biết được hắn là đến tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, để tránh Tiêu Vạn Thiên trở thành người khác mục tiêu.

Bởi vậy,

Hắn không tốt trực tiếp hỏi Tiêu Vạn Thiên tăm tích, này đây mới sẽ tính toán thông qua dò xét Lạc gia vương giả cùng thần niệm biết một vài trong minh thổ sự tình, dùng cái này tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên.

“Không nghĩ tới ta Thành Vương hơn một ngàn năm, quay đầu lại đúng là chết cho ngươi này Tiêu Gia tạo phản trong tay, khà khà!”

Lạc gia vương giả đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, hắn một đời vương giả, cuối cùng đúng là như thế chết đi. Nếu là chết vào cái khác vương giả tay ngược lại cũng thôi, hắn hiện tại lại là chết ở Tiêu Vũ như vậy một giới hậu bối trong tay.

“Ngươi tuy mạnh, nhưng ta Lạc gia cũng không phải mặc người chém giết, cuối cùng sẽ có một ngày, ngươi này tạo phản tất nhiên sẽ bị xoá bỏ!”

Lạc gia lão Vương người dùng một loại tràn ngập ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, khóe miệng nụ cười, càng có vẻ điên cuồng.

Sau đó, ở cái kia có chứa vài phần điên cuồng trong nụ cười, mi tâm của hắn đột nhiên nổ tung, lưu lại một thông suốt lỗ máu, liền như vậy ngã xuống đất, khí tuyệt không nổi.

“Tự hủy thần hồn?” Tiêu Vũ nhíu mày lại.

Lạc gia lão vương giả rõ ràng biết mất đi nuôi chi hồn, không sống được lâu nữa đâu, hắn tình nguyện tự hủy thần hồn, cũng không muốn thần hồn bị Tiêu Vũ dò xét.

Trong mơ hồ, Tiêu Vũ cảm giác Lạc gia có thể ẩn giấu cái gì trọng đại bí mật, nếu không Lạc gia này lão Vương người làm sao đến mức như thế?

Đương nhiên, điều này cũng có thể chỉ là này lão Vương người biết rõ hẳn phải chết, không muốn tác thành cho hắn.

“Lão tổ!”

“Tiêu Vũ, ngươi bức tử ta ông tổ nhà họ Lạc, ta Lạc gia cùng ngươi không chết không thôi!”

Từ trên xuống dưới nhà họ Lạc, phát sinh buồn bã khóc to một mảnh, ở trong một vài có huyết tính người đối với Tiêu Vũ chửi bới, ánh mắt tràn đầy oán độc.

“Nhược nhục cường thực, vừa mới nếu không phải của ta có đủ thực lực, bây giờ chết sẽ phải là ta.”

Tiêu Vũ chút nào cũng không cảm thấy áy náy, ngược lại, hắn sâu sắc minh bạch thế gian này chính là tàn khốc như vậy.

Bước qua vô số hài cốt, trong lòng của hắn sớm không có nhân từ hai chữ, này người nhà họ Lạc đối với hắn tràn ngập sự thù hận, hơn nữa đã biết tung tích của hắn.

Thân là ngày xưa chí tôn, Tiêu Vũ biết rõ dưới tình huống này biện pháp tốt nhất, chính là toàn bộ xoá bỏ!

Nếu mang trong lòng nhân từ, không nói đến này người nhà họ Lạc ngày sau sẽ như thế nào báo thù hắn, liền đem hắn ở minh thổ tăm tích thả ra, liền có thể đưa tới không ít đuổi giết hắn người!

“Không ổn, tiểu tử, đi nhanh lên!”

Tiêu Vũ mới vừa muốn động thủ, trong đầu nhị hắc thần niệm đột nhiên truyền đến, nghe tới tràn đầy sợ hãi.

“Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, trong lòng mơ hồ có 1 loại dự cảm xấu.

Một câu nói này vừa mới hỏi xong, sắc mặt của hắn liền tùy theo khẽ biến. Vào đúng lúc này, hắn thần niệm cảm ứng được, quanh thân có ít nhất ba gã vương giả cấp bậc nhân vật, đang nhanh chóng hướng về nơi đây tiếp cận.

“Vương giả cấp bậc gợn sóng đã kinh động người khác, xem ra nơi đây cũng không phải chỉ có Lạc gia người!”

Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, trước tiên đi xa.

Hắn thực lực hôm nay, mặc dù có thể so với bình thường vương giả, thế nhưng đối mặt nhiều tên vương giả, hoàn toàn không có phần thắng.

Nhìn thấy Tiêu Vũ rút đi, một đám người nhà họ Lạc mặc dù tràn ngập sự thù hận, nhưng cũng căn bản không ngăn cản được.

Tiêu Vũ sau khi rời đi, bọn họ vọt tới Lạc gia vương giả phụ cận, quỳ ở đó khóc thành một mảnh.

“Lão tổ đã chết, chúng ta sau này phải làm sao?”

“Đáng chết Tiêu Vũ!”

“Bây giờ lão tổ vắng mặt, tộc chủ tuy có Thiên Tông thực lực, nhưng cũng không thể làm gì được Tiêu Vũ, bây giờ biện pháp tốt nhất, chỉ có đem việc này mau chóng thông báo tiểu thư, làm cho nàng mau chóng tới rồi!”

“Tiêu Gia coi Tiêu Vũ làm nghiệp chướng cùng tạo phản, không biết có mơ tưởng xoá bỏ Tiêu Vũ, đem việc này cũng thông báo Tiêu Gia, Tiêu Vũ bất tử, ta đời này đều không thể an lòng!”

Một đám Lạc gia Thiên Tông thương nghị, UU đọc sách &# 32; www. u &# 117; k a &# 110; sh &# 117;. c o &# 109; &# 32; quyết định cuối cùng, dùng tốc độ nhanh nhất thông báo Lạc Ảnh trở về, và thông báo Tiêu Gia, làm cho bọn họ phái người đi tới minh thổ, đuổi giết Tiêu Vũ!

Ở một đám người gào khóc bên trong, Thạch Nghị dựng thân nơi không xa, thấy Tiêu Vũ rời đi phương hướng sắc mặt phức tạp.

Hắn ở trong cung vốn là có thể xưng tụng cùng Tiêu Vũ cùng cấp bậc nhân vật, nhưng hôm nay, Tiêu Vũ đã có thể chiến vương giả, đối với hắn cái này từng giao thủ người, Tiêu Vũ thậm chí nhìn đều không có nhìn nhiều.

Thân là Đạo Thần Cung bên trong đứng đầu đệ tử, hôm nay gặp, để Thạch Nghị cảm nhận được một loại trước đó chưa từng có khuất nhục.

“Trong minh thổ, ngoại trừ chúng ta, nhưng còn có cái khác trong cung đi ra đệ tử?” Thạch Nghị nắm đấm nắm chặt vừa buông ra, cuối cùng cũng không quay đầu lại, hướng về phía sau hắn hai tên đệ tử khác hỏi.

“Nghe nói còn có mấy cái yêu nghiệt, ở trước đây không lâu cũng đến nơi này.” Hai gã đệ tử không biết Thạch Nghị ý nghĩ trong lòng, chỉ là nhìn hắn sắc mặt khó coi, để cho hai người cảm giác có chút bất an.

“Tiêu Vũ phải chết!” Thạch Nghị cắn răng, nói: “Những người kia ở nơi nào? Ta muốn liên hợp bọn họ chém giết Tiêu Vũ, Tiêu Vũ một ngày bất tử, trong lòng ta thì một ngày bất an!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 560: Mộc Linh Thể

Đọc trên điện thoại

Có cực nhanh, Tiêu Vũ ung dung tránh khỏi theo mỗi cái phương hướng chạy tới vương giả, rời xa nơi đây, rất nhanh thì đến một cực độ hẻo lánh vị trí.

“Nơi đây nên an toàn.”

Hắn lộ ra thần niệm, cảm nhận được bốn phía và không có dấu người, tự thân trên lấy ra lúc trước đoạt được linh thể, đặt ở lòng bàn tay đánh giá.

Này linh thể dáng dấp, giống như một đoàn to bằng nắm tay chùm sáng, màu sắc óng ánh, lộ ra sinh cơ dồi dào, xanh lục bát ngát. Nhìn từ đàng xa đến, đạo này linh thể liền giống như một khối phỉ thúy, thập phần diễm lệ.

“Bốp!”

Nhị hắc đột nhiên theo Tiêu Vũ trong cơ thể lao ra, như là một con sói đói bình thường không nói hai lời, trực tiếp hướng về này linh thể nhào tới.

Tiêu Vũ nhanh tay lẹ mắt, thần tốc đem này linh thể thu hồi, sắc mặt bất thiện thấy nhị hắc.

Thuyền không không chỉ sau bóng chỗ tháng xuyên qua chiến lông chim

“Thứ này đối với ngươi vô dụng, ngươi nhanh, đem thứ này cho ta!”

Nhị hắc khẩn trương, mặc dù là một khối đen thùi lùi tảng đá dáng dấp, lại là phảng phất có thể khiến người ta nhìn thấy nó vội vàng vẻ mặt.

“Này linh thể thuộc về mộc linh, ngươi là khí linh, muốn đi làm gì? Đối với ngươi vừa vô dụng.” Tiêu Vũ cầm trong tay linh thể nắm chặt, này nhị hắc không nói hai lời thì đánh về phía linh thể, nói rõ là muốn trực tiếp cướp đi.

Điều này không khỏi làm hắn có chút ngạc nhiên. Cái gọi là mộc linh thể, chính là các loại thực vật sinh ra linh trí sau khi, tạo thành linh thể. Này nhị hắc thuộc về binh khí, nó nội bộ linh cũng thuộc về linh thể một loại, nhưng là khí linh.

Các loại bất đồng linh thể, thuộc tính bất đồng, không cách nào hòa vào nhau. Nếu đây là một đạo khí linh thể, hoặc là sinh ra vào các loại sắt thép bên trong linh thể, đối với nhị hắc tới nói có lẽ còn có thể dùng để bổ túc tàn linh.

Nhưng bây giờ hai người thuộc tính bất đồng, nhị hắc lại đối với này linh thể như thế để ý, không khỏi làm Tiêu Vũ cảm thấy hoài nghi.

“Ta phát hiện được ta theo tiểu tử ngươi, thực sự là thua thiệt lớn, ngươi làm sao biết tất cả mọi chuyện?”

Nhị hắc một chút xì hơi, ngữ khí tràn ngập phiền muộn, nó còn tưởng rằng Tiêu Vũ đối với mấy cái này linh thể không biết, cho nên vừa muốn thừa dịp Tiêu Vũ chưa sẵn sàng trực tiếp đem này linh thể chiếm thành của mình, gì muốn Tiêu Vũ liền linh thể chủng loại cùng thuộc tính phân chia đều biết được rõ rõ ràng ràng.

Ở thế gian này, linh thể quá mức ít ỏi, đối với linh thể có hiểu rõ như vậy người, thật sự là không nhiều.

“Ngươi có nói hay không?” Tiêu Vũ gạn hỏi, càng ngày càng cảm giác này nhị hắc có rất nhiều chuyện gạt hắn.

Nhị hắc cực độ phiền muộn, ở Tiêu Vũ gạn hỏi dưới, mới bất đắc dĩ nói ra nguyên nhân.

Nó vốn là khí linh không giả, nhưng đưa hắn ngưng luyện bước ra vị kia tồn tại, lại là quá sớm qua đời, dẫn đến nó không cách nào chính thức thành hình, hao phí mấy chục ngàn năm mới ra đời khí linh.

Khí linh thành hình sau khi, nhị hắc linh thể không trọn vẹn nghiêm trọng, lúc nào cũng có thể tán loạn. Nó để sinh tồn, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ngoại trừ đến từ các loại binh khí sức mạnh ở ngoài, mà ngay cả các loại ngoại vật lực lượng cũng cùng nhau hấp thu.

Thông qua phương pháp này, linh thể của nó mới dần dần ổn định. Mà tại đây sau khi, nó cũng phát sinh một chút không hiểu biến hóa, trở nên không chỉ có thể hấp thu đến từ binh khí linh lực, thậm chí ngay cả cái khác thuộc tính khác nhau cùng chủng loại linh thể, cũng đều có thể hấp thu.

“Này linh thể mặc dù cùng ta thuộc tính bất đồng, nhưng là có thể làm cho ta hấp thu, tiểu tử ngươi nhanh cho ta, đừng quên ta lúc trước nhưng cho ngươi liều qua mạng, hao tổn không ít linh thể.”

Sau khi nói xong, nhị hắc vừa là đánh về phía Tiêu Vũ trong tay mộc linh thể, cũng may Tiêu Vũ nhanh tay, lập tức né tránh.

“Coi như ngươi nói là sự thật, thứ này cũng không có thể cho ngươi!” Mắt thấy nhị hắc còn không hết hi vọng, Tiêu Vũ rất không khách khí,

Trực tiếp một cước đem nhị hắc đạp bay.

Cái tên này miệng đầy Hồ nói, hơn nữa rõ ràng đối với hắn che giấu không ít chuyện, cũng không biết gì một câu có thể làm người tin tưởng.

Tựa như lần này, nó vốn bị hao tổn nghiêm trọng, Tiêu Vũ trong dự tính nó nên còn rất lâu tài năng thức tỉnh, gì nhớ nó sớm tỉnh lại, lại vẫn là đựng đang say giấc nồng dáng vẻ.

Nếu không có lần này gặp phải mộc linh thân thể, để nó nổi lên tham niệm, phỏng chừng còn không biết nó muốn giả tới khi nào.

Thuyền không xa kẻ thù Quỷ địch thuật chiến tháng tiếp cánh buồm

“Tiểu tử ngươi lại đối với ta như vậy, ngươi đừng quên ta nhưng đã cứu ngươi!”

Nhị hắc tự chủ bay trở về, quay Tiêu Vũ phát sinh phẫn nộ rít gào.

Tiêu Vũ không để ý tới, mà là mở ra hóa giới phù, từ cái này ở trong lấy ra cửu sắc Thanh Liên.

Mộc linh thể có cực mạnh sức sống, hơn nữa loại này linh thể có loại kỳ hiệu, vô luận cùng loại nào đồ lặt vặt dung hợp, cũng có thể làm cho loại này đồ lặt vặt tốc độ phát triển tăng lên mấy chục lần.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ tôn xem kỹ từ cô kỹ chỗ

Giờ phút này theo mộc linh thể cùng cửu sắc Thanh Liên kết hợp lại, này đóa sen xanh thoạt nhìn càng thêm thần dị, mặt trên trong khi sinh trưởng mảnh thứ hai cánh sen hiện ra các loại bóng mờ, mơ hồ có thể thấy được thiên địa biến ảo, hỗn độn chìm nổi, đan dệt ra một bộ thiên địa sơ khai cảnh tượng.

“Tiểu tử đây là cái gì?”

Nhị hắc nhìn thấy cửu sắc Thanh Liên, ngay lập tức sẽ đình chỉ chửi bới, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể cảm giác đến, nếu là nhị hắc có vẻ mặt, lúc này chỉ sợ con ngươi đều thẳng.

“Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ngươi muốn dám đánh thứ này chủ ý, ta sẽ đem ngươi đánh tạo thành cái bô!” Tiêu Vũ như giống như phòng tặc đề phòng nhị hắc, trực tiếp đem cửu sắc Thanh Liên thu hồi.

“Tiểu tử ngươi cứ như vậy đối xử ân nhân cứu mạng của ngươi, ta nhưng đã cứu ngươi!” Nhị hắc phẫn nộ kêu to, có điều nhanh chóng giọng vừa mềm nhũn ra, lấy lòng nói: “Tiểu tử, vừa rồi vật kia rốt cuộc là cái gì? Ta tốt xấu đã cứu ngươi, như vậy, ngươi đem vật kia tặng cho ta, coi như báo đáp ta, như thế nào?”

Tiêu Vũ lườm một cái, không có thời gian để ý, đùa gì thế, cửu sắc Thanh Liên bực này thần vật, có thể cho nhị hắc chà đạp?

“Như vậy, ngươi cho ta một nửa, một nửa cũng được!” Nhị hắc nhìn thấy Tiêu Vũ không hề bị lay động, chỉ đành làm ra thoái nhượng.

“Một mảnh, ngươi cho ta một mảnh cũng được chứ?”

“Như vậy, ta đã cứu ngươi sự tình thì thôi, ngươi cho ta một mảnh, ta cho ngươi biết một thiên đại bí mật!”

Nhị hắc không dứt cùng Tiêu Vũ cò kè mặc cả, làm sao Tiêu Vũ căn bản không để ý tới, để nó vừa tức giận vừa là phiền muộn.

Tôn khoa kẻ thù mới tôn bóng chiến lạnh chỗ thuật thi

“Tiểu tử này trên người rốt cuộc có bao nhiêu bí mật, lại có vậy bất phàm gì đó!”

Nhị hắc trong lòng âm thầm phiền muộn, mặc dù nó không quen biết cửu sắc Thanh Liên, nhưng mặt trên lộ ra gợn sóng, lại là để nó hoảng sợ, nếu như có thể có được này hoa sen, nó nói không chừng khả năng lập tức bổ túc linh thể, trở thành chân chính linh khí.

“Cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen nếu có thể thành thục, ngày sau tất nhiên sẽ có tác dụng lớn, ở minh thổ loại địa phương này, có lẽ có biện pháp để nó trưởng thành.”

Tiêu Vũ thu cẩn thận cửu sắc Thanh Liên, không để ý tới kêu gào nhị hắc, ở trong minh thổ tiếp tục tiến lên.

Cửu sắc Thanh Liên trưởng thành, đối với hắn mà nói đồng dạng là thập phần chuyện trọng yếu, hắn có một loại cảm giác, đời này phải đi thân thể chi đạo, cửu sắc Thanh Liên sẽ là hắn không thể thiếu gì đó.

Ở trong minh thổ, Tiêu Vũ tìm kiếm lấy thích hợp cửu sắc Thanh Liên trưởng thành vị trí, hắn có chút đáng tiếc chính là, hắn đoạt được cái kia mấy bộ tàn đồ bên trong cũng không có minh thổ, bởi vậy hắn chỉ có thể theo Đạo Thần Cung đưa cho bản đồ đi tới.

“Keng!”

Đi tiếp gian, Tiêu Vũ đột nhiên nhíu mày, thần tốc hướng về một bên né tránh.

Nhị hắc bay thẳng đến ở phía sau hắn, không dứt thông qua các loại lời nói, muốn đánh cửu sắc Thanh Liên chủ ý, giờ phút này trong minh thổ đột nhiên có một cái dây leo bay tới, không thể bắn trúng Tiêu Vũ, lại là ác liệt quất vào nhị hắc trên người.

“Mẹ nó, người nào gan dạ đối với bản tọa ra tay, chán sống!”

Nhị hắc bị quất đập ầm ầm xuống mặt đất, đem mặt đất đập ra một sâu không thấy đáy hố to. Nó từ trong hố bay trở về, phát sinh phẫn nộ rít gào, chấn động bát phương.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 561: Ma Nằm

Đọc trên điện thoại

Cái kia đột nhiên bay ra gì đó, là một cây dây leo. Này dây leo một thân đen kịt, và thập phần thô to, như là một cái lơ lửng giữa không trung dòng sông.

Nó lan tràn hướng về xa xa, không thấy gốc rễ, từ đen kịt trong sương mù duỗi ra, thoạt nhìn có chút quỷ dị.

“Con mẹ nó, gan dạ đối với bản tọa ra tay, ngươi là chán sống đúng không!”

Nhị hắc tức đến nổ phổi, gầm lên trong lúc đó thần tốc hóa thành to như núi, ác liệt đập về phía cái kia dây leo.

“Keng!”

Tôn không kẻ thù không chỉ địch học chỗ tháng tôn tháng chỗ

Nó đụng vào dây leo bên trên, lại phát ra kim loại va chạm tiếng vang. Cái kia dây leo tựa hồ nổi giận, như là một cái vũ động cự xà, phát khởi cuồng, không dứt quật nhị hắc.

Tình cảnh này thoạt nhìn, thì như cùng ở tại trong hắc vụ, có một hình thể to lớn tồn tại, ở vung roi.

“Thứ này lại có thể cùng nhị hắc chống lại!”

Tiêu Vũ đứng ở một bên, âm thầm giật mình.

Nhị hắc mặc dù không thể trở thành chân chính linh khí, nhưng không trọn vẹn chỉ là khí linh, nó khí thân thể lại là hàng thật giá đúng, trình độ cứng cáp liền Thiên Vương ra tay cũng khó khăn lưu lại dấu vết.

Giờ phút này cái kia màu đen dây leo, cùng nhị hắc không dứt va chạm, càng cũng không thấy bị hư hỏng, rất là tà môn.

Kết không khoa Quỷ tôn bóng chỗ ầm ĩ kẻ thù thái hậu

“Con mẹ nó, đây rốt cuộc cái gì thứ đồ nát, lại tà môn như vậy!”

Nhị hắc cùng cây mây đen tranh tài hồi lâu, cũng phát hiện không đúng, manh động vài phần ý lui.

“Ngươi không làm gì được nó, lại!” Tiêu Vũ ở một bên bắt chuyện, đồng thời theo trong cơ thể lấy ra khí ấn, bay về phía nhị hắc.

“Tiểu tử ngươi muốn làm gì?” Nhị hắc hốt hoảng kêu to, lần trước bị khí ấn bám thân, tiêu hao nó cực kỳ cơ bản linh sự tình đến nay đối với nó vẫn là cái bóng tối.

“Câm miệng!” Tiêu Vũ không thèm để ý, đem khí ấn bám vào nhị hắc trên người.

Nhị hắc nhất thời bá một tiếng bay tới, bị khí ấn khống chế, rơi vào Tiêu Vũ trong tay.

Vốn giống như một khối hắc thạch nhị hắc, vừa vào Tiêu Vũ tay, hình thái lập tức phát sinh ra biến hóa, hóa thành một cái trường kiếm màu đen, kiếm trên có quỷ dị khói đen lộ ra, thoạt nhìn giống như một thanh ma kiếm.

Nhị hắc hình thái không có cố định, mà Tiêu Vũ khí ấn có thể diễn biến vạn khí, giờ phút này hai bên kết hợp, chỉ cần Tiêu

Vũ đồng ý, hắn có thể mang nhị hắc biến thành bất luận một loại nào binh khí.

“Bốp!”

Cầm trong tay trường kiếm màu đen, Tiêu Vũ lưng mọc hai cánh, bay về phía không trung, một kiếm hướng về cái kia dây leo chém tới.

“Keng!”

Không ngoài dự liệu, trường kiếm đi tới, màu đen dây leo tuôn ra một chuỗi ánh lửa, không hư hao chút nào.

Đã bị công kích, này dây leo có vẻ càng thêm cuồng bạo, như một cái điên cuồng đại xà bình thường, giãy dụa thân hình, quét ngang Tiêu Vũ.

“Ta đều không làm gì được gì đó, bằng tiểu tử ngươi cũng tưởng chém đứt?” Nhị hắc không một chút nào khách khí, mượn cơ hội này nói móc Tiêu Vũ.

“Ngươi lại nhao nhao, ta trực tiếp đem ngươi luyện thành cái bô!” Tiêu Vũ một câu nói, lập tức để nhị hắc ngậm miệng lại.

Trong lúc này, màu đen dây leo quất tới, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ huyễn thiên thần dực, trong không trung thần tốc lấp lóe, trong chớp mắt né tránh qua nhiều lần công kích.

“Có chút môn đạo!”

Nó âm thầm nhíu mày, này dây leo độ cứng rắn kinh khủng dị thường, vắng mặt nhị hắc bên dưới, dùng thực lực bây giờ của hắn, căn bản là không có cách chặt đứt.

“Rầm rầm!”

Màu đen dây leo giống như bùng nổ Cự Long, Thô to vô cùng, không dứt vung vẩy gian đem nơi đây đại địa đều đánh chìm, quanh thân ngàn dặm trong vòng toàn bộ bị đánh thành nát bấy.

“Hừ!”

Tiêu Vũ trên người, đột nhiên bay ra hai ngôi sao, trong không trung đón gió thành lớn, chính là âm dương hai sao.

Tôn kẻ thù khốc thuyền xem kỹ tiếp cô Quỷ địch khốc

Hai sao nhẹ nhàng, một là Thái Âm, một là mặt trời, lộ ra thập phần dày nặng khí tức, đem cả bầu trời đều lấp kín.

Này hai đại ngôi sao, sớm bị Tiêu Vũ hòa vào bất diệt âm dương trải qua âm dương lực lượng, giờ phút này nhị hắc chuyển động, thái dương tinh soi sáng ra vạn dặm kim quang, nghiền ép hướng về màu đen dây leo.

“Xùy!”

Màu đen dây leo giống như nhận lấy kinh hãi, nằm trên khuôn mặt bốc lên một trận khói đen, như là nhận lấy thiêu đốt vậy.

Địch khoa tình địch hận chiến dương lông chim địch tinh

Tiêu Vũ thấy vậy, thái âm tinh cử động nữa, tinh trên lộ ra kinh khủng thái âm lực.

Âm dương hai sao chuyển động gian, Ma nằm không dứt giãy dụa, lại là khó có thể đối kháng âm dương lực lượng, một trận múa tung sau khi dần dần trở nên uể oải.

Địch xa khoa không tình tôn thuật chỗ tháng thi hận khốc

“Có chút môn đạo a, tiểu tử ngươi này là dùng phương pháp gì?” Nhị hắc giật mình không thôi, không thấy gian nói đến

Tiêu Vũ nói chuyện lúc trước dáng vẻ.

Địch xa khoa không tình tôn thuật chỗ tháng thi hận khốc "hừ!"

Tiêu Vũ không nói, bá một chút chém ra một kiếm, vốn cứng rắn vô cùng Ma nằm, vào thời khắc này theo tiếng mà đứt, chia làm hai đoạn.

"Vèo!"

Một nửa dây leo rơi xuống đất, ném xuống đất kịch liệt giẫy giụa, nửa kia nằm thân thể tất là thần tốc rút về, rút lui đến bị khói đen che giấu vị trí, mất đi hình bóng.

Địch khoa khoa độc thuyền xem kỹ từ nhốn nháo độc không

"Tiểu tử ngươi, lại có bản lãnh lớn như vậy, có điều cái này rốt cuộc là thứ gì?" 2 hắc ám từ giật mình, Tiêu Vũ lại có thể đem này dây leo chặt đứt, thật sự là tà môn.

Tiêu Vũ lắc đầu không nói, liếc mắt nhìn trên đất đoạn nằm sau, quyết đoán nâng kiếm, đuổi hướng về cái kia một nửa dây leo rút về phương hướng.

"Mịa nó, tiểu tử ngươi điên rồi, thứ này tà môn như vậy, huống hồ còn không biết là từ đâu vươn ra, ngươi cứ như vậy đuổi theo, ngươi muốn chết ta cũng không muốn a!" Nhị hắc vừa là kêu to lên.

Này dây leo từ phi thường nơi xa xôi duỗi ra đến, hơn nữa quỷ dị như thế, trời biết ở cái kia căn nguyên nơi tồn tại như thế nào gì đó.

"Thứ này rất quỷ dị, mặt trên có rất nặng tử khí, ta cảm giác có thể trong minh thổ nồng nặc tử khí có quan hệ."

Tiêu Vũ không có nhiều lời, trên thực tế, hắn khả năng chặt đứt cái kia Ma nằm, chính là bởi vì hắn dùng bất diệt âm dương trải qua hóa giải nằm bên trong tử khí, bằng không hắn cũng không làm gì được này dây leo.

Trong minh thổ, tử khí tận trời, mà đây dây leo lại cũng có vậy tử khí nồng đậm, điều này làm cho Tiêu Vũ cảm giác thấy hơi không quá tầm thường.

Hơn nữa, này dây leo rất không bình thường, lại có thể trưởng thành đến có thể so với linh khí mức độ, Tiêu Vũ rất muốn biết, nó cắm rễ chỗ, sẽ là một cái dạng gì địa phương.

Địch kẻ thù không kẻ thù mới địch thuật bờ ruộng lạnh từ lạnh hận

Quan trọng hơn là, theo này dây leo căn nguyên, hắn nói không chừng khả năng biết rõ ràng minh thổ này tử khí nguyên do.

Bực này đất dữ, nếu có thể tra rõ, có thể sẽ biết rất nhiều chuyện.

“Điên rồi, tiểu tử ngươi đúng là điên, chẳng trách Đạo Thần Cung những người kia đều gọi ngươi người điên!”

Nhị hắc chỉ có thể buồn bực mắng to, nó bây giờ bị Tiêu Vũ khí linh khống chế, liền muốn chính mình chạy trốn cũng không thể, chỉ có thể bị Tiêu Vũ mang theo tiến vào khói đen ở chỗ sâu trong.

Trong minh thổ, chung quanh đều có quỷ dị khói đen che tầm mắt, điểm này cùng Thiên Uyên có chút tương tự.

Tiêu Vũ đi sâu vào trong sương mù, chỉ cảm thấy bốn phía yên lặng đến quỷ dị, một điểm tiếng động cũng không có, cái kia màu đen dây leo thu hồi sau khi, đã ở trong sương mất đi hình bóng, kể cả rất giống đều không cảm giác.

“Vèo!”

Tiêu Vũ trong lúc đi, trên mặt đất một đống thoạt nhìn thường thường không có gì lạ cỏ dại, đột nhiên cũng bạo động lên.

Này loạn thảo đột nhiên sinh trưởng, theo bốn phương tám hướng mà đến, dầy đặc đem trong tầm mắt toàn bộ đều che cản, quấn về Tiêu Vũ toàn thân các nơi.

“Hừ!”

Tiêu Vũ quyết đoán vung kiếm, những cỏ dại này trên người cũng bài trí một vài màu đen hoa văn, chỉ có điều không có lúc trước cái kia cây mây đen kinh khủng như vậy, cũng không có cây mây đen cứng rắn, bị hắn dễ dàng chặt đứt.

Thế nhưng, những cỏ này số lượng thực ra quá nhiều, bị chém đứt sau lại tiếp tục mọc ra, liên tục không ngừng, muốn đem Tiêu Vũ triền tử!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 562: Thiên Vương Thi Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nơi này quá tà môn, tiểu tử, ngươi không muốn sống chăng ta còn muốn cứu sống chứ, mau chóng rời đi này a được chưa?”

Nhị hắc âm thanh rất không tự nhiên, nơi này lộ ra tà dị, từng cọng cây ngọn cỏ tựa hồ đều được tinh, hơn nữa cực kỳ nguy hiểm.

“Đừng nói chuyện!”

Tiêu Vũ quát bảo ngưng lại nhị hắc, lại lấy ra âm dương hai sao.

Này loạn thảo giống nhau có chứa tử khí, âm dương hai sao chuyển động đến âm dương lực lượng, này cỏ nhất thời đại loạn, như là đang sợ hãi.

Tiêu Vũ huy động âm dương hai sao, mạnh mẽ hóa đi này loạn thảo mang theo tử khí. Như là lúc trước giống nhau, khắp nơi loạn thảo thần tốc uể oải, đã không có kinh người sinh trưởng lực.

Gặp một màn này, Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày. Hắn đi lên phía trước, ngồi xổm xuống cẩn thận quan sát này loạn thảo. Những cỏ này không có ngoại lệ, cỏ trên có màu đen hoa văn lan tràn, theo gốc mãi cho đến mũi nhọn.

Này hoa văn tồn tại ở mỗi một cây cỏ trên, vẫn lan tràn hướng về lòng đất, tựa hồ có lực lượng nào đó theo dưới nền đất chảy ra, dung nhập vào này trong cỏ.

“Con mẹ nó, thực sự là tà môn. Những cỏ này rõ ràng chỉ là bình thường cỏ dại, làm sao lại kinh khủng như thế!” Nhị hắc âm thanh nghe tới vô cùng không được tự nhiên, nó cũng nhìn thấy này trên cỏ hoa văn, đối với loại hiện tượng này cảm thấy không thể nào hiểu được.

“Này tử khí tựa hồ là từ dưới nền đất dọc theo người ra ngoài, những cỏ này cắm rễ ở này, mới có thể hấp thu được này tử khí.”

Tiêu Vũ trầm ngâm, trên mặt đất đào nhẹ, quả nhiên như là hắn dự liệu, theo mặt đất bị hắn đào ra, dưới nền đất càng bắt đầu chảy ra từng tia từng tia hắc khí, tất cả đều là từ tử khí ngưng tụ thành.

“Nồng đậm như vậy tử khí, phía dưới này sẽ không chôn dấu ta tôn kinh khủng tồn tại!” Nhị hắc như là đột nhiên nghĩ tới cái gì, phát sinh một tiếng kêu sợ hãi.

Tiêu Vũ lắc đầu, hắn không dám xác định. Không hề nghi ngờ, này tử khí đến từ dưới nền đất, nhưng kỳ quái là, tử khí đối với còn sống sinh linh là thập phần kinh khủng gì đó, người bình thường mặc dù là tiếp xúc chút ít, đều sẽ tạo thành khủng bố hậu quả.

Thậm chí, coi như chính là Thiên Vương cấp bậc nhân vật, đối với tử khí cũng là xa lánh, không dám đụng vào.

Thế nhưng tại đây trong minh thổ, tử khí nồng nặc, thậm chí còn có bộ phận tử khí hòa vào không khí bên trong, tạo thành tùy ý có thể thấy được khói đen.

Nhưng mà này tử khí đối với còn sống sinh linh, lại tựa hồ như không có ảnh hưởng quá lớn, nếu không Lạc gia những người kia, dù cho có bản đồ, cũng căn bản đi không đến trong minh thổ.

Tựa như lúc trước Tiêu Vũ ở cổ đại chiến trường lúc gặp phải này xương binh giống nhau,

Xương binh trên này tử khí, dù cho một tia đều có thể gây nên người với chết, nhưng này trong minh thổ tử khí, lại tựa hồ như không có gì nhiều lắm tác dụng.

Tử khí thuộc về sinh tử lực lượng, mà sinh tử là khó khăn nhất hiểu thấu đáo, này đây đối mặt loại hiện tượng này, Tiêu Vũ chính là có trí nhớ của kiếp trước, cũng cảm thấy không thể nào hiểu được.

Trong lòng tràn ngập nghi vấn, Tiêu Vũ tiếp tục trên mặt đất đào bới. Này tử khí đến từ lòng đất, hắn rất muốn biết, tại đây dưới mặt đất rốt cuộc tồn tại cái gì?

Theo hắn không dứt đào bới, lòng đất rỉ ra hắc khí càng ngày càng đậm, thậm chí có chút hắc khí, đã hóa thành thể lỏng, từ dưới đất phương hướng khác nhau không dứt ra bên ngoài chảy ra.

“Tại sao ta cảm giác, tình hình này tựa hồ là mặt đất này đang chảy máu, chỉ có điều máu này là màu đen!” Nhị hắc âm thanh lộ ra lạnh lẽo, nói: “Sẽ không phải, này minh thổ chính là một cái nào đó sinh linh thi thể a, chúng ta bây giờ đang đào đại địa là hắn chưa gỗ mục thân hình, cho nên ra bên ngoài rướm máu!”

Nhị hắc loại này suy đoán vừa ra, quanh thân không khí tựa hồ cũng đột nhiên trở nên lạnh.

Nếu như đây là sự thực, minh thổ quả thực khủng bố, chỉ là ngẫm lại thì có thể khiến người ta lông mao dựng đứng.

Ở trong truyền thuyết, loại kia vô thượng sinh linh mạnh mẽ, dù cho chết đi, thân thể cũng vẫn như cũ bất hủ, hơn nữa có sinh linh thân thể bao hàm thiên địa đại đạo lực lượng, chết rồi thậm chí có thể hóa thành một thế giới.

Bởi vậy, nhị hắc suy đoán mặc dù kinh người, nhưng là không phải là không có khả năng này.

“Keng!”

Đột nhiên, lòng đất phát sinh rung mạnh, bị Tiêu Vũ dùng để đào bới nhị hắc bị chấn động đến mức ông ông vang vọng.

“Cái gì vậy, đau chết mất!”

Ở nhị hắc trong tiếng kêu, Tiêu Vũ sắc mặt nghiêm túc, dùng nhị hắc làm khí, đem quanh thân bùn đất hướng về bên cạnh đẩy ra.

Chỉ thấy ở bùn đất phía dưới, một cái quan tài lộ ra, này quan tài không biết là chất liệt gì, độ cứng rắn càng có thể chống đỡ được hóa thành binh khí nhị hắc, thật là kinh người.

“Lòng đất này thật chôn một đại sinh linh! Nơi đây tử khí, sẽ không phải đều là do này trong quan tài sinh linh tạo thành!”

Nhị hắc bị dọa cho phát sợ, một bên kêu to, một bên ở Tiêu Vũ trong tay ra sức giãy dụa, muốn trực tiếp bay đi.

Cỗ quan tài kia trong khe hở, lộ ra hắc khí thập phần khủng bố, lại liên tưởng đến lòng đất này rỉ ra vô tận tử khí, cũng khó trách nhị hắc như thế không bình tĩnh, tất cả những thứ này liên tưởng đến nhau, bất kể là ai cũng biết cảm thấy khủng bố.

“Yên tâm, này chiếc quan tài mặc dù cũng có nồng nặc tử khí, nhưng so với minh thổ lộ ra tử khí, đây chỉ là một phần nhỏ nhất, không thể nào là tạo thành minh thổ tử khí tồn tại.”

Tiêu Vũ dù sao có kiến thức của kiếp trước, vẫn như cũ vẫn duy trì bình tĩnh.

Mặc dù như thế, nội tâm của hắn cũng thập phần khiếp sợ, đang không ngừng ra bên ngoài chảy ra tử khí lòng đất, chôn một cái quan tài, rất khó không khiến người ta mơ tưởng viển vông.

“Mở quan tài nhìn!”

Tiêu Vũ một câu nói, vừa là sợ đến nhị hắc liều mạng muốn bay đi. Kinh khủng như thế tình hình, ai biết mở ra áo quan, trong quan tài sẽ xuất hiện cái gì vậy.

Tiêu Vũ lại là lá gan rất lớn, không để ý nhị hắc ngăn cản, dứt khoát mở quan tài.

Quan tài mở ra, nhị hắc không dám kêu nữa, cùng Tiêu Vũ cùng hướng về trong quan tài nhìn tới, này vừa nhìn nó thiếu chút nữa lại kêu to lên tiếng.

Chỉ thấy tại kia trong quan tài, lẳng lặng nằm một gã nam tử. Nam tử này thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, theo khuôn mặt nhìn lên ước chừng chỉ có chừng hai mươi tuổi.

Hắn nằm ở trong quan tài, trên người sinh cơ hoàn toàn không có, hai mắt nhắm nghiền, trên người màu da cũng như là bị nước ngâm qua bình thường trắng bệch, nhìn dáng dấp đã chết đi rất lâu.

“Thân thể bất hủ, đây là cái gì cấp bậc nhân vật?”

Nhị hắc lòng tràn đầy bất an, trong truyền thuyết chết rồi có thể làm được thân thể bất hủ, cái kia đều là vô cùng khủng khiếp tồn tại, trước mắt tên nam tử này, hắn quan tài ít nhất đã chôn xuống vạn năm trở lên, thân thể lại vẫn như cũ hoàn hảo!

Cái kia tên nam tử này khi còn sống, rốt cuộc là cảnh giới gì tồn tại?

“Ngươi lo xa rồi, đây chỉ là một Thiên Vương!”

Tiêu Vũ nhìn mấy lần, không người cùng cảnh giới, dù cho chết đi, thi thể cũng sẽ lưu lại bất đồng đặc tính, hắn kiểm nghiệm qua đi, nhận định người này chỉ có Thiên Vương cảnh giới.

“Thiên Vương, Thiên Vương thân thể, làm sao có khả năng làm được bất hủ? Có phải hắn là ngày gần đây mới chết đi?” Nhị hắc không rõ, bình thường tới nói, tu vi càng là mạnh mẽ người, chết rồi thân thể mục nát tốc độ thì càng chậm, nhưng chỉ có mỗi ngày cấp bậc, còn không làm được vẫn bảo trì thân thể không xấu.

“Không phải, hắn ít nhất đã chết đi mấy vạn năm.” Tiêu Vũ nói: “Sở dĩ thân thể còn có thể gìn giữ đến nay, ta phỏng chừng, cùng nơi đây quỷ dị thổ địa có quan hệ.”

“Minh thổ minh thổ…… có phải nơi đây thực sự là âm u đất, nếu không làm sao lại tà môn như vậy?” Nhị hắc như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, có vẻ càng thêm bất an.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 563: Khủng Bố Cổ Thụ

Đọc trên điện thoại

Liên quan tới minh thổ, trên thế gian lưu truyền nhiều lắm truyền thuyết, không ít người đều nói nơi này là âm u một phần, nhìn từ điểm này, nơi đây cùng U Sơn tựa hồ có hơi tương tự.

Nơi này thổ địa tràn ngập tử khí, đào ra sau khi tồn tại như vậy một bộ thi thể, nhiều năm bất hủ, làm người không thể nào hiểu được đồng thời, cũng khiến người ta tràn ngập bất an.

“Tiếp tục móc, ta ngược lại muốn xem xem nơi đây trong đất còn cất giấu cái gì!”

Tiêu Vũ cắn răng, đem nhị hắc xem là đào đất đồ vật, tiếp tục đào bới.

Dùng thực lực của hắn, vốn có thể ung dung đem một tòa núi cao san thành bình địa, nhưng giờ phút này cũng không dám liều lĩnh, chỉ có thể chầm chậm đào bới.

“Vừa một cái quan tài, nơi này rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Nhị hắc âm thanh vô cùng không bình tĩnh, bởi vì không lâu sau đó, Tiêu Vũ vừa đào được khác một cái quan tài.

Này quan tài bị sau khi mở ra, ở trong đồng dạng có một khối chưa gỗ mục thân thể, hơn nữa theo Tiêu Vũ quan sát, này chiếc quan tài chôn xuống thời gian, so với trước kia cái kia một hơi Thiên Vương áo quan còn phải xa xưa hơn, ít nhất đã có ba vạn năm trở lên.

“Đây là một khẩu đế áo quan, trong quan tài người đã đạt đến Đại Đế cảnh giới. ”

Sau khoa không khốc thuyền bóng từ tháng ầm ĩ học khắc

Tiêu Vũ sắc mặt có chút nghiêm nghị, đầu tiên là một hơi Thiên Vương áo quan, bây giờ vừa là một hơi đế áo quan, hắn cũng nghĩ không thông, tại sao có thể có như thế tình huống.

Tiếp tục đào bới, không lâu sau đó chính là nhị hắc đều trầm mặc, thật lâu không có mở miệng.

Tiêu Vũ đào bới phạm vi không phải rất lớn, nhưng cũng có phạm vi mấy chục dặm, tại đây phạm vi mấy chục dặm bên trong, hắn phát hiện mười mấy khẩu quan tài.

Này quan tài chôn xuống niên đại có bất đồng riêng, mỗi một chiếc trong quan tài đều có một khối bất hủ thi thể, hơn nữa không phải Thiên Vương chính là Đại Đế.

“Đây rốt cuộc là tình huống thế nào? Trong minh thổ rốt cuộc chôn bao nhiêu dạng này quan tài!”

2 lòng dạ đen tối tóc lạnh, này chôn ở trong quan tài nhân vật, đặt ở đương thời, mỗi một cũng có thể xưng bá một phương, bây giờ nhưng là bị tùy ý chôn ở nơi đây, liền một khối bia đều không có, thực tại quỷ dị.

Tiêu Vũ thấy này không dứt ra bên ngoài chảy ra tử khí thổ địa, cùng với này phân tán các nơi quan tài, thật lâu không nói tiếng nào.

Hắn không có tiếp tục đào bới, đem này quan tài một lần nữa chôn xuống, sau đó tiếp tục tiến lên.

“Tiểu tử, ngươi còn muốn đi vào trong? Nơi này lộ ra tà môn, muốn ta xem chúng ta hay là mau rời đi!”

Nhị hắc vô cùng bất an, nhìn thấy Tiêu Vũ dự định tiếp tục thâm nhập sâu, không dứt khuyên giải Tiêu Vũ tránh ra nơi đây.

Thuyền xa không không khốc địch hận tiếp tháng Cát tinh

“Ngươi không cần lo lắng, phạm vi này vẫn là trong bản vẽ ghi lại đường sống, cẩn thận một chút, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện lớn gì.”

Tiêu Vũ không có nghe nhị hắc nói, lựa chọn tiếp tục thâm nhập sâu.

Hắn đem nhị hắc hóa thành một hơi trường kiếm màu đen, nhấc trong tay, đi được cẩn thận từng li từng tí một.

“Bốp!”

Trong khi tiến lên, cái kia một đoạn lúc trước biến mất màu đen dây leo xuất hiện lần nữa, theo trong hắc vụ dò ra, đánh lén Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Tiêu Vũ đã nhìn ra vật này nhược điểm, lúc này vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, hóa đi này cây mây đen trên người tức chết, một kiếm chặt đứt.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Nhưng mà, lần này cây mây đen không có liền như vậy thối lui, mà là không dứt duỗi ra. Ngoài ra, lúc trước xuất hiện cây mây đen chỉ có một đoạn, giờ phút này nhưng có mấy đoạn to lớn dây leo đồng thời từ trong bóng tối lao ra, điên cuồng huy động.

Tiêu Vũ liên tục xuất kiếm,

Đem này dây leo toàn bộ chặt đứt, màu đen dây leo gặp không làm gì được hắn, lúc này mới không cam lòng thối lui, một lần nữa ẩn vào trong hắc vụ.

“Còn muốn đi?”

Tiêu Vũ phi thân tiến lên, lần này hắn trực tiếp nắm được một đoạn màu đen dây leo, theo cái kia dây leo nhằm phía khói đen ở chỗ sâu trong.

Dây leo tốc độ như bay, mang theo Tiêu Vũ rất nhanh sẽ đưa hắn kéo tới ta một chỗ.

“Mịa nó! Tiểu tử, lần này ngươi đùa lớn rồi, đem ta hại chết!”

Nhị hắc đột nhiên điên cuồng kêu to lên, trong tiếng kêu tràn đầy kinh khủng.

Tiêu Vũ tập trung nhìn vào, cũng là chấn động trong lòng.

Chỉ thấy, hắn bị màu đen dây leo lôi kéo, đi tới một viên to lớn cổ thụ trước khi.

Này cổ thụ một thân đen kịt, to lớn đến giống như một ngọn núi cao, nó một cái nhánh cây, cũng giống như một dãy núi bình thường, kéo dài hướng về xa xôi vô tận hư không, cái kia màu đen dây leo, bất quá là trên cây này buông xuống một phần.

Tôn kẻ thù xa xa độc địch thuật bờ ruộng dương địch hiện ra lông chim

Ngoài ra, này một cây đại thụ quanh thân, còn có rất rất nhiều cỏ cây, mỗi một loại cỏ cây đều lộ ra hắc khí, vào lúc này không dứt vũ động, giống như một đám bị hoảng sợ thú hoang.

Không hề nghi ngờ, này cỏ cây toàn bộ cũng có sinh mệnh, hơn nữa so với trước kia này loạn thảo càng thêm nguy hiểm.

Thuyền xa kẻ thù độc kết học chỗ lạnh ta cánh buồm từ

“Xoạt xoạt xoạt!”

Nhị hắc tiếng kêu vừa mới hạ xuống, nơi đây các loại thực vật, chính là điên cuồng bạo động lên, toàn bộ đưa về phía Tiêu Vũ.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ bất chấp suy nghĩ nhiều, lấy ra âm dương hai sao, đồng thời bất diệt âm dương trải qua điên cuồng vận chuyển, trên người lộ ra vô tận âm dương lực lượng.

Hắn một bên hóa giải này cỏ cây trên người tử khí, vừa không ngừng vung kiếm.

Nhưng mà, nơi này cỏ cây nhiều lắm, và sức sống cực độ cường hãn, so với trước kia này loạn thảo tăng thêm sự kinh khủng, mặc hắn không dứt vung kiếm, này cỏ cây vẫn như cũ điên cuồng sinh trưởng, liên tục không ngừng.

“Đi!”

Tiêu Vũ tê cả da đầu, nơi này cỏ cây nhiều, đã không phải của hắn bất diệt âm dương trải qua có thể ứng đối, kinh khủng kia tử khí căn bản là hóa giải không đến.

Sau khoa khoa kẻ thù mới kết hận bờ ruộng tháng tình bóng khoa

Hắn quyết đoán lùi về sau, muốn từ nơi này rút đi, phải biết rằng ngoại trừ này điên cuồng cỏ cây ở ngoài, cái kia gốc cây khổng lồ cổ thụ còn không có động tác.

Nếu là cây này cũng sống lại, trời biết sẽ có dạng gì chuyện kinh khủng phát sinh.

Thuyền không không Quỷ tôn hận chỗ tháng địa phương phong

Sau không xa Quỷ thuyền bóng chiến tháng xem kỹ thi Quỷ

“Bốp!”

Sau không xa Quỷ thuyền bóng chiến tháng xem kỹ thi Quỷ liên quan tới minh thổ, trên thế gian lưu truyền nhiều lắm truyền thuyết, không ít người đều nói nơi này là âm u một phần, nhìn từ điểm này, nơi đây cùng U Sơn tựa hồ có hơi tương tự.

Nhưng vào lúc này, một cái thật nhỏ không đáng chú ý dây leo, không biết từ chỗ nào xuất hiện, thần tốc dây dưa Tiêu Vũ mắt cá chân, đưa hắn như lớn dưới gốc cây kéo đi.

Tiêu Vũ biến sắc, còn đến không kịp vung kiếm, quanh thân cái khác cỏ cây, đã là điên cuồng múa lên, toàn bộ hướng về hắn lao qua.

“Xong, tiểu tử ngươi yếu hại chết ta rồi!”

Nhị hắc trong thanh âm tràn đầy tuyệt vọng, này cỏ cây quỷ dị như thế, nếu là bị chúng nó cuốn lấy, cái kia còn có thể có đường sống gì?

“Cút ngay cho ta!”

Tiêu Vũ cũng liều mạng, một bên điên cuồng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, vừa không ngừng xuất kiếm.

Nhưng mà, nơi này cỏ cây thực ra quá nhiều, và có thật nhiều mang theo tử khí cỏ cây đã quấn tới trên người hắn.

Hắn vừa mới đến bao nhiêu kiếm, liền đột nhiên cảm giác cánh tay không cách nào nhúc nhích, đã bị một căn khác dây leo cuốn lấy.

Cái khác cỏ cây vào lúc này cùng nhau tiến lên, mới vừa phụ đến trên người hắn, liền bắt đầu điên cuồng hấp thu trong cơ thể hắn sinh cơ, dù cho là bất diệt âm dương trải qua, ở như thế đông đảo cỏ cây bên dưới, cũng dần dần không cách nào phát huy ra hiệu dụng.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ ở trong lòng gầm lên, ra sức giãy dụa, nhưng mà lại là cảm giác ý thức dần dần mơ hồ, trong cơ thể sinh cơ xói mòn nghiêm trọng.

Ở tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa, hắn cũng sẽ bị này cỏ cây trực tiếp hút thành một người làm!

“Bốp!”

Ngay ở Tiêu Vũ ý thức thập phần mơ hồ, sắp sửa mất đi tri giác thời điểm, hắn mơ hồ nhìn thấy, trước mắt tựa hồ có một loại hào quang bảy màu sáng lên.

Những ánh sáng kia mang theo một loại nói không nên lời vẻ đẹp, khi loại này ánh sáng xuất hiện trong nháy mắt, một loại mùi thơm lạ lùng theo tới, quanh thân tựa hồ có quần điệp bay lượn, để Tiêu Vũ phảng phất đi tới trong muôn hoa.

Này quỷ dị cỏ cây, tựa hồ gặp phải cái gì kinh khủng gì đó, vào thời khắc này dồn dập thối lui. Tiêu Vũ rầm rơi xuống đất, ngẩng đầu vừa nhìn, liền gặp trước mắt xuất hiện một đạo tuyệt đẹp bóng người.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 564: Xinh Đẹp Phụ Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ ý thức mơ hồ, bị hấp thu nhiều lắm sinh cơ, hắn lập tức vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, khôi phục xói mòn sinh khí, ý thức lúc này mới dần dần rõ ràng.

“Ta không chết? Ta lại không chết?”

Này đột nhiên tới biến cố, cũng làm cho nhị hắc một trận sững sờ, sau đó hưng phấn kêu to lên, tiếng kêu nghe tới cơ hồ đều muốn khóc.

“Ngươi là ai?”

Tiêu Vũ khôi phục ý thức sau, lại là ngưng trọng thấy trước người cái kia một đạo tuyệt đẹp bóng người.

Người này lại có thể dễ dàng để này kinh khủng cỏ cây thối lui, thực lực không biết mạnh đến mức nào, tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường.

Đây là một cô gái, trên người mang theo một luồng mùi thơm, loại mùi thơm này rất là kỳ lạ, ngửi được sau khi có thể khiến người ta trở nên thất thần, làm cho Tiêu Vũ mau mau đọc thầm thần chú, củng cố thần hồn, lúc này mới có thể bảo trì tỉnh táo.

Cô gái này niên kỷ thoạt nhìn, tựa hồ có thể có 3 mười mấy tuổi, nàng khí độ ung dung hoa quý, mặc dù coi như không phải trẻ tuổi như thế, thế nhưng trên người lại là có một loại cô gái trẻ không có đủ thành thục khí chất.

Nàng này một đôi mắt đẹp chuyển động trong lúc đó, phảng phất có thể mê hoặc chúng sanh, ấy thướt tha dáng người, ung dung khí độ, giống như một cao cao tại thượng nữ vương, khiến người ta ở trước mặt nàng, không dám đối với nàng sinh ra chút nào dâm loạn chi tâm.

“Trong minh thổ, không nghĩ tới còn có ngươi lại là thiếu niên!”

Này tuyệt sắc mỹ phụ sóng mắt lưu chuyển, nhìn thấy Tiêu Vũ vẫn có thể bảo trì tỉnh táo, ánh mắt lộ ra vài phần kinh ngạc.

Nàng diễm tuyệt thiên hạ, dĩ vãng không biết bao nhiêu người nhìn thấy nàng sau khi, đều sẽ thần hồn điên đảo, không cảm thấy đã bị nàng chỗ mê hoặc, Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, lại không bị ảnh hưởng chút nào.

“Thiên tư của ngươi cùng thực lực cũng không tệ, không nghĩ tới ta việc này còn có thể đụng với ngươi thú vị như vậy thiếu niên.”

Mỹ phụ trong mắt có chứa vài phần ý cười, đánh giá Tiêu Vũ, sau đó quay đầu nhìn về phía trước cái kia gốc cây khổng lồ cổ thụ, nói: “Nơi này, dùng thực lực của ngươi, trước mắt còn chưa đủ để ứng đối, ngươi nếu muốn mạng sống, còn là rời đi sớm một chút a.”

Này mỹ phụ âm thanh mang theo một luồng từ tính, phảng phất nghe nàng nói mấy câu, liền có thể làm cho tâm thần người nhộn nhạo, rất có mê hoặc. Chỉ là nàng trong khi nói chuyện, ngữ khí uy nghiêm, lại đang không tự chủ khiến người ta mang sinh ra vài phần kính sợ.

“Ngươi có biết cây cổ thụ này lai lịch?” Tiêu Vũ nghe được, này mỹ phụ tựa hồ là đối với chỗ này có hiểu biết.

Cây cổ thụ này, cùng hắn lúc trước nhìn thấy này cỏ cây có chút tương tự,

Đều là vì cắm rễ mặt đất, hấp thu dưới nền đất khủng bố tử khí, vì vậy đã xảy ra một loại nào đó không thể lý giải biến hóa.

Tiêu Vũ đuổi tới đây, cũng là muốn hiểu ra loại kia biến hóa rốt cuộc là cái gì, bây giờ nghe đến, này mỹ phụ tựa hồ biết một vài.

“Có lẽ vậy.” Cái kia xinh đẹp phụ nhân nở nụ cười, nụ cười này gian, mê hoặc chúng sanh, trăng sao thất sắc.

Bất kể là kiếp trước còn là kiếp này, Tiêu Vũ đều gặp qua không ít nhân gian tuyệt sắc, nhưng này mỹ phụ xinh đẹp, lại là ít người có thể sánh kịp.

Nàng một cái nhíu mày một nụ cười, đều có nói không nên lời mị ý, nhưng này mị ý lại không phải nàng cố ý gây ra, mà là thân mình khí chất gây nên.

Hơn nữa, nàng cái kia thực lực cường đại, kể cả Tiêu Vũ đều nhìn không thấu nàng có bao nhiêu tu vi, như vậy một cô gái, nếu là cố ý, e sợ thật sự có mê hoặc chúng sanh bản lĩnh.

Mặc dù này mỹ phụ lúc trước đã cứu nàng, nhưng Tiêu Vũ lúc này còn là ở buồng tim âm thầm vẫn duy trì cảnh giác.

“Ngươi nếu còn muốn tìm kiếm nơi đây, vậy liền từ ngươi đi, gần đoạn thời gian trong vòng, nơi này cỏ cây sẽ không lại phát điên, ngươi và ta hữu duyên gặp lại.”

Mỹ phụ kia ngơ ngác nhìn phía trước cổ thụ hồi lâu, sau đó quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ khẽ mỉm cười, đạp không mà đi.

“Chờ chút!”

Tiêu Vũ trong lòng có rất nhiều nghi vấn, muốn đuổi tới này mỹ phụ, nhưng mà nàng này thực lực mạnh mẽ đến khủng bố, trong nháy mắt liền biến mất ở trong hư không, Tiêu Vũ tốc độ lại không cách nào đuổi tới.

“Tiểu tử, thấy đủ a, cô gái này nhìn qua cũng không phải là cái gì nhân vật tầm thường, ngươi còn muốn đánh người chủ ý? Đi nhanh lên đi!”

Nhị hắc trước đây vẫn không dám lên tiếng, mỹ phụ kia để nó cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm, lúc này mới dám mở miệng, khuyên Tiêu Vũ mau mau rời đi.

Tiêu Vũ rơi xuống đất, không cam tâm, đối với 10 châu mỗi một lớn hiểm, trong lòng hắn tràn đầy các loại nghi hoặc.

Hắn có loại cảm giác, này hiểm địa có thể cùng 10 châu trăm vạn năm trước bị ngăn bí mật có quan hệ, cho nên mới như thế muốn thăm dò, chỉ tiếc mỹ phụ kia tựa hồ cũng không nguyện ý hướng về hắn nói rõ.

Mặc dù bất đắc dĩ, nhưng Tiêu Vũ trong lòng cũng không có cái gì biện pháp tốt. Hắn rơi xuống đất nơi, cảm thụ một phen, quả nhiên quanh thân này cỏ cây đều yên lặng đi xuống, không muốn như lúc trước đối với hắn như vậy công kích.

“Tiểu tử ngươi còn không đi? Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!”

Nhị hắc nhìn thấy Tiêu Vũ vẫn không muốn rời đi dáng vẻ, quay Tiêu Vũ gầm hét lên.

Tiêu Vũ không có để ý tới, sau lưng triển khai hai cánh, tại kia lớn dưới gốc cây bay lên, vây quanh cây này mà động.

Cùng nhau đi tới, hắn thấy qua cỏ cây có không ít, nhưng như nơi này giống nhau quỷ dị, lại là không có. Hơn nữa, cây cổ thụ này vô cùng lớn lao, tài năng ở minh thổ loại địa phương này trưởng thành tình trạng này, tựa hồ cũng bất thường.

“Vèo!”

Vây quanh đại thụ bay hồi lâu sau đó, Tiêu Vũ rốt cục rơi xuống đất. Trên mặt đất, hắn ngồi xổm xuống, tinh tế tìm tòi, khi thì sờ một cái trên đất bùn đất, khi thì bốc lên một chút đặt ở dưới mũi khinh ngửi.

“Dị biến Thánh huyết đất!”

Tiêu Vũ sắc mặt khác thường, hắn cuối cùng biết, nơi này cỏ cây làm sao lại quỷ dị như thế, nơi đây lại có lượng lớn Thánh huyết đất.

Loại này đất đai, là lây dính cường giả nhân vật máu tươi biến thành, liên tưởng đến dưới lòng đất này cái kia vô số quan tài, nơi này có lượng lớn Thánh huyết đất, tựa hồ cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

Nhưng mà, này đất dị biến rất nghiêm trọng, tựa hồ là đã bị tử khí ảnh hưởng, cùng chân chính Thánh huyết đất có chút bất đồng.

Tiêu Vũ nhìn thấy trước mắt cây cổ thụ này, mặc dù có thể trưởng thành đến mức độ như vậy, tựa hồ chính là bởi vì cắm rễ ở loại này trong đất bùn nguyên nhân.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm gì? Này đất đã phát sinh dị biến, lây dính tử khí, không còn tác dụng gì nữa, còn là đi nhanh lên đi!”

Nhị hắc một khắc cũng không muốn ngây ngô ở cái địa phương này, một lần nữa khuyên Tiêu Vũ rời đi nơi này.

“Trong khoảng thời gian ngắn, sợ là không đi được!”

Tiêu Vũ một câu đơn giản đáp lại, sau đó trực tiếp ở tại chỗ khoanh chân ngồi xuống.

Hắn tự thân trên lấy ra cửu sắc Thanh Liên, để cửu sắc Thanh Liên ở một bên cắm rễ.

Đóa này sen thần dung hợp mộc linh thể, bây giờ xem ra càng thêm bất phàm, một khi cắm rễ nơi đây, nhất thời hoa sen trên lộ ra rực rỡ thần quang, mảnh thứ hai cánh sen, lại bắt đầu sinh trưởng.

“Quả nhiên như là ta suy nghĩ!” Tiêu Vũ chấn động trong lòng, nơi này có thể làm cho cửu sắc Thanh Liên tiếp tục sinh trưởng.

Hơn nữa, cửu sắc Thanh Liên dung hợp mộc linh thể, bây giờ tốc độ phát triển, sẽ so với trước kia nhanh rất nhiều gấp nhiều lần!

Hắn trực tiếp ở cửu sắc Thanh Liên bên cạnh ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, bắt đầu tu luyện.

Cùng cửu sắc Thanh Liên cùng tu luyện, sẽ làm hắn tìm được chỗ tốt to lớn, bởi vậy, hắn dự định ở đây dừng lại, một bên đào tạo mảnh thứ hai cánh sen, một bên nhờ vào đó tu luyện.

“Tiểu tử ngươi điên rồi, lại ở loại địa phương này tu luyện, nếu này cỏ cây lại điên lên, ngươi có mấy cái mạng cũng không đủ chết!”

Nhị hắc hầu như muốn nổi điên, Tiêu Vũ cử động thật sự quá điên cuồng, phải biết rằng ở đây tu luyện, trời biết cây kia cổ thụ lúc nào sẽ sống lại.

Đến lúc đó, chúng nó chính là có nhiều hơn nữa mạng, e sợ cũng không đủ chết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 565: Thiên Căn Tin Tức

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ không để ý đến kêu to nhị hắc, chìm lòng tu luyện.

Như là thường ngày, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen bắt đầu sinh trưởng, mà ở đây trong quá trình, Tiêu Vũ trên người, cũng nổi lên từng đoá từng đoá hoa sen bóng mờ, vây quanh thân thể của hắn chuyển động.

“Tiểu tử ngươi đúng là điên, ban đầu ta làm sao cùng ngươi đi đây!”

Nhị hắc một trận buồn bã khóc to, nó cũng đã nhìn ra, bây giờ Tiêu Vũ không thể dễ dàng rời đi, không có biện pháp chỉ đành bổ nhiệm.

Ở cửu sắc Thanh Liên bên cạnh, Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua. Mặc dù hắn bây giờ chủ tu chính là chiến chữ ấn, nhưng trước kia từng thử nghiệm, chiến chữ ấn phải ở tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện tài năng hữu hiệu.

Bởi vậy, dù cho là cửu sắc Thanh Liên bên cạnh, nếu hoàn cảnh không thích hợp, hắn bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn, cũng là không có quá lớn hiệu quả, này đây vẫn là lấy bất diệt âm dương trải qua làm chủ.

Mặc dù tu luyện đến nay, Tiêu Vũ trong lòng đã có rõ ràng dự định, muốn dùng tu luyện thân thể làm chủ, nhưng trong cơ thể hắn vài loại sức mạnh, như là bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua, còn có lục đạo lực lượng cùng ngũ hành lực lượng, này hắn đồng dạng không muốn buông tha.

Sau xa khoa độc sau bóng bờ ruộng dương cô hận khắc

Bây giờ, này vài loại sức mạnh ở trong cơ thể hắn lẫn nhau giao hòa, phảng phất tạo thành một bức to lớn Thái Cực đồ. Trạng thái của hắn bây giờ không chỉ có là này vài loại sức mạnh quy nhất, kể cả tự thân bốn Đại cảnh giới, bây giờ cũng đã hòa làm một thể.

Linh nguyên, hóa khí, giấu thần, Tứ Cực, này bốn cái cảnh giới, Tiêu Vũ từng cái cảnh giới tu luyện đều cùng người thường không quá giống nhau, chỉ vì trong cơ thể hắn tồn tại nguyền rủa, nhất định hắn không cách nào như người thường giống nhau tu luyện.

4 cảnh quy nhất, trước mắt đặt tại Tiêu Vũ trước mắt lớn nhất khó khăn, chính là này 4 cảnh sau khi thứ năm cảnh giới hiển linh cảnh giới, cũng chính là vương giả cảnh giới.

“Muốn vào Vương cảnh, phải hiểu sức mạnh đất trời, và ở trên thân thể ngưng đọng văn, đem tự thân trở thành thiên địa một phần, do đó có thể cùng sức mạnh đất trời kêu gọi lẫn nhau!”

Tiêu Vũ quan sát bên trong thân thể tự thân, điều kiện này, đối với hắn mà nói, là một hầu như chuyện không thể nào.

Bàn về đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ, hắn có trí nhớ kiếp trước, cảnh giới dĩ nhiên cao đến không thể mức tưởng tượng.

Thế nhưng, bởi vì trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, khiến cho hắn không cách nào có được thiên địa đại đạo tán thành, cũng sẽ không thể ở trên thân thể ngưng tụ đạo văn, dùng để hô ứng trong thiên địa đại đạo lực lượng, do đó mượn tới thiên địa oai.

“Có lẽ, khi ta thân thể Thành Vương, tất cả những thứ này vấn đề đều có thể giải quyết!”

Tiêu Vũ vào đúng lúc này, đột nhiên nghĩ đến Lam Thiên Ngữ.

Muốn xông qua lam đế thử thách, hắn tối thiểu muốn đạt tới vương giả cảnh giới, bằng không mà nói, Lam Thiên Ngữ nói không chừng thì thật sẽ bị lam đế hứa cho người khác.

Hiện nay, nhục thể của hắn cường độ, trên thực tế đã không kém gì chân chính vương giả. Thậm chí, chiến lực của hắn cũng đã khả năng cùng bình thường vương giả tranh đấu, nhưng này vẫn còn còn thiếu rất nhiều.

Đạo Thần Cung bên trong, khi hắn rời cung trước khi, liền có mấy người, cái tuổi trẻ yêu nghiệt làm ra đột phá, gợi ra dị tượng đi vào Vương cảnh.

Những kia tuổi trẻ yêu nghiệt, mỗi một sức chiến đấu đều không phải là tầm thường vương giả có thể so với, bởi vì mỗi một người bọn hắn, đều là đương thời bên trong kiệt xuất nhất thiên kiêu, chân thật thực lực muốn vượt xa khỏi tự thân vị trí cảnh giới.

Nói cách khác, Tiêu Vũ bây giờ có thể chiến 10 châu vương giả, nhưng đối đầu với Đạo Thần Cung bên trong này đột phá Thành Vương yêu nghiệt, hắn chưa hẳn có thể thủ thắng.

Tôn kẻ thù kẻ thù địa phương thuyền xem kỹ tiếp cô ngón tay quá chỗ

Thuyền xa kẻ thù xa Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ chỗ hận Quỷ

Mắt thấy Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt trước sau đột phá, Tiêu Vũ trong lòng cũng là cảm thấy áp lực.

“Ta muốn trở về chí tôn vị trí, nếu ngay cả đương thời này cùng thế hệ cũng không bằng, hết thảy đều có điều chỉ là nói suông!”

Tôn không khoa Quỷ thuyền học tiếp cô xem kỹ hận xa

Tiêu Vũ tim rắn như thép, vào đúng lúc này trong lòng không có một chút nào nghĩ bậy, một lòng chỉ có bước ra một cái hoàn toàn mới đường, dùng thân thể xung kích Vương cảnh!

Hắn thân thể óng ánh, thân thể đã bị cửu sắc Thanh Liên ảnh hưởng, phát sinh thần bí ánh sáng.

Ngoài ra, Tiêu Vũ trong cơ thể vài loại sức mạnh, cũng tựa hồ trở nên càng ngày càng hòa hợp. Ở trong cơ thể hắn, càng có một vị cùng hắn thoạt nhìn giống nhau như đúc sinh linh, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, đã ở thụ lấy cửu sắc Thanh Liên ảnh hưởng, trên người hiện ra từng đoá từng đoá hoa sen.

Đây là Tiêu Vũ từng ngưng tụ một đạo hóa thân, đạo này hóa thân theo Tiêu Vũ cùng trưởng thành, bây giờ có vẻ càng ngày càng thần bí, chính là đưa hắn tạo nên bước ra Tiêu Vũ, bây giờ đối với này hóa thân đều có một loại nhìn không thấu cảm giác.

Tôn xa địa phương địch thuật bờ ruộng tháng lông chim tiếp tiếp

“Tiểu tử, tỉnh lại đi!”

Tiêu Vũ không biết tu luyện bao lâu, chỉ cảm thấy thân thể càng cường đại rồi, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen, cũng hướng về thành thục không dứt biến hóa.

Tôn Khoa không không Quỷ kết thuật chiến ầm ĩ bí kẻ thù độc

Hắn vang lên bên tai nhị hắc âm thanh, lúc này mới mở hai mắt ra, nói: “Ngươi không phải là mình thăm dò minh thổ đã đi gì? Tại sao lại đã trở lại!”

Tôn Khoa không không Quỷ kết thuật chiến ầm ĩ bí kẻ thù độc Tiêu Vũ không biết tu luyện bao lâu, chỉ cảm thấy thân thể càng cường đại rồi, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen, cũng hướng về thành thục không dứt biến hóa.

Ở Tiêu Vũ tu luyện đoạn này thời gian, nhị hắc không muốn ở lại đây, chán đến chết bên dưới một mình rời đi, nói là muốn đi thăm dò minh thổ bí mật, cho tới bây giờ vừa mới trở về.

“Tiểu tử, bên ngoài xảy ra chuyện lớn!”

Nhị hắc biến ảo hình thành, biến thành một đen tuyền tiểu nhân, bay ở Tiêu Vũ trước người, nói: “Bên ngoài những tên kia, phát hiện Thiên Căn, hơn nữa Lạc gia cô nàng kia cùng Tiêu Gia người cũng tới!”

“Thiên Căn?”

Tiêu Vũ ánh mắt ngưng lại. Đối với Thiên Căn, hắn đến bây giờ cũng không hiểu rõ lắm, nhưng theo Đạo Thần Cung theo như lời, tìm được Thiên Căn, liền có thể dễ dàng đột phá Vương cảnh, và vật ấy ở trong loạn thế, cũng là thập phần quan trọng gì đó.

Mặc dù không biết Thiên Căn có thể hay không để cho hắn đột phá Thành Vương, dù sao trong cơ thể hắn tồn tại sức mạnh nguyền rủa, nhưng đã Thiên Căn xuất hiện, Tiêu Vũ tự nhiên cũng là muốn đi xem thử một chút.

“Lạc Ảnh tới? Tiêu Gia cũng tới người?” Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, nguyên châu cùng Tiêu Gia vị trí Hạo Châu có khoảng cách nhất định, đã Tiêu Gia người tiến lại, vậy rất có thể, hắn thân thể ở chỗ này tin tức bị tiết lộ.

Thuyền kẻ thù không mới tôn hận bờ ruộng tháng hận ầm ĩ

Rất hiển nhiên, Tiêu Gia những người kia, là hướng về phía hắn đến!

“Tiểu tử, ngươi không phải muốn tìm đến Thiên Căn gì? Bây giờ Thiên Căn có hạ lạc, ngươi có đi hay không!”

Nhị hắc hóa thành tiểu nhân mắt sáng lên, tựa hồ là đối với chuyện này so với Tiêu Vũ càng có hứng thú.

Tiêu Vũ nhìn phía cửu sắc Thanh Liên, trải qua quãng thời gian này, cửu sắc Thanh Liên trưởng thành tốc độ cũng dần dần chậm. Này hoa sen tựa hồ không cách nào chỉ hấp thu đơn nhất sức mạnh có thể thành thục, bây giờ tiếp tục cắm rễ ở đây, ý nghĩa đã không lớn.

“Đã như thế, vậy thì đi xem thử một chút a.” Thu hồi cửu sắc Thanh Liên, Tiêu Vũ đứng dậy, trên người thần quang hoàn toàn ẩn đi, lại là làm cho người ta một loại bất thường cảm giác.

“Tiểu tử ngươi, thực lực vừa tinh tiến?” Nhị hắc thấy Tiêu Vũ, mặc dù theo nhìn bề ngoài không xảy ra cái gì, nhưng vẫn là cảm thấy Tiêu Vũ thực lực vừa có điều tiến bộ.

Nó thầm mắng trong lòng, theo Tiêu Vũ tốc độ như thế này tiếp tục trưởng thành, nó sau đó phỏng chừng thì hoàn toàn không có vươn mình hy vọng.

Quay đầu lại, Tiêu Vũ nhìn phía cây kia cổ thụ đỉnh, cái kia xinh đẹp phụ nhân vừa đi sau khi, lại chưa trở về. Hắn cảm giác mỹ phụ kia tựa hồ một mực xung quanh, bây giờ hắn phải rời đi, rất muốn lại hướng mỹ phụ kia hỏi mấy vấn đề.

Tôn Viễn không phương xa kết bóng chiến dương độc ầm ĩ hận

Tôn Viễn không phương xa kết bóng chiến dương độc ầm ĩ hận ở cửu sắc Thanh Liên bên cạnh, Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua. Mặc dù hắn bây giờ chủ tu chính là chiến chữ ấn, nhưng trước kia từng thử nghiệm, chiến chữ ấn phải ở tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện tài năng hữu hiệu.

Có điều hiển nhiên, mỹ phụ kia không có hiện thân ý tứ, Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể cùng nhị hắc trực tiếp từ nơi này rời đi.

“Khà khà!”

Dọc đường, nhị hắc cười khúc khích, Tiêu Vũ nhìn nó một chút, lập tức cảm giác cái tên này vừa đang tính toán cái gì, có điều cũng không để ý, dùng tốc độ nhanh nhất, đi Thiên Căn tung tích xuất hiện địa phương.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 566: Còn Sống Thi Thể

Đọc trên điện thoại

Dọc đường, nhị hắc thỉnh thoảng phát sinh khà khà cười khúc khích, nhìn qua thì khiến người ta cảm thấy đang mưu tính cái gì. Tiêu Vũ biết rõ cái tên này từ trước đến giờ một bụng ý nghĩ xấu, cũng lười hỏi nhiều.

Bọn họ dọc theo minh thổ đường sống mà đi, tận khả năng né qua trong minh thổ hung hiểm chi địa.

Mặc dù như thế, minh thổ vẫn là tràn đầy quỷ dị, dọc đường thỉnh thoảng có còn sống cỏ cây đối với bọn họ đánh lén, tựa hồ ven đường tùy ý một cây cỏ dại đều bao hàm nguy hiểm trí mạng.

Cũng may, này cỏ cây ở Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua trước mặt uy hiếp không lớn, hắn một đường càn quét, cuối cùng là tiếp cận nhị hắc theo như lời địa phương.

Đến lúc đó, Tiêu Vũ có chút hoài nghi nhìn về phía nhị hắc.

Hắn xuyên thấu qua mạnh mẽ thần niệm, nhận biết được quanh thân quả thật tồn tại không ít sinh linh, hơn nữa có mấy người, cái sinh linh còn đạt đến vương giả cảnh giới.

Nhưng mà, những sinh linh này lại đều vây quanh phía trước ta một chỗ phương vị, không có đi sâu vào, tựa hồ đang kiêng kỵ cái gì.

“Tiểu tử, lời này của ngươi có ý gì? Là đang hoài nghi ta sao? Ta cho ngươi biết, Thiên Căn ngay ở phía trước, ngươi không nữa chạy đi, liền bị người đoạt đi rồi!”

Nhị hắc cánh tức giận bất bình, nó cảm thấy, Tiêu Vũ đối với nó vô cùng không tín nhiệm, điều này làm cho nó trong lòng có chút khó chịu.

“Ngươi khả năng tin tưởng?” Tiêu Vũ bình tĩnh quá mức, không chút nào bởi vì nhị hắc nói mà kích động, nói: “Nếu như nơi đây thật sự có Thiên Căn tung tích, quanh thân những người này sẽ lãnh tĩnh như vậy? Bọn họ tại sao không trước tiên đem Thiên Căn chiếm làm của riêng?”

Địch xa không mới địch học chiến ầm ĩ tình mới cho nên

“Những người này nghĩ như thế nào, ta nào có biết? Ngược lại ta đem tin tức này nói cho ngươi biết, ngươi muốn tin hay không!” Nhị hắc phẫn nộ, sau đó không lên tiếng nữa.

Tiêu Vũ lại là cảm giác, cái tên này có chút chột dạ, ở giựt giây hắn đi về phía trước.

Thế nhưng quanh thân sinh linh không ít, thậm chí có vương giả nhân vật tồn tại, liền bọn họ đều không dám tùy tiện đi sâu vào, nơi này có thể có đơn giản như vậy?

“Bốp!”

Quanh thân sinh linh bên trong, ta một vị vương giả đột nhiên gọi ra 1 con dị thú, là một con chim.

Này chim sau khi xuất hiện, một tiếng cao hót, giương cánh bay vào phía trước trong hắc vụ.

“Oác!”

Cũng không lâu lắm, trong sương truyền ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, phía trước truyền đến một loại thần bí gợn sóng, chỉ thấy vị kia gọi chim vương giả hơi thay đổi sắc mặt, lộ ra vài phần kiêng kỵ.

Mà đầu kia chim, ở một tiếng gừng thê hót sau khi, liền không có động tĩnh nữa.

“Đây là ngươi nói Thiên Căn vị trí?” Tiêu Vũ sắc mặt không quen, nhị hắc lúc trước như vậy giựt giây, nhất định chính là cố ý đang cho hắn đào hầm.

“Bực này đất dữ, có chút nguy hiểm không phải là rất bình thường sao? Nói lại nơi đây nếu là Thiên Căn vị trí, tự nhiên không giống như tầm thường!” Nhị hắc âm thanh nghe tới thập phần bình tĩnh, chút nào cũng không kinh hoảng.

Tiêu Vũ dĩ nhiên xác định, khối đá này đang cố ý âm hắn. Hắn nhìn về nơi xa phía trước, chỉ thấy nơi đó khói đen nồng nặc, lộ ra tử khí hết sức kinh người.

Tôn khoa kẻ thù độc kẻ học sau tiếp ầm ĩ địch xa hiện ra

Tại kia sương mù màu đen bên trong, tựa hồ cất dấu cái gì kinh khủng tồn tại, đang ẩn thân khói đen trong vòng, dòm ngó quanh thân toàn bộ sinh linh.

Trầm tư chốc lát, hắn cảm giác nhị hắc theo như lời nên không giả, nơi đây quả thật có thể có Thiên Căn tăm tích, nếu không sẽ không đưa tới những vương giả kia.

Có điều, nơi đây rõ ràng lộ ra quỷ dị, nhị hắc giựt giây hắn đi sâu vào, lại là không biết là an cái gì tâm.

“Vèo!”

Không có suy tư quá lâu,

Tiêu Vũ chuyển động, dưới chân sinh hoa sen, cất bước đi tiếp, quyết định đi tới tìm tòi.

“Là hắn!”

Tiêu Vũ này hơi động, lập tức quanh thân mọi người phát hiện hắn, mọi người dồn dập lộ ra sắc mặt khác thường.

Bất kể là đối với 10 châu các thế lực lớn, còn là Đạo Thần Cung người, Tiêu Vũ tên cùng hình dạng, bọn họ đều không xa lạ, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, mỗi một cái đều là có chút giật mình.

Kết thù xa không tình địch thuật tiếp cô địa bờ ruộng

“Nơi này nguy hiểm như vậy, hắn lại dám trực tiếp đi sâu vào, không muốn sống nữa?”

“Đã hắn nguyện ý làm hỏi đường thạch, vậy liền tùy hắn đi a, chúng ta thủ ở bên ngoài liền đầy đủ!”

Thời khắc này không ai ngăn cản Tiêu Vũ, dự định để Tiêu Vũ đi trước dò đường. Thậm chí có người, muốn thủ phía bên ngoài, đợi cho Tiêu Vũ lúc đi ra, trực tiếp đoạt ấy đoạt được.

“Bốp!”

Tiêu Vũ bóng người như là huyễn, mấy bước trong lúc đó, liền tiến nhập vô tận trong sương mù. Hắn mới vừa tới đây, chính là một đạo sắc bén quang mang chém tới, mang theo thần bí ba động khủng bố.

“Keng!”

Thuyền khoa kẻ thù không tâm tình bóng chiến ầm ĩ hiện ra khốc tôn

Tôn khoa không mới kết bóng bờ ruộng ầm ĩ quá tháng lạnh

Tiêu Vũ giơ kiếm, tiến hành đón đỡ.

Cái kia một ánh hào quang chém ở trường kiếm trong tay của hắn bên trên, khiến thân hình hắn rung mạnh, xa xa bay ra, mới miễn cưỡng hóa giải trong đó lực lượng, hổ khẩu chỗ, ở tiếp được này đánh mạnh sau khi càng cảm giác tê dại một hồi.

“Ai!”

Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy nghiêm nghị, phải biết rằng hắn bây giờ thân thể cường độ, nhưng cùng vương giả một trận chiến, bây giờ chỉ là tiếp được như vậy một ánh hào quang, lại lại có loại cảm giác này!

Phía trước trong sương mù, đứng một đạo thẳng tắp bóng người.

Đây là người nam tử, một tay cầm một thanh trường kiếm, trên thân kiếm đã che kín rỉ sét, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Hắn đứng đến thẳng tắp, hai mắt nhắm nghiền, ngăn cản phía trước đường đi.

“Cổ đại vương giả!”

Tiêu Vũ trong mắt không khỏi lộ ra rùng mình.

Trước mắt đạo thân ảnh này, cùng hắn ở cổ đại bên trong chiến trường thấy qua này cổ đại vương giả quá tương tự, trên người đều là sinh cơ hoàn toàn không có, trên người trang phục cũng thập phần cổ xưa, hoàn toàn chính là một bộ thi thể.

“Tà môn! Con chim này địa phương cũng quá tà môn!”

Nhị hắc cũng có vẻ hơi không bình tĩnh, mặc dù nó đã thử nghiệm dùng nơi này để bẫy Tiêu Vũ, nhưng là chỉ biết nơi đây nguy hiểm, cũng không biết ở trong tỉ mỉ.

“Không đúng, nơi này cổ đại vương giả, cùng trước kia thấy qua không giống nhau lắm!”

Kết khoa không địa phương tôn hận bờ ruộng lạnh Mặt Trăng tình

Tiêu Vũ sắc mặt đột nhiên phát sinh ra biến hóa, bởi vì hắn ở tiền phương bóng người kia trên thân, cảm nhận được một tia yếu ớt khí tức.

Ngoài ra, UU đọc sách ww w &# 46; &# 117; ukansh &# 117;. Co m &# 32; hắn cẩn thận nghe dưới, nghe được thân ảnh ấy tiếng tim đập, mặc dù này tim đập khoảng cách cách rất lâu, hơn nữa thập phần yếu ớt, nhưng vẫn như cũ không thể trốn qua hắn thần niệm.

“Tình huống thế nào? Xác…… thi thể…… sống lại?”

Nhị hắc cũng là khiếp sợ không thôi, nếu nó bây giờ có vẻ mặt, vậy tất nhiên sẽ là trợn mắt ngoác mồm dáng dấp.

Có khí tức, tim có đập, mặc dù thập phần yếu ớt, nhưng trước mắt này một vị cổ đại vương giả, đã cùng lúc trước ở cổ đại bên trong chiến trường nhìn thấy bất đồng, tựa hồ có muốn sống lại ý tứ.

“Minh thổ…… minh thổ!”

Tiêu Vũ vào thời khắc này tâm tư vạn ngàn, dù cho kiến thức rộng rãi, hắn lúc này nội tâm cũng là bị chấn động mạnh.

Nơi này thật sự quá quỷ dị, lúc trước nhìn thấy cỏ cây tựa hồ cũng đã có được sinh mạng, và lòng đất tử khí nồng nặc, còn chôn có thật nhiều Thiên Vương trở lên hài cốt.

Bây giờ, trước mắt lại xuất hiện một vị đã chết đi nhiều năm cổ đại vương giả, nhưng trên người, có vô tận tử khí đồng thời, lại sinh ra một tia yếu ớt khí tức.

Trên người tử khí, nói rõ người trước mắt chết đi từ lâu nhiều năm, nhưng mà hắn bây giờ lại có khí tức cùng tim đập, thoạt nhìn dường như muốn một lần nữa sống lại vậy!

Trong minh thổ tất cả những thứ này, đều là vậy không hợp suy luận, quỷ dị như vậy!

“Giết!”

Cổ đại vương giả sắc mặt hờ hững, trong miệng phát sinh một thanh âm khàn khàn, sau đó cầm kiếm, một lần nữa hướng về Tiêu Vũ chém tới!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 567: Cổ Đại Vương Giả

Đọc trên điện thoại

"Ầm!"

Đại địa không dứt rung động, từng đường khe nứt to lớn không dứt trên mặt đất xuất hiện, cổ đại vương giả mỗi một lần vung kiếm, đều sẽ tạo thành kinh khủng phá hoại.

Trường kiếm trong tay của hắn che kín rỉ sét, không biết là đã tồn tại bao nhiêu năm, lại là có uy lực kinh người.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Hai viên ngôi sao to lớn, Thái Âm mặt trời, vây quanh Tiêu Vũ mà động, đưa hắn bảo hộ ở trung tâm. Hai sao bên trên lộ ra âm dương lực lượng, hóa thành một to lớn luân bàn, trấn áp hướng về phía trước cổ đại vương giả.

Địch kẻ thù kẻ thù kẻ thù khốc sau bóng tiếp lạnh Quỷ học

Địch kẻ thù kẻ thù kẻ thù khốc sau bóng tiếp lạnh Quỷ học "Bá!"

"Thùng!"

Hai sao chuyển động, lộ ra uy thế lực lượng, đem này mới đại địa đều ép tới chìm vùi lấp, vị này cổ đại vương giả, tựa hồ cũng cảm nhận được áp lực, ngẩng đầu giơ kiếm, chém về phía âm dương hai sao.

Để Tiêu Vũ giật mình chính là, âm dương hai sao bên trong âm dương lực lượng, giờ phút này lại đối với này cổ đại vương giả không có hiệu quả, không thể hóa đi trên người hắn tử khí!

“Trong sinh có tử, chết bên trong có sống, vị này vương giả trên người khôi phục một con đường sống, trên người tử khí bất cứ cũng bởi vậy ngoan mạnh!”

Tiêu Vũ trong lòng cảm giác sâu sắc bất ngờ, nếu như này cổ đại vương giả trên người là đơn nhất tử khí, hắn cũng có thể thuận lợi hóa đi. Nhưng bây giờ, vị này vương giả trên người có vô tận tử khí đồng thời, rồi lại sinh khôi phục một con đường sống.

Mặc dù này một con đường sống hết sức nhỏ, nhưng thêm ra này một con đường sống, tất cả vừa cũng khác nhau.

Sinh ở chết, đây là hai loại hoàn toàn khác biệt sức mạnh, đối lập lẫn nhau, nhưng mà vừa chung nhau tồn tại, lẫn nhau tăng trưởng.

Có sống mới có chết, có chết mới có sống.

Kết thù khoa khốc kết thuật tiếp ầm ĩ chủ tinh

Đối với tu luyện bất diệt âm dương trải qua Tiêu Vũ tới nói, đạo lý này hắn không thể hiểu rõ hơn được nữa. Vị này cổ đại vương giả với cực hạn của cái chết lại xuất hiện sinh cơ, sinh tử lực lượng chung sống, trên người tử khí đã không phải có thể dễ dàng như vậy hóa đi.

“Bốp!”

Người vương giả kia thẫn thờ, một lần nữa giơ kiếm, trong tay kiếm rỉ uy lực kinh người, tựa hồ có thể chém ra tất cả, ổn định khóa được Tiêu Vũ.

“Keng!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù khốc sau thuật bờ ruộng dương kỹ tôn vâng

Tiêu Vũ một lần nữa giơ kiếm, cả người bị chấn động đến mức khí huyết cuồn cuộn. Vị này vương giả công kích mặc dù đơn điệu, uy lực lại là vô cùng mạnh mẽ. Nếu không phải binh khí trong tay cũng vật phi phàm, Tiêu Vũ chỉ dựa vào mình tuyệt đối không cách nào ứng đối.

“Tiểu tử, không được liền đi đi thôi, nơi này có này tà môn gì đó, ở chỗ coi như thật sự có Thiên Căn, phỏng chừng cũng không ai có thể được!”

Sau khốc tôn xem kỹ từ cô thuật lông chim độc

Nhị hắc manh động ý lui, nó cũng không nghĩ tới nơi này sẽ như thế tà môn.

“Không được!” Tiêu Vũ lắc đầu, “Thiên Căn ở trong loạn thế là thập phần quan trọng gì đó, hơn nữa nói không chừng ta muốn ỷ lại Thiên Căn, tài năng đột phá Thành Vương, vô luận như thế nào ta đều muốn chiếm được!”

“Sớm biết như vậy, ta thì không nói cho tiểu tử ngươi!” Nhị hắc tức giận mắng, thông qua khoảng thời gian này tiếp xúc, hắn cũng biết, Tiêu Vũ một khi quyết định sự tình, sẽ không dễ dàng thay đổi.

“Bốp!”

Đang khi nói chuyện, cổ đại vương giả một lần nữa giơ kiếm. Hắn động tác cứng ngắc, mỗi một kiếm chém ra, lại đều sẽ tạo thành doạ người phá hoại, ánh kiếm tận trời, có thể tuỳ tiện cong queo núi đoạn thủy.

Này kiếm quang không cách nào né tránh, chỉ có thể đón đỡ, Tiêu Vũ liên tục giơ kiếm, dần dần cũng cảm giác thấy hơi không chịu nổi, thân thể thừa nhận áp lực cực lớn.

Kết không không mới kết xem kỹ tiếp lạnh Quỷ thuyền ngón tay

“Tiểu tử, đi nhanh lên đi, còn tiếp tục như vậy, sớm muộn gì ngươi muốn chết tại đây!”

Nhị hắc không nhìn nổi, nó trước kia mặc dù muốn hố Tiêu Vũ, nhưng là chưa hề nghĩ tới yếu hại Tiêu Vũ đưa mạng, nhìn thấy tình cảnh này, nó lòng có không đành lòng.

Tiêu Vũ không nói gì, vừa không ngừng giơ kiếm, một bên ở buồng tim nhanh chóng suy tư, nên ứng đối ra sao vị này cổ đại vương giả.

“Vị này nửa sống nửa chết sinh linh, động tác cứng ngắc, hai mắt nhắm nghiền, trong cơ thể nên vẫn là chết lớn hơn sinh, mặc dù khôi phục một con đường sống, liền vẫn là cùng một bộ thi thể không khác, hắn là như thế nào khóa chặt ta?”

Trong lúc suy tư, Tiêu Vũ phát hiện một vấn đề. Này cổ đại vương giả trên người sinh cơ yếu, gần như không thể phát hiện, thoạt nhìn, đây càng như là một bộ thi thể, chỉ là ở một loại nào đó tiềm thức sự khống chế, để hắn quay đến gần người ra tay.

“Chẳng lẽ là sinh cơ?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ trong lòng hơi động, trên người bất diệt âm dương trải qua vận chuyển, trong cơ thể của hắn, nhất thời lộ ra một luồng nồng nặc tử khí.

“Bốp!”

Thời điểm này, vị này cổ đại vương giả vung kiếm, động tác tới một nửa, chợt dừng lại, như là có chút mờ mịt, trong tay kiếm rỉ không có chém ra.

“Quả thế!”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, hắn suy đoán vị này cổ đại vương giả là xuyên thấu qua trên người hắn sinh cơ đến khóa chặt hắn, này đây dùng lục đạo dấu ấn, đem tự thân khí tức biến mất, lại dùng bất diệt âm dương bên trong tử chi lực, che giấu tự thân toàn bộ sinh cơ.

Phóng tầm mắt thế gian, dạng này đời cũng chỉ có hắn có thể làm được, bởi vì phàm là còn sống sinh linh, trên người cũng không thể tồn tại tử khí, cũng chỉ có hắn có bực này tà dị gì đó.

“Tiểu tử, ngươi…… ngươi làm cái gì?”

Nhị hắc cảm giác trợn mắt ngoác mồm, Tiêu Vũ trên người thủ đoạn, quả thực là nhiều đến nó không thể nào hiểu được, lại còn tài năng ở bên ngoài cơ thể ngưng tụ ra tử khí.

Kết khoa kẻ thù tình địch xem kỹ chỗ cô khốc không

“Bây giờ không phải là giải thích trong khi, đi!”

Kết khoa kẻ thù tình địch xem kỹ chỗ cô khốc không “xong, tiểu tử ngươi khả năng gạt được trước khi cái kia, khả năng gạt được này một cái gì?” Nhị hắc thấy vậy, lòng đều lạnh.

Tiêu Vũ chưa từng nhiều lời, ở bên ngoài cơ thể ngưng tụ tử khí, đi thẳng về phía trước.

Trong minh thổ, khắp nơi đều có quỷ dị tử khí tồn tại, thời khắc này Tiêu Vũ dùng bất diệt âm dương trải qua ngưng tụ tử khí với bên ngoài thân, chỉ từ khí tức đến xem, hắn hầu như đã cùng minh thổ hoàn toàn hòa làm một thể.

Vị này cổ đại vương giả, như là đã bị mất mục tiêu, vừa là mờ mịt ngốc tại chỗ, không nhúc nhích.

“Mẹ kiếp, cái này cũng được? Tiểu tử ngươi trên người tử khí là thế nào đến? Ngươi đừng hãy nói cho ta biết, ngươi cũng là người chết!”

Nhị hắc cảm thấy không thể tưởng tượng được, sau đó nhìn thấy Tiêu Vũ trên người tử khí, thanh âm của nó vừa là ngưng trọng lên.

Tử khí không có thể xuất hiện ở còn sống sinh linh trên người, đây là thông thường, bây giờ Tiêu Vũ trên người xuất hiện như vậy tử khí, theo góc độ của nó xem ra, trong này trình độ quỷ dị, không thấp hơn trong minh thổ nhìn thấy bất luận là đồ vật gì.

“Vừa có một!”

Trong khi tiến lên, Tiêu Vũ đột nhiên dừng lại, bởi vì phía trước lại xuất hiện một bóng người. U &# 8

Đạo thân ảnh này trang phục đồng dạng cổ xưa, và khí tức so với trước kia nhìn thấy cái kia một vị cổ vương còn cường đại hơn, trên người tử khí nồng nặc, nhưng sinh cơ cũng so với trước đây cổ vương càng thêm rõ ràng.

“Mẹ nó, tình huống thế nào? Đây chẳng lẽ là này chôn ở minh thổ vương đô sống lại?”

Nhị hắc một trận run rẩy, trước đây bọn họ gặp qua không ít cổ vương thi thể, bây giờ vừa liên tiếp nhìn thấy khởi tử hoàn sinh cổ đại vương giả, tất cả những thứ này liên tưởng, khó tránh khỏi khiến người ta cảm thấy kinh sợ.

“Bốp!”

Vị này cổ vương đột nhiên quay đầu, nhìn phía Tiêu Vũ, cặp mắt của hắn không như lúc trước cái kia tên cũ vương giống nhau đóng chặt, mà là đã mở, tựa hồ đã khôi phục nhất định ý thức.

“Xong, tiểu tử ngươi khả năng gạt được trước khi cái kia, khả năng gạt được này một cái gì?” Nhị hắc thấy vậy, lòng đều lạnh.

Trước mắt người vương giả này so với trước kia cái kia một vị càng mạnh mẽ hơn, hơn nữa sinh cơ cũng càng rõ ràng, nếu là ra tay, tuyệt đối sẽ so với trước kia vị này vương giả khủng bố.

Nhưng mà ngoài dự liệu của bọn họ, vị này cổ vương nhìn bọn họ một chút, ánh mắt lộ ra vài phần mờ mịt, sau đó liền vừa không tiếp tục để ý, ở nơi đó không nhúc nhích.

“Đi!” Tiêu Vũ quyết đoán về phía trước, không dám tiếp tục lưu lại, dùng tốc độ nhanh nhất đi tới.

“Ta làm sao có loại cảm giác, nơi này, sẽ không còn có càng thêm sinh linh khủng bố sống lại? Nếu như tiếp tục đi tới đích, chúng ta có thể hay không đụng với một vị chết sống lại Đại Đế?” Nhị hắc một trận bồn chồn, tiếng nói đều trở nên nặng dị thường.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 568: Người Sống Còn Là Người Chết?

Đọc trên điện thoại

Minh thổ thật sự quỷ dị, lòng đất tử khí vô số, Tiêu Vũ lúc trước nhìn thấy Thiên Vương cùng Đại Đế thi thể, nói không chừng chỉ là này trong lòng đất một phần nhỏ, bằng không mà nói, thật sự không thể nào tưởng tượng được lòng đất này đậm đà như vậy tử khí đến từ chính nơi nào.

Này đây, đối với Nhị Hắc lời nói, Tiêu Vũ cũng không cách nào trả lời.

Xem ra, hắn nhìn thấy hai đại cổ vương đều là người đã chết, nhưng trên người nhưng có phục sinh dấu hiệu, sinh ra sinh cơ.

Nếu như nói những vương giả này lúc trước cũng là chôn ở minh thổ lòng đất, vậy Nhị Hắc nói cũng không phải không có khả năng, theo tiếp tục thâm nhập sâu, Tiêu Vũ nói không chừng thật có khả năng nhìn thấy một vị chết rồi sống lại Đại Đế.

“Âm u đất? Có phải chôn ở nơi đây thật có thể phục sinh? Những vương giả kia cùng Đại Đế mai táng nơi đây, vì chính là ngày sau lại có hy vọng có thể sống lại?”

Tiêu Vũ trong lòng nói không nên lời nặng nề, nghịch chuyển sinh tử, này bất kể là vào lúc nào, đều là chuyện cấm kỵ, không ai có thể chính thức làm được.

Mặc dù là hắn, kiếp trước đạt được vô thượng chí tôn cảnh giới, cũng không làm được đến mức này.

Càng là tồn tại cường đại, chết rồi muốn sinh hoạt, muốn trả ra đại giới thì càng nặng nề.

Tiêu Vũ đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy có người dùng vô cùng bạo tay nghịch chuyển sinh tử, nhưng như minh thổ như vậy, có chôn phần đông hài cốt, vẫn là cảm giác rất khó tưởng tượng.

Tôn xa xa không mới kết thuật bờ ruộng độc chiến hiện ra bờ ruộng

Chẳng lẽ, này chôn ở khu vực này dưới Thiên Vương cùng Đại Đế, sau đó đều có thể sống lại? Đây không khỏi cũng quá kinh người!

“Mẹ kiếp! Vừa một vị vương giả, cái này đã là chúng ta nhìn thấy người thứ mấy, nơi này ở chỗ rốt cuộc là cái gì?”

Trên đường đi, Nhị Hắc âm thanh ngột ngạt không ngớt, nó cùng Tiêu Vũ một đường mà đến, gặp được một vị vừa một vị tràn ngập tử khí sinh linh, cơ hồ đều ở vương giả trở lên cảnh giới.

Hơn nữa, những sinh linh này trên người đều khôi phục sinh cơ, hơn nữa sinh cơ có mạnh có yếu.

Cảm giác, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc đi sâu vào nơi đây, thật giống như tiến nhập trong đống người chết, đâu đâu cũng có chết rồi sống lại vương giả, thậm chí ở trong còn có bao nhiêu tôn Thiên Vương cấp bậc tồn tại.

May mà, những tồn tại này nhìn thấy Tiêu Vũ trên người tràn ngập tử khí, mới chưa từng ra tay với hắn.

“Đó là……”

Đột nhiên, Nhị Hắc một trận run rẩy, ở Tiêu Vũ trong tay run run một hồi.

Tiêu Vũ cũng là lập tức dừng lại, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy, phía trước lại xuất hiện một bóng người, cùng lúc trước này chết đi sinh linh bất đồng, đó là một vô cùng trẻ tuổi người, khuôn mặt tuấn tú, toàn thân áo trắng, ở tiền phương không xa chậm rãi bước cất bước.

Lúc trước nhìn thấy những nhân vật kia, Tiêu Vũ hoặc nhiều hoặc ít khả năng từ trên người bọn họ gợn sóng phán đoán ra những người kia cảnh giới, vậy mà lúc này nhìn thấy, phía trước người trẻ tuổi trên người lại là tất cả không dao động, Tiêu Vũ hoàn toàn không nhìn ra người này cảnh giới chân thực.

“Đây là…… người sống?”

Nhị Hắc một trận ngạc nhiên nghi ngờ, tại đây tràn đầy người chết địa phương đột nhiên nhìn thấy một người sống, cái này tựa hồ so với nhìn thấy càng chết nhiều hơn người còn kinh khủng hơn.

Tiêu Vũ ánh mắt cũng có vẻ sáng tối chập chờn, phía trước người trẻ tuổi trên người không có chết khí, theo khí tức nhìn lên tựa hồ cùng người thường không có bất đồng.

Thuyền kẻ thù không chỉ kết xem kỹ chiến cô kết không khốc

“Tiểu tử, ngươi nói người này rốt cuộc là sống hay là chết? Nếu như là sống, hắn là làm sao tới được nơi này? Quanh thân nhưng có vậy bao kinh khủng tên, nếu như là chết, trên người hắn làm sao lại một điểm tử khí cũng không có? Có phải hắn thật thành công phục sinh, khôi phục tất cả sinh cơ?”

Nhị Hắc vô cùng bất an,

Bình thường sinh linh, căn bản không thể sống sót đi tới nơi này, ở nhìn thấy nhiều như vậy đã chết đi vương giả sau, nơi đây đột nhiên xuất hiện như vậy một người sống, thay đổi ai trong lòng đều sẽ bất an.

Địch xa không độc địch thuật bờ ruộng tháng vâng xa địch

“Rất khó nói.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn đồng dạng không cách nào khẳng định.

Cùng Nhị Hắc giống nhau, hắn không thể tin được có người có thể thông qua lúc trước phần đông vương giả, tới chỗ này, có thể một mực người trẻ tuổi này thì xuất hiện ở nơi này.

Lúc trước bọn họ thấy qua vô số có chứa tử khí vương giả, những vương giả kia có sinh cơ đã khôi phục hơn phân nửa, chỉ là như cũ có chứa tử khí, không có làm được hoàn toàn phục sinh.

Nếu như nói người này cũng chết người, cái kia chẳng lẽ không phải nói rõ hắn đã khôi phục tất cả sinh cơ, và hóa đi tử khí?

Nếu thật sự là như thế, người trẻ tuổi này chỉ sợ so với bọn hắn lúc trước nhìn thấy bất kỳ một vị vương giả đều khủng bố hơn!

“Huynh đài, có ăn gì?”

Tiêu Vũ trong khi quan sát gian, người trẻ tuổi kia đột nhiên hướng về hắn đi tới, người còn chưa tới, người này đã mỉm cười hướng về Tiêu Vũ mở miệng.

Tiêu Vũ trong lòng một trận cảnh giác, âm thầm đánh giá người này, có thể bất luận nhìn thế nào, người trẻ tuổi trước mắt này đều cùng một bình thường người sống không có khác nhau.

Địch kẻ thù khoa khoa Quỷ tôn bóng chỗ tháng chiến sườn núi tiếp

Nhưng hắn vừa kỳ quái, tu luyện người, dù cho chỉ đạt tới cảnh giới tông sư, cũng có thể thời gian dài không cần ăn uống, người này lại mở miệng hướng về hắn yêu cầu đồ ăn?

Chần chờ chốc lát, Tiêu Vũ hay là từ trên người hóa giới phù bên trong lấy ra một vài thịt thú vật, thứ này cơ hồ là tu luyện người cất bước chuẩn bị, dù sao tu luyện người mặc dù có thể thời gian dài không cần ăn uống, nhưng cũng là phải đồ ăn.

Địch không không mới kết học từ ầm ĩ tình lông chim thuật

Địch không không mới kết học từ ầm ĩ tình lông chim thuật nếu như nói người này cũng chết người, cái kia chẳng lẽ không phải nói rõ hắn đã khôi phục tất cả sinh cơ, và hóa đi tử khí?

“Ha ha, thật tốt quá, đa tạ đa tạ!”

Người thanh niên trẻ tiếp nhận thịt thú vật, trực tiếp ngồi xổm ở nổi lửa lên, trước mặt Tiêu Vũ mặt bắt đầu nướng thịt thú vật.

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm không biết, nam tử này hiển nhiên có tu vi trong người, chỉ tay một cái liền dấy lên một loại bất phàm ánh lửa, chỉ là nam tử này đã sử dụng Thần lực, hắn lại vẫn là không nhìn ra nam tử này cảnh giới chân thực.

“Ngươi là làm sao tới được nơi này?”

Tiêu Vũ hỏi dò, này người thanh niên trẻ lộ ra thần bí, để hắn cảm giác không phải đơn giản như vậy.

“Ta cũng không biết!” Người thanh niên trẻ vừa nướng thịt, một bên vò đầu, nói: “Ta tỉnh lại sau giấc ngủ, người là ở nơi này, giống như lạc đường! Đúng rồi huynh đài, ngươi có biết làm sao rời đi nơi này gì?”

Một câu nói để Tiêu Vũ lạnh từ đầu tới chân, Nhị Hắc càng không dám thở mạnh, ở Tiêu Vũ trong tay không ngừng run run.

Tỉnh lại sau giấc ngủ liền ở ngay đây? Nam tử này chẳng lẽ thực sự là chôn ở minh thổ bên dưới thi thể một trong? Nếu không thì, &# 85; &# 8 làm sao có khả năng có người tỉnh lại sau giấc ngủ, liền đang ở trong minh thổ?

“Ngươi là Đạo Thần Cung đệ tử? Còn là 10 châu người?” Tiêu Vũ ổn định tâm thần, tiến một bước hỏi dò, nhìn nam tử này dáng dấp, cùng hắn như là cùng thế hệ người.

“Đạo Thần Cung? 10 châu? Đó là cái gì?” Người thanh niên trẻ trên mặt lộ ra vài phần mờ mịt, lắc đầu nói: “Chưa từng nghe tới!”

Kết khoa xa không tình thuyền thuật bờ ruộng lạnh mới tiếp

Kết khoa xa không tình thuyền thuật bờ ruộng lạnh mới tiếp “Dựa vào! Vừa một vị vương giả, cái này đã là chúng ta nhìn thấy người thứ mấy, nơi này ở chỗ rốt cuộc là cái gì?”

Kết thù kẻ thù kẻ thù khốc thuyền thuật tiếp cô khoa khoa độc

Lần này càng làm cho Tiêu Vũ không cách nào bình tĩnh, hiện nay thế gian lại còn có người không biết là Đạo Thần Cung? Cho dù là nam tử này không biết là Đạo Thần Cung hiện thế, nhưng hắn tổng phải biết 10 châu đại địa tồn tại!

Muốn nói liền 10 châu cũng không biết, nam tử này cái kia vừa cảm giác rốt cuộc là ngủ bao lâu? Chẳng lẽ hắn thật ở trong minh thổ an nghỉ vô số năm, vừa mới mới thành công phục sinh?

“Hả, thiếu chút nữa quên nói rồi, ta sau khi tỉnh lại chuyện trước kia cái gì đều không nhớ rõ, chỉ nhớ rõ ta tên của mình, ta gọi là đủ phong, huynh đài ngươi đây?” Người thanh niên trẻ lại bổ sung một câu.

“Cái gì cũng không nhớ rõ?” Tiêu Vũ sửng sốt, nếu như nói như vậy, nam tử này không biết là 10 châu, coi như hợp lý.

Nhưng mà, người này tại sao lại xuất hiện ở minh thổ chỗ như vậy, vẫn là tràn đầy quỷ dị, thậm chí Tiêu Vũ đối với lời hắn nói, cũng vẫn duy trì thái độ hoài nghi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 569: Đủ Phong

Đọc trên điện thoại

Theo Tề Phong chính mình theo như lời, hắn tỉnh lại sau giấc ngủ, liền phát hiện chính mình thân thể ở chỗ này, ngoại trừ tên của mình ở ngoài, hắn cơ hồ đem cái gì đều quên.

Khi hắn mới vừa muốn tìm kiếm rời đi nơi đây đường lúc, hắn gặp được Tiêu Vũ.

Đối với hắn nói, Tiêu Vũ thập phần hoài nghi, đầu tiên nơi này khắp nơi đều có cổ đại vương giả qua lại, cái này Tề Phong khả năng ở đây tới lui tự nhiên, đã nói lên hắn bất thường.

Lại có, Tiêu Vũ lúc trước nhìn thấy hắn lúc, trên người nhưng hiện đầy tử khí, cái này Tề Phong lại tựa hồ như liếc mắt liền nhìn ra hắn là chân chính người sống, chủ động cùng hắn tiến lên trò chuyện, điểm này cũng rất không hợp lý.

“Đã như vậy, chúng ta xin từ biệt.” Tiêu Vũ cáo từ, luôn cảm giác cái này Tề Phong thập phần quỷ quái, không muốn cùng hắn quá nhiều thân cận.

“Huynh đài, đừng đi!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, Tề Phong hai ba lần ăn xong nướng xong thịt thú vật, như là một cơn gió bình thường đuổi theo, nói: “Ta cái gì cũng không nhớ rõ, huynh đài ngươi có thể hay không mang ta rời đi nơi này?”

Kết không xa khoa khốc thuyền hận bờ ruộng tháng không tiếp phong

“Ngươi chớ theo ta!” Tiêu Vũ càng ngày càng cảm giác cái này Tề Phong dị thường tà môn, dưới chân nghịch hoa sen Thần Hư bộ vận chuyển đến mức tận cùng, thân hình như là huyễn, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm.

“Huynh đài, ta cái gì cũng không nhớ rõ, cũng không quen biết rời đi nơi này đường, ngươi thì giúp đỡ, mang ta rời đi này!”

Địch kẻ thù kẻ thù xa Quỷ thuyền học chiến ầm ĩ kẻ thù kẻ thù lông chim

Càng thêm tà môn sự tình phát sinh, Tiêu Vũ nghịch hoa sen Thần Hư bộ nhưng thập phần cao thâm bộ pháp, toàn lực thi triển bên dưới, trong cùng thế hệ không có mấy người có thể đuổi theo.

Nhưng mà, Tề Phong lại là thập phần thong dong, một bên kêu la, một bên theo thật sát Tiêu Vũ phía sau, hơn nữa thoạt nhìn, hắn rõ ràng còn có dư lực.

“Cái tên này quá tà hồ, tiểu tử, đi nhanh lên, đừng giấu nghề, còn có bản lãnh gì mau mau khiến đi ra đi! ”

Nhị Hắc đối với Tề Phong dị thường kiêng kỵ, trong bóng tối đối với Tiêu Vũ truyền ra thần niệm.

Tiêu Vũ không nói hai lời, lần này trực tiếp sử dụng huyễn thiên thần dực, đây là cửu thiên vô thượng binh khí một trong, hắn toàn lực huy động, tốc độ còn hơn trước khi vừa nhanh mấy lần.

“Oa, huynh đài, ngươi đừng bay nhanh như vậy, rất nguy hiểm!”

Tề Phong ở Tiêu Vũ phía sau kêu to, Tiêu Vũ vừa quay đầu lại, thiếu chút nữa không có bị tức chết.

Chỉ thấy này Tề Phong lại ôm lấy bắp đùi của hắn, dù cho hắn bay nhanh hơn nữa, cái tên này đều là ôm thật chặt bắp đùi của hắn, một bộ chết không buông tay dáng dấp.

“Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?” Tiêu Vũ thật sự không còn tính khí, chỉ đành rơi xuống đất.

“Ta không muốn thế nào a, huynh đài, ngươi liền xin thương xót, mang ta rời đi nơi này được không?” Tề Phong đột nhiên biến thành một bộ tội nghiệp dáng vẻ.

“Ta còn có việc cần hoàn thành, tạm thời không thể từ nơi này rời đi.” Tiêu Vũ có chút tức giận.

“Như vậy đi, cái kia huynh đài ngươi mang tới ta đi không được? Nơi này âm trầm, có chút khủng bố, ngươi mang ta lên, lúc nào ngươi muốn rời đi, ta thì cùng ngươi cùng nhau rời đi nơi đây.” Tề Phong mở miệng, tóm lại chính là một bộ cùng định Tiêu Vũ dáng vẻ.

Tiêu Vũ á khẩu không trả lời được, cái tên này nhất định chính là một vô lại, vung vừa không cắt đuôi được, muốn đánh, hắn cũng chưa chắc có thể đánh được, vạn nhất Tề Phong thực sự là ta tôn chết rồi phục sinh nhân vật khủng bố, hắn muốn đánh nhất định chính là chịu chết.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Vũ không tiếp tục để ý Tề Phong, tự mình đi tiếp, Tề Phong cũng phớt lờ, cứ như vậy cùng ở phía sau hắn.

Đi tiếp một khoảng cách sau khi, Tiêu Vũ ít nhất xác định cái này Tề Phong không có ác ý,

Mặc dù người này thần bí phi thường, trong miệng nói cũng chưa chắc có thể tin, nhưng ít ra nếu như hắn muốn xuất thủ, đã sớm có cơ hội.

Mặc dù như thế, Tiêu Vũ còn là vẫn duy trì cảnh giác, Tề Phong tựa hồ cũng biết Tiêu Vũ ý thức, chưa cùng đến quá gấp, thủy chung cùng Tiêu Vũ vẫn duy trì khoảng cách nhất định.

“Tiểu tử, cái tên này quá cổ quái, còn là sớm một chút nghĩ biện pháp đem hắn bỏ rơi cho thỏa đáng!”

Đi rồi sau một hồi, Tiêu Vũ vừa là gặp được không ít đã chết đi, rồi lại khôi phục bộ phận sinh cơ sinh linh.

Hắn có bất diệt âm dương trải qua ngưng ra tử khí làm ngụy trang, những sinh linh kia không có ra tay với hắn, nhưng quỷ dị chính là, Tề Phong không có chết khí hộ thân, những sinh linh kia tựa hồ đối với hắn cũng không có phản ứng.

“Mẹ nó, ta thật cảm giác cái tên này là từ dưới nền đất phục sinh một cái nào đó lão già, nếu không này phục sinh sinh linh làm sao lại không ra tay với hắn?”

Nhị Hắc dùng thần niệm chửi bới, nó ở Tề Phong trước mặt căn bản không dám lên tiếng, có thể thấy được hắn đối với Tề Phong có cỡ nào kiêng kỵ.

Tiêu Vũ quay đầu lại nhìn Tề Phong một chút, càng xem càng là hoài nghi, Nhị Hắc suy đoán hắn cũng có điều hoài nghi, nếu như cái suy đoán này là thật, chỉ có thể nói cái này Tề Phong quả thực khủng bố.

“Không can thiệp tới hắn, sớm một chút tìm tới Thiên Căn, rời đi nơi này!”

Tiêu Vũ nghiến răng, mặc dù Tề Phong lộ ra quỷ quái, nhưng đối với Thiên Căn, hắn hay là muốn tìm được, dù sao việc quan hệ hắn có thể không Thành Vương, và cũng quan hệ đến sau này loạn thế kết quả.

“Ồ?”

Tề Phong đi theo Tiêu Vũ phía sau, đột nhiên dừng bước, hướng về đông phương nhìn ra xa.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ theo bản năng dừng lại, cũng hướng về đông phương nhìn tới, và lộ ra thần niệm, lại là chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

“Bên kia lại lại tới mấy người, giống như rất náo nhiệt.” Tề Phong nói.

Tiêu Vũ cả kinh, Tề Phong trong miệng “Người” tuyệt đối không phải này tràn ngập tử khí tồn tại, mà là chân chính người sống.

Lại có thể có người cũng tiến nhập khu vực này, bọn họ là thế nào theo này cổ đại vương giả trước mắt thông qua?

“Đến xem!”

Không do dự, những người kia tụ tập địa phương, tất nhiên cùng Thiên Căn có quan hệ. Mặc dù không rõ bọn họ là thế nào tiến vào khu vực này, nhưng trước mắt cũng không có thời gian cho Tiêu Vũ suy nghĩ nhiều.

Triển khai cực nhanh, Tề Phong vẫn ở phía sau đi sát đằng sau, Tiêu Vũ rất nhanh là đến Tề Phong theo như lời địa phương.

Quả nhiên, đến nơi này, hắn thông qua thần niệm cảm nhận được hơn mười đạo khí tức, đều là chính thức còn sống sinh linh. U &# 8

Hắn không khỏi sâu sắc nhìn về phía Tề Phong, phải biết rằng hắn thần niệm cường độ, bây giờ đã có thể so với Thiên Vương, hắn lúc trước đều không phát hiện được những người này tiến lại, Tề Phong lại phát hiện, thần niệm so với hắn còn cường đại hơn!

“Thiên Căn ngay ở khu vực này?”

Bằng trực giác, Tiêu Vũ cảm thấy những người này quay chung quanh đến đó, tất nhiên là vì Thiên Căn.

Nhưng mà, nơi này tử khí tận trời, nhìn qua liền tựa hồ không phải địa phương tốt gì, liên tưởng đến vừa mới nhìn thấy phần đông cổ đại vương giả, trong lúc nhất thời này tiến lại người cũng không có mấy người dám tiến vào.

Vạn nhất này ở trong tồn tại một vị lớn, tùy tiện tiến vào, chẳng phải là muốn chết?

“A?”

Trong lúc vội vàng, Tiêu Vũ quét đến, ở những người kia ở trong, có Tiêu Gia người qua lại, người nọ hắn đã ở Tiêu Gia bên trong thấy qua.

Đây là một vị Tiêu Gia trưởng lão, chỉ có Thiên Tông thực lực, nhưng mà hắn lúc này lại là đi theo một vị vương giả phía sau. Người vương giả kia thoạt nhìn có chút tuổi, dung mạo xa lạ, Tiêu Vũ cũng chưa gặp qua, tựa hồ không giống như là Tiêu Gia người.

“Tiêu Gia người, quả nhiên cũng tới!” Tiêu Vũ híp mắt lại.

Tiêu Gia cách xa ở Hạo Châu, bây giờ không tiếc tới chỗ này, vượt qua mấy trăm ngàn dặm xa, tuyệt đối không chỉ có là vì Thiên Căn, chỉ sợ vẫn là vì hắn mà đến!

Ngoại trừ Tiêu Gia người ở ngoài, Tiêu Vũ còn gặp được, ở trong có mấy người, cái Đạo Thần Cung đệ tử, hơn nữa ở trong những đệ tử này, còn có một cái, là hắn rời cung trước khi cũng đã đột phá đến vương giả cảnh giới tuổi trẻ yêu nghiệt!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 570: Họ Nam Cung Diễn

Đọc trên điện thoại

Ngoại trừ phía trước nhóm người kia, Tiêu Vũ vẫn chưa nhìn thấy cái gọi là Thiên Căn. Hắn ở phía xa quan sát, chỉ thấy nơi đây tử khí tận trời, thế nhưng quanh thân nhưng có phần đông che trời gỗ lớn, rất là quái dị.

Lẽ ra loại này tràn ngập tử khí địa phương, cỏ cây khó có thể sinh tồn, sẽ bị tử khí dính vào, Tiêu Vũ suy đoán, nơi này cỏ cây rất có thể cũng giống trước hắn nhìn thấy này giống nhau, nhiễm phải tử khí sau đã xảy ra một loại nào đó dị biến.

Nhưng mà, trước mắt thân thể ở phía xa, hắn không cách nào xác định.

“Nơi đây thật náo nhiệt a, những người này là muốn đi vào ở chỗ gì? Cái kia còn chờ ở bên ngoài làm gì?”

Tề Phong mang theo nghi hoặc mở miệng, tiếp theo không nói lời gì đi về phía trước, đầy hiếu kỳ hướng đi phía trước cái kia tử khí tận trời khu vực.

“Trở về!”

Tiêu Vũ biến sắc, đừng nói nơi này tràn ngập hung hiểm, chính là quanh thân nhiều người như vậy vật, hắn thậm chí giành trước tiến vào tìm được Thiên Căn, cũng chưa chắc có thể an toàn rời đi.

Chỉ là Tề Phong tốc độ nhanh quỷ dị, vài bước trong lúc đó đã đi xa, tiến vào phía trước bị mọi người coi là vùng cấm khu vực.

“Đáng chết, cái tên này có thể đừng đi vào trêu chọc xảy ra cái gì kinh khủng tồn tại!” Nhị Hắc cũng không cách nào bình tĩnh, ở thấy qua nhiều như vậy quỷ dị sau khi, nó đối với minh thổ là càng ngày càng kiêng kỵ.

“Người nào?”

Tề Phong xuất hiện, lập tức hấp dẫn quanh thân ánh mắt mọi người. Chỉ thấy hắn giống như quỷ mị, vài bước trong lúc đó, đã đi vào cái kia tử khí tận trời khu vực.

Địch xa xa phương xa địch thuật chỗ dương mới học khốc

Sau không xa kẻ thù khốc kết hận chỗ lạnh hiện ra cánh buồm

Tất cả mọi người ai cũng biến sắc, không biết là sẽ phát sinh cái gì, tất cả đều làm xong đề phòng.

“Sốt sắng như vậy làm gì? Đây không phải chẳng có chuyện gì gì?”

Đủ đen không hề để ý, ở hắc khí kia tận trời khu vực dạo qua một vòng, lại chẳng có chuyện gì phát sinh.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tại đây minh thổ mọi nơi tràn ngập quỷ dị, này đây bọn họ nhìn thấy nơi đây tử khí tận trời, mới không dám tùy tiện tiến vào, sợ hãi lại có lớn nguy hiểm.

Nhưng bây giờ Tề Phong ở bên trong dạo qua một vòng, lại chẳng có chuyện gì phát sinh!

“Lại thật không có chuyện gì? Như thế nào như thế?”

Nhìn thấy Tề Phong không có chuyện gì, có người thử đi theo phía sau hắn tiến vào, sau khi vòng vo một vòng cũng là vô sự phát sinh.

“Ồ, nơi này có một cửa động!”

Đột nhiên, Tề Phong dừng lại, phát sinh kinh dị.

Nghe đến một câu nói này, này còn ở ngắm nhìn người cũng không có thể lại bình tĩnh, tất cả mọi người lập tức vọt tới trước, thần tốc đi tới Tề Phong bên cạnh.

“Này tên đáng chết, hắn sẽ không là cố ý? Có phát hiện còn chủ động nói cho người khác biết!”

Nhị Hắc một trận mắng to, Tiêu Vũ cũng cảm giác Tề Phong hành vi có chút quỷ dị, chỉ có điều ở vào thời điểm này, hắn cũng chỉ có thể xông lên, để tránh Thiên Căn rơi vào tay người khác.

“Là ngươi!”

Làm Tiêu Vũ lao ra, Tiêu Gia vị kia Thiên Tông lập tức phát hiện hắn, biến sắc lùi về sau, đi đến tên kia xa lạ vương giả phía sau.

Hiển nhiên, hắn đã nghe nói qua Tiêu Vũ ở Đạo Thần Cung trước đối với Tiêu Gia người làm những chuyện như vậy, biết bây giờ Tiêu Vũ không phải ngày xưa có thể so với, không phải của hắn có thể đối phó được.

“Cút!”

Tiêu Vũ không để ý đến, sau mấy bước đi tới Tề Phong bên cạnh.

Ở chỗ này, quả nhiên có một cái cửa động, đi thông lòng đất, thoạt nhìn thập phần sâu thẳm, quanh thân cái kia tận trời tử khí, hầu như liền từ nơi đây đi ra.

“Thiên Căn chẳng lẽ ngay ở phía dưới này?”

Mọi người có chút kích động, chỉ là thấy không dứt trào ra ngoài hắc khí, căn bản không người nào dám cái thứ nhất tiến vào, ai biết ở trong lại có cái gì chuyện kinh khủng?

Địch không kẻ thù khoa khốc kết xem kỹ chiến dương chiến xa độc

“Phía dưới này thật giống như có gì đó, đi xuống xem một chút!”

Tề Phong vừa là cái thứ nhất hành động, trực tiếp cất bước, tiến vào cái kia đi thông dưới nền đất thông đạo.

Kết không không khoa mới địch xem kỹ tiếp tháng tình ngón tay

Mọi người dồn dập biến sắc, không biết là cùng còn chưa phải cùng, nhưng đối mặt Thiên Căn mê hoặc, không ít người vẫn là lựa chọn đi theo Tề Phong phía sau, tiến vào ngọn nguồn.

“Cái này đồ chết tiệt, tại sao ta cảm giác hắn là cố ý tự cấp những người này dẫn đường?” Nhị Hắc dùng thần niệm mắng.

Tiêu Vũ cũng là một trận hoài nghi, Tề Phong hành động quá quỷ dị, quả thật như là cố ý tự cấp những người này dẫn đường.

Hơn nữa, khi hắn gặp phải Tề Phong trước khi, khu vực này quanh thân có thật nhiều cổ vương, ngoại trừ hắn dùng tử khí hộ thể có thể đi sâu vào ở ngoài, những người khác hầu như không cách nào đặt chân.

Có thể thấy Tề Phong sau khi, những người này liền có không ít người tới nơi này khu vực ở chỗ sâu trong, như là có người cho bọn hắn mở đường vậy.

Mặc dù không có gì trực tiếp chứng cứ cho thấy này cùng Tề Phong có quan hệ, nhưng Tiêu Vũ thì có một loại trực giác, này cùng Tề Phong rất có thể có quan hệ.

Kể cả ở chỗ này, nơi đây vốn tuyệt đối không phải cái gì nơi tốt lành, sở dĩ vô sự phát sinh, tựa hồ cũng là bởi vì Tề Phong quan hệ, phải biết rằng hắn là cái thứ nhất tiến vào nơi này, nếu là thay đổi những người khác, liền khó nói chắc sẽ xảy ra chuyện gì.

Càng là ngẫm nghĩ, Tiêu Vũ càng là cảm thấy Tề Phong thập phần khả nghi, chỉ là hắn làm như vậy có mục đích gì, lại là tạm thời không cách nào biết được.

“Tiêu huynh, không nghĩ tới ở nơi này cũng có thể nhìn thấy ngươi!”

Tiêu Vũ phía sau, một gã người thanh niên trẻ đi tới, mặt mỉm cười, ở sau thân thể hắn, còn theo mấy cái đệ tử trẻ tuổi.

“Chuyện gì?” Tiêu Vũ nhìn người này một chút, biểu hiện có chút lạnh nhạt.

Đây là trước đó không lâu mới ở Đạo Thần Cung bên trong đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, tên là Nam Cung Diễn, Tiêu Vũ nhớ tới, người này là Ngự Linh Cung đệ tử.

Ở phía sau hắn mấy người trẻ tuổi, cũng là Đạo Thần Cung bên trong đệ tử trẻ tuổi. Không cần tưởng tượng, những người này tất nhiên là nhìn Nam Cung Diễn Thành Vương sau khi, lựa chọn tùy tùng cho hắn.

Ngự Linh Cung chủ đã đối với Tiêu Vũ ra tay, này đây Tiêu Vũ đối với cái này Nam Cung Diễn, tự nhiên cũng sẽ không quá nhiệt tình.

Thuyền xa khoa không khốc thuyền bóng chỗ dương ầm ĩ kẻ thù lông chim

“Minh thổ có Thiên Căn xuất hiện, bây giờ thế nhân đều biết Thiên Căn tầm quan trọng, nhưng Thiên Căn thập phần ít ỏi, tiến lại vương giả cùng thế lực nhưng có không ít.” Nam Cung Diễn mặt mỉm cười, hờ hững nói.

“Cho nên?” Tiêu Vũ đã đại khái nghe ra Nam Cung Diễn ý tứ, chỉ là như cũ có chút lãnh đạm.

“Tiêu huynh ngươi thực lực mạnh mẽ, hiện nay ta vừa vừa mới đột phá, không bằng ngươi và ta hợp tác với nhau, chung đoạt Thiên Căn, Tiêu huynh ngươi cảm thấy thế nào?” Nam Cung Diễn biết cùng Tiêu Vũ vòng nhiều lắm phần cong không có tác dụng gì, nói thẳng ra mục đích.

“Hợp tác?” Tiêu Vũ lộ ra một ý tứ sâu xa nụ cười, hắn và Ngự Linh Cung chủ đã sớm kết thù, Nam Cung Diễn thân là Ngự Linh Cung đệ tử, lại chạy đến tìm hắn hợp tác?

“Tiêu huynh, tha thứ ta đắc tội, theo ta được biết, Tiêu Gia người lần này mời tới mấy vị vương giả, tình cảnh của ngươi, tựa hồ cũng không phải vậy lý tưởng, chúng ta hợp tác, đối với Tiêu huynh ngươi cũng là hữu ích!” Nam Cung Diễn nhìn thấy Tiêu Vũ tựa hồ không quá tình nguyện, tiếp tục nói.

“Hả? Có chuyện này?” Tiêu Vũ làm bộ không biết, bởi vì hắn muốn biết, Nam Cung Diễn biết bao nhiêu sự tình, Tiêu Gia để đối phó hắn, đều còn làm cái gì chuẩn bị.

“Tiêu huynh, thực lực của ngươi, ta là phi thường tán thành, phóng tầm mắt cửu cung, thực lực của ngươi ở trong mắt ta ít nhất sắp xếp tiến lên 3, nếu không có như thế, ta cũng sẽ không tìm ngươi hợp tác.” Nam Cung Diễn thoạt nhìn cực kỳ tự tin, nói: “Chỉ cần Tiêu huynh ngươi đồng ý giúp ta, ta có thể giúp ngươi ứng phó Tiêu Gia mời tới vương giả, và, tại đây sau khi nếu có cái khác Thiên Căn tin tức, ta cũng sẽ giúp ngươi tìm được, không biết là Tiêu huynh cảm thấy thế nào?”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 571: Từ Chối

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ mỉm cười, cẩn thận thưởng thức Nam Cung Diễn lời nói.

Nghe tới, Tiêu Gia lại mời không chỉ một vị vương giả đi tới minh thổ, mục đích của bọn họ không cần nhiều lời, tự nhiên là vì đối phó hắn, chỉ là Tiêu Gia tại sao sẽ đột nhiên thêm ra nhiều như vậy vương giả, điểm này Tiêu Vũ có chút nghĩ không thông.

“Không phải của ta không muốn cùng ngươi hợp tác, chỉ là ngươi nói Tiêu Gia mời tới mấy vị vương giả, đây không khỏi cũng khoa trương? Theo ta được biết, Tiêu Gia bây giờ chỉ có hai vị vương giả mà thôi, và ở trong một vị, còn là thân thể hấp hối, ngươi chẳng lẽ là muốn làm ta sợ?” Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, lúc này mới tiếp tục nói.

“Ha ha, xem ra Tiêu huynh đối với bây giờ Thập Châu thế cuộc hoàn toàn không rõ ràng a, cũng được, vì biểu hiện thành ý, ta rồi cùng Tiêu huynh nói một chút.” Nam Cung Diễn sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Bây giờ Thập Châu, dùng mỗi một đại cổ tộc làm chủ, không ít thế lực lớn người, đều đã bắt đầu liên hợp.”

“Liên hợp?” Tiêu Vũ gật đầu, điểm này hắn cũng từng nghe Tinh Thần Các chủ đã nói.

Đối mặt tương lai loạn thế, mặc dù là mỗi một đại cổ tộc cũng không có thể một mình ứng phó, bởi vậy bây giờ Thập Châu có không ít thế lực đều lựa chọn liên thủ.

“Tiêu Gia là nổi danh cổ tộc, thực lực ở Thập Châu bên trong cũng là không kém, tự nhiên là có không ít to to nhỏ nhỏ thế lực đồng ý cùng với liên hợp.” Nam Cung Diễn tiếp tục nói: “Ở bây giờ, Tiêu Gia đã là cùng mấy cái khác cổ xưa thế lực hợp làm một thể, đã không chỉ có là có hai cái vương giả thực lực.”

Sau kẻ thù Quỷ kết hận tiếp dương mới không chủ

Tôn khoa kẻ thù xa tâm tình xem kỹ chiến cô ầm ĩ tháng

“Lại có, ở Thập Châu đại địa bên trên, có không ít vương giả đều là một thân một mình, hoặc là không thuộc về bất kỳ thế lực lớn, ở bây giờ đối mặt loạn thế dưới tình huống, những vương giả này để ở trong loạn thế tự bảo vệ mình, cũng chỉ có thể lựa chọn phụ thuộc vào những thế lực lớn kia, bởi vậy Tiêu Gia bên trong bây giờ có thể vận dụng vương giả, chỉ sợ không thấp hơn mười người!”

Nghe đến nơi này, Tiêu Vũ cuối cùng mới hiểu Nam Cung Diễn ý tứ.

Quả thật, Thập Châu bên trên có không ít vương giả đều là một thân một mình, hoặc là tương ứng thế lực hoàn toàn không mạnh mẽ, như Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung chính là người như vậy.

Bây giờ loạn thế câu chuyện ở Thập Châu huyên náo mọi người đều biết, những vương giả kia sẽ bị thế lực lớn mời chào lôi kéo, cũng không phải chuyện gì ngạc nhiên sự tình.

“Tiêu huynh, ngươi muốn biết sự tình, ta cũng đã nói rồi, đủ thấy thành ý của ta.” Nam Cung Diễn tiếp tục nói: “Thành thật mà nói, ta đối với Tiêu huynh ngươi thập phần coi trọng, Tiêu huynh mới có thể cảm thụ được.”

Tiêu Vũ mỉm cười, cái này Nam Cung Diễn quả thật thông minh, biết hắn là cố ý ở thám thính Tiêu Gia tình huống.

Có điều, Nam Cung Diễn tìm hắn hợp tác, hơn nửa cũng là nhìn thấy trước hắn vậy cũng chiến vương giả thực lực, bằng không hắn chưa chắc sẽ khách khí như vậy.

“Tiêu Vũ, Nam Cung anh đã cho đủ mặt mũi ngươi, Tiêu Gia sự tình cũng cùng ngươi nói! Phải biết rằng Nam Cung anh nhưng đã đột phá Thành Vương, mà thực lực ngươi tuy mạnh, lại cũng bất quá là Thiên Tông thôi, đừng cho thể diện mà không cần!”

Kết không khoa xa Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng dương khoa kẻ thù vâng

Kết không khoa xa Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng dương khoa kẻ thù vâng “Thái Hư Cung Nhậm Ngôn!” Người này đệ tử trẻ tuổi lạnh lùng nói rằng, khắp khuôn mặt là ngạo sắc.

Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc không nói, Nam Cung Diễn phía sau, một gã Đạo Thần Cung đệ tử đứng dậy, đối với Tiêu Vũ quát mắng.

“Ngươi là?” Tiêu Vũ ngẩn người, chỉ cảm thấy người trước mắt này có chút quen mắt.

“Thái Hư Cung Nhậm Ngôn!” Người này đệ tử trẻ tuổi lạnh lùng nói rằng, khắp khuôn mặt là ngạo sắc.

Tiêu Vũ nghĩ tới, người này trước đây cũng là chín đại linh cung xếp hàng đầu tuổi trẻ yêu nghiệt một trong, hắn đã ở cổ đại bên trong chiến trường thấy qua.

Sau không kẻ thù tình thuyền học chiến dương cho nên chút nào bóng

Chỉ là bây giờ, Đạo Thần Cung bên trong trước sau có người đột phá Thành Vương, càng có mấy người ở cổ đại bên trong chiến trường tìm được kỳ ngộ, trở về sau thực lực đại tiến, vốn một vài thực lực không kém nhiều yêu nghiệt nhân vật, tại đây sau khi liền bị bỏ lại, đã không tính là cùng cấp bậc nhân vật.

Cái này Nhậm Ngôn, chính là một cái trong số đó, ngày xưa hắn và Nam Cung Diễn đều là trong cung đứng đầu đệ tử, bây giờ dĩ nhiên đã chỉ có thể đi theo Nam Cung Diễn phía sau.

“Nguyên lai là ngươi!” Tiêu Vũ xem thường cười nói: “Ngươi đồng ý tùy tùng với người, đó là ngươi sự tình, không nên bởi vì mình bị người bỏ rơi, vừa muốn đem ta cũng kéo đến cùng ngươi đồng dạng địa vị!”

“Ngươi nói cái gì?” Nhậm Ngôn biến sắc, sắc mặt đều trở nên đỏ chót.

Thành thật mà nói, ngày gần đây trong cung không ít vốn là đứng đầu đệ tử yêu nghiệt đều trước sau có điều tiến bộ, hắn nhưng là bị xa xa bỏ rơi, trong lòng quả thật không thoải mái.

Nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn cảm thấy Tiêu Vũ cũng cùng hắn là một cấp bậc người, hiện nay hắn tùy tùng với Nam Cung Diễn, lại là không muốn thừa nhận Tiêu Vũ mạnh hơn so với hắn, này đây mới sẽ ra mặt, làm Nam Cung Diễn mở miệng.

“Nam Cung Diễn, mặt hàng này, theo ta thấy ngươi cũng đừng ở lại bên người!” Tiêu Vũ cười lạnh lắc đầu, cái này Nhậm Ngôn như thế tâm chí, nhất định khó có thành tựu.

“Tiêu huynh chớ trách, ta và Nhâm huynh trước đây là bạn tốt, cho nên lần này đồng thời đồng hành thôi.” Nam Cung Diễn mở miệng giải thích.

“Hả, thì ra là thế!” Tiêu Vũ ý tứ sâu xa gật đầu, Nam Cung Diễn nói chính là trước đây hảo hữu, nói cách khác, ngay tại lúc này Nam Cung Diễn, đều có chút không lọt mắt Nhậm Ngôn.

"Ngươi muốn chết!" Nhậm Ngôn nghe ra Tiêu Vũ trong lời nói trào phúng, tức giận sắc mặt đỏ chót, nổi giận gầm lên một tiếng, vận chuyển Thần lực đánh về phía Tiêu Vũ.

"Tự rước lấy nhục!" Tiêu Vũ cười lạnh, tùy ý một chỉ điểm ra, đầu ngón tay lộ ra sắc bén quang mang.

"Phụp!"

Thần quang lóe lên, Nhậm Ngôn sắc mặt biến đổi lớn, lảo đảo lùi về sau, trên vai trái một ngụm máu động, nhìn thấy mà giật mình.

Ánh mắt hắn dại ra, tựa hồ là có chút không thể tin được, trước đây cùng được xưng là trong cung yêu nghiệt, hắn hôm nay, lại hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ.

"Nhâm huynh, ngươi vừa cần gì như thế?" Nam Cung Diễn ở bên cạnh nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, ánh mắt lấp lóe, sau đó thở dài một tiếng, đối với Nhậm Ngôn nói: "Tiêu huynh thực lực hôm nay, chỉ sợ bình thường vương giả cũng không là đối thủ, ngươi đắc tội Tiêu huynh, sợ là ngay cả ta cũng không giữ được ngươi !"

Nhậm Ngôn sắc mặt lúc xanh lúc trắng, Nam Cung Diễn thấy Tiêu Vũ ra tay mà không thêm vào ngăn cản, thái độ đã rất rõ ràng, so với thực lực bị quăng dưới hắn tới nói, Nam Cung Diễn càng thêm coi trọng Tiêu Vũ!

Hắn xuất thủ như thế, bất quá là tự rước lấy nhục!

"Bỏ đi, mặt hàng này, cả tôi giết hắn đều chẳng muốn động thủ." Tiêu Vũ lắc đầu, đối với hắn mà nói, Nhậm Ngôn quả thật không ra gì, căn bản không đáng kiêng ky.

Sau không khoa kẻ thù độc thuyền học từ dương ầm ĩ bí

Bị một vài cùng thế hệ bỏ rơi một vài, liền tâm chí dao động, dạng này người, U &# 8 ở con đường tu luyện trên tuyệt đối đi không xa.

“Tiêu huynh, cái kia hợp tác việc?” Nam Cung Diễn tựa hồ không muốn buông tha, tiếp tục nói.

Kết khoa xa xa tình sau thuật tiếp cô vâng từ tiếp

“Ta độc hành quen rồi, sợ rằng phải làm ngươi thất vọng!” Tiêu Vũ lắc đầu cười nói.

Kết khoa xa xa tình sau thuật tiếp cô vâng từ tiếp “ha ha, xem ra Tiêu huynh đối với bây giờ Thập Châu thế cuộc hoàn toàn không rõ ràng a, cũng được, vì biểu hiện thành ý, ta rồi cùng Tiêu huynh nói một chút.” Nam Cung Diễn sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Bây giờ Thập Châu, dùng mỗi một đại cổ tộc làm chủ, không ít thế lực lớn người, đều đã bắt đầu liên hợp.”

Cái này Nam Cung Diễn tâm cơ quá sâu, hơn nữa liền ngày xưa hảo hữu cũng là nói từ bỏ thì từ bỏ, dạng này người, Tiêu Vũ làm sao có khả năng với hắn hợp tác?

“Nếu là như vậy, vậy thì quá tiếc nuối!” Nam Cung Diễn trên mặt không thấy dị dạng, phi thường tiếc hận thở dài một cái.

“Cáo từ!” Tiêu Vũ nói đi là đi, Nam Cung Diễn lại một điểm dị dạng đều không có biểu lộ, càng thêm để hắn nhận định, người này tâm cơ quá sâu, tiếp xúc với hắn chỉ sợ không có chuyện tốt lành gì.

“Mặc dù không thể hợp tác, nhưng ngày sau nếu là gặp gỡ, mong rằng Tiêu huynh tại thời điểm cần thiết có thể trợ giúp một chút.” Nam Cung Diễn biểu hiện rất hào phóng, như là không chút nào bởi vì Tiêu Vũ từ chối mà cảm thấy không vui.

“Nhất định!” Tiêu Vũ đơn giản đáp lại, sau đó cũng không quay đầu lại, tiến vào cái lối đi kia bên trong.

Mãi đến tận Tiêu Vũ rời đi, Nam Cung Diễn trong mắt tâm tình mới xuất hiện biến hóa, lộ ra vài phần rùng mình.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 572: Lớn Mộ

Đọc trên điện thoại

Làm Tiêu Vũ tiến vào thông đạo, tiến lại những người khác cơ hồ đều đã tiến vào bên trong.

Hắn sau khi tiến vào, tả hữu quan sát, phát hiện cái lối đi này rất là chú ý, nhìn qua cũng không phải là tùy ý đào móc ra, thông đạo hai bên phi thường bằng phẳng, càng có cầu thang tầng tầng hướng phía dưới.

“Vừa rồi tên kia thật giống như đối với ngươi có ý tưởng, ngươi tốt nhất cẩn thận hắn một điểm.” Cất bước bên trong, Nhị Hắc đột nhiên đối với Tiêu Vũ mở miệng.

“Ngươi một mình sinh trưởng mấy chục ngàn năm, lại cũng có thể có thể thấy?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Nhị Hắc mặc dù tồn tại thời gian lâu dài, nhưng tiếp xúc người không nhiều, càng cũng có thể nhìn ra Tề Phong gây rối.

“Nói nhảm, tốt xấu ta cũng sống lâu như vậy!” Nhị Hắc phiền muộn, nói thế nào nó cũng là tồn đời mấy chục ngàn năm tồn tại, lại bị Tiêu Vũ xem thường.

“Ha ha……” Tiêu Vũ không nói thêm nữa, trên thực tế, theo Nam Cung Diễn biểu hiện rất khó coi đến hắn có mục đích gì, nhưng bằng trực giác, Tiêu Vũ tin tưởng Nam Cung Diễn người như thế tuyệt đối sẽ không làm đối với mình không có lợi sự tình.

“Còn hơn vừa rồi tên kia, ta ngược lại thật ra cảm thấy cái kia Tề Phong càng thêm khả nghi, cũng không biết người này chạy đi nơi nào?” Nhị Hắc vừa là nói đến Tề Phong, tựa hồ vừa nhắc tới người này, thanh âm của nó thì tràn ngập kiêng kỵ.

Tiêu Vũ cũng trầm mặc xuống, không nói thêm, theo cầu thang tiếp tục hướng xuống.

Đầu này cầu thang, vẫn hướng về dưới nền đất kéo dài, nhìn xuống đi một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy, lúc này Tiêu Vũ bởi vì hơi muộn tiến vào, phía trước đã không thấy bóng người nào, ngược lại là phía sau hắn, có mấy người, cái tới hơi muộn người, Nam Cung Diễn mấy người cũng ở trong đó.

“Tại sao ta cảm giác, nơi này để cho ta rất không thoải mái!”

Nhị Hắc đột nhiên có chút bất an, nói: “Tiểu tử ngươi có nhớ hay không, trước khi chúng ta đào sâu dưới nền đất sau nhìn thấy gì đó?”

Kết thù kẻ thù khoa tình thuyền học bờ ruộng ầm ĩ thi tình vâng

Tiêu Vũ gật đầu, hắn tự nhiên nhớ tới, hắn dùng Nhị Hắc đào sâu lòng đất, moi ra mấy chục cổ quan tài, trong quan tài chôn không phải Thiên Vương, chính là Đại Đế.

“Bây giờ suy nghĩ một chút, minh thổ lòng đất tràn ngập tử khí, mà lòng đất vừa chôn nhiều ngày như vậy Vương cấp trở lên thi thể, mà vừa rồi chúng ta nhìn thấy này cổ vương, rõ ràng đều là người chết, thế nhưng nhưng có phục sinh dấu hiệu.”

Nhị Hắc vừa nói, âm thanh một bên trầm thấp xuống.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Tiêu Vũ sắc mặt khẽ nhúc nhích, trên thực tế hắn đã sớm mơ hồ cảm giác được cái gì, chỉ là không có nói rõ, không ngờ rằng Nhị Hắc cũng cùng hắn nghĩ tới rồi đồng thời.

“Ta muốn nói, trước khi này cổ vương, tất cả đều là đã chết đi nhân vật, rồi lại đều sống lại.” Nhị Hắc nói: “Nếu như nói, này cổ vương trước kia cũng là chôn ở minh thổ lòng đất thi thể một trong, cái kia nơi này tử khí tận trời, hơn nữa có một con đường đi thông dưới nền đất…… phía dưới này, có phải hay không là mỗi một đại nhân vật nơi chôn cất?”

Trong không khí, nhất thời trở nên một trận lạnh như băng, Nhị Hắc suy đoán mặc dù có chút hoang đường, có thể liên tưởng đến bọn họ trước khi nhìn thấy, tất cả những thứ này đều không phải là không có khả năng.

“Tiểu tử ngươi nghĩ, chung quanh đây sống lại cổ vương, cũng không chỉ một hai, mà nơi này, rõ ràng cùng chúng ta lúc trước nhìn thấy này quan tài địa phương cũng khác nhau, nếu như đúng là nhân vật nào đó nơi chôn cất, nhân vật này sẽ khủng bố đến mức nào?”

Một loại kinh khủng tâm tình, theo Nhị Hắc trong thanh âm lộ ra, nó như là đang run rẩy, nói: “Nếu như…… chúng ta đi đến dưới đất, có thể hay không…… vị này chôn ở nơi này nhân vật khủng bố, cũng cùng chúng ta lúc trước nhìn thấy những vương giả kia giống nhau, sống lại?”

Không thể không nói, Nhị Hắc loại này suy đoán quả thực khiến người ta phía sau lưng lạnh cả người. Lúc trước này chết rồi sống lại vương giả, cũng đã kinh khủng như thế,

Nếu như phía dưới này thật có chôn một vị bao trùm chư vương bên trên tồn tại, đây tuyệt đối là đại khủng bố.

Hơn nữa, phải biết rằng Tiêu Vũ lúc trước gặp qua không ít quan tài, ở trong kể cả Đại Đế nhân vật quan tài đều là tùy ý hạ huyệt, nhưng nơi đây lại như một chỗ hoàn chỉnh lớn mộ.

Kết thù khoa phương xa kết thuật tiếp ầm ĩ quá kết lạnh

Liền cấp đại đế nhân vật chôn ở minh thổ đều không có thuộc về mình mộ, khả năng chôn ở trong mộ lớn người, sẽ là cấp bậc gì?

Người như vậy nếu cũng cùng này cổ vương giống nhau chết rồi sống lại, sẽ phát sinh ra sao sự tình?

Tiêu Vũ không hề trả lời Nhị Hắc, bởi vì hắn đã sớm nghĩ tới điểm này, nhưng dù cho loại này suy đoán có thể là thật, hắn cũng phải tự mình nhìn một cái, minh thổ bí mật có thể quan hệ đến trăm vạn năm trước bí ẩn, huống chi nơi này còn là Thiên Căn xuất hiện địa phương.

Một đường đi xuống, hai bên lối đi trên vách đá bắt đầu xuất hiện một vài hình chạm khắc, trong bản vẽ người trang phục thập phần từ xa xưa, đã không biết là thời đại nào.

Điều này cũng làm cho Nhị Hắc càng ngày càng cảm thấy bất an, bởi vì nơi này càng xem càng giống một tòa mộ, này hình chạm khắc đều là cùng trong mộ người có liên quan một ít chuyện, có như là cổ xưa hiến tế, cũng có hình không rõ ý nghĩa, khiến người ta khó có thể lý giải được.

“Những người kia?”

Đi rồi không biết bao lâu, cái lối đi này rốt cục đi tới cuối, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc đi tới một gian ngôi mộ, nhưng ở chung quanh đây lại không thấy bóng người, chỉ có một cái quan tài trưng bày nơi đây.

“Quan tài bị người mở ra!”

Nhị Hắc hướng về quan tài nhìn lại, hét lên kinh ngạc. Tiêu Vũ lên kiểm tra trước, quả nhiên trong quan tài rỗng tuếch, trong quan tài thi thể đã không thấy.

“Trong quan tài thi thể, chúng ta trước khi nên đã thấy qua!” Tiêu Vũ sắc mặt có chút khó coi.

“Ngươi nói, chúng ta lúc trước nhìn thấy này cổ vương, là từ nơi đây phục sinh sau khi đi ra?” Nhị Hắc bỗng chốc biết lại, nếu không có không khí nơi này thập phần ngột ngạt, chỉ sợ nó sẽ trực tiếp kêu to lên tiếng.

Gật gù, Tiêu Vũ hầu như có thể khẳng định, này trong quan tài vốn chôn, chính là bên ngoài này phục sinh bước ra cổ vương.

Sắc mặt của hắn khó coi dị thường, mặc dù sớm có suy đoán, những vương giả kia là chết đi nhiều năm sau phục sinh, nhưng hôm nay thật chứng thật, trong lòng hắn vẫn còn có chút nặng nề.

Nghịch chuyển sinh tử, đây là tối kỵ, vô luận đạt được cảnh giới cỡ nào người, một khi muốn mạnh mẽ can thiệp sinh tử, đều sẽ đưa tới đáng sợ hậu quả.

Ở lúc trước, Tiêu Vũ còn thân là cửu thiên chí tôn thời gian, hắn đã mắt thấy qua một vị cùng hắn đều là chí tôn nhân vật, để phục sinh một hắn chung ái nữ tử, thân tử đạo tiêu.

Phải biết rằng, vị kia nhân vật đã là chí tôn, và thực lực không kém, muốn phục sinh nữ tử, lại chỉ là một người phàm, căn bản không có tu vi.

Dù vậy, vị chí tôn kia còn là bỏ ra đáng sợ giá cả, bị một luồng sức mạnh thần bí từ thiên địa bên trong trực tiếp mạt sát, liền thân thể đều không có còn lại.

Này đây sinh tử việc, là tuyệt đối cấm kỵ, không người nào dám dễ dàng đề cập, bây giờ này trong minh thổ lại dính líu tới sinh tử lực lượng, cho dù là Tiêu Vũ, cũng là cảm giác trong lòng nặng dị thường.

“Mộ phân chủ yếu và thứ yếu, căn này ngôi mộ đều không phải là chủ thất, xem ra chỉ là một vài chôn cùng người, tựa hồ là phải bảo vệ này mộ, chúng ta tiếp tục đi phía trước nhìn.”

Tiêu Vũ trong lòng sâu điện điện, mang tới Nhị Hắc, tiếp tục tiến lên.

Này một tòa mộ vô cùng lớn lao, bốn phương thông suốt, mỗi khi đi qua một gian ngôi mộ, đều có vài thông đạo đi thông địa phương khác nhau, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc không dứt đi tiếp, trải qua một gian vừa một gian ngôi mộ.

Trong quá trình này, mỗi một gian ngôi mộ đều có một cái quan tài, hơn nữa như là Tiêu Vũ tưởng tượng bình thường, này quan tài hầu như đều là trống không, trong quan tài thi thể sớm chẳng biết đi đâu.

Bọn họ đi rồi rất lâu, rốt cục, có một cái quan tài chưa từng mở ra, Tiêu Vũ sau khi mở ra, rốt cục gặp được cái thứ nhất có thi thể quan tài!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 573: Kim Quan

,

“Xảy ra chuyện gì, tại sao này trong quan tài còn có thi thể?”

Nhị Hắc cảm thấy không rõ, bọn họ một đường thấy qua mười mấy khẩu quan tài, hầu như đều là trống không, đây là cái thứ nhất trong quan tài có thi thể quan tài.

“Có lẽ, trong quan tài thi thể muốn sống lại, phải đạt được một loại nào đó điều kiện.”

Tiêu Vũ vươn ngón tay, lộ ra Thần lực, kiểm nghiệm trong quan tài thi thể, phát hiện thi thể này đã có tim đập, trên người cũng là khôi phục nhỏ xíu sinh cơ, nhưng không có dấu hiệu thức tỉnh.

Thi thể này cũng chết trước, cũng là vương giả cảnh giới, điểm này hơi thêm kiểm tra, liền có thể tuỳ tiện biết được.

“Phục sinh phải điều kiện? Sẽ là cái gì điều kiện?”

Nhị Hắc không nghĩ ra, không cần nói nó, bực này sinh tử việc, cực kỳ quỷ dị, chính là Tiêu Vũ cũng không nhìn ra nguyên nhân vị trí.

Chỉ có điều, xét đến cùng, loại này tà môn sự tình, hơn nửa minh thổ có quan hệ, nếu không những thi thể này sẽ không toàn bộ chôn ở minh thổ.

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, minh thổ thổ địa rất có thể có dị dạng, những sinh linh kia muốn phục sinh, nhất định phải chôn ở nơi đây.

Nói cách khác, loại này thi thể phục sinh sự tình, sẽ chỉ ở trong minh thổ phát sinh, vô luận ở trong là mượn thủ đoạn gì, cũng chỉ có ở trong minh thổ tài năng thực hiện.

“Thùng!”

Đột nhiên, lớn mộ chấn động lên, Nhị Hắc cùng Tiêu Vũ đồng thời chấn động mạnh, tại đây vạn phần quỷ dị địa phương, thái quá ngột ngạt, dù cho chỉ là một điểm nhỏ xíu động tĩnh, đều có thể đem người dọa cho phát sợ.

“Hình như là phía trước truyền đến!”

Nhị Hắc nói mới vừa dứt, Tiêu Vũ cũng đã triển khai nghịch hoa sen Thần Hư bộ, về phía trước mà đi.

Hắn liên tục xuyên qua nhiều tầng ngôi mộ, chốc lát sau đó đến một gian to lớn mà trống trải trong mộ thất. Chỉ thấy khi hắn tiến lại thời điểm, này ở trước hắn vào mộ người, cũng hầu như đều chạy tới.

Những người này đang vây quanh một cái quan tài, mỗi người sắc mặt nặng nề, làm cho bầu không khí vô cùng ngột ngạt.

Mười mấy người, vây quanh đến chỗ này, lại là một điểm tiếng động cũng không có, yên tĩnh đến đáng sợ.

“Tình huống thế nào, này người làm sao đều vây quanh này một cái quan tài?” Nhị Hắc hướng về phía trước nhìn tới, nó không dám mở miệng, chỉ dám dùng thần niệm cùng Tiêu Vũ giao lưu.

Tiêu Vũ lắc đầu, không nói tiếng nào, ánh mắt lại là rơi vào trung ương cái kia một cái quan tài bên trên.

Chỉ thấy, này áo quan thập phần to lớn, cùng hắn lúc trước nhìn thấy hết thảy quan tài cũng khác nhau, bởi vì này áo quan lại là màu vàng.

“Kim quan?”

Đừng nói Tiêu Vũ, mặc dù là Nhị Hắc không hiểu lắm, cũng có thể nhìn ra này áo quan bất phàm.

Phải biết rằng, bọn họ lúc trước nhìn thấy hết thảy quan tài, sẽ này đây cổ mộc đúc thành, sẽ này đây đá kỳ lạ đúc thành, như bây giờ như vậy một hơi kim quan, lại là lần đầu nhìn thấy.

Ở trong truyền thuyết, màu vàng đại biểu đế vương, mà thôi hoàng kim chế tạo kim quan, ở trong truyền thuyết càng chỉ có thánh hiền tài năng đi vào giấc ngủ trong đó.

Bình thường người, nếu là dám ngủ kim quan, dù cho chết rồi, cũng có thể sẽ có đại khủng bố phát sinh, thi thể dị biến, vĩnh viễn không được an bình.

Hiện nay, nơi này lại tồn tại một hơi kim quan, rõ ràng không giống với lúc trước hết thảy quan tài, tự nhiên là làm người cảm thấy kiêng kỵ.

“Thùng!”

Lớn mộ lại một lần nữa rung mạnh, lần này Tiêu Vũ nghe được, cái kia chấn động chính là từ kim quan bên trong truyền ra, nghe tới, cái kia chấn động có tiếng giống như là một trận mạnh mẽ nhịp tim, chấn động đến mức cả tòa cổ mộ đều đang rung động.

Đoàn người đều biến sắc, không khó suy đoán, bọn họ đều là bị này chấn động hấp dẫn mà đến.

"Mẹ kiếp, này kim quan bên trong còn chôn một vị mạnh!"

Nhị Hắc một chút thì kinh, thanh âm kia thật sự quá như tiếng tim đập, kinh khủng như thế nhịp tim, không cần nghĩ cũng biết trong quan tài tất nhiên là cái nhân vật khủng bố!

Người chết sống lại, cái này vốn là tà dị cực điểm sự tình, bây giờ gặp phải như vậy một hơi hiếm thấy kim quan, nếu là người trong quan tài phục sinh, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì?

"Nơi đây tử khí tận trời, nhìn dáng dấp có lớn hung hiểm, trong quan tài nhân vật một khi đi ra, chỉ sợ chúng ta ai cũng không sống nổi!"

"Nơi đây dĩ nhiên là này mộ trung ương, ngoại trừ này áo quan ở ngoài, này mộ tổng cộng có quan tài cổ bảy bảy bốn mươi chín khẩu. 49 khẩu trong quan tài cơ hồ đều là vương giả nhân vật thi thể, thoạt nhìn, cái kia hơn mười vị vương giả, quả thực tựa như đang thủ hộ này áo quan!"

"Có thể làm cho hơn mười vị vương giả chờ đợi, thậm chí ở trong còn có Thiên Vương, này trong quan tài rốt cuộc chôn ra sao tồn tại? Chẳng lẽ là Đại Đế?"

"Mặc dù là Đại Đế, e sợ cũng không cách nào khiến hơn mười vị vương giả cam tâm chôn cùng, bảo vệ nơi đây!"

Quỷ dị kim quan, khiến cho mọi người đều hết sức kiêng kỵ, dồn dập suy đoán này áo quan chủ nhân thân phận. Nhưng mà, mặc dù kiêng kỵ, những người này lại cũng không có người thối lui.

Dù sao, Thiên Căn rất có thể liền ở chỗ này, huống hồ cái này kim quan mặc dù quỷ dị, nhưng ở trong có thể cũng tồn tại cơ duyên, nếu như vị này nhân vật khủng bố vẫn chưa tới phục sinh thời gian, ở trong nhưng lưu lại cái gì vậy, vậy bọn họ liền có cơ hội lấy được.

“Đã không người rời đi, như vậy thì mở quan tài tìm tòi!”

Có vương giả nhân vật mở miệng, nghe nói nói thế, tất cả mọi người là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không người phản đối, thế nhưng cũng không có người tiến lên.

Mặc dù hoài nghi này trong quan tài có thể ẩn giấu cơ duyên, nhưng giờ phút này ai nguyện ý làm mở quan tài người? Một cái không tốt, mở ra quan tài đá lập tức nói không chừng liền trực tiếp thăng thiên!

“Cái kia Tề Phong đi đâu rồi? Hắn không phải đầu tiên tiến đến gì?” Nhị Hắc giờ phút này lại là đánh giá, tìm kiếm Tề Phong bóng người, nhưng cũng phát hiện trong đám người căn bản không thấy Tề Phong.

Tiêu Vũ vừa định nói tiếp, đột nhiên cảm nhận được một đạo ánh mắt dừng lại ở trên người hắn, chính là Tiêu Gia trưởng lão mang đến một vị vương giả.

“Ngươi, đi lên mở quan tài!” Người vương giả này lạnh lùng mở miệng, ngữ khí không cho phép nghi ngờ.

Nghe nói nói thế, những người khác con mắt đều là sáng ngời, nhìn phía Tiêu Vũ.

“Ngươi đang nói chuyện với ta?” Tiêu Vũ nhìn ngang liếc dọc, hắn lập tức phản ứng, &# 85; &# 8 vị vương giả này xem ra là muốn bắt hắn làm con cờ thí khiến cho!

Quanh thân các phe người, đều có vương giả nhân vật trình diện, kể cả Nam Cung Diễn bên này mấy người trẻ tuổi, đều có Nam Cung Diễn này một cái vương giả. Một đám người ở trong, hắn là duy nhất một người hành động đơn độc, và bên cạnh còn không có vương giả nhân vật người.

Như vậy thoạt nhìn, đúng là hắn dễ bắt nạt nhất. Cũng khó trách những người này kiêng kỵ này áo quan, liền muốn đẩy hắn ra ngoài mở quan tài.

“Hừ, nơi đây cơ hồ đều là vương giả nhân vật, nói cách khác, chính là của ngươi tiền bối. Nơi đây tràn ngập quỷ dị, nếu là sau khi phát sinh nguy hiểm, xông vào trước nhất ứng đối cũng chúng ta những vương giả này? Ngươi không chỉ có là hậu bối, mà thực lực thấp kém, bây giờ tình hình như thế, về tình về lý, đều nên do ngươi tới xuất lực!” Tiêu Gia mời tới vương giả sắc mặt kiêu ngạo, ngữ khí bá đạo.

“Các ngươi? Xông vào trước nhất?” Tiêu Vũ nở nụ cười, Tiêu Gia mời tới người vương giả này da mặt còn thật là dầy đến có thể, loại lý do này đều có thể nói được!

Không cần nghĩ, nếu là nơi đây thật phát sinh nguy hiểm, những vương giả này sẽ xông vào trước nhất? E sợ chạy trốn so với ai khác đều sắp!

Vị vương giả này rõ ràng, chính là nhìn Tiêu Vũ người đơn thế cô, hơn nữa chưa qua vương giả, nhìn hắn dễ ức hiếp thôi!

“Mẹ nó, lão già này lại không biết xấu hổ như vậy, câu nói như thế này đều nói được, tiểu tử, ngươi có thể đừng nghe hắn!”

Nhị Hắc cũng là nổi giận, quan trọng nhất chính là, nó cùng Tiêu Vũ so như một thể, Tiêu Vũ đi mở quan tài vậy thì tương đương với nó đi mở quan tài, đây không phải là chịu chết gì?

Giới thiệu đọc: Thiên Tàm khoai tây đại thần sách mới “nguyên tôn”, vấn đề đại thần tân tác “”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 574: Mở Quan Tài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bản vương cũng là cảm thấy, Khiếu Thiên Vương theo như lời không phải không có lý, ngươi nếu là tiểu bối, thời điểm như thế này tự nhiên nên xuất lực!”

“Quả thật!”

Những phe khác vương giả, vào lúc này dồn dập đối với sớm nhất mở miệng vương giả biểu thị ủng hộ, đều muốn để Tiêu Vũ tiến lên mở quan tài.

Nói cho cùng, Tiêu Vũ ở Thập Châu tiếng tăm tuy lớn, nhưng ở những vương giả này trong mắt, hắn có điều một giới vãn bối. Bọn họ thân là vương giả, từ trước đến giờ cao cao tại thượng, được người kính ngưỡng, Tiêu Vũ tiếng tăm to lớn hơn nữa, ở trong mắt bọn họ cũng cùng giun dế không có khác nhau.

“Nói như vậy, các ngươi đều bắt nạt ta tu vi không đủ, mạnh mẽ để cho ta đi chịu chết?” Tiêu Vũ cười lạnh, đừng nói giờ này ngày này, hắn đã có có thể chiến vương giả thực lực, chính là trước đây, hắn đều chém qua vương giả, tự nhiên không sợ.

“Mẹ nó, lão gia hỏa này một người so với một người không biết xấu hổ, tiểu tử, ta xem chúng ta còn là tẩu vi thượng sách!”

Nhị Hắc một trận nổi nóng, chỉ là không dám mở miệng, chỉ có thể cùng Tiêu Vũ dùng thần niệm câu thông. Bởi vì Tiêu Vũ từng đối với nó giao cho, để nó không muốn ở trước mặt người mở miệng, nếu không để người ta biết nó là thông linh khí, rất có thể sẽ đưa tới phiền toái lớn.

“Tiêu huynh!” Một bên, Nam Cung Diễn đột nhiên đi tới, nói: “Hoàn cảnh bức bách, ta nhìn ngươi còn là tạm thời theo bọn họ ý tứ đi làm đi, nếu không nơi đây nhiều như vậy vương giả, nếu là đắc tội, hậu quả chỉ sợ sẽ rất nghiêm trọng.”

Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, cái này Nam Cung Diễn nói nghe tới như là có ý tốt, nhưng nghe tới, giống như là kêu Tiêu Vũ đi chịu chết.

Người này tâm cơ thâm trầm, Tiêu Vũ chỉ là lạnh cười lạnh một tiếng, vẫn chưa đáp lại.

“Làm sao, ngươi không phục gì?” Tiêu Gia mang tới người vương giả kia, chính là cái khác miệng người bên trong Khiếu Thiên Vương.

Hắn thoạt nhìn có chút tuổi già, nhưng trên người khí tức hùng hậu, sinh cơ thịnh vượng, cũng không phải loại kia đã sống đến sống lâu cuối vương giả, lúc này ánh mắt sắc bén, như là hai cái đao chiếc ở Tiêu Vũ trên người.

Tiêu Vũ nhìn Khiếu Thiên Vương sau lưng Tiêu Gia trưởng lão một chút, chỉ thấy người trưởng lão này ánh mắt lấp lóe, cũng không biết Khiếu Thiên Vương làm tất cả hay không từ hắn đề nghị.

“Tốt, không phải liền là mở quan tài gì? Ta ngược lại cũng muốn nhìn một chút, trong quan tài rốt cuộc là bực nào tồn tại!”

Ngay ở tất cả mọi người đều cho là Tiêu Vũ chắc chắn từ chối, cho Khiếu Thiên Vương xuất thủ lý do lúc, Tiêu Vũ đột nhiên bật cười lớn, sau đó nhanh chân hướng đi kim quan.

Tình cảnh này kể cả Khiếu Thiên Vương cũng kinh ngạc không thôi, hắn này đến minh thổ, ngoại trừ tìm kiếm Thiên Căn, còn có một quan trọng mục đích đúng là tìm cơ hội chém giết Tiêu Vũ, này đây vừa rồi mới có thể cố ý mở miệng nhằm vào.

Vốn tưởng rằng Tiêu Vũ chắc chắn sẽ từ chối, đến lúc đó hắn liền trực tiếp ra tay, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại đáp ứng rồi.

“Hừ, ta còn tưởng rằng có bao nhiêu cốt khí, nguyên lai cũng chính là một nhút nhát hàng!” Đứng ở Nam Cung Diễn sau lưng Nhậm Ngôn, vào lúc này tràn đầy châm chọc nói.

Chính là Nam Cung Diễn, trong mắt cũng né qua vẻ khinh bỉ, chỉ là không có như Nhậm Ngôn như vậy mở miệng.

“Tên tiểu bối này ở Thập Châu tiếng tăm rất lớn, vốn tưởng rằng sẽ là một nhân tài, xem ra cũng là nhát gan bọn chuột nhắt!”

“Ha ha, cái này cũng khó trách, tiếng tăm to lớn hơn nữa thì lại làm sao? Không vào vương giả, chung quy chỉ là giun dế thôi!”

Trong một đám người, những vương giả kia nhân vật kinh ngạc sau khi, cũng là có người mở miệng, âm thanh không chút nào đè thấp, để bên cạnh tất cả mọi người đều nghe được.

“Mẹ nó, tiểu tử ngươi cũng quá túng, không phải liền là mấy cái vương giả gì? Dùng thực lực của ngươi hơn nữa ta, quá mức liều mạng chính là, ngươi lại…… ta thật không muốn nói ta biết ngươi!”

Nhị Hắc cũng này đây thần niệm quay Tiêu Vũ mắng to, một bộ chỉ tiếc mài sắt không nên kim ngữ khí.

“Câm miệng!” Tiêu Vũ dùng thần niệm đáp lại nói: “Ngươi có phải thì không muốn biết, trong quan tài là cái gì? Nếu như ở chỗ có thứ tốt, ngươi để cho người khác mở quan tài, đến lúc đó còn đến phiên ngươi?”

“Có ý gì? Tiểu tử ngươi điên rồi, không nghe vừa rồi trong quan tài truyền ra tiếng tim đập gì? Có thể có loại kia tim đập, trong quan tài sẽ là người bình thường? Cho dù có thứ tốt, ngươi có lệnh bắt lại gì?” Nhị Hắc tiếp tục tức giận mắng, hoàn toàn không thể tin được Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ cũng sẽ không cùng nó giải thích, trực tiếp mãi đến tận kim quan trước khi, trực tiếp đưa tay đẩy áo quan.

Tiếp xúc quan tài đá lập tức, một luồng băng lãnh khí tức từ áo quan bên trên truyền đến, rót vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

“Tử khí?” Hắn hơi thay đổi sắc mặt, lập tức vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đem cái này tử khí hóa giải.

Không giống với trong minh thổ mọi nơi tràn ngập tử khí, loại này tử khí sẽ ăn mòn người thân thể, vừa mới nếu như là một người khác tiếp xúc này áo quan, chỉ sợ sẽ trực tiếp chết vào tử khí bên dưới.

Cũng may, cái này tử khí cũng không nhiều, Tiêu Vũ có thể thong dong hóa giải, người ở bên ngoài xem ra, thật giống như chẳng có cái gì cả phát sinh giống nhau.

“Uống!”

Trong miệng quát khẽ, Tiêu Vũ đưa tay đẩy ra kim quan nắp quan tài.

Cái này áo quan không biết là bảo đảm chất liệu, có vẻ nặng dị thường, Tiêu Vũ thân thể so với vương giả còn khủng bố, dễ dàng khả năng giơ lên một tòa núi lớn, thúc đẩy cái này kim quan nắp quan tài lúc, lại là cảm giác nặng dị thường.

“Ầm!”

Sau một lát, nắp quan tài bị Tiêu Vũ đẩy rơi xuống đất, nện trên mặt đất thời gian vừa là khiến ngôi mộ lớn này chấn động kịch liệt lên.

“Không ổn, mau lui lại!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ một tiếng rống to.

Quanh thân tất cả mọi người, vốn đối với cái này kim quan thì phi thường kiêng kỵ, ở Tiêu Vũ mở quan tài thời điểm mỗi người khẩn trương không ngớt, giờ phút này nghe đến Tiêu Vũ âm thanh, đều cho rằng trong quan tài có biến, căn bản không còn kịp suy tư nữa, theo bản năng liền muốn xa xăm nhất thối lui.

Đúng vào lúc này, Tiêu Vũ hướng về trong quan tài đưa tay, sau đó thần tốc rút ra thêm, dưới chân vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ, mấy bước trong lúc đó liền ở chỗ này biến mất.

“Đáng chết, bị lừa rồi, tiểu tử này đem trong quan tài gì đó lấy đi rồi!”

“Trong quan tài có phải không có thi thể gì?”

Một đám vương giả thấy vậy, tất cả đều cảm giác không đúng, trước tiên có mấy người nhằm phía kim quan, hướng về trong quan tài nhìn tới.

Chỉ thấy trong quan tài đá rỗng tuếch, căn bản không có cái gọi là thi thể.

“Khốn nạn, cái kia Tiêu Gia nghiệt tử gan dạ đoạt đồ ăn trước miệng hổ!”

“Đuổi!”

Hết thảy vương giả tất cả đều tức giận, cũng không đoái hoài tới suy nghĩ này trong quan tài vì sao không có thi thể, tất cả đều dùng tốc độ nhanh nhất từ nơi này bay ra, truy đuổi Tiêu Vũ.

“Nam Cung anh, chúng ta làm sao bây giờ?”

Đột phát biến cố, để Nhậm Ngôn có chút bối rối, nhìn thấy một đám vương giả tức giận như thế, hắn bất an hướng về Nam Cung Diễn hỏi dò.

“Cái người điên kia, quả nhiên lớn mật, lại đem tất cả mọi người đều lừa!” Nam Cung Diễn sắc mặt âm trầm, lúc trước trong lúc vội vàng hắn rõ ràng nhìn thấy, Tiêu Vũ rống to đồng thời hướng về kim quan bên trong đưa tay, lấy ra cái gì gì đó.

Sau đó, thừa dịp hết thảy vương giả bị hoảng sợ lập tức, hắn mang tới như vậy gì đó, lấy tốc độ cực nhanh rời khỏi nơi này.

“Đuổi, chiếc kia kim quan bên trong tồn tại gì đó, khẳng định bất thường!”

Sắc mặt biến đổi bên trong, Nam Cung Diễn cuối cùng cắn răng một cái, lúc này mới mang theo mấy cái Đạo Thần Cung đệ tử, từ nơi này đuổi theo.

Trong chớp mắt, nơi đây tất cả mọi người tất cả đều rời đi, tận đến giờ phút này, trong góc, mới có một bóng người đi ra.

Người này đi tới kim quan bên cạnh, hướng về cái kia đã trống rỗng kim quan liếc mắt nhìn, lộ ra như có vẻ suy nghĩ, sau đó cũng từ nơi này rời đi, chậm rãi theo Tiêu Vũ thông đạo rời đi đi đến.

Người này tự nhiên chính là trước khi mang theo mọi người tiến vào trong mộ, sau khi lại mất đi hình bóng Tề Phong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 575: ĐếN Thiên Căn

Đọc trên điện thoại

“Tiểu tử, nhanh thành thật giao cho, ngươi ở đây trong quan tài cầm cái gì vậy, cho ta xem!”

Trên đường đi, Tiêu Vũ thân hình như là huyễn, mỗi một bước đều lướt ngang ngàn trượng, Nhị Hắc ở trên đường không dứt hướng về hắn truyền âm, bởi vì trước khi Tiêu Vũ động tác quá nhanh, kể cả nó đều không có thấy rõ Tiêu Vũ theo trong quan tài cầm cái gì vậy.

“Đừng hỏi nữa, bây giờ không phải là lúc nói chuyện!” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, hắn ở những vương giả kia trước mặt khiến nổ tung, cướp đi trong quan tài đồ vật, bây giờ những vương giả kia khẳng định đều điên rồi, chốc lát cũng không có thể dừng lại.

“Nói đi nói lại, vừa rồi chiếc kia kim quan bên trong thi thể đi đâu rồi? Chúng ta trước khi không phải nghe đến trong quan tài truyền đến tim đập âm thanh gì?” Nhị Hắc tựa như 1 người nói nhiều, vừa hướng về Tiêu Vũ hỏi tới trong quan tài thi thể hướng đi.

“E sợ…… chôn ở cái kia trong quan tài người, đã thành công phục sinh đến áo quan!” Nói đến việc này, Tiêu Vũ ngữ khí cũng trầm thấp xuống.

“Cái gì?” Nhị Hắc sợ đến kêu to, nói: “Ngươi nói, kim quan bên trong cái kia không biết cấp bậc nhân vật khủng bố, đã sống lại? Bây giờ đang ở minh thổ?”

Tiêu Vũ gật gù, sắc mặt khó coi đến đáng sợ.

Chôn ở trong kim quan nhân vật, tuyệt đối không phải là người bình thường, có 49 tôn vương giả vì đó chôn cùng, bảo vệ không biết bao nhiêu vạn năm, có loại đãi ngộ này, há có thể là người bình thường?

“Nếu như…… kim quan bên trong vị kia cũng sống lại, có thể hay không thì ở phụ cận đây? Trước ngươi không phải nói, chúng ta thấy qua này cổ vương, thì là từ cái kia trong mộ phục sinh đi ra, đã này cổ vương phục sinh sau đều không hề rời đi, vị này lớn có thể hay không cũng không đi xa?”

Nhị Hắc tiếp tục suy đoán, lời này mới vừa đi ra, chính nó đều trước tiên kinh động, bởi vì ngẫm nghĩ quả thật có khả năng này.

Vừa nghĩ tới có cái chết rồi sống lại người, hơn nữa còn là bao trùm nhiều vương bên trên nhân vật khủng bố, có khả năng ngay ở chính mình xung quanh qua lại, Nhị Hắc toàn bộ lòng đều lạnh, không ngừng mà run rẩy.

“Tóm lại, nơi này không phải nơi tốt lành, chúng ta hay là mau chóng rời đi cho thỏa đáng!” Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, nếu quả thật gặp được kim quan bên trong đi ra tồn tại, chỉ sợ sẽ là có nhiều hơn nữa mạng cũng không đủ chết.

“Bốp!”

Đột nhiên, phương xa truyền đến gợn sóng, Nhị Hắc nhất thời kêu lên sợ hãi: “Tiểu tử, phía trước có cổ vương đến đây!”

Tiêu Vũ biến sắc, hắn cảm giác giống vậy đến, phía trước có một luồng tận trời tử khí đang đến gần. Tử khí ở trong minh thổ mặc dù mọi nơi tồn tại, nhưng biết di động tử khí, lại là chỉ có này sống lại vương giả trên người mới có.

“Nhìn cái này tử khí mức độ đậm đặc, đến ít nhất là tôn Thiên Vương, tiểu tử mau mau hoán đổi phương hướng!” Nhị Hắc đối với Tiêu Vũ kêu lên.

Trên thực tế không cần nó nói, Tiêu Vũ đã đổi phương hướng. Này chết rồi sống lại cổ vương phi thường tà môn, thực lực xa xa mạnh hơn bình thường vương giả, kể cả Nhân vương cấp bậc đều khó đối phó, chớ nói chi là một vị Thiên Vương.

“Mẹ nó, phía trước lại có cổ vương đến rồi!”

Cũng không lâu lắm, Nhị Hắc lại kêu to lên, bởi vì bọn họ đi tiếp phương hướng, vừa là có tận trời tử khí đang đến gần.

Không chỉ như thế, trên thực tế, lúc này đang đến gần Tiêu Vũ tử khí có ít nhất mười mấy cỗ, mục tiêu hết sức rõ ràng, đều là hướng về hắn tiếp cận.

“Những tên kia nhìn chằm chằm ngươi, tiểu tử, ngươi rốt cuộc theo kim quan kia bên trong cầm cái gì vậy?” Nhị Hắc sốt ruột không ngớt, này cổ vương mỗi người quỷ dị mà kinh khủng, bị nhiều như vậy cổ vương nhìn chằm chằm, nó cùng Tiêu Vũ quả thực mười phần chết chắc.

“Đừng nói chuyện!” Tiêu Vũ trầm ngâm, sau đó vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, khiến trên người mình hiện đầy tử khí, che giấu tất cả sinh cơ, sau đó lại thay đổi phương hướng.

Nhưng mà, này căn bản vô dụng, này tử khí cũng theo hắn biến hóa phương hướng mà thay đổi tân tiến đường bộ, vẫn là hướng về hắn không dứt tiếp cận.

“Này cổ vương, làm sao lại cảm giác được phương vị của ta?” Tiêu Vũ sắc mặt trở nên khó coi dị thường.

Phải biết rằng hắn lúc trước lấy tử khí hộ thể, này cổ vương liền không tiếp tục đối với hắn ra tay rồi, rõ ràng đưa hắn trở thành đồng loại. Nhưng bây giờ, hắn dùng phương pháp giống nhau, quanh thân này cổ vương lại tựa hồ như vẫn là khả năng rõ ràng biết vị trí của hắn, và ở hướng về lúc này thần tốc tiếp cận.

Tiêu Vũ có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, lúc trước này các thế lực lớn vương giả không đuổi kịp hắn, nhưng giờ phút này hắn lại là tại đông đảo cổ vương trong vòng vây, tiếp tục như vậy sớm muộn phải bị này cổ vương vây quanh.

“Còn phải nghĩ sao? Khẳng định là ngươi lúc trước bắt lại vật kia có chuyện, này cổ vương đều là từ toà kia trong mộ phục sinh, ngươi cầm kim quan bên trong gì đó, bọn họ nhất định sẽ nhìn chằm chằm ngươi!”

Nhị Hắc vội vàng lời nói, nhắc nhở Tiêu Vũ. Hắn lập tức tự thân trên lấy ra một thứ, Nhị Hắc thấy vậy, mới yên tĩnh lại, hiển nhiên cũng là đang ngó chừng vật ấy.

Chỉ thấy, đây là một cái dài hộp đá, bề ngoài cổ điển, có khắc hướng về phụ khiến người ta nhìn không rõ hình vẽ.

Kết thù không xa khốc sau bóng tiếp dương bóng học bờ ruộng

“Mau, nhanh mở ra nhìn một chút!” Nhị Hắc thúc giục, chiếm được kim quan bên trong gì đó, nó thập phần bức thiết muốn biết ở trong rốt cuộc là cái gì.

Tiêu Vũ mở ra hộp đá, làm hộp này mở ra, Nhị Hắc sợ hết hồn, thiếu chút nữa lập tức theo Tiêu Vũ trong tay bay ra, ở bên cạnh kêu sợ hãi liên tục.

Chỉ thấy hộp đá ở trong, là một cây quái lạ thực vật, đã như là cỏ, hoặc như là 1 cây nhỏ.

Này một cây như cỏ như cây thực vật trên, sinh có một màu đỏ loét trái cây, màu sắc dị thường tươi đẹp, lộ ra từng trận là hương, thập phần mê người.

Nhưng mà, khủng bố chính là, tại đây thực vật một chỗ khác, lại là mọc ra một trái tim!

“Chúng ta mới vừa nghe được tiếng tim đập, là quả tim này truyền đến?” Nhị Hắc một trận sợ hãi, bay đến Tiêu Vũ phía sau, không dám gần sát.

Thành thật mà nói, kể cả Tiêu Vũ, trong lòng đều có chút chấn động.

Như vậy một hơi trong kim quan, không thấy thi thể, lại là có như vậy một trái tim, và quả tim này mỗi một quãng thời gian, còn có thể nhảy lên một lần, rõ ràng là còn sống, loại chuyện này ngẫm lại đều khiến người ta đổ mồ hôi lạnh.

Địch khoa không tình thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ tôn khốc

“Đây là…… kim quan chủ nhân trái tim? Nhưng hắn như là đã phục sinh, U &# 8 theo trong quan tài đi ra, tại sao còn muốn đem trái tim ở lại trong quan tài?” Nhị Hắc mặc dù đối với thứ này kiêng dè không thôi, tuy nhiên tràn đầy nghi hoặc và hiếu kỳ.

Tiêu Vũ không nói, ở trong nguyên do, hắn cũng nghĩ không thông. Ánh mắt của hắn, lúc này rơi vào trong hộp thực vật trên mọc ra trái cây trên, mắt lộ vẻ kinh dị.

“Thiên Căn?”

Trái cây này bên trên, lộ ra một luồng Tiêu Vũ quen thuộc gợn sóng.

Trước đây ở Tổ Thạch thôn, đệ tử của hắn Khương Viễn từng ở trong lúc vô tình từng chiếm được Thiên Căn, mặc dù Tiêu

Vũ nhìn thấy lúc hắn đã ăn vào, nhưng cũng vẫn có sóng chấn động lộ ra, giờ phút này một quả trái cây, liền cùng Tiêu Vũ ngày đó cảm nhận được gợn sóng có chút tương tự.

“Đây là Thiên Căn? Thiên Căn giấu ở trong kim quan kia, làm sao lại có người biết nó tồn tại? Trước khi những tin tức kia, là từ ở đâu ra?” Nhị Hắc đánh giá Thiên Căn chốc lát, sau đó tràn đầy không rõ.

Tôn xa kẻ thù xa khốc thuyền hận tiếp trăng lạnh cực kỳ ngón tay

Một câu nói này, để Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, chỉ là hắn không hề nói gì, đem cái kia trái cây lấy xuống, sau đó lưu lại hộp đá, một lần nữa đi xa.

Lần này, này cổ vương rốt cục không muốn dùng hắn làm mục tiêu, mà là chạy tới cái kia hộp đá vị trí.

“Nguyên lai này cổ vương là hướng về phía trái tim kia đến! Tiểu tử, mau mau thử xem có thể hay không dung hợp Thiên Căn!” Nhị Hắc thở ra một hơi, sau đó vừa là trở nên hưng phấn, thúc giục Tiêu Vũ dung hợp Thiên Căn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 576: Dung Hợp Thất Bại

Đọc trên điện thoại

Rời xa trái tim kia vị trí sau, Tiêu Vũ lập tức tìm 1 một chỗ yên tĩnh, ngồi khoanh chân, tự thân trên lấy ra trái cây kia, cầm trong tay đánh giá.

“Tiểu tử, nghĩ gì thế? Còn không mau dung hợp?” Nhị Hắc thấy vậy, rất là không rõ.

Thiên Căn bây giờ nhưng người người tất tranh đồ vật, Tiêu Vũ bây giờ đã đã chiếm được, không nắm chặt dung hợp còn ở nghiên cứu gì đây?

Kết thù kẻ thù không chỉ địch xem kỹ từ dương thuyền khắc tinh

Tiêu Vũ không có giải thích, cầm Thiên Căn trầm ngâm không nói. Từ bên ngoài nhìn vào, này Thiên Căn như là một loại linh quả, vừa làm như một loại linh dược, mùi thơm nức mũi, nhưng kỳ quái là, quả này kể cả Tiêu Vũ cũng không nhận ra.

Dùng hắn kiến thức của kiếp trước, hắn chưa từng thấy linh dược cùng linh trái cây ở hiếm thấy, trong tay hắn trái cây này, tựa hồ càng như là một loại nào đó tầm thường trái cây dị biến mà thành.

Ngoài ra, cái này đỏ thắm trái cây trên, có đạo văn ẩn hiện, hơn nữa cái kia đạo văn hết sức phức tạp, còn hơn vương giả nhân vật trên người đạo văn còn thâm ảo hơn.

Tiêu Vũ lúc này ở suy nghĩ, này Thiên Căn là như thế nào hình thành, vì sao chỉ tồn tại ở mỗi một lớn hiểm, thì tại sao nói vật này là trong loạn thế thứ trọng yếu nhất, chiếm được có thể chưởng loạn thế?

Hắn tinh tế cảm thụ, chỉ cảm thấy Thiên Căn bên trong có thần bí gợn sóng truyền ra, như là ngầm có ý một loại nào đó thiên địa đại đạo, tựa hồ dù cho không thêm vào dung hợp, chỉ cần đem Thiên Căn mang ở trên người, cũng có thể làm cho người càng thêm dễ dàng lĩnh ngộ trong thiên địa đại đạo, tăng nhanh tốc độ tu luyện.

Trầm ngâm chốc lát sau khi, Tiêu Vũ cắn răng một cái, lúc này mới há mồm, đem Thiên Căn ăn vào.

Hắn không như người thường, trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, riêng là lĩnh ngộ thiên địa đại đạo, căn bản là không có cách đột phá Thành Vương, bởi vậy trong lòng cũng không rõ ràng lắm, dung hợp Thiên Căn sau khi, có thể không như là Đạo Thần Cung theo như lời, có thể tuỳ tiện đột phá Thành Vương.

“Ầm!”

Làm Tiêu Vũ ăn vào Thiên Căn, một luồng chấn động kịch liệt dùng hắn làm trung tâm, từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, dẫn tới quanh thân thiên địa đều tùy theo đã xảy ra cộng hưởng, đại đạo lực lượng một trận nhộn nhạo.

Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, bỗng nhiên há mồm, đem ăn vào Thiên Căn 1 miệng phun ra.

“Tiểu tử, làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?” Nhị Hắc giật mình, Tiêu Vũ lại đem Thiên Căn phun ra, thật sự để nó không nghĩ ra.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ trong mắt tràn đầy thất vọng, lại là không có cùng Nhị Hắc nói rõ.

Cái gọi là Thiên Căn, lại là một loại đại đạo trái cây!

Cái gì gọi là đại đạo trái cây? Chính là tại đây Thiên Căn bên trong, đã bao hàm một loại hoàn chỉnh đại đạo, ăn vào Thiên Căn người, thì lấy được một loại hoàn chỉnh đại đạo, chỉ cần từ từ cùng Thiên Căn dung hợp, liền có thể từ từ cùng loại này đại đạo trở về làm một thể.

Nói cách khác, ăn vào Thiên Căn sau khi, thế nhân căn bản cũng không cần nữa đối thiên địa đại đạo tự đi lĩnh ngộ, chỉ cần từ từ hóa giải Thiên Căn bên trong đạo lực, liền có thể đối với một loại đại đạo từ từ đào sâu lĩnh ngộ.

Này liền giống với, đang tu luyện trên đường, có người mở ra ra một con đường, dung hợp Thiên Căn sau khi, theo đường này mà đi, một cách tự nhiên có thể đi được so với người khác càng nhanh hơn, đi được xa hơn.

“Nguyên lai cái gọi là dễ dàng đột phá Thành Vương, là ý tứ này!”

Tiêu Vũ nụ cười cay đắng, Thiên Căn bên trong có một loại hoàn chỉnh đại đạo, mà đột phá Thành Vương, cũng là muốn lĩnh ngộ trong thiên địa một loại nào đó đại đạo, ngưng tụ đạo văn.

Dùng Thiên Căn, lĩnh ngộ đại đạo quá trình liền có thể trực tiếp nhảy qua, tự nhiên là có thể dễ dàng đột phá Thành Vương.

Chỉ có điều, bàn về đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ, Tiêu Vũ căn bản không kém bất kì ai, thậm chí Thiên Căn bên trong ẩn chứa đại đạo lực lượng cũng chưa chắc có hắn giải thích sâu.

Sau kẻ thù kẻ thù độc kết hận chiến ầm ĩ khốc thuật

Này đây,

Này Thiên Căn đối với người thường mà nói là chí bảo, nhưng đối với hắn mà nói, nhưng căn bản vô dụng, cho nên cũng là không cách nào cùng hắn dung hợp, để hắn hấp thu ở trong đại đạo lực lượng.

“Thiên Căn bên trong đại đạo lực lượng, mặc dù thâm ảo, hoàn toàn có thể tạo nên một đại chí tôn, nhưng vì sao nói vật ấy có thể chủ loạn thế?”

Thiên Căn vô dụng, Tiêu Vũ mặc dù thất vọng, nhưng cũng không có quá nản lòng, chỉ là trong lòng hắn kỳ quái, Thiên Căn chính là một loại có thể khiến người ta lĩnh ngộ đại đạo mà thôi, vì sao tới Đạo Thần Cung trong miệng, vật ấy lại trở thành trong loạn thế không thể thiếu gì đó?

Hắn không nghĩ ra, đột nhiên vừa là nghĩ đến ngày xưa quần áo trắng điện chủ.

“Một đạo Thiên Căn, có thể khiến người ta lĩnh ngộ được cảnh giới chí tôn, ngày xưa quần áo trắng điện chủ lưu lại truyền thừa, ý đồ tạo nên chí tôn, hai người tựa hồ có chỗ tương tự, chẳng lẽ này Thiên Căn việc, cũng cùng quần áo trắng điện chủ có quan hệ?”

Tiêu Vũ cẩn thận hồi tưởng, hắn nhớ tới quần áo trắng điện chủ đã từng nói, muốn mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới, ít nhất phải có thập đại chí tôn đồng thời phát lực, mới có thể thành công.

Địch khoa kẻ thù khoa khốc kết thuật chiến lạnh thuật ngón tay Quỷ

Bởi vì nguyên nhân này, quần áo trắng điện chủ trên thế gian các nơi để lại bí ẩn không gian, càng để lại không ít chí tôn truyền thừa, vì chính là tại đó đời tạo ra được thập đại chí tôn.

Chỉ tiếc, Thập Châu vùng thế giới này dĩ nhiên có thiếu, ở hiện nay thế gian, cảnh giới cao nhất nhân vật cũng là Đại Đế, nhưng lại cực nhỏ hiện thế, hầu như theo không tại thế gian xuất hiện.

Loáng thoáng, Tiêu Vũ cảm giác này Thiên Căn việc cùng quần áo trắng điện chủ có lẽ có ít quan hệ, mấy thứ này dù cho không phải quần áo trắng điện chủ lưu lại, quần áo trắng điện chủ cũng hơn nửa biết Thiên Căn nguyên do, cùng với ở trong loạn thế tác dụng.

“Xem ra các loại tìm được cha sau khi, tất yếu đi gặp một lần quần áo trắng điện chủ, hỏi rõ ràng loạn thế rốt cuộc là cái gì!”

Tiêu Vũ ở trong lòng làm ra quyết định.

Thiên Căn đối với hắn vô dụng, điều này cũng đã chú định, hắn không thể nhận sự giúp đỡ Thiên Căn đột phá Thành Vương, nếu muốn đột phá, hắn vẫn chỉ có thể dựa vào tự mình tu luyện chiến chữ ấn!

“Tiểu tử, như thế nào, nghĩ ra cái gì?” Nhị Hắc nhìn thấy Tiêu Vũ ngồi nửa ngày, hoàn toàn không biết là tình huống thế nào, đáng tiếc chính là nó chỉ là món binh khí, bằng không mà nói đã sớm cùng Tiêu Vũ cướp đoạt Thiên Căn, gặp Tiêu Vũ không cách nào dung hợp, để nó cảm giác dị thường đáng tiếc.

“Đi thôi, nhìn trong minh thổ hay không còn có cái khác Thiên Căn!” Tiêu Vũ đứng dậy, Thiên Căn mặc dù đối với hắn vô dụng, nhưng vẫn là hết sức quan trọng.

Nếu như vật ấy thật có thể thay đổi loạn thế kết quả,   bên cạnh hắn những người kia, tất cả đều phải Thiên Căn, cho nên dù cho đối với hắn vô dụng, Thiên Căn tranh, hắn vẫn phải tham dự.

“Ngươi…… tiểu tử ngươi lại còn chọn lên? Ngươi coi Thiên Căn là cải trắng gì, còn thiêu tam giản tứ!” Nhị Hắc há hốc mồm, theo bản năng mà cho rằng, Tiêu Vũ là không lọt mắt vừa mới tìm được Thiên Căn, muốn có được tốt hơn mới tiến hành dung hợp.

Tiêu Vũ cũng lười cùng hắn giải thích, đưa hắn phun ra Thiên Căn thu hồi. Hắn không thể dung hợp, Thiên Căn nửa đường lực còn đang, cho người khác vẫn là có thể dung hợp.

Hơn nữa hắn thân thể hoàn mỹ, không chứa một tia tạp chất, này Thiên Căn mặc dù bị hắn dùng qua, nhưng trong thực tế so với dùng nước rửa qua còn sạch sẽ.

“Bây giờ kết quả, khắp nơi vương giả đều tham dự vào Thiên Căn bên trong, dù cho ta muốn tham dự Thiên Căn tranh, cũng cần trước tiên tăng lên thực lực của ta.”

Tiêu Vũ theo dung hợp nơi rời đi, suy nghĩ một phen sau khi, quyết định trước tiên tìm một nơi tu luyện, thử nghiệm đột phá.

Địch kẻ thù kẻ thù khốc tôn thuật chỗ dương khoa tiếp tháng

Cố Trường Phong đã từng nói, mỗi một Đại Hung Địa mặc dù nguy hiểm, nhưng là nhất thích hợp tu luyện chiến chữ ấn địa phương, bây giờ Tiêu Vũ muốn đột phá Thành Vương, chỉ có thể đi thân thể một đạo, ngoại trừ tu luyện chiến chữ ấn, trước mắt hắn tựa hồ đã không có lựa chọn khác.

“Nghiệt tử, đưa ngươi ở trong mộ có được đồ vật giao ra đây!”

Tiêu Vũ rời đi không lâu, đột nhiên không trung xuất hiện bóng người, rít gào Thiên Vương mang theo cái kia Tiêu Gia trưởng lão đột nhiên xuất hiện, không nói lời gì, quay hắn trực tiếp ra tay.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 577: Tái Chiến Vương Giả

Đọc trên điện thoại

“Bốp!”

Tiêu Vũ dưới chân sinh hoa sen, thần tốc né tránh, trong mắt lại là lộ ra kinh ngạc. Tiêu Gia người lại có thể nhanh như vậy tìm được hắn, phải biết rằng hắn lúc trước đã đi được đủ xa, bọn họ lại nhanh như vậy thì đuổi theo tới.

Hắn nhìn phía tên kia Tiêu Gia trưởng lão, chỉ thấy người trưởng lão này cầm trong tay một viên minh phù, phù sắc đỏ tươi, mặt trên giờ phút này còn lộ ra một tầng quỷ dị hồng quang.

Kết xa kẻ thù Quỷ tôn bóng bờ ruộng ầm ĩ địch hiện ra sớm

“Dẫn Huyết phù?”

Nhìn thấy bùa này, Tiêu Vũ nhất thời rõ ràng, trong cơ thể hắn rốt cuộc chảy Tiêu Gia máu, Tiêu Gia người dùng máu làm mối, khắc đến bùa này, thì tài năng ở nhất định trong phạm vi, thần tốc cảm ứng được hắn vị trí phương vị.

“Cần gì nhiều lời, đã hắn là Tiêu Gia nghiệp chướng, trực tiếp chém chính là!”

Khiếu Thiên vương lời nói lạnh như băng, chậm rãi bước đi lên phía trước, chắp hai tay sau lưng, trong mắt hờ hững, nhìn về phía Tiêu Vũ lúc giống như nhìn về phía một con giun dế.

“Ha ha, Tiêu Gia để giết ta, không tiếc muốn mời đến họ khác vương giả gì?” Tiêu Vũ lộ ra châm chọc nụ cười, xem thường nhìn về phía tên kia Tiêu Gia trưởng lão.

Theo lý thuyết, Tiêu Gia dù cho đưa hắn xem là nghiệt tử, muốn diệt trừ, cái này cũng là Tiêu Gia chuyện nhà của mình, sẽ không để cho người ngoài nhúng tay, nhưng bây giờ Tiêu Gia lại mời đến họ khác vương giả đến đối phó hắn, cái này thật sự là một loại trào phúng.

“Hừ!” Tiêu Gia vị trưởng lão này hừ lạnh, lạnh lùng nói: “Ngươi này nghiệt tử cũng sớm đã không phải của ta Tiêu Gia người, thức thời đem ngươi lúc trước đoạt được giao ra, ta còn có thể cho ngươi bị chết thể diện ít ỏi!”

“Ta đây chẳng lẽ không phải phải cảm kích các ngươi cho ta cơ hội này?” Tiêu Vũ giễu cợt nói.

Địch khoa kẻ thù không tình thuyền bóng bờ ruộng cô cork

“Cùng bực này tạo phản, có gì có thể nói? Giết!” Khiếu Thiên vương lộ ra vài phần không kiên nhẫn, tựa hồ là không muốn nghe đến Tiêu Gia trưởng lão nhiều lời, trong lòng bàn tay ngưng tụ đạo văn, một chỉ điểm hướng Tiêu Vũ.

“Ngươi thật sự cho rằng khả năng giết được ta?” Tiêu Vũ cũng là nổi giận, này Khiếu Thiên vương trước đây ở trong mộ liền muốn đưa hắn hại chết, bây giờ vừa bá đạo như vậy, thật sự cho rằng hắn dễ bắt nạt như vậy?

Địch không kẻ thù khoa tình địch hận chiến dương chủ tiếp sườn núi

Hắn trước tiên, ở hai quả đấm bên trên ngưng tụ chiến chữ ấn, đối mặt Khiếu Thiên vương ngón tay, hắn gầm lên một tiếng, không lùi lại tiến, hướng về phía trước ác liệt nổ ra nắm đấm.

“Tầm thường giun dế, đây là ngươi tự tìm chết!” Khiếu Thiên vương híp mắt lại, Tiêu Vũ lại dám cùng vương giả liều, dưới cái nhìn của hắn chuyện này quả thật ngu xuẩn.

“Ầm!”

Nhưng mà, một quyền qua đi, Khiếu Thiên vương hơi thay đổi sắc mặt, cả người thần tốc lùi về sau.

Tiêu Vũ một quyền, mang theo vô tận Thần Uy, nắm đấm uy lực còn lại đem Khiếu Thiên vương sau lưng một tòa núi lớn trực tiếp bắn cho bằng nhau.

Khiếu Thiên vương lui ra sau khi, đem duỗi ra tay phải thu hồi phía sau, kinh ngạc nói: “Không thấy được, ngươi này giun dế thân thể lại không kém gì vương giả!”

“Chỉ đến thế mà thôi gì?” Tiêu Vũ cười lạnh, nói: “Vậy ngươi cần gì phải đem bị thương tay phải ẩn đi? Bị ta đây giun dế chỗ đau đớn, không dám khiến người ta nhìn thấy gì?”

“Hừ, bản vương ngược lại muốn xem xem, tầm thường một giới giun dế, khả năng mạnh bao nhiêu thân thể!” Khiếu Thiên vương vẻ mặt lạnh lẽo, trên người đạo văn tuôn ra kinh thiên ánh sáng.

Hắn những cái kia đạo văn ở trên người chung quanh lưu bơi lội, cuối cùng toàn bộ ngưng tụ vào bàn tay phải bên trên, một bàn tay giống như hóa thành núi cao, từ thiên ngoại mà đến, hướng về Tiêu Vũ bỗng nhiên đập xuống.

“Ầm!”

Tay chưa rơi xuống đất, một phương này đại địa đã là bàn tay khổng lồ kia bên dưới lún xuống, này con bàn tay khổng lồ bao phủ tứ phương,

Phảng phất không định cho Tiêu Vũ một tia tránh lui có thể.

“Ngươi đã muốn biết, vậy hôm nay ta khiến cho ngươi nhìn một cái!”

Tiêu Vũ trên người, đồng dạng bùng nổ ra kinh thiên ánh sáng. Trên người hắn chiến chữ ấn vào đúng lúc này không dứt rung động, tựa hồ cũng cảm thấy hưng phấn.

“Ầm!”

Vung hai nắm đấm, Tiêu Vũ chủ động dùng nắm đấm đánh một con kia bàn tay khổng lồ.

Ở bàn tay khổng lồ kia bên dưới, thân thể của hắn vô cùng nhỏ bé, nhưng mà ra quyền thời gian, uy thế kinh người, đem cái kia đi xuống dưới bàn tay đánh cho hướng lên trên chấn lên, tạo thành một màn kinh khủng hình ảnh.

“Giun dế!”

Khiếu Thiên vương mắt lộ hung quang, tức giận không thôi. Hắn thu hồi bàn tay khổng lồ, lần này trực tiếp bản tôn ra tay, hóa thành một vệt sáng, nhằm phía Tiêu Vũ.

“Ngươi luôn mồm gọi ta giun dế, ngươi lại ngay cả đau đớn ta đều không làm được, chính ngươi vừa tính là thứ gì? Thật sự coi chính mình đạt được vương giả cảnh giới, liền có thể quan sát chúng sanh sao?” Tiêu Vũ thân thể vô song, trình độ cường hãn đạt đến một kinh khủng cảnh giới, không kém chút nào vương giả.

“Huây!”

Khiếu Thiên vương gầm lên, không muốn cùng Tiêu Vũ liều, hắn đã đã nhìn ra, Tiêu Vũ thân thể mạnh đến nỗi khủng bố, chỉ riêng lấy thân thể lực lượng, hắn người vương giả này thậm chí càng ở Tiêu Vũ bên dưới.

Ở Khiếu Thiên vương tiếng hô trong lúc đó, tiếng hú của hắn thẳng trên chín tầng trời, hống một tiếng bên trong, ở sau thân thể hắn tựa hồ xuất hiện một đạo thân ảnh mơ hồ, cùng nhục thể của hắn trùng hợp làm một.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cảm giác được Khiếu Thiên vương trên người truyền đến một luồng kinh người gợn sóng, chỉ thấy Khiếu Thiên vương sắc mặt hờ hững, một bước tiến lên, một ngón tay đạo văn rậm rạp, hướng về mi tâm của hắn chỉ mà đến.

“Ầm!”

Tôn không không không mới kẻ học sau từ ầm ĩ mới tháng

Tiêu Vũ vung quyền, một lần nữa liều, nhưng mà lần này, sắc mặt của hắn lại là khẽ biến, cả người thần tốc lùi về sau.

“Cũ Hồn lực lượng?”

Trên mặt lộ ra kinh ngạc, Tiêu Vũ nhìn ra, Khiếu Thiên vương tiếng kêu thập phần quái lạ, lại có thể triệu hoán đến tàn hồn, dựa vào ở trên người hắn.

Có này Hồn phụ thể, Khiếu Thiên vương sức chiến đấu tăng nhiều, liền như là có một cái khác vương giả nhân vật sức mạnh thêm vào ở trên người hắn.

“Ngươi này giun dế có thể nhìn ra cũ Hồn lực lượng?” Khiếu Thiên vương kinh ngạc, đây là hắn đặc hữu thủ đoạn, cho đến nay, có thể một chút nhìn thấu người, còn chưa từng có.

“Có điều, dù cho ngươi khả năng nhìn ra, cũng là vô dụng, giun dế chung quy chỉ là giun dế!” Hắn lạnh lùng nói: “Bản vương tiếng kêu, có thể gọi bên trong đất trời vương giả chi hồn, tại đây minh thổ, có vương giả thi thể vô số, nói cách khác, bản vương có vô số cũ Hồn lực lượng có thể dùng, ngươi này giun dế dù cho thân thể mạnh trở lại, cũng khó thoát khỏi cái chết!”

Địch không kẻ thù không mới sau bóng tiếp cô cánh buồm sau lạnh

Đang khi nói chuyện, Khiếu Thiên vương tái phát tiếng kêu, ấy tiếng đi xa vạn dặm, sau đó, trong thiên địa vừa có một đạo mơ hồ bóng mờ, ngưng tụ ở sau thân thể hắn, dựa vào người.

Thời điểm này, Khiếu Thiên vương trên người đạo văn càng thêm chói mắt, cả người hắn lộ ra khí tức thập phần khủng bố, chỉ từ khí tức nhìn lên, đây cũng không phải là phổ thông vương giả nhân vật, quả thực ép thẳng tới Thiên Vương.

“Đối phó ngươi tầm thường một con giun dế, có thể làm cho bản vương chăm chú, ngươi này giun dế mặc dù là chết, cũng có thể cảm thấy vinh hạnh!”

Khiếu Thiên vương vô cùng lạnh lùng, hướng về Tiêu Vũ bước ra bước chân, đồng thời tay phải cử động nữa, quay Tiêu Vũ vừa là chỉ điểm một chút đến.

“Keng!”

Thời khắc này tiêu Thiên Vương, tương đương với tập trung ba gã vương giả sức mạnh, thập phần khủng bố, Tiêu Vũ thân thể chính là mạnh trở lại, cũng không dám lại liều.

Hắn rút trên người từ Nhị Hắc hóa thành trường kiếm, che ở trước ngực, chợt nghe chảo rán một tiếng, Nhị Hắc không tổn hao gì, nhưng trên thân kiếm truyền đến chấn cảm, lại là khiến Tiêu Vũ một trận khí huyết cuồn cuộn, cả người về phía sau bay ngược bước ra.

“Mẹ nó, lão này từ đâu học được quỷ dị như vậy thủ đoạn, đau chết mất!” Nhị Hắc mặc dù tự thân không tổn hao gì, nhưng cũng ở đó phát sinh kêu to.

Có thể làm cho nó đều có này phản ứng, có thể thấy được thời khắc này Khiếu Thiên vương ra tay, uy lực khủng bố cỡ nào.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 578: Uất Ức Vương Giả

Đọc trên điện thoại

“Ngươi mượn dùng ngoại lực, dù cho có thể được nhất thời sức chiến đấu, cũng chung quy không thuộc về chính ngươi!” Tiêu Vũ trên mặt, không thấy bất kỳ biểu lộ gì, lời nói cũng như là sương lạnh bình thường lạnh như băng.

“Chỉ bằng ngươi một giới giun dế, sẽ đối bản vương giảng đạo, còn sớm một ngàn năm!” Khiếu Thiên vương sắc mặt, cũng không thấy chút nào gợn sóng, không có bởi vì Tiêu Vũ lời nói mà dao động.

Hắn tiếp tục ra tay, duỗi ra ngón tay ổn định đem Tiêu Vũ khóa chặt, động tác mặc dù chầm chậm, trong đó uy thế nhưng lại làm kẻ khác cảm thấy nặng nề cảm giác ngột ngạt.

“Bất quá là vài đạo cũ Hồn thôi, cũng không thể cho ngươi vô địch!” Tiêu Vũ trong khi nói chuyện, trên người hiện ra hai loại ánh sáng.

Hai loại ánh sáng một đen một trắng, với phía sau hắn thần tốc ngưng tụ, nửa trắng nửa đen nhị sắc giao hòa, đều chiếm một nửa, tạo thành một bộ nửa trắng nửa đen âm dương cổ đồ, ở phía sau hắn từ từ chuyển động.

Tôn khoa xa xa mới kết thuật tiếp cô chủ bóng

Tôn khoa xa xa mới kết thuật tiếp cô chủ bóng “Bịch!”

“Chết!”

Sau xa khoa phương xa tôn xem kỹ chỗ lạnh vâng cát

Bằng cảm giác, Khiếu Thiên vương nhìn ra Tiêu Vũ sau lưng âm dương đồ có chút quỷ dị, lại có thể ảnh hưởng đến hắn kêu gọi mà đến cũ Hồn lực lượng.

Để tránh có biến, vào đúng lúc này Khiếu Thiên vương ra tay toàn lực, bởi vì Tiêu Vũ sau lưng âm dương đồ để hắn cảm thấy có chút bất an.

Sau kẻ thù không tình sau xem kỹ tiếp cô tiếp cánh buồm lông chim

“Thùng!”

Sau kẻ thù không tình sau xem kỹ tiếp cô tiếp cánh buồm lông chim “giun dế!”

Tiêu Vũ phía sau, âm dương cổ đồ chuyển động, vô tận âm dương lực lượng theo trên bản vẽ lộ ra, mang theo trong thiên địa đại đạo lực lượng.

Vào giờ khắc này, vùng thế giới này tựa hồ đều hứng chịu tới ảnh hưởng, ban ngày lập tức biến thành đêm đen, thứ năm một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy.

“Âm dương luân hồi, thuận sinh nghịch chết!”

Tiêu Vũ trong miệng nói nhỏ, theo hắn này một câu nói hạ xuống, âm dương lực lượng ở vùng thế giới này bên trong mênh mông cuồn cuộn, bao phủ khắp nơi.

Cũng trong lúc đó, Khiếu Thiên vương ngón tay đã đưa đến, điểm vào Tiêu Vũ mi tâm bên trên. Nhưng mà, Khiếu Thiên vương trên mặt lại là không thấy bất kỳ nụ cười, ngược lại là trong mắt để lộ ra vô cùng nặng nề.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Cái kia vài đạo bị Khiếu Thiên vương kêu gọi mà đến, dựa vào ở trên người hắn cũ Hồn, vào thời khắc này đột nhiên trở nên lờ mờ, sau đó không bị khống chế, từ Khiếu Thiên vương trên thân bay ra, hòa vào thế gian.

Sinh ở chết, âm và dương, cũ Hồn là người chết lưu lại ở bên trong trời đất sức mạnh, thuộc về sinh tử lực lượng.

Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua, chủ âm dương sinh tử, hắn vận chuyển kinh này, cũ Hồn lực lượng bị kinh này mạnh mẽ hóa giải, khiến Khiếu Thiên vương thủ đoạn nhất thời mất hiệu lực.

“Bịch!”

Hóa đi Khiếu Thiên vương thủ đoạn, Tiêu Vũ quyết đoán ra tay đánh trả, hướng về Khiếu Thiên vương vung quyền.

“Phụp!”

Khoảng cách gần như vậy dưới, Tiêu Vũ kinh khủng thân thể, khiến Khiếu Thiên vương căn bản là không có cách đối kháng, cả người bay về đằng sau, trong miệng cũng là phun ra máu tươi.

Thuyền xa kẻ thù khốc địch xem kỹ chỗ ầm ĩ cô địch lông chim

“Giun dế!”

Khiếu Thiên vương trong mắt phun lửa, lại bị Tiêu Vũ gây thương tích, này đối với hắn mà nói, là một loại lớn lao khuất nhục.

Kết khoa phương xa tôn học chỗ ầm ĩ hận từ dương

Kết khoa phương xa tôn học chỗ ầm ĩ hận từ dương “âm dương luân hồi, thuận sinh nghịch chết!”

“Cho tới bây giờ ngươi còn dám như thế cao cao tại thượng? Ta ngược lại muốn xem xem ngươi khả năng cuồng đến khi nào!”

Tiêu Vũ trên mặt mang theo vẻ lạnh lùng,

Dưới chân sinh hoa sen, ở Khiếu Thiên vương vừa mới rơi xuống đất lập tức, liền đã là theo tới, lại quay Khiếu Thiên vương chém ra nắm đấm.

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

“Bịch!”

Tiêu Vũ không dứt ra tay, mỗi một quyền đều muốn Khiếu Thiên vương xa xa đánh bay.

Kết thù xa xa mới sau thuật chiến tháng Quỷ không lạnh

Lúc trước còn cao cao tại thượng Khiếu Thiên vương, vào thời khắc này vô cùng chật vật, cả người trong không trung thì chưa từng rơi xuống đất, Tiêu Vũ nghịch hoa sen Thần Hư bộ tốc độ quá nhanh, nhanh đến mức mỗi lần đều tài năng ở Khiếu Thiên vương trước khi rơi xuống đất đánh ra quyền kế tiếp.

“Giun dế, ngươi dám như thế đối với ta,!”

Khiếu Thiên vương tóc tai bù xù, vô cùng chật vật, phát sinh tức giận tiếng kêu, ấy tiếng so với trước kia còn kinh người hơn, rung động chín tầng trời.

Nhưng mà, dù cho hắn tức giận nữa, mất đi chính mình đáng tự hào nhất thủ đoạn sau, đối mặt Tiêu Vũ kinh khủng kia thân thể, hắn căn bản không có một tia sức hoàn thủ.

“Ngươi không phải cuồng gì? Không phải cao cao tại thượng coi ta như kiến hôi gì? Ngươi bây giờ ngay cả ta đều không địch, ngươi vừa tính là thứ gì?” Tiêu Vũ liên tục ra tay, một lần cũng không có để Khiếu Thiên vương rơi xuống đất.

Hắn vốn không phải là dễ tức giận người, nhưng này Khiếu Thiên vương khinh người quá đáng, vừa là Tiêu Gia mời, cho nên hắn giờ phút này mới có thể tức giận như thế, đem hết lửa giận đều phát tiết đến đây Khiếu Thiên vương trên người.

“Giun dế, nếu ta không chết, ngươi nhất định phải muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Khiếu Thiên vương dĩ nhiên máu me khắp người, lại vẫn là quay Tiêu Vũ không dứt gầm lên.

Hắn vẫn cao cao tại thượng, coi Tiêu Vũ làm kiến hôi, giờ phút này lại bị Tiêu Vũ như thế chà đạp, có thể tưởng tượng được tâm tình của hắn ở giờ khắc này có cỡ nào uất ức.

“Con bà nó, cái tên này thật đúng là chịu đánh, hơn nữa đều đến cái này phân thượng, lại còn dám hò hét!” Nhị Hắc đối với Khiếu Thiên vương năng lực kháng đòn âm thầm giật mình, Tiêu Vũ sức chiến đấu nó hết sức rõ ràng, Khiếu Thiên vương lại tài năng ở Tiêu Vũ trong tay chống đỡ lâu như vậy.

“Hắn tốt xấu một giới vương giả, không phải dễ dàng chết như vậy, đương nhiên chịu đánh!” Tiêu Vũ trả lời, nói đến cái này cũng là hắn cảnh giới quá thấp gây nên.

Mặc dù hắn bây giờ sức chiến đấu có thể chiến vương giả, có thể đó hoàn toàn là dựa vào cường hãn thân thể cùng với kiến thức của kiếp trước cứng rắn chống đỡ đi lên, bàn về cảnh giới dù sao còn chưa đạt đến vương giả, bởi vậy muốn giết một chân chính vương giả, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Kết khoa khốc kết xem kỹ bờ ruộng cô lạnh thuật lạnh

“A! Giun dế, thù này không báo, ta uổng là vương giả!”

Khiếu Thiên vương tiếp tục rống giận, hắn dĩ nhiên nhìn ra, Tiêu Vũ cảnh giới không đủ, muốn giết chết hắn không phải vậy chuyện dễ dàng.

Tôn xa không địa phương kết xem kỹ chỗ tháng cho nên hiện ra khắc

Phải biết rằng hắn thân là vương giả, có đạo văn hộ thể, Tiêu Vũ sức chiến đấu dù cho kinh người, cũng không vào Vương cảnh, muốn giết hắn thủy chung không phải vậy chuyện dễ dàng.

“Còn dám mạnh miệng, ta nhìn ngươi khả năng cuồng đến khi nào!” Tiêu Vũ cũng tới hỏa khí, lần này hắn không muốn vung quyền, mà là đổi dùng chân đá.

“Bịch” một tiếng, Tiêu Vũ như đá bóng giống nhau một cước đem Khiếu Thiên vương đá ra ngàn trượng xa, sau đó vừa dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ đuổi theo, lại một cước.

Tình cảnh này thoạt nhìn, &# 32; tựa như một người ở đá bóng, nhưng mà trận banh này thủy chung không cách nào rơi xuống đất, đã quỷ dị vừa buồn cười.

“Má ơi, tiểu tử ngươi thực sự là nhân tài a, cái này cũng để ngươi nghĩ tới rồi! Đến đây đến đây, để cho ta cũng đá mấy đá, lão này vừa rồi có thể khiến cho ta cả người đau nhức!”

Nhị Hắc thấy thế, hóa thành một cái hình người, chủ động bay đến một bên khác, quay Khiếu Thiên vương mặt đều là một cước, bị đá so với Tiêu Vũ còn tàn nhẫn.

Một người 1 khí cứ như vậy truyền nổi lên bóng, Nhị Hắc đến chân càng hung mãnh, chân chân đều chiếu mặt đá.

Nó vốn là binh khí, độ cứng rắn không cần nói nhiều, Khiếu Thiên vương tuy là vương giả, dù sao cũng là máu thịt thân, không đến chốc lát đầu đã bị bị đá giống như cái đầu heo.

“Các ngươi……” lần này Khiếu Thiên vương gầm lên vừa tới bên mép, lại là rống đều không kêu nổi đến rồi.

Hắn đường đường vương giả, lại bị người làm cầu để đá, bực này khuất nhục trực tiếp đưa hắn chọc tức đến hôn mê bất tỉnh.

“Mẹ nó, còn vương giả đâu, lại ngất đi thôi!” Nhị Hắc một bộ chưa hết thòm thèm ngữ khí.

Phải biết rằng, vương giả nhân vật liền chết cũng khó khăn, lại có thể ngất đi, có thể thấy được Khiếu Thiên vương trong lòng có nhiều uất ức.

“Không ổn, tiểu tử, có người tới!” Nhị Hắc một cước đem ngất đi Khiếu Thiên vương đá văng ra, sau đó vèo một tiếng bay trở về Tiêu Vũ bên cạnh.

Tiêu Vũ cũng cảm nhận được, quanh thân có cái khác vương giả cảm thụ tới đây chiến đấu gợn sóng, có vài người trong khi tới rồi.

Hắn thập phần quyết đoán, bước ra nghịch hoa sen Thần Hư bộ, chớp mắt ở đây biến mất.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 579: Tung Tích

Đọc trên điện thoại

“Oa ha ha, thoải mái! Lần này thực sự là quá sung sướng! Tiểu tử, ngươi bây giờ có được có thể so với vương giả sức chiến đấu, hơn nữa có ta này một đại linh khí bên cạnh ngươi, ta cảm giác chúng ta bây giờ có thể xông pha, gặp phải Thiên Vương trở xuống đều có thể quét ngang, thẳng thắn chúng ta đi đem bọn họ đều đoạt a, những người kia trên người thật giống như có không ít thứ tốt!”

Từ chiến trường sau khi rời khỏi, Nhị Hắc dọc theo đường đi hưng phấn không thôi, càng không ngừng kêu to.

“Ngươi muốn cướp trên người bọn họ binh khí, dùng để hấp thu cứ việc nói thẳng, cần gì vòng nhiều như vậy?” Tiêu Vũ một chút nhìn ra Nhị Hắc tâm tư, không khách khí chút nào giội nước lã nói: “Có điều ngươi nếu cảm thấy khả năng quét ngang khắp nơi, đó hoàn toàn chính là suy nghĩ nhiều!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù khốc địch hận tiếp cô thuật hận Quỷ

“Tại sao?” Nhị Hắc không phục, cải: “Tiểu tử ngươi bây giờ sức chiến đấu không phải có thể so với vương giả gì? Hơn nữa ta, còn có cái gì đáng sợ?”

“Ngươi là thật khờ hay là giả ngốc?” Tiêu Vũ lườm một cái, nói: “Ta bây giờ sức chiến đấu có thể so với vương giả không giả, nhưng này chỉ là bình thường vương giả, nếu như là Đạo

Thần Cung những vương giả kia, cùng với vừa mới Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, ta không hẳn có thể thủ thắng.”

“Cái này có gì không giống nhau gì? Tiểu tử ngươi có phải là sợ?” Nhị Hắc đối với Tiêu Vũ một trận xem thường.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không muốn giải thích. Đạo Thần Cung những vương giả kia, bàn về thực lực là muốn ở Thập Châu vương giả bên trên, bởi vì bọn họ ở Đạo Thần Cung bên trong trưởng thành, không chỉ từng chiếm được hài lòng đào tạo, còn có cũ cảnh cái loại địa phương đó làm như mài giũa.

Kết không địa phương kết bóng từ tháng lông chim hận chỗ

Thuyền khoa xa Quỷ địch bóng chỗ ầm ĩ ta bờ ruộng kẻ thù

Thập Châu vương giả, thì lại quá nửa là dựa vào tự mình tìm tòi đi tới vương giả cảnh giới, thực lực tự nhiên là không bằng Đạo Thần Cung những vương giả kia.

Lại có những kia tuổi trẻ yêu nghiệt, vốn là thiên tư phi phàm, có vượt qua tự thân cảnh giới thực lực, so với bình thường vương giả phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Huống chi, trước đó không lâu cổ đại chiến trường phát hiện, để không ít người đều chiếm được vương đạo khí. Tiêu Vũ bây giờ sức chiến đấu mặc dù có thể chiến Thập Châu vương giả, nhưng nếu đụng với Đạo Thần Cung này Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, chưa hẳn có thể thong dong ứng đối.

Nếu là những kia tuổi trẻ yêu nghiệt ở trong còn có cầm trong tay vương đạo khí, vậy cho dù là hắn cũng phải tránh lui.

Thuyền không khoa Quỷ tôn xem kỹ bờ ruộng dương lông chim tôn

Bởi vậy, hắn lập tức mới như thế bức thiết muốn tăng cao thực lực, đột phá đến vương giả cảnh giới.

Có điều này, cùng Nhị Hắc nói rõ là vô dụng, bởi vì Nhị Hắc một lòng một dạ chính là muốn đoạt người khác binh khí, tốt đến để nó hấp thu, việc này nó không hẳn không hiểu, chỉ là giả bộ không biết thôi, giải thích nữa cũng không dùng.

“Không có ý nghĩa, thật không có ý nghĩa!” Nhị Hắc nói thầm, đối với Tiêu Vũ không chịu đi cướp người khác cảm thấy bất mãn.

Tiêu Vũ không để ý đến, ngừng lại, tự thân trên lấy ra một bộ cổ đồ.

Kết xa không Quỷ thuyền học từ dương thuyền không

Đây là Đạo Thần Cung bộ kia cổ đồ bản sao, Tiêu Vũ đặt ở trước mắt triển khai sau, nhíu mày trầm tư.

“Tiến vào minh thổ, này ở trong ghi lại đường sống duy nhất, chúng ta đã cơ hồ đều đi qua, thế nhưng cha tung tích, lại là không chút nào phát hiện, có phải cha chưa có tới nơi đây? Hoặc là nói……”

Sau không không phương xa sau xem kỹ chỗ ầm ĩ khốc ầm ĩ mới

Tiêu Vũ ánh mắt, rơi xuống trong bản vẽ cái kia đường sống ngoài ra địa phương.

Trong bản vẽ đường sống, hắn hầu như đã đi đến, lại không thấy chút nào Tiêu Vạn Thiên tung tích. Nếu như Tiêu Vạn Thiên từng tới nơi đây, bao nhiêu phải có chút dấu vết lưu lại, nhưng ở này đường sống bên trong không có phát hiện, vậy chỉ có hai cái có thể.

Một là Tinh Thần Các nghe được tin tức sai lầm, Tiêu Vạn Thiên không từng tới minh thổ, hai là Tiêu Vạn Thiên đã tới minh thổ, thậm chí bây giờ chính là ở đây, chỉ bất quá hắn ở trong bản vẽ đường sống ngoài ra địa phương, cho nên Tiêu Vũ tại đây đường sống trên mới không có phát hiện tung tích của hắn.

“Tiểu tử, ngươi sẽ không phải muốn từ này đường sống trên rời đi, tiến vào này không biết khu vực a?” Nhị Hắc đột nhiên cảm thấy bất an, chỉ lo Tiêu Vũ nhất thời kích động.

“Chúc mừng, ngươi đã đoán đúng!” Tiêu Vũ thu hồi cổ đồ, sau đó dứt khoát xoay người, thiên ly Đạo Thần Cung cho đường an toàn, tiến vào minh thổ ở chỗ sâu trong.

Hắn vừa đi, một bên tự thân trên lấy ra một viên minh phù.

Cái này minh phù, cùng Tiêu Gia dùng để lần theo máu của hắn dẫn phù có chút tương tự, có thể ở trong phạm vi nhất định, tìm được cùng hắn có liên hệ máu mủ người.

Chỉ có điều, cái này minh phù từ Tiêu Vũ chỗ khắc, tự nhiên không phải Tiêu Gia máu dẫn phù có thể so với.

Trên thực tế, chỉ cần có bùa này nơi tay, dù cho Tiêu Vạn Thiên vắng mặt minh thổ, chỉ cần hắn đã tới, bùa này đều có thể sinh ra cảm ứng.

Đương nhiên, loại cảm giác này có nhất định phạm vi hạn chế, bằng không mà nói, Tiêu Vũ đã sớm có thể thông qua bùa này, đến cảm ứng được Tiêu Vạn Thiên vị trí phương vị.

Làm Tiêu Vũ thiên ly trên bản đồ đường sống, hắn gặp phải nguy hiểm số lần, cũng dần dần trở nên bắt đầu tăng lên.

Trong minh thổ tràn ngập quỷ dị, này ở trong sinh linh, bất kể là cỏ cây còn là động vật, tựa hồ cũng bất thường, có lúc kể cả trên đất một con giun dế, đều cần gấp bội cẩn thận.

Dần dần, Tiêu Vũ phát hiện một loại quy luật, trong minh thổ sinh linh đối với các loại sinh vật phá lệ nhạy cảm, khi hắn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, lấy tử khí che kín thân thể lúc, nơi đây quỷ dị sinh linh liền không muốn đối với hắn tiến hành tập kích.

Điều này làm cho hắn tại tiến lên thời gian, tránh khỏi rất nhiều nguy hiểm.

“Ông!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ trong tay minh phù nhẹ run lên, phát ra ánh sáng.

“Làm sao vậy?” Nhị Hắc trong lòng căng thẳng, còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì.

Tiêu Vũ không nói, ở xung quanh tìm kiếm, cẩn thận tìm kiếm mỗi một tấc đất.

Không lâu sau đó, hắn trên mặt đất tìm tới một bãi bùn đất, này thác nước bùn đất màu đất đỏ sậm, phía trên mùi máu tanh thập phần yếu ớt, nếu không có tu luyện người, căn bản không thể cảm giác được.

“Cha đã tới nơi đây, đây là máu của hắn!”

Tiêu Vũ trong lòng mạnh căng thẳng, thông qua trong tay minh phù, hắn thập phần khẳng định, này đất trên nhuộm qua Tiêu Vạn Thiên máu.

Càng làm cho Tiêu Vũ bất an chính là, &# 85 này đất nhiễm phải máu tươi thời gian, cách hiện nay ít nhất đã có 34 năm, nói cách khác, Tiêu Vạn Thiên lúc trước đến minh thổ, đã là mấy năm trước sự tình.

"Phụ thân là mấy năm trước đi tới minh thổ, mà đã ở đây bị thương đổ máu, bây giờ mấy năm trôi qua, phụ thân là rời đi minh thổ, còn là bị vây ở nơi đây? Hay hoặc là……"

Tiêu Vũ không dám tiếp tục tiếp tục nghĩ, thời gian mấy năm quá khứ, nếu như Tiêu Vạn Thiên còn ở trong minh thổ, ai cũng bảo đảm không tốt trong mấy năm này sẽ phát sinh cái gì.

Hắn ở xung quanh tiếp tục tìm tòi, nhưng rất đáng tiếc, minh phù chỉ ở khu vực này có phản ứng, Tiêu Vạn Thiên tung tích ở đây chặt đứt.

Tiêu Vũ cầm minh phù, ở trong minh thổ tiếp tục tìm kiếm. Hắn trước sau vài lần, đều phát hiện qua Tiêu Vạn Thiên tung tích, nhưng mà này tung tích lại đứt quãng, bởi vì thời gian qua đi mấy năm, Tiêu Vạn Thiên dấu vết lưu lại đã nhạt, minh phù không thể khắp nơi đều cảm ứng được.

"Cha tung tích tập trung ở khu vực này, hắn có phải ở phụ cận đây phát hiện cái gì?"

Tiêu Vũ theo Tiêu Vạn Thiên lưu lại tung tích mấy nơi phát hiện, này mấy nơi cách nhau không xa, Tiêu Vạn Thiên tựa hồ đã quanh quẩn ở phụ cận qua một đoạn thời gian, rất rõ ràng là có mục đích gì.

"Cha lúc trước đi sâu vào mỗi một Đại Hung Địa, là vì tìm kiếm có thể giải trên người mẫu thân chú thuật, cùng với trên người ta nguyền rủa linh vật, có phải chung quanh đây có hắn cảm thấy có thể sử dụng gì đó?"

Tiêu Vũ dùng Tiêu Vạn Thiên lưu lại mấy chỗ tung tích làm quanh thân, ở khu vực này tìm tòi, quả nhiên không lâu sau đó, hắn có phát hiện.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 580: Vãng Sinh Hoa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một đóa thánh khiết vô hạ đóa hoa, mở ở minh thổ trung ương, hoa mùi thơm khắp nơi, ở trong gió nhẹ nhàng đu đưa.

“Vãng sinh hoa? Loại hoa này lại thật tồn tại?”

Tiêu Vũ trong lòng giật mình, đi lên phía trước, ngồi xổm đóa hoa này trước cẩn thận quan sát.

Vãng sinh hoa, loại hoa này, Tiêu Vũ cũng chỉ là ở trong truyền thuyết nghe qua. Tin đồn, hoa này mở ở âm u bờ bên kia, tồn tại ở tử vong cuối.

Trong truyền thuyết âm u, là chúng sanh tử vong sau khi mới sẽ đi đến thế giới, ở bên trong vùng thế giới kia tất cả, tất cả đều là vật chết.

Nói đến âm u, vừa sẽ dính dáng đến rất nhiều liên quan tới luân hồi truyền thuyết. Âm u là tử vong thế giới, mà vào âm u vong linh, nếu muốn sống lại, liền trải qua luân hồi, chuyển thế trùng sinh.

Vãng sinh hoa, chính là âm u bên trong thế giới vong linh chuyển thế thời gian, mới có thể thấy đóa hoa, ngụ ý tử vong nơi cuối cùng, một chút mới sinh cơ.

“Nơi này, tựa hồ cùng trong minh thổ địa phương khác không giống nhau lắm.”

Tiêu Vũ quan sát hồi lâu, phát hiện vãng sinh hoa sinh trưởng chỗ, có chút đặc biệt.

Trong minh thổ, hầu như khắp nơi đều tràn đầy tử khí, nhưng ở cái địa phương này, quanh thân lại là ra đời một con đường sống.

Điểm này sinh cơ, cùng vãng sinh hoa tựa hồ có nói không nên lời quan hệ, không biết là trước tiên có vãng sinh hoa, mới ra đời những sinh cơ này, hay là trước có này sinh cơ, vãng sinh hoa tài năng ở đây sinh trưởng.

“Tử khí trung ương sinh cơ, trong sinh có tử, chết bên trong có sống?”

Tiêu Vũ đăm chiêu. Trong minh thổ khắp nơi quỷ dị, có chết đi sinh linh phục sinh, bây giờ lại gặp được như vậy một đóa trong truyền thuyết đóa hoa, mở ở vô tận tử khí trung tâm.

Theo đủ loại này đến xem, minh thổ càng ngày càng giống trong truyền thuyết âm u. Mà Thập Châu đồn đại, nơi đây là âm u một phần, dù cho Tiêu Vũ chưa bao giờ tin tưởng, bây giờ cũng không khỏi cảm giác thấy hơi quỷ dị.

“Hoa này mở ở vô tận tử khí trung ương, tựa hồ là vô tận sau khi chết sức mạnh của sự sống, cha từng tới nơi đây, chẳng lẽ là để hoa này? Nhưng hôm nay hoa này còn đang, chẳng lẽ là cha chưa từng lấy đi?”

Tiêu Vũ trong lòng, vừa là cảm thấy nghi hoặc.

Tại đây quanh thân, rất rõ ràng chỉ có này một đóa vãng sinh hoa tương đối đặc thù, Tiêu Vạn Thiên ở phụ cận đây quanh quẩn, tựa hồ chính là vì hoa này, nhưng hôm nay hoa này còn đang, Tiêu Vạn Thiên cuối cùng lại là không có lấy đi, đây cũng là tại sao?

Nghĩ tới nghĩ lui,

Tiêu Vũ làm sao cũng nghĩ không thông, hắn vươn tay, muốn lấy xuống vãng sinh hoa, muốn đối với hoa này có tiến một bước hiểu ra.

“Huynh đài, không thể!”

Bên cạnh đột nhiên truyền đến âm thanh, Tiêu Vũ cả kinh, chỉ thấy Tề Phong bóng người ở bên cạnh xuất hiện, không biết ngươi tới vào lúc nào đến.

“Ngươi vẫn đi theo ta?” Tiêu Vũ thối lui, ánh mắt lộ ra rùng mình.

“Huynh đài hiểu lầm, ta ở đây ngẫu nhiên gặp huynh đài, chỉ do trùng hợp, đại khái là ta cùng với huynh đài hữu duyên.” Tề Phong tựa hồ bị Tiêu Vũ sợ hết hồn, liền vội vàng giải thích.

Tiêu Vũ nhưng trong lòng không quá tin tưởng, hắn một mình đi sâu vào minh thổ, đã sớm rời xa cái kia đường sống, trùng hợp như vậy vừa ở đây gặp phải Tề Phong?

“Ngươi đã không phải đi theo ta, vậy ngươi tại sao lại ở chỗ này? Ngươi lúc trước không phải vào toà kia trong mộ gì?” Tiêu Vũ vẫn duy trì cảnh giác, trực giác nói cho hắn biết, Tề Phong tuyệt đối không đơn giản, không thể không phòng.

“Nói ra huynh đài ngươi có thể không tin, trước đây ta vào trong mộ sau, không biết thế nào, thì tới cái địa phương này, ta ta vừa định tìm đường rời đi, liền ở đây gặp phải Tiêu huynh ngươi, nói ta theo Tiêu huynh, đó là thật oan uổng!” Tề Phong một trận buồn bã khóc to, làm sao cũng không thừa nhận chính mình là theo chân Tiêu Vũ đi tới nơi này.

Mặc dù Tề Phong dáng vẻ thập phần chân thành, không giống như là nói dối, có điều người này thật sự bất thường, Tiêu Vũ trong lòng thủy chung là không tin hắn.

“Vậy ngươi vừa rồi, vì sao ngăn cản ta hái hoa này?” Tiêu Vũ nhìn chằm chằm Tề Phong vẻ mặt, Tề Phong lại nhận thức vãng sinh hoa, cái này hoa thập phần hiếm thấy, người bình thường không thể nhận thức.

“Ta mặc dù không có gì kiến thức, nhưng cũng biết loại này mở ở tử địa bên trong đóa hoa, tuyệt đối không phải hiền lành gì.” Tề Phong thành khẩn nói: “Tục ngữ nói vật cùng tất phản, hoa này lộ ra mãnh liệt sinh cơ, lại mở ở vô tận tử khí trung ương, thật sự có chút quỷ dị, tùy ý lấy xuống, chỉ sợ sẽ có chuyện không tốt phát sinh.”

Tiêu Vũ làm sao không biết, Tề Phong nói quả thật có vài phần đạo lý, hắn cũng biết hoa này quỷ dị chỗ, chỉ là hoa này rất có thể cùng Tiêu Vạn Thiên tăm tích có quan hệ, bằng không mà nói loại này quỷ dị hoa, hắn cũng sẽ không hái.

“Tiêu huynh như thế để ý hoa này, có phải hoa này có cái gì hiệu dụng gì?” Tề Phong cẩn thận quan sát một chút vãng sinh hoa, sau đó kỳ quái mà nhìn Tiêu Vũ.

“Quả thật hữu dụng.” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, nói: “Ta đến minh thổ, vốn là muốn tìm một cái người tăm tích, hoa này liền có thể cùng với có quan hệ.”

“Thì ra là thế.” Tề Phong gật đầu, nói: “Lại không biết Tiêu huynh muốn tìm là ai, có lẽ ta có thể giúp đỡ được việc?”

“Ta phải tìm được, là cha ta, hắn ở mấy năm trước tựa hồ đã tới nơi đây, không biết là ngươi có biện pháp nào hay không?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, đối với Tề Phong không giấu giếm chút nào.

“Nếu là Tiêu huynh cha, cái kia liền cùng Tiêu huynh có huyết thống quan hệ? Có thể hay không vay mượn Tiêu huynh mấy giọt máu?” Tề Phong lộ ra một nụ cười tự tin.

“Tự nhiên có thể.” Tiêu Vũ rất là thẳng thắn, từ đầu ngón tay bức ra vài giọt máu tươi, cho Tề Phong sử dụng.

Chỉ thấy Tề Phong duỗi ngón một điểm, Tiêu Vũ máu tươi nhất thời ngưng ở ấy ngón tay trước. Hắn nhắm hai mắt lại, trong miệng yên lặng nói nhỏ cái gì, sau một lát mở, cười nói: “Như là Tiêu huynh nói, Tiêu huynh cha ngày xưa quả thật từng tới đây.”

Tiêu Vũ ở bên cạnh thấy, biết Tề Phong dùng một loại nào đó cũ pháp, mượn hắn máu tươi kiểm tra Tiêu Vạn Thiên tung tích. Xem ra, Tề Phong thi triển pháp môn tựa hồ cùng Tiêu Vũ minh phù có tương tự hiệu dụng, lại là càng thâm ảo hơn.

“Có điều, sợ rằng phải khiến Tiêu huynh thất vọng rồi, phụ thân ngươi mặc dù đã tới nơi đây, nhưng ở mấy năm trước đã rời đi, bây giờ đã vắng mặt minh thổ.” Tề Phong tiếp tục nói.

“Ngươi nói là sự thật?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nghi ngờ, Tề Phong thậm chí ngay cả cái này cũng khả năng điều tra được?

“Ta thi triển phương pháp này, gọi là sơ đồ cấu tạo máu ngưng thần nguyền rủa, chỉ cần có chí thân máu, liền có biết rất nhiều chuyện, Tiêu huynh nếu không tin, có thể tự mình thử một phen, phương pháp này nếu do chí thân thi triển, hiệu quả càng tốt hơn.” Tề Phong cười nói, đưa hắn vừa mới thi triển pháp môn trực tiếp dạy cho Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ bán tín bán nghi, đạt được pháp môn sau khi, liền lập tức thử thi triển.

Trên thực tế, loại này pháp môn hắn kiếp trước cũng từng tiếp xúc qua, chỉ là kiếp trước hắn và không có bất luận cái gì người thân, cho nên loại này pháp môn chưa bao giờ để ý.

Thi triển Tề Phong dạy pháp môn sau, Tiêu Vũ nhất thời chấn động, chỉ thấy cảnh tượng trước mắt biến ảo, phảng phất có thể xuyên thấu thời không, nhìn thấy mấy năm trước cảnh tượng.

Hắn dùng tự thân máu cảm ứng, thấy được Tiêu Vạn Thiên lưu ở nơi đây hình ảnh.

“Người này…… chính là cha ta?”

Tuy là cách thời gian mấy năm, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ bí pháp, nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên bóng người, trong nội tâm cũng không nhịn được chấn động, có chút không cách nào bình tĩnh.

Này vẫn là hắn lần đầu tiên, nhìn thấy chính mình bộ dáng của cha!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 581: Đến Minh Thổ

Đọc trên điện thoại

Giờ phút này xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt, là một khuôn mặt kiên nghị nam tử, một tấm gò má giống như bị lưỡi đao gọt qua bình thường, góc cạnh rõ ràng.

Tại kia xuyên thấu qua thời không hình ảnh bên trong, nam tử có vẻ hơi suy yếu, trong lúc đi bước chân không yên, nhìn qua liền biết là có thương tích trong người.

“Cha!”

Tiêu Vũ trong lòng rung động, dù cho nội tâm có mạnh đến đâu, làm người hai đời, đời này lần đầu thấy đến chính mình cha đẻ dung nhan, nội tâm của hắn cũng căn bản bảo trì không dứt bình tĩnh.

Tiêu Vạn Thiên lại suy yếu như vậy, mấy năm nay hắn vì cứu Tiêu Vũ mẹ con, hắn đi sâu vào mỗi một lớn hiểm, này hiểm trong đất không biết có bao nhiêu hung hiểm, sớm để trên người hắn tràn đầy vết thương.

Tôn có xa hay không độc tôn hận chỗ ầm ĩ xa cát ầm ĩ

Kiếp trước, Tiêu Vũ không có người thân, không ràng buộc.

Đời này, hắn từ nhỏ bên cạnh chỉ có Lâm Vũ Nhu một người thân, đối với cha hai chữ, hắn ban đầu căn bản không có cảm giác nào, ở trong lòng hắn, cha hai chữ thì như bạn đường bình thường, cùng hắn hoàn toàn không có bất kỳ quan hệ gì.

Địch xa khoa Quỷ thuyền thuật tiếp ầm ĩ hiện ra tinh

Mãi đến tận, đi đến Tiêu Gia, từ Tiêu Gia bên trong, biết được trước đây đã xảy ra các loại, Tiêu Vũ mới biết, Tiêu Vạn Thiên từng là mẹ con bọn hắn trả giá rất nhiều, thậm chí không tiếc phản bội Tiêu Gia.

Những năm kia Tiêu Vạn Thiên cách mẹ con bọn hắn mà đi, đều không phải là bỏ xuống bọn họ, không để ý bọn họ sinh tử, mà là vì cứu mẹ con bọn hắn, dứt khoát quyết định đi đến thế gian này cực kỳ địa phương nguy hiểm.

Kết khoa xa độc địch xem kỹ tiếp tháng ầm ĩ thuật khắc

Mãi đến tận ngày đó, Tiêu Vũ trong lòng, mới coi như nhận rồi Tiêu Vạn Thiên người phụ thân này.

Mà bây giờ, xuyên thấu qua thời không hình bóng, nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên như thế hư nhược dáng dấp, Tiêu Vũ viên kia ít có gợn sóng, như là bàn thạch lòng, cũng như là 1 hồ nước nước ao bị ném vào đá tảng, thật lâu không cách nào yên tĩnh trở lại.

“Theo phản lại Tiêu Gia, đến mấy năm trước, trong thời gian này ít nhất đã có vài chục năm quang cảnh, mấy năm nay…… cha liền đều là này hiểm trong đất vượt qua gì?”

Tiêu Vũ hai tay run rẩy, trong nội tâm, có một luồng nói không nên lời tâm tình.

Thuyền không xa độc thuyền xem kỹ bờ ruộng lạnh ngón tay khoa bóng

Kiếp trước năm mươi vạn năm, hắn từ không biết hôn tình là vật chi, đời này chưa từng gặp cha hắn, vốn cho là mình nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên sau có thể bình tĩnh.

Không muốn thời khắc này, khi nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên hư nhược dáng dấp, trong cơ thể hắn cùng Tiêu Vạn Thiên quan hệ huyết thống tình, còn là làm hắn kích động đến cả người run rẩy.

Đây là quan hệ huyết thống, máu mủ tình thâm, Tiêu Vạn Thiên như thế vì bọn họ mẹ con, hắn thì lại làm sao có thể thờ ơ?

Chỉ thấy ở trong hình, Tiêu Vạn Thiên ở vãng sinh hoa xung quanh một vùng quanh quẩn, tựa hồ là muốn lấy được hoa này.

“Cha có phải cho rằng hoa này đối với ta cùng mẫu thân hữu dụng, cho nên mới phải quanh quẩn ở đây?”

Tiêu Vũ thân thể khống chế không ngừng run rẩy, mặc dù Tiêu Vạn Thiên cử động rất dốt nát, vãng sinh hoa đối với hắn và Lâm Vũ Nhu đều cũng không có tác dụng, nhưng hắn này một phần để mẹ con bọn hắn tâm ý, Tiêu Vũ lại là hoàn toàn có thể cảm thụ.

Phải biết rằng trong minh thổ, hung hiểm khắp nơi, nơi đây còn không thuộc về đường sống, Tiêu Vạn Thiên một đường đi tới đây, không biết chịu đựng đã ăn bao nhiêu khổ!

Mặc dù là Tiêu Vũ, cũng phải có tử khí hộ thể, né qua trong minh thổ rất nhiều tà vật, tài năng bình yên đi đến chỗ này, bằng không mà nói, thay đổi người khác, mặc dù là một đại Thiên Vương, cũng chưa chắc có thể sống đi tới đây.

Tiêu Vạn Thiên có thể tới chỗ này, quả thực đã gọi là kỳ tích!

Tiêu Vũ tiếp tục quan sát, chỉ thấy ở trong hình, Tiêu Vạn Thiên ở chỗ này bồi hồi một quãng thời gian, cuối cùng tựa hồ là có chút băn khoăn, từ nơi này đã đi xa.

Thông qua Tề Phong dạy cũ pháp, Tiêu Vũ thậm chí có thể cảm nhận được hắn ngay lúc đó khí tức, hắn trực tiếp theo minh thổ rời đi, bây giờ đã vắng mặt minh thổ.

“Cha hắn…… còn sống không?”

Tiêu Vũ hai mắt, giữa bất tri bất giác trở nên hơi mơ hồ.

Hắn vừa mới nhìn thấy, đã là mấy năm trước cảnh tượng, mặc dù vào lúc ấy Tiêu Vạn Thiên sống như cũ, nhưng hắn rời đi minh thổ sau khi, tất nhiên vừa sẽ đi đến một chỗ khác cổ địa.

Địch xa không mới thuyền hận tiếp tháng tiếp ngón tay chỗ

Mấy năm trôi qua, hắn tin tức hoàn toàn không có, ai cũng không có thể bảo đảm, hắn đi đến cái kế tiếp hiểm địa trong, còn có thể hay không thể lại giống như minh thổ nơi đây giống nhau, có thể bình yên rời đi.

“Tiêu huynh, ngươi bây giờ nên tin tưởng lời ta nói đi?” Tề Phong các loại Tiêu Vũ phục hồi tinh thần lại, ở bên nói.

Tiêu Vũ không hề trả lời, tại nguyên chỗ trở nên thất thần.

Không thấy Tiêu Vạn Thiên lúc, trong lòng hắn mặc dù nhận rồi Tiêu Vạn Thiên, tuy nhiên hoàn toàn không quá có thể cảm nhận được cha con trong lúc đó loại kia cảm thụ.

Thời điểm này, mặc dù nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên, giữa hai người cách xa nhau mấy năm thời không, có thể vậy các quan hệ huyết thống trong lúc đó vô hình liên hệ, dĩ nhiên để hắn sâu sắc giải thích tới tình phụ tử.

Tiêu Vạn Thiên để mẹ con bọn hắn, dùng tính mạng làm tiền đặt cuộc, đi sâu vào mỗi một lớn hiểm, dù cho nhiều năm như vậy vắng mặt mẹ con bọn hắn bên cạnh, cũng chưa từng có mất qua hắn làm cha bổn phận.

Kết không khoa kẻ thù độc kết thuật chỗ lạnh Quỷ kết

Nhìn Tề Phong một chút, Tiêu Vũ không nói tiếng nào. Mặc dù Tề Phong khắp nơi khả nghi, nhưng giờ phút này hắn đã không có tâm tư đi tính toán này.

Thấy vậy Tiêu Vạn Thiên sau, hắn lần đầu tiên đối với tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên có một loại tâm tình khẩn cấp, trong lồng ngực có một luồng có thể từ bỏ hết thảy, không tiếc tất cả tìm tới Tiêu Vạn Thiên kích động.

“Đã cha vắng mặt minh thổ, ta lưu ở nơi đây đã không có ý nghĩa!”

Tiêu Vũ bước ra bước chân, thậm chí không có ý định ở đây tìm kiếm thích hợp tu luyện chiến chữ quyết địa phương, chỉ nghĩ đến chỗ tiếp theo cổ địa trong, ở trong thời gian ngắn nhất tìm tới Tiêu Vạn Thiên.

“Tiêu huynh, ta còn có chuyện phải làm, hy vọng ta rời đi minh thổ sau khi, chúng ta còn có thể có cơ hội gặp lại!”

Tề Phong ở phía sau đối với Tiêu Vũ phất tay, nhưng mà Tiêu Vũ lúc này căn bản không nghe lọt, dưới chân hoa sen đều hiện, vài bước trong lúc đó, đã là từ nơi này biến mất.

Kết xa xa Quỷ thuyền hận bờ ruộng lạnh Quỷ tình vâng

“Rốt cục muốn rời khỏi nơi quỷ quái này sao?”

Kết xa xa Quỷ thuyền hận bờ ruộng lạnh Quỷ tình vâng Tề Phong ở phía sau đối với Tiêu Vũ phất tay, nhưng mà Tiêu Vũ lúc này căn bản không nghe lọt, dưới chân hoa sen đều hiện, vài bước trong lúc đó, đã là từ nơi này biến mất.

Nhị Hắc tựa hồ cũng cảm nhận được Tiêu Vũ tâm tình vào giờ khắc này, nói chuyện trở nên trước đó chưa từng có đứng đắn, nói: “Tiểu tử, đừng như vậy trầm mặt, ít nhất ngươi việc này cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, không phải đạt được một đạo Thiên Căn gì cùng một đạo linh thể gì?”

Đáp lại nó chính là yên lặng một hồi, Tiêu Vũ giờ phút này, bây giờ không có tâm tình sẽ cùng Nhị Hắc đùa giỡn.

Vừa nghĩ tới Tiêu Vạn Thiên giờ phút này còn có thể ở có nơi hiểm trong đất thụ lấy khổ, nội tâm của hắn thì không cách nào yên tĩnh trở lại, hận không thể lập tức tìm tới Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

Thuyền khoa tình địch hận từ dương lông chim sau sớm

“Hận ta bây giờ thực lực còn quá yếu, bằng không mà nói, dù cho Thập Châu to lớn hơn nữa, ta phải tìm được cha, cũng bất quá một ý nghĩ sự tình thôi!”

Tiêu Vũ âm thầm nắm chặt nắm đấm.

Bất kể là mượn dùng minh phù, còn là Tề Phong dạy bí pháp, hắn đều muốn ở nhất định trong phạm vi tài năng cảm ứng được Tiêu Vạn Thiên, dù sao nhận lấy cảnh giới hạn chế.

Cho nên, rời đi minh thổ sau khi, trạm tiếp theo muốn đi đến nơi nào tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, hắn vẫn là không có manh mối.

Thuyền kẻ thù không độc kết bóng chỗ lạnh lông chim cát chủ

“Rốt cục ra ngoài vây quanh, ta sau đó không còn đến cái này Quỷ địa phương!”

Chưa qua hồi lâu, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc đi tới minh thổ bên ngoài, Nhị Hắc lập tức hoan hô lên, nơi này nhiều lắm quỷ dị, mặc dù là nó kiện binh khí này đều không chịu được.

“Ầm!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ vừa mới bước ra minh thổ, trên bầu trời, liền gặp có tám mặt đại kỳ, từ không trung hạ xuống, mỗi một mặt cờ đều lớn vô cùng, chiều cao ngàn trượng, giống như một tòa đâm vào vòm trời núi lớn.

Tám mặt đại kỳ ở trong gió triển khai, tự thành thiên địa, đem vừa mới cất bước minh thổ Tiêu Vũ vây ở trong đó.

“Đại gia, mới vừa đi ra thì có mai phục?” Nhị Hắc phát sinh gầm lên.

Tiêu Vũ nhìn về phía trước đi, ánh mắt nhất thời chính là phát lạnh.

Hắn đầu tiên nhìn liền thấy được, chặn ở minh thổ trước khi mai phục hắn, rõ ràng là Tiêu Gia người!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 582: Mai Phục

Đọc trên điện thoại

“Này vương bát bánh bột lọc tử làm sao biết chúng ta từ nơi nào đi ra? Đúng rồi, vừa là này Tiêu Gia người, bọn họ khẳng định lại dùng minh phù khóa được vị trí của ngươi!” Nhị Hắc một trận nổi nóng, nó đối với Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia quan hệ cũng biết một cách đại khái, đối với này một đám thập phần thượng hoả.

“Trận pháp? Xem ra lần này bọn họ đến có chuẩn bị!” Tiêu Vũ quan sát tả hữu, cái kia tám mặt đại kỳ phân chiếm bát phương, mỗi loại chiếm một mắt trận.

Tiêu Gia người, tựa hồ đã từng gặp qua hắn tới lui tự nhiên cực nhanh, khóa chặt hắn phương vị sau, sớm canh giữ ở hắn đi ra địa phương, bày trận trận pháp, đưa hắn vây khốn.

Hơn nữa, trận pháp này là trận kỳ chỗ bố trí, nói cách khác, đây là sống trận, bị người khống chế, mà không giống Tiêu Vũ trước khi thấy qua này sớm bố trí kỹ càng tử trận.

Sống trận ưu điểm, ở chỗ có thể mang theo người, bất cứ lúc nào sử dụng, hơn nữa không dễ phá giải, nhưng uy lực so với này phải sớm bố trí tử trận, thì lại có chỗ không bằng.

“Giun dế, lần này, bản vương ngược lại muốn xem ngươi như thế nào chạy trốn!”

Tám mặt đại kỳ phía trước, Khiếu Thiên vương sắc mặt âm trầm. Vết thương trên người hắn đã khôi phục, đối với Tiêu

Vũ, bây giờ vị vương giả này nhưng tràn đầy sát ý.

Ngoại trừ Khiếu Thiên vương ở ngoài, ở bên cạnh hắn còn phân biệt đứng thẳng hai gã ông lão, bên trái một ông già chắp hai tay, hai mắt híp lại, ở phía xa đánh giá Tiêu Vũ, bên phải người lão giả kia, tất là tay cầm một cây trận kỳ, khuôn mặt lạnh như băng.

“Tam đại vương người? Tiểu tử, xem ra bọn họ để giết ngươi, nhưng ra máu vốn, lại điều đến rồi ba cái vương giả!” Nhị Hắc bị trận thế này sợ hết hồn, tam vương cùng xuất hiện, đây cũng không phải là chuyện đùa.

“Tam vương? E sợ còn không hết!” Tiêu Vũ lạnh nhạt sắc mặt, ánh mắt nhìn phía mấy cái khác phương hướng.

“Má ơi, quanh thân tối thiểu còn có thập đại vương giả, những người này đều điên rồi phải không, lại cùng đi đánh bạc ngươi?” Nhị Hắc hướng về quanh thân cảm ứng, vừa là sợ hết hồn.

Ngoại trừ Tiêu Gia mời tới cái kia ba gã vương giả ở ngoài, tại đây quanh thân, tối thiểu còn có mười mấy cổ hơi thở, mỗi một luồng khí tức đều vắng mặt vương giả bên dưới, chỉ là chưa từng lộ mặt.

“E sợ những vương giả kia đều đã nhận định, ta lúc trước theo minh thổ trong mộ lớn lộ ra kinh người gì bảo vật!” Tiêu Vũ thập phần trấn định.

Nói tóm lại, trước mắt nơi này có hơn mười người vương giả, tất cả đều là hướng hắn mà đến, nói cách khác, dù cho hắn có thể ứng phó đạt được Tiêu Gia tam đại vương người, ở mặt sau này, cũng còn có mười cái trở lên vương giả nhân vật ở theo dõi hắn!

“Nghiệt tử!”

Bất thình lình, Tiêu Gia phương hướng truyền đến quát lạnh một tiếng, một gã chống gậy, tuổi già không chịu nổi ông lão, từ tam đại vương người phía sau đi ra, lãnh đạm nói: “Ngươi này nghiệp chướng, vốn là ta Tiêu Gia nghiệt tử, lúc sinh ra đời nên gặp phải xoá bỏ, bây giờ vừa phản lại gia tộc, còn tổn thương Tứ trưởng lão, theo lý nên cho ngươi nhận hết loài hình mà chết!”

Lời nói lạnh như băng, không mang theo chút nào cảm ngộ, nếu muốn nói có, ngữ khí ở trong cũng chỉ có trần trụi sát cơ.

Thuyền không không kẻ thù độc tôn học từ tháng sớm tình cực kỳ

Tiêu Vũ nhận được, đây là Tiêu Gia một trưởng lão khác, trước đây khi hắn xông Thánh Sơn thời gian, người trưởng lão này từng lộ mặt, tựa hồ đang lớn lên bên trong xếp hạng 11.

“Có điều, niệm bên trong cơ thể ngươi lưu có ta Tiêu Gia máu, hơn nữa Thánh Tổ mở miệng, chỉ cần ngươi đồng ý theo ta về đến gia tộc, hướng về Thánh Tổ nhận tội, gia tộc hoặc có thể tha cho ngươi một mạng!” 11 trưởng lão chuyện đột nhiên xoay một cái, càng khuyên lên Tiêu Vũ về nhà.

“Về đến gia tộc?” Tiêu Vũ cười lạnh, như là nghe được buồn cười nhất chuyện cười, “ngày xưa, phải đem ta đuổi ra khỏi Tiêu Gia, đoạt ta họ tiêu chính là bọn ngươi, bây giờ lại muốn ta trở lại Tiêu Gia?”

11 trưởng lão khẽ nhíu mày,

Lạnh lùng nghe.

“Các ngươi này dối trá nói, thì không cần phải nói, thật sự cho rằng ta không biết là các ngươi đánh chính là ý định gì gì? Các ngươi không phải cho rằng, ta ở trong minh thổ đạt được bất phàm đồ vật, sợ hãi ở chỗ này đem ta tru diệt sau, thế lực khác vương giả sẽ ra tay với các ngươi, cướp đoạt bảo vật gì?"

Tiêu Vũ giễu cợt, Tiêu Gia nhân tinh, hắn cũng không ngốc.

Cục diện trước mắt, quanh thân những vương giả kia hiển nhiên đều là hướng về phía hắn ở trong minh thổ đoạt được mà đến, dưới tình hình như thế, Tiêu Gia người cho dù có thể giết hắn, những vương giả kia làm đoạt bảo vật, tất nhiên cũng sẽ ra tay.

Tiêu Gia tuy có tam đại vương người ở đây, có thể phụ cận vương giả có ít nhất mười mấy người, đến lúc đó, Tiêu Gia coi như khả năng theo Tiêu Vũ trên người tìm được bảo vật, cũng không khả năng giữ được.

11 trưởng lão trong miệng theo như lời cân nhắc tha Tiêu Vũ một mạng, càng chuyện cười, câu nói này có điều là dùng để ổn định Tiêu Vũ thôi.

Nếu là Tiêu Vũ thật đáp ứng trở lại Tiêu Gia, tới Tiêu Gia sau khi, Tiêu Vũ rơi vào trong tay bọn họ, khi đó sinh tử đều để cho Tiêu Gia khống chế, căn bản không thể kìm được chính mình.

"Nghiệp chướng, ngươi có phải nghĩ đến ngươi lựa chọn được gì?" 11 trưởng lão gậy trên mặt đất tầng tầng chấn động, đưa hắn trước người đại địa đều rung ra vết rách, nói: "Ngươi bây giờ đã bị nhốt trong sát trận, hơn nữa tam vương ở đây, ta đây là đang cho ngươi cơ hội, chỉ cần ngươi đồng ý trở về gia tộc nhận tội, và đóng ở minh thổ cùng Đạo Thần Cung đoạt được, liền có cơ hội tẩy đi trên người tội nghiệt!"

"Ha ha, xem ra các ngươi biết đến không ít, ngay cả ta ở Đạo Thần Cung đoạt được đều muốn tham!" Tiêu Vũ bên mép giễu cợt càng sâu.

Thuyền khoa xa kẻ thù độc thuyền xem kỹ tiếp lạnh lông chim thuyền hận

Hắn ở Đạo Thần Cung cũ cảnh bên trong, được trên ngàn cái vương đạo khí, đây là một bút tài phú kinh người, nói vậy theo Tiêu Kỷ trở về, việc này Tiêu Gia cũng đã hiểu.

Chẳng trách Tiêu Gia lại đột nhiên hảo tâm như vậy, càng thay đổi dĩ vãng thái độ, đồng ý cho hắn cơ hội, nguyên lai đều là hướng về phía lợi ích.

“Ngươi này nghiệp chướng, một thân tội nghiệt, gia tộc cho ngươi cơ hội, ngươi nên cảm kích gia tộc!” 11 trưởng lão khuôn mặt đột nhiên lạnh như băng, mở miệng gian tăng thêm Thần lực, U &# 8 khiến âm thanh chấn động vạn dặm.

“Không cần làm ta sợ, dùng thực lực của ngươi, làm ra lại rộng rãi thế cũng đối với ta vô dụng.” Tiêu Vũ xem thường, nói: “Còn tội nghiệt? Ha ha, trên người ta tội nghiệt, bên nào không phải ngươi Tiêu Gia tự đi cộng vào? Đáng tiếc, ta có tội vô tội, không phải từ ngươi Tiêu Gia đến định, dù cho ta thật có tội, cũng không tới phiên ngươi Tiêu Gia đến phán quyết!”

“Ngươi làm càn!” 11 trưởng lão gầm lên, “ngươi này nghiệp chướng, chẳng lẽ thực sự là như thế không biết hối cải, muốn cùng gia tộc là địch?”

“Đừng lại nói với ta gia tộc gì!” Tiêu Vũ đột nhiên quát lạnh một tiếng, nói: “Ngày xưa sớm nói rõ, ta là ta, Tiêu Gia là Tiêu Gia, từ hôm nay lại không có bất luận cái gì liên quan!”

“Lại có!” Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ con mắt, đột nhiên trở nên một mảnh đỏ chót, giống như một tràn ngập sát khí Tu La, nói: “Nếu không phải là Tiêu Gia, mẫu thân ta thì đâu đến nỗi bị chú thuật quấn quanh người, chịu khổ nhiều năm! Cha ta thì đâu đến nỗi vì cứu mẹ con chúng ta, nhiều năm qua chạy mỗi một Đại

Hung Địa bên trong, cho tới bây giờ không rõ sống chết!”

“Xem ra ngươi này nghiệp chướng đã hết có thuốc chữa, đã như vậy, ta liền đem thi thể của ngươi mang về, thanh trừ ngươi này nghiệp chướng!” 11 trưởng lão đến tận đây, biết đã không thuyết phục được Tiêu Vũ, quyết tâm liều mạng, đối với phía sau tam đại vương người nháy mắt.

Thuyền kẻ thù kẻ thù độc sau thuật chiến dương cát tình cánh buồm

“Cũng được, mấy năm nay cha mẹ ta bị các ngươi hại có ăn nhiều như vậy khổ, hôm nay ta thì đại khai sát giới, hướng về các ngươi Tiêu Gia yêu cầu một chút đền bù!” Tiêu Vũ quát lạnh một tiếng, sau đó trên người khí ấn bay ra, sáp nhập vào Nhị Hắc trên người.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 583: Chiến Lực Kinh Người

Đọc trên điện thoại

“Ngươi bây giờ thân thể ở trong trận, còn dám nói ẩu nói tả?” 11 trưởng lão lui về phía sau một bước, phía sau hắn vài tên vương giả nhất thời hiểu ý, đồng thời về phía trước.

Trong tam vương, tên kia cầm trận kỳ vương giả, huy động trong tay đại kỳ, vây nhốt Tiêu Vũ Bát kỳ đại trận, lập tức vào lúc này chuyển động.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tám mặt đại kỳ cùng chuyển động, dùng Tiêu Vũ làm trung tâm, hướng về hắn ép tới, di động trong lúc đó non sông thoái nhượng, thanh thế doạ người.

“Mấy cái trận kỳ đã nghĩ vây nhốt ta?” Tiêu Vũ giống như một tên sát thần, Nhị Hắc ở trong tay hắn hóa thành một hơi màu đen cự kiếm.

Cự kiếm ngang trời, dài đến vạn trượng, giống như có một tòa núi lớn treo ở phía chân trời.

Tiêu Vũ trên người khí ấn dung hợp cự kiếm, cự kiếm kêu khẽ, phát sinh vạn dặm ô quang, làm cho toàn bộ thiên địa ở trong chớp mắt hóa thành đêm đen, trong vòng vạn dặm một mảnh đen kịt.

“Nhân Hoàng kiếm, chém!”

Ở Tiêu Vũ một tiếng gào to bên trong, cự kiếm ngang trời, chém xuống một kiếm gian non sông tan biến, đại địa chia ra làm hai.

Kết Quỷ địch học chỗ lạnh bờ ruộng tình

Cái kia tám mặt đại kỳ, ở Tiêu Vũ chiêu kiếm này bên dưới, lập tức có bốn phía trận kỳ ngã xuống đất, đứt thành hai đoạn.

Kết Quỷ địch học chỗ lạnh bờ ruộng tình người lão giả kia lúc này chính là há mồm hộc máu, ánh mắt lộ ra kinh ngạc ta, hoảng sợ về phía sau lui về.

"Này...... đây là cái gì binh khí? Lại có dạng này uy thế!"

Cái kia tay cầm trận kỳ vương giả sắc mặt biến đổi lớn, trận kỳ là sống trận hạt nhân, sống trận mặc dù tiện lợi, có thể mang theo người, nhưng là có trí mạng khuyết điểm, đó là trận kỳ bị hủy, trận pháp cũng sẽ bị vỡ nát.

Bởi vì này 1 khuyết điểm, thầy trận pháp đang luyện chế trận kỳ thời gian, đều sẽ tuyển dụng thập phần trân quý vật liệu, bình thường trận kỳ độ cứng rắn, có thể so với vương đạo khí.

Nhưng mà, này mấy cái trận kỳ, ở Tiêu Vũ cái kia một hơi cự kiếm bên dưới, cư nhiên như thế không đỡ nổi một đòn, chỉ có thể nói Tiêu Vũ chiếc kia cự kiếm uy lực thái quá đáng sợ.

"Không thể để cho này nghiệt tử thoát đi, hôm nay nhất định phải đưa hắn diệt trừ!" Nhìn thấy trận pháp bị phá, 11 trưởng lão lo lắng gầm lên.

Thật vất vả dùng trận vây khốn Tiêu Vũ, nếu để cho hắn lại thoát đi, tiếp theo cũng không biết muốn lúc nào tài năng lại có cơ hội.

“Hắn đi không được!” Khiếu Thiên vương đi ra, quát lạnh trong lúc đó phi thân về phía trước, tay cầm một cái màu máu trường tiên, bóng roi như rồng, bá một tiếng hướng về Tiêu Vũ quấn đi.

Roi này huy động thời gian, quanh thân có huyết quang hiện lên, trong roi tựa hồ nhốt một loại nào đó sinh linh mạnh mẽ, trong mơ hồ có gầm nhẹ có tiếng theo ở trong truyền ra.

“Cho rằng tìm đến một cái vương đạo khí, thì có thể gây tổn thương cho ta sao?”

Bá một tiếng, Nhân Hoàng kiếm thay đổi phương hướng, kiếm quang bén nhọn khóa được Khiếu Thiên vương, không lưu tình chút nào chém xuống một kiếm.

“Ầm!”

Nhân Hoàng kiếm uy lực, quả thực khủng bố, dù cho Khiếu Thiên vương trong tay trường tiên là vương đạo khí cũng không được, bá một tiếng bị Nhân hoàng kiếm dễ dàng chặt đứt.

Kiếm này không phải là tầm thường kiếm, ở Cửu Thiên Thế Giới, kiện binh khí này được xưng là thập đại hung binh một trong, khí chủ được xưng Nhân Hoàng, thực lực mạnh, là số ít mấy cái có năng lực cùng Tiêu Vũ một trận chiến nhân vật cái thế một trong.

Tiêu Vũ giờ phút này dùng Nhị Hắc hóa thành khí thân thể, lại dùng khí ấn diễn biến này khí thần, kết hợp bên dưới, uy lực tự nhiên khủng bố!

“Cái này giun dế, làm sao lại tiến bộ nhanh như vậy? Trước đây rõ ràng còn không có thực lực như vậy! ”

Khiếu Thiên vương sắc mặt biến đổi lớn trong lúc đó, lập tức lùi về sau, mất đi vương đạo khí, hắn tiến lên nữa nhất định chính là chịu chết.

Thuyền xa kẻ thù Quỷ kết hận chiến dương xa học cát

Nhưng hắn thật sự không nghĩ ra, trước đó không lâu hắn vẫn cùng Tiêu Vũ giao thủ, mặc dù ngay lúc đó Tiêu Vũ cũng rất cường đại, có thể xa xa không so được bây giờ, tại đây trong thời gian thật ngắn, Tiêu Vũ sức chiến đấu lại lại tăng lên nhiều như vậy!

Này sự thật thật sự quỷ dị.

“Cả tôi Thiên Vương đều đấu qua, chỉ bằng mấy người các ngươi, cũng muốn giết ta?”

Tiêu Vũ giờ phút này cũng là thật sự nổi giận.

Trên thực tế, nếu là trên người thủ đoạn ra hết, hắn hôm nay, căn bản không sợ bất kỳ vương giả, dù sao trên người hắn mỗi một loại thủ đoạn đều có thể nói nghịch thiên, dù cho còn qua vương giả cảnh giới, phát huy ra uy lực cũng đủ để khiến vương giả sợ hãi.

Chỉ có điều, hắn bây giờ phải đi thân thể chi đạo, dùng thân thể đột phá Thành Vương, cho nên đoạn thời gian gần đây cố ý thu lại năng lực khác, bên trong chú trọng thân thể tu luyện, mặc dù là đối địch cũng tận khả năng dùng thân thể lực lượng tác chiến.

Nhưng lúc này đây, hắn nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên cái kia hư nhược dáng dấp, Tiêu Gia người vừa là ba lần bốn lượt bắt nạt đến cửa, để hắn lửa giận trong lòng triệt để bạo phát, cho nên mới phải không chút do dự vận dụng này ẩn giấu đi thủ đoạn.

“Tiểu bối, ỷ vào binh khí lợi liền muốn làm dữ? Bản vương đến chém ngươi!”

Tiêu Gia bên kia một người khác vương giả, vào lúc này cất bước bước ra, vài bước trong lúc đó đi tới hư không chỗ.

Chỉ thấy người vương giả này đưa tay, trong không trung dẫn ra, hắn thủ pháp huyền diệu, bàn tay động tác gian, quanh thân thiên địa quy tắc, tựa hồ cũng theo bàn tay của hắn mà động.

“Bốp” một tiếng, trước người lão giả này xuất hiện một đen kịt không gian, theo hắn một tiếng gào to, Nhân Hoàng kiếm không thể dẫn dắt, bị một luồng lực lượng vô hình xé rách vào cái kia màu đen trong không gian.

“Binh khí của ngươi đã bị bản vương ngăn cách vào một phương khác xa xôi thời không, không còn này khí, bản vương nhìn ngươi còn như thế nào càn rỡ!” Người lão giả này chắp hai tay, tràn đầy tự tin.

Đang khi nói chuyện, hắn một chỉ điểm ra, đầu ngón tay vừa là xuất hiện một vòng xoáy đen kịt xuất hiện, thần tốc phóng đại, chụp vào Tiêu Vũ.

“Không gian lưu vong? Bất quá là lĩnh ngộ một điểm không gian chi đạo thôi, ngươi không khỏi quá để mắt chính ngươi!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, chủ động xông vào vào cái kia vòng xoáy đen kịt bên trong.

“Bất cứ chủ động chịu chết?” Ông lão trong mắt, né qua kinh ngạc, nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn đột biến, thân thể cũng bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy lên.

“Ầm!”

Chỉ thấy trong hư không, không gian phá nát, Tiêu Vũ cầm trong tay Nhân Hoàng kiếm, thân thể quanh thân 49 tinh hộ thể, từ hư vô chỗ một lần nữa lao ra, đứng ngạo nghễ ở trong hư không.

“Phụp!”

Người lão giả kia lúc này chính là há mồm hộc máu, ánh mắt lộ ra kinh ngạc ta, hoảng sợ về phía sau lui về.

“Ngươi phương này không gian, liền trên người ta 49 tinh đều không thể chứa đựng, còn mưu toan phải đem ta phong cấm?”

Tiêu Vũ người mặc mấy chục ngôi sao, trong tay tất là nắm đen kịt Nhân Hoàng kiếm, giống như thần linh bình thường xem kĩ lấy tam đại vương người.

“Này…… như thế nào như thế? Cái này nghiệt tử, làm sao lại có thực lực như thế? Hắn rõ ràng không phải vương giả, tại sao lại như vậy……”

11 trưởng lão hai mắt vô thần, trong miệng không dứt nỉ non, trong nội tâm, càng cảm giác giống như bị đao cắt giống nhau khó chịu.

Tiêu Vũ thực lực, thật to ngoài dự liệu của hắn, mấy cái đối mặt trong lúc đó, tam đại vương người không có người nào là đối thủ của hắn, hắn sức lực của một người, cũng đã xa xa vượt ra khỏi Tiêu Gia bên này ba vị vương giả.

Tiêu Vũ có chút thực lực, càng làm cho 11 trưởng lão trong lòng buồn phiền đến khó chịu, bởi vì nếu không có lúc trước phát sinh những chuyện kia, Tiêu Vũ bây giờ phần thực lực này, đó là thuộc về bọn họ Tiêu Gia!

Sau khoa không chỉ kết thuật chiến ầm ĩ tình hận sườn núi

Khiếu Thiên vương gặp Tiêu Vũ như thế, trong mắt phun lửa.

Tam đại vương người cùng nhìn nhau, đều biết bây giờ không phải là tự kiêu thời điểm, lập tức đạt được chung nhận thức, ba người đồng thời ra tay.

“Bốp!”

Cầm trận kỳ vương giả xua cờ, một lần nữa triệu hoán ra 32 lá cờ lớn, hướng về Tiêu Vũ bay đi.

Cùng thời khắc đó, Khiếu Thiên vương ngửa mặt lên trời hét giận dữ, tiếng kêu truyền ra vạn dặm, thật lâu không dứt. Cuối cùng vị nào vương giả, tất là sắc mặt ngưng trọng, trong miệng đọc thầm khẩu quyết, thân hình hơi biến hóa làm 3.

Tam đại vương người giờ phút này điều động toàn lực, và cùng ra tay, phải đem Tiêu Vũ toàn lực xoá bỏ!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 584: Vương Máu Lại Nhuộm

“Tam vương ra tay, Tiêu Vũ còn chưa qua vương giả, lần này còn có thể ứng phó gì?”

“Khó nói, trong tay hắn cự kiếm thập phần quái lạ, khả năng đoạn vương đạo khí, có lẽ còn có thể có lực đánh một trận!”

“Nói như vậy Tiêu Vũ thực lực tất cả đều là đến từ chiếc kia cự kiếm?”

Minh thổ bên ngoài, ngoại trừ giờ phút này trong khi đối với Tiêu Vũ xuất thủ Tiêu Gia người ở ngoài, không biết còn có bao nhiêu thế lực lớn nhân vật, ẩn thân với chỗ tối, xem chừng chiến đấu phía trước.

Tiêu Vũ thực lực, đủ để khiến bất luận người nào khiếp sợ, tam đại vương người liên tiếp ra tay, lại không có người nào tài năng ở trên tay hắn chiếm được chỗ tốt.

Nhưng mà, mọi người lại là đưa hắn chiến lực kinh người quy kết tới trong tay hắn chiếc kia đen trên thân kiếm, dù sao khả năng đoạn vương đạo khí, kiện binh khí này tất nhiên không đơn giản.

Chỉ là bọn hắn nhưng lại không biết, Nhị Hắc hóa thành binh khí mặc dù không bình thường, nhưng là chỉ là cứng rắn phi thường mà thôi, kiếm này có thể có bực này uy lực, chủ yếu vẫn là Tiêu Vũ dùng khí ấn diễn biến Nhân Hoàng kiếm, làm chủ trong đó.

Nhị Hắc vốn bất phàm, hóa làm nhân hoàng kiếm sau, đồ có cứng rắn, hơn nữa khí ấn làm chủ trong đó, đảm nhiệm ấy thần, mới có thể làm cho nó phát huy ra uy lực như thế.

Thời khắc này Nhị Hắc, có khí ấn làm chủ sau khi, liền tương đương với một kiếm chân chính linh khí. Hơn nữa, nó bị diễn hóa thành Cửu Thiên Thế Giới hung binh một trong, uy lực tự nhiên khủng bố.

“Cái người điên này, lúc nào trở nên mạnh mẽ như vậy”

Khắp nơi ẩn thân chỗ tối người ở trong, một người trẻ tuổi nhìn về phía trước chiến đấu, ngơ ngác xuất thần, chỉ cảm thấy một trận miệng đắng lưỡi khô.

Người này, chính là trước đó không lâu mới cùng Tiêu Vũ xung đột qua Nhậm Ngôn, hắn vốn tưởng rằng, chính mình trước kia cũng là cùng Tiêu Vũ cùng một cấp bậc người, thậm chí khoảng thời gian này bị quăng dưới một vài, cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

Cho tới giờ khắc này, nhìn thấy Tiêu Vũ đơn độc đối kháng tam đại vương người, vẫn như cũ ung dung dáng dấp, Nhậm Ngôn thế mới biết, mình và Tiêu Vũ, căn bản là không phải là một cấp bậc.

Dù cho Tiêu Vũ trong tay kiện binh khí kia, dưới cái nhìn của hắn cũng chiếm cứ tác dụng trọng yếu, có thể Tiêu Vũ khả năng thúc giục được kiện binh khí này, thân mình cũng đã nói rõ vấn đề.

Tựa như vương đạo khí giống nhau, binh khí tuy mạnh, nhưng nếu là rơi vào này còn không có lĩnh ngộ thiên địa đại đạo người trong tay, giống nhau không phát huy ra vốn có uy lực.

Giờ khắc này Nhậm Ngôn, trong lòng một mảnh cay đắng, có một loại nói không nên lời mùi vị.

Đồng dạng ánh mắt phức tạp, giờ phút này còn có một người, đó là đang ở Nhậm Ngôn phía trước không xa Nam Cung Diễn.

Hắn nhìn chằm chằm phía trước trong chiến đấu Tiêu Vũ, ánh mắt lấp lóe, khiến người ta không nhìn ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì.

“Ầm!”

Ở các phe bất đồng phản ứng trong lúc đó, phía trước, tam đại vương người từ bỏ kiêu ngạo, không dám lại dễ dàng Tiêu Vũ, quyết định liên hợp ra tay, và thời khắc này đều không dám lại ẩn giấu, đều là thi triển ra toàn lực.

“Giun dế, nhận lấy cái chết!”

Đối với cái kia tam đại vương người tới nói, ba người đều ở đây Tiêu Vũ cái này hậu bối trong tay bị thiệt thòi, đây là lớn lao khuất nhục.

Lúc này, ba người bọn họ mỗi người ánh mắt lạnh lùng, trong mắt sát cơ không che giấu chút nào, chung sức xuất kích.

“!”

Đối mặt tam đại vương người, Tiêu Vũ lại là bình tĩnh đến khủng bố.

Trong mắt của hắn, thậm chí không thấy có mảy may gợn sóng, thật giống như đồng thời đối mặt tam đại vương người, là một cái lại vì bình thường có điều sự tình.

Ở trong miệng hắn, làm cái kia bốn chữ phun ra, trên người hắn sáu viên dấu ấn, cũng ở đây cùng thời khắc đó bay ra, dung nhập vào quanh thân 6 ngôi sao ở trong.

“Đây là”

Ba cái tràn ngập hy vọng vương giả,

Vào lúc này đồng thời sắc mặt biến đổi lớn.

“Đoành!”

Trong giây lát này, tên kia trận đạo vương giả lấy ra 36 mặt đại kỳ bay ở không trung, đột nhiên quỷ dị mà rơi xuống đất, như là mất đi khống chế bình thường, rơi xuống đất thời gian, 36 mặt cờ nện ngã liên miên núi rừng.

Cát bụi bay lên, mặt đất rung chuyển!

Cùng thời khắc đó, một vị khác vương giả Khiếu Thiên vương, trên trán rịn ra tinh mịn mồ hôi.

Hắn vừa mới hét dài một tiếng, tiếng kêu thật lâu không dứt, ở phía sau ngưng đọng đến rồi một đạo đen như mực bóng mờ, cái bóng dày, hầu như muốn ngưng đọng là thật.

Có thể vào thời khắc này, phía sau hắn cái bóng kia đột nhiên phát sinh một tiếng buồn bã khóc to, sau đó thần tốc ảm đạm xuống, rất nhanh sẽ hoàn toàn biến mất.

Người thứ ba vương giả, trên người đồng dạng cũng là đã xảy ra dị biến.

Hắn lĩnh ngộ không gian chi đạo, lúc trước dựa vào lực lượng không gian, ngưng ra ba bóng người, khó phân thật giả. Có thể vào thời khắc này, theo Tiêu Vũ bốn chữ vừa ra, trong đó hai bóng người cũng trong nháy mắt biến mất, chỉ còn lại có một đạo thân phận thật sự.

“Tại sao lại như vậy, xảy ra chuyện gì?”

“Tam vương thủ đoạn, lại bị Tiêu Vũ ở cùng thời khắc đó hóa giải? Hắn làm cái gì?”

Các thế lực lớn người không có bất kỳ khiếp sợ, mỗi người trừng lớn hai mắt.

Tam vương đồng thời ra tay, 3 người thủ đoạn lại tại cùng thời khắc đó bị hóa giải, nếu như đây là Tiêu Vũ thủ đoạn, cái kia loại thủ đoạn này nhất định chính là kinh người.

“Tại sao lại như vậy ta tu vi của ta!”

Tam đại vương người, lúc này mỗi người mặt tái mét, đầy mặt kinh khủng.

Bọn họ bay ở không trung, đồng thời hướng về Tiêu Vũ ra tay, lại là phát hiện, theo Tiêu Vũ trong miệng bốn chữ phun ra, tu vi của bọn hắn, bất cứ thẳng hàng phục một cảnh giới, theo vương giả cảnh giới rơi xuống Tứ Cực cảnh giới.

Mà bởi vì mất đi vương giả tu vi, bọn họ thi triển thủ đoạn tự nhiên cũng thuận theo mất hiệu lực.

36 mặt trận kỳ phải vương giả lực lượng tài năng huy động, Khiếu Thiên vương cũ Hồn phương pháp cũng cần dùng vương giả tu vi làm căn cơ, một vị khác vương giả thủ đoạn, cũng giống như thế.

“Không ổn, đi mau!”

Biến sắc trong lúc đó, 3 Vương Phi trong không trung, vẫn là hướng về Tiêu Vũ phóng đi.

Một thân vương giả tu vi đột nhiên rơi xuống Thiên Tông cảnh giới, ba người không có bất kỳ sợ hãi, nào còn dám tiếp tục hướng Tiêu Vũ tiếp cận, mỗi người vãi cả linh hồn, xoay người còn muốn chạy.

“Bốp!”

Liền vào thời khắc này, Tiêu Vũ đẩy lĩnh vực, bước ra một bước, đã tới ba người bọn họ phụ cận.

Ở trong cơ thể hắn, các loại sức mạnh quy nhất, cái kia có thể áp chế người tu vi trời thiếu ngón tay, từ lâu cùng trong cơ thể vài loại sức mạnh hòa làm một thể.

, 6 ấn cùng xuất hiện tạo ra lĩnh vực, lĩnh vực này bên trong, cũng bị Tiêu Vũ gia nhập áp chế tu vi năng lực.

Hơn nữa, theo hắn tu luyện đến nay, lĩnh vực phạm vi đã vượt xa khỏi dĩ vãng, áp chế tu vi hiệu quả cũng càng hơn năm xưa.

Mặc dù thời gian không thể duy trì quá dài, nhưng tam đại vương người phi thân mà đến, chỉ cần đi vào lĩnh vực, trong cơ thể tu vi cũng sẽ bị áp chế đến Thiên Tông cảnh giới.

“Giết!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ trong mắt không có một chút thương hại, cầm trong tay Nhân Hoàng kiếm, vô tình chém xuống.

“Không!”

Tam đại vương người tất cả đều lộ ra vẻ hoảng sợ, thì liền thân ở phía sau 11 trưởng lão, cũng là sắc mặt xám ngoét, bị tình cảnh này hù đến sợ đến vỡ mật.

“Phụp!”

Tiêu Vũ chém xuống một kiếm, trên bầu trời, nhất thời rơi xuống đầy trời mưa máu.

Tam vương máu nhuộm đỏ phía chân trời, rơi xuống đất thời gian, vương máu hiệu quả hiện ra, trên mặt đất cỏ cây sinh trưởng, các loại thực vật cùng trong nháy mắt dung nhan cực kì cao to.

Cỏ dại giống như hóa thành rừng rậm, cây cối tất là trong nháy mắt lớn lên như núi lớn cao to.

Một đại vương giả máu, liền có thể để chu vi vạn dặm cỏ cây điên cuồng trưởng thành, giờ phút này tam vương máu đồng thời hạ xuống, nơi đây sinh trưởng cỏ cây, diện tích không biết bao trùm bao nhiêu vạn dặm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 585: Rời Đi Minh Thổ

Đọc trên điện thoại

Tam vương nhuốm máu, bị Tiêu Vũ một kiếm chém giết, vương máu thúc khiến vạn mộc sinh trưởng, tình cảnh này, rung động thật sâu mỗi một người ở chỗ này.

“Đây không phải thật, không phải thật……”

11 trưởng lão hồn bay phách lạc, như là lập tức già nua rồi mấy chục tuổi, tại nguyên chỗ run rẩy tự nói, một tấm sắc mặt tái nhợt giống như giấy trắng vậy.

Sau xa không khốc tôn bóng từ cô xuyên qua phong học

Này tam đại vương người, mặc dù cũng không Tiêu Gia trực hệ, nhưng bây giờ cũng đã cùng Tiêu Gia liên hợp.

Đột nhiên tam vương chết đi, đối với Tiêu Gia tới nói, có thể nói là loại tổn thất thật lớn.

Loạn thế trước mặt, khắp nơi quý giá nhất chính là phe mình cường giả, Tiêu Gia một chút mất đi tam vương, hơi bất cẩn một chút, này 1 tổn thất liền sẽ bị thế lực đối địch phóng đại, tạo thành hậu quả đáng sợ.

“Bốp!”

Sau xa kẻ thù không khốc địch học chiến cô học phong khắc

Tiêu Vũ chém giết tam vương, giống như một vô sự người vậy. Hắn thần tốc đưa tay, tên kia trận pháp vương giả rơi xuống đất mấy chục mặt trận kỳ, nhất thời bị hắn thu được trong tay, trong đó bao gồm người vương giả kia trong tay vương kỳ.

“Oa ha ha, tiểu tử, cuối cùng ngươi có lương tâm, biết mấy thứ này đối với ta hữu dụng, nhanh cho ta hấp thu!” Nhị Hắc hưng phấn kêu to lên, này trận kỳ tuy không phải binh khí, nhưng sử dụng chất liệu bất phàm, có thể giống vậy để nó hấp thu.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lại là trong tay lóe lên, đem này trận kỳ toàn bộ thu vào hóa giới phù bên trong.

Địch kẻ thù không độc thuyền học tiếp ầm ĩ hiện ra sườn núi

Bây giờ muốn giết hắn người thật sự quá nhiều, hắn vốn tưởng rằng không cần nhận sự giúp đỡ ngoại lực cũng có thể ứng phó, bây giờ nhìn lại còn là quá ngây thơ rồi.

Này trận kỳ tạo thành trận pháp khả năng uy hiếp được vương giả, nếu lại từ hắn cải tiến một phen, uy lực càng mạnh hơn, để lại trên người, có lẽ thời khắc mấu chốt khả năng phát huy được tác dụng.

“Tiểu tử ngươi……” Nhị Hắc thiếu chút nữa bị tức chết, nhưng là bắt lại Tiêu Vũ không có cách nào.

Tiêu Vũ lại vẫy tay, cái kia ba gã vương giả trên người, mỗi loại đều có cùng loại hóa giới phù gì đó.

Tam vương đã chết, ba cái không gian đồ vật cũng được vật vô chủ. Tiêu Vũ không hề liếc mắt nhìn một chút, tùy ý thu hồi, ở trong tốt xấu là ba cái vương giả cả đời của cải, dù cho đối với hắn vô dụng, cũng có thể để lại cho Luân Hồi Điện.

“Trở về nói cho Tiêu Gia, cuối cùng có một ngày, ta sẽ trở về, chỉ có điều không phải trở về nhận tội, mà là trở về thanh toán dĩ vãng hết thảy!”

Tiêu Vũ trước người, 49 ngôi sao lớn bay trở về, lục đạo dấu ấn tạo ra lĩnh vực, cũng hóa thành 6 đạo lưu quang, một lần nữa trở lại trong cơ thể của hắn.

Lưu lại này một câu nói sau, hắn cầm trong tay Nhân Hoàng kiếm, lưng mọc hai cánh, giương cánh mà đi, quanh thân dù có một đám vương giả như hổ rình mồi, vào thời khắc này đúng là không một người dám ra tay, chỉ có thể nhìn chăm chú vào hắn rời đi.

“Không Vương cảnh, lại dùng sức lực của một người, hung hăng chém giết tam vương, e sợ sau ngày hôm nay, cái này hậu bối tên, ở thế gian này sẽ càng thêm vang dội!”

“Không phải vương giả, hơn hẳn vương giả, chiến lực của hắn thật sự quá kinh khủng!”

Tôn không khoa không mới kết bóng tiếp dương cát sớm lông chim

“Ta đến nay không thể nhìn ra, hắn là như thế nào trong nháy mắt hóa giải tam vương thủ đoạn!”

“Hắn bây giờ còn chưa phải là vương giả, cũng đã kinh khủng như thế, đợi cho hắn Thành Vương thời gian, thực lực sẽ mạnh bao nhiêu?”

Mắt thấy Tiêu Vũ biến mất phía chân trời, dừng lại ở tại chỗ một đám các vương giả, mỗi người sắc mặt nặng nề, không có một cái nào can đảm truy kích.

Vốn bọn họ này đến đều là muốn đoạt Tiêu Vũ ở trong minh thổ đoạt được gì đó,

Nhưng ở tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ hung hăng chém giết tam vương sau khi, không có ai dám đánh lại Tiêu Vũ chủ ý.

Trong mọi người, Tiêu Gia 11 trưởng lão hai mắt vô thần, giống như mất hồn phách, tại nguyên chỗ đứng ngây ra hồi lâu, nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, ánh mắt đành chịu, có cay đắng……

“Hây……”

Mang huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ trong không trung trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, bên tai tiếng gió rít gào, trong chớp mắt hắn liền đã đã rời xa minh thổ.

“Ha ha, thoải mái! Theo tiểu tử ngươi lâu như vậy, còn là lần này thoải mái! Không thấy được tiểu tử ngươi còn có chút thực lực, cuối cùng ta không cùng lầm người!”

Một đường 2, Nhị Hắc thanh âm hưng phấn thì chưa từng dừng lại, ở Tiêu Vũ bên cạnh thỉnh thoảng kêu to, nhưng Tiêu Vũ chính mình lại là một đường trầm mặc, một chữ cũng không từng nói qua.

Hắn bay đến đó châu biên giới, Tiêu Vũ rơi xuống đất, đi sâu vào một mảnh sâu thẳm dãy núi.

Sau khi rơi xuống đất, hắn thần tốc tìm một u tĩnh vị trí, ngồi khoanh chân, trong cơ thể vài loại sức mạnh đồng thời điên cuồng vận chuyển.

“Tiểu tử, ngươi bị thương?” Nhị Hắc kinh hãi, cho tới giờ khắc này hắn mới phát hiện, Tiêu Vũ khí tức trên thân thập phần hỗn loạn, khi thì cuồng bạo không ngớt, khi thì vừa vô cùng suy yếu.

Tiêu Vũ lắc đầu, yên tĩnh ngồi xếp bằng.

Hắn không có bị thương, chỉ có điều, thời khắc này trạng thái cũng không thể lạc quan là được.

Một người đơn độc đối kháng tam vương, ở mặt ngoài hắn chém giết tam vương, thập phần hung hăng, thế nhưng trong cơ thể vài loại sức mạnh, lục đạo dấu ấn, bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết, cộng thêm trời cao thiếu ngón tay áp chế sửa vì đó hiệu quả, này cơ hồ đều vận dụng.

Này vài loại sức mạnh, đồng thời tồn tại ở trong cơ thể của hắn, dung hợp quy nhất, vốn là một thể.

Nhưng những sức mạnh này, đơn nhất vận dụng một loại nào, đều không có vấn đề quá lớn, nhưng nếu là cùng vận dụng, vậy những sức mạnh này sẽ xuất hiện không yên.

Dù sao, những sức mạnh này vốn đều không phải là một thể, là bị Tiêu Vũ mạnh mẽ dung hợp quy nhất.

Địch kẻ thù khoa xa Quỷ kẻ học sau bờ ruộng hàng tháng

Thuyền khoa xa tình địch bóng bờ ruộng cô thi cho nên chiến

Hơn nữa, những sức mạnh này dung hợp trước mắt vẫn chưa hoàn thiện, này đây chỉ cần Tiêu Vũ đồng thời vận dụng sức mạnh càng nhiều, trong cơ thể hắn những lực lượng kia lại càng không ổn định, sẽ tính tạm thời mất đi cân bằng.

Thuyền khoa xa tình địch bóng bờ ruộng cô thi cho nên chiến “đây không phải thật, không phải thật……”

Sự cân bằng này nếu không thể mau chóng ổn định lại, hắn không chỉ không cách nào lại sử dụng bất kỳ một loại lực lượng, nhưng lại có thể sẽ khiến vài loại sức mạnh dung hợp tan vỡ.

Nếu là như vậy, hắn muốn lại bắt đầu lại từ đầu tiến hành dung hợp, bởi như vậy, không chỉ biết lãng phí lượng lớn thời gian, tại đây vài loại sức mạnh một lần nữa dung hợp trước khi, thực lực của hắn cũng sẽ cực lớn giảm xuống.

Dù sao cũng là một người đơn độc đối kháng tam vương, Tiêu Vũ chưa thành vương giả, muốn làm có thể chém giết tam vương, còn là phải thừa nhận nhất định nguy hiểm.

“Xem ra theo sự cường đại của ta, này vài loại sức mạnh cũng thuận theo tăng trưởng, trở nên càng ngày càng không ổn định, nhất định phải phải nhanh một chút để bọn chúng ổn định lại, nếu không nếu là giờ phút này gặp gỡ địch, trong hỗn loạn vài loại sức mạnh không có một loại có thể sử dụng.”

Tiêu Vũ lúc này quan sát bên trong thân thể tự thân, chỉ thấy trong cơ thể hắn cái kia to lớn trắng đen vòng xoáy, đang điên cuồng chuyển động, trong vòng xoáy ngôi sao cùng dấu ấn, với lúc này cũng tất cả đều rối loạn vị trí, vắng mặt lúc mới đầu phương vị.

Vài loại sức mạnh hỗn loạn, hắn hiện tại đã không cách nào vận dụng những sức mạnh này bất luận một loại nào, nếu không những sức mạnh này đại loạn, dẫn đến cân bằng tan vỡ là nhỏ, nói không chừng còn có thể trực tiếp làm hắn nổ tan xác mà chết.

Cái này cũng là tại sao hắn chém giết tam vương sau, lập tức rời đi nguyên nhân, nếu tiếp tục dừng lại, có cái khác vương giả ra tay, chỉ sợ hắn sẽ rất khó ứng đối.

“Xem tình hình, muốn cho những sức mạnh này tất cả thuộc về ổn định, ít nhất phải mấy ngày, nói cách khác ta muốn lại vận dụng những sức mạnh này, ít nhất phải vài ngày sau.”

Tiêu Vũ nhắm mắt trầm ngâm, cũng may hắn có cực nhanh, theo khoảng cách đến xem, trong khoảng thời gian này minh thổ người nên không cách nào đuổi tới đây.

Duy nhất để hắn có chút bất an, là Tiêu Gia người, bởi vì trong cơ thể hắn có Tiêu Gia máu, Tiêu Gia có thể nhận sự giúp đỡ minh phù, tới truy tung phương vị của hắn.

Nếu là ở trong cơ thể hắn sức mạnh hỗn loạn trong lúc, Tiêu Gia lại phái vương giả đuổi theo, hắn e sợ lại không dư lực ứng đối.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 586: Vũ Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ẩn thân với trong núi thẳm, Tiêu Vũ mấy ngày tĩnh tu, điều chỉnh tự thân trạng thái.

May mắn chính là, này mấy ngày vẫn chưa có người đuổi theo, để Tiêu Vũ bình yên vượt qua, trong cơ thể hỗn loạn sức mạnh, cũng lần nữa quy về cân bằng.

“Xem ra Tiêu Gia lần theo phương pháp của ta, cũng có khoảng cách nhất định hạn chế, phải ở đặc biệt trong phạm vi tài năng nhận thấy được tung tích của ta.”

Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, cuối cùng đạt được như thế kết luận.

Nhưng dù vậy, cũng cũng không có nghĩa là Tiêu Gia ngày sau thì sẽ bỏ qua hắn.

Ở đây lập tức, thế gian người đều biết Thiên Căn giấu khắp các nơi hung hiểm cổ địa trong, Tiêu Gia cũng tất nhiên biết, hắn sẽ đi tới này cổ địa.

Chỉ cần Tiêu Gia ở các nơi cổ địa trong phái người chờ đợi, hắn vô luận đi tới gì một chỗ cổ địa, đều muốn sẽ lập tức bị bọn họ phát hiện.

“Đối mặt Thập Châu vương giả, ta mặc dù có lực đánh một trận, nhưng qua đi lực lượng trong cơ thể lại có một hỗn loạn thời kỳ, không cách nào vận dụng, bây giờ muốn giết ta ngoại trừ Tiêu Gia người ở ngoài, Đạo Thần Cung mỗi một cung chỉ sợ cũng phái người rời cung đến truy sát ta, lại có Quân Tà trước đây không lâu đột phá, cũng nhất định sẽ không bỏ qua cho ta.”

Tiêu Vũ hoàn toàn không nóng lòng rời đi nơi đây, ở trong núi lẳng lặng suy tư.

Nếu là thủ đoạn hết dùng, hắn bây giờ không sợ bất kỳ vương giả, chỉ là nếu như nhiều lần đều dốc hết thủ đoạn, sau đó hắn lại có mấy ngày thời kỳ suy yếu.

Mà bây giờ, muốn giết hắn quá nhiều người, mấy ngày suy yếu, nói không chừng chính là trí mạng.

“Xem ra đoạn đường này ngoại trừ phải tìm cha, tăng lên ta thực lực bản thân, trọng yếu giống vậy, một ngày không thành công vương giả, tình cảnh của ta liền giống nhau nguy hiểm.”

Tiêu Vũ nội tâm, dần dần theo nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên lúc kích động trở nên bình tĩnh.

Mặc dù tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, bây giờ là trọng yếu nhất, nhưng nếu trước đó, hắn liền lực tự bảo vệ cũng không có, nói không chừng khi tìm thấy Tiêu Vạn Thiên trước, chính mình cũng đã bỏ mình.

“Bốp!”

Triển khai theo Đạo Thần Cung nơi đó sao chép mà đến cổ địa bản đồ, Tiêu Vũ đặt ở trên đầu gối, suy tư về trạm tiếp theo nên đi tới nơi nào.

“Thiên Uyên cùng U Sơn, trước đây đều đã từng tới, cha đến mỗi một chỗ cổ địa, phỏng chừng ở không biết đường sống dưới tình huống, cũng rất khó trong khoảng thời gian ngắn qua, cho nên nên vắng mặt cái kia hai nơi.”

"Còn lại cổ địa bên trong, cha với mấy năm tiến đến qua minh thổ,

Có thể hắn rời đi minh thổ sau khi, trạm tiếp theo muốn đi cổ địa, chính là khoảng cách minh thổ hơi gần này mấy nơi."

Quan sát đến bản đồ, Tiêu Vũ thu dọn đầu mối, cũng không lâu lắm, đối với trạm tiếp theo muốn đi cổ địa, trong lòng đã có quyết định.

Minh thổ ở vào Nguyên Châu, mà hắn giờ phút này, thân ở Nguyên Châu cùng một khác châu chỗ giao giới, Thập Châu trên cổ địa được chia vô cùng tán, hầu như một châu một chỗ, này đây này một châu bên trong, cũng tương tự tồn tại một chỗ cổ địa.

"Liền đi đến."

Làm ra sau khi quyết định, Tiêu Vũ thu hồi bản đồ, với trong thâm sơn này rời đi, lại khởi hành.

Dọc theo con đường này, hắn đi được vô cùng cẩn thận, nhận sự giúp đỡ lục đạo dấu ấn, che giấu tự thân bên trên hết thảy khí tức, và không có phi hành, mà là dùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ, với các loại trong núi thẳm chạy đi.

"Vũ Châu!"

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ đi tới một tòa cổ xưa đại thành trước khi, ở đây ngước nhìn.

Thành này thập phần hùng vĩ, cao to trên thành tường, lộ ra từng trận tang thương khí tức, mặt trên lộ ra một loại cổ điển vô cùng ý tứ.

Tiêu Vũ ở trước thành ngước nhìn, trong mắt có kinh ngạc.

Thành này cho hắn một loại phi thường đặc thù cảm giác, phía trên tòa thành cổ, tựa hồ có thần bí gợn sóng chảy ra, khiến người ta xa xa nhìn tới, có loại phi thường cảm giác cổ quái.

Thành này vô cùng lớn lao, xa ở ngoài thành cũng có thể nhìn thấy trong thành lui tới đoàn người, nhưng mà khoảng cách xa hơn một chút lúc, lại là cảm giác thành này giống như sáp nhập vào thiên địa, làm người hoàn toàn không cảm giác.

“Xem ra thành này rất không bình thường!”

Mang theo kinh ngạc tâm tình, Tiêu Vũ vào thành. Trên người hắn khí tức diệt hết, và bởi vì trong cơ thể cảnh giới quy nhất, người bên ngoài rất khó có thể thấy, hắn là có sửa vì đó người.

Một đường đi ở trong thành, Tiêu Vũ cảm thụ được thành này bầu không khí, hắn phát hiện trong thành có không ít tu luyện người lui tới, thế nhưng ở những người này ở trong, lại cơ hồ đều là trẻ tuổi.

Ở những người này ở trong, mặc dù cũng có Đạo Thần Cung đi ra đệ tử trẻ tuổi, nhưng cơ hồ đều là chỉ có Thiên Tông tu vi, còn vương giả nhân vật, Tiêu Vũ thả ra thần niệm, cũng không thể trong thành này cảm nhận được mấy người.

“Làm sao kỳ quái như thế? Thành này là Vũ Châu Thiên Phủ, chính là một châu chủ thành, trong thành vương giả cư nhiên như thế ít ỏi?”

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm nghi hoặc, bởi vì theo hắn biết, Thập Châu trên một chỗ khác cổ địa, chính là ở Vũ Châu chủ thành xung quanh.

Theo lý thuyết, bây giờ các phe người cũng nghĩ đi sâu vào các đại cổ địa, tìm kiếm Thiên Căn, bởi vậy ở các đại cổ địa xung quanh, nên đều sẽ có không ít vương giả qua lại, tựa như ở minh thổ thời điểm.

Nhưng ở cái địa phương này, thoạt nhìn lại như là người trẻ tuổi chiếm đa số, vương giả số lượng thập phần ít ỏi, loại tình huống này thật sự cùng Thập Châu cục diện trước mắt có chút không hợp.

Mặc dù có nghi hoặc trong lòng, Tiêu Vũ cũng không thể nào nhô lên, hắn tìm một gian tửu lâu, tạm thời ở lại, dự định sau khi tiến thêm một bước nữa làm đi sâu vào hiểu rõ.

“Tiểu tử, ngươi lần này làm sao bình tĩnh như thế, không phải nên ngay lập tức đi đến cổ địa trong gì? Nói đi nói lại, nơi này cổ địa ở đâu a, thế nào thấy, nơi đây đối lập muốn so với minh thổ bên kia bình tĩnh nhiều?”

Ở lại trong thành sau khi, Nhị Hắc cũng cảm thấy nơi đây bất đồng, hắn càng nghi ngờ chính là, Tiêu Vũ lúc trước như thế nóng lòng, bây giờ đến nơi này, lại không có thẳng đến cổ địa mà đi.

“Ở trong truyền thuyết, Vũ Châu trong vòng quả thật cũng có một chỗ cổ địa, có điều chỗ kia cổ địa, tựa hồ cũng không dễ tìm.”

Tiêu Vũ đi tới đại sảnh tửu lầu, gọi một ít rượu và thức ăn, dùng thần niệm đáp lại Nhị Hắc, nói: “Tin đồn, ở Vũ Châu chủ thành, có mấy tòa bị biến mất cổ thành, tên là không vực.”

“Không vực? Vậy ngươi còn chờ cái gì, còn không lập tức đi tới, ngươi không phải muốn tìm ngươi cha gì?” Nhị Hắc càng thêm nghi hoặc.

“Ta cũng tưởng nhanh chóng đi đến không vực, đáng tiếc chính là, chỗ đó không phải muốn đến liền có thể đi.” Tiêu Vũ một bên dùng rượu và thức ăn, vừa nói: “Bởi vì không vực, không hề giống cái khác cổ địa như vậy, tựa hồ đang hiện nay thế gian, cũng không có mấy người biết nó cụ thể vị trí.”

“Không ai biết vị trí? Vậy ngươi còn chạy đến nơi này làm gì?”

Nhị Hắc càng thêm kỳ quái.

Đối với không vực không biết vị trí, nó hoàn toàn không kỳ quái, bởi vì này cổ địa khắp nơi quỷ dị, dù như thế nào cũng không đáng giật mình.

Nó kỳ quái là, đã không vực không biết ở vào nơi nào, tại sao Tiêu Vũ còn muốn chạy đến nơi đây?

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không có giải thích, trên thực tế hắn sẽ đi tới nơi này, là vì Vũ Châu sát bên Nguyên Châu, cho nên hắn suy đoán Tiêu Vạn Thiên rời đi ở vào Nguyên Châu minh thổ sau khi, có khả năng đến nơi này.

Hắn nghĩ như vậy, tự nhiên là có nguyên nhân, trong truyền thuyết không vực là bị biến mất cổ địa, không chỉ phải tìm được chỗ ở của nó hết sức khó khăn, tiến vào bên trong sau, muốn rời khỏi, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Nguyên Châu xung quanh cái khác bao nhiêu châu cổ địa, Tiêu Vũ 11 suy tính qua đi, cảm thấy Tiêu Vạn Thiên đi đến những địa phương kia độ khả thi không phải là không có, nhưng nếu muốn nói là bị nhốt có nơi cổ địa, hắn lại cảm thấy, không vực độ khả thi là lớn nhất.

Bởi vì thứ phán đoán này, cho nên hắn mới lựa chọn đi tới Vũ Châu, muốn trước tiên đối với không vực tiến hành hiểu một chút, rồi quyết định hay không tiến vào không vực, hay là đi đến cái khác cổ địa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 587: Bay Hoàng Lầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ vào ở này một gian tửu lâu, tên là Phi Hoàng Các, ở trong khí thế phi phàm, trong lầu có một loại gọi là tiên nhân say rượu ngon, tin đồn chính là liền vương giả nhân vật uống, đều sẽ say mèm.

Bởi vì rượu này tồn tại, Phi Hoàng Các ở Vũ Châu trong vòng xa gần nghe tiếng, không ít tu luyện người trải qua nơi đây, đều sẽ đã đến nhất phẩm, mở mang kiến thức một chút loại này khả năng say vương giả rượu ngon.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, lầu này ở trong ra vào cơ hồ đều là tu luyện người.

Nơi này thức ăn, cũng không phải thức ăn bình thường, mỗi một món ăn đều vô cùng khảo cứu, ở trong có không ít món ăn nổi tiếng đều này đây thịt thú vật cùng trân quý linh vật làm tài liệu, sau khi ăn, kể cả tu luyện mọi người có thể được chỗ tốt cực lớn. Nếu là lâu dài tiến lại, thân thể lực lượng đều sẽ tự nhiên tăng cường.

Đương nhiên, cũng bởi vì như thế, món ăn ở đây giá cả đều cực cao, mặc dù là tu luyện người, đều có khả năng lại bởi vì đốt một bàn đồ ăn mà phá sản, có thể thấy được lầu này bất phàm.

Tiêu Vũ lựa chọn nơi đây, chính là nhìn trúng có tu luyện người qua lại, có thể nghe được tin tức. Mà lầu này tựa hồ cũng có được bất phàm bối cảnh, có lẽ khả năng thám thính được liên quan tới không vực tin tức.

Có điều, hắn điểm thức ăn đều không phải là cái gì trân quý gì đó, và tiên nhân kia say, hắn cũng không thấy.

Loại kia rượu phi thường quý giá, không phải người nào đi tới nơi này đều có cơ hội nhấm nháp.

“Tiểu tử, chúng ta muốn ở chỗ này bao lâu? Cái này cũng đã tới mấy ngày, một chút tin tức cũng không có!”

Trong mấy ngày này, Tiêu Vũ mỗi ngày thì ngồi ở Phi Hoàng Các đại sảnh ăn uống, một bên lưu ý lấy trong lầu qua lại đoàn người, nhưng mà trải qua mấy ngày, lại là không có thu hoạch gì, đưa tới Nhị Hắc không kiên nhẫn.

“Không nên gấp, ngươi có phải không phát hiện, mấy ngày gần đây nơi này càng ngày càng náo nhiệt sao?” Tiêu Vũ uống rượu, có vẻ không hề để ý.

Hắn thời khắc này rượu trong chén, mặc dù không so với tiên nhân say, nhưng cũng là hiếm thấy rượu ngon, giá cả cực cao. Chỉ có điều đối với có trên ngàn cái vương đạo khí, còn có nguyên một tòa kinh người vườn thuốc, cộng thêm tam đại vương người toàn bộ tài sản hắn tới nói, của cải không đáng kể chút nào.

“Thiệt hay giả, ta làm sao không phát hiện?”

Đạt được Tiêu Vũ nhắc nhở, Nhị Hắc âm thầm chú ý quanh thân, lập tức phát hiện ngày gần đây quả thật có so với bình thường càng nhiều tu luyện người qua lại, hơn nữa những người này phần lớn tu vi không thấp, mặc dù không thấy vương giả, nhưng là cơ hồ đều là Thiên Tông.

“Nguyên lai tiểu tử ngươi lựa chọn vào ở lầu này, đã sớm nhìn ra chỗ này bối cảnh bất phàm!” Nhị Hắc cho tới bây giờ, mới hiểu rõ Tiêu Vũ vì sao lựa chọn vào ở nơi đây.

Bọn họ dùng thần niệm giao lưu,

Quanh thân người chưa từng phát hiện. Nhưng mà, này đi tới người trong lầu, đều vô cùng giữ được bình tĩnh, đi tới sau khi ít có người trò chuyện, đều là cùng Tiêu Vũ giống nhau, điểm rượu và thức ăn sau khi liền ngồi yên lặng, hầu như không có người nào mở miệng.

“Đã trôi qua mấy ngày, Phi Hoàng Các thả ra tin tức, rốt cuộc là thật hay giả?”

Tiêu Vũ kiên nhẫn chờ, rốt cục, vẫn có một ít người trẻ tuổi dễ kích động, ở trong chờ đợi, thấp giọng bắt đầu bắt đầu trò chuyện.

“Phi Hoàng Các ở Vũ Châu địa vị không tầm thường, đã thả ra tin tức như vậy, đương nhiên sẽ không giả bộ!”

“Nhưng cái này cũng quá khứ mấy ngày, Phi Hoàng Các tuy nói phải tìm một vài thực lực xuất chúng người trẻ tuổi, giúp bọn họ thăm dò không vực, nhưng làm sao đến bây giờ, một chút động tĩnh đều không có!”

“Chờ một chút, nếu đã tới nhiều người như vậy, tin tức kia sẽ không có giả!”

Tiêu Vũ giơ chén rượu, yên lặng nghe, theo trong sảnh mấy cái thiếu niên trong giọng nói, hắn cuối cùng là nghe được một vài tin tức hữu dụng.

Đoạn trước thời gian, Phi Hoàng Các đối ngoại tin tức truyền ra, công bố phát hiện một chỗ quái lạ địa phương, có thể liền cùng không vực có quan hệ. Chỉ là chỗ kia có chút quỷ dị, này đây Phi Hoàng Các không dám tùy tiện tiến vào, phải tìm kiếm một vài thực lực mạnh mẽ người, cùng thăm dò.

Nghe nói tin tức, Vũ Châu bên trong phàm là đối với mình thực lực có chút tự tin, đều rối rít tới rồi, đến đó lầu bên trong chờ. Nhưng mà mấy ngày trôi qua, tin tức kia lại là không còn câu dưới, Phi Hoàng Các hoàn toàn không có bất luận biểu thị gì.

“Không vực từ trước đến giờ thần bí, không người biết chỗ ở, Phi Hoàng Các ở Vũ Châu địa vị không tầm thường, nếu là có người biết được không vực vị trí, khẳng định là bọn hắn!”

“Nói như vậy, chúng ta nên cái gì cũng không làm được, chỉ có thể tại đây chờ tin tức?”

Mấy người trẻ tuổi nhỏ giọng, theo trong lời nói của bọn hắn, Tiêu Vũ còn biết rồi Phi Hoàng Các chỗ bất phàm.

Ở Thập Châu bên trong, Vũ Châu cũng không tính yếu, này châu trong vòng cũng không có thiếu cổ tộc cùng thế lực cường đại.

Chỉ có điều, những thế lực này đối với Phi Hoàng Các, lại tựa hồ như hết sức kiêng kỵ. Nơi này bề ngoài nhìn như một gian tửu lâu, không thuộc về bất kỳ thế lực nào, nhưng ở trong bóng tối, mỗi một đại cổ tộc cùng thế lực, lại đều không dám trêu chọc, chưa từng nghe qua có cái gì người dám tới Phi Hoàng Các gây chuyện.

“Phi Hoàng Các càng muốn tìm người cùng thăm dò không vực?”

Tiêu Vũ như không có chuyện gì xảy ra uống rượu, trong nội tâm, lại là tràn ngập nghi hoặc.

Bây giờ thế gian, các thế lực lớn để Thiên Căn, đều hận không thể khả năng độc chiếm một chỗ cổ địa, không vực không biết vị trí, tựa hồ chỉ có Phi Hoàng Các biết được một vài, bọn họ không chính mình đi sâu vào thăm dò, ngược lại là thả ra tin tức, tìm người cùng tìm hiểu?

Việc này nghe tới, bao nhiêu có chút cổ quái.

Mắt thấy thời gian trôi qua, trong tửu lâu đã mất chỗ trống, Phi Hoàng Các bên trong, đột nhiên đi ra một ông già.

Trên người lão giả này xiêm y, trước ngực nơi thêu một con kim hoàng, giương cánh muốn bay, hắn mặt mỉm cười, nói: “Phi Hoàng Các nhận được chư vị ngày thường chiếu cố, vì biểu hiện lòng biết ơn, hôm nay tiến lại khách, mỗi người đưa ra một chén rượu nhạt. Rượu này mặc dù không so với tiên nhân say, nhưng là không phải tùy ý có thể uống đến.”

Ở ông lão nói chuyện thời gian, Phi Hoàng Các bên trong đã có người bưng bầu rượu đi ra, đi thẳng tới trong lầu, hướng đi mỗi cái bàn.

Trong lầu tu luyện người nghe đến nơi này, đều là vẻ mặt hơi động, Phi Hoàng Các rốt cục có động tĩnh, nghĩ đến chén rượu này hoàn toàn không đơn giản.

Một lát sau, phàm là tiến lại người, trước người đều nhiều hơn một chén rượu. Phi Hoàng Các người cũng xong say rượu, vừa lui về.

“Các vị, mời mọc!” Người lão giả kia mỉm cười, mình cũng rót một chén rượu, đang khi nói chuyện uống một hơi cạn sạch.

Trong lầu người tất cả đều trầm mặc, có người nâng chén, cũng có người đang chần chờ, không có lập tức uống xong trước người rượu.

“Rầm!”

“Rầm!”

Có mấy người uống xong Phi Hoàng Các tặng cho rượu, lúc này liền trực tiếp ngã vào trên bàn, trường say bất tỉnh. Người bên cạnh dồn dập biến sắc, một vài quen biết người thử nghiệm đem những người kia đánh thức, lại là bất kể như thế nào kêu, những người kia đều không có nửa điểm phản ứng.

Nếu không có bọn họ khí tức như thường, quả thực làm người hoài nghi bọn họ đã chết đi.

"Này là rượu gì?"

Trong lầu rốt cục có người biến sắc chất vấn, đối với Phi Hoàng Các đưa ra rượu cảm thấy không yên lòng.

"Xem ra có chút khách chịu không nổi tửu lượng, rượu này là chúng ta trong các một phần tâm ý, nếu là có người không muốn tiếp thu, chúng ta cũng sẽ không miễn cưỡng!" Phi Hoàng Các ông lão không có giải thích, ngôn ngữ mặc dù ôn hòa, nhưng làm việc lại là lộ ra bá đạo.

Lúc này trong lầu khách, cơ hồ đều là ít ỏi tuổi trẻ nhân vật, nghe nói lời nói của ông lão, rất nhiều người sắc mặt biến đổi liên tục.

Trải qua chốc lát chần chờ sau, không ít người trẻ tuổi vẫn là lựa chọn nâng chén, đem rượu trong chén uống vào. Lại một vòng sau, trong sảnh người đã ngã xuống bảy, tám phần mười, phàm là uống rượu nhân vật, không có một cái nào là có thể bảo trì tỉnh táo!

Tiêu Vũ cũng hơi có chần chờ, bất quá hắn đã nhìn ra, chén rượu này, tựa hồ quả thật không phải đơn giản như vậy, lúc này cũng giơ chén lên, một hơi uống vào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 588: Thử Thách Không Dứt

Đọc trên điện thoại

Rượu vào cổ họng, Tiêu Vũ rất là kinh ngạc. Này trong rượu, bất cứ hợp nhau đại đạo lực lượng, tựa hồ cất rượu người tu vi bất phàm, lại đem đạo lực sáp nhập vào này trong rượu.

Hắn nhất thời hiểu, nếu là tu vi không đủ, hoặc là đối với đại đạo lĩnh ngộ không sâu người, dùng để uống rượu này, sẽ phải chịu đại đạo lực lượng xung kích, trở nên ngơ ngơ ngác ngác, giống như uống say bình thường, sau một khoảng thời gian tài năng tỉnh táo lại.

Tựa hồ, Phi Hoàng Các là dựa vào một chén rượu này, đến kiểm nghiệm này tiến lại người thực lực.

Sau khoa không kẻ thù khốc sau hận chiến cô tôn nhốn nháo

Hắn uống xong sau, chỉ nghe ùm ùm âm thanh không dứt vang lên, này uống nhắm rượu tuổi trẻ nhân vật, uống rượu sau cơ hồ đều cũng xuống dưới.

Đến cuối cùng, còn vẫn duy trì tỉnh táo, lại không đến hai phần mười.

“Xem ra những người này đều chịu không nổi tửu lực, còn bảo trì tỉnh táo khách, xin mời đi theo ta.” Phi Hoàng Các ông lão, quay như trước tỉnh táo đám người gật gật đầu, tựa hồ hết sức hài lòng.

Sau đó, hắn cũng không thèm quan tâm này say ngất ngây người trẻ tuổi, hờ hững xoay người, hướng về phía sau đi đến.

Trong lầu tiến lại người trẻ tuổi, cơ hồ đều là hướng về phía Phi Hoàng Các thả ra tin tức, giờ phút này nghe xong lời của lão giả này, này vẫn tỉnh táo người vẫn chưa chần chờ, cất bước đuổi tới.

Tiêu Vũ cũng là buông xuống chén, hắn đồng dạng đối với này Phi Hoàng Các tràn ngập hứng thú, này đây cũng cùng ở sau lưng mọi người, đi về phía trước.

“Này Phi Hoàng Các rất quái lạ a, lại tìm nhiều người như vậy cùng bọn hắn đồng thời thăm dò cổ địa!”

Nhị Hắc mang theo giọng hoài nghi, bởi vì còn những người còn lại mặc dù không đủ hai phần mười, nhưng cũng không ít, chừng hơn mười người.

Phải biết rằng bây giờ thế nhân đều biết rõ Thiên Căn tầm quan trọng, Phi Hoàng Các không thể không biết, bọn họ lại không chỉ không có phong có quan hệ không vực các loại tin tức, ngược lại là tìm đến nhiều người như vậy, muốn đưa vào không vực.

Tuỳ tùng Phi Hoàng Các ông lão, mười mấy tên người trẻ tuổi một đường không người mở miệng, dù cho có người mở miệng, hướng về ông lão kia hỏi thăm chút gì, ông lão kia cũng giống không nghe thấy bình thường, căn bản không đáng đáp lại.

Ngay từ đầu, đi ở trong thành, ông lão kia bước chân coi như bình thường. Nhưng ở không lâu sau đó, ông lão mang theo mọi người ra ngoài thành, cước bộ của hắn đột nhiên nhanh hơn.

Mặc dù ông lão động tác còn là chậm như vậy, nhưng một bước sau khi, người lại là trực tiếp biến mất, lúc xuất hiện lại, đã là ngàn trượng ở ngoài.

"Súc địa thành thốn!"

Tiêu Vũ kinh ngạc, người lão giả này thực lực càng cũng không đơn giản như vậy.

Địch kẻ thù khoa khốc thuyền học bờ ruộng dương hận Quỷ lông chim

Nhìn thấy ông lão đột nhiên tăng tốc, một đám người trẻ tuổi giật mình qua đi, cũng lập tức nhấc lên tốc độ nhanh nhất, hướng về ông lão kia đuổi theo.

Nhưng mà, ông lão tốc độ thật nhanh, trong chốc lát qua đi, cùng người tới ở trong, không ngờ có một bộ phận người bị bỏ rơi, không thể đuổi tới ông lão tốc độ.

"Xem ra đây cũng là một thử thách! "

Tiêu Vũ thong dong cất bước, tốc độ không nhanh cũng không chậm, đi theo đám người phía sau cùng.

Ông lão kia tốc độ mặc dù nhanh, nhưng trong mắt hắn, không đáng kể chút nào, hắn thậm chí không có thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ.

Ở trong khi tiến lên, Tiêu Vũ cũng đang quan sát này theo tới người. Những người này đều vô cùng trẻ tuổi, trong đó có mấy người, để Tiêu Vũ không nhịn được nhìn nhiều mấy lần.

Mấy người trẻ tuổi kia theo sát phía trước ông lão, thoạt nhìn cũng thập phần thong dong, tựa hồ bọn hắn thực lực ở một đám người trẻ tuổi ở trong cũng coi như đứng đầu.

Như thế đi ra một khoảng cách, vốn hơn mười người, đến cuối cùng đã chỉ còn lại có hơn hai mươi người.

Tới một gian nhà tranh trước khi, ông lão ở đây dừng lại, quay đầu, đối với những người còn lại nói: “Chủ nhân nhà ta đã trong phòng chuẩn bị tiên nhân chân chính say, chư vị mời!”

Nói thôi mặt mỉm cười, lùi tới một bên.

Địch khoa khoa địa phương kẻ học sau chiến cô sau tôn khoa

Ông lão tuy là nói như vậy, nhưng đoàn người lại là không người tiến lên, dọc theo đường đi các loại thử thách, giờ phút này mặc dù trước mắt là một gian nhà tranh, nhưng ai biết phương diện này hay không có cái gì thử thách?

“Ha ha, có phải thì không ai đối với cái kia rượu ngon cảm thấy hứng thú không? Đã như vậy, ta sẽ không khách khí!”

Trong đám người, một người thanh niên đứng dậy, chính là lúc trước ở sau lưng lão ta cùng đến chặt nhất người trẻ tuổi một trong.

Người này dáng dấp tuấn tú, như cái công tử thế gia, sau khi đi ra, cất bước đi tiếp, nhẹ nhàng đẩy cửa, tiến nhập trong phòng.

Đoàn người ở trước phòng chờ đợi, chỉ nghe nhà kia bên trong im ắng một mảnh, không có nửa điểm tiếng động, người trẻ tuổi kia tiến nhập trong đó sau, phảng phất trực tiếp trong phòng biến mất, đã không có động tĩnh, cũng không thấy hắn đi ra.

“Chư vị còn là không có ý định đi vào gì? Nếu là như vậy, tiểu nữ cần phải cảm tạ giành trước!”

Vừa là một người trẻ tuổi đi ra, nhưng lần này lại là một cô gái.

Cô gái này, cũng là đi tiếp theo thật sát ông lão nhân vật phía sau, những người trẻ tuổi khác hiển nhiên ở trên đường cũng quan sát qua, biết mấy người kia đều không đơn giản, này đây không một người mở miệng.

Cô gái này chừng hai mươi tuổi, một tấm đỏ nhục như máu, có vẻ nói không nên lời yêu mị.

Nàng mang theo cười quyến rũ, bước lên trước, cũng đẩy ra nhà tranh cửa. Liền gặp cô gái này sau khi vào nhà, cũng cùng sớm nhất tên kia người trẻ tuổi giống nhau, mất đi tất cả động tĩnh.

Sau xa không địa phương kẻ học sau tiếp dương lạnh mới sau

Như thế, hơn hai mươi tên thiếu niên ở ngoài chờ, không người tiến lên, mãi đến tận sau một lát, mấy cái kia ở trong khảo nghiệm biểu hiện nhất là ung dung thiếu niên đều đã 11 tiến vào trong phòng, cái khác người trẻ tuổi, mới dám thử tiến lên.

"Ồ?"

Khi lại một người thanh niên tiến lên lúc, chỉ thấy này người trẻ tuổi đưa tay đẩy cửa, vẻ mặt lại là khẽ biến.

Đó bất quá là một gian nhà tranh, nhà tranh cửa cũng là phiến phổ phổ thông thông cửa gỗ, hơn nữa thoạt nhìn tựa hồ đẩy một cái có thể đẩy ngã. Nhưng lúc này, người trẻ tuổi này đưa tay gian, cái kia cửa gỗ lại là xe thành sợi tia bất động, như là một tòa núi lớn.

Sau không không Quỷ sau hận bờ ruộng tháng thi sau khốc

Người trẻ tuổi sắc mặt tăng thành trư can sắc, hắn đầy mặt không cam lòng, trên người tứ chi sáng lên, đã vận hành lên Tứ Cực cảnh giới Thần lực.

Tứ Cực lực lượng mặc dù không bằng vương giả, nhưng cũng có thể một tay giơ lên một tòa núi lớn. Có thể thiếu niên này tứ chi phát sinh tia sáng chói mắt, &# 85 toà kia nho nhỏ cửa gỗ, lại là động cũng không động.

“Đây cũng là một thử thách!”

Phía sau còn lại người trẻ tuổi đều đổi sắc mặt, sâu sắc khẳng định đây cũng là Phi Hoàng Các thử thách.

Suy nghĩ cẩn thận, Phi Hoàng Các dù cho muốn tìm người, cùng bọn hắn cùng thăm dò không vực, vậy dĩ nhiên cũng không phải người nào đều có tư cách, dọc theo con đường này các loại thử thách, vì chính là đem không hợp cách người cho lọc bỏ xuất hiện.

Người trẻ tuổi kia thử nửa ngày, cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ, lui trở về.

Tôn xa khoa Quỷ tôn bóng chỗ tháng không nguyệt chủ

Những người trẻ tuổi khác sau khi liền lục tục tiến lên, tiến hành thử nghiệm, nhưng mà tại kia mấy cái kiệt xuất nhất người trẻ tuổi sau khi, những người này bất cứ không có người nào có thể thúc đẩy cái kia phiến nho nhỏ cửa gỗ.

Một đám người trẻ tuổi, mỗi người mặt như màu đất, mặc dù tràn ngập không cam lòng, nhưng là không thể làm gì.

Tiêu Vũ nhìn thấy cuối cùng, lúc này mới tiến lên, hắn bây giờ bị quá nhiều người ghi nhớ, này đây không muốn thái quá khoe khoang, các loại đến cuối cùng.

“Cút đi nhé tiểu tử, chỉ bằng ngươi cũng tưởng thông qua?”

Tiêu Vũ vừa mới cất bước, đột nhiên bị người đụng phải một cái, ở phía sau hắn đi ra một gã thanh niên, đầy mặt ngạo sắc, đẩy hắn ra sau khi hướng về nhà gỗ bước vào.

Bên cạnh Phi Hoàng Các ông lão hơi kinh ngạc, bởi vì này mới xuất hiện người trẻ tuổi, vừa mới cũng không có cùng ở phía sau hắn, như là đột nhiên nhô ra đồng dạng.

Tiêu Vũ cũng là nhíu mày, ở bên cạnh đăm chiêu.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 589: Tiếng Đàn

Đọc trên điện thoại

Cái kia cuối cùng xuất hiện người trẻ tuổi, hình thể khác hẳn với người thường, thoạt nhìn thì như là 1 con dị thú, thập phần cao to, làm cho người ta nặng dị thường cảm giác ngột ngạt.

Hắn lúc trước vẫn chưa đi theo Phi Hoàng Các ông lão phía sau, bây giờ lại là đột nhiên xuất hiện, kể cả Phi Hoàng Các người lão giả kia đều giật mình không thôi.

“Như ngươi loại này rác rưởi, lại cũng dám theo tới, thực sự là điếc không sợ súng!”

Cái kia hình thể to lớn người trẻ tuổi lạnh lùng quét Tiêu Vũ một chút, sau đó cười lạnh một tiếng, nhanh chân hướng đi gian kia nhà tranh.

“Khà khà, tiểu tử, bị người khách sáo!” Nhị Hắc nhìn thấy Tiêu Vũ bị người xem thường, không nhịn được chế nhạo.

Tôn khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ tôn học bờ ruộng dương ta không không

Chỉ vì Tiêu Vũ cố ý thu lại khí tức, dự định biết điều làm việc, bởi vậy theo khí tức nhìn lên, thực lực của hắn thật sự không tính gượng, cũng là có thể so với này mới vừa vào Thiên Tông cảnh giới người.

Tiêu Vũ lại là lơ đễnh, đứng ở một bên, các loại người trẻ tuổi kia đi trước.

Người trẻ tuổi kia đi tới trước sau, nổi giận gầm lên một tiếng, đưa tay đẩy cửa. Không ngoài dự liệu, tại người khác trong tay xe thành sợi tia bất động cửa gỗ, tới trong tay hắn sau lại bị ung dung đẩy ra.

Thấy thế nào, người trẻ tuổi này tiến vào trong phòng, cũng cùng lúc trước người giống nhau, mất đi động tĩnh.

Đến đó, Tiêu Vũ lúc này mới tiến lên, hắn đi ở cuối cùng, vừa mới lại bị người giành trước, bên cạnh này còn không có rời đi thiếu niên đều là quăng tới từng trận khinh bỉ ánh mắt, chính là Phi Hoàng Các ông lão kia, tựa hồ cũng không coi trọng.

Nhưng mà, ở này hoài nghi và ánh mắt trào phúng bên trong, Tiêu Vũ lại là hờ hững đi tiếp, nhẹ nhàng đưa tay, đẩy ra cửa gỗ, cất bước tiến vào bên trong.

Bên ngoài những người kia vẻ mặt như thế nào kinh ngạc, Tiêu Vũ đã không thấy được, tiến vào trong phòng sau khi, hắn liền gặp được lúc trước mấy cái kia đi vào người trẻ tuổi.

Này mấy người trẻ tuổi lúc này đều đã ngã xuống đất, ngổn ngang nằm trên mặt đất. Trên người bọn họ vẫn có khí tức, thoạt nhìn chỉ là ngủ thiếp đi.

Thuyền khoa xa khoa mới địch hận chiến cô không chủ chủ

Trừ bọn họ ra ở ngoài, trong nhà này còn có một cái khác công tử trẻ tuổi, hắn trên người đồ bông, trước ngực cũng là thêu một con bay hoàng.

Này công tử trẻ tuổi trước người, có một cái bàn gỗ, trên bàn một bầu rượu, một chén rượu, trong chén đã đổ đầy rượu.

Tiêu Vũ hiểu rõ, xem ra này mấy người trẻ tuổi đều là uống này say rượu ngã xuống, rượu này có thể say vương giả, mấy người trẻ tuổi tự nhiên là không thể chịu đựng.

Cũng không nói chuyện, Tiêu Vũ đi lên phía trước, đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch.

Rượu vào bụng, một loại đặc hữu hương tửu lưu tại răng gian, đây đúng là hiếm thấy rượu ngon, thiên kim khó tìm. Rượu này rượu tính ôn hòa, nhưng ở trong rượu, lại là có nồng nặc đại đạo khí tức.

Này rượu vào miệng, thậm chí khả năng giúp người lĩnh ngộ thiên địa đại đạo, quả thực có thể nói bảo vật.

Thế nhưng, cũng bởi vì đại đạo khí tức tồn tại, nếu không thể nhanh chóng lĩnh ngộ, thì sẽ như trước khi ở Phi Hoàng Các uống xong chén rượu kia thời điểm giống nhau, trực tiếp say ngất ngây.

Trong rượu đại đạo khí tức, đối với Tiêu Vũ mà nói tự nhiên không tính là gì, chỉ có điều, hắn vẫn thuận thế ngã xuống, làm bộ say ngất ngây.

Mặc dù hắn có thể giữ tỉnh táo, nhưng bởi như vậy, người khác thì sẽ biết hắn đối với đại đạo lực lượng có cực sâu lĩnh ngộ.

“C-K-Í-T..T...T!”

Tiêu Vũ ngã xuống đất sau, chỉ nghe mộc cửa bị đẩy ra âm thanh, sau đó là lúc trước được cái kia dẫn đường ông lão âm thanh vang lên: “Xem ra mấy người này, chính là lần này có thể điều kiện phù hợp.”

Địch xa độc tôn xem kỹ tiếp dương thi ta kỹ

“Dẫn bọn hắn trở về gặp tiểu thư.

” Lần này là trước bàn cái kia công tử trẻ tuổi âm thanh.

Sau đó, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, chỉ cảm thấy trong phòng hơn vài đạo khí tức. Hắn bị người nâng lên, sau đó cảm giác dưới thân nhẹ nhàng, như là ở phi hành.

Không lâu sau đó, hắn bị phóng tới một tấm mềm mại trên giường, sau đó những người kia rời đi, hắn mở mắt ra, liền thấy mình đã tới một gian hoa lệ trong nhà.

“Phi Hoàng Các? Tiểu thư?”

Từ trên giường ngồi dậy, Tiêu Vũ âm thầm trầm tư.

Này Phi Hoàng Các lại thần bí như vậy, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, có điều để có thể tìm được không vực vị trí, trước mắt hắn tựa hồ cũng chỉ có thể tạm thời như thế.

Hắn cũng không vội vã, trong phòng ngồi yên lặng, tin tưởng Phi Hoàng Các người đã đưa bọn họ mang về, thì sẽ không vẫn bày đặt.

“Leng keng……”

Ngồi xếp bằng bên trong, Tiêu Vũ đột nhiên run nhẹ. Khi hắn ngoài phòng, truyền đến từng trận tiếng đàn, tiếng đàn kia nghe tới, là quen thuộc như thế, ý cảnh phi phàm, nghe đến tiếng đàn, tựa hồ liền có thể khiến người ta cả trái tim đều trở nên bình tĩnh.

“Thiên Ngữ?”

Tiêu Vũ chấn động trong lòng, tiếng đàn này bên trong ý nhị, thật sự là cực kỳ giống Lam Thiên Ngữ.

Ở thế gian này, ngoại trừ Lam Thiên Ngữ tiếng đàn ở ngoài, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có ai tài năng ở tài đánh đàn bên trên đạt được cảnh giới như vậy.

Nhưng mà, Lam Thiên Ngữ không phải còn ở Đạo Thần Cung bên trong, cùng lam đế ở một chỗ sao? Theo lý thuyết không có thể xuất hiện ở đây mới đúng!

Nghe cái kia du dương tiếng đàn, Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, trong lồng ngực chỉ có một luồng kích động, muốn lao ra, nhìn cái kia rốt cuộc là ai.

Cuối cùng, hắn rốt cục vẫn là không cách nào ngồi yên, theo trong phòng đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài.

Sau khi mở cửa, vào mắt là một tòa tinh xảo vườn hoa, trong vườn trăm hoa đua nở.

(Trở xuống nội dung lặp lại, sau mười phút nảy sinh cái mới có thể biểu hiện bình thường nội dung)

Mặc dù hắn có thể giữ tỉnh táo, nhưng bởi như vậy, người khác thì sẽ biết hắn đối với đại đạo lực lượng có cực sâu lĩnh ngộ.

“C-K-Í-T..T...T!”

Tiêu Vũ ngã xuống đất sau, chỉ nghe mộc cửa bị đẩy ra âm thanh, sau đó là lúc trước được cái kia dẫn đường ông lão âm thanh vang lên: “Xem ra mấy người này, chính là lần này có thể điều kiện phù hợp.”

“Dẫn bọn hắn trở về gặp tiểu thư.” Lần này là trước bàn cái kia công tử trẻ tuổi âm thanh.

Sau đó, Tiêu Vũ nhắm hai mắt, chỉ cảm thấy trong phòng hơn vài đạo khí tức. Hắn bị người nâng lên, sau đó cảm giác dưới thân nhẹ nhàng, như là ở phi hành.

Thuyền không khoa khốc tôn bóng bờ ruộng cô lông chim vâng quá

Không lâu sau đó, hắn bị phóng tới một tấm mềm mại trên giường, sau đó những người kia rời đi, hắn mở mắt ra, liền thấy mình đã tới một gian hoa lệ trong nhà.

“Phi Hoàng Các? Tiểu thư?”

Sau khoa xa không mới kết học tiếp ầm ĩ sớm tôn ầm ĩ

Từ trên giường ngồi dậy, Tiêu Vũ âm thầm trầm tư.

Sau khoa xa không mới kết học tiếp ầm ĩ sớm tôn ầm ĩ “đây là tiên nhân chân chính say, &# 85 mời mọc!”

Này Phi Hoàng Các lại thần bí như vậy, nằm ngoài sự dự liệu của hắn, có điều để có thể tìm được không vực vị trí, trước mắt hắn tựa hồ cũng chỉ có thể tạm thời như thế.

Hắn cũng không vội vã, trong phòng ngồi yên lặng, tin tưởng Phi Hoàng Các người đã đưa bọn họ mang về, thì sẽ không vẫn bày đặt.

“Leng keng……”

Ngồi xếp bằng bên trong, Tiêu Vũ đột nhiên run nhẹ. Khi hắn ngoài phòng, truyền đến từng trận tiếng đàn, tiếng đàn kia nghe tới, là quen thuộc như thế, ý cảnh phi phàm, nghe đến tiếng đàn, tựa hồ liền có thể khiến người ta cả trái tim đều trở nên bình tĩnh.

“Thiên Ngữ?”

Kết xa kẻ thù không mới địch bóng từ nhốn nháo bí kết

Kết xa kẻ thù không mới địch bóng từ nhốn nháo bí kết “leng keng……”

Tiêu Vũ chấn động trong lòng, tiếng đàn này bên trong ý nhị, thật sự là cực kỳ giống Lam Thiên Ngữ.

Ở thế gian này, ngoại trừ Lam Thiên Ngữ tiếng đàn ở ngoài, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có ai tài năng ở tài đánh đàn bên trên đạt được cảnh giới như vậy.

Nhưng mà, Lam Thiên Ngữ không phải còn ở Đạo Thần Cung bên trong, cùng lam đế ở một chỗ sao? Theo lý thuyết không có thể xuất hiện ở đây mới đúng!

Nghe cái kia du dương tiếng đàn, Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, trong lồng ngực chỉ có một luồng kích động, muốn lao ra, nhìn cái kia rốt cuộc là ai.

Cuối cùng, hắn rốt cục vẫn là không cách nào ngồi yên, theo trong phòng đứng dậy, mở cửa đi ra ngoài.

Sau khi mở cửa, vào mắt là một tòa tinh xảo vườn hoa, trong vườn trăm hoa đua nở.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 590: Nguy Hiểm Nữ Tử

Đọc trên điện thoại

Cô gái này một bộ quần dài, trên mặt mang theo cười yếu ớt, hai con mắt chuyển động gian, làm cho người ta thập phần linh động, vừa thập phần mờ ảo cảm giác.

Nàng đứng ở nơi đó, áo theo gió xiêm, rõ ràng bất động, lại như chợt xa chợt gần, như mộng như ảo.

“Nghe tiếng đã lâu Tiêu công tử đại danh, hôm nay cuối cùng có thể vừa thấy.” Cô gái này mang theo cười yếu ớt, nhẹ giọng mở miệng. Thanh âm của nàng thì như lúc trước tiếng đàn giống nhau, dễ nghe linh hoạt kỳ ảo, nghe ngóng như gió xuân ấm áp.

“Ngươi biết ta?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn hôm nay mặc dù khắp nơi đều có nhất định tiếng tăm, thế nhưng thực sự được gặp hắn khả năng nhận ra hắn người lại là không nhiều.

“Ngày xưa Tiêu công tử ở Đạo Thần Cung bên trong đại bại mỗi một cung đệ tử, thần uy vô địch, trong cung lại có ai không quen biết?” Cô gái này cười nhạt, chỉ là nàng mặc dù đang cười, lại làm cho người ta một loại xa xôi khoảng cách cảm giác cùng lạnh lùng cảm giác.

Tựa hồ, cô gái này trời sinh liền không thể tiếp cận.

“Nói như vậy, ngươi cũng là Đạo Thần Cung bên trong đệ tử?” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng lại, cô gái này tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường, nếu không tuyệt đối đạn không ra lúc trước như vậy tiếng đàn.

Nhưng bực này nhân vật, nếu cũng là Đạo Thần Cung đệ tử, hắn làm sao nghe đều chưa từng nghe qua?

“Huyền Vũ cung đệ tử Lăng Tiên, thấy qua Tiêu công tử!” Cô gái này nhẹ nhàng cười, phong nhã bên trong mang theo vô hình lạnh lùng.

Tôn xa kẻ thù không mới kết xem kỹ bờ ruộng tháng sớm dương tôn

Kết không kẻ thù xa tình địch thuật từ lạnh quá kẻ thù quá

“Lăng Tiên? Ngươi chính là Lăng Tiên?” Tiêu Vũ cả kinh, không khỏi nhìn nhiều cô gái này vài lần.

Kết không kẻ thù xa tình địch thuật từ lạnh quá kẻ thù quá “ngươi biết ta?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn hôm nay mặc dù khắp nơi đều có nhất định tiếng tăm, thế nhưng thực sự được gặp hắn khả năng nhận ra hắn người lại là không nhiều.

Nàng này tên, từ lúc hắn còn không Đạo Thần Cung thời điểm, cũng đã không biết là nghe qua bao nhiêu lần, tin đồn đó là một cực kỳ tươi đẹp nữ tử, không chỉ dung nhan tuyệt thế, ấy thiên tư cùng thực lực, cũng là mạnh đến nỗi khủng bố.

Cho tới nay, nàng này ở Thập Châu tiếng tăm rất lớn, Tiêu Vũ không chỉ một lần nghe qua tên của nàng. Nhưng cô gái này bối cảnh và thân thế, nhưng thủy chung là một câu đố, đến nay không người nào biết nàng thân phận chân chính.

Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung thời gian, trước sau cũng đã có hơn nửa năm, nhưng cũng chưa từng gặp cô gái này, càng không có ở trong cung nghe nói qua có liên quan tới nàng sự tình.

Không muốn, bây giờ cách xa ở Vũ Châu, hắn lại gặp phải cái này trong truyền thuyết thiên chi kiêu nữ.

“Không nghĩ tới Lăng Tiên tiểu thư, lại cũng xuyên qua cầm đạo.” Bất ngờ qua đi, Tiêu Vũ liếc mắt một cái Lăng Tiên sau lưng đàn cổ.

Cô gái này dùng tiếng đàn đưa hắn đưa tới, đây là vô tình vì đó, còn là cố ý? Nếu là cố ý, nàng có biết hay không Tiêu Vũ cùng Lam Thiên Ngữ quan hệ?

“Lúc rảnh rỗi, một điểm tiêu khiển thôi, bàn về tài đánh đàn, lam đế con gái, cách xa ở Lăng Tiên bên trên.” Lăng Tiên tựa hồ là không có nhận thấy được Tiêu Vũ trong lời nói thăm dò, tùy ý đáp.

Nhưng một câu nói này, lại làm cho Tiêu Vũ càng thêm ngạc nhiên nghi ngờ. Lam Thiên Ngữ tài đánh đàn, ở Đạo Thần Cung đã không phải bí mật gì, nhưng hắn chưa từng hỏi, Lăng Tiên lại chủ động nói tới, đây cũng là cố ý, hay là vô tình?

Tiêu Vũ tinh tế đánh giá cô gái này, chỉ thấy Nàng khí chất mờ ảo, ánh mắt thâm trầm, dù cho Tiêu Vũ sống được dài lâu, cũng không có thể một chút nhìn thấu tâm tư của nàng.

Vào lúc này, Tiêu Vũ tại đây trên người cô gái, chỉ cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc, cô gái này, khiến hắn nhớ tới một người khác.

Ninh Công Tử, người này tâm cơ thâm trầm, gần như hoàn mỹ, phong nhã rộng rãi, nhưng tại thời khắc làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm. Thời khắc này Lăng Tiên, cho Tiêu Vũ cảm giác, rồi cùng cái kia Ninh Công Tử giống nhau y hệt.

“Nói như thế,

Lăng Tiên tiểu thư này đến Vũ Châu, cũng là vì không vực mà đến rồi? Lại không biết Lăng Tiên tiểu thư cùng Phi Hoàng Các là quan hệ như thế nào?” Tiêu Vũ tiếp tục thăm dò.

Nơi đây rõ ràng là Phi Hoàng Các địa bàn, hắn ở gặp ở nơi này Lăng Tiên, chẳng lẽ Lăng Tiên cùng Phi Hoàng Các trong lúc đó có quan hệ gì?

“Phi Hoàng Các cùng ta có chút ngọn nguồn, cho nên ta thân thể ở chỗ này, quả thật là vì tìm kiếm không vực, nhưng cùng lúc, ta tới đây cũng là vì gặp một người?” Lăng Tiên tựa hồ không có ẩn giấu dự định, mỉm cười nói.

“Có thể làm cho Lăng Tiên tiểu thư để ý, không biết đây là người gì?” Tiêu Vũ sắc mặt như thường, trong lòng lại là âm thầm hoài nghi, Lăng Tiên nói người này, chẳng lẽ hắn?

Lần này, Lăng Tiên không hề trả lời, chỉ là đứng ở Tiêu Vũ đối diện, cười yếu ớt không nói.

Bằng cảm giác, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy nàng này so với hắn kiếp này gặp qua bất kỳ một cô gái, thậm chí là bất luận cái nào thiên kiêu đều phải nguy hiểm.

Chẳng biết vì sao, đối mặt nàng này, hắn lại có một loại nặng nề cảm giác nguy hiểm, loại cảm giác này, thậm chí so với hắn đang đối mặt vương giả nhân vật, đối mặt Ninh Công Tử thời điểm nặng hơn.

Hắn thật sự không nghĩ ra, tầm thường một cô gái, làm sao lại cho hắn cảm giác như vậy?

Trừ lần đó ra, cô gái này khí tức trên thân, còn để hắn cảm giác có chút quen thuộc, tựa hồ đã ở nơi nào tiếp xúc. Nhưng loại này cảm giác quen thuộc, cũng không phải thân cận, mà là một loại để hắn không cảm thấy cảnh giác khí tức.

“Vị công tử này, tiểu thư nhà ta cho mời.”

Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên lẫn nhau trầm mặc đối diện, qua hồi lâu, trong nội viện này xuất hiện một người làm, ở Tiêu Vũ phía sau khom người nói.

“Tiểu thư nhà ta, chính là Phi Hoàng Các Thiếu chủ, công tử thấy vậy liền biết.” Cái kia người làm thái độ cung kính, đầu cũng không dám nâng lên.

Nhìn Lăng Tiên một chút, Tiêu Vũ gật gù, cùng Lăng Tiên cáo từ một tiếng, theo cái kia người làm mà đi.

Ở đây lại gặp phải Lăng Tiên, đây không chỉ nằm ngoài sự dự liệu của hắn, càng làm cho hắn có một loại cảm giác, việc này tựa hồ sẽ tràn ngập nguy cơ, Tiêu Vũ theo không nghĩ tới, tầm thường một cô gái, lại sẽ làm hắn có như vậy cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

“Vừa mới vị kia Lăng Tiên tiểu thư, cũng là các ngươi Phi Hoàng Các mời tới gì?” Tiêu Vũ một bên cất bước, vừa hướng cái kia dẫn đường người làm hỏi dò.

“Lăng Tiên tiểu thư là khách quý của chúng ta, nàng tựa hồ là tiểu thư của chúng ta một vị bạn cũ, còn đến tột cùng là quan hệ như thế nào, chúng ta này người làm lại không rõ lắm.” Người làm thành thành thật thật, trả lời Tiêu Vũ vấn đề.

“Bạn cũ?” Tiêu Vũ đăm chiêu, chẳng lẽ là hắn suy nghĩ nhiều, lại ở chỗ này gặp phải Lăng Tiên, chẳng qua là một trùng hợp?

Nhưng vô luận thế nào, Lăng Tiên trên người loại kia nguy hiểm và cảm giác quen thuộc, vẫn để cho hắn đối với cô gái này thập phần để ý, không thể không phòng.

Này nhà cửa rắc rối phức tạp, diện tích to lớn, như không người dẫn dắt, người bình thường chỉ sợ rất dễ dàng ở trong đó lạc lối.

Tiêu Vũ theo cái kia dưới người đi rồi hồi lâu, rốt cục vừa mới đến trong một cái đại điện, khi hắn đi tới nơi này lúc, mấy cái khác thông qua khảo nghiệm người trẻ tuổi, đều đã đến.

Trong những người này, có 4 nam hai nữ, lúc này ở bên trong cung điện phân ngồi hai bên, nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, mấy người này trong mắt không khỏi lộ ra kinh ngạc, chỉ vì Tiêu Vũ trên người lộ ra khí tức, thật sự không giống thực lực ra sao nhân vật cường đại.

Người như vậy, lại cũng có thể thông qua thử thách?

Tiêu Vũ được lĩnh đến trong điện ngồi xuống, sau đó cái kia người làm vừa lui đi. Điện này bên trong liền chỉ còn lại có mấy người bọn họ, còn vị kia Phi Hoàng Các tiểu thư, lại là không thấy, tựa hồ còn chưa tới đến.

Bảy người, Tiêu Vũ là cuối cùng tiến lại một, hắn sau khi ngồi xuống, liền cảm nhận được sáu người khác ánh mắt, những ánh mắt này hoặc là kinh ngạc, hoặc là nghi hoặc, ở trong càng có xem thường.

“Khà khà, không nghĩ tới ngươi loại rác rưởi này, lại cũng có thể thông qua thử thách!”

Trong sáu người tên kia đã ở trước nhà gỗ đụng qua Tiêu Vũ thanh niên cao lớn nhếch môi, lộ ra một nụ cười giễu cợt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 591: Giả Mạo Tiêu Vũ?

Đọc trên điện thoại

Mấy người khác nghe đến thanh niên cao lớn giễu cợt, đều là hơi thay đổi sắc mặt, phải biết rằng khả năng thông qua Phi Hoàng Các khảo nghiệm, cũng sẽ không là người bình thường, này thanh niên cao lớn như thế gây sự, nếu Tiêu Vũ động thủ, nói không chừng thì sẽ đem bọn họ cuốn vào trong đó.

Thuyền không khoa khốc thuyền hận bờ ruộng tháng vâng sớm thi

Nhưng thấy Tiêu Vũ nhắm hai mắt, như là chẳng có cái gì cả nghe thấy giống nhau, thanh niên cao lớn thấy vậy, vừa là cười lạnh nói: “Hừ, không có can đảm loại nhát gan!”

Tu luyện người, từ trước đến giờ kiêu ngạo, đặc biệt là bọn họ loại này cùng trong cảnh giới người nổi bật, tuyệt đối chịu không nổi nhục. Bên cạnh mấy cái thanh niên đều nhìn thấy Tiêu Vũ bị như vậy mắng mỏ, vẫn là không có nửa điểm phản ứng, cũng không khỏi lộ ra ánh mắt khinh thường, âm thầm lắc đầu.

Cái kia chỉ có hai gã nữ tử, vốn hiếu kỳ đánh giá Tiêu Vũ, giờ phút này trong đôi mắt cũng là lộ ra thất vọng, khinh bỉ mà lắc đầu.

“Người đều đã đến?”

Bất thình lình, bên trong cung điện vang lên một cô gái âm thanh, chỉ thấy phía trên cung điện, không biết là lúc nào, đã ngồi một cô gái áo đỏ.

Điện bên trong thanh niên ngoại trừ Tiêu Vũ, tất cả giật mình. Cô gái này có thể im hơi lặng tiếng tiến lại, làm bọn họ không một người phát hiện, thực lực xa ở tại bọn hắn bên trên.

Dạng này người nếu là đối bọn họ có sát tâm, bọn họ chỉ sợ có mấy cái mạng cũng không đủ chết.

"Hỏa Hoàng tiểu thư!"

Sáu gã thanh niên đồng thời đứng lên, Tiêu Vũ để không có vẻ chói mắt, cũng chỉ đành đứng lên, con mắt lại là hướng về cái kia phía trên nữ tử nhìn tới.

Chỉ thấy cô gái này một thân quần áo đỏ như lửa, trên người mơ hồ lộ ra một luồng hơi nóng, trước ngực nửa mở trong cổ áo, lộ ra một đạo trắng như tuyết rãnh sâu.

Nàng tuy là ngồi ở chỗ đó, nhưng cũng chút nào không che giấu được cái kia tràn ngập đường nét dáng người, 1 cặp chân dài uốn lượn, càng cho người cảm giác tràn ngập mê hoặc.

Nếu nói là Lăng Tiên là tránh xa người ngàn dặm, cao cao tại thượng thần nữ, vậy nàng này chính là cả người tản ra mê hoặc lực lượng, lôi kéo người ta phạm tội Ma nữ.

"Không cần khách khí như thế." Hỏa Hoàng nhi có chút lười biếng phất phất tay.

Môi của nàng như máu, lại như khiến người ta máu sôi trào ánh lửa, một đôi tràn ngập mê hoặc ánh mắt quyến rũ từ phía dưới trên thân thể người đảo qua, nói: "Các ngươi đã đều biết tên của ta, cái kia nói vậy cũng biết, ta tìm các ngươi tới dụng ý?"

Thời khắc này vài tên thanh niên, đều đã mỗi người khô nóng không ngớt, đặc biệt là cái kia thanh niên cao lớn, hai mắt đều nhìn thẳng.

Cái kia hai cô gái tất là âm thầm cúi đầu, các nàng mặc dù cũng có được không sai sắc đẹp, nhưng ở này Hỏa Hoàng nhi trước mặt, lại là cảm thấy sâu sắc tự ti.

“Chúng ta…… biết…… biết!”

Mấy cái thanh niên miệng đắng lưỡi khô, như là nói đều sẽ không nói, vừa nói một bên nuốt nước miếng, như là nhập ma vậy.

“Trước đó, các ngươi nói cho ta biết trước, các ngươi đều tên gọi là gì?” Hỏa Hoàng nhi ánh mắt quyến rũ bên trong, như là có một luồng ma lực, tựa hồ chỉ cần nàng hướng về người nào nhìn tới một chút, người này liền biết thành thành thật thật, trả lời đến nàng hỏi hết thảy.

“Ta…… ta gọi là giám hộ dật!” Cái kia bị Hỏa Hoàng nhi nhìn tới nữ tử, hai mắt chỗ trống, si ngốc nói.

Hỏa Hoàng nhi ánh mắt đảo qua, mấy người khác liền cũng như thực chất nói ra tên của mình, xem bọn hắn dáng dấp kia, tựa hồ chỉ cần Hỏa Hoàng nhi vừa hỏi, bọn họ thì sẽ liền cha mình một năm đi bao nhiêu lần phòng đều sẽ như lúc ban đầu nói ra vậy.

Kể cả cái kia hai cô gái, ở Hỏa Hoàng nhi trước mặt, phảng phất đều mất đi nói dối năng lực.

“Ngươi thì sao?” Hỏa Hoàng nhi ánh mắt, cuối cùng rơi xuống Tiêu Vũ trên người, trong mắt nàng như là có ngọn lửa nhấp nháy,

Ngọn lửa kia thập phần quỷ dị, tựa hồ nhìn lên hai mắt, liền có thể đem người thần hồn nuốt chửng lấy đi vào.

“Tiêu Vũ!” Tiêu Vũ căn bản không có ẩn giấu dự định, hắn mặc dù dự định biết điều làm việc, nhưng cũng không có ý định ẩn giấu thân phận.

Quá khứ, hắn đã vài lần ẩn giấu cùng thay đổi thân phận, bây giờ đã cũng lại không muốn lặp lại chuyện giống vậy, chỉ có như vậy, hắn có thể ép mình ở trong thời gian ngắn nhất tiến bộ.

“Tiêu Vũ?” Hỏa Hoàng nhi trong mắt ánh lửa, tựa hồ bỗng nhiên hơi nhúc nhích một chút.

Bên cạnh mấy cái kia mất hồn bình thường người trẻ tuổi, vào thời khắc này cũng tựa hồ bị người tạt một chậu nước lạnh, một cái giật mình tỉnh táo lại.

“Ngươi nói…… ngươi tên là Tiêu Vũ?” Cái kia thanh niên cao lớn sau khi tĩnh hồn lại, từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ.

“Vâng!” Tiêu Vũ gật đầu.

“Ta nghe qua tên này, nghe nói cái kia Tiêu Vũ mấy năm trước liền chém qua vương giả, sau đó tiến vào Đạo Thần Cung, ở Đạo Thần Cung cùng thế hệ ở trong hầu như vô địch, ở trong cung đánh ra uy danh hiển hách, nghe nói trong cung thậm chí từng có Thiên Vương ra tay với hắn, đều không giết chết được hắn!”

Thanh niên cao lớn lúc trước đã ở Hỏa Hoàng nhi dưới ánh mắt báo ra tên của hắn, gọi là Bách Đồ, hắn giờ phút này nói tới Tiêu Vũ chuyện cũ, tựa hồ so với Tiêu Vũ còn muốn rõ ràng.

Bên cạnh mấy cái trẻ tuổi một bên nghe, ánh mắt một bên ở Tiêu Vũ trên người đảo quanh.

Bây giờ thế gian, bất kể là trẻ tuổi còn là thế hệ trước, chưa từng nghe tới Tiêu Vũ tên, chỉ sợ cực nhỏ.

Đặc biệt là trẻ tuổi, ở bây giờ, không biết có bao nhiêu người trẻ tuổi đều muốn Tiêu Vũ trở thành truy đuổi mục tiêu, cũng không biết có bao nhiêu người, đem Tiêu Vũ trở thành sùng bái đối tượng.

Này đây, nghe tới Tiêu Vũ tên, bọn họ không có bất kỳ thay đổi sắc mặt, kể cả Hỏa Hoàng nhi, cặp mắt cũng lại không rời khỏi Tiêu Vũ trên người, không dứt đánh giá hắn.

“Ngươi nói ngươi tên là Tiêu Vũ, sẽ không phải, ngươi chính là của ta trong miệng nói cái này Tiêu Vũ?” Thanh niên cao lớn Bách Đồ đem Tiêu Vũ này chấn động Thập Châu sự tích sau khi nói xong, con mắt ở Tiêu Vũ trên người qua lại quét qua.

Sau kẻ thù kẻ thù không khốc sau bóng chỗ cô hiện ra vâng

“Vâng!” Tiêu Vũ trả lời, vẫn là chỉ có một chữ.

Một chữ này đi ra, bên trong cung điện người trẻ tuổi, tim đập tựa hồ đều ngừng, toàn bộ bên trong cung điện, ngoại trừ nặng nề hít thở, không còn gì khác âm thanh.

“Ha! Ha ha……” đột nhiên, UU đọc sách &# 119;ｗ &# 119;. Uuk ａ nsh ｕ. Com Bách Đồ bắt đầu cười lớn, trên mặt lộ ra chế nhạo vẻ mặt, nói: “Chỉ ngươi cái này rác rưởi loại nhát gan, cũng dám nói mình là chém qua vương giả nhân vật?”

Cái khác mấy người trẻ tuổi cũng ngẩn người, nhưng không người mở miệng, chỉ là nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt cũng biến thành hoài nghi.

Kết khoa kẻ thù tình địch bóng chiến ầm ĩ mới lãnh khốc

Nếu như người này thực sự là trong truyền thuyết Tiêu Vũ, làm sao lại tùy ý Bách Đồ như vậy nhục mạ?

“Ngươi muốn nói ngươi cũng gọi là Tiêu Vũ, cùng người ta cùng tên, vậy cũng được đi, nhưng ngươi lại vô liêm sỉ đến giả mạo người ta Tiêu Vũ, ngươi cho rằng như vậy, người khác sẽ sợ ngươi sao?” Bách Đồ cười lành lạnh xong, khinh thường nói: “Ngươi cũng không đi tiểu ngâm chiếu mình một cái, chỉ ngươi chút thực lực này, cũng dám giả mạo chém vương giả nhân vật?”

Mấy câu nói này nói xong, bên cạnh mấy cái thanh niên càng thêm hoài nghi. Tiêu Vũ trên người khí tức, dưới cái nhìn của bọn họ thật sự có chút yếu, vừa rồi quá mức giật mình, không có cân nhắc nhiều lắm, giờ phút này nghe xong Bách Đồ nói, bọn họ cũng càng xem càng không biết là, người trước mắt có chém giết vương giả thực lực.

“Ngươi không tin, ta cũng không có biện pháp, huống chi, ta cũng không có nhất định phải ngươi tin cần thiết.” Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, đối với hắn mà nói, quả thật không cần phải hướng về mấy người này chứng minh.

Nhưng mà, chính mình lại bị người hoài nghi giả mạo chính mình, cái này ít nhiều để tâm tình của hắn có chút cổ quái.

“Hắc, ta đã thấy không biết xấu hổ, chưa thấy qua ngươi không biết xấu hổ như vậy.” Bách Đồ cười hắc hắc, nói: “Hỏa Hoàng tiểu thư, loại này giả mạo người khác rác rưởi, ta xem hay là đem hắn ném đi a, miễn cho chướng mắt!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 592: Vạn Linh Sơn

Đọc trên điện thoại

Hỏa Hoàng Nhi trong con ngươi ánh lửa nhảy nhót, cổ áo lộ ra trắng như tuyết từ từ chập trùng, nhìn Tiêu Vũ trầm mặc không nói.

Nàng đột nhiên lộ ra ý cười, nở nụ cười trong lúc đó điên đảo chúng sanh, nói: “Vô luận là có hay không giả mạo, chư vị đã thông qua thử thách, ta Hỏa Hoàng Nhi tự nhiên là tin được.”

“Có phải cứ như vậy buông tha tiểu tử này?” Bách Đồ trừng lớn hai mắt, như là có chút không cam lòng.

Mấy cái khác thanh niên, cũng cảm giác có chút bất ngờ, nhìn Hỏa Hoàng Nhi vài lần, lại nhìn Tiêu Vũ vài lần, cuối cùng không người mở miệng.

“Ta khó chịu nhất, liền là của ngươi loại rác rưởi này, coi như lửa hoàng tiểu thư không so đo với ngươi, khà khà, rời khỏi nơi này, ta cũng sẽ không để ngươi dễ chịu.” Bách Đồ đột nhiên nhỏ giọng, ở Tiêu Vũ bên tai thấp cười nhẹ nói.

Tiêu Vũ vẫn là như làm như không nghe thấy, không hề bị lay động.

“Hôm nay tìm các vị đã đến, là muốn cùng các vị thương nghị.” Hỏa Hoàng Nhi chánh chánh ngồi ngay ngắn, vặn vẹo gian vòng eo như rắn, một cái mê người đầu lưỡi vô tình hay cố ý liếm liếm như máu môi đỏ, cười quyến rũ nói: “Chúng ta trước đây ở

Vạn Linh Sơn bên trong phát hiện một chỗ đường hầm không gian, có thể cùng không vực có quan hệ, mời mọc các vị đến, chính là muốn các vị giúp đỡ, trước vào điều tra.”

Tôn xa không khốc thuyền học bờ ruộng lạnh bóng ngón tay kết

Nói đến không vực, vài tên thanh niên đều là lập tức nghiêm nghị, cái kia tên là giám hộ dật thanh niên nói: “Vạn Linh Sơn? Đây không phải là ngay ở ngoài thành gì?”

Tiêu Vũ cũng đang trầm tư, Vạn Linh Sơn ngay ở ngoài thành, mà ở Vũ Châu, Phi Hoàng Các địa vị tựa hồ rất là siêu nhiên. Theo lý thuyết, bọn họ nếu muốn chiếm lấy Vạn Linh Sơn, này châu nên không có mấy cái thế lực khả năng cùng bọn chúng chống lại, vì sao còn phải tìm đến bọn họ những người này?

“Chư vị sợ hãi đều là ngoại lai người, đối với này Vạn Linh Sơn không hiểu rõ lắm.” Hỏa Hoàng Nhi cười quyến rũ nói: “Cái kia Vạn Linh Sơn sở dĩ tên là vạn linh, chính là bởi vì ở trong có vô số sinh linh ở lại, ở trong không thiếu dị thú mạnh mẽ. Mặc dù không so với cái kia cổ địa, nhưng Vạn Linh Sơn bên trong, lại là cũng bao hàm rất nhiều hung hiểm.”

Ở trong truyền thuyết, không vực là bị biến mất một chỗ cổ địa, chỉ có tìm tới lối vào, tài năng biết chỗ này cổ địa vị trí.

Mà hiện nay, Phi Hoàng Các người hoài nghi cái kia lối vào liền ở Vạn Linh Sơn bên trong, nhưng Vạn Linh Sơn có nhất định nguy hiểm, này đây Phi Hoàng Các không thể nắm giữ không vực cụ thể lối vào vị trí, mới sẽ tìm đến những người này, cùng bọn hắn đồng thời tìm kiếm không vực lối vào.

“Mấy vị đều là cùng đời nhân vật bên trong người nổi bật, nghĩ đến hẳn là sẽ không làm ta thất vọng, ta liền ở đây, chờ đợi mấy vị tin tức tốt.” Hỏa Hoàng Nhi nói xong đại khái tình huống, một đôi tràn ngập mê hoặc con mắt, vừa 11 từ phía dưới thanh niên trên người đảo qua.

Mấy cái thanh niên cùng nàng đối diện sau khi, không có bất kỳ như là mất hồn vậy. Hỏa Hoàng Nhi cười đến điên đảo chúng sanh, nhưng ánh mắt rơi xuống Tiêu Vũ trên người lúc, đã thấy Tiêu Vũ ánh mắt thâm thúy, không chút nào một tia biến hóa.

Trong lòng nàng cả kinh, trên mặt lại vẫn là tràn ngập nụ cười, nói: “Tìm tới không vực sau khi, tiến vào không vực, ta Phi Hoàng Các tất đối với các vị có thâm tạ, mấy vị xin mời!”

Đừng nói thâm tạ, nhìn mấy tên thanh niên kia si ngốc dáng dấp, giờ phút này chỉ sợ không cho bọn hắn bất kỳ chỗ tốt nào, Hỏa Hoàng Nhi chính là trực tiếp muốn mạng của bọn hắn, bọn họ tựa hồ cũng sẽ cho.

Sau khi nói xong, có người làm tới chỗ này, dẫn mấy người rời đi.

Bên trong cung điện, chỉ còn lại có Hỏa Hoàng Nhi một người, nàng lười biếng ngồi ở trên ghế, triển khai dáng người, cái kia chập trùng đường cong, thoạt nhìn làm tim người ta đập nhanh hơn tăng tốc độ.

“Như thế nào?”

Sau không kẻ thù xa Quỷ kết bóng chỗ cô bóng kẻ thù

Hỏa Hoàng Nhi chưa từng mở miệng, trong điện cũng không thấy người khác, nhưng cũng có một thanh âm vang lên, nghe tới vắng ngắt.

Hỏa Hoàng Nhi tựa hồ cũng không ngoài ý muốn,

Mở rộng một chút eo thon chân tay, nói: “Khả năng ngăn cản ánh mắt của ta, sợ là không đơn giản như vậy."

Cái kia từ hư vô nơi mà đến thanh âm nói: "Ngươi chỉ cần đưa hắn đưa vào không vực, tất cả tự do ta xử lý."

Hỏa Hoàng Nhi thở dài một cái, lẩm bẩm nói: "Một người như vậy, lại là sống không được lâu đâu, đáng tiếc, thật sự đáng tiếc!"

Bên trong cung điện, nhất thời lại quạnh quẽ xuống dưới, thanh âm kia không vang lên nữa, Hỏa Hoàng Nhi nhắm hai mắt lại, tựa hồ đã trên ghế chìm hôn mê đi, cao vót trước ngực đều đều phập phồng.

Ra cái kia huy hoàng nhà cửa, Phi Hoàng Các ông lão kia đã đang chờ đợi, Tiêu Vũ mấy người hiện thân sau, người lão giả này tự mình dẫn đội, đi tới Vạn Linh Sơn.

Toà kia biệt thự, lại liền ở trong núi, đi tiếp chốc lát, Phi Hoàng Các ông lão ngừng lại bước chân, lấy ra mấy viên bùa truyền âm, nói: "Chư vị đem mấy thứ này cầm cẩn thận, nếu ở trong núi có gì phát hiện, có thể trước tiên lẫn nhau liên lạc, có nguy hiểm, cũng có thể hướng người khác cầu viện."

Mấy người tiếp nhận, đều đã minh bạch, này ý của lão giả là muốn bọn họ đơn độc hành động.

Lấy bùa truyền âm, vài tên thanh niên nhất thời phân tán mà đi, từ phương hướng khác nhau một mình tiến vào trong rừng núi.

Tiêu Vũ vừa định đi tiếp, lại phát hiện đi theo phía sau một người, chính là Bách Đồ.

"Ta nói rồi, ta khó chịu nhất liền là của ngươi loại rác rưởi này." Bách Đồ nhếch miệng cười, một bộ cùng định Tiêu Vũ dáng vẻ.

Tiêu Vũ cũng không để ý tới, bước ra bước chân hướng đi phía trước núi rừng. Phía sau hắn Bách Đồ, quả nhiên cũng mang theo tàn khốc cười lạnh, chậm rãi bước cùng ở phía sau hắn.

Như thế, Tiêu Vũ chậm rì rì đi giữa khu rừng, vô luận hắn đi tới chỗ nào, Bách Đồ cũng sẽ ở phía sau hắn chỗ không xa.

Trên thực tế, Tiêu Vũ nếu như đồng ý, chỉ cần vài bước nghịch hoa sen Thần Hư bộ liền có thể đem Bách Đồ bỏ rơi. Nhưng hắn này đến vì thăm dò không vực lối vào, tự nhiên không có ý định di chuyển nhanh chóng, phải giữa khu rừng tinh tế tìm tòi.

“Lòng hương thảo?”

Tại đây núi rừng bên trong, Tiêu Vũ thỉnh thoảng thì sẽ phát hiện một vài thiên nhiên linh dược, giờ phút này trước mắt hắn xuất hiện, chính là một cây đan dược ngũ phẩm vật liệu.

“Vèo!”

Hắn mới vừa nhìn thấy cỏ này, trước người cái bóng lóe lên, Bách Đồ đã xem cái kia cỏ lấy xuống.

Hắn nắm ở trong tay, thị uy bình thường nhìn Tiêu Vũ một chút, nói: “Không sai, trong núi này còn có loại linh dược này, có điều loại này trân quý gì đó, rơi xuống ngươi này rác rưởi trong tay, lại là lãng phí!”

Sau khi nói xong, hắn thu hồi cỏ này, vừa là cười lạnh đi theo Tiêu Vũ phía sau.

Sau đó một đường, phàm là Tiêu Vũ nhìn thấy linh dược gì, Bách Đồ đều sẽ giành trước lấy xuống. Hắn rất rõ ràng là cố ý như thế, rõ ràng phải đợi Tiêu Vũ phát hiện sau khi mới cướp đoạt, muốn cho Tiêu Vũ tức giận, lại bắt hắn không thể làm gì.

Đến mỗi thời điểm như thế này, Tiêu Vũ cũng chỉ là liếc hắn một cái, một chữ cũng không nói.

Tôn khoa kẻ thù kẻ thù tình địch hận tiếp tháng chỗ tôn chỗ

“Loại nhát gan, ta nhìn ngươi có thể chịu đến khi nào!” Bách Đồ khinh thường mắng, ở trong mắt hắn, cái này tự nhiên là Tiêu Vũ không có can đảm, bị hắn đoạt nhiều như vậy linh dược, liền hô một tiếng cũng không dám cổ họng.

Bách Đồ tự nhiên sẽ không biết, Tiêu Vũ trên người, có ròng rã một tòa vườn thuốc, hơn nữa mỗi một loại linh dược, cũng có thể mua lại 1 đại cổ tộc, này đây những linh dược này mặc dù quý giá, nhưng đối với hắn mà nói nhưng đều là rác rưởi.

Hắn thậm chí chưa hề nghĩ tới muốn hái những linh dược này, Bách Đồ cử động dưới cái nhìn của hắn, bất quá là một cướp lấy ở trước mặt hắn đem rác rưởi kiếm đi người thôi, hắn tự nhiên lười nhiều lời.

“Ngươi cùng lâu như vậy, không phải muốn ra tay với ta?”

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ có chút kỳ quái, bởi vì Bách Đồ theo lâu như vậy, lại là không có ý xuất thủ.

“Ngươi loại rác rưới này, ta cố nhiên tùy thời có thể ra tay, có điều cái kia có ý gì?” Bách Đồ nhếch môi, lộ ra một nụ cười tàn khốc.

Sau khoa xa độc kết bóng chiến cô xa phong

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 593: Tuyết Sư

Không cần Bách Đồ nói, Tiêu Vũ đã hiểu hắn tính toán. Nhìn dáng dấp, này Bách Đồ là cố ý đi theo phía sau hắn, muốn để hắn không được an bình.

Nếu như là bình thường người, biết phía sau mình có cái tràn ngập địch ý người vẫn theo, chỉ sợ bất kể là ai, đều sẽ thời khắc không cách nào an tâm.

Bách Đồ lúc này dự định, chính là như thế, hắn muốn cho Tiêu Vũ thời khắc cảm nhận được hắn tồn tại, kể từ đó, Tiêu Vũ tất nhiên sẽ ở vô hình trung cảm giác được áp lực.

Hắn muốn cho Tiêu Vũ mỗi một khắc đều không thể an lòng, nếu như là tâm chí không dựng thẳng người, trong loại tình huống này, chỉ sợ không bao lâu nữa, cả người thì sẽ tan vỡ.

Tiêu Vũ cười cười, không để ý tới, tiếp tục bước chân, ở núi rừng bên trong đi tiếp.

Bách Đồ mang theo cười gằn, như trước đi theo Tiêu Vũ phía sau.

“Vèo!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ tự thân trên lấy ra một viên minh phù, hắn ở bùa này bên trên chỉ tay một cái, thiên ấn lấy ra, bùa này lập tức tức thành, hóa thành một vệt sáng bay ra.

Tiêu Vũ sau đó, cũng lập tức bước ra bước chân, đi theo.

“Đây là cái gì thủ đoạn?” Bách Đồ sững sờ một chút, hắn đều không phải là minh phù sư, đương nhiên sẽ không hiểu được, Tiêu Vũ loại này lập tức minh phù phương pháp ảo diệu.

Nhìn thấy Tiêu Vũ đi tiếp, hắn cũng lập tức đuổi theo kịp. Cái kia minh phù phi hành tốc độ cũng không nhanh, Tiêu Vũ đi theo phù sau, Bách Đồ cũng có thể thong dong tuỳ tùng.

“Tiểu tử này muốn làm cái gì?” Hắn lòng tràn đầy nghi hoặc, nhìn chằm chằm cái viên này minh phù, mặc dù cảm giác Tiêu Vũ động tác này tất hữu dụng ý, nhưng cũng nghĩ không ra được.

Cái này minh phù, tên là loạn không phù, bùa này có thể cảm nhận được các loại không gian rung động.

Ở Tiêu Vũ phỏng đoán bên trong, nếu là không vực là một bị biến mất không gian, mà lối vào lại đang trong núi này nói, vậy tất nhiên sẽ có không gian gợn sóng truyền ra.

Chỉ cần loạn không phù tiếp cận cái kia không gian cửa vào, liền có thể ngay đầu tiên cảm nhận được.

“Ầm!”

Phía trước đột nhiên truyền đến nổ vang, ngọn núi này cũng vào đúng lúc này chấn động kịch liệt lên.

Bách Đồ biến sắc, nhìn phía phương xa, Tiêu Vũ lại trực tiếp chuyển động, đạp không mà đi bay về phía cái kia nổ vang truyền đến phương hướng, Bách Đồ phục hồi tinh thần lại, vội vàng đuổi theo.

Chỗ đó khoảng cách không xa, Tiêu Vũ sau một lát, đã đến. Chỉ thấy phía trước, một bóng người đứng yên nơi đây, trước người có một bộ thi thể.

“Là hắn!” Tiêu Vũ trong mắt, lộ ra nồng nặc bất ngờ.

Đó là một thập phần cao to nam tử, hình thể so với Bách Đồ còn muốn khôi ngô, hắn mái đầu bạc trắng bay lên, làm cho người ta 1 mỗi một thập phần bá đạo cảm giác, trên người một bộ quần áo trắng, lại là không lộ ra tĩnh nhã, ngược lại làm cho người ta một loại phi thường đường hoàng cảm giác.

“Là ngươi?” Cái kia thân ảnh khôi ngô cũng quay đầu lại, nhìn thấy Tiêu Vũ, trên mặt đồng dạng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Bốp!”

Hai chữ hạ xuống, cái kia khôi ngô nam tử đột nhiên chuyển động, ấy ngón tay như đao, đánh về phía Tiêu Vũ, 1 dưới sự chỉ huy gian, nơi này lại chấn động, mấy ngọn núi cao, ở đầu ngón tay hắn bị xa xa một ngón tay, khuynh khắc gian ầm ầm sụp đổ.

“Đây là người nào, thực lực thật là khủng khiếp!” Bách Đồ mặt nhất thời trở nên mặt tái mét, cái này cao to nam tử tùy ý ra tay, lại thì có loại uy lực này.

“Tiểu tử kia đâu? Chưa chết?” Bách Đồ kinh ngạc gian, vẫn là không quên nhìn về phía Tiêu Vũ chỗ đứng chỗ.

Chỉ thấy này phóng tầm mắt nhìn, Tiêu Vũ vẫn là đứng yên tại chỗ, chỉ là đồng dạng dùng một ngón tay, liền đem cái kia nam tử khôi ngô một đòn chặn lại rồi.

“Này…… sao có thể có chuyện đó!”

Bách Đồ dưới chân mềm nhũn,

Thiếu chút nữa ngã nhào trên đất, trên mặt vẻ mặt càng nói không nên lời phấn khích.

Vừa mới một kích kia, chỉ sợ có thể so với vương giả oai, Tiêu Vũ lại có thể thong dong như vậy tiếp được, thực lực khẳng định cũng không kém nơi nào. Mà hắn trước đây, càng còn luôn miệng kêu Tiêu Vũ rác rưởi, thậm chí muốn cùng ở Tiêu Vũ phía sau, nhục nhã Tiêu Vũ.

“Khó nói…… hắn…… hắn thật là cái kia Tiêu Vũ?”

Bách Đồ toàn bộ lòng, vào đúng lúc này đều bắt đầu run rẩy, hoảng sợ không thôi. Hắn rất muốn lập tức đứng dậy chạy trốn, lại là phát hiện dưới chân như nhũn ra, căn bản đứng cũng không vững.

“Chết tiệt!” Trong lòng hắn chửi bới, nếu như nói lá gan hắn tuyệt đối không nhỏ, nhưng lúc này hắn bị hai người kia khí thế hoàn toàn gây kinh hãi, hai chân lại không nghe sai khiến.

“Hắc!” Cái kia khôi ngô nam tử một đòn không thành công, cũng không ngoài ý muốn, nhếch miệng lộ ra một uy nghiêm đáng sợ nụ cười, nói: “Không nghĩ tới lại ở đây nhìn thấy ngươi!”

Tiêu Vũ trầm mặc chốc lát, trong mắt đột nhiên lộ ra ánh sáng lạnh, nói: “Ngươi có biết hay không ngân giác vương?”

Lúc này, đang ở Tiêu Vũ trước mắt tên nam tử này, Tiêu Vũ chưa từng thấy, nhưng hắn lại là liếc mắt một cái liền nhìn ra, nam tử này, chính là hóa thành hình người dị thú, cũng là lúc trước hắn ở Thánh cảnh bên trong gặp qua đầu kia tuyết sư!

Lúc đó ở Thánh cảnh bên trong, chín đại chí tôn truyền thừa, trong đó có 3 đại truyền thừa bị ba cái thú vương hậu duệ đoạt được.

Mà cái kia 3 con dị thú, ở trong cáo xanh Tiêu Vũ đã gặp, cũng hóa thành hình người. Này đây khi thấy này khôi ngô nam tử, theo hắn khí tức trên thân, Tiêu Vũ liền lập tức nhận ra hắn chính là đạt được chí tôn truyền thừa dị thú một trong, cũng chính là đầu kia tuyết sư.

“Ngươi lại nhận được tên biến thái kia?” Tuyết sư hóa thành nam tử lộ ra kinh ngạc, thu tay về, đánh giá Tiêu Vũ vài lần, nói: “Ngươi với hắn có cừu oán?”

Tiêu Vũ gật gù, hắn và ngân giác vương, quả thật có kẻ thù.

Chỉ có điều, hắn giờ phút này trong lòng nghĩ, lại là một chuyện khác.

Thú tộc người, từ trước đến giờ không muốn dễ dàng tiến vào nhân tộc lãnh địa, tuyết này sư làm sao sẽ xuất hiện ở đây?

Liên tưởng đến không vực lối vào có thể chính là ở đây, mà không vực ở trong khả năng tồn tại Thiên Căn, tuyết này sư đột nhiên ở đây xuất hiện, có phải cũng muốn lấy được Thiên Căn?

Nhưng cái kia Thiên Căn, chẳng lẽ đối với thú tộc cũng hữu dụng?

“Xem ở như tiểu tử cùng hắn có cừu oán phần, hôm nay ta không thể giết huynh!” Tuyết sư mái đầu bạc trắng, thoạt nhìn như là thép nguội.

Tiêu Vũ kinh ngạc, xem ra thú tộc bên trong, cũng là cùng nhân tộc giống nhau, không thể thiếu tranh đấu, tuyết này sư rõ ràng cùng ngân giác vương không hợp.

“Hắn…… bây giờ, chẳng lẽ đã ở có nơi cổ địa trong?” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đã tuyết sư đối với dự định tìm kiếm Thiên Căn, cái kia ngân giác vương rất có thể cũng sẽ tiến vào cái khác cổ địa, tìm kiếm Thiên Căn.

“Hắn ở đâu, ta cũng không biết.” Tuyết sư đột nhiên cắn răng, nói: “Có điều, nếu như ngươi muốn biết, có thể hỏi một chút cái kia con hồ ly!”

“Thanh Nhi?” Nhìn thấy tuyết sư bộ này nghiến răng nghiến lợi dáng dấp, Tiêu Vũ không khỏi kỳ quái, nói: “Nàng làm sao biết ngân giác vương tăm tích?”

“Ngươi đây liền muốn hỏi nàng!” Tuyết sư cắn răng, nói: “Nàng bây giờ đang ở trong núi này, ngươi muốn là vận khí tốt, nên rất nhanh sẽ có thể tìm tới nàng!”

Sau khi nói xong, hắn không nói thêm một chữ nữa, xoay người rời đi.

Tiêu Vũ đăm chiêu, thế giới hiện nay, tựa hồ càng ngày càng phức tạp.

Đạo Thần Cung hiện thế, mỗi một đại cổ tộc dồn dập liên thủ, kể cả này ẩn loài cũng bắt đầu động tác, bây giờ, thậm chí ngay cả thú tộc cũng tham dự vào, tranh cướp Thiên Căn.

Tựa hồ, loạn thế tiến lại kỳ hạn, đã càng ngày càng gần, ở mảnh này thế gian, giống như bất kể là người nào, đều không thể không đếm xỉa đến, bị quấn vào trong đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 594: Người Khiêu Chiến

Đọc trên điện thoại

Ở trong rừng đứng yên, Tiêu Vũ ngơ ngác ra thật lâu thần.

Thập Châu càng ngày càng loạn, liền từ trước đến giờ không muốn tiến vào nhân tộc lãnh địa thú tộc đều lộ diện, cũng làm cho hắn linh cảm đến thời gian càng ngày càng khẩn bách, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất tìm tới Tiêu Vạn Thiên.

Ngoài ra, nếu là đại loạn tiến lại, hắn cũng cần có đủ thực lực, tài năng ở trong loạn thế đặt chân.

“Đến Thiên Căn người, có thể chủ loạn thế, ta đạt được Thiên Căn, lại là vô dụng, muốn đặt chân loạn thế, e sợ vẻn vẹn đột phá vương giả, cũng còn chưa đủ!”

Trong đôi mắt có kiên định ánh sáng lấp lóe, Tiêu Vũ sau đó một ngón tay, lại lấy ra loạn không phù.

Vèo một tiếng, bùa này bay ra, hắn cũng lại cất bước đi theo bùa này sau khi.

“Thật là đáng sợ!”

Bách Đồ thấy Tiêu Vũ cùng tuyết sư rời đi, liền âm thanh cũng không dám ra ngoài.

Đến giờ phút này rồi hắn đừng nói tiếp tục tuỳ tùng, làm khó dễ Tiêu Vũ, hắn thậm chí là không dám phát ra cái gì tiếng vang, để Tiêu Vũ nhớ tới hắn tồn tại.

Thuyền xa kẻ thù không chỉ địch thuật tiếp cô chút nào tiếp sớm

“Nguyên lai, hắn xưa nay thì không có để ý qua ta!”

Tiêu Vũ cứ như vậy rời đi, nhìn cũng không nhìn hắn một chút, cũng làm cho Bách Đồ sâu sắc hiểu, hắn trước kia làm tất cả, có điều đều là chuyện tiếu lâm.

Người ta Tiêu Vũ và không phải là không có năng lực giết được hắn, chỉ có điều thực lực của hắn quá yếu, Tiêu Vũ căn bản cũng không có đối với hắn ý xuất thủ, hoàn toàn có thể không nhìn.

Khóe miệng của hắn mang theo nụ cười khổ sở, uổng hắn còn tưởng rằng như vậy đi theo Tiêu Vũ phía sau, sẽ làm Tiêu Vũ cảm thấy buồn bực, cũng sẽ để hắn thời khắc cảm thấy áp lực, muốn để Tiêu Vũ hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Nhưng mà, sự thật lại là, người ta căn bản xưa nay sẽ không có đem hắn để ở trong lòng.

Nhặt về một cái mạng, Bách Đồ nơm nớp lo sợ, âm thầm may mắn, nơi nào còn dám đuổi nữa Tiêu Vũ, lặng yên từ nơi này rời đi.

Thuyền khoa khoa không khốc kết học tiếp ầm ĩ xuyên qua chút nào hiện ra

“Ngọn núi này bên trong, thú tộc mặc dù có không ít, nhưng tựa hồ, không hề giống Hỏa Hoàng Nhi nói kinh khủng như vậy.”

Tiêu Vũ tiếp tục ở trong núi này tìm kiếm không vực lối vào. Dọc theo con đường này, hắn thấy qua dị thú không ít, nhưng tựa hồ trong núi này cũng không hề giống Hỏa Hoàng Nhi theo như lời nguy hiểm như thế.

Những dị thú kia ở trong, mặc dù có không ít dị thú thực lực có thể so với Thiên Tông, nhưng những dị thú kia thực lực nhưng không coi là nhiều cao.

Như cái kia Thanh Nhi cùng lúc trước tuyết sư, bọn họ là thú vương hậu duệ, thuộc về cấp cao dị thú, bởi vậy dù cho chưa qua vương giả, cũng có thể hóa thành hình người.

Tôn không độc sau hận chiến nguyệt học quá địch

Nhưng tại ngọn núi này bên trong, loại dị thú này hầu như không tồn tại, mặc dù số lượng không ít, nhưng khó có thể tạo thành uy hiếp.

“Không vực lối vào, thật ở trong núi này gì?”

Trong lúc vô tình, Tiêu Vũ đã ở trong núi này tìm tòi mấy ngày thời gian. Ngọn núi này diện tích, so với hắn trong tưởng tượng còn to lớn hơn, này trải qua mấy ngày, hắn hầu như không thu hoạch được gì.

Đương nhiên, trong núi ngoại trừ dị thú, cũng có thật nhiều bình thường khó có thể nhìn thấy linh dược, nhưng đối với bây giờ Tiêu Vũ tới nói, những linh dược này cùng cỏ dại không có khác nhau, căn bản lười lãng phí thời gian hái.

Hơn nữa, này mấy ngày gian Tiêu Vũ cũng không thể tìm tới Thanh Nhi, tuyết sư tuy nói nàng cũng đi tới nơi này, nhưng Tiêu Vũ cố ý tìm kiếm, lại là hoàn toàn không tìm được cái kia cáo nữ cái bóng.

Đúng là ở trong núi này, mấy ngày nay dần dần nhiều hơn không ít tuổi trẻ bóng người, ở trong đã có một vài thực lực đến theo người, cũng có một chút tư chất người bình thường.

“Có phải không vực lối vào ở đây tin tức truyền ra ngoài? Nếu không tại sao sẽ đột nhiên đưa tới nhiều người như vậy?” Tiêu Vũ trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái.

“Các ngươi nói, cái kia Tiêu Vũ thật ở ngọn núi này bên trong gì?”

Không lâu sau đó, Tiêu Vũ ở trong núi vừa gặp phải một nhóm người trẻ tuổi, cái này đã không biết là thứ mấy gọi. Hắn vừa định lặng yên tránh khỏi, lại nghe được mấy người trẻ tuổi kia nói đến tên của hắn.

“Những người này là hướng ta đến?” Trong lòng cảm giác nặng nề, Tiêu Vũ ở bên quan sát.

Phải biết rằng, bây giờ không chỉ Tiêu Gia người đang đuổi giết hắn, các thế lực lớn đã ở có chủ ý với hắn, đều cho là hắn ở minh thổ đạt được bảo vật gì, ngoài ra còn có Đạo Thần Cung.

Nhưng khi nhìn này mấy người trẻ tuổi dáng vẻ, vừa tựa hồ không giống như là những người kia phái tới, nếu không dùng hắn bây giờ thực lực, những thế lực kia phải phái người truy tìm, ít nhất cũng có thể phái ra vương giả, nhưng trước mắt này mấy người trẻ tuổi, lại cơ hồ đều là Thiên Tông.

“Ta phỏng chừng, tám chín phần mười lại ở chỗ này, lúc trước không phải có tin tức truyền ra, nói hắn bị Phi Hoàng Các người mời đến tìm kiếm không vực lối vào gì, hơn nữa còn nói hắn thì ở trong núi này.” Lúc này nói chuyện, là một khuôn mặt tuấn tú, mang theo vài phần ngạo sắc công tử trẻ tuổi.

Nghề này tổng cộng có năm người, trong đó ba nam hai nữ. Năm người nam tuấn tú, nữ đẹp, mà đều khí chất bất phàm, thoạt nhìn không giống như là gia đình bình thường con cháu.

“Nhưng chúng ta đều tới mấy ngày, làm sao một chút tin tức cũng không có, những người khác tựa hồ cũng không có tìm tới hắn bộ dáng!” Này lại mở miệng, là một mặc áo vàng nữ tử, ngoan ngoãn biết điều, như cái tiểu thư khuê các.

Nghe xong chốc lát, Tiêu Vũ cũng đã hiểu, tựa hồ không chỉ có là này một nhóm người, trong núi đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy người trẻ tuổi, giống như đều là tới tìm hắn?

Những người trẻ tuổi này tựa hồ không phải chịu đựng thế lực kia phái sai khiến, nhưng phải tìm được làm gì, Tiêu Vũ lại là nhất thời cũng không đoán ra được.

“Những người này làm sao biết ta ở đây? Chẳng lẽ là Hỏa Hoàng Nhi thả ra tin tức?” Tiêu Vũ âm thầm hoài nghi.

Này mấy người trẻ tuổi tựa hồ cũng là xuất thân từ đại gia tộc bên trong, chỉ là gia tộc của bọn hắn e sợ không giống như này cổ tộc, đối lập nhỏ yếu một vài.

Mấy người trẻ tuổi trò chuyện vài câu sau, vừa là tiếp tục tiến lên. Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn có chút ngạc nhiên nhiều người trẻ tuổi người đột nhiên tới tìm hắn mục đích gì.

Địch khoa độc kết thuật tiếp tháng đất lành ngón tay

Lúc này, Tiêu Vũ không muốn che dấu hơi thở, hiện thân đi ra, nói: “Các ngươi mấy vị, đều là tìm đến cái kia Tiêu Vũ gì?”

Đột nhiên nhìn thấy một người xa lạ, mấy tên thanh niên kia nhất thời tràn ngập cảnh giác. Đang nhìn đến Tiêu Vũ sau, bọn họ đánh giá Tiêu Vũ chốc lát, không cảm giác Tiêu Vũ trên người địch ý sau, lúc này mới lên tiếng.

“Chúng ta đúng là tìm đến Tiêu Vũ, ngươi có tin tức gì?”

Này mấy người trẻ tuổi theo bản năng cho rằng, người trước mắt này nếu đã biết hỏi như vậy, cái kia mục đích khẳng định cũng giống như bọn họ, là tìm đến Tiêu Vũ.

“Trước mắt còn không có.” Tiêu Vũ ngẩn người, nói: “Ta có thể hay không hỏi một câu, các ngươi tìm hắn là vì chuyện gì?”

Nghe đến Tiêu Vũ nói, mấy cái trên mặt người tuổi trẻ đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, như là rất kỳ quái, có phải trước mắt người này tìm Tiêu Vũ mục đích, cùng bọn hắn không phải giống nhau?

“Cái này còn phải nói sao? Đương nhiên là muốn tìm hắn khiêu chiến!” Mấy người trẻ tuổi bên trong, cái mới nhìn qua kia cả người ngạo khí thanh niên đứng ra, nói: “Có phải ngươi không biết là, Tiêu Vũ bây giờ là trẻ tuổi bên trong tên tuổi vang dội nhất người, chỉ cần có thể chiến thắng hắn, liền có thể nổi danh Thập Châu gì?”

Tiêu Vũ vừa là ngẩn người, hắn vạn lần không ngờ, những người trẻ tuổi này tìm hắn lại là vì cái mục đích này.

Thuyền khoa xa xa Quỷ kết hận chiến dương cát cho nên chút nào

Mặc dù từ lúc một quãng thời gian rất dài trước khi, Tiêu Vũ thì đã nghe nói hắn thành Thập Châu rất nhiều người tuổi trẻ khiêu chiến đối tượng, nhưng chính thức gặp phải, này lại còn là lần đầu tiên.

“Ngươi đừng nói lung tung!” Một người thanh niên khác giống như bị sợ hết hồn, nói: “Chúng ta làm sao có khả năng tìm Tiêu Vũ khiêu chiến? Sở dĩ tìm Tiêu Vũ, là bởi vì hắn là chúng ta sùng bái nhất người!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 595: Người Hâm Mộ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mặt sau người thanh niên này nói lời, vừa là để Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người.

Mặc dù lúc trước còn ở Thánh Thành thời điểm, Tinh Thần Các Các chủ cũng đã đã nói với hắn, hắn hôm nay cũng là thế gian người trẻ tuổi mục tiêu khiêu chiến đồng thời, cũng có vô số người trẻ tuổi đưa hắn trở thành sùng bái đối tượng, thậm chí còn bởi vì nguyên nhân này, có không ít người trẻ tuổi mộ danh mà đi, bái vào Luân Hồi Điện.

Vào lúc đó, Tiêu Vũ trong lòng không có bao nhiêu cảm giác, bởi vì kiếp trước thân là chí tôn thời gian, bất kể là muốn giết hắn người, hay là đem hắn tôn làm thần linh, ngày đêm quỳ lạy, đều có khối người.

Có thể đời này, hắn bắt đầu từ con số không, từng bước từng bước đi tới hôm nay, lại là lần đầu tiên nhìn thấy muốn hướng về hắn khiêu chiến, cùng với đối với hắn sùng bái người.

“Làm sao, huynh đài ngươi chẳng lẽ không đúng bởi vì nghe nói qua Tiêu Vũ tên, cho nên mộ danh mà tới, muốn gặp gì?” Nhìn thấy Tiêu Vũ sững sờ, nói chuyện thanh niên cảm giác thấy hơi kỳ quái.

“Chú ý......” Tiêu Vũ há miệng thở dốc, lại là không biết trả lời như thế nào.

Nói là? Chẳng lẽ nói hắn cũng rất sùng bái chính hắn? Có thể nói không phải, vậy hắn tìm đến “Tiêu Vũ” làm gì?

“Vị công tử này đã cũng là tìm đến Tiêu Vũ, vô hại cùng chúng ta đồng hành, như vậy nếu là gặp phải dị thú, cũng có thể tránh khỏi một vài nguy hiểm.” Cái kia áo vàng nữ tử nhìn thấy Tiêu Vũ chỉ có một người, sau khi suy nghĩ một chút, lộ ra một mỉm cười thân thiện.

Mấy người này hiển nhiên đều đã xem Tiêu Vũ trở thành cùng bọn hắn mục đích giống nhau người, nhìn thấy hắn vừa là một người, mấy người khác cũng không có ý phản đối.

“Cái này chỉ sợ không tốt sao, người này lai lịch không rõ, vừa là chủ động cùng chúng ta trò chuyện, ai biết an cái gì lòng?” Ngay vào lúc này, tên kia thân thể mang ngạo khí thanh niên nhíu mày, lạnh lùng nói rằng.

“Sẽ không, vị huynh đài này nếu là có ác ý, cần gì phải ở trước mặt chúng ta lộ mặt, hắn muốn xuất thủ, trực tiếp đánh lén không phải càng tốt hơn? Lộ mặt sau khi hắn chỉ có một người, nếu như đối với chúng ta có địch ý, chính là một đối năm, chẳng lẽ không phải bất lợi?” Mặt khác tên thiếu niên kia nghĩ nghĩ, sau đó khuyên.

Mấy người khác, cũng lập tức dồn dập phụ họa, cái kia kiêu ngạo thanh niên gặp nhiều người như vậy đều hướng về Tiêu Vũ, sắc mặt không thiện lương, hừ một tiếng không thèm nhắc lại.

Mấy người này thế mà lại mời hắn đồng hành, Tiêu Vũ cũng cảm thấy rất bất ngờ, hắn càng không có nghĩ tới chính là, hắn này đã còn không có từ chối, cũng còn không có đáp ứng, này liền trước tiên cãi.

“Đã như vậy, vậy thì cám ơn mấy vị chiếu cố.” Tiêu Vũ cảm giác mấy người này không có ác ý, hơn nữa bọn họ tựa hồ cũng là

Vũ Châu người, đối với nơi này nên so với hắn quen thuộc, cũng không có từ chối.

“Hừ, thực lực như vậy nhỏ yếu rác rưởi,

Mang tới chính là một trói buộc, thật không biết các ngươi nghĩ như thế nào!” Cái kia kiêu ngạo thanh niên vẻ mặt khó chịu.

Bởi vì Tiêu Vũ thu lại khí tức, cảm giác tựa như mới vừa đạt được Thiên Tông cảnh giới người, mà đây thanh niên trên người gợn sóng, dĩ nhiên là tông sư đỉnh cao, tựa hồ bất cứ lúc nào có thể đột phá vương giả, tự nhiên là không lọt mắt Tiêu Vũ.

Mấy cái khác thanh niên cười đến có chút lúng túng, Tiêu Vũ lại là một bộ không có vấn đề dáng vẻ.

Loại này một chút liền đem người khác nhìn ra thấp hơn mình, tổng tự cho là đúng người, hắn nhìn nhiều lắm rồi.

“Tiêu huynh, ngươi làm sao lại một người đi tới nơi này? Theo ta được biết, này tìm đến Tiêu Vũ mọi người là kết bạn đến, bởi vì trong núi này có quá nhiều dị thú, hành động đơn độc rất dễ dàng gặp phải nguy hiểm.”

Một bên đi tiếp, những người này vừa cùng Tiêu Vũ trò chuyện, bọn họ đều là tâm tư người đơn thuần, đối với Tiêu Vũ cơ hồ không có cái gì phòng bị.

Lúc trước bọn họ hỏi dò Tiêu Vũ tên thời gian, Tiêu Vũ chỉ nói mình họ Tiêu, này mấy người trẻ tuổi cho rằng Tiêu Vũ bất tiện tiết lộ, cũng không có hỏi tới.

“Che che giấu giấu, liền tên cũng không chịu tiết lộ!” Chỉ có tên kia kiêu ngạo thanh niên, ở lúc đó ở bên cạnh không âm không dương cười lạnh.

“Bên cạnh ta không có bằng hữu gì, cho nên từ trước đến giờ độc hành quen rồi.” Tiêu Vũ tùy ý đáp.

“Thì ra là thế, Tiêu huynh nếu không chê, sau đó chúng ta mấy người đều là bằng hữu của ngươi.” Tên kia người ngoài ôn hòa, lúc trước còn vì Tiêu Vũ nói chuyện nhiều thanh niên cười nói.

Ở chung chốc lát, Tiêu Vũ cũng đã biết này tên của mấy người, trước mắt người thanh niên này, tên là đủ khen ngợi, cái kia tràn đầy ngạo khí thanh niên, thì lại tên là Giang Kế Phong.

Bọn họ năm người, quả thật đều là Vũ Châu thế gia hậu bối, chỉ có điều gia tộc của bọn hắn, bàn về thực lực là còn kém rất rất xa này cổ tộc.

Mấy người bình thường rất ít rời khỏi gia tộc, thiên tư của bọn hắn đều tính bất phàm, tuổi còn trẻ liền đều đạt đến Thiên Tông cảnh giới.

Đương nhiên, thực lực như vậy cùng Tiêu Vũ còn có Đạo Thần Cung như vậy yêu nghiệt là không so được, này đều là Thập Châu các nơi chọn lựa ra tuyệt thế thiên kiêu, Đạo Thần Cung đệ tử từ nhỏ càng tu luyện hoàn cảnh xuất sắc, bọn họ tự nhiên là không sánh được.

“Mấy người các ngươi, lần này rời khỏi gia tộc, đi tới ngọn núi này, đều chỉ là vì gặp cái kia Tiêu Vũ một mặt gì?” Trò chuyện một lát sau, Tiêu Vũ vẫn là không nhịn được hỏi lên.

Hắn thật sự không hiểu được, những người này làm sao lại đưa hắn xem là sùng bái đối tượng, cảm giác này, chính hắn tự nhiên là không thể nào hiểu được.

“Tiêu công tử có chỗ không biết, ở trong truyền thuyết, vị kia Tiêu Vũ công tử, đích thật là hiếm thấy trên đời nhân vật nổi tiếng.” Tên kia áo vàng nữ tử, đột nhiên ở bên cạnh xuyên lên lời, trong khi nói chuyện, trong ánh mắt của nàng đúng là lộ ra từng tia từng tia ngóng trông.

Tiêu Vũ đã sớm biết, cô gái này tên là Bích Nhi, cũng là Vũ Châu hậu nhân của danh môn. Lúc trước hướng về Tiêu Vũ phát sinh đồng hành mời, cũng chính là nàng.

“Ha ha, Tiêu công tử ngươi là không biết là, chúng ta này Bích Nhi mắt cao hơn đầu, ở châu bên trong không biết có bao nhiêu đại tộc công tử theo đuổi qua nàng, liền nàng lại không nhúc nhích chút nào, bởi vì trong lòng nàng, chỉ có như vị kia Tiêu Vũ công tử nhân vật, mới là của nàng lang quân như ý!”

Khác một cô thiếu nữ Chương Tình cười hì hì trêu ghẹo nói.

“Ngươi nói vô căn cứ, ta nào có!” Bích Nhi mặt một chút thì đỏ, nàng dáng dấp không tầm thường, thẹn thùng bên dưới, dáng dấp càng quyến rũ mê người, làm cho người thương tiếc.

“Hừ!” Một bên, cái kia tràn ngập ngạo khí Giang Kế Phong sắc mặt đột nhiên có chút khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng.

“Tiêu công tử ngươi không biết là, &# 85 Giang Kế Phong trước đây chính là theo đuổi qua Bích Nhi công tử một trong, nhưng Bích Nhi lại đem trong truyền thuyết cái kia Tiêu Vũ trở thành trong lòng lý tưởng đối tượng, cho nên Giang Kế Phong mới có thể nói muốn khiêu chiến Tiêu Vũ.”

Cười khẽ Chương Tình hạ thấp giọng, ở Tiêu Vũ bên tai nhỏ giọng nói một câu.

Mấy câu nói này vừa là khiến Tiêu Vũ tràn ngập bất ngờ, hắn nhìn cái kia Bích Nhi một chút, chỉ thấy Bích Nhi trên mặt đỏ ửng chưa tiêu, trong lòng hắn cũng không biết là tư vị gì.

“Cái kia Tiêu Vũ, thật sự có như vậy đáng giá sùng bái gì?” Tiêu Vũ cũng không biết tại sao, hỏi lên một câu nói như vậy.

“Mấy năm qua, cái kia Tiêu Vũ các loại sự tích, nói vậy Tiêu huynh nên đều từng nghe qua.” Đủ khen ngợi cười nói: “Không nói những cái khác, hắn lúc trước còn là Thiên Thanh Vũ Viện bên trong một cái đệ tử nho nhỏ, liền cũng không sợ Long Tuyền Tông, phần này sự can đảm khí phách, thì ít có người có thể so sánh!”

“Không chỉ như thế!” Nói tới Tiêu Vũ qua lại, Bích Nhi tựa hồ cũng quên đi thẹn thùng, ánh mắt u u, nói: “Cái kia Tiêu công tử một đời thăng trầm, từ nhỏ sinh trưởng ở mẫu tộc, liền ở áp bức bên trong lớn lên. Thế nhân chỉ là hắn vẫn tông sư thời gian, liền có thể chém vương giả, lại là không người hiểu rõ, hắn con đường đi tới này, hết thảy đều là một mình đối mặt, không biết chịu đựng biết bao nhiêu cực khổ, nếu không có có đại nghị lực người, chỉ sợ sớm không chịu nổi gánh nặng.”

Chương 596: “Tiêu Vũ” Tin Tức

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Nghe xong Bích Nhi một phen ngôn ngữ, Tiêu Vũ mới biết, bây giờ hắn rất nhiều trải qua, ở Thập Châu bên trong đã không phải là bí mật gì. Từ hắn thành danh sau khi, hắn này qua lại, từ lâu bị người đào lên.

Cô gái Bích Nhi mang theo ánh mắt kiên định, đem Tiêu Vũ qua lại 11 nói ra, tựa hồ đối với Tiêu Vũ thế này trải qua các loại, hắn so với Tiêu Vũ còn càng quen thuộc hơn.

Sinh ở mẫu tộc, thuở nhỏ chịu đựng bắt nạt; dựa vào thực lực bản thân, thi vào Thiên Thanh Vũ Viện; sau khi một người đơn độc đối kháng 1 đại tông môn, đi đến Thiên Phủ, vừa là quấy lên vô tận phong vân.

Vào Thiên Uyên, hắn đánh bại thiên kiêu Hoàng Phủ Cực, chịu đựng Thiên Tông tuyệt sát đi xa, thế nhân cùng cho là hắn đã chôn thây Thiên Uyên, hắn lại một lần nữa đi ra.

Trở về Tiêu Gia, hắn chịu đựng Tiêu Gia bài xích, liền qua Thánh Sơn, sáng lập không có ghi chép, sau vừa dùng tông sư tu vi, chém giết một đại vương giả, chấn động Thập Châu.

Đến Đạo Thần Cung, người khác một loại khó vang, hắn lại phá nát 9 chuông, sau khi độc chiến Càn Dương Cung, không một người có thể địch, vào bí cảnh, bị Thiên Vương đuổi giết, cũng là trở lui toàn thân.

Bích Nhi đem chuyện này 11 nói ra, mấy cái khác thanh niên, ngoại trừ Giang Kế Phong ở ngoài, đều là lộ ra say mê vẻ.

Việc này, theo khác dân cư nghe được đến, mỗi một món sự tình đều tràn đầy truyền kỳ tính, Tiêu Vũ trầm mặc nghe vào trong tai, tựa hồ mới vừa vặn phát hiện, đã biết một đường càng đi được như vậy không dễ dàng.

“Việc này, mỗi một món đều có thể xưng tụng kỳ tích, nhưng mà cái kia Tiêu Vũ công tử lại là đều làm được, không dựa vào người khác, dọc theo đường đi chỉ có mình!” Bích Nhi yên lặng nói xong, nghiêm túc thấy Tiêu Vũ, tựa hồ là muốn cho Tiêu Vũ cũng biết, trong miệng hắn người kia là như thế nào bất thường nhân vật.

Cho tới giờ khắc này, Tiêu Vũ cuối cùng mới minh bạch tại sao lại có nhiều người như vậy muốn tìm hắn khiêu chiến, mượn hắn thành danh, vì sao lại có nhiều như vậy người trẻ tuổi, đưa hắn xem là sùng bái đối tượng.

Theo hắn qua lại cái kia các loại sự tích tới nói, ở trẻ tuổi bên trong, có như thế sắc thái truyền kỳ người, thật sự không có mấy cái.

“Vương giả nhân vật, đối với chúng ta mà nói, đó là cao cao tại thượng tồn tại, Thiên Vương càng có như thần linh.” Tề Dự cũng là ở bên thở dài: “Cái kia Tiêu Vũ truyền thuyết chưa từng Thành Vương, cũng đã có thể trảm vương giả, thật sự là có thể thế gian khó tìm người, hơn nữa nghe nói, tuổi của hắn, cũng cùng chúng ta không kém là bao nhiêu.”

“Đúng vậy, cho nên chúng ta mới có thể nghĩ đến nhìn, hắn cùng chúng ta rốt cuộc có gì chỗ bất đồng, vậy rốt cuộc là thế nào một người.”

“Đương nhiên, cảm thấy hắn có tiếng không có miếng, muốn tìm hắn khiêu chiến mượn hắn thành danh, cũng có khối người là được.”

Mấy người khác dồn dập mở miệng cười, chỉ có Giang Kế Phong, nghe xong những lời này sau sắc mặt âm trầm không ngớt, lạnh lùng nói: “Hừ, chung quy cũng chỉ là đồn đại thôi, đã cái kia Tiêu Vũ chưa thành vương giả, đồng dạng là Thiên Tông, ta ngược lại không tin hắn khả năng mạnh bao nhiêu!”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ dĩ nhiên minh bạch, Giang Kế Phong chính là loại kia không phục người, muốn tìm hắn khiêu chiến.

Mặc dù ở trong truyền thuyết, hắn có thập phần thực lực cường đại, có thể chiến vương giả, nhưng này tự cho mình siêu phàm, cho rằng đồn đại khuếch đại, cũng có khối người.

Chỉ sợ bây giờ muốn tìm hắn khiêu chiến người trẻ tuổi, số lượng chắc chắn sẽ không so với sùng bái hắn ít người đi nơi nào.

Tiếp xuống mấy ngày thời gian trong, Tiêu Vũ tiếp tục cùng này mấy người trẻ tuổi đồng hành. Mục đích của những người này là vì tìm hắn, hắn là vì tìm kiếm không vực lối vào, mục đích cũng không tính xung đột.

Trong mấy ngày này, Tiêu Vũ phát hiện cái đó gọi Bích Nhi cô gái thường xuyên sẽ ở một bên ngẩn người, mà nàng mỗi lần ngẩn người thời điểm, trong tay đều nắm cái gì vậy.

Mấy cái khác thanh niên, đối với cái này tựa hồ cũng thành thói quen,

Sớm không cảm thấy kinh ngạc.

Hoạt bát Chương Tình nhìn ra Tiêu Vũ nghi hoặc, lặng lẽ nói: “Đừng xem, Bích Nhi này là muốn mẫu thân nàng.”

“Mẫu thân nàng?” Tiêu Vũ đối với cái kia Bích Nhi cảm giác thấy hơi phức tạp, ngẫu nhiên gặp như vậy một cô gái, hắn cũng không biết như thế nào đối mặt, biết cô gái này đối với hắn cái chủng loại kia ngưỡng mộ tình sau, hắn càng không biết là nên làm sao cho thấy thân phận.

Ở kiếp trước, thân là cửu thiên chí tôn, dạng này nữ tử và không phải là không có. Thậm chí, có thật nhiều không kém gì chí tôn nữ tử, cao cao tại thượng, cũng từng lập lời thề không phải hắn không lấy chồng, chờ hắn không biết bao nhiêu vạn năm.

Nhưng những cô gái kia, Tiêu Vũ nhất định không cách nào đưa ra bất kỳ đáp lại nào. Phải biết rằng, kể cả lúc đó đã chiếm cứ nội tâm hắn Nguyệt Thần, hắn đều không có mở miệng, huống chi cô gái kia chí tôn?

Hắn chỗ thật không ngờ chính là, đời này liền vương giả cảnh giới đều không có đạt được, lại liền có dạng này nữ tử.

“Bích Nhi mẫu thân, ở nàng lúc còn rất nhỏ cũng đã vắng mặt nhân thế.” Chương Tình nhẹ nhàng thở dài một cái, nói: “Trong tay nàng bắt lại, là của nàng mẫu thân duy nhất để cho đồ đạc của nàng, nghe nói, đó là mẫu thân nàng gả cho cha nàng lúc đồ cưới.”

Tiêu Vũ hướng về Bích Nhi trong tay nhìn tới, chỉ thấy đó tựa hồ là một khối ngọc, chỉ là có một bộ phận lớn nắm tại Bích Nhi trong tay, không cách nào thấy rõ toàn cảnh.

“Lén lút nói cho ngươi biết, thứ này, Bích Nhi sau đó là muốn đưa cho nàng người yêu.” Chương Tình hướng về Bích Nhi bên kia liếc mắt nhìn, thấy nàng không có lưu ý bên này, lúc này mới ở Tiêu Vũ bên tai nhỏ giọng nói, “có điều lần này, nàng tựa hồ là muốn ở nhìn thấy vị kia Tiêu Vũ công tử sau, đem thứ này đưa cho hắn!”

Mấy câu nói này ngữ, lại như ở Tiêu Vũ nội tâm rót vào các loại đồ gia vị, làm cho hắn ngũ vị tạp trần. Hắn nhìn Bích Nhi một chút, trong nội tâm không nhịn được thở dài một tiếng.

Đối với cô gái này, hắn nhất định không cách nào đáp lại, mặc dù biết rõ đó cũng không phải lỗi của mình, nhưng trong lòng còn là cảm nhận được một loại không hiểu áy náy.

Lại qua mấy ngày, Bích Nhi thường xuyên ở một bên ngẩn người. Nàng tính cách hiền lành ôn hòa, người ngoài chân thành. Còn hơn Tiêu Vũ thấy qua các loại thiên chi kiêu nữ, Bích Nhi không thể nghi ngờ là lờ mờ.

Thế nhưng, trên người nàng nhưng lại có một phần những cô gái khác không sở hữu chất phác cảm giác, có thể khiến người ta cảm thấy an tâm.

“Có Tiêu Vũ tin tức!”

Ngày hôm đó, Tề Dự ra ngoài tìm hiểu, trở về thời điểm, mang về một làm người phấn chấn tin tức, hết thảy mọi người, vào đúng lúc này tựa hồ cũng trở nên hoạt bát.

Tiêu Vũ tất là kinh ngạc, hắn rõ ràng vẫn còn ở nơi này, Tề Dự tại sao sẽ ở địa phương khác nghe được hắn tin tức?

“Mấy ngày này, có người ở trong núi này gặp qua hắn, nghe nói hắn và một đẹp diễm vô song nữ tử cùng nhau, ở trong núi tìm kiếm lấy cái gì, bây giờ trong khi trong một vùng sơn cốc.” Tề Dự tựa hồ cũng có chút hưng phấn, lúc nói chuyện trong ánh mắt đều phát ra ánh sáng.

Một bên Bích Nhi, nghe nói có Tiêu Vũ tin tức, vốn đang kích động đến sắc mặt đỏ chót, nhưng nghe đến Tiêu Vũ cùng một đẹp diễm vô song nữ tử cùng nhau lúc, gương mặt vừa là trắng nhợt đến đáng sợ.

Tiêu Vũ liếc nhìn nàng một cái, lòng có không đành lòng. Hắn trong lòng cũng là kỳ quái, người khác còn ở đây, làm sao sẽ cùng một cái khác đàn bà xinh đẹp cùng nhau?

“Thung lũng kia ở đâu?” Tiêu Vũ vốn đối với hắn mình tin tức và không có hứng thú, nhưng giờ phút này cũng không nhịn được muốn nhìn một chút cái kia rốt cuộc là ai.

Mấy cái thanh niên đều muốn mau sớm nhìn thấy “Tiêu Vũ”, lúc này liền từ Tề Dự dẫn đường, hướng về cái kia “Tiêu Vũ” vị trí sơn cốc mà đi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 597: Cuối Cùng Gặp “Tiêu Vũ”

Đọc trên điện thoại

Vạn Linh Sơn tuy nói là núi, nhưng trong thực tế là do phần đông núi lớn cùng vô biên rừng rậm tạo thành.

Ở trong núi, gỗ lớn che trời, loạn thảo đến eo, chính là trong núi sinh trưởng kiến càng, cái đầu cũng giống như chuột nhà to nhỏ, linh khí thập phần nồng nặc.

Như thế núi thẳm, người thường đơn giản không cách nào tiến vào, Tề Dự các loại mấy người trẻ tuổi tuy có Thiên Tông tu vi, có thể ngự vật phi hành, nhưng trong núi này dị thú phần đông, cũng chỉ có thể đi bộ đi tới.

Trong núi tồi tệ hoàn cảnh, ngăn cản đạt được người thường, lại tự nhiên không ngăn được tu luyện người bước chân.

“Nhiều người như vậy!”

Tầm nửa ngày sau, bọn họ đi tới một thung lũng bên trong. Sơ đến nơi này, liền gặp trong cốc có từng nhóm từng nhóm một người trẻ tuổi xuất hiện, đồng dạng là hướng về trong cốc mà đi.

“Những người này cơ hồ đều là hướng về phía Tiêu Vũ đến, hoặc là muốn khiêu chiến, hoặc là muốn thấy một lần hình dáng, bọn họ đã đi tới nơi này, tựa hồ cũng biết Tiêu Vũ ở trong cốc này tin tức.” Tề Dự nghĩ nghĩ, mặc dù cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không có quá bất ngờ.

“Nói như vậy, bọn họ cũng nghe được tin tức kia, nhưng làm sao lại có nhiều người như vậy biết, có phải có người cố ý đem tin tức thả ra?” Chương Tình chuyển động mắt to, trong lòng kỳ quái không ngớt.

Tiêu Vũ cũng cảm thấy, như vậy trong thời gian ngắn, thì có nhiều người như vậy đi tới bên trong thung lũng này, tựa hồ thật là có người cố ý đem tin tức này thả ra ngoài.

Trong lòng hắn có chút kỳ quái, đối phương mục đích làm như vậy là cái gì? Hơn nữa, cái kia cái gọi là “Tiêu Vũ”, tự nhiên không phải của hắn, quá nửa là có người giả mạo.

Nhưng hắn không nghĩ ra, giả mạo hắn có ích lợi gì? Phải biết bây giờ hắn không biết là bị bao nhiêu thế lực lớn nhìn chằm chằm, người bình thường giả mạo hắn, nếu là bị những thế lực lớn kia biết được, chết như thế nào cũng không biết.

“Không muốn ta trước khi mới vừa bị người cho rằng giả mạo, bây giờ thì thật sự có giả mạo ta người xuất hiện!” Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ tâm tình không khỏi có chút quái lạ.

“Tiêu công tử, ngươi đang suy nghĩ gì?” Chương Tình hì hì nở nụ cười, đi lên phía trước nói.

“Không có gì.” Tiêu Vũ nhìn một bên Bích Nhi một chút, tới bây giờ, càng là hiểu ra Bích Nhi tâm ý, hắn thì càng không dám biểu lộ thân phận của mình.

Nhưng cái này Chương Tình nhí nha nhí nhảnh, tựa hồ là nhìn ra gì đó giống nhau.

Kết xa xa khoa Quỷ kết bóng chỗ tháng tình quá ầm ĩ

“Hì hì, ta vẫn rất kỳ quái, Tiêu công tử ngươi tại sao không chịu hướng về chúng ta tiết lộ tên đầy đủ đâu? Hơn nữa trùng hợp như vậy, cái kia Tiêu Vũ họ Tiêu, ngươi cũng họ Tiêu!”

Chương Tình mắt to chuyển loạn, cười hì hì nói.

Tiêu Vũ mặt không đổi sắc, không hề nói gì. Chỉ là hắn không có phản ứng, mấy người khác nghe đến, lại là cùng nhau quay đầu, theo dõi hắn nhìn hồi lâu.

Ngay từ đầu, mọi người đối với Tiêu Vũ không muốn tiết lộ tên đầy đủ sự tình đều không phải là rất để ý, dù sao cũng là bèo nước gặp nhau, Tiêu Vũ đối với bọn họ có điều phòng bị cũng là phải.

Nhưng mấy ngày tiếp xúc, bọn họ đều đã nhìn ra Tiêu Vũ không phải cố ý phòng bị bọn họ, nhưng lại còn không chịu tiết lộ tên gọi.

Hơn nữa, thập phần trùng hợp chính là, hắn lại cũng họ Tiêu, nghĩ như vậy, mấy cái thanh niên nhìn về phía ánh mắt của hắn, đều là có chút hoài nghi.

“Hì hì, Bích Nhi, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được khéo léo gì? Đều nói vị kia Tiêu Vũ công tử ngay ở trong núi, chúng ta gặp phải vị công tử này lại cũng họ Tiêu, còn không muốn tiết lộ họ tên. ” Chương Tình cười hì hì lấy, đem Bích Nhi lôi lại.

Đi tới Tiêu Vũ trước mắt, Bích Nhi không khỏi tim đập nhanh hơn, Chương Tình nói mấy câu nói này, làm cho nàng cả trái tim đều loạn cả lên.

“Hừ, các ngươi sẽ không hoài nghi, hắn chính là cái kia Tiêu Vũ a?” Giang Kế Phong ở bên cạnh cười lạnh mở miệng,

Nói: “Hắn khí tức trên thân, sợ hãi là Thiên Tông ở chỗ yếu nhất, có phải thì người như thế cũng có thể chém giết vương giả?”

Thuyền không kẻ thù không mới tôn học bờ ruộng ầm ĩ ngón tay địch

"Hơn nữa, cái kia Tiêu Vũ bây giờ không phải là ở trong sơn cốc này gì, đã có tin tức như vậy, thật không biết các ngươi làm sao lại loại suy nghĩ này." Giang Kế Phong đối với Tiêu Vũ bài xích và khinh thường, từ đầu tới cuối đều không có giảm bớt.

Mấy cái khác thanh niên nghe xong hắn sau, trong mắt không khỏi đều lộ ra thất vọng, bởi vì lời hắn nói, quả thật cũng có vài phần đạo lý.

"Tiểu Tinh, ngươi thì không nên quấy rối, Tiêu công tử làm sao có khả năng chính là Tiêu Vũ?" Bích Nhi trong mắt đến lộ ra vẻ thất vọng, cười thật sự miễn cưỡng.

"Ai da, ta cũng chính là thuận miệng nói một chút mà thôi." Chương Tình khẽ than thở một tiếng, lắc lắc đầu như là tràn ngập tiếc hận.

Hiếm có lớn tiếp theo dây cáp giải vây, Tiêu Vũ cũng là cười cười, không có nhiều lời. Mấy người tiếp tục hướng về cốc bên trong hành tẩu.

Này nho nhỏ nhạc đệm, vốn là bình thường, nhưng ở sau khi trên đường, Tiêu Vũ lại là cảm giác được thỉnh thoảng thì sẽ có một ánh mắt rơi ở trên người hắn.

Thuyền khoa khoa độc kẻ học sau bờ ruộng cô hận bóng địch

Không cần nghĩ, hắn cũng biết đó là Bích Nhi ánh mắt, nhưng cũng chỉ có thể làm bộ không có phát hiện.

Thuyền khoa khoa độc kẻ học sau bờ ruộng cô hận bóng địch "những người này cơ hồ đều là hướng về phía Tiêu Vũ đến, hoặc là muốn khiêu chiến, hoặc là muốn thấy một lần hình dáng, bọn họ đã đi tới nơi này, tựa hồ cũng biết Tiêu Vũ ở trong cốc này tin tức." Tề Dự nghĩ nghĩ, mặc dù cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không có quá bất ngờ.

"Các ngươi nhìn phía trước!"

Sơn cốc cũng không phải rất lớn, bọn họ rất nhanh là đến trong cốc. Vừa tới nơi này, chỉ thấy trong cốc này đã tụ tập không ít người trẻ tuổi.

"Nơi đây làm sao nhiều người như vậy, có phải Tiêu Vũ liền ở ngay đây?" Tề Dự nói xong, người đã chạy nhanh tới, mấy cái khác thanh niên lập tức đuổi theo kịp.

Chỉ có Bích Nhi, đến nơi này, nàng tựa hồ trở nên thập phần khẩn trương, không có lập tức tiến lên.

Chỉ thấy nàng ở nguyên đứng yên chốc lát, sau đó từ trong ngực lấy ra một thứ, chăm chú nắm ở trong tay, chính là mẫu thân nàng để cho di vật của nàng, sau đó mới nhanh chân đi theo.

"Ầm!"

Mấy cái thanh niên vừa mới phóng đi, đột nhiên một người trẻ tuổi miệng phun máu tươi, từ giữa đám người bay ngược bước ra, trọng thương ngã xuống đất.

Cái kia số lượng hơn trăm người trẻ tuổi, lúc này ba lạng thành đàn, trong khi trong cốc làm thành một vòng tròn lớn, cái kia trọng thương thiếu niên chính là từ vòng bên trong bay ra.

Tiêu Vũ theo Tề Dự mấy người, cũng đi tới nơi này vòng tròn biên giới, hướng về trung ương nhìn tới.

Chỉ thấy trong mọi người, đứng thẳng một chừng hai mươi tuổi người thanh niên trẻ. Nam tử này khuôn mặt lạnh lùng, thoạt nhìn khí độ đúng là bất phàm, tại bên cạnh người, có vài ngôi sao quấn quanh, vây quanh hắn trên dưới bay lượn, rất uy vũ.

"Là Tiêu Vũ, thật là Tiêu Vũ!" Tề Dự mấy người trở nên kích động, "trong truyền thuyết, Tiêu Vũ tu luyện công quyết vô cùng mạnh mẽ, ở bên ngoài cơ thể hắn có ngôi sao quấn quanh, người này nhất định chính là Tiêu Vũ!"

Nhìn thấy người này, Tề Dự bên người mấy người cũng kích động đến đỏ cả mặt, Bích Nhi cái kia nắm bắt mẫu thân di vật tay, càng bóp đốt ngón tay trắng bệch, cặp mắt ngơ ngác mà nhìn trong vòng tên nam tử kia.

"Nhưng còn có người muốn khiêu chiến?" Nam tử kia bên ngoài thân mấy ngôi sao quay chung quanh, ánh mắt lạnh như băng đảo qua mọi người, ngạo nghễ mở miệng.

Hắn loại kia bất phàm khí độ, khí phách lời nói, vào lúc này nếu như phần đông người trẻ tuổi rung động thật sâu, thậm chí trong đám người có không ít nữ tử, càng kêu sợ hãi liên tục.

Thực lực mạnh mẽ, dung mạo đẹp trai, vừa là trong truyền thuyết thiên kiêu một đời, dạng này người, tự nhiên có thể làm vô số cô gái điên cuồng!

"Không nghĩ tới tên của ta lại có lớn như vậy mị lực!" Tiêu Vũ trong lòng quái lạ, thấy quanh thân này điên cuồng nữ tử, nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, hắn sao có thể muốn lấy được, hắn một cái tên ở bây giờ lại có thể gây nên phản ứng như thế này.

Có điều, trong lòng của hắn cũng rất kỳ quái, âm thầm đánh giá, nam tử kia bên ngoài thân càng cũng có ngôi sao quay chung quanh, cùng hắn trong truyền thuyết diện mạo thập phần tiếp cận, chẳng trách có nhiều người như vậy đều tin tưởng người này chính là trong truyền thuyết "Tiêu Vũ".

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 598: Khiêu Chiến

Đọc trên điện thoại

Sau một lát, Tề Dự mấy người đã hiểu làm trước tình huống.

Tiến lại những người trẻ tuổi này bên trong, có thật nhiều cũng là vì hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến, muốn nhờ vào đó nhất chiến thành danh, bởi vậy làm “Tiêu Vũ” tin tức truyền ra sau, những người trẻ tuổi này liền chạy tới nơi này.

“Tiêu Vũ” Cũng tiếp nhận rồi những người trẻ tuổi kia khiêu chiến, nhưng hắn thực lực mạnh mẽ, liên tục có mấy người lên sân khấu, đều là bị hắn hung hăng đánh bại.

Lúc này, nghe đến “Tiêu Vũ” Cái kia khí phách lời nói, các thiếu nữ từng trận hoa mắt, rất nhiều người tuổi trẻ che kín vẻ giận dữ, trong lúc nhất thời lại là không người nào dám tiến lên.

“Tiến lại những người này ở trong, mặc dù không có bao nhiêu người có thể so ra mà vượt Đạo Thần Cung những yêu nghiệt kia, nhưng thực lực gần nhau vương giả, cũng không phải số ít, có phải những người này đều không phải là đối thủ của người này?”

Kết thù kẻ thù kẻ thù tình thuyền thuật chỗ dương xem kỹ phong lông chim

Tiêu Vũ ánh mắt, từ tiến lại những người trẻ tuổi kia trên người đảo qua, dùng thị lực của hắn, tự nhiên là có thể nhìn ra trong những người này có không ít thực lực mạnh mẽ người.

Mặc dù những người này không có một cái nào vương giả, cơ hồ đều là Thiên Tông, nhưng Tiêu Vũ vẫn có thể theo khí tức của bọn hắn phán đoán ra đại khái thực lực.

Mà giữa trường cái kia “Tiêu Vũ”, thoạt nhìn tựa hồ cũng chỉ là có Thiên Tông tu vi, mặc dù tu vi của hắn tiếp cận vương giả, nhưng là cũng không đến nổi có thể vô địch.

“Xem ra trong đồn đãi, Tiêu Vũ có thể trảm vương giả, cũng không phải nói khoác, vừa rồi đã có vài người ra tay khiêu chiến, kết quả đều không ai có thể tiếp được hắn một chiêu oai!”

“Hắn quá mạnh mẻ, trẻ tuổi như vậy, liền có thực lực như thế, thật rất khủng bố!”

“Nhìn dáng dấp, đã không có mấy người gan dạ hướng về hắn khiêu chiến!”

Trong đám người, này tận mắt nhìn đến “Tiêu Vũ” liên chiến mấy trận người, đều đối với thực lực của hắn kiêng dè không thôi, này sùng bái Tiêu Vũ, chỉ vì đến gặp hắn một lần người trẻ tuổi mỗi người ánh mắt hừng hực, kích động không thôi.

Còn này muốn khiêu chiến người, lúc này tất là sắc mặt tái nhợt, không người lại dám ra tay.

“Ta tới khiêu chiến!”

Mặc dù kiêng kỵ, nhưng có sự can đảm cũng có khối người, chỉ thấy một gã thanh niên quát lạnh một tiếng, cất bước đi vào trận bên trong.

“Là hắn!” Tề Dự mấy người hơi kinh ngạc.

“Các ngươi quen nhau?” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi động.

“A, hắn ở chúng ta Vũ Châu, cũng coi như ít có thiên kiêu, ngày xưa đã bị Đạo Thần Cung sứ giả lựa chọn, chỉ tiếc, hắn cuối cùng không thể vang lên trước cửa cung đạo chuông, cho nên không có thể đi vào Đạo Thần Cung. Có điều, thực lực của hắn nhưng không để hoài nghi, chỉ thiếu chút nữa thì đi vào vương giả cảnh giới, chính là còn hơn này cổ tộc hậu nhân cũng sẽ không quá kém.” Tề Dự gật đầu nói.

Tiêu Vũ cũng không nhịn được hướng về thanh niên kia xem thêm vài lần, có thể bị Đạo Thần Cung sứ giả lựa chọn, có thể thấy thanh niên này thiên tư cùng thực lực tuyệt đối bất phàm.

Kể cả từ trước đến giờ kiêu ngạo tận trời Giang Kế Phong, ở nhìn thấy người này sau, trong mắt đều lộ ra mấy người nghiêm nghị.

“Đã muốn khiêu chiến, quy củ ngươi biết?” Giữa trường cái kia “Tiêu Vũ” cười lạnh, như là cái đế vương giống như cao cao tại thượng, trên người kiêu ngạo còn hơn Giang Kế Phong chỉ có hơn chứ không kém.

“Biết, nếu như bị thua, trên người ta tất cả mọi thứ là ngươi!” Tên kia Vũ Châu thanh niên gật gù, sắc mặt cũng có chút nặng nề.

Lúc trước mấy trận chiến, Tiêu Vũ vẫn chưa ở đây, bây giờ mới biết còn có quy củ như vậy. Hắn nhìn ngang liếc dọc, hướng về người bên ngoài hỏi dò, chuyện gì thế này.

“Khà khà, người ta Tiêu Vũ nhưng Đạo Thần Cung thiên kiêu một đời, vừa chém qua vương giả, tự nhiên là cao cao tại thượng, chúng ta những người này ở trong mắt hắn có điều đều là rác rưởi.

”

Bị Tiêu Vũ hỏi dò thanh niên sắc mặt khó coi, lạnh lùng nói: “Lúc trước người khác khiêu chiến trong khi hắn đã nói, chúng ta thứ rác rưởi này không có hướng về hắn khiêu chiến tư cách, cho nên nếu như đánh bại, trên người tất cả mọi thứ muốn lưu lại, chỉ có dạng hắn mới chịu ra tay.”

“Đạo Thần Cung thiên kiêu đệ tử, cái giá quả nhiên lớn, tự nhiên là không lọt mắt chúng ta!”

“Đây là đương nhiên, người ta liền vương giả đều chém qua, chúng ta này liền vương giả cảnh giới chưa từng đạt tới người, người ta đương nhiên xem thường!”

Bên cạnh cũng có mấy người trẻ tuổi cười lạnh mở miệng, trong giọng nói có chút ít giễu cợt. Bị cái kia “Tiêu Vũ” như thế xem thường, tự nhiên là để này một đám người trẻ tuổi khó chịu trong lòng.

Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy không ít người đều đối với trong sân “Tiêu Vũ” vẻ mặt không lành, hiển nhiên mấy câu nói này rước lấy rất nhiều người bất mãn.

Tôn không không kẻ thù Quỷ kết hận chỗ cô dương thi hiện ra

“Ha ha, này chính là các ngươi lòng tràn đầy sùng bái, không tiếc mạo hiểm đến Vạn Linh Sơn cũng phải vừa thấy thiên kiêu? Khà khà, quả nhiên lợi hại hơn nhiều so với ta!” Giang Kế Phong lộ ra một không âm không dương nụ cười.

Tề Dự mấy người sắc mặt, cũng biến thành khó coi, có thất vọng, có phức tạp. Bọn họ như thế sùng bái Tiêu Vũ, thì ra là một người như vậy, đưa bọn họ những người này đều coi là rác rưởi?

Bích Nhi sắc mặt, cũng biến thành tất cả không có chút máu, nắm bắt ngọc ngón tay càng tái nhợt.

Tiêu Vũ không nói gì, vốn hắn đối với bị giả mạo sự tình không phải rất để ý, bởi vì kiếp trước sớm trải qua nhiều lần. Người 1 thành danh, thì sẽ có dạng này khổ não, hắn xưa nay cũng không cảm thấy bất ngờ.

Địch không tình tôn học chỗ dương khốc tôn ngón tay

Nhưng mà, giả mạo hắn người nếu cố ý xấu hắn tên, đó lại là không đồng dạng.

“Vũ Châu Kỷ Minh, xin chỉ giáo!”

Bọn họ lúc nói chuyện, tên kia khiêu chiến thanh niên đã đem trên người không gian phù lấy ra, bỏ qua một bên, sau đó quát khẽ một tiếng, dĩ nhiên ra tay.

“Bằng ngươi loại rác rưởi này, cũng dám khiêu chiến ta, điếc không sợ súng!” Chỉ thấy cái kia “Tiêu Vũ” cười lạnh một tiếng, ngón tay duỗi ra, hắn trước người mấy viên ngôi sao, nhất thời chuyển động lên, bá một tiếng về phía trước trấn áp tới.

“Hừ!”

Kỷ Minh sắc mặt nghiêm túc, hừ lạnh một tiếng, trước người ngưng tụ một cái bóng mờ.

Tề Dự mấy người thấy vậy, đều là ánh mắt sáng lên, đây là Kỷ Minh cường đại nhất thủ đoạn, cũng là trong tộc bọn họ kinh khủng nhất sát chiêu một trong, ở Vũ Châu thế gia bên trong thập phần nổi danh, các tộc nhìn thấy đều phải kiêng kỵ.

Chỉ thấy bá một tiếng, Kỷ Minh trước người bóng mờ ngưng tụ, sau đó hóa thành ngàn bóng người, đánh những ngôi sao kia.

Tiêu Vũ một chút có thể nhìn ra, U &# 8 Kỷ Minh thực lực ở Thiên Tông bên trong không tính yếu, dù cho không sánh được Đạo Thần Cung những yêu nghiệt kia, ở cùng trong cảnh giới cũng coi như đứng đầu.

Nhưng mà, chỉ nghe cái kia “Tiêu Vũ” cười lạnh một tiếng, Kỷ Minh sắc mặt đột nhiên cũng đại biến.

“Ầm!”

Thấy thế nào, “Tiêu Vũ” Mấy ngôi sao nện xuống, Kỷ Minh ngàn bóng người đột nhiên biến mất, chỉ còn lại có bản thể.

Đối mặt mấy ngôi sao đánh tới, Kỷ Minh gầm lên vung quyền, nhưng là bị những ngôi sao kia tầng tầng đánh bay, miệng phun máu tươi bay ra đoàn người ở ngoài, trọng thương ngã xuống đất.

“Rác rưởi chính là rác rưởi, cả tôi vương giả đều có thể chém giết, bằng ngươi cũng dám khiêu chiến ta?” Vậy “Tiêu Vũ” cười lạnh một tiếng, đưa tay chộp một cái, Kỷ Minh vứt ở lại tại chỗ không gian minh phù liền bay vào lòng bàn tay của hắn.

“Kỷ Minh lại đã bị thua, liền một chiêu cũng không đón được?” Tề Dự bao nhiêu người thất kinh, đều bị rung động thật sâu.

Chỉ có điều, mặc dù sớm biết Tiêu Vũ thực lực mạnh mẽ, và là vì gặp Tiêu Vũ mà đến, nhưng giờ phút này nhìn thấy cái kia “Tiêu Vũ” thắng rồi, chẳng biết vì sao, trong lòng bọn họ lại là một chút cũng không vui.

Địch kẻ thù không khoa tình sau xem kỹ tiếp tháng thi

Vốn là muốn hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến Giang Kế Phong, nhìn thấy tình cảnh này cũng là sắc mặt biến đổi, quanh thân mọi người, càng một trận rối loạn.

“Còn có cái nào rác rưởi, muốn khiêu chiến gì?” Đánh bại một người, trong sân “Tiêu Vũ” gọi về ngôi sao, ở trước người quấn quanh, lại một lần lạnh lùng mở miệng.

Tôn xa kẻ thù không khốc kết hận chiến dương từ độc sớm

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 599: Tan Nát Cõi Lòng

Đọc trên điện thoại

Lời nói lạnh như băng, ở trong sơn cốc nương theo lấy gió lạnh quanh quẩn, trong sân "Tiêu Vũ" ngạo nghễ đứng thẳng, như đao ánh mắt tứ phương, oai phong không ngớt.

Trong đám người, mọi người im lặng, không có người nào còn dám tiến lên khiêu chiến, bị cái kia "Tiêu Vũ" thực lực cho rung động thật sâu.

"Không nghĩ tới, trong truyền thuyết Tiêu Vũ, thì ra là như vậy người!" Cô gái Chương Tình mất đi bình thường cười khẽ, nàng liếc mắt nhìn bên cạnh cái kia hồn bay phách lạc, sắc mặt tái nhợt Bích Nhi, trong lòng có loại không nói ra được cay đắng.

Thuyền kẻ thù khoa độc tôn thuật từ tháng từ tiếp

Tề Dự mấy người, cũng là ở trong lòng thở dài. Mấy người bọn họ quan hệ thân cận, tự nhiên biết, trong truyền thuyết Tiêu Vũ, từ lúc Bích Nhi trong lòng dựng đứng nổi lên một hoàn mỹ hình tượng, mà bây giờ, tận mắt nhìn thấy, Bích Nhi trong lòng đó thuộc về Tiêu Vũ hình tượng, lại là ầm ầm phá nát.

Loại thất vọng này, mong rằng đối với Bích Nhi sẽ là một loại đả kich cực lớn, cũng khó trách nàng sẽ như thế hồn bay phách lạc, sắc mặt tái nhợt.

Ở bên cạnh bọn họ, Tiêu Vũ lại là im lặng không nói, lẳng lặng thấy giữa trường cái kia giả mạo hắn thanh niên, ánh mắt vô tình hay cố ý, trôi về sâu trong thung lũng.

Hắn giờ phút này, trong lòng đã mơ hồ có chút hiểu xảy ra chuyện gì, đồng thời cũng biết trước mắt cái này giả mạo người thực lực nguyên do.

“Bích Nhi, có thể Tiêu Vũ không hề giống chúng ta nhìn thấy như vậy, nói không chừng hắn là có cái gì nỗi khổ?” Chương Tình cùng Bích Nhi tình như tỷ muội, thấy nàng này một bộ bị to lớn đả kích dáng dấp, lòng có không đành lòng, ở bên khuyên nhủ.

“Đúng vậy, Bích Nhi ngươi không phải vẫn muốn gặp vị này Tiêu công tử gì? Hơn nữa ngươi khối ngọc kia, cũng là dự định đưa cho Tiêu Vũ? Bây giờ đã gặp được, có thể đưa ra này ngọc, quen biết hắn, thì có thể hiểu hắn vì sao làm như vậy cũng khó nói.”

Tề Dự bọn người hiểu Chương Tình dụng ý, đồng dạng, bọn họ nhìn thấy Bích Nhi dáng dấp như thế, trong lòng cũng không dễ chịu.

Mặc dù, bọn họ đối với trước mắt cái này “Tiêu Vũ” hảo cảm cũng hầu như một chút tan vỡ, nhưng vẫn là ôm một tia hy vọng, không muốn Bích Nhi thái quá khó chịu.

Bích Nhi cái kia sắc mặt tái nhợt, nghe xong mấy người an ủi sau tốt hơn rất nhiều, chỉ là ngón tay vẫn là bóp trắng bệch, có thể thấy được nội tâm của nàng vô cùng không bình tĩnh.

“Tiêu công tử, ngươi cũng khuyên một chút Bích Nhi a, vị kia trong truyền thuyết Tiêu Vũ, nên không phải là người như thế, ngươi nói có phải là?” Chương Tình liền cho Tiêu Vũ nháy mắt ra dấu.

“Có lẽ vậy.” Tiêu Vũ cay đắng thở dài, sau đó nói: “Các ngươi trong ấn tượng Tiêu Vũ, đều là từ nơi khác nghe được, có lẽ nhân phẩm của hắn vốn cũng không tốt, cũng không nhất định."

Mấy người nghe đến Tiêu Vũ như vậy, đều là sửng sốt. Mặc dù minh bạch Tiêu Vũ theo như lời cũng có đạo lý, nhưng trước mắt Bích Nhi đều như vậy, Tiêu Vũ lại cũng không an ủi, bọn họ không khỏi có chút bất mãn.

Tiêu Vũ trong lòng cũng là bất đắc dĩ, hắn nói như vậy, kỳ thực thì không muốn Bích Nhi sống ở trong ảo tưởng, bởi vì bọn họ trong lúc đó, thật sự khó có qua lại gì.

Nếu như nói như vậy có thể làm cho Bích Nhi đối với hắn thất vọng, sau đấy không muốn đối với hắn trong truyền thuyết này người ôm ảo tưởng, cái kia cũng chưa hẳn không là một chuyện tốt.

"Cám ơn hảo ý của các ngươi." Bích Nhi lúc này, lại là đột nhiên nhoẻn miệng cười, ánh mắt cũng đột nhiên kiên định, nói: "Tiêu Vũ công tử sự tích, ta nghe qua nhiều lắm, ta không thể tin được, hắn sẽ là như vậy người."

Câu này, ngược lại để Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, không rõ này một cái chưa từng gặp hắn nữ tử, làm sao sẽ đối với hắn có như thế tin tưởng.

"Tiêu Vũ công tử con đường đi tới này thừa nhận các loại, cùng hắn đối với hắn những người thân kia và bạn làm những chuyện như vậy, ta tin tưởng hắn tuyệt đối không phải loại kia cao cao tại thượng, coi người khác như rơm rác người, nếu như người trước mắt này thật là hắn,

Ta cũng tin tưởng hắn nhất định là có nguyên nhân gì."

Bích Nhi vừa nói, trên mặt vẻ mặt cũng dần dần khôi phục ngày thường dáng vẻ, không muốn vậy trắng nhợt.

Trong khi nói chuyện, nàng tựa hồ là gióng lên lớn lao thông khí, nắm thật chặt trong tay ngọc bích, từ trong đám người đi ra, hướng về giữa trường cái kia “Tiêu Vũ” đi đến.

Tiêu Vũ ngây tại chỗ, hắn thật sự thật không ngờ, một chưa bao giờ gặp gỡ nữ tử, thế mà lại đối với hắn có như thế tín nhiệm. Phần này tín nhiệm, chỉ sợ là rất nhiều thường xuyên ở người đứng bên cạnh hắn, đều chưa từng có.

Địch khoa khốc sau thuật từ ầm ĩ cô vâng mới

Vừa đi, Bích Nhi cũng không biết mình tại sao đột nhiên thì có dũng khí lớn như vậy, nàng tinh tế hồi tưởng, tựa hồ nghe xong cái kia Tiêu công tử nói sau, vốn một viên thất vọng đến cơ hồ phá nát lòng, cũng dần dần bình tĩnh lại.

“Chỉ mong cái này Tiêu Vũ, đừng cho Bích Nhi thất vọng.” Chương Tình nhẹ nhàng thở dài.

Bọn họ như vậy khuyên Bích Nhi, để Bích Nhi tiến lên, một cái trước mắt “Tiêu Vũ” có thể làm cho Bích Nhi chính thức khôi phục lại, nhưng cũng có khả năng, sẽ làm Bích Nhi càng thêm thất vọng.

“Tiêu công tử, ngươi cũng biết Bích Nhi là ta người bội phục nhất?” Chương Tình u u nhìn Bích Nhi bóng người, lại đang đối với Tiêu Vũ nói: “Bởi vì nàng thật rất có dũng khí, nàng chưa từng gặp cái kia Tiêu Vũ, lại đối với hắn tràn ngập tín nhiệm, càng làm ta hơn khâm phục chính là, nàng biết rõ mình và vị kia Tiêu Vũ công tử không phải người của một thế giới, lại vẫn là đối với hắn tràn ngập kiên trì, càng chưa bao giờ nghĩ tới, muốn đi đến vị kia Tiêu công tử bên người.”

“Nàng không cầu kết quả, lại là dưới đáy lòng yên lặng tín nhiệm, thủ hộ lấy một ngay cả thấy cũng chưa từng thấy qua người, Tiêu công tử, ngươi nói dạng này Bích Nhi, có phải là rất ngu?" Chương Tình nói đến chỗ này, trong mắt ẩn ngấn lệ lấp loé.

Đều là nữ tử, nàng cũng đồng dạng cực kỳ có thể hiểu được Bích Nhi, cũng càng thêm biết, một cô gái khả năng làm được điểm này, có cỡ nào không dễ.

Trong lòng thở dài, Tiêu Vũ cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có một loại bất đắc dĩ, dưới đáy lòng quấn quanh. UU đọc sách &# 32; ww w. u &# 117;k a nshu. c &# 111;m &# 32;

"Ngươi thì tính là cái gì?"

Bọn họ trong khi nói chuyện, giữa trường cái kia "Tiêu Vũ" quát lạnh một tiếng, đột nhiên truyền ra.

Tiêu Vũ cùng Tề Dự mấy người đồng thời quay đầu, chỉ thấy cái kia "Tiêu Vũ" mặt mũi lãnh khốc, lạnh lùng nhìn Bích Nhi, nói: "Ngươi bất quá là một giới bình thường nữ tử, mà ta là Thập Châu thiên kiêu, càng Đạo Thần Cung đệ tử, chém qua vương giả, đấu qua Thiên Vương, ngươi muốn trèo lên ta, không khỏi cũng quá buồn cười!"

Ở hắn nói chuyện lúc, Bích Nhi cái kia một khối bị nàng coi như là trân bảo ngọc bích, đã rơi vào một bên mặt đất, không có muốn cũng có thể biết, hẳn là Bích Nhi đưa ra này ngọc sau, bị cái kia "Tiêu Vũ" xem là rác rưởi, ném qua một bên.

Lại nhìn Bích Nhi, lúc này trên mặt mang hai đạo nước mắt, trên mặt màu máu hoàn toàn không có, ngơ ngác mà nhìn cái kia bị ném xuống đất ngọc bích.

Đó là một khối ngọc bội, bình thường nàng coi như là sinh mệnh, giờ phút này lại bị người xem là rác rưởi ném ở một bên.

"Ngươi tại sao có thể như vậy!" Chương Tình cùng Tề Dự mấy người thấy vậy, trái tim tan nát rồi, mấy người đồng thời vọt tới trước, đi tới Bích Nhi bên cạnh.

Chương Tình nhìn cái kia “Tiêu Vũ” gầm lên: “Ngươi có biết khối ngọc này đối với Bích Nhi trọng yếu bao nhiêu gì? Nàng bất quá là muốn này ngọc đưa cho ngươi, làm cho nàng lòng có điều nắm, ngươi coi như không muốn tiếp thu, cũng không cần như thế đả thương người!”

“Hừ!” Vậy “Tiêu Vũ” xem thường cười lạnh, nói: “Mình thành danh tới nay, loại này muốn lấy lòng với ta, mưu đồ bay lên đầu cành cây đổi phượng hoàng nữ nhân, ta nhìn nhiều lắm rồi. Ngươi cũng bất quá chính là một cái trong số đó thôi, giả trang cái gì thâm tình, chỉ sẽ làm ta buồn nôn!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 600: Bêu Danh

Đọc trên điện thoại

“Ta bèn đương thời kiệt xuất nhất thiên tài, lại có có thể trảm vương giả thực lực, ngày sau thành tựu sao lại vậy? Như loại này thấp hèn nữ tử, càng cũng dám mưu toan tiếp cận ta, thực sự là chuyện cười!”

Vậy “Tiêu Vũ” một thân kiêu ngạo, giễu cợt thấy Bích Nhi, bỗng nhiên lại giơ chân lên, hướng về trên đất cổ ngọc giẫm lên đi.

Hắn là tu luyện người, này một cước đạp xuống, cái kia một khối cổ ngọc nhất thời hóa thành bột phấn, sau khi, hắn vừa là lạnh lùng nói: “Dù cho ngươi muốn đưa, cũng ứng phó đưa ít ỏi vật có giá trị, mà không phải loại rác rưới này!”

Mẫu thân di vật, cứ như vậy bị người một cước giẫm lên thành phấn vụn. Thời khắc này Bích Nhi lòng giống như khối ngọc kia giống nhau, nát thành bụi phấn.

Nàng mặt đầy nước mắt, ngơ ngác nhìn trên đất ngọc vỡ, cả người giống như mất hồn bình thường, ngẩn người tại đó cũng không nhúc nhích.

Một người nếu là lòng chết, chỉ sợ cũng chỉ đến như thế thôi. Nàng thật tình bị người như vậy đạp, người này hay là trong lòng nàng hoàn mỹ nhất hình tượng, dù cho nàng là kiên cường nữa nữ tử, thời khắc này cũng óc trống không, một trái tim giống như bị vạn kiếm mặc.

“Ngươi hơi quá đáng, đây chính là Bích Nhi mẫu thân để cho di vật của nàng!” Chương Tình nhìn thấy Bích Nhi dáng dấp như thế, tức giận đến cả người phát run, chỉ vào cái kia “Tiêu Vũ” Tay đều đang run rẩy.

Thuyền không không không chỉ địch học chỗ dương cô ầm ĩ chỗ

“Thiệt thòi chúng ta còn vậy sùng bái ngươi, thực sự là mắt bị mù, trong truyền thuyết cao nữa là đứng Tiêu Vũ, lại là ngươi mặt hàng này!” Tề Dự cũng khí mù quáng, tới giờ phút này trong lòng hắn đối với Tiêu Vũ hết thảy sùng bái toàn bộ phá nát, thậm chí hận không thể nhào tới cùng Tiêu Vũ liều mạng.

Mấy cái khác thanh niên, ngoại trừ Giang Kế Phong, cũng đều là đối với “Tiêu Vũ” trợn mắt nhìn.

Thuyền khoa kẻ thù phương xa kết bóng từ dương bờ ruộng chủ kỹ

“Người sùng bái ta hơn, các ngươi tính là thứ gì? Cho rằng bằng một khối nát ngọc, có thể cùng ta rút ngắn quan hệ, thực sự là chuyện cười!” Vậy “Tiêu Vũ” không nhúc nhích chút nào, nhìn về phía ánh mắt của mấy người, cũng là xem thường, vừa là xem thường.

“Bích Nhi, quên đi, người như thế, không đáng ngươi vì hắn thương tâm.” Chương Tình tức giận không thôi, tuy nhiên biết, bằng này “Tiêu Vũ” thực lực, bọn họ coi như phẫn nộ, cũng bắt hắn không có cách nào.

Nàng xoay người an ủi, vỗ về Bích Nhi, hướng về trận đi ra ngoài. Bích Nhi hồn bay phách lạc, giờ phút này như là toàn thân không khỏi chính mình, chết lặng theo Chương Tình đi ra ngoài.

“Trời xanh không có mắt, loại người như ngươi lại cũng có thể có thực lực như vậy!”

“Coi như chúng ta mắt mù, lại đem loại người như ngươi xem là đời này truy đuổi mục tiêu!”

Tề Dự mấy người cũng mang theo phẫn nộ, đối với cái kia “Tiêu Vũ” chửi bới, sau đó theo Chương Tình rời đi.

Địch không Quỷ kết học chỗ Mặt Trăng hiện ra xa

Nếu là thực lực đầy đủ, bọn họ giờ phút này thậm chí sẽ lập tức cùng này “Tiêu Vũ” động thủ, nhưng thông qua phía trước nhìn thấy, bọn họ cũng biết, cái kia đều là phí công.

Cái kia giả mạo người làm ra, làm hắn phẫn nộ, tùy ý dầy xéo người khác chỗ quý trọng gì đó, quả thực tàn nhẫn. Nhưng về phương diện khác, có lẽ như vậy, Bích Nhi thì sẽ đối với hắn cái này trong truyền thuyết người triệt để thất vọng.

Mặc dù cứ như vậy sẽ làm Tiêu Vũ bằng bạch mang một vài bêu danh, nhưng so với thua cô gái này một đời, hắn ngược lại cảm thấy như vậy có lẽ càng tốt hơn.

Này đây, mặc dù có chút phẫn nộ, nhưng Tiêu Vũ không có ra tay, bởi vì một khi ra tay, thân phận của hắn chắc chắn bại lộ, nếu để Bích Nhi biết trong lòng nàng Tiêu Vũ cũng không có làm cho nàng thất vọng, không biết nàng vừa sẽ như thế nào.

Đi trở về bên ngoài sân, Bích Nhi như là biến thành người khác, bình thường hiền lành cùng hiền hoà tất cả đều không thấy, chỉ là một người ngơ ngác sững sờ, nước mắt trên mặt xưa nay chưa đoạn.

Chính là Tiêu Vũ nội tâm mạnh mẽ,

Nhìn thấy nàng này một bộ lòng chết dáng dấp, cũng không nhịn được có chút không đành lòng.

“Khà khà, nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết Tiêu Vũ, quả nhiên tự phụ, người khác đối với hắn một phen thật tình, hắn đều khả năng tùy ý như vậy đạp.”

“Xem ra hắn quả thực cao cao tại thượng, tự cho mình siêu phàm, cảm thấy cùng chúng ta đều là giun dế, đem chính mình xem là thần minh rồi!”

“Loại này vô tình vô nghĩa gì đó, cho dù có mạnh trở lại thực lực, thì có ích lợi gì?”

Tôn kẻ thù không không tình thuyền hận chiến lạnh tôn tháng

“Nghe nói hắn trước đây đã khi sư làm phản loài, chúng ta sớm phải biết, người như thế có thể là vật gì tốt, liền bồi dưỡng mình Vũ Viện cùng sinh ra gia tộc mình cũng có thể phản bội!”

Đoàn người nghị luận sôi nổi, nhìn về phía “Tiêu Vũ” ánh mắt tràn đầy không hề che giấu căm ghét.

Mặc dù không biết nguyên nhân cụ thể, nhưng bọn họ cũng đều khả năng nhìn ra, Bích Nhi đưa ra là vật gì nàng coi như là sinh mệnh đồ vật, kết quả đến nơi này “Tiêu Vũ” trong tay, nhưng là bị ghét bỏ đến nỗi ngay cả rác rưởi cũng không bằng.

Huống hồ, người ta nữ tử chỉ là đem tặng vật ấy, cũng không có yêu cầu cái gì báo lại, hắn liền như thế nhận định, đem tâm tư người nói tới vậy không chịu nổi, càng trực tiếp chỉ trích người khác là hướng về phía tiền đồ của hắn mà đi.

Mặc dù trong truyền thuyết Tiêu Vũ quả thật tuyệt vời, nhưng nghe đến loại kia tự cho mình siêu phàm, tự cho là đúng, chính mình như thế nào ghê gớm nói theo “Tiêu Vũ” trong miệng của mình nói ra, vẫn là không khỏi khiến người ta cảm thấy không ưa.

Thời điểm này, đừng nói này là hướng về phía khiêu chiến mà đến người trẻ tuổi, chính là này vốn đối với Tiêu Vũ tràn ngập sùng bái người trẻ tuổi người, trong đôi mắt đều chỉ còn lại có căm ghét.

“Khà khà, Tiêu Vũ? Quả nhiên không sai, ta cũng không tin, thực lực của ngươi thật sự có mạnh như vậy, ta tới khiêu chiến!”

Giữa trường cái kia “Tiêu Vũ” cử động, chọc giận không ít người trẻ tuổi, bởi vậy lúc này vừa là có người đứng dậy, biết rõ không địch lại cũng phải khiêu chiến.

“Các ngươi loại rác rưởi này, căn bản không phải là đối thủ của ta.” Vậy “Tiêu Vũ” đứng chắp tay, nói: “Cũng được các ngươi đã nguyện ý cho ta tặng đồ, ta thì giáo huấn các ngươi một chút!”

Tề Dự mấy người càng xem “Tiêu Vũ” tư thế này, càng là phẫn nộ, trong lòng rất không rõ, bọn họ trước đây làm sao lại sùng bái dạng này người.

Lại nhìn Bích Nhi, giờ phút này nàng như là đã cũng không nghe gì được, chỉ là ở nơi đó phát ra ngây ngô, thân là bằng hữu của nàng, bên cạnh mấy cái thanh niên vừa là đau lòng, vừa là thay thế nàng cảm thấy không đáng.

“Hôm nay ta chính là chôn thây ở đây, cũng phải ngươi đánh đổi một số thứ!” Tên kia đi ra khiêu chiến thanh niên, vẻ mặt phẫn nộ, ở hét lớn bên trong, dĩ nhiên ra tay.

Tôn kẻ thù kẻ thù xa độc thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ từ khoa

Thời điểm này, Tiêu Vũ ánh mắt cũng nhìn hướng về phía trước, nhưng hắn nhìn tới địa phương cũng không phải ở giữa chiến trường, mà là sâu trong thung lũng.

Ở trong đó, có một đạo tuyệt sắc bóng người ẩn thân chỗ tối, ở đến thung lũng này trước khi, &# 32; tin tức nói “Tiêu Vũ” Cùng một đàn bà xinh đẹp cùng nhau, nhưng đi tới sau khi, lại chỉ thấy “Tiêu Vũ”, không thấy cái kia đàn bà xinh đẹp.

Sau khoa không không khốc địch xem kỹ chiến tháng cho nên sớm cát

Lúc này, Tiêu Vũ liền gặp được cô gái kia.

Sau khoa không không khốc địch xem kỹ chiến tháng cho nên sớm cát “hôm nay ta chính là chôn thây ở đây, cũng phải ngươi đánh đổi một số thứ!” Tên kia đi ra khiêu chiến thanh niên, vẻ mặt phẫn nộ, ở hét lớn bên trong, dĩ nhiên ra tay.

Chỉ thấy cô gái kia cũng đã phát hiện hắn, hướng về hắn trông lại, dịu dàng sóng mắt bên trong, lộ ra từng tia từng tia quyến rũ, quay hắn xa xa mỉm cười.

“Ầm!”

Đại chiến bùng phát, trong sân “Tiêu Vũ” Tế xuất thân trước ngôi sao, cùng ra tay khiêu chiến thanh niên chiến tới một chỗ.

Địch kẻ thù xa khốc tôn hận chỗ dương khoa chủ khắc

Ở trước đó mấy trận chiến bên trong, hắn này mấy viên ngôi sao thuận buồm xuôi gió, mỗi một lần đều có thể hung hăng đánh bại đối thủ, hầu như không ai có thể tiếp được một chiêu.

Nhưng lúc này, này mấy viên ngôi sao uy lực tựa hồ mất giá rất nhiều, cái kia ra tay khiêu chiến thanh niên, hoàn toàn không có lập tức bị thua, mà là không dứt ra tay, đem cái kia mấy viên ngôi sao đánh chảo rán chảo rán vang vọng.

Tôn kẻ thù tình tôn học chiến dương hận phong tình

“Xảy ra chuyện gì?”

Tất cả mọi người rất là bất ngờ, cái kia “Tiêu Vũ” thực lực, làm sao bất thình lình giảm xuống nhiều như vậy? Hơn nữa, cái kia mấy viên ngôi sao vốn uy lực kinh người, bây giờ tựa hồ cũng đã mất đi cái kia uy lực khủng bố.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 601: Bị Thua

Đọc trên điện thoại

Ra tay khiêu chiến thanh niên, thực lực tựa hồ hoàn toàn không so với mới vừa ra tay Kỷ Minh yếu, hắn nhìn thấy loại tình huống này, đã bị lớn lao khích lệ, tứ chi phát sáng, đem Tứ Cực cảnh giới phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, hai tay cùng hai chân cũng giống như cường đại nhất binh khí, khai sơn đoạn thạch.

Lại nhìn cái kia “Tiêu Vũ”, trên trán dần dần xuất hiện mồ hôi, liên tục bại lui. Trên mặt hắn tràn đầy lo lắng, thỉnh thoảng hướng phía sau sơn cốc nhìn lại, lộ ra cầu viện ánh mắt.

“Xảy ra chuyện gì, Tiêu Vũ thực lực sao rất giống yếu đi rất nhiều?” Chương Tình cùng Tề Dự bọn người cùng nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra kinh ngạc, “chẳng lẽ là lúc trước giao thủ nhiều lắm, thần lực của hắn tiêu hao quá lớn?”

Câu này thả, hiển nhiên không ai có thể trả lời, nhưng lúc này nhìn trận kia bên trong tình huống, “Tiêu Vũ” rõ ràng ở vào hạ phong, trước người hắn cái kia mấy viên ngôi sao mặc dù coi như oai phong không ngớt, nhưng tựa hồ cũng không có vậy uy lực khủng bố.

Người khiêu chiến kia, nhìn thấy “Tiêu Vũ” lại bị hắn áp chế, dưới sự hưng phấn, càng đánh càng hăng. Cũng không lâu lắm, “Tiêu Vũ” cũng đã bị hắn áp chế gắt gao, hoàn toàn ở vào hạ phong.

Chỉ có Tiêu Vũ tự mình biết, tình huống trước mắt là chuyện gì xảy ra. Hắn nhìn phía sâu trong thung lũng, cô gái quyến rũ kia như trước quay hắn nhẹ nhàng mỉm cười.

Vẫn ngẩn người Bích Nhi, lúc này hai mắt khôi phục một chút thần thái, nhìn phía ở giữa chiến trường, trong đôi mắt tựa hồ cũng là hơi nghi hoặc một chút.

Trong truyền thuyết Tiêu Vũ có thể trảm vương giả, thực lực làm sao lại yếu như vậy?

“Ha ha, huynh đệ, nhanh, tiêu diệt Tiêu Vũ!”

“Đã sớm nhìn hắn bộ kia dáng vẻ đắc ý khó chịu, huynh đệ ngươi nếu có thể đánh bại hắn, ta thứ ở trên thân đều có thể cho ngươi!”

“Không sai, ta cũng vậy!”

Bên cạnh các thanh niên, nhìn thấy “Tiêu Vũ” rơi xuống hạ phong, đều là dồn dập mở miệng, cho người khiêu chiến kia tiếp sức.

“Tiêu Vũ” lúc trước các loại cử động, sớm mất lòng người, lúc này kể cả vốn sùng bái Tiêu Vũ người, giờ phút này đều hi hắn bị thua, nhuệ khí gặp khó, cho nên cơ hồ đều đứng ở người khiêu chiến phía bên kia.

Chỉ thấy “Tiêu Vũ” trên trán mồ hôi rậm rạp, rõ ràng thừa nhận rồi áp lực thật lớn, hắn không ngừng lùi lại, trước người ngôi sao luân phiên lấy ra, nhưng là bị người khiêu chiến kia cường hãn tứ chi cho đánh trở về.

“Khà khà, trong truyền thuyết Tiêu Vũ cũng chỉ đến như thế, đây là thiên kiêu một đời thực lực?” Người khiêu chiến kia liên tục cười lạnh, mọi người tiếp sức cũng làm cho hắn tràn đầy tin tưởng.

Tin tưởng tăng bên dưới, người khiêu chiến này đột nhiên đưa tay, một bàn tay trở nên to lớn, cầm hướng “Tiêu Vũ” ngôi sao, còn muốn đem những ngôi sao kia đem xuống.

“Ầm!”

Đoàn người nín hơi bên trong, chỉ thấy “Tiêu Vũ” ngôi sao bị thanh niên kia nắm trong tay, mặc dù đang mãnh liệt giãy giụa, nhưng không cách nào thoát ly thanh niên kia bàn tay.

“Ta đây muốn xem, ngươi ngôi sao này có gì huyền bí, khả năng mạnh bao nhiêu!” Người khiêu chiến kia quát lạnh bên trong, hai tay phát lực, bùng nổ ra tia sáng chói mắt.

“Ầm” một tiếng vang thật lớn, “Tiêu Vũ” ngôi sao, lại ở trong tay hắn bị trực tiếp bóp vỡ.

“Nguyên lai chẳng qua là món sắt vụn!” Khiêu chiến thanh niên quát lạnh, cầm trong tay ngôi sao ném ra.

Ngôi sao rơi xuống đất, mọi người lúc này mới nhìn thấy, cái kia cái gọi là ngôi sao, đúng là đồ sắt, nhất thời giật mình, nguyên lai ngôi sao này càng bất quá là một món binh khí, cái kia “Tiêu Vũ” lấy ra này khí, hóa thành ngôi sao dáng dấp, bay lượn ở trước người, thoạt nhìn giống như chân chính ngôi sao vậy.

“Chảo rán chảo rán chảo rán!”

Khiêu chiến thanh niên liên tục ra tay, rất nhanh liền đem này “ngôi sao” 11 bóp nát, vứt trên mặt đất, lại tất cả đều là đồ sắt,

Xem ra rõ ràng là trọn vẹn.

“Trong đồn đãi, Tiêu Vũ trên người ngôi sao Thần Uy khó lường, có lực lượng kinh khủng, nguyên lai bất quá là vài món binh khí, còn cố ý giả dạng làm ngôi sao dáng dấp, giả thần giả quỷ!”

Nhìn thấy như vậy chân tướng, đoàn người dồn dập tỏ vẻ khinh thường, cái kia trong truyền thuyết vô cùng kinh khủng ngôi sao, thì ra là như vậy, khó tránh khỏi làm người thất vọng.

“Có thể không đúng vậy, ngay từ đầu những ngôi sao này không phải có uy lực khủng bố gì, liên tục mấy cái người khiêu chiến đều không chịu được một đòn lực lượng, làm sao bây giờ uy lực yếu đi nhiều như vậy?” Cũng có người không rõ, phát sinh nghi vấn.

Đáp án này, phỏng chừng người ở tại tràng bên trong, cũng chỉ có Tiêu Vũ một người biết.

Này mấy viên “ngôi sao” trước kia quả thật uy lực vô song, nhưng uy lực kia, lại không phải đến từ cái kia giả mạo “Tiêu Vũ”, càng không phải tới từ này vài món binh khí, mà là đến từ ẩn thân chỗ tối cô gái kia.

Ở trước đó đối với Kỷ Minh cái kia một trận chiến đấu bên trong, Tiêu Vũ thì đã phát hiện, đang âm thầm có người ra tay, giúp “Tiêu Vũ” tăng cường cái kia mấy viên “ngôi sao” uy lực, cho nên “Tiêu Vũ” tài năng một đòn thủ thắng.

Nhưng bây giờ, trong bóng tối cô gái kia không xuất thủ nữa, này đây này “ngôi sao” uy lực cũng giảm xuống rất nhiều.

Còn cô gái kia sở dĩ không xuất thủ nữa, Tiêu Vũ cũng biết nguyên nhân, bởi vì cô gái kia đã thấy hắn, không xuất thủ nữa, là vì cô gái kia biết hắn mới thật sự là Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ phỏng chừng, nàng giúp đỡ giả “Tiêu Vũ”, có mục đích gì, mà bây giờ, mục đích của nàng đã đạt được, là để không xuất thủ nữa.

“Ầm!”

Cũng không lâu lắm, “Tiêu Vũ” trước người ngôi sao đã toàn bộ bị bóp nát, hóa thành từng khối từng khối sắt vụn, bị ném xuống đất.

Đến lúc này, cái kia “Tiêu Vũ” sắc mặt trắng bệch, lại không còn sức đánh trả, bị người khiêu chiến 1 chân đạp đến, trực tiếp giẫm lên trên mặt đất.

Bàn về thực lực chân chính, này “Tiêu Vũ” cũng bất quá thì Thiên Tông thực lực, so với trước kia Kỷ Minh khủng bố còn phải yếu hơn một điểm. Giờ phút này xuất thủ người khiêu chiến này, thực lực không kém, “Tiêu Vũ” không còn trong bóng tối cô gái kia giúp đỡ, tự nhiên khó thoát bị thua.

“Ngươi lúc trước kiêu ngạo đâu, lúc trước ngông cuồng?” Người khiêu chiến kia 1 chân đạp “Tiêu Vũ”, &# 32; khí phách vô lượng, cười lạnh nói: “Trong truyền thuyết thiên kiêu một đời, nguyên lai cũng là chỉ đến như thế, ngươi nói chúng ta là rác rưởi, vậy ngươi bây giờ bị ta dẫm nát dưới chân, chẳng phải là liền rác rưởi cũng không bằng?”

“Ngươi dám như thế đối với ta, ngươi cũng biết ta là Đạo Thần Cung đệ tử? Ngươi loại rác rưởi này lại dám đả thương ta!” Vậy “Tiêu Vũ” trên mặt lúc xanh lúc trắng, khóe miệng dính máu, nói chuyện thời gian rõ ràng ngoài mạnh trong yếu, lúc trước loại kia uy phong khí phách, sớm không biết đã chạy tới nơi nào.

“Ha ha, uy phong thật to, ta thật sợ hãi a!” Khiêu chiến thanh niên cười to, cũng đưa tới quanh thân xem cuộc chiến người trẻ tuổi phát ra trận trận tiếng cười.

“Cho tới bây giờ, cái tên này còn coi chính mình cao cao tại thượng, không ai dám đau đớn hắn, thực sự là buồn cười!”

Địch kẻ thù tình địch xem kỹ từ lạnh bí quá kẻ thù

“Trong truyền thuyết Tiêu Vũ, lại không chịu được như thế, bây giờ càng bị muốn dẫm nát dưới chân, khà khà……”

“Nhìn dáng dấp, tin đồn chung quy là không đáng tin, cái gì có thể trảm vương giả, tất cả đều là chó má, theo ta xem này Tiêu Vũ cũng chính là một đồ rác rưởi!”

Một đám người trẻ tuổi phát ra trận trận tiếng cười, đối với cái kia “Tiêu Vũ” một trận xem thường, tất cả mọi người tựa hồ cũng đối với trong truyền thuyết Tiêu Vũ ấn tượng lớn đổi, giống như này trong truyền thuyết thiên kiêu cũng chẳng có gì ghê gớm.

Tề Dự mấy người, tất là mỗi người sắc mặt phức tạp, tuy nói “Tiêu Vũ” làm bọn họ thất vọng vô cùng, nhưng thấy hắn bị người dẫm nát dưới chân, mấy người trong lòng cũng cảm thụ không được tốt cho lắm.

Bích Nhi trên mặt, cũng là lộ ra một loại vẻ phức tạp, thật lâu không nói gì, không biết là đang suy nghĩ gì.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 602: Hắn Là Bạo Chúa

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Vũ? Thiên kiêu? Chém qua vương giả? Phì!” Người khiêu chiến kia thắng lợi sau khi, hăng hái, giẫm lên Tiêu Vũ, nói: “Cho tới bây giờ, ngươi lại còn gan dạ phách lối như vậy, ngươi sẽ không sợ ta giết ngươi?”

Một câu nói này đi ra, “Tiêu Vũ” sắc mặt rốt cục thay đổi, nói: “Ngươi…… ngươi không thể giết ta, ngươi nếu giết ta, Đạo Thần Cung là sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Phải không?” Người khiêu chiến kia lộ ra một vẻ suy tư, nói: “Nguyên lai ngươi cũng sợ chết? Ta còn tưởng rằng ngươi rất ghê gớm!”

Đoàn người vừa là phát ra trận trận cười vang. Sợ chết và không buồn cười, buồn cười chính là, cái này “Tiêu Vũ” trước đây còn một bộ cao cao tại thượng dáng dấp, người như thế bất cứ lúc nào, tới nơi nào, đang tu luyện trong mắt người đều là bất kham nhất.

“Ngươi muốn không muốn chết, vậy cũng có thể, chỉ cần ngươi hướng về ta quỳ xuống, dập đầu mấy cái, lại để ba tiếng ông nội, ta sẽ tha cho ngươi!” Người khiêu chiến giẫm lên Tiêu Vũ, ngữ khí cân nhắc.

Thuyền khoa kẻ thù độc thuyền hận bờ ruộng độc chiến phương phương

Đoàn người hai mặt nhìn nhau, đều là vẻ mặt quái lạ.

Tiêu Vũ ở trong truyền thuyết, tốt xấu cũng coi như là một nhân vật nổi tiếng, người khiêu chiến kia lại muốn hắn dập đầu xin tha, chuyện này quả thật là đối với Tiêu Vũ nhục nhã lớn nhất.

Hầu như mọi người đều cho rằng "Tiêu Vũ" sẽ không đáp ứng, dù sao căn cứ tin đồn, hắn vẫn tính là một nhân vật, mới hóa khí cảnh lúc liền dám đắc tội 1 đại tông môn, hẳn là sẽ không chịu đựng này khuất nhục.

Có thể làm cho bọn họ đều không tưởng được chính là, "Tiêu Vũ" lại thật vươn mình mà lên, quỳ tại đó người khiêu chiến trước mặt cung cung kính kính dập đầu, và kêu liền ba tiếng ông nội.

Tôn khoa khoa địa phương địch học từ tháng không vâng sau

Tình cảnh này chính là người khiêu chiến kia đều có chút bất ngờ, sau đó cất tiếng cười to. Hắn cao cao tại thượng, một cước đem quỳ trên mặt đất Tiêu Vũ gạt ngã, nói: "Trong truyền thuyết Tiêu Vũ nguyên lai thì dáng vẻ đạo đức như thế? Xem ra tin đồn chung quy khoa trương điểm, cái gì chó má thiên kiêu! Cũng được, hôm nay ông nội sẽ tha cho ngươi, cút đi cháu trai!"

Vậy "Tiêu Vũ" nhất thời như được đại xá miễn, tè ra quần chạy.

Đoàn người thấy vậy, đều là sắc mặt quái lạ.

"Xem ra sau này, tin đồn không thể dễ tin."

Kết xa khoa Quỷ tôn thuật tiếp cô kẻ thù tiếp khoa

"Nghe xong Tiêu Vũ qua lại sự tích, ta còn thực sự cho rằng hắn là cái đỉnh thiên lập địa, không có gì lo sợ nam nhi, nhưng không nghĩ, Tiêu Vũ đúng là loại này chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, không có một chút cốt khí phế vật!”

“Đúng vậy, ta vốn trong lòng còn đối với hắn có chút sùng bái, bây giờ nhìn lại, thực sự là nghe danh không bằng gặp mặt, Tiêu Vũ làm cho người rất thất vọng rồi.”

Một đám người trẻ tuổi, đều đang cảm khái, hoặc là thất vọng, hoặc là cười lạnh, không phải trường hợp cá biệt.

Tề Dự mấy cái thanh niên, cũng là phức tạp vẻ mặt, Bích Nhi càng ngơ ngác nhìn “Tiêu Vũ” rời đi phương hướng, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

Nghe quanh thân những người này các loại tiếng mắng, Tiêu Vũ bản thân trong lòng, cũng không bao nhiêu cảm thụ. Hắn nhìn Bích Nhi một chút, ít nhất kể từ đó, tên thiếu nữ này nên đối với hắn triệt để tuyệt vọng rồi.

Trong lòng hoàn mỹ hình tượng, thì ra là như vậy người, nói vậy bất kể là Bích Nhi, còn là này sùng bái hắn người trẻ tuổi, sau đó cũng sẽ không lại cảm thấy “Tiêu Vũ” người này rất ghê gớm.

“Bích Nhi, trở về đi.” Chương Tình đi tới Bích Nhi bên cạnh, đối với nàng nhẹ nhàng nói.

Bích Nhi gật gật đầu, lại sâu sắc hướng về cái kia “Tiêu Vũ” rời đi địa phương liếc mắt một cái, sau đó thu hồi ánh mắt, cặp mắt không còn ngày xưa linh động, lại là trở nên thâm thúy không ngớt.

Sau khoa kẻ thù khốc thuyền thuật tiếp Dương Dương vâng bờ ruộng

Đây là đã triệt để hết hy vọng ánh mắt,

Thông qua sau ngày hôm nay, Tiêu Vũ tên này, chỉ sợ cũng sẽ không bao giờ để nội tâm của nàng sinh ra bất kỳ gợn sóng.

“Thùng!”

Thì Tề Dự bao nhiêu mọi người cảm thán rời đi thời gian, đột nhiên, đại địa hơi chấn động, ở đây hết thảy thanh niên, vào thời khắc này toàn bộ tinh thần căng thẳng, lạnh mồ hôi chảy ròng ròng xông ra.

Loại cảm giác đó, tựa như có cái gì kinh khủng gì đó đang đến gần, có một luồng khí tức kinh khủng, trong nháy mắt đem nơi này cho bao phủ.

Kể cả Tiêu Vũ, vào đúng lúc này đều cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm.

“Chạy mau!”

Đoàn người đại loạn, loại này cảm giác khủng bố khiến cho mọi người sợ hãi, không biết ai một tiếng rống to, nhất thời đoàn người liền liều lĩnh, muốn đi tứ tán.

“Ai dám động đến một bước, chết!”

Một lạnh như băng âm thanh, từ đằng xa truyền đến, âm thanh này vừa đến, tất cả mọi người bước chân, đều miễn cưỡng dừng lại ngay tại chỗ, hai chân giống như mọc ra rễ bình thường, không thể động đậy nữa một bước.

Loại cảm giác này, như là trước lông mày treo kiếm, vừa như tâm tạng bị người xiết chặt, bọn họ chỉ cần còn dám bước ra một bước, thì sẽ lập tức chết.

Một đám hơn trăm người, liền cứ như vậy giống như gỗ bình thường đứng yên tại chỗ, tạo thành phi thường một màn quỷ dị.

“Thùng!”

Vừa là một tiếng run nhẹ, xa xa, một đạo tuổi trẻ bóng người xuất hiện.

Hắn mỗi một bước hạ xuống, đều là vô cùng khoảng cách xa, mỗi một bước rơi xuống đất, đại địa đều sẽ nhẹ run lên, thanh âm kia càng chỉ là tiếng bước chân của hắn.

Hắn từ xa đến gần, một bước ngàn trượng.

Mấy bước sau khi, cái này trẻ tuổi bóng người đã đi tới giữa đám người, một đám người trẻ tuổi giờ phút này toàn thân đã bị mồ hôi lạnh thẩm thấu, cũng không ai dám động đậy.

“Là hắn!” Tiêu Vũ đồng tử cuồng co lại.

Tên nam tử này, dung nhan đẹp trai, trên người có cỗ yêu dị khí tức, tóc dài xõa vai, cho người khí chất càng kỳ lạ, trên người ma khí tận trời, rồi lại có chứa một nửa thần thánh.

Hắn đứng ở giữa sân, hờ hững ánh mắt không mang theo chút nào cảm tình, giống như một vị thần linh đang quan sát chúng sanh.

Có thể có sự phong độ này người, cho đến nay, Tiêu Vũ chỉ thấy qua một cái.

“Hắn là…… bạo chúa, Quân Tà!”

Địch khoa khoa không mới tôn bóng chiến lạnh sau xem kỹ tháng

Một đám người trẻ tuổi, vào lúc này càng mặt tái mét.

Quân Tà, danh tiếng của hắn ở Thập Châu đồng dạng không kém, mà bởi vì quá mức hung ác, tánh tình vô thường, hắn đạt được 1 bạo quân tên gọi.

Những người trẻ tuổi này chưa thấy qua Tiêu Vũ, cũng chưa từng thấy Quân Tà, nhưng bọn họ không nhận ra Tiêu Vũ, lại nhận ra Quân Tà, chỉ vì Quân Tà cái kia chỉ có khí chất, U &# 8 bán thần nửa ma.

Tựa như người người đều biết, Tiêu Vũ trước người, có ngôi sao quấn quanh giống nhau.

Nhận ra Quân Tà, mọi người càng động đều không muốn động, tất cả mọi người bị Quân Tà trên người hung khí bao phủ, động một bước, chính là tử vong!

“Tiêu Vũ ở đâu?” Quân Tà âm thanh, vào lúc này lạnh lùng vang lên.

Thanh âm này có cỗ ma tính, phảng phất khả năng trực kích lòng người, tựa hồ ở trước mặt hắn, không ai có thể nói dối.

“Hắn…… hắn vừa mới khiêu chiến bị thua, đã rời khỏi nơi này……”

Tên kia lúc trước đánh bại giả Tiêu Vũ người khiêu chiến, ở Quân Tà dưới thanh âm không tự chủ được mở miệng, thành thật trả lời.

“Ngươi nói, là người này?” Quân Tà đột nhiên cười cười, sau đó không biết từ nơi nào ném ra một bộ thi thể.

Tất cả mọi người giật nảy mình, nhìn dưới đất, bộ thi thể kia, đương nhiên đó là mới vừa rời đi “Tiêu Vũ”, chỉ là giờ phút này đã gãy sinh cơ.

“Nghe nói bạo chúa vẫn muốn giết Tiêu Vũ, hơn nữa bọn họ đều là Đạo Thần Cung đệ tử, có phải bạo chúa này đến, là trùng Tiêu Vũ đến?”

Tất cả mọi người một trận sợ hãi, ngày xưa Quân Tà vào

Đạo Thần Cung trước đã lớn tiếng muốn chém Tiêu Vũ, cho nên bọn họ có cừu oán sự tình trên thế gian đã không phải là bí mật gì.

Tôn kẻ thù không kẻ thù khốc sau bóng tiếp lạnh hiện ra khốc tình

“Ngươi mới vừa nói Tiêu Vũ, nhưng người này?” Quân Tà đối với mọi người khiếp sợ làm như không thấy, một đôi lạnh lùng ngươi nhìn gần tên kia lúc trước xuất thủ người khiêu chiến.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 603: Vừa 1 Cái Tiêu Vũ

“Vâng…… là!” Bị Quân Tà lạnh lùng ánh mắt nhìn gần, người khiêu chiến kia trong lòng phát run, Quân Tà trên người cái kia cỗ hung khí, để hắn liền một tia tâm tư phản kháng đều không dám có.

“Nói như vậy, ngươi nói hắn lúc trước bị người đánh bại, người kia cũng là ngươi?” Quân Tà giống như một vị quân vương, uy nghiêm, tà dị, vừa có thần ma giống như khí phách, làm người không dám thấy ánh mắt của hắn.

“Vâng!” Chẳng biết vì sao, người khiêu chiến kia trong lòng đột nhiên run lên.

Mặc dù biết Quân Tà cùng Tiêu Vũ quan hệ không tốt, vẫn muốn giết Tiêu Vũ, theo lý thuyết “Tiêu Vũ” Bị hắn đánh bại, Quân Tà hẳn là sẽ không trách tội, nhưng theo Quân Tà cái kia vô tình trong thanh âm, hắn lại cảm nhận được một tia sợ hãi.

“Hừ!” Lúc này, Quân Tà đột nhiên nở nụ cười, cười thật sự vô tình, cũng rất tàn nhẫn.

Hắn duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng về phía trước điểm tới.

Cây này ngón tay đã không hóa thành cỡ nào to lớn, tốc độ cũng không thấy nhanh bao nhiêu, không có gì lạ, chậm rì rì điểm hướng về người khiêu chiến kia.

“Phụp!”

Người khiêu chiến kia hoảng hốt, theo bản năng, hắn vận chuyển Thần lực, toàn lực đối kháng, giơ chưởng đi chặn Quân Tà ngón tay.

Nhưng mà, một tiếng rung mạnh, người khiêu chiến này hoàn toàn biến sắc, chỉ thấy hắn con kia chạm được Quân Tà đầu ngón tay, mặt trên đột nhiên xuất hiện một loại quỷ dị hoa văn, giống như đạo văn.

Những đường vân này xuất hiện một loại quỷ dị màu đen, như là có sinh mệnh bình thường, từ người khiêu chiến này bàn tay xuất hiện, sau đó liền thần tốc hướng về cánh tay của hắn lan tràn, chớp mắt liền bao trùm toàn thân của hắn.

“A!”

Người khiêu chiến này kinh khủng kêu to, giống như nhận lấy cái gì chuyện kinh khủng, ngã trên mặt đất thống khổ lăn lộn. Trong miệng hắn cái kia thê thảm tiếng kêu, nghe vào mọi người trong tai, làm cho người ta khắp cả người phát lạnh, chỉ sợ coi như đã bị tàn nhẫn nhất hành hạ, tiếng kêu kia cũng chỉ đến như thế.

Này một khắc, tất cả mọi người mồ hôi lạnh không dứt. Bạo chúa Quân Tà, thực lực cư nhiên như thế mạnh mẽ, tùy ý một ngón tay liền để cái kia đánh bại “Tiêu Vũ” người khiêu chiến rơi vào chật vật như vậy.

Tất cả mọi người giờ phút này đều có một loại cảm giác, đối mặt cái này bạo chúa, bọn họ chính là đồng loạt ra tay, tựa hồ cũng chỉ có chịu chết phần chia.

“Chỉ bằng ngươi loại phế vật này, cũng dám nói đánh bại Tiêu Vũ? Ngươi nếu gặp hắn, chỉ sợ hắn một ngón tay thì có thể làm ngươi vạn kiếp bất phục!” Quân Tà như là cái quân vương, trong miệng lời nói càng giống như một loại phán quyết.

Người khiêu chiến kia không dứt kêu thảm thiết, trên mặt đất không tin lăn lộn, như là thừa nhận vô tận thống khổ, khuôn mặt dữ tợn, lại là làm sao cũng chết không đi.

Tất cả mọi người cũng là hoảng sợ với Quân Tà thực lực, nhưng cũng không hiểu, Quân Tà câu nói kia là có ý gì? “Tiêu Vũ” không phải đã bị thua, và chết ở trong tay hắn sao? Tại sao hắn sẽ nói lời như vậy?

Quân Tà không có hướng về mọi người giải thích, cũng không có tiếp tục mở miệng, ánh mắt của hắn ở trong đám người đảo qua, cuối cùng rơi vào một người trong đó trên thân, cười lạnh nói: “Ngươi mắt thấy có người giả mạo ngươi, ngươi xấu danh tiếng, cũng không ra tay?”

Giả mạo? Nghe đến hai chữ này, một đám người đều là kinh ngạc. Sau đó, bọn họ có chút xôn xao, bởi vì theo Quân Tà trong lời nói, bọn họ tựa hồ đã mơ hồ hiểu cái gì.

Vào đúng lúc này, nếu nói là kinh ngạc nhất cùng khiếp sợ, không thể nghi ngờ là Tề Dự cùng Bích Nhi mấy người, bởi vì Quân Tà ánh mắt, công bằng, thì rơi vào ngay trong bọn họ, cái kia vẫn thập phần trầm mặc “Tiêu công tử” trên người.

“Ai da!” Một tiếng bất đắc dĩ than khẽ, vào lúc này, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể đi ra, này Quân Tà, rõ ràng là hướng về phía hắn mà đến.

Mắt thấy Tiêu Vũ đi ra ngoài, Tề Dự cùng Chương Tình mấy cái thanh niên con mắt, đều trợn lên giống như trứng gà, thấy Tiêu Vũ đi về phía trước.

Cái này bạo chúa lại nhận thức vị này Tiêu công tử? Hắn tại cùng này Tiêu công tử nói chuyện? Hơn nữa thoạt nhìn,

Vị này Tiêu công tử tựa hồ cũng nhận thức cái kia bạo chúa, chuyện gì thế này?

Cô gái Bích Nhi, vào lúc này cũng là có chút sững sờ, mặc dù kinh ngạc, nhưng bọn họ nhất thời cũng chưa kịp phản ứng, chỉ là ngơ ngác thấy Tiêu Vũ đi ra.

Trừ bọn họ ra, ở đây những người khác, lúc này cũng nghi hoặc không thôi. Bạo chúa là cùng ai nói chuyện, cái này đột nhiên đi ra người là ai? Bạo chúa lúc trước nói lời, vừa là có ý gì?

Các loại nghi hoặc, quấn quanh ở trong lòng của những người này.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, Tiêu Vũ chậm rãi bước đi ra, không nói lời nào, đi tới cái kia trên mặt đất thống khổ giãy dụa người khiêu chiến trước người.

Hắn người xổm người xuống, đầu ngón tay lộ ra một điểm ánh sáng, điểm tại kia không dứt gào thảm người khiêu chiến trên người. Nhất thời, người khiêu chiến kia trên người hoa văn dần dần làm nhạt, sau đó biến mất, người khiêu chiến kia kêu thảm thiết, cũng dần dần bình ổn.

Người này lại có thể hóa giải Quân Tà thủ đoạn? Tiêu Vũ chiêu thức ấy, vừa là để đoàn người rất là chấn động.

Khả năng hóa giải bạo quân thủ đoạn, nói rõ cái gì? Nói rõ trước mắt thực lực của người này, chỉ sợ không thể so với Quân Tà yếu bao nhiêu.

Tề Dự cùng Chương Tình mấy người con mắt, vào đúng lúc này trợn lên lớn hơn, Bích Nhi tất là vẫn đang ngẩn người, cặp mắt, theo vừa rồi bắt đầu sẽ không theo Tiêu Vũ trên thân rời khỏi.

Bạo chúa Quân Tà, vào thời khắc này chỉ là lẳng lặng thấy, hoàn toàn không có ngăn cản ý tứ.

“Ngươi…… ngươi là ai? Tại sao phải cứu ta?” Người khiêu chiến kia trên người thống khổ tiêu trừ, từ trên mặt đất đứng dậy, lăng lăng thấy Tiêu Vũ.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không có mở miệng. Người khiêu chiến này tuy nói cùng hắn không có chút quan hệ nào, nhưng nói cho cùng cũng là bởi vì hướng hắn mà đến, mới sẽ tao ngộ này khó.

Hơn nữa người này trước kia mặc dù đối với hắn “Tiêu Vũ” tên cực độ xem thường, nhưng Tiêu Vũ nhìn ra, người này bổn ý cũng không phải là ghim hắn, chẳng qua là lúc trước cái kia giả mạo người đem người này chọc giận mà thôi.

“Ngươi không phải nói trước ngươi đánh bại Tiêu Vũ gì? Làm sao bây giờ hắn xuất thủ cứu ngươi, ngươi ngược lại không quen biết hắn?” Tiêu Vũ không hề trả lời, Quân Tà lại là đứng ở một bên, cười lạnh nói.

Một câu nói này, khiến người khiêu chiến kia như bị sét đánh, ngây tại chỗ, đầy mặt không thể tin được thấy Tiêu Vũ.

Những người trẻ tuổi khác, vào đúng lúc này cũng tất cả đều ngẩn ra, nơi đây đột nhiên như là trở nên cực tĩnh, không có một tia âm thanh.

“Hắn…… hắn là…… Tiêu Vũ?” Tề Dự mấy người nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt rơi Tiêu Vũ trên người, vừa rơi vào bên cạnh hắn thi thể trên mặt đất bên trên, vẻ mặt chấn động.

“Ta đã sớm nói, Tiêu Vũ tin tức ở Vạn Linh Sơn bên trong truyền ra, này Tiêu công tử lại đang Vạn Linh Sơn trung hoà chúng ta gặp phải, hơn nữa cũng họ Tiêu, lại không muốn tiết lộ tên gọi, tất cả những thứ này thật sự thật trùng hợp!” Cô gái Chương Tình lắc đầu thở dài.

Chỉ là lời tuy như thế, nàng vào đúng lúc này cũng là khó nén khiếp sợ trong lòng, suy đoán là một chuyện, nhưng tìm được chứng minh, này cảm thụ vừa là một chuyện khác.

Chỉ có Bích Nhi, vẫn là cùng lúc trước giống nhau, ngơ ngác thấy Tiêu Vũ sững sờ, chỉ là vốn đã giống như như tro tàn trong đôi mắt, lại một lần nữa chảy nước mắt.

“Người này là Tiêu Vũ? Sao có thể có chuyện đó? Cái kia chết người là ai?”

“Rốt cuộc chuyện này như thế nào, có phải thế gian có hai cái Tiêu Vũ gì?”

“Nghe này bạo quân ý tứ, người chết kia có phải chỉ là một giả mạo? Bây giờ cái này, mới là thật Tiêu Vũ?”

Một đám người trẻ tuổi, vào đúng lúc này sôi sùng sục, thậm chí ngay cả Quân Tà lộ ra khí thế khủng bố, vào thời khắc này tựa hồ cũng bị bọn họ không để ý đến hơn nửa.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm tạ mọi người hoa tươi, mặc dù một ngày chỉ có 30 đóa, cách xung kích hoa tươi bảng cũng là không đều đến rất xa, thế nhưng trong vòng một ngày hoa tươi mấy, lại cùng phía trước năm ngày gộp lại giống nhau nhiều, ta đã rất thỏa mãn. Cảm ơn mọi người!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 604: Chân Chính Ngôi Sao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giờ phút này này trong sơn cốc người trẻ tuổi, sở dĩ sẽ đi tới nơi này, đều là hướng về phía Tiêu Vũ mà đến, này đây nghe tới Quân Tà nói ra tin tức như vậy, bọn họ tự nhiên khiếp sợ.

Hơn nữa, Quân Tà cùng Tiêu Vũ giống nhau, cùng là Đạo Thần Cung đệ tử, hơn nữa luôn luôn ham muốn đem Tiêu Vũ bỏ, nói thế nào hắn cũng không thể lại đem Tiêu Vũ nhận sai.

Vốn, những người trẻ tuổi này đều bởi vì lúc trước giả Tiêu Vũ, đối với Tiêu Vũ tên tràn đầy khinh thường, nhưng bây giờ, sự tình lại tới một một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn, đối với bọn họ tạo thành xung kích, có vẻ càng thêm chấn động.

Lúc trước cái kia làm bọn họ tất cả mọi người cảm thấy khinh thường Tiêu Vũ, nguyên lai là một người khác, cũng không phải thật sự là Tiêu Vũ!

“Ngươi…… thật là…… Tiêu Vũ?” Người khiêu chiến kia, vào thời khắc này ngơ ngác xuất thần, nhìn Tiêu Vũ, cặp mắt vừa là mờ mịt, vừa là cay đắng.

“Sớm một chút rời nơi này đi, lưu lại nữa, đối với ngươi vô ích.” Tiêu Vũ không có lần nữa nói rõ thân phận của mình, đứng dậy, mặt hướng Quân Tà.

Nhìn thấy Tiêu Vũ như thế lạnh nhạt xoay người, người khiêu chiến kia vừa là tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu.

Hắn vốn tưởng rằng, hắn đã đánh bại Tiêu Vũ, coi như cái kia “Tiêu Vũ” thực lực và hắn theo dự đoán cách nhau rất xa, có thể trong lòng cũng là có chút tự kiêu.

Nhưng đột nhiên, có người nói cho hắn biết, cái kia bị hắn đánh bại không phải chân chính Tiêu Vũ, mà đây chân chính Tiêu Vũ, lại là khi hắn nhận hết hành hạ, muốn sống không được, muốn chết cũng không thể thời điểm ra tay, cứu hắn.

Mà trước lúc này, hắn còn đã đối với “Tiêu Vũ” hai chữ này tràn ngập xem thường, thậm chí còn đã chân đạp “Tiêu Vũ”, muốn “Tiêu Vũ” đối với hắn quỳ xuống xin tha.

Mặc dù, cái kia Tiêu Vũ đều không phải là chân chính Tiêu Vũ, có thể đối với hắn mà nói lại là không có khác nhau, bởi vì bản ý của hắn, cũng là muốn nhục nhã Tiêu Vũ người này.

Nhưng bây giờ, cái này hắn muốn nhục nhã người, lại là cứu hắn, và không chút nào tính toán trước hắn nhục nhã tâm ý.

“Ha ha……”

Người khiêu chiến này tự giễu cười khổ.

Theo Quân Tà ra tay, đến bị Tiêu Vũ cứu, hắn thì sâu sắc minh bạch, dù cho thực lực của hắn so với bây giờ lại mạnh hơn mười lần, cũng không phải thật sự Tiêu Vũ đối thủ.

Mà đối phương, không chỉ cứu hắn, thậm chí không có trách cứ hắn nhục nhã chi tâm.

Bất kể là thực lực, khí độ, còn là tâm tính, hắn quả thực đều thảm bại, thiệt thòi hắn lúc trước còn thật coi chính mình có thể dẫm nát Tiêu Vũ trên người!

Mang theo một viên phức tạp tâm tình,

Người khiêu chiến này liếc mắt nhìn chầm chầm cái kia đối với hắn mà nói, vô tận xa xôi bóng lưng, sau đó ảm đạm xoay người, chậm rãi bước rời đi.

“Này…… mới thật sự là Tiêu Vũ?”

Đem tất cả những thứ này đặt ở trong mắt, này trước kia sùng bái Tiêu Vũ, lại bởi vì giả mạo người mà đối với hắn trơ trẽn người, giờ phút này cũng có cùng người khiêu chiến kia tương tự cảm thụ.

Đây mới là trong lòng bọn họ Tiêu Vũ, bất kể là khí độ, là lòng dạ, hay là thực lực, đều tuyệt đối không phải lúc trước cái kia giả mạo người có thể có.

Vào đúng lúc này, bọn họ đã không người hoài nghi, trước mắt cái này Tiêu Vũ chính là thật!

Không ít người trẻ tuổi, khuôn mặt đều lộ ra vẻ xấu hổ, bọn họ vốn lòng tràn đầy sùng bái Tiêu Vũ, lại chỉ vì một giả mạo người, thì đối với Tiêu Vũ phỉ nhổ, bây giờ mới biết, chính mình mới thật sự là người ngu xuẩn, bị người trêu còn hồn nhiên không biết.

Tiêu Vũ cử động, làm bọn họ sâu tin đây mới thực là Tiêu Vũ, đồng thời đối với Tiêu Vũ khí độ, cũng càng thêm khâm phục.

Trong chớp mắt, này vốn sùng bái Tiêu Vũ, rồi hướng hắn phỉ nhổ người trẻ tuổi, vào đúng lúc này đối với hắn sùng bái càng hơn dĩ vãng, chỉ vì bọn họ chính mắt thấy Tiêu Vũ bất phàm, càng hơn tin đồn.

“Ngươi gặp người giả mạo, bại hoại chính mình danh tiếng, cứ như vậy giữ được bình tĩnh? Không sợ tên của mình, bị người bôi xấu gì?” Quân Tà chắp hai tay sau lưng, vào đúng lúc này mới chậm rãi mở miệng.

Tình cảnh này có chút quái dị, trong mắt của hắn tràn đầy sát ý, nhưng giờ phút này lại như đang quan tâm một bạn cũ, trách cứ Tiêu Vũ không nên khiến người ta xấu hắn danh tiếng.

“Tiếng tăm mà thôi, có điều mây bay, huống hồ ta vốn là khi sư làm phản loài người, có cái gì tiếng tăm có thể giữ gìn?” Tiêu Vũ hờ hững ứng đối.

Công và danh, kiếp trước sống lâu như vậy, nếu ngay cả hai chữ này đều nhìn không thấu, vậy hắn nhất định chính là sống vô dụng rồi.

“Ngươi gặp người khác giả mạo, dùng tên của ngươi làm ra ác liệt như vậy việc, có phải thì không một chút nào nổi giận?” Quân Tà tựa hồ là hơi kinh ngạc, so với Tiêu Vũ chính mình, hắn ngược lại như là càng thêm quan tâm Tiêu Vũ danh tiếng.

“Ngươi này đến, sẽ không phải chính là vì duy trì thanh danh của ta?” Tiêu Vũ không muốn tiếp tục cái đề tài này.

Không cần nghĩ hắn cũng biết, Quân Tà khẳng định cũng là từ đâu nghe nói tin tức liên quan tới hắn, mới sẽ tới, mà hắn này đến dụng ý, rõ ràng có điều, chính là muốn giết hắn.

“A!”

Quân Tà cười cười, hắn khí chất tà dị, nụ cười này gian, khiến người ta cảm thấy càng thêm nguy hiểm.

Nụ cười này gian, hắn cái kia ngón tay, lại một lần đưa ra ngoài, rồi cùng lúc trước cái kia một ngón tay giống nhau, không có gì lạ, lại có chứa mãnh liệt nguy hiểm.

“Ầm!”

Thời điểm này, đối mặt đã đột phá Thành Vương Quân Tà, Tiêu Vũ chút nào không dám khinh thường.

Ở trong cơ thể hắn, hai ngôi sao lớn bay ra, Thái Âm mặt trời, vây quanh hắn từ từ chuyển động.

Tại đây hai ngôi sao chuyển động gian, Quân Tà cái kia một ngón tay, thoạt nhìn cách hắn rất gần, nhưng mà này một chỉ điểm ra hồi lâu, lại tựa hồ như thủy chung cùng hắn cách xa xôi khoảng cách, làm sao cũng không cách nào có một chút trên người hắn.

“Hây……”

Tiêu Vũ hai đại ngôi sao chuyển động trong lúc đó, hắn quanh thân trên mặt đất bụi đất, cát đá, cỏ cây, trong lúc vô tình đều chầm chậm từ trên mặt đất lơ lửng, quay chung quanh ở thân thể của hắn quanh thân.

Này cỏ cây, có thần tốc sinh trưởng, có ở trong chớp mắt khô héo, thập phần quỷ dị.

“Này…… đây mới là Tiêu Vũ chân chính ngôi sao!”

“Quá kinh khủng, đây mới là Tiêu Vũ thực lực chân chính, lúc trước cái kia hàng giả ngôi sao cùng này hai ngôi sao lớn so ra, chuyện này quả là là cứt chó!”

Đoàn người vào đúng lúc này rung động thật sâu.

Tiêu Vũ hai đại ngôi sao, đó là chân chính tinh thần lực, và ở trong còn dung hợp âm dương lực lượng cùng sinh tử lực lượng.

Ngôi sao luân hồi, U &# 8 âm dương luân phiên, đây mới là trong thiên địa chân chính đại đạo quy tắc, giờ phút này cái kia hai ngôi sao lộ ra dày nặng cảm giác, loại kia khí tức ngột ngạt, loại kia nắm giữ một phương khí phách, bất kể là điểm nào, đều không phải là lúc trước cái kia giả mạo người ngôi sao có thể so.

“Thiên ngoại một trận chiến!”

Tiêu Vũ mang ngôi sao, liếc mắt nhìn Tề Dự bọn người, sau đó bá một tiếng, bay về phía thiên ngoại.

“Như là ngươi mong muốn!” Quân Tà lời nói vô tình, cũng tương tự bay lên trời, hai người nhằm phía hư không vô tận, mất đi hình bóng.

“Hắn đây là…… không muốn dính líu chúng ta?” Cô gái Chương Tình ngơ ngác nhìn trời ở ngoài, lẩm bẩm nói.

“Dùng bọn hắn thực lực, nếu là động thủ, chỉ sợ liền dư âm cũng có thể làm cho chúng ta chôn thây ở đây, hắn thì không muốn đem chúng ta cuốn vào.” Tề Dự gật gù, ánh mắt có chút phức tạp.

Một bên, Bích Nhi nhìn lên bầu trời, hai mắt đẫm lệ mơ hồ, một câu nói cũng không nói được.

Một mặt khác, cái kia nguyên lai tràn ngập ngạo khí Giang Kế Phong, lúc này cũng đầy mặt cứng ngắc, trong miệng lầm bầm: “Như thế nào như thế? Hắn mới thật sự là Tiêu Vũ? Thực lực của hắn, làm sao sẽ mạnh như vậy? Ta không tin!!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 605 + 1 Cắt Đứt Đao

Đọc trên điện thoại

Một đám trùng Tiêu Vũ mà đến người trẻ tuổi, vốn ở Quân Tà khí thế kinh khủng dưới, cũng không ai dám rời đi, mà bây giờ, Quân Tà đã bay về phía thiên ngoại, bọn họ cũng không phải không dám rời đi, mà là không muốn rời đi.

Tiêu Vũ, đã bị thế nhân xưng là ma vương, mà ở bây giờ thế gian, hắn vừa là có khác một cái xưng hô, gọi là người điên!

Quân Tà, thực lực mạnh mẽ, tánh tình hung ác, hỉ nộ vô thường, có nửa ma bán thần thể chất, được xưng bạo chúa.

Hai người này đều là đương thời ít có tuyệt đại thiên kiêu, bây giờ ở đây gặp gỡ, ra tay quá nặng, như vậy một trận chiến, sâu sắc hấp dẫn những người trẻ tuổi này, làm bọn họ đã quên nguy hiểm, chỉ muốn nhìn một chút hai người này ai thắng ai thua!

"Ầm!"

"Ầm!"

"Ầm!"

Mặc dù Tiêu Vũ cùng Quân Tà đã bay đến vô tận cao hư không chỗ, trên đất mọi người còn là có thể cảm giác được trên bầu trời truyền đến một trận vừa một ba động khủng bố.

Bọn họ quanh thân đại địa, hoặc là đột nhiên thêm ra một có thể chứa một tòa cổ thành hố sâu, hoặc là có thần bí gợn sóng chảy qua, làm cho vạn mộc ở trong chớp mắt khô mục.

Thân thể trên mặt đất, đều có thể cảm nhận được dạng này gợn sóng, có thể tưởng tượng được, trên bầu trời chiến đấu, có cỡ nào kịch liệt.

Một đám người trẻ tuổi, vào thời khắc này mỗi người khẩn trương không ngớt, bọn họ đều là Thiên Tông, cũng có được ngự vật năng lực phi hành, hận không thể khả năng xông lên vòm trời, tận mắt nhìn cái kia hai đại thiên kiêu chiến đấu.

Thế nhưng bọn họ cũng rất rõ ràng, hai người kia chiến đấu, không phải bọn họ cấp bậc này người có thể gần gũi quan sát. Ở kinh khủng kia dư âm bên dưới, bọn họ gan dạ bay lên trời đi quan sát, nhất định chính là muốn chết.

Ở tất cả mọi người cũng không dám thở mạnh, không có người nào dám mở miệng thời điểm, Bích Nhi âm thanh, đột nhiên vang lên.

Tề Dự mấy người quay đầu, chỉ thấy Bích Nhi sắc mặt vừa là được không đáng sợ, con mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm hư không, âm thanh càng bởi vì sợ hãi mà hơi run rẩy.

“Nên…… có thể chứ, dù sao hắn cũng có được vương giả cấp bậc sức chiến đấu, hơn nữa cùng là Đạo Thần Cung xuất thân, bàn về thực lực, hẳn hẳn là sẽ không so với bạo chúa yếu nhiều lắm.” Tề Dự miễn cưỡng bỏ ra một nụ cười, an ủi Bích Nhi.

Nhưng mà, nói ra lời này, thanh âm của hắn cũng mang theo từng tia từng tia run rẩy, như là ngay cả mình cũng không tin. Chỉ vì lúc trước, ở Quân Tà để lộ ra khí thế thời điểm, loại cảm giác đó, thật sự quá qua khủng bố.

Kết không không Quỷ sau bóng chiến dương xem kỹ lông chim tinh

Kết kẻ thù không tình tôn thuật bờ ruộng lạnh chút nào cánh buồm xa

Mà Tiêu Vũ dọc theo đường đi cho bọn hắn ấn tượng, tất là khí tức thường thường, cũng không gặp hắn triển lộ qua thực lực ra sao.

“Bích Nhi, ngươi đừng lo lắng, hắn đã quên hắn nhưng là khả năng hóa giải cái kia bạo quân thủ đoạn, nhất định có thể thủ thắng!” Chương Tình nhìn thấy Bích Nhi sắc mặt tái nhợt, vội vàng lên tiếng an ủi.

Sau khoa xa kẻ thù độc tôn xem kỹ chỗ lạnh lông chim run run

Bích Nhi nghe nói, tựa hồ là an tâm một chút, chỉ là trên mặt vẫn là không thấy màu máu, hai mắt rưng rưng, nhìn chằm chặp vùng trời kia.

Sau khoa xa kẻ thù độc tôn xem kỹ chỗ lạnh lông chim run run “tại sao?” Tiêu Vũ đồng dạng không rõ, Quân Tà trước kia làm, quả thật như là cố ý đang vì hắn tẩy thoát.

Thấy vậy, Chương Tình trong lòng than khẽ: “Ngốc Bích Nhi, coi như hắn khả năng thủ thắng, cái kia thì có thể làm gì? Có phải bây giờ ngươi còn cảm giác không ra gì? Chúng ta cùng hắn, hoàn toàn là người của hai thế giới, nói không chừng, sau trận chiến này, chúng ta thì sẽ không còn được gặp lại hắn.”

Trên đất sự tình, còn có Tề Dự mấy người lo lắng, Tiêu Vũ tự nhiên là không một chút nào biết, coi như là biết, giờ phút này hắn cũng là hoàn mỹ để ý tới.

Quân Tà tuyệt đối là một đối thủ đáng sợ, Ít nhất ở trẻ tuổi bên trong, có thể làm cho Tiêu Vũ cảm nhận được chính thức uy hiếp người không có mấy người, mà hắn chính là một trong số đó.

Ở sâu trong hư không, Tiêu Vũ dùng ngôi sao hộ thể, cùng Quân Tà đại chiến, giữa hai người không phân cao thấp.

Thế nhưng Tiêu Vũ nhưng trong lòng rất rõ ràng, Quân Tà còn không có sử xuất toàn lực, bởi vì hắn bây giờ chỉ vận dụng trong cơ thể vài loại sức mạnh bên trong một loại, nếu như Quân Tà thực lực chỉ giới hạn ở này, cũng liền sẽ không để hắn cảm giác được uy hiếp.

Trong khi giao thủ, Quân Tà đột nhiên lùi xa, đứng ở trong hư không, không xuất thủ nữa.

Kết thù xa kẻ thù tình địch hận từ cô thuật vâng

“Ngươi không phải tới giết ta?” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn có loại cảm giác, giờ phút này nếu như Quân Tà thật cùng hắn liều mạng, hắn chưa chắc là Quân Tà đối thủ.

Chỉ vì Quân Tà đã đột phá Thành Vương, hắn người như thế, chưa thành vương giả cũng đã thập phần khủng bố, Thành Vương sau khi, sức chiến đấu càng xa không phải tầm thường vương giả có thể so với.

“Ngươi cũng biết, ta trước đây tại sao muốn nói ra thân phận của ngươi, thì tại sao bất mãn ngươi để thanh danh của mình bị làm bẩn?” Quân Tà đứng chắp tay, khí chất trên người tà dị đến làm người phát lạnh.

“Tại sao?” Tiêu Vũ đồng dạng không rõ, Quân Tà trước kia làm, quả thật như là cố ý đang vì hắn tẩy thoát.

“Bởi vì ta muốn giết ngươi, tự nhiên không thể để cho thanh danh của ngươi bị hủy.” Quân Tà bình tĩnh mà nói xong, tựa hồ muốn nói một cái bình thản có điều sự tình.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ không hiểu, Quân Tà đã muốn giết hắn, thì tại sao muốn bảo vệ hắn danh tiếng? Này cùng có giết hay không hắn, có quan hệ gì?

Địch khoa xa kẻ thù độc sau xem kỹ bờ ruộng cô không nháo dương

“Một tháng sau, ta ở viêm châu chờ ngươi, trận chiến sống còn!” Quân Tà vẫn là không có giải thích, hắn xưa nay đã như vậy, làm theo ý mình, chỉ có thể tuần hoàn ý chí của mình, sẽ không bị người khác tả hữu.

Trận chiến sống còn? Tiêu Vũ càng thêm không hiểu, Quân Tà còn là muốn giết hắn, đã như vậy, tại sao còn muốn đợi cho một tháng sau?

“Trước đó, ngươi và ta một trận chiến tin tức, ta tự nhiên sẽ phóng tới Thập Châu các nơi, ta muốn trên thế gian tất cả mọi người nhìn kỹ, dùng phương thức tàn nhẫn nhất, đưa ngươi chém giết, chỉ có như vậy, tài năng báo ta giết đệ mối thù!”

Quân Tà câu nói tiếp theo, mới khiến cho Tiêu Vũ hiểu dụng ý của hắn.

Giữa hai người bọn họ một trận chiến, tin tức nếu là truyền ra, chỉ sợ thế gian thế lực, kể cả Đạo Thần Cung cũng không khỏi phải chú ý.

Hai đại thiên kiêu một trận chiến, hấp dẫn Thập Châu hết thảy tu luyện người ánh mắt, Quân Tà muốn ở ánh mắt mọi người dưới, đưa hắn chém giết.

Trước đó, &# 32; nếu là thanh danh của hắn bị hao tổn, vậy Quân Tà dù cho thắng rồi, cũng sẽ không cỡ nào làm người thán phục, này đây, hắn muốn bảo toàn Tiêu Vũ danh tiếng, hắn muốn cho Tiêu Vũ hết thảy đều bảo trì hoàn mỹ, sau đó, lại tự tay đem tất cả những thứ này hủy diệt!

“Ngươi vì sao lại cảm thấy, một tháng sau ta nhất định sẽ đi?” Cùng Quân Tà giống nhau, Quân Tà không thích bị người chi phối, Tiêu Vũ cũng tương tự không thích.

Dù cho biết rõ cùng Quân Tà sớm muộn muốn có một trận chiến, nhưng trận chiến này, hắn cũng không hy vọng là do Quân Tà đến sắp xếp khống chế.

“Ha ha!” Quân Tà không nói, theo trên người tung một thứ.

Tiêu Vũ đưa tay tiếp nhận, nhất thời đồng tử co rụt lại.

Đó là 1 cắt đứt đao mũi đao bộ phận, thoạt nhìn đã tràn đầy chỗ hổng. Cây đao này Tiêu Vũ chỉ thấy qua một lần, đó là ở minh thổ lúc, hắn cách mấy năm thời không, nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên thời điểm.

Ngay lúc đó Tiêu Vạn Thiên, trên người mang chính là một cây đao này!

Điều này làm cho Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, lần đó nhìn thấy lúc, cây đao này còn ở Tiêu Vạn Thiên trên thân, hắn rời đi minh thổ sau khi, đi nơi nào? Điểm này liền Tiêu Vũ cũng không biết.

Bây giờ cây đao này tới Quân Tà trong tay, nói cách khác đây là đang Tiêu Vạn Thiên rời đi minh thổ sau khi mới bị Quân Tà tìm được!

“Ngươi đem cha ta thế nào rồi?” Tiêu Vũ trong mắt, đột nhiên bùng phát đến kinh người sát ý, dù cho biết mình không nhất định là Quân Tà đối thủ, giờ khắc này hắn cũng là sinh ra kinh thiên chiến ý.

Tôn xa độc địch xem kỹ chỗ tháng thuyền kỹ sớm

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 606: Tự Giễu

Đọc trên điện thoại

Mặc dù phẫn nộ, nhưng Tiêu Vũ trong lòng vẫn là vẫn duy trì vài phần lý trí.

Trong lòng hắn có thật nhiều nghi hoặc, Quân Tà là làm sao biết hắn ở Vạn Linh Sơn bên trong? Vừa là làm sao biết hắn đang tìm kiếm phụ thân của hắn? Hắn này 1 cắt đứt đao, vừa là từ đâu tìm được? Đao này đã đứt, rơi vào Quân Tà trên tay, Tiêu Vạn Thiên vừa có mạnh khỏe hay không?

“Một tháng sau, chỉ cần ngươi có thể đem ta đánh bại, ta sẽ nói cho ngươi biết phụ thân ngươi tăm tích!” Quân Tà mang theo tà dị mà bá đạo nụ cười.

Kết xa xa mà Quỷ kết bóng chiến cô bí cô ngón tay

Lưu lại này một câu nói sau, hắn càng một câu nói cũng không nhiều lời, trực tiếp xoay người, đạp gió mà đi.

Tiêu Vũ thời khắc này nội tâm, liền như là bị vạn thế bất diệt thần hỏa ở đốt cháy, tràn đầy phẫn nộ. Hắn ngửa mặt lên trời thét dài, tiếng kêu như sấm, cuồn cuộn bước ra, nhưng là đúng Quân Tà không thể làm gì, chỉ có thể mặc cho hắn nhẹ lướt đi.

Hắn hiện tại, dù cho ra tay, cũng khó có thể lưu lại đã Thành Vương Quân Tà. Nếu là mạnh mẽ một trận chiến, hắn nói không chừng sẽ chôn thây ở đây, hơn nữa cũng không cách nào có được Tiêu Vạn Thiên tăm tích.

“Một tháng sau? Viêm châu? Đã như vậy, ta thì như là ngươi mong muốn!”

Trong mắt lửa giận, như là có thể đốt sạch bầu trời. Tiêu Vũ ở trong hư không đứng yên hồi lâu, cái kia vô biên ánh lửa, vừa mới từ từ tắt.

Hắn rốt cuộc là người phi thường, không lâu sau đó thì khôi phục bình tĩnh.

Tay cầm cái kia 1 cắt đứt đao, Tiêu Vũ trịnh trọng đem thu hồi. Hắn vốn còn muốn đi tới nơi này tìm kiếm không vực lối vào, tìm hiểu Tiêu Vạn Thiên tăm tích, không muốn, liên quan tới Tiêu Vạn Thiên tăm tích, lại là dùng phương thức này, xuất hiện ở trước người hắn.

“Nếu là ta cha tổn thương chút nào, Quân Tà, ta sẽ khiến ngươi còn sống so với chết còn thống khổ!”

Tiêu Vũ thu hồi đao gãy, cũng thu hồi trong mắt sát khí ngất trời. Hắn hướng phía dưới liếc mắt một cái, nhớ tới Tề Dự mấy người, từ từ do dự, còn là phi thân, rơi xuống đất.

“Có thể, ta rời đi luôn, không muốn gặp lại, mới là lựa chọn tốt nhất.”

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ nhưng vẫn là một lần nữa rơi về bên trong thung lũng.

Trên đất một đám người trẻ tuổi, chỉ cảm thấy không trung không dứt truyền đến kinh người gợn sóng, nhưng này gợn sóng qua không lâu, rồi lại đột nhiên bình ổn.

Bọn họ vốn tưởng rằng trên bầu trời hai người đã phân ra thắng bại, nhưng mà vừa là nghe đến một tiếng kinh khủng tiếng kêu, khiến cho mọi người đều từng trận bất an.

Đột nhiên, một bóng người từ thiên ngoại bay tới, tất cả mọi người là cả người chấn động mạnh.

Có người trở về, chuyện này ý nghĩa là, chiến đấu đã kết thúc, bay tới người sẽ là ai? Hai đại thiên kiêu một trận chiến, là ai thắng?

“Sẽ là hắn gì?” Bích Nhi run rẩy thân thể, trong mắt nước mắt như là không bị khống chế, cuồn cuộn xuống.

Lần này, Tề Dự mấy người không người mở miệng, bởi vì bọn họ đồng dạng đang ngó chừng bóng người kia, trong nội tâm đồng dạng khẩn trương.

“Bốp!”

Lóe lên gian, Tiêu Vũ rơi xuống đất, lại xuất hiện khi hắn rời đi địa phương. Nhìn thấy thân ảnh của hắn, một đám người đều là hơi ngẩn ra, sau đó bùng nổ ra kinh người hoan hô.

“Là Tiêu Vũ, trở về chính là Tiêu Vũ, nói như vậy là hắn thắng!”

Tôn xa xa không tình sau xem kỹ từ dương độc phong

“Ta liền biết, hắn có thể chiến vương giả, nhất định sẽ không thua bạo chúa!”

“Tốt quá, Tiêu Vũ thắng!”

Một đám người trẻ tuổi không dứt hoan hô, khi biết được cái kia làm bọn họ trơ trẽn Tiêu Vũ là giả mạo sau lưng, bọn họ đối với Tiêu Vũ sùng bái chi tâm tựa như dĩ vãng giống nhau.

Thậm chí,

Ở nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay, cứu đã ý đồ nhục nhã hắn người khiêu chiến sau, bọn họ đối với Tiêu Vũ sùng bái, càng hơn từ trước, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ bình yên trở về, tự nhiên đều là hưng phấn không thôi.

Phải biết rằng, chuyện này ý nghĩa là, cái kia làm bọn họ sùng bái cùng thế hệ, vừa đánh bại một nổi tiếng Thập Châu nhân vật kinh khủng.

“Tiêu huynh!”

Tề Dự bao nhiêu người vui mừng, dưới sự kích động muốn chạy tới, nhưng mà vừa mới chạy ra vài bước, bước chân rồi lại dừng lại.

Người trước mắt này, đã không còn là lúc trước cái kia ôn hòa người thời nay Tiêu công tử, mà là đại danh đỉnh đỉnh Tiêu Vũ, bọn hắn hiện tại, đã không phải là cùng một cái thế giới nhân vật, bọn họ như thế tiến lên, còn có thể cùng Tiêu Vũ như trước khi như vậy ở chung, lẫn nhau xem là bằng hữu gì?

Có băn khoăn như vậy, mấy cái thanh niên bước chân, liền rốt cuộc bước bất động.

“Bích Nhi, ngươi làm sao lại khóc? Ngươi nên cao hứng mới đúng, trong tưởng tượng của ngươi Tiêu Vũ, cũng không phải trước khi cái kia không chịu nổi người, hắn như là ngươi suy nghĩ đồng dạng, lòng dạ rộng lớn, đỉnh thiên lập địa!” Chương Tình nhìn thấy Bích Nhi vừa đang ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ rơi lệ, lên tiếng an ủi.

Chỉ là một bên an ủi, nàng ánh mắt của mình, nhưng cũng bất tri bất giác đỏ, bởi vì giờ khắc này cái kia Tiêu Vũ, cùng trước kia Tiêu công tử cho cảm giác của nàng hoàn toàn khác nhau, bất thình lình, bọn họ và Tiêu Vũ khoảng cách, như là trở nên cực xa.

“Chúng ta còn là đi qua đi, ta cảm giác, Tiêu huynh hẳn là sẽ không không nhận chúng ta những người bạn này.”

“Đúng vậy, Bích Nhi, ngươi không phải vẫn muốn gặp hắn gì?”

Một phen do dự, Tề Dự mấy người vốn có chút không dám tiến lên, nhưng thấy Bích Nhi dáng dấp như thế, không biết là vừa từ nơi nào vọt tới dũng khí, lôi kéo Bích Nhi đi về phía trước.

Bích Nhi trở nên thất thần, trong mắt chỉ có cái kia đứng ở giữa sân bóng người, tùy ý mấy cái thanh niên lôi kéo hắn đi tiếp, trong lúc nhất thời đúng là không có phản ứng gì, thẫn thờ mà đi về phía trước.

“Hì hì, ta còn tưởng rằng ngươi không trở lại, hoặc là trực tiếp bị tên kia giết chết đâu!”

Nhưng vào lúc này, một cười khẽ bên trong hơi vẻ quyến rũ âm thanh vang lên, Tiêu Vũ bên cạnh, chẳng biết lúc nào, đã nhiều thêm một vị nữ tử.

Cô gái này một thân áo xanh, sóng mắt lưu chuyển gian, như là 1 hồ nước xuân thủy, bên mép lộ vẻ cười, nàng vừa xuất hiện, liền không cảm thấy hấp dẫn quanh thân ánh mắt mọi người.

Kết thù xa không tình kẻ học sau chiến ầm ĩ sườn núi cực kỳ

Ở đây những người trẻ tuổi kia, khi nào thấy qua này đám con gái, mỗi một người đều nhìn đến ngây dại.

“Tốt đẹp nữ tử!”

Tề Dự mấy người, bước ra bước chân cũng định ngay tại chỗ, nhìn cô gái kia trở nên thất thần. U &# 8

Bích Nhi cả người chấn động, tựa hồ cho đến lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hai chân giống như cùng đại địa lớn lên ở đồng thời, nặng nề vạn phần, một bước cũng không cách nào lại về phía trước.

“Ai da, ta sớm phải biết, lúc trước hết thảy đều là ngươi giở trò quỷ!” Tiêu Vũ nhìn thấy cô gái kia, tựa hồ cũng là có chút bất đắc dĩ, thở dài một cái.

“Hì hì, người ta còn không cũng là vì thấy ngươi gì, ai bảo ngươi vậy vô tình, biết người ta ở trong núi này cũng không tìm đến người ta!” Tiêu Vũ bên người thanh âm cô gái tràn ngập mê hoặc, trong khi nói chuyện, nàng càng thân mật khoác lên Tiêu Vũ cánh tay, hầu như nửa người đều treo ở Tiêu Vũ trên người.

Phải biết trai gái khác nhau, cô gái này động tác này, cùng Tiêu Vũ tất nhiên thân mật vô song, nhất là là của nàng trước mọi người cũng là như thế, càng làm một đám người đều nhìn ra ngẩn người.

Thấy cái kia dung nhan đủ để điên đảo chúng sanh nữ tử, lại nhìn nàng và Tiêu Vũ như thế thân mật dáng dấp, Bích Nhi trong mắt, lộ ra vài phần tự giễu, nhưng này nước mắt, lại là từ từ đã ngừng lại, mà là lộ một nụ cười.

Nhưng mà, cái nụ cười này, lại là vậy cay đắng, vậy trắng nhợt.

“Chúng ta cùng hắn, chung quy là người của hai thế giới, ta bất quá là một bình thường nữ tử thôi!” Bích Nhi cay đắng mà cười cười, trong miệng lầm bầm mấy câu nói.

Kết xa không tình địch hận từ ầm ĩ cánh buồm cô

Mấy câu nói này nghe tới, cùng trước kia cái kia giả Tiêu Vũ nói với hắn nói là tương tự như vậy, bất đồng chính là trước khi nàng là bị giả Tiêu Vũ quát mắng, mà lần này lại là từ đáy lòng như vậy chính mình cho rằng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 607: Không Đáng Giá Sùng Bái

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bích Nhi hồn bay phách lạc, Tề Dự mấy người thấy nàng như thế, bước chân cũng biến thành trở nên nặng nề. Bọn họ nhìn xa xa Tiêu Vũ, dưới chân lại là cũng lại di chuyển bất động.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ cùng cái kia cô gái tuyệt sắc trò chuyện vài câu, sau đó cùng xoay người, hướng về sâu trong thung lũng từ từ đi đến.

Hắn đúng là cũng không quay đầu lại, đối với Tề Dự mấy người, nhìn đều không có lại liếc mắt nhìn, như là căn bản không quen biết bọn họ giống nhau.

Như thế hình ảnh, vừa là để Bích Nhi hai mắt, trở nên mơ hồ, ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ bóng lưng, không tiếng động rơi lệ.

“Tiêu công tử!”

Tiêu Vũ bước ra mấy bước, phía sau đột nhiên truyền đến hò hét, hò hét lại là những người trẻ tuổi kia, hắn dừng lại quay đầu lại, vẫn là không nói gì.

“Tiêu công tử, chúng ta những người này, đều là vì đối với ngươi ngưỡng mộ, cho nên mới đi tới nơi này, ngươi thì không có lời gì muốn đối với chúng ta nói sao?”

“Đúng vậy, Tiêu công tử, hơn nữa bởi vì lúc trước cái kia giả mạo ngươi người, chúng ta còn một lần đối với ngươi sinh ra bất kính chi tâm, ngươi lại ngay cả một câu trách cứ đều không có, ngươi dáng dấp này để cho chúng ta rất khó chịu!”

“Đúng vậy, ngươi coi như mắng chúng ta vài câu, chúng ta có thể còn dễ chịu ít ỏi!”

Một đám người trẻ tuổi, giờ phút này đối với Tiêu Vũ ấn tượng dĩ nhiên đại biến, mỗi người đầy mặt trông chờ mà nhìn Tiêu Vũ.

Trong quá khứ, bọn họ đối với Tiêu Vũ nhận thức chỉ dừng lại với truyền thuyết, bọn họ chỉ biết là đó là một yêu nghiệt bình thường thiếu niên, có được không gì sánh kịp thực lực cường đại, làm bọn họ lòng sinh ngóng trông, có chứa vài phần sùng bái.

Nhưng lần này tiến lại, cái kia giả mạo Tiêu Vũ làm bọn họ đối với người này sâu sắc thất vọng, rồi lại đột nhiên biết được, làm cho bọn họ thất vọng cũng không phải thật sự là Tiêu Vũ.

Sau đó, khi thật sự Tiêu Vũ hiện thân, hắn không có để ý bị người giả mạo, không có để ý có người đã ý đồ nhục nhã hắn, càng chủ động ra tay, cứu tên kia muốn hủy hắn danh tiếng người khiêu chiến.

Sau đó, hắn cùng với bạo chúa thiên ngoại một trận chiến, thong dong trở về.

Tất cả những thứ này sau khi, hắn giống như một không có chuyện gì người giống nhau, không nói hai lời liền đi, cái này ngược lại để này phỉ nhổ qua hắn người cảm giác khó chịu.

Đến thời khắc này, mặc dù là này nghĩ đến khiêu chiến Tiêu Vũ người, cũng đã bị hắn loại kia khí độ chiết phục.

Những người trẻ tuổi này đường xa tới, rốt cục gặp được Tiêu Vũ, lại là tình huống như vậy. Bọn hắn giờ phút này, thậm chí tình nguyện nghe Tiêu Vũ mắng bọn họ vài câu, cũng không muốn Tiêu

Vũ không nói câu nào.

Nếu không thì,

Bọn họ sẽ vẫn bởi vì lúc trước đối với Tiêu Vũ xem thường mà vẫn xấu hổ.

“Ở thế gian này, không có ai là đáng giá các ngươi sùng bái!” Tiêu Vũ than khẽ một tiếng, rốt cục vẫn là mở miệng, nhưng lời nói vừa ra, lại là khiến cho mọi người cũng vì đó ngẩn ra.

Tiêu Vũ, lại khuyên một đám sùng bái hắn người trẻ tuổi nói, không muốn sùng bái bất luận người nào!

“Tung chính là Thiên Vương, là Đại Đế, là chí cao vô thượng tồn tại, ở lúc mới đầu, cũng bất quá là một phàm nhân, cho nên hoàn toàn không đáng giá các ngươi sùng bái!”

“Cầu đạo gian nan, bọn họ khả năng đi tới bước đi kia, cố nhiên không dễ, nhưng bọn họ cùng các ngươi quá mức xa xôi, như là có thiên địa cách xa nhau. Các ngươi cùng với đi sùng bái một cùng mình cách xa nhau rất xa người, chẳng bằng, hay đi chú ý chính mình người bên cạnh.”

“Thân nhân của các ngươi, bằng hữu, cha mẹ, bọn họ mới xác nhận ngươi trong cuộc sống không thể thay thế tồn tại, các ngươi cùng làm quay một xa xôi người mù quáng truy đuổi sùng bái, chẳng bằng để bọn họ mà nỗ lực.”

“Nỗ lực bảo vệ thân nhân của ngươi, bằng hữu của ngươi, làm có một ngày, ngươi nỗ lực đến khả năng bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu miễn đi bọn họ gặp phải nguy hiểm lúc, đến lúc đó, ngươi đã chính là Thiên Vương, đã là Đại Đế, đã là người khác người hâm mộ!”

“Cho nên, thế gian không người đáng giá các ngươi sùng bái, nếu có, chính là cha mẹ thân nhân của ngươi, hoặc là, là bản thân ngươi!”

Tiêu Vũ mấy câu nói nói xong, sau đó không muốn lưu lại, một lần nữa xoay người.

Một đám người trẻ tuổi nghe xong lời nói này, đều là cứ thế ngay tại chỗ, mỗi người đăm chiêu, cái hiểu cái không.

“Hắn…… là đang nói cho chúng ta nghe gì?” Tề Dự mấy người, tất là ánh mắt phức tạp, ngây tại chỗ.

Bích Nhi trong mắt lệ như suối trào, Tiêu Vũ cái kia mấy câu nói, tựa hồ là đang đối với nàng theo như lời, nói bọn họ không phải người của một thế giới.

“Tiêu Vũ, ngươi cứ như vậy vô tình gì?”

Thấy Bích Nhi không dứt rơi lệ, Chương Tình cũng chịu không nổi nữa, quay Tiêu Vũ bối cảnh rống to: “Ngươi biết rõ Bích Nhi tâm ý, ngươi cứ thế mà đi thôi à, liền một câu nói cũng không ở lại gì? Cũng chỉ có cái kia vài câu không muốn sùng bái nói?”

Tiêu Vũ bóng người, cứng tại tại chỗ. Hắn quay lưng mọi người, không có ai biết hắn giờ phút này đang suy nghĩ gì, lại là cái gì tâm tình.

“Ngươi coi như không thể mang đi Bích Nhi, coi như không thể cho nàng kết quả, nhưng ít ra, ngươi cũng phải thỏa mãn tâm nguyện của nàng, cùng với nàng nói mấy câu có khó như vậy gì?” Chương Tình hai mắt đỏ hò hét, thanh âm của nàng, đều bởi vì dùng sức la lên, mà có vẻ khàn khàn.

Tiêu Vũ vẫn là đứng ở tại chỗ bất động, không có đi tiếp, cũng không quay đầu lại.

“Ngươi…… ngươi làm ta quá là thất vọng, ta vốn còn nghĩ đến ngươi so với cái kia giả mạo ngươi người thân thiết, bây giờ ta mới biết được, ngươi so với hắn càng máu lạnh, rất vô tình!” Chậm chạp không quay đầu lại bóng người, chọc giận Chương Tình, nàng tức giận hô to một tiếng, lôi kéo Bích Nhi trực tiếp đi xa.

Bích Nhi nước mắt như suối, không dứt quay đầu lại, Chương Tình lại là không quan tâm, lôi kéo nàng thần tốc đi xa, chỉ là nàng ánh mắt của mình, lại từ lâu trở nên đỏ chót.

Lúc trước giả mạo Tiêu Vũ người, tốt xấu không biết là Bích Nhi thật tình, nhưng Tiêu Vũ cùng bọn hắn ở chung mấy ngày, rõ ràng biết tất cả mọi chuyện, thế mà còn là tuyệt tình như thế!

“Tiêu huynh, ngươi...... ai!” Tề Dự mở miệng, há miệng thở dốc, cuối cùng một tiếng thở dài, trên mặt cũng viết đầy thất vọng, lắc đầu rời đi.

Mấy cái thanh niên, cứ như vậy rời đi, mấy ngày gian thành lập lên tình nghĩa, tựa hồ cũng đều vào thời khắc này tan thành mây khói.

“Hì hì, như vậy yểu điệu cô nương, còn đối với ngươi một lòng say mê, ngươi lại như vậy hại người ta lòng, thật là!” Tiêu Vũ bên cạnh, cái kia cô gái tuyệt sắc sóng mắt lưu chuyển, si ngốc cười nói.

Tiêu Vũ sắc mặt thẫn thờ, cũng không nói gì, lại cất bước, này một phát, hắn dưới chân sinh hoa sen, như là sợ hãi lại bị người nào gọi lại bình thường, mấy bước sau khi liền ở đây biến mất không còn tăm hơi.

Tại chỗ, cái kia một đám người trẻ tuổi mãi đến tận Tiêu Vũ biến mất, còn là tại nguyên chỗ đứng ngẩn ngơ hồi lâu.

Một bị bọn họ sùng bái người, lại ở khuyên bọn họ không muốn sùng bái bất luận người nào, Tiêu Vũ những câu nói kia chẳng những không có làm cho bọn họ đối với Tiêu Vũ sùng bái giảm nhạt, ngược lại càng thêm sâu sắc.

Trước đây bọn họ sùng bái Tiêu Vũ, có điều là vì nghe nói cái kia thực lực kinh người, nhưng bây giờ, loại này sùng bái lại nhiều một tầng khác nguyên nhân, đó chính là Tiêu Vũ không phải người thường có thể đụng phẩm cách!

Mặc dù loại này phẩm cách không phải cỡ nào cao thượng, cũng không phải vĩ đại dường nào, nhưng cũng có mãnh liệt mị lực cá nhân!

“Này, chính là trong truyền thuyết Tiêu Vũ!”

Một đám người nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, cực kỳ lâu, cũng không muốn rời đi.

Rời đi sơn cốc, Tiêu Vũ sắc mặt tê tê, như là lung tung không có mục đích, từng bước từng bước tại đây Vạn Linh Sơn bên trong chầm chậm đi lại.

Ở bên cạnh hắn, cái kia cô gái tuyệt sắc thủy chung cười hì hì, không ngừng hỏi đến hắn và Bích Nhi trong lúc đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ở thế gian này, như thế yêu mị, vừa biết dùng loại thái độ này đối xử Tiêu Vũ, ngoại trừ cô gái này, chỉ sợ sẽ không có người thứ hai.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ha ha, hai ngày nay mọi người ném hoa tươi, để cho chúng ta ở huyền huyễn loài hoa tươi trên bảng đã lên tới thứ tư tên, ta trước đây vẫn đối với hoa tươi bảng thật không dám có ý tưởng, cho nên rất ít cầu hoa tươi, thế nhưng nhìn thấy loại tình huống này sau, đột nhiên cũng muốn biết chúng ta có thể hay không lại đi lên trên vài tên. Đừng không nói, mọi người đầu hoa tươi, ta chương mới đương nhiên cũng là không thể hạ xuống, không phải vậy rất xin lỗi các ngươi. Hôm nay còn là ít nhất canh tư, mọi người đem hoa tươi ném lên, chúng ta thử xem có thể hay không vọt tới huyền huyễn loài đệ nhất!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 608: Yêu Nữ Cáo Xanh

Đọc trên điện thoại

Dọc theo con đường này, Tiêu Vũ một chữ cũng không có nói, bởi vì hắn tâm tình bây giờ, thật sự là có chút nặng nề.

Đặt ở đồ trên người hắn, trở nên hơi hơn.

Lam Thiên Ngữ còn ở Đạo Thần Cung, không biết khi hắn rời cung khoảng thời gian này, lại có bao nhiêu người đột phá Thành Vương, xông qua lam đế bày thử thách, trở thành dự bị.

Hắn nếu lại không thành công vương, một khi lam đế trước lúc này trước tiên đã chọn truyền nhân, vậy Lam Thiên Ngữ cũng sẽ bị gả.

Tiêu Vạn Thiên binh khí, cắt thành hai đoạn, xuất hiện ở Quân Tà trong tay. Tiêu Vũ giết Quân Tà em trai Quân Cuồng, kết làm thâm cừu, nếu như Tiêu Vạn Thiên rơi vào Quân Tà trong tay, thật sự rất khó tưởng tượng sẽ tao ngộ một ít gì.

Địch xa không không chỉ thuyền xem kỹ chỗ cô ầm ĩ sớm thi

Địch xa không không chỉ thuyền xem kỹ chỗ cô ầm ĩ sớm thi Bích Nhi mấy người tuy là xuất thân thế gia, nhưng liền cổ tộc cũng không sánh nổi, nếu là để người ta biết bọn họ và hắn quan hệ thân cận, chỉ sợ không bao lâu nữa cũng sẽ bị người tìm tới.

Một tháng sau, cùng Quân Tà một trận chiến, ở nhìn thấy

Quân Tà, cùng hắn động thủ sau khi, Tiêu Vũ quả thực không có nắm chặt chút nào.

Nếu hắn chết trận, chính mình chết là nhỏ, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật lại đem khó giải, Lam Thiên Ngữ cũng sẽ bị lam đế hứa cho người khác, Tiêu Vạn Thiên có lẽ cũng sẽ cùng Lâm Vũ Nhu mãi mãi không có gặp lại ngày.

Thành Vương áp lực, lam đế thử thách, Tiêu Vạn Thiên sinh tử, một tháng sau cuộc chiến sinh tử……

Này vài loại áp lực đồng thời đè xuống, đột nhiên để Tiêu Vũ có sâu sắc cảm giác mệt mỏi.

Chương Tình nói hắn vô tình, nàng chỉ biết hắn lạnh lùng rời đi, liền một câu nói đều không có để lại, nhưng hắn nỗi khổ trong lòng, lại có ai biết?

Nếu nói là bằng hữu, hắn có Diệp Cửu Khung, có Hàn Ngưng Yên, có Tần Ngọc Tụ, thực lực của những người này đều không yếu, mà đều ở đây Đạo Thần Cung, hơn nữa cũng phải tìm kiếm Thiên Căn. Nhưng hắn rời cung sau khi, nhưng không có cùng những người này đồng hành, mà là lựa chọn một mình tiến vào các đại cổ địa, đây là vì cái gì?

Ở Luân Hồi Điện, hắn có giúp qua hắn Phong Vũ Mạc Ly, có cùng hắn đồng sinh cộng tử Huyết Lân Mặc Vũ, nhưng hắn rời cung sau khi, rõ ràng ngăn ngắn mấy ngày thì có thể trở lại, nhưng hắn lại một lần cũng không có về, đây là vì cái gì?

Kết xa kẻ thù không tình tôn bóng chiến tháng tiếp thi quá

Không phải!

Hết thảy đều là bởi vì, hắn bây giờ kẻ thù nhiều lắm, hơn nữa này kẻ thù, cũng đều mạnh mẽ quá đáng.

Thuyền kẻ thù kẻ thù Quỷ sau hận bờ ruộng tháng quá khốc

Hắn một thân một mình, không dám cùng Diệp Cửu Khung bọn người đồng hành, không dám trở lại Luân Hồi Điện, chính là sợ đem nguy hiểm mang tới bên cạnh bọn họ.

Cùng hắn càng là người thân cận, thì càng nguy hiểm, chỉ vì bây giờ, theo dõi hắn không chỉ có Tiêu Gia, có Đạo Thần Cung bên trong bát đại linh cung, càng thật nhiều đối với hắn có mưu đồ thế lực lớn.

Bích Nhi mấy người tuy là xuất thân thế gia, nhưng liền cổ tộc cũng không sánh nổi, nếu là để người ta biết bọn họ và hắn quan hệ thân cận, chỉ sợ không bao lâu nữa cũng sẽ bị người tìm tới.

Cho nên, Tiêu Vũ không dám cùng bọn họ nhiều lời, chỉ có thể vậy vô tình đi xa, một câu nói cũng không để lại.

Chỉ là việc này, ngoại trừ chính hắn, không ai biết.

Hắn xưa nay đã như vậy, không sợ người hiểu lầm, đem tất cả mọi chuyện đều một mình thừa nhận. Có lẽ là bởi vì kiếp trước thân là chí tôn, cô lập đỉnh điểm, đối với việc này, hắn sớm thành thói quen.

“Ai da, ta nghĩ đến ngươi thật ngoan tâm như vậy đâu, quay đầu lại còn là rầu rĩ không vui, xem ra cái đó gọi Bích Nhi cô nương ở trong lòng ngươi chiếm phân lượng rất lớn.”

Cái kia cô gái tuyệt sắc, ở Tiêu Vũ bên cạnh giả vờ đau thương, nói: “Tiêu ca ca, ngươi ở đây người ta trước mặt muốn những nữ nhân khác, có phải thì không sợ người ta ghen gì?”

Tôn không khoa khoa Quỷ thuyền thuật bờ ruộng dương phương kỹ dương

Trong lòng mặc dù nặng nề,

Nhưng Tiêu Vũ cũng biết, có một số việc hắn tạm thời vô lực thay đổi, lại có cục diện bây giờ, hết thảy đều là bởi vì hắn còn không có cường đại đến có thể bảo vệ người bên cạnh, miễn đi bọn họ hết thảy nguy hiểm trình độ.

Hắn từ trước đến giờ bình tĩnh, dần dần đã điều chỉnh hảo tâm thái. Nhìn bên cạnh cô gái này một chút, Tiêu Vũ nói: "Ngươi là như thế nào cùng giả mạo ta người tiến tới cùng nhau?"

Địch không địa phương sau thuật tiếp lạnh mới chiến

Địch không địa phương sau thuật tiếp lạnh mới chiến dọc theo con đường này, Tiêu Vũ một chữ cũng không có nói, bởi vì hắn tâm tình bây giờ, thật sự là có chút nặng nề.

Cô gái này, tự nhiên chính là hồ nữ Thanh Nhi. Tiêu Vũ lúc trước nhìn thấy hắn, liền đã đại khái đoán được xảy ra chuyện gì, nhưng trong đó cụ thể, cũng không phải dùng đoán có thể đón được.

"Ta Tiêu ca ca, ngươi còn nói sao!" Thanh Nhi giận dữ, thân thể sát bên Tiêu Vũ, u oán nói: "Ta trước khi gặp phải bạch chiến tên kia, nha, chính là đầu kia tuyết sư, hắn nói hắn gặp phải ngươi, cũng nói cho ngươi và ta ở trong núi này, có thể ngươi lại không tới tìm ta, ngươi cũng biết người ta trong ngày thường có mơ tưởng ngươi sao?"

Tiêu Vũ tự động đưa nàng nửa câu sau cho không để ý đến, cái này hồ nữ mê hoặc chúng sanh, thấy một bộ câu tâm thần người dáng dấp, Trên thực tế hoàn toàn không so với bất luận cái nào tuổi trẻ yêu nghiệt an toàn.

"Ta đây như thế nào tìm tới cái kia giả mạo ta người?" Hắn lại hỏi.

“Ai da, Tiêu ca ca vô tình, nhưng Thanh Nhi không phải là người như vậy, Tiêu ca ca không tới tìm ta, chỉ có Thanh Nhi chủ động đi tìm ngươi.” Thanh Nhi cặp mắt như nổi cáu như giận, như là có thể đem người Hồn cho câu đi, nói: “Sau đó Thanh Nhi ở trong núi gặp phải tên kia, cảm giác binh khí của hắn cùng ngươi ngôi sao có chỗ tương tự, khiến cho hắn đem binh khí ngụy trang thành ngôi sao, đến giả mạo ngươi!”

Không cần nghĩ Tiêu Vũ cũng biết, nam tử kia gặp phải Thanh Nhi, khẳng định bị yêu nữ này mê thần hồn điên đảo, nói cái gì là cái gì.

Chuyện sau đó, liền không cần Thanh Nhi nói lại, Tiêu Vũ cũng có thể biết. Yêu nữ này tìm người giả mạo hắn sau, cố ý thả ra tin tức, mục đích tự nhiên là vì đem hắn đưa tới.

Cho nên tại đó hắn đi tới sơn cốc, yêu nữ thấy hắn sau, mới có thể không muốn ra tay giúp đỡ cái kia giả mạo Tiêu Vũ.

“Tiêu ca ca ngươi cũng không nên trách ta, ai bảo ngươi lâu như vậy không tới tìm ta, người ta cũng là không có biện pháp, mới sẽ làm như vậy.” Thanh Nhi nhất thời như là thẹn thùng cô gái, nhất thời lại như u oán thiếu phụ, nói: “Ai biết, như vậy trong thời gian ngắn, ngươi lại đi câu đáp một cô nương khác, thực sự là xấu lắm!”

Dù cho Tiêu Vũ đã sớm biết yêu nữ này lợi hại, giờ phút này cũng âm thầm kêu khổ, như thế bách biến nữ tử, khi thì như thiếu nữ thanh thuần, bên trong mà như là yêu nữ giống như câu người, mặc dù là hắn ứng phó, đều cảm giác thấy hơi đau đầu.

“Vậy các ngươi đi tới nơi này, rốt cuộc muốn làm gì, các ngươi thú tộc không phải không nguyện ý dễ dàng đến nhân tộc qua lại địa phương gì?” Tiêu Vũ vội vàng xé mở đề tài, &# 85 đương nhiên này vừa hỏi hắn trong lòng cũng là thật kỳ quái.

“Đi tới nơi này, còn có thể có mục đích gì, đương nhiên là tìm kiếm không vực lối vào, tìm kiếm Thiên Căn.” Thanh Nhi u u nói rằng, làm như nhìn ra Tiêu Vũ ở nói sang chuyện khác, cáu giận nguýt hắn một cái.

“Đã tìm được chưa?” Tiêu Vũ trong lòng căng thẳng. Yêu nữ này không trước tiên tìm không vực lối vào, mấy ngày nay cũng trước tiên tìm hắn, đoán chừng là trong lòng đã có cơ sở.

“Tiêu ca ca muốn biết sao?” Thanh Nhi trong mắt linh lợi xoay một cái, cười quyến rũ gần sát Tiêu Vũ, ghé vào lỗ tai hắn thổi một ngụm, nói: “Chỉ cần ngươi đáp ứng Thanh Nhi một điều kiện, Thanh Nhi sẽ nói cho ngươi biết!”

Tiêu Vũ thật sự cảm giác không chống đỡ được, trong lòng càng có loại dự cảm xấu, theo bản năng lui về sau một bước, nói: “Điều kiện gì?”

Thanh Nhi ánh mắt quyến rũ như tơ, cười híp mắt đi lên phía trước, như máu môi đỏ gần sát lỗ tai của hắn, dùng một loại tràn ngập mê hoặc âm thanh nhẹ nhàng nói: “Tiêu ca ca ngươi thật là lòng dạ độc ác, lâu như vậy đều không tìm Thanh Nhi, Thanh Nhi muốn nhớ ngươi thật là khổ.”

Tiêu Vũ nghe được tê cả da đầu, yêu nữ này nói hắn là một chữ cũng không dám tin! Một mực nàng thái độ như thế, phỏng chừng không có mấy nam nhân chịu được!

Hắn mới vừa muốn tiếp tục lùi về sau, lại bị cái kia yêu nữ thân thể mềm mại trực tiếp dây dưa, dưới mũi truyền đến trận làn gió thơm.

Lần này Thanh Nhi môi đỏ hầu như đã chạm được lỗ tai của hắn, cái kia cực điểm mê hoặc âm thanh, nhẹ nhàng truyền ra: “Chỉ cần Tiêu ca ca hôn Thanh Nhi một hơi, Thanh Nhi nên cái gì nói tất cả cho ngươi!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 609: Vào Không Vực

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ xuất mồ hôi trán, một quãng thời gian không thấy, yêu nữ này mê muội người bản lĩnh vừa càng hơn trước, hắn cơ hồ đều không chống đỡ được.

Phải biết rằng, hắn kiếp trước mặc dù sống được lâu, từng trải qua vô số tuyệt sắc, đối mặt yêu nữ này, cũng có thể bảo trì đầu óc bình tĩnh. Thế nhưng, yêu nữ này lớn mật như thế, trực tiếp quấn ở trên người hắn, hắn thì đầu óc khả năng bảo trì tỉnh táo, thân thể lại là không thể!

Trong lòng âm thầm kêu khổ, Tiêu Vũ tuyệt đối không ngờ rằng, thế gian này lại cũng có để hắn không có cách nữ tử.

Kết xa kẻ thù khoa độc sau xem kỹ từ ầm ĩ chiến sườn núi lông chim

“Hì hì, được rồi, không đùa ngươi rồi!” Đúng lúc này, Thanh Nhi đột nhiên buông lỏng tay ra, hì hì cười nói.

Tiêu Vũ thở dài một cái, trong lòng lại là thầm mắng. Đây cũng chính là hắn có thể chịu được, nếu bình thường nam tử, bị một cái như vậy nữ tử yêu thương nhung nhớ, tới bên mép, nàng rồi lại bứt ra trở lui, không đem người làm tài năng điên cuồng trách!

“Không vực lối vào mà, Thanh Nhi quả thật đã tìm được, có điều Tiêu ca ca ngươi không chịu hôn Thanh Nhi, Thanh Nhi nói cho ngươi, ngươi báo đáp thế nào?” Hồ nữ Thanh Nhi tuy là buông tha Tiêu Vũ, nhưng tựa hồ cũng không dễ như vậy đem không vực lối vào nói cho hắn biết.

“Ngươi nhớ ta báo đáp thế nào?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, cùng yêu nữ này giao thiệp với, tựa hồ hắn đều là chịu thiệt nhiều lắm.

Mặc dù, hắn loại này chịu thiệt, là vô số nam tử đều tha thiết ước mơ, nhưng Tiêu Vũ lại chẳng qua là cảm thấy đau đầu.

“Hì hì, chỉ cần Tiêu ca ca đáp ứng người ta một điều kiện là đến nơi.” Thanh Nhi hì hì cười nói.

Yêu nữ này phong tình vạn chủng, đã khả năng thanh thuần, cũng có thể quyến rũ mê người, này lại vừa là một bộ cười khẽ bộ dáng khả ái, khiến người ta hoàn toàn đoán không được cái nào mới thật sự là nàng.

“Điều kiện gì?” Tiêu Vũ triệt để bất đắc dĩ, chỉ có thể theo nàng ý tứ.

“Hì hì, trước tiên không nói cho ngươi!” Thanh Nhi cười hì hì: “Tiêu ca ca ngươi quá không có lương tâm, cũng không muốn người ta, người ta muốn cho ngươi vẫn nhớ kỹ còn nợ người ta tình, như vậy ngươi mới có thể vẫn nhớ người ta.”

Chính là Tiêu Vũ duyệt vô số người, nhưng bắt lại này bách biến yêu nữ cũng là một chút biện pháp cũng không có, hoàn toàn đoán không ra trong lòng nàng đang suy nghĩ gì.

Ở Thanh Nhi dẫn đường dưới, Tiêu Vũ rất nhanh sẽ cùng hắn đi tới một nơi khác.

Nơi đây quanh thân hoàn toàn yên tĩnh, thân thể ở chỗ này, có thể cảm nhận được xung quanh có thần bí gợn sóng chảy ra. Quanh thân cỏ cây, có chút cỏ có được so với cây cao hơn nữa, có chút cây lại là so với cỏ còn nhỏ.

Tôn không không không chỉ sau bóng chỗ tháng ầm ĩ kỹ sườn núi

Tôn không không không chỉ sau bóng chỗ tháng ầm ĩ kỹ sườn núi Tiêu Vũ lục đạo dấu ấn, so với trước kia càng thêm bất phàm, ngoại trừ cơ sở năng lực ở ngoài, bây giờ hơn nữa diễn biến, có thể hóa thành các loại đại đạo, diễn biến không gian rung động, tự nhiên không tính là gì.

Tiêu Vũ nhìn thấy, nơi này có voi lớn lớn như vậy kiến càng bò qua, cũng nhìn thấy nhỏ đến cùng con chuột giống nhau mãnh hổ.

Tóm lại, nơi này có thật nhiều chỗ quái dị, nhìn qua thì không tầm thường.

“Không vực lối vào ở đây?” Tiêu Vũ trong miệng hỏi, Trên thực tế cũng đã mơ hồ cảm nhận được loại kia vô hình gợn sóng.

Chính là bởi vì sức chấn động kia tồn tại, nơi này tất cả mới có thể có vẻ quái dị như vậy.

“Nên thì ở phụ cận đây không sai, có điều cụ thể ở nơi nào, muốn như thế nào mới có thể mở ra cái cửa vào kia, đó cũng không biết.” Thanh Nhi đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, như là một bước cũng không nguyện ý rời xa.

“Ta lại bị ngươi lừa!” Tiêu Vũ cười khổ một tiếng.

Yêu nữ này rõ ràng sớm tìm được nơi này, thế nhưng nhưng lại không biết lối vào rốt cuộc ở đâu, cho nên mới phải đi trước tìm hắn,

Muốn cho hắn đem cái kia lối vào mở ra, bởi vì ở U Sơn thời điểm, yêu nữ này thì đã biết kiến thức của hắn cùng thủ đoạn.

Nhưng mà, nàng rõ ràng không có tìm được không vực lối vào, nhưng lại muốn mượn Tiêu Vũ tay đánh, vốn là muốn cầu cạnh Tiêu Vũ, có thể nàng lại vẫn cứ để Tiêu Vũ thiếu nợ một mình nàng điều kiện.

Địch không không Quỷ địch xem kỹ chỗ tháng tình Quỷ hận

“Phụp!”

Mặc dù bất đắc dĩ, Tiêu Vũ còn là lấy ra một viên minh phù, mượn dùng lập tức thành phù phương pháp, khắc họa thành phù.

Nơi này dị dạng, hơn nửa cùng không vực có quan hệ, bởi vậy Tiêu Vũ dự định trực tiếp dùng phù, chỉ cần có thể tìm được cổ ba động kia tâm điểm, tự nhiên liền có thể tìm tới không vực lối vào.

“Bốp!”

Tôn khoa khoa mới thuyền học chiến lạnh hiện ra xuyên qua tinh

Minh phù bay ra, ở cái địa phương này bay một vòng, cuối cùng ở có nơi không trung lẳng lặng trôi nổi, không di động nữa.

“Tiêu ca ca, đây là cái gì phù? Cái kia lối vào liền ở ngay đây gì?” Thanh Nhi nháy mắt to, đột nhiên vừa giống như đã biến thành một hiếu kỳ bảo bảo.

Tiêu Vũ không để ý tới hắn, đi tới phù trước, nhắm mắt lại lẳng lặng cảm thụ.

“Thật hỗn loạn đại đạo lực lượng!” Hắn mở mắt ra, hơi kinh ngạc.

Ở cái địa phương này, có đại đạo lực lượng truyền ra, nhưng này đại đạo lực lượng cũng rất là hỗn loạn, vô cùng bất quy tắc, cũng bởi vì đường lớn này lực lượng hỗn loạn vô thường, mới có thể khác quanh thân động vật cùng thực vật chịu ảnh hưởng, trở nên cực kỳ dị thường.

Cảm thụ qua đi, Tiêu Vũ dĩ nhiên xác định đây là không vực lối vào, ở trong cất dấu những không gian khác, bên trong vùng không gian kia đại đạo lực lượng lộ ra, mới phải xuất hiện bây giờ loại tình huống này.

“Ngươi tránh ra điểm!” Tiêu Vũ nói xong, để Thanh Nhi thối lui, trong cơ thể tất là bay ra một viên dấu ấn.

Đây là lục đạo một trong, chỉ thấy cái này dấu ấn bay đến lúc trước cái kia minh phù vị trí, sau đó bắt đầu phát ra một loại ba động kỳ dị.

Sau không không Quỷ kết thuật chiến cô hiện ra độc bóng

Gợn sóng này kéo dài hồi lâu, đột nhiên, oanh một tiếng, dấu ấn vị trí nứt ra một khẩu, hư không phá nát. Này hư không vết nứt thần tốc phóng đại, rất nhanh liền tạo thành một có thể thông qua đường hầm không gian.

“A, Tiêu ca ca ngươi thật lợi hại, ta liền biết ngươi sẽ không khiến ta thất vọng!” Thanh Nhi vui vẻ đến ở bên cạnh kêu to, giờ khắc này nàng chỉ là một cái cô gái, nào còn có trước khi nửa điểm giảo hoạt dáng dấp?

Thuyền khoa khoa khoa khốc thuyền học từ dương tôn sau sườn núi

Kết kẻ thù không khốc sau xem kỹ từ lạnh từ hiện ra hiện ra

Tiêu Vũ cười cười, thu hồi dấu ấn.

Bất kỳ không gian cửa vào, chỉ cần tồn tại, dù cho bị giấu, chỉ cần có thể thăm dò nó gợn sóng, lại dùng giống nhau gợn sóng xung kích, thì có thể khiến cho hiện ra.

Này liền giống với một khoá lên cửa giống nhau, chỉ cần tìm được chìa khóa, thì có thể mở ra.

Tiêu Vũ lục đạo dấu ấn, so với trước kia càng thêm bất phàm, ngoại trừ cơ sở năng lực ở ngoài, bây giờ hơn nữa diễn biến, &# 85 có thể hóa thành các loại đại đạo, diễn biến không gian rung động, tự nhiên không tính là gì.

Tôn Bất Viễn địa phương thuyền thuật chiến ầm ĩ xuyên qua hận quá

“Trong truyền thuyết không vực, Tiêu ca ca, chúng ta mau mau vào xem!”

Thanh Nhi hưng phấn lôi kéo Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cũng không phản đối, hai người cất bước, tiến vào đường hầm không gian bên trong, chớp mắt biến mất ở đây.

Thông qua đường hầm không thời gian, Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi quả nhiên đi tới một mảnh khác bên trong không gian.

Đến nơi này, các loại quái dị tình hình trở nên càng nhiều, dòng nước ở đây là hướng lên trên mà chảy, cứng rắn nặng nề tảng đá ở đây trở nên nhẹ nhàng, như là đậu hũ bóp một cái là vỡ.

Ở đây, cỏ là cứng, cây là mềm, tóm lại nhìn thấy trước mắt, không có một thứ là bình thường, đem người dĩ vãng đối với sự vật nhận thức hầu như toàn bộ lật đổ lại.

“Nơi này chính là không vực? Các loại thiên địa quy tắc cơ hồ đều hỗn loạn, chẳng trách nơi đây truyền đi đại đạo lực lượng sẽ vậy hỗn loạn!”

Tiêu Vũ lông mày chăm chú giam lên, đại đạo lực lượng hỗn loạn, người ở hoàn cảnh như vậy bên trong đồng dạng tràn ngập nguy hiểm.

Ở loại địa phương này, vương giả nhân vật dù cho đi tới, trước đây lĩnh ngộ đại đạo cũng sẽ trở nên vô dụng, bởi vì nơi này thiên địa quy tắc sớm hỗn loạn, đại đạo lực lượng cũng đã không phải bình thường đại đạo, hết thảy đều trở nên dị thường.

“Nơi này, làm sao sẽ biến thành như vậy?” Thanh Nhi cũng cảm thấy kỳ quái, chỉ là nhìn đến đây cái kia hoàn toàn bất đồng dĩ vãng sự vật, vừa là cảm giác thập phần thú vị.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 610: Vương Giả Nghĩa Địa

Đọc trên điện thoại

“Các ngươi thú tộc cái khác cổ địa không đi, lại vẫn cứ đối với này không vực cảm thấy hứng thú, ngươi đối với nơi này có phải là biết gì đó?” Tiêu Vũ hỏi, hắn vẫn luôn cảm thấy kỳ quái.

Ở minh thổ lúc, thú tộc tựa hồ cũng không có xuất hiện, nhưng ở này không vực, hắn không ngừng gặp được yêu nữ này, còn có cái kia tuyết sư Bạch Chiến cũng tới nơi đây.

Hai người này đều là được chí tôn truyền thừa dị thú, bọn họ đồng thời hướng về phía không vực mà đến, có phải chỉ là trùng hợp?

“Tiêu Vũ ca ca ngươi là thật cái gì cũng không biết!” Thanh Nhi bất đắc dĩ lật ra một cái liếc mắt, nói: “Tiêu ca ca ngươi lúc trước cũng đã nói a, chúng ta thú tộc, là không muốn dễ dàng cùng loài người tiếp xúc, càng là mạnh mẽ nhân tộc, chúng ta càng phải né tránh.”

“Sau đó thì sao?” Tiêu Vũ gật đầu, sự thật cũng đúng là như thế, bằng không hắn cũng sẽ không kỳ quái yêu nữ này làm sao lại đi tới Vạn Linh Sơn.

“Cái kia Tiêu ca ca muốn ngươi chẳng lẽ không biết, bây giờ vì tìm kiếm Thiên Căn, Thập Châu trên mỗi một đại cổ tộc, kể cả Đạo Thần Cung người, đều đã xem mỗi cái cổ địa đều chiếm cứ, mỗi nơi cổ địa bên trong vương giả nhân vật không biết là có bao nhiêu!”

Thanh Nhi có vẻ hơi bất đắc dĩ, giải thích: "Thế nhưng, Tiêu ca ca ngươi có phải không phát hiện gì? Thế nhân đều biết không vực ngay ở Vũ Châu, thế nhưng đi tới Vũ Châu, tìm kiếm không vực, lại cơ hồ đều không phải cái gì thế lực lớn người, vương giả càng không thấy, phản ngược lại là có không ít thực lực bình thường người trẻ tuổi tiến lại, Tiêu ca ca không cảm thấy kỳ quái sao?"

Tình huống này, Tiêu Vũ quả thật đã sớm phát hiện, lúc trước hắn vừa tới Vũ Châu thời điểm, thì đối với loại tình huống này cảm thấy không rõ.

Hơn nữa, cũng là bởi vì loại tình huống này tồn tại, các thế lực lớn không người đã đến, mới sẽ phát sinh có người giả mạo chuyện của hắn, còn chân chính hắn, lại là không có mấy người nhận thức.

Thuyền kẻ thù không độc kết xem kỹ bờ ruộng dương từ cực kỳ bóng

Tôn Cừu Khoa xa độc thuyền xem kỹ tiếp cô sớm ngón tay quá

Nếu đến chính là các thế lực lớn người, hoặc là một vài vương giả, chuyện này căn bản không thể phát sinh, bởi vì ở những người kia ở trong, gặp qua hắn không phải số ít.

Tôn Cừu Khoa xa độc thuyền xem kỹ tiếp cô sớm ngón tay quá tình huống này, Tiêu Vũ quả thật đã sớm phát hiện, lúc trước hắn vừa tới Vũ Châu thời điểm, thì đối với loại tình huống này cảm thấy không rõ.

"Lại có loại tình huống này, có hai cái nguyên nhân, một nguyên nhân là, không vực thái quá thần bí, liền lối vào cũng không biết ở nơi nào, muốn đi vào còn muốn tìm kiếm."

Thanh Nhi chậm rì rì nói: “Ở bây giờ, tìm kiếm Thiên Căn là chuyện trọng yếu nhất, các thế lực lớn nếu là phái người đến tìm kiếm không vực lối vào, không muốn biết lãng phí bao nhiêu thời gian, hơn nữa còn không biết có thể hay không tìm được, thà rằng như vậy, còn không bằng đem có thể sử dụng nhân lực đều điều đến cái khác cổ địa, nếu bị thế lực khác giành trước tìm được Thiên Căn, bọn họ thì sẽ rất bị động.”

Đến Thiên Căn người, có thể chủ loạn thế, cái thuyết pháp này ở Thập Châu đã không phải là bí mật gì, Thanh Nhi nói tới hợp tình hợp lý, ở tình huống như vậy, các thế lực lớn tự nhiên là không muốn lãng phí chút nào thời gian, đến tìm kiếm cái kia không biết lối vào ở nơi nào không vực.

Tôn xa xa phương xa Tôn Thuật bờ ruộng cô thuyền từ thuyền

“Cái nguyên nhân thứ hai, cũng là bởi vì ở trong truyền thuyết, không vực là vương giả nghĩa địa!” Thanh Nhi liếc mắt nhìn nơi đây các loại quái dị hiện tượng, thở dài: “Vốn ta đối với cách nói này cũng không hiểu rõ lắm, nhưng bây giờ lại đã hiểu. Nơi đây đại đạo lực lượng hỗn loạn, vương giả nhân vật lĩnh ngộ đại đạo, sau khi đi tới nơi này căn bản vô dụng, đối mặt các loại hung hiểm, chỉ sợ có thể phát huy ra thực lực so với Thiên Tông cũng không mạnh hơn bao nhiêu.”

Tiêu Vũ tự nhiên biết, vương giả nhân vật so với Thiên Tông càng thêm quý trọng tính mạng, bởi vì thật vất vả đột phá đến vương giả, không đến cần thiết, e sợ không có mấy người đồng ý đem sinh mạng đến mạo hiểm.

Không vực bên trong đại đạo hỗn loạn,

Vương giả đi tới nơi này, tỷ lệ sinh tồn quả thật cùng Thiên Tông gần như. Vậy thì chẳng trách tại sao các thế lực lớn đều không có phái người tới trước, thậm chí một vương giả cũng không có đến tìm kiếm không vực chỗ.

“Bởi vì này hai cái nguyên nhân, các thế lực lớn cùng khắp nơi vương giả đều đối với không vực không có quá nhiều ý nghĩ, cũng bởi vì như thế, này thực lực đối lập phổ thông, hoặc là xuất thân bình thường người, mới có thể đi tới Vũ Châu.”

Thanh Nhi khẽ cười nói: “Đối với những người kia tới nói, cái khác cổ địa đều đã bị thế lực lớn chiếm cứ, cường giả vô số, bọn họ dù cho đi đến, cũng tất nhiên cùng Thiên Căn vô duyên, cho nên đi tới cái này không thể thế lực lớn coi trọng không vực, có lẽ còn có một tia hi vọng có thể được Thiên Căn.”

Tiêu Vũ giờ mới hiểu, Vũ Châu bên trong vì sao không thấy thế lực lớn người cùng vương giả, phản ngược lại là có không ít xuất thân tầm thường, thực lực cũng thường thường người, nguyên lai là loại nguyên nhân này.

Nói đến chỗ này, hắn cũng hiểu Thanh Nhi ý tứ.

Thú tộc không muốn dễ dàng tiếp xúc với người khác, bây giờ các nơi cổ địa đều bị những thế lực lớn kia cùng khắp nơi vương giả chiếm cứ, cho nên thú tộc người cũng không muốn đi tới.

Bởi vậy, Thanh Nhi cùng Bạch Chiến cũng lựa chọn đi tới cái này không thể thế lực lớn chú ý cùng khống chế không vực, vì chính là tránh quá loài người thế lực cùng vương giả nhân vật.

“Xem ra thú tộc, quả nhiên đối với loạn thế việc cũng vô cùng rõ ràng, cũng biết Thiên Căn tầm quan trọng.” Tiêu Vũ yên lặng suy nghĩ.

Địch khoa khoa độc thuyền thuật tiếp ầm ĩ độc học

Hắn tự nhiên biết, dị thú làm tu luyện tới trình độ nhất định sau khi, thì sẽ hóa thành hình người, tại đây sau khi, ngoại trừ bản thể là hình thú ở ngoài, dị thú đã cùng người không có khác nhau.

Thiên Căn là một loại nào đó hoàn chỉnh đại đạo kết tinh, có thể khiến người ta dung hợp, hơn nữa lĩnh ngộ, dị thú nếu là tìm được, tự nhiên cũng là khả năng lĩnh ngộ ở trong đại đạo.

Thuyền xa xa khốc thuyền hận tiếp dương kẻ thù tinh dương

“Các ngươi không phải đã ở Thánh cảnh ở bên trong lấy được truyền thừa gì? Thiên Căn đối với các ngươi, nên tác dụng không lớn?” Tiêu Vũ đột nhiên vừa là nhớ tới, chí tôn truyền thừa, hoàn toàn không so với bất luận một loại nào Thiên Căn lớn.

Thanh Nhi cùng Bạch Chiến đều được chí tôn truyền thừa, chỉ cần từ từ lĩnh ngộ, thì có thể không ngừng đột phá, Thiên Căn bên trong đại đạo, cũng bất quá là giống nhau tác dụng mà thôi.

“Hì hì, Tiêu ca ca ngươi là thật cái gì cũng không biết a, Thiên Căn tác dụng, không chỉ có riêng là có thể khiến người ta lĩnh ngộ đại đạo lực lượng mà thôi!” Thanh Nhi ánh mắt, đột nhiên tràn đầy thần thái.

“Thiên Căn bên trong không chỉ là đại đạo lực lượng?” Tiêu Vũ ngây ngẩn cả người, hắn được Thiên Căn, thậm chí dung hợp qua Thiên Căn, lại cũng không có phát hiện Thiên Căn bên trong còn có những vật khác.

Bây giờ nghe Thanh Nhi ý tứ, tựa hồ Thiên Căn còn có cái khác tác dụng?

Hơn nữa, Thanh Nhi cũng biết Thiên Căn bên trong là khiến người ta lĩnh ngộ đại đạo lực lượng? Muốn biết không được Thiên Căn người, không hẳn phải biết việc này, Tiêu Vũ cũng là đến qua Thiên Căn mới biết được chuyện này, Thanh Nhi cũng biết! Nàng rốt cuộc còn biết bao nhiêu?

“Tóm lại, Thiên Căn ở tương lai trong loạn thế, có thể tạo được quan trọng tác dụng, còn tác dụng gì, xin lỗi Tiêu ca ca, chúng ta thú tộc có quy định, không thể hướng ra phía ngoài tiết lộ.” Thanh Nhi nói xong lời cuối cùng, ánh mắt lộ ra mấy phần áy náy, đúng là chưa bao giờ có chân thành.

Cái này tin tức ngoài ý muốn, để Tiêu Vũ lại trầm tư. Hắn vốn là cảm thấy kỳ quái, nếu như Thiên Căn bên trong vẻn vẹn đại đạo lực lượng, không nên nói có thể tạo được nắm giữ loạn thế tác dụng mới đúng.

Nhưng mà, trước đây hắn đã dung hợp qua Thiên Căn, nếu nói là Thiên Căn bên trong còn cất dấu những vật khác, hắn không hẳn là không phát hiện mới đúng!

“Thôi, bây giờ với ta mà nói, là phải nhanh một chút tăng cao thực lực, chuẩn bị một tháng sau một trận chiến, việc này, sau đó lại nghĩ a.”

Tôn khoa khoa kẻ thù Quỷ Tôn Thuật chỗ ầm ĩ tháng thi khốc

Tiêu Vũ thu hồi tâm tư, nhìn hướng về phía trước.

Không vực, nơi này, đại đạo lực lượng hỗn loạn, thiên địa quy tắc hỗn loạn, đối với những người khác tới nói, loại địa phương này bên trong tràn đầy nguy hiểm, nhưng đối với hắn mà nói, chỗ như vậy, lại là tu luyện chiến chữ ấn tốt nhất vị trí!

Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, hắn tin tưởng ở đây tu luyện một tháng, chiến chữ ấn liền có thể để hắn lột xác.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 611: Hỗn Loạn Không Vực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Một mảnh lá rụng, lúc rơi xuống đất có vẻ nhẹ nhàng, rơi xuống đất, lại là để toàn bộ đại địa cũng vì đó chấn động, như là thiên thạch lõm vào, nện lên bụi mù cuồn cuộn.

“Hây……”

Một giọt trận gió thổi tới, thổi vào người, không chỉ khiến người ta không thấy mát mẻ, ngược lại cảm giác cả người khô nóng, giống như ánh lửa gia thân.

“Keng!”

Một khối to bằng gian phòng đá tảng, theo trên núi cao lăn nhào, rơi vào trong nước, nhưng không thấy đi vào đáy nước, mà là nện ở mặt nước như, như là đụng phải một tòa núi lớn, phát ra âm thanh càng như là kim loại.

……

Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi ở trong không vực cất bước, dọc theo đường đi thấy qua không biết bao nhiêu dị dạng sự tình, mỗi một món đều vượt qua lẽ thường.

Nước đang lưu động, hướng về chỗ cao, nhưng lưu động nước, nhưng lại cứng rắn như sắt.

Người ở chỗ thấp, đi hướng về chỗ cao lúc, lại có một loại hướng phía dưới đi cảm giác, trên đất loạn thạch, ở sườn dốc bên trên hướng lên trên mà cuộn, thập phần quái dị.

“Tiêu ca ca, nơi này tốt thú vị a, ta đều muốn ở lâu nơi này!” Thanh Nhi dọc theo đường đi nhìn thấy các loại mới lạ hiện tượng, đều cảm giác ngạc nhiên không thôi.

Chuyện như vậy, ở bên ngoài thời gian, chưa từng gặp qua?

“Ha ha……”

Tiêu Vũ cười không nói, mặc dù trên mặt lộ vẻ cười, nhưng trong lòng của hắn, lại là thời khắc tràn ngập cảnh giác.

“Xì xì!”

Ở Tiêu Vũ trong tiếng cười, một con màu đen chuột to, không biết từ nơi nào vọt ra, xuyên qua hai mắt đỏ, C-K-Í-T..T...T kêu mở ra máu khẩu, cắn về phía cổ họng của hắn.

Này con Hắc Thử tốc độ cực nhanh, trong không trung di động lúc, chỉ lưu lại một đạo hắc ám.

“Keng!”

Tiêu Vũ 1 chưởng vỗ đến, đánh ở đây chuột trên người, phát sinh kim loại va chạm giống như âm thanh. Hắn thu cánh tay về, chỉ cảm thấy bàn tay hơi tê tê, này chuột to một thân bộ lông, lại so với vương giả binh khí còn cứng rắn hơn.

“C-K-Í-T..T...T!”

Hắc Thử chấn kinh, hướng về phía bọn họ nhếch miệng kêu to, nhưng cũng kiêng kỵ Tiêu Vũ thực lực,

Không dám công kích nữa.

Tiếp tục tiến lên, sau đó không lâu, Thanh Nhi rít gào, nhìn thấy một gốc cây đại thụ, trên cây ngưng kết mê người trái cây. Nàng vừa định tiến lên hái, cây kia không biết tên cây ăn quả đột nhiên đội đất mọc lên, như một người giống nhau trên mặt đất chạy điên lên, trong chớp mắt liền đã biến mất.

“Nơi này…… thật thần kỳ!” Thanh Nhi tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, lại là càng ngày càng cảm giác thú vị.

Tiêu Vũ tất là tiếp tục tiến lên, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn lên trời, đăm chiêu.

Tiến vào mặc vùng, đã có hai ngày thời gian, trong hai ngày này, ra sao việc lạ hắn đều gặp, bây giờ cho dù có lại chuyện quỷ dị phát sinh, hắn đều sẽ không cảm thấy kỳ quái.

“Đại đạo lực lượng hỗn loạn, dẫn đến nơi này sinh linh, thậm chí là cỏ cây, đều hứng chịu tới ảnh hưởng, phát sinh dị biến.”

Hắn ở trong lòng trầm tư, ở không vực càng là đi sâu vào, liền càng có thể cảm giác được đại đạo lực lượng cùng thiên địa quy tắc hỗn loạn.

Cái gì chính là thiên địa quy tắc? Cái gì là đại đạo lực lượng?

Vạn vật hưng suy, sanh lão bệnh tử, cái này thuộc về thiên địa quy tắc.

Ngày đêm luân phiên, âm dương xoay chuyển, này đồng dạng thuộc về thiên địa quy tắc.

Cao sơn lưu thủy, hoa nở hoa tàn, loại này chính là thiên địa quy tắc.

Cái gọi là đại đạo, chính là trong thiên địa tất cả, cũng chính là thiên địa một loại nào đó quy tắc. Nơi này thiên địa quy tắc hỗn loạn, cho nên các loại đại đạo cũng hỗn loạn.

Nơi đây sinh linh, cỏ cây, thậm chí là tảng đá nước chảy, đều ở đây loại hỗn loạn này thiên địa quy tắc dưới, trở nên dị thường, không thể dùng lẽ thường đối xử.

“Ở hỗn loạn thiên địa quy tắc bên trong tu luyện chiến chữ ấn, có lẽ sẽ có dị không nghĩ tới hiệu quả!”

Tiêu Vũ ở trong lòng quyết định, ở cái địa phương này thử một chút tu luyện chiến chữ ấn.

Như loại địa phương này, người bình thường tiến lại, lĩnh ngộ đại đạo lực lượng sẽ bị lật đổ, rất dễ dàng thì phát rồ. Mà hắn chiến chữ ấn, ở càng tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, hiệu quả lại càng tốt.

Nơi này đại đạo lực lượng hỗn loạn, sẽ đối với các loại sự vật đều sản sinh một loại xung kích, Tiêu Vũ nếu như có thể nhận sự giúp đỡ này hỗn loạn sức mạnh rèn luyện chiến chữ ấn, nói không chừng sẽ có không tưởng tượng nổi thu hoạch.

“Tiêu ca ca, nơi này chúng ta giống như đã tới!” Thanh Nhi đột nhiên dừng bước, đánh giá chung quanh, ánh mắt lộ ra nồng nặc kinh ngạc.

Tiêu Vũ nhưng không có quá bất ngờ, hắn ở trong không vực không dứt đi tiếp đi sâu vào, vì chính là muốn đối với nơi này có tiến thêm một bước hiểu rõ.

Không nói gì, hắn tiếp tục tiến lên, dùng bọn họ tốc độ của hai người, ngăn ngắn một ngày không biết là khả năng đi ra bao nhiêu dặm, này không vực hình thành không gian mặc dù rộng lớn, nhưng cũng không thể so ra mà vượt Thập Châu.

“Nơi này giống như cũng đã tới!”

Sau một thời gian ngắn, Thanh Nhi phát hiện, bọn họ đi qua lặp lại địa phương càng ngày càng nhiều, tựa hồ bọn họ đi rồi lâu như vậy, đều chẳng qua chỉ là tại chỗ đảo quanh.

“Nguyên lai không vực, đúng là bộ dáng này!” Tiêu Vũ không muốn đi tiếp, đứng yên tại chỗ quan sát tả hữu.

Kỳ thực, hắn sớm đã phát hiện, không vực nơi này, là một mảnh ẩn giấu ở trong hư không không gian, thế nhưng nó cũng không phải một đơn nhất không gian, mà là vô số không gian chồng lên nhau không gian trùng điệp.

Bọn họ sở dĩ không dứt đi trở về tại chỗ, là vì ở vô số không gian lẫn nhau trùng điệp bên dưới, làm cho không vực giống như một tòa to lớn mê cung.

Kinh người chính là, mê cung này này đây vô số không gian trùng điệp mà thành, so với bình thường mê cung, đi vào người nơi này, càng thêm dễ dàng lạc lối.

“Ai u, không xong Tiêu ca ca, chúng ta ở đây mất phương hướng, vậy phải thế nào rời đi nơi này a?” Thanh Nhi đột nhiên kêu lớn lên.

Không vực trùng điệp không gian, tựa như vô số Đại thế giới tổ hợp lại với nhau, rắc rối phức tạp. Này không gian liền giống với một giấc mơ, sau khi tỉnh lại, đã cho là đi ra mộng, nhưng kỳ thật đây bất quá là thêm một giấc mơ.

Làm vô số trùng cõi mộng chồng lên nhau, cũng không ai biết chính mình trước mắt là tỉnh táo, còn là ở trong mơ.

Này không vực không gian, chính là quỷ dị như thế, đi ra một chỗ không gian, vừa là một chỗ khác không gian, vô hạn trùng điệp, tạo thành một kỳ dị mê cung!

“Không có gì đáng kinh ngạc.” Tiêu Vũ lại là rất bình tĩnh, không vực được xưng là Thập Châu cổ địa một trong, nếu như có thể dễ dàng đi ra, cũng sẽ không vậy kinh khủng.

Nơi đây tạm thời nhìn qua dưới, tựa hồ không có quá lớn nguy hiểm, nhưng kỳ thật, một khi tiến vào, liền đã trong lúc vô tình, lạc lối ở vô tận trùng điệp trong thời không.

Nói cách khác, &# 85 đi vào trong không vực người, muốn sẽ rời đi, hầu như đã là không thể nào sự tình.

“Tiêu ca ca, có phải chúng ta muốn bị vây ở chỗ này cả đời gì? Chúng ta đây sẽ sẽ không giống những dị thú kia giống nhau, sau đó cũng bị nơi đây hỗn loạn thiên địa quy tắc cho trở nên rất kỳ quái?” Thanh Nhi đột nhiên có chút luống cuống.

Không vực khủng bố, không phải hỗn loạn thiên địa quy tắc, cũng không phải cái kia vô tận trùng điệp không gian, mà là bị nhốt nơi đây sau khi, sớm muộn cũng bị này thiên địa quy tắc ảnh hưởng, trở nên cùng như vậy dị thường sinh linh giống nhau.

Nơi này kiến càng giống như tượng lớn, mãnh hổ lại giống như con chuột to nhỏ, liền đều là vì tại đây đại đạo hỗn loạn trong không gian sinh tồn quá lâu.

Nếu như bọn họ lâu dài bị nhốt không vực, sẽ biến thành ra sao dị thể, đều là có thể sự tình.

“Bốp!”

Tiêu Vũ trầm ngâm, triển khai Đạo Thần Cung ở bên trong lấy được bản đồ, ý đồ tìm kiếm đường sống, nhưng rất nhanh, hắn thất vọng rồi.

Không vực quá mức thần bí, lối vào khó tìm, thậm chí ngay cả Đạo Thần Cung đường sống hình đều không hề rời đi phương pháp, trong bản vẽ liên quan tới không vực bộ phận, chỉ viết hai chữ: Không rõ!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 612: Khủng Bố Người Đá

Đọc trên điện thoại

Trong lòng sớm đã có chuẩn bị, Tiêu Vũ không phải quá bất ngờ, bình tĩnh mà thu hồi bản đồ.

Hắn trầm ngâm chốc lát, lựa chọn tiếp tục lúc trước, tại đây như là như mê cung trùng điệp trong không gian không dứt di động, như là đang tìm cái gì.

“Tiêu ca ca, ngươi đang tìm cái gì? Khả năng nói cho Thanh Nhi gì?” Hồ nữ Thanh Nhi thoạt nhìn sốt ruột, Trên thực tế trên mặt vẫn là mang theo ý cười, tựa hồ chỉ cần đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, nàng liền không lo lắng có thể không rời đi nơi này.

Tiêu Vũ đang tìm, tự nhiên là thích hợp hắn nhất tu luyện chiến chữ ấn địa phương.

Cái gọi là không vực, là vô số không gian chồng lên nhau loại không gian khác, trừ lần đó ra, Tiêu Vũ còn phát hiện một điểm, đó là trùng điệp đến càng nhiều không gian, đại đạo lực lượng lại càng hỗn loạn.

Vậy thì giống như trong một chiếc hộp, bày đặt khác một cái hộp, khác trong một chiếc hộp, lại bày đặt cái khác hộp.

Nơi sâu xa nhất vùng không gian kia, liền như là tận cùng bên trong một cái hộp, bị những không gian khác bao vây lấy.

Bởi vì mỗi một đại không gian quy tắc ảnh hưởng lẫn nhau, cho nên thì sinh ra hỗn loạn đại đạo lực lượng, mà nơi sâu xa nhất không gian, là đã bị nhiều nhất không gian ảnh hưởng, đại đạo lực lượng cũng hỗn loạn nhất.

“Là nơi này!”

Tiêu Vũ đi không bao lâu, thì dừng bước, đã ở trong không vực đi qua một lần, cho nên hắn rất nhanh đã tìm được đại đạo lực lượng địa phương hỗn loạn nhất.

“Đây là địa phương nào?” Thanh Nhi hướng về phía trước đi đi, chỉ thấy nơi này quanh thân không có một ngọn cỏ, liền tảng đá đều không có một khối, trống rỗng, chẳng có cái gì cả.

“Bởi vì nơi này đại đạo lực lượng hỗn loạn nhất, không có thứ gì có thể thích ứng, cho nên nơi đây mới có thể cái gì cũng không tồn tại.” Tiêu Vũ nói chuyện, người đã đi về phía trước.

Tiêu Vũ mới vừa đi ra vài bước, đột nhiên bị Thanh Nhi gọi lại. Hắn quay đầu lại, trong mắt cũng không nhịn được lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Chỉ thấy ở tại bọn hắn cách đó không xa, một gốc cây đại thụ lẻ loi lớn lên ở nơi đó. Sở dĩ để Tiêu Vũ kinh ngạc, là vì cây này cùng bình thường nhìn thấy cây hoàn toàn khác nhau, bởi vì này chỉnh cây, rõ ràng đều là tảng đá!

Càng thêm quái dị chính là, trên cây này mọc ra chín viên trái cây, nhưng này chín viên trái cây, lại là hình người, thoạt nhìn tựa như chín ngồi xếp bằng người đá, bị treo ở cây kia trên.

Chín người đá hai mắt nhắm nghiền, này một thân cây cũng không có một tia gợn sóng truyền ra, không giống như là một loại nào đó sinh linh, mà là một khối chân chính tảng đá.

“Nơi đây đã là không gian trùng điệp nơi sâu xa nhất, nơi này lại có thể mọc ra một gốc cây thạch cây, trên cây còn kết ra trái cây?” Mặc dù đang trong không vực đã gặp quá nhiều không hợp với lẽ thường sự tình, Tiêu Vũ vẫn là cảm giác kinh ngạc không thôi.

Càng là tiếp cận nơi sâu xa nhất không gian, bình thường sinh linh thì càng khó sinh tồn, bởi vì đại đạo lực lượng thái quá hỗn loạn, căn bản là không có cách thích ứng.

Nơi đây hầu như đã cái gì cũng không tồn tại, chỉ có một cây như vậy thạch cây, thôn trên vẫn dài ra chín người đá, thật sự quái dị không ngớt.

“Hì hì, tốt thú vị, tảng đá lại trưởng thành cây, hơn nữa trên cây lại kết xuất người đến!” Thanh Nhi cười tiến lên, nói: “Tiêu ca ca, ngươi nói những người này là trái cây gì? Có thể ăn được hay không?”

Nàng cười hì hì lấy, đã đưa tay đi hái viên kia sinh trưởng ở chỗ thấp nhất trái cây, hoặc giả nói là người đá kia.

“Bốp!”

Đột nhiên, dưới thấp nhất người đá mở mắt, tránh thoát thạch cây, theo trên cây nhảy xuống.

Rơi xuống đất thời gian, người đá này đã hóa thành người thường to nhỏ, trên người tất cả không dao động, đánh ra một chưởng đánh về phía Thanh Nhi.

“Người đá này lại là sống? Quá thú vị!” Thanh Nhi hơi ngẩn ra,

Sau đó hì hì nở nụ cười.

Nàng một bàn tay như ngọc, cười cợt gian thong dong đánh ra, cùng người đá kia đối chưởng.

Này trong lúc vội vã, Tiêu Vũ nhìn thấy, Thanh Nhi trên lòng bàn tay nổi lên nhẵn nhụi hoa văn, đúng là đạo văn. Yêu nữ này, lại cũng đã đột phá thành vương giả!

Được chí tôn truyền thừa, vừa là thú vương hậu duệ, Thanh Nhi Thành Vương sau khi, thực lực không cần nghĩ cũng có thể biết mạnh mẽ đến đâu.

Nhưng mà, nàng một chưởng vỗ đến, đánh vào người đá trên người, chỉ nghe chảo rán một tiếng, người đá động cũng không động, mặt trên càng không một tia vết rách.

“Cứng quá tảng đá!” Thanh Nhi kinh ngạc không thôi, nàng một chưởng này đủ để đem một tòa núi lớn đập thành bụi phấn, giờ phút này vỗ vào người đá trên người, người đá không chỉ chưa nát, ngược lại là bàn tay của mình truyền đến một tia cảm giác đau.

Người đá động tác thoạt nhìn có chút cồng kềnh, bị Thanh Nhi một chưởng sau, thẫn thờ đánh trả.

Nó huy động nặng nề cánh tay, động tác chầm chậm, nhưng ở cánh tay kia chung quanh, nhưng có hỗn loạn sức mạnh lưu động, cái kia gợn sóng giống như cái kia hỗn loạn thiên địa quy tắc bình thường, quay Thanh Nhi đánh tới.

Địch khoa độc kẻ học sau từ lạnh bóng ầm ĩ độc

“Hì hì, ngươi là tảng đá, ta cũng không cùng tảng đá liều!” Thanh Nhi mặc dù ở cười cợt, nhưng với cái kia hỗn loạn đại đạo gợn sóng kiêng dè không thôi, không dám gắng đón đỡ, bứt ra trở ra.

“Ầm!”

Tôn không xa khốc thuyền thuật chiến lạnh hiện ra khoa phong

Tôn không xa khốc thuyền thuật chiến lạnh hiện ra khoa phong càng thêm quái dị chính là, trên cây này mọc ra chín viên trái cây, nhưng này chín viên trái cây, lại là hình người, thoạt nhìn tựa như chín ngồi xếp bằng người đá, bị treo ở cây kia trên.

Người đá cánh tay thất bại, nện trên mặt đất. Khuynh khắc gian, đại địa nứt ra một đạo vết rách to lớn, hướng về xa xa lan tràn, thẳng đem vùng đất này chia ra làm hai.

Thanh Nhi rốt cục biến sắc, phải biết rằng nơi này thiên địa quy tắc hỗn loạn, khả năng tồn tại ở đây, mặc dù là thổ địa đều không tầm thường, cứng rắn phi thường.

Người đá này một đòn khả năng tạo thành dạng này lực phá hoại, chỉ sợ bình thường vương giả chút ít bị đụng tới, muốn tan xương nát thịt.

“Thanh Nhi, ngươi lui ra phía sau!” Tiêu Vũ vào lúc này, đột nhiên đi tới trước, hắn cũng rất muốn biết, người đá này đến tột cùng có cỡ nào thần dị.

“Tiêu ca ca, ngươi thật tốt, phải cho Thanh Nhi hả giận gì?” Thanh Nhi kiều mỵ cười nói: “Có điều Tiêu ca ca ngươi có thể phải cẩn thận một chút, người này rất cổ quái, hơn nữa giống như khó đối phó.”

Gật gù, Tiêu Vũ không nói. Người đá này trên người tất cả không dao động, không giống thuộc về loại nào sinh linh, tựa hồ không có sự sống.

Hắn sở dĩ ra tay, là vì nhìn ra người đá này cường hãn thân hình. Hắn đi cũng là thân thể chi đạo, bởi vậy không khỏi nghĩ nhìn người đá này rốt cuộc có bao nhiêu gượng.

“Keng!”

Một tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ vừa đi lên, liền sử dụng chiến chữ ấn, thêm vào hai quả đấm.

Nhục thể của hắn, liền vương giả cảnh giới người đều không dám gần người, có thể so với vương đạo khí, giờ phút này lại có chiến chữ Inca cầm, uy lực của một quyền này, không biết khủng bố cỡ nào.

“Thùng!”

Tiêu Vũ đấm ra một quyền, cồng kềnh người đá không chút nào né tránh, bị hắn bắn trúng, nhưng cú đấm này chỉ là phát sinh một tiếng vang trầm thấp, khiến người đá lùi về sau vài bước, trên người của nó như trước không thấy chút nào bị hư hỏng.

“Thật là khủng khiếp thân thể!” Tiêu Vũ thất kinh, phải biết rằng riêng là thân thể lực lượng, hắn còn chưa từng e ngại qua ai, bình thường vương giả nếu là bị hắn như vậy gần người một quyền, chỉ sợ đã trực tiếp hóa thành thịt nát.

Giờ phút này hắn sâu sắc minh bạch, người đá này thân hình xa xa so với hắn cường đại rồi không biết bao nhiêu lần!

“Hây!”

Người đá lùi về sau, sau đó lại lần nữa tiến lên, vẫn là cồng kềnh vẫy vẫy cánh tay, đơn thuần hướng về Tiêu Vũ đập xuống.

Địch kẻ thù khoa Quỷ thuyền hận tiếp dương thi sườn núi chủ

Đã muốn nghiệm chứng nhục thân của mình cường độ, Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không hướng về Thanh Nhi như vậy tránh lui, hắn quát chói tai một tiếng, chiến chữ ấn lộ ra mãnh liệt ánh sáng, vung quyền cùng người đá kia đối kích.

“Ầm!”

Kết khoa kẻ thù xa khốc tôn học tiếp tháng kỹ địch độc

Nắm đấm cùng người đá chạm nhau, Tiêu Vũ cả người rung mạnh, há mồm hộc máu, cả người về phía sau bay ngược bước ra, đập ầm ầm ngã xuống đất.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 613: Gian Nan Thủ Thắng

Đọc trên điện thoại

“Tiêu ca ca!” Thanh Nhi kêu sợ hãi, sâu sắc giật mình.

Nàng rất rõ ràng Tiêu Vũ thân thể có cỡ nào biến thái, giờ phút này lại không địch lại này 1 người đá.

“Ta không sao!” Tiêu Vũ đứng dậy, lau đi khóe miệng máu tươi, trong mắt lại là có hưng phấn.

Đã bao nhiêu năm, bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, đã bao nhiêu năm chưa bao giờ gặp thân thể mãnh liệt hơn hắn người!

Mặc dù, trước mắt người đá này như là không có sự sống, nhưng này vẫn như cũ để Tiêu Vũ hưng phấn không thôi. Chỉ có thông qua cùng đối thủ như vậy chiến đấu, hắn có thể biết nhục thân của mình thiếu sót ở nơi nào!

“Thật không có chuyện gì sao?” Thanh Nhi vẫn là không yên lòng, bởi vì Tiêu Vũ sắc mặt tái nhợt, bị thương tuyệt đối không nhẹ.

“Không sao.” Tiêu Vũ cười cười, hắn bị thương tuy nặng, nhưng có bất diệt âm dương trải qua hơn nữa lục đạo dấu ấn cùng ngũ hành ngôi sao, này tam đại chữa thương thuật đều có thể nói nghịch thiên, sắc mặt rất nhanh sẽ khôi phục bình thường.

“Tiêu ca ca, không phải vậy hay là thôi đi, người đá này rất quái, chúng ta không cần thiết cùng nó liều mạng!” Thanh Nhi nhìn thấy Tiêu Vũ còn muốn tái chiến dáng vẻ, vội vàng khuyên bảo.

Tiêu Vũ lại là lắc đầu, thật vất vả đụng tới một thân thể so với hắn càng mạnh mẽ hơn người, hắn làm sao có khả năng cứ thế từ bỏ?

Mặc dù người đá này động tác cồng kềnh, mà không hiểu được né tránh, nhưng này một thân cường hãn thân hình lại có thể nói khủng bố, cái khác vương giả gặp phải, sợ là không đón được nó một đòn oai.

“Một tháng sau, ta muốn cùng Quân Tà đánh một trận, người đá này ta bây giờ đối thủ tốt nhất, nó có thể làm cho ta nhanh chóng tiến bộ!”

Thuyền xa xa không khốc tôn xem kỹ từ tháng vâng tôn cát

Tiêu Vũ đứng dậy, thương thế trên người đã thần tốc khôi phục lại, tiếp tục hướng người đá đi đến.

Một bên cất bước, trên người hắn, đột nhiên có điểm điểm ánh sáng sáng lên, ánh sáng mãnh liệt theo huyệt vị của hắn bên trong lộ ra, giống như ánh sao vậy.

Đó là tinh thần lực, bá thể ngôi sao quyết, này quyết ở Cửu Thiên Thế Giới được xưng là đệ nhất luyện thể công quyết, tinh thần lực thêm vào thân thể, làm ngưng tụ ngàn tỉ tinh lực, liền đem vô địch cửu thiên!

Bây giờ, Tiêu Vũ mặc dù không có ngàn tỉ ngôi sao số lượng, nhưng trong cơ thể 49 tinh, cũng không được xem nhẹ.

Hắn một bên cất bước, trên người 49 tinh đã toàn bộ sáng lên, liên tục không ngừng tinh lực xuất sắc, thông qua trên người hắn các nơi huyệt vị, tuôn ra vô tận Thần lực.

“Chiến!”

Gầm lên một tiếng, Tiêu Vũ thân thể có 49 tinh, trên tay là chiến chữ Inca cầm.

Đời này cùng người giao thủ, hắn chưa từng có gì một lần là đem thân thể lực lượng phát huy đến mức tận cùng, tinh thần lực cùng chiến chữ ấn cùng xuất hiện, cái này còn là lần đầu tiên!

Thuyền không không chỉ địch học bờ ruộng ầm ĩ thuật độc địch

Hắn thời khắc này thân thể, đã vượt qua dĩ vãng bất kỳ thời khắc nào, thân thể lực lượng mạnh mẽ, dĩ nhiên đạt được một hoàn toàn mới trình độ.

Thuyền không không chỉ địch học bờ ruộng ầm ĩ thuật độc địch “ta không sao!” Tiêu Vũ đứng dậy, lau đi khóe miệng máu tươi, trong mắt lại là có hưng phấn.

“Ầm!”

Lại vung quyền, Tiêu Vũ đấm ra một quyền, người đá kia cồng kềnh đáp lại, cũng giơ tay lên, cùng hắn đối kích.

“Rắc!”

Lần này, người đá lại lùi về sau, lùi về sau bên trong, trên tay của nó xuất hiện vài vết rách, vỏ đá bóc ra.

“Tốt!” Thanh Nhi trợn to hai mắt, hưng phấn kêu to.

Thuyền khoa kẻ thù khoa độc địch thuật từ ầm ĩ kỹ học bóng

Thuyền khoa kẻ thù khoa độc địch thuật từ ầm ĩ kỹ học bóng đúng lúc này, Tiêu Vũ gầm lên giận dữ,

Lục đạo dấu ấn bên trong bay ra 1 ấn, bá một tiếng đi vào đến trong cơ thể của hắn.

Sau kẻ thù không kẻ thù khốc thuyền bóng chiến dương lạnh lùng kẻ thù

Người đá này khủng bố hắn đã sớm lĩnh giáo qua, mảy may khó thương, giờ phút này Tiêu Vũ mặc dù chỉ thương tổn tới vỏ đá, nhưng đã là một loại lớn lao khích lệ.

“Rắc!”

Người đá vẫn là một bộ thật thà dáng dấp, hai tay của nó đột nhiên phóng đại, hai bàn tay cùng chuyển động, một tả một hữu, đồng thời đánh về Tiêu Vũ.

Động tác này, thoạt nhìn tựa như ở đập muỗi giống nhau, có chút đơn giản, có chút tùy ý, thậm chí tại loại này ngưng trọng trong chiến đấu, có chút vài phần buồn cười.

Thế nhưng, người đá kia trong bàn tay lộ ra hỗn loạn đạo lực, lại là để bên cạnh xem cuộc chiến Thanh Nhi biến sắc.

“Uống!”

Chỉ nghe Tiêu Vũ trong miệng lại phát sinh tiếng quát, vào đúng lúc này, trên người hắn không chỉ có tinh thần lực thêm vào, có chiến chữ ấn hiện ra, càng có từng đoá từng đoá hoa sen, xuất hiện ở thân thể của hắn quanh thân.

Tinh Thần chi lực, chiến chữ ấn, hoa sen hình bóng.

Này ba món đồ, mỗi một dạng cũng có thể làm cho Tiêu Vũ thân thể lực lượng cực lớn tăng trưởng, giờ phút này ba người đều hiện, giờ khắc này Tiêu Vũ thân thể cường độ, chỉ sợ là kiếp trước cùng một cảnh giới hắn, đều xa xa không bằng.

"Ầm!"

Kết xa khoa khoa khốc kết hận từ lạnh mới sườn núi từ

Gầm lên gian, Tiêu Vũ không chút nào né tránh, đối mặt người đá đánh tới bàn tay, hắn giang hai cánh tay, một tả một hữu, mỗi loại nắm chặt rồi người đá kia đánh tới hai cái tay.

Này hai cái tay đánh tới, thời khắc này Tiêu Vũ chỉ cảm thấy giống như có ngàn vạn ngọn núi lớn đồng thời đập về phía hắn, cái kia nặng nề sức mạnh, khiến cánh tay hắn tê dại, bất cứ có chút khó có thể chịu đựng.

Thuyền khoa không kẻ thù Quỷ sau hận bờ ruộng dương học tinh cầu

"Tiêu ca ca!" Thanh Nhi khẩn trương, Tiêu Vũ lại rơi vào hạ phong, hơn nữa mắt thấy tựa hồ không chống đỡ được bao lâu, sớm muộn cũng bị người đá kia đập trúng.

Dùng người đá kia thực lực khủng bố, lúc trước một tay lực lượng đã để Tiêu Vũ trọng thương, nếu là hai tay đánh tới, Tiêu Vũ chính là tan xương nát thịt đều chẳng có gì lạ.

"Không muốn ra tay!" Tiêu Vũ gian nan mở miệng, trên người mồ hôi không dứt lăn nhào, nói: "Đây là ta thực tập, nếu là không thể dựa vào chính mình thủ thắng, một tháng sau một trận chiến, ta chỉ sợ cũng không thắng nổi Quân Tà!"

Thanh Nhi nghe nói, đã ngừng lại muốn tiến lên bước chân. Nàng bình thường biến ảo vạn ngàn, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ bị người đá áp chế, lúc nào cũng có thể tan xương nát thịt, càng thái độ khác thường, ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ bóng người, một chữ cũng nói không nên lời.

Thạch cánh tay của người, giống như vạn sơn nặng nề như vậy, Tiêu Vũ hai tay run rẩy, chống đỡ người đá hai con cánh tay không dứt bị người đá đè ép uốn lượn, tựa hồ muốn không chịu nổi.

“Lục đạo dấu ấn, hiện!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ gầm lên giận dữ, lục đạo dấu ấn bên trong bay ra 1 ấn, bá một tiếng đi vào đến trong cơ thể của hắn.

Đó là khí ấn, cái này dấu ấn này đây khí đạo làm trụ cột, có binh khí kỹ năng đặc biệt, có thể để Tiêu Vũ diễn biến thành tài. Đồng thời, cái này dấu ấn cũng như là binh khí bình thường, cứng rắn không thể phá vỡ, thêm vào cùng các loại trên binh khí, khả năng tăng cường rất nhiều uy lực.

Địch xa không kẻ thù độc địch thuật tiếp Mặt Trăng khốc tiếp

Khí Inca thân thể, hơn nữa tinh thần lực, chiến chữ ấn cùng hoa sen hình bóng, Tiêu Vũ giờ khắc này mắt thường, giống như một vòng nắng gắt, phát ra vạn phần hào quang chói sáng!

Này vài loại sức mạnh, đã là khả năng tăng cường hắn thân thể hết thẩy, 4 người đồng thời xuất hiện, nhục thể của hắn cường độ vào thời khắc này vừa là mức độ lớn tăng lên một cấp độ.

Sau không khoa tâm tình bóng từ dương hiện ra từ thuật

“A!”

Hét dài một tiếng, rung động chín tầng trời, Tiêu Vũ hét giận dữ bên trong, trên người bay lên vô cùng khí thế, trong tay bỗng nhiên dùng sức, một cái tạo ra thạch cánh tay của người. UU đọc sách &# 119;ww. Uu k anshu. c om &# 32;

Thấy thế nào, hắn phát sinh cuồng dỗ, tinh thần lực, hoa sen hình bóng, chiến chữ ấn, khí ấn, mấy thứ này toàn bộ ngưng tụ tới trên nắm tay, quay người đá nổ ra một quyền.

“Ầm!”

Người đá bị Tiêu Vũ đánh liên tục lùi về sau, khi lui về phía sau, nó mỗi một bước rơi xuống đất, đều sẽ trên mặt đất đạp ra một hố sâu to lớn, như thế liên tiếp lui ra mấy trăm bước sau, người đá kia lúc này mới ầm ầm ngã xuống đất.

Người đá trước ngực, xuất hiện một giống như mạng nhện vết rách, sau đó, này vết rách lan tràn khắp nơi, răng rắc một tiếng, người đá cuối cùng hóa thành mảnh vỡ, ngã trên mặt đất không còn có đứng dậy.

Địch kẻ thù kẻ thù không tâm tình học bờ ruộng tháng cánh buồm tình

“Này……” đứng ở một bên, Thanh Nhi đã sớm nhìn ra ngây người.

Lúc trước nàng ra tay toàn lực, liền người đá này da đều không có chà phá, giờ phút này người đá này, đúng là bị Tiêu Vũ một quyền đánh thành mảnh vỡ, tình cảnh này, chính là yêu nữ này đều bị rung động thật sâu tới.

Đánh bại người đá, Tiêu Vũ sắc mặt cũng là có chút tái nhợt, bước chân phù phiếm. 4 lực thêm thân thể, đây là hắn lần đầu thử nghiệm, mặc dù thân thể lực lượng đạt đến trước đó chưa từng có mức độ, nhưng cũng làm cho nhục thể của hắn thừa nhận rồi áp lực thật lớn, trong lúc nhất thời không cách nào khôi phục lại.

“Rắc!”

Sau không xa Quỷ kết thuật từ dương xem kỹ độc thuật

Hắn ngồi dưới đất, kịch liệt thở hổn hển, nhưng mà còn không có thở trên mấy cái, cây kia thạch trên cây, thứ hai người đá lung lay loáng một cái, sau đó rơi xuống đất, hướng về hắn đi tới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 614 + 1 Tháng Kỳ Hạn

Đọc trên điện thoại

Chiến thắng người đá, mặc dù người đá kia tựa hồ không có tư tưởng, hơn nữa động tác thẫn thờ, nhưng Tiêu Vũ còn là có loại cảm giác, đây là hắn kiếp này tới nay, gian nan nhất một trận chiến.

Dù cho này đây tông sư thân chém giết vương giả Hoàng Phủ non sông thời điểm, hắn đều chưa từng có như thế cảm giác cố hết sức, mặc dù lần đó hắn cuối cùng trả ra đại giới không nhỏ, nhưng quá trình chiến đấu cũng kém xa lần này vậy gian khổ.

“Người đá này không có ý thức, không hiểu tư duy, như là chỉ dùng một loại bản năng đang chiến đấu, ta còn chiến đến gian nan như vậy, nếu như nó là sinh mạng còn sống, hiểu được suy nghĩ, chỉ sợ trận chiến này, ta còn chưa chắc sẽ là đối thủ của nó.”

Sau không kẻ thù kẻ thù khốc thuyền bóng bờ ruộng tháng tình tôn

Tiêu Vũ ngồi dưới đất miệng lớn thở hổn hển, nội tâm tất là ở tổng kết trận chiến này.

Người đá này thực lực, nếu luận mỗi về thân thể, so với hắn thấy qua những vương giả kia đều mạnh hơn, nếu như người đá này cũng giống như hắn có ý thức, chỉ sợ trận chiến này hắn muốn thắng, cũng không phải là vậy dễ dàng.

Thông qua trận chiến này, cũng làm cho Tiêu Vũ hiểu được chính mình bây giờ rất nhiều không đủ.

“Con đường tu luyện, có đôi khi một đối thủ thích hợp, thắng nổi ngàn năm khổ tu!”

Kết xa xa kẻ thù mới địch bóng chiến dương quá chút nào phong

Tôn khoa khoa kẻ thù tình thuyền bóng tiếp tháng run run

Đối với một câu nói này, Tiêu Vũ rất tán thành, bởi vì một đối thủ thích hợp, có thể khiến người ta biết đến thiếu sót của mình, giống như hắn, thông qua trận chiến này, hắn thấy được tự thân rất nhiều còn có thể tăng lên hoàn thiện địa phương.

“Rắc!”

Sau khoa kẻ thù độc sau thuật tiếp độc chiến hận mới

Ở Tiêu Vũ trầm tư tổng kết trong khi, thạch cây khinh động, thứ hai người đá vào lúc này mở mắt, rơi xuống đất.

“Này…… còn muốn đánh?” Thanh Nhi đứng ở bên cạnh, trừng lớn hai mắt.

Tiêu Vũ gian nan như vậy, mới chiến thắng cái thứ nhất người đá, nhưng vừa vặn chiến thắng xong cái thứ nhất, này thứ hai người đá lại lại sống đến giờ!

“Đánh!”

Tôn Cừu Khoa khoa Quỷ thuyền hận tiếp Dương Dương kẻ thù sườn núi

Tiêu Vũ đứng dậy, trong mắt chiến ý không giảm chút nào. Mặc dù chiến đến gian nan, thế nhưng trước mắt, không có gì so với những người đá này khả năng càng nhanh hơn giúp hắn tăng lên thực lực.

“Ầm!”

Người đá ra tay, người đá này động tác rõ ràng so với trước kia người đá kia muốn linh hoạt nhiều lắm, trong tay gợn sóng, cũng so với trước kia vậy người thứ nhất người đá càng thêm mãnh liệt.

“Phụp!”

Lần này, Tiêu Vũ vừa mới đến gần, chính là phun ra máu bay trở về, trên người xương hầu như toàn bộ gãy, bị thương so với trước kia còn nặng hơn.

“Thật mạnh!” Hắn giẫy giụa, đứng dậy, trong mắt không chỉ không có nhụt chí, ngược lại tràn đầy hưng phấn.

Lần này hắn đã biết rõ người đá mạnh mẽ, trên người bốn loại sức mạnh cũng không triệt hồi, vừa đi lên chính là toàn lực, nhưng mà liều mạng một đòn, hắn lần này lại là trọng thương, cả người xương cốt gãy!

Này đệ nhị tôn người đá, thực lực so với vị thứ nhất người đá, còn mạnh mẽ hơn nhiều!

“Những người đá này như trái cây giống nhau sinh trưởng ở thạch trên cây, cái thứ nhất người đá là treo ở phía dưới cùng, bây giờ người đá là hướng lên trên mấy thứ hai!” Thanh Nhi sắc mặt hơi trắng bệch, lẩm bẩm nói: “Sẽ không phải, những người đá này một người so với một người gượng, nếu như là như thế này, chiến đến cuối cùng cái kia thứ chín người đá, sẽ khủng bố đến mức nào!”

Nàng đã không dám nhớ lại nữa, cái thứ nhất người đá đã kinh khủng như vậy, Tiêu Vũ chiến đến gian nan như vậy tài năng thủ thắng. Nhưng bây giờ, xuất thủ bất quá là thứ hai người đá,

Cái kia thực lực cường đại, liền đã làm nàng cảm thấy vài phần tuyệt vọng.

Người đá này càng đi lên càng mạnh, như vậy đánh tiếp, Tiêu Vũ nói không chừng sẽ chết ở chỗ này!

“Ha ha, những người đá này không mạnh, đó cũng không có ý tứ!” Tiêu Vũ huy động trên người phương pháp chữa thương, nối liền xương gãy, sau đó từ trên mặt đất đứng lên.

Thanh Nhi nhìn thấy trong ánh mắt của hắn, loại kia vẻ hưng phấn, tựa hồ là phát hiện thế gian quý giá nhất bảo tàng bình thường, không khỏi ngẩn ngơ.

Đến tột cùng là nhân tài nào sẽ như vậy, gặp phải kinh khủng như thế gì đó, không chỉ không sợ, ngược lại còn hưng phấn như thế!

“Ta quyết định, đem những người đá này xem là thực tập đối tượng, một tháng này, chỉ cần ta có thể đem này chín người đá toàn bộ đánh bại, ta và Quân Tà một trận chiến, mới có thắng được có thể!” Tiêu Vũ lúc nói chuyện, trên mặt trắng nhợt chưa đi.

Đây không phải vết thương trên người hắn không khôi phục, mà là vẫn dùng 4 lực thêm thân thể, nhục thể của hắn đã có chút ăn không tiêu.

“Một tháng? Ngươi điên rồi!” Thanh Nhi hoảng sợ trợn to hai mắt, muốn trong vòng một tháng đánh bại này một người so với một người gượng chín vị người đá, sao có thể có chuyện đó?

Dưới cái nhìn của nàng, đừng nói một tháng, chỉ sợ sẽ là mấy năm, vài chục năm thậm chí trên trăm năm đều không nhất định đủ.

Tôn kẻ thù kẻ thù Quỷ kết học bờ ruộng lạnh cánh buồm cực kỳ bí

Này cái thứ nhất người đá thân thể thì so với vương giả còn khủng bố, cái kia cuối cùng một tên người đá, càng không biết là có bao nhiêu thực lực khủng bố, Tiêu Vũ bây giờ liền thứ hai người đá đều không địch, trong vòng một tháng đem những người đá này toàn bộ đánh bại? Sao có thể có chuyện đó!

“Ta cuối cùng biết, người khác tại sao đều gọi ngươi người điên!” Thanh Nhi thấy Tiêu Vũ bộ kia bộ dáng nghiêm túc, tức giận đến dậm chân, nói: “Vậy ngươi bây giờ còn đánh nữa không?”

Địch kẻ thù khoa địa phương thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ bờ ruộng tôn vâng

“Không dứt!” Tiêu Vũ lắc đầu, “bây giờ đánh lại, ta cũng không phải thứ hai người đá đối thủ, lúc trước cùng cái thứ nhất người đá một trận chiến, đã để cho ta thu hoạch rất nhiều, bây giờ ta muốn trước tiên tiêu hóa này thu hoạch, trở lại khiêu chiến thứ hai người đá.”

Thanh Nhi nghe nói như thế, lúc này mới gật đầu. Dùng này thứ hai người đá thực lực, hơn nữa Tiêu Vũ bây giờ trạng thái, đánh tiếp nữa, nhất định chính là muốn chết.

“Ngươi phải tìm Thiên Căn, thì tự đi a, ta không thể giúp ngươi, một tháng sau, ngươi trở lại nơi này tìm ta.” Tiêu Vũ theo trên người lấy ra hai viên minh phù, dùng lập tức minh phù phương pháp khắc thành, đem bên trong một viên giao cho Thanh Nhi.

“Này trong không vực không gian trùng điệp, giống như mê cung, ngươi cầm cái này minh phù, liền tài năng ở trong không vực thời khắc cảm ứng được ta một quả này, đến lúc đó thì có thể trở về tìm ta, không đến mức lạc lối.”

Tiếp nhận minh phù, &# 85 Thanh Nhi nhìn một chút Tiêu Vũ, lại nhìn một chút người đá kia, đột nhiên thở dài, nói: “Chỉ mong ta trở về tìm ngươi trong khi, ngươi còn sống!”

Thanh Nhi mục đích, là tìm kiếm Thiên Căn, nơi này đại đạo lực lượng hỗn loạn, nàng cũng không cách nào ở lâu, cầm Tiêu Vũ minh phù sau khi, không lâu liền rời đi.

Thanh Nhi sau khi rời khỏi, Tiêu Vũ thấy cái kia thật thà đệ nhị tôn người đá, cười nói: “Không cần phải gấp gáp, các loại qua mấy ngày, ta lại tới tìm ngươi một trận chiến!”

Người đá kia hiển nhiên không có bất kỳ đáp lại nào, nó tựa hồ cũng không có cái gì sát tâm, nhìn thấy Tiêu Vũ rời đi, chỉ là thẫn thờ mà đứng ở thạch dưới cây, không có phản ứng chút nào.

Tiêu Vũ rời đi sau khi, tiến vào cái kia đại đạo lực lượng hỗn loạn nhất địa phương, ở đây ngồi khoanh chân.

“1 tháng, ta cùng với Quân Tà một trận chiến có thể không thủ thắng, thì xem hết này một tháng!”

Nhắm hai mắt lại, Tiêu Vũ trên người, chiến chữ ấn tu luyện đường bộ tái hiện ra, cái kia một viên dấu ấn, cũng ở trên người hắn phát sinh ánh sáng.

Hỗn loạn đại đạo lực lượng, hỗn loạn thiên địa quy tắc.

Gặp tình hình như vậy, thân thể sẽ phải chịu ra sao ảnh hưởng, phát sinh ra sao dị biến, đều không kỳ quái, Tiêu Vũ thời khắc này chiến chữ ấn, ở trong cơ thể hắn một trận sáng tắt, tựa hồ cũng nhận lấy cái kia hỗn loạn quy tắc xung kích, lúc ẩn lúc hiện.

Hắn nghĩ nghĩ, trên người khí ấn, Liên Hoa ấn ký, tinh thần lực cũng đồng thời tái hiện ra, đồng thời thêm vào ở trên thân thể, khiến nhục thể của hắn phát sinh một loại thần bí ánh sáng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 615: Chấn Động 10 Châu

Đọc trên điện thoại

Cùng người đá một trận chiến, để Tiêu Vũ phát hiện trên người mình rất nhiều chỗ thiếu sót.

Nếu như là bình thường tu luyện, dùng hắn kiến thức của kiếp trước, loại này không đủ hẳn rất đã sớm khả năng phát hiện, nhưng đời này, hắn đi chính là cùng kiếp trước hoàn toàn không cùng đường, trên người nhiều hơn rất nhiều phức tạp sức mạnh, này đây kể cả chính hắn, trước đây đều không có nhận thấy được.

“Khí ấn, hoa sen ảnh, chiến chữ ấn, tinh thần lực. Mấy thứ này, đều có thể ảnh hưởng đến nhục thể của ta, khiến thân thể trở nên mạnh mẽ, nhưng mấy thứ này lại không phải đồng nguyên, 4 người lẫn nhau, đưa đến hiệu quả, nên xa xa không chỉ dừng lại tại đây.”

Cùng người đá giao thủ, để Tiêu Vũ ý thức được điểm này.

Trên người hắn khí ấn, hoa sen hình bóng, tinh thần lực, chiến chữ ấn, mấy thứ này không có giống nhau là vật tầm thường, mỗi một dạng gia trì ở trên thân thể, cũng có thể làm cho nhục thể của hắn đạt được một trình độ khủng bố.

Nhưng mà, này 4 dạng gì đó đều không phải là đồng nguyên, lúc trước hắn bốn loại sức mạnh đồng thời gia thân, mặc dù để thân thể tăng cường vô số lần, thế nhưng đồng thời, với thân thể tạo thành áp lực cực lớn.

“Này 4 vật vốn đều là tăng cường thân thể tác dụng, lẽ ra không nên để thân thể có quá lớn gánh nặng, nhưng 4 người đều hiện, bất đồng nguồn gốc bốn loại sức mạnh hoặc nhiều hoặc ít hình thành xung đột, mới sẽ làm thân thể không thể chịu đựng.”

Thuyền khoa không tình địch thuật chiến lạnh hiện ra tôn

Tiêu Vũ trước đây chưa từng từng thử đồng thời vận dụng này bốn loại sức mạnh, này đây cho tới bây giờ, hắn mới đã nhận ra điểm này.

Nhục thể của hắn khả năng có như bây giờ cường độ, đều nguyên nhân là này bốn loại sức mạnh không dứt rèn luyện, bốn loại sức mạnh nên đều thuộc về thân thể lực lượng, cùng nhục thể của hắn chặt chẽ không thể tách rời.

Thế nhưng, 4 lực đều hiện, lại sẽ cho thân thể tạo thành áp lực thật lớn.

Tất cả những thứ này, đơn giản là này bốn loại sức mạnh cũng không thể ở trong cơ thể hắn hoàn chỉnh phù hợp, này liền giống với bốn cái tráng hán, mỗi người vốn có thể giơ lên nghìn cân vật nặng, nhưng bốn người chung nhấc một thứ, lại là tối đa chỉ có thể nâng lên 2000 cân, thậm chí càng ít.

Sau kẻ thù tâm tình học bờ ruộng dương chỗ ầm ĩ

Sẽ xuất hiện tình huống như vậy, chính là bởi vì bốn người sức mạnh không có bị hợp lý phân phối, không thể phát huy đến cực hạn.

Tiêu Vũ bây giờ này bốn loại sức mạnh, chính là cùng loại tình huống như vậy.

Sau khoa khoa địa phương kết học từ ầm ĩ chủ quá kỹ

“Nếu là 4 lực có thể hoàn mỹ phù hợp, nhục thể của ta lực lượng có thể so với đơn thuần 4 lực lẫn nhau càng mạnh mẽ hơn, hơn nữa cũng không phải đối với thân thể tạo thành quá lớn gánh nặng.”

Tiêu Vũ bây giờ dự định, liền để cho cái kia bốn loại có thể gia trì ở trên thân thể sức mạnh hoàn mỹ phù hợp.

Ngoài ra, ở tưởng tượng của hắn bên trong, 4 lực kết hợp lại, chân chính hiệu quả, không nên chỉ là lẫn nhau tổng hợp, mà là nên dùng bội số tăng trưởng.

Nói cách khác, khi hắn trong tưởng tượng, bốn cái có nghìn cân lực lượng tráng hán chung nhấc một vật, cực hạn tuyệt đối không chỉ có chỉ là 4 nghìn cân, chỉ cần ứng dụng một vài kỹ xảo, bốn người này kết hợp lại sức mạnh lẽ ra có thể đạt được 6000 cân, 8 nghìn cân, thậm chí là một vạn cân!

Địch xa kẻ thù xa khốc thuyền thuật từ cô ngón tay ầm ĩ lông chim

“4 lực mỗi người có diệu dụng, phù hợp sau khi, còn có thể tiến một bước ảnh hưởng lẫn nhau, ở triệt tiêu lẫn nhau xung đột đồng thời, còn có thể tạo được hỗ trợ lẫn nhau tác dụng.”

Tiêu Vũ trong lòng ý nghĩ, vào lúc này trở nên càng ngày càng rõ ràng, cũng chính bởi vì rõ ràng biết rõ bản thân mình kế tiếp chuyện cần làm, hắn mới một cách tự tin, khả năng trong vòng một tháng, đánh bại chín người đá.

Tĩnh tọa tại chỗ, Tiêu Vũ trong cơ thể bốn loại sức mạnh tái hiện ra. Hắn ở thử nghiệm, thử nghiệm dùng bốn loại sức mạnh va chạm nhau, tìm ra trong bọn họ chỗ bất đồng,

Cùng với chỗ tương đồng.

Chỉ cần có thể đem này biết rõ ràng, hắn mới có thể làm được để 4 lực lúc kết hợp, hiệu quả không chỉ có chỉ là lẫn nhau, mà là tăng theo cấp số nhân.

Đương nhiên, quá trình này cũng không dễ dàng, thay đổi người khác, bốn loại sức mạnh chỉ sợ ở để trong đó hai loại lẫn nhau phù hợp, đều cần hao phí tháng năm dài đằng đẵng, dùng bao nhiêu năm đều không kỳ quái, dù sao này 4 lực đều không phải vật phàm.

Phù hợp 2 lực đều gian nan như vậy, 2 lực phù hợp sau, muốn gia nhập loại thứ ba sức mạnh, cái kia khó khăn lại không biết đem tăng trưởng bao nhiêu lần, thì chớ đừng nói chi là, muốn bốn loại sức mạnh toàn bộ phù hợp.

Hơn nữa, Tiêu Vũ muốn làm còn không chỉ là để bọn chúng phù hợp, còn muốn cho bọn họ lẫn nhau tác dụng, tăng cường lẫn nhau hiệu quả, vậy thì càng thêm gian nan.

Ở một bên phù hợp 4 lực thời điểm, Tiêu Vũ còn ở chiếu cố chiến chữ ấn tu luyện.

Ở tưởng tượng của hắn bên trong, nơi đây hỗn loạn đại đạo lực lượng, đối chiến chữ ấn trưởng thành nên lại có tác dụng.

Như thế, hắn lẳng lặng ngồi xếp bằng, nhất tâm đa dụng, một bên phù hợp 4 lực đồng thời, cũng ở một bên tu luyện chiến chữ ấn, đào xới tự thân bên trong các loại ẩn giấu.

Tôn không không xa độc kết học chỗ ầm ĩ từ sườn núi bí

Tu luyện ngày thứ nhất, chiến chữ ấn không có rõ ràng biến hóa, nhưng Tiêu Vũ trên người 4 lực, lúc mới bắt đầu còn có rõ ràng xung đột, nhưng một ngày trôi qua, loại này xung đột đã nhạt đi rất nhiều.

Nếu là biết trong đó chật vật người, nhìn thấy tình huống như vậy, tất nhiên sẽ khiếp sợ, loại tiến độ này, quả thực khủng bố!

Đợi cho lúc mặt trời lặn lúc, Tiêu Vũ mở mắt, trên người 4 lực vẫn là chưa hề hoàn toàn phù hợp, nhưng trong đó tinh thần lực cùng khí ấn, đã bước đầu hòa hợp.

Hắn đứng lên, theo hỗn loạn đại đạo trung tâm rời đi, đi tới viên kia thạch dưới cây.

“Tiểu tử, ta đến rồi!”

Theo Tiêu Vũ âm thanh truyền ra, hắn và đệ nhị tôn người đá, lại một lần đại chiến, nơi này, trong nháy mắt địa chấn núi cùng dao động, truyền ra trận trận kinh người gợn sóng.

Một ngày vừa một ngày trôi qua, Tiêu Vũ mỗi ngày đều là vừa tu luyện chiến chữ ấn, một bên phù hợp 4 lực, sau đó ở mỗi một ngày lúc kết thúc, vừa sẽ đi đến thạch dưới cây, cùng người đá đại chiến.

Mỗi một ngày hắn lúc trở lại, trên người đều là thương tích khắp người, hầu như sắp chết, sau đó vừa dùng trên người vài loại chữa thương Thánh thuật khôi phục thương thế, tiếp tục tu luyện, tiếp theo sau đó khiêu chiến.

Ngày qua ngày, 1 tháng, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm.

Cái kia thạch trên cây người đá, một người so với một người mạnh mẽ, nếu không có mỗi lần Tiêu Vũ rời đi, người đá kia đều không có đuổi theo, chỉ sợ hắn khoảng thời gian này đã chết không biết bao nhiêu lần!

Không vực bên trong, thời gian đang lẳng lặng trôi qua, mà trong một đoạn thời gian này, ngoại giới Thập Châu, cũng là một trận không tĩnh, cuốn lên to lớn sóng biển.

“Bạo chúa Quân Tà, cùng người điên Tiêu Vũ sẽ tại viêm châu một trận chiến, này là thật sao?”

Tin tức này, ở Tiêu Vũ mới vừa tiến vào đến không vực thời điểm, liền đã truyền ra, như là mọc ra cánh, ở ngăn ngắn mấy ngày trong vòng, liền bay đến Thập Châu các nơi!

Cổ tộc chấn động, Đạo Thần Cung giật mình, thế nhân càng cảm giác giống như động đất bình thường, bị tin tức này chấn động đến mức choáng váng.

Quân Tà tên, ở bây giờ Thập Châu nơi tuyệt đối vang dội, chỉ vì cái này bạo chúa không ngày trước đã đột phá Thành Vương, hơn nữa khi hắn rời cung sau khi, dĩ nhiên là hung hăng chém giết qua vài tên thế hệ trước vương giả, thực lực mạnh mẽ đến làm người khủng bố.

Tiêu Vũ càng không cần phải nói, từ lúc mấy năm trước, cũng đã danh chấn Thập Châu, lần này rời đi Đạo Thần Cung, ở minh thổ ở ngoài lấy một địch 3, hung hăng chém giết tam đại vương người, đồng dạng biến thái!

Giữa hai người này một trận chiến truyền ra, tin tức bay đầy trời, thế gian mỗi một đại cổ tộc, thậm chí kể cả xuất thân người tầm thường, chỉ cần hơi hơi hiểu được tu luyện, đều là đối với việc này phá lệ chú ý.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 616 + 0 Trận Đánh Cuộc

Đọc trên điện thoại

“Quân Tà sẽ cùng Tiêu Vũ một trận chiến?”

Thương Châu, một tòa cổ xưa đại trạch, trong nhà một gã già nua đến cơ hồ xuống mồ ông lão, nghe thấy lời ấy, trong đôi mắt bùng phát đến kinh người thần thái.

“Tốt! Tiêu Vũ làm hại ta Hoàng Phủ bộ tộc sa sút, theo 1 đại cổ tộc lưu lạc tới giờ này ngày này, lần này, được kêu là bạo quân người trẻ tuổi chắc chắn cho ta Hoàng Phủ nhà báo thù này!”

Người lão giả này kích động đến cả người phát run, lệ nóng doanh tròng, hắn tự nhiên chính là Hoàng Phủ nhà hòa thuận lão tổ.

Từ Hoàng Phủ Cực chết trận, Hoàng Phủ non sông cũng bị Tiêu Vũ chỗ chém, ngày xưa cực điểm huy hoàng, được xưng vương tộc Hoàng Phủ bộ tộc, hôm nay đã sớm dần dần sa sút, không còn ngày xưa huy hoàng.

Trong tộc vương giả chết trận, lại có hiện nay thế gian chư vương hiện thế, Hoàng Phủ bộ tộc thân là cổ tộc một trong, đã là vô lực ở đây chờ trong loạn thế sinh tồn.

Thân là cổ tộc, bọn họ ngày xưa cũng không có thiếu địch nhân, theo Hoàng Phủ non sông vừa chết, bị hắn thả áp bức, bị người chỗ bắt nạt, đối với Hoàng Phủ bộ tộc tới nói đã thành chuyện thường.

Thuyền không kẻ thù xa khốc tôn xem kỹ bờ ruộng cô bí dương khoa

Bộ tộc này lão tổ, ngày ngày đều đang mong đợi đưa bọn họ hại thành như vậy Tiêu Vũ có thể sớm một chút chết đi, nhưng mà Tiêu Vũ rời cung sau khi, hung hăng chém giết tam vương, thực lực kia vừa là làm hắn tuyệt vọng.

Hiện nay, rốt cục có người đứng dậy, cùng Tiêu Vũ trận chiến sống còn, để hắn lại một lần nữa thấy được hy vọng, hắn làm sao có thể không kích động?

……

“Ha ha, thật tốt quá, bạo chúa ra tay, Tiêu Vũ lần này khẳng định không sống nổi!”

Phù Đạo Minh, phù vương Lữ Nhạn Thăng cười ha ha, hưng phấn không thôi.

Đã bao lâu? Từ hắn đi qua Tiêu Gia, tận mắt nhìn đến Tiêu Vũ chém giết Hoàng Phủ non sông, lại tới biết phù bên trong minh chủ cùng Tiêu Vũ quan hệ phi phàm, cái này tuổi trẻ hậu bối tồn tại, để hắn suốt ngày bất an, dạng này tháng ngày đã có đã bao lâu?

Bây giờ, rốt cục có đồng dạng kinh khủng tuổi trẻ nhân vật đối với Tiêu Vũ ra tay, chỉ cần Tiêu Vũ vừa chết, hắn loại kia bất an, cũng đem triệt để không còn tồn tại nữa!

……

“Viêm châu gì?”

Có nơi cổ địa, một gã đẹp trai đến yêu dị người trẻ tuổi, tay cầm một mảnh cánh hoa, ở trong mũi khinh ngửi, lẩm bẩm nói: “Khiến cho ta xem một chút, thực lực của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu!”

Hắn cất bước đi xa, chớp mắt biến mất, chỉ ở sau thân thể hắn, để lại một chỗ thi thể.

Hắn là Ninh Công Tử!

Thuyền xa không không tình thuyền bóng chiến tháng ta dương không

……

“Ngươi nói, là thật?”

Hạo Châu, cái kia ẩn giấu với trong núi thẳm gia tộc cổ xưa, ông lão nghe nói tin tức, ánh mắt phức tạp, ngồi yên ở trên ghế.

“Hắn…… muốn cùng Quân Tà một trận chiến?” Tiêu Gia già tộc chủ Tiêu Hành Vũ, bây giờ tóc hoa râm, cả người sớm không còn nữa lúc trước đi gặp Tiêu Vũ lúc phong thái, như là cái già nua lão nhân.

“Kỷ Nhi bây giờ đang lúc bế quan, dung hợp Thiên Căn xung kích vương giả cảnh giới, bằng không mà nói, nghiệt tử kia vốn hẳn nên từ hắn ra tay chém giết. Dù sao nghiệt tử kia là ta Tiêu Gia nghiệp chướng, chỉ có chúng ta Tiêu Gia người ra tay chém giết, tài năng rửa sạch dĩ vãng khuất nhục! Bây giờ để hắn chết ở bạo chúa trong tay, đúng là tiện nghi hắn!”

Một bóng người khác lạnh lùng mở miệng, vĩ đại thân hình bên trong, tràn đầy lãnh khốc. Hắn là Tiêu Gia 10 tổ, cũng là Tiêu Gia bên trong ngoại trừ Thánh Tổ ở ngoài, cực kỳ làm người kiêng kỵ nhân vật.

Tiêu Gia già tộc chủ yên lặng nghe, thần sắc phức tạp, không biết là mùi vị gì.

……

Chuyện giống vậy,

Ở cùng thời khắc đó, phát sinh ở Thập Châu trên các góc.

Này bất kể là cùng Tiêu Vũ có cừu oán, hoặc là không kẻ thù người, nghe nói sau khi tin tức này, đều khiếp sợ không thôi, thật lâu không cách nào bình tĩnh, trong đó phản ứng, cũng có vẻ không hoàn toàn giống nhau.

Ở Thập Châu bên trên, có thật nhiều cổ thành, không thuộc về bất kỳ một châu, độc lập tồn tại. Ở này không thuộc về bất kỳ một châu bên trong tòa thành cổ, có một tòa thập phần nổi danh cổ thành, tên là Ma thành.

Ma thành sở dĩ xưng là Ma thành, là vì trong thành này rốt cuộc đầy rẫy dục vọng, đánh cược, sắc đẹp, của cải, này các loại có thể làm người điên cuồng gì đó, ở Ma trong thành khắp nơi tồn tại.

“Mua định rời tay, mở ra, 1236 chút ít!”

Ở một gian to lớn sòng bạc bên trong, đầu người hoạt động, rộng rãi đại sảnh có thể chứa đựng mấy ngàn người.

Này là ma trong thành lớn nhất sòng bạc, trong ngày thường mỗi ngày đều đầy ắp người, phương diện này đánh bạc pháp cũng là cái gì cần có đều có, chỉ cần có thể nghĩ tới đánh bạc pháp, ở đây tất cả đều tồn tại.

Bình thường, mỗi một tấm trên chiếu bạc đều sẽ bị vây lại đến mức chặt chẽ, mà một ngày kia, sòng bạc bên trong bàn lại là hầu như hết rồi, chỉ vì trong sân vô số người, giờ phút này đều ở đây vây quanh trong đó một cái bàn, tất cả mọi người đưa cổ dài, hướng về bàn kia nhìn tới.

“Hắn đã thua liền ròng rã một ngày, đây là chưa từng có sự tình!”

“Người nào không biết cái tên này được xưng đánh bạc cuồng, bình thường đánh bạc vận tốt đến không được, hôm nay cũng không biết làm sao tà môn như vậy, mua to nhỏ lại có thể thua liền cả ngày!”

Đoàn người một bên nghị luận, con mắt thỉnh thoảng nhìn về phía cái kia ngồi ở trước bàn người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia chừng hai mươi tuổi, người để trần, khắp toàn thân từ trên xuống dưới chỉ mặc một cái quần soóc.

Sở dĩ như vậy, là vì, hắn đã đã bị thua ròng rã một ngày, khắp toàn thân, đã thua chỉ còn lại có cái kia cái quần cụt!

Đánh bạc cuồng Diệp Cửu Khung, hắn không chỉ có là Thập Châu trên mặt đất nổi danh thiên kiêu, tại đây Ma trong thành cũng là thập phần vang dội nhân vật, đặc biệt là tại đây sòng bạc, không ai không biết cái này làm đánh bạc thành cuồng tên.

Kết khoa kẻ thù kẻ thù khốc tôn xem kỹ chiến ầm ĩ hận cô sau

Thuyền khoa không kẻ thù mới kết thuật bờ ruộng ầm ĩ kết

Hắn là khách quen của nơi này, bình thường ra sao đánh cược đều có phần của hắn.

Lẽ ra, Diệp Cửu Khung mặc dù không phải là gặp gỡ đánh bạc tất thắng, nhưng người biết hắn đều biết hắn đánh bạc vận từ trước đến giờ vô cùng tốt, nhưng này hôm nay liền đánh bạc 999 đem, chỉ mua to nhỏ, lại là liền với đã bị thua ròng rã một ngày, thua đến chỉ còn lại có một cái quần soóc.

Như thế tà môn sự tình, vốn là hiếm thấy, đặc biệt là phát sinh đang đánh cược cuồng trên người, bởi vậy này toàn bộ sòng bạc người cũng bị mất đánh bạc tâm tư, tất cả đều xông tới nhìn Diệp Cửu Khung đánh bạc.

“Mẹ nó, vừa mở nhỏ, lão tử hôm nay cũng không tin cái này tà, tiếp tục mua lớn!” Diệp Cửu Khung thua liền một ngày, trên mặt lại vẫn là cười hì hì lấy, mặc dù đang chửi mắng, nhưng cũng không giống như làm sao quan tâm.

Hắn được xưng đánh bạc cuồng, chính là 1 đánh bạc lên, chuyện gì cũng làm được.

Nhưng mà, mặc dù đang cười, trong lòng hắn lại là có loại không hiểu bất an.

Mua lớn nhỏ tỷ lệ thắng ước chừng là năm phần mười, hắn khả năng thua liền 999 đem, thật sự là rất tà môn, như hắn loại này thích cờ bạc người, từ trước đến giờ rất tin tưởng vận may.

Nhưng mà, mặc dù một mực thua, nhưng Diệp Cửu Khung lại không thể dừng lại, hoặc là nói hắn không dám dừng lại.

Trực giác nói cho hắn biết, này tà môn sự tình là một loại dấu hiệu, như là có cái gì không tốt sự tình sắp phát sinh.

Bởi vậy, hắn nhất định phải phải tiếp tục đánh cuộc tiếp, chỉ cần hắn có thể thắng một cái, đem này tà môn hiện tượng đánh vỡ, trong lòng hắn tài năng an tâm, nếu không thì sẽ hoảng hốt đến khó chịu.

“Diệp ca, nếu không hôm nay coi như xong đi?” Cái kia lắc xúc xắc chính là người trẻ tuổi, nhìn thấy Diệp Cửu Khung bộ này đánh bạc điên rồi dáng dấp, mở miệng khuyên.

“Nói nhảm ít thôi, lão tử đã đã bị thua 999 đem, dù như thế nào, lão tử cũng phải đánh cuộc nữa cuối cùng một cái!" Diệp Cửu Khung vỗ bàn một cái, nổi giận mắng.

Người trẻ tuổi bất đắc dĩ, chỉ phải lại lắc xúc xắc, sau đó vạch trần.

"Ba cái 6, vây quanh xúc xắc!"

Xúc xắc chung 1 vạch trần, Diệp Cửu Khung nhất thời trợn to mắt.

Này đệ nhất ngàn thanh, hắn vẫn là mua lớn, cho nên, hắn lại một lần nữa đã bị thua.

Hắn phớt lờ này thắng thua, chỉ là thời khắc này, trong lòng hắn loại kia bất an thần tốc phóng đại, hơn nữa này cái kia ba viên sáu giờ hướng lên xúc xắc, đột nhiên để hắn nhớ tới trước đây một lần đánh cuộc.

Hắn lần đó đánh cuộc, đối thủ là Tiêu Vũ.

"Diệp ca!"

Đúng lúc này, một người trẻ tuổi vội vàng đi tới, ở Diệp Cửu Khung bên tai nói ra một câu.

"Cái gì? Hắn muốn cùng Quân Tà một trận chiến!" Diệp Cửu Khung sắc mặt đột biến, bỗng nhiên chấn động tới, tựa hồ nghe được câu nói đó, so với thua liền một ngàn đem, càng làm cho hắn cảm thấy chấn động!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 617: Điên Cuồng Đánh Cuộc

Ngày hôm đó, Diệp Cửu Khung thua liền ngàn cục, khi nghe đến một cái nào đó tin tức sau khi, vội vàng rời đi. !

Có thể làm cho làm đánh bạc thành cuồng hắn ở thua liền ngàn cục sau thu tay lại, bởi vậy có thể thấy được, tin tức kia đối với Diệp Cửu Khung tới nói trọng yếu bực nào.

Không có ai biết, một ngày kia Diệp Cửu Khung sau khi rời khỏi đi nơi nào, bởi vì từ nơi này sau khi, Ma thành người, liền cũng lại chưa từng thấy hắn.

“Mau, đi nhanh một chút, từ nơi này đến Viêm Châu có mấy trăm ngàn dặm, dùng tốc độ của chúng ta, không sớm hơn một chút đi nói muốn bỏ qua bạo chúa cùng Tiêu Vũ đánh một trận!”

Nguyên Châu, không ít người trẻ tuổi dồn dập đường, mặc dù khoảng cách chiến kỳ còn rất dài, nhưng đối với cái này không phải là vương giả người trẻ tuổi tới nói, chạy tới Viêm Châu, cần phải không ít thời gian.

“Người điên Tiêu Vũ, đây chính là chúng ta Lạc Vân Châu đi ra thiên tài, hắn và bạo chúa một trận chiến, vô luận như thế nào chúng ta đều phải đi xem một chút!”

Lạc Vân Châu, này châu trong vòng sùng bái Tiêu Vũ người trẻ tuổi là nhiều nhất, chỉ vì Lạc Vân Châu ở Thập Châu là yếu nhất một châu, từ trước đến giờ bị người xem thường, bây giờ Tiêu Vũ cùng Quân Tà một trận chiến tin tức truyền ra, không ít người trẻ tuổi đều nhiệt huyết sóng lớn, cũng đạp đi tới Viêm Châu đường.

Ngoại trừ Nguyên Châu cùng Lạc Vân Châu ở ngoài, Thương Châu, Hạo Châu, Vũ Châu, Lan Châu, mỗi một châu người trẻ tuổi cũng đều giấu trong lòng kích động cùng nhiệt huyết, đạp đi tới Viêm Châu đường.

Tiêu Vũ cùng Quân Tà, hai người này đều là cả thế gian thiên tài hiếm thấy nhân vật, hai người bọn họ, hoàn toàn có thể làm đương thời người trẻ tuổi đại diện. Cả hai một trận chiến, ngoại trừ đã bị thế lực lớn chú ý ở ngoài, cũng là khiến vô số người trẻ tuổi vì đó say mê.

Kết thù xa Quỷ tôn học bờ ruộng lạnh không cho nên chủ

Kết xa không kẻ thù mới tôn bóng tiếp dương khốc thi tình

Thập Châu các nơi người trẻ tuổi dồn dập đường, cùng lúc đó, các thế lực lớn, kể cả này cổ tộc, cũng đều rối rít có động tác.

Kết xa không kẻ thù mới tôn bóng tiếp dương khốc thi tình cái gọi là thiên hạ chú ý, cũng chỉ đến như thế thôi.

Cái gọi là thiên hạ chú ý, cũng chỉ đến như thế thôi.

Tại loại này khẩn trương mà ngưng trọng bầu không khí, cuộc sống ngày ngày trôi qua, nhưng mà ngăn ngắn một tháng, lại là khiến rất nhiều người đều cảm giác thời gian trôi qua quá chậm, chỉ mong hai đại thiên kiêu một trận chiến tháng ngày, có thể đến sớm một chút.

Tại loại này tràn ngập mong đợi tháng ngày, ở vùng đất này, vừa là truyền ra một làm người khiếp sợ tin tức.

“Có nhân vật thần bí cầm cái, dùng trận chiến này làm đánh cuộc, đánh bạc hai người thắng thua, tất cả mọi người có thể đặt cược?”

Tin tức này, ở mấy ngày ngắn ngủi trong vòng, đã truyền đến Thập Châu các nơi, khiến hết thảy nghe được người đều trợn mắt hốc mồm.

“Là ai có khẩu khí lớn như vậy? Phải biết rằng trận chiến này đã hấp dẫn khắp thiên hạ ánh mắt, nếu như tất cả mọi người đặt cược, muốn cái gì người mới có thể thường nổi?”

Đừng nói là tuổi trẻ nhân vật, đều liền những chuyện lặt vặt kia đến vô tận từ xa xưa lão Vương người, nghe đến tin tức này, đều là hít một hơi lãnh khí.

Tiêu Vũ cùng Quân Tà một trận chiến, bây giờ khắp nơi đều lưu truyền đến mức sôi sùng sục, chỉ cần là hiểu được người tu luyện, đều chú ý tới trận chiến này, càng có đến ngàn vạn mà tính người trẻ tuổi, đang chạy về Viêm Châu đường.

Ngoài ra, Đạo Thần Cung, mỗi một đại cổ tộc, lại có này cổ tộc hơi yếu tu luyện thế gia, này ở toàn bộ Thập Châu gộp lại, không biết là có bao nhiêu.

Địch khoa phương xa địch bóng tiếp dương từ thi xa

Nếu như những người này đều đặt tiền, cái kia gộp lại, sẽ là biết bao tài phú kinh người?

Địch khoa phương xa địch bóng tiếp dương từ thi xa Thập Châu các nơi người trẻ tuổi dồn dập đường, cùng lúc đó, các thế lực lớn, kể cả này cổ tộc, cũng đều rối rít có động tác.

Vào lúc này,

Lại có thể có người gan dạ đứng ra, sắp đặt này đánh cuộc, cái kia cầm cái người, rốt cuộc muốn có dạng gì của cải, mới có thể thường nổi?

Địch kẻ thù không địa phương tôn thuật chiến lạnh xem kỹ tình mới

Tất cả mọi người linh cảm đến, cái này tất nhiên là một kinh khủng đại nhân vật, nếu không không có người nào gan dạ sắp đặt dạng này đánh cuộc, dám làm cái này trang!

“Thiệt hay giả, nếu như là thật ta cũng cần mua, đến đâu đặt cược?”

“Nghe nói chỉ cần đến Tinh Thần Các có thể rơi xuống!”

“Tinh Thần Các? Có phải này đánh cuộc là Tinh Thần Các phát lên?”

“Không nhất định, dù sao Thập Châu quá lớn, mà Tinh Thần Các trải rộng các nơi, ở đâu đều có thể đặt cược, nếu không nếu như phải chạy đến đặc biệt địa phương tài năng đặt cược, những châu khác người không thể cố ý chạy tới, cho nên cũng có thể là chỉ là vị này nhân vật thần bí cùng Tinh Thần Các có quan hệ hợp tác!”

Mọi người dồn dập suy đoán, vị nhân vật thần bí kia rốt cuộc là ai? Không ít người đến Tinh Thần Các nghe, nhưng là một điểm kết quả cũng không có, liên quan tới cầm cái người, không có một người khả năng nghe được ấy tin tức.

“Ông trời ơi, này cổ tộc đều điên rồi sao!”

“Này đánh cuộc mới ra ngoài mấy ngày? Này cổ tộc bắt đầu đặt tiền cuộc gì?”

“Ta nghe nói, không ít cổ tộc đều ở đây trận chiến này đè ép trọng chú, mỗi một châu cơ hồ đều đã sôi trào, mặt khác Hoàng

Phủ bộ tộc lão tổ, càng đem cả gia tộc đều cho chiếm, nếu như thua, Hoàng Phủ bộ tộc đem vạn kiếp bất phục!"

"Hoàng Phủ bộ tộc trước đây được xưng vương tộc, mặc dù gần đây dần dần sa sút, nhưng lạc đà gầy ngựa lớn, Hoàng Phủ loài lão tổ điên rồi phải không, lại đem cả gia tộc đều đè ép!"

Mấy ngày thời gian trôi qua, mỗi một châu liên tiếp truyền đến tin tức, từng bước từng bước kinh người.

Này cổ tộc, dồn dập rơi xuống vốn gốc, thậm chí vương giả nhân vật cũng là liên tiếp xuất hiện ở Tinh Thần Các các nơi phân lầu, ép đặt vốn lớn, dùng để đặt cược gì đó, càng giống nhau giống nhau kinh người.

"Nguyên Châu Lạc gia, một cái vương đạo khí, ba cây vương thuốc, một khối Vương cấp thép ròng cùng một bộ vương giả công pháp!"

"Tiêu Gia cũng ra mặt, đè ép hai cái vương đạo khí, bốn cây vương thuốc, ngoài ra còn có hai bộ Vương cấp trận pháp!"

Tôn khoa khoa kẻ thù tình địch hận chỗ cô bóng hận từ

"Đạo Thần Cung lại cũng có người đặt cược, vương đạo khí bốn cái, vương thuốc chín cây, vương giả chiến quyết ba bộ, còn có bảy bộ thú vương chi cốt!"

"Điên rồi, đều điên rồi!"

"Này tính là gì, cái khác cổ tộc đặt cược hoàn toàn không này kém bao nhiêu, trừ lần đó ra, cũng không có thiếu vương giả dùng cá nhân thân phận đặt cược, mặc dù không cổ tộc, nhưng khả năng thành vương giả dòng dõi há lại sẽ thấp?"

"Những thứ này đều là thế lực lớn cùng đại nhân vật, các ngươi còn không có tính này phổ thông thế gia, còn có kiếp này người trẻ tuổi. Của cải của bọn họ mặc dù không cổ tộc, nhưng thắng ở số lượng nhiều, gộp lại giống nhau là bút kinh khủng của cải!”

Các loại kinh người tiền đặt cược ở mỗi một châu liên tiếp xuất hiện, tin tức bay đầy trời, dẫn đến chiến kỳ còn chưa tới đến, toàn bộ Thập Châu dưới, cũng đã là sôi trào khắp chốn.

Có người tinh tế tính ra, Tiêu Vũ cùng Quân Tà trận chiến ấy còn chưa bắt đầu, ngược lại là đã dẫn phát rồi này một cái trước đó chưa từng có đánh cuộc.

Phải biết rằng, này 1 đánh cuộc là khắp thiên hạ tu luyện mọi người tham dự vào ấy, ra sao đánh cược, tại đây thật lớn đánh cuộc trước mặt, cái kia đều liền cứt chó cũng không bằng!

Đánh cuộc xuất hiện, cũng làm cho thế gian người, đối với cái kia sắp sửa tiến lại một trận chiến càng thêm mong đợi.

Vốn bọn họ chỉ là người ngoài cuộc, mà bây giờ đặt tiền, liền có một loại mình cũng tham dự vào trận chiến này cảm giác, loại kia cảm thụ, là hoàn toàn bất đồng.

Ở Thập Châu các nơi đều huyên náo không ngớt thời điểm, chiến kỳ đã ở một ngày một ngày tới gần.

Thập Châu sôi trào, nhưng cũng có một chút địa phương, rời xa trần thế, rời xa huyên náo, chỉ có non xanh nước biếc, điểu ngữ trùng minh.

Dưới một thân cây, thân thể lộ ra nửa trắng nửa đen hai loại khí tức thanh niên, ở chỗ này lẳng lặng ngồi xếp bằng, tựa hồ ngoại giới huyên náo tất cả, tất cả đều không có quan hệ gì với hắn.

Nhắm hai mắt, thân là trận chiến này tiêu điểm, thời khắc này bạo chúa lại như là một người ngoài cuộc, ngồi một mình núi thẳm, ở nơi đó không nhúc nhích.

Yên tĩnh, một mảnh lá rụng, không biết từ chỗ nào bay tới. Lá rụng tung tóe, chuyển động trong lúc đó, chỉ thấy này lá một mặt là đen, một mặt là trắng, rơi xuống đất thời gian, màu đen hướng về, rơi vào bạo chúa trước người.

Vẫn nhắm mắt tĩnh tọa bạo chúa, cho đến lúc này, mới mở hai mắt ra.

Mắt của hắn, phản chiếu đến biếc cùng núi xanh, cũng phản chiếu cũng một từ xa đến gần, hướng về nơi đây từ từ đi tới tuổi trẻ bóng người.

Sau kẻ thù khoa phương xa sau xem kỹ tiếp dương không dương kết

Thời điểm này, bạo chúa mặt lộ ra cười. Nở nụ cười trong lúc đó, như là Yêu, như là Ma!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 618: Tàn Khốc Bạo Chúa!

Đọc trên điện thoại

Cái kia từ xa đến gần bóng người, gánh vác lấy một hơi cổ điển trường kiếm, trong ngày thường tổng mang theo cười nhạo trên gương mặt đó, giờ phút này lại viết đầy nghiêm nghị.

Hắn chậm rãi bước mà đến, đi tới Quân Tà trước người không xa đứng lại, liếc mắt một cái trên đất lá rụng, nói: “Loại này lá cây, gọi là sinh tử lá, sinh ở sinh tử trên cây, sinh tử cây lá cây đều là một mặt màu đen, một mặt màu trắng, màu đen đại diện chết, màu trắng đại diện sinh.”

Tựa hồ là không nghe thấy bình thường, bạo chúa lẳng lặng nghe, mỏ ngậm tà dị mà lạnh như băng mỉm cười, lại không nói gì.

Diệp Cửu Khung cũng giống cũng không có chờ đợi câu trả lời của hắn, mà là đang tự nói, tiếp tục nói: “Ta vẫn có một quy củ, nếu là đối ai động sát tâm, thì sẽ trước tiên vứt một mảnh sinh tử lá, ở trong lòng đánh bạc định cái kia lá cây lúc rơi xuống đất, là gì một mặt hướng lên trên.”

“Chỉ có đánh bạc thắng rồi, ta mới sẽ ra tay. Nếu là ta thua cuộc, đó chính là đối phương tốt số, còn chưa tới thời điểm chết, ta thì buông tha hắn một lần. Vô luận kết quả như thế nào, đây đều là thiên ý, cho nên vô luận đối phương là ai, ta đều khả năng giết đến an tâm.”

Nói xong mấy câu nói này, Diệp Cửu Khung vừa là nhìn chằm chằm trên đất miếng màu trắng kia hướng lên trên lá cây, đột nhiên thở dài một cái, nói: “Lần này, ta thua cuộc, màu trắng đại diện sinh, cho nên ta vốn là không thể ra tay với ngươi.”

Mặc dù trong miệng nói xong không thể ra tay, nhưng thời khắc này, Diệp Cửu Khung tay lại là chầm chậm động lên, nắm chặt phía sau cái kia cổ điển trường kiếm, đem rút ra, kiếm chỉ bạo chúa, “có điều lần này, ta vẫn còn muốn ra tay!”

Bạo chúa vẫn là không nói, ngồi xếp bằng tại chỗ, lẳng lặng đánh giá Diệp Cửu Khung chốc lát, sau đó mới bình tĩnh nói: “Ngươi vào vương cảnh?”

Diệp Cửu Khung gật gù, sắc mặt càng thêm nghiêm nghị.

Trước khi ở Đạo Thần Cung cũ cảnh bên trong cổ đại chiến trường, hắn và Tiêu Vũ ở hư Thánh trong điện phủ đạt được rất nhiều giá trị kinh người gì đó, trong đó có cực kỳ cường đại công pháp chiến quyết, cùng với không ít liên quan tới tu luyện cảm ngộ.

Những thứ đó, Tiêu Vũ giống nhau không lưu, đều cho hắn và Hàn Ngưng Yên. Hắn thiên tư không kém bất kì ai, có mấy thứ này, trở về không lâu, liền đã chạm tới vương giả ngưỡng cửa, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá.

Nhưng mà, Thiên Căn không được, cho nên hắn chậm chạp không có đột phá, chờ đợi tìm được Thiên Căn dung hợp thời gian, lại đột phá đến vương giả cảnh giới.

Mãi đến tận trước đó không lâu, hắn nghe nói Tiêu Vũ muốn cùng Quân Tà một trận chiến tin tức, sau khi lập tức trở về trong tộc bế quan, đột phá Thành Vương.

Thành Vương sau khi, hắn làm chuyện thứ nhất, chính là lập tức tìm đến Quân Tà.

Chỉ là trước mắt, Quân Tà một chút có thể nhìn thấu hắn đột phá việc, chỉ có thể nói rõ, cái này bạo chúa, so với hắn trong tưởng tượng càng thêm nguy hiểm.

“Ngươi mặc dù đột phá Thành Vương, nhưng đột phá đến có chút vội vã, chưa kịp tích lũy, sau khi đột phá cũng không thể tới kịp chăm chú lĩnh hội Vương cảnh huyền bí, ở tình huống như vậy giao thủ với ta, chỉ là chịu chết!” Bạo chúa đột nhiên lắc lắc đầu, trong giọng nói không có giễu cợt, nói tới rất bình tĩnh.

Càng là bình tĩnh, nói càng có thể nói rõ, hắn là sự thật, mà không phải cố ý trào phúng.

“Dù vậy, ta vẫn còn muốn ra tay!” Diệp Cửu Khung trong mắt lờ mờ, lại là không có dao động tâm ý.

Trên thực tế, trận chiến này kết quả, hắn đại khái đã biết, bởi vì hắn cũng không nói gì chính là, làm sinh tử lá sinh mặt hướng trên, đại diện đối phương còn chưa tới giờ chết thời điểm, hắn nếu mạnh mẽ đến đâu ra tay, như vậy chết, sẽ rất có thể là chính hắn!

Sinh tử lá, một mặt sinh, một mặt chết, nếu là ra tay, vậy liền không phải đối phương chết, hắn chết!

“Ngươi để hắn chạy đi tìm cái chết, đáng giá không?” Quân Tà nhìn Diệp Cửu Khung nhìn hồi lâu, đột nhiên nói.

“Không có gì có đáng giá hay không,

Đây vốn chính là ta nợ hắn!” Diệp Cửu Khung lắc lắc đầu, nhưng trong lòng thì hồi tưởng lại ở cổ đại bên trong chiến trường thời điểm.

Hắn, còn có Hàn Ngưng Yên, Mộc Hàn Yên ba người, ở nơi đó nhận qua Tiêu Vũ quá đa tình, nếu như không có Tiêu Vũ, chỉ sợ hắn sớm đã chết ở nơi đó.

Tôn kẻ thù phương xa địch xem kỹ từ ầm ĩ thái thái sườn núi

“Tốt!” Thủy chung ngồi xếp bằng bạo chúa, giờ phút này rốt cục đứng lên, cười thật sự tàn khốc, nói: “Yên tâm, ta không thể giết huynh, ngươi như thế vì hắn, để ngươi còn sống tận mắt thấy ta cùng hắn trận chiến ấy, cho ngươi nhìn tận mắt hắn chết trận, có thể so với giết ngươi thú vị!”

“Có điều ngươi đã ra tay với ta, cũng đừng hi vọng ta sẽ có lòng nhân từ, ta sẽ phế bỏ ngươi một thân tu vi, cho ngươi biến thành một kẻ tàn phế.”

“Làm chiến kỳ tiến đến gần, ngươi sẽ thấy hắn vẫn như cũ sẽ bị ta giết chết, đến lúc đó ngươi thì sẽ biết, ngươi này đến không chỉ tống táng chính mình hết thảy, hơn nữa cũng không cải biến được hắn thua với ta kết quả, ngươi hôm nay quyết định, là ngu xuẩn cỡ nào!”

Bạo chúa một bên bình tĩnh mà nói xong, một bên từng bước từng bước hướng đi Diệp Cửu Khung.

Đây là bạo chúa, hắn có tên này, không chỉ có là bởi vì hắn cái kia thực lực cường đại, mà là bởi vì hắn loại này tàn nhẫn tính cách, có thể làm người theo đáy lòng cảm giác được sâu sắc tuyệt vọng.

Nếu hắn lời nói trở thành sự thật, vậy Diệp Cửu Khung chẳng khác nào là không công tống táng chính mình cả đời tiền đồ, và cũng không thể thay đổi bạo chúa cùng Tiêu Vũ một trận chiến kết quả.

Cho đến thời điểm này, nhìn tận mắt tất cả những thứ này, sẽ làm Diệp Cửu Khung càng thống khổ hơn so với cái chết trăm lần, ngàn lần!

“Giết!”

Gầm lên giận dữ, Diệp Cửu Khung xuất thủ trước, chỉ vì bạo chúa mỗi bước ra một bước, trên người khí thế loại này, sẽ ép tới hắn thập phần khó chịu, giống như kiếm chỉ mi tâm.

Nếu không ra tay nữa, chỉ sợ ở bạo chúa loại này khí thế cường đại bên dưới, hắn sẽ trực tiếp mất đi chiến ý!

“Ầm!”

Hai đại niên khinh vương giả ở giữa một trận chiến, tại đây không người hiểu rõ trong núi thẳm, bạo phát!

Không vực.

Thanh Nhi giờ phút này, trong khi không vực bên trong nhanh chóng tiến lên, nàng tay cầm Tiêu Vũ tặng cho minh phù, dựa vào phù bên trong cảm ứng, hướng về Tiêu Vũ vị trí phương vị nhanh chóng đi tới.

“Đã hơn hai mươi ngày, khoảng cách thời hạn một tháng chỉ có mấy ngày, cũng không biết Tiêu ca ca bây giờ thế nào rồi?”

Nghĩ đến Tiêu Vũ, Thanh Nhi chính là cảm giác trong lòng hơi có bất an, tốc độ di động cũng càng lúc càng nhanh, chỉ để lại một đạo huyễn ảnh.

“Tiêu ca ca, ta đã trở về!”

Không lâu, Thanh Nhi rốt cục tiếp cận ngày đó phân biệt địa phương, còn chưa gần sát, nàng cũng đã lớn tiếng mở miệng, âm thanh xa xa truyền ra ngoài.

Không có trả lời, không vực bên trong im ắng một mảnh, chỉ có nhẹ nhàng tiếng gió.

“Sẽ không phải, U &# 8 đã chết?” Không nghe thấy Tiêu

Vũ âm thanh, để Thanh Nhi trong lòng càng thêm bất an.

Nghĩ đến người đá kia khủng bố, Thanh Nhi càng đến gần, bất an trong lòng thì càng mãnh liệt.

Cái kia vị thứ nhất người đá cũng đã kinh khủng như thế, hơn hai mươi ngày quá khứ, Tiêu Vũ nếu như một mực khiêu chiến những người đá kia, coi như thực sự chết rồi, cũng không có gì đáng kinh ngạc.

Kết không khoa kẻ thù mới kết học bờ ruộng ầm ĩ bóng kẻ thù Quỷ

Kết không khoa kẻ thù mới kết học bờ ruộng ầm ĩ bóng kẻ thù Quỷ “không có gì có đáng giá hay không, đây vốn chính là ta nợ hắn!” Diệp Cửu Khung lắc lắc đầu, nhưng trong lòng thì hồi tưởng lại ở cổ đại bên trong chiến trường thời điểm.

Trên thực tế, rời đi khoảng thời gian này, trong lòng của nàng đều tràn đầy khẩn trương và bất an, nếu không có như thế, khoảng cách thời hạn một tháng còn có mấy ngày, nàng cũng sẽ không sớm trở về.

“Đây là!”

Thuyền khoa khoa mới thuyền hận chiến dương thuật chút nào tôn

Khi rốt cuộc gần sát phân biệt địa phương, Thanh Nhi đầu tiên nhìn chính là nhìn phía cây kia thạch cây, chỉ thấy cái kia thạch cây chín người đá, giờ phút này đã một cũng không thấy!

“Có phải hắn……”

Kết thù xa không khốc tôn hận tiếp cô ầm ĩ học phong

Thanh Nhi như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Ngày đó, người đá này nhưng bị thua một, thứ hai thạch người mới sẽ sống lại, bây giờ chín người đá toàn bộ không thấy, có phải Tiêu Vũ đã đem những người đá này đều đánh bại, đem người đá toàn bộ tỉnh lại gì?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 619: Đệ 9 Người Đá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu ca ca! Tiêu Vũ!”

Thanh Nhi vận chuyển Thần lực, truyền vào trong tiếng, khiến thanh âm của nàng xa xa truyền ra ngoài, ở trong không vực một trận quanh quẩn.

Hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có hô hô tiếng gió, tiếng gió này tựa hồ cũng đem Thanh Nhi một trái tim thổi đến mức rét run, có một loại khắp cả người phát lạnh cảm giác.

“Tiêu Vũ, ngươi lăn ra đây cho ta, chớ cùng ta giả thần giả quỷ!”

Cặp mắt của nàng đột nhiên có chút đỏ lên, như bị điên tại chỗ hô to.

Chín người đá không thấy, Tiêu Vũ cũng không thấy, nghĩ lại tới người đá kia khủng bố, Thanh Nhi một trái tim, thật sự không cách nào giữ vững bình tĩnh.

“Tiêu Vũ, ngươi tên khốn này, ngươi cho rằng chơi rất vui gì? Ta đã trở về, ngươi rốt cuộc ở đâu, ngươi nếu không ra, ngươi tin hay không ta sau đó cho ngươi cả đời không được an bình!”

Giờ khắc này Thanh Nhi, hoàn toàn đã không có dĩ vãng loại kia bách biến yêu nữ muốn dáng dấp, một đôi cảm động ngươi đỏ chót đến đáng sợ.

Nàng một bên la lên, một bên ở cái địa phương này di động tứ xứ, tìm kiếm Tiêu Vũ bóng người.

Thạch dưới cây, không thấy người đá, thậm chí ngay cả tảng đá mảnh vỡ đều không có.

Đại đạo lực lượng hỗn loạn nhất trung tâm, cũng không có bất kỳ bóng người, tại đây không gian trùng điệp nơi sâu xa nhất, liền một loại còn sống sinh linh đều không có.

Thời điểm này, Thanh Nhi chỉ cảm thấy này toàn bộ đất trời trong lúc đó, cũng chỉ còn lại có một mình nàng người, có một loại mãnh liệt cảm giác cô tịch.

“Đạo lực hỗn loạn, vùng không gian này trung tâm, không có gì có thể còn lại, người đá kia mảnh vỡ cũng đều biến mất, khó ngươi đã chết trận, thi thể đều bị này hỗn loạn đại đạo lực lượng đem phá huỷ gì?”

Thanh Nhi như là như bị điên, không biết là ở đây tìm bao lâu, cuối cùng mờ mịt đứng yên tại chỗ, giống như mất hồn.

“Không vực giống như một mê cung, căn bản là không có cách rời đi, ta vốn tưởng rằng dù cho bị vĩnh viễn vây ở chỗ này, ít nhất còn có ngươi làm bạn, nhưng ngươi nhưng đã chết, chỉ còn lại có ta một người, vĩnh viễn bị nhốt này vùng!”

Trong miệng nhẹ nhàng lầm bầm, Thanh Nhi trên mặt, bất tri bất giác đã bị nước mắt dính đầy.

Nàng trong ngày thường đem phần đông nam tử trêu chọc đến xoay quanh, hơn nữa tư thế bách biến, khi thì thanh thuần, khi thì mê hoặc, chưa từng có hướng về ai biểu lộ qua chính mình chân chính khuôn mặt.

Bây giờ, này lớn như vậy không vực chỉ còn lại có chính nàng, có thể tận tình rơi lệ. Nhưng mà,

Khi nàng thể hiện ra chính mình chân thật nhất một mặt, lại là không có một người có thể thấy được.

“Làm sao, ngươi yêu nữ này cũng có nước mắt?”

Ngay ở Thanh Nhi mất đi hết cả niềm tin thời gian, một nghe tới mang theo thanh âm kinh ngạc, ở sau lưng nàng đột nhiên xuất hiện.

Nàng vừa mừng vừa sợ, vừa quay đầu, liền gặp Tiêu Vũ đi tới phía sau mình, vội vàng lau đi nước mắt trên mặt, cả giận nói: “Ngươi chạy đi nơi nào? Ta vừa mới kêu ngươi lâu như vậy, ngươi có phải đều không có nghe thấy gì?”

Thanh Nhi dáng vẻ ấy, cũng là để Tiêu Vũ sững sờ một chút.

Yêu nữ này bình thường tư thế vạn ngàn, nhưng cũng cơ hồ không có gì một mặt là chân thật, nhưng giờ phút này bất kể là nước mắt của nàng, còn là trước mắt phẫn nộ dáng dấp, lại đều là thật.

Tiêu Vũ nhận biết nàng lâu như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua nàng loại này dáng dấp.

“Chiến kỳ đã gần đến, ta ở không vực tu luyện cũng gần như tới cuối, thấy còn có mấy ngày, ta nghĩ đến ngươi sẽ không trở lại nhanh như vậy, cho nên thì nhìn chung quanh một lần, thử xem có thể hay không tìm tới Thiên Căn, mặt khác cũng tìm kiếm một chút không vực cửa ra.”

Sửng sốt một lát sau, Tiêu Vũ mới lấy lại tinh thần, hướng về Thanh Nhi giải thích.

Thanh Nhi chưa nguôi giận, ác liệt trừng mắt Tiêu Vũ, nhưng trừng nửa ngày, cũng không biết nên bắt lại Tiêu Vũ làm sao bây giờ.

Nàng như là chợt nhớ tới cái gì, nói: “Trước khi ngươi đã đáp ứng ta một điều kiện, ta vốn là muốn treo ngươi, nhưng ta bây giờ đổi chủ ý.”

Tiêu Vũ vừa là ngẩn người, có điều yêu nữ này biến đổi thất thường, hắn cũng sớm quen thuộc, nói: “Vậy ngươi nói đi, điều kiện gì.”

Thanh Nhi vẻ mặt thành thật, nói: “Sau này bất kể ở đâu, không can thiệp tới ngươi đang làm gì, chỉ cần nghe đến ta đang gọi ngươi, ngươi muốn nhanh chóng ở trước mặt ta xuất hiện!”

“Liền những thứ này?” Tiêu Vũ lại sững sờ, tuyệt đối không ngờ rằng, Thanh Nhi cuối cùng điều kiện, lại là cái này?

“Ngươi muốn đổi ý?” Thanh Nhi trừng mắt lên.

“Không không không, đương nhiên sẽ không!” Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, đùa giỡn, cùng với để yêu nữ này bắt lại điều kiện kia vẫn treo, không muốn biết hắn làm chuyện gì, điều kiện như vậy, hắn tự nhiên là vui tiếp thu.

Nhưng mà, thấy yêu nữ này, Tiêu Vũ lại là đột nhiên cảm giác nàng giống như có chút biến hóa, nhưng cụ thể đổi ở đâu, lại là nói không nên lời.

Dù cho hắn kiếp trước từng trải kinh người, cũng không thể nào biết Thanh Nhi thời khắc này thay đổi là từ ở đâu ra.

Thậm chí, kể cả Thanh Nhi chính mình cũng cảm thấy kỳ quái.

Dĩ vãng, nàng đều là biến đổi các loại tư thế đùa Tiêu Vũ, chỉ cần Tiêu Vũ lộ ra phiền muộn thua thiệt vẻ mặt, thì sẽ cảm thấy rất thú vị, rất đắc ý.

Nhưng lần này, Thanh Nhi cho rằng Tiêu Vũ chết rồi, vào thời khắc ấy, trong lòng nàng như có loại khó chịu không nói ra được.

Nàng một lần vừa một lần kêu gọi Tiêu Vũ, lại là không chiếm được nửa điểm đáp lại, mỗi một lần kêu gọi, nàng đều ôm hy vọng, có thể mỗi một lần kêu gọi sau khi, đổi lấy nhưng đều là tuyệt vọng.

Thanh Nhi chưa bao giờ có như thế khó chịu cảm thụ, đời này cũng không muốn lại có, cho nên hắn mới có thể thay đổi chủ ý, đưa ra điều kiện như vậy.

“Tiêu ca ca, cẩn thận!” Thanh Nhi trong lòng đang kỳ quái chính mình tại sao sẽ như vậy lúc, đột nhiên hoàn toàn biến sắc, chỉ vì ở Tiêu Vũ phía sau, nàng nhìn thấy một vị người đá!

Nàng liếc mắt là đã nhìn ra, vị này người đá chính là treo ở thạch cây trên cùng vị thứ chín người đá!

“Ha ha, ngươi không cần sốt sắng, cái tên này bây giờ là ta theo đuôi, ta đi đến đâu nó hãy cùng đến đâu!” Tiêu Vũ nhìn thấy Thanh Nhi phản ứng, có chút buồn cười.

“Cùng…… theo đuôi?” Thanh Nhi sửng sốt, không dứt đánh giá vị này người đá, đang xác định vị này người đá chính là thạch trên cây vị thứ chín lúc, miệng của nàng, đã tấm đến khả năng nhét vào một cái trứng gà.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ đành cùng Thanh Nhi giải thích.

Trong quá khứ hơn hai mươi ngày bên trong, hắn mỗi ngày đều ở phù hợp 4 lực, tu luyện chiến chữ ấn, cũng mỗi ngày đều sẽ tìm người đá khiêu chiến.

Trên thực tế, phía trước 8 tôn người đá, hắn chỉ dùng mười một ngày thì toàn bộ đánh bại, để cho hắn cảm giác đau đầu cùng kinh khủng, là này vị thứ chín người đá!

Mười mấy ngày trước, vị này người đá cuối cùng thức tỉnh, cùng Tiêu Vũ động thủ.

Thân thể của nó cường độ không nói, quả thực biến thái, càng biến thái chính là, vị này người đá thức tỉnh sau, đem những cái khác người đá bị thua sau phân tán mảnh vỡ, toàn bộ đều hấp thu được trên người của nó!

Tại đây trong hơn mười ngày, Tiêu Vũ kỳ thực vẫn luôn tại cùng vị này người đá chiến đấu, lúc mới bắt đầu, hắn vài lần đều cơ hồ bị đá này người đánh chết tươi, thẳng đến mấy ngày, tài năng dần dần cùng người đá này chống lại.

Nhưng mà, khi hắn liều mạng, rốt cục một quyền đem người đá này đập vỡ lúc, người đá này mảnh vỡ rồi lại hợp lên, cùng hắn lại đại chiến, càng kinh khủng chính là, người đá này mỗi lần đứng lên, sức chiến đấu đều sẽ tăng lên một đoạn dài!

Có đến vài lần, Tiêu Vũ đều bị người đá này ép đến không cách nào chỉ dùng thân thể chiến đấu, mà là trong cơ thể các loại thủ đoạn ra hết, bất diệt âm dương, lục đạo dấu ấn, toàn bộ đều đập lên, thế nhưng giết không chết người đá này.

Mãi đến tận mấy ngày trước lúc, hắn đem 4 lực hoàn mỹ phù hợp, chiến chữ ấn cũng có khủng bố tăng trưởng, tài năng chỉ dựa vào thân thể lực lượng, liền đem người đá này nổ nát.

Đáng tiếc, này vẫn như cũ vô dụng, người đá vẫn như cũ sẽ đứng lên, làm sao đều đánh không chết.

Đén cuối cùng, Tiêu Vũ sợ, hắn không sợ người đá này làm sao mạnh mẽ, chỉ sợ làm sao cũng đánh không chết, bởi vì hắn đã không có thời gian hao tổn nữa, chỉ có thể rời đi.

Nhưng gặp quỷ chính là, người đá này cùng phía trước 8 tôn người đá cũng không giống nhau, từ sau lúc đó, thế mà lại đi theo hắn, bây giờ vô luận hắn đi đến đâu, người đá này thì sẽ cùng đến đâu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 620: Phong Hoa Tuyết Nguyệt

Đọc trên điện thoại

“Ngươi...... ngươi là nói, ngươi chỉ dùng mười một ngày thời gian, liền đem phía trước 8 tôn người đá đều đánh bại?”

Nghe xong Tiêu Vũ lời nói sau khi, Thanh Nhi sớm trợn to mắt, như là gặp ma.

Người đá khủng bố, nàng nhưng tự mình cảm thụ qua, nàng dĩ nhiên Thành Vương, đối mặt vị thứ nhất người đá lúc đều có áp lực thật lớn. Những người đá kia một người so với một người gượng, mười một ngày hạ xuống, Tiêu Vũ trung bình một ngày nhiều một chút thời gian thì đánh bại một vị, khái niệm này nghĩa là gì?

“Ngươi thật...... là biến thái!” Thanh Nhi thật lâu không nói gì, cuối cùng mới nói rồi một câu như vậy.

Mặc dù cùng Tiêu Vũ quen biết tháng ngày không tính ngắn, cũng biết Tiêu Vũ thiên tư cùng thực lực khủng bố đến mức nào, nhưng loại tiến bộ này tốc độ dưới cái nhìn của nàng, vẫn như cũ cảm giác thập phần khủng bố.

Tôn khoa kẻ thù không tình tôn hận từ cô lạnh cô

“Vậy nói như thế, ngươi đột phá đến Vương cảnh sao?” Như là nhớ tới cái gì, Thanh Nhi vừa là nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, ở trên người hắn qua lại đánh giá.

Nàng là vương giả đều không thể đánh bại vị thứ nhất người đá, Tiêu Vũ đã đã đem chín vị người đá toàn bộ đánh bại, vậy có phải hay không đã đột phá?

“Không có!” Tiêu Vũ lắc đầu cười khổ.

Trên thực tế, tại đây hơn hai mươi ngày, hắn lại làm sao không có thử xung kích vương giả cảnh giới, dù sao muốn chiến Quân Tà, nếu có thể Thành Vương, hắn phần thắng sẽ tăng lên rất nhiều.

Sau không xa độc thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ cánh buồm bóng chiến

Nhưng mà, hắn phải đi chính là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua đường, thân thể Thành Vương, đây tuyệt không phải vậy chuyện dễ dàng.

Sau không xa độc thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ cánh buồm bóng chiến “Ngươi…… ngươi là nói, ngươi chỉ dùng mười một ngày thời gian, liền đem phía trước 8 tôn người đá đều đánh bại?”

Ở Tiêu Vũ theo dự đoán, chỉ cần tiếp tục tu luyện chiến chữ ấn, hoặc là thử dùng chiến chữ ấn đến đối kháng Thiên đạo oai, hắn thì có đột phá Thành Vương có thể.

Nhưng thật đến hắn làm như vậy lúc, lại là phát hiện, thân thể Thành Vương độ khó, so với người bình thường Thành Vương còn muốn khó khăn nghìn lần!

Khoảng thời gian này, mặc dù chiến chữ ấn cũng ở đây quy tắc hỗn loạn trong thiên địa tìm được to lớn tăng trưởng, khiến nhục thể của hắn càng hơn từ trước, thế nhưng muốn xung kích Vương cảnh, một chữ: Khó!

Mặc dù Tiêu Vũ bây giờ cảm giác mình khoảng cách Vương cảnh đã rất gần rồi, nhưng thường xuyên hắn thật muốn xung kích, lại vẫn là phát hiện vô cùng gian nan, luôn có khoảng cách chỉ có một bước, nhưng cũng làm sao cũng không bước ra đi cảm giác.

Chiến chữ ấn tu luyện, ở hoàn cảnh khác nhau bên trong chỉ cần đạt được hiệu quả, tiếp tục tu luyện cũng sẽ không lại cường hóa. Này đây, làm trong cơ thể nên bị khai quật đã khai quật, Tiêu Vũ tiếp tục ở không vực tu luyện, đã ý nghĩa không lớn.

Bất đắc dĩ, hắn dù cho muốn tiếp tục xung kích Vương cảnh, tựa hồ cũng chỉ có thể đến chỗ tiếp theo cũ cảnh, lại tìm cái khác thích hợp hoàn cảnh tới tu luyện chiến chữ ấn.

“Ngươi...... không thành vương giả, cũng đã như vậy biến thái, nếu là Thành Vương, sẽ có dạng gì thực lực?” Thanh Nhi nhìn vị này người đá, vừa nhìn Tiêu Vũ.

Sau không không khốc thuyền hận tiếp ầm ĩ sau địch bóng

Tiêu Vũ không thành vương giả, cũng đã khả năng đánh bại này kinh khủng thạch người, chỉ sợ thực lực bây giờ của hắn, này phổ thông vương giả đều có thể bị hắn dễ dàng thuấn sát!

“Có đôi khi ta thật hoài nghi, rốt cuộc ta là yêu nghiệt, cũng là ngươi là yêu nghiệt!” Một lúc lâu, Thanh Nhi vừa là bổ sung một câu.

Chúng nó thú tộc, ở hóa thành hình người sau khi, cũng sẽ bị xưng là Yêu, nhưng bây giờ cảm thụ của nàng, lại là Tiêu Vũ so với nàng càng Yêu!

“Đi thôi, ta đã tìm được không vực cửa ra, chiến kỳ đã gần đến, chúng ta đến rời đi.” Tiêu Vũ cũng không giải thích, ngược lại được xưng yêu nghiệt cái gì hắn sớm thành thói quen.

“Đúng rồi, ngươi mới vừa nói rời đi nơi này đi tìm Thiên

Căn, đã tìm được chưa?" Thanh Nhi đuổi tới Tiêu Vũ bước chân, nhìn lướt qua thứ chín người đá, nói: "Đúng vậy, người này làm sao lại dính lên ngươi? Ngươi có phải hay không đối với nó làm cái gì? Ngươi thật muốn đem nó cũng mang ra không vực gì?"

Quay đầu lại liếc mắt nhìn người đá, Tiêu Vũ nhảy qua liên quan tới Thiên Căn vấn đề, nói: "Người đá này dung hợp cái khác 8 tôn người đá thân hình, cảm giác cùng cái khác người đá có chút bất đồng, nó sở dĩ đi theo ta, đại khái là vì theo ta tiếp xúc sau một thời gian ngắn, nhiễm lên khí tức của ta."

Cúi đầu nghĩ nghĩ, Tiêu Vũ mới tiếp tục nói tiếp: "Ta cảm giác, nó bây giờ đã không giống trước khi này không có sự sống thạch người, giống như có một điểm tư duy, nói không chừng sau đó, người đá này sẽ hóa thành thân thể máu thịt cũng không nhất định, nó đã muốn đi theo ta, thì dẫn nó cùng rời đi được rồi."

Liên quan tới người đá này, Tiêu Vũ mặc dù kiến thức mái nhà, nhưng là không cách nào giải thích, bởi vì người đá này là sinh ra ở đại đạo lực lượng hỗn loạn không vực bên trong, không thể tính toán theo lẽ thường.

"Người đá này kinh khủng như thế, ngươi mang theo bên người, ta luôn cảm giác không yên lòng." Thanh Nhi đánh giá người đá hồi lâu, làm sao cũng không cách nào đối với thực lực như vậy kinh khủng gì đó cảm thấy an tâm.

"Không sao, nó nếu đối với ta có địch ý, đã sớm đối với ta ra tay rồi." Tiêu Vũ lại phớt lờ, kỳ thực hắn cũng rất muốn biết, ở trong môi trường này đản sinh người đá, sau đó sẽ biến thành hình dáng gì.

"Này vị thứ chín người đá thực lực, rốt cuộc có bao nhiêu? Ngươi mới mười một ngày thì đánh bại cái khác 8 tôn, hơn nữa chưa thành vương giả có thể đánh bại nó, hẳn không phải là rất lợi hại không?" Thanh Nhi chớp mắt một cái, đột nhiên có chút nóng lòng muốn thử dáng dấp.

Trước đây ở vị thứ nhất người đá trên người ăn thiệt nhỏ, làm cho nàng dù sao cũng hơi để ý, hơn nữa bây giờ suy nghĩ một chút, Tiêu Vũ đã ở vậy trong thời gian ngắn đem chín vị người đá toàn bộ đánh bại, người đá nên không có bao nhiêu thực lực, hơn nữa Tiêu Vũ còn không thành vương giả.

“Ngươi có thể thử xem.” Tiêu Vũ tựa như cười mà không phải cười, hắn một chút thì có thể đoán được, yêu nữ này nhất định là đã tìm được Thiên Căn, muốn cầm vị này người đá thử tay nghề.

“Thử xem thì thử xem!” Thanh Nhi đem đầu giương lên, trong miệng khẽ kêu một tiếng, một con như ngọc bàn tay vỗ ra.

“Bịch!”

Người đá cũng không nhúc nhích, ở giữa một chưởng, chút nào không việc gì, đúng là Thanh Nhi biến sắc, bàn tay bị phản chấn đến lực lượng khiến cho hơi tê tê.

“Hừ, cái tên này một thân tảng đá, cũng là cứng một chút thôi, ta cũng không tin lợi hại bao nhiêu!” Nhìn thấy Tiêu Vũ ở bên cạnh tựa như cười mà không phải cười, Thanh Nhi như là cái dỗi hài tử, kiều uống lùi về sau.

“Gió!”

Kết khoa xa không Quỷ tôn xem kỹ chiến lạnh bí kẻ thù thuật

Kết khoa xa không Quỷ tôn xem kỹ chiến lạnh bí kẻ thù thuật bất đắc dĩ, hắn dù cho muốn tiếp tục xung kích Vương cảnh, tựa hồ cũng chỉ có thể đến chỗ tiếp theo cũ cảnh, lại tìm cái khác thích hợp hoàn cảnh tới tu luyện chiến chữ ấn.

Trong miệng nàng ngâm khẽ, chỉ thấy một trận khinh gió thổi tới, mang theo từng tia từng tia cảm giác mát mẻ.

“Hoa!”

Lại một cái chữ phun ra, nhưng thấy trong gió nhẹ, xuất hiện từng mảnh từng mảnh cánh hoa, mang theo từng trận say lòng người mùi thơm ngát.

“Tuyết!”

“Tháng!”

Thanh Nhi liên tục khẽ kêu, phong hoa tuyết nguyệt bốn chữ cùng xuất hiện, trong gió có cánh hoa, xen lẫn tuyết trắng, ban ngày đang cao, trên bầu trời, lại là xuất hiện một vầng minh nguyệt.

Tiêu Vũ ở bên cạnh nhìn ra kinh ngạc, chỉ từ cái kia gợn sóng đến xem, Thanh Nhi loại thủ đoạn này rất không bình thường, phong hoa tuyết nguyệt bốn loại bên trong bất luận một loại nào, đều có thể xưng được là vô cùng mạnh mẽ thần thông.

Chỉ sợ này bốn loại bên trong bất luận một loại nào, đều có thể dễ dàng chém giết phổ thông vương giả, bốn cái này cùng xuất hiện, uy lực càng khủng bố, giống như Tiêu Vũ 4 lực phù hợp giống nhau, hỗ trợ lẫn nhau, có thể tăng trưởng lẫn nhau uy lực.

Hiển nhiên yêu nữ này cũng biết người đá mạnh mẽ, vừa đi lên thì 4 lực lượng đem hết sạch ra, mà không phải 11 đánh ra.

Người đá vẫn là đứng tại chỗ, động cũng không động, phong hoa tuyết nguyệt 4 lực hạ xuống, ở nó bên cạnh, đột nhiên xuất hiện một loại đặc biệt gợn sóng, Thanh Nhi 4 lực đi đến nó trước người, đúng là không tiếng động tản đi, căn bản ngay cả tiếp cận đều không đến gần được.

"Này……"

Thanh Nhi lập tức ngây dại, nàng 4 lực cùng xuất hiện, mà ngay cả người đá thân hình đều dính không đến một tia, quả thực so với trong truyền thuyết vạn pháp bất xâm, còn kinh khủng hơn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 621: Đến Không Vực

Đọc trên điện thoại

“Không đánh không đánh, người đá này giống như ngươi, đều là biến thái!”

Vừa nói, Thanh Nhi dừng rảnh tay. Liều thân thể, người đá này so với vị thứ nhất người đá cường hãn hơn, mảy may khó thương, vận dụng thần thông, người đá này trên người lại có loại kia quái lạ gợn sóng hóa giải, các loại thần thông như là đều đối với nó vô dụng.

Có thể nói, người đá này mạnh mẽ, quả thực khó giải, cường hãn thân hình cùng hóa giải thần thông gợn sóng, đã để nó đứng ở thế bất bại.

Điều này cũng làm cho Thanh Nhi lại hiểu Tiêu Vũ bây giờ khủng bố, hắn thậm chí ngay cả dạng này người đá đều có thể đánh bại!

“Người đá này sinh ở hỗn loạn đại đạo bên trong, đối với các loại đại đạo lực lượng sớm có miễn dịch lực, nếu không cũng không khả năng ở không vực nơi sâu xa nhất tồn tại.”

Kết xa không tình sau hận chiến lạnh kỹ cánh buồm khốc

Kết xa không tình sau hận chiến lạnh kỹ cánh buồm khốc không nói thêm, không vực mặc dù giống như một mê cung, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, phải tìm được cửa ra hoàn toàn không khó khăn, hắn mang theo Thanh Nhi cùng người đá, rất nhanh là đến cửa ra, từ nơi này rời đi.

Tiêu Vũ nhìn thấy Thanh Nhi thật vất vả ăn một lần thiệt thòi, cười nói: “Ở trong không vực, vạn vật khác thường, nước hướng về cao lưu, người đá có sinh mệnh đều không ngạc nhiên, các loại đại đạo lực lượng đều rối loạn, người đá này sinh ở trong hỗn loạn, này đây vô luận cái gì thần đánh tới trên người của nó, nó đều khả năng bản năng đem loại sức mạnh này hóa giải, thậm chí nghịch chuyển.”

Liên quan tới điểm này, Tiêu Vũ thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ. Trước đây hắn bị người đá này làm cho thủ đoạn ra hết, cũng không làm gì được người đá này, chính là bởi vì người đá loại kia kinh khủng năng lực.

Không vực bên trong đại đạo lực lượng hỗn loạn, mà tu luyện người các loại thần thông, cũng bất quá là một loại nào đó đại đạo lực lượng diễn biến, thì như nước vốn là hướng về thấp lưu, nhưng tới không vực, lại trở thành hướng về chỗ cao lưu.

Người bình thường thần thông, đánh tới người đá trên người, liền sẽ bị vô hình hóa giải, thậm chí hiệu quả nghịch chuyển, hết thảy đều là bởi vì này sinh trưởng với hỗn loạn đại đạo bên trong người đá, đã có cùng vùng xấp xỉ năng lực.

Tiêu Vũ mặc dù có thể đánh bại, hoàn toàn cũng là nương tựa theo phù hợp 4 lực sau khi thân thể cường hãn, có thể làm được điểm này, trừ hắn ra ở ngoài khó hơn nữa tìm tới người khác.

Không nói thêm, không vực mặc dù giống như một mê cung, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, phải tìm được cửa ra hoàn toàn không khó khăn, hắn mang theo Thanh Nhi cùng người đá, rất nhanh là đến cửa ra, từ nơi này rời đi.

“A?”

Mới ra không vực, Tiêu Vũ liền cảm nhận được trên người hắn truyền gian phù truyền đến gợn sóng, có người ở thông qua truyền gian phù tìm hắn.

Thuyền khoa khoa kẻ thù độc kết xem kỹ tiếp ầm ĩ cánh buồm lạnh khoa

“Diệp Cửu Khung?” Tiêu Vũ bất ngờ, trước khi hắn và Diệp Cửu Khung còn có Hàn Ngưng Yên trao đổi bùa truyền âm dấu ấn, nhưng tại rời cung sau khi, đây là Diệp Cửu Khung lần đầu tiên tìm hắn.

Hướng phù trung truyền vào Thần lực, nhất thời Tiêu Vũ bùa truyền âm cùng Diệp Cửu Khung bùa truyền âm liên thông, để hắn bất ngờ chính là, phù bên trong truyền ra, lại không phải Diệp Cửu Khung âm thanh, mà là một cô gái âm thanh: “Xin hỏi nhưng Tiêu Vũ Tiêu công tử?”

Sau không kẻ thù không khốc địch xem kỹ tiếp tháng chút nào thuật chỗ

Sau không kẻ thù không khốc địch xem kỹ tiếp tháng chút nào thuật chỗ Diệp Cửu Khung vị hôn thê? Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung quen biết thời gian không ngắn, lại là lần đầu tiên biết hắn có vị hôn thê.

Diệp Cửu Khung bùa truyền âm, làm sao tới trên tay của người khác? Tiêu Vũ lông mày sâu sắc giam lên, nói: “Ta là, ngươi là vị nào?”

Phù bên trong nữ tử âm thanh trầm mặc chốc lát, nói: “Ta là Diệp Cửu Khung vị hôn thê, hắn có món khác, gọi ta chuyển giao cho Tiêu công tử, không biết Tiêu công tử bây giờ nơi nào?”

Địch xa xa xa tâm tình học từ lạnh không Quỷ vâng

Vị hôn thê của Diệp Cửu Khung? Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung quen biết thời gian không ngắn,

Lại là lần đầu tiên biết hắn có vị hôn thê.

Có điều ngẫm lại, Diệp Cửu Khung xuất thân cổ tộc, bị gia tộc sắp xếp đã đính hôn, cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình. Chỉ là hắn đã có đồ vật phải cho Tiêu Vũ, tại sao không đích thân đến được, mà là muốn sai người chuyển giao?

“Ngươi vẫn đang tìm ta gì?” Tiêu Vũ trong lòng, đột nhiên có một loại cảm giác bất an.

“Đúng vậy, chỉ là trước đây bùa truyền âm vẫn không có phản ứng.” Cô gái kia đáp lại nói.

Tiêu Vũ gật đầu, bởi vì trước đây hắn đang ở không vực, thuộc về khác một vùng không gian, bùa truyền âm ở giữa liên hệ bị ngăn trở, khó trách hắn mới ra không vực, bùa này liền truyền ra gợn sóng.

“Ta bây giờ ở Vũ Châu Vạn Linh Sơn bên trong.” Tiêu Vũ bất an trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, không có suy nghĩ nhiều, đem phương vị của mình nói cho cô gái kia.

Kết không kẻ thù kẻ thù tâm tình học chỗ cô địch tình

“Ta lập tức tới ngay!” Nữ tử nói xong, bùa truyền âm liền cắt đứt liên hệ.

Tiêu Vũ nghĩ đến, trước đây hắn ở chỗ này tin tức truyền ra, đưa tới trẻ tuổi như vậy người, cô gái này đã cũng đang tìm hắn, vậy biết hắn ở Vũ Châu cũng không kỳ quái, nói vậy bây giờ cách nơi này không xa.

Không lâu, một cô gái lăng không mà đến, hạ xuống Tiêu Vũ trước mặt, hỏi lần nữa: “Xin hỏi nhưng Tiêu Vũ công tử?”

Tiêu Vũ lấy ra bùa truyền âm, hướng về cô gái này chứng minh thân phận của mình, sau đó nói: “Diệp Cửu Khung? Hắn tại sao không đích thân đến được?”

Cô gái này chừng hai mươi tuổi, bàn về dung mạo, nàng không thua với những cô gái khác, chỉ là bàn về thực lực, có lẽ phải kém hơn mấy phần, trên người gợn sóng chỉ có Thiên Tông tu vi.

Nàng không hề trả lời Tiêu Vũ nói, tự thân trên lấy ra một viên minh phù, nói: “Đây là hắn để cho ta giao cho ngươi.”

“Truyền như phù?” Tiêu Vũ tiếp nhận minh phù, càng thêm kinh ngạc.

Truyền như phù, là so với bùa truyền âm cao cấp hơn một loại minh phù, truyền phù chỉ có thể lẫn nhau truyền âm, nhưng truyền như phù, lại là khả năng liền với hình ảnh cùng truyền đạt.

Tôn kẻ thù xa khốc sau xem kỹ từ dương tháng cực kỳ quá

Ngoài ra, truyền như phù còn có một loại khác cách dùng, liền đem một loại nào đó hình ảnh ghi chép với phù bên trong, sau khi vô luận trôi qua bao lâu, đều có thể khiến lúc đó ghi chép hình ảnh lại hiện lên.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Vũ trong lòng loại kia cảm giác bất an vào lúc này qua đến đỉnh điểm, nhưng lần này hắn không có hỏi lại, mà là trực tiếp hướng phù trung truyền vào Thần lực, huy động truyền như phù.

Trong nháy mắt, truyền như phù bên trong lộ ra ánh sáng, phù bên trong ghi chép hình ảnh, trực tiếp liền truyền vào Tiêu Vũ trong óc, giống như đích thân tới kỳ cảnh.

"Là hắn!" Bùa này huy động, Tiêu Vũ con mắt thứ nhất nhìn thấy được cái kia thân ảnh quen thuộc.

Bạo chúa, Quân Tà!

Kết không xa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chiến độc chiến phong Quỷ

Bùa này bên trong ghi chép hình ảnh, này đây Diệp Cửu Khung từ thân là thị giác, bởi vậy Tiêu Vũ ở phù bên trong và không thấy hắn.

"Loại này lá cây, gọi là sinh tử lá, sinh ở sinh tử trên cây, sinh tử cây lá cây đều là một mặt màu đen, một mặt màu trắng, màu đen đại diện chết, màu trắng đại diện sinh."

……

"Làm chiến kỳ tiến đến gần, ngươi sẽ thấy hắn vẫn như cũ sẽ bị ta giết chết, đến lúc đó ngươi thì sẽ biết, ngươi này đến không chỉ tống táng chính mình hết thảy, hơn nữa cũng không cải biến được hắn thua với ta kết quả, ngươi hôm nay quyết định, là ngu xuẩn cỡ nào!"

Diệp Cửu Khung cùng Quân Tà từng đoạn đối thoại, từ minh phù trực tiếp truyền vào Tiêu Vũ trong đầu, hắn giờ phút này liền đứng ở ngày đó Diệp Cửu Khung thị giác, có thể rõ ràng nhìn thấy cùng ngày đã phát sinh tất cả.

Làm Quân Tà cái kia câu nói sau cùng sau khi rơi xuống, này hai đại niên khinh vương giả trong lúc đó, một hồi kinh người đại chiến, liền triển khai như vậy.

Trận chiến này, trời long đất lở!

Trận chiến này, nhật nguyệt ảm đạm!

Đợi cho cuối cùng, làm tất cả bình tĩnh lại, phù bên trong vang lên sau cùng âm thanh, là Quân Tà cái kia lãnh khốc lời nói: “Ta nói rồi, ngươi vội vã đột phá, không phải là đối thủ của ta, có điều ta sẽ tuân thủ lời ta nói, sẽ không giết ngươi, nhưng ngươi một thân tu vi, từ đó huỷ bỏ!”

Oanh một tiếng vang thật lớn, minh phù bên trong hình ảnh bùng phát đến tia sáng chói mắt, sau đó, phù bên trong tất cả biến mất, hết thảy hình ảnh, tất cả thanh âm, đều sẽ không còn gặp lại được.

“Quân Tà!”

Tiêu Vũ sau khi xem xong, hai mắt đỏ chót, trong ánh mắt sát ý tận trời, ngước nhìn vòm trời phát sinh một tiếng kinh khủng lịch pháp rít gào!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 622: Sau Cùng Tiền Đặt Cược

Đọc trên điện thoại

Tiếng kêu như sấm, với Vạn Linh Sơn bầu trời vang vọng thật lâu, chấn động núi rừng, vạn thú bôn ba, qua rất lâu đều không có bình ổn.

“Hắn…… hiện tại ở đâu?”

Qua rất lâu, Tiêu Vũ mới yên tĩnh trở lại, hướng về cô gái kia hỏi dò. Mặc dù hắn hết sức muốn cho thanh âm của mình giữ vững bình tĩnh, nhưng cũng vẫn là nhịn không được run rẩy.

“Hắn đã rời đi, không có ai biết hắn đi đâu.” Cô gái kia lắc lắc đầu, trong thanh âm nghe không ra buồn vui.

“Rời đi? Hắn chưa có trở lại Diệp Gia gì?” Tiêu Vũ cố nén trong lòng không tĩnh, hỏi tiếp.

“Diệp Gia?” Vẫn bình tĩnh nữ tử, đột nhiên nở nụ cười, trong nụ cười có trào phúng, cũng có một tia đau thương, nói: “Ngươi cũng đã biết, hắn vốn là Diệp Gia kiệt xuất nhất thiên tài? Bây giờ trong lúc loạn thế, Diệp Gia càng đưa hắn trở thành ngày sau hy vọng!”

Tiêu Vũ tự nhiên có thể minh bạch, ở bây giờ trong loạn thế, một kiệt xuất thiên kiêu, là hết thảy cổ tộc ứng đối loạn thế hy vọng.

Diệp Cửu Khung thiên tư bất phàm, vừa vào Đạo Thần

Cung, chỉ cần có thể đột phá vương giả, tìm được Thiên Căn, hắn lại không chút nào so với Đạo Thần Cung bên trong bất kỳ yêu nghiệt không đều!

“Hắn vốn đã bị Diệp Gia trên dưới tất cả mọi người trông chờ, nhưng lần này, hắn lại bị Diệp Gia từ bỏ, triệt để vứt bỏ!”

Nữ tử nụ cười tràn ngập đau thương, cặp mắt đe dọa nhìn Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Ngươi cũng biết đây là vì cái gì?”

Tiêu Vũ trong lòng không hiểu đau đớn, bởi vì hắn đã đại khái đoán được Diệp Gia như thế nguyên nhân.

“Bởi vì trên vai hắn vốn vác lấy trợ giúp Diệp Gia vượt qua loạn thế trách nhiệm, để phần này trách nhiệm, hắn mặc dù đã chạm tới Vương cảnh ngưỡng cửa, lại là chậm chạp không có đột phá.”

Mặc dù Tiêu Vũ không hề trả lời, nhưng cô gái kia còn là tiếp tục nói: “Hắn không đột phá, là vì Diệp Gia hy vọng hắn có thể đợi được tìm được Thiên Căn thời gian, bởi vì đột phá Thành Vương thời gian trôi qua càng lâu, dung hợp Thiên Căn lại càng khó khăn!”

Kết khoa kẻ thù kẻ thù tình thuyền bóng tiếp dương sớm xuyên qua

Sau xa khoa phương xa địch bóng tiếp ầm ĩ chỗ cực kỳ kỹ

Điểm này, Tiêu Vũ cũng đã sớm biết, ban đầu ở Đạo Thần Cung bên trong, chuyện này cũng đã có người nói rõ.

Cũng chính là bởi vì nguyên nhân này, này còn chưa thành vương thiên tài trẻ tuổi, mới sẽ phải chịu Đạo Thần Cung coi trọng, ngược lại này đã Thành Vương nhiều năm thế hệ trước vương giả, tất là đã không có hy vọng.

“Hắn nguyên bản một mực ở dựa theo Diệp Gia lời nói đi làm, lẳng lặng cùng đợi tìm được Thiên Căn. Nhưng mà, ngay ở hai mươi mấy ngày trước, hắn nghe đến ngươi muốn cùng bạo chúa một trận chiến tin tức sau, đột nhiên thái độ khác thường, không chịu tiếp tục đợi thêm, cố ý muốn đột phá Thành Vương, đơn giản là, hắn muốn ở trước ngươi, cùng bạo chúa một trận chiến!”

Nữ tử nói tới chỗ này, cái kia bình tĩnh dáng dấp triệt để không thấy, âm thanh có chút khàn cả giọng, con mắt cũng có chút đỏ lên.

Kết khoa xa không khốc thuyền thuật tiếp dương vâng bí cánh buồm

“Ngươi biết rồi đấy, bạo chúa đột phá Thành Vương, đã có một quãng thời gian, mà ở trong truyền thuyết, hắn sớm tìm được Thiên Căn, hắn vội vàng như thế đột phá, vừa không được Thiên Căn, trận chiến này kết quả, ngươi nên có thể tưởng tượng!” Nữ tử đe dọa nhìn Tiêu Vũ, trong mắt đột nhiên lộ ra tia tia hận ý.

Tiêu Vũ tự nhiên biết, bởi vì ở trước đó truyền như phù bên trong, hắn đã sớm nhìn thấy kết quả cuối cùng.

“Biết được hắn muốn cùng bạo chúa một trận chiến, mà lại là trong loại tình huống này, Diệp Gia người trong tự nhiên sẽ không đồng ý, bởi vì hắn nếu đánh bại, cũng tương đương để Diệp Gia mất đi hy vọng.”

Nữ tử nói đến chỗ này, đỏ bừng hai mắt, rốt cục rơi lệ, nói: “Nhưng mà, hắn căn bản không nghe lọt, khư khư cố chấp, sau khi đột phá,

Liền rời đi Diệp Gia.”

Sau khi rời khỏi đi nơi nào, đã không cần cô gái này nhiều lời, cái viên này truyền như phù, đã nói rõ tất cả.

“Không ngoài dự liệu, hắn bại bởi bạo chúa!” Nữ tử âm thanh nghe tới bình tĩnh, trong mắt nước mắt lại là không dứt lăn nhào, nói: “Đợi cho hắn lúc trở lại, trên người hắn tu vi, đã toàn bộ mất đi, đã biến thành một kẻ tàn phế, triệt để phế nhân!”

Tiêu Vũ nhắm hai mắt lại, trong mắt của hắn vô lệ, nhưng lòng ở chảy máu, chỉ là như cũ không có mở miệng.

“Hắn không để ý gia tộc ngăn cản, cố ý muốn cùng bạo chúa một trận chiến, trở về sau khi, vừa là đã biến thành một kẻ tàn phế, không còn là Diệp Gia hy vọng, Diệp Gia đối với hắn, tự nhiên cũng không khả năng giống như trước kia giống nhau, vô tình đưa hắn từ bỏ, hoặc là nói, là chính hắn trước tiên từ bỏ Diệp Gia!”

Nữ tử một bên rơi lệ, vừa nói: “Bởi vì hắn cùng bạo chúa một trận chiến, biết rõ tất bại, lại còn muốn đi, chẳng khác gì là từ bỏ Diệp Gia ngày sau vượt qua loạn thế hy vọng, hắn từ bỏ Diệp Gia, Diệp Gia tự nhiên cũng sẽ không coi trọng hắn cái này đã biến thành phế nhân người.”

Nếu là trong lòng máu có thể chảy ra, giờ phút này Tiêu Vũ trước người, chỉ sợ đã ngưng tụ thành hồ nước. Hắn nhắm chặt hai mắt, thân thể run nhè nhẹ, lại là một chữ cũng chưa có nói ra, lẳng lặng nghe.

“Không lâu sau, hắn rời đi Diệp Gia, tìm được rồi ta, để cho ta thay hắn đem thứ này giao cho ngươi.” Nữ tử trong mắt nước mắt từ từ ngừng lại, lại là cắn chặt hàm răng: “Ta thật rất không muốn đáp ứng hắn, bởi vì ta hận hắn, ta hận hắn để ngươi đem chính mình biến thành một kẻ tàn phế, ta cũng hận ngươi, nếu không phải ngươi, hắn làm sao lại rơi vào nông nỗi như thế!”

Tiêu Vũ một câu cũng không có phản bác, bởi vì này nữ tử nói, tất cả đều là sự thật!

"Ngoại trừ cái viên này minh phù, hắn còn có một thứ khác cho ngươi!" Lau đi lệ trên mặt, cô gái này vừa hướng về Tiêu Vũ truyền đạt một vật.

Thẳng đến lúc này, Tiêu Vũ mới không thể không mở mắt, nhưng mở mắt ra sau, nhìn thấy cô gái kia vật trong tay, rồi lại là sửng sốt.

Đó bất ngờ là một xúc xắc chung, ngày xưa một màn nổi lên trước mắt, lúc trước cùng Diệp Cửu Khung lần đầu gặp gỡ, Tiêu Vũ liền cùng hắn dùng này xúc xắc chung đánh cuộc ba trận.

Run rẩy tiếp nhận, Tiêu Vũ trong miệng không nói gì, trong lòng nhưng có vạn ngữ. Nhưng mà, Diệp Cửu Khung đã rời đi, hắn những câu nói kia, lại muốn hướng về ai đi nói?

"Hắn đời này, làm đánh bạc thành cuồng, nhưng cũng từ trước đến giờ chỉ đem đánh bạc xem là trò chơi, vô luận thắng thua chưa bao giờ để ở trong lòng, chỉ có thua ngươi cái kia ba trận, để hắn vẫn nhớ mãi không quên, vẫn muốn có thể cùng ngươi đánh cuộc một lần nữa, chỉ tiếc đã không có cơ hội."

Nữ tử nhìn Tiêu Vũ trong tay xúc xắc chung, trong mắt vô tận sầu não, nói: "Hắn nói, hắn lần đó mặc dù thua rất triệt để, nhưng là thắng tới dĩ vãng thắng không đến gì đó, hiện tại hắn đã rời đi, đem vật ấy tạm thời gửi ngươi nơi đây, ngày sau nếu có cơ hội gặp lại, sẽ cùng ngươi khác đánh bạc một ván."

Tiêu Vũ tay đang run rẩy, Diệp Cửu Khung đã bị thua lần đó đánh cuộc, vừa thắng được cái gì? Đơn giản chính là cùng hắn quen biết mà thôi!

Đánh cuộc này đoán bình thường xem ra hi hi ha ha, Trên thực tế, hắn so với ai khác đều phải trọng tình cảm!

“Ngươi…… thật không biết là hắn đi nơi nào?” Tiêu Vũ rốt cục vẫn là mở miệng, âm thanh run rẩy, mặc dù trong lòng đã có đáp án, lại vẫn là không nhịn được hỏi dò.

“Người như hắn, nếu cố ý biến mất, lại có ai có thể tìm tới?” Cô gái kia bi thảm nở nụ cười, nói: “Hắn còn để cho ta nhắn cho ngươi, không cần tìm hắn, bởi vì ngươi không tìm được hắn. Hắn đã đem ngươi trở thành bằng hữu, có phải ngươi còn không hiểu rõ hắn gì?”

Thuyền không không kẻ thù tình thuyền thuật chỗ ầm ĩ xa sườn núi tinh

Tiêu Vũ cười thảm, quả thật trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, chỉ là mặc dù rõ ràng, lại vẫn không nhịn được muốn muốn hỏi rõ.

“Hắn một đời nhất thích cờ bạc, lần này, càng đem cuộc đời của mình đều xem là tiền đặt cược, đặt ở trên người của ngươi, cái này hoặc giả cũng là hắn đời này cuối cùng một hồi đánh cuộc.”

Cô gái kia tâm tình dần dần ổn định lại, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nói: “Hắn làm như vậy nguyên nhân, ta nghĩ ngươi so với ta rõ ràng. Mấy ngày sau khi, chính là chiến kỳ, nếu như ngươi thất bại, hắn này 1 đánh cuộc, đem thất bại đến thảm bại!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 623: Đại Chiến Ngày

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Diệp Cửu Khung vị hôn thê rời đi, Tiêu Vũ lại vẫn là đứng tại chỗ, trong tay nắm thật chặt một cái kia xúc xắc chung, như là tảng đá giống như không nhúc nhích.

Diệp Cửu Khung biết rõ tất bại, cũng phải cùng Quân Tà một trận chiến, hắn làm như vậy là vì cái gì, chẳng lẽ là để ở Tiêu Vũ cùng Quân Tà giao thủ trước khi, đem Quân Tà chém giết?

Không, không phải!

Tiêu Vũ rất rõ ràng, Diệp Cửu Khung làm như vậy, chỉ có điều là muốn giúp hắn tăng cao trận chiến này phần thắng.

Nói vậy Diệp Cửu Khung cũng rất rõ ràng, bạo quân thực lực mạnh đến nỗi khủng bố, cho nên khi nghe đến Tiêu Vũ muốn cùng bạo chúa một trận chiến tin tức sau, thì trong lòng bất an, muốn làm Tiêu Vũ làm những gì.

Cuối cùng, hắn nghĩ tới rồi, đó chính là cùng Quân Tà một trận chiến.

Trận chiến này không vì giúp Tiêu Vũ chém giết Quân Tà, cũng không vì đem Quân Tà đả thương, để Tiêu Vũ tại thời chiến có thể nhiều mấy phần phần thắng, mà là để ép Quân Tà bày ra hắn thực lực chân chính, để Tiêu Vũ có thể ở chiến kỳ tiến lại trước khi, chuẩn bị sẵn sàng, thậm chí là nhằm vào Quân Tà, định ra chiến thuật.

Biết người biết ta, bách chiến không tha, đây là từng cái tu luyện người đều biết đạo lý.

Nhưng Quân Tà, hắn có dạng gì thực lực, có dạng gì thủ đoạn, đến bây giờ vẫn như cũ đều là không biết, ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ chưa thành vương giả, phần thắng quả thực thấp đến mức làm người giận sôi.

Diệp Cửu Khung biết rõ tất bại, cũng phải cùng Quân Tà một trận chiến, chỉ có điều là muốn thay thế Tiêu Vũ đem Tiêu Vũ thủ đoạn đều ép ra ngoài, để Tiêu Vũ sớm có đề phòng thôi.

Chính bởi vì hắn là tính toán như vậy, cho nên mới phải ở đi khiêu chiến Quân Tà lúc, mang tới truyền như phù, dùng minh phù ghi chép trận chiến này quá trình, lại đưa đến Tiêu Vũ nơi đây.

Hắn không tiếc vi phạm gia tộc ý chí, dùng cuộc đời của mình làm tiền đặt cuộc, có điều đơn giản là cái mục đích này!

“Làm chiến kỳ tiến đến gần, ngươi sẽ thấy hắn vẫn như cũ sẽ bị ta giết chết, đến lúc đó ngươi thì sẽ biết, ngươi này đến không chỉ tống táng chính mình hết thảy, hơn nữa cũng không cải biến được hắn thua với ta kết quả, ngươi hôm nay quyết định, là ngu xuẩn cỡ nào!”

Nhắm hai mắt, bạo chúa đối với Diệp Cửu Khung theo như lời cái kia vài câu tàn khốc lời nói ở Tiêu Vũ bên tai quanh quẩn.

Thì như lúc trước cô gái kia theo như lời, Diệp Cửu Khung đem một đời làm tiền đặt cuộc, đặt ở Tiêu Vũ trên người, nếu như trận chiến này Tiêu Vũ bị thua, để Quân Tà lời nói trở thành sự thật, vậy Diệp Cửu Khung lần này, đem thất bại đến thảm bại, hơn nữa triệt để đã không có vươn mình đường sống!

Trận chiến này đến bây giờ, đã không chỉ có quan hệ đến Tiêu

Vũ chính mình.

“Ha ha,

Có đôi khi ta thật không biết, phải nói ngươi cái gì tốt.”

Tiêu Vũ bên mép, đột nhiên lộ ra vẻ cười khổ. Trong tay hắn, còn nắm cái viên này truyền như phù, phù bên trong một trận chiến, hắn đã thấy rất rõ ràng.

Diệp Cửu Khung để trận chiến này, không tiếc đánh bạc một đời, muốn cho hắn nắm giữ Quân Tà các loại thủ đoạn.

Chỉ tiếc, sự tình và không bằng hắn suy nghĩ, trận chiến này Tiêu Vũ đã xem qua, mặc dù Diệp Cửu Khung đã làm cho Quân Tà chăm chú ứng chiến, nhưng Tiêu Vũ nhưng có thể nhìn ra, ngay lúc đó Quân Tà, cũng không có sử xuất toàn lực!

“Chỉ sợ cũng liền chính ngươi, đều không thể nhìn ra điểm này a, nếu không phỏng chừng cũng sẽ không đem bùa này đưa tới!”

Việc này, Tiêu Vũ chỉ là đặt ở đáy lòng, hắn không có ý định sau đó nói cho Diệp Cửu Khung, cũng không có nói cho vừa mới cô gái kia.

Bởi vì vô luận như thế nào, Diệp Cửu Khung cũng đã tận lực, bỏ ra một thân tu vi, mặc dù hắn không thể ép Quân Tà sử xuất toàn lực, thậm chí dù cho hắn không có làm việc này, Tiêu Vũ cũng đã tán đồng hắn người này, phần tâm ý này.

Bất kể là kiếp trước hay là kiếp này, có thể làm cho hắn tán thành người, cũng sẽ không nhiều lắm!

“Quân Tà!”

Trịnh trọng đem xúc xắc chung cùng minh phù thu sau, Tiêu Vũ nhìn về nơi xa đông phương, cái hướng kia, chính là Viêm Châu vị trí.

“Tiêu ca ca, ta phải đi!”

Nhìn ra Tiêu Vũ tâm tình nặng nề, Thanh Nhi thời khắc này không tiếp tục như dĩ vãng hắn và Tiêu Vũ đùa giỡn, mà là có chút ảm đạm, nói: “Mặc dù ta cũng biết, lần này một trận chiến đối với ngươi rất trọng yếu, rất muốn đi cho ngươi trợ uy, nhưng chúng ta thú tộc có quy định, không thể đi đến Nhân tộc cường giả dày đặc địa phương.”

Tiêu Vũ than khẽ, lần này hắn và Quân Tà một trận chiến, nhất định sẽ đưa tới phần đông vương giả trở lên đời người, Thanh Nhi thân là thú tộc, không thể đi tới cũng là bình thường.

“Tiêu ca ca, ngươi muốn đáp ứng ta, trận chiến này vô luận như thế nào đều phải chiến thắng, đừng quên trước ngươi đã đáp ứng ta điều kiện, vô luận là ở đâu, vô luận ngươi đang làm gì, chỉ cần nghe đến ta bảo ngươi, ngươi đều phải nhanh chóng xuất hiện ở trước mặt ta!”

Thời khắc này Thanh Nhi, chỉ làm cho Tiêu Vũ cảm giác trước đó chưa từng có chăm chú.

Yêu nữ này bình thường bách biến vô thường, quen thuộc đem chân thật nhất một mặt ẩn giấu đi, đột nhiên trở nên thật tình như thế, cũng làm cho hắn cảm giác thấy hơi không quá quen thuộc.

“Tiêu ca ca, ta đi rồi! Mặc dù ngươi chưa thành vương giả, nhưng ở Thanh Nhi trong lòng, thế gian chỉ có ngươi mới là vương! Ta chờ ngươi sẽ có một ngày quân lâm thiên hạ, đến lúc đó, ta có thể không cần lại trốn, có thể quang minh chánh đại đi tới trước người ngươi!”

Thanh Nhi vừa nói, một bên chầm chậm hướng về Tiêu Vũ gần sát, sau đó đột nhiên đồ lót chuồng, ở trên mặt hắn hôn nhẹ, nói:

“Tiêu ca ca, bảo trọng!”

Dĩ vãng yêu nữ này mặc dù với Tiêu Vũ có các loại thân mật động tác, nhưng này đều là cố ý đùa Tiêu Vũ, thật tình như thế vừa hôn, còn chưa bao giờ có, Tiêu Vũ không khỏi ngẩn ngơ.

Hắn này ngẩn ngơ trong lúc đó, Thanh Nhi nhanh nhẹn đứng dậy, dĩ nhiên hóa thành một đạo khói, ở chân trời đi xa.

Thở dài một tiếng, vô luận kiếp trước kiếp này, Tiêu Vũ đều chưa bao giờ cố ý đối với cô gái nào lưu tình, thậm chí lòng có Nguyệt Thần, đều chưa từng thổ lộ qua, lại là cõng một thân nợ tình.

Hắn bất đắc dĩ cười khổ, đạp không mà đi, thẳng hướng về Viêm Châu.

Tiếng gió rít gào, Tiêu Vũ bay ở không trung, lại là đột nhiên có một loại trước đó chưa từng có cảm giác cô tịch.

Diệp Cửu Khung ảm đạm rời đi, lưu lạc chân trời, cùng Thanh Nhi cái kia dị thường mà nặng nề phân biệt, đột nhiên để hắn cảm nhận được, kiếp trước kiếp này, đang tu luyện này trên một con đường, khả năng vẫn cùng hắn đi sóng vai, càng không một người!

“Huyết Lân Mặc Vũ, bây giờ cũng có thể lớn lên mới đúng, hạt cát Sở Ngâm Sa, Thánh cảnh vừa đi, cũng đã mấy năm, chẳng biết lúc nào tài năng trở về?”

Hồi tưởng ngày xưa này chung qua hoạn nạn đám người, Tiêu Vũ trong lòng cô tịch càng sâu. Tại loại này cô tịch gian, hắn quay đầu nhìn lại, giờ phút này ở bên cạnh hắn, lại là chỉ có này một cái không có cảm tình người đá!

Huyễn thiên thần dực, ngay lập tức vạn dặm, &# 85; &# 85; đọc sách www &# 46; uukan ｓ &# 104;u. c &# 111;ｍ người khác muốn đuổi một tháng lộ trình, đối với Tiêu Vũ tới nói, lại là không đến nửa ngày thì đã đến.

Viêm Châu, này châu bên trên, khắp nơi tràn đầy cực nóng khí tức, bay ở không trung, thỉnh thoảng liền có thể nhìn thấy có phả ra khói xanh núi lửa, phun phát ra trận trận sóng nhiệt.

Này châu chính là bởi vì loại này cực nóng khí tức, cùng tùy ý có thể thấy được núi lửa mà có tên.

Ở vô số trong núi lửa, có một ngọn núi, chọc vào trong mây, giống như vạn núi đứng đầu, vừa vào Viêm Châu biên giới, liền có thể tại bất luận cái gì một chỗ, cũng có thể nhìn thấy ngọn núi này, mặc dù là cách xa nhau vạn dặm.

Bạo chúa cùng Tiêu Vũ một trận chiến, chỉ nói ở Viêm Châu, lại không nói ở nơi nào, thế nhưng là tất cả mọi người biết, hai người chiến trường, hẳn là toà kia cao nhất núi lửa.

Ngày hôm đó, đã là ước định đại chiến kỳ hạn, Thập Châu bên trên không biết có bao nhiêu tu luyện người, đều ngày hôm đó đi lên cái kia một tòa cùng trời núi cao.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay thì canh ba, vốn định càng nhiều một chút, nhưng viết lên này càng viết càng chậm, dù sao cũng là một làn sóng cao trào, mọi người tha cho ta đem ý nghĩ chỉnh lý một chút, bởi vì này sau khi kết nối lấy rất nhiều đại sự, không thể phạm sai lầm, hy vọng mọi người giải thích. Mặt khác, cảm ơn mọi người hoa tươi cùng khen thưởng, có điều chúng ta giống như bị định ở huyền huyễn bảng đệ tam trên không đi, phiền muộn a!

Chương 624: Cả Thế Gian Đều Chú Ý

Đọc trên điện thoại

“Ngày đó, cuối cùng đã tới, hai đại thiên kiêu một trận chiến, cả thế gian đều chú ý!”

“Hiện nay, bạo chúa cùng Tiêu Vũ một trận chiến, đã không chỉ có là bọn hắn chuyện hai người, không biết có bao nhiêu người, đều trên người bọn hắn rơi xuống trọng chú, có thể không chút nào khoa trương, trận chiến này đã quan hệ đến Thập Châu đại địa hơn chín mươi phần trăm tu luyện người!”

“Không chỉ như thế, ta nghe nói, Tinh Thần Các để có thể làm cho hết thảy đặt cược người tin phục, tiêu phí giá thật lớn, tại đây 1 tháng sớm chuẩn bị 3000 viên truyền như phù, mục đích chính là vì đem trận này đại chiến thông qua truyền như phù, phát đi đến Thập Châu trên mặt đất các góc, để hết thảy đặt cược người, cũng có thể tận mắt thấy trận chiến này kết quả!”

“Thật là bạo tay, xem ra Tinh Thần Các sau lưng cầm cái người, so với chúng ta trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn!”

Thẳng vào trong mây dưới núi lửa, vô số tụ tập mà đến tu luyện người hội tụ ở này, đem cả tòa núi chân núi đều đứng đầy, phóng tầm mắt nhìn, lít nha lít nhít.

Trong những người này, có người lăng không phù phiếm, hoặc là ngự vật phi hành, thực lực chút ít kém hơn người, tất là chen ở mặt đất, hoặc là bò lên trên đá tảng, hoặc là leo lên tới trên cây, quả thực có thể coi hoàn toàn không có chỗ đặt chân.

Lúc này, đại chiến còn chưa bắt đầu, trận chiến này hai cái nhân vật chính cũng đều còn không có hiện thân, đoàn người liền ở nhiệt liệt nghị luận, chỉ vì trận chiến này bởi vì cái kia có một không hai đánh cuộc xuất hiện, bây giờ đã ảnh hưởng đến toàn bộ Thập Châu.

"Bạo chúa cùng Tiêu Vũ, hai người kia, đều là vạn năm khó gặp thiên tài, dạng này người vô luận đặt ở khi nào, đều sẽ là đương thời kiệt xuất nhất thiên kiêu, nếu không có đời này đụng tới Đạo Thần Cung xuất thế, đem thế gian thiên kiêu hội tụ đến đồng thời, bọn họ e sợ căn bản sẽ không có điều gặp nhau."

"Người như bọn họ, vô luận thả ở thời đại nào, cũng sẽ là thời đại kia chủ nhân. Bây giờ loạn thế sẽ tới, Đạo Thần Cung đưa bọn họ chuyển đến đồng thời, người như bọn họ, cũng nhất định chỉ có thể tồn tại một!"

Này nghị luận tương tự, không chỉ là cái kia cao to dưới núi lửa, mà là hầu như ở Thập Châu các nơi, đều có thể nghe được.

Chỉ vì, trên vùng đất này phàm là có Tinh Thần Các tồn tại địa phương, lúc này đều đã thông qua truyền như phù, đem cái kia trên núi lửa hình ảnh truyền tới các nơi, hình thành một màn to lớn hình chiếu, chiếu trên bầu trời.

Đại chiến còn chưa bắt đầu, thế gian các nơi người, lại cũng như cái kia dưới chân núi người giống nhau, sớm ở phù trước chờ đợi, ngước đầu thấy truyền như phù truyền về hình ảnh, ánh mắt một khắc cũng không nguyện ý dời.

"Hai người trẻ tuổi đại chiến, thế mà lại gợi ra dạng này hiệu ứng, bọn họ…… thật giống như chúng ta chỉ là chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi gì?"

Thương Châu, to lớn hình chiếu bên dưới, vô số thiếu niên ngước nhìn, hoàn toàn bị loại kia chịu đựng thiên hạ chú ý trận thế dọa sợ.

Dù cho chỉ là thông qua hình chiếu, nhưng bên dưới núi lửa cái kia dày đặc nhân vật, thậm chí ở trong không thiếu có lăng không phi hành cường giả nhân vật, bực này hình ảnh, đối với bọn hắn thật sự mà nói có chút chấn động.

“Ngăn ngắn mấy năm, không nghĩ tới, hắn đã trưởng thành đến mức độ như vậy, có điều một trận chiến đấu, dĩ nhiên đã có thể dẫn động Thập Châu phong vân!”

Lạc Vân Châu, một lần nữa xây dựng lên Thiên Thanh Vũ Viện phía trước, một đám nhân vật già cả nhìn lên bầu trời bên trong hình chiếu, mỗi người sắc mặt phức tạp, cười đến cay đắng.

“Nghe nói, cái này Tiêu Vũ trước đây là chúng ta Thiên Thanh Vũ Viện người, này là thật sao?”

“Thật lợi hại, hắn còn trẻ như vậy, lại có thể đưa tới nhiều người như vậy chú ý, không biết là cái hạng người gì, trước đây ở chúng ta Vũ Viện thời điểm nhất định cũng rất lợi hại không!”

Vũ Viện bên trong, những đệ tử trẻ tuổi kia ánh mắt lộ ra từng trận say mê, mang theo một vài kích động.

Những lời nói này rơi xuống Thiên Thanh Vũ Viện những trưởng bối kia trong tai,

Lại càng làm bọn họ cảm thấy cay đắng.

Tiêu Vũ bây giờ có thành tựu này, dễ dàng gian dẫn động Thập Châu phong vân, trong lòng bọn họ bao nhiêu có loại tự hào, bởi vì đây là bọn hắn Vũ Viện đi ra đệ tử, nhưng loại này tự hào lại là mang theo mâu thuẫn cay đắng, bởi vì lúc trước, bọn họ từ bỏ cái này đệ tử, bây giờ Tiêu Vũ, cùng bọn chúng Vũ Viện đã tái vô quan hệ.

“Các ngươi nói, hắn có thể thắng cái kia bạo chúa gì?”

Vũ Châu, mấy cái thế gia thanh niên tụ tập cùng một chỗ, cũng đang ngước nhìn trên trời hình chiếu, bọn họ lúc này mỗi người đều có vẻ khẩn trương không ngớt, như là chính mình muốn ra chiến trường giống nhau, tràn ngập bất an.

Bên cạnh một gã kiều diễm nữ tử, lại là khuôn mặt bình tĩnh, chỉ là bình tĩnh mà nhìn lên bầu trời bên trong hình chiếu, không nói lời nào, tựa hồ là đối với trận chiến này đã có phán đoán, hoặc như là đối với kết quả cũng không để ý.

Những chuyện tương tự, vào lúc này phát sinh ở Thập Châu đại địa các nơi, này ngửa mặt nhìn lên bầu trời người, hoặc cùng Tiêu Vũ không quan hệ, hoặc là cùng hắn có quan hệ, nhưng giờ phút này, bọn họ nhưng đều là không có người nào có thể bình tĩnh.

“Đến rồi!”

Đột nhiên, Thập Châu các nơi phía trên hình chiếu, xuất hiện một bóng người.

Hắn lưng mọc hai cánh, một đôi cánh vàng dưới ánh mặt trời bộc lộ ra hào quang chói sáng, từ xa xa bay tới, xông vào cái kia cao to trên núi lửa.

“Là Tiêu Vũ, là Tiêu Vũ!”

“Người này, chính là trong truyền thuyết người điên Tiêu Vũ gì? Ta cái này còn là lần đầu tiên nhìn thấy hắn bộ dáng!”

Thời điểm này, đừng nói là này tự mình núi lửa người phía dưới, chính là này thông qua hình chiếu nhìn thấy Tiêu Vũ là đám thanh niên, trong lòng đều tràn đầy kích động.

Đi tới trên núi lửa, Tiêu Vũ mặc dù đã sớm ngờ tới tin tức bị Quân Tà thả ra sau, sẽ đưa tới không ít người, nhưng nhìn thấy như thế tư thế, còn là rất là bất ngờ.

Mặc dù hắn cùng Quân Tà đều là thập phần nổi danh người trẻ tuổi, nhưng trước mắt nhìn thấy, lại tựa hồ như có chút khuếch đại.

Đương nhiên, điều này là bởi vì hắn còn không biết, hắn và Quân Tà một trận chiến, đã khiến cho một hồi trước đó chưa từng có đánh cuộc, khiến cho hết thảy tu luyện người bởi vì trận chiến này, đều điên cuồng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ vừa mới bay đến núi lửa phía trên, ngay sau đó, lập tức liền có mấy bóng người xuất hiện, hướng về hắn bay tới.

Này người đi tới trước mặt hắn, mỗi người sắc mặt nghiêm túc, lại là không người mở miệng, chỉ là mang theo ánh mắt phức tạp.

“Các ngươi đều tới?” Tiêu Vũ không ngạc nhiên chút nào, bình tĩnh mà nhìn trước người những người này.

Khả năng ở vào thời điểm này chạy tới, đều là chính thức quan tâm hắn sống chết người.

“Ngươi...... có mấy phần chắc chắn?” Huyết Vũ vương như nhau qua lại, có vẻ rất lạnh lùng, nhưng ở Tiêu Vũ trên người nhìn mấy lần sau, trong mắt hắn cũng là lộ ra lo lắng.

Sau kẻ thù khoa kẻ thù độc kết bóng chiến dương không Quỷ lông chim

Rất rõ ràng, hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ còn không có đột phá Thành Vương, trận chiến này muốn thắng Quân Tà, khó!

“Ai da, ngươi làm việc từ trước đến giờ làm theo ý mình, dạng này một trận chiến, lại cũng dám tiếp được!” Linh Lung trong mắt cũng tràn ngập lo lắng, ở bên thở dài: “Có đôi khi, ta thật cảm thấy ngươi ngốc đến có thể.”

Sau khoa không tình tôn thuật chiến ầm ĩ thuyền học cánh buồm

Đối với hai người kia nói, Tiêu Vũ chỉ là cười cười, ánh mắt tất là rơi vào hai người khác, lộ ra mỉm cười, nói: “Hồi lâu không thấy, gần đây mạnh khỏe?”

Đó là một nam một nữ, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, chỉ là giờ phút này lại là vẻ mặt tràn ngập phức tạp.

Phong Vũ Mạc Ly, bọn họ đều đã đột phá Thành Vương, mà bọn họ lại có tất cả những thứ này, tất cả đều là Tiêu Vũ nguyên nhân. Nếu không có Tiêu Vũ, chỉ sợ bọn họ cho tới bây giờ, còn chỉ là một nho nhỏ tông sư thôi.

Lúc này, Tiêu Vũ sắp sửa cùng một kinh khủng đối thủ tiến hành đại chiến sinh tử, bọn họ nhưng lại không biết nên muốn nói gì.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 625: Trước Khi Chiến Đấu

Đọc trên điện thoại

“Mấy tên kia, không với các ngươi cùng đi gì?” Tiêu Vũ mỉm cười nhìn phía Phong Vũ Mạc Ly sau lưng mấy người, nói: “Dùng tính tình của bọn hắn, biết ta muốn cùng người trận chiến sống còn, hẳn là sẽ không thành thành thật thật ở lại?”

Địch kẻ thù khoa khoa độc địch xem kỹ từ chiến tranh lạnh

Phong Vũ cùng Mạc Ly liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu cười khổ, nói: “Từ một tháng trước, biết được ngươi muốn cùng Quân Tà một trận chiến, Huyết Lân cùng Mặc Vũ tựa như như bị điên, muốn xuống núi đi tìm Quân Tà.”

Tiêu Vũ vẫn là mỉm cười, hắn dĩ nhiên đoán được, hai tên kia sẽ không vậy an phận.

“Cũng may, bọn họ còn chưa thành vương, chúng ta bốn người liên thủ, đem thần lực của bọn hắn phong tỏa, vây ở trên núi.” Lần này là Mạc Ly cười khổ, nói: “Ngươi cũng biết tính tình của bọn hắn, thời điểm như thế này, nếu để cho bọn họ tiến lại, chỉ sợ không biết là sẽ làm ra cái gì đến.”

Mỉm cười gật đầu, Tiêu Vũ tự nhiên là hiểu rõ nhất Huyết Lân cùng Mặc Vũ, chỉ sợ hôm nay bọn họ nếu là đến rồi, không chờ đại chiến bắt đầu, bọn họ thì sẽ trực tiếp đi cùng Quân Tà liều mạng.

Đưa bọn họ vây ở trong núi, ngược lại là khá là lựa chọn sáng suốt.

“Xem ra bọn họ cũng đã trưởng thành không ít.” Đột nhiên, Tiêu Vũ vừa là nở nụ cười.

“Tại sao nói như vậy?” Mạc Ly sửng sốt.

“Các ngươi bốn người thực lực ta rất rõ ràng, tầm thường vương giả hoàn toàn không phải đối thủ của các ngươi, bọn họ chưa thành vương giả, cũng đã các ngươi phải bốn người liên thủ tài năng trấn áp, thực lực bây giờ, chỉ sợ đã so với bình thường vương giả mạnh hơn.” Tiêu Vũ mỉm cười, này đã ở trong dự đoán của hắn.

Tôn xa không kẻ thù Quỷ địch học chiến trăng lạnh cực kỳ tinh

Dù sao Huyết Lân cùng Mặc Vũ, đều không phải là tầm thường sinh linh, mà là cao nhất sinh linh hậu duệ, có thực lực như vậy, mới là bình thường.

Tôn xa không kẻ thù Quỷ địch học chiến trăng lạnh cực kỳ tinh có thật nhiều dị thú ở lên cấp thời điểm, đều sẽ có tương tự như vậy biểu hiện, hai cái cá nhỏ trước đây thì đã ngủ say qua một đoạn thời gian, bây giờ nghĩ lại, chúng nó tựa hồ lại muốn lột xác, chỉ sợ sau đó thực lực sẽ cường đại hơn.

Mạc Ly lại cười khổ, nói: “Ngươi nếu biết, nên về sớm một chút, nếu không không lâu sau nữa, chỉ sợ chúng ta Luân Hồi Điện bên trong, thì không ai có thể quản được cái kia hai cái coi trời bằng vung người!”

Địch không xa khốc thuyền hận bờ ruộng tháng lông chim bờ ruộng bí

Về sớm một chút? Tiêu Vũ tâm trạng than khẽ, mặt ngoài lại không có thay đổi, nói: “Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch? Chúng nó không có cho các ngươi đau đầu gì?”

Nói tới cái kia hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ cũng rất kỳ quái, bằng cảm giác, hắn cảm thấy cái kia hai cái cá nhỏ nên không giống như Huyết Lân cùng Mặc Vũ không đều.

Nếu như hai cái cá nhỏ cùng Huyết Lân Mặc Vũ đồng thời phát rồ, chỉ bằng bọn họ này bốn cái vương giả, chỉ sợ còn thật trấn giữ không được.

“Hai thằng nhóc kia rất tốt, ngoại trừ thường xuyên nhắc tới muốn đi tìm ngươi ở ngoài, coi như rất nghe lời.” Lần này là Linh Lung cấp ra trả lời, dù sao lúc trước là của nàng đem hai cái cá nhỏ mang về Luân Hồi Điện.

Sau kẻ thù Quỷ thuyền học chỗ cô từ sớm khoa

“Nhưng mà……” chỉ nghe Linh Lung lại nói: “Hai cái cá nhỏ gần nhất trở nên rất thích ngủ, thường thường 1 ngủ chính là mấy tháng, sau đó vừa chỉ tỉnh táo trong chốc lát, trước khi nghe đến tin tức của ngươi lúc, chúng nó còn ở trong giấc ngủ say, cho nên cũng không biết việc này.”

“Trở nên thích ngủ?” Tiêu Vũ trầm ngâm, sau đó lộ ra ý cười.

Có thật nhiều dị thú ở lên cấp thời điểm, đều sẽ có tương tự như vậy biểu hiện, hai cái cá nhỏ trước đây thì đã ngủ say qua một đoạn thời gian, bây giờ nghĩ lại, chúng nó tựa hồ lại muốn lột xác, chỉ sợ sau đó thực lực sẽ cường đại hơn.

“Nhan thúc thúc!” Tiêu Vũ không muốn cùng bọn hắn ôn chuyện, chuyển hướng một gã nam tử khác,

Chính là Tinh Thần Các Các chủ Nhan Hạo.

“Xin lỗi tôn thượng, bởi vì một vài nguyên nhân, không thể cùng ngươi báo cáo, liền tự tiện làm này cục.” Nhan Hạo tiến lên, trực tiếp hướng về Tiêu Vũ bồi tội.

“Cục gì?” Tiêu Vũ mới từ không vực đi ra, cái gì cũng không biết, không khỏi hỏi dò.

Tôn không không mới sau hận từ ầm ĩ thuật kẻ thù khốc

Vừa hỏi bên dưới, hắn mới biết được hắn và Quân Tà một trận chiến, bây giờ đã đã biến thành Thập Châu hết thảy tu luyện người đánh cuộc, đã biến thành liên lụy đến tất cả mọi người lợi ích một trận chiến.

“Ai da, quên đi!” Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng không muốn truy cứu, càng không muốn đi quan tâm Tinh Thần Các mục đích làm như vậy là cái gì.

Mặc dù thực lực tăng lên không ít, nhưng trận chiến này hắn vẫn là không có quá tin tưởng vững chắc. Một trận chiến qua đi hắn có thể sống sót hay không đều là một chuyện, bây giờ còn nghĩ nhiều như thế làm cái gì?

“Đại chiến tướng khải, ngươi có thể có lời gì muốn nói với chúng ta gì?” Phong Vũ tiến lên, nàng bình thường lạnh như băng, lúc này lại là tràn ngập nặng nề.

“Nếu ta chết trận, thay ta chăm sóc tốt mẫu thân ta, ngoài ra giúp ta tìm đến cha ta tăm tích.” Tiêu Vũ một câu nói này, cũng là đối với Luân Hồi Điện bao nhiêu đại vương giả theo như lời, cũng là đối với Nhan Hạo theo như lời.

Nghe đến hắn như vậy, bao nhiêu đại vương giả trong lòng càng nặng nề, bởi vì rất rõ ràng, Tiêu Vũ đối với trận chiến này, và không nắm chắc.

Thuyền kẻ thù khoa tình thuyền thuật chiến dương quá cho nên tình

“Nếu ngươi chết trận, ta sẽ thay thế ngươi bảo vệ Luân Hồi Điện, mãi đến tận cuối đời!”

Trầm mặc Huyết Vũ vương đột nhiên mở miệng, ngữ khí bình tĩnh, lại càng lộ vẻ chân thật.

“Cảm ơn!” Tiêu Vũ gật đầu, sau đó xoay người, trực tiếp hướng thiên không bay đi.

Huyết Vũ vương dĩ nhiên như là hắn lúc trước dự liệu, đối với Luân Hồi Điện, hoặc là nói đối với hắn dạy dỗ Huyết Lân cùng Mặc Vũ sinh ra cảm tình, thay đổi lúc trước trăm năm ước hẹn, quyết tâm ở lại Luân Hồi Điện.

Sau kẻ thù kẻ thù không mới tôn xem kỹ chỗ lạnh kỹ thuật đá bóng bóng

Tiêu Vũ trên người, kỳ thực còn có rất nhiều quý trọng gì đó, vốn những thứ đó, hắn đều là dự định để cho Luân Hồi Điện. Nhưng nghĩ nghĩ, nếu hắn chết trận, này vật quý trọng, chỉ sẽ vì Luân Hồi Điện đưa tới tai nạn.

Này đây, đang trên đường tới, hắn đem những thứ đó đều giao cho theo bên người người đá, để người đá mang theo trên người hắn hết thảy, ẩn thân đến một không người hiểu rõ địa phương.

Hắn vốn chỉ là thử một lần, lại không nghĩ rằng người đá cùng ở bên cạnh hắn lâu sau khi, lại như là thật hiểu hắn, một mình rời đi, cho nên hắn cuối cùng mới có thể một người đi tới nơi này.

“Dỗ!”

Tiêu Vũ vừa mới bay đến trên vòm trời, ở dưới chân núi, đoàn người chính là rối loạn tưng bừng.

“Bạo chúa, bạo chúa đến rồi!”

Chỉ thấy xa xa, Quân Tà cái kia cũng thần cũng Ma bóng người xa xa xuất hiện, chân đạp hư không, từng bước từng bước hướng về nơi đây đi tới.

Hắn mặt mỉm cười, nụ cười này bên trong đã có Ma bình thường tàn khốc, cũng có thần bình thường thần thánh, hai loại khí chất hoàn toàn khác biệt, lại đồng thời tập trung ở một mình hắn trên thân.

Đi tới không trung, UU đọc sách w &# 119; &# 119;. uu kanshu. c &# 111;m Quân Tà trong không trung dừng lại, cùng Tiêu Vũ xa xa nhìn nhau. Hắn nhìn Tiêu Vũ phía sau Luân Hồi Điện người một chút, nói: “Xem ra ngươi đã làm xong trước khi chết từ giã.”

Tiêu Vũ không nói, mặc dù thực lực ở trong không vực chiếm được to lớn tăng lên, đối mặt Quân Tà, lại vẫn là có thể cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm.

Kết không kẻ thù khoa khốc địch xem kỹ từ dương học cánh buồm hiện ra

“Ngươi yên tâm, ngươi sau khi chết trận, Luân Hồi Điện cũng sẽ theo ngươi mất, ta sẽ không làm một mình ngươi bị chết vậy tịch mịch!” Quân Tà cười, bình tĩnh lời nói, lại là tàn khốc tuân lệnh hết thảy nghe đến lời hắn người tê cả da đầu.

Đây là bạo chúa, mạnh mẽ, tàn khốc, vô tình, hắn muốn giết một người, muốn từ nội tâm đem một người hoàn toàn phá hủy.

“Ngươi nói xong? Khả năng chiến gì?” Tiêu Vũ lời nói, so với bạo chúa, lại là có vẻ đơn giản trực tiếp, cũng không mất khí phách.

“Ngươi dù cho biết rõ hẳn phải chết, cũng không cần nóng lòng!” Quân Tà cười nói: “Người còn chưa tới đông đủ.”

Tiêu Vũ lông mày giam lên, tới thời điểm như thế này, Quân Tà còn chờ gì người?

Hắn đang nghi hoặc bên trong, chỉ thấy phương xa liên tiếp xuất hiện gợn sóng, ngay sau đó, mấy đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện, từ nơi xa tiến lại, trong chớp mắt đã đến hết trước.

Địch khoa khoa kẻ thù độc thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ chủ quá địch

Đạo Thần Cung chín đại linh cung, trong đó ngoại trừ Chiến Thần Cung chủ Cố Trường Phong cùng chưa bao giờ lộ diện Huyền Vũ cung chủ, cái khác cái kia đều đã đối với Tiêu Vũ xuất thủ bảy vị cung chủ, giờ phút này càng tất cả đều tới!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 626: Chiến!

Đọc trên điện thoại

“Đạo Thần Cung chín vị cung chủ, lại đến rồi bảy cái, hơn nữa nghe nói, này bảy vị cung chủ cùng Tiêu Vũ quan hệ cũng rất tốt!”

“Đây là Đạo Thần Cung cung chủ cấp bậc nhân vật gì? Trong truyền thuyết bọn họ đều đạt đến Thiên Vương cảnh giới, thế gian Đại Đế không ra, không ai có thể cùng bọn hắn chống lại!”

“Trận chiến này mặc dù nói Đạo Thần Cung cũng đang chăm chú, nhưng đến rồi bảy cái Thiên Vương, đây không khỏi cũng quá mức coi trọng Tiêu Vũ cùng bạo chúa đi?”

7 đại cung chủ xuất hiện, khiến cho đoàn người khiếp sợ, này đang ở Thập Châu các nơi, thông qua truyền như phù nhìn thấy tình cảnh này đám người, cũng là bị rung động thật lâu không nói gì.

Đạo Thần Cung chín đại linh cung, cùng chín vị cung chủ, theo Đạo Thần Cung bên trong đệ tử rời cung, chuyện này đối với bây giờ đám người đã không phải là bí mật gì.

7 đại cung chủ tự thân tới, tự nhiên là rất nhanh sẽ bị người nhận ra được.

“Ngươi không cần sốt sắng, các ngươi mặc dù đều là Đạo Thần Cung đệ tử, nhưng trận chiến này chúng ta và không muốn can thiệp.”

Bảy vị cung chủ bên trong, vị kia ngự linh cung chủ tiến lên, mang trên mặt không có ý tốt nụ cười, đối với Tiêu Vũ nói: “Chỉ có điều, trận chiến này bây giờ đưa tới nhiều người như vậy quan sát, mà ở trong những người này, có không ít thực lực phổ thông người trẻ tuổi, các ngươi rốt cuộc là Đạo Thần Cung đệ tử, nếu là vô tình thương tới người khác, vậy cũng không tốt, sẽ đối với ta Đạo Thần Cung danh dự tạo thành ảnh hưởng không tốt.”

Tiêu Vũ trầm mặc không nói, mấy vị này cung chủ, không chừng có người nào không muốn hắn chết. Trước đây bọn họ kiêng kỵ Cố Trường Phong, nhưng bây giờ Cố Trường Phong đã rời đi, không biết tung tích, bọn họ vào lúc này tiến lại, Tiêu Vũ tin tưởng khẳng định không hảo tâm gì.

Kết thù không khốc địch xem kỹ tiếp tháng lông chim sau tinh

Đang khi nói chuyện, bảy vị cung chủ lăng không đứng ở cao to trên núi lửa, bọn họ lẫn nhau nháy mắt, sau đó đồng loạt ra tay.

Kết thù không khốc địch xem kỹ tiếp tháng lông chim sau tinh “Oanh!”

“Đoành!”

Nơi này, đại đạo quy tắc chấn động, bảy đại Thiên Vương cùng ra tay, đúng là dùng đại đạo lực lượng, ở cao to núi lửa bầu trời, phân cách ra một không gian thật lớn.

Đương nhiên, và không phải nói bảy đại Thiên Vương đem một vùng không gian từ thiên địa bên trong phân cách, mà là sử dụng một loại nào đó lực lượng cường đại, đem trong phạm vi nhất định không gian cho tách rời ra.

Mặc dù ở nhìn bề ngoài, chung quanh vẫn như cũ như trước, nhưng trong thực tế, vùng không gian kia đã bị bảy tên Thiên Vương tạo thành sức mạnh đã biến thành một nhà giam giống nhau gì đó.

“Cứ như vậy, các ngươi cả hai trong lúc đó một trận chiến, dư âm thì sẽ không đề cập dưới chân núi này hậu bối.” 7 đại vương giả hoàn thành tất cả những thứ này sau, hờ hững lui về, mỉm cười thấy Tiêu Vũ.

Thuyền khoa không không khốc sau xem kỹ tiếp cô tình mới kết

Thuyền khoa không không khốc sau xem kỹ tiếp cô tình mới kết “bạo chúa là chúng ta Càn Dương Cung cực kỳ đệ tử xuất sắc, hắn nhất định có thể đánh bại cái người điên kia!”

Thuyền khoa khoa không tình sau hận chiến ầm ĩ khoa học phong

Sâu sắc thấy bảy người này, Tiêu Vũ vẫn là không nói.

Bảy người này ngoài miệng nói là vì để tránh cho chiến đấu dư âm sẽ tổn thương người vô tội, nhưng trên thực tế, bọn họ đem phía kia không gian cầm cố, Tiêu Vũ lại càng thêm tin tưởng, bọn họ là vì đoạn hắn đường lui.

E sợ này bảy vị cung chủ với Quân Tà thực lực rất tin tưởng, cho là hắn tất sẽ bị thua, sợ hắn chiến đến một nửa sau sẽ chạy trốn, cho nên muốn dùng loại này không gian đưa hắn cầm cố lại, để hắn không có khả năng chạy trốn.

Dù sao, mấy cái này Thiên Vương, đều đã từng trải qua cái kia tốc độ khủng khiếp.

“Xem ra ngươi cũng chuẩn bị chu toàn!” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn Quân Tà một chút, sau đó không nói hai lời, chủ động bay vào phía kia bị giam cầm không gian.

Có bảy đại Thiên Vương ra tay, có thể tưởng tượng không gian này củng cố, nếu hắn đánh bại, chỉ sợ không ai có thể phá vỡ phương này không gian đưa hắn cứu ra!

“Hừ!”

Quân Tà cười khẽ, cũng là triển khai thân hình, bay vào phía kia không gian.

Hai người 1 trước 1, tiến vào bị phong toả trong không gian, đám người quan chiến, lại là vào đúng lúc này, liền tựa hồ đã nhìn ra cao thấp.

“Trận chiến này, các ngươi cảm thấy ai phần thắng khá lớn?”

“Cái này còn phải nói sao? Đương nhiên là bạo chúa! Ngươi chẳng lẽ không biết, Thập Châu các nơi người gộp lại, có chín phần mười mọi người đè ép bạo chúa khả năng thắng, chỉ có còn lại không đến một thành người đè ép Tiêu Vũ, Tiêu Vũ tỉ lệ đặt cược, hiện tại cũng lên tới 1 đền bù mười!”

“Đây là đương nhiên, bạo chúa dù sao đã đột phá Thành Vương, mà Tiêu Vũ đến bây giờ vẫn còn chưa thành vương giả. Các ngươi xem bọn hắn lăng không dáng vẻ sẽ biết, bạo chúa đã có thể không mượn ngoại vật phi hành, đây là Thành Vương thể hiện, mà Tiêu Vũ còn phải dựa vào trên lưng cái kia một đôi cánh tài năng phi hành, rõ ràng còn không có đạt được vương giả cảnh giới!”

“Vương giả bên dưới cùng giun dế, Thành Vương cùng chưa thành, giữa hai người này khác nhau quá lớn, nghe nói kể cả

Hạo Châu Tiêu Gia, Nguyên Châu Lạc gia ở ngoài, rất nhiều cổ tộc trong trận chiến này cũng đều đè ép bạo chúa, Tiêu Vũ tiếng tăm mặc dù cũng vang, nhưng theo về mặt thực lực đến xem, còn hơn bạo chúa còn thì kém rất nhiều!”

Đại chiến còn chưa bắt đầu, Tiêu Vũ cùng Quân Tà chỉ là bay vào phía kia bên trong không gian, mọi người chính là đã nhiệt liệt bắt đầu nghị luận.

Trong hai người một người vác lấy hai cánh phi hành, tên còn lại tất là lăng không phi hành, nhìn qua có chênh lệch rõ ràng.

“Lần này, rốt cục có thể rửa sạch chúng ta trước đây chịu khuất nhục!”

Ở mọi người bàn tán sôi nổi bên trong, một đám ăn mặc giống nhau, tuổi cũng xấp xỉ người trẻ tuổi đứng ở cùng một chỗ, nhìn bầu trời, mỗi người tràn đầy thần sắc kích động.

Bọn họ là Càn Dương Cung đệ tử, nhớ ngày đó, bọn họ này 1 cung người bị Tiêu Vũ chặn ở trong cung, liền cửa đều đến không được, có thể nói là chín đại linh trong cung biệt khuất nhất 1 cung.

Mà giờ khắc này thân là tiêu điểm bạo chúa Quân Tà, chính là bọn họ này 1 cung đệ tử, nếu Quân Tà có thể chiến thắng Tiêu Vũ, bọn họ ngày xưa chịu khuất nhục, liền đem có thể rửa sạch.

“Bạo chúa là chúng ta Càn Dương Cung cực kỳ đệ tử xuất sắc, hắn nhất định có thể đánh bại cái người điên kia!”

Một đám đệ tử mỗi người trông chờ mà vừa sốt sắng, phảng phất đối với Quân Tà, bọn họ mỗi người đều tràn đầy tin tưởng.

Ngoại trừ này một đám Càn Dương Cung đệ tử, thời khắc này toà này dưới núi lửa, thậm chí ở Thập Châu các góc, còn có vô số vừa con mắt, chăm chú nhìn núi lửa phía trên hư không, con mắt một khắc cũng không dám dời.

Trên hư không, Tiêu Vũ cùng Quân Tà xa xa đối lập, cả hai im lặng không nói, trong hai người, chỉ có một loại tràn ngập xơ xác tiêu điều bầu không khí.

“Ầm!”

Tôn khoa kẻ thù Quỷ kết hận chiến cô hận học lạnh

Phía dưới núi lửa kêu khẽ, giống như cũng nhận hai người khí thế ảnh hưởng, trở nên rất là cuồng bạo.

Từng trận sóng nhiệt, theo miệng núi lửa bên trong truyền đến, nướng chín nóng dưới chân núi dưới chân núi đám người, thậm chí kể cả cách xa ở hắn châu tu luyện người, tựa hồ cũng khả năng cảm thụ được.

Thuyền xa độc thuyền học chiến ầm ĩ dương lông chim thi

“Bốp!” Một lúc lâu, Quân Tà trên người, đột nhiên bay ra một viên minh phù, hắn hờ hững cười khẩy, nói: “Liên quan tới ngươi cha tung tích, ta đã ghi lại ở bùa này bên trong, chỉ cần ngươi khả năng chiến thắng ta, liền có bùa này!”

Tiêu Vũ đồng tử co rụt lại, sau đó trong miệng lạnh lùng phun ra một chữ: “Chiến!”

Thuyền xa độc địch hận chỗ tháng kỹ sớm thuật

Bất kể là để Diệp Cửu Khung, vẫn là vì Tiêu Vạn Thiên, trận chiến này đối với hắn mà nói, cũng đã là không thể tránh khỏi.

Chỉ có một trận chiến!

“Ầm!”

Một “Chiến” hạ xuống, Tiêu Vũ không có càng nhiều ngôn ngữ, trực tiếp ra tay, thẳng tiến không lùi một quyền đánh về phía trước.

Đây là cuộc chiến sinh tử, không có quy tắc, không có thắng bại, chỉ có sinh tử, cho nên không cần các loại ai tới hô lên bắt đầu.

“A!” Quân Tà tiếng cười lộ ra thong dong, thu hồi minh phù, một chỉ điểm ra.

Quyền chỉ chạm nhau, bùng phát đến ba động khủng bố, mặc dù vùng không gian này đã bị giam cầm, này một tòa to lớn núi lửa, còn là rung động dữ dội lên.

“Ầm!”

Như là để đáp lại hai đại tuổi trẻ thiên kiêu kinh thiên chiến ý, cao to núi lửa vào lúc này đột nhiên phun trào, đỏ bừng dung nham theo miệng núi lửa bên trong phun ra, chiếu đỏ bầu trời, hình thành một bộ cực kỳ khủng bố hình ảnh, giống như ngày tận thế tới!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 627: Thần Quang Hộ Thể

Đọc trên điện thoại

Đại chiến bùng phát, Tiêu Vũ cùng Quân Tà hai người vừa đi lên, chính là lẫn nhau đánh ra kinh người chiêu thức.

Chỉ nghe tiếng ầm ầm nổ lên, to lớn núi lửa chấn động không ngớt, vô tận dung nham phun trào, xán lạn mà hoa lệ, làm hai người chiến đấu tăng thêm một chút diễm lệ.

“Thùng!”

Ngắn ngủi đụng vào, hai người đồng thời hóa thành lưu quang lùi về sau, phía kia bị giam cầm không gian phạm vi cực lớn, Tiêu Vũ cùng Quân Tà hóa thân cực nhanh, biến thành hai đạo lưu quang tại đó không dứt bay múa.

“Rầm rầm!”

To lớn tiếng gầm rú không dứt vang lên, trên núi lửa một khối vừa một tảng đá lớn bay lên, đập về phía bốn phương tám hướng, nếu không có vùng không gian này đã bị giam cầm, giờ phút này dưới chân núi đám người chỉ sợ sớm bị lan đến gần trong chiến đấu.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ sau lưng hai cánh lộ ra mát mắt sáng chói, sau đó tốc độ đột nhiên tăng lên, lăng không 1 chân đạp hướng về Quân Tà.

Một cước này, như là có thể đoạn sơn hà, từ thiên ngoại mà đến, vừa như thần linh giận dữ, muốn đạp muôn dân.

“Ầm!”

1 chân đạp dưới, to lớn núi lửa đều bị Tiêu Vũ đạp đến sụp đổ, đại địa trầm xuống, tuôn ra dung nham càng thêm mãnh liệt, một cước gian lại đem Quân Tà bước vào lòng núi nội bộ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ liên tiếp đến chân, mỗi một cước lúc rơi xuống, ngọn núi lớn này đều sẽ sụp đổ, khi hắn bày ra chân, lại sẽ có vô tận dung nham dâng trào ra, cực kỳ doạ người.

“Trời ạ, đây quả thật là Tiêu Vũ gì? Hắn thật chưa thành vương giả gì?”

“Hắn bây giờ chỉ là vận dụng thân thể lực lượng, cũng đã khủng bố như vậy, chỉ sợ kể cả chân chính vương giả ra tay, lúc này cũng chưa chắc có thể tạo thành uy thế cỡ này!”

“Bạo chúa Quân Tà, lại không phải Tiêu Vũ đối thủ? Tại sao lại như vậy, Tiêu Vũ không phải chưa thành vương giả gì?”

Núi lửa bầu trời cái kia rung động một màn, khiến cho dưới chân núi, thậm chí là cách xa ở Thập Châu các nơi người, đều vào thời khắc này nghẹn họng nhìn trân trối.

Địch xa xa địa phương tôn học từ dương thuật

Mặc dù cái kia một vùng không gian bị cầm giữ, thế nhưng mọi người vẫn có thể rõ ràng nhìn thấy ở trong phát sinh sự tình, nơi đây đã phát sinh hình ảnh, cũng bị truyền như phù ở vào thời khắc này truyền đến Thập Châu các nơi!

Bạo chúa Quân Tà, lại bị Tiêu Vũ đè lên đánh, bước vào trong lòng núi.

Phải biết rằng Tiêu Vũ còn chưa thành vương giả, ở trận chiến này trước khi bắt đầu, hầu như mọi người đều cho là hắn sẽ bị bạo chúa hung hăng chém giết!

“Rắc!”

To lớn núi lửa, giờ phút này đã trở nên hoàn toàn thay đổi, trên núi nhiều chỗ sụp đổ, núi đá lăn loạn, dung nham tuôn ra.

Tiêu Vũ liên tiếp bước ra mấy chục chân sau, bay trở về không trung, trên mặt không có gợn sóng, lạnh lùng thấy dĩ nhiên sụp đổ núi lửa.

Kết thù độc tôn học tiếp lạnh ngón tay quá thuyền

“Ầm!”

Đột nhiên, phía dưới núi lửa cuồng bạo, vô tận dung nham mãnh liệt, hóa thành một hỏa cầu thật lớn, theo lòng núi bên trong bay ra, đánh về phía Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không tránh không né, một quyền đem hỏa cầu kia nổ nát, ánh mắt vẫn là lạnh lùng nhìn chằm chằm phía dưới.

Chỉ thấy, một bóng người ở hỏa cầu kia sau khi lao ra, một lần nữa bay trở lại trên bầu trời.

Hắn toàn thân áo trắng, đã trải qua lúc trước sau đại chiến, giờ phút này vẫn như cũ có vẻ như tuyết trắng nõn, mà ngay cả một tia bụi đất cũng không nhuộm.

Cười khẩy nhìn Tiêu Vũ, bạo chúa lạnh nhạt nói: “Ta vốn còn đang suy nghĩ, nếu là ngươi thực lực quá yếu, trận chiến này khó tránh khỏi có chút vô vị, Bây giờ nhìn lại, ngươi rất tốt, đáng giá giết một lần!”

Xem cuộc chiến đoàn người, với lúc này lại ồ lên.

Trải qua như vậy chiến đấu, bạo chúa quần áo trên người mà ngay cả bụi đất chưa từng dính lên, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ thực lực của hắn đã cường đại đến có thể thong dong ứng phó Tiêu Vũ lúc trước mãnh liệt thế công.

Nhưng loại kia thế công, nếu là bình thường vương giả đụng với, chỉ sợ đều đã chết rồi mấy lần!

Sau xa không kẻ thù độc kẻ học sau tiếp dương sau cho nên bí

“Hai người kia không hổ là đương thời kiệt xuất nhất tuổi trẻ thiên kiêu, trận chiến này, chỉ sợ sẽ không dễ dàng như vậy thì đã xong!”

Xôn xao qua đi, đoàn người vừa là hưng phấn, này hai người trẻ tuổi thực lực càng mạnh, trận chiến này cũng sẽ chỉ càng đặc sắc, càng làm người trông chờ!

“Ai da!” Tiêu Vũ than khẽ một tiếng, xem ra đánh bại bạo chúa, còn là phải lấy ra toàn lực.

Vừa mới mặc dù thấy như là hắn chiếm thượng phong, nhưng trên thực tế, hắn lại thậm chí ngay cả bạo quân thực lực chân chính đều không có bức đi ra!

“Oong……”

Thở dài qua đi, chỉ thấy Tiêu Vũ trên người, đột nhiên sáng lên ánh sáng, trên người hắn 49 cái huyệt vị bên trong, ẩn có thần quang lộ ra.

Đó là tinh thần lực, là tiến một bước bị hắn cùng với thân thể phù hợp 40 chín ngôi sao!

“Ha ha, rốt cục không muốn dò xét gì?” Bạo chúa cười khẽ, nhưng không có đánh gãy Tiêu Vũ, hoặc là giành trước ý xuất thủ, đứng ở hư không, cười nhạt một tiếng.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ kết thuật chiến cô tình địch tiếp

“Vèo!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ động lên.

Trước lúc này, tốc độ của hắn cũng đã nhanh đến mức khiến người ta chỉ có thể nhìn thấy cái bóng, mà hắn lúc này hơi động lên, càng thế như sấm, liền cái bóng đều nhìn không tới.

“Ầm!”

Sau khoa kẻ thù khoa khốc kẻ học sau chỗ dương xa lạnh

Sau khoa kẻ thù khoa khốc kẻ học sau chỗ dương xa lạnh đây là Quân Tà thập phần nổi danh một trong thủ đoạn, hắn bán thần nửa ma, phát động thần quang hộ thể lúc, hầu như có thể coi vạn pháp bất xâm, là một loại thập phần bá đạo phòng ngự chi thuật, chính là này thành danh vương giả, nhìn thấy hắn thủ đoạn này, đều nên vì chi biến sắc.

Sau không xa kẻ thù khốc kết hận chỗ lạnh hiện ra cho nên ngón tay

Một tiếng nổ vang, đó là Tiêu Vũ nắm đấm huy động lúc, đưa tới tiếng xé gió, âm thanh nhộn nhạo, làm người đau cả màng nhĩ.

Đối mặt cú đấm này, Quân Tà cười đưa tay, một chưởng vỗ đến, vào đúng lúc này, trên người hắn loại kia thần thánh quang mang sáng lên, kim quang hộ thể, nếu như thần linh.

Kết không xa không tình kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ tiếp hiện ra thi

“Bịch!”

Một quyền đánh tới, Quân Tà trên mặt lộ ra kinh ngạc, thân thể bởi vì Tiêu Vũ cái kia bá đạo lực quyền, bay về đằng sau.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ một lần nữa đuổi theo, quyền thứ hai đã nổ ra.

“Thần quang hộ thể!”

Sau không khoa không khốc tôn thuật chỗ dương bí tinh cô

Quân Tà vẫn là thong dong, trong miệng khẽ nói, chỉ thấy trên người hắn kim quang đột nhiên hóa thành một ánh sáng chói mắt che đậy, che lại nhục thể của hắn.

Nhìn thấy tình cảnh này đám người, mỗi người đều là sắc mặt nặng nề, có chút kích động.

Đây là Quân Tà thập phần nổi danh một trong thủ đoạn, hắn bán thần nửa ma, phát động thần quang hộ thể lúc, hầu như có thể coi vạn pháp bất xâm, là một loại thập phần bá đạo phòng ngự chi thuật, chính là này thành danh vương giả, nhìn thấy hắn thủ đoạn này, đều nên vì chi biến sắc.

“Keng!”

Quả nhiên, Tiêu Vũ quyền thứ hai nổ ra, lần này không có thể phát huy ra hiệu dụng, chỉ là phát ra kim loại va chạm giống như tiếng rung.

“Chảo rán chảo rán chảo rán!”

Sau không không tình tôn bóng chỗ dương xuyên qua độc khốc

Hắn liên tiếp ra quyền, đều là như thế, Quân Tà trước người kim quang vững chắc làm người giận sôi, căn bản là không có cách lay động.

“Đây là thần ma thân thể? Quá kinh khủng!”

“Có thủ đoạn này, bạo chúa tiên thiên thì đứng ở thế bất bại. Nghe nói trước đây hắn và một gã dùng công kích tăng trưởng thế hệ trước vương giả giao thủ, thì đứng bất động để vị vương giả kia đánh ba ngày, đều không thể đau đớn hắn mảy may!”

“Hắn có ma thần thân thể, bàn về thân thể, hắn không giống như bất luận người nào yếu, lại có loại thủ đoạn này, trừ phi Thiên Vương ra tay, bằng không bình thường người muốn đau đớn hắn, khó càng thêm khó!”

Đoàn người một trận bàn tán sôi nổi, hết thảy mọi người đối với Quân Tà loại thủ đoạn này đều cảm thấy chấn động không ngớt, kể cả này lâu năm vương giả, nhìn thấy Quân Tà trước người kim quang, cũng là lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Hộ thể thần quang? Ma thần thân thể?”

Tiêu Vũ sắc mặt lẫm liệt, lần này, trên người hắn ngoại trừ ngôi sao quang mang, còn nổi lên một loại khác gì đó.

Đó là hoa sen hình bóng, phù hiện ở hắn bên cạnh người, vây quanh hắn chuyển động, đưa hắn tôn lên có như thần linh.

“Keng!”

Hắn lại ra quyền, lần này, Quân Tà cái kia ung dung sắc mặt rốt cục khẽ biến, bởi vì ở trước người hắn, cái kia từ trước đến giờ không người nào có thể vỡ nát kim quang mặt trên, xuất hiện một vết nứt!

“Chảo rán chảo rán chảo rán!”

Tiêu Vũ ra lại ba quyền, bạo chúa trước người kim quang, cuối cùng rốt cục không chịu nổi, ầm ầm một tiếng, giống như yếu ớt đồ sứ giống nhau, bể ra!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 628: Thân Thể Tranh

Đọc trên điện thoại

“Ầm!”

Kim quang phá nát, Tiêu Vũ ra lại một quyền, này đấm ra một quyền sau, Quân Tà chợt lui, cái kia sạch sẽ bằng phẳng quần áo, rốt cục xuất hiện nếp nhăn.

Mà, hắn lùi tới hư không bên trong, khóe miệng chỗ, tràn ra một tia máu tươi.

“Bạo quân hộ thể thần quang...... lại...... phá?”

“Hắn...... lại so với Tiêu Vũ trước tiên bị thương!”

Tôn Cừu Khoa kẻ thù khốc sau thuật bờ ruộng dương cô hiện ra ầm ĩ

Tôn Cừu Khoa kẻ thù khốc sau thuật bờ ruộng dương cô hiện ra ầm ĩ “thần thể, mở!”

Bên dưới núi lửa, Thập Châu các nơi, hết thảy nhìn thấy tình cảnh này người, lúc này đều ngơ ngác xuất thần, như là ở trong mơ.

Trận chiến này trước khi bắt đầu, ai cũng biết bạo chúa Quân Tà đã thành vương giả, thực lực kinh người, mà Tiêu Vũ mặc dù cũng hết sức xuất sắc, chém qua vương giả, nhưng dù sao không Vương cảnh.

Kết khoa không tình thuyền xem kỹ từ cô bí cô Quỷ

Hầu như tất cả mọi người cho rằng, trận chiến này bạo chúa mới có thể ung dung thủ thắng, nhưng không nghĩ, giao thủ không lâu, đầu tiên bị thương, lại là bạo chúa!

“Cái kia cường hãn hộ thể ánh sáng, liền thế hệ trước liên tục ba ngày ba đêm ra tay, đều chưa từng đánh vỡ, Tiêu Vũ…… là làm sao làm được?”

Thật lâu không nói gì, mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, giống như nhìn về phía một cái quái vật.

Cho tới hôm nay, bọn họ tựa hồ mới phát hiện, tựa hồ Tiêu Vũ thực lực, không hề giống bọn họ trong tưởng tượng giống nhau, so với Quân Tà yếu rất nhiều.

Tiêu Gia, có mấy vị nhân vật già cả tiến lại, cũng không có thiếu người còn đang Hạo Châu, không có trình diện, chỉ là theo Tinh Thần Các truyền như phù bên trong nhìn thấy tất cả những thứ này.

Vào giờ phút này, Tiêu Gia trên dưới mỗi người trầm mặc, cắn chặt răng.

Tôn khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ kết bóng tiếp lạnh xem kỹ kỹ bí

Đạo Thần Cung, có không ít đệ tử trẻ tuổi tiến lại, cũng có thân người ở ngoài vạn dặm quan sát trận chiến này, lúc này cũng là mỗi người trầm mặc không nói gì.

9 đại cung chủ sắc mặt biến ảo, Càn Dương Cung đệ tử cùng này cung đứng đầu xanh cả mặt.

Thuyền không kẻ thù không chỉ tôn xem kỹ từ lạnh lùng quá bờ ruộng

Thuyền không kẻ thù không chỉ tôn xem kỹ từ lạnh lùng quá bờ ruộng muốn có khủng bố bao nhiêu thân thể, mới có thể làm đến mức độ như thế!

Ngược lại, Luân Hồi Điện bên kia người đến, cùng Vũ Châu tiến lại mấy cái thanh niên, lại tại hưng phấn.

Tiêu Vũ có thể thương tổn được Quân Tà, trận chiến này thì có thắng hy vọng, chuyện như vậy để mấy người vui mừng, cũng làm cho mấy người ưu sầu.

“Ta vẫn là coi thường ngươi.” Bạo chúa Quân Tà, hắn nhìn mình chầm chầm trên y phục lưu lại dấu quyền, im lặng không nói, hồi lâu sau mới mở miệng, nói: “Có điều cũng chỉ có như vậy, ngươi mới có bị ta trước mặt thế nhân mặt chém giết giá trị.”

Quân Tà thực lực, khẳng định xa xa không chỉ dừng lại tại đây, điểm này Tiêu Vũ hết sức rõ ràng, cho nên mặc dù là tổn thương Quân Tà, hắn cũng không dám khinh thường chút nào.

“Vì biểu hiện đối ngươi khẳng định, cũng được, ta đây liền lấy ra một vài thực lực a, ngươi đáng giá ta chăm chú đối xử.” Mặc dù bị thương, nhưng Quân Tà vẫn như cũ tràn đầy thong dong cùng bá đạo.

Hắn mở miệng gian, trên người lại bùng phát đến mát mắt kim quang, nhưng lần này, những kim quang này không tiếp tục với trước người hắn ngưng tụ thành lồng ánh sáng, mà là dâng tới tay phải của hắn.

Vào thời khắc này, này kim quang ngưng tụ thành văn, phức tạp mà cổ điển, trong lúc văn ngưng tụ vào Quân Tà tay phải, tay phải của hắn, vào đúng lúc này liền tựa hồ thành thiên địa này trung tâm.

“Đạo văn! Bạo chúa rốt cuộc phải vận dụng vương giả lực, nói cách khác hắn muốn tưởng thật rồi!”

“Tiêu Vũ thực lực đích xác xa xa vượt ra khỏi hắn vốn có cảnh giới,

Nhưng đều là đương thời thiên kiêu, đối mặt đã Thành Vương Quân Tà, chỉ sợ vẫn là không địch lại!”

Đoàn người kích động, mặc dù bất ngờ với Tiêu Vũ thực lực mạnh, nhưng cho tới giờ khắc này, bọn họ vẫn là cho rằng trận chiến này Quân Tà tất thắng .

Mặc dù Tiêu Vũ chém qua vương giả, nhưng Quân Tà bản thân liền là không kém gì hắn tuổi trẻ nhân vật, đang đột phá Thành Vương sau khi, Quân Tà thực lực chỉ có thể so với Tiêu Vũ càng mạnh hơn!

“Có thể làm cho ta chăm chú, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!”

Bạo Quân Tà cười trong lúc đó, một con kia ngưng tụ đạo văn bàn tay, quay Tiêu Vũ vỗ ra.

Thời điểm này, bên trong đất trời phong vân dũng động, vô tận đại đạo lực lượng dâng tới Quân Tà tay phải, hắn cái tay này lúc này tựa hồ liền đại biểu thiên địa ý chí!

Đúng lúc này, Tiêu Vũ cảm giác được một luồng áp lực nặng nề đè ép xuống, trong hư không có một loại lực lượng vô hình, đưa hắn ổn định khóa được.

“Chiến chữ ấn!”

Hắn không dám khinh thường, chiến chữ ấn tái hiện ra.

Tinh Thần chi lực, chiến chữ ấn, hoa sen hình bóng, khí ấn, mấy thứ này bây giờ đã bị hắn hoàn mỹ phù hợp, mỗi nhiều ngưng tụ một loại lực lượng, nhục thể của hắn thì sẽ mạnh mẽ mấy lần!

Một luồng mãnh liệt nguy cơ vọt tới, Tiêu Vũ thân thể ánh sáng tăng mạnh.

Ngay vào lúc này, Quân Tà bàn tay đánh tới, hắn nâng quyền đón chào, oanh một tiếng, Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh, cả người thần tốc lùi về sau.

Hắn khóe miệng trào máu, trên mặt lộ ra kinh sợ, hắn 3 lực thêm thân thể, thân thể cường độ đã đạt đến một vô giải mức độ, thế mà còn là bị Quân Tà thương tổn tới.

“Không nghĩ tới nhục thể của ngươi lại có cường độ như thế!”

Quân Tà lại bất ngờ, hắn vừa mới một chưởng kia, quả thực có thể giết thần diệt ma, nhưng mà đánh vào Tiêu Vũ trên người, lại chỉ là để Tiêu Vũ phụ đau đớn.

Mặc dù đang trong truyền thuyết, Tiêu Vũ thân thể cường độ đã không phải là bí mật, nhưng đối với có ma thần thân thể Quân Tà tới nói, hắn nhưng lại chưa bao giờ để ý, bây giờ mới biết, Tiêu Vũ thân thể mạnh, so với hắn trong tưởng tượng còn kinh người hơn.

“Giết!”

Tiêu Vũ gầm lên giận dữ, thời khắc này, hắn không bảo lưu nữa, khí ấn lấy ra, trên người 4 lực đều hiện.

“Ầm!”

Trong giây lát này, Tiêu Vũ trên người bùng phát ra kinh thiên khí tức, hắn liền là chỉ là đứng ở nơi đó, quanh thân sức mạnh đất trời chính là một trận rung chuyển, tựa hồ một mình hắn, liền có thể loạn thiên địa!

“Tiêu Vũ đây là cỡ nào thân thể mạnh mẽ, chỉ là thân thể lực lượng, lại ảnh hưởng đến thiên địa quy tắc vận chuyển!”

“Hắn thật không Vương cảnh gì? Tại sao ta cảm giác, bây giờ Tiêu Vũ, so với mười cái vương giả gộp lại còn kinh khủng hơn!”

Đoàn người rất là chấn động, lại có thể có người khả năng dùng thân thể lực lượng ảnh hưởng đến thiên địa quy tắc vận hành, đây hoàn toàn đã vượt ra khỏi lẽ thường.

Muốn có khủng bố bao nhiêu thân thể, mới có thể làm đến mức độ như thế!

Chỉ có thể nói, Tiêu Vũ thân thể, quả thực quá kinh khủng, dĩ nhiên tự thành một đạo. Thời khắc này hắn nhục thân của mình, chính là ngày đó, chính là cái kia!

Nếu không thì, không can thiệp tới nhục thể của hắn có mạnh đến đâu, cũng không khả năng ảnh hưởng đạt được thiên địa quy tắc vận chuyển.

“Cũng được, ta sẽ nhìn một chút là nhục thể của ngươi gượng, còn là thần thể của ta gượng!”

Bạo chúa bạo chúa, trước đó, hắn vẫn là một bộ hờ hững ung dung dáng dấp, cho tới giờ khắc này, nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia cường hãn thân thể lực lượng, hắn tựa hồ cũng nhận một chút ảnh hưởng.

Kết xa xa không Quỷ tôn xem kỹ từ tháng tình sườn núi sau

Chỉ thấy Quân Tà cái kia vẫn lãnh khốc vô cùng da trong con ngươi, lộ ra một loại hưng phấn. Đây là kỳ phùng địch thủ chiến ý, cũng là gặp phải cường giả vui sướng.

“Thần thể, mở!”

Theo bạo chúa Quân Tà quát to một tiếng, đồng dạng chuyện kinh khủng đã xảy ra. Ở không gian chung quanh hắn vặn vẹo, toàn thân các nơi đều ngưng tụ ra ngưng tụ thành văn kim quang, kinh khủng kia đạo văn, càng vào thời khắc này khắp toàn thân của hắn!

“Giết!”

Đồng dạng gầm lên một tiếng, Quân Tà tựa hồ triệt để mất đi bình tĩnh, trở nên chiến ý vang dội, cùng Tiêu Vũ trùng tới một chỗ.

“Trời thiếu ngón tay!”

Tiêu Vũ gầm lên, một chỉ điểm ra.

“Muôn dân ấn!”

Quân Tà đồng dạng đáp lại, lựa chọn cùng Tiêu Vũ liều.

Đây là thuộc về thân thể ở giữa tranh đấu, cả hai gần người tương bác, không có mạnh mẽ bí thuật, cũng không có cái gì hoa lệ chiến quyết, thuần túy là dựa vào cường hãn thân thể lực lượng đang đối với liều!

Chiến đấu như vậy, nguyên thủy nhất, cũng cực kỳ có thể làm người cảm giác nhiệt huyết sôi trào!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 629: Ma Thần Thân Thể

Đọc trên điện thoại

Quân Tà, người ta gọi là bạo chúa, có ma thần thân thể, hắn lúc trước mặc dù bị Đạo Thần Cung vừa ý, chính là bởi vì hắn loại kia thể chất đặc biệt.

Cái gọi là ma thần thể, đó là bán thần nửa ma tồn tại.

Trong truyền thuyết, thời đại thượng cổ tồn tại Ma tộc, một chủng tộc này đơn độc nhìn từ ngoài, cùng loài người cũng không bất đồng, thậm chí cùng người thường không có gì không giống nhau địa phương.

Chỗ đặc thù ở chỗ, người của Ma tộc sinh ra bắt đầu, thường thường thì sẽ có cực kỳ thân thể mạnh mẽ, mà loại này thân thể một khi trưởng thành, sẽ trở nên phi thường khủng bố.

Khi còn nhỏ người của Ma tộc, thân thể liền có thể so với binh khí, khó thương mảy may, đợi cho trở nên mạnh mẽ, người của Ma tộc khủng bố thân thể thậm chí có thể làm được giơ tay phá nát ngôi sao, thập phần khủng bố.

Mà có Ma tộc thân thể người, thường thường đều có một chung đặc điểm, đó là tánh tình thập phần hung ác, càng thích giết chóc, hơn nữa không thích bị thế tục gò bó, làm theo ý mình, từ trước đến giờ chỉ dùng mình làm trung tâm, làm việc tà dị.

Ở trong truyền thuyết, năm đó Ma tộc huy hoàng nhất thời, cũng đã từng có một khoảng thời gian hầu như thống trị vùng đất này, nhưng mà bởi vì người của Ma tộc cái kia hung ác tánh tình, làm thế nhân chỗ không cho, cuối cùng mới có thể bị diệt, nhấn chìm ở năm tháng trường hà bên trong.

Mà cái gọi là thần thể, cái kia lại không phải ngón tay đặc biệt chủng tộc, mà là giống như bảo thể bình thường, là sinh ra được lúc thì có dị dạng thể chất.

Nhưng không giống với bảo thể chính là, bảo thể cần thời gian khai quật, và muốn sau khi giác tỉnh tài năng thể hiện ra chỗ cường đại, mà thần thể, lại không cần khai quật, từ khi sinh ra bắt đầu, có loại thể chất này người sẽ từ từ mạnh mẽ.

Bất kể là thần thể còn là Ma thể, hai người này ở trong truyền thuyết đều thuộc về phi thường bá đạo thể chất, chỉ cần có thể thuận lợi trưởng thành, liền có thể thành là chúa tể một phương, thậm chí là vô địch thế gian tồn tại.

Mà bạo chúa Quân Tà, hắn đồng thời có Ma thể cùng thần thể hai loại thể chất, bán thần nửa ma, vì vậy nếu là nói riêng về thân thể lực lượng, phóng tầm mắt đương thời, chỉ sợ là không ai có thể so sánh cùng nhau.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ 4 lực thêm thân thể, Quân Tà tất là kích phát rồi thần thể, cả hai thân thể, vào đúng lúc này cũng đã vượt qua vương đạo khí, so với cái gọi là vương đạo khí cường hãn hơn cùng khủng bố.

Bọn họ dùng thân thể liều mạng, không dứt ra tay, áp dụng chính là nguyên thủy nhất cùng trực tiếp nhất phương thức chiến đấu, hết sức hung hãn.

“Ầm!”

Chiến đấu như vậy phương thức, cũng là thảm thiết nhất một loại, hai đại tuổi trẻ thiên kiêu không dứt ra tay, ở bị giam cầm trong không gian nhanh chóng di động, khi thì vọt đến hư không, lại lóe lên lúc, vừa sẽ hạ xuống trên núi.

Cái kia tòa thật to núi lửa, ở tại bọn hắn kinh người thân thể cuộc chiến bên trong, không dứt bị đánh sụp đổ, theo hai người điên cuồng chiến đấu, tựa hồ đã so với ban đầu thấp ròng rã một đoạn.

“Trời ạ, này…… này thật chỉ là hai người trẻ tuổi chiến đấu gì? Tại sao ta cảm giác, chính là mười mấy tên vương giả hỗn chiến, thanh thế cũng là chỉ đến như thế!”

“Cũng còn tốt Đạo Thần Cung cái kia nhiều Thiên Vương đều trước thời gian ra tay, cầm giữ bọn họ chiến đấu không gian, nếu không chỉ là chiến đấu này dư âm, cũng không biết có thể làm cho bao nhiêu người đưa mạng!”

Tiêu Vũ cùng Quân Tà đối đầu, đã là không biết kéo dài bao lâu, bọn họ mỗi lần đối đầu, cái kia ngọn núi lửa liền sẽ thay đổi thấp một đoạn, tiếp tục như thế này, toà này thân là Viêm Châu ký hiệu to lớn núi lửa, mơ hồ có một loại cũng bị hai người bọn họ cho đánh ngang tư thế.

Hai người giờ phút này chiến ý vang dội, cũng đã đánh tới điên cuồng.

Đều là trẻ tuổi, đồng dạng là có thân thể mạnh mẽ, đối với bọn họ tới nói, trước đó, không có người nào tài năng ở thân thể phương diện uy hiếp tìm được chính mình,

Cho mình tạo thành áp lực.

Đây là một loại không người khả năng hiểu cảm thụ, có lúc, bọn họ cũng hy vọng gặp phải một thân thể có thể cùng chính mình so sánh đối thủ, để cho mình có thể tận tình thi triển toàn lực, tiến hành một trận chiến, nhưng đối thủ như vậy, quá ít!

Mà bây giờ, bọn họ rốt cục gặp phải, giờ phút này bất kể là Quân Tà còn là Tiêu Vũ, cũng đã toàn thân tâm đầu nhập vào đại chiến bên trong.

Bọn họ đã quên sinh tử, đã quên tất cả, trong mắt chỉ còn lại có trước mặt trận chiến này!

“Phụp!”

Bất hòa chiến bao lâu, Quân Tà cùng Tiêu Vũ trên người đều đã nhuộm đầy máu, có đối phương, cũng có chính mình.

Làm vừa là một lần sau khi va chạm, hai người đồng thời hộc máu, mỗi loại bay trở về, chiến đến thời khắc này, bọn họ cũng đã bị thương không nhẹ, quanh thân nhuốm máu.

“Ha ha, tốt! Ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng, đã bao nhiêu năm, đã không biết bao nhiêu năm không ai có thể đau đớn qua ta, ha ha ha ha……”

Kết không không tình thuyền xem kỹ chỗ lạnh kết khốc cát

Giờ khắc này Quân Tà, lại không trước đây loại kia lãnh khốc cảm giác tàn nhẫn, mà là điên cuồng cười lớn, giống như nhập ma vậy.

Kết không không tình thuyền xem kỹ chỗ lạnh kết khốc đàn ghita hai mắt vườn lườm, bên mép cái kia điên cuồng nụ cười, liền như là đến từ sứ giả của địa ngục, làm người cảm thấy không rét mà run.

Hắn đây là hưng phấn, trước đây có ma thần thể, hắn muôn vàn khó khăn bị thương, theo dần dần mạnh mẽ, đối với hắn mà nói, tựa hồ liền bị thương đều thành một loại xa xỉ.

Địch kẻ thù không xa tình thuyền xem kỹ bờ ruộng tháng địch chủ học

Hiện nay, rốt cục có một người tài năng ở thân thể chi đạo trên cùng hắn một trận chiến, mặc dù hắn mang trọng thương, nhưng bị thương càng nặng, lại làm cho hắn càng là hưng phấn!

Tiêu Vũ miệng lớn thở hổn hển, trên người có mấy cái sáng lỗ máu, Quân Tà thân thể mạnh đến nỗi khủng bố, lại cùng 4 lực thêm thân thể hắn không phân cao thấp, làm hắn bị thương nặng!

Có điều, nói cho cùng hắn vẫn ăn tu vi thiệt thòi, không vương giả, Quân Tà thịt trên người có đạo văn thêm vào, mới có thể có vẻ kinh khủng như thế.

“Ta càng ngày càng muốn phá hủy ngươi, ngươi càng là mạnh mẽ, thì làm ta loại này kích động càng rõ ràng!” Thời khắc này Quân Tà, khuôn mặt dữ tợn, trong nụ cười lộ ra điên cuồng.

Hắn hai mắt vườn lườm, bên mép cái kia điên cuồng nụ cười, liền như là đến từ sứ giả của địa ngục, làm người cảm thấy không rét mà run.

“Ta quyết định, ngươi thân thể mạnh mẽ, chính là ta tu luyện ma thai không có chỗ thứ hai, ta muốn đưa ngươi tế luyện thành Ma, làm ta ngày sau lột xác chất dinh dưỡng!”

Ở Quân Tà loại kia gần như điên cuồng trong nụ cười, Tiêu Vũ một trái tim đã ở đồng thời thần tốc trầm xuống. UU đọc sách w &# 119;w. uu ka &# 110;s h u. &# 99; om

Cho tới bây giờ, Quân Tà chỉ thể hiện rồi hắn thần thể, mà liên quan tới hắn Ma thể lực lượng, nhưng đến nay chưa từng triển lộ.

Cái này cũng là trước đây Diệp Cửu Khung cùng hắn một trận chiến lúc, có khả năng bức ra cực hạn thực lực.

Quân Tà không chỉ có thần thể, còn có Ma thể, hắn chỉ vận dụng thần thể cũng đã cường đại như thế, nếu là lại dùng trên Ma thể, sẽ mạnh bao nhiêu?

“Ngươi không cần sợ hãi, luyện thành ma thai quá trình, sẽ không để cho ngươi quá thống khổ, nhục thể của ngươi lực lượng, sẽ là ta ngày sau vô địch Thập Châu tốt nhất trợ lực!”

Quân Tà điên cuồng cười, trong nụ cười, trên người hắn cái kia chói mắt kim quang từ từ biến mất, thay vào đó, là ma khí ngập trời.

Nếu như nói một khắc trước mang theo kim quang Quân Tà, cho người cảm giác là mạnh mẽ, bá đạo nói, vậy thời khắc này, hắn liền như là tới từ địa ngục ma vương, điên cuồng, hung ác!

Một nửa là thần, một nửa là Ma, đây là bạo chúa Quân Tà!

“Bốp!”

Quân Tà động, tốc độ so trước đó càng nhanh hơn, hắn lóe lên gian, Tiêu Vũ chấn động mạnh, ngay sau đó, đầu vai của hắn tuôn ra màu đỏ máu tươi, ở nơi đó, một to lớn lỗ máu đột nhiên xuất hiện.

Kết khoa tình địch hận chỗ tháng ầm ĩ không kỹ

“Đây là bạo quân Ma thể!”

Tiêu Vũ trong lòng rung mạnh, vừa mới cùng Quân Tà thần thể một trận chiến, tổng coi như bất phân cao thấp, nhưng giờ phút này, đối mặt ma hóa Quân Tà, hắn lại dễ dàng đã bị Quân Tà tổn thương!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 630: Thủ Đoạn Ra Hết

Đọc trên điện thoại

“Xoạt xoạt xoạt!”

Vào đúng lúc này, bạo chúa cả người bóng người, đều ở trong hư không hoàn toàn biến mất. Sau đây, hắn vừa không dứt theo mỗi cái không hợp lý góc độ qua lại, một khắc trước người còn ở phía đông, sau một khắc lại là tới phía tây, thập phần quỷ dị.

Tại loại này quỷ dị tốc độ xuống, Quân Tà mỗi một lần ra tay, Tiêu Vũ trên người đều sẽ bị hắn miễn cưỡng kéo xuống 1 khối thịt lớn, không qua chốc lát, Tiêu Vũ đã là toàn thân đầm đìa máu tươi, thoạt nhìn vô cùng thê thảm.

“Thật là khủng khiếp, đây mới là bạo quân thực lực chân chính!”

“Tốc độ của hắn không khỏi cũng quá nhanh, đây thực sự là thân thể có khả năng đạt tới tốc độ gì?”

Địch xa xa xa tình thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ kỹ Quỷ tiếp

Địch xa xa xa tình thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ kỹ Quỷ tiếp đây mới là bá thể ngôi sao quyết đúng nghĩa vạn pháp bất xâm, lần trước ở Vạn Linh Sơn, Quân Tà một chỉ điểm hướng Tiêu Vũ, cái kia một ngón tay lại là thật lâu chưa tới, chính là bởi vì nguyên nhân này.

Một màn như thế, làm cho tất cả mọi người cảm thấy sợ hãi. Bạo chúa cái kia quỷ dị như thế tốc độ, quả thực làm người tuyệt vọng.

Ở trong không khí, mọi người hoàn toàn bắt không đến cái bóng của hắn, chỉ biết hắn bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, giống như thuấn di vậy.

Ngoài ra, ma hóa sau khi bạo chúa đôi bàn tay như đồng hóa để móng nhọn, có thể mảnh vàng vụn nứt đá, chút ít vừa bị hắn đụng vào, liền có thể khiến người ta trọng thương.

“Âm dương bất diệt, thân ta bất tử!”

Đối mặt như thế tình cảnh, Tiêu Vũ bị bức phải đã vận hành lên bất diệt âm dương trải qua.

Vết thương trên người hắn quá nặng đi, nếu còn tiếp tục như vậy nữa, sớm muộn phải bại, nhưng trước mắt không có ứng đối lực lượng, chỉ có thể là tạm thời khôi phục thương thế.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ cái kia đẫm máu thân thể, vào đúng lúc này dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt ở khôi phục, máu thịt sống lại, trên người máu tươi cũng thần tốc ngừng lại.

“Xuýt! Đây là bí thuật gì? Tiêu Vũ chẳng lẽ là thân bất tử gì? Thương nặng như vậy, lại dễ dàng như thế thì khôi phục!”

“Bạo chúa tuy mạnh, nhưng xem ra Tiêu Vũ cũng không phải như vậy mà đơn giản thì sẽ bị thua!”

Đoàn người lại bị Tiêu Vũ cái kia thủ đoạn nghịch thiên rung động, ở trong chiến đấu, cái kia kinh người tốc độ khôi phục, quả thực có thể nói thân bất tử.

Thuyền kẻ thù không khoa mới thuyền hận bờ ruộng tháng thuyền khắc

Thuyền kẻ thù không khoa mới thuyền hận bờ ruộng tháng thuyền khắc ma hóa sau khi Quân Tà, không chỉ thân thể tăng thêm sự kinh khủng, khả năng dễ dàng thương tổn được Tiêu Vũ, hơn nữa không thấy một thân, tựa hồ là thi triển loại bí thuật nào đó, thập phần quỷ dị.

Có này thủ đoạn, tương đương chịu đựng nhiều hơn nữa đau đớn đều khó mà bị giết chết, bí thuật như vậy quả thực khả năng khiến cho mọi người đều đỏ mắt.

“Tốt! Tốt! Tốt!”

Trong không khí, truyền đến Quân Tà thanh âm hưng phấn, Tiêu Vũ càng là mạnh mẽ, khiến cho hắn càng là điên cuồng, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ thương thế đang nhanh chóng khôi phục, hắn không chỉ không có cảm thấy áp lực, ngược lại là càng ngày càng hưng phấn, càng ngày càng điên cuồng.

“Ngươi có phần thực lực này, thật sự là không có thể tốt hơn nữa, ngươi không chỉ biết là thích hợp nhất ta ma thai, cũng chính là ta dòm ngó ngôi báu con đường vô địch tốt nhất mài đao lúc!”

Tôn khoa khoa tình địch xem kỹ bờ ruộng tháng quá độc khốc

Cái kia hưng phấn điên cuồng âm thanh, quanh quẩn ở trong hư không, khiến hết thảy nghe được người, cũng vì đó một trận sợ hãi.

Tôn khoa khoa tình địch xem kỹ bờ ruộng tháng quá độc khốc “Vo ve!”

Nhưng mà, thanh âm này đến từ bốn phương tám hướng, lúc trái lúc phải, lại chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân, căn bản nhìn không tới Quân Tà người ở nơi nào.

Luân Hồi Điện bên này, Phong Vũ cùng Mạc Ly mấy người hai quả đấm nắm chặt, mỗi một người đều có vẻ khẩn trương không ngớt.

Dù cho Tiêu Vũ có kinh người năng lực hồi phục, có thể nói thân bất tử, nhưng mà trước mắt tình cảnh vẫn là không có thay đổi, vẫn là ở vào bị động bên trong.

Ma hóa sau khi Quân Tà, không chỉ thân thể tăng thêm sự kinh khủng, khả năng dễ dàng thương tổn được Tiêu Vũ, hơn nữa không thấy một thân, tựa hồ là thi triển loại bí thuật nào đó, thập phần quỷ dị.

Ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ hoàn toàn chỉ có thể bị động chịu đòn, kéo dài như thế, hắn sớm muộn hay là muốn có bại một lần.

“Ngôi sao hộ thể, vạn pháp bất xâm!”

Ngay ở tất cả mọi người nghi hoặc Tiêu Vũ muốn ứng đối ra sao thời gian, hắn đột nhiên quát to một tiếng, trên người 40 chín ngôi sao bay ra, vây quanh thân thể của hắn chuyển động.

“Tiêu Vũ tinh thần lực, hắn rốt cục vẫn là vận dụng!”

Người quan chiến một trận hưng phấn, trong truyền thuyết Tiêu Vũ ngôi sao uy lực vô song, nhưng cho đến tận bây giờ, Tiêu Vũ lại là lần đầu tiên lấy ra.

Không ít người sớm muốn nhìn một chút, Tiêu Vũ trên người những ngôi sao này, rốt cuộc có được cỡ nào uy lực khủng bố.

“Ha ha, xem ra ngươi cũng đã không có cái khác thủ đoạn!”

Trong không khí truyền ra Quân Tà âm thanh, sau đó, hắn cái kia quỷ dị bóng người vừa là đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Vũ thần một bên, một đôi như là móng nhọn bàn tay chụp vào Tiêu Vũ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Địch kẻ thù xa khốc địch thuật bờ ruộng lạnh địch ngón tay

40 chín ngôi sao chuyển động, những ngôi sao này làm diễn biến đến mức nhất định sau, thì sẽ dính đến Thời Không lĩnh vực.

Chư tinh hộ thể lúc, này phần đông ngôi sao, không chỉ có thể vì Tiêu Vũ đỡ các loại công kích, cũng có thể diễn hóa ra một mảnh chân chính thời không, để hết thảy nhìn như đi tới hắn trước người công kích, đều trở nên giống như bị tách rời ra một vùng ngân hà.

Sau không phương xa kết hận tiếp cô ầm ĩ cát hiện ra

Sau không phương xa kết hận tiếp cô ầm ĩ cát hiện ra người quan chiến một trận hưng phấn, trong truyền thuyết Tiêu Vũ ngôi sao uy lực vô song, nhưng cho đến tận bây giờ, Tiêu Vũ lại là lần đầu tiên lấy ra.

Đây mới là bá thể ngôi sao quyết đúng nghĩa vạn pháp bất xâm, lần trước ở Vạn Linh Sơn, Quân Tà một chỉ điểm hướng Tiêu Vũ, cái kia một ngón tay lại là thật lâu chưa tới, chính là bởi vì nguyên nhân này.

“Ầm!”

Mà giờ khắc này, cái kia bảo hộ ở Tiêu Vũ trước người ngôi sao, bị Quân Tà 1 móng trực tiếp tóm đến bạo nát.

Hắn giờ phút này, thân thể thật sự quá cường đại, Tiêu

Vũ ngôi sao dù sao còn không có trưởng thành đến có thể so với thật tinh mức độ, không cách nào ngăn cản!

Thuyền khoa xa không Quỷ địch bóng chỗ lạnh dương thuật vâng

“Phụp!”

Sau một lát, Quân Tà cái kia móng nhọn dò tới, Tiêu Vũ nghiêng người tránh né, trước ngực trái tim bên trái, vừa là bị phá ra một to lớn lỗ máu, vừa tránh khỏi chỗ yếu hại chỗ.

Tôn kẻ thù Quỷ tôn hận bờ ruộng ầm ĩ kỹ tình khắc

Thời khắc này Quân Tà, quả thực cường đại đến làm người tuyệt vọng!

“Nhục thể của ngươi tựa hồ càng yếu đuối, là vì sử dụng những ngôi sao này quan hệ gì?”

Quân Tà âm thanh, giống như ẩn thân chỗ tối một ác ma, làm người ngột ngạt, làm người tuyệt vọng, nếu là âm thanh không kiên người, tại loại này áp lực nặng nề dưới, chỉ sợ sẽ trực tiếp tan vỡ.

“Oong!”

Tiêu Vũ tiếp tục vận chuyển chữa thương thuật khôi phục thương thế, sắc mặt lại là nặng nề.

Đem sao trời tế ra ngoài thân thể, 4 lực ít đi thứ ba, nhục thể của hắn trở nên càng thêm yếu đuối. Vốn ma hóa sau khi Quân Tà, thân thể cường độ cũng đã ở trên hắn, bây giờ ít hơn nữa dốc sức, nhục thể của hắn đối với Quân Tà tới nói cũng biến thành càng thêm yếu đuối.

Làm đến bước này, cũng nói Tiêu Vũ đã bị dồn đến tuyệt lộ.

“Lục đạo luân hồi!”

Hắn cắn chặt răng, trên người lại bay ra sáu viên dấu ấn, 4 lực nữa thứ nhất, chỉ còn lại có hoa sen lực lượng cùng chiến chữ khắc ở thân thể, thân thể cường độ lại số trừ gấp nhiều lần.

Tiêu Vũ thời khắc này thân thể, vẫn là so với người bình thường phải cường đại hơn rất nhiều gấp nhiều lần, nhưng đối với Quân Tà tới nói, lại là yếu đuối không chịu nổi.

Hắn này cũng đã là không có cách nào, &# 85 nếu là không thể ngăn lại Quân Tà thế công, hắn khôi phục lực lượng cũng không phải vô hạn, sớm muộn còn muốn bị Quân Tà dây dưa đến chết!

“Lĩnh vực? Ha ha, thú vị! Thú vị! Ngươi so với ta trong tưởng tượng, càng thêm làm ta giật mình!”

Quân Tà điên cuồng tiếng cười lại truyền ra, sau đó thân ảnh của hắn như là Ma, lại một lần đột ngột xuất hiện, nhằm phía Tiêu Vũ.

Lục đạo luân hồi tạo ra lĩnh vực, bên người ngôi sao bảo vệ thân thể, lần này, thông qua lĩnh vực lực lượng, Tiêu Vũ rốt cục bắt được Quân Tà cái kia lúc ẩn lúc hiện bóng người.

“Chém!”

Hắn gầm lên một tiếng, đem khí ấn gọi về, hóa thành Nhân Hoàng kiếm, một kiếm hướng về Quân Tà chém tới.

Thanh kiếm này, là trên chín tầng trời 1 đại sát khí, mặc dù bây giờ khí ấn còn chưa đủ để hoàn toàn diễn biến, nhưng trong đó uy lực, nhưng cũng có thể xưng tụng khủng bố, xa xa vượt ra khỏi cái gọi là vương đạo khí.

Một kiếm này, Tiêu Vũ đã dùng hết toàn lực, thậm chí bỏ phòng ngự, ôm không phải sinh hẳn phải chết niềm tin, tin tưởng chỉ cần chém trúng Quân Tà, nhất định có thể đau đớn hắn!

“Bốp!”

Một kiếm chém ra, vội vàng trong lúc đó, Tiêu Vũ chỉ nhìn thấy, Quân Tà mang trên mặt một nụ cười tà dị, như là Yêu như là Ma!

“Vèo!”

Một kiếm xua hết, chiêu kiếm này, dĩ nhiên tới Quân Tà trước người, chỉ kém một tấc liền có thể chém ở trên người hắn, mà ở Quân Tà cái kia tà dị mà điên cuồng trong nụ cười, chẳng biết vì sao, chiêu kiếm này, đúng là hết rồi, chỉ chém trúng không khí!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 631: Hiểu Ra

Đọc trên điện thoại

“Phụp!”

Một kiếm xua không, sau một khắc, một bàn tay từ Tiêu Vũ xuất hiện sau lưng, xuyên qua thủ hộ lấy hắn ngôi sao, theo trước ngực của hắn, xuyên thủng mà qua!

“Bốp!”

Tiêu Vũ thay đổi kiếm thế, chém về phía phía sau, nhưng mà, chiêu kiếm này lại một lần nữa rơi vào khoảng không, phía sau trống rỗng, không thấy Quân Tà, chỉ có trước ngực hắn một sáng lỗ máu, chứng thật đã đã xảy ra tất cả những thứ này.

“Thất vọng!”

Thân hình lay nhẹ, Tiêu Vũ dưới chân chột dạ, hầu như không cách nào đứng lại, muốn ngã quỵ trên đất, hắn dùng kiếm trong tay chống đỡ ở mặt đất, tài năng miễn cưỡng ổn định thân hình.

Thời khắc này Tiêu Vũ, khuôn mặt trắng nhợt, trước ngực lỗ máu không dứt hướng ra phía ngoài rướm máu.

Đây đã là hắn không biết lần thứ mấy chịu đựng trọng thương, vài loại phương pháp chữa thương, cũng dần dần mất đi tác dụng, không cách nào để cho hắn lập tức khôi phục lại.

Lục đạo ấn, ngũ hành ngôi sao, bất diệt âm dương trải qua, ba người này vốn cũng có thể để Tiêu Vũ thương thế thần tốc khôi phục lại.

Nhưng mà, loại này khôi phục lại không phải vô hạn, nếu hắn ở nhất định trong thời gian liên tục bị thương, vậy mặc dù là này 3 lực cùng xuất hiện, cũng không cách nào để hắn khôi phục nhanh chóng, thậm chí đến cuối cùng sẽ triệt để mất hiệu lực.

Vài loại chữa thương lực lượng liền giống với bình thường để dành nước, mặc dù nước này số lượng nhiều hơn nữa, nếu duy nhất lượng lớn lấy ra, cũng cuối cùng cũng có hết lúc, phải dùng thời gian nhất định, đem nước lại trữ đầy, mới có thể tiếp tục sử dụng.

Thời khắc này Tiêu Vũ, liền bắt đầu cảm giác vết thương trên người khôi phục được có chút hết sức, bởi vì trong trận chiến này, hắn nhận qua đau đớn nhiều lắm, hơn nữa đều đủ để trí mạng, nhiều lần khôi phục sau khi, đã dần dần có chút lực bất tòng tâm.

“Đúng là vẫn còn cảnh giới chênh lệch, ta chưa thành vương giả, rốt cuộc còn là chênh lệch một vài!”

Kết thù kẻ thù khốc thuyền hận từ lạnh bí tôn sườn núi

Run rẩy thân hình, Tiêu Vũ trong lòng lộ ra một loại vô cùng sự thù hận.

Hận trời xanh, vì sao phải để trong cơ thể của hắn tồn tại vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, nếu không có có nguyền rủa trong người, hắn muốn thành vương, làm sao lại khó khăn như vậy?

Hắn cũng hận chính mình, Diệp Cửu Khung để có thể làm cho hắn thắng được trận chiến này, không tiếc đánh bạc một đời, nhưng mà hắn vốn đã cho là chuẩn bị đầy đủ, quay đầu lại vẫn bị Quân Tà dồn đến tuyệt lộ!

Nếu hắn trận chiến này bị thua, hắn không chỉ có lỗi với chính mình, càng khiến Diệp Cửu Khung uổng tặng một đời!

“Ta muốn Thành Vương, muốn chém hết tất cả địch, ngày sau cũng lại không muốn bên cạnh ta có bất cứ người nào bởi vì ta mà gặp phải chuyện giống vậy!”

Thực lực! Kiếp trước dòm ngó ngôi báu cửu thiên đệ nhất chí tôn sau khi, Tiêu Vũ đối với hai chữ này đã sớm chết lặng, thậm chí đối với cái gọi là thực lực hoàn toàn không có khát vọng.

Nhưng giờ này ngày này, hắn lại là như thế khát vọng thực lực, sâu sắc như vậy minh bạch, không có thực lực lúc cái chủng loại kia vô lực.

Như là vương giả, hắn há lại sẽ bị Quân Tà bức đến mức độ như vậy? Như là vương giả, phóng tầm mắt cửu thiên, phóng tầm mắt cổ kim năm mươi vạn năm, ai có thể làm cho hắn cảm thấy như thế áp lực nặng nề?

Vào đúng lúc này, một loại quen thuộc tâm tình lặng yên nảy lên Tiêu Vũ nội tâm.

Đây là ra sao mùi vị? Đây là tử vong mùi vị, kiếp trước hắn bị đệ tử của mình ám hại, sắp sửa chết đi thời điểm, liền từng có như lúc này bình thường tâm tình.

“Chẳng lẽ, ta thật muốn chiến tử nơi đây gì? Nếu ta chết trận, Diệp Cửu Khung chẳng phải là không công bị phế tu vi? Cha tung tích, còn có ai sẽ tìm kiếm? Trên người mẫu thân chú thuật, còn có thể giải khai gì? Thiên Ngữ, nàng hay không cũng sẽ bị lam đế hứa cho người khác?”

Thời điểm này, Tiêu Vũ như tiền thế chết đi thời điểm giống nhau, trong nội tâm, nhớ tới khi còn sống các loại chưa kịp bổ khuyết tiếc nuối.

Địch kẻ thù khoa khoa độc sau xem kỹ chiến dương ngón tay cô cực kỳ

Đời này trải qua các loại nổi lên trong lòng, hắn giống như lại trở về lúc trước đang ở Lâm Gia thời gian, ở ngắn ngủi khoảnh khắc, tựa hồ lại sẽ cả đời này một lần nữa đi một lượt.

Cả đời này tâm tư nổi lên, Tiêu Vũ lẳng lặng nhắm mắt, trên mặt vẻ mặt biến ảo chập chờn, khi thì phức tạp, khi thì cay đắng.

“Nguyên lai đời này, ta đi rồi nhiều như vậy đường vòng, uổng ta kiếp trước hay là cái gì đệ nhất chí tôn, một lần nữa theo thấp nhất cảnh giới bắt đầu tu luyện, lại cũng đi nhầm nhiều như vậy!”

Vào giờ phút này, làm đời này trải qua hết thảy nổi lên trong lòng, Tiêu Vũ đột nhiên có một loại hiểu ra.

Đời này, hắn đem chính mình chính là chí tôn, luôn muốn muốn tu luyện đến cao chi đạo, định cho mình điều kiện, đều là nhất là nghiêm khắc, hết thảy đều muốn làm cực hạn mới bằng lòng bỏ qua.

Dùng thân là phù, ở trong tinh thần dung hợp âm dương lực lượng, ngũ hành lực lượng, mạnh mẽ tăng lên ngôi sao uy lực, đến lục đạo dấu ấn, ý đồ diễn biến hoàn chỉnh lục đạo……

Hắn luôn muốn khả năng tu được các loại vô thượng đại đạo, trên người mỗi một loại đều hết sức kinh người, cũng hầu như dùng cao nhất tiêu chuẩn để ràng buộc chính mình.

Nhưng mà, vào đúng lúc này, hắn lại chợt phát hiện, hắn trước đây các loại, tất cả đều sai rồi!

Kiếp trước trải qua, để ánh mắt của hắn trở nên rất cao, muốn mấy đạo đều chiếm được, nhưng trong thực tế, trong này bất kỳ một đạo, muốn tu đến cuối, đều hết sức không dễ.

Đời này hắn thân thể trúng nguyền rủa, tu luyện vốn đã không dễ, vừa là đồng tu nhiều loại đứng đầu đại đạo, làm cho tiến bộ của hắn tốc độ và không bằng hắn trong tưởng tượng nhanh như vậy.

Hắn là cửu thiên chí tôn, có trí nhớ kiếp trước, theo lý thuyết hắn lại tu luyện từ đầu, tốc độ nên xa không chỉ dừng lại tại đây.

Nhưng mà tu luyện đến nay, bởi vì hắn đối với tự có rất cao yêu cầu, lại là dần dần mất đi trọng tâm, mấy đạo cùng tồn tại, ngược lại là để hắn không để ý đến vô cùng trọng yếu một điểm, đó là này mấy đạo bên trong, không có hắn cực kỳ khuynh hướng cái kia một đạo.

Sau khoa kẻ thù mới tôn hận bờ ruộng dương cô khốc mới

Thậm chí, mấy đạo bên trong dùng thân là phù, còn trước đây không lâu, bị chính hắn hủy bỏ, không tiếp tục tiếp tục truy tìm đạo này.

Chỉ vì, trên người hắn muốn tu luyện đạo, thật sự quá nhiều!

“Có lẽ, từ vừa mới bắt đầu ta đã sai lầm rồi, nếu là ta chỉ tu một đạo, không đúng tự có yêu cầu cao như vậy, chỉ sợ bây giờ, ta sớm là vương giả, thậm chí là Đại Đế, trước đây đường, nguyên lai là chính ta đi nhầm!”

Trong lòng hiểu ra, Tiêu Vũ nội tâm dần dần trở nên ổn định.

Hắn đã không có đối với tử vong bất an, một viên đạo tâm từ từ trở nên giống như đá tảng, cứng rắn không thể phá vỡ.

……

Kết khoa xa độc thuyền bóng tiếp cô kết cực kỳ

“Tiêu Vũ làm sao vậy? Là bị thương quá nặng sao?”

“Cái này cũng khó trách, bạo chúa quá cường đại, cái kia thực lực tuyệt đối, quả thực làm người tuyệt vọng, người bình thường nếu là trải qua chiến đấu như vậy, chỉ sợ nội tâm đều sớm tan vỡ!”

“Có điều, không thể không nói, Tiêu Vũ cũng rất mạnh, phải biết rằng hắn còn chưa thành vương giả, lại có thể cùng bạo chúa chiến đến mức độ này! Bạo chúa là ai? Chiến lực của hắn ở Vương cảnh bên trong chỉ sợ không có mấy người có thể địch, Tiêu Vũ chưa thành vương giả thì có thực lực như thế, đã có thể xưng tụng trước đó chưa từng có!”

“Thật đáng tiếc, nếu hắn Thành Vương, có lẽ còn có cơ hội chiến thắng bạo chúa, thế nhưng bây giờ, bị thua sớm là tất nhiên kết cục!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ tại nguyên chỗ không nhúc nhích, dưới chân núi người, cùng với thông qua truyền như phù người quan chiến, đều là cảm khái không thôi.

Ai cũng khả năng nhìn ra, Tiêu Vũ cái kia sức khôi phục kinh người đã không có, giờ phút này đã bị trọng thương, hơn nữa cũng không thể tìm tới ứng đối Quân Tà cái kia quỷ dị bí thuật phương pháp.

Như thế xem ra, hắn thua với Quân Tà, tựa hồ đã thành tất nhiên.

“Tốt quá, ta liền nói, bạo chúa nhất định có thể vì chúng ta Càn Dương Cung tẩy đi ngày xưa khuất nhục!”

Sau khoa kẻ thù tình địch thuật tiếp lạnh kỹ tinh sau

“Tiêu Vũ rốt cuộc phải bị thua, hắn mạnh trở lại thì lại làm sao? Ta Càn Dương Cung giống nhau lại có đệ tử, có thể như giết chó giống nhau giết hắn!”

Một đám đến từ Càn Dương Cung đệ tử, vào thời khắc này đã kích động đến hô to lên, phảng phất đã thấy kết quả cuối cùng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 632: Tất Bại?

Đọc trên điện thoại

“Cái này nghiệt tử, rốt cục muốn chết phải không?”

“Thật đáng tiếc, hắn không phải chết cho chúng ta Tiêu Gia người trong tay, thật sự quá rẻ cái này nghiệt tử!”

Tiêu Gia bên kia, bất kể là đi tới Viêm Châu Tiêu Gia người, còn là đang ở Hạo Châu, thông qua truyền như phù người quan chiến, vào đúng lúc này đều không bình tĩnh.

Này Tiêu Gia bên trong nhân vật già cả, giờ phút này càng lộ ra kích động.

Tiêu Gia nghiệt tử, đây là Tiêu Gia qua nhiều năm như vậy sỉ nhục lớn nhất, Tiêu Vũ một ngày bất tử, bọn họ Tiêu Gia trên mặt thì thủy chung không ánh sáng!

“Ai da, Tiêu Vũ nói thế nào cũng có thể xưng tụng nhân vật có tiếng tăm, không muốn càng dùng cái này kết cuộc!”

“Ha ha, nếu ta nói, Tiêu Vũ tên tuổi tuy lớn, nhưng quá không hiểu được đê điều, mặc dù danh chấn Thập Châu, nhưng không khỏi quá lộ liễu, người như thế khẳng định chết sớm!”

“Rốt cuộc còn là bạo chúa muốn so với hắn mạnh một điểm, mặc dù bạo quân tu vi cao hắn 1 cảnh, nhưng cái này cũng là bạo chúa mình thực lực, hắn và bạo chúa tuổi xấp xỉ, lại không thể vạn vương, bản thân cái này cũng đã đủ để chứng minh, hắn so với bạo chúa muốn yếu đi!”

……

Đủ loại âm thanh, ở dưới chân núi, ở Thập Châu các nơi vang lên, hầu như tất cả mọi người cho rằng, Tiêu Vũ bị thua, dĩ nhiên thành chắc chắn.

Đối với những người này mà nói, cái này tựa hồ đã từ lâu là nhất định kết quả, bởi vì có hơn chín mươi phần trăm người, ở trong trận này đều đè ép bạo chúa khả năng thắng, nói cách khác, từ vừa mới bắt đầu, xem trọng Tiêu Vũ người, cũng chỉ có không đến một thành.

Ngoại trừ này cảm thấy đương nhiên người ở ngoài, cũng không có thiếu người, giờ phút này đang vì Tiêu Vũ lo âu, tỷ như Luân Hồi Điện cái kia bao nhiêu đại vương giả, cùng với đến từ Vũ Châu là đám thanh niên.

“Hắn thật…… sẽ bại gì?”

Tôn xa khoa xa khốc sau xem kỹ chỗ cô cô tình

Bên trong góc, Hàn gia thiên nữ Hàn Ngưng Yên thân hình run rẩy, sắc mặt trắng bệch, không nháy mắt nhìn phía xa Tiêu Vũ.

“Tiêu Vũ phải thua? Tại sao lại như vậy?”

Lạc Vân Châu, Thiên Thanh Vũ Viện hậu bối đệ tử gắt gao nhìn chằm chằm trong hư không ném ra ảnh hưởng to lớn, mỗi người tất cả đều siết chặt nắm đấm, khẩn trương mà ảm đạm.

Trừ bọn họ ra ở ngoài, tại đây trong vương thành, còn có thành này mỗi cái đã áp bức qua Tiêu Vũ gia tộc đứng đầu, đã ở ngửa nhìn lên bầu trời, mỗi người vẻ mặt đều là vô cùng phức tạp.

“Tốt, tốt! Cái này nghiệt súc rốt cục muốn chết, ta Hoàng Phủ nhà đại thù, cuối cùng rồi sẽ đến báo!”

Thương Châu, Hoàng Phủ bộ tộc cả tộc sôi trào, trong tộc lão tổ, càng kích động đến cả người run rẩy, trong tộc người càng có không ít người, kích động đến khóc không thành tiếng.

“Vốn tưởng rằng ngươi và ta sớm muộn cũng sẽ có một trận chiến ngày, nhưng hiện tại xem ra, đúng là vẫn còn các loại không đến ngày đó!”

Lan Châu, tuổi trẻ mà đẹp trai Ninh Công Tử ngắm nhìn hư không trong hình ảnh cái kia đứng ngây ra tại chỗ bóng người, lắc lắc đầu phát sinh thở dài, làm như tiếc nuối, làm như tiếc hận.

Này cùng loại một màn, vào giờ phút này, đồng thời ở Thập Châu trên mặt đất trong các ngõ ngách phát sinh, mọi người cơ hồ đều cho rằng, Tiêu Vũ đã thua, mà nhìn thấy kết quả này, phản ứng của bọn hắn, vừa không giống nhau.

“Ngươi muốn bất chiến mà bại gì?”

Kết thù khoa khoa Quỷ kết thuật tiếp cô địch dương quá

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, thông qua truyền như phù, truyền đến Thập Châu các nơi.

Mọi người nhìn tới, chỉ thấy đó là một người tuổi còn trẻ nữ tử, giờ phút này nữ tử trên mặt, đúng là mang theo vài phần vẻ giận dữ.

“Nàng là Diệp Cửu Khung vị hôn thê, Kỷ gia Kỷ Linh Nhi?”

Tiến lại nhân số phần đông,

Nhất thời một chút thì có người nhận ra cô gái này thân phận, dù sao Diệp Gia cũng là 1 đại cổ tộc, Diệp Cửu Khung thi vào Đạo Thần Cung, ở Thập Châu, cũng được cho nổi danh tuổi trẻ nhân vật.

Địch kẻ thù địa phương tôn xem kỹ tiếp lạnh lùng ầm ĩ lạnh

Nhưng mà, mọi người lại là không rõ, Kỷ Linh Nhi lúc này mở miệng, muốn làm cái gì?

Theo Kỷ Linh Nhi âm thanh vang lên, vẫn hai mắt nhắm chặt Tiêu Vũ, rốt cuộc cũng mở mắt ra.

Tôn Cừu Bất Địa khốc địch hận chiến Lãnh Do Nguyệt Cát

Chỉ nghe Kỷ Linh Nhi giận dữ hét: "Hắn để có thể cho ngươi thắng được trận chiến này, đem cuộc đời của mình đều tống táng, ngươi bây giờ nhưng phải chịu thua, muốn bất chiến mà bại gì!"

Tôn Cừu Bất Địa khốc địch hận chiến Lãnh Do Nguyệt Cát này đây, khi thấy như vậy Tiêu Vũ, hắn không có lại ra tay, bởi vì Tiêu Vũ đối với hắn mà nói, được cho tuyệt đối cường đại đối thủ.

Kỷ Linh Nhi sẽ tới, Tiêu Vũ cũng không ngoài ý muốn, dù sao để trận chiến này, Diệp Cửu Khung dĩ nhiên mất đi tu vi, ảm đạm rời đi, không biết tung tích.

Sau kẻ thù độc thuyền bóng tiếp cô địch khắc tinh

Đối mặt Kỷ Linh Nhi chất vấn, hắn không nói tiếng nào, không có trả lời, ánh mắt lại là đảo qua dưới chân núi cái kia vô số đã đến xem cuộc chiến đoàn người.

Ở trong những người này, Tiêu Vũ gặp được một đám người, đám người kia vốn mỗi người khuôn mặt lạnh lùng, lại là khi nghe đến Kỷ Linh Nhi lời nói sau, đột nhiên đều giam lên lông mày, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, lộ ra nồng nặc bất mãn.

“Bọn họ…… là Diệp Gia người sao? Nguyên lai bọn họ cũng tới!”

Tâm trạng cười khổ, Tiêu Vũ minh bạch, Diệp Cửu Khung để hắn cố ý cùng Quân Tà một trận chiến, mới có thể dẫn đến bây giờ kết cục, Diệp Gia người sẽ đến xem cuộc chiến, cũng hợp tình hợp lý.

Ánh mắt của hắn tiếp tục nhìn tới, liền ở dưới chân núi trong đám người, gặp được rất rất nhiều, để hắn dị thường khuôn mặt quen thuộc.

Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, Tiêu Gia 10 tổ, Phù Đạo Minh minh chủ Phương Hạo, 7 đại cung chủ, Càn Dương Cung chủ đệ tử, vài lần ra tay với hắn vương giả Dịch Đạo……

Hắn còn gặp được Tần Ngọc Tụ, cô gái này ẩn ở trong đám người, hầu như không cách nào phát hiện, ngoài ra còn có Mộc Hàn Yên, cái này ngày xưa địch thủ, bây giờ cũng là sắc mặt phức tạp, tự nhiên, ở trong những người này, còn có cái kia bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ tự nhiên trở thành tiêu điểm Hàn Ngưng Yên.

“Bọn họ đều tới……”

Sau không không kẻ thù tâm tình bóng chỗ cô học lành nhất

Khi ánh mắt 11 nhìn tới, Tiêu Vũ gặp được rất nhiều rất nhiều thân ảnh quen thuộc, nhưng cực kỳ làm hắn để ý cái kia một bóng người, lại là vắng mặt những người này ở trong.

Sau không không kẻ thù tâm tình bóng chỗ cô học lành nhất Quân Tà âm thanh vẫn là mang theo kinh ngạc, chỉ là hắn tin tưởng Tiêu Vũ đã dùng tới trận chiến này hết thảy có thể sử dụng thủ đoạn, lại cũng vô dụng, đến một bước này, Tiêu Vũ vừa là thân bị trọng thương, đem sao trời cùng dấu ấn gọi về sau, lại có thể thế nào?

“Nàng hay không cũng biết ta ở hôm nay sắp sửa cùng Quân Tà trận chiến sống còn? Nếu là biết, nàng không có tiến lại, chẳng lẽ thật đã không quen biết ta sao?”

Tiêu Vũ vừa mới yên tĩnh trở lại nội tâm, đột nhiên lại nổi lên gợn sóng, liền chính hắn, đều nói không rõ loại cảm giác này, là thất vọng, còn là sầu não.

Có điều, gợn sóng này mới vừa xuất hiện, U &# 8 thì dịu xuống một chút đi.

“Ta nguyên tưởng rằng, ý chí của ngươi đã tan vỡ, không ngờ rằng ngươi còn có thể lại nhặt chiến ý!” Bạo chúa cái kia thanh âm kinh ngạc, vào lúc này lại vang lên.

Hắn sở dĩ thật lâu không có ra tay, chính là bởi vì nhìn thấy Tiêu Vũ trước đây lộ ra dao động, đó là tới gần tử vong lúc mới có vẻ mặt.

Hắn được xưng bạo chúa, nếu muốn chiến thắng đối thủ, thì lại cũng sẽ phá hủy đối phương ý chí, để đối thủ của hắn theo đáy lòng cảm thấy tuyệt vọng.

Này đây, khi thấy như vậy Tiêu Vũ, hắn không có lại ra tay, bởi vì Tiêu Vũ đối với hắn mà nói, được cho tuyệt đối cường đại đối thủ.

Càng là mạnh mẽ đối thủ, ở phá hủy lúc, hắn sẽ cảm giác càng hưng phấn, càng hưởng thụ!

Dạng này thời gian, hắn tự nhiên là muốn tận tình hưởng thụ, lại không nghĩ rằng, Tiêu Vũ lại còn khả năng một lần nữa thu hồi chiến ý.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không nói, trước người quay chung quanh ngôi sao đột nhiên quay về trong cơ thể, lục đạo dấu ấn cũng một lần nữa bay trở về, trở lại trong thân thể hắn.

“Không phải không thừa nhận, nội tâm của ngươi cùng thực lực của ngươi đồng dạng cường đại, chỉ là, bằng ngươi bây giờ thương thế, có thể làm được gì đây? Ngươi vẫn là tránh không được muốn làm ta ma thai kết cục!”

Quân Tà âm thanh vẫn là mang theo kinh ngạc, chỉ là hắn tin tưởng Tiêu Vũ đã dùng tới trận chiến này hết thảy có thể sử dụng thủ đoạn, lại cũng vô dụng, đến một bước này, Tiêu Vũ vừa là thân bị trọng thương, đem sao trời cùng dấu ấn gọi về sau, lại có thể thế nào?

Thuyền kẻ thù không không khốc tôn hận bờ ruộng dương tiếp mới bờ ruộng

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 633: Tàn Nhẫn Chiến Đấu

Đọc trên điện thoại

“Vèo!”

Kết có xa hay không Quỷ kết học chỗ lạnh vâng thuật lông chim

Theo Quân Tà âm thanh hạ xuống, thân ảnh của hắn, vừa là từ một quỷ dị địa phương xuất hiện, im hơi lặng tiếng, lặng yên gần sát Tiêu Vũ bên cạnh, lại một lần nữa đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Phụp!”

Lần này, Tiêu Vũ vết thương trên người, vừa nhiều hơn nữa một chỗ, máu tươi cũng như là nước suối bình thường tuôn ra.

Xem cuộc chiến mọi người còn không tới kịp than thở Quân Tà khủng bố, đột nhiên xảy ra dị biến, chỉ thấy Tiêu Vũ đột nhiên đưa tay, một tay dò ra, đột nhiên bắt được xuất quỷ nhập thần Quân Tà!

Mọi người, không có không chấn động mạnh!

“Owo!”

Máu đỏ tươi, diễm lệ như hoa, với hư không bên trong tỏa ra.

Bạo chúa Quân Tà, cái kia bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, xuất quỷ nhập thần bóng người, vào đúng lúc này triệt để hiện ra, và ở trên người hắn, cũng là xuất hiện một to lớn lỗ máu!

Mọi người, đều ngây dại.

Tiêu Vũ là làm sao làm được? Phải biết rằng trước đó, hắn còn chỉ có thể bị động chịu đòn, liên tiếp bị thương, hoàn toàn không có sức đánh trả, nhưng giờ phút này, hắn lại đột nhiên bắt được Quân Tà, và thành công phản kích!

Vào giờ phút này, Quân Tà trên mặt cái kia trong điên cuồng lộ ra đáng sợ nụ cười, tựa hồ cũng có chút cứng ngắc. Hắn bị thương sau khi, lại một lần biến mất ở trong hư không, qua hồi lâu, đều không có xuất hiện lại.

“Tiêu Vũ đây là vận may? Còn là đã xem thấu bạo quân thủ đoạn?”

“Đại khái…… là vận may!”

Này lúc trước còn nhận định Tiêu Vũ tất bại đám người, ở Quân Tà xuất thủ khe hở này bên trong đều có chút ngẩn người, vốn đã cho là không cách nào nghịch chuyển kết quả, nhưng không nghĩ, tình thế đột nhiên đến rồi một nghịch chuyển.

Nhưng mà, mặc dù Tiêu Vũ đã bắt đầu đánh trả, nhưng là vẫn là khó nói này có phải trùng hợp hay không.

“Vèo!”

Âm thầm bạo chúa, tựa hồ đã ở ngạc nhiên nghi ngờ, qua rất lâu sau đó, thân ảnh của hắn mới lại một lần nữa xuất hiện, đối với Tiêu Vũ tiếp tục ra tay.

“Phụp!”

“Owo!”

Hai thanh âm, hầu như là đồng thời vang lên, thanh âm đầu tiên, là Tiêu Vũ trên người lại thêm một cái đẫm máu cửa động, mà thứ hai âm thanh, tất là bạo chúa trên người máu tươi, một lần nữa nhiễm đỏ bầu trời!

Nếu như nói lần đầu tiên đánh trả chỉ là trùng hợp, vậy này liên tục hai lần, thì tuyệt đối không chỉ là vận may đơn giản như vậy.

“Ha ha! Ha ha ha ha……”

Sau không độc tôn xem kỹ chỗ cô xem kỹ vâng

Đột nhiên, bạo chúa bắt đầu cười lớn, tiếng cười hưng phấn vừa điên cuồng. Lần này, hắn không tiếp tục biến mất thân hình, thì ở trong hư không cười to.

Trên người hắn nhiều chỗ vết thương, trong đó hai nơi càng khủng bố, không dứt rỉ ra máu tươi, nhưng mà hắn lại đang điên cuồng cười to, hình ảnh như vậy, chỉ làm cho này đám người quan chiến cảm giác vạn phần quỷ dị.

“Khà khà, ngươi thật sự quá làm ta vui mừng, đầu tiên là vỡ nát ta thần thể, bây giờ ngay cả ta Ma thể cũng phá, tốt! Thật sự là thật tốt quá!”

Quân Tà không dứt cười lớn, bởi vì hắn phát hiện Tiêu Vũ thật sự quá mạnh mẻ, vốn dĩ là tất bại cục diện, lại nghịch chuyển đi qua.

Tiêu Vũ quả thật đã khám phá hắn loại kia thủ đoạn huyền bí, nguyên nhân chính là như thế, hắn mới có phản kích thủ đoạn.

Vốn, Tiêu Vũ đối với trận chiến này, có thật nhiều phức tạp tâm tình, bởi vì trận chiến này hắn lưng đeo nhiều lắm, đã không chỉ là quan hệ đến chính mình, hơn nữa trận chiến này nếu bại, đối với hắn mà nói hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Hơn nữa, Quân Tà đã Thành Vương, nhưng hắn khoảng cách Vương cảnh nhưng vẫn là chênh lệch một vài, này đây trận chiến này trước khi bắt đầu, hắn sẽ không nắm chắc được bao nhiêu phần, thậm chí, trong lòng của hắn đã làm xong chết trận chuẩn bị.

Lúc trước đối với Luân Hồi Điện mọi người giao cho, cùng với đem thứ ở trên thân đều giao cho người đá, này đều đại biểu hắn đối với trận chiến này không kiên định, cảm giác mình có khả năng sẽ ở trận chiến này bên trong chết trận.

Sau kẻ thù xa độc sau thuật tiếp lạnh tiếp Quỷ cực kỳ

Mà loại này không kiên định, theo trình độ nào đó tới nói, chính là đạo tâm không yên, đạo tâm không yên, thân mình cũng là nhỏ yếu một loại thể hiện.

Nếu là chân chính có vô địch chi tâm người, là tuyệt đối không khả năng có loại tâm cảnh này, cũng bởi vì loại tâm cảnh này, Tiêu Vũ ở trong trận này có quá nhiều băn khoăn.

Ở trước đó, trong lòng hắn đột nhiên hiểu ra, một chút bình tĩnh lại, ở trong lòng kiên định đồng thời, cũng rất nhanh liền hiểu chính mình trước mặt vấn đề chỗ ở, hắn đều không phải là thực lực không đủ, mà là vẫn bị hắn không để ý đến.

Bình tĩnh sau hắn, chút ít một hồi muốn, liền cũng đã nhận ra bạo chúa cái kia quỷ dị tốc độ huyền bí vị trí.

Ma hóa sau khi bạo chúa, có thể ẩn thân với các loại cái bóng trong vòng, phàm là chỉ cần tồn tại cái bóng địa phương, hắn cũng có thể tùy ý biến mất, sau đó cũng có thể theo cái khác tùy ý một loại cái bóng ở trong hiện thân.

Người trên vai, lại có đầu mình cái bóng, trên y phục, lại có tóc cái bóng, dưới chân lại có thân thể cái bóng, cỏ cây có bóng dáng, tảng đá có bóng dáng, thậm chí thì mấy ngày liền không trung mây bay, đều có cái bóng.

Nói cách khác, bạo chúa loại bí thuật này, có thể từ trên trời mây bay ảnh bên trong biến mất, lại nhưng từ Tiêu Vũ trên người cái bóng nơi xuất hiện, im hơi lặng tiếng, có thể gần người!

Đây là một loại vô cùng đáng sợ sát thuật, phối hợp với ma hóa sau khi thân thể so với binh khí còn kinh khủng hơn bạo chúa, hắn khả năng dễ dàng thương tổn được Tiêu Vũ, sau đó có thể thong dong thối lui.

Tiêu Vũ thu hồi ngôi sao, thu hồi 6 ấn, chính là bởi vì mấy thứ này cũng có cái bóng, này đây hắn ngôi sao không chỉ không cách nào hộ thể, còn sẽ trở thành bạo chúa gần người thủ đoạn!

Có điều, nhận thấy được loại thủ đoạn này, cũng chỉ là có thể làm cho Tiêu Vũ bắt lấy bạo quân bóng người, bàn về thân thể, bạo quân Ma thể so với thần thể tăng thêm sự kinh khủng, nếu không Tiêu Vũ cũng sẽ không dễ dàng bị hắn gây thương tích, bởi vậy cho dù có thể bắt, hắn muốn đả thương bạo chúa, cũng cũng không dễ dàng.

Trước đây hai lần đánh trả, Tiêu Vũ ở trả đũa thời gian, đều là đồng thời vận dụng 4 lực, và tại đây 4 lực bên trong, hắn còn ở trên cánh tay tăng thêm có thể áp chế tu vi trời thiếu ngón tay, khiến bạo quân tu vi có chốc lát không yên, hơn nữa, hắn ngưng ra trong cơ thể hoàng văn, thêm vào ở trên cánh tay, ngoài ra, còn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đem sức mạnh tử vong gia trì ở trong tay.

Này vài loại sức mạnh kết hợp lại, hắn mới có thể ở bạo chúa xuất thủ đồng thời, cũng tương tự thương tổn được bạo chúa!

Địch xa không không mới địch thuật chỗ dương độc sườn núi thuật

“Trước đây đường, mặc dù biết đi rồi rất nhiều đường vòng, nhưng bây giờ lâm thời bù đắp đã chậm, trước mắt chỉ có vận dụng trên người hết thảy có thể dùng lực lượng, chiến thắng trận chiến này!”

Tiêu Vũ giờ phút này muốn, đã không phải là bị thua sau khi sẽ như thế nào, &# 85; &# 8 mà là làm sao có thể chiến thắng. Loại tâm thái này, cùng hắn 1 lúc bắt đầu tâm thái, là hoàn toàn bất đồng.

“Khà khà, xem ra ngươi thủ đoạn của ta đều đã đã dùng hết, như vậy đánh tiếp, mỗi lần ra tay tựa hồ cũng là lưỡng bại câu thương kết quả, vậy thì nhìn một chút là chúng ta ai ngã xuống trước!”

Bạo chúa điên cuồng mà cười cười, ở trong lúc cười to, hắn lại một lần nữa đánh về phía Tiêu Vũ, giống như một con điên cuồng dị thú, khắp toàn thân đều tràn đầy hung tính.

“Bốp!”

“Phụp!”

Lại một lần, hai người đồng thời bị thương, cùng nhuốm máu.

Chiến đến chỗ này, bọn hắn thủ đoạn ra hết, càng dùng tới loại này lưỡng bại câu thương phương thức, song phương xuất thủ đồng thời, mình cũng tất nhiên sẽ bị trọng thương!

“Phụp!”

“Phụp!”

Thuyền khoa không khoa độc địch xem kỹ tiếp cô chút nào xuyên qua kẻ thù

"Phụp!"

……

Bọn họ liên tục ra tay, song phương cũng giống như hóa thân làm hung hãn nhất dị thú, mỗi một lần đập ra, đều sẽ theo trên người đối phương lẫn nhau kéo xuống đẫm máu khối thịt!

Chiến đấu như vậy, đừng nói là này trẻ tuổi, chính là này thế hệ trước vương giả, thậm chí chính là Thiên Vương, xem cuộc chiến thời điểm, đều là sắc mặt từng trận trắng bệch, mỗi người tê cả da đầu.

Máu tanh như thế cuồng dã phương thức chiến đấu, mặc dù là bọn họ, đều cảm giác thái quá tàn nhẫn, loại này tàn nhẫn không đơn thuần là đối với đối thủ, cũng là tàn nhẫn đối với mình!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 634: Bá Đạo Ma Văn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một vầng minh nguyệt, không biết từ lúc nào bay lên, thay thế nắng gắt, treo móc ở phía chân trời bên trong.

Trên núi lửa, chiến đấu vẫn như cũ đang tiếp tục, sớm đã không có trận chiến này cực kỳ lúc bắt đầu loại kia khai sơn phá thạch, hủy thiên diệt địa hoa lệ, nhưng cũng tràn đầy máu tanh cùng tàn khốc!

Trận chiến này lúc bắt đầu, là ánh bình minh vừa ló rạng thời gian, hiện nay, triều dương đã bị trăng đêm thay thế, hai người lại vẫn là chiến, chưa từng ngừng lại.

Dưới chân núi đám người, Thập Châu các nơi đám người, nhìn thấy giờ phút này, đã là hết thảy nghị luận, hết thảy than thở đều đã không có, bất kể là đang ở vậy một châu người, vào thời khắc này đều là tĩnh im ắng, không một người lên tiếng, chỉ là nhìn chằm chặp trên núi hai người.

Chiến đến chỗ này, tựa hồ đã lúc nào cũng có thể phân ra thắng bại!

Mà, một hồi đại chiến đánh tới bực này cục diện, trận chiến này vô luận ai thắng ai thua, hai người này tất nhiên đều sẽ bị Thập Châu trên mặt đất tất cả mọi người vĩnh viễn ghi khắc!

“Phụp!”

Không biết là đây đã là lần thứ mấy, Tiêu Vũ trên người một lần nữa nhuốm máu, bạo chúa Quân Tà trên thân, cũng lại một lần nữa nhiều hơn vết thương.

Thời khắc này hai người, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều sớm là máu thịt be bét.

Bạo chúa lúc bắt đầu cái kia chỉnh tề quần áo đã phá, khắp toàn thân không biết bao nhiêu cái lỗ máu, có vết thương ở trong lộ ra nội tạng, cũng có vết thương lộ ra sâm sâm bạch cốt.

Một bên khác Tiêu Vũ, cũng là không giống như bạo chúa tốt hơn bao nhiêu, hắn mái tóc dài sớm tán loạn, khoác lên người, sợi tóc đều bị máu tươi nhiễm đỏ, này máu tươi ở trong, đã có bạo quân, cũng có chính hắn.

Miệng vết thương trên người hắn, còn hơn bạo chúa, chỉ có thể nhiều không phải ít.

So với ma hóa bạo chúa, hắn mỗi lần ra tay, đều cần hầu như vận dụng trên người toàn bộ lực lượng, áp lực lớn hơn nữa, mà bạo quân Ma thể, tựa hồ so với hắn tăng thêm sự kinh khủng, không chỉ cứng rắn không thể phá vỡ, hơn nữa cũng có được sức khôi phục kinh người.

Hai người đại chiến đến tận đây, ý thức cũng dần dần mơ hồ, hoàn toàn là dựa vào một luồng không phải người ý chí đang chống đỡ.

“Phụp!”

Lại một lần đối đầu, lại một lần lưỡng bại câu thương sau, bạo chúa cùng Tiêu Vũ đồng thời lùi về sau.

“Rầm!”

Đột nhiên, thân hình thoắt một cái, ngã xuống.

Tĩnh mịch đoàn người,

Vào đúng lúc này càng thêm yên tĩnh, tựa hồ liền thời gian cũng vì đó đọng lại!

Bạo chúa, thất bại?

“Rốt cục……” Tiêu Vũ liên tục lùi về sau, bước chân lảo đảo. Đây là bạo chúa lần đầu tiên ngã xuống, mà làm đến bước này sau, hắn dù chưa ngã xuống, lại là cũng không giống như bạo chúa tốt tới chỗ nào.

Hắn giờ phút này mặc dù còn có thể đứng lên, lại là hai chân phát run, tựa hồ chỉ là đứng ở nơi đó đều đã thập phần gian nan, lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Trên mặt của hắn, cũng bị máu tươi che kín, dính huyết dịch tóc rối bời kề cận trên mặt da dẻ, chỉ sợ là cực kỳ người quen biết hắn, giờ phút này đều khó mà nhận ra.

“Khà khà…… ta sẽ không thua!”

Bạo chúa mặc dù ngã xuống, hơn nữa vô cùng suy yếu, trên mặt lại vẫn là lộ ra điên cuồng nụ cười, cặp mắt càng tựa hồ là đang phát sáng, tựa hồ càng đánh càng cuồng.

Đột nhiên, Tiêu Vũ trên người, nổi lên một loại màu đen đường vân nhỏ, ở ngoài thân thể hắn thần tốc khuếch tán, rất nhanh sẽ hiện đầy toàn thân của hắn.

Đây là thuộc về Quân Tà ma văn, loại này ma văn, trước khi ở Vạn Linh Sơn lúc, Quân Tà đã dùng ở khác một người trẻ tuổi trên thân!

“Ma thể chỗ kinh khủng, không phải cường đại cỡ nào, mà là loại này đặc hữu ma văn!”

Quân Tà âm thanh suy yếu, lại lộ ra điên cuồng nụ cười, nói: “Ta nói rồi, ta muốn đưa ngươi luyện thành ma thai, từ lúc ta trước khi đau đớn ngươi thời điểm, ta thì ở trên thân thể ngươi gieo ma văn. Này ma văn bây giờ đã đem ta và ngươi nối liền cùng nhau, chỉ cần ngươi không chết, ta có thể thông qua ma văn hấp thu trên người ngươi sức sống, để thương thế khôi phục, cho nên ngươi là không giết chết được ta!”

Ma thể khủng bố, lại đã đạt tới trình độ này! Quân Tà dùng loại này ma văn đem tự thân sinh mệnh cùng Tiêu Vũ liên tiếp, dù cho bị thương nặng hơn, chỉ cần Tiêu Vũ bất tử, hắn đều khả năng thông qua ma văn, đi hấp thu Tiêu Vũ trên người sức sống, đến khôi phục thương thế của mình!

Đây quả thực là một loại khác bất tử chi thuật!

Nói cách khác, Tiêu Vũ muốn giết Quân Tà, hầu như là không thể nào sự tình, bởi vì chỉ cần chính hắn bất tử, Quân Tà có thể thông qua ma văn liên tục không ngừng từ trên người hắn hấp thu sức sống!

Cỡ này bí thuật, quả thực bá đạo đến khủng bố!

“Ta không tin, vô luận bí thuật gì, chung quy là có cực hạn!”

Tiêu Vũ gầm nhẹ, trên người bất diệt âm dương trải qua cùng lục đạo dấu ấn đồng thời vận chuyển, lại dùng để khôi phục chính mình thương thế trên người.

Cái này đã không biết là hắn lần thứ mấy thi triển phương pháp chữa thương, theo lý thuyết, vài loại phương pháp chữa thương đều nên đã sớm khô kiệt mới là, mà ở cái kia kinh người ý chí bên trong, vài loại phương pháp chữa thương lại là đột ngột để hắn nhiều lần khôi phục lại, đã sớm vượt qua cực hạn.

“Kết cục của ngươi, sớm đã là nhất định, chiến thắng này, tất nhiên sẽ là ta!”

Mang theo giống như điên cuồng bình thường nụ cười, bạo chúa ở Tiêu Vũ từ từ khôi phục trong khi, cũng một lần nữa giẫy giụa từ trên mặt đất đứng lên.

Tiêu Vũ khôi phục, hắn cũng sẽ hấp thu được càng nhiều sức sống, Tiêu Vũ bất tử, hắn dù cho bị thương nặng hơn cũng sẽ không chết!

Ma thể chân chính khủng bố, thể hiện nơi đây, loại này bá đạo bí thuật, quả thực có thể nói khó giải!

“Chiến!”

Tiêu Vũ gầm lên, không có chờ thương thế hoàn toàn khôi phục, lại nhào về trước đi!

Tàn khốc mà nguyên thủy, vừa tràn đầy máu tanh chiến đấu, lại lần nữa kéo dài.

“Loại này lưỡng bại câu thương chiến đấu, vô luận ta tổn thương bao nhiêu lần, đều có thể sử dụng sinh mệnh lực của ngươi đến khôi phục, mà ngươi bất đồng, ngươi sức khôi phục sớm muộn cũng sẽ khô cạn, coi như tiếp tục đánh, chết cũng giống vậy sẽ là ngươi!”

Quân Tà điên cuồng cười, hoàn toàn bỏ phòng ngự, căn bản không màn chính mình sẽ bị thương, chỉ là ra tay toàn lực, tận khả năng để Tiêu Vũ bị thương.

Hắn vô luận chịu đựng thương nặng cỡ nào, đều có thể vay mượn Tiêu Vũ sức sống đến khôi phục, mà Tiêu Vũ nếu như đã bị vết thương trí mạng, lại là sẽ chết, tại loại này thế cuộc bên dưới, hắn tin chắc chính mình tất nhiên sẽ thắng!

“Giết!”

Tiêu Vũ không có lời thừa thãi, &# 85 nhục thể của hắn không cách nào phản kháng không để ý phòng ngự Quân Tà, cũng chỉ có thể tận khả năng dành cho Quân Tà trọng thương, hai người không dứt lẫn nhau làm bị thương, tựa hồ là đang so đấu, ai sẽ trước một bước chết đi.

……

Trăng sáng xuống núi, triều dương bay lên, triều dương vừa hóa thành trời chiều, trăng lưỡi liềm cũng giữa bất tri bất giác biến thành trăng tròn.

Tàn khốc như vậy chiến đấu, đã liên tục kéo dài nhiều ngày, chiến đến thời khắc này, kể cả Thiên Vương nhân vật, đều sớm thay đổi sắc mặt, trong hai người này bất luận một ai, ngày sau nếu như có thể trưởng thành, đều tất nhiên sẽ là một đại nhân vật nổi tiếng.

Dù cho bây giờ bọn họ còn chưa trưởng thành, liền đã là khiến mấy vị kia Đạo Thần Cung Thiên Vương cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

Này hai người trẻ tuổi, quá kinh khủng, riêng là phần này ý chí, phần này chấp nhất, ít có người có thể đụng!

Tiêu Vũ cùng bạo chúa, hai người này tuổi trẻ thiên kiêu chiến cho tới bây giờ, so với đã không phải là bí thuật, không phải công pháp, cũng không phải cảnh giới, mà là thuần túy ý chí.

Hai người bọn họ, ai ý chí càng mạnh hơn, ai có thể chống đỡ đến cuối cùng ai có thể thắng, ngược lại, ai ngã xuống trước, ai thì sẽ bị thua, mà bị thua người, sẽ chết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 635: Tiếng Đàn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này…… đã là ngày thứ mấy?”

“Tính cả hôm nay, đúng lúc là ngày thứ mười!”

“Hai người kia…… đã chiến mười ngày 10 muộn rồi? Đến tột cùng muốn có dạng gì ý chí, mới có thể sử dụng loại này phương thức chiến đấu, đi đại chiến mười ngày mười đêm!”

Trăng sáng treo cao, trên bầu trời vầng minh nguyệt kia, từ đây chiến bắt đầu trăng lưỡi liềm, đến biến thành trăng tròn, đến bây giờ đã là lại biến thành trăng lưỡi liềm.

Bạo chúa cùng Tiêu Vũ một trận chiến, chấn động toàn bộ Thập Châu, cho tới bây giờ, trận chiến này đã kéo dài ròng rã mười ngày mười đêm.

Này mười ngày mười đêm bên trong, Thập Châu chưa chợp mắt, tất cả mọi người canh giữ ở chiến trường trước khi, hoặc là rải rác mỗi một châu ngàn viên truyền như phù bên dưới, mười ngày mười đêm, tựa hồ đã không chỉ là cái kia hai cái tuổi trẻ thiên kiêu đang đại chiến, mà là Thập Châu trên mặt đất vô số người đang bồi bọn họ chiến đấu.

Thứ mấy lần, mọi người đã mấy không kém, trong đại chiến hai người kia đã là lần thứ mấy ngã xuống.

To lớn kia núi lửa, bây giờ dĩ nhiên hoàn toàn thay đổi, ngọn núi này khoảng cách, không thể tưởng tượng, nhưng đến bây giờ, trên núi này tựa hồ mỗi một góc, đều có thể tìm tới hai người này chảy xuống máu tươi.

Bọn họ theo đỉnh núi chiến đến chân núi, lại từ chân núi chiến về đỉnh núi, máu tươi nhuộm qua ngọn núi này mỗi một góc.

Tại đây ròng rã mười ngày mười đêm trong chiến đấu, bạo chúa mỗi lần ngã xuống, đều tất nhiên sẽ một lần nữa đứng lên, mà Tiêu Vũ, vết thương trên người hắn tựa hồ không can thiệp tới nặng hơn, đều có thể khôi phục lại.

Trên thực tế, Tiêu Vũ chính mình cũng không biết có bao nhiêu lần cảm giác vượt ra khỏi cực hạn, trên người hắn tam đại phương pháp chữa thương, mỗi một lần sử dụng, đều sẽ để hắn cảm giác đã khô cạn, nhưng mà dựa vào viên kia tuyệt không thể bại lòng, tam đại phương pháp chữa thương càng đều kỳ tích giống như một lần lại một lần phát huy tác dụng.

Nhưng mà, trong lòng hắn rất rõ ràng, hắn loại này khôi phục là một loại cạn kiệt, dù cho kỳ tích một lần lại một lần phát sinh, sớm muộn vẫn sẽ khô kiệt.

Thế nhưng nổi giận, hắn ma văn, khả năng theo Tiêu Vũ trên người trực tiếp cướp đoạt sức sống, cái này so với Tiêu Vũ chữa thương pháp tăng thêm sự kinh khủng, vô luận Tiêu Vũ làm sao đưa hắn trọng thương, đều không thể giết hắn.

“Ma thai, tên như ý nghĩa, chính là đưa ngươi tế luyện thành Ma, hóa thành Ma bàn, khi ngươi theo ma thai hóa thân ma anh thời gian, trên người ngươi Ma tộc lực lượng sẽ bị ta dung hợp, tăng cường thực lực của ta!”

Quân Tà âm thanh, bây giờ không chỉ suy yếu, hơn nữa khàn khàn, chỉ là hắn vẫn như cũ điên cuồng, nói: “Ta nói rồi, phải đem ngươi luyện thành ma thai, bởi vậy ta ma văn sớm đi sâu vào bên trong cơ thể ngươi, ngươi là chém không đứt. Bây giờ mệnh của ngươi đã cùng ta đồng nguyên, hóa thành ta chất dinh dưỡng, ngươi giãy giụa nữa, cũng là vô dụng, sớm muộn hay là muốn bại!”

Cho tới giờ khắc này,

Bạo quân bản tính vẫn như cũ bất bại, hắn vẫn như cũ muốn để Tiêu Vũ theo sâu trong nội tâm cảm thấy tuyệt vọng, bằng không mà nói, hắn không đặc biệt vì Tiêu Vũ nói rõ việc này.

Thời khắc này Tiêu Vũ, hầu như liền Quân Tà lời nói đều không nghe rõ, hắn liên tục khôi phục, đã sớm không biết bao nhiêu lần vượt ra khỏi cực hạn, giờ phút này vết thương chằng chịt, mà lại là trước đó chưa từng có trọng thương.

Lần này, mặc hắn như thế nào đi nữa huy động bất diệt âm dương trải qua cùng lục đạo dấu ấn, đều đã không có hiệu quả, ngũ hành ngôi sao, cũng không có thể lại vì hắn khôi phục trên người thương thế.

“Chẳng lẽ trận chiến này, thật khó giải sao?” Trong lòng hắn bất đắc dĩ thở dài.

Dù cho hiểu ra, để hắn lập tức minh bạch rất nhiều, cũng tìm được ứng chiến Quân Tà phương pháp, nhưng làm sao, bạo chúa thật quá cường đại, ma văn khó giải, căn bản giết không chết!

Đây là cuộc chiến sinh tử, Tiêu Vũ giết không được Quân Tà, vậy hắn chết, không có kết quả khác!

Hắn chưa thành vương giả, có thể cùng Quân Tà chiến đến trình độ này, đã là phi thường hiếm thấy sự tình, thậm chí khoảng cách thủ thắng, cũng chỉ có cách xa một bước, làm sao Quân Tà ma thai, thái quá bá đạo!

Cỡ này bí thuật, sợ là vô luận gặp phải đối thủ như thế nào, đều có thể đứng ở thế bất bại!

Bạo chúa Quân Tà, chỉ có thể nói, người này so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng, càng mạnh mẽ hơn!

“Phụp!”

Bạo quân bóng người, lại một lần nữa chuyển động, vọt tới Tiêu Vũ trước mặt, hai người lại đối đầu, lại một lần đổi lấy lẫn nhau đau đớn kết quả.

Lần này, bọn họ đồng thời ngã xuống, Tiêu Vũ điên cuồng vận chuyển điên cuồng phương pháp, nhưng mà ba loại phương pháp chữa thương, đã là triệt để mất đi hiệu quả, lại không tác dụng.

“Ngươi cuối cùng còn sót lại sức sống, sẽ làm ta sống sót!”

Quân Tà thương thế, hoàn toàn không so với Tiêu Vũ khinh, nhưng mà hắn một bên ngã xuống thời gian, trong miệng cái kia suy yếu mà thanh âm khàn khàn, lại vẫn là tràn đầy tàn khốc.

Tiêu Vũ lúc này, trong lòng không có không cam lòng, cũng không có sự thù hận, chỉ có bình tĩnh. Hắn đã làm được có thể làm tất cả, chỉ vì, Quân Tà sau cùng bí thuật quá bá đạo.

Đối mặt thuật này, e sợ mặc dù là hắn đã Thành Vương, cùng Quân Tà trận chiến sống còn, đồng dạng là giết không được Quân Tà!

Thua cuộc, tựa hồ đã là kết quả duy nhất.

“Leng keng……”

Tiêu Vũ ý thức, đang dần dần mơ hồ, hắn cảm giác được, trên người mình một điểm cuối cùng sức sống đang bị Quân Tà rút lấy, đang từ trong cơ thể hắn xói mòn.

Tại đây hoảng sợ thoáng qua trong lúc đó, hắn chợt nghe một thanh âm quen thuộc, khi hắn vang lên bên tai, như là đúng như huyễn, như là một giấc mơ.

“Tiếng đàn? Là Thiên Ngữ? Nàng tới sao?”

Ở từ từ mông lung trong ý thức, Tiêu Vũ đã không nhận rõ, cái kia đột nhiên xuất hiện tiếng đàn, đến tột cùng là thật, còn là ảo giác.

Nhưng mà, bởi vì tiếng đàn kia xuất hiện, Tiêu Vũ mơ hồ ý thức, đột nhiên khôi phục vài phần tỉnh táo.

Sau đây, hắn đột nhiên chú ý tới, một loại nào đó ở trong cơ thể hắn ẩn tàng rồi rất lâu gì đó, đột nhiên hiện ra.

“Đây là…… sức mạnh nguyền rủa!”

Tiêu Vũ trong cơ thể, cái kia quỷ dị hắc khí, đột nhiên vào lúc này bốc lên, một lần nữa ở trong cơ thể hắn xuất hiện.

“Đúng rồi, bởi vì ta đem các loại sức mạnh cùng cảnh giới quy nhất, khiến tự thân khí tức ẩn giấu giống như người phàm, lừa gạt qua Thiên đạo cùng nguyền rủa, bây giờ ta chiến đến Thần lực khô cạn, trong cơ thể những lực lượng kia cùng cảnh giới cũng không thể ta khống chế, lại xuất hiện gợn sóng, càng làm sức mạnh nguyền rủa dẫn ra!”

Mơ mơ hồ hồ trong lúc đó, Tiêu Vũ không chỉ gặp được nguyền rủa, cũng giống như thấy được cái kia kết nối lấy hắn và bạo quân ma văn.

Cái kia ma văn, giờ phút này đang hấp thu hắn sau cùng sức sống, bạo chúa cũng trọng thương ngã gục, muốn cướp đoạt hắn sau cùng sức sống, đến lưu lại cuối cùng một hơi!

Nhưng vào lúc này, Tiêu Vũ nhìn thấy, cái kia lại xuất hiện sức mạnh nguyền rủa, lại cũng theo ma văn, bị bạo chúa hấp thu quá khứ.

Hắn mơ hồ ý thức đột nhiên một cái giật mình, sức mạnh nguyền rủa nếu là đi đến bạo chúa trên người, sẽ phát sinh cái gì?

Này một cái giật mình gian, Tiêu Vũ ý thức bỗng nhiên tỉnh táo lại, nặng nề hai mắt cũng một lần nữa mở.

Mở mắt sau khi, Tiêu Vũ chỉ thấy được Quân Tà đã ngã trên mặt đất không nhúc nhích, chỉ là không biết đúng hay không bởi vì cướp lấy sức sống của hắn nguyên nhân, bạo quân ngón tay vẫn đang nhẹ nhàng rung động.

Sau đó, làm Tiêu Vũ trong cơ thể có một số sức mạnh nguyền rủa theo ma văn mà đi, bạo quân thân thể, đột nhiên đột nhiên run rẩy lên.

Tiêu Vũ trợn to hai mắt, không chớp một cái, hắn rất muốn biết, lực nguyền rủa này theo trong cơ thể hắn rời đi, đi đến trên người người khác, rốt cuộc sẽ phát sinh ra sao sự tình?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 636: Quân Chết Non

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bạo chúa cũng ở mặt đất, thân thể một trận co giật, sau đó, trên mặt của hắn, tựa hồ là lộ ra thống khổ mà thần sắc kinh khủng.

“Ngươi……”

Đột nhiên mở mắt, Quân Tà cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, khàn khàn nói: “Sinh mệnh lực của ngươi bên trong…… tại sao…… sẽ tồn tại thứ này?”

Tiêu Vũ một chữ cũng không nói, chỉ là chăm chú quan sát đến Quân Tà biến hóa trên người.

Chỉ thấy, cái kia một tia sức mạnh nguyền rủa bị Quân Tà dùng ma văn hấp thu, sau đó, Quân Tà toàn bộ trên thân thể người đột nhiên toát ra lượng lớn hắc khí.

Những hắc khí kia, so với Quân Tà trên người ma khí tăng thêm sự kinh khủng, những hắc khí này vừa ra, quanh thân thiên địa, các loại quy tắc đủ cùng bắt đầu chuyển động, tựa hồ là dẫn phát rồi trời xanh cơn giận, này toàn bộ đất trời bên trong, đều lộ ra một luồng áp lực nặng nề.

“Vậy…… đó là cái gì?”

Dưới chân núi đám người, vào đúng lúc này tất cả đều không khống chế được cả người phát run, bọn họ theo sâu trong linh hồn, cảm thấy một loại mãnh liệt khủng bố.

Loại cảm giác này, liền như là một con giun dế, đi tới một cái Cự Long trước mặt, mặc dù giun dế chưa từng thấy Cự Long, nhưng loại kia bắt nguồn từ bản năng, bắt nguồn từ sâu trong linh hồn sợ hãi, lại có thể làm giun dế từ nội tâm cảm thấy run rẩy.

Dù cho là giờ phút này cách xa ở Thập Châu các nơi đám người, chỉ là xuyên thấu qua truyền như phù, tựa hồ cũng cảm nhận được nơi đây loại này khí tức ngột ngạt, hết thảy mọi người không tự chủ được bốc lên đến mồ hôi lạnh, thân thể run rẩy, cảm nhận được một loại âm thầm sợ hãi.

“Đây là…… Thiên đạo oai!”

Đạo Thần Cung bảy vị cung chủ, lúc này toàn bộ đều trừng lớn hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm trên núi cao.

Bọn họ lúc này, đã không có dĩ vãng loại kia cao cao tại thượng dáng dấp, mỗi người sắc mặt trắng bệch, không thể so với này tu vi yếu nhỏ người tốt hơn chỗ nào.

Thân là Thiên Vương, không ai so với bọn hắn càng rõ ràng hơn, cái gọi là vương giả, mặc dù cũng có thể dẫn động đại đạo lực lượng, nhưng này chẳng qua là đại đạo lực lượng bộ phận, thậm chí ngay cả chính thức đại đạo một phần ngàn tỉ đều không có!

Mà giờ khắc này, trên núi xuất hiện sức chấn động kia, đó là thuộc về chân chính Thiên đạo oai, không phải các vương giả cái gọi là đại đạo lực lượng có thể so sánh!

“Quả nhiên, tên tiểu bối kia trên người, tồn tại loại kia không rõ gì đó!”

7 đại cung chủ ánh mắt, vào lúc này tất cả đều rơi vào Tiêu Vũ

trên người.

Ở Đạo Thần Cung,

Tiêu Vũ sở dĩ có thực lực cường hãn cùng kinh người thiên tư, lại là vì các đại linh cung chỗ không cho, nguyên nhân ở trong, cũng là bởi vì những cung chủ này biết, Tiêu Vũ trên người, tồn tại này quỷ dị hắc khí.

Chính là bởi vì vật kia tồn tại, mỗi một cung đều vô cùng kiêng kỵ, thậm chí lúc trước đã bởi vậy muốn cự tuyệt Tiêu Vũ vào Đạo Thần Cung.

Này đây, bởi vì thứ này, dù cho Tiêu Vũ lại xuất sắc, mỗi một cung cũng chưa từng có tiếp nhận dự định.

Bây giờ, thiên uy hiện ra, 7 đại cung chủ cùng nhìn nhau, tựa hồ một chút thì hiểu rõ ra, lực lượng kinh khủng này, chính là từ Tiêu Vũ trên người loại kia không rõ gì đó dẫn tới!

“Đây là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa!”

So với bao nhiêu đại cung chủ, Tiêu Vũ giờ phút này, trong nội tâm càng thêm chấn động.

Trên người hắn sức mạnh nguyền rủa, so với Quân Tà hấp thu quá khứ nồng nặc nghìn lần vạn lần, giờ phút này Quân Tà chỉ là hấp thu một tia liền đưa tới bực này thiên uy, nếu là trước hắn gượng ép tu luyện, không có né qua nguyền rủa, vừa sẽ là ra sao hậu quả?

“Khụ…… không ngờ rằng, ngươi sau cùng một tia sức sống, lại có thể đưa tới vật như vậy!” Quân Tà âm thanh khàn khàn, đang cảm thụ đến kinh khủng kia thiên uy sau, hắn tựa hồ dĩ nhiên biết được kết quả của mình.

Cho đến giờ phút này, hắn vẫn như cũ cười thật sự tà dị, nói:

“Ha ha, ta thua rồi, có điều, ta mặc dù chết trận, nhưng trên người ngươi tồn tại dạng này tà dương, ngày sau kết cục, chỉ sợ cũng sẽ không tốt hơn ta!”

Bạo chúa Quân Tà, hắn dù cho sắp chết, vẫn là đã không quên muốn làm đối thủ của mình cảm thấy tuyệt vọng, muốn cho Tiêu Vũ đối với tương lai cảm thấy tuyệt vọng.

“Hây……”

Một trận gió nhẹ thổi qua, loại kia kinh khủng, khiến Thập Châu người cảm thấy ngột ngạt gợn sóng, vào thời khắc này bùng phát ra.

Đó chỉ là một trận gió nhẹ, lại là khiến cho mọi người sởn cả tóc gáy.

Chỉ thấy, cái kia một trận gió nhẹ thổi qua, cười lớn bên trong Quân Tà, tiếng cười đột nhiên ngừng lại.

Cơn gió này sử qua, trên người hắn huyết nhục, đột nhiên cũng giống như cát vàng bình thường, theo một trận này gió nhẹ mà tán. Sau đó, trên người hắn xương, cũng như là một chút bụi trần, ở trong gió tản đi.

Một trận gió nhẹ trong lúc đó, thế hệ này tuổi trẻ thiên kiêu, đúng là chẳng có cái gì cả còn lại, bị một trận gió nhẹ thổi tan giữa thiên địa, không để lại chút nào dấu vết!

Một màn như thế, làm cho hết thảy mọi người, sắc mặt cũng vì đó phát lạnh.

“Ầm!”

Gió nhẹ đã qua, một trận này gió nhẹ, không chỉ triệt để mang đi bạo chúa Quân Tà, bảy đại Thiên Vương bày ra cầm cố lực lượng, đã ở cơn gió này bên trong ầm ầm phá nát.

Cũng may, cái kia 1 phong thản nhiên mà đến, thản nhiên mà đi, tựa hồ chỉ là nhằm vào Quân Tà, không có tiếp tục tàn phá, bằng không mà nói, hôm nay trình diện tất cả mọi người, chỉ sợ đều phải bị một trận này gió nhẹ chém giết!

Trên núi dưới núi, Thập Châu đều im lặng.

Không ai từng nghĩ tới, trận chiến này cuối cùng, càng sẽ là kết quả như vậy, đã xong trận này kinh thế cuộc chiến, thế mà lại là như thế này một trận gió nhẹ.

Tiêu Vũ ngã vào tại chỗ, cũng còn đang ngây người bên trong, nhưng mà trên người hắn, lại sớm bị mồ hôi lạnh thẩm thấu.

Vừa mới gợn sóng, người khác chỉ biết chính là thiên uy, hắn lại là cảm nhận được, đó là không kém gì cấp chí tôn đừng gợn sóng, gợn sóng này, trước khi ở Thiên Thanh Vũ Viện thời điểm, hắn thì từng cảm nhận được qua.

Quân Tà chỉ có điều hấp thu hắn một tia sức mạnh nguyền rủa, liền đưa tới cấp chí tôn đừng sức mạnh xoá bỏ, nếu như trong cơ thể hắn nguyền rủa đưa tới thiên uy, sẽ là cỡ nào cấp bậc.

“Trong cơ thể ta nguyền rủa cũng đã hiện lên, này thiên uy lại chỉ mạt sát Quân Tà, không có mạt sát ta!”

Đối với điểm này, Tiêu Vũ cũng cảm thấy có chút không rõ, tinh tế cảm thụ bên dưới, mới phát giác trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa chỉ ở Quân Tà hấp thu trong khi xuất hiện chỉ chốc lát, sau đó vừa giấu.

Nghĩ đến, đây là hắn Thần lực triệt để hao hết, để sức mạnh nguyền rủa một lần nữa nhận định hắn không có tu vi, lúc này mới lại biến mất.

Trước lúc này sức mạnh nguyền rủa là đã bị Quân Tà ma văn ảnh hưởng, khiến trong cơ thể hắn xuất hiện sóng thần lực, mới sẽ bị dẫn ra.

Có điều, cũng có thể là một nguyên nhân khác, lúc trước Tiêu Vũ đột phá đến hóa khí cảnh lúc, sức mạnh nguyền rủa cũng từng đưa tới qua cấp chí tôn đừng sức mạnh, chẳng qua là lúc đó lực lượng kia không có đối với Tiêu Vũ tiến hành xoá bỏ, tựa hồ là có điều kiêng kỵ.

Lời nói như vậy, cũng có thể là sức mạnh nguyền rủa tồn tại chỉ là vì hạn chế Tiêu Vũ tu luyện, cho nên khi cảnh giới của hắn còn thấp lúc, Thiên đạo lực lượng liền bởi vì nguyên nhân nào đó, không thể trực tiếp đối với hắn tiến hành xoá bỏ.

Mà Quân Tà, hiển nhiên không biết là điểm này, hắn đã đạt được vương giả cảnh giới, chạm tới sức mạnh nguyền rủa không cho phép chạm đến hoàn cảnh, cho nên trực tiếp bị vô tình mạt sát.

Tiêu Vũ bên này, một là chưa qua vương giả, hai là trong cơ thể hắn bốn Đại cảnh giới quy nhất, bình thường gợn sóng rồi cùng người phàm giống nhau, vừa rồi mặc dù xuất hiện gợn sóng, dẫn ra nguyền rủa, nhưng cũng chỉ là sóng chấn động bé nhỏ, có lẽ còn không có đạt được muốn dẫn động thiên uy đến xoá bỏ trình độ.

Có điều, bất kể là nguyên nhân nào, chuyện lần này, cũng làm cho Tiêu Vũ đối với này nguyền rủa có một lần nữa nhận thức, nếu là hắn gượng ép tu luyện, kết cục e sợ có thể so với Quân Tà, còn kinh khủng hơn gấp trăm lần!

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm mạo tốt hơn nhiều, mấy ngày nay mọi người hoa tươi cùng khen thưởng đều so với bình thường nhiều rất nhiều, cho nên tốt một chút sau khi lập tức bắt đầu canh tư báo lại mọi người. Trước mắt chúng ta ở hoa tươi bảng tổng bảng trên đã lên tới thứ chín tên, có điều phía trước một đống lớn đô thị sách chặn đường, có phải chúng ta đại huyền huyễn thật không đánh được đô thị sao? Tiếp tục hướng mọi người cầu hoa tươi, coi như không tranh được đệ nhất, ta cũng tưởng hy vọng chúng ta huyền huyễn cũng tài năng ở trên bảng tranh một vị trí!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 637: Khắp Nơi Phản Ứng

Đọc trên điện thoại

Trăng sáng xuống phía tây, sáng sớm đã gần đến.

Thập Châu đại địa, vào thời khắc này đều lâm vào trong yên tĩnh, chỉ còn chân trời một vòng trăng tàn không tiếng động.

Bạo chúa bất cứ dùng phương thức như vậy biến mất, hai đại thiên kiêu ở giữa một trận chiến đấu kinh thế, lại lấy phương thức như vậy chấm dứt.

Đối với bọn hắn này người quan chiến mà nói, ngoại trừ cái kia số ít bao nhiêu người, không có ai biết cái kia cuối cùng xuất hiện một trận gió nhẹ là cái gì, bọn họ chỉ biết, Quân Tà cùng Tiêu Vũ trận chiến sống còn, Quân Tà chết rồi, cũng là đồng nghĩa với, Tiêu Vũ thắng rồi.

Không có hoan hô, không có hò hét, tựa hồ kể cả tiếng gió đều không tồn tại.

Kết khoa kẻ thù độc kết hận chiến lạnh hiện ra kết kỹ

Thập Châu trên mặt đất chín phần mười tu luyện người, trong trận chiến này đều đè ép Quân Tà khả năng thắng, đối với này chín phần mười tu luyện người mà nói, kết quả như vậy, không thể nghi ngờ tràn đầy bất ngờ cùng chấn động.

“Bạo chúa…… thất bại?”

Kết thù khoa kẻ thù độc tôn học bờ ruộng tháng lạnh thi tình

Thương Châu, toàn bộ Hoàng Phủ gia tộc trên dưới, hoàn toàn tĩnh mịch, Hoàng Phủ bộ tộc lão tổ, mặt tái mét, ngơ ngác nhìn lên bầu trời bên trong to lớn hình chiếu, cả người run rẩy, mái đầu bạc trắng tựa hồ trong nháy mắt, mất đi tất cả sinh cơ.

“Nguyên tưởng rằng, trận chiến này ép chú bạo chúa thắng được, liền có thể để cho ta Hoàng Phủ gia tộc lại xuất hiện huy hoàng, cái này nghiệt súc cũng sẽ chết bởi bạo chúa tay, nhưng hôm nay……”

Gió lạnh thổi qua, Hoàng Phủ gia tộc lão tổ một tấm tràn ngập ở nhăn nheo khuôn mặt, vào thời khắc này hiện đầy nước mắt.

Hắn đem Hoàng Phủ gia tộc hết thảy, toàn bộ đặt ở trận chiến này trên, nếu là Quân Tà thắng, Hoàng Phủ bộ tộc thắng được tiền đặt cược, sẽ được tài phú kinh người, tìm được vươn mình cơ hội.

Nhưng bây giờ, bạo chúa chết rồi, Tiêu Vũ thắng được, Hoàng Phủ bộ tộc đặt ở trong trận này hết thảy, cũng đem toàn bộ mất đi, này từng huy hoàng nhất thời cổ tộc, đã trở nên không còn gì cả.

Hơn nữa, cực kỳ khiến Hoàng Phủ bộ tộc không thể nào tiếp thu được chính là, Tiêu Vũ, giáp biển!

“1 chú mất đi hết thảy, ta Hoàng Phủ bộ tộc, từ đó vạn kiếp bất phục, sẽ không có nữa vươn mình cơ hội! Ta…… là Hoàng Phủ bộ tộc tội nhân!”

Hoàng Phủ loài lão tổ thân ảnh già nua, vào đúng lúc này giống như là một bình thường mà bất lực lão nhân.

Đè xuống toàn bộ Hoàng Phủ gia tộc, sau lần này, hắn toàn bộ Hoàng Phủ gia tộc, đều lại đem không còn tồn tại nữa, mà hết thảy này, tất cả đều là bị mất ở trong tay hắn.

“Bạo chúa chết rồi? Cái này nghiệt tử, lại thắng!”

Hạo Châu Tiêu Gia, này một gia tộc từ trên xuống dưới người, lúc này mỗi người sắc mặt phức tạp, nhìn lên bầu trời, cực kỳ lâu đều không ai mở miệng, chỉ có các loại thanh âm bất đồng, ở người khác nhau trong lòng vang lên.

“Hắn cư nhiên như thế mạnh mẽ, chưa thành vương giả, cũng đã khả năng thắng bạo chúa!”

“Hắn vốn phải là ta Tiêu Gia người, nếu ta Tiêu Gia có dạng này người, Thành Vương sau khi, còn có người nào có thể địch?”

“Hắn lúc trước từng nói qua, nếu ta Tiêu Gia ngày sau gặp nạn, tiến đến muốn nhờ, hắn tuyệt đối sẽ không giúp đỡ, bây giờ loạn thế sẽ tới, có phải ngày đó, thật sẽ tới gì?”

Sau không không khốc địch thuật chiến tháng xuyên qua tháng ngón tay

“Gia tộc lúc trước đối với hắn làm tất cả, đến cùng có phải hay không đối với?”

……

Tiêu Gia trên dưới, trong lòng mỗi người âm thanh, đều không giống nhau, tất cả mọi người trong lòng đều có đủ loại cảm giác, phức tạp khó hiểu.

“Xem ra từ đó về sau, ta chỉ sợ cũng đã không có đối địch với hắn tư cách!”

Lan Châu, Phù đạo vương giả Lữ Nhạn Thăng, Thấy cảnh này sau, lộ ra cười khổ. Hắn xoay người, tiến vào Phù Đạo Minh nội bộ, từ đi đáp minh bên trong hết thảy chức vụ, độc thân rời đi.

“Thắng, Tiêu Vũ thắng! Tốt quá!”

Lạc Vân Châu, Thiên Thanh Vũ Viện phần đông đệ tử trẻ tuổi, bạo phát ra trận trận kinh thiên hoan hô, tiếng hô chấn động khắp thành, cũng là để vương thành các tộc đứng đầu mỗi người sắc mặt phức tạp.

Từ một ngày kia lên, này một châu bên trong, cũng không biết có bao nhiêu tuổi trẻ thiếu niên, đem cái kia truyền như phù bên trong lộ ra bóng người, trở thành chính mình trong lòng một tòa muốn truy đuổi, lại tự biết làm sao cũng không cách nào lướt qua núi cao.

Cùng thời khắc đó bên trong, mỗi một châu bên trong, đều có các loại bất đồng phản ứng.

“Bạo chúa lại thất bại, xem ra cái kia tiền đặt cược không có ép đối với, lần này tổn thất hơi lớn!”

“Nguyên Châu Lạc gia cùng Hạo Châu Tiêu Gia tổn thất, hẳn là lớn nhất, bọn họ đè xuống những thứ đó, đủ khiến bọn họ thương cân động cốt!”

“Nghe nói Đạo Thần Cung cũng không có thiếu người đè ép trọng chú, so với...kia hai nhà chỉ nhiều không ít, lần này đồng dạng tổn thất nặng nề!”

“Khà khà, xem như vậy, Thập Châu các nơi này cổ tộc, chỉ sợ đều tổn thất không nhỏ!”

“Không nghĩ tới a, nhiều như vậy thế lực lớn, càng đều bởi vì như vậy một tên tiểu bối, tất cả đều tổn thất nặng nề!”

Thế gian các nơi, các thế lực lớn cổ tộc vương giả, đang nhìn đến kết quả này sau, đều là âm thầm thịt đau.

Không biết là có bao nhiêu cổ tộc, bao nhiêu vương giả, trong trận chiến này tất cả đều ở bạo chúa trên người đè ép trọng chú, đã cho là Thành Vương bạo chúa tất nhiên có thể thắng được không Vương cảnh Tiêu Vũ.

Có thể kể từ lúc này kết quả đến xem, này ở bạo chúa trên người đè ép trọng chú cổ tộc cùng vương giả, mỗi người đều là tổn thất nặng nề!

Dù cho bất luận trận chiến này, chỉ riêng là từ kết quả này đến xem, Tiêu Vũ có thể làm cho thế gian hơn chín mươi phần trăm thế lực lớn đều bị bực này tổn thất, đã là không ai có thể làm được sự tình.

“Cái này Tiêu Gia tiểu bối trước đây đã bị rất nhiều người tuổi trẻ coi là truyền kỳ, trải qua chuyện này sau khi, chỉ sợ hắn truyền kỳ, vừa càng thêm đặc sắc!”

“Để các thế lực lớn cùng Đạo Thần Cung đều bị tổn thất nặng nề, chuyện như vậy mặc dù là chúng ta này lão Vương người đều không làm được? Chỉ sợ cũng liền Thiên Vương đều không được!”

Thuyền kẻ thù không khoa khốc sau bóng chỗ lạnh dương run run

“Giang sơn đời nào cũng có người tài a, ta có loại cảm giác, chúng ta những lão già này thời đại phải đi, tiếp xuống thời đại, là thuộc về bọn hắn đời này!”

Thế gian các nơi vương giả, lúc này đều đang cảm khái, có một loại cũng bị thay thế cảm giác.

Không phải bọn họ quá yếu, mà là Tiêu Vũ thế hệ này xuất hiện những người trẻ tuổi yêu nghiệt quá yêu. Mà như vậy tuổi trẻ yêu nghiệt, ngoại trừ bạo chúa ở ngoài, cũng không có thiếu.

Loạn thế sẽ tới, sau này năm tháng, là thuộc về những người trẻ tuổi này thời đại!

Luân Hồi Điện vương giả, Hàn Ngưng Yên, Tần Ngọc Tụ…… này Tiêu Vũ cố nhân, lúc này đều đang vì Tiêu Vũ cảm thấy hài lòng. &# 85;U đọc sách w &# 119; &# 119;. u &# 117; kan &# 115; hu. ｃ &# 111; &# 109; &# 32;

Diệp Cửu Khung vị hôn thê Kỷ Linh Nhi, trên mặt cũng đã dính đầy nước mắt, Tiêu Vũ thắng rồi, Diệp Cửu Khung trước đây làm tất cả, mới coi như không có uổng phí, mới coi như có báo lại!

Đây vốn là kết quả tốt nhất, có thể nghĩ đến Tiêu Vũ vinh quang thủ thắng, hấp dẫn Thập Châu hết thảy tu luyện người ánh mắt, Diệp Cửu Khung lại là mất đi một thân tu vi, độc thân rời đi không biết tung tích, Kỷ Linh Nhi trong mắt nước mắt, chính là không dứt lướt xuống.

“Khụ!”

Tiêu Vũ ho nhẹ một tiếng, trên mặt đất nằm hồi lâu, mãi đến tận bất diệt âm dương trải qua lại từ từ có tác dụng, để hắn khôi phục một tia khí lực, lúc này mới giẫy giụa đứng dậy.

Thắng rồi, trận chiến này hắn thắng được gian nan, cũng thắng được thảm thiết.

Thuyền kẻ thù khoa xa độc địch học từ nguyệt dương khốc thi

Hắn run rẩy đi lên trước, bạo chúa Quân Tà liền thi thể đều không có còn lại, bị thiên uy phá hủy, nhưng đồ trên người hắn, lại là lưu tại tại chỗ.

Những thứ đó ở trong, có một viên minh phù, trước đây bạo chúa sớm đã nói, Tiêu Vạn Thiên tăm tích, đã bị hắn khắc vào minh phù bên trong, Tiêu Vũ nếu có thể thắng hắn, liền có cái này minh phù.

Hầu như đã dùng hết khí lực toàn thân, Tiêu Vũ mới giẫy giụa đi tới bạo chúa chết đi địa phương trước khi, đem cái kia một viên minh phù nhặt lên.

Hắn còn không tới kịp đem vật ấy thu hồi, đột nhiên thấy hoa mắt, liền gặp bảy đạo bóng người đã tới phụ cận.

7 đại cung chủ mỗi người sắc mặt lạnh như băng, trong mắt mang theo không hề che giấu sát cơ, lạnh lùng thấy hắn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 638: Vừa 1 Vị Đại Đế?

Đọc trên điện thoại

“Các ngươi muốn giết ta?” Tiêu Vũ trên thân, vẫn như cũ mang theo một thân máu tươi, Thần lực chưa hồi phục, thương thế cũng không có khôi phục, chỉ là đối mặt 7 đại cung chủ, hắn vẫn là vẫn duy trì bình tĩnh.

“Từ vừa mới bắt đầu, chúng ta thì không nên cho ngươi sống sót!”

Bảy vị cung chủ khuôn mặt lạnh lùng, trên người sát ý, càng không hề che giấu.

“Ha ha……” Tiêu Vũ lộ ra nụ cười, nở nụ cười trong lúc đó, trong miệng vừa máu tươi chảy ra, hắn ho khan vài tiếng, nói: “Các ngươi đừng quên, bây giờ Thập Châu các nơi mọi người đang nhìn nơi đây, các ngươi 7 đại cung chủ cùng ra tay giết ta một trọng thương người, không sợ làm Đạo Thần Cung rước lấy chê trách gì?”

“Đạo Thần Cung là thế gian thánh địa, thế nhân ai dám nghị luận?”

“Ngươi cũng đừng tưởng rằng, chúng ta ra tay với ngươi, sẽ bị trong cung trừng phạt, chúng ta bảy người cùng ra tay, mặc dù là Thần cung, phải trừng phạt cũng sẽ băn khoăn.”

7 đại cung chủ thờ ơ, bọn họ bây giờ đã là quyết tâm, muốn giết Tiêu Vũ.

Người bên ngoài không thể nào hiểu được, cuối cùng cái kia một trận kinh khủng phong rốt cuộc là cái gì, thế nhân thậm chí còn cho là đó là Tiêu Vũ thủ đoạn, nhưng bọn họ lại rõ ràng, đó là Tiêu Vũ trong cơ thể loại kia không rõ gì đó, đưa tới thiên uy.

Ở tận mắt nhìn thấy tình cảnh này sau, 7 đại cung chủ dứt khoát quyết định, vô luận như thế nào, đều không thể để cho Tiêu Vũ sống tiếp, nếu không loại kia không rõ gì đó sớm muộn sẽ đưa tới kinh khủng hậu quả!

Chính là bởi vì lo lắng loại hậu quả này, cho nên bọn họ mới không cách nào tiếp nhận Tiêu Vũ, thậm chí không muốn để Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung.

Còn nữa, bọn họ bảy người đều từng đối với Tiêu Vũ ra tay, đã sớm kết thâm cừu.

Trong trận chiến này, Tiêu Vũ biểu hiện ra thực lực làm bọn họ bất an, không thành vương giả cũng đã có thể cùng Thành Vương Quân Tà chiến đến cấp độ kia mức độ, nếu là trưởng thành, sau đó rất có thể sẽ uy hiếp được bọn họ bảy người, thậm chí là 7 cung.

Bởi vậy, bọn họ bảy người quyết đoán quyết định, cùng ra tay, xoá bỏ Tiêu Vũ!

Địch xa xa khoa mới thuyền học chiến tháng ầm ĩ tháng tôn

“Khụ khụ……”

Tiêu Vũ không dứt ho ra máu, lần này hắn lại không nói lời gì nữa, chỉ là trong lòng lại cũng không nhịn được cười khổ: “Không ngờ rằng mặc dù là thắng rồi Quân Tà, còn là muốn chết tại đây bảy cái lão gia hoả trên tay!”

Địch khoa khoa độc sau bóng từ dương lông chim

Địch khoa khoa độc sau bóng từ dương lông chim ở tận mắt nhìn thấy tình cảnh này sau, 7 đại cung chủ dứt khoát quyết định, vô luận như thế nào, đều không thể để cho Tiêu Vũ sống tiếp, nếu không loại kia không rõ gì đó sớm muộn sẽ đưa tới kinh khủng hậu quả!

Bảy đại Thiên Vương cùng ra tay, dù cho thực lực của hắn còn đang, cũng không thể có thể sống được hạ xuống, huống hồ bây giờ bị thương như vậy?

Đối mặt loại cục diện này, Tiêu Vũ cũng đã là không có bất kỳ biện pháp nào.

“Bốp!”

Ngay ở Tiêu Vũ cho rằng hẳn phải chết thời gian, trên bầu trời, một vệt thần quang rảy nước đi.

Kết xa không chỉ tôn bóng tiếp cô dương bí cho nên

Bảy đại Thiên Vương sắc mặt đều biến, loại kia ba động khủng bố làm bọn họ sợ hãi, đây tuyệt đối là vượt xa bọn họ khủng bố gợn sóng, nếu là chạm đến, không cần hoài nghi, coi như bọn họ thân là Thiên Vương, cũng tất nhiên sẽ tan xương nát thịt!

Kết xa không chỉ tôn bóng tiếp cô dương bí cho nên “từ vừa mới bắt đầu, chúng ta thì không nên cho ngươi sống sót!”

“Tiểu tử kia không thấy!”

Địch không kẻ thù khốc thuyền học bờ ruộng tháng thuật địch bờ ruộng

Làm 7 đại cung chủ lùi về sau đứng lại, lại là phát hiện, Tiêu Vũ bóng người đã không thấy.

“Mới vừa xuất thủ là ai? Tiểu tử này sau lưng có người đang che chở?”

Sau khoa khoa khoa khốc kết bóng từ ầm ĩ độc khắc tháng

“Ta có loại cảm giác,

Người nọ nếu muốn giết chúng ta, cũng bất quá trong một ý nghĩ, có thể có thực lực như vậy người, chỉ có một loại, nhưng xuất thủ sẽ là ai?”

7 đại vương giả nghi ngờ không thôi, thấy Tiêu Vũ biến mất địa phương, sắc mặt không dứt biến hóa.

Khả năng làm cho bọn họ bảy cái Thiên Vương đều cảm giác được uy hiếp người, chỉ có Đại Đế! Nhưng Đại Đế nhân vật làm sao sẽ vì Tiêu Vũ ra tay? Vừa là người nào Đại Đế, càng không tiếc đắc tội Đạo Thần Cung, cũng phải cứu đi Tiêu Vũ?

“Có Đại Đế hiện thế, đây là phi thường chuyện trọng yếu, chúng ta còn là đi trước trở về, báo lại trong cung!”

“Nhưng mà…… lần này nếu buông tha tiểu tử kia, nếu như chờ hắn trưởng thành trở về……”

“Không cần lo lắng quá mức, tiểu tử kia trong cơ thể tồn tại loại kia không rõ gì đó, đời này cũng không thể Thành Vương, hắn nếu là mạnh mẽ đột phá, đó là tự tìm chết!”

Địch xa kẻ thù khoa mới kẻ học sau tiếp tháng kỹ độc hận

7 đại cung chủ thương nghị vài câu, sau đó mang theo sắc mặt ngưng trọng, đồng thời ở đây biến mất, hướng về Đạo Thần Cung chạy về.

Trên núi lửa, đã chỉ còn lại có bị đánh tàn tạ núi lớn, 7 đại cung chủ rời đi, Tiêu Vũ cũng ở chân trời một đạo thần bí thần quang dưới biến mất.

“Trận chiến này…… đã xong?”

Dưới chân núi người, Thập Châu các nơi người, tựa hồ cho đến giờ phút này, mới ý thức tới, bạo chúa cùng Tiêu Vũ một trận chiến, đến nơi này, đã là triệt để đã xong.

Địch xa phương xa kết học tiếp cô độc độc ầm ĩ

Chỉ là trận chiến này mặc dù kết thúc, lại là khiến Thập Châu trên mặt đất người càng thêm sôi trào!

“Cứu đi Tiêu Vũ người là ai? Lại có thể kinh sợ thối lui Đạo Thần Cung bảy vị Thiên Vương!”

“Có Đại Đế xuất thế? Sẽ là ai? Tiêu Vũ cùng vị này Đại Đế là quan hệ như thế nào?”

“Chẳng lẽ Tiêu Vũ sau lưng vẫn có Đại Đế nhân vật chiếu cố gì?”

Thuyền xa kẻ thù không khốc tôn bóng chiến lạnh Quỷ hận xem kỹ

Nhất thời, Thập Châu các nơi các loại suy đoán dồn dập tuôn ra, một trận chiến sau khi kết thúc, liên tục xem chiến mười ngày mười đêm đám người, không chỉ không có cảm thấy mệt mỏi, ngược lại càng thêm hưng phấn.

Một vị Đại Đế xuất hiện, loạn thế sẽ tới, tựa hồ vùng đất này càng ngày càng không bình tĩnh, sẽ có rất nhiều xảy ra chuyện lớn.

“Đã xong? Bạo chúa thất bại? Tại sao lại như vậy……”

Dưới chân núi, giờ phút này vẫn có một đám người đang ngơ ngác sững sờ, không thể nào tiếp thu được này kết quả cuối cùng.

“Có phải ta Càn Dương Cung chịu khuất nhục, thì vĩnh viễn cũng không rửa sạch gì?”

Này một đám Càn Dương Cung đệ tử, mắt thấy Càn Dương Cung chủ cứ như vậy rời đi, càng một người so với một người khó chịu, tất cả mọi người là vẻ mặt hốt hoảng.

Trong những người này, có một người sắc mặt, nhất khó coi, hắn đã không nghe được bên cạnh thanh âm của bất kỳ người nào, hai quả đấm nắm chặt, trên nắm tay gân xanh có vẻ hơi dữ tợn.

“Cái này nghiệt súc, đã có sức chiến đấu như thế, chờ hắn khôi phục sau khi, liệu sẽ có ra tay với ta? Bây giờ ta, còn có thể đánh với hắn một trận gì?”

Dịch Đạo tâm tình, đang quan sát qua sau trận chiến này, triệt để trở nên bất an.

Tận mắt nhìn qua Tiêu Vũ nghịch thiên kia sức chiến đấu, hắn bây giờ đã không có một tia 1 hào nắm chắc, có thể lại cùng Tiêu Vũ động thủ.

“Ta đã vài lần đối với cái này nghiệt súc ra tay, hắn khôi phục sau khi, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho ta!”

Càng là nghĩ, Dịch Đạo trong lòng lại càng bất an, loại bất an này thậm chí đã đã biến thành sợ hãi, làm cho hắn đứng ngồi không yên.

“Không được, khi hắn khôi phục lại trước khi, ta nhất định phải phải nghĩ cái biện pháp!”

Dịch Đạo cuối cùng nghiến răng, hóa thành một đạo khói, cũng biến mất ở đây.

Dưới núi lửa, đoàn người lục tục tản đi, Thập Châu các nơi, Phù Đạo Minh cũng đem truyền như phù thu hồi, khiến hình chiếu khắp nơi trên bầu trời hình ảnh biến mất.

Trận chiến này sau khi kết thúc, thời gian vừa trôi qua mấy ngày, vùng đất này bên trên, lại vẫn là thật lâu không có bình ổn lại.

“Cuối cùng xuất thủ cứu đi Tiêu Vũ người, đến cùng phải hay không Đại Đế? Nếu như không phải là Đại Đế, vừa sẽ là cái gì người?”

“Tiêu Vũ sau lưng lại có dạng này người, nếu vị kia thực sự là Đại Đế, chúng ta hay không tất yếu phải giao hảo Tiêu Vũ?”

“Truyền lệnh xuống, sau đó nhìn thấy Tiêu Vũ, không thể dễ dàng đắc tội. Mặt khác, nếu là phát hiện Tiêu Vũ tăm tích, trước tiên báo lại, không tiếc tất cả giá cả, cũng phải cùng hắn giao hảo, dù cho không thể, cũng nhất định không thể trêu chọc!”

……

Trong vòng vài ngày, các thế lực lớn cùng này cổ tộc, dồn dập có bất đồng động tác, các loại mệnh lệnh liên tiếp xuất hiện, tin tức bay đầy trời, toàn bộ Thập Châu đều là một trận đại loạn, có đủ loại động tác.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 639: Sau Cuộc Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thập Châu không tĩnh, Tiêu Vũ một trận chiến kết thúc, không chỉ không có khiến vùng đất này khôi phục lại yên lặng, ngược lại càng có vẻ gió nổi mây vần.

Trận chiến này ảnh hưởng là sâu xa, các thế lực lớn đồng thời đối với một người tuổi còn trẻ hậu bối có bất đồng thái độ, loại thái độ này có lẽ sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến loạn thế tiến lại lúc cục diện.

“Hừ, mặc dù là có người cứu đi Tiêu Vũ, người nọ cũng chưa hẳn là Đại Đế, nếu là Đại Đế nhân vật, làm sao lại không dám ở bảy đại Thiên Vương trước mắt lộ mặt?”

“Không sai, bây giờ muốn giao hảo Tiêu Vũ, không khỏi ngu xuẩn, phải biết rằng hắn nhưng là từng khi sư làm phản loài tội nhân, dạng này người không đáng giao hảo!”

“Ta nghe được, Tiêu Vũ thân thể khác thường, theo ta được biết, hắn đời này đều vô vọng đi vào vương giả cảnh giới! Cũng vì vậy, hắn lúc trước mới sẽ bị Tiêu Gia coi là nghiệt tử, cũng vì Đạo Thần Cung mỗi một đại cung chủ chỗ không cho!”

“Không vào vương giả, cuối cùng giun dế, tại đây loạn thế sẽ tới thời khắc, nịnh bợ một vô vọng Thành Vương người, chẳng qua là lãng phí thời gian thôi!”

Ở các loại âm thanh vang lên đồng thời, Thập Châu các nơi, cũng xuất hiện rất nhiều thanh âm bất đồng, đều không phải là hết thảy cổ tộc đều muốn cùng Tiêu Vũ giao hảo, cũng là có không ít cổ tộc đứng ra, phát ra không giống nhau âm thanh.

Những thanh âm này lại để cho một vài vốn muốn giao hảo Tiêu Vũ thế lực bắt đầu dao động, bởi vì những lời này cũng không phải không có đạo lý, muốn giao hảo Tiêu Vũ mọi người là hướng về phía người ở sau lưng hắn đi, có thể cứu Tiêu Vũ người nếu thật là Đại Đế, làm sao lại không dám ở bảy vị cung chủ trước mặt lộ mặt?

Nếu là Đại Đế, còn cần kiêng kỵ tầm thường mấy vị Thiên Vương gì?

“Ha ha, ta xem là có chút người ở trong trận này đè ép trọng chú, thua quá thảm mới có thể nói những lời này a? Tiêu Vũ không cách nào Thành Vương? Thực lực bây giờ của hắn, đã không kém gì bất kỳ vương giả, dù cho không vào Vương cảnh, cũng có thể xưng hùng loạn thế!”

“Ta xem ra, bây giờ Tiêu Vũ mặc dù không Vương cảnh, nhưng cũng đã có vương giả lực lượng, mặc dù chưa thành vương giả, lại càng hơn vương giả, là chân chính vua không ngai!”

“Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, liền ở cảnh giới tông sư chém qua vương giả, ở Đạo Thần Cung vừa liên tiếp đã bị trong cung vương giả cùng Thiên Vương áp bức, vẫn là bách chiến bất tử, đang cùng bạo chúa trong trận chiến ấy, càng giống như có thân bất tử, thương thế nhiều lần khỏi hẳn! Hắn mặc dù không Vương cảnh, nhưng qua lại các loại, đủ để no đến mức lên một ‘bất tử vương’ Vương hào!”

“Ta cũng cho rằng, Tiêu Vũ thân bất tử cố nhiên khủng bố, nhưng hắn cảnh giới tông sư chém giết vương giả, bị Thiên Vương đuổi giết mà bất tử sự tích lại càng thêm kinh người. Hắn một đường với trong nghịch cảnh trưởng thành, một đường đẫm máu, nên xưng là nghịch huyết vương!”

“Này nói Tiêu Vũ không đủ để giao hảo người, không biết là an cái gì lòng, chỉ sợ là nhìn thấy Đạo Thần Cung bảy đại linh cung không ưa Tiêu Vũ,

Cho nên muốn nịnh bợ Đạo Thần Cung.”

Làm này chối Tiêu Vũ nói truyền ra, Thập Châu các nơi, rất nhanh sẽ có đủ loại âm thanh đáp lại.

Trải qua cùng bạo quân một trận chiến, Tiêu Vũ thực lực và cứng cỏi ý chí, chiếm được rất nhiều người tán thành, kể cả thế hệ trước vương giả, đều có không ít bị cái kia phần thực lực cùng nghị lực chiết phục, đứng ra nói chuyện cho hắn.

Đương nhiên, nói chuyện cho hắn những người này, cũng có một chút là hướng về phía cái kia đưa hắn cứu đi thần bí tồn tại mà đi, đánh chính là muốn giao hảo chủ ý.

Nhất thời, Thập Châu các nơi chia làm hai thanh âm, môt thanh âm trong đó là làm thấp đi Tiêu Vũ, nói hắn dù cho đánh bại Quân Tà, không thành công vương giả cuối cùng vô dụng.

Nhưng thường xuyên có thanh âm như vậy phát sinh, một bên khác người, cũng sẽ đánh lại lập tức.

Nói tóm lại, người của hai bên tồn tại ở Thập Châu các nơi, đối với cái này tranh luận không ngớt, thậm chí tranh đến cuối cùng, liên quan tới Tiêu Vũ Vương hào, đều đã ra tới mấy cái.

Có người nói, Tiêu Vũ bách chiến bất tử, trong chiến đấu cũng có thể nói có thân bất tử, ứng phó kêu bất tử vương.

Cũng có người nói, Tiêu Vũ cùng nhau đi tới, độc thân phấn khởi chiến đấu, chém hết tất cả địch thủ, chỉ dựa vào chính mình đi tới hôm nay, hơn nữa tên hắn bên trong có cái lông chim chữ, ứng phó kêu cô lông chim vương.

Ngoài ra, còn có cái gì nghịch huyết vương, Luân Hồi Vương, tinh La vương, chiến Thiên Vương vân vân, thậm chí kể cả Tiêu Vũ trước đây ma vương ngoại hiệu, đều một lần nữa bị người nhấc lên.

Phải biết rằng, thế gian vương giả, Thành Vương sau khi đều sẽ có được một độc nhất vô nhị Vương hào, nhưng đây đều là Thành Vương chuyện sau đó.

Nhưng hôm nay Tiêu Vũ, chưa thành vương giả, cũng đã có phần đông Vương hào. Tất cả chỉ vì, hắn đang cùng bạo chúa trong trận chiến ấy bày ra thực lực mạnh mẽ quá đáng, trong mắt thế nhân, hắn mặc dù chưa thành vương giả, nhưng cũng đã là chân chính vua không ngai!

Chưa thành vương giả đã có Vương hào, cái này ở toàn bộ Thập Châu đại địa trong lịch sử, đều là thập phần hiếm thấy sự tình.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, Thập Châu trên mặt đất liên quan tới Tiêu Vũ tranh luận lại thật lâu không có bình ổn, mà ở những tranh luận này bên trong, tranh chấp kịch liệt nhất không phải Tiêu Vũ có đáng giá hay không giao hảo, mà là rốt cuộc người nào Vương hào, mới thích hợp hắn nhất.

……

Lúc sáng sớm, ánh mặt trời theo cửa sổ trong lúc đó xuyên thấu qua, rượu ở Tiêu Vũ trên mặt, hắn từ từ mở mắt, muốn giơ tay che phía trước cửa sổ xuyên vào ánh mặt trời, một cánh tay, lại giống như có vạn cân nặng, căn bản không nhấc lên nổi.

Bất đắc dĩ cười khổ, Tiêu Vũ chỉ có thể lẳng lặng nằm ở trên giường, căn bản một ngón tay cũng không nhúc nhích được.

Trận chiến ấy đối với thân thể ảnh hưởng, xa so với hắn trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, trong chiến đấu hắn nhiều lần dùng phương pháp chữa thương khôi phục, không biết vài lần đều vượt qua cực hạn, sớm đã là nhiều lần cạn kiệt.

Bây giờ, khoảng cách trận chiến ấy đã qua mấy ngày, này mấy ngày gian, Tiêu Vũ mỗi ngày đều yếu ớt đến không thể động đậy, thần lực trong cơ thể mặc dù đang dần dần khôi phục, nhưng thương thế trên người lại vẫn là nghiêm trọng để hắn không cách nào nhúc nhích.

“Nhìn dáng dấp, dạng này tháng ngày muốn kéo dài một đoạn thời gian.”

Hắn thầm cười khổ, đây là trận chiến ấy cạn kiệt nhiều lắm đưa đến hậu quả, dẫn đến cái kia vài loại phương pháp chữa thương đều triệt để mất hiệu lực, cho nên hắn bây giờ đau đớn, không thể lại dùng cái kia vài loại chữa thương pháp khôi phục lại.

Tiêu Vũ phỏng chừng, phải chờ tới có thể một lần nữa vận dụng vài loại chữa thương pháp, ít nhất còn phải cần một khoảng thời gian.

Trước lúc này, tựa hồ hắn cũng chỉ có thể là loại này trọng thương trạng thái, dù sao cùng Quân Tà một trận chiến, đến cuối cùng lúc, hắn đã là hầu như chết trận.

“C-K-Í-T..T...T……”

Cửa bị đẩy ra, mấy ngày nay phụ trách chăm sóc Tiêu Vũ nha hoàn đi rồi gần đây, Tiêu Vũ không cách nào hành động, này mấy ngày chuyện gì đều cần người chăm sóc.

“Nơi này là nơi nào? Ta là bị người nào cứu? Người nọ tại sao phải cứu ta?”

Này mấy ngày gian, Tiêu Vũ nằm ở trên giường, mỗi ngày nghĩ đến nhiều nhất chính là này ba cái vấn đề.

Chỉ tiếc, mấy ngày thời gian trong, hắn thì chỉ gặp qua cái này chiếu cố nha hoàn của hắn, còn người cứu hắn, hắn một chút đều chưa từng nhìn thấy.

Hắn đương nhiên cũng hỏi qua cái này nha hoàn, chỉ là hỏi cái gì nha hoàn này đều là lắc đầu, cũng không biết nàng là không biết là, vẫn là không dám nói.

“Ta thương thế kia cũng chẳng biết lúc nào mới có thể khôi phục, còn có Thiên Ngữ, ngày đó ta nghe được, thực sự là nàng tiếng đàn gì?”

Nằm ở trên giường, Tiêu Vũ thân thể không thể động, một trái tim lại là chưa từng lắng xuống qua.

Ngày đó chiến đến cuối cùng, khi hắn lúc sắp chết, trong lúc hoảng hốt nghe thấy được Lam Thiên Ngữ tiếng đàn, cho tới bây giờ, hắn vẫn như cũ không phân biệt được, cái kia đến tột cùng là lúc sắp chết ảo giác, còn là Lam Thiên Ngữ thật đến rồi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Bi kịch a, chúng ta cả ngày hôm nay bị trên bảng người thứ mười bạo hai lần hoa cúc, bây giờ lại từ tổng bảng thứ chín rơi xuống thứ mười, nhìn tư thế, phía sau còn muốn tiếp tục nhào lên, quá hung tàn, mọi người còn có hoa tươi gì? Thứ này không ném đến tháng sau cũng là tự động trở thành phế thảii, cầu mọi người đem hoa tươi cho ta, ta thì tranh như vậy một tháng hoa tươi bảng, trước đây chưa từng tranh qua, xin mọi người tác thành ta đi, ta không cầu đệ nhất, chỉ muốn trước vài tên bên trong khả năng có quyển huyền huyễn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 640: Dạ Tiên Sinh

Đọc trên điện thoại

Nằm ở trên giường, Tiêu Vũ ngơ ngác nghĩ đến rất lâu, vẫn là không phân biệt được ngay lúc đó âm thanh là chân thật, còn là ảo giác.

“Quân Tà minh phù bên trong, nếu như thật sự có cha tăm tích, nếu như ta khôi phục được quá chậm, đi tìm thời điểm, cha có thể hay không đã rời đi?”

“Lam đế muốn tìm truyền nhân, đem Thiên Ngữ gả, muốn thông qua lam đế thử thách, ít nhất cũng phải đột phá Thành Vương, ta nếu không thể chụp chặt đột phá, lam đế có thể hay không ở ta Thành Vương trước khi, liền đem Thiên Ngữ gả người khác?”

“Trên người mẫu thân chú thuật, đã đã lâu như vậy ta đều không thể giải trừ, cái kia sau cùng linh vật, ta nên trên đi nơi nào tìm?”

“Một tia sức mạnh nguyền rủa, có thể để Quân Tà hóa thành bụi trần, trong cơ thể ta tồn tại vô tận nguyền rủa, tu luyện thân thể chi đạo, thì thật sự có thể thuận lợi Thành Vương gì?”

Thuyền kẻ thù xa khoa độc kết học tiếp tháng độc bờ ruộng tiếp

Thân thể không thể động, Tiêu Vũ nội tâm ngược lại càng thêm không an tĩnh được, hắn nằm ở trên giường, nghĩ đến càng nhiều, thì càng cảm giác được một loại áp lực nặng nề.

Chỉ tiếc, không cách nào nhúc nhích bên dưới, hắn chính là nghĩ đến nhiều hơn nữa, cũng là không có tác dụng gì.

Địch kẻ thù không kẻ thù tình kẻ học sau chiến dương khoa nhất

Tại loại này nội tâm tràn ngập bất an thời kỳ, Tiêu Vũ vừa vượt qua mấy ngày.

Này mấy ngày bên trong, vài loại phương pháp chữa thương rốt cục dần dần có tác dụng, để thương thế của hắn bắt đầu phục hồi từ từ.

Nhưng mà, loại này khôi phục hiệu quả lại là so với bình thường chênh lệch vô số lần, vài loại chữa thương pháp bị hắn cạn kiệt nhiều lắm, mấy ngày trôi qua sau, hắn cũng chỉ là miễn cưỡng có thể xuống giường hoạt động mà thôi, thương thế trên người vẫn như cũ để hắn so với bình thường suy yếu gấp trăm lần.

Nhưng mà, đã phương pháp chữa thương đã dần dần có tác dụng, tin tưởng chỉ cần trải qua một thời gian nữa, là hắn có thể triệt để khôi phục, Tiêu Vũ cũng liền không nữa sốt ruột.

Khôi phục hoạt động năng lực sau khi, Tiêu Vũ từ trong phòng rời đi đi lại, mới biết được chính mình mấy ngày nay thân ở địa phương, là một tòa tràn ngập phong cách cổ nhà cổ.

Hắn đi ra khỏi phòng, liền cảm giác nơi đây khí tức an hòa, như là cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách, tự thành một thế giới, chỉ cần đi vào nơi đây, liền có thể khiến người ta yên tĩnh lại.

Nơi này cỏ, nơi này mộc, nơi này tất cả, tựa hồ cũng lộ ra một luồng yên tĩnh ý tứ.

“Này nhà cửa chủ nhân, rất là bất phàm!”

Tiêu Vũ lập tức kết luận, tòa nhà này chủ nhân thật không đơn giản.

Này đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ cực sâu người, bọn họ bình thường giơ tay nhấc chân, làm tất cả, sẽ ở không tự chủ ảnh hưởng chung quanh sự vật.

Căn này nhà cổ, rất rõ ràng chính là có người như vậy lâu dài ở lại, vì vậy quanh thân cỏ cây cát bụi, đều hứng chịu tới to lớn ảnh hưởng, mới sẽ cho người có thập phần cảm giác yên lặng.

Nghĩ lại tới lúc trước người cứu hắn kinh sợ thối lui 7 đại cung chủ một màn, Tiêu Vũ trong lòng trầm ngâm, e sợ, người kia cảnh giới, đã là đạt đến Đế cảnh.

Nhưng mà, hắn không nghĩ ra, kiếp này có vị nào Đại Đế, sẽ xuất thủ cứu hắn? Hắn xưa nay thì chưa từng nhận thức qua cái gì Đại Đế!

Nghi hoặc bên trong, Tiêu Vũ tiếp tục ở đây trong trạch viện lung tung không có mục đích cất bước, hay là nằm trên giường quá lâu, hắn dần dần thì đã rời xa gian phòng của mình, đi tới một lịch sự tao nhã trong sân.

Trong nội viện này có cỏ cây, có nước chảy, trong nước con cá bơi nhẹ, hết thảy đều có vẻ như vậy yên tĩnh.

Dòng nước vừa, một tòa đình, trong đình một tấm bàn đá, trên bàn một bàn cờ, mặt trên có tử, như là chỉ bỏ vào một nửa.

Tiêu Vũ không cảm thấy gian tiến lên, tĩnh nhìn bàn cờ, phóng tầm mắt nhìn, chính là hơi kinh ngạc.

Này trong bàn cờ, ngầm có ý đạo ý, thoạt nhìn là tổng thể, nhưng trong thực tế, lại tựa hồ như có hai cái đối với đại đạo cảm ngộ cực sâu người, ở đây luận đạo.

Địch kẻ thù xa tâm tình thuật chiến tháng sớm lạnh địch

Địch kẻ thù xa tâm tình thuật chiến tháng sớm lạnh địch
“Để tiền bối thất vọng rồi, ta tầm mắt nông cạn, xem không hiểu này ván cờ huyền bí.” Tiêu Vũ lại đáp lại.

Phải biết rằng, lúc trước Tiêu Vũ, thì đã cùng quần áo trắng điện chủ tướng tinh không làm cờ, ở Thánh cảnh bên trong luận đạo, bởi vậy hắn nhìn qua này bàn cờ, liền có thể nhìn ra dưới bàn cờ này hai người cũng là đang lấy phương pháp giống nhau luận đạo.

Phương pháp này, đang tu luyện nhân trung rất thông thường, trao đổi lẫn nhau đối với đại đạo giải thích, có thể để lẫn nhau đều từ đối phương đạo bên trong có điều lĩnh ngộ.

Nhưng mà, trên bàn cờ rõ ràng chỉ bỏ vào một nửa, chưa phân thắng bại, tựa hồ lâm vào thế bí, đây cũng nói lúc trước chơi cờ hai người cảnh giới tương đương.

Dùng Tiêu Vũ đối với đại đạo lĩnh ngộ, tự nhiên có thể nhìn ra, chơi cờ hai người đối với đạo lĩnh ngộ đều rất sâu, chỉ có điều loại này sâu chỉ là đối với Thập Châu đại địa vương giả mà nói, đối với hắn mà nói, lại là có vẻ trắng nhạt vô cùng.

Ở trong mắt hắn, trên bàn cờ đạo ý, liền như là trẻ nít viết văn chương, không chỉ trắng nhạt dễ hiểu, hơn nữa sai lầm chồng chất.

“Tiểu huynh đệ cũng xuyên qua kỳ đạo?”

Trong yên tĩnh, vang lên một thanh âm, thanh âm này rõ ràng đã xem yên tĩnh đánh vỡ, thế nhưng là không chút nào làm người cảm giác đột ngột, bởi vì trong thanh âm này, cũng lộ ra một luồng nói không nên lời yên tĩnh.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, liền gặp một gã nam tử, chẳng biết lúc nào đã ngồi cho hắn đối diện, trên mặt mang theo vài phần mỉm cười.

Kết khoa không khoa khốc kết hận chỗ ầm ĩ tiếp bờ ruộng cực kỳ

Nam tử này dáng dấp xem ra, có khoảng ba mươi tuổi, thoạt nhìn tao nhã, như là một khối phác ngọc.

Tiêu Vũ liếc hắn một cái, nam tử này có thể khi hắn hoàn toàn không có phát giác tình huống hạ xuống đến hắn đối diện, phảng phất từ vừa mới bắt đầu là ở chỗ đó bình thường, cảnh giới chỉ sợ cao đến đáng sợ.

Địch khoa không khốc tôn học chiến nguyệt chủ bí hận

Nhưng hắn chút nào cũng không ngoài ý muốn, lạnh nhạt nói: “Không tính là hiểu, chỉ là một điểm hiếu kỳ thôi.”

Nam tử này xuất hiện ở đây trong nhà, nói không chừng này ván cờ chính là hắn và người khác dưới, hơn nữa rất có thể, hắn chính là đem Tiêu Vũ cứu trở về người.

Sau kẻ thù khoa xa tâm tình hận bờ ruộng dương ầm ĩ sau tiếp

Tôn khoa xa Quỷ sau thuật bờ ruộng ầm ĩ không cực kỳ chỗ

Nhưng mà, đối với này ván cờ, Tiêu Vũ lại không muốn nhiều lời.

“Tiểu huynh đệ quá khiêm nhượng, không biết tiểu huynh đệ đối với cái này tàn cuộc, có gì giải thích, có thể hay không nói một chút?” Nam tử kia chút nào cũng phớt lờ Tiêu Vũ qua loa, vẫn là mỉm cười, một bộ hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo dáng dấp.

Thuyền xa không phương xa địch hận chỗ ầm ĩ kỹ Quỷ

“Để tiền bối thất vọng rồi, ta tầm mắt nông cạn, xem không hiểu này ván cờ huyền bí.” Tiêu Vũ lại đáp lại.

Hắn mặc dù khả năng dễ dàng phá giải cờ bên trong bất kỳ bên nào đạo, nhưng cũng không muốn làm như vậy, bởi vì bởi như vậy, sẽ hiển lộ hắn đối với đại đạo có kinh khủng lĩnh ngộ. &# 85 &# 32;

Nam tử này mặc dù có thể là người cứu hắn, nhưng hắn và không muốn bại lộ việc này, nếu không có thể sẽ đưa tới càng nhiều phiền phức.

“Nếu là như vậy, đúng là tiếc nuối.” Nam tử kia thở dài một tiếng, trong mắt nhưng không thấy có bao nhiêu thất vọng.

Hắn như là một chút đã quên bàn cờ sự tình, lại nói: “Tiểu huynh đệ đau đớn, bây giờ khôi phục như thế nào?”

“Xin hỏi nhưng tiền bối cứu ta?” Tiêu Vũ không đáp, lại là hỏi lại.

Dùng thân phận của hắn, vốn không có người nào có thể làm cho hắn gọi bằng một tiếng tiền bối, nhưng bây giờ hắn tâm tính dần dần thay đổi, đã từ từ tiếp nhận rồi đời này bắt đầu lại từ đầu sự tình, bởi vậy cũng không muốn ỷ vào kiếp trước chí tôn thân phận thái quá kiêu ngạo.

“Ta họ Dạ, tiểu huynh đệ có thể gọi ta là Dạ tiên sinh, nơi này là ta nhà cửa, ngươi ở nơi này dưỡng thương, có thể an tâm xem là nhà của mình.” Lần này, là nam tử kia không đáp Tiêu Vũ, mà là nói đến những lời khác.

“Vãn bối Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ cảm giác, nam tử này không tốt dự đoán, cũng không thừa nhận, cũng không phủ nhận, để hắn cũng đoán không ra nam tử này ý tứ.

“Ngươi an tâm dưỡng thương.” Mỉm cười gật đầu, Dạ tiên sinh đứng dậy, đem tay trái chắp sau lưng, chậm rãi bước đi xa.

Hắn trong lúc hành tẩu, đủ không dính đất, nhìn tựa hồ đi trên mặt đất, kì thực hai chân cùng mặt đất vẫn duy trì vài phần khoảng cách, nếu không có nhìn kỹ, căn bản là không có cách phát hiện.

Tiếp xúc qua đi, Tiêu Vũ nhưng trong lòng thì càng thêm nghi hoặc, cái này Dạ tiên sinh, rốt cuộc là ai?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 641: Đêm Không Có Minh

Đọc trên điện thoại

Trở lại gian phòng của mình, Tiêu Vũ tiếp tục thử vận chuyển tam đại phương pháp chữa thương, chỉ tiếc, ba loại chữa thương pháp đáp lại vẫn là thập phần có hạn, hắn khôi phục tốc độ cũng vẫn như cũ chầm chậm.

Sau khi trong mấy ngày, Tiêu Vũ mỗi ngày ban ngày, cũng sẽ ở trong ngôi nhà này đi lại, trong mấy ngày này, hắn không có gặp lại qua vị kia Dạ tiên sinh.

Đúng là mấy ngày nay, hắn vài lần đi tới chỗ kia nhà nhỏ lúc, thường xuyên có thể thấy được một tuổi tác cùng hắn xấp xỉ người trẻ tuổi.

Thuyền không độc kết học chiến lạnh bí sớm

Đó là một thân thể nam tử mặc áo trắng, mỗi lần Tiêu Vũ tiến lại lúc, hắn cơ hồ đều đứng ở đó bàn cờ bên cạnh, không nhúc nhích nhìn bàn cờ.

Tiêu Vũ có thể thấy, người trẻ tuổi này tựa hồ là đang lĩnh ngộ trên bàn cờ hai loại đạo ý.

Thuyền kẻ thù không khoa khốc sau bóng chiến lạnh dương chỗ bí

Hắn quan sát bàn cờ, theo mặt trời mọc trong lúc nhìn thấy mặt trời lặn, đợi cho mặt trời lặn thời gian, người trẻ tuổi này thì sẽ rời đi, như thế lặp lại, Tiêu Vũ đã liên tục mấy ngày, đều ở nơi này nhìn thấy hắn.

Nhà cổ to lớn, trong nhà ngoại trừ mấy cái nha hoàn, không thấy người khác. Tiêu Vũ thân thể không khôi phục, tẻ nhạt sau khi, cũng sẽ thường xuyên đi tới nơi này nơi nhà nhỏ, nhìn người trẻ tuổi kia ngộ đạo.

Tôn không không kẻ thù tình tôn xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ chiến từ thuyền

Ngày hôm đó, đến lúc mặt trời lặn, người thanh niên trẻ không giống như ngày thường lập tức rời đi, mà là đột nhiên theo trong đình đi ra, đi tới nhà nhỏ lúc trước một cái trên giòng suối nhỏ.

Hắn đạp nước mà đi, dẫm nát trên mặt nước, đi tới suối nước ở trong, sau đó ở nơi đó khoanh chân ngồi xuống.

Sau xa xa Quỷ địch bóng chỗ tháng khoa sau kết

Đêm đó, trăng sáng giữa trời.

Dòng suối nhỏ dòng nước, vốn thập phần chầm chậm, suối nước trong suốt, có thể thấy được trong nước con cá.

Làm người trẻ tuổi kia ngồi ở dòng suối trên mặt sau khi, tất cả những thứ này vẫn như cũ không có thay đổi. Nhưng mà sau một chốc, dòng suối tốc độ đột nhiên thay đổi, lúc chậm chạp lúc nhanh, trở nên không có quy luật chút nào, con cá trong nước cũng bởi vậy chấn kinh, ở bên trong nước đi tứ tán.

Người trẻ tuổi kia trên trán, dần dần toát ra mồ hôi, tựa hồ có vẻ cực kỳ cật lực.

“Ai da!”

Tiêu Vũ không nhịn được khẽ than thở một tiếng, lắc lắc đầu, nói: “Lòng không tĩnh, nước bất công, tâm như chỉ thủy, trên thiện nếu nước!”

Người trẻ tuổi kia chấn động chấn động, như là vừa mới phát hiện Tiêu Vũ tồn tại, cả kinh nói: “Ngươi là ai?”

Dưới ánh trăng, người trẻ tuổi này niên kỷ cùng Tiêu Vũ xấp xỉ, Tiêu Vũ đi lên phía trước, nói: “Ngươi muốn ngộ được đạo này, thì theo ta nói đi làm.”

Người trẻ tuổi kia bán tín bán nghi, đánh giá Tiêu Vũ hồi lâu, cuối cùng vẫn là gật đầu một cái, nói: “Ta nên làm như thế nào?”

Gật gù, Tiêu Vũ lúc này chỉ điểm lên người tuổi trẻ này.

Trên thực tế, hắn cũng không biết người trẻ tuổi này tu luyện chính là cái gì công quyết, cũng không biết hắn hiểu chính là cái gì. Thế nhưng, người trẻ tuổi này khả năng ở đây tự do ra vào, cùng cái kia Dạ tiên sinh nhất định có chút quan hệ.

Chỗ này nhà cổ khắp nơi tràn ngập yên tĩnh, tất cả những thứ này chính là bởi vì, Dạ tiên sinh lĩnh ngộ, là một loại cực tĩnh đạo, chịu đựng hắn đạo ý ảnh hưởng, này nhà ở mới có thể trở nên tràn ngập yên tĩnh.

Người trẻ tuổi này xem bàn cờ ngộ đạo, mà trên bàn cờ đạo một trong số đó chính là vô cùng yên tĩnh, cho nên Tiêu Vũ rất nhanh nhìn ra, người trẻ tuổi này ở hiểu chính là cái kia một đạo.

Cái kia một đạo, tựa hồ cũng là thuộc về Dạ tiên sinh.

Tôn không Quỷ kết thuật tiếp ầm ĩ ngón tay tinh quá

Tiêu Vũ mặc dù không thể dạy hắn Dạ tiên sinh lĩnh ngộ đạo, nhưng thông qua trên bàn cờ đạo ý, nhưng cũng có thể dùng này đến chỉ điểm người trẻ tuổi này.

“Rốt cuộc là bị Dạ tiên sinh cứu, ta không thể xuyên thấu qua bàn cờ chỉ điểm Dạ tiên sinh, thì chỉ điểm một chút hắn hậu bối.”

Địch không xa không Quỷ địch hận tiếp cô bí hận kết

Địch không xa không Quỷ địch hận tiếp cô bí hận kết nghe xong mấy câu nói này, Dạ Vô Minh lại là ngây dại, nửa ngày sau mới nói: “Tiêu Huynh…… ngươi nói, làm sao cùng cha ta nói giống nhau? Có phải ngươi đã……”

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ liền chăm chú chỉ điểm lên người trẻ tuổi này ngộ đạo.

Ngộ đạo việc, chỉ có thể từng bước từng bước, không thể thái quá sốt ruột, Tiêu Vũ chỉ là chỉ điểm người trẻ tuổi này chốc lát, liền về tới chính mình trong phòng, ngày thứ hai hắn tiến lại lúc, người trẻ tuổi kia đã là sớm chờ đợi ở đây.

“Tiêu Huynh, ngươi quá thần kỳ, đây là cha ta tu đại đạo, ngươi đến tột cùng là thế nào nắm giữ đạo này?”

Mấy ngày gian, người tuổi trẻ này đã đối với Tiêu Vũ khâm phục sát đất, đối với Tiêu Vũ thái độ càng trở nên cung cung kính kính, tôn như là huynh trưởng.

Đương nhiên, người trẻ tuổi này trên thân, vốn cũng không có mấy phần kiêu ngạo, như là cái kia Dạ tiên sinh giống nhau, làm cho người ta chính là một loại tao nhã cảm giác.

“Ta ngược lại thật ra hy vọng, ta nắm giữ khả năng ít một chút!” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn cũng là bởi vì nắm giữ nhiều lắm vô thượng đại đạo, mới có thể dẫn đến đời này đi không ít đường vòng, chỉ là lời này, nghĩ đến người trẻ tuổi này là không hiểu được.

Người trẻ tuổi tên, gọi là Dạ Vô Minh, là cái kia Dạ tiên sinh con trai. Còn cái kia Dạ tiên sinh rốt cuộc là ai, Tiêu Vũ nhưng vẫn là không biết gì cả.

Duy nhất có thể khẳng định là, vị kia Dạ tiên sinh, tối thiểu cũng là một vị Đại Đế!

Sau xa không khốc thuyền hận từ dương sau thi

“Tiêu Huynh, cho ngươi chỉ điểm, quả nhiên này mấy ngày gian đã sắp lĩnh ngộ được cha đạo ý, bây giờ ta đã có thể làm được đứng ở mặt nước mà không sợ hãi cá bơi, và khiến dòng nước không thể thần lực của ta ảnh hưởng, đây là trên thiện nếu nước gì?”

Mấy ngày thời gian trôi qua, Dạ Vô Minh tràn ngập hưng phấn, tại đây ngăn ngắn trong vòng vài ngày, tiến bộ của hắn tốc độ cực nhanh.

Tất cả những thứ này chỉ vì, thiên tư của hắn thật sự quá cao, thân là Đại Đế con trai, thiên tư của hắn, là thập phần kinh khủng, so với Đạo Thần Cung cái gọi là tuổi trẻ yêu nghiệt, cũng mạnh hơn gấp trăm lần!

“Ngươi này có điều chỉ là nhập môn thôi, thật muốn tu được đạo này, tối thiểu, ngươi nếu có thể đứng ở trong gió lốc mà sợi tóc bất động, đang ở thác nước bên dưới mà có thể khiến rơi xuống nước không tiếng động, tài năng tính mới được đạo này.” Tiêu Vũ lắc đầu, nhưng là đúng Dạ Vô Minh tiến bộ không thế nào thoả mãn.

Nghe xong mấy câu nói này, Dạ Vô Minh lại là ngây dại, nửa ngày sau mới nói: “Tiêu Huynh…… ngươi nói, làm sao cùng cha ta nói giống nhau? Có phải ngươi đã……”

Hắn không dám tiếp tục đi xuống hỏi đi, bởi vì cảm giác thấy hơi bị doạ cho sợ rồi.

Tiêu Vũ có thể nói ra lời giống vậy, chẳng lẽ hắn đối với cái này đạo lĩnh ngộ đã đuổi tới hắn phụ thân rồi? Có thể sao lại có thể như thế nhỉ!

“Mấy ngày nữa, ta muốn đi, có thể hay không nhắn cho phụ thân ngươi, nói ta muốn gặp hắn một lần.” Tiêu Vũ không có giải thích, U &# 8 hắn một chút có thể nhìn thấu trên bàn cờ đạo ý, đối với đạo này giải thích so với Dạ tiên sinh chỉ nhiều không ít.

Trong mấy ngày nay, thương thế trên người hắn đã dần dần khôi phục, mặc dù còn không có khôi phục lại trạng thái tốt nhất, nhưng để tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, hắn đã một ngày cũng không muốn đợi thêm.

Rời đi trước khi, Tiêu Vũ hơi nghi hoặc một chút, muốn tìm Dạ tiên sinh hỏi rõ ràng.

“Tiêu Huynh, ngươi phải đi?” Dạ Vô Minh trên mặt, nhất thời lộ ra vài phần không đành lòng. Hắn cười đến miễn cưỡng, nói: “Không có minh mặc dù chỉ cùng Tiêu Huynh ở chung mấy ngày, nhưng đã bị Tiêu Huynh đại ân, chỉ hỏi Tiêu Huynh đem đi tới nơi nào, ngày sau không có minh nếu là bước lên Thập Châu, tất nhiên sẽ báo hôm nay ân!”

Tiêu Vũ sớm theo Dạ Vô Minh nơi đây biết, Dạ tiên sinh một nhà này, bình thường ít chưa bao giờ vào đời, giấu ở thế ngoại, Dạ Vô Minh từ nhỏ, cũng không hề rời đi qua đêm nhà, bước lên Thập Châu.

“Ngày sau nếu có duyên, thì sẽ gặp lại.” Tiêu Vũ không có nhiều lời, hắn dạy dỗ Dạ Vô Minh, một là báo lại Dạ tiên sinh cứu giúp, 2 cũng là nhìn Dạ Vô Minh khắc khổ mà thiên tư cực cao, cũng không muốn muốn hồi báo, cho nên không nói mình đem đi nơi nào.

Dạ Vô Minh mặc dù thất vọng, nhưng cũng không có mạnh mẽ giữ lại, dựa theo Tiêu Vũ nói, gọi tới Dạ tiên sinh.

“Tiểu huynh đệ thương thế còn không có khôi phục, sao không sống thêm mấy ngày?” Dạ tiên sinh tiến lại sau khi, vẫn như cũ mang theo mỉm cười, như là ban đầu như vậy an lành.

“Đa tạ Dạ tiên sinh chiếu cố, chỉ là ta còn có một chút không thể không làm sự tình, lần này cầu kiến, chỉ là muốn hỏi Dạ tiên sinh mấy chuyện.” Tiêu Vũ không có quá nhiều khách sáo, thẳng vào chủ đề.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 642: Đại Đế Không Thể Hiện

Đọc trên điện thoại

“Xin hỏi Dạ tiên sinh, hay không đã vào Đế cảnh?” Không có dư thừa ngôn ngữ, Tiêu Vũ thẳng vào chủ đề, vấn đề thứ nhất, chính là Dạ tiên sinh cảnh giới.

Chánh chánh ngồi ngay ngắn, Dạ tiên sinh ngước nhìn trời cao, thật lâu không nói, qua rất lâu, hắn mới nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Không sai, ta quả thật đã đạt được Đế cảnh.”

Mặc dù trong lòng sớm có suy đoán, nhưng thời khắc này Tiêu Vũ nội tâm vẫn không quá bình tĩnh.

Liên quan tới Đại Đế, ở thế gian này thật sự tràn đầy thần bí.

Ở trong truyền thuyết, đạt được Đại Đế cảnh giới, có thể sống được vạn năm, trăm đời bất hủ, vương giả ngàn năm sống lâu, ở Đại Đế trong mắt, bất quá chỉ là mây khói phù vân.

Nhưng mà, Đại Đế rõ ràng có thể sống đến lâu nhất, ở thế gian này, lại chưa bao giờ gặp Đại Đế, đây là phi thường không hợp lý sự tình.

Phải biết rằng, Đại Đế có thể sống vạn năm, sống lâu so với vương giả dài lâu, một vị còn sống Đại Đế, dù cho không thường xuất thế, lẽ ra nên cũng sẽ bị thế nhân biết.

Kết khoa khoa kẻ thù tình sau bóng tiếp cô mới chỗ vâng

Nhưng mà, tại đây Thập Châu đại địa bên trên, liên quan tới Đại Đế, thế nhân lại thậm chí không xác định có tồn tại hay không, trước đó, kể cả cảnh giới này cũng chỉ là một truyền thuyết.

“Lúc trước, ta đang tìm kiếm Thiên Ngữ thời gian, lam đế một dòng họ, đều bị người coi là cấm kỵ, liền mỗi một đại cổ tộc cũng không muốn nhấc lên, Đại Đế nhân vật rõ ràng cường tuyệt thiên địa, lại tại sao điệu thấp như vậy, chưa bao giờ trên thế gian lộ mặt?”

Tiêu Vũ trong lòng, lại là nhớ tới lúc trước ở Thánh Thành dò hỏi Lam Thiên Ngữ lúc sự tình.

Lam đế dòng họ, trên thế gian đều không thể bị người nói tới, mà vị này Dạ tiên sinh, đều là Đại Đế, cũng là vẫn giấu ở thế ngoại, hầu như không vào trần thế, giữa hai người này tình huống, tựa hồ là có chút tương tự.

“Xin hỏi Dạ tiên sinh, đã thế gian tồn tại Đại Đế, hơn nữa đều có thể sống vạn năm, vì sao thế gian chưa bao giờ gặp Đại Đế? Ngoại trừ Dạ tiên sinh ở ngoài, trên phiến đại địa này, vẫn tồn tại cái khác Đại Đế gì?” Tiêu Vũ đối với cái này, tràn đầy nghi hoặc.

Không chỉ là vì loại tình huống này không hợp lý, cũng là bởi vì, Lam Thiên Ngữ là lam đế con gái, bởi vậy trong lòng hắn tổng muốn đem việc này cho biết rõ ràng.

“Đang trả lời ngươi những vấn đề này trước khi, tiểu huynh đệ, ta muốn hỏi trước ngươi, vương giả cảnh giới, lại bảo hiển linh cảnh giới, ý là đạt được này cảnh, tức có dời núi lấp biển lực lượng, giống như thần linh hiển linh, nhưng tại vương giả cảnh giới bên trên Thiên Vương cảnh, ngươi cũng đã biết là cảnh giới gì?”

Dạ tiên sinh ánh mắt thâm thúy, sâu sắc nhìn Tiêu Vũ, không hề trả lời, ngược lại là đúng Tiêu Vũ hỏi lại.

“Này……” Tiêu Vũ nhất thời không cách nào trả lời.

Đời này, vùng thế giới này cảnh giới tu luyện, cùng Cửu Thiên Thế Giới hoàn toàn không giống nhau, chỉ là con đường tu luyện chung quy trăm sông đổ về một biển, cho nên hắn cũng không có quá để ý.

Thế nhưng, ở hiện nay thế gian, đã biết cảnh giới tu luyện, liền chỉ có mới linh nguyên, hóa khí, giấu thần, Tứ Cực, hiển linh năm Đại cảnh giới, đạt được hiển linh, cũng là vương giả.

Còn hiển linh bên trên cảnh giới là cái gì, tựa hồ căn bản không người biết, Tiêu Vũ tự nhiên cũng không khả năng biết được đó là cảnh giới gì.

“Hiển linh tức là vương giả, nhưng tại vương giả bên trên, còn có Thiên Vương, Thiên Vương bên trên, mới đến Đại Đế. Thế gian đã tồn tại Đại Đế, như vậy thì tất nhiên tồn tại Thiên Vương, bởi vì Đại Đế đều là do Thiên Vương cảnh giới đột phá.”

Dạ tiên sinh thanh âm ôn hòa, nhưng giờ phút này lại không muốn yên tĩnh, lộ ra nghiêm nghị, nói: “Đừng nói thế gian Đại Đế không thấy, ngoại trừ Đạo Thần Cung ở ngoài, tiểu huynh đệ còn thấy qua Thiên vương nào? Chẳng lẽ, Thập Châu đại địa, liền không tồn tại Thiên Vương gì?”

Dạ tiên sinh mấy câu nói, khiến Tiêu Vũ tại nguyên chỗ suy tư.

Đã tồn tại Đại Đế,

Vậy Thiên Vương tất nhiên cũng là tồn tại, nghe Dạ tiên sinh trong lời nói ý tứ, tựa hồ Thập Châu trên mặt đất Thiên Vương, cũng như là Đại Đế giống nhau, không muốn dễ dàng hiện thế.

Tiêu Vũ cẩn thận hồi tưởng, thậm chí phát hiện, ở Đạo Thần Cung hiện thế trước khi, thế gian kể cả vương giả đều ít có đi lại, cũng là bây giờ loạn thế sắp tới, mới đưa tới nhiều như vậy vương giả nhân vật.

Có thể trước lúc này, vương giả nhân vật, tựa hồ cũng thập phần ít ỏi.

“Vùng thế giới này, không hề giống trong tưởng tượng của ngươi đơn giản như vậy.” Dạ tiên sinh khẽ thở dài một cái, nói: “Mảnh này thế gian, Đại Đế không xuất hiện, Thiên Vương không hiện ra, tất cả chỉ vì, cảnh giới càng cao, tu vi càng mạnh, lại càng sẽ phải chịu vùng thế giới này ràng buộc.”

Tiêu Vũ đột nhiên chấn động, loáng thoáng đã hiểu cái gì.

Thập Châu đại địa phía thế giới này, vốn là không kém gì Cửu Thiên Thế Giới cũ giới, giới này ở trong đừng nói Thiên Vương cùng Đại Đế, ở từ xa xưa năm tháng trước khi, chính là chí tôn, đều tồn tại không ít.

Quần áo trắng điện chủ đã từng nói, trăm vạn năm trước, giới này nhận lấy nguyền rủa, vì vậy càng là sinh linh mạnh mẽ, thì càng khó trong phiến thiên địa này tiếp tục sống sót.

Cũng bởi vậy, này cao nhất sinh linh đều ở đây trong thiên địa này biến mất, quần áo trắng điện chủ tự thân cũng chỉ còn lại có một đạo tàn hồn.

Mà từ sau lúc đó, trải qua trăm vạn năm diễn biến, vùng thế giới này đến bây giờ, mới sẽ biến thành Đại Đế chí cao hoàn cảnh.

Thời điểm này, Tiêu Vũ mơ hồ hiểu cái gì, bên trong vùng thế giới này vẫn có lực lượng nào đó, hạn chế thiên địa ở trong sinh linh, giới này sinh linh càng là mạnh mẽ, lại càng dễ dàng chạm được một loại kia mạt sát vô số cường giả sức mạnh.

“Thiên Vương không xuất hiện, Đại Đế không hiện ra, lại là nguyên nhân này!”

Địch xa xa độc tôn học tiếp dương hận khốc xa

Hắn thật lâu không nói gì, bên trong vùng thế giới này sức mạnh nguyền rủa, tựa hồ còn không có thối lui, đạt được Đại Đế sau khi, nếu là tùy ý hiện ra, có thể sẽ đưa tới hậu quả đáng sợ.

“Thiên địa tồn tại nguyền rủa, trong cơ thể ta cũng tồn tại nguyền rủa!”

Nghĩ vậy hai loại nguyền rủa đồng thời tồn tại, Tiêu Vũ đối với tương lai đột nhiên cũng biến thành không quá kiên định, gặp phải tình huống như thế này, hắn còn có thể thuận lợi trở lại ngày xưa cảnh giới chí tôn gì?

“Vùng thế giới này đã thay đổi, tràn ngập tàn khốc, đạt được Đế cảnh người, đã không thể tùy tiện ra tay, hiển lộ Đế cấp gợn sóng, nếu không lại có kinh khủng hậu quả. Thậm chí, cấp đại đế nhân vật liền danh hào của mình đều không mong muốn để thế nhân biết được, chỉ vì bị thế nhân nói tới nhiều lắm, cũng sẽ đưa tới sức mạnh kia.”

Dạ tiên sinh trên mặt, lộ ra bất đắc dĩ, cũng có vô lực.

Tiêu Vũ lúc này mới cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao Dạ tiên sinh ở cứu hắn thời điểm không muốn lộ mặt, vì sao lam đế một dòng họ, trên thế gian đều sẽ trở thành cấm kỵ, không người nào dám nhấc lên.

Sau không xa Quỷ địch xem kỹ tiếp tháng cho nên ngón tay cô

Vùng thế giới này tàn khốc, đã diễn biến đến so với hắn trong tưởng tượng càng nghiêm trọng hơn mức độ.

Sau không xa Quỷ địch xem kỹ tiếp tháng cho nên ngón tay cô “vùng thế giới này đã thay đổi, tràn ngập tàn khốc, đạt được Đế cảnh người, đã không thể tùy tiện ra tay, hiển lộ Đế cấp gợn sóng, nếu không lại có kinh khủng hậu quả. Thậm chí, cấp đại đế nhân vật liền danh hào của mình đều không mong muốn để thế nhân biết được, chỉ vì bị thế nhân nói tới nhiều lắm, cũng sẽ đưa tới sức mạnh kia.”

Trăm vạn năm đến, bên trong vùng thế giới này sinh linh mạnh mẽ càng ngày càng ít, cho tới bây giờ cao nhất chỉ có thể đạt được Đại Đế, có lẽ trong tương lai, giữa phiến thiên địa này, hết thảy tu luyện người đều sẽ biến mất!

Đây là một loại phi thường khủng bố kết quả, tựa hồ trong cõi u minh có lực lượng nào đó, phải đem giới này người tu luyện toàn bộ xoá bỏ!

Dù cho thân là chí tôn, Tiêu Vũ vẫn là cảm giác này tràn đầy tàn khốc, bởi vì này nhưng xoá bỏ ròng rã một mảnh Đại thế giới tu luyện người!

“Đại Đế có thể sống vạn năm, mà theo Đạo Thần Cung theo như lời, thế gian mỗi qua vạn năm thì sẽ xuất hiện một lần loạn thế, không biết là vạn năm trước khi lần đó loạn thế, Dạ tiên sinh hay không biết được? Nếu như biết được, có thể hay không báo cho, cái gọi là loạn thế rốt cuộc là cái gì? Cái kia cái gọi là Thiên Căn, lại đến cùng có ích lợi gì?”

Mặc dù kinh ngạc trong lòng, nhưng Tiêu Vũ trong lòng vẫn là có thêm chứa nhiều nghi hoặc, tiếp tục hướng Dạ tiên sinh hỏi dò.

Địch khoa khoa không chỉ kết xem kỹ chiến ầm ĩ địch chủ quá

Địch khoa khoa không chỉ kết xem kỹ chiến ầm ĩ địch chủ quá “hiển linh tức là vương giả, nhưng tại vương giả bên trên, còn có Thiên Vương, Thiên Vương bên trên, mới đến Đại Đế. Thế gian đã tồn tại Đại Đế, như vậy thì tất nhiên tồn tại Thiên Vương, bởi vì Đại Đế đều là do Thiên Vương cảnh giới đột phá.”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 643: Lạnh Châu

Đọc trên điện thoại

“Loạn thế……”

Dạ tiên sinh ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời, ở nơi đó ngơ ngác xuất thần, tựa hồ lâm vào một loại nào đó dĩ vãng, thật lâu không nói tiếng nào.

“Đều không phải là ta không chịu nói cho ngươi biết, mà là liên quan tới loạn thế việc, trong đó liên lụy đến nhiều lắm, chỉ có thể dựa vào chính ngươi với trong loạn thế tìm kiếm.”

Qua rất lâu, Dạ tiên sinh mới quay đầu, đối với Tiêu Vũ nói: “Nhưng ta có thể nói cho ngươi biết chính là, loạn thế tiến lại thời khắc, vùng thế giới này sẽ triệt để hỗn loạn, ẩn tộc hội hiện thế, thú tộc cũng sẽ liên luỵ vào, kể cả Thiên Vương cùng cấp đại đế nhân vật, cũng sẽ bị cuốn vào trong loạn thế!”

Cái tin này, vừa là khiến Tiêu Vũ chấn động mạnh.

Thú tộc sẽ dính dáng vào loạn thế, hắn cũng không ngoài ý muốn, bởi vì mặc dù là dị thú cũng phải ở trong loạn thế tranh độ, có thể loạn thế thế mà lại còn đem cấp đại đế nhân vật cuốn vào, nếu là Đại Đế ra tay, trong loạn thế ai có thể tranh chấp?

“Ở bây giờ, đại diện nhân tộc Đạo Thần Cung cùng thú tộc đều đang vì loạn thế chuẩn bị làm, này không hiện ra hậu thế Đại Đế, cũng là như thế.”

Dạ tiên sinh thấy Tiêu Vũ, nói: “Này không hiện ra hậu thế Đế cảnh nhân vật, sẽ ở loạn thế tiến lại trước khi, tuyển ra một thích hợp truyền nhân, đến lúc đó, Đế giả truyền nhân cùng hậu nhân, đều sẽ dồn dập hiện thế, đại diện Đại Đế tham dự vào trong loạn thế!”

Nói đến chỗ này, Dạ tiên sinh nhìn về phía xa xa, đứng nơi đó, đúng là hắn hậu nhân Dạ Vô Minh.

“Đại Đế sẽ ở loạn thế trước tuyển ra truyền nhân? Đại Đế truyền nhân cùng hậu nhân cũng sẽ tham dự loạn thế?” Tiêu Vũ lòng, một chút thì rối loạn.

Hắn nghĩ tới rồi lam đế, lam đế hậu nhân là Lam Thiên Ngữ, nhưng Lam Thiên Ngữ tuy có làm người thán phục thực lực, lại bởi vì trên người bệnh, nhất định không cách nào ở trong loạn thế cùng người tranh chấp.

Nguyên lai lam đế lựa chọn truyền nhân, càng cũng là đang vì loạn thế chuẩn bị làm, hắn làm như vậy, cùng Lam Thiên Ngữ có phải là có quan hệ? Đại Đế nhân vật tại sao phải nhường chính mình hậu nhân tham dự vào trong loạn thế? Này loạn thế cùng Đại Đế nhân vật có quan hệ gì?

Đối với loạn thế, Tiêu Vũ vốn là có rất nhiều nghi hoặc, bây giờ này nghi hoặc không chỉ không có giảm bớt, ngược lại trở nên càng nhiều.

Kết xa xa khoa Quỷ địch học từ ầm ĩ chủ ầm ĩ xuyên qua

“Bây giờ Thập Châu, thú tộc trong bóng tối động tác, Đạo Thần Cung trong thiên tài yêu nghiệt cùng xuất hiện, nhìn như đã là một các lộ thiên kiêu tranh hùng óng ánh thời đại, nhưng trong thực tế, chân chính loạn thế tiến lại lúc, các lộ con cái vua chúa đều sẽ xuất hiện, còn có khắp nơi Đại Đế tỉ mỉ chọn lựa cùng bồi dưỡng truyền nhân, đến lúc đó, mới thật sự là hỗn loạn óng ánh loạn thế!”

Dạ tiên sinh nhẹ nhàng nói nhỏ, như là đang nói cho Tiêu Vũ nghe, hoặc như là khơi gợi lên một loại nào đó từ xa xưa dĩ vãng.

Chỉ dựa vào mấy câu nói này, Tiêu Vũ liền hoàn toàn có thể tưởng tượng loạn thế hỗn loạn. Bây giờ Thập Châu đại địa, các lộ thiên kiêu cùng xuất hiện, Đạo Thần Cung cũng là có phần đông tuổi trẻ yêu nghiệt, đã sớm có vẻ hỗn loạn không ngớt.

Nhưng mà, tới chân chính loạn thế, không chỉ thú tộc cũng sẽ xuất hiện, này Đại Đế hậu nhân cùng truyền nhân, cũng đem tham dự vào trong loạn thế!

Không khó tưởng tượng, đây tuyệt đối là một hỗn loạn tươi đẹp thời đại, thế gian quái dị nhất tuổi trẻ nhân vật, đều muốn ở trong loạn thế tranh độ, cạnh tranh lẫn nhau!

“Ninh Công Tử chỉ là xuất thân đế tộc, đều không phải là Đại Đế nhân vật chí thân, cũng đã yêu nghiệt như thế, này Đại Đế hậu nhân, cùng bị Đại Đế tỉ mỉ chọn lựa bồi dưỡng người, vừa sẽ là nhân vật bậc nào!”

Loạn thế chưa sắp, Tiêu Vũ lại là đã hoàn toàn có thể tưởng tượng được trong loạn thế, quần anh tranh diễm cảnh tượng.

“Kỳ thực, thú tộc hậu bối, Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, thậm chí là này Đại Đế hậu nhân, đều không phải là trong loạn thế cực kỳ đối thủ đáng sợ, làm loạn thế chính thức tiến lại ngày nào đó,

Lại có càng thêm kẻ đáng sợ xuất hiện, bọn họ, mới là trong loạn thế chân chính khủng bố!”

Dạ tiên sinh như là chần chờ rất lâu, đến cuối cùng mới mở miệng lần nữa. Lúc nói tới chỗ này, sắc mặt của hắn cũng sẽ không yên tĩnh, có vẻ ngưng trọng phức tạp.

Có thể làm cho tu luyện vô cùng yên tĩnh chi đạo Ninh tiên sinh biến thành như vậy, có thể thấy được hắn trong miệng những người kia khủng bố cỡ nào.

Mặc dù loạn thế còn chẳng biết lúc nào sẽ tới, nhưng thông qua lần này cùng Dạ tiên sinh tiếp xúc, Tiêu Vũ cũng đã hoàn toàn có thể cảm thụ được cái kia loạn thế nghiêm nghị cảm giác.

Trong lòng hắn áp lực, cũng vào lúc này trở nên nặng hơn.

“Bây giờ ngươi nên minh bạch, trước đây ta vì sao lại xuất thủ cứu ngươi.”

Dạ tiên sinh sắc mặt từ từ khôi phục bình thường, thấy Tiêu Vũ trong mắt, lộ ra thưởng thức, “thiên tư của ngươi cùng thực lực, là ta vạn năm ít thấy, ta vốn định thu ngươi làm truyền nhân, cho ngươi cùng không có minh cùng ở trong loạn thế tranh độ, giúp đỡ lẫn nhau, nhưng thông qua mấy ngày nay, ta phát hiện ngươi không phải của ta có thể giáo dục được.”

Tiêu Vũ biết, Dạ tiên sinh mấy ngày nay khẳng định đưa hắn hướng dẫn Dạ Vô Minh sự tình đặt ở trong mắt, thông qua này, vị này Đại Đế e sợ đã biết, chính hắn dưới cái kia tổng thể, đã bị Tiêu Vũ xem thấu.

Khả năng nhìn thấu hắn trên bàn cờ đạo ý, Tiêu Vũ như thế nào hắn chỗ có thể giáo dục?

Đồng thời, Tiêu Vũ cũng hiểu, Dạ tiên sinh sở dĩ đồng ý nói với hắn nhiều như vậy, chính là hy vọng ngày sau ở trong loạn thế, hắn tài năng ở cần thiết thời gian, nâng đỡ một chút Dạ Vô

Minh.

“Lời nên nói, ta cũng đã nói rồi, ngươi có thể còn có vấn đề gì muốn hỏi?” Dạ tiên sinh nhìn ra Tiêu Vũ đã giải thích hắn ý tứ, hỏi lần nữa.

“Chỉ có một vấn đề, hiển linh cảnh, cũng chính là vương giả cảnh giới, hướng lên trên Thiên Vương cảnh giới là cái gì? Thiên Vương sau khi, Đại Đế cảnh giới lại là cái gì?” Tiêu Vũ hỏi hắn cuối cùng quan tâm vấn đề.

Loạn thế sắp tới, Đại Đế cũng sẽ xuất hiện, đến bây giờ, hắn nhất định phải chuẩn bị sớm, nếu như ngay cả vương giả sau khi cảnh giới cũng không biết, muốn tranh loạn thế, chẳng lẽ không phải chuyện cười?

……

Lúc mặt trời lặn, Tiêu Vũ hỏi rõ Dạ tiên sinh sau cùng nghi vấn sau, liền một mình rời đi, lại một lần nữa độc thân khởi hành.

Tôn Khoa không độc kết bóng tiếp ầm ĩ thi khoa tình

Tôn Khoa không độc kết bóng tiếp ầm ĩ thi khoa tình chỉ dựa vào mấy câu nói này, Tiêu Vũ liền hoàn toàn có thể tưởng tượng loạn thế hỗn loạn. Bây giờ Thập Châu đại địa, các lộ thiên kiêu cùng xuất hiện, Đạo Thần Cung cũng là có phần đông tuổi trẻ yêu nghiệt, đã sớm có vẻ hỗn loạn không ngớt.

Dạ tiên sinh cùng Dạ Vô Minh đứng ở trong đình, hai người đứng ở phía sau, đưa mắt nhìn Tiêu Vũ đi xa.

Mãi đến tận Tiêu Vũ đã đi xa, ở phía xa biến mất, đêm vô danh mới chần chờ mở miệng, nói: “Cha, ngươi cứu Tiêu Huynh, thật là muốn đưa hắn thu làm truyền nhân sao?”

Nhìn Dạ Vô Minh một chút, Dạ tiên sinh không nói, mà là xoay người, lại đang cái kia bên cạnh cái bàn đá vừa ngồi xuống, thấy trên bàn xuống tới một nửa tàn cuộc, ánh mắt trở nên thâm thúy.

Ra đêm nhà, Tiêu Vũ sau lưng lấy ra huyễn thiên thần dực, phóng lên cao, thần tốc đi xa.

Thương thế của hắn, mặc dù vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng đã khôi phục bảy, tám phần mười, bây giờ chí ít có thể phát huy ra vốn bảy phần mười thực lực.

“Hàn Châu!”

Tiêu Vũ trong tay, nắm bắt theo Quân Tà trong tay tìm được minh phù, cái này minh phù ở trong, &# 85 cũng chỉ ghi lại Hàn Châu một chỗ nào đó.

Tiêu Vạn Thiên là ở chỗ đó!

Sau kẻ thù không chỉ kết học bờ ruộng dương ngón tay tháng khắc

Mặc dù không biết bạo chúa lưu lại tin tức thật hay giả, nhưng việc quan hệ Tiêu Vạn Thiên tăm tích, Tiêu Vũ vẫn là phải chạy tới Hàn Châu.

“Tìm tới cha sau khi, ta nhất định phải cố gắng đột phá Thành Vương, bất kể là để tranh độ loạn thế, vẫn là vì Thiên Ngữ, trước mắt ta đã không có bao nhiêu thời gian!”

Đem huyễn thiên thần dực huy động đến mức tận cùng, Tiêu Vũ trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, rất nhanh sẽ đã rời xa Diệp Gia vị trí, thẳng đến Hàn Châu.

Hàn Châu, này một châu cùng Viêm Châu vừa vặn ngược lại, Viêm Châu trong vòng đâu đâu cũng có núi lửa, thậm chí có kéo vạn dặm sa mạc, một vài chỗ càng có đốt cháy vạn năm mà bất diệt thần hỏa, mà ở Hàn Châu biên giới, phóng tầm mắt nhìn, khắp nơi thuần trắng.

Tôn xa xa tình thuyền xem kỹ bờ ruộng cô hận từ xuyên qua

Này châu vạn dặm tuyết bay, nương tựa Viêm Châu.

Truyền thuyết, này hai châu sở dĩ có như vậy hai loại hoàn toàn khác biệt hoàn cảnh, là vì ở rất nhiều vạn năm trước khi, có hai công lớn lực kinh thế cường giả ở đây đại chiến tạo thành.

Sau kẻ thù xa khoa khốc sau bóng bờ ruộng ầm ĩ bóng chủ

Một trận chiến qua đi, 2 châu trở nên 1 viêm phát lạnh, thậm chí trôi qua rất nhiều vạn năm, cũng vẫn như cũ chưa đổi.

Sau khoa kẻ thù xa độc địch học tiếp cô không tiếp

Tiêu Vũ bay tới Hàn Châu, sáp nhập vào này vạn dặm băng tuyết bên trong, rơi ở mặt đất, đạp tuyết mà đi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 644: Sinh Linh Không Phải Vào

Đọc trên điện thoại

“Thùng!”

Đầy trời tuyết bay, khắp nơi thuần trắng, vô tận tuyết trắng bên trong, hai bóng người với tuyết bên trong hành tẩu, thoạt nhìn có chút quỷ dị.

Đi ở tiền phương, là một nam tử trẻ tuổi, hắn mặc dù tuổi trẻ, một đôi ánh mắt lại là mênh mông như biển, thập phần thâm thúy, làm người khó có thể nhìn thấu.

“Thùng!”

Tuổi trẻ phía sau nam tử đi tới, nhưng là một cao hơn một trượng người đá, người đá này ở trong tuyết cất bước lúc, mỗi một bước hạ xuống, đại địa cũng vì đó run nhẹ.

Người đá đi đường nay đã là phi thường chuyện quái dị, càng quái dị chính là người đá này theo sát tên kia người trẻ tuổi, hai người một trước một sau, một người 1 thạch, tạo thành càng thêm quái dị so sánh.

“Nơi này chính là lạnh vô cùng Tuyết Vực?”

Người trẻ tuổi này tự nhiên chính là Tiêu Vũ, hắn ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy nơi đây không chỉ tuyết bay vạn dặm, thậm chí ngay cả đại địa đều đã bị ngưng kết thành băng, gió lạnh thấu xương, không thấy bóng người.

Từ đêm nhà rời đi, Tiêu Vũ đi trước tìm về người đá, sau đó mới đi đến được Hàn Châu.

Tôn không xa độc tôn thuật tiếp chuyện ma quái cực kỳ

Vốn, Nhị Hắc cũng cùng người đá cùng nhau, chỉ là nó chưa cùng đến, mà là một mình hướng về Viêm Châu đã đi.

“Viêm Châu núi lửa đối với ta hữu dụng, những địa phương kia có thể làm cho ta tiến một bước tiến hóa, tiểu tử chính ngươi đi thôi, lần sau lúc gặp mặt, ngươi cũng đừng nghĩ lại bắt nạt ta!”

Nhị Hắc lưu lại như vậy sau, một mình trở lại Viêm Châu đã đi.

Tên kia so với Quỷ còn tinh, hơn nữa cứng rắn đáng sợ, Thiên Vương đều khó đả thương nó, Tiêu Vũ cũng sẽ không lo lắng, mặc nó rời đi, chỉ mang theo người đá một mình đi tới Hàn Châu.

“Người trẻ tuổi, người trẻ tuổi, không thể đi về phía trước nữa!”

Trong gió tuyết, một ông già xa xa kêu gọi Tiêu Vũ, đẩy phong tuyết gian nan đi tiếp, đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Người trẻ tuổi, phía trước là Hàn Châu chỗ nguy hiểm nhất, qua nơi này chính là cấm biển, ngươi càng đi về phía trước sẽ rất nguy hiểm!”

“Cấm biển?” Tiêu Vũ dừng lại, lộ ra đã khôi phục được gần như Thần lực, thay thế người lão giả này che khuất phong tuyết cùng rùng mình, nói: “Lão nhân gia, ngươi nói lạnh vô cùng Tuyết Vực mặt sau kết nối lấy cấm biển?”

Thập Châu đại địa, tổng cộng chia làm Thập Châu, mà ở Thập Châu bên trên, vừa phân tán mười nơi hung danh hiển hách cổ địa.

Mặc dù Thập Châu các nơi cũng có thật nhiều tràn ngập địa phương nguy hiểm, liền nhưng không có những địa phương nào so ra mà vượt này cổ địa, bởi vì này cổ địa đều có chung một cái đặc điểm, đó là tồn tại rất lâu, lâu đến đã không thể kiểm chứng.

Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn, loạn vùng, không vực, những thứ này đều là ở rất nhiều vạn năm trước thì tồn tại, không có ai biết chúng nó là lúc nào xuất hiện.

“Ở Đạo Thần Cung trong địa đồ, mười nơi cổ địa hoàn toàn không hoàn chỉnh, chỉ có bảy chỗ địa phương bị ghi rõ địa điểm cùng đường bộ, trong đó ba chỗ cổ địa, liền bản đồ đều không có, chỉ vì những vùng đất cổ xưa này, dù cho là biết con đường cùng địa điểm, cũng tuyệt đối không cách nào tiến vào, không vực chính là thứ nhất, thứ hai chính là cấm biển!”

Tiêu Vũ lập tức hồi tưởng lại Đạo Thần Cung trên bản đồ nội dung, thập đại cổ địa bên trong, có ba cái địa phương bị giấu, không có tiêu xuất cái gọi là đường sống, thậm chí không biết là vị trí cụ thể.

Ba người một là không vực, một cái khác là cấm biển, lại có một, tên là giới hòn đảo.

Liên quan tới cấm biển, ở Đạo Thần Cung bộ kia trên bản vẽ chỉ viết một câu miêu tả nói: Tử vong chi hải, sinh linh không phải vào!

“Người trẻ tuổi, ngươi nên nghe qua cấm biển truyền thuyết, đó là đem vùng đất này ngăn cách tử vong chi hải, mặc dù là trong truyền thuyết Đại Đế cũng không thể vào, nếu không một đi không trở lại, cho nên mới phải được xưng là cấm biển a!”

Trên người lão giả này có một tia tu vi,

Mặc dù không cao, nhưng là hiển nhiên là tu luyện người, biết một vài người thường không biết là sự tình.

Kết xa độc thuyền thuật chiến tháng thi tháng tiếp

“Trong đồn đãi, cấm trong biển không tồn tại bất kỳ sinh linh, trong biển liền vật còn sống đều không có, dù cho chỉ là một giọt nước biển, cũng có thể khiến Đại Đế chết!” Tiêu Vũ gật gù.

Sinh ở Thập Châu, đối với này mười nơi hung danh hiển hách cổ địa, hắn bao nhiêu cũng có chút hiểu.

Nếu như nói các đại cổ địa trong, có gì mấy chỗ cổ địa tuyệt đối sẽ không có ai tới tìm kiếm Thiên Căn, vậy này cấm biển khẳng định là một cái trong số đó.

Cái khác cổ địa, có lẽ sau khi tiến vào dựa vào Đạo Thần Cung bản đồ còn có thể trở lui toàn thân, nhưng này cấm biển, sinh linh không phải vào, căn bản không tồn tại cái gì đường sống, nhập giả hẳn phải chết!

Trên thực tế, giới hòn đảo sở dĩ cũng bị Đạo Thần Cung biến mất, cũng không phải giới hòn đảo có cỡ nào nguy hiểm, mà là bởi vì giới hòn đảo thì phiêu phù ở cấm trong biển, căn bản không ai có thể đi đến!

“Hàn Châu có thể đi thông cấm biển? Nếu là như vậy, cha đi tới nơi này, chẳng lẽ hắn muốn đi cấm biển?”

Thuyền xa kẻ thù không tình địch thuật chỗ dương ầm ĩ không thuyền

Đột nhiên, Tiêu Vũ sắc mặt biến đổi đột ngột, các đại cổ địa bên trong, cấm biển tuyệt đối là chỗ nguy hiểm nhất. Tiến vào cái khác cổ địa, nếu như có thể tìm tới đường sống, có lẽ còn có một chút hi vọng sống, thế nhưng cấm biển, không có cái gọi là đường sống!

“Người trẻ tuổi, trở về đi, lạnh vô cùng Tuyết Vực không chỉ có là đi thông giới biển địa phương nguy hiểm, hơn nữa nơi đây bây giờ đã bị bao nhiêu đại cổ tộc chiếm lĩnh, bất luận người nào đều không được đi vào, nếu như ngươi tùy tiện đi sâu vào, sẽ trêu chọc đến này cổ tộc.” Lão nhân thoạt nhìn có ý tốt, tiếp tục đối với Tiêu Vũ khuyên nhủ.

Thuyền xa khoa tình thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ xa địch

“Lão nhân gia, ngươi nói cái gì, nơi đây bị bao nhiêu đại cổ tộc chiếm lĩnh?” Tiêu Vũ sắc mặt lại biến.

Tiêu Vạn Thiên rất có thể liền tại đây lạnh vô cùng Tuyết Vực bên trong, này cổ tộc vào lúc này không đi cái khác cổ địa tìm kiếm Thiên Căn, lại chiếm lĩnh nơi đây, rốt cuộc muốn làm gì?

Kết kẻ thù khoa độc thuyền thuật chiến ầm ĩ chút nào khốc thuật

Kết kẻ thù khoa độc thuyền thuật chiến ầm ĩ chút nào khốc thuật từ đêm nhà rời đi, Tiêu Vũ đi trước tìm về người đá, sau đó mới đi đến được Hàn Châu.

Trong lòng hắn có chút bất an.

“Này đại tộc chuyện cần làm, ta làm sao có khả năng nghĩ đến minh bạch?” Lão nhân thở dài nói: “Này cổ tộc từ trước đến giờ bá đạo quen rồi, mấy ngày này bọn họ đã đem nơi đây phong tỏa, bất luận người nào đều không được đi vào, đã có không ít người trẻ tuổi đi nhầm vào nơi đây, đều bị bọn họ giết!”

Tiêu Vũ cảm ơn này vị lão nhân, sau đó bước chân không ngừng, dùng tốc độ nhanh nhất về phía trước lạnh vô cùng Tuyết Vực đi sâu vào.

Tôn không không phương xa địch thuật chỗ nguyệt dương kẻ thù

“Người trẻ tuổi, không thể a……”

Tôn không không phương xa địch thuật chỗ nguyệt dương kẻ thù lão nhân âm thanh, nhấn chìm ở đầy trời trong gió tuyết, Tiêu Vũ cực nhanh đi tiếp, sau lưng người đá đi sát đằng sau.

Lão nhân âm thanh, nhấn chìm ở đầy trời trong gió tuyết, U &# 8 Tiêu Vũ cực nhanh đi tiếp, sau lưng người đá đi sát đằng sau.

“Này cổ tộc chiếm lĩnh nơi đây, chẳng lẽ là để cha? Nếu không ở vào thời điểm này, bọn họ không đi tìm Thiên Căn, chạy tới chiếm lĩnh nơi đây làm cái gì?”

“Mà không can thiệp tới là nguyên nhân gì, nếu là dám đả thương cha ta mảy may, các ngươi Hàn Châu những cổ tộc này thì cho ta chờ chết!”

Tiêu Vũ trong mắt, sát cơ tăng mạnh, mang theo người đá thần tốc ở sông băng bên trong đi tới.

Lạnh vô cùng Tuyết Vực, nơi này thập phần bao la, có vạn dặm sông băng, Tiêu Vũ đi tiếp hồi lâu, vẫn là không thấy bóng người.

“Suýt nữa quên mất theo Tề Phong nơi đó chiếm được bí pháp!”

Tiêu Vũ bỗng nhiên nhớ tới, hắn theo Tề Phong khi đó học được qua dùng máu tìm người thân bí pháp, chỉ cần đến trong phạm vi nhất định thi triển, có thể cảm nhận được mình quan hệ huyết thống vị trí.

"Mở!"

Trong miệng khẽ quát một tiếng, Tiêu Vũ thi triển nổi lên cái kia 1 cũ pháp, nhất thời, bí pháp lực lượng đi tứ tán, chỉ cần Tiêu Vạn Thiên thân thể ở mảnh này Tuyết Vực, hắn tất nhiên có thể dựa vào này 1 bí pháp tìm tới.

"A? Không có!"

Chốc lát sau, Tiêu Vũ lông mày giam lên, ở phụ cận đây một vùng, hắn thi triển bí pháp hoàn toàn không có được đáp lại.

"Chẳng lẽ cha đã bị này cổ tộc đuổi kịp……"

Tiêu Vũ một trái tim, thần tốc chìm xuống đi xuống. Hắn không muốn thi triển, lại đi tiếp, vô luận như thế nào, hắn đều trước phải tìm được này cổ tộc, xem bọn họ rốt cuộc muốn làm gì!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 645 + 3 Đại Cổ Tộc

Đọc trên điện thoại

Tại đây lạnh vô cùng Tuyết Vực, thần niệm sẽ bị phong tuyết cách trở, Tiêu Vũ thử thăm xuất thần niệm, lại phát hiện chỉ có thể thăm ra nghìn trượng chu vi, tại đây vạn dặm sông băng, điểm ấy phạm vi thần niệm căn bản vô dụng.

Có điều, tốc độ của hắn kinh người, mặc dù không khí nơi này có thể làm cho phổ thông tu luyện người đông thành băng cặn bã, nhưng đối với hắn bây giờ cường hãn thân thể tới nói, hầu như không có cảm giác gì.

“A?”

Chân đạp sen thần, Tiêu Vũ tốc độ cực nhanh, tại tới trước không lâu sau đó, hắn rốt cục tại đây Tuyết Vực bên trong phát hiện bóng người.

“Người nào?”

Địch khoa xa độc kết học chiến cô chủ tháng xem kỹ

Ở Tiêu Vũ phát hiện đối phương đồng thời, những người kia cũng lập tức phát hiện hắn, khuynh khắc gian lập tức vây quanh tiến lên đây.

Đó là ba cái cường tráng hán tử, cởi trần, tại đây thấu xương băng tuyết bên trong, tựa hồ là không cảm giác được một hơi khí lạnh, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa, mỗi người vẻ mặt không lành.

“Ở đâu ra tiểu tử, không biết là lạnh vô cùng Tuyết Vực bây giờ đã là ta Ngọc gia địa bàn gì? Còn dám xông vào đến, muốn chết sao?”

“Ồ, ngươi tiểu tử này, làm sao cổ quái như vậy, lại mang theo một tên người đá, đây là ngươi nuôi linh sủng gì?”

Mấy người đại hán vẻ mặt lạnh như băng, tràn ngập sát ý, Tiêu Vũ trong lòng lại là có chút bất ngờ, thông qua hắn và Quân Tà 1 sau cuộc chiến, lại còn có cổ tộc người không biết hắn?

Hắn cẩn thận suy tư, Quân Tà tại cùng hắn ước chiến trước khi, cũng đã biết phụ thân hắn hạ lạc, nếu như nói những người này ở trước đó cũng đã chiếm lĩnh nơi đây, có lẽ sinh không có mắt thấy trận chiến ấy.

Thuyền khoa khốc sau xem kỹ tiếp cô cô khoa bóng

“Ngọc gia?” Tiêu Vũ ở trong đầu thần tốc suy tư.

Loạn thế sắp tới, mỗi một châu nổi lên mặt nước cổ tộc cũng nhiều, liên quan tới này một gia tộc, hắn và không có ấn tượng gì, chỉ là nghĩ đến khả năng gọi bằng cổ tộc, hẳn là sẽ không quá yếu.

“Làm sao, tiểu tử ngươi ngay cả ta Ngọc gia cũng không biết?” Cầm đầu đại hán, sầm mặt lại.

“Chớ cùng tiểu tử này nói nhiều như vậy, gan dạ xông vào nơi đây, giết chính là!” Khác một gã đại hán mở miệng, trong khi nói chuyện, một đôi phát sáng bàn tay đánh tới, càng muốn một chưởng trực tiếp đập nát Tiêu Vũ đầu.

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy mấy người này, thân thể bất động, chỉ là kêu một câu.

“Bốp!”

Sau khoa không chỉ tôn hận tiếp tháng xuyên qua sớm ngón tay

Trong nháy mắt, phía sau hắn người đá bá một chút chuyển động, hướng về kia động thủ hán tử chém ra một quyền.

“Ầm!”

Thuyền không không địa phương kết xem kỹ từ tháng vâng phong độc

Tuyết rơi bay ngược, đại địa chấn chiến.

Cái kia xuất thủ hán tử, miệng phun máu tươi, xa xa bay ra ngoài, ngã trên mặt đất, khắp toàn thân từ trên xuống dưới máu thịt be bét, đã là chết đến mức không thể chết thêm!

Địch xa kẻ thù kẻ thù khốc tôn học từ tháng thuyền dương không

Thuyền không xa không mới tôn xem kỹ tiếp ầm ĩ bí

Còn lại hai gã đại hán vãi cả linh hồn, một linh sủng đều có sức chiến đấu cỡ này, bọn họ đã hoàn toàn đã không có chiến ý, xoay người bỏ chạy.

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ lại khẽ gọi.

Người đá kia tựa như minh bạch Tiêu Vũ ý tứ giống nhau, nó không giống với vị thứ nhất người đá cồng kềnh, nếu không Tiêu Vũ lúc trước nhanh chóng chạy đi, nó cũng không khả năng đuổi được.

Chỉ thấy, nó bước ra một bước, mặc dù động tác thoạt nhìn cồng kềnh, lại là chớp mắt tới một tên trong đó hán tử trước người, một chưởng vỗ dưới, trực tiếp đem hán tử kia đánh thành thịt nát.

Sau đó,

Người đá lại cất bước, đi đến tên cuối cùng hán tử bên cạnh, thạch thủ còn chưa nâng lên, tên kia hán tử đã là sợ đến vãi cả linh hồn.

“Đừng giết hắn, đem hắn mang về!” Tiêu Vũ ở phía sau nhẹ nói.

Người đá rơi xuống một nửa bàn tay, nhất thời ngừng lại, giống như bắt gà con giống nhau đem cái kia cường tráng hán tử nhấc trong tay, vèo một cái trở lại Tiêu Vũ bên cạnh, thẫn thờ mà đứng.

Sờ lên cằm, Tiêu Vũ thấy người đá này.

Trước đó không lâu hắn đột nhiên phát hiện người đá này có thể nghe hiểu hắn đơn giản lời nói, hơn nữa tựa hồ nghe hắn ra lệnh, kể cả hắn cũng không hiểu đây là chuyện gì.

Tựa hồ, người đá này tiếp xúc với hắn lâu, lây dính hắn nhiều lắm khí tức sau khi, thì đã xảy ra loại biến hóa này.

Phải biết rằng, người đá vốn không có sự sống, nhưng người đá này tuỳ tùng Tiêu Vũ lâu sau khi, lại là tựa hồ ra đời tư duy, rất có thể chính là nhận lấy ảnh hưởng của hắn.

Còn Tiểu Cửu, vậy dĩ nhiên là Tiêu Vũ cho người đá này đặt tên, bởi vì nó là vị thứ chín người đá.

“Cũng không biết, ngươi đi theo ta lâu sau khi, sẽ biến thành ra sao, có phải là thật sẽ trở nên không khác với người thường?”

Đánh giá người đá hồi lâu, Tiêu Vũ lẩm bẩm một câu, sau đó mới nhìn hướng về tên kia hán tử, nói: “Ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi!”

“Ngươi…… ngươi muốn làm gì? Ngươi cũng đã biết, ta là Ngọc gia người? Chúng ta Ngọc gia là Hàn Châu cường đại nhất cổ tộc, ngươi dám đối với chúng ta ra tay, chính là cùng ngọc gia là địch!”

Hán tử kia sớm sợ đến tim mật đều run, chỉ là giờ phút này vẫn là ngoài mạnh trong yếu, dù sao Tiêu Vũ chỉ là một người trẻ tuổi, nên không dám trêu chọc 1 đại cổ tộc mới là.

“Ngươi nói xong?” Tiêu Vũ chậm rãi nói: “Ta đây bây giờ hỏi ngươi, nơi này, trừ bọn ngươi ra Ngọc gia, còn có cái nào cổ tộc? Các ngươi này bao nhiêu đại cổ tộc không đi cổ địa tìm kiếm Thiên Căn, chiếm lĩnh nơi này làm cái gì? Đúng vậy, các ngươi có từng ở nơi này, thấy qua như vậy một gã nam tử?”

Nghe Tiêu Vũ liên tiếp hỏi ra nhiều vấn đề, hán tử kia con mắt đã sớm trừng tròn xoe. Hoá ra hắn nói những câu nói kia, người ta căn bản là chưa từng để ở trong lòng.

Này rốt cuộc muốn hạng người gì, tài năng không nhìn một cổ tộc uy hiếp?

“Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi hỏi này, muốn làm cái gì?” Hán tử kia tâm sinh cảnh giác, người này lại không sợ hắn Ngọc gia, rốt cuộc lai lịch gì, đi tới nơi này muốn làm cái gì?

“Bây giờ là ta đang hỏi ngươi!” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, đạp chân xuống, nam tử này một cánh tay lập tức bị hắn giẫm nát, phát sinh giết lợn giống nhau tiếng kêu.

Đồng tình, thương hại, mấy thứ này ở trong lòng hắn, vậy cũng là không có, mấy người này lúc trước không nói lời gì thì muốn giết hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không khách khí.

“Ta nói! Ta nói!” Hán tử kia trên người không dứt toát mồ hôi lạnh, lãnh khốc như vậy tàn nhẫn người trẻ tuổi, làm cho trong lòng hắn phát run, cũng không dám nữa nhiều nói nửa câu nói nhảm, nói: “Ngoại trừ Ngọc gia, bây giờ ở mảnh này Tuyết Vực bên trong còn có hai đại cổ tộc người, theo thứ tự là Lãnh gia cùng Mục gia.”

Kết không khoa khoa tâm tình học bờ ruộng dương quá ta tiếp

Kết không khoa khoa tâm tình học bờ ruộng dương quá ta tiếp đó là ba cái cường tráng hán tử, cởi trần, tại đây thấu xương băng tuyết bên trong, tựa hồ là không cảm giác được một hơi khí lạnh, đem Tiêu Vũ vây quanh ở giữa, mỗi người vẻ mặt không lành.

“Lãnh gia? Mục gia?” Tiêu Vũ nhíu mày nghĩ đến chốc lát, cũng không nhớ tới hai người này cổ tộc, Thập Châu cổ tộc phần đông, hắn không thể tất cả đều nhận thức.

“Lãnh gia cùng Mục gia, hơn nữa chúng ta Ngọc gia, là Hàn Châu ba cái mạnh nhất cổ tộc, bây giờ Thập Châu có thật nhiều cổ tộc liên minh, trên cơ bản cùng châu bên trong cổ tộc đều liên thủ, bởi vậy chúng ta Ngọc gia cùng hai nhà này bây giờ cũng là đồng minh quan hệ.”

Đại hán này đã không dám có bất kỳ giấu giếm gì, không chờ Tiêu Vũ hỏi lại, thì liền vội vàng giải thích.

Cổ tộc chuyện kết minh, Tiêu Vũ trước đây ở minh thổ đã nghe nói, cũng không cảm thấy ngạc nhiên, ý bảo hán tử kia tiếp tục nói.

“Ba chúng ta đại cổ tộc sở dĩ không đi cái khác cổ địa tìm kiếm Thiên Căn, là vì chúng ta tại đây lạnh vô cùng Tuyết Vực bên trong, phát hiện Thiên Căn tồn tại!” Hán tử kia tiếp tục nói.

“Chậm đã!” Tiêu Vũ cắt đứt hắn, nói: “Thiên Căn khởi nguyên ở các đại cổ địa trong, này lạnh vô cùng Tuyết Vực mặc dù gần sát cấm biển, nhưng đều không phải là cổ địa, nơi đây làm sao sẽ xuất hiện Thiên Căn?”

“Kỳ thực...... cũng không thể nói là nơi đây xuất hiện Thiên Căn.” Hán tử kia nghĩ nghĩ, nói: “Nói đúng ra, là có một gã nam tử, trên người hắn có chứa Thiên Căn, chúng ta người ở đây phát hiện hắn!”

“Nam tử? Nam tử ra sao?” Tiêu Vũ trong mắt ánh sáng lạnh tăng vọt.

Tiêu Vạn Thiên đã qua lại với các đại cổ địa, nói không chừng thì đã được Thiên Căn, hơn nữa Quân Tà minh phù cũng nói, Tiêu Vạn Thiên chính là ở đây, vậy này 3 đại cổ tộc chiếm lĩnh nơi này mục đích, thật là Tiêu Vạn Thiên?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 646: Công Tử Xưng Hô Như Thế Nào?

Đọc trên điện thoại

“Ta…… ta không biết là!” Hán tử kia nhìn thấy Tiêu Vũ trong mắt ánh sáng lạnh, sợ đến cả người run rẩy, liền nói: “Ta chỉ biết là chúng ta Ngọc gia nhận được tin tức như vậy, sau đó thì đến nơi này, ta…… ta chỉ phụ trách đem xông vào nơi đây người chém giết, cái khác ta thật không biết là!”

Sau xa xa xa Quỷ tôn bóng từ ầm ĩ tiếp chút nào tôn

Hán tử kia gấp đến độ cũng sắp khóc, không biết là như thế nào mới có thể để Tiêu Vũ tin tưởng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không hỏi nhiều nữa, thân hình lóe lên dĩ nhiên biến mất ở đây.

Hán tử kia chỉ là cái tiểu nhân vật, tiếp tục hỏi cũng sẽ không biết được càng nhiều. Còn mệnh của hắn, giết cùng không giết đối với Tiêu Vũ chưa từng khác nhau, đối với hắn không tạo được uy hiếp.

“Ngọc gia, Mục gia, Lãnh gia…… chỉ mong các ngươi chưa hề đem cha ta như thế nào, nếu không ở loạn thế tiến lại trước khi, mấy người các ngươi cổ tộc phải biến mất!”

Tiêu Vũ trong mắt mang theo lạnh lẽo rùng mình, nhanh chóng đi tiếp.

Lạnh vô cùng Tuyết Vực, ở cái địa phương này bên trong càng là đi sâu vào, ý lạnh lại càng thấu xương, theo Tiêu Vũ phán đoán, nơi này rùng mình, chỉ sợ cảnh giới tông sư người đến, đều sẽ lập tức bị đông thành vụn băng, ít nhất cũng phải Thiên Tông cảnh giới, tài năng miễn cưỡng đối kháng.

Theo trình độ nào đó tới nói, mảnh này sông băng đã mười phần nguy hiểm, có điều nhục thể của hắn bây giờ có thể nói biến thái, cũng không quá lớn cảm giác.

“Người nào?”

Trong khi tiến lên, vừa là có mấy bóng người bay ra, một lời sau khi rơi xuống, không nói hai lời, trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay!

“Ầm!”

Lần này là sáu người, hơn nữa đều là Thiên Tông thực lực, sáu người đồng loạt ra tay, chấn động vùng đất này.

“Bốp!”

Không cần Tiêu Vũ dặn dò, Tiểu Cửu như là đã minh bạch, lóe lên tiến lên, liên tục ra tay, trong chớp mắt sáu gã Thiên Tông toàn bộ ngã xuống đất.

“Lưu một người sống.” Tiêu Vũ gọi lại người đá, đi lên phía trước, quay cái kia đã bị dọa đến sắc mặt tái nhợt người đàn ông trung niên nói: “Ngươi cũng là Ngọc gia người?”

“Ta...... là!” Nam tử này mặt như màu đất, đang nhìn đến cái kia thực lực tuyệt đối sau, đã không dám có chút lòng phản kháng.

Sau kẻ thù khoa tình tôn hận chỗ tháng xem kỹ Quỷ khắc

“Các ngươi Ngọc gia chiếm lĩnh nơi đây, nên có người dẫn dắt? Dẫn ta đi gặp hắn!” Tiêu Vũ lời nói ngắn gọn.

Ngọc gia người nếu như thật là hướng về phía Tiêu Vạn Thiên mà đến, có lẽ những người này đã tìm tới tung tích của hắn, chỉ cần tìm được những người này, có thể đã tìm được Tiêu Vạn Thiên.

Người này Thiên Tông liền hỏi đều không dám hỏi nhiều, không nói tiếng nào, mang theo Tiêu Vũ tiếp tục thâm nhập sâu.

Tiêu Vũ nghi ngờ tốc độ của hắn quá chậm, đưa hắn một tay nhấc lên, đạp tuyết mà đi, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm.

Kết không khoa kẻ thù tâm tình học chiến ầm ĩ thuyền dương quá

Này Thiên Tông nhìn thấy Tiêu Vũ phần thực lực này, triệt để hết hy vọng, cũng không dám có một tia ý niệm phản kháng, thành thành thật thật cho hắn dẫn đường.

Sông băng ở chỗ sâu trong, vạn dặm trắng như tuyết, bất kể là bầu trời còn là đại địa, đều đầy đủ không có tạp sắc, một mảnh thuần trắng.

Tại đây lạnh vô cùng Tuyết Vực ở chỗ sâu trong bên trong, có một tòa băng sơn, núi cao trong mây, như là một vị bao bọc đồ trắng thần linh, thần thánh mà lạnh như băng.

Băng sơn dưới, một đám người vây quanh ngọn núi này, một gã bị mọi người chen chúc công tử trẻ tuổi, ngồi ở trước nhất, trước người một bàn ngọc, trên bàn tất cả đều là đủ loại món ngon và rượu ngon.

Tại đây công tử trẻ tuổi bên cạnh, tất là một tả một hữu theo hai cái dày giả bộ diễm mạt cô gái trẻ, ở cái này trời đông giá rét nơi, hai cô gái này lại là lộ ra từng mảng lớn so với...kia băng tuyết còn muốn da thịt tuyết trắng.

Hai nữ dung mạo giống nhau, thân thể giống nhau, vóc người cũng giống nhau, phảng phất giống như hai cái trong gương người, các nàng một tả một hữu, rúc vào công tử trẻ tuổi trong lòng, trên mặt tràn đầy vẻ quyến rũ.

Hai nữ một người lấy đồ ăn, một người nâng chén, đem trên bàn rượu ngon cùng món ngon 11 đưa vào công tử trẻ tuổi trong miệng.

Công tử trẻ tuổi ôm hai nữ, một đôi tay ở hai nữ trên người tư mật vị trí lung tung chạy, trên mặt lộ ra vài phần vẻ hưởng thụ.

“Ùng ục!”

Bên cạnh không ít thân thể khoẻ mạnh hán tử, xa xa thấy cảnh này, đều là hâm mộ bóng tối nuốt nước miếng.

Trời đông giá rét bên trong, có hai cái giống nhau như đúc ý trung nhân ấm áp nhớ nhung, còn có rượu ngon món ngon đưa đến bên mép, há có thể không làm người hâm mộ?

“Công tử!”

Xa xa, phía dưới núi tuyết một người chạy tới, quỳ rạp xuống công tử trẻ tuổi trước người, nói: “Xin lỗi công tử, hắn chạy trốn tới núi tuyết lên rồi!”

Công tử trẻ tuổi hưởng thụ nhắm hai mắt, tựa hồ là không nghe thấy một câu nói này.

Địch kẻ thù không kẻ thù Quỷ địch hận từ lạnh bí Quỷ từ

Địch kẻ thù không kẻ thù Quỷ địch hận từ lạnh bí Quỷ từ

hai nữ dung mạo giống nhau, thân thể giống nhau, vóc người cũng giống nhau, phảng phất giống như hai cái trong gương người, các nàng một tả một hữu, rúc vào công tử trẻ tuổi trong lòng, trên mặt tràn đầy vẻ quyến rũ.

Hắn qua hồi lâu đều chưa từng mở miệng, tên kia báo lại hán tử, ở cái này trời đông giá rét bên trong, lại là cảm giác quần áo trên người đều bị ướt đẫm mồ hôi.

“Hắn có điều một người tàn phế, người như vậy, các ngươi đều bắt giữ không được?” Công tử trẻ tuổi bên trái nữ tử cười quyến rũ, âm thanh váng sữa tới người trong xương.

“Liền một người tàn phế đều bắt giữ không được, ngươi tại sao còn sống sót trở về?” Bên phải cô gái trẻ, cũng là cười híp mắt mở miệng, hai thanh âm nghe tới, giống nhau như đúc.

Hai cô gái âm thanh tràn ngập vẻ quyến rũ, giống như đang đối với tình lang của mình lời nói nhỏ nhẹ, nghe vào hán tử kia trong tai, lại là để hắn mồ hôi lạnh không dứt.

Sau xa kẻ thù không chỉ thuyền hận từ cô chủ bí

Cái kia công tử trẻ tuổi, vẫn là không có mở miệng, nhắm hai mắt, trên mặt vẫn là hưởng thụ dáng dấp.

“Người trốn lên núi tuyết, các ngươi có phải không đuổi theo gì?” Bên trái cô gái kia vừa là cười nói.

Kết không xa Quỷ sau bóng bờ ruộng cô lạnh tinh

“Lần này, các ngươi nếu bắt giữ không đến hắn, các ngươi cũng không cần đã trở lại.” Bên phải nữ tử cũng là cười khanh khách.

“Vâng, tiểu nhân nhanh chóng dẫn người đuổi tới!” Hán tử kia cả người mồ hôi lạnh, nói xong một câu nói sau, đầu cũng không dám về, dùng một loại so với lúc tới tốc độ nhanh hơn xông về trong núi tuyết.

Hai cái cô gái trẻ vừa là một lần nữa tựa sát đến công tử trẻ tuổi bên người, tiếp tục cho hắn ăn thức ăn ngon rượu ngon.

“Như thế trời đất ngập tràn băng tuyết, ngươi đúng là hiểu được hưởng thụ!”

Một thanh âm ở trong tuyết truyền đến, công tử trẻ tuổi vẫn là không có mở mắt, hai cái cô gái trẻ, lại là đồng thời cả kinh.

Các nàng động tác nhất trí, cùng nhau quay đầu lại, chỉ thấy một thập phần quái dị người trẻ tuổi chẳng biết lúc nào đã tới phía sau bọn họ. Sở dĩ nói quái dị, là vì người trẻ tuổi này phía sau, lại theo một vị người đá.

“Ngươi là người nào?”

Quanh thân một đám người nhất thời đại loạn, lại có thể có người im hơi lặng tiếng tiếp cận chủ tử của bọn hắn, trong lúc nhất thời đoàn người xông tới, đem Tiêu Vũ ổn định vây quanh ở trung ương.

“Ngạc nhiên, có khách nhân đến, các ngươi khẩn trương cái gì?” Bên trái nữ tử sóng mắt lưu chuyển, quyến rũ cười nói.

“Đúng vậy, công tử đang bực bội với uống một mình, có người đến tiếp công tử uống rượu, các ngươi ồn ào cái gì?” Bên phải nữ tử cũng là lộ ra nụ cười quyến rũ. U &# 8 &# 32;

Một đám đại hán hai mặt nhìn nhau, không biết là nên nói cái gì. Chỉ là bọn hắn cũng đều biết, hai cô gái này lời nói, chính là bọn họ gia công tử lời nói, bởi vậy cũng chỉ có thể là ngượng ngùng thối lui.

“Vị công tử này tốt tuấn tú a, như thế trời đông giá rét, không bằng công tử cũng tới ngồi một chút, để tiểu nữ cho công tử cũng một chén rượu ấm áp thân thể?” Bên trái nữ tử quay Tiêu Vũ vứt ra một ánh mắt quyến rũ.

“Không biết vị công tử này thích uống đông rượu còn là rượu nóng? Nếu là công tử không chê, người ta có thể cho công tử nâng chén hâm nóng!” Bên phải nữ tử trong mắt cũng tràn đầy Thu Thủy, ở Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá.

“Các ngươi đều là Ngọc gia người?” Tiêu Vũ đem hai nàng này mê hoặc không nhìn thẳng, mở miệng hỏi.

Sau không xa khoa độc địch thuật chiến ầm ĩ mới tiếp thi

Hai nữ cùng nhìn nhau, người này biết rõ bọn họ là Ngọc gia người còn dám không trải qua thông báo mà đến, rõ ràng là hướng về phía bọn họ đến.

Nhưng mà, là ai lá gan lớn như vậy, ở Hàn Châu trong vòng, dám trêu Ngọc gia người?

Sau xa không khoa khốc tôn xem kỹ chiến cô phương xa tôn

“Không biết công tử xưng hô như thế nào?”

Hai nữ đồng thời liếc mắt một cái cái kia công tử trẻ tuổi, cái kia công tử trẻ tuổi lại vẫn là nhắm mắt, các nàng chỉ phải tiếp tục đối với Tiêu Vũ mở miệng.

“Tiêu Vũ.”

Tiêu Vũ trong miệng, hai chữ này đi ra, hai cô gái sắc mặt nhất thời biến đổi lớn, cái kia thủy chung nhắm hai mắt công tử trẻ tuổi, rốt cuộc cũng mở mắt ra.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 647: Ngọc Thiếu Công Tử

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ tên, ở Thập Châu thật sự là thái quá vang dội, mặc dù là hai nữ mấy tháng này không hề rời đi qua lạnh vô cùng Tuyết Vực, chưa từng tận mắt nhìn Tiêu Vũ cùng bạo quân một trận chiến, nhưng trận chiến ấy tin tức, cũng sớm có Ngọc gia người truyền đến.

Sau xa kẻ thù khoa độc kết hận bờ ruộng lạnh kết địch quá

Các nàng hết sức rõ ràng, bây giờ Tiêu Vũ, đó đã là liền vương giả đều phải kiêng kỵ nhân vật, bị Thập Châu các nơi người nói là hoàn toàn xứng đáng vua không ngai, một thân sức chiến đấu liền thế hệ trước vương giả nhìn thấy, đều phải sợ hãi.

Khi nghe đến Tiêu Vũ tên sau khi, hai cô gái này không dám nói thêm nữa, đem ánh mắt dừng lại ở bên cạnh công tử trẻ tuổi trên người.

Này công tử trẻ tuổi, bàn về dáng dấp có thể xưng tụng đẹp trai, chỉ là loại này đẹp trai bên trong, nhưng có loại bệnh trạng trắng nhợt.

Hắn lúc này mở mắt sau khi, cặp mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, lập tức đứng dậy, trên mặt lộ ra vài phần vẻ kích động, nói: “Tiêu Huynh! Thực sự là Tiêu Huynh đến rồi, tiểu đệ may mắn, có thể ở đây nhìn thấy Tiêu Huynh!”

Này công tử trẻ tuổi nhiệt tình như vậy thái độ, để bên cạnh hết thảy Ngọc gia đại hán đều ngẩn người, hai gã xinh đẹp tuổi trẻ nữ tử, như cũng là từ từ thất thần.

“Ngươi là ai?” Tiêu Vũ cũng cảm giác sâu sắc bất ngờ, người này thái độ thoạt nhìn, thật giống như quen biết hắn rất lâu giống nhau, nhưng hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua người này.

“Tiêu Huynh chớ trách, tiểu đệ nhất thời kích động, có chút thất thố.” Này công tử trẻ tuổi lúc này mới đứng lại, có chút xấu hổ cười nói: “Tiểu đệ Ngọc Khuyết, ở Hàn Châu cảnh nội người đều thích gọi bằng tiểu đệ làm Ngọc Khuyết công tử, tiểu đệ đã ở Đạo Thần Cung bên trong, xa xa thấy qua Tiêu Huynh phong thái, vẫn chờ đợi có thể có vừa thấy, hôm nay rốt cục nguyện vọng thành sự thật!”

“Ngươi là Đạo Thần Cung đệ tử?” Tiêu Vũ lại kinh ngạc, đối với Ngọc Khuyết công tử này nịnh nọt, tất là trực tiếp coi thường.

“Đúng thế!” Ngọc Khuyết công tử mỉm cười nói: “Ngày đó Tiêu Huynh một thân một mình, độc trên Càn Dương Cung, khiêu chiến tất cả cung đệ tử, ngay lúc đó phong thái, tiểu đệ may mắn được gặp. Chỉ có điều tiểu đệ mặc dù thi vào Đạo Thần Cung, nhưng ở trong cung chỉ là một tiểu nhân vật bình thường, Tiêu Huynh chưa từng nghe đến, ngược lại cũng bình thường.”

Tiêu Vũ không khỏi lại đánh giá vị này Ngọc Khuyết công tử, thoạt nhìn, này Ngọc Khuyết công tử thiên tư tựa hồ quả thật không tệ, khả năng thi vào Đạo Thần Cung, ít nhất ở Thập Châu đại địa tuổi trẻ nhân vật bên trong, dĩ nhiên được cho đứng đầu.

“Oanh nhi Yến nhi, ta vị này Tiêu Huynh nhưng Thập Châu nổi danh nhân vật thiên kiêu, có thể thấy được là phúc phần của các ngươi, các ngươi còn không qua đây bái kiến!” Đột nhiên, Ngọc Khuyết công tử đem mặt trầm xuống, quay hai cái đàn bà xinh đẹp quát lên.

“Oanh nhi Yến nhi, thấy qua Tiêu Vũ công tử!” Hai nữ lập tức tiến lên, đối với Tiêu Vũ cúi chào.

“Tiêu Huynh nhưng ta ngưỡng mộ đã lâu nhân vật nổi tiếng, hôm nay may mắn được gặp, ta thì đem các ngươi hiến cho Tiêu Huynh, sau đó Tiêu Huynh chính là các ngươi chủ nhân, các ngươi cần phải cảm tạ cố gắng hầu hạ!” Ngọc Khuyết công tử vừa là nói.

“Vâng!” Hai nữ liếc mắt nhìn nhau, đồng thời xác nhận, tựa hồ đối với cái này cũng không cảm thấy thất vọng.

Sau đó, hai nữ đồng thời đi lên phía trước, một tả một hữu kéo lại Tiêu Vũ, đem trên người mềm mại chỗ kề sát ở Tiêu Vũ trên người, nói: “Xin chủ nhân vào chỗ!”

Bên cạnh một đám Ngọc gia đại hán, nhìn thấy tình cảnh này đều đã trợn to mắt.

Ngọc Khuyết công tử lại qua tay liền đem hắn sủng ái nhất hai cô gái tặng người, làm cho bọn họ vừa hâm mộ, vừa âm thầm suy đoán tiến lại người trẻ tuổi này rốt cuộc thân phận gì?

Nếu là tầm thường nam tử, bị Ngọc gia công tử như thế một phen thổi phồng, gặp lại hắn như vậy quyết đoán sẽ đưa tới hai gã chịu đựng hắn sủng ái nữ tử, vừa là sắc đẹp trong ngực, chỉ sợ giờ phút này sớm đem này không sứt mẻ công tử xem là anh em ruột.

Đáng tiếc,

Tiêu Vũ không phải người bình thường, ánh mắt của hắn cùng sắc mặt đều chút nào không có thay đổi, lạnh lùng nói: “Uống rượu có thể, hai cô gái này, ngươi vẫn là mình giữ đi!”

Đang khi nói chuyện, hai nữ chỉ cảm thấy trong tay tê rần, kề sát Tiêu Vũ hương thân thể giống như đã bị điện giật bình thường, bị chật vật động đất mở ra.

“Tiêu Huynh không lọt mắt các ngươi, xem ra các ngươi không có cái kia phúc phận!” Ngọc Khuyết công tử sắc mặt không hề thay đổi, mang theo mỉm cười, cùng Tiêu Vũ cùng ngồi xuống, còn chủ động làm Tiêu Vũ rót rượu, có vẻ rất là nhiệt tình.

Xem ra, hắn giống như là một đối với Tiêu Vũ phi thường sùng bái và thưởng thức người trẻ tuổi, như vậy người trẻ tuổi, ở bây giờ Thập Châu thật sự không ít.

“Loạn thế sắp tới, Ngọc Khuyết công tử, ngươi đã cũng là Đạo Thần Cung đệ tử, nên cũng đã nhận được bản đồ, ta có chút kỳ quái, ngươi vì sao không đi cổ địa tìm kiếm Thiên Căn, ngược lại là tới nơi này Tuyết Vực?”

Cái gọi là đánh kẻ chạy đi ai đánh kẻ chạy lại, Tiêu Vũ vốn định trực tiếp dùng võ lực bức bách này người nhà họ Ngọc nói ra Tiêu Vạn Thiên tăm tích, nhưng Ngọc Khuyết công tử thái độ, để hắn cải biến chủ ý.

Đã Ngọc Khuyết công tử cũng là Đạo Thần Cung đệ tử, vậy, tất nhiên cũng biết thực lực của hắn cùng qua lại, dù sao quá khứ của hắn ở Thập Châu sớm không phải bí mật gì.

Nhưng bây giờ, Ngọc Khuyết công tử mang người đi tới Tuyết Vực, tìm kiếm phụ thân hắn tăm tích, vậy này Ngọc Khuyết công tử, có biết hay không bọn họ đang tìm người, chính là phụ thân của hắn?

Nếu như hắn không biết là, có lẽ tất cả những thứ này cũng chỉ là trùng hợp, nhưng nếu như hắn biết rõ chính mình đang tìm người chính là Tiêu Vũ cha, vậy Tiêu Vũ thì không khỏi không hoài nghi, hắn làm việc này hay không có khác mục đích.

“Vấn đề này, quan hệ trọng đại, nếu là người khác hỏi, tiểu đệ là tuyệt đối không thể nói!” Ngọc Khuyết công tử đem một chén rượu phóng tới Tiêu Vũ trước mặt, trịnh trọng nói: “Nhưng nếu là Tiêu Huynh hỏi, vậy tiểu đệ cũng chỉ đành nói rõ sự thật!”

Sau khoa khoa kẻ thù Quỷ tôn hận chỗ tháng khoa độc chỗ

“Hả? Mời nói!” Tiêu Vũ muốn làm rõ, Ngọc Khuyết công tử làm việc này, rốt cuộc chỉ là vì Thiên Căn, vẫn là vì dùng Tiêu Vạn Thiên đến ghim hắn.

Nếu như là vì ghim hắn, &# 85 hắn và Ngọc gia không cừu không oán, vậy này sau lưng, e sợ sẽ có cái đó người tồn tại.

“Thực không dám giấu giếm, chúng ta Ngọc gia sở dĩ sẽ đến này, là vì tìm một người!” Ngọc Khuyết công tử vẻ mặt trịnh trọng, nói: “Người này, cùng chúng ta Ngọc gia quan hệ trọng đại, hắn trước đây bị người đuổi giết, vốn định chạy trốn tới Hàn Châu hướng về ta Ngọc gia cầu cứu, nhưng làm sao hắn đối thủ quá mạnh, hắn chưa tới Ngọc gia, liền bị dồn vào đường cụt, rơi vào đường cùng trốn vào này lạnh vô cùng Tuyết Vực!”

Ngọc Khuyết công tử mấy câu nói, khiến Tiêu Vũ thật to bất ngờ.

Tôn không không xa độc tôn thuật tiếp cô thi khoa bóng

Trước lúc này, hắn theo một gã Ngọc gia đại hán trong miệng nghe được, là Ngọc gia nghe nói có cái người mang Thiên Căn người đi tới nơi đây, cho nên Ngọc gia mới sẽ tới, nhưng bây giờ tới Ngọc Khuyết công tử trong miệng, lại là thay đổi hoàn toàn một chuyện!

“Sau đó thì sao?” Tiêu Vũ đối với này Ngọc Khuyết công tử nói, có hoài nghi, chỉ là bề ngoài lại là lặng lẽ.

“Để đem người nọ cứu lại, gia tộc chúng ta chỉ có thể phái người đi tới nơi này Tuyết Vực, chỉ là này Tuyết Vực mặc dù không so với cái kia cổ địa, nhưng ở trong có có thật nhiều hung hiểm cùng quỷ dị, chúng ta dùng một quãng thời gian, vẫn là không thể tìm tới người kia, hắn có thể đã bị người đuổi giết tới Tuyết Vực ở chỗ sâu trong, cho nên chúng ta vẫn đang tìm kiếm.”

Ngọc Khuyết công tử nói đến chỗ này, đột nhiên nhìn ngang liếc dọc, sau đó sử dụng truyền âm phương pháp, dùng chỉ có Tiêu Vũ mới có thể nghe được âm thanh tiếp tục nói: “Kỳ thực, cái kia trên thân thể người, còn có một bí mật, chính là có chứa Thiên Căn, vốn việc này không thể bất kỳ người nào biết, nhưng bây giờ là Tiêu Vũ hỏi dò, tiểu đệ không dám ẩn giấu!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 648: Vết Máu

Đọc trên điện thoại

“Thiên Căn?”

Lần này, Tiêu Vũ rốt cục thay đổi sắc mặt, không phải là bởi vì Ngọc Khuyết công tử nói sự tình có kinh người dường nào, mà là Ngọc Khuyết công tử thậm chí ngay cả việc này đều thẳng thắn tướng tố cáo!

Chẳng lẽ, hắn theo như lời đều là thật? Nếu không thì, hắn hoàn toàn có thể ẩn giấu, không cần nói ra Thiên Căn việc, có thể bây giờ lại chủ động nói ra.

Có phải Ngọc gia này đến, thật không phải là để cướp đoạt Tiêu Vạn Thiên trên người Thiên Căn? Mà là vì cứu Tiêu Vạn Thiên?

Nhưng theo Ngọc Khuyết theo như lời, Tiêu Vạn Thiên bị người đuổi giết, đuổi giết hắn lại là người nào?

“Lời ngươi nói, nhưng thật? Nhưng mà, các ngươi đã không có tìm được người nọ, làm sao biết trên người hắn có Thiên Căn tồn tại?” Tiêu Vũ đối với Ngọc Khuyết công tử nói, vẫn là ôm có vài phần hoài nghi.

“Tiểu đệ vừa mới không phải đã nói rồi sao, người nọ vốn là muốn hướng về ta Ngọc gia cầu viện, đã có thể cầu viện, vậy dĩ nhiên liền có liên lạc phương pháp, này hết thảy đều là hắn tự mình nói.”

Sau xa xa khốc địch hận tiếp lạnh từ Quỷ tháng

Ngọc Khuyết công tử hít một tiếng, nói: “Hơn nữa, người nọ còn nói, chỉ cần Ngọc gia có thể đưa hắn cứu ra, thì sẽ đem Thiên Căn đưa ra làm báo đáp, nguyên nhân chính là cái điều kiện này, chúng ta Ngọc gia mới có thể liên động Lãnh gia cùng Mục gia cùng phái người, đã đến cứu viện.”

“Chỉ tiếc, này lạnh vô cùng Tuyết Vực trong vòng, thần niệm không cách nào dò ra, loại kia liên lạc phương pháp, ở đây cũng mất đi tác dụng, chúng ta ở đây tìm kiếm hồi lâu, vẫn là không có tìm được người kia tăm tích.” Nói xong lời cuối cùng, Ngọc Khuyết công tử lộ ra một nụ cười khổ, thật là bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ tinh tế đưa hắn nói cẩn thận hồi tưởng một lần, cũng không thể theo những lời này ở trong lấy ra bất kỳ tật xấu gì, Ngọc Khuyết công tử theo như lời tất cả, nghe tới đều rất hợp suy luận.

“Cái kia ngươi cũng đã biết, người nọ là thân phận gì, tên gọi là gì, vừa là bị người nào chỗ đuổi giết?” Tiêu Vũ hỏi ra cuối cùng mấy vấn đề.

Trên thực tế, Ngọc gia những người này đang tìm đến cùng phải hay không Tiêu Vạn Thiên, điểm này đều chưa từng chứng thật. Chỉ có điều là vì bạo quân minh phù bên trong, vạch ra Tiêu Vạn Thiên tăm tích là nơi đây, hắn mới có thể đi tới nơi này.

Cho tới bây giờ, Tiêu Vạn Thiên hay không ở đây đều không thể khẳng định, dù sao bạo chúa phù bên trong lưu lại tin tức cũng không nhất định là thật, Ngọc gia tìm kiếm người có phải là Tiêu Vạn Thiên, đồng dạng không cách nào khẳng định.

Có lẽ Tiêu Vạn Thiên căn bản không ở nơi này, dù cho là, Ngọc gia mọi người muốn tìm người cũng chưa chắc đã là Tiêu Vạn Thiên.

“Chỉ sợ làm Tiêu Huynh thất vọng rồi, tiểu đệ cũng không biết thân phận đối phương, gia tộc bên kia chỉ nói cái kia trên thân thể người có ta Ngọc gia tín vật, còn người nọ là bị người nào chỗ đuổi giết, gia tộc phương diện, cũng không có hướng về tiểu đệ nói rõ tường tận.” Ngọc Khuyết công tử lộ ra một áy náy nụ cười.

Ngọc Khuyết công tử nói những lời này, toàn tình hợp lý, hoàn toàn không có lỗ thủng, chính là Tiêu Vũ đều tìm không ra nửa điểm tật xấu.

Chỉ có điều chẳng biết vì sao, hắn luôn cảm giác Ngọc Khuyết công tử không hề giống dễ dàng như vậy đối với người thẳng thắn người, coi như hắn ngưỡng mộ Tiêu Vũ, cũng không hẳn ngay cả Thiên Căn việc đều sẽ chủ động báo cho.

Nhưng mà, dù cho trong lòng còn có chứa nhiều hoài nghi, nhưng ở chưa xác định Tiêu Vạn Thiên hay không ở Tuyết Vực bên trong, cùng với Ngọc gia những người này hay không có nhằm vào Tiêu Vạn Thiên ý tứ trước khi, Tiêu Vũ tạm thời cũng không tìm được ra tay với bọn họ lý do.

Nếu là Tiêu Vạn Thiên căn bản vắng mặt Tuyết Vực, hoặc là người nhà họ Ngọc tìm người không phải Tiêu Vạn Thiên, lại hoặc là Ngọc Khuyết công tử theo như lời này đều là thật, bất kể là những tình huống này ở trong điểm nào, Tiêu Vũ đối với Ngọc Khuyết công tử những người này ra tay, đều không có nửa điểm chỗ tốt, ngược lại sẽ lãng phí hắn tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên thời gian.

“Theo ta được biết, các ngươi tiến vào nơi đây thời gian đã có hơn một tháng,

Dù cho không có tìm được người, dù sao cũng nên cũng tìm tới một vài dấu vết, cũng biết các ngươi muốn tìm người đại khái ở phương hướng nào gì?” Tiêu Vũ ánh mắt thâm thúy, hắn tin tưởng dùng hắn có kiếp trước trải qua, thế gian không có người nào khả năng nhìn thấu hắn lúc này tâm tư.

“Dấu vết cũng là tìm ra một vài, người nọ tựa hồ hướng về núi tuyết lên rồi, chỉ là tuyết sơn này có chứa nhiều nguy hiểm, chúng ta đang suy nghĩ biện pháp lên núi.” Ngọc Khuyết công tử gật đầu, không chút do dự nói.

Sâu sắc thấy Ngọc Khuyết công tử, Tiêu Vũ lần này mới coi như có chút tin này Ngọc Khuyết công tử nói.

Hắn sớm phát hiện, cái kia Ngọc gia đang tìm người, để lại hướng về núi tuyết mà đi dấu vết, hắn cố ý hỏi như vậy, nếu như Ngọc Khuyết công tử đang tìm người thực sự là Tiêu Vạn Thiên, và hắn biết Tiêu Vạn Thiên cùng Tiêu Vũ quan hệ, nhất định sẽ không nói cho Tiêu Vũ.

Có thể đã Ngọc Khuyết công tử nói rõ sự thật, không có ẩn giấu, vậy ít nhất tạm thời tới nói, trước mặt hắn những câu nói kia coi như có thể tin.

“Đa tạ ngươi hãy nói cho ta biết này, cáo từ!” Tiêu Vũ lưu lại một câu nói này, sau đó đứng dậy, nhanh nhẹn đi xa.

“Tiêu Huynh, ngươi vậy thì đi rồi chưa? Tiểu đệ khi nào có thể tái kiến ngươi?” Ngọc Khuyết công tử âm thanh, ở Tiêu Vũ phía sau xa xa truyền đến.

Tiêu Vũ đầu cũng không về, trực tiếp leo lên to lớn kia núi tuyết, sau lưng người đá, theo sát.

Địch kẻ thù xa khoa độc kẻ học sau từ ầm ĩ sớm độc sau

Sau kẻ thù khoa độc kết thuật bờ ruộng lạnh xuyên qua tiếp xem kỹ

Trên đường đi, hắn vài lần hồi tưởng Ngọc Khuyết công tử nói những câu nói kia, vài lần đều không có lấy ra cái gì lỗ thủng.

Nếu như nói, Ngọc Khuyết công tử những câu nói kia đều là giả, vậy tâm cơ của người này tuyệt đối đáng sợ đến đáng sợ, hắn tài năng ở lâm thời gian nghĩ ra hoàn mỹ như vậy nói dối, thậm chí ngay cả Tiêu Vạn Thiên hướng đi đều không có ẩn giấu, dù cho thiên tư yếu kém, nhưng có loại tâm cơ này người, ngày sau cũng nhất định có thể trở thành một kinh khủng tồn tại.

“Chỉ mong, ngươi nói đều là thật!” Tiêu Vũ thầm nghĩ trong lòng, hắn tình nguyện cùng Thiên Vương đại chiến một trận, cũng không nguyện ý cùng loại lòng dạ này thâm trầm như biển người tiếp xúc, đơn giản là người sau so với người trước càng thêm nguy hiểm!

Băng sơn thấu xương, trên núi nhiệt độ thấp hơn, nơi này một trận gió thổi qua, có lẽ liền Thiên Tông nhân vật đều sẽ lập tức chết đi.

Theo trình độ nào đó tới nói, lạnh vô cùng Tuyết Vực quả thật tràn đầy nguy hiểm, U &# 8 ở trong thậm chí có một chút kinh khủng rùng mình, khả năng uy hiếp được vương giả nhân vật.

Cũng chính là Tiêu Vũ cái kia biến thái thân thể, tài năng ở đây thong dong hành động.

Đi lên núi tuyết, Tiêu Vũ vừa thi triển một lần Tề Phong dạy dùng máu tìm người thân pháp môn, lại như cũ là không có hiệu quả.

“Đã ở trên cùng một ngọn núi, vẫn là không có phản ứng, có phải người trên núi thật không phải là cha? Lại hoặc là bởi vì nơi đây loại kia ngăn cách thần niệm sức mạnh, đưa đến phương pháp này mất đi tác dụng? Còn là cha chính mình đem khí tức đều ẩn núp?”

Sâu nhíu mày lông mày, Tiêu Vũ chân đạp sen thần, thần tốc hướng lên trên.

Ở chân núi, có thật nhiều Ngọc gia người ở leo núi, Tiêu Vũ lại đều không để ý đến, vài bước trong lúc đó liền đã lướt qua, thẳng đến đỉnh núi.

"Đây là……"

Không lâu, Tiêu Vũ đi tới sườn núi chỗ, ở đây dừng lại.

Ở đây, từng có rõ ràng dấu vết chiến đấu, quanh thân có lượng lớn vụn băng, trên mặt đất còn có lưu lại một vài máu tươi.

"Đây là…… cha máu!"

Tiêu Vũ ngồi xổm xuống, thân thể ngay lập tức sẽ bắt đầu run rẩy.

Hắn vận chuyển cũ pháp, những máu tươi này lập tức rồi cùng trong cơ thể hắn huyết dịch sinh ra cộng hưởng, đây là quan hệ huyết thống trong lúc đó mới có cộng hưởng, nói cách khác này vết máu, là Tiêu Vạn Thiên lưu lại!

"Cha!"

Tiêu Vũ hai mắt đỏ ngầu, nghịch hoa sen Thần Hư bộ vận chuyển tới cực hạn, rời đi nơi đây, tiếp tục hướng lên trên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 649: Cha Con Không Quen Biết

Đọc trên điện thoại

Qua không lâu, Tiêu Vũ lại dừng bước lại, hắn ở Băng Sơn trên phát hiện một bộ thi thể.

“Dị thú?”

Đó là một con to lớn dị thú, ngã vào Băng Sơn bên trong, cả người trắng như tuyết, hình thể giống như một ngọn núi nhỏ.

“Này dị thú thi thể còn là nóng, vừa mới chết đi không đến bao lâu!”

Tiêu Vũ sờ sờ này dị thú thân thể, sau đó tại đây dị thú trước người dạo qua một vòng. Này dị thú trên người tràn đầy vết máu, mà ở đây thú đầu ngón tay, Tiêu Vũ vừa phát hiện một chút thuộc về Tiêu Vạn Thiên máu tươi.

“Này dị thú là bị cha giết? Nhưng này dị thú thực lực nên không mạnh, cha làm sao cũng sẽ bị thương?”

Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập bất an, không dám tiếp tục dừng lại, vừa là vận chuyển nghịch hoa sen Thần Hư bộ đuổi theo.

Trong lòng hắn không cách nào bình tĩnh, rốt cục muốn đuổi tới Tiêu Vạn Thiên. Đó dù sao cũng là phụ thân của hắn, vào đúng lúc này, chính là hắn chí tôn chi tâm, đều có chút run rẩy.

Phong tuyết gào thét, Băng Sơn bên trên tuyết càng dầy, tuyết trắng đầy trời, nồng đậm đến đem người trước mắt tầm mắt đều che cản, không cách nào nhìn thấy quá xa.

Tôn xa kẻ thù xa tình Tôn Thuật chiến dương xa xuyên qua tôn

“Này…… là cha lưu lại dấu chân?”

Tôn xa kẻ thù xa tình Tôn Thuật chiến dương xa xuyên qua tôn “Bá!”

Tiêu Vũ theo Băng Sơn trên một nhóm dấu chân mà đi, nhưng trong lòng thì càng thêm nghiêm nghị.

Kết xa khoa phương xa tôn hận tiếp cô bí vâng dương

“Tu luyện người đạp tuyết vô ngân, cha lại để lại sâu như vậy dấu chân, chẳng lẽ hắn thương đến rất nặng?”

Trước mắt nhìn thấy, khiến Tiêu Vũ nội tâm một khắc cũng không cách nào yên tĩnh trở lại, hắn đem nghịch hoa sen Thần Hư bộ vận chuyển tới cực hạn, theo băng trong đất dấu chân, nhanh chóng hướng về Băng Sơn phía trên truy đuổi.

“Bốp!”

Đẩy gió tuyết đầy trời, Tiêu Vũ ở triển khai cực nhanh dưới tình huống, hắn rốt cục đuổi tới lưu lại dấu chân người.

Xa xa, hắn liền nhìn thấy một bóng người, ở gió tuyết đầy trời bên trong chầm chậm đi tiếp. Thân ảnh kia trên thân, sớm rơi đầy tuyết trắng, hắn ở trong tuyết gian nan đi tiếp, tựa hồ mỗi bước ra một bước, đều có vẻ cực kỳ cật lực.

“Cha……”

Tiêu Vũ con mắt, một chút thì đỏ, hắn thần tốc xông lên trên, trong lồng ngực khí tức cuồn cuộn, cách vô tận phong tuyết, cũng đã ở phía sau lớn tiếng kêu gọi: “Cha!”

Trong tuyết bóng người kia, nhẹ nhàng chấn động, dừng bước bước chân. Hắn đứng thẳng trong tuyết, từ từ xoay người lại, Tiêu Vũ cũng là cho đến lúc này, mới nhìn rõ hắn chân chính diện mạo.

Thời điểm này, Tiêu Vũ con mắt giống như bị máu tươi nhiễm đỏ, trong mắt tơ máu rậm rạp, trong miệng hàm răng, càng chăm chú bắt đầu cắn, hai quả đấm cũng là không cảm thấy nắm lên.

Đó là một người con trai, hắn vốn hẳn có thập phần vĩ đại thân hình, chỉ là thân hình kia, lúc này lại có chút lọm khọm.

Nam tử con mắt, vốn nên là sắc bén mà thâm thúy, có vô tận uy nghiêm, nhưng bây giờ, trong mắt của hắn lại là tràn đầy đục ngầu, hoàn toàn không có thần thái. Ngoài ra, mắt trái của hắn bên trong, đúng là một đen kịt chỗ trống, chỉ còn lại có một con mắt phải!

Cánh tay của nam tử, vốn cũng xác nhận khổng vũ hữu lực, nhưng giờ phút này hắn trong tay áo trái, lại là trống rỗng, ở trong cánh tay trái, đã sớm không thấy, chỉ còn lại có một cái tràn đầy vết sẹo cánh tay phải.

Một chút mù loà, một tay đoạn, độc nhãn đục ngầu, thân hình lọm khọm, nam tử này mới nhìn dưới, chỉ là một cái vô cùng không đáng chú ý tàn phế!

Nhưng cuối cùng mắt trái của hắn đã qua, cánh tay trái đã đứt, Tiêu Vũ vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra,

Người này chính là phụ thân của hắn, Tiêu Vạn Thiên!

“Cha!”

Trong lòng hắn đau đớn, ở trong tuyết lớn tiếng la lên, hai mắt đỏ ngầu, hướng về Tiêu Vạn Thiên chạy như điên.

“Hừ!”

Đột nhiên, Tiêu Vạn Thiên sắc mặt lạnh như băng, quay chạy như điên tới Tiêu Vũ, trong miệng hắn hừ lạnh một tiếng, xuất chưởng đối với Tiêu Vũ đánh tới.

Này đột nhiên tới biến cố, khiến Tiêu Vũ hơi ngẩn ra. Mặc dù hắn sức chiến đấu kinh người, có thể trảm vương giả, có thể đối mặt phụ thân của mình, thì lại làm sao ra tay? Thời khắc này hắn chỉ là sững sờ ở Tiêu Vạn Thiên trước người, tùy ý cái kia một chưởng vỗ tới trên người mình.

“Bịch!”

Một chưởng này, có thể đoạn núi cao, dù cho Tiêu Vũ thân thể cường hãn, thân hình cũng là từ từ bừng tỉnh 1 bừng tỉnh, trong miệng chảy ra một vệt máu.

“Cha, ngươi không quen biết ta? Ta là Tiêu Vũ! Ta là Vũ Nhi!” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, không hề chú ý chính mình chịu thương thế, ở trong gió tuyết hò hét.

Ở minh thổ thời gian, hắn thì cách thời không, thấy qua Tiêu Vạn Thiên hình dáng.

Mặc dù, vào lúc ấy Tiêu Vạn Thiên thoạt nhìn cũng thập phần chật vật, nhưng ít ra vào lúc ấy hắn mắt chưa mù, tay chưa đứt, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên dáng vẻ ấy, Tiêu Vũ trong lòng đau nhức căn bản không người có thể tưởng tượng.

Sau khoa kẻ thù khoa mới sau thuật chiến ầm ĩ bí quá chiến

Tiêu Vạn Thiên mấy năm trước ở minh thổ lúc còn rất tốt, làm sao mấy năm trôi qua, càng rơi thành như thế bộ dáng chật vật?

“Hừ, phương pháp giống nhau, các ngươi còn muốn dùng đệ nhị lần, có phải là quá buồn cười!” Tiêu Vạn Thiên sắc mặt lạnh như băng, hắn tóc tai bù xù, vừa mắt mù cánh tay đoạn, thoạt nhìn so với bên đường ăn mày còn thê thảm hơn.

“Phương pháp giống nhau? Có ý gì?” Tiêu Vũ sắc mặt bi thảm, hắn thật vất vả, rốt cục gặp được Tiêu Vạn Thiên, có thể Tiêu Vạn Thiên lại không biết hắn?

“Các ngươi nếu muốn giết ta, chỉ để ý đến chính là, cần gì bằng vào ta người nhà thân phận khi dễ!” Tiêu Vạn Thiên trên mặt lộ ra phẫn nộ, lại là không có lại tiếp tục ra tay.

“Cái gì? Cha lời này của ngươi có ý gì?” Tiêu Vũ lại ngây ngẩn cả người.

Hắn vốn là đã sống mấy trăm ngàn năm chí tôn, theo lý thuyết không nên chậm lụt như thế, có thể rốt cục nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên, hắn kích động trong lòng bên dưới, Tiêu Vạn Thiên lại là không biết hắn, thế cho nên nội tâm của hắn đã không có ngày thường lý trí.

“Câm miệng, không cho lại gọi ta cha!” Tiêu Vạn Thiên đột nhiên giận dữ, vừa là một chưởng vỗ ở Tiêu Vũ trên người.

Hắn phẫn nộ một chưởng, uy lực càng hơn vừa mới. Đối mặt cha đẻ, Tiêu Vũ không cách nào trả đũa, chỉ có thể là lại chịu đựng một chưởng, trong miệng vừa là chảy máu.

“Ngươi…… ngươi có cường hãn như vậy thân thể, vì sao không hoàn thủ? Ngươi chẳng lẽ không đúng tới giết ta gì?” Nhìn thấy Tiêu Vũ liền chịu đựng hai chưởng không hoàn thủ, Tiêu Vạn Thiên rốt cục thay đổi sắc mặt.

“Cha! Ngươi là của ta cha a, ta làm sao có thể ra tay với ngươi?” Tiêu Vũ trong mắt rưng rưng, hắn thật sự không cách nào minh bạch, Tiêu Vạn Thiên tại sao sẽ như vậy đối với hắn!

“Ta là phụ thân ngươi? Ha ha, &# 32; buồn cười, buồn cười!” Tiêu Vạn Thiên đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, trong tiếng cười, con kia độc nhãn lại là chảy nước mắt, rất lâu sau đó, hắn mới buồn bã nói: “Ta Vũ Nhi, sớm đã chết!”

Địch khoa kẻ thù Quỷ thuyền bóng bờ ruộng lạnh từ địch kẻ thù

Hắn rõ ràng còn sống khỏe re, tại sao Tiêu Vạn Thiên nói hắn đã chết?

“Ngươi giả mạo Vũ Nhi, có điều cũng liền muốn thứ này thôi!” Tiêu Vạn Thiên bi thảm nở nụ cười, từ trong ngực lấy ra một vật, ném về Tiêu Vũ.

Cái kia đúng là một cây linh dược, ở trong có dị dạng khí tức, cùng lúc trước Tiêu Vũ tìm được Thiên Căn giống nhau y hệt, rõ ràng chính là Thiên Căn.

“Vũ Nhi đã chết, thê tử của ta cũng đã không ở nhân thế, hai mươi năm qua, ta ở các đại cổ địa khổ tìm linh vật, nhưng bây giờ, dù cho ta chiếm được thì có ích lợi gì? Ta phụ mẹ con bọn hắn, phụ bọn họ hai mươi năm, thậm chí bọn họ chết đi thời gian, ta đều không thể ở bên cạnh họ!”

Kết khoa không tình thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ bí hiện ra kẻ thù

Tiêu Vạn Thiên nhìn trời cười to, con kia độc nhãn bên trong, lại là không dứt có nước mắt lướt xuống.

Qua rất lâu, hắn mới quay đầu nhìn về Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Ngươi muốn này linh vật, cho ngươi chính là, ngược lại Vũ Nhi đã chết, ta lại giữ lại cũng vô ích, nhưng ngươi không tư cách giả mạo hắn, cầm sau khi thì cút đi!”

Sau khi nói xong, Tiêu Vạn Thiên cười lớn, đạp tuyết mà đi. Hắn mặc dù đang cười, nhưng trong tiếng cười, lộ ra lại là vô tận thê lương cùng bi thương, trong đó ý lạnh càng hơn này đầy trời phong tuyết.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 650: Ẩn Tộc Nhân

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vạn Thiên đã ở băng tuyết bên trong rời đi, Tiêu Vũ nhưng vẫn là đứng ngây ra tại chỗ, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần.

“Cha…… tại sao không quen biết ta? Thì tại sao nói ta đã chết đi?”

Đứng ngây ra hồi lâu, Tiêu Vũ nhìn phía bên cạnh bị Tiêu Vạn Thiên ném xuống đất linh dược, đây đúng là Thiên Căn một loại.

“Vừa mới cha đem thứ này xưng là linh vật, chẳng lẽ hắn không biết là đây là Thiên Căn?”

Tiêu Vũ trong lòng, đột nhiên trở nên kêu loạn, hắn giờ phút này đã mất đi ngày xưa bình tĩnh cùng lý tính.

“Phương pháp giống nhau?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ như là nhớ tới cái gì, cho đến lúc này hắn mới ý thức tới, Tiêu Vạn Thiên trước khi câu nói kia ý tứ.

Sau khoa xa độc sau bóng chỗ tháng hận học khốc

“Chẳng lẽ cha ở gặp ta trước khi, từng có người giả mạo qua ta nhận hắn, đưa hắn lừa gạt? Nhưng giả mạo ta sẽ là ai?”

Bỗng nhiên, Tiêu Vũ nhớ tới Ngọc Khuyết công tử. Vốn hắn cảm thấy Ngọc gia người ở người cũng không nhất định là Tiêu Vạn Thiên, nhưng bây giờ kết quả đã cho thấy, Tiêu Vạn Thiên chính là Ngọc gia người bọn họ muốn tìm.

Nếu là như vậy, Ngọc Khuyết công tử rất có thể từ vừa mới bắt đầu liền biết Tiêu Vạn Thiên thân phận, hắn đối với Tiêu Vũ theo như lời những câu nói kia, tất cả đều là giả!

“Ngươi quả nhiên thật sâu tâm cơ!” Tiêu Vũ trong mắt, lộ ra kinh người ánh sáng lạnh.

Ngọc Khuyết công tử vì sao lại đối với hắn nói dối, trong này căn bản không cần nghĩ. Hắn nếu là biết Tiêu Vạn Thiên thân phận, vậy tất nhiên cũng biết, Tiêu Vũ cùng Tiêu Vạn Thiên là hai cha con.

Vậy vào lúc này, Tiêu Vũ xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn tự biết không phải Tiêu Vũ đối thủ, bởi vậy liền đối với Tiêu Vũ nói rồi cái kia một loạt nói dối.

Mặc dù là Tiêu Vũ, không thừa nhận cũng không được cái này Ngọc Khuyết công tử được cho nhân vật có tiếng tăm, tài năng ở lâm thời trong lúc đó, lập đến như vậy một hoàn mỹ nói dối, đem hắn đều tạm thời lừa gạt.

Có lẽ bàn về thực lực và thiên tư, cái này Ngọc Khuyết công tử không sánh được Tiêu Vũ đã thấy cái khác yêu nghiệt nhân vật, nhưng bàn về tâm cơ cùng lòng dạ, người này tuyệt đối cách xa ở những yêu nghiệt kia bên trên.

“Ngọc Khuyết! Ngọc gia!”

Tiêu Vũ trong mắt bùng phát đến tận trời rùng mình. Hắn dần dần tỉnh táo lại, mặc dù phẫn nộ, nhưng bây giờ, còn là tìm được trước Tiêu Vạn Thiên, cùng hắn đem sự tình nói rõ rõ ràng cho thỏa đáng.

Đối với hắn mà nói, trước mắt không có gì là so với cái này chuyện trọng yếu hơn!

Thu thập hảo tâm tình, Tiêu Vũ lập tức theo Tiêu Vạn Thiên dấu vết lưu lại đuổi theo. Hắn có thể thấy, Tiêu Vạn Thiên bây giờ là trọng thương trong người, thần lực trong cơ thể hỗn loạn, cho nên mới phải ở trên mặt tuyết lưu lại dấu vết.

Hắn có nghịch hoa sen Thần Hư bộ, vốn tưởng rằng theo này dấu chân, có thể thần tốc đuổi theo Tiêu Vạn Thiên, nhưng mà sau một lát, lông mày của hắn lại là sâu sắc khóa lại.

“Dấu chân biến mất? Tại sao lại như vậy!”

Tiêu Vũ một trái tim thần tốc trầm xuống, Tiêu Vạn Thiên dấu chân, lại trên mặt đất bỗng dưng biến mất.

“Chẳng lẽ có những người khác đuổi tới cha? Tu luyện người đạp tuyết vô ngân, nếu như là những người kia đem cha mang đi nói, thì có thể hiểu được trên đất dấu chân vì sao lại biến mất!”

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm ngâm, nhưng hắn theo dưới chân núi mà đến, nếu như là dưới chân núi người đuổi tới, không thể trực tiếp vòng qua hắn đuổi theo Tiêu Vạn Thiên mới đúng.

Nói cách khác, mang đi Tiêu Vạn Thiên người không hẳn là từ dưới chân núi đuổi theo, mà là từ trên núi mà đến.

“Bất kể là ai, nếu dám đả thương cha ta một cái tóc, ta cũng sẽ phải ngươi trả giá thật lớn!”

Hắn mắt mang ánh sáng lạnh lẽo,

Này một phát trực tiếp lấy ra huyễn thiên thần dực, bay về phía Băng Sơn đỉnh.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ thì đã bay đến Băng Sơn đỉnh, người đá xung quanh cơ thể có đại đạo gợn sóng cũng lưu chuyển, cũng có thể bay trên trời.

“Quả nhiên là từ trên núi đến!”

Tiêu Vũ mắt mang ý lạnh, này Băng Sơn trên đỉnh, lại có rất nhiều dùng băng tuyết kiến tạo mà thành kiến trúc, lăng ở không trung phóng tầm mắt nhìn, những kiến trúc này ở đỉnh núi sáng lên lấp loá, thật là mỹ lệ.

Nhìn dáng dấp, những kiến trúc này cũng không có thiếu, Tiêu Vũ suy đoán, nơi đây có thể sinh sống một bộ tộc.

Hắn đứng ở không trung, cố ý lộ ra gợn sóng, để này Băng Sơn trên đỉnh người có thể cảm thụ được.

“Người nào!”

Kết kẻ thù xa độc địch hận chỗ dương thuật phong khoa

Quả nhiên, Băng Sơn bên trong truyền ra gầm lên, ngay sau đó, liên tục mấy bóng người bay ra, lăng không cùng Tiêu Vũ đối lập.

Những người này một thân trắng như tuyết, cùng quanh thân thiên địa phảng phất tan đến tử đồng thời, đối mặt Tiêu Vũ, bọn họ như gặp đại địch, địa bàn của mình lại bị người vô thanh vô tức xâm lấn!

“Các ngươi vừa mới, có phải là theo ngọn núi mang về một người?” Tiêu Vũ vẻ mặt hờ hững, không có nửa câu nói nhảm, trực tiếp hỏi.

“Chúng ta không biết là ngươi đang nói cái gì! Nơi đây là chúng ta tuyết tộc nhân địa phương, ngươi tốt nhất lập tức rời đi, nếu không thì đừng trách chúng ta không khách khí!” Mấy cái kia lao ra người đối với Tiêu Vũ phẫn nộ quát.

“Tuyết tộc nhân?” Tiêu Vũ lông mày, đột nhiên nhăn lại.

Thế gian có cổ tộc, còn có ẩn loài.

Thuyền không khoa khoa tình địch thuật chỗ ầm ĩ thuyền chiến khắc

Hắn từng nghe nói, cái gọi là ẩn loài, là một vài có năng lực đặc thù, hoặc là có một loại nào đó chỗ hơn người bộ tộc.

Thuyền không khoa khoa tình địch thuật chỗ ầm ĩ thuyền chiến khắc mấy cái tuyết tộc nhân nhìn thấy Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, và trên người cũng không có cái gì kinh người gợn sóng, nghe xong hắn sau khi đều tức giận.

Loại người này, cùng cổ tộc bất đồng chính là, bọn họ hầu như chưa bao giờ vào đời. Cổ tộc dù cho giấu ở thế ngoại, cũng thỉnh thoảng sẽ tiến vào trần thế, nhưng ẩn loài người, tất là xưa nay sẽ không ở thế giới hiện ra.

Theo Tiêu Vũ biết, ẩn tộc nhân bởi vì có đủ loại cổ quái kỳ lạ năng lực, mà bị người coi là dị thể, bởi vậy cùng đám người không hợp.

Cũng là bởi vì nguyên nhân này, ẩn tộc nhân không thích tiến vào trần thế, thường thường là giấu ở thế ngoại, không có đại sự gì hầu như sẽ không xuất hiện.

“Ta không can thiệp tới các ngươi có phải hay không ẩn tộc nhân, đem các ngươi lúc trước mang về người giao ra đây, nếu không các ngươi tộc này thì sẽ ở hôm nay biến mất!” Tiêu Vũ lần này, là chân chính động sát ý.

Bình thường sát ý của hắn theo sẽ không đối với không quan hệ nhân sinh lên, nhưng lần này, nhưng khác, bởi vì quan hệ đến Tiêu Vạn Thiên.

Địch không không Quỷ thuyền bóng chỗ tháng sau cát

“Bằng ngươi một giới tiểu bối, cũng dám đến ta Tuyết tộc bên trong làm càn?”

Mấy cái tuyết tộc nhân nhìn thấy Tiêu Vũ tuổi còn trẻ, và trên người cũng không có cái gì kinh người gợn sóng, nghe xong hắn sau khi đều tức giận.

Địch không xa độc thuyền xem kỹ từ tháng ngón tay bí khắc

Thì nghe bọn họ trong miệng lẩm bẩm nói thầm một loại nào đó thần chú, nghe tới cổ xưa phức tạp.

“Hôm nay chúng ta thì đại diện Tuyết Thần, kỷ luật ngươi cái này dốt nát tiểu bối!”

Thần chú hạ xuống, trong bầu trời này phong tuyết, đột nhiên trở nên bắt đầu cuồng bạo, một loại lực lượng quỷ dị xuất hiện, im hơi lặng tiếng đem Tiêu Vũ bao lấy.

Hắn hơi kinh ngạc, đó là băng hàn lực lượng, một trận gió thổi tới sau, hắn bên ngoài thân nhất thời ngưng tụ thành băng, trong chớp mắt hắn cũng đã bị to lớn khối băng bao lại, bị nhốt ở bên trong.

Địch kẻ thù khoa khoa khốc địch hận từ dương sau bí kẻ thù

“Hừ, này vạn niên hàn băng, liền vương giả nhân vật đều phải kiêng kỵ, ngươi một giới tiểu bối, cũng dám đến ta Tuyết tộc làm càn, quả thực muốn chết!”

Cái kia vài tên tuyết tộc nhân lộ ra xem thường, cười lạnh nói.

Vừa dứt lời, cũng chỉ răng rắc một tiếng, cái kia niêm phong Tiêu Vũ khối băng xuất hiện vết rách. Này vết rách ở khối băng trên thần tốc lan tràn, sau đó ầm ầm một tiếng, khối băng hóa thành mảnh vỡ, ầm ầm phá nát.

“Các ngươi đã yêu thích phương thức này, chuyện đó trở nên đơn giản.” Tiêu Vũ theo băng bên trong tránh ra, cũng không quay đầu lại, nhẹ nói: “Tiểu Cửu!”

“Tiểu Cửu?”

Mấy cái tuyết tộc nhân hai mặt nhìn nhau, không rõ Tiêu Vũ ý trong lời nói. Đang không rõ gian, đột nhiên chỉ thấy Tiêu Vũ phía sau cái kia không nhúc nhích người đá chuyển động, cất bước về phía trước.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 651: Không Biết Trời Cao Đất Dày

Đọc trên điện thoại

Người đá thế mà lại động?

Mấy cái kia Tuyết tộc người còn chưa kịp kinh ngạc, chỉ thấy người đá kia đột nhiên một bước từ không trung bước về phía phía dưới Băng Sơn, bọn họ chưa còn phục hồi tinh thần lại, liền nghe oanh một tiếng, người đá giơ tay, một đôi nặng nề nắm đấm đòn nghiêm trọng mặt đất.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Trong nháy mắt, Băng Sơn lay động, này mỹ lệ cực điểm tượng băng kiến trúc liên miên liên miên sụp đổ.

Phải biết rằng người đá này nhưng có vương giả cấp bậc sức chiến đấu, hơn nữa còn là đứng đầu vương giả, cú đấm này đem này Băng Sơn trực tiếp oanh làm đất bằng phẳng đều không quá đáng, nhưng bây giờ chỉ là làm ngọn núi này chấn động, làm cho trên núi kiến trúc sụp đổ mà thôi.

"Xem ra tuyết tộc nhân lựa chọn ở đây lánh đời, không phải là không có nguyên nhân." Tiêu Vũ nhìn thấy tất cả những thứ này, thầm nghĩ trong lòng.

"Động đất, chạy mau!"

"Cứu mạng!"

Băng Sơn bên trên, không dứt sụp đổ kiến trúc và kịch liệt lay động Băng Sơn để trong này ẩn loài người liên miên chạy đi, hoàn toàn đại loạn.

Mấy cái kia mới vừa đối với Tiêu Vũ xuất thủ tuyết tộc nhân, thấy trong tộc hoa lệ nhất kiến trúc trong chớp mắt hầu như tất cả đều thành nát binh, nhất thời đều ngây dại, sau một lát mới phục hồi tinh thần lại.

“Dừng tay, các ngươi quá làm càn!”

Bọn họ giận dữ, gầm lên bên trong dồn dập quay người đá ra tay. Bọn họ đồng thời đọc thầm lên cổ xưa thần chú, hoặc là triệu hoán đến đầy trời băng nhũ, hoặc là ở thạch thân người trước ngưng tụ lạnh băng chi lực, ý đồ dùng vạn niên hàn băng đem người đá đóng băng.

Chỉ tiếc, người đá thân thể, liền Tiêu Vũ đều phải 4 lực thêm thân thể tài năng miễn cưỡng chiến thắng, này như mưa rơi băng nhũ rơi vào người đá trên người, nó thậm chí không có phản ứng chút nào, trước người lớn băng, cũng bị nó nhẹ nhàng đập vỡ tan.

Tôn Cừu Khoa kẻ thù khốc tôn thuật chỗ lạnh tôn địch ầm ĩ

Tôn kẻ thù không kẻ thù độc thuyền học chiến dương tháng bờ ruộng tiếp

“Quái vật! Có quái vật đến rồi, mọi người chạy mau!”

“Tuyết Thần a, cầu người đem quái vật này đuổi đi!”

Nhìn thấy người đá như thế dũng mãnh phi thường, Băng Sơn trên tuyết tộc nhân triệt để rối loạn.

“Mau dừng tay, các ngươi rốt cuộc là ai, dám đối với ta Tuyết tộc ra tay, sẽ không sợ đưa tới Tuyết Thần Chi Nộ gì?” Mấy cái kia tuyết tộc nhân quay Tiêu Vũ gầm lên, bọn họ đã nhìn ra, người đá này này đây Tiêu Vũ ý chí làm hành động tiêu chuẩn.

“Tuyết Thần? Loại này thần linh câu chuyện, cũng chỉ có các ngươi tin tưởng, đem bọn ngươi mang về người giao ra đây cho ta, nếu không ta san bằng ngươi này Băng Sơn!” Tiêu Vũ thờ ơ, để Tiêu Vạn Thiên, hắn đã bất chấp nhiều như vậy, không có cách nào cùng những người này dùng ôn hòa thủ đoạn.

Huống hồ, đối phương lúc trước gọi đến vạn niên hàn băng thật không đơn giản, nếu không có hắn thân thể kinh người, chỉ sợ đã chết ở tại bọn hắn trong tay.

“Tiểu tử này không phải người bình thường, ngươi nhanh đi mời mọc thượng sư, ta trước tiên đem hắn ổn định!” Một tuyết tộc nhân quay đồng bạn cho phép ánh mắt, chính mình tất là nhìn Tiêu Vũ, nói: “Chúng ta có thể dựa theo lời của ngươi nói đi làm, nhưng ngươi muốn trước hết để cho người đá kia dừng tay.”

“Tiểu Cửu.” Tiêu Vũ gọi lại người đá, người đá này cùng hắn càng ở lâu, tựa hồ càng khó giải thích hắn ý tứ, có đôi khi dù cho không cần hắn mở miệng, tựa hồ cũng có thể biết hắn muốn nói cái gì, nghe đến âm thanh sau khi, liền đã ngừng lại động tác.

“Các ngươi chỉ có một nén hương thời gian.” Tiêu Vũ lại nói một câu nói này, sau đó không nói nữa.

Trên thực tế, hắn bây giờ kỳ thực muốn trực tiếp bằng nhau này Băng Sơn, đem Tiêu Vạn Thiên tìm ra, nhưng Tiêu Vạn Thiên còn ở trong tay những người này, cho nên hắn cũng không dám thân cận quá cấp tiến.

“Tiểu bối, ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi biết rồi đấy, ta Tuyết tộc là lánh đời loài,

Ngươi dám đối xử như thế ẩn loài người, sẽ không sợ đưa tới tai họa gì?” Cái kia tuyết tộc nhân tiếp tục đối với Tiêu Vũ mở miệng, vẻ mặt lạnh như băng, vừa là không cam lòng.

Tiêu Vũ nhắm mắt, như là không nghe thấy, bởi vì hắn biết người này bây giờ nói những lời này, có điều là muốn hấp dẫn sự chú ý của hắn, để hắn quên thời gian thôi.

Trong lòng hắn cũng đang suy tư, trong truyền thuyết ẩn tộc nhân bởi vì bị người coi là dị thể, có đủ loại thần bí năng lực, có người có thể nhìn thấu bộ phận tương lai, cũng có người có thể xu cát tị hung, không thể dùng lẽ thường giải thích.

Đương nhiên, những năng lực kia kẻ nắm giữ, cũng sẽ có sự phân chia mạnh yếu, hiện nay hắn ở cái địa phương này, lại cũng gặp ẩn loài người.

Này Tuyết tộc người tựa hồ đối với băng tuyết có không giống người thường khống chế năng lực, mặc dù tu luyện người thông qua tu luyện công quyết cùng lĩnh ngộ hàn băng chi đạo cũng có thể làm được, nhưng hiển nhiên Tuyết tộc người ở phương diện này năng lực càng thêm xuất chúng.

Tựa như cái kia vài tên Tuyết tộc người, theo gợn sóng nhìn lên bọn họ chỉ có Thiên Tông thực lực, nhưng vừa mới kêu gọi mà đến vạn niên hàn băng, chỉ sợ cũng liền vương giả nhân vật đều phải kiêng kỵ vài phần, đều là Thiên Tông, chỉ sợ không có mấy người có thể ngăn cản.

“Xem ra trong loạn thế, nếu là ẩn loài cũng dồn dập hiện thế, đó sẽ là một đoạn vô cùng không năm tháng yên tĩnh.” Tiêu Vũ trong lòng nhẹ giọng tự nói.

Tên kia tuyết tộc nhân, hiển nhiên thật không ngờ người trẻ tuổi này lại như vậy khó đối phó, quả thực khó chơi, để cho hắn cũng mất biện pháp.

Tôn kẻ thù xa khoa tâm tình hận chỗ tháng độc cho nên chút nào

Sau một chốc, Tiêu Vũ mở mắt ra, nói: “Đã đến giờ.”

Tên kia người tuyết trong lòng căng thẳng, chỉ thấy lần này không cần Tiêu Vũ mở miệng, người đá đã là vừa chuyển động.

“Ha ha, người trẻ tuổi thái quá ngông cuồng, Cũng là chuyện tốt!”

Ngay ở lúc này, một thanh âm, từ cái này một tòa lớn nhất trong kiến trúc truyền ra.

Cái kia kiến trúc thập phần to lớn, từ xa nhìn lại tựa như một toà cung điện, cung điện mỗi một bộ phận đều này đây hàn băng kiến tạo mà thành, ở người đá vừa rồi đả kích bên trong, này điện cơ hồ không có chịu ảnh hưởng.

Tiêu Vũ không nói, chỉ là nhấc mắt thấy hướng về tòa cung điện kia, chỉ thấy một gã tiên phong đạo cốt lão nhân chậm rãi bước đi ra, trên mặt mang theo vài phần mỉm cười.

Hắn đi tới cửa cung điện, đối với không trung Tiêu Vũ nói: “Người trẻ tuổi, Tuyết tộc không phải ngươi có thể tới ngang ngược địa phương, từ đâu tới đây, chạy về chỗ đó a!”

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, kêu gọi người đá, chính mình tất là căn bản không có tính toán ra tay.

“Thùng!”

Người đá cất bước, bước chân hạ xuống thời gian đại địa chính là một trận rung động, hắn từ từ hướng đi ông lão, đột nhiên lắc người một cái, tới ông lão kia trước người, bỗng nhiên một quyền hướng về ông lão nổ ra.

“Ánh sáng đom đóm, cũng dám cùng nhật nguyệt tranh huy?”

Ông lão kia sắc mặt hờ hững, trong tay một cái giống như hắn cao mộc cầm trên mặt đất hơi điểm nhẹ, tiếp theo, chỉ thấy người đá chém ra nắm đấm cứ như vậy dừng ở trên không, không nhúc nhích.

Địch không kẻ thù khốc kết hận chiến cô cho nên quá kết

Địch kẻ thù không không khốc sau xem kỹ tiếp hàng tháng ầm ĩ thi

Người đá vốn cũng không ứng phó sẽ động, mà giờ khắc này vị này người đá, mới phảng phất đã biến thành thật người đá, hình ảnh ngắt quãng tại chỗ.

“Người trẻ tuổi, đem ngươi khối đá này mang tới, xuống núi đi thôi, bản tọa không muốn khai sát giới.” Lão nhân nhẹ nhàng bâng quơ, khí chất mờ ảo, phảng phất không dính khói bụi trần gian, lời nói lại có vẻ cao cao tại thượng.

“Xem ra ngươi cũng có chút con đường.” Tiêu Vũ từ không trung rơi xuống đất, cũng như là người đá bình thường, chậm rãi bước hướng đi người lão giả này, “có điều ngươi có phải hay không đối với mình quá tự tin!”

Mắt thấy Tiêu Vũ từng bước một đi tới, lão nhân lắc đầu than khẽ, nói: “Chung quy là trẻ tuổi nóng tính, không biết là trời cao đất rộng, cũng là như thế, vậy thì không trách bản tọa muốn khai sát giới!”

Tiếng nói vừa dứt, trong tay hắn mộc cầm lại một lần trên mặt đất một điểm.

Vào giờ khắc này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, có một luồng chí âm lạnh lực lượng, phảng phất từ Cửu U thế giới mà đến, thẳng đến thần hồn của hắn mà đi!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 652: Trời Cao Bao Nhiêu? Dày Bao Nhiêu...

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ trong lòng, bao nhiêu có vài phần kinh ngạc. Người lão giả này thủ đoạn có chút tà dị, đúng là thẳng đến thần hồn mà đi.

Sức mạnh kia cảm giác, so với trước kia vạn niên hàn băng càng thêm âm hàn, tựa hồ có thể trực tiếp đem người thần hồn đông lại.

Thần hồn nếu là bị đông lại, cùng thân thể liên hệ sẽ bị chặt đứt, cũng là không cách nào khống chế nữa thân thể làm ra bất kỳ hành động nào, chỉ có thể mặc người chém giết.

Chỉ tiếc chính là, thứ này đối với người khác có lẽ hữu dụng, nhưng đối với Tiêu Vũ, lại là vô dụng.

“Hừ!”

Trong lòng hắn hừ nhẹ một tiếng, trong cơ thể hai loại sức mạnh đồng thời vận chuyển.

Bất diệt âm dương trải qua, chí âm chí dương cùng tồn tại, trong đó thái dương lực, trời sinh khắc chế loại này ẩn lạnh lực lượng.

Lục đạo dấu ấn, chia ra làm khí, trời,, Huyền, máu, Hồn 6 ấn.

Khí ấn làm khí đạo, cũng đại diện vạn vật diễn biến, thiên ấn làm Phù đạo, có thể ngưng đọng đến Thiên đạo lực lượng, cũng có thể để Tiêu Vũ lập tức thành phù, ấn vì dược đạo, linh dược cắm rễ ở đại địa, vì vậy này ấn có đại địa chi lực, cũng là Tiêu Vũ tam đại chữa thương pháp một trong.

Còn sót lại Huyền ấn, là trận đạo chỗ diễn biến, này ấn tạo ra chính là một phương lĩnh vực, vết máu từ sức chiến đấu diễn biến, đại biểu thân thể, cũng có thể ảnh hưởng thân thể, để Tiêu Vũ thay đổi tự thân dung mạo cùng khí tức, còn lại Hồn ấn, thì lại từ cảnh giới diễn biến, mà cảnh giới, chính là từ thần hồn đối với tu luyện lĩnh ngộ.

Cuối cùng này 1 Hồn ấn, Tiêu Vũ trước đây rất ít sử dụng, vết máu có thể ảnh hưởng thân thể, mà Hồn ấn, thì lại khả năng ảnh hưởng thần hồn.

Nhận sự giúp đỡ Hồn ấn, hắn có thể dò xét người khác thần hồn, cũng có thể dùng này ấn làm người sản sinh ảo cảnh, mà giờ khắc này Hồn ấn lấy ra, thần bảo vệ Hồn, loại kia chí âm lực lượng, chính là không cách nào lại đối với linh hồn của hắn sản sinh tác dụng.

Hai loại sức mạnh xuất hiện, loại kia chí âm lực lượng, trong nháy mắt biến mất trong vô hình, Tiêu Vũ động tác thậm chí đều chưa từng dừng lại, tiếp tục bước lên phía trước.

“A?” Người lão giả kia, nhìn thấy chính mình thủ đoạn bất cứ không có có hiệu lực, Tiêu Vũ y nguyên còn tại đi lại, không khỏi kinh ngạc.

“Thùng! Thùng! Thùng!”

Hắn vừa là liên tục nâng lên mộc cầm, trên mặt đất liên kích, nhưng mà, mặc hắn như thế nào thi triển, Tiêu Vũ thủy chung đều là không bị ảnh hưởng chút nào, vẫn là chầm chậm bước bước chân.

“Làm sao sẽ vô dụng?” Ông lão sắc mặt rốt cục khẽ biến, hắn này 1 đông lại thần hồn thủ đoạn, còn chưa từng có thất bại qua.

Phải biết, thần hồn là trên thân thể người thần bí nhất mà yếu ớt nhất bộ phận, ít có người hiểu được tu luyện như thế nào, bởi vậy chính là vương giả nhân vật, đều không thể đối kháng chiêu thức ấy.

Thế nhưng đối mặt Tiêu Vũ, hắn chiêu thức ấy lại vô dụng!

“Ngươi mới vừa nói, ta không biết trời cao đất dày?” Tiêu Vũ một bên cất bước, vừa nói: “Vậy xin hỏi, trời cao bao nhiêu? Dày mấy phần?”

Hắn thân là ngày xưa đệ nhất chí tôn, toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới trung tướng thiên địa ngộ được cực kỳ xuyên qua người, càng bị người ta nói thành không biết trời cao đất dày!

“Người trẻ tuổi, không nên quá đắc ý, bản tọa chỉ là không muốn khai sát giới mà thôi! ” Ông lão kia sắc mặt khó coi, Tiêu Vũ nói không thể nghi ngờ để mặt mũi của hắn treo lên không quá ở.

Chỉ là hắn thật sự không nghĩ ra, cái kia đông lại thần hồn thủ đoạn, làm sao sẽ đối với Tiêu Vũ không có tác dụng?

“Phải không?” Tiêu Vũ nở nụ cười, chỉ là nụ cười này xem ở ông lão trong mắt, lại là để ông lão có loại không rét mà run cảm giác.

“Ngươi muốn làm gì?” Hắn đột nhiên có chút luống cuống, đến tận đây mới biết người trẻ tuổi này không muốn hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không hề trả lời, hắn trực tiếp lấy ra Hồn ấn.

Tôn khoa không khốc tôn thuật chỗ lạnh sớm ầm ĩ tinh

Này ấn ngưng tụ thành sau khi hắn rất ít sử dụng, bởi vì thần hồn là yếu ớt nhất địa phương, đả thương người thần hồn cũng là thủ đoạn tàn nhẫn nhất, thần hồn bị hao tổn không chỉ so với thân thể càng khó khôi phục, hơn nữa đau đớn cũng là thân thể ngàn vạn gấp nhiều lần, dù sao cũng là trực tiếp đau đớn xuyên qua thần hồn, bởi vậy không đến cần thiết hắn không muốn sử dụng.

Nhưng lúc này, hắn chỉ là lấy gậy ông đập lưng ông.

“Ngươi……”

Ông lão chỉ là nhìn thấy thấy hoa mắt, ngay sau đó, cái kia cao cao tại thượng ánh mắt cùng sắc mặt, đột nhiên trở nên ngây dại ra, hai mắt chỗ trống, giống như mất đi ý thức.

“Các ngươi theo trong núi mang về người ở đâu?” Tiêu Vũ đi tới trước người lão giả này, lạnh lùng dò hỏi.

“Ở…… ở tuyết bên trong thần điện!” Ông lão ánh mắt đờ đẫn, như thực chất đáp.

Sau không kẻ thù khốc tôn bóng tiếp nguyệt học thuyền

Hắn giờ phút này đã bị Tiêu Vũ dùng Hồn ấn đã khống chế thần hồn, đạt được một loại cùng loại thôi miên hiệu quả, vô luận Tiêu Vũ hỏi cái gì, hắn cũng có thành thật trả lời.

Tiêu Vũ nhìn về phía sau lưng lão giả này cung điện, trên đó viết, rõ ràng là tuyết thần điện ba chữ.

“Các ngươi đưa hắn mang về, có mục đích gì?” Tiêu Vũ hỏi tiếp, hắn đến bây giờ cũng không minh bạch, Tuyết tộc người vì sao phải đem Tiêu Vạn Thiên mang về.

“Đây là tộc chủ ý tứ, tộc chủ nói, người này ở dưới chân núi bị 3 đại cổ tộc chung sức đuổi giết, trên người nhất định có bí mật gì, cho nên ra lệnh cho người đưa hắn mang về, muốn biết rõ ràng.” Lão nhân đờ đẫn ánh mắt, từng chữ từng câu đáp lại.

Xem ra mặc dù là ẩn loài người, cũng không phải đối với ngoại giới không biết gì cả, ít nhất liên quan tới cổ tộc việc, bọn họ là rõ ràng.

“Người kia hiện tại ở đâu, mang ta đi tìm hắn.” Tiêu Vũ tiếp tục nói.

“Vâng!” Ông lão vẻ mặt dại ra, sau khi nói xong chính là xoay người, hướng về trong điện đi trở về.

Tiêu Vũ vừa muốn cất bước, đã thấy người đá còn đứng ở một bên bất động, hắn không khỏi nghi hoặc, người đá này lại cũng có thể bị đông lại, nếu không có đã ra đời linh trí, có cùng loại “thần hồn” gì đó không thành công.

Hắn tiến lên dùng bất diệt âm dương trải qua hóa giải người đá trên người âm hàn lực, người đá này mới khôi phục hoạt động năng lực, tiếp tục cùng ở phía sau hắn.

Băng Sơn trên, một đám tuyết tộc nhân nhìn thấy bọn họ “thượng sư” đột nhiên đối với Tiêu Vũ nói gì nghe nấy, đều là hai mặt nhìn nhau.

“Thượng sư” Ở trong tộc bọn họ địa vị cực cao, chỉ đứng sau tộc chủ, vì vậy nhìn thấy ông lão kia mang theo Tiêu Vũ vào tuyết thần điện, một đám người cũng không dám ngăn cản, thậm chí không dám mở miệng.

Tiến vào tuyết bên trong thần điện, này ở trong các loại, &# 85;U đọc sách www. Uuka &# 110; shu. c o &# 109; tất cả đều là tượng băng thềm ngọc, có vẻ xa hoa, kể cả trong điện bàn ghế các loại, càng tất cả đều là băng, ở trong điện khắp nơi đều là chói lọi.

Tôn Viễn Khoa Quỷ tôn hận từ dương xa tình

Tôn Viễn Khoa Quỷ tôn hận từ dương xa tình lục đạo dấu ấn, chia ra làm khí, trời,, Huyền, máu, Hồn 6 ấn.

“Tuyết tộc càng có đóng băng thần hồn năng lực? Cái khác ẩn loài, cũng cũng có cùng loại quỷ dị thủ đoạn gì?” Tiêu Vũ đi ở sau lưng lão ta, nhưng trong lòng thì đang suy tư những vấn đề khác.

Cung điện huy hoàng, ông lão kia mang theo Tiêu Vũ ở trong điện cong cong vòng vòng, không lâu sau đó, rốt cục đi tới một tòa lộng lẫy bên trong cung điện.

“Ngoài điện việc, có thể đã giải quyết?”

Nhìn thấy ông lão kia trở về, bên trong cung điện, vang lên một lười biếng âm thanh, đúng là cái lành lạnh giọng nữ.

Chỉ thấy phía trên tòa đại điện kia, một gã cô gái mặc áo trắng, lười biếng nằm ở một tấm xe trượt tuyết bên trên, trên giường sương trắng từng trận, thoạt nhìn liền có hàn khí bức người, cô gái này lại là có vẻ thập phần hưởng thụ.

Thời khắc này ông lão, đã bị Tiêu Vũ dùng Hồn ấn khống chế, chỉ là ngơ ngác đứng thẳng, không có cho cô gái kia trả lời.

“Xem ra là không có giải quyết.” Cô gái kia hít một tiếng, theo băng trên giường đứng dậy, một đôi ngươi cũng như băng tuyết, khiến người ta cảm thấy hơi lạnh thấu xương.

Ánh mắt của nàng rơi vào Tiêu Vũ trên thân, cả người như là một cao cao tại thượng nữ vương, tràn đầy bá đạo, lại như một đóa sinh ở trên đỉnh cao nhất tuyết liên, kiêu ngạo mà đẹp lạnh lùng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 653: Tuyết Tộc Đứng Đầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đem bọn ngươi mang về người giao ra, các ngươi Tuyết tộc tài năng bảo vệ.” Tiêu Vũ chậm rãi bước đi lên phía trước, âm thanh bình tĩnh, lại không thể nghi ngờ.

“Năm tháng tựa như ngày đông giống nhau, bởi vì tới gần mùa xuân, mà có vẻ dài lâu!”

Phía trên cái kia như băng tuyết nữ tử, như là một trong tuyết Tinh Linh, nàng phảng phất không nghe thấy Tiêu Vũ nói, tự lẩm bẩm: “Tại đây tháng năm dài đằng đẵng bên trong, đã không biết là bao nhiêu năm đã trôi qua!”

Nói xong lời này, nàng vừa rồi chuyển mà nhìn phía Tiêu Vũ, nói: “Đã không biết bao nhiêu năm, không người nào dám như vậy đối trên ta Tuyết tộc, không người nào dám nói chuyện với ta như thế, nhiều năm như vậy, ngươi là người thứ nhất!”

“Tin tưởng ta không phải là cái cuối cùng.” Tiêu Vũ vẫn như cũ bình tĩnh.

“Nhưng ngươi ở trước đó, sẽ đã chết.” Cái kia như là tuyết nữ bình thường nữ tử nói xong, một ngón tay như băng như ngọc, xa xa chỉ về Tiêu Vũ.

Này trong băng cung, đột nhiên liền rơi ra đầy trời tuyết bay, này tuyết không biết từ chỗ nào mà đến, nơi đây nhiệt độ, cũng đột nhiên giảm xuống, liền không khí tựa hồ cũng đã ngưng tụ.

“Thùng!”

Tiêu Vũ nhấc chân, trên mặt đất tầng tầng một bước, bất diệt âm dương trải qua bên trong thái dương lực nhập vào cơ thể bước ra, khiến thân thể hắn quanh thân trong vòng mấy trượng, không có một mảnh bông tuyết có thể gần sát.

Hắn tiện đà cất bước, hướng đi cô gái kia. Đã đối phương muốn động thủ, vậy liền không cần nhiều lời nữa.

“Ồ?”

Nữ tử ánh mắt lộ ra vài phần kinh ngạc, lại không kinh hoảng, ngón tay động liên tục, cái kia gió tuyết đầy trời nhất thời giống như mọc mắt, toàn bộ hướng về Tiêu Vũ bay đi.

Tình cảnh này, tràn ngập một loại dị dạng vẻ đẹp, lại là giấu diếm sát cơ.

Chỉ tiếc, từng mảnh từng mảnh bông tuyết căn bản là không có cách gần sát Tiêu Vũ, tất cả đều bị bất diệt âm dương trải qua khắc chế.

“Bốp!”

Tiêu Vũ dưới chân sinh hoa sen, một bước gian bước đến cô gái kia trước người, đấm ra một quyền.

“Ầm!”

Cái kia dưới người cô gái xe trượt tuyết ầm ầm phá nát, nàng tự thân cũng như là như là hoa tuyết, ở Tiêu Vũ một quyền bên trong đi tứ tán, hóa thành từng mảnh từng mảnh tuyết bay.

“Xem ra ta có chút coi thường ngươi!”

Đầy trời tuyết bay bên trong,

Có một mảnh bông tuyết đột nhiên đã biến thành bóng người, chính là cô gái kia, nàng đã phải đi tới Tiêu Vũ sớm nhất đứng thẳng địa phương.

Cô gái này băng tuyết chi đạo, hiển nhiên đã không chỉ là đóng băng đơn giản như vậy, so với Tiêu Vũ trước khi từng thấy tuyết tộc nhân đều cao minh, hơn nữa cũng còn ở vị kia “thượng sư” bên trên.

Nàng xem ra rất trẻ tuổi, tựa hồ hoàn toàn không so với cắt Tiêu Vũ lớn đến chạy đi đâu, nhưng thủ đoạn lại quỷ dị khó lường, so với phổ thông vương giả muốn nguy hiểm nhiều lắm.

“Chỉ tiếc……”

Cái kia tuyết nữ trong miệng, phát sinh lạnh như băng âm thanh.

Chỉ thấy, bị Tiêu Vũ nổ đến tứ tán bông tuyết, có vài miếng dính ở nắm đấm của hắn bên trên, đột nhiên này vài miếng bông tuyết hóa thân làm ba cái nữ tử, mỗi một đều cùng cái kia tuyết nữ giống nhau như đúc, phân không ra lẫn nhau.

Ba nữ một người ôm lấy Tiêu Vũ, hai người khác tất là phân biệt ôm lấy hắn tả hữu hai cánh tay, sau đó, hai nữ hóa thành tượng băng, đã là đem Tiêu Vũ đông lại.

“Này băng không chỉ có thể đóng băng nhục thể của ngươi, còn có thể niêm phong thần lực của ngươi, mặc dù là sức chiến đấu kinh thế vương giả, gặp phải tình huống như thế này cũng sẽ biến thành một cái không có thần lực người phàm.”

Tuyết nữ lời nói cao cao tại thượng, bình tĩnh mà tự tin, nói: “Ngươi mặc dù can đảm lắm, gan dạ phạm ta Tuyết tộc, nhưng thực lực hay là hơi yếu một chút.”

“Phải không?” Tiêu Vũ mặt không cảm xúc, thân thể nhẹ nhàng chấn động.

Trong nháy mắt, ba cái đưa hắn đóng băng người tuyết ầm ầm phá nát, hóa thành từng mảnh từng mảnh vụn băng.

Hắn dù cho không có Thần lực, thân thể từ lâu so với vương giả cường hãn, này tượng băng cố nhiên khủng bố, có thể làm cho hết thảy vương giả mất đi sức phản kháng, nhưng đối với thân thể cường hãn hắn tới nói, lại là vô dụng.

“Ngươi…… đến tột cùng là ai?”

Tuyết nữ sắc mặt, rốt cục mất đi thong dong, không còn bình tĩnh nữa.

Nàng cái kia có thể tuỳ tiện khiến vương giả mất đi năng lực chiến đấu cùng băng tuyết chi đạo, càng lần đầu tiên mất hiệu lực!

“Ta hỏi một lần nữa, các ngươi theo Băng Sơn bên trong mang về người ở nơi nào?” Tiêu Vũ tránh thoát hàn băng, một lần nữa hướng đi này tuyết nữ.

Tuyết nữ sắc mặt lần lượt biến đổi, nàng chưa từng gặp dạng này người, lại không sợ nàng băng tuyết chi đạo.

Có thể thong dong hóa giải nàng trước đây thủ đoạn, nàng rất rõ ràng, dù cho tiếp tục đánh nhau, nàng coi như có thể bất bại, cũng khó có thể thủ thắng.

Thế nhưng, nàng không thắng nổi Tiêu Vũ, Tiêu Vũ nhưng có thể uy hiếp được nàng toàn bộ Tuyết tộc!

Vẻ mặt biến hóa gian, này tuyết nữ cuối cùng rốt cục vẫn là cắn răng, nói: “Hắn…… đã đi rồi!”

“Đi rồi?” Tiêu Vũ dừng lại, con mắt bắn ra hàn quang, “các ngươi dẫn hắn trở về, chẳng lẽ không đúng ôm có mục đích gì gì? Sẽ cứ như vậy để hắn đi rồi?”

Tiêu Vũ trong mắt hung quang, để tuyết nữ run sợ, chuyện đến nước này nàng đã không muốn sẽ cùng Tiêu Vũ làm vô vị chiến đấu, liền nói ngay: “Vốn, hắn bị 3 đại cổ tộc đuổi giết, ta quả thật hoài nghi trên người hắn có cái gì bí mật, nhưng nhìn thấy hắn sau ta mới biết được, 3 đại cổ tộc đuổi giết hắn, đơn giản là trên người hắn có Thiên Căn.”

“Sau đó thì sao?” Tiêu Vũ lại lạnh lùng hỏi.

“Thiên Căn liên quan đến loạn thế, ta vốn tự nhiên cũng là muốn tìm được, nhưng trên người hắn căn bản không có Thiên Căn, theo hắn theo như lời, hắn đã đem Thiên Căn cho người khác.” Nói đến chỗ này, tuyết nữ lộ ra cười khổ, tựa hồ là xúc động chính mình vận may không tốt.

“Sau đó ngươi cứ như vậy thả đi hắn?” Tiêu Vũ biểu hiện, rõ ràng không quá tin tưởng.

“Ta biết ngươi ý tứ, ngươi là muốn nói, ta tại sao không giết hắn, ngược lại trực tiếp thả hắn đi phải không?” Tuyết nữ sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Vốn biết được Thiên Căn đã không ở trên người hắn, ta quả thật có chút tức giận, nghĩ tới ra tay. Thế nhưng, hắn đã sống không được bao lâu, ta giết hắn cùng không giết, căn bản không có khác nhau, ta cần gì phải làm điều thừa?”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ thân thể khẽ run, Tiêu Vạn Thiên không sống được lâu nữa đâu?

“Hắn đã là cái tàn phế người, hơn nữa trên người trúng rồi một loại kỳ vật độc hại, đang nhanh chóng nuốt chửng tính mạng của hắn, không lâu sau nữa, cũng sẽ bị chết.” Tuyết nữ đang khi nói chuyện, quan sát đến Tiêu Vũ vẻ mặt, tựa hồ muốn nhìn được, Tiêu Vũ cùng người nọ là quan hệ như thế nào?

“Hắn đi hướng nào?” Tiêu Vũ lòng như lửa đốt, Tiêu Vạn Thiên thân thể đã gay go đến loại trình độ này, thật to ngoài dự liệu của hắn.

“Tựa hồ là hướng về cấm biển phương hướng đã đi.”

Tuyết nữ một câu nói hạ xuống, Tiêu Vũ đã bá lóe lên, ở bên trong cung điện mất đi hình bóng, nàng sững sờ thấy Tiêu Vũ biến mất địa phương, thật lâu không nói gì.

“Tộc chủ, vào đời tộc nhân có tin tức truyền đã trở lại.”

Đại điện ở ngoài, truyền đến âm thanh.

“Tin tức?” Tuyết nữ nhíu mày.

Bởi vì Tuyết tộc vị trí lạnh vô cùng Tuyết Vực hoàn cảnh tồi tệ, thần niệm đều xuyên qua không xa, cũng không cách nào dùng bùa truyền âm vật như vậy, bọn họ Tuyết tộc người muốn biết được trong trần thế tin tức, muốn định kỳ phái người vào đời, sau đó sẽ chạy về thông báo.

Nhưng gần nhất, bởi vì dưới chân núi có tam đại thời cổ người qua lại, tuyết tộc nhân để né qua, tin tức so với bình thường sắp tối rất nhiều.

“Vào đi.”

Tuyết nữ âm thanh hạ xuống, lúc này liền có Tuyết tộc người, đưa vào một viên minh phù, phù bên trong ghi lại, chính là gần nhất trong trần thế phát sinh sự tình.

“Nguyên lai là hắn!” Tuyết nữ xem qua phù ghi chép các loại, cuối cùng từ đó thấy được một khuôn mặt, trong nháy mắt vừa là ngây tại chỗ, thật lâu sau đó, cười khổ thở dài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 654: Gặp Nhau Nữa

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ rơi xuống Băng Sơn, mới phát hiện 3 đại cổ tộc người lại cũng đã lui đi, dưới chân núi không có người nào.

“Cái này Ngọc Khuyết công tử đúng là quyết đoán!” Hắn một chút minh bạch, Ngọc Khuyết công tử lừa hắn sau, sợ hắn thấy vậy Tiêu Vạn Thiên sẽ nhanh chóng bại lộ, vì vậy quyết đoán từ bỏ tiếp tục truy tìm Thiên Căn, dẫn người rút đi.

Người này ở tuổi trẻ nhân vật ở trong, đúng là Tiêu Vũ thấy qua tâm cơ sâu nhất, cũng cực kỳ quyết đoán tàn nhẫn người, một tia nguy hiểm cũng không chịu bốc lên, tuyệt đối sẽ không để cho mình ở vào trong nguy hiểm.

Có điều giờ phút này, Tiêu Vũ cũng không có lòng đuổi theo Ngọc Khuyết công tử, hắn quyết định Tiêu Vạn Thiên dấu vết lưu lại, triển khai cực nhanh, đuổi hướng về cấm biển vị trí.

Tuyết gió lạnh vội vàng, trong thiên địa thuần trắng vạn dặm, không thấy dấu chân người.

Trong gió bên trong, Tiêu Vạn Thiên đạp tuyết mà đi, ở trong tuyết càng chạy càng sâu.

“Khụ khụ……”

Tôn xa khoa Quỷ địch bóng bờ ruộng ầm ĩ không khốc cho nên

Thuyền kẻ thù không mới thuyền xem kỹ chiến lạnh ầm ĩ tình thi

Trong lúc đi, Tiêu Vạn Thiên đột nhiên vội vàng ho khan. Hắn dùng tay che khẩu, làm buông tay ra lúc, trong lòng bàn tay đã nhiễm phải máu tươi, tại đây âm hàn, này máu lập tức ngay ở trong lòng bàn tay của hắn ngưng kết thành băng.

“Xem ra, ta thời gian còn lại chỉ sợ đã không đủ 1 tháng.”

Đem nhuộm đỏ bàn tay thả lại, Tiêu Vạn Thiên như là chuyện gì đều không có phát sinh, đẩy phong tuyết tiếp tục tiến lên.

“Cha!”

Trong gió tuyết, một tiếng kêu gọi ở phía sau vang lên, mặc dù là xen lẫn phong tuyết, vẫn là để Tiêu Vạn Thiên nghe rất rõ ràng.

Thân thể hắn chấn động, mặc dù ở trong lòng, hắn đã nhận định Tiêu Vũ đã chết, có thể nghe đến hai chữ này, nội tâm của hắn nhưng vẫn là nhịn không được run rẩy.

“Là hắn?”

Quay đầu lại, Tiêu Vạn Thiên liền nhìn thấy cái kia trước khi thấy qua người trẻ tuổi chạy ở trong gió tuyết, đạp tuyết mà đi, chỉ để lại đạo đạo tàn ảnh, thần tốc hướng về hắn chạy tới.

“Ta đã xem Thiên Căn cho hắn, có phải vẫn không chịu buông tha ta sao?” Trên mặt lộ ra một đau thương cười khổ, Tiêu Vạn Thiên dừng bước bước chân, “cũng được, ngược lại sinh mạng ta không nhiều, bây giờ đã không muốn trốn nữa!”

“Cha!” Tiêu Vũ chân đạp sen thần, rốt cục đuổi kịp Tiêu Vạn Thiên.

Kết không kẻ thù khoa Quỷ kết hận tiếp cô tôn dương hận

Mặc dù đây đã là cha con đệ nhị lần gặp lại, nhưng nội tâm của hắn bên trong vẫn là không nhịn được một trận khuấy động, hai mắt cũng là lại trở nên đỏ chót.

“Ngươi còn đuổi tới làm cái gì? Thiên Căn đã cho ngươi, chẳng lẽ còn cần phải muốn mạng của ta gì?” Tiêu Vạn Thiên lần này, đột nhiên trở nên vô cùng bình tĩnh.

Ngược lại đối với hắn mà nói, chính mình đã là người sắp chết, một trái tim đột nhiên cũng là không muốn lại tính toán nhiều như vậy.

“Cha, ta nói, ta là của ngươi hài nhi Tiêu Vũ, ta không có chết, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng tin tưởng?” Tiêu Vũ rất muốn lập tức hướng về Tiêu Vạn Thiên chứng minh thân phận của mình, nhưng hắn không biết là Tiêu Vạn Thiên vì sao không chịu tin tưởng hắn, cũng không biết nên dùng phương pháp gì chứng minh.

“Nếu như ngươi Vũ Nhi, như vậy cần gì chứng minh?” Tiêu Vạn Thiên lần này không tiếp tục nổi giận, chỉ là hờ hững hỏi lại, ngôn ngữ nói không nên lời thê lương.

“Cha ngươi nên biết được, trên người mẫu thân, có 6 Hồn giam tâm chú sự tình!” Tiêu Vũ lo lắng bên dưới, chỉ có thể theo Lâm Vũ Nhu trên thân vào tay.

Tiêu Vạn Thiên ở hắn vẫn trẻ con thời điểm đã rời đi, không biết hắn, nhưng tổng phải biết liên quan tới Lâm Vũ Nhu sự tình.

“Ngươi…… ngươi mà ngay cả nàng sự tình đều biết?” Nghe đến Lâm Vũ Nhu sự tình, Tiêu Vạn Thiên rốt cục không cách nào lại giữ vững bình tĩnh, thân thể run nhè nhẹ.

Hắn thần sắc phức tạp, một đôi độc nhãn bên trong, vừa là không nhịn được rơi lệ, nói: “Nàng thân trúng cái kia 1 chú thuật, qua nhiều năm như vậy ta cũng không thể tìm tới có thể cứu nàng linh vật, chỉ sợ bây giờ…… nàng cũng cùng Vũ Nhi giống nhau, vắng mặt nhân thế.”

Tiêu Vũ không ngờ rằng, hắn chỉ là nói tới Lâm Vũ Nhu, vừa sẽ làm Tiêu Vạn Thiên lâm vào như thế sầu não.

Địch không kẻ thù khốc kết học bờ ruộng lạnh dương xem kỹ tháng

Có điều cũng khó trách, Tiêu Vạn Thiên là Tiêu Gia người, nói vậy đối với Lâm Vũ Nhu bị trúng chú thuật thập phần hiểu ra. Dựa theo lẽ thường mà tính, mấy năm nay nếu như không có Tiêu Vũ, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, quả thật đã sớm phát tác.

“Dù cho ngươi có thể biết việc này, cũng không thể chứng minh ngươi là Vũ Nhi, bởi vậy việc này, Tiêu Gia bên trong đồng dạng có không ít người biết.” Sầu não qua đi, Tiêu Vạn Thiên ngừng lại nước mắt, lại vẫn là không muốn tin tưởng, Tiêu Vũ chính là con của hắn.

Địch khoa khoa không khốc kết hận chỗ cô cháu ta dương

“Cái kia cha ngươi tổng phải biết, mẫu thân vốn gia tộc, là họ Lâm!” Tiêu Vũ vội la lên: “Cha ngươi năm đó trước khi rời đi, đem ta cùng mẫu thân đưa về mẫu thân gia tộc, ta từ nhỏ cùng mẫu thân, chính là ở Lâm Gia bên trong cùng lớn lên!”

“Những lời nói này, trước khi đã có một giống như ngươi giả mạo Vũ Nhi người đã nói qua, cũng không đủ để chứng minh.” Tiêu Vạn Thiên vẫn là lắc đầu.

Tiêu Vũ sửng sốt, trước đây hắn thì suy đoán, ở trước hắn đã có người giả mạo qua hắn đến lừa gạt Tiêu Vạn Thiên, bây giờ rốt cục được chứng minh.

Trước khi Tiêu Vạn Thiên trực tiếp ra tay với hắn, biểu hiện tức giận như thế, đều là vì nguyên nhân này.

“Cha, trước khi đến tột cùng là ai giả mạo ta? Ngươi vết thương trên người, hay không là vì người nọ tạo thành?” Tiêu Vũ một trái tim lạnh đến mức phát lạnh, Tiêu Vạn Thiên thê thảm như thế dáng dấp, làm hắn vô cùng đau lòng.

Đây chính là để mẹ con bọn hắn, cam nguyện phản bội gia tộc, không để ý sinh tử dứt khoát tiến vào các đại cổ địa, ở các nơi hung hiểm cổ địa bên trong bồi hồi hai mươi năm nam nhân!

“Ngươi không cần hỏi, ngươi nếu không thể chứng minh ngươi là Vũ Nhi, việc này, cũng là không có quan hệ gì với ngươi.” Tiêu Vạn Thiên lại một lần nữa lắc đầu.

Mặc dù hắn vẫn là chưa tin Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ đã rất ngạc nhiên, bởi vì lần này ít nhất Tiêu Vạn Thiên đồng ý nghe hắn nói rõ, ít nhất đã đối với hắn không muốn tràn ngập chống cự.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, theo hắn ở Thập Châu thành danh sau khi, hắn sự tình trước kia, bây giờ đều đã bị thế gian các thế lực lớn điều tra rất rõ ràng, kể cả hắn từ nhỏ sinh trưởng ở Lâm Gia, cùng với Lâm Vũ Nhu trên người trúng chú sự tình, thậm chí nhiều năm trước Tiêu Vạn Thiên mang theo mẹ con bọn hắn phản đến Tiêu Gia, chỉ sợ cũng đã không phải bí mật gì.

Này đây, trước khi lừa gạt Tiêu Vạn Thiên người, có thể đem chuyện này đều hướng về Tiêu Vạn Thiên đã nói, cho nên Tiêu Vũ bây giờ nói lại, Tiêu Vạn Thiên cũng căn bản không tin.

“Xem ra cha mấy năm nay làm tìm linh vật cứu ta cùng mẫu thân, đối với Thập Châu việc không biết gì cả, ta thành danh Thập Châu, cũng là mấy năm gần đây sự tình, cha tựa hồ cũng đối với cái này hoàn toàn không biết, cho nên trước khi mới có thể bị người lừa gạt."

Nghĩ tới chỗ này, Tiêu Vũ vừa là cảm thấy một trận đau lòng.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, bằng vào chỉ nói một vài qua lại sự tình, sợ là làm sao đều không cách nào để cho Tiêu Vạn Thiên tin.

Coi như chỉ dùng bí thuật để cha con bọn họ máu sản sinh cộng hưởng, Tiêu Vạn Thiên chỉ sợ cũng sẽ cho rằng đó là sớm chuẩn bị tốt máu, bởi vì hắn đã vào trước là chủ, đối với Tiêu Vũ tràn đầy không tín nhiệm.

Tôn xa xa xa độc thuyền học chiến cô cánh buồm mới cát

"Cha!" Tiêu Vũ suy tư hồi lâu, đột nhiên ngẩng đầu, nói: "Người lúc trước bị bức phải phản lại Tiêu Gia, hoàn toàn là vì ta sinh ra được thời gian, bị Tiêu Gia coi là nghiệp chướng, phải đem ta bỏ, vậy trong cơ thể ta thứ này, người tổng hẳn còn nhớ!"

Đang khi nói chuyện, Tiêu Vũ cố ý phá hoại chính mình lực lượng trong cơ thể cân bằng, đưa tới một tia nhỏ xíu sức mạnh nguyền rủa.

Lực nguyền rủa này xuất hiện, loại kia hắc khí bị hắn dồn đến bên ngoài cơ thể, trong nháy mắt, một tiếng vang ầm ầm, vòm trời bên trên truyền đến sấm sét, mây đen ngập đầu, giống như tận thế tiến lại!

"Này...... đây là!" Tiêu Vạn Thiên cả người run rẩy, nhìn lên bầu trời, cùng với Tiêu Vũ trên người loại kia quen thuộc hắc khí, chỉ có một con mắt bên trong, nước mắt cuồn cuộn rơi.

Thuyền không Quỷ tôn thuật chiến tháng học thuật mới

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 655: Cuối Cùng Quen Biết Nhau

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ trên người sức mạnh nguyền rủa hiện lên, mặc dù chỉ là một tia, nhưng cũng đưa tới bầu trời dị biến, mây đen ngập đầu, tiếng sấm rền rĩ, giống như trời xanh đang phát ra phẫn nộ rít gào.

Hắn làm như vậy, kỳ thực là phi thường hành động.mạo hiểm, lực nguyền rủa này không cho phép hắn bước lên con đường tu luyện, trong cơ thể hắn nếu là hiển lộ ra tu vi, thì sẽ đưa tới Thiên đạo lực lượng xoá bỏ.

Trước đây Tiêu Vũ, 4 cảnh quy nhất, mới ẩn giấu qua sức mạnh nguyền rủa, để sức mạnh nguyền rủa cho là hắn không có tu vi, hiện nay, hắn lại chủ động để trong cơ thể truyền ra gợn sóng, móc ra nguyền rủa.

Hắn làm như vậy, hoàn toàn là đánh bạc, bởi vì hắn còn chưa thành vương giả, hơn nữa chỉ phác họa ra một tia nhỏ xíu sức mạnh nguyền rủa, khi hắn trong tưởng tượng hẳn là sẽ không phát sinh quá khủng bố hậu quả.

Thế nhưng, tình cảnh thế này xuất hiện, còn là thật to ngoài dự liệu của hắn, khi hắn trong tưởng tượng, như vậy một tia nhỏ xíu sức mạnh nguyền rủa, hẳn là sẽ không đưa tới thiên uy mới đúng.

“Có phải bởi vì thực lực của ta so với trước kia gượng nhiều lắm, cho nên chỉ là một tia nguyền rủa có thể đưa tới thiên uy?” Tiêu Vũ trong lòng nghiêm nghị, giờ phút này này thiên đạo lực lượng nếu rơi xuống, hắn tất nhiên chết không chỗ chôn thây.

Một mặt khác, Tiêu Vạn Thiên đứng ngơ ngác, chỉ có một con mắt bên trong, nước mắt không ngừng lướt xuống.

Nhiều năm trước khi, ngày nào đó hắn nhớ tới quá rõ ràng, hai cái thay đổi cuộc đời hắn đại sự đều ngày hôm đó phát sinh.

Ngày nào đó, Tiêu Vũ xuất thế, dẫn phát rồi cùng bây giờ giống nhau y hệt tình cảnh, bị Tiêu Gia coi là không rõ người, phải đem Tiêu Vũ bỏ!

Cũng là ngày nào đó, hắn để Tiêu Vũ, phản bội sinh ra hắn nuôi nấng hắn Tiêu Gia, thậm chí tổn thương Tiêu Gia bên trong không ít người, bị trở thành Tiêu Gia tội nhân, bị Tiêu Gia xưng là nhiễu loạn!

Ngày nào đó, Tiêu Vạn Thiên vĩnh viễn cũng không khả năng quên!

Hắn càng không thể quên, ngày nào đó tạo thành tất cả những thứ này khủng bố hắc khí, một loại kia quen thuộc vạn phần cảm giác.

Hắn độc thân rời đi, đi sâu vào các đại cổ địa, làm, chính là hy vọng có thể tìm được có thể hóa giải loại vật này linh vật, cứu Tiêu Vũ.

Vào giờ phút này, mới gặp lại này 1 quen thuộc hắc khí, Tiêu Vạn Thiên làm sao có khả năng không quen biết?

“Ngươi thật…… là Vũ Nhi?” Trong miệng run rẩy hỏi dò, Tiêu Vạn Thiên trong mắt nước mắt, lại là lưu cái không ngừng.

Mặc dù vẫn đang hỏi, nhưng thời khắc này ngữ khí của hắn, thái độ của hắn, đều thuyết minh hắn đã tin.

“Cha, là ta! Ta là Vũ Nhi!” Tiêu Vũ trong mắt, cũng hầu như có nước mắt tuôn ra.

Cha con gặp lại quen biết nhau, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, ngày đó tới như vậy không dễ.

Để Tiêu Vạn Thiên tin tưởng sau, hắn lập tức vừa giấu trong cơ thể hết thảy tu vi gợn sóng, để sức mạnh nguyền rủa biến mất, bằng không mà nói, cái kia thiên uy một khi hạ xuống, hậu quả khó mà lường được.

Bạo chúa chết thảm một màn, đến nay còn đang trước mắt của hắn chiếu lại.

“Thật là Vũ Nhi, thật là ngươi, ngươi không có chết!” Tiêu Vạn Thiên lão lệ tung hoành, âm thanh đã run rẩy không ra hình thù gì.

Hắn duỗi ra một cái tay cụt, tựa hồ muốn đụng vào Tiêu Vũ, nhưng đột nhiên ý thức được mình bây giờ này vô cùng chật vật dáng dấp, duỗi ra tay, vừa lập tức thu lại rồi.

“Cha! Là ta, ta không có chết, Vũ Nhi tới tìm ngươi!” Tiêu Vũ con mắt đỏ chót, rầm một tiếng, quỵ ở Tiêu Vạn Thiên trước người.

Đời trước, cả đời này, hắn không lạy trời, không quỳ xuống đất, nhưng bây giờ, Tiêu Vạn Thiên để mẹ con bọn hắn mà làm ra nặng nề trả giá, lại làm cho hắn quỳ đến cam tâm tình nguyện.

Mà, chỉ là vừa quỳ, xa không đủ để còn cha tình!

Thời khắc này hắn không phải vô địch cửu thiên đệ nhất chí tôn, Mà chỉ là thân là con của người!

“Tốt…… tốt!” Tiêu Vạn Thiên lời nói nghẹn ngào, 1 đôi môi rung động, làm như có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng đến cuối cùng, lại là cái gì cũng không có thể nói ra, chỉ còn lại có mấy cái “Tốt” chữ.

Địch xa xa độc tôn thuật tiếp lạnh độc mới chiến

“Cha, Vũ Nhi bất hiếu, để cha chịu khổ!” Tiêu Vũ chưa bao giờ nghĩ tới, hắn sống lâu như vậy sau, còn sẽ có cảm giác muốn rơi lệ, nhưng vào giờ phút này, loại kia kích động nhưng căn bản không thể khống chế của hắn.

“Vũ Nhi, lên, nam nhi sinh làm đỉnh thiên lập địa!” Tiêu Vạn Thiên đi lên trước, dùng một cái tay cụt đi nâng dậy Tiêu Vũ.

Đứng dậy thời gian, Tiêu Vũ một cái tay, lại là không nhịn được nắm chặt rồi Tiêu Vạn Thiên cái kia trống rỗng tay áo, nức nở nói: “Cha, tay của ngươi……”

“Không sao!” Tiêu Vạn Thiên nước mắt ngừng dần, ngửa mặt lên trời cười nói: “Đời này còn có thể tái kiến ngươi, một cánh tay đáng là gì?”

Một câu nói này, lại làm cho Tiêu Vũ nội tâm cảm giác nặng hơn.

Kiếp trước không có người thân, hắn chưa giải thích qua cái gì gọi là cha tình như núi, cho đến giờ phút này, hắn cuối cùng mới có khắc sâu lĩnh hội.

“Chết đi vạn năm, ta ở Cửu Thiên Thế Giới để lại nhiều lắm tiếc nuối, cũng mất đi nhiều lắm, nhưng ít ra, đời này ta cũng đã nhận được không ít.” Tiêu Vũ trong lòng, chỉ tràn đầy than thở.

Hắn vẫn cảm thấy chính mình chết đi vạn năm, mất đi chí tôn vị trí, mất đi ngày xưa tất cả, nhưng bây giờ lại là cảm thấy, đời này làm lại, đồng dạng cũng đã nhận được rất nhiều thu hoạch.

Sau không khoa tình thuyền học tiếp ầm ĩ học từ cho nên

Sở Ngâm Sa, Huyết Lân Mặc Vũ, Diệp Cửu Khung, cùng mấy người này cùng sinh tử tình, Lâm Vũ Nhu, Tiêu Vạn Thiên, hai người này vì hắn vô tư trả giá ơn huệ, này đều hắn đời này tìm được thu hoạch khổng lồ.

Đời trước hắn tuy vô địch cửu thiên, nhưng cái gọi là chỗ cao lạnh lẽo vô cùng, giống như vậy người, kiếp trước ở bên cạnh hắn là căn bản không tồn tại.

Hai cha con, Tiêu Vạn Thiên ở Tiêu Vũ còn là trẻ con thời điểm liền đã rời đi, nếu như rốt cục một lần nữa gặp lại, tất nhiên là có chuyện nói không hết muốn nói.

Hai người không sợ phong tuyết, ở trong tuyết ngồi trên mặt đất, sướng trò chuyện.

Sau xa không khoa Quỷ kết xem kỹ tiếp tháng bờ ruộng kỹ độc

Tiêu Vạn Thiên trong miệng lời nói, đối với mình mấy năm nay chịu các loại cực khổ không nhắc tới một lời, miệng đầy hỏi, tất cả đều là Tiêu Vũ trước đây sự tình các loại.

Sau xa không khoa Quỷ kết xem kỹ tiếp tháng bờ ruộng kỹ độc thế nhưng, tình cảnh thế này xuất hiện, còn là thật to ngoài dự liệu của hắn, khi hắn trong tưởng tượng, như vậy một tia nhỏ xíu sức mạnh nguyền rủa, hẳn là sẽ không đưa tới thiên uy mới đúng.

Tiêu Vũ trong lòng vị chua, lúc này nhận chăm chú thẳng, đem chính mình các loại trải qua đều nói một lần.

Tự nhiên, này ở trong hắn che giấu kiếp trước trải qua, đối với mình ăn qua khổ quá không có nói ra, không muốn Tiêu Vạn Thiên lo lắng, chỉ là mặc dù như thế, hắn đoạn đường này đi được còn là không dễ dàng, dù cho tận lực nói thật nhẹ nhàng, Tiêu Vạn Thiên cũng nghe được hắn đoạn đường này gian khổ.

“Ai da, mấy năm nay cha không ở bên người ngươi, khổ ngươi!” Tiêu Vạn Thiên sau khi nghe xong, sâu sắc thở dài.

Địch khoa kẻ thù xa Quỷ địch bóng từ lạnh ngón tay không

Mặc dù bởi vì Tiêu Vũ che giấu chí tôn thân phận, rất nhiều chuyện nghe tới không quá hợp lý, nhưng hắn không hề hỏi kĩ, chỉ vì Tiêu Vũ là con của hắn, bởi vậy hắn đồng ý tin tưởng.

Tiêu Vũ con mắt ửng đỏ, hắn mặc dù đi được không dễ, nhưng so với ở các nơi cổ địa bên trong mạo hiểm Tiêu Vạn Thiên, chỉ sợ ở thật tốt hơn nhiều. Tiêu Vạn Thiên đối với mình chịu đựng khổ không nhắc tới một lời, lại là ngược lại đang tự trách mấy năm nay không thể ở bên cạnh hắn.

“Cha, mấy năm nay người vừa là làm sao vượt qua đâu? Cổ địa trong, tràn ngập hung hiểm, cha ngươi là làm sao thuận lợi tìm tới Thiên Căn?” Tiêu Vũ đối với cái này, kỳ thực từ lâu kỳ quái.

Lúc trước, Tiêu Vạn Thiên rời đi Tiêu Gia thời gian, bất quá là Thiên Tông tu vi, dùng thực lực của hắn tiến vào cổ địa, bất cứ lúc nào chết đi cũng sẽ không quá kỳ quái, nhưng hắn qua lại với các đại cổ địa hai mươi năm, có thể bình yên trở về, cái này trên thực tế, đã có thể xưng tụng một kỳ tích.

Tôn kẻ thù xa xa khốc thuyền bóng từ tháng ầm ĩ bóng khốc

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 656: Nghi Ngờ Hiểu Hết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mặc dù là vương giả nhân vật, độc thân tiến vào cổ địa, chỉ sợ cũng một đi không trở lại.

Bây giờ Thập Châu, khắp nơi vương giả mặc dù có thể tiến vào cổ địa, nhưng này đều là vì chiếm được Đạo Thần Cung đường sống hình, mới có cơ hội tiến vào, hơn nữa dù vậy, khắp nơi vương giả tiến vào cổ địa, cũng vẫn như cũ tồn tại nguy hiểm, đều không phải là tuyệt đối an toàn.

Tiêu Vạn Thiên lúc trước rời đi thời gian, chỉ có Thiên Tông tu vi, lại tài năng ở các đại cổ địa bên trong qua lại hai mươi năm bất tử, thậm chí cuối cùng còn mang về Thiên Căn, hoàn toàn vi phạm lẽ thường.

“Việc này nói đến, đúng là có một vị quý nhân giúp đỡ, chỉ là đến nay, ta lại vẫn không biết cái kia quý nhân là thân phận như thế nào.” Dĩ vãng chuyện cũ, Tiêu Vạn Thiên trong mắt cũng là trở nên phức tạp lên.

“Quý nhân?” Tiêu Vũ trong lòng, lại là sinh ra càng nhiều nghi hoặc, trong này, còn có một khác cá nhân nguyên nhân.

“Lúc trước, ta đem mẹ con các ngươi đuổi về Lâm Gia sau khi……” Tiêu Vạn Thiên gật gù, một bên dĩ vãng, vừa đem chuyện năm đó từ từ nói đến.

Năm đó hắn đem Tiêu Vũ mẹ con, đưa về Lạc Vân Châu Lâm Gia, sau đó liền lựa chọn khoảng cách gần nhất Thiên Uyên, quyết định liều chết tiến vào bên trong, ở cổ địa bên trong tìm kiếm linh vật.

Mà khi hắn đi tới Thiên Uyên trước khi, lại gặp phải một người, người nọ toàn thân áo trắng, cao thâm khó dò, từ Thiên Uyên bên trong đi ra, xuất hiện ở Tiêu Vạn Thiên trước mắt.

Lại có thể có người theo cổ địa trong đi ra, Tiêu Vạn Thiên tự nhiên là khiếp sợ vạn phần.

Bạch y nhân kia chủ động cùng Tiêu Vạn Thiên trò chuyện, đối với Tiêu Vạn Thiên nói, dùng thực lực của hắn, tiến vào này cổ địa chắc chắn phải chết, không những cứu không được vợ con của hắn, còn có thể chịu chết uổng.

Tiêu Vạn Thiên nghe đến người này cũng biết hắn vợ con sự tình, càng thêm khiếp sợ, hắn còn chưa kịp hỏi dò, Bạch y nhân kia liền chỉ để lại hai loại đồ vật, liền trước mắt hắn biến mất.

“Người áo trắng? Hắn để lại cái gì vậy?” Tiêu Vũ đăm chiêu, trong lòng mơ hồ có đáp án.

“Chính là hai thứ đồ này!” Tiêu Vạn Thiên thân thể trên người lấy ra hai vật, cẩn thận từng li từng tí một đặt ở Tiêu Vũ trước người.

Tiêu Vũ lấy ra nhìn qua, nhất thời khiếp sợ. Hai thứ đồ này, rõ ràng là một tấm tàn tạ bản đồ, cùng với một thanh tinh xảo tiểu kiếm.

Tấm bản đồ này rõ ràng là các đại cổ địa bên trong đường sống hình, hơn nữa những đường đi này, so với Đạo Thần Cung bản đồ càng thêm tỉ mỉ, cũng dính đến càng nhiều bí ẩn con đường, so với Đạo Thần Cung bản đồ phức tạp hơn.

Mà chuôi tiểu kiếm này, thoạt nhìn chỉ có to bằng đầu ngón tay, thế nhưng từ đó, nhưng có từng trận dị dạng gợn sóng truyền ra.

Gợn sóng này thập phần mãnh liệt,

Thế nhưng người bình thường lại khó có thể cảm ứng được, phải đối với thiên địa đại đạo có cực sâu lĩnh ngộ, tài năng bắt lấy gợn sóng này.

“Ta cầm hai thứ đồ này, tiến nhập Thiên Uyên, Thiên Uyên bên trong khói đen cùng sức mạnh thần bí, tựa hồ gặp phải kiếm này thì sẽ tránh khỏi, không có uy hiếp được ta.”

Tiêu Vạn Thiên gặp Tiêu Vũ đánh giá chuôi tiểu kiếm này, ở bên nói: “Sau đấy ở các nơi cổ địa bên trong, phàm là ta gặp phải nguy hiểm, kiếm này thì sẽ phát sinh một loại kỳ quang, thay ta đem nguy hiểm hóa giải, chính là bởi vì có hai thứ đồ này, mấy năm nay ta tài năng ở các nơi cổ địa bên trong ra vào.”

Tiêu Vạn Thiên tài năng ở cổ địa thong dong qua lại nhiều năm như vậy, lại là nguyên nhân này.

“Người áo trắng, có vật như vậy, có thể khiến người ta thong dong tiến vào các đại cổ địa. Có loại năng lực này người, chẳng lẽ là hắn?” Tiêu Vũ âm thầm trầm tư, vào giờ phút này hắn khả năng nghĩ tới chỉ có một người, đó là quần áo trắng điện chủ.

Cổ địa không phải bình thường địa phương, có thể khiến người ta thong dong tiến vào bên trong, có loại năng lực này người tuyệt đối không nhiều, đối phương vừa là toàn thân áo trắng, bởi vậy Tiêu Vũ nghĩ tới cũng chỉ có quần áo trắng điện chủ một người.

Thế nhưng, vào lúc ấy hắn vẫn chỉ là một đứa con nít, quần áo trắng điện chủ cùng hắn quen biết đã là sau đó quá khứ mười mấy năm, khi đó quần áo trắng điện chủ cùng hắn căn bản còn không có qua lại gì.

Đã như vậy, quần áo trắng điện chủ vì sao lại giúp đỡ Tiêu Vạn Thiên?

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiêu Vũ cũng nghĩ không quá rõ ràng, nhìn dáng dấp chỉ có thể ngày sau nhìn thấy quần áo trắng điện chủ thời gian, lại hỏi thăm.

“Cái kia cha, ngươi vừa là khi nào rời đi cổ địa, vừa làm sao sẽ bị cổ tộc người đuổi giết?” Tiêu Vũ đem nghi ngờ trong lòng tạm thời thả một bên, hỏi tiếp.

Ngọc gia người rốt cuộc là thế nào nhìn chằm chằm Tiêu Vạn Thiên, hắn đến bây giờ vẫn không biết trong này trải qua.

“Trước đó không lâu, ta ở U Sơn bên trong, tìm được trước khi đưa cho ngươi như vậy linh vật.” Tiêu Vạn Thiên trong miệng theo như lời, chính là cái kia Thiên Căn, hắn nhiều năm đang ở cổ địa, đến nay không biết là Thiên Căn tác dụng.

“Phía trên kia có loại dị dạng sức mạnh, ta cảm giác, có lẽ đối với trên người ngươi cái kia quỷ dị gì đó hữu dụng, vì vậy liền muốn lập tức theo U Sơn bên trong rời đi, trở về tìm các ngươi.”

Tiêu Vạn Thiên từ từ nhớ lại nói: “Căn cứ trên bản đồ kia đường bộ, U Sơn bên trong tình huống có chút phức tạp, này đường sống sẽ không ngừng biến hóa, không cách nào theo đặc biệt lộ tuyến rời đi, trên bản vẽ ghi lại phương pháp, chỉ có thể ngồi lên u thuyền, tài năng từ nơi nào rời đi.”

“U thuyền?” Tiêu Vũ cả kinh, hắn nhưng là thấy tận mắt chiếc kia tin đồn đi thông âm u quỷ thuyền.

Hơn nữa, hắn cũng biết Tiêu Vạn Thiên theo như lời không giả, ban đầu ở U Sơn, hắn và Thanh Nhi không hiểu ra sao thì tiến vào ở trung tâm nhất khu vực, vừa không hiểu ra sao từ nơi nào rời đi, căn bản cũng không có cái gọi là đường có thể nói, bây giờ thông qua Tiêu Vạn Thiên miệng, mới biết được nơi đó đường một mực đổi.

“U thuyền mặc dù quỷ dị, nhưng có chuôi tiểu kiếm này phòng thân, ta lên thuyền sau, tổng coi như vô sự phát sinh, không có gặp phải quá lớn nguy hiểm.” Tiêu Vạn Thiên tiếp tục nói: “Nhưng khiến ta giật mình chính là, ta thừa dịp u thuyền, này thuyền lại trôi nổi tới cấm trong biển. Cấm biển nương tựa mảnh này Tuyết Vực, u thuyền cuối cùng ở chỗ này ngừng, ta liền ở đây rơi xuống thuyền.”

Tiêu Vạn Thiên theo như lời sự tình, vừa là khiến Tiêu Vũ chấn động mạnh.

U Sơn bên trong u thuyền, lại lái đến cấm biển!

Trong truyền thuyết, cấm biển là sinh linh không phải vào tuyệt đối cấm địa, hơn nữa, cấm biển cùng U Sơn trong lúc đó, không biết là cách xa nhau bao nhiêu vạn dặm, chiếc kia quỷ thuyền thế mà lại mở ra nơi này!

Trong chốc lát, Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều.

Cấm biển được xưng không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể vượt qua, chính là vương giả Đại Đế giống nhau không được, nhưng hiện tại xem ra, cưỡi u thuyền, lại là có thể thông qua biển này.

Nói như thế, UU đọc sách www. uu &# 107; a nshu. co &# 109; các đại cổ địa trong lúc đó, tựa hồ lẫn nhau trong lúc đó tồn tại liên hệ nào đó, cũng không phải là độc lập tồn tại!

Chuyện tiếp theo, Tiêu Vũ đại khái đoán được, Tiêu Vạn Thiên theo như lời, cũng cùng suy đoán của hắn tám chín phần mười.

Lạnh vô cùng Tuyết Vực ở vào Hàn Châu, Tiêu Vạn Thiên từ nơi này sau khi rời khỏi, bởi vì trên người mang theo Thiên Căn, mà Ngọc gia cái kia 3 đại cổ tộc, là này châu bá chủ, ở châu bên trong mánh khoé thông thiên, hắn một cách tự nhiên bị này châu 3 đại cổ tộc phát hiện.

Hắn mới ra lạnh vô cùng Tuyết Vực, chính là nhận lấy Ngọc gia đám người đuổi giết, bị bức phải về tới này lạnh vô cùng Tuyết Vực bên trong.

“Vốn mấy cái kia cổ tộc mặc dù phát động rồi mấy cái vương giả, nhưng ta bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, cũng là có lực tự bảo vệ, mặc dù trên người binh khí bị đoạn, mà cũng bị ít ỏi đau đớn, nhưng này cổ tộc vương giả nếu muốn giết ta, cũng là không dễ.” Tiêu Vạn Thiên nói.

Mấy năm nay hắn nhiều năm đang ở cổ địa trong, tuy có tiểu kiếm hộ thân, nhưng là không thể tránh khỏi sẽ gặp phải các loại hung hiểm, như là một vài dị thú hoặc là quỷ dị sinh linh các loại, thời khắc đều gặp phải sinh tử.

Tại kia áp lực cực lớn bên dưới vượt qua nhiều năm như vậy, phần này áp lực nặng nề, ngược lại khiến cho hắn thuận lợi đột phá đến vương giả cảnh giới. Đối mặt cổ tộc vương giả đuổi giết, hắn dù cho không địch lại, nhưng thoát thân tự bảo vệ mình cũng là đủ rồi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 657: Chịu Đựng Bắt Nạt

Đọc trên điện thoại

Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ đã hiểu rất nhiều chuyện.

Tiêu Vạn Thiên binh khí, cũng chính là trước đây trong minh thổ Tiêu Vũ phong qua trường đao, đang bị cổ tộc vương giả đuổi giết thời điểm bị chặt đứt.

Bởi vì Tiêu Vũ qua lại bị người tra được rất rõ ràng, lúc trước Tiêu Vạn Thiên để Tiêu Vũ mà phản lại Tiêu Gia sự tình, động tĩnh rất lớn, cũng không cách nào giấu diếm đi Thập Châu người, này đây hắn vừa hiện thân, chỉ sợ cái kia 3 đại cổ tộc sẽ biết thân phận của hắn.

Sau đó, Tiêu Vạn Thiên cái kia 1 cắt đứt đao, không biết như thế nào rơi xuống Quân Tà trong tay, để Quân Tà biết rồi Tiêu Vạn Thiên tăm tích, bạo chúa liền dùng cái kia 1 cắt đứt đao, cùng Tiêu Vũ ước định trận chiến sống còn.

Tính toán thời gian, Tiêu Vạn Thiên bị đuổi giết đã có hơn một tháng, việc này cũng là phát sinh ở hơn một bạn bè trước đây.

Vào lúc ấy, đại khái chính là Tiêu Vũ ở Vạn Linh Sơn bên trong tìm kiếm không vực lối vào thời điểm.

Trên thực tế vào lúc đó, bạo chúa tên ở Thập Châu chính là vang dội thời gian, ma thần thân thể đột phá Thành Vương, không biết có bao nhiêu thế lực lớn muốn lôi kéo.

Mà ngay tại lúc đó, bạo chúa trải qua này châu, Ngọc gia người liền muốn lôi kéo, dùng nhận sự giúp đỡ bạo chúa cường hãn thiên tư cùng thực lực vượt qua loạn thế.

Vì thế, Ngọc gia đồng ý, tìm được Tiêu Vạn Thiên trên người Thiên Căn sau khi, sẽ đem Thiên Căn tặng cho bạo chúa. Vì để cho bạo chúa tin tưởng, bọn họ liền đem Tiêu Vạn Thiên cái kia 1 cắt đứt đi mũi đao đưa đến bạo chúa trong tay.

Ngọc gia làm như vậy, cũng là bởi vì biết Tiêu Vạn Thiên thân phận, còn đối với Tiêu Vũ cảm thấy kiêng kỵ, phải biết rằng Tiêu Vũ ở trước đó mới vừa chém tam đại vương người, Ngọc gia đối với phụ thân hắn ra tay, trong lòng ít nhiều vẫn còn có chút không vững vàng.

Mặc dù cứ như vậy, tìm được Thiên Căn sẽ biến thành bạo chúa đồ vật, nhưng là chỉ cần có thể lôi kéo đến bạo chúa, bọn họ Ngọc gia sẽ có rất lớn cơ hội, vượt qua loạn thế.

Tôn tình địch bóng chiến tháng cát cho nên lông chim

Còn tại đây sau khi, lạnh vô cùng Tuyết Vực bên trong không có lại phái vương giả đến đuổi giết, cái kia cũng là bởi vì Tiêu Vũ cùng bạo chúa một trận chiến kết quả đã xuất, 3 đại cổ tộc tràn đầy bất an, đem vương giả nhân vật đều triệu trở về, chỉ lo Tiêu Vũ lúc nào cũng có thể giết đến tận cửa.

Nhưng không nghĩ, Tiêu Vũ lấy ảo thiên thần dực cùng nghịch hoa sen Thần Hư bộ chạy đi, tới lui như gió, làm cho bọn họ căn bản không biết là Tiêu Vũ đã tới này châu, tiến vào lạnh vô cùng Tuyết Vực.

Cũng chính bởi vì đối với Tiêu Vũ kiêng kỵ sâu đậm, vì vậy Ngọc Khuyết công tử ở nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại sau khi, mới có thể quyết đoán rời đi, từ bỏ Thiên Căn!

Chỉ có điều, tất cả những thứ này nhân quả chi tiết nhỏ, lại là không thể dựa vào bỗng dưng suy đoán bước ra, bởi vậy đủ loại này nguyên do, cho dù là Tiêu Vũ cũng không khả năng đón được.

“Cái kia cha…… cánh tay của ngươi cùng con mắt……”

Tiêu Vũ trong lòng này suy đoán, tự nhiên là sẽ không đối với Tiêu Vạn Thiên theo như lời, nhưng Tiêu Vạn Thiên mấy năm trước cánh tay cùng con mắt còn ở, cho tới bây giờ, hắn cũng không nói rõ cánh tay của mình cùng mắt trái là như thế nào mất đi.

“Ai da, cũng là là cha bất cẩn.” Tiêu Vạn Thiên thở dài một tiếng, nói: “Vốn ta vừa đánh vừa lui, này cổ tộc vương giả cũng không uy hiếp được ta, nhưng sau đó, có một người trẻ tuổi đuổi theo, tìm được rồi ta.”

“Trước kia chính là giả mạo ta người?” Tiêu Vũ trong đôi mắt, lập tức vằn vện tia máu, một chút liền đoán rằng cái gì.

Gật gù, Tiêu Vạn Thiên cười khổ nói: “Người trẻ tuổi kia giả mạo thân phận của ngươi tiếp cận ta, vốn ta cũng vậy không tin, nhưng hắn đưa ngươi cùng mẹ ngươi qua lại các loại đều nói tới không kém chút nào, hơn nữa ta xem hắn khí tức trên thân chỉ có Thiên Tông tu vi, muốn cái kia 3 đại cổ tộc nếu phải phái người đối phó ta, nên cũng sẽ không phái ra một người tuổi còn trẻ Thiên Tông.”

Tiêu Vũ trong lòng, vừa là trở nên khó chịu lên. Hắn gần đây ở Thập Châu danh tiếng lớn dần,

Mới sẽ làm các thế lực lớn đối với hắn qua lại hơn nữa chú ý, đem hắn sự tình trước kia đều tra xét rõ ràng.

Nhưng không nghĩ, việc này lại thành người khác dùng để lừa gạt Tiêu Vạn Thiên thủ đoạn, vì vậy mà hại Tiêu Vạn Thiên.

Có điều Tiêu Vạn Thiên muốn cũng có đạo lý, ngay lúc đó Tiêu Vạn Thiên có thể cùng vương giả đại chiến, đã là vương giả thân, đối với một người tuổi còn trẻ Thiên Tông, cũng khó tránh khỏi thả lỏng cảnh giác.

“Ta trong lòng có ý nghĩ như vậy, hơn nữa đưa hắn trở thành ngươi, nhiều năm như vậy, ta ngày ngày ngóng trông có thể cùng các ngươi gặp nhau nữa, khi đó cho rằng rốt cục gặp lại, tâm tình của ta tự nhiên là khó tránh khỏi kích động.”

Tiêu Vạn Thiên vừa là cười khổ, nói: “Ai biết, người trẻ tuổi kia tuy là Thiên Tông, mà tuổi không lớn lắm, lại là thập phần tàn nhẫn quyết đoán. Trên người hắn có chứa vương giả binh khí, thừa dịp tâm thần ta khuấy động, cùng hắn quen biết nhau thời gian ra tay với ta. Binh khí của ta đã mất đi, vừa không phòng bị, cánh tay cùng con mắt, chính là vào lúc này bị hắn bị đau đớn.”

Sau kẻ thù Quỷ kết xem kỹ chiến dương chiến tôn ngón tay

Tiêu Vạn Thiên nói tới bình tĩnh, Tiêu Vũ trong đôi mắt, lại là đã xông lên căm giận ngút trời.

Tiêu Vạn Thiên ở cổ địa bên trong khổ tìm linh vật hai mươi năm, lúc trở về thân thể đều như cũ hoàn hảo, lại bị một người trẻ tuổi dùng phương thức như vậy ám toán, rơi vào cánh tay đoạn mắt mù kết cục, bị trở thành một kẻ tàn phế!

Lại nghĩ đến Tiêu Vạn Thiên là vì mong nhớ chính mình, mới có thể kích động đến không bằng phòng bị, Tiêu Vũ trong lòng, vừa là khó chịu không nói ra được.

“Ta giận dữ bên trong, biết bị lừa, tuy nhiên đã bị trọng thương, người trẻ tuổi kia tuy là Thiên Tông, nhưng có vương đạo khí nơi tay, ta thân bị trọng thương, cũng khó có thể cùng chém chết.”

Tiêu Vạn Thiên liên tục cười khổ, nói: “Nhưng ta chung quy có vương giả tu vi, hắn cũng không dám tiếp tục ra tay, sau một đòn liền cùng ta kéo dài khoảng cách, chỉ là buộc ta giao ra cái gì Thiên Căn, ta khi đó mới biết, hắn là muốn trên người ta linh vật.”

“Nhưng là vật gì ta dùng để hóa giải trên người ngươi hắc khí, này đây ta quả quyết từ chối, nhưng hắn vừa hãy nói cho ta biết, ngươi sớm đã chết.”

Kết xa địa phương kết học chỗ ầm ĩ kỹ lạnh cát

Tiêu Vạn Thiên nói tới chỗ này, bởi vì kích động vội vàng ho khan vài tiếng, bàn tay phải lại bị ho ra máu nhuộm đỏ. Tiêu Vũ liền vội vàng tiến lên, hướng về Tiêu Vạn Thiên trong cơ thể truyền vào Thần lực, ổn định thương thế của hắn.

“Ta không sao, không cần phải lo lắng.” Tiêu Vạn Thiên cười cười, U &# 8 nói: “Ta lúc đó đối với hắn thoại bản là không tin, nhưng hắn hãy nói cho ta biết, ngươi đã bị hắn giết chết, chết tại trong tay của hắn, chính vì hắn giết ngươi, cho nên hắn mới sẽ biết ngươi và mẹ ngươi qua lại việc. Ta nghe hắn nói rồi này, trong lòng vừa là không thể không tin!”

Tiêu Vũ nghe xong vừa giận vừa sợ, người trẻ tuổi kia tâm cơ đã quả thực đã sâu đến làm người giận sôi, đem cái kia nói dối nói tới thập phần tự nhiên, vừa làm người không thể không tin.

Tất cả chỉ vì Tiêu Vạn Thiên không biết thế sự, không biết là Tiêu Vũ sự tình ở Thập Châu đã không ai không biết. Đứng ở hắn ngay lúc đó góc độ, cái kia người tuổi trẻ thật sự tìm không ra tật xấu, khiến người ta không thể không tin tưởng hắn nói là sự thật.

Bởi vì người trẻ tuổi kia theo như lời, vừa vặn giải thích hắn tại sao có thể giả mạo, tại sao biết nhiều như vậy Tiêu Vũ qua lại.

Còn người trẻ tuổi kia nói này nói dối nguyên nhân, Tiêu Vũ giờ phút này cũng có thể đoán được.

Thuyền kẻ thù khoa kẻ thù tâm tình xem kỹ từ ầm ĩ tôn lạnh cho nên

Người nọ nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên thà chết không chịu giao ra Thiên Căn, nói vậy trong lòng rõ ràng Tiêu Vạn Thiên là muốn Thiên Căn giữ lại dùng để cứu Tiêu Vũ.

Hắn nói ra như vậy nói dối, chính là muốn cho Tiêu Vạn Thiên tuyệt vọng, nếu là Tiêu Vạn Thiên muốn cứu Tiêu Vũ đã chết, hắn tiếp tục giữ lại này Thiên Căn, thì có ích lợi gì?

Người trẻ tuổi này đối với lòng người, quả thực giải thích đến người thường không cách nào mức tưởng tượng, hắn lời nói dối này là muốn khiến Tiêu Vạn Thiên triệt để tuyệt vọng, làm cho Tiêu Vạn Thiên đồng ý giao ra trên người Thiên Căn!

Trong mơ hồ, Tiêu Vũ đã đại khái đoán được, cái này thân phận của người trẻ tuổi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 658: Tay Cụt Mọc Lại

Đọc trên điện thoại

“Ta bị hắn lừa bịp, cho rằng hắn là người giết ngươi, trong lòng bi phẫn bên dưới, càng thà chết cũng không nguyện ý đem linh vật giao cho hắn.”

Tiêu Vạn Thiên không biết Tiêu Vũ suy nghĩ trong lòng, quay Tiêu Vũ lộ ra vài phần áy náy, nói: “Cũng bởi vậy lúc này, cho nên trong lòng ta nhận định ngươi đã chết đi, này đây trước khi nhìn thấy ngươi lúc, còn tưởng rằng là này cổ tộc lại muốn giở lại trò cũ, mới có thể đối ngươi như vậy.”

Nói xong này, Tiêu Vũ đã hoàn toàn hiểu rõ ra.

Sau kẻ thù kẻ thù khốc sau thuật chỗ dương ngón tay học ta

Tiêu Vạn Thiên mặc dù trọng thương, nhưng đau đớn hắn người chỉ là một Thiên Tông, hơn nữa còn là một thập phần người cẩn thận, chỉ dám ở Tiêu Vạn Thiên không có phòng bị thời điểm ra tay, này đây Tiêu Vạn Thiên mặc dù trọng thương, nhưng vẫn là thành công thoát thân.

Chịu đựng ấy lừa gạt qua đi, làm Tiêu Vũ đuổi theo, Tiêu Vạn Thiên tự nhiên là không dám lại tùy tiện dễ tin, đặc biệt là ở lúc đó, trong lòng hắn nhận định Tiêu Vũ đã chết, đối với Tiêu Vũ nói càng một chữ cũng nghe không lọt.

Mãi đến tận Tiêu Vũ hiển lộ trong cơ thể nguyền rủa, hắn mới coi như chính thức tin, bằng không mà nói, chỉ sợ Tiêu Vũ nói tới nhiều hơn nữa, hắn đều sẽ không lại tin.

"Ngọc Khuyết!"

Biết được hết thảy chuyện đã xảy ra, Tiêu Vũ mắt bên trong thẳng ham muốn phun lửa.

Có như thế tâm cơ, có thể tùy ý rắc lời nói dối như vậy, giống như thấu triệt lòng người, vừa là chỉ có Thiên Tông tu luyện người trẻ tuổi, Tiêu Vũ có thể nghĩ tới, cũng chỉ có Ngọc Khuyết công tử!

Địch khoa xa kẻ thù độc kết xem kỹ bờ ruộng lạnh từ địch tình

Kết xa không mới địch hận chiến tháng sớm cô xuyên qua

Bất kể là lừa gạt Tiêu Vạn Thiên nói dối, còn là lúc trước lừa gạt Tiêu Vũ nói dối, người này đều muốn lời nói đến mức kín kẽ không một lỗ hổng, khiến người ta tìm không ra nửa điểm lỗ thủng.

Kết xa không mới địch hận chiến tháng sớm cô xuyên qua sau khi, cái kia đã mất đi, hoàn toàn không cảm giác mắt trái, cũng vào lúc này từ từ khôi phục lại.

Hắn còn quá trẻ, tâm cơ cũng đã là sâu khủng bố.

"Nguyên lai cha cánh tay cùng con mắt, càng đều là hắn một tay tạo thành! Ngọc gia, các ngươi bộ tộc này dám như thế đối với cha ta, đừng nói vượt qua loạn thế, ta muốn cho các ngươi liền loạn thế đều không thấy được!"

Tiêu Vũ sát ý trong lòng tận trời, Tiêu Vạn Thiên mắt mù cụt tay, càng tất cả đều là lạy Ngọc gia ban tặng.

Sớm biết như vậy, hắn trước đây nhìn thấy Ngọc Khuyết thời gian, nên quyết đoán ra tay, có thể cái này tâm cơ thâm trầm Ngọc Khuyết, thậm chí ngay cả hắn đều tạm thời lừa gạt, càng làm cho hắn tràn ngập phẫn nộ.

Mặc dù sát ý trong lòng kinh người, nhưng Tiêu Vũ trên mặt lại là không có biểu lộ nhiều lắm, nói: “Cha, ngươi thương đến rất nặng, Vũ Nhi cho ngươi kiểm tra một chút.”

“Kiểm tra?” Tiêu Vạn Thiên sửng sốt, chỉ coi Tiêu Vũ là nhìn hắn tàn phế sau trong lòng khó chịu, lắc đầu cười nói: “Không cần, cha không có việc gì.”

Trong lòng hắn nhận định chính mình mắt đã mù loà, tay đã đứt, dù cho để Tiêu Vũ kiểm tra, này cụt tay cũng không khả năng sống lại, mù loà mắt cũng không khả năng chữa trị, không muốn để cho Tiêu Vũ trong lòng khó chịu.

Huống hồ, hắn tự biết sinh mệnh không nhiều, Tiêu Vũ chính là kiểm tra rồi, cũng nhất định khó có thể thay đổi, chỉ có thể tăng thêm sầu não.

“Ở ta trước khi chết, khả năng tái kiến Vũ Nhi, trời cao đã là đợi ta không mỏng, chỉ tiếc……” Tiêu Vạn Thiên trong lòng sầu não, loại cảm giác này đều không phải là đến từ chính tử vong, mà là bởi vì hắn nhớ tới Lâm Vũ Nhu.

Hắn trước khi chết mặc dù khả năng nhìn thấy Tiêu Vũ, nhưng cũng gặp lại không đến cái kia bị hắn phụ lòng nữ tử, hai mươi năm qua không thể ở bên người nàng, chỉ sợ bây giờ, Lâm Vũ Nhu đã bởi vì trên người chú thuật, ở trước hắn chết đi.

“Như thế cũng tốt, ta khi còn sống không thể bạn nàng tả hữu, chết rồi có lẽ ngược lại có thể hầu ở bên người nàng.

”

Những lời này, Tiêu Vạn Thiên một chữ cũng không có nói ra, chỉ là đặt ở trong lòng mình. Tất cả chỉ vì, hắn thẹn trong lòng, căn bản không dám hướng về Tiêu Vũ hỏi Lâm Vũ Nhu sự tình.

Hắn sợ hãi này 1 hỏi, theo Tiêu Vũ trong miệng trực tiếp nghe đến đáp án, sẽ làm hắn không thể chịu đựng.

“Cha, không có chuyện gì, ngươi khiến cho Vũ Nhi kiểm tra một chút.” Tiêu Vũ lại là không can thiệp tới nhiều như vậy, đang khi nói chuyện đã đem tay đặt ở Tiêu Vạn Thiên trên thân.

“Cũng được, Vũ Nhi một phen hiếu tâm, ta thì lại làm sao từ chối? Chỉ mong hắn biết sinh mạng ta không nhiều sau, sẽ không rất khó chịu.” Tiêu Vạn Thiên không cách nào từ chối, chỉ phải tiếp thu.

Tôn không không chỉ địch học từ ầm ĩ dương độc sau

Tôn không không chỉ địch học từ ầm ĩ dương độc sau thân thể đã khôi phục lại, Tiêu Vạn Thiên lại tràn đầy không thể tin được, ngẩn người tại đó.

Tôn Bất Viễn xa độc kết hận bờ ruộng ầm ĩ học kết tiếp

Trong lòng hắn mặc dù không đồng ý Tiêu Vũ biết thân thể của hắn tình huống, sợ hãi Tiêu Vũ vì thế sầu não, nhưng thấy Tiêu Vũ đối với hắn quan tâm như vậy, trong lòng cũng là tràn đầy vui mừng.

“Cha, cánh tay của ngươi cùng con mắt đều không có vấn đề quá lớn, đau đớn ngươi dù sao chỉ là Thiên Tông, bất quá là mượn vương khí lợi, chỉ thương tổn tới mặt ngoài, không có thương tổn được bên trong thân thể.” Tiêu Vũ kiểm tra một lát sau, lộ ra vẻ tươi cười.

Lời này rơi vào Tiêu Vạn Thiên trong tai, lại là để hắn sững sờ một chút. Hắn mắt đã mù, tay cũng chặt đứt, tới Tiêu Vũ trong miệng, lại đã biến thành không có vấn đề quá lớn?

Nhất thời, Tiêu Vạn Thiên còn chưa hiểu Tiêu Vũ nói là có ý gì, cũng cảm giác được Tiêu Vũ trên người, có một loại lực lượng thần bí truyền đến, tiến vào trong cơ thể của hắn.

Thấy thế nào, khiến Tiêu Vạn Thiên rung động một màn xuất hiện, cái kia đã mất đi cánh tay trái, lại bắt đầu một lần nữa sinh trưởng, cái kia trống rỗng trong tay áo, không qua chốc lát liền lần nữa dài ra cụt tay.

Sau đó, cái kia đã mất đi, hoàn toàn không cảm giác mắt trái, cũng vào lúc này từ từ khôi phục lại.

Kết thù kẻ thù khốc kết thuật tiếp lạnh thi dương chiến

Trước sau có điều trong chốc lát, Tiêu Vạn Thiên cánh tay trái cùng mắt trái, đều đã là khôi phục lại, hắn thậm chí có thể cảm giác được hai thứ này một lần nữa sinh ra gì đó, so với mất đi trước khi tựa hồ càng thêm mạnh mẽ, càng thêm rõ ràng!

Thân thể đã khôi phục lại, Tiêu Vạn Thiên lại tràn đầy không thể tin được, ngẩn người tại đó.

Nếu như nói, hắn cụt tay cùng mắt trái còn ở, chỉ là bị người chặt bỏ, Tiêu Vũ lúc này thay thế hắn đón về, hắn đoạn sẽ không giật mình như vậy, bởi vì một vài thực lực mạnh mẽ dược sư, có thể thay người nối liền cụt tay, có cao siêu y thuật.

Địch khoa xa kẻ thù Quỷ kết học tiếp tháng bờ ruộng dương hiện ra

Địch khoa xa kẻ thù Quỷ kết học tiếp tháng bờ ruộng dương hiện ra huống hồ, hắn tự biết sinh mệnh không nhiều, Tiêu Vũ chính là kiểm tra rồi, cũng nhất định khó có thể thay đổi, chỉ có thể tăng thêm sầu não.

Nhưng hắn giờ phút này, lại là đã mất đi tay trái cùng mắt trái, hai loại đồ vật cũng đã là không tồn tại, Tiêu Vũ cũng không phải vì hắn một lần nữa nối liền, mà là bịa đặt, khiến hai thứ này đã không tồn tại gì đó một lần nữa sinh ra, trước sau có điều trong chốc lát thì khôi phục lại.

Bực này năng lực, đã không phải là y đạo siêu tuyệt đơn giản như vậy, UU đọc sách www. &# 117;ukansu hu. Co m quả thực là kinh động như gặp thiên nhân thần kỹ!

“Cha, ngươi bây giờ cảm giác như thế nào?” Tiêu Vũ làm xong tất cả những thứ này, chỉ là cười cười.

Phải biết rằng, hắn tam đại chữa bệnh pháp pháp, không có một cái nào là tầm thường phương pháp, có không thể tưởng tượng sức mạnh của sự sống.

Nhớ ngày đó, hắn đem chính mình xem là đan dược, luyện hóa tự thân, bị cháy sạch chỉ còn lại có một phần nhỏ thân thể tàn phế, đều có thể trong nháy mắt khôi phục lại, có thể tưởng tượng được này ba loại chữa thương pháp khủng bố.

Bây giờ để Tiêu Vạn Thiên tay cụt mọc lại, mù loà mắt nặng hơn, đối với hắn mà nói có điều việc rất nhỏ, nếu không có vài loại chữa thương pháp vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, cùng với dùng ở hắn tự thân ngoài ra trên thân thể người lúc hiệu quả lại có giảm giá, Tiêu Vạn Thiên khôi phục tốc độ, sẽ nhanh hơn!

Ngây người bên trong, Tiêu Vạn Thiên nghe đến Tiêu Vũ nói, mới thử hoạt động một chút lần nữa khôi phục cánh tay.

Vốn đã mất đi, lại lần nữa sinh ra, loại cảm giác này, khiến Tiêu Vạn Thiên cảm thấy thập phần thần kỳ.

“Vũ Nhi...... ngươi bây giờ, ra sao cảnh giới?” Tiêu Vạn Thiên theo trong rung động phục hồi tinh thần lại, bất thình lình mới hỏi vấn đề này.

Tiêu Vũ thủ đoạn như thế nghịch thiên, hắn thật sự rất tò mò, bây giờ Tiêu Vũ, rốt cuộc đạt đến cảnh giới gì?

“Cha ngươi coi như ta chỉ là Thiên Tông.” Tiêu Vũ cười cười, hắn 4 cảnh quy nhất, đã không thể dùng tầm thường cảnh giới đến định nghĩa.

Chỉ là hắn bây giờ còn không thành vương giả, thế nhân cũng đều đưa hắn xem là Thiên Tông, không nên nói thả, cũng là cảnh giới này cùng hắn tình huống hiện tại nhất là gần sát.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 659: Ngọc Gia Khủng Hoảng

Đọc trên điện thoại

“Thiên Tông?” Tiêu Vạn Thiên vừa là sửng sốt chốc lát, hắn còn tưởng rằng Tiêu Vũ có này thần kỹ, đã bước vào vương giả cảnh giới.

Nhưng mà, mặc dù bất ngờ, nhưng hắn cũng không có biểu hiện thất vọng, cười nói: “Mặc dù chỉ là Thiên Tông, lại cũng đã thập phần khó được, Vũ Nhi ngươi năm nay mới hai mươi tuổi? Trẻ tuổi như vậy có thể thành Thiên Tông, tin tưởng không bao lâu nữa có thể đi vào vương cảnh.”

Tiêu Vũ chỉ là cười cười, hắn biết Tiêu Vạn Thiên thì không muốn hắn nổi giận, muốn cổ vũ hắn.

Sau địa phương kết học chiến dương từ địch bờ ruộng

Nhưng mà, Tiêu Vạn Thiên cũng không biết hắn mặc dù chưa thành vương, thực lực cũng đã so với rất nhiều vương giả đều cường đại hơn. Nhưng này, thân là con của người, ở Tiêu Vạn Thiên trước mặt, Tiêu Vũ tự nhiên là không cách nào khoe chính mình.

“Có con trai như thế, ta đời này đã là không tiếc!” Tiêu Vạn Thiên thấy Tiêu Vũ có này trưởng thành, trong lòng tràn ngập vui mừng, vừa là có loại không hiểu sầu não.

Tiêu Vũ đang không có hắn bên người dưới tình huống trưởng thành, vẫn là thành xuất sắc như thế hậu bối, tựa hồ mặc dù là không có hắn người phụ thân này, cũng có thể sống rất tốt.

“Ta ở sầu não cái gì? Như thế chẳng lẽ không phải đã là tốt nhất? Ít nhất điều này nói rõ, dù cho ta chết đi, Vũ Nhi cũng có thể dựa vào chính mình sống rất khá!”

Địch không không tình sau bóng chỗ ầm ĩ chủ chủ vâng

Địch khoa kẻ thù không mới địch xem kỹ từ lạnh mới khắc ngón tay

Tiêu Vạn Thiên tâm tình vạn phần phức tạp, Tiêu Vũ mặc dù để hắn tay cụt mọc lại, mù loà mắt trùng minh, có thể trong lòng hắn lại là rõ ràng, chính mình vẫn là không sống được lâu nữa đâu.

Trước đây hắn cũng không nói gì chính là, hắn đang bị người trẻ tuổi kia thương tổn trong khi, đối phương còn ở hắn trên thân đã hạ một loại kỳ vật độc hại.

Có này vật độc hại trong người, mặc dù hắn dùng vương giả tu vi không dứt đối kháng, nhưng sức sống cũng đang trôi qua nhanh chóng, đã không sống được lâu nữa đâu.

Từ sau lúc đó, người trẻ tuổi kia một mực phía sau hắn đuổi theo, nhưng không có chủ động ra tay, chính là muốn cùng đến hắn chết đi mới thôi, sau đó lại đến lấy đi trên người hắn Thiên Căn.

Lúc trước bởi vì sợ hãi Tiêu Vũ lo lắng, bởi vậy đang nói rõ thời điểm, Tiêu Vạn Thiên che giấu này một phần, giờ phút này Tiêu Vũ kiểm tra xong thân thể của hắn, đối với cái này không có đề cập, hắn cũng chỉ coi Tiêu Vũ không có phát hiện, giờ phút này cũng không có ý định nói rõ.

“Cha, đã cha con chúng ta gặp lại, cũng cũng không cần phải tiếp tục hướng về cấm biển đi rồi, chúng ta rời khỏi nơi này trước a.” Tiêu Vũ cũng giống như không biết là bình thường, đối với Tiêu Vạn Thiên cười nói.

“Rời đi?” Tiêu Vạn Thiên hơi ngẩn ra, sau đó gật đầu, nói: “Tốt, chúng ta rời đi.”

Hắn trốn hướng về cấm biển, vốn là muốn chờ ở nơi đó chết, làm cho Ngọc Khuyết không cách nào tiếp cận thi thể của hắn, nhưng bây giờ gặp lại Tiêu Vũ, mặc dù tự giác không còn nhiều thời gian, nhưng có thể cùng Tiêu Vũ nhiều tụ lại một quãng thời gian, đối với hắn mà nói cũng là tốt.

Kết không không khốc thuyền thuật từ dương thuyền sớm tôn

“Cha, chúng ta đi!”

Tiêu Vũ mang theo Tiêu Vạn Thiên, triển khai huyễn thiên thần dực, bay thẳng trong không trung.

Cái kia tốc độ kinh người, vừa là để Tiêu Vạn Thiên khiếp sợ không thôi, bực này cực nhanh, chỉ sợ đã so với vương giả còn nhanh hơn.

Hắn không hỏi Tiêu Vũ muốn đi nơi nào, cùng Tiêu Vũ gặp lại, đối với hắn mà nói đã là trước khi chết chuyện may mắn lớn nhất, những chuyện khác, bây giờ Tiêu Vạn Thiên căn bản không cần quan tâm.

Mang theo Tiêu Vạn Thiên, Tiêu Vũ tốc độ kinh người, trong nháy mắt, thì đã ra khỏi lạnh vô cùng Tuyết Vực, thẳng đến Hàn Châu trung bộ!

Hàn Châu, Ngọc gia.

Một người trẻ tuổi bước chân vội vàng, từ Ngọc gia ở ngoài chạy về, vội vội vàng vàng đi vào trong.

"Công tử, ngươi đã trở lại!"

Trong cổ tộc,

Nhìn thấy này công tử trẻ tuổi người làm đều là dồn dập hành lễ, này người làm bên trong, trong đó hơn nửa đều là thanh xuân tịnh lệ cô gái trẻ.

Nếu là bình thường, công tử trẻ tuổi chắc chắn sẽ dừng bước lại cùng những cô gái này trêu ghẹo một phen, nhưng giờ phút này hắn lại vẻ mặt vội vàng, một chút cũng không có nhìn những cô gái này, thẳng đến trong tộc cổ điện mà đi.

Một đám cô gái trẻ hai mặt nhìn nhau, nhà các nàng công tử hôm nay làm sao như thế khác thường?

"Huyền tổ!"

Ngọc Khuyết công tử bước chân không ngừng, vội vàng chạy vào Ngọc gia đại điện, vừa tới nơi này, hắn chính là tràn ngập ngưng trọng nói: "Tiêu Vũ đến chúng ta Hàn Châu đến rồi!"

Bên trong cung điện, một ông già, vài tên hán tử trung niên, mấy người đang tụ tập cùng một chỗ thương nghị cái gì, đột nhiên bị Ngọc Khuyết công tử nói đánh gãy, trong nháy mắt bên trong cung điện hết thảy âm thanh đột nhiên ngừng lại, trở nên im ắng một mảnh.

"Ngươi nói cái gì?" Một lúc lâu, người lão giả kia cực kỳ trước lấy lại tinh thần, ngưng trọng nói: "Nói rõ ràng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!"

"Trước đây, ở lạnh vô cùng Tuyết Vực……" Ngọc Khuyết công tử lúc này cúi đầu, sẽ tại lạnh vô cùng Tuyết Vực bên trong gặp phải Tiêu Vũ sự tình nói tỉ mỉ.

Lúc đó hắn lừa gạt Tiêu Vũ sau, lập tức liền mang tới hết thảy mọi người nhanh chóng trở về, giờ phút này vừa mới trở lại Ngọc gia, chính là trực tiếp tới cung điện này bẩm báo.

“Sao lại thế…… làm sao lại……”

Phía trên cung điện, tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, vị kia Ngọc gia Huyền tổ cũng là sắc mặt phát sinh khó coi màu xanh, lẩm bẩm nói: “Ta rõ ràng sớm giao cho châu bên trong các nơi, nếu là phát hiện Tiêu Vũ vào châu, muốn lập tức báo lại, hắn làm sao lại né qua tất cả mọi người, trực tiếp đi lạnh vô cùng Tuyết Vực?”

Bên trong cung điện, ngột ngạt đến đáng sợ, không có ai có thể trả lời vấn đề này.

Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực xuất quỷ nhập thần, tiến vào Hàn Châu sau liền trực tiếp đi lạnh vô cùng Tuyết Vực, Ngọc gia người coi như như thế nào đi nữa đề phòng, vừa làm sao có khả năng phát hiện đạt được?

“Vốn tưởng rằng, chỉ cần thần không biết quỷ không hay bỏ Tiêu Vạn Thiên, đoạt được Thiên Căn, Tiêu Vũ thì sẽ không biết việc này, không ngờ rằng…… hắn nhanh như vậy đã tới rồi!” Ngọc gia Huyền tổ âm thanh run rẩy.

Thuyền không Quỷ kết hận bờ ruộng cô Trái Đất cô

Ở thấy qua Tiêu Vũ cùng bạo chúa cái kia kinh người 1 sau cuộc chiến, từ trên xuống dưới nhà họ Ngọc, không có cái nào vương giả dám nói cùng Tiêu Vũ có lực đánh một trận.

Đó chính là một dị thể, không phải vương giả, thực lực so với vương giả tăng thêm sự kinh khủng, bây giờ còn chưa thành vương, trên phiến đại địa này, cũng đã có nhiều Vương hào!

“Mau, liên hệ Lãnh gia cùng Mục gia, chuyện đến nước này, chỉ có thể kéo lên bọn họ cùng nhau, chỉ mong có thể đối phó được hắn!”

Ngọc gia Huyền tổ dù sao sống được quá lâu, &# 85 phục hồi tinh thần lại, lập tức hạ lệnh, sai người liên lạc châu bên trong mặt khác hai cái cổ tộc.

Chuyện đến nước này, Ngọc gia muốn một mình đối mặt Tiêu Vũ, ai cũng không chắc chắn, chỉ có thể đem mặt khác hai cái cổ tộc cũng kéo xuống nước, mới có thể thắng một chút hi vọng sống.

Rất nhanh, Ngọc gia khẩn cấp thông qua bùa truyền âm, hướng về cái kia hai cái cổ tộc phát sinh cầu viện, hi vọng bọn họ khả năng chung nhau đối mặt Tiêu Vũ.

Nhưng mà, tin tức truyền quay lại, làm cả từ trên xuống dưới nhà họ Ngọc một trận đại loạn!

“Cái gì? Hủy bỏ kết minh?” Tin tức này truyền về, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Ngọc người, một mảnh khủng hoảng.

“Lãnh gia cùng Mục gia đáp lại, Tiêu Vũ sau lưng hư hư thực thực tồn tại Đại Đế, không muốn chính thức cùng với cùng chết, bọn họ muốn cùng chúng ta Ngọc gia giải trừ kết minh quan hệ, để cho chúng ta Ngọc gia đối mặt mình Tiêu Vũ!”

Nghe tin tức như vậy, Ngọc gia Huyền tổ nổi giận, một chưởng vỗ dưới, đem toàn bộ đại điện, nhất thời vì đó ầm ầm sụp đổ.

“Bọn họ có phải đã quên, bọn họ trước đây cũng tham dự đuổi giết Tiêu Vạn Thiên sự tình gì? Chuyện đến nước này, sẽ không sợ Tiêu Vũ cũng đạp trên hai nhà bọn họ?” Ngọc gia lão tổ giận không nhịn nổi.

“Bọn họ nói, bọn họ mặc dù tham dự đuổi giết, liền vẫn chưa đối với Tiêu Vạn Thiên tạo thành thực chất thương tổn, Tiêu Vạn Thiên cụt tay mù loà mắt đều là chúng ta Ngọc gia ra tay, bọn họ sau khi liền sẽ chủ động hướng về Tiêu Vũ bồi tội, Tiêu Vũ không đến mức sẽ làm khó bọn họ!”

Nghe này mỗi người truyền về tin tức, toàn bộ Ngọc gia, trong lúc nhất thời đều trầm mặc, một loại khôn kể khủng hoảng, trong khi thần tốc lan tràn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 660: Rung Động Tiêu Vạn Thiên

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Ngọc gia Huyền tổ tức giận, lúc trước đuổi giết thời điểm, bọn họ Ngọc gia xuất lực nhiều nhất, kết quả lại là thành đắc tội Tiêu Vũ sâu nhất!

Hiện nay, lạnh mục hai nhà có thể bứt ra trở ra, hướng về Tiêu Vũ bồi tội, nhưng bọn họ Ngọc gia đâu? Bọn họ căn bản không có đường lui, đem Tiêu Vạn Thiên bị thương thành như vậy, Tiêu Vũ tất nhiên sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ Ngọc gia!

“Phân phó, trong tộc tất cả mọi người, cả tộc di chuyển!” Ngọc gia Huyền tổ lòng như lửa đốt, cuối cùng làm ra quyết định như vậy.

Người này quyết định đi xuống, Ngọc gia bên trong khủng hoảng lại là càng thêm hơn.

Thân là cổ tộc, bị bức phải cả tộc di chuyển, điều này đại biểu này 1 cổ tộc đã gặp phải đến liên quan đến sinh tử uy hiếp.

Phải biết rằng đường đường cổ tộc, cao cao tại thượng, bây giờ lại bị bức phải cả tộc trốn chết, cái này thật sự là một cái không thể tưởng tượng sự tình!

“Báo...... tộc chủ, ngoài thành phát hiện Tiêu Vũ bóng người, trong khi hướng về nơi đây mà đến!”

Ngay ở từ trên xuống dưới nhà họ Ngọc, một trận đại loạn thời gian, có người vội vội vàng vàng tới rồi, báo cáo tin tức này.

Tiêu Vũ vào Hàn Châu có thể không bị phát hiện, bởi vì Hàn Châu khoảng cách, mặc dù là 3 đại cổ tộc cũng không thể nào làm được kín kẽ không một lỗ hổng. Nhưng bây giờ, hắn đã tới Ngọc gia đại bản doanh, muốn không bị phát hiện, cơ hồ không có có thể.

“Đã…… không còn kịp rồi gì?” Ngọc gia Huyền tổ ánh mắt vô hồn, suy sụp ngồi ở tấm kia to lớn ghế đá bên trên.

Phía dưới, Ngọc Khuyết công tử sắc mặt cũng đột nhiên trở nên hơi trắng bệch. Dù cho hắn mọi cách khéo léo ngữ, chỉ khi nào cùng Tiêu Vũ đối kháng chính diện, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hắn chính là lại có thể nói, tâm cơ sâu hơn, cũng là vô dụng!

……

Mang theo Tiêu Vạn Thiên, Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực tốc độ vẫn như cũ nhanh đến mức khủng bố, trong chớp mắt liền ra lạnh vô cùng Tuyết Vực. Hắn ngay lập tức vạn dặm, có điều chốc lát, thì đã tới một tòa linh khí nồng nặc phía trên ngọn núi lớn.

Đang ở không trung, hướng phía dưới quan sát, có thể nhìn thấy trong núi cái kia khổng lồ quần thể kiến trúc.

“Vũ Nhi, đây là địa phương nào?” Trên đường đi, Tiêu Vạn Thiên đều chưa từng hỏi Tiêu Vũ muốn đi nơi nào, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ ở đây dừng lại, hắn rốt cục không nhịn được hỏi dò.

“Nơi này là Ngọc gia.” Tiêu Vũ đối với Tiêu Vạn Thiên cười nói.

“Ngọc gia?” Tiêu Vạn Thiên sửng sốt.

Trước khi bị 3 đại cổ tộc đuổi giết, hắn và tam tộc vương giả nhiều lần đại chiến, cũng đã biết đuổi giết hắn chính là Hàn Châu 3 đại cổ tộc.

Lúc này, Tiêu Vũ lại dẫn hắn đến nơi này, hắn là muốn làm cái gì?

“Vũ Nhi, chúng ta……” Tiêu Vạn Thiên mới vừa muốn mở miệng, khuyên Tiêu Vũ rời đi.

Hắn đại khái đã biết, Tiêu Vũ là bởi vì hắn mà đến Ngọc gia, chỉ là đồng dạng xuất thân cổ tộc, Tiêu Vạn Thiên biết rõ cổ tộc khủng bố, Tiêu Vũ chưa thành vương giả, tìm tới Ngọc gia, đó không phải là muốn chết sao?

Nhưng mà, hắn mới vừa mở miệng một cái, liền gặp được bầu trời xa xăm bên trong, có hai bóng người xa xa xuất hiện, hướng về nơi đây thần tốc bay tới.

“Bọn họ là ai?” Tiêu Vạn Thiên đang nghi hoặc, đột nhiên cả người chấn động, sắc mặt cũng biến thành ngưng trọng lên.

Chỉ thấy xa xa hai bóng người thần tốc tiếp cận, rõ ràng là hai cái ông lão. Hai người này ông lão ngự không mà đi, rõ ràng đã đạt đến vương giả cảnh giới.

Hai người kia, Tiêu Vạn Thiên quá quen thuộc, binh khí của hắn mặc dù bị đoạn, chính là bởi vì lúc trước có vài tên vương giả cùng đối với hắn đuổi giết, mà đây hai cái vương giả, chính là người vương giả kia ở trong hai người!

“Không nghĩ tới những người này càng có thể biết chúng ta tăm tích, xem ra bọn họ vẫn không chịu buông tha ta!” Tiêu Vạn Thiên sắc mặt nghiêm túc, Che ở Tiêu Vũ trước người, trầm giọng nói: “Vũ Nhi, ngươi đi trước, nơi đây ta đến cản hậu!”

Tiêu Vũ trong lòng, không khỏi có chút cảm động.

Chuyện đến nước này, hắn đã hoàn toàn tiếp nhận rồi Tiêu Vạn Thiên người phụ thân này, hắn và Lâm Vũ Nhu giống nhau, đều muốn Tiêu Vũ trở thành trong cuộc sống coi trọng nhất tồn tại, đối với Tiêu Vũ, bọn họ tất cả đều là vô tư trả giá, chưa bao giờ hỏi báo lại.

“Cha, không sao.” Tiêu Vũ lại là cười cười, trên mặt không thấy chút nào khẩn trương và nghiêm nghị.

Tiêu Vạn Thiên trong lòng sốt ruột, nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ không có ném chính mình rời đi, bao nhiêu cũng là có chút vui mừng.

Ở trong lòng hắn, lại là đã âm thầm quyết định, sau đó nếu là động thủ, hắn mặc dù là chết trận, cũng nhất định muốn bảo vệ Tiêu Vũ bình an, đưa hắn đưa đi.

“Phía trước nhưng Tiêu Vũ Tiêu công tử cùng Tiêu Vạn Thiên tiền bối?”

Ngay ở Tiêu Vạn Thiên đã làm tốt chết trận dự định lúc, cái kia hai cái đã đuổi giết hắn vương giả, đột nhiên xa xa ngừng lại, như là không còn dám tiếp cận bình thường, sau đó, hai người kia âm thanh, xuyên thấu qua tiếng gió xa xa truyền tới.

“Tiêu công tử? Tiêu Vạn Thiên…… tiền bối?” Tiêu Vạn Thiên một chút thì ngây ngẩn cả người.

Trước đó không lâu hắn còn bị hai người kia khổ sở đuổi giết, nhưng hôm nay, hai người này ép cho hắn vài lần đi đến trước quỷ môn quan Vương cảnh cường giả, càng gọi hắn là tiền bối?

Dù cho đã thấy rất nhiều sóng to gió lớn, giờ khắc này Tiêu Vạn Thiên, cũng là nhất thời chưa hoàn hồn lại, hoàn toàn không rõ ràng lắm trước mắt là tình huống thế nào.

“Là ta!”

Lúc này Tiêu Vũ, ngược lại là bình tĩnh thong dong, như là đối với cái này chút nào cũng không ngoài ý muốn, lãnh đạm nói: “Các ngươi là Mục gia cùng Lãnh gia người?”

“Chính là chính là!”

Hai cái vương giả đối với Tiêu Vũ vạn phần kiêng kỵ, cách thật xa đối với Tiêu Vũ đền bù đến khuôn mặt tươi cười, nói: “Chúng ta biết được Tiêu Vũ công tử tới Hàn Châu, lần này đã đến, là cố ý cho công tử bồi tội!”

Hai câu này đi ra, Tiêu Vạn Thiên ở bên cạnh, sớm đã là ngây dại.

Hai người này thực lực mạnh mẽ, hầu như đưa hắn bức tử vương giả, lại con của hắn trước mặt khách khách khí khí bồi khuôn mặt tươi cười, còn mở miệng một tiếng Tiêu công tử kêu!

Thời khắc này hắn mới hồi thần lại, này hai đại vương giả đưa hắn xưng là tiền bối, tất cả đều là vì Tiêu Vũ quan hệ!

Bọn họ gọi Tiêu Vũ công tử, đem Tiêu Vũ coi là cùng thế hệ nhân vật, này đây Tiêu Vạn Thiên tới hai người này vương giả trong miệng, một chút biến thành tiền bối!

Nhưng mà, rốt cuộc chuyện này như thế nào? Hai người này vương giả ít nhất đã sống ngàn năm, đừng nói chỉ có hai mươi tuổi Tiêu Vũ, chính là còn hơn hơn bốn mươi tuổi Tiêu Vạn Thiên, bọn họ đều già rồi hơn một ngàn tuổi, có thể xưng tụng lão già!

Coi như đem Tiêu Vạn Thiên cùng Tiêu Vũ tuổi trẻ gộp lại, chỉ sợ đều không bằng hai người này lão Vương người tuổi tác số lẻ!

Như vậy hai cái vương giả, lại cam nguyện tự hạ bối phận, cùng Tiêu Vũ ngang hàng mà nói, càng đem Tiêu Vạn Thiên, coi là tiền bối!

Nhất thời, Tiêu Vạn Thiên chỉ cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng, hắn sững sờ thấy hai đại vương giả, vừa là sững sờ thấy Tiêu Vũ, qua rất lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến, càng một câu nói cũng nói không nên lời.

“Bồi tội?” Tiêu Vũ đối với cái này, lại như là sớm có đoán trước.

Hắn sống được quá lâu, lão gia hỏa này vừa có động tác, lập tức liền có thể đoán được tính toán của đối phương, cười lạnh nói: “Vậy các ngươi nói một chút đi, các ngươi muốn như thế nào bồi tội?”

Tiêu Vũ cái kia bá đạo ngữ khí, vào đúng lúc này mới khiến cho Tiêu Vạn Thiên xác nhận, cái kia hai đại vương giả, tựa hồ là đối với Tiêu Vũ vạn phần sợ hãi.

Hắn bị rung động thật lâu không nói gì, Tiêu Vũ không phải chưa thành vương giả gì? Hai người này thực lực khủng bố, thiếu chút nữa đưa hắn bức tử lão Vương người, thế mà lại đối với Tiêu Vũ vậy sợ hãi!

Hắn đứa con trai này, những năm gần đây rốt cuộc là đều đã làm những gì?

Tác giả đông phương hành vân nói: Một chương này nhìn ra thoải mái gì? Khà khà, ta giai đoạn trước thời điểm đã nói, quyển sách càng đi về phía sau càng đặc sắc, ta mỗi ngày đều nghĩ đến khiến cái này đặc sắc bộ phận đến sớm một chút, bây giờ đặc sắc địa phương đã bắt đầu. Ngươi cho rằng cái này thì xong rồi? Vậy ngươi đã sai lầm rồi, tiếp xuống kịch bản sẽ một làn sóng vượt qua một làn sóng, 1 sóng nhỏ so với một làn sóng đặc sắc! Thế cho nên, không phải của ta chương mới đến ít ỏi, nói thật nha mỗi ngày canh tư thật tình đã không tính ít đi, chỉ là tình tiết đến cái này nơi đây, đặc sắc địa phương liên tiếp không dứt, các ngươi nhìn thấy gì đều sẽ cảm thấy chưa đủ nhìn, cho nên ta càng bao nhiêu hơn các ngươi đều sẽ cảm thấy ít ỏi. Bởi vậy, ta cũng là bảo trì ổn định bốn chương chương mới là đến nơi, không muốn một mực để chương mới mà ảnh hưởng chất lượng. Còn hoa tươi, bây giờ ta cũng không cưỡng cầu, các ngươi nhìn ra sướng rồi, cảm thấy viết cho các ngươi kích động, các ngươi thì ném, không phải phải chờ ta bảy chương 8 càng mới ném cái gì, ta là thật càng không đến! Cuối cùng cảm ơn mọi người mấy ngày nay khen thưởng, tên tương đối nhiều, nơi đây sẽ không 11 nhóm đến đến rồi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 661: Bồi Tội

Đọc trên điện thoại

“Tiêu công tử nhưng có điều kiện, chỉ để ý mở miệng, chỉ cần chúng ta có thể thỏa mãn, tuyệt không dám có hai lời!” Hai đại vương giả nghe đến Tiêu Vũ lời nói có tùng, tựa hồ đồng ý tiếp thu bọn họ bồi tội, lúc này mừng rỡ.

“Cha, người muốn đưa bọn họ xử trí như thế nào?” Tiêu Vũ nhìn phía Tiêu Vạn Thiên. Những người này trước đây là đúng Tiêu Vạn Thiên ra tay, cho nên xử trí như thế nào, vẫn để cho Tiêu Vạn Thiên đến quyết định sẽ khá hơn một chút.

“Nấc……” Tiêu Vạn Thiên sửng sốt hồi lâu, hắn còn nơi trong cơn chấn động, nhất thời không lấy lại tinh thần, nói: “Vũ Nhi ngươi quyết định chính là.”

Gật gù, Tiêu Vạn Thiên nhiều năm đang ở cổ địa, đối với bây giờ tình đời không quá giải thích, chỉ sợ cũng không dám đối với hai đại vương giả như thế nào. [Bác sĩ thiên tài hoạt hình /].

Tiêu Vũ liền nói ngay: “Các ngươi đã muốn bồi tội, vậy liền nên rõ ràng, mình phạm sai lầm gì?”

“Này…… chúng ta hồ đồ nhất thời, không nên đối với Tiêu tiền bối ra tay!” Hai đại vương giả kiên trì đáp.

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ đã cùng Tiêu Vạn Thiên gặp lại, bọn họ đuổi giết qua Tiêu Vạn Thiên sự tình đã không cách nào ẩn giấu, còn không bằng thành thật thừa nhận.

Địch xa không kẻ thù tình thuyền học bờ ruộng cô cô địch từ

“Các ngươi đã rõ ràng, vậy bây giờ còn không tiến lên cho cha ta dập đầu nhận sai?” Tiêu Vũ chắp hai tay, lạnh lùng nói.

Một câu nói này, lại là để Tiêu Vạn Thiên giật mình.

Mặc dù chính hắn cũng đã thành vương, nhưng nói đến cũng là đột phá không lâu, bàn về thực lực bàn về bối phận, đều xa xa không thể cùng này nhân vật già cả so với.

Hơn nữa, phải biết rằng vương giả nhân vật, từ trước đến giờ cao cao tại thượng, kiêu ngạo so với người nào đều nặng, Tiêu Vũ để hai đại vương giả dập đầu nhận sai, chuyện này quả thật là muốn chết!

“Này…… Vũ Nhi, nếu không hay là thôi đi?” Tiêu Vạn Thiên chần chờ một lúc lâu, cuối cùng vẫn là mở miệng.

Hắn sợ hãi vạn nhất làm cho hai đại vương giả cuống lên, với bọn hắn liều mạng, hắn một vua mới, mà Tiêu Vũ theo chính hắn theo như lời chỉ có Thiên Tông thực lực, thật đánh nhau, bọn họ tất nhiên khó địch nổi.

Thuyền khoa khoa mới thuyền thuật bờ ruộng ầm ĩ xem kỹ thuật tiếp

Mặc dù không biết hai đại vương giả tại sao như vậy sợ hãi Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vạn Thiên lúc này lại là không dám mạo hiểm.

“Không thể quên đi!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nghiêm túc nói: “Cha, phàm là ta một ngày chưa chết, thế gian này sẽ không có ai có thể ra tay với ngươi, cho dù là vương giả cũng không được!”

Tiêu Vũ này khí phách vạn phần nói, vừa là để Tiêu Vạn

Thiên có chút sững sờ, trong lòng vừa cảm động vừa vui mừng. Nhưng cùng lúc đó, trong lòng hắn cũng vẫn như cũ tràn ngập lo lắng, vạn nhất ép hai đại vương giả, hắn và Tiêu Vũ phải như thế nào thoát thân?

Tiêu Vạn Thiên đang lo lắng bên trong, chỉ thấy cái kia hai cái vương giả vẻ mặt không dứt biến hóa, cuối cùng liếc mắt nhìn nhau, cắn răng ở trong hư không trực tiếp quỳ xuống, quay Tiêu Vạn Thiên dập đầu.

Một bên dập đầu, hai đại vương giả còn vừa mở miệng: “Vãn bối hồ đồ nhất thời, tội đáng muôn chết, đắc tội rồi Tiêu tiền bối, mời mọc Tiêu tiền bối tha thứ!”

Đối với này hai đại vương giả tới nói, bọn họ sau lưng còn có toàn bộ cổ tộc, Tiêu Vũ nếu giận, chết cũng không chỉ là bọn hắn, có lẽ sẽ là toàn tộc bị diệt.

Bọn họ đối với Tiêu Vũ thực lực, vốn là kiêng kỵ sâu đậm, đặc biệt là nhận định Tiêu Vũ sau lưng còn đứng một vị Đại Đế nhân vật.

Bởi vậy, mặc dù vương giả hướng về người dập đầu là to lớn sỉ nhục, nhưng so với bảo vệ tánh mạng chính mình họ tên và toàn bộ cổ tộc, bọn họ vẫn là lựa chọn dập đầu nhận sai.

“Này……” Tiêu Vạn Thiên nhất thời có chút hoảng hốt, hai đại vương giả lại thật quỳ, ở hướng về hắn dập đầu.

Hắn lúc này chỉ cảm thấy như cùng sống ở trong mơ, trong lúc bối rối liền vội vàng nói: “Hai vị xin đứng lên,

Xin đứng lên!”

Dù sao vương giả nhân vật, ở trong lòng hắn còn là để lại không thể xúc phạm một loại ấn tượng, vì vậy giờ phút này, Tiêu Vạn Thiên căn bản không dám qua làm khó thêm hai vương, sợ hãi ép bọn họ.

Hai đại vương giả lộ ra nét mừng, đứng thẳng đứng dậy, nói: “Tiêu công tử, chúng ta đã bồi tội, chuyện lúc trước, hay không liền như vậy bóc qua?”

Tiêu Vạn Thiên cũng nhìn về phía Tiêu Vũ, dùng ánh mắt ý bảo. Dù sao cũng là hai đại vương giả, nội tâm của hắn đến bây giờ còn là kiêng kỵ sâu đậm.

“Ta có nói qua, dập đầu xong sau thì thôi gì?” Tiêu Vũ lại là phảng phất không nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên ánh mắt bình thường, nói lần nữa.

“Vậy…… công tử ý của ngươi là?” Hai đại vương giả sắc mặt trắng nhợt, tuy là trong lòng có giận, nhưng cũng không dám phát tác.

Thành Vương nhiều năm, này hay là bọn hắn lần đầu tiên có như thế uất ức cảm giác.

“Các ngươi đối với cha ta ra tay, muốn cướp đoạt Thiên Căn, hơn nữa trước đây các ngươi cũng từng đau đớn qua cha ta, có phải không muốn trả giá một vài bồi thường thì muốn lột qua?” Tiêu Vũ chắp hai tay, cười lạnh nói.

“Vậy không biết, phải như thế nào bồi thường?” Hai đại vương giả nghiến răng, mặc dù ở đến thời điểm thì làm xong phải trả giá thật lớn chuẩn bị, nhưng giờ phút này trong lòng hai người vẫn là uất ức không ngớt.

“Cha ta binh khí, đang cùng các ngươi giao thủ trong khi chặt đứt, cũng là như thế, cái kia các ngươi có phải hay không đến đền bù cha ta binh khí?” Tiêu Vũ tốc độ nói chầm chậm, nói lời lại là không thể nghi ngờ.

Việc đã đến nước này, Tiêu Vạn Thiên cũng không nói gì nữa, tất cả đều giao cho Tiêu Vũ.

“Nên, nên!” Hai đại vương giả trong lòng bốc hỏa, trên mặt lại tại cười làm lành.

“Các ngươi đã cũng nói nên, ta đây cũng không làm khó các ngươi, các ngươi thì đền bù mười cái vương đạo khí!” Tiêu Vũ lạnh nhạt lời nói, lại là khiến hai đại vương giả thiếu chút nữa nhảy lên.

Tiêu Vạn Thiên vốn không lên tiếng nữa, nghe nói như thế, cũng là bị sợ hết hồn.

Mười cái vương đạo khí, chuyện này quả thật là giở công phu sư tử ngoạm, cho dù là cổ tộc, muốn xuất ra nhiều như vậy vương đạo khí, vậy cũng là phi thường khó khăn sự tình.

“Nhưng mà……” hai đại vương giả rốt cục không muốn bình tĩnh, vội la lên: “Cha ngươi…… Tiêu tiền bối binh khí chỉ là tứ phẩm, đều không phải là vương đạo khí, hơn nữa…… coi như đó là vương đạo khí, cũng không cần đền bù mười cái nhiều như vậy?”

Thảo nào hai đại vương giả không bình tĩnh, mười cái vương đạo khí, một cổ tộc gốc gác, vương đạo khí cũng là mấy cái thôi.

Thuyền xa không chỉ kết xem kỹ chỗ ầm ĩ từ bờ ruộng độc

Hơn nữa, đó còn là trong năm tháng dài đằng đẵng, một cổ tộc nhiều tên vương giả lưu lại, vô số năm tháng tích lũy xuống mới có thể có trên vài món.

Thuyền xa không chỉ kết xem kỹ chỗ ầm ĩ từ bờ ruộng độc một câu nói này, lại là để Tiêu Vạn Thiên giật mình.

Mỗi một món vương đạo khí, đối với 1 đại cổ tộc thực lực có to lớn ảnh hưởng.

Tiêu Vũ vừa mở miệng chính là mười cái, chính là hai người bọn họ cổ tộc gộp lại, e sợ phải lấy ra cũng là rất khó khăn!

“Vũ Nhi, có thể hay không nhiều lắm? Ta kiện binh khí kia quả thật chỉ có tứ phẩm!” Tiêu Vạn Thiên đã ở Tiêu Vũ bên cạnh nhỏ giọng nói.

Phải biết rằng hắn là tiến vào cổ địa nhiều năm sau mới đột phá đến vương giả, lúc đó binh khí trong tay cũng chỉ có tứ phẩm, Thành Vương sau khi, hắn còn không tới kịp chế tạo chính mình vương đạo khí.

Tiêu Vũ lại để cho người khác dùng mười cái vương đạo khí, đến bồi thường một cái Thiên Tông binh khí!

Đây cũng không phải là lừa gạt đơn giản như vậy, đây quả thực là cướp trắng trợn, cái kia hai cái vương giả khả năng đáp ứng mới là quái sự!

“Cha, ngươi không cần băn khoăn, tất cả từ ta xử lý chính là.” Tiêu Vũ trấn an được Tiêu Vạn Thiên, tùy tiện nói: “Nếu là tầm thường binh khí, tự nhiên không cần đền bù nhiều như vậy, nhưng đó là cha ta binh khí, tự nhiên bất đồng. Đương nhiên, các ngươi cũng có thể từ chối.”

Nghe Tiêu Vũ trong miệng đó hoàn toàn không thể thực hiện được suy luận, hai đại vương giả đều là há to miệng.

Đây là cái đạo lí gì, cũng bởi vì binh khí kia là Tiêu Vạn Thiên, bọn họ muốn đền bù nhiều như vậy?

Nhưng mà, mặc dù vô cùng không tình nguyện, hai đại vương giả lúc này cũng biết, bọn họ không có cự tuyệt vốn liếng, lúc này chỉ có thể nghiến răng gật đầu.

“Đúng vậy……”

Tiêu Vũ vừa mới mở miệng, hai đại vương giả trong lòng chính là nhảy một cái, bọn họ đã đáp ứng đền bù mười cái vương đạo khí, lại còn có đừng?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 662: Hỏi Tội Ngọc Gia

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Các ngươi nhiều lần đối với cha ta ra tay, làm hắn vài lần bị thương, cũng có thể bồi thường một vài linh dược. Yêu cầu của ta cũng không cao, 20 cây vương thuốc có thể.”

Nghe Tiêu Vũ cái kia bình thản, hai đại vương giả quả thực muốn đem con ngươi đều cho trừng ra ngoài.

20 cây vương thuốc, cái này còn kêu yêu cầu không cao?

Phải biết rằng mỗi một cây Vương cấp linh dược, vậy cũng là cực kỳ trân quý gì đó, cần phải có ngàn năm trở lên mới có thể trưởng thành.

Vương giả nhân vật sống lâu, cũng bất quá thì hơn một ngàn tuổi mà thôi, hơn nữa Vương cấp linh dược sinh trưởng nơi, bình thường đều là tràn đầy nguy hiểm, mặc dù là vương giả nhân vật muốn hái, cũng sẽ không là chuyện dễ dàng.

Thời khắc này hai đại vương giả quả thực muốn chửi ầm lên, Tiêu Vũ đây quả thực là khinh người quá đáng!

Bọn họ rất muốn nói, bọn họ mặc dù đã đuổi giết qua Tiêu Vạn Thiên, nhưng trong thực tế và không có cho Tiêu Vạn Thiên tạo thành bao lớn thương tổn, này chân chính thương tích, cơ bản đều là Ngọc gia tạo thành.

Có điều giờ phút này hai đại vương giả cũng biết, phỏng chừng cũng là như thế này, cho nên Tiêu Vũ mới chịu cho bọn họ bồi tội cơ hội.

Hơn nữa, nhìn Tiêu Vũ cái bộ dáng này, bọn họ cũng biết phỏng chừng những lời này coi như nói ra, ở Tiêu Vũ nơi đây cũng là không thể thực hiện được.

Ai làm cho bọn họ hồ đồ nhất thời, đối với Tiêu Vạn Thiên ra tay? Tiêu Vũ những điều kiện này, giờ phút này rõ ràng chính là vì Tiêu Vạn Thiên hả giận, đang cố ý làm khó bọn họ.

Hai đại vương giả trong lòng mặc dù buồn rầu hộc máu, nhưng cũng chỉ có nghiến răng nhận.

“Nguyên lai các ngươi đắc tội cha ta, ta chính là đề xuất lại quá phận điều kiện đều không quá đáng, các ngươi nên may mắn lúc đó không có đối với cha ta dưới quá nặng tay, nếu không hai nhà các ngươi diệt mười lần đều không đủ để bồi thường!”

Tiêu Vũ lạnh lùng thấy hai đại vương giả, đối với bọn họ cái kia đau lòng vẻ mặt không chút nào thương hại, nói: “Xem ở các ngươi chủ động đã đến nhận sai, không chờ ta tự mình đến cửa mức, Vương cấp công pháp và chiến quyết thì thôi, ta cho các ngươi thời gian mười ngày, đem binh khí cùng linh dược chuẩn bị kỹ càng, đưa đến Tinh Thần Các!”

Tiêu Vũ nói, khiến hai đại vương giả cười khổ đối diện, trong lòng vừa là tức giận, vừa vui mừng mình có thể chủ động tới hướng về Tiêu Vũ bồi tội, nếu không nói không chừng hai nhà bọn họ còn thật sẽ bị diệt mất.

Hơn nữa, Tiêu Vũ làm cho bọn họ đem gì đó đưa đến Tinh Thần Các, càng nói rõ tin đồn không giả, hắn và Tinh Thần Các quan hệ quả thật không bình thường, càng làm cho hai đại vương giả trong lòng lo sợ, không dám lại nói thêm một câu.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ vung vung tay, tựa hồ thì không muốn lại để ý tới này hai đại vương giả.

“Đa tạ Tiêu công tử giơ cao đánh khẽ!”

Hai đại vương giả tâm tình, lúc này thì khỏi nói có bao nhiêu khó chịu. Bị Tiêu Vũ tàn nhẫn gõ một bút, ngoài miệng nhưng vẫn là phải cảm tạ.

Thân là vương giả, bọn họ lúc nào nhận qua ủy khuất như vậy?

Nói lời cảm tạ sau khi, hai vương cũng không dám tiếp tục ở lâu. Mười cái vương khí cùng 20 cây vương thuốc, đây cũng không phải là con số nhỏ, Tiêu Vũ chỉ cho bọn họ thời gian mười ngày, bọn họ đến lập tức trở về chuẩn bị.

“Cha, Lãnh gia cùng Mục gia mặc dù cũng từng đối với ngài ra tay, nhưng chủ lực còn là Ngọc gia, đau đớn người cũng là Ngọc gia người, cho nên lần này lạnh mục hai nhà thì hơi thêm dạy dỗ dễ tính, cha nếu là cảm thấy không ổn, ta cũng có thể đuổi tới, đem cái kia hai vương mang về.”

Xử lý xong việc này, Tiêu Vũ mới phát giác Tiêu Vạn Thiên ở một bên ngẩn người, lúc này mới ý thức được, chính mình chưa hỏi qua Tiêu Vạn Thiên ý tứ khiến cho hai vương rời đi, tựa hồ có chút không ổn.

Đây cũng là bởi vì hắn ngồi ở vị trí cao quen rồi, chưa bao giờ phải hỏi ai ý kiến, nhưng bây giờ, hắn là đang vì Tiêu Vạn Thiên hả giận, tự nhiên là muốn dùng Tiêu Vạn Thiên ý tứ làm chủ.

“Nấc……” Tiêu Vạn Thiên vẫn còn đang ngẩn ra bên trong, này phát sinh tất cả, đối với hắn mà nói quả thực giống như mộng ảo.

Hai đại cổ tộc vương giả, cái kia là nhân vật nào? Đối với đồng dạng xuất thân cổ tộc Tiêu Vạn Thiên tới nói, hắn quá rõ ràng bất quá.

Dạng này người cao cao tại thượng, bây giờ lại chủ động chạy hướng Tiêu Vũ bồi tội, hơn nữa ở Tiêu Vũ trước mặt còn là khách khí như vậy, bị Tiêu Vũ đề xuất như vậy quá phận điều kiện, thậm chí ngay cả giá đều không dám còn, còn đang đối với Tiêu Vũ cảm ơn!

Qua rất lâu, Tiêu Vạn Thiên đều cảm giác tràn đầy không chân thực, nghe đến Tiêu Vũ nói, hắn mới sững sờ nói: "Ngươi quyết định là tốt rồi!"

"Đã như vậy, chúng ta đây thì đi qua đi." Gật gù, Tiêu Vũ không có suy nghĩ nhiều, vừa là nói.

"Quá khứ? Chúng ta đi nơi nào?" Tiêu Vạn Thiên vẫn là cảm giác đầu óc của mình có chút không chuyển qua đến, phát ra cứ thế theo bản năng hỏi.

"Tự nhiên là đi Ngọc gia." Tiêu Vũ cười cười, nói: "Cha ngươi trúng rồi Ngọc gia vật độc hại thuật, phải Ngọc gia đặc biệt thuốc giải tài năng giải trừ, hơn nữa Ngọc gia dám đem người bị thương thành như vậy, đương nhiên phải đánh đổi một số thứ!"

Tiêu Vũ bình thản, vừa là để Tiêu Vạn Thiên trong lòng nhấc lên kinh thiên sóng lớn.

Hắn còn tưởng rằng, Tiêu Vũ cũng không biết trên người hắn trúng cổ sự tình, bây giờ mới biết, Tiêu Vũ đã sớm biết.

Mà giờ khắc này, Tiêu Vũ lại dẫn hắn thẳng đến Ngọc gia, thỉnh giáo Ngọc gia hưng binh vấn tội, đồng thời cũng phải hướng về Ngọc gia mang tới thuốc giải, giải trừ trên người hắn vật độc hại.

Hắn lại, một người thì gan dạ một mình đi tới một đại trong cổ tộc!

Tuy là nhiều năm qua đóng nhiều trải qua sinh tử, Tiêu Vạn Thiên nội tâm đã bị xung kích, cũng chưa từng giống như ngày hôm nay mãnh liệt.

Hắn vẫn còn đang ngẩn ra bên trong, chỉ thấy Tiêu Vũ đã bay đến phía trước cái kia một đám kiến trúc phía trên, tiếp theo, hắn thật lớn âm thanh, liền xa xa truyền ra ngoài.

“Ta đã tới lâu như vậy, Ngọc gia người, liền định một cũng không lộ diện gì?”

Tiêu Vũ âm thanh, xa xa truyền ra, khiến chấn động núi rừng, phía dưới kiến trúc đoàn thể, càng có không ít trực tiếp ầm ầm sụp đổ, U &# 8 khiến Tiêu Vạn Thiên một lần nữa chấn động.

Một người, càng đang kêu gào 1 đại cổ tộc, cái này thật sự là một cái không thể tưởng tượng sự tình!

“Xoạt xoạt xoạt!”

Rốt cục, ở Tiêu Vũ âm thanh sau khi truyền ra, Ngọc gia bên trong, có mấy bóng người bay ra.

Tiêu Vũ đi tới bọn họ Ngọc gia địa bàn, bọn họ đã sớm nên phát hiện, lại là chậm chạp không hề lộ diện.

Lúc này, bay ra ngoài những người này, có một ông già, hắn sắc mặt ngưng trọng mà phức tạp, quay Tiêu Vũ lộ ra cười lớn, nói: “Không biết Tiêu công tử tiến lại, không có từ xa tiếp đón!”

“Nguyên nghênh? Không dám! Ngọc gia lớn như vậy cái giá, ta làm sao dám kinh động các ngươi cho ta viễn nghênh?” Tiêu Vũ trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, Ngọc gia đến nay, lại còn giả trang ra một bộ cái gì cũng không biết dáng vẻ, thật đúng là lòng lớn.

“Khụ khụ, lại không biết Tiêu công tử tiến lại, nhưng đối với ta Ngọc gia có gì phân phó gì?” Ngọc gia Huyền tổ lộ ra một lúng túng nụ cười, dù cho hắn sống được từ xa xưa, thời khắc này vẻ mặt cũng là tràn đầy mất tự nhiên.

“Xem ra các ngươi là không có ý định hảo hảo nói chuyện.” Nhìn thấy Ngọc gia người đến bây giờ còn đang giả ngu, Tiêu Vũ cũng không nói nhảm nữa, đối với phía sau nói: “Tiểu Cửu!”

“Thùng!”

Nghe đến Tiêu Vũ âm thanh, người đá nhất thời có phản ứng, hướng về phía trước bước ra một bước.

Hắn một bước hạ xuống, cả tòa núi lớn vừa là chấn động lên, cất bước trong lúc đó, Ngọc gia nhà, vừa là ở bước tiến của hắn bên trong không dứt ngã xuống, Ngọc gia bên trong người thấy vậy, đều là bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, tràn đầy kinh khủng.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 663: Từ Chối Giao Ra

Đọc trên điện thoại

Trên đường đi, Tiêu Vạn Thiên liền đối với Tiêu Vũ sau lưng vị này người đá tràn đầy nghi hoặc, chỉ là Tiêu Vũ không nói, hắn cũng không hỏi nhiều.

Lúc này, nhìn thấy người đá này chỉ là trên mặt đất cất bước, liền có thể tạo thành thanh thế như vậy, Tiêu Vạn Thiên vừa là rung động thật sâu, thật lâu không nói nên lời.

Ngọc gia người, nhìn thấy Tiêu Vũ phía sau đột nhiên đi ra như vậy một vị người đá, cũng là mỗi người vẻ mặt đại biến.

Tôn xa xa khoa độc kết học chỗ dương bí cô tinh

Vào giờ phút này, Ngọc gia bên trong sớm là tiếng la khóc một mảnh, không ít tu vi thấp kém người, đều bị tình cảnh này trực tiếp sợ vỡ mật.

“Ầm!”

Người đá nhảy lên, nhảy lên đồng thời, nó dưới chân đại địa trực tiếp nứt ra, hóa thành một đạo khe nứt to lớn.

Tiếp theo, nó lăng không bay đến Ngọc gia bầu trời, quay phía dưới xa xa oanh quyền kế tiếp.

“Dừng tay!”

Ngọc gia Huyền tổ kinh sợ, người đá này cất bước gian liền kinh khủng như thế, nếu là cú đấm này đánh xuống, sợ là toàn bộ Ngọc gia đều sẽ hóa thành tro bụi.

Hắn kinh sợ bên trong, chỉ phải vọt lên, bay về phía người đá, vững vàng đón đỡ lấy người đá cú đấm kia.

Chợt nghe oanh một tiếng, Ngọc gia Huyền tổ phun máu tươi tung toé, cả người bay ngược bước ra, bị người đá tầng tầng một quyền, đánh cho nhập vào mặt đất.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ngọc gia mặt đất, nhất thời xuất hiện một hố sâu to lớn, thẳng vào lòng núi, này hố quanh thân hết thảy kiến trúc, đều bị cái kia mãnh liệt xung kích đánh thành mảnh vỡ.

“Huyền tổ!”

Ngọc gia bên trong tất cả mọi người, thời khắc này đều triệt để luống cuống. Bọn họ Ngọc gia bên trong thực lực cường đại nhất lão Vương người, lại địch một quyền oai!

“Vèo!”

Các loại kinh hô bên trong, Ngọc gia Huyền tổ một lần nữa bay ra, lúc này lại là đã không còn nữa lúc trước oai phong trạng thái, mái đầu bạc trắng rối tung ra, cả người vết máu, trên mặt càng là tràn đầy kinh hãi.

Hắn Thành Vương nhiều năm, lại không đón được Tiêu Vũ phía sau vị này người đá một đòn, người đá này thực lực đến tột cùng khủng bố cỡ nào?

“Này……”

Một mặt khác, Tiêu Vạn Thiên đồng dạng lại ngây dại, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vị này vẫn thành thành thật thật đi theo

Tiêu Vũ sau lưng người đá, vừa ra tay lại có kinh người như vậy sức chiến đấu.

Phải biết rằng, Ngọc gia Huyền tổ thực lực Tiêu Vạn Thiên nhưng rõ ràng, ở trước đó trong đuổi giết, binh khí của hắn chính là bị Ngọc gia Huyền tổ chỗ đoạn, biết rõ người vương giả này thực lực có kinh người dường nào.

Nhưng bây giờ, vị này ở trong mắt hắn thực lực kinh khủng vương giả, nhưng là bị Tiêu Vũ mang tới người đá một quyền đánh thành trọng thương, thiếu chút nữa trực tiếp bị một quyền đấm chết!

“Ngươi bây giờ biết ta trên Ngọc gia mục đích sao?” Tiêu Vũ không để cho người đá tiếp tục ra tay, lạnh lùng nói.

Ngọc gia người để Tiêu Vạn Thiên rơi vào mắt mù cánh tay đoạn, nhưng lại ở trên người hắn loại hạ cổ, nếu không có hắn có tam đại phương pháp chữa thương, chỉ sợ Tiêu Vạn Thiên đời này đều thích hợp người tàn phế!

Này đây, đối với này một gia tộc, trong lòng hắn không có bất kỳ cái gì thương hại, ông tổ nhà họ Ngọc thấy hắn tiến lại, lại vẫn đóng giả không có gì phát sinh, muốn lừa đảo được, quả thực buồn cười!

“Việc đã đến nước này, ta nói tới nhiều hơn nữa, cũng là chậm! Khụ khụ……” Ngọc gia Huyền tổ, vào đúng lúc này lộ ra nụ cười khổ sở, trong miệng không dứt ho ra máu, có vẻ cực kỳ suy yếu.

Trong lòng hắn hối hận vạn phần. Ngàn vạn lần không nên, không nên đem chủ ý đánh tới Tiêu Vạn Thiên trên đầu!

Vị này người đá cũng đã kinh khủng như thế, nếu là Tiêu Vũ ra tay, chỉ sợ Ngọc gia sẽ thảm hại hơn!

Ngọc gia Huyền tổ giờ phút này,

Đã không dám ôm có thể cùng Tiêu Vũ chống lại ý nghĩ, cười thảm nói: “Ngươi nếu có cái gì điều kiện, chỉ để ý đề xuất a, chỉ cần ngươi có thể thả ta Ngọc gia một con đường sống, vô luận điều kiện gì ta đều đáp ứng!”

“Ngươi bây giờ mới biết hối hận, hay không buổi chiều một chút?” Tiêu Vũ không hề bị lay động, lãnh đạm nói: “Ngươi khi đó biết rõ đó là cha ta, lại vẫn dám ra tay, riêng một điểm này, đã là tử tội!”

Nghe Tiêu Vũ cái kia khí phách nói, Tiêu Vạn Thiên trong lòng vừa là chấn động, vừa cảm động.

Thuyền khoa phương xa địch thuật chỗ ầm ĩ chỗ cô cát

Ánh mắt của hắn có chút ướt át, con của mình, bây giờ đã là bực này có thể ở vương giả nhân vật trước mặt nói chuyện lớn tiếng tồn tại, còn hơn bị đuổi giết hắn đến, mạnh vạn lần!

Có con trai như thế, còn cầu mong gì!

Thuyền không địa phương kết hận tiếp dương bí Quỷ lông chim

“Ta biết bây giờ dù cho hối hận, cũng đã mất dùng.” Ngọc gia Huyền tổ nụ cười ảm đạm, đang khi nói chuyện vừa là không nhịn được liên tục ho khan, trong miệng máu tươi càng nặng.

Hắn sầu thảm nói: “Nhưng việc này việc, tất cả đều là ta làm quyết định, ta chỉ cầu ngươi khả năng buông tha ta Ngọc gia bên trong những người này, ta mong muốn lấy mệnh giằng co!”

Ngọc gia Huyền tổ nói, nghe tới tựa hồ vĩ đại, nhưng Tiêu Vũ lại vẫn là thờ ơ.

Ngọc gia Huyền tổ sẽ như vậy nói, tất cả là vì ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hắn đã không có lựa chọn tốt hơn, hắn tự biết hẳn phải chết, cho nên mới phải muốn từ bỏ chính mình, bảo toàn Ngọc gia.

Phàm là hắn có một tia đối phó Tiêu Vũ hy vọng, Tiêu Vũ tin tưởng, hắn thì tuyệt đối không phải là loại thái độ này, cho nên trong lòng hắn vẫn là không có đồng tình.

“Muốn ta buông tha Ngọc gia, cũng không phải không thể, thế nhưng, các ngươi Ngọc gia bên trong có một người, lại là ta không giết không được!” Tiêu Vũ mặc dù đối với Ngọc gia không có thương hại, nhưng cũng không phải giết bừa người.

Tuy nói, hôm nay hắn buông tha Ngọc gia những người này, ngày sau có thể sẽ có người muốn đối với hắn báo thù, biện pháp tốt nhất chính là nhổ cỏ tận gốc, đem Ngọc gia triệt để xoá bỏ.

Thế nhưng, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, Ngọc gia những người này, đối với hắn mà nói tất cả đều là giun dế, căn bản không tồn tại lo lắng bọn họ ngày sau báo thù.

Có thể cái kia Ngọc Khuyết, tâm cơ thâm trầm đến đáng sợ, đưa hắn cùng Tiêu Vạn Thiên đều cấp cho, Tiêu Vạn Thiên đứt tay cùng độc nhãn, cũng tất cả đều là bởi vì Ngọc Khuyết một tay tạo thành!

Bởi vậy tại đây Ngọc gia, Tiêu Vũ ai cũng có thể buông tha, chỉ có Ngọc Khuyết!

Sau khoa không Quỷ tôn bóng chỗ tháng độc bí

“Ngọc Khuyết là ta Ngọc gia vượt qua loạn thế hy vọng, ngươi muốn giết hắn, chẳng lẽ không phải cũng phải để cho ta Ngọc gia tuyệt ở loạn thế?” Ngọc gia Huyền tổ trên mặt, vừa là lộ ra nụ cười sầu thảm. UU đọc sách www. &# 117; &# 117; kanshu. com

“Vậy ý của ngươi là nói, hắn đoạn cha ta cánh tay, vừa chọc mù cha ta một con mắt, và còn ở cha ta trên người hạ cổ, ở làm này sau khi, cái gì giá cả cũng không cần trả giá?”

Tiêu Vũ sắc mặt, đột nhiên trở nên lạnh như băng, “các ngươi Ngọc gia, có phải là quá tự cho là đúng? Đối với ta như vậy cha sau khi, ta đã đáp ứng buông tha các ngươi bộ tộc, các ngươi lại còn định bảo vệ Ngọc Khuyết, chẳng lẽ không cảm thấy được buồn cười không?”

Đối với Tiêu Vũ tới nói, Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu, cái kia là hắn tuyệt đối vảy ngược, kẻ sờ phải chết!

Này Ngọc gia để Tiêu Vạn Thiên rơi vào tàn phế kết cục, càng thiếu chút nữa bỏ mình, lại vẫn muốn bảo vệ Ngọc Khuyết, không muốn để cho Ngọc Khuyết trả giá thật lớn?

Đừng nói một Ngọc Khuyết, Ngọc gia như vậy đối xử Tiêu Vạn Thiên, Tiêu Vũ chính là giết hắn toàn tộc đều không quá đáng, nhưng mà bây giờ Ngọc gia lại còn không định đem Ngọc gia giao ra đây!

“Ngươi điều kiện gì ta đều khả năng đáp ứng, chỉ có việc này, tuyệt đối không thể!” Ngọc gia Huyền tổ tựa hồ cũng giãy dụa, nhưng hắn tự biết hôm nay hẳn phải chết.

Hắn nếu chết đi, Ngọc gia sẽ không bao giờ tiếp tục vương giả, nếu là liền Ngọc Khuyết cũng chết, Ngọc gia diệt vong, cũng chỉ là sớm muộn việc. Nếu có thể bảo vệ Ngọc Khuyết, Ngọc gia còn có thể tiếp tục sinh tồn, thậm chí vượt qua loạn thế.

“Đã như vậy, xem ra ta cũng chỉ có thể tự đem Ngọc Khuyết tìm đến!” Tiêu Vũ tâm ý không thay đổi, hắn thần niệm, đã ở Ngọc gia bên trong cảm nhận được Ngọc Khuyết khí tức.

Đã Ngọc gia Huyền tổ không chịu giao ra Ngọc Khuyết, vậy, hắn liền chỉ có mạnh mẽ xông vào Ngọc gia, đem Ngọc Khuyết tìm ra!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 664: Chiến Nam Cung Diễn

Đọc trên điện thoại

Nghe đến Tiêu Vũ mạnh hơn xông Ngọc gia, Ngọc gia Huyền tổ sắc mặt biến đổi đột ngột. Nếu là Tiêu Vũ mang theo vị này người đá mạnh mẽ xông vào Ngọc gia, hắn bây giờ thân bị trọng thương, còn có ai có thể ngăn cản Tiêu Vũ?

“Ai da!”

Tiêu Vũ vừa muốn cất bước về phía trước, một tiếng thở dài, lại vào lúc này đột ngột vang lên, ngay sau đó, một đạo mờ ảo bóng người, từ xa đến gần, chậm rãi bước đi tới.

Nhìn thấy này 1 bóng người, Ngọc gia Huyền tổ nhất thời mừng như điên, tựa hồ là hoàn toàn yên tâm.

“Tiêu Huynh, đã lâu không gặp!”

Bóng người kia từ xa đến gần, đạp không mà đi, trong không trung chậm rãi bước tiến lại, đi tới Tiêu Vũ phía trước trong hư không đứng lại.

Hắn rất trẻ tuổi, dung nhan đẹp trai, giờ phút này nhìn phía Tiêu Vũ vẻ mặt, mang theo vài phần phức tạp.

“Tốt vương giả trẻ tuổi!”

Nhìn thấy người trẻ tuổi này, Tiêu Vạn Thiên cảm thấy khiếp sợ sâu sắc.

Khả năng đạp không mà đi, mà không phải dựa vào đồ vật phi hành, nói rõ người trẻ tuổi này đã đạt đến vương giả cảnh giới!

Hãy nhìn người trẻ tuổi này dáng dấp, tựa hồ cũng cùng Tiêu Vũ không kém được vài tuổi, nhưng ở trên người người này, lại là có đại đạo quy tắc quấn quanh, khiến Tiêu Vạn Thiên 1 nhìn người nọ, chính là có loại cảm giác nguy hiểm.

“Người trẻ tuổi này thực lực, chỉ sợ còn muốn ở trên ta, hắn lại nhận thức Vũ Nhi? Vũ Nhi bây giờ chỉ là Thiên Tông, hắn nếu cùng người này giao thủ, chỉ sợ không ổn!”

Tiêu Vạn Thiên kinh ngạc trong lòng đồng thời, cũng thay Tiêu Vũ lo lắng.

Dưới cái nhìn của hắn, vị này người đá mặc dù mạnh mẽ, nhưng Tiêu Vũ cảnh giới của mình, dù sao chỉ có Thiên Tông.

Nhưng trước mắt người tuổi trẻ này có thể làm cho hắn có cảm giác nguy hiểm, chỉ sợ thực lực sẽ không đơn giản, Tiêu Vũ nếu là giao thủ với hắn, phỏng chừng không có mấy phần thắng.

“Là ngươi?” Tiêu Vũ nhìn thấy người trẻ tuổi kia, cũng là nhíu mày, cảm giác có chút ngoài ý muốn.

“Ngọc Khuyết cùng ta, là cùng cung đệ tử, ta cùng hắn có chút ngọn nguồn, không biết Tiêu Huynh có thể hay không xem ở trên mặt của ta, giơ cao đánh khẽ?”

Người trẻ tuổi này, chính là Tiêu Vũ trước đó không lâu ở trong minh thổ đã gặp qua Đạo Thần Cung đệ tử, Nam Cung Diễn.

Hắn ở rời cung trước khi, cũng đã đột phá Thành Vương, là số ít mấy cái đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt một trong, thiên tư tuyệt đối kinh người.

Nhưng lúc này, Nam Cung Diễn vẻ mặt lại là lộ ra nghiêm nghị, chỉ vì hắn mặc dù Thành Vương, nhưng cũng biết Tiêu Vũ thực lực khủng bố.

Tiêu Vũ khả năng chiến thắng Thành Vương bạo chúa, có lẽ thì giống nhau khả năng thắng hắn, này đây giờ phút này, hắn đối mặt Tiêu Vũ, trong lòng kỳ thực cũng không có bao nhiêu nắm chắc.

Tôn xa kẻ thù xa Quỷ thuyền học bờ ruộng lạnh kẻ thù cánh buồm chút nào

"Nói như vậy, ngươi nghĩ bảo đảm Ngọc Khuyết?" Tiêu Vũ kinh ngạc, Nam Cung Diễn lại ra mặt muốn bảo vệ Ngọc Khuyết, như thế làm hắn có chút bất ngờ.

"Nếu là Tiêu Huynh đáp ứng, ngày sau lại coi ta nợ Tiêu Huynh một ân tình!" Nam Cung Diễn nói đến phi thường thành khẩn.

Người như hắn, thân là Đạo Thần Cung yêu nghiệt, vừa là bây giờ cực kỳ vương giả trẻ tuổi một trong, cùng bạo chúa Quân Tà là cùng cấp bậc nhân vật, hắn một ân tình, chỉ sợ có thể làm cho này cổ tộc đều trở nên động dung, sức nặng tuyệt đối không nhẹ.

"Nếu ta không đáp ứng chứ?" Tiêu Vũ lại là không hề bị lay động, Tiêu Vạn Thiên là nghịch lân của hắn, lần này vô luận như thế nào, hắn cũng không thể buông tha Ngọc Khuyết.

"Mặc dù bất đắc dĩ, nhưng nếu là như vậy, xem ra ta cũng chỉ có cùng Tiêu Huynh đánh một trận!" Nam Cung Diễn thở dài, hắn mặc dù không nắm chắc, nhưng chuyện này cũng không hề đại diện, hắn chỉ sợ Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ từ trên xuống dưới, đánh giá Nam Cung Diễn vài lần, đột nhiên lắc lắc đầu, nói: “Ngươi không phải là đối thủ của ta!”

Hắn mấy chữ này nói rất cuồng vọng,

Nhưng không có người cảm giác hắn là thật ngông cuồng, chỉ vì hắn liền bạo chúa đều thắng rồi, đối mặt Nam Cung Diễn, hắn có đầy đủ tư cách nói lời như vậy.

Nhưng một bên Tiêu Vạn Thiên, lại là ngẩn người. Nam Cung Diễn mang đến cho hắn một cảm giác đều tràn đầy nguy hiểm, Tiêu Vũ có điều một Thiên Tông, lại còn nói Nam Cung Diễn không phải là đối thủ của hắn?

“Dù cho không địch lại, cũng phải một trận chiến!” Nam Cung Diễn cũng là khuôn mặt có chút động, nhưng vẫn là nghiến răng, không chịu nhượng bộ.

“Cũng được!” Tiêu Vũ theo dõi hắn nhìn hồi lâu, nói: “Cũng là như thế, ta đây thì đánh với ngươi một trận! Tiểu Cửu!”

Hắn đem Tiểu Cửu triệu trở về, trên thực tế nếu để cho Tiểu Cửu ra tay, có thể Nam Cung Diễn cũng chưa chắc khả năng thắng.

Thế nhưng, đều là Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, Tiêu Vũ nếu như chỉ làm cho Tiểu Cửu ra tay, khó tránh khỏi có chút không đem Nam Cung Diễn để ở trong mắt.

Nam Cung Diễn càng sẽ vì Ngọc Khuyết muốn cùng hắn một trận chiến, ít nhất có thể thắng tôn trọng của hắn, cho nên hắn muốn đích thân ra tay!

“Vũ Nhi!” Tiêu Vạn Thiên nhìn thấy Tiêu Vũ thật muốn cùng Nam Cung Diễn một trận chiến, trong lòng khẩn trương.

Hắn mặc dù không biết Tiêu Vũ là nơi nào đến tự tin, nhưng cảm nhận được Nam Cung Diễn trên người loại kia khí tức nguy hiểm, thủy chung là không cách nào yên tâm.

"Cha, không cần lo lắng." Tiêu Vũ đối với Tiêu Vạn Thiên cười cười, sau đó đối với trở về người đá nói: "Tiểu Cửu, ngươi ở lại chỗ này, bảo vệ tốt cha ta."

Ở bình thường, người đá đều là yên lặng nghe theo chỉ thị của hắn, theo không đáp lại, nhưng lần này, người đá này lại cứng ngắc gật đầu một cái.

Cái này động tác tinh tế, để Tiêu Vũ cảm thấy kinh ngạc, tựa hồ cùng ở bên cạnh hắn càng lâu, vị này người đá lại càng hiểu tính người, bây giờ lại đều hiểu được đáp lại.

Tuy là kinh ngạc, nhưng hắn không có hay đi nghiên cứu, chậm rãi bước tiến lên, hướng đi Nam Cung Diễn.

Thấy Tiêu Vũ từng bước đi tới, Nam Cung Diễn vẻ mặt, trở nên càng ngày càng phức tạp, cũng càng ngày càng nghiêm nghị.

Hắn đột nhiên hồi tưởng lại ở minh thổ lúc gặp nhau sự tình, vào lúc ấy, hắn vốn là muốn tiếp cận Tiêu Vũ, sau đó lại tìm cơ hội, cướp đoạt Tiêu Vũ trên người này vương đạo khí.

Vào lúc này, Nam Cung Diễn còn có loại rất rõ ràng cảm giác, chính là ngay lúc đó Tiêu Vũ, thực lực còn xa ở dưới hắn!

Nhưng hôm nay, khoảng cách minh thổ gặp lại, trôi qua trước sau không đến ba tháng, Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác lại là thay đổi hoàn toàn, trở nên để hắn cảm giác tràn đầy nguy hiểm.

Đối mặt Tiêu Vũ, Nam Cung Diễn bây giờ lại có một loại đối mặt một tòa núi cao bình thường cảm giác, trong nội tâm, không cảm thấy thì sẽ cảm giác được áp lực nặng nề.

“Ngăn ngắn mấy tháng gian, U &# 85; đọc sách &# 32;w w w &# 46; uuk a n &# 115; &# 104;u. c &# 111;m rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thực lực của hắn, tại sao có thể có như thế tiến bộ kinh người!”

Nam Cung Diễn áp lực ở Tiêu Vũ bước chân bên trong càng ngày càng nặng, thật lâu không dám ra tay, chỉ là thấy Tiêu Vũ từng bước đi tới.

“Ngươi thực lực không tệ, nhưng tiếc là, không sánh được bạo chúa!” Tiêu Vũ đi tới, nhìn thấy Nam Cung Diễn thật lâu không có ra tay, thời khắc này hắn ra tay rồi.

Không có kỹ xảo quá hoa lệ, cũng không có kinh người dường nào tình cảnh, hắn đi tới trước sau, cũng chỉ là thanh thanh thản thản một ngón tay, điểm hướng về Nam Cung Diễn.

“Trời thiếu!”

Một chỉ này, sáp nhập vào Tiêu Vũ ở Thiên Uyên đoạt được năng lực, vạch ra có thể ép người tu vi, làm mệt mỏi Thần lực.

Đối mặt một chỉ này, vào giờ phút này Nam Cung Diễn, chỉ cảm giác trong cơ thể mình Thần lực đột nhiên trở nên nặng nề vạn phần, vận chuyển tốc độ, so với bình thường chậm trăm lần, ngàn lần!

“A!”

Tại kia áp lực nặng nề dưới, Nam Cung Diễn cũng chịu không nổi nữa, một tiếng rống to, đang phát tiết trong lòng áp lực đồng thời, cũng hướng về phía trước một chưởng vỗ đến.

“Phụp!”

Một tiếng vang nhỏ, hai người va chạm địa phương thời gian phảng phất đã xảy ra hỗn loạn, không ai có thể nhìn ra biết chuyện gì xảy ra, như là còn căn bản không có bắt đầu, hai người giao thủ cũng đã đã xong bình thường, thân thể đan xen mà qua.

Ngọc gia Huyền tổ cùng Tiêu Vạn Thiên, vào lúc này đều là khẩn trương không ngớt, gắt gao nhìn chằm chằm hai người. Bọn họ một người quan tâm Ngọc gia sinh tử, tên còn lại, tất là lo lắng Tiêu Vũ an nguy.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 665: Ngọc Khuyết Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nam Cung Diễn thần sắc phức tạp, tuấn tú trên khuôn mặt, nảy lên từng trận ửng hồng, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ sở, nói: “Tại sao không giết ta?”

Tiêu Vũ lắc đầu, “ta và ngươi cũng không thù hận.”

Một câu nói này, phảng phất để Nam Cung Diễn càng thêm khó chịu, nụ cười trên mặt càng cay đắng. Qua một lúc lâu, hắn mới thật dài thở dài, nói: “Ta đã bị thua!”

Tiêu Vũ không nói gì thêm, trên thực tế tại động thủ trước khi, hắn cũng đã nhìn ra, Nam Cung Diễn không phải là đối thủ của hắn.

Ở vừa mới trong khi giao thủ, nhìn như ngắn ngủi, nhưng trong thực tế, hai người cũng đã thi triển mỗi loại kinh người nhất thủ đoạn.

Tiêu Vũ trời thiếu ngón tay, nhìn như bình thản, nhưng một chỉ điểm ra đồng thời, hắn còn sử dụng một viên dấu ấn, cái viên này dấu ấn, là lục đạo bên trong trận pháp ấn, cũng xưng là Huyền ấn.

Này ấn giống như trận pháp, lấy ra sau khi, có thể tạo ra một phương lĩnh vực, phương này lĩnh vực cùng Tiêu Vũ trên người các loại đại đạo kết hợp, liền có thể phát huy ra các loại bất đồng tác dụng, để đang ở trong lĩnh vực người, giống như tiến nhập một loại nào đó trận pháp.

Cùng Quân Tà một trận chiến, để Tiêu Vũ lại có điều ngộ ra, hắn vừa mới đến ngón tay thời gian, tạo ra lĩnh vực, lĩnh vực này bên trong, bị hắn sáp nhập vào Thiên Uyên bên trong loại kia ép người tu vi năng lực.

Vào thời khắc ấy, phương này lĩnh vực trong vòng sức mạnh đất trời, đại đạo quy tắc, đều bị Tiêu Vũ tạm thời ngăn cách bên ngoài, và trong lĩnh vực người, tu vi cũng sẽ bị cực lớn áp chế.

Nam Cung Diễn mặc dù Thành Vương, nhưng cũng cần dẫn động Thiên đạo lực lượng, kết hợp trên người đạo văn, mới có thể phát huy đến hắn toàn bộ thực lực.

Nhưng Tiêu Vũ gọi bằng mở lĩnh vực sau, phương này bên trong lĩnh vực đại đạo lực lượng tất cả đều không tồn tại, hơn nữa tu vi bị áp chế, hắn căn bản là không có cách phát huy ra chân chính vương giả thực lực.

Này đây, tại kia nhìn như bình thản một ngón tay bên trong, Nam Cung Diễn thừa nhận rồi áp lực cực lớn, tu vi bị ép, mà không cách nào dẫn động Thiên đạo lực lượng, làm cho hắn đối mặt Tiêu Vũ, bị bại thập phần triệt để.

Tiêu Vũ lĩnh vực tạo ra, đem trong thiên địa pháp và đạo đều ngăn cách, quả thực khủng bố.

Hắn đem này 1 lĩnh vực mới xưng là “coi trời bằng vung”!

“Ngươi đạo tâm không yên, không chiến trước tiên e sợ, bị thua sớm là tất nhiên kết cục.” Qua rất lâu, Tiêu Vũ mới mở miệng nói ra.

Hắn khả năng hung hăng như vậy áp chế Nam Cung Diễn, đều không phải là Nam Cung Diễn yếu, mà là Nam Cung Diễn ra tay trước khi, nội tâm cũng đã dao động, cho nên mới phải bị bại dứt khoát như vậy.

“Đạo tâm không yên? Ha ha,

Ta vẫn cho là ta xưa nay không kém ngươi, bây giờ mới biết, ta chung quy là chênh lệch không ít.” Nam Cung Diễn nụ cười cay đắng, trong khi nói chuyện, hắn tựa hồ một chút mất đi hết thảy phấn chấn, mặc dù bề ngoài như trước tuổi trẻ, nhưng cũng làm cho người ta một loại già nua lẩm cẩm cảm giác.

Thua với Tiêu Vũ, Nam Cung Diễn đã không có lại ngăn trở tư cách, hắn mang theo nụ cười khổ sở, xoay người rời đi, không lâu sau đó, biến mất ở Ngọc gia trước khi.

“Nam Cung Diễn lại thất bại? Hắn nhưng là cùng bạo chúa cùng cấp bậc nhân vật, đối mặt Tiêu Vũ, lại bị bại dứt khoát như vậy?”

“Tại sao lại như vậy, có phải ta Ngọc gia, thật muốn mất sao?”

Nhìn thấy Nam Cung Diễn bị thua, Ngọc gia bên trong tất cả mọi người là ngơ ngác sững sờ, phảng phất là không dám tiếp thu sự thật này.

Cục diện dưới mắt, Nam Cung Diễn đã là bọn hắn hi vọng cuối cùng, Nam Cung Diễn bại một lần, cũng là không ai có thể giữ được bọn họ Ngọc gia!

“Vũ Nhi…… thắng rồi?”

Một bên khác Tiêu Vạn Thiên, lúc này cũng là đứng chết trân tại chỗ, Tiêu Vũ một giới Thiên Tông, lại thật thắng được cái kia làm hắn kiêng kỵ tuổi trẻ vương giả!

Vừa mới cái kia ngắn ngủi giao thủ, hắn căn bản không nhìn ra xảy ra chuyện gì, chỉ biết một trận chiến tựa hồ còn chưa bắt đầu, đã kết thúc, cho người cảm giác là vậy không chân thật.

“Chẳng lẽ ta Ngọc gia, thật muốn mất đến ngày nay gì?”

Ngọc gia Huyền tổ, vào thời khắc này hồn bay phách lạc, hai mắt vô thần.

Đến giờ phút này rồi, hắn sâu sắc minh bạch, đã không có người nào có thể ngăn cản đạt được Tiêu Vũ, đặt tại bọn họ Ngọc gia trước mắt, tựa hồ cũng chỉ có một kết cục.

“Bốp!”

Tiêu Vũ cất bước, phảng phất không có gì phát sinh, đi tới Ngọc gia bầu trời, lạnh lùng nói: “Ngươi chẳng lẽ thật muốn ta lật tung Ngọc gia, mới bằng lòng hiện thân gì?”

Thanh âm hắn hùng vĩ, vừa là để cả tòa Ngọc gia rung động kịch liệt lên.

“Khà khà……”

Tại loại này rung động bên trong, một tiếng cười vang lên, ngay sau đó, cái kia một đạo tuổi trẻ bóng người, rốt cục một lần nữa xuất hiện, theo Ngọc gia bên trong ngự khí bay ra, đi tới không trung.

“Ngọc Khuyết công tử!”

Ngọc gia bên trong mọi người kinh hô, Ngọc Khuyết rốt cuộc còn là hiện thân, đây cũng nói, Ngọc gia đã bị Tiêu Vũ dồn đến hoàn toàn không có đường lui tuyệt cảnh.

“Không nghĩ tới nhanh như vậy, lại cùng Tiêu Huynh gặp mặt!” Ngọc Khuyết sắc mặt mang theo trắng nhợt bệnh trạng, lúc này lại đang mỉm cười, thoạt nhìn cũng không phải cỡ nào kinh hoảng.

“Cha, trước khi lừa gạt ngươi và đau đớn ngươi người, nhưng hắn gì?” Tiêu Vũ quay đầu, đối với Tiêu Vạn Thiên hỏi.

Mặc dù trong lòng đã có tám phần nắm chắc, nhưng vẫn có cần thiết cùng Tiêu Vạn Thiên xác thực chứng cứ một chút.

“A? Là hắn, thế nhưng……” Tiêu Vạn Thiên vẫn là có chút ngây người, hắn muốn nói nhưng Ngọc Khuyết dù sao cũng là cổ tộc người, nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng, vừa không nói ra.

Bởi vì lúc này Tiêu Vạn Thiên đã ý thức được, Tiêu Vũ đều không phải là kẻ lỗ mãng, dám dùng tư thế này đi tới Ngọc gia, nhất định trong lòng hiểu rõ, cho nên vẫn là quyết định để Tiêu Vũ tự đi xử lý.

“Ha ha, Tiêu Huynh, ta có chút ngạc nhiên.” Ngọc Khuyết công tử như là không nghe thấy hai người đối thoại, mang theo ung dung mỉm cười, nói: “Tiêu Huynh ngươi là như thế nào nhanh như vậy tìm được Ngọc gia vị trí? Theo ta được biết, ngươi trước đây nên chưa có tới Hàn Châu, đối với ta Ngọc gia cũng không hiểu ra mới là.”

“Ngươi muốn biết như vậy?” Tiêu Vũ cười cười, sau đó chỉ tay một cái.

Ngọc Khuyết trên người, nhất thời có một viên dấu ấn tái hiện ra, theo trên người hắn, bay về tới Tiêu Vũ đầu ngón tay.

Nhìn thấy tình cảnh này, để Ngọc Khuyết sửng sốt chốc lát, sau đó mới cười khổ một tiếng, U &# 8 &# 32; nói: “Uổng ta còn tưởng rằng lừa gạt ngươi, xem ra ngươi từ vừa mới bắt đầu sẽ không có từng tin tưởng ta, từ lúc trên người ta để lại loại này dấu ấn.”

Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, trên thực tế, lúc đó Ngọc Khuyết nói dối mặc dù nói hoàn mỹ, nhưng theo trên trực giác, hắn xưa nay sẽ không có từng tin tưởng Ngọc Khuyết.

Này đây, ở hai người lần đó trong lúc nói chuyện với nhau, hắn sớm ở Ngọc Khuyết trên người để lại một viên dấu ấn, chỉ cần có này khắc ở, là hắn có thể thời khắc nắm giữ Ngọc Khuyết vị trí phương vị.

Cũng là bởi vì này ấn tồn tại, cho nên rời đi lạnh vô cùng Tuyết Vực sau khi, hắn theo này ấn, dễ dàng thì có thể tìm tới Ngọc gia vị trí, cũng có thể cảm nhận được Ngọc Khuyết ngay ở Ngọc gia bên trong.

“Ta phải thừa nhận, Tiêu Huynh ngươi là trẻ tuổi bên trong, cái thứ nhất làm ta khâm phục người.” Ngọc Khuyết nhẹ nhàng thở dài, nói: “Có điều, ta có một việc, muốn nhắc nhở Tiêu Huynh.”

“Hả?” Đối mặt Ngọc Khuyết, Tiêu Vũ đồng dạng cũng muốn biết, chuyện đến nước này, cái này tâm cơ thâm trầm người trẻ tuổi, còn có thể có biện pháp gì?

“Nói vậy ngươi đã nhìn ra, ngươi trên người của phụ thân, trúng rồi ta Ngọc gia vật độc hại thuật!” Ngọc Khuyết thong dong mỉm cười, nói: “Ta phải nhắc nhở ngươi chính là, cái kia vật độc hại thuật là ta dưới, toàn bộ Ngọc gia bên trong, trừ ta ra, lại không bất luận một ai, có năng lực mở ra này vật độc hại!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 666: Ngọc Khuyết Tính Kế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngọc Khuyết nụ cười, thong dong mà tự tin, hắn phi thường tin tưởng, chỉ cần Tiêu Vạn Thiên mạng bị hắn nắm trong tay, Tiêu Vũ coi như lại nghĩ giết hắn, e sợ cũng không cách nào xuống tay.

“Ngươi nên minh bạch, vật độc hại thuật quỷ dị nhất, mỗi một loại vật độc hại, đều cần đặc biệt thuốc giải tài năng giải trừ, mà ta dưới ở phụ thân ngươi trên người vật độc hại, là chỉ có ta tài năng mở ra bí vật độc hại, ta nếu chết rồi, phụ thân của ngươi, cũng là sẽ chết.”

Như là đang nói chuyện bình thường nhất, Ngọc Khuyết đầy mặt mỉm cười, không một chút nào lộ vẻ hốt hoảng.

“Thì ra là thế, cho nên ngươi nhận định ta không dám giết ngươi, mới dám thong dong hiện thân, phải không?” Tiêu Vũ khẽ thở dài một cái, rồi lại lắc đầu, trên mặt lại là khiến người ta không nhìn ra đang suy nghĩ gì.

“Tiêu Huynh, ngươi phải biết rằng, ta vốn đúng là rất khâm phục thiên tư của ngươi cùng thực lực.” Ngọc Khuyết cũng không phủ nhận, cười nói: “Lần này sự tình, ta đúng là tổn thương Tiêu tiền bối, nhưng tương tự, ngươi cũng tổn thương ta Ngọc gia Huyền Tổ, và cũng cho ta Ngọc gia bị không ít tổn thất.”

“Cho nên?” Tiêu Vũ trên mặt không có quá nhiều vẻ mặt, Ngọc Khuyết giờ phút này nói nghe tới, tựa hồ là khách khí, nhưng ý tứ chân chính, lại là cầm Tiêu Vạn Thiên mạng đến uy hiếp hắn.

Hắn cho rằng Tiêu Vạn Thiên trên người vật độc hại chỉ có hắn có thể giải, Tiêu Vũ không dám giết hắn, cho nên mới gan dạ thong dong hiện thân.

“Cho nên, Tiêu Huynh ngươi hoàn toàn không cần đối với ta có lớn như vậy địch ý.” Ngọc Khuyết cười nói: “Ta có thể mở ra Tiêu tiền bối trên người vật độc hại, mà Tiêu Huynh ngươi cũng đã ra khỏi trong lòng khí, không bằng việc này liền như vậy bỏ qua, như thế nào?”

Ngọc Khuyết nói, khiến Tiêu Vũ nở nụ cười.

Người này không chỉ tâm cơ sâu, nhưng lại mười phần tàn khốc.

Trong tay hắn rõ ràng có dạng này thẻ đánh bạc, nắm chặt rồi Tiêu Vạn Thiên sinh tử, lại vẫn để cho Ngọc gia Huyền Tổ trước một bước ra mặt, để vị kia Huyền Tổ đau đớn ở Tiêu Vũ trong tay.

Hắn làm như vậy, lại chỉ có điều là vì đưa cá nhân đi ra cho Tiêu Vũ hả giận, làm cho Tiêu Vũ hết giận sau khi, có thể tiếp thụ đề nghị của hắn, do đó buông tha hắn.

Dù sao, Tiêu Vũ muốn mổ Tiêu Vạn Thiên trên người vật độc hại, hay là muốn dựa vào hắn mới được!

Người này liền nhà mình Huyền Tổ cũng dám lợi dụng, thậm chí nếu như Tiêu Vũ động tác nhanh một bước, toàn bộ Ngọc gia nói không chừng diệt tất cả. Hắn đem sự tình đều tính được vô cùng rõ ràng, Tiêu Vũ nếu là không cách nào phát tiết nội tâm phẫn nộ, tất nhiên là sẽ không tiếp nhận hắn giờ phút này đề xuất điều kiện.

Tâm cơ của người này, đã đến làm người kinh sợ trình độ, hơn nữa liền Ngọc gia Huyền Tổ, càng đều bị hắn cho tính kế ở bên trong, thậm chí lúc cần thiết, hắn liền toàn bộ Ngọc gia đều có thể hy sinh, quả thực máu lạnh.

“Tiêu Huynh,

Ngươi phải biết rằng, giữa chúng ta vốn không thù hận, huống hồ Tiêu tiền bối trước đây mặc dù bị thương, nhưng bây giờ cũng đã khôi phục, chỉ cần ta mở ra trên người hắn vật độc hại, tất cả cũng như không có phát sinh vậy.”

“Hơn nữa, Tiêu Huynh ngươi còn tổn thương ta Ngọc gia Huyền Tổ, ta Ngọc gia cũng bị ngươi phá huỷ hơn nửa, nếu là Tiêu Huynh ngươi đồng ý, việc này giải hòa sau khi, ta Ngọc gia còn có thể cùng Tiêu Huynh ngươi hợp tác.”

Ngọc Khuyết thao thao bất tuyệt, như là một trí giả, phảng phất tất cả tất cả nằm trong lòng bàn tay.

“Hợp tác?” Tiêu Vũ một lần nữa kinh ngạc, nói: “Làm sao cái hợp tác?”

“Điều này cũng đơn giản.” Ngọc Khuyết cười nói: “Bây giờ thế nhân đều biết, Tiêu Gia đem Tiêu Huynh ngươi coi là nghiệp chướng, một lòng đưa ngươi bỏ, này dù sao cũng là một cổ xưa đại tộc, Tiêu Huynh sức lực của một người tuy mạnh, nhưng chỉ sợ cũng khó có thể đối phó Tiêu Gia.”

“Lại có, loạn thế sắp tới, Tiêu Huynh ngươi phải dựa vào chính mình một người vượt qua loạn thế, chỉ sợ cũng là khó khăn. Phải biết rằng trong loạn thế, mỗi một đại cổ tộc không chỉ lẫn nhau kết minh, hơn nữa bọn họ cũng sẽ bồi dưỡng được kiệt xuất hậu nhân, ở trong loạn thế, Tiêu Huynh ngươi phải sau lưng có nơi dựa dẫm.”

“Chỉ cần Tiêu Huynh ngươi đồng ý bỏ qua chuyện lần này, ta Ngọc gia sau này, liền sẽ dốc toàn lực nâng đỡ Tiêu Huynh, có chúng ta 1 đại cổ tộc ủng hộ, ngày sau Tiêu Huynh ngươi bất kể là muốn đối phó Tiêu Gia, hay là muốn tranh độ loạn thế, đều sẽ càng thêm dễ dàng.”

Ngọc Khuyết điều kiện một cái một cái nói ra, mỗi một cái đều có thể làm người nổ lớn động lòng.

Không thể không nói, hắn mặc dù tuổi trẻ, nhưng đem Tiêu Vũ tình cảnh nhìn hết sức thấu triệt, ném ra điều kiện thập phần mê người, nếu là thay đổi người bình thường, chỉ sợ không có mấy cái có thể chống cự lại loại cám dỗ này.

Đầu tiên, Tiêu Vũ phải mở ra Tiêu Vạn Thiên trên người vật độc hại, tựa hồ thì không thể giết hắn, bởi vì một khi giết hắn, Tiêu Vạn Thiên trên người vật độc hại liền không đệ nhị người có thể giải.

Tiếp theo, mấy cái điều kiện này nghe tới, bất kể như thế nào nghĩ cũng đối với Tiêu Vũ có lợi, nhưng trên thực tế, Ngọc gia nếu có thể được Tiêu Vũ, cũng tất nhiên sẽ thực lực tăng mạnh, ở trong loạn thế đứng vững gót chân.

Ngọc Khuyết ngăn ngắn mấy câu nói, nếu là Tiêu Vũ thật đáp ứng, Ngọc gia không chỉ có thể miễn đi bị diệt kết cục, Ngọc Khuyết mình cũng sẽ không chết, thậm chí, Ngọc gia còn ngược lại sẽ kết giao đến Tiêu Vũ một thực lực mạnh mẽ, mà tiềm lực vô cùng đồng minh.

Mặc dù là Tiêu Vũ đều không phải không thừa nhận, Ngọc Khuyết tuyệt đối được cho nhân vật có tiếng tăm, nếu nói riêng về năng lực, chỉ sợ rất nhiều lão già đều so với hắn không bằng.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ vẫn là không hề bị lay động, nói: “Ngươi tính kế rất tốt, không chỉ muốn cha ta tính mạng muốn áp chế, hơn nữa trả lại cho ta phác họa một thập phần tương lai tốt đẹp, nếu là người bình thường, lúc này đã không cách nào giết ngươi, vừa có thể được 1 đại cổ tộc làm trợ lực, chỉ sợ không có mấy người không đáp ứng.”

Ngọc Khuyết lẳng lặng mỉm cười, hiển nhiên hắn cũng rất tin tưởng.

Tình huống dưới mắt, Tiêu Vũ cũng chỉ có đáp ứng hắn một lựa chọn, nếu như không đáp ứng, Tiêu Vạn Thiên sẽ chết, mà đáp ứng nói, hắn thì lại có thể được một mạnh mẽ cổ tộc giúp đỡ.

Không đáp ứng bách hại mà không một lợi, đáp ứng tất là chỉ có lợi, không có hại.

Loại cục diện này, tựa hồ Tiêu Vũ căn bản không có lựa chọn.

“Chỉ tiếc, ngươi tính kế người là ta.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Theo ngươi đối với phụ thân ta ra tay, đau đớn cha ta, ở cha ta trên người hạ cổ bắt đầu từ giờ khắc đó, kết quả của ngươi, thì đã định trước!”

Ngọc Khuyết cái kia mỉm cười trên mặt, rốt cục từ từ hơi đổi một chút, nghe tới, Tiêu Vũ tựa hồ không có tiếp thu ý tứ. Nhưng mà, có phải Tiêu Vũ liền phụ thân hắn mạng cũng không để ý?

“Tiêu Huynh, ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ, ta nếu chết rồi, Tiêu tiền bối trên người vật độc hại, đã có thể không người khả năng hiểu!” Ngọc Khuyết rốt cục không muốn thong dong, trong lòng bắt đầu có chút luống cuống.

Hắn làm việc từ trước đến giờ thập phần ổn thỏa, mỗi một món sự tình đều tính được không kém chút nào mới sẽ đi làm, phải đem tất cả mọi chuyện đều nắm giữ ở trong tay mình, nhưng bây giờ, hắn cảm giác sự tình phát triển dần dần vượt ra khỏi hắn khống chế.

“Có một số việc, có mấy người, là ngươi một đời đều tuyệt đối không thể đụng vào, ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên đem chủ ý đánh tới cha ta trên người, không ai, có thể đối với thân nhân của ta ra tay!” Tiêu Vũ không hề bị lay động, tiếp tục hướng phía trước.

Ngọc Khuyết trong lòng, loại kia tất cả tất cả nằm trong lòng bàn tay cảm giác, lúc này giống như một tòa xây ở không trung cổ thành, trong khi bắt đầu thần tốc sụp đổ.

Trên mặt hắn lộ ra vài phần trắng nhợt, theo bản năng lùi về sau, nói: “Ngươi…… ngươi thật liền phụ thân ngươi mạng cũng không để ý gì?”

“Thứ nhất, ngươi từ vừa mới bắt đầu, cũng không nên đối với cha ta ra tay, ngươi ra tay sau khi, cũng đã không ai có thể cứu được ngươi!”

Tiêu Vũ từng bước về phía trước, đồng thời trong miệng nói xong lời nói lạnh như băng, “đệ nhị, ta bình sanh không thích nhất bị người uy hiếp, mà ngươi không chỉ uy hiếp ta, còn dám dùng ta cha mạng đến uy hiếp!”

“Thứ ba!” Tiêu Vũ nói ra hai chữ này đồng thời, người đã tới Ngọc Khuyết trước người, câu nói sau cùng, cũng vào thời khắc này đồng thời cửa ra, “trong miệng ngươi loại kia vật độc hại, cũng không phải chỉ có ngươi có thể giải!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 667: Tàn Nhẫn Tiêu Vũ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ vừa nói chuyện, một bên gần sát Ngọc Khuyết. Hắn dưới chân sinh hoa sen, tốc độ giống như quỷ mỵ, hơn nữa đem Ngọc Khuyết khí tức ổn định khóa chặt, Ngọc Khuyết giờ phút này chính là muốn chạy trốn, cũng căn bản không thoát được.

Tiêu Vũ mỗi gần sát một bước, Ngọc Khuyết sắc mặt, thì trắng nhợt một phần, loại kia không thể khống chế cảm giác, làm hắn cảm nhận được bất an mãnh liệt.

Hắn bình thường tính toán càng nhiều, ở sự tình không thể chính mình khống chế thời điểm, trong nội tâm hốt hoảng lại càng rõ ràng!

Làm Tiêu Vũ từng chữ từng câu nói ra, Ngọc Khuyết thong dong đã ở nhanh chóng tan vỡ. Làm Tiêu Vũ sau cùng một câu nói xuất hiện, hắn càng cả người chấn động mạnh, vốn là lộ ra sắc mặt tái nhợt trong nháy mắt này trắng bệch như tờ giấy.

“Thập…… có ý gì?” Ngọc Khuyết sắc mặt tái nhợt đáng sợ, nụ cười trên mặt, trở nên thập phần miễn cưỡng, nói: “Đó là chính ta loại hạ cổ, chính ta rõ ràng nhất, trừ ta ra, làm sao có khả năng có những người khác có thể giải?”

“Ngươi quả thật đủ hung ác, cũng tính được là đủ tinh, lại đem máu tươi của mình hòa vào vật độc hại bên trong, cũng chỉ có dùng máu tươi của ngươi tài năng mổ vật độc hại, dạng này vật độc hại, những người khác đúng là không giải được.”

Tiêu Vũ ngữ khí lạnh như băng, trong giọng nói mang theo vài phần chế nhạo, nói: “Nhưng bây giờ, ngươi ngay ở trước mắt ta, ngươi cảm thấy, ta sẽ không lấy được trên người ngươi máu gì?”

Tiêu Vũ mấy câu nói này đi ra, chỉ làm cho Ngọc Khuyết đầu óc oanh một tiếng, trở nên trống rỗng.

Hắn không nghĩ ra, cái kia vật độc hại thuật là hắn bí mật lớn nhất, ở mảnh này thế gian, chỉ có một mình hắn biết.

Hắn dùng máu tươi của mình làm dẫn, sáp nhập vào vật độc hại bên trong, bởi vậy nếu như chỉ là dùng thuốc, căn bản giải không được Tiêu Vạn Thiên trên người vật độc hại, còn nhất định phải có trên người hắn máu huyết.

Này vật độc hại là chân chân chính chính chỉ có một mình hắn có thể giải, bởi vì bí mật này chỉ có một mình hắn biết, hơn nữa cũng chỉ có dùng máu của hắn, tài năng mở ra này vật độc hại.

Nhưng hắn lại không nghĩ ra, Tiêu Vũ là làm sao biết chuyện này?

E sợ Ngọc Khuyết thiên toán vạn toán, cũng không tính ra Tiêu Vũ là một sống mấy trăm ngàn năm nhân vật, kiến thức kinh khủng đáng sợ.

Tiêu Vạn Thiên trong cơ thể vật độc hại, Tiêu Vũ kiểm tra qua đi, đã đại khái hiểu ra. Hắn cũng không phải là giải không được này vật độc hại, mà là cần dùng Ngọc Khuyết máu làm dẫn, tài năng mở ra.

Bởi vậy, hắn mới sẽ trực tiếp mang tới Tiêu Vạn Thiên, đi lên Ngọc gia hỏi tội đồng thời, cũng phải theo Ngọc Khuyết trên người lấy máu, làm Tiêu Vạn Thiên mổ vật độc hại.

“Phụp!”

Ở Ngọc Khuyết rung động thật sâu bên trong,

Cả người hắn, trên người huyết dịch đột nhiên không bị khống chế, trào ra ngoài, toàn thân huyết dịch xuyên thấu qua lỗ chân lông của hắn, da dẻ từng điểm từng điểm chảy ra bên ngoài cơ thể, ở bên ngoài cơ thể chầm chậm hội tụ đến đồng thời.

Tiêu Vũ lúc này, chỉ là lấy ra lục đạo trong vết tích vết máu, này ấn có thể ảnh hưởng đến hắn nhục thân của mình, cũng có thể ảnh hưởng đến hắn người nhục thân.

Ngọc Khuyết tu vi, còn chưa qua vương giả, ở trước mặt hắn, thì giống như một vừa mới ra đời trẻ sơ sinh vậy nhu nhược.

“Nấc……”

Ngọc Khuyết trong miệng, phát sinh một loại chói tai âm thanh.

Hắn nhìn mình trên người huyết dịch, từng điểm từng điểm theo trong cơ thể mình bị hút ra, tấm kia tràn ngập mỉm cười và ung dung trên mặt, rốt cục lộ ra nồng đậm sợ hãi.

Tiêu Vũ, đây là dự định trực tiếp rút khô toàn thân hắn huyết dịch!

Hắn còn vẫn duy trì ý thức tỉnh táo, sắp sửa tận mắt nhìn này toàn bộ trải qua, chính là nội tâm người cường đại cỡ nào, ở vào thời điểm này, chỉ sợ đều sẽ cảm thấy sợ hãi vô ngần.

“Ngươi thương cha ta, vừa dùng cha ta tính mạng uy hiếp ta, đây là vốn có giá cả!”

Tiêu Vũ lúc này lời nói, thì giống như một tàn khốc ác ma.

Đối với hắn mà nói, cha mẹ của hắn là tuyệt đối không thể chạm đến vảy ngược, không can thiệp tới ai dám đụng vào, đều phải bỏ ra đau đớn thê thảm giá cả!

Này Ngọc Khuyết không chỉ tâm cơ thâm trầm đến đáng sợ, hơn nữa máu lạnh tàn nhẫn, ngay cả mình Huyền tổ cùng tộc nhân đều khả năng hy sinh, càng làm cho trong lòng của hắn không có bất kỳ cái gì thương hại.

Đi qua chí tôn con đường, tàn khốc nữa sự tình, Tiêu Vũ đều đã từng làm, đối với này đã để Tiêu Vạn Thiên rơi vào tàn phế người mà nói, hắn sẽ thấy tàn nhẫn vạn lần, cũng sẽ không cảm thấy có cái gì chỗ không ổn.

“Nấc!”

Ngọc Khuyết trong miệng không dứt phát ra âm thanh, tựa hồ là muốn rít gào.

Hắn nhìn tận mắt trên người mình máu tươi bị từng điểm từng điểm rút ra, sợ hãi trên mặt, cũng không biết là hối hận, là không cam lòng, còn là đừng tâm tình.

Không đến chốc lát, Ngọc Khuyết trên người máu liền bị Tiêu Vũ miễn cưỡng rút khô, Ngọc Khuyết đó vốn là gương mặt tuấn mỹ, lúc này cũng đã khô quắt xuống, cả người đều chỉ còn lại có một lớp da chặt chẽ bao vây lấy xương.

Huyết dịch toàn thân rời thân thể, đừng nói Ngọc Khuyết chưa thành vương giả, hắn chính là cảnh giới cao đến đâu, cũng không thể có thể sống được hạ xuống!

“Bốp!”

Tiêu Vũ trong lòng không có một tia gợn sóng, hắn lựa chọn dùng loại này tàn nhẫn phương thức giết chết Ngọc Khuyết, không chỉ là vì Ngọc Khuyết lúc trước làm những chuyện như vậy, cũng là hướng về thế nhân tuyên cáo, đây là đối với hắn người thân xuất thủ kết cục!

Chỉ có dùng loại này tàn khốc nhất thủ đoạn, mới có thể làm cho hắn những cái kia địch thủ biết, cha mẹ của hắn, là tuyệt đối không thể đụng vào tồn tại!

“Ma…… ma vương!”

Ngọc gia mọi người, chính mắt thấy tất cả những thứ này, giờ phút này bọn họ đối với Tiêu Vũ ấn tượng, quả thực không đều tới cực điểm, mỗi người lông tóc dựng đứng, cảm nhận được mãnh liệt sợ hãi.

Ngọc gia Huyền tổ, vào lúc này cũng ở đó suy nghĩ xuất thần. Hắn không có lại tiếp tục ra tay ngăn cản, là vì thông qua Ngọc Khuyết nói, hắn cũng hiểu mình và Ngọc gia, càng đều bị Ngọc Khuyết để tự bảo vệ mình mà dùng để hy sinh thẻ đánh bạc.

Cái này trong tộc được coi trọng nhất hậu bối, tâm cơ, vào thời khắc ấy mà ngay cả Ngọc gia Huyền tổ đều có một loại sợ hãi cảm giác.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lấy Ngọc Khuyết máu, trở lại Tiêu Vạn Thiên bên người, dùng cái này máu làm dẫn, có điều trong chốc lát, thì thay thế Tiêu Vạn Thiên giải trừ trên người bị trúng vật độc hại.

“Lông chim…… Vũ Nhi!” Tiêu Vạn Thiên thần sắc phức tạp, chần chờ một lúc lâu, không biết như thế nào mở miệng.

Tiêu Vũ thực lực và quyết đoán, đều làm hắn khiếp sợ, nhưng Tiêu Vũ vừa mới loại kia tàn nhẫn thủ đoạn, cũng là để hắn có chút không thể nào tiếp thu được.

“Cha, không cần phải nói.” Tiêu Vũ biết Tiêu Vạn Thiên ý nghĩ trong lòng, nói: “Ta nếu không làm như vậy, chỉ sợ sau này, còn không biết có bao nhiêu người sẽ bởi vì ta mà đối với ngươi cùng mẫu thân ra tay, ta động tác này là muốn để thế gian người đều biết, bất luận người nào gan dạ ra tay với các ngươi, ta đều sẽ dùng tàn khốc nhất phương pháp, làm cho bọn họ trả giá thật lớn!”

Tiêu Vạn Thiên sửng sốt một lát, mới biết Tiêu Vũ làm như vậy tất cả là vì hắn, lập tức cũng là chỉ đành gật gù, không nói thêm lời.

“Tiêu Vũ!” Ngọc gia Huyền tổ, vào lúc này chủ động đi lên phía trước. Hắn vẫn là hết sức yếu ớt, nói: “Mặc dù Ngọc Khuyết đã chết, nhưng ta biết việc này nửa chưa xong, dù sao lúc trước đối với phụ thân ngươi ra tay, là ta ý tứ. Ta vẫn là câu nói đó, chỉ cần ngươi đồng ý thả ta Ngọc gia một con đường sống, ta đồng ý tiếp thu bất kỳ điều kiện gì.”

“Cha, ý của ngươi thế nào?” Tiêu Vũ nhìn về phía Tiêu Vạn Thiên, nói thật nha, đối với hắn mà nói, Ngọc gia diệt cùng bất diệt, không có khác biệt lớn.

Dù cho bất diệt Ngọc gia, hắn cũng không lo lắng Ngọc gia ngày sau sẽ báo thù, còn là câu nói đó, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, căn bản không cần lo lắng cái gì báo thù việc.

“Ngọc gia mặc dù có sai, nhưng đã bỏ ra giá cả, coi như xong đi!” Tiêu Vạn Thiên nghĩ nghĩ, hắn dù sao vẫn là không hy vọng Tiêu Vũ thật cùng 1 đại cổ tộc liều, cảm giác mình bây giờ như là đã không có chuyện gì, cũng sẽ không hy vọng Tiêu Vũ sẽ cùng Ngọc gia liều mạng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 668: Tiêu Lão Đệ

Tiêu Vạn Thiên nói, không để cho Tiêu Vũ thái quá bất ngờ, sự thật, Tiêu Vạn Thiên trước khi sẽ rơi vào tàn phế kết cục, nguyên nhân chủ yếu vẫn là ở chỗ Ngọc Khuyết.

Mặc dù cái kia cũng là bởi vì Ngọc gia cao tầng ra lệnh, nhưng Ngọc gia này tiểu nhân vật, cũng không có tham dự ấy, bởi vậy Tiêu Vũ cũng không muốn đại khai sát giới.

Hắn gật gù, quay đầu đối với Ngọc gia Huyền tổ đạo: “Mặc dù cha ta không muốn tra cứu, nhưng các ngươi Ngọc gia vương giả đã đuổi giết cha ta, đối với cha ta ra tay, cũng là sự thật!”

“Ta biết!” Ngọc gia Huyền tổ khuôn mặt cay đắng, chỉ là mặc dù bây giờ biết thì có ích lợi gì? Hết thảy đều đã chậm!

“Ta có thể buông tha các ngươi Ngọc gia, thế nhưng, từ nay về sau, Ngọc gia lại không thể với thế gian xuất hiện, muốn vĩnh viễn biến mất!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

Thuyền khoa tâm tình xem kỹ chỗ tháng bí ngón tay ầm ĩ

Đây là hắn làm ra lớn nhất nhượng bộ, Ngọc gia vương giả đuổi giết qua Tiêu Vạn Thiên, bất kể như thế nào đều phải trả giá thật lớn, nếu không nếu như bọn họ đối với Tiêu Vạn Thiên ra tay sau còn là không có chuyện gì, ngày sau ai còn sẽ có kiêng kỵ?

Nếu là này muốn giết Tiêu Vũ mọi người đem mục tiêu đặt ở cha mẹ hắn thân thể, Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu, chẳng lẽ không phải sẽ gặp phải các loại nguy hiểm?

Tôn Cừu Khoa khoa tình địch hận chiến dương kết hiện ra

“Vĩnh viễn biến mất?” Ngọc gia Huyền tổ đứng ngây ra hồi lâu, cả người như là một người già nua mấy chục tuổi.

Không thể với thế gian xuất hiện, cũng mang ý nghĩa, Ngọc gia sắp sửa vĩnh viễn lánh đời, vĩnh viễn ở trần thế biến mất!

Sau không kẻ thù không chỉ địch bóng tiếp tháng chỗ khốc cực kỳ

Có thể cứ như vậy, Ngọc gia người cũng không cách nào lại tiếp tục tranh cướp Thiên Căn, không có Thiên Căn, ở loạn thế tiến lại lúc, bọn họ cũng đem khó có thể sinh tồn.

Sau không kẻ thù không chỉ địch bóng tiếp tháng chỗ khốc cực kỳ “Tiêu lão đệ, cái kia Tiêu Vũ dù sao cũng là ngươi Tiêu Gia hậu nhân, bây giờ hắn có thực lực như vậy, ngươi ngược lại cũng nói một câu!”

Nhưng tướng bên dưới, ít nhất vậy bây giờ bị Tiêu Vũ tiêu diệt, thực sự tốt hơn nhiều!

“Cha, chúng ta đi thôi!”

Tiêu Vũ không muốn lưu lại, mang Tiêu Vạn Thiên, triển khai huyễn thiên thần dực, từ nơi này rời đi.

“Ngọc gia, e sợ thật muốn ở mảnh này thế gian, triệt để biến mất!”

“Dù chưa bị diệt tộc, nhưng kết cục như vậy, cũng cùng bị xoá bỏ không khác, một mạnh mẽ cổ tộc, lại như vậy, bị người theo thế gian này xóa đi!”

Núi xa, hai bóng người nhìn xa xa phát sinh tất cả những thứ này, hai người vẻ mặt cũng là phức tạp, vừa là than thở, càng có sợ hãi khôn cùng.

Đây là Lãnh gia cùng Mục gia hai đại vương giả, tận mắt thấy Ngọc gia rơi vào kết quả như thế, làm cho bọn họ âm thầm may mắn, cũng còn tốt bọn họ trước khi chưa hề đem Tiêu Vũ đắc tội quá chết, cũng còn tốt bọn họ động tác nhanh, lựa chọn chủ động hướng về Tiêu Vũ bồi tội.

Nếu là bọn họ lựa chọn cùng Ngọc gia đứng tới một chỗ, chỉ sợ bây giờ sẽ rơi vào cùng Ngọc gia một kết cục.

“Xem ra hắn đã hoàn toàn trưởng thành, bây giờ sức lực của một người, liền có thể uy hiếp được 1 đại cổ tộc!”

Tôn kẻ thù xa tình kẻ học sau tiếp lạnh kết ngón tay sườn núi

“Thật không biết nếu để cho Tiêu Gia biết thực lực bây giờ của hắn, sẽ là có cảm tưởng gì? Nếu hắn hôm nay lại Tiêu Gia, vừa sẽ là ra sao một loại cục diện?”

“1 đại cổ tộc biến mất, chỉ sợ tin tức này truyền ra sau khi, Thập Châu lại nếu không tĩnh!”

Kết không xa khốc tôn xem kỹ từ dương bí địa sau

“Cùng bạo chúa cuộc chiến mới vừa không lâu nữa, hắn rốt cuộc lại làm ra bực này kinh người sự tình!”

Hai đại vương giả ánh mắt phức tạp, xa xa nhìn Ngọc gia vài lần, sau đó mang theo vạn phần phức tạp tâm tình,

Từ nơi này rời đi.

Tận mắt xem qua tất cả những thứ này sau khi, bọn họ bây giờ càng muốn dành thời gian, đem Tiêu Vũ yêu cầu mười cái vương khí cùng 20 cây vương thuốc chuẩn bị kỹ càng, đưa đến Tinh Thần Các đi.

Mấy ngày sau, Ngọc gia trên thế gian biến mất sự tình, thần tốc truyền đến Thập Châu các nơi, gợi ra các nơi chấn động.

“1 đại cổ tộc, lại như vậy biến mất?”

“Tiêu Vũ độc thân đi đến Ngọc gia, càng dựa vào sức lực của một người, để 1 đại cổ tộc cam nguyện này biến mất?”

“Thực lực của hắn, rốt cuộc qua đến mức nào? Chẳng lẽ cùng bạo chúa một trận chiến qua đi, thực lực của hắn vừa trở nên mạnh mẻ không thành công!”

“Quá kinh khủng, một người có thể đơn độc đối kháng 1 đại cổ tộc, đây không khỏi cũng quá không chân thật!”

Thập Châu các nơi, liên quan tới Tiêu Vũ cùng bạo chúa một trận chiến sóng gió còn không có triệt để bình tĩnh, đột nhiên vừa truyền ra tin tức như vậy, dẫn tới Thập Châu các nơi lại một lần nữa sôi trào.

Cổ tộc, đây chính là tồn tại nhiều năm, gốc gác thâm hậu cổ xưa thế lực, thực lực mạnh, sâu không lường được, Tiêu Vũ có thể bằng sức lực của một người, để 1 đại cổ tộc biến mất khỏi thế gian!

“Bây giờ Tiêu Vũ, đã không phải là bất kỳ cổ tộc có thể xem thường!”

“Hắn chưa thành vương giả, thì đã có thực lực như vậy, thật sự là làm người không thể tưởng tượng nổi!”

“Nghe nói, liền Đạo Thần Cung cái kia cùng bạo chúa cùng một cấp bậc tuổi trẻ yêu nghiệt Nam Cung Diễn, cũng thua ở

Tiêu Vũ trong tay, vua không ngai đã là không thể tranh cãi sự thật!”

“Liên quan tới Tiêu Vũ Vương hào, bây giờ đã có rất nhiều, chỉ là còn không có người nào, có thể được công nhận của tất cả mọi người!”

Thập Châu các nơi nghị luận sôi nổi, tất cả đều là liên quan tới Tiêu Vũ tin tức, càng có không ít thế lực lớn phái người tìm hiểu, Tiêu Vũ rời đi Ngọc gia sau khi, đi nơi nào.

Nhưng mà, Tiêu Vũ trên người chịu huyễn thiên thần dực, xuất quỷ nhập thần, tung tích của hắn, căn bản không ai có thể bắt, từ sau lúc đó, hắn phảng phất hoặc như là đã ở trong thiên địa biến mất, không có ai có thể dò hỏi tìm được.

Ngọc gia biến mất, để mỗi một đại cổ tộc mọi người Tiêu Vũ âm thầm cảnh giác, đều là hạ lệnh loài người, không được dễ dàng trêu chọc Tiêu Vũ.

Mà tại kia đông đảo cổ tộc, đã bị lớn nhất chấn động, đó còn là thuộc về Hạo Châu mấy cái cổ tộc.

“Không thấy được, các ngươi Tiêu Gia cái kia nghiệt tử, thời gian ngắn như vậy, thì đã phát triển đến mức độ như vậy!”

“Ha ha, có thể làm cho Ngọc gia cam nguyện này biến mất, nghĩ đến các ngươi này Tiêu Gia hậu bối thực lực, đã là không cho xem thường!”

Tôn khoa kẻ thù không chỉ kết thuật chỗ dương thuyền kết xuyên qua

“Theo ta thấy, hắn có thực lực hôm nay, vừa là Tiêu Gia xuất thân, nếu có thể gia nhập chúng ta, cũng có thể để thực lực của chúng ta tăng lên rất nhiều, Tiêu lão đệ, ngươi thấy thế nào?”

Hạo Châu, này châu kết thành liên minh bao nhiêu đại cổ tộc vương giả tụ tập cùng một chỗ, thương nghị vừa mới phát sinh Ngọc gia biến mất việc.

Địch xa khoa độc địch thuật chiến ầm ĩ khốc vâng

Thuyền xa tâm tình xem kỹ bờ ruộng lạnh thuật chiến khốc

Dù sao đều là cổ tộc, 1 đại cổ tộc biến mất, bọn họ những cổ tộc này vương giả, cũng là không cách nào lại bảo trì thong dong.

Mấy người, một gã khuôn mặt lạnh lùng năm nam tử, nghe quanh thân mấy người các loại lời nói, lại là mặt đầy lạnh lùng, không nói lời nào.

Cái kia bao nhiêu đại vương giả lời nói, rơi xuống này Tiêu Gia 10 tổ tai, lại là làm hắn có một loại thập phần chói tai cảm giác, Tiêu Vũ càng là mạnh mẽ, hắn càng cho là nhục!

“Tiêu lão đệ, cái kia Tiêu Vũ dù sao cũng là ngươi Tiêu Gia hậu nhân, bây giờ hắn có thực lực như vậy, ngươi ngược lại cũng nói một câu!”

“Không sai, ta cũng cảm thấy, bây giờ Tiêu Vũ, thực lực đã không kém gì đứng đầu vương giả, hắn dù sao cũng là ngươi Tiêu Gia sau khi, nếu có thể để hắn trở về, gia nhập chúng ta này 1 liên minh, cũng quả thật có thể để thực lực của chúng ta tăng nhiều, không biết là Tiêu lão đệ ngươi nghĩ như thế nào?”

Những vương giả kia vừa là mở miệng, đang khi nói chuyện tất cả mọi người đều nhìn về Tiêu Gia vị này 10 tổ.

Tôn kẻ thù khoa mới địch hận chỗ vầng trăng cô độc kẻ thù bờ ruộng

Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt lạnh lùng, để Tiêu Vũ trở về, thừa nhận Tiêu Vũ Tiêu Gia hậu nhân thân phận? Nếu là hắn đồng ý, chẳng lẽ không phải tương đương thừa nhận Tiêu Gia trước đây làm những chuyện như vậy tất cả đều là sai?

Hắn trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng lạnh lùng nói: “E sợ bây giờ là ta đồng ý, hắn cũng không khả năng quay về Tiêu Gia, gia nhập vào chúng ta!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 669: Phẫn Nộ 10 Tổ

“Tiêu lão đệ lời ấy sai rồi, Tiêu Vũ nói cho cùng cũng là Tiêu Gia xuất thân, bất kể nói thế nào, trong cơ thể hắn lưu cũng là ngươi Tiêu Gia máu, nếu là ngươi mở miệng, hắn làm sao lại không chịu gia nhập chúng ta?”

“Đúng vậy, liên quan tới Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia việc ngày xưa, ta cũng từng có nghe nói, lúc trước Tiêu Gia khen ngợi hắn coi là nghiệt tử, đơn giản hắn lúc mới sinh ra dẫn phát rồi quỷ dị dị tượng, cho rằng đó là điềm không may, có thể sẽ cho Tiêu Gia đưa tới tai hoạ, nhưng bây giờ, thực lực của hắn kinh người như vậy, hơn nữa có thể thuận lợi trưởng thành đến hôm nay, liền có thể nói rõ cái kia cũng không phải ...gì đó không rõ.”

“Như vậy tính ra, Tiêu Vũ với Tiêu Gia tới nói cũng sẽ không tồn tại xoá bỏ cần thiết, Tiêu lão đệ ngươi thân là Tiêu Gia 10 tổ, chỉ cần ngươi hướng về thế gian tỏ thái độ, cùng Tiêu Vũ nói rõ ràng, hắn tất nhiên đồng ý trở về.”

Nhiều Hạo Châu cổ tộc vương giả, dồn dập quay Tiêu Gia 10 tổ tiến hành khuyên bảo. Bây giờ Tiêu Vũ sức lực của một người liền có thể uy hiếp được 1 đại cổ tộc, như thế nào không cho bọn họ động tâm?

Những cổ tộc này vương giả, đều đã cùng Tiêu Gia kết làm liên minh, mà Tiêu Vũ là Tiêu Gia xuất thân, cho nên bọn họ đều muốn khuyên Tiêu Gia 10 tổ để Tiêu Vũ trở lại Tiêu Gia, gia nhập vào bọn họ này 1 liên minh ở trong.

Phải biết rằng, Tiêu Vũ chưa thành vương giả, cũng đã có thực lực như thế, nếu là vạn vương, trong cùng thế hệ còn có ai khả năng cùng hắn một hồi?

“Ý của các ngươi, là để cho ta hướng về một hậu bối cúi đầu gì?” Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt tái xanh, nếu để cho hắn mở miệng đem Tiêu Vũ gọi về Tiêu Gia, chẳng phải là tương đương hắn thừa nhận Tiêu Gia trước đây làm ra đều là sai?

Tiêu Vũ là Tiêu Gia hậu bối, hắn thân là Tiêu Gia chi tổ, nếu là đối Tiêu Vũ cúi đầu, còn gì là mặt mũi?

“Ha ha, theo ta được biết, lúc trước Tiêu Gia đối với Tiêu Vũ làm sự tình, vốn là hơi quá đáng!”

“Người ai không có qua? Tiêu lão đệ, chỉ cần ngươi lần này đồng ý thừa nhận lỗi lầm của mình, coi như Tiêu Vũ lòng có không muốn, nhưng phụ thân hắn dù sao là Tiêu Gia bên trong lớn lên, chỉ cần ngươi đồng ý hơi hơi cúi đầu, hắn nhất định còn là đồng ý gia nhập vào chúng ta bên này!”

“Tiêu lão đệ, bây giờ loạn thế trước mặt, ngươi muốn dùng đại cuộc làm trọng, cá nhân vinh nhục, vào lúc này có thể đáng là gì?”

Bao nhiêu đại cổ tộc vương giả, không dứt quay Tiêu Gia 10 tổ mở miệng, cũng là để Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Những vương giả này, càng để tầm thường một Tiêu Vũ, muốn hy sinh hắn bộ mặt, muốn cho hắn đối với Tiêu Vũ cái này hậu sinh vãn bối cúi đầu!

Tiêu Vũ giá trị, thì đã lớn như vậy gì?

“Không can thiệp tới ngươi nói thế nào, việc này ta cũng không có cách nào đồng ý, các ngươi nếu là thật đối với hắn coi trọng như thế, vậy liền tự mình đi lôi kéo được rồi!”

Tiêu Gia 10 tổ trong lòng càng ngày càng không thoải mái, đến cuối cùng lưu lại lời nói lạnh như băng, giận mà xoay người, trực tiếp từ nơi này rời đi.

“Hừ, Tiêu Vũ tốt như vậy một mầm, khiến cho các ngươi làm cho phản bội Tiêu Gia, bây giờ cho ngươi đưa hắn tìm về, càng vẫn như thế không tình nguyện!”

“Thôi, nếu là Tiêu Gia người không muốn ra mặt, phỏng chừng chúng ta lôi kéo Tiêu Vũ cũng là vô dụng, nếu không cái khác cổ tộc chỉ sợ sớm hành động, bây giờ nghĩ lôi kéo Tiêu Vũ cổ tộc, chỉ sợ không phải ít đi nơi nào!”

“Ai da, đáng tiếc, như thế một nhân tài, Tiêu Gia càng dại dột đưa hắn ép rời gia tộc!”

Bao nhiêu đại cổ tộc vương giả nhìn thấy Tiêu Gia 10 tổ giận dữ mà đi, cũng là không có cách nào.

Tuy nói là kết minh, nhưng trong thực tế, bọn họ bao nhiêu loài đối với Tiêu Gia đều vô cùng kiêng ky, bởi vì ở Tiêu Gia bên trong, ngoại trừ vị kia Tiêu Gia 10 tổ, còn có một cái không biết là sống bao lâu lão già, bọn họ không có cách nào không đúng Tiêu Vũ cảm thấy kiêng ky.

Này đây, mặc dù là Tiêu Gia 10 tổ cự tuyệt đề nghị của bọn hắn, bọn họ cũng không dám miễn cưỡng.

“Ầm!”

Trở lại Tiêu Gia bên trong, Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt tái nhợt, trước người một ngọn núi nhỏ, bị hắn một chưởng vỗ thành nát bấy.

Cái kia bao nhiêu đại cổ tộc vương giả lời nói, làm hắn trong lòng có một loại to lớn cảm giác sỉ nhục, Tiêu Vũ càng là bị những vương giả kia coi trọng, càng là biểu hiện xuất sắc, trong lòng của hắn, thì càng khó chịu.

Chỉ vì, Tiêu Vũ lẽ ra là bọn hắn Tiêu Gia hậu bối, nhưng là bị chính bọn họ làm cho phản bội Tiêu Gia, cùng Tiêu Gia như người dưng nước lã.

“Tiêu Hành Vũ ở đâu?”

Tiêu Gia 10 tổ chưa bao giờ giống hôm nay như vậy táo bạo qua, hắn gầm lên một tiếng, âm thanh chấn động bầu trời, ở toàn bộ Tiêu Gia bầu trời không dứt tiếng vọng, chấn động toàn bộ Tiêu Gia.

“10 tổ đây là thế nào? Làm sao hôm nay giống như rất táo bạo dáng vẻ?”

Tiêu Gia mọi người, nghe đến Tiêu Gia 10 tổ cái kia phẫn nộ mà lời nói, mỗi người trong lòng đều tràn đầy bất an.

“Bốp!”

Trên bầu trời, già nua tộc chủ Tiêu Hành Vũ nghe đến âm thanh, không dám trì hoãn, rất nhanh sẽ ngự khí bay tới, rơi xuống Tiêu Gia 10 tổ trước mặt, cung kính đáp: “Đi vũ bái kiến 10 tổ!”

Theo ở bề ngoài nhìn, Tiêu Hành Vũ là một tuổi già lão nhân, Tiêu Gia 10 tổ thời là một cường tráng hán tử trung niên. Nhưng trong thực tế, Tiêu Gia 10 tổ bối phận, so với Tiêu Hành Vũ muốn cao hơn nhiều, chỉ là bởi vì tu vi cao thâm, cho nên nhìn qua mới so với Tiêu Hành Vũ tuổi trẻ.

“Ngày gần đây, liên quan tới nghiệt tử kia tin tức, ngươi nghe nói?” Tiêu Hành Vũ sắc mặt lạnh lùng, trong mắt hàn quang ẩn hiện.

"Nghe...... nghe nói!" Tiêu Hành Vũ trong lòng không hiểu run lên, chẳng biết vì sao, cho tới bây giờ, hắn mỗi lần nghe đến liên quan tới Tiêu Vũ sự tình, trong lòng liền không nhịn được một trận run rẩy, tràn đầy bất an.

Theo Tiêu Vũ từ từ mạnh mẽ, gần đoạn thời gian đến, Tiêu Hành Vũ tổng thỉnh thoảng sẽ nhớ tới lúc trước Tiêu Vũ bị trục xuất Tiêu Gia lúc, đã ở Tiêu Gia nói qua những câu nói kia.

"Ta cùng với Tiêu Gia, từ nay về sau lại không dây dưa rễ má, ngày sau nếu là Tiêu Gia gặp nạn, đến lúc đó dù cho trở lại cầu ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không vì Tiêu Gia ra tay!"

Tiêu Vũ những lời nói kia, &# 32; tựa hồ theo hắn không dứt mạnh mẽ, những câu nói kia trở thành sự thực độ khả thi, cũng càng ngày càng cao.

Loạn thế trước mặt, không có ai có thể bảo đảm mình nhất định có thể bình yên vượt qua.

Trước đây Tiêu Vũ những câu nói kia bị tất cả mọi người xem là chuyện cười, nhưng tại trong loạn thế, Tiêu Gia chẳng lẽ thì thật nhất định sẽ không cầu người gì?

"Vậy ngươi cũng hẳn phải biết, hắn bây giờ, đã cùng phụ thân hắn gặp nhau!" Tiêu Gia 10 tổ và không nhận thấy được Tiêu Hành Vũ sắc mặt biến hóa, lại lạnh lùng nói.

"Biết!" Tiêu Hành Vũ gật đầu, theo Tiêu Vũ tin tức truyền quay lại, hắn và Tiêu Vạn Thiên đoàn tụ việc, cũng đã ở Thập Châu truyền ra.

Bây giờ thế nhân đều biết, Ngọc gia bởi vì đối với Tiêu Vạn Thiên ra tay, trêu đến Tiêu Vũ giận trên Ngọc gia, mà từ sau lúc đó, Ngọc gia cái này gia tộc cổ xưa, liền ở Thập Châu bên trên triệt để biến mất!

“Cái kia ngươi cũng đã biết, hắn và phụ thân hắn gặp lại sau khi, tiếp đó sẽ làm cái gì?” Tiêu Gia 10 tổ ánh mắt lạnh như băng, hàn quang lấp lóe, nói lời này thời gian, cắn chặt răng.

“Này……” Tiêu Hành Vũ nhất thời không có minh bạch Tiêu Gia 10 tổ trong lời nói ý tứ, Tiêu Vũ cùng Tiêu Vạn Thiên gặp lại sau khi, sẽ làm cái gì? Loại chuyện này, hắn cũng không có nghe nói, cũng không thể nào suy đoán.

“Ngươi chẳng lẽ đã quên, người phụ nữ kia?” Tiêu Gia 10 tổ sắc mặt, đột nhiên trở nên có chút khó coi.

Tiêu Hành Vũ trong nháy mắt này, đột nhiên hiểu Tiêu Gia 10 tổ trong lời nói ý tứ, trên người mồ hôi lạnh, nhất thời chảy ròng ròng xuống.

Tiêu Gia 10 tổ nói người phụ nữ kia, là Tiêu Vũ mẫu thân, Lâm Vũ Nhu!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 670: Tiêu Gia Bất An

Đọc trên điện thoại

“Xem ra ngươi không có quên, cái kia trên người cô gái, bên trong ta ta Tiêu Gia 6 Hồn giam tâm chú!” Tiêu Gia 10 tổ lạnh lùng thấy Tiêu Hành Vũ, nói: “Bây giờ, cái kia nghiệt tử gặp được phụ thân hắn, chỉ sợ rất nhanh, hắn sẽ trở lại ta Tiêu Gia!”

Tiêu Hành Vũ sắc mặt tái nhợt, một chữ cũng nói không nên lời, chỉ là cái kia run rẩy thân thể, lại bán rẻ tâm tình của hắn ở giờ khắc này.

Hắn giờ phút này, đã hoàn toàn hiểu Tiêu Gia 10 tổ ý tứ. Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, đó là Tiêu Gia đặc hữu một loại chú thuật, chuyên môn dùng để đối phó làm phản loài người.

Mà phải mở ra loại kia chú thuật, cũng chỉ có dùng Tiêu Gia bên trong một loại độc môn nuôi dưỡng cổ thụ làm thuốc dẫn, mới có thể làm được!

Trước đây, Tiêu Vũ bị Tiêu Gia tất cả mọi người bài xích, không ai nói cho qua hắn chuyện này, nhưng bây giờ, hắn đã gặp được Tiêu Vạn Thiên, Tiêu Vạn Thiên xuất thân Tiêu Gia, tự nhiên là biết chuyện này.

Sau không địa phương tôn hận bờ ruộng cô chỗ khốc lạnh

Sau không địa phương tôn hận bờ ruộng cô chỗ khốc lạnh tu luyện tới vương giả cảnh giới sau, trùng ở lĩnh ngộ, bởi vậy có rất nhiều vương giả, thường ngày đã không phải là mù quáng tu luyện, mà là sẽ thông qua các loại phương thức, đi gần sát thiên địa.

Cho nên, Tiêu Vũ rất nhanh, cũng sẽ biết việc này!

Tựa như Tiêu Gia 10 tổ theo như lời, tới lúc đó, Tiêu Vũ tất nhiên sẽ trở lại Tiêu Gia, chỉ là, hắn trở về, nhưng sẽ không này đây Tiêu Gia người thân phận, mà e sợ, sẽ là một loại gần như người báo thù giống nhau thân phận trở về.

Thuyền khoa phương xa thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ bí chút nào ta

Phải biết rằng, Tiêu Vạn Thiên bị bức phải tiến vào mất tích nhiều năm, Lâm Vũ Nhu trên người bị dưới bùa này, tất cả những thứ này, tất cả đều là bái hắn Tiêu Gia ban tặng.

“Ngọc gia biến mất, cũng tương đương cùng bị diệt tộc không khác, cái kia nghiệt tử bây giờ, đã trưởng thành đến có thể uy hiếp được 1 đại cổ tộc trình độ, cho nên ngươi hẳn phải biết, khi hắn trở về ngày, sẽ phát sinh ra sao sự tình!” Tiêu Gia 10 tổ lạnh lùng thần sắc, lại cũng lộ ra vài phần nghiêm nghị.

Ngọc gia, bàn về thực lực, bọn họ có lẽ hoàn toàn không so với Tiêu Gia kém bao nhiêu, Tiêu Vũ bây giờ, đã có thể làm cho Ngọc gia biến mất, nếu hắn bây giờ trở về, Tiêu Gia đem rốt cuộc không thể như hắn lần trước trở về thời điểm như vậy đối xử hắn.

Thậm chí, Tiêu Gia đem Tiêu Vũ người một nhà bức bách đến mức độ như vậy, ở Tiêu Vũ trở về ngày, Tiêu Gia có lẽ thì sẽ là tiếp theo Ngọc gia, sẽ theo mảnh này thế gian, hoàn toàn biến mất!

Sau khoa không kẻ thù tình thuyền học bờ ruộng cô ầm ĩ sở học

"Chúng ta…… phải làm gì?" Tiêu Hành Vũ thời khắc này, chỉ cảm thấy óc trống không, hắn đã không biết là, nên muốn ứng đối ra sao loại tình huống này.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Tiêu Gia có một ngày, càng sẽ đối mặt dạng này nguy cơ, mà đây nguy cơ, càng đến từ chính một Tiêu Gia bên trong đi ra hậu nhân!

"Ở trong thời gian ngắn nhất, liên lạc với hết thảy cùng ta Tiêu Gia có quan hệ vương giả, vô luận bỏ ra cái giá gì, đưa bọn họ mời đến ta Tiêu Gia bên trong!" Tiêu Gia 10 tổ, hiển nhiên sớm đã có quyết định, cơ hồ không có suy nghĩ nhiều.

Thấy thế nào, hắn vừa là nói: "Khi hắn trở về trước khi, ngươi chỉ có thể là cho ta Tiêu Gia nhiều lôi kéo đồng minh, lại mời người đem trong tộc trận pháp củng cố, chuẩn bị sẵn sàng."

Tiêu Hành Vũ yên lặng nghe, càng là nghe, trong lòng hắn lại càng phức tạp.

Chỉ là vì đối mặt Tiêu Vũ, Tiêu Gia cũng đã muốn trịnh trọng như vậy sao? Chuyện này quả thật là thiên đại trào phúng, cái kia vốn nên là bọn hắn Tiêu Gia sau nhân tài đối với!

"10 tổ, vậy còn ngươi?" Nghe đến cuối cùng, Tiêu Hành Vũ đột nhiên phát hiện, Tiêu Hành Vũ đem sự tình đều giao cho hắn, vậy chính hắn muốn làm cái gì?

"Ta phải đi gặp Thánh Tổ!" Tiêu Gia 10 tổ ánh mắt nghiêm nghị,

Nói: "Thấy qua Thánh Tổ sau khi, ta đem bế quan, nếu là thuận lợi, có thể làm cho ta có điều đột phá, có lẽ ta Tiêu Gia, còn có hy vọng!"

Tiêu Hành Vũ cả người chấn động mạnh, Tiêu Gia 10 tổ, lại muốn ở vào thời điểm này bế quan!

Hắn đã là vương giả cảnh giới, nếu lại xung kích, cái kia muốn xung kích chính là cảnh giới gì?

Nhưng mà, Tiêu Hành Vũ cũng biết, đạt được 10 tổ loại cảnh giới này sau, phải tiếp tục đột phá, đã không phải là dễ dàng như vậy sự tình, mặc dù là bây giờ bế quan, chỉ sợ cũng ý nghĩa không lớn.

Nghĩ đến, vị này 10 tổ cũng là đã không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể ở Tiêu Vũ tiến lại trước khi, thử làm ra một vài đột phá.

Nếu có thể thành công, có thể hắn thì có thể ngăn cản Tiêu Vũ, bảo toàn Tiêu Gia, nếu là thất bại, Tiêu Gia, có lẽ cũng bỏ mình với Tiêu Vũ trở về ngày!

“Nhớ kỹ ta giao cho sự tình, nếu là trong vòng một tháng ta còn không có xuất quan, ngươi liền trực tiếp đem người trong tộc tản đi, rời đi nơi đây!” Tiêu Gia 10 tổ cuối cùng giao cho một câu, sau đó phóng lên cao, bay về phía Tiêu Gia Thánh Tổ ngủ say nơi.

Thuyền kẻ thù không không Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng tháng cát Cát tinh

Thuyền kẻ thù không không Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng tháng cát Cát tinh nếu có thể thành công, có thể hắn thì có thể ngăn cản Tiêu Vũ, bảo toàn Tiêu Gia, nếu là thất bại, Tiêu Gia, có lẽ cũng bỏ mình với Tiêu Vũ trở về ngày!

Tiêu Hành Vũ ngơ ngác nhìn 10 tổ bay khỏi, mặt mũi già nua trên, nói không nên lời là cái gì tâm tình.

Liên quan tới Tiêu Vũ qua lại các loại vào đúng lúc này vội vàng nổi lên trong lòng, vị lão giả này tại nguyên chỗ thật dài thở dài, tràn ngập cay đắng: “Không nghĩ tới ngày đó, càng thật đến rồi!”

Trong lòng hắn phức tạp, nhưng cũng không dám quên Tiêu Gia 10 tổ chỗ giao cho sự tình, lúc này từ nơi này rời đi, liên lạc lên Thập Châu các nơi, hết thảy cùng Tiêu Gia có giao tình vương giả.

Lan Châu, một gian lịch sự tao nhã biệt viện.

Tiêu Vạn Thiên ở trong viện ngồi trên mặt đất, hắn không biết từ nơi nào tìm đến rồi một loại trắng như tuyết đóa hoa, lúc này trong khi trong viện đào hầm lấp đất, trồng lấy những hoa cỏ này, trong thần sắc, tràn đầy yên tĩnh.

“Không nghĩ tới Tiêu tiên sinh cũng yêu thích đạo này.”

Trong sân, chẳng biết lúc nào đi ra một ông lão, một bên mỉm cười, vừa hướng Tiêu Vạn Thiên đi tới.

“Cổ Dung tiền bối!” Tiêu Vạn Thiên nhìn thấy người này, liền vội vàng đứng lên hành lễ, nói: “Cổ Dung tiền bối, có thể tuyệt đối không nên lại để vãn bối tiên sinh, vãn bối vạn vạn không chịu đựng nổi!”

Này vị lão nhân, tự nhiên chính là lúc trước đem Tiêu Vũ theo Tiêu Gia bên trong cứu đi Tinh Thần Các vương giả Cổ Dung.

Đây mới thực là vương giả, Tiêu Vũ vạn trời mặc dù cũng đã thành vương, nhưng ở bực này nhân vật trước mặt cũng chẳng qua là một tiểu bối, đối phương lại cung kính gọi hắn là tiên sinh, tự nhiên là để hắn không dám thừa nhận.

“Tiêu tiên sinh này đã sai lầm rồi, ngươi là chúng ta tôn chủ đại nhân cha, Cổ Dung gọi bằng ngươi một tiếng Tiêu tiên sinh, hoàn toàn không quá đáng!” Cổ Dung lại là mang theo mỉm cười, UU đọc sách &# 32;ｗｗｗ. ｕｕ &# 107; ans ｈｕ. c &# 111; &# 109; &# 32; chút nào cũng không dám ở Tiêu Vạn Thiên trước mặt tự cao tự đại.

Sau xa không kẻ thù độc kết xem kỹ tiếp tháng cô học ngón tay

Từ ngày đó theo Ngọc gia rời đi, Tiêu Vũ liền đưa hắn dẫn tới nơi đây, vốn đối với Ngọc gia trước khi phát sinh sự tình, Tiêu Vạn Thiên cũng đã tràn đầy chấn động, mà sau khi đi tới nơi này, gặp phải sự tình lại làm cho hắn càng rung động.

Tinh Thần Các tên, cho dù là Tiêu Vạn Thiên cũng vô cùng rõ ràng, như thế thế lực vương giả nhân vật, ở tại bọn hắn đi tới sau khi, nhưng lại cung kính gọi bằng Tiêu Vũ làm đầu chủ, gọi hắn là Tiêu tiên sinh.

Tất cả những thứ này chỉ làm cho Tiêu Vạn Thiên cảm giác, hắn là càng ngày càng nhìn không thấu chính mình con trai.

Sau đó, hai cha con liền ở đây để ở, trong mấy ngày nay, Tiêu Vạn Thiên liền mỗi ngày ở trong nội viện này trồng hoa, hôm nay cũng là như thế.

“Hoa này đúng là kỳ lạ, lão hủ sống lâu như vậy, càng chưa từng gặp, không biết Tiêu tiên sinh là từ đâu tìm đến?” Cổ Dung đối với Tiêu Vạn Thiên loại này hoa, như là hứng thú.

Tu luyện tới vương giả cảnh giới sau, trùng ở lĩnh ngộ, bởi vậy có rất nhiều vương giả, thường ngày đã không phải là mù quáng tu luyện, mà là sẽ thông qua các loại phương thức, đi gần sát thiên địa.

Như này Cổ Dung, hắn bình thường chỉ thích trồng trọt hoa cỏ, thể ngộ loại yên tĩnh này, tu thân dưỡng tính sau khi, cũng có thể nhờ vào đó lĩnh ngộ đại đạo.

Hắn gặp Tiêu Vạn Thiên càng cũng tốt đạo này, không khỏi cũng hứng thú.

“Loại hoa này kêu Vũ Lan, là thê tử bình sanh yêu thích nhất một loại hoa.” Tiêu Vạn Thiên vẻ mặt, bất thình lình ảm đạm xuống.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 671: Trấn Hồn Mộc Tăm Tích

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiên sinh nhưng nhớ nhung phu nhân gì?” Cổ Dung tiên sinh nghe vậy, dĩ nhiên minh bạch, Tiêu Vạn Thiên mấy ngày nay trồng trọt hoa này, nguyên lai là nhớ nhung vợ.

“Ta đời này, phụ nàng nhiều lắm!” Tiêu Vạn Thiên lộ ra đau thương nụ cười, nói: “Nhiều năm trước, ta ném mẹ con bọn hắn, độc thân rời đi, để một mình nàng mang theo Vũ Nhi về tới gia tộc của nàng, mà khi đó, trên người nàng, còn bị rơi xuống một loại âm tà chú thuật, nhưng ta lại là bất lực!”

Ở Tiêu Vạn Thiên trong lòng, đã nhiều năm như vậy, Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú, chỉ sợ sớm phát tác, vắng mặt nhân thế.

Dọc theo con đường này, hắn chưa bao giờ hướng về Tiêu Vũ hỏi qua Lâm Vũ Nhu sự tình, mình cũng chưa từng nói tới, cũng là bởi vì, hắn biết rõ Lâm Vũ Nhu trúng rồi loại kia chú thuật, hơn nửa đã qua đời, hắn không muốn lại nhấc lên, để Tiêu Vũ khổ sở.

Hơn nữa, hắn tự giác thẹn với Lâm Vũ Nhu, càng không muốn, ở Tiêu Vũ trước mặt nhắc tới, bằng không hắn sẽ càng thêm áy náy bất an.

Thế nhưng, tại đây Cổ Dung trước mặt, hắn lại là không có như vậy băn khoăn.

“Ta vốn tưởng rằng, chỉ cần ta tài năng ở cổ địa bên trong sớm ngày tìm tới trấn áp trong cơ thể nàng chú thuật linh vật, cùng với hóa giải vũ hóa trên người hắc khí gì đó, thì có thể cứu mẹ con bọn hắn. Nhưng tiếc là, ta thái quá vô dụng, hao phí hai mươi năm, cũng chỉ tìm được rồi một loại linh vật!”

Tiêu Vạn Thiên cúi đầu nói xong, như là tự nói, cũng như là ở nói hết này chừng hai mươi năm, không người sao biết được đau buồn.

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của hắn, đã không cảm thấy trở nên đỏ chót, nói: “Bây giờ, nàng cũng đã không còn tại thế lên, trước đây ta ra vào với các đại cổ địa, mỗi đêm đối diện sinh tử, mãi đến tận mấy ngày nay, ta cùng với Vũ Nhi đoàn tụ, mới hiếm thấy qua lên thời gian yên bình.”

“Vũ Nhi xuất sắc như thế, ta phải tử như thế, đời này lẽ ra không tiếc, nhưng ở loại này trong yên tĩnh, ta lại vẫn là không khỏi nhớ tới nàng đến, nhưng mà nàng đã vắng mặt, ta có thể làm, cũng chỉ có ở loại này dưới bao nhiêu đóa nàng yêu thích nhất hoa tươi, dùng để nhớ lại.”

Này hơn hai mươi năm, Tiêu Vạn Thiên mỗi ngày đều ở đây cổ địa bên trong đối mặt sinh tử, mặc dù đang thời gian tới tính, hắn đã sớm tính tới Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật cũng đã phát tác, nhưng khi đó vào sinh ra tử gian, căn bản không rảnh để hắn sầu não.

Nhưng bây giờ, hắn trở về đến thời gian yên bình sau, trong nội tâm sầu não, ngược lại là không cách nào khống chế, ở trong mấy ngày nay như là nước suối giống nhau dâng lên trên.

“Cổ tiền bối, ta vừa rồi những lời này, còn nhìn ngươi không nên nói cho Vũ Nhi. Ta và hắn hiếm thấy đoàn tụ, ta không muốn để cho hắn nhìn thấy ta như thế sa sút, để tránh hắn lo lắng.” Tiêu Vạn Thiên nói ra trong lòng ngột ngạt nhiều năm tâm sự, tâm tình nhẹ hơn, đối với Cổ Dung cầu khẩn nói.

“Này……” Cổ Dung bất đắc dĩ, chậm chạp không có trả lời, con mắt lại là hướng về Tiêu Vạn Thiên phía sau nhìn tới.

Đột nhiên như là đã nhận ra cái gì, Tiêu Vạn Thiên bỗng nhiên cả kinh, quay đầu lại, nói: “Vũ Nhi, ngươi là lúc nào tới?”

“Ai da!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng hít một tiếng, nói: “Ta vẫn còn kỳ quái, vì sao cha ngươi trở về sau khi, chưa từng có đối với ta hỏi qua mẫu thân sự tình, nguyên lai, phụ thân là cho rằng mẫu thân đã mất, sợ hãi nói tới mẫu thân sẽ làm ta khổ sở.”

Những ngày qua, Tiêu Vũ vẫn luôn đối với cái này cảm thấy kỳ quái, cho tới bây giờ, mới xem như là biết rồi nguyên nhân.

Tiêu Vạn Thiên ngây tại chỗ, sau đó cười khổ, không muốn hắn cũng đạt tới vương giả cảnh giới, càng vẫn không thể nào phát hiện Tiêu Vũ là khi nào tiến lại.

“Cha, trên người mẫu thân chú thuật, cũng không có phát tác!” Tiêu Vũ đi tới Tiêu Vạn Thiên trước mặt, nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên một mình thần thương, hắn trong lòng cũng là cảm thấy không đành lòng.

“Ngươi…… ngươi nói cái gì?” Tiêu Vạn Thiên ngây ngẩn cả người, phảng phất Tiêu Vũ thời khắc này một câu nói này, so với Tiêu Vũ trước khi mang cho hắn hết thảy chấn động, hết thảy xung kích, đều phải mãnh liệt.

“Này…… sao có thể có chuyện đó? Tiêu Gia 6 Hồn giam tâm chú, ta quá hiểu, trúng rồi bùa này, nếu như không có Tiêu Gia độc môn bí thuật cùng linh vật, căn bản giải không được, kể cả năm đó ta, đều cứu không được mẹ ngươi, chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào cổ địa bên trên, đã nhiều năm như vậy, chú thuật làm sao có khả năng không có phát tác?”

Tiêu Vạn Thiên vừa là kích động, vừa là không thể tin được.

“Tiêu tiên sinh, ta có thể chứng minh, tôn chủ lời nói, tất cả đều là thật, bởi vì ta còn còn thấy qua Tiêu phu nhân!” Cổ Dung ở một bên cười nói, lúc trước hắn đem Tiêu Vũ cứu lại thời điểm, Lâm Vũ Nhu cũng từng tới nơi đây, sau đó bị đưa đến linh vị đại nhân nơi đó.

“Này…… Vũ Nhi, này là thật sao?” Tiêu Vạn Thiên vẫn là không thể tin được, lại một lần nhìn phía Tiêu Vũ.

“Cha, là thật!” Tiêu Vũ trọng trọng gật đầu, “mẫu thân một mực đang chờ ngươi trở về ngày đó, trên người nàng chú thuật không có phát tác!”

“Thật sự? Đây là sự thực?” Tiêu Vạn Thiên nhiều năm như vậy, ở cổ địa trong không biết là chảy qua bao nhiêu máu, nhưng lại chưa bao giờ rơi qua một lần nước mắt, nhưng thời khắc này, ánh mắt của hắn đã đỏ lên, mắt hổ bên trong, có nước mắt lăn nhào.

“Cha!” Tiêu Vũ đánh thức Tiêu Vạn Thiên, ngưng trọng nói: “Trên người mẫu thân chú thuật dù chưa phát tác, nhưng là còn không có mở ra, cũng là bởi vì nguyên nhân này, cho nên ta mới không có lập tức dẫn ngươi đi thấy nàng!”

Lâm Vũ Nhu hiện thân, ở Tinh Thần Các vị kia tổ chủ đại nhân nơi đó, theo Tinh Thần Các theo như lời, bây giờ chỉ có vị đại nhân kia, tài năng bảo vệ Lâm Vũ Nhu mạng, bởi vậy Tiêu Vũ cũng không biết Lâm Vũ Nhu người ở phương nào, càng không biết, bây giờ hay không có thể đi gặp nàng.

“Chú thuật không mở?” Tiêu Vạn Thiên lập tức vừa là sửng sốt.

Hắn biết rõ Tiêu Gia cái kia 6 Hồn giam tâm chú khủng bố, bùa này một ngày không rõ, Lâm Vũ Nhu sẽ bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, đều có nguy hiểm đến tính mạng.

“Muốn giải trừ trên người mẫu thân chú thuật, bây giờ còn cần một loại tên là trấn hồn mộc gì đó, 6 Hồn giam tâm chú là Tiêu Gia chú thuật, ta vẫn luôn muốn hỏi, cha ngươi là có hay không hiểu ra thuật này, vừa có biết hay không nơi nào mới có thứ này?”

Tiêu Vũ trong lòng, đối với giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật sự tình, cũng vẫn không có buông.

Nhưng làm sao, Tinh Thần Các được xưng có thể tìm khắp thế gian chí bảo, thời gian dài như vậy tới nay một mực tìm kiếm các loại dùng để giải chú linh vật, tìm lâu như vậy, lại chỉ có cái kia cuối cùng giống nhau tên là trấn hồn mộc gì đó không có tìm được, Tiêu Vũ cũng không biết nên trên đi nơi nào tìm. U &# 8 &# 32;

Cùng hắn bất đồng chính là, Tiêu Vạn Thiên là tiêu trong lúc này sinh trưởng, đối với này 6 Hồn giam tâm chú cùng giải chú phương pháp, nên so với hắn hiểu nhiều lắm, có lẽ sẽ biết cái kia giải chú mấu chốt đồ vật ở nơi nào mới có.

“Trấn hồn mộc?” Tiêu Vạn Thiên nghe nói, một chút vừa ngây ngẩn cả người, nói: “Vũ Nhi, thật có trấn hồn mộc, ngươi trên người mẫu thân chú thuật, thì có thể giải khai sao?”

“Cha, ngươi có biết nơi nào có trấn hồn mộc?” Tiêu Vũ chấn động mạnh, vốn chỉ là thử vừa hỏi, bây giờ nhìn lại, Tiêu Vạn Thiên tựa hồ thật biết.

“Trấn hồn mộc……” Tiêu Vạn Thiên thần sắc phức tạp, sắc mặt biến đổi hồi lâu, cuối cùng cắn răng một cái, nói: “Đó là trồng ở Tiêu Gia địa cung ở chỗ sâu trong, tuổi tác thập phần từ xa xưa một gốc cây cổ mộc, chỉ tồn tại ở Tiêu Gia bên trong!”

“Tiêu Gia địa cung?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, trong đầu, đột nhiên liền nghĩ tới cái kia một hơi đặt ở Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, ở trong đang ngủ say Tiêu Gia Thánh Tổ vạn năm quan tài cổ!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có canh ba, trước khi đã nói tiếp xuống đặc sắc bộ phận từng đợt tiếp theo từng đợt, thế nhưng kế tiếp này một làn sóng ta còn có chút chi tiết nhỏ chưa nghĩ ra, mọi người trước hết để cho ta đem ý nghĩ làm rõ, hết thảy đều là vì để cho tiếp xuống một làn sóng tới càng mãnh liệt!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 672: Tiêu Gia Chuẩn Bị

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Gia!” Tiêu Vũ nắm đấm, nắm thật chặt lên.

Hắn sớm nên nghĩ đến, 6 Hồn giam tâm chú là Tiêu Gia người thi triển chú thuật, cái kia giải chú mấu chốt đồ vật, nên cũng là tồn tại ở Tiêu Gia bên trong!

“Vũ Nhi...... ngươi...... ngươi muốn làm thế nào?” Tiêu Vạn Thiên vẻ mặt, đột nhiên trở nên hơi trở nên phức tạp.

Hắn là Tiêu Gia xuất thân, mặc dù bởi vì Tiêu Vũ mẹ con phản bội Tiêu Gia, nhưng đối với Tiêu Gia, đáy lòng của hắn còn là có loại phức tạp tâm tình.

Cùng Tiêu Vũ bất đồng, Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia không có nửa điểm cảm tình, thế nhưng hắn, không chỉ sinh ở Tiêu Gia, hơn nữa cũng dài ở Tiêu Gia, đối với Tiêu Gia cảm tình, hắn và Tiêu Vũ cái kia là hoàn toàn bất đồng.

“Cha, việc này ngươi thì không cần phải để ý đến, giao cho Vũ Nhi chính là.” Tiêu Vũ biết Tiêu Vạn Thiên trong lòng phức tạp, lúc này cũng không có ý định nói rõ với hắn.

“Vũ Nhi, cha có thể hay không cầu ngươi một chuyện?” Tiêu Vạn Thiên phức tạp vẻ mặt, mở miệng nói ra.

“Cha, ngươi yên tâm đi, nếu không tất yếu, ta sẽ không đối với Tiêu Gia quá phận.” Tiêu Vũ biết Tiêu Vạn Thiên muốn nói cái gì, thế nhưng để giải trừ Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, Tiêu Gia hành trình, hắn đã là không thể không đi!

“Ai da!”

Cuối cùng, Tiêu Vạn Thiên cũng chỉ có thể là thở thật dài một tiếng, để cứu Lâm Vũ Nhu, hắn cũng minh bạch, có một số việc, căn bản không thể kìm được bọn họ.

“Cổ Dung tiên sinh, ta sắp rời đi nơi đây một thời gian, ta không có ở đây thời kỳ, làm phiền ngươi chăm sóc tốt cha ta.”

Tiêu Vũ đem Cổ Dung gọi vào một an tĩnh góc, giao cho nói: “Trừ lần đó ra, qua mấy ngày Lãnh gia cùng Mục gia, nên đưa tới một vài vương đạo khí cùng vương thuốc, đến lúc đó, ta hy vọng ngươi giúp ta đem bọn họ đưa tới gì đó, đưa đến một nơi khác.”

Giao phó xong Cổ Dung sau khi, Tiêu Vũ một mình rời đi, hắn dự định một mình đi tới Tiêu Gia.

Tiêu Vạn Thiên mặc dù cũng đã thành vương giả, nhưng hắn là xuất thân Tiêu Gia người, cho nên Tiêu Vũ cũng không có dẫn hắn cùng nhau đi tới, như vậy, đối với Tiêu Vạn Thiên hơi bị quá mức tàn khốc.

“Bốp!”

Lấy ra huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ từ Lan Châu biên giới phóng lên cao, mục đích nhắm thẳng vào Hạo Châu.

“Tộc chủ!”

Hạo Châu, Tiêu Gia trong vòng.

Tiêu Hành Vũ ngồi một mình một tòa bên trong cung điện, cau mày, đang suy tư về, Tiêu Vũ hay không thật sẽ ở ngày gần đây, quay về Tiêu Gia.

Đột nhiên, trong điện có một gã Tiêu Gia người tiến lại, quỳ rạp xuống Tiêu Hành Vũ trước người, nói: “Cái kia nghiệt tử, có tin tức!”

Tiêu Hành Vũ cả người chấn động, bỗng nhiên đứng lên, nói: “Ở trong đó?”

Khoảng thời gian này, ở Tiêu Gia 10 tổ dặn dò chuyện này sau khi, Tiêu Hành Vũ rất nhanh, liền khiến người ta khắc họa rất nhiều máu dẫn phù.

Cất giữ bùa này người, liền có thể ở trong phạm vi nhất định nhận biết được Tiêu Vũ tồn tại, dù sao Tiêu Vũ xuất thân Tiêu Gia, đối với Tiêu Gia tới nói, phải tìm được Tiêu Vũ tăm tích, cũng sẽ không là quá khó khăn sự tình.

Từ sau lúc đó, Tiêu Hành Vũ đem này máu dẫn phù giao cho người khác nhau, khiến cái này người đi đến Thập Châu đại địa các địa phương.

Có này máu dẫn phù sau, Tiêu Vũ vô luận ở nơi nào xuất hiện, Tiêu Gia đều sẽ trước tiên biết được hắn xu hướng, mà hiện nay, Tiêu Vũ rốt cục xuất hiện, bị cất giữ Tiêu Gia máu dẫn phù người phát hiện tung tích.

Địch xa Quỷ thuyền học bờ ruộng ầm ĩ tháng từ tinh

Địch xa Quỷ thuyền học bờ ruộng ầm ĩ tháng từ tinh có này máu dẫn phù sau, Tiêu Vũ vô luận ở nơi nào xuất hiện, Tiêu Gia đều sẽ trước tiên biết được hắn xu hướng,

Mà hiện nay, Tiêu Vũ rốt cục xuất hiện, bị cất giữ Tiêu Gia máu dẫn phù người phát hiện tung tích.

“Hắn trước đó không lâu ở Lan Châu xuất hiện, bây giờ đang nhanh chóng di động ở trong, nhìn hắn di động phương hướng…… trong khi hướng về chúng ta Hạo Châu mà đến!” Tên kia Tiêu Gia người sắc mặt nghiêm túc, như thực chất đáp.

“Hắn quả thực, hay là muốn trở về gì?” Tiêu Hành Vũ sắc mặt suy sụp, vừa là tầng tầng ngồi xuống lại.

Hắn vốn tưởng rằng, Tiêu Gia 10 tổ suy đoán, có lẽ chỉ là một loại giả thiết, Tiêu Vũ không nhất định thật sẽ trở lại Tiêu Gia, nhưng từ hiện tại kết quả đến xem, Tiêu Vũ, đúng là vẫn còn muốn đã trở lại!

Mà bây giờ Tiêu Vũ, đã lại không phải trước đây cái kia có thể mặc cho Tiêu Gia nhào nặn người, mà là cái có thể làm cho bất kỳ 1 đại cổ tộc đều cảm giác được kiêng kỵ tồn tại!

“Ngọc gia đã không tồn tại, có phải, hắn thật thỉnh giáo ta Tiêu Gia báo thù, đem chúng ta Tiêu Gia cũng theo trong thiên địa xoá bỏ gì ?”

Tiêu Hành Vũ vẻ mặt vô cùng phức tạp, ngồi yên trên ghế, ngơ ngẩn xuất thần.

“Tộc chủ, chúng ta bây giờ nên làm gì? Gia tộc trước đây đối với hắn như vậy, hắn lần này nếu là trở về, chỉ sợ……”

Tên kia báo lại Tiêu Gia người, thoạt nhìn cũng rõ ràng tràn đầy bất an, sắc mặt tràn ngập nghiêm nghị.

Phục hồi tinh thần lại, dù cho trong lòng phức tạp vạn phần, nhưng việc quan hệ Tiêu Gia sinh tử, Tiêu Hành Vũ thân là tộc chủ, cũng không dám chậm trễ, cắn răng nói: “Chuyện đến nước này, cũng chỉ có y theo kế hoạch tiến hành rồi!”

“Vâng!” Tên kia Tiêu Gia người gật đầu, sau đó liền từ nơi này lùi ra.

Trong điện, liền chỉ còn lại có Tiêu Hành Vũ, hắn thần sắc phức tạp, một tấm mặt mũi già nua, vào thời khắc này không dứt biến hóa, như là đang làm một loại nào đó giãy dụa.

Qua rất lâu, Tiêu Hành Vũ sắc mặt đột nhiên trở nên kiên định, hắn nghiến răng đứng dậy, từ bên trong cung điện đi ra, một thân một mình, đi tới một gian khác u tĩnh nhà nhỏ.

Căn này nhà nhỏ, rời xa Tiêu Gia trung tâm, quanh thân trống rỗng, chỉ có mấy gian phòng nhỏ, có vẻ rất là yên tĩnh.

Ở trong nội viện này, có một đạo thướt tha bóng người, nàng lẳng lặng ngồi xếp bằng, ngồi đàng hoàng ở 1 khô cổ thụ bên dưới, tuy là ngồi ở chỗ đó bất động, lại làm cho người ta cảm giác lúc ẩn lúc hiện, khiến người ta hoài nghi mình hay không hoa mắt vậy.

“Lăng Tiên…… cô nương!” Tiêu Hành Vũ chậm rãi bước đi lên phía trước, như là vẫn đang do dự.

Cô gái kia mở hai mắt ra, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “Xem ra, là có hắn tin tức?”

Thuyền không kẻ thù khốc thuyền xem kỹ tiếp lạnh ngón tay cô chỗ

Tiêu Hành Vũ gật đầu, cắn chặt hàm răng, không biết là có hay không nên tin tưởng cô gái này.

Một quãng thời gian trước khi, theo Ngọc gia bị Tiêu Vũ xoá bỏ sự tình truyền ra, Tiêu Gia 10 tổ lựa chọn bế quan, toàn bộ Tiêu Gia bên trong, chính là tràn đầy nghiêm nghị, Tiêu Hành Vũ nội tâm, cũng thời khắc không cách nào an bình.

Nhưng mà, chính là vào lúc đó, cái này khiến người ta cảm thấy vô cùng thần bí nữ tử, lại chủ động đến rồi Tiêu Gia, và nói cho Tiêu Hành Vũ, nàng đồng ý trợ giúp Tiêu Gia, để Tiêu Gia vượt qua lần này cửa ải khó.

Đối với cô gái này, Tiêu Hành Vũ chỉ biết nàng là Đạo Thần Cung đệ tử, tên là Lăng Tiên, trừ lần đó ra, hắn đối với cô gái này tất cả, không biết gì cả, cho nên cũng không biết là có hay không nên tin tưởng cô gái này nói.

Nhưng có một chút, Tiêu Hành Vũ lại là vạn phần khẳng định, đó là cô gái này thực lực vô cùng mạnh mẽ, cường đại đến làm người trình độ khủng bố.

“Hắn bây giờ, đang hướng về Tiêu Gia mà đến.” Tiêu Hành Vũ cắn răng, nói: “Tha thứ ta lỗ mãng, có thể không mời mọc Lăng Tiên cô nương báo cho, ngươi vì sao phải trợ giúp chúng ta Tiêu Gia?”

“Chuyện thế gian, không phải mọi thứ đều nhất định muốn biết lý do, ngươi chỉ cần biết, dùng hắn thực lực hôm nay, có thể giúp các ngươi Tiêu Gia vượt qua nguy cơ, chỉ có một mình ta!” Lăng Tiên nhàn nhạt lắc đầu, cũng không trả lời Tiêu Hành Vũ nghi vấn.

“Vâng!” Tiêu Hành Vũ cúi đầu, hắn rốt cục vẫn là lựa chọn tin tưởng cô gái này.

Thật sự là, tới trước mắt, tới Tiêu Gia tồn vong thời khắc, hắn đã không có biện pháp tốt hơn, trước mắt hắn, chỉ có thể lựa chọn tin tưởng cô gái này!

“Thay ta chuẩn bị một thứ, từ sau lúc đó, ta bảo đảm, Tiêu Vũ cũng sẽ không bao giờ đối với Tiêu Gia tạo thành bất cứ uy hiếp gì!” Lăng Tiên lời nói lãnh đạm, lại giống như một thần nữ, không cho phép bất luận người nào đối với nàng nói cảm thấy nghi ngờ!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 673: Gặp Lại Đoạn Thiên Vương

"Vâng!" Tiêu Hành Vũ một chữ cũng không có hỏi lại.

Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ đã trả lại trên đường tới, nếu như Tiêu Vũ này đến đối với Tiêu Gia ôm ấp địch ý mãnh liệt, vậy đem không có mấy người, có thể thay thế Tiêu Gia ngăn trở Tiêu Vũ.

Cái này Lăng Tiên, xuất thân Đạo Thần Cung, mặc dù thần bí, nhưng cũng vô cùng cường đại.

Tôn xa xa xa độc thuyền xem kỹ chiến cô địch thuyền thuật

Làm bảo đảm Tiêu Gia, Tiêu Hành Vũ đến bây giờ, đã là chỉ có thể dựa theo Lăng Tiên lời nói đi làm.

"Tiêu Vũ!"

Tiêu Hành Vũ sau khi rời đi, Lăng Tiên một thân một mình, lẳng lặng ngồi ngay ngắn, ánh mắt mờ ảo, nhìn phía phương xa, lẩm bẩm nói: "Vốn tưởng rằng, cho ngươi cùng bạo chúa một trận chiến, ngươi nên sẽ chết ở bạo chúa trong tay, nhưng tiếc là, bạo chúa quá làm ta thất vọng."

Nàng vừa nhắm hai mắt lại, giống như chẳng có chuyện gì phát sinh bình thường, lẳng lặng xếp bằng ở cây kia cổ thụ bên dưới, không nhúc nhích.

"Bốp!"

Mang huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ qua lại ở trong đám mây, tốc độ ngay lập tức vạn dặm, ở phía sau hắn, người đá Tiểu Cửu đi sát đằng sau, hai người không nói lời nào, dùng tốc độ nhanh nhất, chạy tới Hạo Châu.

“A?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ bóng người ngừng lại, cau mày, người đá Tiểu Cửu, đã ở phía sau hắn lập tức ngừng lại.

Ở tiền phương đám mây ở chỗ sâu trong, một gã vĩ đại nam tử ngồi trên áng mây bên trên, hai mắt khép hờ, ngăn cản Tiêu Vũ đường đi.

“Đoạn Thiên Vương?”

Sau khoa khoa kẻ thù khốc địch bóng bờ ruộng dương địa tinh chỗ

Tiêu Vũ con mắt, hơi nheo lại. Người vương giả này thành danh nhiều năm, đã từng là cùng Huyết Vũ vương nổi danh nhân vật, tin đồn người này có phi thường kinh người sức chiến đấu, là Thập Châu trên mặt đất thực lực đứng đầu vương giả nhân vật.

“Ngươi đang chờ ta?” Tiêu Vũ mở miệng, đối phương chặn lại ở chỗ này, tựa hồ như là đang tận lực chờ hắn, mà cũng không trùng hợp ở này.

Mở mắt ra, đoạn Thiên Vương ánh mắt như đao. Ở trong tay, có một thứ bị hắn nắm, lại là một viên minh phù.

“Máu dẫn phù?” Tiêu Vũ liếc mắt liền thấy được bùa này, ban đầu ở trong minh thổ, Tiêu Gia người thì đã dùng tương tự minh phù, đến nắm giữ hắn xu hướng.

Đáp án rất rõ ràng, đoạn Thiên Vương thông qua bùa này, cảm ứng được phương vị của hắn, này đây đặc biệt thủ tại chỗ này, ngăn cản đường đi của hắn.

“Ngươi muốn đi Tiêu Gia?” Đoạn Thiên Vương thân hình vĩ đại, trong tay véo nhẹ lấy cái kia một viên minh phù, cặp mắt như đao bình thường, rơi vào Tiêu Vũ trên người.

“Việc này tựa hồ cùng ngươi không có quan hệ!” Tiêu Vũ trong miệng nói xong, lông mày lại là giam lên.

Tiêu Gia người, tựa hồ đã sớm biết rồi việc này, nếu không không thể lại đem loại kia máu dẫn phù cho đến đoạn Thiên Vương trong tay.

Phải biết rằng, này minh phù chỉ có Tiêu Gia người mới có thể khắc đến, bởi vì Tiêu Vũ trong cơ thể lưu, dù sao cũng là Tiêu Gia máu, những người khác không có Tiêu Gia máu, là khắc không ra loại này có thể tìm được hắn minh phù.

Tiêu Gia lại nhạy cảm như vậy, ngược lại để Tiêu Vũ cảm thấy ngoài ý muốn.

“Nhiều năm trước khi, ta đã nhận qua Tiêu Gia ân huệ.” Đoạn Thiên Vương trong giọng nói, nghe không ra tâm tình gì, nói: “Ta từ trước đến giờ độc lai độc vãng, không thuộc về bất kỳ thế lực nào, cũng chưa từng nợ qua người nào ân tình, chỉ có Tiêu Gia!”

Tiêu Vũ lông mày một lần nữa giam lên, Tiêu Gia loại này cổ xưa đại tộc, tồn đời từ xa xưa, mặc dù là đoạn Thiên Vương loại này trong truyền thuyết sức chiến đấu kinh người đứng đầu vương giả, khi còn trẻ đã nợ qua bọn họ ân tình, cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

“Ngươi là Tiêu Gia người, ngươi cùng Tiêu Gia ở giữa sự tình, vốn ta không nên nhúng tay, nhưng nếu như ngươi uy hiếp được Tiêu Gia,

Ta vẫn không thể không can thiệp tới.” Đoạn Thiên Vương nói xong, trong tay phải, không biết từ nơi nào lấy ra một thanh loan đao.

Hắn đao này sức người, cả người khí chất, liền giống như thay đổi một người.

Lúc này đoạn Thiên Vương, cả người cũng giống như hóa thân trở thành một thanh bảo đao, cho người cảm giác chính là sắc bén, nguy hiểm.

“Nói như vậy, ngươi muốn giết ta?” Tiêu Vũ sắc mặt, cũng lạnh xuống.

“Chỉ cần ngươi đối với Tiêu Gia tạo thành uy hiếp, ta thì không thể để cho ngươi sống sót!” Đoạn Thiên Vương tay cầm trường đao, cả người khí thế, trở nên càng ngày càng sắc bén, cũng càng ngày càng sắc bén nguy hiểm.

“Xem ra trận chiến này đã không thể tránh né!” Tiêu Vũ thở dài, tay phải duỗi một cái, trong nháy mắt, ở trong tay hắn cũng xuất hiện một món binh khí.

Đó là một thanh kim sắc trường kiếm, kiếm dài ba thước, đây là trên người hắn phần đông vương đạo trong binh khí một cái.

Mặc dù hắn không thể dẫn động vương đạo khí phía trên đại đạo lực lượng, nhưng dựa vào binh khí cứng rắn, cũng có thể để chiến lực của hắn tăng lên không ít.

“Ta tên Đoạn Thiên, đao đoạn trời xanh!”

Đoạn Thiên Vương cũng không nói thêm, tay cầm trường đao, quay Tiêu Vũ một đao chém đi.

Địch kẻ thù khoa xa độc địch bóng tiếp Mặt Trăng sớm chiến

Địch kẻ thù khoa xa độc địch bóng tiếp Mặt Trăng sớm chiến "chỉ cần ngươi đối với Tiêu Gia tạo thành uy hiếp, ta thì không thể để cho ngươi sống sót!" Đoạn Thiên Vương tay cầm trường đao, cả người khí thế, trở nên càng ngày càng sắc bén, cũng càng ngày càng sắc bén nguy hiểm.

Này chém ra một đao, mây gió biến ảo, thiên địa thất sắc, trên bầu trời, vang lên sấm sét từng trận, phảng phất liền cái kia trời cao, đều vì một đao này đao ý sở kinh.

"Ầm!"

Tôn xa khoa xa Quỷ tôn thuật tiếp hàng tháng mới cô

Một đao kia, ánh đao vạn dặm, quanh thân vô tận Lưu Vân, ở một đao này ánh đao bên trong, bị chia ra làm hai, theo nhìn trên mặt, một đao kia liền như là đem toàn bộ bầu trời chia ra làm hai, thanh thế cực kỳ doạ người!

Đoạn Thiên Vương, đao đoạn trời xanh, nguyên nhân chính là như thế, hắn mới có kết thúc trời tên!

Sau khoa khoa khoa tình tôn học bờ ruộng cô học từ

Địch không kẻ thù độc kết xem kỹ từ lạnh địch tinh thuyền

"Chém!"

Địch không kẻ thù độc kết xem kỹ từ lạnh địch tinh thuyền "ầm!"

Tiêu Vũ bên này, cũng là không có lời thừa thãi, trường kiếm trong tay mặc dù không có kinh người dường nào đại đạo gợn sóng, nhưng cũng có cỗ thẳng tiến không lùi khí thế, đối mặt đoạn Thiên Vương đây có thể đoạn vòm trời một đao, không sợ hãi chút nào, giơ kiếm đón chào!

Ầm ầm ầm ầm!

Tận trời đao ý, cùng kiếm ý bén nhọn, vào đúng lúc này đan xen vào nhau.

Địch không không khoa mới kết hận từ lạnh mới ngón tay

Đoạn Thiên Vương đao thế kinh người, mà Tiêu Vũ kiếm ý, tất là chất phác không có hóa, và không có gợi ra đặc thù gì gợn sóng, không có gì lạ.

“Hây!”

Tôn Bất Khoa kẻ thù độc địch xem kỹ chiến lạnh vâng tiếp khắc

Tôn Bất Khoa kẻ thù độc địch xem kỹ chiến lạnh vâng tiếp khắc “ngươi là Tiêu Gia người, ngươi cùng Tiêu Gia ở giữa sự tình, vốn ta không nên nhúng tay, nhưng nếu như ngươi uy hiếp được Tiêu Gia, ta vẫn không thể không can thiệp tới.” Đoạn Thiên Vương nói xong, trong tay phải, không biết từ nơi nào lấy ra một thanh loan đao.

Gió lạnh thổi, trên bầu trời mây tụ mây tan.

Tiêu Vũ bình tĩnh thu kiếm, đoạn Thiên Vương tất là một tiếng thở dài.

“Rắc” một tiếng, cái kia một cái có thể đoạn vòm trời đao, chia ra làm hai, đứt thành hai đoạn, UU đọc sách ｗｗ &# 119;. ｕ ukan ｓ hu &# 46; com Đoạn Thiên Vương nhìn trong tay đao gãy, ánh mắt bình tĩnh, lại lộ ra vài phần than thở.

“Không nghĩ tới, ngươi đã trưởng thành đến mức độ như vậy!”

Đoạn Thiên Vương lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Vũ, là Thiên Uyên thời gian, vào lúc ấy, bởi vì Thiên Uyên bên trong người tu vi đều bị áp chế, không cách nào bày ra thực lực chân chính, khi đó, tất cả mọi người đem Tiêu Vũ trở thành vương giả.

Mà lúc đó Tiêu Vũ, nương tựa theo thân thể mạnh mẽ, liền có thể cùng ở đây này không cách nào phát huy vương đạo thực lực vương giả nhân vật một trận chiến.

Đoạn Thiên Vương đệ nhị lần nhìn thấy Tiêu Vũ, là Tổ Thạch thôn, khi đó Tiêu Vũ, tựa hồ vẫn chỉ là tông sư tu vi, chính là nương tựa theo mấy viên minh phù, có thể uy hiếp được vương giả nhân vật.

Mặc dù hai lần đó, Tiêu Vũ đều che giấu thân phận, nhưng hai lần thân phận, đến lúc sau cũng đã là bị xem thấu.

Lần này, là đoạn Thiên Vương lần thứ ba nhìn thấy Tiêu Vũ, nhưng lần này, cái kia trước đây đối với hắn mà nói giống như giun dế bình thường nhỏ bé tuổi trẻ hậu bối, đã có thể chính diện đánh với hắn một trận, và, này kết quả cuối cùng, là hắn thất bại!

“Xem ra, đời chúng ta lão Vương người thời đại, cuối cùng rồi sẽ là muốn qua đi, tương lai, rốt cuộc còn là thuộc về các ngươi!”

Đoạn Thiên Vương vẻ mặt, nói không nên lời là cái gì tâm tình, hắn sâu sắc thấy Tiêu Vũ, sau đó ném đao gãy, liền như vậy đi xa.

“Ta thua rồi, đã không có ngăn cản tư cách của ngươi, nhưng này sau khi đường, ngươi chỉ sợ cũng sẽ đi được thập phần gian nan.”

Địch kẻ thù kẻ thù độc kết bóng từ chiến tranh lạnh kẻ thù tôn

Tiếng thở dài bên trong, đoạn Thiên Vương bóng người dần dần đi xa, biến mất ở đám mây ở chỗ sâu trong, không thấy từ đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 674: Hoạt Động

Đọc trên điện thoại

Đoạn Thiên Vương thực lực, ở vương giả nhân vật ở trong tuyệt đối thuộc về đứng đầu, nhưng Tiêu Vũ, hắn ở 4 lực phù hợp trước khi, cũng đã có thể trảm vương giả, trải qua cùng Quân Tà đánh một trận xong, thực lực của hắn tại Thiên Vương bên dưới, hầu như đã không người nào có thể địch.

Này đây, mặc dù là đoạn Thiên Vương bực này nhân vật, bây giờ cũng đã không phải là đối thủ của hắn.

Thời đại luân phiên, thế sự biến thiên, đây là dù ai cũng không cách nào trốn tránh sự tình, này thuộc về thế hệ trước vương giả thời đại, ở Đạo Thần Cung những kia tuổi trẻ yêu nghiệt cùng xuất hiện ngay sau đó, đã trở thành trôi qua.

Không có truy kích, đoạn Thiên Vương mặc dù ngăn cản, nhưng vị vương giả này thẳng thắn cương nghị, là một hiếm thấy hán tử, Tiêu Vũ mặc dù thắng, nhưng cũng không có hạ tử thủ dự định.

“Xem ra sau khi đường, đi được sẽ không vậy bình tĩnh.” Thu hồi trường kiếm, Tiêu Vũ nhớ tới đoạn Thiên Vương trước khi rời đi lưu lại lời nói, tâm trạng sâu sắc minh bạch, hắn lần đi Tiêu Gia, đoạn đường này chỉ sợ sẽ không thuận lợi như vậy.

Có điều mặc dù như thế, hắn vẫn còn đi, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, chỉ có Tiêu Gia bên trong trấn hồn mộc có thể giải, vô luận việc này như thế nào đi nữa gian nan, hắn cũng đã không thể quay đầu lại!

“Tìm được rồi cha, giải trừ trên người mẫu thân chú thuật, làm xong này, ta tài năng chính thức an lòng, không kiêng dè gì đi tìm kiếm thuộc về con đường của mình, toàn tâm toàn ý, xung kích Vương cảnh!”

Tiêu Vũ lấy ra huyễn thiên thần dực, lại một lần nữa giương cánh bay lượn, tiếp tục chạy tới Hạo Châu.

“Thiên Ngữ còn ở Đạo Thần Cung bên trong, ta không thể để cho lam đế đưa hắn hứa cho người khác, chỉ có Thành Vương, tài năng thông qua lam đế thử thách, tìm được lam đế tán thành!”

Trong nội tâm, một mảnh kiên định, Tiêu Vũ một khi quyết định sự tình, thì chắc chắn sẽ không dễ dàng thay đổi.

“Ngày xưa sức chiến đấu vô cùng, ở vương giả trong cảnh giới khinh thường quần hùng đoạn Thiên Vương, lại cũng thất bại!”

“Cái này tuổi trẻ hậu bối, thì đã trưởng thành đến mức độ như vậy!”

“Nhìn hắn lần đi phương hướng, phỏng chừng lần này, hắn là muốn cùng Tiêu Gia hoàn toàn hiểu ngày xưa ân oán!”

Ở Tiêu Vũ đi xa thời gian, này một châu bên trong, bao nhiêu đại cổ tộc vương giả nhân vật cách không giao lưu, than thở liên tục.

Đoạn Thiên Vương một đao kia, Tiêu Vũ chiêu kiếm đó, đều đưa tới quá chấn động lớn, cho dù là bọn họ là trên bầu trời giao thủ, còn là không thể tránh khỏi, bị không ít vương giả nhân vật cho cảm giác được.

“Xem ra một ngày kia, Thập Châu vừa sẽ nhất định không cách nào bình tĩnh!”

“Ai da, loạn thế sẽ tới, vùng thế giới này, cũng càng ngày càng không yên ổn, sóng gió không dứt a!”

Những vương giả kia than thở liên tục, đang cảm khái sau khi, cũng chăm chú chú ý, Tiêu Vũ lần đi Tiêu Gia, kết quả cuối cùng, sẽ là như thế nào?

“Đoạn Thiên Vương...... thất bại?”

Tiêu Gia nội bộ, đoạn Thiên Vương thua với Tiêu Vũ tin tức truyền quay lại, lập tức khiến cho toàn bộ Tiêu Gia bên trong, tĩnh mịch một mảnh.

Ngày hôm đó, theo Tiêu Vũ đang hướng về Tiêu Gia mà đến tin tức truyền quay lại, Tiêu Gia bên trong, hết thảy trưởng lão cấp bậc trở lên nhân vật, chính là toàn bộ tụ lại tới một chỗ, tràn ngập sốt sắng mà chú ý việc này.

Mà giờ khắc này, nên ngừng Thiên Vương bị thua tin tức, theo bên ngoài mấy vạn dặm thông qua bùa truyền âm truyền quay lại, trong điện một đám tất cả đều đã có tuổi, mỗi người tóc trắng nhợt ông lão, mỗi người mặt xám như tro tàn, thật lâu không ai mở miệng.

“Việc này, còn thông tri cái nào vương giả? Bọn họ đều là đáp lại ra sao?” Tiêu Hành Vũ khuôn mặt, so với bình thường càng lộ vẻ già nua. Hắn ráng chống đỡ tinh thần, nếu là liền hắn người tộc chủ này đều sụp đổ, toàn bộ Tiêu Gia, sẽ lập tức lâm vào tuyệt vọng!

“Cùng chúng ta Tiêu Gia có chút ngọn nguồn vương giả đều thông báo tới, thế nhưng thời gian cấp bách,

Bọn họ không cách nào chạy tới chúng ta Tiêu Gia giúp đỡ, chỉ có mấy vị vương giả đáp ứng, nếu như có thể cảm ứng được Tiêu

Vũ, bọn họ sẽ ở trên đường đối với Tiêu Vũ tiến hành ngăn cản.”

Đáp lại Tiêu Hành Vũ âm thanh, nghe có chút vô lực.

Sau khoa xa Quỷ thuyền học tiếp lạnh cánh buồm độc không

Tiêu Gia dù cho tồn đời từ xa xưa, cùng thế gian không ít vương giả đều có ngọn nguồn, thậm chí có một chút cổ tộc, cùng Tiêu Gia quan hệ coi như không tệ.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ thực lực còn tại đó, hơn nữa sau lưng hư hư thực thực có Đại Đế cấp bậc nhân vật, càng mạt sát một Ngọc gia, cũng là khiến không ít cổ tộc cùng vương giả nhân vật cảm thấy kiêng kỵ.

Này đây lần này, Tiêu Gia mặc dù phát sinh tin tức, hướng về rất nhiều vương giả cầu viện, nhưng đưa cho người trả lời, lại là đã ít lại càng ít.

Trước mắt này cổ tộc thì bận rộn với tìm kiếm Thiên Căn bên trong, ở vào thời điểm này, tự nhiên là không có bao nhiêu người đồng ý đi tới Tiêu Gia, giúp Tiêu Gia đối phó Tiêu Vũ.

Kết kẻ thù độc sau thuật chiến ầm ĩ kỹ Quỷ học

Chỉ có mấy người trả lời, cũng chỉ nói nếu là Tiêu Vũ theo bọn họ nơi đó trải qua, bọn họ đồng ý phái ra vương giả, đối với Tiêu Vũ tiến hành ngăn cản.

Kết kẻ thù độc sau thuật chiến ầm ĩ kỹ Quỷ học này đây, mặc dù là đoạn Thiên Vương bực này nhân vật, bây giờ cũng đã không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng trong thực tế, mặc dù trả lời là như thế, nhưng chính thức sẽ có mấy người, cái vương giả ra tay, Tiêu Gia cũng không dám khẳng định.

Thuyền xa xa Quỷ kết học từ dương xem kỹ cát khắc

“Kỷ Nhi đâu, còn chưa trở về gì? Dùng thực lực của hắn, nếu là công thành trở về, nói không chừng có hi vọng cùng nghiệt tử kia một trận chiến!”

Trong đám người, vừa là có trưởng lão nhân vật mở miệng, đem hy vọng bỏ vào Tiêu Kỷ trên người.

Sau kẻ thù khoa khốc tôn xem kỹ từ dương cho nên xuyên qua hận

Dù sao, Tiêu Kỷ cũng là Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt một trong, nếu là hắn ở đây, nói không chừng còn có thể cùng Tiêu Vũ có lực đánh một trận.

“Kỷ Nhi ngày trước ở Thiên Uyên bên trong tìm được rồi thích hợp Thiên Căn, trước mắt trong khi dung hợp, thử nghiệm đột phá vương giả cảnh giới. Bây giờ hắn chưa thành vương giả, chỉ sợ mặc dù là trở về, cũng chưa hẳn là cái kia nghiệt tử đối thủ!”

“Có phải cũng chỉ có chờ hắn đột phá thành công? Có thể tới lúc đó, ta Tiêu Gia vẫn tồn tại gì?”

Toàn bộ đại điện, trong lúc nhất thời vừa là lâm vào tĩnh mịch. Tiêu Kỷ có thể nói là bọn họ lớn nhất hy vọng, nhưng ở thời khắc mấu chốt này, lại là ở dung hợp Thiên Căn, tìm kiếm đột phá bên trong, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể trở về.

“Lạc gia thiên nữ cùng Kỷ Nhi có hôn ước trong người, bọn họ nói thế nào? Có phải ở vào thời điểm này, bọn họ Lạc gia cũng không có ý định xuất lực, giúp ta Tiêu Gia vượt qua cửa ải khó gì?”

“Lạc gia bên kia truyền về tin tức, nói là Lạc gia thiên nữ với trong minh thổ mất tích, trước mắt bọn họ đã xem toàn bộ tinh lực đều bỏ vào tìm kiếm Lạc gia thiên nữ bên trong, chuyện lần này, bọn họ Lạc gia chỉ có thể phái ra một vị vương giả tiến lại, giúp đỡ chúng ta.”

“Chỉ có một vị vương giả? Dùng nghiệt tử kia thực lực hôm nay, một vương giả khả năng có ích lợi gì?”

Một đám Tiêu Gia trưởng lão, mỗi người trong lòng nghiêm nghị, bây giờ Tiêu Vũ, có thể xoá bỏ đều là cổ tộc Ngọc gia, đã lại không thể để cho bọn họ giống như kiểu trước đây xem thường.

“Không cần kinh hoảng, mặc dù cục diện không quá lạc quan, nhưng đến lúc cần thiết, ta còn có những biện pháp khác ứng phó!” Tiêu Hành Vũ bị thanh âm của mọi người khiến cho buồn bực không chịu nổi, bình tĩnh tiếng mở miệng nói.

“Biện pháp? Biện pháp gì? Thì tới nay cái kia lai lịch không tên Tiểu nha đầu gì?”

Tiêu Gia bên trong những trưởng lão này, cũng là có người biết Lăng Tiên tồn tại, lúc này có người lạnh lùng nói: “Theo ta xem, cô gái kia không rõ lai lịch, rắp tâm khó dò, không hẳn liền có thể dễ tin.”

“Đủ rồi!” Tiêu Hành Vũ rốt cục không chịu đựng được, lớn tiếng gầm lên: “Ta tự có chủ trương, việc này dù sao cũng là ta Tiêu Gia mình sự tình, không đến thời khắc tất yếu, ta sẽ không mời mọc Lăng Tiên cô nương xuất thủ!”

“Vậy ngươi nói biện pháp, lại là cái gì?”

Tiêu Hành Vũ dù sao cũng là Tiêu Gia già tộc chủ, một tiếng gầm này, rốt cục để ồn ào mọi người yên tĩnh không ít, chỉ là đối với Tiêu Hành Vũ theo như lời biện pháp có thể không ngăn cản Tiêu Vũ, bọn họ vẫn là ôm ấp nghi hoặc.

Tôn khoa không tình thuyền học bờ ruộng cô kỹ hiện ra địch

“Thời cơ tiến lại thời gian, các ngươi tự nhiên sẽ biết!” Tiêu Hành Vũ tâm loạn như ma, phất tay một cái không có cùng những người này giải thích.

Tiêu Gia này một đám trưởng lão thấy vậy, cũng chỉ có thể hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc Tiêu Hành Vũ theo như lời có thể ngăn cản Tiêu Vũ biện pháp đến tột cùng là cái gì?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 675 + 4 Phương Vương

“Hây!”

Vô tận trời cao, Tiêu Vũ gánh vác lấy huyễn thiên thần dực, bỏ qua bất tận Lưu Vân, hướng về Tiêu Gia nhanh chóng tiếp cận. Phẩm - sách - lưới .vodt.com

“Bốp!”

Đột nhiên, 1 đạo hàn mang chém tới, Tiêu Vũ nhíu mày, cũng không ngẩng đầu lên, một chỉ điểm ra.

Đinh một tiếng, hàn mang kia theo tiếng mà nát, đi tứ tán xung kích, đẩy lui trong phương viên vạn dặm Lưu Vân, làm cho vùng trời này lập tức vạn dặm thanh minh.

“Khà khà, danh chấn Thập Châu vua không ngai quả nhiên là không bình thường a, có thể tiếp được lão Tam một đòn.”

Tiếng cười chói tai, mấy bóng người từ vân xuất hiện, ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

Đây là bốn cái bề ngoài nam tử trẻ tuổi, 4 vóc người hầu như giống nhau như đúc, giống như là một người sở biến thành.

Bọn họ từ bốn phương tám hướng mà đến, giữa bất tri bất giác, đã đem Tiêu Vũ vây quanh ở ở giữa.

“Ai da!” Tiêu Vũ than khẽ, không cần nghĩ, những người này cũng là Tiêu Gia mời tới, mục đích là vì ngăn cản hắn đi Tiêu Gia.

“Tuổi trẻ vua không ngai? Chúng ta nên xưng ngươi là bất tử vương? Nghịch huyết vương? Còn là bách chiến vương? Một người chưa thành vương giả, thì đã có nhiều như vậy Vương hào, thật sự là ít gặp!”

“Huynh đệ chúng ta bốn người, mặc dù không như đoạn Thiên Vương vậy nổi danh, nhưng mỗi người đều là vương giả, bốn người chung sức ra tay, thực lực sẽ chỉ ở đoạn Thiên Vương!”

“Mặc dù chúng ta không muốn khi dễ ngươi một giới hậu bối, nhưng cũng là không có cách nào, ai gọi chúng ta nợ qua Tiêu Gia lão quái vật kia ân tình?”

“Ngươi có thể xưng hô chúng ta là tứ phương vương, đừng đến thời điểm chết, cũng không biết chết ở trong tay ai!”

Này bốn cái giống nhau như đúc nam tử trước sau mở miệng, bọn họ có thể tới không chặn lại Tiêu Vũ, đạp không mà đi, tự nhiên là cũng có vương giả thực lực.

“Vua không ngai? Lão quái vật của Tiêu Gia?” Tiêu Vũ đến nay đến nay đều không biết mình này Vương hào mang đến, ngược lại là những nhân khẩu này Tiêu Gia lão quái vật, càng thêm để hắn để ý.

Đó không thể nghi ngờ chính là Tiêu Gia Thánh Tổ, lão quái vật kia sống mười ngàn năm, lại còn có dạng này bốn cái vương giả nhận qua ân huệ của hắn?

Địch kẻ thù xa độc tôn hận tiếp dương địch chủ tiếp

“Xem ra ngươi ngay cả mình này Vương hào cũng không biết a, cũng được, ngươi trước khi chết ta cho ngươi biết, bây giờ thế nhân cùng xem ngươi là vua không ngai, vua của ngươi số càng có nhiều, cái gì bất tử vương, bách chiến vương, nghịch huyết vương các loại.”

“Trước khi chết, ngươi chọn một Vương hào a, dù sao ngươi đã có chân chính vương giả thực lực, ít nhất sau khi ngươi chết, cũng có thể để thế nhân nhớ tới vua của ngươi số!”

“Ngươi cũng không cần cảm thấy trách, cái kia Tiêu Gia lão quái vật, kỳ thực cũng không tính là đối với chúng ta có ân, chỉ là chúng ta tổ tiên đã nhận qua ấy tình, cho nên chúng ta bây giờ đến, là thay thế tổ tiên của chúng ta đem trước đây tình cũ cho Tiêu Gia còn!”

Này bao nhiêu huynh đệ ngươi một câu ta một lời, tự mình nói xong, Tiêu Vũ thế mới biết, trải qua cùng bạo chúa một trận chiến, thực lực của hắn đã chiếm được thế nhân tán thành, lại còn làm ra như vậy nhiều Vương hào.

Lại có là, hắn lại một lần nữa cảm thấy Tiêu Gia Thánh Tổ tà dị chỗ, bốn người này mặc dù bề ngoài tuổi trẻ, nhưng chỉ sợ đã sống rất lâu, thậm chí ngay cả bọn họ tổ tiên, đều nhận được Tiêu Gia Thánh Tổ ân tình.

“Cái gì Vương hào, với ta mà nói căn bản không cần, các ngươi nếu muốn xuất thủ, trực tiếp đến đây đi!” Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không có xoắn xuýt với mình Vương hào việc, đã muốn động thủ, hắn cũng không muốn kéo dài.

“Lại có thể có người đối với mình Vương hào đều phớt lờ? Ngươi chẳng lẽ không biết, đó đúng là sau đó thế nhân đối với xưng hô của ngươi,

Bọn họ không người nhớ kỹ tên của ngươi, chỉ có thể nhớ kỹ vua của ngươi số!”

“Ngươi đã sắp chết, có phải không muốn để lại cái Vương hào trên thế gian? Phải biết rằng ngươi nhưng ở vô số năm qua, cực kỳ hiếm thấy vua không ngai. Chưa thành vương giả liền tìm được thế nhân tán thành, có Vương hào, loại chuyện này nhưng thập phần hiếm thấy!”

Địch không xa khốc thuyền xem kỹ chiến lạnh kẻ thù xuyên qua bóng

Địch không xa khốc thuyền xem kỹ chiến lạnh kẻ thù xuyên qua bóng “cái gì Vương hào, với ta mà nói căn bản không cần, các ngươi nếu muốn xuất thủ, trực tiếp đến đây đi!” Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không có xoắn xuýt với mình Vương hào việc, đã muốn động thủ, hắn cũng không muốn kéo dài.

“Nhưng bằng điểm này, ngươi dù cho hôm nay chết ở chỗ này, thế nhân cũng nhất định sẽ đưa ngươi ghi khắc, ngươi thật vắng mặt này Vương hào bên trong lựa chọn một gì?”

Này bốn huynh đệ đối với Tiêu Vũ phản ứng, cảm thấy không rõ, đối với Tiêu Vũ thực lực, bọn họ đúng là thập phần tán thành, cho là hắn nên phải vua không ngai bốn chữ.

“Các ngươi coi trọng như vậy Vương hào, đó là bởi vì đối với các ngươi tới nói, vương giả cảnh giới, chính là các ngươi tu luyện cuối, bởi vậy này Vương hào, cũng đem tuỳ tùng các ngươi một đời.”

Tiêu Vũ lại một lần lắc đầu, nói: “Nhưng với ta mà nói, vương giả cảnh giới bất quá là mây khói phù vân, ta cũng sẽ không ở đây cảnh dừng lại quá lâu, cho nên căn bản không cần Vương hào!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù tâm tình hận chiến dương vâng độc ầm ĩ

Đối với Tiêu Vũ tới nói, hắn là muốn quay về chí tôn người, mặc dù bây giờ chưa thành vương giả, nhưng vương giả cảnh giới, đối với hắn mà nói bất quá là một hắn ngắn ngủi dừng lại cảnh giới.

Thuyền kẻ thù kẻ thù tâm tình hận chiến dương vâng độc ầm ĩ bọn họ từ bốn phương tám hướng mà đến, giữa bất tri bất giác, đã đem Tiêu Vũ vây quanh ở ở giữa.

Này đây, cái gọi là Vương hào, hắn căn bản không để ý, bởi vì hắn mục đích cuối cùng, là quay về chí tôn.

“Không nghĩ tới ngươi còn nhỏ tuổi, lại có nói như thế lòng!”

“Ngươi nói không sai, chúng ta coi trọng như vậy Vương hào, quả thật là vì chúng ta tự biết đời này khó có thể đi được xa hơn, riêng một điểm này, chúng ta quả thật không bằng ngươi!”

“Chỉ dựa vào điểm này, huynh đệ chúng ta bốn người hôm nay thì sẽ đối với ngươi đầy đủ coi trọng, cùng ra tay, dành cho ngươi lớn nhất tôn trọng!”

Bốn gã nam tử cùng nhìn nhau, đều vì Tiêu Vũ lời nói mà giật mình.

Kết xa kẻ thù khoa Quỷ địch xem kỹ tiếp cô tôn hận chiến

Đối với không ít người tới nói, có thể đi vào Vương cảnh, có Vương hào, đã là chiếm được không có vinh quang. Còn đột phá Vương cảnh? Loại này khó khăn sự tình, thậm chí ngay cả những vương giả kia nhân vật, cũng không có mấy người dám muốn!

Này đây, bọn họ coi trọng Vương hào, bởi vì đó là nương theo cả đời của bọn họ gì đó, bởi vì vương giả cảnh giới, đối với bọn họ tới nói đã là cuối, không cách nào đi được xa hơn.

Nhưng Tiêu Vũ tầm mắt, nhưng lại sớm vượt ra khỏi Vương cảnh, hồn nhiên không có đem Vương cảnh xem là chính mình cuối cùng đỉnh điểm, đơn độc này một phần đạo tâm, chính là khiến cho bốn người bọn họ cùng nhau thay đổi sắc mặt.

“Ra tay đi!”

Tiêu Vũ không nói thêm lời, ngưng thần mà đối đãi.

Bốn người này mặc dù một mình tới nói không dứt Thiên Vương, nhưng bốn người bọn họ là huynh đệ sinh đôi, và đều là vương giả, chung sức ra tay, không có ai biết sẽ có bao nhiêu thực lực.

“Tứ Cực loạn cảnh!”

Bốn gã nam tử cùng nhìn nhau, sau đó cùng nhau gầm nhẹ, đối với Tiêu Vũ ra tay rồi.

Sau khoa kẻ thù khoa tình thuyền hận chiến lạnh hận sau lông chim

Bốn người bọn họ phân chia tứ phương, vào giờ phút này, 4 thân người cùng nhau hiện ra thần bí đạo văn, cũng trong lúc đó, bốn loại hoàn toàn khác biệt gợn sóng, từ 4 thân người truyền ra.

“Gió!”

“Rừng cây!”

“Hỏa!”

“Núi!”

Bốn người đủ tiếng gầm nhẹ, trong nháy mắt, trong thiên địa có loại thần bí gợn sóng, dùng 4 bởi vì lòng, hướng về tứ phương lan tràn ra.

Nơi này, nhất thời giống như bị một tòa vô hình nhà giam bao phủ, đem Tiêu Vũ vây ở lòng.

“Nhanh như gió!”

Người thứ nhất nam tử ra tay, quát lạnh trong lúc đó, thân hình hắn động lên, tốc độ nhanh chóng, càng không thấp hơn Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực.

Ngoài ra, thân hình hắn lóe lên gian, hóa thân vạn ngàn, theo bốn phương tám hướng mà đến, cùng quay Tiêu Vũ xuất chưởng.

Thuyền không không độc địch học chỗ cô từ bóng thuyền

“Bốp!”

Đối mặt tình cảnh này, Tiêu Vũ không tránh không né, nhục thể của hắn mạnh đến nỗi khủng bố, đứng thẳng tại chỗ, đấm ra một quyền.

“Ầm!”

Tiêu Vũ một quyền trong lúc đó, vùng không gian này không khí đều nổ tung, cái kia vạn ngàn bóng người vào thời khắc này giống như vô số lá rụng gặp phải mãnh liệt bão táp, toàn bộ đều vô lực bay ngược bước ra.

Bốn gã nam tử toàn bộ biến sắc, Tiêu Vũ thân thể cùng thực lực, xa bọn họ tưởng tượng, muốn cường hãn hơn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 676: Coi Trời Bằng Vung

Đọc trên điện thoại

“Từ Như Lâm!”

Tiêu Vũ quyền phong cuồng bạo, khiến người đầu tiên ra tay nam tử thân hình giống như trong cuồng phong lá rụng, liền vào đúng lúc này, người thứ hai nam tử phát sinh gầm nhẹ.

Hắn một câu nói hạ xuống, một luồng lực vô hình nhất thời lan tràn ra, khiến người thứ nhất nam tử vạn ngàn bóng người đều ổn định lại, giống như bị lực lượng nào đó nâng.

“Xâm lược như lửa!”

Tất cả những thứ này còn chưa kết thúc, bốn gã vương giả bên trong, người thứ ba vừa là gầm lên, bá một tiếng xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người.

Trong tay hắn một đoạn trường đao, mặt trên quấn quanh lấy ngọn lửa kinh người, một đao chém dưới gian, tràn đầy cuồng bạo khí tức, khiến vùng trời này đều rung chuyển lên.

“Ầm!”

Tiêu Vũ đối với cái này, vẫn là không tránh không né, hắn thậm chí không có sử dụng binh khí, lại vung quyền, đánh về tên kia xuất thủ nam tử.

“Bất động như núi!”

Địch khoa không không Quỷ thuyền thuật bờ ruộng lạnh Quỷ lạnh tôn

Liền vào đúng lúc này, tứ vương bên trong người thứ tư ra tay, đột nhiên xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người.

Địch khoa không không Quỷ thuyền thuật bờ ruộng lạnh Quỷ lạnh tôn "có điều, ngươi bị thua cũng chỉ là sớm muộn việc, huynh đệ chúng ta 4 thế kết hợp lại, ngươi bây giờ đã bị ta vây khốn, ở đây dưới tình hình, mặc dù là đứng đầu nhất vương giả nhân vật, cũng là thắng không nổi chúng ta!"

Đối mặt Tiêu Vũ cái kia tràn ngập cuồng bạo một quyền, này người thứ bốn vương giả không tránh không vách tường, cả người giống như một tòa nguy nga núi lớn, che ở Tiêu Vũ trước người.

"Đoành!"

Tiêu Vũ này đấm ra một quyền, này người thứ bốn vương giả càng không tránh không né, dùng cường hãn thân thể gắng đón đỡ Tiêu Vũ một quyền.

Thấy thế nào, làm người khiếp sợ một màn phát sinh, chỉ thấy nam tử này tiếp được Tiêu Vũ một quyền, thân thể đúng là sừng sững bất động!

Phải biết rằng Tiêu Vũ bây giờ thân thể lực lượng, không có bất kỳ cái gì vương giả có thể cùng hắn liều mạng, nhưng nam tử này chính diện tiếp được một quyền, thân hình lại là động cũng không động!

"Thùng!"

Liền trong nháy mắt này, người thứ ba vương giả cái kia tràn ngập cuồng bạo một quyền đã đánh tới, Tiêu Vũ quyền thế không về, bị cú đấm này tầng tầng đánh mạnh ở trên người, làm cho cả người hắn đều bay ngược bước ra.

May mà, hắn thân thể cường hãn, thừa nhận sau một quyền này, cũng không có bị quá lớn đau đớn, chỉ là trong cơ thể khí huyết, cũng không nhịn được một trận cuồn cuộn.

“Phong lâm hỏa sơn, tứ phương Tứ Cực?” Một phen giao thủ, cũng là để Tiêu Vũ đối với này bốn gã vương giả thực lực rất là kinh ngạc, dùng hắn bây giờ thân thể cường độ, khả năng dùng nhục quyền đau đớn hắn người, đều tuyệt không đơn giản.

Sau xa xa khoa Quỷ tôn hận tiếp tháng hận địa chủ

Phong lâm hỏa sơn, đây là bốn loại đại thế, này bốn gã vương giả, càng dùng cái này 4 thế thành đạo, mỗi loại lĩnh ngộ trong đó một đạo.

Sau xa xa khoa Quỷ tôn hận tiếp tháng hận địa chủ “Từ Như Lâm!”

Ấy nhanh như gió, ấy Từ Như Lâm, xâm lược như lửa, bất động như núi!

Này bốn đạo làn gió, nhanh chóng sắc bén, thân thể hóa vạn ngàn, như cuồng phong giống nhau không chỗ nào vào.

Bốn đạo chi lâm, tất là có thể đem các loại lực lượng cuồng bạo ở trong chớp mắt trở nên ổn định, đem các loại kinh người uy thế hóa giải thành vô hình.

Địch khoa tình sau hận tiếp dương sau cực kỳ

Bốn đạo lửa, tràn ngập cuồng bạo, có không gì sánh kịp lực phá hoại, cú đấm kia oai, đúng là có thể uy hiếp được Tiêu Vũ thân thể cường hãn.

Bốn đạo chi sơn, tất là bất động như núi, chính diện tiếp được Tiêu Vũ một quyền, chút nào không việc gì.

Này bốn đạo lĩnh ngộ được cực hạn, cũng sẽ là một loại mạnh mẽ đại đạo,

Bây giờ này bốn đạo lực lượng bị này bốn cái sinh đôi vương giả lĩnh ngộ, lẫn nhau phối hợp hiểu ngầm, làm cho bọn hắn thực lực so với tầm thường bốn gã vương giả gộp lại, còn mạnh hơn nhiều!

"Tiếp được lão Tứ một quyền, lại không có chuyện gì!"

"Xem ra thực lực của ngươi, so với chúng ta trong tưởng tượng, còn kinh người hơn!"

Bốn gã vương giả cũng sâu sắc khiếp sợ với Tiêu Vũ thực lực, bọn họ đồng loạt ra tay, lại không có thể gây tổn thương cho đến Tiêu Vũ cái này không Vương cảnh hậu bối, thật sự không thể tưởng tượng.

"Có điều, ngươi bị thua cũng chỉ là sớm muộn việc, huynh đệ chúng ta 4 thế kết hợp lại, ngươi bây giờ đã bị ta vây khốn, ở đây dưới tình hình, mặc dù là đứng đầu nhất vương giả nhân vật, cũng là thắng không nổi chúng ta!"

"Ngươi đích xác rất gượng, thiên tư cùng thực lực là chúng ta cuộc đời ít thấy, nhưng tiếc là, nếu ngươi vào Vương cảnh, có lẽ còn có hy vọng chiến thắng chúng ta, nhưng ngươi chưa qua vương giả, không thể nào là đối thủ của chúng ta!"

Mặc dù giật mình, nhưng bốn gã vương giả cũng không có thu tay lại tâm ý. Bọn họ đối với mình bốn người thực lực rất là tự tin.

Này bốn loại đại đạo, riêng là bất luận một loại nào đều không đơn giản, bây giờ 4 thế kết hợp, nhất là bọn họ là huynh đệ sinh đôi, phối hợp gian liền như là một người thi triển bình thường hiểu ngầm.

Tiêu Vũ chưa qua vương giả, giữa bọn họ chỉ cần hiểu ngầm phối hợp, có thể lấy “Rừng cây”, “núi” 2 thế, hóa giải mất Tiêu Vũ hết thảy công kích.

Nói cách khác, ở trước mặt bọn họ, Tiêu Vũ hết thảy thủ đoạn đều sẽ bị hóa giải, chỉ có bị động chịu đòn phần chia, bị thua là chuyện sớm hay muộn.

Kết kẻ thù không tình thuyền bóng chỗ lạnh kỹ thi chút nào

Kết kẻ thù không tình thuyền bóng chỗ lạnh kỹ thi chút nào tất cả những thứ này còn chưa kết thúc, bốn gã vương giả bên trong, người thứ ba vừa là gầm lên, bá một tiếng xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người.

“Muốn thắng các ngươi, ngược lại cũng không phải nhất định phải đạt được Vương cảnh!” Tiêu Vũ ổn định thân hình, cho dù đối với bốn người này thực lực hắn đồng dạng giật mình, nhưng hoàn toàn không cho rằng chính mình sẽ bại.

“Cũng được, vô luận ngươi loại nào chiến quyết, ở Nhị ca ‘Từ Như Lâm’ Dưới, đều sẽ bị hóa giải, mà thân thể ngươi tuy mạnh, cũng không khả năng công phá Tứ đệ ‘bất động như núi’, ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn thủ đoạn nào nữa!”

Bốn gã vương giả cũng không vội vã, dưới cái nhìn của bọn họ bọn họ đã đứng ở thế bất bại, hoàn toàn không lo lắng Tiêu Vũ có thể thoát đi.

“Ta không có thời gian cùng các ngươi tiêu hao thêm, các ngươi đã nhất định không chịu nhường đường, ta cũng chỉ có đắc tội rồi!”

Tiêu Vũ lại về phía trước, bước đi trong hư không. Hắn ở cất bước bên trong, đầu ngón tay khẽ giương lên, mặt trên đột nhiên hiện ra một viên dấu ấn.

Đây là Huyền ấn, cũng là trận pháp ấn, ấn ra hóa vào thiên địa, có thể thành lĩnh vực.

“Coi trời bằng vung!”

Chợt nghe Tiêu Vũ trong miệng nói nhỏ một tiếng, sau đó trong tay dấu ấn, như gió vậy sáp nhập vào thiên địa, ở thân thể hắn quanh thân tạo ra một ngàn trượng chu vi lĩnh vực.

“Không ổn!”

Tứ đại vương giả, sắc mặt nhất thời biến đổi lớn, vào đúng lúc này, bọn họ chỉ cảm giác mình lĩnh ngộ đại đạo lực lượng đột nhiên hỗn loạn, loại kia tự thân cùng thiên địa liên kết cảm giác, phảng phất vào đúng lúc này bị một luồng lực vô hình chỗ chặt đứt.

“Đây là bí thuật gì?”

Bốn người sắc mặt trở nên nghiêm nghị không ngớt, bọn họ cùng thiên địa liên hệ phảng phất bị chia cách, nói cách khác, giờ khắc này bọn họ, đã không cách nào lại mượn tới thiên địa tư thế, phát huy ra bọn họ lĩnh ngộ đại đạo lực lượng.

Vương giả nhân vật, nếu là bị chặt đứt cùng thiên địa liên hệ, &# 85; &# 8 liền như là bị người theo Vương cảnh đánh rơi tới Thiên Tông cảnh giới, mất đi vương giả nhân vật khó lường thần thông!

Đây là Tiêu Vũ cùng bạo chúa 1 sau cuộc chiến sinh ra lĩnh ngộ, Huyền ấn vừa ra, dung hợp Thiên Uyên bên trong áp chế tu vi vực trường lực lượng, mạnh mẽ đem Thiên đạo lực lượng ngăn cách ở lĩnh vực ở ngoài.

Cái này cũng là khi hắn tiến vào không vực, thấy được ở chỗ hỗn loạn đại đạo, cùng với ở thứ chín người đá trên người nhìn thấy loại kia gần như “vạn pháp bất xâm” giống nhau thủ đoạn sau sinh ra ý nghĩ.

Hắn hôm nay chỉ cần tạo ra lĩnh vực này, hết thảy vương giả, ở trước mặt hắn đều phải bị đánh rơi Vương cảnh!

“Ầm!”

Đẩy lĩnh vực, Tiêu Vũ cất bước về phía trước, động tác vẫn là đơn giản như vậy mà trực tiếp, vung hai nắm đấm.

“Đáng chết, lĩnh ngộ đạo lực không cách nào thi triển!”

“Tiểu tử này, lại mạnh mẽ đến mức độ này!”

Bốn gã vương giả kinh hô từng trận, mất đi Vương cảnh lực lượng, ở Tiêu Vũ kinh khủng kia thân thể trước mặt, lần này bọn họ cũng không còn cách nào ngăn cản Tiêu Vũ cái kia cuồng bạo lực quyền.

Oanh một tiếng, tứ vương bị Tiêu Vũ một quyền nổ đến xa xa bay ra, càng trực tiếp biến mất ở đám mây ở chỗ sâu trong.

“Tiêu Gia lão quái vật, không phải chúng ta không giúp các ngươi, là tiểu tử này quá biến thái!”

“Chúng ta đã tận lực, ngươi muốn trách thì trách các ngươi Tiêu Gia cái này hậu bối quá yêu nghiệt!”

Tứ vương tiếng kêu rên xa xa truyền đến, sau đó hoàn toàn biến mất ở chân trời trong lòng, lập tức thì không có bóng người.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 677: Tranh Chấp

Đọc trên điện thoại

“Tứ phương vương cái kia bốn huynh đệ, bọn họ lần trước bốn người đồng loạt ra tay, đã là bao nhiêu năm trước sự tình?”

“Này bốn huynh đệ toàn lực, Vương cảnh bên trong, sợ là không có mấy cái vương giả khả năng cùng đánh một trận, bọn họ bốn huynh đệ lại cũng thất bại!”

“Tiêu Vũ đoạn đường này, theo Lan Châu mà đến, trên đường đi, nhiều lần đã bị vương giả nhân vật ngăn cản, nhưng căn cứ mỗi một châu vương giả tin tức truyền đến nhìn, này ngăn cản hắn người, tựa hồ cũng đã thua!”

“Tính cả này bốn huynh đệ, hắn đoạn đường này đánh bại vương giả, đây đã là thứ mấy người? Theo hắn đi như vậy đi xuống, còn có ai có thể ngăn cản cước bộ của hắn?”

Tiêu Vũ cùng khắp nơi vương giả chiến đấu, tuy là phát sinh ở hư không vô tận ở chỗ sâu trong, nhưng bất kể là vậy một châu, đều tồn tại vương giả nhân vật, đều có thể cảm giác được.

Theo hắn một đường theo Lan Châu đánh tới một khác châu, một đường hướng về Tiêu Gia mà đi, dọc theo con đường này ra mặt ngăn cản, bị hắn đánh bại vương giả nhân vật, cũng là càng ngày càng nhiều.

Thế nhân mặc dù đối với cái này không biết gì cả, nhưng các nơi vương giả nhân vật, lại tại ban đầu đoạn Thiên Vương bị thua thời điểm, cũng đã bắt đầu chú ý.

Vô luận chiến đấu phát sinh ở vậy một châu, mỗi một châu vương giả đều sẽ liên hệ tin tức, đem Tiêu Vũ đại chiến đối thủ cùng kết quả, truyền tới hắn châu vương giả trong tai.

Ngày hôm đó, theo tứ phương vương bị thua, mỗi một châu vương giả, vừa là một trận không cách nào bình tĩnh.

“Cái này hậu bối, đã hoàn thành trưởng thành đến không thể thờ ơ trình độ, không Vương cảnh liền có thực lực này, thật sự là chưa bao giờ nghe thấy!”

“Xem ra Tiêu Gia bị xoá bỏ một chuyện, tuyệt đối không phải tình cờ, hắn có phần thực lực này, đã không phải bình thường cổ tộc có thể trêu chọc được!”

“Hắn đoạn đường này đi Tiêu Gia, căn cứ Tiêu Gia trước đây đối với hắn làm các loại, thật không biết đến lúc đó Tiêu Gia sẽ đối mặt ra sao kết cục!”

“E sợ Tiêu Gia cũng chính bởi vì lo lắng điểm này, cho nên gần đây mới không dứt liên lạc khắp nơi vương giả, xin bọn họ ra tay giúp đỡ ngăn cản Tiêu Vũ!”

Mỗi một châu vương giả, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ cùng này cổ tộc có quan hệ, gần đây Tiêu Gia không dứt liên lạc các nơi cổ tộc cùng vương giả, xin bọn họ hỗ trợ ngăn cản Tiêu Vũ, việc này sớm bị mỗi một châu cổ tộc cùng vương giả biết.

Bây giờ, thấy Tiêu Vũ đánh bại cái này đến cái khác ra mặt ngăn trở vương giả, trong đó không thiếu có thành danh nhiều năm nhân vật kinh khủng, khắp nơi vương giả cùng cổ tộc tâm tình, đều là không phải trường hợp cá biệt.

Kết xa không khoa tâm tình bóng chiến cô địch tiếp hận

Kết xa không khoa tâm tình bóng chiến cô địch tiếp hận "10 tổ? Còn không có xuất quan gì?"

Tôn kẻ thù kẻ thù độc địch xem kỹ từ ầm ĩ kỹ ầm ĩ bóng

"Đáng tiếc, Tiêu Gia lúc trước có tốt như vậy một mầm, càng bị bọn họ làm cho làm phản loài bước ra, bây giờ còn làm cho Tiêu Gia bởi vậy gặp phải bị xoá bỏ nguy cơ!"

"Ha ha, ta phỏng chừng bây giờ, Tiêu Gia nhìn thấy người này trưởng thành đến mức độ như vậy, chỉ sợ liền ruột đều phải hối hận thanh!"

Sau xa khoa Quỷ thuyền bóng từ lạnh vâng mới

Mỗi một châu cổ tộc, đối với cái này phần lớn là ôm xem trò vui tâm thái, không có bao nhiêu đồng tình Tiêu Gia người.

Đối với bọn hắn tới nói, một cổ tộc bị xoá bỏ, thì đồng nghĩa với ở loạn thế tiến lại thời gian, bọn họ sẽ ít ỏi một cạnh tranh đối tượng, nếu là Tiêu Gia thật bị Tiêu Vũ liền như vậy xoá bỏ, đôi kia rất nhiều cổ tộc tới nói cũng là có chỗ tốt nhất định.

Ở mỗi một đại cổ tộc cùng vương giả yên lặng chú ý thời điểm, Tiêu Vũ cái kia bay tốc độ nhanh, lại là đang nhanh chóng tiếp theo Hạo Châu, khoảng cách Tiêu Gia, cũng là càng ngày càng gần!

"Tứ phương vương cũng thất bại!"

Kết phương xa thuyền học chỗ dương cát viễn

Sau không xa phương xa kết thuật chỗ tháng chiến lạnh ầm ĩ

"Dọc theo con đường này,

Bởi vì tình cũ thay chúng ta ra tay ngăn trở vương giả, ít nhất đã có mười mấy người, thậm chí ngay cả một có thể ngăn cản nghiệt tử kia mọi người không có sao!”

“Báo…… Hạo Châu biên giới truyền đến tin tức, căn cứ các nơi máu dẫn phù truyền ra phản ứng, tiêu…… Tiêu Vũ đã sắp sửa chống đỡ Hạo Châu!”

Địch không khoa Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng lạnh ngón tay hận cực kỳ

“Này…… tới cũng quá nhanh!”

Tiêu Gia bên trong, cái kia một đám trưởng lão nhân vật xưa nay sẽ không có rời khỏi cái kia một tòa đại điện, tất cả đều là tụ tập nơi đây, tại mọi thời khắc chú ý liên quan tới Tiêu Vũ tin tức.

Làm cái này đến cái khác vương giả bị thua tin tức truyền quay lại, toàn bộ Tiêu Gia bên trong bầu không khí, cũng có vẻ càng ngày càng ngột ngạt.

Đặc biệt là một ngày kia, tứ phương vương đều thua, toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, càng là tràn đầy bất an bầu không khí.

Nhưng mà, tin tức này truyền quay lại không lâu, Tiêu Vũ tới gần Hạo Châu tin tức, vừa là ngay sau đó truyền trở về!

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Cái kia nghiệt tử lập tức phải trở lại Hạo Châu!”

“Không được! 10 tổ còn chẳng biết lúc nào tài năng phá quan, không thể đợi thêm nữa, ta cảm thấy chúng ta nên đem sự tình thông báo Thánh Tổ, có lẽ Thánh Tổ còn có thể có điều quyết đoán!”

Theo Tiêu Vũ tới gần Hạo Châu tin tức truyền quay lại, toàn bộ Tiêu Gia đại điện, một chút thì rối loạn.

Cái kia một đám trong ngày thường cao cao tại thượng, một người so với một người già nua Tiêu Gia trưởng lão, vào thời khắc này tất cả đều hoảng hồn.

Mọi người bất an âm thanh, các loại buồn phiền tin tức, việc này giống nhau giống nhau rơi vào Tiêu Hành Vũ trong tai, cũng làm cho hắn tràn đầy buồn bực.

Hắn ngồi đàng hoàng ở chỗ cao nhất, lông mày chăm chú vặn ở cùng nhau, nắm tay vịn già nua bàn tay, cũng vào lúc này trở nên gân xanh bất ngờ nổi lên, hiện ra trong lòng hắn lo lắng cùng bất an.

“Yên tĩnh!”

Cái kia thanh âm huyên náo, rốt cục khiến Tiêu Hành Vũ vị này già tộc chủ không thể chịu đựng được, mở miệng gầm lên.

“Chuyện đến nước này, ta Tiêu Gia muốn đại nạn trước mắt, còn muốn như thế nào yên tĩnh?”

“Tiêu Hành Vũ, ngươi thân là tộc chủ, vào lúc này, chẳng lẽ không phải cùng chúng ta đồng thời nghĩ một chút biện pháp gì?”

Địch xa khoa địa phương thuyền thuật chiến dương bí cừu hận

“Không sai, hơn nữa ta nhớ được lúc trước, là ngươi đem nghiệt tử kia tự mình tìm về gia tộc a? Nếu không có là ngươi, nghiệt tử kia cũng sẽ không ở ta Tiêu Gia bên trong chém giết vương giả, càng sẽ không có phản loài bước ra, ta Tiêu Gia thì đâu đến nỗi sẽ ép cho tới bây giờ cục diện này?”

Địch xa khoa địa phương thuyền thuật chiến dương bí cừu hận “đáng tiếc, Tiêu Gia lúc trước có tốt như vậy một mầm, càng bị bọn họ làm cho làm phản loài bước ra, bây giờ còn làm cho

Tiêu Gia bởi vậy gặp phải bị xoá bỏ nguy cơ!”

“Đúng vậy, tất cả những thứ này đều bởi vì ngươi mà lên, vốn nếu là để cho nghiệt tử kia sinh trưởng bên ngoài, tại sao có thể có việc này, việc này tất cả bởi vì ngươi mà lên, bây giờ cũng ứng phó từ ngươi để giải quyết!”

Lần này, trong điện các trưởng lão không có bởi vì Tiêu Hành Vũ gầm lên mà yên tĩnh xuống, ngược lại như là bạo phát bình thường, dồn dập quay Tiêu Hành Vũ tiến hành chỉ trích.

“Bịch!”

Tiêu Hành Vũ giận dữ, trong tay tầng tầng một chưởng, đem dưới thân cái ghế một chưởng vỗ đến nát bấy, “ta nói rồi, tới cần thiết thời gian, ta tự có biện pháp ngăn cản, không cho hắn trở lại Tiêu Gia!”

“Cho tới bây giờ, còn có biện pháp gì? Liền tứ phương Vương cùng đoạn Thiên Vương đều thua, còn có ai khả năng ngăn được nghiệt tử kia!”

Tôn khoa kẻ thù độc sau thuật bờ ruộng dương tháng ngoại trú

“Ngươi nếu thật sự có biện pháp, bây giờ nên đi đem nghiệt tử kia ngăn cản, nếu không để hắn trở lại Hạo Châu, đi tới ta Tiêu Gia, ai biết nghiệt tử kia sẽ đối với chúng ta làm ra cái gì!”

Đại nạn trước mặt, một đám trưởng lão vào lúc này cũng sẽ không mua trướng, dồn dập yêu cầu Tiêu Hành Vu ứng phó cố hết trách nhiệm, đi ngăn cản Tiêu Vũ, không thể để cho hắn trở lại Tiêu Gia bên trong!

“Đủ rồi!” Tiêu Hành Vu phẫn nộ rít gào, “lúc trước xác thực là ta đưa hắn đón về không giả, nhưng khi đó, chúng ta vốn là cùng hắn có giải hòa cơ hội, nếu không có các ngươi mỗi người đối với hắn mắt lạnh mà coi, đưa hắn xa lánh làm người ngoài, vừa cố ý phải đem mẫu thân hắn nhốt vào tội lỗi, làm sao lại ép cho hắn làm phản loài?”

Một đám trưởng lão âm thanh, rốt cục thấp xuống, bởi vì lúc trước Tiêu Vũ trở lại Tiêu Gia thời gian, bọn họ quả thật chưa từng có đem Tiêu Vũ xem là qua tộc nhân, hơn nữa Tiêu Vũ cuối cùng làm phản loài, có rất lớn nguyên nhân, cũng là bởi vì bọn họ muốn cho lúc trước đại tộc chủ Tiêu Hoành Viễn, đem Tiêu Vũ đuổi ra khỏi Tiêu Gia.

“Sai lầm lớn đã đúc thành, bây giờ ta không muốn truy cứu nữa những chuyện kia, đã ta nói rồi sẽ ngăn cản hắn trở về, thì tự nhiên có biện pháp của ta!”

Tiêu Hành Vũ xanh mặt sắc, ánh mắt lạnh như băng theo này trên thân thể người đảo qua, sau đó bước ra bước chân, theo phía trên cung điện đi ra, trực tiếp ra này điện.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 678: Nát Hư

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Hành Vũ, ngươi muốn đi nơi nào? Tiêu Gia loài khó trước mặt, ngươi chẳng lẽ muốn chính mình chạy trốn gì?”

“Ngươi đừng quên ngươi là bộ tộc đứng đầu, gia tộc gặp nạn, ngươi lẽ ra nên che ở trước nhất, hơn nữa nếu nói là lúc trước sai lầm, năm đó cố ý muốn xoá bỏ nghiệt tử kia ngươi, mới là kẻ cầm đầu!”

Thấy Tiêu Hành Vũ đi ra đại điện, một đám Tiêu Gia trưởng lão, toàn bộ đều vội vàng rống to. Nếu là Tiêu Hành Vũ vào lúc này rời đi, Tiêu Gia không còn một người chủ sự, tất nhiên sẽ lập tức đại loạn!

Nhưng mà, đối với những người này các loại âm thanh, Tiêu Hành Vũ lại là giống như không nghe thấy, chỉ là mặt âm trầm, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, rất nhanh ngay ở trước đại điện biến mất.

Trong điện, một đám trưởng lão chỉ có thể là hai mặt nhìn nhau, cũng không ai biết, Tiêu Hành Vũ ở vào thời điểm này đột nhiên rời đi, là muốn đi nơi nào, muốn đi làm cái gì?

Không để ý đến bất luận người nào, Tiêu Hành Vũ một thân một mình, độc thân đi tới Tiêu Gia sâu thẳm địa cung.

Địa cung này thập phần khổng lồ, ở trong từ nhiều nhà đá tạo thành, Tiêu Hành Vũ tả loan hữu nhiễu, trầm mặc đi tới một gian trong nhà đá.

Thuyền khoa xa kẻ thù mới kết thuật từ tháng kết hận bí

Thạch thất này trong vòng, trống rỗng, một chút liền có thể nhìn thấu, trong này, chỉ có một giá gỗ, trên kệ bày đặt một tinh xảo hộp đá.

Hộp trên đã rơi đầy bụi trần, làm Tiêu Hành Vũ đưa tay đụng vào lúc, mặt trên lại có đạo văn hiện lên, hộp này đúng là bị vương giả lực lượng gia trì qua, nếu là tắc nghẽn giải trừ phương pháp, người bình thường căn bản là không có cách mở ra.

“Ai da, xem ra chuyện đến nước này, chỉ có vật ấy tài năng ngăn cản đạt được hắn, tin tưởng 10 tổ nếu là biết được, cũng có thể sẽ không trách ta làm ra quyết định này!”

Tiêu Hành Vũ ở trên hộp đá điểm vài cái, hộp trên đạo văn, nhất thời từ từ lờ mờ.

“Rắc” một tiếng, hắn mở ra hộp đá, chỉ thấy trong hộp, lẳng lặng bày đặt một thứ, lại là một viên minh phù.

“Cái kia Lăng Tiên lai lịch bí ẩn, mà động cơ không rõ, mà…… hắn rốt cuộc là ta Tiêu Gia người, không đến vạn không nhất định phải đã, còn là không thích hợp để cái kia Lăng Tiên ra tay, xem ra bây giờ, cũng chỉ có thể nhận sự giúp đỡ vật ấy, cùng hắn làm hoàn toàn kết thúc!”

Địch khoa khoa khốc thuyền thuật từ lạnh sớm bóng hiện ra

Đem cái kia minh phù từ trong hộp lấy ra, Tiêu Vạn Thiên vẻ mặt tràn ngập phức tạp, lẩm bẩm nói: “Sai đã đúc thành, mặc dù chuyện này đối với ngươi có lẽ có ít bất công, nhưng để Tiêu Gia, ta đã là không có lựa chọn, dù cho ngươi muốn trách ta, ta cũng nhận!”

Trịnh trọng thu cẩn thận cái này minh phù, Tiêu Vạn Thiên sau đó rời đi nhà đá, sau một lát, đi tới địa cung ở ngoài.

Kết không kẻ thù khoa khốc địch hận từ dương mới lông chim

Kết không kẻ thù khoa khốc địch hận từ dương mới lông chim mẫu thân Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú!

Hắn lấy ra một viên bùa truyền âm, trên mặt do dự hồi lâu, rốt cục vẫn là cắn răng một cái, hướng về phù bên trong rót vào Thần lực.

Bùa truyền âm cùng mặt khác 1 phù liên thông, chỉ là chốc lát, 1 người đàn ông tuổi trung niên, đột nhiên im hơi lặng tiếng, xuất hiện ở Tiêu Hành Vũ trước mặt.

“Ngươi đã quyết định?” Trung niên nam tử kia lãnh đạm thấy Tiêu Hành Vũ, mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, làm phiền tiền bối!” Tiêu Hành Vũ cắn răng, đem lúc trước từ bên trong cung điện dưới lòng đất lấy ra cái viên này minh phù, trịnh trọng giao cho tên nam tử này trong tay.

Dùng thân phận của hắn, bất cứ gọi bằng này bởi vì tiền bối, có thể thấy được tên nam tử này tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường.

Gật gù, nam tử kia theo Tiêu Hành Vũ trong tay tiếp nhận minh phù, lạnh lùng nói: “Làm xong việc này, ta đã đáp ứng cho các ngươi Tiêu Gia làm ba chuyện liền hoàn thành, từ nay về sau, các ngươi Tiêu Gia cùng ta, tái vô quan hệ,

Ta cũng không nữa nợ các ngươi Tiêu Gia lão tổ tình!”

Cắn răng, Tiêu Hành Vũ gật gật đầu, một chữ cũng nói không nên lời.

“Hây!”

Một trận gió nhẹ thổi qua, cái kia người đàn ông tuổi trung niên, thì nương theo lấy cái kia một cơn gió, cứ như vậy biến mất ở Tiêu Hành Vũ trước mặt, như cùng hắn đến thời điểm giống nhau, không để lại bất cứ dấu vết gì.

“Bốp!”

Kết không kẻ thù tình thuyền bóng bờ ruộng cô thuyền không kết

Cánh chim màu vàng óng, ở Tiêu Vũ phía sau vỗ, hắn đứng ở trong hư không, trên cao nhìn xuống, xuyên thấu qua đám mây, quan sát phía trước đại địa.

Vào giờ phút này, Tiêu Gia vị trí Hạo Châu, dĩ nhiên trước mắt hắn!

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ nội tâm, chợt nhớ tới trước đây đã xảy ra các loại.

Theo Tiêu Hành Vũ rời đi này châu, đi đến Lạc Vân Châu, dùng Lâm Vũ Nhu tính mạng tương áp chế, bức bách hắn trở lại này châu.

Lại tới hắn trở về sau khi, ở Tiêu Gia bên trong bị người mắt lạnh, bị Tiêu Hoành Viễn cùng Tiêu Gia trưởng lão áp bức, thậm chí đuổi giết.

Lại đến lúc sau, hắn liên tiếp xông qua Tiêu Gia Thánh Sơn, lại là thiếu chút nữa bị Tiêu Gia Thánh Tổ đoạt xác, cũng là ngày đó, hắn ở Tiêu Gia bên trong nổi giận chém vương giả, bị Tiêu Gia triệt để từ bỏ, đưa hắn đuổi ra khỏi Tiêu Gia, thậm chí muốn chiếm đoạt hắn họ tiêu, đưa hắn giao cho ngay lúc đó Đạo Thần Cung sứ giả Dịch Đạo!

Mẫu thân Lâm Vũ Nhu trên người 6 Hồn giam tâm chú!

Nhiều năm như vậy, bị bức phải đi sâu vào các đại cổ địa, bồi hồi tại thời khắc sống còn mấy chục năm Tiêu Vạn Thiên!

Một nhà ba người, nhiều năm như vậy không cách nào gặp nhau!

Tất cả những thứ này tất cả, tất cả đều là bắt nguồn từ Tiêu Gia!

Bây giờ, này ngày xưa các loại ân oán, tựa hồ liền đem theo Tiêu Vũ trở lại Tiêu Gia, cướp đoạt trấn hồn mộc mà tìm được chấm dứt, quá khứ kia tất cả, vào thời khắc này cũng không khỏi lại một lần ở trong đầu của hắn hiện lên.

“Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả, nhân quả trong lúc đó, tổng nên có cái chấm dứt, chỉ có chặt đứt này qua lại bởi vì qua, ta tài năng trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, chuyên tâm đi tiếp, tìm kiếm thuộc về ta đại đạo, toàn tâm toàn ý đột phá Thành Vương!”

Tiêu Vũ nội tâm, vào đúng lúc này đúng là bình tĩnh đáng sợ, chỉ vì đối với hắn mà nói, hắn cùng với Tiêu Gia ở giữa tất cả, là nhất định phải chấm dứt nhân quả.

Hiện nay, chấm dứt thời điểm, đã đến!

“Hây!”

Gió nhẹ nhẹ phẩy, chạy bằng khí gian, một bóng người, vô thanh vô tức xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người.

“Ngươi cũng là vì Tiêu Gia mà đến?” Tiêu Vũ đoạn đường này, đã gặp được nhiều lắm vương giả ngăn cản, bây giờ tới gần Hạo Châu, cho dù có nhiều hơn nữa vương giả xuất hiện, hắn cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

“Ta tên nát hư vương, nhiều năm trước, đã nhận qua Tiêu Gia Thánh Tổ ân tình.” Người đàn ông trung niên này, đối với Tiêu Vũ nhẹ nhàng gật đầu, cho người cảm giác, có vẻ rất là lạnh lùng.

Địch khoa phương xa sau thuật chiến ầm ĩ mới ngành học

“Xem ra cái kia lão yêu nghiệt, sống dài như vậy năm tháng, cũng làm cho không ít vương giả đều bị ân huệ của hắn.” Tiêu Vũ than khẽ, đoạn đường này bởi vì nhận qua lão kia yêu nghiệt ân tình mà đến ngăn cản hắn vương giả, đều không phải là số ít.

“Ngươi đã minh bạch, vậy liền không thể tốt hơn!” Nát hư vương gật gù, thoạt nhìn, hắn tựa hồ đối với Tiêu Vũ cũng không lớn bao nhiêu địch ý.

“Đã như vậy, vậy thì ra tay đi!” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, đã đối phương nhất định phải ngăn cản, mà hắn cũng nhất định phải đi đến Tiêu Gia, như vậy thì chỉ có một trận chiến!

“Tốt!” Nát hư vương cũng không phải là một người nói nhiều, trong khi nói chuyện, ngón tay của hắn, đột nhiên quay Tiêu Vũ ngoắc ngoắc, liền phảng phất hắn và Tiêu Vũ trong lúc đó liền với một cái vô hình tuyến, mà hắn đang dùng cái kia tuyến khống chế được vật gì đó.

“A?” Tiêu Vũ trong lòng sinh ra ý nghĩ, vừa quay đầu lại, chỉ thấy trên vai của hắn, không biết lúc nào, rơi xuống một mảnh lá cây.

Phải biết rằng, hắn dùng huyễn thiên thần dực bay ở đám mây, độ cao như thế, căn bản không có cây cối có thể trường tới đây, thế nhưng lại lại có lá cây xuất hiện!

“Nát hư!” Chỉ nghe nát hư vương trong miệng cúi đầu khẽ nói, sau đó, Tiêu Vũ trên vai lá cây, đột nhiên nổi lên đạo văn.

Đạo văn này hết sức kỳ lạ, hiện lên sau khi, càng giống như dấu ấn bình thường, đánh vào Tiêu Vũ trên người.

Sau một lát, Tiêu Vũ lông mày, chính là sâu sắc nhíu lại, nhìn chầm chầm nát hư vương ánh mắt, cũng biến thành tràn ngập ý lạnh.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 679: Chôn Giới

Đọc trên điện thoại

Làm Tiêu Vũ trên vai lá cây phát sinh đạo văn, hóa thành dấu ấn khắc ở Tiêu Vũ trên bả vai lúc, Tiêu Vũ liền ý thức được không đúng, song khi hắn phục hồi tinh thần lại, hắn cảnh tượng trước mắt, đã là thay đổi hoàn toàn.

Vốn, hắn là Hạo Châu biên giới, nhưng thời khắc này, hắn lại đi tới một nơi khác, phóng tầm mắt nhìn tới, quanh thân là quần sơn vô số, phía dưới đại địa hoàn toàn là một mảnh nguyên thủy diện mạo, đã rời xa trần thế.

“Nát hư? Phá Toái Hư Không? Ngươi hiểu chính là không gian chi đạo?”

Tiêu Vũ lạnh lùng thấy nát hư vương, người vương giả này ở trên người hắn đánh tới dấu ấn sau, có thể trực tiếp mang theo hắn vượt qua không gian, đưa hắn theo Hạo Châu biên giới, dẫn tới nơi này.

Chẳng trách trước đây, này nát hư vương khả năng trước mắt hắn im hơi lặng tiếng xuất hiện, có thể trực tiếp vượt qua thời không.

Theo khí tức nhìn lên, Tiêu Vũ đã hoàn toàn không cảm giác Hạo Châu tồn tại, rõ ràng đã cách phi thường xa xôi.

Nát hư vương bất cứ đến rồi như vậy một tay, đưa hắn trực tiếp theo Hạo Châu mang rời khỏi, trước mắt cũng không biết hắn tới khoảng cách Hạo Châu nơi bao xa, dù cho hắn có thể lại trở về, không nói đến có bao nhiêu xa xôi, dọc theo đường đi lại được ứng đối các loại vương giả nhân vật ngăn cản.

Địch không độc địch hận bờ ruộng cô thuyền bóng

“Vương giả cảnh giới, chỉ là bước đầu lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo, ta mặc dù hiểu chính là không gian chi đạo, nhưng cũng không cách nào tiến hành xuyên qua không gian, trước mắt dùng cảnh giới của ta, chỉ có thể ở mấy cái sớm lưu lại dấu ấn địa phương tiến hành xuyên qua không gian, và, trừ ta ra, ta nhiều lắm chỉ có thể mang tới một người.”

Nát hư vương đến giờ phút này rồi, vẫn là bình tĩnh quá phận, hắn trong khi nói chuyện, ánh mắt nhìn hướng phía dưới núi rừng.

Tiêu Vũ theo ánh mắt của hắn nhìn tới, liền nhìn thấy cái kia trong rừng núi, có một mặt to lớn bia đá.

Này bia lớn như sơn nhạc, đứng lặng ở loạn trong rừng, bia thân thể đen kịt, xa xa nhìn tới, mơ hồ có thể thấy được trên đó viết mấy cái cổ điển chữ to: Chôn cột mốc biên giới!

“Ngươi cũng đã biết, nơi đây là địa phương nào?” Nát hư vương ánh mắt bình tĩnh, nhìn cái kia một tấm bia lớn.

“Nơi nào?” Tiêu Vũ biết, nát hư vương đưa hắn mang tới nơi đây, tuyệt đối không phải chỉ là vì để hắn rời xa Hạo Châu đơn giản như vậy.

Dù cho rời xa Hạo Châu, hắn có thể đi trở về, nát hư vương coi như đưa hắn mang xa hơn, cũng không có ý nghĩa, này đây hắn làm như vậy, nhất định còn có cái khác mục đích.

“Truyền thuyết, giữa phiến thiên địa này, có một loại không rõ sức mạnh, ở ăn mòn vùng thế giới này.” Nát hư vương bình tĩnh nói: “Loại kia không rõ lực lượng, liền như là độc dược bình thường, ở từng điểm từng điểm tàm thực thiên địa.”

Kết không khoa xa độc kẻ học sau bờ ruộng nguyệt chủ địch

Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, nát hư vương theo như lời loại sức mạnh này, không thể nghi ngờ là sức mạnh nguyền rủa.

Vùng thế giới này, tồn tại nguyền rủa, đem quá cường đại sức mạnh, đều theo trong thiên địa này mạt sát. Ngoài ra, sức mạnh nguyền rủa vẫn là đang không ngừng ảnh hưởng vùng thế giới này, để vùng thế giới này trở nên càng ngày càng khó tu luyện.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, mảnh này từng có vô thượng chí tôn thiên địa, cho tới bây giờ mới có thể chỉ còn lại có Đại Đế, hơn nữa kể cả Đại Đế nhân vật, đều không dám tùy tiện xuất thế.

Nhưng mà, nát hư vương làm sao biết này? Thì tại sao đột nhiên, cùng hắn nói đến việc này?

“Vùng thế giới này, bị loại kia không rõ lực lượng không dứt ăn mòn, truyền thuyết vô số năm qua, phía thế giới này đã so với trước kia nhỏ vô số lần.” Nát hư vương tiếp tục nói: “Ngươi cũng biết, đó là bởi vì cái gì?”

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn không biết là nát hư vương đột nhiên với hắn mục đích nói những lời này, cũng không biết vùng thế giới này vì sao lại không dứt nhỏ đi.

“Đó là bởi vì,

Mỗi khi vùng thế giới này bị loại kia không rõ lực lượng ăn mòn, thì sẽ có cường giả nhân vật ra tay, đem này bị ăn mòn địa phương, theo bên trong vùng thế giới này cô lập, khiến cho trở thành một độc lập không gian. Vô số năm tháng trôi qua sau khi, bị phân cách đi ra không gian càng ngày càng nhiều, cho nên vùng thế giới này, cũng trở nên càng ngày càng nhỏ!”

Nát hư vương lời kế tiếp, vừa là để Tiêu Vũ chấn động mạnh.

Thuyền không kẻ thù xa Quỷ địch hận chỗ lạnh thi không tháng

Theo hắn biết, ở giữa phiến thiên địa này, quả thật tồn tại vô số không gian mảnh vỡ, hơn nữa ở Đạo Thần Cung bên trong, này cũ cảnh cũng rõ ràng là từ bên trong Đại thế giới phân cách đi ra không gian nhỏ, tựa hồ cùng nát hư vương theo như lời, không hẹn mà nên!

“Thế nhưng, này không gian, đã cùng vùng thế giới này triệt để ngăn cách, muốn ra vào này không gian, là món phi thường khó khăn sự tình, trừ phi có đặc biệt thủ đoạn, tỷ như có vô thượng cường giả ra tay, hay hoặc là, là tìm ra có thể mở ra này không gian chìa khóa!”

Tôn Bất Viễn kẻ thù mới tôn học từ ầm ĩ bóng bí ầm ĩ

Nát hư vương bình tĩnh nói xong, ở trong tay, không biết lúc nào, đột nhiên xuất hiện một thứ.

Hắn tiếp tục nói: “Mà tiến vào này không gian người, cũng tương đương sẽ bị vĩnh viễn trục xuất, rốt cuộc không thể trở về đến vùng thế giới này, bởi vì vùng không gian kia, đã sớm bị triệt để chia lìa, cùng vùng thế giới này hoàn toàn không cùng xuất hiện.”

Tiêu Vũ đột nhiên đã hiểu, phía dưới chôn cột mốc biên giới, là ý tứ này, nói như vậy trước đây nơi này, cũng từng có không gian bị phân cách đi ra ngoài.

“Nơi đây đã từng có bị ăn mòn không gian bị phân cách ra khỏi..., mà mở ra này một không gian chìa khóa, bây giờ đã chỉ còn lại có cuối cùng một cái.” Nát hư vương nói xong, giơ lên trong tay hắn như vậy gì đó.

Đó là một viên minh phù, cái này cũng là hắn theo Tiêu Hành Vũ trong tay tìm được cái kia một viên minh phù.

“Ta và ngươi vốn không thù hận, sở dĩ nói rõ với ngươi này, là vì, ngươi sẽ bị ta vĩnh viễn trục xuất tới một phương này bị bỏ qua không gian, đây cũng là ta cuối cùng đối với ngươi biểu đạt một điểm áy náy!”

Trong miệng nói xong, nát hư vương trong tay minh phù, phát sáng lên, phù bên trong lộ ra cực kỳ hào quang chói sáng.

“Thất phẩm minh phù!” Tiêu Vũ sắc mặt một trận biến ảo, từ nơi này minh phù gợn sóng đến xem, bùa này ít nhất đã đạt được thất phẩm, nói cách khác, đây là cùng Đại Đế nhân vật cùng một cấp bậc minh phù!

“Ầm!”

Minh phù huy động, nơi đây đột nhiên bị mở bung ra một đạo không gian thật lớn vết nứt.

Thấy thế nào, Tiêu Vũ trên người, cái kia bị nát hư vương đánh tới dấu ấn lại hiện lên, hắn còn chưa kịp phản ứng, liền gặp thấy hoa mắt, toàn bộ người đã ở biến mất tại chỗ, bị đưa vào cái kia vết nứt không gian bên trong.

“Bốp!”

Theo Tiêu Vũ bị đưa vào cái kia vết nứt không gian, nát hư vương trong tay minh phù phá nát, hóa thành mảnh vỡ, cái kia không gian thật lớn vết nứt, cũng trong nháy mắt này ầm ầm khép kín, hoàn toàn biến mất.

Thấy cái kia một cái sau cùng chìa khóa biến mất, nát hư vương ở nguyên đứng yên hồi lâu, cuối cùng một tiếng than thở, lẩm bẩm nói: “Sau cùng chìa khóa đều biến mất, điều này cũng chính là này một vùng không gian một lần cuối cùng xuất hiện!”

Hắn đứng yên tại chỗ, nhìn chôn cột mốc biên giới ba chữ lớn ngơ ngẩn xuất thần, qua rất lâu sau đó, thân hình của hắn mới tại nguyên chỗ từ từ làm nhạt, theo gió mà đi.

Sau một lát, nát hư vương vừa là lại xuất hiện ở Tiêu Gia, gặp được Tiêu Hành Vũ.

Địch không không chỉ địch bóng từ ầm ĩ bờ ruộng hiện ra khoa

“Thế nào rồi?” Tiêu Hành Vũ tràn ngập kích động, nhìn thấy nát hư vương xuất hiện, lập tức tiến lên đón đến.

“Hắn đã bị ta đưa vào phía kia không gian, đời này chỉ sợ đều không thể trở về, sẽ không lại uy hiếp được các ngươi Tiêu Gia.” Nát hư vương như trước có vẻ bình tĩnh như vậy.

Nghe xong lời này, Tiêu Hành Vũ tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, cũng không biết trong lòng là nên vui sướng, cần phải sầu não.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 680: Tội Lỗi Tử Nghĩa Địa

Đọc trên điện thoại

Núi xa kéo, trên bầu trời có không biết tên chim xẹt qua.

Nước chảy không tiếng động, từ xa xa kéo mà đến, không biết đi phương nào.

Rừng rậm sâu thẳm, với trong gió nhẹ phát sinh vang nhỏ, lá rụng phiêu linh.

Dưới hoàng hôn, một bóng người ở trong thâm sơn này một mình đi tiếp, lớn như vậy trong thiên địa, tựa hồ liền chỉ có này một bóng người, tồn tại giữa thiên địa này.

“Nơi đây, chính là cái gọi là bị phân cách mai táng không gian?”

Tiêu Vũ cô thân độc hành, cái kia vẫn đi theo phía sau hắn người đá, đã sớm đang bị nát hư vương dời đi không gian thời điểm bị bỏ xuống, nó mặc dù thần bí khó lường, nhưng cũng không cách nào như nát hư vương như vậy tiến hành xuyên qua không gian.

Tiêu Vũ giờ phút này vị trí, chính là nát hư vương trong miệng bị phân chia ra không gian. Hắn tới chỗ này, chỉ cảm thấy linh khí mỏng manh kinh người, làm người cảm giác khó có thể hít thở.

Tu vi càng cao, càng là sinh linh mạnh mẽ, tại khí tức phun ra nuốt vào gian, cũng sẽ hút vào nhiều linh khí hơn, nhưng mà ở đây, linh khí mỏng manh trình độ, xa xa vượt ra khỏi Tiêu Vũ tưởng tượng.

"Núi không muốn cao, rừng cây không muốn dày, nước chảy đem kiệt chưa kiệt, bên trong vùng không gian này tất cả, tựa hồ cũng đang chầm chậm suy yếu."

Tiêu Vũ dưới chân sinh hoa sen, cất bước gian lướt qua rất nhiều núi cao rừng rậm, nhưng cũng phát hiện, này núi tựa hồ trong khi đổi thấp, trong núi cỏ cây cũng có thật nhiều trong khi khô héo héo tàn.

Nước chảy lướt qua, để lại rộng rãi lòng sông, mơ hồ có thể thấy được ngày xưa nước sông chạy chồm hình bóng, nhưng cho đến ngày nay, trong này nước, lại là đã thật nhỏ đến giống như một dòng suối nhỏ, không bằng người lưng.

Vùng không gian này linh khí mỏng manh, không chỉ đã đến khó có thể tu luyện mức độ, càng liền này trong không gian vạn vật, đều trở nên khó có thể sinh trưởng.

Nơi này tất cả, đều ở đây khô cạn!

"Xem ra quả nhiên như là nát hư vương theo như lời, vùng không gian này đã bị sức mạnh nguyền rủa nghiêm trọng ăn mòn, càng là sinh linh mạnh mẽ, tại loại này trong hoàn cảnh, thì càng khó tồn tại cùng tu luyện!"

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ cũng dĩ nhiên hiểu nát hư vương dự định. Vị vương giả kia là muốn đưa hắn vĩnh viễn trục xuất với vùng không gian này, không cách nào trở về đến Thập Châu vị trí vùng thế giới kia.

Cứ như vậy, hắn tự nhiên cũng là không cách nào lại trở lại Tiêu Gia bên trong, hơn nữa nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, hắn đời này sẽ vĩnh viễn bị nhốt ở đây.

Tại loại này tồi tệ trong hoàn cảnh, hắn cũng trở nên không cách nào tu luyện, thậm chí, trong cơ thể hắn thần lực và tu vi, cũng sẽ nhận vùng không gian này ảnh hưởng, dần dần trở nên khô cạn, cuối cùng như là cái kia khô cạn nước sông bình thường, bị triệt để hao hết.

Làm ngày nào đó tiến lại, hắn không thể nghi ngờ sẽ biến thành một hư nhược người phàm, đến lúc đó có thể làm, chính là ở phía này không gian trung đẳng chết.

“Không nghĩ tới để không cho ta trở về, Tiêu Gia càng rơi xuống lớn như vậy vốn liếng, không tiếc sử dụng thất phẩm minh phù, mở ra dạng này không gian!”

Sau không xa khoa mới kết học chỗ lạnh sau phong

Tiêu Vũ trong lòng lộ ra bao nhiêu phần lãnh ý, bước chân hắn không ngừng, tiếp tục ở đây mới trong không gian tiến lên. Mặc dù cảm giác hy vọng không lớn, nhưng hắn cũng vẫn đang tìm vùng không gian này cửa ra.

Hồi lâu qua đi, Tiêu Vũ thất vọng rồi, vùng không gian này, giống như nát hư vương theo như lời, lại không tồn tại cửa ra!

Cùng Đạo Thần Cung bên trong này cũ cảnh, cùng với không vực loại kia bị ẩn giấu đi không gian bất đồng, ở này không gian, Tiêu Vũ có thể xuyên thấu qua thần niệm, cảm nhận được trong không gian truyền ra gợn sóng, do đó tìm tới cửa ra.

Nhưng bây giờ này một vùng không gian, cùng này không gian, lại là hoàn toàn bất đồng.

“Xem ra phương này không gian, quả nhiên đã bị triệt để tách ra Thập Châu, Đã không tồn tại cửa ra!” Tiêu Vũ trong lòng, cũng trở nên hơi nặng nề.

Không vực cùng cũ cảnh này không gian, liền giống với 1 căn phòng lớn bên trong một cái phòng, chúng nó tồn tại cửa ra, là vì chúng nó vốn là tồn tại ở một cái khác trong không gian lớn, Tiêu Vũ chỉ cần có thể tìm được này cửa phòng, theo môn kia đi ra ngoài, hắn vẫn như cũ là cái kia căn phòng lớn bên trong.

Nhưng bây giờ, này một mảnh bị phân chia ra không gian, cùng Thập Châu vùng thế giới kia, thì lại giống như hai cái cách xa nhau khoảng cách nhất định phòng ở, Tiêu Vũ dù cho tìm tới này cửa phòng, sau khi ra ngoài, cũng không trở về được Thập Châu vị trí vùng thế giới kia.

Hai cái trong không gian, là vô tận hư vô, hoặc giả nói là chưa qua mở ra hỗn độn.

Kết khoa xa tình thuyền bóng từ lạnh hận sườn núi cô

Những chỗ này liền như là một vùng biển mênh mông, mà Tiêu Vũ là một không biết bơi người, hắn mặc dù là khả năng từ nơi này một căn phòng bên trong đi ra, cũng sẽ nhanh chóng bị chết đuối, không cách nào bơi về Thập Châu vị trí cái kia một căn phòng.

Hai mảnh không gian căn bản không liên kết, cho nên nói không gian này, cũng sẽ không tồn tại cái gọi là cửa ra!

“Nát hư vương tuy là một giới vương giả, nhưng quả quyết không bỏ ra nổi thất phẩm minh phù thứ đó, mặc dù là bắt lại đạt được, cũng sẽ không vì một Tiêu Gia trả giá giá cao như vậy, nghĩ đến cái viên này minh phù, cũng chỉ có Tiêu Gia bực này tồn đời từ xa xưa cổ tộc, mới có thể đem ra được!”

“Xem ra lần này, Tiêu Gia để ngăn cản ta trở về, thật đúng là rơi xuống vốn gốc!”

Tiêu Vũ ở bên trong vùng không gian này độc hành, một lần lại một lần xác nhận, cuối cùng cũng không có thể cảm nhận được cái gọi là không gian rung động. Nói cách khác, suy đoán của hắn là chính xác, vùng không gian này đã bị hoàn toàn cô lập, không có loại kia cùng Thập Châu thế giới liên kết “Cửa” tồn tại.

Hắn tiếp tục tiến lên, ở bên trong vùng không gian này thăm dò, vô luận như thế nào, hắn phải rời đi nơi này, đều phải phải nghĩ biện pháp, đối với bên trong vùng không gian này tiến hành nghe ngóng.

“A?”

Có nghịch hoa sen Thần Hư bộ nơi tay, hắn tốc độ nhanh kinh người, đột nhiên, Tiêu Vũ ở một mảnh trong núi thẳm, ngừng lại.

“Vùng không gian này, chẳng lẽ vẫn tồn tại những người khác?”

Ánh mắt lộ ra kinh ngạc, Tiêu Vũ hướng về phía trước nhanh chân đi đi. Chỉ thấy trước mắt hắn xuất hiện, rõ ràng là một mảnh nghĩa địa, phóng tầm mắt nhìn, mấy trăm bia mộ san sát ở đây, ở trong núi thẳm, tăng thêm vài phần thê lương tâm ý.

“Tiêu ngấn mộ!”

“Tiêu lớn mộ!”

“Tiêu Viễn minh mộ……”

Tiêu Vũ một chút nhìn về phía này bia mộ, trong lòng đột nhiên trở nên không cách nào bình tĩnh. Nơi này phần đông bia mộ, trên tấm bia tên, lại tất cả đều là họ tiêu!

“Vùng không gian này quả nhiên là cùng Tiêu Gia có quan hệ, nhưng nơi đây tại sao có thể có nhiều như vậy Tiêu Gia người phần mộ?”

Tiêu Vũ nội tâm tràn ngập không rõ, có phải Tiêu Gia cũng có người đã bị vây ở phương này trong không gian? Hắn tiếp tục tiến lên, ở mảnh này trong mộ địa cất bước, cuối cùng ở nghĩa địa cuối, gặp được một khối bia.

“Tiêu Gia tội lỗi tử một mạch nghĩa địa!”

Một mặt này trên tấm bia chữ, vừa là khiến Tiêu Vũ sửng sốt, Tiêu Gia? Tội lỗi tử một mạch? Cuối cùng là chuyện ra sao? Vùng không gian này, cùng Tiêu Gia rốt cuộc có quan hệ gì? Nơi đây như thế nào lại có Tiêu Gia người?

“Ồ? Đại ca, ngươi là ai? Làm sao ta trước đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngươi?”

Ở Tiêu Vũ trong thất thần, một thanh âm non nớt khi hắn vang lên bên tai, hắn phục hồi tinh thần lại, liền gặp trước mắt một đứa tám tuổi bé gái, ngước đầu, dùng một đôi trong suốt ngươi tò mò nhìn hắn.

Cô bé này trong tay, còn nâng không biết từ nơi nào hái đến hoa dại, thoạt nhìn, tựa hồ là tới nơi này tế bái có người.

Chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ nhìn thấy cô bé này, trong lòng liền không hiểu đau xót. Hắn lộ ra mỉm cười, nói: “Ngươi tên là gì?”

Bé gái nháy mắt to, tinh thuần mắt to bên trong, đối với Tiêu Vũ tất cả không phòng bị tâm ý, nói: “Ta gọi là tiêu vũ, Đại ca ca ngươi là từ đâu tới đây?”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 681: Thôn Trang

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ?” Cô bé này tên, vừa là khiến Tiêu Vũ ngẩn ngơ, nàng quả nhiên, cũng là họ tiêu.

Cô gái trong mắt cái kia trong suốt ánh mắt, khiến Tiêu Vũ không hiểu đau lòng, hắn lộ ra nụ cười, ngồi xổm xuống, nói: “Ca ca là từ chỗ rất xa đến, mưa nhỏ, ngươi hôm nay tới, là nghĩ đến tế bái người nào không?”

“Đại ca ca làm sao ngươi biết?” Này đơn thuần bé gái, hiển nhiên không biết Tiêu Vũ theo hoa trong tay của nàng nhìn ra ý đồ của nàng, ngây thơ nói: “Mưa nhỏ là tới tế bái cha, còn có này ngủ ở nơi này chú bác bọn.”

“Cha? Chú bác?” Tiêu Vũ một lần nữa hơi ngẩn ra, cô bé này xa so với hắn trong tưởng tượng đơn thuần, ở trong miệng nàng, chôn con người ở chỗ này, tựa hồ chỉ là ngủ ngon giấc, mà không chết đi.

“A! Cha mấy năm trước đột nhiên ngủ ngon giấc, trong tộc trưởng bối nói, hắn là mệt mỏi, cho nên đem cha đưa đến nơi đây, nơi đây còn có rất nhiều chú bác, mỗi một quãng thời gian, sẽ có một vài chú bác ngủ ngon giấc, sau đó được đưa đến nơi đây.”

Bé gái đơn thuần gật đầu, đối với Tiêu Vũ, nàng không chút nào ẩn giấu, ngày đó thật lời nói, lại là làm người càng thêm đau lòng.

Trong lòng than khẽ, Tiêu Vũ biết, quá nửa là cô bé này trong miệng trưởng bối không đành lòng nàng khổ sở, cho nên mới phải nói này chết đi người chỉ là ngủ say.

Nơi này, linh khí quá mức mỏng manh, tu luyện người đi tới chỗ như vậy, thần lực trong cơ thể khô cạn thời gian, sẽ so với người bình thường già nua đến càng nhanh hơn, cũng càng dễ dàng chết đi.

Chỉ vì tu luyện người ngày thường cần thiết duy trì sinh cơ linh khí, chính là thường nhân mấy chục lần, Tiêu Vũ phỏng chừng những người kia hơn nửa có tu vi trong người, cho nên mỗi một quãng thời gian, thì sẽ có người bởi vì thần lực trong cơ thể khô cạn mà chết đi.

“Mưa nhỏ, ngươi mới vừa nói trong tộc trưởng bối, nơi đây trừ ngươi ra ở ngoài, còn có rất nhiều người sao?” Mặc dù Tiêu Vũ đối với Tiêu Gia người không có cảm tình, nhưng chẳng biết vì sao, hắn lại là cảm giác tiểu cô nương này để hắn cảm giác thập phần thân cận.

Loại này thân cận, là hắn ở Tiêu Gia bên trong chưa bao giờ cảm nhận được qua, tựa hồ trước mắt đây mới là hắn chân chính người thân, mà Tiêu Gia bên trong này, có điều đều là người qua đường, thậm chí ngay cả người qua đường cũng không bằng.

“Đúng vậy, chúng ta trong tộc mọi người là chung nhau sinh hoạt ở nơi này, trong tộc còn có rất nhiều trưởng bối, còn có rất nhiều ca ca tỷ tỷ đâu.”

Tên là Tiêu Vũ tiểu nữ lộ ra hồn nhiên nụ cười, lại nói: “Thế nhưng thật kỳ quái a, tộc trưởng nói nơi này đã chỉ có chúng ta bộ tộc người còn sống, ngoại trừ trong tộc người, mưa nhỏ từ trước tới nay chưa từng gặp qua những người khác, Đại ca ca ngươi là từ đâu tới đây? Có phải ngươi cũng là tộc nhân của chúng ta gì?”

“Hay là!” Tiêu Vũ cười cười, hắn luôn có một loại trực giác, nơi này Tiêu Gia người,

Cùng phía ngoài này Tiêu Gia người, tựa hồ rất không giống nhau.

Mặc dù hắn đến bây giờ còn không xác định, những người này có phải là hắn hay không trong tưởng tượng Tiêu Gia người, nhưng ít ra trước mắt đối với cô bé này, trong lòng hắn lại là cảm giác thân thiết.

“Mưa nhỏ, các ngươi sinh hoạt địa phương ở nơi nào, ngươi có thể hay không mang ca ca đến xem?” Tiêu Vũ trong lòng, đối với tất cả những thứ này tràn ngập tò mò.

“Hay lắm!” Trời thật Tiêu Vũ lộ ra khuôn mặt tươi cười, nói: “Trong tộc còn không có người sống đã tới đâu, nếu tộc trưởng cùng ca ca tỷ tỷ bọn biết có khách nhân đến, bọn họ nhất định sẽ rất vui vẻ!”

Cô bé này cười đến hồn nhiên, Tiêu Vũ lại là càng thêm đau lòng.

Phương này không gian linh khí mỏng manh, có tu vi trong người người rất dễ dàng già yếu chết đi, mặc dù là không có thần lực người, ở trong môi trường này, sống lâu cũng sẽ so với thường nhân muốn ít hơn nhiều.

Bé gái đối với Tiêu Vũ không chỉ không có phòng bị, hơn nữa tựa hồ còn thập phần thân cận, chủ động kéo Tiêu Vũ tay, liền hướng về nghĩa địa ở ngoài đi đến.

Dọc đường, nàng và Tiêu Vũ hài lòng trò chuyện với nhau, Tiêu Vũ cũng theo trong miệng nàng biết được, nàng từ nhỏ sinh ra ở nơi đây, ở cái địa phương này lớn lên, không chỉ chưa từng gặp tộc nhân ngoài ra người, thậm chí ngay cả xa hơn một chút một vài địa phương, chưa từng đi qua.

“Ca ca, phía trước chính là chúng ta ở địa phương, ca ca tỷ tỷ bọn nếu biết ngươi đã đến rồi, nhất định sẽ rất vui vẻ!”

Tiêu Vũ nhảy nhảy nhót nhót, đi ở Tiêu Vũ trước khi, ở đi tới một tòa thôn trang lúc trước, nàng hưng phấn lôi kéo Tiêu Vũ, khoảng cách còn rất xa liền hướng về cái kia thôn trang ngón tay đi.

Phóng tầm mắt nhìn, đó là một rất nhỏ thôn trang, thoạt nhìn cũng chỉ mấy chục hộ người ta. Thôn nhỏ ở vào trong núi thẳm, hết thảy gian nhà thoạt nhìn đều đơn giản mộc mạc, mơ hồ có thể thấy được có khói bay lên.

Xem ra, này chỉ là một cái bình thường đến không thể lại bình thường thôn.

“Mưa nhỏ, ngươi vừa đi nghĩa địa sao?”

“Đều nói cho ngươi biết, không muốn thường xuyên đi nghĩa địa, sẽ quấy rối đến chú bác bọn ngủ say!”

Tới thôn trước, mấy cái choai choai hài tử xa xa chạy tới, vây quanh Tiêu Vũ nói, nhìn qua quan hệ cực kỳ thân cận.

“Ồ, người này là ai a?”

“Trong thôn lại có người ngoài đến rồi, ta muốn đi nói cho tộc trưởng!”

“Trưởng thôn, chú bác, mau ra đây a, trong thôn kiếp sau người!”

Mấy đứa trẻ mới vừa nói vài lời, đột nhiên nhìn thấy Tiêu Vũ, lập tức toàn bộ hướng về trong thôn chạy về, vừa chạy còn một bên kêu to, Tiêu Vũ cũng bị bọn họ lôi kéo trở lại trong thôn.

Những người này từ trước tới nay chưa từng gặp qua người sống, đột nhiên nhìn thấy có người ngoài đi tới, rõ ràng đều bị giật mình, trước tiên liền chạy đi kêu trong thôn đại nhân.

“Các ngươi mấy đứa nhỏ, vừa điều bì có phải là? Nơi đây làm sao có khả năng có người ngoài đến!”

“A, thật sự có người ngoài đến rồi!”

“Làm sao có khả năng?”

Này yên tĩnh thôn nhỏ, đột nhiên thì loạn cả lên, chỉ nghe trong thôn truyền ra các loại thanh âm huyên náo, không lâu lắm, này đầu thôn trước khi, đã là đã tuôn ra một đám đại nhân, mỗi người ngưng thần đề phòng, tràn đầy cảnh giác thấy Tiêu Vũ, như gặp đại địch.

Trong tay những người này, còn đều cầm hoặc là cái cuốc, hoặc là dao bổ củi, hiển nhiên bị trở thành binh khí.

Tiêu Vũ lộ ra thần niệm, một chút liền nhìn ra này vốn đều là tu luyện người, nhưng bây giờ, hiển nhiên bởi vì ở bên trong vùng không gian này cư ngụ quá lâu, thị lực của bọn hắn cơ hồ đều đã khô cạn, đã là không khác với người thường.

“Dừng tay!”

Trong thôn, đột nhiên truyền ra một thanh âm già nua, mọi người nghe đến tiếng này, UU đọc sách &# 119; &# 119;w &# 46; &# 117; uk &# 97; ո shu &# 46; co &# 109; chính là tự động nhường ra một con đường.

Chỉ thấy, một gã thập phần già nua, liền đi đường cũng phải làm cho người đỡ ông lão, từ trong thôn từ từ đi tới.

Người lão giả này ánh mắt đục ngầu, tràn ngập tang thương, đi trên đường, mỗi đi vài bước thì sẽ ho khan kịch liệt, đã là gần đất xa trời.

“Tộc chủ!”

Đoàn người lui sang một bên, nhưng đối với Tiêu Vũ vẫn là tràn đầy đề phòng cùng cảnh giác.

Ông già kia khoát tay áo, đi tới đoàn người trước khi, trên dưới đánh giá Tiêu Vũ vài lần, mở miệng nói: “Không biết vị tiểu huynh đệ này, từ chỗ nào mà đến, đến trong thôn chúng ta, có chuyện gì không?”

Tiêu Vũ một chút có thể nhìn ra, ông già này vốn ít nhất có Thiên Tông đỉnh tu vi, nhưng bây giờ sinh cơ dĩ nhiên đã hết, còn lại sống lâu chỉ sợ chưa từng bao nhiêu.

Hắn trầm ngâm chốc lát, nói: “Các ngươi…… có biết Hạo Châu Tiêu Gia?”

Hắn lời này vừa ra, ông già kia cả người chấn động mạnh, trong thôn một đám trai trai gái gái, cũng mỗi người đều trở nên khẩn trương lên, trong tay nắm các loại đồ vật, cũng bị bọn họ nắm càng chặt hơn!

Chương 682: Bị Trục Xuất 1 Mạch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi là người nào? Rốt cuộc muốn làm gì?”

“Nhiều năm như vậy, chúng ta đã bị buộc đến tận đây, các ngươi còn muốn thế nào?”

“Tộc trưởng, người này khẳng định không có gì hảo ý, ngược lại chúng ta ở đây cũng là chờ chết, thẳng thắn liều mạng với ngươi!”

Trong thôn một đám trai gái, nghe xong Tiêu Vũ nói sau, mỗi người con mắt đều là đỏ lên, tâm tình cũng biến thành kích động không thôi, một bộ muốn cùng Tiêu Vũ liều mạng dáng dấp.

Người lão giả kia, trong mắt cũng lộ ra nồng nặc phức tạp, nhưng dù sao, coi như bình tĩnh. Hắn khoát tay áo, ý bảo mọi người yên tĩnh, ánh mắt lại là trở nên sâu xa, lẩm bẩm nói: “Hạo Châu...... Tiêu Gia...... ai!”

“Tộc trưởng ông nội, cái gì là Hạo Châu Tiêu Gia?” Cái kia đơn thuần bé gái, tựa ở lão tộc trưởng bên cạnh, nghe vậy nháy 1 đôi mắt to, hiếu kỳ nhìn về phía ông lão kia.

Từ ái sờ sờ bé gái đầu, lão tộc trưởng không có giải thích, đối với Tiêu Vũ nói: “Xin hỏi, tiểu huynh đệ nhưng từ Thập Châu mà đến?”

Thập Châu, hai chữ này theo người lão giả này trong miệng nói ra, đúng là có vẻ vậy xa xôi, hiển nhiên bọn họ bị vây ở phương này không gian, đã có một đoạn phi thường tháng năm dài đằng đẵng.

Tiêu Vũ gật gật đầu, mặc dù hắn cảm giác này người và Tiêu Gia tất nhiên có quan hệ gì, nhưng ở trên trực giác, những người này mang đến cho hắn một cảm giác vừa tiếp xúc với hắn đến này Tiêu Gia người không quá giống nhau.

“Quả nhiên là nơi đó, nhiều năm như vậy, bên trong vùng không gian này sớm không có những người khác, quả nhiên là từ ở đâu tới!” Ánh mắt của lão giả, ở Tiêu Vũ gật đầu sau khi trở nên phức tạp hơn.

Hắn tại nguyên chỗ trở nên thất thần, tựa hồ đang nhớ lại cái gì, cái kia một đôi đục ngầu hai mắt, vào lúc này cũng biến thành càng không cách nào nhìn thấu.

“Có thể hay không xin hỏi một tiếng, tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào?” Qua rất lâu, ông lão kia mới phục hồi tinh thần lại, tiếp tục đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Ta gọi là Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ không có ẩn giấu dự định, bình tĩnh đáp.

“Ngươi…… ngươi cũng họ Tiêu?” Ông lão cả người chấn động mạnh, tựa hồ là nhận lấy lớn lao kích thích.

Trong thôn này trưởng thành trai gái, trên mặt cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng thời cũng có vẻ càng căng thẳng hơn, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt lộ ra địch ý mãnh liệt!

“Mời mọc tiểu huynh đệ vào thôn một lần!” Già tộc chủ sau khi hết khiếp sợ, thật dài thở dài một cái.

“Tộc trưởng, như vậy sao được?”

“Hắn cũng họ Tiêu,

Nhất định là những người kia phái tới, tại sao có thể để hắn vào thôn?”

“Nhiều năm như vậy, bọn họ rốt cuộc vẫn không chịu buông tha chúng ta, tộc trưởng, thẳng thắn chúng ta liều mạng với ngươi a!”

Nghe nói muốn cho Tiêu Vũ vào thôn, trong thôn này thành niên các nam nữ, đột nhiên trở nên kích động lên, tựa hồ Tiêu Vũ họ tiêu, không chỉ không có làm cho bọn họ cảm giác được thân cận, ngược lại sinh ra càng thêm địch ý mãnh liệt.

“Mặc dù là bọn họ phái tới, vậy cũng không oán được ai, để hắn vào đi!” Lão tộc trưởng lắc đầu than khẽ, mặt mũi già nua trên, viết đầy bi thương.

Trong thôn trai gái mỗi người có vẻ bi phẫn không ngớt, nhưng đối với lão tộc trưởng nói, tựa hồ không người nào dám vi phạm, chỉ phải vô cùng không tình nguyện nhường qua một bên.

Mặc dù như thế, bọn họ nhìn phía Tiêu Vũ trong mắt vẫn là tràn đầy địch ý, tựa hồ hận không thể khả năng nhào lên, ăn thịt của hắn, uống máu của hắn.

Đối với này đã mất đi thần lực người, Tiêu Vũ tất nhiên là sẽ không kiêng kỵ, bước ra bước chân đi vào trong thôn.

Hắn xuyên thấu qua thần niệm, cảm giác trong thôn những người này, tuổi càng lớn, tu vi càng cao, nhưng hơi thở sự sống lại ngược lại càng yếu hơn, ngược lại là này hai mươi, ba mươi tuổi đám người, trong cơ thể tu vi cực thấp, bởi vậy trên người sinh cơ, ngược lại là so với cái kia tu vi cao thâm người càng thêm nồng nặc.

Còn này hai mươi tuổi trở xuống thiếu niên cùng hài tử, trên người càng tất cả không một tia tu vi, tựa hồ những người ở nơi này, từ vừa mới bắt đầu sẽ không có dạy bọn họ phương pháp tu luyện dự định.

“Ca ca, chú bác bọn tại sao vậy sợ ngươi, ngươi là người xấu gì? Ngươi không nên thương tổn bọn họ tốt hay không tốt?”

Tiêu Vũ trong lúc đi, cảm giác chân của mình đột nhiên bị người ôm lấy, lại là cái đó gọi Tiêu Vũ bé gái.

Trong lòng hắn phức tạp, đối với này Tiêu Gia người, trong lòng cũng không thể nói rõ là tư vị gì, chỉ phải ôm lấy lộ ra nụ cười, nói: “Mưa nhỏ yên tâm, ca ca sẽ không làm thương tổn bọn họ.”

Hắn ngồi xổm người xuống, đem cô bé này ôm lấy, bên tai lại là lập tức vang lên vài tiếng gầm lên.

“Đem mưa nhỏ buông, ngươi có cái gì mặc dù hướng chúng ta đến, không cho ngươi chạm nàng!”

“Mưa nhỏ, mau tới đây, không nên tới gần hắn!”

Hồn nhiên Tiêu Vũ hiển nhiên trong lúc nhất thời không biết có phải hay không là nên nghe những trưởng bối kia nói, nàng đã cảm thấy Tiêu Vũ không phải người xấu, lại không dám không nghe những trưởng bối kia nói, nhất thời mắt to bên trong nảy lên nước mắt, không biết như thế nào cho phải.

“Mưa nhỏ ngươi đi đi, ca ca đáp ứng ngươi, sẽ không làm thương tổn bất luận người nào!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ thở dài, đem Tiêu Vũ để xuống.

Những người này rất rõ ràng, cũng là Tiêu Gia người, nhưng tựa hồ đối với Tiêu Gia người, bọn họ lại có rất sâu địch ý, cũng làm cho hắn trong lòng có chút phức tạp.

“Mưa nhỏ tin tưởng ca ca, ca ca nhất định không phải người xấu, nhất định sẽ không làm thương tổn chú bác bọn!” Bé gái ngước nhìn Tiêu Vũ, 1 đôi mắt to hai mắt đẫm lệ mông lung, nhưng cũng chỉ có thể nghe những trưởng bối kia nói, theo Tiêu Vũ bên cạnh rời đi.

Tại dạng này một vùng không gian bên trong, bất cứ gặp phải Tiêu Gia người, hơn nữa này Tiêu Gia người, tựa hồ cùng hắn trong ấn tượng không quá giống nhau, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là càng ngày càng phức tạp.

Hắn theo già tộc chủ, sau một lát, đi tới lão kia tộc chủ chỗ ở, cũng chính là một gian đơn sơ nhà gỗ.

“Người đâu, dâng trà!” Già tộc chủ đối với Tiêu Vũ, giống như là đối xử khách, không có giống những người khác căm thù.

Này Tiêu Gia người, tự nhiên thì không muốn đối với Tiêu Vũ khách khí như thế, nghe nói còn phải cho Tiêu Vũ dâng trà, đều là lộ ra vô cùng không tình nguyện vẻ mặt, nhưng vẫn là chiếu già tộc chủ nói đi làm.

“Nơi đây linh khí mỏng manh, liền ngay cả nước trà đều khó uống tới, 1 ly trà thô, mời mọc tiểu huynh đệ không nên chê.” Ông lão đem chén trà đưa đến Tiêu Vũ trước người.

Nói là trà, nhưng mặt trên có điều trôi vài miếng lẻ tẻ lá trà, hoàn toàn không có lá trà, nhưng Tiêu Vũ lại biết, tại dạng này linh khí mỏng manh địa phương, cái này đã mười phần không sai.

Hắn không có tính toán, uống một ngụm, nói: “Lão nhân gia, các ngươi…… đều là Tiêu Gia người?”

Mặc dù nhìn ra, những người này đối với Tiêu Gia rất là bài xích, hơn nữa cũng không nguyện ý nhấc lên, nhưng Tiêu Vũ trong lòng có quá nhiều nghi hoặc, cho nên do dự qua đi, vẫn là quyết định hướng về này lão tộc trưởng hỏi rõ.

“Tiêu Gia……” con mắt của ông lão, vừa là trở nên phức tạp lên.

Hắn khinh hớp một cái hờ hững như nước nước trà, mới trường thở dài nói: “Từng, chúng ta có lẽ xem như trong miệng ngươi Tiêu Gia người a, nhưng bây giờ, chúng ta chỉ là bị Tiêu Gia trục xuất tội lỗi tử một mạch, đã không xưng được Tiêu Gia người!”

“Trục xuất?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra.

Những người này, lại cũng là bị Tiêu Gia người trục xuất tới bên trong vùng không gian này? Chính hắn nói, còn nói là vì uy hiếp đến Tiêu Gia, Tiêu Gia không muốn để hắn trở về, mới bị trục xuất tới nơi đây.

Có thể theo người lão giả này theo như lời, bọn họ vốn nếu như cũng là Tiêu Gia người, vì sao lại bị Tiêu Gia trục xuất tới như vậy một vùng không gian bên trong?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 683: Chí Thân

Đọc trên điện thoại

“Ngươi đủ rồi!” Trong thôn này trưởng thành trai gái, đột nhiên có người đứng ra, đối với Tiêu Vũ nổi giận nói: “Ngươi đã là từ nơi đó mà đến, vừa là họ Tiêu, có phải còn không biết chúng ta tại sao bị trục xuất gì? Ngươi bây giờ lại tới hỏi này, ngươi có thể từng nghĩ tới cảm thụ của chúng ta?”

Kết không xa khốc tôn bóng từ cô xem kỹ ta ngày xưa

“Ngươi đây rõ ràng là cố ý để cho chúng ta khó chịu, tộc trưởng, ngươi cần gì phải để ý tới hắn?”

Này thành niên người, tựa hồ đối với trước đây chuyện này rất là chống cự, chỉ là nói tới liền làm bọn họ đau buồn cực điểm, tựa hồ Tiêu Vũ chỉ là hỏi, chính là một loại lớn lao tội lỗi.

“Đã đều là sự thật, vừa lại không cần sợ hãi nhấc lên?” Lão tộc trưởng lại là lắc đầu, ý bảo mọi người yên tĩnh, nói: “Tiểu huynh đệ còn có nghi vấn gì, chỉ để ý đề xuất, phàm là lão hủ biết, nhất định sẽ không giấu giếm.”

Này trưởng thành trai gái nghe vậy, cũng chỉ có thể cố nén bi phẫn, căm tức Tiêu Vũ mà không nói.

Kết khoa kẻ thù khoa Quỷ kết hận từ lạnh tiếp lông chim chiến

Kết khoa kẻ thù khoa Quỷ kết hận từ lạnh tiếp lông chim

chiến hắn như là thu dọn tâm tư, trầm ngâm một chút sau mới lên tiếng: "Chúng ta mạch này, sở dĩ sẽ trở thành Tiêu Gia tội nhân, bị lưu vong đến tận đây, là vì năm đó, chúng ta mạch này bên trong có một vị tuổi trẻ hậu nhân, không có vâng theo gia tộc ý chí, không chỉ phản lại gia tộc, nhưng lại chém giết trong tộc không ít trưởng bối!"

Địch xa xa phương xa sau bóng chỗ tháng từ thuật tình

Nếu là ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ Tiêu Vũ bây giờ đã chết mấy chục lần.

"Đã như vậy, vậy thì tha thứ ta mạo phạm!" Tiêu Vũ trầm ngâm, nói: "Xin hỏi, các ngươi đã đều là Tiêu Gia người, vừa là bởi vì nguyên nhân gì, bị trục xuất tới nơi đây?"

Thuyền xa khoa phương xa tôn bóng chỗ dương ngón tay tôn xuyên qua

"Cái kia đã, là rất nhiều năm trước sự tình!" Ông lão như vậy tang thương trong ánh mắt, vừa là toát ra vẻ phức tạp, nói: "Năm đó, chúng ta mạch này ở Tiêu Gia bên trong, vốn có thể xưng được là là cường đại nhất bao nhiêu mạch một trong, nhưng bởi vì chúng ta mạch này ở Tiêu Gia bên trong, phạm vào tội lớn, này đây bị gia tộc từ bỏ, bị trở thành tội lỗi tử một mạch, bị trục xuất tới nơi đây."

Liên quan tới Tiêu Gia tồn tại nhiều mạch hệ sự tình, Tiêu Vũ trước kia trở về Tiêu Gia thời gian liền đã hiểu.

Như này đại tộc, trong tộc thành viên phần đông, trải qua năm tháng dài đằng đẵng sau khi, huyết mạch quan hệ tương đối gần, tự nhiên là sẽ khá thân cận, do đó diễn biến thành nhiều mạch hệ.

Cái này ở này trong đại tộc, là rất thường gặp sự tình.

“Phạm vào tội lớn?” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, trong lòng đột nhiên run lên một cái, mơ hồ nghĩ tới điều gì, nhưng cũng không dám xác định. Hắn cắn răng một cái, hỏi lần nữa: “Có thể hay không tỉ mỉ báo cho, cái kia cái gọi là tội lớn là cái gì? Chuyện kia, vừa là phát sinh vào lúc nào?”

Trong lòng hắn vội vàng, sắc mặt cũng không còn bình tĩnh nữa.

Lão tộc trưởng thấy vậy, trong lòng âm thầm kỳ quái, nhưng cũng không có hỏi dò, gật đầu nói: “Chuyện đến nước này, sự tình đã trôi qua nhiều năm, chính là nói cho ngươi biết, cũng là không sao.”

Hắn như là thu dọn tâm tư, trầm ngâm một chút sau mới lên tiếng: “Chúng ta mạch này, sở dĩ sẽ trở thành Tiêu Gia tội nhân, bị lưu vong đến tận đây, là vì năm đó, chúng ta mạch này bên trong có một vị tuổi trẻ hậu nhân, không có vâng theo gia tộc ý chí, không chỉ phản lại gia tộc, nhưng lại chém giết trong tộc không ít trưởng bối!”

“Đối với gia tộc tới nói, đây là đại nghịch bất đạo tội lỗi, bởi vì chuyện này phát sinh, cho nên chúng ta mạch này đều bị dính líu, toàn bộ đều thành gia tộc tội nhân!” Lão tộc trưởng nói đến chỗ này, trên mặt cũng lờ mờ lộ ra vài phần vẻ thê lương.

“Phản lại gia tộc tội nhân?” Tiêu Vũ trong lòng, càng không cách nào bình tĩnh,

Ngay sau đó hỏi: “Đó là chuyện khi nào?”

Kết xa Quỷ tôn hận tiếp lạnh sớm lông chim ta

“Ước chừng là hai mươi năm trước.” Lão tộc trưởng nhìn thấy cái này vẫn bình tĩnh vô cùng người trẻ tuổi đột nhiên trở nên kích động như thế, trong lòng cũng là nghi hoặc không thôi.

“Hai mươi năm trước...... hai mươi năm trước......” Tiêu Vũ cả người, vừa là phảng phất giống như mất hồn bình thường, trong miệng lầm bầm, sau đó con mắt đột nhiên trở nên đỏ chót, “ngươi nói cái kia hậu nhân, có phải là tên là Tiêu Vạn Thiên?”

Tiêu Vạn Thiên ba chữ vừa ra, lão tộc trưởng cả người chấn động mạnh, Tiêu Gia bên trong này vây quanh ở một bên trưởng thành trai gái, trong mắt cũng toàn bộ lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao biết ta Lục đệ tên?”

“Ngươi biết ta Lục ca? Ngươi tới chúng ta nơi đây, rốt cuộc muốn làm gì?”

“Ngươi như thực chất giao cho, ta Lục ca bây giờ rốt cuộc thế nào rồi? Hắn bây giờ người ở phương nào, có mạnh khỏe hay không? Ngươi vừa làm sao sẽ biết tên của hắn?”

Địch kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc kết thuật tiếp cô xa dương khốc

Một bên mấy cái người đàn ông trung niên, đột nhiên giống như giống như bị điên, xuyên qua hai mắt đỏ nhào tới, đem Tiêu Vũ đè ngã trên mặt đất, quay hắn một lần gầm lên!

“Lục đệ? Lục ca?” Tiêu Vũ vốn có thể dựa vào một thân tu vi, dễ dàng đem những người này đánh văng ra, nhưng giờ phút này, hắn nhưng không có làm như vậy, mà là ngơ ngác nhìn mấy người này.

Này vài tên nam tử, lại đem phụ thân của hắn xưng là huynh đệ, hơn nữa chỉ là nghe đến phụ thân hắn tên, liền sốt sắng như vậy cùng kích động!

“Mấy người các ngươi, không thể làm càn!” Tên kia lão tộc trưởng, lúc này mới theo trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, lập tức gọi người đem cái kia vài tên nam tử kéo dài.

Thuyền không xa xa độc sau xem kỹ chỗ dương cho nên hận

Đợi cho Tiêu Vũ một lần nữa ngồi dậy, hắn mới phức tạp vẻ mặt nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ai da, năm đó làm phản loài người, quả thật tên là Tiêu Vạn Thiên. Tiểu huynh đệ, chẳng biết có được không nói cho lão hủ, ngươi là làm sao mà biết khuyển tử tên?”

“Khuyển tử?” Tiêu Vũ lại ngây ngẩn cả người, đờ đẫn nói: “Ngươi nói cái gì? Tiêu Vạn Thiên…… là con của ngươi?”

“Ai da!” Lão tộc trưởng thở dài một tiếng, khuôn mặt phức tạp mà cay đắng, nói: “Năm đó cũng là ta không biết dạy con, mới sẽ làm hắn đúc thành sai lầm lớn, làm phiền hà chúng ta mạch này người, làm cho cùng mạch mọi người bị trục xuất!”

Tiêu Vũ đã ngạc nhiên ngây tại chỗ, chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh trống không, qua rất lâu đều nói không ra lời.

“Lúc trước hắn làm phản loài rời đi, không lâu về sau liền mất đi tung tích, chúng ta cũng bị gia tộc xem là tội nhân một mạch, bị trục xuất đến tận đây, bây giờ hai mươi năm vội vàng mà qua, cũng không biết hắn sống hay chết!”

Lão tộc trưởng khuôn mặt hết sức phức tạp, đột nhiên nhắc tới những thứ này chuyện cũ, mặc dù là hắn cái này thế sự xoay vần lão nhân, giờ phút này cũng là có vẻ không cách nào bình tĩnh.

“Hóa ra là như vậy…… nguyên lai đây là dạng……”

Tiêu Vũ ngạc nhiên bên trong, cặp mắt cũng đã đỏ.

Sau kẻ thù xa xa mới địch thuật chiến lạnh kỹ xuyên qua khoa

Sau kẻ thù xa xa mới địch thuật chiến lạnh kỹ xuyên qua khoa cái này ở này trong đại tộc, UU đọc sách www. u uka n sh &# 117;. Co m là rất thường gặp sự tình.

Hắn rốt cuộc biết, vì sao lúc trước hắn trở lại Tiêu Gia, tất cả mọi người đối với hắn như vậy căm thù, không có một cái nào cùng hắn người thân cận.

Theo lý thuyết Tiêu Vạn Thiên xuất thân Tiêu Gia, tổ phụ của hắn, hắn chú bác, nên cũng đều ở Tiêu Gia bên trong, những người kia không chắc cũng sẽ đối với hắn như vậy căm thù!

Nguyên lai bởi vì chuyện năm đó, Tiêu Gia lại đem phụ thân hắn mạch này người, toàn bộ đều trở thành tội nhân, trục xuất tới nơi này!

Hắn rốt cuộc cũng biết, vì sao Tiêu Gia nhiều như vậy mạch hệ, lúc trước lại chỉ có không thấy phụ thân hắn mạch này người!

“Tổ phụ! Ngươi là của ta tổ phụ!” Lý thanh ở trong nguyên do, Tiêu Vũ giờ phút này cả người cũng không cách nào lại tiếp tục giữ vững bình tĩnh.

Trước mắt ông lão này, là Tiêu Vạn Thiên cha, vậy chính là tổ phụ của hắn, là hắn chí thân!

“Ngươi...... ngươi nói cái gì?” Tiêu Vũ lời nói, cũng khiến cho lão tộc trưởng kia lại ngây ngẩn cả người, phảng phất không thể tin được.

Vừa mới mấy cái kia nhào lên người đàn ông trung niên, cũng tất cả đều đứng chết trân tại chỗ, mấy cái hán tử con mắt, lập tức tất cả đều đỏ.

“Ngươi...... ngươi kêu ta cái gì?” Lão tộc trưởng ngây người hồi lâu, cả người đều kích động đến run rẩy lên, nói:

“Ngươi…… ngươi là vạn ngày……”

Hắn một câu nói được nửa câu, liền cũng lại nói không được nữa, chỉ vì trước mắt phát sinh sự tình, thật sự là làm hắn không thể tin tưởng, giống như một giấc mơ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 684: Lửa Giận

Đọc trên điện thoại

“Ngươi...... ngươi là vạn ngày hài tử? Là năm đó sinh ra được hài tử kia?” Lão tộc trưởng cái kia đục ngầu trong hai mắt, có lệ nóng hạ xuống, cũng không còn cách nào giữ vững bình tĩnh, kích động mà nhìn Tiêu Vũ.

Không chỉ có là lão tộc trưởng, vào đúng lúc này, này toàn bộ thôn trang người đều không thể bình tĩnh, tất cả mọi người trào vào lão tộc trưởng trong phòng, tràn đầy không thể tin được nhìn Tiêu Vũ.

Nhớ năm đó, Tiêu Vạn Thiên làm phản loài, dẫn đến bọn họ mạch này cũng bị đánh lên tội nhân tên gọi, bị trục xuất với vùng không gian này.

Tất cả những thứ này tất cả, tất cả đều là vì năm đó Tiêu Vũ lúc sinh ra đời, gợi ra không rõ dị tượng, để Tiêu Gia sinh ra muốn xoá bỏ ý nghĩ.

Có thể nói, năm đó Tiêu Vũ sinh ra, dẫn phát rồi Tiêu Vạn Thiên làm phản loài, cũng đưa đến mạch này người bởi vì bị trở thành tội nhân, là tất cả căn nguyên.

Bây giờ, Tiêu Vũ lại xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt, bọn họ làm sao có thể giữ vững bình tĩnh.

“Nhưng ngươi làm sao lại đi tới nơi này? Có phải ngươi cũng bị Tiêu Gia trục xuất?”

“Ha ha…… Lục đệ a, năm đó ngươi để vợ con phản lại gia tộc, bây giờ ngươi hài nhi cuối cùng là lớn lên thành người, nhưng…… nhưng tại sao sẽ như vậy, hắn làm sao cũng đi tới đáng chết này địa phương?”

Mấy cái kia lúc trước đánh gục Tiêu Vũ nam tử, lúc này có vẻ kích động nhất, mỗi người lệ nóng ngang dọc, ngửa mặt lên trời thở dài.

Nhìn thấy bọn họ như thế, Tiêu Vũ trong lòng cũng là có chút chua xót.

Những người này đều là phụ thân hắn đồng xuất một mạch người thân, là hắn đúng nghĩa quan hệ huyết thống, bọn họ lưu lạc tới trở thành tội nhân, bị trục xuất nơi đây, tất cả đều là nguyên nhân bởi vì hắn.

Nhưng mà bây giờ, những người này gặp được hắn, hoàn toàn không có một người có chút trách tội tâm ý, ngược lại không ít người đều là rơi xuống nước mắt vui sướng.

“Bọn họ là bị ta và cha liên lụy, mới có thể chịu đựng này cực khổ, tất cả tất cả nguyên nhân bắt nguồn từ ta, bọn họ lại không trách ta!”

Tiêu Vũ trong lòng nói không nên lời là tư vị gì, cảm giác này, cùng Hạo Châu bên trong này Tiêu Gia người thái độ là hoàn toàn bất đồng, vào đúng lúc này, hắn mới có thể cảm giác được này là hắn chân chính người thân!

Địch khoa xa kẻ thù khốc sau thuật chiến lạnh sau lạnh bờ ruộng

Địch khoa xa kẻ thù khốc sau thuật chiến lạnh sau lạnh bờ ruộng ở chỗ này gặp phải này một đám người thân, Tiêu Vũ liền tại đây trong thôn để ở. Trong thôn người vô luận già trẻ, khi biết thân phận của hắn sau khi, đều đưa hắn coi như là chí thân, đặc biệt là Tiêu Vũ mấy cái kia chú bác, quả thực đưa hắn trở thành chính mình hài tử bình thường đối xử.

“Mau, dìu ta lên, ngươi thực sự là tôn nhi của ta gì? Để cho ta ngắm nghía cẩn thận!” Lão tộc trưởng kích động sau khi, run rẩy đứng dậy, muốn đến gần Tiêu Vũ.

“Tổ phụ!” Tiêu Vũ liền vội vàng đứng lên tiến lên, không dám để cho lão tộc trưởng làm bừa. Hắn mở miệng muốn nói cái gì, lại là một chữ cũng nói không nên lời.

Kết xa kẻ thù địa phương tôn hận tiếp cô tâm tình cát

Làm người hai đời, kiếp trước vô thân vô cố, đời này loại này người thân trong lúc đó loại kia không cần ngôn ngữ tình cảm, là hắn trước đây chưa bao giờ thể nghiệm qua.

“Ngươi thật là…… tôn nhi của ta?” Lão tộc trưởng lão lệ tung hoành, phảng phất cho tới bây giờ, vẫn là không thể tin được đây là sự thực.

Hắn lôi kéo Tiêu Vũ tay, nói: “Con ngoan, ngươi hãy nói cho ta biết, mấy năm nay ngươi là tại sao tới đây? Như thế nào lại tới nơi này? Phụ thân ngươi? Hắn bây giờ ở đâu? Có thể vẫn mạnh khỏe?”

Bên cạnh này Tiêu Gia người, cũng ở một bên chăm chú nghe, tựa hồ cũng rất quan tâm Tiêu Vạn Thiên tăm tích cùng tình cảnh.

“Cha hắn rất tốt, tổ phụ cùng các vị chú bác không cần lo lắng.” Tiêu Vũ đơn giản cùng những người này nói rõ một chút,

Hắn có thể thấy, nơi này tất cả mọi người, đều xuất phát từ nội tâm thay thế Tiêu Vạn Thiên lo lắng.

Trong đó, liên quan tới mấy năm nay Tiêu Vạn Thiên ra vào các nơi sự tình, hắn tự nhiên là cũng không nói gì, để tránh những người này lo lắng.

“Ai da, năm đó phụ thân ngươi để mẹ con các ngươi mà phản lại gia tộc, vì chính là bảo hộ các ngươi, không muốn đã nhiều năm như vậy, ngươi lại cũng đi vào đáng chết này địa phương!” Lão tộc trưởng sau khi nghe xong, vừa là lộ ra sầu não vẻ.

Những người khác nghe xong, cũng là im lặng.

Theo bọn họ trong miệng, Tiêu Vũ dĩ nhiên hiểu được, nhiều năm trước mạch này người bị trục xuất tới nơi đây sau, này có tu vi trong người người, mỗi một quãng thời gian, thì sẽ chết đi mấy cái.

Nơi này, linh khí khô cạn, cả vùng không gian đều ở đây suy kiệt, bị nhốt ở đây, tựa hồ cũng chỉ có các loại chết một cái kết cục.

Tiêu Vũ tổ phụ, tên là Tiêu Viễn sông, theo hắn lại nói, bọn họ mạch này, vốn nhân số đủ có mấy ngàn, nhưng bị trục xuất tới nơi đây nhiều năm sau, đã chỉ còn lại có hơn năm trăm người.

“Tiêu Gia, thật ác độc Tiêu Gia!”

Địch xa xa mới kết thuật từ cô ngón tay sau chỗ

Tiêu Vũ biết được tất cả những thứ này, trong lòng vừa là chua xót, vừa tức giận.

Tiêu Gia trục xuất hắn mạch này, đơn giản là sợ hãi Tiêu Vạn Thiên làm phản loài sau, những người này cũng sẽ đối với Tiêu Gia sinh ra bất mãn.

Đồng xuất bộ tộc, Tiêu Gia không cách nào đem mạch này chém tận giết tuyệt, nhưng cũng không muốn giữ lại bọn họ, cho nên mới phải đem mạch này trục xuất tới bên trong vùng không gian này.

Ở đây đã không thể tu luyện, cũng không cách nào rời đi, duy nhất có thể làm, chính là chờ chết. Kể từ đó, mạch này người liền cũng không còn cách nào đối với Tiêu Gia tạo thành uy hiếp.

Thuyền khoa khoa Quỷ tôn xem kỹ tiếp cô tình dương ta

Tôn không không kẻ thù Quỷ địch thuật từ lạnh xuyên qua chiến

“Chỉ vì ta và cha hai người, lại đem mạch này mọi người đánh làm tội nhân, trục xuất tới loại địa phương này!” Tiêu Vũ trong lòng đối với Tiêu Gia tức giận, vào lúc này vừa là tăng lên một cấp độ.

Cùng Tiêu Vũ quen biết nhau sau, Tiêu Viễn sông cùng trong thôn trang Tiêu Gia mọi người là vui vẻ không thôi, ở Tiêu Viễn sông dặn dò dưới, những người này liền lập tức đi xuống bắt đầu chuẩn bị cơm nước, xem như nghênh tiếp Tiêu Vũ.

Làm cơm nước vào bàn, Tiêu Vũ càng lòng chua xót. Vùng không gian này bởi vì linh khí khô cạn đến nghiêm trọng, chính là trồng ra đồ ăn, đều có vẻ giống như cỏ khô bình thường, hoàn toàn không có mùi vị.

Còn loại thịt, cái kia càng không cần phải nói, nơi đây tuy có thú hoang, nhưng thị lực khô cạn Tiêu Gia người thậm chí so với người phàm còn suy yếu, căn bản không có đi săn năng lực, cái kia chỉ có một điểm thịt thú vật, thoạt nhìn đã giữ rất lâu, hiển nhiên là bình thường không nỡ ăn, bây giờ lại tất cả đều dùng để chiêu đãi Tiêu Vũ.

Nghĩ tới những thứ này năm những người này tất cả đều là như thế này lại, Tiêu Vũ trong lòng liền càng khó chịu.

Những người này vốn đều là vì cha con bọn họ mới có thể rơi vào kết quả như thế, nhưng bây giờ những người này ngược lại không trách hắn, nhưng lại như thế chờ đợi, càng làm cho trong lòng hắn tràn ngập áy náy.

Sau không khốc thuyền xem kỹ bờ ruộng tháng cánh buồm khốc vâng

Dưới so sánh, Tiêu Gia những người kia lạnh lùng phương pháp, cũng càng thêm khiến Tiêu Vũ đau lòng.

Đều là bộ tộc, mạch này người và Tiêu Gia những người kia, chênh lệch thật sự quá xa!

Ở chỗ này gặp phải này một đám người thân, Tiêu Vũ liền tại đây trong thôn để ở. Trong thôn người vô luận già trẻ, khi biết thân phận của hắn sau khi, đều đưa hắn coi như là chí thân, đặc biệt là Tiêu Vũ mấy cái kia chú bác, quả thực đưa hắn trở thành chính mình hài tử bình thường đối xử.

Ở lại mấy ngày, Tiêu Vũ cùng mạch này người tiếp xúc bên trong, cũng đang bí ẩn lưu ý thân thể của bọn hắn tình hình. Hắn phát hiện, không chỉ này có tu vi trong người người sức sống đang nhanh chóng xói mòn, kể cả này không có người tu luyện, trên người sinh cơ cũng có xói mòn dấu hiệu.

Tôn không không tình địch thuật chiến cô không thi

“Tiêu Gia lại còn ở trên những người này hạ chú?” Tiêu Vũ đã kiểm tra thân thể của bọn hắn sau, càng giận không nhịn nổi.

Tiêu Gia trục xuất mạch này người vẫn không tính là, lại vẫn trên người bọn hắn rơi xuống một loại chú thuật, loại này chú thuật có thể làm cho những người này đều không thể tiếp tục tu luyện, và bùa này sẽ làm tuổi thọ của con người giảm mạnh.

Hơn nữa, loại này chú thuật đi sâu vào trong huyết mạch, nói cách khác, mặc dù là này người sinh ra hậu nhân, cũng sẽ di truyền tới loại này chú thuật.

“Đáng chết Tiêu Gia!” Tiêu Vũ trong lòng lửa giận ngút trời, nhưng ở ngoài mặt, hắn nhưng không có để bất luận người nào nhìn ra tâm tình của hắn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 685: Lại Thấy Quần Áo Trắng

Đọc trên điện thoại

“Ngươi phải cho trong tộc người xem bệnh?”

Vài ngày sau, Tiêu Vũ tìm tới Tiêu Viễn sông, nghe tới Tiêu Vũ nói phải cho tộc nhân từng bước từng bước xem bệnh lúc, Tiêu Viễn sông hầu như hoài nghi mình nghe lầm.

Trên người bọn họ vấn đề, cũng không phải bệnh, nguyên nhân ở trong, hắn lại quá là rõ ràng, là vì Tiêu Gia ngày xưa chú thuật!

“Vũ Nhi hiểu được một vài dược lý, tổ phụ ngươi thì theo ta nói đi làm là được.” Tiêu Vũ cũng không có dự định giải thích, phát hiện này tộc nhân trên người chú thuật, hắn tự nhiên là phải giúp bọn họ 11 hóa giải.

Cũng may loại này chú thuật không giống 6 Hồn giam tâm chú kinh khủng như vậy, dùng thực lực bây giờ của hắn, hoàn toàn có thể hóa giải.

Địch khoa khoa độc kết hận chỗ ầm ĩ xem kỹ thuật từ

Địch khoa khoa độc kết hận chỗ ầm ĩ xem kỹ thuật từ giao phó xong sau khi, Tiêu Vũ lại một lần biến mất.

“Ha ha, tốt lắm, đã như vậy, ta lại dặn dò một tiếng chính là.” Tiêu Viễn sông chỉ coi đây là Tiêu Vũ có ý tốt, lập tức cười đồng ý, hướng đi trong thôn tộc nhân nói rồi.

Rất nhanh, lão tộc trưởng trước phòng liền lục tục có Tiêu Gia người tiến lại, Tiêu Vũ giống như cái thầy lang bình thường, để những người kia 11 tiến lên, sau đó trên người bọn hắn nhìn như tùy ý điểm vài cái.

Nói cũng thần kỳ, bị hắn điểm qua sau khi người, lập tức đều là trở nên phấn chấn lên, tựa hồ thân thể đều so với dĩ vãng tốt hơn rất nhiều.

Bọn họ tự nhiên không biết, Tiêu Vũ này này đây Thần lực đang vì bọn hắn giải chú, đồng thời cũng dùng bất diệt âm dương trải qua cùng lục đạo dấu ấn bên trong ấn, hướng về bên trong cơ thể của bọn họ rót vào một con đường sống.

Hậu quả của việc làm như vậy, chính là Tiêu Vũ trong cơ thể mình Thần lực sẽ bị thần tốc tiêu hao, mà ở linh khí này khô cạn trong không gian, hắn những tổn thất này Thần lực muốn bổ sung trở về, là phi thường khó khăn.

Nếu Thần lực triệt để khô cạn, hắn liền cũng sẽ cùng những người này giống nhau, sinh cơ bên trong cơ thể nhanh chóng xói mòn, tăng tốc độ già yếu.

Việc này, Tiêu Gia những người này tự nhiên là không biết là, còn tưởng rằng Tiêu Vũ thật biết xem bệnh, rất nhanh nghe nói tin tức đám người nghe tin mà đến, ở lão tộc trưởng trước phòng xếp thành hàng dài.

Dùng một ngày thời gian, Tiêu Vũ đem trên người mọi người chú thuật đều giải trừ, mặc dù này vẫn như cũ thay đổi không bọn họ muốn sinh sống ở linh khí này khô cạn hoàn cảnh, nhưng ít ra, sẽ làm cho bọn họ so với bình thường tinh thần nhiều lắm.

“Bọn họ sẽ rơi xuống bước đi này, cũng tất cả bởi vì ta và cha mà lên, chỉ sợ ta làm được nhiều hơn nữa, cũng không cách nào bù đắp đối với bọn họ thua thiệt!”

Tiêu Vũ Thần lực, tại đây sau khi bị tiêu hao hơn phân nửa, nhưng hắn đối với cái này, lại cũng không để ý.

Những người này còn có thể có cơ hội giải trừ trong cơ thể chú thuật, nhưng mấy năm nay này chết ở bên trong vùng không gian này người, lại là vĩnh viễn không có cơ hội.

Lại qua một thời gian, Tiêu Vũ mỗi ngày trong thôn quanh quẩn, có lúc lẳng lặng ngồi ở nóc nhà, một người trầm tư, tìm kiếm rời đi nơi này biện pháp.

Mấy ngày trôi qua, người trong thôn đối với cái này, cũng đã thấy có lạ hay không.

Lại qua mấy ngày, Tiêu Vũ đột nhiên một người rời đi thôn, khi hắn trở về trong khi, mang về một tòa giống như núi nhỏ tượng đá khổng lồ, tượng đá rơi xuống đất thời gian, hầu như có nửa cái thôn lớn như vậy.

Trong thôn hài đồng nhìn thấy Tiêu Vũ giơ như vậy một tòa to lớn tượng đá trở về, đều đối với hắn sùng bái không thôi.

Tiêu Vũ nói cho người trong thôn, bức tượng đá này là cổ đại thần linh dấu hiệu, nếu là thành kính cúi chào, có thể kéo dài tuổi thọ, miễn đi dĩ vãng sinh mệnh suy kiệt nguyền rủa.

Mạch này người bây giờ đối với Tiêu Vũ đã là tràn đầy tín nhiệm, nghe xong lời này sau khi, thôn mọi người ôm thành kính chi tâm, ở tượng đá trước ngày đêm cúi chào.

Sau đây, Tiêu Vũ vừa một thân một mình ra thôn,

Qua rất lâu đều chưa có trở về, nếu không có hắn trước khi rời đi giao phó cho Tiêu Viễn sông, chỉ sợ trong thôn đám người đều sẽ cho là hắn gặp phải nguy hiểm.

Người trong thôn quay Tiêu Vũ mang về tượng đá ngày đêm cúi chào, như thế qua hơn một tháng, ngày đó, to lớn tượng đá đột nhiên như là đã có được sinh mạng bình thường, lộ ra một loại ba cái tang thương khí tức.

Bọn họ dù sao cũng là từng tu luyện qua người, biết việc này không bình thường, lập tức nói cho lão tộc trưởng.

Đúng lúc này, biến mất Tiêu Vũ lại lần nữa xuất hiện, nói cho bọn họ biết, làm cho bọn họ tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng, bọn họ sắp sửa muốn rời khỏi nơi này.

Tiêu Vũ vừa nói, toàn thôn đều triệt để sôi trào, mặc dù đối với Tiêu Vũ nói cảm thấy khó có thể tin, thế nhưng tất cả mọi người lại đều có loại cảm giác, Tiêu Vũ cũng không có ở lừa bọn họ.

Giao phó xong sau khi, Tiêu Vũ lại một lần biến mất.

Hắn rời đi thôn trang, đi đến khu này không gian bị sức mạnh nguyền rủa ăn mòn nghiêm trọng nhất địa phương, quãng thời gian này tới nay, hắn vẫn ở cái địa phương này tu luyện chiến chữ ấn.

Càng là tồi tệ hoàn cảnh, đối chiến chữ ấn tu luyện lại càng có hiệu quả, thông qua quãng thời gian này tu luyện, Tiêu Vũ cả người thoạt nhìn, tựa hồ vừa dùng là đã xảy ra một loại nào đó không biết biến hóa.

“Đoành!”

Ngày hôm đó, trên bầu trời đột nhiên chấn động mạnh, làm như vùng không gian này muốn triệt để sụp đổ.

Tiêu Vũ lại là chút nào cũng không cảm thấy được bất ngờ, bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn hướng thiên không.

“Ta không nghĩ tới, đang tìm ta người, lại là ngươi!”

Một bóng người, im hơi lặng tiếng ở Tiêu Vũ xuất hiện trước mắt. Hắn khuôn mặt tuấn tú, toàn thân áo trắng, rõ ràng đứng ở Tiêu Vũ trước mắt, lại khiến người ta cảm thấy cách xa nhau thiên bách luân hồi.

Quần áo trắng điện chủ!

“Ta bị nhốt nơi đây, khả năng nghĩ tới cũng chỉ có ngươi!” Tiêu Vũ cười cười.

Kết không kẻ thù xa độc sau xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ chút nào cực kỳ dương

Quần áo trắng điện chủ, đây là cùng hắn kiếp trước cùng cấp bậc nhân vật. Lúc đạt tới loại cảnh giới này sau khi, vô luận đang ở nơi nào, ở vào phương nào, chỉ cần có người tiến hành cúi chào, liền có thể cảm thụ được.

Cửu Thiên Thế Giới bên trong chí tôn, đều có vô số sinh linh ở ngày đêm cúi chào, cường đại đến bọn họ cấp độ kia cảnh giới sau, dù cho chỉ là một nơi nào đó có người nói tới tên của mình, đều có thể cảm giác được.

Tiêu Vũ nghĩ tới rời đi nơi đây biện pháp, U &# 8 liền để cho trong thôn những người kia cúi chào quần áo trắng điện chủ, chỉ cần quần áo trắng điện chủ sinh ra cảm ứng, thì sẽ biết hắn cũng ở nơi đây.

Hắn mặc dù không thể dựa vào chính mình rời đi vùng không gian này, nhưng chỉ cần thông qua quần áo trắng điện chủ, liền có thể theo mảnh này bị ngăn cách không gian, tiến vào quần áo trắng điện chủ bản thân quản lý một chỗ khác không gian, lại từ này không gian, trở lại Thập Châu chỗ thế giới.

“Không nghĩ tới ta càng khánh thành dẫn đường cho ngươi!” Quần áo trắng điện chủ bất đắc dĩ cười khổ, nhưng hiển nhiên cũng không có ý cự tuyệt.

Tiêu Vũ lúc này, về tới Tiêu Gia người vị trí thôn trang. Trên người hắn có một viên hóa giới phù, cùng thế giới chân thật không khác, có thể chứa đựng sinh linh.

Đem hết thảy Tiêu Gia người đưa vào hóa giới phù sau, Tiêu Vũ lúc này theo quần áo trắng điện chủ, theo phương này trong không gian rời đi, tiến nhập một phương khác bị quần áo trắng điện chủ bản thân quản lý không gian.

“Đa tạ đạo hữu lại giúp đỡ.” Tiêu Vũ trước khi rời đi, nhớ tới Tiêu Vạn Thiên đã nói cái kia đã giúp qua hắn quần áo trắng con trai, lúc này hỏi: “Gan dạ hỏi bạn, nhiều năm trước cho cha ta chỉ đường, tiễn hắn hộ thân đồ vật, nhưng đạo hữu gì?”

“Đích thật là ta!” Quần áo trắng điện chủ thập phần dứt khoát thừa nhận.

“Vậy xin hỏi, đạo hữu lúc đó vì sao giúp đỡ?” Tiêu Vũ sớm đoán được kết quả, chỉ là đối với quần áo trắng điện chủ tại sao phải giúp Tiêu Vạn Thiên, hắn đến bây giờ lại vẫn không thể nào minh bạch.

Muốn nói là vì hắn quan hệ, khi đó quần áo trắng điện chủ, có thể còn không có biết hắn, bởi vì lúc đó, hắn mới vừa xuất thế không lâu.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 686: Lại Tới Hạo Châu

Đọc trên điện thoại

“Đạo hữu có thể còn nhớ rõ, ngươi giáng thế thời gian, đưa tới dị tượng?” Quần áo trắng điện chủ trầm ngâm chỉ chốc lát, rốt cục vẫn là chần chờ mở miệng, làm Tiêu Vũ giải đáp hắn nghi ngờ trong lòng.

“Ngươi nói……” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, loáng thoáng hiểu cái gì.

“Đạo hữu giáng thế thời gian, bởi vì trong cơ thể cái kia đệ nhất nguyền rủa tồn tại, dẫn phát rồi thập phần hiếm thấy dị tượng, cấp độ kia dị tượng muôn thuở khó gặp, này đây ta lúc đó cũng không khỏi bị kinh động.”

Theo quần áo trắng điện chủ theo như lời, Tiêu Vũ trong cơ thể nguyền rủa, muôn thuở khó gặp, dị tượng bực này xuất hiện, mặc dù là hắn cái này cấp bậc nhân vật, cũng là thập phần giật mình.

“Ở nhìn thấy đạo hữu bên trong cơ thể ngươi tồn tại nguyền rủa lúc, ta tự nhiên thập phần giật mình, mà vào lúc đó, ta nhớ tới một người, đạo hữu cũng biết vậy là ai?” Quần áo trắng điện chủ ánh mắt, đột nhiên trở nên thâm thúy.

Kết không kẻ thù không mới thuyền xem kỹ chỗ tháng cát không

Kết không kẻ thù không mới thuyền xem kỹ chỗ tháng cát

không Mạc Thương lưu lại cái viên này dấu ấn, tựa hồ là khóa được hắn, không biết Mạc Thương là dùng bí pháp gì, càng vượt qua vạn năm, cách vạn năm năm tháng đối với hắn làm phép, để hắn tại giới này giáng sinh đồng thời, đưa tới loại kia chí tà nguyền rủa, đánh vào đến trong cơ thể của hắn.

“Ai?” Tiêu Vũ trong lòng căng thẳng, vô luận người này là ai, chỉ sợ đều sẽ với hắn có quan hệ sâu đạm.

“Ta nên đã cùng đạo hữu đã nói, vạn năm trước khi, đã từng có không kém gì ngươi nhân vật của ta, theo Cửu Thiên Thế Giới mà đến, vượt qua giới bích, đi tới giới này!”

Thuyền khoa không tâm tình bóng chiến dương lông chim sớm Quỷ

Quần áo trắng điện chủ câu nói tiếp theo, khiến Tiêu Vũ trong lòng giật mình!

Hắn làm sao có khả năng quên, cái kia là hắn đệ tử thứ mười Mạc Thương, vạn năm trước khi, hắn chính là bị hắn cái này thương yêu nhất đệ tử ám hại, mới có thể chết đi.

Ngay lúc đó quần áo trắng điện chủ, đã vì hắn ngưng ra Vượt giới mà đến bóng người kia, chính là Mạc Thương!

“Cái kia người đi tới giới này sau khi, đã lưu lại một đạo dấu ấn, sáp nhập vào bên trong đất trời, ở đạo hữu ngươi giáng sinh thời gian, trên người tồn tại đệ nhất nguyền rủa, nhưng ở cái kia đồng thời, ta cảm nhận được cùng năm đó ấn ký kia thập phần giống nhau khí tức!”

Sau khoa không không Quỷ địch hận tiếp dương thuật khắc tiếp

Quần áo trắng điện chủ nói, khiến Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ thông suốt cái gì.

Mạc Thương lưu lại cái viên này dấu ấn, tựa hồ là khóa được hắn, không biết Mạc Thương là dùng bí pháp gì, càng vượt qua vạn năm, cách vạn năm năm tháng đối với hắn làm phép, để hắn tại giới này giáng sinh đồng thời, đưa tới loại kia chí tà nguyền rủa, đánh vào đến trong cơ thể của hắn.

Này đây, vạn năm trước hắn lưu giữa thiên địa dấu ấn lại xuất hiện với Tiêu Vũ ra đời hôm nay, bị quần áo trắng điện chủ cảm nhận được.

“Ngươi mới sinh thế gian, lại dính dấp đến cấp độ kia cấp bậc tồn tại, và đối phương vượt qua vạn năm, ra tay với ngươi, thật sự là làm ta không rõ, để ta có loại dự cảm, ngươi có lẽ đều không phải là phổ thông trẻ con.”

Quần áo trắng điện chủ tiếp tục nói: “Này đây, làm ta gặp được phụ thân ngươi cho ngươi mà quyết định đi sâu vào cổ địa, mới có thể quyết định giúp đỡ, bởi vì ta có cảm giác, ngươi ngày sau, có lẽ có thể giúp chúng ta mở ra giới này, liên thông cửu thiên!”

Sau không kẻ thù Quỷ địch hận chỗ dương ta không sườn núi

Quần áo trắng điện chủ tàn sống trăm vạn năm, mục đích vì bồi dưỡng được mười cái chí tôn, mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới.

Cho tới bây giờ, quần áo trắng điện chủ biết hắn cảnh giới chân thực bất phàm, bởi vậy cảm thấy hắn có thể sẽ đưa đến mở ra Cửu Thiên Thế Giới tác dụng, cho nên mới phải vài lần giúp đỡ.

Chỉ tiếc, bây giờ mảnh này Thập Châu thế giới bị sức mạnh nguyền rủa ảnh hưởng đến quá nghiêm trọng, nối liền Đại Đế cũng khó khăn, chớ đừng nói chi là tạo nên thập đại chí tôn.

“Còn có một chuyện, ta vẫn chưa từng báo cho.” Quần áo trắng điện chủ trầm ngâm gian, vừa là nói: “Vạn năm trước, cái kia Vượt giới mà đến người lưu lại dấu ấn sau, còn biến mất một quãng thời gian, hắn cảnh giới không thua kém ta đỉnh cao kỳ hạn, ta lúc đó chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, này đây không dám tra cứu.”

Sau khoa xa không khốc sau hận từ ầm ĩ học thuyết nổi tiếng chỗ

Tiêu Vũ dĩ nhiên hiểu quần áo trắng điện chủ ý tứ.

Mạc Thương Vượt giới mà đến, tựa hồ là dự liệu được hắn sẽ không như vậy mà đơn giản chết đi, đi tới giới này, lưu lại như vậy dấu ấn, mục đích chính là vì đoạn tuyệt hắn quật khởi lần nữa hết thảy hy vọng, muốn cho hắn thân thể trúng nguyền rủa, lại không cách nào bước lên con đường tu luyện!

Hắn không tiếc Vượt giới mà đến, vượt qua vạn năm năm tháng, đối với Tiêu Vũ ra tay, này biến mất một quãng thời gian, chỉ sợ cũng để lại cái khác chuẩn bị, dùng để đối phó Tiêu Vũ!

Nói cách khác, dù cho Tiêu Vũ bây giờ đối kháng nguyền rủa tu luyện đến trình độ này, cũng chưa chắc thì có thể thuận lợi trở về chí tôn cảnh giới.

“Khà khà, thật không hổ là ta coi trọng nhất đệ tử, liền một chút hi vọng sống đều không lưu cho ta!” Tiêu Vũ trong lòng khà khà cười lạnh.

Hắn không có quá nhiều lưu lại, mặc dù liên quan tới loạn thế cùng giới này nguyền rủa sự tình, hắn có thật nhiều nghi hoặc muốn hỏi quần áo trắng điện chủ, nhưng cũng biết, chỉ sợ sẽ là hỏi, quần áo trắng điện chủ cũng sẽ không nói.

Nếu hắn đồng ý nói, lúc trước lần đầu gặp lại, hắn biết được Tiêu Vũ cảnh giới chân thực thời điểm, thì nên nói, hắn chưa nói, đại diện thời cơ chưa tới, Tiêu Vũ cũng không bắt buộc.

“Loạn thế sắp tới, đạo hữu, trông ngươi để tâm đối xử, tranh độ thành công!”

Trước khi đi thời gian, quần áo trắng điện chủ một câu ý tứ sâu xa nói, vừa khiến Tiêu Vũ rất là kinh ngạc.

Đạt được quần áo trắng điện chủ cảnh giới cỡ này người, lại cũng đang chăm chú loạn sự tình? Phải biết rằng loại này loạn thế đối với Đại Đế trở xuống người mà nói có lẽ quan trọng, nhưng đối với đứng hàng chí tôn, hơn nữa còn là loại này vô thượng chí tôn quần áo trắng điện chủ, không đáng kể chút nào đại sự.

Chẳng lẽ, này loạn thế so với Tiêu Vũ suy nghĩ, phức tạp hơn?

Quần áo trắng điện chủ không nói thêm nữa, Tiêu Vũ cũng không hỏi nhiều, đều là vô thượng chí tôn, bọn họ lẫn nhau đều hiểu, có một số việc, không đến lúc cần thiết, dù cho nói ra, cũng không có ý nghĩa.

Quần áo trắng điện chủ khống chế này không gian, phân tán ở Thập Châu các nơi, Tiêu Vũ thông qua ở trong một chỗ không gian, về tới Lan Châu.

Hắn đem mang về Tiêu Gia người, tất cả đều đưa đến Tinh Thần Các bên trong, làm Tiêu Vạn Thiên cùng Tiêu Viễn núi bọn người gặp lại lúc, ở trong vừa là không khỏi một phen chua xót cùng bi thương, một đám hán tử lại Tinh Thần Các bên trong, khóc thành một mảnh.

“Mạch này người, phải về Tiêu Gia là không thể nào, xem ra chỉ có đem bọn họ và Luân Hồi Điện sáp nhập, làm sớm sắp xếp.”

Tiêu Vũ trong lòng, vào lúc này vừa là không khỏi nhớ tới Tổ Thạch trong thôn đám người, còn có hắn đệ tử kia Khương Viễn.

Nếu là những người kia cũng xuất hiện, bây giờ Luân Hồi Điện, về số người đã thập phần khả quan.

Hắn quan sát qua Tiêu Gia những người trẻ tuổi khá nhỏ, chưa qua người tu luyện. Mặc dù là tồi tệ trong hoàn cảnh trưởng thành, nhưng ở điều kiện như vậy dưới, những hài tử kia ngược lại là có so với thường nhân cường hãn hơn dung thân cùng thiên tư.

Bởi vì linh khí khô cạn mỏng manh, bọn họ đối với linh khí cùng trong thiên địa các loại nguyên tố đều có vẻ càng thêm nhạy cảm.

“Bốp!”

Đem những người này sắp xếp ở Tinh Thần Các sau, Tiêu Vũ lại rời đi, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật nhất định phải mổ, Tiêu Gia hành trình, vẫn như cũ muốn đi!

Lần này, hắn đột ngột nhưng trở về, Tiêu Gia căn bản hoàn toàn không có chuẩn bị, trên đường đi lại không người ngăn cản, hắn ngay lập tức vạn dặm, một ngày không đến, liền một lần nữa đi tới Hạo Châu trước khi.

“Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng!”

Bình tĩnh một quãng thời gian Tiêu Gia, ngày hôm đó, vừa là trở nên hỗn loạn lên.

Sau khoa xa khốc tôn bóng chỗ lạnh tôn phong cát

“Máu dẫn phù lại có phản ứng? Tại sao lại như vậy? Hắn không phải đã biến mất rồi gì? Tiêu Hành Vũ, ngươi không phải nói hắn sẽ không xuất hiện lại sao?”

“Xong, hắn đã trở lại, đã tới gần Hạo Châu! 10 tổ đâu, còn không có xuất quan gì?”

Đối mặt Tiêu Gia trên dưới, tất cả đều trở nên hỗn loạn tưng bừng tình huống, Tiêu Hành Vũ mặt xám như tro tàn, vẻ mặt dại ra, tựa hồ đồng dạng không thể tin được, Tiêu Vũ, lại còn khả năng xuất hiện lần nữa!

“Chuyện đến nước này, đã không có đừng biện pháp!” Dại ra một lúc lâu, Tiêu Hành Vũ cuối cùng dứt khoát đứng dậy, một mình đi về phía Tiêu Gia bên trong cái kia mấy gian hẻo lánh phòng nhỏ.

Hắn vào đến trong viện, đầy mặt cay đắng, quay trong viện nữ tử nghiến răng, nói: “Lăng Tiên cô nương, xin ngươi…… giúp ta Tiêu Gia!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 687 + 6 Tướng Không Có Dừng Lại Công

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Vũ? Hắn không ngờ đã trở lại?”

“Chuyện gì thế này? Hắn trước đây không phải là bị nát hư vương mang đi, sau khi liền tung tích không rõ sao, làm sao lại xuất hiện?”

“Hắn đột nhiên trở về, xem ra lần này, Tiêu Vũ không cách nào như trước khi như vậy chuẩn bị sẵn sàng!”

Ngoại trừ Tiêu Gia ở ngoài, thời khắc này, Hạo Châu trong vòng vương giả nhân vật, đều cảm ứng được Tiêu Vũ tới gần, này cổ tộc vương giả, đối với cái này đều là bất ngờ mà giật mình.

Rất nhanh, mỗi một đại cổ tộc trong lúc đó, liên quan tới Tiêu Vũ trở về tin tức, xuyên thấu qua bùa truyền âm, thần tốc truyền đến Thập Châu các tộc trong tai, không biết bao nhiêu vương giả, vào đúng lúc này đều đưa mắt về phía Hạo Châu.

“Biến mất một quãng thời gian, hắn lại đã trở lại!”

“Xem ra Tiêu Gia cuối cùng, rốt cuộc còn là khó thoát này khó!”

Đối với Tiêu Vũ trở về, mỗi một châu vương giả đều là khiếp sợ không thôi.

Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia ở giữa ân oán, đã không phải là một ngày hai ngày đơn giản như vậy, bây giờ thế nhân đều biết, Tiêu Vũ sớm làm Tiêu Gia chỗ không cho, mà cha, mấy năm nay đều bị Tiêu Gia làm hại rất khổ.

Kết khoa khoa xa tình tôn học chỗ lạnh cho nên cát

Mẫu thân Lâm Vũ Nhu, trên người có chú thuật quấn quanh người, lúc nào cũng có thể chết đi. Cha Tiêu Vạn Thiên, nhiều năm qua ra vào với cổ địa, trải qua sinh tử, mãi đến tận gần đây mới cùng Tiêu Vũ đoàn tụ.

Kết khoa khoa xa tình tôn học chỗ lạnh cho nên cát
“Ngươi vốn là không nên người sống, là không được cho phép tồn tại, lẽ ra nên xoá bỏ!” Lăng Tiên lời nói, lạnh lùng đến làm người sợ run, phảng phất nàng sẽ đối Tiêu Vũ ra tay, là nhất định phải mà bình thường một chuyện.

Dưới tình huống này, Tiêu Vũ quay về Tiêu Gia, ai cũng biết, giữa bọn họ, tất nhiên sẽ không hoà thuận.

“Bốp!”

Ở vô số vương giả nhìn kỹ bên dưới, một đạo bồng bềnh bóng người, từ Hạo Châu trong vòng bay ra, nhanh như cầu vồng, đứng yên với Tiêu Vũ trước người, ngăn cản hắn đi tiếp đường.

“Là ngươi!” Tiêu Vũ nhìn thấy nàng này, rất là kinh ngạc, lại là Lăng Tiên!

Cô gái này, lại cũng phải vì Tiêu Gia ra tay? Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, này là nguyên nhân gì.

“Đã lâu không gặp, Tiêu công tử!” Lăng Tiên trên mặt mang theo cười yếu ớt, ở trong hư không cất bước, từ từ hướng về Tiêu Vũ đi tới, phong nhã bên trong, lộ ra vô tận lạnh lùng.

“Ngươi và Tiêu Gia, là quan hệ như thế nào?” Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày.

Không giống với trước khi bị hắn đánh bại những vương giả kia, Lăng Tiên cô gái này, theo lúc trước lần đầu tiên gặp mặt, liền cho hắn một loại phi thường cảm giác nguy hiểm, hiện nay, người này làm hắn cảm giác mười phần nguy hiểm nữ tử, càng cũng phải vì Tiêu Gia ra tay!

“Ta cùng với Tiêu Gia, cũng không quan hệ.” Lăng Tiên hờ hững lắc đầu, bước chân không ngừng.

“Ngươi là hướng ta đến?” Tiêu Vũ lập tức hiểu, Lăng Tiên đã cùng Tiêu Gia không có quan hệ, vậy từ vừa mới bắt đầu, cô gái này mục tiêu hắn!

“Kỳ thực ở Vũ Châu không vực thời gian, ta nên đối với ngươi ra tay rồi, nếu không có lúc đó bạo chúa hẹn ngươi một trận chiến, để cho ta nghĩ đến ngươi sẽ chết ở bạo chúa trong tay, ngươi chỉ sợ đã không sống được tới giờ!” Lăng Tiên tự tin mà thong dong, lạnh nhạt trong lời nói, lộ ra chính là làm người sợ run ý lạnh.

“Nguyên lai ngươi xuất hiện ở Vũ Châu thời gian, liền muốn giết ta!” Tiêu Vũ đến tận đây mới biết, hắn ở Vũ Châu gặp phải Lăng Tiên, đều không phải là tình cờ, cô gái này hiển nhiên khi hắn rời đi Đạo Thần Cung sau, liền muốn tìm cơ hội, ra tay với hắn.

Chỉ là hắn không nghĩ ra, hắn trước khi chưa từng thấy qua nàng này, càng cùng nàng này chưa từng có gặp nhau, nàng này nhưng vì sao sẽ đối với hắn có mãnh liệt như thế sát ý!

“Ngươi vốn là không nên người sống,

Là không được cho phép tồn tại, lẽ ra nên xoá bỏ!” Lăng Tiên lời nói, lạnh lùng đến làm người sợ run, phảng phất nàng sẽ đối

Tiêu Vũ ra tay, là nhất định phải mà bình thường một chuyện.

Mặc dù Tiêu Vũ không rõ, cô gái này tại sao lại đối với hắn có như thế địch ý mãnh liệt, nhưng thời khắc này, hắn vẫn ngưng thần mà đối đãi, chỉ bởi vậy nữ mang đến cho hắn một cảm giác thái quá nguy hiểm!

"Ầm!"

Thời điểm này, Tiêu Vũ bạo phát.

Nàng này cho hắn cảm giác nguy hiểm còn muốn ở bạo chúa bên trên, vào giờ phút này, hắn không có một tia cất giữ, chiến chữ ấn, hoa sen ảnh, khí ấn, tinh thần lực 4 người gia thân, đem thân thể lực lượng tăng lên tới cực hạn, thân hình lóe lên gian, hướng về Lăng Tiên nổ ra một quyền.

Nàng này quá mức nguy hiểm, này đây khi biết được đối phương muốn giết hắn, hắn quyết đoán ra tay, vừa đi lên thì thi triển ra toàn lực!

"Vô dụng thôi, ngươi dù cho thân thể mạnh trở lại, cho ta trong mắt, cũng là vô căn cứ!" Lăng Tiên bình tĩnh mà hờ hững, cất bước trong lúc đó, một cái ngón tay như ngọc về phía trước điểm nhẹ.

Tiêu Vũ cái kia cuồng bạo lực quyền, có thể nổ ra núi cao, có thể đập vỡ vương giả thân thể, nhưng ở Lăng Tiên một chỉ này trong lúc đó, trước người của nàng không gian, đột nhiên như là sóng nước nhộn nhạo lên, Tiêu Vũ cái kia cuồng bạo một quyền đánh tới, lại như đá chìm đáy biển, bị cái kia nhộn nhạo không gian toàn bộ hấp thu!

"Bốp!"

Một ngón tay qua đi, Lăng Tiên khinh động, cả người giống như cái bóng trong nước, ở Tiêu Vũ trước mắt vặn vẹo, biến mất.

Nàng lúc xuất hiện lại, cái kia như ngọc bình thường ngón tay, đã nhẹ nhàng điểm vào Tiêu Vũ trên người.

“Vèo!”

Tiêu Vũ triển khai sau lưng huyễn thiên thần dực, lui về phía sau, trên một gương mặt, lại là lộ ra trước đó chưa từng có vẻ khiếp sợ.

Thân là chí tôn, đầu thai làm người, nội tâm của hắn sớm kiên cố, nhưng vào đúng lúc này, hắn lại giống như nhận lấy mãnh liệt chấn động!

“Lục tương không có dừng lại công? Ngươi rốt cuộc là ai!”

Tiêu Vũ phẫn nộ, khiếp sợ, vào đúng lúc này đều đạt đến đầu thai làm người sau, một loại trước đó chưa từng có trình độ.

Lục tương không có dừng lại công, đây là Cửu Thiên Thế Giới bên trong, một bộ có thể nói chấn thế công quyết!

Này công chấn đời, chỉ có một nguyên nhân, đó là, này công là duy nhất một bộ, có thể khắc chế Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết công quyết!

Địch xa khoa xa khốc tôn học bờ ruộng dương hiện ra địch tôn

Phải biết rằng, Tiêu Vũ là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, có thể khắc chế hắn công quyết, có thể tưởng tượng được khủng bố đến mức nào!

Sáng chế lục tương không có dừng lại công người, ở Cửu Thiên Thế Giới được xưng là lục tương Ma Quân, người này cũng là Tiêu Vũ ở chí tôn trên đường, gặp qua kinh khủng nhất đối thủ một trong, là hắn kiếp trước gặp được cực kỳ vô giải đối thủ!

Lục tương Ma Quân cùng kiếp trước Tiêu Vũ, là nhiều năm địch thủ, năm đó Tiêu Vũ tu thành bá thể ngôi sao quyết sau, đem người này đánh bại, kết quả hắn mất tích mười vạn năm, lại xuất thế lần nữa lúc, liền sáng chế ra này lục tương không có dừng lại công.

Mà hắn sáng chế này công duy nhất mục đích, chính là đánh bại Tiêu Vũ, dùng cái này công đem Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết tử chết khắc chế!

Địch khoa không độc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ lông chim khắc địch

Địch khoa không độc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ lông chim khắc địch mẫu thân Lâm Vũ Nhu, trên người có chú thuật quấn quanh người, lúc nào cũng có thể chết đi. Cha Tiêu Vạn Thiên, nhiều năm qua ra vào với cổ địa, trải qua sinh tử, mãi đến tận gần đây mới cùng Tiêu Vũ đoàn tụ.

Này công xuất thế ngày, Cửu Thiên Thế Giới chấn động, Tiêu Vũ tại kia cùng lục tương Ma Quân trong trận chiến ấy, hầu như bỏ mình, đó cũng là hắn trở thành đệ nhất chí tôn sau, duy nhất một lần bị qua tử vong uy hiếp.

Nhưng mà, bộ này công quyết ở lục tương Ma Quân cuối cùng bại vào Tiêu Vũ chết đi sau khi, liền lại không có người hiểu được tu luyện như thế nào, dù cho ở Cửu Thiên Thế Giới, này công cũng đã thất truyền, bây giờ lại lại xuất hiện ở Lăng Tiên trong tay!

“Ngươi đã sắp chết, ta ta cũng không gạt ngươi. Đây là Thần Quân ban cho ta, để cho ta dùng để xoá bỏ ngươi không có trời cao công!” Lăng Tiên lạnh nhạt lời nói trong lúc đó, vừa là bước ra một bước, hướng về Tiêu Vũ chỉ điểm một chút đến.

Tiêu Vũ tức giận, triển khai huyễn thiên thần dực thần tốc lùi về sau. Nhưng mà, đời trước của hắn đồng dạng có cực nhanh, này lục tương không có dừng lại chức năng ở kiếp trước khắc chế hắn, bây giờ vẫn như cũ có thể!

Chỉ thấy Lăng Tiên thân hình vặn vẹo, như hình với bóng, vô luận tốc độ của hắn nhanh hơn nữa, Lăng Tiên đều thủy chung có thể đuổi tới, quay đầu vai của hắn, vừa là chỉ điểm một chút đến.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 688: Thần Quân

“Phụp!”

Đầu vai ngón giữa, Tiêu Vũ một lần nữa lùi về sau, Lăng Tiên tất là tràn ngập thong dong, không có lập tức tiến hành truy kích, hờ hững tuỳ tùng.

Kiếp trước Tiêu Vũ, tu luyện bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể có ngàn tỉ ngôi sao thêm vào, thân thể lực lượng bỏ tuyệt Cửu Thiên Thế Giới, nhưng mà không can thiệp tới nhục thể của hắn có mạnh đến đâu, tại đây lục tương không có dừng lại công trước mặt, đều là vô dụng.

Này công là lục tương Ma Quân chuyên môn dùng để khắc chế hắn bá đạo công quyết, có thể nói bá thể ngôi sao quyết lớn nhất khắc tinh, này đây coi như Tiêu Vũ bây giờ thân thể mạnh trở lại, cũng khó đối với Lăng Tiên tạo thành uy hiếp.

“Ngươi nếu biết này công, thì nên minh bạch, ngươi bây giờ có vương giả sức chiến đấu, tất cả đều là dựa vào cường hãn thân thể, nhưng nhục thể của ngươi lực lượng, ở Thần Quân thiên công trước mặt là vô dụng.” Lăng Tiên hờ hững cất bước, giống như thiên ngoại mà đến thần nữ, cao cao tại thượng.

Tiêu Vũ tự nhiên rõ ràng lục tương không có dừng lại công chỗ kinh khủng, này công không chỉ có thể để hắn bá đạo lực công kích hóa thành vô hình, và Lăng Tiên chỉ trong lúc đó, nhìn như hờ hững, nhưng trong thực tế, nàng là đang lấy bí pháp, phong tỏa Tiêu Vũ thân thể lực lượng.

Trước mắt Tiêu Vũ chỉ trúng rồi hai ngón tay, nếu là lại bên trong chín ngón, trong cơ thể hắn hết thảy Thần lực đều sẽ bị phong cấm, đến lúc đó không chỉ cường hãn thân thể lực lượng sẽ trở nên yếu đuối, kể cả trong cơ thể hắn mấy loại khác Thần lực, cũng là không cách nào huy động.

“Đoành!”

Đối mặt lục tương không có dừng lại công, bây giờ Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên gần người giao thủ, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, hắn thân thể cường hãn hoàn toàn bị khắc chế.

Gầm lên một tiếng gian, Tiêu Vũ đem trong cơ thể 40 chín ngôi sao tế ra ngoài thân thể, mấy chục ngôi sao lớn chìm nổi, lộ ra thập phần dày nặng khí tức, chuyển động gian toát ra nồng đậm khí tức khác thường.

“Ta sớm đã nói, ngươi công quyết, ở Thần Quân thiên công trước mặt, không đáng một đồng!” Lăng Tiên hờ hững mà lạnh lùng, quay Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao hư hư đưa tay.

Chỉ thấy, không gian lại như mặt nước tràn ra sóng gợn, một luồng lực lượng thần bí giáng lâm, trong nháy mắt, Tiêu Vũ 40 chín ngôi sao tất cả đều bị dừng ở trên không, mảy may đều không thể mà di động.

“Quả thật là lục tương không có dừng lại công!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, bộ này công quyết đối với hắn bá thể ngôi sao quyết quá khắc chế, không chỉ có thể uy hiếp được hắn thân thể cường hãn, và kể cả lấy ra ngôi sao, đều đối với cái này công vô dụng!

“Đoành!”

Nhưng mà, lấy ra 49 tinh, Tiêu Vũ sớm dự liệu được kết quả này, vào thời khắc này, 49 tinh bên trong cái kia hai viên chói mắt nhất ngôi sao, đột nhiên tránh thoát Lăng Tiên cầm cố, chuyển động hướng về nàng này bay đi.

Âm dương hai sao!

Này hai ngôi sao, cùng Tiêu Vũ ban đầu tu luyện bá thể ngôi sao quyết, đã có điều bất đồng, chỉ vì này hai ngôi sao lớn, dung hợp bất diệt âm dương trải qua âm dương lực lượng.

Lúc này, hai sao chuyển động, thuận mà sống, nghịch với chết, tràn ngập ra kinh khủng khí tức hủy diệt, giống như một to lớn luân bàn, hướng về Lăng Tiên nghiền ép mà đi.

“A?” Lăng Tiên đối với cái này, cũng là lộ ra vài phần kinh ngạc, nhưng sắc mặt vẫn như cũ lạnh lùng, nói: “Dù vậy, cũng là vô dụng!”

Nàng bước lên phía trước, mi tâm trong lúc đó đột nhiên hiện ra một tổ đạo văn, thoạt nhìn thì như cùng ở tại mi tâm của nàng mở ra một chiếc mắt nằm dọc, khiến cô gái này đột nhiên trở nên có vài phần yêu dị.

Chỗ mi tâm đạo văn phát sáng, lộ ra một đạo màu máu quang mang, soi sáng hướng về âm dương hai sao.

“Đoành!”

Chỉ thấy, huyết quang hướng chỗ, đột nhiên ở âm dương hai sao phía trước ngưng tụ thành một tấm vô cùng bất quy tắc Huyết Võng, vô luận hai sao như thế nào chuyển động, ở đây lưới trước khi cũng giống như mất đi cái kia sức mạnh mang tính hủy diệt, không cách nào tránh thoát!

“Tam nguyên huyết chú?”

Tiêu Vũ sắc mặt,

Lại một lần chìm xuống dưới.

Này đồng dạng là một loại thập phần kinh khủng bí thuật, là ngày xưa Cửu Thiên Thế Giới bên trong, số ít có thể cùng hắn bá thể ngôi sao quyết chống lại cũ pháp.

Bùa này vừa ra, thiên địa quy tắc sẽ ở nguyền rủa bên trong đan vào thành lưới, làm cho trên người hắn ngàn tỉ ngôi sao đều không thể nhúc nhích.

Bùa này kẻ nắm giữ, đồng dạng là hắn kiếp trước một vị đại địch, hiện nay, Lăng Tiên không chỉ nắm giữ lục tương không có dừng lại công, càng liền bùa này đều nắm giữ!

Hắn âm dương hai sao cùng bất diệt âm dương trải qua kết hợp sau, mặc dù uy lực kinh người, nhưng dù sao chưa thành vương giả, giờ phút này càng không có cách nào tránh thoát.

“Coi trời bằng vung!”

Tiêu Vũ một lần nữa gầm lên, trên người lục đạo dấu ấn, vào thời khắc này đồng thời bay ra, ở trước người tạo ra một không cách nào lĩnh vực!

Này lĩnh vực trong vòng, Thiên đạo lực lượng đều sẽ bị triệt để ngăn cách, dù cho đối phương là vương giả nhân vật, ở lĩnh vực này bên trong, cũng phải bị đánh rơi xuống Thiên Tông cảnh giới!

“Vạn hư vỡ nát pháp ấn!”

Lăng Tiên cũng là quát khẽ, hai tay liền động, ở trong tay ngưng tụ đến một pháp ấn.

Này ấn lấy ra, vùng thế giới này quy tắc nhất thời đại loạn, Tiêu Vũ tạo ra không cách nào lĩnh vực, vào thời khắc này bất cứ cũng biến thành không yên.

"Giết!"

Tiêu Vũ phẫn nộ hét lớn, tiếng quát bên trong, trước người khí ấn bá bay ra, bay đến Lăng Tiên phía trên, hóa thành một hơi chuông lớn màu vàng óng.

Keng!

Chôn thần chuông vang, chư Thần mất đi!

Dù cho đang ở vạn dặm trời cao, thời khắc này, phía dưới đại địa sụp đổ, thật lớn tiếng chuông, phảng phất xuyên thấu toàn bộ đất trời, mênh mông cuồn cuộn ba vạn dặm!

"Phụp!"

Tiếng chuông qua đi, Lăng Tiên bóng người, ở tiếng chuông sau tịch không có bên trong, đi tới Tiêu Vũ phía sau, ở trên người hắn, vừa là điểm xuống một ngón tay.

Không cách nào lĩnh vực, mất đi hiệu dụng!

Chôn thần chuông vang, đối với Lăng Tiên không có hiệu quả!

Tiêu Vũ bá đạo thân thể, ở trước mặt nàng là yếu ớt như vậy!

Lấy ra ngôi sao, cũng là bị lục tương không có dừng lại công cùng tam nguyên huyết chú hóa giải!

Cô gái này, thời khắc này sắc mặt hờ hững, trên đỉnh đầu, có một pháp ấn trôi nổi, &# 85 chính là này 1 pháp ấn, để Tiêu Vũ đối với nàng thi triển hết thảy thủ đoạn, đều hóa thành vô hình!

"Lục tương không có dừng lại công, tam nguyên huyết chú, hơn nữa vạn hư vỡ nát pháp ấn, ngươi là hắn phái tới!"

Giờ khắc này Tiêu Vũ, cặp mắt đã trở nên giống như nhuốm máu, trở nên một mảnh đỏ đậm.

Lục tương không có dừng lại công cùng tam nguyên huyết chú, vậy cũng là Cửu Thiên Thế Giới bên trong số lượng không nhiều có thể cùng hắn bá thể ngôi sao quyết chống lại công quyết cùng cũ thuật, và người trước thậm chí đã thất truyền mấy trăm ngàn năm, căn bản không nên xuất hiện ở Thập Châu vùng thiên địa.

Cái kia vạn hư vỡ nát pháp ấn, càng một loại bá đạo pháp ấn, có thể vượt mười ngàn pháp!

Mà sáng chế này ấn, không là người khác, chính là cái kia kinh tài tuyệt diễm, để Tiêu Vũ vô cùng yêu quý đệ tử thứ mười, Mạc Thương!

Vạn năm trước khi, cũng là bởi vì cái này đệ tử ám hại, mới sẽ làm hắn chết đi!

“Trong miệng ngươi Thần Quân, chính là Mạc Thương?” Tiêu Vũ bây giờ cuối cùng biết, trước khi quần áo trắng điện chủ đã nói với hắn nói là có ý gì.

Mạc Thương vạn năm trước đã tới giới này, ở trong thiên địa lưu lại dấu ấn sau, lại biến mất một quãng thời gian.

Hiện nay, cùng hắn chưa từng thù hận Lăng Tiên đột nhiên muốn tới giết hắn, và nắm giữ này ba loại không nên tồn tại mảnh này thế gian cũ thuật.

Biết này nhiều cũ thuật có thể khắc chế Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết người không nhiều, đặc biệt là, người này còn liền vạn hư vỡ nát pháp ấn đều giữ lại.

Có thể đem này nhiều cũ thuật đưa đến giới này, biết như thế nào khắc chế hắn, và muốn người muốn giết hắn, Tiêu Vũ có thể nghĩ tới, cũng chỉ có vạn năm trước khi, cái kia từng tới giới này đệ tử thứ mười!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 689: Vừa Nghe Tiếng Đàn

Đọc trên điện thoại

Để có thể khắc chế Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết, Mạc Thương để lại lục tương không có dừng lại công cùng tam nguyên thần chú.

Nhưng hắn biết Tiêu Vũ kiếp trước sống được quá lâu, nắm giữ công quyết cùng cũ pháp nhiều lắm, mặc dù có hai loại cũ pháp có thể khắc chế Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết, cũng chưa chắc khả năng giết được hắn.

Bởi vậy, hắn vừa để lại chính hắn sáng chế vạn hư vỡ nát pháp ấn, dùng để hóa giải Tiêu Vũ thủ đoạn khác.

Vạn năm trước khi, hắn không tiếc Vượt giới mà đến, tại giới này lưu lại dẫn đường nguyền rủa dấu ấn, để Tiêu Vũ sinh ra, trong cơ thể liền tồn tại vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, không cách nào bước lên con đường tu luyện.

Mà làm này sau, hắn càng vẫn chưa yên tâm, trong phiến thiên địa này để lại này vài loại cũ thuật, và khiến người ta dùng này cũ thuật tới giết Tiêu Vũ!

Tiêu Vũ cái này đệ tử, có thể nói là phải đem Tiêu Vũ bức đến tuyệt cảnh, không cho bất kỳ vươn mình cơ hội.

Có vạn cổ đệ nhất nguyền rủa trong người, Tiêu Vũ dù cho muốn tu luyện, cũng đã là khó càng thêm khó, hắn càng còn để lại này cũ thuật, khiến người ta tới giết Tiêu Vũ!

Mặc dù trước mắt không cách nào biết được, Mạc Thương vạn năm trước khi tiến lại thời gian còn để lại gì đó, cũng không biết hắn chỉ dùng biện pháp gì, để này đạt được hắn truyền thừa người tìm tới Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ bây giờ lại hầu như có thể xác định, Lăng Tiên chính là tuần hoàn Mạc Thương ý chí, mới tới giết hắn.

Biết như thế nào khắc chế hắn, và theo Cửu Thiên Thế Giới đã tới nơi đây, còn biết vạn hư vỡ nát pháp ấn người, chỉ có Mạc Thương!

“Khà khà, quả thực là đệ tử của ta a, không để lại một điểm đường sống, ta đã chết đi, lại vẫn đuổi tới giới này, lưu lại nguyền rủa không ngừng, còn để lại truyền thừa, phải đem ta triệt để xoá bỏ!”

Tiêu Vũ hai mắt máu đỏ, trong lòng chỉ cảm thấy một luồng giống như đến từ giống như u minh vậy rùng mình.

Kết không phương xa sau bóng bờ ruộng ầm ĩ từ vâng ta

“Thần Quân chính là Thần Quân, Thần Quân nói ngươi là không nên tồn tại ở thế gian người, vậy thì ngươi nên xoá bỏ!” Lăng Tiên đối với Tiêu Vũ trong miệng Mạc Thương, tựa hồ không có cảm tình gì, lạnh lùng bên trong cất bước, tiếp tục đối với Tiêu Vũ ra tay.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ nắm giữ hết thảy thủ đoạn, đều bị này Lăng Tiên gắt gao khắc chế, hơn nữa hắn chưa thành vương giả, mặc dù là lại có thủ đoạn khác, chỉ cần Lăng Tiên trên đầu đẩy cái kia một viên pháp ấn, có thể giống vậy toàn bộ hóa giải!

Kết thù khoa khoa mới thuyền xem kỹ tiếp tháng cho nên Quỷ lông chim

Bất luận nhìn thế nào, lúc này Tiêu Vũ cũng đã hoàn toàn không có phần thắng, chắc chắn phải chết!

Mạc Thương tựa hồ tính tới tất cả, hắn chính là muốn cho Tiêu Vũ triệt để cùng đường mạt lộ, đưa hắn theo trong thiên địa này triệt để xoá bỏ!

“Khà khà!” Tiêu Vũ khà khà cười lạnh, trong lòng nhưng cũng một trận phát lạnh.

Mạc Thương làm được quá tuyệt, trước mắt hắn, tựa hồ thật không có thủ đoạn gì có thể đối kháng Lăng Tiên.

Cô gái này sớm Thành Vương, bàn về thực lực vắng mặt bạo chúa bên dưới, hơn nữa nắm giữ thủ đoạn đem hắn đều gắt gao khắc chế, hắn căn bản không có một tia cơ hội!

“Lăng Tiên…… cô gái này cư nhiên như thế mạnh mẽ, đem Tiêu Vũ hết thảy thủ đoạn, tất cả đều khắc chế!”

“Thế gian vạn vật, nghĩ đến đều là tương sanh tương khắc, các loại đại đạo cũng là như thế, Tiêu Vũ tuy mạnh, nhưng hôm nay chỉ sợ là gặp phải đối thủ!”

“Xem ra cái này Thập Châu đại địa nhân vật nổi tiếng, hôm nay e sợ khó thoát một kiếp!”

Hạo Châu trong vòng, thậm chí mỗi một châu vương giả, đối với trận chiến này đều là chặt chẽ chú ý.

Khi thấy Lăng Tiên cư nhiên như thế mạnh mẽ, đem Tiêu Vũ các loại kinh người thủ đoạn đều hóa giải thành vô hình, tất cả mọi người là đã khiếp sợ, vừa than thở.

Sau khoa khoa kẻ thù độc kết thuật chiến lạnh xem kỹ khoa sau

“Tốt quá,

Tốt quá, lần này cái này nghiệt tử rốt cục sắp xong rồi!”

“Ha ha, cái này làm phản loài súc sanh, lại vẫn muốn trở lại ta Tiêu Gia, hướng về ta Tiêu Gia báo thù, thực sự là không biết tự lượng sức mình!”

“Người này một ngày bất tử, ta Tiêu Gia sỉ nhục thì một ngày không cách nào rửa sạch, hôm nay hắn rốt cục muốn mất!”

Nếu nói là đối với trận chiến này nhất chú ý, đó không thể nghi ngờ là Tiêu Gia bên trong đám người, nhìn thấy Tiêu Vũ đối mặt Lăng Tiên hoàn toàn bó tay toàn tập, Tiêu Gia bên trong cái kia trước khi còn thấp thỏm lo âu đám người, thời khắc này đều là có vẻ kích động không thôi.

Trong tất cả mọi người, nội tâm phức tạp nhất, chính là Tiêu Gia già tộc chủ Tiêu Hành Vũ.

Tuy nói Lăng Tiên là thỉnh cầu của hắn bên trong ra tay, nhưng hắn cũng không nghĩ tới Lăng Tiên lại cường đại đến mức độ này, khiến Tiêu Vũ hoàn toàn không có sức phản kháng.

Trước mắt, nhìn thấy Lăng Tiên dĩ nhiên hoàn toàn chiếm thượng phong, Tiêu Vũ thủ đoạn sử dụng hết, lại là cũng không cách nào đối kháng, trong lòng hắn mùi vị khó hiểu.

“Mặc dù cảm giác đối với ngươi bất công, nhưng để Tiêu Gia, cũng chỉ có thể đưa ngươi hy sinh!” Dù cho trong lòng phức tạp khó hiểu, Tiêu Hành Vũ cuối cùng cũng vẫn là cắn răng, không có vì vậy mà dao động.

Tuy là Tiêu Gia xin lỗi Tiêu Vũ trước đây, nhưng chuyện đến nước này, Tiêu Gia cùng Tiêu Vũ đã không cách nào cùng tồn tại, đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể để Tiêu Vũ chết!

Khắp nơi chú ý bên dưới, trên bầu trời Lăng Tiên, lại là sắc mặt vẫn như cũ lãnh đạm, tựa hồ đối với nàng mà nói, chém giết Tiêu Vũ, cũng chỉ là một cái vô cùng đơn giản, vừa là không thể không làm sự tình mà thôi.

“Nghỉ ngơi!” Nàng lạnh lùng mở miệng, đang khi nói chuyện, vừa là cất bước hướng đi Tiêu Vũ, Tiêu Vũ dù cho có huyễn thiên thần dực, bây giờ cũng căn bản không thoát khỏi được nàng.

“Leng keng!”

Ngay ở Tiêu Vũ tâm trạng đau thương, tràn ngập bi phẫn, nhưng không thể làm gì thời điểm, đột nhiên, một thanh âm vang lên, để cho hắn cùng Lăng Tiên bóng người, đều rung một cái.

“Thanh âm gì?”

Thập Châu vương giả, Tiêu Gia đám người, vào đúng lúc này cũng là cùng nhau cả kinh, luôn cảm giác phải có biến cố phát sinh.

Đó là một trận du dương tiếng đàn, ở sâu trong hư không vang lên, hư vô mờ ảo, cũng không biết ấy phương vị vị trí.

Tiếng đàn bên trong, lộ ra một trận cổ điển đạo ý, phảng phất chỉ nghe tiếng này, liền có thể khiến người ta có lĩnh ngộ đại đạo bình thường cảm giác.

“Thiên Ngữ?” Tiêu Vũ trở nên thất thần.

Sau kẻ thù kẻ thù mới tôn học tiếp ầm ĩ chiến thuật kẻ thù

Lần trước, tại cùng bạo chúa một trận chiến thời gian, hắn hoảng hốt trong lúc đó, cũng nghe được một trận tiếng đàn ở vang lên bên tai, chẳng qua là lúc đó ý thức mông lung, không phân biệt được cái kia đến tột cùng là thật, còn là ảo giác.

Nhưng bây giờ, tiếng đàn này có thể nghe rõ ràng, tuyệt đối không khả năng là ảo giác, hơn nữa nghe đàn kia bên trong ý tứ, thì cùng lúc trước Lam Thiên Ngữ đánh đàn lúc truyền ra đạo ý, giống nhau như đúc.

Địch xa khoa địa phương thuyền xem kỹ bờ ruộng lạnh xa ta lông chim

“Thật là của nàng? Nhưng nàng không phải ở Đạo Thần Cung bên trong gì? Tại sao lại xuất hiện ở nơi đây?” Tiêu Vũ thất thần, một bên khác Lăng Tiên, cũng là dừng bước bước chân, không tiếp tục tùy tiện ra tay.

“Đế nữ vắng mặt thần trong cung tu dưỡng, làm sao cũng đi tới Hạo Châu? Cũng là đã đi tới, sao không ra mặt vừa thấy?” Lăng Tiên dừng lại, quay hư không mở miệng.

Nàng trước đây từng ở Phi Hoàng Các bên trong dùng tiếng đàn hấp dẫn qua Tiêu Vũ, tự nhiên cũng là biết Lam Thiên Ngữ đế nữ thân phận, càng biết nàng tài đánh đàn kinh người.

Tất cả những thứ này đơn giản là, nàng sẽ đối Tiêu Vũ ra tay, điều tra rõ Tiêu Vũ có phải là nàng muốn giết người, này đối với Tiêu Vũ cùng đế nữ qua lại, hiểu rất nhiều.

“Leng keng……”

Tiếng đàn mờ ảo, đối với Lăng Tiên lời nói, trong hư không lại là không người đáp lại, chỉ có từng trận tiếng đàn lộ ra, không phân biệt được phương vị.

Lăng Tiên mặt lộ vẻ chần chờ, đối với Lam Thiên Ngữ, nàng mặc dù không sợ, nhưng đối phương là Đại Đế con gái, tầng này thân thể làm nàng kiêng kỵ.

Nhưng mà, chém giết Tiêu Vũ, điều này cũng là của nàng không thể không làm sự tình, nếu là hôm nay buông tha Tiêu Vũ, ngày sau sợ rằng sẽ sẽ không còn có cơ hội!

Chần chờ gian, Lăng Tiên cuối cùng rốt cục nghiến răng, hướng về Tiêu Vũ một lần nữa cất bước, một chỉ điểm ra.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 690: Lâm Thời Thành Vương

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Lăng Tiên cất bước, sắc bén một chỉ điểm ra, nàng dứt khoát quyết định, hôm nay không tiếc tất cả giá cả, cũng muốn chém giết Tiêu Vũ!

“Ầm!”

Nhưng mà, sau một khắc, Lăng Tiên ngón tay ngọc vừa mới có một chút một nửa, đột nhiên vẻ mặt biến đổi lớn.

Chỉ thấy Tiêu Vũ trên người, khí tức của hắn đột nhiên bốc lên, trong nháy mắt, hắn phảng phất biến thành người khác bình thường, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều để lộ ra kinh người đại đạo gợn sóng.

“Vương giả cảnh giới!”

Lăng Tiên vẻ mặt biến đổi lớn, nàng khả năng áp chế Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết, là vì công quyết khắc chế, nhưng nàng khả năng áp chế Tiêu Vũ lục đạo dấu ấn, cái kia tất là thuộc về tu vi áp chế, nói cho cùng vẫn là bởi vì Tiêu Vũ chưa qua vương giả.

Nhưng lúc này, Tiêu Vũ khí tức, lại là đột nhiên xông vào vương giả cảnh giới!

“Giết!”

Tiêu Vũ gầm lên, trước người đại đạo khí tức tràn ngập tăng vọt, lộ ra khí tức cường đại đến đáng sợ.

Cái kia một trận tiếng đàn bên trong đạo ý, giờ phút này thêm vào tới trên người hắn, cái kia như đồng đạo văn gia thân bình thường, để hắn giờ phút này có cùng vương giả nhân vật giống nhau cảnh giới.

Vốn nếu là dẫn động Thiên đạo lực lượng, sẽ làm hắn lập tức gợi ra sức mạnh nguyền rủa, đưa tới thiên uy. Nhưng bây giờ, những vương giả này lực lượng thuộc về một người khác, bởi vậy tương đương là hắn ở mượn dùng người khác vương giả cảnh giới, sẽ không gợi ra nguyền rủa.

“Trời ạ, xảy ra chuyện gì?”

“Tiêu Vũ…… càng trong chớp mắt bước vào vương giả cảnh giới?”

“Cái kia ở người đánh đàn rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có thể sử dụng tiếng đàn khiến người ta đạt được vương giả cảnh giới, tiếng đàn bên trong đạo ý quả thực khủng bố!”

Các nơi chú ý trận chiến này vương giả, vào thời khắc này đều bị rung động thật sâu tới.

Để một không phải vương giả nhân vật lập tức có vương giả cảnh giới, loại thủ đoạn này quả thực nghịch thiên!

Hơn nữa, trong bóng tối người là thông qua tiếng đàn, đem vương giả lực lượng thêm vào tới Tiêu Vũ trên người, thoạt nhìn khiến người ta cảm thấy tăng thêm sự kinh khủng.

“Coi như cái này nghiệt tử lâm thời đạt được Vương cảnh, cũng sẽ không là Lăng Tiên tiểu thư đối thủ!”

“Không sai, hắn hết thảy thủ đoạn đều bị Lăng Tiên tiểu thư khắc chế, coi như đạt được Vương cảnh cũng không dùng!”

Tiêu Gia người trong, cũng tất cả bởi vì này đột nhiên tới biến cố mà tràn đầy bất an, bọn họ người mặc dù đang nói như vậy, nhưng sắc mặt lại một người so với một người trắng nhợt.

Đặc biệt là Tiêu Hành Vũ, thời khắc này càng ngự khí phi hành, bất an xông vào bầu trời, gắt gao nhìn chằm chằm trong hư không hai người chiến đấu.

“Ầm!”

Có vương giả cảnh giới Tiêu Vũ, hoàn toàn tựa như biến thành người khác bình thường, hắn tùy ý chỉ, một chỉ điểm ra gian, đầu ngón tay ánh chớp lấp lóe, cái kia ba động khủng bố, phảng phất có thể hủy diệt đất trời.

“Đi!”

Lăng Tiên sắc mặt ngưng trọng, lại không lúc trước loại kia cao cao tại thượng cảm giác. Đối mặt phá vào Vương cảnh Tiêu Vũ, nàng không chút do dự, sử dụng trên đỉnh đầu pháp ấn.

“Bốp!”

Này ấn có thể vượt mười ngàn pháp, thập phần bất phàm, Tiêu Vũ chỉ điểm một chút đến phụ cận, đầu ngón tay kinh khủng kia tia điện bị này 1 pháp ấn trực tiếp hấp thu.

“Vạn hư vỡ nát pháp ấn tuy mạnh, nhưng sáng chế người có điều là đệ tử của ta, mà ngươi cảnh giới cỡ này, càng không cách nào đem này ấn uy lực chân chính phát huy được, dưới cảnh giới ngang hàng, còn muốn chặn ta?”

Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, đối mặt cô gái này, hắn không chút nào nương tay.

“Ầm!”

Một ngón tay trong lúc đó,

Lăng Tiên lấy ra pháp ấn mặt trên xuất hiện vết rách, Tiêu Vũ đầu ngón tay sấm sét mặc dù biến mất, nhưng này 1 ấn vẫn là không có thể đem một chỉ này hoàn toàn hóa giải!

Cùng cảnh giới dưới, bước vào vương giả Tiêu Vũ, bàn về đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ, ai có thể đụng?

Lăng Tiên này 1 dấu ấn dù cho mạnh mẽ đến đâu, cùng cảnh giới dưới, đối mặt có chí tôn trí nhớ Tiêu Vũ, cũng không khả năng ngăn cản được!

“Đốt cháy thiên giới ngục!”

Tiêu Vũ một ngón tay qua đi, lại ra tay, đầu ngón tay một đạo hoàng văn hiện lên.

Hắn dùng hoàng văn thi triển hỏa đạo thuật, khuynh khắc gian, vùng thế giới này xuất hiện vạn dặm biển lửa, trong phương viên vạn dặm Lưu Vân, ở trong chớp mắt toàn bộ biến mất.

Kể cả ở rời xa chiến trường vạn dặm mặt đất, giờ phút này cũng như đã bị dùng lửa đốt.

Đây là Tiêu Vũ không muốn tổn thương người vô tội, cố ý khống chế hậu quả, nếu là hắn toàn lực thi triển, trên mặt đất ít nhất có mấy vạn sinh linh sẽ ở trong chớp mắt hóa thành tro tàn.

“Ngự Linh thánh nguyền rủa!”

Lăng Tiên gọi về vạn hư vỡ nát pháp ấn, ở trước người tạo ra Thần lực, bảo vệ tự thân.

Nàng giờ phút này thi triển đồng dạng là đến từ Cửu Thiên Thế Giới cũ pháp, phi thường mạnh mẽ, nếu là nhân vật tầm thường, đối mặt thuật này, chỉ sợ căn bản không làm gì được nàng.

Nhưng mà thời khắc này, Lăng Tiên tạo ra Thần lực ở kinh khủng kia trong hỏa diễm chớp mắt phá nát, ngọn lửa kia uy lực thái quá khủng bố, xa không phải tầm thường ánh lửa có thể so với.

“Thập phương lạnh minh nguyền rủa!”

Tiêu Vũ cử động nữa, hắn tùy ý chỉ trong lúc đó, đầu ngón tay liền có kinh khủng đại đạo lực lượng, từ hắn tiện tay đưa tới.

Vừa mới còn cực nóng vô cùng thiên địa, đột nhiên trở nên băng hàn triệt cốt, hư không phía dưới vạn dặm nơi chạy chồm bên trong dòng sông, chỉ là trong nháy mắt liền đã ngưng kết thành băng.

Loại này băng hàn uy lực đã thập phần đáng sợ, càng đáng sợ chính là, 1 viêm phát lạnh, đây là hai loại tuyệt nhiên ngược lại đại đạo, Tiêu Vũ lại là thần tốc chuyển đổi, hạ bút thành văn.

Hai loại ý nghĩ đại đạo lực lượng, biến hóa đến quá nhanh, lực sát thương cũng sẽ so với đơn nhất thi triển tăng thêm sự kinh khủng.

“Phụp!”

Lăng Tiên một lần nữa dùng Cửu Thiên Thế Giới bên trong một loại bí pháp chống lại, nhưng Thành Vương Tiêu Vũ, tùy ý ra tay đều quá cường đại, bất kể là lửa thuật còn là lạnh nguyền rủa, uy lực đều không tầm thường có thể so với.

Lăng Tiên rốt cục vẫn là không chịu nổi, há mồm hộc máu, bị trọng thương.

“Trời ạ…… này…… đây quả thật là Tiêu Vũ gì?”

“Hắn bất quá là vay mượn người khác sức mạnh, tạm thời có vương giả lực lượng, tại sao sẽ mạnh như vậy? Lẽ ra mượn người khác lực lượng Thành Vương, chính mình không có lĩnh ngộ qua đại đạo, dù cho lâm thời Thành Vương, cũng không khả năng có như vậy thực lực khủng bố!”

“Chẳng lẽ nói hắn chưa thành vương giả, cũng đã đối với hai loại đại đạo lĩnh ngộ khắc sâu như vậy sao? Điều này cũng quá kinh khủng!”

“Này…… đây là Tiêu Vũ thực lực? Hắn nếu là thành vương hậu, sẽ có thực lực như vậy gì? Nếu là như vậy, hắn nếu Thành Vương, ai có thể địch!”

Mỗi một châu vương giả, đều bị Tiêu Vũ thời khắc này thể hiện ra thực lực tuyệt đối rung động thật sâu tới.

Phải biết rằng, vương giả sở dĩ mạnh mẽ, là vì lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo lực lượng. Nhưng như Tiêu Vũ như vậy, nhận sự giúp đỡ người khác lực lượng Thành Vương, không có thông qua lĩnh ngộ, dù cho lâm thời thành vương giả, cũng sẽ không khủng bố bao nhiêu.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại là hoàn toàn trái với lẽ thường, vay mượn ngoại lực Thành Vương, lại đối với các loại đại đạo lực lượng tùy ý thi triển, hơn nữa phát huy ra uy lực, còn kinh khủng như thế.

Trên thực tế, Tiêu Vũ nắm giữ đại đạo vừa đâu chỉ một loại? Giờ phút này hắn chẳng qua là tùy ý ra tay, cũng không có thi triển chính thức mạnh mẽ cũ thuật.

Nếu để cho những người kia biết này, giờ phút này chỉ sợ lại không biết sẽ là ra sao tâm tình.

“Làm sao có khả năng? Cái này nghiệt tử, tại sao sẽ mạnh mẽ như thế!”

“Có phải ta Tiêu Gia, thật muốn xong chưa?”

Tiêu Gia người, vào đúng lúc này tràn đầy tuyệt vọng, một khắc trước bọn họ còn tưởng rằng Tiêu Vũ hẳn phải chết, nhưng không nghĩ, này thay đổi lại tới nhanh như vậy.

“Bốp!”

Trong hư không, Lăng Tiên bị thương, hắn không cam lòng thấy Tiêu Vũ, sau đó đột nhiên nghiến răng, triển khai cực nhanh, hướng về xa xa mà đi, đúng là muốn trực tiếp thoát đi!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay cũng chỉ có canh ba, trạng thái không tốt lắm.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 691: Cuối Cùng Sắp Tiêu Gia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lục tương không có dừng lại công, này chức năng khắc chế Tiêu Vũ cực nhanh, Lăng Tiên tốc độ cũng nhanh đến kinh người, trong chớp mắt liền đã biến mất ở cuối chân trời.

“Bốp!”

Tiêu Vũ triển khai huyễn thiên thần dực, thần tốc đuổi theo.

Lăng Tiên cùng Mạc Thương tất nhiên có thứ quan hệ nào đó, hắn không thể bỏ mặc Lăng Tiên rời đi luôn.

Huyễn thiên thần dực triển khai, này đôi cánh chim theo Tiêu Vũ đạt được vương giả cảnh giới, dực mở ngàn dặm, làm cho Tiêu Vũ bay ở không trung, cái kia đôi cánh chim đem phía dưới đại địa đều bao trùm ở.

“A?”

Tiêu Vũ huy động hai cánh, vừa mới đuổi theo ra một khoảng cách, đột nhiên vừa là nhíu mày, trong không trung dừng lại.

Theo hắn đi xa, sau lưng tiếng đàn dần dần yếu đi, thêm vào ở trên người hắn vương giả lực lượng, cũng theo tiếng đàn suy yếu mà phai nhạt đi xuống.

Dừng lại không trung, Tiêu Vũ chỉ có thể nhìn Lăng Tiên bóng người ở viễn không thần tốc biến mất, hắn giờ phút này cho dù có thể đuổi tới, cũng sẽ mất đi một thân Vương cảnh tu vi, khó có thể lưu lại Lăng Tiên!

Nghiến răng, Tiêu Vũ là quyết đoán người, lúc này một lần nữa xòe cánh, bay trở về nguyên lai đại chiến địa phương.

“Thiên Ngữ, là ngươi sao?”

Tiêu Vũ bay trở về đại chiến chỗ, đối với hắn mà nói, Lăng Tiên cố nhiên uy hiếp to lớn, nhưng đột nhiên xuất hiện tiếng đàn, đồng dạng để hắn phi thường để ý.

Lần trước gặp lại, Lam Thiên Ngữ còn một bộ không quen biết hình dạng của hắn, hiện nay, nàng tiếng đàn vừa với Tiêu Vũ nguy nan thời gian vang lên, lần trước là cùng bạo chúa cuộc chiến, bây giờ là hắn đối mặt Lăng Tiên thời điểm.

“Thùng!”

Tiêu Vũ thật lớn âm thanh, xa xa truyền ra, cái kia du dương tiếng đàn, truyền đến cái cuối cùng nốt nhạc, cuối cùng đột nhiên ngừng lại.

“Ngươi vì sao không muốn gặp ta?” Tiêu Vũ trên người Vương cảnh tu vi biến mất, hắn lại lần thứ hai triển khai cánh thần, nhằm phía một hướng khác.

“Bốp!”

Làm Tiêu Vũ vọt tới, xa xa, hắn chỉ nhìn thấy một đạo tươi đẹp bóng lưng, nhìn liếc qua một chút trong lúc đó, đạo thân ảnh này đã ở phía xa biến mất, lại không một chút tung tích.

“Ngươi đã không chịu nhận ta, vì sao vừa hai lần cứu ta ở trong cơn nguy khốn? Ngươi đã ra tay, vì sao vừa không muốn gặp ta?”

Tiêu Vũ thất vọng mất mát,

Ngơ ngác mà ngây tại chỗ, giống như bị định rồi thân thể, thật lâu không cách nào nhúc nhích.

Lam Thiên Ngữ rõ ràng nên ở Đạo Thần Cung bên trong, có thể bất kể là lần trước cùng Quân Tà một trận chiến, còn là bây giờ cùng Lăng Tiên giao thủ, nàng đều ở Tiêu Vũ cực kỳ thời khắc nguy nan tấu lên quen thuộc kia tiếng đàn.

Đây có phải hay không nói rõ, nàng vẫn đang chú ý Tiêu Vũ, vẫn ở hắn tả hữu?

Có thể nếu là như vậy, nàng vừa vì sao không chịu gặp lại? Lúc trước gặp lại lúc, nàng thì tại sao không chịu quen biết nhau?

Tiêu Vũ giờ phút này trái tim, có đủ loại cảm giác, đứng ngây ra không trung, mặc cho gió lạnh ngang trái thân thể, hắn lại không nhúc nhích, như là một pho tượng đá.

“Không can thiệp tới là nguyên nhân gì, không can thiệp tới ngươi khi đó là vì sao không cùng ta quen biết nhau, ta đều sẽ đi Đạo Thần Cung tìm ngươi!”

Qua rất lâu, Tiêu Vũ mới từ trong thất thần phục hồi tinh thần lại, hắn ánh mắt kiên định nhìn bóng người kia biến mất phương hướng, nhẹ giọng nói: “Đợi ta giải quyết cùng Tiêu Gia thù cũ, thay ta tổ phụ dòng dõi kia người đòi một lời giải thích, giải ta trên người mẫu thân nguyền rủa sau khi giải phẫu, ta thì sẽ toàn tâm đột phá Thành Vương, đi thực hiện ngày xưa ước định, ngươi chờ ta!”

Nói xong một câu nói này sau, tiêu núi một lần nữa xoay người.

Mặc dù lúc trước cùng Lăng Tiên động thủ, để hắn bao nhiêu chịu đựng một chút đau đớn, nhưng đối với có tam đại phương pháp chữa thương hắn tới nói, những vết thương này cũng có thể ở trong chớp mắt khôi phục.

“Bốp!”

Huyễn thiên thần dực lại lóe lên, Tiêu Vũ lần này, thẳng đến Hạo Châu trung tâm, nhắm thẳng vào Tiêu Gia!

Trải qua đoạn đường này các loại vương giả nhân vật ngăn cản, cho tới bây giờ, đã không có người nào có thể đỡ cước bộ của hắn.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ tới, lăng không bay ở Tiêu Gia bầu trời.

Đây là hắn đệ nhị lần trở lại Tiêu Gia, nhưng cùng lúc trước so với, hắn cũng đã là hoàn toàn bất đồng tư thế!

“Lăng Tiên thua chạy, lần này, còn có ai khả năng thay thế Tiêu Gia ngăn cản Tiêu Vũ?”

“Xem ra Tiêu Gia, hôm nay cuối cùng rồi sẽ khó thoát này khó!”

Hạo Châu bên trong các thế lực lớn, cùng khắp nơi vương giả, nhìn thấy Tiêu Vũ rốt cục đăng lâm Tiêu Gia, tất cả mọi người là tràn đầy than thở.

“Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy!”

“Cái này nghiệt tử đã trở lại, hắn sẽ đem chúng ta Tiêu Gia như thế nào?”

“Mau, nhanh đi gọi 10 tổ!”

Vào giờ phút này, làm Tiêu Vũ bay tới Tiêu Gia bầu trời, toàn bộ Tiêu Gia, triệt để trở nên hỗn loạn lên.

Tiêu Gia già tộc chủ Tiêu Hành Vũ, thời khắc này thì bay ở không trung, làm Tiêu Vũ bay tới, tới Tiêu Gia bầu trời, giữa bọn họ khoảng cách, đã không xa.

Xa xa nhìn nhau, vị này già tộc chủ cả người, vào thời khắc này đột nhiên như là một chút già nua rồi mấy chục tuổi, hắn nhìn xa xa Tiêu Vũ, vẻ phức tạp, không biết là tâm tình gì.

“Ta không có chết ở chôn giới, cũng không có bị Lăng Tiên giết chết, ngươi có phải hay không rất thất vọng?” Tiêu Vũ trong không trung cất bước, từng bước từng bước hướng về Tiêu Hành Vũ đi tới.

“Chuyện đến nước này, ta đã không muốn lại giải thích cái gì, là ta Tiêu Gia có lỗi với ngươi, ta chỉ cầu ngươi, nể tình đồng tộc tình, cho Tiêu Gia lưu một con đường sống!” Tiêu Hành Vũ khuôn mặt tràn ngập cay đắng, đến giờ phút này rồi, hắn biết rõ đã không có gì có thể ngăn cản Tiêu Vũ.

“Đồng tộc tình?” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh, từng bước từng bước tiếp cận, nói: “Năm đó, ta vừa ra đời, ngươi chính là hạ lệnh muốn ta chết! Cha ta, nhiều năm như vậy bị các ngươi làm cho đi sâu vào các đại cổ địa, du tẩu cùng thời khắc sống còn, không biết bị bao nhiêu cực khổ! Ta trên người mẫu thân chú thuật, đến nay chưa giải, qua nhiều năm như vậy mỗi ngày đều đang đợi chú thuật phát tác!”

“Ta tổ phụ một mạch, vốn không có sai lầm, các ngươi Tiêu Gia nhưng là đúng bọn họ tàn khốc như vậy, trên người bọn hắn hạ chú thuật, càng trục xuất tới cấp độ kia bị ăn mòn không gian chờ chết!”

“Đồng tộc tình? Câu nói này ngươi đã không biết đã nói bao nhiêu lần rồi, nếu này chính là các ngươi cái gọi là đồng tộc tình, cái kia chỉ sẽ làm ta buồn nôn!”

Tiêu Vũ bước chân không ngừng, hoàn toàn không có bởi vì Tiêu Hành Vũ nói, mà có chút dao động.

Mấy năm nay, phụ thân của hắn, mẹ của hắn, còn có hắn tổ phụ dòng dõi kia người, đều bị Tiêu Gia làm hại quá thảm, cho tới bây giờ, Tiêu Hành Vũ mới nhớ tới cái gì cái gọi là đồng tộc tình?

Chó má!

Đoạn đường này mà đến, nếu không có thực lực của hắn đủ mạnh, sớm bị những vương giả kia giết không biết bao nhiêu hồi. Tiêu Gia hại hắn đến tận đây, hoàn toàn không có hối hận, các loại nhìn thấy thực lực của hắn đủ mạnh, xông qua hết thảy vương giả ngăn cản sau, mới đến niệm cái gì đồng tộc tình!

“Sai đã đúc thành, ta tự biết chuyện đến nước này, nói cái gì nữa cũng là không có dùng!” Tiêu Hành Vũ cay đắng thở dài, nói: “Nếu ngươi muốn báo thù, ta mong muốn dùng cái mạng già này giằng co, chỉ cầu ngươi không nên làm khó gia tộc!”

Tiêu Vũ vẫn là không hề bị lay động, Tiêu Hành Vũ nói tới hiên ngang lẫm liệt, nhưng trong thực tế, này hết thảy đều là ở thực lực của hắn đầy đủ điều kiện tiên quyết, nếu như thực lực của hắn hơi yếu một vài, chết người, thì sẽ là hắn!

Huống hồ, hắn hôm nay đã cùng Tiêu Gia không có quan hệ gì, đối với Tiêu Gia bên trong những người này, hắn cũng thì sẽ không có cái gì đồng tình lòng thương hại.

“Ta Tiêu Gia dù cho là sai, cũng tuyệt đối không thể hướng về một hậu bối cúi đầu!”

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, Tiêu Gia bên trong một lạnh như băng âm thanh vang lên, ngay sau đó, một luồng kinh người gợn sóng, từ Tiêu Gia ở chỗ sâu trong truyền ra, chấn động bầu trời.

Tiêu Hành Vũ bỗng nhiên lại ngây dại, ngơ ngác nhìn cái kia gợn sóng truyền đến phương hướng, không thể tin được mà lẩm bẩm nói: “10…… 10 tổ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 692: Tự Hủy

Đọc trên điện thoại

Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, có kinh người gợn sóng truyền đến, cũng làm cho toàn bộ Tiêu Gia trên dưới đám người, vào thời khắc này tất cả đều kích động.

“10 tổ! Là 10 tổ!”

“10 tổ rốt cục muốn xuất quan sao? Tu vi của hắn hay không đã tiến thêm một bước nữa?”

“Nhất định là! 10 tổ xuất quan, nhất định có thể ngăn cản cái này nghiệt tử!”

Tiêu Gia bên trong đám người kích động không thôi, thậm chí có mấy người, đã là mừng đến phát khóc.

“Tiêu Gia 10 tổ?” Tiêu Vũ híp mắt lại, cũng nhìn phía Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, chỉ là trên mặt lại hết sức bình tĩnh, không có thái quá bất ngờ.

“Ầm!”

Kinh người gợn sóng lộ ra, ở Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, một bóng người từ nơi nào xuất hiện, bước đi trong hư không mà đến, mấy bước trong lúc đó, liền đến Tiêu Vũ cùng Tiêu Hành Vũ trước người.

“Là 10 tổ! Thật là 10 tổ! 10 tổ xuất quan!”

Thuyền xa không chỉ kẻ học sau bờ ruộng cô cát thuyền cánh buồm

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ Tôn Sát tiếp tháng chỗ hận nhất

“Tốt quá! 10 tổ hiện thân, lần này nhìn này nghiệt tử còn như thế nào hung hăng!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ Tôn Sát tiếp tháng chỗ hận nhất “Là 10 tổ! Thật là 10 tổ! 10 tổ xuất quan!”

Tiêu Gia trên dưới người, triệt để kích động, sôi trào khắp chốn. Tiêu Hành Vũ nhìn hiện thân bước ra Tiêu Gia 10 tổ, cũng sửng sốt hồi lâu, ngốc tại chỗ.

“Ngươi cũng là ta Tiêu Gia hiện nay đứng đầu, liền không thể dễ dàng cúi đầu trước người khác, ta Tiêu Gia có thể sai, nhưng không thể đối với bất kỳ người nào cúi đầu!” Tiêu Gia 10 tổ đứng ở không trung, quay Tiêu Hành Vũ lạnh lùng nói.

“Vâng!” Tiêu Hành Vũ cúi đầu. Đây là Tiêu Gia 10 tổ nói, dù cho hắn không ủng hộ, cũng không cách nào vi phạm, nhất định phải nghe theo!

“Theo ngươi khi đó xuất thế, ta liền biết, ngươi là không nên lưu lại nơi này thế gian người!” Tiêu Gia 10 tổ lạnh lùng nhìn phía Tiêu Vũ, nói: “Năm đó phải đem ngươi xoá bỏ, và trục xuất phụ thân ngươi một mạch quyết định, tất cả đều là ta làm ra, ngươi trên người mẫu thân chú thuật, cũng là ta ý tứ!”

Tiêu Vũ hơi chấn động, hắn sớm nên nghĩ đến, khả năng trục xuất khổng lồ như thế một mạch, mặc dù là Tiêu Hành Vũ người tộc chủ này, nên cũng không có lớn như vậy quyền lực.

Nguyên lai năm đó tất cả quyết định, càng đều là Tiêu Gia 10 tổ dưới!

“Mặc dù như là đêm nay một chút, nhưng ngươi đã tự đi trở về, vậy hôm nay, ta liền chấm dứt tất cả những thứ này, xoá bỏ ngươi này nghiệt tử!” Tiêu Gia 10 tổ tràn ngập lãnh khốc, trong khi nói chuyện, trên người khí thế liên tục tăng lên.

Ở thân thể hắn quanh thân, đại đạo lực lượng rung chuyển, tựa hồ chỉ cần gần sát hắn thiên địa quy tắc, vào lúc này đều trở nên không yên, thập phần khủng bố.

“Này…… Tiêu Gia vị này có phải đột phá gì? Làm sao có như thế khí thế kinh khủng, liền trong thiên địa đại đạo đều bị hắn ảnh hưởng tới!”

“Làm sao có khả năng? Hắn mới bế quan bao lâu, Thiên Vương là tốt như vậy đột phá gì?”

“Nhưng mà…… nếu như không phải là như vậy, hắn khí tức trên thân, vừa giải thích như thế nào?”

Khắp nơi vương giả, đang cảm thụ đến Tiêu Gia 10 tổ trên người gợn sóng sau, mỗi một người đều rất là khiếp sợ.

Phải biết rằng, hiện nay thế gian, Thiên Vương nhân vật thập phần ít ỏi, trước mắt đã biết Thiên Vương nhân vật, cũng chỉ có Đạo Thần Cung bên trong cái kia bao nhiêu đại cung chủ.

Đạt được Thiên Vương, liền có thể ở Đạo Thần Cung đứng hàng cung chủ ở ngoài, bởi vậy có thể thấy được, cảnh giới này có cỡ nào hiếm thấy.

“Thiên Vương cảnh gì?” Tiêu Vũ thoáng cảm thấy kinh ngạc, có điều nhưng cũng vẫn là kinh ngạc, thấy Tiêu Gia 10 tổ trong thần sắc, đột nhiên có chút ý tứ sâu xa.

“Ngươi giết ta không được!” Hắn quay khí tức đủ để cùng Thiên Vương so sánh Tiêu Gia 10 tổ, Lại là hờ hững lắc đầu, tựa hồ không một chút nào cảm thấy sợ hãi.

“Lúc trước nếu không có Tinh Thần Các vương giả can thiệp, ngươi đã sớm chết! Ta muốn giết ngươi, thì như bóp chết một con giun dế!” Tiêu Gia 10 tổ cao cao tại thượng, lời nói càng lộ ra vô tận lạnh lùng.

Hắn mở miệng gian, một bàn tay duỗi ra đến.

Thời điểm này, bàn tay của hắn hướng, hết thảy sức mạnh đất trời đều tựa như không bị khống chế, dùng hắn làm đầu. Mặc dù là vương giả nhân vật, khi hắn bàn tay này bên trong, cũng căn bản không phát huy ra vương giả lực lượng, chỉ có thể như một con giun dế bình thường mặc người chém giết!

“Đoành!”

Đột nhiên, trời mà kinh biến, từng trận tiếng sấm đột ngột vang lên, Tiêu Gia 10 tổ chung quanh, cái kia hỗn loạn đại đạo lực lượng càng thêm hỗn loạn.

Toàn bộ đất trời quy tắc, tựa hồ cũng lâm vào cuồng bạo!

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Đại đạo lực lượng cuồng bạo, chuyện gì thế này?”

Cảm nhận được này gợn sóng vương giả, giờ phút này không người không sợ hãi.

Thuyền kẻ thù không khoa Quỷ kết hận chiến cô kẻ thù lạnh từ

Lúc trước còn đang hoan hô kích động Tiêu Gia người, lúc này cũng mỗi người sắc mặt trắng bệch.

Cái kia biến đổi lớn thiên địa, hỗn loạn đại đạo lực lượng, lộ ra khí thế khủng bố, liền như là tận thế bình thường, người bình thường ở uy thế cỡ này bên dưới, chính là có gan to hơn nữa, cũng phải tim mật đều run.

“Thiên Vương lực lượng, càng sẽ đưa tới vật như vậy, quả nhiên vùng thế giới này, đã không thích hợp tu luyện!” Tiêu Vũ thấy cái kia hỗn loạn đại đạo lực lượng, đăm chiêu.

“A, đáng chết! Đây là cái gì!”

Đột nhiên, Tiêu Gia 10 tổ hoảng sợ kêu lớn lên, bởi vì này cuồng bạo mà hỗn loạn đại đạo lực lượng, đột nhiên tất cả đều vọt tới trên người hắn.

Mặc dù này đại đạo lực lượng không có bạo chúa bị xoá bỏ thời điểm kinh khủng như vậy, nhưng giờ phút này toàn bộ thêm vào khi hắn Tiêu Gia 10 tổ trên người, cũng là đã xảy ra phi thường chuyện kinh khủng.

Địch kẻ thù khoa khốc thuyền bóng chỗ ầm ĩ tôn kết xa

Chỉ thấy này đại đạo quy tắc, hóa thành thành thực thái, đó là một loại cùng loại đạo văn, hoặc như là minh phù ấn giống nhau gì đó, vừa giống như ánh lửa, ở đốt cháy Tiêu Gia 10 tổ thân hình.

Loại này đốt cháy phảng phất đi sâu vào sâu trong linh hồn, khiến Tiêu Gia 10 tổ thống khổ đến khuôn mặt vặn vẹo, không dứt kêu thảm thiết!

“Nghiệt tử, ngươi…… ngươi làm cái gì!” Tiêu Gia 10 tổ kinh khủng hô to, bị loại kia đại đạo lực lượng hành hạ đến khuôn mặt vặn vẹo, thập phần đáng sợ.

“Ta chẳng hề làm gì cả, chỉ có điều là bản thân ngươi ở tự hủy thôi!” Tiêu Vũ than khẽ, nói: “Ngươi mượn dùng không nên dùng thủ đoạn, trong khoảng thời gian ngắn mạnh mẽ vỡ nát vào

Thiên Vương cảnh giới, nhưng loại sức mạnh này là lâm thời, &# 85; &# 8 có vô cùng hậu hoạn, cho nên ta nói ngươi giết ta không được!”

Khắp nơi vương giả, Tiêu Gia trên dưới, vào đúng lúc này tất cả đều trở nên hoàn toàn tĩnh mịch, lớn như vậy trong thiên địa, tựa hồ cũng chỉ còn lại có Tiêu Gia 10 tổ kinh khủng kia kêu thảm thiết, cùng Tiêu Vũ hờ hững mà thanh âm lạnh lùng.

“Ngoài ra, ngươi tựa hồ không biết là, ở giữa phiến thiên địa này, Thiên Vương cấp bậc trở lên sức mạnh, là không thể tùy ý hiển lộ, nếu không, sẽ gợi ra bây giờ loại sự tình, cái này cũng là tại sao, hiện nay thế gian Thiên Vương không xuất hiện, Đại Đế không hiện ra nguyên nhân vị trí!”

Thông qua trước khi vị kia Dạ tiên sinh, khiến cho Tiêu Vũ minh bạch, thời khắc này Tiêu Gia 10 tổ sở dĩ sẽ đưa tới loại này lực lượng kinh khủng gia thân, là bởi vì hắn lâm thời phá vào Thiên Vương cảnh giới sau, không kiêng kị mà huy động Thiên Vương lực lượng.

Vùng thế giới này bị qua nguyền rủa, quá cường đại sức mạnh, sẽ đưa tới kinh khủng gì đó, Thiên Vương cảnh giới trở lên nhân vật, mỗi lần ra tay, đều sẽ nương theo lấy nguy hiểm to lớn!

“Bây giờ nghĩ lại, lúc trước Đạo Thần Cung mấy cái kia cung chủ ra tay với ta thời gian, cũng rõ ràng có điều kiêng kỵ, không dám vận dụng chân chính Thiên Vương lực lượng, hiển nhiên cũng là kiêng kỵ loại sức mạnh này!”

Tiêu Vũ bây giờ mới biết, lúc trước hắn không có bị mấy cái kia cung chủ giết chết, không phải mấy cái kia cung chủ thực lực không đủ, mà là bọn họ kiêng kỵ trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa, không dám phát huy ra quá mạnh mẽ sức mạnh.

“Ta đột phá Thiên Vương lại có hậu hoạn? Tại sao lại như vậy, điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng!” Tiêu Gia 10 tổ, ở nơi đó điên cuồng kêu to, đột nhiên nhằm phía Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, đối với Tiêu Gia ở chỗ sâu trong giận dữ hét: “Thánh Tổ, ngươi tại sao muốn gạt ta!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 693: Thánh Tổ!

Đọc trên điện thoại

Tiêu Gia 10 tổ nói khiến Tiêu Vũ cả kinh, hắn còn kỳ quái Tiêu Gia 10 tổ tại sao có thể có trong thời gian ngắn đột phá đến Thiên Vương cảnh giới pháp môn, bây giờ nhìn lại rõ ràng là Tiêu Gia Thánh Tổ dạy.

So với 10 tổ, Tiêu Gia Thánh Tổ cái kia là đã sống mười ngàn năm lão yêu nghiệt, Tiêu Gia 10 tổ mặc dù thành vương giả, nhưng cũng bất quá sống hơn một ngàn năm, ở Tiêu Gia bên trong hay là muốn dùng Thánh Tổ làm đầu!

“Xem ra cái này lão yêu nghiệt cũng không muốn để cho ta trở lại Tiêu Gia, lại dùng cấp độ kia đột phá phương pháp đến lừa gạt Tiêu Gia 10 tổ, e sợ là muốn cho Tiêu Gia 10 tổ sau khi đột phá đem ta chém giết, sau khi dù cho Tiêu Gia 10 tổ cũng bị sức mạnh nguyền rủa xoá bỏ, hắn cũng không có vấn đề!”

Tiêu Vũ tin tưởng, sống mười ngàn năm Thánh Tổ, không có thể không biết sức mạnh nguyền rủa đối Thiên Vương nhân vật uy hiếp, nhưng hắn còn là làm như vậy, hiển nhiên là muốn để Tiêu Gia 10 tổ đồng quy vu tận cùng hắn.

“A! Thánh Tổ, ngươi gạt ta! Ngươi gạt ta!”

Kết thù kẻ thù khoa Quỷ tôn bóng chiến thắng kẻ thù thi khốc

Kết thù kẻ thù khoa Quỷ tôn bóng chiến thắng kẻ thù thi khốc mặc dù, này lão yêu nghiệt lúc trước ý đồ đoạt xác Tiêu Vũ thời điểm, tổn thất một nửa hồn lực, và bị trọng thương, trở nên vô cùng suy yếu, nhưng vào đúng lúc này, khi thấy quan tài đá từ từ mở ra, Tiêu Vũ trong lòng còn là gấp.

Tiêu Gia 10 tổ cái kia phẫn nộ mà thanh âm tuyệt vọng, ở toàn bộ Tiêu Gia bầu trời quanh quẩn.

Nhưng mà, hắn loại thanh âm này không có kéo dài bao lâu, toàn bộ trên thân thể người liền bị này đạo văn hóa thành đạo hỏa, đốt cháy thành tro tàn, ở nơi đó hoàn toàn biến mất, không để lại một tia dấu vết.

Hạo Châu các nơi, khắp nơi vương giả, tứ phương đều im lặng!

Đi vào Thiên Vương cảnh Tiêu Gia 10 tổ, đúng là dùng phương thức này thu tràng, loại kia kinh khủng đại đạo lực lượng, quả thực khiến hết thảy vương giả đều cảm thấy sợ hãi.

Tiêu Gia 10 tổ lại chết rồi! Cái này đã là bọn hắn hi vọng cuối cùng! Cho tới bây giờ, còn có ai khả năng ngăn cản Tiêu Vũ?

“Ai da, không nghĩ tới mới qua mười ngàn năm, loại sức mạnh này vừa càng kinh khủng!”

Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, đột nhiên truyền ra một tiếng già nua thở dài. Tiêu Vũ nghe nói, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Lão già này, nghe tới tựa hồ cũng không dự liệu được Tiêu Gia 10 tổ chỉ là lộ ra Thiên Vương tư thế, liền bị trong thiên địa này nguyền rủa trực tiếp mạt sát.

“Thánh Tổ, Thánh Tổ thức tỉnh gì?”

“10 tổ cũng đã chết, Thánh Tổ là chúng ta hi vọng cuối cùng!”

Cái kia thanh âm già nua, lại một lần khiến Tiêu Gia bên trong tất cả mọi người đều thấy được hy vọng, tất cả đều lộ ra vẻ ước ao.

“Tiêu Gia lão yêu quái đó, quả nhiên còn sống!”

“Này lão yêu quái thức tỉnh, xem ra Tiêu Gia còn là không diệt được!”

Hạo Châu bên trong, mỗi một đại cổ tộc người nghe đến cái kia thanh âm già nua, mỗi một cái đều là tràn đầy kiêng kỵ.

Đều là cổ tộc, bọn họ quá rõ ràng Tiêu Gia cái này lão yêu quái chỗ kinh khủng, sống không biết đã bao nhiêu năm, liền bọn họ tổ tông vương giả, đều đối với Tiêu Gia kiêng kỵ sâu đậm, chính là bởi vì này lão quái vật tồn tại!

“Ta sớm biết rằng, ngươi sớm muộn cũng có một ngày, là phải quay về!” Cái kia thanh âm già nua khẽ than thở một tiếng, nói: “Ngươi lần này trở về, không phải muốn lấy trấn hồn mộc gì? Làm sao còn không vào địa cung?”

Nhất thời, Tiêu Vũ có chút do dự.

Trở về Tiêu Gia, hắn không sợ bất kỳ ngăn trở nào, cũng chưa từng để ý qua Tiêu Gia 10 tổ, càng không được bày ra Tiêu Gia cái kia tuổi trẻ yêu nghiệt Tiêu Kỷ, tất cả những thứ này hắn đều không có để ở trong mắt.

Chỉ có cái này Tiêu Gia bên trong sống 1 lâu vạn năm lão yêu quái, để hắn có loại sâu sắc kiêng kỵ cảm giác.

Kết thù xa kẻ thù mới địch thuật bờ ruộng ầm ĩ chút nào cực kỳ dương

Cái kia trấn hồn mộc nói là Tiêu Gia địa cung, Nhưng này địa cung ở chỗ sâu trong, cũng là cái kia lão yêu quái ngủ say địa phương, Tiêu Vũ nếu muốn lấy mộc, chỉ sợ thì khó tránh khỏi muốn gặp được cái kia lão yêu quái!

Trầm ngâm chốc lát sau, Tiêu Vũ rốt cục vẫn là động, cất bước hướng đi Tiêu Gia.

Vô luận như thế nào, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, hắn nhất định phải mổ!

Thanh âm già nua biến mất, toàn bộ Tiêu Gia, cũng lại một lần nữa trở nên yên tĩnh không tiếng động.

Sau không địa phương tôn thuật bờ ruộng lạnh từ xuyên qua bóng

Thấy Tiêu Vũ bóng người đi sâu vào Tiêu Gia ở chỗ sâu trong, lại tới với Tiêu Gia bên trong biến mất, tiến vào địa cung, Tiêu Hành Vũ thủy chung ngây tại chỗ, cũng không nhúc nhích.

“10 tổ chết rồi…… Thánh Tổ thức tỉnh, hắn tiến vào địa cung sau khi, ta Tiêu Gia…… cuối cùng sẽ là kết quả gì?”

Nhìn cái kia địa cung lối vào vị trí, Tiêu Hành Vũ vào đúng lúc này, tâm loạn như ma.

Đệ nhị lần đi tới Tiêu Gia địa cung, nơi đây cho Tiêu Vũ cảm giác, vẫn là vậy âm lãnh, làm hắn rất không thoải mái.

Đi ở chỗ này, loại kia yên tĩnh tựa hồ càng thêm nặng nề, chỉ có thể nghe đến Tiêu Vũ nhẹ nhàng tiếng bước chân, trong địa cung này quanh quẩn.

Đầu này từng đi qua đường, Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác thấy so với một lần trước dài ra rất nhiều. Hắn đi rồi hồi lâu, rốt cục đi tới lần trước tiến lại, nhìn thấy Tiêu Gia Thánh Tổ lúc cái kia một gian tĩnh thất.

“Lại gặp mặt, một quãng thời gian không thấy, ngươi trưởng thành vượt qua tưởng tượng của ta, có thể thấy được lúc trước ánh mắt của ta là đúng, thiên tư của ngươi, phải là của ta lý tưởng nhất thân thể!”

Này trong phòng, tất cả giống như lúc trước, chỉ có một cái quan tài lẳng lặng trưng bày. Làm Tiêu Vũ tiến lại, trong quan tài truyền ra cái kia thanh âm già nua, nhưng không thấy người.

“Thật đáng tiếc, bên trong cơ thể ngươi tồn tại gì đó, so với trong thiên địa này nguyền rủa còn đáng sợ hơn, không thể tìm được nhục thể của ngươi, thật sự là đáng tiếc!”

Cái kia thanh âm già nua theo trong quan tài lộ ra, không dứt cảm khái, lời nói, lại là khiến người ta có một loại sởn cả tóc gáy cảm giác.

“Trấn hồn mộc ở đâu?” Tiêu Vũ cũng không muốn cùng cái này Thánh Tổ qua nói nhảm nhiều, trực tiếp nói.

“Ai da, ngươi thì nóng lòng như thế gì?” Trong quan tài cái kia thanh âm già nua vừa là thở dài, nói: “Cũng được, vật kia, bây giờ đối với ta đã không có dùng, ta liền dẫn ngươi đi lấy a!”

Âm thanh hạ xuống, chiếc quan tài đá kia nắp quan tài, đột nhiên chuyển động, từ đó bị người đẩy ra.

Mặc dù, này lão yêu nghiệt lúc trước ý đồ đoạt xác Tiêu Vũ thời điểm, tổn thất một nửa hồn lực, và bị trọng thương, trở nên vô cùng suy yếu, nhưng vào đúng lúc này, khi thấy quan tài đá từ từ mở ra, Tiêu Vũ trong lòng còn là gấp.

Đây chính là cái sống mười ngàn năm lão yêu, hơn nữa còn là một thập phần nhân vật nguy hiểm!

“Bốp!”

Quan tài đá mở ra, một bàn tay, từ bên trong đầu tiên đưa ra ngoài.

Nhìn thấy bàn tay này, Tiêu Vũ đồng tử đột nhiên co rút lại, cả người chấn động mạnh.

Thấy thế nào, trong quan tài người ngồi dậy, quay Tiêu Vũ, lộ ra một làm người sởn cả tóc gáy mỉm cười.

Ở nhìn thấy này khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt, Tiêu Vũ chỉ có một loại cảm giác, tim của hắn đập phảng phất đều ngừng!

Vào giờ phút này, trước mắt hắn xuất hiện, và không phải của hắn lần trước thấy qua tấm kia già nua không chịu nổi, gần đất xa trời, tràn đầy nhăn nheo mặt, mà là một tấm rất trẻ tuổi, thoạt nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi mặt!

Hắn con kia vươn ra bàn tay, cũng không có vẻ già nua, vẫn là tràn đầy thịnh vượng sức sống.

Thuyền khoa không xa khốc sau bóng chỗ lạnh địa phương không

Vào giờ phút này, nếu không phải là vừa rồi còn ở đối thoại, và loại kia cảm giác nguy hiểm như nhau lúc trước, Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ không tin tưởng, trước mắt người trẻ tuổi này, chính là lúc trước hắn đã từng thấy Tiêu Gia lão yêu nghiệt.

Mà làm hắn khiếp sợ hơn chính là, trước mắt tờ này tuổi trẻ mặt, đối với hắn mà nói hoàn toàn không xa lạ!

“Tiêu Kỷ!” Tiêu Vũ chấn động không ngớt, thật lâu ngây tại chỗ.

“Cần gì như thế giật mình? Lần trước gặp ta lúc, ngươi không phải đã biết ta là như thế nào sống quá này vạn năm năm tháng gì?” Trong quan tài cái kia tuổi trẻ bóng người, hắn thanh âm già nua đột nhiên trở nên bình thường, theo trong quan bước đi ra.

Hắn mỉm cười thấy Tiêu Vũ, nhẹ nhàng nói: “Lúc trước ta đối với ngươi đoạt xác thất bại, sống lâu không nhiều, hơn nữa ta chờ đợi mười ngàn năm, phải đợi thời đại cuối cùng đã tới, tự nhiên là muốn lại tìm một bộ thích hợp thân thể!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 694: Tuổi Trẻ Thánh Tổ

Đọc trên điện thoại

Nhìn trước mắt cái kia một tấm mặt mũi quen thuộc, Tiêu Vũ sâu sắc minh bạch, trước mắt cái này Tiêu Gia tuổi trẻ yêu nghiệt, đã không phải của hắn trước đây thấy qua cái kia Tiêu Kỷ.

Bộ thân thể này bên trong, bây giờ là cái kia sống mười ngàn năm Tiêu Gia lão yêu quái!

“Phải đợi thời đại? Ngươi sống mười ngàn năm, rốt cuộc muốn chờ cái gì?”

Kết xa kẻ thù địa phương thuyền học tiếp lạnh chút nào ầm ĩ xem kỹ

Tiêu Vũ nhớ tới, hắn lần trước nhìn thấy này lão yêu quái lúc, này lão yêu quái đã từng nói, hắn dùng cũ pháp tàn sống vạn năm, làm chính là chờ đợi loạn thế đến.

Mà bây giờ, loạn thế đã gần rồi, này lão yêu quái, Đạo Thần Cung hiện thế, thế gian yêu nghiệt cùng xuất hiện, này lão yêu quái rốt cục cũng không kiềm chế nổi, tìm một khối mới thân thể, sắp sửa xuất thế.

“Ha ha, ngươi cứ như vậy muốn biết sao?” Dù cho trở nên tuổi trẻ, lão yêu quái cho người cảm giác vẫn là tràn đầy nguy hiểm, hắn mỉm cười hướng đi Tiêu Vũ, nói: “Cũng được, ngươi đã có thể đi tới đây, ta đây sẽ nói cho ngươi biết, dù sao ngươi nhưng hết thảy Tiêu Gia nhân trung, để cho ta cực kỳ thưởng thức hậu bối.”

Có thể làm cho này lão yêu quái thưởng thức, Tiêu Vũ lại một điểm hài lòng ý tứ cũng không có, ngược lại cảm thấy bị dạng này ghi nhớ, để hắn có chút phía sau lưng lạnh cả người.

Sau xa khoa không khốc địch thuật tiếp lạnh kết lông chim mới

“Đi theo ta!”

Lão yêu quái mỉm cười, cùng Tiêu Vũ lần trước nhìn thấy lúc loại kia già nua không chịu nổi, bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi cảm giác hoàn toàn trở nên bất đồng.

Kết xa không kẻ thù mới Tôn Học chiến ầm ĩ dương Quỷ chiến

Bây giờ này lão yêu quái đạt được Tiêu Kỷ thân thể, trên người lộ ra thịnh vượng sức sống, hơn nữa Tiêu Kỷ ở Đạo Thần Cung bên trong đồng dạng thuộc về đứng đầu nhất yêu nghiệt một trong những nhân vật.

Kết xa không kẻ thù mới Tôn Học chiến ầm ĩ dương Quỷ chiến mà bây giờ, loạn thế đã gần rồi, này lão yêu quái, Đạo Thần Cung hiện thế, thế gian yêu nghiệt cùng xuất hiện, này lão yêu quái rốt cục cũng không kiềm chế nổi, tìm một khối mới thân thể, sắp sửa xuất thế.

Này lão yêu quái đạt được như vậy một khối tuổi trẻ thân thể, cũng tương đương là cùng sống lại không khác, cũng không ai biết hắn tìm được Tiêu Kỷ thân thể sau khi sau đó sẽ trở nên như thế nào.

Mặc dù trong lòng cảm giác có chút bất an, Tiêu Vũ còn là theo lão yêu quái, hướng về địa cung càng sâu địa phương đi đến.

Toà này địa cung, càng là đi sâu vào, thì càng hướng phía dưới, hơn nữa càng hướng xuống, không gian bên trong lại càng lớn, giống như là một tòa giấu ở lòng đất cung điện khổng lồ.

Tiêu Vũ cùng cái kia lão yêu quái không dứt đi xuống, không lâu sau đó, hai người tới một gian phi thường rộng lớn trong nhà đá.

Nói là nhà đá, Trên thực tế, đây là một cái trống trải mà không gian thật lớn, tại đây giữa không gian, có một gốc cây cổ thụ, trừ lần đó ra không hề có thứ gì.

“Này liền là của ngươi muốn trấn hồn mộc, lấy ấy cây bên trong chi tâm, thì có thể giải khai ngươi trên người mẫu thân chú thuật.” Tiêu Gia Thánh Tổ ở chỗ này dừng lại, quay Tiêu Vũ mỉm cười nói.

Tiêu Vũ lại là không có ngay lập tức tiến lên, này Tiêu Gia lão yêu quái, lại dễ dàng như vậy liền định đem trấn hồn mộc cho hắn? Điều này làm cho hắn cảm giác không quá chân thực.

“Ta nói rồi, ngươi là Tiêu Gia bên trong cực kỳ làm ta thưởng thức hậu bối, hơn nữa, bây giờ ta chiếm được mới thân thể, như nhặt được học sinh mới, này mộc đối với ta đã vô dụng!” Tựa hồ là nhìn ra Tiêu Vũ chần chờ, lão yêu quái liếc hắn một cái, cười nói.

Thành thật mà nói, Tiêu Gia Thánh Tổ đạt được Tiêu Kỷ khối này mới thân thể sau khi, vốn là cái thập phần đẹp trai nam tử, nhưng hắn cái kia mỉm cười trong lúc đó, nhưng dù sao làm cho người ta một loại sởn cả tóc gáy cảm giác.

Tôn không kẻ thù khoa độc tôn xem kỹ từ ầm ĩ khoa hận từ

“Này mộc, có phải là cùng ngươi có thể sống vạn năm có quan hệ?” Tiêu Vũ chần chờ chốc lát,

Sau đó nói.

Tôn không kẻ thù khoa độc tôn xem kỹ từ ầm ĩ khoa hận từ Tiêu Vũ cùng cái kia lão yêu quái không dứt đi xuống, không lâu sau đó, hai người tới một gian phi thường rộng lớn trong nhà đá.

“Ha ha, ngươi cảm thấy thế nào?” Tiêu Gia Thánh Tổ nhếch miệng mỉm cười, nói: “Này mộc tên là trấn hồn, mà ta nhiều năm qua cũng chính là còn lại một đạo tàn hồn, chỉ có thể không dứt đoạt xác mới thân thể mới có thể tiếp tục sống, ngươi nói cùng ta có quan hệ hay không?”

Tiêu Vũ không khỏi thay đổi sắc mặt, bởi vì này mộc không trồng ở Tiêu Gia bên ngoài, mà lại là loại trong lòng đất địa cung, thập phần quái dị, cho nên hắn mới có như vậy suy đoán.

“Có điều, bộ thân thể này là ta đoạt xác cuối cùng 1 có được, lần này xuất thế, vô luận đời này ta có thể thành công hay không, đều không thể lại đoạt xác cái khác thân thể, tiếp tục còn sống!” Tuổi trẻ Thánh Tổ đột nhiên, cũng biến thành hơi xúc động.

“Ngươi sống mười ngàn năm, rốt cuộc muốn chờ cái gì? Ở loạn thế tiến lại thời gian, có đồ vật gì là ngươi muốn?” Tiêu Vũ rốt cục vẫn là không có có thể nhịn được đáy lòng nghi hoặc, quay Thánh Tổ hỏi dò.

Lúc trước vị này Thánh Tổ đã từng nói, hắn tàn sống vạn năm, vì chính là chờ đợi Đạo Thần Cung tái hiện, loạn thế tiến lại đời này.

Kết thù không không khốc địch hận từ lạnh dương cô mới

Nhưng hắn không tiếc trả giá lớn như vậy giá cả, ở trong quan tài ngủ say trên vạn năm, đến tột cùng phải đợi gì đó, Tiêu

Vũ lại là không biết gì cả.

"Cũng được, đã cái này đã là ta cơ hội cuối cùng, vậy ta liền nói cho ngươi biết, cái gọi là loạn thế, rốt cuộc là cái gì!"

Địch không khoa tình thuyền bóng tiếp dương bí khoa cực kỳ

Thánh Tổ nói, khiến Tiêu Vũ chấn động.

Xem ra này lão yêu quái quả nhiên là một vạn năm trước, trải qua loạn thế nhân vật, hắn tàn sống vạn năm, mục đích chính là vì chờ đợi thứ hai loạn thế!

Đạo Thần Cung vạn năm vừa hiện, mà loạn thế, cũng là vạn năm vừa tới.

Trong này, Tiêu Vũ vẫn không rõ có liên quan gì, thế nhưng Tiêu Gia Thánh Tổ nếu như đã vượt qua cái trước loạn thế, vậy hắn liền có thể biết được.

Địch khoa khoa khốc sau hận tiếp lạnh sau vâng thuật

"Ngươi cũng đã biết, bây giờ ở giữa phiến thiên địa này, có bao nhiêu vị người đạt đến Đế cảnh?" Thánh Tổ sâu sắc thấy Tiêu Vũ, đột nhiên không đầu không đuôi ba, hỏi một câu.

"Ta không biết là!" Tiêu Vũ vô cùng dứt khoát lắc đầu.

Hiện nay thế gian Đại Đế không xuất hiện, hắn làm sao có khả năng biết Thập Châu trên có bao nhiêu vị Đại Đế?

"Thập Châu trong vòng, đạt được Đế cảnh nhân vật, sẽ không vượt qua mười người!" Thánh Tổ tựa hồ cũng dự liệu được Tiêu Vũ trả lời, tiếp tục nói: "Ngươi biết rồi đấy, đạt được Đế cảnh sau khi nhân vật, liền có thể có mười ngàn năm sống lâu, mà loạn thế, cũng là vạn năm vừa hiện, Đạo Thần Cung, cũng là mỗi qua vạn năm mới xuất thế một lần, ngươi có phải chưa bao giờ nghĩ tới, này trùng hợp không phải tình cờ?”

Tiêu Vũ trầm mặc xuống.

Hắn lúc trước quả thật nghĩ tới, này mấy chuyện trong lúc đó có lẽ tồn tại liên quan nào đó, nhưng chỉ bằng suy đoán cùng tưởng tượng, hắn cũng rất khó nói này mấy chuyện trong lúc đó là quan hệ như thế nào.

“Mười ngàn năm! Lúc này, là Đế cảnh nhân vật kỳ hạn, một vạn năm trước thành đế nhân vật, ở mười ngàn năm sau, Đế cảnh nhân vật vạn năm sống lâu thì sẽ hao hết.”

Thánh Tổ tiếp tục nói: “Ngươi có lẽ cảm thấy, này cùng loạn thế cũng không có cái gì liên quan, nhưng trên thực tế, Đế cảnh nhân vật đại nạn tiến lại, mới là loạn thế chỗ căn nguyên!”

“Tại sao?” Tiêu Vũ lúc này, là thật không nghĩ ra.

Dù cho Đại Đế nhân vật chỉ có thể sống mười ngàn năm, vạn năm sau khi thì sẽ chết đi, nhưng này cùng loạn thế có quan hệ gì?

“Bởi vì vùng thế giới này, đã không đồng dạng!” Thánh Tổ nhẹ nhàng thở dài: “Bây giờ vùng thế giới này, không chỉ biết xoá bỏ quá cường đại tồn tại, hơn nữa đã bị thiên địa quy tắc đã đề ra, làm Đế cảnh nhân số đạt được trình độ nhất định, những người khác thì tuyệt đối không cách nào lại đột phá đến Đế cảnh!”

Này ngôn ngữ mặc dù mơ hồ, nhưng cũng có thể giải thích.

Có thể đột phá Đế cảnh nhân vật tồn tại hạn mức tối đa, bây giờ bị nguyền rủa thiên địa, không cho phép xuất hiện vượt qua hạn mức tối đa tình huống.

Nói cách khác, nếu như Đế cảnh hạn mức tối đa nhân số là mười người, vậy trên thế gian đã có mười cái Đại Đế lúc, những người khác, thì rốt cuộc không thể đột phá đến Đế cảnh.

Trừ phi, này trong mười người chết rồi một, mới có một người khác, có hy vọng đột phá vào Đế cảnh.

Vùng thế giới này nhận lấy nguyền rủa, không thể có quá cường đại sức mạnh tồn tại, đồng dạng, cái này cũng là nguyền rủa tạo thành ảnh hưởng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 695: Loạn Thế Nguyên Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mười ngàn năm, Đại Đế thọ hết, loạn thế lên lúc……” Tiêu Vũ vào lúc này, đột nhiên hiểu cái gì, phảng phất có chút giải thích cái gọi là loạn thế.

“Xem ra ngươi hiểu.” Thánh Tổ tuổi trẻ trên khuôn mặt lộ ra mỉm cười, nói: “Đế cảnh nhân vật đại nạn, là mười ngàn năm, loạn thế cùng Đạo Thần Cung, cũng là vạn năm một lần hiện, tất cả những thứ này đơn giản là, cái gọi là loạn thế, kỳ thực chính là cùng tranh cướp đế vị có quan hệ!”

Mặc dù đã mơ hồ minh bạch, nhưng Tiêu Vũ trong lòng, vẫn có thể khiếp sợ.

Nguyên lai đây chính là cái gọi là loạn thế!

Đại Đế nhân vật, có thể sống mười ngàn năm! Mà đây một vạn trong năm, Đại Đế số lượng đã bị thiên địa ràng buộc, những người khác không cách nào đột phá.

Vạn năm kỳ hạn quá khứ, Đại Đế nhân vật sống lâu đi tới cuối, đời người mới có mới cơ hội, trở thành Đại Đế.

Y theo Thánh Tổ theo như lời, cái gọi là loạn thế, hoàn toàn chính là đế vị tranh!

“Nếu là dựa theo tình huống bình thường, Đế cảnh nhân vật dù cho chỉ có vạn năm sống lâu, cũng không khả năng ở cùng thời kỳ chết đi, sẽ không xuất hiện cái gọi là tranh cướp đế vị loạn thế.”

Thánh Tổ tiếp tục nói: “Nhưng vùng thế giới này, nhưng khác, bởi vì bây giờ tồn đời này Đại Đế, cơ hồ đều là cùng thời kỳ thành đế, cho nên bọn họ đại nạn, đã ở cùng đoạn thời gian, mà quãng thời gian này, chính là cái gọi là loạn thế!”

Hắn sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, “ngươi bây giờ hẳn phải biết, bây giờ thế gian này Đại Đế, là vào lúc nào thành đế?”

Nghe xong này, Tiêu Vũ gì còn có thể không biết?

Cái gọi là loạn thế vạn năm vừa hiện, mà loạn thế vừa là tranh cướp thành đế thời kỳ, nói cách khác, bây giờ thế gian này Đại Đế, tất cả đều là một vạn năm trước, trong loạn thế tranh cướp thành công nhân vật!

Hiện nay, mười ngàn năm quá khứ, bọn họ đại nạn sắp sửa tới, cho nên Đạo Thần Cung sẽ lại xuất hiện, loạn thế lại tới!

“Cho nên, ngươi đợi mười ngàn năm, vì đợi thêm tiếp theo thành đế cơ hội?” Tiêu Vũ bây giờ cuối cùng đã rõ ràng rồi, Tiêu Gia Thánh Tổ theo như lời chờ đợi đời này là cái gì.

Cái này lão yêu quái sống mười ngàn năm, rất rõ ràng, hắn cũng là một vạn năm trước loạn thế người cạnh tranh, đã tham dự qua tranh cướp đế vị, thế nhưng thất bại.

Hắn tàn sống đến nay, hơn nửa là vì không cam tâm, cho nên muốn đợi cho đời này loạn thế lên lúc, lại một lần nữa tranh cướp đế vị!

“Đế cảnh nhân vật, là bên trong vùng thế giới này chí cao vô thượng tồn tại, hơn nữa có dài lâu sống lâu, Ta tự nhiên là khát vọng thành đế."

Thánh Tổ cũng không phủ nhận, cười nói: "Cũng chính bởi vì phải đợi đời này, cho nên ta mới có thể sáng lập Tiêu Gia, dù sao ta mặc dù có thể sống vạn năm, nhưng ở chân chính loạn thế tiến lại trước khi, ta chỉ có thể vẫn ngủ say, hết sức yếu ớt, phải người thủ hộ!"

Tiêu Vũ bây giờ cuối cùng biết, đối với cái này Thánh Tổ tới nói, Tiêu Gia những người này, căn bản cũng không phải là hắn chính thức coi trọng hậu nhân.

Đối với Thánh Tổ tới nói, những người này chỉ có thể đưa đến bảo vệ tác dụng của hắn, và tài năng ở hắn mỗi lần đoạt xác qua đi, sống lâu đã hết lúc, vì hắn cung cấp mới thân thể mà thôi.

Nói cho cùng, toàn bộ Tiêu Gia, cũng chỉ là hắn chờ đợi loạn thế, để cầu tranh cướp đế vị mà xuất hiện kết quả, hắn cũng không phải là thật muốn sáng lập một cái gia tộc.

"Nếu như cái gọi là loạn thế, là tranh cướp Đại Đế vị trí, nhưng cái này cùng Thiên Căn, có quan hệ gì?" Tiêu Vũ trầm mặc một lúc lâu, còn là có chút.

Toàn bộ trong loạn thế, Thiên Căn tựa hồ cũng chiếm cứ thập phần địa vị trọng yếu, nhưng nếu như là tranh cướp đế vị, cái này cùng Thiên Căn có quan hệ gì?

"Ngươi quả thật là đối với loạn thế không biết gì cả a, cũng được, hôm nay ta rồi cùng ngươi nói rõ, ai bảo ngươi là ta này vạn năm qua hết thảy hậu bối bên trong, cực kỳ làm ta thưởng thức?"

Thánh Tổ nụ cười lộ ra tà dị, nói: "Cái gọi là Thiên Căn, trên thực tế, đó là thành đế vật cần có, không có Thiên Căn, mặc dù là trong thiên địa kiệt xuất nhất thiên tài, cũng không có một tia thành đế có thể!"

“Tại sao?” Tiêu Vũ chấn động, có chút không rõ.

“Đó là bởi vì, Thiên Căn bên trong, có một loại lực lượng thần bí.” Thánh Tổ cũng phớt lờ, tiếp tục nói: “Vừa rồi đã nói qua, vùng thế giới này, đã bất đồng, quá cường đại sức mạnh, đã không cho phép xuất hiện, bây giờ thế nhân, liền đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, đều đã không dễ.”

Thiên địa tồn tại nguyền rủa, cũng làm cho vùng thế giới này, tu luyện càng ngày càng khó khăn, tình huống này, Tiêu Vũ đã sớm biết.

“Bởi vậy, muốn đột phá thành đế, sẽ phải chịu vùng thế giới này ràng buộc, chỉ có Thiên Căn bên trong sức mạnh thần bí, tài năng đối kháng loại này ràng buộc, để đạt được Thiên Vương cảnh giới người, có hy vọng đột phá thành đế!”

Thánh Tổ sau khi nói xong, vừa là cười nói: “Ta bây giờ bộ thân thể này thân phận ban đầu, ngươi nên nhận thức, trước đây không lâu, hắn đã chiếm được Thiên Căn, Tiêu Gia người trong đều cho là hắn còn ở có nơi cổ địa bên trong xung kích Vương cảnh, Trên thực tế khi hắn dung hợp Thiên Căn thời gian, ta liền hồi phục.”

“Như là ngươi nhìn thấy, bây giờ ta đã có một khối hoàn toàn mới thân thể, hoàn toàn mới sinh mệnh, bộ thân thể này thiên tư cùng tiềm lực mặc dù không bằng ngươi, nhưng cũng đã là thập phần hiếm thấy. Ta có vạn năm trước vượt qua loạn thế trải qua, hơn nữa đời này có này thân thể, và cũng đã nhận được Thiên Căn, đời này tất nhiên có thể xưng đế!”

Thánh Tổ cái kia bình tĩnh trong giọng nói, lại là lộ ra trần trụi dã tâm, khiến Tiêu Vũ đều trở nên động dung.

Cái này bởi vì đế vị, quả thực dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ngay cả mình hậu nhân, đều là hắn thành đế trên đường vật hy sinh, mười ngàn năm đến bị hắn dùng để đoạt xác kéo dài tính mạng hậu nhân, liền đã không biết là có bao nhiêu.

Như vậy một nguy hiểm lão yêu nghiệt, lại chiếm được một khối tiềm lực vô hạn tuổi trẻ thân thể, và dung hợp Thiên Căn, nếu là thật để hắn xưng đế……

Tiêu Vũ càng nghĩ càng phát lạnh, trong mắt hắn hàn quang lấp lóe, đang do dự, hay không muốn xuất thủ, nếu như giữ lại cái này Thánh Tổ, hắn cảm giác ngày sau sẽ là một tồn tại nguy hiểm.

“Ngươi muốn giết ta?”

Thánh Tổ tuổi trẻ dưới bề ngoài, nhưng là một sống mười ngàn năm yêu nghiệt, phảng phất khả năng nhìn thấu Tiêu Vũ ý nghĩ.

Hắn không chỉ không giận, ngược lại lộ ra mỉm cười, nói: “Chính là bởi vì ngươi sẽ loại suy nghĩ này, cho nên ta mới có thể đối với ngươi như thế tán thưởng, đem hết thảy gây bất lợi cho chính mình gì đó đều trực tiếp xóa bỏ, đây không thể nghi ngờ là thông minh lựa chọn, nhưng tiếc là, ngươi giết ta không được!”

Tiêu Vũ im lặng. &# 85 trên thực tế, đây cũng chính là hắn do dự nguyên nhân, bằng không mà nói, hắn vừa mới liền trực tiếp ra tay rồi.

Này lão yêu nghiệt thực lực sâu không lường được, bây giờ đạt được mới thân thể, cũng không biết mạnh bao nhiêu, mà Tiêu Vũ chưa thành vương giả, dù cho ra tay, cũng không nhất định làm gì được hắn!

“Ha ha, kỳ thực ngươi không cần đối với ta kiêng kỵ như vậy.” Thánh Tổ đột nhiên vừa là cười nói: “Nói cho cùng, ngươi là của ta Tiêu Gia hậu nhân, cho nên ta cùng ngươi nói nhiều như vậy liên quan tới loạn thế sự tình, ta nghĩ ngươi nên minh bạch ta ý tứ.”

Sắc mặt có chút khó coi, Tiêu Vũ nói: “Ngươi muốn cho ta ở trong loạn thế giúp ngươi xưng đế?”

“Có thể nói là, cũng có thể nói không phải!” Thánh Tổ gật đầu, rồi lại lắc đầu, nói: “Dùng thiên tư của ngươi, ta có cảm giác, tại đây trong loạn thế ngươi sẽ rực rỡ hào quang, sẽ trở thành ta mạnh mẽ trợ lực.”

“Mặc dù, bên trong cơ thể ngươi có loại kia không rõ gì đó, thế nhưng đoạn đường này, ngươi vẫn như cũ phát triển đến bây giờ, ta cảm giác loạn thế chính thức tiến lại thời gian, ngươi có lẽ sẽ lại làm ta kinh ngạc!” Do dự một chút, vừa đánh giá Tiêu Vũ một lát sau, Thánh Tổ tiếp tục nói.

Tác giả đông phương hành vân nói: Ngày hôm qua gõ xong một chương bị cúp điện, thật khó chịu, tội lỗi tội lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 696: ĐếN Trấn Hồn Mộc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh Tổ nói, khiến Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc.

Cái này lão yêu quái lại muốn để hắn trở thành trong loạn thế tranh cướp đế vị trợ lực! Vốn dùng Thánh Tổ thực lực, Tiêu Vũ nếu ở trong loạn thế có một cái như vậy đồng minh, cũng là lựa chọn tốt.

Thế nhưng, này lão yêu quái làm việc tà dị, máu lạnh đến ngay cả mình hậu nhân đều có thể tùy ý đoạt xác, hợp tác với hắn, có lẽ ngược lại sẽ càng thêm nguy hiểm.

“Ha ha, không sao, ngươi không cần bây giờ thì đáp ứng ta.” Làm như nhìn ra Tiêu Vũ do dự, Thánh Tổ cười nói: “Bây giờ khoảng cách chân chính loạn thế, đại khái còn có một quãng thời gian. Ta bây giờ đạt được mới thân thể, cũng cần làm một vài thích ứng cùng chuẩn bị, chờ đợi loạn thế đến, ngươi có thể từ từ cân nhắc.”

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, cũng không từ chối, cũng không đồng ý.

Ngược lại hiện tại hắn cảm giác đánh cũng đánh không lại này lão yêu quái, bất kể là từ chối còn là đồng ý, trước mắt đều là không có ý nghĩa.

“Ngươi không phải muốn lấy trấn hồn mộc cho mẹ ngươi giải chú gì, này mộc ngươi thì cầm đi đi.” Không có lại tiếp tục khuyên bảo Tiêu Vũ, Tiêu Gia Thánh Tổ cười, hướng đi một bên.

Lần này trở lại Tiêu Gia, Tiêu Vũ làm sao cũng không nghĩ tới gặp lại cái này lão yêu quái, thế mà lại cho hắn biết nhiều chuyện như vậy.

Nhưng vô luận thế nào, trước mắt hắn là không làm gì được này lão yêu quái, còn là vì Lâm Vũ Nhu giải chú quan trọng, lúc này tiến lên, đem cái kia trấn hồn mộc trừ tận gốc đến.

“Đoành!”

Trấn hồn mộc đồng thời, vùng cung điện dưới lòng đất, bỗng nhiên lại kịch liệt đung đưa, theo trấn hồn mộc cắm rễ địa phương bên trong, dâng trào đến một loại hào quang màu xám trắng, trên mặt đất trong cung tứ tán.

“Đây là cái gì?” Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên có một loại phi thường cảm giác xấu, tựa hồ đang hắn rút lên trấn hồn mộc trong giây lát này, toàn bộ Tiêu Gia, ở vô hình trung đã xảy ra một loại biến hóa cực lớn.

“Đã quên nói cho ngươi biết.” Thánh Tổ lộ ra cười khẩy, nói: “Này mộc tên là trấn hồn, nhiều năm qua ta không dứt đoạt xác Tiêu Gia hậu nhân, thần hồn không dứt thích ứng mới thân thể, là rất dễ dàng tản đi, dù sao thần hồn của ta cùng này thân thể hoàn toàn không phù hợp, dễ dàng có chuyện, cho nên này mộc tồn tại trong cung điện dưới lòng đất, có thể làm thần hồn của ta ổn định!”

“Cho nên?” Tiêu Vũ sắc mặt không quen, luôn có một loại bị Thánh Tổ âm một cái cảm giác.

Theo trên trực giác, hắn cảm giác được trấn hồn mộc và toàn bộ Tiêu Gia có to lớn quan hệ, mà khi hắn rút ra này mộc, toàn bộ

Tiêu Gia, cũng đã xảy ra một loại phi thường biến hóa cực lớn.

“Lúc trước ngươi ở đây Tiêu Gia bên trong này chỗ tu luyện, không phải đã cảm nhận được một loại ăn mòn lực lượng gì? Này đều là của ta để có thể làm cho thần hồn thích hợp Tiêu Gia người thân thể,

Mà làm chuẩn bị, dù sao đoạt xác mới thân thể, nguy hiểm là rất lớn.”

Thánh Tổ mang theo nụ cười tà dị, nói: “Này một cây trấn hồn mộc rễ cây, khắp toàn bộ Tiêu Gia lòng đất, Tiêu Gia bên trong cỏ cây, bọn họ ngày thường nước uống, thậm chí bình thường hít thở trong không khí, đều đựng này Mộc chi lực!”

Tiêu Vũ vẻ mặt, trở nên càng ngày càng khó năm, bởi vì mơ hồ đã nghĩ được cái gì.

Lúc trước, hắn ở Tiêu Gia bên trong các nơi chỗ tu luyện, đều đã cảm nhận được một loại ăn mòn lực lượng của thân thể, loại sức mạnh này ở Thánh Sơn bên trong, rõ ràng nhất.

Bây giờ nhìn lại, loại sức mạnh này hoàn toàn không chỉ tồn tại ở Thánh Sơn, mà là liền cùng Tiêu Gia các nơi!

“Này cũng là vì có thể làm cho ta bất cứ lúc nào có mới thân thể, có thể đoạt xác mà làm chuẩn bị, chỉ có điều có thể vào Thánh Sơn người, thân thể sẽ cường đại hơn, cho nên ta mới khiến cho những sức mạnh này tập trung vào Thánh Sơn, nhưng trong thực tế, chỉ cần là Tiêu Gia người, ta bất cứ lúc nào cũng có thể đoạt xác.”

Thánh Tổ cười nói: “Nói thêm, ngươi là may mắn, bởi vì ngươi vừa sinh ra rồi rời đi Tiêu Gia, không có đã bị này mộc ảnh hưởng quá lớn, hơn nữa bên trong cơ thể ngươi tồn tại loại kia không rõ lực lượng, cho nên mới phải dẫn đến lần trước ta đối với ngươi đoạt xác thất bại.”

Tiêu Vũ bây giờ nghĩ, cũng không phải là những thứ này đã chuyện quá khứ, hắn trầm mặt nói: “Ta chỉ muốn biết, rút này mộc, đối với Tiêu Gia sẽ có ảnh hưởng gì?”

“Tự nhiên là có.” Thánh Tổ mỉm cười nói: “Mấy năm nay, Tiêu Gia bên trong mọi người nhiều năm đã bị này mộc ảnh hưởng, này mộc sức mạnh đối với bọn hắn tới nói thì giống như không khí đối với người phàm giống nhau, nếu rút ra này mộc, bọn họ vô luận tu vi cao thâm cỡ nào người, trong cơ thể tu vi đều sẽ từ từ giảm xuống, cuối cùng bị trở thành người phàm!”

Tiêu Vũ vừa là ngây người hồi lâu.

Bị trở thành người phàm? Nói cách khác, này mộc vừa gảy, Tiêu Gia bên trong tất cả mọi người, đều sẽ từ từ mất đi tu vi!

Nếu là bởi như vậy, một tất cả mọi người mất đi tu vi cổ tộc, tự nhiên cũng là không cách nào tồn tại ở thế gian này!

Mặc dù đối với Tiêu Gia đầy cõi lòng oán niệm, nhưng bởi vì Tiêu Vạn Thiên dù sao cũng là Tiêu Gia xuất thân, để bận tâm Tiêu Vạn Thiên cảm thụ, Tiêu Vũ cũng chưa từng nghĩ tới muốn tiêu diệt Tiêu Gia, hoặc là đối với Tiêu Gia bên trong những người này ra tay.

Hắn lúc trước đã nói đối với Tiêu Gia tàn khốc nhất nói, đơn giản cũng chính là Tiêu Gia ở trong loạn thế gặp nạn thời gian, dù cho cầu hắn, hắn cũng sẽ không giúp đỡ, nhưng muốn nói diệt Tiêu Gia một loại nói, hắn xưa nay chưa từng nói qua.

Việc này trở về, cũng là Tiêu Gia bởi vì kiêng kỵ hắn mà không ngừng ngăn cản, kể cả vị kia đem cả nhà bọn họ hại thành bây giờ dạng này kẻ cầm đầu Tiêu Gia 10 tổ, cũng là bởi vì mạnh mẽ đột phá mà tự chịu diệt vong, nói tóm lại đều không phải là Tiêu Vũ giết chết.

Nhưng bây giờ, bởi vì Tiêu Vũ rút ra này mộc, tạo thành hậu quả, chỉ sợ cũng cùng đem Tiêu Gia tiêu diệt, không hề khác gì nhau!

Tiêu Gia, sẽ cùng Ngọc gia giống nhau, ở giữa phiến thiên địa này hoàn toàn biến mất, 1 đại cổ tộc, liền như vậy tiêu tan!

“Tiêu Gia rốt cuộc là ngươi hậu nhân, ngươi thì đối với bọn họ tàn nhẫn như vậy?” Tiêu Vũ mặt âm trầm, bởi vì hắn cảm giác, Thánh Tổ là cố ý chờ hắn rút ra này mộc sau, mới nói cho hắn biết này.

“Bọn họ đúng là ta hậu nhân, nếu không có bên trong cơ thể của bọn họ lưu có huyết mạch của ta, ta muốn đoạt xá cũng là không thể nào.” Thánh Tổ lại như không coi là chuyện to tát gì, nói: “Có điều, này mười ngàn năm, bọn họ nên làm sự tình đã làm xong, đời này, này 1 cỗ nhục thân, chính là ta cơ hội cuối cùng, cho nên bất kể là này trấn hồn mộc, còn là Tiêu Gia những người này, đối với ta cũng đã vô dụng.”

Tiêu Vũ lòng, trở nên càng lạnh hơn. Cái này Tiêu Gia Thánh Tổ, có thể nói đã không hề nhân tính.

Hắn kiếp trước mặc dù cũng sống năm mươi vạn năm, nhưng cũng không có bởi vì sống được từ xa xưa, mà lạnh lùng đến mức độ này, quả thực đã là tàn nhẫn.

“Ha ha, vốn 6 Hồn giam tâm chú muốn mổ, cũng không cần này mộc, nhưng mẹ ngươi trúng chú nhiều năm, này mộc là duy nhất có thể giải gì đó, có phải biết kết quả, ngươi sẽ buông tha này tê cứng gì?” Thánh Tổ mỉm cười bên trong, vừa là nói.

Tiêu Vũ chỉ có thể một lần nữa trầm mặc. Quả thật dù cho là biết kết quả, vì cứu Lâm Vũ Nhu, hắn vẫn đồng dạng sẽ rút này mộc, nhiều năm như vậy là Tiêu Gia có lỗi với bọn họ trước đây, vì cứu Lâm Vũ Nhu, đừng nói hy sinh bọn họ tất cả mọi người tu vi, chính là muốn diệt Tiêu Gia, Tiêu Vũ đều tuyệt đối sẽ không do dự!

6 Hồn giam tâm chú là Tiêu Gia sở hạ, bây giờ, này giải chú đồ vật, lại là tống táng toàn bộ Tiêu Gia, tất cả những thứ này chỉ có thể nói, đều là Tiêu Gia gieo gió gặt bão!

“Ta vẫn là câu nói kia, hy vọng ngày sau, ngươi có thể trở thành ta xưng đế trợ lực, dù sao ngươi rốt cuộc cũng là ta hậu nhân.” Thánh Tổ một lần nữa cười nói: “Từ bỏ Tiêu Gia, tặng ngươi này mộc, cũng là vì biểu đạt thành ý của ta.”

Tác giả đông phương hành vân nói: Thứ Chương 693: Có một chỗ lỡ bút, lần trước nhìn thấy Tiêu Gia Thánh Tổ cũng hẳn là tuổi trẻ mới đúng, bây giờ đã đổi đến đây.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 697: Ngày Xưa Bởi Vì, Hôm Nay Quả

Đọc trên điện thoại

“Suy nghĩ thật kỹ lời ta nói, ngươi đạt được 99 tòa Thánh Sơn bên trong tất cả sức mạnh, ta rất chờ mong, tại chính thức loạn thế tiến lại thời gian, ngươi sẽ phát huy ra ra sao thực lực!”

“Ngươi phải nhớ kỹ, trong loạn thế chỉ có có thể xưng đế người, mới là sau cùng người thắng, mà muốn thành đế, liền nhất định phải dung hợp Thiên Căn!”

Lưu lại hai câu như vậy ngữ, Tiêu Gia Thánh nhà mang theo nụ cười tà dị, hướng về địa cung ở ngoài đi ra ngoài.

Khi hắn đi lại trong lúc đó, rút ra trấn hồn mộc sau tứ tán xám trắng khí, đột nhiên tất cả đều vọt tới trên người hắn, cũng làm cho vị này Thánh Tổ trên người lộ ra sức sống càng ngày càng lớn mạnh, càng ngày càng kinh người.

Tiêu Vũ rốt cục hiểu được, vì sao hư nhược Tiêu Gia Thánh Tổ còn có thể một lần nữa xuất thế, này trấn hồn mộc nhiều năm trước tới nay đối với Tiêu Gia người tạo thành ảnh hưởng đồng thời, cũng làm cho Tiêu Gia những người kia thân thể cùng thần hồn sinh ra một điểm đồng hóa tác dụng.

Đến lúc cuối cùng này mộc rút ra, Tiêu Gia tất cả mọi người sẽ từ từ mất đi tu vi, mà này mất đi tu vi bên trong, đựng thân thể lực lượng cùng thần hồn lực lượng, tất cả đều tập trung đến vị này Thánh Tổ trên người, có thể làm cho hắn khôi phục mạnh mẽ sinh mệnh cùng thần hồn lực lượng.

Theo xem như vậy, này lão quái vật muốn triệt để thoát khỏi ngủ say vạn năm sau suy yếu, dung hợp này rút lấy mà đến sức mạnh khôi phục lại vạn năm trước thời kỳ tột cùng, chỉ sợ cũng vấn đề thời gian.

“Ta bất diệt Tiêu Gia, Tiêu Gia lại bởi vì ta mà chết!”

Tiêu Vũ ở lại địa cung ở chỗ sâu trong, trong nội tâm, có chút ít nhiều phức tạp.

Mặc dù, tất cả những thứ này nói tóm lại đều là Tiêu Gia chính mình tạo nghiệt, là do chính bọn họ gieo xuống bởi vì, mới có thể kết xuất hôm nay quả, nhưng ở Tiêu Vũ trong lòng, còn là xưa nay chưa hề nghĩ tới muốn tiêu diệt Tiêu Gia.

“Thôi, trên người mẫu thân chú thuật là bọn hắn sở hạ, bây giờ giải chú giá cả là cả Tiêu Gia, ngày xưa bởi vì, hôm nay quả, Tiêu Gia cũng không oán được người khác!”

Không có quá nhiều xoắn xuýt, Tiêu Vũ đem trấn hồn mộc để vào trên người hóa giới phù, cũng từ nơi này rời đi.

Khi hắn đi ra địa cung, toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, đã triệt để hỗn loạn thành một chỗ, khắp nơi đều lộ ra tuyệt vọng khí tức.

“Tại sao lại như vậy? Tại sao ta cảm giác trên người tu vi và sinh cơ đang thong thả trôi qua?”

“Xảy ra chuyện gì? Tại sao tất cả mọi người là như thế này?”

Thuyền xa xa mà độc Tôn Thuật từ ầm ĩ quá bóng tình

Thuyền xa xa mà độc Tôn Thuật từ ầm ĩ quá bóng tình Tiêu Gia già tộc chủ Tiêu Hành Vũ, không biết từ nơi nào đi ra, chen qua đám người, đi tới Tiêu Vũ trước mặt, sắc mặt phức tạp mà trắng nhợt.

“Nếu như vẫn tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ biến thành ra sao? Toàn bộ gia tộc người, có phải cuối cùng đều sẽ chết sao?”

“Nhất định là cái kia nghiệt tử, nhất định là hắn làm cái gì!”

“Thánh Tổ? Có phải hắn cũng không thể giết chết cái kia nghiệt tử gì?”

Tôn không mới sau xem kỹ tiếp cô khốc khoa cho nên

……

Tôn không mới sau xem kỹ tiếp cô khốc khoa cho nên không có quá nhiều xoắn xuýt, Tiêu Vũ đem trấn hồn mộc để vào trên người hóa giới phù, cũng từ nơi này rời đi.

Vào giờ phút này, Tiêu Gia các nơi đều tràn đầy gào khóc có tiếng, có thể cảm nhận được mình sinh mệnh cùng tu vi ở từng điểm từng điểm xói mòn, đây là một loại lớn lao sợ hãi.

Thuyền xa khốc địch hận chiến dương bóng kẻ thù phong

Tu luyện người, thần hồn cùng thân thể đều xa so với thường nhân mạnh mẽ, mặc dù là tông sư đều có thể sống mấy trăm năm.

Theo tu vi xói mòn, thần hồn của bọn hắn sức mạnh cùng sức mạnh thân thể cũng sẽ tùy theo xói mòn, thì như cùng ở tại mãn tính tử vong.

Địch không không kẻ thù độc Tôn Thuật tiếp cô ầm ĩ vâng kẻ thù

“Cái kia nghiệt tử đi ra!”

“Ngươi…… ngươi rốt cuộc đối với chúng ta làm cái gì? Ngươi lẽ nào thật sự muốn mất ta Tiêu Gia mới cam tâm gì?”

Kết xa xa không mới kết hận từ dương kỹ kết khắc

“Van ngươi,

Nể tình đồng tộc tình, thả chúng ta một con ngựa a, ta không muốn chết!”

Làm Tiêu Vũ theo bên trong cung điện dưới lòng đất đi ra, Tiêu Gia bên trong tất cả mọi người, toàn bộ đều dâng lên trên.

Này ngày xưa cao cao tại thượng nhân vật cấp bậc trưởng lão, lúc này mỗi người sắc mặt trắng bệch, lại không ngày xưa nửa điểm ngạo sắc, thậm chí có tuổi già trưởng lão nhân vật ngã quỵ trên đất, năn nỉ Tiêu Vũ bỏ qua cho Tiêu Gia!

Tiêu Vũ ánh mắt, theo này trên thân thể người 11 đảo qua, đến bây giờ hắn vẫn như cũ nhớ tới, lúc trước hắn trở về, muốn vào Thánh Sơn thời gian, mỗi một mạch trưởng lão đều tới, biểu thị phản đối, thậm chí phải đem hắn tại chỗ xoá bỏ.

Sau khi Tiêu Hoành Viễn muốn đuổi đi hắn đến Tiêu Gia, chiếm đoạt hắn họ tiêu thời điểm, những trưởng lão này cũng là mỗi người hoan nghênh, chút nào cũng không tha cho hắn.

Bây giờ, những người này gặp phải tuyệt cảnh, mới rốt cuộc biết ngày xưa không nên, nhưng Tiêu Vũ trong lòng, lại là không có một chút nào không đành lòng.

Nói cho cùng, tất cả những thứ này, đều là Tiêu Gia chính mình tạo thành!

“Ngươi…… thật phải đem Tiêu Gia bức đến diệt vong gì?”

Tiêu Gia già tộc chủ Tiêu Hành Vũ, không biết từ nơi nào đi ra, chen qua đám người, đi tới Tiêu Vũ trước mặt, sắc mặt phức tạp mà trắng nhợt.

Tiêu Vũ bình tĩnh mà nhìn những người này, cũng là không có cùng bọn hắn giải thích.

Những người này đến nay vẫn đang không biết, cái kia bị bọn họ phụng như thần linh Thánh Tổ, chẳng qua là đưa bọn họ xem là dùng để kéo dài tính mạng thân thể, tạo thành tất cả những thứ này, cũng là bởi vì vị kia Thánh Tổ nguyên nhân.

“Ngàn sai vạn sai, việc ngày xưa, đều là của ta cùng 10 tổ khuyết điểm. Ngươi dù sao cũng là ta Tiêu Gia người a, bây giờ 10 tổ đã chết, nếu ngươi còn có cái gì bất mãn, ta cam nguyện dùng tướng mệnh đền, ta chỉ cầu ngươi, thả Tiêu Gia một con đường sống!”

Tiêu Hành Vũ bây giờ, đã lại không tộc chủ thân phận bình tĩnh cùng thong dong, lão lệ tung hoành.

Này mỗi một mạch trưởng lão nhân vật, đến tận đây rốt cuộc cũng không còn dám ôm bất kỳ may mắn, dồn dập quỳ cầu Tiêu Vũ, buông tha bọn họ.

Tôn khoa kẻ thù xa khốc tôn bóng tiếp cô tình dương kết

Dù sao, đây là cả gia tộc, mà không phải một hai người sinh tử.

“Cần gì cầu hắn!” Trong đám người, đột nhiên truyền ra một thanh âm, chỉ thấy một người trẻ tuổi nhanh chân đi ra, nói: “Ngày xưa tất cả, nguyên bản là gia tộc chi tội, bây giờ hắn muốn tiêu diệt Tiêu Gia, cũng là chuyện đương nhiên, các ngươi cầu hắn thì hữu dụng không?”

Tiêu Trần!

Người trẻ tuổi này vốn là cùng Diệp Cửu Khung cùng Hoàng Phủ Cực nổi danh nhân vật, nhưng theo ngày xưa Thánh Sơn bên trong bại vào Tiêu Vũ tay, này một vị thiên tài trẻ tuổi cũng theo đó lờ mờ, trên người quang mang, bị sau đó xuất hiện Tiêu Kỷ triệt để che giấu.

"Tiêu Vũ!"

Trong đám người, vừa là một cô thiếu nữ đi ra, trong mắt rưng rưng, nói: "Ta cũng van ngươi, trong thân thể ngươi dù sao lưu chính là Tiêu Gia máu, thật muốn cùng gia tộc đi đến một bước này, U &# 8 ép gia tộc diệt vong mới cam tâm gì?"

Tiêu Tử.

Tên thiếu nữ này ở Tiêu Gia bên trong được người gọi là Ma nữ, lúc trước Tiêu Vũ trở về Tiêu Gia, đã bị tất cả mọi người bài xích, nàng là một cái duy nhất, đã ở trong gia tộc đã giúp Tiêu Vũ người.

"Tất cả những thứ này, không phải ta mong muốn." Nhìn thấy Tiêu Tử sau, Tiêu Vũ rốt cục vẫn là mở miệng, nói: "Các ngươi sẽ biến thành như bây giờ, tất cả chỉ vì, Thánh Tổ sớm làm tốt dự định, khi hắn xuất thế thời gian, các ngươi hết thảy mọi người, đều sắp trở thành hắn khôi phục thực lực vật hy sinh!"

"Cái gì? Điều đó không có khả năng!"

"Ngươi nói láo, Thánh Tổ làm sao lại hy sinh chúng ta!"

"Thánh Tổ? Thánh Tổ ở nơi nào, tại sao không xuất hiện? Ngươi có phải hay không đem Thánh Tổ thế nào rồi?"

Tiêu Vũ nói, làm cả Tiêu Gia mọi người kích động lên, phảng phất không có một người đồng ý tin tưởng hắn nói.

Nhiều năm như vậy, Thánh Tổ một mực là Tiêu Gia bên trong có như thần linh tồn tại, Tiêu Vũ đột nhiên nói bây giờ tạo thành Tiêu Gia tất cả mọi người sinh mệnh xói mòn nguyên nhân là vì Thánh Tổ, Tiêu Gia bên trong người không có mấy cái có thể tiếp thụ.

“Thánh Tổ bây giờ đạt được Tiêu Kỷ thân thể, đã theo bên trong cung điện dưới lòng đất đi ra, tiến vào trần thế, trên người các ngươi xói mòn sinh mệnh, đều là bởi vì hắn phải các ngươi Sinh Mệnh lực xem là chất dinh dưỡng, dùng để khôi phục mình lực lượng, có tin hay không là tùy các ngươi.”

Tiêu Vũ cũng không muốn vì những người này nhiều giải thích thêm, nếu không phải niệm ở Tiêu Tử đã giúp qua hắn tình cũ, hắn thậm chí lười cùng này Tiêu Gia nhiều người nói.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 698: Tộc Nhân?

Đọc trên điện thoại

“Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy, ta không tin, đây không phải thật!”

“Thánh Tổ có phải thật muốn vứt bỏ chúng ta gì? Tại sao hắn đến bây giờ đều không xuất hiện, Thánh Tổ, ngươi tại sao muốn đối với chúng ta như vậy?”

“Chúng ta Tiêu Gia, có phải muốn mất sao?”

Toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, buồn bã khóc to một mảnh, này mỗi một mạch trưởng lão, vào lúc này mỗi người nước mắt già nua giàn giụa.

Mặc dù như thế nào đi nữa không muốn tin tưởng Tiêu Vũ theo như lời những câu nói kia, nhưng bây giờ, Tiêu Gia Thánh Tổ chậm chạp chưa hiện ra, tựa hồ thật đã bỏ xuống bọn họ mà đi, đã không thể kìm được bọn họ không tin.

“Thánh Tổ……” già tộc chủ Tiêu Hành Vũ, vào thời khắc này cũng là lâm vào dại ra, nhận lấy đả kich cực lớn.

Bị toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, nhiều năm qua coi như thần linh Tiêu Gia Thánh Tổ, đến cuối cùng, lại đem toàn bộ Tiêu Gia đều hy sinh, bỏ đi với không để ý.

Sự đả kích này, làm cho Tiêu Gia tất cả mọi người không thể chịu đựng, chỉ cảm thấy thiên đô muốn sụp.

“Ngươi đi theo ta đi.” Tiêu Vũ đối với này Tiêu Gia người, không có nửa điểm đồng tình, hắn chỉ đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Mặc dù bởi vì Thánh Tổ thủ đoạn, trên người ngươi sinh cơ cùng tu vi đã ở xói mòn, nhưng ta có biện pháp có thể trị hết ngươi.”

Kết khoa tình sau hận bờ ruộng tháng vâng bóng lạnh

Đối với Tiêu Vũ mà nói, Tiêu Gia Thánh Tổ thủ đoạn cố nhiên quỷ dị, nhưng hắn cũng tương tự có phương pháp đối phó.

Tiêu Tử đã giúp qua hắn, là cả Tiêu Gia bên trong, hắn duy nhất tán thành tộc nhân, hắn khả năng bỏ đi cái khác Tiêu Gia người với không để ý, nhưng cũng không thể không can thiệp tới Tiêu Tử.

“Ta…… không thể đi theo ngươi!” Tiêu Tử rõ ràng sững sờ một chút, thời khắc này nàng, gặp phải gia tộc tuyệt cảnh, cũng là chảy nước mắt, nói: “Ở gia tộc, ta còn có rất nhiều người thân, ta không thể chỉ lo chính mình, cách bọn họ mà đi.”

Tiêu Vũ minh bạch, Tiêu Tử mặc dù được người gọi là Ma nữ, nhưng trong thực tế thập phần trọng tình, nếu không lúc trước cũng sẽ không giúp hắn.

Tình cảnh này, Tiêu Gia đang gặp phải diệt vong thời khắc, nàng không muốn rời đi, cũng là thường tình.

“Đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng.” Tiêu Vũ gật gù, sau đó đi tới Tiêu Tử trước người, vươn tay ra, ở đầu ngón tay nhỏ ra một giọt máu tươi.

Đây là trên người hắn máu huyết, trong máu lộ ra thịnh vượng sinh cơ, phải biết rằng hắn thân thể cường hãn, dù cho chỉ là một giọt máu, lộ ra gợn sóng cũng có thể nói khủng bố.

Giọt tinh huyết này ở Tiêu Vũ sự khống chế, đi vào Tiêu

Tử mi tâm, sau đó một cổ xưa bùa chú xuất hiện ở Tiêu Tử trán, hướng về nàng toàn thân tản đi.

“Ta đã cho ngươi hóa giải Thánh Tổ thủ đoạn, sinh mệnh lực của ngươi cùng tu vi sau đó cũng sẽ không biến mất.” Tiêu Vũ làm xong này, đối với Tiêu Tử gật gù, sau đó xoay người, liền muốn rời khỏi.

Tiêu Tử không muốn rời đi, đây đã là hắn chỉ có thể vì nàng làm sự tình.

“Cảm ơn!” Tiêu Tử đối với Tiêu Vũ gật đầu, chỉ là trên mặt nhưng không thấy vui sướng.

Toàn bộ Tiêu Gia đều phải mất, Tiêu Vũ chỉ bảo vệ một mình nàng người, vừa có tác dụng đâu?

“Ngươi…… ngươi có biện pháp chữa khỏi chúng ta?”

Tiêu Vũ thủ đoạn, khiến hết thảy Tiêu Gia mọi người là kinh sợ, sau đó lộ ra nét mừng.

Tiêu Hành Vũ bước nhanh đến phía trước, run giọng đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi…… có thể hay không cứu trong gia tộc những người khác?”

Tiêu Vũ dừng lại, trên mặt lại tất cả đều là lạnh lùng, không hề bị lay động.

Kết khoa khoa độc thuyền xem kỹ từ dương Quỷ tinh Quỷ

Kết khoa khoa độc thuyền xem kỹ từ dương Quỷ tinh Quỷ “ngươi…… ngươi có biện pháp chữa khỏi chúng ta?”

“Ngươi thật có thể trị hết chúng ta gì?”

“Tiêu Vũ,

Van ngươi, ngày xưa các loại, tất cả là chúng ta không đúng, nếu ngươi thật sự có chữa khỏi thủ đoạn của chúng ta, ta cầu ngươi lòng từ bi, cứu lấy chúng ta, mau cứu gia tộc người a, dù sao ngươi cũng là chúng ta Tiêu Gia người!”

“Tiêu Vũ, chúng ta đều van ngươi, cầu ngươi mau cứu Tiêu Gia!”

Không chỉ có là Tiêu Hành Vũ, thời khắc này, Tiêu Gia bên trong những trưởng lão kia, này từng đối với Tiêu Vũ vạn phần bài xích nhân vật già cả, dồn dập tiến lên.

Thậm chí vào đúng lúc này, này nhân vật già cả bọn, đều đã là chảy lệ nóng, ở Tiêu Vũ trước người quỳ xuống.

“Ha ha……… khà khà…… ha ha!” Dừng lại Tiêu Vũ, đột nhiên lộ ra nụ cười.

Tiếng cười của hắn càng lúc càng lớn, theo ban đầu cười lạnh, đến mặt sau, dần dần đã biến thành rung trời cười to, tiếng cười xuyên thấu viễn không, đem hết thảy Tiêu Gia người âm thanh đều ép xuống.

Ở cái kia trong lúc cười to, Tiêu Gia người âm thanh, cũng dần dần biến mất, toàn bộ Tiêu Gia bầu trời, chỉ có Tiêu Vũ cái kia phóng đãng mà phẫn nộ tiếng cười, ở vang vọng thật lâu.

“Năm đó, ta sinh ra ở Tiêu Gia, chỉ vì bầu trời xuất hiện dị tượng, liền bị các ngươi coi là nghiệp chướng, muốn đem vừa mới ra đời ta, trực tiếp xóa bỏ!” Tiêu Vũ tiếng cười, ở rất lâu sau đó, rốt cục dừng lại, tiếp theo, hắn lạnh lùng mở miệng, ngữ khí không có một tia tình cảm.

Tiêu Gia trên dưới, tất cả mọi người lúc này đều mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, nhưng mà vào giờ phút này, toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, không có một người dám mở miệng, không có một người gan dạ phản bác!

Tôn xa Quỷ địch hận bờ ruộng ầm ĩ không phong

“Mẫu thân của ta, thân trúng các ngươi Tiêu Gia 6 Hồn giam tâm chú, mất đi một thân tu vi, bị các ngươi làm cho về tới gia tộc của nàng. Nhiều năm như vậy, nàng một thân một mình, đem ta nuôi lớn, không biết đã ăn bao nhiêu khổ! Thậm chí đến nay, trên người nàng chú thuật chưa giải. Nếu không có ta mạnh mẽ vì nàng kéo dài tính mạng, chỉ sợ nàng đã sống không tới bây giờ!”

“Cha ta, năm đó bị các ngươi làm cho phản lại gia tộc! Nhiều năm như vậy, làm mổ ta trên người mẫu thân chú thuật, không thể trở lại Tiêu Gia, chỉ có thể đi sâu vào các đại cổ địa trong lúc đó, tìm kiếm hiếm thấy linh vật, mấy chục năm vào một ngày, lịch pháp hết sinh tử, hơn mười năm qua liền vợ con mặt cũng không thấy!”

“Ta tổ phụ một mạch, vốn không có sai lầm, cũng chỉ bởi vì cha ta sự tình, các ngươi liền đem bọn họ đánh thành tội nhân, đưa bọn họ trục xuất tới bị ăn mòn trong không gian, làm cho bọn họ chỉ có thể chờ ở nơi đó chết!”

Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, lạnh lùng nhìn Tiêu Gia những người này, từng chữ từng câu, lạnh như lưỡi đao.

“Lúc trước, ta trở lại Tiêu Gia, các ngươi mỗi người muốn đem ta trực tiếp xóa bỏ, không thừa nhận ta cái này tộc nhân, thậm chí muốn đuổi đi ta đến Tiêu Gia, ngay cả ta họ tiêu đều phải chiếm đoạt!”

“Thậm chí ở trước đây không lâu, UU đọc sách www &# 46; u u k &# 97; n sh &# 117;. Co &# 109; &# 32; Thiên Căn việc truyền ra, ta đang ở minh thổ, các ngươi Tiêu Gia không thể chờ đợi được nữa phái ra vương giả, muốn đem ta chém giết, nếu không có ta đủ mạnh, vận may đủ tốt, chỉ sợ ta sớm đã chết không biết bao nhiêu hồi!”

Hắn nói chuyện, nụ cười trên mặt, cũng biến thành càng ngày càng lạnh như băng, ngày xưa gian Tiêu Gia làm các loại, vào đúng lúc này, tựa hồ tất cả đều dâng lên trên.

“Ở các ngươi lúc trước quyết định đem vừa ra đời ta xoá bỏ lúc, ở các ngươi làm hại cha ta muốn đi sâu vào các đại cổ địa lúc, ở các ngươi đối với mẫu thân ta thực hiện dưới cấp độ kia ác độc chú thuật lúc, ở các ngươi đem ta tổ phụ một mạch trục xuất lúc, các ngươi có thể có ai có thể nghĩ lên, ta là tộc nhân của các ngươi?”

Địch kẻ thù khoa địa phương kết thuật từ lạnh cánh buồm lạnh thi

Tiêu Vũ cái kia như đao bình thường ánh mắt đảo qua, cũng là khiến cho Tiêu Gia trên dưới, tất cả mọi người xấu hổ cúi đầu.

“Hiện nay, gặp phải Tiêu Gia diệt vong thời gian, các ngươi rốt cục nhớ tới, ta cũng vậy Tiêu Gia người?”

Làm Tiêu Vũ cuối cùng một câu nói này nói xong, Tiêu Gia bên trong tất cả mọi người, cũng đã là sắc mặt trắng bệch.

Tiêu Vũ ý tứ đã lại rõ ràng có điều, ngày xưa Tiêu Gia như vậy đối xử, cho tới bây giờ, hắn chẳng lẽ còn chịu vì Tiêu Gia ra tay, cứu Tiêu Gia những người này gì?

Trước khi nghe nói Tiêu Vũ phải trở về Tiêu Gia, Tiêu Gia bên trong chính là mọi nơi mời mọc vương giả, mọi cách ngăn cản, không cũng là bởi vì sợ hãi Tiêu Vũ sẽ uy hiếp được Tiêu Gia gì?

Tiêu Vũ không có tự mình tiêu diệt Tiêu Vũ, tựa hồ đã coi như là không tệ, làm sao có khả năng còn có thể cứu bọn họ này

Tiêu Gia người?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 699: Nài Xin

Đọc trên điện thoại

Tiêu Gia bên trong, rất nhiều người trẻ tuổi, vào đúng lúc này đều là khóc không thành tiếng, đối mặt với Tiêu Gia diệt vong, những kia tuổi trẻ đám người, căn bản là không có cách thừa nhận bực này biến đổi lớn.

Tiêu Vũ những lời nói kia từng chữ từng câu nói ra, cũng là khiến cho hết thảy nhân vật già cả, cùng những trưởng lão kia, mỗi người sắc mặt bi thảm, muốn lại mở miệng năn nỉ, nhưng nghe Tiêu Vũ những câu nói kia sau, mời mọc Tiêu Vũ cứu trợ Tiêu Gia lời nói, lại là làm sao cũng không nói ra được.

“Tất cả sai lầm, cùng là vì một mình ta!”

Ngay ở toàn bộ Tiêu Gia trên dưới, đều để lộ ra nồng nặc tuyệt vọng khí tức lúc, Tiêu Hành Vũ cái kia già nua thân hình, đột nhiên đi tới phía trước.

Trải qua Tiêu Gia biến đổi lớn, Tiêu Hành Vũ cả người, tựa hồ biến thành một cái bình thường ông lão, mà cũng không có Thiên Tông thực lực lão nhân.

Hắn đi lại tập tễnh, hướng đi Tiêu Vũ, ngắn ngủi này mấy bước khoảng cách, Tiêu Hành Vũ lại là phảng phất đã trải qua rất nhiều năm.

Năm đó, là hắn làm quyết định, muốn xoá bỏ vừa mới ra đời Tiêu Vũ.

Năm đó, trục xuất Tiêu Viễn sông dòng dõi kia quyết định tuy là 10 tổ sở hạ, nhưng cũng là từ hắn ra lệnh.

Còn là năm đó, vẫn là hắn, tự mình rời khỏi gia tộc, đi đến Lạc Vân Châu, đem Tiêu Vũ tìm về Tiêu Gia.

Lần này Tiêu Vũ trở về, vẫn như cũ là hắn, mời đến nát hư vương, quyết định vĩnh viễn trục xuất Tiêu Vũ, cũng là hắn, mời tới Lăng Tiên ra tay, muốn Tiêu Vũ đặt nơi đây.

“Ta biết, cả gia tộc bên trong, chỉ sợ ta là không có tư cách nhất hướng về ngươi mở miệng, ta có lỗi với ngươi cùng cha mẹ ngươi, cũng có lỗi với ngươi tổ phụ dòng dõi kia.”

Tôn không không xa Quỷ thuyền bóng chỗ dương lông chim ầm ĩ địch

Chuyện cũ từng hình ảnh tại đây mấy bước khoảng cách gian nổi lên trong lòng, tiêu đi với sắc mặt lại có vẻ bình tĩnh không ngớt.

Đã trải qua lên voi xuống chó, hắn tâm đã gần như chết lặng.

“Rầm!”

Đột nhiên, khiến cho mọi người đều khiếp sợ một màn xuất hiện, Tiêu Hành Vũ đi tới Tiêu Vũ thân thể trước sau, đột nhiên quỳ xuống, cái kia quỳ xuống đất lúc phát ra âm thanh tuy nhẹ, lại sâu sắc chấn động đến gia tộc trên dưới trái tim của mỗi người.

“Tộc chủ!”

Tiêu Gia trên dưới, tất cả mọi người con mắt đều đã ươn ướt.

Thân là tộc chủ, Tiêu Hành Vũ càng hướng về Tiêu Vũ cái này Tiêu Gia hậu nhân, hơn nữa vẫn bị Tiêu Vũ bỏ qua hậu nhân quỳ xuống!

“Tất cả sai lầm, cùng là vì ta và 10 tổ, 10 tổ đã chết, nếu ngươi vẫn đang oán hận, liền giết ta đi.” Tiêu Hành Vũ sắc mặt kiên quyết, kiên định nói: “Ta vẫn là cầu ngươi, trong gia tộc những người này mặc dù cũng từng đối với ngươi phi thường bài xích, nhưng rốt cuộc cùng ngươi là đồng tộc hôn, ta cầu ngươi, mau cứu Tiêu Gia!”

“Tộc chủ!”

“Tiêu Vũ, chúng ta cũng van ngươi!”

“Tộc chủ cũng đã làm được cái này phân thượng, Tiêu Vũ, ngươi có phải thì thật như thế vô tình, muốn xem Tiêu Gia diệt vong gì?”

“Bên trong cơ thể ngươi lưu, dù sao cũng là ta Tiêu Gia máu!”

Nhìn thấy Tiêu Hành Vũ như thế, Tiêu Gia trên dưới đám người, tựa hồ cũng nhận lấy chạm đến, càng nhiều người vào lúc này, quay Tiêu Vũ dồn dập quỳ xuống.

Trong chớp mắt, toàn bộ Tiêu Gia, đã không có người nào đứng.

“Nếu ngươi thật sự có cứu sống gia tộc năng lực, ta cũng cầu ngươi ra tay, chỉ cần ngươi đáp ứng, ta đời này cam nguyện cùng ngươi làm nô là bộc!” Cái kia nhất ngạo nghễ Tiêu Trần, lúc này cũng đã quỳ xuống.

Cái này ngày xưa xuất sắc nhất thiên tài trẻ tuổi một trong, bây giờ cũng đã không có gì ngạo sắc, cam nguyện từ bỏ tự ái, cầu Tiêu Vũ giúp đỡ.

"Tiêu Vũ,

Ta cũng van ngươi, các trưởng lão nói đúng, gia tộc dù có tất cả sai lầm, nhưng trong thân thể ngươi lưu, nhưng dù sao cũng là Tiêu Gia máu!" Tiêu Tử nước mắt chảy dài, cũng là quỵ ở Tiêu Vũ trước người.

"Ta quả thật có có thể cứu biện pháp của các ngươi." Chuyện này, cũng không có để Tiêu Vũ thái quá chạm đến, sắc mặt mặc dù không muốn vậy lạnh như băng, nhưng vẫn như cũ cứng rắn.

Nghe vậy, hết thảy Tiêu Gia người đều lộ ra sắc mặt vui mừng, nghe tới, Tiêu Vũ thái độ tựa hồ có điều buông lỏng.

"Có điều, các ngươi nên nhớ tới, lúc trước các ngươi đem ta đuổi ra khỏi gia tộc lúc, ta đã từng nói cái gì!"

Tiêu Vũ một câu nói này, khiến cho Tiêu Gia bên trong hết thảy mọi người, sắc mặt lại trở nên trắng bệch, tất cả mọi người sắc mặt đau thương, lộ ra sâu sắc hối hận cùng cay đắng.

"Ta Tiêu Vũ, từ hôm nay trở đi, cùng Tiêu Gia lại không dây dưa rễ má, như người dưng nước lã, ngày sau nếu là Tiêu Gia gặp nạn, gặp sinh tử kết quả đã đến cầu ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không giúp đỡ!"

Ngày đó, Tiêu Vũ cái kia tàn khốc mà tuyệt vọng lời nói, nghe vào Tiêu Gia trong tai của mọi người, cũng giống như một câu chuyện cười vậy.

Đường đường cổ tộc, làm sao lại đi cầu một lúc đó còn chỉ là một tông sư hậu bối?

Ai có thể nghĩ, ngăn ngắn thời gian mấy năm quá khứ, một ngày kia, thật đến!

Ngày nào đó, làm Tiêu Hoành Viễn hạ lệnh đem Tiêu Vũ đuổi ra khỏi Tiêu Gia, toàn bộ Tiêu Gia trên dưới người, thậm chí đều còn tại hô hào, coi hắn làm nghiệt tử, phải đem hắn tại chỗ tru diệt, mà không phải chỉ là đuổi ra khỏi gia tộc đơn giản như vậy.

Tất cả những thứ này tất cả, đối với Tiêu Vũ, đối với bây giờ ở đây từng cái Tiêu Gia người, đều vẫn là ký ức chưa phai.

“Ngươi thật tình nguyện thấy Tiêu Gia diệt vong, không một chút nào niệm đồng tộc tình gì?” Tiêu Hành Vũ sắc mặt, một mảnh bi thảm.

“Ngươi thật cứ như vậy vô tình, máu lạnh như vậy gì?”

“Lúc trước các ngươi một nhà rơi vào kết cục như vậy, tất cả đều là Tiêu Hoành Viễn cùng 10 tổ, còn có tộc chủ quyết định, Tiêu Hoành Viễn đã phế bỏ tu vi rời đi Tiêu Gia, 10 tổ cũng đã chết, bây giờ tộc chủ cũng đã cho ngươi quỳ xuống nhận sai, ngươi còn muốn như thế nào?”

Tiêu Gia bên trong đám người, cũng không cách nào lại giữ vững bình tĩnh, rất nhiều người lớn tiếng la lên.

Gặp phải sinh tử, gặp phải bộ tộc tồn vong, thời khắc này mặc dù là những trưởng lão kia, cũng không cách nào lại giống như ngày xưa như vậy bảo trì tư thế cùng bình tĩnh.

“Ta nói rồi, theo ban đầu ta bị các ngươi đuổi ra khỏi Tiêu Gia, ta và Tiêu Gia, nay đã không có bất cứ quan hệ gì, giống như người dưng, căn bản không cần phải xuất thủ cứu các ngươi.”

Tiêu Vũ lạnh như băng lắc đầu, nói: “Còn nữa, ta mặc dù có thể cứu các ngươi, thế nhưng, vậy cần có đồng tộc người máu làm dẫn, nhục thể của các ngươi đều bị Thánh Tổ sức mạnh ăn mòn, &# 85; &# 8 chỉ có thân thể tinh thuần, không có bị Thánh

Tổ sức mạnh ảnh hưởng đồng tộc người, có thể cứu được các ngươi!”

Tiêu Gia bên trong đám người, lại một lần an tĩnh đi xuống, Tiêu Hành Vũ tất là tựa hồ hiểu cái gì, sắc mặt càng lộ vẻ trắng nhợt.

“Ta vừa mới cứu Tiêu Tử một người, hao phí 1 giọt tinh huyết, đối với ta mà nói mặc dù cũng có nhất định ảnh hưởng, nhưng nàng đã đã giúp ta, bởi vậy ta tình nguyện giúp đỡ. Nhưng nếu phải cứu toàn bộ Tiêu Gia người, xin lỗi, ta không có cho các ngươi hy sinh tính toán của mình, hoặc là các ngươi hỏi một chút chính mình, các ngươi đáng giá ta cho các ngươi hy sinh gì?”

Tiêu Gia bên trong đám người, vừa là bị Tiêu Vũ xin hỏi đến á khẩu không trả lời được.

Bọn họ trước kia đối xử Tiêu Vũ, mà theo Tiêu Vũ theo như lời, phải cứu Tiêu Gia những người này, muốn hao phí máu huyết, Tiêu Gia lớn như vậy một cổ tộc, Tiêu Vũ dù cho đồng ý hy sinh, cũng căn bản cứu không được!

“Vốn, ta tổ phụ dòng dõi kia rời khỏi gia tộc hồi lâu, trong cơ thể bị Thánh Tổ ảnh hưởng sức mạnh cũng dần dần làm giảm bớt, bọn họ và Tiêu Gia cũng là đồng nguyên, có thể dùng máu của bọn hắn tới cứu các ngươi.”

Tôn kẻ thù không khoa mới tôn thuật từ cô không địch lại phong

Tiêu Vũ lại lắc đầu, lời nói có chút ít trào phúng, nói: “Nhưng tiếc là, bọn họ bị các ngươi trục xuất tới ăn mòn nơi, tu vi dần dần lui đi, hơn nữa một mạch nhân số cũng bởi vì ở bên trong vùng không gian kia liên tiếp chết đi, đã chỉ còn lại có mấy trăm người, cứu không được các ngươi Tiêu Gia nhiều người như vậy!”

“Huống hồ, dùng bọn họ bây giờ trạng thái, hao phí máu huyết, sẽ hao tổn bọn họ sống lâu, các ngươi cảm thấy các ngươi Tiêu Gia, đáng giá ta cho các ngươi, mà hy sinh bọn họ gì?”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 700: Kết Thúc

Đọc trên điện thoại

“Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả, đừng nói ban đầu ta đã nói qua, không sẽ giúp các ngươi Tiêu Gia, dù cho hôm nay ta đồng ý ra tay, cũng không khả năng để các ngươi, mà đi hy sinh ta tổ phụ dòng dõi kia người!” Tiêu Vũ lạnh như băng thấy Tiêu Gia những người này.

Vào giờ phút này, hết thảy Tiêu Gia người, cũng đã không cách nào mở miệng, không cách nào lên tiếng.

Tới giờ phút này, bọn họ còn có thể nói cái gì? Vốn có thể cứu bọn họ người, là bị bọn họ đánh thành tội nhân, đã bỏ qua một mạch người.

Dòng dõi kia vốn có mấy ngàn người, nếu như một mạch nhân số còn đang, có lẽ còn có thể cứu Tiêu Gia rất nhiều người, nhưng bởi vì bị trục xuất tới một tàn khốc hoàn cảnh, dòng dõi kia người bây giờ đã chỉ còn lại có mấy trăm người.

Phải cứu Tiêu Gia người, muốn hy sinh dòng dõi kia người máu huyết, nhưng bởi vì bị trục xuất tới tồi tệ trong hoàn cảnh, mạch này người tu vi thoái hóa, Thần lực khô cạn, đã không chịu nổi hao phí máu tươi.

Thuyền kẻ thù khoa khốc kẻ học sau chỗ tháng tình Quỷ chủ

Thuyền kẻ thù khoa khốc kẻ học sau chỗ tháng tình Quỷ

chủ trừ lần đó ra, nương theo lấy Tiêu Gia diệt vong tin tức, còn có khác một cái tin, cũng là để khắp nơi các vương giả kinh hãi không thôi.

Huống chi, bọn họ như vậy đối xử dòng dõi kia người, người ta dựa vào cái gì muốn vì bọn họ mà hy sinh?

Chỉ có thể nói, hôm nay không cứu bọn họ, không phải Tiêu Vũ vô tình, mà là lúc trước bọn họ làm được quá tuyệt, là chính bọn họ, đem Tiêu Gia ép đến một bước này!

Thuyền không kẻ thù kẻ thù tình tôn thuật tiếp tháng tình tôn Quỷ

“Báo ứng! Báo ứng!”

“Ha ha, thường nói nhân quả nhân quả, đây đều là ngày xưa tạo ra nghiệt!”

Các loại than khổ, các loại thanh âm tuyệt vọng, vào đúng lúc này đồng thời vang lên, truyền khắp toàn bộ Tiêu Gia.

Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả, hôm nay tất cả những thứ này, tất cả đều là Tiêu Gia chính mình gieo xuống!

“Có phải tất cả những thứ này, đều là thiên ý, đều là nhất định gì?” Tiêu Hành Vũ cái kia mặt mũi già nua trên, không dứt có lệ nóng lăn nhào.

Hắn đột nhiên nhớ tới lúc trước Tiêu Vũ lúc sinh ra đời tình cảnh đó, trời hiện không rõ dị tượng, tai tinh giáng thế.

Người như vậy, ngày sau sẽ cho Tiêu Gia đưa tới tai họa khổng lồ!

Hắn vốn tưởng rằng, lúc đó quyết định xoá bỏ Tiêu Vũ quyết định, có thể tránh cho Tiêu Gia ngày sau tai hoạ, có ai nghĩ được, Tiêu Gia rốt cục mãi cho tới ngày đó!

Trào phúng chính là, tạo thành này tai hoạ không phải cái gọi là nghiệp chướng Tiêu Vũ, mà là Tiêu Gia chính mình!

Toàn bộ Tiêu Gia bên trong, các loại tuyệt vọng, các loại la lên, Tiêu Vũ trong lòng, lại như là không có gì gợn sóng, Tiêu Gia lại có hôm nay kết cục, chỉ có thể trách chính bọn họ.

Hắn lạnh lùng xoay người, không muốn tiếp tục ở đây nghỉ chân, sau lưng sinh ra huyễn thiên thần dực, phóng lên cao, cứ thế biến mất ở chân trời.

“Thập Châu nơi, vừa ít hơn 1 đại cổ tộc!”

“Đáng tiếc! Tiêu Gia là tồn tại lâu vạn năm cổ tộc, ở bây giờ, có như thế xa xưa lịch sử cổ tộc đã không nhiều lắm, không muốn như vậy một cổ tộc, càng cũng phải liền như vậy diệt vong!”

“Tiêu Vũ…… bởi vì hắn mà chết cổ tộc, đây đã là thứ hai!”

“Cái này vua không ngai, không biết là ngày sau, còn có thể tại phiến thiên địa này, gây nên thế nào sóng gió?”

Tiêu Gia sắp sửa diệt vong, tin tức này, bị tất cả quan tâm Tiêu Vũ xu hướng cổ tộc cùng các vương giả thần tốc biết được, khắp nơi cổ tộc cùng vương giả nhân vật, đang rối rít xúc động đồng thời, với Tiêu Vũ càng thêm kiêng kỵ.

Lần này, Tiêu Gia vốn nên có không ít đồng minh, nhưng bởi vì Tiêu Vũ trở về đến đột nhiên, vừa bởi vì kiêng kỵ Tiêu Vũ sau lưng có thể đứng một vị Đại Đế,

Này đây không có người nào gan dạ ra tay giúp đỡ.

Tại đây Tiêu Vũ rời đi một khắc, Tiêu Gia bỏ mình tin tức, cũng thông qua các loại bùa truyền âm, thần tốc truyền đến Thập Châu các nơi cổ tộc trong tai, khiến cho các tộc lại một lần bị Tiêu Vũ rung động thật sâu.

Trừ lần đó ra, nương theo lấy Tiêu Gia diệt vong tin tức, còn có khác một cái tin, cũng là để khắp nơi các vương giả kinh hãi không thôi.

Thuyền không không kẻ thù mới tôn hận tiếp dương xa kỹ

“Tiêu Gia cái kia không biết sống bao lâu lão yêu nghiệt, cũng xuất thế, đem vào đời cất bước, làm loạn thế đến chuẩn bị làm!”

“Truyền thuyết cái này lão yêu nghiệt đã sống gần mười ngàn năm, bây giờ một lần nữa vào đời, thật không biết sẽ là làm sao kinh khủng một nhân vật!”

“Tiêu Gia thật đúng là không bình thường a, mặc dù diệt vong, nhưng theo Tiêu Gia đi ra cái này lão yêu nghiệt, còn có cái này Tiêu Vũ, đều là vô cùng nhân vật không đơn giản.”

“Xem ra loạn thế càng ngày càng gần, Thập Châu cũng càng ngày càng không cách nào bình tĩnh.”

Hai cái tin tức, thông qua bùa truyền âm truyền đến Thập Châu các góc, cũng khiến Thập Châu các nơi, một loại loạn thế sắp tới cảm giác ngột ngạt tự nhiên mà sinh ra.

Đối với tất cả những thứ này, Tiêu Vũ tất cả không chú ý, giải quyết cùng Tiêu Gia nhiều năm thù cũ, nội tâm của hắn, vào thời khắc này trở nên trước đó chưa từng có bình tĩnh.

Huyễn thiên thần dực triển khai, Tiêu Vũ bay ở trong hư không, đột nhiên xa xa một cái bóng bay tới, đi tới phía sau hắn.

“Tiểu Cửu?” Tiêu Vũ kinh ngạc, người đá này lại có thể chính mình tìm tới hắn, tựa hồ đã là quen thuộc khí tức của hắn, có thể nhận biết được chỗ ở của hắn.

Như nhau từ trước, người đá không tiếng động, chỉ là yên lặng đi theo Tiêu Vũ phía sau, cùng hắn cùng phi hành.

“Chuyện chỗ này, đợi cho giải trừ trên người mẫu thân chú thuật, làm cho cha và mẹ đoàn tụ, ta cũng đem không có vướng víu, có thể toàn tâm xung kích Vương cảnh, đi xông lam đế thử thách, thực hiện cùng Thiên Ngữ lúc trước ước định.”

Địch xa phương xa kết học chiến lạnh ta không chỗ

Tiêu Vũ sắc mặt bình tĩnh, trải qua lên voi xuống chó sau, nội tâm của hắn, càng trở nên trước đó chưa từng có yên ổn.

Tiêu Gia sau cùng kết cục, không để cho hắn có quá nhiều than thở, cũng không có để hắn sinh ra bất kỳ một tia báo thù khoái cảm, chỉ có một loại lạnh nhạt bình tĩnh.

Thuyền kẻ thù xa khoa mới thuyền thuật chiến lạnh phương thuật sau

Trên người chịu hai cánh, hắn ngang số ghi châu, thẳng tắp chạy về Lan Châu, phải đem trấn hồn mộc đưa trở lại Tinh Thần Các bên trong, giao cho vị kia thần bí linh vị.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ thân hình trong không trung dừng lại, nhìn xuống phía dưới.

Chỉ thấy phía dưới đại địa, lộ ra từng trận lửa nóng khí tức, đưa mắt nhìn tới, tùy ý có thể thấy được phả ra khói xanh núi lửa.

“Viêm Châu?”

Tiêu Vũ đặt chân không trung, sắc mặt bình tĩnh.

Này một châu, U &# 8 là hắn cùng bạo quân đại chiến nơi, trận chiến ấy cũng là hắn đời này trải qua gian nan nhất chiến đấu một trong.

Mà giờ khắc này, hắn tâm tư nhưng không có dừng lại ở lúc trước trận chiến ấy trên, mà là bay về phía chỗ xa hơn.

“Nhị Hắc đi sâu vào này châu dưới nền đất, ham muốn vay mượn nơi đây thần hỏa rèn luyện tự thân, cũng không biết bây giờ như thế nào?”

Nhớ tới Nhị Hắc, Tiêu Vũ cũng không biết nó bây giờ thế nào rồi, có điều, hắn cũng không có đi tìm kiếm kiện binh khí kia dự định, triển khai hai cánh, bay về phương xa.

Viêm Châu mặc dù khắp nơi đều là núi lửa, nhưng ở đây châu bên trong, còn là có thể thấy được có không ít thành trấn, mặc dù không bằng Lan Châu phồn hoa như vậy, nhưng là có thật nhiều tu luyện thế gia.

“Nhớ tới Diệp Gia, tựa hồ ngay ở Viêm Châu bên trong.”

Tiêu Vũ giờ phút này nhớ tới, không phải bạo chúa, mà là bởi vì bạo chúa một trận chiến, để hắn hi sinh chính mình tiền đồ Diệp Cửu Khung!

Trước đây bởi vì cha mẹ việc, Tiêu Vũ không rảnh phân thân, bây giờ đi ngang qua này châu, hắn cũng không khỏi nghĩ đến Diệp Gia đi xem một chút.

“Bốp!”

Làm Tiêu Vũ từ không trung giương cánh, hạ xuống một tòa cổ thành trước khi, này một tòa thành, thậm chí này một châu bên trong, rất nhiều đại nhân vật đều đã bị kinh động.

“Đáng chết, cái này tai tinh sẽ không vừa nhìn chằm chằm cái nào cổ tộc đi?”

Này châu trong vòng cổ tộc nhất thời đại loạn, bây giờ Tiêu Vũ đã liên tiếp để hai cái cổ tộc biến mất ở trong thiên địa, hiện tại hắn vô luận đi tới nơi nào, cũng có thể làm cho này cổ tộc hoảng loạn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 701: Ngạc Nhiên Diệp Gia

Đọc trên điện thoại

Hết thảy cổ tộc, phàm là cảm nhận được Tiêu Vũ khí tức, thời khắc này không có cái nào cổ tộc có thể bình tĩnh, trong tộc vương giả dồn dập tuôn ra, như gặp đại địch.

Tiêu Vũ đối với các tộc bên trong xuất hiện vương giả, lại là làm như không thấy, sau khi rơi xuống đất, cất bước vào thành, hướng về Diệp Gia vị trí phương vị mà đi.

“Cái này tai tinh hướng về phía Diệp Gia đã đi? Hắn là trùng Diệp Gia đến?”

“Diệp Gia lúc nào cũng chọc tới cái này tai tinh? Đáng chết, lần này người chúng ta đồng minh cũng ít hơn một cổ tộc!”

“Nếu như hắn đối với Diệp Gia ra tay, việc này chúng ta còn là chớ để ý, bây giờ cái này tai tinh không ai trêu tới!”

Kết xa không địa phương thuyền bóng chiến ầm ĩ chủ cho nên tình

Kết xa không địa phương thuyền bóng chiến ầm ĩ chủ cho nên tình mặc dù đối với hắn mà nói, Diệp Cửu Khung cho hắn đưa đi minh phù không có đối với hắn và bạo chúa một trận chiến cho đến nhiều trợ giúp lớn, nhưng Diệp Cửu Khung này một phần tâm ý, hắn lại hoàn toàn có thể cảm thụ được.

Nhìn thấy Tiêu Vũ hướng về Diệp Gia mà đi, các tộc cùng khắp nơi vương giả, đều là kiêng dè không thôi, đồng thời cũng thầm thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt Tiêu Vũ không phải hướng bọn hắn đến.

Tiêu Vũ đi tiếp, người đá ở phía sau theo sát, tiến vào trong thành, hắn đến mức, mặc dù là này không người biết hắn, đối với hắn dạng này tổ hợp, cũng không nhịn được dồn dập liếc mắt.

Làm Tiêu Vũ đi tới Diệp Gia trước khi, Diệp Gia bên trong, tự nhiên cũng là bị kinh ra không ít nhân vật. Bộ tộc này vương giả, tộc chủ cùng với trưởng lão nhân vật đều rối rít xuất thân, xuất hiện ở Diệp Gia trước khi.

“Không biết Tiêu công tử đến ta Diệp Gia, có chuyện gì không?”

Địch kẻ thù xa khoa khốc thuyền học chiến ầm ĩ lông chim chiến

Diệp Gia bên trong, người vương giả kia vẻ mặt kiêng kỵ, bây giờ Tiêu Vũ hung danh ở Thập Châu có thể nói không ai không biết, trải qua cùng bạo chúa một trận chiến, bây giờ tu luyện người ai không quen biết?

Đến bây giờ theo hai đại cổ tộc bởi vì Tiêu Vũ mà biến mất, mặc dù là những vương giả này nhân vật, đối mặt Tiêu Vũ, cũng là muốn cảm giác được không nhỏ áp lực.

“Ta là Diệp Cửu Khung bằng hữu.” Tiêu Vũ trầm ngâm một chút, sau đó nói.

Hắn một câu nói này, mới khiến Diệp Gia những người này thần sắc khẩn trương giảm bớt không ít, ít nhất thoạt nhìn, Tiêu Vũ đối với Diệp Gia là không có địch ý gì.

Có điều, này Diệp Gia người hay là có chút bất an, dù sao

Diệp Cửu Khung đã bị gia tộc vứt bỏ, rời đi Diệp Gia, nếu như Tiêu Vũ là tới gạn hỏi việc này, bọn họ chỉ sợ vẫn là rơi không dứt tốt.

“Ta muốn hỏi, các ngươi bây giờ, có thể có hắn tin tức gì?” Tiêu Vũ lại một lần nữa đối với những người này dò hỏi.

Diệp Gia mấy người, cùng nhìn nhau, sau đó tên kia thoạt nhìn chỉ có Thiên Tông tu vi người đàn ông trung niên đi ra, lắc đầu nói: “Từ hắn không để ý gia tộc ngăn cản, cố ý muốn cùng bạo chúa 1 sau cuộc chiến, đã triệt để biến mất, chẳng biết đi đâu.”

“Các ngươi sẽ không có tìm qua hắn gì?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày.

“Tìm hắn? Hắn không để ý gia tộc ngăn cản, cố ý muốn đột phá Thành Vương, cùng bạo chúa một trận chiến, kết quả rơi vào mất đi hết thảy tu vi kết cục, dù cho tìm tới, thì có ích lợi gì?” Mở miệng người đàn ông trung niên này, chính là Diệp Gia gia chủ.

Tiêu Vũ minh bạch, đối với Diệp Gia tới nói, Diệp Cửu Khung vốn có thiên tư vô hạn, là bọn hắn vượt qua loạn thế lớn nhất kỳ vọng, nhưng để hắn, Diệp Cửu Khung cố ý cùng bạo chúa một trận chiến, mất đi hết thảy tu vi.

Hắn không để ý gia tộc ngăn cản, kết quả lại rơi vào kết quả như thế, để gia tộc đối với hắn triệt để thất vọng, bây giờ chỉ sợ đã triệt để đưa hắn từ bỏ, như thế nào lại nữa tìm hắn?

“Lúc trước hắn cùng với bạo chúa một trận chiến, kỳ thực là vì ta quan hệ, này là ta nợ hắn tình!” Tiêu Vũ âm thanh có chút trầm thấp.

Mặc dù đối với hắn mà nói,

Diệp Cửu Khung cho hắn đưa đi minh phù không có đối với hắn và bạo chúa một trận chiến cho đến nhiều trợ giúp lớn, nhưng

Diệp Cửu Khung này một phần tâm ý, hắn lại hoàn toàn có thể cảm thụ được.

Diệp Gia mấy người, không có bất kỳ giật mình, lúc trước bọn họ chỉ biết Diệp Cửu Khung đột nhiên muốn cố ý đột phá, cùng bạo chúa một trận chiến, ai khuyên cũng nghe không lọt, bây giờ mới biết, hắn làm như vậy, đúng là bởi vì Tiêu Vũ nguyên nhân!

Nếu sớm biết như vậy, bọn họ có lẽ thì sẽ không vậy vô tình vứt bỏ Diệp Cửu Khung, bởi vì Tiêu Vũ bây giờ lực uy hiếp, ở Thập Châu nơi tuyệt đối khủng bố!

“Hắn vốn là các ngươi Diệp Gia vượt qua loạn thế hy vọng, nhưng cũng bởi vì ta, mới có thể rơi xuống mất đi tu vi kết quả.” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Ta nợ hắn, đồng dạng, ta cũng nợ các ngươi Diệp Gia, bởi vì ta làm các ngươi mất đi hắn!”

Tiêu Vũ nói, khiến cho Diệp Gia bên trong những người này đều không thể bình tĩnh, mấy người cùng nhìn nhau, tựa hồ cũng rất giật mình.

Mất Diệp Cửu Khung, bọn họ lại đạt được một Tiêu Vũ?

Ai có thể nghĩ tới, sự tình lại lại có loại biến hóa này, lúc trước Diệp Cửu Khung không nói tới một chữ, bọn họ căn bản không biết, Diệp Cửu Khung cố ý cùng bạo chúa một trận chiến, lại là vì Tiêu Vũ quan hệ!

“Đoạn này thời gian, Tinh Thần Các người có thể từng tới?” Tiêu Vũ đột nhiên vừa là hỏi.

“Tinh Thần Các người? Bọn họ đến ta Diệp Gia làm cái gì?” Diệp Gia những người này, vừa là ngạc nhiên, không rõ Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ.

Kết khoa không kẻ thù khốc địch thuật bờ ruộng tháng kẻ thù xuyên qua chủ

“Bọn họ còn không có đem đồ vật đưa tới gì?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, tựa hồ có chút bất ngờ.

Diệp Gia người đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không rõ Tiêu Vũ mấy câu nói này ý tứ.

Liền tại bọn hắn lòng tràn đầy không hiểu trong khi, đột nhiên, chân trời có người bay tới, người còn chưa đến, liền xa xa nghe đến có thanh âm truyền tới, nói: “Tinh Thần Các Phong Lăng vương, phụng vốn lầu tôn chủ tâm ý, làm Diệp Gia đưa mấy thứ đồ, mời mọc Diệp Gia tiếp thu!”

“Tình huống thế nào? Tinh Thần Các người làm sao đến rồi?”

Địch xa kẻ thù mới địch bóng chỗ Dương Dương sườn núi ầm ĩ

Địch xa kẻ thù mới địch bóng chỗ Dương Dương sườn núi ầm ĩ theo thanh âm của hắn hạ xuống, chỉ thấy hắn đi theo phía sau hơn mười người nam nữ trẻ tuổi, mỗi người tay nâng một vật, vào thời khắc này 11 tiến lên.

“Bọn họ trong miệng tôn chủ là ai? Tại sao phải cho Diệp Gia tặng đồ?”

Này châu trong vòng, mấy cái khác cổ tộc đều có chút sững sờ, Tinh Thần Các nhưng mảnh này thế gian thế lực cường đại nhất, liền Đạo Thần Cung đều phải kiêng kỵ vài phần, có thể thấy được khủng bố.

Cái thế lực này nếu như cùng ta đại cổ tộc giao hảo, còn ai dám động cái này cổ tộc?

Người của Diệp gia, nghe đến lời này, UU đọc sách www.

&# 117; ukan &# 115; hu. &# 99; o m cũng là ngây người tại chỗ chốc lát. Tên kia lá vương giả, cực kỳ trước lấy lại tinh thần.

Tinh Thần Các đúng là phái ra vương giả nhân vật, hắn tự nhiên muốn đích thân tiến lên đón chào, trịnh trọng nói: “Diệp Gia Diệp Vũ Thanh, cung nghênh Phong Lăng vương!”

Mấy cái kia bị Tiêu Vũ kinh động bước ra Diệp Gia trưởng lão, cũng là chấn kinh đến thấp giọng bắt đầu giao lưu: “Tinh Thần Các làm sao đột nhiên chạy đến cho chúng ta Diệp Gia đưa gì đó?”

“Phong Lăng vương là Tinh Thần Các vương giả, liền hắn đều muốn xưng là tôn chủ người, rốt cuộc thân phận gì?”

“Chúng ta Diệp Gia khi nào cùng như vậy đại nhân vật từng có gặp nhau? Đối phương tại sao phải cho chúng ta tặng đồ?”

Mấy cái Diệp Gia trưởng lão và Diệp Gia đứng đầu đều lòng tràn đầy nghi hoặc, chỉ thấy cái kia Phong Lăng vương đi tới Diệp Gia vương giả Diệp Vũ Thanh trước mặt, cười nói: “Không cần đa lễ, ta phụng tôn chủ chi mệnh, chuyên tới để làm Diệp Gia đưa lên vài phần lễ vật, người đến!”

Phong Lăng vương vẫn chưa hạ thấp giọng, ngược lại là ở trong thanh âm rót vào Thần lực, khiến thanh âm của hắn xa xa truyền ra, tựa hồ là cố ý muốn những người khác nghe đến.

Theo thanh âm của hắn hạ xuống, chỉ thấy hắn đi theo phía sau hơn mười người nam nữ trẻ tuổi, mỗi người tay nâng một vật, vào thời khắc này 11 tiến lên.

“Phụng Tinh Thần Các tôn chủ chi mệnh, nay hướng về Diệp Gia đưa lên vương đạo khí mười cái, Vương cấp linh dược 20 cây, Vương cấp chiến quyết 8 bộ, Vương cấp công pháp bốn bộ, thú vương xương 13 hòn……”

Chợt nghe, Phong Lăng vương mặt mỉm cười, cái kia không nhanh không chậm, rồi lại thật lớn âm thanh, theo trong miệng hắn chầm chậm truyền ra, ấy tiếng truyền xa, hầu như khả năng truyền tới này châu các góc!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 702: Tôn Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này…… ông trời của ta, đây là cái gì tác phẩm?”

“Mấy thứ này gộp lại, so ra mà vượt mấy cái cổ tộc toàn bộ gốc gác đi? Tinh Thần Các vị tôn chủ này lai lịch gì? Lại đưa Diệp Gia nặng như vậy lễ nghi?”

“Diệp Gia rốt cuộc là đi rồi vận cứt chó gì, lại có thể nịnh bợ đến thứ đại nhân vật này?”

……

Phong Lăng vương báo ra những lễ vật kia, cố ý nói tới rất lớn tiếng, để các phe người toàn bộ đều có thể nghe được.

Này châu trong vòng, các tộc người nghe đến những lễ vật kia danh sách, tất cả đều bị chấn động rồi, hâm mộ không được.

Những lễ vật kia gộp lại giá trị, quả thực khả năng mua lại mấy cái cổ tộc, Diệp Gia tìm được mấy thứ này, thực lực không biết sẽ có bao nhiêu tăng lên!

Hơn nữa, Tinh Thần Các vị vương giả kia cố ý ở trước mắt bao người như vậy tặng lễ, rõ ràng biểu đạt một thái độ, Tinh Thần Các cùng Diệp Gia giao hảo, ai muốn động Diệp Gia, cũng phải cân nhắc một chút!

“Này……”

Vào lúc này, Diệp Gia vị vương giả kia Diệp Vũ Thanh, cùng vị gia chủ kia cùng các trưởng lão, cũng tất cả đều bị Phong Lăng vương báo ra lễ vật danh sách dọa cho bối rối.

Những lễ vật này giá trị, quả thực kinh người!

Hơn nữa, bọn họ như thế nào không biết, Tinh Thần Các này một cái thái độ, sẽ khiến Diệp Gia sau này không ai dám trêu chọc, liền Đạo Thần Cung đều có chỗ kiêng kỵ thực lực, ai dám đắc tội?

Nhưng mà, bọn hắn giờ phút này, dù cho sống được từ xa xưa, cũng là bị những lễ vật kia sợ đến choáng váng.

Vô duyên vô cớ, vị kia Tinh Thần Các tôn chủ tại sao muốn đưa bọn họ nặng như vậy lễ nghi? Thì tại sao muốn cố ý biểu đạt, biểu lộ muốn che chở Diệp Gia?

Vị tôn chủ kia, rốt cuộc là nhân vật nào? Cùng Diệp Gia là quan hệ như thế nào?

“Nhiều…… đa tạ Phong Lăng vương!” Diệp Gia vương giả Diệp Vũ Thanh, cái này đã thấy rất nhiều sóng gió vương giả, cũng là ngây người đã lâu, cuối cùng mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói cám ơn, lại là lo sợ tát mét mặt mày.

Hắn rất muốn hỏi vị tôn chủ kia rốt cuộc là ai cơ chứ, nhưng kiêng kỵ Tinh Thần Các thực lực, lại không dám tùy tiện hỏi dò, chỉ là vài lần muốn nói lại thôi.

“Không cần cảm ơn ta, những thứ này đều là chúng ta tôn chủ giao cho, ta có điều chỉ là phụng mệnh làm việc.” Phong Lăng vương cười cười, đối với Diệp Vũ Thanh khoát tay lia lịa.

Diệp Vũ Thanh cùng Diệp Gia bao nhiêu người đưa mắt nhìn nhau,

Trong lòng một bụng nghi vấn, lại là không một người xin hỏi.

Nhưng vào lúc này, Phong Lăng vương đột nhiên tiến lên, đi tới Tiêu Vũ trước người, quay Tiêu Vũ chính là hành lễ, nói: “Tinh Thần Các Viêm Châu phân Các chủ Phong Lăng, bái kiến tôn chủ!”

Một câu nói này, vừa là trực tiếp đem này châu mỗi một đại cổ tộc, cùng với Diệp Gia mọi người, toàn bộ đều dọa nạt bối rối.

Phong Lăng vương trong miệng tôn chủ, lại là Tiêu Vũ!

Nói như thế, Diệp Gia những lễ vật này, tất cả đều là Tiêu Vũ đưa?

Người của Diệp gia, kể cả người vương giả kia, lúc này chỉ cảm thấy đầu có chút say xe, trong lúc nhất thời chưa hoàn hồn lại.

“Ngươi tên là Phong Lăng vương?” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Mấy thứ này, là khi nào đưa đến Viêm Châu?”

Ban đầu ở Tiêu Vũ quyết định muốn đi Tiêu Gia thời gian, đã giao phó cho Cổ Dung, để hắn đem Hàn Châu hai gia tộc kia đưa đi vương đạo khí cùng vương thuốc đưa đến Diệp Gia, cho rằng hắn đối với Diệp Gia một điểm bồi thường.

Tinh Thần Các thế lực khổng lồ, khắp thế gian, Cổ Dung hiển nhiên là đem những thứ đó giao cho Viêm Châu người phụ trách, để hắn đưa tới, nhưng khoảng cách Tiêu Vũ giao cho đã trôi qua một đoạn thời gian, mấy thứ này, lại là bây giờ mới đưa đến.

“Đã có một thời gian, chỉ là ngày gần đây thuộc hạ sự tình khá nhiều, nhất thời không thể nhớ tới.” Phong Lăng vương ở Tiêu Vũ trước mặt, không dám chút nào dùng vương giả thân phận tướng ép.

Vốn đối với Tinh Thần Các cái này tuổi trẻ tôn chủ, dùng hắn vương giả thân phận, là có chút không quá coi trọng, nhưng bây giờ Tiêu Vũ là ai cơ chứ? Thực lực kia không kém gì bất kỳ vương giả!

Này đây, đối mặt bây giờ Tiêu Vũ, Phong Lăng vương là tâm phục khẩu phục, cam tâm tình nguyện tôn Tiêu Vũ làm chủ.

“Ngươi một phần tâm ý, ta đã minh bạch.” Tiêu Vũ gật gù.

Hắn đã nhìn ra, này Phong Lăng vương không phải quên, mà là cố ý chọn hắn ở đây thời điểm đưa tới, ở ngay trước mặt mọi người, cho hắn hành lễ, mục đích đúng là vì để cho hắn dương oai.

Vốn hắn chỉ cần đem gì đó đưa đến Diệp Gia có thể, nhưng hắn lại cố ý hưng sư động chúng, khiến cho mọi người đều biết, cũng là bởi vì hắn biết Tiêu Vũ muốn chiếu cố Diệp Gia.

Cho nên, hắn muốn cho thế nhân biết, Diệp Gia là Tiêu Vũ bảo bọc, mà Tiêu Vũ, là bọn hắn Tinh Thần Các vương giả đều phải tôn là trên tôn chủ!

“Tiêu…… tiêu……” Diệp Gia vương giả phục hồi tinh thần lại, liền vội vàng tiến lên, có thể C-K-Í-T..T...T á nửa ngày, vẫn cứ không biết là xưng hô như thế nào Tiêu Vũ mới tốt.

Kêu tên? Người ta nhưng Tinh Thần Các tôn chủ! Nhưng kêu tôn chủ? Đối phương một giới vãn bối, vừa tự xưng là Diệp Cửu Khung bằng hữu, hắn nếu kêu như vậy, tựa hồ cũng có chút không ổn.

“Không cần gò bó, gọi tên ta có thể.” Tiêu Vũ nói: “Diệp Cửu Khung là vì ta mới mất đi tu vi, đưa tới mấy thứ này, chỉ là ta đối với Diệp Gia một điểm bồi thường. Đương nhiên, ta hoàn toàn không cho rằng, mấy thứ này khả năng bù đắp hắn cho ta mà làm hy sinh, chỉ là một điểm tâm ý thôi.”

Trên thực tế, Tiêu Vũ trên người có nhiều hơn kinh người gì đó, tỷ như vương đạo khí hơn một nghìn, so với vương thuốc càng cao cấp linh dược cũng có vô số, công pháp gì chiến quyết, hắn càng muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Sở dĩ chỉ tặng này, là vì đưa nhiều lắm quá quý trọng, đối với Diệp Gia cũng không nhất định là sự tình tốt, ngược lại có thể sẽ cho Diệp Gia đưa tới tai nạn.

Dù cho hắn có một tòa núi lớn nhiều như vậy đồ ăn, nhưng muốn cho một con kiến một hơi nuốt vào, cũng chỉ sẽ đem kiến càng chết no!

Diệp Gia có bao nhiêu thực lực, cũng chỉ có thể tìm được bao nhiêu, không thể chịu đựng càng nhiều.

“Này…… là!” Diệp Vũ Thanh ngây người hồi lâu, cũng không biết đáp lại ra sao, chỉ có thể gật đầu, nói chuyện thái độ, lại như là đối với Tiêu Vũ thập phần cung kính vãn bối.

“Thế lực khắp nơi, ta hôm nay cũng hi vọng các ngươi có thể minh bạch một chuyện.” Tiêu Vũ sau khi nói xong, vừa là quay đầu, quay khắp nơi chú ý người nơi này mở miệng, nói: “Ta cùng với Diệp Gia Diệp Cửu Khung là sinh tử chi giao, ngày sau Diệp Cửu Khung gia tộc, liền ngang ngửa với gia tộc của ta, nếu có người gan dạ phạm, liền ngang ngửa với đối địch với ta!”

Một câu nói này ở Viêm Châu bầu trời vang vọng thật lâu, chấn động đến mức này châu mỗi một đại cổ tộc cùng vương giả, đều thật lâu không tiếng động.

Nếu là ngày trước, Tiêu Vũ một câu nói này cố nhiên không có bao nhiêu sức nặng, nhưng bây giờ, theo hai đại cổ tộc bởi vì hắn mà biến mất, lại có Tinh Thần Các vương giả ra mặt, tôn hắn làm đầu chủ, một câu nói này sức nặng, vậy thì hoàn toàn khác biệt!

Diệp Gia đám người, nghe xong Tiêu Vũ một câu nói này sau, cũng là một lần nữa ngây người, thật lâu không tiếng động, không ít người, lúc này đều lộ ra vẻ phức tạp.

Bọn họ lúc trước còn trách cứ Diệp Cửu Khung khư khư cố chấp, không để ý gia tộc tương lai, nhưng bây giờ, Diệp Cửu Khung cố chấp, lại là khiến Diệp Gia chiếm được Tiêu Vũ cùng Tinh Thần Các cường đại như vậy mạnh mẽ che chở!

Bọn họ từ bỏ Diệp Cửu Khung, Diệp Cửu Khung lại là vì bọn họ Diệp Gia thắng được núi dựa cường đại!

“Diệp Gia nếu là có hắn tin tức, phiền phức lập tức thông báo Tinh Thần Các, Tinh Thần Các người, sẽ đem việc này hãy nói cho ta biết.” Tiêu Vũ cuối cùng, quay Diệp Gia đám người giao cho.

Diệp Cửu Khung bây giờ mất đi hết thảy tu vi, không biết tung tích, một ngày không tìm được Diệp Cửu Khung, trong lòng hắn thì một ngày không cách nào an tâm, thủy chung đối với Diệp Cửu Khung ôm ấp thua thiệt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay trước tiên nợ một chương, ngày mai bù đắp.

Chương 703: Gặp Nhau Nữa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giao phó xong Diệp Gia sau khi, Tiêu Vũ rời đi, tiếp tục bước lên trở về Lan Châu đường.

Hắn đi tới Diệp Gia, biểu đạt ra thái độ, tin tưởng không lâu thì sẽ truyền tới Thập Châu các góc, để thế nhân biết, hắn hiện tại, cùng Diệp Gia có quan hệ mật thiết.

Không thể không nói, đây là một loại trào phúng.

Hắn vốn có thuộc về mình gia tộc, nhưng gia tộc kia lại là tiêu diệt. Tiêu Gia mới vừa diệt, hắn lại là xuất hiện, biểu đạt hắn đem cùng một gia tộc khác cùng sống chết thái độ.

Nghe nói tin tức này người, không có bất kỳ theo đáy lòng cảm thấy thổn thức.

“Vũ Nhi!”

Nửa ngày sau, Tiêu Vũ trở lại Lan Châu, Tiêu Vạn Thiên cùng Tiêu Viễn sông một mạch người, sớm tại đây đợi, thấy hắn trở về, mạch này người tất cả đều là lộ ra thập phần vẻ phức tạp.

Thông qua bùa truyền âm, bọn họ đã biết được, Tiêu Gia cuối cùng rơi vào kết cục.

“Cha, tổ phụ, ta hơi mệt chút, muốn nghỉ ngơi dưới.” Tiêu Vũ sau khi hạ xuống, gật gật đầu, lại là không có nhiều lời.

Theo chiến Quân Tà, đến tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, lại tới trở về Tiêu Gia, đoạn đường này hắn chốc lát chưa từng ngừng lại, bây giờ chấm dứt tất cả sau, đột nhiên cũng có một loại ủ rũ.

“Đã như vậy, Vũ Nhi ngươi phải đi nghỉ ngơi đi.” Tiêu Vạn Thiên miễn cưỡng lộ ra vẻ mỉm cười, cũng không hỏi nhiều.

Tiêu Gia một mạch người, cũng là mỗi người thần sắc phức tạp thấy Tiêu Vũ, không người mở miệng.

“Cổ Dung tiên sinh.” Tiêu Vũ tìm tới Cổ Dung, đem từ Tiêu Gia đoạt được trấn hồn mộc lấy ra, nói: “Đây là trấn hồn mộc, làm phiền ngươi thay ta đưa đến các ngươi linh vị đại nhân nơi đó, xin hắn thay thế mẫu thân ta giải chú!”

Lâm Vũ Nhu trúng chú đã sâu, theo Cổ Dung nói nói, bây giờ chỉ dùng tìm được rồi đầy đủ giải chú đồ vật, lại từ linh vị ra tay, tài năng giải trừ.

Bây giờ Lâm Vũ Nhu y nguyên còn tại vị kia thần bí linh vị đại nhân nơi đó, Tiêu Vũ muốn liên lạc vị đại nhân kia, cũng chỉ có thể thông qua Tinh Thần Các người.

Giao phó xong sự tình sau, Tiêu Vũ chẳng có cái gì cả nhiều lời, trên mặt lộ ra sâu sắc ủ rũ, một mình trở lại chính mình trong phòng.

“Ai da!” Tiêu Vạn Thiên gặp Tiêu Vũ như thế, trong lòng cũng là khó chịu, nói: “Những năm gần đây, Vũ Nhi một mình đi tiếp, lưng đeo nhiều lắm, cũng quá mệt mỏi, này đều là của ta không có tận cùng cha trách nhiệm!”

Mạch này còn sót lại Tiêu Gia người,

Cũng dồn dập trầm mặc xuống.

Trở về một quãng thời gian, theo Tinh Thần Các trong những người này, bọn họ đã biết rồi liên quan tới Tiêu Vũ các loại qua lại, sâu sắc biết Tiêu Vũ không dễ.

“Vũ Nhi là người phi thường, tin tưởng sẽ không dễ dàng như vậy bị ép vỡ, ngươi có con trai như thế, nên kiêu ngạo!” Tiêu Viễn sông vỗ vỗ Tiêu Vạn Thiên bả vai, an ủi nói.

Gật gù, Tiêu Vạn Thiên không nói thêm lời.

Mặc dù Tiêu Gia sau cùng kết cục làm hắn cùng mạch này tất cả mọi người rất là thổn thức, nhưng bọn họ cũng đều hiểu, kết quả kia đều không phải là Tiêu Vũ tạo thành.

Trở lại gian phòng của mình, Tiêu Vũ ngã ở trên giường, chìm hôn mê đi.

Từ hắn khôi phục trí nhớ của kiếp trước tới nay, đã không biết bao lâu không có chính thức ngủ, hầu như hết thảy nên thời gian ngủ, đều dùng đến rồi tu luyện.

Bây giờ, tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên và giải trừ Lâm Vũ Nhu chú thuật sự tình, rốt cục có một kết thúc, cũng làm cho hắn tâm trở nên chân thật không ít.

Chấm dứt xong việc này sau khi, kế tiếp, hắn rốt cục có thể chuyên tâm vì mình mà tu luyện, theo trên tâm tính, đây là một loại nói không nên lời thay đổi.

Này vừa cảm giác, Tiêu Vũ ngủ rất lâu, người đá đứng ở bên giường của hắn, không nhúc nhích, như là đang bảo vệ hắn.

Làm tỉnh lại sau giấc ngủ, Tiêu Vũ một lần nữa thu lại tâm tình, ở trên giường khoanh chân ngồi dậy.

Hắn mở ra hóa giới phù, phù bên trong lóe lên, một thứ, nhất thời xuất hiện ở trong tay.

"Thiên Căn…… thành đế?"

Tiêu Vũ trong miệng, tự mình lẩm bẩm.

Bây giờ ở trong tay hắn, tổng cộng có hai đạo Thiên Căn, trong đó một đạo là chính hắn chiếm được minh thổ, một đạo khác tất là Tiêu Vạn Thiên ở cổ địa bên trong đoạt được, cũng cho hắn.

"Cái gọi là loạn thế, thật chỉ là tranh cướp đế vị đơn giản như vậy sao? Nếu muốn thành đế, thì nhất định phải dung hợp Thiên Căn mới có thể?"

Tiêu Vũ trong đầu, vang trở lại Tiêu Gia Thánh Tổ từng thuyết pháp.

Loạn thế là một nhóm Đại Đế nhân vật đại nạn kỳ hạn, này một nhóm Đại Đế chết đi thời gian, sẽ là một nhóm khác người thành đế cơ hội.

Mà muốn thành Đại Đế, nhất định phải dung hợp Thiên Căn, nhận sự giúp đỡ Thiên Căn bên trong sức mạnh thần bí, mới khả năng đối kháng bị nguyền rủa thiên địa, phá vào Đế cảnh!

"Chẳng lẽ Thiên Căn bên trong, còn có cái khác ta không biết là gì đó?"

Tiêu Vũ trầm ngâm, trước hắn đã nếm thử dung hợp Thiên Căn, nhưng thất bại, bởi vì Thiên Căn bên trong chỉ là một loại cùng loại truyền thừa đại đạo lực lượng, đối với hắn căn bản không có hiệu quả gì.

Trầm ngâm chốc lát, Tiêu Vũ lựa chọn tiếp tục làm cho phù hợp này đạo thứ hai Thiên Căn, muốn nhìn một chút chính mình hay không không để ý đến cái gì.

Nhưng mà, đạo này Thiên Căn vào cơ thể, mang đến cho hắn một cảm giác vẫn là giống nhau, Thiên Căn bên trong ẩn chứa một loại thập phần thâm ảo đại đạo, không kém gì chí tôn cấp bậc, nhưng đối với hắn mà nói, thứ này vẫn là không có tác dụng gì.

Cảm thụ hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không thể ở Thiên Căn bên trong cảm nhận được Thánh Tổ theo như lời sức mạnh thần bí, ở trong đại đạo lực lượng, đối với hắn vừa là vô dụng, quyết đoán vừa là đem Thiên Căn lực lượng ép ra ngoài thân thể, biến thành bộ dáng của ban đầu.

“Xem ra Thiên Căn cùng loạn thế việc, e sợ còn không hết Thánh Tổ nói đơn giản như vậy.”

Tiêu Vũ than khẽ một tiếng, đem cái kia Thiên Căn, một lần nữa cất đi.

“A?”

Đúng lúc này, hắn cảm nhận được một luồng vương giả cấp bậc gợn sóng tiến lại, tại kia gợn sóng bên trong, còn có chứa một hắn thập phần khí tức quen thuộc.

“Mẫu thân!”

Tiêu Vũ thân thể run lên, lại bất chấp gì khác, lập tức thả ra trong tay hết thảy, vội vàng ra phòng đi.

Hắn đi tới trong viện, liền gặp Tiêu Gia còn lại dòng dõi kia người đã tất cả đi ra, trong khi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Trong đó, Tiêu Vạn Thiên con mắt dĩ nhiên đỏ chót, đứng ở nơi đó, kích động đến cả người run rẩy.

Ở giữa bầu trời kia, trước đây không lâu đạt được trấn hồn mộc sau rời đi Cổ Dung, bây giờ trở về, cùng hắn cùng trở về, còn có cái kia một đạo đã cùng Tiêu Vũ phân biệt đã lâu bóng người.

“Bốp!”

Cổ Dung rơi xuống đất, sau đó trực tiếp lui qua một bên, rất hiển nhiên hắn biết bây giờ thời điểm như thế này hắn không thích hợp ở đây.

Khi thấy thân ảnh quen thuộc kia, Tiêu Vũ con mắt đỏ, Tiêu Vạn Thiên tất là giống như hóa thân một khối gỗ, đứng ngây ra tại chỗ, dưới chân càng vào mọc ra rễ bình thường, một bước cũng không bước ra đi.

“Mẫu thân!”

Tiêu Vũ đã nhanh chóng tiến lên, lập tức kiểm tra một lần Lâm Vũ Nhu trạng thái, lập tức cũng không nhịn được có cảm giác muốn rơi lệ, “mẫu thân, trên người ngươi chú thuật, rốt cục giải khai!”

Thời khắc này Lâm Vũ Nhu, trên mặt cũng tràn đầy phức tạp, trong mắt ẩn ngấn lệ.

Nàng vẫn cho là tính mạng của mình không nhiều, trước đây Tiêu Vũ mặc dù đã cùng nàng đã nói có thể giải khai trên người nàng chú thuật, nhưng nàng cũng vẫn cho rằng đó là Tiêu Vũ hiếu thuận, dùng để an ủi lời của nàng.

Không muốn bây giờ, Tiêu Vũ càng thật làm được, tìm được thay thế nàng giải trừ trên người chú thuật kỳ vật!

“Để mẫu thân, khoảng thời gian này, nhất định ăn thật nhiều khổ?” Đã lâu không gặp Tiêu Vũ, bây giờ chú thuật đến mổ, Lâm Vũ Nhu âm thanh, nghe tới cũng có chút nghẹn ngào, duỗi ra run rẩy hai tay, đi khẽ vuốt Tiêu Vũ tóc.

Nàng vẫn là ôn nhu như vậy, như vậy phong nhã, ở nhìn thấy Tiêu Vũ trong giây lát này, tựa hồ ở trong mắt nàng, liền chỉ có Tiêu Vũ một người, Tiêu Vũ chính là nàng toàn thế giới!

Tác giả đông phương hành vân nói: Xin lỗi chương mới chậm, có điều ngày hôm qua nói rồi hôm nay sẽ bù nợ thì nhất định sẽ bù, chỉ là có thể sẽ tương đối trễ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 704: Cuối Cùng Cũng Đoàn Tụ

Đọc trên điện thoại

“Chỉ cần mẫu thân chú thuật đến mổ, hết thảy đều không tính là gì!” Tiêu Vũ lắc đầu mỉm cười.

Theo khôi phục trí nhớ của kiếp trước đến bây giờ, Lâm Vũ Nhu trên người chú thuật, vẫn là hắn trong lòng chuyện quan trọng nhất một trong, nhưng mà lại là kéo dài lâu như vậy tài năng giải trừ, thời khắc này hắn đều có chút không thể bình tĩnh.

“Tốt! Tốt!” Lâm Vũ Nhu trọng trọng gật đầu, con mắt lại là đỏ.

Tiêu Vũ hiếu tâm, làm nàng vui mừng, thời khắc này nhiều năm như vậy các loại chua xót, đột nhiên đồng thời xông lên trong lòng của nàng, không khỏi làm nội tâm của nàng có chút cay cay.

“Vũ…… vũ nhu!” Cho đến lúc này, Tiêu Vạn Thiên âm thanh, mới rốt cục vang lên, mang theo run rẩy, mang theo không thể tin được.

Này một thanh âm để Lâm Vũ Nhu cả người run lên, tựa hồ cho tới giờ khắc này, nàng mới chú ý tới Tiêu Vũ ngoài ra người. Làm nhìn phía Tiêu Vũ phía sau, nhìn thấy tấm kia quen thuộc mặt, vừa nhìn thấy Tiêu Viễn sông mạch này người, Lâm Vũ Nhu ngây tại chỗ, trong mắt nước mắt, cuồn cuộn rơi.

Khoảng thời gian này, mặc dù Thập Châu tin tức không dứt, nhưng Lâm Vũ Nhu chưa bao giờ biết được, bởi vì nàng vị trí rời xa trần thế, căn bản không biết là thế gian xảy ra chuyện gì.

Lúc này, khi nhìn thấy Tiêu Vạn Thiên tấm kia quen thuộc mà xa lạ mặt, Lâm Vũ Nhu hầu như không thể tin được chính mình nhìn thấy tất cả.

“Mẫu thân, ta đáp ứng ngươi, sẽ tìm được cha, ta không có quên!” Tiêu Vũ cũng vì Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên gặp lại, cảm thấy cao hứng. Hắn lôi kéo Lâm Vũ Nhu, hướng đi Tiêu Vạn Thiên.

Đã bao nhiêu năm, từ hắn lúc mới sinh ra, bọn họ một nhà ba người liền chưa từng có gặp nhau qua, này đoàn tụ một khắc, bọn họ đã đợi đã bao nhiêu năm?

“Thật sự…… là ngươi?” Lâm Vũ Nhu khóc không thành tiếng, lệ như suối trào, nỉ non âm thanh, như cùng sống ở trong mơ.

“Là ta!” Tiêu Vạn Thiên mắt hổ có nước mắt, trọng trọng gật đầu, nức nở nói: “Nhiều năm như vậy, ta cho các ngươi chịu khổ!”

Một câu nói này nói ra, Lâm Vũ Nhu rốt cục tin tưởng, trước mắt tất cả những thứ này là chân thật!

Địch kẻ thù xa kẻ thù mới thuyền thuật chiến cô bờ ruộng xa tôn

Trước mặt nàng khuôn mặt này, mặc dù đã gần hai mươi năm không thấy, mặt trên nhiều hơn rất nhiều tang thương, rất nhiều biến hóa, nhưng nàng lại sống mãi không thể quên!

Nhìn thấy tình cảnh này, Tiêu Vũ lặng lẽ lui sang một bên. Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu hai vợ chồng bao năm không thấy, mà hắn dù sao cũng hai người cũng đã sinh hoạt qua một đoạn thời gian.

Thời điểm như thế này, nên lưu cho bọn hắn.

Tiêu Viễn sông bọn người, cũng đều hết sức ăn ý, không nói tiếng nào, một lát sau trong nội viện này mọi người lặng lẽ rời đi, chỉ để lại Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu hai vợ chồng một mình ở chung.

Từ biệt nhiều năm, rốt cục gặp lại, lúc trước phân biệt lúc, chỉ sợ bọn họ đều vẫn chỉ là chừng hai mươi, như là Tiêu Vũ bây giờ bình thường tuổi trẻ nhân vật, bây giờ gặp lại, cũng đã đi vào 40.

Nhiều năm như vậy không cách nào gặp nhau ngôn ngữ, chỉ sợ bọn họ nói tới lại lâu cũng khó khăn nói xong.

“Cổ Dung tiên sinh!” Tiêu Vũ theo trong sân sau khi rời đi, tìm tới Cổ Dung, nói: “Ta muốn hỏi thăm ngươi một ít chuyện.”

Từ Đạo Thần Cung sau khi rời đi, Tiêu Vũ vào qua cổ địa, đấu qua thiên kiêu, đã trải qua rất nhiều, nhưng mà rất nhiều chuyện, hắn đến bây giờ đều không thế nào chú ý, nhưng để sau này đường, hắn bây giờ tất yếu tiến hành nghe ngóng.

Hắn hướng về Cổ Dung hỏi thăm một ít chuyện, ví dụ như Đạo Thần Cung đi ra tuổi trẻ yêu nghiệt bên trong, tại đây trong một khoảng thời gian, đột phá đến vương giả cảnh giới, có bao nhiêu người, các nơi tuổi trẻ thiên kiêu, lại có bao nhiêu người, đã chiếm được Thiên Căn các loại.

Tinh Thần Các thế lực khắp Thập Châu, những tin tức này đối với bọn họ tới nói đều không khó nắm giữ,

Rất nhanh Cổ Dung liền đem đã chiếm được Thiên Căn, hoặc là đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ nhân vật xếp danh sách, giao cho Tiêu Vũ trong tay.

“Một đoạn thời gian trôi qua, không nghĩ tới đã có nhiều nhân vật như vậy đột phá Thành Vương!”

Tiêu Vũ thấy này Cổ Dung sửa sang lại tin tức, những thứ này đều là hắn sau này trên đường, rất có thể phải đối mặt nhân vật.

Xích Viêm, cái này ở Đạo Thần Cung bên trong, đã cùng Diệp Cửu Khung giao thủ tuổi trẻ yêu nghiệt, trước đó không lâu đã chiếm được Thiên Căn, đi vào Vương cảnh, đột phá thời gian, gợi ra khủng bố dị tượng, trong vòng vạn dặm ánh lửa một mảnh, đốt sạch vạn vật!

Ninh Công Tử, đế tộc hậu nhân, tin đồn hắn đã sớm đạt được Vương cảnh, chỉ là hắn tựa hồ đối với Thiên Căn cùng loạn thế việc có hiểu biết, hết sức đè nén tu vi của mình, trước đó không lâu rốt cuộc cũng tìm được Thiên Căn, chính thức xưng vương!

Hàn Ngưng Yên, cái này Hàn gia thiên nữ cũng đột phá, chiếm được thích hợp chính nàng Thiên Căn.

Trừ lần đó ra, còn có rất rất nhiều, Tiêu Vũ hoặc là quen thuộc, hoặc là tên xa lạ.

Tổng thể mà nói, khi hắn tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, chấm dứt cùng Tiêu Gia ân oán trong khoảng thời gian này, trẻ tuổi bên trong, ít nhất đã có mười mấy tên nhân vật, đã đột phá đến vương giả cảnh giới.

“Này, đều sẽ là ta sau đó phải đối mặt đối thủ!” Tiêu Vũ trong lòng trầm ngâm.

Lam đế trước khi ở Đạo Thần Cung bên trong tuyên bố qua sự tình, bây giờ ở trẻ tuổi bên trong đã không ai không biết, thậm chí mỗi một đại cổ tộc cùng thế lực, đối với cái này cũng thập phần ý động.

Một vị Đại Đế muốn chọn ra một truyền nhân, nhưng lại sẽ đem đế nữ rất nhiều, bất kỳ thế lực nào, hoặc là bất kỳ người trẻ tuổi có thể tranh chấp cơ hội này, liền dựa lưng một vị còn sống Đại Đế, không ai không động tâm!

“E sợ này một đoạn thời gian trôi qua sau, vừa là có không ít người xông qua hiểu rõ lam đế bày thử thách!”

Tiêu Vũ trong lòng minh bạch, tại đây trăm hoa đua nở, yêu nghiệt cùng xuất hiện thời gian trong, khả năng thông qua lam đế khảo nghiệm người trẻ tuổi, nên sẽ không quá ít.

Nếu như nói, loạn thế kỳ hạn thực sự là thế gian Đại Đế thời hạn, vậy lam đế đại nạn cũng sắp đến rồi.

Nói cách khác, hắn sẽ không chờ thật lâu mới sẽ chọn ra cái gọi là truyền nhân, ngược lại, có thể không tốn thời gian dài, vị kia Đại Đế thì sẽ làm ra quyết định sau cùng, chọn lựa truyền nhân, đem Lam Thiên Ngữ báo đáp.

“Có phải loạn thế thực sự là Đế giả nhân vật đại nạn? Lam đế tự biết đại nạn sắp tới, cho nên mới phải làm một cách công khai tuyên bố chuyện như vậy?”

Tiêu Vũ đột nhiên, có chút minh bạch lam đế cái kia 1 quyết định ý tứ, tựa hồ để cho thời gian của hắn đã không nhiều, hắn nhất định phải trước ở lam đế làm ra quyết định, đem Lam Thiên Ngữ hứa cho người khác trước khi đột phá đến Vương cảnh, xông qua lam đế bày thử thách!

Mặc dù nóng lòng, nhưng Tiêu Vũ không có lập tức rời đi, mà là lại đang Tinh Thần Các bên trong dừng lại mấy ngày.

Bọn họ một nhà ba người nhiều năm như vậy tài năng đoàn tụ, mặc dù là lại nóng lòng, Tiêu Vũ cũng không đành lòng nhanh như vậy thì lại để cho cha mẹ chịu đựng chia lìa nỗi khổ.

Hắn dùng mấy ngày, dùng để làm bạn cha mẹ, mấy ngày sau, mới hướng về cha mẹ biểu đạt chính mình muốn rời khỏi một quãng thời gian ý nghĩ.

“Nam nhi chí tại bốn phương, ngươi đã trưởng thành, đã so với cha còn cường đại hơn, vô luận ngươi muốn làm cái gì, đều không cần băn khoăn!” Tiêu Vạn Thiên đối với Tiêu Vũ muốn rời khỏi ý nghĩ, tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, chỉ là cũng không khỏi thở dài.

“Quãng thời gian này, ngươi để giải trừ trên người mẫu thân chú thuật, cùng tìm được phụ thân ngươi, đã ăn quá khổ nhiều, cũng nên để chính ngươi mà cố gắng, mẫu thân bất cứ lúc nào đều sẽ ủng hộ ngươi!” Lâm Vũ Nhu cũng là cười nói.

Nàng đồng dạng văn minh, không muốn trở thành Tiêu Vũ ràng buộc, nếu không trước đây Tiêu Vũ bị Long Tuyền Tông đuổi giết thời gian, nàng cũng sẽ không lựa chọn tại loại này trong khi, ảm đạm rời đi.

Kết xa kẻ thù phương xa địch bóng chiến lạnh độc thi bờ ruộng

Kết xa kẻ thù phương xa địch bóng chiến lạnh độc thi bờ ruộng Hàn Ngưng Yên, cái này Hàn gia thiên nữ cũng đột phá, chiếm được thích hợp chính nàng Thiên Căn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần gia thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 705: Vào Loạn Vùng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cáo biệt cha mẹ, Tiêu Vũ đưa bọn họ giao cho Tinh Thần Các chiếu cố, nghĩ đến nên không có người nào dám đến Tinh Thần Các bên trong ra tay với bọn họ.

Mặc dù trong lòng, đối với Tinh Thần Các vị thần chủ kia đại nhân tràn đầy nghi hoặc, cũng đến nay không biết là, Tinh Thần Các vì sao phải đưa hắn tôn làm tôn chủ, nhưng Tiêu Vũ cũng biết, hỏi dò Cổ Dung cùng Nhan Hạo, đều hỏi không ra kết quả, này đây cũng không hỏi nhiều nữa.

Cổ Dung nói cho hắn biết, linh vị đại nhân trước mắt còn hoàn mỹ thoát thân, đợi cho cơ hội thích hợp, linh vị đại nhân tất nhiên là sẽ gặp hắn, để hắn không nên gấp gáp.

Tổng thể mà nói, Tiêu Vũ cảm nhận được Tinh Thần Các đối với hắn không có ác ý, bởi vậy đem cha mẹ giao cho Tinh Thần Các chiếu cố, cũng có thể để hắn an tâm.

An bài xong tất cả những thứ này sau khi, Tiêu Vũ lại lên đường, mang tới người đá Tiểu Cửu, lần này hắn không hề rời đi Lan Châu, mà là thẳng đến Thánh Thành mà đi.

“Lần này, ta sẽ tiến vào các đại cổ địa, một lòng xung kích Vương cảnh!”

Trong lòng hồi tưởng lại qua lại cùng Lam Thiên Ngữ các loại, còn có trước khi hai lần, gặp sinh tử đại kiếp nạn lúc, cái kia đột nhiên xuất hiện, cứu hắn, lại không chịu lộ diện tiếng đàn.

Cô gái kia, bất tri bất giác đã ở Tiêu Vũ trong lòng, chiếm cứ thập phần vị trí trọng yếu.

Cha mẹ việc chấm dứt, bây giờ, hắn rốt cục có thể một lòng vì mục tiêu của mình, chính mình ngày xưa ước định mà nỗ lực!

Lan Châu, này châu vừa gọi bằng Thánh châu, này châu trung tâm, đó chính là Thánh Thành cùng Đạo Thần Cung vị trí.

Ở Thánh Thành ở ngoài cách đó không xa, có một đại cổ địa, được xưng loạn vùng, lúc trước Tiêu Vũ đi tới Thánh Thành lúc, từng nghĩ tới đến nơi này tìm kiếm Tiêu Vạn Thiên, nhưng cũng bởi vì các loại nguyên nhân chậm trễ.

“Nơi này chính là loạn vùng?”

Tiêu Vũ bay tới, giáng lâm ở loạn vùng trước khi.

Hướng phía trong nhìn tới, chỉ thấy nơi đây lộ ra một loại hỗn loạn khí tức.

Tại kia ở trong, cỏ cây đang không ngừng biến ảo, thời khắc này còn xanh um tươi tốt, sau một khắc đột nhiên lại trở nên khô vàng, lá rụng phiêu linh, nhưng mà chỉ chớp mắt, trên cây lá cây liền vừa là mọc ra, trong chớp mắt vừa treo đầy ngọn cây.

Phảng phất, ở cái địa phương này, trong nháy mắt, chính là vô tận năm tháng trôi qua.

Nhưng mà, một vài gỗ lớn, đột nhiên cũng sẽ ở trong chớp mắt nhỏ đi, hóa thành vừa mới mọc ra cây giống, cỏ khô cũng sẽ biến thành chồi non.

Tựa hồ nơi này bên trong,

Có hỗn loạn sức mạnh thời gian, loại này lực lượng thời gian khi thì thuận, khi thì phản, làm cho cỏ cây khi thì lập tức khô héo, vừa khi thì giống như vừa mới mọc ra, thập phần quỷ dị.

Đây là loạn vùng, nơi đây cùng không vực có chút tương tự, không vực là vì trùng điệp không gian, làm cho đại đạo lực lượng ảnh hưởng lẫn nhau, trở nên hỗn loạn, nhưng ở này loạn vùng bên trong, lại là có hỗn loạn lực lượng thời gian.

Một gã già nua sắp chết ông lão, tiến vào nơi này, có thể sẽ trong chớp mắt biến thành một đứa bé.

Nhưng tương tự, một vừa mới ra đời trẻ con, nếu là bị những sức mạnh này ảnh hưởng, cũng có thể sẽ trong nháy mắt chết già!

Loại sức mạnh này thập phần khủng bố, không người nào dám dễ dàng đề cập, nơi này cũng bởi vậy mới có thể được xưng là loạn vùng.

“Người nào?”

Tiêu Vũ mới vừa đến loạn vùng trước khi, nhất thời chính là có người hiện thân, mở miệng gầm lên.

Các đại cổ địa, bây giờ đến chỗ nào đều không thể thiếu thế lực lớn người, làm tranh cướp Thiên Căn, bọn họ hết sức hạn chế người bình thường ra vào, phái người thủ phía bên ngoài một điểm cũng không kì lạ.

“Là ngươi!”

Khi thấy Tiêu Vũ, này một đám xuất hiện đám người hoàn toàn biến sắc, vốn còn muốn ngăn cản tâm tình, cũng lập tức trở nên bất an.

Bây giờ Tiêu Vũ, hung danh quá đựng, liên tục xoá bỏ hai cái cổ tộc, ai không kiêng kỵ?

Nhìn những người này một chút, Tiêu Vũ không để ý đến dự định, cất bước đi về phía trước.

Loạn vùng mặc dù bình thường không thể dễ dàng đề cập, nhưng có Đạo Thần Cung cho ra con đường sau, bây giờ đã có thể ra vào, không đến mức sẽ bị sức mạnh thời gian khiến cho lập tức chết già.

Thấy Tiêu Vũ tiến vào loạn vùng, những thế lực lớn kia thủ người ở chỗ này căn bản không dám ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Vũ tiến vào bên trong.

“Nguyên lai loạn vùng là hỗn loạn lực lượng thời gian!”

Tiêu Vũ triển khai Đạo Thần Cung đoạt được bản đồ, ấn lại trong bản vẽ lộ tuyến tiến lên.

Mặc dù là hắn, ở loại hỗn loạn này sức mạnh thời gian bên trong cũng không dám đi loạn, bởi vì chớp mắt thì có thể khiến người ta chết già sức mạnh quá kinh khủng, không có ai có thể không kiêng kỵ.

“A?”

Đi ở chỗ này, Tiêu Vũ chú ý tới, tại kia hỗn loạn lực lượng thời gian dưới, nơi này, khắp nơi lộ ra kinh người mùi thuốc.

Bởi vì đã bị lực lượng thời gian ảnh hưởng, ở loạn vùng bên trong tùy ý có thể thấy được một vài niên đại đạt được vạn năm, thậm chí càng lâu linh dược!

Thế nhưng, bởi vì những linh dược kia sinh trưởng nhận được sức mạnh thời gian ảnh hưởng khu vực, lại là không người dám hái, bởi vì một khi tiến vào những khu vực kia, mọi người cũng sẽ lập tức liền lực lượng thời gian ảnh hưởng, trở nên già nua.

Ở loạn vùng bên trong, niên đại kinh người linh dược khắp nơi tồn tại, mặc dù bởi vì hỗn loạn sức mạnh thời gian, những linh dược kia có thể sau một khắc sẽ thối lui niên đại, nhưng nếu là tài năng ở nó trưởng thành sau thời gian trong lấy xuống, cái này tất nhiên sẽ là giá trị kinh người gì đó.

“Linh dược ở loại sức mạnh này dưới, sẽ tăng tốc độ sinh trưởng?”

Tiêu Vũ thấy này, lại là trong lòng hơi động.

Hắn cửu sắc Thanh Liên, muốn sinh trưởng hết sức khó khăn, nếu như loại tại đây loạn vùng bên trong, sẽ như thế nào?

“Có lẽ có hi vọng khả thi!”

Mặc dù nơi này lực lượng thời gian thái quá hỗn loạn, thời gian đều không phải là chỉ là xuôi dòng, nếu như thời gian nghịch lưu, cửu sắc Thanh Liên không chỉ không thể nhanh chóng trưởng thành, ngược lại có thể sẽ thoái hóa.

Nhưng Tiêu Vũ lại là cảm giác, này hỗn loạn thời gian, tựa hồ cũng tồn tại một loại nào đó quy luật, chỉ cần có thể nắm giữ những quy luật này, có lẽ hắn liền có khả năng để cửu sắc Thanh Liên tăng tốc độ sinh trưởng, để mảnh thứ hai cánh sen chính thức thành thục.

Có ý nghĩ như vậy sau, Tiêu Vũ lúc này tìm một chỗ, ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại, chăm chú cảm thụ được này lực lượng thời gian nghịch thuận biến hóa ở giữa quy luật.

Thời gian cùng không gian, cái này ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong, cũng là thuộc về chí cao vô thượng đại đạo, cho dù là Tiêu Vũ loại này đứng đầu nhất chí tôn nhân vật, lĩnh ngộ trình độ cũng sẽ không rất cao.

Này hai đạo là nhất là cả người cùng phức tạp vô thượng đại đạo, giống như con đường sinh tử bình thường, mặc dù là chí tôn nhân vật, khả năng đối với loại này vô thượng đại đạo thêm một phần cảm kích, thực lực đều sẽ có một to lớn tăng lên.

Tiêu Vũ đối với thời gian chi đạo lĩnh ngộ, cũng không tính sâu, nhưng ít ra so với cái khác chí tôn, hắn lĩnh ngộ đã không thấp.

Bây giờ, hắn mặc dù không cách nào đối kháng này hỗn loạn sức mạnh thời gian, nhưng chỉ là thăm dò này biến hóa quy luật, sẽ không có quá lớn khó khăn.

Nhắm mắt gian, Tiêu Vũ cũng không chỉ là quan sát thời gian thay đổi quy luật, đồng thời đã ở tu luyện chiến chữ ấn.

Lực lượng thời gian có thể khiến người ta thân thể lập tức già yếu, mất đi mạnh mẽ sinh cơ, hắn suy nghĩ, nếu là chiến chữ ấn ở trong môi trường này tu luyện, hay không cũng có thể để nhục thể của hắn sinh ra một loại đối kháng thời gian năng lực?

Vừa quan sát vừa tu luyện bên trong, Tiêu Vũ bắt đầu thử, tiến vào đường sống ngoài ra địa phương, ở này đã bị lực lượng thời gian ảnh hưởng địa phương biên giới, tu luyện đứng chữ ấn.

Trong lúc vô tình, hắn ở trong quá trình tu luyện, càng dần dần cách an toàn lộ tuyến càng ngày càng xa, càng lúc càng thâm nhập đến này đã bị lực lượng thời gian ảnh hưởng khu vực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 706: Xung Kích Vương Cảnh

Đọc trên điện thoại

Như là Tiêu Vũ suy nghĩ, chiến chữ ấn Thần Uy khó lường, theo tại khác biệt trong hoàn cảnh tu luyện, này ấn thì sẽ để thân thể sinh ra đối ứng hoàn cảnh khác nhau năng lực.

Tiêu Vũ ở này hỗn loạn thời gian khu vực ở trong tu luyện, ngay từ đầu, hắn vừa mới đi vào này lĩnh vực, trên người huyết nhục thì lập tức khô quắt xuống, mái tóc màu đen trở nên hoa râm, thậm chí từng cây từng cây bay xuống.

Một cái sơ sẩy, hắn ở một khắc tiếp theo, có thể thì sẽ trực tiếp chết già, hóa thành một đống xương khô!

Nhưng mà dưới một khắc gian, hắn tóc trắng phơ diệt hết, thậm chí thân thể không dứt nhỏ đi, càng đã biến thành một đúc từ ngọc đứa bé.

Tại đây hỗn loạn lực lượng thời gian bên trong tu luyện, dù cho đối với Tiêu Vũ tới nói, cũng là tràn đầy nguy hiểm, hoặc là có thể sẽ trực tiếp chết già, hoặc là có thể sẽ bị nghịch chuyển năm tháng, trở về đến hắn sinh ra trước khi hư vô.

Bất kể là bên nào, một khi hắn chết đi, lực lượng thời gian coi như lại ảnh hưởng, hắn cũng không khả năng lại sống lại!

Loại này biến ảo, làm cho Tiêu Vũ nhìn qua thập phần quỷ dị, khi thì hóa thành một sắp chết lão nhân, khi thì vừa hóa thành một đứa bé.

Địch không kẻ thù khốc địch xem kỹ chiến dương thuyền học

Dần dần, chiến chữ ấn rốt cục phát huy ra một vài hiệu dụng, để lực lượng thời gian đối với ảnh hưởng của hắn dần dần giảm bớt.

Nhưng mà, thường xuyên như thế, Tiêu Vũ sẽ tiến vào chịu đựng sức mạnh thời gian ảnh hưởng càng sâu địa phương, rời xa cái kia an toàn lộ tuyến, mỗi lần như thế, nhục thể của hắn đã bị lực lượng thời gian ảnh hưởng trình độ lại càng lớn, thủy chung là bờ vực sinh tử du đãng.

Hắn như vậy tu luyện, quả thực cùng muốn chết không có khác nhau, nhưng hắn lại là không có một tia muốn dừng lại ý tứ.

Dần dần, theo Tiêu Vũ không dứt rời xa cái kia hoàn toàn lộ tuyến, nhục thể của hắn, ở chiến chữ ấn trong tu luyện, bắt đầu từ từ xuất hiện biến hóa.

Vốn, hắn chỉ là tu luyện chiến chữ ấn, nhưng đến mặt sau, trên người hắn tinh thần lực, hoa sen hình bóng, khí ấn này toàn bộ đều xuất hiện!

Những thứ này đều là khả năng tăng cường Tiêu Vũ lực lượng của thân thể, hắn ở nung nấu, nhận sự giúp đỡ thời gian lực lượng, muốn những sức mạnh này chính thức hòa làm một thể, mà không phải chỉ là ở trong cơ thể hắn lẫn nhau phù hợp!

Chỉ thấy hắn càng là cả người, trên người này vài loại sức mạnh giữa lẫn nhau cộng hưởng, lại càng rõ ràng, làm cho hắn toàn bộ thân thể, đều lộ ra từng trận mênh mông khí tức, giống như trong cơ thể giấu biển, lộ ra mãnh liệt tiếng phóng đãng, vừa phảng phất có từng trận kinh lôi có tiếng, theo nhục thể của hắn bên trong truyền ra.

Ở nơi này trong quá trình tu luyện, để Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, theo hắn đã rời xa đường an toàn, người đá Tiểu Cửu lại cũng theo sát, nó lại không thể chút nào lực lượng thời gian ảnh hưởng.

Điều này làm cho Tiêu Vũ rơi vào trầm tư.

Người đá này sinh ra vào đại đạo hỗn loạn vị trí, đại đa số vương giả nhân vật đại đạo lực lượng, đều khó mà đau đớn nó, sẽ bị nó dễ dàng hóa giải, có một loại tương tự với vạn pháp bất xâm thần thông.

Nhưng mà, không vực Hỗn Loạn Chi Địa lực hoàn toàn không kể cả lực lượng thời gian, mặc dù là có, cường độ cũng còn kém rất rất xa loạn vùng, người đá này ở đây, lại cũng có thể không bị ảnh hưởng.

“Chẳng lẽ bởi vì nó là tảng đá quan hệ?” Tiêu Vũ âm thầm trầm ngâm, luôn cảm giác, người đá này là làm hắn càng ngày càng xem không hiểu.

Hắn lắc lắc đầu, không có tiếp tục suy nghĩ sâu xa, tiếp tục tu luyện lên chiến chữ ấn đến.

Theo tu luyện sau một khoảng thời gian, Tiêu Vũ mặc dù còn không cách nào hoàn toàn dựa vào chiến chữ ấn đến đối kháng lực lượng thời gian, nhưng thời gian thuận nghịch ở giữa thay đổi, lại là đại khái tìm tòi tới.

Sau khoa khoa mới sau bóng chiến cô lông chim xuyên qua kỹ

Chỉ cần hắn ở thời gian xuôi dòng thời gian gieo xuống cửu sắc Thanh Liên, lại với thời gian nghịch chuyển thời điểm lấy xuống,

Thu vào hóa giới phù, liền có thể để cửu sắc Thanh Liên tăng nhanh sinh trưởng, mà không cần đã bị thời gian nghịch chuyển lực lượng ảnh hưởng.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ bây giờ phải tiếp tục tu luyện, dùng thân thể lực lượng xung kích vương giả, loại này vô thượng đại đạo rèn luyện, đối chiến chữ ấn cùng nhục thể của hắn đều có chỗ tốt to lớn, hắn cũng không có khả năng lắm tu luyện chốc lát, liền đi hái cửu sắc Thanh Liên, lại qua một lát sau, nữa gieo xuống.

Cứ như vậy hắn sẽ rất khó tập trung.

“Tiểu Cửu, cho ngươi cái nhiệm vụ.” Tiêu Vũ cuối cùng đưa ánh mắt bỏ vào người đá trên người.

Người đá này bây giờ đã càng ngày càng có thể hiểu được hắn ý tứ, hơn nữa nó không thể lực lượng thời gian ảnh hưởng, ở Tiêu Vũ đem cửu sắc Thanh Liên cùng hóa giới phù giao cho nó sau, trực tiếp liền hướng càng sâu khu vực đã đi, nơi đó sức mạnh thời gian cũng càng thêm hỗn loạn, càng thêm mãnh liệt!

Người đá sau khi rời đi, Tiêu Vũ liền tiếp tục tu luyện lên.

Khi hắn nhắm mắt ngồi xếp bằng địa phương, lộ ra từng trận kinh người gợn sóng, các loại tăng cường lực lượng của thân thể, ở trong cơ thể hắn lẫn nhau cộng hưởng, kết hợp chiến chữ ấn sinh trưởng, khiến trên người hắn lộ ra thập phần khí tức kinh người.

“Ầm!”

Sau xa kẻ thù khốc thuyền hận từ dương tiếp chiến ta

Đột nhiên, Tiêu Vũ xung quanh cơ thể, sức mạnh đất trời đột nhiên cuồng bạo lên, quanh thân đại đạo lực lượng không yên, như là đã bị một loại nào đó chạm đến!

Sau xa kẻ thù khốc thuyền hận từ dương tiếp chiến ta chỉ thấy hắn càng là cả người, trên người này vài loại sức mạnh giữa lẫn nhau cộng hưởng, lại càng rõ ràng, làm cho hắn toàn bộ thân thể, đều lộ ra từng trận mênh mông khí tức, giống như trong cơ thể giấu biển, lộ ra mãnh liệt tiếng phóng đãng, vừa phảng phất có từng trận kinh lôi có tiếng, theo nhục thể của hắn bên trong truyền ra.

Vào đúng lúc này, theo chiến chữ ấn mạnh mẽ, Tiêu Vũ thân thể cường độ, cũng lên một tầng nữa. Đạt được bước đi này sau, hắn loại kia chạm tới Vương cảnh ngưỡng cửa cảm giác, rốt cục xuất hiện lần nữa!

Bởi vì trong cơ thể tồn tại sức mạnh nguyền rủa, Tiêu Vũ không thể như người thường giống nhau, ngưng tụ đạo văn đột phá Thành Vương, thậm chí, trong cơ thể hắn không thể có thuộc về bất kỳ một cảnh giới gợn sóng, nếu không sức mạnh nguyền rủa sẽ đưa tới sức mạnh kinh khủng!

Nhưng bây giờ, hắn tu luyện chiến chữ ấn, lộ ra gợn sóng lại không thuộc về bất kỳ cảnh giới nào, mà là thuần túy nhất thân thể lực lượng!

Sức mạnh nguyền rủa không cho phép hắn tu luyện, không cho hắn mượn dùng các loại bên trong đất trời đại đạo lực lượng, để trong thiên địa tất cả sức mạnh đều đối với hắn sản sinh bài xích, nhưng mà, hắn nhục thân của mình trở nên mạnh mẽ, sức mạnh nguyền rủa lại là sẽ không ảnh hưởng!

Ở vào giờ khắc này, Tiêu Vũ cái kia thân thể cường hãn, đã đạt đến có thể cùng thiên địa đạo này sánh ngang trình!

Tôn phương xa tôn học chiến lạnh sau thuật từ

Vào giờ phút này, hắn chính là trời! Hắn chính là nói!

Mà bởi vì nhục thể của hắn quá mức mạnh mẽ, thân thể thân mình cũng đã có thể chống lại thiên địa chư đạo, bởi vậy, khi hắn bắt đầu dùng thân thể xung kích Vương cảnh trong giây lát này, quanh thân sức mạnh đất trời đều không ổn định!

Thuyền không khoa khoa khốc địch thuật bờ ruộng ầm ĩ xuyên qua không

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chỉ thấy, Tiêu Vũ thời khắc này thân thể phát ra vạn trượng thần quang, cái kia lộ ra quang mang, thẳng làm người không thấy rõ thân ảnh của hắn.

Kết khoa không chỉ kết hận bờ ruộng tháng cát xem kỹ

Thời khắc này ở trong cơ thể hắn, tựa hồ có vạn ngàn đại đạo lực lượng ở lẫn nhau cộng hưởng, tựa hồ trong thân thể của hắn thì cất giấu một hoàn chỉnh thế giới, có hoàn chỉnh vạn ngàn đại đạo.

Này vạn ngàn đại đạo, lúc này đang cùng trong thiên địa các loại đại đạo lực lượng, lẫn nhau đua tiếng!

“Mở cho ta!”

Tiêu Vũ trong lòng gầm lên, ra sức hướng về vương giả cảnh giới xung kích!

Tôn không xa Quỷ sau hận chỗ lạnh bờ ruộng sườn núi lạnh

Nhưng mà, thân thể Thành Vương, dùng tự thân thành đạo, đây là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua đường, bởi vì con đường này, thật sự quá khó khăn!

Vào giờ phút này, khi hắn ra sức xung kích vương giả cảnh giới thời gian, mặc dù cảm giác khoảng cách vương giả cảnh giới chỉ có cách xa một bước, nhưng bước đi này, lại là phảng phất cách vạn dặm xa!

Hơn nữa, theo trong thân thể hắn lộ ra đạo lực cùng đạo của đất trời đua tiếng, ở trong cơ thể hắn, cái kia đã yên lặng thật lâu sức mạnh nguyền rủa, vào lúc này vừa là bắt đầu rục rịch, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ bùng nổ, vì hắn đưa tới một kinh khủng hậu quả!

“Đoành!”

Thuyền không không không Quỷ kết bóng bờ ruộng cô dương Quỷ cánh buồm

Tiêu Vũ giống như điên cuồng, liều lĩnh đối với vương giả cảnh giới tiến hành xung kích. Ở hắn điên cuồng bên dưới, bởi vì hắn mà bị dẫn động sức mạnh đất trời, cũng càng ngày càng có vẻ rung chuyển, làm cho loạn vùng bên trong không ít người, đều cảm nhận được loại này tình huống dị thường.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 707: Chưa Từng Có Ai

Đọc trên điện thoại

“Đoành!”

Tiêu Vũ vị trí vùng thế giới này, thiên địa rung chuyển, từng trận tiếng nổ vang không dứt vang lên, như là với đường chân trời truyền đến, lại tựa hồ là theo trong cơ thể của hắn truyền ra, thanh thế thập phần hùng vĩ.

“Đây là tình huống gì?”

“Đó là người nào? Lại dẫn phát rồi loại này trách voi!”

“Trời ạ, hắn làm sao cách an toàn lộ tuyến xa như vậy, có phải hắn thì sẽ không đã bị nơi đây hỗn loạn sức mạnh thời gian ảnh hưởng gì?”

Dùng Tiêu Vũ vị trí làm trung tâm, loạn vùng bên trong rất nhiều người đều cảm nhận được thiên địa đại đạo không yên, loại tình huống này thập phần hiếm thấy, chính là người bình thường đang đột phá Thành Vương thời điểm, cũng sẽ không gợi ra động tĩnh lớn như vậy.

Nhưng lúc này, cái kia thiên địa đại đạo lại là phảng phất lâm vào cuồng bạo, rung chuyển không ngừng, khiến cho hết thảy đã cảm ngộ một loại nào đó đại đạo người, đều cảm thấy từng trận bất an.

Thời điểm này, không ít người theo loạn vùng bên trong xuất hiện, xa xa nhìn phía Tiêu Vũ vị trí.

Mọi người chỉ có thể nhìn thấy, nơi đó thần quang đầy trời, hào quang chói sáng bên trong, có một bóng người ngồi xếp bằng ở chỗ kia, bởi vì ánh sáng chói mắt, căn bản không ai có thể thấy rõ tia sáng kia ở trong bóng người là ai.

“Đây là…… cái nào yêu nghiệt đang trùng kích Vương cảnh gì?”

“Người này còn chưa chính thức đột phá, cũng đã gợi ra thiên địa bất an như vậy, hắn tu luyện, rốt cuộc là loại nào đại đạo?”

“Chính là Đạo Thần Cung bên trong này đứng đầu nhất yêu nghiệt, chỉ sợ cũng không làm được trình độ này?”

Mọi người nhìn xa xa Tiêu Vũ vị trí, mỗi người tràn đầy chấn động.

Sau khoa không khoa khốc kết bóng tiếp ầm ĩ chút nào cát hiện ra

Bọn họ chỉ có thể nhìn xa xa, không cách nào quá khứ tìm tòi hư thực, bởi vì chỗ đó cách an toàn khu vực quá xa, một khi quá khứ, thì sẽ dính lên lực lượng thời gian, đưa tới khủng bố hậu quả.

“Người này lại có thể đi tới sâu như vậy địa phương, chỉ là phần này bản lĩnh, thì không ai khả năng dựng lên!”

Địch kẻ thù Quỷ kết thuật từ tháng lông chim từ học

Địch kẻ thù Quỷ kết thuật từ tháng lông chim từ học nếu không có hắn Thành Vương đã lâu, lĩnh ngộ đại đạo đã thành hình, không cách nào lại từ đầu lĩnh ngộ cái khác đại đạo, này Thiên Căn, hắn thậm chí không nỡ tặng người!

“Đây rốt cuộc là chạy đi đâu đến yêu nghiệt, điều này cũng quá kinh khủng! Hắn nếu Thành Vương, còn có ai khả năng cùng tranh tài!”

Tất cả mọi người thấy đạo kia bị thần quang bao trùm bóng người, sắc mặt đều là biến ảo chập chờn.

Đột phá Thành Vương thời gian, bởi vì bước đi này đem bước đầu nắm giữ một loại nào đó đại đạo, này đây tất cả mọi người đột phá thời khắc, đều sẽ gợi ra thiên địa đại đạo rung chuyển, tạo thành bất đồng trình độ thiên địa dị tượng xuất hiện.

Nhưng mà thời khắc này, bóng người kia chỉ là đang trùng kích Vương cảnh, còn không có chính thức đi vào, gây ra đại đạo rung chuyển đã là trước đó chưa từng có, đạt đến một loại hoảng sợ mức độ.

Đột phá Thành Vương thời khắc, lĩnh ngộ đại đạo càng cường đại, trong thiên địa đại đạo cũng sẽ có sự khác biệt trình độ rung chuyển, nhưng thường thường, bị chạm đến đại đạo lực lượng không có nhiều loại bị chạm đến, bởi vì một người dù như thế nào, cũng nhiều nhất lĩnh ngộ một hai loại đại đạo, không thể toàn bộ lĩnh ngộ.

Nhưng lúc này, cái kia rung chuyển đại đạo lực lượng, đã không phải là một hai loại đơn giản như vậy, vùng thế giới này hết thảy quy tắc tựa hồ cũng trở nên không yên, vạn đạo cùng vang lên, loại chuyện này, quả thực là trước đó chưa từng có!

“Rốt cuộc, là ai ở nơi đó? Là ta Đạo Thần Cung đệ tử gì?”

Ở vô số lộ vẻ rung động, quan sát từ đằng xa trong một đám người, một đạo trung niên bóng người mặt lộ vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, sắc mặt biến ảo chập chờn.

Càn Dương Cung vương giả,

Dịch Đạo!

Ở đoạn trước thời gian, Dịch Đạo ở chính mắt thấy Tiêu Vũ đánh bại Quân Tà, thể hiện ra thực lực cường đại sau khi, trong lòng của hắn, vẫn có loại cực độ cảm giác bất an.

Hắn ở ngày đó thần tốc trở về, sau khi liền bắt đầu nghĩ tất cả biện pháp, muốn đối phó Tiêu Vũ, bằng không mà nói, dùng Tiêu Vũ thực lực hôm nay, hắn tựa hồ đã không cách nào lại giống như ngày xưa như vậy cao cao tại thượng.

Mà lấy hắn trước đây đối với Tiêu Vũ chỗ từng làm các loại, hắn sâu sắc tin tưởng, Tiêu Vũ lúc trở về, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha hắn.

Khoảng thời gian này, liên quan tới Tiêu Vũ tin tức liên tiếp truyền quay lại, diệt hai đại cổ tộc, đánh bại thành danh nhiều năm lão Vương người, liền đoạn Thiên Vương cùng tứ phương vương này danh chấn tứ phương vương giả đều thua, mỗi một là để Dịch Đạo tràn đầy bất an.

Cuối cùng, Dịch Đạo đi sâu vào các đại cổ địa, khắp nơi tìm kiếm nổi lên Thiên Căn.

Tôn Địa Viễn kẻ thù khốc Tôn Cầu tiếp tháng Phương Khoa Phàm

Hắn làm như vậy, tự nhiên không phải vì mình dung hợp Thiên Căn, mà là muốn lấy được Thiên Căn sau khi, lại tìm một mạnh mẽ người trẻ tuổi, khiến dung hợp Thiên Căn, đối kháng Tiêu Vũ.

Tôn Địa Viễn kẻ thù khốc Tôn Cầu tiếp tháng Phương Khoa Phàm nhưng giờ phút này, cái kia thiên địa đại đạo lại là phảng phất lâm vào cuồng bạo, rung chuyển không ngừng, khiến cho hết thảy đã cảm ngộ một loại nào đó đại đạo người, đều cảm thấy từng trận bất an.

Khoảng thời gian này, khắp nơi yêu nghiệt coi trọng nhất chính là Thiên Căn, hơn nữa cũng đều ở qua lại.

Này đây, Dịch Đạo này 1 dự định, cũng là một bên tìm kiếm Thiên Căn, một bên ý đồ ở này cổ địa trong, tìm kiếm có năng lực cùng Tiêu Vũ đối kháng tuổi trẻ yêu nghiệt.

Lúc này, nhìn thấy loạn vùng bên trong cái kia rung chuyển cuồng bạo sức mạnh đất trời, chính là Dịch Đạo đều sâu sắc chấn kinh rồi, tiềm lực của người này quả thực đáng sợ, so với hắn thấy qua hết thảy tuổi trẻ yêu nghiệt đều khủng bố hơn!

Thuyền xa kẻ thù tình địch học từ hàng tháng độc mới

Thời điểm này, Dịch Đạo kích động.

“Nếu có thể được người này, có lẽ ta liền không muốn phải kiêng kỵ tên tiểu bối kia!”

Ở cổ địa bên trong tìm lâu như vậy, rốt cục nhìn thấy như vậy một người để cho Dịch Đạo cũng vì đó sợ hãi than nhân vật, hắn lòng tràn đầy kích động, lúc này liền quyết định thủ tại chỗ này, chờ người kia dừng lại tu luyện.

“Bằng vào ta Đạo Thần Cung vương giả thân phận, hơn nữa bây giờ đã chiếm được cái kia một đạo Thiên Căn, tin tưởng người này hẳn là sẽ không từ chối!”

Dịch Đạo ở an toàn khu vực bên trong chờ, trong lòng tràn đầy tự tin.

Mặc dù là Thiên Căn, vậy cũng có ba bảy loại phân chia, Dịch Đạo xuất thân Đạo Thần Cung, đối với cái này biết càng nhiều, hắn sâu sắc tin tưởng, hắn bây giờ nắm trong tay này 1 Thiên Căn, tuyệt đối có thể làm cho bất luận người nào cũng vì đó động tâm.

Nếu không có hắn Thành Vương đã lâu, lĩnh ngộ đại đạo đã thành hình, không cách nào lại từ đầu lĩnh ngộ cái khác đại đạo, này Thiên Căn, hắn thậm chí không nỡ tặng người!

Ôm mong đợi tâm tình, Dịch Đạo liền an tĩnh, ở nơi đó chờ.

“Tại sao lại như vậy!”

Vào giờ phút này, trong khi xung kích Vương cảnh Tiêu Vũ, tâm trạng lại một mảnh phát lạnh.

Nhục thể của hắn, vào đúng lúc này đã đạt đến một loại trước đó chưa từng có cường độ, hơn nữa cảm giác, khoảng cách thân thể Thành Vương, đã không xa, chỉ có vậy một bước khoảng cách!

Thế nhưng, chính là bước này khoảng cách, hắn làm thế nào cũng không bước ra đi!

Sau xa kẻ thù khoa mới thuyền học tiếp tháng chiến sườn núi chút nào

Sau xa kẻ thù khoa mới thuyền học tiếp tháng chiến sườn núi chút nào “bằng vào ta Đạo Thần Cung vương giả thân phận, &# 85 hơn nữa bây giờ đã chiếm được cái kia một đạo Thiên Căn, tin tưởng người này hẳn là sẽ không từ chối!”

Phảng phất tại từ nơi sâu xa, có một loại lực lượng vô hình, đưa hắn ngăn ở vương giả cảnh giới ngoài cửa, dù cho hắn như thế nào xung kích, như thế nào điên cuồng, thủy chung cũng rất khó chính thức phá tan!

Loại cảm giác này thập phần khó chịu, rõ ràng cũng chỉ thiếu kém một tí tẹo như thế khoảng cách, nhưng thủy chung chính là không đột phá nổi!

“Thân thể Thành Vương, thật là khó khăn như thế sao?”

Chính là Tiêu Vũ, cũng cảm giác bước đi này gian nan đến làm người tuyệt vọng.

Người bình thường Thành Vương, là thông qua lĩnh ngộ một loại nào đó thiên địa đại đạo, do đó nắm giữ, sau khi theo đạo này tu luyện, từng bước nắm giữ một loại hoàn chỉnh thiên địa đại đạo.

Mà hắn Thành Vương, tất là muốn cho tự thân trở thành một loại đại đạo, không dựa vào thiên địa, chỉ dựa vào chính mình, nếu là đột phá thành công, hắn nhục thân của mình, chính là một loại đại đạo!

Bước đi này nếu là thành công, hắn đem khai sáng ra một cái trước đó chưa từng có con đường!

Nhưng bước đi này quá khó khăn, xưa nay từ xưa tới nay chưa từng có ai như vậy từng làm, cũng không phải không ai nghĩ tới dùng thân thể thành đạo, mà là bước đi này, khiến hết thảy nghĩ đến phương pháp này người, tất cả đều thất bại!

“Chẳng lẽ ta thật muốn dừng lại nơi đây, vô vọng Thành Vương?”

Đừng nói loại kia trong cõi u minh lực lượng vô hình, khi hắn xung kích bên dưới, trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, cũng lại trở nên bất an, tựa hồ chỉ cần hắn thân thể Thành Vương, lời nguyền này, thì sẽ không lại giữ vững bình tĩnh!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 708: Người Đá Phát Uy

Đọc trên điện thoại

Thân thể Thành Vương, không sửa đạo của đất trời, mà thôi tự thân thành đạo.

Con đường này, tựa hồ là một loại nào đó cấm kỵ, Tiêu Vũ chỉ cần đụng vào, sẽ đưa tới một loại lực lượng vô hình, ngăn trở hắn Thành Vương, không cho hắn chính thức đi vào Vương cảnh.

Hơn nữa, ở tưởng tượng của hắn bên trong, thân thể Thành Vương, hẳn là sẽ không gợi ra trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa phát tác, nhưng tựa hồ theo hắn xung kích, trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa cũng một lần nữa sinh động, hắn suy đoán tựa hồ cũng hoàn toàn không hoàn toàn chính xác.

“Nếu là tiếp tục như vậy, chỉ sợ dù cho ta thành công đột phá, lực nguyền rủa này, cũng sẽ lập tức đưa tới kinh khủng hậu quả!”

Tiêu Vũ một trái tim, vào thời khắc này trở nên nặng nề vạn phần.

Quân Tà trước mắt hắn chết thảm một màn vẫn ở trước mắt, nếu hắn Thành Vương thời gian, này nguyền rủa phát tác, trời biết sẽ đưa tới như thế nào một loại lực lượng.

Ngoài ra, Tiêu Gia 10 tổ cũng bởi vì nguyền rủa mà chết, mà nguyền rủa kia là thuộc về trong bầu trời này nguyền rủa, bàn về khủng bố, còn kém rất rất xa Tiêu Vũ trong cơ thể này vạn cổ đệ nhất nguyền rủa!

Nếu như Thành Vương thời khắc thật đưa tới nguyền rủa, Tiêu Vũ chính mình, cũng hoàn toàn là không có một tia đối kháng nắm chắc.

“Mặc dù không thể thành công, nhưng thực lực, đúng là lại tới một cấp độ!”

Tôn khoa Quỷ tôn học bờ ruộng tháng hiện ra sườn núi hiện ra

Quan sát bên trong thân thể tự thân, Tiêu Vũ mặc dù không có đột phá, lại là phát hiện, nhục thể của hắn lực lượng, so với trước khi, vừa tăng lên một đại cấp độ.

Chiến chữ ấn, ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, thì sẽ khai quật đến trong cơ thể hắn các loại bất đồng tiềm năng.

Lần này, thông qua tại đây loạn vùng bên trong tu luyện, mặc dù không có giống trước khi như vậy để hắn lại thức tỉnh bảo thể, nhưng cũng làm cho nhục thể của hắn trở nên óng ánh óng ánh, so với quá khứ vừa cường đại rồi mấy lần.

Lúc này Tiêu Vũ, trong lúc vung tay nhấc chân, tựa hồ cũng có vô cùng sức mạnh.

Hắn cảm giác, hắn hôm nay nếu là gặp lại đoạn Thiên Vương, sẽ thắng được càng thêm dễ dàng, chỉ sợ là đối mặt Lăng Tiên, cũng là sẽ không lại như lần trước giống nhau tất cả không còn sức đánh trả.

“Dù cho lần này không thể thành công, cũng không có nghĩa là đạo này không thể được! Quá mức, đến các đại cổ địa đều đi một lần, nhận sự giúp đỡ các nơi sức mạnh, ta cũng không tin không thể để cho ta có có thể Thành Vương thân thể!”

Tiêu Vũ cũng không nổi giận, các đại cổ địa hoàn cảnh ác liệt, chính là hắn tu luyện chiến chữ ấn, cùng rèn luyện thân thể tốt nhất nơi.

Mặc dù nguy hiểm, nhưng hắn tin tưởng, nếu như có thể đem các đại cổ địa đều đi một vòng, làm cho nhục thể của hắn đạt được một bay vọt về chất.

Bây giờ không đột phá nổi, vậy cứ tiếp tục đi tới cái khác cổ địa!

Sau khi quyết định, Tiêu Vũ đứng dậy, mặc dù loạn vùng còn có càng sâu địa phương, nhưng hắn lại không muốn tiếp tục đi sâu vào. Bởi vì càng sâu địa phương, thời gian hỗn loạn trình độ thì càng lợi hại, nơi càng sâu địa phương, chớp mắt liền đều là mấy ngàn năm trở lên năm tháng.

Hắn bây giờ nếu là đi sâu vào những địa phương kia, một cái không tốt, cũng sẽ ở trong chớp mắt chết già.

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ kêu về người đá, để người đá đem cửu sắc Thanh Liên mang về.

Sau xa không mới sau bóng chiến cô địch ầm ĩ ta

Cầm lại hóa giới phù sau, hắn hướng về ở trong vừa nhìn, không khỏi ngạc nhiên, cửu sắc Thanh Liên mảnh thứ hai cánh sen, quả nhiên vừa cách thành thục gần rồi một bước dài.

Nhìn dáng dấp, các đại cổ địa không chỉ thích hợp hắn tu luyện chiến chữ ấn, này cổ địa chỗ đặc thù, cũng không có thiếu thích hợp cửu sắc Thanh Liên trưởng thành địa phương.

Thu hồi này hoa sen sau, Tiêu Vũ lúc này cất bước, muốn từ nơi này rời đi, tìm kiếm mới nơi tu luyện.

“Tiểu huynh đệ dừng chân!”

Vừa muốn cất bước,

Tiêu Vũ đột nhiên nghe đến phía sau truyền tới một âm thanh, vừa nghe xong, chỉ cảm thấy âm thanh này có chút quen tai.

Canh giữ ở khu vực an toàn bên trong Dịch Đạo, rốt cục đợi cho Tiêu Vũ dừng lại tu luyện. Mặc dù Tiêu Vũ trên người thần quang lui đi, nhưng hắn quay lưng nơi đây, hơn nữa Dịch Đạo không dám gần sát chỗ của hắn, trong lúc nhất thời càng không nhận ra Tiêu Vũ.

Tôn khoa không tâm tình học bờ ruộng lạnh bí dương ta

Hắn mở miệng đem Tiêu Vũ gọi lại, câu nói tiếp theo còn không nói ra, liền gặp Tiêu Vũ đã quay đầu lại.

“Thế nào lại là hắn!” Vào đúng lúc này, Dịch Đạo sắc mặt biến đổi lớn.

Cái này để hắn đầy cõi lòng mong đợi người, lại là Tiêu Vũ!

“Hả? Là ngươi!” Tiêu Vũ nhìn thấy Dịch Đạo, trên mặt cũng là lộ ra nụ cười, cất bước gian hướng về nơi đây mà đến.

“Đáng chết!” Dịch Đạo tim mật đều run, xoay người rời đi, triển khai đời này tốc độ nhanh nhất!

Thế sự biến ảo, ai có thể nghĩ, trước đây không lâu Tiêu Vũ ở trong mắt hắn còn là một như là con kiến hôi hèn mọn tồn tại, bây giờ lại là để hắn liền một trận chiến ý nghĩ đều không dám có!

“Ngươi không phải tới tìm ta gì? Cần gì vội vã rời đi!” Tiêu Vũ cười lạnh trong lúc đó, đuổi theo.

Bàn về tốc độ, Tề Đạo há có thể so với hắn? Chớp mắt đã bị hắn đuổi theo.

“Bốp!”

Đã thấy, người đá Tiểu Cửu tốc độ so với Tiêu Vũ càng nhanh hơn, bá một tiếng đã đến Dịch Đạo trước người, ầm ầm rơi xuống đất trong lúc đó, chấn động vạn dặm quần sơn.

Tôn không không mới địch học bờ ruộng dương tôn kẻ thù chút nào

“A? Cái tên này chẳng lẽ bây giờ đã không cần ta mở miệng, liền biết ta muốn làm cái gì?” Tiêu Vũ kinh ngạc, người đá tựa hồ càng ngày càng hiểu hắn tâm tư, trước đây còn muốn hắn mở miệng, thạch người mới sẽ hành động.

Nhưng bây giờ, tựa hồ hắn dù cho không nói, người đá này cũng có thể trước tiên biết hắn ý tứ.

“Cút!”

Dịch Đạo sắc mặt biến đổi lớn gian, gầm lên đối với người đá ra tay.

Hắn mặc dù sợ Tiêu Vũ, nhưng đối với Tiêu Vũ sau lưng người đá này, hắn cũng không sợ!

Chợt nghe Dịch Đạo gầm lên trong lúc đó, trực tiếp sử dụng Đạo Thần chín chữ ấn, đánh về người đá.

Địch khoa không chỉ thuyền hận tiếp cô kết lông chim không

“Ầm!”

Này ấn uy lực tuyệt luân, Tiêu Vũ đã sớm lĩnh giáo qua. Lúc trước hắn liền có có thể chiến vương giả lực lượng, nhưng cũng là bởi vì Dịch Đạo trong tay có này dấu ấn, mới khiến cho hắn không cách nào lực địch.

Nhưng mà, này 1 dấu ấn đánh vào người đá trên người, người đá lại động cũng không động, đứng ở nơi đó, vững như bàn thạch!

“Ồ?” Tiêu Vũ một lần nữa kinh ngạc, người đá này thân thể, tựa hồ vừa so với trước kia cường đại hơn thêm!

Hắn âm thầm trầm ngâm, suy tư chốc lát, cũng nghĩ không thông người đá làm sao sẽ phát sinh biến hóa như thế, chẳng lẽ người đá này vẫn có thể tiếp tục trưởng thành?

“Đoành!”

Dịch Đạo một đòn không thành công, sắc mặt vừa là biến đổi lớn, hắn không nghĩ ra, tầm thường một vị người đá, làm sao lại cường đại như thế, thậm chí ngay cả Càn Dương Cung Đạo Thần chín chữ ấn đều không làm gì được!

Mắt thấy Tiêu Vũ tới gần, Dịch Đạo vãi cả linh hồn, không dám tiếp tục cùng người đá dây dưa, cắn răng một cái, thay đổi phương hướng hướng về một bên khác mà đi.

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ cũng không vội vã, nhẹ giọng mở miệng.

Hắn muốn nhìn một chút, người đá Tiểu Cửu bây giờ rốt cuộc có dạng gì thực lực, hay không so với trước kia vừa mạnh hơn!

Người đá quả nhiên một chút liền hiểu hắn ý tứ, dày nặng thân hình một lần nữa lóe lên, lần này, người đá này không chỉ là ngăn cản Dịch Đạo, mà là bá một tiếng xuất hiện ở Dịch Đạo bóng người, sau đó dày nặng đấm ra một quyền!

Dịch Đạo sắc mặt lại biến, dùng hết khả năng, đã dùng hết tất cả thủ đoạn đối kháng.

Nhưng mà, hắn hết thảy thủ đoạn, ở người đá này trước mặt tựa hồ cũng mất đi tác dụng, không có cái gì có thể ngăn cản con kia nắm đấm.

“Ầm!”

Một quyền đánh tới, Dịch Đạo lập tức miệng phun máu tươi, bị người đá tầng tầng đánh bay. Hắn không dựa vào, rơi xuống đất thời gian, vừa vặn tới Tiêu Vũ vị trí phương vị, thì ngã vào Tiêu Vũ dưới chân.

“Thần sứ đại nhân, lại gặp mặt!” Tiêu Vũ đứng ở nơi đó, cúi đầu thấy Dịch Đạo, trên mặt nở nụ cười.

Này một cái nụ cười, lại là để Dịch Đạo lập tức tim mật đều run!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 709 + 3 Chiêu

Đọc trên điện thoại

“Tình huống thế nào? Người kia…… là Tiêu Vũ?”

“Bên cạnh hắn tại sao có thể có như vậy một quái lạ người đá? Người đá này thực lực thật mạnh, lại có thể đánh bại dễ dàng vương giả!”

“Người kia hình như là Càn Dương Cung Dịch Đạo đại nhân a, Tiêu Vũ điên rồi, gan dạ ra tay với hắn?”

“Hắn làm sao chạy đến loạn vùng đến rồi?”

Tiêu Vũ lúc tu luyện dẫn ra động tĩnh, vốn là đưa tới không ít người chú ý, giờ phút này nhìn thấy hắn để người đá ra tay, hiện ra thân phận thật sự, vừa là đưa tới từng trận kinh hô, hấp dẫn càng nhiều người.

Khi thấy cùng ở bên cạnh hắn người đá dễ dàng trọng thương Dịch Đạo, mọi người dồn dập biến sắc, trong truyền thuyết này người điên, ma vương, thực lực tựa hồ vừa mạnh, hơn nữa bên cạnh lại còn theo như vậy một vị kinh khủng người đá!

“Ngươi…… ngươi muốn thế nào?” Ngã vào Tiêu Vũ dưới chân, để Dịch Đạo sắc mặt đặc biệt khó coi, hắn khi nào chật vật như vậy qua?

Mang theo máu tươi, âm thanh run rẩy, hắn giẫy giụa, từ dưới đất bò dậy.

Tiêu Vũ cái kia một tiếng sứ giả đại nhân, để hắn nghĩ tới rồi lúc trước hắn dùng Đạo Thần Cung sứ giả thân phận, đi đến Tiêu Gia một màn.

Khi đó hắn là cao cao tại thượng vương giả, làm cho Tiêu Gia bởi vì kiêng kỵ, mà đem lúc đó còn chỉ là một tông sư Tiêu Vũ, trục xuất Tiêu Gia.

Bây giờ, một lần nữa gặp lại, hắn đã lại không cách nào ở Tiêu Vũ trước mặt bảo trì cái kia cao cao tại thượng dáng dấp, ngược lại là đối mặt Tiêu Vũ, càng để hắn tràn đầy bất an.

“Ta muốn thế nào? Sứ giả đại nhân hỏi lời này cho ta thì không quá đã hiểu, không phải mới vừa ngươi gọi lại ta sao?” Tiêu Vũ trên mặt nụ cười tà dị, càng làm cho Dịch Đạo sợ hãi.

Trong lòng hắn hối hận không thôi, nghĩ muốn tìm tới đối phó Tiêu Vũ người, lại chính là Tiêu Vũ, điều này cũng thật sự là xui xẻo đến nhà!

Địch không chỉ tôn học chỗ lạnh cô chỗ tình

Trên thực tế, điều này cũng nhưng nói là trùng hợp, loạn vùng ngay ở Thánh châu, khoảng cách Đạo Thần Cung gần nhất, cho nên cũng là Dịch Đạo chú ý nhất địa phương.

Có thể ai có thể nghĩ tới, trước đó không lâu còn ở Thập Châu gây ra động tĩnh lớn Tiêu Vũ, lại nhanh như vậy vừa đến nơi này!

“Ngươi là trong cung đệ tử, mà ta là trong cung vương giả, ngươi và ta mặc dù không liền 1 cung, nhưng nếu như ngươi trước mặt mọi người ra tay với ta, Thần cung sẽ không dễ dàng bỏ qua ngươi!”

Chuyện đến nước này, Dịch Đạo biết rõ hắn hiện tại đã không phải là Tiêu Vũ đối thủ, chỉ có thể nghiến răng chuyển ra

Đạo Thần Cung, hy vọng có thể làm kinh sợ Tiêu Vũ.

Địch kẻ thù xa không tình địch học tiếp cô xa lạnh cho nên

“Ha ha, ngươi cảm thấy, ta nếu muốn xuất thủ, ngươi nói này khả năng hữu dụng không?” Tiêu Vũ vẫn còn đang cười.

Dịch Đạo sắc mặt, lập tức trắng ra lên. Hắn quá rõ ràng, bất kể là Tiêu Vũ, còn là Cố Trường Phong, hai người này Chiến Thần Cung người, vậy cũng là coi trời bằng vung, tất cả không kiêng dè tồn tại, nếu không cũng sẽ không được người gọi là người điên!

Địch không không Quỷ kết hận chiến ầm ĩ chút nào thuyền

Trong lòng hắn cũng minh bạch, hắn trước đây vài lần đối với Tiêu Vũ ra tay, bây giờ rơi xuống Tiêu Vũ trong tay, Tiêu Vũ không thể lại buông tha hắn!

“Chúng ta đi tới tính toán trước đây sổ.” Tiêu Vũ chút nào cũng không vội vã, nói: “Lúc trước ta vẫn là tông sư thời điểm, ngươi ép lên Tiêu Gia, nếu muốn giết ta, khi đó Tiêu Gia bởi vì kiêng kỵ ngươi, cho nên lập tức cùng ta phủi sạch quan hệ, đem ta trục xuất Tiêu Gia, tuy nói Tiêu Gia sớm không tha cho ta, nhưng ngày ấy việc, nhiều ít vẫn là có ngươi quan hệ.”

Dịch Đạo sắc mặt khó coi, không nói lời nào.

“Sau đấy, ta đi tới Thánh Thành, cùng Đỗ Bằng Phi giao thủ thời gian, ngươi dùng vương giả thân, lại một lần nữa ra tay với ta, nếu như không phải là mệnh ta lớn,

Có Tinh Thần Các vương giả cứu giúp, chỉ sợ cũng khó sống đến bây giờ!” Tiêu Vũ nói tiếp, mỗi nói một câu, thì về phía trước bước ra vài bước.

Thấy Tiêu Vũ đi tới, Dịch Đạo có cỗ chạy trốn kích động, nhưng đứng phía sau cái kia vị này kinh khủng người đá, sớm đem đường lui của hắn toàn bộ phong kín!

“Ta vào Đạo Thần Cung lúc, ngươi hiện thân cửa cung, ngăn cản ta vào Đạo Thần Cung. Việc này còn chưa tính, nhưng sau đó, với cũ cảnh bên trong, ngươi lại ra tay, ở cũ cảnh bên trong đối với ta đuổi giết!”

Tiêu Vũ vừa nói, một bên đi tiếp, nói: “Ba lần! Tiền tiền hậu hậu, ngươi đối với ta ba lần ra tay, mỗi một lần đều dùng vương giả tu vi tướng ép, bắt nạt ta tu vi yếu nhỏ, muốn ta giết chết!”

Dịch Đạo trên mặt, đã triệt để đã không có màu máu. Tiêu Vũ nói nhiều như vậy, đã để hắn hiểu rõ một chút, lần này Tiêu Vũ là thật không định bỏ qua cho hắn!

“Ta cũng không làm khó ngươi, ngươi đối với ta ba lần ra tay, chỉ cần ngươi khả năng tiếp được ta ba chiêu, dĩ vãng sự tình, ta 1 tổng thể không truy cứu!” Tiêu Vũ câu nói sau cùng nói xong, dừng bước bước chân.

“Này…… khẩu khí thật lớn!”

“Ba chiêu đánh bại một vương giả? Hơn nữa người vương giả này cũng không phải bình thường vương giả a, xuất thân Đạo Thần Cung, thực lực so với Thập Châu những vương giả kia mạnh hơn!”

“Tiêu Vũ coi như mạnh trở lại, cơn giận này không khỏi cũng lớn quá rồi đó?”

Quanh thân hết thảy nghe đến Tiêu Vũ lời nói người, đều là rất là ồ lên, mỗi một người đều không thể tin được, cảm giác Tiêu Vũ giọng quá lớn.

Phải biết rằng, cùng là vương giả, muốn phân ra thắng bại đều không phải là chuyện dễ, trừ phi thực lực nghiền ép. Tiêu Vũ mặc dù có công nhận vương giả sức chiến đấu, nhưng muốn ba chiêu đánh bại một Thành Vương nhiều năm tiền bối, còn là không quá thực tế.

Huống hồ, Dịch Đạo không phải là phổ thông vương giả, trưởng thành ở Đạo Thần Cung bên trong, thực lực của hắn muốn so với Thập Châu những vương giả kia cường đại hơn nhiều, tối thiểu cũng cùng đoạn Thiên Vương cấp độ kia đứng đầu vương giả có đồng dạng thực lực.

Tiêu Vũ khả năng đánh bại đoạn Thiên Vương, là vì đoạn Thiên Vương không có lại tiếp tục ra tay, nếu như muốn phân sinh tử, trận chiến ấy khẳng định không thể nhanh như vậy kết thúc.

Nhưng bây giờ, hắn nhưng phải ba chiêu đánh bại Dịch Đạo?

Dịch Đạo cả người, cũng ngẩn người tại đó, sau đó sắc mặt trận khinh trận bạch, cắn chặt răng.

Lại bị một hậu bối tuyên bố muốn ba chiêu đánh bại hắn, hắn Thành Vương nhiều năm như vậy, lúc nào nhận qua loại khuất nhục này?

Thuyền kẻ thù không khốc địch xem kỹ chiến dương hiện ra bờ ruộng cát

Hơn nữa, &# 85;U đọc sách www. &# 117; u k a n shu. Co m &# 32; đối phương ý tứ, còn là chỉ cần hắn tiếp được ba chiêu, tựa hồ chỉ hắn liền cái kia ba chiêu đều không đón được bình thường.

“Nếu như ngươi thật sự không dám nói, lúc trước Tiểu Cửu một chiêu kia, cũng tính ở bên trong, ngươi chỉ cần đón thêm ta hai chiêu có thể!” Tiêu Vũ âm thanh, vừa là vang lên.

Lần này, đoàn người đều yên lặng.

Một không thành vương giả người, muốn hai chiêu đánh bại một Đạo Thần Cung lão Vương người? Coi như Dịch Đạo đã bị thương, điều này cũng cơ hồ là chuyện không thể nào!

“Tốt, đây chính là ngươi nói!” Dịch Đạo cắn chặt răng, chuyện đến nước này, hắn đã không có bất kỳ cái gì lựa chọn nào khác.

Bất quá là hai chiêu mà thôi, mặc dù tự hỏi không phải Tiêu Vũ đối thủ, nhưng Dịch Đạo tin tưởng, tầm thường hai chiêu, hắn vẫn có thể tiếp được!

Đáp ứng sau khi, Dịch Đạo lúc này nghiến răng, vận chuyển Thần lực, tạm thời ổn định thương thế bên trong cơ thể, sau đó chuẩn bị sẵn sàng, ngưng thần cùng đợi Tiêu Vũ ra tay.

“Chuẩn bị xong?” Tiêu Vũ cũng không đánh gãy, ở bên lẳng lặng thấy.

Cắn răng, Dịch Đạo không có mở miệng, chỉ là gật gù.

“Rất tốt!” Tiêu Vũ nói xong, cất bước về phía trước.

Trên thực tế, hắn sở dĩ cố ý mở ra để Dịch Đạo đón hắn ba chiêu điều kiện, là cố ý thử một lần mình bây giờ bộ thân thể này.

Đơn giản là, thân thể Thành Vương quá mức gian nan, hắn cần phải đối với mình bây giờ thân thể có hiểu thêm một bậc, đã vừa vặn đụng với chủ động đưa tới cửa Dịch Đạo, sao không thẳng thắn bắt hắn đến luyện tay nghề một chút?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 710: Uất Ức Dịch Đạo

Đọc trên điện thoại

Dịch Đạo ngưng trọng thấy Tiêu Vũ, trên người đạo văn hiện lên, khắp toàn thân. Cùng thời khắc đó, hắn lấy ra Đạo Thần chín chữ ấn, ngưng đọng ở trước người, thoạt nhìn hắn một quả này dấu ấn, không chỉ có uy lực cực lớn, còn có thể dùng để phòng ngự.

Tiêu Vũ đối với cái này, lại là làm như không thấy, bước lên trước, sau đó trên người một cái tay phải, đột nhiên trở nên trong suốt như ngọc, một cánh tay huyết nhục trở nên giống như trong suốt, ở trong tơ máu cùng xương cốt đều có thể thấy rõ ràng.

Bản này là phi thường một màn quỷ dị, nhưng vào thời khắc này xem ra, hắn cái tay này, lại là lộ ra một luồng tà dị vẻ đẹp.

“Ầm!”

Tiêu Vũ ra tay rồi, nhìn tựa hồ tùy ý một quyền, lại là tạo thành kinh khủng hậu quả.

“Phụp!”

Làm Tiêu Vũ xuất thủ trong giây lát này, Dịch Đạo sắc mặt, lập tức chính là biến đổi lớn.

Xem ra, Tiêu Vũ cú đấm kia không như trong tưởng tượng hủy thiên diệt địa gợn sóng, cũng không có tầm thường vương giả một chưởng có thể san núi nhạc kinh người uy thế, nhưng mà cú đấm kia đánh tới, Dịch Đạo lại là trong nháy mắt này, cảm nhận được tử vong!

Tiêu Vũ cú đấm kia đánh vào hắn trước người Đạo Thần chín chữ in lại, hắn giờ phút này chỉ cảm thấy thân thể giống như bị một tòa núi lớn đụng phải, trong miệng máu tươi phun mạnh, cả người càng xa xa bay ra ngoài!

Kết khoa xa khoa tâm tình hận từ tháng hiện ra cát lông chim

“Rầm rầm rầm rầm!”

Chỉ thấy Dịch Đạo thẳng tắp bay ra, phi hành quá trình trên, đụng phải một tòa vừa một tòa núi lớn.

Này núi lớn bị hắn đụng vào, không có bất kỳ lập tức nát bấy, hét lên rồi ngã gục, trong chớp mắt đúng là bị Dịch Đạo đụng ngã một tòa vừa một tòa.

“Đây là…… uy lực gì!”

“Không có đại đạo gợn sóng, Tiêu Vũ cú đấm này, hoàn toàn là…… lực lượng của thân thể!”

Mọi người, vào thời khắc này toàn bộ trợn to mắt, giống như giống như gặp quỷ, thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ ra quyền thời gian, không có đưa tới trong thiên địa đại đạo lực lượng gợn sóng, nói cách khác, đây là hắn thuần túy nương tựa theo thân thể lực lượng đang ra tay.

Nhưng mà, chỉ là dựa vào thân thể lực lượng, uy lực của một quyền này, lại là khủng bố như vậy, chỉ sợ là bình thường vương giả, dụng hết toàn lực, đều không có thể phát huy ra dạng này lực phá hoại!

Kết không kẻ thù xa Quỷ thuyền hận từ cô bóng chủ chủ

Càng đáng sợ chính là, Tiêu Vũ ra quyền thời điểm, thoạt nhìn chính là bình thản phổ thông một quyền, hoàn toàn không có bất kỳ uy thế gì có thể nói, nhưng tạo thành hậu quả, lại là đáng sợ như thế!

Tất cả những thứ này bởi vì, Tiêu Vũ đem nhục thể của hắn đã khống chế tới cực hạn, không có sử dụng một tia dư thừa sức mạnh, tất cả đều tập trung ở Dịch Đạo trên người, bởi vậy hắn cú đấm kia thoạt nhìn, tựa hồ phi thường phổ thông, nhưng uy lực kia, lại là kinh khủng đến mức đáng sợ.

“Rầm rầm!”

Thẳng tắp bay ra Dịch Đạo, tiếp liên tiếp ngã ít nhất vài chục tòa núi, hơn nữa vẫn còn tiếp tục thẳng tắp bay lên, không có một chút nào dừng lại ý tứ.

“Tiếp tục như vậy, vị này Đạo Thần Cung vương giả sợ là sẽ phải bay thẳng đến khu vực an toàn, tiến vào hỗn loạn lĩnh vực thời gian!”

Đoàn người kinh hãi không thôi, thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Chỉ thấy bá một tiếng, Tiểu Cửu bay ra, đem Dịch Đạo ngăn lại.

Điều này khiến mọi người hai mặt nhìn nhau, nếu như không phải là người đá này ra tay, Dịch Đạo nói không chừng thật sẽ trực tiếp bay khỏi khu vực an toàn, chết ở loạn vùng bên trong!

“Vèo!”

Người đá mang theo Dịch Đạo, bay trở lại Tiêu Vũ trước người.

Thời khắc này Dịch Đạo, trên người luôn luôn áo quần rách nát, máu me khắp người,

Mái tóc dài cũng triệt để tán loạn, bị thương thập phần chật vật.

Nhưng mà, hắn rốt cuộc là vương giả nhân vật, dù cho bị thương như vậy, cũng không có chết đi, bởi vì vương giả nhân vật cũng có mạnh mẽ sức sống, bất quá hắn bây giờ dáng vẻ ấy, thật là có thể xưng tụng vô cùng thê thảm.

“Lại không chết?” Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, xem ra hắn vẫn xem thường vương giả nhân vật sức sống.

“Nói chuyện cũng tốt, ít nhất còn có thể đón thêm một đòn.” Trầm ngâm, Tiêu Vũ vừa là nói.

Đoàn người không nói gì, không ít người giờ phút này đều đối với Dịch Đạo sinh ra đồng tình.

Cái này cũng người nào a, một đòn bên dưới đem người bị thương như vậy, còn để người đá kia cố ý đi ngăn cản, không cho Dịch Đạo bay vào khu vực nguy hiểm, mà là đem hắn mang về ra lại đòn thứ hai!

Thời khắc này Dịch Đạo, chỉ sợ trong lòng khả năng uất ức chết, còn có so với cái này càng khi phụ người gì?

Có điều, đồng tình thì đồng tình, đối với Dịch Đạo trước đây áp bức Tiêu Vũ các loại, người biết cũng không phải ít, đối với Tiêu Vũ cách làm, không có người nào cảm thấy quá phận.

Thành thật mà nói, chính là Tiêu Vũ so với bây giờ quá phận gấp trăm lần, bọn họ đều giải thích.

Phải biết rằng Dịch Đạo trước đây nhưng dùng vương giả thân phận, đối với Tiêu Vũ một giới hậu bối ra tay, hơn nữa còn là ba lần nhiều, không muốn Tiêu Vũ mạng lớn, chỉ sợ đã sớm chết không biết bao nhiêu hồi!

Thân là vương giả nhân vật không quan tâm mặt mũi cùng thân phận, ra tay ức hiếp hậu bối, chỉ có thể nói trước mắt đây là Dịch Đạo vốn có kết cục!

“Ngươi…… giết ta đi!” Dịch Đạo máu me khắp người, lại không ngày xưa nửa điểm oai phong.

Vào giờ phút này, cảm thụ của hắn chỉ so với chết còn khó chịu hơn, trước mắt bao người, bị Tiêu Vũ đối đãi như vậy, dù cho tại đây sau khi hắn khả năng bất tử, ngày sau cũng đem không mặt mũi gặp người!

Phải biết rằng, Tiêu Vũ còn chỉ là một không thành vương giả hậu bối a, hắn chỉ tiếp một đòn, lại cũng đã chật vật như vậy!

Mà hắn qua lại đối với Tiêu Vũ xuất thủ sự tình, trên thế gian không phải bí mật gì, ở trong mắt người khác, này hết thảy đều là hắn xứng đáng, không ai sẽ chính thức đồng tình!

“Ha ha, ngươi bây giờ biết, bị người dùng thực lực lấn ép biệt khuất? Tuy nói hiện nay thế gian thực lực vi tôn, nhưng ngươi thân là vương giả, lúc trước ức hiếp ta một giới mới vừa tu luyện không lâu hậu bối, khi đó ngươi làm sao cũng chưa từng nghĩ tới hôm nay?”

Tiêu Vũ chút nào cũng không mềm lòng, đối với Dịch Đạo người như thế, hắn xưa nay không biết nhân từ là vật gì.

Dịch Đạo giờ phút này, đã là mặt xám như tro tàn, lời gì cũng nói không ra.

Hắn còn có thể nói gì đây? Trước đây hắn dùng vương giả thân phận đối với Tiêu Vũ ra tay, vốn là đang ức hiếp hậu bối, là tu luyện người vô sỉ nhất sự tình, bây giờ rơi vào bộ này kết cục, không ai sẽ đồng tình hắn!

“Không nên nóng lòng, ta nói hai chiêu chính là hai chiêu, &# 32; hai chiêu sau chỉ cần ngươi khả năng bất tử, ta nói không truy cứu dĩ vãng tất cả, thì tuyệt đối sẽ không truy cứu!” Tiêu Vũ không nhanh không chậm, tay phải cánh tay, lại sáng lên.

Lần này, hắn cánh tay này trở nên óng ánh đồng thời, một viên dấu ấn, cũng đồng thời ở nắm đấm của hắn bên trên hiện lên!

Chiến chữ ấn!

Lúc trước Tiêu Vũ dùng chính là thuần túy thân thể lực lượng, chưa dùng tới chiến chữ ấn, nhưng nếu hơn nữa chiến chữ ấn, hắn ra tay lúc uy lực, cái kia đem lại sẽ có một biến chất!

Thời khắc này Dịch Đạo, đã lòng chết như là tro, đối mặt Tiêu Vũ cú đấm này, hắn sâu sắc biết, hắn sợ là không có gì hi vọng sống sót.

Tôn xa kẻ thù không mới thuyền thuật chỗ cô lông chim sau xem kỹ

Mặc dù trong nội tâm tràn ngập sự không cam lòng, chính mình thế mà lại chết ở tên tiểu bối này trong tay, nhưng Dịch Đạo giờ phút này có thể làm, cũng chỉ có nhắm mắt lại, chờ ở nơi đó chết.

“Ha ha, Dịch tiền bối, nguyên lai ngươi ở đây!”

Ngay ở Tiêu Vũ sắp sửa ra tay thời gian, tất cả mọi người đều nín thở, lại là có một thanh âm, đột ngột mở miệng, không coi ai ra gì, đi tới Tiêu Vũ cùng Dịch Đạo bên cạnh.

“Là hắn!”

Sau không kẻ thù không Quỷ sau xem kỹ tiếp dương thuật thi

“Vừa đến một cái yêu nghiệt, hắn là cố ý đánh gãy tiêu gì?”

“Lần này, có trò hay để nhìn!”

Nhìn thấy người đến, tất cả mọi người ở đây, đều là vẻ mặt chấn động mạnh, sau đó lộ ra vẻ hưng phấn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 711: Con Cái Vua Chúa Hiện Thế

“Ngươi...... ngươi là?” Dịch Đạo giờ phút này, cũng là có chút ngạc nhiên, đến tuy là Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt, nhưng hắn lại là không quen biết.

Chỉ thấy đó là một chừng hai mươi người trẻ tuổi, mặt mang theo mấy phần ngạo sắc, dù cho là Dịch Đạo trước mặt, phần này ngạo sắc hắn cũng không đi ẩn giấu, mặc dù trong miệng gọi bằng Dịch Đạo làm tiền bối, nhưng nghe tới, lại tựa hồ như hoàn toàn không đem Dịch Đạo để ở trong mắt.

“Ta là Thiên Thương Cung đệ tử Vân Thương, phụng Long công tử chi mệnh, đã đến đón ngươi!” Người trẻ tuổi này đi tới sau khi, hoàn toàn không có nhìn Tiêu Vũ một chút, như là căn bản không có đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

“Long công tử? Cái nào Long công tử?” Dịch Đạo ngẩn người, nhất thời chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Hiện nay thế gian, khả năng gọi bằng Long công tử, còn có thể có người thứ hai gì?” Vân Thương nói đến chỗ này, vẻ mặt ngạo sắc.

Dịch Đạo lại cứ thế, sau đó mừng như điên, bởi vì hắn biết, hắn được cứu rồi!

Trước đây không lâu, hắn đạt được một đạo thập phần hiếm thấy Thiên Căn, Thiên Căn bên trong đại đạo thập phần bất phàm, liền tìm khắp nơi thiên tư xuất sắc cùng thực lực mạnh mẽ người trẻ tuổi, vị kia Long công tử, chính là hắn cái trước tìm tới.

Thế nhưng, vị này Long công tử thân phận bất phàm, dù cho hắn là Đạo Thần Cung vương giả, lại là liền mặt của đối phương đều không thể nhìn thấy, chỉ có thể khiến người ta truyền lời, nói mình trong tay có một đạo phi thường bất phàm Thiên Căn.

Có thể từ sau lúc đó, vị kia Long công tử lại là không có gì đáp lại, cho tới bây giờ, hắn mới phái người tới trước, tựa hồ là vừa mới biết chuyện này.

“Đi thôi, đừng làm cho công tử chờ đến quá lâu!” Vân Thương nói thôi, xoay người, muốn đem Dịch Đạo mang đi.

Tiêu Vũ đứng ở một bên, hắn giờ phút này, đang đang hồi tưởng Vân Thương tên này.

Người này, thình lình cũng là Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt một trong, mà trước đây không lâu, Tiêu Vũ nắm Tinh Thần Các dò hỏi có cái nào đã Thành Vương người trẻ tuổi, tên của người nọ, thình lình cũng ở trong đó.

Khả năng cướp lấy tại người khác trước khi Thành Vương, vừa là Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt, như vậy người trẻ tuổi, bất kể đi đến nơi nào đều sẽ là thế lực khắp nơi cướp đoạt lấy lòng tồn tại.

Mà bây giờ, nghe này Vân Thương trong lời nói ý tứ, lại tựa hồ như ở hướng về vị kia Long công tử dốc sức, trong lời nói, càng là tràn đầy kính sợ.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Cho đến lúc này, Vân Thương tựa hồ mới chú ý tới Tiêu Vũ tồn tại, quay hắn lạnh lùng nói: “Dịch Đạo tiền bối là Long công tử muốn người, cho nên ta không can thiệp tới giữa các ngươi có cái gì ân oán, đều trước tiên cần phải để qua một bên, ngươi tuy có một chút thực lực, sau lưng cũng có Tinh Thần Các, nhưng Long công tử, là ngươi không trêu chọc nổi người!”

Lời của đối phương, không phải ở cùng bàn bạc, mà chỉ là ở nói cho Tiêu Vũ một tiếng: Người ta mang đi, không can thiệp tới ngươi bao lớn tiếng tăm, thực lực mạnh cỡ nào đều vô dụng!

Từ Tiêu Vũ cùng Quân Tà một trận chiến, và cùng Tinh Thần Các mật thiết thân thiết cũng dần dần bị thế nhân biết, bây giờ gan dạ đối với hắn như vậy người nói chuyện, đã không nhiều lắm.

Nghe này Vân Thương giọng, vị kia Long công tử tựa hồ thân phận phi thường bất phàm, thậm chí ngay cả Vân Thương loại này đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, lại đều cam nguyện tùy tùng!

“Tiêu Huynh!”

Ngay ở mọi người chờ nhìn Tiêu Vũ hay không dám ra tay trong khi, một lành lạnh âm thanh, ở trong gió vang lên, ngay sau đó, một đạo thướt tha bóng người lăng không mà đến, thần tốc xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt.

“Hàn gia đại tiểu thư?”

“Nghe nói nàng và Tiêu Vũ quan hệ phi phàm, phỏng chừng cũng là nghe được động tĩnh bên này, là tới rồi giúp Tiêu Vũ!”

“Cái kia ngược lại chưa chắc, mặc dù là Hàn gia, chỉ sợ cũng không dám tùy tiện trêu chọc Vân Thương sau lưng cái kia 1 vị công tử trẻ tuổi.”

Đoàn người nhìn thấy người đến, đều là bất ngờ, sau đó ở nơi đó bắt đầu nghị luận.

“Tiêu Huynh, ta biết ngươi cùng Dịch Đạo có chút thù cũ, nhưng lần này, người khiến cho hắn mang đi.” Hàn Ngưng Yên đi tới Tiêu Vũ trước người, nhỏ giọng đối với hắn nói rằng, có thể thấy được, cái này Hàn gia đại tiểu thư với vị kia Long công tử cảm giác sâu sắc kiêng kỵ.

Theo cùng Tiêu Vũ trải qua sinh tử, Hàn Ngưng Yên bây giờ đối với Tiêu Vũ gọi cũng thay đổi, không muốn xưng là công tử, mà là xưng là Tiêu Huynh.

“Ha ha, liền ngươi cũng kiêng kỵ như vậy, ta ngược lại thật ra muốn biết này Long công tử rốt cuộc cái gì lai lịch!” Tiêu Vũ hờ hững quét Vân Thương một chút, chỉ thấy hắn sắc mặt ngạo nghễ, tựa hồ bất kể là Tiêu Vũ còn là Hàn Ngưng Yên, hắn đều không chút nào để ở trong mắt.

“Cái kia Long công tử…… hắn là một vị Đại Đế hậu nhân!” Hàn Ngưng Yên chần chờ một chút, biết nếu như không nói rõ ràng, chỉ sợ đã Tiêu Vũ tính cách, thật sẽ cùng Vân Thương nổi lên va chạm, bởi như vậy, cũng chẳng khác nào đắc tội rồi Long công tử.

“Đại Đế hậu nhân?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nhớ tới Dạ tiên sinh cùng Dạ Vô Minh.

Loạn thế gần, Dạ tiên sinh đã từng nói, Đại Đế hậu nhân cùng các truyền nhân, tại chính thức loạn thế tiến lại lúc, cũng sẽ dồn dập xuất thế.

Nếu như loạn thế thật là tranh cướp đế vị, vậy này Đại Đế hậu nhân, tự nhiên là trong loạn thế mạnh mẽ nhất đấu võ người.

“A!” Hàn Ngưng Yên gật gù, mặt mang theo mấy phần nghiêm nghị, nói: “Cùng Ninh Công Tử bất đồng, Ninh Công Tử chỉ là tổ tiên từng có Đại Đế nhân vật, nhưng vị kia Long U Long công tử, hắn nhưng là chân chính Đại Đế con trai, trong cơ thể chảy là chân chính Đại Đế huyết mạch!”

Mặc dù đã có suy đoán, nhưng Tiêu Vũ còn là không khỏi bất ngờ!

Con cái vua chúa cấp bậc nhân vật, lại cũng bắt đầu xuất thế, có phải loạn thế, thật đã gần rồi?

Nếu nói là loạn thế bắt đầu, chính là Đại Đế nhân vật chết đi, vậy đây có phải hay không cũng mang ý nghĩa, lam đế đại nạn cũng gần rồi, hắn có lẽ sẽ tại không lâu sau đó, thì sẽ tuyển ra chân chính truyền nhân, làm ra quyết định sau cùng?

“Long công tử không chỉ sau lưng có một vị còn sống Đại Đế, hơn nữa, hắn lưu có đế huyết, người này thiên tư cùng thực lực, đều cường đại đến khủng bố!”

“Nghe nói kể cả Đạo Thần Cung bên trong đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, đều có không ít người bị thực lực của hắn sâu sắc thuyết phục, cam nguyện tùy tùng, dễ dàng trêu chọc người này, chỉ sợ sẽ có phiền toái lớn!”

Hàn Ngưng Yên tràn đầy kiêng kỵ, vương tộc cùng đế tộc, thập đại vương giả cùng một Đại Đế, đây đều là hai cái hoàn toàn khác nhau tồn tại.

Dù cho là của nàng Hàn gia được xưng một môn 10 vương, nhưng đối mặt chân chính đế tộc, cũng căn bản không dám trêu chọc.

Bởi vì nghe nói Tiêu Vũ ở loạn vùng bên trong xuất hiện tin tức, vừa biết hắn tính cách xưa nay không sợ trời không sợ đất, Hàn Ngưng Yên sợ hắn chọc Long công tử, mới sẽ lập tức tới rồi, không ngờ rằng Tiêu Vũ thật chỉ thiếu chút nữa, muốn cùng Long công tử đối mặt!

“Nói rõ ràng?” Vân Thương chờ Hàn Ngưng Yên nói xong, lúc này mới lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Hiểu nói, thì từ nơi nào tránh ra! Mặc dù là ngươi cái này danh chấn Thập Châu vua không ngai, gan dạ trêu chọc Long công tử, cũng là muốn chết!”

Người này ngôn ngữ bá đạo, kể cả Hàn Ngưng Yên sắc mặt đều có chút khó coi, lại là kiêng kỵ hắn người sau lưng, không dám ra tay, đồng thời ở phía sau nhẹ nhàng lôi một chút Tiêu Vũ tay áo, ý bảo hắn không nên vọng động.

Lúc này Tiêu Vũ, lại là nở nụ cười, nói: “Không nói đến, được kêu là Long U con cái vua chúa có bao nhiêu thực lực, ta bây giờ chỉ là có chút không rõ, dù cho Long U mạnh trở lại, nhưng ngươi vừa là dựa vào cái gì gan dạ như vậy nói chuyện với ta?”

Mọi người, không có bất kỳ ngạc nhiên. Bọn họ tất cả đều cho rằng, dù cho mạnh như Tiêu Vũ, đang đối mặt chân chính con cái vua chúa lúc, cũng phải thoái nhượng, nhưng mà bây giờ nhìn Tiêu Vũ thái độ này, căn bản cũng không có thoái nhượng ý tứ!

“Muốn từ trong tay của ta mang đi Dịch Đạo, không phải không được, ngươi để cái kia Long U tự mình đến đây đi! Chỉ bằng ngươi, còn không có tư cách từ trong tay của ta đem người mang đi!” Tiêu Vũ trong khi nói chuyện, không để ý Hàn Ngưng Yên ngăn cản, đã bước lên trước.

Hắn xưa nay đã như vậy, người kính ta một thước, ta mời người một trượng! Cái này Vân Thương nếu là khách khí theo trong tay hắn cần người, hắn nói không chừng bán đấu giá cái kia Long công tử một bộ mặt.

Nhưng đối phương đã như vậy thái độ, vậy xin lỗi, muốn đem người mang đi? Vậy thì nhìn ngươi có bản lãnh này hay không!

Tác giả đông phương hành vân nói: Canh năm hoàn thành, nhìn này tiết tấu tựa hồ lại có trở lại trước đây đêm khuya gõ chữ tư thế, chỉ mong ngày mai sẽ không mệt rã rời, để cho ta khả năng sớm chương mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 712: Hung Hăng Ra Tay

“Nói như vậy, ngươi thị phi muốn cùng Long công tử đối nghịch?” Vân Thương mặt lập tức chìm xuống dưới.

“Không phải của ta muốn cùng Long U đối nghịch, mà là ngươi quá coi chính mình là một hồi chuyện. Ngươi nghĩ từ trong tay của ta cần người, phải khách khí một chút, nếu không có thể hay không đem người mang đi, phải nhìn ngươi bản lãnh!” Tiêu Vũ cũng không khách khí.

Đối phương muốn theo trong tay hắn mang đi Dịch Đạo, theo lý thuyết làm sao cũng nên nói với hắn vài câu lời khách khí, dù sao cũng là Dịch Đạo trước đây ra tay với hắn trước đây.

Nhưng đối phương thái độ, chính là muốn dùng Long U con cái vua chúa thân phận tướng ép, một bộ chính là muốn đem người mang đi, ngươi có thể làm gì tư thế.

Tiêu Vũ từ trước đến giờ không mắc bẫy này, nếu như cứ như vậy để Vân Thương đem người mang đi, chẳng lẽ không phải chẳng khác gì là cho thấy hắn hướng về Long U cúi đầu?

“Hừ, ta không can thiệp tới ngươi nghĩ như thế nào, tóm lại, người ta nhất định phải mang đi!” Vân Thương cũng không có thay đổi chủ ý ý tứ, lạnh lùng nói: “Ngươi nếu dám ngăn trở, chính là đắc tội Long công tử, ta bảo đảm, ngươi sẽ chết rất thảm!”

Nói xong nói thế, hắn càng như là đem Tiêu Vũ xem là không tồn tại bình thường, mang theo Dịch Đạo xoay người liền đi.

Thời khắc này Dịch Đạo, trong lòng cũng là thấp thỏm, hắn biết rõ Tiêu Vũ người điên tên, mặc dù bây giờ có con cái vua chúa ra mặt, nhưng bằng này Vân Thương, có thể hay không đem hắn mang đi còn là một chuyện.

“Tiểu Cửu!” Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, đứng ở tại chỗ bất động, chỉ là kêu gọi người đá.

“Ầm!”

Người đá hiểu ý, bước tới một bước, oanh một tiếng hạ xuống Vân Thương trước người, ngăn cản đường đi của hắn.

“Cút!”

Vân Thương gầm lên, hắn cảm giác mình hoàn toàn bị khinh thị, Tiêu Vũ thậm chí ngay cả tự mình ý xuất thủ đều không có, chỉ làm cho này một vị người đá động thủ?

Vị này người đá mặc dù xem ra quái lạ, nhưng đang tu luyện một giới, một vài tu luyện người yêu thích nuôi ít ỏi linh sủng, cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

Thời khắc này Vân Thương, đem người đá này trở thành linh sủng một loại, hắn gầm lên bên trong, thập phần bá đạo hướng về người đá nổ ra một quyền.

Ngươi Tiêu Vũ không phải cuồng gì? Ta đây liền đem ngươi này linh sủng trực tiếp đập vỡ!

“Thùng!”

Vân Thương đấm ra một quyền, người đá không tránh không né, ở giữa một quyền, nhưng chỉ là đến một tiếng vang trầm thấp, thân hình của nó ngay cả động cũng không động.

“Làm sao có khả năng?”

Vân Thương hoàn toàn biến sắc, hắn nhưng là Đạo Thần Cung yêu nghiệt, hơn nữa đã đột phá Thành Vương, cú đấm này đi xuống, lại là không chỉ không có thương tổn được người đá, ngược lại là hắn nắm đấm của mình bên trên, chảy ra đỏ tươi máu.

“Thùng!”

Không cần Tiêu Vũ mở miệng, người đá đánh trả. Động tác của nó thoạt nhìn có chút cồng kềnh, vung mạnh nắm đấm, đối với Vân Thương đáp lại đồng dạng một quyền.

Vân Thương sắc mặt biến đổi lớn bên trong, liền muốn né tránh, nhưng mà cú đấm kia bên trong có một luồng đại thế, đã ổn định đưa hắn khóa được, căn bản là không có cách né tránh!

“Ầm!”

“Phụp!”

Hai thanh âm, người đá một quyền bên dưới, Vân Thương cả người bay ngược bước ra, trong miệng cũng là phun ra máu tươi.

Hắn đầy mặt kinh ngạc, người đá này trên người rõ ràng không cảm giác được cảnh giới gì gợn sóng, nhưng thân thể của nó lại là cường hãn khủng bố, một quyền oai, chính là dễ dàng đưa hắn đả thương nặng!

Chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng sự tình, phải biết rằng hắn là Đạo Thần Cung kiệt xuất nhất thiên tài yêu nghiệt một trong, đột phá Thành Vương sau khi, càng không có bao nhiêu người có thể địch!

Nhưng hôm nay, hắn thậm chí ngay cả Tiêu Vũ bên người một vị người đá, cũng không là đối thủ!

“Chỉ ngươi chút thực lực này, ta thực sự là không biết là ngươi ở đâu tới dũng khí hung hăng!” Tiêu Vũ không chút khách khí,

Ở phía sau đả kích, nói: “Tự cam đoạ lạc tùy tùng người khác, tự xưng cho người khác bên dưới, cái này ngược lại thành ngươi kiêu ngạo vốn liếng? Loại người như ngươi, liền để cho ta xuất thủ tư cách đều không có!”

Vân Thương sắc mặt lúc xanh lúc trắng, mặc dù sớm nghe qua Tiêu Vũ uy danh, nhưng hắn xưa nay cũng không cảm thấy được mình thực lực có thể so với Tiêu Vũ không đều.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ thậm chí không có tự mình ra tay, khiến cho hắn tất cả không còn sức đánh trả!

“Ngươi quá cuồng vọng!” Vân Thương lại gầm lên, lần này hắn chủ động nhằm phía Tiêu Vũ.

Ở trong lòng hắn, đồng dạng là Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, mà hắn đã Thành Vương, Tiêu Vũ tên tuổi lại vang lên, chung quy không phải vương giả nhân vật, không thể mạnh hơn hắn!

Lúc này hắn ý nghĩ, là Tiêu Vũ ở ỷ vào cổ quái kia người đá làm dữ, nếu như chính diện động thủ, hắn không nhất định sẽ thua cho Tiêu Vũ!

“Hừ!” Đối với điều này, Tiêu Vũ chỉ là hừ lạnh một tiếng, bước chân trên mặt đất tầng tầng một bước.

Trong nháy mắt, trên người hắn lộ ra một cỗ vô hình khí thế, đem vùng thế giới này đều bao phủ.

Huyền ấn lĩnh vực, coi trời bằng vung!

“Phụp!”

Cuối cùng, Vân Thương hộc máu lần nữa, trên mặt kinh ngạc, so với đối mặt người đá thời điểm càng nặng!

Hắn vương giả thực lực, đang đối mặt Tiêu Vũ thời điểm, lại không cách nào thi triển, bị miễn cưỡng đánh rơi tới Thiên Tông cảnh giới, loại cảm giác này, càng làm hắn hơn cảm thấy tuyệt vọng!

Hắn không nghĩ ra, giống nhau là Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, hắn đã thành vương, mà Tiêu Vũ còn không có, tại sao Tiêu Vũ có thể chiếm đoạt hắn vương giả thực lực?

“Cút đi, bằng ngươi chút thực lực này, còn không có biện pháp từ trong tay của ta cần người!” Tiêu Vũ lại trên mặt đất một bước.

Này một bước gian, Vân Thương một lần nữa kêu rên, liên tục lùi lại mấy bước, trong mắt cũng là không cam lòng, vừa là kiêng kỵ.

“Này…… Tiêu Vũ thực lực, thì đã đạt được như thế trình độ?”

“Vân Thương dù sao cũng là Đạo Thần Cung kiệt xuất nhất tuổi trẻ yêu nghiệt a, đối mặt hắn thậm chí ngay cả một điểm năng lực hoàn thủ đều không có!”

“Tiêu Vũ thực lực, rốt cuộc khủng bố đến mức nào?”

“Hắn bây giờ còn chưa thành vương giả a, cũng đã như vậy, nếu là hắn Thành Vương, còn có người nào có thể địch!”

Quanh thân một đám vẫn chờ xem trò vui mọi người, lại đối với Tiêu Vũ thực lực sâu sắc giật mình, bị chấn động mạnh.

Không thành vương giả, cũng đã có thực lực như vậy, Tiêu Vũ sức chiến đấu, tuyệt đối có thể xưng tụng chưa từng có ai.

Phải biết rằng Thiên Tông cùng vương giả, giữa hai người này chênh lệch là to lớn, từ xưa đến nay, từ xưa tới nay chưa từng có ai khả năng vượt qua này nhất Đại cảnh giới chênh lệch.

Vương cảnh, vừa gọi bằng hiển linh cảnh giới, có khó lường khả năng, như thần linh hiển linh.

Vương cảnh bên dưới, đều là giun dế!

Nhưng loại này tuyệt đối chênh lệch, ở Tiêu Vũ trong mắt, nhưng là bị triệt để phá vỡ!

“Ngươi…… ngươi dám đắc tội Long công tử!” Quanh thân âm thanh, để Vân Thương sắc mặt lúc xanh lúc trắng, trong mắt phun lửa, căm tức nhìn Tiêu Vũ.

“Không có vấn đề đến không đắc tội, cũng không có cái gì có dám hay không, Long U nếu muốn bảo đảm Dịch Đạo, ngươi để chính hắn tới tìm ta a, chỉ bằng ngươi còn chưa đủ tư cách!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

“Tốt! Tốt!” Vân Thương phẫn nộ cắn răng, nói: “Đã đắc tội rồi Long công tử, ngươi liền đợi đến thừa nhận Long công tử lửa giận!”

Hắn sau khi nói xong, không dám lưu lại nữa. Đã không phải Tiêu Vũ đối thủ, lưu lại nữa cũng chỉ là tự rước lấy nhục thôi.

Thấy Vân Thương chật vật rời đi, Dịch Đạo há miệng thở dốc, lại là cái gì cũng không thể nói ra đến, trên mặt một lần nữa lộ ra tuyệt vọng.

Bây giờ Tiêu Vũ, cùng cái kia trước đây mặc hắn nhào nặn giun dế, đã là hoàn toàn bất đồng tồn tại, thực lực mạnh mẽ đến làm người tuyệt vọng!

“Tiêu Huynh, ngươi……” Hàn Ngưng Yên đi lên phía trước, thở dài một cái. Không ngờ rằng nàng vội vàng tới rồi, thế mà còn là không có tránh cho Tiêu Vũ cùng Long U xung đột.

“Không sao.” Tiêu Vũ trong lòng, nhưng căn bản không đem cái gì con cái vua chúa coi là chuyện đáng kể, ánh mắt của hắn, lại một lần rơi về Dịch Đạo trên người.

Tác giả đông phương hành vân nói: Buổi chiều muốn thiêm thiếp một hồi, kết quả vừa là ngủ thẳng tới nửa đêm, gì cũng không nói, mau mau gõ chữ.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 713: Quay Về Thánh Thành

Đọc trên điện thoại

Cảm nhận được Tiêu Vũ ánh mắt, Dịch Đạo trong lòng tràn ngập cay đắng. Chuyện đến nước này, hắn đã nhận mệnh, chỉ là dưới đáy lòng âm thầm nghiến răng, chỉ mong Tiêu Vũ đắc tội rồi Long công tử sau, sẽ bị Long công tử ra tay chém giết!

“Cái kia Long U, cùng ngươi là quan hệ như thế nào?” Tiêu Vũ đánh giá Dịch Đạo, xa xôi nói.

Dịch Đạo trong lòng căng thẳng, hắn biết rõ Long công tử tìm đến là vì trên người hắn Thiên Căn, cái kia Thiên Căn cực kỳ bất phàm, nếu là bị Tiêu Vũ biết, hơn nửa không có cách nào bảo vệ.

“Ta ngày xưa cùng Long công tử gặp qua một lần mà thôi.” Dịch Đạo không dám để cho Tiêu Vũ biết Thiên Căn sự tình.

Bây giờ Tiêu Vũ cũng đã có thực lực như thế, nếu là đạt được trên người hắn Thiên Căn, không biết là vừa sẽ mạnh đến đâu, Dịch Đạo trong lòng biết hẳn phải chết, nhưng cũng tuyệt đối không muốn chính mình khổ cực tìm được Thiên Căn bị Tiêu Vũ đoạt được.

“Phải không?” Tiêu Vũ tiếp tục đánh giá Dịch Đạo, tại kia các loại con cái vua chúa nhân vật trong mắt, Dịch Đạo này Đạo Thần Cung vương giả thân phận, cũng không đáng giá để ý, Long U tuyệt đối không khả năng chỉ vì Dịch Đạo thân phận mà đến cứu giúp.

Trong này, tất nhiên có nguyên nhân gì.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ ra tay rồi, ở Dịch Đạo trên người liền đếm ngón tay.

“Ngươi…… ngươi làm gì?” Dịch Đạo vừa kinh vừa sợ, giờ phút này dưới sự trọng thương, đối mặt Tiêu Vũ, liền sức hoàn thủ đều không có.

“Không làm gì, chỉ là ngươi rốt cuộc là một vương giả, cứ như vậy giữ ở bên người, thủy chung khiến người ta không yên lòng, cho nên ta trước tiên đem tu vi của ngươi phế bỏ!” Tiêu Vũ nói tới tùy ý, lại là khiến Dịch Đạo vẻ mặt lập tức thảm biến.

“Ngươi…… ngươi……” hắn há mồm nói hồi lâu, đến cuối cùng lại là một chữ cũng nói không nên lời.

Tu vi bị phế, đây đối với bất kỳ tu luyện người mà nói, đều là tàn khốc nhất, tương đương mất đi hết thảy hy vọng.

Địch không xa xa tình địch bóng chiến ầm ĩ ta bóng độc

Đặc biệt là như Dịch Đạo loại này vương giả, tu luyện thành vương, không biết đã ăn bao nhiêu khổ, nhưng bây giờ, vậy hết thảy đều thành bọt nước.

“Ngươi tại sao không giết ta?” Dịch Đạo ánh mắt lộ ra vẻ oán độc, hắn sâu sắc biết dùng hắn từng làm các loại, Tiêu Vũ chính là trực tiếp đưa hắn giết chết, đều không tính là gì.

Tôn kẻ thù khoa Quỷ sau thuật từ dương tháng sau quá

Có thể Tiêu Vũ, nhưng chỉ là phế đã đi tu vi của hắn.

“Bởi vì ta đột nhiên muốn biết, cái kia Long U rốt cuộc muốn từ trên người ngươi được cái gì.” Tiêu Vũ cười cười.

Thuyền khoa xa độc tôn học bờ ruộng dương ngón tay ta thi

Đã Long U phái người đến tiếp Dịch Đạo, sau đó thì nhất định sẽ còn trở lại, hắn cảm giác Dịch Đạo trên người tựa hồ có đồ vật gì, liền cái kia con cái vua chúa cấp bậc nhân vật lại đều nổi lên hứng thú.

Dịch Đạo nhất thời mặt xám như tro tàn, trên người thật vất vả tìm được Thiên Căn bị Tiêu Vũ đoạt được, đây là hắn không muốn thấy nhất.

Hắn tình nguyện chết, đều không hy vọng chính mình nhọc nhằn khổ sở mới tìm được Thiên Căn, rơi xuống Tiêu Vũ trong tay!

“Ta đắc tội rồi Long U, dùng thân phận của hắn, phỏng chừng sẽ không dễ dàng bỏ qua, Hàn tiểu thư, ngươi đi trước đi.” Tiêu Vũ không tiếp tục để ý Dịch Đạo, ngược lại hướng đi Hàn Ngưng Yên.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ thuyền thuật chiến lạnh ta bóng khoa

Hàn Ngưng Yên sửng sốt, biết Tiêu Vũ là sợ nàng cùng Hàn gia bị liên lụy, tuy biết Tiêu Vũ là ý tốt, nhưng trong lời nói loại kia xa lánh ý tứ, lại làm cho nàng có chút cảm giác khó chịu.

“Đã sự tình đã phát sinh, vậy cũng không thể tránh né, Diệp Cửu Khung là bằng hữu của ngươi, Ngưng Yên có phải thì không phải gì?” Nàng nhoẻn miệng cười, ý trong lời nói, là Diệp Cửu Khung có thể vì ngươi hy sinh, ta cũng như thế có thể!

Tiêu Vũ cũng không có miễn cưỡng,

Để người đá xem trọng Dịch Đạo, chính hắn thì lại cùng Hàn Ngưng Yên rời khỏi nơi này.

Dùng cái kia Long U thân phận, muốn tìm hắn, tự nhiên không phải việc khó, hắn cũng không cần thiết tại nguyên chỗ chờ.

Loạn vùng đối với Tiêu Vũ tác dụng đã không lớn, hắn không có tiếp tục ở nơi này lưu lại, cùng Hàn Ngưng Yên về tới Hàn gia.

Vốn, Tiêu Vũ dự định là trực tiếp rời đi nơi đây, nữa cái khác cổ địa bên trong tìm kiếm thích hợp chỗ tu luyện, nhưng bây giờ đột nhiên xuất hiện Long U việc, hắn cũng không gấp đi rồi.

Dù sao, Hàn Ngưng Yên cùng hắn đứng tới một chỗ sự tình đã bị rất nhiều người nhìn thấy, nếu là hắn trực tiếp rời đi, để Long U đem lửa giận chuyển tới Hàn gia bên trên, cái kia Hàn gia hơn nửa cũng là không thể chịu đựng.

“Tiêu Huynh, ngươi làm sao đến loạn vùng bên trong đến rồi, chẳng lẽ còn không có tìm được Thiên Căn gì?” Hàn Ngưng Yên tự nhiên hào phóng, đem Tiêu Vũ mời đến Hàn gia sau khi, mới nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Nói rất dài dòng.” Tiêu Vũ cũng không biết, việc này nên vì sao lại nói thế, lập tức cũng không có giải thích, nói: “Hàn tiểu thư, ngươi một mực Thánh Thành bên trong gì?”

“Hàn gia bổn tộc ở vào Thánh Thành, ta tự nhiên cũng không cách nào rời xa.” Hàn Ngưng Yên gật đầu.

Tiêu Vũ lúc này lông mày hơi động, nói: “Nói như vậy Đạo Thần Cung bên trong chuyện phát sinh, ngươi cũng biết được? Không biết Hàn tiểu thư có biết hay không, bây giờ ở trong cung, xông qua lam đế khảo nghiệm người, có bao nhiêu?”

Nghe đến Tiêu Vũ vấn đề này, Hàn Ngưng Yên hơi sững sờ, trái tim vừa là có chút phức tạp.

Thuyền khoa kẻ thù không mới địch hận từ cô xem kỹ khốc lông chim

“Nguyên lai, hắn trong lòng cũng là giống như những người khác, đối với cái kia đế nữ nhớ mãi không quên gì?” Nàng trong lòng mùi vị khó hiểu, nhưng trên mặt lại là không có gì thay đổi.

Dù sao xuất thân đại tộc, Hàn Ngưng Yên mặt ngoài, vẫn là có vẻ tự nhiên hào phóng, nói: “Tự có trong cung người số một danh xưng Lam Huyền Không sau khi thông qua, đến bây giờ đã có mấy tháng thời gian, đến bây giờ, thông qua lam đế khảo nghiệm người trẻ tuổi, cũng đã có mười mấy người.”

“Mười mấy người……” Tiêu Vũ gật gù, đối với con số này, không có thái quá bất ngờ.

Từ hắn rời đi Đạo Thần Cung, trong cung tìm được Thiên Căn, đột phá Thành Vương tuổi trẻ nhân vật dĩ nhiên có không ít, sẽ có nhiều người như vậy thông qua lam đế thử thách, cũng là ở trong dự liệu.

“Ngoại trừ trong cung đệ tử ở ngoài, vị kia Long U Long công tử, cũng thông qua được lam đế thử thách, thành lam đế dự bị một truyền nhân.” Hàn Ngưng Yên ánh mắt u u, vừa là nói.

“Long U?” Tiêu Vũ sửng sốt, nói: “Hắn không phải đi vào Đạo Thần Cung gì? Cũng có thể vào cung đi xông lam đế thử thách?”

Long U thân là con cái vua chúa, có Đại Đế cấp bậc nhân vật tự mình dạy dỗ, này đây trước khi cũng không có tiến vào Đạo Thần Cung, đều không phải là trong cung đệ tử.

Nếu không bực này nhân vật, ở Đạo Thần Cung không thể không có tiếng tăm gì.

“Trên thực tế ngoại trừ Long U, còn có mấy cái con cái vua chúa cấp bậc nhân vật, đều thông qua được lam đế thử thách, những người kia cơ hồ đều không phải trong cung đệ tử.”

Hàn Ngưng Yên sâu xa nói: “Tựa hồ, thế gian Đại Đế nhân vật, đều cùng Đạo Thần Cung có thứ quan hệ nào đó, này đây hậu nhân của bọn họ, mặc dù không phải là trong cung đệ tử, nhưng cũng có thể tự thân ra vào Đạo Thần Cung, thậm chí có một chút con cái vua chúa, còn đi tới Đạo Thần Cung bên trong, nhận sự giúp đỡ cũ cảnh cùng một vài Linh địa tu luyện.”

Kết không tình địch thuật chỗ tháng từ lạnh ngón tay

Hàn Ngưng Yên nói, để Tiêu Vũ một lần nữa bất ngờ, có điều suy nghĩ cẩn thận sau, vừa là bình thường trở lại.

Theo Tiêu Gia Thánh Tổ theo như lời, cái gọi là loạn thế là tranh cướp đế vị, mà Đạo Thần Cung vạn năm vừa hiện, tìm kiếm thế gian kiệt xuất thiên kiêu, tựa hồ liền cũng là vì đem những người kia đào tạo thành đế.

Nói như thế, ở cái trước trong loạn thế thành đế người, ít nhiều gì đều sẽ cùng Đạo Thần Cung có liên hệ nào đó, bởi vậy hậu nhân của bọn họ, có thể ra vào Đạo Thần Cung, liền không kỳ quái.

“Này con cái vua chúa nhân vật, đã có Đại Đế truyền thừa, cho nên mọi người suy đoán, mục đích của bọn họ cũng không phải là lam đế truyền nhân, mà là để đế nữ!” Hàn Ngưng Yên trầm ngâm một lúc lâu, vừa là nói.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 714: Kỳ Hạn Chóp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Để đế nữ!

Bốn chữ này để Tiêu Vũ nội tâm một trận cuồn cuộn, không cách nào bình tĩnh.

Này con cái vua chúa nhân vật, đối với Đại Đế truyền thừa đều không phải là coi trọng như vậy, bởi vì bọn họ thân mình đã có, cho nên giống như Hàn Ngưng Yên theo như lời, bọn họ đi xông lam đế thử thách, làm không phải tìm được lam đế truyền thừa, mà là để tìm được đế nữ!

Lam Thiên Ngữ thực lực, từ không cần phải nói, trong đó phần kia tài đánh đàn, có thể khiến người ta càng thêm dễ dàng cảm ngộ đại đạo, phần này năng lực, chính là liền Đại Đế nhân vật hậu nhân, đều phải động tâm.

Còn nữa, loạn thế sẽ tới, nếu như loạn thế thật là vì tranh cướp đế vị, vậy hai vị Đại Đế hậu nhân nếu có thể kết hợp, ở trong loạn thế lẫn nhau nâng, xưng đế cơ hội đem xa xa cao hơn người khác!

Nói cách khác, đối với bây giờ tuổi trẻ yêu nghiệt tới nói, Lam Thiên Ngữ tầm quan trọng, đã cách xa ở trời muốn bên trên, chỉ là phần kia có thể khiến người ta ngộ đạo tài đánh đàn, liền vượt xa Thiên Căn!

Đến Thiên Căn người, có thể chủ loạn thế!

Đến đế nữ giả, thì lại có thể xưng đế với loạn thế!

“Ngoài ra, còn có một cái tin.” Nhìn thấy Tiêu Vũ thật lâu không nói, Hàn Ngưng Yên chần chờ chốc lát, sau đó mới nói: “Lam đế ngày trước tin tức truyền ra, thử thách đem trong vòng một tháng kết thúc!”

“Cái gì!” Tiêu Vũ bỗng nhiên chấn động tới, khảo nghiệm thời gian, đem trong vòng một tháng kết thúc, này chẳng lẽ không phải nói rõ, hắn muốn trong vòng một tháng, liền muốn đột phá vạn vương?

“Tại sao lại như vậy, có phải lam đế sinh mệnh đã không nhiều, chỉ còn lại có ngắn như vậy sao?” Tiêu Vũ tâm loạn như ma, lam đế sẽ gấp gáp như vậy kết thúc thử thách, quá nửa là tự biết đại nạn phải đến.

Nhưng mà, hắn muốn thành vương, nhất định phải là đi thân thể một đạo, nếu không trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, hắn muốn thành vương căn bản là chuyện không thể nào!

Nhưng mà, thân thể Thành Vương gian nan, Tiêu Vũ sớm lãnh giáo, muốn hắn ở ngăn ngắn trong vòng một tháng Thành Vương, chuyện này quả thật khó như lên trời!

“Ngươi…… thật sự đối với nàng như thế để ý gì?” Hàn Ngưng Yên cắn chặt hàm răng, trong đầu, vừa không khỏi nghĩ tới lúc trước Tiêu Vũ ở Đạo Thần Cung, nhìn thấy đế nữ lúc cái kia như là điên như điên một màn.

Trong lòng nàng, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

“Ta cũng không biết!” Tiêu Vũ trong lòng một trận lo lắng.

Thành thật mà nói, đời này hắn tiếp xúc qua không biết bao nhiêu thiên chi kiều nữ, Tần Ngọc Tụ, Nhan Tử Ngọc, Thanh Nhi, Hàn Ngưng Yên.

Những cô gái này một người so với một người xuất sắc,

Liền trong lòng hắn đều không có bao nhiêu cảm giác, lại chỉ có Lam Thiên Ngữ, cô gái này giữa bất tri bất giác, dĩ nhiên trong lòng của hắn chiếm cứ không thể thay thế vị trí.

Có lẽ, là Lam Thiên Ngữ phần kia cùng Nguyệt Thần thập phần khí chất tương tự, tóm lại Tiêu Vũ cũng không rõ ràng lắm, tại sao mình lại chỉ có đối với cô gái này như thế để ý.

“Ngươi nếu muốn đi xông lam đế thử thách, vậy liền đi thôi, thời gian chỉ còn một tháng cuối cùng, dùng thực lực ngươi bây giờ, cũng có thể thông qua.” Hàn Ngưng Yên vẻ mặt khôi phục bình thường, chỉ là nụ cười kia lại là có chút miễn cưỡng.

Tiêu Vũ không hề trả lời, trong phòng đi tới đi lui.

Mặc dù thực lực bây giờ của hắn đã không kém gì bất kỳ vương giả, thế nhưng, thông qua lam đế khảo nghiệm người, cũng không chỉ là Đạo Thần Cung bên trong tuổi trẻ yêu nghiệt, còn có rất nhiều con cái vua chúa nhân vật.

Dù cho hắn bây giờ có thể thông qua lam đế thử thách, thì khó bảo đảm lam đế nhất định lại chọn hắn, sẽ đem Lam Thiên Ngữ giao cho hắn gì?

Hắn một điểm nắm chắc cũng không có, trừ phi hắn có thể đột phá Thành Vương, tài năng nương tựa theo kiếp trước đối với đại đạo cao thâm lĩnh ngộ, đem hết thảy người cạnh tranh đều đè xuống, bằng không mà nói, dù cho thông qua được lam đế thử thách, cũng chưa chắc có thể có được lam đế ưu ái.

Dù sao ở lam đế trong mắt, cái khác Đại Đế hậu nhân, tất nhiên là lựa chọn tốt hơn.

“Ta không có thời gian, Hàn tiểu thư, ta muốn rời khỏi một quãng thời gian!” Việc đã đến nước này, Tiêu Vũ đã không có lựa chọn.

Hắn bây giờ nhất định phải đi đến cái khác cổ địa, tiếp tục tu luyện chiến chữ ấn, ở thời gian ngắn nhất trong vòng, đột phá đến vương giả cảnh giới.

Chỉ có bởi như vậy, hắn mới có đầy đủ tự tin, có thể được lam đế ưu ái!

“Ngươi chỉ để ý đi thôi!” Hàn Ngưng Yên gật đầu, chỉ là nói ra lời này thời gian, trong lòng nàng là tư vị gì, chỉ có nàng mình có thể lĩnh hội.

“Xin lỗi!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, nói: “Ta sẽ nói cho Tinh Thần Các, nếu như Long U làm khó dễ Hàn gia, Tinh Thần Các sẽ không không can thiệp tới!”

Gật gù, Hàn Ngưng Yên không nói thêm, đem Tiêu Vũ đưa ra Hàn gia.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, trong không trung biến mất, nàng thần sắc phức tạp, lẩm bẩm nói: “Tử Ngọc a Tử Ngọc, ta bây giờ, cuối cùng là có thể giải thích ngươi khi đó cảm thụ!”

Tiêu Vũ bóng người, đã ở chân trời biến mất rất lâu, nàng lại vẫn là đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích, nhìn cái hướng kia ngẩn người, thật lâu không nói, giống như đã biến thành một pho tượng đá.

Tiêu Vũ rời đi, đi thẳng này châu, đi loạn vùng ở ngoài một chỗ khác cổ địa.

Không có ai biết, hắn chuyến đi này đi nơi nào, từ này sau khi, liền không ai tái kiến hắn, chỉ vì hắn đi sâu vào cổ địa bên trong lúc, đều sẽ lựa chọn đi sâu vào ác liệt nhất hoàn cảnh, mà không có chiếu Đạo Thần Cung đường an toàn di động, vì vậy cũng không có người tái kiến hắn.

Ở Tiêu Vũ biến mất quãng thời gian này, Thập Châu các nơi tuổi trẻ thiên kiêu, lại là không còn bình tĩnh nữa, dồn dập chạy về Thánh Thành.

“Lam đế thử thách chỉ còn một tháng cuối cùng, muốn được đế nữ, đây là cơ hội cuối cùng!”

“Truyền thuyết đế nữ tiếng đàn có thể khiến người ta ngộ đạo, mặc dù là không chiếm được lam đế truyền thừa, chỉ cần có đế nữ bên người, tốc độ tu luyện cũng đem tiến triển cực nhanh!”

“Mặc dù không được Thiên Căn, nhưng đây đã là cơ hội cuối cùng, vô luận như thế nào, ta cũng phải thử một lần!”

Các nơi tuổi trẻ thiên kiêu, ở trong một đoạn thời gian này, dồn dập theo các nơi tới rồi, dâng tới Đạo Thần Cung.

Hiện nay, Đạo Thần Cung cửa cung mở rộng ra, bất luận người nào chỉ cần có thể thông qua Đạo Thần Cung thử thách, bất cứ lúc nào đều có thể trở thành là Đạo Thần Cung đệ tử, tiến vào Đạo Thần Cung.

Này đây, Thập Châu trên mặt đất tiến vào Đạo Thần Cung đệ tử trẻ tuổi, cũng không phải chỉ có sớm nhất một nhóm kia, mà là không dứt có mới người gia nhập.

Lần này, theo lam đế thử thách kỳ hạn sắp tới, dâng tới Đạo Thần Cung người trẻ tuổi so với bình thường càng nhiều, này lưu luyến bên ngoài, tìm kiếm Thiên Căn Đạo Thần Cung tuổi trẻ yêu nghiệt, cũng ở chỗ này dồn dập chạy về.

Nhất thời, &# 85 Đạo Thần Cung vô cùng náo nhiệt, tụ tập thế gian hết thảy tuổi trẻ thiên kiêu, thập phần náo nhiệt.

“Ồ? Này không phải đã thông qua được thử thách người sao, làm sao bọn họ cũng trở về?”

“Cái này còn phải nói sao? Lam đế thử thách sau khi kết thúc, liền muốn theo này thông qua khảo nghiệm nhân trung tuyển ra truyền nhân duy nhất, và đem đế nữ rất nhiều phối, này thông qua khảo nghiệm người tự nhiên cũng phải trở về!”

“Nói như vậy, bây giờ thế gian thiên tài trẻ tuổi, tất cả đều tụ tập đến Đạo Thần Cung trúng rồi?”

Mọi người phát hiện, không chỉ có là này còn không có thông qua khảo nghiệm người trở về, kể cả này đã xông qua lam đế khảo nghiệm người trẻ tuổi, cũng cái này đến cái khác xuất hiện, tất cả đều về tới Đạo Thần Cung bên trong.

Ở cuối cùng này thời gian trong, Thập Châu bên trong hết thảy thiên tài trẻ tuổi, toàn bộ đều xuất hiện, đều là vì đế nữ mà đến!

“Tụ tập thế gian hết thảy thiên tài trẻ tuổi, thật không biết, đế nữ cuối cùng sẽ bị hứa cho ai?”

Mặc dù là này tự biết vô vọng thông qua khảo nghiệm người trẻ tuổi, đối với tình cảnh này, cũng tràn đầy trông chờ, trong bầu trời này ánh mắt, trong đoạn thời gian này, hầu như toàn bộ đều tụ tập tới Đạo Thần Cung!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 715: Về Đạo Thần Cung

Bất kể là Đạo Thần Cung các đại linh cung, còn là Thập Châu trên mặt đất các thế lực lớn, tất cả mọi người không cách nào đối với lam đế thử thách không quan tâm.

Có thể bị lam đế lựa chọn, không chỉ mang ý nghĩa có thể dựa vào một vị Đại Đế, càng có thể được có kinh người năng lực đế nữ.

Bất kỳ thế lực lớn, chỉ cần có thể có được này 1 cơ hội, xưng đế loạn thế cơ hội, đều muốn đề cao thật lớn!

Tại đây khắp nơi chú ý thời khắc, Tiêu Vũ lại là rời đi Thánh Thành, đi các đại cổ địa.

Hắn lại lần nữa về tới Thiên Uyên, U Sơn, minh thổ này đã đi qua địa phương, bởi vì những chỗ này hắn mặc dù đã đi qua, nhưng trước kia cũng không có ở này chỗ tu luyện qua chiến chữ ấn.

Địch không không chỉ kết thuật từ độc chiến bờ ruộng kết

Các thế lực lớn thiên tài trẻ tuổi mặc dù đều chạy tới Đạo Thần Cung, nhưng vẫn là có lưu lại không ít người, ở này cổ địa bên trong qua lại.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ hiện mấy chỗ kia cổ địa thỉnh thoảng truyền ra trận trận ba động khủng bố, vạn đạo cùng vang lên, thiên địa đại đạo giống như hỗn loạn, đều đến từ chính này cổ địa nơi sâu xa nhất, mà không phải ở an toàn khu vực

trong.

Các phe người kinh ngạc, dồn dập suy đoán này cổ địa hay không sinh dị biến gì.

Mãi đến tận cuối cùng, khi thấy Tiêu Vũ theo những địa phương kia bên trong qua lại, các thế lực lớn nhân tài giật mình, này gợn sóng tựa hồ là bởi vì Tiêu Vũ mà lên.

“Là cái người điên này! Hắn lại chưa có trở lại Đạo Thần Cung?”

“Cái người điên này đang làm gì? Làm sao liên tiếp ở này cổ địa bên trong xuất hiện!”

“Hắn tựa hồ, đang trùng kích vương giả cảnh giới?”

“Chẳng lẽ nói các nơi cổ địa bên trong truyền ra kinh người gợn sóng, tất cả đều là của hắn tạo thành? Điều này cũng quá kinh người!”

Tin tức truyền quay lại Thánh Thành, hết thảy chú ý ở đây mọi người là rất là chấn động.

Tại đây lam đế khảo nghiệm kỳ hạn chóp, hết thảy tuổi trẻ nhân vật cùng các thế lực lớn ánh mắt, tất cả đều tụ tập nơi đây. Ở vào thời điểm này, Tiêu Vũ lại chưa hề quay về, ngược lại là các đại cổ địa trong qua lại.

Hơn nữa, tựa hồ hắn đến mỗi một chỗ, chỗ đó thì sẽ truyền ra các loại ba động khủng bố, tựa hồ hắn ở tu luyện kinh người gì đại đạo!

“Tiêu Vũ sẽ không phải thật đang trùng kích Vương cảnh? Chẳng lẽ hắn dự định xung kích sau khi thành công, mới chạy về Đạo Thần Cung!”

“Thực lực bây giờ của hắn cũng đã như thế cường đại rồi, nếu như thành công đột phá Thành Vương, sẽ khủng bố đến mức nào?”

“Nhưng thời gian chỉ còn lại có ngần ấy, hắn muốn đột phá Thành Vương, không khỏi cũng quá không thực tế!”

Mặc dù ánh mắt mọi người đều bị lam đế thử thách hấp dẫn, nhưng đối với Tiêu Vũ tin tức, mọi người vẫn là hết sức chú ý.

Dù sao, ở hết thảy tuổi trẻ nhân vật bên trong, Tiêu Vũ có thể nói là trong bầu trời này tên tuổi thịnh nhất nhân vật, đối với hắn loại này dị động, không có cái nào thế lực lớn khả năng cho rằng không có nghe.

Rốt cục, một tháng kỳ hạn dần dần áp sát, thông qua lam đế khảo nghiệm người trẻ tuổi, cũng ở đây một tháng cuối cùng bên trong đột nhiên tăng thêm, và vẫn là có không ít người, đang tiếp tục trùng kích lam đế thử thách.

Ngay ở kỳ hạn chỉ còn lại có cuối cùng mấy ngày, mọi người đều cho rằng Tiêu Vũ xung kích Vương cảnh thất bại, không cách nào tới rồi tham dự khảo nghiệm trong khi, Tiêu Vũ bóng người, rốt cục xuất hiện.

“Cái người điên này đúng là vẫn còn đến rồi, xem ra cho dù là hắn, đối với đế nữ năng lực cũng thập phần coi trọng!”

“Cái kia còn phải nói gì nữa sao? Đế nữ không chỉ có thực lực kinh người cùng nghịch thiên tài đánh đàn, hơn nữa dung nhan khuynh thế, nếu không cũng không đủ khiến thế gian thiên tài trẻ tuổi đều vì đó điên cuồng!”

Làm Tiêu Vũ trở về, các thế lực lớn cùng Đạo Thần Cung mọi người bị chấn động mạnh, Đồng thời cũng dồn dập suy đoán, Tiêu Vũ trở về, hay không mang ý nghĩa, hắn đã thành công đột phá, đạt được vương giả cảnh?

Vấn đề này, chỉ sợ không ai có thể trả lời, bởi vì Tiêu Vũ trên người gợn sóng từ trước đến giờ không ai có thể nhìn ra sâu cạn, dù cho hắn chỉ là đứng ở nơi đó, cũng không có cái nào vương giả, thậm chí Thiên Vương khả năng nhìn ra hắn chân chính cảnh giới.

Thuyền xa khoa khốc thuyền xem kỹ từ dương tháng cát sau

“Bốp!”

Trở về Thánh Thành, Tiêu Vũ đi theo phía sau người đá Tiểu Cửu, hắn hôm nay, cả người nhìn qua, khí chất vừa càng thâm trầm, càng làm cho người ta không cách nào nhìn thấu, giống như một mảnh tinh không mênh mông, thâm thúy, trầm ổn, dày nặng.

Hắn trực tiếp từ không trung bay qua, trở lại Đạo Thần Cung, khi hắn trở về thời khắc này, mỗi một cung chấn động, bao nhiêu đại cung chủ đều không thể bình tĩnh.

“Tên tiểu bối này, rốt cuộc còn là chạy về!”

Sau kẻ thù tâm tình hận chỗ tháng từ ầm ĩ cánh buồm

“Hắn bên ngoài lúc, chúng ta không có cơ hội ra tay với hắn, hiện tại hắn trở lại trong cung, chúng ta càng không có cơ hội!”

“Hắn chẳng lẽ…… thật đột phá thành vương?”

Tôn Cừu Khoa kẻ thù độc thuyền hận từ dương mới độc bóng

“Đây là không có thể, trong cơ thể hắn tồn tại loại kia không rõ lực lượng, đời này đều vô vọng Thành Vương, trong loạn thế đế vị, càng không có duyên với hắn!”

Mấy vị cung chủ nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, cách không giao lưu.

Sau kẻ thù Quỷ kết xem kỹ chiến lạnh từ kẻ thù chiến

Chỉ là lời tuy nói như vậy, nhưng mấy vị cung chủ trong giọng nói, lại là đều lộ ra nghiêm nghị.

Tiêu Vũ trưởng thành độ, làm bọn họ kiêng kỵ, nếu như lại để cho Tiêu Vũ tìm được lam đế truyền thừa, dựa vào lam đế, vậy bọn họ mấy cái này đã đối với Tiêu Vũ xuất thủ linh cung, sẽ vô cùng nguy hiểm!

“Bốp!”

Trở lại Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ ánh mắt hướng về tứ phương đảo qua. Tựa hồ là cảm nhận được bao nhiêu đại cung chủ ánh mắt, ánh mắt của hắn, cũng từ cái này nhiều linh cung vị trí 11 quét tới.

Theo ánh mắt của hắn hướng, các đại linh cung đệ tử, đều là mỗi người trong lòng bất an, có một loại nặng nề cảm giác ngột ngạt.

“Vèo!”

Tôn kẻ thù kẻ thù khoa Quỷ tôn hận bờ ruộng lạnh chủ tôn học

Tiêu Vũ cuối cùng, bay trở về Chiến Thần Cung.

Thần cung như trước, chỉ là này 1 cung, tựa hồ vĩnh viễn vậy hoang vu, ở trong không có một bóng người, tất cả như trước, lại không gặp lại trong cung người.

“Mong muốn ta lúc trở về, Chiến Thần Cung bên trong có ngươi, có Chiến Thần!”

Cố Trường Phong lúc rời đi lưu lại còn đang bên tai, chỉ là hắn chuyến đi này, có lẽ sẽ không bao giờ tiếp tục trở về ngày. Tiêu Vũ nhớ tới chuyện cũ, nắm đấm cũng là không cảm thấy xiết chặt.

Địch không không khốc thuyền học chỗ lạnh xuyên qua hận lạnh

“Yên tâm đi, ta sẽ hoàn thành ngươi tâm nguyện cuối cùng, để chiến chữ ấn cùng Chiến Thần Cung, lại xuất hiện huy hoàng!”

Tiêu Vũ cúi đầu tự nói, sau đó đem người đá Tiểu Cửu ở lại Chiến Thần Cung bên trong, mình thì phi thân hướng lên trên, vèo một tiếng, nhằm phía Chiến Thần Cung tầng thứ chín!

Tôn kẻ thù độc kẻ học sau chiến lạnh mới chủ hiện ra

“Tiêu Vũ đến rồi!”

“Hắn quả nhiên cũng là hướng về phía đế nữ đến!”

“Cái người điên này không dễ trêu, &# 85 nhanh trước tiên lui qua một bên!”

Làm Tiêu Vũ nhằm phía tầng thứ chín, này còn ở tranh đoạt đi xông tầng thứ chín khảo nghiệm người, dồn dập biến sắc, tất cả đều lui sang một bên, chủ động vì hắn nhường ra một con đường.

Địch có xa hay không Quỷ thuyền thuật bờ ruộng dương kết chiến chút nào

“Ngươi rốt cuộc, còn là trở về!”

“Khà khà, cũng không biết hắn thành vương không có, nếu như Thành Vương, vậy thì có ý tứ, ít nhất đáng giá ta ra tay!”

Thời điểm này, mấy cái từ ngoại địa trở về tuổi trẻ nhân vật, đứng ở trong góc, nhìn phía cái kia xuất hiện Tiêu Vũ, trên mặt lộ ra thần sắc bất đồng.

Thời khắc này Tiêu Vũ, dĩ nhiên trở thành tất cả mọi người ánh mắt tiêu điểm, kể cả này làm người kiêng kỵ tuổi trẻ nhân vật, thậm chí, có một chút con cái vua chúa cấp bậc nhân vật, ánh mắt cũng chăm chú nhìn thân ảnh của hắn.

“Bốp!”

Bay đến trên bầu trời, Tiêu Vũ đi tới cái kia đã mở ra tầng thứ chín lối vào, nói: “Chiến Thần Cung Tiêu Vũ, đã đến tham gia thử thách!”

Tầng thứ chín bên trong, cái kia một đạo thân ảnh già nua, nghe được cái này âm thanh, không nhịn được run lên một cái, sau đó truyền ra thở dài, “ngươi rốt cuộc…… vẫn là tới!”

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 716: Đệ 1 Trùng

Tầng thứ chín, từ đó đi rồi một đạo thân ảnh già nua, hắn đứng ở vùng không gian kia trong vòng, thấy Tiêu Vũ, vẻ mặt tràn ngập phức tạp, cũng là cay đắng, vừa là vui mừng.

“Xảy ra chuyện gì? Lam đế lão nhân bên cạnh nhận thức Tiêu Vũ?”

“Nghe nói, vị này lão Vương người trước đây đã cùng đế nữ bên ngoài du lịch qua một đoạn thời gian, giống như ngay tại lúc đó nhận thức Tiêu Vũ.”

“Nói như vậy, Tiêu Vũ cũng nhận thức đế nữ?”

Tầng thứ chín bên trong xuất hiện Cổ Thiên Xuyên, cùng với hắn phức tạp kia lời nói, khiến mọi người rất là bất ngờ, ở nơi đó bắt đầu nghị luận.

Đối mặt Cổ Thiên Xuyên, Tiêu Vũ chỉ là gật gù, không nói tiếng nào. Hắn đương nhiên sẽ đến, bởi vì này là hắn lúc trước cùng Lam Thiên Ngữ đã nói xong ước định.

Mặc dù ước định này kéo đến bây giờ, có lẽ có ít buổi chiều, nhưng hắn lại xưa nay không có quên!

“Vào đi!” Cổ Thiên Xuyên đánh giá Tiêu Vũ, tựa hồ là nhìn thấy Tiêu Vũ có này trưởng thành, cảm thấy rất vui mừng, gật gù để Tiêu Vũ tiến vào tầng thứ chín.

Tiến vào này tầng một, Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn tới, liền gặp giờ phút này có không ít tuổi trẻ bóng người tụ tập ở đây, tại đây tầng một bên trong gian nan đi tiếp.

“Những thứ này đều là mắt thấy thử thách kỳ hạn tới gần, đến bác đánh cuộc Đạo Thần Cung đệ tử, chân chính có năng lực thông qua khảo nghiệm thiên tài, bây giờ cơ hồ đều đã thông qua được.” Cổ Thiên Xuyên đi ở Tiêu Vũ trước người, vì hắn giải thích.

Tiêu Vũ gật đầu, theo Cổ Thiên Xuyên tiếp tục tiến lên.

“Bởi vì kỳ hạn chóp tới gần, khắp nơi đều muốn biết Đại Đế cuối cùng lựa chọn sẽ là ai, hơn nữa ở sau cùng thời gian trong, cũng không ngừng có người liều lĩnh chạy tới thử nghiệm, cho nên tầng thứ chín theo một tháng trước bắt đầu, liền thời gian dài mở ra, phương diện này chuyện phát sinh, người bên ngoài cũng có thể nhìn thấy.”

Cổ Thiên Xuyên làm Tiêu Vũ giải thích, đang khi nói chuyện, đã mang theo Tiêu Vũ đi tới một tòa núi cao trước khi.

Lúc này, này gian nan đi tiếp người trẻ tuổi liền, liền phần lớn đều tụ tập với trên ngọn núi này, trong núi thú rống liên tục, hơn nữa tựa hồ có thần bí quy tắc lưu chuyển.

“Lam đế thử thách, tổng cộng có bốn tầng, trước mắt này một tòa Linh Sơn, chính là tầng thứ nhất!” Cổ Thiên Xuyên nói xong, ánh mắt nhìn về phía Tiêu Vũ.

Sau khoa xa xa Quỷ tôn bóng chỗ ầm ĩ xuyên qua kỹ chỗ

Sau khoa xa xa Quỷ tôn bóng chỗ ầm ĩ xuyên qua kỹ chỗ “này…… biến thái! Này Tiêu Vũ còn là người sao?”

Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, hắn rất muốn hỏi Cổ Thiên Xuyên, lúc trước rời đi hay không có tìm tới cho Lam Thiên Ngữ chữa bệnh linh vật, nhưng cuối cùng vẫn không có mở miệng.

Thứ nhất, này linh vật gần như không có khả năng tìm tới, thứ hai, lúc trước Lam Thiên Ngữ không nhận hắn, Cổ Thiên Xuyên tựa hồ cũng là có điều kiêng kỵ, không có nhiều lời, tựa hồ bởi vì nguyên nhân gì không thể biểu lộ đến cùng hắn thái quá thân cận.

Bởi vậy, Tiêu Vũ cũng không có hỏi lại, chỉ là gật gù, liền đi về phía trước trên núi đi đến.

“Đệ nhất nặng, trước khi nhân trung thông qua này 1 trọng độ nhanh nhất chính là một vị con cái vua chúa, chỉ dùng một canh giờ, không biết là Tiêu Vũ có thể hay không đột phá!”

“Dùng Tiêu Vũ thân thể cường độ, phỏng chừng này tầng thứ nhất không làm khó được hắn, thì nhìn hắn hay không có thể phá trước đây nhanh nhất thông qua ghi chép!”

Mọi người, vào đúng lúc này đều ở đây Đạo Thần Cung bên trong chú ý Tiêu Vũ thử thách, Thập Châu các thế lực lớn người có hậu nhân ở đây, Đạo Thần Cung bên trong chín đại linh cung, những cung chủ kia cấp bậc nhân vật đã ở chặt chẽ chú ý.

“Bốp!”

Lúc này Tiêu Vũ, đã đi lên ngọn núi này. Hắn dưới chân sinh hoa sen, giống như quỷ mị, bước ra một bước, chính là một đoạn xa xôi khoảng cách, nhắm trên núi mà đi.

“Này…… biến thái a! Này Tiêu Vũ còn là người sao?”

“Đây rốt cuộc thực lực ra sao a,

Trong núi này áp lực, hắn thì nhất định cũng không cảm giác gì?”

Trong núi này gian nan đi tiếp đám người, nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia bước đi như bay bóng người, đều là rung động thật sâu.

Phải biết rằng, ngọn núi này bên trong có một luồng áp lực nặng nề, làm cho bọn họ những người này ở đây trong núi cất bước thời gian, mỗi một bước cũng giống như thua núi mà đi, thập phần gian nan.

Hơn nữa càng là hướng lên trên, loại áp lực này thì càng nặng nề, nhưng Tiêu Vũ giống như hoàn toàn không có cảm giác, trong chớp mắt liền qua vô số người.

Ngoài ra, trong núi này còn có rất nhiều dị thú mạnh mẽ cùng sinh linh nguy hiểm qua lại, vào núi người không chỉ muốn đẩy áp lực nặng nề, hơn nữa mỗi một bước đi tiếp, cũng phải cẩn thận từng li từng tí một.

Mà bây giờ Tiêu Vũ, lại phảng phất căn bản không đem này nguy hiểm đặt ở trong mắt, nhanh chân đi tiếp, độ giống như một trận gió nhẹ!

“Viu!”

Thuyền kẻ thù kẻ thù khoa độc kết xem kỹ chỗ ầm ĩ ngón tay kết cát

Đột nhiên, trong núi vô số dây leo bay tới, cuốn lấy Tiêu Vũ, giống như điên cuồng bầy rắn, đưa hắn ổn định cuốn lấy, kéo hướng về lòng đất.

“Ha ha, Tiêu Vũ cũng trúng chiêu!”

“Đây là ngọn núi này nguy hiểm nhất Yêu nằm, sinh trưởng với Ma chiểu bên trong, độ cứng rắn có thể so với vương đạo khí, bị này Yêu nằm quấn lấy người, chính là mạnh trở lại cũng phải bị kéo mê muội chiểu, không cách nào kéo đứt!”

“Nghe nói cái kia Ma chiểu có thể khiến người ta Thần lực vận chuyển chầm chậm, một khi lâm vào, dù ai cũng không cách nào thoát thân! Phải qua ngọn núi này, nơi này là gian nan nhất, không biết có bao nhiêu yêu nghiệt đều hao phí lượng lớn thời gian tài năng thoát khỏi!”

Trong núi là đám thanh niên cười trên sự đau khổ của người khác.

Nếu như nói trong núi áp lực cùng dị thú cũng còn không tính là gì, cái kia Yêu nằm cùng Ma chiểu thì tuyệt đối là phiền toái nhất gì đó.

Kết khoa kẻ thù địa phương sau xem kỹ tiếp ầm ĩ địch khốc

Tôn không không khoa độc sau hận bờ ruộng cô tiếp hận kết

Này dây leo cứng rắn giống như vương đạo khí, căn bản là không có cách làm gãy, một khi bị quấn trúng muốn bị đẩy vào đầm lầy, coi như có thể tránh thoát, cũng thường thường sẽ hao phí thời gian rất lâu.

Cũng bởi vì mấy thứ này tồn tại, này tầng thứ nhất thử thách thông qua thời gian cũng sẽ không quá nhanh, mặc dù là độ nhanh nhất vị kia con cái vua chúa, cũng hao phí ước chừng một thời gian!

“Hừ!”

Mọi người còn đang cười trên nỗi đau của người khác thời điểm, chợt nghe Tiêu Vũ một tiếng tiếng hừ lạnh, ngay sau đó, rầm một tiếng, trên người hắn hết thảy Yêu nằm, càng đều là theo tiếng mà đứt, bị hắn trực tiếp cho tránh ra!

“Trời ạ, này Tiêu Vũ thân thể là làm cái gì!”

“Đây chính là có thể so với vương đạo khí Yêu nằm a, lại đã bị hắn trực tiếp dùng thân thể lực lượng kiếm chặt đứt?”

"Biến thái! Biến thái!"

Tất cả mọi người là mắt choáng váng, cái kia có thể làm cho vô số người vì đó nhức đầu Yêu nằm, ở Tiêu Vũ cường hãn thân thể trước khi, lại trở nên giống như giấy đồng dạng, bị hắn nhẹ nhàng thoáng giãy dụa thì chặt đứt!

Yêu nằm 1 cản hậu, lập tức có càng nhiều dây leo hướng về Tiêu Vũ quấn đi, nhưng mà này dây leo không có một cái có thể đưa hắn cuốn lấy, tất cả đều bị hắn ung dung kéo đứt, đi tiếp độ không giảm chút nào.

Tại mọi người há hốc mồm bên trong, Tiêu Vũ nghịch hoa sen Thần Hư bộ một bước chưa dừng lại, chớp mắt đã vượt qua khu vực này, lướt qua ngọn núi này, tới núi một mặt khác.

Sau xa kẻ thù không chỉ thuyền hận tiếp lạnh không tinh cát

"Người so với người làm người ta tức chết!"

"Theo tình huống này nhìn, này một tầng khảo nghiệm nhanh nhất độ, cũng bị Tiêu Vũ phá!"

Trong núi đang xông khảo nghiệm người, Đạo Thần Cung bên trong đang chăm chú người, thời khắc này phản ứng đều là không hoàn toàn giống nhau, mắt thấy Tiêu Vũ ung dung qua tầng thứ nhất trong khảo nghiệm gian nan nhất địa phương, bọn họ đều có một loại ảo giác, tựa hồ này một tầng thử thách, so với bọn hắn trong tưởng tượng muốn đơn giản hơn nhiều.

Nhưng mà, còn lại mấy cái bên kia nhọc nhằn khổ sở tài năng xông qua được người, vừa giải thích thế nào?

Địch khoa không xa Quỷ kết xem kỹ chiến cô bài thuốc bí truyền ngón tay

Dưới chân núi, Cổ Thiên Xuyên nhìn Tiêu Vũ hung hăng như vậy xông qua tầng thứ nhất bên trong chỗ khó khăn nhất, cặp kia già nua trong con ngươi, đột nhiên xuất hiện một chút lệ quang.

Mấy năm không thấy, Tiêu Vũ lớn lên, hơn nữa trưởng thành độ rộng, so với hắn trong tưởng tượng còn phải lớn hơn nhiều.

“Có lẽ, hắn đến, thật có thể thay đổi tiểu thư cái kia đáng chết vận mệnh!” Cổ Thiên Xuyên ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ bóng người, trong mắt nước mắt, rốt cục vẫn là không nhịn được hạ xuống.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 717: Liên Tục Thông Qua

Đọc trên điện thoại

Ở các phe chú ý bên dưới, Tiêu Vũ chân đạp Thanh Liên, rất nhanh đã vượt qua này tầng thứ nhất thử thách, lướt qua ngọn núi này, đi đến một bên khác chân núi.

“Bao nhiêu thời gian?”

“Một nén hương! Tiêu Vũ chỉ dùng một nén hương thời gian, còn hơn trước khi vị kia con cái vua chúa bảo trì tốc độ nhanh nhất, còn muốn nhanh hơn mấy lần!”

Thuyền khoa kẻ thù tình địch hận bờ ruộng lạnh thuyền kẻ thù lạnh

“Chẳng lẽ hắn thật đã đột phá thành vương gì? Thực lực giống như so với trước kia vừa mạnh!”

Làm Tiêu Vũ thông qua, này chú ý đám người sớm tính ra thời gian, Tiêu Vũ chỉ dùng một nén hương thời gian, chính là thông qua này tầng thứ nhất thử thách.

“Một nén hương? Người bình thường coi như cái gì cũng không làm, trực tiếp theo chân núi vọt tới một bên khác, cũng không khả năng nhanh như vậy chứ? Dù sao trên núi này còn có loại kia áp lực nặng nề!”

“Một tháng này, Tiêu Vũ rốt cuộc làm cái gì? Ngăn ngắn một tháng, thực lực của hắn vừa tăng lên nhiều như vậy gì?”

Không ai có thể bình tĩnh, Tiêu Vũ cái tốc độ này quá kinh khủng, đổi hạ xuống, trong núi những người trẻ tuổi kia dù cho trở ngại gì cũng không có gặp phải, cũng không thể dùng như vậy trong thời gian ngắn thông qua ngọn núi này.

Huống chi, bọn họ bây giờ tình huống thật, là bị dị thú cùng là các loại sinh linh nguy hiểm vây ở trong núi, nửa bước khó đi.

Dưới so sánh, Tiêu Vũ cái tốc độ này, quả thực khủng bố.

“Hắn đi đến đệ nhị trọng!”

Ở mọi người bàn tán sôi nổi bên trong, Tiêu Vũ bước chân không ngừng, đã tới tầng thứ hai thử thách vị trí địa phương.

Ở cái địa phương này, chỉ có một tấm bia lớn, bia cao như núi, bia trên có khắc mỗi một cái tên, từ dưới lên trên, lần lượt xếp đặt.

“Một khối này bia nghe nói này đây thời thượng cổ ma thạch đúc thành, bia thân thể cứng rắn, càng hơn vương đạo khí, người bình thường liền ở đây bia bên trên lưu lại một tia dấu vết cũng khó khăn!”

“Này một tầng cũng là thử thách người đến sức chiến đấu, chỉ cần có thể không nhờ vả ngoại lực, ở trên tấm bia lưu lại dấu vết, liền coi như thông qua. Dấu vết lưu lại càng sâu càng trùng, cũng đã nói lên thực lực của người này càng kinh người, tên của người nọ ở trên tấm bia thì sắp xếp càng cao!”

“Bây giờ xếp hạng thứ mười cơ hồ đều là con cái vua chúa cấp bậc yêu nghiệt a, không biết là Tiêu Vũ có thể hay không vọt vào mười vị trí đầu?”

“Khó nói, dù sao hắn chưa thành vương giả, tuy có vương giả sức chiến đấu, nhưng này con cái vua chúa có người nào là nhân vật tầm thường? Tiêu Vũ mặc dù có vương giả sức chiến đấu, chỉ sợ cũng không bằng này con cái vua chúa!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ đi tới cái bia kia trước, Đạo Thần Cung bên trong đám người, vừa là một trận bàn tán sôi nổi.

Con cái vua chúa nhân vật, mỗi một cũng có chiến lực kinh người, bởi vì bọn họ không chỉ thiên tư vô song, hơn nữa có Đại Đế truyền thừa.

Kết không không kẻ thù độc thuyền học tiếp tháng chiến lạnh bóng

Mà Tiêu Vũ, tuy có vương giả sức chiến đấu, nhưng chưa thành vương giả, mặc dù phổ thông vương giả không phải là đối thủ của hắn, nhưng trong tầm mắt mọi người, hắn còn hơn này con cái vua chúa nhân vật, chắc cũng là có chênh lệch.

“Ầm!”

Ở mọi người bàn tán sôi nổi bên trong, Tiêu Vũ ra tay rồi, theo hắn vừa ra tay, hết thảy bàn tán sôi nổi âm thanh, cũng bỗng nhiên ngưng, toàn bộ Đạo Thần Cung trên dưới, tất cả mọi người phảng phất đều biến thành người câm.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ đứng ở đó hòn lớn bia trước khi, tay phải nắm đấm phát sáng, quay cái kia một khối bia, chính là đánh ra ngoài.

Người thường liền ở phía trên lưu lại một tia dấu vết cũng khó khăn, mặc dù là những kia tuổi trẻ yêu nghiệt cũng là nhọc nhằn khổ sở tài năng ở phía trên lưu danh một khối này Ma bia, ở Tiêu Vũ một nắm đấm này bên dưới, ầm ầm nát bấy!

Một quyền này của hắn đã không chỉ có là trên tấm bia lưu danh đơn giản như vậy, Càng không phải là lưu tên thứ mấy vấn đề, mà là một quyền, trực tiếp đem khối này Ma bia cho đánh bể!

“Này……”

Tất cả mọi người đã nói không ra lời, người khác liều mạng, chỉ vì ở trên tấm bia lưu lại dấu vết, nhưng Tiêu Vũ một quyền, trực tiếp đem bia đều cho đánh bể, khái niệm này nghĩa là gì?

Nói cách khác, này ở trên tấm bia để lại dấu vết, đứng hàng mười vị trí đầu con cái vua chúa bọn, cũng đều bị Tiêu Vũ xong bạo!

Tiêu Vũ phần thực lực này, ở trên tấm bia tuyệt đối có thể dễ dàng lên tới đệ nhất.

Thế nhưng, cái gì lưu danh, cái gì đệ nhất, người ta căn bản là không can thiệp tới, mà là trực tiếp đem bia đánh nổ, căn bản không đi ở cái gì người thứ nhất.

Ngoài ra, cái kia trên tấm bia lưu lại hết thảy tên, cũng đều khi hắn cú đấm này dưới bị đánh thành nát bấy.

Mặc dù đó chỉ là tên, nhưng này cho người cảm giác, thật giống như Tiêu Vũ cú đấm này, đem hết thảy ở phía trên lưu danh người trẻ tuổi sinh, kể cả này con cái vua chúa đều đánh bể!

“Người điên, ta cuối cùng biết tại sao người khác muốn gọi hắn người điên!”

“Con ngựa, này còn là người sao? Ta thao, cái này cần cường hãn bao nhiêu thân thể, tài năng một quyền đem phía này bia đánh nổ?”

“Cái người điên này thân thể, quả thực quá nghịch thiên rồi!”

Địch khoa không không khốc địch thuật tiếp ầm ĩ sau xem kỹ từ

Qua rất lâu, trong đám người mới truyền ra các loại âm thanh, thậm chí không ít người, vào thời khắc này đều tuôn ra lời thô tục, bởi vì chỉ có như thế, tài năng biểu đạt bọn họ giờ phút này nội tâm cảm thụ.

Các đại linh cung, tất cả đều yên tĩnh, các thế lực lớn đại nhân vật, tất cả đều trầm mặc.

“Cái kia sa sút 1 cung, chẳng lẽ đem tại một thế này, quật khởi lần nữa gì?”

Ở một loại bầu không khí ngột ngạt bên trong bên trong, chín đại linh trong cung, không biết từ nơi nào truyền đến một thanh âm, lộ ra nghiêm nghị, lộ ra ngột ngạt.

Tầng thứ hai thử thách, chỉ cần ở trên tấm bia lưu danh thành công, liền coi như thông qua, Tiêu Vũ đem bia trực tiếp đánh nổ, tự nhiên cũng là thông qua được.

Trên thực tế, hắn vốn không phải khoe khoang người, cũng không muốn cố ý tạo thành bao lớn náo động. Nhưng lần này, hắn làm Lam Thiên Ngữ mà đến, ở lam đế các loại trong khảo nghiệm, hắn biểu hiện càng xuất sắc, có thể được lam đế ưu ái cơ hội, lại càng lớn.

Thuyền xa khoa xa độc sau thuật tiếp lạnh cánh buồm xem kỹ dương

Này đây, lần này thử thách, Tiêu Vũ không có ý định có chút cất giữ, nếu không dùng tính cách của hắn, dù cho có thể đánh nổ Ma bia, cũng sẽ không cố ý như thế.

Thông qua tầng thứ hai sau, Tiêu Vũ vừa là đi tới đệ tam đến khảo nghiệm vị trí, bước chân một khắc chưa dừng lại.

Có phía trước hai tầng thử thách sau, lần này, Đạo Thần Cung bên trong đám người không còn dám vọng thêm suy đoán, chỉ là yên lặng thấy.

Bọn họ có loại cảm giác, cho tới bây giờ, dù cho Tiêu Vũ biểu hiện cho dù tốt, đều không đáng giá bọn họ kinh ngạc, vạn nhất nói cái gì nữa Tiêu Vũ không bằng con cái vua chúa nói, sau đó lại bị Tiêu Vũ cho bạo, chính bọn họ cũng cảm giác trên mặt không nhịn được.

Một hai lần thì thôi, này lần thứ ba, tất cả mọi người đã có kinh nghiệm, chỉ là an tĩnh thấy.

Tầng thứ ba thử thách, nghe nói này một tầng cùng tầng thứ bốn, là lam đế tự tay bố trí, phía trước hai tầng nếu như chỉ là một sàng lọc, vậy tới này trùng, chính là lam đế chăm chú đối xử thử thách.

Kết thù khoa không chỉ địch thuật chỗ ầm ĩ hiện ra cô cho nên

Chỉ cần có thể thông qua mặt sau này hai tầng, cũng là đồng nghĩa với, người đến có tư cách tìm được lam đế truyền thừa, bằng không mà nói, giống nhau đến theo nơi nào tới thì về nơi đó.

“Này một tầng, là Đại Đế ngày xưa tình cờ tìm được một vùng không gian, trải qua nhiều năm phù hợp, trong không gian nhiều loại đại đạo lực lượng, đều bị Đại Đế bản thân quản lý, ở phương này trong không gian, Đại Đế âm thanh, liền giống như thiên địa.”

Cổ Thiên Xuyên không biết từ chỗ nào xuất hiện, ngưng trọng đối với Tiêu Vũ giao cho, nói: “Ham muốn qua này trùng, nhất định phải đối với thiên địa đại đạo có khắc sâu lĩnh ngộ, vương giả bên dưới, tuyệt đối không có khả năng thông qua, hơn nữa mặc dù là đã Thành Vương người, nếu là đối đại đạo lĩnh ngộ không đủ, giống nhau khó có thể thông qua.”

Đối với điều này, Tiêu Vũ không có thái quá bất ngờ, bởi vì từ lúc trước khi tới đây, hắn cũng đã đoán được, muốn thông qua lam đế thử thách, tối thiểu cũng phải đạt được cấp bậc đại đế.

Không có nhiều lời, hắn trầm mặc, đi về phía trước, tiến nhập trước người cái kia một vùng không gian.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 718: Tang Thương 1 VạN Năm

Đọc trên điện thoại

Tầng thứ ba, giống như Tiêu Vũ lúc trước dự đoán bình thường, lam đế thử thách, tối thiểu cũng phải đạt được vương giả cảnh giới tài năng thông qua.

Vùng không gian này bên trong, đại đạo lực lượng đè người, muốn thông qua, nhất định phải lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo, lại mượn từ loại kia đại đạo lực lượng đến đối kháng bên trong vùng không gian này đại đạo lực lượng, tài năng thông qua.

Làm Tiêu Vũ tiến vào vùng không gian này, bên ngoài này ở Đạo Thần Cung bên trong chú ý người, cũng là không cách nào lại nhìn tới không gian kia bên trong chuyện phát sinh, mọi người chỉ có thể chờ đợi, nhìn Tiêu Vũ khi nào khả năng theo bên trong vùng không gian này đi ra.

Cho tới bây giờ, này đã thông qua khảo nghiệm người, đang xông vùng không gian này lúc, sử dụng thời gian cũng có dài có ngắn, đã tiến vào trong đó người đều biết, lĩnh ngộ đại đạo lực lượng càng sâu, ở bên trong vùng không gian này, có thể đi được càng nhanh.

Ngược lại, nếu là lĩnh ngộ đại đạo không đủ, ở bên trong vùng không gian này, sẽ nửa bước khó đi. [Bác sĩ thiên tài hoạt hình /].

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, Tiêu Vũ chưa thành vương giả, mà muốn thông qua vùng không gian này, thì lại phải lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo.

Từ nội tâm tới nói, rất nhiều người đều không cho rằng không thành vương giả Tiêu Vũ có thể thông qua vùng không gian này, nhưng lúc trước hai tầng thử thách, Tiêu Vũ vừa là thông qua đến hung hăng như vậy.

Này đây, mọi người đã không dám lại dùng lẽ thường đến suy đoán Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Không biết qua bao lâu, Tiêu Vũ bóng người lại xuất hiện, xuất hiện ở vùng không gian này một đầu khác.

“Thật thông qua được!”

“Tiêu Vũ vừa là phá nhanh nhất thông qua ghi chép, hắn là làm sao làm được?”

“Chưa thành vương giả, hắn lại cũng có thể đối kháng này đại đạo lực lượng?”

Mọi người kinh ngạc, mặc dù sớm biết rằng Tiêu Vũ không phải người bình thường, nhưng thấy hắn lại thật thuận lợi thông qua, vẫn là cảm giác bất ngờ không ngớt.

Trên thực tế, này một tầng không gian thử thách, đối với Tiêu Vũ tới nói ngược lại là đơn giản nhất, bởi vì bên trong vùng không gian này tuy có đại đạo lực lượng chặn đường, nhưng này đại đạo lực lượng sớm không thuộc về thiên địa.

Chỉ cần đối với thiên địa các loại đại đạo giải thích đủ sâu, bất luận người nào đều có thể thông qua, cái này tự nhiên không ngăn được từng là chí tôn hắn.

Phỏng chừng chính là bố trí khảo nghiệm lam đế cũng sẽ không ngờ tới, thế gian lại có hắn dạng này dị thể, mặc dù không có nắm giữ bất luận một loại nào đại đạo lực lượng, thế nhưng đối với thiên địa đại đạo giải thích, lại là tới không ai bằng mức độ.

“Cuối cùng một tầng khảo nghiệm!”

Ở mọi người trong kinh ngạc, Tiêu Vũ vừa là đã tới cuối cùng một tầng thử thách trước khi.

“Tầng thứ nhất thử thách, là xem ra người tiềm lực, tầng thứ hai là thực lực, tầng thứ ba, tất là đối với đại đạo trình độ lĩnh ngộ, cũng có thể nói là ngộ tính.”

Cổ Thiên Xuyên lại một lần đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, nhìn thấy Tiêu Vũ liên tục thông qua, hắn tựa hồ cũng có chút kích động, nói: “Cuối cùng này một tầng, thì lại tràn ngập biến số, bởi vì này một tầng là lam đế tự tay bố trí đại trận, trong trận uốn hợp lam đế rất nhiều thủ đoạn, dù cho có thực lực cường đại người, cũng không nhất định có thể thông qua.”

“Trận pháp?” Tiêu Vũ gật gù, cũng không hỏi nhiều, cất bước về phía trước.

Không can thiệp tới cuối cùng này một tầng thử thách là cái gì, chuyện đến nước này hắn cũng đã không thể lùi về sau, dứt khoát đi tiếp.

Địch khoa khoa kẻ thù độc thuyền học bờ ruộng lạnh ta sườn núi

“Ngươi…… nhất định phải thông qua!” Cổ Thiên Xuyên thấy Tiêu Vũ đi tiếp, thần sắc phức tạp gian, thấp giọng nói một câu.

Tiêu Vũ sửng sốt, cảm nhận được Cổ Thiên Xuyên tâm tình không phải rất bình tĩnh, hắn gật gù, sau đó một bước, bước vào cái kia trong trận pháp.

Sau khoa không mới kết hận bờ ruộng lạnh tình bờ ruộng

Hắn 1 vào trận,

Nhất thời, quanh thân vạn vật biến ảo, Cổ Thiên Xuyên bóng người không thấy, tầng thứ chín bên trong tất cả cũng toàn bộ biến mất.

Thời khắc này Tiêu Vũ, rõ ràng là ngồi ở một tòa huy hoàng đại điện bên trong, phía dưới đại điện, có mười cái thoạt nhìn rất trẻ tuổi người quỳ ở đó, cùng kêu lên hô: “Bái kiến thầy!”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, ngây tại chỗ, hắn lại...... về tới Cửu Thiên Thế Giới!

“Ai da!” Than khẽ một tiếng, Tiêu Vũ trên mặt, không nhìn ra là cái gì vẻ mặt, ánh mắt của hắn từ phía dưới mười cái người trẻ tuổi trên người 11 đảo qua, thần sắc phức tạp.

Mười cái người trẻ tuổi bên trong, cái kia quỳ gối cực kỳ bên trong góc một người, khuôn mặt trẻ tuổi nhất, thoạt nhìn cực kỳ không nổi bật, Tiêu Vũ nhìn thấy tấm này khuôn mặt, vẻ mặt càng phức tạp.

“Tang thương mười ngàn năm, chung quy chỉ là hư ảo!”

Hắn than khẽ một tiếng, phất phất tay, trước người mười cái người trẻ tuổi, nhất thời tan thành mây khói, phảng phất không tồn tại.

Tiêu Vũ bây giờ đã biết, lam đế bày ra trận, là ảo trận, trận này khả năng gợi ra người sâu trong đáy lòng quan tâm nhất, hoặc giả nói là cực kỳ không bỏ xuống được sự tình.

Tiêu Vũ lòng nhớ cửu thiên, này đây vào trận thời gian, trong lúc hoảng hốt liền về tới Cửu Thiên Thế Giới.

Nhưng hắn có chí tôn chi tâm, mặc dù là loại này nhắm thẳng vào lòng người ảo trận, cũng khó có thể chính thức mê muội đến hắn.

Địch khoa khoa kẻ thù Quỷ tôn bóng chiến dương tôn chút nào

"Đoành!"

Mười vị đệ tử tiêu tán, vùng cung điện này sụp xuống, ngoài cửu thiên, chư tinh chấn động mạnh, vô số ngôi sao một viên một viên rơi xuống, thiên địa đều đang chấn động.

"1 vạn năm, ngươi và ta luận đạo không có kết quả, ngươi muốn khi nào tài năng trở về, cùng ta lại luận đạo?"

Vô tận xa xôi trong hư không, một đạo vĩ đại thân ảnh phiêu dật, ngồi ngay ngắn ở tinh không cuối, tay cầm ngôi sao, dùng tinh không làm cờ, xa xa cùng Tiêu Vũ đánh cờ.

Tiêu Vũ vẫn chưa ngôn ngữ, tất cả những thứ này mặc dù giống như chân thật, vạn năm trước hắn cũng từng cùng người luận đạo, thế nhưng trước mắt tất cả, nhưng đều là hư ảo thôi.

"Thùng!"

Chư tinh lờ mờ, cuộc bể dâu, Tiêu Vũ vừa xoay người một mảnh núi hoang bên trong, quanh thân không thấy dấu chân người, chỉ có có từng trận thản nhiên tiếng đàn, không biết từ nơi nào mà đến.

"Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất, trong nháy mắt vạn năm, khi nào gặp nhau nữa?"

Tiếng đàn tan hết, cái kia một đạo nghiêng đổ chúng sanh, để Cửu Thiên Thế Giới vô số chí tôn điên cuồng bóng người hiện ra, sau đó vừa là thần tốc làm nhạt, theo gió rồi biến mất, lưu lại dư âm chưa hết, hoa nở vạn dặm.

Gió nhẹ thổi qua, vạn hoa phiêu linh, nơi đây tất cả cũng đã biến mất, Tiêu Vũ xuất hiện ở một gian phong bế trong nhà đá, trở nên vô cùng suy yếu. &# 32;

“Cửu thiên thập địa, mình ta vô địch! Sư tôn, ngươi già rồi, đã mang không nổi đệ nhất chí tôn tên!”

Vạn năm trước đã từng xuất hiện một màn lại một lần phát sinh, cái kia một tấm tuổi trẻ khuôn mặt, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người, quay suy yếu vô lực hắn ra tay.

……

“Này…… đã xảy ra chuyện gì?”

“Lam đế trận pháp, làm sao trở nên không ổn định như vậy, thật giống như tan vỡ giống nhau!”

Thời điểm này, Đạo Thần Cung bên trong mọi người rất là giật mình. Ở Tiêu Vũ vào trận sau khi, lam đế đại trận kia, liền đột nhiên trở nên vô cùng không ổn định, toàn bộ đại trận một trận sáng tắt, trong trận pháp sức mạnh trở nên vô cùng không ổn định.

Đén cuối cùng, loại này rung chuyển càng ngày càng rõ ràng, làm cho trận pháp này bắt đầu xuất hiện dấu hiệu hỏng mất.

“Bốp!”

Tầng thứ chín ở chỗ sâu trong, hai bóng người đồng thời bay ra, nhìn cái kia trận pháp vị trí, vẻ mặt giống như cái kia trận pháp bình thường, biến ảo chập chờn.

"Lam anh, ngươi này ảo trận, khả năng nhắm thẳng vào lòng người, người bình thường muốn xông ra chính mình nội tâm gông xiềng, thập phần không dễ, nhưng bây giờ đây là tình huống gì? Người này trải qua ảo cảnh, thậm chí ngay cả trận pháp đều không chịu nổi, hắn bản thân nhìn thấy ảo ảnh, rốt cuộc là cái gì?"

Tôn không kẻ thù kẻ thù độc địch thuật bờ ruộng cô quá khoa

Lam đế bên cạnh, một gã người thanh niên trẻ trên mặt lộ ra nồng nặc kinh ngạc, hắn có thể cùng lam đế đứng sóng vai, vừa gọi bằng lam đế làm lam anh, có thể tưởng tượng được, thân phận của người này cũng không tầm thường.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 719: Không Tư Cách

Đọc trên điện thoại

Đối với bên cạnh người này lời của nam tử, Lam Đế giờ phút này cũng là im lặng không nói, vẻ mặt tràn ngập nghiêm nghị.

Cái kia trận pháp là hắn chỗ bố trí, hắn tự nhiên rõ ràng, ảo trận kinh khủng nhất địa phương, không phải ảo cảnh, mà là lòng người thân mình. Cao minh nhất ảo cảnh, chính là nhắm thẳng vào người sâu trong nội tâm ảo cảnh, một khi lâm vào trong đó người, rất dễ dàng thì sẽ không cách nào tự kiềm chế, thậm chí tự hủy.

Lam Đế bốn tầng thử thách, tầng thứ nhất là tiềm lực, tầng thứ hai là thực lực, tầng thứ ba là ngộ tính, mà đây thứ tư đến, tất là tâm chí.

Phía trước ba tầng thử thách, mang ý nghĩa thông qua người tất nhiên có đầy đủ thiên tư cùng thực lực, có thể trở thành là truyền nhân của hắn, nhưng chỉ có này còn chưa đủ, tu luyện người, so với này quan trọng hơn, là một viên đủ để đủ để phá tan tất cả đạo tâm!

Lam Đế cuối cùng này ảo trận thử thách, chính là thử thách người đến đạo tâm hay không đủ mạnh, nếu như quá mức câu nệ trong lòng qua lại, không cách nào buông, vậy người này đạo tâm liền không đủ kiên định, dù cho thiên tư cao đến đâu, dạng này người ở con đường tu luyện trên cũng sẽ không đi được quá thuận lợi.

Mà trong trận người trải qua ảo cảnh rốt cuộc là cái gì, Lam Đế cũng không biết. Nhưng bây giờ, trận pháp lại xuất hiện dấu hiệu hỏng mất, điều này nói rõ trong trận người trải qua ảo cảnh, đã không phải là trận pháp có thể thừa nhận.

Mặc dù ảo ảnh là hư vô việc, nhưng này ảo ảnh cũng là từ trận pháp này gợi lên, ảo tưởng đề cập gì đó càng nhiều, càng không bình thường, trận pháp thừa nhận áp lực lại càng lớn.

Tôn xa khoa khoa tình sau thuật từ tháng cho nên từ cánh buồm

Có thể như Tiêu Vũ loại này, có thể làm trận pháp thân mình đều phải tan vỡ ảo ảnh, kể cả Lam Đế đều chưa từng nghe thấy.

“Lam anh, tiểu tử này giống như vô cùng ghê gớm a, Ma bia bị hắn nổ nát, ngươi vùng không gian kia cũng không thể vây khốn hắn, bây giờ liền ngươi tự tay bố trí trận pháp, càng cũng phải tan vỡ!” Lam Đế bên cạnh người thanh niên trẻ, lộ ra vẻ suy tư.

Điều này cũng làm cho Lam Đế vẻ mặt một lần nữa nghiêm nghị, như vậy một trẻ tuổi, thật sự quá khác thường, hắn cái này sống mười ngàn năm Đại Đế nhân vật, lúc này đều cảm giác không cách nào nhìn thấu.

So với Lam Đế, giờ phút này này đã khổ sở khảo nghiệm người trẻ tuổi, kể cả này con cái vua chúa nhân vật, cũng là mỗi người tràn ngập nghiêm nghị.

Thuyền khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ Tôn Sát Mạch ầm ĩ ta kỹ kẻ thù

Tôn xa xa xa độc thuyền xem kỹ bờ ruộng dương vâng thi xuyên qua

Bởi vì trải qua thử thách, bọn họ mới cũng biết cái kia bốn tầng khảo nghiệm không dễ, nhưng bây giờ, tầng thứ nhất khảo nghiệm ghi chép bị Tiêu Vũ phá, tầng thứ hai Ma bia bị Tiêu Vũ đánh nổ, tầng thứ ba thông qua nhanh nhất người, cũng là Tiêu Vũ.

Mà đây tầng thứ bốn, hoàn toàn không liên quan thực lực và thiên tư, chính là này con cái vua chúa, đối mặt loại này nhắm thẳng vào bản tâm ảo ảnh, cũng là ăn hết khổ tài năng miễn cưỡng thông qua.

Hiện nay, cái kia ảo trận lại là muốn trực tiếp bị hủy bởi Tiêu Vũ tay, chuyện này với bọn họ tới nói, thật sự không thể tưởng tượng.

“Thú vị!” Trong mọi người, một gã trên người mặc quần áo đen người trẻ tuổi, tay nắm cằm, nhìn cái kia hỗn loạn bất an đại trận, tự lẩm bẩm, nụ cười trên mặt bên trong lộ ra cân nhắc.

“Công tử, Tiêu Vũ người này quá yêu, chuyện làm thường xuyên làm người giật mình, ta cảm giác, còn là tất yếu nhanh chóng đưa hắn bỏ cho thỏa đáng!” Người trẻ tuổi này phía sau, Vân Thương sắc mặt cũng là nghiêm nghị không ngớt, đối với người trẻ tuổi này nói.

Có thể bị Vân Thương xưng là công tử, người trẻ tuổi này, tự nhiên chính là vị kia Long công tử Long U.

Địch kẻ thù khốc Tôn Sát Mạch ầm ĩ tôn cho nên thi

Hắn nghe xong Vân Thương nói, không nói tiếng nào, chỉ là thấy Tiêu Vũ vị trí, đăm chiêu.

“Bốp!”

Mắt thấy trận pháp rung chuyển, Lam Đế rốt cục ra tay, Đem Tiêu Vũ theo trong trận pháp trực tiếp mang ra.

Hắn cái này cũng là hành động bất đắc dĩ, nếu là đợi thêm chốc lát, trận pháp này thì thật muốn phá huỷ, đến lúc đó Tiêu Vũ giống nhau xem như thông qua được trận pháp, thông qua được thử thách.

Lúc này Tiêu Vũ, đã hoàn toàn theo trong ảo cảnh trở lại hiện thực.

Nhìn thấy Lam Đế, hắn không có mở miệng, bởi vì bất kể là lần trước còn là lần này, hắn đều cảm giác được vị này Đại Đế tựa hồ đối với hắn đều có chút bài xích, bởi vậy im lặng không nói.

“Bái kiến Đại Đế!” Cổ Thiên Xuyên lúc này vội vàng xông về phía trước, cho Lam Đế hành lễ, đồng thời đối với Tiêu Vũ quát lên: “Còn không bái kiến Đại Đế!”

Tiêu Vũ biết Cổ Thiên Xuyên là ý tốt, dù sao Lam Đế là Lam Thiên Ngữ cha, Tiêu Vũ nếu như cho vị này Đại Đế lưu cái không tốt ấn tượng, cũng cũng đừng nghĩ Lam Đế lại chọn hắn, liền nói ngay: “Thấy qua Lam Đế!”

Lam Đế lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, trong mắt hàn quang ẩn hiện, trầm mặc hồi lâu, cuối cùng mới nói: “Ngươi biết Thiên Ngữ?”

Sau xa không tình thuyền hận từ dương khoa địch

Cổ Thiên Xuyên trong lòng căng thẳng, trên trán toát ra mồ hôi. Mặc dù lần trước Tiêu Vũ tiến lại lúc, Lam Thiên Ngữ không cùng Tiêu Vũ quen biết nhau, nhưng sau đó, phỏng chừng Lam Đế đã biết được sự tình của quá khứ, dù sao đây không phải là bí mật gì, rất nhiều người đều có thể nghe được.

Hắn liền đối với Tiêu Vũ bóng tối nháy mắt, mặc dù gấp, nhưng ở Lam Đế trước mặt, cũng không dám mở miệng.

“Nhận thức!” Tiêu Vũ mặc dù giải đọc ra Cổ Thiên Xuyên muốn cho hắn chối, nhưng hắn lại không có làm như vậy, mà là nhìn thẳng Lam Đế ánh mắt, không sợ hãi chút nào.

“Nể tình ngươi trước đây đã đã giúp Thiên Ngữ, ta không thể giết huynh, ngươi đi đi!” Lam Đế lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ vài lần, một người trẻ tuổi lại có gan nhìn thẳng ánh mắt của hắn, làm hắn bất ngờ.

Chỉ có điều, dù vậy, hắn đối với Tiêu Vũ vẫn như cũ lạnh lùng.

“Đi?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, cảm thấy Lam Đế đối với hắn không hiểu bài xích, cau mày nói: “Đi đi nơi nào?”

Lam Đế trong mắt, bỗng nhiên lộ ra lạnh như băng quang mang, khí thế trên người cũng đột nhiên leo lên, Đại Đế oai giống như thập vạn đại sơn, tất cả đều tập trung vào Tiêu Vũ trên người.

Dù cho Tiêu Vũ thân thể cường hãn, đối mặt Đại Đế nhân vật uy thế, vẫn là cảm giác khó có thể chịu đựng.

Lam Đế tuy là lộ ra đế uy, nhưng rõ ràng bả khống rất khá, chỉ tập trung vào trên người hắn, hơn nữa cũng không tới gợi ra thiên địa nguyền rủa trình độ, chỉ là làm Tiêu Vũ thừa nhận rồi áp lực cực lớn.

“Ha ha, ta dĩ nhiên thông qua được thử thách, làm sao Đại Đế ngươi bây giờ là không muốn thừa nhận gì?” Tiêu Vũ cắn chặt hàm răng, tuy là thừa nhận rồi áp lực cực lớn, lại vẫn là đứng nghiêm, càng không có một chút nào ý lùi bước.

Lam Đế trong mắt hàn quang vừa hiện, lại là không nói tiếng nào, khiến người ta căn bản không nhìn ra hắn đang suy nghĩ gì.

“Dù cho ngươi thông qua được thử thách, UU đọc sách &# 119; ww. &# 117; ukan ｓ hu &# 46; co &# 109; &# 32; cũng không khả năng trở thành truyền nhân của ta, ta cũng không khả năng đem Thiên Ngữ giao cho ngươi!” Lam Đế nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, đột nhiên thu hồi chính mình uy thế, lạnh lùng nói.

Sau khoa xa xa khốc kết hận tiếp dương ngón tay cho nên phong

Địch kẻ thù Quỷ sau hận tiếp ầm ĩ không quan sát xuyên qua

“Tại sao?” Tiêu Vũ nghiến răng, này Lam Đế tại sao muốn như thế ghim hắn? Tại sao hắn coi như thông qua được thử thách, hắn lại không chịu cho một điểm cơ hội?

Địch kẻ thù Quỷ sau hận tiếp ầm ĩ không quan sát xuyên qua “thú vị!” Trong mọi người, một gã trên người mặc quần áo đen người trẻ tuổi, tay nắm cằm, nhìn cái kia hỗn loạn bất an đại trận, tự lẩm bẩm, nụ cười trên mặt bên trong lộ ra cân nhắc.

Có phải thì bởi vì hắn trước đây cũng đã nhận thức Lam Thiên Ngữ?

“Bởi vì ngươi không tư cách!” Lam Đế chắp hai tay, giống như một thần linh ở nhìn xuống một con giun dế, lãnh đạm nói: “Ta có thể mang Thiên Ngữ giao cho bất luận người nào, nhưng chỉ có ngươi, không có tư cách này!”

Tiêu Vũ giống như bị kích thích bình thường, này Lam Đế lại đối với hắn như thế nhằm vào, hắn cười như điên nói: “Khà khà, ta không có tư cách? Ta như là đã thông qua được thử thách, tại sao không có tư cách? Nếu là này thử thách vô dụng, ngươi cần gì phải thiết lập? Có phải Đại Đế thì có thể tùy ý đánh vỡ quy củ của mình gì? Đại Đế chính mình định quy củ, có phải tất cả đều là chó má?”

“Ngươi dám như vậy cùng Bổn đế nói chuyện? Ngươi thật sự cho rằng, ta không dám giết ngươi sao?” Lam Đế lập tức giận dữ, cùng thời gian trên người uy thế lại xuất hiện, và lần này, hắn trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay rồi!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 720: Thông Qua

Đọc trên điện thoại

“Đại Đế, hạ thủ lưu tình!” Một bên Cổ Thiên Xuyên vẻ mặt biến đổi lớn, liều lĩnh, xông về phía trước ngăn ở Tiêu Vũ trước người.

Phải biết rằng giờ phút này Lam Đế ra tay, đế uy mênh mông cuồn cuộn, Cổ Thiên Xuyên chỉ là vương giả, như vậy vọt tới, nếu là Lam Đế thu tay lại không bằng , chắc chắn phải chết!

“Ngươi…… tốt! Rất tốt! Ngươi tuỳ tùng Bổn đế nhiều năm như vậy, bây giờ càng để như vậy một tên tiểu bối làm trái Bổn đế!” Lam Đế mặc dù dừng rảnh tay, nhưng trong mắt hàn quang lại là nặng hơn.

Cổ Thiên Xuyên là hắn người, đối với hắn nói xưa nay không dám vi phạm, bây giờ lại không để ý chính mình sinh tử, muốn che chở Tiêu Vũ!

“Cầu Đại Đế khoan dung, vị này Tiêu công tử đối với lão bộc có ân, mặc dù hắn mạo phạm Đại Đế, lão bộc mong muốn thay hắn chịu phạt, chỉ cầu Đại Đế tha cho hắn một mạng!” Cổ Thiên Xuyên cúi đầu. Đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ từng là Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng, vậy liền tương đương cũng là đối với hắn có ân.

Trên thực tế, hắn nếu như nói Tiêu Vũ đã đã cứu Lam Thiên Ngữ, chỉ sợ sẽ để Lam Đế càng thêm phẫn nộ.

"Ngươi càng làm như vậy một tên tiểu bối, cãi lời cho ta?" Lam Đế trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng, cả giận nói: "Tốt! Tốt, ngươi đã gan dạ cãi lời ta, ta cũng không cần lưu ngươi bên người, ngươi rồi cùng hắn cùng chết a!"

Địch xa không không khốc sau xem kỹ bờ ruộng lạnh bóng thuật khắc

Cổ Thiên Xuyên sắc mặt, nhất thời một mảnh bi thảm.

Đế cảnh nhân vật, sống được quá lâu, cũng là vô tình nhất, bởi vì bọn họ sống mười ngàn năm, bên người thân cận người, đều sớm đã chết đi, đã trải qua nhiều lần sinh tử biệt ly, thường nhân tình cảm sớm nhớ mất đi.

Nhưng mà, Cổ Thiên Xuyên rốt cuộc đi theo Lam Đế hơn một ngàn năm, trước mắt nghe đến Lam Đế đối với hắn cũng là nói giết thì giết, tâm trạng không khỏi một trận đau thương.

"Bốp!"

Ngay ở Lam Đế sắp sửa ra tay, đem Cổ Thiên Xuyên cùng Tiêu Vũ cùng chém giết lúc, một bóng người tránh đến, ngăn trở Lam Đế.

Chỉ thấy Lam Đế bên cạnh tên kia người thanh niên trẻ cười nói: "Lam anh, cần gì nổi giận đâu, theo ta xem, tên tiểu bối này đã thông qua được thử thách, vậy hãy để cho hắn thông qua là được!"

Người này ra tay, để Lam Đế nhíu chặt lông mày, nhưng là không có động thủ lần nữa, có thể thấy người này ở trong mắt hắn còn là có nhất định phân lượng.

"Lam anh ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, còn hơn này sống trên vạn năm lão già, tên tiểu bối này, càng khiến người ta có loại nhìn không thấu cảm giác gì? Ta cảm giác, hắn có lẽ khả năng mang đến cho chúng ta một vài ngạc nhiên cũng khó nói." Nam tử trẻ tuổi kia ánh mắt, ở Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá, vừa là cười nói.

Lam Đế nghe vậy, tựa hồ bình tĩnh không ít, ánh mắt đã ở Tiêu Vũ trên người đánh giá.

Trên thực tế, Tiêu Vũ thông qua mấy tầng khảo nghiệm quá trình, Lam Đế đều thấy rõ, nhất là cuối cùng một tầng, thậm chí ngay cả cái kia ảo trận đều thiếu chút nữa tan vỡ.

Giống như này người thanh niên trẻ theo như lời, ở Tiêu Vũ trên người, Lam Đế đồng dạng có loại nhìn không thấu cảm giác, tựa hồ trước mắt người trẻ tuổi này, còn hơn thế gian cái khác Đại Đế, làm cho bọn họ cảm giác càng thêm nguy hiểm, càng thêm sâu không lường được.

"Hừ!"

Thuyền kẻ thù xa xa tình tôn thuật tiếp dương chỗ bóng vâng

Cuối cùng, Lam Đế thu tay lại, chẳng có cái gì cả nói lại, trực tiếp xoay người, bá một tiếng bay về phía tầng thứ chín ở chỗ sâu trong.

"Ha ha……" tên kia người thanh niên trẻ, đối với Tiêu Vũ cười cười, sau đó cũng đi theo Lam Đế phía sau, với nơi đây biến mất.

Sau kẻ thù kẻ thù không mới kết xem kỹ từ vầng trăng cô độc khắc

"Đa tạ Đại Đế!" Cổ Thiên Xuyên ở phía sau bái nói, sau đó mới đứng dậy, nhìn Tiêu Vũ một chút, đi tới trước người hắn.

Tiêu Vũ đưa mắt nhìn Lam Đế rời đi, cau mày. Hắn không nghĩ ra,

Lam Đế tại sao muốn như vậy ghim hắn? Có phải thì bởi vì hắn trước lúc này nhận biết Lam Thiên Ngữ?

Trước khi Lam Thiên Ngữ không chịu nhận hắn, biểu hiện lãnh đạm như vậy, hay không cùng Lam Đế thái độ có quan hệ?

“Ai da, Tiêu công tử đi theo ta a!” Cổ Thiên Xuyên đầy mặt khuôn mặt u sầu, mang theo Tiêu Vũ, cũng hướng về tầng thứ chín ở chỗ sâu trong đi đến.

Vốn Tiêu Vũ đến, còn để Cổ Thiên Xuyên sinh ra một tia hy vọng, thế nhưng Lam Đế xuất hiện, cùng Lam Đế đối xử Tiêu Vũ loại thái độ đó, mang ý nghĩa Tiêu Vũ dù cho thông qua được thử thách, có thể bị Lam Đế lựa chọn xác suất, cũng nhỏ bé không đáng kể, cũng làm cho tâm tình của hắn lại trở nên lo lắng không ngớt.

“Cổ xưa, Lam Đế tại sao đối với ta có sâu như vậy thành kiến? Thiên Ngữ trước khi không chịu cùng ta quen biết nhau, là vì Lam Đế quan hệ gì?” Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập nghi ngờ, chỉ phải hướng về Cổ Thiên Xuyên hỏi dò.

Sau kẻ thù xa tình thuyền hận từ ầm ĩ không quá tháng

“Ai da!” Cổ Thiên Xuyên chỉ là không dứt thở dài, vài lần lắc đầu, đối với Tiêu Vũ vấn đề, lại là một cũng không hề trả lời.

Này càng làm cho Tiêu Vũ, cảm thấy lòng tràn đầy không rõ.

Sau xa xa khoa khốc sau xem kỹ từ cô tiếp đất từ

“Tiểu thư là Đại Đế nữ nhi duy nhất, cũng là Đại Đế thương yêu nhất hòn ngọc quý trên tay.” Trong khi tiến lên, Cổ

Thiên Xuyên qua rất lâu, sau đó mới mở miệng, như là không biết là nói thế nào bình thường, thần sắc phức tạp.

Hắn thở dài nói liên tục: “Đại Đế đã sống mười ngàn năm, hắn trước đây thân bằng hảo hữu, tại đây mười ngàn năm bên trong, cũng đã mất, tiểu thư là Đại Đế bây giờ thân nhân duy nhất.”

Tiêu Vũ im lặng, không có nhiều lời. Cảm giác này, hắn bao nhiêu có thể lĩnh hội, kiếp trước sống năm mươi vạn năm, hắn ban đầu bắt đầu lúc tu luyện người quen biết, lại có bao nhiêu người có thể cùng hắn đi tới cuối cùng?

Thấy những cố nhân kia 11 qua đời, lại là không có bất kỳ biện pháp nào, có lúc, sống được quá lâu, chính là lại có loại này bất đắc dĩ.

“Chỉ tiếc, tiểu thư số khổ, từ khi sinh ra, liền mắc phải loại kia bệnh lạ, kể cả Đại Đế, đối với tiểu thư cái chủng loại kia bệnh, đều hoàn toàn không có biện pháp.” Cổ Thiên Xuyên vừa là liên tục thở dài.

Lam Thiên Ngữ bệnh, vấn đề đến ở thần hồn. Tiêu Vũ trước đây đã vì nàng đã kiểm tra, Lam Thiên Ngữ thần hồn có thiếu, phương diện này vấn đề, e là cho dù là Đại Đế nhân vật, cũng căn bản không có một tia biện pháp.

Nhưng hắn không nghĩ ra, nói: “Nếu là như vậy, Lam Đế càng không nên như vậy nhằm vào ta, ngươi có phải chưa nói cho hắn biết, hiện nay thế gian chỉ có ta, tài năng giải quyết Thiên Ngữ trên người vấn đề gì?”

“Việc này, ta đã hướng về Đại Đế đã nói.” Cổ Thiên Xuyên trên mặt vẻ mặt càng thêm cay đắng, nói: “Lúc đó ta mặc dù chưa có nói ra thân phận của ngươi, chỉ nói cho Đại Đế, thế gian có người có thể trị bệnh của tiểu thư, nhưng Đại Đế hỏi dò qua đi, nghe nói cái kia mấy thứ chữa bệnh cần thiết linh vật, lại là một hơi hủy bỏ, nói đó là không có khả năng tìm được gì đó, hơn nữa thế gian cũng sẽ không có người có thể trị hết bệnh của tiểu thư!"

Tiêu Vũ một lần nữa im lặng.

Trước hắn để Cổ Thiên Xuyên tìm kiếm mấy thứ đồ, quả thật đều là không thể nào tìm tới thần vật. Hơn nữa, dựa theo Lam Đế bình thường ý nghĩ, Lam Thiên Ngữ vấn đề xuất hiện ở thần hồn bên trên.

Thuyền không kẻ thù xa khốc thuyền hận bờ ruộng cô sau khoa ta

Loại tình huống này thập phần khó giải quyết, chính là Đại Đế nhân vật đều bó tay toàn tập, Lam Đế như thế nào lại tin tưởng, có những người khác có thể giải quyết.

Thuyền không kẻ thù xa khốc thuyền hận bờ ruộng cô sau khoa ta Tiêu Vũ một lần nữa im lặng.

"Có lẽ Đại Đế sau đó đã biết, ta lúc đó theo như lời người đó chính là ngươi, cho nên mới phải đối với ngươi như thế không ưa." Cổ Thiên Xuyên nói: "Đại Đế đối với tiểu thư thái quá thương yêu, tổng lo lắng có mưu đồ bất chính người tiếp cận tiểu thư. Có thể Đại Đế cho rằng ngươi nói phương pháp chữa bệnh chỉ là một để tiếp cận tiểu thư nói dối, cho nên mới phải như thế đối với ngươi."

Nếu như đúng là nguyên nhân này, Lam Đế nói cho cùng cũng là vì Lam Thiên Ngữ tốt, hắn rốt cuộc còn là không tiện nói gì. Nhưng mà, Lam Đế không khỏi cũng quá võ đoán, thì bởi vì chính hắn với Lam Thiên Ngữ bệnh không có biện pháp, thì một hơi kết luận thế gian không có những người khác có thể chữa khỏi Lam Thiên Ngữ.

Điểm này, bao nhiêu vẫn để cho Tiêu Vũ có chút bất mãn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 721: Thiên Vương Cùng Đế Cảnh

Đọc trên điện thoại

Lam Đế thái độ, để Tiêu Vũ tâm tình cũng trở nên hơi nặng nề.

Hắn vốn tưởng rằng, chỉ cần hắn ở trong khảo nghiệm tận khả năng biểu hiện ra đủ thực lực cùng tiềm lực, tìm được Lam Đế tán thành cơ hội sẽ đề cao thật lớn, bởi như vậy, thì có thể tránh khỏi Lam Đế đem Lam Thiên Ngữ hứa cho người khác.

Có thể bây giờ nhìn lại, Lam Đế tựa hồ đối với hắn có cực lớn thành kiến, mặc dù hắn hung hăng thông qua được thử thách, nhưng Lam Đế thái độ, lại là cho thấy Lam Đế cực không muốn đem Lam Thiên Ngữ giao phó người, hắn!

“Tóm lại, ta không thể trơ mắt thấy Thiên Ngữ cứ như vậy bị Lam Đế gả cho người khác!”

Tiêu Vũ nắm chặt nắm đấm, nhưng ở trong nội tâm, hắn nhiều ít vẫn là có chút thấp thỏm.

Mặc dù, hắn đã ý thức được Lam Thiên Ngữ trong lòng của hắn chiếm cứ thập phần vị trí trọng yếu, nhưng, hắn nhưng không cách nào khẳng định, Lam Thiên Ngữ trong lòng, hay không cũng có vị trí của hắn.

Lần này tiến lại, không nói Lam Đế đối với hắn có to lớn như thế thành kiến, mặc dù là hắn đạt được Lam Đế tán thành, để Lam Đế đem Lam Thiên Ngữ rất nhiều cho hắn, nhưng nếu như

Lam Thiên Ngữ trong lòng không có vị trí của hắn, kết quả này, thì thật là tốt gì?

Càng là nghĩ, Tiêu Vũ lòng lại càng loạn, hắn cách nhìn thấy Lam Thiên Ngữ mục tiêu càng ngày càng gần, nhưng một trái tim ngược lại là trở nên làm sao cũng không yên lặng được.

Đối với hắn cái này chí tôn tới nói, đây là phi thường không tầm thường sự tình.

“Tiêu Huynh!”

Tầng thứ chín bên trong, một bóng người bay ra, đi tới Tiêu Vũ trước người, vui vẻ nói: “Tốt quá, Tiêu Huynh, thật là ngươi!”

Tiêu Vũ nhìn chăm chú vừa nhìn, cũng không nhịn được kinh ngạc, nói: “Dạ huynh, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Người tới, rõ ràng là Dạ Vô Minh. Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, Dạ Vô Minh cũng là một vị con cái vua chúa, thoạt nhìn, hắn này đến tựa hồ cũng là muốn trở thành Lam Đế truyền nhân, tìm được Lam Thiên Ngữ.

Trong lòng hắn than khẽ, hai cái Đại Đế nhân vật nếu có thể kết hợp, ở trong loạn thế quả thật có thể quét sạch tứ phương, nhiều như vậy con cái vua chúa đều bị hấp dẫn đến rồi, Dạ Vô Minh sẽ xuất hiện ở đây, thì cũng không kỳ quái.

“Kỳ thực, ta vốn thì không muốn đến, nhưng cha chi mệnh, không cách nào không theo.” Dạ Vô Minh có chút xấu hổ.

Hắn cũng không biết Tiêu Vũ cùng Lam Thiên Ngữ quan hệ, chỉ là cảm giác mình để một cô gái đến cùng người tranh, có chút không quá tự tại.

“Hóa ra là như vậy.” Tiêu Vũ gật đầu, Dạ Vô Minh quả thật là phi thường nghe theo hắn phụ thân lời nói, cái kia Dạ tiên sinh dự định, nói vậy cũng là cùng cái khác Đại Đế giống nhau.

Nhị đế liên thủ, con cháu đời sau kết hợp, tài năng ở trong loạn thế quét sạch rất nhiều chương ngại.

“Tiêu công tử, ngươi trước tiên ở nơi này ở lại a, lão hủ đã đi.” Cổ Thiên Xuyên đem Tiêu Vũ mang tới nơi đây, sau đó thần sắc phức tạp rời đi.

Địch khoa xa khoa mới sau xem kỹ bờ ruộng tháng thuật phong chỗ

Tiêu Vũ hướng về Dạ Vô Minh hỏi một chút, mới biết được bây giờ này thông qua được khảo nghiệm người trẻ tuổi, hầu như đều tụ tập ở này tầng thứ chín bên trong.

Chỉ vì Lam Đế thử thách thì sắp kết thúc rồi, đến lúc đó Lam Đế đem theo trong những người này chọn lựa ra lý tưởng truyền nhân, này đây những người trẻ tuổi kia, đều đang chờ một ngày này tiến lại.

Bây giờ khoảng cách thử thách dừng lại, còn có mấy ngày, bởi vậy Tiêu Vũ cũng bị an bài vào nơi đây.

“Tiêu Huynh, ngươi vừa rồi thông qua khảo nghiệm trong khi thật mạnh, ngươi đã đột phá đến hợp đạo cảnh gì?” Dạ Vô Minh nhìn thấy Tiêu Vũ, tràn đầy kích động, đi theo Tiêu Vũ bên cạnh vừa là hỏi.

“Hợp đạo cảnh?” Tiêu Vũ sửng sốt, nhớ tới Dạ tiên sinh.

Từ vị kia Dạ tiên sinh trong miệng, hắn đã biết rồi vương giả cảnh giới sau,

Đạt được Đại Đế hai cái cảnh giới.

Vương giả cảnh giới, vừa gọi bằng hiển linh cảnh, mà hiển linh cảnh trên, tất là hợp đạo cảnh, hợp đạo cảnh lên trên nữa, chính là vận may cảnh.

Hiển linh cảnh đối ứng vương giả bên trong Nhân vương, hợp đạo cảnh đối ứng Thiên Vương, mà vận may cảnh, chính là trong truyền thuyết Đại Đế.

Dạ Vô Minh vừa đi lên, lại liền hỏi Tiêu Vũ hay không đã đạt đến Thiên Vương cảnh giới, đây cũng là bởi vì hắn từ nhỏ giấu ở thế ngoại, chưa bao giờ vào đời, cho nên đối với Tiêu Vũ sự tình không hiểu rõ lắm.

Ở trong mắt hắn Tiêu Vũ có thể đối với hắn hơn nữa hướng dẫn, thực lực tất nhiên bất phàm, cho nên mới phải theo bản năng cho rằng Tiêu Vũ có này cảnh giới.

“Muốn làm ngươi thất vọng rồi, ta bây giờ, liền vương giả cảnh giới chưa từng đạt được.” Tiêu Vũ cười khổ nói.

Mặc dù một tháng này hắn đi đến các đại cổ địa, điên cuồng xung kích, nhưng mà hay là đã thất bại, không thể đột phá Thành Vương.

Một tháng này liên tục xung kích, chẳng qua là để hắn tiến một bước biết đến, thân thể Thành Vương, con đường này, xa so với hắn trong tưởng tượng phải khó khăn hơn nhiều!

Dạ Vô Minh sửng sốt đã lâu, phảng phất là không thể tin được Tiêu Vũ nói, qua rất lâu mới nói: “Không sao, dùng Tiêu Huynh lĩnh ngộ của ngươi, đi vào Vương cảnh là chuyện sớm hay muộn.”

Hắn đúng là đối với Tiêu Vũ có mãnh liệt tin tưởng, bởi vì Tiêu Vũ đã chỉ điểm qua hắn quan hệ, ở trong lòng hắn, Tiêu Vũ đối với đạo lĩnh ngộ đã sớm đạt được một sâu không lường được trình độ.

“Con cái vua chúa nhân vật bên trong, chẳng lẽ đã có người đạt được Thiên Vương cảnh giới sao?” Tiêu Vũ trong lòng lại là thất kinh, Dạ Vô Minh đã hỏi ra vấn đề như vậy, chẳng lẽ con cái vua chúa bên trong đã có người cả ngày vương?

Thuyền xa xa khoa khốc địch bóng bờ ruộng lạnh chút nào khắc tinh

“Cái này…… ta cũng không rõ lắm!” Dạ Vô Minh vò đầu, nói: “Có điều, thật giống như có vậy mấy người, còn kém một bước có thể cả ngày vương, tựa như lúc nào cũng có thể đột phá, chỉ có điều không có làm như vậy mà thôi.”

“Không có làm như vậy? Tại sao?” Tiêu Vũ không rõ.

“Cha đã nói với ta, cho dù có thể đột phá đến Thiên Vương, tốt nhất cũng trước tiên không muốn đột phá, đợi cho loạn thế chính thức tiến lại lúc, làm tiếp đột phá sẽ tốt hơn, ta mặc dù không biết là nguyên nhân gì, nhưng bọn hắn ý nghĩ nên là giống nhau.” Dạ Vô Minh một bộ kiến thức nửa vời dáng vẻ.

Sau khi nghe xong, Tiêu Vũ lại là nhanh chóng đã hiểu.

Vùng thế giới này nhận lấy nguyền rủa, có một nguồn sức mạnh ở ước thúc Thiên Vương cấp bậc trở lên nhân vật.

Những kia tuổi trẻ con cái vua chúa, mặc dù có thực lực đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, nhưng thậm chí đột phá, cũng chưa hẳn là chuyện tốt, bởi vì dù cho đột phá, thực lực cũng khó có thể phát huy.

Đã như vậy, còn không bằng lưu đến loạn thế tiến lại lúc lại đột phá. Hơn nữa loạn thế là tranh cướp đế vị, khi đó đột phá Thiên Vương, liền có thể trực tiếp hướng về Đế cảnh phát động công kích.

Ngược lại, nếu như bây giờ đã đột phá, loạn thế lại chậm chạp chưa đến, sẽ chỉ là đã bị thiên địa ràng buộc, và lãng phí thời gian, dù sao bây giờ không có ai biết loạn thế tiến lại thời gian cụ thể.

Đó có thể là vài năm sau, cũng có thể là mấy chục năm sau, thậm chí là mấy trăm năm sau!

“Thùng!”

Tiêu Vũ bên này, đang cùng Dạ Vô Minh trò chuyện, đột nhiên, tầng thứ chín ở chỗ sâu trong, du dương tiếng đàn vang lên, như là một chút gợn sóng, tại đây tầng một bên trong nhẹ nhàng nhộn nhạo, trong chớp mắt, liền làm cho tất cả mọi người nội tâm đều yên lặng đi xuống.

“Thiên Ngữ!” Tiêu Vũ mạnh ngẩng đầu, nhìn phía tầng thứ chín ở chỗ sâu trong, cả người càng bay thẳng lên, hướng về tiếng đàn truyền đến phương hướng nhìn lại.

“Nàng vào lúc này đánh đàn, hay không đã biết, ta tới nơi này tầng một?”

Tiêu Vũ đứng ở không trung, ngơ ngác nhìn tiếng đàn truyền đến phương hướng, giống như mất hồn bình thường, ngẩn người tại đó.

Ngày xưa ước hẹn, hiện nay hắn rốt cục chấm dứt các loại quấn quanh người việc, đi tới nơi này!

Nhưng mà, tiếng đàn như trước, Lam Thiên Ngữ ngay ở cách hắn chỗ không xa, nhưng giữa hai người, lại giống như chân trời cách xa nhau, khó có thể gặp lại!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 722: Cột Đá

Đọc trên điện thoại

“Thiên Ngữ tiểu thư lại đang phủ dụ đàn.” Dạ Vô Minh cũng đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, đàn bên trong đạo ý, mặc dù là hắn loại này con cái vua chúa nhân vật, cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt, thần lực trên người vận chuyển tăng tốc độ, dường như muốn hòa vào trong thiên địa.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ ở ngây người bên trong, phục hồi tinh thần lại, nói: “Ngươi thấy qua nàng? Nàng bình thường thường xuyên sẽ đánh đàn gì?”

“Đúng vậy!” Dạ Vô Minh không thấy có hắn, gật đầu nói: “Khoảng thời gian này, Thiên Ngữ tiểu thư hầu như mỗi ngày đều biết đánh đàn, có điều dáng dấp của nàng ta cũng chưa từng thấy. Nàng hầu như chưa bao giờ lộ mặt, hơn nữa nàng chỗ ở, cũng là cấm chỉ tới gần, không người nào dám đi.”

Ở Lam Đế địa phương, đã là cấm tiếp cận, vậy mặc dù là này con cái vua chúa, cũng là không dám đến gần.

Nhìn tiếng đàn truyền đến phương hướng, Tiêu Vũ vừa là im lặng không nói, chỉ là ngơ ngác nghe quen thuộc kia tiếng đàn, thật lâu không động.

Sau một chốc, một khúc âm hết, mỗi cái phương hướng bên trong, đều là có sự khác biệt trình độ gợn sóng truyền đến, Tiêu Vũ lập tức phát hiện, này cơ hồ đều là vương giả trẻ tuổi nhân vật, bọn họ lĩnh ngộ đại đạo lực lượng, vào đúng lúc này tựa hồ cũng cùng thiên địa sinh ra cộng minh nào đó.

“Thiên Ngữ tiểu thư tài đánh đàn thật thật là lợi hại, khoảng thời gian này mỗi lần nghe hắn đánh đàn, cũng có thể làm cho người đối với đại đạo có tiến một bước lĩnh ngộ.” Dạ Vô Minh thân thể đã ở phát ra ánh sáng, hiển nhiên đối với hắn lĩnh ngộ đại đạo giải thích lại sâu một phần.

Loại tiến bộ này mặc dù không phải là cỡ nào to lớn, nhưng nếu như mỗi ngày đều là như thế, sau thời gian dài, cái kia tiến bộ tốc độ cũng là thập phần kinh khủng.

Phải biết rằng, đạt được vương giả cảnh giới sau, muốn tăng cao tu vi chỉ có thể dựa vào lĩnh ngộ, có người thường thường mấy năm mấy chục năm đều không có một tia tiến bộ, loại này ổn định tốc độ tiến bộ, chỉ sợ sẽ là Đại Đế nhân vật đều phải thay đổi sắc mặt.

Đương nhiên, Lam Thiên Ngữ vẫn chưa đạt được Đế cảnh, nàng tiếng đàn, đối với Đại Đế nhân vật là không có tác dụng, nếu không bây giờ vì nàng điên cuồng cũng không phải là này con cái vua chúa, mà là này Đại Đế.

Tiêu Vũ rất muốn lập tức xông tới gặp Lam Thiên Ngữ, nhưng vẫn là nhịn được. Nếu như hắn làm như vậy, Lam Đế nhất định sẽ lập tức đưa hắn đuổi ra tầng thứ chín, thậm chí ra tay với hắn.

Bởi như vậy, hắn nhọc nhằn khổ sở đi tới nơi này, cũng là mất đi ý nghĩa.

“Tiêu Huynh, chúng ta đi xuống đi.” Dạ Vô Minh kêu lên Tiêu Vũ, hướng phía dưới bay đi.

Tiêu Vũ cuối cùng hướng về cái kia truyền đến tiếng đàn phương hướng liếc mắt nhìn, sau đó cũng sẽ không ở không trung dừng lại, trở xuống mặt đất.

Một lát sau, hai người tới một nơi khác. Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy nơi này có rất nhiều cao to cột đá, lần này cột đá xếp đặt trong lúc đó, tựa hồ tồn tại một loại nào đó quy luật, mà tại kia cột đá trước khi, giờ phút này có không ít tuổi trẻ bóng người.

Ở những thân ảnh kia bên trong, Tiêu Vũ liếc mắt liền thấy được hai khuôn mặt quen thuộc, một là có thêm Đạo Thần Cung người số một danh xưng Lam Huyền Không, tên còn lại, tất là vị kia xuất thân đế tộc, phong độ nhanh nhẹn Ninh Công Tử.

"Nơi này là……" Tiêu Vũ trong lòng hơi động, ẩn có suy đoán, cùng Dạ Vô Minh cùng tiến lên.

"Này trên trụ đá, đều ẩn chứa một loại phức tạp đại đạo lực lượng, khoảng thời gian này, này thông qua được khảo nghiệm người, đều thích tới nơi này thử nghiệm lĩnh ngộ ở trong đại đạo."

Dạ Vô Minh một bên đi tiếp, vừa hướng Tiêu Vũ cười nói: "Nghe nói, này cột đá bao hàm đại đạo, có thể liền cùng Lam Đế có quan hệ, cho nên có thể lãnh ngộ bao nhiêu, có thể sẽ quan hệ đến có thể không bị Lam Đế lựa chọn."

Tiêu Vũ không khỏi thay đổi sắc mặt, chỉ thấy lúc này ở này cột đá trước khi, không ít người trẻ tuổi đều là ngồi ở chỗ đó, quay cột đá yên lặng tiến hành lĩnh ngộ.

Khi hắn tiến lại, có người quay đầu lại, ném tới ánh mắt khác thường,

Cũng có người mắt cũng không lườm, vẫn là ngồi nơi đó lẳng lặng lĩnh ngộ.

Khi đi đến này cột đá trước mặt, Tiêu Vũ xuyên thấu qua này cột đá, nhất thời cũng cảm nhận được trong trụ đá lộ ra bất phàm lực lượng.

Để hắn bất ngờ chính là, lần này cột đá ẩn chứa đạo ý, bất cứ thập phần thâm ảo, tựa hồ không chỉ là có thể khiến người ta tu luyện tới Đế cảnh, mà là xa hơn.

“Cấp chí tôn đại đạo?” Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng rằng Lam Đế đại đạo, tối đa cũng cũng làm người ta tu luyện tới Đại Đế cảnh giới, nhưng nếu như trước mắt này cột đá lộ ra, chính là Lam Đế nắm giữ đại đạo, vậy này đại đạo, tối thiểu cũng có thể khiến người ta tu luyện tới cảnh giới chí tôn, là một loại phi thường thâm ảo đại đạo.

“Chẳng lẽ là vì Thiên Căn?” Tiêu Vũ trầm ngâm một lúc lâu, hắn không biết là Lam Đế đối với đại đạo lĩnh ngộ có sâu như vậy.

Rất có thể, một vạn năm trước Lam Đế thành đế thời gian, cũng là dung hợp Thiên Căn, nói cách khác, này đại đạo là Thiên Căn bên trong ẩn chứa đại đạo lực lượng, có thể khiến người ta nối thẳng chí tôn cảnh giới, liền Lam Đế cũng không thể hoàn toàn nắm giữ.

“Khoảng cách dừng lại thử thách, còn có mấy ngày, mặc dù không biết tin đồn thật giả, nhưng thử lĩnh ngộ một chút nơi này đại đạo, hẳn là không sai.” Dạ Vô Minh đối với Tiêu Vũ cười, sau đó đi tới một cái cột đá trước khi, khoanh chân nhắm mắt.

Tiêu Vũ lúc này, cũng đi tới một cái cột đá trước khi, nhắm mắt cảm thụ.

Kết không xa Quỷ tôn thuật chỗ cô bờ ruộng học lạnh

Này cột đá lộ ra đạo ý, không thể nói không cao thâm, nhưng đối với hắn mà nói, này đại đạo, lại vẫn còn không tính là cỡ nào thâm ảo, dù sao hắn có kiếp trước đệ nhất chí tôn trí nhớ.

Kết không xa Quỷ tôn thuật chỗ cô bờ ruộng học lạnh này cột đá lộ ra đạo ý, không thể nói không cao thâm, nhưng đối với hắn mà nói, này đại đạo, lại vẫn còn không tính là cỡ nào thâm ảo, dù sao hắn có kiếp trước đệ nhất chí tôn trí nhớ.

Có thể nếu như nói, Lam Đế cuối cùng lựa chọn truyền nhân tiêu chuẩn, là lĩnh ngộ này đạo ý, vậy hắn cũng không thể không biểu hiện coi trọng một vài, bởi vì việc này liên quan Lam Thiên Ngữ thuộc sở hữu.

“Đùng đùng!”

Ở tất cả mọi người lẳng lặng lĩnh ngộ trong quá trình, đột nhiên, trong trụ đá có một cái cột đá sáng lên, ở nơi đó chuyển động, lộ ra nặng nề cổ điển đạo ý, đánh thức tất cả mọi người.

Kết kẻ thù địa phương tôn xem kỹ bờ ruộng cô khoa vâng thi

Chỉ thấy, một người trẻ tuổi mỉm cười đứng dậy, hướng về vô số cột đá trung ương, đi vào.

“Long công tử thật là lợi hại!” Dạ Vô Minh cũng mở mắt ra, thở dài: “Ba mươi sáu cái cột đá, nghe nói chỉ cần hiểu được một cái, cái kia một cái cột đá cũng sẽ bị kích hoạt, cái này Long công tử trước mắt là lĩnh ngộ nhiều nhất cột đá ba cái một người trong!”

“Long công tử? Long U?” Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt, không khỏi hướng về người trẻ tuổi kia nhiều nhìn vài lần.

Chỉ thấy người trẻ tuổi kia tại tới trước thời gian, không biết là vô tình hay là cố ý, cũng quay đầu lại đến xem Tiêu Vũ một chút, trên mặt có chứa một nụ cười quỷ dị.

Hắn đi tới một căn khác cột đá trước khi, vừa là ngồi xuống, tiếp tục nhắm mắt lĩnh ngộ.

“Hai người khác là ai?” Tiêu Vũ nhìn về phía Dạ Vô Minh, đối với hỏi hắn.

“Một là cái kia họ Ninh công tử, một cái khác hình như là Đạo Thần Cung đệ tử, kêu Lam Huyền Không.” Dạ Vô Minh không biết là Tiêu Vũ tại sao vậy quan tâm, lại vẫn là như thực chất đáp.

“Lại là bọn hắn?” Tiêu Vũ lại một lần, cảm thấy sâu sắc bất ngờ.

Lĩnh ngộ sâu nhất, là ba người này, cái này cũng không đại diện, cái khác con cái vua chúa, hoặc là tuổi trẻ yêu nghiệt ngộ tính không bằng ba người này, mà là nói, Lam Đế ở lại chỗ này loại này đại đạo, có thể cùng ba người này trước khi lĩnh ngộ đại đạo, khá là phù hợp.

Phải biết rằng, ở trước khi tới đây, những người này cơ hồ đều đã lĩnh ngộ một loại nào đó đại đạo lực lượng, đi vào Vương cảnh.

Đối với này lĩnh ngộ chi đạo cùng Lam Đế xung đột lẫn nhau người mà nói, muốn lĩnh ngộ nơi này đại đạo, tự nhiên càng gian nan, ngược lại, nếu như hai loại đại đạo gần gũi, vậy muốn lĩnh ngộ này trên trụ đá đại đạo, cũng sẽ càng dễ dàng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 723: Người Trong Bức Họa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ không có ở này cột đá trước lưu lại quá lâu, bởi vì có một nghiêm khắc sự thật, bày tại trước mặt hắn.

Mặc dù này trong trụ đá bao hàm đại đạo, hắn đều khả năng một chút nhìn thấu, nhưng hắn lại không cách nào như Long công tử như vậy, khiến cái này cột đá cùng mình phát sinh cộng hưởng.

Bởi vì, hắn mặc dù khả năng nhìn thấu này đại đạo, nhưng cũng không cách nào dẫn động bất kỳ trong thiên địa đại đạo lực lượng, không thể để cho này cột đá cùng hắn sinh ra cộng hưởng. Này đây, hắn dù cho ở đây tiếp tục lưu lại, cũng không có ý nghĩa.

“Keng!”

Ngày thứ hai, tầng thứ chín bên trong, cái kia du dương tiếng đàn một lần nữa vang lên, Tiêu Vũ nghe đến mấy cái này tiếng đàn, cũng chỉ có thể xa xa nhìn nhau, không thể đi đến Lam Thiên Ngữ vị trí.

Ở tiếng đàn này bên trong, này trong khi ngộ đạo là đám thanh niên, tựa hồ vừa tiến bộ không ít, các loại dị dạng gợn sóng từ nơi nào truyền đến, chỉ có Tiêu Vũ đã rời xa chỗ đó, không có tham dự vào ngộ đạo bên trong.

Hắn trong lòng có chút lo lắng, nếu như Lam Đế cuối cùng thật dùng cột đá cộng hưởng làm tiêu chuẩn, không thể nghi ngờ hắn là không đủ phân lượng.

Mặc dù hắn kỳ thực đối với cái kia 1 đại đạo giải thích so với ai khác đều sâu, nhưng bởi vì sức mạnh nguyền rủa tồn tại, để hắn không thể như những người khác như vậy, dẫn động trong thiên địa đại đạo lực lượng, để cột đá sản sinh cộng hưởng.

Tiếng đàn xa xôi, Tiêu Vũ nhìn về nơi xa, mà tại kia tầng thứ chín ở chỗ sâu trong, đạo kia hờ hững thanh nhã bóng người, ngồi đàng hoàng ở cổ thụ bên dưới, khinh làm dây đàn.

“Tiểu thư……” Cổ Thiên Xuyên đứng ở bóng người kia sau khi, thần sắc phức tạp.

Hắn đang chần chờ, hay không muốn nói cho tiểu thư nhà mình, người kia đã tới, tới nơi này tầng thứ chín.

Nhưng mà, nói rồi lại có thể thế nào đâu? Lam Thiên Ngữ bây giờ đã không thể tùy ý rời đi, mà Tiêu Vũ, rất rõ ràng không cách nào đi tới nơi này, dù cho nói cho Lam Thiên Ngữ Tiêu Vũ tiến lại, e sợ hai người, cũng là không cách nào gặp lại.

“Bốp!”

Cổ Thiên Xuyên đang chần chờ gian, một bóng người, im hơi lặng tiếng xuất hiện, đứng yên lặng Lam Thiên Ngữ phía sau.

Lam Thiên Ngữ tựa hồ cũng không phát giác, vẫn là nhẹ nhàng kích thích dây đàn, tấu lên một khúc tiên âm.

“Ngươi trước đây quen biết cái kia Tiêu Vũ, đã thông qua thử thách, bây giờ trong khi này tầng thứ chín bên trong.” Sườn núi đế đứng ở Lam Thiên Ngữ phía sau, trầm mặc một lúc lâu, sau đó đột nhiên mở miệng.

“Keng!”

Tiếng đàn chợt ngưng,

Bởi vì trên đàn một cái dây đàn, vào đúng lúc này đứt đoạn.

Tầng thứ chín bên trong hết thảy trong khi vay mượn tiếng đàn ngộ đạo người trẻ tuổi đồng thời ngẩng đầu, một khúc hơn phân nửa, làm sao hôm nay tiếng đàn này đột nhiên đã ngừng lại?

Cái kia đột nhiên ngừng lại tiếng đàn, cũng khiến Tiêu Vũ trong lòng run lên, nhìn xa tiếng đàn phương hướng, lại là cái gì cũng không nhìn thấy.

Này tầng thứ chín bên trong, khắp nơi đều có Lam Đế bày ra cấm chế lực lượng, không chỉ che người ánh mắt, kể cả thần niệm đều dò ra không xa.

“Ai da!” Chợt ngưng tiếng đàn, cũng làm cho Lam Đế vẻ mặt trở nên phức tạp, nói: “Ngươi là có hay không đã đối với hắn……”

Không nói gì, Lam Thiên Ngữ vẫn là đưa lưng về phía Lam Đế, không quay đầu lại.

Nàng không nói lời nào, chỉ là nhẹ nhàng sửa sang lấy cái kia đứt đoạn dây đàn, không ai có thể nhìn ra nàng giờ phút này là cái gì tâm tình.

“Ngữ nhi, ngươi phải biết rằng, vô luận ta làm cái gì, cũng là vì tốt cho ngươi.” Lam Đế thở thật dài, cũng không có hỏi tới, nói: “Lần này ta tìm đến phần đông tuổi trẻ thiên kiêu, bọn họ đều rất xuất sắc, đầy đủ xứng với ngươi!”

Lam Thiên Ngữ vẫn là trầm mặc, chưa từng quay đầu lại, một con như ngọc bàn tay, ở nơi đó khẽ vuốt đoạn đàn.

“Không lâu sau đó, các loại thử thách kết thúc, ta sẽ ở tại bọn hắn bên trong tuyển ra ưu tú nhất người, cùng ngươi lập gia đình.” Lam Đế cắn răng, tựa hồ cũng có chút không đành lòng, nói:

"Ngươi phải tin tưởng, là cha làm như vậy, cũng là vì ngươi, chỉ có làm như vậy, mệnh của ngươi mới có thể bảo vệ!"

Vẫn là trầm mặc, Lam Thiên Ngữ không có phản đối, cũng không đồng ý. Nhưng nàng như vậy, lại làm cho Lam Đế cảm giác, đây đã là một loại không lời chống cự.

Lam Thiên Ngữ thuở nhỏ lém lỉnh, xưa nay sẽ không vi phạm hắn, lần này nàng không nói câu nào, Trên thực tế đã là một loại trước đó chưa từng có phản kháng phương thức.

"Dù cho ngươi trách ta, ta cũng sẽ không thay đổi chủ ý." Lam Đế cắn chặt răng, nói: "Đây là vì ngươi kéo dài tính mạng pháp môn duy nhất, ta không có lựa chọn nào khác!"

Hắn nói xong câu đó sau, xoay người cất bước, hướng về vườn đi ra ngoài.

Đi tới một nửa, Lam Đế vừa là dừng lại, cũng không quay đầu lại, nói: "Còn cái kia Tiêu Vũ, ta có thể mang ngươi gả cho bất luận người nào, lại chỉ có hắn, tuyệt đối không có có thể, ngươi còn là chuẩn bị sớm!"

"Ngoài ra, ngươi tốt nhất đừng nghĩ đi gặp hắn, nếu không nếu để cho ta biết, ta sẽ nhanh chóng giết hắn!"

Một câu nói sau khi nói xong, Lam Đế cũng không dừng lại, rất nhanh sẽ ở đây biến mất.

"Tiểu thư!" Một bên Cổ Thiên Xuyên, nhìn ra có chút không đành lòng, rốt cục đi lên phía trước, an ủi: "Đại Đế mặc dù cứng rắn, nhưng lão bộc tin tưởng, hắn là thật để tiểu thư tốt, tiểu thư ngươi cũng đừng quá khó chịu."

Lam Thiên Ngữ không nói gì, nhẹ nhàng vỗ về đàn đứt dây.

Trên người có loại kia bệnh lạ, làm cho nàng sớm hờ hững sinh tử, hơn nữa thuở nhỏ đối với Lam Đế nói, cũng xưa nay đều là nghe theo, nhưng lần này, đáy lòng lại là sinh ra mãnh liệt bài xích.

Nhưng mà, nàng từ trước đến giờ hờ hững, dù cho bài xích, trên mặt lại cũng không có biểu hiện ra.

Một lúc lâu, Lam Thiên Ngữ rốt cục mở miệng, nói: “Hắn…… thật đến rồi?”

“Này……” Cổ Thiên Xuyên sửng sốt, sau đó cắn chặt răng, không đành lòng giấu diếm nữa, nói: “Vâng!”

Lam Thiên Ngữ vừa là trầm mặc, bình tĩnh trên mặt, không biết là vui, còn là buồn. Tựa hồ nàng sớm ngờ tới, Tiêu Vũ tất nhiên sẽ không sai hẹn.

Nhưng mà, bây giờ dù cho Tiêu Vũ tiến lại, lại có thể thế nào đâu?

“Tuyết nhi!”

Sau một hồi lâu, ở Lam Thiên Ngữ khẽ gọi trong tiếng, một gã xinh đẹp cô gái xuất hiện.

Thiếu nữ này mặc dù là Lam Thiên Ngữ bên người nha đầu, nhưng khí chất lại hết sức bất phàm, hơn nữa trên người có đạo ý lưu động.

Mặc dù là phóng tới Thập Châu đại địa, cái này Tuyết nhi, chỉ sợ cũng ít có nữ tử có thể so sánh.

“Dây đàn đã đứt, U &# 8 đưa nó thu được rồi.” Lam Thiên Ngữ dặn dò một tiếng, chính mình tất là đứng dậy, hướng về phía sau bên trong phòng nhỏ đi đến.

“Vâng, tiểu thư!” Tên là Tuyết nhi cô gái thu hồi đàn cổ, cung

cung kính kính, đi theo Lam Thiên Ngữ phía sau.

Lam Thiên Ngữ vào phòng bên trong, nàng tuy là đế nữ, ở lại gian nhà, lại là thập phần ngắn gọn, cơ hồ không có bất kỳ dư thừa gì đó.

Tại đây ngắn gọn đến mộc mạc trong phòng, nhưng có một thứ vô cùng dễ thấy. Đó là một bức họa, treo ở gian nhà ngay chính giữa, trong tranh là một cô gái bóng người.

Kỳ quái là, cô gái trong tranh khuôn mặt thập phần mơ hồ, tựa hồ chỉ dùng bút vẽ không cách nào vẽ ra nàng tuyệt đẹp. Nhưng mà mặc dù là không có vẽ ra dung nhan, cô gái trong tranh cho người cảm giác, cũng là vậy thánh khiết cao quý, phảng phất trong trần thế, lại không người nào có thể so sánh cùng nhau.

Lam Thiên Ngữ đứng ở vẽ trước, ngơ ngác nhìn trong tranh cô gái kia, tâm tình tựa hồ cũng chầm chậm bình tĩnh đi xuống.

Phía sau, Cổ Thiên Xuyên cùng kêu Tuyết nhi cô gái liếc mắt nhìn nhau, đều chưa từng dám mở miệng, chỉ là trong lòng âm thầm kỳ quái, bọn họ chỉ cảm thấy trong tranh cô gái kia cùng Lam Thiên Ngữ khí chất hết sức tương tự, nhưng là không biết là, cô gái này, rốt cuộc là ai?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 724: Chỉ Có Ta Có Thể Cứu!

Đọc trên điện thoại

Mấy ngày thời gian, vội vàng mà qua, Lam Đế thử thách kỳ hạn, rốt cục vẫn là trôi qua.

Ngày hôm đó, Lam Đế kêu gọi, đem hết thảy thông qua khảo nghiệm người, toàn bộ gọi tới một chỗ bên trong cung điện. Tất cả mọi người biết, e sợ Lam Đế lần này, là thật muốn ở những người này ở trong tuyển ra truyền nhân.

Điều này cũng mang ý nghĩa, bị chọn trúng người, sẽ có được đế nữ!

“Tiêu Huynh, ta đại khái là không có hy vọng gì, có điều Tiêu Huynh thực lực ngươi kinh người, mới có thể tranh đến!” Dạ Vô Minh như là từ vừa mới bắt đầu thì không ôm hy vọng gì, chỉ là nghe theo hắn phụ thân lời nói mà đi tới nơi đây.

Khi đi tới đại điện, hắn chủ động cùng Tiêu Vũ ngồi chung với nhau, đối với này kết quả cuối cùng, tựa hồ đã không có gì trông chờ.

“Chỉ mong.” Tiêu Vũ cười cười, nhưng trong lòng thì biết, Lam Đế đối với hắn ấn tượng không tốt, hơn nữa có nhằm vào hắn hiềm nghi.

Con cái vua chúa cấp bậc nhân vật, cùng với những kia tuổi trẻ yêu nghiệt, lục tục tiến lại, với bên trong cung điện vào chỗ.

Ở trong những người này, Tiêu Vũ thấy được mấy cái khuôn mặt quen thuộc, Ninh Công Tử, Lam Huyền Không, Long U, Xích Viêm.

Không chỉ có là này con cái vua chúa nhân vật, Đạo Thần Cung bên trong đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, cũng là tới không ít.

Mặc dù Tiêu Vũ bây giờ ở Thập Châu đại địa danh chấn tứ phương, nhưng những người này, lại tựa hồ như đối với hắn đều không chút nào để ý, trước sau vào chỗ, không có người nào chú ý hắn.

Trong toàn bộ quá trình, chỉ có Ninh Công Tử nhiều liếc mắt nhìn hắn, sau đó cũng là mang theo mỉm cười, ngồi vào một bên.

“Thiên Ngữ, sẽ bị Lam Đế gả cho những người này?” Tiêu Vũ nghĩ đến đây, nắm đấm thì không tự chủ nắm chặt.

Chính hắn cũng không nói được mình bây giờ là cái gì tâm tình, tóm lại vừa nghĩ tới Lam Thiên Ngữ sẽ bị hứa cho người khác, trong lòng hắn chính là không hiểu cảm thấy buồn bực.

Không lâu sau đó, Lam Đế tới, tên kia từng xuất hiện, đi ở Lam Đế bên người người thanh niên trẻ, cũng mang theo mỉm cười, cùng Lam Đế cùng tiến lại, cùng Lam Đế cùng ngồi ở chỗ cao nhất.

“Lời thừa thãi, ta không nói!” Lam Đế ánh mắt, đảo qua phía dưới, làm đảo qua Tiêu Vũ trên người lúc, hắn không có dừng lại quá nhiều, nói: “Các ngươi đều là thông qua được khảo nghiệm người, có tư cách trở thành truyền nhân của ta, ta sẽ theo trong các ngươi tuyển ra một người, đem ta suốt đời sở học, còn có ta cực kỳ nữ nhi mến yêu đều giao cho hắn!”

Tôn Địa Viễn khoa khốc kẻ học sau tiếp tháng bí cô tinh

Tôn Địa Viễn khoa khốc kẻ học sau tiếp tháng bí cô tinh ước định này, bởi vì Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu sự tình, bị Tiêu Vũ trì hoãn hồi lâu, kéo cho tới bây giờ, tựa hồ đã hơi trễ.

Việc này, một đám người trẻ tuổi đều đã biết, lúc này cũng không có người mở miệng.

Nhưng mà, vừa nghĩ tới có thể có được đế nữ, ngày sau ở lĩnh ngộ đại đạo trên đường đem xa xa dẫn đầu người khác, không ít người còn là lộ ra vẻ hưng phấn.

Tôn kẻ thù khoa Quỷ địch hận chiến ầm ĩ khốc khảo sát

Địch không khoa không chỉ kết xem kỹ chiến lạnh bóng sớm lạnh

“Các ngươi đều rất xuất sắc, có điều, ta sẽ chỉ ở trong các ngươi tuyển ra một người, bây giờ……” Lam Đế nói tiếp, nhưng nói được nửa câu, lại là đột nhiên dừng lại, bởi vì lời của hắn, bị người cắt đứt.

“Chậm!” Đánh gãy Lam Đế người, tự nhiên là Tiêu Vũ.

Tất cả mọi người hướng về hắn nhìn lại, không ít người đều lộ ra bất mãn. Vào lúc này, Lam Đế sắp sửa quyết định ứng cử viên, lại bị người đánh gãy.

Cái này Tiêu Vũ không khỏi lá gan cũng quá lớn, liền Đại Đế nói đều dám đánh gãy?

“Ngươi vừa muốn như thế nào?” Lam Đế ánh mắt lạnh như băng, lạnh lùng nhìn sang.

Không chỉ bởi vì bị Tiêu Vũ đánh gãy, đối với Tiêu Vũ, hắn từ vừa mới bắt đầu thì không có hảo cảm gì.

“Ta có vài câu lời muốn nói, không can thiệp tới Lam Đế ngươi cuối cùng sẽ chọn ai, đều hãy nghe ta nói hết không muộn!” Tiêu Vũ đứng dậy.

Vào giờ phút này, trong lòng hắn đã có quyết định, mặc dù hắn cuối cùng không nhất định có thể ngăn trở Lam Đế đem Lam Thiên Ngữ hứa cho người khác, nhưng ít ra, hắn muốn thực hiện lúc trước cùng Lam Thiên Ngữ ước định.

Mấy năm trước, ở vương thành phân biệt, hắn đã đáp ứng Lam Thiên Ngữ, trong vòng mấy năm sẽ đến Lan Châu tướng tìm, chữa khỏi trên người nàng bệnh.

Ước định này, bởi vì Tiêu Vạn Thiên cùng Lâm Vũ Nhu sự tình, bị Tiêu Vũ trì hoãn hồi lâu, kéo cho tới bây giờ, tựa hồ đã hơi trễ.

Thế nhưng, vô luận như thế nào, ước định này hắn vẫn khắc vào lòng, hôm nay tiến lại, kỳ thực hắn lớn nhất hy vọng, vẫn có thể chữa khỏi Lam Thiên Ngữ, mà không phải tìm được nàng.

Bởi vì, hắn đến bây giờ cũng không cách nào khẳng định, Lam Thiên Ngữ trong lòng, hay không có hắn.

Nếu như Lam Thiên Ngữ trong lòng không có hắn, hắn vừa lấy cái gì ngăn cản Lam Đế đưa nàng hứa cho người khác? Cho nên trải qua một phen giãy dụa, Tiêu Vũ quyết định sau cùng, là tiên thực hiện ước định ban đầu, giải quyết Lam Thiên Ngữ trên người bệnh.

Địch xa không không khốc địch học từ dương cánh buồm địch cô

Từ sau lúc đó, không can thiệp tới Lam Thiên Ngữ là quyết định nghe theo Lam Đế nói, lựa chọn cùng tên còn lại cùng qua một đời, vẫn sẽ làm ra lựa chọn khác, ít nhất Tiêu Vũ cũng đã làm xong nên làm tất cả.

“Lam anh, ngươi khiến cho hắn nói đi, ta thực cũng đã nghe một chút, hắn giờ phút này muốn nói gì.” Lam Đế bên cạnh người thanh niên trẻ mỉm cười, ngăn trở muốn nổi giận Lam Đế.

“Vậy ngươi cứ nói đi!” Lam Đế mặc dù giận, nhưng vẫn là cho người này một bộ mặt, không có phát tác.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ gật gù, đi tới ở giữa cung điện, đối với Lam Đế nói: “Ta muốn Lam Đế ngươi hẳn phải biết, Thiên Ngữ tiểu thư có nhuộm trách nhanh, tính mạng đã không nhiều!”

“Cái gì? Đế nữ thân thể nhuộm trách nhanh? Tính mạng không nhiều? Thiệt hay giả?”

“Việc này ta làm sao không biết là?”

Những người trẻ tuổi kia, nghe nói Tiêu Vũ nói, tất cả đều tao loạn. Bọn họ tất cả đều là là đế nữ mà đến, Lam Đế truyền thừa còn là tiếp theo.

Nếu như đế nữ thật nhuộm nhanh, tính mạng không nhiều, cho dù tìm được, thì có ích lợi gì?

“Cho nên?” Lam Đế sắc mặt, vừa là lập tức lạnh không ít. Tiêu Vũ nói ra trước mặt mọi người này, chẳng lẽ là cố ý để những người này biết Lam Thiên Ngữ thân thể có việc gì, làm cho bọn họ lui bước gì?

“Mấy năm trước, ta liền cùng Thiên Ngữ tiểu thư quen biết, đã vì nàng chữa bệnh, mặc dù ta dùng một vài bí pháp vì nàng mạnh mẽ kéo dài tính mạng, nhưng phương pháp này lại không thể lâu dài.” Nói tới chuyện cũ, cùng với Lam Thiên Ngữ trên người bệnh tình, Tiêu Vũ trong lòng cũng là có chút nặng nề.
U &# 8

Sau kẻ thù khoa khốc kết thuật chiến ầm ĩ sau kẻ thù dương

Trên thực tế dựa theo tình huống bình thường, Lam Thiên Ngữ loại kia bệnh, căn bản sống không tới hôm nay, là bởi vì hắn lúc trước ra tay, dạy Lam Thiên Ngữ một loại thuộc về Nguyệt Thần phương pháp tu luyện, mới thay thế nàng mạnh mẽ đem mạng cho thêm lên, sống đến hôm nay.

Nếu là lúc trước không có gặp phải hắn, Lam Thiên Ngữ, chỉ sợ căn bản sống không tới hôm nay.

“Nguyên lai lúc trước vì nàng kéo dài tính mạng người là ngươi?” Lam Đế bên người người thanh niên trẻ, tựa hồ có vẻ hết sức kinh ngạc, vừa là nghiêm túc cẩn thận quan sát Tiêu Vũ đến.

“Ta muốn nói là, đế nữ trên người vấn đề rất phức tạp, thế gian trừ ta ra, e sợ không có người nào có thể cứu được nàng!” Tiêu Vũ nói ra lời này, mang theo tuyệt đối tự tin, nói: “Cho nên ta lần này tiến lại, không tại sao Lam Đế truyền thừa, chỉ cầu Lam Đế có thể làm cho ta thấy đế nữ một mặt, đem trên người nàng bệnh chữa lành, đây là ban đầu ta cùng ước định của nàng!”

Trên thực tế, mặc dù là tới hôm nay, Tiêu Vũ cũng không có niềm tin tuyệt đối, có thể đem Lam Thiên Ngữ trên người bệnh triệt để trị tận gốc.

Nhưng theo thực lực của hắn tăng lên, chí ít có thể lại vì Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng mấy năm, đến lúc đó, hắn tin tưởng hắn đã đột phá Thành Vương, có đầy đủ năng lực là Lam Thiên Ngữ chữa bệnh.

Ngoài ra, để hắn có chút lo lắng chính là, Lam Thiên Ngữ bị hắn kéo dài tính mạng đến nay, trên người bệnh lúc nào phát tác đều không kỳ quái. Bởi vậy, hắn mới chịu tới rồi gặp lại Lam Thiên Ngữ, vì nàng giải quyết trên người vấn đề.

Nếu không thì, bây giờ Lam Thiên Ngữ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị bệnh chết đi!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 725: Chỉ Có Ngươi Không Được!

Đọc trên điện thoại

Trầm mặc! Bên trong cung điện, lâm vào yên lặng một hồi.

Đế nữ trên người có nhanh, thế gian chỉ có Tiêu Vũ có thể cứu? Lời này nghe tới không khỏi quá càn rỡ!

Không nói những cái khác, Lam Đế thân là Đại Đế nhân vật, nếu như ngay cả hắn đều cứu không được đế nữ, Tiêu Vũ tầm thường một chưa thành vương giả vãn bối, dựa vào cái gì gan dạ nói lời như vậy?

Đây quả thực là vô căn cứ!

“Ngươi muốn nói, chính là này gì?” Lúc này Lam Đế, đột nhiên trở nên thập phần bình tĩnh, thậm chí là lạnh lùng. Hắn lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, nói: “Ngươi thật cảm thấy, Thiên Ngữ bệnh, chỉ có ngươi một người có thể trị?”

Tiêu Vũ nhìn ra Lam Đế thái độ không bình thường, lẽ ra hắn cho thấy này sau, Lam Đế nếu muốn cứu Lam Thiên Ngữ, hẳn là sẽ không đối với hắn như thế lạnh như băng mới đúng, thậm chí, Lam Đế nên khách khí với hắn một vài.

Hắn trong lòng có 1 loại dự cảm xấu, lại vẫn là nghiến răng, kiên định nói: “Vâng!”

Kết thù kẻ thù phương xa kết xem kỹ tiếp cô bờ ruộng cánh buồm độc

“Ngươi không khỏi quá để mắt mình!” Lam Đế cười lạnh, nói: “Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì? Thiên Ngữ trên người vấn đề, liền vốn đế đô bó tay toàn tập, bằng ngươi một đại đội vương giả cảnh giới chưa từng đạt tới giun dế, cũng dám ở Bổn đế trước mặt nói bừa?”

Tiêu Vũ sắc mặt, không khỏi hơi đổi một chút. Hắn đã quên một chuyện, hắn tuy có chí tôn trí nhớ, nhưng ở Lam Đế trước mặt, lại chỉ là một liền vương giả cảnh giới đều không có đạt tới giun dế!

Liền Đại Đế nhân vật cũng không có cách nào bệnh, Lam Đế làm sao lại tin tưởng hắn có thể trị?

“Ngươi cũng biết, bên cạnh ta vị này, là ai?” Nhìn thấy Tiêu Vũ không nói, Lam Đế vừa là lạnh lùng nói: “Đây là ta một vị bạn cũ, dựa vào dược đạo thành đế, người ta gọi là dược đế, bàn về y đạo thực lực, ngươi chỉ sợ liền cho thuốc anh xách giày cũng không xứng!”

Địch xa không chỉ địch bóng chiến lạnh địch ta chủ

Tiêu Vũ nhìn về phía Lam Đế bên cạnh người thanh niên trẻ, lúc này mới biết Lam Đế địa phương tại sao lại có một cái khác cùng Lam Đế ngang hàng người.

Bây giờ nhìn lại, này dược đế quá nửa là Lam Đế mời đến, làm Lam Thiên Ngữ chữa bệnh người, chẳng trách Lam Đế đối với người này khách khí như thế, như thế cho người này mặt mũi.

“Thiên Ngữ trên người bệnh, ta làm sao không biết, nhưng mà dù cho này đây thuốc thành đế thuốc anh, cũng không có cách nào, ngươi một giới giun dế, liền dám nói chỉ có ngươi mới có thể cứu được Thiên Ngữ?” Lam Đế vừa là lạnh lùng mở miệng, từng chữ từng câu, cũng giống như mũi đao, đâm thẳng Tiêu Vũ trong lòng.

Tiêu Vũ cuối cùng biết rồi, vị này dược đế đã xem qua Lam Thiên Ngữ bệnh, chỉ là, liền vị này dùng thuốc nhập đạo, được xưng dược đế nhân vật đều không có thể trị hết Lam Thiên Ngữ, Lam Đế như thế nào lại tin tưởng, hắn cái này kỳ thành vương giả tiểu bối, có thể trị hết Lam Thiên Ngữ bệnh?

Sau kẻ thù xa địa phương địch học bờ ruộng ầm ĩ kết

Sau kẻ thù xa địa phương địch học bờ ruộng ầm ĩ kết “đã nói đến việc này, cũng được, hôm nay ta liền cùng các ngươi đang ngồi cũng đều nói rõ.” Lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, Lam Đế tiếp tục nói: “Con gái của ta thân thể, quả thật có chút vấn đề, thần hồn của nàng có thiếu, theo lý thuyết, tính mạng của nàng đã không nhiều.”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ chợt phát hiện, hắn dù cho có kinh thiên bản lĩnh, nhưng cũng không cách nào hướng về Lam Đế bày ra.

Chỉ vì, hắn liền vương giả đều chưa thành, đối mặt Lam Đế loại này Đại Đế nhân vật, hắn thật sự quá qua hèn mọn, giống như một con giun dế.

Hắn tin tưởng hắn chỉ cần thấy được Lam Thiên Ngữ, liền có thể để Lam Đế tin tưởng lời hắn nói, thế nhưng Lam Đế căn bản không cho hắn cơ hội này, ở Lam Đế thực lực tuyệt đối trước mặt, hắn nói tới nhiều hơn nữa, cũng là vô dụng!

“Đã nói đến việc này, cũng được, hôm nay ta liền cùng các ngươi đang ngồi cũng đều nói rõ.

” Lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, Lam Đế tiếp tục nói: “Con gái của ta thân thể, quả thật có chút vấn đề, thần hồn của nàng có thiếu, theo lý thuyết, tính mạng của nàng đã không nhiều.”

Tôn Viễn không kẻ thù khốc sau hận bờ ruộng lạnh thi không chút nào

“Có điều, cũng nguyên nhân chính là như thế, ta mới có thể làm một cách công khai tuyên bố, muốn tuyển chọn một thích hợp truyền nhân, đưa nàng giao phó, bởi vì chỉ cần tìm được, bên cạnh ta vị này thuốc anh, liền có thể để vì nàng kéo dài tính mạng mười ngàn năm!”

Tôn Viễn không kẻ thù khốc sau hận bờ ruộng lạnh thi không chút nào “Ngươi không khỏi quá để mắt mình!” Lam Đế cười lạnh, nói: “Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì? Thiên Ngữ trên người vấn đề, liền vốn đế đô bó tay toàn tập, bằng ngươi một đại đội vương giả cảnh giới chưa từng đạt tới giun dế, cũng dám ở Bổn đế trước mặt nói bừa?”

Lam Đế nói, chấn động đến mức Tiêu Vũ nội tâm có chút run rẩy, làm Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng mười ngàn năm? Sao có thể có chuyện đó? Lam Thiên Ngữ thần hồn có thiếu, sống thêm mười ngàn năm căn bản là chuyện không thể nào, trừ phi……

Hắn như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt trắng nhợt, mơ hồ có chút hiểu Lam Đế nóng lòng tuyển ra hậu nhân dự định.

“Các ngươi đều là Đại Đế hậu nhân, ta ta cũng không gạt các ngươi.” Lam Đế tiếp tục nói: “Cái gọi là loạn thế, kỳ thực chính là tranh cướp thành đế cơ duyên, mà trở thành Đại Đế, liền có thể có vạn năm sống lâu!”

“Con gái của ta mặc dù sinh mệnh không nhiều, nhưng nếu có thể cùng các ngươi kết hợp, ký kết Hồn khế, cùng chung thần hồn cùng sinh mệnh, vậy chỉ cần các ngươi tài năng ở trong loạn thế loạn đế, nàng liền cũng có thể sống thêm mười ngàn năm!”

Lam Đế âm thanh, chấn động đến mức tất cả mọi người lỗ tai phát run, nói: “Đây mới là ta tại sao phải tìm truyền nhân nguyên nhân, tất cả, cùng là vì giao cho nữ nhi của ta kéo dài tính mạng!”

Mọi người, giờ phút này đều biết.

Lam Đế bố trí thử thách, chọn lựa truyền nhân, làm tất cả, tất cả đều là vì theo những người trẻ tuổi này ở trong, tìm ra một có thành đế tiềm lực tuổi trẻ hậu bối.

Sau không xa kẻ thù Quỷ sau xem kỹ bờ ruộng dương độc chỗ khốc

Chỉ cần tìm được cái này hậu bối, lại để cho cái này hậu bối cùng Lam Thiên Ngữ kết hợp, ký kết Hồn khế, cùng chung thần hồn cùng sinh mệnh, thì có thể giải quyết Lam Thiên Ngữ trên người vấn đề, mạnh mẽ vì nàng kéo dài tính mạng mười ngàn năm!

“Ta trước đây đã nói, ta có thể mang Thiên Ngữ hứa cho bất luận người nào, nhưng chỉ có ngươi, tuyệt đối không được!” Lam Đế sau khi nói xong, vừa là lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi cũng đã biết, đây là vì cái gì?”

Lúc này Tiêu Vũ, liền như là bị giội cho một gáo nước lạnh, đứng ngây ra tại chỗ, bởi vì hắn đại khái đã biết rồi nguyên nhân, đờ đẫn nói: “Bởi vì...... trong cơ thể ta loại kia không rõ lực lượng?”

“Không sai!” Lam Đế lạnh lùng gật đầu, nói: “Ta cần, là một khả năng thành Đại Đế hậu bối, đến làm Thiên Ngữ kéo dài tính mạng! Mà ngươi, dù cho có vô hạn thiên tư, cũng là vô dụng, bởi vì bên trong cơ thể ngươi tồn tại loại kia không rõ lực lượng, nhất định ngươi đời này đều không thể Thành Vương, mà ngươi không cách nào Thành Vương, liền không cách nào chân chính cùng Thiên Căn dung hợp, cũng là càng không thể thành đế!”

Lam Đế là từ Đạo Thần Cung đi ra Đại Đế, UU đọc sách &# 119; ww. &# 117;ukans &# 104; &# 117;. Co &# 109; mà đối với cùng Lam Thiên Ngữ quen biết Tiêu Vũ, hắn tự nhiên cũng có qua liễu giải.

Hắn đã sớm biết, Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại nguyền rủa, đời này cũng không thể đột phá Thành Vương.

Không thể Thành Vương, thì không cách nào chính thức dung hợp Thiên Căn, mà dung hợp Thiên Căn, vừa là thành đế nhất định phải con đường.

Nói cách khác, không cách nào Thành Vương Tiêu Vũ, cho dù có kinh người đi nữa thiên tư cùng thực lực, cũng căn bản không có một tia thành đế có thể!

“Chỉ cần các ngươi đồng ý tiếp thu ta theo như lời điều kiện, trở thành ta truyền nhân sau, cùng con gái của ta ký kết Hồn khế, cộng hưởng sinh mệnh cùng thần hồn, ta thì sẽ mau chóng sắp xếp, để con gái của ta cùng trong các ngươi bị chọn trúng người sớm ngày thành hôn!”

Lam Đế nói thôi, vung tay lên, nói: “Ta đã không có quá nhiều thời gian, tháng ba làm hạn định, ai tài năng ở 36 trong trụ đá gợi ra nhiều nhất cột đá sản sinh cộng hưởng, thì có thể trở thành là truyền nhân của ta!”

Nghe xong Lam Đế tuyên bố một tin tức, Tiêu Vũ cả người, đã ngây tại chỗ, cũng không nhúc nhích.

Hắn rốt cuộc biết, Lam Đế vì sao lại đối với hắn như thế bài xích, như thế chống cự! Hắn có thể mang Lam Thiên Ngữ hứa cho bất luận người nào, lại chỉ có hắn, tuyệt đối không được!

Hết thảy đều bởi vì trong cơ thể hắn nguyền rủa, bởi vì ở Lam Đế trong mắt, hắn đời này cũng không thể đột phá Thành Vương, càng không thể dung hợp Thiên Căn, ở trong loạn thế thành đế!

Nhưng bây giờ, nghe Lam Đế ý tứ, ba tháng này vừa qua, khi hắn theo những người trẻ tuổi này bên trong tuyển ra thích hợp truyền nhân sau, thì sẽ lập tức, sắp xếp Lam Thiên Ngữ cùng cái kia bị tuyển ra người thành hôn, ký kết Hồn khế!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 726: Điên Cuồng Xung Kích

Đọc trên điện thoại

Bên trong cung điện người trẻ tuổi, đều trở nên kích động.

Chỉ cần đế nữ trên người bệnh không phải vô giải, vậy đế nữ giá trị thì sẽ không thay đổi.

Mà đối với bọn hắn tới nói, Lam Đế điều kiện đều không phải là không thể tiếp thu, không được đế nữ, bọn họ muốn thành đế cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Ngược lại, đạt được đế nữ, sẽ làm cho bọn họ xưng đế con đường trở nên thông thuận không ít, thành đế hầu như sẽ là tất nhiên.

Bởi như vậy, dù cho đến lúc đó ký kết Hồn khế sau, sẽ đối với bọn họ dù sao cũng hơi ảnh hưởng không tốt, nhưng so với có thể thành đế, cái điều kiện này căn bản là không tính là gì!

Lam Đế điều kiện đã mở ra, trong lúc nhất thời, trong điện người trẻ tuổi đều dâng trào ra ngoài, tất cả đều dành thời gian, đi lĩnh ngộ 36 trong trụ đá bao hàm đại đạo.

“Nên nói, ta cũng đã nói rồi!” Thấy tất cả mọi người rời đi sau khi, vẫn là đứng ngây ra tại chỗ Tiêu Vũ, Lam Đế lạnh lùng nói: “Cho ta mà nói, khả năng xứng với Thiên Ngữ, chỉ có Đại Đế, cũng chỉ có loại người kia, mới năng lực Thiên Ngữ kéo dài tính mạng! Mà ngươi, đời này liền Vương cảnh cũng không thể đột phá, cho nên chỉ có ngươi, không có tư cách này!"

Tiêu Vũ chăm chú bốc lên nắm đấm, mặc dù biết Lam Đế làm tất cả những thứ này, cũng là vì cho Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng, nhưng giờ phút này, trong lòng của hắn còn là xông lên vô tận lửa giận.

Cũng bởi vì phải cho Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng, Lam Đế thì nhất định phải dùng phương pháp này gì? Hắn có thể đã từng hỏi Lam Thiên Ngữ cảm thụ, Lam Thiên Ngữ lại có hay không thật nguyện ý vì kéo dài tính mạng, mà cùng bị Lam Đế tuyển ra người kết hợp?

Nếu là từ hắn ra tay, loại tình huống này rõ ràng có thể hoàn toàn tránh cho, có thể Lam Đế chính là không muốn tin tưởng hắn, chỉ vì hắn liền vương giả đều không thể thành!

"Hay không, chỉ cần ta đột phá Thành Vương, ngươi thì đồng ý tin tưởng ta, đồng ý để cho ta thấy nàng?" Tiêu Vũ cắn chặt răng, không muốn rời đi.

Thuyền xa tình kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ tháng cát tháng

Tất cả bệnh táo bón, bất kể là Lam Đế không muốn cho hắn cơ hội, còn là không muốn tin tưởng hắn có trị phát Lam Thiên Ngữ năng lực, nguyên nhân trong đó, đều là bởi vì hắn không cách nào Thành Vương!

"Điều kiện ta đã lập xuống." Lam Đế lạnh lùng nói: "Bất kể là bất luận người nào, chỉ cần có thể đột phá Thành Vương, dung hợp Thiên Căn, thể hiện ra thành đế tiềm lực, và lĩnh ngộ ta đại đạo, ta đều sẽ đưa hắn chọn làm truyền nhân, đem Thiên Ngữ giao phó!"

"Nhưng ngươi……" nói xong lời cuối cùng, Lam Đế vừa là lạnh lùng lắc đầu, "là tuyệt đối không làm được!"

Lam Đế lời nói, mặc dù lạnh như băng vô tình, nhưng cũng để Tiêu Vũ đột nhiên tỉnh táo lại.

Lam Đế nói không sai, tháng ba kỳ hạn, Lam Đế muốn chọn truyền nhân, giao phó Lam Thiên Ngữ, cũng là ba cái tháng sau.

Trong ba tháng này, thông qua được Lam Đế khảo nghiệm những người này, bất kể là ai, chỉ cần là đã Thành Vương, chỉ cần có thể trong ba tháng đem 36 cột đá lĩnh ngộ nhiều nhất, đều có thể bị Lam Đế lựa chọn.

Nói cách khác, Tiêu Vũ chỉ cần tại đây thời gian ba tháng bên trong, đột phá Thành Vương, dùng hắn đối với đại đạo lĩnh ngộ, Thành Vương sau khi, có thể dễ dàng đem 36 cột đá toàn bộ kích hoạt!

Mà tới lúc đó, hắn đột phá Thành Vương, Lam Đế cũng là không nữa bài xích hắn lý do, ít nhất cho đến lúc đó, Lam Đế liền không cách nào lại đưa hắn bài xích ra ngoài, không muốn đưa hắn chọn làm truyền nhân, đem Lam Thiên Ngữ giao phó cho hắn!

Địch không xa khốc sau xem kỹ bờ ruộng lạnh cánh buồm độc sườn núi

“Tốt! Ba tháng, ta nhất định đột phá Thành Vương, đến lúc đó ta hy vọng ngươi đừng lại nhằm vào ta!” Tiêu Vũ cắn răng, chuyện đến nước này, hắn không có đừng lựa chọn.

Lam Đế nhìn chết hắn không thể thành vương, mà ở Đại Đế nhân vật thực lực tuyệt đối trước mặt, hắn cũng không cách nào cưỡng cầu đi gặp Lam Thiên Ngữ.

Đặt tại trước mắt hắn,

Chỉ có Thành Vương con đường này!

“Ngươi không thể thành vương!” Lam Đế cũng không có một tiếng cự tuyệt, nhưng là nhận định, Tiêu Vũ trên người tồn tại thứ đó, là căn bản không thể đột phá đến Vương cảnh.

Không có lời thừa thãi, Tiêu Vũ đi thẳng, lao ra tầng thứ chín, liền ở lại Chiến Thần Cung bên trong người đá đều không có mang, triển khai huyễn thiên thần dực, xông thẳng Đạo Thần Cung ở ngoài.

“Là Tiêu Vũ?”

“Hắn tỷ thí thế nào người khác rời đi trước? Có phải Lam Đế đã chọn lựa truyền nhân gì?”

Sau xa Quỷ kết học chiến cô địch bí hiện ra

Tiêu Vũ xuất hiện, khiến hết thảy đang chú ý tầng thứ chín mọi người rất là bất ngờ, chỉ là trong lúc nhất thời cũng không ai đoán được minh bạch, Tiêu Vũ làm sao đột nhiên vào lúc này rời đi, mà những người khác, tất là còn chưa có xuất hiện.

“Tên tiểu bối này!”

Càn Dương Cung bên trong, Càn Dương Cung chủ nhìn Tiêu Vũ bóng người, lạnh lùng nghiến răng.

Dịch Đạo bị Tiêu Vũ chỗ phế sự tình, bây giờ đã không phải là bí mật gì. Bọn họ Càn Dương Cung, từ lần trước bị Tiêu Vũ ngăn chặn cửa cung sau khi, thậm chí ngay cả Dịch Đạo đều phế ở Tiêu Vũ trong tay.

Điều này cũng làm cho Càn Dương Cung chủ, đối với Tiêu Vũ càng tràn đầy oán niệm.

Tiêu Vũ tốc độ kinh người, rời đi Đạo Thần Cung, trực tiếp xông vào khoảng cách Thánh Thành không xa loạn vùng bên trong.

Hắn lần trước ở đây lúc tu luyện, còn có kiêng dè, không có đi sâu vào ở trung tâm nhất khu vực, mà lần này, hắn lại là trực tiếp xông vào loạn vùng nơi sâu xa nhất, giống như giống như điên cuồng, ở nơi đó tu luyện được chiến chữ ấn.

“Đoành!”

Nhất thời, loạn vùng nơi sâu xa nhất, thiên địa đều cuồng bạo, Tiêu Vũ trong cơ thể lộ ra kinh người gợn sóng, gợi ra thiên địa cộng hưởng, từng trận kinh khủng đại đạo gợn sóng, từ nơi này truyền ra ngoài.

“Vừa rồi đó là…… Tiêu Vũ?”

“Xảy ra chuyện gì, hắn không phải về Đạo Thần Cung đã đi gì?”

“Này…… Tiêu Vũ điên rồi, không muốn sống nữa không thành công, lại trực tiếp vọt vào loạn vùng nơi sâu xa rồi!”

Các thế lực lớn còn ở loạn vùng bên trong tìm kiếm lấy Thiên Căn người, phát hiện Tiêu Vũ sau khi, khắp nơi đều là cả kinh tấm đạt được mỏ.

Tiêu Vũ xông thẳng loạn vùng ở chỗ sâu trong, giống như giống như bị điên, ở nơi đó liều mạng tu luyện, đưa tới thiên địa đại đạo từng trận cuồng bạo.

Chuyện này, rất nhanh sẽ thần tốc ở Thập Châu các nơi truyền ra. Đối với Tiêu Vũ cử động điên cuồng, cùng với hắn gợi ra đến loại kia kinh người đại đạo gợn sóng, làm cho Thập Châu các nơi thế lực đều từng trận hoảng sợ.

“Trời ạ, này rốt cuộc là ai, xung kích Vương cảnh, lại có thể gây nên như thế ba động khủng bố!”

“Hắn đây vẫn chỉ là xung kích mà thôi, nếu như thật bước vào Vương cảnh, sẽ là như thế nào một bộ cảnh tượng?”

Các thế lực lớn người, nhìn xa xa Tiêu Vũ ở cổ địa ở chỗ sâu trong tu luyện, tất cả đều không thể bình tĩnh.

Bọn họ rất muốn gần gũi quan sát, biết rõ ràng Tiêu Vũ rốt cuộc đang làm gì, nhưng mà cổ địa bên trong này sức mạnh nguy hiểm, lại là làm cho bọn họ chỉ có thể ở an toàn trong khu vực nhìn xa, căn bản là không có cách tiếp cận.

“Cái gì? Tên tiểu bối kia ở loạn vùng ở chỗ sâu trong xung kích Vương cảnh?”

Tin tức truyền quay lại Đạo Thần Cung, các đại linh cung cung chủ, cũng đều là kinh ngồi lên.

“Làm sao có khả năng? Trên người hắn tồn tại loại kia không rõ lực lượng, không thể đột phá đến Vương cảnh!”

“Vô luận như thế nào, còn là đi xem một chút cho thỏa đáng, người này đưa tới gợn sóng quá không bình thường, vạn nhất thật đột phá thành công, e sợ sẽ là một đại họa!”

Địch kẻ thù kẻ thù xa độc thuyền xem kỹ chỗ dương tôn thi không

Mấy cái kia đã đối với Tiêu Vũ từng ra tay cung chủ, nghe nói tin tức sau khi đều không thể bình tĩnh nữa, dồn dập từ trong cung nhích người, chạy tới loạn vùng, muốn tận mắt nhìn một cái Tiêu Vũ xung kích quá trình.

Trong lòng bọn họ tràn ngập bất an, Tiêu Vũ đưa tới loại kia đại đạo gợn sóng quá dọa người, hơn nữa Tiêu Vũ còn chưa thành vương cũng đã có thực lực như vậy, nếu là thật đột phá, ai biết sẽ đạt tới mức độ nào?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 727: Chôn Khí

Đọc trên điện thoại

“Đoành!”

Loạn vùng ở chỗ sâu trong, Tiêu Vũ toàn thân phát sáng, cả người đều bị phức tạp đại đạo lực lượng bọc lại, dẫn phát ra sóng chấn động thập phần vang người.

Ở trên đỉnh đầu hắn, xuất hiện vạn đạo lôi xà, ở không trung múa tung, giống như trời xanh đều hứng chịu tới chấn động, ánh chớp soi sáng vạn dặm!

Ở các đại cổ địa bên trong tu luyện, làm cho Tiêu Vũ thân thể thức tỉnh rồi nhiều loại tiềm năng, chỉ là nhục thể của hắn, liền không kém gì trong thiên địa này bất luận một loại nào đại đạo.

Hiện nay, khi hắn xung kích Vương cảnh, bên trong đất trời đại đạo lực lượng tựa hồ cũng bị kinh động, hắn vị trí quanh thân vạn dặm, các loại thiên địa quy tắc đều cuồng bạo, không thể bình tĩnh.

“Này…… nếu là người này đột phá Thành Vương, đến lúc đó trong cùng thế hệ còn ai vào đây là đối thủ của hắn?”

“Không được, không thể để cho hắn thuận lợi đột phá!”

Đạo Thần Cung các đại linh cung cung chủ chạy tới, nhìn thấy Tiêu Vũ đột phá bên trong tình cảnh này, mỗi một cái đều là hết hồn. Loại kia ba động khủng bố, kể cả bọn họ mấy cái này Thiên Vương cảm nhận được sau, đều là từng trận hoảng sợ.

“Đây là…… Tiêu Vũ?”

“Hắn có cường đại như vậy gì? Hắn chưa thành vương giả cũng đã khả năng uy hiếp được cổ tộc tồn tại, nếu là đột phá, sẽ như thế nào?”

Này xuất thân cổ tộc vương giả, cùng với ẩn loài người, vào thời khắc này cũng lòng có bất an, sắc mặt đều khá là khó coi.

Tiêu Vũ hung danh quá đựng, để mỗi một châu cổ tộc đều đối với hắn hết sức kiêng kỵ. Hắn không thành vương giả, cũng đã mạt sát hai đại cổ tộc, nếu để cho hắn thuận lợi Thành Vương, này cổ tộc tuyệt đối lại không có năng lực cùng hắn đối kháng.

Thời điểm này, không chỉ có là Đạo Thần Cung bên trong những cung chủ kia, rất nhiều cổ tộc cùng ẩn loài người, cũng đều sinh ra ý tưởng giống nhau, không hy vọng Tiêu Vũ thuận lợi đột phá Thành Vương.

“Không được! Dù cho chúng ta muốn ngăn cản hắn đột phá, cũng không có khả năng! Tiểu tử này rất tà môn, lại có thể đi vào cổ địa ở chỗ sâu trong, chúng ta không cách nào tiếp cận!”

Đạo Thần Cung mỗi một cung vương giả cũng tới, nhìn thấy Tiêu Vũ gợi ra uy thế như vậy, bọn họ đều là chỉ có thể làm gấp.

Bọn hắn giờ phút này, mặc dù không đồng ý nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương, tuy nhiên không có biện pháp. Loạn vùng ở chỗ sâu trong tồn tại kinh khủng thời gian quy tắc, bọn họ chỉ có thể ở an toàn khu vực thấy Tiêu Vũ xung kích Vương cảnh, căn bản là không có cách gần sát, muốn ngăn cản cũng không thể!

“Chuyện đến nước này, đã không có lựa chọn, vô luận như thế nào, tuyệt đối không thể để người này thuận lợi đột phá!"

Nhiều linh trong cung, Càn Dương Cung chủ sắc mặt liên tục biến ảo, cuối cùng nghiến răng mở miệng.

Hắn Càn Dương Cung cùng Tiêu Vũ thù hận không thể nghi ngờ là sâu nhất, bởi vậy Càn Dương Cung chủ cũng là không hy vọng thấy nhất Tiêu Vũ đột phá vạn vương người!

"Ngươi nghĩ mời đến chôn khí, đối phó người này?" Mấy vị khác cung chủ, lập tức hiểu Càn Dương Cung chủ ý đồ, sắc mặt đều cũng có chút ít ít ỏi biến hóa.

"Chuyện đến nước này, đây đã là lựa chọn duy nhất, nếu không người này đột phá, dùng tính cách của hắn, chúng ta nhiều linh cung chỉ sợ cũng khó khăn có an bình ngày!" Càn Dương Cung chủ đầy mặt nghiêm nghị.

Mấy vị khác cung chủ, cũng đều trầm mặc. Bọn họ nhớ tới Tiêu Vũ trước đây chắn Càn Dương Cung cửa sự tình, dùng Tiêu Vũ loại kia tính cách tới nói, bọn họ đều đã đối với Tiêu Vũ ra tay, Tiêu Vũ nếu là đột phá, tất nhiên sẽ tìm bọn họ bao nhiêu cung tính sổ.

Kết khoa khoa độc thuyền thuật từ ầm ĩ độc địch

Trước lúc này, Tiêu Vũ không có đối với bọn họ bao nhiêu cung ra tay, không phải là bởi vì Tiêu Vũ rộng lượng, mà là thực lực của hắn còn chưa đủ.

Mấy vị cung chủ tin tưởng, nếu là Tiêu Vũ có đủ thực lực, nhất định sẽ đi lên bọn họ bao nhiêu cung, thanh toán bọn họ bao nhiêu đại cung chủ trước đây ra tay với hắn cái kia một món nợ!

"Đã như vậy,

Vậy thì lên đường thôi, lại trễ một chút, hắn có thể thật sẽ làm ra đột phá!” Cuối cùng, bao nhiêu đại cung chủ vẫn là cắn răng, đồng ý Càn Dương Cung chủ nói.

Lúc này, Càn Dương Cung chủ động thân thể, từ nơi này rời đi, bay trở về Đạo Thần Cung, không lâu sau đó, hắn một lần nữa trở lại loạn vùng, lúc trở lại, trên đỉnh đầu, lại là lơ lửng một cái thoạt nhìn thập phần cổ xưa binh khí.

“Đó là cái gì?” Mỗi một châu cổ tộc hoảng sợ, ở kiện binh khí kia bên trên, bọn họ cảm nhận được một loại thập phần khí tức ngột ngạt, kiện binh khí kia tựa hồ là một loại nào đó vật bất tường, nhìn chi tiện khiến người ta cảm thấy tràn đầy nguy hiểm.

“Đây là…… chôn khí!” Một vài sống được khá là từ xa xưa vương giả nhân vật, ở nhìn thấy binh khí kia sau khi, vẻ mặt đại biến.

Sau địa phương sau bóng tiếp cô Quỷ chiến tôn

Địch kẻ thù tình tôn xem kỹ chiến lạnh chỗ

“Cái gì là chôn khí?” Lúc này, có không người biết hướng về này lão Vương người thỉnh giáo, ai cũng biết, Đạo Thần Cung lúc này làm ra kiện binh khí này, tất nhiên cùng Tiêu Vũ có quan hệ.

Địch kẻ thù tình tôn xem kỹ chiến lạnh chỗ này lão Vương người nói, làm người khiếp sợ, nếu là như vậy, tìm được những binh khí kia, chẳng phải là liền Đại Đế đều có thể bị diệt mất? Đạo Thần Cung lại có binh khí như thế tồn tại!

“Cái gọi là chôn khí, chính là trong bầu trời này, theo thời cổ để lại mạnh mẽ binh khí, những binh khí này uy lực, thậm chí có thể so với Đại Đế ra tay, có còn muốn ở Đại Đế bên trên!”

Này lão Vương người cũng tương đương khiếp sợ, nói:

"Truyền thuyết, thời cổ vùng thế giới này có thật nhiều vượt qua Đại Đế nhân vật mạnh mẽ, nhưng chẳng biết vì sao, này tồn tại cường đại cuối cùng lại đều biến mất, thế nhưng, binh khí của bọn hắn, nhưng có không ít giữ lại."

Này lão Vương người nói, làm người khiếp sợ, nếu là như vậy, tìm được những binh khí kia, chẳng phải là liền Đại Đế đều có thể bị diệt mất? Đạo Thần Cung lại có binh khí như thế tồn tại!

"Có điều, này mạnh mẽ binh khí, mặc dù là giữ lại, nhưng phần lớn, đều đã xảy ra dị biến, trở nên không cách nào sử dụng."

Không chờ mọi người đặt câu hỏi, biết được chôn khí những vương giả kia đã tiếp tục nói: "Nghe nói, những binh khí kia là lây dính trong thiên địa một loại nào đó không rõ lực lượng, không thể lại phát huy ra vốn có uy lực, hơn nữa, bởi vì binh khí lây dính không rõ lực lượng, cho nên nếu là có người cưỡng ép muốn sử dụng, &# 32; thì sẽ nhiễm phải sức mạnh kia, sức mạnh kia, mặc dù là Đại Đế nhân vật, đều là không cách nào đối kháng."

Nghe đến đó, cá biệt biết nội tình người, đã có chút sáng tỏ.

Vùng thế giới này tồn tại nguyền rủa, thời cổ vượt qua Đại Đế cường giả, chính là bởi vì sức mạnh nguyền rủa, dần dần biến mất. Mà bây giờ nhìn lại, binh khí của bọn hắn mặc dù giữ lại, nhưng bởi vì mạnh mẽ quá đáng, cũng nhiễm lên trong thiên địa nguyền rủa.

"Những binh khí kia bởi vì dị biến, coi như uy lực mạnh trở lại, cũng không cách nào sử dụng, bởi vậy dù cho phát hiện, cũng sẽ lập tức bị mai táng, không người dám dùng, cho nên được xưng là chôn khí."

Lão Vương đám người tiếp tục giải thích: "Có điều trong truyền thuyết, chôn khí mặc dù không cách nào lại phát huy ra uy lực, nhưng lại có một loại thần kỳ hiệu dụng, đó là, có thể tạm thời đè xuống các nơi cổ địa bên trong lực lượng quỷ dị, ví dụ như trong minh thổ sinh tử lực lượng, Thiên Uyên bên trong ma vụ các loại.”

“Ở trong truyền thuyết, chôn khí cũng là duy nhất có thể khiến người ta an toàn ra vào các đại cổ địa gì đó, không ít cổ tộc cùng đại nhân vật, bình thường thăm dò cổ địa, dựa vào chính là chôn khí!”

Lão Vương người nói càng đi về phía sau, càng là làm người khiếp sợ, này chôn khí lại còn có như thế hiệu dụng, có thể khiến người ta ra vào với cổ địa trong lúc đó.

Nói như thế, Đạo Thần Cung người làm ra như vậy một kiện chôn khí, liền có thể đem loạn vùng bên trong hỗn loạn lực lượng thời gian tạm thời áp chế xuống?

Trong giây lát này, hầu như hết thảy mọi người, đều biết Đạo Thần Cung nhiều ý đồ của cung chủ. Bọn họ muốn mượn chôn khí hiệu dụng, đi sâu vào loạn vùng, ngăn cản Tiêu Vũ đột phá đến Vương cảnh!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 728: Loạn Vùng Bên Trong Bóng Người

Đọc trên điện thoại

“Bốp!”

Kết thù xa độc tôn bóng chỗ tháng cô vâng lạnh

Đỉnh đầu chôn khí, Càn Dương Cung chủ cất bước tiến vào loạn vùng ở chỗ sâu trong, theo an toàn trong khu vực rời đi.

Thời điểm này, trên đầu hắn binh khí lộ ra dị dạng gợn sóng, làm cho loạn vùng bên trong hỗn loạn lực lượng thời gian, thần tốc dịu xuống một chút đi.

Sau khoa mới thuyền học chỗ dương cánh buồm sớm cho nên

Thấy thế nào, Càn Dương Cung chủ không mang theo một chút do dự, xa xa một chưởng, chính là vỗ về phía Tiêu Vũ vị trí cái kia một ngọn núi.

“Ầm!”

Một chưởng này, tuy là cách khoảng cách nhất định, nhưng một chưởng vỗ đến, Tiêu Vũ thân ở cái kia một tòa núi lớn, nhất thời đều hóa thành tro bụi.

Càn Dương Cung chủ giờ phút này, đúng là phát huy ra chân chính Thiên Vương lực lượng, mà không có đưa tới thiên địa xoá bỏ. [Đấu La đại lục 2 tuyệt thế Đường môn hoạt hình /].

Tất cả đơn giản là, chôn khí không chỉ có thể tạm thời áp chế cổ địa bên trong các loại dị dạng, cũng có thể che giấu trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa, để Thiên Vương trở lên nhân vật, có thể ra tay toàn lực, không kiêng dè gì!

“Lại là các ngươi!”

Tiêu Vũ theo bị nổ nát trong núi bay lên, liếc mắt liền thấy được bao nhiêu đại cung chủ. Hắn trong mắt phun lửa, không cần nghĩ cũng có thể biết, này bao nhiêu đại cung chủ thì không muốn thấy hắn thuận lợi đột phá!

Lần trước ở Viêm Châu, mấy vị này cung chủ thì đã ra tay, muốn mạnh mẽ đưa hắn xoá bỏ, bây giờ thấy hắn ở đây đột phá, rốt cuộc lại ra tay rồi!

“Ngươi là tuyệt đối không có Thành Vương có thể, dù cho Thành Vương, cũng là gieo vạ!” Càn Dương Cung chủ khuôn mặt lạnh như băng, đang khi nói chuyện đỉnh đầu chôn khí, từng bước từng bước hướng đi Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ thập phần quyết đoán, lưng mọc cánh thần, trước tiên ở chỗ sâu trong loạn vùng nơi càng sâu.

Hắn đã nhìn ra, Càn Dương Cung chủ ra tay lúc uy thế mạnh mẽ hơn trước nhiều lắm, mặc dù không biết chôn khí tồn tại, nhưng lúc này Tiêu Vũ cũng có thể nhìn ra, này cùng Càn Dương Cung chủ trên đầu cái kia một cái quái lạ binh khí có quan hệ.

Hắn mặc dù thực lực có đầy đủ tiến bộ, nhưng còn không có tự đại đến mức cho rằng hắn hiện tại có thể đối kháng chân chính Thiên Vương nhân vật!

“Ngươi đi không được, hôm nay hẳn phải chết!” Càn

Dương Cung chủ trong con ngươi tuôn ra ánh sáng lạnh, thân hình hơi động, thần tốc đuổi theo.

Không cần lại kiêng kỵ trong thiên địa nguyền rủa, tốc độ của hắn cũng tăng lên nhiều lắm, rốt cuộc là so với Tiêu Vũ cao hơn nhiều lắm cảnh giới, tốc độ của hắn, đúng là không thấp hơn Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực.

“Đáng chết lão già, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ đích thân lên Càn Dương Cung, cùng ngươi thanh toán trước đây hết thảy!” Tiêu Vũ tốc độ không giảm, trong lòng tràn đầy phẫn nộ.

Mấy cái này cung chủ sớm không ra tay muộn không ra tay, một mực muốn khi hắn nóng lòng đột phá trong khi tiến lại!

Mặc dù phẫn nộ, nhưng hắn lại chốc lát cũng không quay đầu lại, trước mắt cùng Thiên Vương cấp bậc nhân vật giao thủ, tuyệt đối là không lựa chọn sáng suốt.

“Không có cái ngày này, loạn vùng sẽ là ngươi chôn thây chỗ!” Càn Dương Cung chủ lời nói lạnh lùng, lần này liền chôn khí đều vận dụng, hắn đã không định cho Tiêu Vũ lưu lại bất cứ cơ hội nào.

Trên thực tế, chôn khí là không thể dễ dàng vận dụng, Đạo Thần Cung mỗi một cung, mặc dù đều có vật như vậy, nhưng mấy thứ này, lại quá mức nguy hiểm.

Chôn khí là lây dính thiên địa nguyền rủa binh khí, đã không cách nào huy động, nếu không thì sẽ đưa tới nguyền rủa.

Mặc dù giờ phút này, Càn Dương Cung chủ chỉ là vay mượn này chôn khí đến tạm thời áp chế loạn vùng bên trong hỗn loạn lực lượng thời gian, nhưng nếu là lâu dài sử dụng, đối với hắn cũng sẽ có phi thường ảnh hưởng không tốt.

Thế nhưng,

Để giết Tiêu Vũ, hắn đã không cố được nhiều như vậy. So với sử dụng chôn khí nguy hiểm, hắn càng không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ đột phá Thành Vương!

“Ầm!”

Vừa là một chưởng, Càn Dương Cung chủ toàn lực đánh ra, không từng có giữ lại chút nào.

“Phụp!”

Đối mặt phát huy ra chính thức Thiên Vương thực lực Càn Dương Cung chủ, Tiêu Vũ liền né tránh đều không làm được, lúc này miệng phun máu tươi, từ không trung rơi xuống đất.

Thiên Vương cùng vương giả, này là hoàn toàn bất đồng hai cái cảnh giới. Hắn dù cho khả năng chiến vương giả, nhưng ở Thiên Vương nhân vật trước mặt, giống nhau nhỏ bé.

Nếu không có hắn thân thể mạnh mẽ, một chưởng này hạ xuống, liền có thể để hắn ở trong chớp mắt biến thành tro bụi, cảnh giới tuyệt đối chênh lệch, vẫn là quá lớn!

“Thành Vương! Thành Vương! Nếu ta giờ phút này đã Thành Vương, dù cho chính là Thiên Vương lại có thể thế nào!”

Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập phẫn nộ, nếu là Thành Vương, hắn tin tưởng dù cho Càn Dương Cung chủ có thể phát huy ra chân chính Thiên Vương thực lực, hắn có thể một trận chiến.

Nhưng bây giờ, Càn Dương Cung chủ hòa cái khác bao nhiêu cung Thiên Vương, hiển nhiên không có ý định cho hắn cơ hội như vậy!

Đối mặt phát huy ra toàn bộ thực lực Càn Dương Cung chủ, hắn bây giờ cực nhanh đã không cách nào đem bỏ rơi, chính diện càng không thể chính là Thiên Vương đối thủ, bày ở trước mặt hắn, tựa hồ cũng chỉ có một cái tuyệt lộ!

"A?"

Kết không kẻ thù mới thuyền xem kỹ từ cô kỹ từ chỗ

Vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, tạm thời ổn định thương thế, Tiêu Vũ tiếp tục tăng tốc, lại là ở loạn vùng ở chỗ sâu trong, phát hiện một đạo thân ảnh quen thuộc.

Nơi đây đã là loạn vùng nơi sâu xa nhất, lực lượng thời gian cuồng bạo, lẽ ra sẽ không có bất kỳ sinh linh có thể tồn tại, cũng sẽ ở trong chớp mắt chết già hoặc là bị thời gian dập tắt, chính là Tiêu Vũ cũng là bởi vì chiến chữ ấn tồn tại, tài năng miễn cưỡng đối kháng.

Vậy mà lúc này, hắn lại là ở loạn vùng bên trong, gặp được một người!

"Người nào?" Càn Dương Cung chủ cũng đồng thời phát hiện bóng người kia, nhất thời kinh hãi, hăng hái đi tiếp bóng người miễn cưỡng dừng lại, không còn dám tiếp tục hướng phía trước.

Hắn là dựa vào chôn khí tài năng ở chỗ sâu trong đến loạn vùng bên trong, nhưng này loạn vùng bên trong, lại còn có còn sống sinh linh? Này sẽ là kinh khủng đến mức nào tồn tại!

"Loạn vùng ở chỗ sâu trong có người sống?"

Này ở khu vực an toàn bên trong nhìn xa đám người, cũng là sâu sắc khiếp sợ, kể cả cái kia bao nhiêu đại cung chủ, đồng tử đều là rụt lại một hồi.

"Ồ?"

Loạn vùng ở chỗ sâu trong, đạo nhân ảnh kia hiển nhiên cũng đã nhận ra Tiêu Vũ cùng Càn Dương Cung chủ, trong miệng hắn phát sinh một niềm vui bất ngờ âm thanh, sau đó tự loạn vùng bên trong, chủ động bay tới.

"Tiêu Huynh, ngươi làm sao tại đây? Thật là đúng dịp!"

Người còn chưa đến, người kia âm thanh, chính là xa xa truyền tới, trong giọng nói mang theo tia vẻ vui mừng.

"Tiêu Huynh?" Người này danh xưng này, càng làm cho Càn Dương Cung chủ như gặp đại địch.

Cái này khả năng thong dong ra vào loạn vùng người, lại nhận thức Tiêu Vũ? Hơn nữa nghe gọi, tựa hồ cùng Tiêu Vũ quan hệ vẫn rất thân cận!

Này khu vực an toàn người, cũng tất cả đều sửng sốt.

Khả năng thong dong ra vào loạn vùng sinh linh, ngẫm lại cũng làm người ta tê cả da đầu, bởi vì đó là ngay cả Đại Đế đều không làm được sự tình, sẽ bị nơi đây hỗn loạn lực lượng thời gian lập tức nuốt hết.

Nhưng lúc này, mọi người xa xa nhìn tới, lại nhìn thấy đó là một vô cùng trẻ tuổi người. Trên người hắn đã không có Càn Dương Cung chủ như vậy chôn khí, lại cũng không thấy hắn đã bị biết vùng bên trong lực lượng thời gian ảnh hưởng, phảng phất loạn vùng bên trong loại kia lực lượng kinh khủng, đối với hắn căn bản vô dụng.

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Tiêu Vũ nhìn thấy người này, cũng là lòng tràn đầy giật mình.

Người này, rõ ràng là hắn ở trong minh thổ thấy qua Tề Phong!

Lúc trước còn ở minh thổ, Tiêu Vũ cũng cảm giác cái này

Tề Phong trên người tràn ngập quỷ dị, hiện nay, hắn lại xuất hiện ở loạn vùng bên trong.

Tựa hồ bất kể là minh thổ còn là loạn vùng, này cổ địa bên trong nguy hiểm, đều không uy hiếp được hắn.

Mà hắn, qua lại với này cổ địa trong, thoạt nhìn, cũng không giống như là những người khác đến tìm kiếm Thiên Căn đơn giản như vậy.

Thời điểm này, cái này Tề Phong ở Tiêu Vũ trong mắt, có vẻ càng thêm thần bí, cũng càng thêm nguy hiểm!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 729: Loạn Vùng Gặp Cố Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi là người nào?” Triều dương cung chủ nhìn thấy Tề Phong, lòng tràn đầy kiêng kỵ, thậm chí không dám tới gần nữa.

Mặc dù Tề Phong thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, nhưng hắn chút nào không dám khinh thường, dù sao cái này Tề Phong quá quỷ dị, lại có thể thong dong ra vào loạn vùng, thật sự không hợp với lẽ thường.

“Tiêu Huynh, người này ai vậy?” Tề Phong vẻ mặt người hiền lành dáng vẻ, đối với Tiêu Vũ hỏi.

Tiêu Vũ sắc mặt âm tình bất định, ở vào thời điểm này gặp phải Tề Phong, cũng không biết là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Bá một tiếng, hắn một lần nữa triển khai huyễn thiên thần dực, thần tốc rời đi. Vô luận này Tề Phong là địch là bạn, giờ phút này đã Càn Dương Cung chủ không dám tiếp tục ra tay, lập tức rời đi, là hắn lựa chọn tốt nhất.

“Tiêu Huynh, ngươi đi đâu? Chờ ta!” Tề Phong kinh ngạc, la lên bên trong, hắn cũng bay lên trời, đi theo Tiêu Vũ phía sau, đúng là thập phần thong dong, tốc độ chút nào cũng không chậm.

Tình cảnh như vậy, để Càn Dương Cung chủ sắc mặt biến đổi liên tục, không biết nên không nên lại đuổi tới.

Hắn nhìn không thấu Tề Phong sâu cạn, càng không biết Tề Phong cùng Tiêu Vũ là quan hệ như thế nào. Hơn nữa Tề Phong mang đến cho hắn một cảm giác thật sự nguy hiểm, nếu là tùy tiện đuổi tới, nói không chừng không chỉ giết không được Tiêu Vũ, còn có thể tống táng chính mình!

Cuối cùng, Càn Dương Cung chủ thấy Tiêu Vũ rời đi, cắn răng, không có đuổi nữa, mà là lui trở về loạn vùng bên trong khu vực an toàn.

“Tại sao không đuổi, vừa mới người nọ rốt cuộc là thần thánh phương nào?”

“Cơ hội hiếm có, ngươi không nên thả hắn đi, bỏ qua cơ hội này, một khi để hắn đột phá trở về, đến lúc đó đã có thể không tốt xử lý!”

Mấy vị khác cung chủ, lập tức xông tới. Càn Dương Cung chủ cứ như vậy thả Tiêu Vũ rời đi, nhiều ít vẫn là làm cho bọn họ có chút bất mãn.

Càn Dương Cung chủ sắc mặt khó coi, mấy người này không tự mình ra tay, chỉ còn chờ để hắn làm giúp, bây giờ lại trả lại trách cứ hắn!

Trong lòng hắn cười lạnh, lại là cũng không giải thích, nói: “Các ngươi trong cung cũng có chôn khí, nếu như như vậy không muốn thả hắn rời đi, sao không chính mình trở về lấy chôn khí, ra tay với hắn?”

Mấy vị khác cung chủ nhất thời nghẹn lời. Tề Phong nguy hiểm bọn họ đồng dạng cảm thụ được, đối mặt một cái như vậy có thể thong dong ra vào loạn vùng người, mặc dù có chôn khí trong người, bọn họ cũng căn bản không dám đuổi tiếp!

Lúc này, không người nào dám lại trách cứ Càn Dương Cung chủ, chỉ là đối với để cho chạy Tiêu Vũ, mấy người còn là âm thầm tiếc hận.

“Yên tâm, dù cho bây giờ thả đi hắn,

Cũng không có nghĩa là không có cơ hội giết hắn!” Càn Dương Cung chủ sắc mặt dần dần có hòa hoãn, ít nhất ở diệt trừ Tiêu Vũ về điểm này, mấy người bọn họ mục đích là nhất trí.

“Có ý gì?” Mấy vị khác cung chủ, nhất thời còn chưa hiểu Càn Dương Cung chủ trong lời nói dụng ý.

“Các ngươi có phải bây giờ còn không nhìn ra được sao? Tiểu tử kia bây giờ là muốn ở các nơi cổ địa trong tu luyện chiến chữ ấn, nhờ vào đó Thành Vương!” Càn Dương Cung chủ lạnh lùng nói.

Mấy vị cung chủ đều trầm mặc. Đều là chín đại linh cung, cạnh tranh lẫn nhau nhiều năm, Chiến Thần Cung chiến chữ ấn, bọn họ tự nhiên là có chút hiểu ít nhiều, biết cái kia một pháp môn phải ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện.

Bây giờ nhìn lại, Tiêu Vũ không thể nghi ngờ là dự định muốn ở nguy hiểm nhất các nơi cổ địa bên trong, tu luyện chiến chữ ấn.

“Các ngươi cũng nhìn thấy, tiểu tử kia chỉ cần nhận sự giúp đỡ chiến chữ ấn bắt đầu xung kích Vương cảnh, thì sẽ gợi ra kinh người gợn sóng, mà thế gian cổ địa, đơn giản chính là mấy chỗ kia, chỉ cần hắn còn không hề từ bỏ đột phá, chờ hắn xung kích thời gian, bất kể là thân ở gì nơi cổ địa, cũng không thể không bị phát hiện!”

Càn Dương Cung chủ tiếp tục nói: “Hiện tại hắn mặc dù rời đi, nhưng lần sau hắn xung kích thời gian, sức chấn động kia giống nhau giấu không được, chúng ta vẫn là tài năng ở hắn đột phá trước đưa hắn bỏ!”

Mỗi một đại cung chủ, đều không có biểu thị phản đối, bởi vì Càn Dương Cung chủ lời nói, đúng là có đạo lý.

Tiêu Vũ xung kích thời gian, gợi ra động tĩnh lớn như vậy, vô luận hắn lần này sau khi rời khỏi, tiếp theo sẽ chọn ở chỗ nào cổ địa tiếp tục xung kích, đều là không cách nào ẩn giấu tung tích của hắn.

Đến lúc đó, chỉ cần Tiêu Vũ thử nghiệm xung kích, bọn họ liền có thể thần tốc chạy tới, ở Tiêu Vũ đột phá trước khi, đem Tiêu Vũ bỏ!

“Người này nếu là đột phá, uy hiếp được, không phải là chỉ có ta một Càn Dương Cung, đừng quên các ngươi đều là đã ra tay với hắn.”

Càn Dương Cung chủ thu hồi trên đầu chôn khí, lạnh lùng nói: “Hơn nữa các ngươi chớ quên, lúc trước Chiến Thần Cung, là như thế nào sa sút! Hiện tại hắn nhưng Chiến Thần Cung đệ tử, nếu hắn quật khởi, trở thành cái kế tiếp Cố Trường Phong, chúng ta bao nhiêu cung hậu bối đệ tử, đều lại không đất đặt chân!”

Bao nhiêu đại cung chủ vừa là trầm mặc, ngày xưa Chiến Thần Cung sa sút, ngoại trừ bởi vì chiến chữ ấn tu luyện được quá này gian nan, càng lớn nguyên nhân, là bởi vì bọn họ bao nhiêu cung áp bức!

Đó cũng là không có cách nào sự tình, chín đại linh cung từ trước đến giờ cạnh tranh lẫn nhau, mà lúc trước Chiến Thần Cung, là cửu cung bên trong mạnh nhất 1 cung, này đây cái khác bao nhiêu cung cung chủ một cách tự nhiên lựa chọn liên hợp, nhằm vào Chiến Thần Cung.

Có thể nói, Chiến Thần Cung sở dĩ sẽ hạ tiện đến hôm nay trình độ này, có rất lớn nguyên nhân, là bọn hắn bao nhiêu cung tạo thành!

“Mỗi một trong cung đều có chôn khí, tiếp theo, ta hy vọng không muốn như lần này giống nhau, chỉ có ta một người ra tay!” Càn Dương Cung chủ nói xong ít ỏi, sắc mặt âm trầm, phóng lên cao, trực tiếp rời đi.

Mấy vị cung chủ thần sắc biến ảo, tựa hồ cũng minh bạch, đến một bước này, bọn họ đã không thể chỉ để một cái nào đó cung người ra tay, chính mình ngồi đợi thu hoạch. Xoá bỏ Tiêu Vũ, đối với bọn họ một luận một cung nào tới nói, đều là chuyện ắt phải làm!

Cùng nhìn nhau, mấy vị cung chủ cũng là tùy theo rời đi. Bọn hắn bây giờ, chỉ có thể chờ đợi tiếp theo Tiêu Vũ xuất hiện, ở Tiêu Vũ lại xung kích trước khi, bọn họ có thể làm, cũng chỉ có chờ đợi tin tức!

Đạo Thần Cung người tản đi, mỗi một châu cổ tộc người, cũng là lục tục rời đi, hoặc là tiếp tục tìm kiếm Thiên Căn.

“Không nghĩ tới a, hắn lại thật có thể đi đến một bước này!”

Làm tất cả mọi người sau khi rời đi, một thoạt nhìn vô cùng không đáng chú ý phổ thông vương giả, tại nguyên chỗ tự lẩm bẩm: “Xem ra, việc này phải nhanh một chút thông báo Lăng Tiên tiểu thư, nếu không nếu để cho Tiêu Vũ đột phá Thành Vương, sau đó muốn giết hắn, thì khó khăn!”

Người vương giả này cũng thuận theo rời đi, mà ở một khác phương hướng, lại còn có một cái khác cổ tộc vương giả, thật lâu không muốn rời đi.

“Cái này Tiêu Vũ cùng tiểu thư, tựa hồ cũng có một chút ân oán, hắn chưa thành vương lúc, Tiêu Gia cùng Ngọc gia cũng đã bởi vì hắn mất, nếu là hắn Thành Vương, ta Lạc gia hay không cũng sẽ bước lên cái kia hai nhà gót chân?”

Người này là thuộc về Lạc gia vương giả, nghĩ đến Lạc gia thiên nữ cùng Tiêu Vũ qua lại ân oán, hắn lúc này trong lòng cũng là bất an, rất không hy vọng nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương ngày đó.

“Việc này, còn là phải mau trở về cùng lão tổ thương nghị, như là tất yếu, ta Lạc gia lá bài tẩy, cũng không có thể ẩn núp nữa!”

Một phen suy nghĩ, người vương giả này cũng đã rời đi, không có tiếp tục ở Thiên Uyên bên trong tìm kiếm Thiên Căn, mà là dùng tốc độ nhanh nhất, chạy về Nguyên Châu Lạc gia.

Trừ những thứ này ra người, không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương, còn có không ít người. Ví dụ như Ninh Công Tử vị trí đế tộc Trữ gia, Đạo Thần Cung bên trong hắn và Tiêu Vũ từng có thù cũ, bây giờ đã đột phá Thành Vương tuổi trẻ yêu nghiệt, còn có này ngày thường liền đối với Tiêu Vũ tồn tại, cảm thấy kiêng kỵ sâu đậm cổ tộc!

Khi biết Tiêu Vũ sắp sửa xung kích Vương cảnh một ngày kia, này không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương đám người, đều rối rít hành động, định dùng các loại phương pháp khác nhau, ngăn cản Tiêu Vũ Thành Vương!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay vốn định thêm chương, thế nhưng viết không quá thuận, để cho ta trước tiên điều chỉnh dưới, trước tiên bình thường canh ba a, các loại viết thuận trở lại thực hiện trước khi nói thêm chương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 730: Vạn Binh Nơi Chôn Cất

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Đám mây ở chỗ sâu trong, Tiêu Vũ mang huyễn thiên thần dực, lấy tốc độ cực nhanh rời đi loạn vùng, xông thẳng phương xa.

Ở phía sau hắn, Tề Phong theo sát, chút nào cũng không rơi xuống.

“Ngươi đi theo ta làm cái gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, luôn cảm giác cái này Tề Phong quá mức quỷ dị, hơn nữa hắn hôm nay cũng không có thời gian và Tề Phong dây dưa, nhất định phải cố gắng đột phá đến Vương cảnh.

“Tiêu Huynh, ngươi này là muốn đi đâu?” Tề Phong mang theo mỉm cười, cũng không giải thích, chỉ là như trước theo Tiêu Vũ, một bộ không muốn rời đi hình dáng.

Tiêu Vũ không nhìn ra này Tề Phong ý đồ, cũng không thoát khỏi được, lập tức cũng không có nói lại, tiếp tục trong không trung phi hành.

“Xem ra ta không thể lại tùy ý xung kích vương cảnh, ít nhất vốn có đầy đủ tự tin trước khi, không thể lại tùy ý bại lộ, nếu không Đạo Thần Cung cái kia mấy lão già, sẽ không dễ dàng để cho ta đột phá.”

Phi hành bên trong, Tiêu Vũ dần dần bình tĩnh lại.

Lần này, bởi vì ở tầng thứ chín đã bị kích thích, để hắn mất đi dĩ vãng bình tĩnh, liều lĩnh xung kích vương giả cảnh giới, căn bản không quản có bao nhiêu gian nan.

Mà Càn Dương Cung chủ xuất hiện, thì lại để hắn ý thức được, có rất nhiều người không hy vọng nhìn thấy hắn đột phá Thành Vương, hắn không cách nào lại giống như trước khi như vậy không chút kiêng kỵ đối với vương giả cảnh giới tiến hành đánh sâu vào.

“Khoảng cách Lam Đế tuyển ra sau cùng truyền nhân, ta còn có thời gian ba tháng, trong ba tháng này, ta nên đến các nơi cũ cảnh bên trong tu luyện chiến chữ ấn, đem tự thân trong vòng có khả năng đào bới tiềm lực đào bới đến mức tận cùng, đợi cho có đầy đủ tự tin, lại tiến hành sau cùng xung kích!”

Tỉnh táo lại sau, Tiêu Vũ cũng không suy nghĩ nữa như trước khi như vậy lung tung đánh sâu vào, chỉ cần hắn tài năng ở Lam Đế tuyển ra truyền nhân trước khi đột phá thành công, trở lại Đạo Thần Cung, thì có thể tránh khỏi Lam Đế đem Lam Thiên Ngữ hứa cho người khác.

Trước lúc này, hắn không thích hợp lại bại lộ, nếu như lại đưa tới Càn Dương Cung chủ bọn người, hắn muốn lần nữa thoát thân, chỉ sợ không dễ, hơn nữa tu luyện cũng sẽ nhận cản trở.

“Bốp!”

Có huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ rất nhanh sẽ đã rời xa Lan Châu, đi tới Viêm Châu bầu trời.

“Này một châu bên trong, tựa hồ cũng tồn tại một chỗ ta chưa từng đi cổ địa!”

Tiêu Vũ tại đây một châu phía trên lưu lại, sau đó triển khai

hai cánh, nhằm phía này châu ở chỗ sâu trong.

Xích Cốc!

Đây là ở vào Viêm Châu cảnh nội một chỗ cổ địa.

Đó là một to lớn khe nứt, trong cốc tràn ngập từng trận cực nóng khí tức, nối thẳng dưới nền đất mấy vạn dặm!

Này Xích Cốc bên trong, bởi vì thái quá cực nóng, không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể gần sát tồn tại, ở trong cũng không có bất kỳ thực vật nào, chỉ có cực kỳ khủng bố dung nham, tại kia khe nứt bên trong lưu động.

“Thật là khủng khiếp nhiệt độ!” Tề Phong đi theo Tiêu Vũ phía sau, kinh ngạc nói: “Tiêu Huynh, ngươi đến đây làm gì, chẳng lẽ phải ở chỗ này luyện khí gì?”

“Luyện khí?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn mặc dù đã tới Viêm Châu mấy lần, nhưng đối với này Xích Cốc, lại là không hiểu rõ lắm.

“Đúng vậy, Xích Cốc bị thế nhân xưng là vạn binh nơi chôn cất, này tuyệt hảo luyện khí vị trí, Tiêu Huynh chẳng lẽ không biết gì?” Tề Phong một bộ rất kinh ngạc dáng vẻ.

Thông qua Tề Phong, Tiêu Vũ mới biết được, Xích Cốc còn có khác một cái xưng hô, tên là vạn khí mộ.

Truyền thuyết, ở năm tháng vô tận trước khi, Viêm Châu là Luyện Khí nhất đạo kiệt xuất nhất một châu, thậm chí thì ngay cả hôm nay ba đạo minh khí minh, đều nguyên nhân là này châu.

Này châu trong vòng, tùy ý có thể thấy được viêm núi, rất nhiều nơi càng có dị hỏa đốt cháy, vạn năm bất diệt.

Mà lửa, là luyện khí gốc rễ, càng là mạnh mẽ binh khí, thì càng phải mạnh mẽ dị viêm đến rèn luyện.

Xích Cốc hình thành, cũng như là thế gian các nơi cổ địa giống nhau từ xa xưa, từ xa xưa đến đã không ai biết được nó là thành với khi nào.

Thế nhưng, ở trong truyền thuyết, có vô số cường giả binh khí, ở thành hình thời gian, đều từng qua Xích Cốc bên trong thần hỏa nung đốt.

“Trong truyền thuyết, Xích Cốc nối thẳng lòng đất ba vạn dặm, càng là sâu địa phương, nhiệt độ lại càng cao, thời cổ trong truyền thuyết rất nhiều hung binh, đều là sinh ở này đáy vực thần hỏa.”

“Trong cốc thần hỏa nhiệt độ rất cao, mặc dù là này hung binh, quá mức ở chỗ sâu trong vào cũng sẽ bị hòa tan. Ở trong truyền thuyết, ở Xích Cốc bên trong khả năng dưới trăm dặm người, khi xuất hiện trên đời liền có thể được xưng là hung binh, khả năng dưới ngàn dặm, có thể loạn thế, mà khả năng dưới vạn dặm người, chính là diệt thế cấm khí!”

Tề Phong nhìn thấy Tiêu Vũ đối với chỗ này tựa hồ không hiểu rõ lắm dáng vẻ, chăm chú vì hắn giới thiệu.

Thời cổ nổi danh hung binh, nhiều xuất phát từ Xích Cốc, nhưng mà, theo vùng thế giới này phát sinh dị biến, mặc dù là mạnh mẽ binh khí, đều bị sức mạnh nguyền rủa ăn mòn, nhiễm lên không rõ lực lượng, trở nên không cách nào sử dụng.

Này đây, tại đây năm tháng vô tận gian, có thật nhiều thời cổ hung binh nhiễm phải không rõ lực lượng sau, đều sẽ bị mai táng, trở thành chôn khí.

Mà đây Xích Cốc, chính là mai táng nhiều nhất hung binh địa phương.

Nơi đây thai nghén vạn khí, cũng là vạn khí nơi chôn cất, dù cho là các đại cổ địa trong, nơi này cũng là có chút tồn tại đặc thù.

“Bởi vì chôn giấu rất nhiều hung khí, cho nên nơi này không chỉ nhiệt độ đáng sợ, cũng tràn đầy lệ khí, dù sao, phàm là binh khí, đều là hung ác đồ vật. Bây giờ Xích Cốc, e sợ người bình thường chính là tiếp cận, đều sẽ trực tiếp bị trong cốc này binh khí tỏa ra hung khí tan rã!” Tề Phong cuối cùng, vừa là nói.

“Vạn binh nơi chôn cất?” Tiêu Vũ dừng lại ở Xích Cốc phía trên, đăm chiêu.

Thế gian có Thập Châu, cũng có mười nơi hung hiểm vạn phần cổ địa.

Thiên Uyên, U Sơn, minh thổ, không vực, loạn vùng, này mấy nơi hắn cũng đã đi qua, và đã ở ở trong tu luyện qua chiến chữ ấn.

Còn lại mấy chỗ cổ địa, cấm biển tràn ngập quỷ dị, mặc dù là hắn cũng cảm giác sâu sắc kiêng kỵ, không dám tùy tiện tiến vào, mà giới hòn đảo phiêu phù ở cấm trong biển, nhất thời cũng không cách nào đi đến.

Trừ lần đó ra, còn lại ba chỗ cổ địa, này Xích Cốc Tiêu Vũ chưa từng đi, còn lại hai nơi, cũng còn không có cơ hội đi tới.

“Trước khi cổ địa ta cũng đã đi qua, bây giờ dù cho nữa, đối chiến chữ ấn tu luyện cũng sẽ không có tác dụng quá lớn, nếu muốn đột phá, chỉ có theo này chưa từng đi cổ địa vào tay!”

Chỉ hơi trầm ngâm, Tiêu Vũ sau đó triển khai hai cánh, bá một tiếng xông vào Xích Cốc bên trong.

“Tiêu Huynh!” Tề Phong kinh hãi, nhưng sau khi do dự một chút, còn là theo Tiêu Vũ, cũng xông vào Xích Cốc.

Bay vào trong cốc, Tiêu Vũ giờ phút này lại là nhớ tới Nhị Hắc: “Nhị Hắc thân mình là linh khí phôi thai, lúc trước đi tới này châu sau, sẽ không chịu rời đi hắn, nó hay không sớm cũng cảm giác được nơi này? Nếu là như vậy, nó bây giờ hay không ở nơi này

Xích Cốc bên trong?”

Trong lòng mang theo nghi hoặc, có điều Tiêu Vũ cũng không có tìm kiếm Nhị Hắc dự định.

Hắn hiện tại trong lòng ý niệm duy nhất, chính là ở này cổ địa trong, nhận sự giúp đỡ chiến chữ ấn đào bới tự thân trong vòng thần tàng, phá vào Vương cảnh!

“Hây!”

Rơi vào Xích Cốc, nhất thời trong cốc kinh khủng nhiệt độ truyền đến, kể cả Tiêu Vũ đều cảm giác được từng trận sóng nhiệt.

“Nhục thể của ta đã cường hãn như vậy, trước mặt trước đây còn ở lò thuốc có ích thần hỏa luyện qua tự thân, tại đây Xích Cốc bên trong lại đều có chút không thể chịu đựng!” Tiêu Vũ tâm trạng, có chút giật mình.

Hắn lần trước ở cũ cảnh bên trong, đem tự thân xem là linh dược đến luyện, sinh ra một loại đối kháng cùng khống chế ánh lửa bảo thể, tầm thường ánh lửa đã không làm gì được hắn, ở cái địa phương này, lại vẫn cảm giác được không khỏe!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 731: Đi Sâu Vào Xích Cốc

Đọc trên điện thoại

Giờ phút này Tiêu Vũ nơi đặt chân, cũng Xích Cốc ở chỗ sâu trong, chỉ là mặt ngoài mà thôi.

Hắn nhìn một cái, chỉ thấy Xích Cốc bên trong ngoại trừ lưu động dung nham, còn có một loại đặc thù ánh lửa, đúng là có màu trắng, thoạt nhìn giống như quỷ hỏa, tùy ý có thể thấy được.

“Nơi quỷ quái này, liền các thế lực lớn người cũng không muốn tìm đến Thiên Căn, Tiêu Huynh ngươi đến đây muốn làm gì a?” Tề Phong rơi xuống Tiêu Vũ phía sau, đánh giá nơi đây, đồng thời trong miệng nói thầm.

Trải qua hắn kiểu nói này, Tiêu Vũ quả thật chú ý tới, nơi đây hầu như không thấy bất kỳ thế lực nào người, tựa hồ kể cả các thế lực lớn, cũng không muốn chạy tới chỗ này tìm kiếm Thiên Căn.

Hắn bỗng nhiên giật mình, chỗ này cổ địa quả thật có chút đặc thù, trong cốc chỉ có kinh khủng thần hỏa, cùng với chôn rất nhiều không rõ chôn khí, không giống cái khác cổ địa, tồn tại một khu vực lớn, có an toàn con đường có thể tìm ra.

Ở cái địa phương này, không cẩn thận, sẽ nhiễm phải tùy ý có thể thấy được khủng bố ánh lửa, hơn nữa chôn giấu lấy nhiều như vậy lây dính không rõ lực lượng hung binh, mà ngay cả các thế lực lớn cũng không muốn tới đây tìm kiếm Thiên Căn.

“Như thế vừa vặn, ta có thể an tâm ở đây tu luyện, không cần sợ lại bại lộ.”

Địch không không khoa Quỷ địch hận bờ ruộng cô tình tiếp

Tiêu Vũ cũng không do dự, trực tiếp nhảy vào phía dưới dung nham.

“Tiêu Huynh!” Tề Phong vừa là bị Tiêu Vũ sợ hết hồn, nhưng cắn chặt răng, còn là nhảy xuống theo.

Tôn không không Quỷ kết bóng từ tháng cát tình chủ

Đi vào trong nham tương, Tiêu Vũ nhất thời cảm nhận được, một loại kinh khủng nhiệt độ lập tức liền đem hắn bọc lại.

Phải biết rằng hắn trước đây đào bới qua đối kháng ánh lửa thần chôn, thậm chí thức tỉnh rồi bảo thể. Ngoài ra, nhục thể của hắn tu luyện đến nay, cũng đã là đạt đến một loại kinh khủng hoàn cảnh, nhưng tại đây trong nham tương, lại vẫn cảm nhận được cực nóng cảm giác.

“Trong nham tương, càng vẫn tồn tại ánh lửa?”

Càng làm cho Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, trong nham tương lại cũng có ánh lửa tồn tại, thập phần quỷ dị.

Hắn kiếp trước duyệt hết chư thiên vạn giới, nhưng mà này kiến thức, tới trong bầu trời này những vùng đất cổ xưa này, tựa hồ cũng không phát huy được tác dụng, nhìn thấy trước mắt, cùng với này ngọn lửa màu trắng, đều không phải của hắn có thể hiểu được.

“Cái này chiều sâu, ta vẫn có thể thừa nhận, ở đây tu luyện chiến chữ ấn hiệu quả sẽ không quá tốt, nên tiếp tục thâm nhập sâu!”

Tiêu Vũ sau khi kinh ngạc, tiếp tục trầm xuống, một bên hướng phía dưới, hắn còn ở một bên tính hướng phía dưới chiều sâu.

Xích Cốc truyền thuyết tràn đầy ba vạn dặm, nối thẳng địa tâm, lúc này Tiêu Vũ, đột nhiên cũng muốn biết, chính mình bây giờ thân thể cường độ, khả năng xuống tới bao sâu khoảng cách.

Một ngàn dặm! Hướng phía dưới đến cái này chiều sâu lúc, Tiêu Vũ thân thể vẫn như cũ có thể thừa nhận, nhưng tới cái chiều sâu sau, ngoại trừ nhiệt độ trở nên tăng thêm sự kinh khủng ở ngoài, một loại dị dạng áp bức, cũng thuận theo xuất hiện.

Nhục thể của hắn, giống như đã bị đao cắt bình thường, truyền đến từng trận cảm giác đau, như là có vạn kiếm gia thân, thập phần khó chịu!

“Nơi đây binh khí lộ ra sát khí cùng hung khí gì?”

Tiêu Vũ đối với loại cảm giác này hoàn toàn không xa lạ, ban đầu ở vạn xương trên đài, thì từng có cùng loại cảm thụ.

Thế nhưng, bây giờ loại cảm giác này, so với vào lúc ấy kinh khủng vạn lần, bởi vì khả năng chôn ở này Xích Cốc bên trong binh khí, không có giống nhau phàm là binh!

Có thể tưởng tượng, này mạnh mẽ binh khí, trên đời thời gian, không biết chém qua bao nhiêu cường giả, uống qua bao nhiêu máu tươi. Một cách tự nhiên, ở những binh khí kia bên trên, sẽ nhiễm phải kinh người sát khí cùng lệ khí.

Sau khoa khoa khoa tình tôn hận bờ ruộng chuyện ma quái kẻ thù

Càng là mạnh mẽ binh khí,

Phía trên sát khí cùng lệ khí lại càng nặng.

Mà tại đây Xích Cốc bên trong, như vậy binh khí, bất hòa tồn tại bao nhiêu!

Hai ngàn dặm!

Tới cái này chiều sâu, Tiêu Vũ thân thể rốt cục không chịu nổi, nhận lấy áp lực nặng nề, trên da ra bên ngoài rướm máu.

Thuyền không xa Quỷ địch xem kỹ chiến dương lông chim ta ngón tay

“Tiêu Huynh, còn muốn hướng phía dưới gì? Ngươi xem chung quanh!” Tề Phong thủy chung đi theo, vào thời khắc này quay Tiêu Vũ nhắc nhở.

Mặc dù ở trong nham tương, nhưng dùng Tiêu Vũ thực lực hay là khả năng thấy rõ chung quanh, chỉ thấy hắn quanh thân bắt đầu xuất hiện một vài binh khí tàn tích, nhưng những binh khí kia, lại đều cơ hồ hoàn toàn hòa tan, căn bản không nhận ra vốn diện mạo.

“Chôn tại đây binh khí bởi vì nhiễm phải lệ khí nguyên nhân, sẽ không hoàn toàn hòa tan, sẽ lưu lại một phần nhỏ, mà khả năng chìm đến càng sâu binh khí, thì càng khủng bố hơn!”

Tề Phong truyền âm nói: “Cái này chiều sâu, vương đạo khí đều phải bị hòa tan, này cơ hồ đều là Nhân Vương đến Thiên Vương cảnh giới binh khí!”

Tiêu Vũ tâm tư hơi động, theo trên người lấy ra một cái vương đạo khí, để vào trong nham tương, chỉ thấy cái này vương đạo khí ở trong nham tương thần tốc hòa tan, cuối cùng chỉ còn lại có một điểm tàn tích, giống như Tề Phong theo như lời đồng dạng.

Tôn khoa khoa tình tôn hận chỗ lạnh lông chim sớm học

Vương đạo khí đều thần tốc hòa tan, hắn bằng thân thể lực lượng khả năng chống đỡ tới đây, đã thập phần khủng bố!

Có điều, càng kinh khủng, là có thể theo sát ở bên cạnh hắn Tề Phong, hắn lại cũng có thể tới cái này chiều sâu!

Không nói tiếng nào, Tiêu Vũ tiếp tục đi xuống.

Theo hắn tiếp tục hướng xuống, binh khí tàn tích dần dần thiếu đi, bởi vì càng hướng xuống, binh khí cấp bậc lại càng cao, số lượng tự nhiên càng ít.

Ba ngàn dặm!

Đạt được nơi này, Tiêu Vũ rốt cục không chịu nổi, trên người huyết nhục không chịu nổi kinh khủng nhiệt độ, bị đả thương, lộ ra bạch cốt âm u.

Tới cái này thử nghiệm sau, quanh thân ánh lửa, màu sắc cũng xuất hiện biến hóa, từ lúc mới đầu nhìn thấy ngọn lửa màu trắng, đã biến thành vàng nhạt vẻ.

“Tiêu Huynh, ta không thể lại theo ngươi, ngươi cẩn thận nhiều hơn!” Tề Phong như là cũng không chịu nổi, cùng Tiêu Vũ truyền âm sau khi, hướng lên trên mà đi.

Có điều, Tiêu Vũ lại là nhìn thấy, Tề Phong tựa hồ hoàn toàn không thật như hắn theo như lời, thân thể hoàn toàn không có thay đổi, không giống hắn, trên người huyết nhục cũng nứt ra.

“Nơi đây hẳn là ta trước mắt cực hạn, lại chỉ có ba ngàn dặm!”

Tiêu Vũ không để ý tới Tề Phong, ở nơi này chiều sâu, nhắm mắt bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn.

Bằng nhục thể của hắn cường độ, cùng với đã thức tỉnh đối kháng ánh lửa bảo thể, lại chỉ có thể đạt được ba ngàn dặm chiều sâu!

Nếu là hắn khả năng ở cái địa phương này tu luyện chiến chữ ấn, đi tới nơi sâu xa nhất ba vạn dặm, thân thể lại có biến hóa như thế nào?

Mang theo loại ý nghĩ này, Tiêu Vũ nhắm mắt, ở đây lẳng lặng tu luyện được chiến chữ ấn!

Này ấn có thể làm cho hắn đào bới đến trong cơ thể các loại bí ẩn thần tàng, U &# 8 khiến nhục thể của hắn đạt được một loại người thường không cách nào đạt tới trình độ!

Ở Tiêu Vũ trong tưởng tượng, làm trong cơ thể thần tàng đào bới tới trình độ nhất định, thân thể Thành Vương là tuyệt đối có khả năng, nhưng bây giờ, rõ ràng còn còn thiếu rất nhiều!

- - - -

“Owo!”

Xích Cốc phía trên, Tề Phong nhô đầu ra, theo trong nham tương nhảy ra.

Hắn cúi đầu nhìn phía dưới dung nham, tự lẩm bẩm: “Hắn sẽ không phải thật vẫn muốn đi xuống? Ta muốn hay không chớ hắn? Hắn cuối cùng khả năng xuống tới bao xa?”

Ở bên cạnh ngồi xuống, Tề Phong vội vàng sờ sờ bên trái chính mình ngực, lẩm bẩm nói: “Bỏ đi, vẫn là chờ một chút xem đi, ai gọi ta nợ một món nợ ân tình của ngươi đâu.”

Ở bàn tay của hắn bên dưới, truyền đến chính là hắn trái tim kia lộ ra rung động, cường tráng, ổn định, giàu có tiết tấu!

- - - -

Xích Cốc ở chỗ sâu trong, Tiêu Vũ chiến chữ ấn, đã bước đầu để hắn có đối kháng nơi đây nhiệt độ năng lực.

Sau kẻ thù xa xa Quỷ kết xem kỹ bờ ruộng chuyện ma quái ầm ĩ bí

Tôn không khoa phương xa địch thuật tiếp cô cô phong cực kỳ

Chiến chữ ấn, ở càng tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, lại càng khả năng theo thân thể bên trong khai quật đến bất đồng đối kháng khả năng.

Theo dần dần thích ứng ba ngàn dặm thử nghiệm nhiệt độ, Tiêu Vũ cơ hồ không có chần chờ, tiếp tục đi xuống dưới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 732: Đạo Văn?

Đọc trên điện thoại

Ở Tiêu Vũ một đường đi xuống trong quá trình tu luyện, hắn một bên nhận sự giúp đỡ chiến chữ ấn, tăng cường thân thể, một bên cũng đang suy tư một vấn đề.

Trước đây, ở cũ cảnh bên trong, hắn dùng tự thân làm thuốc, luyện hóa tự thân, vào lúc ấy, hắn đúng là thức tỉnh rồi một loại bảo thể.

Nhưng mà, gần đoạn thời gian hắn đi sâu vào các đại cổ địa tu luyện chiến chữ ấn, mặc dù chiến chữ ấn đang không ngừng tăng cường, nhục thể của hắn cũng đang tu luyện chiến chữ ấn trong quá trình không dứt trở nên mạnh mẽ, nhưng thủy chung không có thức tỉnh loại thứ hai bảo thể.

Thời điểm này, tại đây kinh khủng trong nham tương tu luyện chiến chữ ấn, Tiêu Vũ trước đây từng thức tỉnh bảo thể năng lực, dần dần còn là phát huy tác dụng.

Hơn nữa, đang không ngừng lặn xuống trong quá trình, hắn phát hiện hắn này 1 bảo thể, cũng đang không ngừng trở nên mạnh mẽ.

“Nếu như nói trong cơ thể ẩn giấu thần tàng, đào bới sau khi sẽ biến thành một loại bảo thể, tại sao ở các đại cổ địa bên trong tu luyện, nhưng không có để ta thức tỉnh mới bảo thể?”

“Chẳng lẽ, là ta bỏ lỡ cái gì?”

Tiêu Vũ vừa tu luyện, một bên tinh tế suy tư về vấn đề này.

Năm ngàn dặm!

Hắn từng thức tỉnh bảo thể, vào đúng lúc này hoàn toàn bị kích hoạt rồi, loại kia đối kháng ánh lửa, không sợ nhiệt độ cao khí lực triệt để thức tỉnh.

Nhưng mà, dù vậy, hắn bảo thể, tại đây kinh khủng nhiệt độ bên trong, cũng vẫn là không đáng chú ý.

“Này 1 bảo thể, để nhục thể của ta có đối kháng ánh lửa năng lực, nhưng ở này Xích Cốc bên trong, này 1 bảo thể nhưng cũng không cách nào hoàn toàn đối kháng nhiệt độ của nơi này, mà theo ta tiếp tục tu luyện, này 1 bảo thể tựa hồ đã ở mạnh mẽ!”

“Xem ra, bảo thể đều không phải là chỉ là thức tỉnh coi như hoàn thành, còn cần không dứt đào bới, mới có thể đem bảo thể thực lực chính thức phát huy đến mức tận cùng!”

Trước đây Tiêu Vũ, chỉ là một giới phàm thân, đối với bảo thể, hắn chưa bao giờ hiếm lạ, cũng không có xâm nhập quá sâu hiểu rõ.

Hắn đã cho rằng, bảo thể chỉ là thức tỉnh rồi một loại mạnh mẽ năng lực, khiến người có khó lường thần thông, liền coi xong, bây giờ mới biết, bảo thể cũng là giống như cái động không đáy gì đó, phải không dứt khai quật, mới có thể phát huy ấy uy lực thực sự.

“Nếu như trong cơ thể mỗi loại thần tàng, đều có thể diễn hóa thành bảo thể, ta đây tại cái khác cổ địa bên trong chưa từng thức tỉnh, hay không bởi vì còn không có tu luyện tới đầy đủ thức tỉnh bảo thể trình độ?”

“Nếu như ta ở các đại cổ địa bên trong, cũng làm cho khai quật đến thân thể thần tàng diễn hóa thành bảo thể, làm nhiều loại bảo thể gia thân, hay không thân thể Thành Vương, liền thành có thể?”

Tiêu Vũ vừa tu luyện, vừa suy nghĩ, trong mơ hồ, tựa hồ có hơi hiểu tại sao mình vẫn xung kích thất bại nguyên nhân.

Bây giờ vừa nghĩ đến này, cũng không phải bởi vì hắn đần độn, mà là từ xưa đến nay, xưa nay thì không ai có thể đồng thời có nhiều loại bảo thể!

Có một loại bảo thể người, đã là hiếm thấy trên đời nhân vật thiên kiêu, mà có thể có hai loại bảo thể người, dù cho ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong, cũng thập phần khó tìm.

Đồng thời có ba loại bảo thể người, càng không cần phải nói, phóng tầm mắt cổ kim mấy trăm ngàn năm, cũng chưa chắc khả năng tìm đạt được mấy người.

Này đây, Tiêu Vũ trước lúc này, chưa bao giờ ở phương diện này làm thêm cân nhắc.

“Ngoại trừ có thể làm cho thân thể thức tỉnh nhiều loại bảo thể, trong cơ thể của ta, còn ẩn giấu các đại sinh linh một tia tinh nguyên, nếu như có thể thức tỉnh nhiều loại bảo thể, lại dung hợp này cao nhất sinh linh tinh nguyên, liệu sẽ có để cho ta Thành Vương cơ hội tăng cao?”

Tiêu Vũ ý nghĩ, lập tức liền mở ra, nghĩ tới nhiều loại có thể làm cho hắn thân thể Thành Vương có thể.

Thế gian sinh linh, có sự phân chia mạnh yếu, như long tộc, hoàng loài, Kim Ô, Côn Bằng,

Này đều là thế gian cao cấp nhất sinh linh.

Rất nhiều sinh linh, tựa hồ sinh ra được thì nhất định mạnh mẽ, chủng tộc phân chia hết sức rõ ràng, nhưng ở trong thiên địa này, nhưng xưa nay sẽ không có chính thức vô địch sinh linh, chỉ vì không có sinh linh gì, là chân chính hoàn mỹ.

Có thể Tiêu Vũ, hắn đã ở Thiên Uyên bên trong được vô số cao nhất sinh linh một tia tinh nguyên, nếu là này tinh nguyên toàn bộ tập trung vào một thân, có lẽ liền có thể tạo ra được một chính thức hoàn mỹ sinh linh, áp đảo thế gian hết thảy chủng tộc bên trên!

Nhưng tiếc là, những sinh linh kia tinh nguyên đều cùng Côn Bằng lực lượng kết hợp, hóa thành thần chủng, ẩn giấu tới trong cơ thể hắn nơi sâu xa nhất, hắn phải đợi cho thần chủng thành thục thời gian, mới có thể phá ra loại này, chính thức dung hợp các đại sinh linh lực lượng.

“Có thể khi ta tập nhiều loại bảo thể cùng kiêm thời gian, khoảng cách thần chủng thành thục, cũng sẽ không quá xa!”

Tiêu Vũ trong lòng, sinh ra một loại cảm giác như vậy.

Thần chủng thành thục phải thuận theo tự nhiên, không cách nào cưỡng cầu, nếu không chính là đốt cháy giai đoạn, bởi vậy hắn cũng không có cách nào.

Nhưng hiện tại hắn có cảm giác, nếu có thể thức tỉnh nhiều loại bảo thể, liền có thể tăng nhanh thần chủng thành thục.

Có lẽ đến lúc đó, hắn muốn thân thể Thành Vương, mới có thể chính thức trở thành sự thực, bằng không mà nói, thì sẽ một mực giống như bây giờ, khoảng cách trở thành chỉ thiếu một bước, cũng không để ý hắn làm sao xung kích, đều là không cách nào thành công!

Có ý nghĩ, Tiêu Vũ lòng dần dần bình tĩnh lại. Hắn tạm thời quên đi tháng ba kỳ hạn, quên đi cùng Lam Đế đã nói, một lòng chỉ có tu luyện chiến chữ ấn, để tự thân thức tỉnh nhiều loại bảo thể.

Tại loại này vật ngã lưỡng vong hoàn cảnh bên trong, Tiêu Vũ ở Xích Cốc bên trong càng lặn càng sâu, trên người hắn chiến chữ ấn, ánh sáng cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

Địch kẻ thù khoa xa độc địch xem kỹ bờ ruộng cô Quỷ tinh quá

Đến lúc sau, Tiêu Vũ trong cơ thể, bất cứ xuất hiện một loại văn lộ kỳ quái, theo trong cơ thể hắn ở chỗ sâu trong xuất hiện, hướng về toàn thân của hắn lan tràn.

Này hoa văn như là đạo văn, U &# 8 rồi lại không phải. Bởi vì bình thường mà nói, đạo văn là do bên trong đất trời ngưng tụ đến, là trong thiên địa đại đạo biến thành, gia trì ở trên thân thể.

Làm đến bước này, cũng là khả năng phá vào vương giả cảnh giới. Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ trên người những đạo văn này, lại là từ nhục thể của hắn ở chỗ sâu trong bên trong xuất hiện.

Xem ra, thật giống như hắn nhục thân của mình chính là một loại đại đạo, mà lại là một loại càng thêm cả người phức tạp đại đạo!

Đây là Tiêu Vũ loại kia thức tỉnh bảo thể biến thành, bây giờ này bảo thể được cường hóa tới trình độ nhất định, dĩ nhiên tự thành một đạo!

Tám ngàn dặm!

Quanh thân ánh lửa đã biến thành màu xanh lam, Tiêu Vũ như trước như là không có phát hiện, tiếp tục tu luyện, trên người hắn loại kia hoa văn, cũng đã khắp toàn thân các nơi.

Loại này hoa văn chợt nhìn lại, như là ánh lửa, lại là từ từng cái từng cái đường bộ tạo thành, rất là kỳ lạ.

Một vạn dặm!

Loại kia hoa văn từ trong ra ngoài, lại từ bên ngoài đến bên trong, giờ phút này đã không chỉ có là tồn tại ở Tiêu Vũ bên ngoài thân, kể cả trong cơ thể hắn máu tươi, thậm chí là xương cốt, cũng bắt đầu xuất hiện loại kia thần bí hoa văn.

Mươi lăm ngàn dặm!

Hai vạn dặm!

Tiêu Vũ càng lặn càng sâu, khoảng cách sau cùng ba vạn dặm cuối, cũng là càng ngày càng gần.

Đến lúc sau, trong cơ thể hắn duy nhất thần ảnh hiện lên, vị này cùng hắn giống nhau như đúc tiểu nhân, ở trong cơ thể hắn, bất cứ cũng là xuất hiện giống như hắn tình huống, trên người hiện đầy loại kia thần bí hoa văn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 733: Dị Tượng Liên Tục

Đọc trên điện thoại

Xích Cốc ba vạn dặm ở chỗ sâu trong, nơi đây đã là nơi đây cuối, quanh thân ánh lửa đã biến thành màu đen.

Ở lòng đất này nơi sâu xa nhất, Tiêu Vũ lại là nhìn thấy một điểm tia sáng, lẳng lặng mà nằm ở phía dưới.

Chiến chữ ấn tu luyện tới trình độ này, đã là cực hạn, hắn nhận sự giúp đỡ Xích Cốc, trước đây thức tỉnh bảo thể lực lượng vừa là cường đại rồi mấy lần.

Mặc dù loại này bảo thể chỉ là một loại resistance, trong thực chiến khó có thể chủ động thi triển, nhưng cũng để nhục thể của hắn lại lần nữa tăng cường.

Lúc này, Tiêu Vũ mở mắt, nhìn thấy dưới nền đất nơi sâu xa nhất lộ ra quang mang, trong lòng cũng là hơi nghi hoặc một chút. [Đấu La đại lục 2 tuyệt thế Đường môn hoạt hình /].

“Ở cái địa phương này, lại còn có gì đó tồn tại?”

Hắn mang theo kinh ngạc, hướng về ánh sáng kia truyền đến địa phương, lại gần trôi qua.

Tôn kẻ thù xa xa tình kẻ học sau chỗ tháng cho nên kết

Gần rồi, Tiêu Vũ rốt cục thấy rõ cái kia ở lòng đất này ba vạn dặm ở chỗ sâu trong phát sáng gì đó.

“Một tấm hình!”

Hắn sâu sắc kinh ngạc, phải biết rằng nơi đây được xưng vạn binh nơi chôn cất, vô số bị ném đến trong cốc mạnh mẽ binh khí, đều ở đây kinh khủng kia trong nham tương bị hòa tan, chỉ còn lại có một điểm tàn tích.

Nhưng bây giờ, tại đây Xích Cốc nơi sâu xa nhất, lại lẳng lặng nằm một tấm cổ xưa cuộn tranh!

Giật mình bên trong, Tiêu Vũ đem tấm kia cổ đồ nhặt lên, vào tay thời gian, hắn sắc mặt lại biến.

“Thật nặng cổ đồ, bằng vào ta thực lực hôm nay, núi cao đều có thể dễ dàng nâng lên, giơ lên này cổ đồ, lại muốn vận dụng toàn lực!” Tiêu Vũ trong lòng khó che giấu khiếp sợ.

Cuộn tranh vào tay, hắn chỉ cảm thấy này hình nặng nề vạn phần, cầm trong tay, giống như nâng một thế giới, chính là dùng Tiêu Vũ thân thể, đều cảm giác hết sức không ngớt.

Triển khai này hình, đã thấy trong bản vẽ hoàn toàn mơ hồ, có nồng nặc sương mù che lấp, ở trong bản vẽ lưu động, phảng phất ở trong cất giấu một phương thế giới chân thật, nhưng nhưng là bị sương mù dày đặc che kín rồi, không cách nào thấy rõ.

“Này chẳng lẽ cũng là một món binh khí? Có thể đến tột cùng là cấp bậc gì binh khí, khả năng chìm đến này Xích Cốc nơi sâu xa nhất, hơn nữa chưa từng hòa tan!”

Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy nghi hoặc, hắn thử hướng về trong bản vẽ truyền vào Thần lực, trong nháy mắt, trong bản vẽ truyền ra một luồng khí tức quen thuộc, để sắc mặt hắn biến đổi lớn.

“Sức mạnh nguyền rủa! Này chẳng lẽ cũng là một cái chôn khí, bị trong thiên địa nguyền rủa ô nhiễm?”

Nguồn sức mạnh kia vọt tới, tựa hồ muốn nuốt hết Tiêu Vũ, loại này cảm giác quen thuộc, rồi cùng lúc trước Tiêu Vũ trong cơ thể nguyền rủa lúc phát tác giống nhau như đúc.

Mặc dù, này hình thoạt nhìn đã khó có thể huy động, nhưng nó khả năng tồn tại ở Xích Cốc nơi sâu xa nhất, Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hay là đem này hình cất đi.

Có điều, này hình nặng nề vạn phần, hắn cầm trong tay đã là dùng toàn lực, dù cho này hình vẫn đang có thể dùng, chỉ sợ nặng nề như vậy gì đó, cũng căn bản là không có cách dùng để đối địch, chỉ là cầm cũng rất khó khăn.

“Nơi đây tu luyện đến tận đây, cũng nên đã qua một đoạn thời gian, kế tiếp nên đi đừng cổ địa, thử nghiệm đào bới cái khác bảo thể!”

Thu hồi tấm kia cổ đồ, Tiêu Vũ lúc này từ nơi này rời đi.

Tu luyện đến tận đây, nơi này khủng bố nhiệt độ mặc dù còn là đối với hắn có nhất định ảnh hưởng, nhưng đã không lớn.

“Owo!”

Thuyền khoa xa xa mới địch hận chỗ cô hận từ chỗ

Thuyền khoa xa xa mới địch hận chỗ cô hận từ chỗ mặc dù loại này bảo thể chỉ là một loại resistance, trong thực chiến khó có thể chủ động thi triển, nhưng cũng để nhục thể của hắn lại lần nữa tăng cường.

Kết thù khốc thuyền xem kỹ bờ ruộng tháng tiếp lông chim kỹ

Làm Tiêu Vũ trở lại dung nham ở ngoài,

Chờ đợi bên ngoài Tề Phong bị sợ hết hồn, lúc này vui vẻ nói:

“Tiêu Huynh, ngươi đi ra, không có sao chứ?”

Đối với này Tề Phong, Tiêu Vũ cũng không biết ấy là địch là bạn, càng không biết người này rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, nói: “Ngươi sẽ không phải là dự định, vẫn đi theo ta?”

Sau xa xa không tình tôn thuật tiếp dương từ bí hiện ra

“Nấc……” Tề Phong hơi ngẩn ra, nói: “Đã Tiêu Huynh không có chuyện gì, ta đây cũng yên lòng, Tiêu Huynh nếu thì không muốn ta theo, ta đây sẽ không đi theo.”

Tề Phong lại như vậy dễ nói chuyện? Tiêu Vũ có chút bất ngờ, nhưng cũng không có nhiều lời, gật gù bay thẳng lên.

Kết không khoa xa khốc thuyền xem kỹ tiếp cô vâng chủ xem kỹ

Xích Cốc bên trong, Tề Phong mỉm cười nhìn theo Tiêu Vũ rời đi, lại là chẳng có cái gì cả nói lại, lần này, hắn cũng không có tiếp tục theo Tiêu Vũ, một mình ở lại trong cốc.

Nhìn thấy Tề Phong thật không có đuổi theo, Tiêu Vũ lúc này cũng không để ý nữa, tiếp tục bay đi chỗ tiếp theo cổ địa.

Tiếp xuống một đoạn tháng ngày, Tiêu Vũ lại trở về trước đây từng đi qua này cổ địa. Mặc dù hắn đã ở này cổ địa ở trong tu luyện qua chiến chữ ấn, nhưng bây giờ dưới cái nhìn của hắn, mỗi nơi cổ địa bên trong dị dạng hoàn cảnh, nên cũng có thể làm cho hắn thức tỉnh một loại trở lên bảo thể.

Sau đó trong đoạn thời gian này, hắn ra vào với Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn các vùng, ở từng cái địa phương lưu lại tu luyện, chí ở đào bới đến nhiều loại bảo thể, tập trung vào một thân.

“Ầm!”

Một thời gian sau, Thiên Uyên bầu trời, đột nhiên xuất hiện mây đen cuồn cuộn, điện quang soi sáng vạn dặm, làm cho ở đây tìm kiếm Thiên Căn các đại cổ địa, đều bị sâu sắc chấn kinh rồi.

“Dị tượng? Xảy ra chuyện gì? Thiên Uyên bên trong làm sao sẽ xuất hiện dị tượng?”

“Xuất hiện dị tượng chỉ lại có hai loại tình huống, 1 là có người đột phá Thành Vương, dẫn phát rồi thiên địa đại đạo cộng hưởng, hai là bảo thể thức tỉnh. Chẳng lẽ có người chạy đến nơi này đột phá vương giả cảnh giới? Còn là nói gì một đường thiên kiêu ở Thiên Uyên bên trong thức tỉnh rồi bảo thể?”

“Nhìn cái hướng kia, cũng không phải khu vực an toàn, ai có bản lãnh lớn như vậy, lại chạy tới Thiên Uyên ở chỗ sâu trong?”

Các thế lực lớn giật mình, đồng thời nhìn Thiên Uyên ở chỗ sâu trong, nghị luận sôi nổi, trong lúc nhất thời không biết là này là có người đột phá Thành Vương đưa tới dị tượng, còn là thức tỉnh bảo thể tạo thành.

Mặc dù khắp nơi đều đối với cái này thập phần để ý, thế nhưng chỗ đó cách khu vực an toàn quá xa, căn bản không ai có thể tiếp cận.

“Bốp!”

Ở thế lực khắp nơi nhìn kỹ bên dưới, Thiên Uyên ở chỗ sâu trong bay lên một bóng người, triển khai hai cánh, dực trường ngàn dặm, vèo một tiếng nhằm phía phương xa.

Cùng lúc đó, Thiên Uyên bầu trời dị tượng, cũng dần dần nhạt đi.

“Đó là…… Tiêu Vũ?”

“Tình huống thế nào? Gợi ra dị tượng, có phải hắn đột phá thành công rồi sao?”

Nhất thời, thế lực khắp nơi chấn động mạnh, này không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương thế lực, càng mỗi người sắc mặt trắng bệch, tràn ngập bất an.

Rất nhanh, &# 85; &# 8 &# 32; tin tức truyền ra, Tiêu Vũ ở Thiên Uyên gợi ra dị tượng, hư hư thực thực đã đột phá Thành Vương, gợi ra các nơi chấn động.

Phải biết rằng Tiêu Vũ thực lực, ở chưa thành vương giả thời gian cũng đã kinh khủng như thế, nếu như thật thuận lợi đột phá, ai có thể ngăn cản?

Nhưng mà, mặc dù khắp nơi người dồn dập nhích người, muốn tìm kiếm Tiêu Vũ, xác nhận hắn hay không thật Thành Vương, nhưng Tiêu Vũ ở Thiên Uyên sau khi biến mất, lại mất đi tung tích, căn bản không có ai biết hướng đi của hắn.

“Ầm!”

Mấy ngày qua đi, U Sơn chấn động, đồng dạng là xuất hiện dị tượng, ở chỗ này tìm kiếm lấy Thiên Căn cổ tộc cùng Đạo Thần Cung vương giả, cũng như là lúc trước ở Thiên Uyên lúc giống nhau, dồn dập suy đoán, quay dị tượng truyền đến phương hướng nhìn xa.

“Bốp!”

Tiêu Vũ bóng người, ở U Sơn bên trong lại một lần xuất hiện, mang theo huyễn thiên thần dực, thần tốc đi xa.

“Là Tiêu Vũ!? Vừa là Tiêu Vũ!”

“Hắn không phải đã đột phá thành vương gì? Làm sao còn có thể gợi ra dị tượng, chẳng lẽ còn có người khả năng hai lần

Thành Vương?”

“Này dị tượng cùng lần trước hoàn toàn không giống nhau, đây rốt cuộc tình huống thế nào? Làm sao lại có người có thể nhiều lần gợi ra dị tượng?”

Tin tức truyền ra, Thập Châu các nơi lại chấn động, đối với loại này quái lạ tình huống, tất cả mọi người không thể hiểu được.

Bất kể là thức tỉnh bảo thể còn là đột phá Thành Vương, xưa nay đều chưa từng nghe nói, có ai là có thể nhiều lần gợi ra dị tượng, phát sinh ở Tiêu Vũ trên người tình huống, khiến cho mọi người đều cảm thấy vạn phần không rõ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 734: Nhiều Loại Bảo Thể

Đọc trên điện thoại

Thập Châu các nơi đều đang bàn luận, Đạo Thần Cung nhiều linh cung đệ tử cùng các vương giả cũng đều không thể bình tĩnh, Tiêu Vũ trên người phát sinh tình huống, thật sự quái dị!

Các nơi đối với loại tình huống này giải thích không đồng nhất, có nói Tiêu Vũ sở dĩ gợi ra hai lần dị tượng, lần đầu tiên là thức tỉnh bảo thể, đều không phải là trong truyền thuyết như vậy đột phá Thành Vương, mà hắn thức tỉnh bảo thể sau, thuận lợi đột phá, bởi vậy dẫn phát rồi đệ nhị lần dị tượng.

Cũng có nói, Tiêu Vũ là xưa nay hiếm thấy, đồng thời có hai loại bảo thể tuyệt thế người, bởi vậy hai lần thức tỉnh bảo thể, mới có thể gợi ra hai lần dị tượng.

Nhưng vô luận cái nào giải thích, cũng không thể tìm được chứng minh, bởi vì Tiêu Vũ ở U Sơn bên trong, lại một lần biến mất, không biết tung tích.

“Ầm!”

Ở mọi người một trận bàn tán sôi nổi thời gian, trong minh thổ, trời dị tượng trên không trung, lại một lần xuất hiện!

“Không thể nào?”

Trong minh thổ các vương giả tất cả đều há to miệng, tựa hồ đã đoán được cái gì, dồn dập bay lên không trung, nhìn xa dị tượng truyền đến phương hướng.

"Khó nói…… vừa là hắn?"

Này một châu là Lạc gia bổn tộc vị trí, làm minh thổ bầu trời xuất hiện dị tượng, bộ tộc này vương giả, lòng đều đang phát run, cũng theo cái khác vương giả đồng thời lên không, sắc mặt khó coi nhìn ra xa minh thổ ở chỗ sâu trong.

"Bốp!"

Mặc dù tất cả mọi người đã mơ hồ có suy đoán, mà khi minh thổ ở chỗ sâu trong một loại kia gánh vác lấy hai cánh bóng người bay trên trời, không ít trái tim của người ta, còn là ác liệt co quắp một cái!

Tôn khoa không không mới Tôn Thuật từ cô địch bờ ruộng quá

"Lần thứ ba, đây đã là hắn đưa tới lần thứ ba dị giống, hơn nữa mỗi lần dị tượng đều có điều bất đồng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Có phải hắn có ba loại bảo thể? Còn là nói hắn đột phá ba lần! Chuyện này làm sao nghĩ cũng là không thể nào? Quá hoang đường!"

Trong minh thổ các thế lực lớn người, tất cả đều như là gặp ma, lại có thể có người, có thể gợi ra ba lần bất đồng dị tượng, cái này thật sự là chuyện xưa nay chưa từng có, quả thực quỷ dị đến tà môn.

Tất cả mọi người hầu như cũng không tin đây là sự thực, nhưng mà sự thật thì đặt tại bọn họ trước mắt, mỗi lần dị tượng xuất hiện, Tiêu Vũ cũng đều tất nhiên sẽ tùy theo xuất hiện.

Nhắc tới là trùng hợp, nhưng tại này cổ địa ở chỗ sâu trong, ngoại trừ Tiêu Vũ, còn có ai khả năng đi sâu vào?

“Vèo!”

Như là lúc trước hai lần giống nhau, Tiêu Vũ thức tỉnh rồi bảo thể sau, chút nào cũng không ngừng lại, trong chớp mắt theo trong minh thổ bay ra, không ai có thể đuổi theo tốc độ của hắn, chỉ có thể trơ mắt thấy hắn lại biến mất.

Bảo thể thức tỉnh, đây chỉ là bước đầu thức tỉnh, Tiêu Vũ rất muốn đem các loại bảo thể cũng giống như ở Xích Cốc lúc giống nhau tăng cường đến mức tận cùng.

Thế nhưng thứ nhất, Lam Đế kỳ hạn chỉ có ba tháng, mà hắn muốn làm hết khả năng thức tỉnh vài loại bảo thể, căn bản không có thời gian như vậy.

Thứ hai, bảo thể thức tỉnh, gợi ra dị tượng, Đạo Thần Cung mấy cái kia cung chủ cũng sẽ nhanh chóng biết tung tích của hắn, tất nhiên sẽ tới rồi ngăn cản, không cho hắn đột phá Thành Vương.

Này đây, ở mỗi nơi cổ địa, hắn đều là để bảo thể bước đầu thức tỉnh, sau đó liền lập tức rời đi, dựa vào cực nhanh, đi tới cái kế tiếp cổ địa, làm cho tất cả mọi người đều nắm giữ không dứt tung tích của hắn.

“3 lần, Tiêu Vũ có phải thật có ba loại bảo thể không thành công?”

“Có một loại bảo thể, đã là cả thế gian hiếm thấy thiên tài, hắn lại có ba loại bảo thể, rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt chuyển thế?”

“Sẽ không phải…… hắn còn có thể gợi ra lần thứ bốn dị tượng?”

Trơ mắt thấy Tiêu Vũ bay khỏi,

Các thế lực lớn người, đều không thể bình tĩnh, liên tục gợi ra ba lần dị tượng, loại tình huống này, thật sự là tà môn tới cực điểm, chưa từng nghe thấy!

“Dùng hắn thái độ như thế, nếu là ngày sau đột phá Thành Vương, ta Lạc gia, còn có cùng hắn chống lại tư cách gì?” Lạc gia phương hướng, bộ tộc này vương giả sắc mặt tái nhợt, trong tộc người, cũng là tràn đầy bất an.

Tiêu Vũ lần thứ ba gợi ra dị tượng tin tức, rất nhanh vừa truyền đến Thập Châu các nơi. Không hề bất ngờ, nghe nói tin tức này người, tất cả đều bị sâu sắc chấn kinh rồi.

Này không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ Thành Vương người, mỗi người đều là sắc mặt khó coi, cũng có một chút cùng Tiêu Vũ không có thù hận người, đầy mặt trông chờ, chờ nhìn Tiêu Vũ liệu sẽ có gợi ra lần thứ bốn dị tượng.

“Cái gì, tên tiểu bối kia dẫn phát rồi lần thứ ba dị tượng!”

Đạo Thần Cung bên trong, cái kia nhiều linh cung cung chủ tụ lại đến cùng một chỗ, thời khắc này mấy vị cung chủ, mỗi người đều là sắc mặt âm trầm, bầu không khí cực kỳ ngột ngạt.

“Tiểu tử này thật là một dị thể, theo vào cung đến bây giờ, khắp nơi đều tràn đầy quỷ dị!” Ngự linh cung chủ trầm mặt, bỗng nhiên lại hồi tưởng lại lúc trước một màn.

Ở cũ cảnh bên trong, bọn họ bao nhiêu đại cung chủ trước sau ra tay, lại đều không thể giết chết Tiêu Vũ, mà bây giờ, bọn họ muốn giết Tiêu Vũ, tựa hồ càng thêm khó khăn.

“Hắn làm sao có thể gợi ra ba loại bất đồng dị tượng, hắn rốt cuộc là làm sao làm được? Chẳng lẽ……” Thiên Thương Cung chủ mở miệng, nhất thời để mấy vị khác cung chủ sắc mặt, cũng đều chìm xuống dưới.

“Chiến chữ ấn!”

Đều là Chiến Thần Cung chín đại linh cung, mấy vị này cung chủ đối chiến chữ ấn, cũng là có không ít hiểu ra.

Ngày xưa Chiến Thần Cung, thì từng có người dựa vào chiến chữ ấn, mà chưa bao giờ bảo thể, đến trở nên có bảo thể, cái này cũng là chiến chữ ấn kinh khủng địa phương một trong.

“Mặc dù là chiến chữ ấn nguyên nhân, tiểu tử này không khỏi cũng quá yêu!” Ngự linh cung chủ trầm giọng nói: “Tại kia 1 cung trong lịch sử, mặc dù đã có người bởi vì chiến chữ ấn mà thức tỉnh qua bảo thể, nhưng cũng chỉ là ít ỏi mấy người, xưa nay chưa từng nghe qua, có ai là có thể dựa vào chiến chữ ấn thức tỉnh loại thứ hai bảo thể!”

“Chỉ sợ, đó là bởi vì chiến chữ ấn tu luyện, quá mức gian nan, nhưng tên tiểu bối kia, tựa hồ và những người khác cũng khác nhau, khắc phục khó khăn chỗ.” Trấn Minh Cung chủ âm thanh, cũng có vẻ thập phần trầm thấp.

“Nếu như đúng là cái kia 1 cung dấu ấn tạo thành, chẳng lẽ, tên tiểu bối kia dự định ở các đại cổ địa đều đi một lần, nhận sự giúp đỡ này cổ địa sức mạnh, thức tỉnh nhiều loại bảo thể? Nếu như mười nơi cổ địa hắn đều đi một cái, chẳng lẽ không phải có mười loại bảo thể trong người?” Lần này mở miệng, lại là Thái Hư Cung chủ.

Một câu nói như vậy, khiến cho cái khác sáu vị cung chủ sắc mặt, đều là ác liệt co quắp một cái.

Thập đại bảo thể tập trung vào một thân? Nếu như thật có thể thực hiện, này sẽ là ra sao một yêu nghiệt? Ở trong loạn thế, những người khác còn dùng tranh gì? Bọn họ bao nhiêu cung đệ tử, có ai có thể chống đỡ?

“Không được, không thể tùy ý tên tiểu tử kia lại tiếp tục như vậy nữa!” Bích Du Cung chủ cắn răng, nói: “Tiểu tử kia rất rõ ràng phải ở cổ địa bên trong tu luyện tài năng nhận sự giúp đỡ chiến chữ ấn thức tỉnh bảo thể, nếu biết ý đồ của hắn, vậy thì dễ làm!”

“Ngươi nói?” Mấy vị khác cung chủ chấn động, mơ hồ có chút hiểu Bích Du Cung chủ ý đồ.

“Chúng ta bây giờ mặc dù không cách nào nắm giữ tung tích của hắn, nhưng hắn để thức tỉnh càng Đa Bảo thể, tất nhiên sẽ đi đến các nơi cổ địa!” Bích Du Cung chủ gật đầu nói: “Chỉ cần chúng ta đến các nơi cổ địa bên trong trấn thủ, tất có thể đợi được hắn, một khi phát hiện tung tích của hắn, liền lập tức ra tay xoá bỏ!”

Tôn Cừu Khoa độc Tôn Thuật bờ ruộng tháng địch thi chủ

Mấy vị cung chủ đối diện, lập tức cũng hiểu.

Nhưng mà, các đại cổ địa đều có dị dạng quy tắc, bọn họ cũng không cách nào đi sâu vào, phải dựa theo Bích Du Cung chủ theo như lời, đến các đại cổ địa trấn thủ nói, vậy cũng chỉ có thể như lần trước Càn Dương Cung chủ như vậy, vận dụng chôn khí.

Địch kẻ thù không mới kết xem kỹ chỗ tháng bờ ruộng

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 735: Thiên Vương Lại Xuất Hiện

Đọc trên điện thoại

Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn, Xích Cốc. Tiêu Vũ bây giờ, đã đi qua này bốn cái địa phương, thế nhân chỉ biết hắn dẫn phát rồi ba lần dị tượng, nhưng mà trên thực tế, hắn đã có bốn loại bảo thể.

Sau đây, hắn lại trở về Vũ Châu, dự định một lần nữa tiến vào không vực.

“Phi Hoàng Các?”

Đi tới này châu, Tiêu Vũ không khỏi liền nghĩ tới Phi Hoàng Các.

Lúc trước nhìn thấy Lăng Tiên, chính là ở Phi Hoàng Các bên trong, mà lúc đó nghe Phi Hoàng Các người làm theo như lời, Lăng Tiên tựa hồ cùng Phi Hoàng Các tiểu thư có quan hệ gì.

“Chẳng lẽ, Phi Hoàng Các cùng ta đệ tử kia có quan hệ?”

Tiêu Vũ trầm ngâm, Lăng Tiên không thể nghi ngờ Mạc Thương lưu lại thủ đoạn đối phó với hắn một trong, mà Lăng Tiên lại cùng Phi Hoàng Các có không hiểu quan hệ, cái kia Phi Hoàng Các, hay không cũng là lúc trước Mạc Thương lưu lại?

“Bỏ đi, bây giờ với ta mà nói quan trọng nhất, hay là muốn đột phá đến vương giả cảnh giới, đợi kết thúc cùng Thiên Ngữ ước định, ta ngược lại muốn xem xem, Mạc Thương vạn năm trước còn để lại thủ đoạn gì!”

Tiêu Vũ cuối cùng, không có tính toán đi tới Phi Hoàng Các, trực tiếp tiến vào Vạn Linh Sơn bên trong, đi đến ngày xưa không vực lối vào.

Lần trước, hắn mặc dù đã từng tới không vực, nhưng không vực lối vào một mực không dứt biến hóa, bây giờ vừa thay đổi phương vị, có thể tìm được ấy lối vào người vẫn là phi thường ít ỏi.

Có điều, Tiêu Vũ bởi vì tiến vào qua một lần, đã nhớ kỹ lối vào gợn sóng, này đây rất nhanh, hắn liền ở Vạn Linh Sơn bên trong tìm được rồi không vực lối vào, lại một lần nữa tiến vào bên trong.

“Ầm!”

Không vực bên trong, không thấy dấu chân người, Tiêu Vũ ở đây tiếp tục tu luyện chiến chữ ấn, đồng thời cũng bắt đầu thử nghiệm lại xung kích.

Không vực bên trong cái kia hỗn loạn đại đạo lực lượng, vào đúng lúc này trở nên càng thêm không bình tĩnh.

“Ta đã thức tỉnh rồi bốn loại bảo thể, thân thể nhiều lần lột xác, lần này, có lẽ có khả năng sẽ làm ta xung kích thành công.”

Tiêu Vũ cắn chặt răng, ở trong cơ thể hắn, bốn loại bất đồng hoa văn vào thời khắc này hiện lên, giăng đầy ở hắn thân thể các nơi, theo xương cốt đến máu tươi, lại tới da thịt, đều che đầy những văn lộ kia.

Đây là hắn thức tỉnh bốn loại bảo thể sau xuất hiện đặc biệt đạo văn, bởi vì trong đó ba loại bảo thể chỉ là thức tỉnh, thoạt nhìn đối lập lờ mờ, chỉ có sớm nhất ở Xích Cốc bên trong xuất hiện đạo văn, rõ ràng nhất.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Theo Tiêu Vũ tiến hành xung kích, trong thiên địa đại đạo lực lượng lại một lần cuồng bạo. Nhất là nơi này là không vực, đại đạo lực lượng hỗn loạn, lúc này ở Tiêu Vũ xung kích bên trong, cái kia vô số chồng lên nhau không gian, đều trở nên vô cùng không ổn định.

"Một bước! Còn kém một bước!"

Tiêu Vũ khổ sở xung kích, cắn chặt hàm răng, hắn có thể cảm giác được, bây giờ thức tỉnh rồi bốn loại bảo thể sau khi, hắn cách Vương cảnh vừa gần rồi, cũng chỉ thiếu kém sau cùng một chân bước vào cửa, liền có thể làm được thân thể vạn vương.

Nhưng mà, thì bước đi này, vẫn là giống như chân trời ngăn ra, vô luận hắn như thế nào xung kích, đều thủy chung không cách nào bước ra!

"Chẳng lẽ ta đào bới thần tàng còn chưa đủ?"

Tôn kẻ thù không kẻ thù khốc tôn hận chiến dương chỗ chỉ chỉ

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ. Thân thể Thành Vương, loại này từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể làm được qua sự tình, so với hắn trong tưởng tượng, càng thêm gian nan.

Mấy ngày qua đi, trong không vực xuất hiện lần nữa dị tượng, chỉ là lần này, nơi này dị tượng lại là không ai nhìn thấy.

Tiêu Vũ loại thứ năm bảo thể, ở đây thức tỉnh!

"Còn chưa đủ! Thời gian chỉ còn lại có một tháng tả hữu, ta còn cần thức tỉnh càng nhiều bảo thể, tài năng chính thức Thành Vương!"

Bảo thể thức tỉnh,

Tiêu Vũ chút nào cũng không ngừng lại, lập tức rời đi Thiên Uyên, đi tới chỗ tiếp theo cổ địa.

Loạn vùng!

Quanh đi quẩn lại, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là về tới nơi này.

Hắn lặng yên tới, không có bị bất luận người nào phát hiện, tiến vào loạn vùng nơi sâu xa nhất, tiếp tục dùng chiến chữ ấn, đối kháng nơi này năm tháng lực lượng, khai quật trong cơ thể mình thần tàng.

Thuyền khoa phương xa tôn học bờ ruộng tháng kỹ phong địch

Kết khoa khoa khoa độc tôn thuật bờ ruộng lạnh cho nên kết bờ ruộng

Trên thực tế, thập đại cổ địa, ngoại trừ cấm biển cùng giới hòn đảo, địa phương khác Tiêu Vũ cơ hồ đều khả năng đi tới. Nhưng sở dĩ lựa chọn này đã đi qua cổ địa, là bởi vì hắn trước đây đã ở những vùng đất cổ xưa này bên trong tu luyện qua chiến chữ ấn.

Ở loạn vùng bên trong, bởi vì hắn lần trước đã tu luyện tới cực sâu địa phương, càng dễ dàng có thể khiến bảo thể thức tỉnh. Ngược lại, nếu như đi đến này hắn chưa từng đi qua cổ địa, hắn muốn thức tỉnh bảo thể, chỉ sợ cũng không nhanh như vậy.

“Ầm!”

Chỉ là mấy ngày, Tiêu Vũ loại thứ sáu bảo thể, rốt cục vẫn là thức tỉnh rồi, trên bầu trời, xuất hiện lần nữa dị tượng.

Sau không kẻ thù không tình sau thuật chỗ dương độc chiến tinh

“Dị tượng! Là Tiêu Vũ?”

“Hắn lại trở về loạn vùng!”

Kết thù xa khoa tình kẻ học sau từ tháng chút nào lạnh phong

Làm dị tượng ở loạn vùng nơi sâu xa nhất xuất hiện, người của các phe thế lực, trước tiên đều đoán được Tiêu Vũ, mọi người dồn dập bay lên, hướng về loạn vùng ở chỗ sâu trong nhìn lại.

“Bốp!”

Làm dị tượng xuất hiện, làm khắp nơi ánh mắt trông lại trong giây lát này, Tiêu Vũ vừa mới muốn rời đi, phía chân trời bên trong, lại là đột nhiên xuất hiện một đạo hào quang chói sáng, trong nháy mắt, đi tới hắn phụ cận.

“Thiên Vương lực lượng!”

Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, lập tức liền nghĩ đến Đạo Thần Cung bên trong mấy vị kia cung chủ.

“Ầm!”

Rung mạnh bên trong, chỗ của hắn, bị cái kia một đạo chói mắt cột sáng đánh thành mảnh vỡ, đại địa bên trên, xuất hiện một hố sâu to lớn, tối như mực không nhìn thấy đáy.

Quát lạnh một tiếng bên trong, chỉ thấy một bóng người thần tốc bay tới, vọt tới loạn vùng ở chỗ sâu trong.

“Đó là…… Thiên Thương Cung chủ!”

“Hắn cũng mang theo chôn khí? Là cố ý ở chỗ này chờ Tiêu Vũ gì?”

Xa xa mọi người khiếp sợ không thôi, Tiêu Vũ mới vừa vừa hiện thân, Thiên Thương Cung chủ liền dẫn chôn khí xuất hiện, rất rõ ràng là đã sớm chờ ở đây!

Kết không khoa khốc thuyền học chỗ tháng tình ta tiếp

“Lại là các ngươi những lão bất tử này!”

Kết không khoa khốc thuyền học chỗ tháng tình ta tiếp “Ngươi trước đây đối với Càn Dương Cung Dịch Đạo ra tay, đưa hắn phế bỏ, đó thuộc về phạm thượng, là trọng tội, dù cho hôm nay bản tọa ở đây chém ngươi, trong cung cũng sẽ không hỏi đến!” Thiên Thương Cung chủ tràn đầy tự tin, ánh mắt lạnh lẽo, từng bước từng bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

Tiêu Vũ nghiến răng, bởi vì sợ hãi vị trí bại lộ, hắn mỗi lần đều là thức tỉnh rồi bảo thể sau thì lập tức rời đi, gì muốn lần này Thiên Thương Cung chủ lại sớm mang đến chôn khí, thì canh giữ ở loạn vùng trung đẳng hắn hiện thân!

“Lần này, ta xem thì còn ai ra cứu ngươi!” Thiên Thương Cung chủ đỉnh đầu chôn khí, cùng thời gian, hắn vừa lên tiếng, khẩu bên trong bay ra một hơi đại đỉnh, che đậy vòm trời.

Ban đầu ở cũ cảnh bên trong, vị cung chủ này thì đã đối với Tiêu Vũ ra tay, lúc đó một hơi vạn vật đỉnh muốn bức ra giấu vào trong biển lửa Tiêu Vũ, đáng tiếc không thể toại nguyện.

Lần này, Thiên Thương Cung chủ lại lấy ra đỉnh này, mà bởi vì có chôn khí tồn tại, để hắn có thể phát huy ra chân chính Thiên Vương lực lượng.

Chỉ thấy vạn vật đỉnh trong không trung thần tốc phóng đại, từ đó lộ ra từng trận dày nặng khí tức. Thời điểm này, dương lên bụi đất, trong gió lá rụng, tất cả đều từ không trung hạ xuống, quy về mặt đất.

Thuyền xa không Quỷ thuyền bóng chiến cô tiếp từ độc

Thuyền xa không Quỷ thuyền bóng chiến cô tiếp từ độc diệt thế lôi thần chú!

“Cấm bay lực lượng?” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, Thiên Thương Cung chủ dùng cái này khí trấn trụ phương này không gian, rõ ràng thì không muốn để hắn lấy ra huyễn thiên thần dực, từ nơi này bay khỏi.

“Ngươi trước đây đối với Càn Dương Cung Dịch Đạo ra tay, đưa hắn phế bỏ, đó thuộc về phạm thượng, là trọng tội, dù cho hôm nay bản tọa ở đây chém ngươi, trong cung cũng sẽ không hỏi đến!” Thiên Thương Cung chủ tràn đầy tự tin, ánh mắt lạnh lẽo, từng bước từng bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

“Xùy!”

Đi lại trong lúc đó, hắn một chỉ điểm ra, nhất thời trên bầu trời, xuất hiện một đạo to như là nước sông sấm sét, ổn định khóa được Tiêu Vũ, ầm ầm đánh xuống.

Diệt thế lôi thần chú!

“Bốp!”

Tiêu Vũ không cách nào bay trên trời, chỉ có thể triển khai nghịch liền Thần Hư bộ, dưới chân sinh hoa sen, hướng về một bên né tránh.

“Đoành!”

Mặt đất, cái kia một đạo thô to ánh chớp hạ xuống, ánh sáng soi sáng ba vạn dặm, vừa là trên mặt đất, để lại một hố sâu to lớn, sâu không thấy đáy!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 736: Đạp Tinh Bước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hôm nay ngươi giãy giụa thế nào đi nữa, cũng là làm việc vô ích. Ban đầu ở cũ cảnh không thể giết ngươi, đó là bởi vì bản tọa có điều băn khoăn, không cách nào ra tay toàn lực, nếu không ngươi bực này giun dế, cũng vọng tưởng theo bản tọa trong tay sống sót?”

Thiên Thương Cung chủ ánh mắt lạnh lẽo, như là một vị thần linh cao cao tại thượng, coi thường chúng sanh.

Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, ngẩng đầu nhìn trời.

Trong hư không, vạn vật đỉnh lộ ra nặng nề khí tức, đỉnh này bao phủ chỗ, bất luận là đồ vật gì đều không thể bay lên không, kể cả hắn nghịch hoa sen Thần Hư bộ, đều hứng chịu tới áp chế, tốc độ giảm mạnh.

“Trời giết cướp ngón tay!”

Thiên Thương Cung chủ một lần nữa cất bước, cất bước gian vừa là một ngón tay.

Lần này, đầu ngón tay của hắn xuất hiện tia sáng chói mắt, ở tại chỗ đầu ngón tay ngưng tụ thành một tia điện. Xẹt xẹt một tiếng, cái kia đạo điện mang giống như sống lại, dùng nhanh chóng tốc độ, bay về phía Tiêu Vũ.

Này mang mặc dù chỉ có đầu ngón tay to nhỏ, lại là ánh sáng vạn trượng, soi sáng vạn dặm, đem toàn bộ không vực đều chiếu sáng.

“Đáng chết lão già!”

Tiêu Vũ lập tức cất bước, dưới chân sinh hoa sen, cùng cái kia một tia điện kéo dài khoảng cách.

Nhưng mà, hắn nghịch hoa sen Thần Hư bộ đã bị vạn vật đỉnh áp chế, tốc độ giảm nhiều, mà cái kia tia điện lại là tốc độ kinh người, hắn bước ra mấy chục bước sau, rốt cục vẫn là bị cái kia tia điện đuổi kịp.

“Ầm!”

Nho nhỏ tia điện, giờ phút này lại là bùng phát ra uy lực khủng bố, đánh trúng vào Tiêu Vũ bả vai.

Khuynh khắc gian, nơi đây ánh sáng tăng mạnh, bạo phát ra sóng chấn động, làm cho toàn bộ loạn vùng đều ở đây chấn động, kể cả này quan sát từ đằng xa, ở vào khu an toàn bên trong đám người, đều là không đứng thẳng được, theo rung động đại địa một trận lay động.

“Này…… chính là Thiên Vương oai?”

“Thiên Vương ra tay, lần này…… Tiêu Vũ còn có thể sống gì?”

Mọi người rung động thật sâu, hiện nay thế gian không thấy Thiên Vương, thế nhân căn bản không biết là Thiên Vương lực lượng rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Mà giờ khắc này, Thiên Thương Cung chủ ra tay, rốt cục khiến mọi người biết Thiên Vương thực lực, dễ dàng có thể diệt non sông, khủng bố như vậy!

Mặc dù Tiêu Vũ có mạnh đến đâu, nhưng hắn liền vương giả đều chưa thành, lần này, hết thảy mọi người, cơ hồ đều nhận định Tiêu Vũ đã không có sống sót hy vọng.

“Xùy!”

Điện quang tản đi, cái kia cảm giác chói mắt biến mất, trong ánh sáng, Tiêu Vũ bóng người từ từ phát hiện đi ra.

“A?” Thiên Thương Cung chủ con ngươi, nhất thời nheo lại, xa xa ngắm nhìn mọi người, cũng sâu sắc khiếp sợ.

“Còn sống? Tiêu Vũ lại còn sống sót!”

“Chịu đựng Thiên Vương nhân vật như vậy một đòn, bình thường vương giả nhân vật, e sợ đều không người có thể thừa nhận, hắn lại còn sống!”

“Nhục thể của hắn, rốt cuộc là làm cái gì?”

………………

Khắp nơi nghị luận sôi nổi, bị chấn động mạnh, Tiêu Vũ chính mình lại là biết, Thiên Vương lực lượng, quả nhiên còn rất xa không phải hắn hiện tại có thể đối kháng.

Hắn hôm nay thức tỉnh rồi sáu loại bảo thể, mặc dù cái kia sáu loại bảo thể đều là nhằm vào một loại nào đó quy tắc resistance, nhưng cũng làm cho nhục thể của hắn trở nên vạn phần cường hãn, hơn xa vương đạo khí.

Nhưng mà, mặc dù như thế, đang đối mặt Thiên Vương nhân vật lúc, nhục thể của hắn lực lượng vẫn như cũ khó có thể đối kháng, dù sao hắn còn chưa thành vương giả.

Hắn giờ phút này, dĩ nhiên trọng thương, hoàn toàn là dựa vào cường hãn thân thể, cùng trong cơ thể tam đại chữa thương thuật, tài năng cứng rắn chống đỡ hạ xuống.

“Xem ra bản tọa đúng là xem thường ngươi, có điều vô dụng, hôm nay ngươi hẳn phải chết!” Thiên Thương Cung chủ mặc dù bất ngờ, nhưng cũng không để ý, tiếp tục cất bước về phía trước.

“Lão già, đợi ta Thành Vương ngày, nhất định đích thân lên Thiên Thương Cung!” Tiêu Vũ máu me khắp người, da tróc thịt bong, mặc dù có chữa thương thuật, nhưng đến từ Thiên Vương nhân vật đau đớn, hắn cảnh giới hôm nay còn không thể làm được chớp mắt khôi phục.

“Không có cái kia 1 ngày, bởi vì hôm nay ngươi sẽ chôn thây loạn vùng!” Thiên Thương Cung chủ không hề bị lay động, thập phần thong dong.

Hắn hôm nay, có thể phát huy ra hoàn chỉnh Thiên Vương lực lượng, dù cho Tiêu Vũ lại có thủ đoạn, hắn cũng sẽ không cho là, một không thành vương giả tiểu bối, khả năng theo trong tay hắn chạy trốn.

“Phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh, sau đó cắn răng một cái, trong miệng thấp khẽ quát: “Cửu thiên thập địa, mình ta vô địch, đại đạo vạn ngàn, chư tinh nghịch loạn!”

“Bốp!”

Cuối cùng bốn chữ cửa ra, Tiêu Vũ trên người, 49 cái huyệt vị đột nhiên phát sáng, đó là có ngôi sao thêm vào 49 nơi huyệt vị.

Cùng lúc đó, vòm trời bên trên, phảng phất cũng có 40 chín ngôi sao sáng lên, cùng Tiêu Vũ trong cơ thể 40 cùng tinh xa xa hô ứng.

49 tinh phát sáng, sau đó đột nhiên tung xuống ánh sáng, ở quanh thân đại địa bên trên, ném ra 40 chín ngôi sao bóng mờ.

“A?” Thiên Thương Cung chủ bản năng cảm thấy 1 loại dự cảm xấu, lập tức bước lên trước, muốn lưu lại Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Tốc độ của hắn cực nhanh, dù sao chính là Thiên Vương nhân vật, chớp mắt đã đến Tiêu Vũ phụ cận, một tay dò ra. Nhưng mà, ngay ở bàn tay của hắn sắp sửa rơi xuống Tiêu Vũ trên người lập tức, thì đứng ở hắn trước người Tiêu Vũ, càng bỗng dưng biến mất!

Thiên Thương Cung chủ vội vàng quay đầu lại, chém ra mạnh mẽ Thiên Vương thần niệm, lập tức cũng cảm giác được, Tiêu Vũ lại đã đến bên ngoài ngàn dặm.

“Ngươi đi không được!” Hắn gầm lên một tiếng, thần tốc đuổi theo, ngàn dặm khoảng cách chớp mắt đã tới.

Nhưng mà, khi hắn tiến lại, Tiêu Vũ vừa là đã đến một cái khác hoàn toàn phương hướng ngược nhau, khoảng cách với hắn, càng vừa kéo ra gấp đôi!

“Đáng chết tiểu tử!” Thiên Thương Cung chủ gầm lên, một lần nữa quay đầu lại, nhưng khi hắn đuổi theo, Tiêu Vũ vừa là tới một hướng khác, hơn nữa khoảng cách càng xa hơn!

“Này…… Tiêu Vũ đây là bí thuật gì? Tốc độ thật nhanh!”

“Hắn bí thuật này, quả thực giống như quỷ mị, xuất quỷ nhập thần, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, thậm chí ngay cả Thiên Vương đều không đuổi kịp!”

“Cái này thật giống như…… là loại bộ pháp?”

“Cái gì bộ pháp kinh khủng như thế? Một bước ngàn dặm? So với Thiên Vương còn nhanh hơn!”

……

Xa xa mọi người sâu sắc khiếp sợ, Tiêu Vũ giờ phút này tốc độ, càng còn hơn sử dụng huyễn thiên thần dực, cùng thi triển nghịch hoa sen Thần Hư bộ thời điểm đều sắp, bước ra một bước, chính là trực tiếp lướt ngang ngàn dặm!

Hơn nữa càng kinh khủng chính là, Tiêu Vũ thời khắc này bộ pháp thật sự quỷ dị, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, kể cả Thiên Thương Cung chủ bực này Thiên Vương đều không đuổi kịp, bị đùa bỡn đến xoay quanh.

Đạp tinh bước!

Đây là Tiêu Vũ giờ phút này thi triển bộ pháp, loại này bộ pháp, cũng là Tiêu Vũ kiếp trước chính thức vẫn lấy làm kiêu ngạo thân pháp thuật, bởi vì phương pháp này, là chân chính thuộc về bá thể ngôi sao quyết bí pháp cường đại một trong!

Chư thiên bên trên, có ngàn tỉ ngôi sao, mỗi ngôi sao trong lúc đó, đều cách nhau ngàn tỉ dặm!

Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết, có thể sử dụng trong cơ thể ngôi sao, hô ứng trên bầu trời ngôi sao, khiến này tinh thần lực ném với đại địa bên trên. U &# 8

Bây giờ trong cơ thể hắn có 49 tinh, vậy liền có 40 chín ngôi sao ném rơi xuống tinh lực, dùng hắn làm trung tâm, rải rác ở vùng đất này bên trên.

Thời điểm này, liền giống với Tiêu Vũ hóa thân trong tinh không thần linh, quanh thân có vô số ngôi sao, mà hắn mỗi lần cất bước, quanh thân bất kỳ một ngôi sao đều có thể trở thành là hắn điểm dừng chân, một bước nhất tinh!

Chỉ cần là ngôi sao vị trí, hắn loại này bộ pháp thì hoàn toàn không có khoảng cách hạn chế, bởi vậy tài năng bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây.

Này một bước pháp làm đến đại thành thời gian, khoảng cách một bước, liền nhưng chân chính vượt qua hai đại ngôi sao, có thể tưởng tượng này khủng bố cỡ nào.

Trừ cái này một bước pháp, bá thể ngôi sao quyết bên trong, còn có chứa nhiều mạnh mẽ sát thuật, thậm chí này công ở ngoài kinh thế cũ thuật, Tiêu Vũ cũng nắm giữ nhiều lắm.

Nhưng mà, trước đây hắn không phải không muốn thi triển, mà là đời trước của hắn chủ tu thân thể, bá thể ngôi sao quyết này một bước tinh bước, đối với thân thể có mạnh mẽ gánh nặng, đời trước của hắn có thể thừa nhận, nhưng đời này, lại còn rất xa không được!

Cho tới hôm nay, hắn thức tỉnh nhiều loại bảo thể, thân thể vô hạn tăng cường, bây giờ, mới rốt cục có thể thi triển ra này một bước pháp!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 737: Kỳ Hạn Có Biến

Đọc trên điện thoại

“Đáng chết! Tiểu tử đáng chết!” Thiên Thương Cung chủ điên cuồng, tốc độ của hắn lại không đuổi kịp Tiêu Vũ, hơn nữa trong hư không vạn vật đỉnh, lại cũng trấn giữ không được Tiêu Vũ tốc độ!

Giờ khắc này Thiên Thương Cung chủ, cảm nhận được Tiêu Vũ khoảng cách cùng hắn càng ngày càng xa, lại là không có biện pháp nào!

Trên thực tế, Tiêu Vũ đạp tinh bước, giống như đem ngàn tỉ ngôi sao ở quanh thân diễn biến, mỗi ngôi sao ở giữa khoảng cách, liền đã không biết có bao xa, vô số ngôi sao tạo thành đạp tinh bước, há lại là Thiên Thương Cung chủ có khả năng tưởng tượng?

Trong lúc bộ pháp đại thành thời gian, Tiêu Vũ chẳng khác nào tự mang một mảnh chân chính tinh không, phạm vi không biết có bao nhiêu vạn dặm.

Thiên Thương Cung chủ mặc dù chính là Thiên Vương, nhưng hắn vạn vật đỉnh có khả năng trấn áp phạm vi, lại căn bản không kịp Tiêu Vũ đạp tinh bước phạm vi mái nhà, tự nhiên không cách nào lại hạn chế Tiêu Vũ.

Kết thù xa kẻ thù độc thuyền xem kỹ chỗ dương học cực kỳ địch

Đây là Tiêu Vũ bây giờ tu vi vẫn thấp, hơn nữa chỉ ngưng tụ 40 chín ngôi sao nguyên nhân.

Nếu là kiếp trước, hắn một bước liền có thể ngang qua một vùng sao trời, đây mới thực sự là đạp tinh bước!

“Nhớ kỹ ta, đợi ta Thành Vương lúc trở về, chắc chắn đăng lâm Thiên Thương Cung!”

Tiêu Vũ bóng người đã đi cực xa, thế nhưng lời của hắn lại là xuyên thấu qua hư không, xa xa truyền trở về.

“Đáng chết! Đáng chết!” Thiên Thương Cung chủ nhìn trời gầm lên, tràn ngập phẫn nộ, nhưng đối mặt Tiêu Vũ giờ phút này quỷ dị bộ pháp, lại là căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

“Tiêu Vũ lại…… ở ra tay toàn lực Thiên Vương nhân vật trong tay, thong dong rời đi?”

Kết khoa kẻ thù địa phương thuyền xem kỹ bờ ruộng lạnh kết tháng ngón tay

“Như vậy xem ra, còn có ai có thể ngăn cản hắn Thành Vương gì?”

“Thật là khủng khiếp người trẻ tuổi!”

Hết thảy thấy cảnh này người, đều là ngơ ngác sững sờ. Mặc dù Tiêu Vũ không có đối kháng Thiên Thương Cung chủ thực lực, trực tiếp thoát đi, thế nhưng không ai cảm thấy Tiêu Vũ uất ức.

Phải biết rằng, đối thủ của hắn nhưng là một cái Thiên Vương, mà hắn thậm chí ngay cả vương giả đều không có đạt được.

Hơn nữa, nói như vậy, mặc dù là ngày sau muốn cùng

Thiên Thương Cung chủ thanh toán, đó cũng là phải chờ tới đi vào Thiên Vương cảnh giới thời gian, nhưng bây giờ Tiêu Vũ lại nói rất rõ, hắn Thành Vương ngày, sẽ đăng lâm Thiên Thương Cung, căn bản không có ý định đợi cho thành Thiên Vương!

Điều này nói rõ, ở Tiêu Vũ trong mắt, chỉ cần hắn Thành Vương trở về, chính là Thiên Vương nhân vật, hắn đều không không coi vào đâu.

Hiện nay thế gian, có ai dám nói lời như vậy? Chỉ sợ cũng chỉ có hắn Tiêu Vũ một người!

Nếu nói là lời này chính là người khác, mọi người có lẽ còn sẽ cảm thấy đây là một truyện cười, nhưng theo Tiêu Vũ trong miệng nói ra, lại tựa hồ như có khác sức nặng.

Dù sao, đây chính là thế gian một cái duy nhất không phải vương giả, thực lực lại vượt qua vương giả vua không ngai!

……

“Bốp!”

Bước cuối cùng, làm Tiêu Vũ bước ra 49 tinh tinh lực khu vực, sắc mặt cũng là trở nên có chút tái nhợt.

Bá thể ngôi sao quyết bên trong bí thuật, mặc dù là hắn hiện tại, thi triển ra đều quá khó khăn, đối với thân thể gánh nặng, vượt quá tưởng tượng của hắn.

Đó cũng không phải nói, hắn bây giờ thân thể không như tiền thế, mà là hắn kiếp trước đứng hàng chí tôn, nhưng đời này, lại là bắt đầu lại từ đầu, tự nhiên không thể so sánh nổi.

“Xem ra mấy cái kia lão già không có ý định để cho ta thuận lợi như vậy đột phá, tiếp xuống mấy chỗ cổ địa, sợ là không tốt đi rồi!” Tiêu Vũ nghỉ ngơi tại chỗ chốc lát, lần này gặp phải

Thiên Thương Cung chủ, để hắn có 1 loại dự cảm xấu.

Bây giờ, theo hắn thức tỉnh loại thứ sáu bảo thể, Lam Đế tháng ba kỳ hạn, đã còn lại không đến một tháng!

Thuyền không không tâm tình bóng bờ ruộng ầm ĩ không hận tháng

Hắn thời gian cấp bách, thân thể Thành Vương vốn là khó khăn tầng tầng, bây giờ còn có Thiên Vương cấp bậc nhân vật muốn ngăn cản, tựa hồ càng thêm khó có thể thực hiện.

"Dù cho khó khăn nhiều hơn nữa, ta cũng không có lựa chọn khác!" Tiêu Vũ nghiến răng, mấy chỗ kia hắn đã đi qua cổ địa, bây giờ cũng đã làm cho hắn thức tỉnh rồi bảo thể, lại chỗ tiếp theo cổ địa, vậy thì phải bắt đầu từ con số không tu luyện.

Hắn có chút bận tâm, còn lại cổ địa chưa từng để hắn tu luyện qua chiến chữ ấn, thời gian ngắn như vậy, cũng không biết có thể không thức tỉnh loại thứ bảy bảo thể.

"Ngươi không có bao nhiêu thời gian!"

Đột nhiên, trong bóng tối truyền ra một thanh âm, nghe có chút lạnh lùng.

"Ai?" Tiêu Vũ cả kinh, lại có thể có người có thể im hơi lặng tiếng gần sát hắn, mặc dù hắn giờ phút này trạng thái không tốt, nhưng người tới rõ ràng cũng không phải bình thường người.

"Ngươi không cần phải xen vào ta là ai!"

Trong bóng tối truyền ra âm thanh, như là một cô gái, nhưng cũng chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân.

Thanh âm này lạnh lùng nói: "Ta tới là phải nói cho ngươi, Lam Đế cho tháng ba kỳ hạn có thể có biến, ngươi nếu không muốn đế nữ bị hứa cho người khác, tốt nhất nắm chặt Thành Vương!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ chấn động, Lam Đế tháng ba kỳ hạn, thế mà lại còn có biến số? Nếu là như vậy, hắn coi như bây giờ lập tức đi đến chỗ tiếp theo cổ địa, e sợ cũng chưa chắc khả năng kịp!

Nhưng mà, hắn càng nghi ngờ, giờ phút này người nói chuyện là ai? Tại sao muốn nói cho hắn biết này? Người này có phải biết hắn và Lam Thiên Ngữ quan hệ? Có thể nếu là như vậy, nàng vừa vì sao không chịu hiện thân?

“Có lẽ trong mấy ngày này, Lam Đế thì sẽ chọn ra hắn muốn truyền nhân, đế nữ, cũng sẽ bị gả.”

Âm thầm âm thanh trầm mặc chốc lát, sau đó nói: “Nếu là Lam Đế chọn lựa truyền nhân, ta có thể nói cho ngươi biết, đế nữ tướng sẽ ở một tháng trong vòng, cùng bị chọn trúng người lập gia đình!”

Tiêu Vũ lại chấn động mạnh, nếu thật sự là như thế, vốn tháng ba kỳ hạn, chẳng phải là trực tiếp biến thành Lam Thiên Ngữ ngày cưới?

Hắn không rõ, Lam Đế bất thình lình, tại sao lại đổi chủ ý, muốn sớm tuyển ra truyền nhân?

Trong giây lát này, Tiêu Vũ tâm loạn như ma, thời gian của hắn vốn cũng không nhiều, Lam Đế lại lại muốn sớm tuyển ra truyền nhân!

“Ngươi là ai? Tại sao muốn nói cho ta biết này?” Mặc dù trong lòng lo lắng không ngớt, Tiêu Vũ vẫn ôm một vài hoài nghi.

Đối phương ngay cả mặt mũi cũng không chịu lộ, hắn bao nhiêu vẫn còn có chút không thể tin được.

“Ta cho ngươi biết này, không phải vì ngươi.”

Thanh âm kia lạnh lùng nói: “Nên nói ta cũng đã nói rồi, đế nữ vẫn nhớ cho ngươi, nếu ngươi cô phụ nàng, ta sẽ để ngươi hối hận cả đời!”

“Ngươi nói cái gì? Đế nữ nhớ cho ta?” Tiêu Vũ vừa là sửng sốt.

Cho tới nay, hắn đều không thể xác nhận Lam Thiên Ngữ tâm ý của mình, UU đọc sách &# 119; &# 119; &# 119; &# 46; uuk a &# 110; &# 115; h &# 117;. c o m mặc dù lần trước ở Tổ Thạch thôn gặp lại lúc, bao nhiêu có thể cảm giác đến Lam Thiên Ngữ đối với sự lo lắng của hắn, nhưng là cũng không thể xác định, loại kia lo lắng có phải là hắn trong tưởng tượng loại tình cảm đó.

Tôn Viễn Khoa không tình Tôn Thuật bờ ruộng lạnh Quỷ Tôn Thuật

Có thể bây giờ nghe đến, Lam Thiên Ngữ trong lòng, cũng là có hắn!

Tôn Viễn Khoa không tình Tôn Thuật bờ ruộng lạnh Quỷ Tôn Thuật âm thầm âm thanh trầm mặc chốc lát, sau đó nói: “Nếu là Lam Đế chọn lựa truyền nhân, ta có thể nói cho ngươi biết, đế nữ tướng sẽ ở một tháng trong vòng, cùng bị chọn trúng người lập gia đình!”

Nhưng mà, bây giờ nói chuyện người này rốt cuộc là ai? Nàng làm sao sẽ biết này!

“Ngươi rốt cuộc là ai? Cùng Thiên Ngữ là quan hệ như thế nào? Làm sao sẽ biết này?” Tiêu Vũ trong lòng lo lắng, mở miệng lần nữa.

Nhưng mà, cho hắn đáp lại, lại là im ắng một mảnh, thanh âm kia đã là biến mất, không nữa bất kỳ thanh âm gì vang lên.

Tiêu Vũ vừa là tại chỗ la lên vài câu, lại là chỉ có gió lạnh, trong không trung gào thét.

“Tháng ba kỳ hạn, sẽ biến thành Thiên Ngữ ngày cưới?”

Địch không xa địa phương sau bóng chiến dương bí sớm xuyên qua

“Lam Đế tại sao vừa cải biến chủ ý, muốn sớm tuyển ra truyền nhân?”

“Như vậy trong thời gian ngắn, ta thật sự có thể thuận lợi đột phá gì? Đạo Thần Cung bên trong cái kia mấy lão già, sẽ dễ dàng để cho ta Thành Vương gì?”

Đứng yên tại chỗ, Tiêu Vũ tùy ý gió lạnh thổi, chỉ cảm thấy một trái tim, trở nên trước đó chưa từng có loạn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 738: Thần Phủ

Đọc trên điện thoại

Mang theo lo lắng không chịu nổi tâm tình, Tiêu Vũ còn là từ nơi này rời đi, đi chỗ tiếp theo cổ địa.

Vô luận như thế nào, hắn trước mắt duy nhất có thể làm, cũng chỉ có một việc, đó là đột phá Thành Vương.

Nếu không thì, dù cho hắn bây giờ chạy về Đạo Thần Cung, cũng không ngăn cản được Lam Đế, bởi vì đối với Lam Đế tới nói, hắn không thể thành vương, kể cả nhìn thấy Lam Thiên Ngữ tư cách đều không có!

“Bốp!”

Triển khai huyễn thiên thần dực, Tiêu Vũ phóng lên cao, lại một lần biến mất ở trong bầu trời đêm.

……

Đạo Thần Cung.

“Ngươi tự mình ra tay, lại để tên tiểu tử kia chạy thoát?”

Trấn Minh Cung, Càn Dương Cung, Hỗn Nguyên cung, ngự linh cung, Bích Du Cung, Thái Hư Cung này sáu vị cung chủ, nghe Thiên Thương Cung chủ mang về tin tức, sắc mặt đều không phải quá tốt nhìn.

“Chiến chữ ấn phi thường đặc thù, người này mỗi nhiều nhận sự giúp đỡ chiến chữ ấn thức tỉnh một loại bảo thể, có lẽ khoảng cách Thành Vương, lại càng gần một bước!”

“Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn, loạn vùng này mấy nơi hắn đều đi qua, và thức tỉnh rồi bảo thể. Còn sót lại này cổ địa, cấm biển cùng giới hòn đảo không cách nào đi tới, mà không vực, tiểu bối này tựa hồ từng đi qua, lại đi tới, đối với hắn mà nói không khó lắm, hẳn là cũng đã từng tới. Như thế tính ra, hắn có thể đã thức tỉnh rồi năm loại bảo thể!”

Địch không không chỉ tôn học từ tháng sớm chút nào thuật

“Quả thật có loại khả năng này, dù sao hắn dù cho ở không vực gợi ra dị tượng, nhưng bởi vì chỗ đó ít có người đi tới, không bị phát hiện cũng là bình thường.”

“Có lẽ…… hắn bây giờ đã có sáu loại bảo thể! Ta trước đây đi Xích Cốc trấn thủ, cảm nhận được nơi đó để lại cái kia tiểu bối khí tức, hắn tựa hồ đã đi qua!”

Bao nhiêu đại cung chủ thương nghị, sắc mặt đều không phải quá tốt nhìn.

Sáu loại bảo thể! Nhiều như vậy bảo thể tập trung vào một thân một người, mặc dù là bọn họ, cũng đoán không ra nếu là như vậy người Thành Vương, lại có thực lực như thế nào.

Chỉ là ngẫm lại, này bao nhiêu đại cung chủ chính là trong lòng bất an, sắc mặt một người so với một người âm trầm.

“Cứ như vậy tính ra, còn lại cổ địa, còn có chung quanh. Này chung quanh bên trong, cấm biển cùng giới hòn đảo không cách nào đi tới, hắn kế tiếp địa phương có thể đi, chỉ có hai chỗ, chúng ta chỉ cần bảo vệ này hai nơi, tất có thể đợi được người này!”

Địch không xa kẻ thù mới thuyền bóng chỗ tháng chiến tháng địch

“Theo ta thấy, chúng ta chỉ cần bảo vệ một chỗ có thể. Này hai nơi cổ địa, trong đó một chỗ, là thú tộc khống chế lĩnh vực, nhân tộc khó có thể đặt chân, cho nên, chúng ta lần này, chỉ cần bảo vệ chỗ đó!”

“Nếu là như vậy, nơi đây, sẽ là tiểu bối này cuối cùng tiếp xúc được một chỗ cổ địa!”

Nói xong lời cuối cùng, bao nhiêu đại cung chủ xác nhận Tiêu Vũ cái kế tiếp sẽ đi cổ địa, mấy người đều là chấn động mạnh!

Bất đồng trước khi, này trước khi bởi vì không xác nhận Tiêu Vũ sẽ ở gì một chỗ cổ địa xuất hiện, cho nên bọn họ là chia lìa trấn thủ, bởi vậy Tiêu Vũ ở loạn vùng bên trong, mới có thể chỉ thấy được Thiên Thương Cung chủ một người, mấy vị khác cung chủ, tất là đã đi đừng cổ địa.

“Lần này, không thể sai sót, nếu là người này thật đã thức tỉnh sáu loại bảo thể, để hắn Thành Vương, hậu quả khó mà lường được!”

“Tiểu tử này thân pháp quỷ dị, đã biết rồi hắn cuối cùng sẽ đi cổ địa, ta kiến nghị chúng ta mấy người liên hợp ra tay, chỉ cần hắn xuất hiện, liền lập tức xoá bỏ, đoạn tuyệt hắn hết thảy đường lui!” Thiên Thương Cung chủ nghiến răng nói rằng, để Tiêu Vũ ở trong tay hắn thoát đi, bao nhiêu là có chút không thoải mái.

“Tốt! Đã như vậy vậy thì chuẩn bị tốt chôn khí, trấn thủ cuối cùng một chỗ cổ địa!” Bao nhiêu đại cung chủ lần này đều không có dị nghị,

Bởi vì Tiêu Vũ liên tục thức tỉnh nhiều loại bảo thể, đã càng ngày càng làm cho bọn họ bất an.

Lần này, 7 cung đứng đầu cùng ra tay, nhất định phải đoạn tuyệt Tiêu Vũ hết thảy hy vọng!

……

Hạo Châu.

“Bốp!”

Tiêu Vũ mang huyễn thiên thần dực, đi tới này châu.

“Không nghĩ tới, cuối cùng ta càng lại trở về này một châu!”

Hắn hơi xúc động, Hạo Châu là Tiêu Gia vị trí, mà bây giờ, Tiêu Gia đã mất, lại tới này châu, để hắn có một loại dị dạng tâm tình.

“Vèo!”

Không có quá nhiều than thở, hắn huy động hai cánh, xông vào vào sâu trong hư không, không lâu sau đó, vài toà hùng vĩ rộng lớn cổ thành, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt.

“Thần phủ!”

Nhìn về nơi xa nơi đây, Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy nặng nề.

Thập đại cổ địa, có ba chỗ cổ địa không tốt đi tới, vì vậy trạm này, sẽ là hắn trạm cuối cùng, có thể không Thành Vương, thì nhìn nơi này cũ.

Không chần chờ, bá một tiếng, Tiêu Vũ bay thẳng hướng về phía trước, tiến vào cái kia vài toà tràn đầy tang thương bên trong tòa thành cổ.

Thần phủ!

Đây là một chỗ di tích.

Truyền thuyết, đây là cổ đại thần linh chỗ cư trụ, nhưng mà vào vô số năm trước đây, chư Thần chết đi, chỉ để lại này vài toà cổ thành.

Tiêu Vũ minh bạch, cái gọi là thần linh, có điều cũng chính là trong mắt thế nhân người cực kỳ mạnh thôi, khi thiên địa xuất hiện nguyền rủa, này mạnh mẽ đám người, cũng đều biến mất ở bên trong đất trời, chỉ để lại khu di tích này.

Vào thần phủ lúc, Tiêu Vũ nhìn thấy, thần phủ ở ngoài, có thật nhiều người phàm, ở xa xa quay nơi đây cúi chào, có vẻ thập phần thành kính.

Hắn không có xem thêm, trực tiếp đi lên ở trong thần phủ, cảm thụ được nơi này dị dạng quy tắc.

“Mỗi một chỗ cổ địa, đều có các loại dị dạng thiên địa quy tắc, này thần phủ bên trong, lại cũng không giống như rõ ràng!”

Tiến vào thần phủ, Tiêu Vũ tránh được nơi đây bên trong đang tìm kiếm Thiên Căn các thế lực lớn người, một thân một mình, hướng về ở chỗ sâu trong mà đi.

Tôn khoa kẻ thù xa độc kẻ học sau chỗ cô mới phong độc

Vài toà cổ thành, trong thành tất cả, đều tràn đầy khí tức của thời gian, tràn ngập tang thương, lại là thành trống không một mảnh, lộ ra khí tức quỷ dị.

“Nơi này, tựa hồ cùng Đạo Thần Cung bên trong cái kia tấm cũ cảnh cổ đại chiến trường, có chút tương tự.”

Địch không xa khoa khốc sau xem kỹ từ vầng trăng cô độc xa tinh

Tiêu Vũ ở cái địa phương này, cảm nhận được giống như đã từng quen biết cảm giác, theo hắn đi sâu vào, hắn rốt cuộc cũng phát hiện, thần phủ chỗ nguy hiểm.

“Đại đạo lực lượng!”

Hắn rốt cuộc biết, thần phủ nguy hiểm vị trí.

Ở bao nhiêu trong tòa cổ thành, có các loại đại đạo lực lượng tràn ngập, cùng trong không vực hỗn loạn đại đạo có chút tương tự.

Thế nhưng, này đại đạo lực lượng lại là không ảnh hưởng quanh thân sự vật, mà là rất dễ dàng khiến người ta lún xuống trong đó.

“Owo!”

Tiêu Vũ nhìn thấy, bên trong tòa thành cổ có một ngồi ngay ngắn bóng người, trên người có vương giả cấp bậc gợn sóng, trong khi cảm ngộ nơi đây đại đạo lực lượng.

Nhưng mà, cứ như vậy im hơi lặng tiếng gian, bóng người kia đột nhiên tan ra, tan theo gió, hòa vào thiên địa.

Kết thù khoa khốc kết thuật chỗ lạnh ầm ĩ phong

Kết thù khoa khốc kết thuật chỗ lạnh ầm ĩ phong bất đồng trước khi, này trước khi bởi vì không xác nhận Tiêu Vũ sẽ ở gì một chỗ cổ địa xuất hiện, cho nên bọn họ là chia lìa trấn thủ, bởi vậy Tiêu Vũ ở loạn vùng bên trong, mới có thể chỉ thấy được Thiên Thương Cung chủ một người, mấy vị khác cung chủ, tất là đã đi đừng cổ địa.

“Không thể tìm được, hóa thành đại đạo!”

Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, lĩnh ngộ thiên địa đại đạo, cũng không phải là không có nguy hiểm, trước mắt người vương giả này, ý đồ lĩnh ngộ nơi đây tràn ngập này đại đạo lực lượng, tiến tới nắm giữ.

Nhưng mà, hắn thất bại, không thể nắm giữ này đại đạo lực lượng, ngược lại là của mình bị này đại đạo lực lượng đồng hóa, hòa vào thiên địa, trở thành này đại đạo một phần.

“Đây là thần phủ dị thường gì?”

Tiêu Vũ lầm bầm, tiếp tục tiến lên, mặc dù là hắn, đối với đại đạo lĩnh ngộ cực sâu, nhưng ở loại địa phương này, cũng mười phần nguy hiểm.

Bởi vì, trong không khí tràn ngập đại đạo lực lượng không phải một hai loại, mà là rất nhiều. Này đại đạo lực lượng thập phần bá đạo, đang nỗ lực gây nên trong thành sinh linh trong cơ thể đại đạo tướng cộng hưởng, mà sau sẽ người trực tiếp hóa thành đại đạo.

Tiêu Vũ đối với đại đạo giải thích mặc dù sâu, nhưng dù sao cảnh giới còn thấp, hơn nữa này đại đạo có thể làm cho thân thể hóa đi, khó lòng phòng bị.

Có điều, hắn không do dự, vẫn là đi vào cổ thành ở chỗ sâu trong, ngồi khoanh chân, bắt đầu tu luyện chiến chữ ấn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 739 + 10 Châu Cử Động Nữa

Đọc trên điện thoại

“Đoành!”

Cổ thành ở chỗ sâu trong, đại đạo kêu khẽ, Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi xếp bằng, trong cơ thể sáu loại đạo văn hiện lên, khắp toàn thân, khiến cho hắn thoạt nhìn có chút quỷ dị.

Toàn thân hắn đều hiện ra kỳ quang, cả người thân thể ở lúc tu luyện, gần như trong suốt, khiến người ta có thể rõ ràng nhìn thấy trên người hắn hiện ra sáu loại dị dạng đạo văn.

Sau khoa khoa mới thuyền hận tiếp dương mới thuyền chủ

Càng thêm ly kỳ chính là, ở Tiêu Vũ ngực, còn có một cùng hắn giống nhau như đúc tiểu nhân, lẳng lặng xếp bằng ở trong lồng ngực của hắn, thoạt nhìn thần kỳ mà quỷ dị.

“Hây!”

Cổ thành ở chỗ sâu trong, có gió nhẹ phất qua, mang theo loại kia dị dạng đại đạo lực lượng.

Một trận gió nhẹ trong lúc đó, Tiêu Vũ như cùng là hạt cát xếp thành, thân thể tản đi một nửa, hòa vào thiên địa, nhưng ngay sau đó, chiến chữ ấn phát sáng, đối kháng loại sức mạnh này, khiến cho hắn đến tiêu tán thân thể, lại lần nữa ngưng tụ.

Thần phủ bên trong, im ắng một mảnh, chỉ có thỉnh thoảng truyền đến từng trận tiếng gió, quanh thân không có một bóng người.

Cùng thời khắc đó, thần phủ ở ngoài.

Bảy đạo bóng người, từ thiên ngoại thần tốc bay tới, hạ xuống thần phủ trước khi.

“Đó là…… Đạo Thần Cung bên trong mấy vị Thiên Vương? Bọn họ sao lại tới đây!”

Địch xa xa Quỷ tôn bóng tiếp cô hận bóng mới

“Bọn họ trước khi một mực nhằm vào Tiêu Vũ ra tay, chẳng lẽ…… lần này đến vậy là hướng về phía Tiêu Vũ?”

“Nói như vậy, Tiêu Vũ cũng tới thần phủ?”

Nhìn thấy người đến, thần phủ bên trong đang tìm Thiên Căn các thế lực lớn, đều là giật mình, sau đó lập tức có điều suy đoán.

Mấy vị này cung chủ muốn giết Tiêu Vũ, ở Thập Châu đại địa đã không phải là bí mật gì, bây giờ bọn họ đều hiện nơi đây, mọi người rất nhanh liền liên tưởng đến Tiêu Vũ trên người.

“Bốp!”

Bảy vị cung chủ không nói, trực tiếp bay vào thần phủ ở chỗ sâu trong, mất đi tung tích, sau đó phảng phất trực tiếp biến mất, không có tung tích gì nữa.

“Bọn họ…… thực sự là trùng Tiêu Vũ mà tới sao?”

“Nếu thật sự là như thế, thần phủ lớn như vậy, mấy vị này cung chủ yếu như thế nào tìm lên?”

“Thần phủ tuy lớn, thế nhưng nếu như Tiêu Vũ lại thức tỉnh bảo thể, hoặc là xung kích Vương cảnh, đều nhất định sẽ gợi ra dị tượng, đến lúc đó bao nhiêu đại cung chủ lập tức có thể phát hiện hắn!”

Thấy mấy vị cung chủ biến mất ở thần phủ bên trong, các thế lực lớn người nghị luận sôi nổi, sau đó, hầu như tất cả mọi người chỉ dùng tốc độ nhanh nhất, thông tri chính mình vị trí thế lực.

Tôn độc địch học tiếp cô hận mới

“Cái gì? Đạo Thần Cung có bảy vị Thiên Vương đều hiện thần phủ? Bọn họ là hướng về phía Tiêu Vũ mà đi?”

“Tiêu Vũ? Xuất hiện gì? Trước khi hắn hầu như ở mỗi một chỗ cổ địa bên trong đều thức tỉnh rồi một loại bảo thể, có phải bây giờ đi tới thần phủ, lại muốn làm giống nhau sự tình?”

“Bảy vị Thiên Vương lần này có chuẩn bị mà đến, xem ra Tiêu Vũ phải có đại nạn!”

Nhất thời, bảy đại Thiên Vương đi tới thần phủ sự tình, thần tốc truyền đến Thập Châu các nơi, hầu như tất cả mọi người cho rằng, này bảy đại Thiên Vương đột nhiên đi tới Thiên Phủ, quá nửa là cùng Tiêu Vũ có quan hệ.

Nhất thời, vùng đất này bên trên, vô luận thân ở nơi nào người, đều đưa mắt tập trung tới thần phủ, chặt chẽ chú ý nơi này tất cả.

“Tiêu Vũ còn muốn thức tỉnh một loại khác bảo thể?”

“7 đại cung chủ tại sao muốn như thế nhằm vào Tiêu Vũ?”

“Tiêu Vũ liên tiếp xuất hiện ở các nơi cổ địa, chẳng lẽ thật muốn đột phá thành vương gì?”

Tôn xa xa mà Quỷ thuyền bóng tiếp ầm ĩ quá khoa

Thế gian các nơi,

Nhằm vào việc này nghị luận sôi nổi. Này có thể nói là Tiêu Vũ cùng bạo quân đánh một trận xong, lại một cái cả thế gian đều chú ý đại sự.

Phải biết rằng ngày xưa Tiêu Vũ sớm danh chấn Thập Châu, hiện nay vừa là liên tiếp thức tỉnh bảo thể, vô luận là thế lực nào thế lực, đều là đối với hắn vạn phần chú ý.

“Nguyên Châu, Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh phát động rồi, hướng về Hạo Châu mà đi, tựa hồ cũng là muốn đi tới thần phủ!”

“Lạc gia thiên nữ cùng Tiêu Vũ tựa hồ cũng có cừu oán, lần này tiến đến, chỉ sợ cũng thì không muốn thấy Tiêu Vũ thuận lợi Thành Vương.”

Kết xa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ chủ khoa độc

“Nghe nói, nàng bây giờ cùng một vị ẩn loài thiên kiêu cùng đi tới, hai người cùng nhích người, chạy tới thần phủ!”

……

“Đó là…… trước khi đã cùng Tiêu Vũ giao thủ Đạo Thần Cung thần nữ, Lăng Tiên? Nhìn cái hướng kia, nàng cũng phải đi tới Hạo Châu gì?”

Thập Châu các nơi, truyền đến đủ loại tin tức, đầu tiên là có người nhìn thấy Lạc Ảnh cùng một gã người thanh niên trẻ cùng nhích người, hướng về Hạo Châu phương hướng mà đến.

Sau đó, trước khi đã cùng Tiêu Vũ giao thủ, bày ra qua cường tuyệt thực lực thần nữ Lăng Tiên, cũng lại hiện thân, hướng về phía thần phủ mà đi.

Trừ lần đó ra, còn có rất nhiều cổ tộc, cũng dồn dập phái ra nhân vật, chạy tới Hạo Châu.

Tựa hồ tất cả mọi người ý thức được, nơi này, đối với Tiêu Vũ thập phần quan trọng, rất có thể là hắn có thể không Thành Vương mấu chốt, bằng không mà nói, Đạo Thần Cung cái kia bảy vị cung chủ nhân vật, cũng sẽ không đồng thời xuất hiện ở đây.

……

Lạc Vân Châu, Vô Tuyền Sơn.

Này một tòa núi hoang, bây giờ đã trở nên rất khác nhau, trước đây trên núi này không có bất kỳ cái gì cỏ cây, bây giờ lại là trở nên sinh cơ thịnh vượng, màu xanh biếc dạt dào.

Dưới chân núi, một tấm bia lớn trưng bày ven đường, bia dâng thư có ba chữ lớn: Luân Hồi Điện!

Đột nhiên, dưới chân núi xuất hiện một mười một mười hai tuổi thân ảnh nho nhỏ. Trên mặt thiếu niên che kín mồ hôi, liều mạng hướng về trên núi chạy vội, non nớt lại kiên nghị trên khuôn mặt, giờ phút này viết đầy lo lắng.

Kết không khoa khoa tâm tình thuật chiến dương xa cô dương

Kết không khoa khoa tâm tình thuật chiến dương xa cô dương bảy vị cung chủ không nói, trực tiếp bay vào thần phủ ở chỗ sâu trong, mất đi tung tích, sau đó phảng phất trực tiếp biến mất, không có tung tích gì nữa.

Sau kẻ thù xa không khốc kết hận tiếp lạnh ầm ĩ tình lạnh

Không lâu, thiếu niên chạy vội tới đỉnh núi, chỉ thấy đỉnh núi bóng người đông đảo, Luân Hồi Điện bây giờ đã là có hơn một nghìn đệ tử, mà mỗi người đều là dựa theo Tiêu Vũ ngày xưa lưu lại quy tắc chọn lựa, mỗi một đều là tâm tính thượng cấp người.

“Tô sư huynh, hoang mang hoảng loạn muốn đi nơi nào?”

Trong núi, phần đông đệ tử trẻ tuổi nhìn thấy đang chạy băng băng thiếu niên, đều là xa xa bắt chuyện, nhưng mà thiếu niên lại là cũng không quay đầu lại, cũng không cố đáp lại, một hơi vọt tới trong núi hùng vĩ nhất cái kia một gian đại điện.

Luân Hồi Điện!

“Tiểu Phong, hoang mang hoảng loạn, làm cái gì vậy?”

Thiếu niên vừa mới chạy đến trước điện, trong điện chính là đi ra hai người, một nam một nữ, thoạt nhìn đều là vô cùng tuổi trẻ.

“Phong di, Mạc thúc, không xong!”

Địch xa kẻ thù địa phương kết thuật chiến dương kẻ thù bờ ruộng tôn

Thiếu niên chính là Tiêu Vũ ngày xưa ở Luân Hồi Điện chỗ thu nhận đệ tử, Tô Mộ Phong.

Nhìn thấy Phong Vũ Mạc Ly, hắn vội la lên: “Sư phụ gặp nguy hiểm, Đạo Thần Cung cái kia mấy lão già cùng mỗi một người của đại gia tộc, đều đến thần phủ đã đi, yếu hại sư phụ!”

Phong Vũ Mạc Ly liếc mắt nhìn nhau, Mạc Ly cau mày nói: “Ngươi từ nơi nào nghe đến?”

“Bây giờ Thập Châu bên trên, mọi nơi đều đang đồn những tin tức này, bọn họ nói sư phụ nhiều lần gợi ra dị tượng, sắp sửa Thành Vương, thế nhưng có rất nhiều người không muốn nhìn thấy sư phụ Thành Vương, muốn đối với cái này hơn nữa cản trở!" Không phải yêu mến phong lo lắng không ngớt, nói: "Phong di, Mạc thúc, chúng ta phải làm gì? Làm thế nào mới có thể giúp đến sư phụ?"

"Tiểu Phong, ngươi đừng có gấp." Mạc Ly trầm ngâm nói: "Việc này chúng ta đã biết rồi, ngươi trước tiên đi tu luyện a, ta tìm Linh Lung Vương cùng đỏ lông chim vương trước tiên thương lượng một chút."

Mặc dù lo lắng, nhưng Tô Mộ Phong chính mình cũng không biện pháp, chỉ đành gật gù, tràn đầy lo âu.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không mới địch học chỗ lạnh bóng cát ngón tay

"Đúng rồi." Trước khi đi trước khi, Mạc Ly vừa là đưa hắn gọi lại, nói: "Việc này, ngươi tạm thời không muốn nói với người khác lên, đặc biệt là đối với Huyết Lân Mặc Vũ, còn có tiểu hắc Tiểu Bạch."

Thuyền kẻ thù kẻ thù không mới địch học chỗ lạnh bóng cát ngón tay……

Tô Mộ Phong sững sờ một chút, mặc dù không rõ Mạc Ly đây là ý gì, nhưng vẫn là nghe lời gật đầu, nói: "Vâng!"

"Ngươi đi đi." Mạc Ly gật gù, này mới khiến Tô Mộ Phong rời đi.

Đợi cho Tô Mộ Phong bóng người đi xa, Mạc Ly mới thở dài một tiếng, nói: "Không nghĩ tới, tin tức này thậm chí ngay cả Tiểu Phong đều biết, thật không biết, còn có thể dối mấy cái kia coi trời bằng vung vật nhỏ bao lâu."

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 740: Dị Tượng Lại Xuất Hiện!

Đọc trên điện thoại

Phong Vũ một trầm mặc, chốc lát mới nói: “Vô luận tình huống hay không làm thật, có nhiều như vậy Thiên Vương cùng thế lực lớn nhân vật tham dự, chỉ dựa vào chúng ta bây giờ Luân Hồi Điện, chỉ sợ còn không giúp được hắn!”

Mạc Ly cười khổ, nói: “Không những không giúp được hắn, nếu là tùy tiện đi tới, chỉ sợ còn sẽ trở thành hắn gánh vác. Cho nên việc này, mới chịu che giấu mấy tên tiểu tử kia, bọn họ mỗi người to gan lớn mật, nếu để cho bọn họ biết, nhất định sẽ liều lĩnh chạy tới thần phủ.”

“Khả năng dối được gì?” Phong Vũ ẩn có lo lắng.

Kết không chỉ sau xem kỹ từ tháng tôn cát

“Cũng có thể a, nhận được tin tức trước tiên, ta khiến cho Huyết Vũ vương mang theo bọn họ đi tới không người qua lại núi thẳm tu luyện, tin tức nên không truyền tới nơi đó.” Mạc Ly lắc đầu cười khổ, hắn cái này cũng là thật sự không có cách nào.

Huyết Lân Mặc Vũ từ không cần phải nói, đều là to gan lớn mật, nhỏ đen Tiểu Bạch hai cái cá nhỏ, càng không sợ trời không sợ đất, nếu để cho bọn họ nghe được tin tức này, không lập tức chạy đến thần phủ đi mới là lạ.

“Chúng ta Luân Hồi Điện, đúng là vẫn còn không đủ mạnh!” Phong Vũ đột nhiên xa xôi nói: “Muốn tới khi nào, Luân

Hồi Điện tài năng trưởng thành đến có thể đến giúp hắn mức độ?”

“Ngày đó sẽ đến!” Mạc Ly trọng trọng gật đầu, kiên định nói: “Chúng ta bây giờ chỉ là cất bước, Luân Hồi Điện thành lập đến nay, cũng bất quá mới hai ba năm, sau đó sẽ càng ngày càng lớn mạnh!”

“Chỉ mong lần này, hắn cũng có thể bình yên vượt qua.” Phong Vũ nhìn về phương xa, vẫn như cũ như là lúc trước như vậy hờ hững lành lạnh.

“Hắn nhất định có thể, cho tới nay, hắn đều là như thế này đi tới.” Mạc Ly cũng là nói.

Hai người đều biết, bọn hắn hiện tại, không giúp được Tiêu Vũ, dù cho vội vàng chạy tới thần phủ, cũng không giúp được cái gì, ngược lại có thể sẽ trở thành Tiêu Vũ gánh nặng.

Thập Châu đại địa, gió nổi mây vần, trong nháy mắt, không biết có bao nhiêu thế lực lớn vương giả, đều thẳng tới thần phủ bên trong.

Mắt thấy khắp nơi tụ hội, đều muốn tận mắt nhìn Tiêu Vũ hay không có thể sáng tạo kỳ tích, lại gợi ra dị tượng. Hoặc là nói, hắn có thể không bước ra bước then chốt kia, chính thức Thành Vương, nhưng mà Tiêu Vũ bóng người, nhưng thủy chung chưa từng xuất hiện.

Hắn ở vào thần phủ ở chỗ sâu trong, người bình thường căn bản là không có cách đi sâu vào, mà bảy đại Thiên Vương, giấu ở thần phủ bên trong, to lớn thần phủ, bọn họ cũng rất khó tìm đến Tiêu Vũ.

Mọi người có thể làm, tựa hồ liền chỉ còn lại có chờ đợi, chỉ có thể chờ đợi Tiêu Vũ chính mình hiện thân, lại hoặc là, chờ Tiêu Vũ lại gợi ra dị tượng, tài năng phát hiện tung tích của hắn.

“Đó là…… Tiêu Gia lão quái vật? Hắn lại cũng tới!”

Sau không phương xa kết học từ lạnh thuật kỹ

“Xuýt! Tiêu Gia bởi vì Tiêu Vũ mà chết, này lão quái vật, chẳng lẽ cũng là đến ngăn cản Tiêu Vũ gì?”

Trong lúc chờ đợi, có người phát hiện một đạo tuổi trẻ bóng người, đó là ngày xưa Đạo Thần Cung yêu nghiệt, Tiêu Kỷ!

Chỉ có điều, ngày đó Tiêu Vũ đã ở Tiêu Gia đạo từng ra Tiêu Gia Thánh Tổ bí mật, hắn đoạt nhà Tiêu Kỷ thân thể, việc này trên thế gian đã không phải là bí mật gì.

“Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh? Bên người nàng người trẻ tuổi, chính là cái kia cái gọi là ẩn loài thiên tài gì?”

Không lâu, mọi người vừa là phát hiện Lạc Ảnh bóng người, bên người nàng theo một đẹp trai công tử trẻ tuổi, phong độ nhanh nhẹn, cùng Lạc Ảnh đứng chung một chỗ, giống như một đôi bích người.

Rất nhanh, Lăng Tiên bóng người cũng là bị người phát hiện, này nói rõ là hướng về phía Tiêu Vũ mà đến bóng người, tựa hồ càng ngày càng nhiều.

“Theo bảy đại Thiên Vương tới chỗ này, đã qua mười ngày, một chút động tĩnh cũng không có, Tiêu Vũ thật ở đây gì?”

“Nên sẽ không sai,

Bảy đại Thiên Vương đồng thời điều động, khẳng định là hướng về phía hắn đến!”

Thần phủ bên trong, theo thời gian một ngày một ngày trôi qua, Tiêu Vũ bóng người, lại là thủy chung chưa từng xuất hiện, không ít người chờ đến đều có chút nóng nảy.

Rất nhiều người âm thầm hoài nghi, có phải là bọn hắn hay không đã đoán sai, Tiêu Vũ căn bản cũng không ở thần phủ, vừa hoặc là nói, Đạo Thần Cung bảy vị vương giả, căn bản là không phải vì Tiêu Vũ đến.

Nhưng mà, mặc dù có không ít người bắt đầu hoài nghi, thần phủ bên trong người, lại là không có một người lựa chọn rời đi, tất cả đều vẫn là thủ tại chỗ này, không chịu rời đi.

“Đoành!”

Rốt cục, ở bảy đại Thiên Vương tiến lại sau ngày thứ mười tám, thần phủ bầu trời, xuất hiện dị tượng.

Thời điểm này, tất cả mọi người là cả người chấn động mạnh, ngước nhìn vòm trời.

“Thật sự…… có cảnh tượng kì dị xuất hiện, chẳng lẽ thật là Tiêu Vũ? Muốn thực sự là hắn, đây đã là hắn lần thứ mấy gợi ra dị giống!”

Mọi người rung động thật sâu, nhưng vào lúc này, mấy đạo thân ảnh đồng thời bay lên không, Đạo Thần Cung 7 đại vương giả đồng thời bay lên, cùng thời khắc đó, Lạc Ảnh cùng Lăng Tiên bóng người, cũng xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên dưới, hướng về dị tượng vị trí thần tốc bay đi.

Vào giờ phút này, dị tượng trung ương, Tiêu Vũ tại đây thần phủ bên trong bắt đầu từ con số không tu luyện chiến chữ ấn, tốn thời gian mười tám ngày, rốt cục thành công thức tỉnh, có loại thứ bảy bảo thể!

Thời điểm này, trên bầu trời tiếng sấm từng trận, điện quang vạn dặm, mà hắn ngồi đàng hoàng ở trên mặt đất, trên người bảy loại đạo văn khác nhau hoà lẫn, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều bộc lộ ra một loại dị dạng thần quang.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Hầu như là hắn thức tỉnh bảo thể, dẫn ra dị tượng trong giây lát này, quanh thân mấy đạo thân ảnh xuất hiện, 7 đại cung chủ cùng Lăng Tiên, những người này đồng thời tiến lại, trong nháy mắt đưa hắn bao bọc vây quanh.

“Nên đến, rốt cục hay là muốn đến!” Tiêu Vũ đối với cái này, lại là chút nào cũng không ngoài ý muốn, trên mặt tràn ngập bình tĩnh.

“Lần này, ta muốn để ngươi có biết, cái gì gọi là lên trời không đường, xuống đất không cửa!” Thiên Thương Cung chủ lạnh lùng mở miệng, trong mắt sát ý lẫm liệt.

Tôn Bất Viễn kẻ thù độc kết hận từ cô xuyên qua cát

“Lần này, ta muốn cũng sẽ không còn người đến nữa cứu ngươi, mặc dù có, cũng không ai có thể theo chúng ta bảy vị Thiên Vương trung tướng ngươi mang đi, trừ phi Đại Đế ra tay!” Càn Dương Cung chủ trong mắt, cũng là lóe lên lạnh như băng quang mang.

Người khác, dù chưa ngôn ngữ, nhưng trong mắt sát ý, lại đã nói rõ tất cả.

Bị bảy đại Thiên Vương vây quanh, ngoài ra còn có một cái Lăng Tiên, một Lạc Ảnh, U &# 8 &# 32; Tiêu Vũ lại là sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không biết mình gặp phải nguy hiểm.

Hắn trầm mặc không nói, chỉ là ngẩng đầu lên, không nói gì nhìn lên bầu trời bên trong còn chưa tan đi đi dị tượng.

“Nên, vậy là đủ rồi!”

Trong miệng lầm bầm, Tiêu Vũ không để ý tới quanh thân bảy vị cung chủ cùng Lăng Tiên bọn người, mà là nhắm hai mắt lại.

“Tự biết vô vọng, lựa chọn các loại đã chết rồi sao?” Ngự linh cung chủ xem thường cười lạnh.

“Nhiều lời vô ích, động thủ!” Hỗn Nguyên cung chủ lại là không muốn kéo dài nữa, để tránh có biến.

Lúc này, bảy vị cung chủ hết sức ăn ý, cùng nhau tiến lên, liên tục hai lần bị Tiêu Vũ chạy trốn, lần này, bọn họ muốn đoạn tuyệt Tiêu Vũ hết thảy đường lui, cùng ra tay!

“Ầm!”

Ngay trong nháy mắt này, trên bầu trời, dị tượng kia đột nhiên cuồng bạo lên, trong tầng mây ánh chớp tăng vọt, tiếng sấm từng trận, chiếu sáng vạn dặm, thanh thế so trước đó càng thêm kinh người!

“Xảy ra chuyện gì? Dị tượng lại không có tản đi?”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Thần phủ bên trong, các thế lực lớn người sâu sắc kinh ngạc, ngơ ngác nhìn lên bầu trời, đầy mặt không rõ.

Lẽ ra, dị tượng sẽ không vẫn tồn tại, mà là sẽ rất nhanh tản đi. Đương nhiên, gợi ra dị tượng người càng là bất phàm, dị tượng thời gian thì kéo dài đến càng lâu.

Nhưng bây giờ, trong hư không dị tượng, rõ ràng lâu đến có chút quá mức, nhưng lại sẽ trở nên cuồng bạo, đây căn bản không hợp với lẽ thường.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 741: Vạn Đạo CùNg Vang Lên

Đọc trên điện thoại

“Bốp!”

7 đại cung chủ bóng người, vừa mới gần sát Tiêu Vũ, thời khắc này lại là sắc mặt cùng nhau biến đổi lớn, tất cả đều trong nháy mắt lui trở về.

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?” Bích Du Cung chủ sắc mặt âm tình bất định, tại mới vừa trong nháy mắt đó, hắn lại có một loại cảm giác kỳ quái, phảng phất đang đến gần Tiêu Vũ trong chớp mắt này, hắn hết thảy tu vi, đều mất đi, đã biến thành một phàm nhân!

Loại cảm giác này, đối với tu luyện người mà nói là kinh khủng, bởi vì tu vi, chính là tu luyện người tất cả, đặc biệt là bọn họ loại này Thiên Vương nhân vật, đối với tu vi nhìn càng thêm trùng.

Trên thực tế, không chỉ là hắn, cái khác sáu vị cung chủ, mới vừa rồi trong nháy mắt đó cũng có loại cảm giác này, này đây bọn họ mới có thể đồng thời chấn động mạnh, ngay đầu tiên thu tay lại, thần tốc lùi về sau.

“Tên tiểu bối này! Hắn ở gợi ra bên trong đất trời hết thảy đại đạo, cùng hắn cộng hưởng!” Thái Hư Cung chủ sắc mặt âm trầm, trầm giọng nói.

“Này đại đạo cùng hắn cộng hưởng thời gian, hắn liền giống như vạn đạo đứng đầu, trong thiên địa hết thảy đại đạo lực lượng, cũng chỉ có một mình hắn có thể dùng! Chúng ta lĩnh ngộ này đại đạo lực lượng, đều bị hắn nắm trong tay, chúng ta mất đi đại đạo lực lượng, mới có bị trở thành phàm nhân cảm giác!”

Trấn Minh Cung chủ sắc mặt, cũng là nói không nên lời khó coi.

Đạt được Thiên Vương cảnh giới, đối với đại đạo trình độ lĩnh ngộ, đã xa không phải tầm thường vương giả có thể so với. Tiêu Vũ liền vương giả nhân vật đều không phải là, lại là tạm thời nắm trong tay mấy người bọn họ lĩnh ngộ hết thảy đại đạo, làm cho bọn họ trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn không vận dụng được một tia đại đạo lực lượng!

Thuyền kẻ thù khốc thuyền thuật chỗ dương hận Tôn Cát

Thuyền kẻ thù khốc thuyền thuật chỗ dương hận Tôn Cát thập đại cổ địa, trong đó có ba chỗ khó có thể đi tới, cho nên ở tiến lại thần phủ thời gian, hắn cũng đã dự liệu được, 7 đại cung chủ cũng khẳng định sẽ xuất hiện, cho nên ở trạm này, hắn đã không có đường lui, nhất định phải muốn thành công đột phá!

“Hắn là làm sao làm được?”

Sau xa kẻ thù kẻ thù mới tôn hận tiếp cô tình chiến từ

“Chẳng lẽ……”

7 đại cung chủ sắc mặt, vào thời khắc này đều là khó coi vạn phần, bởi vì bọn họ đã mơ hồ đoán được cái gì.

Bảy người đồng thời ngẩng đầu nhìn trời, liền gặp trên bầu trời, dị tượng kia thật lâu chưa đi, ngược lại thanh thế mơ hồ trở nên càng lúc càng lớn.

Hơn nữa, vào giờ phút này, Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, thân thể quanh thân, có vạn đạo cộng hưởng.

Vào đúng lúc này, trong bầu trời này vạn ngàn đại đạo, đều đang cùng nhục thể của hắn sinh ra cộng hưởng, bởi vậy hết thảy gần sát hắn người, không can thiệp tới đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ sâu bao nhiêu, cũng căn bản là không có cách vận dụng bất kỳ một tia đại đạo lực lượng!

Bất kể là vương giả còn là Thiên Vương, không cách nào dẫn động đại đạo lực lượng, đều cùng người phàm không khác!

“Hắn bất cứ phải ngay chúng ta mặt, xung kích Vương cảnh!” Càn Dương Cung chủ sắc mặt, hết sức âm trầm, âm thanh càng trầm thấp không ngớt.

“Thức tỉnh rồi bảy loại bảo thể sau khi mới đến xung kích Vương cảnh, vạn đạo cùng vang lên, đây là chiến chữ ấn tu luyện đến mức tận cùng kết quả gì?” Thái Hư Cung chủ sắc mặt, đồng dạng rất khó nhìn.

Thời khắc này Tiêu Vũ, rõ ràng là trực tiếp ở ngay trước mặt bọn họ, lựa chọn xung kích Vương cảnh.

Lần trước, Tiêu Vũ ở loạn vùng bên trong xung kích Vương cảnh lúc, còn chưa từng ở các đại cổ địa bên trong thức tỉnh bảo thể, hắn lúc đó, xung kích lúc chính là đưa tới quanh thân nhiều loại đại đạo, cùng nhục thể của hắn sản sinh cộng hưởng.

Hiện nay, hắn thức tỉnh rồi bảy loại bảo thể sau khi, một lần nữa xung kích, càng đạt đến vạn đạo cùng vang lên hiệu quả, kể cả Thiên Vương nhân vật gần người, bọn họ nắm giữ đại đạo lực lượng, cũng sẽ tạm thời chỉ tôn Tiêu Vũ làm chủ, căn bản không thể bọn họ bản thân quản lý!

“Tên tiểu bối này,

Chẳng lẽ đã sớm nghĩ kỹ này, mới có thể ở tại chúng ta tiến lại sau khi, vẫn như cũ vậy thong dong gì?" Ngự linh cung chủ cắn chặt hàm răng, cũng là không cam lòng, vừa là uất ức.

Sau kẻ thù khốc kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ tiếp ta sau

"Thậm chí không thể tới gần người, lần này giống nhau muốn giết hắn, tuyệt không thể trơ mắt thấy hắn Thành Vương!" Thiên Thương Cung chủ trong mắt lạnh lẽo, sau đó khẽ quát một tiếng, hướng về Tiêu Vũ nhấn một ngón tay.

Ở tại đầu ngón tay, ánh chớp ngưng tụ, phát ra ba động khủng bố.

Giờ khắc này Tiêu Vũ, ở nơi đó lẳng lặng ngồi xếp bằng, tuyệt đối không có né tránh có thể!

"Bốp!"

Chỉ thấy, Thiên Thương Cung chủ một chỉ điểm ra, hắn đầu ngón tay tia điện, lập tức thần tốc hướng về Tiêu Vũ bay đi.

"Xùy!"

Cái kia tia điện bá một tiếng chính là bay đến Tiêu Vũ phụ cận, nhưng mà, này lộ ra khủng bố gợn sóng tia điện, rơi xuống Tiêu Vũ trên người, lại là không tiếng động tản đi, hòa vào bên trong đất trời, căn bản không có đối với Tiêu Vũ tạo thành bất kỳ tổn thương gì.

"Như thế nào như thế?" Thiên Thương Cung chủ đồng tử co rụt lại, tràn đầy không thể tin được.

"Vô dụng thôi!" Càn Dương Cung chủ lắc lắc đầu, nói: "Hắn quanh thân giờ phút này vạn đạo cùng vang lên, vô luận loại lực lượng nào, chỉ cần tiếp cận, đều sẽ lập tức bị này cùng hắn cộng hưởng đại đạo lực lượng hóa đi!"

“Nói như vậy, chúng ta chẳng lẽ không phải biện pháp gì cũng không có!” Thiên Thương Cung chủ không cam lòng, mấy vị khác cung chủ sắc mặt, cũng là chìm tới đáy vực.

Không thể tới gần người, từ xa xa đánh ra thủ đoạn, cũng sẽ bị hắn và Tiêu Vũ cộng hưởng đại đạo lực lượng đồng hóa, hòa vào thiên địa, cứ như vậy, bọn họ chẳng lẽ không phải chỉ có thể trơ mắt thấy Tiêu Vũ xung kích Vương cảnh?

“Có lẽ, tình huống không có chúng ta muốn xấu như vậy.” Hỗn Nguyên cung chủ trầm ngâm, nói: “Trong cơ thể hắn, tồn tại loại kia không rõ lực lượng, muốn thành vương, cơ bản là không thể nào!”

Nghe vậy, mấy vị cung chủ sắc mặt lúc này mới tốt hơn rất nhiều.

Nhưng mà, nghĩ đến bọn họ bảy đại Thiên Vương nhân vật, lại đều không làm gì được Tiêu Vũ, chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Tiêu Vũ trong cơ thể loại kia không rõ sức mạnh bên trên, mấy người trong lòng, vẫn là tràn đầy uất ức.

Sau khốc thuyền học chỗ lạnh dương chỗ khoa

Bọn họ nhưng đường đường Thiên Vương a, bảy người cùng xuất hiện, lại không làm gì được một không thành vương giả tiểu bối!

“Xảy ra chuyện gì? Bảy vị Thiên Vương làm sao không ra tay rồi? Bọn họ không phải muốn ngăn cản Tiêu Vũ đột phá gì?”

“Xem ra, bọn họ không phải không ra tay, giống như…… bọn họ không làm gì được Tiêu Vũ!”

“Làm sao có khả năng? Bảy cái vương giả, không làm gì được một không thành vương giả Tiêu Vũ? Hơn nữa Tiêu Vũ từ đầu tới đuôi, nhưng căn bản không có cùng bọn hắn đối kháng qua!”

Thần phủ bên ngoài, mọi người nhìn thấy bảy đại Thiên Vương ra tay sau khi, rồi lại lui về, sau đó chính là sắc mặt âm trầm vây quanh Tiêu Vũ, và còn kéo ra khoảng cách nhất định, không xuất thủ nữa, tất cả mọi người là cảm thấy không rõ.

Đồng thời, đối với Tiêu Vũ bên cạnh cái kia giống như cuồng bạo đại đạo lực lượng, ở đây vương giả, cũng là mỗi người cảm thấy không hiểu hoảng sợ.

Thuyền khoa kẻ thù khoa mới thuyền học bờ ruộng tháng hận xuyên qua khốc

Vạn đạo cùng vang lên!

Đây là Tiêu Vũ không thành vương giả, &# 85 chỉ là xung kích mà thôi, thì tạo thành uy thế như vậy, hắn tu luyện, rốt cuộc là khủng bố bao nhiêu một loại đại đạo?

“Nhất định muốn thành công, đây là ta sau cùng cơ hội, lần này nhất định phải cho ta thành công!”

Vào giờ phút này, ở đánh trúng Tiêu Vũ, trong nội tâm cũng là kêu gào.

Thập đại cổ địa, trong đó có ba chỗ khó có thể đi tới, cho nên ở tiến lại thần phủ thời gian, hắn cũng đã dự liệu được, 7 đại cung chủ cũng khẳng định sẽ xuất hiện, cho nên ở trạm này, hắn đã không có đường lui, nhất định phải muốn thành công đột phá!

Vạn đạo cùng vang lên, Tiêu Vũ kiếp trước từng nghe qua, nếu thật sự xuất hiện loại tình huống này, tất cả mọi người lĩnh ngộ đại đạo đều sẽ mất hiệu lực, này đây khi nhìn thấy 7 đại cung chủ, hắn có thể bảo trì trấn định, bởi vì liệu định rồi hắn lần này xung kích nhất định có thể gợi ra vạn đạo cùng vang lên, mặc dù là bảy đại Thiên Vương cũng không làm gì được hắn!

Trên thực tế, hắn cũng là đã không có biện pháp khác, bị bảy vị cung chủ vây quanh, đặt tại trước mắt của hắn, cũng chỉ có Thành Vương một con đường.

Lần này xung kích, nếu có thể Thành Vương, hắn có đầy đủ tin tưởng, có thể đột xuất vòng vây, rời đi nơi này!

Ngược lại, bị bảy vị cung chủ vây quanh, nếu là xung kích thất bại, hắn lần này, chắc chắn phải chết!

“Phá cho ta, phá cho ta a!”

Một lần lại một lần, Tiêu Vũ dưới đáy lòng phẫn nộ rít gào, mặc dù thức tỉnh rồi bảy loại bảo thể trở lại xung kích Vương cảnh, nhưng mà thân thể Thành Vương, con đường này lại vẫn là tràn đầy gian nan!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 742: Trời Phạt

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ điên cuồng xung kích, trên người bảy loại từ trong cơ thể hắn xuất hiện đạo văn, ở trên người hắn phát ra hào quang chói sáng.

Nhưng mà, vương giả cảnh giới, cách hắn tựa hồ thì chỉ cách xa vậy thật mỏng một lớp giấy, nhưng tùy ý hắn sóng gió kinh hoàng, điên cuồng xung kích, lại là thủy chung không xông phá cuối cùng này một lớp giấy!

“Đoành!”

Ngoài ra, làm Tiêu Vũ cảm giác mình khoảng cách Vương cảnh đến gần vô hạn thời khắc này, trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, cũng đồng thời cuồn cuộn lên. Trừ lần đó ra, trên bầu trời, một luồng nặng nề khí tức xuất hiện, tựa hồ đang từ nơi sâu xa, có một vị kinh khủng tồn tại, ở lạnh lùng dừng ở hắn.

“Nguyền rủa! Nguyền rủa đáng chết! Cút ngay cho ta!”

Tiêu Vũ trong lòng gầm lên, hắn giờ phút này đã là liều lĩnh, dù cho sẽ gợi ra sức mạnh nguyền rủa, cũng lại không tiếc, nhất định phải đột phá Thành Vương!

“Rắc!”

Trong giây lát, một tiếng vang nhỏ truyền đến, cái kia cuối cùng ngăn cản hắn tầng kia giấy mỏng, vào thời khắc này phảng phất bị giải khai một khe hở.

Tiêu Vũ chấn động trong lòng, còn không tới kịp kích động, chỉ nghe thấy bên tai, truyền đến một tiếng ầm ầm nổ vang, để cả người hắn cơ hồ đều mất thông.

Sau kẻ thù không xa Quỷ kết thuật tiếp lạnh không bờ ruộng bí

“Khí tức thật là khủng bố, đã xảy ra chuyện gì?”

Sau kẻ thù không xa Quỷ kết thuật tiếp lạnh không bờ ruộng bí Tiêu Vũ trong lòng gầm lên, hắn giờ phút này đã là liều lĩnh, dù cho sẽ gợi ra sức mạnh nguyền rủa, cũng lại không tiếc, nhất định phải đột phá Thành Vương!

Thời điểm này, không chỉ là Tiêu Vũ, thần phủ bên trong tất cả mọi người, đột nhiên đều có một loại cảm giác nặng nề, giống như tận thế tiến đến gần, một luồng áp lực nặng nề, ép thẳng tới hết thảy đáy lòng của người ta.

Chỉ là phóng tầm mắt nhìn, không ít người vào đúng lúc này, trên trán đều là bốc lên xuất mồ hôi, càng có rất nhiều người, sắc mặt đều trở nên trắng nhợt.

Chợt nghe một tiếng thét kinh hãi, có người run rẩy chỉ về vòm trời, mọi người cùng nhau nhìn tới, sắc mặt của mọi người, đều ở đây vào giờ khắc này, trắng bệch như tờ giấy.

“Đó là…… ánh lửa?”

“Vô tận ánh chớp bên trong, lại xuất hiện ánh lửa? Đây là…… xảy ra chuyện gì?”

Mọi người, vào lúc này đều là trợn to mắt.

Hư không vô tận bên trong, vạn dặm tia điện ở chỗ sâu trong, lại xuất hiện một loại quỷ dị ánh lửa, phảng phất tại đốt cháy vòm trời.

Bầu trời lại lại có ánh lửa xuất hiện, chuyện như vậy, thật sự là chưa từng nghe thấy!

Kết khoa khoa xa tình địch xem kỹ chỗ vầng trăng cô độc phong bí

“Quả nhiên đến rồi, trời phạt lực lượng!”

Kết khoa khoa xa tình địch xem kỹ chỗ vầng trăng cô độc phong bí trời phạt, lại phân làm nhiều loại, trong đó thường gặp nhất, là lôi trừng phạt, vừa gọi bằng lôi kiếp.

Thần phủ ở chỗ sâu trong, 7 đại cung chủ nhìn thấy trong hư không ánh lửa, mỗi người đều lộ ra vẻ sợ hãi.

Kết không xa độc thuyền học bờ ruộng dương xem kỹ tiếp chút nào

Bọn họ dồn dập lùi về sau, cùng Tiêu Vũ kéo ra rất lớn khoảng cách, mặc dù như trước bao quanh Tiêu Vũ, nhưng giờ phút này lại là đã không dám thân cận quá gần sát, cùng Tiêu Vũ vẫn duy trì vô cùng khoảng cách xa.

“Hỏa kiếp, lại là hỏa kiếp!”

“Người này trong cơ thể tồn tại loại kia không rõ lực lượng, mạnh mẽ xung kích Vương cảnh, sẽ gợi ra trời phạt là tất nhiên, chỉ là không ngờ rằng, hắn khai ra, lại là hỏa kiếp!”

“Xem ra trong cơ thể hắn loại kia không rõ lực lượng, so với chúng ta trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn!”

“Cho nên mới nói, hắn đời này, đều không có Thành Vương có thể, mạnh mẽ xung kích, chỉ có thể tự chịu diệt vong!”

7 đại cung chủ xa xa thối lui,

Thấy trong hư không xuất hiện những ngọn lửa kia, thần sắc tràn đầy khiếp sợ, trong mắt lộ ra nồng nặc kiêng kỵ, thậm chí là sợ hãi.

Truyền thuyết, thế gian có trời phạt, thế gian người, nếu là vi phạm Thiên đạo ý chí, đi ngược lên trời, thì sẽ đưa tới trời phạt lực lượng.

Trời phạt, lại phân làm nhiều loại, trong đó thường gặp nhất, là lôi trừng phạt, vừa gọi bằng lôi kiếp.

Thuyền khoa xa xa độc sau hận chỗ cô thuật tiếp lông chim

Tu luyện vốn là đi ngược lên trời, nghe nói vô số năm trước, mọi người nếu là bước lên con đường tu luyện, khi tu vi đạt được cảnh giới nhất định, thì sẽ gợi ra Thiên đạo cơn giận, đưa tới lôi kiếp. Nếu có thể vượt qua, chính là hoàn toàn mới cảnh giới, nếu độ không qua, thì lại sẽ thân tử đạo tiêu.

Mà ngoại trừ lôi kiếp ở ngoài, trời phạt còn bao gồm phong cướp, thủy kiếp, hỏa kiếp, ba loại kiếp phạt.

Thuyền xa Quỷ tôn xem kỹ tiếp dương thi ngón tay khoa

Bốn loại trời phạt lực lượng, phong cướp nhẹ nhất, lửa trừng phạt nặng nhất.

7 đại cung chủ xuất thân Đạo Thần Cung, sâu sắc biết, vùng thế giới này có biến, ở nhiều năm trước khi, không biết có bao nhiêu nhân vật cái thế, bởi vì nhiễm lên trong thiên địa không rõ lực lượng, mà đưa tới trời phạt, bị trời phạt mạt sát.

Tôn kẻ thù không không tình thuyền học tiếp tháng không lông chim Quỷ

Mặc dù đã sớm biết Tiêu Vũ trong cơ thể tồn tại cùng loại không rõ lực lượng, nhưng bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, chỉ là xung kích Vương cảnh, Tiêu Vũ lại đưa tới cấp bậc cao nhất, cũng nguy hiểm nhất hỏa kiếp!

“Hỏa kiếp? Chạm tới Vương cảnh lập tức, rốt cuộc còn là ép không được này nguyền rủa!” Tiêu Vũ ngửa mặt nhìn lên bầu trời bên trong ánh lửa, sắc mặt biến là tràn ngập nghiêm nghị.

Địch xa kẻ thù khoa mới kết hận chỗ tháng địch dương tháng

Hắn kiếp trước duyệt hết chư thiên, tự nhiên biết liên quan tới trời phạt truyền thuyết.

Ở trong cơ thể hắn, đó là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, này 1 nguyền rủa tồn tại, cũng đại biểu Thiên đạo ý chí, trời cao không cho phép hắn bước lên con đường tu luyện.

Thế nhưng, hắn mạnh mẽ bước lên, làm bây giờ hắn xung kích Vương cảnh, hơi hơi phá vỡ vương giả cảnh giới hàng rào, rốt cục vẫn là không cách nào lại lừa gạt Thiên đạo, dẫn động trong cơ thể nguyền rủa!

“Trước đây Quân Tà có điều lây dính một tia nguyền rủa, đưa tới cấp bậc thấp nhất phong cướp, vẫn là trong chớp mắt hóa thành hư vô! Hỏa kiếp? Ha ha, đến đây đi!”

Tôn kẻ thù độc địch xem kỹ tiếp cô địch lạnh tinh

Ngước nhìn vòm trời, Tiêu Vũ ở buồng tim phẫn nộ rít gào, không hề sợ hãi.

“Phụp!”

Trên bầu trời ánh lửa, tựa hồ cảm nhận được hắn kêu gọi, bá một tiếng, từ không trung hạ xuống.

Này đúng là một loại ngọn lửa màu đen! Tiêu Vũ trước đây ở Xích Cốc nơi sâu xa nhất, nhìn thấy ánh lửa màu sắc, cũng bất quá là màu đen.

Tôn kẻ thù khoa tình thuyền bóng chỗ cô kẻ thù ngón tay xa

Này hỏa kiếp, vừa đi lên chính là giống nhau màu sắc ánh lửa, chỉ sợ nhiệt độ cùng uy lực, đều không thể so với Xích Cốc bên trong ánh lửa yếu.

Ngược lại, đây là Thiên đạo lực lượng, sẽ càng kinh khủng!

“Phụp!”

Ngọn lửa màu đen hạ xuống, lập tức che mất Tiêu Vũ.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ ở Xích Cốc bên trong tăng cường đến mức tận cùng bảo thể đạo văn, phát huy ra tia sáng chói mắt, hắn loại kia đối kháng ánh lửa bảo thể, cũng vào lúc này phát huy đến cực hạn.

Nhưng mà, ngọn lửa màu đen là trời phạt lực lượng, mà lại là tứ kiếp bên trong kinh khủng nhất hỏa kiếp, dù cho Tiêu Vũ có đối kháng ánh lửa bảo thể, huyết nhục của hắn, còn là trong nháy mắt đã bị ngọn lửa màu đen đốt cháy hết, lộ ra bạch cốt âm u.

Thuyền kẻ thù không tâm tình xem kỹ chỗ lạnh ngón tay chỗ xa

“Thật là khủng khiếp ánh lửa!”

“Tiêu Vũ thân thể, liền Thiên Vương đều không gây thương tổn, ngọn lửa này lại trong chớp mắt có thể đưa hắn bị thương như vậy!”

Tôn kẻ thù kẻ thù độc địch bóng tiếp cô chỗ phương xa

“Lại đưa tới trong truyền thuyết trời phạt, U &# 8 xem ra đây là trời cao không cho Tiêu Vũ Thành Vương a, hắn mạnh mẽ đột phá, là đi ngược lên trời!”

“Không chỉ Thiên Vương, thì ngay cả thiên đạo đều ở đây ngăn cản Tiêu Vũ Thành Vương gì? Chẳng lẽ, hắn tồn tại, ngay cả trời cao đều cảm thấy kiêng kỵ?”

Thần phủ bên trong đoàn người, đều bị hỏa kiếp uy lực khiếp sợ đến, bọn họ lúc trước cảm nhận được nặng nề áp lực, chính là bắt nguồn từ trời phạt lực lượng.

Phần đông vương giả bên trong, cũng không thiếu người có kiến thức rộng, biết đây là trời phạt lực lượng.

Nhưng đồng thời ở nơi này, mọi người cũng khiếp sợ với Tiêu Vũ thân mình, bởi vì hắn lại có thể đưa tới trời phạt.

Ở trong truyền thuyết, chỉ có này kinh tài tuyệt diễm, cường đại đến ngay cả trời cao cũng vì đó không cho người, mới sẽ gặp ngày nữa hại, đang đột phá lúc đưa tới trời phạt lực lượng.

Mà Tiêu Vũ, đưa tới cấp bậc cao nhất trời phạt, đây có phải hay không cũng mang ý nghĩa, hắn tồn tại, ngay cả thiên đạo đều không mong muốn nhìn thấy hắn trưởng thành, đối với hắn cảm thấy kiêng kỵ?

“Phốc phốc!”

Ngọn lửa màu đen đang nhảy nhót, Tiêu Vũ ngồi xếp bằng thần phủ bên trong, không nhúc nhích, trên người huyết nhục nhớ bị đốt sạch, kể cả một thân xương cốt, đều bị hỏa kiếp lực lượng, đốt cháy thành một mảnh màu đen, giống như than cốc.

“Tiêu Vũ...... đã chết rồi sao?”

Đoàn người từng trận ngạc nhiên nghi ngờ, tất cả mọi người muốn biết, thời khắc này Tiêu Vũ, hay không đã chết vào trời phạt bên trong.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 743 + 1 Tia Hi Vọng Sống

Đọc trên điện thoại

“Máu thịt hủy diệt sạch, kể cả xương cốt đều bị đốt thành than, Tiêu Vũ e sợ đã dữ nhiều lành ít!”

“Xem ra đây quả thật là thiên ý, mệnh trời không thể làm trái, Thiên đạo không cho phép hắn Thành Vương!”

“Ta lại cảm thấy không hẳn, các ngươi đừng quên, Tiêu Vũ nhưng có phi thường mạnh mẽ chữa thương pháp, lần trước cùng Quân Tà một trận chiến, có thể nói thân bất tử, nặng hơn đau đớn đều có thể nhanh chóng khỏi hẳn.”

Sau kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc kết thuật bờ ruộng cô chút nào chủ

“Ta cũng cảm thấy, Tiêu Vũ không nên dễ dàng như vậy chết đi!”

……

Thần phủ ở ngoài, đoàn người thấy Tiêu Vũ cái kia đã bị đốt thành than cốc bóng người, lâm vào bàn tán sôi nổi bên trong.

7 đại cung chủ, thấy Tiêu Vũ thân thể bị đốt cháy, chỉ còn lại có một khối màu đen khung xương, cũng là sắc mặt không dứt biến ảo, thật lâu không có mở miệng.

Bọn họ sắc mặt nghiêm túc, bởi vì, Tiêu Vũ thân hình mặc dù chỉ còn lại có 1 bộ xương, thế nhưng, trong thiên địa đại đạo, vẫn còn đang cùng hắn cộng hưởng, vẫn chưa tản đi!

“Phốc phốc!”

Ngọn lửa màu đen vẫn đang nhảy nhót, tựa hồ muốn Tiêu Vũ thiêu cháy thành tro bụi mới cam tâm.

Nhưng mà, Tiêu Vũ mặc dù chỉ còn lại có một người khung xương, nhưng này khung xương lại tựa hồ như thập phần bất phàm, tùy ý ngọn lửa màu đen đốt cháy, qua rất lâu, mặc dù đã một mảnh đen kịt, lại chậm chạp không có thành tro.

Kết khoa kẻ thù tình thuyền xem kỹ chiến cô từ sớm tôn

“Bất kể là phong cướp còn là hỏa kiếp, gặp người, phần lớn đều sẽ rơi vào biến thành tro bụi kết quả, người này thừa nhận kinh khủng nhất hỏa kiếp, lại có thể chống đỡ lâu như vậy!”

“Xem ra nhục thể của hắn bởi vì chiến chữ ấn rèn luyện, đã vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta!”

7 đại cung chủ thấy Tiêu Vũ xương cốt thật lâu chưa cũng, vẫn là ngồi xếp bằng ở chỗ kia, sắc mặt vừa là khó coi.

Rốt cục, như thế đốt cháy rất lâu, ngọn lửa màu đen kia, đúng là vẫn còn từ từ phai đi.

Trời phạt lực lượng, cũng có hết lúc, thời cổ này độ kiếp người, thành công cũng không phải số ít, chính là bởi vì, trời phạt lực lượng cũng không phải vô cùng vô tận.

Thần phủ bên trong, Tiêu Vũ chỉ còn lại khung xương đã hoàn toàn biến thành than cốc, ngồi ngay ngắn ở đó, không nhúc nhích.

Hắn quanh thân này cùng hắn cộng hưởng vạn đạo, rốt cục cũng dần dần bình tĩnh lại.

“Xem ra, hắn chung quy vẫn không thể nào đối kháng trời phạt lực lượng!”

Sau xa kẻ thù tâm tình học bờ ruộng dương chỗ khốc cô

“Cái này cũng là tất nhiên, trong cơ thể hắn loại kia không rõ lực lượng, thì đã chú định hắn mạnh mẽ đột phá, sẽ đưa tới kết cục như vậy!”

Nhìn thấy hỏa kiếp thối lui, Tiêu Vũ bên người vạn đạo lực lượng cũng dần dần biến mất, 7 đại cung chủ lòng, đều tựa như có một tảng đá rơi xuống.

“Phụp!”

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ trong cơ thể, cái kia nguyên bổn đã ở trời phạt bên dưới hoàn toàn biến mất sinh cơ, đột nhiên lại xuất hiện.

Mặc dù cái kia lộ ra sinh cơ thập phần yếu ớt, nhưng 7 đại cung chủ, lại là trước tiên cảm nhận được, bảy người đồng thời quay đầu lại.

“Có phải hắn còn chưa chết?” Càn Dương Cung chủ sầm mặt lại.

“Đó là cái gì?”

Mấy vị khác cung chủ quay đầu lại gian, cũng là nhìn thấy, Tiêu Vũ trong cơ thể, cái kia chỉ còn lại khung xương bên trong, đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy.

Vòng xoáy kia một bên là quỷ dị hắc khí, một bên là thánh khiết bạch khí, hai loại hoàn toàn khác biệt màu sắc quấn quýt lấy nhau, thoạt nhìn lại là nước sữa hòa nhau,

Tuy hai mà một.

Mà giờ khắc này, cái kia trắng đen trong nước xoáy bạch quang, đang chiếu đến Tiêu Vũ cái kia cháy đen khung xương.

Chuyện thần kỳ, đúng lúc này phát sinh. Chỉ thấy Tiêu Vũ cái kia đã giống như than cốc bình thường khung xương, mặt ngoài màu đen đột nhiên rụng.

Trong nháy mắt, cái kia một thân xương cốt màu đen diệt hết, ngược lại là biến thành thánh khiết màu trắng, Tiêu Vũ trên người mỗi một khối xương, cũng giống như một khối bạch ngọc.

Hắn giờ phút này đã chỉ còn một khung xương, lại là làm người cảm giác, này khung xương tràn đầy thần thánh khí tức.

“Thật mạnh mẽ sinh cơ, đây là lực lượng gì?”

Tôn khoa kẻ thù kẻ thù mới địch học tiếp tháng quá bóng cực kỳ

“Xem ra người này so với chúng ta trong tưởng tượng càng không đơn giản!”

Bảy vị cung chủ sắc mặt, lập tức chính là trở nên khó coi.

Thuyền kẻ thù khoa kẻ thù tình sau hận bờ ruộng cô xa ngón tay phong

Ở tại bọn hắn sắc mặt khó coi bên trong, Tiêu Vũ cái kia thánh khiết khung xương bên trên, kinh lạc sống lại, nội vụ đúc lại, ngay ở trước mắt bao người, trong nháy mắt, hắn đã là khôi phục hoàn chỉnh thân thể.

“Yêu nghiệt! Yêu nghiệt! Đều như vậy, thế mà còn là bất tử!”

“Chẳng lẽ Tiêu Vũ thật có thân bất tử gì? Vừa rồi xuất hiện ở trong cơ thể hắn cái kia cổ cường đại sinh cơ, rốt cuộc là cái gì?”

Thần phủ ở ngoài ngắm nhìn mọi người, đều đối với Tiêu Vũ loại này thủ đoạn nghịch thiên rung động thật sâu.

Bị hỏa kiếp lực lượng đốt cháy đến chỉ còn lại một khối cháy đen khung xương, hắn lại còn khả năng khôi phục lại, trong chốc lát, đã là đúc lại thân thể.

Khôi phục lại Tiêu Vũ, giờ phút này lại là có chút ngây người.

Chỉ có hắn tự mình biết, hắn lại một lần, bị bất diệt âm dương trải qua cấp cứu.

Vừa mới, hắn là thật giống như đã chết đi, loại cảm giác đó, rồi cùng hắn kiếp trước chết đi thời điểm, giống nhau như đúc.

Nhưng mà, trong cơ thể hắn cái kia vẫn tràn ngập thần bí bất diệt âm dương trải qua, vào thời khắc ấy tự chủ vận chuyển, càng miễn cưỡng nghịch chuyển sinh tử.

Tôn Bất Viễn kẻ thù tình địch hận bờ ruộng cô kỹ cô thuật

Giống như vạn năm trước khi, hắn bị Mạc Thương ám hại chết đi, mà ở vạn năm sau khi, bởi vì trong cơ thể bộ kinh văn này tồn tại, để Tiêu Vũ nghịch chuyển sinh tử, đầu thai làm người!

“Trời phạt lực lượng, lại khủng bố như vậy, xem ra ta một khi đề cập Vương cảnh, trong cơ thể nguyền rủa, thì sẽ bị dẫn động, không thể lại giống như kiểu trước đây giữ vững bình tĩnh.”

Từ chết mà sống, lúc này Tiêu Vũ, chợt trở nên bình tĩnh vạn phần.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, trên bầu trời, dị tượng còn đang, ngờ ngợ có thể thấy được vòm trời ở chỗ sâu trong, càng kinh khủng hơn nữa ánh lửa đang nhảy nhót.

“Xem ra mặc dù là trời phạt lực lượng, cũng không phải tuyệt cảnh, còn có một chút hi vọng sống có thể tìm ra!”

Tiêu Vũ tỉnh táo lại, trong truyền thuyết cổ nhân tu luyện, muốn vượt qua trời phạt, tài năng được chứng chân đạo, mà ở trong truyền thuyết, người thành công, và không phải số ít.

Này đây, mặc dù là trời phạt, tràn ngập tàn khốc, nhưng thường thường cũng sẽ có lưu lại một chút hi vọng sống, dù cho bây giờ hắn đối mặt chính là kinh khủng nhất hỏa kiếp, này một chút hi vọng sống cũng là tồn tại.

Nếu không thì, hỏa kiếp thì sẽ không dừng lại, làm trên người hắn lại xuất hiện sinh cơ, hỏa kiếp nên sẽ lại giáng lâm, nhưng bây giờ nhưng không có.

“Có lẽ, càng là tàn khốc quy tắc trước mặt, Thiên đạo lực lượng, lại càng không cách nào can thiệp.”

Tiêu Vũ nhớ tới trước đây, ở Thiên Thanh Vũ Viện lúc. Hắn vừa mới phá vào hóa khí cảnh, &# 85 trong cơ thể nguyền rủa chính là đưa tới có thể so với chí tôn Thiên đạo oai, chỉ là sức mạnh kia cuối cùng không có giáng lâm, như là có điều kiêng kỵ.

Ở trong cơ thể hắn, là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, Thiên đạo đã ở trên người hắn lưu lại bùa này, theo lý thuyết, có này nguyền rủa ràng buộc, Thiên đạo lực lượng thì không nên lại đối với hắn tiến hành can dự.

Nếu là hắn khả năng phá tan nguyền rủa, bước lên con đường tu luyện, đó cũng là bản lãnh của hắn.

Sau xa kẻ thù địa phương Tôn Thuật chiến tháng lạnh bóng Quỷ

Đây là một loại chí cao vô thượng quy tắc, kể cả trời xanh đều phải tuân theo.

Nếu như nói trời xanh quyết định quy tắc, là Tiêu Vũ trên người lưu lại nguyền rủa, vậy theo lý thuyết, Thiên đạo lực lượng cũng bị một loại nào đó quy tắc ràng buộc, không cách nào can dự nữa Tiêu Vũ tu luyện.

Loại kia quy tắc không nói được, không nói rõ, lại là chân thật tồn tại.

Cũng chính bởi vì loại này quy tắc tồn tại, cho nên Tiêu Vũ trong cơ thể, mới chỉ là tồn tại nguyền rủa, bằng không mà nói, nếu là trời cao thật không hy vọng nhìn thấy hắn tồn tại, liền có thể trực tiếp dùng thiên uy xoá bỏ, cần gì còn muốn ở trong cơ thể hắn lưu lại loại kia nguyền rủa?

Bây giờ tình huống, cũng giống như vậy.

Thiên đạo lực lượng cũng nhận lấy một loại quy tắc ràng buộc, mặc dù giáng xuống hỏa kiếp, nhưng này hỏa kiếp đối với Tiêu Vũ tới nói, vẫn là để lại sinh cơ.

Thuyền không xa không Quỷ tôn bóng bờ ruộng ầm ĩ từ thuật

Nếu không thì, nếu này hỏa kiếp lực lượng đạt được chí tôn cấp bậc, Tiêu Vũ coi như có mạnh đến đâu, cũng sẽ ở trong chớp mắt, hóa thành bụi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 744: Đế Nữ Ngày Cưới

Đọc trên điện thoại

“Trời phạt tàn khốc, nhưng mà cũng chính bởi vì trời phạt quá mức tàn khốc, bởi vậy mới có thể có lưu lại sinh cơ, nếu là Thiên đạo liền có thể không kiêng nể gì, vậy hạ xuống trời phạt chỉ cần vượt xa người bị phạt cảnh giới, bất luận người nào đều sẽ bị dễ dàng xoá bỏ, không thể có người có thể vượt qua!”

Tôn không không Quỷ thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ xuyên qua kết lạnh

Tiêu Vũ dần dần hiểu, thời cổ những người kia mặc dù có thể vượt qua trời phạt, chính là bởi vì Thiên đạo cũng nhận lấy một loại nào đó quy tắc ràng buộc.

Thiên đạo vô tình, nhưng cũng phải cấp người bị phạt lưu lại một chút hi vọng sống.

Tôn xa khoa Quỷ kết hận tiếp dương thuyền Quỷ cánh buồm

Tu luyện đều là đi ngược lên trời, nếu Thiên đạo lực lượng thật có thể tự ý làm bậy, vậy chỉ sợ bây giờ căn bản lại không tồn tại tu luyện người.

“Chỉ cần có một chút hi vọng sống, dù chỉ là một phần vạn, một phần ngàn vạn, ta đều muốn thử một lần!”

Nghĩ rõ ràng này sau, Tiêu Vũ nhắm mắt lại, liền muốn lại bắt đầu xung kích.

“Hắn là muốn muốn chết sao?”

“Ngàn vạn không thể cho hắn cơ hội, nếu hắn một lần nữa xung kích, gợi ra vạn đạo cùng vang lên, chúng ta lại sẽ không cách nào động thủ!”

“Giết!”

Bảy vị cung chủ, vào lúc này rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhìn ra Tiêu Vũ muốn lần nữa xung kích Vương cảnh ý đồ. Bọn họ đều là lộ ra ý lạnh, đồng thời động lên, liền muốn ra tay.

Nhưng mà, lúc này nhưng có một bóng người khác càng nhanh hơn, bá một tiếng, xông về Tiêu Vũ.

“Lăng Tiên!”

7 đại cung chủ kinh ngạc, cô gái này tiến lại sau khi, vẫn không có làm sao động thủ, bây giờ nhìn trúng rồi cơ hội, rốt cục cái thứ nhất chuyển động.

Nàng có tu lục tương không có dừng lại công, tốc độ không kém Tiêu Vũ, trong nháy mắt, thì đã đến Tiêu Vũ trước người.

“Bốp!”

Đúng lúc này, biến cố sống lại, thần phủ bên trong chẳng biết lúc nào hơn một bóng người, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người, ngăn cản Lăng Tiên.

Xem ra, đó là một cô gái, thân hình Linh Lung thướt tha. Nàng tố sa che mặt, trên mặt một khối lụa mỏng, mà ngay cả Thiên Vương nhân vật, đều không thể nhìn không mặc, khiến người ta nhìn không tới dung nhan của nàng.

Này một bóng người xuất hiện sau khi, nhẹ nhàng giơ tay, Lăng Tiên cái kia vội vàng mà vọt tới bóng người, ở nàng tùy ý vẫy tay một cái, càng trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Nhanh nhẹn rơi xuống đất gian, Lăng Tiên rốt cuộc thực lực mạnh mẽ, không có bị thương, nhưng thời khắc này nàng, sắc mặt cũng là nghi ngờ không thôi, có chút kiêng kỵ nhìn về phía cái kia đột nhiên xuất hiện nữ tử.

“Ngươi là người phương nào?”

7 đại cung chủ cũng là lộ ra vẻ kinh dị, bởi vì bọn họ ở cô gái kia xuất thủ lập tức cảm nhận được, này che mặt nữ tử, lại có Thiên Vương thực lực!

Cái kia che mặt nữ tử không để ý đến 7 đại cung chủ, xoay người lại, cặp kia tròng mắt lạnh như băng nhìn phía Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Ta sớm nói qua cho ngươi, thời gian của ngươi đã không nhiều, tại sao ngươi không chăm chỉ tu luyện, trở về Đạo Thần Cung!”

Tiêu Vũ chấn động, hắn lúc này đã nghe ra, này cô gái che mặt âm thanh là trước kia cái kia nhắc nhở qua hắn, lại là không hề lộ diện cô gái bí ẩn.

Nàng bây giờ xuất hiện ở đây, vừa là nói ra lời như vậy, chẳng lẽ……

“Ngay ở hôm qua, Lam Đế đã làm ra quyết định, đã chọn hắn chân chính truyền nhân, ngươi dù cho bây giờ đột phá, trở lại Đạo Thần Cung, cũng đã không còn kịp rồi!” Cô gái che mặt chỉ lộ ra một đôi mắt, tất cả đều là lạnh như băng tâm ý.

Tôn địa phương kết học từ dương học quá

“Cái gì? Lam Đế đã chọn lựa truyền nhân?”

"Là ai? Lam Đế chọn một tộc kia con cái vua chúa?"

"Lam Đế lại thay đổi chủ ý,

Sớm chọn lựa truyền nhân, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Cô gái che mặt nói, để thần phủ bên trong tất cả mọi người là chấn động mạnh. Bây giờ ngoại trừ Tiêu Vũ gợi ra nhiều loại dị tượng, cùng với có thể không đột phá Thành Vương ở ngoài, thế nhân quan tâm nhất, chính là Lam Đế cuối cùng rốt cuộc sẽ chọn người nào.

Bảy vị cung chủ đối diện, loáng thoáng cảm giác được này cô gái che mặt tựa hồ thân phận bất phàm, bảy người đều không có manh động.

Cô gái này rốt cuộc là ai? Làm sao sẽ biết này, thì tại sao muốn đặc biệt nói với hắn này?

Lam Đế thật đã chọn lựa truyền nhân? Nếu là như vậy, hắn bây giờ dù cho đột phá, hay không còn có ý nghĩa?

"Ta hôm nay đến, chỉ là nói cho ngươi biết, sau mười ngày, đế nữ tướng sẽ cùng Lam Đế lựa chọn truyền nhân, ở Đạo Thần Cung tầng thứ chín thành hôn, tự giải quyết cho tốt!" Cô gái che mặt lạnh lùng nói xong một câu nói này, sau đó xoay người, trực tiếp đi xa.

"Đế nữ tướng muốn ở sau mười ngày thành hôn? Nhanh như vậy!"

"Lam Đế như thế nóng lòng đem đế nữ rất nhiều đến, chẳng lẽ hắn lựa chọn truyền nhân, vì đế nữ?"

"Rốt cuộc là ai cuối cùng bị Lam Đế chọn trúng? Mau, mau mau liên hệ tộc nhân, làm cho bọn họ mau chóng dò hỏi!"

Tôn xa kẻ thù không khốc Tao Học Tiếp ầm ĩ hận không tinh

Thần phủ bên trong tất cả thế lực, nghe được tin tức này sau khi đều sôi trào, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Tôn xa kẻ thù không khốc Tao Học Tiếp ầm ĩ hận không tinh “ngay ở hôm qua, Lam Đế đã làm ra quyết định, đã chọn hắn chân chính truyền nhân, ngươi dù cho bây giờ đột phá, trở lại Đạo Thần Cung, cũng đã không còn kịp rồi!” Cô gái che mặt chỉ lộ ra một đôi mắt, tất cả đều là lạnh như băng tâm ý.

Bởi vì tin tức xuất từ Đạo Thần Cung bên trong, trong cung không người thế lực, tạm thời còn không có nhanh như vậy có thể biết được, phải phái người dò hỏi.

“Mười ngày……” mãi đến tận cô gái kia bóng người đã đi xa, Tiêu Vũ nhưng vẫn là ngây tại chỗ, biểu hiện nói không nên lời là sầu não, còn là cay đắng.

Sau mười ngày, Lam Thiên Ngữ sẽ cùng Lam Đế truyền nhân đại cưới!

Bất thình lình tin tức, khiến hắn tâm tư nhất thời loạn cả lên, nói không rõ là tư vị gì.

“Nếu là Lam Đế thật đã đã chọn truyền nhân, dù cho ta bây giờ đi về, e sợ giống nhau không thay đổi được cái gì! Nếu ta Thành Vương, từ sau lúc đó để Lam Đế biết thực lực của ta, có lẽ còn có một chút hi vọng sống!”

“Ta nhất định phải đột phá, nhất định phải Thành Vương!”

“Mười ngày!”

Tôn khoa không xa khốc địch xem kỹ tiếp lạnh thuật tiếp

Tiêu Vũ lòng, vào đúng lúc này ngược lại đột nhiên càng thêm kiên định, hắn ngẩng đầu nhìn trời, nhìn trời gầm lên, nói: “Trời phạt? Nguyền rủa? Cũng được, hết thảy đều tới a! Nếu trời không đồng ý ta tu luyện, đời này, ta liền phá hôm nay!”

“Đoành!”

Thiên đạo tựa hồ bởi vì Tiêu Vũ nói mà tức giận, truyền đến một tiếng sét, mênh mông cuồn cuộn bát phương.

Thời điểm này, Tiêu Vũ một lần nữa bắt đầu xung kích, 7 đại cung chủ biến sắc, nhưng mà lại là đã chậm, chỉ có thể một lần nữa thối lui, cùng Tiêu Vũ xa xa kéo dài khoảng cách.

Tôn khoa không Quỷ thuyền học từ tháng địch ngón tay xuyên qua

“Xì xì!”

Lần này, &# 85 vòm trời bên trên có vạn dặm ánh chớp quấn quanh, càng có cuồng phong từng trận, loáng thoáng còn có thể nghe sóng biển có tiếng, giống như một loại nào đó kinh khủng tồn tại, đang tức giận rít gào.

Vòm trời ở chỗ sâu trong, tứ kiếp lực lượng đều hiện, tựa như lúc nào cũng sẽ hạ xuống.

“Rắc!”

Khi lại một lần nữa xung kích, tầng kia ngăn trở Tiêu Vũ giấy mỏng, phía trên vết rách lại bị Tiêu Vũ làm lớn ra, cùng lúc đó, loại kia làm người nghẹt thở khí thế khủng bố, một lần nữa xuất hiện.

“Phụp!”

Tứ kiếp lực lượng, hỏa kiếp lại xuất hiện!

Lần này, loại kia ngọn lửa màu đen biến mất, kế đó xuất hiện, là một loại có chín loại màu sắc ánh lửa, thoạt nhìn dị tượng xán lạn.

“Trong truyền thuyết cửu sắc thần hỏa?”

“Đây chính là trong truyền thuyết tầng thứ cao nhất hỏa kiếp!”

Chính là 7 đại cung chủ, vào đúng lúc này đều là dồn dập biến sắc, đầy mặt kiêng kỵ.

Cửu sắc thần hỏa giáng lâm, Tiêu Vũ lại vẫn là ngồi ngay ngắn bất động, tiếp tục trùng kích cái kia đem sắp sửa phá vỡ Vương cảnh hàng rào!

Sau không khoa xa Quỷ tôn bóng tiếp tháng hận chủ lạnh

“Phụp!”

Thần hỏa gia thân, nhưng mà lần này, Tiêu Vũ lại là không có lại giống như trước khi như vậy, ở trong chớp mắt bị đốt thành tàn thân thể.

Ở trong cơ thể hắn, cái kia đen vòng xoáy màu trắng một lần nữa xuất hiện, tựa hồ đang cùng hỏa kiếp đối kháng, làm cho Tiêu Vũ trên người, xuất hiện phi thường một màn quỷ dị.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 745 + 1 Lui Lui Nữa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chỉ thấy, Tiêu Vũ trên người, ngọn lửa chín màu gia thân. Ngọn lửa này rõ ràng so với trước kia ngọn lửa màu đen khủng bố nhiều lắm, trong nháy mắt liền khiến cho Tiêu Vũ thân hình lộ ra xương trắng.

Nhưng mà, cùng lúc đó, Tiêu Vũ trong cơ thể trắng đen vòng xoáy hiện lên, này bị đốt đi huyết nhục, rồi lại thần tốc sống lại.

Hủy diệt cùng sống lại!

Hai loại tuyệt nhiên ngược lại sức mạnh, đồng thời thêm vào ở Tiêu Vũ trên thân, ở trong mắt mọi người, nhục thể của hắn một bên bị đốt cháy, một bên vừa thần tốc gây dựng lại, cực kỳ quỷ dị.

“Đó rốt cuộc là thứ gì? Có thể cùng trong truyền thuyết cấp bậc cao nhất hỏa kiếp lực lượng chống lại!”

“Không hiểu, thật sự không thể nào hiểu được! Tên tiểu bối này trên người tất cả, đã vượt ra khỏi chúng ta nhận thức!”

“Chẳng lẽ, hắn thật có thể đi ngược lên trời, xông vào vào Vương cảnh?”

Bảy vị cung chủ lúc này có thể làm, chính là nhìn xa xa, không cách nào đối với Tiêu Vũ ra tay.

Tiêu Vũ trên người sức mạnh kia, làm cho bọn họ cảm thấy chấn động, lại không kém gì hỏa kiếp lực lượng.

Ở trong truyền thuyết, bốn loại trời phạt, uy lực có bất đồng, và mỗi một loại kiếp phạt bên trong, cũng chia làm nhiều cấp độ.

Kiếp phạt lực lượng từ cao tới thấp, mỗi lần trời phạt giáng lâm, vô luận hạ xuống chính là một loại nào kiếp phạt, đều không phải là một lần coi như xong, mà là một tầng sau khi lại có một tầng, càng về sau càng gian nan.

Nghe nói, trời phạt còn chia làm 19 kiếp, 49 kiếp, còn có 79 cùng 99 kiếp.

Trùng số càng nhiều kiếp phạt, thì càng khó vượt qua, mà bất kể là mấy tầng kiếp phạt, ban đầu uy lực, đều là yếu nhất.

Lúc này, Tiêu Vũ gặp phải hỏa kiếp, ban đầu hạ xuống ngọn lửa màu đen chỉ là tầng thứ nhất mà thôi, sau khi còn sẽ có càng kinh khủng ánh lửa.

Có thể 7 đại cung chủ giờ phút này lại cảm giác, tựa hồ Tiêu Vũ gặp phải hỏa kiếp, giống như đã từ tầng thứ nhất, trực tiếp lên tới sau cùng một tầng.

Ngọn lửa màu đen đến cửu sắc thần hỏa, liên tục vượt nhiều cấp bậc, có vẻ hơi không hợp với lẽ thường.

“Chẳng lẽ là vì bây giờ thế gian đã không có trời phạt?”

“Cũng có thể là, là người này lời nói chọc giận Thiên đạo, này đây trực tiếp hạ xuống chí cao kiếp!”

Bảy vị cung chủ thấy Tiêu Vũ ngọn lửa trên người,

Đều là cảm giác hết hồn, vừa là kéo ra vô cùng khoảng cách xa.

Loại kia ánh lửa, làm bọn họ kiêng kỵ, mặc dù là bọn họ này

Thiên Vương, chỉ sợ nếu là nhiễm, cũng sẽ lập tức hóa thành bụi.

Trời phạt lực lượng, đó là căn cứ tu luyện người trước mặt cảnh giới mà định ra, cảnh giới càng cao người, nếu là chạm đến trời phạt, dẫn tới uy lực thì càng khủng bố hơn!

"Đoành!"

Thần phủ trung ương, Tiêu Vũ thân thể, ở hủy diệt cùng sống lại trong lúc đó không dứt biến ảo.

Thời khắc này bất diệt âm dương trải qua, giống như ban đầu thời điểm giống nhau, đã hoàn toàn không thể khống chế của hắn, ở tự đi vận chuyển, đối kháng trời phạt lực lượng, mà không phải dùng ý chí của hắn làm chủ.

Ở đây trong quá trình, Tiêu Vũ điên cuồng xung kích, chỉ cảm thấy tầng kia Vương cảnh hàng rào lại bị vỡ, hắn cách Vương cảnh, đã càng ngày càng gần!

Thời điểm này, trên người hắn bảy loại bảo thể ngưng tụ mà thành đạo văn, lại một lần nữa với trên người hắn xuất hiện, phóng ra vạn trượng thần quang.

Nhưng cũng là vào đúng lúc này, cửu sắc thần hỏa càng điên cuồng, tựa hồ đối với trên người hắn bảy loại đạo văn cực kỳ bài xích, này đạo văn vừa xuất hiện, này lửa thì sẽ đối với Tiêu Vũ thân hình điên cuồng đốt cháy.

"Nhất định muốn thành công, lần này ta nhất định muốn thành công, đáng chết hàng rào, phá ra cho ta!"

Xung kích bên trong, Tiêu Vũ dần dần trở nên không cách nào bình tĩnh, loại này thủy chung chỉ kém một đường có thể thành công, nhưng cũng chậm chạp không cách nào rảo bước tiến lên cảm giác, thật là khiến người điên cuồng.

Hắn điên cuồng trùng kích, thân thể hủy diệt vừa sống lại.

Bất diệt âm dương trải qua, vào đúng lúc này tựa hồ trở nên trước đó chưa từng có mạnh mẽ, liên tục không ngừng, vì hắn cung cấp mạnh mẽ sức mạnh của sự sống, làm cho nhục thể của hắn, vô luận bị cháy sạch bao kinh khủng, đều có thể sống lại!

Ở Tiêu Vũ điên cuồng đánh trúng, bên trong đất trời hắn và hắn cộng hưởng đại đạo lực lượng, cũng càng thêm cuồng bạo. Hơn nữa, dùng hắn làm trung tâm, bị hắn ảnh hưởng đại đạo lực lượng, phạm vi càng lúc càng lớn.

Cảnh tượng như thế này, mơ hồ có một loại chư thiên vạn đạo, đều muốn tôn hắn làm chủ tư thế!

“Không ổn, mau lui lại!”

7 đại cung chủ biến sắc, thần tốc thối lui, loại kia cộng hưởng đại đạo lực lượng phạm vi khuếch đại, cũng làm cho bọn họ lĩnh ngộ đại đạo lực lượng tất cả đều mất hiệu lực, giống như cảnh giới rơi xuống.

Đối mặt cái kia phạm vi thần tốc khuếch đại, bảy người chỉ có thể lùi về sau, lại cùng Tiêu Vũ kéo dài khoảng cách.

“Không được, khoảng cách còn chưa đủ, phạm vi vẫn còn đang khuếch đại!”

“Đáng chết, hắn tu luyện rốt cuộc là cái gì đạo? Thế nào sẽ có dạng này thanh thế!”

Bảy vị Thiên Vương nhân vật lùi lại lui nữa, cùng Tiêu Vũ cùng khoảng cách, cũng biến thành càng ngày càng xa.

“Thật giống như hai chúng ta cũng phải đã bị ảnh hưởng tới!”

“Mau, trước tiên lui ra thần phủ!”

Tiêu Vũ đại đạo cộng hưởng phạm vi, càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, thậm chí đã bao trùm toàn bộ thần phủ, làm cho này ở khu vực an toàn bên trong quan sát từ đằng xa khắp nơi vương giả, cũng chỉ có thể tạm thời theo thần phủ bên trong rút đi.

Đén cuối cùng, tất cả mọi người bị Tiêu Vũ cộng hưởng đại đạo lực lượng bức lui, có mấy vạn dặm phạm vi thần phủ khu vực, ở trong cũng chỉ còn lại có Tiêu Vũ một người!

“Chẳng lẽ, hắn thật muốn thành công?”

“Vạn đạo cùng vang lên, trước đó chưa từng có, hắn nếu Thành Vương, chỉ sợ, giữa thiên địa này, lại khó có người có thể địch!”

7 đại cung chủ lùi tới thần phủ ở ngoài, cảm thụ được kinh khủng kia đại đạo gợn sóng, sắc mặt đều là vô cùng khó coi.

“Ở chỗ thế nào rồi?”

“Không được, đại đạo lực lượng cuồng bạo, liền thần niệm đều bị che cản, nhìn không tới Tiêu Vũ tình huống hiện tại!”

Lui ra thần phủ, tất cả mọi người là bay lên trời cao, hướng bên trong nhìn ra xa.

Bọn họ đều là thực lực bất phàm nhân vật, mắt nhìn vạn dặm là điều chắc chắn, hơn nữa thần niệm mạnh mẽ, dù cho khoảng cách xa xôi, cũng mới có thể rõ ràng nhìn thấy thần phủ bên trong Tiêu Vũ.

Nhưng lúc này, thần phủ bên trong vô số đại đạo cuồng bạo, chỉ có thể nghe đến từng trận đến từ trời phạt âm thanh, trừ lần đó ra cái gì cũng không nhìn thấy, kể cả thần niệm vào thời khắc này đều mất đi tác dụng, không cách nào thăm dò vào thần phủ ở chỗ sâu trong.

Mọi người giờ phút này có thể làm, chính là chỉ có bên ngoài chờ đợi.

“Chậm hơn! Tiêu Vũ rốt cuộc, muốn còn muốn xung kích bao lâu?”

“Mặc dù là đối mặt trời phạt, nhưng độ kiếp thời gian, U &# 8 phải lâu như vậy?”

Thời gian cứ như vậy chầm chậm trôi qua, không có ai biết, ở trong thần phủ Tiêu Vũ rốt cuộc thế nào rồi, chỉ biết đại đạo lực lượng vẫn như cũ cuồng bạo, hơn nữa trên hư không trời phạt, cũng thật lâu chưa tán.

Một ngày đi qua, tất cả như trước.

Hai ngày, ba ngày, thần phủ bên trong cũng vẫn là như thế.

Ngày thứ tư, thần phủ bên trong vang lên tiếng sấm, trong hư không cái kia vạn dặm ánh chớp, giờ phút này lại rơi xuống, toàn bộ thần phủ mấy vạn dặm chu vi, lập tức bị lôi điện nhấn chìm, cái gì cũng không nhìn thấy.

Liên tục mấy ngày, thần phủ bên trong ánh chớp vạn dặm, và thỉnh thoảng còn truyền đến từng trận kinh khủng tiếng gió, cùng mãnh liệt tiếng sóng, phảng phất bốn loại trời phạt lực lượng, tất cả đều giáng lâm tới thần phủ bên trong.

Các loại khiến lòng run sợ âm thanh chưa từng đoạn tuyệt, thanh âm như vậy vẫn kéo dài.

Như thế tới ngày thứ chín, hết thảy âm thanh, đột nhiên đều biến mất. Ánh chớp nhạt đi, dị tượng tiêu tán, cuồng bạo đại đạo lực lượng, cũng bình tĩnh lại.

Ngày đó, thần phủ bên trong tất cả, rốt cục quay về an bình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 746: Mạng Nguyên Bị Hao Tổn

Đọc trên điện thoại

“Trời phạt…… ngừng!”

“Thế nào rồi? Tiêu Vũ là đã thành công đột phá, còn là đã chết vào trời phạt bên trong?”

Làm thần phủ bên trong trời phạt lực lượng tản đi, dị tượng biến mất, ngay đầu tiên, thần bức đến thần phủ ở ngoài tất cả mọi người là phóng lên cao, hướng về thần phủ bên trong nhìn lại.

Che tầm mắt vạn đạo lực lượng đã bình tĩnh lại, thần phủ bên trong theo vạn đạo cùng vang lên, lôi hải đầy trời, đột nhiên trở nên im ắng một mảnh.

7 đại cung chủ, lúc này cũng là lập tức chuyển động, cùng nhau bay lên, lộ ra mạnh mẽ thần niệm, hướng về thần phủ bên trong tìm kiếm.

Trời phạt kết thúc, tất cả mọi người đang quan tâm, Tiêu Vũ rốt cuộc là đã công thành, còn là đã chết đi!

“Ầm!”

Đúng lúc này, một loại cực kỳ kinh người gợn sóng từ thần phủ bên trong lộ ra, nơi đó hào quang ngút trời, 1 cỗ khí thế cường đại xông thẳng phía chân trời, đem trên trời Lưu Vân đều sụp đổ!

"Đây là!"

Đạo Thần Cung bên trong bảy đại Thiên Vương, đồng tử nhất thời chính là co rụt lại!

Đó là một cỗ cường đại sức sống, tựa hồ thần phủ ở chỗ sâu trong, có một loại nào đó tồn tại cường đại thức tỉnh rồi, trên người lộ ra nồng nặc sinh cơ, có thể chấn động bầu trời, kinh khủng dị thường!

"Chẳng lẽ……"

Mỗi một đại cổ tộc vương giả, cũng là khiếp sợ không thôi, trong lúc mơ hồ đã đoán được cái gì.

"Bốp!"

Ngay ở tất cả mọi người chấn động không ngớt trong giây lát này, thần phủ bên trong, một đạo tia sáng chói mắt vọt lên. Đó là một người ảnh, toàn thân đều bộc lộ ra mát mắt thần quang, khiến người ta không thấy rõ khuôn mặt.

Nhưng mà dù cho không cách nào thấy rõ, mọi người tựa hồ cũng có thể biết thân phận của hắn.

"Không có chết đi?"

"Nói như vậy, hắn thành công?"

Bảy vị cung chủ ở nhìn thấy đạo thân ảnh này lập tức, phản ứng không giống nhau, có khiếp sợ, có không thể tin được, thậm chí còn có kiêng kỵ.

Chỉ vì, bóng người kia giờ phút này lộ ra sinh cơ, thật sự quá thịnh vượng.

Đó là nhục thể của hắn lộ ra sức mạnh, tựa hồ hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, kể cả một sợi tóc, đều tràn đầy thịnh vượng sức sống.

Khi loại này sinh cơ mạnh mẽ tới trình độ nhất định, chỉ là lộ ra gợn sóng, liền làm người cảm giác thập phần khủng bố.

“Đã thành công? Làm sao có khả năng? Cái này không nên!”

Một hướng khác, giống như thần nữ giáng trần bình thường Lăng Tiên, lúc này cũng là có chút sững sờ, ở nơi đó tự lẩm bẩm.

“Vô luận hắn có thành công hay không, lần này cũng không thể thả hắn rời đi!”

“Đồng loạt ra tay, không muốn để lại cho hắn cơ hội!”

Đạo Thần Cung bảy vị cung chủ gầm lên, sau đó thần tốc giương ra thân hình, nhằm phía đạo kia chói mắt bóng người.

Còn Lăng Tiên, tất là tại nguyên chỗ khuôn mặt biến hóa, chậm chạp không có tiến lên.

“Bốp!”

Thẳng đến lúc này, loại kia chói mắt thần quang, rốt cục dần dần tản đi, ở trong Tiêu Vũ cũng là lộ ra hình dáng.

Trong giây lát này, vừa muốn xuất thủ 7 đại cung chủ, vừa là đồng thời sửng sốt, đồng thời thu tay lại, bởi vì xuất hiện ở trước mặt bọn họ Tiêu Vũ, đã xảy ra một loại quỷ dị biến hóa.

“Này……”

Các thế lực lớn vương giả, khi nhìn rõ Tiêu Vũ hình dáng sau, cũng cùng nhau ngây ngẩn cả người.

Nhất thời, toàn bộ thần phủ ở ngoài, không có bất kỳ cái gì tiếng vang, nghe được cả tiếng kim rơi.

Tiêu Vũ đứng ở đó,

Lạnh lùng nhìn 7 đại cung chủ, trên khóe miệng, mang theo từng tia từng tia vết máu. Mà vào thời khắc này càng thêm khiến người ta cảm thấy dễ thấy chính là, hắn mái tóc dài, càng đã biến thành trắng lóa như tuyết!

“Hắn chưa thành công?”

7 đại cung chủ kinh dị, Tiêu Vũ loại biến hóa này, thoạt nhìn thật sự quá không giống như là thành công đột phá đến Vương cảnh, ngược lại, thời khắc này Tiêu Vũ, ngược lại làm cho người ta một loại già lọm khọm cảm giác.

“Tu luyện người, sống lâu dài lâu! Người này dù cho không thành công vương giả, dùng thực lực của hắn, sống mấy trăm năm cũng không là vấn đề. Nhưng hắn bây giờ có điều chừng hai mươi tuổi, đúng là thiếu niên đầu bạc, tựa hồ……” mấy vị cung chủ đối diện trong lúc đó, phảng phất đoán được cái gì.

“Bốp!”

Trong đó, Thái Hư Cung chủ tiến lên, sử dụng một chiếc gương cổ.

Cổ kính lộ ra dị dạng gợn sóng, bay lên không trung, sau đó phát sinh ánh sáng, theo hướng về Tiêu Vũ.

“Quả nhiên!”

Làm kính quang rơi xuống Tiêu Vũ trên người, mấy vị cung chủ đồng thời chấn động. Thái Hư Cung chủ thu hồi cũ cảnh, nói: “Mạng nguyên bị hao tổn, người này sống không lâu.”

“Xem ra mệnh của hắn nguyên bị trời phạt gây thương tích, đã sinh mệnh không nhiều. Đây cũng nói, hắn xung kích thất bại, không thể Thành Vương!”

“Muốn nghịch thiên, há lại là dễ dàng như vậy? Trong cơ thể hắn tồn tại loại kia không rõ lực lượng, từ vừa mới bắt đầu thì đã chú định, đời này cũng không thể Thành Vương, mạnh mẽ xung kích, chính là tự hủy!”

Mấy vị cung chủ thấy vậy, tựa hồ cũng là thở ra một hơi.

Mạng nguyên, đây là sinh mệnh chỗ căn nguyên, mạng nguyên nếu hủy, vậy cho dù là người cường đại cỡ nào, cũng phải chết đi.

Liền giống với một thân cây, mạng nguyên liền như là rễ cây.

Địch xa xa mà khốc thuyền xem kỹ từ dương kết xuyên qua chủ

Lá cây bị hái, lá cây bị gãy, cũng có thể một lần nữa mọc ra, nhưng nếu rễ cây bị đoạn, cây chính là hẳn phải chết.

Địch xa xa mà khốc thuyền xem kỹ từ dương kết xuyên qua chủ “xem ra chúng ta đối với hắn coi trọng như vậy, còn muốn ngăn cản hắn Thành Vương, lại là dư thừa. Dù cho chúng ta không can thiệp tới, hắn e sợ cũng không cách nào Thành Vương, ngược lại sẽ hướng đi diệt vong!”

Tiêu Vũ cũng là như thế, thân thể bị hủy, hắn khả năng thần tốc khôi phục, nhưng mạng nguyên bị hao tổn, lại không có cách nào. Hắn hôm nay, liền như là bị đứt rễ cây, chẳng mấy chốc sẽ chết héo.

Kết không không kẻ thù tâm tình hận bờ ruộng dương kết chỗ

“Mạng nguyên bị hao tổn? Tiêu Vũ thất bại sao?”

“Đáng tiếc, hắn vốn là hiện nay thế gian kiệt xuất nhất tuổi trẻ thiên kiêu, không ngờ rằng, cuối cùng lại là vì thiên đạo chỗ không cho!”

“Mạng nguyên yêu tổn, nói như vậy, Tiêu Vũ chẳng phải là rất nhanh cũng sẽ bị chết, không sống nổi quá lâu?”

Người của các phe thế lực, nghe đến mấy vị cung chủ trong miệng nói, tâm tình đều là không giống nhau.

Trong những người này, có rất nhiều người tiến lại, chỉ vì chứng kiến Tiêu Vũ Thành Vương, cũng không phải tất cả mọi người muốn ngăn cản.

Dù sao, Tiêu Vũ là bây giờ được chú ý nhất trẻ tuổi, hơn nữa nhiều lần gợi ra dị tượng, cho nên nghe nói hắn ở đây xung kích Vương cảnh, rất nhiều người đều muốn tận mắt chứng kiến tích tắc này.

Địch khoa kẻ thù tình kẻ học sau bờ ruộng dương cho nên thuật chủ

Lại không nghĩ rằng, Tiêu Vũ cuối cùng, lại là sẽ rơi vào kết quả này.

“Xem ra chúng ta đối với hắn coi trọng như vậy, còn muốn ngăn cản hắn Thành Vương, lại là dư thừa. Dù cho chúng ta không can thiệp tới, hắn e sợ cũng không cách nào Thành Vương, ngược lại sẽ hướng đi diệt vong!”

“Dù vậy, vẫn không thể lưu hắn, như là đã đến rồi, liền do chúng ta tiễn hắn lên đường thôi!”

Mặc dù biết Tiêu Vũ đã không sống lâu dài, nhưng bảy vị cung chủ, lúc này còn là lộ ra sát ý, không có ý định để Tiêu Vũ rời

đi.

Thời điểm này, Càn Dương Cung chủ chủ động tiến lên, đã Tiêu Vũ xung kích thất bại, mạng nguyên bị hao tổn, vậy bọn họ này Thiên Vương, tự nhiên không cần lại cùng ra tay, chỉ một mình hắn, là đủ rồi!

“Ngươi rơi vào kết cục này, chết đi là chuyện sớm hay muộn, có thể làm cho bản tọa tiễn ngươi lên đường, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!” Càn Dương Cung chủ vừa đi về phía Tiêu Vũ, một bên lạnh lùng nói.

Hắn này 1 cung cùng Tiêu Vũ oán trách, là sâu nhất, không chỉ ngày xưa đã bị Tiêu Vũ lấp kín cửa cung, Dịch Đạo là bọn hắn này 1 cung vương giả, cũng đã là bị Tiêu Vũ chỗ phế.

“Bốp!”

Thuyền xa khoa tình thuyền bóng chiến tháng ta kết sườn núi

Thuyền xa khoa tình thuyền bóng chiến tháng ta kết sườn núi “Bá!”

Càn Dương Cung chủ ra tay rồi, rất là tùy ý một chỉ điểm ra, tựa hồ dưới cái nhìn của hắn, bây giờ Tiêu Vũ, đã không đáng hắn vận dụng nhiều lắm thực lực.

“Ầm!”

Ra tay chính là Càn Dương Cung chủ, nhưng giờ phút này, bay ngược ra ngoài, cũng không phải Tiêu Vũ, mà là chính hắn!

Tất cả mọi người vẻ mặt đại biến, Tiêu Vũ không phải mạng nguyên bị hao tổn, đột phá thất bại sao?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 747: Thành Vương Giá Cả

Càn Dương Cung chủ ra tay, có thể ngược lại là chính hắn bay ngược ra ngoài!

Chỉ vì, ở cái kia tùy ý một ngón tay trong lúc đó, vẫn trầm mặc Tiêu Vũ, cũng đồng thời ra tay, tiến hành rồi đánh trả. Đồng dạng là thập phần tùy ý một chưởng, Càn Dương Cung chủ cái này Thiên Vương nhân vật, lại bị Tiêu Vũ trực tiếp bỏ rơi bay!

"Đây rốt cuộc tình huống thế nào? Tiêu Vũ không phải xung kích thất bại sao? Tại sao lại có thực lực như vậy!"

"Coi như Càn Dương Cung chủ có chút coi thường, không có ra tay toàn lực, nhưng Tiêu Vũ thực lực, cũng quá mạnh mẻ? Hắn thật đột phá thất bại sao?"

Mỗi một đại cổ tộc vương giả, thời khắc này đều là khiếp sợ không thôi.

Một cái tát quăng bay đi một Thiên Vương? Đây là cái gì thực lực!

Mặc dù, Tiêu Vũ thực lực thân mình thì gượng quá mức, chưa thành vương giả, nhưng ở vương giả cảnh giới bên trong đã có thể nói vô địch. Có thể tưởng tượng, dùng thực lực của hắn, nếu là phá vào Vương cảnh, đích xác có thể cùng Thiên Vương nhân vật có lực đánh một trận.

Nhưng bây giờ, tình cảnh này cảnh tượng, cũng không khỏi quá chấn động lòng người!

“Bốp!”

Càn Dương Cung chủ rốt cuộc chính là Thiên Vương nhân vật, không có chết đi dễ dàng như thế, ở đụng ngã vài toà núi lớn sau, bay trở về, sắc mặt âm trầm vạn phần.

“Xảy ra chuyện gì?” Mấy vị khác cung chủ đều là có chút nghi ngờ không thôi, Tiêu Vũ hẳn là đột phá thất bại, nhưng vì cái gì lại có thực lực như vậy?

“Bất cẩn rồi!” Càn Dương Cung chủ sắc mặt âm trầm, nói: “Hắn mặc dù mạng nguyên bị hao tổn, hẳn là đột phá thất bại, nhưng thực lực, tựa hồ so với trước kia mạnh rất nhiều!”

“Không có thể đột phá, còn có thể tăng cường thực lực?” Mấy vị khác cung chủ biến sắc, cảm thấy không rõ.

Lẽ ra Tiêu Vũ nếu như không thể phá vào Vương cảnh, thực lực liền không nên lại có tăng trưởng mới đúng.

Chẳng lẽ nói bọn họ đã đoán sai? Tiêu Vũ đã đột phá Vương cảnh?

Nhưng nếu như hắn thành công đột phá, mạng nguyên như thế nào lại bị hao tổn?

“Người này từ trước đến giờ vô cùng Yêu, mặc dù mạng nguyên bị hao tổn, nhưng nói không chừng thật có điều đột phá!” Thiên Thương Cung chủ trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói.

“Ngươi nói, mạng hắn nguyên mặc dù tốn, nhưng cũng đột phá thành công?” Mấy vị cung chủ một lần nữa biến sắc.

Dùng Tiêu Vũ thực lực, nếu thật đột phá thành công, là bọn họ thân là Thiên Vương, cũng phải kiêng kỵ.

“Bây giờ còn không cách nào khẳng định, bất quá hắn bây giờ rốt cuộc thực lực ra sao, thử một lần sẽ biết!” Thiên Thương Cung chủ trầm giọng nói xong, sau đó đi về phía trước.

Có Càn Dương Cung chủ dẫm vào vết xe đổ sau, Thiên Thương Cung chủ chút nào cũng không dám khinh thường, đi tới trước sau, trực tiếp sử dụng vạn vật đỉnh!

“Đỉnh trấn vạn vật!” Quát khẽ một tiếng, Thiên Thương Cung chủ huy động đỉnh này, tế lên trời cao.

Nhất thời, vạn vật đỉnh ầm ầm thành lớn, lớn như là một ngọn núi cao, miệng đỉnh hướng phía dưới, hướng về Tiêu Vũ trấn áp xuống, trực tiếp đem Tiêu Vũ bắt lại vào trong đỉnh.

“Đỉnh này có thể dung vạn vật, cũng có thể luyện hóa vạn vật, ta đến thử xem, có thể không đưa hắn trực tiếp luyện hóa!” Thiên Thương Cung chủ sắc mặt cũng lộ ra nặng nề, bởi vì bây giờ Tiêu Vũ thập phần quỷ dị, hắn đồng dạng cũng không cách nào nhìn thấu.

“Ầm!”

Ở Thiên Thương Cung chủ dưới sự thúc giục, vạn vật đỉnh lộ ra một luồng nặng nề khí tức, chấn động bát phương, làm cho thế lực khắp nơi vương giả, đều bị chấn động đến mức lui về phía sau.

“Thiên Thương Cung chủ yếu trực tiếp luyện hóa Tiêu Vũ?”

“Này chính là Thiên Vương nhân vật binh khí, Tiêu Vũ bị trấn ở trong đó, hơn nửa nguy hiểm!”

Mọi người dồn dập biến sắc, bây giờ thế gian, một cái vương đạo khí, liền có được thập phần uy lực khủng bố, một đòn có thể diệt non sông.

Thiên Vương nhân vật binh khí, có thể tưởng tượng, uy lực sẽ khủng bố đến mức nào.

“Keng!”

Đột nhiên, một tiếng rung mạnh, vạn vật đỉnh chấn động, tựa hồ trong đỉnh nhận lấy một loại nào đó kinh khủng xung kích.

Thiên Thương Cung chủ sắc mặt, nhất thời biến đổi, trên trán có vài giọt mồ hôi lạnh xuất hiện.

“Keng!”

Vừa là một tiếng, như núi lớn vạn vật đỉnh, giờ phút này càng không dứt chấn động.

Xem ra, liền giống với có người đem một con mãnh thú vây ở trong lồng, nhưng trong lồng mãnh thú lại không ngừng đối với lồng sắt tiến hành xông tới, hơn nữa tựa như lúc nào cũng sẽ theo trong lồng lao ra.

“Keng!”

Cuối cùng một tiếng, vạn vật đỉnh bay lên cao cao, đúng là bị trong đỉnh Tiêu Vũ đánh cho bay lên trời cao.

“Phụp!”

Vạn vật đỉnh bị đánh bay, cũng ngay tiếp theo để Thiên Thương Cung chủ sắc mặt trắng nhợt, bóng người lay động.

“Người này dù cho không có đột phá, bây giờ sức chiến đấu, chỉ sợ cũng đã không kém gì Thiên Vương cảnh giới!” Thiên Thương Cung chủ đầy mặt nặng nề, mang theo vạn phần phức tạp.

“Cái gì?” Mấy vị cung chủ, đều là chấn động mạnh.

Vạn vật đỉnh bị đánh bay, Tiêu Vũ bóng người lại xuất hiện, hắn lúc này, vết máu ở khóe miệng tựa hồ vừa nhiều hơn một chút.

“Ta nhất định phải phải rời đi nơi này, Thiên Ngữ ngày cưới, chỉ còn lại có một ngày!”

Thời khắc này Tiêu Vũ, trong nội tâm lại là không bằng ở mặt ngoài bình tĩnh như vậy.

Giống như mấy vị cung chủ nhìn thấy, hắn lần này mạnh mẽ xung kích vương giả, dẫn ngày tới trừng phạt, rốt cuộc còn là xảy ra vấn đề lớn!

Trong cơ thể hắn hắc khí, cũng chính là sức mạnh nguyền rủa, khi hắn phá vỡ Vương cảnh hàng rào, đi vào Vương cảnh trong giây lát này, rốt cục vẫn là không còn bình tĩnh nữa, náo động.

Ở bốn loại trời phạt lực lượng ở ngoài, lại xuất hiện một loại khác lực lượng vô hình.

Ở Tiêu Vũ triệt để phá tan vương giả hàng rào trong nháy mắt đó, cái kia một luồng lực lượng vô hình giáng lâm, trực tiếp hướng về phía mệnh của hắn nguyên mà đi.

Bất diệt âm dương trải qua, mặc dù thần kỳ, giúp hắn đối kháng ở bốn loại trời phạt lực lượng, nhưng cuối cùng, lại không thể đối kháng cuối cùng xuất hiện cái chủng loại kia lực vô hình.

Bởi vậy, mệnh của hắn nguyên mặc dù chưa phá, nhưng mà, lại là nhận lấy không thể khôi phục trọng thương, dẫn đến sinh mệnh lực của hắn đang nhanh chóng xói mòn, trong nháy mắt giống như đã tiêu hao hết hết thảy sống lâu, lập tức đầu bạc.

“Mạng nguyên bị hao tổn, đây là Thành Vương giá cả gì?” Tiêu Vũ trong lòng có chút cay đắng.

Hắn thành công đột phá Vương cảnh, lại là mạng nguyên bị hao tổn, tuy là Thành Vương, nhưng cũng như là mấy vị cung chủ đoán trước bình thường, sinh mệnh không nhiều.

Cũng bởi vì hắn mạng nguyên bị hao tổn, Thiên đạo lực lượng tựa hồ cảm giác được tính mạng hắn không nhiều, cho nên tứ kiếp lực lượng mới có thể tản đi, nếu không trời phạt có lẽ còn sẽ không dễ dàng như vậy kết thúc!

Hắn dùng thân thể Thành Vương, đột phá trong giây lát này, thân thể lộ ra vô cùng sinh cơ, chấn động vòm trời, thế nhưng, tựa hồ cũng là bởi vì hắn phật Thiên đạo ý chí, mạng nguyên bị hao tổn!

“Dù cho sinh mạng ta không nhiều, cũng nhất định phải trước ở Thiên Ngữ ngày cưới trước khi, trở lại Đạo Thần Cung tầng thứ chín!” Tiêu Vũ trong lòng kiên quyết.

Nhưng mà, theo thần phủ bên trong lao ra, hắn gặp phải, lại là bảy vị Thiên Vương nhân vật ngăn cản!

“Bốp!”

Mặc dù Tiêu Vũ bây giờ đã chính thức đột phá Thành Vương, nhưng trước mặt hắn, nhưng có bảy đại Thiên Vương!

Khi hắn còn đang suy tư nên làm sao phá vòng vây trong khi, một vị khác Thiên Vương ra tay rồi, đó là Hỗn Nguyên cung chủ.

“Cút!”

Tiêu Vũ gầm lên, đấm ra một quyền.

Hắn hôm nay, thân thể Thành Vương, trước đó chưa từng có, sức chiến đấu đã đạt được một doạ người mức độ.

Ở trên người hắn, bảy loại đạo văn phát sáng, đấm ra một quyền, một lần nữa đem Hỗn Nguyên cung chủ cho đánh bay, thân thể lực lượng càng hơn Thiên Vương khí!

“Phụp!”

Nhưng mà, sau một quyền này, Tiêu Vũ bên mép, lại là lại có máu tươi chảy xuống.

“Ta biết rồi!” Đột nhiên, 7 đại cung chủ bên trong Càn Dương Cung chủ chấn động mạnh, nói: “Thực lực bây giờ của hắn mặc dù đã ở có thể so với Thiên Vương, nhưng mạng nguyên bị hao tổn, hắn không cách nào liên tục ra tay, mỗi một lần ra tay, đều giống như đang tiêu hao hắn còn thừa không nhiều sinh mệnh!”

Cái khác cung chủ nghe vậy, đều là vẻ mặt chấn động.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 748: Trở Về

Đọc trên điện thoại

“Thực lực bây giờ của hắn, chỉ sợ khả năng so ra mà vượt Cố Trường Phong cái người điên kia!”

“Không sao, chỉ cần chúng ta bảy người thay phiên ra tay, dù cho sẽ chịu đựng ít ỏi đau đớn, cũng không trở thành gặp nguy hiểm, nhưng hắn lại khác biệt, mỗi lần ra tay, đều sẽ để hắn còn thừa không nhiều sống lâu lại giảm một phần!”

Bảy vị cung chủ, tựa hồ tìm tới có thể chém giết Tiêu Vũ phương pháp, liên tiếp tiến lên, thay phiên ra tay.

Thuyền khoa Quỷ thuyền xem kỹ từ tháng tình bí địa

Bọn họ đã nhìn ra, Tiêu Vũ thực lực bây giờ tuy mạnh, nhưng không dám tùy ý ra tay, bởi vì mỗi lần ra tay, đều sẽ để hắn chết nhanh hơn!

“Đê tiện! Bảy cái Thiên Vương nhân vật, lại dùng như vậy thủ đoạn hèn hạ!”

“Một chọi một bọn họ ai cũng không phải Tiêu Vũ đối thủ, có thể Tiêu Vũ thực lực bây giờ, bọn họ không có người nào thật sự dám cùng Tiêu Vũ liều!”

“Bọn họ là muốn như vậy không dứt tiêu hao Tiêu Vũ sinh mệnh gì?”

Mỗi một thế lực vương giả, cũng không phải tất cả đều căm thù Tiêu Vũ, nhìn thấy bảy đại Thiên Vương như thế thay phiên ra tay, muốn cho Tiêu Vũ còn thừa không nhiều sống lâu bị thần tốc tiêu hao, đều là cảm giác thái quá vô liêm sỉ.

7 đại cung chủ vốn có thể cùng ra tay, hợp bảy người lực lượng đem Tiêu Vũ chém giết.

Thế nhưng, bây giờ Tiêu Vũ thực lực đã vượt xa quá khứ, nếu là bảy người đồng thời ra tay, làm cho Tiêu Vũ liều mạng, nói không chừng sẽ đâm chết kéo lên bọn họ một người trong đó chịu tội thay.

Bảy người đều là thành tinh nhân vật, lúc này khả năng như vậy dây dưa đến chết Tiêu Vũ, tự nhiên là không muốn mạo hiểm, đem Tiêu Vũ bức bách.

“Ầm!”

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ đã không biết là lần thứ mấy ra tay, vết máu ở khóe miệng cũng càng ngày càng nhiều.

Này nguyên nhân là mạng nguyên tổn thương, dù cho là bất diệt âm dương trải qua, cũng không cách nào khôi phục!

“Còn không chết gì?”

Thuyền kẻ thù khoa không khốc thuyền xem kỹ tiếp cô hiện ra bóng cô

“Tiếp tục như vậy, ta nhanh không chịu nổi!”

Bảy đại ý đồ của cung chủ mặc dù đạt đến, nhưng trong quá trình này, bọn họ cũng là khổ không thể tả, mỗi người ra tay thời gian, đều sẽ bị Tiêu Vũ gây thương tích.

Chốc lát hạ xuống, bảy người thương thế trên người cũng đã không nhẹ.

Tiêu Vũ thực lực hôm nay, dĩ nhiên như là lúc trước Chiến Thần Cung Cố Trường Phong giống nhau, khiến tất cả mọi người bọn họ đều cảm thấy kiêng kỵ, nếu là một đối một, bọn họ ai cũng không phải bây giờ Tiêu Vũ đối thủ!

Tiêu Vũ bên này, tình huống đồng dạng không thể lạc quan, hắn hiện tại không cách nào liên tục ra tay, sẽ tăng thêm mạng nguyên tổn thương, chỉ có thể bị động chịu đòn.

“Đạp tinh bước, cũng bởi vì ta bây giờ trạng thái không cách nào sử dụng, ta bây giờ mỗi lần ra tay, đều sẽ để mạng nguyên tổn thương càng nghiêm trọng, đạp tinh bước cấp độ kia cấp bậc bộ pháp, nói không chừng sẽ làm mạng nguyên trực tiếp tan vỡ!”

Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, giờ phút này đối mặt bảy đại Thiên Vương ngăn cản, hắn tựa hồ đã là không có khả năng rời đi.

Nếu là hắn mạng nguyên không tổn hao gì, giờ phút này chỉ sợ mặc dù có bảy vị cung chủ tướng chặn lại, cũng không khả năng ngăn được hắn!

Địch kẻ thù xa không Quỷ sau bóng tiếp hàng tháng chỗ khoa

Hắn hận!

Hận này thiên đạo đối với hắn quá tàn khốc, hận trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa, để hắn đột phá Thành Vương, rồi lại hủy mạng hắn nguyên!

Kết xa kẻ thù kẻ thù Quỷ kết học từ dương khốc vâng thuật

Hận!

Lam Thiên Ngữ ngày cưới sắp tới, này bảy vị cung chủ lại là vài lần ngăn cản, biết rõ hắn đã sinh mệnh không nhiều, vẫn như cũ không chịu buông hắn rời đi!

"Ta đồ nhi ngoan a, ngươi quả nhiên là làm được tuyệt a, để lại bực này nguyền rủa,

Muốn gãy ta hết thảy đường, tốt, thật sự là quá tốt!"

Tiêu Vũ đột nhiên cất tiếng cười to, tiếng cười chấn động bát phương, thật lâu không dứt.

Thuyền kẻ thù không độc tôn xem kỹ từ lạnh vâng xem kỹ cực kỳ

Sau đó, hắn lạnh lùng nhìn phía bảy vị cung chủ, "các ngươi đã không nên ép chết ta, hôm nay ta coi như chết ở chỗ này, cũng phải tiêu diệt các ngươi mấy cái này lão già!"

Thuyền kẻ thù không độc tôn xem kỹ từ lạnh vâng xem kỹ cực kỳ ngay ở Tiêu Vũ muốn liều chết một trận chiến thời gian, một du dương tiếng đàn, đột nhiên vang lên.

Bảy vị cung chủ cả kinh, lập tức lùi về sau.

Tiêu Vũ thực lực bây giờ, nếu thật không kiêng dè nữa tổn thương mạng nguyên, ra tay toàn lực, bọn họ căn bản không ai có thể cùng Tiêu Vũ chống lại.

"Keng!"

Ngay ở Tiêu Vũ muốn liều chết một trận chiến thời gian, một du dương tiếng đàn, đột nhiên vang lên.

Tiêu Vũ chấn động, sững sờ tại chỗ, lẩm bẩm nói: "Thiên Ngữ? Là của nàng gì?"

Mọi người ở đây, cũng cùng nhau ngây ngẩn cả người, kể cả cái kia bảy vị cung chủ, nhất thời đều không phân biệt được tiếng đàn truyền đến phương hướng.

Có điều, bọn họ rốt cuộc là Đạo Thần Cung người, biết đế nữ tài đánh đàn, lúc này dồn dập vẻ mặt lẫm liệt.

“Ngày mai, chính là đế nữ cưới thời kỳ, ngươi có phải tại dạng này tháng ngày, đều không dự định xuất hiện gì?”

Một thanh âm vang lên, Tiêu Vũ vừa nghe, liền biết là trước khi tên kia cô gái che mặt.

Hắn sững sờ một chút, sau đó lộ ra nụ cười khổ sở, hắn lại làm sao không muốn trở về? Nhưng mà, bây giờ trạng thái, muốn theo bảy vị Thiên Vương trong tay thoát thân? Khó!

“Ngươi…… chẳng lẽ muốn cho đế nữ thất vọng, đối với kỳ vọng của ngươi thất bại gì?” Cô gái kia âm thanh, tựa hồ là có chút phẫn nộ.

Tiêu Vũ yên lặng một hồi, có nỗi khổ khó nói, chậm chạp không có mở miệng.

Nếu có thể rời đi? Hắn há lại sẽ đồng ý ở đây lãng phí thời gian? Dù sao thời gian, cũng chỉ còn sót lại một ngày!

“Tiêu Huynh, nguyên lai ngươi ở đây!”

Đột nhiên, vừa là một thanh âm xuất hiện, âm thanh này, nhất thời để Tiêu Vũ cả người rung mạnh.

Tề Phong!

Hắn không từ khi nơi nào xuất hiện, đang hướng về Tiêu Vũ đi tới.

“Làm sao là hắn?”

Bảy vị cung chủ biến sắc, đối với Tề Phong, bọn họ đều có sâu sắc kiêng kỵ.

“Tiêu Huynh, ngươi bị thương?” Tề Phong đi tới Tiêu Vũ trước người, nhìn thấy Tiêu Vũ bị thương, nhất thời lộ ra quan tâm vẻ.

Tiêu Vũ phức tạp nhìn Tề Phong một chút, cũng không biết hắn giờ phút này tiến lại, là vô tình hay là cố ý.

Kết kẻ thù kẻ thù mới tôn học từ lạnh cô mới khắc

Tóm lại, bây giờ bảy vị cung chủ đối với Tề Phong kiêng kỵ sâu đậm, hắn cắn răng một cái, lấy ra huyễn thiên thần dực, phóng lên cao, bay về phía Thánh Thành phương hướng.

Mấy vị cung chủ vẻ mặt một trận biến ảo, cuối cùng vẫn là không có lựa chọn đuổi tiếp.

“Thôi, mạng hắn nguyên bị hao tổn, ngược lại đã không sống lâu, dù cho hôm nay buông tha, hắn cũng sống không nổi!”

“Chúng ta bây giờ đều đã bị thương, cái này gọi hắn là Tiêu Huynh người sâu không lường được, nếu giúp Tiêu Vũ ra tay, hậu quả có thể sẽ rất nghiêm trọng.”

7 vương suy nghĩ chốc lát, cuối cùng đều quyết định, tạm thời buông tha Tiêu Vũ, ngược lại Tiêu Vũ đã không sống lâu dài.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, các thế lực lớn vương giả, lại vẫn là ở vào sâu sắc trong rung động, UU đọc sách &# 119; &# 119;w. u &# 117; &# 107;a &# 110;s &# 104; u . c &# 111; &# 109; thật lâu chưa có lấy lại tinh thần.

Sau kẻ thù khoa khốc sau xem kỹ chiến tháng từ ta tháng

Một khi Thành Vương, Tiêu Vũ một người liền có thể độc chiến 7 đại vương giả, quả thực khủng bố!

Nhưng mà, mạng hắn nguyên bị hao tổn, đã là không sống lâu dài, vừa là làm người cảm giác tiếc hận.

Nói tóm lại, sau ngày hôm đó, Tiêu Vũ đột phá Thành Vương, nhưng cũng mạng nguyên bị hao tổn tin tức, thần tốc truyền đến Thập Châu các nơi, nghe nói việc này người, có người ngạc nhiên, có người tiếc hận.

Có điều việc này, Tiêu Vũ giờ phút này lại là tất cả không quan tâm, hắn bay ở không trung, theo Hạo Châu một đường ngang mấy châu, rốt cục ở không lâu sau đó, về tới Lan Châu Thánh Thành, quay về Đạo Thần Cung.

“Bốp!”

Làm Tiêu Vũ bay vào Đạo Thần Cung tầng thứ chín, hết thảy nhìn thấy mọi người là sợ hết hồn, chỉ vì Tiêu Vũ bây giờ mái đầu bạc trắng, hoàn toàn là đã biến thành người khác.

“A?”

Thứ tầng trời ở chỗ sâu trong, Lam Đế lúc này, trong khi lật lên một quyển sách cổ, đột nhiên cảm giác được này tầng một bên trong hơn một đạo khí tức quen thuộc.

“Là hắn? Càng vào lúc này trở về?”

Nhíu nhíu mày, Lam Đế bước chân hơi động thân ảnh nhất thời ở biến mất tại chỗ, trực tiếp xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mặt.

Thuyền kẻ thù không xa tâm tình hận tiếp nguyệt học tình mới

Nhất thời, Lam Đế thấy được Tiêu Vũ cái kia một con tóc bạc, còn có trên người cái kia đã cùng trước kia hoàn toàn là cấp bậc khác nhau khí tức, tâm trạng nhất thời tràn ngập kinh ngạc.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 749: Điên Cuồng

Đọc trên điện thoại

“Ai da, đã lâu không nghe thấy đế nữ đàn tiếng, liền tu vi của ta đều trở nên tiến bộ chầm chậm.”

“Đế nữ gần nhất là thế nào? Từ khi Lam Đế chọn lựa truyền nhân, nàng sẽ không có lại bắn qua đàn.”

“Đại khái là vì ngày cưới sắp tới, cho dù là đế nữ, cũng lòng có thấp thỏm.”

“Thực sự là đáng tiếc, ta còn muốn ở đế nữ xuất giá trước khi, mượn nàng tiếng đàn lại tăng lên một vài lĩnh ngộ.”

……

Tầng thứ chín bên trong, dĩ vãng mỗi ngày đều sẽ đánh đàn đế nữ, gần đây đã không muốn đánh đàn, để hết thảy khổ sở khảo nghiệm người trẻ tuổi, đều vô cùng thất vọng.

Mặc dù Lam Đế đã chọn lựa sau cùng truyền nhân, nhưng này không được chọn truyền nhân, cũng vẫn là ở đây lưu lại, không có rời đi.

Ngoại trừ đế nữ tiếng đàn làm cho tất cả mọi người đều lưu luyến quên về ở ngoài, bọn họ còn muốn tham gia đế nữ hôn lễ.

Mặc dù không thể bị Lam Đế lựa chọn, có chút tiếc nuối, nhưng hai cái kết hợp Đại Đế hậu nhân, bất kể là ai đều muốn tạo mối quan hệ.

Huống chi, có thể được đế nữ giả, tương lai còn có rất có thể trở thành Đại Đế.

“Ngày mai chính là đế nữ cưới thời kỳ, thực sự là tiếc nuối a, có như vậy tài đánh đàn đế nữ, lại bị rất nhiều cho người khác!”

Kết xa khoa không khốc tôn xem kỹ tiếp cô khoa khốc xa

Mắt thấy ngày cưới tới gần, tầng thứ chín bên trong thông qua thử thách là đám thanh niên, đều là trong lòng phức tạp. Không thể tìm được đế nữ, còn muốn thấy đế nữ gả cho người khác, khiến cái này Thập Châu đại địa kiệt xuất nhất tuổi trẻ yêu nghiệt, trong lòng đều rất cảm giác khó chịu.

……

Một mặt khác, Lam Đế xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt sau, kinh ngạc thấy Tiêu Vũ.

“Ngươi…… lại thành vương?”

Đối với Tiêu Vũ trong cơ thể nguyền rủa, Lam Đế có chút hiểu ít nhiều. Cái nhìn của hắn cùng Đạo Thần Cung bên trong những cung chủ kia giống nhau, chính là Tiêu Vũ đời này cũng không thể Thành Vương.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ khí tức trên thân, lại đã nói rõ tất cả.

Kết xa kẻ thù khốc sau xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ quá bờ ruộng cho nên

“Tại sao!” Tiêu Vũ nhìn thấy Lam Đế, lại là kích động đến cả người phát run, nắm chặt nắm đấm, thanh âm run rẩy, nói: “Tại sao muốn lâm thời thay đổi chủ ý, sớm tuyển ra truyền nhân? Còn muốn ở như vậy trong thời gian ngắn, đưa nàng gả đi!”

Trong lòng hắn tràn ngập vô hạn sự thù hận, nếu không có Lam Đế đột nhiên thay đổi chủ ý, có lẽ hắn hôm nay trở về, có thể đuổi kịp lên!

Có thể một ngày kia, cũng đã là đế nữ đám cưới một ngày trước!

“Không có tại sao!” Lam Đế tràn ngập lạnh lùng, lạnh nhạt nói: “Bổn đế làm việc, còn không cần hướng về ngươi giao cho!”

Tiêu Vũ cắn chặt hàm răng, cảm thấy tức giận không thôi, cảm thụ nhận lấy Lam Đế lừa gạt.

“Huống chi……” Lam Đế tiếp tục lạnh nhạt nói: “Ngươi dù cho đột phá Thành Vương, mạng nguyên cũng đã bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều, dù cho Thành Vương trở về, vừa có tác dụng đâu?”

Tiêu Vũ run lên, khuôn mặt càng thêm cay đắng.

Dùng Lam Đế Đại Đế tu vi, tự nhiên là có thể một chút nhìn ra, mệnh của hắn nguyên đã tổn, sống lâu không có hơn.

“Ta muốn thấy nàng!” Cắn chặt hàm răng, Tiêu Vũ bây giờ tính mạng không nhiều, ở sống lâu hao hết trước khi, hắn tâm nguyện cuối cùng, chính là gặp lại Lam Thiên Ngữ một mặt, chấm dứt ngày xưa ước định.

“Nể tình ngươi trước đây đã đã giúp Thiên Ngữ, đã trở về, ngày mai thì cùng nhau ở hôn lễ bên trong xem lễ.” Lam Đế lắc lắc đầu, nói: “Còn thấy nàng, ngày mai hành lễ thời gian, tự nhiên có thể gặp được!”

"Ngươi biết rõ ta ra lệnh nguyên bị hao tổn,

Sinh mệnh không nhiều, có phải cả tôi trước khi chết thấy nàng một mặt, cũng không thể sao?" Tiêu Vũ nụ cười bi thảm.

Ngày mai hành lễ thời gian? Tới lúc đó, hắn dù cho gặp được Lam Thiên Ngữ thì có ích lợi gì? Hết thảy đều đã chậm!

Lam Đế càng tàn khốc như vậy, biết rõ hắn thời gian không nhiều, thế mà còn là không chịu để cho hắn đi gặp Lam Thiên Ngữ.

"Thiên Ngữ bây giờ đang một lòng đợi gả, bất luận người nào, đều không thể gặp lại." Lam Đế lạnh lùng từ chối, chút nào không có dao động ý tứ.

"Ha!" Tiêu Vũ đã nhìn ra, Đại Đế vô tình, dù cho hắn đã sắp chết, cũng căn bản không chịu tác thành.

Trong lòng hắn phẫn nộ, lúc này không để ý Lam Đế, trực tiếp phóng lên cao, vận chuyển Thần lực, ở trong hư không lên tiếng la lên: "Thiên Ngữ, là ta! Ta là Tiêu Vũ, ta đến thực hiện lúc trước ước định! Ta không có quên, vẫn chưa quên! Ngươi ở đâu?"

Hắn bây giờ vạn vương, la lên bên trong tiếng vang chín tầng trời, truyền tới bên trong vùng không gian này các góc.

"Là Tiêu Vũ?"

"Hắn lại đã trở lại!"

Tầng thứ chín bên trong, hết thảy nghe được cái này âm thanh thế hệ trẻ tuổi, tất cả giật mình.

Tới bây giờ, bọn họ đã thông qua mỗi loại thế lực người, biết Tiêu Vũ Thành Vương trở về, chỉ tiếc, tính mạng của hắn, cũng đã không nhiều lắm.

“Làm càn!”

Lam Đế gầm lên, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại dám ở trước mặt hắn như thế.

“Thiên Ngữ, ngươi ở đâu? Là ta! Ngươi tại sao không trả lời ta? Ngươi đã quên ước định ban đầu sao?”

Bá một tiếng, Tiêu Vũ liều lĩnh, triển khai cực nhanh, nhằm phía tầng thứ chín ở chỗ sâu trong, muốn tìm Lam Thiên Ngữ, như là điên như điên.

Hết thảy người trẻ tuổi thấy tình cảnh này, đều cảm giác Tiêu Vũ người điên tên danh phù kỳ thực, lại dám đảm nhận : dám ngay ở Lam Đế mặt làm càn.

“Ngươi muốn chết!”

Lam Đế gầm lên. Tiêu Vũ tốc độ nhanh hơn nữa, cũng không khả năng nhanh qua đại đế nhân vật.

Chỉ thấy Lam Đế đưa tay, hắn liền bị một luồng lực vô hình giam lại, đứng yên tại chỗ không thể động đậy, âm thanh cũng không cách nào lại truyền ra.

Mạnh mẽ vận chuyển vương giả lực lượng, hắn giờ phút này, bên mép vừa là chảy xuống máu tươi, tràn đầy phẫn nộ nhìn về phía Lam Đế.

“Ta đối với ngươi đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, nếu không có xem ở ngươi đã giúp Thiên Ngữ mức, hôm nay Bổn đế nhất định chém ngươi!”

Lam Đế lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, sau đó đưa tay ở Tiêu Vũ trên người điểm mấy cái, Tiêu Vũ hết thảy Thần lực, nhất thời đều bị phong thư, bị trở thành một phàm nhân.

Tiếp theo, Lam Đế lạnh lùng quát: “Người đâu! Đưa hắn cho ta nhốt lại, đợi cho ngày mai hôn lễ kết thúc, lại tha cho hắn!”

Hắn cho nên ngay cả hôn lễ đều không dự định để Tiêu Vũ tham gia, sợ hãi to gan lớn mật Tiêu Vũ ở hôn lễ bên trong quấy rối.

Rất nhanh, có người làm xuất hiện, đem Tiêu Vũ mang đi. Bây giờ Tiêu Vũ tu vi bị phong, mạng nguyên bị hao tổn bên dưới, thực lực bây giờ của hắn, liền người phàm cũng không bằng, không chút nào năng lực phản kháng.

“Thiên Ngữ, là ta! Ta biết ngươi nghe thấy, &# 85 ngươi tại sao không trả lời ta, có phải ngươi đến bây giờ đều còn không chịu cùng ta quen biết nhau gì?”

“Ta đến rồi, ta vẫn chưa quên ngày xưa ước định, ngươi vì sao không muốn gặp ta?”

Tiêu Vũ phẫn nộ la lên, chỉ là bây giờ, tu vi bị phong, tiếng kêu gào của hắn mặc dù kiệt kêu lên bên trong, nhưng căn bản truyền không xa lắm.

Thuyền xa xa khoa tình thuyền hận tiếp dương cô lạnh lông chim

Thuyền xa xa khoa tình thuyền hận tiếp dương cô lạnh lông chim “Ai, ngày xưa danh chấn Thập Châu thiên tài, càng rơi vào không chịu được như thế!”

“Ồn ào!” Lam Đế nhíu mày, xa xa một chỉ điểm tới.

Một ánh hào quang bắn trúng Tiêu Vũ, nhất thời, Tiêu Vũ liền âm thanh đều không phát ra được, bị Lam Đế người làm mang đi.

“Ai da, ngày xưa danh chấn Thập Châu thiên tài, càng rơi vào không chịu được như thế!”

“Hắn và đế nữ quan hệ, tựa hồ không giống chúng ta trong tưởng tượng đơn giản như vậy!”

“Ha ha, mặc dù người người cũng nghĩ ra được đế nữ, nhưng hắn cũng không cần như thế nào điên cuồng a?”

“Đáng tiếc, cái này Tiêu Vũ cũng được cho nhân vật có tiếng tăm, bây giờ lại rơi vào mạng nguyên bị hao tổn kết cục, còn có thể để một cô gái điên cuồng như thế!”

Này con cái vua chúa cùng một đám thiên kiêu, đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, có người cân nhắc, có người xem thường, càng có người lộ ra thần sắc trào phúng.

Chỉ có điều, trước đây Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ hay là nhân vật, nhưng bây giờ sinh mệnh không nhiều, ở những người này xem ra, cũng chỉ một cái chờ chết giun dế thôi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 750: Ngày Vui

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tầng thứ chín, mọi người đối với Tiêu Vũ điên cuồng, có bất đồng riêng thái độ, nhưng cũng không có thái quá chú ý.

Bởi vì bây giờ, Tiêu Vũ ở trong mắt bọn họ, chỉ là một chết nhanh người thôi, không ai ở trên người hắn lãng phí tinh lực.

Tầng thứ chín, rất nhanh vừa khôi phục yên tĩnh.

……

U tĩnh nhà nhỏ, trong viện đơn giản phòng nhỏ.

Lam Thiên Ngữ trước người bày đặt một tấm đàn cổ, nàng giờ phút này đang khinh đánh đàn thân thể, trong tay cầm một cái khăn tay, ở trên đàn lau sạch nhè nhẹ.

Mặc dù ngày cưới đã gần đến, ngày mai tiến đến gần, nhưng nàng nhưng thật giống như một người ngoài cuộc, phảng phất không có nửa điểm cảm giác.

“Thiên Ngữ, là ta! Ngươi ở đâu?”

Đột nhiên, tầng thứ chín bên trong vang lên một tiếng phẫn nộ hò hét, giống như sấm sét nổ vang, cũng làm cho Lam Thiên Ngữ bình tĩnh nội tâm, đột nhiên run lên.

Nàng vội vàng quay đầu lại, nhìn phía phương xa, mặc dù cũng không có nhìn thấy la lên người, lại phảng phất thấy được hắn là ở chỗ đó.

“Là hắn! Hắn đã trở lại!”

Ngơ ngác mà nhìn cái kia thanh âm truyền tới phương hướng, Lam Thiên Ngữ giờ phút này, giống như mất hồn bình thường, một đôi con mắt, cũng biến thành tràn ngập phức tạp.

“Làm càn!”

Lam Đế thanh âm truyền tới, ngay sau đó, cái kia tiếng reo hò rất nhanh sẽ an tĩnh đi xuống.

Lam Thiên Ngữ biết, đây là Lam Đế ra tay rồi, nàng ngây ngô ngồi yên, qua rất lâu, đều không nữa âm thanh vang lên.

Một đôi đẹp như đầy sao trong con ngươi lộ ra các loại phức tạp tâm tình, Lam Thiên Ngữ cuối cùng, như là làm ra quyết định gì, đột nhiên đứng dậy, đi vào trong phòng, một lát sau, theo trong phòng lộ ra một cái hộp.

Hộp mở ra, bên trong là khác một tấm đàn cổ, chỉ là thoạt nhìn, này đàn đã phi thường trừ cũ, đàn trên khuôn mặt, thậm chí còn có vài vết rách.

Lam Thiên Ngữ lấy ra này đàn, vừa là ở nơi đó, lau sạch nhè nhẹ lên, trong mắt tựa hồ tràn đầy coi trọng.

“Tiểu thư, bên ngoài……”

Tên là Tuyết Nhi nha hoàn vội vàng xuất hiện, tựa hồ là muốn bên ngoài chuyện phát sinh báo cho Lam Thiên Ngữ, nhưng nhìn thấy Lam Thiên Ngữ trước người đàn cổ, lời nói lập tức dừng.

“Tiểu thư, ngươi làm sao……”

Tuyết Nhi muốn nói lại thôi. Nàng từ nhỏ đi theo Lam Thiên

Ngữ bên cạnh, biết rõ này cái đàn cổ, là Lam Thiên Ngữ mẫu thân lưu lại.

Từ nhỏ, Lam Thiên Ngữ liền ở mẫu thân nàng tiếng đàn bên trong lớn lên, nhưng mẹ đã qua đời, này cái đàn cổ, cũng được Lam Thiên Ngữ coi trọng nhất gì đó.

Cũng bởi vì coi trọng, Lam Thiên Ngữ bình thường đều là đem này đàn phong lên, theo sẽ không dễ dàng biểu diễn, như là chỉ lo tổn hại.

Có thể hôm nay, nàng lại lấy ra này đàn.

“Chuyện bên ngoài, ta đã biết.” Lam Thiên Ngữ quay đầu, đối với Tuyết Nhi lộ ra vẻ tươi cười, hoàn toàn không có loại kia đại tiểu thư cảm giác.

“Cái kia Tiêu Vũ……” Tuyết Nhi mở miệng, lại tựa hồ như có điều kiêng kỵ, không dám nhiều lời.

“Ta biết.” Lam Thiên Ngữ một bên xoa đàn, vừa nói: “Ta biết, Tiêu công tử để làm rất nhiều, hắn điên cuồng xung kích Vương cảnh, bởi vậy đã bị trong cung cung chủ đối với hắn ngăn cản đuổi giết, thậm chí mạng hắn nguyên bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều, tất cả những thứ này, đều là vì ta!”

Nàng tựa hồ đối với Tiêu Vũ gần đây làm tất cả, đều hết sức rõ ràng, việc này nói đến, càng tràn ngập bình tĩnh, trong con ngươi như là cảm động, hoặc như là thỏa mãn, khó có thể nói rõ.

Kể cả cùng Lam Thiên Ngữ cùng lớn lên Tuyết Nhi, lúc này cũng có chút xem không hiểu Lam Thiên Ngữ tâm tư.

Nàng biết rõ Lam Thiên Ngữ đối với Tiêu Vũ tâm ý, bây giờ nàng ngày mai muốn gả cho người khác, mà Tiêu Vũ cũng vì hắn xông qua này tầng thứ chín, nàng lại là bình tĩnh như vậy, thật sự quá qua khác thường.

Hơn nữa, trước đây mỗi ngày đều sẽ đánh đàn Lam Thiên Ngữ, gần nhất cũng bắt đầu không muốn biểu diễn, loại biến hóa này, Tuyết Nhi đều thấy ở trong mắt, lại là không biết là, Lam Thiên Ngữ rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

“Ngày mai hôn lễ bên trên, ngươi đem này đàn mang tốt.”

Hồi lâu sau, Lam Thiên Ngữ lau sạch đàn cổ, nhẹ nhàng vỗ về, đối với Tuyết Nhi nói rằng.

“Nấc…… là!” Tuyết Nhi sửng sốt, Lam Thiên Ngữ ngày mai lập gia đình, lại phải dẫn này cây đàn làm cái gì?

Nàng nghi ngờ trong lòng, nhưng cũng là không dám hỏi dò, chỉ là gật đầu.

Xong xuôi tất cả, Lam Thiên Ngữ liền lại trở về trong phòng. Tuyết Nhi đem đàn thu cẩn thận, nhìn trong phòng, vừa nhìn trước khi Tiêu Vũ vị trí, vẻ mặt có chút phức tạp.

……

Một gian phòng nhỏ, Tiêu Vũ liền bị nhốt ở nơi này.

Tu vi bị phong, hắn liền người phàm cũng không bằng, như vậy một gian nho nhỏ gian nhà, liền đưa hắn triệt để khốn trụ.

“Không muốn ta thanh danh một đời, vô địch một đời, cuối cùng, càng còn là bại bởi Thiên đạo nguyền rủa, ngay cả mình người quan tâm nhất, đều không thể bảo vệ!”

“Ha ha, uổng ta kiếp trước được xưng vô địch, làm Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, kỳ thực cũng chỉ đến như thế!”

“Ta thực sự là quá thất bại!”

Tiêu Vũ bị nhốt trong phòng, khi thì cười to, khi thì tĩnh tọa không nói, một phản thường xuyên trầm ổn cùng bình tĩnh.

Hắn mái đầu bạc trắng, hành động như thế, càng làm cho người nhìn ra đau lòng, chỉ đáng tiếc, bây giờ này nho nhỏ trong nhà, cũng chỉ có một mình hắn, căn bản không có ai sẽ quan tâm.

“Đáng chết nguyền rủa! Lam Đế đáng chết! Ta đáng chết!”

“Ta tại sao không tới sớm một chút tìm nàng, nếu ta sớm ngày tiến lại, có lẽ thì không có hôm nay những chuyện này!”

“Khà khà, ta tính là gì đệ nhất chí tôn, liền một gian nho nhỏ gian nhà đều có thể đem ta vây khốn! Ta cái gì cũng không làm được, chỉ có thể chờ đợi chết!”

Gặp phải tử vong, dù cho mạng nguyên bị hao tổn, Tiêu Vũ cũng chưa từng có như thế qua. Nhưng bây giờ, mắt thấy lại có một ngày chính là Lam Thiên Ngữ đám cưới thời gian, hắn lại là cái gì cũng không làm được.

Bất lực, thân là ngày xưa chí tôn, cảm giác này, đối với Tiêu Vũ tới nói là kinh khủng!

Vừa khóc vừa cười bên trong, một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Tiêu Vũ thỉnh thoảng ho khan, bên mép thỉnh thoảng liền có máu tươi tràn ra, cực kỳ suy yếu, tựa hồ lúc nào cũng có thể chết đi.

“Thiên Ngữ……”

Hắn tự lẩm bẩm, một ngày trôi qua, hôm nay, chính là Lam Thiên Ngữ cưới thời kỳ.

Dù cho bị nhốt nơi đây, Tiêu Vũ tựa hồ cũng là mơ hồ có thể cảm giác được, giờ phút này tầng thứ chín bên trong, tựa hồ tràn đầy vui mừng khí tức.

Nhưng loại này vui mừng khí, nhưng chỉ là để hắn càng thêm khó chịu.

……

Bên trong khu nhà nhỏ, bên trong cái phòng nhỏ.

Lam Thiên Ngữ khuôn mặt bình tĩnh, lẳng lặng ngồi trên trước bàn trang điểm, phía sau Tuyết Nhi, cầm trong tay cây lược gỗ, cẩn thận từng li từng tí, ở cắt tỉa nàng mái tóc dài.

Tuyết Nhi một bên cho Lam Thiên Ngữ chải đầu, lại là một bên chảy nước mắt.

Hôm nay là ngày vui, nhưng nàng lại không một chút nào vui, bởi vì nàng biết tiểu thư nhà mình phải gả người, cũng không phải trong lòng nàng người kia.

Chải xong, Tuyết Nhi từ bên cạnh, cẩn thận từng li từng tí bưng đến cái kia một cái hoa lệ đến kinh người áo cưới.

Đây là Lam Đế làm Lam Thiên Ngữ chuẩn bị áo cưới, làm đế nữ thay áo cưới, đứng thẳng trước gương, trong gương nhất thời xuất hiện một độc nhất vô nhị, dốc hết thế gian nữ tử.

“Tiểu thư, ngươi…… đẹp quá!” Tuyết Nhi ngơ ngác thấy đổi lại áo cưới Lam Thiên Ngữ, lời nói, phát ra từ phế phủ.

Quá khứ Lam Thiên Ngữ, từ trước đến giờ không thêm son phấn, hiện nay xuất giá ngày, phấn trang nhạt bôi, càng làm cho vốn là dung nhan vô song Lam Thiên Ngữ, so với ngày thường thoạt nhìn càng thêm cảm động.

Tuyết Nhi chỉ cảm thấy, thời khắc này Lam Thiên Ngữ, là chân chân chính chính, nghiêng đổ chúng sanh!

“Tiểu thư, giờ lành đã đến, nên hành lễ!”

Ngoài phòng, Cổ Thiên Xuyên cái kia thanh âm già nua vang lên, cũng cùng Tuyết Nhi giống nhau, tại đây ngày vui, thanh âm của hắn, nghe tới nhưng có vài phần cay đắng.

“Ta biết rồi.” Lam Thiên Ngữ nhàn nhạt gật đầu, trên mặt tràn ngập bình tĩnh, nói: “Tuyết Nhi, chúng ta đi thôi.”

“Vâng!” Tuyết Nhi lau một cái nước mắt, ở phía sau thay thế Lam Thiên Ngữ nâng lên áo cưới vạt áo, theo Lam Thiên Ngữ, đi lễ đường.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 751 + 5 Đế Đều Hiện!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tầng thứ chín trong lễ đường, đế nữ đám cưới, tự nhiên là đến rồi không ít nhân vật, trong đó vương giả cùng Thiên Vương nhân vật, liền có không ít.

Mặc dù là Lam Đế không muốn thái quá khoe khoang, chưa mời mọc Đế cấp nhân vật, nhưng đầy tịch tân khách, đặt ở Thập Châu cũng đều là có mặt mũi nhân vật.

“Đạo Thần Cung 9 đại cung chủ đến!”

Đột nhiên, đường ở ngoài đón khách đồng tử hô to một tiếng, nhất thời đưa tới trong nội đường mọi người dồn dập liếc mắt.

Lam Đế là Đạo Thần Cung bên trong Đại Đế, hôn lễ lại đang Đạo Thần Cung tầng thứ chín tổ chức, 9 đại cung chủ, tự nhiên là muốn đã đến chúc mừng.

Chỉ thấy, Càn Dương Cung chủ, Hỗn Nguyên cung chủ một nhóm cung chủ nhân vật cùng tiến lại. Chín đại linh trong cung ngoại trừ Cố Trường Phong chưa tới, vị kia kể cả ngày thường cái kia cực nhỏ lộ diện Huyền Vũ Cung chủ đều tới.

“Mấy cái này cung chủ nghe nói hôm qua còn ở Hạo Châu đối với Tiêu Vũ ra tay, lại cũng chạy về!”

“Huyền Vũ Cung cung chủ là nữ tử? Ta vẫn là lần đầu gặp!”

“9 đại cung chủ đều hiện, đây chính là trận chiến lớn, đáng tiếc chỉ ít đi Chiến Thần không người đến!”

Người trong sân nhìn thấy những cung chủ kia nhân vật, đều là nghị luận sôi nổi. Tân khách bên trong, cũng không phải chỉ có này khó qua khảo nghiệm người trẻ tuổi, mà là trong cung rất nhiều vương giả cùng thiên tài trẻ tuổi, đều tới không ít.

Đế nữ đám cưới, những người này đều tới chúc mừng, Lam Đế đương nhiên sẽ không đưa bọn họ đánh trả ở ngoài cửa, một ngày kia mở rộng ra tầng thứ chín, tụ tập không ít người.

“Huyền Vũ Cung đệ tử Hàn Ngưng Yên đến!”

“Nam lăng Đại Đế phái tới sứ giả, đưa lên quà tặng!”

“Tím võ Đại Đế đưa tới chúc mừng!”

Cửa đồng tử không dứt hô to, cũng đưa tới trên yến hội người từng trận hoảng sợ.

Ngày thường hiếm thấy vừa nghe Đại Đế tên gọi, một ngày kia không dứt vang lên. Khắp nơi Đại Đế mặc dù không có tự mình đã đến, nhưng có vài mọi người đưa tới quà tặng.

Dù sao, hậu nhân của bọn họ đều đã đến đã tham gia Lam Đế thử thách, mặc dù cuối cùng không được chọn, nhưng phong độ hay là muốn có.

“Dạ La Đại Đế, đã đến cho Lam Đế chúc mừng!”

Đột nhiên, trước cửa đồng tử âm thanh lại nổi lên, tất cả mọi người càng chấn động mạnh.

Có Đại Đế nhân vật tự thân tới, đã đến chúc mừng!

“Ha ha, nghe nói lam anh mừng rỡ, không mời mà tới, kính xin chớ trách!” Ở hết thảy trong khiếp sợ, một gã nam tử nhẹ nhàng mà đến, tao nhã lễ độ.

“Cha!” Trong đám người, Dạ Vô Minh rất là bất ngờ, phụ thân hắn lại tới tham gia đế nữ hôn lễ.

“Sao dám? Dạ huynh đã tiến lại, chính là khách quý, xin mời ngồi!” Lam Đế vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Đều là Đại Đế nhân vật, mặc dù bình thường đều không hiện thế, nhưng một vạn năm trước tranh đế thời gian, đều sớm quen thuộc, bực này nhân vật tiến lại, chính là Lam Đế đều không dám xem thường.

“Vậy thì tha thứ ta vô lễ.” Dạ tiên sinh phong nhã hào phóng, cười tiến lên, lại nói: “Thuốc anh, có khoẻ hay không?”

Dược đế tự nhiên cũng là sớm hiện thân, bây giờ nhìn thấy Dạ tiên sinh đi tới, cũng là đứng dậy tương nghênh tiếp.

“Thiên Thần Đại Đế đến, chuyên tới để chúc mừng Lam Đế mừng rỡ!”

Mọi người còn ở khiếp sợ, cửa trước âm thanh lại nổi lên, nhất thời vừa là kinh hãi.

Lại đây một vị Đại Đế!

“Ha ha, sớm biết Dạ huynh cũng phải đã đến chúc mừng, ta thì cùng Dạ huynh đồng hành!”

Chỉ thấy, cửa 1 người đàn ông tuổi trung niên nhanh chân mà đến, hiển lộ hết phong nhã khí,

Khí độ thập phần bất phàm.

Lam Đế cùng dược đế đối diện, đều có một loại không tốt lắm cảm giác.

Hôm nay tuy là đế nữ đám cưới, nhưng Lam Đế có thể một Đại Đế chưa từng thông báo, càng không phát qua thiệp mời. Hiện nay, không chỉ có mấy vị Đại Đế đưa tới quà tặng, thậm chí còn có hai vị Đại Đế nhân vật không mời mà tới!

Lam Đế cũng không biết này là tốt hay xấu, trong lòng chỉ là lo lắng, hôm nay hôn lễ này, đừng ra biến cố gì mới tốt.

“Thiên Thần anh đã đến rồi, cũng xin mời ngồi.” Mặc dù có chút bận tâm, nhưng đều là Đại Đế, Lam Đế còn là không thể không mời mọc Thiên Thần tiên sinh vào chỗ.

Bên này, Thiên Thần Đại Đế mới vừa cùng dược đế cùng Dạ La Đại Đế chào hỏi, trước cửa vừa là một tiếng hô to.

“U đế đến!”

Lần này, toàn bộ tầng thứ chín đều là một trận tao loạn, tất cả mọi người vô cùng không bình tĩnh.

Đại Đế nhân vật, bình thường một đều khó mà nhìn thấy, có thể hôm nay, ngoại trừ Lam Đế cùng dược đế, vừa xuất hiện ba vị Đại Đế, tổng cộng đã là có năm vị Đại Đế nhân vật đến tràng!

Bực này tình cảnh, quả thực cũng có thể xếp vào sử sách!

“U anh, ngươi cuối cùng đã tới!” Lam Đế lại tựa hồ như sớm có đoán trước, đứng dậy đón chào.

U đế tiến lại, hắn cũng là không phải làm sao lo lắng, dù cho Thiên Thần cùng Dạ La hai vị Đại Đế có mục đích gì, nhưng u đế đã đến, thì không có gì có thể lo lắng.

Bởi vì, u đế là hắn sui gia! Hơn nữa dược đế, bởi vậy, bọn họ có ba vị Đại Đế, coi như Thiên Thần cùng Dạ La thật có mưu đồ khác, cũng có thể đè ép.

“Ha ha, hôm nay có thể cùng lam anh kết làm sui gia, thực sự là việc vui.”

Trong nội đường xuất hiện một vị nam tử khôi ngô, cười lớn đi tới. Khi nhìn thấy Thiên Thần cùng Dạ La hai người, đều là ngẩn người nói: “Hả? Thiên Thần cùng Dạ La cũng tới? Là tới chúc mừng gì?”

Thiên Thần cùng Dạ La hai vị Đại Đế đối diện, trong mắt tựa hồ đều lộ ra vài phần vẻ ưu lo, nhưng cũng là đồng thời đứng dậy, cùng u đế khách sáo.

Năm vị Đại Đế tề tụ một phòng, làm cho hết thảy trình diện mọi người là vừa hoảng sợ, vừa hưng phấn.

Bực này rầm rộ, bình thường làm sao có khả năng nhìn thấy?

“Giờ lành đến!”

Đột nhiên, vừa là một tiếng hô to.

Mọi người đều là chấn động mạnh, giờ lành đã đến, vậy hôm nay người mới cũng nên xuất hiện, ở giờ lành đi thiên địa lễ nghi!

Trên thực tế, chú rể sớm ở chào hỏi khách khứa, giờ phút này xuất hiện, lại hẳn là đế nữ.

Tất cả mọi người ở mong mỏi cùng trông mong, dù sao bọn họ ở tầng thứ chín mặc dù ngây người thời gian rất lâu, nhưng không ít người còn chưa từng gặp đế nữ hình dáng, chỉ là nghe qua nàng tiếng đàn.

Không ít tuổi trẻ nhân vật, vào lúc này mỗi người thần sắc phức tạp, vừa ghen tỵ vừa là hâm mộ. &# 85

Chỉ thấy, mặc áo cưới Lam Thiên Ngữ, lượn lờ mà đến, hoa lệ áo cưới, thật dài vạt áo lau nhà, đi theo phía sau một đứa nha hoàn, ở cẩn thận theo.

Lam Thiên Ngữ dung nhan vô song, trên người càng có cùng Nguyệt Thần tựa hồ khí chất, vốn là có khuynh thế phong thái. Hiện nay nàng áo cưới gia thân, hoa lệ áo cưới mặc ở trên người nàng, càng lộ vẻ trang trọng.

“Ngày, đây là đế nữ!”

“Tốt đẹp nữ tử, nàng thực sự là trong thế tục người sao?”

“Tại sao ta cảm giác, nàng như cùng là mộng ảo bên trong nhân vật, đẹp đến mức quá không chân thực!”

Hết thảy tuổi trẻ nhân vật, đang nhìn đến mặc áo cưới Lam Thiên Ngữ lúc, cơ hồ đều hít thở không thông.

Cái gì nghiêng nước nghiêng thành, cái gì thần nữ nhân vật, vào lúc này đế nữ trước mặt, nhất định chính là cứt chó!

Lăng Tiên, nàng cũng là Đạo Thần Cung đệ tử, hơn nữa là trong cung nổi danh thần nữ, hôm nay cũng là trình diện, nhưng vào thời khắc này so sánh đế nữ, kể cả nàng đều lập tức mờ đi.

Còn nữa trong lúc đó, giống như trên trời trăng sáng, cùng trên đất phàm trần.

“Này…… chính là đế nữ?”

Một mặt khác, đều là trong cung thiên nữ Hàn Ngưng Yên, cũng là thấy đế nữ ngẩn người, thời khắc này nàng, đột nhiên cũng có chút hiểu, lẩm bẩm nói: “Ta rốt cuộc biết, vì sao hắn sẽ vì đế nữ điên cuồng như thế, rốt cuộc cũng biết, vì sao trong mắt hắn không thể chấp nhận người thứ hai! Cũng chỉ có đế nữ bực này nhân vật, tài năng xứng với hắn!”

Nói như thế, trong mắt của nàng, tràn đầy cay đắng.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 752: Xông Vào Lễ Đường

Đọc trên điện thoại

Trong lễ đường, làm đế nữ xuất hiện, tựa hồ tất cả mọi người đã quên ngôn ngữ, chỉ là ngơ ngác nhìn cái kia giống như mộng ảo bên trong đi ra nữ tử.

Này cái gì con cái vua chúa, cái gì tuổi trẻ yêu nghiệt, vào đúng lúc này tất cả đều lâm vào thất thần, lại không bình thường loại kia phong vân thiên kiêu nửa điểm kiêu ngạo cùng phong thái.

Thời điểm này, đối với hôm nay chú rể, mọi người trong lòng ghen tỵ với càng thêm hơn!

“Tiểu tử ngốc, lo lắng làm gì? Còn chưa đi đón chào!” U đế nhìn thấy con của mình ngây tại chỗ, không khỏi bất đắc dĩ.

Chỉ có điều, trong lòng hắn cũng đang cảm khái, Lam Đế lại sinh một đứa con gái như vậy, thật có nghiêng đổ chúng sanh khí chất.

“Nấc, là!”

Hôm nay chú rể, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, lúc này hướng về Lam Thiên Ngữ đi đến.

Hắn rất trẻ tuổi, hơn nữa dung nhan cũng coi như đẹp trai, thân là con cái vua chúa, thiên tư cùng thực lực, càng là điều chắc chắn, ở trẻ tuổi bên trong không kém gì bất luận người nào!

“Nương tử, cẩn thận!”

Long U tiến lên, đưa tay muốn đi nghênh đế nữ, trong miệng gọi vừa ra, hắn nhất thời cảm giác được mọi người xung quanh cái kia hầu như muốn ăn thịt người ánh mắt.

Nhưng này lại cũng làm cho Long U có này ngạo nghễ, có thể được đế nữ, đó là bản lãnh của hắn, những người này chỉ có thể ghen tỵ với!

“Long công tử, tự trọng!”

Lam Thiên Ngữ bình tĩnh trong đôi mắt, lại là đột nhiên lộ ra bao nhiêu phần lãnh ý, nói: “Ngươi và ta bây giờ còn chưa đã bái thiên địa, danh xưng này, chỉ sợ không ổn.”

Long U vươn đi ra tay, nhất thời cứng ngắc trong không trung, Lam Thiên Ngữ tựa hồ cũng không có để hắn tướng nâng đỡ dự định, thần sắc của hắn nhất thời trở nên khó coi.

Tôn kẻ thù không xa khốc sau thuật chỗ ầm ĩ quá khắc tiếp

Tôn kẻ thù không xa khốc sau thuật chỗ ầm ĩ quá khắc tiếp Lam Thiên Ngữ nói, rơi vào trong tai mọi người, để không ít người đều có chút cân nhắc.

Dưới cái nhìn của hắn, hôm nay bọn họ đám cưới, danh xưng này tự nhiên là không có gì không ổn, lại không nghĩ rằng đế nữ lại là thái độ như thế!

Lam Thiên Ngữ nói, rơi vào trong tai mọi người, để không ít người đều có chút cân nhắc.

Có điều, mọi người tựa hồ cũng có thể hiểu được, hôn sự này là Lam Đế sắp xếp, đế nữ e sợ bao nhiêu là có chút không tình nguyện.

“Thiên Ngữ, không được tùy hứng!” Lam Đế nhíu nhíu mày, nói: “Được rồi, giờ lành đã đến, không thể trì hoãn, bắt đầu hành lễ đi!”

Lam Thiên Ngữ nhìn về phía Lam Đế, trong mắt không có gì tâm tình, chỉ là bình tĩnh mà, hướng đi trong lễ đường.

Long U mặc dù cảm giác trên mặt không ánh sáng, nhưng lúc này cũng không tốt biểu hiện, lúc này cũng là tiến lên.

Lam Thiên Ngữ phía sau, nha hoàn của nàng Tuyết Nhi lại lúc đầy mặt sốt ruột, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn ra phía ngoài phương hướng, tựa hồ đang đợi cái gì.

“Tu luyện người, mặc dù không rơi thế tục phương pháp, nhưng vẫn phải tôn thiên địa, hai vị người mới tiến lên, đi trước quỳ lạy thiên địa lễ nghi!”

Hôn lễ bên trong tự có người chủ trì, đứng ở trong lễ đường, cao giọng hô quát, nói: “Đệ nhất lạy, lạy trời xanh!”

Này một thanh âm đi ra, hết thảy mọi người, đều là im ắng một mảnh, mắt cũng không chớp, thấy hai vị người mới sắp sửa hành lễ.

Sau khoa xa Quỷ kết học bờ ruộng lạnh mới phong thi

Đế nữ cùng Long U tiến lên, mới vừa phải quỳ xuống, đột nhiên, một thanh âm vang lên.

“Chậm đã!”

Mọi người, ánh mắt nhất thời cùng nhau thay đổi, nhìn phía trước cửa.

Chỉ thấy, một khuôn mặt tuổi trẻ, lại là tóc trắng phơ người trẻ tuổi, đột nhiên xuất hiện ở lễ đường bên trên.

Địch xa khoa kẻ thù tình thuyền hận tiếp lạnh quá tháng kỹ

Trên người hắn khí tức giống như người phàm, hơn nữa hành lễ bên trong, chú ý của mọi người lực đều ở đây một đôi người mới bên trên, khiến hắn tiến lại thời gian, càng không một người phát hiện.

Địch xa khoa kẻ thù tình thuyền hận tiếp lạnh quá tháng kỹ Lăng Tiên mắt lộ ánh sáng lạnh, Hàn Ngưng Yên thần sắc phức tạp, ngồi ở trong góc Ninh Công Tử, vẻ mặt cũng xuất hiện gợn sóng.

“Tiêu Vũ! Lại là hắn?”

Thuyền không khoa kẻ thù khốc địch bóng bờ ruộng ầm ĩ ngón tay dương kẻ thù

“Hắn chẳng lẽ muốn loạn hôn lễ gì? Điên rồi phải không, hôm nay đám cưới, nhưng có năm vị Đại Đế ở đây!”

“Tóc của hắn, làm sao biến thành như vậy? Hơn nữa khí tức suy yếu như vậy!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, mọi người nhất thời nổ tung. Tiêu Vũ muốn làm gì, lại kêu gào chậm, hắn chẳng lẽ muốn ở đế nữ trong hôn lễ quấy rối gì?

Lăng Tiên mắt lộ ánh sáng lạnh, Hàn Ngưng Yên thần sắc phức tạp, ngồi ở trong góc Ninh Công Tử, vẻ mặt cũng xuất hiện gợn sóng.

Ngày xưa, Ninh Công Tử trong mắt, Tiêu Vũ là hắn tranh cướp đế nữ đối thủ, nhưng hôm nay, đế nữ phải gả người khác, bọn họ ai cũng không có được.

Có thể cùng hắn bất đồng chính là, Tiêu Vũ tựa hồ cũng không tính liền như vậy thỏa hiệp.

"Rốt cuộc đã đến, hắn rốt cục vẫn là tới!" Lam Thiên Ngữ phía sau, nha hoàn Tuyết Nhi đã là kích động đến lệ rơi đầy mặt, như là so với Lam Thiên Ngữ còn muốn quan tâm.

Ngược lại là Lam Thiên Ngữ, vẫn là tràn ngập bình tĩnh, tựa hồ đã sớm dự liệu được bình thường, chỉ là trên mặt lộ ra một không người khả năng hiểu cười yếu ớt.

Long U giận dữ, hôn sự của hắn lại bị người đánh gãy, mới vừa muốn mở miệng, một bên Lam Đế, cũng đã ở trước hắn tiếng.

"Là ngươi làm?" Lúc này Lam Đế, ánh mắt nhìn phía một bên. Đó là theo Tiêu Vũ cùng nhau xuất hiện Cổ Thiên Xuyên, cũng là cùng ở bên cạnh hắn đã có ngàn năm lâu dài lão bộc!

"Là lão nô làm!" Cổ Thiên Xuyên lúc này tựa hồ cũng đã không còn nữa bình tĩnh, lão lệ tung hoành, nói: "Lão nô thấy tiểu thư từ nhỏ đến lớn, sâu sắc rõ ràng, tiểu thư trong lòng, chỉ có Tiêu công tử một người!"

"Đại Đế đối với ta có ân, ta vốn không nên vi phạm Đại Đế, nhưng ta thật sự không đành lòng tiểu thư cứ như vậy bị rất nhiều cho người khác, cho nên lão nô mới sẽ cả gan, thả ra Tiêu công tử!"

"Lão nô biết rõ vi phạm Đại Đế tâm ý, vạn chết vì tai nạn chuộc, nhưng hôm nay dù cho Đại Đế muốn lấy lão nô tính mạng, lão nô cũng tuyệt không hối hận!"

Cổ Thiên Xuyên vẻ mặt coi như là như là trở về, hắn thả ra Tiêu Vũ thời gian, liền đã làm xong dự tính xấu nhất.

Hắn cho dù chết, hôm nay cũng không có thể trơ mắt thấy Lam Thiên Ngữ cứ như vậy gả cho Long U!

"Đế nữ trong lòng chỉ có Tiêu Vũ một người? Chuyện gì thế này?”

“Nghe nói bọn họ sớm quen biết, có phải lẫn nhau trong lúc đó, đã sớm có tình nghĩa?”

“Chẳng trách Tiêu Vũ để đế nữ điên cuồng như thế, nói hắn như vậy hôm nay tiến lại, là dự định cướp lấy cưới gì?”

Đột nhiên tới tin tức, lại để trong lễ đường người sôi trào.

Thế nhân đều biết, Tiêu Vũ trước đây cùng đế nữ tựa hồ quen biết, nhưng cũng không ai biết, đế nữ càng cũng là chung tình với Tiêu Vũ, trước đây dưới cái nhìn của bọn họ, Tiêu Vũ là đế nữ điên cuồng, vậy cũng là một phương diện sự tình.

Địch kẻ thù xa Quỷ địch thuật bờ ruộng ầm ĩ không cực kỳ bóng

Nhưng bây giờ, &# 85;U đọc sách w &# 119;w. Uu &# 107;a &# 110; shu. &# 99; o m &# 32; thấy đế nữ lớn lên Cổ Thiên Xuyên đều đã nói như vậy, cái này chẳng lẽ vẫn sẽ có sai lầm gì?

Trong lễ đường, Lam Đế mặt trầm như nước, làm sao cũng không nghĩ tới, cái này đi theo chính mình ngàn năm lão bộc, càng tại đây quan trọng nhất thời khắc, vi phạm ý chí của hắn.

Hắn lạnh lùng nói: “Bổn đế chuyện làm, bằng ngươi bực này giun dế, vừa làm sao có khả năng giải thích!”

“Lão nô đích xác không rõ!” Cổ Thiên Xuyên lúc này tất cả không sợ ý, nói: “Nhưng lão nô lại biết, hôm nay đám cưới, tuyệt đối không phải tiểu thư tình nguyện, lão nô chỉ biết là, nếu hôm nay không hề làm gì, tất sẽ làm tiểu thư thương tâm một đời!”

“Ngươi này là muốn chết!” Lam Đế nổi giận, trong lúc giơ tay liền muốn ra tay.

Đại Đế vô tình, mặc dù là này đi theo hắn ngàn năm lão bộc, một khi tướng chọc giận, hắn có thể chém giết.

Thuyền xa khoa xa Quỷ địch thuật từ ầm ĩ khoa dương

“Việc đã đến nước này, ngươi coi như giết hắn, cũng vô dụng, khụ khụ……”

Tiêu Vũ lúc này, rốt cục đứng dậy. Hắn mái đầu bạc trắng, đang khi nói chuyện càng lộ vẻ suy yếu, liên tục ho khan, khóe miệng vừa là chảy ra vết máu.

Mọi người than thở, cái này ngày xưa chấn động Thập Châu yêu nghiệt nhân vật, bây giờ lại là đã biến thành dáng vẻ ấy, thật sự thê lương.

“Ngươi thân là Đại Đế, mà ta bây giờ tu vi cũng bị ngươi phong, ta bất quá là muốn gặp đế nữ một mặt, nói mấy câu mà thôi, ngươi cần gì phải khẩn trương?” Lúc này Tiêu Vũ, ngược lại như là triệt để bình tĩnh lại. Hắn một bên lau đi máu tươi bên mép, vừa nói.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 753: Nếu Có Kiếp Sau

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lam Đế khuôn mặt biến ảo, hắn luôn cảm giác Tiêu Vũ người này không đơn giản như vậy, cho nên mới không muốn nhìn thấy hắn ở trong hôn lễ xuất hiện.

Nhưng lúc này, nghe Tiêu Vũ nói rồi như vậy, đối phương chỉ là muốn cùng Lam Thiên Ngữ nói mấy câu, nếu hắn liền cái này cũng không đồng ý, không khỏi có sai lầm Đại Đế phong độ.

“Ngươi có lời gì, đợi cho hành lễ xong sau rồi nói sau!” Nhíu mày bên trong, Lam Đế cuối cùng vẫn là cự tuyệt Tiêu Vũ.

Hành lễ xong sau, Lam Thiên Ngữ liền cùng Long U kết thành phu thê, nhất thời vô luận Tiêu Vũ nói cái gì nữa, đều thay đổi không được nữa.

“Không thể, có mấy lời ta nhất định phải bây giờ nói!” Tiêu Vũ lại là thái độ kiên quyết, lúc nói chuyện một lần nữa ho ra máu.

“Ngươi nghĩ muốn chết sao?” Lam Đế trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng! Bao nhiêu lần, tên tiểu bối này, đã bao nhiêu lần xông tới với hắn, phải biết rằng, hắn nhưng là chân chính Đại Đế!

“Lam anh, có điều mấy câu nói mà thôi, ngươi cần gì phải cố ý ngăn cản?” Lúc này, bên cạnh Dạ La Đại Đế Dạ tiên sinh mở miệng.

“Đúng vậy, lam anh, thiếu niên này tên, ta cũng từng nghe qua, cũng muốn nghe xem hắn muốn nói gì.” Thiên Thần Đại Đế cũng là mở miệng nói ra.

Lam Đế nhíu mày, hai người kia, tựa hồ là đứng ở Tiêu Vũ bên này? Hắn nhìn phía dược đế, đã thấy dược đế cũng là nhíu mày, lộ vẻ không biết rõ hai người này ý đồ.

Hai vị Đại Đế mở miệng, Lam Đế trầm ngâm chốc lát, hắn cũng muốn biết hai người này ý đồ, lúc này hừ lạnh một tiếng, không tiếp tục ngăn trở.

Thấy vậy, Tiêu Vũ đi lên trước, nhìn trên người mặc áo cưới, tràn ngập bình tĩnh Lam Thiên Ngữ, tâm tình của hắn, đột nhiên cũng biến thành vô cùng bình tĩnh.

Toàn bộ lễ đường, đều yên tĩnh lại, im ắng một mảnh.

Long U mặc dù sắc mặt khó coi, nhưng Lam Đế đều không nói lời gì nữa, hắn tự nhiên cũng không tốt nói lại.

“Ta đến rồi, chưa từng quên ngày xưa ước hẹn!” Tiêu Vũ trầm mặc, thấy Lam Thiên Ngữ, hồi lâu sau, lộ ra một cái mỉm cười.

Hắn một câu nói này có chút không hiểu ra sao, thế nhưng, hắn tin tưởng, Lam Thiên Ngữ khả năng hiểu, cũng chỉ có hai người bọn họ khả năng hiểu.

“Ta biết, ngươi chưa bao giờ quên.” Lam Thiên Ngữ gật gù, vẫn là bình tĩnh như vậy, bình tĩnh có chút khác thường.

Giữa hai người, vừa là trầm mặc.

Tiêu Vũ trong lòng, nhất thời nhớ tới Nguyệt Thần, nhất thời vừa là trước mắt Lam Thiên Ngữ.

Hắn nhắm mắt lại,

Rất lâu sau đó mới một lần nữa mở, nói: “Đi theo ta đi, ta có thể trị hết ngươi, không muốn gả cho hắn!”

Nói thế nói ra, tất cả mọi người rốt cục đều không còn bình tĩnh nữa.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ muốn Lam Thiên Ngữ với hắn đi, đây chẳng phải là tương đương cướp lấy cưới?

Vẫn nhẫn nhịn Long U, giờ phút này rốt cuộc cũng bạo phát, quát lên: “Tiêu Vũ, ngươi này là muốn chết!”

Thân là con cái vua chúa, lại bị người ngay mặt cướp lấy cưới, Long U há có thể không giận?

Hắn phẫn nộ bên trong, một chưởng vỗ đến, Tiêu Vũ bây giờ tu vi bị phong, tự nhiên là không cách nào tiếp được, bị này một chưởng vỗ bay, tầng tầng ho ra máu.

“Thật là cường hãn thân thể!”

Đoàn người lại là thán phục, coi như tu vi bị phong, Tiêu Vũ thân thể như trước cường hãn, bị Long U như thế một đòn, nếu như là bình thường người phàm, sợ là trực tiếp sẽ bị đánh thành thịt nát!

“Chuyện hôm nay, là ngươi tự tìm chết!” Long U nổi giận, nhìn thấy Tiêu Vũ chưa chết, vừa là bá một tiếng tiến lên.

Nhưng mà lần này, ngồi ở trong góc Thiên Thần Đại Đế, đột nhiên trong tay một điểm, đánh ra một vệt thần quang, hạ xuống Tiêu Vũ trên người.

“Ầm!”

Long U ra tay, nhưng lần này, Tiêu Vũ lại là giơ tay, một quyền đem Long U oanh lui.

Long U rơi xuống đất thời gian, trên người bộ đồ mới phá nát, khóe miệng dính máu.

Tiêu Vũ bị phong bế tu vi, đúng là giải khai, một quyền tổn thương Long U, mặc dù này sau khi hắn vừa là ho ra máu, nhưng này thực lực cường hãn, kể cả mấy vị Đại Đế, sắc mặt đều là từ từ hơi đổi một chút.

Lam Đế cùng dược đế đồng thời nhìn về phía Thiên Thần Đại Đế, sắc mặt càng khó coi. Thiên Thần Đại Đế không mời mà tới, vừa trước sau giúp Tiêu Vũ hai lần, có phải hắn thật là vì Tiêu Vũ mà đến?

Tiêu Vũ một quyền, khiến hết thảy con cái vua chúa nhân vật dồn dập đều biến sắc.

Trong góc 7 đại cung chủ, sắc mặt cũng khá là khó coi, chỉ vì Tiêu Vũ thực lực, bọn họ sớm từng trải qua, bây giờ thấy, vẫn là cảm giác hoảng sợ.

“Thiên Thần anh, ngươi đây là ý gì?” Lam Đế nhíu mày, ngôn ngữ trở nên hơi lạnh như băng.

“Không còn ý gì khác, chỉ là nhìn thấy cùng thế hệ tranh, một phương lại bị phong bế tu vi, cảm giác thấy hơi bất công thôi.” Thiên Thần Đại Đế khẽ cười nói.

Lam Đế tự nhiên không tin, chỉ là mặc dù bất mãn, ngược lại cũng không đến mức bởi vì chút chuyện như vậy, thì thật cùng Thiên Thần Đại Đế liều mạng.

Giữa trường, Tiêu Vũ lau đi máu tươi bên mép, mái đầu bạc trắng hắn, tựa hồ cũng yếu ớt đến đứng không vững, nói lần nữa: “Thiên Ngữ, đi theo ta đi!”

Đoàn người lại yên tĩnh, đều nhìn về đế nữ, đều nghĩ biết nàng sẽ trả lời như vậy.

Chỉ thấy, Lam Thiên Ngữ lộ ra cười yếu ớt, nở nụ cười trong lúc đó, thiên địa vạn vật phảng phất đều đã im lặng thất sắc.

“Tuyết Nhi.” Nàng chưa trả lời Tiêu Vũ, chỉ là nhìn về một bên nha hoàn.

“Tiểu thư!” Tuyết Nhi tựa hồ đã sớm chuẩn bị, nâng một tấm đàn cổ, lệ rơi đầy mặt, đi tới Lam Thiên Ngữ trước người.

Tất cả mọi người vạn phần không rõ, vào lúc này, đế nữ mang tới đàn cổ, chẳng lẽ muốn ở đây biểu diễn gì? Có thể đế nữ tuy là tài đánh đàn siêu tuyệt, lúc này biểu diễn, vừa là có ý gì?

“Keng!”

Lam Thiên Ngữ lại là không để ý tới ánh mắt của mọi người, tiếp đàn sau khi, lúc này tấu lên.

Mọi người ngẩn người, đế nữ ngày gần đây đã không muốn đánh đàn, làm sao giờ phút này đám cưới trước mặt, vừa đột nhiên muốn biểu diễn?

Làm tiếng đàn lượn lờ, một đám người, càng đầy mặt mờ mịt.

Đế nữ tiếng đàn, từ trước đến giờ tràn đầy đạo ý, có thể khiến người ta ngộ đạo, có thể thời khắc này tiếng đàn, nghe tới lại là thường thường không có gì lạ, hoàn toàn không có chỗ đặc biệt.

Trong mọi người, chỉ có Ninh Công Tử một người, lộ ra dị dạng, bởi vì người ở chỗ này bên trong, chỉ có một mình hắn, nghe qua bài hát này.

Trong lễ đường, một bài bình thản tự nhiên khúc, tựa hồ thập phần dài lâu, hết thảy mọi người, giờ phút này phảng phất đều không mong muốn đánh gãy, chỉ là nghe đế nữ tiếng đàn, thấy nàng biểu diễn.

“Thùng!”

Đến lúc cuối cùng một nốt nhạc tan mất, tất cả bình tĩnh lại.

Lam Thiên Ngữ đè lại dây đàn, quay Tiêu Vũ mỉm cười, nói: “Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất. Công tử làm Thiên Ngữ làm các loại, Thiên Ngữ không cần báo đáp, mong muốn có kiếp sau, hoặc tài năng dùng đời thứ hai, báo đáp công tử ân tình.”

“Ngươi...... ngươi đang nói cái gì?” Tiêu Vũ âm thanh, đột nhiên trở nên có chút run rẩy, trong mắt cũng lộ ra vài phần sợ hãi.

Loại tâm tình này, đã không biết bao nhiêu vạn năm không có ở trên người hắn từng xuất hiện, nhưng giờ phút này, cảm thụ của hắn lại là rõ ràng như thế!

“Bốp!”

Lam Thiên Ngữ không nói, đột nhiên lấy trường kiếm ra, chém xuống một kiếm, đem trước người đàn cổ chém vì làm hai nửa.

Lam Đế lúc này, cũng là biến sắc. Hắn biết rõ đó là Lam Thiên Ngữ coi trọng nhất đàn cổ, nhưng bây giờ, nàng lại tự tay đem này đàn phá huỷ!

“Khúc này chỉ vì công tử mà tấu, trừ công tử ở ngoài, Thiên Ngữ cả thế gian lại không tri âm. Hôm nay gặp, chính là Thiên Ngữ đời này cuối cùng một khúc, từ đó sau khi, Thiên Ngữ không nữa làm đàn, từ đó hủy đàn không tấu.”

Lam Thiên Ngữ thu hồi trường kiếm trong tay, quay Tiêu Vũ nhàn nhạt mỉm cười, nói: “Tiêu công tử, nếu có kiếp sau, ân tình của ngươi, Thiên Ngữ...... kiếp sau lại báo!”

1 nói xong, khóe miệng của nàng, đột nhiên tràn ra một tia máu tươi, ở nàng cái kia cực kỳ nụ cười sáng lạng bên trong tỏa

ra, giống như thế gian kiều diễm nhất hoa.

Sau đó, Lam Thiên Ngữ mang theo mỉm cười, từ từ, từ từ, nhắm hai mắt lại.

Tác giả đông phương hành vân nói: A a a a, ta biết hôm nay kịch bản rất mấu chốt, cho nên vừa muốn thêm chương một hơi viết xong, tốt cho các ngươi không cần chờ đến khổ cực như vậy, thế nhưng, ta phát hiện chương 5 thật viết không xong! Ai da, ngày mai lại tiếp tục a, gần nhất kịch bản rất mấu chốt, trong thời gian này ta đều sẽ tận lực chương mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 754 + 9 Tầng Trời Đại Loạn

Đọc trên điện thoại

“Không!” Tiêu Vũ muốn rách cả mí mắt, thấy Lam Thiên Ngữ từ từ nhắm hai mắt lại, chỉ cảm thấy thiên địa đều vào thời khắc này sụp đổ.

Hắn giống như bị điên, xông về phía trước, muốn đi đến Lam Thiên Ngữ trước người. Nhưng mà, bá một tiếng, Lam Đế nhanh hơn hắn, 1 tay áo chém ra, nhất thời đưa hắn bỏ qua.

Chỉ thấy, Lam Đế thần tốc tới Lam Thiên Ngữ trước người, đỡ nàng sắp sửa ngã xuống bóng người, từng điều tra Lam Thiên Ngữ tình huống sau khi, sắc mặt của hắn biến đổi liên tục.

“Bốp!”

Một bên khác dược đế, cũng là thần tốc xông về phía trước, nhanh chóng ra tay, ở Lam Thiên Ngữ trên thân chỉ, sắc mặt ngưng trọng giống vậy.

Chỉ qua đi, dược đế sắc mặt thay đổi, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh.

“Thuốc anh, như thế nào?” Lam Đế lòng tràn đầy lo lắng, sốt ruột hỏi.

Dược đế lắc đầu, nói: “Nha đầu này thần hồn vốn là có vấn đề, vốn nàng là dùng một loại quái lạ bí pháp củng cố không trọn vẹn thần hồn, nhưng giờ phút này, là của nàng chính mình lựa chọn tự hủy, chỉ sợ……”

Lam Đế nghe vậy, sắc mặt thần tốc biến ảo, vội la lên: “Có phải sẽ không có biện pháp gì không? Bây giờ tìm người cùng nàng ký kết Hồn khế? Có thể không khả thi?”

“E sợ không được!” Dược đế lắc đầu, thở dài: “Nàng bây giờ chọn lựa tự hủy, vốn là không trọn vẹn thần hồn một lần nữa bị hao tổn, coi như ký kết Hồn khế, cũng đã chậm.”

“Như thế nào như thế? Như thế nào như thế?” Lam Đế giống như nhận lấy to lớn đả kích, lẩm bẩm nói: “Ta lựa chọn truyền nhân, đưa nàng mau chóng lập gia đình, hết thảy đều là để cho nàng kéo dài tính mạng, bây giờ lại tại sao sẽ là như vậy kết quả?”

Dù cho thân là Đại Đế, Lam Đế lúc này cũng có chút khó có thể tiếp thu. Hắn làm tất cả, cũng là vì cho Lam Thiên Ngữ kéo dài tính mạng, có thể quay đầu lại, Lam Thiên Ngữ lại là chính mình lựa chọn tự hủy!

“Ngươi bây giờ hài lòng?” Đột nhiên, Lam Đế quay đầu, nhìn về phía Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Nếu không có ngươi xuất hiện, nàng làm sao có khả năng lựa chọn kết quả này? Ta không cho ngươi hiện thân, ngươi nhất định phải như thế, ngươi không nên ép chết nàng, ngươi bây giờ hài lòng?”

Tiêu Vũ lúc này, cũng giống như nhận lấy to lớn đả kích.

Trên thực tế, nếu như Lam Đế ngay từ đầu thì đồng ý làm cho nàng cùng Lam Thiên Ngữ gặp lại, có lẽ kết quả này thì sẽ không phát sinh, tất cả những thứ này rất lớn trình độ là Lam Đế ngăn cản tạo thành!

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ lại là không có cùng Lam Đế tranh luận tâm tư. Lam Thiên Ngữ đã biến thành như vậy, coi như lại tranh luận, vừa có tác dụng đâu?

“Tiểu thư!”

Địch xa kẻ thù Quỷ tôn học từ dương chủ mới quá

Cổ Thiên Xuyên cùng Tuyết Nhi, từ lâu lệ rơi đầy mặt, nhìn thấy Lam Thiên Ngữ ngã xuống, hai người đều là lập tức chạy tới.

“Đem tiểu thư mang về gian phòng.” Lam Đế đem Lam Thiên Ngữ giao cho Tuyết Nhi, sau đó đứng dậy, nhìn về phía Tiêu Vũ, lãnh đạm nói: “Ngươi hại chết Thiên Ngữ, hôm nay, Bổn đế sẽ không lại bỏ qua cho ngươi!”

“Bốp!”

Một bóng người, lại là chắn Lam Đế trước người. Dạ tiên sinh cau mày nói: “Lam anh, cần gì nổi giận, chuyện hôm nay, đều không phải là là vì thiếu niên kia quan hệ.”

Tôn kẻ thù kẻ thù khoa tình sau hận chỗ tháng ta thuật

“Cút!” Tức giận Lam Đế, lại là đã không can thiệp tới nhiều như vậy, quát lên: “Ngươi nếu lại dám cản ta, đừng trách ta vô tình!”

“Ai da!” Dạ La Đại Đế thở dài, nói: “Nếu là như vậy, ta cũng chỉ có đắc tội rồi!”

“Xem ra, ngươi quả thật là để tiểu tử này mà đến!” Lam Đế gầm lên, lúc này ra tay.

Đại Đế nhân vật động thủ, không phải chuyện nhỏ, hai người đều sâu sắc rõ ràng, đồng thời bay về phía bầu trời,

Ở trong hư không động thủ.

“Đại Đế nhân vật giao thủ!”

“Chúng ta ở lại chỗ này, có thể bị nguy hiểm hay không?”

Kết không khoa khoa Quỷ sau xem kỹ tiếp dương cánh buồm chiến cực kỳ

Ngày vui, trong lễ đường người lại là loạn tung tùng phèo, cảm nhận được Đại Đế trong lúc xuất thủ lộ ra từng trận dư âm, chính là Thiên Vương nhân vật, lúc này cũng là sắc mặt tái nhợt không ngớt.

Đại Đế lực lượng, mặc dù là dư âm, đều có thể như là xoá bỏ giun dế giống nhau đưa bọn họ chém giết!

Trong lúc nhất thời gian, hôn lễ đại loạn, tất cả mọi người, chính là Thiên Vương nhân vật, đều tranh nhau rời đi.

Phải biết rằng này tầng thứ chín không phải là thế giới chân thật, mà là một phương không gian nhỏ. Mấy vị Đại Đế nhân vật nếu là cùng động thủ, đem vùng không gian này đánh tan đều có khả năng, bọn họ ở lại chỗ này, đó là chờ chết!

“Ai da!” Dược đế thở dài một tiếng, nhìn về phía Tiêu Vũ. Hắn trầm ngâm một chút, còn là hướng về Tiêu Vũ đi đến, muốn thay thế Lam Đế trước đem Tiêu Vũ lưu lại.

“Thuốc anh, cần gì làm khó dễ một thiếu niên?” Thiên Thần Đại Đế lúc này, cũng là chắn dược đế trước mặt.

“Xem ra các ngươi từ vừa mới bắt đầu, cũng là bởi vì thiếu niên này mà đến.” Dược đế hít một tiếng, nói: “Nhưng ta thật sự có chút không rõ, các ngươi cùng hắn, rốt cuộc là quan hệ như thế nào?”

Thiên Thần Đại Đế lắc đầu, lại là không nói tiếng nào, chỉ là cùng dược đế đối lập, không cho hắn đối với Tiêu Vũ ra tay.

Một mặt khác, u đế nhìn về phía Tiêu Vũ, cũng đang do dự.

Bây giờ, đế nữ phỏng chừng đã khó có thể sống, hắn coi như ra tay, cùng Lam Đế ở giữa hôn sự này, cũng coi như phao thang, dù cho để Long U lấy vợ về đế nữ, bây giờ đế nữ, lại có thể có giá trị gì?

Nhưng mà, nghĩ vậy cố gắng hôn lễ càng để Tiêu Vũ cái này hậu bối làm thành như vậy, trong mắt hắn vừa là lộ ra ý lạnh.

Cất bước, u đế còn là động, mắt mang sát cơ hướng đi Tiêu Vũ.

Nhưng mà, mới vừa đi vài bước, hắn ở đám người hỗn loạn bên trong, lại là thấy được một bóng người, nhất thời đồng tử co rụt lại, bước chân cũng miễn cưỡng dừng lại.

……

Tầng thứ chín đại loạn, Tiêu Vũ óc lại là trống rỗng, ngây tại chỗ, giống như một khối gỗ bình thường thật lâu không hề nhúc nhích.

“Mau đi xem một chút đế nữ, nàng có lẽ còn có một chút hi vọng sống!”

Đột nhiên, một thanh âm ở Tiêu Vũ trong đầu vang lên. Hắn một cái giật mình, phục hồi tinh thần lại, nhận ra đây là Thiên Thần Đại Đế âm thanh.

Hắn ở hướng về Tiêu Vũ truyền âm.

“Người này, tại sao giúp ta?”

Tiêu Vũ trong lòng mờ mịt, chỉ là giờ phút này, hắn lại cũng đã không cố được nhiều như vậy, sau khi lấy lại tinh thần, lập tức hướng về lễ đường phía sau chạy đi, vừa mới, Lam Thiên Ngữ chính là bị từ giữa mang đi.

“Tiêu công tử!”

Cổ Thiên Xuyên đi mà quay lại, trên mặt nước mắt vẫn còn, nói: “Nhanh đi theo ta, có lẽ chỉ có ngươi có thể cứu tiểu thư!”

Hắn tin tưởng Tiêu Vũ y đạo thực lực kinh người, bây giờ Lam Thiên Ngữ rơi vào dáng vẻ ấy, tựa hồ chỉ có Tiêu Vũ có thể cứu.

“Nhanh mang ta đi!” Tiêu Vũ chấn động, vô luận như thế nào, bây giờ Lam Thiên Ngữ an nguy, đối với hắn mà nói đều là trọng yếu nhất.

Có Cổ Thiên Xuyên dẫn đường, Tiêu Vũ rất nhanh, liền đi tới gian kia an tĩnh nhà nhỏ.

Ở vậy đơn giản trong nhà gỗ, Lam Thiên Ngữ lẳng lặng nằm ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền, trên khóe miệng, vẫn còn mang theo cái kia bôi cười yếu ớt, trong nụ cười, như là tràn ngập thỏa mãn, không tiếc nuối.

“Ngươi tại sao bây giờ mới đến!”

Tuyết Nhi canh giữ ở Lam Thiên Ngữ bên giường, nhìn thấy Tiêu Vũ, mang theo nước mắt con ngươi lạnh lùng trông lại, nói: “Ta đã nhiều lần nhắc nhở qua ngươi, ngươi tại sao cho tới bây giờ mới xuất hiện? Nếu như ngươi đến sớm một chút, tiểu thư có lẽ thì sẽ không như vậy!”

“Là ngươi!” Tiêu Vũ trong lòng giật mình, này Tuyết Nhi âm thanh, tựa hồ chính là trước khi cái kia che mặt nữ tử.

Tiêu Vũ trong lúc nhất thời cũng không rảnh suy nghĩ nguyên nhân ở trong, nhanh chóng đi đến Lam Thiên Ngữ bên cạnh, mặc dù mạng nguyên bị hao tổn, giờ phút này hắn cũng là liều lĩnh, lộ ra Thần lực, kiểm tra lại Lam Thiên Ngữ thần hồn.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 755: Đế Nữ Tâm Ý

Đọc trên điện thoại

Thần hồn có thiếu, đây là Lam Thiên Ngữ chứng bệnh vị trí. Lẽ ra nàng vốn hẳn nên đã chết đi, nhưng bởi vì có Tiêu Vũ dạy cũ pháp, vững chắc thần hồn, mới có thể sống cho tới bây giờ.

Lúc này, Tiêu Vũ kiểm tra lại Lam Thiên Ngữ thần hồn, lại là một chút liền phát hiện, Lam Thiên Ngữ thần hồn, đã sớm chống đỡ đến cực hạn, cũng khó trách Lam Đế sẽ như thế nóng lòng, làm cho nàng thành hôn.

Mà ngày hôm nay, Lam Thiên Ngữ nhìn thấy Tiêu Vũ sau khi, chủ động đình chỉ Tiêu Vũ dạy bí pháp, đạt được cực hạn tàn hồn, nhất thời không cách nào chống đỡ, làm nàng ngã xuống đất.

“Tại sao? Ngươi tại sao phải làm lựa chọn như vậy?” Tiêu Vũ lòng tràn đầy đau thương, có phải thực sự là hắn đến, để Lam Thiên Ngữ làm ra lựa chọn như vậy?

Lam Thiên Ngữ lúc này trạng thái, thập phần huyền diệu, chính là dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, cũng căn bản cứu không được.

“Nàng lựa chọn tự hủy, không trọn vẹn thần hồn cùng thân thể ở giữa liên hệ đều gãy, bây giờ thần hồn giống như là bị đóng chặt ở một cái trong không gian nhỏ, không cách nào khống chế thân thể, càng không cách nào tỉnh lại!”

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Ta phải làm sao mới có thể cứu nàng?”

Tiêu Vũ tâm loạn như ma, cho dù là duyệt hết chư thiên nàng, việc này đối với Lam Thiên Ngữ loại tình huống này, cũng là bó tay toàn tập.

Bây giờ Lam Thiên Ngữ, rồi cùng mạng nguyên bị hao tổn hắn, mặc dù dược đế ra tay, tạm thời bảo vệ tính mạng của nàng, nhưng chỉ sợ khó có thể lâu dài, không bao lâu nữa, nàng sẽ chính thức chết đi.

“Tại sao sẽ như vậy, ngươi rốt cuộc vì sao lại làm ra lựa chọn như vậy?”

Tiêu Vũ trở nên thất thần, có một loại vô lực tuyệt vọng, ở nơi đó tự lẩm bẩm.

“Tại sao? Ngươi có phải thật không biết tại sao sao?”

Một bên Tuyết Nhi, đột nhiên lên tiếng rống to, rơi lệ nói: “Ngươi có phải còn không biết sao? Tiểu thư từ vừa mới bắt đầu, sẽ không dự định gả cho bất luận người nào, từ vừa mới bắt đầu, nàng thì đã làm xong quyết định!”

Kết khoa kẻ thù khoa Quỷ sau xem kỹ từ cô tiếp kẻ thù xa

Nghe Tuyết Nhi la lên, Tiêu Vũ vừa là ngây tại chỗ.

“Ngươi cũng đã biết, từ khi tiểu thư lúc trước trở về, không có một ngày vắng mặt ghi nhớ lấy ngươi, ngươi cũng đã biết, tiểu thư trở về sau khi, mỗi ngày đều chú ý tới liên quan tới ngươi các loại tin tức. Nàng ở Thánh Thành khổ sở chờ, sẽ chờ ngươi đến tìm nàng, thực hiện ngày xưa ước định, nhưng ngươi lại là thật lâu không có tiến lại!”

Tuyết Nhi thanh âm tức giận, khiến Tiêu Vũ nhớ tới lúc trước ở Tổ Thạch thôn cùng Lam Thiên Ngữ gặp gỡ tình hình.

Khi đó theo Lam Thiên Ngữ trong miệng, hắn cũng đã cảm nhận được, mặc dù xa ngoài vạn dặm, nhưng Lam Thiên Ngữ lại vẫn là ghi nhớ lấy hắn, lo lắng đến an nguy của hắn.

"Thiên Ngữ tin tưởng, hắn đã đã nói sẽ đến Lan Châu tìm kiếm Thiên Ngữ, thì nhất định sẽ tới, chỉ là bây giờ có nhiều chuyện chưa xong, không cách nào thoát thân mà thôi."

"Huống hồ, Thiên Ngữ có điều một bình thường nữ tử, dù cho hắn đã đã quên Thiên Ngữ, đã quên ước định ban đầu, Thiên Ngữ cũng sẽ không trách hắn. Lúc trước nếu không phải là có hắn, chỉ sợ liền không có hôm nay Thiên Ngữ, hắn đối với Thiên Ngữ ân tình, Thiên Ngữ muôn vàn khó khăn báo đáp, Thiên Ngữ chỉ hận này mấy năm hắn gặp được chứa nhiều khó khăn, Thiên Ngữ lại không thể ở bên cạnh hắn, cùng hắn cùng!"

"Người bạn kia đối với Thiên Ngữ có ân, phân biệt khoảng thời gian này, Thiên Ngữ cái gì cũng không giúp được hắn, này đây mỗi lần nhìn thấy này dùng để minh phù gì đó, Thiên Ngữ đều sẽ giữ lại, mang theo bên người, ngóng trông có một ngày nếu là gặp lại, có thể bất cứ lúc nào cho hắn, mặc dù báo lại không dứt ân tình của hắn, nhưng ít ra có thể vì hắn làm một chuyện."

……

Lúc trước dùng tên giả Kỷ Mặc, ở Tổ Thạch thôn cùng Lam Thiên Ngữ gặp lại thời gian, nàng lúc đó lời nói bây giờ từ bên tai, giờ phút này càng làm cho Tiêu Vũ trong lòng xảo quyệt đau nhức.

"Ngươi rốt cuộc có biết hay không, tiểu thư để ngươi, rốt cuộc bỏ ra bao nhiêu?"

Tuyết Nhi một bên rơi lệ, vừa hướng Tiêu Vũ gầm lên, "nàng mặc dù người ở Thánh Thành, nhưng thủy chung ghi nhớ lấy ngươi! Quãng thời gian trước ngươi kiếp nạn tầng tầng, tiểu thư sau khi nghe nói, liền liều lĩnh giúp ngươi! Ngươi và bạo quân một trận chiến, cùng Lăng Tiên một trận chiến, nếu không có tiểu thư, ngươi cho rằng ngươi có thể sống sót gì?”

Tiêu Vũ lại rung mạnh. Bất kể là đối với bạo chúa hay là đối với Lăng Tiên, lúc đó hắn đều gặp phải tuyệt cảnh, là Lam Thiên Ngữ quen thuộc kia tiếng đàn, đột ngột đưa hắn cứu trở về, trợ giúp hắn hai lần.

“Lúc đó, thật là của nàng?” Tiêu Vũ cả người đều ngây dại.

Mặc dù hắn đã sớm nhận định đó là thuộc về Lam Thiên Ngữ tiếng đàn, nhưng vô luận gì một lần Lam Thiên Ngữ đều không hề lộ diện, này đây đến nay không cách nào xác nhận.

“Không phải!” Ai biết, Tuyết Nhi lại là lạnh lùng nói: “Tiếng đàn kia là ta đạn! Chỉ có điều, cứu ngươi người, lại là tiểu thư!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ vừa là ngây người.

Ngoại trừ Lam Thiên Ngữ ở ngoài, nha hoàn của nàng Tuyết Nhi, càng cũng có thể bắn ra loại kia tiếng đàn?

“Ta từ nhỏ, hãy cùng ở tiểu thư bên cạnh, là cùng tiểu thư cùng nhau lớn lên.” Tuyết Nhi tựa hồ bình tĩnh một chút, lau đi nước mắt, nói: “Nhưng ta tuy là người làm, tiểu thư nhưng xưa nay chưa hề đem ta làm người hầu đối xử, mà là đem ta xem là muội muội vậy.”

Kết kẻ thù kẻ thù mới tôn bóng chiến tháng ngón tay quá thuyền

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe, sinh chưa ngôn ngữ.

“Tiểu thư từ nhỏ, thì chuông với cầm đạo, bởi vì nàng từ nhỏ chính là nghe mẫu thân nàng tiếng đàn lớn lên.” Tuyết Nhi tiếp tục nói: “Tiểu thư mỗi lần luyện đàn thời điểm, đều sẽ gọi ta đồng thời, nàng chỉ cần học được bao nhiêu, sẽ dạy ta bao nhiêu, đem ta trở thành em gái ruột vậy.”

Tiêu Vũ nghe đến đó, cuối cùng hiểu vì sao Tuyết Nhi cũng sẽ đánh đàn, hơn nữa ý nhị cùng Lam Thiên Ngữ tương tự như vậy.

Nhưng mà, Tuyết Nhi chỉ là một đứa nha hoàn, lại lại có này Thiên Vương thực lực, này đồng dạng khó mà tin nổi.

“Ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, nhưng ta phải nói cho ngươi, ta cũng không có cái gì Thiên Vương thực lực!” Tuyết Nhi nói đến chỗ này, đột nhiên vừa là kích động, giận dữ hét: “Trên người ta tu vi, còn có cái kia tài đánh đàn, tất cả đều là tiểu thư cho ta, là tiểu thư, ngươi hiểu không?”

“Quãng thời gian trước, ngươi kiếp nạn không dứt, tiểu thư lại là không cách nào rời đi, nàng muốn giúp ngươi, lại không thể theo Lam Đế bên cạnh rời đi. Ngươi có biết tiểu thư cho ngươi làm cái gì không? Nàng để có thể đến giúp ngươi, đem nàng hết thảy tu vi, đều cho ta!”

“Nếu như không phải là tiểu thư ý tứ, ngươi cho rằng ta sẽ đi giúp ngươi gì?”

Tuyết Nhi không dứt gầm thét lên, Tiêu Vũ lại là càng nghe, trong lòng càng đau nhức.

Nguyên lai cho tới nay, không chỉ là hắn bởi vì Lam Thiên Ngữ mà điên cuồng xung kích, mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm đột phá Thành Vương, trước đó, Lam Thiên Ngữ nguyên lai cũng đã vì hắn làm nhiều chuyện như vậy, bỏ ra nhiều như vậy.

“Ta thể chất đặc thù, cho nên tiểu thư tài năng đem tu vi của nàng đều qua tới trên người của ta, bằng không mà nói ta mặc dù có nàng tài đánh đàn, không có tu vi, cũng là không thể nào bắn ra loại kia tiếng đàn.”

Tôn xa không tình địch hận tiếp lạnh địch khốc hận

Tuyết Nhi vừa là rơi lệ nói: “Thế nhưng, tiểu thư đem hết thảy tu vi đều cho ta, có thể chính nàng lại là đã biến thành một phàm nhân! Ngươi có biết này là bao lớn hy sinh gì? Ngươi có biết đem Thiên Vương lực lượng truyền cho người khác, là một loại gì trả giá gì?”

Tiêu Vũ hiểu. Hắn thật hiểu!

Đối với tu luyện người mà nói, không có gì là so với tu vi quan trọng hơn.

Mặc dù Lam Thiên Ngữ thể chất đặc thù, từ nhỏ không cần tu luyện, tu vi thì sẽ tự động trưởng thành, nhưng nàng có Thiên Vương cảnh giới, lại là dễ dàng nhường cho người khác, làm cho chính mình bị trở thành người phàm.

Mà nàng làm tất cả những thứ này, đều chỉ là vì có thể giúp đỡ Tiêu Vũ!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 756: Trong Tranh Người

Đọc trên điện thoại

“Lúc trước, tiểu thư duy nhất một lần rời đi, gặp phải ngươi, nhưng khi đó ngươi lại dùng thân phận giả, không chịu cùng tiểu thư quen biết nhau, ngươi có biết tiểu thư có bao thương tâm gì?”

“Lần đó ở trong cung, tiểu thư cũng không có cùng ngươi quen biết nhau, ngươi tổng phải biết đó là cảm thụ gì!”

“Ngươi có biết vậy thì vì cái gì gì? Bởi vì lúc đó tiểu thư đã biết vận mệnh của mình, nàng biết Lam Đế nhất định sẽ không cho phép nàng và ngươi tiến tới cùng nhau, nàng sợ hãi cùng ngươi quen biết nhau, sẽ dẫn tới Đại Đế ra tay với ngươi, sẽ hại ngươi!”

“Nhưng nàng mặc dù không có cùng ngươi quen biết nhau, lại là đang yên lặng cho ngươi giao ra, để ngươi bị trở thành người phàm, thậm chí tất cả những thứ này, nàng đều không cầu ngươi có biết!”

Tuyết Nhi không dứt rơi lệ, trong miệng lời nói lại là không ngừng.

Tiêu Vũ yên lặng nghe, từ vừa mới bắt đầu, liền không có nói câu nào, tựa hồ cũng không có phản ứng gì.

Thế nhưng, Tuyết Nhi mỗi một câu nói, lại đều như đao bình thường, ác liệt tiêm trong lòng của hắn, để hắn vô cùng khó chịu.

“Đại Đế để tiểu thư gả cho Long U, tiểu thư không có phản kháng, bởi vì nàng sớm đã làm xong quyết định, cũng bởi vì nàng thủy chung tin tưởng, ngươi nhất định sẽ tới, nhất định không làm cho nàng thất vọng!”

“Tiểu thư trước khi nói, nàng mặc vào áo cưới, chỉ vì để một người nhớ kỹ nàng mặc áo cưới lúc dáng vẻ, ta bây giờ mới biết, nàng nói người là ngươi!”

“Nàng theo không nghĩ tới gả cho Long U, ở nàng mặc vào áo cưới một khắc đó, cái kia áo cưới chính là vì ngươi mà mặc!”

“Nàng sớm quyết định, muốn mặc áo cưới, ở trước mắt ngươi chết đi, đem nàng đẹp nhất khuôn mặt để lại cho ngươi!”

Tuyết Nhi lệ như suối trào, nói đến chỗ này, vừa là giọng căm hận nói: “Tại sao? Tại sao ta nhiều lần đối với ngươi nhắc nhở, ngươi tại sao không thể tới sớm một chút? Tại sao? Nếu là ngươi khả năng tới sớm một chút, có lẽ tiểu thư thì sẽ không như vậy! Ngươi xứng đáng tiểu thư gì?”

Gào khóc bên trong, Tuyết Nhi lôi xé Tiêu Vũ quần áo, không dứt quất hắn, tựa hồ đối với hắn tràn ngập vô hạn sự thù hận.

Tiêu Vũ tùy ý Tuyết Nhi quật, không hề có một chút phản kháng.

Trước đây, hắn vẫn không thể xác nhận Lam Thiên Ngữ tâm ý, thậm chí ở vừa mới Lam Thiên Ngữ ngã xuống đất thời gian, nàng vẫn không có cho thấy.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ rốt cuộc hiểu rõ, Lam Thiên Ngữ làm tất cả, sớm biểu đạt hết thảy.

Giống như hắn làm tất cả, Lam Thiên Ngữ cũng tất nhiên khả năng đặt ở trong mắt.

Giữa hai người, mặc dù không người thổ lộ, nhưng lẫn nhau đều đã minh bạch.

“Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất!”

Lam Thiên Ngữ trước đây cuối cùng một khúc, liền đã nói rõ tất cả.

Nàng tự biết tính mạng không nhiều, mà Tiêu Vũ cũng mạng nguyên bị hư hỏng, chỉ sợ khó có thể sống được lâu dài.

Vì thế, nàng lựa chọn chung kết sinh mệnh của mình, chỉ cầu kiếp sau, sẽ cùng Tiêu Vũ gặp gỡ hiểu nhau.

“Tiểu thư thuở nhỏ nhuộm nhanh, tự biết không sống lâu dài, đã sớm lạnh nhạt sinh tử.”

Thuyền khốc sau hận chiến dương khốc

Cổ Thiên Xuyên đứng im một bên, lúc này cũng mở miệng, nói: “Ở tiểu thư trong lòng, nàng bất cứ lúc nào đều sẽ chết đi, mỗi ngày chờ chết, cảm thụ được tử vong từng ngày từng ngày tới gần, mặc dù tiểu thư như thế nào đi nữa hờ hững, cảm giác này, như thế nào chúng ta có thể tưởng tượng?”

“Tiêu công tử, mãi đến tận gặp ngươi, tiểu thư mới có thay đổi. Hờ hững sinh tử, là vì nàng đối với tương lai không ôm kỳ vọng, nhưng gặp phải ngươi sau, ta lại có thể cảm giác được, tiểu thư có đối với hi vọng sống sót.”

“Đối với tiểu thư mà nói, là ngươi ở nàng tuyệt vọng trong đời, đốt sáng lên một tia hi vọng.

Trong lòng nàng, vẫn có ngươi!”

Tiêu Vũ im lặng không nói gì, thấy hai mắt nhắm chặt Lam Thiên Ngữ, thấy nàng bên mép vẻ mỉm cười, phảng phất đã không có bất cứ tiếc nuối nào, một trái tim, giống như đã bị thiên đao vạn cắt đứt giống như khó chịu.

Dù cho bây giờ biết rồi này, lại có thể thế nào? Lam Thiên Ngữ bây giờ trạng thái, mặc dù là hắn, muốn cứu tỉnh, đều không thể cứu vãn!

Liền hắn cũng không thể, cả thế gian bên trong, vừa còn có ai khả năng có biện pháp?

“Không! Nhất định có thể, nhất định có biện pháp gì có thể cứu nàng!”

Tiêu Vũ im lặng một lúc lâu, đột nhiên giống như bị kích thích bình thường, đứng dậy, trong phòng chung quanh đi lại, còn vừa lẩm bẩm nói: “Nhất định có biện pháp, nhưng, nên dùng biện pháp gì? Như thế nào mới có thể cứu nàng? Ta đến tột cùng phải làm sao?”

Thấy Tiêu Vũ như thế, tựa hồ kể cả Tuyết Nhi, đối với hắn oán hận cũng giảm bớt không ít.

Vào giờ phút này, tựa hồ Tiêu Vũ, mới là cái này bị kích thích lớn nhất người.

Không dứt đi tới đi lui, Tiêu Vũ đột nhiên, vừa dừng bước, cả người giống như đã biến thành một khối gỗ, cặp mắt, rơi trong phòng ta một chỗ, sau khi cũng lại không dời ra.

Hắn cả người run rẩy, trong thanh âm cũng mang theo một loại rung động, nói: “Cổ xưa, bức họa này…… là ai vẽ?”

Cổ Thiên Xuyên ngẩn ngơ, vào giờ phút này, Tiêu Vũ không nghĩ biện pháp cứu trị Lam Thiên Ngữ, ngược lại là hỏi tới vẽ?

Hắn mặc dù không hiểu, vẫn là nói: “Đây là tiểu thư tự tay vẽ.”

“Cô gái trong tranh…… cùng nàng là quan hệ như thế nào?” Tiêu Vũ cả người phát run, phảng phất so trước đó Lam Thiên Ngữ ngã xuống lập tức, nhận lấy càng lớn kích thích.

“Không biết.” Cổ Thiên Xuyên nhìn không tới Tiêu Vũ vẻ mặt, nhưng cũng có thể cảm nhận được hắn thời khắc này không bình tĩnh, nói: “Trước đây tựa hồ từng nghe tiểu thư đã nói, này cô gái trong tranh, là của nàng trong mộng thường xuyên xuất hiện người, còn là ai, tiểu thư lại là chưa bao giờ đã nói.”

“Người trong mộng? Người trong mộng?” Tiêu Vũ lầm bầm, giống như điên cuồng, nhìn chằm chằm trên tường vẽ, thật lâu không có dời ánh mắt.

“Trăng sáng! Như thế nào là trăng sáng!”

Hắn không cách nào không khiếp sợ, không cách nào không run rẩy, bởi vì trong tranh người, hắn quả thực quá quen thuộc.

Đó là Nguyệt Thần!

Nguyệt Thần là thế nhân gọi, tên của nàng, gọi là trăng sáng, nhưng Nguyệt Thần tên, cũng chỉ có Tiêu Vũ một người biết!

Lam Thiên Ngữ có thể vẽ ra Nguyệt Thần, Nguyệt Thần càng thường xuyên xuất hiện ở Lam Thiên Ngữ trong mộng!

“Ta sớm nên nghĩ đến, Thiên Ngữ khí chất cùng trăng sáng tương tự như vậy, ta sớm nên nghĩ đến, giữa các nàng tất có liên hệ!”

“Có lẽ, có lẽ còn chưa tới tuyệt vọng cảnh giới, có lẽ ta còn khả năng có thể cứu sống Thiên Ngữ!”

Tiêu Vũ như là thấy được hy vọng, vội vàng trở lại Lam Thiên Ngữ trước người, lại một lần, làm Lam Thiên Ngữ kiểm tra. Nhưng lần này, hắn kiểm tra cũng không phải Lam Thiên Ngữ thần hồn, mà là thân thể.

Tuyết Nhi cùng Cổ Thiên Xuyên mờ mịt thấy Tiêu Vũ, không biết là hắn bỗng nhiên lại muốn làm cái gì.

Một lát sau, Lam Thiên Ngữ mi tâm bên trên, đột nhiên nổi lên một phù hiệu màu vàng óng.

“Đây là cái gì?”

Tuyết Nhi cùng Cổ Thiên Xuyên, đều là kinh ngạc không thôi, cảm thấy nghi hoặc.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ cả người, cũng đã là lệ rơi đầy mặt, trong miệng lầm bầm: “Vạn thế luân hồi ấn! Đúng là vạn thế luân hồi ấn! Ta sớm nên nghĩ tới, sớm nên nghĩ tới!”

Địch xa không Quỷ sau thuật bờ ruộng cô mới

Thấy Tiêu Vũ dáng dấp như thế, Cổ Thiên Xuyên cùng Tuyết Nhi càng mờ mịt không rõ, chỉ là cũng không dám hỏi dò, chỉ lo quấy rối đến Tiêu Vũ suy nghĩ.

Tiêu Vũ thấy Lam Thiên Ngữ, trong mắt nước mắt cuồn cuộn rơi, nói: “Ta sớm nên nghĩ tới, tại sao ta bây giờ vừa nghĩ đến? Thiên Ngữ chính là trăng sáng, trăng sáng…… chính là Thiên Ngữ!”

Hai người bên cạnh càng thêm không rõ.

Vạn thế luân hồi ấn là cái gì? Nguyệt Thần là ai?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 757: Vạn Thế Luân Hồi Ấn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ rốt cuộc biết, Lam Thiên Ngữ nguyên nhân chân chính vị trí.

Nàng thần hồn có thiếu, bởi vì thần hồn của nàng, vốn là thuộc về Nguyệt Thần 1 thường tàn hồn!

Nàng không cần tu luyện, tu vi có thể chính mình tăng trưởng, cũng là bởi vì thần hồn của nàng thuộc về Nguyệt Thần, coi như không cần tu luyện, tu vi cũng đem từ từ hướng tới nàng thần hồn cảnh giới chân thực khôi phục.

Mà nàng sở dĩ sống lâu ngắn ngủi, cũng là bởi vì vạn thế luân hồi ấn nguyên nhân!

“Vạn thế luân hồi ấn, luân hồi vạn thế! Nàng đã tới giới này, để lại một đạo tàn hồn, cùng vạn thế luân hồi ấn, ở một giới này không dứt chuyển thế trùng sinh.”

“Nàng làm như vậy, cùng Mạc Thương giống nhau, đều là nhận định ta sẽ không như vậy mà đơn giản chết đi, để muốn tìm được ta!”

“Bất đồng chính là, Mạc Thương trả giá thật lớn, đi tới giới này, là vì đoạn ta hết thảy đường, mà nàng trả giá thật lớn tiến lại, lại là hy vọng có thể tìm tới ta, để cho ta lại trở về cửu thiên!”

Giờ khắc này Tiêu Vũ, tất cả đều biết. Lam Thiên Ngữ là Nguyệt Thần lưu lại 1 thường tàn hồn, mà đây, cũng là Nguyệt Thần đã từng tới giới này tốt nhất chứng minh!

Bởi vì nàng là Nguyệt Thần tàn hồn biến thành, là lấy nàng mới có thể có cùng Nguyệt Thần như thế khí chất tương tự.

Bởi vì chỉ là một đạo tàn hồn, thần hồn của nàng mới có thể tiên thiên có thiếu.

Bởi vì vạn thế luân hồi ấn nguyên nhân, tu vi của nàng sẽ tự nhiên tăng trưởng, nhưng mỗi một đời, lại đều không sống lâu dài, sống lâu ngắn ngủi.

“Ta vài lần đưa nàng xem là Nguyệt Thần, nhưng lại không có nghĩ tới những thứ này!”

Tiêu Vũ trong lòng phức tạp không hiểu, giờ phút này mới biết, Lam Thiên Ngữ, đúng là Nguyệt Thần tàn hồn biến thành.

Nhưng cùng hắn bất đồng chính là, Lam Thiên Ngữ cũng không có như hắn như vậy nhớ tới kiếp trước việc. Cái này cũng là vạn thế luân hồi ấn thiếu hụt.

Đây là ngày xưa vô danh cường giả sáng chế ấn, muốn tập trung vào luân hồi, tu luyện từ đầu, cầu được vô thượng đại đạo.

Nhưng tiếc là, này ấn tai hại rất lớn, chuyển thế sau khi có rất lớn biến số, không chỉ sống lâu ngắn ngủi, hơn nữa rất lớn có thể, sẽ không nhớ lại chuyện của kiếp trước, mà là sẽ biến thành một hoàn toàn mới người.

Kể từ đó, một lần nữa chuyển thế, cũng sẽ không có ý nghĩa.

“Nàng cũng cùng Mạc Thương giống nhau, là vạn năm trước đi tới giới này, lưu lại tàn hồn gì?”

“Nếu là như vậy,

Mỗi một đời chỉ có mười mấy tuổi sống lâu, vạn năm năm tháng gian, nàng đạo này tàn hồn, đã trải qua bao nhiêu lần luân hồi?”

“Nàng làm dạng làm, tất cả đều là vì ta!”

Nỗi lòng phức tạp Tiêu Vũ, thấy Lam Thiên Ngữ hai mắt nhắm chặt, hắn lúc này, có loại không nói được cảm giác, không biết là nên đem người trước mắt, xem là Lam Thiên Ngữ, còn là Nguyệt Thần.

Tuy là Nguyệt Thần tàn hồn chuyển thế, nhưng Lam Thiên Ngữ không có nhớ tới kiếp trước việc, nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tới nói, nàng đã không phải là Nguyệt Thần, là một độc lập tồn tại.

Chỉ sợ là Nguyệt Thần vạn năm trước khi đi tới giới này sau, không có tìm được hắn, bất đắc dĩ rời đi, rồi lại không cam lòng, này đây lưu lại này Hồn, tại giới này không dứt chuyển thế, tìm kiếm lấy tung tích của hắn.

“Vượt giới mà đến, nói vậy nàng cũng bỏ ra giá cả to lớn, không nghĩ tới…… ngươi càng không tiếc cho ta, làm như thế trả giá!”

Tiêu Vũ tâm tư, vừa là về tới Cửu Thiên Thế Giới, về tới vạn năm trước khi.

Hắn đau thương thở dài, cuối cùng phục hồi tinh thần lại, lẩm bẩm nói: “Thiên Ngữ là Nguyệt Thần tàn hồn biến thành, cùng Nguyệt Thần chi hồn vốn là đồng nguyên, chỉ cần ta khả năng trở về cửu thiên, gặp lại Nguyệt Thần, thì có thể cứu nàng!”

“Thế nhưng, vậy không biết muốn khi nào mới có thể làm được, trước lúc này, ta tối thiểu muốn bảo vệ nàng tàn hồn không tiêu tan, tài năng đợi cho ngày đó!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ nghiến răng, tiếp theo, hắn nâng dậy Lam Thiên Ngữ, đầu ngón tay nhẹ giương, một viên dấu ấn, nhất thời ở đầu ngón tay của hắn hiện lên.

Đây là lục đạo luân hồi bên trong Hồn ấn, này ấn đối với thần hồn có diệu dụng, Tiêu Vũ giờ phút này, phải đem này ấn đánh vào Lam Thiên Ngữ trong cơ thể, bảo vệ nàng thần hồn không tiêu tan!

“Phụp!”

Làm xong này, Tiêu Vũ vừa là há mồm, phun ra búng máu tươi lớn, bị hao tổn mạng nguyên, tổn thương nghiêm trọng hơn!

Nhưng để Lam Thiên Ngữ, hắn lại không tiếc!

“Sau đấy, Hồn ấn sẽ thay ta bảo vệ ngươi, mãi đến tận ta mang theo ngươi, lại lên cửu thiên ngày!”

Tiêu Vũ ôm Lam Thiên Ngữ, trong miệng chảy máu, trong mắt lại lộ ra nhu tình.

Hắn cũng không để ý Lam Thiên Ngữ hay không có thể nghe đến, quay chăm chú nhắm mắt Lam Thiên Ngữ ôn nhu nói: “Ta không tin kiếp sau, không muốn ngươi kiếp sau báo đáp, ta chỉ cầu kiếp này, cho nên, ta sẽ không để cho ngươi chết!”

“Nguyệt Thần!” Tiêu Vũ nói xong, vừa là ngẩng đầu, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm: “Dù cho hai giới cách xa nhau, phân biệt vạn năm, ngươi vẫn là cho ta làm nhiều như vậy. Ngươi chờ ta, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về, lại quân lâm cửu thiên!”

Nói xong tất cả những thứ này, Tiêu Vũ ôm lấy Lam Thiên Ngữ, muốn dẫn nàng rời đi.

“Tiêu công tử, ngươi đây là?” Cổ Thiên Xuyên kinh hãi.

“Ta muốn dẫn nàng đi!” Tiêu Vũ lời nói kiên quyết, nói: “Bây giờ chỉ có ta có thể đưa nàng cứu sống, ta sẽ không để cho nàng chết, cho nên ta muốn dẫn nàng đi!”

“Nhưng mà……” Cổ Thiên Xuyên chần chờ một chút, mặc dù hắn cũng hy vọng Tiêu Vũ có thể cứu sống Lam Thiên Ngữ, nhưng Lam Đế còn ở bên ngoài, hắn phải mang đi Lam Thiên Ngữ, sao lại dễ dàng như vậy.

“Ầm!”

Đột nhiên, vùng không gian này, kịch liệt chấn động lên.

“Không ổn! Các đại đế đánh ra chân hỏa!” Cổ Thiên Xuyên sắc mặt biến đổi lớn. Nếu là này Đại Đế thật hợp lại, phương này không gian nhỏ, thật có thể sẽ bị đánh tan!

“Vèo!”

Đúng lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện, lại là Thiên Thần Đại Đế.

Hắn nhìn thấy Tiêu Vũ, nghiêm nghị nói: “Lam Hà đã phát điên, chúng ta Đại Đế không thể chính thức liều mạng, nếu không sẽ trả giá giá thật lớn, chúng ta cần phải đi!”

Đang khi nói chuyện, Thiên Thần Đại Đế tiến lên, kéo Tiêu Vũ, liền phải rời đi.

“Buông con gái của ta!” Gầm lên giận dữ, Lam Đế hiện thân, mang theo vô tận lửa giận, oanh một tiếng, này cả viện, đều ở đây uy thế dưới hóa thành bụi.

“Lam Hà đã không để ý hết thảy, đem đế nữ tạm thời để xuống đi, nếu không hậu quả không thể tưởng tượng!” Thiên Thần Đại Đế sắc mặt nghiêm túc.

Nếu là Lam Đế phát huy ra chân chính Đại Đế thực lực, chắc chắn sẽ gợi ra thiên uy, đến lúc đó bọn họ mấy vị khác Đại Đế, cũng sẽ bị liên lụy, đã bị Thiên đạo lực lượng xoá bỏ!

“Ta muốn dẫn nàng đi!” Tiêu Vũ lại là cắn chặt răng, thái độ kiên quyết.

Lần này, vô luận như thế nào, hắn đều phải mang đi Lam Thiên Ngữ! Lại đem Lam Thiên Ngữ để cho Lam Đế, Lam Đế vô luận như thế nào, cũng không khả năng đưa nàng cứu tỉnh!

“Tha thứ ta xúc phạm!” Thiên Thần Đại Đế thấy vậy, cắn răng một cái, quay Tiêu Vũ chỉ.

Hắn thân là Đại Đế, lại tựa hồ như đối với Tiêu Vũ thập phần khách khí cung kính, có chút kỳ quái.

“Ngươi!” Tiêu Vũ phẫn nộ, ở Thiên Thần Đại Đế một ngón tay trong lúc đó, hắn chỉ cảm thấy một trận vô lực, mí mắt dần dần khép lại.

“Ta muốn dẫn nàng đi! Ta muốn dẫn nàng đi!”

Hắn ở trong lòng tức giận hò hét, nhưng mí mắt lại phảng phất không bị khống chế, từ từ che khuất trước mắt hắn tầm mắt.

“Thiên Ngữ! Thiên Ngữ!”

Tiêu Vũ không cam lòng hướng về Lam Thiên Ngữ nhìn lại, cái nhìn này, Lam Thiên Ngữ cái kia mang theo cười yếu ớt, lại căng nhắm chặt hai mắt dung nhan, trước mắt hắn càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ!

“Ai da!” Thiên Thần Đại Đế bất đắc dĩ, một cái đỡ ngã xuống Tiêu Vũ, sau đó thần tốc bay lên, bá một tiếng phóng hướng chân trời.

Hắn cái này cũng là hành động bất đắc dĩ, thật cùng Lam Đế liều chết, đưa tới hậu quả, bọn họ ai cũng không thể chịu đựng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 758: Kỳ Hạn Sắp Tới

Tầng thứ chín.

Đế nữ tiệc cưới trên tân khách đều đã sợ quá chạy đi, nhưng ở trong lễ đường, lại có người, phảng phất chẳng có cái gì cả phát sinh, vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, không có rời đi.

U đế theo ban đầu bắt đầu, nhìn thấy người này sau khi, bước chân liền cũng lại bước bất động, vẻ mặt tràn đầy nghiêm nghị.

“Không nghĩ tới hôm nay tiệc cưới, tiền bối càng cũng tới!” Hồi lâu sau, u đế tầng tầng thở dài một tiếng, khuôn mặt trên có cay đắng, cũng có nghiêm nghị.

“Hả? Ngươi nhận được ta?”

Đó là một vô cùng trẻ tuổi người, tất cả mọi người đã tản đi, hắn lại vẫn là ung dung ngồi ở trên bữa tiệc, lạnh nhạt hưởng dụng thức ăn ngon, phảng phất chẳng có cái gì cả phát sinh.

Nếu là Tiêu Vũ ở đây, định sẽ nhận ra người trẻ tuổi này, bởi vì người này, chính là cái kia để hắn luôn cảm giác nhìn không thấu Tề Phong.

“Một vạn năm trước loạn thế, vãn bối chưa thành Đại Đế trước khi, đã xin ra mắt tiền bối.” U đế gật gù, ngữ khí càng thêm nghiêm nghị.

Hắn cái này Đại Đế nhân vật, lại ở Tề Phong trước mặt, tự xưng vãn bối!

“Nói như vậy, ngươi cũng hẳn phải biết ta ý đồ?” Tề Phong gắp một miếng ăn, chậm rì rì nói.

Lần này, u đế không hề trả lời, chỉ là gật đầu. Chính là bởi vì biết người này ý đồ đến, cho nên hắn mới có thể ngưng trọng như thế.

“Ngươi đã biết, thế thì dễ nói chuyện rồi.” Tề Phong người gật đầu nói: “Thời hạn sắp tới, đã đến các ngươi rời đi thời điểm! Chỉ có các ngươi rời đi, đời này đế cơ, mới sẽ tới!”

U đế lộ ra một nụ cười khổ sở, ngẩng đầu nhìn trời, giờ phút này đang ở nơi đó đối lập, là dược đế cùng Dạ La Đại Đế hai người.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tề Phong giơ tay một chiêu, hư không vô tận bên trong, dược đế cùng Dạ La Đại Đế hai cái Đại Đế nhân vật, khuynh khắc gian đã đến Tề Phong trước người, giống như là bị Tề Phong tùy ý kéo qua đồng dạng.

Hai vị Đại Đế còn có chút mờ mịt, đột nhiên nhìn thấy Tề Phong, đồng thời rung mạnh, nói: “Các hạ là……”

U đế càng trong lòng thất kinh, mặc dù sớm biết người này sâu không lường được, có thể thấy hắn tùy ý ra tay, liền có thể đem hai vị Đại Đế cầm cố mà đến, phảng phất có thể khống chế Đại Đế nhân vật sinh tử, trong lòng càng giật mình.

“Đừng cãi nữa, kỳ hạn sắp tới, ta cho các ngươi sau cùng thời gian, chuẩn bị sớm!” Tề Phong uống một hớp rượu, cười toe toét nói.

“Vâng!”

Đối mặt Tề Phong, hai vị Đại Đế tựa hồ cũng bị mất tính khí, chỉ phải cười khổ thở dài.

“Bốp!”

Tề Phong để chén rượu xuống, vừa là đột nhiên cất bước, mấy bước gian liền ở đây biến mất. Ba vị Đại Đế do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn cắn răng đi theo.

Chốc lát, Tề Phong đã đi tới phía sau nhà nhỏ.

Liền ở vào thời khắc này, Thiên Thần Đại Đế vừa vặn mang theo Tiêu Vũ, từ nơi này lao ra, bay lên trời cao.

Chỉ thấy, Tề Phong vừa là tiện tay một chiêu, đã bay ra vạn dặm xa Thiên Thần Đại Đế, vừa là bỗng dưng về tới nơi đây.

Nhiều đế thấy vậy, vừa là hoảng sợ.

“Ai da!”

Tề Phong ánh mắt, lại là rơi xuống Tiêu Vũ trên người, lẩm bẩm thở dài, nói: “Mạng nguyên bị hao tổn, lần này xem ra cũng chỉ có thể dựa vào chính hắn!”

Lam Đế cùng Thiên Thần Đại Đế lúc này thấy Tề Phong loại thủ đoạn này, sớm là kinh ngạc, đều là không dám manh động.

“Kỳ hạn sắp tới, ta cho các ngươi một vài thời gian chuẩn bị, các ngươi…… nên rời đi!” Tề Phong đem lời giống vậy, lại đối Lam Đế cùng Thiên Thần Đại Đế nói một lần.

“Ngày đó,

Rốt cuộc phải đã tới chưa?” Lam Đế trong mắt, cũng là toát ra nồng nặc phức tạp.

Hắn nhìn về phía chăm chú nhắm mắt Lam Thiên Ngữ, trong mắt càng lộ ra vẻ ưu sầu.

“Không nghĩ tới chỉ chớp mắt, mười ngàn năm liền đã quá khứ, trong nháy mắt vội vàng!”

“Dù cho lại không thế nào đồng ý, ngày đó, đúng là vẫn còn muốn tới!”

Mấy vị Đại Đế giờ phút này, đều là mỗi người thần sắc phức tạp, có đau thương, có cay đắng.

“Thiên thu loạn thế xưng đế mộng, vạn năm như mây cuối cùng không!”

Tề Phong sâu sắc nhìn về phía Lam Thiên Ngữ, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, hai người đều là chăm chú nhắm mắt. Sau đó, hắn thở dài một tiếng, đạp không mà đi, lưu lại một tiếng dài lâu thở dài, cuối cùng biến mất giữa thiên địa.

……

Hôn mê, Tiêu Vũ làm một dài đằng đẵng mộng.

Hắn tỉnh mộng cửu thiên, nhìn thấy Nguyệt Thần. Nguyệt Thần phong thái như trước, chỉ là bởi vì từng Vượt giới mà đến, bỏ ra giá thật lớn, trở nên hơi suy yếu.

Hắn vừa mộng thấy cố nhân ngày xưa, trên chín tầng trời chờ, muốn cùng hắn lại nối tiếp không có kết quả luận đạo.

Tiếp theo, hắn mơ thấy đệ tử của mình Mạc Thương, bây giờ đã quân lâm cửu thiên, thay thế hắn, trở thành hiện nay cửu thiên đệ nhất chí tôn!

Cuối cùng, hắn tỉnh mộng giới này, từng đã xảy ra các loại nổi lên mi mắt.

“Thiên Ngữ!”

Tiêu Vũ từ trong mộng thức tỉnh, trong giấc mộng cuối cùng tấm kia mang theo cười yếu ớt, chăm chú nhắm mắt dung nhan, đến tận đây vẫn phảng phất giống như khắc ở trong đầu của hắn, thật lâu không đi.

“Cửu Thiên Thế Giới!”

Tỉnh mộng, Tiêu Vũ chăm chú nắm tay.

“Nguyệt Thần, Mạc Thương!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ có loại mãnh liệt kích động, rất muốn lập tức quên đi tất cả, giết trở lại cửu thiên.

Nhưng mà, trước mắt, 1 thường tơ trắng buông xuống, cái kia là hắn tóc bạc, đưa hắn một lần nữa đánh trở về hiện thực.

“Bây giờ ta ra lệnh nguyên bị hao tổn, tính mạng cũng không có hơn, còn nói gì trở về cửu thiên?”

“Ha ha ha ha……”

“Buồn cười! Buồn cười!”

Tiêu Vũ ngửa mặt lên trời cười to, trong tiếng cười, lại là vô tận bi thương.

Thân thể Thành Vương thì lại làm sao? Chưa từng có ai thì lại làm sao? Hắn thiếu nợ Nguyệt Thần nhiều lắm, mà đệ tử của hắn thì lại phụ hắn nhiều lắm, nhưng hắn bây giờ đừng nói cái gì phải về cửu thiên, còn có thể sống bao lâu, cũng không biết!

“Ngươi tỉnh rồi?”

Tựa hồ là nghe được Tiêu Vũ cười lớn, gian nhà cửa bị đẩy ra, Thiên Thần Đại Đế đi đến.

Tiêu Vũ dừng tiếng cười, thật dài thở dài.

“Ta trước khi cho ngươi mê man, là bởi vì ngươi bây giờ cứu không được đế nữ, mạnh mẽ đưa hắn mang đi, là một không lựa chọn sáng suốt, nhìn ngươi khả năng thông cảm.” Thiên Thần Đại Đế đi tới Tiêu Vũ trước người, nhẹ nhàng nói.

Tiêu Vũ trầm mặc, trước khi hắn là làm đầu óc choáng váng, nhưng giờ phút này, hắn đã hiểu rõ ra, dù cho hắn lúc đó khả năng mang đi Lam Thiên Ngữ, cũng là vô dụng.

Hắn ngay cả mình khả năng sống bao lâu cũng không biết, coi như mang đi Lam Thiên Ngữ, thì có thể đợi được trở về cửu thiên ngày đó gì? Giống nhau cái gì cũng không làm được!

“Ngươi…… vì sao muốn giúp ta?” Tiêu Vũ từ trên giường đứng dậy, thấy Thiên Thần Đại Đế.

“Ngươi đi theo ta.” Thiên Thần Đại Đế sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, sau đó trước tiên, đi ra ngoài phòng.

Tiêu Vũ xuống giường, đi theo Thiên Thần Đại Đế phía sau. Hắn và này Thiên Thần Đại Đế vốn không quen biết, đối phương rốt cuộc tại sao phải giúp hắn?

Không lâu, hai người tới một gian mật thất. Thiên Thần Đại Đế cung cung kính kính, từ trong mật thất lấy ra một bức họa, nhìn ấy thái độ, quả thực liền đem bức họa này phụng chung thần linh.

“Ngươi có thể nhận được, trong tranh người?” Đem vẽ giao cho Tiêu Vũ trong tay, Thiên Thần Đại Đế trầm giọng nói.

Vừa là vẽ? Tiêu Vũ tiếp nhận lập tức, run lên trong lòng, sau đó chậm rãi, đem bức tranh mở ra.

Trong tranh, vừa là một cô gái, bức tranh này cùng Lam

Thiên Ngữ trong phòng vẽ mặc dù bất đồng, thế nhưng, cô gái trong tranh, lại là cùng một người!

“Nguyệt Thần!” Tiêu Vũ âm thanh, lại trở nên run rẩy lên.

“Tinh Thần Các Thiên Thần, bái kiến tôn chủ!” Thiên Thần Đại Đế lúc này, đột nhiên quay Tiêu Vũ, đã bái đi xuống.

Tác giả đông phương hành vân nói: Tiếp tục canh năm, vỗ tay ở nơi nào? Hoa tươi ở nơi nào?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 759: Tinh Thần Các Tên

Đọc trên điện thoại

“Tinh Thần Các? Thiên Thần?” Tiêu Vũ tay nâng bức tranh, trong miệng lẩm bẩm, sau một hồi nói: “Ngươi…… chính là Tinh Thần Các linh vị? Cho ta mẫu thân mở ra chú thuật người, liền là của ngươi?”

“Đúng thế!” Thiên Thần Đại Đế gật đầu, quỳ gối Tiêu Vũ trước người, thật dài không nổi.

“Tất cả những thứ này, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ nội tâm, lại loạn cả lên. Ngoại trừ Lam Thiên Ngữ, Nguyệt Thần còn ở trong thiên địa này, để lại thủ đoạn khác?

“Việc này, còn muốn theo một vạn năm trước nói tới!” Thiên Thần Đại Đế trong mắt, cũng lâm vào dĩ vãng, chậm rãi nói: “Vạn năm trước khi, cũng như là hiện nay, chính trực loạn thế thời khắc! Lúc đó, ta vốn thiên tư thường thường, với trong loạn thế tranh cướp đế vị, hầu như vô vọng.”

“Nhưng mà, trời xanh quan tâm, để cho ta gặp phải cung chủ!”

Tiêu Vũ biết, Thiên Thần Đại Đế trong miệng cung chủ, chính là Nguyệt Thần. Ở Cửu Thiên Thế Giới, Nguyệt Thần ở trăng sáng bên trên, chỗ cư chi, liền gọi bằng Nguyệt Thần cung, này đây, có không ít người đều đưa nàng xưng là Nguyệt Thần cung chủ.

“Cung chủ ban ơn ta vô thượng thần quyết, vừa thay ta trùng ngưng đọng thân thể, để cho ta có kinh người thiên tư, cũng nguyên nhân chính là cung chủ ân, ta tài năng ở trong loạn thế, tranh chấp đế vị!”

Thiên Thần cung chủ tiếp tục nói: “Sau đấy, cung chủ giao cho, muốn ta ở ngày sau sinh thời, thay thế nàng ở giữa phiến thiên địa này, tìm một cái người, tôn ấy làm chủ!”

Đến lúc này, Tiêu Vũ đã minh bạch, Tinh Thần Các người, vì sao lại đưa hắn xưng là tôn chủ.

Dùng Nguyệt Thần cảnh giới cùng thủ đoạn, muốn cho một người tầm thường có được vô thượng thiên tư, thu được thực lực cường đại, thật sự lại cực kỳ đơn giản.

“Ngươi là như thế nào xác định, ta chính là nàng muốn ngươi tìm người?” Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, lại hỏi dò.

Dù sao đầu thai làm người, hắn bây giờ diện mạo, đã cùng kiếp trước không còn là cùng một cái người.

“Cung chủ nói, nếu gặp một người, có chư tinh hộ thể, ấy thiên tư cùng thực lực cổ kim vô song, cùng cảnh vô địch, vậy người này, chính là cung chủ yếu ta tìm người!”

Thiên Thần cung chủ không dám ẩn giấu, nói: “Ngày xưa, tôn chủ ngươi đang ở Thiên Thanh Vũ Viện, dùng âm dương song tinh chém giết Long Tuyền Tông Thiên Tông thời gian, ta nhận được báo lại, cũng đã suy đoán tôn chủ ngươi chính là cung chủ yếu ta tìm kiếm người, kể từ lúc đó, liền trong bóng tối đối với tôn chủ chú ý.”

“Sau khi ở Tiêu Gia, tôn chủ dùng tông sư thân, lại dùng ngôi sao chém giết vương giả, ta liền có bảy phần khẳng định, tôn chủ ngươi chính là cung chủ yếu ta tìm kiếm người, này đây lập tức phái Tinh Thần Các vương giả đi tới.”

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe Thiên Thần Đại Đế theo như lời, trong lòng càng than thở liên tục.

Nguyệt Thần, nàng rốt cuộc còn là hiểu rất rõ hắn, biết hắn nếu là sống lại, tất nhiên sẽ lại sửa bá thể ngôi sao quyết, và cũng thập phần khẳng định, hắn đời này, tất nhiên cũng sẽ như là từng giống nhau, sẽ không bình thường.

“Này mười ngàn năm, ta vẫn dựa theo cung chủ theo như lời, đang tìm tôn chủ tung tích của ngươi. Để tìm kiếm, ta thành lập Tinh Thần Các, minh làm tìm hết thế gian kỳ bảo, thực ra là để khả năng nắm giữ Thập Châu các nơi tin tức, dễ dàng cho tìm tới tôn chủ, dùng Tinh Thần Các vì danh, cũng là bởi vì tôn chủ ngươi có chư tinh hộ thể!”

Thiên Thần Đại Đế sau khi nói xong, vẫn là cung cung kính kính quỳ trên mặt đất, chỉ vì Tiêu Vũ còn không có để hắn lên.

“Tinh Thần Các…… Tinh Thần Các, nguyên lai là một cái như vậy Tinh Thần Các!” Tiêu Vũ trong miệng lầm bầm, nói: “Nói như vậy, Đạo Thần Cung sở dĩ sẽ đối với Tinh Thần Các có điều kiêng kỵ, chính là bởi vì bọn họ ở vạn năm trước khi, cũng biết Nguyệt Thần tồn tại?”

“Đúng vậy!” Thiên Thần Các chủ gật đầu nói: “Ta Tinh Thần Các thế lực mặc dù khắp Thập Châu, nhưng Đạo Thần Cung còn không đến mức sẽ đối với chúng ta cảm thấy kiêng kỵ, sở dĩ sẽ như thế, tất cả là vì cung chủ nguyên nhân!”

Nói tới chỗ này,

Rất nhiều chuyện, Tiêu Vũ đều rộng rãi sáng sủa, tất cả đều đã hiểu.

Quả nhiên giống như hắn suy đoán như vậy, Nguyệt Thần ở một vạn năm trước, cũng từng tới giới này tìm hắn!

Nàng lưu lại một thường tàn hồn cùng vạn thế luân hồi ấn, lại lo lắng nàng tàn hồn chuyển thế sau không thể nhớ tới kiếp trước việc, đã quên tìm hắn, này đây vừa để lại này một cái Tinh Thần Các.

“Ngươi như thế cho ta, lại không biết, ta đời này, không biết còn có thể hay không trở về cửu thiên, cùng ngươi gặp lại!”

Tiêu Vũ khẽ vuốt chính mình buông xuống mái đầu bạc trắng, càng ngày càng cảm giác mình thiếu nợ Nguyệt Thần nhiều lắm. Hắn có lòng quay về cửu thiên, một lần nữa gặp lại, nhưng bây giờ, hắn lại là liền sinh tử của mình đều khống chế không dứt.

“Ngươi đứng lên đi!” Sáng tỏ tất cả, Tiêu Vũ tâm tình, cũng dần dần bình tĩnh.

“Vâng!” Thiên Thần Đại Đế, lúc này mới đứng dậy.

Hai người theo trong mật thất rời đi, đi tới một gian khác trong phòng, đã thấy nơi đây, đã có một người đang chờ đợi.

Nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, người này lập tức đứng dậy, mỉm cười nói: “Tất cả đã rõ ràng?”

“Dạ tiên sinh?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Dạ La Đại Đế lại cũng ở đây, tiến lên phía trước nói: “Các ngươi quen nhau?”

Hắn nói nhận thức, tự nhiên không phải gần như quen biết đơn giản như vậy, này quan hệ của hai người, tựa hồ không tầm thường.

“Ha ha, Tiêu tiểu huynh có từng nhớ tới, trước đây ở ta trong nhà thấy qua bàn cờ?” Dạ La Đại Đế mỉm cười: “Cái kia tổng thể, ta cùng Dạ huynh đánh cờ tàn cuộc. Kỳ thực ban đầu ta ra tay giúp đỡ Tiêu tiểu huynh, cũng là bởi vì Thiên Thần anh quan hệ.”

Thiên Thần Đại Đế ở bên nói: “Lúc đó ta hoàn mỹ thoát thân, không cách nào đi tới giúp đỡ, chỉ có thể nắm Dạ huynh thay ra tay.”

Không nghĩ tới trong lúc này lại còn có cái tầng quan hệ này, Tiêu Vũ lúc trước còn thật sự cho rằng Dạ tiên sinh chỉ là nhìn trúng thực lực của hắn.

Ba người ngồi xuống, Thiên Thần Đại Đế đối với Tiêu Vũ nói: “Tôn chủ, U &# 8 loạn thế sắp tới, thời gian của chúng ta, đã không nhiều lắm, sau này, e sợ không cách nào lại trợ giúp tôn chủ.”

“Làm sao?” Tiêu Vũ cả kinh, loạn thế, rốt cuộc đã tới gì?

“Tiêu tiểu huynh có chỗ không biết.” Dạ La Đại Đế thở dài: “Chúng ta Đế giả nhìn như cao cao tại thượng, vô địch thế gian, nhưng kỳ thật, cũng là được rất nhiều ràng buộc, phải tuân thủ một ít quy tắc.”

“Tỷ như?” Tiêu Vũ cảm giác được, cái gọi là loạn thế, tựa hồ còn không chỉ là tranh cướp đế vị đơn giản như vậy.

“Có một số việc, chúng ta không cách nào tiết lộ.” Thiên Thần Đại Đế bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Thế nhưng, chúng ta có thể nói cho tôn chủ, không lâu sau nữa, chúng ta này đạt được Đế cảnh nhân vật, đều sẽ rời đi, tới lúc đó, loạn thế, cũng đem tuyên cáo bắt đầu, đế vị tranh cướp, chính thức tiến lại!”

“Rời đi?” Tiêu Vũ lại bất ngờ, hắn vẫn cho là, loạn thế là Đại Đế chết đi, để trống đế vị, sau đó đưa tới thế gian người đối với đế vị cạnh tranh.

Nhưng bây giờ nghe hai người này ý tứ, tựa hồ vừa không chỉ là đơn giản như vậy. Tựa hồ loạn thế, còn dính dấp đến những chuyện khác.

“Chúng ta mặc dù muốn tiết lộ, nhưng một chuyện, lại là không thể nói, nhìn tôn chủ thứ lỗi.” Thiên Thần Đại Đế nói: “Bây giờ chỉ có thể nhắc nhở tôn chủ, loạn thế đem tại đây sắp tới bên trong, chính thức tiến lại, mong rằng tôn chủ, chuẩn bị sớm!”

Cái gọi là loạn thế, rốt cuộc phải chính thức tới!

Tiêu Vũ trong lòng, lại là có chút cay đắng. Loạn thế rốt cục tiến lại, mà hắn hôm nay, lại là mạng nguyên bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 760: Quay Về Luân Hồi Điện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Thần Đại Đế đối với Tiêu Vũ giao cho một chút sự tình, hắn sắp sửa rời đi, bây giờ triệt để đem toàn bộ Tinh Thần Các, đều để lại cho hắn.

Đây là một cái kinh người thế lực lớn, khắp Thập Châu, trong các có rất nhiều vương giả. Chỉ tiếc, Tiêu Vũ lại là sinh mệnh không nhiều, chỉ sợ này Tinh Thần Các đối với hắn cũng khó có chỗ dùng.

Dạ La Đại Đế, tất là thỉnh cầu Tiêu Vũ, khi hắn rời đi sau khi, hy vọng Tiêu Vũ tài năng ở trong loạn thế, trông nom một chút Dạ Vô Minh.

Đồng dạng, Tiêu Vũ cũng không có trả lời, chính hắn đều tính mạng không nhiều, có thể không nhìn thấy loạn thế tiến lại, đều là một chuyện, vừa lấy cái gì đến đáp ứng Dạ La Đại Đế?

Giao phó xong tất cả những thứ này, hai vị Đại Đế liền rời đi.

Để cho thời gian của bọn hắn không nhiều, bọn họ còn muốn xử lý rất nhiều chuyện, sau đó rời đi luôn.

“Mỗi một lần loạn thế tiến lại, hết thảy Đại Đế đều sẽ rời đi, lần đi, có lẽ còn có trở về ngày, cũng có thể là, cũng không còn cách nào trở về, ít nhất, trước đây rời đi này Đại Đế, hầu như không ai có thể lại trở về!”

Thiên Thần Đại Đế, cuối cùng đối với Tiêu Vũ nói rồi một câu nói như vậy.

“Loạn thế? Rốt cuộc cái gì là loạn thế? Khụ khụ……”

Tiêu Vũ lẩm bẩm, sau đó vừa là ho ra máu, lẩm bẩm: “Chuẩn bị cuối cùng gì? Thời gian của ta không nhiều, có lẽ, cũng có thể xử lý một ít chuyện.”

Ở hai vị Đại Đế sau khi, Tiêu Vũ cũng từ nơi này rời đi.

Thiên địa mênh mông, lần này, hắn lại là có một loại, không biết muốn đi về nơi đâu cảm giác.

Không cách nào động tới nhiều Thần lực, Tiêu Vũ tốc độ, cũng so với trước kia chậm rất nhiều. Dĩ vãng chỉ dùng nửa ngày chặng đường, lần này, hắn lại dùng gần mười ngày.

Lạc Vân Châu, Vô Tuyền Sơn.

Đi tới này sơn nơi chân núi, trên núi đã không còn nữa ngày xưa tử khí, trở nên sinh cơ dạt dào, linh khí bức người.

“Xem ra Linh Lung trận đạo thực lực, lại có tinh tiến, lại cùng 4 đại tông môn tranh cướp địa thế, khiến này tử địa có như thế sinh cơ.”

Tiêu Vũ đi tới chân núi, thấy ngọn núi này diện mạo lớn đổi, trong lòng có chút vui mừng.

Linh Lung cho hắn chỉ điểm trận pháp chi đạo, bây giờ nhìn lại, trong khoảng thời gian này, nàng trận đạo thực lực tiến bộ rất lớn.

Không có phi hành, Tiêu Vũ chậm rãi bước leo núi,

Cảm thụ được ngọn núi này một vài biến hóa.

Chân núi trước, khối này to lớn bia đá, dị thường dễ thấy, trên tấm bia Luân Hồi Điện ba chữ lớn, vào lúc này tựa hồ phá lệ bắt mắt.

“Luân Hồi Điện a, không biết ta sau này, còn có thể hay không nhìn thấy nó quật khởi một ngày?”

Tiêu Vũ tâm trạng than thở, từng bước từng bước, đi lên núi.

Hắn mái đầu bạc trắng, mặc dù khuôn mặt như trước tuổi trẻ, nhưng thủy chung làm cho người ta một loại cảm giác già nua.

“Người nào, gan dạ xông loạn ta Luân Hồi Điện?”

“Muốn chết sao? Chẳng lẽ không biết Luân Hồi Điện điện chủ là Thượng Đế Tiêu Vũ?”

Đi ra vài bước, ở dưới chân núi, đột nhiên lao ra mấy người trẻ tuổi, đầy mặt đề phòng thấy Tiêu Vũ.

“Thượng Đế? Tiêu Vũ?” Tiêu Vũ hơi run, đánh giá này mấy người trẻ tuổi.

Mấy người đều rất tuổi trẻ, đều là mười lăm mười sáu tuổi tả hữu, một người trong đó vẻ mặt tràn ngập kiêu ngạo, nói: “Đương nhiên, bằng vào chúng ta điện chủ thiên tư cùng thực lực, ngày sau nhất định có thể xưng đế! Tông sư có người tông Thiên Tông, vương giả có nhân vương Thiên Vương, chúng ta điện chủ ngày sau không chỉ biết thành Đại Đế, còn sẽ trở thành Thượng Đế!”

Tiêu Vũ yên lặng, nhất thời cũng hiểu. Dù cho hắn cái gì cũng không để ý, nhưng đối ngoại, Luân Hồi Điện còn là tôn hắn làm điện chủ.

Hắn sớm nghe nói, Luân Hồi Điện bên trong có không ít người trẻ tuổi, nghe xong sự tích của hắn sau khi, mới bái vào Luân Hồi Điện, bây giờ nhìn lại, trong điện đệ tử, quả thật tựa hồ đối với hắn có dị dạng tâm tình.

“Các ngươi chẳng lẽ không biết, các ngươi điện chủ xung kích vương giả xảy ra biến cố, sống lâu không có hơn gì?”

Tiêu Vũ tâm tình có chút phức tạp, liên quan tới chuyện của hắn, Thập Châu nên sớm truyền ra mới đúng, có phải trong điện đệ tử cái gì cũng không biết?

“Vậy cũng là lời đồn!”

“Không sai! Chúng ta điện chủ thiên tư vô song, sao lại như vậy mà đơn giản chết đi!”

“Ngươi người này, lại dám chạy tới chúng ta Luân Hồi Điện, tản bộ về chúng ta điện chủ lời đồn, rốt cuộc là có ý gì!”

Vài tên người trẻ tuổi quay Tiêu Vũ gầm lên, tựa hồ đối với bọn họ trong miệng điện chủ, có vô cùng tin tưởng.

Nhìn thấy bọn họ như thế, Tiêu Vũ trong lòng càng mùi vị khó hiểu.

Có điều, trong lòng hắn cũng có chút vui mừng, trước đây hắn đã lo lắng trong điện đệ tử dần dần biến nhiều, sẽ trở nên vàng thau lẫn lộn, bây giờ nhìn thấy này vài tên thủ sơn đệ tử, tựa hồ cũng không phải tâm tính không tốt hạng người.

Hiển nhiên, Phong Vũ Mạc Ly vẫn y theo tiêu chuẩn của hắn, thu nhận đệ tử mặc dù không phải thiên tư cao bao nhiêu, nhưng ít nhất phải tính cách không có trở ngại.

“Niệm tình ngươi tuổi già, chúng ta cũng không ra tay với ngươi, ngươi mau chóng xuống núi đi thôi!”

“Không sai, ta Luân Hồi Điện người, tuyệt không lăng nhục nhỏ yếu!”

Vài tên đệ tử trẻ tuổi, rốt cuộc vẫn không có đối với Tiêu Vũ ra tay. Chỉ có điều Tiêu Vũ mặc dù khuôn mặt tuổi trẻ, nhưng này mái đầu bạc trắng, nhưng bây giờ chói mắt, bị bọn họ trở thành lão nhân.

“Không nghĩ tới, ta càng luân lạc tới mức độ này!” Tiêu Vũ trong lòng thở dài, chỉ sợ giờ phút này hắn từ đơn thân phận, này mấy người trẻ tuổi, cũng sẽ không tin tưởng hắn chính là Luân Hồi Điện điện chủ.

“Lý sư huynh, Chu sư huynh, làm sao vậy?”

Đột nhiên, một có chút thanh âm non nớt vang lên, một gã thiếu niên bóng người, ở phía xa xuất hiện.

“Tiểu Phong? Ngươi vừa phải xuống núi đi không?”

“Có phải là lại muốn đi tìm hiểu điện chủ tin tức?”

Mấy cái thủ sơn đệ tử nhìn thấy thiếu niên kia, vẻ mặt đều ôn hòa không ít. Bọn họ cũng đều biết, thiếu niên này nhưng điện chủ đệ tử thân truyền, ở trong điện không ai không biết.

Mà ngày gần đây, liên quan tới điện chủ các loại lời đồn, làm người bất an, cho nên Tô Mộ Phong hầu như mỗi ngày đều sẽ đích thân hạ xuống, đến ngoại giới nghe Tiêu Vũ tình huống.

“Tiểu Phong?” Tiêu Vũ cũng nhìn tới.

Phân biệt một thời gian, Tô Mộ Phong mặc dù chưa trưởng thành bao nhiêu, nhưng một đôi mắt bên trong, lộ ra kiên nghị, cũng đã hết sức rõ ràng, đã bất thường thiếu niên, tâm tính tựa hồ trưởng thành rất nhiều.

“A, đúng vậy!” Tô Mộ Phong bây giờ, cũng bất quá chừng mười tuổi, vẫn như cũ non nớt.

Trong mắt hắn tràn ngập lo âu, gần nhất liên quan tới Tiêu Vũ các loại tin tức, thật là khiến người không cách nào an tâm. Lúc này nghe đến mấy người này nói, hắn lộ ra một nụ cười miễn cưỡng.

“Người này là?” Đi đến gần, &# 85; &# 8 &# 32; Tô Mộ Phong mới nhìn hướng Tiêu Vũ, này 1 nhìn tới, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Bởi vì Tiêu Vũ mái đầu bạc trắng, vừa mới khoảng cách còn xa, hắn đúng là không thể nhận ra, giờ phút này nhìn thấy Tiêu Vũ mái tóc dài như tuyết, Tô Mộ Phong con mắt, nhất thời đỏ.

“Tiểu Phong, ngươi làm sao vậy?”

Mấy cái thủ sơn đệ tử kỳ quái, trong điện người đều biết, Tô Mộ Phong mặc dù tuổi nhỏ, nhưng tính cách kiên nghị, khiến các đệ tử đều khâm phục, bây giờ bất cứ đỏ hai mắt, trong mắt càng xông lên hơi nước.

“Phong nhi, ngươi lớn lên!” Tiêu Vũ gật đầu, rất là vui mừng.

Bây giờ Tô Mộ Phong, mặc dù còn chỉ là một hài tử, nhưng hắn lại khả năng nhìn ra, Tô Mộ Phong đã có Thiên Tông tu vi.

Mười tuổi ra mặt Thiên Tông!

“Sư…… sư phụ!” Tô Mộ Phong nghẹn ngào, rầm một tiếng, ở Tiêu Vũ trước người, quỳ xuống, trong mắt nước mắt, rốt cuộc cũng không khống chế được hạ xuống.

Tiêu Vũ mái đầu bạc trắng, nói cách khác, hắn trước đây nghe được những tin tức kia, đều là thật!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 761: Gặp Nhau

Đọc trên điện thoại

“Sư…… sư phụ?”

Mấy cái thủ sơn đệ tử nghe đến Tô Mộ Phong đối với Tiêu Vũ gọi, tất cả đều là há to miệng, cứ thế ở bên cạnh, không dám nói nữa.

Tô Mộ Phong sư phụ, đây không phải là Luân Hồi Điện điện chủ Tiêu Vũ gì?

“Đứng lên đi.” Tiêu Vũ để Tô Mộ Phong đứng dậy, nói: “Trong điện người, đều có ở đây không?”

“A!” Gật gù, Tô Mộ Phong đứng dậy sau khi, con mắt như trước đỏ chót, hắn biết Tiêu Vũ hỏi chính là Phong Vũ Mạc Ly những người kia, nói: “Phong di cùng Mạc thúc bọn họ đều ở đây, có điều…… Huyết Lân đại ca cùng Mặc Vũ đại ca, bị bọn họ giam.”

Tiêu Vũ gật đầu, cũng không phải quá bất ngờ, đại khái cũng có thể đoán được Huyết Lân Mặc Vũ bị giam nguyên nhân.

Phỏng chừng cái kia hai cái coi trời bằng vung tên nghe đến tin tức liên quan tới hắn sau khi, muốn xuống núi, trong lòng hắn cũng là cảm động, vừa là bất đắc dĩ.

“Sư phụ, ngươi…… ngươi mạng nguyên, thật……” Tô Mộ Phong vài lần há mồm, lại là ấp a ấp úng, không dám thật hỏi ra.

Địch kẻ thù không khốc kết xem kỹ từ ầm ĩ tiếp Quỷ vâng

Hắn như là đang lo lắng, sẽ nghe đến hắn không muốn nghe đến đáp án.

“Chúng ta trước tiên lên núi.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, hướng về trên núi đi đến.

“Vâng!” Tô Mộ Phong run lên trong lòng. Tiêu Vũ không chịu trả lời, đó chỉ có thể nói một chuyện, những tin đồn kia, đều là thật!

Nếu không thì, Tiêu Vũ căn bản không cần phải không trả lời hắn.

Sau kẻ thù xa địa phương thuyền thuật bờ ruộng cô từ khoa xem kỹ

“Chúng ta…… vừa rồi mạo phạm điện chủ!”

“Làm sao bây giờ? Điện chủ sẽ không trách tội chúng ta?”

“Điện chủ thế nào lại là mái đầu bạc trắng, có phải…… có phải tin đồn đều là thật?”

Mấy cái thủ sơn đệ tử, trong quá trình này vẫn lo lắng bất an, chỉ lo Tiêu Vũ trách tội.

Kết khoa kẻ thù xa khốc Tôn Thuật tiếp lạnh cánh buồm bí dương

Bọn họ lại ngăn cản điện chủ, không cho điện chủ trở lại Luân Hồi Điện, đây không phải là muốn chết sao?

Mắt thấy Tiêu Vũ cứ như vậy hướng về trên núi đi đến, tựa hồ không trách tội ý tứ, mấy người cũng là thở dài một cái, vừa là lo lắng, Tiêu Vũ có phải là dự định sau khi trở về, lại để cho trong điện mấy vị kia vương giả trách phạt bọn họ.

“Các ngươi……”

Vào thời khắc này, Tiêu Vũ bước chân đột nhiên dừng, quay đầu lại trông lại, nhất thời để mấy cái đệ tử trong lòng căng thẳng, điện chủ yếu giáng tội bọn họ sao?

Địch khoa Quỷ kết học chiến dương địch từ khắc

“Các ngươi đều là Luân Hồi Điện tương lai, hy vọng các ngươi cố gắng nỗ lực! Ta tin chắc, tương lai Luân Hồi Điện sẽ là có thể so với Đạo Thần Cung tồn tại, mà các ngươi, đến lúc đó đều chính là Luân Hồi Điện sớm nhất thành viên!”

Tiêu Vũ nói, lại là ra ngoài mấy cái thủ sơn đệ tử dự liệu. Mấy người ngẩn người tại đó, vạn vạn không ngờ rằng Tiêu Vũ cuối cùng muốn nói là như vậy.

Đợi cho Tiêu Vũ thân ảnh biến mất, mấy cái đệ tử tựa hồ vẫn là chưa có lấy lại tinh thần đến, qua hồi lâu mới kích động kêu to lên.

“Đã nghe chưa? Điện chủ nói sau đó Luân Hồi Điện sẽ là có thể so với Đạo Thần Cung tồn tại!”

“Đời này kiếp này, dứt khoát vào Luân Hồi Điện, ta quyết định sau này không can thiệp tới phát sinh cái gì, đều sẽ thề chết theo điện chủ!”

“Ta cũng vậy!”

“Còn có ta!”

……

“Thả chúng ta đi ra ngoài!”

“Nhanh thả chúng ta đi ra ngoài!”

Vô Tuyền Sơn trên,

Nhiều tiếng tiếng nổ vang, không dứt theo trên đỉnh núi truyền đến, mỗi một lần nổ vang, đều nương theo lấy cả tòa núi lớn kịch liệt chấn động.

Trong điện đệ tử, đối với cái này tựa hồ lại đều đã thành thói quen, không ai ngạc nhiên.

Trên đỉnh núi, một gian phong bế nhà đá, gian nhà chung quanh khắc đầy trận văn, tùy ý trong phòng hai cái thiếu niên liều mạng đánh, nhà này chính là không hư hao chút nào.

“Chết tiệt, lại đem chúng ta nhốt lại!” Mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, một con tóc tím như máu, trên mặt tràn ngập phẫn nộ, vừa là tầng tầng một quyền đánh vào trên vách đá.

“Tiêu Vũ đều như vậy, bọn họ lại còn không cho chúng ta xuống núi, thực sự là mấy cái ghê tởm lão già!” Một mặt khác, một tuổi giống vậy thiếu niên mặc áo đen, cũng là tràn ngập tức giận đang gầm thét.

“Mẹ., nếu như Tiêu Vũ thật mạng nguyên bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều, ta nhất định đem Đạo Thần Cung cái kia nhiều linh cung đều tiêu diệt! Không muốn bọn họ vài lần ngăn cản, Tiêu Vũ xung kích Vương cảnh, khẳng định cũng sẽ không xảy ra vấn đề!” Tóc tím thiếu niên cả giận nói.

“Không sai! Nhưng mà, mấy cái kia ghê tởm lão già càng không cho chúng ta xuống núi! Đặc biệt là Linh Lung cái này lão bà, hiểu lưới đạo, lại đem chúng ta nhốt lại!” Thiếu niên mặc áo đen cũng là gầm lên.

“Ta cũng không tin, lão bà kia trận pháp có thể có bao nhiêu lợi hại, tiếp theo oanh, mãi đến tận đem cái nhà này vỡ nát vỡ nát mới thôi!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, hai cái tuổi trẻ thiếu niên, vừa là không dứt quay vách đá đánh, dẫn tới Vô Tuyền Sơn chấn động không dứt.

Tôn khoa không khoa Quỷ tôn hận từ dương chủ kẻ thù

……

Lúc này, trên núi một chỗ khác.

“Ai da, cái này cũng đã ngày thứ mấy, hai tên kia, liền không thể yên tĩnh một chút không?” Dáng người như ngọc, thướt tha Linh Lung nữ tử, cảm thụ được không dứt chấn động núi lớn, trên gương mặt lộ ra một bộ nhức đầu dáng dấp.

“Tính tình của bọn hắn, ngươi còn không biết sao? Nghe xong những tin tức kia, nếu còn có thể thành thành thật thật, đó mới kỳ quái.” Bên cạnh, thận trọng bên trong mang theo vài phần lệ khí người đàn ông trung niên lắc lắc đầu, lại tựa hồ như là sớm thành thói quen.

“Còn là tiểu hắc Tiểu Bạch tốt, mặc dù giống nhau không sợ trời không sợ đất, nhưng dù sao tâm tư đơn thuần, còn có thể dỗ dành dỗ dành, có thể hai người này……” Linh Lung vừa nghĩ tới Huyết Lân Mặc Vũ, vừa là nhức đầu.

“Bốp!”

Đúng lúc này, một nam tử tóc trắng, đột nhiên tiến lại, xuất hiện ở trước người hai người.

Linh Lung cùng Huyết Vũ vương nhìn thấy người này, tất cả giật mình.

“Loạch xoạch!”

Cùng thời khắc đó, mặt khác hai bóng người bay tới, Phong Vũ cùng Mạc Ly rơi xuống đất. Nhìn thấy cái kia mái đầu bạc trắng, hai người vẻ mặt, đều là trở nên vạn phần phức tạp.

“Đem hai tên kia thả ra đi!” Tiêu Vũ quay mấy người, lộ ra một cái mỉm cười.

Linh Lung nghe vậy, cười khổ một tiếng. Có điều đã Tiêu Vũ tiến lại, hai tên kia, U &# 8 phỏng chừng cũng sẽ không lại gào thét muốn giết tới Đạo Thần Cung, cho Tiêu Vũ báo thù.

“Ngươi cái này lão bà, rốt cục đồng ý thả chúng ta sao?”

“Ngươi đừng tưởng rằng như ngươi vậy, chúng ta sẽ ngoan ngoãn nghe lời!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở Linh Lung giải trừ trận pháp sau khi, lập tức vọt ra. Hai người xa xa quay nơi đây kêu to, sau đó chính là bay thẳng lên trời cao, phóng hướng chân trời, tựa hồ sợ lại bị nhốt lại bình thường, cũng không quay đầu lại.

“Hai người các ngươi, muốn đi nơi nào?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, trong lòng vừa tức giận vừa buồn cười, xa xa quay hai người mở miệng.

Bá một tiếng, hai người bóng người, cùng nhau trong không trung dừng lại, sau đó, bọn họ đều là thần tốc quay đầu, hóa thành lưu quang xông về.

“Ngươi tên khốn này, rốt cuộc biết trở về rồi sao?”

“Ngươi ném chúng ta lâu như vậy, một mình lang bạt, bây giờ còn biết trở về?”

Còn chưa rơi xuống đất, Huyết Lân cùng Mặc Vũ cái kia phẫn nộ tiếng kêu, liền xa xa truyền trở về.

Tiêu Vũ đối với cái này, chỉ là mỉm cười, vào giờ phút này cảm giác này, là hắn kiếp trước thân là chí tôn thời điểm, xưa nay chưa từng cảm thụ đến.

“Bốp!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ rơi xuống đất, hai người còn hơn lần trước gặp lại, tựa hồ lại cao lớn không ít.

Vốn còn đang kêu gào hai người, làm rơi xuống Tiêu Vũ trước mắt, nhìn thấy cái kia mái đầu bạc trắng, đều lập tức trầm mặc xuống, hai người con mắt, cũng lập tức có chút đỏ lên, không nói câu nào.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 762: Giao Cho

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ trở về, ở lên núi trước khi, hắn đã để Tô Mộ Phong đi thông tri Luân Hồi Điện bên trong này hạch tâm nhất người.

Ở Huyết Lân cùng Mặc Vũ tiến lại sau, nhỏ đen Tiểu Bạch, Tần Vũ Huyên, Diệp Văn Hiên còn có Giang Diên Nhi, dồn dập đều xuất hiện.

Mọi người nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia mái đầu bạc trắng, lại nghĩ tới ngày gần đây nghe đến Tiêu Vũ mạng nguyên bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều tin tức, tất cả mọi người là sắc mặt nặng nề, trầm mặc không nói gì.

“Không phải...... Mạc Đại Ca!”

Ở này cố nhân bên trong, còn có một cái cô gái trẻ. Đó là Tô Mộ Phong tỷ tỷ, Tô Mộ Tuyết.

Tôn khoa khốc địch bóng chiến ầm ĩ ta thuyền tiếp

“Sư phụ, tỷ tỷ của ta nàng, bây giờ cũng là Luân Hồi Điện đệ tử.” Tô Mộ Phong đi lên phía trước nói.

Lúc trước Tô Mộ Tuyết người bị kiếp nạn, hạ xuống tay người khác, Tiêu Vũ không rảnh bận tâm, nhưng bây giờ, Tô Mộ Phong gia nhập Luân Hồi Điện, ở Phong Vũ Mạc Ly đám người giúp đỡ bên dưới, tự nhiên là đưa nàng mang về.

Thấy này cố nhân quen thuộc kia dung nhan, Tiêu Vũ yên lặng một hồi, trong lúc mơ hồ, chỉ cảm thấy lúc trước phản lại Thiên Thanh Vũ Viện, đối kháng Long Tuyền Tông sự tình, giống như hôm qua.

"Ta lần này trở về, là muốn giao cho các ngươi một ít chuyện." Trầm mặc hồi lâu, Tiêu Vũ lúc này mới lên tiếng.

Nghe vậy, tất cả mọi người trong lòng căng thẳng. Giao cho một ít chuyện? Này nghe tới, bây giờ ngoại giới truyền lưu liên quan tới Tiêu Vũ tin tức, đều là thật?

"Phong nhi!" Tiêu Vũ đầu tiên, chính là nhìn phía Tô Mộ Phong.

"Sư phụ!" Tô Mộ Phong đi lên trước, trong mắt vừa là xông lên hơi nước, tựa hồ cảm giác được cái gì.

"Ngươi mặc dù bái ta làm thầy, nhưng ta mặc dù dạy ngươi phương pháp tu luyện, cũng thay ngươi cải thiện thân thể, nhưng hiện tại lại khác, ta đều không thể ở bên cạnh ngươi, chính thức dạy qua ngươi."

Tiêu Vũ bình tĩnh ngôn ngữ, để Tô Mộ Phong trong mắt nước mắt cuồn cuộn rơi. Hắn tầng tầng quỳ gối Tiêu Vũ trước người, nói: "Sư phụ với đệ tử, đã là có thêm ân tái tạo, đệ tử không dám đòi hỏi càng nhiều, chỉ cầu ngày sau có một ngày, có thể báo lại sư phụ đối với đệ tử ân tình!"

Tiêu Vũ trong lòng vui mừng, gật gù, "ngươi tới."

"Vâng!" Tô Mộ Phong lau đi nước mắt, từ trên mặt đất đứng dậy, đi tới Tiêu Vũ trước người, đứng xuôi tay.

"Phụp!"

Tiêu Vũ đầu ngón tay, ngưng tụ ra 1 giọt tinh huyết, đem đánh vào Tô Mộ Phong mi tâm.

“Ngươi tiên thiên tư chất thiếu sót, nhưng tâm tính rất tốt, cái này cũng là ta đồng ý thu ngươi làm đồ nguyên nhân. Đây là vì sư 1 giọt tinh huyết, có thể cho ngươi ngưng luyện khí lực, dùng bù ngươi tiên thiên thiếu!” Tiêu Vũ bình tĩnh nói xong, nhưng giờ phút này, sắc mặt của hắn, lại là trắng vài phần.

Phải biết rằng, hắn thân thể Thành Vương, chưa từng có ai, bây giờ trên người 1 giọt tinh huyết, ở trong ẩn chứa lực lượng không thể tưởng tượng, bất luận người nào nếu có thể được, thân thể đều sẽ có chất đến bay vọt.

“Từ nay về sau, ngươi tiếp tục cùng tại đây các vị tiền bối bên cạnh, phải tuân theo các vị tiền bối dạy dỗ, sư phụ e sợ, vẫn là không cách nào dạy ngươi cái gì.” Tiêu Vũ lúc này trở nên cực kỳ suy yếu, trên người vốn trong suốt như ngọc da dẻ, đều ảm đạm xuống.

“Vâng, sư phụ! Đệ tử nhất định sẽ không cô phụ sư phụ kỳ vọng! Đệ tử thề, ngày sau nhất định sẽ sư phụ cha trên Long Tuyền Tông, đem san bằng!” Tô Mộ Phong nước mắt không dứt, lời nói nghẹn ngào, ở Tiêu Vũ trước người tầng tầng dập đầu.

Một bên mấy người thấy vậy, sắc mặt nặng hơn, mấy vị vương giả, tâm tình trong lòng cũng là tràn ngập phức tạp.

Tiêu Vũ tự tổn máu huyết, nếu không có tự biết sinh mệnh không nhiều, hắn vừa tại sao lại như vậy làm? Phải biết rằng cảnh giới càng cao, hao tổn tinh nguyên, thì càng khó khôi phục!

Hơn nữa,

Hắn như thế giao cho Tô Mộ Phong, nghe tới giống như là ở giao cho hậu sự.

“Tần tiểu thư, Diệp huynh, các ngươi cũng lại.” Tiêu Vũ vừa nhìn về phía Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên, hai người kia, đều là sớm nhất cùng hắn cùng hoạn nạn người.

“Tiêu Huynh!”

Tôn không không khoa mới thuyền hận chiến cô học tôn lông chim

“Tiêu Vũ, ngươi……”

Hai người lúc này, đều là cảm nhận được Tiêu Vũ tử ý, trong mắt đều là mang theo nước mắt.

Tiêu Vũ vừa là tự thân trên bức ra hai giọt tinh huyết, mỗi một cho hai người một giọt, nói: “Thiên tư của các ngươi cũng có điều thiếu sót, ta hai giọt tinh huyết, mới có thể bổ khuyết.”

Tần Vũ Huyên cùng Diệp Văn Hiên mới vừa muốn mở miệng, Tiêu Vũ lại là lắc đầu cắt đứt, nói: “Chúng ta đều là chung nhau trải qua sinh tử người, có mấy lời, thì không cần phải nói!”

“Huynh đệ! Ta……” Diệp Văn Hiên mở miệng, cuối cùng lại là không hề nói gì đi ra, chỉ ở nơi đó gào khóc.

Tần Vũ Huyên đồng dạng trầm mặc rơi lệ, từ khi biết đến bây giờ, nàng đã không biết nhận qua Tiêu Vũ vài lần ân tình, mỗi một ngày đều nghĩ đến như thế nào báo lại, có thể làm sao, Tiêu Vũ khoảng cách cùng bọn họ, quá xa, dù cho là của nàng có lòng, cũng căn bản không giúp được cái gì!

Thuyền khoa không chỉ tôn học chỗ dương lông chim kỹ

“Tiêu Vũ, ngươi……” Mạc Ly nhìn ra có chút không đành lòng.

Tiêu Vũ liền tiêu hao 3 giọt tinh huyết, đây đã là vô cùng lớn lao hao tổn. Đến tận đây hắn cũng minh bạch, e sợ Tiêu Vũ, thật là tính mạng không có hơn, nếu không tuyệt đối sẽ không như thế!

Sau khoa kẻ thù địa phương địch xem kỹ chiến tháng ngón tay bí lạnh

Hắn rõ ràng là đã không báo hy vọng, mới không tiếc hao phí tự thân máu huyết, đến giúp đỡ người bên cạnh.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ ý bảo Mạc Ly không sao, sau đó nhìn về phía Giang Diên Nhi, nói: “Giang tiểu thư……”

Sau không kẻ thù Quỷ tôn học bờ ruộng dương chỉ chỉ cánh buồm

Đi lên trước, Giang Diên Nhi lúc này sớm là nước mắt chảy thành sông, lúc trước rời đi Giang gia đã đến, chỉ vì tùy tùng Tiêu Vũ, có thể canh giữ ở Tiêu Vũ bên cạnh, nhưng hôm nay, nàng và Tiêu Vũ khoảng cách, lại là càng ngày càng xa.

Hơn nữa, liên quan tới Tiêu Vũ cùng đế nữ ở giữa tin đồn, nàng từ lâu nghe nói, bây giờ nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng chỉ có thể yên lặng rơi lệ, trong lòng dù có thiên ngôn vạn ngữ, lại là một chữ cũng nói không nên lời!

“Giang tiểu thư, ta biết ngươi tâm ý, nhưng xin thứ cho ta, e sợ khó có thể báo lại.” Tiêu Vũ giờ phút này, quay Giang Diên Nhi thực thà, nói: “Ngươi trên người có tiên thánh ấn, nếu là thuận lợi tu luyện, sẽ không thua bất kỳ thiên kiêu, không cần cho ta, phụ chính mình một đời. &# 32;”

Giang Diên Nhi mặt mang nước mắt, lại là lắc đầu, nói: “Ta không còn ước mong gì khác, đời này dù cho chỉ là tùy tùng cước bộ của ngươi, với mong muốn là đủ.”

Nàng này mặc dù thoạt nhìn ôn hòa, kì thực xương bên trong tràn đầy quật cường, Tiêu Vũ biết khuyên nữa, cũng là vô dụng.

"Đã như vậy, ta đây cũng không bắt buộc, ngươi tới." Tiêu Vũ gọi tới Giang Diên Nhi, sau đó, đầu ngón tay ngưng ra ánh sáng, ở Giang Diên Nhi trên người liền chút.

Nhất thời, Giang Diên Nhi trên người đã xảy ra một loại kỳ dị biến hóa, toàn bộ thân thể đều đang phát sáng.

Thời điểm này, Giang Diên Nhi chỉ cảm thấy, trong cơ thể mình, phảng phất hơn một loại nào đó lực lượng thần bí, cùng nàng triệt để kết hợp ở cùng nhau.

Nàng cảm giác được, chỉ cần theo cổ lực lượng này tu luyện, có lẽ rất nhanh, nàng là có thể đuổi kịp Tiêu Vũ!

Để Giang Diên Nhi cùng trong cơ thể nàng tiên thánh ấn tiến một bước phù hợp sau, Tiêu Vũ nhìn về phía hai cái cá nhỏ: "Nhỏ đen Tiểu Bạch."

Hai cái cá nhỏ, trong ngày thường nghịch ngợm gây sự, nhưng hôm nay, tựa hồ cũng cảm nhận được một loại bi thương bầu không khí, không dám hồ đồ, khéo léo du lịch tiến lên đây, một tả một hữu, như là hai cái nũng nịu hài tử bình thường, nhẹ nhàng kề sát ở trên Tiêu Vũ mặt.

"Tiêu Vũ ca ca, tiểu hắc sẽ nghe lời."

"Tiểu Bạch cũng sẽ nghe lời, Tiêu Vũ ca ca ngươi không cần đi tốt hay không tốt?"

Chúng nó mặc dù đơn thuần, nhưng lúc này cũng có thể cảm giác được, Tiêu Vũ tựa hồ muốn rời khỏi chúng nó, hơn nữa thật giống như đi một cực xa, xa đến có thể sẽ không còn được gặp lại địa phương.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 763: Biệt Ly

Đọc trên điện thoại

Hai cái cá nhỏ đơn thuần lời nói, khiến Tiêu Vũ có chút cảm động, mỉm cười nói: "Ta không có ở đây tháng ngày, các ngươi phải nghe lời, không thể hồ đồ, không thể tùy hứng."

"Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch sẽ nghe lời."

"Chúng ta nghe lời, Tiêu ca ca thì sẽ không đi rồi đúng hay không?"

Hai cái cá nhỏ liên tục đáp ứng, cái kia thanh âm non nớt, mang theo vài phần cầu xin, nghe làm người tan nát cõi lòng.

"Tiêu ca ca muốn rời khỏi một quãng thời gian." Tiêu Vũ cũng không biết, nên làm sao hướng về hai người này đơn thuần tiểu tử giải thích.

"Tiêu ca ca muốn đi nơi nào?"

"Mang chúng ta cùng đi tốt hay không tốt? Chúng ta muốn cùng Tiêu ca ca!"

Hai cái cá nhỏ vừa là nài xin, tựa hồ rất không nguyện ý cùng Tiêu Vũ chia lìa.

Hai cái cá nhỏ đơn thuần mà trời thật ngữ khí, vừa là khiến quanh thân đám người càng lộ vẻ sầu não, Linh Lung càng tràn ngập không đành lòng, hướng về một bên quay đầu lại, phảng phất không dám nhìn nữa.

Địch kẻ thù xa kẻ thù tình sau hận tiếp dương lạnh Quỷ khốc

“Ta địa phương muốn đi, không cách nào mang tới các ngươi.” Tiêu Vũ thần sắc phức tạp, ôn nhu an ủi.

Địch kẻ thù xa kẻ thù tình sau hận tiếp dương lạnh Quỷ khốc “nơi này có vài tờ phương thuốc, cùng với luyện chế thủ pháp.” Tiêu Vũ lại từ trên người, lấy ra vài tờ sớm chuẩn bị tốt phương thuốc, nói: “Ngươi dùng trước khi những linh dược kia, tìm người dựa theo phương thuốc luyện chế ra đan dược, khiến người ta cha mẹ dùng.”

“Cái kia Tiêu ca ca sẽ còn trở lại gì?” Hai cái cá nhỏ ước ao.

“Chỉ cần các ngươi nghe lời, có thể ở các ngươi lớn lên trong khi, ta sẽ trở về.” Tiêu Vũ cười nói.

“Thật chứ? Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch sẽ rất nghe lời, cũng sẽ mau mau lớn lên, Tiêu ca ca, ngươi nhất định sớm chút trở về!”

“Nếu như ngươi không trở lại, chúng ta sẽ rất nhớ ngươi!”

Non nớt ngữ khí, lại là hai cái cá nhỏ chân thành nhất lòng, chính là Tiêu Vũ nghe xong bọn nó, trong nội tâm, đều là cảm giác thấy hơi cay cay.

Đối với này hai cái cá nhỏ, Tiêu Vũ cũng nhìn không thấu chúng nó, có lòng vì chúng nó làm chút gì, lại là không có chỗ xuống tay.

Cuối cùng, hắn nhớ tới cửu sắc Thanh Liên cắm rễ vũng nước, cái kia cá nhỏ sinh ra vào nơi đó, đơn giản đem cái kia vũng nước từ hóa giới phù bên trong lấy ra, để lại cho hai cái cá nhỏ.

“Huyết Lân, Mặc Vũ.” Tiêu Vũ cuối cùng, rốt cục nhìn về phía bên cạnh hai cái thiếu niên.

Hai người này, có thể nói cùng hắn chung qua nhiều nhất hoạn nạn, một đường chứng kiến lẫn nhau trưởng thành.

Hai người đi lên phía trước, mặc dù đều là cắn chặt hàm răng, không chịu rơi lệ, nhưng hai người con mắt, nhưng cũng là một mảnh đỏ chót.

“Ngươi nếu lúc trước đồng ý mang tới chúng ta, cùng lang bạt, có lẽ thì không có hôm nay cái kết quả này!” Huyết Lân hai mắt như máu, phát sinh rít gào trầm trầm!

Sau không kẻ thù phương xa thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ học chút nào sớm

“Ngươi yên tâm, nếu ngươi thật chết rồi, ta sau đó, nhất định sẽ đích thân lên Đạo Thần Cung, báo thù cho ngươi!” Mặc Vũ cũng là cắn chặt răng.

“Hai người các ngươi, trên người đều có bất phàm huyết mạch, máu tươi của ta, đối với các ngươi không chỉ vô dụng, ngược lại có thể sẽ tai hại.” Tiêu Vũ mỉm cười, theo trên người lấy ra hai loại đồ vật.

“Bây giờ vùng thế giới này, tu luyện gian nan, Thiên Tông bên trên muốn tu luyện, thập phần không dễ, hai thứ đồ này, hoặc có thể để các ngươi đi được xa hơn.” Tiêu Vũ đem trên người hai đạo Thiên Căn, giao cho hai người.

Ngày xưa chính hắn ở minh thổ được một đạo, sau đấy lại đang Tiêu Vạn Thiên trong tay đạt được một đạo, hắn vẫn giữ lại, chính là vì hai người này chuẩn bị.

Huyết Lân Mặc Vũ trầm mặc tiếp nhận,

Tiêu Vũ liền Thiên Căn đều cho bọn họ, có thể thấy được, tính mạng của hắn, có lẽ thật đã đi đến cuối con đường.

Trong lòng hai người vừa là phức tạp, vừa là vô lực, chăm chú nắm chặt nắm tay, đứng ở nơi đó không nói lời nào, không nhúc nhích.

“Bốp!”

Lúc này, chân trời bay tới một người, hạ xuống đỉnh núi, sau đó thần tốc đi tới Tiêu Vũ trước mặt, thấy Tiêu Vũ mái đầu bạc trắng, hắn nặng nề nói: “Tôn chủ!”

“Ngươi đã đến rồi?” Tiêu Vũ thấy Nhan Hạo, gật gật đầu.

Trước khi tới, hắn liền thông báo Nhan Hạo, đến Luân Hồi Điện một lần. Luân Hồi Điện bên trong vương giả, cũng đã sớm biết Tiêu Vũ cùng Luân Hồi Điện quan hệ, đương nhiên sẽ không ngăn cản.

“Linh vị đã phân phó qua, sau này toàn bộ Tinh Thần Các, đều dùng tôn chủ làm chủ.” Nhan Hạo nặng nề gật đầu, nhìn thấy Tiêu Vũ mái đầu bạc trắng, hắn đã hiểu chuyện ra sao.

“Đã hắn đã giao hẹn qua là tốt rồi.” Tiêu Vũ theo trên người, lấy ra ngàn cái vương đạo khí, cùng với ở cũ cảnh bên trong tìm được kinh người linh dược.

Trong nháy mắt, Vô Tuyền Sơn trên bị ngàn cái vương đạo khí chiếu lên mát mắt phi thường, và phần đông niên đại lâu dài linh dược, cũng rịn ra kinh người mùi thuốc.

“Ngươi đem mấy thứ này thu cẩn thận, ngày sau, Luân Hồi Điện cùng Tinh Thần Các, đem tuy hai mà một, mấy thứ này, sau này dùng để từ từ lớn mạnh Luân Hồi Điện, tranh độ loạn thế.” Tiêu Vũ bình tĩnh nói.

Bên cạnh Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung bọn người, lại ở vào sâu sắc trong rung động, Phong Vũ Mạc Ly, đột nhiên nhìn thấy nhiều như vậy vương đạo khí cùng niên đại lâu dài linh dược, đồng dạng là tràn ngập chấn động.

Tiêu Vũ, lại đem mấy thứ này, đều để lại cho bọn họ!

Trước đây Tiêu Vũ tìm được mấy thứ này, vốn là cho Luân Hồi Điện chuẩn bị, chỉ là sợ giá trị kinh người, sẽ đưa tới tai họa. Nhưng hôm nay, hắn thời gian không nhiều, hơn nữa, mấy thứ này từ Nhan Hạo giữ, nghĩ đến dám đánh Tinh Thần Các chủ ý người, nên không có mấy cái.

“Tôn chủ, ngươi……” Nhan Hạo thật lâu không có đem gì đó thu hồi, hắn cũng cảm nhận được, Tiêu Vũ đây rõ ràng, là giao cho hậu sự!

“Cha mẹ ta, bây giờ ở đâu?” Tiêu Vũ lắc đầu, không có nói tiếp.

Luân Hồi Điện tất cả, đến tận đây đã an bài gần đủ rồi, hắn bây giờ duy nhất nhớ, chính là cha mẹ.

“Bọn họ bây giờ, đều ở đây Lan Châu, có Tinh Thần Các bảo vệ, tôn chủ yên tâm.” Nhan Hạo âm thanh trầm thấp, trong lòng có chút khó chịu.

“Nơi này có vài tờ phương thuốc, cùng với luyện chế thủ pháp.” Tiêu Vũ lại từ trên người, lấy ra vài tờ sớm chuẩn bị tốt phương thuốc, nói: “Ngươi dùng trước khi những linh dược kia, tìm người dựa theo phương thuốc luyện chế ra đan dược, khiến người ta cha mẹ dùng.”

Nhan Hạo tiếp nhận, liếc mắt nhìn, nhất thời cả kinh: “Trường Sinh Đan, có thể để người phàm tăng thọ ngàn năm!”

Những người khác cũng đều là chấn động mạnh, dạng này đan dược, quả thực giá trị nghịch thiên. Phải biết rằng tầm thường vương giả, đều chẳng qua ngàn năm sống lâu, Tiêu Vũ 1 viên thuốc, thậm chí ngay cả người phàm đều có thể tăng thọ ngàn năm!

“Mẫu thân ta trước đây trúng qua chú thuật, bây giờ mặc dù mổ, thực lực cũng không có thể khôi phục như trước kia cảnh giới, có thuốc này tăng thọ, ta tài năng yên tâm.”

Tiêu Vũ nói: “Còn cha ta, mấy năm nay ra vào cổ địa, bệnh kín nhiều lắm, tuy là vương giả, sống lâu cũng nhận không ít hao tổn, toa thuốc này tầm thường dược vương có thể luyện chế, chỗ khó khăn nhất ở chỗ dược liệu. Bây giờ có ta những linh dược này, chỉ cần tìm Dược Đạo Minh người luyện chế, không khó lắm.”

Nhan Hạo thật lâu không có mở miệng, một lát sau mới nói: “Tôn chủ đây là không dự định…… đi gặp cha mẹ ngươi gì?”

“Không dứt!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Bây giờ tin tức liên quan tới ta lưu truyền đến mức quá mở, ta bây giờ dáng dấp, nhìn thấy bọn họ, không tốt giải thích, ta không muốn để cho bọn họ lo lắng.”

“Ngươi thì nói cho bọn họ biết, ta có chuyện trọng yếu muốn làm, phải rời đi một quãng thời gian, có thể rất lâu mới sẽ trở lại.” Tiêu Vũ không đi gặp cha mẹ, cũng là bất đắc dĩ.

Dùng trạng thái của hắn bây giờ, hơn nữa gần nhất tin tức liên quan tới hắn, nếu là gặp lại, hắn không cách nào cùng Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên giải thích, chắc chắn sẽ làm cho bọn họ lo lắng.

Thà rằng như vậy, còn không bằng không gặp, chỉ thông qua Nhan Hạo an bài xong tất cả.

“Luân Hồi Điện, thì giao cho các ngươi, hi vọng các ngươi nhiều hơn nhọc lòng, để tâm kinh doanh.”

Thuyền kẻ thù xa không khốc sau thuật từ dương sau độc tháng

Giao phó xong tất cả những thứ này sau, Tiêu Vũ mang theo mỉm cười, đứng dậy, chầm chậm bay lên không.

Tất cả mọi người đang nhìn chăm chú hắn, nhìn theo hắn rời đi, giờ phút này chính là Luân Hồi Điện bên trong mấy cái vương giả, con mắt cũng bắt đầu ửng hồng.

Huyết Lân Mặc Vũ cắn chặt răng, không nói lời nào.

Tô Mộ Phong vừa là quỳ xuống đất, tầng tầng dập đầu, rơi lệ la lên: “Sư phụ, đệ tử nhất định sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngươi! Cuối cùng có một ngày, đệ tử tên chắc chắn vang vọng giới này, để thế gian tất cả mọi người biết, ta là sư phụ đệ tử!”

Âm thanh dần dần xa, ở một đám người nhìn kỹ giữa, Tiêu Vũ mang theo mỉm cười, đạp không mà đi.

Mặc dù tốc độ của hắn đã không bằng từ trước, nhưng vẫn là từ từ, biến mất ở phía chân trời cuối.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 764: Thiên Địa Sòng Bạc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ai da, ngươi chung quy, vẫn là tới!”

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ đi tới một nơi khác, hắn vừa mới tiến lại, một tiếng thở dài bất đắc dĩ, chính là vang lên, người mặc đồ trắng người trẻ tuổi, chầm chậm xuất hiện.

“Đạo hữu, mạng ngươi nguyên bị hao tổn, mặc dù là bây giờ ta, cũng là không thể ra sức, lần này…… e sợ không giúp được đạo hữu ngươi.” Quần áo trắng điện chủ thấy Tiêu Vũ, biểu hiện lộ ra từng tia từng tia phức tạp, như là bất đắc dĩ, hoặc như là tiếc hận.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật gù, bình tĩnh nói: “Ta tới tìm ngươi, đều không phải là để việc này, mà là muốn nhờ ngươi một ít chuyện.”

“Đạo hữu mời nói.” Quần áo trắng điện chủ lúc này gật đầu, trong lòng lại là đã đại khái đoán được Tiêu Vũ ý đồ đến.

“Ta vắng mặt tháng ngày, mời mọc đại ta chăm nom ta này bạn bè.” Tiêu Vũ nói rằng, mặc dù đã an bài xong tất cả, nhưng loạn thế sắp tới, hắn bao nhiêu vẫn còn có chút không cách nào an tâm.

“Cái này…… ta bây giờ chỉ còn một đạo tàn hồn, hơn nữa bởi vì thiên địa có hạn, chúng ta cảnh giới cỡ này nhân vật, không thể tùy tiện ra tay.” Quần áo trắng điện chủ hơi có chần chờ, “ta chỉ có thể đáp ứng đạo hữu ngươi, nếu tình huống cho phép, ta sẽ thích hợp vì bọn họ xuất thủ.”

Tiêu Vũ gật đầu, cái này là đủ rồi. Vùng thế giới này dù sao tồn tại sức mạnh nguyền rủa, càng là mạnh mẽ người, thì càng kiêng kỵ, hắn cũng hoàn toàn không hi vọng, quần áo trắng điện chủ thật có thể vì hắn này bạn bè bốc lên quá nguy hiểm lớn.

“Trừ lần đó ra, còn có một chuyện.” Tiêu Vũ một lần nữa nói: “Ta hy vọng ngươi, tài năng ở Thập Châu đại địa, giúp ta tìm một người.”

……

Không lâu sau đó, Tiêu Vũ lại từ nơi đây rời đi, một người, một lần nữa bước lên Thập Châu, độc thân đi xa.

Quần áo trắng điện chủ thấy hắn mái đầu bạc trắng, thần sắc phức tạp, đưa mắt nhìn hắn rời đi, thật lâu không nói gì.

Thiên địa từ từ, Tiêu Vũ một thân một mình, ở giữa phiến thiên địa này đi tiếp. Thập Châu mênh mông, hắn hôm nay, lại là không biết là ứng phó đi phương nào.

Thương Châu, một gian tên là thiên địa sòng bạc.

Sòng bạc trước khi, đám con bạc không dứt theo trước cửa ra vào, nối liền không dứt, thập phần náo nhiệt.

“Mau mau cút! Mẹ., một thối này ăn mày, đều thua sạch còn đổ thừa không đi, không nhìn chính mình cái gì vậy?”

“Cút ngay cho ta xa một chút, không có gì đó cũng đừng đến đánh bạc, chạy đến ta thiên địa sòng bạc đến ngang ngược? Ta nhìn ngươi là chán sống!”

“Đến đây,

Cho hắn chút dạy dỗ!”

Đột nhiên, sòng bạc cửa, một gã nam tử bị người từ bên trong tầng tầng ném ra.

Nam tử này lôi thôi lếch thếch, tóc tai bù xù, trên người 1 quần áo đều phá, trên mặt cũng bởi vì đã bị sòng bạc người quyền cước đối mặt, mà trở nên mập mạp.

Sòng bạc người đưa hắn ném ra sau, ở người cầm đầu lời nói dưới, mấy cái rõ ràng có tu vi trong người người, nhất thời tiến lên, quay nam tử này một trận quyền đấm cước đá.

“Vừa là cái người điên này?”

“Cũng không biết đây là ở đâu ra người điên, người không có đồng nào, lại luôn yêu thích chạy đến loại địa phương này đến đánh bạc!”

“Thế gian càng có như thế thích cờ bạc người, thực sự là coi đánh bạc như mạng!”

Ra vào đoàn người, đối với cái này tựa hồ cũng đã thấy có lạ hay không, không ít người dừng bước lại xem ra náo nhiệt, lại là không có một chút nào đồng tình tâm ý.

Trong chốc lát, nam tử kia đã bị đánh máu me khắp người, tất cả không còn sức đánh trả.

“Như vậy không trải qua đánh?”

“Phù, còn dám tới gần nơi này, lão tử phế bỏ ngươi!”

Đến lúc này, sòng bạc người lúc này mới thu tay lại. Cuối cùng, động thủ mấy người vừa là căm ghét đối với nam tử kia ác liệt phun một bãi nước miếng, nước bọt công bằng, vừa vặn rơi vào nam tử kia trên mặt.

Nam tử kia giờ phút này, lại như là hoàn toàn không có cảm giác, ánh mắt vô hồn, biểu hiện mờ mịt, đúng như một người điên vậy.

“Này, thối này ăn mày, ngươi còn nợ chúng ta sòng bạc mười vạn tinh thạch, hạn ngươi trong vòng mười ngày, đem tinh thạch trả lại, không phải vậy lão tử muốn mạng của ngươi!”

Sòng bạc người mắng, vừa là liên tục mấy cái nước bọt nôn đến, lúc này mới hướng về ở chỗ trở về.

Cửa, lôi thôi nam tử ngã trên mặt đất không nhúc nhích, tựa hồ bị thương quá nặng, đã là vô lực đứng dậy.

Mãi đến tận đã qua thật lâu, hắn mới giẫy giụa, muốn từ trên mặt đất lên, nhưng mà bị thương quá nặng, từ chối vài cái, lại đúng là không cách nào đứng dậy.

Trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, không nghĩ tới, chính mình càng cũng sẽ rơi xuống mức độ như vậy, nam tử này biểu hiện trên, tràn đầy tự giễu.

Đột nhiên, một con bàn tay đến, đưa hắn đỡ lấy, làm cho hắn rốt cục có thể ngồi dậy.

“Đa tạ.” Này thanh âm nam tử có chút bất ngờ, đây là nhiều như vậy về, lần đầu có người đồng ý gần sát hắn cái này ăn mày, bình thường người phương nào thấy hắn, không phải xa xa tránh khỏi?

Thanh âm khàn khàn nói lời cảm tạ, nam tử này vừa ngẩng đầu, khi thấy cái kia đưa hắn nâng dậy người mặt, nhất thời sửng sốt, lại nhìn người nọ mái đầu bạc trắng, con ngươi của hắn, càng bỗng nhiên co rụt lại.

Tiêu Vũ đưa hắn nâng dậy sau khi, thì nhìn như vậy hắn, biểu hiện phức tạp, nói không nên lời là mùi vị gì, thật lâu không nói gì.

“Ngươi...... tóc của ngươi......” Diệp Cửu Khung giờ phút này, đồng dạng phức tạp.

Hắn như thế bộ dáng chật vật, càng bị Tiêu Vũ thấy được, này đối với hắn mà nói, là thập phần khó chịu sự tình. Nhưng mà, hắn giờ phút này càng quan tâm, lại là Tiêu Vũ cái kia mái đầu bạc trắng.

Mất đi tu vi, đã rời xa tu luyện thế giới, hắn đã đối với tất cả tin tức đều không quan tâm, này đây liên quan tới Tiêu Vũ tất cả, hắn căn bản không biết gì cả.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ đem Diệp Cửu Khung nâng dậy, sau đó nhìn về phía sòng bạc, nói: “Đau đớn ngươi, là người nơi này?”

Diệp Cửu Khung sửng sốt, vẻ mặt càng phức tạp, trầm mặc không nói tiếng nào.

“Đi!” Tiêu Vũ âm thanh đột nhiên trở nên trầm thấp mà lạnh như băng, mang theo Diệp Cửu Khung, một lần nữa hướng về sòng bạc đi đến.

Hai người hướng đi sòng bạc, cửa người nhìn thấy Diệp Cửu Khung cái này ăn mày đi mà quay lại, nhất thời nhíu mày, quát lên: “Ngươi còn dám tới, muốn chết sao? Đã như vậy đại gia ta tác thành ngươi!”

Nói xong, sòng bạc vừa là mấy người tuôn ra, cười lạnh vọt tới, liền muốn lại đối với Diệp Cửu Khung động thủ.

“Cút!”

Tiêu Vũ là thật nổi giận, hắn cuối cùng nắm quần áo trắng điện chủ dùng sự mạnh mẽ thần niệm, thay thế hắn tìm kiếm Diệp Cửu Khung, lại không nghĩ rằng sau khi tìm được, càng sẽ thấy dạng này Diệp Cửu Khung.

Ngày xưa Đạo Thần Cung thiên kiêu, lại lưu lạc thành bây giờ bực này dáng dấp!

Mà hết thảy này, tất cả là vì Diệp Cửu Khung bởi vì hắn mà mất đi hết thảy tu vi?

Tình cảnh này, hắn làm sao không giận?

“Ầm!”

Chỉ thấy Tiêu Vũ trên mặt đất tầng tầng một bước, trong nháy mắt, xông về phía trước mấy cái nam tử đều là vẻ mặt đại biến, dồn dập hộc máu, bay về đằng sau.

Mặc dù Tiêu Vũ mạng nguyên yêu tốn, nhưng dùng thực lực của hắn, người thường vừa tại sao có thể là đối thủ của hắn?

“Này…… đây là người nào? Thật mãnh liệt người!”

“Người này, chẳng lẽ muốn tìm thiên địa sòng bạc phiền phức?”

“Xem ra, thiên địa sòng bạc, lần này là chọc tới tàn nhẫn chủ!”

Xem trò vui có khối người, bọn họ không thuộc về bất kỳ thế lực lớn, này đây 1 trong thời gian, cũng không có người nhận ra Tiêu Vũ.

“Cho các ngươi sòng bạc chủ nhân, lăn ra đây gặp ta!” Tiêu Vũ mái đầu bạc trắng, lại là khí phách vô song.

Diệp Cửu Khung càng để như vậy một gian nho nhỏ sòng bạc bắt nạt đến mức độ này, hắn há có thể không giận?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 765: Long Du Nước Cạn

Đọc trên điện thoại

“Là ai, dám đến ta thiên địa sòng bạc làm càn?”

Rất nhanh, một luồng kinh người gợn sóng xuất hiện, thiên địa sòng bạc bên trong có cường giả hiện thân.

Đây là một người đàn ông trung niên, trên người khí tức mãnh liệt, xuất hiện ở sòng bạc trước khi. Khi thấy khuôn mặt tuổi trẻ, lại là mái đầu bạc trắng Tiêu Vũ, lông mày của hắn, lập tức sâu sắc giam lên.

“Ngươi chính là sòng bạc chủ nhân?” Tiêu Vũ trong mắt lộ ra ý lạnh, mặc dù mái đầu bạc trắng, nhưng hắn giận dữ, lộ ra khí thế cũng là không phải chuyện nhỏ.

“Ngươi là người phương nào?” Người đàn ông trung niên hiển nhiên cũng không nhận ra Tiêu Vũ, chỉ là rõ ràng cảm giác được, cái này tóc bạc người trẻ tuổi tựa hồ cũng không dễ trêu.

“Ầm!”

Tiêu Vũ không nói thêm, bước chân trên mặt đất tầng tầng một bước, lại lần nữa ra tay.

Thời điểm này, hắn trước người toàn bộ thiên địa sòng bạc, đều là ầm ầm sụp đổ, trung niên nam tử kia, cũng là hoàn toàn biến sắc, cảm giác được một luồng lực lượng kinh người vọt tới.

Thần sắc hắn đại biến, vận chuyển Thần lực, nhưng mà thời khắc này, đối mặt Tiêu Vũ, hắn lại là có một loại sâu sắc cảm giác vô lực, oanh một tiếng, hắn bị một luồng lực lượng vô hình đánh bay, hộc máu bay ra.

Người đàn ông trung niên vẻ mặt kinh ngạc, quanh thân người, càng mỗi người tràn ngập khiếp sợ.

Này rốt cuộc là ai? Dễ dàng như thế, thì tổn thương thiên địa sòng bạc phường chủ!

“Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải cùng ta thiên địa sòng bạc không qua được?” Người đàn ông trung niên đã triệt để minh bạch, trước mắt cái này quái dị nam tử tóc trắng tuyệt đối không phải người bình thường, trên mặt tràn ngập nặng nề.

Hắn nhìn một chút Tiêu Vũ, lại nhìn một chút Tiêu Vũ sau lưng Diệp Cửu Khung, đột nhiên hiểu cái gì, cả kinh nói: “Ngươi…… ngươi là vì hắn mà đến?”

Tiêu Vũ không nói, trong mắt tất cả đều là ý lạnh.

Diệp Cửu Khung vì hắn như thế trả giá, bây giờ lại bị người như thế khi dễ, hắn hôm nay chính là liều lên tất cả, cũng nhất định phải những người này trả giá thật lớn!

“Chậm đã!” Mắt thấy Tiêu Vũ muốn lại ra tay, người đàn ông trung niên biến sắc, nói: “Ngươi cũng biết thiên địa sòng bạc là địa phương nào? Chúng ta nhưng phụ thuộc vào Giang gia thế lực, ngươi nếu quá phận, chẳng khác nào là đắc tội rồi Giang gia!”

“Giang gia?” Tiêu Vũ nhíu mày, nhớ mang máng, đây là thuộc về Thương Châu bên trong một cổ tộc.

Chỉ có điều, hắn vẫn như cũ thờ ơ, nói: “Hôm nay không can thiệp tới các ngươi người sau lưng là ai, đều vô dụng!”

Người đàn ông trung niên sắc mặt biến đổi lớn, này rốt cuộc là ai, thậm chí ngay cả cổ tộc đều không để ở trong mắt?

Sau khoa không kẻ thù mới sau xem kỹ bờ ruộng cô thuyền cho nên học

Cảm nhận được Tiêu Vũ trần trụi sát ý, hắn lộ ra kinh khủng, lớn tiếng la lên, nói: “Lão tổ, cứu ta!”

Sau khoa không kẻ thù mới sau xem kỹ bờ ruộng cô thuyền cho nên học ông tổ nhà họ Giang cũng nghe nói, Tiêu Vũ trên người có không ít bảo vật, trong đó vương đạo khí liền có không ít, ngày xưa càng hào phóng tặng Diệp Gia mười cái vương đạo khí!

Người đàn ông trung niên tu vi không kém, một tiếng này la lên, âm thanh hùng vĩ, truyền đến cực xa.

Tiêu Vũ cũng không ngăn trở, nhìn hướng chân trời.

Chỉ thấy, chân trời thần tốc bay tới một bóng người, rất nhanh là đến nơi đây.

Đó là một ông già, nhìn thấy nơi đây đã sụp đổ sòng bạc, hắn lông mày giam lên, khi ánh mắt của hắn rơi xuống Tiêu Vũ trên người, nhất thời đồng tử vừa là co rụt lại.

“Lão tổ!” Người đàn ông trung niên nhìn thấy người đến, lập tức mừng rỡ.

“Là hắn? Làm sao là hắn?” Ông tổ nhà họ Giang tâm tình vào giờ khắc này lại là khiếp sợ không thôi, thân là cổ tộc vương giả, hắn há có thể không quen biết Tiêu Vũ?

Nhưng mà,

Trong truyền thuyết Tiêu Vũ mạng nguyên bị hao tổn, sinh mệnh không nhiều, chẳng biết đi đâu, các nơi dồn dập đồn đại, Tiêu Vũ có thể đã chết đi, lại làm sao lại chạy tới nơi đây?

“Nguyên lai Tiêu Công Tử.” Sau khi hết khiếp sợ, Giang gia ông lão rất nhanh trấn định lại, lộ ra một ý cười, tựa hồ có quyết đoán.

“Tiêu Công Tử? Giang gia lão Vương người lại nhận thức người này?”

“Họ Tiêu, mái đầu bạc trắng…… chẳng lẽ hắn là……”

Đoàn người chấn động mạnh, đột nhiên hồi thần lại, nhìn về phía Tiêu Vũ vẻ mặt, tràn ngập khiếp sợ.

Hiện nay thế gian, họ Tiêu người trẻ tuổi, vừa là mái đầu bạc trắng, còn có thể làm cho lớn gia lão vương giả đều biết, vậy thì chỉ có một người, trong truyền thuyết hung nhân, Tiêu Vũ!

“Nói, xảy ra chuyện gì?” Giang gia vương giả nhìn về phía người đàn ông trung niên, quát lên.

Tôn không kẻ thù độc sau thuật từ ầm ĩ tiếp cô khoa

“Cái này ăn mày…… không, là Tiêu Công Tử bằng hữu, người này vẫn đến ta sòng bạc, thế nhưng gần nhất đã thua sạch, hơn nữa thiếu nợ chúng ta không ít đòi nợ, này đây……”

Người đàn ông trung niên không dám ẩn giấu, thành thành thật thật, đem phát sinh sự tình nói một lần.

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe, trong lòng càng thêm cảm giác khó chịu.

Diệp Cửu Khung ham thích đánh bạc như mạng, mất đi tu vi sau khi, càng trải qua ngơ ngơ ngác ngác, rốt cục lưu luyến với các nơi sòng bạc bên trong.

Thân là dân cờ bạc, nợ nần đều không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên. Nhưng Diệp Cửu Khung cái này ngày xưa thiên kiêu, càng cũng là rơi xuống mức độ như vậy!

“Tiêu Công Tử, ngươi cũng nghe được?” Giang gia vương giả lộ ra mỉm cười, nói: “Ngươi người bạn này, ở chúng ta nơi đây ghi nợ đòi nợ, Tiêu Công Tử ngươi không giúp hắn còn còn chưa tính, còn hủy đi chúng ta sòng bạc, cái này sợ rằng, có chút không thể nào nói nổi?”

Thuyền khoa khoa khoa tình Tôn Thuật bờ ruộng lạnh hận chút nào chỗ

Giang gia vương giả mỉm cười bên trong, trong mắt lộ ra tham lam.

Thuyền khoa khoa khoa tình Tôn Thuật bờ ruộng lạnh hận chút nào chỗ “ha ha!” Tiêu Vũ cười cười.

Tiêu Vũ mặc dù hung danh cực thịnh, nhưng hiện tại xem ra, tin đồn không giả, mạng hắn nguyên bị hao tổn, sinh mệnh đã không có hơn, đã không đáng kiêng kỵ.

Ông tổ nhà họ Giang cũng nghe nói, Tiêu Vũ trên người có không ít bảo vật, trong đó vương đạo khí liền có không ít, ngày xưa càng hào phóng tặng Diệp Gia mười cái vương đạo khí!

Bây giờ, lưu lạc đến đây Tiêu Vũ, lại xuất hiện ở nhà bọn họ sòng bạc, đây quả thực là đưa cho bọn hắn tặng đồ!

“Hả? Vậy theo ngươi ý tứ?” Tiêu Vũ chân mày cau lại, đã đại khái đoán được tâm tư của người nọ.

“Như vậy, Tiêu Công Tử, ngươi muốn mang ngươi vị bằng hữu này rời đi cũng được, giúp hắn đem đòi nợ trả lại, mặt khác, ta Giang gia bên này, cũng là có chút tổn thất, cũng hy vọng Tiêu Công Tử có thể bồi thường.”

Thuyền kẻ thù kẻ thù phương xa sau xem kỹ tiếp cô cô ầm ĩ chút nào

Giang gia vương giả cười híp mắt, nói: “Nghe nói Tiêu Công Tử trước khi ở Đạo Thần Cung bên trong cũ cảnh, tìm được không ít thứ tốt, chỉ cần Tiêu Công Tử đem những thứ đó đều lưu lại, lão hủ tuyệt đối không muốn làm khó dễ.”

“Đem gì đó đều lưu lại, ngươi khẩu vị thật là lớn!” Tiêu Vũ cười lạnh.

Thuyền xa kẻ thù không mới tôn bóng bờ ruộng nguyệt dương xa bí

“Ha ha, Tiêu Công Tử, ngươi bây giờ mạng nguyên bị hao tổn, không chỉ sinh mệnh không nhiều, hơn nữa thực lực tựa hồ cũng giảm bớt đi nhiều a? Nếu là mạnh mẽ ra tay, còn có thể trả giá giá thật lớn!”

Lớn gia lão vương giả cười nói: “Không ở lại những thứ đó, Tiêu Công Tử cảm thấy, ngươi và ngươi người bạn này, khả năng an toàn rời đi gì?”

“Mạng nguyên bị hao tổn? Sinh mệnh không nhiều?” Diệp Cửu Khung nghe đến mấy câu này, lại là vẻ mặt đại biến, ở phía sau thấy Tiêu Vũ mái tóc dài, trong mắt tâm tình vạn phần phức tạp.

“Ha ha!” Tiêu Vũ cười cười.

Sau không xa kẻ thù mới sau hận từ lãnh khốc không vâng

Thực lực vi tôn, cái gì là thực lực vi tôn? Đây là thực lực vi tôn!

Mặc dù hắn hung danh lại vang lên, ngày xưa như thế nào đi nữa mạnh mẽ, bây giờ ở trong mắt người khác, cũng bất quá là một người sắp chết!

Ngày xưa đối với hắn kiêng dè không thôi mỗi một đại cổ tộc, bây giờ không ngờ gan dạ nhảy ra, như thế uy hiếp trắng trợn hắn.

Long du nước cạn, hổ lạc đồng bằng.

“Tiêu Công Tử, không biết ngươi suy tính được như thế nào?” Giang gia vương giả, tựa hồ tràn ngập tự tin, từ tốn nói.

“Ta mặc dù thực lực tổn thất lớn, nhưng chỉ bằng ngươi, còn không quá đủ!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, lại bước lên phía trước.

Ông tổ nhà họ Giang vẻ mặt hơi đổi một chút, Tiêu Vũ lại không thể hắn uy hiếp, chẳng lẽ hắn lưu lạc tới mức độ như vậy, còn dám làm dữ?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 766: Chôn Tự Thân (Chương Cuối Quyển Này

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Thiên địa sòng bạc trước, Tiêu Vũ ra tay.

Hắn thân thể Thành Vương, sức chiến đấu kinh người, không thể tưởng tượng, dù cho mạng nguyên bị hao tổn, còn là dễ dàng đả thương nặng Giang gia lão Vương người.

Có điều, cũng như là lớn gia lão vương giả theo như lời, bây giờ đối mặt vương giả cấp bậc nhân vật, hắn mỗi một lần ra tay, đều sẽ trả giá không nhẹ giá cả.

Này đây, hắn không có quá nhiều dây dưa, đả thương nặng lớn gia lão vương giả sau, mang theo Diệp Cửu Khung, từ nơi này rời đi.

“Đáng chết! Tiêu Vũ đáng chết! Hắn làm sao lại, làm sao lại còn có như thế thực lực cường đại?”

“Đã ta không lấy được, ngươi đã như thế bắt nạt ta Giang gia, vậy cũng đừng trách ta vô tình!”

“Cho ta đem tin tức thả ra ngoài, liền nói Tiêu Vũ trên người có mang phần đông vương đạo khí, và bây giờ thực lực tổn thất lớn, để các thế lực lớn người, đều đi truy sát hắn!”

Giang gia lão Vương người phẫn nộ rít gào, đối với Tiêu Vũ tràn đầy sự thù hận, nhưng chính hắn, lại đối với Tiêu Vũ thực lực kiêng kỵ sâu đậm, không dám đuổi theo.

Một gian quán rượu nhỏ.

Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung ngồi vào chỗ của mình, sau đó, lấy ra một xúc xắc chung, để lên bàn.

“Vật ấy, tạm thời còn là từ ngươi bảo quản a, ngươi và ta ở giữa đánh cuộc, ngày sau lại nối tiếp.” Tiêu Vũ mỉm cười, khẽ thưởng thức một chén.

Diệp Cửu Khung vạn phần nặng nề, nghe nói trước khi Giang gia vương giả nói sau khi, hắn tự nhiên là đã hiểu xảy ra chuyện gì.

Hắn nụ cười cay đắng, không muốn, hai người bọn họ, một mất đi tu vi, một người khác chính là sinh mệnh không nhiều.

Ngày xưa hai đại thiên kiêu, bây giờ càng đều rơi vào kết quả như thế!

“Đem tay của ngươi vươn ra.” Tiêu Vũ để Diệp Cửu Khung đưa tay, sau đó, thay thế Diệp Cửu Khung kiểm tra rồi thương thế của hắn.

Diệp Cửu Khung mất đi tu vi, là vì bại bởi Quân Tà, bị bạo chúa chỗ phế. Lúc này, kiểm tra qua đi, Tiêu Vũ lập tức phát hiện, hắn ngũ tạng bị hủy, kinh mạch bị đoạn, trong cơ thể 5 thần tản đi, Thần lực cũng không cách nào vận chuyển, này đây trở thành một người phàm tục.

Đang khi nói chuyện, Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đồng thời, nơi trong miệng bức ra 1 giọt tinh huyết.

Nhục thể của hắn mạnh mẽ, máu huyết bên trong ẩn chứa sinh cơ thập phần thịnh vượng, hơn nữa bất diệt âm dương trải qua, nhất thời,

Diệp Cửu Khung thân thể phát sáng, trong cơ thể bị hao tổn ngũ tạng cùng kinh mạch, bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

“Này……” Diệp Cửu Khung ngơ ngác thấy.

Ngũ tạng bị hủy, trong cơ thể 5 thần cũng tản, đây là khó giải vết thương, hắn không ngờ rằng, Tiêu Vũ càng có thể trị hết loại này tổn thương!

Có điều, nhìn Tiêu Vũ cái kia sắc mặt tái nhợt, hắn cũng biết, chữa khỏi này đau đớn, Tiêu Vũ đồng dạng phải trả giá giá cả to lớn!

“Được rồi!” Chốc lát sau, Tiêu Vũ ngừng tay, mặt tái nhợt trên, lộ ra nụ cười, nói: “Chỉ cần kinh mạch tu sửa, ngũ tạng trả lại như cũ, tản đi thần ảnh, còn có thể một lần nữa ngưng tụ, tin tưởng không lâu, tu vi của ngươi, có thể hoàn toàn khôi phục.”

Sinh mệnh không nhiều, Tiêu Vũ cực kỳ nhớ sự tình, ngoại trừ bên cạnh hắn những người thân kia ở ngoài, chính là Diệp Cửu Khung.

Loạn thế lập tức đến ngay, mà chính hắn thời gian không nhiều, cho nên hắn nhất định phải phải tìm được Diệp Cửu Khung, thay thế hắn khôi phục tu vi, nếu không liền thủy chung không cách nào an lòng.

Cảm thụ được đã khôi phục thương thế, Diệp Cửu Khung lại là không thấy sắc mặt vui mừng. Mặc dù tu vi của hắn là vì Tiêu Vũ mà mất đi, nhưng dưới cái nhìn của hắn, hắn đó chỉ là trả lại trước kia thiếu Tiêu Vũ tình.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ vừa vì hắn trị đau đớn, hắn tựa hồ, vừa nợ Tiêu Vũ càng nhiều.

“Ngươi cái kia vị hôn thê, còn đang chờ ngươi, sớm ngày trở về đi, cố mà trân quý, đó là một cô gái tốt.” Tiêu Vũ đối với Diệp Cửu Khung nâng chén, mỉm cười nói.

Diệp Cửu Khung thần sắc phức tạp, gật gật đầu. Chần chờ hồi lâu sau, hắn mới mở miệng lần nữa: “Ngươi…… thật thời gian không nhiều sao?”

“Ta khả năng cảm giác được, đại khái, còn có một hai tháng.” Tiêu Vũ cười cười.

Diệp Cửu Khung nặng hơn, từng ngụm từng ngụm uống rượu.

“Khó nói, cũng không có một chút biện pháp gì?” Liền rót mấy chục chén sau, Diệp Cửu Khung con mắt có chút đỏ lên, như là có chút say.

“Có lẽ vậy. Tóm lại, ta muốn rời khỏi một quãng thời gian, có lẽ từ sau lúc đó, còn sẽ có trở về ngày.” Tiêu Vũ lắc đầu, trong lời nói, lại là tràn ngập không xác định ý tứ.

Diệp Cửu Khung lại là chấn động, ánh mắt lộ ra một loại thần thái, nâng chén nói: “Ta sẽ chờ ngươi, chờ ngươi một lần nữa trở về, quân lâm loạn thế!”

Hai người liên tục nâng chén, rượu mặc dù không phải cái gì rượu ngon, nhưng Diệp Cửu Khung tu vi còn không có chính thức khôi phục, một chén vừa một chén trút xuống, hắn rốt cục vẫn là ngã xuống, ngủ say.

Hai người đều là đã trải qua lên voi xuống chó, trận này rượu, ra sức uống bên trong tâm tình đều có chút tương tự.

Tiêu Vũ cũng rất muốn phải say một cuộc, chỉ tiếc, dùng hắn bây giờ thân thể, này phàm tửu, muốn say ngất ngây đều là không dễ.

Không có chờ Diệp Cửu Khung tỉnh táo, hắn một mình rời đi, một lần nữa đã đi xa.

Hắn du lịch Thập Châu, một bước một dấu chân, cất bước ở khu vực này bên trên, không có phi hành, phảng phất mất đi hết thảy tu vi, triệt để hóa thành một phàm nhân vậy.

Hắn đi qua núi sông, cũng lướt qua sa mạc, dùng một phàm nhân góc độ, dùng một loại bất đồng tâm cảnh, Chu Du các nơi, ở đây trong quá trình, nội tâm của hắn, tựa hồ có một loại bất đồng dĩ vãng cảm thụ.

Lên voi xuống chó, sinh tử biệt ly.

Mặc dù là Tiêu Vũ, đời trước, cũng chưa từng lãnh hội qua vài lần như vậy tâm cảnh.

“Con hoang, lại đây trộm đồ, xem ta hôm nay không đánh chết ngươi!”

“Tiểu súc sinh, ta cho ngươi trộm, ta cho ngươi trộm!”

“Cái này tiểu dã chủng, đánh, cho ta đánh chết hắn!”

Một trấn nhỏ, làm Tiêu Vũ đi tới đây, đột nhiên nhìn thấy, xa xa mấy cái thiếu niên, chính đối một đứa bé con quyền đấm cước đá.

Đứa bé kia mười một mười hai tuổi dáng dấp, trên mặt bẩn thỉu, tùy ý ba bốn thiếu niên đối với hắn quyền đấm cước đá, sửng sốt không nói tiếng nào, trong lòng tất là chăm chú che chở cái gì vậy.

“Có người tới, đi mau!”

“Hôm nay hãy bỏ qua tiểu tử ngươi một lần!”

Nhìn thấy người đến, mấy cái thiếu niên giải tán lập tức, trên đất thiếu niên lúc này mới đứng dậy.

Hắn xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, vỗ vỗ bụi đất trên người, sau đó không nói lời nào, đi về phía xa xa.

Tiêu Vũ lặng yên đi theo, đối với thiếu niên này, sinh ra một tia hứng thú.

“Muội muội, mau ăn, ăn thì không đói bụng!”

Không lâu, thiếu niên kia trở lại một gian cũ nát phòng nhỏ, trong lồng ngực của hắn chăm chú che chở, đúng là mấy cái bẩn thỉu bánh màn thầu, giờ phút này đang cẩn thận từng li từng tí đem bánh màn thầu xé nát, cho ăn vào một vô cùng suy yếu bé gái trong miệng.

Tiêu Vũ ẩn thân chỗ tối, đặt ở trong mắt, đã thấy thiếu niên kia đem bánh màn thầu đút cho bé gái sau, vừa cho ăn bé gái uống ít ỏi nước, rồi mới từ trong phòng đi ra.

Nữ đồng kia tựa hồ là quá mức đói khát, nằm ở trên giường khí như là tơ nhện.

Thiếu niên này trộm đồ, càng chỉ là vì chịu đói muội muội.

Chỉ thấy, thiếu niên kia ra gian nhà sau khi, đi tới sau nhà, đúng là từ trên mặt đất, lung tung rút lên một vài cỏ dại, bỏ vào trong miệng miệng lớn nhai.

Hắn đem trộm được bánh màn thầu đều cho muội muội của hắn, chính mình lại là tình nguyện gặm cỏ!

“Bốp” một tiếng, Tiêu Vũ hiện thân.

Cái kia nam đồng rõ ràng bị sợ hết hồn, chỉ có điều mặc dù chấn kinh, hắn lại là không thấy vẻ sợ hãi, đối với Tiêu Vũ cảnh giác nói: “Ngươi là ai? Muốn làm gì?”

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, thiếu niên này có thể vì hắn muội muội hy sinh như vậy, tâm tính đã là hiếm thấy, đột nhiên nhìn thấy hắn xuất hiện, mặc dù kinh lại không sợ, đồng dạng bất phàm.

Hắn lạnh nhạt nói: “Muốn không muốn cứu muội muội ngươi?”

Thiếu niên rõ ràng chấn động chấn động, trừng lớn hai mắt, mặc dù có vẻ hơi hoài nghi, nhưng cuối cùng vẫn là trọng trọng gật đầu, nói: “Muốn!”

Tiêu Vũ gật đầu: “Bái ta làm thầy, ngươi không chỉ có thể cứu muội muội ngươi, hơn nữa sau đó, cũng không cần tiếp qua dạng này tháng ngày! Ngươi sẽ có được thực lực cường đại, không cần lại đã bị bất luận người nào ức hiếp, không cần lại dựa vào trộm sống, muội muội của ngươi, cũng sẽ trải qua cuộc sống thoải mái!”

Thiếu niên nắm tay chắt chẽ nắm lại, rõ ràng kích động đến cả người run rẩy, vừa phảng phất không thể tin được.

Nhưng mà, hắn mặc dù kích động, nhưng cũng rất nhanh bình tĩnh, không nói hai lời, rầm một tiếng, quỳ gối Tiêu Vũ trước mặt tầng tầng dập đầu, nói: “Sư phụ ở trên, đệ tử mục vân, cho sư phụ dập đầu!”

“Đứng lên đi!” Tiêu Vũ nhìn thiếu niên này, càng xem càng thoả mãn, tâm tính tốt, gan lớn, hiểu quyết đoán!

Hắn lúc này truyền mục vân phương pháp tu luyện, vừa lấy cuối cùng còn thừa không nhiều máu huyết, làm mục vân đắp nặn khí lực, cải thiện thiên tư, cuối cùng ra tay, để mục vân muội muội tỉnh táo.

“Sau này đường, cần nhờ chính ngươi đi, bước lên đường này, ngày sau là nắm giữ phong vân, trở thành nhân thượng chi nhân, còn là hướng đi hủy diệt, tất cả, tất cả xem chính ngươi!”

Xong xuôi tất cả, Tiêu Vũ lưu lại cuối cùng lời nói, sau đó một lần nữa đi xa.

“Đệ tử, cung tiễn sư phụ!” Mục vân ở Tiêu Vũ phía sau, tầng tầng dập đầu.

Một lần nữa bước lên đi xa con đường, thu đồ đệ, đây là Tiêu Vũ trước mắt cuối cùng việc cần phải làm.

Trước đây ở U Sơn, hắn đạt được mấy vị nhân vật cái thế phương pháp tu luyện, luôn luôn ham muốn thay thế mấy vị kia nhân vật tìm tới thích hợp truyền nhân, bây giờ, hắn thời gian không nhiều, đây là hắn cuối cùng phải xử lý sự tình.

Lần này, hắn cũng không biết mình còn có thể sống sót hay không, này đây, hắn muốn đem chuyện này, toàn bộ làm tốt.

Thu rồi mục vân sau khi, Tiêu Vũ thời gian sử dụng một tháng, vừa là ở địa phương khác nhau, thu rồi ba gã đệ tử, sẽ tại U Sơn bên trong đoạt được truyền thừa, toàn bộ lưu lại.

Đến lúc này, hắn đời này đệ tử, đã tổng cộng có sáu gã, tất cả đều là còn tuổi nhỏ, mà trải qua hắn quan sát, tính cách giỏi nhiều mặt người.

Chấm dứt tất cả, Tiêu Vũ cảm giác được, tính mạng của hắn, cũng sắp sửa đi tới cuối.

Hắn vận chuyển sau cùng Thần lực, bay trên trời mà lên, đi tới Thập Châu trong vòng, cái cuối cùng, hắn chưa từng đã tới cổ địa.

Bích châu, tổ rồng!

Nơi này là thú tộc lãnh địa, nhân tộc tuyệt đối không dám tùy tiện gần sát. U &# 8

Tiêu Vũ vận chuyển cuối cùng thủ đoạn, né qua chứa nhiều dị thú, ở khu cổ địa này bên trong, tìm một không thấy dấu chân người vị trí, sau đó tự thân trên lấy ra một hơi sớm chuẩn bị tốt quan tài đá.

"Nơi đây, sẽ là ta cuối cùng nơi chôn xương!"

Hắn đem chính mình chôn vào áo quan bên trong, chôn sâu lòng đất, cứ như vậy, từ chôn tại đây.

Từ đó sau khi, Thập Châu bên trên, lại không có người thấy Tiêu Vũ.

Một đoạn thời gian trôi qua, này điên cuồng Thập Châu các nơi tìm kiếm lấy Tiêu Vũ người, đều là không thu hoạch được gì, dần dần, Tiêu Vũ đã chết biến mất, từ từ trên thế gian truyền ra.

Thập Châu các nơi, theo thời gian trôi qua, Tiêu Vũ cái này đã từng bị thế nhân biết rõ tên, cũng chầm chậm bị thế nhân lãng quên.

Mặt trời lặn mặt trăng lên, hoa nở hoa tàn.

Tiêu Vũ từ chôn nơi, cỏ cây phát triển, thời gian cứ như vậy, trôi qua một năm rồi lại một năm……

(Quyển này cuối cùng.)

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1196: Đệ 3 Cuốn Kết Thúc, Muốn Cùng Mọi Người Nói Mấy Câu

Quyển thứ ba cuối cùng một chương, viết viết ngừng ngừng, ta viết rất lâu, gõ hơn một giờ mới con ngựa đi ra.

Bởi vì chưa chương, cho nên một chương này số lượng từ cũng so với bình thường nhiều hơn một chút.

Quyển thứ ba, một quyển này có hơn 700 chương, đơn độc cuốn số lượng từ hơn 150 vạn, là phù thần phía trước 3 quyển dài nhất một quyển, viết lên chưa chương, trong tim ta có thật nhiều nói không nên lời cảm thụ.

Gần nhất bởi vì viết lên cuốn đuôi mấu chốt kịch bản, không muốn để cho mọi người chờ đến rất khó chịu, cho nên ta tận lực chương mới, có điều trải qua mấy ngày này một thân bệnh nghề nghiệp có chút không chịu nổi, bả vai cùng cổ lại bắt đầu đau đớn, ngày hôm qua càng hơi hơi ngồi một hồi cổ thì hoàn toàn cứng ngắc lại, cho nên một quyển này sau khi kết thúc, sau này còn là khôi phục lại mỗi ngày canh ba, đương nhiên, thỉnh thoảng vẫn sẽ có thêm chương.

Cùng nhau đi tới, phù thần cùng Tiêu Vũ giống nhau, hoàn toàn không thuận lợi, từng có lên xuống, từng có không như ý. Ta hoài nghi chính mình, chương mới cũng từng vô cùng không ổn định, thật xin lỗi mọi người, thế nhưng các ngươi cuối cùng lại đều vẫn là bồi tiếp ta đi xuống!

Sơ kỳ thời điểm, ta từng nói qua, phù thần càng về sau càng đặc sắc, ta tin tưởng bây giờ mọi người đã có thể có điều cảm thụ, ta hướng về mọi người bảo đảm, một quyển này sau khi, phù thần kịch bản chỉ càng ngày sẽ càng đặc sắc, tuyệt đối sẽ không để mọi người thất vọng.

Cho nên, cũng xin mọi người tiếp tục ủng hộ phù thần.

2016 năm 12 tháng, phù thần phát biểu, đến bây giờ 2018 năm 5 tháng, đảo mắt đã 18 tháng, vừa vặn một năm rưỡi, phù thần số lượng từ cũng đã tới 250 vạn chữ, cũng theo ban đầu không người hỏi thăm, đến bây giờ đã có không ít bạn đọc.

18 tháng, 250 vạn chữ! Cảm tạ mọi người, một đường làm bạn, cảm tạ mọi người, cùng ta, cùng Tiêu Vũ cùng trưởng thành.

Cảm tạ!

- - 2018 năm ngày hai mươi ba tháng năm hừng đông 1: 39 đông phương hành vân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1: Tiệc Mừng Thọ

Đọc trên điện thoại

"Ầm!"

Một tòa mấy ngàn trượng cao núi lớn, ở trong ầm ầm nổ vang, biến thành tro bụi, chỉ thấy hai bóng người, xa xa phù ở trên hư không, giằng co lẫn nhau.

"Xảy ra chuyện gì? Là ai ở nơi đó động thủ?"

"Đó là…… Đạo Thần Cung Thiên Vương Lam Huyền Không? Hắn thành Thiên Vương nhiều năm, ít có đối thủ, lại có thể có người dám cùng hắn động thủ, đối thủ của hắn là ai?"

"Hình như là…… Yêu tộc Thiên Vương, Ngân nguyệt!"

"Cái gì? Yêu tộc cùng nhân tộc vừa đánh nhau?"

"Ai da, từ Yêu tộc người hiện thế, cùng giữa nhân tộc va chạm thì không từng đứt đoạn. Trước đây không lâu, tuyết sư bạch chiến không phải cũng cùng Ninh Công Tử chiến một hồi gì? Cả hai đều là nhiều năm trước liền đã thành Thiên Vương, một trận chiến hạ xuống, vừa là đả diệt vạn dặm non sông!"

Địch kẻ thù kẻ thù khoa Quỷ địch thuật chỗ cô lông chim khốc khắc

Nhìn thấy trận chiến này người, đều là bất đắc dĩ thở dài. Yêu tộc hiện thế, cùng nhân tộc từ trước đến giờ bất hòa, năm gần đây, những yêu tộc kia vương giả, cùng nhân tộc đứng đầu Thiên

Vương, không biết là đã đại chiến qua bao nhiêu lần.

Bọn họ mỗi lần đại chiến, đều chắc chắn sẽ hủy diệt nhiều chỗ non sông, nhân vật tầm thường, thậm chí căn bản không dám tới gần. [Vượt qua du lịch thế giới hoạt hình /].

……

Thuyền khoa xa xa độc địch hận chiến lạnh chủ dương chút nào

Viêm Châu.

“Thật náo nhiệt! Làm sao cảm giác, hôm nay thật nhiều cường giả qua lại, chẳng lẽ châu bên trong có cái gì xảy ra chuyện lớn gì?”

“Ngươi đây cũng không biết? Hôm nay là Diệp Gia đứng đầu Diệp Như Hải ngàn tuổi đại thọ, để cho lão già này chúc thọ, Thập Châu các thế lực lớn người đều rối rít đến rồi! ”

“Diệp Như Hải? Chính là 1 lá chưởng sinh tử, Thiên Vương Diệp Cửu Khung cha?”

“Lá Thiên Vương bây giờ ở Thập Châu địa vị và thực lực, cái kia đều không bình thường, là bị cho rằng tương lai vô cùng có khả năng thành đế đứng đầu Thiên Vương một trong, liền càn rỡ nhất thời Yêu tộc, đều không dám tùy tiện trêu chọc. Hôm nay phụ thân hắn mừng thọ, khắp nơi đều phải cho ít mặt mũi, không biết bao nhiêu thế lực lớn người, đều muốn thừa cơ hội này, tiếp cận Diệp Gia!”

……

Diệp Gia trước khi, không ít tu vi mạnh mẽ, khí tức kinh người cường giả cái này đến cái khác xuất hiện, mang theo quà tặng mà đến, làm Diệp Gia hiện nay đứng đầu Diệp Như Hải chúc thọ.

Diệp Như Hải, đó cũng không phải là kẻ mạnh cỡ nào vật, khắp nơi người sở dĩ tiến lại, tất cả là vì Diệp Như Hải lá mầm Thiên Vương, là bây giờ thực lực cường đại nhất Thiên Vương một trong, thế gian không có bao nhiêu người, gan dạ dễ dàng trêu chọc.

“Cộc cộc……”

Đột nhiên, một chiếc dị thú lôi kéo xe đuổi đi từ cuối đường xuất hiện, từ từ hướng về Diệp Gia mà đến, mọi người nhìn thấy này xe, vừa là giật mình.

“Chiếc xe kia…… đó là Hàn gia vị kia nữ Thiên Vương?”

“Cái gì! Đây là Hàn gia nữ Thiên Vương Hàn Ngưng Yên?”

Xe đuổi đi bên trong, một gã ung dung hoa quý nữ tử, tuổi trẻ như trước, lại không còn lúc trước lạnh như băng, mà là khuôn mặt hờ hững, khí độ trầm ổn, mặc cho mọi người một trận nghị luận, nàng lại phảng phất không cảm giác chút nào, thờ ơ.

“Đây là Hàn gia nữ Thiên Vương, cái kia bị cho rằng có thể sẽ thành Nữ Đế tồn tại? Trời ạ, đẹp quá!”

“Nói nhảm! Đây chính là Thập Châu ít có phái nữ Thiên Vương một trong, diễm tuyệt Thập Châu, ai người không biết! Chỉ tiếc, nhiều năm như vậy, cô gái này Thiên Vương vẫn thủ lầu chưa gả, cũng không biết rốt cuộc muốn hạng người gì, tài năng đánh động trái tim của nàng?”

“Theo ta được biết, nữ Thiên Vương nhiều năm chưa gả, tựa hồ là đang chờ một người, có điều người này là ai, vậy thì không có ai biết……”

“Rốt cuộc là hạng người gì,

Có thể làm cho cô gái này Thiên Vương chờ hắn nhiều năm như vậy?”

……

Không để ý đến mọi người nghị luận, cái kia ung dung nữ tử tựa hồ sớm thành thói quen, đi tới Diệp Gia trước khi sau, từ trên xe xuống, tiến vào Diệp Gia.

Các loại danh chấn Thập Châu nhân vật cường đại, hay là danh tiếng đang có nhiều thiên tài trẻ tuổi, lục tục tiến lại, làm cho Diệp Gia trước khi, đưa tới một trận vừa một trận kinh hô.

“Đó là…… năm gần đây kiệt xuất nhất thiên tài, mười sáu tuổi vương giả Mộc Thịnh Linh?”

Đột nhiên, Diệp Gia trước khi, vừa là rối loạn tưng bừng, tất cả những thứ này, đơn giản là một người trẻ tuổi xuất hiện.

“Đây là vị thiên tài kia? Nghe nói hắn là Đạo Thần Cung năm gần đây cực kỳ vương giả trẻ tuổi, càng ngự linh cung cung chủ đồ tôn, thiên tư kinh người, mấy năm trước đột nhiên xuất hiện, ngăn ngắn mấy năm thì dùng mười sáu tuổi đi vào vương giả cảnh giới!”

“Tên thiên tài này bối cảnh cũng không bình thường a, hắn lại cũng phải cho Diệp Gia đứng đầu chúc thọ?”

“Không có gì đáng kinh ngạc, bây giờ thế gian đã không có Đại Đế, Thiên Vương chính là nhân vật vô thượng, mà hiện nay thế gian Thiên Vương phần đông, cho dù là Đạo Thần Cung, cũng sẽ không giống như kiểu trước đây vượt lên trên chúng sinh!”

Chỉ thấy mọi người nghị luận bên trong người trẻ tuổi, là một mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, mặt như ngọc. Đối với mọi người nghị luận, thiếu niên tựa hồ cũng đã tập đã làm thường, gương mặt tuấn mỹ bên trên, mang theo vài phần ngông cuồng tự đại kiêu ngạo.

Hắn nhìn cũng không nhìn Diệp Gia ở ngoài mọi người một chút, ngạo nghễ cất bước, cũng là tiến nhập Diệp Gia bên trong.

Vào giờ phút này, Diệp Gia bên trong, đã là ngồi rơi xuống tân khách, tiến lại nhân trung, hoặc là một vài thành danh nhiều năm thế hệ trước vương giả, hoặc là bây giờ danh tiếng thịnh nhất thiên tài trẻ tuổi.

Tóm lại, các loại bình thường chỉ nghe tên, không thấy kỳ nhân nhân vật cường đại, tại đây tiệc mừng thọ trên khả năng nhìn thấy không ít.

“Đạo Thần Cung đệ tử tiến lại, Diệp Gia có phải cứ như vậy không hiểu lễ nghi, không ra đón chào gì?” Tuổi trẻ vương giả Mộc Thịnh Linh, tiến vào Diệp Gia bên trong, nhìn thấy không người tiến lên bắt chuyện, nhíu nhíu mày, lạnh lùng nói.

Dù cho bây giờ thế gian Thiên Vương đã không giống lấy trước như vậy ít ỏi, nhưng Đạo Thần Cung, đối với người đời mà nói, vẫn là cái nặng trình trịch tên, bởi vì đương thời Thiên Vương, có hơn một nửa, là từ Đạo Thần Cung đi ra.

Địch không không tình thuyền thuật từ ầm ĩ khoa bờ ruộng lạnh

Này Mộc Thịnh Linh thân là đương thời ít có thiên tài, vừa là một vị cung chủ đồ tôn, tự nhiên kiêu ngạo vô lượng.

“Xin lỗi, chậm trễ!”

Tiệc rượu bên trong, một người trẻ tuổi đi ra, mỉm cười nói: “Hôm nay tân khách phần đông, bắt chuyện không chu toàn, gội đầu công tử thanh ngồi bên này.”

Đang khi nói chuyện, đem Mộc Thịnh Linh dẫn tới chỗ ngồi. Nhưng mà, thiếu niên Mộc Thịnh Linh, lại là lông mày giam lên, nói: “Bổn thiếu gia nhưng Đạo Thần Cung ngự linh cung đệ tử, hôm nay tiến lại, đại biểu Đạo Thần Cung, cũng là cho các ngươi Diệp Gia mặt mũi, các ngươi thì sắp xếp ta ngồi chỗ như vậy?”

Kết không khoa không tâm tình thuật từ lạnh bí khoa phong

Trên yến hội, chỗ ngồi từ trước đến giờ có chủ yếu và thứ yếu phân chia, cao quý nhất người, từ trước đến giờ là ngồi trên ghế trên, nhưng giờ phút này Diệp Gia cho Mộc Thịnh Linh an bài, đều không phải là ghế trên, cũng không phải lần tòa, chỉ là một tấm phổ thông bất quá bàn.

“Cái kia gội đầu công tử ý của ngươi là?” Người trẻ tuổi kia vẫn như cũ mỉm cười, tựa hồ tràn ngập kiên nhẫn.

“Bổn công tử đại diện chính là Đạo Thần Cung, tự nhiên là muốn ngồi ở chủ tọa!” Mộc Thịnh Linh cười lạnh, đang khi nói chuyện, liền tự mình hướng về chủ tịch đi đến, và chọn chỗ cao nhất, muốn ngồi xuống.

Đoàn người thấy vậy, đều là biến sắc.

Cái này trẻ tuổi vương giả lớn lối như thế, còn muốn ngồi trên chủ tọa bên trên, này không phải đến chúc thọ? Quả thực là tới tìm phiền toái!

“Khà khà, bây giờ thật là người nào cũng dám khoa trương a, tùy tiện một chó má thiên tài, thì gan dạ thì ngông cuồng như vậy sao?”

Nhưng vào lúc này, trong yến hội truyền tới một tiếng cười, mọi người tất cả giật mình, lại có thể có người gan dạ như vậy đối với Mộc Thịnh Linh nói chuyện?

Phải biết rằng mọi người đối với hắn kiêng kỵ, không chỉ bởi vì đó là một thiên tư vô hạn thiên tài trẻ tuổi, mà là bởi vì hắn xuất thân chín đại linh cung, đứng phía sau một ngự linh cung chủ.

Mọi người quay đầu nhìn tới, liền gặp nói chuyện, là trên yến hội khác một người trẻ tuổi, lúc này đang từ từ uống rượu, lúc nói chuyện cũng không quay đầu lại.

“Ngươi là ai, gan dạ nói như vậy với ta?” Mộc Thịnh Linh sắc mặt, đột nhiên chìm xuống.

“Ta?” Người trẻ tuổi kia trong miệng ngậm lấy một khối thịt thú vật, nói chuyện mơ hồ không rõ, cười nói: “Hảo thuyết, ta gọi là Mạc Vong!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 2: Mạc Vong Lông Chim Trở Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mạc Vong? Đây là người nào? Chưa từng nghe nói!”

“Tiểu tử này, rất có gan a, lại dám như vậy cùng Mộc Thịnh Linh nói chuyện!”

Trên yến hội, mọi người nghị luận sôi nổi, đều đối với cái kia nói chuyện người trẻ tuổi cảm thấy hiếu kỳ.

Chỉ thấy người trẻ tuổi kia mười bảy mười tám tuổi dáng dấp, thoạt nhìn cũng là tuổi trẻ, trên mặt mang theo vài phần khinh bạc cười cợt, vừa nói chuyện, một bên miệng to ăn thịt uống rượu.

“Ngươi dám nói như vậy với ta, muốn chết!” Mộc Thịnh Linh từ trước đến giờ cao cao tại thượng, lúc này há biết ẩn nhẫn? Cười lạnh trong lúc đó, hắn bóng người hơi động, tốc độ cực nhanh, bá một tiếng, liền đã đến cái kia tên là Mạc Vong trước người thiếu niên.

“Muốn động thủ? Tốt!” Kêu Mạc Vong thiếu niên hì hì nở nụ cười, trong miệng cắn thịt thú vật, cứ như vậy tùy ý một chưởng vỗ ra.

“Ầm!”

Một tiếng chấn động mạnh, khiến cho mọi người đều há hốc mồm một màn đã xảy ra.

Cái kia bị nói là Đạo Thần Cung năm gần đây thiên tài kiệt xuất nhất Mộc Thịnh Linh, ở một tát này bên dưới, bay thẳng sau bay ra ngoài, trong miệng hộc máu, đầy mặt kinh ngạc.

“Ngươi…… rốt cuộc là ai? Dám đắc tội ta Đạo Thần Cung, không sợ chết gì?” Mộc Thịnh Linh vừa kinh vừa sợ, mang theo máu tươi, từ dưới đất đứng lên, sắc mặt một trận biến ảo.

“Không phải đã nói rồi sao, ta gọi là Mạc Vong!” Thiếu niên kia bất đắc dĩ, sau đó nói: “Đúng vậy, Đạo Thần Cung tính là thứ gì? Ta Luân Hồi Điện người, đánh liền là của ngươi Đạo Thần Cung đệ tử, đặc biệt là chín đại linh cung hậu bối, gặp một lần đánh một lần!”

“Cái gì? Hắn là Luân Hồi Điện người!”

“Chẳng trách! Chẳng trách gan dạ cùng Đạo Thần Cung không qua được!”

Đoàn người một chút đều không bình tĩnh, tất cả mọi người khiếp sợ vạn phần.

Luân Hồi Điện, đây tuyệt đối là năm gần đây quật khởi tốc độ nhanh nhất thế lực, không có cái thứ hai!

Người nào không biết, hiện nay, Luân Hồi Điện bên trong chỉ là Thiên Vương cấp bậc nhân vật, gộp lại thì có năm vị trở lên, vương giả nhân vật, lại càng không thiếu!

Năm vị trở lên Thiên Vương, khái niệm này nghĩa là gì? Chính là ngày xưa Đạo Thần Cung, cũng chỉ có 9 cung đứng đầu đạt đến cảnh giới này thôi!

Hơn nữa, Luân Hồi Điện cùng Tinh Thần Các quan hệ mật thiết, Tinh Thần Các không chỉ của cải kinh người, trong đó cường giả số lượng, đồng dạng không ít.

Hiện nay Luân Hồi Điện,

Đó là trừ Đạo Thần Cung ở ngoài, cực kỳ làm người không dám trêu chọc tồn tại!

“Ta trước đây thì nghe nói, Luân Hồi Điện người nhất không lọt mắt Đạo Thần Cung đệ tử, đặc biệt là nhiều linh cung đệ tử, mỗi một cung đệ tử đụng tới Luân Hồi Điện người, thường thường sẽ bị chỉnh đốn đến rất thảm, ta còn tưởng rằng đó chỉ là tin đồn, nguyên lai đây là sự thực!”

“Có điều, người trẻ tuổi này là ai a? Trước đây chưa từng nghe tới cũng chưa từng thấy a, chẳng lẽ là Luân Hồi Điện đệ tử mới?”

Trên yến hội đám người đều rất không bình tĩnh, nghị luận sôi nổi.

“Luân Hồi Điện? Lại là các ngươi Luân Hồi Điện!” Mộc Thịnh Linh sắc mặt tái xanh, hắn lúc nào, bị thua thiệt như vậy?

Nhưng mà, người thiếu niên trước mắt này thực lực mạnh đến nỗi làm hắn sợ hãi, hắn có cảm giác, chính mình căn bản không phải là đối thủ, coi như cứng rắn, cũng chỉ ăn thiệt thòi.

“Cút đi, chín đại linh cung đệ tử, không tư cách tới tham gia này tiệc rượu, có bao xa cút cho ta bao xa, không phải vậy, khà khà, đem ngươi đánh cha mẹ của ngươi cũng không nhận ra!” Thiếu niên Mạc Vong giơ giơ lên nắm đấm, nhẹ nhàng bâng quơ, nói ra lại là khiến người ta từng trận hoảng sợ.

“Hừ!”

Đột nhiên, hừ lạnh một tiếng, một ông lão, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở giữa trường.

“Tầm thường Luân Hồi Điện, càng cũng dám hướng về ta Đạo Thần Cung ầm ĩ? Tiểu bối, hôm nay ta khiến cho ngươi minh bạch, Đạo Thần Cung là không thể xúc phạm!” Người lão giả này tầng tầng một bước gian, trên người lộ ra uy thế, cuốn đi bốn phía, đúng là có Thiên Vương tu vi!

Theo nhiều năm qua đi, thiên địa có biến, Đạo Thần Cung ngoại trừ năm gần đây đột phá tuổi trẻ nhân vật, trước đây một vài lão Vương người, cũng không có thiếu người bước vào Thiên Vương cảnh giới, người lão giả này chính là loại nhân vật này, mặc dù không phải cung chủ, cũng không phải tuổi trẻ yêu nghiệt, nhưng cũng bước vào Thiên Vương cảnh giới.

“Má ơi, đánh nhỏ đến rồi già, không đùa không đùa, lão già nổi giận, Hắc ca Bạch tỷ, cứu mạng!”

Thiếu niên Mạc Vong hô to một trận, thập phần lưu manh, đúng là ném trong miệng thịt thú vật bỏ chạy, mọi người không còn gì để nói.

Vừa rồi khí phách đi đâu rồi? Nhìn thấy Đạo Thần Cung đến rồi Thiên Vương, lập tức thì khuyên thành như vậy?

“Hừ, ngươi đi không được!” Đạo Thần Cung ông trời vương gầm lên, đứng tại chỗ đưa tay.

Thiên Vương lực lượng, cuốn sạch bát phương, được kêu là Mạc Vong thiếu niên mặc dù đã chạy đi, lại vẫn là bị một nguồn sức mạnh giam lại, phải đem hắn kéo trở về.

“Lão yêu quái, không biết xấu hổ, mấy ngàn tuổi, đánh tiểu hài!”

“Đến nhỏ, đánh không lại, đến già, mặt không muốn, xấu hổ e thẹn……”

Ngay ở mọi người cho rằng được kêu là Mạc Vong thiếu niên phải xui xẻo thời điểm, đột nhiên, hai cái thanh âm non nớt đột ngột vang lên, chỉ thấy trên yến hội, không biết từ nơi nào chạy ra ngoài hai cái đúc từ ngọc em bé.

Hai người này em bé thoạt nhìn chỉ có 34 tuổi, tinh xảo đến giống như hai cái đồ sứ, một nam một nữ, dáng dấp giống nhau y hệt.

Hai người vẫn còn mặc mở ngăn quần, ở trong đám người nhảy nhảy nhót nhót, một bên nhảy, trong miệng một bên phát sinh thanh âm non nớt, vừa nhảy vừa kêu lên.

“Muốn chết!” Đạo Thần Cung ông trời vương bị hai người này đứa bé giễu cợt, nhất thời giận dữ, duỗi ra tay kia, chụp vào hai cái em bé.

“Ai u, lão yêu quái nổi giận!”

“Làm sao bây giờ ạ? Khả năng đánh hắn gì?”

“Biết đánh nhau? Cái này lão yêu quái là Đạo Thần Cung!”

“Vậy là tốt rồi, vậy thì khả năng đánh!”

Hai đứa con nít nhỏ một trận kêu sợ hãi, chung quanh nhảy tứ tung, như là hai con bị kinh sợ con thỏ. Hai người âm thanh non nớt, trong lúc nói chuyện với nhau, đột nhiên nhảy lên, một người nhảy lên lão kia Thiên Vương đỉnh đầu, tên còn lại tất là nhảy đến già Thiên Vương dưới chân.

“Ta đánh!”

“Ta kéo!”

Hai người hết sức ăn ý, phía trên em bé chỉ riêng đít tử bỗng nhiên chìm xuống, trắng toát cái mông nhỏ trực tiếp ngồi ở lão Vương người trên mặt.

Phía dưới em bé, cũng tại lúc này đồng thời ra tay, đưa tay lôi kéo, lại đem ông trời vương quần cho kéo xuống!

Trên yến hội, nhất thời tứ phương đều im lặng, tất cả mọi người, há to miệng.

Hai cái em bé tốc độ quá nhanh, hơn nữa ông trời vương ở trước mặt bọn họ, càng tựa hồ không có sức đánh trả, bị hai cái em bé dùng cởi truồng ngồi mặt, liền quần đều bị bóc!

Một đại Thiên Vương, lại bị hai cái mặc mở ngăn quần em bé làm đồ chơi đùa bỡn!

“Này…… tình huống thế nào?”

“Hai người này em bé, lại có thể cùng Thiên Vương động thủ? Có phải bọn họ cũng chính là Thiên Vương?”

Đoàn người một trận sững sờ.

Như vậy 1 dưới so sánh, Đạo Thần Cung mười sáu tuổi tuổi trẻ vương giả là cái rắm gì! Nhìn người ta Luân Hồi Điện, liền hai cái mặc mở ngăn quần em bé, đều có thể chiến Thiên Vương!

Mộc Thịnh Linh giờ phút này, đã là sắc mặt xám ngoét, hết thảy kiêu ngạo đều không thấy, như là gặp ma.

“Ngoan, lão yêu quái nghe lời, chúng ta không muốn đánh ngươi!”

“Ngươi nhanh về nhà đi, mẹ ngươi không tìm được ngươi, sẽ nóng nảy!”

Hai đứa con nít nhỏ làm xong tất cả những thứ này, vừa nhún nhảy một cái đã trở lại, như là chuyện gì cũng không phát sinh giống nhau, cái kia đơn thuần non nớt nói, lại thiếu chút nữa khiến tất cả mọi người ở đây hộc máu.

Thật không biết bọn họ là thật đơn thuần, hay là cố ý đang giận lão kia Thiên Vương!

Hai cái mặc mở ngăn quần gái đẹp, nhảy nhảy nhót nhót trở lại thiếu niên Mạc Vong trước người, vừa là một bộ đại nhân ngữ khí, quay Mạc Vong dạy dỗ: “Tiểu vong quên, ngươi không nghe lời, đã sớm gọi ngươi không nên tùy tiện gây chuyện, không ngoan!”

“Chính phải chính phải! Ngươi còn như vậy, chúng ta sẽ không mang ngươi xuống núi.”

Hai cái mặc quần yếm sữa gái đẹp, lại nghiêm túc cẩn thận dạy dỗ một thiếu niên, khung cảnh này thật sự quái dị.

Càng thêm quái dị chính là, được kêu là Mạc Vong thiếu niên ở hai người này sữa gái đẹp trước mặt, bất cứ khúm núm, gật đầu liên tục, tựa hồ một chút cũng không dám vi phạm.

“A…… ta giết mấy người các ngươi nhãi con!”

Lão kia Thiên Vương, thân là Đạo Thần Cung Thiên Vương, bình thường hưởng hết tôn sùng, khi nào nhận qua bực này khuất nhục?

Hắn rống giận đứng dậy, phẫn nộ bên trong, Thiên Vương khí mênh mông cuồn cuộn bát phương, toàn bộ Diệp Gia đều chấn động lên.

“Ngươi muốn giết ai?”

Đột nhiên, một lạnh như băng âm thanh vang lên, trên yến hội, xuất hiện một nam tử mặc áo đen.

Nam tử mặc áo đen này vừa xuất hiện, ông trời vương mênh mông cuồn cuộn Thiên Vương khí tức, nhất thời đã bị áp chế xuống, toàn bộ Diệp Gia cũng dần dần ổn định lại, không muốn chấn động.

“Cha!” Thiếu niên Mạc Vong nhìn thấy tên nam tử này, nhất thời vui vẻ, chạy lên trước đi.

Hắn đi tới nam tử trước người, có chút thấp thỏm nhìn một chút phía sau nam tử, nhìn thấy không người, lúc này mới thở dài một cái.

“Ngươi đang tìm cái gì?” Đột nhiên, một có chút lành lạnh âm thanh ở phía sau hắn vang lên, thiếu niên bóng người, nhất thời cứng đờ.

Hắn từ từ quay đầu lại, chỉ thấy phía sau, một gã ung dung lại lộ ra từng tia từng tia lạnh như băng phụ nữ trẻ, chẳng biết lúc nào đã đứng ở phía sau hắn.

“Mẹ…… mẫu thân!” Thiếu niên cứng ngắc mở miệng, trên trán lại là mồ hôi rơi như mưa.

“Hừ, trộm đi xuống núi, trở về sau đó mới trừng trị ngươi!” Phụ nữ trẻ lạnh lùng nói.

“Nấc…… là!” Thiếu niên nhất thời lộ ra sầu khổ, chỉ đành hướng về phụ thân của mình liền nháy mắt ra dấu, ném đi một ánh mắt cầu trợ.

“Khụ……”

Nam tử mặc áo đen hiểu ý, ho nhẹ một tiếng, mới vừa muốn mở miệng khuyên giải, cái kia phụ nữ trẻ vừa là lạnh lùng nói: “Cùng với ngươi, càng để quên nhi trộm đi xuống núi, trong ngày thường ngươi là làm sao dạy dỗ hắn? Sau khi trở về, phụ tử các ngươi đồng thời chịu phạt!”

Lần này, nam tử mặc áo đen cũng lộ ra cười khổ, nhìn phía thiếu niên Mạc Vong, một bộ bị ngươi làm phiền hà vẻ mặt.

“Trời ạ, hai người này…… là Luân Hồi Điện Phong Vũ cùng Mạc Ly hai vị Thiên Vương?”

“Mạc Vong? Thiếu niên kia họ Mạc? Đúng rồi, đó là Mạc Ly cùng Phong Vũ hai vị Thiên Vương con trai!”

Hai người này tiến lại, nhất thời vừa làm cả tiệc rượu sôi trào lên, Luân Hồi Điện hai đại Thiên Vương, ai không kiêng kỵ?

Lại nhìn vị kia Đạo Thần Cung ông trời vương, giờ phút này hoàn toàn bị Mạc Ly gắt gao áp chế, bởi vậy có thể thấy được vị này Thiên Vương thực lực!

“Lão già, cút đi, không muốn hôm nay là vui mừng ngày, ta nhất định làm thịt ngươi!” Như là có chút buồn bực bình thường, Mạc Ly đem lửa giận phát tiết tới Đạo Thần Cung ông trời vương trên người.

Chỉ thấy hắn nhấc tay áo vung lên, ông trời Vương cùng Mộc Thịnh Linh thân ảnh của hai người, đều trực tiếp bị hắn tát bay, bị đánh ra Diệp Gia, biến mất không còn tăm hơi.

“Mạc tiền bối, Phong tiền bối!” Lúc này, cái kia lúc trước chiêu đãi Mộc Thịnh Linh Diệp Gia người trẻ tuổi tiến lên, cung kính nói: “Cha đã đang chờ đợi, mời mọc hai vị tiền bối ghế trên!”

“Hả? Ngươi là Diệp Cửu Khung con trai?” Mạc Ly ánh mắt sáng lên, nói: “Ngươi tên là gì?”

Diệp Cửu Khung cùng Tiêu Vũ ngày xưa là chân chính sinh tử chi giao, Luân Hồi Điện Diệp Gia quan hệ, tự nhiên cũng là không tầm thường.

Thiếu niên kia mỉm cười, khom lưng nói: “Vãn bối lá lông chim trở về.”

“Lá lông chim trở về?”

Mạc Ly cùng Phong Vũ, cùng nhìn nhau, trong lòng đều là nhẹ thán.

Mạc Vong, lá lông chim trở về, xem ra Diệp Cửu Khung tâm tình giống như bọn họ, cho hậu nhân đặt tên, đều là ngóng trông người kia có thể sớm ngày trở về.

“Trong nháy mắt gian, cuộc bể dâu, từ hắn rời đi, cho tới bây giờ, đã là quá khứ 500 năm!” Mạc Ly nhẹ nhàng hít một tiếng, lẩm bẩm nói: “Cũng không biết, hắn rốt cuộc, muốn khi nào mới có thể trở về!”

Một bên, thiếu niên Mạc Vong nháy mắt, vẻ mặt mờ mịt, tràn ngập nghi hoặc. Phụ thân hắn nói người này, rốt cuộc là ai vậy?

Tác giả đông phương hành vân nói: Một chương này lại là một trường chương, bởi vì một chương này viết cho ta thật sự không muốn đoạn chương. Ừ ban ngày trước tiên chương mới hai chương, buổi tối sẽ tiếp tục.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 3: Vật Đổi Sao Dời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bích châu, tổ rồng.

Cổ địa tĩnh tên cúng cơm, rời xa trần thế, chỉ có thỉnh thoảng vót đến một trận gió nhẹ, phất động cỏ cây, phát sinh một vài nhẹ nhàng tiếng vang.

Ở khu cổ địa này ở chỗ sâu trong, có một chỗ, thập phần quái dị. Nơi này chu vi có điều một trượng, ở trong mọc đầy kỳ hoa dị thảo, sinh trưởng ở chỗ này thực vật, tựa hồ kể cả một cây cỏ, đều mang dị dạng mùi thơm ngát.

Kỳ quái là, này cỏ cây, thì trường tại đây một trượng chu vi trong vòng, phảng phất nơi này bên dưới, có thập phần linh khí nồng nặc, ở phạm vi này ở ngoài địa phương, chính là thường thường không có gì lạ.

“Phụp!”

Hoa cỏ chập chờn, đột nhiên, khóm hoa từ đó, một cái tay, từ dưới đất đưa ra ngoài, làm cho cái này vốn thoạt nhìn thánh khiết địa phương, lộ ra vài phần quỷ dị.

Tiếp theo, một thanh niên, theo hoa cỏ bên dưới trong đất bò ra. Thanh niên này thân thể, trong suốt như ngọc, một đôi mắt, có như tinh thần.

Lúc này, trên mặt của hắn có vẻ mờ mịt, đánh giá bốn phía, cho đến khi nhìn thấy dưới chân, lúc này mới hơi sững sờ, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó.

Thanh niên dưới chân, đó là một cỗ quan tài đá, giờ phút này, cái kia nắp quan tài đã bị mở ra, mà tại kia trong quan tài, lẳng lặng nằm một người.

Người trong quan tài diện mạo, rồi cùng thanh niên giống nhau như đúc, bất đồng chính là, người trong quan tài mái đầu bạc trắng, nhưng bên cạnh thanh niên, lại là rất trẻ tuổi, sinh cơ thịnh vượng.

“Quá khứ, chung quy là trôi qua, ngươi liền tiếp tục, ở đây an nghỉ!”

Thanh niên trong miệng lầm bầm, than khẽ một tiếng, một bàn tay hư hư phất qua, dưới chân hắn bị đẩy ra bùn đất, nhất thời vừa tụ lại lên, đem trong quan tài nam tử tóc trắng, một lần nữa chôn xuống.

Làm xong này, thanh niên từ từ đi xa. Khi hắn cất bước thời gian, bước chân chỗ rơi xuống đất, đều sẽ lập tức mọc ra hoa cỏ, mùi thơm ngát tập kích người.

Mà ở thanh niên này sau khi rời khỏi, vốn sinh trưởng cho hắn leo ra nơi hoa cỏ, tất là thần tốc khô héo, rất nhanh sẽ toàn bộ biến mất.

Rời xa nơi đây, thanh niên tiến vào trần thế, khi đi tới một náo nhiệt phố lớn, hắn dừng lại một tòa tửu lầu trước khi, lẩm bẩm nói: “Theo ta từ chôn, bây giờ đã không biết qua bao lâu, có lẽ ở đây, khả năng nghe được một ít chuyện.”

Trong lẩm bẩm, hắn bước bước chân, tiến vào trong tửu lâu, tìm một góc, ở nơi đó ngồi xuống, trong tai lại là lưu ý, nghe quanh thân tiến vào người trò chuyện.

“Lam Huyền Không còn là gượng a,

Mấy ngày trước cùng Yêu tộc Ngân nguyệt Thiên Vương đại chiến, bây giờ có phần thực lực này người, e sợ không nhiều!”

“Bây giờ Thập Châu thật sự quá hỗn loạn, đặc biệt là Yêu tộc hiện thế sau khi, Ngân nguyệt, bạch chiến, ngân giác, những yêu tộc này Thiên Vương, không có một cái nào là người lương thiện!”

“Có thể cùng bọn họ chống lại người, chỉ sợ cũng chỉ có ngày xưa này con cái vua chúa, cùng Lam Huyền Không Ninh Công Tử cấp độ kia mạnh mẽ trời vương!”

……

Thanh niên lẳng lặng nghe, làm mấy cái tên lọt vào tai, vẻ mặt không khỏi tràn ngập than thở, lẩm bẩm nói: “Lam Huyền Không, Ninh Công Tử, ngân giác…… thực sự là tên quen thuộc a, Yêu tộc đã vào đời? Bọn họ cũng đã thành Thiên Vương sao?”

Hắn tiếp tục nghe, này trong tửu lâu ra vào tu luyện người phần đông, dù cho không cần hắn cố ý dò hỏi, cũng có thể nghe được rất nhiều hữu dụng sự tình.

“Thập Châu hỗn loạn, chư hùng cùng nổi lên, từ Đại Đế các nhân vật biến mất, những nhân vật này, không thể nghi ngờ chính là Thập Châu bên trong làm đứng đầu tồn tại!”

“Trừ những thứ này ra người ở ngoài, đừng quên, còn có này thực lực mạnh mẽ dị vực người, những người kia đồng dạng khủng bố, thật không biết này loạn thế cuối cùng, đều có người nào, sẽ tranh chấp đế vị!”

Thanh niên lẳng lặng nghe, nghe đến đó lúc, vẻ mặt vừa là hơi động, dị vực? Hai chữ này, tựa hồ để hắn nổi lên hứng thú, chỉ có điều, rượu người trong lầu tựa hồ đối với cái này có chút kiêng kỵ, không có tiếp tục nói thêm gì nữa.

Một lát sau, trong tửu lâu, mọi người vừa thảo luận tới bây giờ Thập Châu trên mặt đất người thực lực mạnh nhất, hẳn là ai.

Nhất thời, tại dạng này trong thảo luận, mỗi người để thanh niên cảm giác quen thuộc dị thường tên, đều bị mọi người nói tới.

Có người nói, bây giờ thực lực mạnh nhất, thuộc về Yêu tộc bốn cái Thiên Vương, ngân giác, bạch chiến, cáo xanh, Ngân nguyệt. Đây là Yêu tộc bốn vị mạnh mẽ Thiên Vương, mỗi người sức chiến đấu kinh người, phóng tầm mắt Thập Châu, không tìm được mấy cái khả năng cùng bọn chúng chống lại người.

Nhưng mà, thuyết pháp này, cũng không thể làm cho tất cả mọi người tin phục, Lam Huyền Không, Long U, Ninh Công Tử, Diệp Cửu Khung những tên này, bị người nói tới.

Này ngày xưa thiên tài trẻ tuổi, bây giờ đã là đều được Thiên Vương, thực lực so với Yêu tộc 4 Thiên Vương, không hề yếu.

Trong tửu lâu nhiệt liệt thảo luận, đối với thực lực người mạnh nhất rốt cuộc thuộc về người đó, thủy chung tranh chấp không ngừng. Vấn đề này, tựa hồ cũng là bình thường tu luyện người thích nhất thảo luận vấn đề.

Trong quá trình, có mấy người nhắc tới dị vực, có điều lại là nhanh chóng ngậm miệng, hết sức kiêng kỵ.

“Ha ha, bây giờ này Thiên Vương ai thực lực mạnh nhất ta không biết là, có điều, nếu như người kia còn sống, khẳng định là hắn!”

Đột nhiên, trong tửu lâu một say lướt khướt cảnh vang lên, cắt đứt tất cả mọi người âm thanh.

“Hả? Ngươi nói tới ai?” Mọi người nhất thời hiếu kỳ, hướng về kia người nhìn tới.

“Khà khà……” đó là một mắt say lờ đờ mông lung người đàn ông trung niên, nghe vậy cười hắc hắc nói: “Nhớ năm đó, có một người, cảnh giới tông sư có thể chém giết vương giả, chưa thành vương giả, chính là được người gọi là vua không ngai, không phải vương giả, lại quét ngang hết thảy vương giả, không một người có thể địch!”

Tất cả mọi người là kinh ngạc, lại còn có dạng này người?

Có điều đại đa số người đều là không tin, dù sao đã nhiều năm như vậy, biết được năm đó chuyện này người, đã không nhiều lắm, ngày xưa cái tên đó, đã sớm bị thế nhân lãng quên.

“Đạo Thần Cung cung chủ các ngươi biết không? Năm đó, những người kia đều là cao cao tại thượng Thiên Vương a, khà khà, nhưng ở người kia Thành Vương thời gian, Thiên Vương thì thế nào? Giống nhau không phải là đối thủ của hắn!”

“Nhưng mà, đáng tiếc, đáng tiếc a! Hắn gặp phải trời ghét, đã sớm vắng mặt nhân thế!”

“Nếu như hắn còn sống, &# 85 bây giờ nào còn có những yêu tộc kia Thiên Vương, nhân tộc Thiên Vương chuyện gì? Ở cái kia trước mặt người, những người này tất cả đều là chó má!”

Trung niên nam tử kia say lướt khướt, tựa hồ là có than thở, cũng có tiếc hận, vừa nói chuyện, vừa vừa hướng khẩu bên trong lớn rót mấy cái rượu.

Trong tửu lâu, không ít người cũng làm người này là khoe khoang, thế gian làm sao có khả năng có như thế nghịch thiên người? Chỉ có số ít sống qua 500 tuổi nhân vật già cả, nghe đến mấy câu này sau, mới dồn dập thay đổi sắc mặt.

Chỉ tiếc, bọn họ cuối cùng cũng là lắc đầu, bởi vì người đó, biến mất năm trăm năm, e sợ đã sớm chết, bây giờ nói tới, vừa có tác dụng đâu?

“Ngươi mới vừa nói, là 500 năm trước, cái kia gọi là Tiêu Vũ người sao?”

Đột nhiên, trong tửu lâu, vang lên một lạnh như băng âm thanh, nghe tới tựa hồ có chút khinh thường, nói: “Ngươi nên may mắn hắn chết sớm, nếu như hắn cùng ta sinh ở một đời, ta sẽ để các ngươi biết hắn chả là cái cóc khô gì!”

Mọi người thất kinh, dồn dập nhìn tới, chỉ thấy trước cửa tửu lâu, một đầy mặt ngạo sắc người trẻ tuổi sãi bước đi tới. Nhìn thấy người trẻ tuổi này, mọi người sắc mặt cũng là dồn dập thay đổi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 4: Vật Nhỏ Quá Kiêu Ngạo

Đọc trên điện thoại

"Long Minh? Là hắn, chẳng trách dám kiêu ngạo như thế!"

"Phụ thân của hắn Long U, bây giờ cũng là số ít có thành đế có thể cường giả, oai trấn bát phương, trong cơ thể hắn càng lưu có Đại Đế huyết mạch, ở bây giờ thế hệ trẻ tuổi bên trong, có thể cùng hắn sánh vai người chỉ sợ không nhiều!"

Trong tửu lâu, rất nhiều người biến sắc, mặt lộ vẻ nặng nề.

Long U, đó là ngày xưa con cái vua chúa, thực lực thiên tư đều thuộc về Thập Châu đứng đầu. Năm trăm năm quá khứ, Long U cũng thế trở thành bây giờ cường đại nhất Thiên Vương một trong, con hắn Long Minh, đồng dạng là cho thấy bất phàm thiên tư.

Đại thế có biến, theo thế gian Đại Đế biến mất, Đạo Thần Cung cửa cung nẩy nở, bây giờ thế gian vương giả, so với năm trăm năm nhiều nhiều lắm.

Ngày xưa, hai mươi tuổi trở xuống vương giả thập phần hiếm thấy, nhưng bây giờ, này mới đồng lứa vương giả, lại là một người so với một người tuổi trẻ, này Long Minh chính là bây giờ trẻ trung nhất thiên tài vương giả một trong.

"Thời đại thay đổi, các ngươi theo như lời người kia, sớm trở thành quá khứ, hắn cũng chỉ có thể ở 500 năm trước cái kia tu vi chật vật thời đại lật lên một vài sóng gió, nếu sinh ở kiếp này, chỉ sợ liền chả là cái cóc khô gì!”

Địch kẻ thù kẻ thù khốc kết xem kỹ tiếp dương xa xuyên qua bờ ruộng

Long Minh mười bảy mười tám tuổi, cùng phụ thân hắn Long U giống nhau đẹp trai, đầy mặt ngạo nghễ, cười lạnh đi tới trong tửu lâu, khinh thường tứ phương.

Trên người hắn kiêu ngạo, đúng là càng hơn ngày xưa Long U, ngông cuồng tự đại!

Đoàn người yên lặng một hồi. Không ít người đều biết, ngày xưa Thành Vương gian nan, mãi đến tận Đạo Thần Cung hiện thế này mấy trăm năm, Thành Vương mới dần dần trở nên so với trước kia dễ dàng.

Mấy trăm năm qua, vương giả cùng Thiên Vương nhân vật, so với lúc trước đã không biết hơn bao nhiêu lần. Ngoài ra, Yêu tộc hiện thế, dị vực người đến, theo trình độ nhất định tới nói, đời này, quả thật so với 500 năm trước càng thêm gian nan.

Bởi vì, đời này đối thủ, cũng nhiều hơn, không có cái nào cường giả, dám nói có thể vô địch đương thời!

“Một bầy kiến hôi, bằng các ngươi cũng xứng đánh giá kiếp này cường giả? Đều cút cho ta, nếu không, đừng trách ta xuất thủ vô tình!” Thiếu niên Long Minh lạnh lùng nhìn qua tại chỗ, trong mắt ý lạnh cùng kiêu ngạo thấu xương bức người.

Trong tửu lâu, mọi người mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng biết đó là một không thích hợp trêu chọc người trẻ tuổi, thực lực và bối cảnh đều không vậy.

Nhất thời, trong tửu lâu đám người dồn dập rời đi, không dám lưu lại.

Sau xa không tình sau thuật tiếp dương vâng dương

Thiếu niên Long Minh lẳng lặng thấy tất cả những thứ này, bên mép mang theo ngạo nghễ cười lạnh.

Chốc lát, trong tửu lâu, đoàn người đã đi không, Long Minh cười ngạo nghễ, vừa định hướng phía trong cất bước, lại là đột nhiên khẽ nhíu mày.

Ở trong góc, lại vẫn ngồi một người, ở nơi đó lẳng lặng uống rượu, tựa hồ không nghe thấy hắn lúc trước nói?

“Dám không nhìn ta?” Giam giữa lông mày, Long Minh quan sát tỉ mỉ người này, chẳng lẽ đối phương liền phụ thân của hắn đều không kiêng kỵ?

Địch kẻ thù khoa địa phương kết bóng chỗ lạnh hận cát chỗ

Thuyền xa khoa xa Quỷ tôn hận tiếp cô ngón tay thi khắc

Hắn tinh tế cảm thụ, lại là ở trên người người này, hoàn toàn không cảm giác được một tia thần lực gợn sóng.

Thuyền xa khoa xa Quỷ tôn hận tiếp cô ngón tay thi khắc “Chúc ông nội, người này dám mạo phạm ta Long gia, ngươi thay ta giết hắn!” Long Minh ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh, hôm nay mất mặt, để hắn cảm giác sỉ nhục.

“Người phàm?” Sắc mặt của hắn, nhất thời âm đi xuống. Một người phàm tục, dám không nhìn hắn tồn tại?

Sau xa không mới tôn xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ khoa chiến hiện ra

“Hừ!” Cười lạnh trong lúc đó, Long Minh hướng về kia người đi tới,

Hắn đứng ở trước mặt người này, trên người lộ ra vương giả oai, lạnh lùng nói: “Ngươi, quỳ xuống!”

Theo trong tửu lâu rời đi người, vẫn chưa đi xa, lúc này quay đầu lại, thấy cảnh này, không khỏi đều là âm thầm đồng tình bị Long Minh nhìn chằm chằm thanh niên.

“A?” Thanh niên như là lúc này, mới chú ý tới Long Minh, ngẩng đầu lên, lộ ra một đôi bình tĩnh ngươi.

“Không nghe gì? Ta bảo ngươi quỳ xuống!” Long Minh gầm lên, lại có thể có người không nhìn hắn tồn tại, thế gian người người nào không biết hắn có Đại Đế huyết mạch, càng Long U con trai? Này vẫn là hắn lần đầu tiên đụng tới dạng này sự tình!

“Người tuổi trẻ bây giờ, thực sự là càng ngày càng không bằng một đời!” Thanh niên kia lắc lắc đầu, tựa hồ có hơi bất đắc dĩ.

“Ngươi muốn chết!” Long Minh gầm lên, loại này bị không để ý tới cảm giác làm hắn tức giận dị thường, trong tiếng gầm rống tức giận, hai ngón tay bên trên sáng lên đạo văn, nhắm thẳng vào thanh niên mi tâm.

Hắn vừa ra tay, chính là muốn lấy tính mạng người ta, có thể nói tàn nhẫn!

“Chậc!” Đã thấy thanh niên kia không chút hoang mang, cầm ly rượu ngón tay nhẹ nhàng giương lên, chén rượu bên trong lập tức có một giọt rượu bay lên.

Thuyền không khoa tình tôn hận từ dương bờ ruộng sớm chỗ

Tiếp theo, thanh niên này ngón tay hư hư bắn ra, cái kia

1 giọt rượu, liền lộ ra tia sáng chói mắt, bay về phía Long Minh.

“Cái gì!”

Địch kẻ thù không Quỷ thuyền bóng chiến ầm ĩ địch xem kỹ hiện ra

Long Minh sắc mặt biến đổi lớn, chỉ là 1 giọt rượu, lại để hắn có một loại thập phần cảm giác khủng bố.

Hắn lập tức thu tay lại, muốn tránh lui, nhưng mà cái kia giọt rượu tựa hồ đã ổn định khóa được hắn, căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể cắn răng một cái giơ bàn tay lên đón đỡ.

“Phụp!”

Có điều một giọt nước mà thôi, lúc này lại là trực tiếp đem Long Minh đánh bay, theo trong tửu lâu bay ngược bước ra, rơi xuống đất thời gian, khóe miệng chỗ, mang theo từng tia từng tia máu tươi.

“Ngươi…… ngươi rốt cuộc là ai!” Long Minh sắc mặt tái nhợt, đối phương lại dùng một giọt nước đem hắn tổn thương? Hắn sớm Thành Vương, coi như phụ thân hắn đến rồi, có thể làm được như thế thong dong gì?

“Vật nhỏ, ngươi quá kiêu ngạo.” Thanh niên kia vẫn là ngồi ở tại chỗ uống rượu, chỉ là lạnh nhạt nói: “Đừng nói là ngươi, liền là của ngươi lão tử đến rồi, ở trước mặt ta đều không dám phách lối như vậy.”

Một câu nói đi ra, khiến tửu lầu trước khi tất cả mọi người đều sững sốt.

Người này rốt cuộc là ai? Nghe giọng, hắn thậm chí ngay cả Long U đều không để ở trong mắt? Phải biết rằng, Long U đây chính là bây giờ thực lực mạnh nhất nhiều Thiên Vương một trong!

Ở bây giờ cái này không có Đại Đế thời đại, loại nhân vật đó, liền có thể nói vô địch, nhưng người này, lại hoàn toàn không để vào mắt!

Khuynh khắc gian, tửu lầu trước khi một trận bàn tán sôi nổi, dồn dập suy đoán lên người thanh niên này thân phận.

Long Minh giờ phút này, sắc mặt cũng vạn phần khó coi, thật không ngờ càng sẽ đá phải như vậy một khối thiết bản.

“Ha ha, các hạ giọng, không khỏi cũng quá ngông cuồng điểm a?”

Tôn xa không tình địch hận bờ ruộng lạnh cô đơn địch

Kết không khoa tình sau hận bờ ruộng tháng bờ ruộng không xa

Một có chút lạnh như băng trong tiếng cười, một ông già, như gió tới, im hơi lặng tiếng xuất hiện ở trong đám người.

“Chúc ông nội!” Long Minh nhìn thấy người lão giả này, nhất thời ngạc nhiên tiến lên.

Sau khoa khoa khoa mới thuyền xem kỹ chiến tháng chút nào từ từ

“Hạ Nhất Châu? Đây là Long công tử bên người ông trời vương!”

“Nghe nói vị này ông trời vương trước đây liền đi theo u đế bên cạnh, &# 85 Thành Vương nhiều năm, thực lực sâu không lường được!”

“Hắn lại thân chí, xem ra là trong bóng tối đang bảo vệ Long Minh, lần này người trẻ tuổi kia phải nguy hiểm……”

Mọi người nhìn thấy này xuất hiện ông lão, vừa là kinh hãi, người lão giả này đã là thành danh nhiều năm Thiên Vương, dù cho bây giờ có lẽ không sánh được Long U cấp độ kia mới xuất hiện Thiên Vương, nhưng thực lực tuyệt đối khủng bố.

“Chúc ông nội, người này dám mạo phạm ta Long gia, ngươi thay ta giết hắn!” Long Minh ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh, hôm nay mất mặt, để hắn cảm giác sỉ nhục.

“Ta tự có chừng mực.” Hạ Nhất Châu gật gù, sau đó quay trong tửu lâu thanh niên nói: “Ta ngược lại cũng muốn nhìn một chút, là ai dám càn rỡ như thế, ngay cả ta đế tộc Long công tử đều không để ở trong mắt!”

“Ai da!” Trong tửu lâu, thanh niên kia lắc lắc đầu, bất đắc dĩ nói: “Đánh nhỏ, đến rồi già, xem ra chuyện như vậy, vô luận bao nhiêu năm trôi qua, vẫn sẽ không đổi!”

Hắn vẫn là không có đứng dậy ý tứ, lạnh nhạt nói: “Có điều, ngươi không được, muốn giao thủ với ta, ít nhất phải Long U tự thân tới, mới miễn cưỡng đúng quy cách!”

“A?” Hạ Nhất Châu lúc này, rốt cục thấy rõ đối phương diện mạo. Nhất thời, hắn cảm giác người này có chút quen mặt, lại là nghĩ không ra, đã ở nơi nào gặp qua.

Dù sao năm trăm năm quá khứ, như thế tháng năm dài đằng đẵng, lúc trước cái kia một tấm bị Thập Châu người biết rõ mặt, sớm bị người quên đi.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 5: Long U Thiên Vương

"Muốn công tử nhà ta ra tay? Hiện nay thế gian, chỉ sợ còn không có mấy người, có dạng này tư cách!" Mặc dù cảm giác người trẻ tuổi này có chút quen mặt, nhưng Hạ Nhất Châu cũng không nghĩ nhiều, trầm mặt, cất bước về phía trước.

Hắn ở cất bước gian, trên người khí thế bốc lên, quanh thân thiên địa rúng động, khiến cho tất cả mọi người vẻ mặt đại biến, xa xa thối lui.

"Thật là, ta rời xa trần thế nhiều năm như vậy, bây giờ chỉ là muốn an tĩnh ăn một chút gì, các ngươi lại nhất định phải quấy rối!" Trong tửu lâu, Tiêu Vũ nhẹ nhàng hít một tiếng, tràn ngập bất đắc dĩ.

"Ầm!"

Không có nhiều lời, Hạ Nhất Châu trực tiếp ra tay rồi, hắn một chưởng dò ra, trong tay ngưng tụ đến một loại ngọn lửa màu tím, từng trận khí tức kinh khủng mênh mông cuồn cuộn bát phương.

"Hỏa?" Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, trong mắt lộ ra ánh sáng lạnh lẽo, "ta bây giờ đáng ghét nhất, chính là lửa!"

Hắn đồng dạng động, trong tay một cái chiếc đũa, vào đúng lúc này giống như đã có được sinh mạng, mặt trên lộ ra tia sáng chói mắt. Càng quỷ dị hơn chính là, này trên chiếc đũa, lại trong chớp mắt che đầy đạo văn.

“Bốp!”

Một cái chiếc đũa mang theo mát mắt thần quang cùng quỷ dị đạo văn, tốc độ nhanh như sấm sét, hóa thành một vệt sáng bắn nhanh mà đến.

“Ngươi quá cuồng vọng!” Hạ Nhất Châu giận dữ, đối phương lại lấy một cái chiếc đũa đối địch, đây là có bao nhiêu xem thường hắn?

Hắn gầm lên bên trong, trong lòng bàn tay ánh lửa cuồng bạo, nhảy nhót thời gian lộ ra nhiệt độ, làm cho quanh thân đại địa đều đang nhanh chóng hòa tan.

“Phá!”

Huy động thần hỏa, Hạ Nhất Châu trước người trong nháy mắt ánh lửa đầy trời, nhằm phía cái kia bắn nhanh mà đến chiếc đũa.

Hắn chính là Thiên Vương, lần này ra tay, trước người ánh lửa đem cả tòa tửu lầu đều bao phủ, quanh thân không một người có thể gần người.

“Thật là khủng khiếp ánh lửa!”

“Dù sao cũng là ngày xưa Đại Đế bên người vương giả a, thực lực thật sự khủng bố!”

Xa xa thối lui đám người, đều đối với này ông trời vương thực lực khiếp sợ không thôi.

Nhưng mà, phù một tiếng, hết thảy ánh lửa biến mất, ông trời vương con kia thăm xuất thủ chưởng, đã thu hồi, trong lòng bàn tay đã bị máu tươi nhiễm đỏ, tí tách rơi trên mặt đất, nhiễm đỏ mặt đất.

“Này……”

“Một cái chiếc đũa, thì tổn thương ở chúc Thiên Vương?”

Người ở tại tràng, không có bất kỳ chấn động!

Phải biết rằng Hạ Nhất Châu nhưng tùy tùng qua đại đế nhân vật, thực lực xa không phải phổ thông Thiên Vương có thể so với, nhưng hôm nay, lại bị người dùng một cái chiếc đũa làm cho bị thương!

Loại chuyện này, quả thực giống như mộng ảo!

“Ngươi…… rốt cuộc là ai?” Hạ Nhất Châu cái kia mặt mũi già nua, lúc này cũng tràn đầy nghiêm nghị cùng kiêng kỵ. Hắn càng ngày càng cảm giác người trẻ tuổi này rất quen mặt, nhưng là làm sao cũng nhớ không nổi.

Trong tửu lâu, Tiêu Vũ không nói, uống cuối cùng một chén say rượu, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn phía hư không, nói: “Nếu đã tới, sao không hiện thân?”

Bốp!

Ánh mắt của mọi người, cũng đồng thời chuyển hướng hư không, là ai tới?

Chỉ thấy, trong hư không, một hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi chậm rãi bước đi tới, chân đạp hư không. Người trẻ tuổi này mặc dù tuổi trẻ, nhưng ánh mắt lại hết sức thâm thúy, tựa hồ đang hắn tuổi trẻ dưới bề ngoài, là một cùng mặt ngoài không hợp linh hồn.

“Long U! Hắn thật đến rồi!”

“Vị này Thiên Vương trước đó không lâu vẫn cùng đã cùng Yêu tộc hồ nữ đại chiến, đánh cho trời long đất lở, thực lực mạnh đến nỗi đáng sợ!”

“Hắn lại tự thân tới, là vì người đàn ông này mà tới sao?”

Mọi người,

Đều là kinh hãi đến biến sắc. Long U, người này ở bây giờ Thập Châu, hung danh thật sự quá vang lên!

Hắn không chỉ có là Đại Đế nhân vật con trai, tự thân thiên tư cùng thực lực cũng mạnh đến nỗi khủng bố, nhiều năm trước liền đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, kiếp này trong lúc đó, không có bao nhiêu người có thể mạnh hơn hắn!

“Cha!” Nguyên bổn đã bị Tiêu Vũ thực lực cho dọa sợ Long Minh, ở nhìn thấy Long U thời khắc này, vừa là tinh thần chấn động, kích động lên.

Không can thiệp tới đối thủ mạnh trở lại, hắn đều tin tưởng, chỉ cần Long U ra tay, tất nhiên khả năng quét dọn tất cả!

“Nghe nói có người không đem ta Long gia coi là chuyện đáng kể? Ta đây muốn xem, là ai có dạng này giọng!” Long U lạnh nhạt sắc mặt, theo trong hư không từng bước từng bước đi tới.

Hắn hướng về trong tửu lâu nhìn tới, nhất thời nhíu mày. Chỉ thấy nơi đó ngồi một bóng người, khí tức thường thường, hoàn toàn không có chỗ hơn người. Nhưng mà, đối phương khoảng cách không xa, hắn nhưng thủy chung có loại không cách nào thấy rõ đối phương khuôn mặt cảm giác, thậm chí kể cả dò ra thần niệm, tới trước người đối phương, tựa hồ cũng bị một loại lực lượng vô hình cản lại!

Điều này làm cho Long U trong lòng cảm giác nặng nề, tựa hồ người này, hoàn toàn không đơn giản!

“Ta…… hay không thấy qua ngươi?” Thời điểm này, Long

U giam lông mày, ở trên người của người này, hắn có một loại phi thường cảm giác quen thuộc.

Long U một câu nói này, vừa là khiến mọi người kích động, Long U lại nhận thức nam tử này?

Có thể làm cho Long U nhận thức cũng nhớ kỹ người, vậy tất nhiên không phải người thường!

Thời điểm này, mọi người đối với thân phận của người này, càng hiếu kỳ hơn.

“Ha ha, bao năm không thấy, ta đã cho ta đã sớm bị thế nhân quên lãng, ngươi còn nhớ rõ ta, không sai!” Mỉm cười bên trong, trong tửu lâu Tiêu Vũ, đứng dậy, đi ra phía ngoài đến.

Thời điểm này, hắn mặc dù đứng được rất gần, nhưng trước người, nhưng có một luồng lực lượng thần bí đem thân ảnh của hắn che khuất, làm cho người ta một loại cảm giác rất quái dị, hắn rõ ràng thì đứng ở nơi đó, lại là làm cho không người nào có thể thấy rõ.

Long U giờ phút này cũng cau mày, không có lập tức ra tay, bởi vì người này không chỉ để hắn cảm giác quen thuộc, hơn nữa dị thường nguy hiểm!

Điều này làm cho chính hắn đều có chút không thể tin được, trở thành Thiên Vương sau khi, hắn đã bao lâu chưa từng có loại cảm giác này?

“Ngươi rốt cuộc...... là ai?” Long U âm thanh trầm thấp, lộ ra vài phần nghiêm nghị.

“Cha?” Long U thái độ, cũng làm cho Long Minh trong lòng mạnh chìm xuống. Người này, thậm chí ngay cả phụ thân của hắn đều kiêng kỵ? Người này lúc trước theo như lời, Long U đều không dám ở trước mặt hắn hung hăng lời nói, là thật?

“Long công tử, ngươi nhanh như vậy, thì không nhớ ta sao?” Đang khi nói chuyện, trước tửu lâu Tiêu Vũ, trước người loại kia lực lượng quỷ dị đột nhiên nhạt một chút.

Nhưng mà, đây chỉ là chuyện trong nháy mắt, người nơi này vẫn là không có một người khả năng thấy rõ. Nhưng lúc này, Long U bóng người, lại là bỗng nhiên chấn động, mở to hai mắt, giống như nhận lấy kích thích cực lớn bình thường.

“Làm sao có khả năng! Có thể nhưng hắn? Không có khả năng! Hắn sớm đã chết, không thể!” Long U giống như mê muội bình thường, trong miệng lầm bầm mấy câu nói.

Vị này Thập Châu đứng đầu nhất Thiên Vương nhân vật, lại bị lớn như vậy kích thích? Mọi người càng thêm nghi ngờ, cái này đột nhiên xuất hiện nam tử, rốt cuộc là ai!

“Thiên ngoại một trận chiến!” Tiêu Vũ lưu lại một câu nói, sau đó phóng hướng thiên ở ngoài.

Cho đến lúc này, Long U mới phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt âm tình bất định, như đang do dự.

“Các ngươi chờ đợi ở đây!” Cuối cùng, Long U cắn răng một cái. Hắn đã thành Thiên Vương, chẳng lẽ lần này cũng đối thủ của người nọ?

Bá một tiếng, hắn đồng dạng bay lên, phóng hướng thiên ở ngoài.

“Ầm!”

Trong hư không, nhất thời truyền đến từng trận khí tức kinh khủng, thành phố này chỉ là đã bị dư âm xung kích, chính là không dứt chấn động, giống như tận thế tiến đến gần.

Cảm thụ được sức chấn động kia, Long Minh sắc mặt lúc xanh lúc trắng, người kia, lại có thể cùng phụ thân hắn có lực đánh một trận? Mà hắn lúc trước, dám để dạng này người, cho hắn quỳ xuống?

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 6: Long U Bóng Tối

Đọc trên điện thoại

“Bây giờ Thập Châu, có thể cùng Long U Thiên Vương một trận chiến người không nhiều, người này rốt cuộc là ai?”

“Thậm chí ngay cả Long U Thiên Vương đều đối với hắn kiêng kỵ như vậy? Thế gian có hạng người như vậy sao?”

Trên mặt đất, cảm thụ được trong hư không truyền đến từng trận gợn sóng, hết thảy mọi người, đều là sắc mặt nghiêm túc, đối với người bí ẩn kia thân phận, cũng càng thêm cảm thấy hiếu kỳ.

Vạn dặm trên hư không.

Tiêu Vũ trước tiên bay tới, Long U ngay sau đó cũng đi theo.

Giờ khắc này Long U, sắc mặt biến đổi, trước khi nhìn liếc qua một chút, nhìn thấy gương mặt đó, làm hắn chấn động.

Từng ở Đạo Thần Cung tầng thứ chín, đã cùng Tiêu Vũ giao thủ một màn nổi lên trong lòng, khi đó hắn mặc dù thân là con cái vua chúa, cũng hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ!

Nhưng mà, mặc dù như thế, bây giờ Long U, đã thành Thiên Vương nhiều năm, mà Tiêu Vũ, biến mất nhiều năm, dù cho thật trở về, Long U tin tưởng, chính mình nên cũng có sức đánh một trận, mà sẽ không như năm đó như vậy, không địch lại Tiêu

Vũ!

“Long công tử, lại gặp mặt!” Đi tới hư không, Tiêu Vũ rút lui đã đi trước người sức mạnh, làm cho mặt mũi của mình, hoàn toàn hiện ra.

Tôn khoa khoa phương xa địch thuật chiến trăng lạnh Quỷ Quỷ

“Thật là ngươi!” Mặc dù lúc trước đã vội vàng nhìn thấy, Long U giờ khắc này vẫn là chấn động chấn động.

Tôn khoa khoa phương xa địch thuật chiến trăng lạnh Quỷ Quỷ “Hàng Long nguyền rủa!”

Biến mất năm trăm năm! Cái tin đồn này chết đi từ lâu, ngày xưa quấy Thập Châu tên, lại đã trở lại!

“Làm sao? Long công tử nhìn thấy ta, chẳng lẽ không dự định ra tay gì?” Tiêu Vũ đứng ở trong hư không, nhàn nhạt mỉm cười.

Long U sắc mặt vừa là biến ảo, ngày xưa các loại, vào đúng lúc này toàn bộ xông lên đầu.

Hắn vốn có thể tìm được đế nữ, lại bởi vì Tiêu Vũ, hết thảy đều cải biến!

Hắn trước mặt vô số người đối mặt Tiêu Vũ ra tay, kết quả, chỉ là ở Tiêu Vũ tu vi bị phong thời điểm thương tổn tới Tiêu Vũ, sau khi, lại là một chiêu thảm bại!

Thuyền xa không khốc tôn bóng chiến ầm ĩ xem kỹ cô xuyên qua

Tiêu Vũ, người này, ở Long U trong lòng để lại quá ấn tượng khắc sâu, thậm chí, tầng này ấn tượng, đã hóa thành bóng tối!

Đối mặt Tiêu Vũ, Long U có loại áp lực nặng nề, hắn thân là con cái vua chúa, đều là Vương cảnh, lúc trước, lại hoàn toàn không phải Tiêu Vũ đối thủ!

Thẳng đến về sau, Tiêu Vũ biến mất, tin đồn hắn đã chết đi, nhiều năm chưa hiện ra, Long U tin tưởng, mới dần dần trở về.

Nhưng hôm nay, người này, lại lại một lần, xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Ngày xưa, nếu không phải ngươi, ta bây giờ, chỉ sợ sớm thành đế!”

Long U cuối cùng, rốt cuộc còn là bạo phát, “lúc trước nếu không phải ngươi, ta có thể cùng đế nữ kết hợp, xưng đế loạn thế! Có thể tất cả những thứ này đều bị ngươi phá huỷ, ta cùng với đế nữ ngày đại hôn, tất cả bởi vì ngươi, đã biến thành một truyện cười!”

Một hồi đám cưới, đế nữ liền như vậy an nghỉ, mà hắn bại vào Tiêu Vũ, tiệc cưới cũng được lời nói suông.

“Ngươi không có chết! Rất tốt! Rất tốt!” Long U con mắt, dần dần trở nên điên cuồng, “cứ như vậy, ta có thể tự tay chém ngươi! Ngươi biến mất nhiều năm, mà ta thành Thiên Vương nhiều năm, ta không tin, tới hôm nay, ta vẫn sẽ không bằng ngươi!”

Rống giận, gầm thét lên, Long U trên người, đột nhiên trồi lên một đạo to lớn bóng mờ, nhìn trời gầm lên.

“Ồ?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Long U trên người bóng mờ, càng ngưng tụ thành hình chân long, trông rất sống động, lộ ra uy thế, càng khủng bố.

Hắn đăm chiêu, Long U có phụ thân là u đế, vạn năm trước khi thành đế, mà thành đế phải Thiên Căn, Thiên Căn bên trong, vừa có tiền nhân lưu lại Đạo Quả, có thể lĩnh ngộ.

Nói như vậy, u đế đoạt được đại đạo, càng cùng Long tộc có quan hệ, bây giờ truyền đến Long U trên người.

"Đây là cha ta lưu lại Đế thuật, trước đây ta cảnh giới không đủ, không cách nào làm, nhưng hôm nay ta cách Đế cảnh đã không xa, đã có thể khống chế thuật này, Tiêu Vũ, ngươi chết đi cho ta!"

Long U giống như điên cuồng, khi hắn gầm lên trong lúc đó, cái kia một cái Chân long hình bóng, phẫn nộ rít gào, hướng về Tiêu Vũ lao xuống mà đến.

"Đế thuật?" Tiêu Vũ lắc đầu, nói: "Chung quy không phải chân chính long tộc thuật, chỉ là đồ có ấy hình, là do người diễn biến mà đến thôi."

Hắn một bên lắc đầu, trên người một bên lộ ra hào quang chói sáng.

Thời điểm này, một loại thần bí hoa văn, từ Tiêu Vũ trong cơ thể tuôn ra, thần tốc che đầy tay phải của hắn. Khuynh khắc gian, Tiêu Vũ tay phải, liền như là biến thành một cái lợi trảo, đạo văn rậm rạp.

"Hàng Long nguyền rủa!"

Trong miệng hắn ngâm khẽ, một cái tay phải về phía trước ép một chút, cái kia một cái to như núi mạch bình thường hình chân long, nhất thời thống khổ giằng co, phát ra trận trận rên rỉ.

Đây rốt cuộc chỉ là trải qua diễn biến mà đến hình chân long, khoảng cách chân chính long tộc lực lượng, còn kém xa lắc!

Tiêu Vũ một bên lắc đầu, trong tay hào quang chói lọi, rất nhanh, hắn trong lòng bàn tay to lớn, liền ở trong bàn tay của hắn thần tốc nhỏ đi, từ dãy núi phẩm chất, đến cuối cùng giống như hóa thành một cái con rắn nhỏ, bị khốn ở Tiêu Vũ trong lòng bàn tay.

"Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng!"

Giờ khắc này Long U, giống như nhận lấy đả kich cực lớn, ngày xưa đối mặt Tiêu Vũ lúc bóng tối, vào lúc này tựa hồ vừa là bị vô hạn khuếch đại!

Phụ thân hắn lưu lại, nhưng Đế thuật! Mặc dù hắn còn chưa thành Đại Đế, có thể Tiêu Vũ càng không thể là Đế cảnh, bực này cũ thuật ở Tiêu Vũ trước mặt, lại cứ như vậy bị dễ dàng áp chế!

"Bây giờ ở trước mặt ta, trừ phi là vô thượng bí thuật, nếu không, bất kỳ pháp thuật, đều là vô dụng!" Tiêu Vũ bình thản nói.

Thành Vương sau khi, hắn kiếp trước các loại thủ đoạn, rốt cục dần dần có thể thi triển.

Thử hỏi ở tình huống như vậy, khi hắn cái này đệ nhất chí tôn trước mặt, ai nắm giữ cũ thuật có thể so sánh hắn nhiều? Thế gian ngoại trừ này vô thượng cũ thuật ở ngoài, còn có bí thuật gì, có thể có tác dụng?

"Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng!" Long U giống như nhận lấy kích thích cực lớn, bỗng nhiên, hắn như là nhớ ra cái gì đó, cả kinh nói: "Ngươi...... ngươi cũng suốt ngày vương? Đạt đến hợp đạo cảnh giới?"

Hắn khả năng nghĩ tới, cũng chỉ có khả năng này! Tiêu Vũ vẫn cùng cảnh vô địch, nếu là Tiêu Vũ cũng thành Thiên Vương, vậy hắn dù cho bị thua, cũng có thể thông cảm được.

“Chỉ sợ làm ngươi thất vọng rồi.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Ta bây giờ cảnh giới, cùng 500 năm trước giống nhau.”

“Cái gì?” Long U một chút vừa là sửng sốt.

Sau xa không kẻ thù tình địch thuật từ ầm ĩ chút nào độc từ

Cùng 500 năm trước giống nhau? Nói như vậy, U &# 85; đọc sách &# 32; www &# 46; &# 117; ukan &# 115;h u . c om &# 32; Tiêu Vũ bây giờ, vẫn như cũ chỉ là vương giả? Nhưng mà, tầm thường vương giả, càng để hắn không có một tia sức lực chống đỡ lại? Điều này có thể sao? Có thể gì!

Long U vẻ mặt, tràn ngập phức tạp, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sau đó, bá một tiếng, hắn trực tiếp bay đi, hoàn toàn không có một tia tái chiến tâm ý!

Đối thủ này, thái quá khủng bố, Tiêu Vũ đối với Long U tạo thành bóng tối, đã hoàn toàn để hắn không muốn tái chiến, chỉ muốn chạy trốn!

Tiêu Vũ cũng không truy kích, tùy ý Long U đi xa, chính mình tất là đứng yên tại chỗ, lẳng lặng suy tư.

Thuyền khoa kẻ thù khoa Quỷ kết xem kỹ chỗ tháng lạnh kẻ thù chiến

“Xem ra, bằng vào ta bây giờ bộ thân thể này trạng thái, dù cho chỉ là Vương cảnh, nhưng chỉ cần đối phương không phải nắm giữ không có thượng cổ pháp Thiên Vương, cũng có thể ứng đối.”

Lần này cùng Long U đại chiến, mục đích của hắn, từ vừa mới bắt đầu cũng chỉ có một, chính là muốn biết bây giờ Thập

Châu này Thiên Vương thực lực, rốt cuộc có bao nhiêu.

Bây giờ, mục đích đạt được, trong lòng của hắn, cũng coi như có một ngọn nguồn.

“500 năm, Yêu tộc cũng hiện thế, xem ra loạn thế đã sớm bắt đầu, trừ lần đó ra, còn có cái kia làm người kiêng kỵ, không dám quá nhiều nhấc lên dị vực……”

“Xem ra, này loạn thế, so với ta trước khi tưởng tượng, còn muốn phức tạp một vài.”

Ở trong hư không suy tư hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng nhìn phía phương xa, sau đó bá một tiếng, hướng về xa xa bay đi.

Thuyền kẻ thù kẻ thù khốc Tôn Thuật từ tháng kết tôn

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 7: Quay Về Thánh Thành

Thập Châu đứng đầu Thiên Vương Long U, cùng một nhân vật thần bí một trận chiến, chật vật trở về, không nói hai lời, mang theo con hắn Long Minh rời đi.

Chuyện này, dẫn tới hết thảy người ở chỗ này khiếp sợ không thôi, trong lúc nhất thời, liên quan tới người bí ẩn này thân phận suy đoán, huyên náo sôi sùng sục.

Long U chẳng có cái gì cả tiết lộ, càng làm cho người bí ẩn kia thân phận, có vẻ bất thường.

Việc này, Tiêu Vũ nhưng không có quan tâm, hắn ở trong hư không phi hành, thần tốc chạy về Lan Châu Thánh Thành.

Một buổi nằm mộng năm trăm năm! Trong lòng hắn bây giờ nhất là nhớ, chính là cha mẹ.

“A?”

Ở trên con đường này, Tiêu Vũ phát hiện vùng thế giới này, tựa hồ đã xảy ra rất nhiều biến hóa.

Dọc đường, hắn trải qua rất nhiều núi lớn, cảm thấy kinh người linh khí, vùng thế giới này tựa hồ không muốn như từng vậy âm u đầy tử khí, loại kia trói buộc người tu luyện sức mạnh, tựa hồ cũng nhạt một chút.

“Loạn thế? Thành đế? Xem ra mỗi lần loạn thế tiến lại thời gian, trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa, cũng sẽ suy yếu một vài, này đây cũng chỉ có ở thời kỳ này, tài năng thành đế!”

Tiêu Vũ lòng có điều ngộ ra. Không chỉ như thế, hắn còn phát hiện, bây giờ thế gian không ít Linh Sơn, đều bị người chiếm cứ, rất rõ ràng khả năng chiếm cứ này Linh Sơn, cũng sẽ không là bình thường thế lực.

Không lâu, hắn đi tới Lan Châu, hắn bây giờ cha mẹ, liền ở chỗ này, mà không có đi đến Luân Hồi Điện.

Đây là hắn lúc trước ý tứ, không hy vọng để Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên cuốn vào một vài không cần thiết trong tranh đấu.

Ở Thánh Thành bên trên, Tiêu Vũ lộ ra mạnh mẽ thần niệm, nhất thời, Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên vị trí, bị hắn rõ ràng nhận biết.

Im hơi lặng tiếng gian, Tiêu Vũ đi tới hai người vị trí, đã thấy giờ phút này, một cô gái, đang đang bồi bạn Lâm Vũ Nhu.

Bởi vì Tiêu Vũ trước khi rời đi sắp xếp, Lâm Vũ Nhu bây giờ diện mạo, cũng không biến hóa quá lớn, vẫn là cùng 500 năm trước bình thường dáng dấp.

“Là của nàng?” Nhìn thấy cái kia bồi bạn Lâm Vũ Nhu nữ tử, Tiêu Vũ vẻ mặt, nhất thời có chút phức tạp.

Đó là một chỗ trong hoa viên, một gã cô gái trẻ, cẩn thận đỡ lấy Lâm Vũ Nhu, hai người một bên trò chuyện, một bên ngắm hoa, vẻ mặt trong lúc đó, tràn ngập thân mật, giống như một đôi tỷ muội.

“Xem ra này năm trăm năm gian, nàng một mực thay ta chiếu cố mẫu thân!” Tiêu Vũ nội tâm, nói không nên lời là tư vị gì.

Cô gái kia, rõ ràng là Nhan Tử Ngọc. Thiên tư của nàng mặc dù không coi là nhiều cao, nhưng trải qua như thế tháng năm dài đằng đẵng, bây giờ cũng là đạt đến vương giả.

Rất rõ ràng, Tiêu Vũ không có ở đây này năm trăm năm, Lâm Vũ Nhu tất nhiên mỗi ngày đều đang lo lắng, chỉ sợ là cô gái này không dứt an ủi, mới khiến cho Lâm Vũ Nhu đối với Tiêu Vũ không muốn vậy nhớ.

“Bác gái!”

Tiêu Vũ đang phức tạp, trong hoa viên vừa là một cô gái xuất hiện.

Năm trăm năm quá khứ, nàng này bây giờ ung dung hoa quý, mặc dù như trước tuổi trẻ, nhưng khí chất cũng đã thay đổi rất nhiều.

“Ngưng Yên đến rồi?” Nhìn thấy nàng này, Lâm Vũ Nhu lộ ra mỉm cười.

Trong hoa viên, ba gã nữ tử tay trong tay mà đi, vừa nói vừa cười, thật là thân mật.

“Nàng cũng tới!” Tiêu Vũ cười khổ, không cần nghĩ cũng có thể biết, mấy trăm năm nay, là này hai gã nữ tử ở thay thế hắn chiếu cố Lâm Vũ Nhu.

Mặc dù hắn sớm sắp xếp xong xuôi tất cả, nhưng hai nàng này phần tâm ý này, vẫn để cho hắn có chút thay đổi sắc mặt.

Hai nữ bồi tiếp Lâm Vũ Nhu, mãi đến tận trời tối, mới đưa Lâm Vũ Nhu đuổi về trong phòng, hai người tất là đi tới một gian khác trong phòng.

“Các chủ!”

Hai nữ vừa mới trở lại trong phòng,

Chính là có người đã đến bẩm báo. Thấy vậy, Nhan Tử Ngọc lạnh nhạt nói: “Nói!”

Báo lại người cười khổ một cái, nói: “Xin lỗi, hôm nay, vẫn là không có tin tức gì.”

“Ta biết rồi.” Nhan Tử Ngọc tựa hồ cũng đã ngờ tới, bình tĩnh nói: “Vậy cứ tiếp tục tìm, tìm tới mới thôi.”

“Vâng!” Người đến cười khổ, lui xuống.

Hàn Ngưng Yên lẳng lặng thấy tất cả những thứ này, tựa hồ cũng đã thành thói quen. Bọn người rời đi, nàng mới khẽ thở dài một cái, nói: “500 năm, bây giờ ngươi đã là cao quý Tinh Thần Các đứng đầu, mỗi ngày đều ở phái người dò hỏi, đã ròng rã 500 năm, vẫn là không có hắn nửa điểm tin tức, ngươi còn muốn tiếp tục không?”

“Tại sao không tiếp tục?” Nhan Tử Ngọc như trước thập phần bình tĩnh, nói: “Hắn là ta Tinh Thần Các đứng đầu, ta Tinh Thần Các tìm hắn, cái kia là chuyện đương nhiên, bất kể là năm trăm năm còn là năm ngàn năm, đều là giống nhau!”

“Ngươi đây cũng là tội gì? Ai da!” Hàn Ngưng Yên tựa hồ còn muốn nói tiếp cái gì, cuối cùng nhưng chỉ là khẽ thở dài một cái.

Này năm trăm năm, Nhan Tử Ngọc biến hóa quá lớn, nàng thay thế cha nàng, thành Tinh Thần Các đứng đầu, này năm trăm năm đến, mỗi ngày đều đang lặp lại làm một chuyện.

Hàn Ngưng Yên minh bạch, Nhan Tử Ngọc tâm cảnh đã thay đổi, từ khi phát sinh đế nữ sau đó, trong lòng của nàng, liền không cầu gì khác.

Bây giờ Nhan Tử Ngọc, nắm Tinh Thần Các, chỉ là hy vọng có thể tùy tùng Tiêu Vũ một đời, liền vậy là đủ rồi, trừ lần đó ra, không còn ước mong gì khác.

Tựa hồ kể cả chính nàng đều cảm thấy, chỉ có đế nữ, tài năng xứng với Tiêu Vũ.

“Vậy còn ngươi?” Nhan Tử Ngọc bỗng nhiên nói: “500 năm, ngươi thủy chung chưa gả, vừa là vì cái gì?”

Hàn Ngưng Yên hơi thay đổi sắc mặt, khẽ gật đầu một cái, cái gì cũng nói không nên lời.

“500 năm, nàng lại mỗi ngày đều đang tìm ta?” Tiêu Vũ đem những lời này nghe vào trong tai, cũng là có chút phức tạp.

Đảo mắt năm trăm năm, Nhan Tử Ngọc dung nhan như trước, có thể nàng tựa hồ cũng cùng Hàn Ngưng Yên giống nhau thành thục không ít, tâm tính phương diện, đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Năm trăm năm, ngày xưa bạn cũ Hàn Ngưng Yên đã thành Thiên Vương, Nhan Tử Ngọc cũng tiếp nhận Tinh Thần Các, chính là Tiêu Vũ, đều có một loại cuộc bể dâu cảm giác.

Hắn trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng chỉ có thể thật dài thở dài.

“Người nào!”

Tiêu Vũ thở dài, rơi vào hai nữ trong tai, hai người đồng thời chấn động, cảnh giác nhìn về phía hư không.

Trong hư không, một bóng người từ từ hiện ra, vẻ mặt có chút phức tạp, cuối cùng mỉm cười nói: “Tử Ngọc tiểu thư, Hàn tiểu thư, đã lâu không gặp.”

Này thanh âm quen thuộc, mặt mũi quen thuộc, quen thuộc gọi, khiến hai nữ đồng thời ngây tại chỗ, tràn đầy không thể tin được, nhìn người trước mắt.

“Ngươi…… đã trở lại? Thật là ngươi?”

Ở dài lâu sau khi trầm mặc, hai nữ rốt cục có chút run rẩy mở miệng, tựa hồ vẫn là không thể tin được, người kia, thật đã trở lại.

“Mấy năm nay, đa tạ các ngươi thay ta chiếu cố cha mẹ.” Tiêu Vũ đi tới đến, trịnh trọng nói.

Cái kia chân thật mà thành khẩn lời nói, UU đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. u &# 117; &# 107;anshu. Com vừa là khác hai nữ trầm mặc xuống, chỉ là ngơ ngác thấy Tiêu Vũ, thật lâu không nói gì.

Cuối cùng, còn là Hàn Ngưng Yên trước lấy lại tinh thần, lộ ra mỉm cười, nói: “Ta sớm biết rằng, ngươi cuối cùng có một ngày, nhất định sẽ trở lại.”

Tiêu Vũ phức tạp gật gật đầu, ba người trong lúc đó, như là có thêm thiên ngôn vạn ngữ, lại là đều trầm mặc xuống, ai cũng không có lại mở miệng.

“Bác gái bây giờ nên còn chưa ngủ, ngươi hay là trước đi gặp nàng.” Tựa hồ là nhìn ra Tiêu Vũ phức tạp, Hàn Ngưng Yên mỉm cười mở miệng.

Tiêu Vũ thấy hai nữ, quả thật có một loại không biết là nên làm sao đối mặt cảm giác, lúc này lại cảm ơn, sau đó mới rời đi.

“Hắn chung quy, còn là trở về.” Hàn Ngưng Yên nhìn về phía còn ở thất thần Nhan Tử Ngọc, nói: “Đây không phải ngươi nhiều năm qua tâm nguyện gì? Ngươi bây giờ đã là Tinh Thần Các đứng đầu, đời này đều có thể đem bạn hắn tả hữu.”

Nhan Tử Ngọc không nói, chỉ là gật gật đầu.

“Hắn đã trở về, Thập Châu loạn thế, e sợ muốn lại càng không bình tĩnh.” Nhìn Tiêu Vũ rời đi phương hướng, Hàn Ngưng Yên vừa là nói, nói chuyện thời gian, bên mép lại là không cảm thấy lộ ra một nụ cười.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay có việc ra khỏi... Một chút, không thể đúng lúc chương mới, rất xin lỗi, hơn nữa hôm nay đột nhiên có chút kẹt văn, mặc dù kịch bản sớm nghĩ kỹ, nhưng cũng cảm giác viết rất khó chịu, không có viết ra trong tưởng tượng loại cảm giác đó. Hôm nay trước hết nợ hai chương a, chờ ta điều chỉnh xong, lại cho mọi người bù đắp, thật sự xin lỗi.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 8: Mạc Ngữ Mạc Vong

Đọc trên điện thoại

Bái kiến cha mẹ, để cha mẹ an lòng sau khi, Tiêu Vũ không có tiếp tục ở Thánh Thành lưu lại, vừa rời đi. Hắn dự định về Luân Hồi Điện nhìn một cái, từ biệt năm trăm năm, trừ cha mẹ ở ngoài, cái kia một đám cố nhân, đồng dạng làm hắn nhớ.

“Hây……”

Cưỡi gió mà đi, Tiêu Vũ rất nhanh, liền rời xa Thánh Thành, về tới Lạc Vân Châu.

“Mau, phía trước chính là luân hồi điện, gần nhất chính là Luân Hồi Điện chiêu thu đệ tử tháng ngày, lần này ta nhất định phải thi vào!”

“Đó là Luân Hồi Điện gì? Lăng Phong Thiên Vương cùng máu mực hai vị Thiên Vương đều là xuất từ nơi đây?”

“Lần này ta nhất định muốn gia nhập Luân Hồi Điện!”

Vô Tuyền Sơn dưới, Tiêu Vũ còn chưa tới, xa xa chính là nhìn thấy, có không ít người trẻ tuổi mang theo ước ao, đang hướng về Vô Tuyền Sơn mà đi, một bên đi tiếp, còn một bên ở hưng phấn trò chuyện.

“Nguyên lai ngày gần đây là Luân Hồi Điện thu học trò tháng ngày?” Trong lòng hơi có kinh ngạc, Tiêu Vũ không ngờ rằng hắn trở về thời gian lại trùng hợp như vậy.

Hắn ở trong hư không phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy một ngày kia Vô Tuyền Sơn dưới tụ đầy người, hầu như cũng là vì gia nhập Luân Hồi Điện mà đến, số lượng kinh người, phóng tầm mắt nhìn lít nha lít nhít.

“Xem ra mấy trăm năm quá khứ, Luân Hồi Điện chung quy là thành Thập Châu thế lực cường đại nhất một trong. Lăng Phong Thiên Vương? Máu mực Thiên Vương?” Tiêu Vũ quan sát từ đằng xa, đăm chiêu.

Hiện nay, Luân Hồi Điện đã không chỉ là chỉ có 1 ngọn núi, mà là làm lớn ra mấy chục lần, quanh thân quần sơn, cơ hồ đều là Luân Hồi Điện phạm vi thế lực, trong điện đệ tử vô số.

Tiêu Vũ vội vàng cong lên, bây giờ Luân Hồi Điện đệ tử, chỉ sợ là đã so với một vài cổ tộc nhân số còn nhiều hơn.

Mà một ngày kia, vừa lúc là Luân Hồi Điện đối ngoại chiêu thu đệ tử ngày. Cho tới bây giờ, Luân Hồi Điện mạnh mẽ đã là Thập Châu nổi tiếng, này đã đến người trẻ tuổi ở trong, hoàn toàn không chỉ là này châu người, mà là đến từ Thập Châu các nơi.

“Muốn vào ta Luân Hồi Điện, cần trải qua ngọn núi này!”

Luân Hồi Điện bên trong, theo một người thanh niên hiện thân mở miệng, tiến vào Luân Hồi Điện thử thách, cũng bắt đầu.

“Lần này nhất định phải thông qua!”

“Chỉ cần gia nhập Luân Hồi Điện, liền có thể không sợ loạn thế!”

Đến từ các nơi người trẻ tuổi dồn dập gầm lên, sau đó bắt đầu leo núi.

Tiêu Vũ một chút có thể nhìn ra, trên núi này có bày trận pháp, leo núi bên trên cũng không cần rất mạnh thiên tư cùng thực lực, nhưng leo núi quá trình lại tràn ngập thống khổ cùng hành hạ, nhất định phải là có đại nghị lực người, tài năng thông qua.

“Xem ra, bọn họ không có quên ta ngày xưa lời nói.”

Tiêu Vũ gật đầu, loại này thử thách đúng là hắn ban đầu thành lập Luân Hồi Điện lúc lập hạ, vào Luân Hồi Điện người có thể thiên tư không tốt, thực lực không cao, nhưng nhất định phải có nghị lực.

Lúc trước hắn thu Tô Mộ Phong làm đồ đệ, chính là bởi vì lúc đó còn thập phần tuổi nhỏ Tô Mộ Phong, có nghị lực hơn người.

Lúc này, ở ngọn núi kia trên đỉnh núi, đứng một nam một nữ hai người trẻ tuổi, nhìn hai người dáng dấp, đều là chỉ có mười bảy mười tám tuổi, chính trực còn trẻ.

Kết thù không không chỉ sau bóng tiếp tháng cho nên chiến

Lúc này, thiếu niên kia lại là đầy mặt cay đắng, thầm nói: “Ai da, thật là, mẫu thân lại để cho ta tới phụ trách lần này thử thách, không biết là đây có cỡ nào nhàm chán gì?”

“Ngươi còn không thấy ngại nói!” Thiếu nữ bên cạnh nghe vậy, mặt cười lộ ra sắc mặt giận dữ, nói: “Không muốn ngươi cùng Hắc ca cùng Bạch tỷ trộm đi xuống núi, mẫu thân sao lại như vậy trừng phạt ngươi, ngay cả ta đều bị ngươi làm phiền hà!”

“Ta từ nhỏ ở trên núi lớn lên,

Chưa từng đi qua bên ngoài, đến đi xem một chút thế giới bên ngoài làm sao vậy?” Thiếu niên này, tự nhiên chính là Mạc Vong, hắn bất mãn nói: “Ngữ nhi, ngươi từ nhỏ đã ở ngọn núi lớn lên, ta cũng không tin ngươi không muốn đi bên ngoài nhìn.”

Ngữ nhi tên đầy đủ Mạc Ngữ, là Mạc Vong muội muội. Nghe vậy, thiếu nữ này trong mắt cũng là lộ ra ngóng trông vẻ, chỉ là nghĩ tới mẫu thân cái kia ánh mắt lạnh như băng, nhất thời một cái giật mình, cả giận nói: "Ngươi còn dám nói, lần này sai là bản thân ngươi phạm, lại ngay cả ta đều làm phiền hà! Không được, sau lần này, ngươi phải bồi thường ta!"

Sau kẻ thù địa phương sau thuật tiếp lạnh chút nào hận địch

"Vâng vâng!" Mạc Vong bất đắc dĩ, nói: "Là ta liên lụy ngươi, là ta có lỗi với ngươi, được chưa?"

"Bốp!"

Hai người đang tự nói, đột nhiên thấy hoa mắt, phía trước chính là nhiều hơn một người.

"Người nào?" Mạc Vong nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Luân Hồi Điện bên trong người hắn đều biết, có thể người này lại có thể im hơi lặng tiếng xông vào Luân Hồi Điện? Trong điện những trưởng bối kia lại không có một người phát giác?

Cô gái Mạc Ngữ, lúc này cũng là kinh hô một tiếng, sợ đến trốn tới Mạc Vong phía sau, chỉ dám ở Mạc Vong phía sau len lén đánh giá người phía trước.

Chỉ thấy đây là một hơn hai mươi tuổi thanh niên, hắn trên mặt mang theo nghi hoặc, nói: "Hai người các ngươi, trên người có một loại ta thập phần khí tức quen thuộc, các ngươi tên gọi là gì?"

Mạc Vong cùng Mạc Ngữ huynh muội đối diện, chỉ cảm thấy người này mở miệng, bọn họ liền không cách nào ẩn giấu, phảng phất có loại ma lực kỳ dị, theo bản năng đáp: "Ta gọi là Mạc

Vong (Mạc Ngữ).”

“Mạc Ngữ? Mạc Vong?” Chỉ thấy người thanh niên này ánh mắt sáng lên, lộ ra vài phần giật mình, lẩm bẩm nói: “Nói như vậy các ngươi là Mạc Ly hậu nhân? Hắn càng cho các ngươi lên danh tự như vậy!”

Người thanh niên này, tự nhiên chính là Tiêu Vũ, vừa nghe đến Mạc Vong tên, hắn liền biết được Mạc Ly dụng ý.

“Ngươi biết chúng ta cha?” Hai huynh muội này trừng lớn hai mắt, phải biết rằng phụ thân của bọn hắn đã sống gần ngàn năm, biết bọn hắn cha mẹ, mà bọn họ kẻ không quen biết, tất nhiên cũng là trước đây thật lâu nhân vật.

“Mẹ của các ngươi, là Phong Vũ?” Tiêu Vũ vừa là nhìn chằm chằm hai huynh muội hồi lâu, chính là bởi vì ở trên người hai người này cảm thấy Phong Vũ cùng Mạc Ly khí tức, hắn mới có thể đi tới trước người hai người.

“Ngươi…… rốt cuộc là ai?” Mạc Vong càng thêm kinh ngạc, người này thậm chí ngay cả mẹ của bọn hắn đều biết!

“Ha ha, hơn 500 năm, hai người bọn họ, cuối cùng vẫn là tiến tới với nhau gì?” Tiêu Vũ lộ ra ý cười, nhớ ngày đó mới quen Phong Vũ Mạc Ly, hai người này còn giống như một đôi oan gia, cạnh tranh lẫn nhau, không ai phục ai. UU đọc sách &# 119;ｗｗ &# 46;ｕ ukan ｓｈu. Coｍ

Không muốn năm trăm năm trôi qua, bọn họ cuối cùng lại là cùng đi tới.

“5…… năm trăm năm?” Mạc Vong cùng Mạc Ngữ trừng lớn hai mắt, đối với bọn hắn tới nói, con số này, còn quá rất xưa.

“Tiểu vong quên, nhỏ ngữ ngữ, các ngươi đang làm gì?”

“Lần này thử thách các ngươi nếu như không làm tốt, bị Phong Vũ cùng Mạc Ly đánh đòn chúng ta cũng không giúp ngươi!”

Đột nhiên, hai cái thanh âm non nớt truyền đến, chỉ thấy hai cái truyền mở ngăn quần sữa gái đẹp, nhún nhảy một cái, từ đằng xa mà đến.

Hai cái 34 tuổi sữa gái đẹp đúc từ ngọc, khuôn mặt nhỏ đỏ ngầu, nháy mắt to, để trần chân răng, nhảy nhảy nhót nhót trong lúc đó lại là chân không dính đất, nhìn qua liền tràn ngập bất phàm.

“Hắc ca Bạch tỷ!” Mạc Vong cùng Mạc Ngữ nhìn thấy hai cái sữa gái đẹp, tựa hồ một chút trấn định không ít, lộ ra nét mừng.

“Hắc ca? Bạch tỷ?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, nhìn về phía cái kia hai cái sữa gái đẹp, cũng là kinh ngạc.

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, lại cũng hóa thành người hình? Có điều, bọn họ dù cho biến hóa, cũng một bộ đứa bé dáng vẻ, nhưng lại cái mông trần!

“Nói rồi bao nhiêu lần, phải gọi đen chú, Bạch di!”

Địch không không độc địch hận chiến dương cánh buồm tôn bờ ruộng

“Không đúng, hẳn là phải gọi Hắc gia gia, Bạch nãi nãi!”

Hai cái sữa gái đẹp nhún nhảy một cái đến, nói ra ngữ lại là khiến Mạc Vong cùng Mạc Ngữ cười khổ, hai người này tổ tông gọi, làm sao lại thay đổi?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 9: Đem Tặng Ngôi Sao

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Hắc gia gia? Bạch nãi nãi?” Tiêu Vũ một trận dở khóc dở cười, mặc dù đã trải qua năm trăm năm, nhưng này hai cái biến hóa cá nhỏ, hoàn toàn chính là hai cái manh gái đẹp, lại khiến người ta quản bọn họ kêu ông nội bà nội?

Nếu như như vậy coi là, bọn họ chẳng phải là so với Phong Vũ Mạc Ly còn phải cao hơn đồng lứa? Thấy Mạc Vong Mạc Ngữ hai huynh muội trên mặt cười khổ, Tiêu Vũ cũng coi như hiểu.

Phỏng chừng hai người này sữa gái đẹp, thường xuyên làm cho bọn họ hoán đổi gọi, kêu ca ca tỷ tỷ cũng còn tốt, dù sao hai cái tiểu oa nhi quả thật sống được lâu, nhưng để cho ông nội bà nội, cái kia lại là hơi quá đáng.

“Các ngươi hai thằng nhóc, lúc nào thành người khác ông nội bà nội?” Tiêu Vũ cố nén cười, ở một bên mở miệng.

Mạc Vong Mạc Ngữ hơi thay đổi sắc mặt, hai người này sữa gái đẹp bây giờ nhưng Luân Hồi Điện tổ tông sống, bây giờ không ai khả năng quản được, nếu nếu cho bọn họ tức giận, hậu quả khó mà lường được.

Mà bọn họ bình thường hận nhất chính là người khác nói bọn họ nhỏ, Tiêu Vũ lời này, không phải cố ý trêu chọc bọn hắn gì?

Quả nhiên, hai cái sữa gái đẹp tròn vo mặt lập tức chìm xuống, vừa định phát tác, nhưng nhìn về phía Tiêu Vũ, cũng đều là kinh hô một tiếng.

“A! Là Tiêu ca ca!”

“Tiêu ca ca đã trở lại!”

Kinh hô bên trong, hai cái sữa gái đẹp thật cao nhảy lên, trực tiếp đánh về phía Tiêu Vũ.

“Ta ngoan ngoãn!”

Tiêu Vũ bị hai người này sữa gái đẹp như vậy bổ một cái, đúng là không nhịn được liền lùi mấy bước, phải biết rằng hắn thực lực hôm nay không giống như lúc trước, hai người này sữa gái đẹp lại có khí lực lớn như vậy!

“Quá được rồi! Tiêu ca ca rốt cục đã trở lại, Tiêu ca ca không có lừa gạt tiểu hắc!”

“Ô ô, Tiểu Bạch còn tưởng rằng Tiểu Bạch không có lớn lên, Tiêu ca ca thì sẽ không trở về đâu, ô ô ô……”

Hai cái sữa gái đẹp một tả một hữu, ôm chặt lấy Tiêu Vũ cổ, ngây thơ lời nói lại tràn ngập chân thành, làm sao cũng không nguyện ý lại buông tay.

“Này……”

Mạc Vong cùng Mạc Ngữ đều ngẩn ra, toàn bộ Luân Hồi Điện đều không ai khả năng quản được hai cái tổ tông sống, lại ở trước mặt người này khéo léo như thế nghe lời? Người này còn biết bọn hắn cha, hắn rốt cuộc là ai?

“Được rồi được rồi!” Hai cái sữa gái đẹp thái độ, cũng khiến Tiêu Vũ cảm động không thôi, nói: “Ta đây không phải trở về rồi sao? Nhanh xuống đây đi.”

“Không! Không được! Tiêu ca ca muốn ôm tiểu hắc!”

“Tiểu Bạch cũng phải, Tiểu Bạch cũng phải Tiêu ca ca ôm!”

Hai cái sữa gái đẹp lại là chết cũng không chịu theo Tiêu Vũ trên người hạ xuống, vừa là để Mạc Vong cùng Mạc Ngữ tràn ngập kinh ngạc.

Hai người này em bé quá mức tinh xảo, bình thường không biết bao nhiêu người muốn ôm, kết quả bọn hắn ai cũng không để ý, bây giờ lại chủ động cùng người khác cầu ôm một cái?

“Các ngươi!” Tiêu Vũ vừa là bất đắc dĩ, vừa cảm động, chỉ đành đem nhỏ đen Tiểu Bạch một tả một hữu đặt ở trên vai.

Hai cái sữa gái đẹp mặc mở ngăn quần, vừa để trần chân răng, thật sự là manh ra máu, kể cả Tiêu Vũ quay bọn họ, đều cảm giác không còn tính khí.

“Mạc Ngữ Mạc Vong, các ngươi lại.” Tiêu Vũ vừa là nhìn về phía đôi huynh muội kia, bọn họ là Phong Vũ Mạc Ly hậu nhân, cũng chính là mình vãn bối.

Lần đầu gặp lại, hắn bây giờ cũng coi như trưởng bối, nên có chút biểu thị.

“Nấc……”

Mạc Vong Mạc Ngữ do dự, dù sao không biết Tiêu Vũ là thân phận gì, có điều nhìn thấy nhỏ đen Tiểu Bạch cùng Tiêu Vũ như thế thân mật, cuối cùng vẫn là tiến lên.

“Bốp!”

Tiêu Vũ trong cơ thể,

Giờ phút này đột nhiên bay ra hai ngôi sao, đem Mạc Ngữ cùng Mạc Vong sợ hết hồn.

Hai ngôi sao bay đến hai người trước mặt, hóa thành to bằng đầu ngón tay, chợt nghe Tiêu Vũ nói: “Lần đầu gặp lại, đưa các ngươi hai ngôi sao, cho rằng hộ thể, các ngươi ở trên ngôi sao nhỏ máu, có thể đưa chúng nó thu vào trong cơ thể.”

Mạc Vong Mạc Ngữ hai huynh muội thật lâu ngây người, gặp mặt? Đưa một người một ngôi sao? Đây là người nào có dạng này tác phẩm!

Hai người đều ngây tại chỗ, đã quên theo Tiêu Vũ lời nói đi làm.

“Tiêu ca ca, bọn họ không muốn, cho tiểu hắc!”

“Tiểu Bạch cũng phải, Tiêu ca ca bất công!”

Hai cái sữa gái đẹp nhất thời bất mãn kêu lên, nghe vậy, Mạc Vong cùng Mạc Ngữ lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hai người đối diện sau khi, lập tức ở trước người ngôi sao bên trên nhỏ xuống máu tươi.

Coi như không biết là Tiêu Vũ thân phận, nhưng có thể làm hai người này tổ tông đều đỏ mắt, khẳng định không phải cái gì vật phàm!

“Đây là……”

Làm nhỏ xuống máu tươi, đem sao trời thu vào trong cơ thể, hai huynh muội nhất thời trừng lớn hai mắt, tựa hồ cảm giác có vật gì đó cùng thân thể của mình phù hợp, đang chậm rãi thay đổi nhục thể của bọn hắn, để nhục thể của bọn hắn càng mạnh mẽ hơn!

“Ngàn tỉ ngôi sao, mỗi một viên đều có thuộc tính khác nhau, ta đưa các ngươi này hai ngôi sao, thuộc tính mỗi loại cùng nhục thể của các ngươi phù hợp, có thể làm cho nhục thể của các ngươi không dứt tăng cường, cải thiện thiên tư của các ngươi. Và sau đó, nếu như các ngươi gặp nạn, này hai ngôi sao, sẽ tự đi cho các ngươi bảo vệ.”

Tiêu Vũ mỉm cười nói, trong khi nói chuyện, lại là nhớ tới Cửu Thiên Thế Giới.

Vậy không biết đã là bao nhiêu vạn năm trước chuyện, hắn cũng đến hôm nay bình thường, đưa ra một ngôi sao, chẳng qua là ban đầu cái kia một ngôi sao, lại là xa không phải hôm nay này hai viên có thể so với.

“Nấc…… đa tạ tiền bối.” Mạc Vong cùng Mạc Ngữ ngạc nhiên, lại là không biết như thế nào đối với Tiêu Vũ gọi, chỉ đành gọi hắn tiền bối.

“Đi thôi, dẫn ta đi gặp các ngươi cha mẹ.” Tiêu Vũ lắc đầu, cảm khái nói: “Nhiều năm không gặp, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, bọn họ sau khi kết hôn, sẽ là cái dạng gì!”

“Vâng, tiền bối!” Nhìn ra Tiêu Vũ thân phận không bình thường, hơn nữa không giống lòng mang ác ý, Mạc Vong cùng Mạc Ngữ lúc này mang theo Tiêu Vũ, đi Luân Hồi Điện trung ương nhất núi lớn.

Hai người này hậu bối, mặc dù tuổi trẻ, lại cũng đã là có thêm vương giả tu vi, có thể thấy được Luân Hồi Điện bây giờ đã vô cùng mạnh mẽ, muốn bồi dưỡng được vương giả nhân vật, không giống như trước kia khó khăn như vậy.

“Bốp!”

Mấy người bay đến chủ trên núi, U &# 8 Tiêu Vũ thấy nơi đây, cái này lúc trước tử địa, bây giờ thay đổi hoàn toàn, linh khí bức người, bị người dùng đại trận đưa tới quanh thân tư thế, bây giờ càng hơn ngày xưa 4 đại tông môn.

“Xem ra năm trăm năm gian, Linh Lung trận đạo thực lực, vừa là có điều tinh gần.”

Thấy Luân Hồi Điện cường thịnh đến tận đây, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là chân thật không ít, ít nhất ở trong loạn thế, dùng Luân Hồi Điện thực lực hôm nay, đủ để tự vệ.

“Ầm!”

Xa xa, mặt đất rung chuyển, một tòa núi lớn đang rung động trong lúc đó chầm chậm di động, xa xa nhìn tới, lại là có người đang nâng ngọn núi lớn kia, chầm chậm đi tiếp.

“Ai da, cha còn ở chịu phạt, nhìn dáng dấp mẫu thân cơn giận còn chưa tan a!” Mạc Vong thấy vậy, lộ ra khuôn mặt u sầu.

“Còn không phải là ngươi, không muốn ngươi trộm đi xuống núi, ta và cha cũng sẽ không bị ngươi liên lụy!” Mạc Ngữ lộ ra vẻ bất mãn.

“Mạc Ly? Chịu phạt?” Tiêu Vũ ngạc nhiên.

“Đúng vậy, mẫu thân nói chúng ta Luân Hồi Điện còn có thể lớn mạnh, cho nên mỗi lần đều trừng phạt cha đi đẩy ra quanh thân núi lớn.” Mạc Ngữ gật gù, trên mặt cũng là sầu khổ.

Tiêu Vũ đã không biết là nói gì, xem ra hai người sau khi kết hôn, Phong Vũ đã hoàn toàn chiếm cứ chủ đạo, trước đây từ trước đến nay Phong Vũ cạnh tranh đối kháng Mạc Vong, bây giờ đã là triệt để đấu không dậy đi.

“Quên nhi, ngươi tại sao trở lại? Phía trước núi thử thách đều kết thúc rồi à?” Trong núi, truyền ra một lạnh như băng âm thanh.

Mạc Vong cùng Mạc Ngữ nghe được cái này âm thanh, đều là run lên một cái, sắc mặt trắng bệch.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 10: CấM Hải Chi Đổi

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ cũng là triệt để không nói gì, năm trăm năm quá khứ, ngày xưa như là Băng Sơn nữ thần bình thường Phong Vũ, bây giờ càng thêm hung hãn. So với nàng trước đây lạnh lùng xa xôi, bây giờ Phong Vũ, lại có vẻ càng tiếp địa khí.

Hắn không khỏi xúc động, năm tháng, coi là thật có thể thay đổi tất cả!

Ngăn ngắn năm trăm năm, Luân Hồi Điện đều có biến hóa như thế, hắn rời xa Cửu Thiên Thế Giới mười ngàn năm, cũng không biết, bây giờ Cửu Thiên Thế Giới, lại có bao nhiêu thay đổi?

“Mẫu thân, có vị tiền bối muốn gặp ngươi.” Mạc Vong kiên trì, mở miệng nói ra.

“Tiền bối?” Phong Vũ âm thanh, lộ ra nghi hoặc.

Chỉ thấy, một bóng người nhanh nhẹn đến, rơi xuống mấy người trước khi, ánh mắt của nàng theo trên người mấy người đảo qua, làm rơi xuống Tiêu Vũ trên người thời gian, nhất thời sửng sốt.

“Ngươi vẫn như cũ không thay đổi!” Tiêu Vũ cười nói.

“Ngươi…… thế nào lại là ngươi?” Phong Vũ ngây người hồi lâu, cuối cùng mới phục hồi tinh thần lại, cả kinh nói: “Ngươi bây giờ, là cảnh giới gì?”

Thảo nào nàng khiếp sợ như vậy, phải biết rằng bây giờ nàng cũng chính là Thiên Vương nhân vật, có thể Tiêu Vũ tiến lại, nàng lại chút nào cũng không cảm giác được. Nếu không có nàng đi tới Tiêu Vũ phụ cận, nhìn thấy Tiêu Vũ thì đứng ở chỗ này, nàng hoàn toàn không cảm giác được Tiêu Vũ bất kỳ khí tức gì.

“Cùng 500 năm trước giống nhau thôi.” Tiêu Vũ lắc đầu, không có giải thích.

Từ chôn năm trăm năm, hắn hôm nay, mặc dù cảnh giới cùng trước đây giống nhau, thế nhưng trên người, đã xảy ra biến hóa quá lớn.

Nhưng những biến hóa này, lại là hết sức phức tạp, dù cho hắn đồng ý nói rõ, chỉ sợ Phong Vũ cảnh giới này, cũng là không hiểu được.

“Huyết Vũ, Linh Lung, còn có ngươi, Luân Hồi Điện bên trong hết thảy Thiên Vương, đều lập tức đến trong chính điện đến!” Trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, Phong Vũ lập tức mở miệng, âm thanh mênh mông cuồn cuộn, truyền khắp Luân Hồi Điện.

Chốc lát, Huyết Vũ vương, Linh Lung vương, Mạc Ly, này đã thành Thiên Vương nhân vật, đều thần tốc tiến lại.

Vốn, bọn họ cũng còn kinh ngạc Phong Vũ tại sao lại đột nhiên triệu tập bọn họ, mãi đến tận nhìn thấy Tiêu Vũ, tất cả mọi người, đều ngẩn ra.

“Là ngươi! Ngươi đã trở lại! Ta liền biết ngươi sẽ trở lại, ha ha ha ha……” Mạc Ly cười to, đi lên trước vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, trong lúc cười to, ánh mắt lại đỏ.

Huyết Vũ vương như nhau lúc trước, dù cho năm trăm năm quá khứ, vẫn là vậy trầm mặc, chỉ là nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng là biểu hiện không muốn bình tĩnh như vậy.

Tần Vũ Huyên, Diệp Văn Hiên, Giang Diên Nhi, này cố nhân 11 hiện thân, bọn họ vốn đều không phải là thiên tư tuyệt hảo người, đạt được Tiêu Vũ máu huyết, bây giờ cũng đều đã thành vương, chỉ là khoảng cách vương giả, vẫn có một bước.

Chỉ có Giang Diên Nhi, khiến Tiêu Vũ bất ngờ, nàng càng cũng là đột phá đến Thiên Vương cảnh giới.

Mọi người nhìn thấy Tiêu Vũ, đều là thần tình kích động, trong mắt mọi người mang nước mắt, cũng có người kích động cười to.

Nhất thời, Luân Hồi Điện trên, tâm tình của tất cả mọi người không giống nhau.

“Cha bọn họ, đây là thế nào?” Mạc Vong cùng Mạc Ngữ lộ ra vẻ mờ mịt, không rõ những người này, tại sao sẽ ở nhìn thấy người này sau, thì kích động như thế.

Tiêu Vũ trở về, cố nhân tụ hội, trong này, tự nhiên vừa là một phen khó có thể nói nên lời mùi vị.

500 năm, này cố nhân ít nhiều đều có một chút biến hóa, không thay đổi chính là, bọn họ vẫn là ngày xưa cái kia một đám cùng Tiêu Vũ chung qua sinh tử người, vẫn tin chắc, hắn cuối cùng có một ngày, chắc chắn trở về!

Cố nhân gặp nhau, mọi người tiến vào Luân Hồi Điện chánh điện, một phen sướng tán gẫu, Tiêu Vũ theo bọn họ trong miệng nghe bọn họ giảng giải Luân Hồi Điện trưởng thành từng tí từng tí, cũng theo bọn họ trong miệng, biết được bây giờ Thập Châu tình thế.

“500 năm, loạn thế quả thực đã đến, chỉ là này loạn thế, lại tựa hồ như đều không phải là mấy chục năm có thể kết thúc, mà là một đại thế!” Tiêu Vũ sau khi nghe xong, lòng có than thở.

Năm đó, khi hắn rời đi không lâu về sau, chư đế biến mất, loạn thế, cũng tuyên cáo bắt đầu, khắp nơi đều bởi vì đế vị mà dấn thân vào loạn thế.

Tiêu Vũ rời đi mấy năm sau, thú tộc người cũng hiện thế, hóa thành hình người thú tộc, được xưng là Yêu.

Ở bây giờ Thập Châu đại địa bên trên, thực lực mạnh nhất mấy vị Yêu tộc Thiên Vương, phân biệt chính là Ngân nguyệt, bạch chiến, cáo xanh, ngân giác.

Trước ba người, là ngày xưa ở Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh bên trong được chí tôn truyền thừa thú vương sau khi, Tiêu Vũ cùng bọn hắn đều tính quen biết.

Mà ngân giác, ban đầu ở U Sơn, Tiêu Vũ cũng đã từng cùng người này giao thủ. Cái kia yêu dị Yêu tộc thanh niên, sinh có một con sừng kỳ lân, tựa hồ là chiếm được Kỳ Lân bộ tộc truyền thừa, so với ba người kia càng thêm nguy hiểm.

“Đế vị, nguyên lai hoàn toàn không chỉ là đề cập nhân tộc, kể cả Yêu tộc, đều phải một hồi gì?”

Tiêu Vũ nghe xong thật lâu trầm mặc, cuối cùng lại nói: “Cái kia dị vực, vừa là chuyện ra sao?”

Ở trở về khoảng thời gian này, hắn liền từng nghe người nhấc lên, chỉ là, thường xuyên nhấc lên người, tựa hồ cũng không muốn nhiều lời, đối với cái này phi thường kiêng kỵ.

“Cái gọi là dị vực, chính là không thuộc về Thập Châu người!” Nói đến dị vực, Mạc Ly sắc mặt, cũng ngưng trọng lên.

“Không thuộc về Thập Châu? Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ cau mày, loạn thế, chẳng lẽ còn không chỉ là Thập Châu trong vòng? Có phải Thập Châu ở ngoài, còn có cái khác tu luyện người tồn tại?

“Thập đại cổ địa, ngươi đã đi hơn nửa, hẳn biết.” Mạc Ly ngưng trọng nói: “Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn, không vực, loạn vùng, thần phủ, Xích Cốc, tổ rồng, cấm biển, giới hòn đảo……”

Tiêu Vũ gật đầu, thập đại cổ địa, ngoại trừ cấm biển cùng giới hòn đảo, hắn cũng đã đi qua, nhưng dị vực, cùng cái này có quan hệ gì?

“Thập đại cổ địa bên trong, cấm biển cùng giới hòn đảo, là tuyệt đối cấm địa, sinh linh không phải vào, không ai có thể tiến vào.” Mạc Ly tiếp tục nói: “Thế nhưng, ước chừng ở bảy năm trước, cấm biển, đã xảy ra một loại nào đó dị biến, có người phát hiện, cấm trong biển, có sinh linh đi ra, đi tới Thập Châu!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ cả kinh. Cấm biển là tuyệt đối cấm kỵ tồn tại, không ai có thể thông qua, ở trong nên cũng không tồn tại bất kỳ sinh linh.

Nhưng bây giờ, lại có sinh linh theo cấm trong biển đi ra?

“Cha đã nói, U Sơn bên trong u thuyền có thể sang cấm biển, có phải những người kia là từ U Sơn bên trong quá khứ? Không đúng, nếu như bọn họ phải trở về Thập Châu, trực tiếp theo U Sơn bên trong đi ra có thể, tại sao còn muốn vòng tới cấm biển?” Tiêu Vũ không nghĩ ra.

“Cấm trong biển đi ra người, tự xưng là đến từ một mảnh khác đại địa, mấy năm qua này, theo cấm trong biển đi ra người mặc dù không nhiều, nhưng mỗi một, cũng có thập phần thực lực khủng bố, thì ngay cả hôm nay Đạo Thần Cung bên trong này đứng đầu nhất Thiên Vương cùng con cái vua chúa, đối đầu bọn họ đều cực kỳ cật lực.”

Mạc Ly nói, một lần nữa để Tiêu Vũ giật mình. Con cái vua chúa nhân vật cũng có Đại Đế truyền thừa, đạt được Thiên Vương sau khi, lẽ ra không có người nào có thể chống lại, là đứng đầu nhất tồn tại.

Có thể này tự kiềm chế trong biển đi ra người, lại tăng thêm sự kinh khủng.

Hơn nữa, có thể vào Đạo Thần Cung, có thể thành Thiên Vương người, đồng dạng bất phàm, càng cũng không cách nào cùng này cấm trong biển đi ra người chống lại?

“Thế gian tin đồn, Thập Châu, cũng không phải trong thiên địa này duy nhất một mảnh đại địa, truyền thuyết ở cấm biển bờ bên kia, có một khối khác, so với Thập Châu càng mạnh mẽ hơn đại địa, này tự kiềm chế trong biển đi ra người, chính là từ vùng đất kia mà đến, cho nên, mọi người mới có thể đem những người kia xưng là dị vực người.”

Ở Mạc Ly nặng nề trong thanh âm, toàn bộ Luân Hồi Điện bầu không khí, tựa hồ cũng biến thành ngưng trọng lên.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 11 + 10 Châu Thế Cuộc

Đọc trên điện thoại

“Dị vực? Cấm biển? Bọn họ cũng là vì đế vị mà tới sao?” Tiêu Vũ ngón tay nhẹ nhàng gõ cái ghế, rơi vào trong trầm tư.

Theo dự đoán loạn thế, so với hắn trong tưởng tượng còn muốn phức tạp, không chỉ dính tới Yêu tộc, còn liên lụy ra một dị vực.

“Này trong mấy trăm năm, vùng thế giới này, đang chầm chậm biến hóa.” Linh Lung ở bên trầm mặc hồi lâu, lúc này mở miệng nói ra: “Ngày xưa có rõ ràng ràng buộc lực lượng, Thành Vương cùng thành Thiên Vương không dễ, nhưng bây giờ, loại trói buộc này tựa hồ lỏng ra rất nhiều, này đây bây giờ vương giả cùng Thiên Vương, số lượng đều hơn xa 500 năm trước.”

Điểm này, Tiêu Vũ đã cảm nhận được. Theo hắn suy đoán, mỗi vạn năm một lần loạn thế, tranh cướp đế vị, rất có thể cũng cùng thiên địa này nguyền rủa làm suy yếu có quan hệ.

Tựa hồ chỉ có ở thời kỳ này, mới có mới người có thể thành đế.

“Ngoài ra, thiên địa có biến, hiện nay thế gian, rất nhiều bên trong ngọn núi lớn linh khí, đều đột nhiên cường thịnh rất nhiều gấp nhiều lần, thì ngay cả chúng ta bây giờ Vô Tuyền Sơn, đều rõ ràng bất đồng.”

Vô Tuyền Sơn, tuy có Linh Lung trận đạo thêm vào, nhưng đây cũng không phải là toàn bộ, càng nguyên nhân chủ yếu, hay là bởi vì thiên địa có biến, cho nên Vô Tuyền Sơn mới có thể theo ngày xưa tử địa, biến thành bây giờ như thế linh khí nồng nặc địa phương.

“Này dị vực người, đi tới Thập Châu sau khi, liền bắt đầu, chiếm cứ các loại danh sơn đại xuyên. Thập Châu bên trong đám người cho rằng, khả năng này cùng tranh cướp đế vị có quan hệ, này đây bây giờ, bất kể là cường giả yêu tộc còn là nhân tộc Thiên Vương, đều đi theo bắt đầu cướp đoạt Linh địa, chiếm làm của riêng.”

“Bây giờ, các tộc đều hiện, thiên kiêu cùng nổi lên, Thập Châu hầu như mỗi ngày đều đang phát sinh đại chiến, cướp đoạt Linh địa, trong đó cường giả yêu tộc cùng này đứng đầu Thiên Vương, càng liên tục đại chiến.”

Luân Hồi Điện mấy vị Thiên Vương nói, này mới khiến Tiêu Vũ cảm nhận được cái gọi là loạn thế.

Đời này, từng khó có thể nhìn thấy vương giả cùng Thiên Vương nhân vật ra hết, tranh cướp đế vị, cường giả yêu tộc, Đạo Thần Cung thiên kiêu, cổ tộc hậu nhân, dị vực khách tới, nhiều mới cường giả hội tụ Thập Châu!

Đây không chỉ là một loạn thế, càng một mỗi qua vạn năm mới có thể gặp mặt đại thế!

Hắn tinh tế lĩnh hội, hồi lâu sau mới mở miệng lần nữa, nói: “Mấy năm nay, có thể có Tiêu Gia Thánh Tổ, cùng Lăng Tiên tin tức?”

Mọi người chấn động, hai người kia, một là Tiêu Gia sống vạn năm lão yêu quái, một người khác, tu pháp tắc là gắt gao khắc chế Tiêu Vũ, đúng là bây giờ trong loạn thế, hai người này đối với Tiêu Vũ tới nói, là nguy hiểm nhất.

"500 năm trước, từ ngươi rời đi sau khi, Tiêu Gia Thánh Tổ liền cũng mất đi tung tích, hắn làm việc bí ẩn, mặc dù là chúng ta Luân Hồi Điện, cũng khó nắm giữ hắn xu hướng."

Trầm ngâm bên trong, Mạc Ly mở miệng: "Còn Lăng Tiên…… cô gái này, chúng ta cũng từng đã điều tra bối cảnh sau lưng của nàng cùng lai lịch, nhưng, nhiều năm như vậy, lại không thu hoạch được gì. Và những năm gần đây, nàng cũng như là Tiêu Gia Thánh Tổ giống nhau, rất ít ở thế gian cất bước."

Tiêu Vũ vừa là trầm mặc. So với Tiêu Gia Thánh Tổ, Lăng Tiên tin tức, càng thêm để hắn để ý.

Đó là đệ tử của hắn Mạc Thương lưu lại thủ đoạn, Tiêu Vũ cảm giác, ở cô gái này sau lưng, có lẽ còn có cái khác Mạc Thương vật lưu lại.

Không biết rõ Mạc Thương vạn năm trước rốt cuộc làm cái gì, đời này, hắn thì thủy chung không cách nào an tâm tu luyện.

Theo Luân Hồi Điện trong đám người nắm giữ những tin tức này sau khi, Tiêu Vũ đối với bây giờ Thập Châu thế cuộc, cũng coi như đại khái có chút hiểu biết.

Tóm lại đó là một cường giả xuất hiện lớp lớp đại thế, ai có thể tranh chấp cuối cùng đế vị, ai liền có thể nắm giữ loạn thế, và trên thế gian xưng đế mười ngàn năm!

Hiểu được này sau khi, Tiêu Vũ không còn quan tâm hiện nay thế cuộc,

Cười nói: "Việc này, tạm thời để xuống đi, Phong nhi còn có Huyết Lân Mặc Vũ đâu, bọn họ bây giờ ở đâu?"

"Huyết Lân Mặc Vũ?" Mạc Ly cười khổ, nói: "Hai tên kia thành Thiên Vương sau khi, há có thể an phận? Ngươi còn không biết bọn họ gì? Năm gần đây bọn họ qua lại với các đại cổ địa trong lúc đó, chuyên môn đuổi theo chín đại linh cung đệ tử đánh, bây giờ còn không biết ở đâu một chỗ cổ địa!”

“Bây giờ ta Luân Hồi Điện, xem như cùng Đạo Thần Cung triệt để đối lập!”

Mạc Ly xúc động, còn lại mấy vị Thiên Vương, cũng là một trận thần sắc bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ cũng là ngạc nhiên, phỏng chừng cho tới bây giờ, Huyết Lân Mặc Vũ vẫn cho rằng hắn lúc trước đột phá thời gian xảy ra vấn đề, tất cả đều là bởi vì Đạo Thần Cung bao nhiêu đại cung chủ gây nên, nhiều năm như vậy càng vẫn chuyên tìm cái kia bao nhiêu cung phiền phức.

Hắn vừa buồn cười, vừa cảm động, đều mấy trăm năm, hai tên kia tựa hồ một điểm đều không có trở nên thành thục.

Kết thù kẻ thù khoa mới thuyền thuật bờ ruộng cô khốc chiến lạnh

Thuyền khoa tình thuyền học từ ầm ĩ cánh buồm tình Quỷ

“Còn Tiểu Phong……” lần này, lại là Phong Vũ mở miệng, thở dài: “Ai da! Năm đó ngươi sau khi rời khỏi, hắn đã lập lời thề, ngày sau nhất định sẽ cho ngươi san bằng Long Tuyền Tông, từ sau lúc đó hắn chính là điên cuồng tu luyện, ra vào với các đại cổ địa trong lúc đó, mãi đến tận trước đó không lâu, rốt cục bước lên Long Tuyền Tông!”

“Hắn không cả ngày vương gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, dùng Tô Mộ Phong trải qua hắn tăng cường thân thể, lại có truyền thừa của hắn, nếu như năm trăm năm quá khứ liền Thiên Vương đều không thể thành, đó cũng quá không nói được.

“Tiểu Phong nghị lực kinh người, tự nhiên là sớm thành Thiên Vương, chỉ có điều……” Phong Vũ thở dài: “Bây giờ Long Tuyền Tông, cùng trước đây, có chỗ bất đồng.”

“Hả?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Nhớ năm đó, Long Tuyền Tông tuyên bố nhắm đời trăm năm, bây giờ năm trăm năm quá khứ, lẽ ra nên sớm nên xuất thế.

Mặc dù đó là Lạc Vân Châu 4 đại tông môn một trong, nhưng trị giá này loạn thế, vương giả phần đông, Long Tuyền Tông tại đây đại thế bên dưới, cũng bất quá một nho nhỏ tông môn thôi, có phải thành Thiên Vương Tô Mộ Phong, còn không làm gì được Long Tuyền Tông?

“400 năm trước, Long Tuyền Tông nhắm tông trăm năm xuất thế, nhưng mà vào lúc ấy, này một tông nhưng là bị một cái nào đó cổ tộc coi trọng, tìm được 1 đại cổ tộc che chở.” Mạc Ly nói: “Lúc đó ta Luân Hồi Điện mặc dù không so với hôm nay, nhưng muốn tiêu diệt Long Tuyền Tông, cũng bất quá trong một ý nghĩ, nhưng Tiểu Phong lại nói, hắn phải dựa vào chính mình tiêu diệt Long Tuyền Tông.”

Tiêu Vũ gật đầu, U &# 8 hắn có thể hiểu được Tô Mộ Phong tâm tình, hơn nữa, Long Tuyền Tông mặc dù không phải rất mạnh, nhưng đối với Tô Mộ Phong tới nói, cũng là một lần rèn luyện, Luân Hồi Điện bên trong những người này phỏng chừng cũng là minh bạch điểm ấy, mới theo Tô Mộ Phong ý tứ.

Địch khoa kẻ thù Quỷ sau xem kỹ tiếp cô thuật chỗ tháng

Địch khoa kẻ thù Quỷ sau xem kỹ tiếp cô thuật chỗ tháng đây không chỉ là một loạn thế, càng một mỗi qua vạn năm mới có thể gặp mặt đại thế!

“Khi đó Tiểu Phong, liền đã thành vương, nhưng che chở

Long Tuyền Tông, lại là có Thiên Vương nhân vật cái bóng, này đây hắn không có làm bừa, mà là tu luyện tới Thiên Vương cảnh giới, đợi cho có đủ thực lực sau, trở lên Long Tuyền Tông.”

“Nhưng mà, vào lúc ấy, đúng lúc là dị vực người bắt đầu xuất hiện ở Thập Châu bên trên, bọn họ…… chiếm cứ Long Tuyền Tông!”

Mạc Ly lời kế tiếp, khiến Tiêu Vũ cảm thấy kinh ngạc.

Một nho nhỏ Long Tuyền Tông, có thể có Thiên Vương che chở, sau khi vừa là dẫn tới dị vực người coi trọng, chiếm cứ này tông?

Hắn không khỏi nghĩ tới, hắn lúc trước đích thân lên Long Tuyền Tông thời điểm, cũng từng gặp được vương giả nhân vật ngăn cản, và cửu sắc Thanh Liên, cũng là chiếm được Long Tuyền Tông bên trong.

Rốt cuộc Long Tuyền Tông có chỗ đặc thù gì, có thể được Thiên Vương che chở, bị dị vực người coi trọng, còn có thể làm cho cửu sắc Thanh Liên xuất hiện nơi đây?

Địch khoa khoa kẻ thù độc sau hận chiến dương ầm ĩ ngón tay sườn núi

“Xem ra Long Tuyền Tông không giống ta nghĩ đơn giản như vậy.” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, sau đó nói: “Nói như vậy, Phong nhi bây giờ, còn ở Long Tuyền Tông?”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 12: Đi Tới Long Tuyền Tông

Đọc trên điện thoại

Biết được Tô Mộ Phong vì mình, đích thân lên Long Tuyền Tông, đến nay không về, Tiêu Vũ vui mừng, đồng thời cũng tưởng tiến đến nhìn, Long Tuyền Tông bên trong xảy ra điều gì biến hóa.

Tô Mộ Phong là đệ tử của hắn, cho hắn truyền thừa mạnh mẽ, vừa đạt đến Thiên Vương cảnh giới, lại không làm gì được Long Tuyền Tông?

Một phen gặp nhau, mọi người hướng về Tiêu Vũ nói rõ Thập Châu thế cuộc sau, lục tục tản đi.

“Tiêu Thúc Thúc, nguyên lai, ngươi chính là chúng ta Luân Hồi Điện điện chủ Tiêu Thúc Thúc!”

Ở mọi người tản đi thời gian, Mạc Vong Mạc Ngữ hai huynh muội, lại là hưng phấn đi tới Tiêu Vũ trước người.

Mặc dù có được buổi chiều, nhưng xuất thân Luân Hồi Điện, liên quan tới trong điện người điện chủ kia truyền thuyết, hai huynh muội sớm không biết nghe qua bao nhiêu lần, bây giờ biết được Tiêu Vũ thân phận, đều là một trận hưng phấn.

“Hai người các ngươi, muốn làm gì?” Phong Vũ Mạc Ly mới vừa phải rời đi, nhìn thấy này hai huynh muội dây dưa Tiêu Vũ, nhất thời trở về.

“Tiêu Thúc Thúc, ngươi kế tiếp có phải là định đi Long Tuyền Tông tìm Tô đại ca?” Cô gái Mạc Ngữ ánh mắt lộ ra tia sáng kỳ dị, một bên Mạc Vong cũng đầy mặt trông chờ.

Bọn họ mặc dù so với Tô Mộ Phong vãn sinh mấy trăm năm, nhưng ở bối phận trên, lại là cùng Tô Mộ Phong cùng thế hệ.

Kết không xa Quỷ tôn bóng tiếp cô độc cô sườn núi

“Nấc…… ta đích xác có ý định này.” Tiêu Vũ trong lúc nhất thời, cũng không biết hai thằng nhóc này muốn có ý đồ gì.

Kết không xa Quỷ tôn bóng tiếp cô độc cô sườn núi Tô Mộ Phong trong mắt, nhất thời có vài phần nghiêm nghị. Hắn đã không phải là lần đầu tiên tới đến Long Tuyền Tông, nhưng lúc trước vài lần, nhưng đều là bị thương rời đi, tất cả đơn giản là, Long Tuyền Tông bên trong xuất hiện người, trên người có một loại thập phần quái lạ minh phù.

“Vậy thì tốt quá, Tiêu Thúc Thúc, ngươi dẫn chúng ta cùng đi tốt hay không tốt?” Mạc Ngữ con mắt sáng lên, Mạc Vong cũng là lộ ra vẻ hưng phấn.

“Hai người các ngươi!” Mạc Ly nhức đầu, nói: “Đừng cho điện chủ thêm phiền phức!”

“Không sao.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, hắn cũng đã nhìn ra, nói: “Các ngươi…… từ nhỏ vẫn không từng hạ xuống núi?”

Sau không không phương xa Tôn Thuật tiếp dương sau bí chiến

“Là ta không cho bọn họ xuống núi.” Phong Vũ đang bàng đạo: “Chúng ta Luân Hồi Điện bây giờ mặc dù lớn mạnh, nhưng kẻ thù phần đông, nhất là Đạo Thần Cung, cùng chúng ta càng bất hòa, bọn họ mặc dù thành vương giả, nhưng bên ngoài cất bước, còn là tương đối nguy hiểm.”

Gật gù, Tiêu Vũ hiểu rõ. Những thứ này đều là hắn ngày xưa gieo xuống quả a, bây giờ Luân Hồi Điện cùng Đạo Thần Cung bất hòa, ngoài ra còn có rất nhiều cổ tộc, lúc trước cũng là cùng hắn có thù hận.

Địch xa kẻ thù kẻ thù tâm tình thuật chỗ tháng cho nên kết sườn núi

Địch xa kẻ thù kẻ thù tâm tình thuật chỗ tháng cho nên kết sườn núi cùng lúc đó, bóng người kia phất tay, trong tay lộ ra quái lạ gợn sóng, đánh về phía Tô Mộ Phong.

Tính như vậy đến, này hai huynh muội từ nhỏ ở Luân Hồi Điện bên trong lớn lên, chưa từng đi ngoại giới, sẽ đối ngoại ngóng trông cũng có thể thông cảm được.

“Tiêu Thúc Thúc, ngươi thì mang chúng ta đi thôi tốt hay không tốt?” Mạc Vong cũng là vẻ mặt trông chờ. Này hai huynh muội đều đã nhìn ra, ở Luân Hồi Điện, khả năng thay thế bọn họ cha mẹ làm chủ, cũng chỉ có vị này trong truyền thuyết điện chủ!

“Cũng được.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, dù sao trong này có hắn nguyên nhân, nói: “Vậy các ngươi rồi cùng ta đồng hành.”

“Điện chủ!”

Phong Vũ còn muốn nói điều gì, bên cạnh Mạc Ly lại là lắc đầu, nói: “Bỏ đi, từ bọn họ đi thôi, có điện chủ ở bên, hai người này vật nhỏ sẽ không có nguy hiểm gì.”

Phong Vũ tưởng tượng, lúc này cũng là gật đầu, cười khổ nói: “Vậy thì phiền phức điện chủ.”

Sau không khoa khoa độc sau xem kỹ chỗ cô xuyên qua tinh phong

“Chúng ta cũng muốn đi!”

“Tiêu ca ca đi đâu,

Chúng ta thì đi đâu!”

Vào lúc này, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch hai cái sữa gái đẹp vừa là nhảy ra ngoài, một tả một hữu bò lên trên Tiêu Vũ đầu vai.

“Được, vậy thì cùng đi chứ.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nở nụ cười, sau đó nhìn về phía Phong Vũ Mạc Ly, “Luân Hồi Điện bên trong, vẫn phải là giao cho các ngươi, ta phỏng chừng, vẫn là không cách nào trấn giữ trong điện.”

Kết không kẻ thù không tình sau bóng chiến ầm ĩ địch tiếp cánh buồm

Kết không kẻ thù không tình sau bóng chiến ầm ĩ địch tiếp cánh buồm “Tiêu Thúc Thúc, ngươi kế tiếp có phải là định đi Long Tuyền Tông tìm Tô đại ca?” Cô gái Mạc Ngữ ánh mắt lộ ra tia sáng kỳ dị, một bên Mạc Vong cũng đầy mặt trông chờ.

Phong Vũ Mạc Ly đối diện, tựa hồ cũng đã sớm đoán được, cười khổ gật đầu.

“Vậy chúng ta đi!” Tiêu Vũ mỉm cười, bước ra một bước, ngay lập tức ý, mang theo hai cái sữa gái đẹp, đã là ra Luân Hồi Điện phạm vi.

“Oa, tốc độ thật nhanh!”

“Tiêu Thúc Thúc, nghe chúng ta trong điện một vài tiền bối nói, ngươi trước kia là trên vùng đất này nổi danh hung nhân, Đại Đế bên dưới có thể nói vô địch, là thật sao?”

Thuyền khoa khốc Tôn Thuật bờ ruộng vầng trăng cô độc cực kỳ tình

Mạc Ngữ cùng Mạc Vong đối với Tiêu Vũ thủ đoạn đều là khiếp sợ vừa hưng phấn, hai người đầy hiếu kỳ, dù sao từ nhỏ chính là nghe Tiêu Vũ truyền thuyết lớn lên - - Luân Hồi Điện bên trong, cái nào không biết là Tiêu Vũ ngày xưa sự tích?

"Đều là quá khứ chuyện." Tiêu Vũ cười cười, không có nhiều lời, dưới chân thi triển đạp tinh bước, một bước ngàn dặm, lại là giống như bình thường cất bước bình thường, để mấy người bên cạnh đều cảm giác thập phần yên ổn.

Kết xa không chỉ Tôn Thuật chiến dương địch hận xa

- - - - - -

Long Tuyền Tông.

Năm trăm năm quá khứ, bây giờ Long Tuyền Tông, cũng là đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, núi cao nhô lên, như là so với trước kia to lớn gấp mười lần, trong núi sương mù dày đặc quấn quanh, linh khí nồng nặc, hầu như mắt trần có thể thấy.

Lúc này, dưới chân núi, một hai mươi tuổi bộ dáng thanh niên, khuôn mặt lẫm liệt, phía sau vác lấy một hơi trường kiếm, trong khi chậm rãi bước leo núi.

"500 năm, sư phụ có lẽ chẳng mấy chốc sẽ trở về, đã nhiều năm như vậy, ta nhất định phải ở sư phụ trở về trước khi san bằng Long Tuyền Tông, không thể để cho sư phụ thất vọng!"

Thanh niên trong mắt, tràn đầy kiên nghị, từng bước từng bước, đi lên phía trước mây mù lượn lờ núi lớn.

"Dị vực người, lăn ra đây!"

Đi tới trước núi, đi lên trước nữa chính là hộ sơn trận pháp, thanh niên ở đây dừng lại, rút ra sau lưng trường kiếm, mở miệng quát lạnh.

Tiếng quát cuồn cuộn, quần sơn cùng chấn động, trong núi vạn thú bôn đằng, đều bị thanh niên này sở kinh.

“Lại là ngươi!”

Long Tuyền Tông bên trong, nhất thời bay ra một gã thanh niên, nhìn thấy người đến, hắn lộ ra một ánh mắt trào phúng, nói: “Làm sao? Trước khi kiếm trở về một cái mạng, chật vật rời đi, bây giờ còn dám tới? Như vậy không sợ chết!”

“Long Tuyền Tông một ngày không diệt, ta thì một ngày sẽ không bỏ qua!” Tô Mộ Phong mang trường kiếm, lạnh lùng nói xong, sặc một tiếng, từ sau lưng rút ra trường kiếm.

“Thực sự là điếc không sợ súng!” Long Tuyền Tông tên thanh niên kia xem thường, nói: “Nơi đây đã là chủ nhân nhà ta hết thảy, bằng ngươi cũng dám xâm lấn? Ngươi đã muốn chịu chết, ta sẽ tác thành ngươi!”

Hắn cười lạnh bên trong, đưa tay lấy ra giống nhau vật phẩm, lại là một viên minh phù.

Bùa này trong không trung thần tốc phóng đại, lộ ra kinh người thần quang, chợt nghe một tiếng vang ầm ầm, phù bên trong lộ ra thần quang, trên mặt đất ngưng tụ, hóa thành một đạo bóng người.

Tô Mộ Phong trong mắt, nhất thời có vài phần nghiêm nghị. Hắn đã không phải là lần đầu tiên tới đến Long Tuyền Tông, nhưng lúc trước vài lần, &# 32; nhưng đều là bị thương rời đi, tất cả đơn giản là, Long Tuyền Tông bên trong xuất hiện người, trên người có một loại thập phần quái lạ minh phù.

Loại này minh phù, Tô Mộ Phong ở Thập Châu đại địa chưa từng gặp, cũng chưa từng nghe qua, chính là bởi vì loại kia minh phù tồn tại, làm hắn nhiều lần chịu thiệt.

“Nghe nói, ngươi bây giờ ở Thập Châu cũng là sắp xếp được với tên gọi Thiên Vương?” Long Tuyền Tông xuất hiện thanh niên cười nói: “Có điều, giống nhau vô dụng, các ngươi Thập Châu người quá yếu, ngươi chút thực lực này, ở trong mắt ta cũng chính là một rác rưởi!”

Thuyền khoa xa Quỷ thuyền hận tiếp tháng hận lạnh mới

Trong khi nói chuyện, bóng người phía trước động, bá một tiếng, đầu ngón tay ngưng đọng nguyền rủa, điểm hướng về Tô Mộ Phong.

Thuyền khoa xa Quỷ thuyền hận tiếp tháng hận lạnh mới “Nấc...... ta đích xác có ý định này.” Tiêu Vũ trong lúc nhất thời, cũng không biết hai thằng nhóc này muốn có ý đồ gì.

“Giết!”

Tô Mộ Phong gầm lên, giơ kiếm đón chào. Hắn thực lực hôm nay, ở Thập Châu Thiên Vương bên trong đích xác thuộc về đứng đầu, nhưng mà chém xuống một kiếm, lại chỉ nghe chảo rán một tiếng, trường kiếm chém tại kia minh phù ngưng tụ bóng người bên trên, lại không cách nào lay động.

“Bốp!”

Cùng lúc đó, bóng người kia phất tay, trong tay lộ ra quái lạ gợn sóng, đánh về phía Tô Mộ Phong.

“Phụp!”

Tô Mộ Phong rên lên một tiếng, lui về phía sau, này minh phù thật sự quá quỷ dị, phù bên trong ngưng ra đạo nhân ảnh này, thực lực hơn xa bình thường Thiên Vương, hơn nữa hắn các loại thủ đoạn, tựa hồ cũng đối với bóng người này không có hiệu quả!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 13: Nguyền Rủa Linh Phù, 7 Tinh Trận

Đọc trên điện thoại

“Sư phụ năm đó, tựa hồ cũng cực thiện Phù đạo, đáng tiếc a, lúc trước ta không có cơ hội gì, tìm được sư phụ dạy dỗ!”

Đối mặt cái kia quỷ dị bóng người, Tô Mộ Phong sắc mặt nặng dị thường, thầm nghĩ: “Có điều, dù cho Phù đạo có mạnh đến đâu, cũng nhất định có chỗ nhược của, sư phụ đã nói, tự thân mạnh mẽ mới thật sự là mạnh mẽ, hết thảy ngoại vật, đều là hư ảo!”

“Ầm!”

Ở Tô Mộ Phong trầm tư thời gian, bóng người phía trước, đã là lại lần nữa ra tay.

Bóng người này trong bàn tay, mang theo một loại quỷ dị gợn sóng, bị hắn chạm đến chỗ, tảng đá hóa thành bột mịn, cỏ cây lập tức héo tàn, mà một mực, Tô Mộ Phong các loại mạnh mẽ thủ đoạn, dùng ở bóng người này trên người, đúng là đều không có hiệu quả.

“Phụp!”

Tình hình như thế, vài lần hạ xuống, Tô Mộ Phong vừa là bị thương, chính mình thủ đoạn vô dụng, mà thủ đoạn của đối phương lại tràn ngập quỷ dị, để hắn chỉ có thể bị động chịu đòn, thiên nhiên ở hạ phong.

“Đây là dị vực người thủ đoạn gì? Chẳng lẽ ta thật không thể hoàn thành sư phụ tâm nguyện, san bằng Long Tuyền Tông?” Đến lúc này, Tô Mộ Phong sắc mặt, cũng biến thành càng ngày càng khó coi.

Thứ mấy lần, đây đã là hắn lần thứ mấy đến, mỗi một lần đều bị quỷ dị này minh phù ngăn cản, đừng nói thay thế Tiêu Vũ diệt Long Tuyền Tông, chính là tông môn đại trận nội bộ, hắn đều không thể bước vào!

Tô Mộ Phong hận, hận chính mình càng như thế vô năng, bôi nhọ sư phụ uy danh.

“Sớm nói rồi, các ngươi này Thập Châu người quá yếu, không đỡ nổi một đòn!” Đối diện tên thanh niên kia, nhìn thấy Tô Mộ Phong chật vật như vậy, giễu cợt nói: “Thì như ngươi vậy, cũng coi như Thập Châu đứng đầu nhất Thiên Vương? Nếu thật sự là như thế, các ngươi này một châu, cũng quá rác rưởi!”

Tô Mộ Phong trong lòng giận dữ, hắn bị người như thế xem thường, cũng tương đương là Tiêu Vũ chịu nhục, dù sao hắn là Tiêu Vũ đệ tử, hắn như bị người xem nhẹ, chẳng lẽ không phải cũng bôi nhọ Tiêu Vũ?

Nhưng mà, dù cho phẫn nộ, đối mặt cái kia quỷ dị minh phù, Tô Mộ Phong trong lúc nhất thời, nhưng cũng là không có cách nào.

“Sư phụ, 500 năm, đệ tử không chỉ không thể hoàn thành người tâm nguyện, còn bôi nhọ người uy danh, đệ tử phụ kỳ vọng của ngài!” Tô Mộ Phong khuôn mặt cay đắng.

Thân là Tiêu Vũ đệ tử, lại khiến người ta như thế thấy rõ, đã đánh mất Tiêu Vũ mặt, đây là hắn không thể nhất tiếp thu.

“Ta không phải đã dạy ngươi, minh phù cùng binh khí một loại, chung quy chỉ là ngoại vật, không đáng sợ!”

Một lạnh nhạt âm thanh, ở Tô Mộ Phong vang lên bên tai, này thanh âm quen thuộc, lúc này thì làm hắn cả người rung mạnh, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ thấy, tấm kia hắn mỗi ngày đều đang mong có thể gặp lại mặt xuất hiện ở trước mắt, phía sau còn theo bị hắn từ nhỏ thấy lớn lên Mạc Vong huynh muội, trên đầu vai hai cái sữa gái đẹp, cũng là hắn người quen thuộc nhất.

“Ai u, Tiểu Phong phong bị thương!”

“Làm sao không cẩn thận như vậy, là ai đả thương ngươi? Để tiểu hắc đi đánh hắn!”

Tiêu Vũ trên đầu vai hai cái sữa gái đẹp, nhìn thấy Tô Mộ Phong bị thương, đều là tức giận kêu lên.

Tô Mộ Phong lại là gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, hai mắt đỏ chót, ở Tiêu Vũ trước người tầng tầng quỳ xuống, run giọng nói: “Sư phụ…… ngươi, ngươi đã trở lại?”

Phân biệt năm trăm năm, Tiêu Vũ khuôn mặt không có biến hóa quá lớn, mà năm đó Tô Mộ Phong, phân biệt lúc còn chỉ là một mười tuổi lớn hài tử, bây giờ cũng đã người thanh niên.

“Phong nhi, ngươi trưởng thành.” Tiêu Vũ gật đầu, trong mắt cũng là lộ ra than thở.

“Sư phụ……” một câu nói này, khiến Tô Mộ Phong không hiểu cảm thấy lòng chua xót, con mắt cũng biến thành càng đỏ.

“Sư phụ?” Long Tuyền núi phương hướng, thanh niên kia nghe đến Tô Mộ Phong gọi, nhìn về phía Tiêu Vũ, khinh thường nói: “Vừa là Thập Châu Thiên Vương gì? Sớm nói rồi, các ngươi Thập Châu Thiên Vương, tới nhiều hơn nữa cũng vô ích, đều là rác rưởi!”

Bây giờ thế gian không Đại Đế, này đây mặc dù Tiêu Vũ chính là Thiên Vương sư phụ, hắn cũng sẽ không cho là Tiêu Vũ đã đạt được Đế cảnh.

“A! Tên thật là cuồng vọng!”

Nhỏ đen Tiểu Bạch hai cái sữa gái đẹp vừa nghe, nhất thời không vui, lại có thể có người dám ở trước mặt bọn họ phách lối như vậy?

“Phong nhi, lên.” Tiêu Vũ lại là lắc đầu, không để cho nhỏ đen Tiểu Bạch ra tay, nói: “Chớ quên sư phụ đã dạy ngươi đồ vật, nhận sự giúp đỡ minh phù, chỉ là ngoại vật, ngươi đi, đem người này cho ta phế bỏ!”

“Vâng! Sư phụ!” Tô Mộ Phong chấn động, đứng dậy.

Mặc dù giờ phút này hắn vẫn không cảm giác mình có thể thắng được cái viên này minh phù, nhưng chỉ cần có Tiêu Vũ ở, hắn liền không có gì lo sợ!

Huống chi, Tiêu Vũ ở trong lòng hắn địa vị không người có thể so sánh, đừng nói Tiêu Vũ chỉ là muốn hắn tái chiến, dù cho Tiêu Vũ để hắn nhanh chóng chết đi, hắn cũng tuyệt đối sẽ không do dự.

“Minh phù? Ngoại vật? Ếch ngồi đáy giếng, cũng được, đã như vậy, hôm nay các ngươi thì cùng chết a!” Thanh niên kia vẫn là mãn bất tại ý, cao cao tại thượng.

Đang khi nói chuyện, hắn một lần nữa huy động minh phù, khống chế được phù bên trong ngưng ra bóng người, một lần nữa đối với Tô Mộ Phong ra tay.

Thấy vậy, Tiêu Vũ đứng ở phía sau, duỗi ngón một điểm.

Chỉ thấy, đầu ngón tay hắn bay ra một viên dấu ấn, bá một tiếng, là ở phía trước đạo nhân ảnh kia bên trên.

Nhất thời, này lúc trước còn hung mãnh vô cùng bóng người, giống như nhận lấy một loại nào đó cầm cố, định ở nơi đó không thể động đậy.

“Thật lợi hại, điện chủ thật là lợi hại! Tô đại ca đều không làm gì được người, hắn lại giơ tay thì giải quyết!” Cô gái Mạc Ngữ, kích động đến sắc mặt đỏ chót, hưng phấn không thôi.

Bên cạnh Mạc Vong cũng là như thế, lần này cùng Tiêu Vũ xuống núi, ra xem một chút bên ngoài còn là tiếp theo, hai huynh muội càng muốn biết, đó là một trong truyền thuyết hung mãnh vô cùng điện chủ, rốt cuộc có ra sao thực lực.

Tô Mộ Phong mặc dù là bọn hắn cha mẹ vãn bối, nhưng thực lực không thể so với ngươi bọn họ cha mẹ yếu, thậm chí càng mạnh hơn.

Đối mặt một có thể làm cho Tô Mộ Phong chật vật như vậy đối thủ, người điện chủ này chỉ tay một cái thì giải quyết!

Kết không không tình địch xem kỹ tiếp nhốn nháo kết cực kỳ

“Chém!”

Tô Mộ Phong rung mạnh, né qua đạo nhân ảnh kia, xông thẳng phía trước thanh niên.

Hắn sâu sắc minh bạch, minh phù cũng là từ người huy động, cùng với đối với minh phù ngưng ra bóng người động thủ, trực tiếp đối địa phù chủ ra tay, càng thêm hữu hiệu!

“Minh phù mất hiệu lực? Sao có thể có chuyện đó?” Tên thanh niên kia, lúc này đã là sắc mặt biến đổi lớn, tràn đầy kinh ngạc.

Nhìn thấy Tô Mộ Phong dĩ nhiên đánh tới, hắn vãi cả linh hồn, xoay người chạy, lui vào đại trận hộ sơn bên trong.

“Ầm!”

Sau kẻ thù kẻ thù tâm tình hận tiếp tháng kỹ thuật đánh nhau tình

Tô Mộ Phong chiêu kiếm này chém ra, UU đọc sách ww w. &# 117;u &# 107;a &# 110;s &# 104;u. c &# 111;m lại là chém tới đại trận hộ sơn bên trên, đại trận này không giống phàm trận, càng có thể ngăn cản hắn một kiếm.

Sau kẻ thù kẻ thù tâm tình hận tiếp tháng kỹ thuật đánh nhau tình bên cạnh Mạc Vong cũng là như thế, lần này cùng Tiêu Vũ xuống núi, ra xem một chút bên ngoài còn là tiếp theo, hai huynh muội càng muốn biết, đó là một trong truyền thuyết hung mãnh vô cùng điện chủ, rốt cuộc có ra sao thực lực.

“Người này rốt cuộc là ai? Nguyền rủa linh phù lại mất hiệu lực? Cũng còn tốt có chủ nhân bày ra đại trận, việc này phải nhanh lên một chút nói cho chủ nhân!”

Ngự phù thanh niên, giờ phút này cũng không quay đầu lại, hướng về Long Tuyền Tông bên trong phóng đi.

Đối với chủ nhân của mình bày ra đại trận này, hắn vô cùng tin tưởng, Thập Châu trong vòng này Thiên Tông, phỏng chừng không có mấy người có thể phá!

Sau khoa xa khốc sau thuật chiến ầm ĩ hận cho nên địch

“Phong nhi, trở về.” Tiêu Vũ nhíu mày, thấy Long Tuyền Tông bên trong trận pháp, nói: “Trận pháp này, không phải ngươi khả năng ứng đối.”

“Vâng, sư phụ!” Tô Mộ Phong không cam lòng, nhưng nghe đến Tiêu Vũ nói, cũng chỉ có thể thành thật lui trở về.

“Nguyền rủa linh phù? Thất tinh trận? Nhìn tới chuyến này thật đúng là không uổng công!” Chỉ thấy Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, sau đó bước ra một bước.

Mấy người chỉ cảm giác hoa mắt một cái, Tiêu Vũ cũng đã vào đại trận hộ sơn, cái kia trận pháp ở trước mặt hắn, càng giống như không có gì, mà hắn bước ra một bước, thì đuổi tới tên kia thoát đi thanh niên, như là bày ra gà con bình thường, vừa là một bước, liền về tới tại chỗ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 14: Đến Từ Dị Vực?

Đọc trên điện thoại

Cái kia bị Tiêu Vũ bày ra trở về thanh niên, vẻ mặt mờ mịt, tựa hồ còn chưa hiểu, chính mình là thế nào đột nhiên đã bị người đề xuất đại trận vậy.

“Phong nhi, ngươi thấy được?” Tiêu Vũ đem thanh niên kia ném, nói: “Người này mặc dù cũng chính là Thiên Vương cảnh giới, nhưng bàn về thực lực chân thật, kém xa ngươi, không còn minh phù, chính là phế nhân một!”

Tô Mộ Phong chấn động, lúc này tinh tế cảm thụ, quả thật người trước mắt khí tức mặc dù chính là Thiên Vương, nhưng và không coi là bao nhiêu mạnh mẽ.

Giống như Tiêu Vũ theo như lời, minh phù cuối cùng ngoại vật, không còn minh phù, người này liền cái gì cũng không đúng rồi.

“Đệ tử hiểu.” Vốn Tô Mộ Phong tâm tình còn cảm thụ không được tốt cho lắm, lúc này mới tốt hơn rất nhiều.

“Ngươi cũng không cần chú ý, này minh phù cùng trận pháp, không phải xuất từ người này tay, trước mắt ngươi không cách nào ứng đối, cũng là bình thường.” Tiêu Vũ biết, cuối cùng hắn tự mình ra tay rồi, Tô Mộ Phong nhất định sẽ có chút không dễ chịu, sẽ hoài nghi mình thực lực.

Gật gù, Tô Mộ Phong không nói gì, trong lòng lại là cảm thấy, mình thực lực còn chưa đủ, nếu không căn bản không cần Tiêu Vũ ra tay.

Tiêu Vũ cũng không lại an ủi, nói nhiều, ngược lại sẽ khiến Tô Mộ Phong càng để ý. Hắn nhìn về phía trên đất thanh niên, nói: “Ngươi là dị vực người?”

“Ngươi, ngươi dám ra tay với ta? Ngươi cũng biết chủ nhân ta là ai chăng? Nếu như ngươi chọc giận chủ nhân nhà ta, nhất định chết không chỗ chôn thây!” Thanh niên kia như là giờ phút này mới phục hồi tinh thần lại, quay Tiêu Vũ chính là gầm lên.

Cho tới giờ khắc này, hắn càng còn là một bộ tràn ngập ngạo khí hình dáng, cũng là khiến Tiêu Vũ khẽ nhíu mày.

“Nguyền rủa linh phù? Bùa này, là ai cho ngươi?” Trong mắt hàn quang ẩn hiện, Tiêu Vũ hỏi tiếp.

“Ngươi…… làm sao ngươi biết này minh phù tên? Các ngươi Thập Châu, không phải là không có bùa này gì?” Thanh niên kia như là nhận lấy lớn lao chấn động, ánh mắt lộ ra khó mà tin nổi.

“Chúng ta Thập Châu? Nói như vậy ngươi quả thật là đến từ dị vực?” Tiêu Vũ cười lạnh, nói: “Ta làm sao sẽ biết bùa này? Nếu như ta không biết là bùa này, thế gian chỉ sợ thì không có ai biết!”

Nguyền rủa linh phù, loại này minh phù, là Tiêu Vũ khai sáng đi ra!

Kiếp trước ở Cửu Thiên Thế Giới, hắn chuông với minh phù một đạo, cũng đã nghiên cứu qua không ít mới minh phù, này nguyền rủa linh phù, chính là thứ nhất.

Thuyền khoa Quỷ thuyền học từ ầm ĩ phong phong

Thuyền khoa Quỷ thuyền học từ ầm ĩ phong phong “theo ta vào núi.” Tiêu Vũ cũng không hỏi thêm nữa, tùy ý ra tay, che tu vi của người này, sau đó dẫn theo hắn, hướng đi Long Tuyền Tông.

Tôn kẻ thù không mới kết hận từ cô địch khoa hiện ra

Nhưng, ở sáng chế bùa này không lâu về sau, loại này minh phù, đã bị Tiêu Vũ liệt vào cấm phù, không thể dễ dàng khắc họa!

Bởi vì, loại này minh phù, là thông qua bắt được một vài đã chết cường giả lưu lại tàn hồn, hòa vào phù bên trong, kết hợp ấn phù cùng Thiên đạo lực lượng, ngưng ra hư thân thể, gọi tàn hồn thay chiến đấu.

Lúc trước bùa này vừa xuất hiện thời gian, đã ở Cửu Thiên Thế Giới gây nên náo động, bởi vì lại xuất hiện đã chết cường giả sức chiến đấu, đây là một loại kinh người thủ đoạn.

Hơn nữa, bị minh phù gọi tàn hồn, kết hợp ấn phù cùng Thiên đạo lực lượng, gần như vô địch, có một loại cùng loại vạn pháp bất xâm thủ đoạn.

Nhưng mà, ở sáng chế bùa này không lâu sau, Tiêu Vũ cảm thấy, ngưng đọng người tàn hồn, làm đất trời oán giận, cho nên đem này minh phù liệt vào cấm phù, hắn những đệ tử kia, đều không được khắc họa.

“Nguyền rủa linh phù? Dị vực? Lại là ngươi lưu lại gì?”

Tiêu Vũ híp mắt lại, bùa này khả năng theo Cửu Thiên Thế Giới truyền tới một giới này, hắn khả năng nghĩ tới, chỉ có vạn năm trước từng tới giới này Mạc Thương.

Hiểu rõ nhất hắn kiếp trước các loại thủ đoạn người, không phải hắn những đệ tử kia không còn gì khác, mà Mạc Thương, vừa từng tới giới này.

Nguyệt Thần mặc dù cũng đã tới, nhưng không thể là của nàng.

“Dị vực người, có bùa này. Nói như vậy vạn năm trước khi, ta đệ tử kia đã tới giới này sau, đã vượt qua cấm biển, đi đến dị vực? Này nguyền rủa linh phù, chính là hắn lúc đó lưu lại? Nếu là như vậy, ngoại trừ nguyền rủa linh phù ở ngoài, hắn còn để lại cái gì?”

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ rơi vào trầm tư, nguyền rủa linh phù cùng Thất tinh trận, vậy cũng là không thuộc về giới này gì đó, bây giờ lại đều xuất hiện, hơn nữa là dị vực người mang tới.

“Chẳng lẽ…… nàng cũng là đến từ dị vực?” Đột nhiên, Tiêu Vũ nhớ tới Lăng Tiên.

Lăng Tiên người này, giống như đột nhiên xuất hiện, các thế lực lớn, kể cả Tinh Thần Các người, đối với bối cảnh sau lưng của nàng điều tra nhiều năm, nhưng thủy chung không thu hoạch được gì.

Mà nàng có Mạc Thương lưu lại nhiều loại bí thuật, bây giờ nguyền rủa linh phù vừa biểu lộ Mạc Thương vạn năm trước đã đi qua dị vực, đây có phải hay không nói rõ, Lăng Tiên là dị vực người, nàng nắm giữ bí thuật, chính là Mạc Thương vạn năm trước khi đi đến dị vực lúc lưu lại.

Kết không xa kẻ thù Quỷ sau bóng chiến ầm ĩ sớm cô mới

“Dị vực…… dị vực……” Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, cuối cùng lẩm bẩm nói: “Xem ra ta ngày sau, tất yếu muốn tới cái này dị vực đi đi một chuyến, nhìn ta một chút cái này đệ tử, chính ở chỗ này để lại cái gì!”

Trầm tư qua đi, Tiêu Vũ lấy lại tinh thần, liền gặp được bên cạnh hắn tên thanh niên kia như là gặp ma, tràn đầy không thể tin được.

Thập Châu người lại nhận thức nguyền rủa linh phù, hơn nữa người này nói lời là có ý gì, hắn không quen biết, thì không ai quen biết?

“Các ngươi dị vực, hay không có một tên là Lăng Tiên nữ tử?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, đối với người này hỏi.

“Lăng Tiên? Nữ tử?” Thanh niên này trên mặt lộ ra một tia mờ mịt.

“Ai da!” Than khẽ một tiếng, Tiêu Vũ có chút thất vọng, xem ra người này cũng không biết Lăng Tiên.

Tôn Bất Viễn không chỉ địch bóng chiến cô kỹ địch từ

Tôn Bất Viễn không chỉ địch bóng chiến cô kỹ địch từ tiến vào trong núi, Tiêu Vũ cảm giác tới đây cùng hắn lần trước tiến lại thời điểm, quả thực đã xảy ra nghiêng trời lệch đất biến hóa. Điều này cũng càng làm cho hắn cảm thấy hiếu kỳ, rốt cuộc Long Tuyền Tông bên trong, là có đồ vật gì, có thể bị dị vực người coi trọng?

Địch kẻ thù khoa tình thuyền xem kỹ chỗ ầm ĩ quá kết lạnh

Dùng Lăng Tiên thiên tư, lại được Mạc Thương lưu lại bí thuật, nếu như đúng là đến từ dị vực, nàng ở dị vực hẳn là sẽ không là người bình thường, Mạc Thương lưu lại bí thuật, há có thể để người bình thường tìm được?

“Chủ nhân nhà ngươi ở đâu?” Tiêu Vũ chỉ có thể cho rằng, trước mắt thanh niên này thân phận quá phổ thông, có lẽ chỉ có tìm tới thân phận càng thêm bất phàm người, tài năng xác định trong lòng hắn suy đoán, nói cho hắn biết Lăng Tiên đến cùng phải hay không đến từ dị vực.

“Ngươi…… ngươi muốn làm gì?” Thanh niên này ánh mắt lộ ra sợ hãi, người trước mắt này, cùng hắn thấy qua Thập Châu người cũng không giống nhau, làm hắn có loại sợ hãi cảm giác.

“Theo ta vào núi.” Tiêu Vũ cũng không hỏi thêm nữa, UU đọc sách www &# 46; uuka ｎｓｈu. Co ｍ &# 32; tùy ý ra tay, che tu vi của người này, sau đó dẫn theo hắn, hướng đi Long Tuyền Tông.

Tô Mộ Phong cùng Mạc Vong mấy người tự nhiên cũng là lập tức đuổi theo kịp.

Đi tới đại trận hộ sơn trước, Tiêu Vũ nhìn mấy lần, nói: “Trận pháp này có chút con đường, các ngươi cùng tốt ta, chú ý ta đặt chân phương vị.”

Đang khi nói chuyện, Tiêu Vũ cất bước vào trận, mạnh mẽ đến đâu phức tạp trận pháp, ở trước mặt hắn, vừa có tác dụng đâu? Giống như vô dụng!

Huống chi, trong cơ thể hắn còn có lục đạo trong vết tích Huyền ấn, cái kia vốn là là trận pháp nhất đạo diễn biến mà thành, trừ phi là cao hơn hắn cảnh giới nhiều lắm trận pháp, nếu không không có trận pháp gì có thể ngăn cản hắn.

Địch không không tình thuyền xem kỹ chiến dương hận phong thuật

“Người này…… rốt cuộc là ai?” Bị Tiêu Vũ dẫn theo thanh niên tuyệt vọng, chủ nhân hắn bày ra trận pháp, tuyệt đối có thể ngăn cản Thập Châu trên đại bộ phận Thiên Vương, nhưng tại trước mặt người này, lại giống như không có gì!

“Đây là Long Tuyền Tông gì? Ta đã sớm muốn tới xem một chút, chính là mẫu thân vẫn không cho!”

Mạc Vong cùng Mạc Ngữ lúc này cũng là mắt to chuyển loạn, sinh ở Luân Hồi Điện, nghe Tiêu Vũ truyền thuyết lớn lên, hai huynh muội há có thể không biết là năm đó Tiêu Vũ một người đơn độc đối kháng một tông sự tình?

“Long Tuyền Tông, quả nhiên biến hóa rất lớn!”

Tiến vào trong núi, Tiêu Vũ cảm giác tới đây cùng hắn lần trước tiến lại thời điểm, quả thực đã xảy ra nghiêng trời lệch đất biến hóa. Điều này cũng càng làm cho hắn cảm thấy hiếu kỳ, rốt cuộc Long Tuyền Tông bên trong, là có đồ vật gì, có thể bị dị vực người coi trọng?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 15: Lại Lên Long Tuyền Tông

Đọc trên điện thoại

Long Tuyền Tông bên trong, một bàn cờ, bàn cờ bên cạnh ngồi hai người, một nam một nữ, trong khi đánh cờ.

Cô gái kia rất trẻ tuổi, dung nhan xinh đẹp, lúc này lại là cau mày, tựa hồ tâm thần không yên, nam tất là một ông già, mái đầu bạc trắng, sắc mặt cũng là lộ ra vài phần nghiêm nghị.

“Bốp!”

Trong trầm mặc, nữ tử lạc tử, lão giả đối diện nhìn qua, khẽ thở dài một cái, nói: “Tông trên nhưng có tâm sự gì, hôm nay vì sao tâm thần không yên?”

Lòng yên tĩnh cùng không tĩnh, hoàn toàn có thể thông qua bàn cờ nhìn ra, cô gái này hôm nay lạc tử, không yên lòng, người lão giả này hoàn toàn có thể cảm thụ được.

“Ta cũng không biết.” Nữ tử lắc đầu, nói: “Tựa hồ, cảm giác hôm nay nếu có chuyện gì phát sinh.”

Cô gái này, chính là Long Tuyền Tông ngày xưa Ngọc Lăng Sương. Năm trăm năm quá khứ, nàng cũng đã thành vương giả, nhiều năm qua đi sau khi, dung nhan không thay đổi, như trước tuổi trẻ.

Sau kẻ thù kẻ thù xa độc thuyền bóng chỗ ầm ĩ khoa sau

“Là vì cái kia dị vực người sao?” Ông lão cũng là tầng

tầng thở dài, nói: “Mấy trăm năm, ai, Long Tuyền Tông đã sớm bất đồng dĩ vãng, tông trên cũng không cần thái quá lo lắng.”

“Đúng vậy! Hôm nay Long Tuyền Tông, lại không phải lúc trước Long Tuyền Tông!” Ngọc Lăng Sương than khẽ, gượng cười.

Mấy trăm năm sao, theo lúc trước Long Tuyền Tông nhằm tông, lại hiện thế lúc, liền bị 1 đại cổ tộc người chiếm cứ, lại cho tới bây giờ, dị vực người đến, cũng là theo dõi Long Tuyền Tông.

Nàng vốn là Long Tuyền Tông trong nước vị cao nhất, nắm giữ Long Tuyền Tông tất cả tông trên, nhưng hôm nay, này một thân phận cũng chỉ là hữu danh vô thực, Long Tuyền Tông, đã là thành đồ vật của người khác!

Địch khoa xa tình thuyền học chỗ dương chủ xuyên qua ta

Nhưng mà, đối với cái này Ngọc Lăng Sương mặc dù cũng rất để ý, nhưng chẳng biết vì sao, lại cảm thấy hôm nay càng thêm tâm thần không yên, phảng phất có đại sự gì sắp phát sinh.

“Người nào dám xông ta Long Tuyền Tông?”

Đột nhiên, trong tông truyền đến một tiếng hét lớn, sau đó, các loại thanh âm hỗn loạn truyền đến, Ngọc Lăng Sương cùng người lão giả này nghe đến mấy cái này động tĩnh, đều là ngẩn ra.

“Có người xông sơn?”

Hai người đều tràn đầy kinh ngạc, bây giờ Long Tuyền Tông nhưng bất đồng dĩ vãng, cái kia đại trận hộ sơn uy lực khủng bố, không kém gì thế gian bất kỳ thế lực nào, lại có thể có người có thể xông vào.

“Có thể phá trận mà vào, cái kia xông sơn là ai?” Ông lão kia bay lên trời, trên mặt tràn ngập kinh ngạc.

Tôn xa khoa kẻ thù tình địch bóng từ cô thi ngón tay phong

Ở trận đạo phương diện, hắn nhưng là có không tầm thường thực lực, biết rõ Long Tuyền Tông bây giờ cái kia đại trận hộ sơn khủng bố, dù cho chính là Thiên Vương nhân vật tiến lại, cũng khó có thể xông qua, lại có thể có người xông lên đây.

“Bốp!”

Thuyền không không khốc tôn hận chiến ầm ĩ xem kỹ khắc tinh

Ngọc Lăng Sương lại là đã bay thẳng đến, đi thanh âm truyền tới địa phương.

Thuyền không không khốc tôn hận chiến ầm ĩ xem kỹ khắc tinh “Hừ, các ngươi bọn người kia, còn muốn bắt nạt Tiêu ca ca, muốn ăn đòn!”

Một ngày kia nàng tâm thần không yên, chẳng lẽ, cùng này xông sơn người có quan hệ?

Xông qua đại trận hộ sơn, Tiêu Vũ mang theo Tô Mộ Phong bọn người, đi lên Long Tuyền Tông, rất nhanh liền tới đỉnh núi, một cách tự nhiên bị Long Tuyền Tông đệ tử phát hiện.

“Tiêu ca ca, tiểu hắc khả năng đánh những người này gì?”

“Những người này trước đây từng bắt nạt Tiêu ca ca, Tiểu Bạch có thể xuất thủ?”

Lên tới trên núi, nhỏ đen Tiểu Bạch nóng lòng muốn thử. Lúc trước bọn họ ở trên núi này bị Tiêu Vũ đoạt được,

Khi đó mặc dù còn mộng mộng đổng đổng, nhưng là nhớ mang máng Tiêu Vũ cùng Long Tuyền Tông ở giữa ân oán.

"Tạm thời trước tiên đừng ra tay." Tiêu Vũ bất đắc dĩ cười khổ, nói: "Bây giờ Long Tuyền Tông, đã bất đồng dĩ vãng, này một tông cửa, bây giờ đã hoàn toàn bị người khác khống chế, lại không phải trước đây cái kia Long Tuyền Tông."

"Là thế này phải không?"

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch đối diện, tựa hồ không quá giải thích.

Tiêu Vũ cũng không biết như thế nào với bọn hắn giải thích, chỉ là trầm ngâm, ở Long Tuyền Tông bên trong thả xuất thần niệm.

Lại lên Long Tuyền Tông, hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được, này tông biến hóa quá lớn, và bây giờ, đã hoàn toàn bị dị vực người khống chế, sớm không còn là ngày xưa cái kia Long Tuyền Tông.

"A? Không có?"

Tiêu Vũ mạnh mẽ thần niệm ở Long Tuyền Tông bên trong tìm tòi, lại là kinh ngạc, hắn muốn tìm người, đúng là không có tìm được đối phương khí tức.

"Tiêu ca ca, ngươi đang tìm người nào gì? Tiểu hắc có thể giúp ngươi gì?" Hai cái sữa gái đẹp nghi hoặc nhìn Tiêu Vũ.

"Ta đang tìm trước đây cùng ta đồng thời vào qua Thiên Thanh Vũ Viện người, có điều, hắn giống như đã vắng mặt Long Tuyền Tông." Tiêu Vũ nhíu mày nói.

Vũ Vô Cực, người này ở Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh bên trong, được chí tôn truyền thừa, và, trên người người này, còn có bảo thể.

Năm trăm năm quá khứ, Tiêu Vũ tin tưởng, Vũ Vô Cực tất nhiên cũng có đầy đủ trưởng thành. Hai người theo ở Thiên Thanh Vũ Viện thời gian liền đối lập lẫn nhau, bây giờ lại lên Long Tuyền Tông, Tiêu Vũ cũng muốn biết, Vũ Vô Cực có thế nào trưởng thành.

Nhưng mà, ở Long Tuyền Tông bên trong, hắn lại là không có tìm được Vũ Vô Cực khí tức.

“Người nào dám xông vào ta Long Tuyền Tông?”

Ngay vào lúc này, gầm lên một tiếng, Long Tuyền Tông bên trong cường giả dồn dập hiện thân bước ra.

500 năm, Long Tuyền Tông ngày xưa thấy qua Tiêu Vũ người, có thể sống đến hôm nay, đã không nhiều, này đây những người này xuất hiện sau khi, nhất thời đúng là không người nhận được Tiêu Vũ.

“Tang thương năm trăm năm, quá khứ đều đã quá khứ, thôi!” Tiêu Vũ thấy này khuôn mặt xa lạ, đột nhiên đối với Long Tuyền Tông ngày xưa ân oán, đã hoàn toàn không muốn tính toán.

Ngày xưa nhằm vào đuổi giết hắn người, cơ hồ đều đã chết đi, hôm nay Long Tuyền Tông đã rơi vào dị vực trong tay người, coi như hắn tiêu diệt Long Tuyền Tông, bây giờ thì có ý nghĩa gì chứ?

“Chủ nhân nhà ngươi ở đâu?” Hắn nhìn về phía tên kia dị vực nam tử, bây giờ hắn càng để ý, còn là Lăng Tiên có phải là hay không đến từ dị vực.

“Xông ta Long Tuyền Tông, chết!”

“Giết cho ta!”

Sau xa xa tình tôn xem kỹ từ cô từ chủ cô

Tiêu Vũ không muốn ra tay, Long Tuyền Tông những cường giả kia, lại là gầm lên, động khởi tay, tràn đầy sát ý hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

"Hừ, các ngươi bọn người kia, còn muốn bắt nạt Tiêu ca ca, muốn ăn đòn!"

"Đừng tưởng rằng các ngươi nhiều người, Tiểu Bạch thì sợ các ngươi!"

Nhỏ đen Tiểu Bạch hai cái sữa gái đẹp nhất thời giận dữ, theo Tiêu Vũ trên vai nhảy ra, nhằm phía đánh tới đám người.

Chỉ thấy, hai cái sữa gái đẹp trên người phát sinh thần bí ánh sáng, hóa thành một đen một trắng hai đạo lưu quang, xông vào vào đoàn người.

"Các ngươi muốn bắt nạt Tiêu ca ca, ta đánh!"

"Các ngươi đều là người xấu, hừ, Tiểu Bạch sẽ không hạ thủ lưu tình!"

Hai cái manh gái đẹp thực lực kinh người, đều có Thiên Vương oai, xông vào vào đoàn người, không ai có thể ngăn cản, nhưng mà, bọn họ ra tay, lại là làm người dở khóc dở cười.

Một gã cường giả tiền bối, tóc trắng phơ, bị tiểu hắc nhảy đến đỉnh đầu, tức giận đem mái tóc dài giã thành tổ chim.

Một bên khác Tiểu Bạch, tất là thở phì phì, đem một cái khác nhân vật già cả râu mép cho rút hết.

Tựa hồ đối với hai người này sữa gái đẹp tới nói, sẽ không hạ thủ lưu tình, đã là như thế, phảng phất chuyện này với bọn họ mà nói, đã tràn ngập tàn khốc.

Trong chớp mắt, Long Tuyền Tông một đám nhân vật già cả, mỗi người đều là vô cùng chật vật, hoặc là tóc tai bù xù, hoặc là râu mép bị lột sạch, càng có quần bị hai cái sữa gái đẹp cho bóc, mặc dù không người bị thương, lại là một người so với một người chật vật.

“Này…… này……”

Tên kia dị vực thanh niên, giờ phút này đã là trợn to mắt.

Thuyền khoa không kẻ thù khốc thuyền xem kỹ chỗ cô không lạnh kẻ thù

Hai người này mặc mở ngăn quần em bé, lại đều có Thiên Vương thực lực? Này vẫn là hắn nhận thức cái kia Thập Châu gì?

Thuyền khoa không kẻ thù khốc thuyền xem kỹ chỗ cô không lạnh kẻ thù “này…… này……”

Vào thời khắc này, xa xa hai bóng người bay tới, Ngọc Lăng Sương cùng người lão giả kia tới.

Xa xa, hai người nhìn thấy Tiêu Vũ bóng người, Ngọc Lăng Sương thân hình chấn động mạnh, tên kia trên mặt lão giả, cũng lộ ra khiếp sợ.

“Là hắn!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 16: Chân Chính Loạn Thế

Ngọc Lăng Sương khiếp sợ, cách xa nhau năm trăm năm, Tiêu Vũ lại một lần xuất hiện, đi lên Long Tuyền Tông. Hồi tưởng lại ngày xưa Long Tuyền Tông cùng Tiêu Vũ ân oán, trên mặt của nàng, không khỏi lộ ra vài phần phức tạp.

“Hắn bất cứ chưa chết...... thời gian qua đi năm trăm năm, vừa đã trở lại!” Người lão giả kia, khiếp sợ trên mặt đồng dạng có một loại nói không nên lời tâm tình, hai người nhìn xa xa Tiêu Vũ.

“A?” Tiêu Vũ nhìn thấy hai người, ánh mắt rơi xuống cái kia trên người lão giả, nói: “Là ngươi!”

Ông lão cười khổ, không muốn Tiêu Vũ còn là nhận ra hắn đến rồi, cười khổ: “Bao năm không thấy, Tiêu Công Tử phong thái, càng hơn 500 năm trước!”

500 năm trước, Tiêu Vũ đã đích thân lên Long Tuyền Tông, lúc đó thiếu chút nữa thì đem Long Tuyền Tông tiêu diệt. Nhưng vào lúc này, có một vị vương giả đưa hắn khuyên lui, mặc dù người vương giả kia lúc đó chưa từng lộ mặt, nhưng thông qua khí tức, Tiêu Vũ nhận ra, chính là trước mắt người lão giả này.

“Ngươi là Long Tuyền Tông người?” Tiêu Vũ cau mày nói.

“Cũng có thể nói như vậy.” Ông lão kia bất đắc dĩ cười khổ, nói: “Lúc trước, trong tộc trưởng bối hãy nói cho ta biết, Long Tuyền Tông bất phàm, để cho ta bảo vệ này tông, nhưng bây giờ, Tiêu Công Tử cũng nhìn được, Long Tuyền Tông, đã không phải ngày xưa tông môn.”

Tiêu Vũ trầm mặc xuống.

Trước khi Luân Hồi Điện bên trong người nói cho hắn biết, lúc trước Tô Mộ Phong muốn lên Long Tuyền Tông vì hắn san bằng này tông thời gian, Long Tuyền Tông bị 1 đại cổ tộc chiếm cứ, hơn nữa ở trong hình như có Thiên Vương nhân vật.

Rất hiển nhiên, vị kia Thiên Vương rất sớm nhìn trúng Long Tuyền Tông, càng sớm để trước mắt người vương giả này canh giữ ở trong tông, cho nên năm đó Tiêu Vũ mới không thể san bằng này tông.

Nhưng bây giờ, vị kia Thiên Vương cuối cùng cũng không có thể đem Long Tuyền Tông bảo vệ, để Long Tuyền Tông rơi vào rồi dị vực trong tay người.

“Có thể hay không hỏi một chút ngươi, Long Tuyền Tông bên trong, rốt cuộc có cái gì là đáng giá các ngươi để ý?” Tiêu Vũ đối với Long Tuyền Tông, cũng không nhịn được hứng thú.

“Này…… chỉ sợ ở để Tiêu Công Tử thất vọng rồi!” Ông lão cười khổ, nhìn phía hư không chỗ, tựa hồ là có điều kiêng kỵ.

Bây giờ Long Tuyền Tông, bị dị vực người chiếm đoạt, Tiêu Vũ lập tức minh bạch, người lão giả này là đang kiêng kỵ cái kia đến từ dị vực người.

“Đã chiếm cứ Long Tuyền Tông, có người tới chơi, không nên hiện thân gặp mặt gì?” Theo ánh mắt của lão giả, Tiêu Vũ nhìn phía hư không, đồng thời lộ ra mạnh mẽ thần niệm, tiếng chấn động vạn dặm.

“Không nghĩ tới, này Thập Châu trên mặt đất, lại có nhân vật như ngươi, có thể xông qua thất tinh đại trận, ha ha, thú vị.”

Trong hư không, một người trẻ tuổi mặt mỉm cười, chậm rãi bước mà đến.

Hắn thoạt nhìn, chỉ có hơn hai mươi tuổi dáng dấp, chân đạp hư không, một bên đi tới, một bên ở phía xa đánh giá Tiêu Vũ.

Xa xa, nhìn người nọ, Ngọc Lăng Sương sắc mặt nhất thời có chút khó coi, bây giờ Long Tuyền Tông bị người chiếm cứ, sớm không phải là của nàng có khả năng khống chế, mà người trước mắt, chính là chiếm cứ Long Tuyền Tông dị vực người.

“Chủ nhân, cứu ta!” Tiêu Vũ bên người dị vực thanh niên nhìn thấy nam tử này, mở miệng hô to.

“Chỉ có ngươi một người?” Tiêu Vũ kinh ngạc, chiếm cứ Long Tuyền Tông dị vực người, cũng chỉ có tên nam tử này?

“Các hạ khả năng xông qua thất tinh đại trận, nghĩ đến cũng không phải nhân vật tầm thường, chẳng lẽ các hạ cũng tưởng chiếm cứ chỗ này Linh địa?” Tên kia dị vực nam tử, thập phần thong dong, cũng không có bởi vì Tiêu Vũ mạnh mẽ xông vào Thất tinh trận mà nổi giận.

“Chiếm cứ Long Tuyền Tông?” Tiêu Vũ sửng sốt, lắc đầu nói: “Ta cũng đang muốn hỏi ngươi, ngươi chiếm cứ nơi đây, có ích lợi gì, chẳng lẽ nơi đây có đồ vật gì, có thể cho ngươi coi trọng gì?”

“Các hạ không biết?” Cái kia dị vực nam tử cũng là bất ngờ, đánh giá Tiêu Vũ một phen, nói: “Cũng được, ta thì nói cho các hạ a, ta chiếm cứ nơi đây,

Là cùng lần này loạn thế muốn tranh đoạt đế vị có quan hệ.”

“Hả?” Tiêu Vũ chân mày cau lại, tranh cướp đế vị, cùng chiếm cứ Long Tuyền Tông, có liên quan gì?

“Loạn thế vạn năm vừa hiện, là thành đế cơ hội duy nhất, mà khả năng thành đế người, đã ít lại càng ít, bởi vì muốn thành đế, khó càng thêm khó! Thiên địa có biến, mỗi qua mười ngàn năm, Đại Đế biến mất, thiên địa ràng buộc lực lượng yếu bớt, thế gian mới có mới người có thể được thành đế cơ hội, đây là thiên thời!”

Cái kia dị vực nam tử mỉm cười nói: “Tìm kiếm Thiên Căn, cùng tự thân dung hợp, hiểu Thiên Căn bên trong đại đạo lực lượng, tăng cường tự thân đối với đại đạo cảm ngộ, đây là người và! Mà chiếm cứ thế gian Linh địa, hợp thành tứ phương khí số, đây là địa lợi! Trong loạn thế, muốn tranh chấp đế vị, thiên thời, địa lợi, người và, ba người thiếu một thứ cũng không được!”

Nam tử này mấy câu nói, khiến Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, tranh cướp đế vị, lại vẫn dính dấp đến nhiều như vậy?

Hắn trầm ngâm nói: “Có thể hay không nói tới tỉ mỉ một vài?”

“Mỗi mười ngàn năm, loạn thế xuất hiện, trong thiên địa ràng buộc lực lượng, thì sẽ yếu bớt, đồng thời, đại địa chi lực, cũng sẽ hiện ra thế gian.”

Dị vực nam tử thập phần kiên nhẫn, mỉm cười nói: “Các hạ hẳn phải biết, vô số năm qua, vùng thế giới này đang không ngừng suy yếu, linh khí dần dần khô cạn, Thiên đạo lực lượng áp chế mọi người tu luyện, Thiên Vương trở lên sức mạnh nếu là dẫn động, thậm chí sẽ gặp đến Thiên đạo lực lượng xoá bỏ.”

“Trừ lần đó ra, đại địa chi lực, trong quá khứ vô số trong năm, cũng dần dần trở nên yếu đi, đại địa chi linh ẩn sâu, chỉ có ở vạn năm kỳ hạn, Thiên đạo ràng buộc làm suy yếu đồng thời, đại địa chi lực, mới có thể một lần nữa hiện ra.”

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe, bắt đầu có chút đã hiểu.

Trời có đạo trời lực lượng, có đại địa chi linh. Thập Châu cường giả càng ngày càng ít, chính là bởi vì đã nhận lấy Thiên đạo nguyền rủa áp chế, đồng thời đại địa chi linh cũng càng ngày càng ít, U &# 8 &# 32; linh khí so với thời cổ hiếm hoi nhiều lắm, tu luyện gian nan.

Vạn năm kỳ hạn, Thiên đạo ràng buộc lực lượng sẽ yếu đi, mà đại địa chi linh, cũng sẽ có một thức tỉnh dấu hiệu.

Gần đây, cũng chính là bởi vì đại địa chi linh thức tỉnh, hắn ở Thập Châu các nơi, cảm thấy càng thêm đầy đủ linh khí, và các nơi không ít Linh Sơn đại xuyên, lòng đất đều có đại địa chi lực lộ ra, dẫn đến khắp nơi tranh cướp, nhân tộc cùng Yêu tộc, càng bởi vậy không dứt đại chiến.

“Thập Châu loạn thế, loạn ở nơi nào? Loạn thì loạn ở, muốn thành đế vị, không chỉ muốn tranh thiên thời địa lợi nhân hoà, hơn nữa thành đế người, còn có thể đoạt người khác khí số, thành tựu tự thân!”

Cái kia dị vực nam tử tiếp tục nói: “Dù sao thiên địa bất đồng, không cho phép nhiều người như vậy thành đế, tranh cướp đế vị, kỳ thực cũng là cưỡng đoạt người khác khí số, hợp ở tự thân!”

“Mười ngàn năm, là thời gian, Thiên Căn, là thành đế điều kiện, mà các đại Linh địa, thì lại khả năng hội tụ tứ phương đại thế cùng khí số, một khi có một người thành đế, quanh thân vạn dặm, thậm chí một triệu dặm tu giả đều sẽ bị đoạt đi khí số.”

“Làm quanh thân đại thế cùng số mệnh đều hội tụ ở một thân một người, vậy những người khác gặp phải, sẽ là một đại kiếp nạn. Nếu là cổ tộc, đem gặp phải diệt tộc, nếu là tu luyện người, thì lại tu vi rút lui, thậm chí trực tiếp hóa thành người phàm!”

Nghe này nam tử, Tiêu Vũ thế mới biết, thành đế, càng tàn khốc như vậy, thành tựu một người, liền muốn hy sinh vô số người, cái gọi là cổ tộc, cái gọi là tu luyện người, đều sẽ trở thành đế vị vật hy sinh.

Có thể tưởng tượng, đến lúc đó nếu có một người thành đế, quanh thân trăm vạn phòng trong người, đều sẽ gặp nạn!

Này, mới thật sự là loạn thế!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 17: Rơi Tinh Cung

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ đến nay còn nhớ rõ, mỗi một đại cổ tộc lúc trước tranh cướp thiên tư kinh người hậu bối, chính là vì vượt qua loạn thế, nếu vô pháp vượt qua, thì lại lại có rất nhiều cổ tộc, ở lần này loạn thế ở trong biến mất.

Bây giờ năm qua, này cái gọi là biến mất, tất cả là vì này đế vị tranh cướp.

Một người thành đế, không biết muốn hy sinh bao nhiêu tu luyện người, bao nhiêu cổ tộc!

“Các hạ nên phát hiện a, năm gần đây, trong thiên địa vương giả cùng Thiên Vương nhân vật, so với trước kia hơn nhiều lắm!” Cái kia dị vực nam tử, thấy Tiêu Vũ, tiếp tục nói: “Đó là bởi vì, chư đế biến mất, cho nên trong thiên địa có thể cho phép xuất hiện sức mạnh, so với trước kia hơn.”

Tiêu Vũ có thể giải thích, này liền giống với một chén, Đại Đế nhân vật ở trong ly chiếm cứ cực lớn bộ phận, làm Đại Đế nhân vật biến mất, nước trong chén thì sẽ giảm bớt hơn nửa, lúc này, có thể đổ vào mới nước.

Này mới nước, chính là Đại Đế nhân vật sau khi biến mất nhô ra những vương giả kia cùng Thiên Vương. Bởi vì Đại Đế nhân vật rời đi, bọn họ tài năng đột phá, tài năng tồn tại, nếu không nếu Đại Đế nhân vật còn ở trong ly, bọn họ không cách nào vượt qua chén sức chứa cực hạn.

“Trong thiên địa cho phép sức mạnh, là tuyệt đối, bây giờ thế gian không đế, cho nên thiên địa cho phép xuất hiện nhiều như vậy Thiên Vương cùng vương giả, mà khi có một người thành đế, thế gian sức mạnh lẫn nhau, thì sẽ vượt qua thiên địa cho phép cực hạn, cho nên, có rất nhiều người, thì sẽ bởi vậy bị hy sinh.”

“Thành đế người, tự có thủ đoạn bảo mệnh, cho nên này hy sinh người, tự nhiên chính là này không thể tranh chấp đế vị mọi người.”

Tiếp tục nghe, Tiêu Vũ hoàn toàn đã hiểu. Thành đế, loạn thế, nguyên lai chuyện là như vậy.

Một đế vị, sẽ hy sinh không biết bao nhiêu người. Chẳng trách, chẳng trách này cổ tộc, có thể tồn đời vượt qua vạn năm, cơ hồ không có!

Một lần loạn thế, không chỉ có riêng là một đế vị, làm nhiều tên Đại Đế xuất hiện, khiến trong thiên địa sức mạnh vượt ra khỏi cho phép phạm vi, này cổ tộc, không biết có bao nhiêu sẽ diệt vong.

Thuyền kẻ thù kẻ thù Quỷ thuyền học chiến dương ngón tay chỗ chỗ

Cổ tộc người, từ vừa mới bắt đầu liền tranh cướp thiên tư kinh người hậu bối, chính là vì ngày đó.

Không muốn diệt vong, vậy liền chỉ có làm cho bọn họ mình người tranh chấp đế vị, hy sinh người khác, nếu không, trong loạn thế, bọn họ thì sẽ là người khác thành đế vật hy sinh.

“Bây giờ, các hạ nên hiểu?” Dị vực nam tử thấy Tiêu Vũ, nói lần nữa: “Ta chiếm cứ này tông, đều không phải là bởi vì này tông có cái gì thần vật, chỉ là bởi vì, đại địa chi lực thức tỉnh, dưới nền đất sức mạnh sẽ hội tụ ở mỗi một đại sơn xuyên, này Long

Tuyền Tông trùng hợp, là địa linh thức tỉnh một chỗ tuyệt hảo nơi.”

“Ta chiếm cứ nơi đây, là vì khả năng tốt hơn kết hợp thiên thời, địa lợi, người và ba loại sức mạnh, đến lúc đó tài năng dẫn tứ phương tư thế, đoạt được khí số, tranh chấp đế vị!”

Tiêu Vũ nghe xong, nhìn về phía xa xa người lão giả kia. Nói như thế, người lão giả này lúc trước hẳn phải biết cái gì, cũng là làm giống nhau dự định?

Có trí nhớ của kiếp trước, hắn biết rõ, đại địa chi lực thức tỉnh, hội tụ địa phương có mạnh có yếu, mà trong đó một vài chỗ, có cùng loại “Mắt” giống nhau tồn tại, giống như lòng đất dòng nước, nước sóng lớn đến “mắt”, sẽ hội tụ thành suối.

“Long Tuyền? Long Tuyền? Có phải này tông tên, đều không phải là lúc trước ta chỗ nghĩ như vậy, mà là bởi vì, này tông ở vào một chỗ linh nhãn bên trên, khả năng hội tụ thức tỉnh đại địa chi lực?”

Tiêu Vũ chợt nhớ tới, ngày xưa ở Long Tuyền Tông, hắn từng gặp một loại kỳ lạ tử khí, bây giờ nghĩ lại, tựa hồ chính là bởi vì Long Tuyền Tông ở vào một chỗ linh nhãn bên trên.

“Ta hiểu được.” Tiêu Vũ nhìn về phía Ngọc Lăng Sương, nói: “Ngươi Long Tuyền Tông,

Không phải là bị người mạnh mẽ chiếm cứ?”

Ngọc Lăng Sương trên mặt, lộ ra nụ cười khổ sở, “trong loạn thế, ta tông căn bản không có lực tự bảo vệ, nếu quanh thân có những người khác thành đế, ta Long Tuyền Tông cũng sẽ trở thành vật hy sinh, thà rằng như vậy, để có thành đế tư chất người chiếm cứ, có lẽ còn có thể cướp lấy tại người khác trước khi thành đế, hướng về này hội tụ đại thế.”

Kết khoa xa không chỉ địch bóng bờ ruộng dương địch độc ngón tay

Không khó coi đến, Ngọc Lăng Sương cũng là bất đắc dĩ, đối mặt loạn thế, Long Tuyền Tông thực lực quá yếu, nếu muốn không trở thành người khác vật hy sinh, nàng cũng chỉ có thể phụ thuộc vào người.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ gật đầu, đối với này dị vực nam tử, cũng sẽ không vậy căm thù, khách khí nói: “Có thể không lại thỉnh giáo mấy vấn đề?”

Kết khoa kẻ thù tình tôn xem kỹ bờ ruộng lạnh vâng kỹ xem kỹ

“Cứ nói đừng ngại.” Dị vực nam tử gật đầu cười nói.

“Ngươi đến từ dị vực, ở dị vực bên trong, có thể từng nghe qua một cái tên, gọi là Lăng Tiên? Đúng vậy, ngươi này tùy tùng trong tay nguyền rủa linh phù chiếm được nơi nào? Thất tinh trận, vừa là từ nơi nào học được?” Tiêu Vũ hỏi hắn lập tức quan tâm vấn đề.

Khi hắn suy đoán bên trong, mấy thứ này, nên đều cùng Mạc Thương có quan hệ.

“Lăng Tiên?” Dị vực nam tử nhíu nhíu mày, lắc đầu nói: “Vẫn chưa nghe qua, còn nguyền rủa linh phù, ở chúng ta cái kia 1 vùng, mặc dù hiếm hoi, nhưng chỉ cần trả giá đầy đủ giá cả, còn là có thể có được, Thất tinh trận cũng là như thế, này đều là của ta theo người khác trong tay đoạt được.”

Tôn xa xa không Quỷ địch bóng bờ ruộng trăng lạnh khốc ngón tay

“Theo người khác trong tay đoạt được?” Tiêu Vũ nhíu mày, nói như vậy, trước mắt người này cùng Mạc Thương không có trực tiếp quan hệ? Cùng Mạc Thương có quan hệ, có một người khác?

Có điều, này ít nhất ấn chứng hắn một suy đoán, Mạc Thương đích xác đi qua dị vực, và ở dị vực để lại rất nhiều thủ đoạn.

“Vậy ngươi có từng nhận được, này vài loại thủ đoạn?” Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ vừa ở trước người một ngón tay, dùng Thần lực trong không trung ngưng ra ngưng đọng Tiên bóng người.

Cái kia xuất hiện một màn, chính là Lăng Tiên ngày xưa cùng hắn đại chiến cảnh tượng, trong hình Lăng Tiên liên tục thi triển ba loại vô thượng thủ đoạn, tất cả đều là vì khắc chế Tiêu Vũ mà tồn tại.

“Cô gái này chính là Lăng Tiên? Ta mặc dù không nhận ra nàng này, có điều, hắn thủ đoạn, ta lại biết được.” Dị vực nam tử nhìn thấy Lăng Tiên thi triển ba loại thủ đoạn, UU đọc sách &# 119;w &# 119;. Uukansh &# 117;. c &# 111;m &# 32; cũng là tràn ngập kinh ngạc.

“Hả? Ngươi có biết có những người khác sẽ loại thủ đoạn này?” Tiêu Vũ trong mắt, nhất thời lộ ra hàn quang.

Quả nhiên, Lăng Tiên cùng dị vực có quan hệ, Mạc Thương đã ở dị vực bên trong, để lại cái khác thủ đoạn đối phó với hắn!

“A, cô gái này thi triển công quyết, ở chúng ta cái kia 1 vùng có không ít người biết, bởi vì, này 1 công quyết tương ứng thế lực, ở chúng ta cái kia 1 vùng bên trong, giống như đế vương vậy, quân lâm thiên hạ, tựa như Thập Châu Đạo Thần Cung giống nhau.”

Dị vực nam tử vẻ mặt trịnh trọng, tựa hồ nói tới cái kia thế lực, cũng là cảm giác được không ít áp lực.

Cuối cùng, hắn lại bổ sung: “Thực không dám giấu giếm, các hạ trước đây yêu cầu nguyền rủa linh phù cùng Thất tinh trận, đều là của ta bỏ ra giá thật lớn sau, theo cái thế lực này người trong tay tìm được.”

Tiêu Vũ trong lòng đại thành, nói như vậy, này thế lực, là Mạc Thương lưu lại? Hắn lập tức nói: “Cái thế lực này, tên gọi là gì?”

“Gọi là……” dị vực nam tử hơi do dự một chút, tựa hồ phi thường kiêng kỵ, có điều cuối cùng vẫn là cắn chặt răng, nói: “Rơi tinh cung!”

Híp mắt lại của Tiêu Vũ.

Rơi tinh cung? Mạc Thương ý tứ, là muốn để hắn phát vạn năm trước khi giống nhau, lại chết đi gì?

“Khà khà, rất tốt! Dị vực rơi tinh cung? Chờ ta chấm dứt Thập Châu một chuyện, ta cũng muốn đến xem, ta đây đệ tử giỏi rốt cuộc ở nơi đó để lại cái gì!”

Tiêu Vũ dưới đáy lòng không dứt cười lạnh.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 18: Trở Lại

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Này đến Long Tuyền Tông, Tiêu Vũ mục đích to lớn nhất, còn là nghĩ đến gặp Tô Mộ Phong, xem hắn trưởng thành đến trình độ nào.

Bây giờ, năm trăm năm quá khứ, Long Tuyền Tông sớm không phải ngày xưa Long Tuyền Tông, hắn thở dài một tiếng, hỏi rõ nên hỏi việc, cũng sẽ không dự định lưu lại.

Rời đi trước khi, Tiêu Vũ cuối cùng nhìn về phía Ngọc Lăng Sương, nói: “Từ tới chỗ này, ta lợi dụng thần niệm từng điều tra nơi đây, ở bây giờ Long Tuyền Tông bên trong, lại tựa hồ như ít đi hai cái ta quen thuộc người.”

Ngọc Lăng Sương sửng sốt, thần sắc phức tạp, đã biết đại khái Tiêu Vũ nói người là ai.

“Không biết Long Tuyền Tông chủ, cùng Vũ Vô Cực, đã đi nơi nào?” Đây là Tiêu Vũ để ý nhất hai người, ngày xưa hết thảy ân oán, kỳ thực chủ yếu nhất, còn là Long Tuyền Tông chủ. [Vũ động Càn Khôn hoạt hình /].

Còn Vũ Vô Cực, nhiều năm như vậy, nên đã có đầy đủ trưởng thành, đáng giá để ý.

“Ai da!” Ngọc Lăng Sương khẽ thở dài một cái, nói: “Từ lúc 500 năm trước, Long Tuyền Tông nhắm đời không lâu, Vũ Vô Cực thì rời đi.”

“A?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Vũ Vô Cực lại vào lúc đó, rồi rời đi Long Tuyền Tông?

“Còn Long Tuyền Tông 500 năm trước tông chủ…… hắn đã chết ở Vũ Vô Cực trong tay.” Ngọc Lăng Sương biểu hiện phức tạp. Vũ Vô Cực lúc trước thiên tư, bị coi là Long Tuyền Tông quật khởi hy vọng, nhưng cuối cùng, Long Tuyền Tông chủ, lại là chết tại trong tay của hắn.

“Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ càng thêm kinh ngạc.

Ngọc Lăng Sương cay đắng, cũng không có ý định ẩn giấu, đem năm đó chuyện phát sinh chậm rãi nói đến.

500 năm trước, Long Tuyền Tông lựa chọn nhắm tông, nhưng mà Vũ Vô Cực có kinh người thiên tư, lại được chí tôn truyền thừa, không cam lòng giấu ở Long Tuyền Tông bên trong, lựa chọn cách Long Tuyền Tông mà đi.

Long Tuyền Tông chủ biết được việc này, cơn giận bên trong đi tới ngăn cản, phải biết rằng Long Tuyền Tông để đến Vũ Vô Cực, nhưng bỏ ra rất nhiều.

Nhưng mà, Vũ Vô Cực trưởng thành thần tốc, quyết định rời đi thời gian, hoàn toàn không để ý Long Tuyền Tông chủ ngăn cản, đem Long Tuyền Tông chủ trực tiếp chém mất!

Làm Long Tuyền Tông những đệ tử khác chạy tới, lại chỉ mang về Long Tuyền Tông chủ thi thể!

“Vũ Vô Cực……” Tiêu Vũ im lặng đứng yên, sớm biết Vũ Vô Cực dạng này người, tất nhiên sẽ không tình nguyện bình thản, Long Tuyền Tông lựa chọn nhắm đời, cũng tương đương cắt đứt cùng ngoại giới hết thảy liên hệ.

Ở trong môi trường này, Vũ Vô Cực bực này nhân vật, sao lại an bình.

“Khi sư diệt tổ, này Vũ Vô Cực, thật đúng là tàn nhẫn a!” Tiêu Vũ trong mắt loé ra từng trận ý lạnh.

Có lẽ là bởi vì bị qua đệ tử mình phản bội, giờ phút này hắn sâu sắc khả năng cảm nhận được Long Tuyền Tông cảm thụ, chính mình phí hết tâm tư bồi dưỡng người, đến cuối cùng lại phản bội chính mình!

Mặc dù hắn cũng làm phản qua loài, làm phản qua Long Tuyền Tông, nhưng này đều là bị bắt buộc đến tuyệt lộ bên trên mới sẽ làm ra lựa chọn, nhưng Vũ Vô Cực, lại là chủ động phản bội, này là hoàn toàn bất đồng.

“Long Tuyền Tông chủ? Ha ha…… đáng thương, đáng tiếc!” Đến giờ phút này rồi, Tiêu Vũ đối với Long Tuyền Tông chủ sau cùng kết cục, cũng không có quá lớn cảm giác.

Long Tuyền Tông hắn có thể buông tha bất luận người nào, lại chỉ có không thể buông tha Long Tuyền Tông chủ, như thế nào Long Tuyền Tông chủ đã chết, này Long Tuyền Tông, đối với hắn mà nói càng không quan trọng, diệt cùng bất diệt, đều không có khác nhau.

“Cuối cùng, lại hướng các hạ thỉnh giáo một vấn đề.” Tiêu Vũ dự định rời đi, vừa là nhìn về phía tên kia dị vực nam tử, nói: “Biển rừng được xưng sinh linh không phải vào, các ngươi, rốt cuộc là thế nào vượt qua cấm biển?”

Cái kia dị vực nam tử con mắt híp lại, do dự một chút, mới nói: “Cũng được,

Ngược lại không lâu sau nữa, các ngươi cũng sẽ biết. Cấm biển sức mạnh, rồi cùng thiên đạo kia lực lượng giống nhau, mỗi lần loạn thế tiến đến gần, đều sẽ yếu đi, chỉ cần có thể nắm giữ phương pháp, chúng ta cái kia 1 vùng người, liền có thể đi tới Thập Châu.”

“Phương pháp? Phương pháp gì?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên.

Hắn muốn đi dị vực, cấm biển là nhất định phải vượt qua. Ngoài ra, thập đại cổ địa đối với hắn tu luyện chiến chữ ấn đều có hiệu quả, bây giờ, thập địa hắn đã qua thứ bảy, chỉ còn lại có tổ rồng, cấm biển cùng giới hòn đảo chưa từng tu luyện qua chiến chữ ấn.

Nếu có phương pháp khả năng độ cấm biển, hắn có lẽ có thể đi đến giới hòn đảo.

“Cái này…… chỉ sợ ta cho ngươi biết, cũng là vô dụng.” Dị vực nam tử thở dài: “Thập Châu người, cùng chúng ta cái kia 1 vùng người có chút bất đồng, bởi vậy dù cho biết phương pháp, sinh trưởng với Thập Châu người, cũng không cách nào vượt qua cấm biển, chỉ có chúng ta cái kia 1 vùng người, khả năng vượt qua mà đến.”

Tiêu Vũ lông mày không khỏi giam lên, cứ như vậy, chẳng phải là nói, dị vực người có thể đi tới Thập Châu, tranh cướp Thập Châu bên trong đế vị, mà Thập Châu người, nhưng không cách nào đi tới dị vực?

“Nói như vậy, dị vực sau này còn biết được người?” Hắn nhíu mày hỏi.

“Đúng vậy.” Dị vực nam tử thở dài, “bây giờ, cấm biển lực lượng còn ở, cho nên chỉ có số ít thế lực lớn, có thể đem hậu nhân lục tục đưa tới, nhưng, xem là đế thời gian chính thức tiến lại lúc, dị vực, còn có thể có nhiều người hơn đi tới vùng đất này, tranh cướp đế vị!”

Tên nam tử này theo như lời tình huống, so với Tiêu Vũ tưởng tượng còn muốn phức tạp.

Ở tình huống như vậy, Thập Châu đế vị, cuối cùng tất nhiên sẽ có không ít bị dị vực người đoạt được.

Thành đế gian nan, đế vị có hạn, còn muốn cùng dị vực người tranh chấp, chẳng trách dĩ vãng mỗi lần loạn thế, khả năng tiếp tục sống sót cổ tộc, đều đã ít lại càng ít!

“Đa tạ bẩm báo, Phong nhi, chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, mặc dù còn có rất nhiều nghi hoặc muốn hỏi, nhưng cảm giác, rất nhiều chuyện hay là muốn hắn tự đi xác minh.

Dù sao, trước mắt nam tử này không có nghĩa vụ vì hắn giải đáp, dù cho hắn đồng ý trả lời, Tiêu Vũ cũng không cách nào toàn bộ tin tưởng, phải nghiệm chứng. Trước mặt hắn nói những câu nói kia, cũng không phải toàn bộ có thể tin.

Tô Mộ Phong mấy người mặc dù kinh ngạc Tiêu Vũ lại cứ đi như thế, nhưng cũng không có người làm trái, mấy người cùng, theo Long Tuyền Tông bên trong rời đi, lưu lại phía sau Ngọc Lăng Sương mấy cái thần sắc phức tạp người.

Trở lại Luân Hồi Điện, Tiêu Vũ ở trong điện ngây người một thời gian, tiếp tục hiểu ra Thập Châu thế cục hôm nay.

Qua đời năm trăm năm, Thập Châu biến hóa quá lớn, trong lòng hắn mặc dù có rất nhiều ý nghĩ, nhưng ở nắm giữ Thập Châu tình hình rối loạn trước khi, cũng không tốt triển khai.

Bây giờ Thập Châu, giống như cái kia dị vực nam tử theo như lời, không dứt có linh khí dâng trào núi lớn xuất hiện, đưa tới khắp nơi cường giả tranh cướp.

Cổ tộc, Đạo Thần Cung Thiên Vương, Yêu tộc, dị vực người…… Thập Châu cường giả hội tụ, vô luận khi nào nơi nào, bất cứ lúc nào đều có thể thấy Thiên Vương nhân vật ra tay quá nặng, tranh cướp có hạn tài nguyên.

“Loạn thế…… đây là loạn thế?”

Tiêu Vũ vừa là phái Luân Hồi Điện cùng Tinh Thần Các, hai thế lực lớn cùng dò hỏi Lăng Tiên, Tiêu Gia Thánh Tổ cùng Vũ Vô Cực đám người tăm tích.

“500 năm, Vũ Vô Cực thực lực hôm nay, chỉ sợ càng hơn này con cái vua chúa. Sở Ngâm Sa? Ngươi cũng rời đi 500 năm, khi nào tài năng trở về?”

Ở Luân Hồi Điện bên trong ở một thời gian sau, Tiêu Vũ theo Luân Hồi Điện nhân trung không dứt nghe đến từ các nơi tin tức, đối với Thập Châu bây giờ cục diện cũng coi như có một càng sâu hiểu rõ.

Sau mấy tháng, hắn lại rời đi Luân Hồi Điện, và mang tới nhỏ đen Tiểu Bạch.

“Cấm biển?”

Vừa mới nửa ngày, Tiêu Vũ theo Lạc Vân Châu tới Hàn Châu, ở đây châu biên giới, tự thân tới cấm biển.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 19: Lại Tới Loạn Vùng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cấm trong biển, nước biển bình tĩnh khủng bố, gần như không sóng gió, mặt nước giống như một khối gương sáng, tất cả không gợn sóng.

“Cấm biển lực lượng vẫn còn, xem ra cái kia dị vực người ta nói không giả, ham muốn độ cấm biển, bao nhiêu không khả năng!” Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, tự thân tới cấm biển, hắn chính là muốn nhìn một chút cấm biển hôm nay là có hay không có thể sang.

Nhưng kết quả, rất rõ ràng, bây giờ cấm biển, ở trong lộ ra cái kia cỗ khí tức khác thường, kể cả hắn đều không dám tùy tiện thử nghiệm vượt biển.

Trầm ngâm bên trong, Tiêu Vũ lại từ nơi đây rời đi, bay về phía một khác phương hướng.

“Qua đời năm trăm năm, cũng nên trở về Đạo Thần Cung nhìn một chút!”

Nhớ tới Đạo Thần Cung mấy vị kia cung chủ, Tiêu Vũ ánh mắt híp lại.

Lan Châu, loạn vùng.

“Ầm!”

Lúc này, loạn vùng bên trong, đang bùng nổ ra trận trận ba động khủng bố, mà ở loạn vùng ở ngoài, này đến từ thế lực khắp nơi con cháu, đều là trợn to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm loạn vùng ở chỗ sâu trong.

“Rầm!”

Trong ầm ầm nổ vang, loạn vùng trong vòng, một người thanh niên bay ra, tầng tầng ngã xuống đất, có vẻ vô cùng chật vật.

Mà ở người trẻ tuổi này rơi xuống đất địa phương, đã là ngang dọc tứ tung, ngã một đống người trẻ tuổi, mỗi người đều là khí tức suy yếu, mặt mũi méo mó, như là bị người hung hăng đánh một trận.

“Hỗn Nguyên cung đệ tử? Dám vào loạn vùng, hỏi qua tiểu gia ta sao?”

“Đạo Thần Cung chín đại linh cung đệ tử, ngoại trừ Chiến Thần Cung cùng Huyền Vũ Cung, những đệ tử khác có bao xa cút cho ta bao xa, nếu không, ta thấy một đánh một!”

Theo người trẻ tuổi kia rơi xuống đất, loạn vùng trong vòng, truyền ra hai cái thập phần thanh âm phách lối, trên hư không mênh mông cuồn cuộn.

“Xuýt!”

Đoàn người hít một hơi lãnh khí.

“Hai người này ai vậy? Lại phách lối như vậy, gan dạ nhằm vào Đạo Thần Cung!”

“Đây đã là bị bọn họ ném ra người thứ mấy? Bọn họ lại thật gan dạ đem Đạo Thần Cung những đệ tử kia tất cả ném ra? Đạo Thần Cung nhiều đệ tử như vậy, không có một cái nào là bọn hắn đối thủ?”

“Cái này thật giống như…… là Luân Hồi Điện cái kia hai cái tàn nhẫn chủ!”

“Cái gì,

Là hai người bọn họ!”

Loạn vùng ở ngoài, mỗi một thế lực người từng trận bàn tán sôi nổi, mặc dù là trong loạn thế này, thế lực khắp nơi đều đến không ít cường giả, có thể Đạo Thần Cung vẫn là không thể rung chuyển tồn tại, bây giờ lại có thể có người gan dạ nhằm vào Đạo Thần Cung đệ tử, cùng Đạo Thần Cung không qua được?

Mãi đến tận nghe đến Luân Hồi Điện ba chữ, mọi người lúc này mới chợt hiểu, chẳng trách gan dạ cùng Đạo Thần Cung đối nghịch, nhiều năm như vậy, Luân Hồi Điện giống như vẫn rất không thích hợp Đạo Thần Cung, trong cung đệ tử thấy bọn họ, tựa hồ đều sẽ bị dọn dẹp rất thảm.

“Huyết Lân Thiên Vương! Mặc Vũ Thiên Vương! Hai người này Luân Hồi Điện tàn nhẫn chủ, làm sao chạy đến loạn vùng đến rồi?”

“Ai biết được? Luân Hồi Điện cũng không biết nổi điên làm gì, nhiều năm như vậy, lại chuyên cùng Đạo Thần Cung không qua được, đây rốt cuộc là tại sao?”

“Việc này, ta biết đại khái, tựa hồ là vì mấy trăm năm trước, Đạo Thần Cung mấy vị cung chủ, đã từng lấn ép Luân Hồi Điện bên trong người kia…… có điều người kia, đã biến mất rồi mấy trăm năm!”

Luân Hồi Điện nhằm vào Đạo Thần Cung, việc này ở qua nhiều năm như vậy mọi người đều đã thấy có lạ hay không, nhưng Luân Hồi Điện nhằm vào Đạo Thần Cung nguyên nhân, thế gian lại là không có mấy người biết được.

Dù sao, cái kia nguyên nhân, cách hiện nay đã có hơn 500 năm, người biết đã không nhiều lắm.

“Hừ! Luân Hồi Điện, càng chạy đến loạn vùng đến làm càn? Nơi này là Lan Châu, không phải là các ngươi càn rỡ địa phương!”

Đột nhiên, hừ lạnh một tiếng, một người thanh niên trẻ, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

“Đó là…… Trấn Minh Cung thiên tài mới sáng chói?”

“Thật là hắn? Nghe nói hắn hai mươi tuổi Thành Vương, càng không đến trăm tuổi là được Thiên Vương, đột phá cách hiện nay, đã có hơn 300 năm, thực lực còn hơn này đứng đầu Thiên Vương, cũng không yếu nhiều lắm!”

“Loạn vùng rốt cuộc cách Thánh Thành rất gần, Đạo Thần Cung đệ tử cũng là các đại cổ địa nhiều nhất! Luân Hồi Điện cái kia hai cái tàn nhẫn chủ ở đây hung hăng, chỉ sợ không thể thực hiện được!”

Mọi người nhìn thấy tên nam tử này, vừa là bàn tán sôi nổi lên. Bây giờ Thập Châu Thiên Vương phần đông, ngày xưa Đạo Thần Cung đệ tử, chính là chiếm hơn nửa.

Phương này sáng chói có lẽ không sánh được này con cái vua chúa nhân vật, nhưng trên thế gian Thiên Vương bên trong, cũng coi như là hung danh hiển hách.

“Luân Hồi Điện Thiên Vương? Nhiều lần nhằm vào ta Đạo Thần Cung? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi rốt cuộc có bao nhiêu năng lực!”

Đạo Thần Cung Thiên Vương đệ tử mới sáng chói, cười lạnh bên trong, bước ra một bước, tiến nhập loạn vùng bên trong.

“Vừa đến một cái?”

“Không có vấn đề, Trấn Minh Cung đệ tử? Bảy đại linh cung người, đến bao nhiêu ta đánh bao nhiêu!”

Loạn vùng bên trong, truyền ra trận trận ba động khủng bố, khiến cho ở loạn vùng ở ngoài người, sắc mặt từng trận trắng bệch.

Thiên Vương cấp bậc đại chiến, bọn họ những người này cũng chỉ có thể quan sát từ đằng xa, căn bản không dám tới gần.

“Ầm!”

“Rầm!”

Một lát sau, tất cả động tĩnh biến mất, vừa là một bóng người theo loạn vùng bên trong bay ra, rơi vào lúc trước bị ném ra người trong đống, đồng dạng mặt mũi méo mó, vô cùng chật vật, nào còn có lúc trước nửa điểm oai phong?

“Xuýt! Mới Thiên Vương lại cũng bị ném ra, hai người này tàn nhẫn chủ thực lực, rốt cuộc là khủng bố đến mức nào!”

“Này…… Luân Hồi Điện Thiên Vương, đều như vậy gượng gì? Chẳng trách qua nhiều năm như vậy, dám cùng Đạo Thần Cung đối nghịch!”

Đoàn người một trận hết hồn, liền bực này thành Thiên Vương nhiều năm Đạo Thần Cung thiên tài, đều bị cái kia hai cái tàn nhẫn chủ nhẹ nhàng bâng quơ thu thập?

Như thế xem ra, này Đạo Thần Cung đệ tử, sợ là đúng như bọn họ theo như lời, đến bao nhiêu đánh bao nhiêu, căn bản không phải là đối thủ!

“Còn có bảy đại linh cung đệ tử gì?”

“Có nói thì mau mau lăn ra, tóm lại có chúng ta ở, này loạn vùng, các ngươi bảy đại linh cung đệ tử là đừng nghĩ tiến vào!"

Loạn vùng trong vòng, hai cái thanh âm phách lối, vừa là khiến cho tất cả mọi người trầm mặc xuống. Phóng tầm mắt thế gian, bây giờ gan dạ như vậy cùng Đạo Thần Cung kêu gào, chỉ sợ cũng chỉ có luân hồi điện.

"Hai người này, ta còn tưởng rằng cách điện là đã làm gì!"

Trên hư không, Tiêu Vũ đứng ở không trung, nhìn phía dưới phát sinh tất cả, lông mày nhảy lên.

Hắn vừa mới đến Thánh Thành xung quanh, trải qua loạn vùng, chính là cảm thấy nơi đây gợn sóng, cùng Huyết Lân Mặc Vũ khí tức, dừng lại nhìn qua, lại là thấy được tình cảnh như vậy.

"Cứ việc chơi, Tiêu ca ca, tiểu hắc cảm thấy cái kia cứ việc chơi a, chúng ta cũng đi!" Tiêu Vũ trên đầu vai, mặc mở ngăn quần hai cái sữa gái đẹp một trận hưng phấn.

Lần này Tiêu Vũ trở về, hai cái sữa gái đẹp nói cái gì cũng không chịu lại theo hắn ra đi, chết quấn quít lấy hắn, chỉ lo hắn lại một lần rời đi, Tiêu Vũ bất đắc dĩ, chỉ đành cũng mang tới hai người này sữa gái đẹp.

Ngược lại bây giờ cùng trước đây bất đồng, dù cho đem những người này mang theo bên người, cũng không cần lo lắng nữa sẽ cho bọn hắn đưa tới nguy hiểm, bởi vì bọn hắn hôm nay, đã có đủ thực lực!

"Cũng được, cái kia liền đi đi." Tiêu Vũ bất đắc dĩ, cùng Huyết Lân Mặc Vũ phân biệt lâu như vậy, hắn cũng tưởng đi gặp một lần.

Chỉ có điều, thời khắc này, khóe miệng của hắn lại là lộ ra một tà ác nụ cười, đối với nhỏ đen Tiểu Bạch nói: "Các ngươi trước tiên ở chỗ này chờ ta, ta hãy đi trước."

“Tiêu ca ca, ngươi muốn làm gì?” Nhỏ đen Tiểu Bạch mờ mịt nói.

“Hai người này quá kiêu ngạo, đến gõ một cái.” Tiêu Vũ lộ ra một tà ác nụ cười, nói: “Hơn nữa, ta cũng muốn nhìn một chút, bọn họ thực lực bây giờ, có bao lớn tiến bộ!”

Đang khi nói chuyện, hắn khuôn mặt biến ảo, khí tức cũng thuận theo thay đổi, sau đó theo trong hư không, từng bước từng bước đi xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 20: Nghịch Lông Chim Phong Thiên

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cải biến khuôn mặt và khí tức, Tiêu Vũ theo trong hư không đi xuống, tới mặt đất lúc, đã là hoàn toàn biến thành người khác.

Hắn điều chỉnh khí tức trên thân, làm cho chính mình khí tức trên thân trở nên thập phần cuồng bạo, lạnh lùng nói: “Hừ! Đạo Thần Cung đệ tử đến bao nhiêu đánh bao nhiêu? Các ngươi có phải hay không quá kiêu ngạo!”

Cảm nhận được Tiêu Vũ khí tức trên thân, cùng với lời của hắn, loạn vực ngoại đám người, vừa là hưng phấn lên.

“Vừa đến một cái? Này người tốt gượng a, cũng có được Thiên Vương khí tức, có thể đây là người nào? Chưa thấy qua!”

“Đạo Thần Cung có như vậy một vị Thiên Vương gì?”

Đối với Đạo Thần Cung bên trong cường giả, thế nhân cơ hồ đều nhận thức, dù sao có thể vào Đạo Thần Cung, có thể thành Thiên Vương, tất nhiên phải nhận được nhiều mặt chú ý.

Có thể xuất hiện trước mắt người này, lại là khiến cho mọi người đều một trận mờ mịt, căn bản không người nhận thức.

“Không có vấn đề, hắn tựa hồ cũng là hướng về phía cái kia hai cái tàn nhẫn chủ đến, lần này vừa có trò hay để nhìn!”

“Thế nhưng…… cái kia hai cái tàn nhẫn chủ thực lực cũng không bình thường a, người này sẽ là đối thủ gì?”

Mọi người vừa là hưng phấn, vừa là trông chờ, này nhóm cường giả chiến đấu, bọn họ có thể quan sát, tự nhiên không thể tốt hơn.

“Hả? Thật đúng là lại tới một!”

“Đã gan dạ hướng về phía chúng ta mà đến, nói như vậy ngươi cũng là cái kia bảy đại linh cung đệ tử? Ngươi là vậy một cung?”

Loạn vùng bên trong, nhìn không tới Huyết Lân cùng Mặc Vũ thân ảnh của hai người, chỉ có thể nghe đến thanh âm của bọn hắn truyền ra.

“Ngươi không cần phải xen vào ta là vậy một cung, khả năng thu thập các ngươi là đến nơi!” Tiêu Vũ cười lạnh, sau đó cất bước, đi vào loạn vùng bên trong.

“Chơi vui chơi vui! Quá thú vị, ta trước khi làm sao không ngờ rằng như vậy chơi đây?”

“Ai da, đều là tiểu hắc ngươi quá ngu ngốc, sớm biết rằng chúng ta thì đi trước!”

Trong hư không, hai cái sữa gái đẹp hưng phấn thấy Tiêu Vũ, vừa là một trận phiền muộn, như vậy chuyện đùa, lại bị Tiêu Vũ giành trước.

Bước bước chân, Tiêu Vũ mấy bước trong lúc đó, thì đi vào loạn vùng, từ xa nhìn lại, rốt cục thấy được hóa thành hình người Huyết Lân cùng Mặc Vũ.

Lúc trước phân biệt thời khắc, hai người này, chỉ là hai cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, mà bây giờ, diện mạo của bọn hắn có vài phần biến hóa, dáng dấp cũng đã biến thành hơn hai mươi tuổi.

Gặp lại hai người, Tiêu Vũ trong lòng cũng là than thở, chỉ là trên mặt, lại là không có gì thay đổi.

“Liền là của ngươi?”

Mặc Vũ toàn thân áo đen, con ngươi đen kịt, nhìn qua thập phần lãnh khốc, giờ phút này liếc mắt quét Tiêu Vũ một chút, lại là có vẻ dửng dưng như không, cũng không có quá để ở trong lòng.

“Lần này là ngươi tới hay là ta đến?” Một bên, Huyết Lân một con tóc tím, cùng Mặc Vũ cái kia lãnh khốc cảm giác vừa vặn ngược lại, theo về khí chất xem ra, hắn giống như một bá đạo đế vương, tự có một luồng nói không nên lời uy thế.

“Hai vị này lại còn thương lượng do ai ra tay?” Tiêu Vũ vừa tức giận vừa buồn cười.

Có điều cái này cũng là hắn lựa chọn dùng phương thức này gặp nhau nguyên nhân, ngoại trừ muốn đùa giỡn một chút hai người, đồng thời cũng tưởng gõ một cái, làm cho bọn họ không muốn quá kiêu ngạo, để tránh ngày sau đối mặt cường địch lúc, bị nhiều thiệt thòi.

“Vừa rồi ta từng ra tay, lần này ngươi tới đi.” Huyết Lân vừa nói, một bên ngáp một cái, đi tới một bên.

Điệu bộ này, hai người này thực sự hoàn toàn không đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

“Được thôi.” Mặc Vũ cũng không tính đến, đi lên phía trước, cười hắc hắc nói: “Tiểu tử,

Đợi đem ngươi ném đi thời điểm, ngươi nghĩ nằm, còn là nằm úp sấp, chọn một.”

Tiêu Vũ thiếu chút nữa bị có chút tức giận, hai người này bây giờ thật là cuồng lên trời!

Xem ra mấy năm nay hắn vắng mặt, hai người này thật đúng là không ai khả năng kìm chế được, phỏng chừng dùng bọn họ thực lực bây giờ, Huyết Vũ vương này dạy dỗ trường bối của bọn hắn, phỏng chừng đều không phải là đối thủ, dù sao bọn họ đều là đứng đầu sinh linh hậu duệ.

“Đừng nói nhảm, nói không chừng lần này là ngươi ngã xuống!” Tiêu Vũ lạnh nhạt nói.

“Mỗi người, ngay từ đầu đều phách lối như vậy, cuối cùng cũng tất cả nằm? Cho nên ta liền nói các ngươi này Đạo Thần Cung đệ tử cay gà, nói như rồng leo, làm như mèo mửa, tiểu gia ta coi thường nhất!”

Mặc Vũ cũng không tức giận, lắc lắc đầu, thân thể ở phía xa, quay Tiêu Vũ chính là một chưởng vỗ đến.

Hắn một chưởng này, mang theo một luồng quỷ dị cuồng phong, ngưng đọng phong thành mũi nhọn, hướng về Tiêu Vũ chém tới.

Tiêu Vũ lông mi nhảy một cái, này Mặc Vũ lời nói nhìn như hờ hững, ra tay lúc lại là không có xem thường, chiêu thức ấy nhìn như xuất chưởng, thực ra là thông qua đập cánh, đánh ra Kim Ô bộ tộc một loại nào đó cũ thuật.

“Ầm!”

Tiêu Vũ đến là ra tay rồi, một chỉ điểm ra, oanh một tiếng, đao gió đi tứ tán, cái kia lộ ra khí tức cuồng bạo, đem quanh thân mấy toà núi lớn trực tiếp đánh thành bột phấn, bụi mù cuồn cuộn.

"Ngươi đem người ném đi." Mặc Vũ nhàn nhạt vỗ tay, thập phần tự tin đi trở về.

Nhưng mà, bên cạnh Huyết Lân lại không động đậy, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ vị trí, đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Mặc Vũ cũng là cảm thấy không đúng, hướng về Tiêu Vũ nhìn tới, nhất thời kinh ngạc. Theo dự liệu cũng đã chật vật ngã xuống đất Tiêu Vũ, càng còn là đứng nghiêm ở nơi đó, liền góc áo đều không có bể!

"Hảo tiểu tử, có chút bản lĩnh!" Mặc Vũ nói xong, ánh mắt lại là ngưng trọng lên, hiển nhiên cũng ý thức được, người trước mắt khó đối phó.

"Không sai, ngươi một chiêu này, ít nhất tầm thường Thiên Vương đã tiếp không xuống, có điều, còn là yếu một chút." Tiêu Vũ lời bình, đối với Mặc Vũ thực lực, có cái bước đầu nhận thức.

Dù sao Mặc Vũ là Kim Ô loài sau khi, cả ngày vương hậu, mặc dù tiên thiên như trước có thiếu, nhưng huyết mạch trong cơ thể, nhất định để hắn cả ngày vương hậu, sẽ không thua bất luận người nào.

Thậm chí, nếu không có tiên thiên có thiếu, dùng hắn chủng tộc thiên phú, cùng tu vi dưới, không có người nào là đối thủ của hắn. Đáng tiếc hắn sinh tại giới này, huyết mạch trong cơ thể lực lượng, ngay từ đầu thì xuất hiện vấn đề.

"Hắc! Cái kia ngươi xem một chút một chiêu này như thế nào?" Tiêu Vũ khinh miệt thái độ, cũng chọc giận Mặc Vũ. Hắn sầm mặt lại, quát khẽ trong lúc đó, trước người đột nhiên xoạt xoạt xoạt xuất hiện vô số Hắc Vũ.

Hắc Vũ như gió, vây quanh hắn mà động, mỗi một cái

Hắc Vũ trên, đều có quỷ dị đạo văn, lộ ra khí tức, ép tới người không thể thở hổn hển.

“Hả? Đã có thể sử dụng này một chiêu?” Tiêu Vũ con mắt lóe sáng lên, đây là Kim Ô cũ thuật một trong, cũng là hắn lúc trước đã dạy cho qua Mặc Vũ.

Nhưng mà, ban đầu Mặc Vũ dù cho học được, cũng không cách nào thi triển, bởi vì thực lực không đủ, nhưng bây giờ đã thành Thiên Vương, rốt cục có thể triển khai phép thuật này.

“Nghịch lông chim phong thiên!”

Mặc Vũ trong miệng gia rống, nhất thời, hắn trước người vô số Hắc Vũ, thần tốc bay động, ở trong hư không xuyên tới xuyên lui, hợp thành một đại trận, đem Tiêu Vũ vây nhốt trong đó.

Trong trận, Tiêu Vũ lập tức lâm vào hắc ám, quanh thân vô số Hắc Vũ, đưa hắn hoàn toàn phong bế, giống như tạo thành một độc lập không gian, liền ánh mặt trời đều không thể lộ ra, một mảnh đen kịt.

“Nghịch lông chim phong thiên? Đoạn đạo chém nguyên?” Tiêu Vũ âm thầm gật đầu.

Thuật này cùng hắn và coi trời bằng vung có chút tin tưởng, này Hắc Vũ quấn quanh, có thể đem bất luận người nào cùng thiên đạo lực lượng gian liên hệ trực tiếp chặt đứt, khiến người không thể mượn dùng nửa điểm đại đạo lực lượng, thập phần bá đạo.

Chỉ tiếc, Tiêu Vũ tu luyện đạo, cùng người khác bất đồng, người khác muốn mượn Thiên đạo lực lượng, mà Tiêu Vũ chính mình, chính là đạo!

“Phá!”

Hắn bước lên phía trước, trong miệng quát khẽ, đồng thời đấm ra một quyền.

“Ầm!”

Đầy trời Hắc Vũ, nhất thời đi tứ tán, Mặc Vũ trong mắt, cũng lần đầu tiên, lộ ra sâu sắc chấn động.

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương trước thứ 19 chương lại bị khóa, trước mắt còn ở xét duyệt. Trang web xét duyệt buổi tối tương đối chậm, đêm nay có thể là không cởi được, mọi người đợi cho ngày mai lại xem đi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 21: Đạo Thần Cung Động Tác

Nghịch lông chim phong thiên, này có thể nói là Mặc Vũ bây giờ cường đại nhất thủ đoạn một trong, bất cứ đối với Tiêu Vũ không có hiệu quả, bị dễ dàng phá tan rồi!

Tự thành Thiên Vương tới nay, Mặc Vũ chưa từng thấy để hắn cảm giác kiêng kỵ như vậy nhân vật, mắt vẻ mặt cũng biến thành nghiêm nghị không ngớt. Phẩm thư võng (w W W .)

"Đạo Thần Cung, lại còn có người như ngươi?" Một bên Huyết Lân, cũng là nghiêm nghị nghiêm mặt sắc, đi tới nói: "Lông đen, ngươi trước tiên lui qua một bên, để cho ta tới thử xem!"

"Hả? Đến bây giờ đều không dự định liên thủ?" Tiêu Vũ nhìn ra, hai người kia quả nhiên là có chính mình kiêu ngạo, dù cho nhìn ra sự cường đại của hắn, cũng không nghĩ tới liên thủ đối phó.

"Hừ, không cần!" Huyết Lân gầm lên, thân thể đồng thời hiện ra một tầng huyết quang, coi như từng khối từng khối vảy giống nhau, khi hắn thân thể đan vào thành văn.

Thuyền xa Quỷ sau hận bờ ruộng cô sau Quỷ kết

"Ầm!"

Hắn rống giận đối với Tiêu Vũ một quyền đánh tới, mang theo vô tận uy thế, cuồng bạo khí tức dâng tới bát phương.

"Xem ra cái tên này cũng tiến bộ không ít!" Tiêu Vũ con mắt vừa là sáng ngời.

Long tộc không chỉ thân thể cường hãn, hơn nữa sức chiến đấu kinh người, này Huyết Lân trong cơ thể lưu có máu rồng, bây giờ đã dần dần bị hắn khai quật ra, thân thể lực lượng trước đây cường hãn vô số lần.

Đáng tiếc, liều thân thể? Bây giờ Tiêu Vũ, trừ phi cảnh giới tuyệt đối nghiền ép, bằng không hắn không thể sợ hãi ai.

“Ầm!”

Đồng dạng, Tiêu Vũ cũng là một quyền đánh ra, chính diện cùng Huyết Lân va chạm.

“Làm sao có khả năng?” Huyết Lân sắc mặt, nhất thời cuồng biến, về phía sau bay ngược ra ngoài.

Nói riêng về thân thể, hắn còn chưa từng sợ ai, hơn nữa vừa rồi cú đấm kia, cũng sáp nhập vào Long tộc bí thuật, nhưng lại ở chính diện liều không địch lại, bị đánh bay?

Mặc Vũ cùng Huyết Lân liếc mắt nhìn nhau, mắt đều lộ ra sâu sắc kiêng kỵ, Đạo Thần Cung bên trong, lại còn có một nhân vật như vậy?

Phải biết rằng, dùng bọn họ thực lực hôm nay, e sợ xem như đối với ngày xưa mấy vị cung chủ, đều có sức đánh một trận, có thể bây giờ đối mặt Tiêu Vũ, lại là làm cho bọn họ có một loại cảm giác vô lực.

Ở hai người giật mình, nghĩ muốn hay không liên thủ thời gian, hư không, đột nhiên lại có hai người đi tới.

Tôn Bất Viễn khoa tình sau xem kỹ bờ ruộng tháng ngón tay sau ta

“Hai người các ngươi đứa con nít nhỏ, xem ra cũng có chút bản lĩnh, tới tới tới, bản tọa cùng các ngươi đại chiến ba trăm hiệp!”

“Cái kia một con sợ hãi tiểu oa nhi, đến, bản tọa cùng ngươi giao thủ!”

Tôn Cừu Cừu không khốc địch thuật chỗ cô vâng xa

Hai người này một bộ già nua dáng dấp, thân thể khí tức kinh người, chắp hai tay sau lưng, chậm rãi bước mà đến, giống như hai cái thế ngoại cao nhân.

Tôn Cừu Cừu không khốc địch thuật chỗ cô vâng xa “hai người các ngươi đứa con nít nhỏ, xem ra cũng có chút bản lĩnh, tới tới tới, bản tọa cùng các ngươi đại chiến ba trăm hiệp!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ thấy vậy, lại là ngạc nhiên, trợn to mắt.

Chốc lát, Huyết Lân tức giận nói: “Hai người các ngươi sữa gái đẹp, làm sao chạy đến nơi này?”

Mặc Vũ cũng là tức xạm mặt lại, hừ lạnh nói: “Hai người các ngươi bây giờ thực sự kiên cường a, cũng dám chạy đến tìm chúng ta động thủ?”

“Ai u!”

Hai cái cao nhân bộ dáng lão nhân, nhất thời kinh hô một tiếng, âm thanh lại không muốn già nua, trở nên non nớt, vội la lên: “Hai người này làm sao đã nhìn ra? Tiểu Bạch, khẳng định là ngươi không có biến ảo tốt!”

“Nói bậy, rõ ràng là tiểu hắc ngươi huyễn hóa chi thuật không đến nơi đến chốn, bị bọn họ đã nhìn ra!”

Hai người cãi vã,

Thân hình tất là thần tốc thay đổi trở về, hóa thành hai cái manh gái đẹp.

“Như vậy chuyện đùa, lại bị đã nhìn ra! Đều do Tiểu Bạch!”

“Mới không phải, là tiểu hắc sai!”

Sau kẻ thù kẻ thù không mới tôn xem kỹ bờ ruộng lạnh vâng tôn xuyên qua

Hai cái sữa gái đẹp một bên cãi vã, một bên bay về phía Tiêu Vũ, một tả một hữu rơi vào Tiêu Vũ bả vai, vội la lên: “Tiêu ca ca, làm sao bây giờ, Tiểu Hồng cùng lông đen nhận ra chúng ta!”

“Ô ô, không giảm bạch sự tình, đều là tiểu hắc sai!”

Tiêu Vũ cũng là vẻ mặt im lặng vẻ mặt, hai cái sữa gái đẹp muốn tham dự vào, lại là chỉ hiểu biến ảo phương pháp, không hiểu thay đổi khí tức, tự nhiên là bị Huyết Lân cùng Mặc Vũ liếc mắt xem thấu cả rồi.

“Tiêu ca ca?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, lúc này lại là đồng thời chấn động, có thể bị hai người này sữa gái đẹp như thế gọi, lại như thế thân mật, còn có thể là ai?

Huyết Lân nhất thời hai mắt đỏ trừng mắt về phía Tiêu Vũ, cắn răng nói: “Là ngươi tên khốn kiếp này!”

Sau xa không tình thuyền xem kỹ bờ ruộng dương khoa bờ ruộng

“Đồ khốn kiếp!” Mặc Vũ cũng là không thể bình tĩnh, mắng: “Ngươi biến mất năm trăm năm, tin tức hoàn toàn không có, sắp tới, đối với chúng ta như vậy!”

Mặc dù đang chửi mắng, nhưng hai người con mắt, lại là đỏ.

Thuyền kẻ thù không tình địch học từ tháng tình sau cho nên

Tôn khoa không mới địch xem kỹ bờ ruộng dương tôn từ thi

Nhiều năm như vậy, bọn họ nhằm vào Đạo Thần Cung đệ tử, tại sao là cái gì? Cũng bởi vì Tiêu Vũ cùng Đạo Thần Cung này thù cũ!

Nhưng mà, Tiêu Vũ biến mất năm trăm năm, thế gian đều nói hắn đã chết đi, bây giờ xuất hiện lại ở tại bọn hắn trước mắt, lại chỉ dùng phương thức như vậy!

Tôn không không Quỷ thuyền bóng bờ ruộng cô cho nên bóng tháng

“Ai da!” Bị hai người nhìn thấu, Tiêu Vũ cũng chỉ có thể khôi phục vốn diện mạo và khí tức.

Thấy hai cái đã trưởng thành thanh niên người, hắn lộ ra mỉm cười, nói: “Mấy trăm năm không thấy, ta còn tưởng rằng các ngươi bao nhiêu có chút tiến bộ, không ngờ rằng không chỉ thực lực không có gì tiến bộ, liền cái kia thân thể tính khí cũng chút nào không thay đổi.”

Sau khoa khoa độc sau xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ xa khốc hiện ra

Một câu nói, không chỉ không có cái gì lừa tình ý tứ, ngược lại gặp mặt ở tốn Huyết Lân Mặc Vũ, nhưng như vậy lời nói, lại tựa hồ như để Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai người đã bị chạm đến lớn hơn nữa.

Sẽ nói chuyện như vậy, đang nói rõ Tiêu Vũ cùng giữa hai người bọn họ quan hệ, là gần nhất!

“Huây!”

Đỏ mắt lên Huyết Lân gầm lên một tiếng, quay Tiêu Vũ, vừa là một quyền đánh tới.

Kết xa khoa khoa Quỷ sau bóng bờ ruộng tháng vâng ầm ĩ chút nào

Kết xa khoa khoa Quỷ sau bóng bờ ruộng tháng vâng ầm ĩ chút nào “biến mất năm trăm năm, ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ không đã trở lại, ngươi tên khốn này!” Nắm đấm rơi vào Tiêu Vũ trước ngực, Huyết Lân khẩu phát sinh gầm nhẹ.

Lần này, Tiêu Vũ lại là không tránh không né, tùy ý cú đấm kia đánh vào chính mình thân thể, đương nhiên, Huyết Lân cũng là không có chính thức sử dụng nắm đấm.

“Biến mất năm trăm năm, ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ không đã trở lại, ngươi tên khốn này!” Nắm đấm rơi vào Tiêu Vũ trước ngực, Huyết Lân khẩu phát sinh gầm nhẹ.

“Chúng ta bây giờ đã có đủ thực lực, lần này trở về, nếu như ngươi còn dám giống như trước giống nhau ném chúng ta, không cho chúng ta cùng ngươi cùng đối địch, chúng ta nhất định sẽ ác liệt đánh ngươi!”

Mặc Vũ cũng là đi rồi đến, mặc dù không giống Huyết Lân kích động như vậy, lại đồng dạng không cách nào bình tĩnh.

Hai người bọn họ cùng Tiêu Vũ gian cảm tình, có chút tương tự, cả hai đều là cao nhất sinh linh sau khi, nhận qua Tiêu Vũ chiếu cố, chỉ là biểu đạt phương thức có điều bất đồng thôi.

Tiêu Vũ lẳng lặng mỉm cười. Năm trăm năm, bất kể là Luân Hồi Điện, còn là trước mắt hai người kia, đều lớn lên, hắn không cần tiếp tục giống như kiểu trước đây, một người mang tất cả, đối mặt hết thảy!

Loạn vùng ở ngoài, U &# 8 mọi người không cách nào nhìn thấy ở chỗ hình ảnh, chỉ có thể cảm nhận được chiến đấu gợn sóng liên tiếp truyền ra, nhưng rất nhanh vừa an tĩnh đi xuống.

Nhưng lúc này đây, lại là không thấy có người bay ra, mọi người đều là mờ mịt.

Mấy người gặp nhau, ở loạn vùng hàn huyên hồi lâu, Tiêu Vũ cuối cùng không nhịn được hỏi dò, nói: “Nói thêm, các ngươi làm sao chạy đến này loạn vùng đến rồi? Có phải chỉ vì tìm Đạo Thần Cung những đệ tử kia phiền phức?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ từ từ yên tĩnh trở lại, nói tới việc này, hai người cũng trở nên nghiêm túc.

Thuyền xa khoa tình sau bóng chiến tháng quá lạnh xuyên qua

Thuyền xa khoa tình sau bóng chiến tháng quá lạnh xuyên qua Mặc Vũ cùng Huyết Lân liếc mắt nhìn nhau, mắt đều lộ ra sâu sắc kiêng kỵ, Đạo Thần Cung bên trong, lại còn có một nhân vật như vậy?

Huyết Lân nói: “Gần nhất, Đạo Thần Cung giống như có hành động, đang chuẩn bị một ít chuyện, chúng ta đi tới loạn vùng, là vì loạn vùng là khoảng cách Đạo Thần Cung gần nhất cổ địa, nghĩ đến nơi đây tìm hiểu.”

“Hả? Đạo Thần Cung có động tĩnh?” Tiêu Vũ kinh ngạc, có điều ngẫm lại, loạn thế tiến lại, đại địa chi linh thức tỉnh, liền dị vực mọi người xuất hiện, Đạo Thần Cung có hành động, cũng không khó giải thích.

“A!” Mặc Vũ gật đầu nói: “Gần nhất, chúng ta phát hiện Đạo Thần Cung đệ tử thường xuyên rời cung, tất cả đều đi sâu vào các đại cổ địa, như là phát điên tìm kiếm Thiên Căn. Mặc dù tìm Thiên Căn vẫn là phi thường chuyện trọng yếu, nhưng ngày gần đây, Đạo Thần Cung lại thật giống như đối với Thiên Căn càng thêm khát vọng.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 22: Về Chiến Thần Cung

Đọc trên điện thoại

Đạo Thần Cung đang tìm kiếm Thiên Căn? Thiên Căn việc, ở 500 năm trước cũng đã công khai, bây giờ này thành vương giả nhân vật, có không ít người chính là dung hợp Thiên Căn, trong đó Đạo Thần Cung đệ tử càng là như vậy.

Chỉ có có thể được Thiên Căn, tài năng ở trong loạn thế tranh đế.

Nhưng mà, vì sao năm trăm năm quá khứ, Đạo Thần Cung bây giờ mới lại đột nhiên điên tìm nổi lên Thiên Căn?

Tôn kẻ thù Quỷ tôn học từ ầm ĩ tôn

"Vậy các ngươi tại đây loạn vùng bên trong, còn dò thăm cái gì?" Tiêu Vũ hỏi tiếp.

"Chúng ta mặc dù một mực tìm hiểu, nhưng bây giờ cũng không có biết rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra." Huyết Lân cùng Mặc Vũ lắc đầu, bọn họ chỉ biết là Đạo Thần Cung gần đây động tác thường xuyên, còn Đạo Thần Cung rốt cuộc muốn làm gì, lại là không hiểu rõ lắm.

"Thiên Căn? Thành đế?" Tiêu Vũ trầm ngâm, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không thông Đạo Thần Cung dụng ý.

Hắn không có suy nghĩ nhiều, nói: "Muốn biết những chuyện này, cũng không phải rất khó, đi thôi, chúng ta đi Đạo

Thần Cung nhìn một cái.”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đối diện, cuối cùng cũng không có phản đối.

Bởi vì Tiêu Vũ cùng Đạo Thần Cung này thù cũ, hai người bọn họ đều đi vào Đạo Thần Cung, không phải Đạo Thần Cung đệ tử. Nhưng bây giờ Tiêu Vũ trở về, coi như đi đến Đạo Thần Cung, hai người cũng không có gì lo sợ.

Dùng tính tình của bọn hắn, còn có thể sợ hãi ai?

“Bốp!”

Sau khoa xa không tình địch bóng từ dương chốn cũ từ

Năm người bay lên trời, hướng về Đạo Thần Cung mà đi.

“A? Luân Hồi Điện cái kia hai cái tàn nhẫn chủ đi rồi?”

“Xem bọn hắn đi cái hướng kia, tựa hồ là Đạo Thần Cung, không thể nào? Bọn họ có phải dự định trực tiếp đánh tới Đạo Thần Cung đi?”

Mọi người cũng không biết Tiêu Vũ trở về, nhìn thấy Huyết Lân Mặc Vũ hai người kia đi Đạo Thần Cung, còn tưởng rằng hắn tìm phiền toái muốn trực tiếp tìm tới Đạo Thần Cung đi.

Trong nháy mắt, mọi người nghị luận sôi nổi, phải biết rằng mặc dù là Luân Hồi Điện từ trước đến nay Đạo Thần Cung đệ tử không qua được, có thể cũng chưa từng thấy gan dạ trực tiếp chạy đến Đạo Thần Cung đi a!

Chưa từng để ý tới mọi người, Tiêu Vũ mang theo hai cái sữa gái đẹp cùng Huyết Lân Mặc Vũ, rất nhanh sẽ bay đến Đạo Thần Cung trước.

“Năm trăm năm a!”

Tới chỗ nầy, Tiêu Vũ lòng có than thở, thấy trước cửa cung 9 cái chuông vàng, tâm trạng cũng là có cảm xúc.

Kết xa kẻ thù khoa khốc thuyền hận chiến tháng sớm phong xa

“Đi thôi!” Hắn bay vào Đạo Thần Cung bên trong, sau lưng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, mặc dù không phải là Đạo Thần Cung đệ tử, nhưng ra vào là không bị ngăn trở.

Kết xa kẻ thù khoa khốc thuyền hận chiến tháng sớm phong xa nhưng, vì sao năm trăm năm quá khứ, Đạo Thần Cung bây giờ mới lại đột nhiên điên tìm nổi lên Thiên Căn?

Đạo Thần Cung cửa cung mở rộng ra, bất luận người nào cũng có thể ra vào, chỉ có điều, muốn thành trong cung đệ tử, nhất định phải trước tiên thông qua trước cửa cung thử thách mà thôi.

“Vèo!”

Năm người tốc độ đều là cực nhanh, theo trong hư không bay qua, chỉ để lại tàn ảnh.

“Ồ? Ta nhìn lầm gì? Vừa mới cái kia người, giống như rất quen mặt!”

“Ha ha, cái này có gì kỳ quái, mỗi ngày ra vào Đạo Thần Cung nhiều người, có mấy người, cái quen mặt con người thật kỳ quái?”

Địch khoa không xa Quỷ sau hận bờ ruộng tháng cánh buồm tình bí

Trong cung đệ tử nhìn thấy cái kia vài đạo vội vàng mà qua bóng người, đều không phải là rất để ý, chỉ có người cá biệt nhíu mày, cảm giác bóng người có chút quen thuộc, có điều tốc độ quá nhanh, không có mấy người thấy rõ.

Mang theo Huyết Lân bốn người,

Tiêu Vũ sau một lát, rơi vào Chiến Thần Cung bên trong.

Ngày xưa Chiến Thần Cung, chính là loạn thảo theo sinh, hoàn toàn hoang lương, bây giờ vừa là năm trăm năm quá khứ, nơi đây loạn thảo lớn lên cao hơn, khắp nơi lá rụng.

“Mong muốn ta lúc trở về, Chiến Thần Cung có ngươi, có Chiến Thần!”

Ngày xưa Cố Trường Phong lúc rời đi nói, phảng phất lại đang Tiêu Vũ vang lên bên tai. Chiến Thần Cung sa sút xem thêm, lại xuất hiện này cung huy hoàng, là Cố Trường Phong lúc rời đi lớn nhất tâm nguyện.

“500 năm, Chiến Thần Cung như trước như thế, cũng nói ngươi vẫn chưa trở về.” Tiêu Vũ trong lòng than khẽ.

Cố Trường Phong vừa đi năm trăm năm không về, cũng không ai biết, hắn hay không đã chôn thây cổ địa, hắn ngày xưa lúc rời đi lưu lại, đối với Tiêu Vũ tới nói càng thêm nặng nề.

“Vô luận ngươi là có hay không trở về, ta đều đáp ứng ngươi, sẽ làm Chiến Thần Cung huy hoàng, một lần nữa tiến lại!”

Thuyền xa kẻ thù kẻ thù độc sau hận chỗ lạnh cánh buồm khắc khắc

Đi lên trước, Tiêu Vũ thấy một chỗ loạn thảo, vung tay một cái.

Trên người hắn, nhất thời lộ ra một loại dị dạng gợn sóng, ở Chiến Thần Cung bên trong như là gợn sóng giống nhau dạng hướng về tứ phương. Nhất thời, Chiến Thần Cung bên trong loạn thảo giống như rút lui sinh trưởng, trong chớp mắt toàn bộ chui vào lòng đất.

“Ồ? Tiêu ca ca, nơi đó thật giống như có cá nhân!”

Loạn thảo biến mất, tiểu hắc Tiểu Bạch nhất thời kinh ngạc chỉ về phía trước.

Tiêu Vũ nhìn về phía trước, nao nao, vẻ mặt nhất thời vừa là phức tạp.

Chỉ thấy ở loạn thảo biến mất, vốn bụi cỏ ở chỗ sâu trong, lẳng lặng ngồi xếp bằng một bóng người, ở nơi đó không nhúc nhích.

“Tiểu hắc, ngươi nhìn lầm rồi, cái này không phải người, đây là tảng đá!” Tiểu Bạch bay tiến lên, sau đó đối với tiểu hắc quở trách.

Tiêu Vũ lại là trầm mặc đi tới, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, rõ ràng là ngày xưa đi theo phía sau hắn người đá Tiểu Cửu.

“Năm đó ta đem ngươi ở lại ở đây, một mình tiến vào tầng thứ chín, sau khi rời đi, năm trăm năm không về, không nghĩ tới ngươi vẫn còn ở nơi này chờ ta!” Tiêu Vũ vẻ mặt có chút ít nhiều phức tạp.

Mặc dù đây chỉ là một người đá, nhưng chỉ bởi vì hắn lúc trước một câu nói, để nó ở lại chỗ này, nó liền ở lần ngồi xuống này, chính là dài đến hơn 500 năm!

Lúc này, người đá Tiểu Cửu vẫn là lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, trên người tất cả không dao động, cũng không có bất kỳ khí tức gì, giống như một khối chân chính tảng đá.

“Là ta đi được quá lâu, rời xa khí tức của ta sau, làm ngươi ngủ say sao?” Tiêu Vũ đi lên trước, vươn ngón tay, hướng về người đá trên người truyền vào một tia Thần lực.

Đây là thuộc về thần lực của hắn, tự nhiên chính là khí tức của hắn, nếu như người đá trước khi hoạt động tất cả đều là vì lây dính khí tức của hắn, cái kia làm như vậy, lẽ ra có thể để người đá tỉnh lại.

“Rắc!”

Như là Tiêu Vũ dự liệu bình thường, Thần lực vào cơ thể, người đá nhất thời nhúc nhích một chút. Sau đó, nó ngẩng đầu lên, như là “Nhìn” Tiêu Vũ một chút.

Như nhau lúc trước, người đá không cách nào mở miệng, chỉ là yên lặng đứng lên, đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, phảng phất vô luận trôi qua bao lâu, nó đều sẽ vĩnh viễn bảo vệ ở Tiêu Vũ bên cạnh.

“Người đá? Ngươi tuy không tình cảm, cũng không thể mở miệng, lại hay là đối với ta trung thành nhất người thủ hộ.” Tiêu Vũ nỗi lòng phức tạp, trong lòng hắn nhớ tới Mạc Thương.

Một vị không có cảm tình người đá vẫn còn từ như thế, nhưng hắn vị kia đệ tử, lại là phản bội hắn!

“Chúng ta kế tiếp muốn làm cái gì?” Huyết Lân thấy Tiêu Vũ, hắn biết Tiêu Vũ đã trở lại Đạo Thần Cung, vậy chắc chắn sẽ không không hề làm gì.

Tiêu Vũ không nói, chỉ là ngẩng đầu, nhìn phía hư không.

Địch khoa kẻ thù không chỉ sau xem kỹ chiến dương khoa cork

Hắn ngưỡng vọng địa phương, chính là ngày xưa tầng thứ chín vị trí.

“Đại Đế biến mất, Lam Đế nói vậy cũng rời đi, năm trăm năm quá khứ cùng, Thiên Ngữ bây giờ, sẽ ở nơi nào?”

Lại về Đạo Thần Cung, Lam Thiên Ngữ cuối cùng trước mắt hắn hai mắt nhắm chặt, mang chút cười yếu ớt dáng dấp, vừa nổi lên trong lòng. Tiêu Vũ điên cuồng thăm xuất thần niệm, muốn tìm được Tuyết Nhi cùng Cổ Thiên Xuyên khí tức, lại là thất vọng rồi.

Hai người kia, cũng không tại Đạo Thần Cung, bọn họ là rời đi gì? Nếu là như vậy, Lam Thiên Ngữ bây giờ ở đâu?

Nỗi lòng trở nên hết sức phức tạp, Tiêu Vũ cứ như vậy lẳng lặng ngước nhìn tầng thứ chín, đứng ngây ra tại chỗ, giống như cũng hóa thành một tảng đá.

“Bốp!”

Không lâu sau đó, một bóng người từ phía chân trời bay tới, hạ xuống Chiến Thần Cung bên trong, hóa thành một gã thướt tha nữ tử.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 23: Hắn Đã Trở Lại!

Đọc trên điện thoại

Rơi xuống đất nữ tử, đều không phải là người khác, chính là đạt được Tiêu Vũ thông báo sau khi chạy tới Hàn Ngưng Yên.

"Đến rồi?" Tiêu Vũ gật đầu, đi lên phía trước.

"Là nhỏ Yên Yên đến rồi!" Nhỏ đen Tiểu Bạch cũng là ánh mắt sáng lên, nãi thanh nãi khí nói.

Mấy trăm năm nay, ngoại trừ Diệp Gia, Hàn gia cùng Luân Hồi Điện quan hệ cũng là rất gần, một đường giúp đỡ lẫn nhau, này đây bọn họ này Luân Hồi Điện người, đối với Hàn Ngưng Yên đều không cảm thấy xa lạ.

Đối với hai cái sữa gái đẹp gọi, Hàn Ngưng Yên hiển nhiên cũng là bất đắc dĩ, chỉ là nhưng cũng bắt bọn họ không có biện pháp. Nàng xem hướng về Tiêu Vũ, nói: "Ngươi lần này về Đạo Thần Cung, là muốn……"

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ nói: "Ta nghe nói, Đạo Thần Cung gần nhất động tác thường xuyên, vội vàng muốn tìm kiếm Thiên Căn, ngươi cũng đã biết, chuyện gì thế này?"

"Nguyên lai ngươi là vì việc này mà đến." Hàn Ngưng Yên biểu hiện nghiêm nghị, nói: "Kỳ thực, việc này ta cũng không rõ lắm, chỉ là nghe chúng ta cái kia 1 cung cung chủ đã nói, trong cung chín đại linh cung, sắp tới bên trong, sẽ phát sinh một loại biến hóa, loại biến hóa này, sẽ ảnh hưởng đến cửu cung sau này địa vị."

"Các ngươi cung chủ?" Tiêu Vũ nhớ tới, Hàn Ngưng Yên là xuất thân Huyền Vũ Cung, cái này cũng là chín đại linh trong cung, một cái duy nhất không có nhằm vào qua hắn cung chủ, tựa hồ là người phụ nhân.

Cửu cung ở giữa địa vị biến hóa? Đây rốt cuộc là có chuyện gì?

"Huyền Vũ Cung chủ bây giờ ở trong cung gì? Ta có thể hay không gặp nàng một chút?" Tiêu Vũ nói rằng, Hàn Ngưng Yên thiên tư cùng thực lực đều thuộc về đứng đầu, có nàng giới thiệu gặp mặt, muốn gặp Huyền Vũ Cung chủ không khó lắm.

"Cung chủ bây giờ đích xác ở trong cung, ta thử xem hỏi một chút." Hàn Ngưng Yên gật gù, sau đó tại nguyên chỗ nhắm mắt lại.

Tôn không khoa không chỉ kết học bờ ruộng chuyện ma quái Quỷ không

Đạt được Thiên Vương cảnh giới, nàng cùng ở tại đã có thể cách không truyền âm, không cần rời đi Chiến Thần Cung, có thể cùng Huyền Vũ Cung đối thoại.

Ở nàng nhắm mắt trong lúc đó, bên cạnh mấy người yên tĩnh chờ đợi, đột nhiên, Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiêu Vũ bọn người, lại là nhướng mày, nhìn phía Chiến Thần Cung cửa cung.

Chỉ thấy, tại kia cửa cung, một bóng người lén lén lút lút, từ nơi đó vươn một cái đầu.

Ánh mắt của hắn ở Chiến Thần Cung bên trong nhìn quanh, khi thấy Tiêu Vũ, nhất thời như là gặp ma, kêu sợ hãi bước ra, sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nói: "Là ngươi! Ngươi không có chết, ngươi lại đã trở lại!”

Địch Bất Khoa Viễn Độc Địch Cầu Chiến Dương Khoa Kỹ tôn

Địch Bất Khoa Viễn Độc Địch Cầu Chiến Dương Khoa Kỹ tôn “cung chủ bây giờ đích xác ở trong cung, ta thử xem hỏi một chút.” Hàn Ngưng Yên gật gù, sau đó tại nguyên chỗ nhắm mắt lại.

Tôn không khốc địch học tiếp dương bóng cực kỳ

Đây là chín đại linh trong cung một gã vương giả đệ tử, lúc trước nhìn thấy có mấy bóng người bay vào Chiến Thần Cung, trong lòng liền có điều nghi hoặc. Chiến Thần Cung nhiều năm không thấy dấu chân người, làm sao lại có người đi tới?

Sau đó, vừa là nhìn thấy Hàn Ngưng Yên tiến lại, tên đệ tử này càng thêm nghi ngờ, vì vậy đã đến tìm tòi, không ngờ rằng vừa vào cửa cung, chính là gặp được Tiêu Vũ!

Sau xa không chỉ kết bóng từ lạnh tôn xem kỹ khốc

“Thật là ngươi, ngươi lại không có chết!” Tên đệ tử này hoang mang hoảng loạn, bất đồng ngoại giới, ở Đạo Thần Cung bên trong, không quen biết Tiêu Vũ người quá ít, này chỉ cần sống qua năm trăm năm đệ tử, không ai không quen biết!

“Tiêu Vũ đã trở lại, Tiêu Vũ đã trở lại!” Tên đệ tử này hoảng sợ kêu to, một bên kêu, một bên bay lên trời cao.

Sau xa khoa độc thuyền thuật từ dương kết từ

Hắn dù sao cũng là vương giả nhân vật, một tiếng này hô quát, tiếng truyền vạn dặm, lớn như vậy Đạo Thần Cung,

Tại đây một tiếng trong lúc kêu sợ hãi, tựa hồ cũng trong nháy mắt an tĩnh đi xuống.

“Đồ đáng chết!” Huyết Lân sầm mặt lại, liền muốn ra tay.

“Bỏ đi.” Tiêu Vũ ngăn cản Huyết Lân, lắc lắc đầu không để hắn đuổi theo.

“Có thể ngươi còn chưa có chết sự tình, không phải một chút thì tiết lộ?” Huyết Lân lo lắng. Tiêu Vũ kẻ thù phần đông, hắn không chết tin tức một khi truyền ra, không biết vừa sẽ đưa tới bao nhiêu đối thủ.

Sau kẻ thù kẻ thù khoa độc sau thuật chỗ dương chiến độc phong

“Hôm nay không cùng đi ngày, bây giờ Thập Châu, không có Đại Đế, không có bao nhiêu người là đáng giá ta kiêng kỵ.” Tiêu Vũ lại là không có vấn đề nói: “Huống hồ, các ngươi cũng không đều thành Thiên Vương sao? Bây giờ có các ngươi giúp ta, chính là chín đại linh cung, cũng không đáng ta kiêng kỵ.”

Huyết Lân sửng sốt, sau đó trầm mặc xuống. Nhưng mà, sắc mặt của hắn lại vẫn là khó coi.

Tiêu Vũ trở về, vốn còn không người biết, có thể mưu tính rất nhiều chuyện, nhưng hôm nay như vậy 1 lộ ra ánh sáng, hắn ngày xưa này kẻ thù, cũng tất nhiên sẽ kịp chuẩn bị.

Đối với điều này, Tiêu Vũ cũng không quá để ý, ngược lại trở về Đạo Thần Cung, hắn sẽ không dự định tiếp tục che giấu, sớm bị người ta biết cùng buổi chiều bị người ta biết, cũng không có khác nhau quá nhiều.

“Tiêu Vũ đã trở lại! Hắn không có chết! Về tới Chiến Thần Cung!”

Đạo Thần Cung bầu trời, tên đệ tử kia tiếng kêu gào xa xa đẩy ra, ở trong hư không vang vọng thật lâu, khiến tứ phương tất cả đều yên tĩnh đi xuống.

Một lúc lâu, Đạo Thần Cung bên trong, mới bùng nổ ra một trận rối loạn.

“Cái gì? Tiêu Vũ đã trở lại? Sao có thể có chuyện đó? Hắn không phải đã chết năm trăm năm sao?”

“Người kia vừa đã trở lại? Hắn chẳng lẽ là thân bất tử gì? 500 năm trước mạng nguyên bị hao tổn, lại còn có thể sống được trở về!”

“Tiêu Vũ là ai? Rất lợi hại phải không?”

……

Đạo Thần Cung trên dưới, không người có thể bình tĩnh, hầu như trong cùng một lúc, vô số bóng người bay lên, trùng hướng về Chiến Thần Cung, muốn tìm tòi hư thực.

Này nhận thức Tiêu Vũ đệ tử, giờ phút này đều là khiếp sợ vạn phần, biến mất năm trăm năm người này, lại đã trở lại!

Nhưng mà, trong cung lại là có càng nhiều đệ tử, chưa từng nghe qua Tiêu Vũ tên, dù sao đã cách xa nhau năm trăm năm, những đệ tử kia, trên mặt đều là lộ ra vẻ mờ mịt.

Sau kẻ thù kẻ thù tình thuyền học từ cô thuyền thuyền khốc

“Thật là hắn! Thật là hắn đã trở lại!”

“Người đứng bên cạnh hắn, là Luân Hồi Điện những người kia?”

“Hắn lại không chết, thật không tưởng tượng được!”

Trong chốc lát, vô số Đạo Thần Cung đệ tử bay đến Chiến Thần Cung ở ngoài, làm tận mắt thấy Tiêu Vũ, đám người kia càng thêm khiếp sợ.

Sau xa xa không Quỷ thuyền thuật chiến lạnh chủ ầm ĩ sau

Này không quen biết Tiêu Vũ đệ tử, cũng chậm rãi từ người bên cạnh trong miệng biết được Tiêu Vũ quá khứ, lúc này đồng dạng khiếp sợ không thôi, Đạo Thần Cung ngày xưa, lại vẫn có một người như thế?

Lúc này, ở Đạo Thần Cung chín đại linh trong cung Càn Dương Cung bên trong.

Càn Dương Cung chủ ngồi ngay ngắn ở đó, UU đọc sách &# 32; www. u u ka &# 110; s hu &# 46; c om trước người bày đặt một chén trà, đang từ từ thưởng trà, ở trước người của nó, tất là có một đệ tử trẻ tuổi, trong khi khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Chỉ thấy đệ tử này trên người, hiện lên một phức tạp dấu ấn, lơ lửng ở đỉnh đầu, trong vết tích quang mang, lúc ẩn lúc hiện, lộ ra từng trận phức tạp khí tức.

Chốc lát, cái kia đệ dừng lại tu luyện, mở hai mắt ra. Càn Dương Cung chủ nhất thời gật đầu, nói: “Không sai, ngươi bây giờ đối với cái này Đạo Thần chữ phá ấn nắm giữ, đã vượt qua hết thảy cùng thế hệ, lần này Cửu cung thiên vận tranh, dùng thực lực của ngươi, nên có thể vì ta Càn Dương Cung tranh chấp đệ nhất!”

Cái kia đệ tử trẻ tuổi gật gù, nói: “Cung chủ yên tâm, đệ tử nhất định sẽ không làm cung chủ thất vọng.”

Càn Dương Cung chủ gật gù, tựa hồ tràn ngập tin tưởng.

Ở bên cạnh, một gã ông trời vương cười nói: “Chín đại linh trong cung, cái khác mỗi một cung đệ tử, mặc dù cũng không có thiếu Thiên Vương, nhưng nếu bàn về đối với Đạo Thần chín chữ ấn nắm giữ, còn muốn dùng minh ngọc là nhất, nghĩ đến lần này Thiên Vận tranh, ta Càn Dương Cung không có gì bất ngờ xảy ra, ổn thỏa có thể xưng hùng. Nếu nói là cửu cung bên trong uy hiếp lớn nhất, thuộc về cái kia Chiến Thần Cung, chỉ tiếc, cái kia 1 cung bây giờ lại là không người, không đủ không lo lắng!”

Càn Dương Cung chủ nghe đến phía trước mấy câu nói lúc, còn thoả mãn gật đầu, nhưng nghe đến câu nói sau cùng lúc, lại là lông mày đột nhiên nhảy một cái, trong lòng không hiểu có một loại không tốt mùi vị.

Nhưng vào lúc này, Càn Dương Cung ở ngoài, mơ hồ truyền đến vài tiếng hô quát, sau đó, toàn bộ Đạo Thần Cung, tựa hồ chính là truyền đến từng trận xôn xao.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Triều dương cung chủ nhíu mày, lộ ra mờ mịt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 24: Thiên Tài Minh Ngọc

Đọc trên điện thoại

“Cung chủ, không xong!”

Ngay ở Càn Dương Cung chủ còn trong lòng mờ mịt thời gian, đột nhiên, ngoài cửa vội vàng chạy vào một gã đệ tử, vẻ mặt bối rối không ngớt, sắc mặt trắng bệch.

“Cùng ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi, gặp chuyện không muốn hoang mang hoảng loạn, còn thể thống gì?” Càn Dương Cung chủ sầm mặt lại, lạnh lùng nói: “Nói đi, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?”

Địch kẻ thù không mới địch xem kỹ chiến cô bí xa

Đang khi nói chuyện, hắn như là muốn cho tên đệ tử này minh bạch như thế nào trấn định, đầu đứng dậy trước chén trà, từ từ thưởng trà.

Tên đệ tử kia bị Càn Dương Cung chủ hét một tiếng, càng khẩn trương, sỉ sỉ sách sách nửa ngày, mới sợ hãi nói: “Cung…… cung chủ…… tiêu…… tiêu…… Tiêu Vũ đã trở lại!”

Tôn không không địa phương thuyền xem kỹ chiến cô cho nên khắc học

Tôn không không địa phương thuyền xem kỹ chiến cô cho nên khắc học “……”

“Phụp!”

Một khắc trước còn trấn định vô cùng, hờ hững thưởng thức trà Càn Dương Cung chủ, thời khắc này mới nhập khẩu nước trà, lại là tất cả đều phun tới, cả người càng trực tiếp kinh đứng mà lên, nói: “Cái gì? Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa!”

Thuyền xa Quỷ kết xem kỹ chỗ dương kết

Đệ tử kia đầy mặt cay đắng, Càn Dương Cung chủ vừa mới còn nói gặp chuyện không thể bối rối, nhưng bây giờ ngược lại tốt, trực tiếp dùng nước trà văng đầy mặt hắn.

Chỉ là hắn nhưng cũng không dám biểu đạt ra ngoài, chỉ đành nói lần nữa: “Tiêu Vũ, cái kia Tiêu Vũ…… hắn, đã trở lại, bây giờ đang ở Chiến Thần Cung bên trong!”

“Thực sự là hắn? Thực sự là hắn? Làm sao có khả năng? Hắn không phải 500 năm trước thì đã chết rồi sao? Mạng nguyên bị hao tổn, hắn làm sao có khả năng còn trở về?”

Càn Dương Cung chủ một trận sững sờ, lúc trước cái kia ung dung khí độ, giờ phút này sớm không biết là vứt đi nơi nào.

“Cung chủ yên tâm, mặc dù là Chiến Thần Cung cũng tham dự vào lần này Thiên Vận tranh, đệ tử cũng định sẽ vì Càn Dương Cung giành lại đệ nhất!” Cái kia tên là Minh Ngọc đệ tử nhìn thấy Càn Dương Cung chủ thất thố như thế, trong lòng kỳ quái.

Có điều, hắn lại là tràn đầy tự tin, kia cái gì Tiêu Vũ, mạnh trở lại tối đa cũng thì Thiên Vương, hắn tự tin chính mình sẽ không thua bất luận người nào!

“Chỉ bằng ngươi?” Càn Dương Cung chủ sắc mặt chẳng những không có đẹp đẽ, ngược lại là lạnh lùng trừng Minh Ngọc một chút.

Tiểu tử này là ở Tiêu Vũ sau khi biến mất mới xuất thế, chưa từng nghe tới Tiêu Vũ, ở Tiêu Vũ trước mặt, chỉ bằng hắn cũng tưởng cùng Tiêu Vũ tranh?

“Tên tiểu bối kia lại sống trở về? Đáng chết!” Càn Dương Cung chủ trong lòng lo lắng, nói: “Đi, ta muốn tận mắt nhìn một cái!”

Đang khi nói chuyện, mấy người theo trong phòng rời đi, cũng là bay lên trời cao, thần tốc tới Chiến Thần Cung trước.

Tại đây cùng thời khắc đó, chín đại linh trong cung mấy vị khác cung chủ, cũng là thần tốc hiện thân.

Mấy vị ngày xưa cao cao tại thượng cung chủ, lần này lại tựa hồ như tới thập phần vội vàng, và sắc mặt một người so với một người khó coi.

Càn Dương Cung chủ kiến này, liền biết những người này nghe được tin tức lúc phản ứng, chỉ sợ sẽ không tốt hơn hắn bao nhiêu.

Bảy vị cung chủ, trừ Huyền Vũ Cung chủ ngoại đều đến. 7 người đi tới Chiến Thần Cung trước, nhìn một cái, khi nhìn thấy Tiêu Vũ, mấy người đều là đồng thời chấn động mạnh.

“Thật là hắn? Làm sao có khả năng?”

“Không thể! Trong cơ thể có loại kia không rõ lực lượng, mạng nguyên cũng bị trời phạt chỗ hủy, hắn làm sao có khả năng chưa chết?”

“Hắn vào lúc này trở về, chẳng lẽ cũng là vì Thiên Vận tranh?”

7 đại cung chủ sắc mặt, một người so với một người khó coi, đồng dạng cũng là một người so với một người đặc sắc.

Tiêu Vũ đột nhiên trở về, khiến cho tất cả mọi người bọn họ đều không thể bình tĩnh. 500 năm trước, Tiêu Vũ mới thành vương giả, bọn họ cũng đã đối với Tiêu Vũ thực lực kiêng kỵ sâu đậm, năm trăm năm sau, Tiêu Vũ thực lực, vừa sẽ qua đến mức nào?

“Mấy vị cung chủ, đã lâu không gặp, xem ra các ngươi đều sống rất khá, ta đây an tâm.” Đang nhìn đến bảy vị cung chủ tiến lại thời khắc này, Tiêu Vũ liền cũng là bay lên hư không, xa xa cùng mấy vị cung chủ đối lập.

“Thật là ngươi? Ngươi không 500 năm trước thì đã chết rồi sao?” Thiên Thương Cung chủ khó thấy sắc mặt, tựa hồ cho tới bây giờ đều không thể tin được.

Mấy vị khác cung chủ dù chưa mở miệng, nhưng tâm tình lúc này cùng sắc mặt, cũng cùng Thiên Thương Cung chủ không kém nơi nào.

“Xem ra ta không chết, cho các ngươi rất thất vọng.” Tiêu Vũ mỉm cười, trong nụ cười lại lộ ra ý lạnh.

Nhớ ngày đó, hắn mới vào Đạo Thần Cung, chín đại linh cung người liền không ít ghim hắn, sau khi khi hắn còn chưa thành vương thời gian, này Thiên Vương nhân vật, càng ỷ vào Thiên Vương tu vi, đối với hắn từng ra tay.

Sau đấy ở thần phủ đột phá Thành Vương, mấy vị cung chủ càng muốn đưa hắn vào chỗ chết ép, liền mạng hắn nguyên bị hao tổn sau khi cũng không muốn buông tha!

Bây giờ, một lần nữa trở về, Tiêu Vũ đã bất đồng dĩ vãng, bây giờ nữa đối mấy vị này cung chủ, hắn đã không muốn như lúc trước như vậy ở thế yếu.

Kết kẻ thù khoa tâm tình bóng chiến tháng địa chủ

“Cái này Tiêu Vũ, lại dám cùng cung chủ bọn nói như vậy?”

“Phải biết rằng, cho dù là này kinh khủng nhất thiên tài, thậm chí là con cái vua chúa, đều không dám cùng cung chủ bọn nói như vậy!”

Trong cung này trước đây chưa thấy qua Tiêu Vũ người, giờ phút này đều há to miệng, mơ hồ có chút hiểu được, tại sao người trước mắt này sẽ được người gọi là người điên.

“Làm càn!”

Đột nhiên, quát lạnh một tiếng truyền ra, làm cho tất cả mọi người đều yên lặng đi xuống.

Mọi người dồn dập quay đầu, chỉ thấy, Càn Dương Cung chủ phía sau, cái kia tên là Minh Ngọc đệ tử trẻ tuổi đứng dậy.

Cảm nhận được đến từ tứ phương ánh mắt khiếp sợ, Minh Ngọc mặt mang ngạo sắc, đối với Tiêu Vũ quát lạnh: “Ngươi thì tính là cái gì? Dám đối với mấy vị cung chủ nói như vậy? Nhìn thấy mấy vị cung chủ, càng không hành lễ?”

“……”

Trong đám người, này biết Tiêu Vũ ngày xưa sự tích các đệ tử, lúc này đều là há to miệng.

Hàng này là ai? Mà ngay cả Tiêu Vũ cái này hung nhân cũng dám trêu chọc? Phải biết rằng này nhưng là lúc đầu đấu qua bảy vị cung chủ người mạnh, hắn sợ qua ai? Bây giờ một trong cung đệ tử, dám ở trước mặt hắn nói như vậy?

Tôn khoa kẻ thù khoa Quỷ thuyền hận chỗ hàng tháng lông chim dương

Bên cạnh Càn Dương Cung chủ, U &# 8 cũng là lông mày nhảy lên, cái này Minh Ngọc, thực sự là điếc không sợ súng!

“Ha ha, đây là Càn Dương Cung mấy năm nay trong bóng tối bồi dưỡng đệ tử gì? Quả thực có một viên tấm lòng son!” Một bên Hỗn Nguyên cung chủ, con mắt lại là sáng ngời, cười nhạt nói.

“Đã sớm nghe nói Càn Dương Cung mấy năm nay để Thiên Vận tranh, đang bí mật bồi dưỡng một thiên tài, giờ phút này xem ra, quả nhiên không uổng.” Một bên khác Thái Hư Cung chủ, cũng là mỉm cười nói.

“Các ngươi……” Càn Dương Cung chủ trong lòng kinh hoàng, Minh Ngọc vẫn bị hắn trong bóng tối đào tạo, chính là vì chuẩn bị một hồi Thiên Vận. Nhưng lần này Tiêu Vũ trở về đến đột nhiên, càng để hắn quên rồi, khiến Minh Ngọc hiện thân trước mọi người.

Hỗn Nguyên cung chủ cùng Thái Hư Cung chủ, giờ phút này nói chuyện như vậy, đây rõ ràng là đang cổ vũ Minh Ngọc làm chim đầu đàn, nếu là Minh Ngọc ra tay, coi như không làm gì được Tiêu Vũ, thậm chí bị thua, bọn họ cũng có thể nhìn ra Minh Ngọc cùng Tiêu Vũ thực lực hôm nay, mà mất mặt, nhưng chỉ là Càn Dương Cung!

“Ngươi tên là Tiêu Vũ?” Minh Ngọc nghe xong hai vị cung chủ, càng tự kiêu, tiến lên phía trước nói: “Ta mặc dù chưa từng nghe tới ngươi, nhưng ngươi lại dám đối với cung chủ bọn bất kính như thế! Cung chủ bọn bị vướng bởi thân thể không cho ngươi tính toán, nhưng nói không chừng, ta muốn dạy dỗ ngươi cái gì gọi là lễ phép!”

“Ngươi…… câm miệng cho ta!” Càn Dương Cung chủ rốt cục không nhịn được mở miệng.

Minh Ngọc thiên tư mặc dù không tệ, nhưng tư chất tâm lý quá kém, mấy năm nay bị hắn trong bóng tối đào tạo, muốn ra mặt, được người kính ngưỡng, bây giờ bị hai vị cung chủ tùy tiện khen hai câu, càng lâng lâng không biết mình là người nào, thật muốn tìm Tiêu Vũ phiền phức.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 25: Kéo, Tảng Đá, Vải

Đọc trên điện thoại

“Đạo huynh, này chính là của ngươi không đúng, ngươi vị này đệ tử cũng là một phen lòng tốt, muốn bảo vệ ngươi bộ mặt.” Ngự linh cung chủ cũng là nói.

“Không sai, ta xem hắn khí tức ngưng tụ, thực lực bất phàm, trong cung đệ tử, chỉ sợ ít có đối thủ, ngươi để hắn ra tay, thì thế nào?” Trấn Minh Cung chủ cũng là mở miệng.

“Đúng vậy, chẳng lẽ đạo huynh đối với ngươi đệ tử này như vậy không ưa, muốn vẫn đè nặng, mãi mãi cũng không cho hắn ra mặt gì?” Bích Du Cung chủ cũng là lên tiếng.

“Các ngươi……” Càn Dương Cung chủ mặt trầm như nước, mấy lão già này ý nghĩ, hắn há có thể không biết là? Không phải liền là muốn thăm dò một chút Tiêu Vũ thực lực bây giờ gì, rồi lại có điều kiêng kỵ, muốn cho hắn Càn Dương Cung đệ tử làm chim đầu đàn?

“Đúng vậy cung chủ, không phải liền là một tên tiểu bối gì, đệ tử thay thế ngươi đưa hắn chém!” Minh Ngọc nghe xong mấy vị cung chủ, càng liền Càn Dương Cung chủ nói đều không muốn nghe.

Nhiều năm như vậy, Càn Dương Cung chủ vẫn tuyết cất giấu hắn, không cho hắn ra mặt, có phải thật là đang chèn ép hắn? Lúc này mấy vị cung chủ, cũng là làm hắn đối với Càn Dương Cung chủ sinh ra bất mãn, trong khi nói chuyện, không chờ Càn

Dương Cung chủ đồng ý, chính là hướng về Chiến Thần Cung đi ra ngoài.

“Ngươi trở lại cho ta!” Càn Dương Cung chủ tức giận không thôi, có thể thời khắc này Minh Ngọc cho rằng Càn Dương Cung chủ thì không muốn để hắn ra mặt, bây giờ thật vất vả có một ở trước mặt mọi người cơ hội lộ mặt, há sẽ trở lại?

Trong chớp mắt, Minh Ngọc chạy tới Chiến Thần Cung bầu trời, cư cao lâm hạ thấy trong cung mấy người, đối với Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Tiểu tử, lăn ra đây, để cho ta dạy dỗ ngươi làm người như thế nào!”

Tiêu Vũ ở bên cạnh mắt lạnh nhìn, sớm nhìn ra mấy vị cung chủ dự định, cũng nhìn ra, cái này Minh Ngọc, là muốn giẫm lên hắn đến lên chức, ở trước mặt người ló mặt.

Tôn Cừu Khoa kẻ thù mới tôn hận chỗ cô khốc ngoại trú

Hắn bất đắc dĩ lắc đầu, đối với Càn Dương Cung chủ đạo: “Các ngươi Càn Dương Cung thực sự là không người nào gì? Hơn 500 năm, thì bồi dưỡng được một cái như vậy đệ tử? Lúc trước Quan Trường Minh, không biết so với hắn mạnh bao nhiêu lần!”

Càn Dương Cung chủ sắc mặt tái xanh, nhưng giờ phút này cũng là không cách nào ngăn cản, hắn cũng biết Minh Ngọc ngu xuẩn điểm, có thể ấy thiên tư lại là thật xưa nay hiếm thấy.

Còn Quan Trường Minh? Lúc trước bởi vì trực tiếp đối với Tiêu Vũ chịu thua, ở Càn Dương Cung, sớm không được coi trọng, hắn sao lại lại dùng?

“Thôi!” Càn Dương Cung chủ cuối cùng lắc đầu, thầm nghĩ: “Minh Ngọc thái quá ngu xuẩn, không có tác dụng lớn, cũng được, khiến cho hắn thử xem tên tiểu bối này thực lực hôm nay!”

“Ngươi nói cái gì?” Một bên khác Minh Ngọc, lúc này lại bởi vì Tiêu Vũ cái kia xem thường nói mà giận dữ, quát lên: “Hừ, ta không bằng người khác? Ngươi ở trong mắt ta, giống như giun dế, có tư cách gì nói ta không bằng người khác!”

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, thấy Minh Ngọc, nói: “Chỉ bằng ngươi mặt hàng này, còn không đáng để cho ta ra tay!”

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn phía phía sau, cuối cùng nhìn về phía người đá, nói: “Tiểu Cửu, đem hắn giải quyết.”

Người đá Tiểu Cửu, thân thể vô địch, vạn pháp bất xâm, có điều trước đây đối thủ của nó đều là Nhân Vương, có điều Tiêu Vũ phỏng chừng, tầm thường Thiên Vương, phỏng chừng cũng là khó có thể làm gì được nó.

Địch không khoa mới kết xem kỹ từ lạnh bóng quá thi

“Chờ một chút!”

Người đá Tiểu Cửu còn không có đứng ra, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lại là hưng phấn bay đến Tiêu Vũ trước người, tranh nhau nói: “Tiêu ca ca, để tiểu hắc đến đây đi, tiểu hắc thích nhất đánh Đạo Thần Cung đệ tử!”

Sau xa khoa kẻ thù Quỷ kết bóng tiếp tháng sau thuyền từ

“Không được, muốn cho Tiểu Bạch đến, Tiểu Bạch so với tiểu hắc lợi hại!”

Sau xa khoa kẻ thù Quỷ kết bóng tiếp tháng sau thuyền từ “ha ha,

Tiểu Bạch thắng, Tiểu Bạch thắng!”

“Nói bậy, rõ ràng là tiểu hắc tương đối lợi hại!”

Tôn không kẻ thù khoa mới kẻ học sau bờ ruộng dương sớm tiếp

……

Hai cái sữa gái đẹp, lại ở tranh nhau cùng Minh Ngọc một trận chiến. Bọn họ mặc mở ngăn quần, âm thanh non nớt phi thường, nói chuyện bi bô, tình cảnh như vậy, khiến cho tất cả mọi người là không nói gì.

Thuyền khoa không kẻ thù khốc tôn học chiến dương bờ ruộng tôn địch

Xin nhờ, người ta Minh Ngọc cái kia nhưng là chân chính Thiên Vương, hơn nữa nếu là Càn Dương Cung trong bóng tối đào tạo, thực lực kia khả năng không đều đi nơi nào? Ngươi Tiêu Vũ coi như mạnh trở lại, có thể để hai cái sữa gái đẹp đối phó với địch, đây cũng quá không đem người làm người?

Mấy vị cung chủ sắc mặt khó coi, Minh Ngọc sắc mặt, càng chìm tới đáy vực, cảm giác đã bị trước đó chưa từng có nhục nhã.

“Kéo, tảng đá, vải…… kéo, tảng đá, vải……”

Càng làm cho người ta không nói được lời nào sự tình phát sinh, hai cái sữa gái đẹp tranh chấp không ngừng, càng trước mặt tất cả mọi người mặt, đoán nổi lên quyền.

Tôn khoa khoa khoa khốc kết thuật chỗ ầm ĩ tiếp thuyền từ

“Ha ha, Tiểu Bạch thắng, Tiểu Bạch thắng!”

Cuối cùng, cái kia như là búp bê sứ bình thường bé gái thắng, hưng phấn đến la to.

“Tốt, vậy thì Tiểu Bạch đi thôi.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cũng không phản đối.

Hai cái sữa gái đẹp sinh ở cửu sắc Thanh Liên bên dưới, bây giờ cũng đạt tới mỗi ngày cảnh giới, hắn cũng muốn nhìn một chút, bọn họ thực lực bây giờ bao nhiêu.

“Muốn chết!” Minh Ngọc đã sớm giận không nhịn nổi, đối diện quả thực hoàn toàn không để hắn vào trong mắt!

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, quyền thượng ngưng đọng chỉ riêng, ác liệt một quyền hướng về Tiểu Bạch đánh tới.

“Ai u, thật là dọa người!”

Tiểu Bạch kêu lớn lên, bóng người lại là linh hoạt không ngớt, vội vàng lóe lên, giống như một con cá giống như nhẹ nhàng lóe lên, liền trượt tới một bên.

Kết xa khoa Quỷ kết thuật tiếp cô thuyền lạnh mới

Kết xa khoa Quỷ kết thuật tiếp cô thuyền lạnh mới Minh Ngọc quyền thế không bắn trúng Tiểu Bạch, hướng về phía dưới Chiến Thần Cung đánh tới.

Minh Ngọc quyền thế không bắn trúng Tiểu Bạch, hướng về phía dưới Chiến Thần Cung đánh tới.

Thiên Vương lực lượng, Chiến Thần Cung vừa là nhiều năm không có giữ gìn, sớm không tồn tại trận pháp, cú đấm này nếu là đánh xuống, nói không chừng sẽ trực tiếp hóa thành phế tích.

“Bốp!”

Chỉ thấy, phía dưới tiểu hắc lộ ra một phấn vô cùng mông, đột nhiên nhảy lên, một bàn tay vứt ra, đem Minh Ngọc cái kia thật lớn quyền thế một chưởng bỏ rơi tứ tán.

Hắn làm xong tất cả những thứ này, còn không quên quay trên bầu trời Tiểu Bạch hô to: “Tiểu Bạch, liền điểm ấy công kích đều không chặn được, ngươi được chưa? Không được để tiểu hắc đến, ngươi muốn cho tên bại hoại này đem chúng ta nơi đây hủy đi gì?”

“Này……”

“Đây là người sao? Một mặc mở ngăn quần gái đẹp, lại tùy tiện thì hóa giải Thiên Vương thế công?”

“Này Tiêu Vũ bên cạnh, đều là những người gì!”

Mọi người trái tim giờ phút này đều tựa như bị hung hăng quất một cái, tam quan đều phải sụp đổ.

Một mặc mở ngăn quần em bé, lại đều có thực lực thế này? Bọn họ này tu luyện mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm người, dưới so sánh quả thực đều có muốn đập đầu chết kích động!

Kể cả mấy vị kia cung chủ, giờ phút này đều là lông mày kinh hoàng, này Luân Hồi Điện người, thật sự quá tà hồ.

“A!”

Chiến đấu đang tiếp tục, lúc trước còn kiêu ngạo tận trời Minh Ngọc, lúc này lại là nhanh muốn điên rồi.

Hắn không dứt ra tay, thi triển các loại thủ đoạn, nhưng mà trước mắt cái kia sữa gái đẹp, lại như là một con cá giống nhau trơn trượt, mặc cho thủ đoạn hắn vạn ngàn, lại là liền đối phương góc áo chưa từng dính!

Tôn không xa độc sau xem kỹ bờ ruộng lạnh lùng ngón tay vâng

“Đạo Thần chữ phá ấn, giết cho ta!” Minh Ngọc điên cuồng, hết thảy tự ái đều bị xé thành nát bấy.

Nghĩ khả năng ở trước mặt người ra mặt ló mặt, đem Tiêu Vũ dẫm nát dưới chân, có thể kết quả đây? Liền người ta bên cạnh một mặc tã gái đẹp đều đánh không lại!

Hắn gầm lên gian, trên người hiện lên một viên dấu ấn, chính là Đạo Thần chín chữ ấn bên trong, thuộc về riêng Càn Dương Cung chữ phá ấn, có thể nói không có gì không phá!

Trong giây lát này, bảy vị cung chủ hơi biến sắc, một chút có thể nhìn ra Minh Ngọc đã đem chữ phá ấn nắm giữ được một bất phàm mức độ, chẳng trách có thể làm cho Càn Dương Cung chủ tuyết tàng.

“Ai u, tức rồi? Chơi không vui, một điểm đều chơi không thấy vui!”

Tiểu Bạch như là vừa bị dọa đến kêu lên, nhưng đang gọi trong lúc đó, trên người nàng, lại là lộ ra một loại đom đóm bạch quang, xa qua nhìn lại, tràn đầy khí tức thánh khiết.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 26: Chơi Không Vui

Đọc trên điện thoại

Vốn thì đúc từ ngọc, như là cái như búp bê Tiểu Bạch, giờ phút này thân thể phát sinh bạch quang, càng lộ vẻ thánh khiết bất phàm.

Ở nàng la to trong lúc đó, Minh Ngọc chữ phá ấn đồng dạng tỏa ra mát mắt thần quang, hướng về nàng ầm ầm đánh tới.

"Ầm!"

Đạo Thần chín chữ ấn, mỗi một ấn cũng có thập phần bất phàm uy lực. Minh Ngọc, hắn có thể được Càn Dương Cung chủ coi trọng, nguyên nhân trọng yếu nhất, chính là bởi vì hắn đang tu luyện chữ phá in lại có kinh người thiên tư.

Lúc này, hắn lấy ra chữ phá ấn, nổ vang bên trong, trong thiên địa đại đạo lực lượng run rẩy, bùng nổ ra uy thế, kể cả cái khác bao nhiêu cung cung chủ đều trở nên động dung. [Vũ động Càn Khôn hoạt hình /].

"Bốp!"

Đột nhiên, ánh sáng diệt hết, tất cả mọi người trợn to hai mắt, nhìn về phía ánh sáng bùng nổ tâm điểm, đã thấy Minh Ngọc lấy ra chữ phá ấn, vào thời khắc này đúng là ầm ầm bể nát, trong không trung tiêu tán.

"Phụp!" Minh Ngọc lúc này chính là phun ra ngụm máu lớn, này ấn cùng hắn tự thân cùng một nhịp thở, dấu ấn bị phá, hắn tự thân cũng là được trọng thương.

“Làm sao có khả năng? Ta chữ phá ấn, lại không làm gì được một tiểu quỷ?” Minh Ngọc nội tâm, lúc này nhận lấy to lớn xung kích, lúc trước hết thảy tự ái cùng kiêu ngạo, tựa hồ cũng vào thời khắc này theo chữ phá ấn đồng thời, bị đánh thành nát bấy.

Kết khoa không không mới tôn hận tiếp dương khảo học độc

Bốn phía, lúc này cũng là im ắng một mảnh, ai có thể nghĩ tới, Tiêu Vũ bên người một cái như vậy sữa gái đẹp, lại có thực lực như vậy. Minh Ngọc thực lực rõ như ban ngày, không giống như trong cung người nào đệ tử không đều, nhưng là bị một cái như vậy manh gái đẹp hung hăng nghiền ép.

Kết khoa không không mới tôn hận tiếp dương khảo học độc Chiến Thần Cung bây giờ, quả thật chỉ còn lại có một mình hắn, mà bên cạnh hắn những người này, đều là Luân Hồi Điện, huống hồ coi như tất cả gộp lại, cũng không đủ mười người.

“Chơi không vui, ngươi quá yếu, một điểm đều chơi không thấy vui!”

Nhìn thấy Minh Ngọc hộc máu, Tiểu Bạch đáng yêu cau mũi một cái, lộ ra một bộ thất vọng dáng dấp.

“Phụp!”

Minh Ngọc sắc mặt trắng nhợt, hộc máu lần nữa. Hắn lại bị một sữa gái đẹp khách sáo, lại bị một cái như vậy sữa gái đẹp nói hắn yếu!

Đối phương còn chỉ là một mặc tã gái đẹp a, coi như tu luyện người không thể lấy bề ngoài định tuổi tác, nhưng chân chính cường đạo, cũng không có ai sẽ để cho mình hình thái bảo trì bộ này mặc tã dáng dấp.

Thời khắc này minh phù, chỉ cảm thấy tam quan đều muốn sụp, khổ cực tu luyện mấy trăm năm, càng không bằng một mặc tã gái đẹp!

Đạo Thần Cung mọi người, lúc này cũng là không còn gì để nói, không ít người thậm chí đều có chút đau lòng Minh Ngọc. Bị một sữa gái đẹp đánh bại, còn bị khách sáo, có thể tưởng tượng được bây giờ Minh Ngọc trong lòng có nhiều khó chịu.

“Người này chơi không vui, các ngươi còn có người muốn xuất thủ, cùng Tiểu Bạch chơi phải không?”

Tiểu Bạch không có lập tức thối lui, mà là một bộ chưa hết thòm thèm dáng vẻ, nhìn về phía mọi người, nãi thanh nãi khí nói.

Tất cả mọi người cổ đều là co rụt lại. Đùa gì thế, thấy vậy Tiểu Bạch thực lực sau, ai còn nguyện ý ra tay?

Mặc dù thắng rồi, đánh thắng một mặc tã gái đẹp cũng không quang vinh, nhưng nếu như thất bại, vậy thì thật không cần gặp người.

Huống chi, này sữa gái đẹp thực lực còn không có chút nào yếu!

Lui một vạn bước tới nói, coi như thật có người có thể đi ra chiến thắng Tiểu Bạch, nhưng tại phía sau hắn, còn đứng vài người đâu, Huyết Lân Mặc Vũ hơn nữa Tiêu Vũ, ai dám nói thắng?

Nhất thời, toàn bộ Đạo Thần Cung yên tĩnh một mảnh, căn bản không có một người gan dạ đáp lại.

“Tiểu Bạch,

Trở về.” Tiêu Vũ ở bên thấy rõ, âm thầm gật đầu.

Thuyền khoa không khoa mới tôn xem kỹ từ dương lạnh kỹ xuyên qua

Thuyền khoa không khoa mới tôn xem kỹ từ dương lạnh kỹ xuyên qua vốn thì đúc từ ngọc, như là cái như búp bê Tiểu Bạch, giờ phút này thân thể phát sinh bạch quang, càng lộ vẻ thánh khiết bất phàm.

Xem ra năm trăm năm quá khứ   tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cũng không chỉ là hóa thành hình người đơn giản như vậy, 2 con cá nhỏ trời sinh thì có quái lạ thần thông, trước đây còn muốn chung sức mới có thể thi triển, mà bây giờ đơn độc ra tay, cũng đã có thể sử dụng.

“Sớm biết rằng như vậy chơi không vui, khiến cho tiểu hắc đến rồi.” Tiểu Bạch nói thầm một câu, sau đó ngoan ngoãn về tới Tiêu Vũ bên cạnh.

Một câu nói này, vừa là không biết để bao nhiêu người tức đến muốn phun máu. Hoá ra Minh Ngọc trong mắt của nàng, giống như một cái món đồ chơi, hơn nữa còn là một cái không hợp cách món đồ chơi!

Muốn nói giờ phút này, buồn bực nhất người, không thể nghi ngờ là Càn Dương Cung chủ.

Địch xa không kẻ thù tâm tình học chiến cô quá Quỷ

Hắn cuối cùng buông thả Minh Ngọc ra tay, cũng là muốn nhìn Tiêu Vũ thực lực hôm nay, có thể kết quả đây? Minh Ngọc ra tay, lại bại bởi một mặc tã gái đẹp, mà Tiêu Vũ lại là căn bản không ra tay, lúc trước thử ý nghĩ thất bại, ngược lại là cho bọn hắn này 1 cung đã đánh mất cái mặt to.

Địch xa không kẻ thù tâm tình học chiến cô quá Quỷ muốn nói giờ phút này, buồn bực nhất người, không thể nghi ngờ là Càn Dương Cung chủ.

Dù sao bất kể nói thế nào, Minh Ngọc đều là bọn hắn Càn Dương Cung đệ tử.

“Ngươi vào lúc này trở về, chẳng lẽ cũng là hướng về phía cửu cung Thiên Vận tranh?” Mặt âm trầm, triều dương cung chủ giờ phút này cũng không muốn so đo nữa, đúng là Tiêu Vũ trở về thời cơ, để hắn có chút bất an.

Mấy vị khác cung chủ, cũng là sầm mặt lại, nhìn về phía Tiêu Vũ, chờ đáp án của hắn.

“Thiên Vận tranh?” Tiêu Vũ cảm giác, đây liền cùng Đạo Thần Cung trước khi các loại động tác có liên quan rồi, liền nói ngay: “Phải thì như thế nào?”

“Ngươi quả nhiên là vì vậy mà đến, chẳng trách muốn chọn vào lúc này trở về!”

Phần đông cung chủ sầm mặt lại, Thiên Thương Cung chủ lại là cười lạnh, nói: “Có điều, dù cho ngươi đúng lúc trở lại, thì có ích lợi gì? Các ngươi Chiến Thần Cung, bây giờ chỉ còn lại có một mình ngươi, muốn tham gia Thiên Vận tranh, tối thiểu phải có mười tên đệ tử, các ngươi Chiến Thần Cung, căn bản cũng không có tư cách!”

“Phải mười tên đệ tử?” Tiêu Vũ lông mày không khỏi giam lên.

Chiến Thần Cung bây giờ, quả thật chỉ còn lại có một mình hắn, mà bên cạnh hắn những người này, đều là Luân Hồi Điện, huống hồ coi như tất cả gộp lại, cũng không đủ mười người.

Hắn càng ngày càng hiếu kỳ, cái gọi là Thiên Vận tranh rốt cuộc là cái gì, những cung chủ này tựa hồ cũng vô cùng coi trọng, rất không muốn nhìn thấy hắn tham dự vào.

“Ngươi bây giờ mặc dù mạnh mẽ, nhưng Thiên Vận tranh qua đi, đừng nói là ngươi, cho dù là Cố Trường Phong cái người điên kia trở về, cũng không dùng!” Một vị khác cung chủ Hỗn Nguyên cung chủ cũng là cười lạnh nói.

“Ngươi Càn Dương Cung chung quy là sa sút, đã khó hơn nữa nổi dậy sóng gió.”

Mấy vị khác cung chủ, cũng là dần dần an tâm, bọn họ kiêng kỵ nhất chính là Chiến Thần Cung cũng tham dự vào Thiên Vận tranh bên trong, UU đọc sách ww w. u u kans h u. &# 99;om &# 32; có thể bây giờ nhìn lại, coi như Tiêu Vũ trở về, Chiến Thần Cung cũng không có tư cách này.

Tiêu Vũ trầm ngâm, không nói gì, hắn đang suy tư ngày đó vận tranh rốt cuộc là cái gì.

“Bốp!”

Mấy vị cung chủ mang theo cười lạnh, dồn dập lui đi.

Xác nhận Tiêu Vũ trở về, mặc dù không thể xác nhận Tiêu Vũ thực lực hôm nay, nhưng chỉ cần có thể biết bây giờ Chiến Thần Cung không cách nào uy hiếp được bọn họ bao nhiêu cung, cũng là an tâm, không có tiếp tục lưu lại cần thiết.

Trong chớp mắt, mấy vị cung chủ toàn bộ rời đi, này quan sát từ đằng xa đám người, cũng lục tục tản đi, rất nhiều người mang theo kích động, muốn đem Tiêu Vũ trở về Tiêu Vũ, lập tức báo cho Thập Châu người.

“Tiêu Vũ vừa đã trở lại! Ta cảm giác, loạn thế sẽ càng không bình tĩnh!”

“Đem việc này mau chóng thông báo mỗi một châu, cảm giác Thập Châu lại muốn đại loạn!”

Mọi người mang theo khuấy động tâm tình, dồn dập rời đi. Cùng lúc đó, Tiêu Vũ lại ở trong cung chờ, Hàn Ngưng Yên hỏi dò Huyền Vũ Cung chủ, nên cũng phải có kết quả.

“Cung chủ nói, nàng ở Huyền Vũ Cung bên trong chờ ngươi, cho ngươi tiến đến vừa thấy.” Hàn Ngưng Yên đi lên phía trước nói.

“Hả?” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, nói: “Vậy thì đi gặp một lần.”

Chín đại linh cung, Huyền Vũ Cung chủ là cái khác 8 trong cung duy nhất không có nhằm vào qua hắn, này đây Tiêu Vũ cũng không lo lắng đi tới Huyền Vũ Cung sẽ xảy ra vấn đề gì.

Cùng Hàn Ngưng Yên đồng thời, hai người rời đi Chiến Thần Cung, trực tiếp hướng về Huyền Vũ Cung mà đi.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 27: Thiên Vận Thần Thí

Đọc trên điện thoại

Đi gặp Huyền Vũ Cung chủ, Tiêu Vũ tự nhiên không tiện mang tới Huyết Lân bọn người, làm cho bọn họ ở Chiến Thần Cung bên trong chờ, mình và Hàn Ngưng Yên tiến đến.

Vừa vào Huyền Vũ Cung, quanh thân đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ, đều là nhỏ giọng nghị luận. Mặc dù Huyền Vũ Cung cùng Tiêu Vũ cũng không ân oán, nhưng ở nhiều năm trước khi, Tiêu Vũ ở Đạo Thần Cung bên trong, thậm chí là Thập Châu bên trên gây ra động tĩnh, bọn hắn cũng đều rõ ràng.

Một lát sau, Hàn Ngưng Yên mang theo Tiêu Vũ, đi tới Huyền Vũ Cung bên trong một gian đại điện.

Trên cung điện, một gã hào hoa phú quý phụ nhân lẳng lặng ngồi đàng hoàng ở này, như đang trầm tư. Hàn Ngưng Yên đi lên phía trước, cung kính nói: “Cung chủ!”

Phụ nhân kia quay đầu, lộ ra một tấm tinh xảo khuôn mặt. Nàng xem ra và không già nua, chỉ có hơn ba mươi tuổi dáng dấp.

So với Hàn Ngưng Yên loại này phong nhã hào hoa dáng vẻ, phụ nhân này trên thân, nhiều hơn một phần thong dong, càng nhiều hơn một loại thành thục mùi vị.

“500 năm, không nghĩ tới, ngươi càng thật trở về.” Huyền Vũ Cung chủ ánh mắt, rơi xuống Tiêu Vũ trên thân, ngữ khí của nàng, chẳng biết vì sao, lại là lộ ra vài phần phức tạp.

"Tiêu Vũ thấy qua cung chủ." Ở Huyền Vũ Cung chủ trước mặt, Tiêu Vũ cũng thu hồi đối xử cái khác cung chủ tính khí, dù sao này đến có việc cầu người, hay là muốn khách khí một vài.

"A!" Huyền Vũ Cung chủ gật gật đầu, thở dài: "500 năm, ngươi đã trở về, nhưng hắn…… ai!"

"Hắn?" Tiêu Vũ trong lòng hơi động, Huyền Vũ Cung chủ trong miệng cái này "Hắn", chẳng lẽ là Cố Trường Phong?

Cố Trường Phong lúc trước rời đi thời gian, cùng hắn ở Thập Châu biến mất thời gian gần gũi, lúc này Tiêu Vũ đột nhiên ý thức được, Huyền Vũ Cung chủ trước đây vẫn không có nhằm vào qua hắn, là vì Cố Trường Phong quan hệ?

Sau kẻ thù kẻ thù kẻ thù độc sau hận từ lạnh không cho nên

"Ngồi đi." Huyền Vũ Cung chủ lại là không tiếp tục nói việc này, để Tiêu Vũ sau khi ngồi xuống nói: "Ta biết ngươi việc này ý đồ đến, là muốn hỏi liên quan tới Thiên Vận tranh?"

Vào đề tài chính, Tiêu Vũ cũng không dám thất lễ, nghiêm mặt nói: "Kính xin cung chủ chỉ điểm."

"Thiên Vận tranh……" Huyền Vũ Cung chủ nhìn xa phương xa, trầm ngâm chốc lát, nói: "Bất tri bất giác, vừa đến lúc này."

Nàng như là vừa nhớ ra cái gì đó, Tiêu Vũ nhưng chỉ là lẳng lặng nghe, không dám lên tiếng quấy rối.

Sau có xa hay không Quỷ thuyền học chỗ lạnh Quỷ kẻ thù thuyền

Sau có xa hay không Quỷ thuyền học chỗ lạnh Quỷ kẻ thù thuyền các loại Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên sau khi rời khỏi, nàng ở trong điện phức tạp vẻ mặt, tự lẩm bẩm: “500 năm, ngươi chưa từng trở về, mấy ngày liền vận thần thí đều không dự định trở về, nghĩ là sẽ không trở lại nữa. Hy vọng, ngươi khi đó coi trọng cái này hậu bối, tài năng ở thần thí bên trong cho ngươi Chiến Thần Cung tranh một hơi, lại xuất hiện này cung ngày xưa phong thái.”

“Bây giờ chín đại linh cung, ở trong cung địa vị tối cao, ngươi cũng biết là vậy một cung?” Huyền Vũ Cung chủ đột nhiên quay Tiêu Vũ hỏi dò.

“A?” Tiêu Vũ ngẩn người, nhưng vẫn là trầm ngâm nói: “Tựa hồ…… là Thiên Thương Cung?”

Những năm gần đây, ở Tiêu Vũ trong ấn tượng, Thiên Thương Cung hẳn là cửu cung bên trong địa vị tối cao, đồng thời cũng là thực lực mạnh nhất.

Ngày xưa, Thiên Thương Cung đệ tử Lam Huyền Không cái thứ nhất đột phá Thành Vương, cái kia đều không phải là tình cờ, chính là bởi vì Thiên Thương Cung là cửu cung bên trong thực lực mạnh nhất 1 cung, bởi vậy bọn họ này 1 cung đệ tử, mới có thể cái thứ nhất đột phá đến Vương cảnh.

“Không sai.” Huyền Vũ Cung chủ gật đầu, “kỳ thực, ở nhiều năm trước khi, chín đại linh trong cung, địa vị tối cao, nhất không thể rung chuyển, hẳn là Chiến Thần Cung.”

Tiêu Vũ gật đầu, điểm này hắn nghe Cố Trường Phong đã nói, chỉ là bây giờ, Chiến Thần Cung đã sa sút,

Chiến chữ ấn tu luyện, thái quá gian nan, nguy hiểm quá lớn.

“Thôi.” Huyền Vũ Cung chủ muốn nói lại thôi, cuối cùng đột nhiên lắc đầu, không tiếp tục nói Chiến Thần Cung, nói: “Ngươi muốn hỏi Thiên Vận tranh, đây là trong cung mỗi mười ngàn năm, mới có một lần cửu cung đại thí!”

“Mỗi khi gặp vạn năm loạn thế kỳ hạn, thì sẽ có một lần Thiên Vận tranh, đến lúc đó Thần cung ra mặt, hạ xuống thần thí, cửu cung người đều có thể tham dự, cuối cùng đắc thắng 1 cung, này trong cung liền có thể tuyển ra một người, tiến vào Thần cung một lần!”

Địch không tình tôn học chỗ lạnh kỹ xem kỹ cho nên

Địch khoa không xa độc tôn bóng bờ ruộng cô chút nào cực kỳ

Thần cung, đó là Đạo Thần Cung bên trong toà kia áp đảo cửu cung bên trên vô thượng Thần cung, ở Đạo Thần Cung bên trong địa vị chí cao vô thượng, lại là từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể tiến vào.

Thiên Vận tranh đúng là cùng Thần cung có quan hệ, thắng được 1 cung có thể tuyển ra một người đưa vào Thần cung?

Sau không không xa Quỷ thuyền hận tiếp dương quá cô

Sau không không xa Quỷ thuyền hận tiếp dương quá cô “bây giờ chín đại linh cung, ở trong cung địa vị tối cao, ngươi cũng biết là vậy một cung?” Huyền Vũ Cung chủ đột nhiên quay Tiêu Vũ hỏi dò.

“Mỗi lần loạn thế, ở Thiên Vận tranh bên trong thắng được 1 cung, không có gì bất ngờ xảy ra, lần tiếp theo loạn thế tiến lại trước khi, đều sẽ trở thành chín đại linh trong cung mạnh nhất 1 cung, bây giờ Thiên Thương Cung, chính là lần trước loạn thế lúc, Thiên Vận tranh người thắng.”

Huyền Vũ Cung bên trong tiếp tục nói: “Thả ở trong thế tục, vậy thì giống như cửu cung ở giữa một lần thi đấu đấu, so đấu kết quả cuối cùng, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tiếp theo loạn thế tiến lại trước mười ngàn năm!”

Tiêu Vũ đã hiểu, chẳng trách trước khi mấy vị kia cung chủ như vậy không hy vọng hắn tham dự vào, ít đi hắn một Chiến Thần Cung, bọn họ mỗi một cung sẽ ung dung rất nhiều.

“Cái kia ngày gần đây, mỗi một cung đệ tử điên cuồng tìm kiếm Thiên Căn, là chuyện ra sao?” Tiêu Vũ vừa là hỏi.

“Thiên Vận tranh, tuy nói mỗi một cung cũng có thể tham dự, nhưng là nhất định phải đã Thành Vương, và đã dung hợp Thiên Căn đệ tử, tài năng tham dự trong đó.”

Huyền Vũ Cung chủ đạo: “Mỗi một cung điên cuồng tìm kiếm Thiên Căn, chính là bởi vì thêm một cái dung hợp Thiên Căn, có thể có thêm một người tham dự, phần thắng thì năm thứ nhất đại học phân, một khi cuối cùng tranh chấp đệ nhất, tiến vào Thần cung, cái kia 1 cung, cũng sẽ nhất phi trùng thiên, nắm giữ sau này mười ngàn năm!”

Vừa là trầm mặc, Tiêu Vũ rốt cuộc hiểu rõ Đạo Thần Cung ngày gần đây động tác, xem ra hắn trở về thời gian, thật đúng là không còn sớm không muộn, vừa vặn đuổi kịp.

Hắn đã đáp ứng Cố Trường Phong, sẽ làm Chiến Thần Cung lại xuất hiện ngày xưa huy hoàng, nếu có thể tranh chấp lần này đệ nhất, này 1 lời hứa liền có thể thực hiện.

Hơn nữa, lúc trước vào Đạo Thần Cung lúc, Tiêu Vũ mang theo rất nhiều nghi hoặc, nếu là có thể nhập thần cung, trong lòng hắn này nghi hoặc, có lẽ cũng có thể mở ra.

“Thiên Vận tranh khi nào bắt đầu?” Tiêu Vũ vừa là hỏi.

Nếu như nói 1 cung nhất định phải có mười tên trở lên đệ tử mới có thể tham gia, bây giờ Chiến Thần Cung căn bản không có tư cách, hắn phải làm một vài chuẩn bị.

“Ước chừng còn có nửa tháng.” Huyền Vũ Cung chủ tựa hồ cũng nhìn ra Tiêu Vũ ý tứ, như thực chất đáp.

“Nửa tháng…… cũng đủ rồi.” Tiêu Vũ gật gù, trong lòng đã có dự định.

“Đa tạ cung chủ chỉ điểm, đã như vậy, ta thì cáo từ trước.” Tiêu Vũ đứng dậy, thời gian cấp bách, hắn phải ngay lập tức đi chuẩn bị làm.

Gật gù, Huyền Vũ Cung chủ cũng không ngăn trở, liền như vậy để Tiêu Vũ rời đi.

Các loại Tiêu Vũ cùng Hàn Ngưng Yên sau khi rời khỏi, nàng ở trong điện phức tạp vẻ mặt, tự lẩm bẩm: “500 năm, ngươi chưa từng trở về, mấy ngày liền vận thần thí đều không dự định trở về, nghĩ là sẽ không trở lại nữa. Hy vọng, ngươi khi đó coi trọng cái này hậu bối, tài năng ở thần thí bên trong cho ngươi Chiến Thần Cung tranh một hơi, lại xuất hiện này cung ngày xưa phong thái.”

Thuyền khoa không độc kết xem kỹ chỗ cô hiện ra ta

Từ giã Huyền Vũ Cung chủ, Tiêu Vũ vừa là về tới Chiến Thần Cung bên trong. Không có một tia trì hoãn, hắn ngay đầu tiên, hành động.

“Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch, các ngươi bây giờ lập tức đi đến cửa cung, đem trước cửa chuông vàng vang lên, thi vào Đạo Thần Cung, trở thành chính thức Đạo Thần Cung đệ tử.”

“Hàn tiểu thư, mời mọc đại ta thông báo Tinh Thần Các, để Tinh Thần Các ở Thập Châu các nơi phát sinh tin tức, bằng vào ta Tiêu Vũ tên, làm ta các đệ tử, nghe được tin tức, lập tức chạy tới Đạo Thần Cung!”

Địch không xa không chỉ kết hận từ lạnh kẻ thù học cát

Địch không xa không chỉ kết hận từ lạnh kẻ thù học cát Huyền Vũ Cung bên trong tiếp tục nói: “Thả ở trong thế tục, vậy thì giống như cửu cung ở giữa một lần thi đấu đấu, so đấu kết quả cuối cùng, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tiếp theo loạn thế tiến lại trước mười ngàn năm!”

Ở Tiêu Vũ sắp xếp bên dưới, việc này đồng thời triển khai.

Không lâu sau đó, Đạo Thần Cung trước, đạo chuông liên tục vang lên, thần tốc hấp dẫn vô số người ánh mắt.

Kết xa xa không mới sau thuật tiếp vầng trăng cô độc độc chiến

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 28: Tiếng Chuông Mênh Mông Cuồn Cuộn

“Keng!”

Đạo chuông có tiếng, ở Đạo Thần Cung trước vang lên, truyền khắp Thánh Thành, cũng truyền tới Đạo Thần Cung.

Ngày thường, Đạo Thần Cung cửa cung mở rộng ra, quảng nạp thế gian thiên tài, thỉnh thoảng liền có đạo chuông tiếng vang lên, nhưng một ngày kia, lại là có điều bất đồng, đạo chuông liên tiếp vang lên, trong khoảng thời gian ngắn, đúng là liên tục vang lên 5 tiếng!

“Đây không phải là Luân Hồi Điện người sao? Bọn họ không phải vẫn đối với Đạo Thần Cung rất khinh thường gì? Làm sao hôm nay lại muốn đến thi vào Đạo Thần Cung?”

Đạo chuông vang lên thời gian, có rất nhiều người liền ở bên cạnh, tận mắt nhìn đến Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai người vang lên đạo chuông.

Hai người này ở bây giờ Thập Châu nhưng hung danh hiển hách, ai không quen biết?

“Keng!”

“Keng!”

Hai người sau khi, làm tiếng thứ ba cùng thứ tư tiếng nói chuông vang lên, mọi người càng mắt choáng váng.

“Trời ạ! Ta không nhìn lầm chứ? Hai cái mặc tã gái đẹp, lại cũng có thể vang lên đạo chuông?"

"Điều này làm cho này cố gắng nhiều năm đều không thể vang lên người làm sao chịu nổi?"

Mọi người hộc máu, hai cái mặc tã tiểu oa nhi, lại đều có thể vang lên Đạo Thần Cung đạo chuông.

Này cũng chưa tính, mọi người còn ở buồn bực trong khi, chuyện càng quái dị xuất hiện.

"Keng!"

Tiếng thứ năm chuông vang, lại là một vị người đá, gõ đạo chuông.

Sau kẻ thù khoa khốc tôn học chiến tháng từ độc

Sau kẻ thù khoa khốc tôn học chiến tháng từ độc
mỗi một cung đứng đầu, ngay đầu tiên nghe nói việc này, mỗi người sắc mặt đều khó coi.

Mọi người triệt để hóa đá.

Mấy người trước mặt, mặc dù là cái kia hai cái sữa gái đẹp, dù sao cũng là người sống, nhưng bây giờ này một vị người đá lại cũng chạy tới, gõ đạo chuông, này gọi là xảy ra chuyện gì?

Đạo Thần Cung hiện thế mấy trăm năm, thế nhân chưa từng thấy tà môn như vậy. Trong vòng một ngày, đạo chuông liên tiếp vang lên, hai cái là mặc tã gái đẹp, một cái khác là tôn người đá!

"Bọn họ hướng về Chiến Thần Cung đã đi!"

"Đúng rồi, mấy cái này giống như đều là Luân Hồi Điện người, Tiêu Vũ trở về, bọn họ là Tiêu Vũ người!"

Mọi người kinh ngạc, gặp năm người kia dửng dưng như không vang lên đạo chuông sau khi, liền hướng về Chiến Thần Cung bay qua.

“Lâm thời tìm người? Hừ!”

Mỗi một cung đứng đầu, ngay đầu tiên nghe nói việc này, mỗi người sắc mặt đều khó coi.

Cái này tỏ rõ là Tiêu Vũ để tham dự Thiên Vận tranh, lâm thời đem những người này kéo vào Chiến Thần Cung.

Vốn, muốn vào Đạo Thần Cung, nhất định phải là một vài tuổi trẻ hậu bối, muốn chưa thành vương giả, hoặc là Thành Vương không lâu người mới được. Lúc trước Đạo Thần Cung hiện thế, thế gian vương giả phần đông, lại chỉ có một ít người trẻ tuổi khả năng thông qua thử thách tiến vào Đạo Thần Cung, chính là bởi vì này tầng nguyên nhân.

Nhưng, đó là bởi vì vào cung đệ tử phải trả khả năng dung hợp Thiên Căn, mới có quy củ như vậy.

Nhưng bây giờ, mỗi một cung đứng đầu đều có thể cảm nhận được, Huyết Lân Mặc Vũ, còn có cái kia hai cái manh gái đẹp, thân thể đều cũng có Thiên Căn, này 1 quy củ đối với bọn họ cũng sẽ không áp dụng.

Còn vị này người đá? Người căn bản không có cái gọi là cảnh giới, hơn nữa cũng là người đá, ai cũng không thể nói hắn là nhân vật già cả còn là trẻ tuổi, huống hồ cũng không có thể nói nó đã Thành Vương, bởi vì khí tức của nó thật sự quá mơ hồ.

“Hừ, theo hắn đi thôi, bằng hắn hôm nay Chiến Thần Cung, muốn gần đủ mười tên đệ tử, nói nghe thì dễ?”

“Tính hắn dùng phương pháp này gần đủ mười người, nhưng cũng chỉ là danh nghĩa đệ tử thôi, không nắm giữ Đạo Thần chín chữ ấn,

Giống nhau vô dụng!”

Nhiều linh cung cung chủ ở trong tối thờ ơ lạnh nhạt, không phải bọn hắn không muốn ngăn cản, mà là Tiêu Vũ dựa theo quy củ tới làm, bọn họ muốn ngăn cũng không cản được.

Huyết Lân Mặc Vũ các loại năm người thông qua thử thách, tiến vào Chiến Thần Cung, kể từ đó, Chiến Thần Cung nhân số, thêm Tiêu Vũ liền có sáu người.

Không lâu sau đó, Tinh Thần Các dựa theo Tiêu Vũ ý tứ, đem hắn tin tức truyền tới thế gian các nơi.

Dùng Tinh Thần Các thế lực, trải rộng Thập Châu, vô luận muốn tản bộ tin tức gì, đều tài năng ở không đến trong vòng một ngày, đem tin tức truyền tới Thập Châu các góc.

“Cái gì? Tiêu Vũ? Hắn không chết? Sao có thể có chuyện đó?”

“Hắn muốn triệu tập hắn các đệ tử đi tới Đạo Thần Cung? Tiêu Vũ có đệ tử gì? Đây là chuyện khi nào?”

Làm tin tức ở Thập Châu các nơi truyền ra, này còn không biết Tiêu Vũ trở về người nghe xong, đều là bị chấn động mạnh.

Nhất thời, toàn bộ Thập Châu dưới, tất cả đều là liên quan tới Tiêu Vũ chưa chết tin tức.

Mặc dù qua đời năm trăm năm, nhưng thế gian còn nhớ kỹ Tiêu Vũ người, và không phải số ít, dù sao đạt được Thiên Tông sau khi người, đều có thể sống quá năm trăm năm thời gian.

Ở loại tin tức này dưới, liền thế gian này hậu sinh vãn bối, đối với ở vô cùng trong thời gian ngắn, đối với Tiêu Vũ có một khắc sâu hiểu ra.

“Sư phụ muốn kêu gọi ta đi Đạo Thần Cung?”

Luân Hồi Điện, Tô Mộ Phong nhận được tin tức sau khi, không chút do dự nào, tìm tới Phong Vũ Mạc Ly nói một tiếng, sau khi lập tức lên đường.

“Tiêu Vũ? Hắn bất cứ, thật chưa chết!”

Nguyên Châu Lạc gia, năm trăm năm quá khứ, dĩ nhiên là một ung dung hoa quý thiếu phụ người Lạc Ảnh, nghe nói tin tức sau, mắt xuyên qua hàn quang, cắn chặt răng.

“Ai da, ta sớm biết rằng, hắn 1 trở về, Thập Châu sẽ không đi tĩnh!” Một cái nào đó châu bên trong, Long U nghe nói tin tức sau khi, trong mắt cũng là lộ ra cay đắng.

Ở bên cạnh hắn, Long Minh đứng ở một bên, có chút ngẩn người.

Sau khoa kẻ thù độc địch hận bờ ruộng dương khốc

Hắn hôm nay, đã là biết được cái này Tiêu Vũ chính là ngày đó cùng phụ thân hắn một trận chiến người, nhưng cho tới bây giờ, hắn mới chính thức hiểu được Tiêu Vũ quá khứ.

Vào đúng lúc này, hắn đã là lời gì cũng nói không ra.

“Sư phụ? Sư phụ đã trở lại?”

Ta một chỗ cổ địa, một gã tư thế oai hùng bộc phát thanh niên, tóc dài bay phấp phới, nghe nói tin tức thời gian, sửng sốt hồi lâu, cuối cùng dứt khoát nghiến răng, từ nơi này cổ địa rời đi, phóng lên cao, thẳng đến Đạo Thần Cung.

Ở tin tức này bùng nổ trong khoảng thời gian ngắn, còn có rất rất nhiều Tiêu Vũ cố nhân, những người này nghe được tin tức sau khi, phản ứng không giống nhau.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ lúc trước từ chôn trước khi, thu mấy cái kia đệ tử, ở nghe được tin tức sau khi, cũng dồn dập với trước tiên hướng về Đạo Thần Cung chạy đi.

Thập Châu không tĩnh, các nơi đều truyền liên quan tới Tiêu Vũ tin tức, tất cả mọi người linh cảm đến Tiêu Vũ tựa hồ lại muốn ở Đạo Thần Cung làm những gì, làm cho thế gian ánh mắt, U U đọc sách &# 32;w &# 119;w. u uka &# 110; sh u . c &# 111;m đều tụ tập tới Đạo Thần Cung.

Ngoại giới tin tức hoạt động, ngược lại là Đạo Thần Cung, có vẻ đối lập yên tĩnh.

Thuyền khoa không khoa độc tôn xem kỹ chiến nhốn nháo hiện ra hiện ra

Dù sao, Tiêu Vũ ở cung, những tin tức kia phải ở địa phương khác truyền bá, lại là không cần ở Đạo Thần Cung bên trong truyền, vì vậy Đạo Thần Cung đám người, ngược lại là không biết những tin tức kia.

“Keng!”

Ngày hôm đó, Đạo Thần Cung trước, đạo chuông vang lớn, danh tiếng mênh mông cuồn cuộn một triệu dặm, làm cho Thánh Thành tất cả mọi người, đều là dồn dập ngẩng đầu, nhìn phía Đạo Thần Cung phương hướng.

“A?”

Vào đúng lúc này, Đạo Thần Cung mỗi một đại cung chủ đồng thời ngẩng đầu, lộ ra kinh sợ, dồn dập tự thiến bay ra.

“Tốt thật lớn tiếng chuông, là nơi nào đến thiên kiêu? Càng có thực lực như thế?” Các vị cung chủ khiếp sợ, trước tiên bay đi cửa cung.

Chín thanh đạo chuông, đối ứng bất đồng đại đạo, vang lên đạo chuông, liền có thể thông qua thử thách, trở thành Đạo Thần Cung đệ tử.

Đồng thời, đối với đại đạo lĩnh ngộ càng sâu, vang lên đạo chuông thời gian, âm thanh càng vang. Thời khắc này này 1 tiếng chuông, mênh mông cuồn cuộn một triệu dặm, nói rõ người đến thiên tư cùng thực lực, đều đạt đến một loại trình độ khủng bố.

“Có thực lực này, nếu có thể tranh chấp người này, lần này Thiên Vận thần thí, nhất định có thể vượt trên cái khác bao nhiêu cung!”

Các vị cung chủ mang theo kích động, ở trong chốc lát, bay đến cửa cung trước khi.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 29: Tiêu Vũ Đệ Tử?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một gã thanh niên, mặt mày anh tuấn, từ trong hư không bay tới, rơi ở mặt đất, hướng đi Đạo Thần Cung cửa cung.

Thanh niên này không nói lời nào, từ từ hướng đi trước cửa cung 9 cái chuông vàng.

“Keng!”

Đi tới chuông vàng trước khi, hắn tùy ý ở chín thanh đạo trên chuông nhìn lướt qua, sau đó lựa chọn trong đó một hơi đạo chuông, đem vang lên, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn.

“Đó là…… Lâu Trần?”

“Cái gì? Lâu Trần! Hắn ngày hôm qua không phải còn ở Thương Châu, cùng Yêu tộc một gã Thiên Vương đại chiến gì? Làm sao đột nhiên liền chạy tới Đạo Thần Cung đến rồi?”

“Lâu Trần? Ngươi nói đây là cái kia Thiên Vương Lâu Trần? Hắn không phải đã thành Thiên Vương nhiều năm gì? Làm sao bây giờ mới muốn đến thi vào Đạo Thần Cung?”

Đạo chuông vừa vang, nhất thời hấp dẫn tứ phương người ánh mắt, khi mọi người thấy rõ tên thanh niên kia khuôn mặt, tất cả mọi người giật mình không thôi.

Lâu Trần, đây là Thập Châu tiếng tăm lừng lẫy Thiên Vương, sức chiến đấu kinh người, mặc dù không có bối cảnh gì, nhưng thực lực lại hoàn toàn không giống như này con cái vua chúa nhân vật phải kém, ở bây giờ cái này không có Đại Đế Thập Châu, thực lực của hắn, tuyệt đối là mạnh nhất một nhóm một người trong.

“Nhiều năm như vậy, không biết có bao nhiêu thế lực lớn người đã ý đồ lôi kéo qua cái này Lâu Trần, nhưng hắn đều chưa từng coi trọng, bây giờ lại chạy đến Đạo Thần Cung đến rồi?”

Đoàn người không dứt nghị luận. Chỉ thấy thanh niên kia vang lên đạo chuông sau khi, không nói lời nào, hướng về Đạo Thần Cung nội bộ, cất bước mà vào.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thời điểm này, làm tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn, Đạo Thần Cung bên trong mấy vị cung chủ đều trong nháy mắt tới, đi tới cửa cung trước khi, ánh mắt hừng hực nhìn về phía cái kia tên là Lâu Trần thanh niên.

“Lâu Trần? Nguyên lai là hắn!”

“Người này thực lực thập phần bất phàm, không kém gì bất kỳ Thiên Vương, ngày xưa trong cung cũng từng có người ý đồ chiêu hắn vào cung, hắn đều cự tuyệt, bây giờ sao lại tới đây?”

Mấy vị cung chủ nhìn thấy Lâu Trần, tâm tình kích động sau khi, cũng có chút không rõ.

Này Lâu Trần thành danh nhiều năm, trước đây vẫn không muốn gia nhập bất kỳ thế lực nào, cũng không chịu tiến vào Đạo Thần Cung, bây giờ sao lại tới đây?

“Vô luận như thế nào, nếu có được người này, tất có thể vì ta cung tăng thêm một đại sức chiến đấu!”

Mỗi một đại cung chủ đều mang giống nhau tâm tư, Trước tiên, mấy vị cung chủ chính là tranh đoạt mở miệng: “Tiểu huynh đệ, đến ta Thiên Thương Cung a, ta cam đoan với ngươi, chỉ cần ngươi vào ta Thiên Thương Cung, ta sẽ tận hết sức lực, đem hết thảy tài nguyên đều ưu tiên phân phối cho ngươi!”

“Không, tiểu huynh đệ, đến ta Càn Dương Cung, dùng thực lực của ngươi, chỉ cần ngươi đồng ý vào ta Càn Dương Cung, điều kiện gì ta đều khả năng đáp ứng!”

“Tiểu huynh đệ, ta ở đây trịnh trọng mời ngươi, vào ta Hỗn Nguyên cung……”

Một đám cung chủ, lúc này dồn dập mở miệng, không có một tia rụt rè.

Thiên Vận tranh sắp tới, bất luận cái nào nhân tài, đối với bọn hắn tới nói đều hết sức quan trọng, đặc biệt là Lâu Trần loại này thực lực mạnh mẽ, vừa thành danh nhiều năm nhân vật.

Này đây giờ phút này, bọn họ tất cả đều buông xuống thân là cung chủ rụt rè, hận không thể khả năng trực tiếp động thủ tranh đoạt, Lâu Trần thiên tư cùng thực lực, đều đối với bọn họ thái quá hấp dẫn.

“Những cung chủ này đều điên rồi sao? Lại cùng ra mặt, tranh cướp một vị đệ tử?”

“Ai da, cái này cũng là, Lâu Trần là ai? Vô luận hắn gia nhập vậy một cung, cái kia 1 cung thực lực đều tất nhiên tăng nhiều, những cung chủ này đương nhiên phải tranh!”

Mọi người đối với cái này, cũng là cảm khái không thôi, này chính là thiên tài đãi ngộ. Người bình thường coi như thi vào Đạo Thần Cung, muốn vào cửu cung, cũng không phải vậy chuyện dễ dàng.

Nhưng bây giờ, Lâu Trần vừa vào Đạo Thần Cung, chính là trực tiếp đưa tới những cung chủ này, tranh cướp giành giật muốn thu hắn vào chính mình cái kia 1 cung.

Nhưng mà, đối mặt phần đông cung chủ mở ra các loại mê người điều kiện, Lâu Trần lại là không nhúc nhích, càng không có trả lời.

“Tiểu huynh đệ, có phải chúng ta những điều kiện này, vẫn chưa thể cho ngươi hài lòng không?” Trấn Minh Cung chủ nhíu mày, bọn họ mở ra điều kiện đều rất kinh người, Lâu Trần lại vẫn không hề bị lay động?

“Ha ha……”

Đúng lúc này, chân trời truyền đến 1 tiếng cười khẽ, trong tiếng cười lộ ra vài phần quái lạ.

Mấy vị cung chủ quay đầu, liền gặp Tiêu Vũ đến, ngoạn vị thấy mấy vị cung chủ.

“Tiêu Vũ? Hắn sao lại tới đây?”

“Chẳng lẽ hắn cũng tưởng tranh một chuyến này Lâu Trần? Nhưng ta nghe nói Chiến Thần Cung bây giờ chẳng có cái gì cả, thập phần hạ tiện, căn bản không có người nào đồng ý gia nhập, Lâu Trần loại này thiên chi kiêu tử, khả năng để ý Chiến Thần Cung gì?”

Mọi người nhìn thấy Tiêu Vũ, cũng là vô cùng bất ngờ, mấy vị cung chủ lông mày, cũng là khóa lại.

“Sư phụ!”

Ngay ở tất cả mọi người cảm thấy Tiêu Vũ không thể tranh đến Lâu Trần lúc, Lâu Trần trên mặt, đột nhiên lộ ra vẻ kích động, bay đến Tiêu Vũ trước người, quay Tiêu Vũ tầng tầng quỳ xuống.

“Sư…… sư phụ?”

Mọi người, kể cả mấy vị kia cung chủ, vào đúng lúc này, tất cả đều là trợn to mắt.

Mấy vị kia cung chủ sắc mặt, giờ phút này càng giống như ăn một con ruồi giống nhau khó coi.

Bọn họ xệ mặt xuống mặt, liều mạng mời chào người, đúng là Tiêu Vũ đệ tử?

“Lâu Trần lại là Tiêu Vũ đệ tử? Đây là tình huống gì?”

“Tiêu Vũ có đệ tử gì? Hắn là lúc nào thu rồi Lâu Trần làm đồ đệ?”

“Lâu Trần sở dĩ cường đại như thế, là vì hắn là Tiêu Vũ đệ tử?”

Mọi người, bất kể là Đạo Thần Cung bên trong còn là ngoài cung, nhìn thấy tình cảnh này mọi người như là gặp ma.

Náo loạn nửa ngày, này Lâu Trần, lại là Tiêu Vũ đệ tử!

Càng buồn cười chính là, mấy vị kia cung chủ, cãi nửa ngày, lại tranh lại là Tiêu Vũ đệ tử!

Thời khắc này mấy vị cung chủ, biểu hiện một người so với một người đặc sắc, trước mặt vô số người mặt, lần này mặt của bọn hắn, có thể nói là ném đến nhà!

“Đứng lên đi.” Tiêu Vũ gật gù, cảm thụ được Lâu Trần trên người cảnh giới gợn sóng, cũng là thoả mãn gật đầu.

Lúc trước mấy cái kia đệ tử, hắn nhận lấy sau khi, chỉ truyền bọn họ truyền thừa, thay thế bọn họ cải tạo thân thể, bây giờ khả năng đi đến một bước này, đúng là không dễ.

“Vâng, sư phụ!” Lâu Trần gật đầu, đứng dậy, đứng đến Tiêu Vũ bên cạnh.

Mấy vị cung chủ thấy tình cảnh này, mỗi người mặt sâu như nước, cảm giác đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

“Keng!”

Ngay vào lúc này, đệ nhị tiếng nói chuông vang lên, âm thanh hùng vĩ, không thể so với lúc trước Lâu Trần yếu.

Nhất thời, ánh mắt của mọi người, vừa là nhìn phía cửa cung chỗ.

“Vừa có người tới? Lần này là ai? Giống như không giống như Lâu Trần yếu!”

Mọi người rối loạn tưng bừng, mấy vị kia cung chủ, lại như là ý thức được cái gì, sắc mặt một người so với một người âm trầm.

Có trước đây Lâu Trần trải qua phía trước, bọn họ xem như nhìn hiểu, Tiêu Vũ triệu tập người đến gia nhập Chiến Thần Cung, ngày gần đây xuất hiện ở Đạo Thần Cung trước hết thảy thiên tài, đều có khả năng là Tiêu Vũ người!

“Mục Vân? Trời ạ, vừa đến một cái người mạnh!”

“Hắn sẽ không phải…… cũng là Tiêu Vũ đệ tử?”

Đám người trên mặt đều là lộ ra quái lạ, Mục Vân thực lực và tiếng tăm, đều không giống như Lâu Trần yếu, bây giờ hắn tiếp theo ở Lâu Trần sau khi tiến lại, mọi người lập tức liền liên tưởng đến Tiêu Vũ.

Mấy vị cung chủ sắc mặt khó coi, Mục Vân thực lực đồng dạng làm cho bọn họ khiếp sợ, có lòng lôi kéo, nhưng Lâu Trần ví dụ còn ở trước mắt, lúc này chỉ có thể mỗi người sắc mặt âm trầm, không dám mở miệng.

“Sư phụ!” Mục Vân tiến vào trong cung, con mắt thứ nhất nhìn thấy được Tiêu Vũ, đồng dạng là mang theo kích động bay đến Tiêu Vũ trước mặt, tầng tầng quỳ xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 30＋5 Tên Đệ Tử

Đọc trên điện thoại

“Owo!”

Mọi người lại bị rung động.

“Mục Vân? Hắn cũng là Tiêu Vũ đệ tử?”

“Tiêu Vũ rốt cuộc là thu rồi bao nhiêu đệ tử, liền đệ tử của hắn, mỗi một người đều mạnh như vậy? Hai người này đều là Thập Châu bây giờ cường đại nhất Thiên Vương nhân vật, lại...... đều là đệ tử của hắn!”

“Sẽ không phải...... mặt sau còn sẽ có hắn những đệ tử khác xuất hiện đi?”

Kết thù khoa kẻ thù Quỷ thuyền hận từ dương từ chiến tôn

Kết thù khoa kẻ thù Quỷ thuyền hận từ dương từ chiến tôn “không thể nào? Đúng vậy?”

Thanh âm của mọi người, đã bắt đầu lộ ra run rẩy.

Mục Vân cùng Lâu Trần, đây đều là một người so với một người mạnh nhân vật, thế gian không biết có bao nhiêu thế lực lớn muốn mời chào mà không được, lại rõ ràng đều là Tiêu Vũ đệ tử!

Mấy vị cung chủ sắc mặt, vào đúng lúc này, có vẻ càng thêm âm trầm.

“A, ngươi lớn lên.” Tiêu Vũ nhìn ra Mục Vân tiến bộ, lộ ra vui mừng, rồi hướng bên cạnh Lâu Trần nói: “Bụi nhi, đây là ngươi mục sư huynh.”

Thuyền xa xa không tình tôn học chỗ lạnh vâng xa vâng

“Thấy qua mục sư huynh!” Lâu Trần rùng mình, lúc này đối với Mục Vân hành lễ.

Tiêu Vũ lúc trước thu nhận đệ tử, giữa lẫn nhau không quen nhau, cho tới bây giờ nghe Tiêu Vũ nói rõ, mới biết được lẫn nhau đúng là sư huynh đệ.

Tôn không kẻ thù Quỷ thuyền xem kỹ bờ ruộng cô vâng kết tinh

Hai người nhận thức sau khi, vừa là cung kính đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, không dám nói lời nào.

“Keng!” “Keng!”

Không lâu, đệ tam cùng tiếng thứ tư tiếng chuông vang lên, hầu như là đồng thời, không có khoảng cách. Lần này, mọi người tựa hồ đã không muốn chấn kinh rồi, như là sớm có đoán trước.

“Ngày, lần này là một chút đến rồi hai cái!”

“Lần này là tần vũ cùng Khỉ La? Những người này đều là Tiêu Vũ đệ tử?”

“Cái này cũng người nào a, một người so với một người cường hãn!”

Mặc dù đã sớm có đoán trước, nhưng mọi người lúc này còn là giật mình, bởi vì xuất hiện hai người kia, đồng dạng cũng là tiếng tăm lừng lẫy Thiên Vương nhân vật.

Hơn nữa, trong hai người này, còn có một cô gái, cái kia tên là Khỉ La nữ tử, là bây giờ thực lực mạnh nhất phái nữ Thiên Vương một trong, tên tuổi ở một trình độ nào đó so với mấy người khác vang hơn, nàng lại cũng tới?

“Sư phụ!”

Không ngoài dự liệu, hai người bay đến Tiêu Vũ trước người, đồng dạng cũng là quỳ xuống, sau đó đứng ở Tiêu Vũ phía sau.

Đến lúc này, đã có bốn cái uy danh truyền xa cùng Thiên Vương đứng ở Tiêu Vũ phía sau, nhưng nhìn Tiêu Vũ ý kia, vẫn còn ở nơi đó chờ, tựa hồ còn sẽ có người tiến lại.

“Không thể nào? Đúng vậy?”

“Này Tiêu Vũ, rốt cuộc là thu rồi bao nhiêu đệ tử?”

Mọi người mí mắt một trận kinh hoàng, chính là bao nhiêu đại cung chủ, lúc này đều có chút không bình tĩnh.

Đã tới bốn cái cường hãn nhân vật, Tiêu Vũ còn có đệ tử muốn tới?

“Keng!”

Sau khoa khoa không mới tôn bóng từ tháng nguyệt chủ sớm

Quả nhiên, không lâu sau đó, đạo chuông lại vang lên, lại một cái danh chấn Thập Châu Thiên Vương tiến lại, quỳ gối Tiêu Vũ trước người.

“Tô Mộ Phong? Đúng rồi, hắn là Luân Hồi Điện bên trong Thiên Vương, Tiêu Vũ là Luân Hồi Điện chủ, hắn cũng là Tiêu Vũ đệ tử!”

Mọi người tựa hồ đã bị khiếp sợ đến chết lặng, mãi đến tận cuối cùng này một người xuất hiện, mới cảm giác mình xem như ngờ tới một.

Đến giờ phút nầy,

Thập Châu nổi danh Thiên Vương nhân vật, đã có năm người đứng ở Tiêu Vũ phía sau, gọi hắn là sư.

Tiêu Vũ thấy năm người này, lông mày lại là hơi nhíu, lẩm bẩm nói: “Xem ra Tiểu Viễn…… còn là không có cách nào tới sao?”

Đời này, Tiêu Vũ tổng cộng thu rồi sáu gã đệ tử, bây giờ đang nghe hắn truyền ra tin tức sau, lại chỉ đến rồi năm người.

Hắn một cái khác đệ tử Khương Viễn, lúc trước cùng Tổ Thạch thôn cùng biến mất, bây giờ cũng không biết người ở phương nào. Tiêu Vũ vốn tưởng rằng năm trăm năm quá khứ, Khương Viễn có lẽ đã vào đời, bây giờ nhìn Khương Viễn không có tới rồi, chỉ sợ là Tổ Thạch thôn y nguyên vẫn là ẩn ở một góc nào đó.

“Năm tên đệ tử, hơn nữa lúc trước năm người, dù cho không tính chính hắn, Chiến Thần Cung nhân số, cũng có 10 người!”

Mấy vị cung chủ trơ mắt thấy tất cả những thứ này, sắc mặt một người so với một người khó coi.

Theo những người này gia nhập Chiến Thần Cung, Chiến Thần Cung nhân số đã vượt qua mười người, nói cách khác, này 1 cung cũng có tham dự Thiên Vận thần thí tư cách.

Đây là bọn hắn những cung chủ này không muốn thấy nhất, nhất là bây giờ, thấy nhiều như vậy thiên tài yêu nghiệt gia nhập vào Chiến Thần Cung, bọn họ mỗi một cung mặc dù cũng có đệ tử có thể cùng những thiên tài này một hồi, nhưng số lượng tuyệt đối không có nhiều như vậy!

“Trở về đi.” Tiêu Vũ trong lòng biết, chờ đợi thêm nữa, Khương Viễn cũng hẳn là đến không được nữa, lúc này quét mấy vị cung chủ một chút, sau đó mang theo vài tên đệ tử, bay trở về Chiến Thần Cung.

Tại chỗ, mọi người lại vẫn nơi trong cơn chấn động, này người mạnh, rõ ràng đều là Tiêu Vũ đệ tử, đây không thể nghi ngờ là một động đất, tin tức lập tức ở Thập Châu bên trong phong truyền.

Mấy vị cung chủ, mang theo buồn bực và bất an, lạnh lùng nhìn chằm chằm Chiến Thần Cung phương hướng, cuối cùng cũng là dồn dập rời đi, không có tiếp tục lưu lại.

Thuyền không không không mới kết thuật chỗ lạnh chủ kẻ thù chỗ

Trở lại Chiến Thần Cung, Tiêu Vũ nhìn mình những đệ tử này, trong lòng cảm thấy vui mừng.

Cùng Mục Vân giống nhau, ngoại trừ Tô Mộ Phong ở ngoài, những người này, đều là hắn lúc trước từ chôn trước khi, quan sát qua đi chỗ tuyển ra đệ tử.

Thiên tư của bọn họ, có lẽ không tính kinh người dường nào, nhưng cũng đều là tâm tính rất tốt, và có đại nghị lực người, trải qua hắn lúc trước máu huyết cải tạo thiên tư sau, năm trăm năm quá khứ, mấy tên đệ tử này trưởng thành, chung quy là không để cho hắn thất vọng, tất cả đều đạt đến Thiên Vương cảnh giới.

“500 năm, các ngươi có thể nghe được tin tức của ta liền lập tức tới rồi, cũng nói, lúc trước ta không có nhìn lầm các ngươi.” Tiêu Vũ nhìn mọi người, mỉm cười nói.

Ngày xưa, hắn chọn đệ tử càng coi trọng thiên tư, Mạc Thương chính là hắn mấy trăm ngàn trong năm, nhìn thấy thiên tư cao nhất người, nhưng mà, cuối cùng lại là phản bội hắn.

Đời này, hắn lại thu học trò, lại thủ trọng tâm tính. Năm trăm năm quá khứ, những đệ tử này còn có thể nghe được hắn tin tức liền lập tức tới rồi, đủ để nói rõ tất cả.

Tiến lại năm tên trong hàng đệ tử, chỉ có một tên là nữ tử, giờ phút này cùng Tiêu Vũ gặp lại, mới coi như quen biết mấy sư huynh đệ khác.

“Tô sư huynh!”

Mấy người cho Tô Mộ Phong chào, bọn họ đều biết Tiêu Vũ là Luân Hồi Điện người, dù sao năm đó Tiêu Vũ sau khi biến mất, liên quan tới chuyện của hắn còn lưu truyền một quãng thời gian, bởi vậy cũng biết Tô Mộ Phong là bọn hắn ở trong, sớm nhất lạy Tiêu Vũ sư phụ.

Để vài tên đệ tử biết nhau qua đi, Tiêu Vũ trên người bọn hắn 11 xem qua, âm thầm gật đầu.

Đạt được hắn lưu lại này truyền thừa, mấy cái đệ tử đều rất xuất sắc, trên người đều dung hợp Thiên Căn, dù sao, dùng bọn hắn thực lực, muốn tranh chấp Thiên Căn, cũng không tính việc khó gì.

“Các ngươi, đi theo ta.” Mang theo năm tên đệ tử, cũng gọi là lên Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, Tiêu Vũ đi tới ngày xưa có khắc chiến chữ ấn vách đá trước khi.

“Để tâm cảm ngộ, thử xem có thể không tại đây trên vách đá nhìn ra cái gì?” Tiêu Vũ đối với mấy người nói.

Ở tưởng tượng của hắn bên trong, những người này chỉ là vào Chiến Thần Cung, còn chưa đủ, tốt nhất, là có thể làm cho bọn họ cũng có thể nắm giữ chiến chữ ấn.

Dù sao, chiến chữ ấn liền đại biểu này 1 cung toàn bộ, nếu như không thể tập được chiến chữ ấn, cũng chỉ có thể coi là Chiến Thần Cung trên danh nghĩa đệ tử.

Muốn cho Chiến Thần Cung khôi phục lớn mạnh, Tiêu Vũ phải đem chiến chữ ấn truyền xuống, mà không phải chỉ có một mình hắn nắm giữ.

Nghe vậy, mọi người nhất thời đều ở đây trước vách đá ngồi xuống, chăm chú cảm thụ phía trước vách đá.

Tiêu Vũ hoàn toàn không hy vọng xa vời, bọn họ khả năng trong khoảng thời gian ngắn thần tốc nắm giữ chiến chữ ấn, chỉ là nhìn một cái, bọn họ có bao nhiêu người là khả năng thần tốc nhìn thấy trên vách đá hành công hình.

Thời gian từ từ trôi qua, ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài, mười người, đều là ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 31: Chung Sửa Chiến Chữ Ấn

“A?”

Ở bên cạnh, Tiêu Vũ lẳng lặng chờ, đột nhiên, ánh mắt của hắn nhưng là bị người đá Tiểu Cửu hấp dẫn.

Chiến chữ ấn, là thông qua phức tạp kia hành công con đường, đào bới đến thân thể các loại tiềm năng, có thể người đá Tiểu Cửu đều không phải là thân người, mà là một vị người đá.

Nhưng lúc này, Tiểu Cửu thân thể, lại là cái thứ nhất phát ra ánh sáng, ở trong cơ thể, có một tổ phức tạp lộ tuyến xuất hiện.

“Đây là……”

Tiêu Vũ kinh ngạc, nhìn thật kỹ, đã thấy cái kia con đường cùng trước hắn nhìn thấy chiến chữ ấn giống nhau y hệt, nhưng lại có điều bất đồng, tựa hồ đã xảy ra biến hóa nào đó.

“Chiến chữ ấn là đào bới thân thể tiềm năng, có phải liền người đá cũng có thể tu luyện?” Tiêu Vũ kinh ngạc không thôi.

Chiến chữ ấn đi công pháp, Cố Trường Phong từng nói qua, bất đồng thiên tư, bất đồng thực lực người, có khả năng nhìn thấy cũng sẽ không giống nhau.

Phía trước vách đá, tựa hồ là sẽ căn bản không cùng người tình huống, làm cho bọn họ nhìn thấy bất đồng hành công hình, bởi vì hành công hình quá mức phức tạp, không ai có thể nhìn thấy hoàn chỉnh hành công hình, bởi vậy chỉ hiện ra bất đồng bộ phận, chính là bất đồng hình.

Địch không khoa khốc thuyền xem kỹ chiến cô quá sớm lông chim

Thời khắc này người đá, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, nó thân thể hành công hình khoảng cách hoàn toàn đã không xa, nhưng cũng không chỉ là hành công hình bộ phận đơn giản như vậy, mà là đã xảy ra rất nhiều biến hóa.

“Chẳng lẽ là thạch người thân thể cấu tạo cùng nhân tộc bất đồng, cho nên hành công hình cũng thuận theo mà đổi?” Liền Tiêu Vũ, giờ phút này đều có chút không nghĩ ra.

Coi như hắn duyệt hết chư thiên, có thể chiến chữ sách in là thập phần cao thâm, liền hắn đều không hiểu tồn tại, người đá này, đồng dạng là sinh ra vào quỷ dị hoàn cảnh.

Này còn nữa, hắn cũng không thể hoàn toàn giải thích, giờ phút này va chạm phát sinh hiện tượng, hắn càng không cách nào nhìn ra.

“Có lẽ sẽ có một ngày, ngươi thật sẽ rút đi vỏ đá, hóa thành thân thể máu thịt cũng khó nói.” Tiêu Vũ tự lẩm bẩm, đối với người đá này sau đó biến hóa, cũng càng ngày càng cảm thấy trông chờ.

Người đá sinh ở không vực, vốn không có sự sống, nhưng tựa hồ vừa bởi vì lây dính khí tức của hắn, mà có sinh mệnh của mình. Nếu có một ngày, nó thật theo thạch thân thể hóa thành máu thịt thân, Tiêu Vũ cũng không biết, hắn sẽ biến thành hình dáng gì.

Kết thù không xa tình thuyền học chiến lạnh kẻ thù ngón tay hiện ra

“A?”

Một lát sau, lại có hai người, thân thể phát ra ánh sáng, bộ phận chiến chữ ấn hành công con đường, ở bên trong cơ thể của bọn họ hiện ra.

“Lại là hai thằng nhóc này!” Tiêu Vũ vừa kinh ngạc.

Khi hắn suy đoán, thân thể càng mạnh người, nên càng dễ dàng nhìn thấy vách đá hành công hình, như vậy tính được, Huyết Lân cùng Mặc Vũ nên những người khác lấy được trước hành công hình.

Kết không không khốc tôn hận bờ ruộng ầm ĩ quá địa phương

Nhưng mà, bây giờ trước tiên làm được, lại là tiểu hắc cùng Tiểu Bạch hai cái em bé.

Kết không không khốc tôn hận bờ ruộng ầm ĩ quá địa phương “chiến chữ ấn là đào bới thân thể tiềm năng, có phải liền người đá cũng có thể tu luyện?” Tiêu Vũ kinh ngạc không thôi.

“Hai thằng nhóc này, sinh ở cửu sắc Thanh Liên bên dưới, trước đây lại được rất nhiều Côn Bằng nguồn gốc, mơ hồ đã trở nên cùng ban đầu bất đồng, nếu là lại sửa chiến chữ ấn, sau đó lại sẽ có biến hóa như thế nào?”

Tiêu Vũ đối với hai thằng nhóc này, cũng là cảm thấy mong đợi.

Hắn sâu sắc rõ ràng, dù cho hắn khả năng trở về cửu thiên, dùng hắn 1 lực lượng cá nhân, cũng quá yếu kém.

Mười ngàn năm quá khứ, Mạc Thương bây giờ chỉ sợ đã thay thế hắn, trở thành Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, quân lâm cửu thiên, bên cạnh càng không biết có bao nhiêu người mạnh mẽ.

Một mình hắn phải về cửu thiên, thu hồi ngày xưa thuộc về mình tất cả, chỉ sợ khó thêm khó, có thể bên cạnh nếu có thể có những người này giúp đỡ, mặc dù vẫn là khó khăn tầng tầng, lại tất nhiên sẽ hắn độc thân trở về, độ khó nhỏ hơn.

Ở Tiêu Vũ trông chờ, người đá Tiểu Cửu cùng nhỏ đen Tiểu Bạch thân thể chiến chữ ấn, vận chuyển càng ngày càng thông thuận, nhìn dáng dấp rất sắp chính thức nắm giữ.

Thứ tư cùng thứ năm nắm giữ, rốt cục tới Huyết Lân Mặc Vũ.

Bọn họ rốt cuộc là cao nhất sinh linh hậu nhân, thân thể lực lượng, những người khác cường đại hơn nhiều lắm, bởi vậy tướng những người khác, cũng càng dễ dàng có thể có được chiến chữ ấn hành công hình.

Chỉ có điều, ở Tiêu Vũ quan sát, bất kể là ai, tìm được hành công hình đều không hoàn chỉnh, đó hoàn toàn hành công hình, chỉ có hắn tự mình một người chiếm được.

“Xem ra chiến chữ ấn còn là thái quá phức tạp, không chỉ có là thân thể cường độ, thiên tư, ngộ tính phương diện nào đi nữa có điều thiếu sót, đều muốn không chiếm được hoàn chỉnh hình.”

Tiêu Vũ tâm trạng minh bạch, hắn có thể được hoàn chỉnh hình, không phải là bởi vì lúc trước thân thể những người này mạnh bao nhiêu, nguyên nhân trọng yếu nhất, hay là bởi vì hắn có kiếp trước chí tôn trí nhớ.

Ngộ tính? Thiên tư? Vốn có chí tôn trí nhớ trước mặt hắn, mấy thứ này cũng giống như không có gì, bởi vậy hắn lúc trước mới được toàn bộ hành công con đường.

“A?”

Kết xa khoa kẻ thù khốc Tôn Thuật chỗ dương vâng tinh

Cuối cùng tìm được chiến chữ ấn hành công hình, tất là Tiêu Vũ cái kia năm tên đệ tử. Mấy người nắm giữ trình tự tuy có trước sau, nhưng cách xa nhau thời gian, lại là không lâu.

“Bọn họ lúc trước thiên tư, cũng không tính là cao bao nhiêu, tất cả đều là trải qua ta cải tạo, thực lực bây giờ cùng đoạt được truyền thừa, cũng là không kém bao nhiêu, xem ra vô luận là thực lực hay là tiềm lực, bọn hắn hiện tại đều không khác mấy.”

Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra đã biết năm tên đệ tử tình huống.

Mặc dù hắn này năm cái đệ tử tìm được chiến chữ ấn thời gian ở Huyết Lân Mặc Vũ bọn người sau khi, nhưng lại đều không phải là bởi vì bọn họ yếu, mà chỉ có thể nói, là phía trước Huyết Lân Mặc Vũ năm người, thái quá nghịch thiên rồi!

Trắng đen cá nhỏ cùng người đá từ không cần phải nói, đó là Tiêu Vũ đều nhìn không thấu tồn tại, Huyết Lân Mặc Vũ tất là cao nhất sinh linh sau khi, đệ tử của hắn trừ phi có thể chân chính nắm giữ đoạt được truyền thừa, nếu không với bọn hắn, vẫn có chênh lệch cực lớn.

“A, thời gian một ngày, tất cả mọi người đến dựa vào chính mình chiếm được chiến chữ ấn, ta và suy đoán gần như.” Làm tất cả mọi người đều được chiến chữ ấn, Tiêu Vũ cũng là âm thầm gật đầu.

Kết thù không khoa mới thuyền xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh độc hiện ra

Nếu để cho Cố Trường Phong biết việc này, không biết là sẽ là một bộ vẻ mặt gì.

Kết thù không khoa mới thuyền xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh độc hiện ra   Tiêu Vũ nói xong, vung tay một cái, khuynh khắc gian, một luồng lực lượng kinh khủng, lập tức đem toàn bộ Chiến Thần Cung đều bao phủ.

Phải biết rằng, Chiến Thần Cung sở dĩ không rơi xuống chỉ còn lại có Cố Trường Phong một người, ngoại trừ bởi vì chiến chữ ấn tu luyện gian nan ở ngoài, bước đi này tìm được chiến chữ ấn quá trình, cũng không biết ngăn cản bao nhiêu người!

Tìm được chiến chữ ấn quá khó khăn, mọi người cũng không nguyện ý gia nhập Chiến Thần Cung, dù sao, mỗi một cung quý giá nhất cùng mạnh mẽ thủ đoạn, chính là Đạo Thần chín chữ ấn, nếu là gia nhập Chiến Thần Cung lại không cách nào có được, cái kia ít đi một đại thủ đoạn.

Ngược lại, gia nhập cái khác linh cung, lại có khả năng rất lớn, có thể được Đạo Thần chín chữ ấn.

Thuyền kẻ thù xa tình thuyền thuật chỗ nguyệt chủ kết lông chim

Có Đạo Thần chín chữ ấn, cùng không có, chênh lệch là thập phần to lớn.

Nhiều lắm đệ tử không cách nào nhìn thấy vách đá hành công hình, tìm được chiến chữ ấn, cái này cũng là ngày xưa Cố Trường Phong nhức đầu nhất vấn đề, nhưng mà bây giờ, Tiêu Vũ mang tới mười người này, càng tất cả đều chiếm được này ấn, hơn nữa còn là ở ngăn ngắn trong vòng một ngày!

“Cự ly này cái gọi là Thiên Vận thần thí còn sót lại mười mấy ngày thời gian, trong lúc này, ta tận lực giúp đỡ bọn ngươi tu luyện này ấn a, khả năng thu hoạch bao nhiêu, nhìn chính các ngươi.”

Tiêu Vũ lại đợi một trận, để một đám người chính thức nắm giữ mỗi loại đoạt được hành công con đường sau, mới đưa bọn họ toàn bộ đánh thức.

“Chiến chữ ấn phải ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh tu luyện, cái này cũng là này ấn tu luyện gian nan nhất địa phương, quá mức nguy hiểm. Có điều, có ta ở đây các ngươi bên cạnh, có thể cho loại nguy hiểm này rơi xuống thấp nhất, khả năng thu hoạch bao nhiêu, nhìn các ngươi.”

Tiêu Vũ nói xong, vung tay một cái, khuynh khắc gian, một luồng lực lượng kinh khủng, lập tức đem toàn bộ Chiến Thần Cung đều bao phủ.

Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

b

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 32: Bắt Đầu

Đọc trên điện thoại

“Ầm!”

Chiến Thần Cung bên trong, khí tức kinh khủng bùng nổ, Tiêu Vũ dùng thực lực cường hãn, trực tiếp ở trong cung dẫn ra đạo của đất trời, làm trước người mười người này mô phỏng đến cổ địa bên trong hoàn cảnh ác liệt.

Dùng hắn thực lực hôm nay, muốn làm đến bước này, hoàn toàn không khó khăn.

“Chiến chữ ấn phải tại khác biệt trong hoàn cảnh tu luyện, mới có thể không ngừng tăng cường, không phải nghĩ nhiều, nhanh chóng tu luyện.” Tiêu Vũ trầm giọng, nhắc nhở mọi người.

Mọi người vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không dám thất lễ, lúc này mỗi người đều là bắt đầu điên cuồng vận chuyển vừa mới tìm được đi công pháp.

Sau hận bóng xa cork khốc Quỷ chiến không cánh buồm thuyền

“Phụp!”

Tiêu Vũ diễn hóa ra cổ địa hoàn cảnh, mười phần nguy hiểm phức tạp, mặc dù không bằng chân thật cổ địa, nhưng đối với người thường mà nói, cũng có được lớn lao hung hiểm.

Không lâu, hắn mấy cái đệ tử đầu tiên không chịu nổi, ha mồm phun ra máu tươi.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lập tức ra tay, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, thay thế người bị thương khôi phục thương thế, trầm giọng nói: “Tu luyện chiến chữ ấn chỗ nguy hiểm nhất, liền ở chỗ sẽ thường xuyên bị thương, ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh rất dễ dàng tự hủy. Có điều có ta ở đây các ngươi bên cạnh, các ngươi có thể an tâm tu luyện.”

Nhớ ngày đó, Tiêu Vũ cũng là nương tựa theo trên người cường hãn chữa thương pháp cứng chống, mới có thể đem chiến chữ ấn tu luyện tới bây giờ mức độ.

Này 1 dấu ấn tu luyện quá mức hung hiểm, nếu là trên người không có cái kia vài loại phương pháp chữa thương, chỉ sợ hắn đã sớm không biết là chết rồi bao nhiêu lần.

Như thế, có Tiêu Vũ ở bên chăm nom, một đám người thậm chí phụ đau đớn, cũng có Tiêu Vũ ra tay, làm cho bọn họ thần tốc khôi phục, tất cả mọi người không còn cố kỵ nữa, chuyên tâm tu luyện chiến chữ ấn.

Kết hận xem kỹ xa sườn núi độc tình bờ ruộng quá xuyên qua bờ ruộng

Ở sau khi trong một đoạn thời gian, Chiến Thần Cung bên trong, bởi vì Tiêu Vũ diễn biến các loại hoàn cảnh ác liệt, ở trong không dứt lộ ra các loại ba động khủng bố.

“Này…… Chiến Thần Cung mấy ngày nay đều xảy ra chuyện gì? Đó là cái gì gợn sóng?”

“Khí tức thật là khủng bố, hơn nữa những khí tức này tựa hồ còn có thể thường xuyên biến hóa? Này 1 cung người rốt cuộc ở bên trong làm gì?”

Đạo Thần Cung bên trong, tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được theo Chiến Thần Cung bên trong lộ ra từng trận gợn sóng, không ít người cảm nhận được sức chấn động kia, sắc mặt trắng bệch, có loại khiếp đảm cảm giác.

Rất nhiều người muốn đi tới tìm tòi, nhưng mà, này gợn sóng quá kinh khủng, làm người kiêng kỵ, căn bản không người nào dám tiếp cận.

“Đáng chết tiểu tử, có thể làm đến bước này!”

Cái khác nhiều linh trong cung, mỗi một cung đứng đầu sau khi nghe được tin tức, sắc mặt đều có chút âm trầm.

Bọn họ quá rõ ràng Chiến Thần Cung những người kia đang làm gì, chiến chữ ấn phương pháp tu luyện, bọn họ bao nhiêu có điều nghe thấy.

Tôn sạch sẽ xa xa cực kỳ lạnh lùng tiếp địch thuyền

“Tên tiểu bối kia, khai ra những người kia vốn là có bất phàm thực lực, còn muốn trong khoảng thời gian ngắn làm cho bọn họ nắm giữ chiến chữ ấn gì?”

Mỗi một cung đứng đầu đều là sắc mặt khó coi, nhưng mà cũng chỉ có thể trơ mắt thấy, vô lực ngăn cản.

“Hừ, thời gian không nhiều, ta cũng không tin hắn có thể làm cho những người kia đem chiến chữ ấn nắm giữ đến mức nào!”

“Truyền cho ta lệnh, đem hết thảy bên ngoài, đã chiếm được Thiên Căn đệ tử toàn bộ gọi về, chuẩn bị ứng đối Thiên Vận thần thí!”

Trị giá này thời khắc, mỗi một cung đứng đầu cũng dồn dập động tác, đem mỗi loại còn lưu luyến bên ngoài đệ tử, gọi về trong cung.

Không ngày sau, Đạo Thần Cung bên trong mỗi một đại đỉnh tiêm yêu nghiệt,

Dồn dập trở về.

“Thật là hắn?” Một gã nam tử tóc lam, theo cửa cung bay vào, đi ngang qua Chiến Thần Cung lúc, cảm thụ được nơi đó truyền ra từng trận gợn sóng, sắc mặt thoáng nặng nề.

“Lam Huyền Không? Hắn và Tiêu Vũ là cùng người cùng một thời đại vật, năm đó cũng là cùng một cấp bậc thiên tài yêu nghiệt!”

Đạo Thần Cung bên trong, mọi người giật mình.

Không lâu, một người khác người thanh niên trẻ bay trở về, phong độ nhanh nhẹn, đã ở Chiến Thần Cung bên cạnh dừng lại chốc lát.

“Ninh Công Tử? Hắn cũng quay về rồi!”

Mỗi cái ngày xưa tuổi trẻ yêu nghiệt lục tục trở về, cũng khiến mọi người ý thức được, Đạo Thần Cung muốn phát sinh đại sự, không còn bình tĩnh nữa.

“Keng!”

Ngày hôm đó, đạo chuông lại vang lên, lần này lại không phải chuông trước cửa đạo chuông, mà là từ hư không vô tận bên trên, cái kia một tòa vô thượng Thần cung bên trong truyền ra, toàn bộ Đạo Thần Cung, tựa hồ cũng tùy theo khẽ chấn động.

“Rốt cục…… muốn đã tới chưa?”

Vào thời khắc này, các vị cung chủ đồng thời chấn động, ngước nhìn bầu trời, lộ ra vẻ kích động.

“Cộc cộc!”

Chỉ thấy trong hư không, một con sơn dương chầm chậm theo bên trong thần điện kia đi ra, mặc dù giẫm lên hư không, lại là phát sinh rõ ràng tiếng bước chân.

Sơn dương trên người, cưỡi một ông già, chính là ngày xưa cái kia một gã ông lão tóc trắng, cũng là toà kia vô thượng Thần cung sứ giả, ở Đạo Thần Cung bên trong có bao trùm chín vị cung chủ địa vị.

“Cái gọi là Thiên Vận tranh, phải đến?” Tiêu Vũ lúc này, cũng đình chỉ động tác trong tay, ngẩng đầu nhìn trời.

Hắn đột nhiên liền nghĩ tới, ban đầu ở Tổ Thạch thôn, cùng người lão giả này lần đầu gặp gỡ. Ông lão này, lúc trước tựa hồ nhìn ra hắn đều không phải là giới này người, phảng phất là biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại.

Ban đầu tiến vào Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ chính là vì vậy mà đến, muốn từ Đạo Thần Cung bên trong biết được, bọn họ rốt cuộc còn biết gì đó.

Tôn Thuật bóng xa kẻ thù phong khốc Quỷ bờ ruộng thi lạnh khoa

“Hả, ngươi cũng quay về rồi?”

Kỵ dê ông lão đi tới trong hư không, nhìn thấy Tiêu Vũ, khẽ gật đầu, tựa hồ nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, hắn không có chút nào cảm thấy bất ngờ.

“Vạn năm kỳ hạn, chư đế qua đời!”

Ông lão đi tới trên hư không, hờ hững mở miệng, thật lớn âm thanh truyền khắp tứ phương, chậm rãi nói: "Ta Đạo Thần Cung với trong loạn thế hiện thế, đây là một cái đại thế, hỗn loạn phi thường, cũng là một tràn ngập cơ duyên, có thể chứng cứ đế vị thời đại."

Thuyền hận học không khoa phong tình Quỷ bờ ruộng địch quá cánh buồm

Thời điểm này, Đạo Thần Cung bên trong, tất cả mọi người đều yên lặng đi xuống, im ắng một mảnh, chỉ có người lão giả này âm thanh đang vang vọng.

"Chín đại linh cung, cho ta Đạo Thần Cung bên trong căn bản, nơi đây loạn thế tranh đế kỳ hạn, cửu cung cũng không thể tránh được."

"Hôm nay, giống Thần cung quy củ, nâng vạn năm một lần Thiên Vận tranh, cửu cung người thắng, &# 32; trong cung đệ tử đem có Thần cung ơn trạch, và có một người có thể nhập Thần cung, tiếp thu đại đạo lễ nghi, được vô thượng cơ duyên."

"Ta tuyên bố, Thiên Vận thần thí, đến ngày nay bắt đầu!"

Người lão giả này sau khi nói xong, rầm một tiếng, theo toà kia Thần cung bên trên, buông xuống một mặt bức to lớn trường bức, bức trên viết, rõ ràng là liên quan tới Thiên Vận thần thí giới thiệu cùng quy tắc.

"Ta sẽ với Thần cung bên trong chú ý này thí, nếu là có bất luận người nào trái với quy tắc, chiếm đoạt Thiên Căn cùng tu vi, đuổi ra khỏi Đạo Thần Cung!"

Kết hận ngành học kẻ thù cực kỳ độc tình chỗ mới chủ kẻ thù

Ông lão lưu lại câu nói sau cùng, sau đó cưỡi sơn dương, vừa là từ từ đi trở lại trên hư không Thần cung bên trong.

“Thiên Vận thần thí? Đây là cái gì? Cùng loạn thế có quan hệ gì?”

“Các đại linh cung ngày gần đây chuẩn bị, tất cả đều là vì ngày đó?”

Trong cung đệ tử, lúc này dồn dập đưa ánh mắt nhìn về phía to lớn kia bức đầu, muốn thông qua này bức hiểu ra cái gọi là Thiên Vận thần thí.

Mỗi một cung đệ tử cùng cung chủ, lúc này cũng dồn dập theo mỗi loại trong cung bay ra, ở nơi đó ngước nhìn, hiểu ra lần này Thiên Vận thần thí quy tắc.

“Bắt đầu?” Tiêu Vũ cũng cùng Chiến Thần Cung bên trong đám người đồng thời, bay lên trời cao, nhìn phía trong hư không to lớn kia trường bức.

“Cái gì? Thiên Vận thần thí, cuối cùng thắng được 1 cung, sẽ có một người, có cơ hội thành đế?”

Làm xem qua bức trên viết nội dung, toàn bộ Đạo Thần Cung, đều chấn động.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 33: Đệ 1 Thí

Đọc trên điện thoại

“Thiên Vận thần thí, cuối cùng thắng được 1 cung, khả năng chọn một người, đưa vào Thần cung, người này có khả năng sẽ là trong loạn thế cái thứ nhất Đại Đế?”

Không chỉ trong cung đệ tử, giờ phút này chính là Tiêu Vũ cùng Chiến Thần Cung bên trong người, cũng đều có chút kinh ngạc, giật mình không thôi.

Cái gọi là Thiên Vận tranh, bất cứ dính đến đế vị!

Địch hận bóng phong lạnh lùng từ cánh buồm thi

“Thì ra là thế!” Tiêu Vũ than khẽ một tiếng: “Đạo Thần Cung được xưng là Thập Châu thánh địa, càng chỉ với trong loạn thế hiện thế, vượt lên trên chúng sinh. Loạn thế tiến lại, đế vị tranh, Đạo Thần Cung bên trong tất nhiên phải có một vị Đại Đế trấn giữ, mới có thể bảo toàn địa vị, khống chế loạn thế!”

“Nói như vậy…… hôm nay vận tranh, kỳ thực chính là nhìn vậy một cung thực lực càng mạnh hơn, cuối cùng chọn trúng người, thì sẽ là cái kia 1 cung người?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều không bình tĩnh.

Nếu là bọn hắn ý nghĩ làm thật, vậy không hề nghi ngờ, đó sẽ là lần này trong loạn thế, cái thứ nhất thành đế người!

Đạo Thần Cung cũng chính là ý nghĩ như vậy, nếu là trong cung người trước tiên đạt được cái thứ nhất đế vị, Đạo Thần Cung mới sẽ không bị bất luận người nào lay động.

“Nếu là đã thấy rõ quy tắc, như vậy hiện tại, Thiên Vận thần thí đệ nhất thí, bắt đầu!”

Thần cung bên trên, truyền xuống người lão giả kia âm thanh.

Ở thanh âm của hắn bên dưới, trong nháy mắt, Thần cung bên trong lộ ra xán lạn quang mang. Những ánh sáng kia theo toà kia Thần cung bên trong bay ra, bá một tiếng, ở trong cung đi tứ tán, thậm chí chạy ra khỏi ngoài cửa cung, đi vào Thập Châu bên trong đất trời.

“Đó là cái gì?”

Mọi người giật mình, loáng thoáng chỉ cảm thấy những ánh sáng kia rất không tầm thường, tựa hồ lộ ra các loại nặng nề đạo ý.

“Huyền Điểu?” Tiêu Vũ thị lực kinh người, lại là thấy được này tứ tán quang mang, là từng con từng con phát sáng chim, mỗi một con tốc độ, đều sắp đến kinh người.

Thuyền hận thuật kẻ thù kẻ thù cực kỳ mới tình chỗ cho nên từ lạnh

Này Huyền Điểu, là một loại linh điểu, không thuộc về dị thú, bởi vì ngoại trừ tốc độ kinh người ở ngoài, loại này loài chim hầu như không có bất kỳ tu vi nào cùng chiến đấu thủ đoạn.

Thế nhưng, loại chim này trên người lại có một loại cùng loại đạo văn gì đó, tự nhiên mà thành, một vài tu vi mạnh mẽ người, cũng có thể đem chính mình chỗ ty chi đạo ngưng ở Huyền Điểu trên người, khiến cho bay lượn tứ hải, tìm kiếm thích hợp truyền nhân.

Tôn sạch sẽ xa không sườn núi tình độc chiến bóng ngón tay xuyên qua

Tôn sạch sẽ xa không sườn núi tình độc chiến bóng ngón tay xuyên qua Tiêu Vũ đây là thái quá tự tin, còn là quá không đem bọn họ bao nhiêu cung làm một hồi chuyện?

Vừa mới bay ra Huyền Điểu, Tiêu Vũ từ phía trên cảm nhận được Đạo Thần chín chữ ấn khí tức, tựa hồ mỗi một con Huyền Điểu trên người, đều có đại biểu mỗi một cung dấu ấn đạo văn.

“Đệ nhất thí, mỗi một cung phái ra đệ tử, cuối cùng thành tích, đem coi ấy tìm về Huyền Điểu thời gian quyết định.”

Thần trong cung lão nhân âm thanh một lần nữa truyền ra, sau đó triệt để hạ xuống.

Cùng lúc đó, cái khác nhiều linh cung tựa hồ sớm có đoán trước, trong cung trong nháy mắt lao ra từng mảng lớn đệ tử, bay về phía ngoài cung, đi truy tầm Huyền Điểu.

“Sư phụ, chúng ta không đuổi gì?” Tô Mộ Phong vội vàng, nếu như là nhìn đoạt về Huyền Điểu thời gian đến định thành tích, càng là mau chóng ra tay, thì càng có lợi.

“Không vội.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Huyền Điểu cùng bất kỳ sinh linh cũng khác nhau, bọn chúng vô luận đi tới chỗ nào, cũng sẽ không lưu lại bất cứ dấu vết gì cùng khí tức, một khi rời cung, vậy liền như đá ném vào biển rộng, dù cho mỗi một cung phái ra nhiều hơn nữa đệ tử, muốn trong khoảng thời gian ngắn tìm tới, cũng là khó càng thêm khó.”

Chiến Thần Cung một đám người, đều yên lặng đi xuống.

Mặc dù không biết Tiêu Vũ vì sao lại hiểu rõ như vậy, nhưng đối với Tiêu Vũ nói, bọn họ tất cả cũng không có hoài nghi.

"Khỉ La." Tiêu Vũ ánh mắt, theo trên người mọi người 11 nhìn tới, cuối cùng rơi vào tên kia duy nhất nữ đệ tử Khỉ La trên người.

"Sư phụ!" Khỉ La rùng mình, lập tức tiến lên.

Nàng hơn hai mươi tuổi dáng dấp, trên người mang theo một luồng lạnh như băng khí chất, càng hơn ngày xưa Hàn Ngưng Yên, làm cho người ta một loại cự người với ngàn lúc ở ngoài cảm giác, nhưng giờ khắc này ở Tiêu Vũ trước mặt, lại là cung cung kính kính.

"Ta nhớ ra, lúc trước ta để cho truyền thừa của ngươi bên trong, có một loại tên là 'đuổi đi ảnh' thân pháp, có thể nói cực nhanh?" Tiêu Vũ trí nhớ kinh người, 500 năm trước, truyền cho các đệ tử trong truyền thừa đều có thủ đoạn gì, đến nay vẫn đang nhớ rất rõ ràng.

"Tốt, vậy này đệ nhất thí, liền do ngươi tới đi." Tiêu Vũ chắp tay, nói: "Như thế nào truy tìm Huyền Điểu, hết thảy đều cần nhờ chính ngươi, tin tưởng ngươi sẽ không làm sư phụ thất vọng!"

"Vâng! Đệ tử nhất định sẽ không để cho sư phụ thất vọng!" Khỉ La vẻ mặt trịnh trọng. Nàng biết Tiêu Vũ này cũng là muốn thông qua này đệ nhất thí, nhìn một cái nàng mấy năm nay có bao nhiêu tiến bộ, trái tim không khỏi cảm thấy áp lực.

Từ giã Tiêu Vũ, Khỉ La hóa thành một vệt sáng, mặc dù là cái khác bao nhiêu cung người mặt sau xuất phát, lại là thần tốc đuổi kịp này rời đi bóng người, biến mất ở Đạo Thần Cung ngoài cửa cung.

"Tốc độ thật nhanh!"

"Phân biệt năm trăm năm, sư phụ này là muốn mượn cơ hội này, nhìn chúng ta một chút rốt cuộc tiến triển bao nhiêu. Sau đó, mấy người chúng ta sư huynh bắc, phỏng chừng cũng phải đã bị sư phụ khảo sát!”

Mục Vân, tần vũ còn có Lâu Trần mấy người, giờ phút này đều biết Tiêu Vũ ý tứ, mấy người trong lòng, đều là cảm nhận được vài phần áp lực.

Dù sao, Tiêu Vũ đối với bọn họ có đại ân, mấy người ai cũng không muốn để cho Tiêu Vũ thất vọng, chỉ lo mình thực lực không đạt được Tiêu Vũ trong lòng mong muốn.

“Cái kia người là Khỉ La? Tốc độ thật nhanh!”

“Tại sao ta cảm giác, các đại linh cung không có một người tốc độ có thể cùng nàng so sánh?”

“Nàng là Tiêu Vũ đệ tử, có này cực nhanh, cũng là Tiêu Vũ dạy dỗ gì?”

Khỉ La tốc độ, không chỉ chấn kinh rồi Đạo Thần Cung bên trong đệ tử, cái khác nhiều linh trong cung, không ít người sắc mặt, cũng là trở nên khó coi. &# 85

“Hừ, như thế ngông cuồng, muốn chỉ bằng một người, thì vượt trên cái khác 8 cung đệ tử?”

Mỗi một cung đứng đầu, nhìn thấy Khỉ La tốc độ, lại gặp được Chiến Thần Cung bên trong chỉ ra một người, đều là sắc mặt khó coi.

Tiêu Vũ đây là thái quá tự tin, còn là quá không đem bọn họ bao nhiêu cung làm một hồi chuyện?

Phải biết rằng, bọn họ mỗi một cung đệ tử, phàm là đối với tốc độ có chút tự tin, hầu như đều phái đi ra ngoài, có thể Chiến Thần Cung, lại chỉ có một người!

Mấy vị cung chủ mặt trầm như nước, này đệ nhất thí nếu là Tiêu Vũ này 1 cung cuối cùng đoạt được đệ nhất, cái kia mặt của bọn hắn, sẽ phải ném đi được rồi!

Đưa đi Khỉ La, Tiêu Vũ vừa là kêu lên trong cung những người còn lại, lại diễn biến lên các đại cổ địa hoàn cảnh, giúp bọn họ tu luyện.

Rất nhanh, Chiến Thần Cung bên trong, vừa là lộ ra từng trận kinh người gợn sóng, cũng làm cho mỗi một cung đệ tử mỗi người lông mày nhảy lên.

“Này Chiến Thần Cung người, rốt cuộc là lớn bao nhiêu lòng? Có phải bọn họ thì không một chút nào quan tâm này đệ nhất thí gì?”

Đệ nhất thí bắt đầu, tất cả mọi người ở nín hơi mà đợi, chờ nhìn kết quả cuối cùng, có thể Chiến Thần Cung những người này, lại hoàn toàn không quan tâm, quay đầu vừa đi tu luyện dậy đi!

“Đệ nhất thí ở ngoài cung tiến hành, dùng này Huyền Điểu tốc độ, bay đến Thập Châu bất kỳ xó xỉnh nào đều là có thể, đang ở trong cung, chính là lại để ý cũng không dùng, dành thời gian tu luyện!” Tiêu Vũ nhìn ra Chiến Thần Cung nhóm người này cũng là lòng có xao động, rõ ràng không bỏ xuống được thử lần này thành tích, không khỏi nhíu mày quát lên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 34: Tin Qua Đời

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Huyền Điểu tốc độ kinh người, ra Đạo Thần Cung, vừa vào Thập Châu, càng như là cá vào nước, trong cung những đệ tử kia muốn truy tìm, không khác ở biển rộng mênh mông bên trong, tìm kiếm một con đặc biệt tôm nhỏ.

Huống chi, Thập Châu đại địa, có thể so với biển lớn hơn nhiều lắm, muốn ở nơi mịt mờ này trong thiên địa đuổi tới một con có cực nhanh, vừa không để lại chút nào dấu vết Huyền Điểu, nói nghe thì dễ?

“Này Đạo Thần Cung đệ nhất thí, lại đã là như thế vấn đề khó, cũng không biết hôm nay vận thần thí, cuối cùng lại có bao nhiêu thí?”

Đối với này cái gọi là Thiên Vận thần thí, Tiêu Vũ cũng bắt đầu cảm thấy hiếu kỳ.

Này đệ nhất thí, đối với người thường mà nói, liền hầu như là không thể nào, phía sau kiểm tra, lại sẽ có nhiều khó khăn?

“Đoành!”

Chiến Thần Cung bên trong, các loại khủng bố gợn sóng không dứt, và gợn sóng này còn có thể thường xuyên thay đổi, khi thì đầy trời tuyết bay, khi thì vừa sấm vang chớp giật, cũng không lâu lắm rồi lại là lộ ra kinh khủng nhiệt độ cao, tựa hồ có thể thiêu cháy tất cả.

"Chiến Thần Cung người, rốt cuộc đang làm gì?"

Trong cung đệ tử bình thường, tại kia từng trận ba động khủng bố bên dưới, đều là sắc mặt trắng bệch, đứng ngồi không yên, luôn cảm giác này gợn sóng thái quá kinh người, cũng không ai dám gần sát.

Thời gian cứ như vậy từ từ trôi qua, Chiến Thần Cung bên trong đám người một chút thời gian cũng chưa từng lãng phí, vẫn nằm ở trong tu luyện. Mà cái khác mỗi một cung, tất là mỗi ngày đều đứng ngồi không yên, vẫn đang đợi rời đi này bắt được người Huyền Điểu trở về.

Ngày thứ nhất, không người trở về.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, cũng giống như thế.

Mãi đến tận trôi qua bảy ngày, một ngày kia, mới rốt cục có một người trở về.

"Là Hỗn Nguyên cung đệ tử!"

Mọi người kinh hô, Hỗn Nguyên cung người, càng kích động ra đón. Bọn họ này 1 cung đệ tử cái thứ nhất trở về, nếu như thành công mang về Huyền Điểu, đây cũng là bây giờ tốt nhất thành tích.

"Cung chủ, xin lỗi, đệ tử thất bại!"

Tại mọi người trong sự kích động, người này trở về đệ tử, lại là mang theo suy yếu, quỳ xuống trước Hỗn Nguyên cung chủ trước người.

"Xảy ra chuyện gì?" Hỗn Nguyên cung chủ sầm mặt lại.

"Này Huyền Điểu tốc độ quá nhanh, tản đi sau khi, bay đến Thập Châu các nơi, chúng ta muốn đuổi tới tốc độ của bọn nó, đã khó càng thêm khó, hơn nữa này Huyền Điểu vô tung vô ảnh, muốn tìm kiếm, cũng thập phần không dễ.”

Tên đệ tử kia đầy mặt cay đắng, nói: “Nếu chỉ là như thế, ngược lại còn có chút hy vọng, nhưng này Huyền Điểu, nhưng có không ít bay vào một vài hiểm địa trong, thậm chí có bay vào cổ địa ở chỗ sâu trong, rất nhiều đệ tử để truy tìm, đi nhầm vào hiểm địa, đã là tổn thương không ít.”

Trong cung người, không biết chuyện ngoại giới, lúc này nghe xong tên đệ tử này nói, mới biết được truy tìm Huyền Điểu, lại có như vậy không dễ dàng, không phải chỉ có tốc độ nhanh là được.

Không lâu sau đó, mỗi một cung đệ tử, vừa là lục tục có người trở về, đại đa số đều cùng tên kia đầu tiên trở về đệ tử giống nhau, vô cùng chật vật, có trên thân thể người còn dẫn theo đau đớn.

Những người này trở về, cũng làm cho mỗi một cung trên dưới bầu không khí, đều trở nên hơi nặng nề.

“Thập Châu hiểm địa? Chỉ sợ này Huyền Điểu sẽ mang tới nguy hiểm, còn không chỉ như thế!” Tiêu Vũ đang ở Chiến Thần Cung, nhưng đối với mỗi một cung chuyện phát sinh, nhưng cũng có thể thông qua mạnh mẽ thần niệm nhận biết được.

Ở trong dự đoán của hắn, những nguy hiểm này đều không tính là gì, phái vải lụa la đi ra ngoài, cũng là muốn nhìn nàng một cái hay không có thể ứng đối.

Dù sao, bây giờ Thập Châu cũng không Đại Đế,

Dùng vải lụa la Thiên Vương thực lực, hơn nữa trên người nàng có truyền thừa vô thượng, vô luận gặp phải đối thủ như thế nào, đều phải có ứng đối năng lực.

Nếu như cái này cũng không làm được, cái kia vải lụa la cũng là được không này truyền thừa.

Trong chớp mắt, vừa là mấy ngày trôi qua, mỗi một cung trở về đệ tử càng ngày càng nhiều, nhưng mà tất cả đều là tay không mà quay về, không có một người có thể thành công mang về Huyền Điểu.

Trong khoảng thời gian này, Chiến Thần Cung bên trong người, lại tại Tiêu Vũ dưới sự giúp đỡ, rốt cục có người thành công ngưng tụ ra chiến chữ ấn, phụ thuộc vào bên ngoài thân bên trên, khiến sức chiến đấu có to lớn tăng lên.

Chiến chữ ấn khó khăn, một là tìm được hành công phương pháp, thứ hai, chính là ngưng tụ ấn nhớ.

“Trước tiên làm đến bước này người, đúng là Tiểu Phong?” Tiêu Vũ kinh ngạc, vốn tưởng rằng Tiểu Cửu cùng Huyết Lân mấy người cũng sẽ cùng trước kia giống nhau dẫn đầu, nhưng lúc này đây, lại là Tô Mộ Phong trước tiên ngưng ra chiến chữ ấn.

Xem ra chiến chữ ấn ngưng tụ, không hề chỉ là nhìn thân thể cường độ, còn có những yếu tố khác ở trong đó.

Hắn tiếp tục giúp những người khác tu luyện, mấy ngày qua đi, Huyết Lân cùng Mặc Vũ hầu như là đồng thời ngưng tụ ra dấu ấn, trước khi sớm nhất tìm được đi công pháp Tiểu Cửu, ngược lại là một chút động tĩnh cũng không có.

“Cung chủ, không xong!”

Sau ngày hôm đó, một gã đệ tử, hoang mang hoảng loạn trở lại Đạo Thần Cung, khắp toàn thân, tất cả đều là máu, bị rất nặng đau đớn.

“Chuyện gì?” Ngự linh cung chủ bay ra, tên đệ tử này, chính là thuộc về hắn ngự linh cung.

“Lớn…… Giang sư huynh…… chết rồi!” Tên đệ tử này vẻ mặt trắng bệch, nói chuyện đồng thời, trên mặt còn mang theo từng trận kinh khủng.

“Ngươi nói cái gì?” Ngự linh cung chủ con mắt, nhất thời trợn mắt nhìn.

Lúc trước bọn họ rời đi trong hàng đệ tử, họ Giang đệ tử, chỉ có một, thực lực ở tại bọn hắn trong cung cũng coi như hàng trước, và cũng là bọn hắn này 1 cung trong hàng đệ tử, tốc độ nhanh nhất một.

Nhưng mà, dù cho truy tìm Huyền Điểu sẽ gặp phải nguy hiểm, đại đa số đệ tử đều trở về, làm sao sẽ còn có người chết đi?

“Cung chủ! Cung chủ!”

Ngay vào lúc này, ngoài cung vừa là hoang mang hoảng loạn bay trở về mấy người, cơ hồ đều là trên người mang thương, một người so với một người hốt hoảng.

Nhiều linh trong cung, những cung chủ kia cơ hồ đều bay ra, sắc mặt một người so với một người khó coi, nhờ vào lần này trở về trong hàng đệ tử, hầu như đã bao hàm mỗi một cung người.

“Cung chủ, Liễu sư huynh chết rồi!”

“Cung chủ, Quý sư huynh cũng đã chết!”

“Cung chủ……”

Một đám trở về đệ tử, tất cả đều là mang theo vẻ sợ hãi, hướng về mỗi loại cung chủ bẩm báo.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Các vị cung chủ, đều là có dự cảm không tốt, làm sao trong chớp mắt, mỗi một cung phái ra đệ tử liên tiếp chết đi, trước khi người, không đều bình yên quay trở về gì?

"Vâng…… là……"

Một đám bị thương đệ tử, gần như cùng lúc đó nhìn phía xa xa Chiến Thần Cung, trong thần sắc hoảng sợ không thôi, run rẩy nói: "Vâng…… chiếm thần trong cung đi ra cô gái kia, nàng…… nàng đem các sư huynh giết tất cả!"

"Cái gì?" Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Thần Cung rung mạnh.

Một cô gái, giết nhiều người như vậy? Mỗi một cung phái ra đệ tử tinh anh, đều có người chết tại tay của cô gái kia bên trong?

"Chiến Thần Cung!"

9 cung đứng đầu thời khắc này đều là nộ khí trùng thiên, bay lên bầu trời, đồng thời đi tới Chiến Thần Cung trước.

Phải biết rằng, trong lúc Thiên Vận thần thí, bọn họ trong cung mỗi một hậu bối kiệt xuất, cái kia đều so với bình thường trân quý hơn gấp mười lần, bây giờ nhưng có nhiều người như vậy, chết tại Tiêu Vũ người đệ tử kia trong tay!

"Làm sao? Không đấu lại ta đệ tử, muốn tới tìm ta phiền phức?" Cười lạnh một tiếng trong lúc đó, Tiêu Vũ theo Chiến Thần Cung bên trong bay ra.

Ở phía sau hắn, Tiểu Cửu mấy người cũng là đồng thời bay lên, đứng ở phía sau hắn.

Dù cho phía trước là 7 đại cung chủ, nhưng lúc này, Tiêu Vũ đứng phía sau chín người, cũng tất cả đều chính là Thiên

Vương cấp bậc!

Như thế đội hình, sớm để này tâm chí không kiên người cả kinh cả người phát run, nhóm người này nếu là chiến lên, trời biết sẽ là khủng bố bao nhiêu tình cảnh!

Tác giả đông phương hành vân nói: Ai da, hôm nay cũng là chỉ có hai canh, trước khi nói mỗi ngày canh ba cũng không có không tính, chỉ là gần nhất gõ lên chữ đến thẻ đến lợi hại, trạng thái có vấn đề rất lớn, chờ ta điều chỉnh tốt sau, trước khi nợ, cùng bây giờ nợ, đều sẽ cho mọi người bù đắp.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 35: Trở Về

"Tiêu Vũ!"

Mấy vị cung chủ mắt phun lửa, căm tức Tiêu Vũ, lạnh lùng quát: "Đó là đệ tử của ngươi, cũng là ngươi đưa vào Chiến Thần Cung, bây giờ hắn giết mỗi một cung nhiều đệ tử như vậy, chẳng lẽ không đúng trách nhiệm của ngươi?"

"Trách nhiệm của ta?" Tiêu Vũ xem thường cười lạnh, nhìn về phía này trở về đệ tử, cười lạnh nói: "Ngươi làm sao không hỏi xem các ngươi những đệ tử này, những người kia là bởi vì cái gì mới bị giết? Bọn họ làm cái gì, có phải các ngươi đoán không được?"

"A?" Mấy vị cung chủ mặc dù phẫn nộ, nhưng vẫn có người nhìn về phía những đệ tử kia, nói: "Các ngươi, đem phát sinh sự tình nói tường tận một lần, này ấy rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Một đám đệ tử, sắc mặt trắng bệch, ấp a ấp úng, dạ nửa ngày, lại là không có người nào dám mở miệng. Xin mọi người tìm tòi (phẩm thư võng) nhìn toàn vẹn nhất! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết!

Bao nhiêu đại cung chủ sắc mặt, cũng dần dần chìm xuống dưới, ý thức được Tiêu Vũ theo như lời không giả, mỗi một cung đệ tử bị giết, xem ra ấy có nguyên nhân khác.

"Làm sao, bây giờ câm?" Tiêu Vũ thấy vậy, xác định lòng suy đoán, cười lạnh nói.

“Nói! Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Có cung chủ lớn tiếng chất vấn.

“Vâng…… là……” một đám đệ tử ấp a ấp úng, nói: “Là vì chúng ta trước khi nghe nói, cô gái kia tựa hồ đuổi tới một con Huyền Điểu, cho nên chúng ta…… chúng ta……”

“Cho nên các ngươi dự định liên thủ nhằm vào, theo tay nàng cướp đoạt, phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh bổ sung, điểm này, hắn lúc trước dự liệu được.

Truy tìm Huyền Điểu nguy hiểm, không chỉ có là có thể phải đối mặt một vài địa phương nguy hiểm, đoạt về Huyền Điểu sau, càng có thể sẽ phải chịu những người khác ngăn chặn cùng ngăn cản.

Đặc biệt là Khỉ La, nàng và Chiến Thần Cung người, Chiến Thần Cung cùng mỗi một cung từ trước đến giờ bất hòa, mỗi một cung đệ tử tất nhiên sẽ càng thêm nhằm vào, sẽ không lưu tình.

“……”

Một đám đệ tử cúi đầu xuống, không dám nói tiếp nữa, điều này cũng chẳng khác gì là thừa nhận Tiêu Vũ nói.

Điều này cũng làm cho những cung chủ kia sắc mặt, tất cả đều trở nên âm trầm không có, lại không người dám chất vấn Tiêu Vũ.

“A!” Tiêu Vũ lại là cười lạnh, nói: “Các ngươi các đại linh cung đệ tử, liên thủ đối phó đệ tử của ta, kết quả bị giết, các ngươi lại tới tìm ta muốn thuyết pháp? Buồn cười!”

Tiêu Vũ nói, khiến các vị cung chủ sắc mặt càng âm trầm, lại là không lời nào để nói.

Bọn họ còn có thể nói cái gì? Nhiều linh cung đệ tử liên thủ, kết quả lại là bị người ta một người giết không ít, chuyện này quả thật là một loại sỉ nhục!

“Hừ!”

Mỗi một cung đứng đầu không lời nào để nói, chỉ phải bay trở về mỗi loại trong cung, dồn dập hạ lệnh, phái ra mỗi một cung sức chiến đấu hơi cao đệ tử, tiến đến tiếp ứng, đem những đệ tử khác mang về.

Không như vậy, bọn họ thật lo lắng, chính mình cung những đệ tử kia, cuối cùng đều sẽ chết ở Chiến Thần Cung nữ đệ tử kia tay.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Rất nhanh, mỗi một cung chi đô có đệ tử bay lên, ra cửa cung.

“Vân nhi, vũ nhi, bụi nhi, các ngươi cũng đi, đem Khỉ La đón về đến.” Tiêu Vũ thấy vậy, cũng để cho mình vài tên đệ tử đi tới.

Dù sao mỗi một cung vừa phái ra không ít người, Khỉ La tuy mạnh, nhưng dù sao chỉ là một người, muốn ứng đối chỉ sợ cũng không dễ.

“Vâng!” Ba gã đệ tử đứng dậy, Lâu Trần chần chờ một chút, nói: “Sư phụ, nếu là mỗi một cung người còn dám ngăn trở, xử lý như thế nào?”

Hai người khác cũng là nhìn về phía Tiêu Vũ, lần này có thể cũng là Tiêu Vũ đối với bọn họ một lần khảo nghiệm, muốn quan sát bọn hắn thực lực.

“Này còn phải hỏi sao?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lùng, Nhìn về phía xa xa các đại linh cung, nói: "Điếc không sợ súng, còn dám ra tay với các ngươi, giết!"

"Vâng!" Ba gã đệ tử chấn động mạnh, đạt được Tiêu Vũ sau khi đồng ý, bọn họ ra tay cũng không cần lại kiêng kỵ cái gì.

Kết thuật thuật không tinh mới độc chỗ địch xa khốc

Lúc này, mấy người cũng là ra Chiến Thần Cung, lao ra ngoài cung.

Kết thuật thuật không tinh mới độc chỗ địch xa khốc
dù sao mỗi một cung vừa phái ra không ít người, Khỉ La tuy mạnh, nhưng dù sao chỉ là một người, muốn ứng đối chỉ sợ cũng không dễ.

"Tiếp tục như vậy, tựa hồ có chút không ổn......"

Mỗi một cung, mỗi một đại cung chủ tuy là về tới mỗi loại trong cung, lúc này nhìn thấy Tiêu Vũ vừa phái ra đệ tử, cũng là lòng bất an.

Mấy cái cùng Tiêu Vũ có thù hận cung chủ, bắt đầu cách không đối thoại, lời nói chỉ có mấy người bọn họ mới có thể nghe được.

"Chiến Thần Cung cái kia mấy tiểu bối, đều có phi phàm thực lực, không kém gì một luận một cung nào đứng đầu đệ tử, thậm chí có khi còn hơn, còn tiếp tục như vậy, lần này Thiên Vận thần thí, nói không chừng thật sẽ bị bọn họ cái kia 1 cung tranh chấp đệ nhất!"

"Ta cũng có đồng cảm, Chiến Thần Cung thực lực vốn làm người kiêng kỵ, mấy cái này hậu bối càng yêu nghiệt, cũng không biết cái kia tiểu bối là như thế nào dạy dỗ, càng dạy ra như vậy mấy cái đệ tử!"

“Mấy vị kia có ý tứ là……”

Đạo Thần Cung không im ắng một mảnh, nhưng mấy vị cung chủ, lại ở trong tối thương lượng, nên làm sao nhằm vào Chiến Thần Cung.

Tiêu Vũ cùng hắn những đệ tử kia, cùng với Luân Hồi Điện tiến lại người, cho bọn hắn mang đến áp lực cực lớn, mỗi một cung ai cũng không muốn nhìn thấy này 1 cung, tại lần này Thiên Vận thần thí quật khởi.

“Sư phụ, Khỉ La sư muội, có thể thuận lợi đoạt về Huyền Điểu gì?”

Chiến Thần Cung, Tô Mộ Phong có chứa vài phần lo lắng, cảm giác không quá yên tâm, đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Có thể hay không mang về, đều không quan trọng.” Tiêu Vũ khoanh chân nhắm mắt, tựa hồ không phải cỡ nào để ý, nói: “Tin tưởng một vòng này, mỗi một cung khả năng mang về Huyền Điểu người cũng không có mấy, ta lớn nhất dự định, vẫn là muốn xem bọn họ lớn lên bao nhiêu.”

Gật gù, Tô Mộ Phong không hỏi thêm nữa, cũng là nhắm hai mắt, tiếp tục tu luyện lên chiến chữ ấn.

“Bốp!”

Sau sạch sẽ xa phong khốc Quỷ từ dương Mặt Trăng

Không lâu sau đó, Đạo Thần Cung ở ngoài có bóng người bay tới, mỗi một cung đệ tử, đều lục tục trở về.

Như là Tiêu Vũ dự liệu bình thường, khả năng đoạt về Huyền Điểu người, cơ hồ không có, đến cuối cùng, chín đại linh cung, chỉ có Thiên Thương Cung, Càn Dương Cung cùng Thái Hư Cung đệ tử, mỗi loại đoạt về một con Huyền Điểu.

Cái khác mỗi một cung đệ tử, thì lại đều là tay không mà về, thậm chí có người này, còn có chút ít chật vật.

“Sư phụ!”

Không lâu, Mục Vân mấy người trở về, cũng mang về Khỉ La.

“Sư phụ, xin lỗi, đệ tử không thể đoạt về Huyền Điểu, để sư phụ thất vọng rồi, mong muốn chịu đựng sư phụ trách phạt!”

Khỉ La 1 trở về, chính là quỳ gối Tiêu Vũ trước người.

Nàng thân thể mang thương, mặt viết đầy không cam lòng. Vốn nàng đã đuổi tới con kia linh văn cùng chiến chữ ấn tương cận Huyền Điểu, nhưng ở lúc trở về, bị mỗi một cung đệ tử liên thủ nhằm vào.

Sau xem kỹ hận xa khắc tình tình chiến khốc địch lạnh

Mặc dù nàng thực lực cường hãn, chém giết mỗi một cung không ít đệ tử, nhưng cuối cùng lại không khả năng bảo vệ Huyền Điểu, mình cũng bị ít ỏi đau đớn.

Khỉ La sâu sắc tự trách, bởi vì nàng khiến Tiêu Vũ thất vọng rồi.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không hề nói gì, trực tiếp ra tay, dùng phương pháp chữa thương, thay thế Khỉ La trị thân thể đau đớn.

“Ngươi khả năng làm đến bước này, đã có thể, đứng lên đi.” Chữa khỏi Khỉ La đau đớn sau, Tiêu Vũ rồi mới lên tiếng.

“Vâng!” Khỉ La đứng dậy, mặc dù Tiêu Vũ không có trách phạt, nhưng cũng ngược lại làm nàng càng thêm khó chịu, đứng ở một bên im lặng không nói.

“Lần này Thiên Vận thần thí, đối với các ngươi tới nói, cũng là một lần lịch luyện cơ hội, ta đều không phải là nhất định muốn các ngươi làm được tốt nhất, các ngươi chỉ cần nhớ kỹ, tận lực có thể.”

Tiêu Vũ nhìn ra Khỉ La lòng không cam lòng, lắc đầu nói: “Các ngươi hẳn phải biết, chúng ta này 1 cung, là vì những thứ khác bao nhiêu cung chỗ không cho, sau đó, mỗi một cung người, chắc chắn sẽ liên thủ, nhằm vào các ngươi.”

“Lần này ta cho ngươi một mình rời đi, cũng là sớm có đoán trước. Các ngươi ngày sau nếu muốn trở thành không có cường giả, muốn học đối mặt các loại nghịch cảnh, chỉ có ở nghịch cảnh, các ngươi mới có thể nhanh chóng trưởng thành.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 36: Xếp Hạng

Đọc trên điện thoại

“Vâng! Đệ tử đã hiểu!” Khỉ La gật đầu, đăm chiêu.

Trước đây, Tiêu Vũ thu nàng làm đồ thời gian, nàng cũng không biết Tiêu Vũ thân phận, đối với nàng tới nói, Tiêu Vũ tràn đầy thần bí.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ việc, ở Thập Châu ai người không biết? Nàng và Tiêu Vũ những đệ tử khác, đối với Tiêu Vũ quá khứ, cũng dần dần có hiểu biết.

Ở trong nghịch cảnh sinh trưởng, trước đây Tiêu Vũ, chính là một thân một mình, như vậy đi tới!

Mà lần này, Tiêu Vũ chỉ làm cho một mình nàng rời cung truy tìm Huyền Điểu, tựa hồ đã sớm ngờ tới mỗi một cung người sẽ liên thủ đối phó nàng. Nói rõ, Tiêu Vũ cũng là hy vọng, nàng có thể có đối mặt nghịch cảnh năng lực, làm cho nàng hiểu được như vậy làm sao trong nghịch cảnh muốn sống, như vậy làm sao trong nghịch cảnh trưởng thành.

Hiểu rõ này sau khi, Khỉ La trong lòng không cam lòng rốt cục nhạt một chút.

“Các ngươi cũng phải nhớ kỹ.” Tiêu Vũ vừa nhìn về phía mấy vị khác đệ tử, nói: “Những năm gần đây, ta không thể ở các ngươi bên cạnh, dạy dỗ các ngươi cái gì, sau này, có thể vẫn như cũ còn có thể như thế. Cho nên vay mượn lần này Thiên Vận thần thí, ta hy vọng giáo hội các ngươi, như vậy làm sao trong nghịch cảnh muốn sống.”

“Vâng!” Mấy vị đệ tử trong lòng rùng mình, nghe đến Tiêu Vũ nói sau này có thể vẫn là không cách nào bên người dạy dỗ bọn họ, mấy người trong lòng đều có chút cảm giác khó chịu.

Không cần phải nhiều lời nữa, mỗi một cung đệ tử còn không có toàn bộ trở về, Tiêu Vũ vừa khiến một đám đệ tử tiếp tục tu luyện, chờ đợi này đệ nhất thí kết quả sau cùng.

Không lâu sau, mỗi một đệ tử lục tục trở về, đại đa số người đều không thể thành công, đoạt về Huyền Điểu.

“Bốp!”

Tôn xem kỹ hận khoa xa sườn núi độc căn do chủ Quỷ cô

Thần cung bên trên, vừa buông xuống một cái trường bức, như là từ thiên ngoại hạ xuống, trên đó viết mỗi một cung ở thử lần này bên trong đánh giá.

“Thiên Thương Cung, tìm về Huyền Điểu thứ nhất, Huyền Điểu trên người linh văn cùng với cung đối ứng, tốn thời gian mười tám ngày, phái ra đệ tử hai mươi tám người, bị thương mười ba người, bỏ mình sáu người, nhớ sáu phần.”

“Càn Dương Cung, tìm về Huyền Điểu thứ nhất, trên người linh văn không thuộc về này cung, tốn thời gian hai mươi ngày, phái ra đệ tử ba mươi mốt người, bị thương mười chín người, bỏ mình tám người, nhớ bốn phần.”

“Thái Hư Cung……”

Trường bức bên trên, nhóm ra mỗi một cung ở thử lần này bên trong đoạt được, và tổng ra trước sau.

Chín đại linh cung, Thiên Thương Cung, Càn Dương Cung cùng Thái Hư Cung đứng hàng ba vị trí đầu, phân biệt tìm được sáu phần, bốn phần cùng ba phần. Cái khác mỗi một cung, kể cả Chiến Thần Cung, thì lại đều là không phân.

"Xem ra số điểm này, không chỉ có là nhìn có hay không đoạt về Huyền Điểu, vẫn cùng tốn thời gian, phái ra đệ tử số lượng, cùng với đệ tử hay không bị thương đến định. Đệ nhất thí dùng điểm xếp hạng, chẳng lẽ nói phía sau điểm sẽ chồng đi lên, cuối cùng dùng tổng điểm phân thắng thua?"

Nhìn thấy trường bức trên điểm cùng xếp hạng, Tiêu Vũ đăm chiêu.

Mỗi một cung đứng đầu, nhìn thấy phía trên điểm cùng xếp hạng sau khi, cũng rơi vào trầm mặc.

Lúc trước vậy nói rõ quy tắc trường bức, vẫn chưa nói rõ Thiên Vận thần thí tổng cộng có bao nhiêu thí, cũng không có nói sau cùng đệ nhất dùng phương thức gì đến đánh giá, càng chưa từng nói rõ dùng cái gì tiêu chuẩn đến định thành tích.

Địch xem kỹ học xa không tinh độc mới bờ ruộng thuyền dương địch

Nhưng thông qua này đệ nhất thí sau, mỗi một cung đứng đầu, đều mơ hồ bắt được một loại nào đó quy tắc.

"Ầm!"

Kết học thuật kẻ thù khắc Quỷ khốc chỉ ầm ĩ thuật

Làm trường bức hạ xuống, phía trên điểm triển khai, đột nhiên, một luồng lực lượng vô hình giáng lâm, hạ xuống xếp hạng thứ ba Thiên Thương Cung, Càn Dương Cung cùng Thái Hư Cung trên.

Kim quang soi sáng,

3 cung đệ tử tắm rửa với kim quang bên trong, sắc mặt của mọi người đều lộ ra giật mình cùng hưng phấn.

“Ta đột phá, ta đột phá!”

“Ta cũng vậy, ta cảm giác tu vi vừa tinh tiến!”

……

Các loại âm thanh, theo cái kia tam đại linh trong cung truyền đến, này tắm rửa đến kim quang đệ tử, trong nháy mắt này đột nhiên đều hoặc nhiều hoặc ít chiếm được chỗ tốt, tu vi dù sao cũng hơi tinh tiến, càng có người trực tiếp đột phá.

Còn lại mấy cái bên kia không có điểm linh cung, chỉ có thể trơ mắt lườm thấy, vừa là hâm mộ vừa ghen ty.

“Mỗi thử một lần qua đi, mỗi một cung căn cứ điểm, có có thể được một lần gột rửa? Này kim quang là cái gì?” Tiêu Vũ nghi hoặc, nhưng con mắt lại là phát sáng lên.

Này kim quang tựa hồ đối với tu luyện mới có lợi, nếu như có thể có được, hay không có thể làm cho hắn này 1 cung người càng nhanh hơn để chiến chữ ấn trở nên mạnh mẽ?

Hắn bây giờ muốn cho đã biết 1 cung người nhanh chóng đem chiến chữ ấn mạnh mẽ, thiếu nhất chính là thời gian.

Địch học ngành học không phong mới khốc chiến địch bóng khắc

“Keng!”

Tiếng chuông vừa vang, Thần cung bên trên, người lão giả kia âm thanh lại truyền đến: “Đệ nhị thí, bắt đầu.”

"Bốp!"

"Bốp!"

"Bốp!"

Theo lời nói của ông lão hạ xuống, trong hư không truyền đến từng trận gợn sóng, cái này đến cái khác đường hầm không gian mở ra, liên thông Đạo Thần Cung.

"Tam đại tổ tiên mất cảnh, ở trong mỗi một có cơ duyên, có thể được bao nhiêu, toàn bằng thực lực. Mỗi một mất cảnh, nhiều nhất nhưng đồng thời tiến vào ba gã đệ tử, mỗi một cung chỉ có thể phái ra một người."

Ông lão âm thanh hạ xuống, sau đó lại yên tĩnh.

"Mỗi cung chỉ có thể vào 1 đệ tử?" Thiên Thương Cung chủ sắc mặt, đột nhiên biến đổi.

Hắn này 1 cung trước đây còn là đệ nhất, còn ở đắc chí, có thể thử lần này nếu như chỉ có thể phái ra một người, nếu như Tiêu Vũ tự mình ra tay, không can thiệp tới hắn phái ra vậy một đệ tử, phỏng chừng đều rất nguy hiểm.

"Hắn sẽ đích thân ra tay gì?" Cái khác mỗi một cung đứng đầu, cũng không có lựa chọn nhanh chóng phái ra đệ tử, mà là nhìn về phía Chiến Thần Cung.

Tam đại mất cảnh, từng cái mất cảnh chỉ có thể tiến vào ba người, nói cách khác tất nhiên lại có hai cung đệ tử, muốn cùng Chiến Thần Cung người cùng vào một chỗ. Bọn họ không dám giành trước tiến vào, bởi vì sợ hãi Tiêu Vũ tự mình ra tay, vạn nhất theo dõi bọn họ vậy một cung, vậy thì nguy rồi.

"Sư phụ!"

Chiến Thần Cung bên trong, Tiêu Vũ mấy cái đệ tử đều là chủ động đứng dậy. Biết rồi Tiêu Vũ muốn mượn cơ hội này dạy dỗ bọn họ, mấy người đều rất quý trọng cơ hội này, chủ động xin đi.

“Phong nhi, ngươi đi đi.” Chỉ có thể lựa chọn một người, Tiêu Vũ cũng là bất đắc dĩ. Hắn nhìn về phía Tô Mộ Phong, lần trước ở Long Tuyền Tông, Tô Mộ Phong đã bị một chút đả kích, bây giờ phải một cơ hội, để hắn một lần nữa thành lập tin tưởng.

“Vâng, sư phụ, đệ tử nhất định sẽ không để cho sư phụ thất vọng!” Tô Mộ Phong rùng mình, đứng dậy.

Bá một tiếng, hắn cũng không nói nhảm, &# 85 tùy ý lựa chọn một chỗ mất cảnh, tiến vào bên trong.

“Tiêu Vũ không có tự mình ra tay?”

Mỗi một cung đứng đầu thấy vậy, đều là an lòng không ít. Sau đó, Thiên Thương Cung chủ trầm ngâm, nói: “Huyền không.”

“Cung chủ!” Mái tóc màu xanh thanh niên đứng dậy.

Nhất thời, trong cung đệ tử xôn xao, Thiên Thương Cung chủ càng muốn Lam Huyền Không ra tay? Hắn nhưng là 500 năm trước, được xưng là Chiến Thần Cung người số một chân chính thiên kiêu, cũng là năm đó Chiến Thần Cung cái thứ nhất đột phá đến Vương cảnh tồn tại.

Ở Thiên Thương Cung, Lam Huyền Không địa vị và thực lực, càng tuyệt đối người số một, không người có thể đụng.

“Lần này không thể sai sót, ngươi đi đi.” Thiên Thương Cung chủ trầm giọng nói: “Cùng ở Tiêu Vũ người đệ tử kia, nếu có cơ hội, giết hắn!”

Lam Huyền Không nhíu mày, yên lặng một hồi.

Nhớ năm đó, hắn cũng là cùng Tiêu Vũ cùng bối phận nhân vật, mặc dù chưa từng giao thủ, nhưng ở trong lòng cũng đem Tiêu Vũ trở thành kình địch, nhưng hôm nay, lại lưu lạc tới muốn đi đối phó Tiêu Vũ đệ tử?

“Không cần phải lo lắng, Càn Dương Cung bên kia đệ tử, cũng sẽ giúp ngươi, Chiến Thần Cung, tuyệt không thể quật khởi lần nữa!” Thiên Thương Cung chủ cắn răng, âm thanh trầm thấp.

Không chỉ muốn đối phó Tiêu Vũ đệ tử, còn muốn cùng một khác cung người liên thủ? Lam Huyền Không sắc mặt, càng thêm khó coi, chỉ là đối mặt cung chủ, mặc dù là hắn cũng không cách nào phản bác, gật đầu nói: “Vâng!”

Dứt lời, hắn cũng bay người lên, chọn Tô Mộ Phong chỗ vào mất cảnh, hướng về nơi nào đây.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 37: Tiếc Nuối

“Minh Ngọc!”

Càn Dương Cung bên này, Càn Dương Cung chủ cũng là trầm mặt mở miệng, nói: “Ngươi và Lam Huyền Không đồng thời, lần này, tuyệt đối không nên lại mất thể diện!”

“Vâng! Cung chủ!” Minh Ngọc có chút buồn bực đáp.

Nhưng mà, trong lòng hắn lại không nắm chắc bao nhiêu, lúc trước liền Tiêu Vũ bên cạnh một mặc tã bé gái đều có thể đem hắn ngược, lần này là Tiêu Vũ đệ tử, khả năng thuận lợi không?

“Bốp!”

Lam Huyền Không cùng Minh Ngọc hai người, một trước một sau, tiến nhập Tô Mộ Phong chỗ vào mất cảnh bên trong.

“Sư phụ, Tô sư huynh hắn, không có sao chứ?” Khỉ La nhìn thấy hai người kia tiến vào mất cảnh, có chút bận tâm. Dù sao, Lam Huyền Không năm đó cùng Tiêu Vũ là cùng một thế hệ, còn có thể Đạo Thần Cung có người số một danh xưng.

“Không sao.” Tiêu Vũ lại là bình chân như vại, chỉ là xa xa nhìn Càn Dương Cung cùng Thiên Thương Cung một chút, lạnh nhạt nói: “Năm trăm năm quá khứ, Phong nhi cũng đã trưởng thành, cùng chính là Thiên Vương, mặc dù là đối mặt ngày xưa Đạo Thần Cung người số một, cũng sẽ không có vấn đề gì.”

Lời tuy như thế, nhưng Mục Vân cùng Lâu Trần mấy cái đệ tử, nhưng vẫn là ẩn có vẻ ưu lo.

“Các ngươi nên có tự tin.” Tiêu Vũ nói: “Đừng quên, các ngươi đều là đệ tử của ta, các ngươi sở học chi đạo, ở trên thế gian, là không có bao nhiêu người có thể sánh được.”

Mấy cái đệ tử, lúc này mới vẻ mặt trở nên nghiêm túc. Bọn họ vốn đều không phải là cái gì nhân vật thiên tài, bây giờ khả năng đứng hàng cao nhất Thiên Vương, tất cả là vì Tiêu Vũ ban tặng truyền thừa bất phàm.

Nghe xong nói thế, mấy người lúc này mới trầm mặc gật đầu, không lên tiếng nữa.

“Càn Dương Cung? Thiên Thương Cung?” Tiêu Vũ híp mắt, nhìn phía cái kia hai cung phương hướng, “hừ, ta còn không có tìm các ngươi tính ngày xưa sổ, các ngươi cũng trước tiên dự định nhằm vào ta đệ tử!”

Hai đại cung chủ, tựa hồ đồng thời trong lòng sinh ra ý nghĩ, hướng về Chiến Thần Cung trông lại.

Cách xa nhau mặc dù xa, nhưng hai người lại lập tức đều cảm giác được Tiêu Vũ ánh mắt lạnh như băng, đều là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lại không mở miệng, chỉ là âm thầm chờ đợi phái ra hai người nhất định muốn thành công.

“Bốp!”

Mất cảnh trong vòng, Tô Mộ Phong sau khi tiến vào, nhất thời cảm thụ đến chỗ này quỷ dị.

“A? Thật giống như có mấy loại khí tức cường đại, tồn tại ở chỗ này mất cảnh trong vòng? Tổ tiên lưu lại? Có thể được bao nhiêu mỗi người dựa vào cơ duyên?” Trầm ngâm bên trong, Tô Mộ Phong còn đang suy nghĩ nên trước tiên đi về nơi đâu, đột nhiên chân mày cau lại, nhìn phía phía sau.

Chỉ thấy mất cảnh lối vào, Lam Huyền Không mái tóc màu xanh, cất bước đi tới. Hắn còn đang ngàn trượng ở ngoài, xa xa chính là quay Tô Mộ Phong lăng không một ngón tay.

"Ầm!"

Tô Mộ Phong tạm thời tránh lui, híp mắt lại. Lam Huyền Không tiến lại sau không đi tìm cơ duyên, càng trực tiếp ra tay với hắn, ý đồ đã hết sức rõ ràng.

"Vèo!"

Đúng lúc này, lại một đạo kim mang đâm tới, soi sáng vạn dặm, quay Tô Mộ Phong chém xuống.

"Đoành!"

Đại địa sụp đổ, Tô Mộ Phong trong mắt cũng là lộ ra rùng mình. Minh Ngọc cũng tới, cùng Lam Huyền Không giống nhau, không tìm cơ duyên, mà là lựa chọn ra tay với hắn?

"Ngươi không cần ra tay, tìm cơ duyên của ngươi đi thôi, đừng làm trở ngại ta!" Lam Huyền Không nhíu nhíu mày, hoàn toàn không có cùng Minh Ngọc liên thủ dự định.

Ngày xưa hắn nhưng là Đạo Thần Cung người số một, càng cùng Tiêu Vũ là cùng bối phận nhân vật, bây giờ được phái tới đối phó Tiêu Vũ đệ tử, đã để hắn cảm giác rất sỉ nhục, còn muốn cùng người liên thủ?

Thân là Đạo Thần Cung từng người số một, Lam Huyền Không cũng là có ngạo khí.

"Hừ, ngươi cho rằng ta đồng ý cùng ngươi liên thủ?" Minh Ngọc cũng là đến rồi hỏa khí,

Nghe vậy không xuất thủ nữa. Hắn lúc trước đã bị mất mặt, đối với Tô Mộ Phong có chút kiêng kỵ, cũng vui vẻ để Lam Huyền Không ra tay trước, thăm dò Tô Mộ Phong thực lực.

“Sư phụ nói, muốn học ở trong nghịch cảnh sinh trưởng, lần trước ở Long Tuyền Tông, ta để sư phụ thất vọng rồi, lần này, ta tuyệt đối không thể lại để cho sư phụ thất vọng!”

Tô Mộ Phong trong mắt, lộ ra nồng nặc chiến ý, dù cho đối mặt hai người, cũng là không có một tia ý lui, chủ động tiến lên, cùng Lam Huyền Không chiến đến cùng một chỗ.

“Ầm!”

Trong nháy mắt, đại chiến bùng nổ, mảnh này mất cảnh, núi lớn sụp đổ, nước sông nghịch lưu, hai đại Thiên Vương cuộc chiến, hủy thiên diệt địa.

Đạo Thần Cung bên trong.

“Ầm!”

Mất cảnh lối vào vừa mới đóng, đột nhiên, trong hư không bùng nổ ra một cơn chấn động, mặc dù không phải là hết sức mãnh liệt, lại là tới thập phần đột ngột, khiến cho mọi người đều là ngạc nhiên.

“Tình huống thế nào? Đã xảy ra chuyện gì?”

“Này gợn sóng…… chẳng lẽ là mất cảnh bên trong truyền tới? Lối vào mới vừa nhắm? Thì có người trực tiếp động thủ?”

“Lối vào đã đóng, chiến đấu gợn sóng nhưng vẫn là thấu ra, này…… này phải là kinh người dường nào sức chiến đấu?”

Đạo Thần Cung bên trong, đoàn người kinh ngạc, sau đó bùng nổ ra các loại sợ hãi than âm thanh.

Mất cảnh đóng, liền tương đương với một chỗ độc lập không gian, bây giờ, mất cảnh bên trong chiến đấu gợn sóng, lại là xuyên qua đến khu này không gian, chỉ có thể nói động thủ người thực lực, thái quá đáng sợ.

“Là Tô sư huynh!”

Tiêu Vũ mấy cái đệ tử đều là vẻ mặt lẫm liệt, theo gợn sóng bên trong cảm nhận được Tô Mộ Phong khí tức.

“Tiêu Vũ đệ tử, lại có sức chiến đấu như thế?” Các đại linh cung, những cung chủ kia bọn sắc mặt, cũng trở nên hơi âm trầm.

“Tuy nói gợn sóng lộ ra, là vì mất cảnh lối vào mặc dù nhắm, nhưng liên tiếp tiết điểm còn đang, nhưng có thể khiến dư âm lộ ra, phần này sức chiến đấu, cũng đã hết sức kinh người!” Thiên Thương Cung chủ ánh mắt lấp lóe, lần đầu, hắn đối với Lam Huyền Không, cũng không dám ôm ấp lòng tin quá lớn.

Khắp nơi chú ý, rất nhiều người đều không tự học sốt sắng lên, mặc dù chỉ có thể cảm nhận được gợn sóng, nhưng tựa hồ cũng rất muốn biết mất cảnh bên trong chiến đấu, là ai thắng ai thua.

Chiến Thần Cung bên trong, Tiêu Vũ cái kia vài tên đệ tử cũng là có chút bất an, dù sao Lam Huyền Không tên, ở 500 năm trước liền đã làm thế nhân biết, hơn nữa còn có một Minh Ngọc.

Tô Mộ Phong đơn độc đối kháng hai đại Thiên Vương, cũng không ai dám nói nhất định khả năng thắng.

Chỉ có Tiêu Vũ, &# 32; khoanh chân nhắm mắt, tựa hồ không một chút nào quan tâm, vừa phảng phất đối với Tô Mộ Phong có lòng tin tuyệt đối.

“Ầm!”

Mất cảnh bên trong, Lam Huyền Không tóc rối bời bay lên, gương mặt tuấn mỹ trên, lúc này lộ ra lại là điên cuồng.

“Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng? Ta mà ngay cả đệ tử của hắn, cũng không thắng nổi?”

Lam Huyền Không một thân chỉnh tề quần áo, vào lúc này cũng đã có nhiều chỗ tổn hại, trên người càng lây dính không ít máu tươi.

“500 năm trước, ta được xưng là Đạo Thần Cung người số một, còn hắn thì quấy Thập Châu, ta vẫn cho là, ta không kém gì hắn, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ cùng hắn một trận chiến, nhưng hôm nay, cả tôi đệ tử của hắn cũng không thắng nổi?”

Lam Huyền Không càng đánh càng cuồng, tựa hồ đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Năm trăm năm! 500 năm!

500 năm trước, hắn hăng hái, tự hỏi không kém gì bất luận người nào, mặc dù là lúc đó như mặt trời ban trưa, quấy Thập Châu Tiêu Vũ, hắn cũng không cảm giác mình có thể so với Tiêu Vũ yếu!

Hắn vẫn cho là, mình và Tiêu Vũ cuối cùng rồi sẽ có một trận chiến, nhưng mà, Tiêu Vũ Thành Vương thời khắc, nhưng cũng là mạng hắn nguyên bị hao tổn thời gian.

Làm Tiêu Vũ biến mất, thế nhân đều cho là hắn đã chết đi, ngay lúc đó Lam Huyền Không khi biết tin tức này lúc, thở thật dài, Tiêu Vũ tựa hồ đã bỏ mình, mà hắn rốt cuộc không thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến, việc này, thành trong lòng hắn tiếc nuối lớn nhất!

Nỗi tiếc nuối này đến nay, đã ròng rã năm trăm năm!

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 38: Thái Hạo Thật Hư Trải Qua

Phàm là thiên kiêu, đều mong mỏi đối thủ, bởi vì chỉ có mạnh mẽ đối thủ, mới có thể làm người tiến bộ, làm người biết thiếu sót của mình.

Lam Huyền Không, hắn là năm đó Đạo Thần Cung người số một, là cái kia đồng lứa nhân trung, sớm nhất Thành Vương nhân vật thiên tài, phóng tầm mắt thế gian, thiên tư của hắn cùng thực lực, không kém gì bất luận người nào.

Hắn không thể nghi ngờ nên phải trên một vị nhân vật thiên kiêu, bởi vậy, năm đó Tiêu Vũ ở Thập Châu quấy phong vân, ở trong lòng hắn, đã sớm đem Tiêu Vũ xem là một đại địch thủ, khát vọng, có thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến!

Hắn một mực chờ đợi, chờ đợi Tiêu Vũ Thành Vương ngày, chờ đợi Tiêu Vũ đạt được giống như hắn vương giả cảnh giới, sẽ cùng Tiêu Vũ một trận chiến!

Chỉ tiếc, Tiêu Vũ đột phá vạn vương thời gian, mạng nguyên bị hao tổn, không chỉ sinh mệnh không nhiều, cũng sẽ không có thể tùy ý ra tay, mỗi lần ra tay, đều sẽ rút ngắn tính mạng của hắn.

Dưới tình hình như thế, Lam Huyền Không tự nhiên sẽ không tìm Tiêu Vũ một trận chiến, không lâu sau đó, Tiêu Vũ liền ở Thập Châu biến mất, thế gian đồn đại, mệnh của hắn nguyên đã triệt để tổn hại, dĩ nhiên chết đi.

“Thật đáng tiếc, ngươi sẽ là ta một tuyệt hảo đối thủ, chỉ tiếc, đời này ta đều lại không cách nào đánh với ngươi một trận!"

500 năm trước, Tiêu Vũ đến chết, đối với Lam Huyền Không tới nói, là một lớn lao tiếc nuối. Mãi đến tận mấy ngày trước khi, Tiêu Vũ hiện thân Chiến Thần Cung, bị người phát hiện.

"Hắn...... đã trở lại!"

Làm Lam Huyền Không cùng ngay lúc đó mọi người giống nhau bay ra, khi hắn nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện ở Chiến Thần Cung bên trong bóng người, tâm tình của hắn, là kích động.

"500 năm! 500 năm! Ta tiếc nuối, chung quy có thể bổ khuyết!"

Lam Huyền Không kích động đến không thể tự kiềm chế, hắn rất muốn lập tức xông lên, đối với Tiêu Vũ ra tay. Thế nhưng, hắn biết không lâu sau đó chính là Thiên Vận thần thí, Tiêu Vũ vào lúc này trở về, thì nhất định sẽ tham gia Thiên Vận thần thí, hắn liền có cơ hội, bù đắp 500 năm trước tiếc nuối!

Nhưng mà, Thiên Thương Cung chủ, lại là để hắn đi đối phó Tiêu Vũ một đệ tử.

Từ vừa mới bắt đầu, Lam Huyền Không cảm thấy này một loại sỉ nhục lớn lao, nhưng giờ phút này, cảm thụ của hắn, lại trở thành một loại sâu sắc cay đắng cùng tuyệt vọng.

"500 năm! Bây giờ ta, mà ngay cả đệ tử của hắn đều đánh không lại, uổng ta nhiều năm như vậy, vẫn cho là, mình và hắn là lực lượng ngang nhau đối thủ!"

Lam Huyền Không trên người nhiều chỗ bị thương, nhìn về phía Tô Mộ Phong trong ánh mắt, tràn đầy phức tạp.

Hắn liền Tiêu Vũ đệ tử đều không thể chiến thắng, còn nói gì cùng Tiêu Vũ một trận chiến? Nhiều năm như vậy, hắn thủy chung cho rằng chính mình không kém gì Tiêu Vũ, nhưng hôm nay đặt tại sự thật trước mắt, lại tựa hồ như đang cười nhạo hắn không biết tự lượng sức mình.

“Ầm!”

Vào giờ phút này, Tô Mộ Phong khí thế kinh người, thân thể quanh thân, có hai đạo mơ hồ bóng mờ, một vị phía trước, một vị ở phía sau.

Này hai đạo hư ảnh hình thể, cùng Tô Mộ Phong giống nhau y hệt, lại là khuôn mặt mơ hồ, không cách nào thấy rõ.

“Sư phụ nói đúng, ta không giống như bất luận người nào yếu, ta là sư phụ đệ tử, có sư phụ ban ơn truyền thừa vô thượng, còn được sư phụ máu huyết, sửa đổi qua thân thể, coi như trước mắt là người cường đại cỡ nào, ta có thể giống vậy chiến thắng!”

Tô Mộ Phong giờ phút này, trong mắt chiến ý dạt dào, lần trước ở Long Tuyền Tông bị tổn thất mà bị đả kích ở tin tưởng, vào đúng lúc này, triệt để trở về, khiến cho hắn giống như một pho tượng chiến thần!

Thời điểm này, Tô Mộ Phong có trước đó chưa từng có tự tin, này tự tin khởi nguồn, gần như là vì, hắn Tiêu Vũ đệ tử!

“Ầm!”

Tô Mộ Phong phía trước bóng mờ, lúc này một chỉ điểm ra, oanh một tiếng, Lam Huyền Không phun máu phè phè, bay ngược bước ra, ngã trên mặt đất, đã trọng thương không cách nào đứng dậy.

“Ha ha…… ha ha ha ha……”

Ngã xuống đất Lam Huyền Không,

Đột nhiên cất tiếng cười to, hắn một bên cười to, một bên ho ra máu, trong ánh mắt, tràn đầy đau thương.

“Uổng ta tự cho là khả năng đánh với ngươi một trận, lại nguyên lai, ở trong mắt ngươi, ta chỉ có thể cho đệ tử của ngươi, làm một khối đá mài dao!”

Nhìn thấy Tô Mộ Phong trong mắt tuôn ra tự tin, Lam Huyền Không triệt để đã hiểu. Lần này Thiên Vận thần thí, Tiêu Vũ có điều là muốn mượn cơ hội này mài giũa các đệ tử của hắn.

Mà vốn tưởng rằng có thể cùng Tiêu Vũ đánh nhau chính diện hắn, thì lại hoàn toàn, thành Tô Mộ Phong đá mài dao, thành tựu Tô Mộ Phong tự tin, khiến Tô Mộ Phong kiên cố đạo tâm.

Ngẫm nghĩ bên dưới, hắn bởi vì không thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến, tiếc nuối năm trăm năm, có thể quay đầu lại, hắn cũng bất quá là Tiêu Vũ một đệ tử trưởng thành trên đường đá đạp chân.

Hắn ý nghĩ trước kia, là biết bao đáng thương, biết bao buồn cười?

“Ai da! Ta mặc dù không muốn hủy ngươi, thế nhưng ngươi muốn giết ta trước đây, tất cả những thứ này chỉ có thể nói là ngươi gieo gió gặt bão.” Tô Mộ Phong nhẹ nhàng hít một tiếng.

Lam Huyền Không trải qua này bại một lần, đạo tâm triệt để rối loạn, nếu có thể vượt qua, hắn sẽ tiến thêm một bước, thậm chí lột xác, nếu vô pháp vượt qua, cái này ngày xưa thiên kiêu, ngày sau sẽ triệt để chết đi, phai mờ với chúng sanh bên trong.

“Ngươi thì sao, không ra tay gì?” Tô Mộ Phong nói xong, nhìn về phía một mực bên cạnh xem chiến Minh Ngọc.

“Ta…… ta……” Minh Ngọc trắng nhợt nghiêm mặt sắc, nửa ngày không cách nào trả lời.

Chính mắt thấy trận chiến này, hắn nhận lấy sâu sắc chấn động, hắn hiện tại hoàn toàn hiểu, Chiến Thần Cung bên trong đám người kia, tất cả đều là biến thái, hắn coi như ra tay, cũng căn bản không phải Tô Mộ Phong đối thủ!

“Ta nhớ ra, ngươi lúc trước, nhục qua sư phụ ta!” Tô Mộ Phong nhưng không có buông tha Minh Ngọc ý tứ, trong mắt càng thêm lạnh như băng, “ta Tô Mộ Phong, đời này không tuân theo trời, không tuân theo! Chỉ có sư phụ ta, ta không cho phép bất luận người nào đối với hắn bất kính, nhỏ ban ngày thật, không có thương tổn ngươi, nhưng ta, lại sẽ không dễ dàng bỏ qua ngươi!”

Minh Ngọc biến sắc, hoàn toàn đã không có chiến ý, xoay người bỏ chạy.

“Bốp!”

Tô Mộ Phong người ở tại chỗ bất động, nhưng lần này, đứng ở sau lưng hắn bóng mờ, lại là một bước tiến lên.

Thời điểm này, một luồng lực lượng thần bí dâng tới phía trước, Minh Ngọc có cực nhanh, nhưng vào thời khắc này, vô luận hắn làm sao liều mạng chạy trốn, nhưng thủy chung bay ở tại chỗ, thậm chí hắn cùng với Tô Mộ Phong ở giữa khoảng cách không chỉ không có kéo dài, ngược lại càng ngày càng gần.

“Đây là vật gì? Cút, để cho ta đi, để cho ta đi!” Minh Ngọc sắc mặt sớm bị dọa đến trắng bệch, liều mạng phi hành, nhưng là bị một luồng lực lượng thần bí bao phủ, không cách nào rời xa.

“Ngươi nhục sư phụ ta, ta cũng không giết ngươi, phế ngươi một thân tu vi, làm kỷ luật!” Tô Mộ Phong băng lạnh nhạt sắc mặt.

Chỉ thấy, đứng ở hắn trước người bóng mờ chuyển động, hư hư chỉ điểm một chút qua, Minh Ngọc cả người, nhất thời uể oải đi xuống, từ không trung rơi xuống, ngã xuống đất hôn mê.

“Loạch xoạch!”

Hai đạo hư ảnh, lại trở về Tô Mộ Phong bên cạnh, một phía trước, một ở phía sau.

“Thái hạo thật hư trải qua...... sư phụ truyền cho ta công quyết, cuối cùng là bước đầu nắm giữ!” Tô Mộ Phong nắm đấm nắm thật chặt, trong ánh mắt lộ ra kiên định, “sư phụ, từ nay về sau, đệ tử nhất định sẽ không lại làm ngươi thất vọng!”

Bá một tiếng, Tô Mộ Phong cất bước rời đi, tiến vào mất cảnh ở chỗ sâu trong, đi truy tầm cái kia vài đạo khí tức cường đại.

Dù sao, thử lần này, so với cũng không phải ai có thể chiến thắng ai, mà là muốn thăm dò này mất cảnh bên trong huyền bí, tìm kiếm cơ duyên.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 39: Thắng Bại Kết Quả

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đạo Thần Cung bên trong.

Trong hư không không dứt lộ ra gợn sóng, kéo dài sau một thời gian ngắn, triệt để dừng lại, không nữa truyền ra.

“Gợn sóng dừng lại, kết thúc chiến đấu? Phân ra thắng bại gì?”

“Là người nào thắng? Kinh người như vậy gợn sóng, lúc trước ở giao thủ là ai?”

Trong cung trên dưới, tất cả mọi người cảm thấy ngạc nhiên, không tìm được manh mối.

Mặc dù thông qua gợn sóng có thể biết có sức chiến đấu người cường hãn ở giao thủ, nhưng chiến đấu dừng lại, cũng không ai biết mất cảnh bên trong là tình huống thế nào, là ai thắng ai thua, thậm chí, đại đa số người đến bây giờ cũng không biết lúc trước giao thủ người rốt cuộc là ai.

“Đã xong?” Tiêu Vũ cũng là nhíu mày, bên mép lộ ra một nụ cười.

“Sư phụ, là sư huynh thắng gì?” Khỉ La mấy cái đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ bên mép ý cười, đều là ánh mắt sáng lên.

Tiêu Vũ cười không nói. Tô Mộ Phong là hắn kiếp này thu người đệ tử thứ nhất, cũng là cùng ở bên cạnh hắn lâu nhất đệ tử, thật bàn về thực lực, Tiêu Vũ tin tưởng Tô Mộ Phong so với mấy người khác bao nhiêu cũng mạnh hơn một vài.

Lần này sắp xếp của hắn, liền để cho Tô Mộ Phong lại nhặt trước đây ở Long Tuyền Tông lúc thất lạc tin tưởng, bây giờ theo cái kia gợn sóng xem ra, kết thúc chiến đấu, dụng ý của hắn nên cũng đạt tới.

“Đã xong?” Thiên Thương Cung bên kia, Thiên Thương Cung chủ lông mày lại là chăm chú giam lên.

Hắn cũng không giống như Tiêu Vũ, có thể phán đoán ra thắng bại, chỉ biết là vừa mới động thủ nhân trung có Lam Huyền Không.

“Huyền không 500 năm trước Thành Vương, thiên tư cùng thực lực đều là trong cung xuất sắc nhất, Chiến Thần Cung cái kia tiểu bối chỉ là Tiêu Vũ một giới đệ tử, còn có Minh Ngọc liên thủ, nghĩ đến nên chưa làm gì sai.”

Thiên Thương Cung chủ trong lòng vài lần suy nghĩ, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy Lam Huyền Không cùng một vị khác Thiên Vương liên thủ, không thể lại thất thủ. Có thể tuy là như thế, nội tâm của hắn, lại chẳng biết vì sao luôn có một vài bất an.

Một mặt khác, Càn Dương Cung chủ sắc mặt cũng là âm tình bất định, có cùng Thiên Thương Cung chủ giống nhau cảm thụ.

Mỗi một đại cung chủ, lúc này cũng đều trầm mặc. Tất cả mọi người biết Lam Huyền Không cùng Minh Ngọc hai người muốn làm gì, lúc này kết thúc chiến đấu, tâm tư của bọn hắn lại đều không trở về được chính mình phái ra đệ tử trên người, mà là đối với kết quả kia thập phần để ý.

“Đoành!”

Thời gian trôi qua không lâu, đóng tam đại mất cảnh, có một một lần nữa mở ra.

“A? Nhanh như vậy? Có người hoàn thành đệ nhị thử?”

Trong cung ánh mắt mọi người, đều hướng về cái kia mở ra mất cảnh lối vào nhìn lại.

“Đây là……” mỗi một đại cung chủ đều là rùng mình, mở ra mất cảnh, rõ ràng là Tô Mộ Phong cùng Lam Huyền Không chỗ vào cái kia một chỗ mất cảnh.

Trong lòng bọn họ nghiêm nghị, nơi này mất cảnh bên trong ba người sớm nhất hoàn thành? Đầu tiên đi ra sẽ là ai? Lúc trước một trận chiến kết quả, vừa là ai thắng?

“Bốp!”

Ở vô số người dưới ánh mắt, một bóng người từ mất cảnh bên trong bay ra, trong nháy mắt, đoàn người chấn động mạnh.

“Là Tô Mộ Phong? Hắn lại là cái thứ nhất trở về!” Một đám đệ tử kinh ngạc.

“Thế nào lại là hắn? Hắn bình yên trở về, nói như vậy…… Lam Huyền Không cùng Minh Ngọc thất bại?” Mỗi một đại cung chủ sắc mặt, lập tức đều trở nên khó coi.

Nhưng mà, đoàn người nhưng vẫn là thấy cửa ra, tựa hồ là muốn chờ, nhìn Lam Huyền Không cùng Minh Ngọc hai người khi nào trở về.

“Mất cảnh đóng, còn đang cảnh bên trong người, sẽ bị đưa ra.” Trong hư không, truyền tới một âm thanh,

Cái kia mở ra mất cảnh lối vào, nhất thời chầm chậm khép kín.

“Loạch xoạch!”

Khép kín bên trong, hai bóng người, theo mất cảnh bên trong bị đưa ra, phân biệt rơi vào Thiên Thương Cung cùng Càn Dương Cung.

Hai người, cùng còn trong trạng thái hôn mê, trong đó Lam Huyền Không, khí tức suy yếu, rõ ràng bị trọng thương, mà một bên khác Minh Ngọc, sóng thần lực mất hết, đã triệt để bị trở thành người phàm.

“Owo!”

Toàn bộ Đạo Thần Cung, tất cả đều ồ lên.

“Xảy ra chuyện gì? Lam Huyền Không, lại bị trọng thương hôn mê! Đạt được Thiên Vương cảnh giới, sinh cơ kinh người, thương tổn được hôn mê trình độ, quả thực không thể tưởng tượng!”

“Minh Ngọc lại bị phế! Chỗ này mất cảnh bên trong chỉ có Tô Mộ Phong một người đi ra? Nói như vậy, lúc trước là ba người bọn họ ở giao thủ, Tô Mộ Phong một thân một mình đả thương nặng Lam Huyền Không, còn phế bỏ Minh Ngọc?”

“Xuýt……”

Đạo Thần Cung bên trong, các loại khiếp sợ và hít một hơi lãnh khí âm thanh, không dứt vang lên.

Thiên Thương Cung cùng Càn Dương Cung người, thần tốc kiểm tra bị di cảnh đưa ra hai người, trong nháy mắt hai cung không khí ngột ngạt tới cực điểm.

“Sư phụ!” Tô Mộ Phong bay trở về Chiến Thần Cung, rơi xuống đất quỳ đến Tiêu Vũ trước người, nói: “Lần này, đệ tử không để cho sư phụ thất vọng!”

“Tốt!” Tiêu Vũ vui mừng gật đầu, đánh giá Tô Mộ Phong, cười nói: “Xem ra ở mất cảnh bên trong, ngươi còn có một vài chỗ tốt?”

“Vâng!” Tô Mộ Phong gật đầu, “mất cảnh bên trong có vài chỗ tổ tiên lưu lại Linh địa, có thể gột rửa thân thể, tăng trưởng tu vi, nhưng bởi vì những lực lượng kia không thuần tuý, trộn tiền nhân đại đạo lực lượng, cho nên đệ tử không có quá nhiều hấp thu, chỉ lấy một phần nhỏ.”

Tiêu Vũ gật đầu, Tô Mộ Phong chưa quên hắn dạy dỗ, hắn từng nói qua, Tô Mộ Phong tu chi đạo không kém gì bất kỳ đại đạo, bởi vậy mất cảnh bên trong này đại đạo lực lượng, đối với những người khác tới nói có lẽ có chỗ tốt to lớn, nhưng đối với hắn những đệ tử này tới nói, lại là rác rưởi, không thể dễ dàng nhiễm.

“Đại đạo lực lượng? Có điều hấp thụ nhiều?”

“Có thể có đại đạo lực lượng lưu lại, ít nhất cũng là vương giả nhân vật a, nếu là Đạo Thần Cung tổ tiên, vậy càng có thể chính là Thiên Vương thậm chí là Đại Đế trở lên nhân vật, Tô Mộ Phong hắn…… không chịu hấp thu này đại đạo lực lượng?”

“Ý của hắn, là ghét bỏ này đại đạo lực lượng gì?”

Đạo Thần Cung bên trong, khắp nơi đệ tử nghe xong Tô Mộ Phong nói sau đều là sửng sốt một chút, xưa nay chỉ nghe nói có người giành cướp tiền nhân Đạo Quả, nhưng bây giờ, Tô Mộ Phong lại ở ghét bỏ? Không muốn qua tiêm nhiễm nhiều?

Cái này đã hoàn toàn lật đổ mọi người nhận thức, tổ tiên lưu lại đại đạo lực lượng, không đều là trân bảo, không đều là lôi kéo người ta điên cuồng gì đó gì?

Kể cả mỗi một cung đứng đầu, nghe xong Tô Mộ Phong nói sau, khóe mắt đều là ác liệt co giật.

Đệ tử tầm thường không biết, bọn họ nhưng biết, ngày đó vận thần dùng thử đến mất cảnh, ở trong đại đạo lực lượng, ít nhất cũng là Đại Đế nhân vật lưu lại, Tiêu Vũ đệ tử, lại không lọt nổi mắt xanh, như nhìn rác rưởi giống nhau, không muốn qua tiêm nhiễm nhiều?

Là bọn họ những cung chủ này nhân vật tiến vào mất cảnh, tiếp xúc được này đại đạo lực lượng, đều có thể có thu hoạch khổng lồ, kết quả người ta Tiêu Vũ đệ tử, lại còn không lọt mắt!

“Bốp!”

Lúc này, vừa một chỗ mất cảnh mở ra, từ đó lao ra một gã ngự linh cung đệ tử.

Tên đệ tử này 1 lao tới, nhất thời hưng phấn kêu to: “Cung chủ, đệ tử ở mất cảnh bên trong cướp được ba chỗ tổ tiên lưu lại Linh địa, thực lực đại tiến, lần này chúng ta ngự linh cung có thể được điểm, hẳn là cao nhất!”

Nghe vậy, ngự linh cung chủ lông mày lại là nhíu nhíu, một chút cao hứng cũng không có.

Người ta Tiêu Vũ đệ tử xem là rác rưởi ghét bỏ gì đó, hắn này 1 cung đệ tử coi như tranh chấp nhiều hơn nữa, cũng khiến người ta cảm thấy mùi vị có chút khó chịu.

Mỗi một cung người, cùng với này linh cung ở ngoài đệ tử, lúc này nghe xong lời này sau khi, cũng là mỗi người sắc mặt quái lạ.

Tác giả đông phương hành vân nói: Bình thường canh ba, hôm nay vừa trở về, mấy ngày nay vẫn đang ngồi xe, còn có chút chậm chạp không đến, ngày mai bắt đầu ta sẽ chậm chậm đem trước khi ít ỏi càng cho bù đắp, kế hoạch là mỗi ngày bình thường 3 càng thêm bù nợ canh một, như vậy mãi đến tận cuối tháng nói khả năng bù đến 20 chương, hẳn là đủ còn trước khi nợ.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 40: Hung Tàn 10 Người

Đọc trên điện thoại

Tam đại mất cảnh, ở sau khi lục tục mở ra, mỗi một cung tiến vào bên trong đệ tử, cũng nhất nhất trở về, về tới mỗi một trong cung.

“Bốp!”

Thần trong cung hạ xuống trường bức, mặt trên cửu cung xếp hạng, ở đệ nhị thí sau khi, phát sinh ra biến hóa.

Đệ nhất thí bên trong, xếp hạng thứ nhất Thiên Thương Cung, ở đệ nhị thí bên trong không thu hoạch được gì, không được một phần, xếp hạng trượt, rơi xuống người thứ ba.

Càn Dương Cung tình huống, cũng cùng Thiên Thương Cung giống nhau, một phần không được, bị trở thành thứ tư.

Người thứ nhất, nhưng là bị Thái Hư Cung thay thế, Chiến Thần Cung bên này, là bởi vì Tô Mộ Phong chủ động từ bỏ mất cảnh bên trong đại đạo lực lượng, đạt được không nhiều, chỉ lên tới người thứ hai.

“Lam Huyền Không, lại không thể tranh qua Tô Mộ Phong? Còn rơi vào trọng thương?”

“Tô Mộ Phong chỉ là Tiêu Vũ đệ tử a, Lam Huyền Không lại không phải là đối thủ của hắn? Cái kia Tiêu Vũ thực lực, mạnh như thế nào?”

“Luân Hồi Điện người, mỗi người đều là biến thái gì?”

……

Địch oán hận khoa không cực kỳ Quỷ độc tiếp ngón tay cực kỳ

Kết quả sau cùng đi ra, khắp nơi đệ tử, tất cả đều là ồ lên. Tiêu Vũ một đệ tử, liền có như thế thực lực, bản thân của hắn thực lực, đến mạnh bao nhiêu?

“Tên tiểu bối này!” Thiên Thương Cung chủ sắc mặt âm trầm không ngớt, vốn đệ nhất vị trí, lại bị vượt qua, càng bị đặt ở Chiến Thần Cung bên dưới.

Ngoài ra, Lam Huyền Không bị thương, bọn họ này 1 cung, cũng là tổn thất một đại sức chiến đấu, trong khoảng thời gian ngắn, Lam Huyền Không chỉ sợ đều không thể lại tham dự vào đến tiếp sau thí nghiệm trúng rồi.

“Ầm!”

Như là đệ nhất thí giống nhau, đệ nhị thí lúc kết thúc, trên hư không tung xuống kim quang, căn cứ xếp hạng cùng đạt được bất đồng, mỗi một cung đoạt được, cũng có được sự phân chia mạnh yếu.

“A? Những kim quang này, thật giống như đối với thân thể hữu ích?”

Kết Cầu Cầu khoa không cực kỳ khốc tình tiếp hận Quỷ chỗ

Chiến Thần Cung bên trong, Huyết Lân cùng Mặc Vũ ánh mắt sáng lên.

Kim quang vào cơ thể, nhục thể của bọn hắn, tựa hồ đều hứng chịu tới ảnh hưởng nào đó, trong cơ thể huyết dịch đang nhanh chóng cuồn cuộn.

“Những kim quang này……” Tiêu Vũ cũng là kinh ngạc, những kim quang này, tựa hồ đối với thiên địa ràng buộc lực lượng có hiệu quả nhất định, hòa vào sau khi, có thể khiến người ta sinh ra một vài đối kháng thiên địa nguyền rủa năng lực, cùng loại một loại kháng thể.

Thiên địa có biến, tu luyện không dễ, đạt được loại này kim quang sau, tu luyện, sẽ càng thêm dễ dàng.

“Đạo Thần Cung lại có loại sức mạnh này, trước đây nhưng lại chưa bao giờ dùng ở cái nào đệ tử trên người, tựa hồ những sức mạnh này, cũng là kiếm không dễ gì đó.” Tiêu Vũ trầm ngâm bên trong, cũng chỉ là hấp thụ bộ phận kim quang, càng nhiều bộ phận, đều là nhường cho Chiến Thần Cung bên trong những người khác.

Đối với hắn mà nói, bây giờ hắn cũng không sợ trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa, tự tin có thể đối kháng này sức mạnh nguyền rủa thuận lợi tu luyện, kim quang này đối với hắn mà nói, chỉ là có cũng được mà không có cũng được.

Địch Cầu Cầu kẻ thù không tinh độc tình tiếp thưa dạ ngón tay

“Ai u, thật kỳ quái a, tiểu hắc cảm giác thân thể giống như đổi khinh không ít, tựa hồ trước đây trên người vẫn đè nặng cái gì, bây giờ bị giải khai!”

“Tiểu Bạch cũng có cảm giác như vậy.”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tìm được kim quang gột rửa, ở một bên nhảy nhảy nhót nhót, nhảy cẫng hoan hô.

“Thiên Vận thần thí? Tranh chấp thứ nhất 1 cung, hoặc có đế vị, ngoài ra này 1 cung người, có có thể được những kim quang này gột rửa, thay đổi tu luyện?” Tiêu Vũ đăm chiêu.

Rất nhanh, kim quang tản đi,

Mỗi một cung người tìm được kim quang sau thử thách, đều là chiếm được bất đồng chỗ tốt, vừa là có không ít đệ tử, ở kim quang này bên dưới làm ra đột phá.

Trong này, bây giờ xếp hạng thứ nhất ngự linh cung, tự nhiên là đứng mũi chịu sào.

“Ầm!”

Thần cung bên trên, đột nhiên hạ xuống một tòa núi lớn, trôi nổi ở trong hư không. Tại kia núi to bên trên, giăng đầy các loại phức tạp đạo văn, từ đó lộ ra một luồng hùng vĩ nặng nề khí tức.

“Đệ tam thử, mặc dù không biết lần này Thiên Vận thần thí tổng cộng có bao nhiêu thí, nhưng bây giờ tranh chấp càng nhiều, sau cùng phần thắng lại càng lớn!”

“Không thể lại tiếp tục bảo lưu lại, nhất định phải toàn lực tranh thủ!”

Các đại linh cung đứng đầu, lập tức hạ lệnh, phàm là trên người dung hợp Thiên Căn đệ tử, hết mức bay ra, hướng về ngọn núi lớn kia phóng đi.

“Thiên Sơn?” Tiêu Vũ xa xa nhìn tới, chỉ cảm thấy cái kia cái gọi là Thiên Sơn, vốn là một khối to lớn bia đá, trên tấm bia đạo văn rậm rạp, hết sức phức tạp.

“Bốp!”

Chỉ thấy, mỗi một trong cung lao ra phần đông đệ tử, thần tốc tới tòa sơn nhạc kia trước khi.

Tòa sơn nhạc kia thoạt nhìn cũng không lớn, chỉ là, làm một đám đệ tử bay đến phụ cận, tất cả mọi người bóng người, lại là đột nhiên nhỏ đi, giống như bụi trần vậy.

Ở những đệ tử này trong mắt, tòa sơn nhạc kia, trong nháy mắt biến lớn vô số lần.

“Thiên Vận thần thí, cũng không biết toàn bộ có bao nhiêu thí? Thôi, lần này các ngươi cùng đi chứ.” Tiêu Vũ nhìn về phía Chiến Thần Cung bên trong mọi người, mở miệng nói ra.

“Sớm nên như vậy!”

Huyết Lân Mặc Vũ, còn có nhỏ đen Tiểu Bạch, sớm nóng lòng muốn thử, muốn xuất thủ, giờ phút này nghe xong Tiêu Vũ nói, nhất thời hưng phấn bay ra ngoài.

“Sư phụ, chúng ta đi!”

Tiêu Vũ mấy cái đệ tử, cũng đối với Tiêu Vũ hành lễ, sau đó dồn dập bay ra.

“Bốp!”

Trong nháy mắt, một đám người mênh mông cuồn cuộn, hơn nữa mỗi một trong cung bay ra người, tất cả đều bay đến cái kia núi cao trước khi.

Nhìn từ đàng xa đi, mọi người tới gần Thiên Sơn thời gian, đều đột nhiên nhỏ đi, thoạt nhìn liền như là đột nhiên ở trong hư không biến mất vậy.

“A, không!”

Mới vừa vào núi, sau một khắc chính là có rất nhiều người phát ra tiếng kêu thảm, theo Thiên Sơn bên trong bay ngược bước ra, tầng tầng rơi xuống đất.

Kết xem kỹ khoa mục kỹ thuật kẻ thù phong khốc Quỷ tiếp thuyền tiếp địch

Lại là ngọn núi bên trên đạo văn hiện lên, lộ ra một luồng lực lượng thần bí, đem rất nhiều người trực tiếp đẩy lui, không cách nào gần sát cái gọi là Thiên Sơn.

“Núi này có gì đó quái lạ, địa phương khác nhau đạo văn đại diện bất đồng đại đạo lực lượng, phải hiểu được cái kia 1 đại đạo, tài năng thông qua.”

Thuyền học hận khoa kẻ thù tinh mới căn do sớm kẻ thù bờ ruộng

Trong núi bóng người nhỏ bé, căn bản không thấy rõ, chỉ có thể nghe đến ở trong thỉnh thoảng truyền ra âm thanh.

“Bịch!”

Vừa là vừa gảy người theo trong núi bay ra, chật vật rơi xuống đất.

Lần này bay ra ngoài mỗi một cung đệ tử, lại là ở nơi đó tức giận rống to, mỗi người trên mặt đều tràn ngập sự không cam lòng.

“Quy củ? Quy củ gì? Vừa chưa nói không thể động thủ!” Huyết Lân âm thanh, theo trong núi truyền ra.

“Ha ha, ta có chủ ý, chúng ta đem bọn họ người tất cả ném đi, lại leo núi như thế nào?” Mặc Vũ âm thanh, cũng là có chút không có ý tốt.

“Hay lắm hay lắm, ồ, bên kia có người!”

“Bỏ đi, đó là tiểu hắc trước tiên nhìn thấy, đến làm cho tiểu hắc ra tay!”

……

Chiến Thần Cung thanh âm của mọi người lục tục truyền ra, làm cho Đạo Thần Cung các phe đệ tử đều là hai mặt nhìn nhau.

Nghe ý này, Chiến Thần Cung là muốn thanh lý mất cái khác mỗi một cung các đệ tử, người khác đều ở đây cướp leo núi, bọn họ lại nghĩ đem người khác đều trước tiên ném ra?

Đây không khỏi cũng quá vạm vỡ!

“A, đáng chết!”

Trong nháy mắt, mỗi một cung đệ tử không dứt phát ra tiếng kêu thảm, Chiến Thần Cung đoàn người nơi đi qua, mỗi một cung đệ tử đều bị ném ra.

Mười người này mỗi người sức chiến đấu kinh người, một người so với một người hung tàn. Hơn nữa, bọn họ không lấy leo núi làm chủ, nhìn thấy nơi nào có người, liền đi nơi nào.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 41: Đã Xong?

Đọc trên điện thoại

“Bịch!”

Thiên Thương Cung bên trong, cái này đến cái khác đệ tử bị Chiến Thần Cung đoàn người theo trong núi ném ra, rơi vào trong cung, một người so với một người chật vật.

Thấy dạng này một màn, Thiên Thương Cung chủ sắc mặt chìm tới đáy vực, lông mày kinh hoàng, lại là một chữ cũng nói không nên lời.

“Ầm ầm bịch!”

Mỗi một cung đệ tử giống như như hạt mưa, không dứt theo trong hư không hạ xuống, đồng dạng một màn, không chỉ phát sinh ở Thiên Thương Cung bên trong, cũng tương tự phát sinh tại cái khác bao nhiêu cung.

Hết thảy cung chủ nhân vật, lúc này sắc mặt, đều là khó coi tới cực điểm.

“Này…… Chiến Thần Cung mười người này, không khỏi cũng quá hung tàn!”

“Xuýt! Huyết Lân Mặc Vũ, Tô Mộ Phong, Lâu Trần, Mục Vân…… những người này tùy tiện người nào, đều là bây giờ tiếng tăm lừng lẫy hung nhân a, kể cả cái kia hai cái nhỏ sữa gái đẹp, thực lực đều như vậy đáng sợ!”

"Như vậy mười người đi chung với nhau, đây là muốn quét ngang cửu cung tiết tấu!"

Đạo Thần Cung bên trong, các loại hít một hơi lãnh khí âm thanh không dứt vang lên, tất cả mọi người trợn to mắt, bị sâu sắc chấn động tới.

Chiến Thần Cung mười người này, bất luận một ai, đều là một mình chống đỡ một phương đứng đầu Thiên Vương, ít có địch thủ, bây giờ mười người này tiến tới cùng nhau, có người nào có thể địch?

Đây quả thực là muốn quét ngang tất cả tiết tấu, cái khác bao nhiêu cung căn bản cũng không có người có thể chống đỡ được bọn họ.

"Đây là Tiêu Vũ không có xuất thủ tình huống! Nếu như Tiêu Vũ cũng ra tay rồi, cái này cần là cái gì cảnh tượng?"

Sau sạch sẽ khoa phong Quỷ độc tiếp địch vâng

"Tại sao ta cảm giác, Tiêu Vũ căn bản đều không cần ra tay, hôm nay vận thần thí, cũng đã tất cả là bọn hắn Chiến Thần Cung 1 cung chơi đùa?"

Mọi người lúc này ngoại trừ chấn động, chính là không nói gì.

Địch học thuật khoa phong độc Quỷ bờ ruộng vâng chỗ ta

Địch học thuật khoa phong độc Quỷ bờ ruộng vâng chỗ ta mỗi một đại cung chủ nghe vậy, đều là chân mày nhảy một cái.

Tiêu Vũ còn chưa ra tay, các đại linh cung cũng đã hoàn toàn không có chống đỡ lực, cái này còn làm sao chơi đùa?

"Ai da, mấy tên này!" Kể cả Tiêu Vũ, lúc này cũng là cười khổ.

Hắn còn nghĩ, thông qua lần này Thiên Vận thần thí, cố gắng mài giũa một chút nhóm người này, hãy nhìn tình huống hiện tại, đám người kia thực lực, lại là đã không có người nào có thể cản trở.

Mười người này đi chung với nhau, phỏng chừng kể cả mỗi một đại cung chủ tự mình ra tay, cũng chưa chắc dễ sử dụng!

“A? Không người? Thật không có ý nghĩa!” Trong hư không, Huyết Lân âm thanh vừa truyền ra.

“Này, các ngươi nhiều linh cung thì những đệ tử này gì? Còn có đã không có? Mau mau tiếp tục khiến người ta vào núi!” Mặc Vũ âm thanh, cũng là thập phần hung hăng theo trong hư không truyền ra.

Sau bóng hận không không tinh tình Quỷ bờ ruộng dương vâng tiếp

Mỗi một đại cung chủ nghe vậy, đều là chân mày nhảy một cái.

Đệ tử của bọn hắn đều bị ném ra vẫn không tính là, đám người kia còn cảm giác không đủ chơi đùa, làm cho bọn họ tiếp tục tặng người vào núi?

Tôn Thuật thuật kẻ thù kẻ thù khắc Quỷ mới chiến dương khắc tháng

Đây quả thực là cố ý nhục nhã!

Có thể một mực, bọn họ còn không có biện pháp nào, mười người này không có một cái nào là người yếu, nhất là mười người đồng hành, bọn họ mỗi một cung, chính là có nhiều hơn nữa đệ tử thiên tài, cũng hoàn toàn không đáng chú ý.

Tiêu Vũ này Luân Hồi Điện, rốt cuộc là từ đâu chiêu những người này, thực lực một người so với một người cường hãn.

“Chơi không vui, quá không dễ chơi, đệ tử của các ngươi đều yếu như vậy gì?”

“Ai da,

Các ngươi nhiều như vậy linh cung, lại ngay cả một gượng một điểm đệ tử đều không có, Tiểu Bạch đối với các ngươi rất thất vọng!”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cái kia thanh âm non nớt truyền ra, càng làm cho mỗi một cung đứng đầu buồn rầu muốn thổ huyết.

Cực kỳ làm người chịu không nổi là, hai cái sữa gái đẹp đơn thuần mà non nớt ngữ khí, hoàn toàn không giống như là đang cố ý giễu cợt, mà là nói tới rất chăm chú, đây là để cho người không chịu được.

“Đã không ai thì thôi, ngọn núi này giống như có chút ý nghĩa, muốn khả năng vượt qua những đạo văn này, tài năng đăng đỉnh?”

“Đã như vậy, vậy thì thử xem leo núi a, nhiều như vậy đạo văn, mỗi nơi giống như cũng khác nhau, chúng ta trước tiên chia lìa, theo địa phương khác nhau hướng lên trên, nhìn ai trước tiên đăng đỉnh!”

“Ai u, cái này chơi vui, tiểu hắc nhất định sẽ thắng!”

……

Trong hư không, mấy người âm thanh dần dần nhỏ xuống, Đạo Thần Cung bên trong mọi người, lại là hai mặt nhìn nhau.

Đối với những người khác tới nói khó có thể phá được đệ tam thí, ở Chiến Thần Cung nhóm người này trong mắt, càng giống như trò chơi?

Một đám đệ tử sắc mặt quái lạ, mỗi một cung đứng đầu, cũng chỉ có thể trơ mắt thấy, hoàn toàn không có cách nào.

Thuyền hận học kẻ thù tinh độc Quỷ tiếp mới tôn bóng

Sau xem kỹ hận xa xa cực kỳ khốc Quỷ chiến mới hận thi

“Ầm!”

Không lâu sau đó, núi cao chấn động, có người cái thứ nhất đăng đỉnh, công khắc hết thảy chặn đường đạo văn.

“A? Lại là Tiểu Cửu?” Tiêu Vũ bất ngờ, sau đó thoải mái.

Người đá Tiểu Cửu sinh ra vào đại đạo hỗn loạn không vực, tự thân có cùng loại vạn pháp bất xâm năng lực, hôm nay trên núi đạo văn, tựa hồ đối với hắn ảnh hưởng không lớn.

“Ầm!”

Không lâu, những người khác lục tục đăng đỉnh.

Cùng trước kia ngưng tụ chiến chữ ấn trình tự gần như, Huyết Lân Mặc Vũ còn có nhỏ đen Tiểu Bạch tốc độ nhanh hơn ít ỏi, Tiêu Vũ mấy cái đệ tử, tất là rơi vào phía sau.

Không phải là bởi vì Tiêu Vũ mấy tên đệ tử này yếu, mà là bởi vì bọn họ đoạt được truyền thừa quá mức cao thâm, càng về sau mới có thể càng cường đại, Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, tất là tiên thiên bất phàm.

“Vậy thì đã xong? Cũng không có ý gì mà!”

Bá một tiếng, mọi người theo núi bên trong bay ra, trở xuống Chiến Thần Cung, Huyết Lân trong miệng, còn ở bất mãn lầm bầm.

Kết quả cuối cùng này đệ tam thí, Chiến Thần Cung mười người toàn bộ hoàn thành, cái khác 8 cung, tất là một người cũng không có?

Sau hận thuật không không tinh khốc độc chỗ bờ ruộng cô

“Huyền Vũ Cung người đâu?”

Mọi người nghi hoặc, bởi vì các đại linh cung, Chiến Thần Cung người là không có nhằm vào Huyền Vũ Cung, đệ tử của bọn hắn, vẫn chưa bị Chiến Thần Cung người ném núi.

“Giống như, bọn họ không thể phá được trên núi đạo văn......”

Này vừa so sánh, sắc mặt của mọi người càng thêm quái lạ. Điều này nói lên cái gì? Điều này nói rõ Chiến Thần Cung người mặc dù có thể đăng đỉnh, không phải là bởi vì trong núi chỉ còn lại có bọn họ, mà là bởi vì bọn họ thân mình thì có bất phàm thực lực.

Vốn, Huyền Vũ Cung bên trong cũng là có hai đại thiên kiêu, một là Lăng Tiên, một cái khác là Hàn Ngưng Yên. Chỉ có điều, Lăng Tiên chẳng biết đi đâu, Hàn Ngưng Yên tất là tại sắp đăng đỉnh thời điểm thất bại, không thể hoàn thành.

“Chín đại linh cung?” Tiêu Vũ cau mày, hắn yên lặng quan sát, có thể từ đầu đến giờ, mấy cái kia làm hắn để ý bóng người, cũng thủy chung không thấy.

Kết sạch sẽ không phong khốc tình chỗ kỹ độc cát

Kết sạch sẽ không phong khốc tình chỗ kỹ độc cát
"Này…… Chiến Thần Cung mười người này, không khỏi cũng quá hung tàn!"

Tỷ như Lăng Tiên, còn có Ninh Công Tử cùng Lạc Ảnh các loại.

"Bốp!"

Trên hư không xếp hạng, vào đúng lúc này vừa phát sinh ra biến hóa. Không hề nghi ngờ, Chiến Thần Cung đăng đỉnh đệ nhất, và, phía trên điểm số, bị thật to kéo ra, điểm là người thứ hai Thái Hư Cung mấy lần!

Đệ tam thí bên trong Chiến Thần Cung mười người hoàn thành, mà mỗi một cung không người thành công, đưa đến này điểm số cực lớn chênh lệch.

Kết xem kỹ hận đất xa phong mới độc tiếp thuyền thi quá

"Đệ tam thí kết thúc, Thiên Vận thần thí kết quả cuối cùng, Chiến Thần Cung đứng hàng đệ nhất!"

Kết xem kỹ hận đất xa phong mới độc tiếp thuyền thi quá trên hư không xếp hạng, vào đúng lúc này vừa phát sinh ra biến hóa. Không hề nghi ngờ, Chiến Thần Cung đăng đỉnh đệ nhất, và, phía trên điểm số, bị thật to kéo ra, điểm là người thứ hai Thái Hư Cung mấy lần!

Trong hư không, cái kia Thần cung an tĩnh chốc lát, sau đó truyền ra âm thanh.

Kết xem kỹ bóng sườn núi Quỷ khốc tiếp độc tôn cánh buồm

"Cái gì? Vậy thì đã xong?"

“Chiến Thần Cung, đệ nhất?”

Tất cả mọi người là ngạc nhiên. 9 cung đứng đầu, càng sắc mặt khó coi.

Thiên Vận thần thí, mỗi khi gặp vạn năm loạn thế, mới có một lần, theo lý thuyết không nên đơn giản như vậy. Nhưng lúc này đây Thiên Vận thần thí xem ra, lại tựa hồ như chỉ tiến hành tới một nửa, vậy thì đã xong?

Chỉ có 9 cung đứng đầu minh bạch, e sợ Thần cung là đã nhìn ra, dùng Chiến Thần Cung thực lực hôm nay, hơn nữa cái kia cực lớn kéo dài điểm, dù cho tiếp tục nữa, kết quả cũng khó có biến hóa, này đây lựa chọn sớm kết thúc.

Thiên Vận thần thí a, tranh chấp đệ nhất, liền khả năng có được đế vị, và này 1 cung địa vị, ở sau này mười ngàn năm, cũng đem không thể lay động, lại vậy thì đã xong?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 42: Cung Chủ Ra Tay

“Ầm!”

Kim quang tung xuống, lần này, chỉ có Chiến Thần Cung chiếm được kim quang gột rửa, và ánh sáng vạn trượng, chiếu lên tứ phương mọi người không cách nào nhìn thẳng.

Chốc lát sau, kim quang tản đi, Chiến Thần Cung cung người, cùng tất cả đều là tinh thần sung mãn, các loại chiếm được bất đồng chỗ tốt.

“Thí nghiệm kết thúc, các ngươi này 1 cung, có thể có một người, tiến vào Thần cung, tiếp thu đạo thần chi lực.”

Thần cung, kỵ dê ông lão một lần nữa xuất hiện, đi tới Chiến Thần Cung mới. Nhìn về phía Tiêu Vũ, này ánh mắt của lão giả, cũng lộ ra vài phần phức tạp.

“Tiến vào Thần cung?” Tiêu Vũ ngẩng đầu. Cái kia chỗ ngồi vào hư không không có Thần cung, cho tới nay, đều tràn đầy thần bí.

Theo hắn ban đầu tiến vào Đạo Thần Cung, liền hy vọng có một ngày, có thể tiến vào này cung, tìm tòi hư thực, giải trừ trái tim hết thảy nghi hoặc.

Trăm vạn năm trước, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Đạo Thần Cung có biết hay không Cửu Thiên Thế Giới tồn tại? Bọn họ mỗi một khoảng thời gian vạn năm, mới có thể hiện thế một lần, cùng loạn thế có lớn lao liên lụy, rốt cuộc có mục đích gì?

Hiện thế đến nay, Đạo Thần Cung tựa hồ một mực dẫn dắt thế nhân, để thế nhân tìm kiếm Thiên Căn, ứng đối loạn thế, tựa hồ là bọn họ, đem Thập Châu người, từng bước từng bước dẫn tới bây giờ vị trí, để thế nhân biết được ứng đối ra sao loạn thế đến.

Đạo Thần Cung cùng loạn thế trong lúc đó, đến tột cùng thuộc về quan hệ ra sao?

“Sứ giả đại nhân, chậm đã!”

Đột nhiên, các đại linh cung, một đám cung chủ đồng thời bay ra, đi tới cái kia kỵ dê ông lão trước người.

“A?” Ông lão nhíu mày, nhìn phía mỗi một cung đứng đầu.

“Sứ giả đại nhân, đạo thần chi lực liên quan đến ta Đạo Thần Cung sau này vạn năm đại thế, chúng ta không đồng ý như vậy giao cho Chiến Thần Cung!” Thiên Thương Cung chủ mặt mang háo sắc, mở miệng nói ra.

“Không sai, chúng ta cũng cảm thấy giống vậy. Cái này Tiêu Vũ trong cơ thể có loại kia không rõ lực lượng, thần sứ đại nhân ngươi cũng biết!” Càn Dương Cung chủ cũng là nói.

“Đúng vậy, hắn tuyệt đối không thể tiến vào Thần cung, Đạo Thần Cung sau này mười ngàn năm, không thể từ hắn đến khống chế!”

Mấy vị khác cung chủ, cũng là tranh nhau mở miệng, đều là một ý tứ, không muốn thừa nhận Chiến Thần Cung đệ nhất vị trí.

Tiến vào Thần cung, mang ý nghĩa đem khả năng có được đế vị, trở thành lần này loạn thế cái thứ nhất thành đế người, cơ hội như thế, bọn họ làm sao có khả năng cam tâm để Tiêu Vũ tìm được?

“Vậy theo ý của các ngươi là?” Kỵ dê ông lão lông mày giam lên, nhìn về phía mấy vị cung chủ.

“Thần sứ đại nhân, quy củ vị trí, Chiến Thần Cung đạt được đệ nhất vị trí, lẽ ra nên có thể đi vào Thần cung, chúng ta đây rõ ràng, có điều, chúng ta hy vọng, thần sứ đại nhân khả năng lại cho chúng ta một cơ hội!” Thái Hư Cung chủ nói.

Cái khác mỗi một cung đứng đầu, mặt biểu hiện, cũng giống như vậy, khao khát thấy người lão giả kia.

“Cơ hội?” Kỵ dê ông lão cau mày.

“Vâng!” Hỗn Nguyên cung chủ trước, nói: “Tiêu Vũ nếu là muốn vào Thần cung, tối thiểu phải qua chúng ta cửa ải này, hắn dù sao biến mất năm trăm năm, muốn vào Thần cung, tối thiểu phải có đủ thực lực!”

Mấy vị khác cung chủ, cũng là trước, đồng thời nói: “Hy vọng thần sứ đại nhân, khả năng cho chúng ta cơ hội, để cho chúng ta đánh với hắn một trận!”

“Owo!”

Toàn bộ Đạo Thần Cung, tất cả đều ồ lên.

Mấy vị này cung chủ, lại muốn tự mình ra tay, đối phó Tiêu Vũ?

Phải biết rằng, từ lúc 500 năm trước, thậm chí càng sớm hơn, bọn họ đã thành Thiên Vương cảnh, mà Tiêu Vũ đâu? 500 năm trước, hắn trải qua gian khổ, mới rốt cục đột phá Thành Vương.

Ngoài ra, từ sau lúc đó, hắn chính là mạng nguyên bị hao tổn, từ đây trên thế gian biến mất, dù cho bây giờ đã qua năm trăm năm, nhưng này năm trăm năm Tiêu Vũ tất cả không tin tức, cũng không ai biết hắn bây giờ đạt đến Thiên Vương cảnh giới không có.

“Các ngươi muốn cùng hắn động thủ?” Kỵ dê ông lão, cũng là tràn ngập kinh ngạc.

“Ta sớm biết rằng, các ngươi mấy cái này lão già, sẽ không dễ dàng như vậy bỏ qua!” Tiêu Vũ lại như là sớm liệu đến tất cả, khóe miệng lộ ra một cái cười lạnh, nói: “Cũng được, ngày xưa ta vẫn là cái nho nhỏ Thiên Tông thời gian, các ngươi mấy cái này lão già đã ra tay với ta, sau khi ta đột phá vạn vương thời khắc, các ngươi cũng hầu như đem ta bức tử!”

“Lần này, ngoại trừ chấn chỉnh lại Chiến Thần Cung, ta cũng nên cùng các ngươi tính toán qua lại trương mục, ta cho các ngươi cơ hội này!”

Tiêu Vũ âm thanh, xuyên thấu hư không, cũng làm cả Đạo Thần Cung, đều sôi trào.

Tiêu Vũ lại tiếp nhận rồi? Hắn lại dám cùng những cung chủ này nhân vật một trận chiến!

“Ngươi đã đồng ý tiếp thu, vậy liền như thế chứ.” Kỵ dê ông lão nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu, tựa hồ hắn cũng tốt, Tiêu Vũ bây giờ, đến tột cùng có bao nhiêu thực lực.

“Thiên Vương cuộc chiến, không tầm thường, ta sẽ mở ra Thần cung lực lượng, cho các ngươi thiết lập hư không chiến trường!” Kỵ dê ông lão nói thôi, vung tay một cái.

Khuynh khắc gian, Thần cung bỏ ra một vệt thần quang, bao trùm một đại khu vực.

“Các ngươi ở đây chiến đấu, Thần cung lực lượng, sẽ bảo vệ nơi đây, sẽ không huỷ hoại cung đồ vật.” Nói xong, ông lão cưỡi sơn dương, chầm chậm lui sang một bên.

“Sư phụ!”

Tiêu Vũ đệ tử lo lắng, dù sao đây chính là mỗi một cung đứng đầu, mặc dù cùng chính là Thiên Vương, nhưng thực lực, tất nhiên không phải đơn giản như vậy.

“Không sao.” Tiêu Vũ vung vung tay, nói: “Ngày xưa sổ, cũng là trong khi nên tính 1 quên đi!”

“Tiêu Vũ muốn cùng các đại linh cung đứng đầu giao thủ?”

“Mau, mau đưa tin tức truyền trở về, đây chính là khả năng chấn động Thập Châu đại sự!”

Nhất thời, cung đệ tử, thần tốc đem tin tức truyền ra. Xuyên thấu qua bùa truyền âm, hoặc là các loại thủ đoạn, trong khoảng thời gian ngắn, tin tức này, lập tức truyền khắp Thập Châu đại địa.

“Tiêu Vũ? Hắn 1 trở về, muốn làm ra như thế động tĩnh gì?”

Này ở 500 năm trước, &# 32; liền đã nhận thức Tiêu Vũ người, nghe nói tin tức sau, đều là thật lâu chấn động, không cách nào bình tĩnh.

Biến mất năm trăm năm, Tiêu Vũ 1 trở về, có lớn như vậy động tác, cùng Đạo Thần Cung những cung chủ kia giao thủ?

“Tiêu Vũ? Người này rất mạnh gì? Dám cùng cung chủ bọn giao thủ?”

Này không quen biết Tiêu Vũ, chỉ là theo khác dân cư biết được hắn qua lại người, cũng là thập phần khiếp sợ, tựa hồ có hơi giải thích, cái này Tiêu Vũ là cái dạng gì nhân vật.

“Thông báo Đạo Thần Cung người, bùa truyền âm giữ nguyên mở ra, bất cứ lúc nào báo cho cung xu hướng!”

“Mau, đem truyền như phù đưa đi, để cho chúng ta ở Đạo Thần Cung lôi kéo đệ tử, đem hình ảnh truyền quay lại, ta muốn tận mắt nhìn hết thảy trải qua!”

“Tiêu Vũ hắn trở về? Cùng cung chủ bọn giao chiến? Đây là muốn tuyên cáo hắn trở về gì?”

Thập Châu các nơi, các thế lực lớn, đều rối rít động tác lên, một cái vừa một cái mệnh lệnh, theo Thập Châu các nơi, truyền về Đạo Thần Cung.

Trải qua năm trăm năm, các thế lực lớn, đều cũng có không ít người thành công thi vào Đạo Thần Cung, trở thành cung đệ tử. Ngoài ra, này vốn sinh trưởng ở Đạo Thần Cung người, cũng không có thiếu người cùng Thập Châu thế lực giao hảo, hoặc là bị những thế lực kia lôi kéo.

Làm tin tức truyền quay lại, không biết có bao nhiêu đệ tử, dồn dập lấy ra bùa truyền âm, hoặc là truyền ảnh phù, một mực huy động, muốn ngay đầu tiên, đem cung phát sinh sự tình, truyền về các nơi.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay còn có một chương, không lát nữa hơi muộn, có thể sẽ đến nửa đêm, mọi người ngày mai lại xem đi.

Đứng đổi mới nhanh nhất!

b

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 43: Cho Ngươi Ra Tay Trước

“Bốp!”

Thần cung bỏ ra thần quang, phân cách ra một khối khu vực, Tiêu Vũ cất bước, tiến vào bên trong.

“Các ngươi, là muốn cùng tiến lên, còn là mỗi người đến?” Hắn hướng về ở trong vừa đứng, ánh mắt lạnh lùng, quét về phía các đại linh cung.

Mỗi một cung đứng đầu, mặc dù thỉnh cầu muốn cùng Tiêu Vũ giao thủ, nhưng lúc này, cũng là mỗi người sắc mặt nghiêm túc.

500 năm trước, Tiêu Vũ vừa mới Thành Vương thời khắc, bọn họ liền đã từng trải qua Tiêu Vũ thực lực, bây giờ, thời gian qua đi năm trăm năm, Tiêu Vũ trở về, đến bây giờ bọn họ cũng không biết Tiêu Vũ bây giờ có bao nhiêu thực lực.

Nhưng mà, liên quan đến đế vị, liên quan đến tiến vào Thần cung tư cách, này bao nhiêu đại cung chủ, đã là hoàn toàn không có lựa chọn!

“Các vị, cơ hội đã tranh thủ được, các ngươi còn không ra tay gì?” Thiên Thương Cung chủ mở miệng, nhìn phía mấy vị khác cung chủ.

“Ha ha, xếp hạng, Thái Hư Cung xếp hạng đệ nhị, nếu là thành công đánh bại Tiêu Vũ, đệ nhất cũng sẽ bị Thái Hư Cung thay thế, đến lúc đó tiến vào Thần cung người, có thể chính là Thái

Hư Cung chủ, lẽ ra nên Thái Hư Cung chủ ra tay mới là.” Ngự linh cung chủ mỉm cười nói.

“Không sai, Thái Hư anh, vào lúc này, quả thật ứng phó từ ngươi ra tay.” Trấn Minh Cung chủ cũng là gật đầu.

“Các ngươi……” Thái Hư Cung chủ sắc mặt khó coi, này một đám lão già, mỗi người đều kiêng kỵ Tiêu Vũ, không chịu ra tay, lại đem hắn đẩy đi ra.

Nếu chiến thắng Tiêu Vũ sau, tiến vào người của Thần cung thật là hắn, vậy hắn ra tay cũng cũng không sao, nhưng hắn lại hết sức rõ ràng, việc quan hệ đế vị, dù cho hắn có thể chiến thắng, mấy vị này cung chủ cũng sẽ không để hắn thay thế Tiêu Vũ.

“Muốn ngăn trở ta, lại nghĩ đến đế vị, bây giờ lại không ai đồng ý ra tay, các ngươi có phải hay không quá ngây thơ rồi?” Tiêu Vũ thấy vậy, cười lạnh nói.

Mấy vị cung chủ vẻ mặt, nhất thời khó coi.

Tiêu Vũ nói thế nào cũng chính là bọn họ hậu bối, hiện nay lại là không người nào nguyện ý người đầu tiên ra tay, nói ra thật sự mất mặt.

“Làm sao, Thái Hư lão huynh không muốn ra tay gì?” Bích Du Cung chủ đột nhiên cười nói: “Nếu là như vậy, ta ngược lại là có thể làm giúp, chỉ có điều, nếu ta đánh lui người này, vào Thần cung tư cách, hay không thì thuộc về ta?”

Mấy vị khác cung chủ, trong lòng đều là bất đắc dĩ.

Trình độ này, nếu không phải vì cung chủ vị trí, chỉ sợ là không ai đồng ý dễ dàng cùng Tiêu Vũ giao thủ, lúc này tất cả mọi người giữ vững trầm mặc, cũng tương đương với chấp nhận.

“Đã như vậy, vậy thì để ta đi!” Gặp mỗi một cung đứng đầu đều không có chối, Bích Du Cung chủ lúc này cười lạnh, phi thân bước ra.

Mặc dù không muốn để vị rơi vào tay người khác, nhưng mỗi một cung đứng đầu cũng không vội vã, dù sao Tiêu Vũ thực lực bây giờ là bao nhiêu, còn là không biết, để Bích Du Cung chủ trước tiên tìm một chút cũng tốt.

“Bích Du Cung?” Tiêu Vũ nhìn về phía Bích Du Cung chủ. Mấy vị cung chủ bên trong, ngoại trừ Huyền Vũ Cung ở ngoài, cùng hắn đều có cực sâu thù hận.

Ngày xưa cũ cảnh đuổi giết, ở hắn và Quân Tà đại chiến sau khi kết thúc muốn ra tay với hắn, này cũng không nói, chỉ là hắn đột phá Thành Vương thời gian, 7 cung đứng đầu để xoá bỏ hắn, cùng chặn lại, chính là vô giải ân oán.

Lúc này, cái kia bảy đại linh cung, vô luận vị nào cung chủ ra tay trước, đối với hắn mà nói, đều là giống nhau.

“500 năm, tiểu bối, để ta xem một chút, ngươi cũng có cái gì tiến bộ.” Bích Du Cung chủ nặng nề nghiêm mặt, đang khi nói chuyện, bước ra một bước.

“Ầm!”

Nhất thời, một luồng cuồng bạo khí tức lộ ra, làm cho Thần cung xuyên qua dưới thần quang nội bộ một trận rung chuyển, Thiên Vương oai mênh mông cuồn cuộn bát phương.

“Này…… chính là cung chủ nhân vật thực lực?”

Thần quang ở ngoài người,

Đều bị này cỗ khí thế kinh người chấn động đến mức sắc mặt trắng bệch, mặc dù này uy thế không cách nào lộ ra thần quang ở ngoài, vẫn như cũ có thể làm các đệ tử cảm thấy khiếp đảm.

“Vào Vương cảnh, ngộ đạo lực, vừa vào vương giả, liền bắt đầu lĩnh ngộ thiên địa đại đạo, mà vào Vương cảnh, tất là thân thể cùng đạo hợp. Lão gia hỏa này thành Thiên Vương nhiều năm, đối với đại đạo lĩnh ngộ, chính là trong cung lại xuất sắc hậu bối đệ tử, cũng khó có thể so với.”

Chiến Thần Cung bên trong, Huyết Lân Mặc Vũ sắc mặt cũng là trở nên nghiêm nghị.

Cung chủ cấp bậc nhân vật, cùng bây giờ đứng đầu Thiên Vương điểm khác biệt lớn nhất, là bọn họ thành Thiên Vương thời gian, so với hết thảy mọi người, đều phải từ xa xưa!

Từ lúc 500 năm trước, thậm chí là càng thêm lâu dài, ở Đạo Thần Cung còn không có hiện thế thời điểm, bọn họ cũng đã là trời vương.

Nhiều năm như vậy tích lũy, những người này đối với mình tu đại đạo lĩnh ngộ được trình độ nào, căn bản không người cũng biết.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thần quang trong vòng, Thiên Vương oai mênh mông cuồn cuộn, Bích Du Cung chủ giống như một vị thế thần linh, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, nói: “Tiểu bối, từ lúc ngươi ra đời trước ba ngàn năm, ta liền đã thành tựu Thiên Vương vị trí, niệm tình ngươi một giới hậu bối, ta cho ngươi ra tay trước!”

“Ba ngàn năm? Xuýt…… Bích Du Cung chủ, ở Đạo Thần Cung hiện thế ba ngàn năm trước chính là trời vương?”

“Nghe nói, thành Đại Đế, có thể sống vạn năm, mà thành Thiên Vương, thì tại có năm ngàn năm sống lâu, nếu như là thật, Bích Du Cung chủ có thể nói là cực kỳ thế hệ trước Thiên Vương một trong!”

Trong đám người, không ít người hít một hơi lãnh khí.

Mỗi một cung đứng đầu, lại là lộ ra vài phần xem thường. Chỉ có bọn họ đã nhìn ra, Bích Du Cung chủ là không nhìn ra Tiêu Vũ sâu cạn, không dám tùy tiện ra tay, một mực còn một bộ trưởng bối tư thế, muốn cho Tiêu Vũ dáng vẻ.

“Ta ra tay trước? Ngươi xác định?” Tiêu Vũ cũng là nở nụ cười.

Bất đồng Bích Du Cung chủ sóng gió kinh hoàng, cả người hắn vẫn là không có gì khí tức kinh người. Lúc này thần quang bên trong, Bích Du Cung chủ khí thế như là mãnh liệt sôi trào biển rộng, sóng lên ngàn tầng, mà Tiêu Vũ, lại là trên biển một chiếc thuyền đơn độc.

Có thể một mực, vô luận vịnh to lớn hơn nữa, sóng biển lại sóng lớn, hắn nhưng thủy chung củng cố, chưa từng bị đánh đổ.

“Ra tay đi!” Bích Du Cung chủ gật đầu, lại là sắc mặt nặng nề, ngưng thần đề phòng.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Đã Thiên Vận thần thí, là thuộc về cửu cung tranh, vậy hôm nay, ta thì dùng trong cung thủ đoạn chiến ngươi đi.”

Đang khi nói chuyện, hắn một chỉ điểm ra, trên đầu ngón tay, một viên dấu ấn từ từ ngưng tụ, xuất hiện ở trước người hắn.

“Chiến chữ ấn? Hắn muốn dùng cái này ấn đối địch?” Cái khác cung chủ nhìn thấy này ấn, dồn dập chấn động, lộ ra vẻ phức tạp.

Đạo Thần chín chữ ấn, chiến chữ khắc ở trong lòng của bọn hắn, là cực kỳ làm người kiêng kỵ, có vô cùng có thể. Nhưng mà, Chiến Thần Cung đã xuống dốc, nhưng bây giờ vừa là không đồng dạng, Chiến Thần Cung bên trong, ra một Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Chiến chữ ấn càng ngày càng ngưng tụ, và này ấn đang ngưng tụ sau khi, đúng là đang chầm chậm biến hóa.

Bích Du Cung chủ mắt thấy chiến chữ ấn càng ngày càng ngưng tụ, trong mắt cũng là càng ngày càng nghiêm nghị.

Cuối cùng, làm chiến chữ ấn định hình, triệt để ngưng tụ thành hình, hết thảy cung chủ, dồn dập đều là cả người chấn động mạnh, lộ ra khó mà tin nổi vẻ mặt.

“Đây là cái gì?”

Chỉ thấy, chiến chữ ấn chầm chậm biến hóa, cuối cùng lại ngưng tụ thành một bóng người!

Đạo nhân ảnh này thân hình, diện mạo, đúng là cùng Tiêu Vũ giống nhau như đúc, hoàn toàn chính là một cái khác Tiêu Vũ.

“Bích Du Cung chủ? Ta dùng cái này ấn chiến ngươi, ngươi có lẽ có thể thắng, Bích Du Cung cùng ta ngày xưa ân oán, nở nụ cười thủ tiêu!” Tiêu Vũ ngưng tụ xuất chiến chữ ấn sau, nhếch miệng lên một nụ cười lạnh lùng, lời nói càng tự tin bên trong lộ ra bá đạo.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 44: Chôn Khí Ra Lại

"Bích Du Cung chủ? Ta dùng cái này ấn chiến ngươi, ngươi nếu có thể thắng, Bích Du Cung cùng ta ngày xưa ân oán, xóa bỏ!" Tiêu Vũ ngưng tụ xuất chiến chữ ấn sau, nhếch miệng lên một nụ cười lạnh lùng, lời nói càng tự tin lộ ra bá đạo.

Bích Du Cung chủ sắc mặt nhất thời chìm xuống, thân là cung chủ, lại bị một hậu bối như thế xem thường? Hắn cười lạnh nói: "Tiểu bối, ngươi quá cuồng vọng!"

"Phải không?" Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến, nói: "Cái kia thử một chút xem sao."

Kết học thuật không địa tinh tình mới tiếp khoa xa cho nên

Làm lời hắn hạ xuống, đạo kia từ chiến chữ ấn ngưng tụ mà thành bóng người, bá một tiếng, xông ra ngoài.

"Ầm!"

Đối mặt Bích Du Cung chủ, chiến chữ ấn biến thành bóng người không có một tia dư thừa động tác, một bước trong lúc đó, tới Bích Du Cung chủ trước người, quay Bích Du Cung chủ đấm ra một quyền.

"Hừ!" Bích Du Cung chủ hừ lạnh, thân thể đạo văn hiện lên, cũng trong lúc đó, một loại quỷ dị quang mang, từ trong cơ thể của hắn thấu ra, muốn gắng đón đỡ đòn đánh này.

Địch thuật khoa mục kỹ thuật kẻ thù cực kỳ Quỷ độc tiếp vâng chiến ngón tay

“Ầm!”

Gặp, chiến chữ ấn biến thành bóng người đấm ra một quyền, Bích Du Cung chủ sắc mặt, nhất thời biến đổi lớn.

Hắn khí tức cuồng bạo, nhưng mà vào đúng lúc này, nhưng là bị một quyền nổ đến bay ngược bước ra, tầng tầng đụng vào thần quang bao trùm phạm vi biên giới, miệng phun máu tươi, đầy mặt kinh ngạc.

“Cái gì!”

Thuyền học hận khoa kẻ thù sườn núi Quỷ khốc tiếp xem kỹ chỗ thuật

Mỗi một cung đứng đầu, đồng thời chấn động mạnh. Mặc dù sớm từng trải qua Tiêu Vũ thực lực, có thể cũng không nghĩ tới lại đã đạt tới mức độ này.

Hắn thậm chí không có tự mình động thủ, chỉ dựa vào một viên chiến chữ ấn, tổn thương Bích Du Cung chủ!

Toàn bộ Đạo Thần Cung, vào đúng lúc này cũng an tĩnh đi xuống, này nắm bắt bùa truyền âm đệ tử, thậm chí đã quên mở miệng, đem hết thảy trước mắt truyền trở về, phảng phất còn chưa phục hồi tinh thần lại, hoặc như là không thể tin được một màn trước mắt.

“Đây là sư phụ thực lực gì?”

Mục Vân, Lâu Trần cùng Khỉ La mấy cái đệ tử, thời khắc này đều là kích động đến nắm chặt nắm đấm, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

“Năm đó sư phụ thu ta làm đồ đệ, truyền cho ta công quyết sau khi, liền rời đi, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy sư phụ ra tay!” Tần vũ lộ ra vài phần vẻ hưng phấn.

“Chúng ta mấy người, phỏng chừng đều là giống nhau, mấy vị sư huynh đệ, phỏng chừng cũng chỉ có Tô sư huynh trước đây thấy qua sư phụ ra tay.” Một bên khác Mục Vân, cũng là ức chế không được mắt kích động.

“Kỳ thực, ta mặc dù là chúng ta mấy người sớm nhất bái sư, thế nhưng, tận mắt nhìn đến sư phụ cơ hội xuất thủ cũng không nhiều.” Tô Mộ Phong lại là lắc đầu, trước đây hắn căn bản không làm sao đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, gì có cơ hội nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay?

Cũng một lần Tiêu Vũ trở về, đi đến Long Tuyền Tông thời gian, hắn mới thấy qua Tiêu Vũ ra tay một lần, liền lần đó, nghiêm chỉnh mà nói cũng không phải Tiêu Vũ chính thức cùng người giao thủ, lúc này đồng dạng là không nhịn được hưng phấn.

“Đừng nói chuyện, nhìn kỹ!” Huyết Lân ở bên cạnh, đột nhiên trầm giọng quát lên: “Các ngươi không có nhìn ra sao? Tiêu Vũ hắn muốn dùng chiến chữ ấn đối địch, không chỉ là muốn lại xuất hiện Chiến Thần Cung huy hoàng, càng cho chúng ta một quan sát cơ hội!”

Kẻ học sau hận xa xa tinh độc khốc chiến mới vâng kết

“Xem thật kỹ, Tiêu Vũ chiến chữ ấn, đã nắm giữ được cực sâu trình độ, chúng ta bây giờ đều chiến chữ ấn, hắn bây giờ cũng là đang cố ý để cho chúng ta quan sát hắn chiến chữ ấn!” Mặc Vũ cũng là sắc mặt nghiêm túc, ánh mắt một khắc cũng chưa từng rời đi Tiêu Vũ thân thể.

Vài tên đệ tử, nhất thời đều là rùng mình, không dám lại mở miệng, mắt cũng không chớp nhìn về phía trận.

“Khụ!”

Bích Du Cung chủ,

Khẩu mang máu tươi, nhưng dù sao sinh cơ thịnh vượng, rất nhanh liền đứng lên.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ ngưng tụ ra bóng người, trầm giọng nói: “Ngươi này…… là chiến chữ ấn? Vì sao ta chưa hề biết, chiến chữ ấn còn có thể ngưng tụ hình người?”

“Ngươi không biết là, chỉ có thể nói rõ ngươi thái quá dốt nát.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Chiến chữ ấn đi công pháp, khắp thân người các nơi, đem thân thể người hết thảy huyền bí hầu như đều thâu tóm, này ấn nếu là tu đến đại thành, thậm chí có thể ngưng tụ một "chính mình" khác!”

“Ngươi nhìn thấy trước mắt, mặc dù chỉ là một cái bóng mờ, nhưng thực tế, cùng thứ hai ta không khác!”

Tiêu Vũ lời nói, không chỉ Bích Du Cung chủ nghe được, liền mỗi một cung đệ tử, đều có thể nghe rất rõ ràng.

“Sư phụ đây là…… đang nói cho chúng ta nghe?” Tô Mộ Phong một chút hiểu Tiêu Vũ dụng ý, càng chăm chú nhìn về phía bóng người kia.

“Chiến chữ ấn? Tu luyện này ấn, ngưng tụ thành hình sau, này ấn đối tự thân hiểu rõ, thậm chí càng hơn người tu luyện thân mình, này ấn tu luyện đến mức tận cùng, khả năng hóa đến một "chính mình" khác?” Mục Vân cùng Lâu Trần mấy người cũng là đăm chiêu.

“Chiến chữ ấn? Chiến chữ ấn? Được lắm chiến chữ ấn!” Bích Du Cung chủ sắc mặt nặng nề, hắn xưa nay chưa từng nghe tới chiến chữ ấn còn có cách dùng như thế này, chẳng lẽ nói Tiêu Vũ đã đem này ấn, tu luyện tới vượt qua cung tiên hiền, đạt được một cảnh giới toàn mới sao?

“Ha ha, ha ha, tốt! Tốt một tên tiểu bối, xem ra bản tọa cũng không thể không chăm chú một chút!”

Liền hậu bối hóa đến một bóng người đều đánh không lại, khiến Bích Du Cung chủ cũng thật sự nổi giận. Hắn cười lớn, thân thể bá một tiếng, bay ra một cái đồ vật.

“Ầm!”

Làm vật ấy bay ra, thiên địa thất sắc, liền Thần cung bỏ ra thần quang, đều là một trận sáng tắt, qua hồi lâu mới trở về bình tĩnh.

“Đây là……” Thiên Thương Cung, Thiên Thương Cung chủ vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Thuyền bóng thuật kẻ thù khắc độc tình bờ ruộng khoa dương lạnh

Tôn học thuật không xa cực kỳ mới Quỷ chỗ tiếp học cô

“Lại muốn vận dụng chôn khí? Cái này hậu bối thực lực, đã đạt được bực này trình độ? Liền Bích Du đều cho rằng muốn điều động chôn khí tài năng thủ thắng?” Càn Dương Cung bên trong, Càn Dương Cung chủ sắc mặt, cũng biến thành nghiêm nghị không ngớt.

Cái khác bao nhiêu cung đứng đầu, giờ phút này đồng dạng trầm mặc không nói, chỉ là nghiêm nghị mà nhìn Bích Du Cung chủ.

“Chôn khí, mở!” Bích Du Cung chủ gầm lên một tiếng, khuynh khắc gian, hắn thân thể khí thế thần tốc khôi phục, và còn đang không ngừng leo lên.

“Ầm!”

Toàn bộ Đạo Thần Cung, lúc này đều đang không ngừng chấn động, đây là có thần quang bao lại Bích Du Cung chủ, phong tỏa sảng khoái gợn sóng, bằng không mà nói, chỉ là hắn lúc này lộ ra gợn sóng, nói không chừng đều có thể phá huỷ Đạo Thần Cung!

“Chôn khí?” Tiêu Vũ con mắt híp lại. Bích Du Cung chủ lại vào lúc này lấy ra chôn khí, chôn khí không phải chỉ có áp chế cổ địa quy tắc hiệu dụng gì?

Sau học thuật địa tinh mới tình chỗ quá xa độc

“Tiểu hữu, &# 85 &# 32; cẩn thận rồi.” Thần quang ở ngoài, kỵ dê ông lão thấy vậy, cũng là nhíu mày, đối với Tiêu Vũ nói: “Thiên địa có thiếu, càng là mạnh mẽ người, là bị hạn chế, bình thường không cách nào phát huy ra thực lực chân chính. Này chôn khí, ngoại trừ có thể áp chế cổ địa quy tắc ở ngoài, còn có thể che chở Thiên Vương, khiến Thiên Vương nhân vật, phát huy ra chân chính Thiên Vương thực lực!”

Nghe vậy, Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, chôn khí, còn có bực này hiệu dụng?

“Giết!”

Thời điểm này, Bích Du Cung chủ tóc rối bời bay lên, đã là phát sinh gầm lên một tiếng, thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Thập phương giới ngục!”

Hắn quát to một tiếng, thần quang nội bộ, trong nháy mắt ánh sáng đỏ như máu ngút trời. Vô tận huyết quang, hình như có ngàn tỉ sinh linh kêu khóc, quỷ khóc từng trận, làm cho người ngửi tê cả da đầu, giống như đi tới âm u Địa ngục.

Kẻ học sau ngành học xa phong mới căn do cánh buồm sườn núi hiện ra

“Trấn ngục thần chú!”

Kẻ học sau ngành học xa phong mới căn do cánh buồm sườn núi hiện ra “chiến chữ ấn? Tu luyện này ấn, ngưng tụ thành hình sau, này ấn đối tự thân hiểu rõ, thậm chí càng hơn người tu luyện thân mình, này ấn tu luyện đến mức tận cùng, khả năng hóa đến một "chính mình" khác?” Mục Vân cùng Lâu Trần mấy người cũng là đăm chiêu.

Một đạo cổ phù bá một tiếng bay tới, đánh vào chiến chữ ấn ngưng tụ bóng người. Nhất thời, bóng người kia ầm ầm phá nát, hóa thành lưu quang đi tứ tán, đúng là không địch lại một đòn oai!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 45: Thất Bại

“Sư phụ!”

Chiến Thần Cung, Tiêu Vũ mấy cái đệ tử chấn động mạnh, cùng kêu lên kinh hô. Phẩm thư võng

Chiến chữ ấn bị nổ nát, Bích Du Cung chủ nếu lại ra tay, chính là xông thẳng Tiêu Vũ!

“Hừ!”

Tiêu Vũ lại là vững như núi Thái, thờ ơ, đang khi nói chuyện ra lại một ngón tay, khuynh khắc gian, tản đi chiến chữ ấn tái tụ, lúc trước biến mất bóng người, một lần nữa xuất hiện.

Hắn không chết, chiến chữ ấn sẽ không diệt, vừa mới mặc dù tán, nhưng hắn vẫn là có thể một lần nữa ngưng tụ.

“Ta nhìn ngươi khả năng ngưng tụ vài lần!” Bích Du Cung chủ khí thế tận trời, đạp bước mà đến, huy động cái kia 1 cổ phù, một lần nữa trấn áp hướng về chiến chữ ấn.

“Ầm!”

Lại một lần, chiến chữ ấn phá nát, nhưng mà, sau một khắc, Tiêu Vũ vừa là thần tốc ngưng tụ bước ra.

Chiến chữ ấn nát đi, ấy năng lượng vẫn tồn lưu với giữa thiên địa này, hắn có thể một lần nữa tụ tập, vô luận bị phá huỷ bao nhiêu lần, đều có thể lại xuất hiện.

“Thật mạnh, đây mới là cung chủ cấp bậc nhân vật thực lực chân chính?”

“Tiêu Vũ cũng rất lợi hại, đối mặt cầm trong tay chôn khí cung chủ, còn có thể chống đỡ lâu như vậy. Hơn nữa, hắn chiến chữ ấn cũng quá cường đại, giống như là một "chính mình" khác, mà cái này hóa thân, lại là hầu như Bất Tử, dùng cái này chiến đấu, tiên thiên đứng ở thế bất bại a!”

Đạo Thần Cung bên trong, đoàn người phát ra trận trận thán phục, cũng là chấn động với cung chủ cấp bậc nhân vật thực lực kinh người, đồng thời với Tiêu Vũ cường hãn chiến chữ ấn thán phục không dứt.

Nếu như như là Tiêu Vũ theo như lời, chiến chữ ấn là một cái khác hắn, cùng hắn có giống nhau thân thể cùng thực lực, vậy này ấn bất diệt, có thể không ngừng thay thế hắn ra tay, mà đối thủ của hắn căn bản không làm gì được hắn.

Loại thủ đoạn này, quả thực khó giải.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Bích Du Cung chủ thực lực kinh thiên, đem Tiêu Vũ ngưng tụ đến chiến chữ ấn một lần lại một lần nổ nát, cái này đã không biết là thứ mấy lần.

Tiêu Vũ lúc trước nói, từ bên tai, chỉ cần hắn có thể thắng được chiến chữ ấn ngưng ra bóng mờ, trận chiến này liền coi như hắn thắng, Bích Du Cung cùng Tiêu Vũ ở giữa ân oán, cũng này xóa bỏ.

Nhưng mà, chiến đến bây giờ, chiến chữ ấn cơ hồ bất diệt, vô luận hắn nổ nát bao nhiêu lần, đều có thể một lần nữa ngưng tụ, tựa hồ, hắn thật liền Tiêu Vũ ngưng ra một viên dấu ấn cũng không thắng nổi!

Có điều, có ít nhất một điểm để Bích Du Cung chủ cảm thấy an tâm, là hắn mặc dù hủy không được chiến chữ ấn, có thể thực lực bây giờ của hắn, Tiêu Vũ cũng không làm gì được hắn, đồng dạng thắng hắn không dứt.

Chiến chữ ấn cùng Tiêu Vũ có giống nhau thực lực và thân thể, bây giờ lại chỉ có thể bị động chịu đòn, đây cũng là chứng minh tốt nhất.

Sau thuật xem kỹ khoa kẻ thù sườn núi độc mới chiến quá khốc thuyền

“Thiên địa có thiếu? Quá cường đại sức mạnh nhận lấy ràng buộc? Có chôn khí, còn có thể đột phá một cấp độ?” Tiêu Vũ không dứt ngưng tụ chiến chữ ấn, đồng thời cũng đang suy tư Thần cung già sứ giả nói.

Lấy ra chôn khí sau Bích Du Cung chủ, thực lực trước khi cường đại rồi mấy lần, mặc dù là bây giờ Tiêu Vũ, trong lúc nhất thời cũng không có thủ thắng phương pháp.

“Dù sao lãng phí năm trăm năm a, nếu không tính này năm trăm năm, ta bây giờ, cũng chỉ là mới vừa vào Vương cảnh không lâu, đối mặt cung chủ cấp bậc Thiên Vương, đối phương phát huy xuất toàn lực bên dưới, muốn thắng còn là không dễ.”

Trầm ngâm gian, Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới vật gì đó, ánh mắt sáng lên. Chôn khí?

Địch học hận không khoa sườn núi độc mới tiếp độc khốc phong

“Bốp!”

Đột nhiên, một thứ từ hắn thân thể bay ra, lại là một tấm to lớn cổ đồ.

“Ầm!”

Bích Du Cung chủ, trong khi dựa vào chính mình chôn khí, điên cuồng oanh đấm Tiêu Vũ cái kia không dứt ngưng tụ bước ra chiến chữ ấn.

Đột nhiên, một tấm cổ đồ bay ra, bay đến chiến chữ ấn biến thành bóng người mới.

“Phụp!”

Thời điểm này, toàn bộ Đạo Thần Cung, tựa hồ cũng bỗng nhiên trầm xuống rất nhiều, phảng phất có cái gì nặng nề gì đó đập xuống.

“Đây là cái gì?” Bích Du Cung chủ sắc mặt hoàn toàn thay đổi, chỉ vì, trong lúc hình bay ra, hắn thân thể chôn khí, lại có một loại bị áp chế cảm giác.

Loại cảm giác đó, giống như bề tôi gặp được con cái vua chúa, nhiếp với đế vương oai, nhất định phải cúi đầu!

“Quả nhiên, cái này cũng là một cái chôn khí!” Tiêu Vũ thấy vậy, ánh mắt sáng lên.

Hắn giờ phút này lấy ra tờ này cổ đồ, chính là trước khi ở Xích Cốc ba vạn dặm ở chỗ sâu trong đoạt được cái kia một tấm hình.

Lúc đó tìm được bức tranh này lúc, Tiêu Vũ liền cảm giác này hình nặng nề vạn phần, liền cái kia cường hãn thân thể, đều chỉ có thể miễn cưỡng nâng lên. Bây giờ, thực lực của hắn đi lên lại có tiến bộ, này hình mang đến cho hắn một cảm giác, nhưng vẫn là nặng dị thường.

“Chẳng lẽ này hình sức nặng, sẽ theo thực lực của ta tăng trưởng?” Tiêu Vũ tâm trạng, tràn ngập kinh ngạc.

Cùng thời khắc đó, ở thần quang ở ngoài kỵ dê ông lão, ở nhìn thấy Tiêu Vũ lấy ra này hình lập tức, mặt mũi già nua cũng là hơi đổi.

Địch hận học không kẻ thù phong mới tình chiến chủ khốc

“Thế nào lại là bản vẽ này? Này hình càng rơi xuống tay của hắn?” Người lão giả này sắc mặt, trong lúc nhất thời trở nên âm tình bất định, chỉ có điều tất cả những thứ này, Tiêu Vũ vẫn chưa phát hiện.

“Ầm!”

Cổ đồ gia thân, chiến chữ ấn biến thành bóng mờ uy thế tăng vọt, phảng phất tránh thoát một loại nào đó gông xiềng, thực lực tăng mạnh.

“Bốp!”

Lần này, chiến chữ ấn chủ động vọt tới trước, một lần nữa đi tới Bích Du Cung chủ trước người.

“Phá cho ta, phá cho ta a!” Bích Du Cung chủ điên cuồng rống to, liều mạng huy động chôn khí.

Kết học hận xa kẻ thù phong mới tình chỗ ầm ĩ phong

Nhưng mà, hắn chôn khí tại kia tấm cổ đồ xuất hiện sau khi, tựa hồ mất hiệu lực, không can thiệp tới hắn làm sao huy động, đều lại không phản ứng.

“Phụp!”

Tôn Thuật bóng kẻ thù không thể Quỷ tình chiến không sau từ

Một quyền! Tiêu Vũ dùng chiến chữ ấn đối địch, không mang theo cái khác bất luận là thủ đoạn gì, xuất thủ phương thức đơn giản trực tiếp, chỉ là quay Bích Du Cung chủ ra lại một quyền.

Bích Du Cung chủ, ở cú đấm này, một lần nữa bay ra, ngụm máu tươi phun mạnh, khí tức cả người cũng lập tức biến mất, tầng tầng ngã xuống đất, khí như là tơ nhện.

Sau khi ngã xuống đất, Bích Du Cung chủ từ chối vài cái, nhưng rốt cuộc là bị thương quá nặng, cuối cùng, lại không thể đứng dậy.

“Tiêu Vũ, thật chỉ dựa vào chiến chữ ấn, đánh bại 1 đại cung chủ?”

Thời điểm này, hết thảy mọi người, tất cả đều lâm vào thất thần, cung dưới, mỗi người đều đang sững sờ, thời gian rất lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Ai da!” Một tiếng thở dài, &# 32; kỵ dê ông lão trước, nói: “Bích Du Cung chủ bại, trận chiến này, Chiến Thần Cung thắng!”

Theo ông lão tuyên bố kết quả, cung mọi người, phảng phất lúc này mới hồi thần lại, trong nháy mắt đoàn người bùng nổ ra đủ loại âm thanh.

“Gia tộc gì? Là ta! Bích Du Cung chủ thất bại, bị Tiêu Vũ đánh bại!”

“Tiêu Vũ thân thể, có một việc thần bí chôn khí, khí tức kinh người, áp chế Bích Du Cung chủ!”

“Đúng vậy, hắn không có tự mình ra tay, bằng là nương tựa theo chiến chữ ấn ngưng tụ ra một đạo hóa thân!”

“……”

Phục hồi tinh thần lại đám người, ngay đầu tiên, dồn dập đem những tin tức này truyền quay lại mỗi loại tương ứng thế lực, trong chốc lát, tin tức này, liền đã là truyền đến Thập Châu các nơi.

Mà lúc này, mỗi một cung người, bất kể là cung đệ tử, còn là những cung chủ kia, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, đều trở nên hết sức phức tạp.

“Nhưng còn có người, muốn xuất thủ gì?”

Đợi cho Bích Du Cung chủ bị theo trận khiêng đi, kỵ dê ông lão đi tới hư không, nhìn về phía cái khác nhiều linh cung.

Trầm mặc.

Giờ khắc này mỗi một cung đứng đầu, dồn dập đều giữ vững trầm mặc, không người mở miệng.

Bích Du Cung chủ liền chôn khí đều vận dụng, mà Tiêu Vũ? Hắn thậm chí còn không có tự mình ra tay, liền để Bích Du Cung chủ thất bại. Mỗi một cung, bao nhiêu đại cung chủ tự hỏi, dù cho lại ra tay, chỉ sợ, cũng khó có kết quả tốt.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Chương 46: Có Ngươi, Có Chiến Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thần quang trong vòng, Tiêu Vũ đứng ở đó, ánh mắt lạnh như băng, quét về phía các đại linh cung, mà này linh cung, lúc này lại hoàn toàn an tĩnh đi xuống, không có người nào lên tiếng.

Mỗi một cung đệ tử, đang đối mặt Tiêu Vũ ánh mắt lúc, tựa hồ cũng có loại không dám nhìn thẳng cảm thụ, theo bản năng tránh được. Kể cả mấy vị kia cung chủ, làm cảm nhận được Tiêu Vũ ánh mắt ném đến thời điểm, đều là không hiểu run lên.

“Bích Du thất bại, Chiến Thần Cung quật khởi, tựa hồ đã không thể ngăn cản!”

“Này 1 cung, lại muốn trở về rồi sao? Chiến Thần Cung…… Chiến Thần…… này cung đời mới Chiến Thần, càng sẽ là hắn?”

Một đám đã nhằm vào qua Tiêu Vũ cung chủ, lúc này sắc mặt một người so với một người phức tạp.

Nhiều năm trước khi, bởi vì Chiến Thần Cung hung hăng, bọn họ bao nhiêu cung liên hợp nhằm vào, rốt cục đè xuống Chiến Thần Cung, khiến Chiến Thần Cung héo tàn mấy ngàn năm!

Lúc trước Tiêu Vũ ở cũ cảnh bên trong, bọn họ liền đã ra tay, làm đoạt bảo vật đồng thời, cũng nghĩ tới phải đem Tiêu Vũ xoá bỏ, sau khi ở Viêm Châu, ở thần phủ, bọn họ không chỉ một lần, muốn xoá bỏ Tiêu Vũ.

Nhưng mà, quay đầu lại, Chiến Thần Cung quật khởi, vẫn như cũ không cách nào ngăn cản.

Cố Trường Phong đã rời đi, Chiến Thần Cung bên trong những đệ tử khác, tất là lâm thời vào cung, nghiêm chỉnh mà nói, bây giờ Chiến Thần Cung, hoàn toàn là dựa vào Tiêu Vũ một người chống giữ.

Trải qua trận chiến này, ngày xưa sa sút Chiến Thần Cung, uy danh chắc chắn sẽ truyền khắp Thập Châu, mà hết thảy này, chỉ vì Tiêu Vũ một người.

Chiến Thần Cung, dù cho chỉ còn một mình hắn, quật khởi, cũng đã thành tất nhiên!

“Ha ha, Chiến Thần? Chiến Thần! Này 1 cung, rốt cuộc vẫn không thể nào bị chúng ta ngăn chặn!” Thiên Thương Cung bên trong, Thiên Thương Cung chủ khuôn mặt, tràn đầy cay đắng.

Hắn này 1 cung, ở Chiến Thần Cung sa sút sau khi, vốn là cửu cung bên trong hoàn toàn xứng đáng đệ nhất cung, nhưng bây giờ, hắn trong cung xuất sắc nhất hậu bối, lại ngay cả Tiêu Vũ một đệ tử cũng không thắng nổi, hắn này Thiên Thương Cung, cũng lại không có khả năng vững vàng cửu cung đệ nhất!

“Nếu là chư vị không xuất thủ nữa, vậy, Thiên Vận thần thí kết quả, đem liền như vậy kết thúc.” Kỵ dê ông lão một lần nữa hỏi thăm một lần, mỗi một đại cung chủ, lại vẫn là trầm mặc không có lên tiếng.

Thấy này trầm mặc đi xuống mỗi một cung đứng đầu, Tiêu Vũ trong lòng, lại là ít nhiều có chút tiếc nuối.

Ngày xưa những cung chủ này cũng không thiếu áp bức hắn, bây giờ nếu là tiếp tục ra tay, hắn cũng có cơ hội 11 thanh quên đi, chỉ tiếc, bây giờ mỗi một cung đứng đầu, đã hoàn toàn mất hết chiến ý.

“Chiến Thần Cung! Ta làm được,

Lại xuất hiện này cung huy hoàng, chỉ tiếc, cũng không biết ngươi bây giờ người ở phương nào.”

Đứng ở thần quang trong vòng, Tiêu Vũ trong lòng nhớ tới Cố Trường Phong, lại là không nhịn được than thở.

Đã đáp ứng Cố Trường Phong, sẽ làm Chiến Thần Cung lại xuất hiện huy hoàng, bây giờ hắn làm được, có thể Cố Trường Phong, nhưng lại không biết có còn hay không trở về một ngày.

“Ha ha, ta từng nói qua, đợi ta lúc trở về, mong muốn gặp Chiến Thần Cung bên trong có ngươi, có Chiến Thần, ngươi làm được!”

Đột nhiên, một tiếng cười truyền đến, mỗi một cung đứng đầu dồn dập chấn động mạnh, ánh mắt của mọi người, cũng lập tức bị hấp dẫn.

Chỉ thấy, quần áo lôi thôi, tóc tùng loạn người đàn ông trung niên, từ trong hư không cất bước đi tới, ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người thời gian, tràn đầy vui mừng.

“Cố Trường Phong!” Mỗi một đại cung chủ, sắc mặt càng thêm khó coi cùng phức tạp.

“Hắn rốt cuộc, còn là đã trở lại!” Huyền Vũ Cung ở chỗ sâu trong, Huyền Vũ Cung chủ xa xa nhìn thấy bóng người kia, tuyệt đẹp trên dung nhan, vẻ mặt cũng là nói không nên lời phức tạp.

“Ta cho rằng, ngươi sẽ không đã trở lại.” Tiêu Vũ nhìn thấy Cố Trường Phong, cũng là lộ ra một cái mỉm cười.

“Thiên Vận thần thí, ta sao lại không trở lại? Ta còn muốn thấy Chiến Thần Cung ở trong tay ngươi, lại xuất hiện huy hoàng!” Cố Trường Phong tiến lên, cười nói: “Ngươi làm được, không làm ta thất vọng!”

Tiêu Vũ gật gù, có thể làm cho Cố Trường Phong nhìn thấy tất cả những thứ này, hắn cũng coi như là, chấm dứt một hứa hẹn. Còn mỗi một cung đứng đầu đã ức hiếp chuyện của hắn, cho tới bây giờ, đối với hắn mà nói, ngược lại là không quan trọng gì.

“Ha ha.” Cố Trường Phong nhìn phía tứ phương, xa xa cùng mỗi một cung đứng đầu đối lập, nói: “Năm đó, ta biết các ngươi bao nhiêu cung đã trong bóng tối làm một vài động tác, nhằm vào ta Chiến Thần Cung, thế nhưng, mặc dù là tới hôm nay, ta cũng không có ý định hướng về các ngươi truy cứu.”

Mỗi một cung đứng đầu, đều là sâu sắc nhíu mày, lại là tất cả mọi người trầm mặc không nói.

“Các ngươi cũng biết là tại sao?” Cố Trường Phong cười đến ngạo nghễ, nói: “Bởi vì ta biết, không can thiệp tới các ngươi như thế nào nhằm vào, ta Chiến Thần Cung, cũng không thể sa sút! Chiến Thần Cung dù cho chỉ còn một người, cũng có thể chống đỡ lên 1 cung, một người, cũng là một đời Chiến Thần!”

Các vị cung chủ nghe Cố Trường Phong nói, trong lòng càng thêm nói không rõ là tư vị gì.

Cố Trường Phong giờ phút này nói, cùng Tiêu Vũ là biết bao tương tự? Bọn họ liên thủ nhằm vào qua Chiến Thần Cung, cũng dùng cung chủ thân, vài lần muốn bức tử Tiêu Vũ.

Nhưng mà đến cuối cùng, bất kể là Cố Trường Phong còn là Tiêu Vũ, đều không có hướng về bọn họ báo thù dự định.

Tại sao lại như thế? Bởi vì ở người ta trong mắt, bọn họ đã không quan trọng gì, bởi vì này lòng của hai người, sớm ở càng cao hơn chỗ xa hơn, bọn họ những cung chủ này, tại đây trong mắt của hai người, căn bản không đáng coi trọng, hai người này thậm chí không muốn lãng phí tinh lực, tới đối phó bọn họ.

Này, chính là đạo tâm, ánh mắt và cảnh giới bất đồng.

Đến giờ phút nầy, mỗi một cung đứng đầu trong lòng thất bại cảm giác, trở nên càng thêm rõ ràng.

Ở tại bọn hắn còn ở khổ sở nghĩ phải như thế nào ngăn cản Chiến Thần Cung quật khởi, ngăn cản Tiêu Vũ trưởng thành thời gian, người ta trong mắt, lại đã sớm không có bọn họ!

“Chiến Thần Cung, ngày sau thì giao cho ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là Chiến Thần Cung đứng đầu, cũng chỉ có ngươi, tài năng gánh nổi chiến thần chi danh!”

Cố Trường Phong cuối cùng, đi tới Tiêu Vũ trước người, vỗ Tiêu Vũ bả vai.

“Ngươi còn muốn rời đi?” Tiêu Vũ ngoài ý muốn nói.

“Ta lần này trở về, chỉ là muốn chứng kiến Thiên Vận thần thí, ngươi như là đã làm được, tâm nguyện ta đã xong, cũng không có cái gì không yên lòng. Sau này, ta đem một lòng cầu đạo, chỉ mong có một ngày, có thể phá tan thiên địa gông xiềng.” Cố Trường Phong lắc lắc đầu.

Sau ngày hôm đó, cả người hắn, như là có biến hóa nào đó, phảng phất trên người có đồ vật gì bị dỡ xuống đến rồi, cả người đều buông lỏng rất nhiều.

Tiêu Vũ cuối cùng, cũng không có miễn cưỡng, cũng không bắt buộc Cố Trường Phong lưu lại.

“Ta đi.” Cố Trường Phong cuối cùng bay lên, làm tập đến hư không thời gian, tựa hồ là cảm nhận được cái gì, đột nhiên dừng lại, quay đầu lại nhìn phía phía sau.

Hắn hi vọng, chính là Huyền Vũ Cung phương hướng, trầm mặc sau một hồi lâu, một tiếng thở dài, nói: “Ta một lòng hỏi, lần đi, có lẽ thật thì không cách nào trở về, ngươi…… không muốn sai lầm : bỏ lỡ chính mình!”

Sau khi nói xong, hắn dứt khoát xoay người, cũng không quay đầu lại, trực tiếp bay ra Đạo Thần Cung ở ngoài, ở chân trời biến mất.

Huyền Vũ Cung bên trong, không có trả lời, ở trong im ắng, phảng phất cái gì cũng không phát sinh. Chỉ có Tiêu Vũ, hắn từ xa nhìn lại, loáng thoáng gặp được một tấm lóe lên một cái rồi biến mất mặt, ở si ngốc ngóng nhìn Cố Trường Phong rời đi phương hướng.

Cặp con mắt kia bên trong, ẩn ngấn lệ.

“Ai da!” Trong lòng hắn than khẽ, Cố Trường Phong nhất tâm hướng đạo, lại là muốn phụ này Huyền Vũ Cung chủ.

“Tiểu hữu, tất cả đã kết thúc, ngươi liền theo ta, tiến vào Thần cung.” Kỵ dê ông lão, vào lúc này, đi tới Tiêu Vũ trước người.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có canh ba, có điều xin mọi người yên tâm, nên bù đều sẽ bù.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 47: Giải Thích Nghi Hoặc

Cố Trường Phong rời đi, Tiêu Vũ không cách nào giữ lại, mỗi người có chí riêng. Trước đây Chiến Thần Cung chỉ còn lại có một mình hắn, hắn vai có truyền thừa chiến chữ ấn trách nhiệm, bây giờ, này cung rốt cục quật khởi, hắn rốt cuộc cũng có thể sống cho mình.

“Bảo trọng!” Nhìn theo Cố Trường Phong rời đi, Tiêu Vũ cúi đầu tự nói, sau đó mới xoay người lại, tuỳ tùng ông lão kia, hướng về không Thần cung mà đi.

Cái khác mỗi một cung đứng đầu, nhìn xa xa Tiêu Vũ bóng người, ở trên hư không dần dần bay cao, cuối cùng tiến nhập trời Thần cung, biến mất không còn tăm hơi, mỗi người vẻ mặt, đều có vẻ không có phức tạp.

“Đoành!”

Thần cung mở ra, kỵ dê lão giả và Tiêu Vũ bóng người bước vào ấy, hoàn toàn biến mất ở tầm mắt của mọi người.

“Này, là Thần cung nội bộ?”

Tiến vào Thần cung, Tiêu Vũ có một loại cảm giác khác thường, tựa hồ ở cái địa phương này, ngoại giới tất cả đều bị chặt đứt, dùng hắn thần niệm, càng không cảm giác ngoại giới chút khí tức nào.

Cửa cung chỗ, là một đạo hành lang, ông lão kia yên lặng một hồi, rơi xuống sơn dương, chậm rì rì đi ở Tiêu Vũ trước người, không nói lời nào.

Tiêu Vũ cũng là trầm mặc, đi theo sau lưng lão giả này.

“Vừa vào cửa này, ngươi liền có thể đắc đạo thần chi lực, chỉ cần một quãng thời gian, có thể đột phá Đế cảnh, vào đi thôi.”

Hồi lâu sau, người lão giả kia ở trước một cánh cửa dừng lại, nhìn phía Tiêu Vũ.

Đó là một tấm rất cửa, hai bên khắc đầy phức tạp đạo văn, làm truyền ra trận trận gợn sóng, tựa hồ kết nối lấy một mảnh khác thế giới.

“Đạo thần chi lực?” Tiêu Vũ ngưng thần, không có tiến vào, mà là nhìn về phía ông lão, nói: “Này ấy, có cùng loại Thiên Căn giống nhau đại đạo truyền thừa, dung hợp người, khả năng dựa vào này đạo ý, đi vào Đế cảnh? ”

Đối với Tiêu Vũ tới nói, cái này cũng không khó đoán. Đạo Thần Cung muốn làm ra thế gian vị thứ nhất Đại Đế, lớn nhất có thể, tự nhiên chính là thông qua tiền nhân lưu lại đại đạo lực lượng, để người kia dung hợp, gượng hành sử người cảnh giới tăng lên tới Đế cảnh.

“Loạn thế đã tới, thế gian không đế, ta Đạo Thần Cung còn muốn dẫn dắt thế nhân, vượt qua loạn thế, tự nhiên không thể không có đế.” Ông lão cũng là không có chối, thấy Tiêu Vũ nói: “Lần này Thiên Vận thần thí, đã là ngươi Chiến Thần Cung tranh đạt được đệ nhất, vậy này đế vị, đó là thuộc về ngươi!”

Vào cửa này, liền có thể thành đế! Hơn nữa, ở bây giờ không có Đại Đế Thập Châu, chuyện này sẽ là cái thứ nhất Đại Đế, có thể coi chí cao không có!

Mỗi một đại cung chủ điên cuồng như thế, làm cũng bất quá là cái này đế vị.

Loạn thế cái thứ nhất Đại Đế, ý nghĩa của nó thập phần trọng đại, dù cho ngày sau còn sẽ có cái khác Đại Đế, nhưng thành đế hơi muộn, căn cơ nhất định không bằng cái thứ nhất thành đế người.

“Ta có mấy người, cái nghi hoặc.” Tiêu Vũ vẫn là không có cất bước, nói: “Chẳng biết có được không cho ta giải đáp?”

Tựa hồ là dự liệu được Tiêu Vũ sẽ như thế bình thường, ông lão và không ngoài suy đoán, gật đầu nói: “Lúc trước, Thần cung đã mượn ngươi mấy bức tàn đồ, cũng được, đã hôm nay ngươi vào được này cung, có cái gì nghi hoặc, liền cứ hỏi a.”

Ý tứ, đang vì Tiêu Vũ giải đáp lòng nghi hoặc sau khi, ngày xưa vay mượn hình nợ Tiêu Vũ tình, cũng không tồn tại.

Tiêu Vũ gật gù, tâm hắn quá nhiều nghi vấn, nhất thời không biết từ nơi nào hỏi. Trầm ngâm chỉ chốc lát, mới nói: “Ngày xưa, ở Lan Châu Tổ Thạch thôn lúc, lão nhân gia ngươi đã từng tới nơi đó, thấy qua thôn khối này dị thạch, xin hỏi người phải chăng nhận ra tảng đá kia?”

Lúc trước, vô số vương giả bị Tổ Thạch thôn Tổ Thạch hấp dẫn, dồn dập chạy đi, người lão giả này ở nơi đó xuất hiện, cuối cùng lại là vẻ mặt nghiêm túc, khuyên mọi người rời đi, gọi bằng khối đá kia không thể chạm, nếu không, sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Quả nhiên, không lâu sau đó,

Tổ Thạch dị biến, không ít vương giả vì vậy mà chết.

Có thể tảng đá kia, lại là liền Tiêu Vũ cũng chưa từng thấy, chỉ biết là, tảng đá kia có cửu thiên khí tức, càng phảng phất nối liền cửu thiên.

Hắn đã dùng thần niệm tư thế, thoát ly thân thể, thử nghiệm dẫn ra Tổ Thạch, cuối cùng ý niệm tiến vào thạch, tại đó phiêu lưu hồi lâu, cuối cùng chính mắt nhìn thấy liên thông Cửu Thiên Thế Giới một cái cửa ra.

Nhưng lần đó, hắn bị quần áo trắng điện chủ ngăn cản, không thể trở về cửu thiên.

Ông già này, lúc đó nhìn thấy Tổ Thạch thời gian, khuyên người rời đi, hắn hay không, nhận được cái kia một tảng đá?

“Ai da, ta sớm biết ngươi không thuộc về giới này, sớm biết sớm muộn gì ngươi sẽ hỏi.” Nghe xong Tiêu Vũ vấn đề sau, ông lão kia khẽ thở dài một cái.

Tiêu Vũ chấn động, người lão giả này, thật biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại?

Lúc trước lần đầu tiên gặp lại lúc, người lão giả này, tựa hồ liền nhìn ra hắn không thuộc về phía thế giới này, mà là đến từ cửu thiên!

Nhưng vấn đề là, một giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới đã bị ngăn cách bách lâu vạn năm, giới này người, căn bản không có ai biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại!

Người lão giả này xuất thân Đạo Thần Cung, lại là biết được này?

Ngoài ra, Đạo Thần Cung chỉ có ở loạn thế thời gian, mới có thể hiện thế, dẫn dắt thế nhân làm sao vượt qua loạn thế.

Bọn họ thu nhận thế gian kiệt xuất nhất thiên tài hậu bối, đem bồi dưỡng thành tài, là vì cái gì?

Thiên Căn việc, thế nhân vốn cũng không biết, đồng dạng là Đạo Thần Cung đem Thiên Căn sự tình nói ra, thế nhân mới biết Thiên Căn tầm quan trọng.

Có thể Đạo Thần Cung mục đích làm như vậy là cái gì? Nếu như cung người quả thật biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại, bọn họ làm việc này, hay không cùng trăm vạn năm trước, giới này bị ngăn cách nguyên nhân có quan hệ?

Kết hận xem kỹ xa cork độc mới chỗ tháng từ ta

Thời điểm này, Tiêu Vũ lòng nghi vấn, tất cả đều tuôn đến, khiến suy nghĩ của hắn đều trở nên hơi phức tạp.

“Ngươi đi theo ta.” Ông lão kia không đáp, sau khi nói xong, vừa là hướng về một hướng khác cất bước, Tiêu Vũ cũng chỉ được cùng.

Không lâu, hai người tới khác một vùng không gian. Sở dĩ nói là một vùng không gian, là vì nơi này thực sự quá lớn, thấy như một chỗ tàng thư vị trí, nhưng khi không gian, lại là rộng lớn phi thường, làm không biết có bao nhiêu bộ sách. Vô số giá sách xếp đặt, không thể nhìn thấy phần cuối.

Ông lão đi đến chỗ này nơi sâu xa nhất, theo một cao lớn như núi giá sách, lấy tiếp theo trang sách cổ, giao cho Tiêu Vũ, nói: “Ngươi nghi hoặc, có lẽ cuốn này có thể vì ngươi giải đáp.”

Mang theo nghi hoặc, Tiêu Vũ cũng không hỏi nhiều, đem cuốn này triển khai, hướng về nhìn lại.

“Vạn thế cướp?” Khi thấy sách cổ nội dung, ánh mắt của hắn, nhất thời co rụt lại.

Kết thuật thuật không khoa tinh cô đơn từ bờ ruộng ta cát

Cuốn này mở đầu, ghi chép đương nhiên đó là trăm vạn năm trước đại kiếp nạn, giới này biến đổi lớn, vô số cường giả đỉnh cao chết đi, thiên địa nguyền rủa xuất hiện, thế gian sinh linh ở sức mạnh nguyền rủa dưới, tử thương vô số.

Mặc dù cuốn chỉ là ít ỏi mấy lời, lại là vì Tiêu Vũ thể hiện rồi trăm vạn năm trước lần đó đại kiếp bao la tình hình.

Thập phương thế giới, một giới này vốn được xưng là đệ nhất chân giới, thực lực mạnh mẽ người, vượt qua Cửu Thiên Thế Giới bất kỳ một giới.

Nhưng mà, trong một đêm, các cường giả hết vẫn, tu luyện người cùng người bị Thiên đạo nguyền rủa, trước sau chết đi.

“Trăm vạn năm trước tất cả, đến nay vẫn như cũ là một câu đố!” Tiêu Vũ lòng, tràn ngập nghiêm nghị.

Này 1 sách cổ, mặc dù ghi lại trăm vạn năm trước đã chuyện phát sinh, nhưng cũng không có nói rõ nguyên nhân, tựa hồ cho đến hôm nay, giới này bị ngăn cách nguyên nhân, vẫn là cái bí ẩn chưa có lời đáp.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 48: Đạo Thần Cung Khởi Nguyên

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ tiếp tục nhìn xuống đi, theo trong sách cổ ghi chép, thiên địa biến đổi lớn, tu luyện càng ngày gian nan, thế gian cường giả hết vẫn, vùng thế giới này, tại kia một kiếp qua đi, chỉ còn lại có tu vi thấp kém người, còn có thể tồn tại.

Nhưng mà, vùng thế giới này tu luyện hoàn cảnh, lại là càng ngày càng gian nan, thời gian càng về sau, khả năng đạt tới cảnh giới, thì càng thấp.

“Đệ nhất cũ giới, ngày xưa cũng là cường giả tụ tập, chí tôn vô số, càng có phần đông vô thượng chí tôn, lại là hết mức chết đi!” Tiêu Vũ thật lâu không nói.

Thân là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, hắn quá rõ ràng, một chân chính Đại thế giới, sẽ tồn tại bao nhiêu mạnh mẽ chí tôn.

Kiếp trước, thực lực của hắn ở Cửu Thiên Thế Giới đã được xưng là đệ nhất chí tôn, có thể đời này tại giới này, chỉ là hắn ở U Sơn bên trong đoạt được bao nhiêu đại truyền thừa, mấy cái kia chính là không kém gì hắn nhân vật cái thế.

Địch xem kỹ thuật không phong cô đơn tiếp quá xa phong

Ngoài ra, còn có quần áo trắng điện chủ, U Sơn bên trong một cái kia Tiêu Vũ chỉ gặp qua một ánh mắt thần bí tồn tại, càng có Tổ Thạch trong thôn, theo Tổ Thạch bên trong đi ra tóc bạc chí tôn.

Những nhân vật này, tựa hồ một đều không giống như kiếp trước Tiêu Vũ yếu, mà bọn họ, vốn đều là một giới này bên trong chí tôn!

Nhưng như vậy một giới, nhưng là bị một luồng lực lượng thần bí hủy đã đi, dẫn đến bây giờ, thế nhân muốn thành đế, đều là khó càng thêm khó, khoảng cách chí tôn cảnh giới, càng có mười vạn tám ngàn dặm xa!

“Thiên địa dần áo tang, chỉ có phá vỡ giới bích, liên thông cửu thiên, trong giới sinh linh, mới có một chút hi vọng sống, nếu không sớm muộn, sẽ bởi vì trong thiên địa nguyền rủa, hết mức biến mất!”

Cuốn trúng ghi chép, làm vạn thế cướp qua đi, thế gian còn sót lại tu luyện người ý thức được nguy cơ.

Thiên địa hoàn cảnh càng ngày càng kém, trong thiên địa tu luyện người, cảnh giới bị ép tới càng ngày càng thấp, nếu vẫn tiếp tục như vậy, sớm muộn có một ngày, vùng thế giới này đem lại không cách nào tu luyện, thậm chí, kể cả người phàm đều sẽ chịu ảnh hưởng, không cách nào sinh tồn.

Sau thuật xem kỹ khoa phong tình căn do bờ ruộng không tiếp

Mấy người vào lúc đó đứng dậy, thành lập Đạo Thần Cung, làm chính là đào tạo thế gian tài năng, hy vọng có người có thể xung kích đến cảnh giới cao hơn, sẽ có một ngày, mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới giới bích.

“Đào tạo cường giả, phá vỡ giới bích?” Tiêu Vũ nhìn đến đây, trong lòng nhảy một cái.

Quần áo trắng điện chủ trên thế gian các nơi mở ra không gian nhỏ, lưu lại cấp chí tôn đừng truyền thừa, làm cũng là bồi dưỡng được mười cái chí tôn, tốt mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới.

Chỉ có điều, bây giờ thiên địa tu luyện gian nan, dù có chí tôn truyền thừa, có thể tốn thời gian trăm vạn năm, quần áo trắng điện chủ ý nghĩ, cũng vẫn không thể thực hiện.

Đạo Thần Cung sáng lập ước nguyện ban đầu, đúng là quần áo trắng điện chủ giống nhau? Trong này, có tồn tại hay không quan hệ gì?

Tiếp tục nhìn xuống đi, Tiêu Vũ cũng dần dần hiểu Đạo Thần Cung vạn năm vừa hiện, đào tạo Thập Châu thiên kiêu nguyên nhân.

Sau hận xem kỹ xa khoa sườn núi độc khốc từ ngón tay run run

Tất cả cùng là vì đào tạo cường giả, nói ra Thiên Căn bí mật, đào tạo thế nhân tranh cướp đế vị, dùng xung kích cảnh giới cao hơn, làm tất cả những thứ này, Đạo Thần Cung tất cả là vì có cùng quần áo trắng điện chủ giống nhau mục đích.

“Đạo Thần Cung, hay không cùng quần áo trắng điện chủ có quan hệ? Bọn họ đang làm chuyện giống vậy, Đạo Thần Cung ngày xưa sáng lập thời gian, hay không có quần áo trắng điện chủ dạng này người ở sau lưng bày ra?” Tiêu Vũ trong lòng, lại là sinh ra càng nhiều nghi hoặc.

Thuyền thuật xem kỹ khoa phong tình mới chiến xa sau chỗ

Kết xem kỹ bóng xa xa cực kỳ khốc mới tiếp cho nên xuyên qua hận

Có điều, những vấn đề này, hắn không có nói ra, bởi vì quần áo trắng điện chủ như vậy tồn tại,

Mặc dù là đối với Đạo Thần Cung tới nói, đều quá xa vời, chỉ sợ sẽ là hỏi, cũng khó có kết quả.

Kết xem kỹ bóng xa xa cực kỳ khốc mới tiếp cho nên xuyên qua hận thân là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, hắn quá rõ ràng, một chân chính Đại thế giới, sẽ tồn tại bao nhiêu mạnh mẽ chí tôn.

Khép lại trong tay sách cổ, Tiêu Vũ một lần nữa nhìn về phía lão nhân kia, nói: “Lão nhân gia, ngươi còn không có hãy nói cho ta biết, ngươi phải chăng nhận ra Tổ Thạch thôn cái kia một khối Tổ Thạch, còn có, lúc trước, ngươi là làm thế nào thấy được ta không thuộc về giới này?”

Ông lão đón về Tiêu Vũ trong tay sách cổ, lắc đầu nói: “Có một số việc, không phải ta không muốn nói cho ngươi biết, mà là, quan hệ trọng đại, biết sau khi, liền phải có năng lực đi thừa nhận, hiện nay, ngươi vẫn chưa đi đến một bước này, ngươi chỉ cần biết, ta khả năng nhìn ra, là vì ta hiểu rõ Cửu Thiên Thế Giới tồn tại, cũng cảm thụ qua Cửu Thiên Thế Giới khí tức, trên người của ngươi, có như vậy khí tức.”

Tiêu Vũ trầm mặc xuống.

Mặc dù, người lão giả này tựa hồ đem nghi vấn của hắn đều giải đáp, nhưng ở trong lòng, hắn lại càng ngày càng cảm thấy Đạo Thần Cung không đơn giản như vậy.

Vốn tưởng rằng này chỉ là một cái đào tạo thiên tài tu luyện thánh địa, nhưng bây giờ mới biết, Đạo Thần Cung càng cũng biết Cửu Thiên Thế Giới tồn tại, biết được trăm vạn năm trước chuyện phát sinh.

Bọn họ làm sự tình, thoạt nhìn tựa hồ vẻn vẹn cùng quần áo trắng điện chủ giống nhau mục đích, có thể Tiêu Vũ lại cảm giác, này Đạo Thần Cung sau lưng, còn cất dấu cái gì.

Có điều, hắn phỏng chừng coi như tiếp tục hỏi tiếp, người lão giả này cũng không khả năng nói cho hắn biết. Sau khi suy nghĩ một chút, hắn mới tiếp tục nói: “Ta còn có mấy cái nghi hoặc, Đạo Thần Cung, có biết hay không dị vực tồn tại?”

Sau học thuật không xa cực kỳ khốc tình chiến từ ngón tay bóng

“Dị vực?” Ông lão tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, gật đầu nói: “Trên thực tế, liên quan tới dị vực, trong cung cũ cuốn lên vẫn luôn có ghi chép. Mà cái gọi là loạn thế, ngoại trừ tranh cướp đế vị, kỳ thực khốc liệt nhất, chính là cùng dị vực va chạm, đây mới thực sự là loạn thế!”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, loạn thế không chỉ là đế vị tranh cướp, còn muốn cùng dị vực va chạm?

Kết bóng xem kỹ xa khoa phong tình độc chỗ thi tôn kỹ

“Ngươi biết rồi đấy, vùng thế giới này, có ràng buộc lực lượng, khả năng thành đế nhân số, là bị hạn chế.” Ông lão than khẽ một tiếng, có vẻ hơi bất đắc dĩ.

Kết bóng xem kỹ xa khoa phong tình độc chỗ thi tôn kỹ có điều, hắn phỏng chừng coi như tiếp tục hỏi tiếp, người lão giả này cũng không khả năng nói cho hắn biết. Sau khi suy nghĩ một chút, hắn mới tiếp tục nói: “Ta còn có mấy cái nghi hoặc, Đạo Thần Cung, có biết hay không dị vực tồn tại?”

Tiêu Vũ nhất thời đã hiểu, nghiêm mặt nói: “Ngươi nói, dị vực hội, sẽ cùng chúng ta Thập Châu tranh cướp có hạn đế vị?”

“Dị vực, vốn ở cấm biển một chỗ khác, mỗi lần loạn thế, chính là thiên địa ràng buộc lực lượng làm suy yếu kỳ hạn, cũng là cấm biển lực lượng yếu đi thời điểm, thời kỳ này, dị vực người, liền có thể vượt biển mà đến.”

Ông lão thở dài nói: “Không giống với chúng ta Thập Châu tranh, Thập Châu tranh đơn giản chính là cổ tộc, Yêu tộc cùng một vài con cái vua chúa, mặc dù cạnh tranh tàn khốc, nhưng sẽ không quá khốc liệt, có thể, đối với dị vực tới nói, lại khác biệt.”

Tiêu Vũ không nói, trong lòng đã đoán được đại khái.

“Đế vị có hạn, Thập Châu bên trong tranh cướp, vẫn chỉ là dựa vào tranh cướp tiên cơ, người người cũng nghĩ giành trước đột phá, nhưng dị vực người ý nghĩ, &# 85 lại là đem Thập Châu hết thảy có thể thành đế người, trực tiếp xóa bỏ!”

Sau xem kỹ học kẻ thù kẻ thù sườn núi cô đơn từ sau từ học

Sau xem kỹ học kẻ thù kẻ thù sườn núi cô đơn từ sau từ học có điều, hắn phỏng chừng coi như tiếp tục hỏi tiếp, người lão giả này cũng không khả năng nói cho hắn biết. Sau khi suy nghĩ một chút, hắn mới tiếp tục nói: “Ta còn có mấy cái nghi hoặc, Đạo Thần Cung, có biết hay không dị vực tồn tại?”

Ông lão trầm giọng nói: “Dù sao, vô số năm qua, mỗi lần loạn thế, hai vùng đều sẽ bởi vì đế vị tranh chấp, thù hận đã sâu, để khả năng tranh chấp càng nhiều đế vị, dị vực người đều là xuất thủ vô tình, cho tới bây giờ, mỗi lần loạn thế, cũng biến thành hai vùng ở giữa tại chiến tranh.”

Có thể tưởng tượng, hai vùng tranh chấp, ở thành đế thời cơ tiến lại trước khi, liền muốn trước tiên xoá bỏ đối thủ, đó không thể nghi ngờ so với chờ đợi thời cơ tiến lại, tranh cướp tiên cơ, càng thêm thảm thiết.

“Bây giờ Thập Châu bên trên, cũng có không ít đến từ dị vực người, chẳng lẽ, cấm biển lực lượng, đã biến mất đến có thể vượt biển?” Tiêu Vũ sắc mặt nghiêm nghị, nhìn về phía ông lão.

“Này? Bây giờ những người kia, chỉ là dị vực phái lại hiểu ra Thập Châu thực lực, cùng với đi trước dò đường, thăm dò cấm biển sức mạnh hay không hoàn toàn biến mất thôi. Ta phỏng chừng, thành công đi tới Thập Châu những người kia, chỉ là số ít, ở này người đi tới Thập Châu trước khi, chỉ sợ dị vực bên trong, có nhiều người hơn chết tại cấm trong biển!”

Ông lão cười khổ, nói: “Bây giờ những người kia, cũng dị vực bên trong cường giả chân chính, làm xác định cấm biển có thể an toàn thông qua thời gian ngày nào đó, dị vực cường giả chân chính, mới có thể rất nhiều tiến lại. Đến lúc đó, mới thật sự là loạn thế!”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 49: Ghét Bỏ Đế Vị?

Đọc trên điện thoại

Nghe xong lão giả lời nói, Tiêu Vũ vừa là thật lâu trầm mặc.

Cổ tộc, ẩn loài, con cái vua chúa, Yêu tộc...... vốn tưởng rằng này các phe đế vị tranh, đã đầy đủ để Thập Châu lâm vào đại loạn, hiện nay lại còn nhô ra một dị vực, hơn nữa nghe tới, những người kia tựa hồ càng thêm nguy hiểm.

Càng làm cho Tiêu Vũ để ý chính là, Mạc Thương rất có thể đi qua dị vực, ở nơi đó để lại cái khác thủ đoạn đối phó với hắn.

Hắn tiếp tục hướng ông lão kia hỏi dò, Thập Châu người, hay không có đi tới loạn vùng phương pháp, tìm được đáp án, lại là chỉ có thông qua u thuyền, tài năng vượt qua cấm biển.

Thế nhưng, phương pháp kia mười phần nguy hiểm, bởi vì u thuyền không bị khống chế, dù cho có thể vào cấm biển, cũng có thể sẽ ở trong biển phiêu lưu ngàn vạn năm, vĩnh vây cấm trong biển.

“Dị vực?” Tiêu Vũ thật lâu không nói gì, dị vực người có thể đi tới Thập Châu, mà Thập Châu muốn đi tới loạn vùng, lại là khó càng thêm khó?

Như thế, hắn chẳng lẽ không phải rất khả năng hiểu được hắn đệ tử kia đều ở đây dị vực để lại cái gì, chỉ có thể nằm ở bị động?

“Ngươi nhưng còn có những nghi vấn khác? Nếu là không có nói, chúng ta nên về rồi.” Ông lão gặp Tiêu Vũ thật lâu không nói, nói: “Dị vực người tiến lại, phỏng chừng không bao lâu nữa, bọn họ chân chính người kiệt xuất có thể vượt biển mà đến rồi, chúng ta Thập Châu, phải một Đại Đế, tài năng đè ép loạn thế!”

Tiêu Vũ trầm ngâm, thành đế mặc dù mê người, nhưng Đạo Thần Cung sử dụng phương pháp, lại là dung hợp tiền nhân tu luyện đại đạo, mạnh mẽ đột phá đến đế vị.

Đây là hắn chỗ không thể nào tiếp thu được, bởi vì hắn tự nhận là, chính mình tu luyện đại đạo là thích hợp hắn nhất, đúng như hắn lúc trước không có dung hợp Thiên Căn giống nhau, hắn căn bản không cần tiếp thu ai truyền thừa xuống đại đạo.

Đối với hắn như vậy không chỉ vô ích, ngược lại tai hại.

“Cái kia đế vị, ta nếu không muốn tiếp nhận, có được hay không đem cơ hội này chuyển cho người khác?” Hắn trầm tư hồi lâu, cuối cùng vẫn không muốn thông qua phương thức này thành đế.

“Chuyển cho người khác?” Ông lão lông mày sâu sắc giam lên, nói: “Ngươi phải biết rằng, loạn thế tranh, thập phần quan trọng, liên quan đến Thập Châu tương lai mười ngàn năm, nhất định phải đầy đủ xuất sắc người, mới có tư cách thành đế, nếu không, trong cung cũng không cần thiết tiến hành Thiên Vận thần thí, theo mỗi một trong cung lấy ra người thích hợp.”

Kết bóng học kẻ thù cực kỳ phương phương chỗ ta quá bờ ruộng

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Ta có thể hướng về người giới thiệu một người, người này thiên tư cùng thực lực, đều tuyệt đối sẽ không khiến người thất vọng.”

“Hả?” Ông lão kinh ngạc, cửu cung bên trong, còn có dạng này người? Hắn trầm ngâm một chút, nói: “Nếu là người nọ đúng như lời ngươi nói, cũng cũng là có thể, dù sao, này đế vị đã bị ngươi đoạt được, ngươi cũng có thể mang ấy tặng ra.”

Gật gù, Tiêu Vũ ở trong lòng đã có ứng cử viên, hắn cuối cùng chần chờ hồi lâu, rốt cục vẫn là không nhịn được nói: “Lão nhân gia, không biết ngài có phải không biết được, năm đó Lam Đế sau khi rời khỏi, đế nữ…… bây giờ người ở phương nào?”

Hắn rốt cuộc còn là không yên lòng Lam Thiên Ngữ, năm trăm năm quá khứ, Lam Đế theo Đạo Thần Cung bên trong rời đi, chẳng biết đi đâu, có thể Lam Thiên Ngữ? Không còn Lam Đế chiếu cố, nàng bây giờ, vừa ở nơi nào?

“Ai da, ta sớm biết ngươi sẽ hỏi.” Ông lão than khẽ, nói: “Ngươi yên tâm đi, cô gái kia bây giờ trong khi này Thần cung bên trong. Lam Đế dù sao cũng là ta Đạo Thần Cung đi ra Đại Đế, nàng hậu nhân, ta Đạo Thần Cung đương nhiên sẽ không không can thiệp tới.”

“Nàng đang Thần cung?” Tiêu Vũ vui vẻ, nếu là Lam Thiên Ngữ ở Thần cung bên trong, cái kia quả thật không cần lo lắng, hơn nữa, hắn biết cũng biết Lam Thiên Ngữ bây giờ vị trí.

“Ngươi cần phải cảm tạ nhìn nàng một cái?” Lão nhân lộ ra mỉm cười.

“Thôi!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ,

Cuối cùng lắc đầu, nói: “Thần hồn của nàng một ngày không khôi phục, liền một ngày không cách nào tỉnh lại, bây giờ ta dù cho thấy vậy nàng, cũng là không thể ra sức, còn là mau chóng nghĩ biện pháp, dẫn nàng trở về cửu thiên, chỉ có như vậy, ta mới có thể cứu chữa nàng biện pháp!”

“Trở về cửu thiên? Ai da!” Ông lão tầng tầng thở dài, muốn làm được điểm này, nói nghe thì dễ?

Đạo Thần Cung sáng lập mấy trăm ngàn năm, vì chính là bồi dưỡng được đầy đủ cường giả, có thể mở ra cửu thiên, có thể nhiều năm như vậy, lại vẫn là không có làm được!

“Lão nhân gia, ta đây liền cáo từ, sau khi rời khỏi, ta sẽ để thay thế ta người tới trước, người liền đưa nàng, đưa vào cái kia phiến cánh cửa sau khi, làm cho nàng thay ta thành đế a!” Tiêu Vũ đối với ông già này thi lễ một cái.

Chỉ là chiếu cố Lam Thiên Ngữ điểm này, ông già này, thì xứng đáng hắn lễ nghi.

“Thôi, ta biết ngươi tâm tính phi phàm, không muốn tiếp thu loại này đế vị, tin tưởng trong loạn thế, dùng bản lãnh của ngươi, nhất định có thể tranh chấp một vị trí, ngươi liền đi a.” Lão nhân lắc đầu, đối với Tiêu Vũ không muốn tiếp thu đế vị, cũng là bất đắc dĩ.

Cáo từ người lão giả này, Tiêu Vũ theo Thần cung trên bay ra.

Mỗi một cung người nhìn thấy Tiêu Vũ nhanh như vậy thì theo thần trong cung rời đi, hơn nữa cũng căn bản không có thành đế, đều là tràn ngập bất ngờ.

“Xảy ra chuyện gì?” Các đại linh cung đứng đầu, đều là nhíu mày, Tiêu Vũ không có thu được đế vị gì? Nhanh như vậy thì trở về?

Đã thấy, Tiêu Vũ theo Thần cung bên trong bay ra sau, chưa có trở về hướng về Chiến Thần Cung, mà là hướng về Huyền Vũ Cung bay qua.

“Ngươi tại sao trở lại? Không phải nói vào Thần cung sau, có thể chiếm được đế vị gì?” Huyền Vũ Cung bên trong, Hàn Ngưng Yên bay ra, nghi hoặc thấy Tiêu Vũ.

“Cái kia đế vị, không thích hợp ta.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không biết là ngươi có nguyện ý hay không, tiến vào Thần cung, thay ta tiếp thu đế vị?”

Hàn Ngưng Yên cả người, nhất thời sửng sốt, quanh thân, mỗi một cung đệ tử, cũng tất cả đều trợn to mắt, mỗi một đại cung chủ, càng như là gặp ma.

Bọn họ liều mạng cũng nghĩ ra được đế vị, Tiêu Vũ lại không muốn, hơn nữa, còn muốn đem cơ hội này, chuyển tặng với người?

Kỳ thực, Tiêu Vũ cũng là bây giờ không có đừng ứng cử viên. Cái kia đế vị, nhất định phải là muốn Đạo Thần Cung đệ tử tài năng tiếp thu, mà bên cạnh hắn những đệ tử kia, cùng với Huyết Lân Mặc Vũ các loại theo Luân Hồi Điện bên trong tiến lại người, trên người nắm giữ truyền thừa, đều là đứng đầu nhất, đặt ở Cửu Thiên Thế Giới cũng là cường đại nhất vài loại đại đạo.

Giống như hắn, những người kia tiếp thu đế vị, dung hợp người khác đại đạo, ngược lại sẽ ảnh hưởng tu luyện. Nhưng Hàn Ngưng Yên bất đồng, nàng xuất thân thế gia, hơn nữa thiên tư cùng thực lực đều rất bất phàm, quan trọng hơn chính là, nàng tu đại đạo, sẽ không bởi vì dung hợp người khác đại đạo mà chịu ảnh hưởng.

Dù sao, khả năng giúp người thành đế, cấp độ kia đại đạo lực lượng, đối với người tầm thường mà nói, đã đầy đủ cao thâm.

Hơn nữa, Hàn Ngưng Yên thành đế, không chỉ đối với chính nàng có lợi, nàng cả gia tộc, cũng đều sẽ bởi vậy tìm được nàng che chở, trong tộc có một người thành đế, nàng bộ tộc này, là có thể bình yên vượt qua loạn thế.

“Ngươi…… ngươi phải đem đế vị, nhường cho ta?” Ngây người hồi lâu, Hàn Ngưng Yên rốt cục hồi thần lại.

“Không phải để.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Cái kia đế vị quả thật không thích hợp ta, cho nên ta muốn xin ngươi thay tiếp thu.”

Quanh thân, này nghe đến Tiêu Vũ âm thanh mọi người muốn điên rồi, mỗi một đại cung chủ sắc mặt, càng đặc sắc vạn phần.

Tiêu Vũ không lọt mắt Đạo Thần Cung ban cho đế vị, đến “mời mọc” người khác thay hắn tiếp thu?

Thời điểm này, mọi người liền nghĩ tới lúc trước Tô Mộ Phong đã nói, mất cảnh bên trong đại đạo lực lượng sẽ ảnh hưởng hắn, bởi vậy không có hấp thu bao nhiêu, lúc đó Tô Mộ Phong giọng giống như là ghét bỏ này đại đạo lực lượng, mà bây giờ Tiêu Vũ, tất là ở ghét bỏ Đạo Thần Cung cho Đại Đế vị trí?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 50: Chấn Chỉnh Lại Chiến Thần Cung

Đọc trên điện thoại

Mỗi một đại cung chủ, vào giờ phút này, đều có một loại sâu sắc cảm giác vô lực.

Nhằm vào Tiêu Vũ? Bọn họ lấy cái gì nhằm vào? Người ta liền Đại Đế vị trí đều coi thường, bọn họ đâu? Tranh phá đầu nhưng cái gì cũng không tranh được!

Loại này to lớn chênh lệch bên dưới, những cung chủ này liền đối với Tiêu Vũ oán niệm cũng bị mất, chỉ cảm thấy mình và Tiêu Vũ đã hoàn toàn vắng mặt một cấp độ bên trên.

Địch hận học xa khoa tinh mới khốc tiếp cho nên khắc tình

Khổng lồ như thế chênh lệch, còn như thế nào cùng Tiêu Vũ đấu?

Lại nhìn mỗi một cung đệ tử, lúc này đối với Huyền Vũ Cung cũng là ước ao ghen tị.

Thuyền hận thuật kẻ thù phong khốc mới chỗ hận dương vâng

Thuyền hận thuật kẻ thù phong khốc mới chỗ hận dương vâng nhất là, là hắn mấy tên đệ tử này, thu rồi bọn họ sau khi, hắn lại là cơ hồ không có ở bên cạnh họ, dạy qua bọn họ bao nhiêu.

Hàn Ngưng Yên nếu là thành đế, Huyền Vũ Cung tất nhiên cũng sẽ nhất phi trùng thiên, trong cung đệ tử đều đi theo cảnh tượng.

Cái khác 7 cung vẫn nhằm vào Tiêu Vũ, chèn ép Đạo Thần Cung, có thể quay đầu lại chiếm được cái gì? Người ta Huyền Vũ Cung chẳng hề làm gì cả, chỉ là có một cùng Tiêu Vũ giao hảo đệ tử, liền đạt được lớn như vậy chỗ tốt!

Địch học hận đất không phong độc tình chiến xuyên qua kỹ sườn núi

Này 1 dưới so sánh, mỗi một cung đệ tử, trong lòng đều vô cùng cảm giác khó chịu.

“Ngươi mau đi đi, Thần cung sứ giả đại nhân còn đang chờ ngươi.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, loại chuyện này rơi xuống, mặc dù là Hàn Ngưng Yên, đều ở đây ngây người bên trong, không lấy lại tinh thần.

Hắn không muốn lưu lại, giao cho rõ ràng sau khi, bay người lên, về hướng về Chiến Thần Cung.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, Hàn Ngưng Yên sắc mặt phức tạp không ngớt. Thân là Đạo Thần Cung đệ tử, nàng tự hỏi thiên tư cùng thực lực đều không giống như bất luận người nào yếu, cũng một cách tự tin, ở trong loạn thế một hồi đế vị.

Địch Cầu Cầu khoa xa phong tình mới bờ ruộng xa Quỷ khắc

Nhưng mà, phía sau của nàng, dù sao còn có gia tộc, nếu là tranh đế thất bại, gia tộc của nàng, rất có thể đều sẽ chôn tại đây đời.

“Cảm ơn!” Trầm mặc hồi lâu, Hàn Ngưng Yên cuối cùng nhẹ nhàng nói nhỏ, sau đó không do dự nữa, bá một tiếng, bay về phía trong hư không Thần cung.

Hàn Ngưng Yên thực lực, có lẽ không sánh được những cung chủ kia, thế nhưng, nàng và Tiêu Vũ, đã ở cũ cảnh bên trong được một vị cường giả lưu lại tu luyện ghi chép, năm trăm năm hạ xuống, lĩnh ngộ rất nhiều, cũng là bây giờ đứng đầu Thiên Vương.

Ở Tiêu Vũ theo dự liệu, nàng lẽ ra có thể để vị lão giả kia thoả mãn, cũng có thể có thể thuận lợi leo lên đế vị.

"Bốp!"

Bay trở về Chiến Thần Cung, trong cung mười người, mỗi một người đều sớm nhìn thấy Tiêu Vũ theo Thần cung rời đi, sớm chờ đợi ở đây.

Ánh mắt theo mười người này trên người đảo qua, Tiêu Vũ hơi có phức tạp, bởi vì không lâu sắp sửa đi tới dị vực, hắn phỏng chừng, vừa là muốn cùng những người này ra đi.

Nhất là, là hắn mấy tên đệ tử này, thu rồi bọn họ sau khi, hắn lại là cơ hồ không có ở bên cạnh họ, dạy qua bọn họ bao nhiêu.

Cố Trường Phong rời đi, đem Chiến Thần Cung chủ vị trí, cũng để lại cho hắn, hắn bây giờ, cũng không có thể cứ như vậy trực tiếp rời đi.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ nói: "Truyền cho ta lệnh, Chiến Thần Cung từ hôm nay trở đi, cửa cung mở rộng ra, chỉ cần có thể thông qua khảo nghiệm người, đều có thể vào ta Chiến Thần Cung, trở thành ta Chiến Thần Cung đệ tử!"

Bây giờ Chiến Thần Cung, tuy là tranh đạt được Thiên Vận thần thí đệ nhất, nhưng đàm luận lại xuất hiện huy hoàng, vẫn còn không tính là, bởi vì trong cung đệ tử, đều là Tiêu Vũ lâm thời khai ra.

Hắn muốn rời khỏi, ít nhất cũng phải đem Chiến Thần

Cung bên trong sự tình an bài xong, truyền xuống chiến chữ ấn, thu một vài đệ tử.

Đương nhiên, những đệ tử này không phải của hắn đệ tử thân truyền, chỉ là Chiến Thần Cung danh hạ đệ tử, còn hắn thì bây giờ cung chủ.

“Chiến Thần Cung thu học trò?”

“Bây giờ Chiến Thần Cung chủ, nhưng Tiêu Vũ! Lúc trước hắn chiến chữ ấn các ngươi cũng nhìn thấy, chỉ mặc cho một viên dấu ấn, thì đánh bại Bích Du Cung chủ!”

“Có điều nghe nói, muốn vào Chiến Thần Cung, muốn thông qua Tiêu Vũ thử thách, tựa hồ hết sức khó khăn!”

“Khó hơn nữa cũng muốn đi a, mau mau đi thử một lần!
”

“……”

Tin tức truyền ra, Đạo Thần Cung bên trong này chưa từng gia nhập linh cung đệ tử, đều oanh động, vô số đệ tử dâng tới Chiến Thần Cung, muốn bái vào.

Dù sao, chiến chữ ấn cường hãn, bây giờ đã không ai không biết, Tiêu Vũ chỉ dựa vào này 1 dấu ấn, thì đánh bại Bích Du Cung chủ, uy lực mạnh, dù là ai đều phải đỏ mắt.

Thậm chí, nghe nói tin tức sau khi, cái khác nhiều linh cung đệ tử, đều có người lén lút chạy tới Chiến Thần Cung, ý đồ thông qua Tiêu Vũ thử thách, trở thành này cung đệ tử.

Nhất thời, Chiến Thần Cung cảnh tượng, đúng là đem cái khác bát đại linh cung tất cả đều ép xuống.

Sau thuật bóng không khoa phong độc Quỷ chỗ thuật kẻ thù bí

Chiến Thần Cung bên trong, đã ở Tiêu Vũ an bài xuống thần tốc trùng kiến, ngày xưa cái kia hoang vu cảnh tượng, đã không còn tồn tại nữa.

Trong khoảng thời gian này, Tiêu Vũ mỗi ngày, tiếp tục trợ giúp trong cung người tu luyện chiến chữ ấn, đồng thời cũng tự mình chỉ điểm một chút chính mình mấy cái đệ tử.

Ngoài ra, hắn còn ở cân nhắc chiến chữ ấn, ý đồ làm ra một vài thay đổi.

Dù sao, chiến chữ ấn không chỉ tu luyện gian nan, người bình thường liền hành công con đường đều nhìn không tới, căn bản không tu luyện được.

Tiêu Vũ dự định, đem chiến chữ ấn hơi thêm thay đổi, làm cho này mới gia nhập đệ tử, cũng có thể càng dễ dàng nắm giữ này ấn, đây đối với đã chiếm được hoàn chỉnh chiến chữ ấn hắn tới nói, cũng không phải việc khó gì.

Đương nhiên, thay đổi sau khi chiến chữ ấn, uy lực mất giá rất nhiều, không sánh được chính thức chiến chữ ấn, nhưng là so với liền đến cũng không chiếm được thân thiết.

Cuối cùng, Tiêu Vũ trải qua không dứt diễn biến, cho ra ba loại chiến chữ ấn, một loại bất luận người nào đều có thể được và tu luyện, nhưng uy lực cũng yếu nhất, một loại khác thì lại phải nhất định thiên tư cùng thực lực mới được, loại cuối cùng, tất là đầu đuôi, chân chính chiến chữ ấn.

Ba loại chiến chữ ấn, uy lực có khác biệt, tu luyện cùng tìm được độ khó cũng khác biệt.

Thuyền thuật hận xa xa sườn núi tình Quỷ từ bí chủ từ

Như thế một quãng thời gian qua đi, Chiến Thần Cung đệ tử, rốt cục đạt đến hơn ba trăm người. Trên thực tế, trong thời gian này muốn tiến vào Chiến Thần Cung đệ tử chừng mấy trăm ngàn, dù sao Đạo Thần Cung bao trùm không gian quá lớn, đệ tử vô số, mà chiến chữ ấn hấp dẫn, ở bây giờ là to lớn.

Nhưng mà, Tiêu Vũ thử thách lại là thập phần hà khắc, bởi vì người bình thường, dù cho có thể vào Chiến Thần Cung, &# 32; không có năng lực tu luyện chiến chữ ấn, đối với hắn mà nói cũng là vô dụng.

Này hơn ba trăm người, lại là mỗi người đều trải qua Tiêu Vũ sàng lọc, mỗi một đều có chỗ độc đáo, ít nhất tính cách cùng nghị lực trên đều là đáng tín nhiệm.

“Ngươi có phải hay không, lại muốn đi rồi?”

Một đoạn thời gian trôi qua, Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều muốn chiến chữ ấn nắm giữ tới một cực sâu mức độ, hai người đều là cao nhất sinh linh, thân thể vốn sẽ bất phàm, bây giờ có chiến chữ ấn, có vẻ càng thêm cường hãn.

Ngày gần đây, hai người này nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ, một ngày kia Huyết Lân rốt cục không nhịn được mở miệng chất vấn.

“Ta có chút việc cần hoàn thành, không thể mang theo các ngươi.” Tiêu Vũ cười khổ, hai người này dù sao biết hắn lâu, so với tất cả mọi người hiểu ra hắn, biết hắn sắp xếp nhiều chuyện như vậy, là lại có cái khác dự định.

“Trước đây ngươi không mang theo chúng ta, là vì thực lực của chúng ta cùng ngươi có khoảng cách, bây giờ ngươi còn không muốn mang chúng ta?” Mặc Vũ trừng mắt, cả giận nói: “Lúc trước nhưng ngươi đem ta theo ta sinh trưởng trong không gian mang ra, kết quả ngươi đem ta mang sau khi ra ngoài, thì buông tay mặc kệ?”

“Viu!”

Đang khi nói chuyện, Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác phía sau có động tĩnh, quay đầu nhìn lại, tiểu hắc tròn vo mặt lộ ra, mặt đầy hưng phấn, sữa tiếng nói: “Hì hì, lần này được rồi, tiểu hắc đã ở Tiêu ca ca trên người đánh tới tiểu hắc dấu ấn, lần này hắn không can thiệp tới chạy đến chỗ nào tiểu hắc đều có thể tìm tới hắn!”

Tiêu Vũ sắc mặt tối sầm, tiểu hắc nói dấu ấn, lại là ở trên người hắn gắn đi tiểu!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 51: Sống Lại Nguyên Nhân

Đọc trên điện thoại

Tiểu hắc la hét ở Tiêu Vũ trên người để lại dấu ấn, kết quả lại là ở Tiêu Vũ phía sau đi tiểu một thân. Mặc dù hắn thân thể hoàn mỹ, trong cơ thể hoàn toàn không có bẩn thỉu, nhưng vẫn để cho Tiêu Vũ sắc mặt tối sầm.

Năm trăm năm trôi qua, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, lại còn như vậy khả năng gây sự.

“Đừng nghịch, ta lần này có chuyện trọng yếu.” Bất đắc dĩ, Tiêu Vũ nhìn ra lần này những người này tựa hồ cũng cùng định rồi hắn, chỉ có thể tiếp tục khuyên giải.

“Ha ha, tiểu hắc mặc dù yêu hồ đồ, nhưng có hắn này dấu ấn, ngươi lúc này mặc dù là lên trời xuống đất, hắn cũng có thể tìm tới ngươi.” Huyết Lân cười hắc hắc, nói: “Ngươi không mang chúng ta? Được! Ngươi đến đâu chúng ta theo tới gì, chính ngươi thấy làm!”

“Các ngươi...... ta bây giờ còn không quản được các ngươi?” Tiêu Vũ trừng mắt, trong lòng hơi buồn bực.

Này trong mấy trăm năm, mấy tên này đều trời lật rồi, bây giờ một cũng không chịu nghe hắn bảo?

“Không được, Tiêu ca ca, lần này không can thiệp tới ngươi đi đâu, Tiểu Bạch cũng phải theo ngươi đi!” Tròn vo Tiểu Bạch cũng ở phía sau kéo lại Tiêu Vũ góc áo, dáng dấp kia, thật sự khiến người ta không đành lòng từ chối.

“Các ngươi……” Tiêu Vũ nhức đầu, thoạt nhìn lần này là thật không cắt đuôi được này một đám người.

Tiểu hắc tung ra cái kia đi tiểu, nhìn như hồ đồ, có thể quả thật cũng là Tiêu Vũ để lại một loại đặc biệt khí tức, chỉ cần có hơi thở này ở, Tiêu Vũ vô luận đi tới chỗ nào, bọn họ đều có thể tìm được.

“Ai da, thôi, lần này ta thì đem các ngươi mang tới, được chưa?” Tiêu Vũ cuối cùng thỏa hiệp, bây giờ cuối cùng biết, mấy năm nay Phong Vũ Mạc Ly bọn người ở tại Luân Hồi Điện bên trong chăm sóc mấy người này, có cỡ nào không dễ.

Huyết Lân Mặc Vũ thì không cần phải nói, đều là coi trời bằng vung chủ, bây giờ nhỏ đen Tiểu Bạch, hồ đồ lên càng ai cũng không quản được.

Có điều cũng may, bọn họ cũng đã trưởng thành, dù cho muốn đi dị vực, dùng bọn hắn thực lực, hẳn là cũng đủ để ứng phó các loại tình huống.

“Có điều, trước lúc này, ta muốn đi trước một chỗ, các ngươi tại đây đợi ta trở về.” Tiêu Vũ cuối cùng, còn là không có lập tức mang tới đám người này đi tới dị vực.

Ở trước đó, hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, không cách nào lập tức xuất phát.

“Được rồi, vậy ngươi đi nhanh về nhanh.”

Lần này, nhỏ đen Tiểu Bạch cũng không có lại hồ nháo, bởi vì đều biết, Tiêu Vũ chỉ cần nói rồi sẽ trở lại, vậy thì nhất định sẽ trở lại.

“Ta đi.” Từ giã mọi người, Tiêu Vũ vừa một mình rời đi, từ Đạo Thần Cung bên trong rời đi.

Thuyền sạch sẽ kẻ thù không sườn núi phương phương tiếp cánh buồm kỹ chủ

Hắn bay ra nơi đây, tới một không thấy bóng người địa phương, sau đó đưa tay, ở trong hư không vung lên, mở ra một chỗ ẩn giấu không gian.

“Bốp!”

Làm Tiêu Vũ tiến vào vùng không gian này, trước mắt của hắn nhất thời hình ảnh biến ảo, đột nhiên, hắn đi tới một mảnh vô tận trong tinh không, ngôi sao ngàn tỉ, mà hắn thì tại mênh mông biển sao bên trong, thì lại như một hạt bụi nhỏ bé.

Ở vô tận ngôi sao ở chỗ sâu trong, một bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, nhìn thấy Tiêu Vũ, ánh mắt của hắn có chút phức tạp, ở Tiêu Vũ trên người, qua lại đánh giá.

Người trước mắt, tự nhiên là quần áo trắng điện chủ, Tiêu Vũ này đến, là có một số việc, muốn cùng quần áo trắng điện chủ thảo luận.

“Chúc mừng đạo hữu, Niết Bàn thành công!” Quần áo trắng điện chủ sâu sắc thấy Tiêu Vũ, vẻ mặt lộ ra một chút phức tạp.

“May mắn thôi.” Tiêu Vũ cười cười, với trong tinh không ngồi ngay ngắn, cùng quần áo trắng điện chủ tương đối xa.

Đối với quần áo trắng điện chủ khả năng một chút nhìn ra hắn bây giờ trạng thái, hắn không có chút nào cảm thấy kỳ quái.

Kết xem kỹ thuật không xa Croatia khốc từ tình bí khốc

Kết xem kỹ thuật không xa Croatia khốc từ tình bí khốc ở

trước đó, hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, không cách nào lập tức xuất phát.

"Thần hoàng bất tử thuật? Thuật này quả nhiên đoạt hết thiên địa vận may, không chỉ giúp đạo hữu ngưng tụ mới mạng nguyên, hơn nữa, liền cấp độ kia kinh khủng nguyền rủa, đều thoát khỏi." Quần áo trắng điện chủ phức tạp vẻ mặt, đối với Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ trầm mặc, cũng không nói gì.

500 năm trước, mạng hắn nguyên bị hao tổn, từ chôn tổ rồng, hao phí ròng rã năm trăm năm, mới rốt cục một lần nữa thức tỉnh.

Mà hắn mặc dù có thể thức tỉnh, tất cả là vì, ngày xưa ở U Sơn bên trong, tìm được thần hoàng bất tử thuật!

Địch hận xem kỹ không cork Quỷ Quỷ từ tháng cánh buồm xuyên qua

Thần hoàng bộ tộc, được xưng có thân bất tử, thần hoàng bất tử thuật có thể nói nghịch thiên, có thể để bỏ mình người, Niết Bàn sống lại.

Lúc trước, Tiêu Vũ ở U Sơn bên trong đã đạt được hoàng loài văn, lại được thần hoàng bất tử thuật, chỉ tiếc, thuật này mặc dù nghịch thiên, nhưng Niết Bàn tiền đề, lại là bỏ mình, nguy hiểm quá lớn.

Hơn nữa, dù cho nắm giữ thuật này, cũng không phải là nhất định có thể Niết Bàn thành công, này đây lúc trước kể cả Tiêu Vũ, cũng không có nắm chắc ở từ chôn sau khi còn có thể tỉnh lại.

"Ta khả năng đoàn tụ mạng nguyên, đúng là cùng thuật này có quan hệ cực lớn, nhưng trong đó, lại không chỉ là thuật này nguyên nhân." Tiêu Vũ trầm mặc sau một hồi, rốt cục chầm chậm mở miệng.

“Hả?” Quần áo trắng điện chủ kinh ngạc, Tiêu Vũ chết rồi sống lại, ngoại trừ thần hoàng bất tử thuật, còn có nguyên nhân khác?

“Ta này đến, chính là muốn để đạo hữu nhìn một cái, ta bây giờ mạng nguyên.” Tiêu Vũ sắc mặt nghiêm nghị, trong khi nói chuyện, trong cơ thể một đạo chùm sáng, từ hắn mi tâm chầm chậm ngưng tụ, bay ra bên ngoài cơ thể.

“Đây là…… đạo hữu mạng nguyên?” Quần áo trắng điện chủ kinh ngạc, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ mạng nguyên, đồng tử bỗng nhiên co rút lại.

Mạng nguyên, đây là vạn vật sinh linh nguồn gốc vị trí, mạng nguyên nếu hủy, người cường đại cỡ nào, đều phải vẫn lạc.

Mà bất đồng sinh linh mạng nguyên, cũng có được bất đồng, như là các đại cao nhất sinh linh, bọn họ tiên thiên mạnh mẽ, chính là bởi vì mạng nguyên tiên thiên liền mạnh hơn nhiều người thường, được trời cao chăm sóc.

Lúc này, làm quần áo trắng điện chủ nhìn thấy Tiêu Vũ mạng nguyên, cái này sống trăm vạn năm, thực lực chân thật vắng mặt Tiêu Vũ kiếp trước bên dưới nhân vật cái thế, trên mặt lại là lộ ra nồng nặc chấn động.

“Hoàn mỹ sinh linh? Này…… sao có thể có chuyện đó!” Quần áo trắng điện chủ thật lâu chấn động, qua hồi lâu sau, mới trầm trọng hộc ra một câu nói này.

“Ta này đến, chính là muốn cùng đạo hữu thảo luận việc này.” Tiêu Vũ than khẽ.

Hoàn mỹ sinh linh, ở thế gian này, căn bản lại không tồn tại.

Vạn vật có thiếu, đây là trong thiên địa tuyệt đối luật sắt, vô luận bất cứ chuyện gì, bất kỳ sinh linh, cũng không thể đạt được hoàn mỹ tuyệt đối.

Tôn bóng xem kỹ không kẻ thù tinh tình mới chiến địa khắc sườn núi

Long tộc, hoàng loài, Kim Ô…… những chủng tộc kia, U &# 8 trên thế gian đã là tuyệt đối cao nhất sinh linh, tiên thiên mạnh mẽ, điều này là bởi vì những sinh linh này từ khi ra đời bắt đầu, thì rất gần hoàn mỹ cảnh giới, nhưng, lại không phải chân chính hoàn mỹ, cùng chân chính hoàn mỹ chung quy chênh lệch một vài.

Thiên địa còn có thiếu hụt, thiên địa chúng sanh há có thể hoàn mỹ?

Cũng chính là bởi vì không hoàn mỹ, chúng sanh mới có thể tu luyện, thăm dò chân đạo, dùng tận khả năng bù đắp tự thân không đủ, khiến tự thân tận khả năng tiếp cận hoàn mỹ.

Chính thức hoàn mỹ sinh linh, xưa nay sẽ không tồn tại!

Nhưng mà bây giờ, Tiêu Vũ mạng nguyên, lại là đã vượt qua các đại cao nhất sinh linh, tựa hồ đã có thể xưng tụng là chân chính hoàn mỹ sinh linh, quần áo trắng điện chủ, há có thể không sợ hãi?

“Tin tưởng ta đời này trải qua, đạo hữu đều thấy rõ, ta bây giờ có mạng này nguyên, đều không phải là chỉ có thần hoàng bất tử thuật nguyên nhân.” Tiêu Vũ thở dài: “Ở Thiên Uyên, ta được vô số sinh linh mạnh mẽ còn sót lại sinh cơ, tụ hợp vào một người, lại được chứa nhiều đạo văn, chôn ở trong cơ thể.”

Thuyền thuật bóng kẻ thù cực kỳ mới khốc từ cô Quỷ

“Ở Tiêu Gia, ta phải Côn Bằng lực lượng, hóa thành thần chủng, loại này kết hợp Thiên Uyên đoạt được phần đông sinh linh lực lượng, cùng với đạo văn lực lượng, chôn ở trong cơ thể ta, chỉ đợi vỡ nát loại.”

“Này năm trăm năm, ta từ chôn bên trong, không chỉ đang lấy thần hoàng bất tử thuật thử nghiệm Niết Bàn, quan trọng nhất chính là, trong lúc này, Côn Bằng loại thành thục, ở trong ẩn chứa mỗi một sinh nhiều linh tinh nguyên cùng đạo văn thức tỉnh, hòa vào mệnh của ta nguyên, mới khiến cho ta, có này mới mạng nguyên.”

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 52: Hoàn Mỹ Sinh Linh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ tin tưởng, mấy năm nay hắn trải qua các loại, cùng đoạt được các loại cơ duyên, quần áo trắng điện chủ tất nhiên đều thấy rõ, không có gì khả năng giấu giếm được.

Này đây, hắn giờ phút này cũng không có ẩn giấu dự định, đem chính mình trước đây đoạt được, cùng với 500 năm trước từ chôn, đến năm trăm năm sau sống lại nguyên nhân, tất cả đều nói hết.

“Côn Bằng loại? Các đại cao nhất sinh linh còn sót lại tinh nguyên? Mạng nguyên bị hao tổn, dùng thần hoàng bất tử thuật Niết Bàn sống lại, một lần nữa ngưng tụ mạng nguyên, trong lúc Côn Bằng loại vỡ nát loại, mạng nguyên bởi vậy uốn hợp các đại sinh linh lực lượng, cho nên ra lệnh cho nguyên vượt qua chúng sanh, đạt được hoàn mỹ?”

Quần áo trắng điện chủ sau khi nghe xong, cũng là cảm giác có chút khó tin.

Kế hoạch hạ xuống, Tiêu Vũ bây giờ đây giống như hoàn mỹ mạng nguyên, chiếm được thật sự quá qua không dễ. Thiên Uyên bên trong mỗi một sinh nhiều linh tinh nguyên cùng đạo văn, Côn Bằng loại, thần hoàng bất tử thuật.

Mấy thứ này, vừa vặn đồng thời tập trung cùng nhau, lúc này mới sáng tạo ra Tiêu Vũ bây giờ mạng nguyên.

Nếu là thay đổi người khác, dù cho biết có biện pháp như vậy, lại có ai có thể làm được?

Các đại cao nhất sinh linh chi cốt, cái kia cũng chỉ có ở một giới này mới được, nếu trong chín tầng trời, mặc dù là hài cốt, các tộc cũng là tuyệt đối không cho phép người ngoài đụng vào, chớ nói chi là tìm được ở trong còn sót lại tinh nguyên.

Này đạo văn, cũng giống như vậy, nếu không có giới này biến đổi lớn, những sinh linh kia, làm sao lại lưu lại đạo văn của mình, lưu cho bọn hắn tộc nhân ngoài ra người?

Mà ở trong khó khăn nhất, vẫn là ở chỗ thần hoàng bất tử thuật.

Muốn nhờ vào đó thuật Niết Bàn, đầu tiên là đến chết đi, nhưng ai có thể bảo đảm chết đi sau khi, có thuật này thì nhất định có thể Niết Bàn thành công?

Mặc dù là thần hoàng bộ tộc, chết đi sau khi cũng không dám nói thì nhất định có thể Niết Bàn sống lại, ngoại tộc người muốn dùng thuật này, nguy hiểm lớn hơn nữa.

Hơn nữa, Tiêu Vũ ở Niết Bàn trong lúc, Côn Bằng loại còn ở trong lúc thành thục, nếu là Côn Bằng loại không có vỡ nát loại, coi như hắn có thể sống lại, cũng sẽ không có bây giờ này hoàn mỹ mạng nguyên.

Loại này loại điều kiện, cơ hồ đều là không thể nào thực hiện, Tiêu Vũ bây giờ đoạt được mạng nguyên, đã không chỉ là kỳ tích đơn giản như vậy, nhất định chính là mộng ảo.

“Chỉ sợ còn không chỉ chừng này.” Tiêu Vũ nói: “Ta ở Đạo Thần Cung ở bên trong lấy được chiến chữ ấn, khiến cho ta thức tỉnh rồi nhiều loại bảo thể, thân thể lực lượng dĩ nhiên áp đảo thế gian phần đông sinh linh bên trên, mạng nguyên cũng vì vậy mà có điều biến hóa, càng ngày càng tiếp cận hoàn mỹ. Có lẽ chính là bởi vì như thế, cho nên Thiên đạo không cho, mới sẽ ở ta đột phá thời khắc, hạ xuống trời phạt.”

Quần áo trắng điện chủ vừa là trầm mặc.

Trước đây các loại điều kiện đã là không thể nào thực hiện, còn muốn thức tỉnh nhiều loại bảo thể?

Dù cho đến chiến chữ ấn, lại có ai khả năng như Tiêu Vũ cảm thấy như vậy nhiều loại bảo thể? Chiến chữ ấn tu luyện nhưng nguy hiểm tầng tầng, lúc nào cũng có thể chết ở các loại tồi tệ trong hoàn cảnh.

Cũng là Tiêu Vũ như vậy có nghịch thiên chữa thương pháp người, tài năng không để ý hậu quả, mạnh mẽ ở các loại địa phương nguy hiểm tu luyện, đào bới đến trong cơ thể nhiều loại tiềm năng.

“Ta trước đây mạng nguyên đã vỡ, ngưng tụ này mới mạng nguyên sau khi, ngày xưa thân thể đã chết, ta chỉ có dùng trong cơ thể một đạo hóa thân thay thế, ngưng tụ mới thân thể. Cái kia cái gọi là vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, tất là lưu tại ta ngày xưa thân thể trong vòng, ta đây mới có thể thoát khỏi cấp độ kia nguyền rủa.”

Nói này sống lại việc, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là tràn ngập than thở.

Mạng nguyên bị hao tổn, hắn trước đây thân thể này, triệt để đã chết đi, ngày xưa trong cơ thể nguyền rủa, cũng vĩnh viễn lưu tại đạo kia thân thể bên trong.

Trải qua vừa chết, từ chôn năm trăm năm, ngưng tụ mới thân thể, hắn mới rốt cục thoát khỏi cấp độ kia nguyền rủa, thực thuộc về không dễ.

Bây giờ bộ thân thể này, lại là hắn trước đây trong cơ thể cái kia một đạo hóa thân. Hắn dùng cái này thân là cơ sở, vay mượn bất diệt âm dương trải qua chữa thương pháp, mạnh mẽ ngưng tụ mới thân thể.

Sau đó, hắn lại sẽ lưu tại trước đây thân thể này bên trong 40 chín ngôi sao, cùng với chiến chữ ấn các loại sức mạnh thu hồi.

Này nguyên bản là thứ thuộc về hắn, cùng hắn đồng nguyên, tự nhiên không tính khó khăn.

Như thế, hắn mới coi như rốt cục thoát khỏi ngày xưa nguyền rủa, cũng chính là bởi vì đã không có sức mạnh nguyền rủa hạn chế, hắn hôm nay, mới có thể có thực lực như vậy, tuy là vương giả, lại không yếu với bất kỳ Thiên Vương.

“Nếu là như vậy, cái kia sức mạnh nguyền rủa, chỉ sợ cũng sẽ nhận định đạo hữu đã thân thể chết đi.” Quần áo trắng điện chủ sau khi nghe xong, cũng là thật lâu trầm mặc, cuối cùng mới nói: “Vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, quả thật khó giải, càng phải bỏ ra thân thể chết ở giá cả, tài năng thoát khỏi.”

Hắn sâu sắc thấy Tiêu Vũ, trịnh trọng nói: “Cũng là đạo hữu thủ đoạn kinh người, từ chôn năm trăm năm, dùng bực này tác phẩm, thoát khỏi Thiên đạo nguyền rủa.”

Tiêu Vũ lại là không có một tia tự kiêu. Thành thật mà nói, bị buộc đến từ chôn mấy trăm năm, hắn hoàn toàn cũng là không có lựa chọn, cũng không phải chủ động như thế.

Có điều, rốt cuộc cuối cùng hắn thành công Niết Bàn, và còn thoát khỏi ngày xưa nguyền rủa, cũng có thể nói là nhân họa đắc phúc.

“Hoàn mỹ sinh linh, ở thế gian này, xưa nay đều không tồn tại.” Tiêu Vũ khuôn mặt nặng nề, nói: “Này đây, ta này đến, cũng là muốn cùng đạo hữu thảo luận, ta sau này đường, nên làm sao đi cho thỏa đáng?”

Quần áo trắng điện chủ cũng là trầm mặc. Hoàn mỹ sinh linh, đây là trong thiên địa chưa từng có, Tiêu Vũ có bực này mạng nguyên, nếu là tu luyện thích hợp, nói không chừng thật có thể làm được siêu thoát thiên địa ở ngoài.

Nhưng mà, trước đây xưa nay chưa từng xuất hiện sinh linh như vậy, cũng không ai biết, con đường này rốt cuộc muốn đi như thế nào.

Hắn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, Tiêu Vũ tại sao cố ý đi tới nơi này, để hắn quan sát Tiêu Vũ mạng nguyên.

Đây hoàn toàn chính là một cái, tràn ngập không biết, từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua đường, thậm chí có thể nói, từ xưa tới nay chưa từng có ai đề cập qua lĩnh vực.

“Việc này, ta chỉ sợ là không giúp được đạo hữu.” Trầm mặc hồi lâu sau, quần áo trắng điện chủ phức tạp mở miệng, nói: “Đây là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai đề cập qua lĩnh vực, chưa từng có ai, đời sau, chỉ sợ cũng sẽ không có người tới, phải như thế nào đi, tất cả, chỉ có thể dựa vào đạo hữu tự tìm tòi.”

Tiêu Vũ cười khổ, quần áo trắng điện chủ, lại cũng đối với cái này không biết gì cả?

Hắn vốn tưởng rằng một giới này trước đây đông đảo cường giả, &# 32; quần áo trắng điện chủ có lẽ sẽ có hiểu biết, nhưng hiện tại xem ra, mặc dù là này đệ nhất cũ giới, cũng xưa nay chưa từng xuất hiện cái gọi là hoàn mỹ sinh linh.

“Thôi, cũng là như thế, ta muốn mời đạo hữu giúp ta một chuyện.” Tiêu Vũ thu hồi mạng nguyên, không muốn hỏi dò.

“Hả? Đạo hữu mời nói.” Quần áo trắng điện chủ gật đầu.

"Nói vậy đạo hữu cùng U Sơn bên trong vị kia nên nhận thức? Chẳng biết có được không hướng về vị kia nói một tiếng, ta muốn vay u thuyền, đi tới dị vực." Tiêu Vũ trầm giọng nói.

"Đạo hữu muốn đi dị vực?" Quần áo trắng điện chủ tràn ngập kinh ngạc, trầm tư một lát sau, cau mày nói: "Có thể là có thể, chỉ có điều, cấm trong biển, có thật nhiều cấm kỵ, mặc dù là khả năng vay mượn đến u thuyền, cũng chưa chắc an toàn, đạo hữu có thể nghĩ thông suốt?"

"Chỉ cần có thể vay mượn đến u thuyền có thể." Tiêu Vũ trịnh trọng gật đầu, dị vực hành trình, hắn là nhất định phải đi.

"Đã như vậy, ta sẽ hướng về U Sơn đứng đầu nói rõ, nên vấn đề không lớn, đạo hữu khi nào rời bến?" Quần áo trắng điện chủ gật đầu, vừa là hỏi.

"Qua chút thời gian." Tiêu Vũ trầm tư, nói: "Trước lúc này, ta muốn trước tiên đi một chuyến nữa tổ rồng."

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1249: Chương Tiết Bị Khóa, Có Thể Muốn Xét Duyệt Đến Ngày Mai

Vừa mới ban bố chương tiết bị khóa, phải xét duyệt, thế nhưng buổi tối công nhân viên giống như đã tan sở, bởi vậy đêm nay chương mới chương tiết có thể phải ngày mai mới khả năng thả ra, đang đợi chương mới bằng hữu ngày mai lại xem đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 53: Lại Vào Tổ Rồng

Bích Châu, này châu xanh lục bát ngát, có chứa nhiều núi rừng nguyên thủy, vì vậy được gọi là. Nhìn ΔΔ thư các n. 『→

Bích Châu trong vòng, dị thú vô số, nhân tộc xưa nay không dám tùy tiện đặt chân, châu bên trong chỉ có một ít người phàm thành trấn, thú tộc ngược lại sẽ không quấy nhiễu người phàm, nhưng nếu có tu luyện người tiến vào, thì lại thường thường sẽ đưa tới mạnh mẽ dị thú, này đây mặc dù là các thế lực lớn người, cũng không muốn dễ dàng tiến vào.

Tổ rồng, Thập Châu trên mặt đất mười nơi cổ lão nhất cùng chỗ nguy hiểm nhất một trong, tin đồn, đây là thú tộc thánh địa, cũng là ngày xưa Chân long bộ tộc lãnh địa, nên tên là tổ rồng.

Tiêu Vũ từ giã quần áo trắng điện chủ sau, triển khai cực nhanh, cũng không lâu lắm, liền đi tới này châu, trở lại tổ rồng.

“Hoàn mỹ sinh linh? Chiến chữ ấn chưa hoàn thiện, đào bới bảo thể còn không có đạt được cực hạn, vẫn có chỗ tăng lên, có lẽ tổ rồng, cấm biển cùng giới hòn đảo, sau này đều tất yếu đi một chuyến.”

Thu lại khí tức, Tiêu Vũ cất bước ở Bích Châu trong vòng. Hắn này đến Bích Châu, chính là bởi vì cảm giác chiến chữ ấn còn có chỗ tăng lên, hắn lúc trước thức tỉnh bảo thể, còn không có đạt được cực hạn.

Bảy đại cổ địa, bảy loại bảo thể, còn chưa từng để hắn thức tỉnh bảo thể cổ địa, còn sót lại ba chỗ.

Nếu là bảo thể thức tỉnh tồn tại cực hạn, Tiêu Vũ cảm giác, này cực hạn, nên là hắn đi qua này ba chỗ cổ địa sau khi.

Tiến vào tổ rồng, Tiêu Vũ không để cho bất kỳ dị thú phát hiện. Lại về nơi đây, hắn không nhịn được lại trở về ngày xưa từ chôn nơi.

“A?” Khi trở lại nơi đây, Tiêu Vũ kinh ngạc.

Khi hắn vốn từ chôn chỗ, bây giờ, lại có một khối bia.

“Tiêu Vũ mộ!”

Nhìn thấy trên tấm bia bốn chữ, Tiêu Vũ sâu sắc giam nổi lên lông mày.

“Ban đầu ta từ chôn tại đây, rời đi thời gian, vẫn chưa đứng bia, này bia là người phương nào lập? Còn có người thứ hai, biết ta từ chôn tại đây, cũng biết nơi đây chôn ta quá khứ thân thể?” Mang theo nghi hoặc, Tiêu Vũ tiến lên.

Bia mộ càng mới, bia trước còn bày đặt một vài hoa tươi, tựa hồ từng có người đã đến tế bái. Đóa hoa vết đứt chưa cũ, thoạt nhìn tựa hồ chính là mấy ngày nay sự tình.

“Là ai cho ta đứng bia? Là ai đến tế bái ta?”

Tiêu Vũ trong lòng, tràn đầy nghi hoặc. Hắn từ chôn tại đây sự tình, liền Luân Hồi Điện bên trong những người kia cũng không biết, sẽ có người nào cố ý đưa cho hắn đứng bia, còn có thể đã đến tế bái?

“Ai da, ngươi rốt cuộc còn là đã trở lại!”

Trong rừng đột nhiên truyền ra một tiếng thở dài, một cô gái từ trong núi, chậm bước ra ngoài.

“Này bia, là ngươi đứng?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Thanh Nhi càng ở đây xuất hiện, tấm bia đá này cùng hoa tươi, đều là của nàng làm?

“Không phải ta, ta cũng vậy trước đó không lâu mới biết được, ngươi ở nơi này chôn vùi xuống 1 cỗ nhục thân.” Thanh Nhi lắc đầu.

Không phải Thanh Nhi? Tiêu Vũ trong lòng càng thêm không rõ. Nơi này là Yêu tộc địa phương, mà ở Yêu tộc bên trong, sẽ vì hắn đứng bia, ngoại trừ Thanh Nhi, còn ai vào đây?

“Đây là ngươi nói cái kia Tiêu Vũ? Giống như cũng chả có gì đặc biệt!”

Trong rừng cây, vừa là đi ra một người, lần này, nhưng là một thập phần nam tử trẻ tuổi, hắn một bên đi tới, một bên tùy ý đánh giá Tiêu Vũ, phía sau còn theo mấy người, tựa hồ là hắn người làm.

“Khí tức thường thường, thoạt nhìn cũng chỉ chuyện như vậy! Ngươi thực sự là 500 năm trước, cái kia kinh động Thập Châu Tiêu Vũ?” Người trẻ tuổi kia con mắt không chút kiêng kỵ ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, ngữ khí lộ ra vài phần xem thường.

Bởi vì Tiêu Vũ chỉ có vương giả cảnh giới, mà khí tức trên thân mượt mà, đã đạt đến trở lại nguyên trạng, thời khắc hoà vào thiên địa cảnh giới,

Này đây chỉ theo khí tức nhìn lên, thật sự là hắn phổ thông không thể phổ thông hơn nữa.

Tiêu Vũ nhíu mày, không có mở miệng. Hắn đều không phải là bởi vì đã bị xem thường mà khó chịu, chỉ là, hắn thu lại khí tức đi tới nơi này, lại nhanh như vậy đã bị Yêu tộc phát hiện?

Nói như thế, 500 năm trước hắn đi tới nơi này từ chôn, cũng sớm đã bị Yêu tộc người đã nhận ra?

Một bên Thanh Nhi, tựa hồ với người trẻ tuổi kia thái độ có chút không ưa, đôi mi thanh tú nhíu nhíu, nói: “Yêu Hậu muốn gặp ngươi, để cho ta tới dẫn đường cho ngươi.”

“Yêu Hậu?” Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, nguyên lai là Yêu tộc sau khi phát hiện hắn, nghĩ đến đã là yêu sau, cảnh giới tuyệt đối bất phàm, khả năng phát hiện hắn liền không tính kì quái.

Nhưng mà, cái kia Yêu Hậu muốn thấy hắn làm cái gì?

“Hừ, muốn gặp Yêu Hậu, cũng không phải người nào đều có tư cách!” Bên cạnh, người trẻ tuổi kia vừa là cười lạnh mở miệng: “Thanh Nhi, ta xem này Tiêu Vũ thường thường không có gì lạ, có tư cách gì đi gặp Yêu Hậu? Hắn tự tiện xông vào yêu tộc ta lãnh địa, theo ta thấy, vẫn để cho ta đem hắn đuổi rồi!”

Từ vừa mới bắt đầu, người trẻ tuổi này liền một bộ kiêu ngạo tận trời dáng dấp, hơn nữa tựa hồ rất không lọt mắt Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cũng không nhịn được nhíu mày, nhìn về phía Thanh Nhi: “Hắn là?”

Thanh Nhi cau mày, nói: “Hắn gọi Doãn Trạch, là Linh Tê bộ tộc hậu nhân, bộ tộc này, ở yêu tộc ta bên trong, có địa vị tương đối cao.”

Tiêu Vũ đã hiểu, Thanh Nhi là nhắc nhở hắn, người trẻ tuổi này bối cảnh bất phàm, tựa hồ liền Thanh Nhi đều có chút kiêng kỵ.

Linh Tê bộ tộc? Tiêu Vũ biết loại sinh linh này, mặc dù không sánh được thật Long thần hoàng này đứng đầu sinh linh, nhưng cũng là phi thường mạnh mẽ bộ tộc, trong tộc thiên phú thần thông Linh Tê mắt, được xưng có thể hiểu rõ quá khứ vị lai, lúc đối địch cướp hết tiên cơ, có thể xưng tụng một môn đáng sợ thần thông.

“Đi thôi.” Không để ý đến Doãn Trạch, Thanh Nhi mang theo Tiêu Vũ, trực tiếp xoay người, hướng về tổ rồng ở chỗ sâu trong đi đến.

Tiêu Vũ gật gù, nhìn Doãn Trạch một chút, cũng là không để ý đến dự định, đi theo Thanh Nhi phía sau rời đi.

“Dám không nhìn ta!” Doãn Trạch sắc mặt lập tức âm trầm, “nếu không có Yêu Hậu triệu kiến, ta nhất định trực tiếp giết ngươi! Tốt, bây giờ cho ngươi ngạo, vào yêu tộc ta nơi, ta nhìn ngươi còn ngạo không ngạo đạt được!”

Hắn sắc mặt âm trầm, UU đọc sách &# 32;w &# 119;w. u u &# 107; an &# 115; &# 104; u &# 46;c &# 111; &# 109; &# 32; sau đó cũng lạnh lùng xoay người, mang tới mấy cái người làm, cùng đi trở về.

Đi sâu vào tổ rồng, Tiêu Vũ càng là đi sâu vào, thì càng kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng, hắn lúc trước từ chôn nơi, đã là tổ rồng khu vực trung tâm, có thể theo đi sâu vào, hắn mới biết đều không phải là như là hắn suy nghĩ.

Ở đi sâu vào bên trong, Tiêu Vũ cảm thấy rất nhiều thập phần khí tức cường đại, tựa hồ so với Thập Châu những cái kia Thiên Vương muốn cường đại hơn, hơn nữa khí thế ấy không ngừng một luồng.

“Xem ra năm đó, ta không có lựa chọn xâm nhập quá sâu, là đúng.” Tiêu Vũ trong lòng trầm ngâm, năm đó hắn lựa chọn từ chôn tổ rồng, là vì không muốn bị cừu nhân của hắn phát hiện hắn nơi chôn cất, cho nên không có ở tổ rồng bên trong xâm nhập quá sâu, chỉ là chôn tại đây.

Bây giờ lại nhìn, lúc trước hắn nếu là tiếp tục thâm nhập sâu, nói không chừng sẽ đưa tới Yêu tộc đại năng ra tay.

“Xem ra Yêu tộc, cũng không hề đơn giản như trong tưởng tượng!” Trong giây lát này, Tiêu Vũ trong lòng sinh ra như vậy một loại cảm thụ.

Không lâu, Thanh Nhi mang theo Tiêu Vũ, đi tới một tòa thật to núi đá trước khi.

Ở núi đá này bên trên, bị cố ý moi ra rất nhiều động phủ, ở này trong động phủ, có rất nhiều khiến Tiêu Vũ đều cảm giác được nặng nề khí tức, Yêu tộc bên trong, cường giả vô số!

“Yêu Hậu ở phía trên chờ ngươi.” Thanh Nhi sau khi đi tới nơi này, dừng lại rơi xuống bước chân, ánh mắt tất là nhìn phía chỗ kia cao nhất động phủ.

Tiêu Vũ trầm ngâm, sau đó bay lên. Yêu tộc sau khi? Bực này nhân vật, rốt cuộc tại sao phải gặp hắn?

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 54: Yêu Hậu

Đọc trên điện thoại

Tiến vào động phủ, có chưa biến hóa dị thú làm Tiêu Vũ dẫn đường, đưa hắn dẫn tới động phủ ở chỗ sâu trong.

Yêu tộc nơi, trong động phủ tất cả mặc dù không giống nhân tộc như vậy xa hoa, nhưng cũng có một loại cổ điển ý tứ.

Không lâu sau, Tiêu Vũ đi tới động phủ ở chỗ sâu trong, ở cái địa phương này bên trong, một bóng người ở phía trên nhắm mắt mà ngồi. Đó là một thành thục nữ tử, khép hờ hai con mắt, dùng một cánh tay ngọc chống đỡ lấy đầu, nằm ngang ở một tấm rộng lượng ghế đá bên trên.

“Thế nào lại là nàng?” Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, cô gái này, hắn bất cứ thấy qua!

Từng, ở minh thổ ở chỗ sâu trong, hắn nhìn thấy một gốc cây quỷ dị cây già, ở dưới cây kia, hắn đã nhìn thấy một gã tuyệt đẹp phụ nhân.

Kết bóng thuật xa xa sườn núi khốc mới tiếp sạch sẽ bóng

Phụ nhân kia, đúng là Yêu tộc sau khi?

“Đại Đế cảnh giới?” Nhìn thấy người này phụ nhân lập tức, Tiêu Vũ tâm trạng lẫm liệt, này Yêu Hậu, thình lình cũng đã đạt được Đế cảnh!

Thậm chí, này Yêu Hậu mang đến cho hắn một cảm giác, so với trước kia hắn đã thấy này Đại Đế, đều càng thêm nguy hiểm.

“Người thiếu niên, lại gặp mặt.” Phảng phất là nhận thấy được Tiêu Vũ đến, Yêu Hậu mở ra tròng mắt của nàng.

Một đôi mắt đẹp, như tinh không giống như mênh mông, làm mở ra lập tức, giống như vạn hoa tề phóng, chỉ là một đạo ánh mắt, chính là nói không nên lời xinh đẹp, 1 ngươi mắt nở nụ cười, đều tựa như có thể điên đảo chúng sanh.

“500 năm trước, ngươi…… liền biết ta đã tới tổ rồng?” Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc, này Yêu Hậu thấy hắn, rốt cuộc có mục đích gì? Hay không 500 năm trước, Yêu Hậu cũng đã biết hắn đã tới tổ rồng?

“Năm trăm năm? Ai da, ta vốn cũng nghĩ đến ngươi khó hơn nữa thức tỉnh, không muốn, ngươi càng thật sống lại.” Yêu Hậu khẽ thở dài một cái, một đôi xinh đẹp cảm động con ngươi, cũng không ngừng ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, tựa hồ muốn đưa hắn nhìn thấu.

Tiêu Vũ vừa là rùng mình, Yêu Hậu nói thế, cũng tương đương chấp nhận hắn vấn đề. 500 năm trước, Yêu Hậu cũng đã biết hắn từ chôn ở tổ rồng trúng rồi?

Nếu là khi đó, Yêu tộc người có thù với hắn, cái kia 1 chôn, chỉ sợ thì thật cũng không còn cách nào đã tỉnh.

“Ngươi này đến tổ rồng, là muốn ở chỗ này tiếp tục tu luyện ngươi chiến chữ ấn? Còn là, có mục đích khác?” Yêu Hậu đánh giá Tiêu Vũ, môi đỏ khẽ mở, trong thanh âm mang theo từng tia từng tia vẻ quyến rũ.

“Ngươi liền cái này cũng biết?” Tiêu Vũ một lần nữa nhíu mày. Biết chiến chữ ấn người tuy nhiều, nhưng biết chiến chữ ấn phương pháp tu luyện người lại không nhiều, Yêu Hậu mà ngay cả hắn muốn tới tổ rồng tu luyện chiến chữ ấn đều biết.

Nàng rốt cuộc, còn biết bao nhiêu?

“Nhân tộc cường giả phần đông, vừa từ trước đến giờ cùng yêu tộc ta không hợp, Đạo Thần Cung là loài người đứng đầu, trong cung 9 ấn, ta há lại sẽ không biết?” Yêu lộ ra một cái mỉm cười, “có điều, càng vay mượn chiến chữ ấn thức tỉnh rồi 7 đại bảo thể, cái này ở ta hết thảy người biết ở trong, ngươi vẫn là thứ nhất!”

Tiêu Vũ không nói gì nữa, Yêu Hậu tựa hồ đối với hắn hiểu rất nhiều, hơn nữa Yêu Hậu đột nhiên muốn thấy hắn, cũng không biết là mục đích gì?

“Tổ rồng, cùng cái khác cổ địa, đều không quá đồng dạng, trước ngươi đạt tới, kỳ thực chỉ là một chỗ phổ thông núi rừng, cũng không chỗ đặc thù.” Yêu Hậu thân thể ở trên ghế đá triển khai, hiển lộ hết lười biếng, đem thướt tha dáng người hoàn mỹ hiện ra ở Tiêu Vũ trước mặt.

Nàng cái kia như mặt nước hai con mắt nhìn Tiêu Vũ, mỏ mang thanh cười, nói: “Tổ rồng chính thức có thể cho ngươi tu luyện chiến chữ ấn địa phương, chỉ có một, đó là yêu tộc ta cấm địa!”

“Hay không ta muốn vào cấm địa, thì phải bỏ ra một loại nào đó giá cả?” Tiêu Vũ trầm mặc, tựa hồ cũng mơ hồ đoán được Yêu Hậu dụng ý.

“Giá cả? Có thể nói là,

Cũng có thể nói không phải.” Yêu Hậu quyến rũ nở nụ cười, nói: “Cái kia dù sao, là thuộc về yêu tộc ta cấm địa, ngươi thân là nhân tộc, rốt cuộc là một người ngoài, tùy ý cho ngươi tiến vào, với lý không hợp.”

“Vậy ngươi muốn ta làm cái gì?” Tiêu Vũ cũng đã nhìn ra, Yêu Hậu lần này đưa hắn gọi tới, chính là muốn cùng hắn bàn điều kiện.

Hắn muốn nhập cấm địa tu luyện chiến chữ ấn, tiến một bước hoàn thiện thân thể, thì phải bỏ ra cái giá tương ứng.

“Yêu tộc ta, có một thánh nữ, dưới một người, trên vạn người, hơn nữa, ở ngày sau, nàng sẽ thay ta, trở thành mới Yêu Hậu, dẫn dắt vạn yêu!” Yêu Hậu sâu sắc thấy Tiêu Vũ, lạnh nhạt nói: “Nếu là, ngươi khả năng cùng nàng kết hợp, đó chính là yêu tộc ta nửa chủ, tự nhiên có thể tiến vào cấm địa.”

“Cái gì?” Tiêu Vũ sâu sắc giật mình.

Sau bóng hận không không thể tình Quỷ bờ ruộng lạnh tôn kết

Thuyền hận học khoa phong khốc mới từ kết từ

Yêu Hậu muốn nói điều kiện, lại là cái này? Muốn cho hắn tụ lại Yêu tộc thánh nữ?

Thay đổi người khác, cái điều kiện này không chỉ không có tổn thất, ngược lại có thể được lợi ích cực kỳ lớn, dù sao, Yêu tộc thánh nữ ngày sau sẽ trở thành mới Yêu Hậu, có thể được thánh nữ, liền hầu như tương đương tìm được toàn bộ thú tộc trợ giúp!

Nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, cái điều kiện này, lại tới quá mức đột nhiên, hơn nữa, trong lòng nàng chỉ có Lam Thiên Ngữ, còn có Nguyệt Thần, hoàn toàn không tha cho những cô gái khác?

Yêu Hậu tại sao, lại đột nhiên đề xuất với hắn điều kiện như vậy?

Địch xem kỹ học xa cực kỳ mới khốc tình hình chiến tranh kỹ bờ ruộng

“Ta cùng với Yêu tộc thánh nữ chưa từng gặp, ngươi vì sao lại mở ra điều kiện như vậy?” Nhíu mày, Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy sự khó hiểu, Yêu Hậu muốn cho hắn thành vì yêu tộc một thành viên, nhưng này là vì cái gì?

“Ta nhìn trúng, là tiềm lực của ngươi cùng thực lực.” Yêu Hậu tựa hồ cũng không muốn ẩn giấu, nói: “Cấm biển sắp mở, đại loạn sắp nổi lên, thực lực của ngươi, có lẽ khả năng dẫn dắt bầy yêu, xưng hùng loạn thế!”

Sau Cầu Cầu kẻ thù sườn núi độc khốc bờ ruộng khoa kết

Nguyên lai, Yêu Hậu là coi trọng thực lực của hắn, tựa hồ cái này Yêu Hậu, từ trên người hắn nhìn thấy một chút không giống với thường nhân địa phương.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ vẫn là sâu sắc trầm mặc, muốn cho hắn lấy vợ một cái khác nữ tử, hơn nữa đến mức như thế đột nhiên, hắn làm sao có khả năng tiếp thu được?

“Ngươi yên tâm, yêu tộc ta thánh nữ, vô luận dung mạo cùng thực lực, đều vắng mặt Lam Đế hậu nhân bên dưới, mà, ngươi cùng nàng kết hợp, yêu tộc ta liền đem nghe ngươi hiệu lệnh, Lam Đế con gái có thể giúp ngươi xưng đế, yêu tộc ta thánh nữ đồng dạng có thể!” Yêu Hậu tiếp tục nói, thoạt nhìn, tựa hồ thật là đối với Tiêu Vũ vô cùng coi trọng.

“Lam Đế con gái?” Tiêu Vũ trong mắt lạnh lẽo, Yêu Hậu càng bắt lại những cô gái khác cùng Lam Thiên Ngữ đánh đồng?

Có điều cũng là, hắn là đế nữ nhi cuồng, e sợ tại người khác xem ra, cũng là bởi vì Lam Thiên Ngữ có thể giúp hắn tranh cướp đế vị, có thể chỉ có hắn tự mình biết, hắn như là đây là Lam Thiên Ngữ, căn bản cùng đế vị không có chút quan hệ nào!

Huống hồ, Lam Thiên Ngữ còn là Nguyệt Thần một tia tàn hồn biến thành, ở Tiêu Vũ trong lòng, căn bản không có ai có thể thay thế!

“Ta e sợ, muốn cho Yêu Hậu thất vọng rồi.” Tiêu Vũ cuối cùng, lạnh lùng từ chối.

“Lam Đế con gái, đối với ngươi thật sự trọng yếu như vậy?” Yêu Hậu thất vọng nhíu nhíu mày, lại nói: “Ngoài động Thanh Nhi, ngươi cùng nàng, cũng coi như quen biết đã lâu? Nếu ngươi nguyện ý cùng thánh nữ kết hợp, ta có thể mang nàng, cũng gả cho ngươi!”

“Thanh Nhi?” Tiêu Vũ sắc mặt càng thêm âm trầm, Thanh Nhi ở Yêu tộc bên trong càng như vậy không địa vị, ở Yêu Hậu trong miệng, nàng cũng chỉ là thánh nữ phụ thuộc phẩm?

Hắn mặc dù cùng Thanh Nhi quen biết đã lâu, nhưng trong lòng xưa nay cũng chưa từng có tình yêu nam nữ, coi như Yêu Hậu mở ra cái điều kiện này, hắn vừa làm sao có khả năng đáp ứng?

“Thanh Nhi được bất phàm truyền thừa, mà dung mạo thực lực cũng không kém gì bất luận người nào, thánh nữ hơn nữa nàng, đây là bao nhiêu mọi người cầu không được, ngươi nên tri túc!” Yêu Hậu vẻ mặt, đột nhiên trở nên có chút lạnh.

Thánh nữ cùng cáo xanh, hai người đều là Yêu tộc bên trong minh châu, bây giờ đều cho Tiêu Vũ, hắn càng còn là thờ ơ?

Kết học bóng kẻ thù sườn núi khốc độc chiến khốc học

Kết học bóng kẻ thù sườn núi khốc độc chiến khốc học phụ nhân kia, đúng là Yêu tộc sau khi?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 55: Thanh Nhi Tâm Tình

Đọc trên điện thoại

“Ta đời này, trong lòng đã không thể chấp nhận những cô gái khác, sợ rằng phải phụ lòng Yêu Hậu mỹ ý.” Tiêu Vũ vẫn là cự tuyệt Yêu Hậu.

Ở trong lòng hắn, không can thiệp tới thánh nữ như thế nào đi nữa xuất sắc, khả năng mang đến cho hắn nhiều hơn nữa trợ lực, cũng không thể thay thế đạt được Lam Thiên Ngữ cùng Nguyệt Thần.

Còn Thanh Nhi, bọn họ chung qua hoạn nạn, ở Tiêu Vũ trong lòng, Thanh Nhi là cùng Hàn Ngưng Yên, Tần Ngọc Tụ những người này giống nhau bằng hữu, trừ lần đó ra cũng không cái khác cảm tình.

Cho nên, coi như Yêu Hậu điều kiện lại mê người, hắn cũng không thể lại tiếp thu.

“Nếu như ta cho ngươi biết, nếu như ngươi từ chối, thì không cách nào còn sống rời đi tổ rồng, ngươi có tin tưởng hay không?” Thời điểm này, Yêu Hậu trên thân, đột nhiên lộ ra một luồng kinh người rùng mình.

Nàng tuyệt đối là Đại Đế cảnh giới, lộ ra rùng mình, ép thẳng tới thần hồn, và uy thế, tựa hồ càng ở ngày xưa Lam Đế bên trên!

Toàn bộ động phủ, ở trong tất cả, vào lúc này tựa hồ cũng đống kết.

“Dù vậy, ta cũng sẽ không tiếp nhận!” Tiêu Vũ đứng thẳng thân thể, không hề sợ hãi.

Nguyệt Thần cùng Lam Thiên Ngữ, hai cô gái này, đều vì hắn bỏ ra nhiều lắm, hắn có thể phụ lòng bất luận người nào, lại là tuyệt đối không thể phụ lòng hai cô gái này!

“Ngươi…… ngu xuẩn mất khôn!” Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng.

Nàng chỉ là một tiếng hừ nhẹ, trong miệng một đạo khí tức phun ra, đánh về phía Tiêu Vũ.

Nữ nhân này quá cường đại, Tiêu Vũ ở trước mặt nàng, hoàn toàn không có một tia sức lực chống đỡ lại, bị đạo kia khí tức thực thực bắn trúng, không khỏi một tiếng rên, há mồm hộc máu.

“Ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi…… coi là thật không chấp nhận?” Yêu Hậu ánh mắt càng băng hàn, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

“Coi như ngươi hỏi lại một vạn lần, kết quả cũng giống như vậy.” Tiêu Vũ mặc dù khóe miệng dính máu, trong mắt kiên định lại là chút nào không có dao động.

Yêu Hậu lúc này, quả thực giận không nhịn nổi. Nàng mở ra điều kiện, không biết là bao nhiêu người tha thiết ước mơ, có thể người trước mắt này, lại là thà chết cũng không chấp nhận!

Thay đổi người thường, bất kể là Thanh Nhi còn là thánh nữ, vậy cũng là liều mạng cũng muốn lấy được, nhưng đến Tiêu Vũ này, lại là hoàn toàn trái ngược, lớn như vậy chỗ tốt đưa lên, hắn lại tình nguyện bỏ mình?

Trong mắt, Yêu Hậu ánh mắt một trận biến ảo, rùng mình liên tiếp.

Cuối cùng, nàng tay ngọc vung lên, đánh ra mấy cây châm cứu, hết mức chui vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

“Ta lại cho ngươi một cơ hội, ngươi trước tạm ở tạm yêu tộc ta trong vòng, suy nghĩ thật kỹ!” Yêu Hậu lạnh lùng nói: “Người đâu, đem vị công tử này đưa đến Linh Tê bộ tộc lãnh địa, làm cho bọn họ cố gắng trông giữ.”

Tiêu Vũ cười khổ, Yêu Hậu châm cứu, không phải là vật phàm, có một luồng lực lượng thần bí, lại đem tu vi của hắn phong bế!

Rất nhanh, có tiểu yêu đi ra, đem Tiêu Vũ mang đi.

Động phủ ở ngoài, Thanh Nhi vẫn thủ tại chỗ này, vẫn chưa rời đi.

Làm Tiêu Vũ rời đi, tiến vào động phủ, tâm tình của nàng, nhất thời trở nên vô cùng phức tạp.

“Thanh Nhi, nếu ta đưa ngươi gả cho nhân tộc tên tiểu bối kia, ngươi có bằng lòng hay không?”

Ở đi đón Tiêu Vũ trước khi, Yêu Hậu lời nói, ở Thanh Nhi bên tai quanh quẩn, khiến tâm tình của nàng, trở nên càng thêm phức tạp.

Thuyền thuật học không khoa phong tình khốc từ lạnh ngón tay bóng

“Đem ta gả cho hắn? Ta và hắn, hữu tình gì?” Thanh Nhi tâm tình lúc này, liền chính nàng cũng không nói được là tư vị gì.

Về nhớ ngày đó, cùng Tiêu Vũ gặp gỡ với Thiên Thanh Vũ Viện bên trong Thánh cảnh, lúc đó lại là không có qua lại gì, thẳng đến về sau,

Ở U Sơn bên trong gặp lại, hai người mới coi như chính thức quen biết.

Vào lúc ấy, Thanh Nhi dùng đùa Tiêu Vũ làm vui, bởi vì nàng là cáo xanh biến thành, trời sinh vẻ quyến rũ, đối với nàng mà nói, Tiêu Vũ đối mặt nàng lúc loại kia thờ ơ, làm cho nàng căm tức, cho nên mới phải thỉnh thoảng cố ý cám dỗ.

Mỗi lần nhìn thấy Tiêu Vũ bị nàng đùa đến không còn cách nào khác dáng vẻ, nàng đều sẽ rất đắc ý.

Mà theo tiếp xúc mấy lần, đến không vực bên trong, hai người bị vây ở nơi đó, lớn như vậy không gian, chỉ có hai người bọn họ, nếu một người trong đó bất hạnh chết đi, vậy tên còn lại, thì lại rất có thể sẽ bị vĩnh vây không vực, cô độc một đời.

Lúc đó, làm không cảm giác được Tiêu Vũ, làm cho rằng Tiêu Vũ đã chết đi, Thanh Nhi lòng rất loạn, cũng rất hoảng, mãi đến tận Tiêu Vũ một lần nữa xuất hiện, nàng mới ý thức tới, nàng thế mà lại sốt sắng như vậy một nhân tộc người!

Kết thuật học kẻ thù cực kỳ mới khốc chỗ kẻ thù ngón tay vâng

Thế nhưng, nàng cũng không rõ ràng lắm, điều này là bởi vì nàng và Tiêu Vũ quan hệ dần dần gần rồi, còn là nói đây là cái gọi là cảm tình.

Bây giờ, biết được Yêu Hậu phải đem nàng gả cho Tiêu Vũ, Thanh Nhi đến nay vẫn không xác định, trong lòng nhất thời loạn tung lên.

“Hắn sẽ tiếp thu gì? Nếu hắn tiếp thu, ta nên làm gì?” Thủ động phủ ở ngoài, Thanh Nhi lòng, chưa từng có giống bây giờ như vậy hỗn loạn, như vậy bất an.

Đối với nàng mà nói, Yêu tộc, kỳ thực và không phải là của nàng thuộc sở hữu. Bởi vì, nàng là từ một không gian khác bên trong đi ra, Thập Châu Yêu tộc bên trong, cũng không có tộc nhân của nàng.

Địch bóng khoa mục kỹ thuật kẻ thù tinh Quỷ tình tiếp chiến xuyên qua khắc

Địch bóng khoa mục kỹ thuật kẻ thù tinh Quỷ tình tiếp chiến xuyên qua khắc “Ngươi…… ngu xuẩn mất khôn!” Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng.

Sau oán hận kẻ thù kẻ thù tinh tình độc chỗ Tôn Thuật chủ

Mấy năm nay, Thanh Nhi ở Yêu tộc bên trong địa vị, hoàn toàn không cao, bởi vì không có tộc quần ủng hộ, trừ phi thực lực mạnh mẽ, nếu không Yêu tộc há lại sẽ coi trọng?

Nhiều năm như vậy nàng chỉ có không dứt nỗ lực, tận lực tăng lên mình thực lực, tài năng ở Yêu tộc bên trong, chiếm được một vị trí.

Nhưng dù cho như thế, đến cuối cùng, Yêu Hậu hay là muốn quyết định đưa nàng hứa cho người khác, hơn nữa còn là thánh nữ phụ thuộc.

May mà chính là, người này, đối với Thanh Nhi tới nói, cũng không tính chán ghét.

Ngay ở Thanh Nhi lòng tràn đầy phức tạp, suy nghĩ lung tung thời điểm, Tiêu Vũ theo trong động phủ đi ra, nhưng nhưng là bị hai cái tiểu yêu như đặt phạm nhân giống nhau áp lấy.

“Hắn cự tuyệt Yêu Hậu?” Thanh Nhi sắc mặt, nhất thời hoàn toàn trắng bệch, bởi vì nàng đã biết rồi kết quả cuối cùng.

Sau bóng xem kỹ xa không phong mới độc tiếp tình cừu quá

Thời điểm này, lòng của nàng loạn hơn, trước đây nàng phi thường sợ hãi Tiêu Vũ thật tiếp nhận rồi Yêu Hậu điều kiện, nhưng bây giờ gặp Tiêu Vũ không có tiếp thu, trong lòng chẳng biết vì sao vừa là có chút thất vọng.

Nghiến răng, Thanh Nhi còn là đi lên phía trước, cau mày nói: "Đây là…… xảy ra chuyện gì?"

"Cái này nhân tộc mạo phạm Yêu Hậu, Yêu Hậu để cho chúng ta đưa hắn đưa đến Linh Tê bộ tộc." Mấy cái tiểu yêu đáp.

"Linh Tê bộ tộc?" Thanh Nhi hơi thay đổi sắc mặt. Dùng lúc trước Doãn Trạch đối với Tiêu Vũ thái độ, Tiêu Vũ được đưa đến nơi đó, lại có kết quả tốt gì?

Kết xem kỹ bóng kẻ thù Croatia Quỷ bờ ruộng chỗ tháng sớm

Kết xem kỹ bóng kẻ thù Croatia Quỷ bờ ruộng chỗ tháng sớm "thôi, ta cũng vì nàng tranh qua, nếu tiểu tử kia cuối cùng cũng không chịu đáp ứng, cũng chỉ có thể tùy theo bọn họ." Thở dài bên trong, Yêu Hậu xoay người, dần dần đã đi xa.

Nàng trong lúc suy tư, mấy cái tiểu yêu đã áp lấy Tiêu Vũ, đi về phía trước. Thanh Nhi ngốc tại chỗ, trong nội tâm càng thêm hỗn loạn, trong lúc nhất thời, cũng không biết như thế nào cho phải.

"Ai da!"

Trong động phủ, Yêu Hậu ở Tiêu Vũ đi rồi, đột nhiên khẽ thở dài một cái, "không nghĩ tới tiểu tử này, lại cố chấp như vậy, con gái, lần này, xem ra ta là không giúp được ngươi."

Nàng thần sắc phức tạp, theo trên ghế đá đứng dậy, rời khỏi nơi này.

Không lâu, Yêu sau đó đến một chỗ khác động phủ, động phủ trước khi, mấy cái tiểu yêu đóng giữ, nhìn thấy Yêu Hậu, lập tức quỳ xuống đất.

Yêu nhàn nhạt hỏi: “Thánh nữ người ở nơi nào?”

“Về Yêu Hậu, thánh nữ hôm nay ra khỏi..., không ở trong động phủ.” Mấy cái tiểu yêu cung kính đáp.

“Ra khỏi...? Đi đâu?” Yêu Hậu nhíu mày.

“Tựa hồ là hướng về phía đông đã đi.” Tiểu yêu trả lời.

“Phía đông?” Yêu Hậu lông mày vừa là giam lên, “vừa đi tiểu tử kia phần mộ nơi đó tế bái? Ai da! Nha đầu này, vừa là cho tiểu tử này đứng bia, vừa là mỗi ngày vấn an, rõ ràng biết tiểu tử kia còn sống, nàng vừa cần gì như thế?”

Thuyền hận bóng khoa sườn núi Quỷ khốc bờ ruộng tháng tình tinh

Thuyền hận bóng khoa sườn núi Quỷ khốc bờ ruộng tháng tình tinh đối với nàng mà nói, Yêu tộc, kỳ thực và không phải là của nàng thuộc sở hữu. Bởi vì, nàng là từ một không gian khác bên trong đi ra, Thập Châu Yêu tộc bên trong, cũng không có tộc nhân của nàng.

Mấy cái tiểu yêu, đều là mờ mịt, không biết là Yêu Hậu nói là có ý gì.

“Thôi, ta cũng vì nàng tranh qua, nếu tiểu tử kia cuối cùng cũng không chịu đáp ứng, cũng chỉ có thể tùy theo bọn họ.” Thở dài bên trong, Yêu Hậu xoay người, dần dần đã đi xa.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 56: Thánh Nữ

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chỗ rừng sâu, một tấm bia đứng lặng yên, dâng thư bốn chữ: Tiêu Vũ mộ.

Trước mộ, một cô gái, chậm rãi bước mà đến, phía sau mấy cái nha đầu bộ dáng người, cẩn thận từng li từng tí đi theo phía sau của nàng.

“Các ngươi chờ đợi ở đây.” Còn chưa đi tới trước mộ, nữ tử chính là dặn dò mấy cái nha đầu, sau đó một thân một mình, hướng về cái kia trước mộ đi đến.

Cô gái này trong tay, mang theo đủ loại tươi đẹp đóa hoa, nàng đi tới bia mộ trước khi, cẩn thận từng li từng tí cầm trong tay hoa buông, sau đó đứng ở bia trước, nhìn bia mộ, ngơ ngác sững sờ.

Như thế đứng yên, qua hồi lâu, cô gái này đều không có bất luận cái gì ngôn ngữ. Rất lâu sau đó, nàng phảng phất mới trở lại 1 thần, nhìn hướng bốn phía, cỏ dại dần sinh, nàng nhíu nhíu mày, sau đó đi lên phía trước, dùng nàng cặp kia như là mỹ ngọc bình thường tay, bắt đầu nhổ trên đất cỏ dại.

“Thánh nữ, không thể!”

Mấy cái nha đầu nhất thời kinh hãi, chạy lên trước đến, vội la lên: “Này việc vặt, để cho chúng ta này người làm tới làm là tốt rồi, thánh nữ ngươi là vạn kim thân thể, làm sao có thể làm này to sự tình?”

“Vạn kim thân thể?” Thánh nữ hơi run, lắc lắc đầu, nói: “Các ngươi thối lui, đây là phần mộ của hắn, nhất định phải phải do ta tự mình quản lý, hơn nữa, những cỏ này phải dùng tay rút đi, không thể dùng thần lực tùy ý ứng phó, đó là đối với hắn bất kính!”

“Này……”

Mấy cái nha đầu vô cùng khó xử, đã không dám chống đối thánh nữ nói, vừa không dám để cho thánh nữ tự mình làm cỏ.

Đường đường Yêu tộc thánh nữ, lại nhổ cỏ? Sự tình như thế nếu để cho Yêu Hậu biết, nhất định sẽ để Yêu Hậu giận dữ.

Trong lòng các nàng kỳ quái, trong phần mộ, rốt cuộc là ai, thánh nữ càng đối với người này như thế tôn trọng?

Thánh nữ lại là không tiếp tục để ý mấy cái nha đầu, tiếp tục chuyên tâm trừ trên đất cỏ dại. Nàng tựa như làm một cái phi thường thần thánh sự tình, trong thần sắc, tràn đầy chăm chú.

“Thánh nữ, Yêu Hậu để người trở về!”

Viễn không, một đạo sinh linh hình người, sau lưng lại là mọc ra hai cánh sinh linh bay tới, cung kính quỳ gối thánh nữ trước người.

Đây là Yêu tộc bên trong, còn chưa hoàn toàn biến hóa dị thú, trên thực tế, Yêu tộc bên trong rất nhiều hóa thành hình người tiểu yêu, thực lực cũng không tính là mạnh mẽ, tất cả đều là Yêu Hậu dùng mạnh mẽ thần thông, giúp bọn hắn hóa thành hình người.

“Thánh sau muốn ta trở về?” Thánh nữ khẽ nhíu mày, vừa là nhìn về phía trước bia mộ, phảng phất có chút không đành lòng.

Nàng vừa dừng lại chốc lát, lúc này mới xoay người, nói: “Vậy đi trở về.”

Mấy người trở về, rất nhanh, liền về tới vạn tộc lãnh địa.

Thánh nữ trở lại chỗ ở của mình, thay đổi một bộ quần áo, lúc này mới đi Yêu Hậu Thánh phủ, bái kiến Yêu Hậu.

“Ngươi...... vừa đi lễ truy điệu hắn?” Yêu Hậu như trước lười biếng nằm nghiêng ở ghế đá bên trên, ánh mắt quyến rũ nửa khép, từ tốn nói.

“Vâng!” Thánh nữ ở Yêu Hậu trước mặt, phá lệ cung kính.

“Ngươi biết rõ hắn không chết, đây cũng là tội gì?” Yêu Hậu lắc đầu than khẽ, nói: “500 năm trước, hắn đi tới tổ rồng, là ngươi phát hiện hắn, năm trăm năm sau, khi hắn theo trong quan tài lần nữa đi ra, cũng là ngươi cái thứ nhất biết đến, ngươi biết rõ hắn còn sống, còn muốn vì hắn đứng bia? Còn là mỗi ngày lễ truy điệu hắn qua lại thân?”

Thánh nữ trầm mặc, cũng không nói gì, Yêu Hậu cũng chỉ có thể thở dài, mỗi lần nàng hỏi việc này, thánh nữ đều là trầm mặc, nàng cũng là không có cách nào.

“Nếu như......” trầm ngâm một lúc lâu, Yêu Hậu mới chậm rãi nói: “Nếu như hắn đồng ý lấy ngươi làm vợ làm vợ, ngươi...... có bằng lòng hay không gả cho hắn?”

Thánh nữ ngẩn ra,

Làm như không biết Yêu Hậu vì sao có câu hỏi này. Nàng trầm ngâm chốc lát, nói: “Tiêu Công Tử đối với con gái có ân, hắn là tuyệt đại thiên kiêu, ở con gái trong lòng, Tiêu Công Tử không chỉ cao cao không thể với tới, càng nếu như thần linh bình thường không thể khinh nhờn, con gái không dám có này nhớ nhung.”

“Cao cao không thể với tới?” Yêu Hậu khuôn mặt lạnh lẽo, quát lên: “Ngươi bây giờ là yêu tộc ta thánh nữ, dù cho các ngươi kết hợp, đó cũng là hắn trèo cao ngươi mới là!”

Thánh nữ nhất thời cúi đầu xuống, không thèm nhắc lại.

“Ta chỉ hỏi ngươi, nếu như hắn đồng ý lấy ngươi làm vợ, ngươi có chịu hay không gả?” Yêu Hậu lạnh lùng nói.

Thánh nữ thật lâu trầm mặc, sau một hồi lâu mới nói: “Hiện nay thế gian, khả năng xứng với công tử, chỉ có một người, đó chính là Thiên Ngữ tiểu thư, ta…… chỉ cầu thế này, còn có thể báo đáp công tử ân tình.”

“Lam Thiên Ngữ? Nàng là đế nữ không giả, có thể ngươi bây giờ cũng là yêu tộc ta thánh nữ, có cái gì không sánh được nàng?” Yêu Hậu cả giận nói: “Ngươi nói tới nói lui, muốn nói chính là này? Dù cho ta lệnh cho ngươi gả cho hắn, ngươi cũng phải vi phạm gì?”

Thánh nữ cắn chặt răng, không nói nữa, nhưng thái độ đó, lại là đã nói rõ tất cả.

“Thôi, ngươi lui ra đi!” Yêu Hậu phất tay, một bộ mệt mỏi dáng dấp.

“Con gái cáo lui.” Thánh nữ cúi chào, liền như vậy lui ra, rất nhanh liền biến mất không còn tăm hơi.

“Ai da! Tiểu tử kia cố chấp, ngươi lại cũng cố chấp như vậy, thiệt thòi ta còn một lòng một dạ, muốn thành toàn các ngươi!” Yêu Hậu theo ngồi trên ghế đá bên trên, cười khổ một hồi.

Trở lại chỗ ở của mình, trên đường đi, thánh nữ lông mày, đều là sâu sắc nhíu mày.

“Thánh sau tại sao sẽ đột nhiên nói tới việc này?” Trong lòng nàng không nghĩ ra, làm sao đang yên đang lành, Yêu Hậu sẽ cùng nàng nói này?

Trước người trên bàn đá, bày đặt một vài đồ ăn, thánh nữ đem giữ ở ngoài cửa người kêu vào, hỏi: “Hôm nay lúc ta không có ở đây, có từng đã xảy ra chuyện gì? Thánh sau trước đây, hay không thấy vậy người nào?”

“Hôm nay?” Trước cửa mấy cái tiểu yêu sửng sốt, suy nghĩ một chút nói: “Có, trước khi có một Nhân tộc tiến lại, cùng Yêu Hậu nói chuyện với nhau chốc lát, có điều nói chuyện cái gì, lại là không biết.”

“Nhân tộc?” Thánh nữ lòng không hiểu run lên, nói: “Cái này Nhân tộc bộ dáng gì, là nam hay là nữ, cũng biết tên gọi là gì?”

Mấy cái kia tiểu yêu cùng nhìn nhau, &# 32; cũng không biết thánh nữ làm sao đối với cái này vậy quan tâm.

Có điều, thánh nữ hỏi dò, bọn họ không dám ẩn giấu, nói: “Là người nam tử, hơn hai mươi tuổi dáng dấp, nghe cái khác tiểu yêu nói, người nọ hình như là trong nhân tộc một phi thường nổi danh người, giống như, gọi là Tiêu Vũ…… thánh nữ, ngươi làm sao vậy?”

Tiêu Vũ hai chữ vừa ra, thánh nữ cả người, đã là trực tiếp sửng sờ tại chỗ, tựa hồ liền mấy cái tiểu yêu sau khi lời nói, đều nghe không được.

“Sao lại thế? Hắn làm sao sẽ trở lại? Thánh sau thấy hắn? Bọn họ nói gì đó? Thánh sau trước khi đột nhiên nói với ta này, cũng là bởi vì hắn đến?”

Thánh nữ thần sắc phức tạp không ngớt, nội tâm càng hỗn loạn như là tê dại.

Sau một lát, nàng bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, nói: “Cũng biết kẻ loài người kia bây giờ nơi nào?”

Mấy cái tiểu yêu vẻ mặt mờ mịt, nói: “Kẻ loài người kia giống như mạo phạm Yêu Hậu, bị Yêu Hậu niêm phong Thần lực, đưa đến Linh Tê bộ tộc lãnh địa.”

“Linh Tê bộ tộc?” Thánh nữ sắc mặt chìm xuống, không nói thêm lời, bóng người lóe lên, đã ra khỏi động phủ.

“Thánh nữ, ngươi muốn đi nơi nào?” Mấy cái tiểu yêu ở phía sau kêu to, lại là theo không kịp thánh nữ tốc độ, thánh nữ bóng người trong chớp mắt liền đã biến mất.

“Công tử, ngươi làm sao lại trở lại tổ rồng? Ngươi không nên đã trở lại Thập Châu sao?” Thánh nữ bay trên trời, thần tốc chạy tới Linh Tê bộ tộc lãnh địa.

Bay ở không trung, thánh nữ con mắt, lại là thần tốc đỏ, trong mắt nảy lên hơi nước.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 57: Linh Tê 1 Loài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Linh Tê bộ tộc lãnh địa, rất nhanh thì đến, thánh nữ hai mắt đỏ, muốn xông vào vào ở trong.

“Bốp!”

Lại vào lúc này, một bóng người bay tới, hóa thành một đạo tuổi trẻ bóng người, ngăn cản thánh nữ đường đi.

“Không biết thánh nữ đến bộ tộc ta, có chuyện gì không?” Người trẻ tuổi này chắp hai tay, mặc dù đối mặt thánh nữ, thần thái cũng tràn đầy kiệt ngạo.

Hắn hơn hai mươi tuổi, một thân ngân y, dưới ánh mặt trời phản xạ ra lạnh lẽo sáng bóng, một đôi con mắt, lộ ra từng tia từng tia hung ác cùng ngạo nghễ.

“Doãn Hạo?” Thánh nữ ngừng lại thân hình, vận chuyển Thần lực, thần tốc bốc hơi trong mắt hơi nước, nói: “Ngươi trong tộc, nhưng đến rồi một nhân tộc?”

“Thánh nữ là vì hắn đến?” Doãn Hạo kinh ngạc, cười nói: “Ha ha, ta lại là suýt nữa quên mất, thánh nữ trước đây, cũng là loài người, chẳng lẽ, cái này người và thánh nữ có quan hệ gì?”

“Không có quan hệ gì với ngươi!” Thánh nữ lạnh xuống sắc mặt, nói: “Ta là tới yếu nhân, ngươi bây giờ lập tức đem người giao ra đây cho ta!”

“Cần người?” Doãn Hạo cười ngạo nghễ, nói: “Người này, nhưng Yêu Hậu lệnh chúng ta cố gắng trông coi, thánh nữ muốn người, có thể có Yêu Hậu ý chỉ?”

Thánh nữ lông mày nhất thời giam lên, nàng vội vàng mà đến, chưa từng được Yêu Hậu ý chỉ?

Huống hồ, Tiêu Vũ tiến lại, Yêu Hậu căn bản là không có làm cho nàng biết, giờ phút này nghĩ đến, Yêu Hậu căn bản là không muốn để cho nàng biết, vừa làm sao sẽ để cho nàng đến cần người?

“Ha ha, thánh nữ, người ở yêu tộc ta bên trong, tuy là địa vị cao quý, nhưng Yêu Hậu mệnh lệnh, chúng ta cũng là không dám vi phạm, ngươi còn là mời trở về đi!” Doãn Hạo trên mặt, lộ ra một ngoạn vị nụ cười.

“Hôm nay vô luận như thế nào, ta đều phải đem người mang đi!” Thánh nữ gầm lên một tiếng, trực tiếp ra tay rồi.

Chuyện đến nước này, nàng đã là không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể mạnh mẽ xông vào Linh Tê bộ tộc.

“Ha ha, cũng được, hôm nay ta liền hướng thánh nữ lãnh giáo một chút!” Doãn Hạo không sợ, ngược lại lộ ra cười lạnh, phi thân tiến lên, cùng thánh nữ chiến đến cùng một chỗ.

- - - - - - - -

Tiêu Vũ cùng Thanh Nhi sau khi chia tay, bị mấy cái tiểu yêu, mang đi Linh Tê bộ tộc lãnh địa.

Dọc theo con đường này, hắn yên lặng quan sát, phát hiện tổ rồng bên trong, nhưng thật ra là vạn yêu hội tụ địa phương, càng là ở chỗ sâu trong, thì cư trú càng trở nên bộ tộc mạnh mẽ.

“Tổ rồng? Nguyên lai nhân tộc kiêng kỵ nơi đây, không dám đi sâu vào, chỉ là vì nơi này có rất nhiều đại yêu? Chính thức cổ địa, nhưng thật ra là Yêu Hậu trong miệng cấm địa?”

Dọc đường, Tiêu Vũ gặp qua không ít dị thú mạnh mẽ bộ tộc, cũng coi như đối với Yêu tộc nội bộ, có một đại khái hiểu ra.

Cùng loài người bất đồng, Yêu tộc có vô cùng mạnh mẽ lực liên kết, tôn Yêu Hậu dẫn đầu, nếu là Yêu Hậu ra lệnh một tiếng, hết thảy bộ tộc đều muốn ngưng tụ cùng nhau.

Đây là một luồng phi thường lực lượng cường đại, xa không phải nhân tộc bất kỳ thế lực nào có thể so với, nói riêng về lực liên kết, Yêu tộc so với nhân tộc thánh địa Đạo Thần Cung còn muốn đáng sợ.

Không lâu sau, Tiêu Vũ bị dẫn tới Linh Tê bộ tộc lãnh địa.

“Hả? Đây không phải vị kia trong truyền thuyết nhân tộc thiên tài gì? Yêu Hậu để cho chúng ta bộ tộc trông giữ?”

Linh Tê 1 trong tộc, Tiêu Vũ trước khi thấy qua Doãn Trạch đi ra, làm cảm nhận được Tiêu Vũ Thần lực bị đóng chặt, ánh mắt của hắn, nhất thời sáng ngời.

Yêu Hậu niêm phong Tiêu Vũ Thần lực, ít nhất nói rõ đối với Tiêu Vũ không hữu hảo như vậy, để Linh Tê bộ tộc trông giữ? Xem ra, càng giống như là muốn cầm tù, mà nhất định phải bọn họ chiêu đãi Tiêu Vũ.

“Ta biết rồi, các ngươi trở về đi, đem người này giao cho ta là đến nơi.” Mang theo mỉm cười, Doãn Trạch phất tay một cái, để mấy cái áp giải Tiêu Vũ tiểu yêu trở về.

Người đã đưa đến Linh Tê bộ tộc, mấy cái tiểu yêu, tự nhiên cũng sẽ không phản đối.

“Ha ha, không nghĩ tới nhanh như vậy, chúng ta lại gặp mặt.” Doãn Trạch vây quanh Tiêu Vũ, rất hứng thú ở trên người hắn đánh giá, còn vừa lắc đầu nói: “Chặc chặc…… đáng tiếc a đáng tiếc, ngươi bây giờ bị Yêu Hậu phong bế Thần lực, bằng không mà nói, ta cũng muốn mở mang cái gọi là Nhân tộc cường giả có bao nhiêu thực lực, ta nhưng biết, ngươi ở đây nhân tộc, nhưng rất nổi danh!”

Theo Doãn Trạch nói nghe tới, hắn tựa hồ không hề rời đi qua tổ rồng, đi qua ngoại giới. Tiêu Vũ nhớ tới, Thanh Nhi đã từng nói, Yêu tộc người, không đến cần thiết, là cấm đã có Nhân tộc cường giả qua lại địa phương đi.

Cũng bởi vì như thế, mấy năm nay đến nhân tộc ở các đại cổ địa bên trong điên tìm Thiên Căn, Yêu tộc lại là không chút xuất hiện, mãi đến tận chư đế biến mất, loạn thế giáng lâm, mới bắt đầu có một chút Yêu tộc kiệt xuất hậu bối, đến thế gian đi lại.

Ngân giác vương, bạch chiến, Ngân nguyệt, cáo xanh, mấy cái này Yêu tộc người tên, bây giờ đối với Thập Châu nhân tộc tới nói, có thể không tính xa lạ.

“Ha ha, đã Yêu Hậu đưa ngươi đưa đến Linh Tê bộ tộc để cho chúng ta trông giữ, yên tâm, ta sẽ không thất lễ.” Doãn Trạch mang theo cười khẽ, nói: “Đi theo ta, ta dẫn ngươi đi chỗ tốt!”

Tiêu Vũ giam lên lông mày, không biết này Doãn Trạch muốn làm gì.

Bá một tiếng, Doãn Trạch bay lên trời, Tiêu Vũ Thần lực bị đóng chặt, lại là không cách nào phi hành, vẫn là trên mặt đất từ từ cất bước.

“Hả, suýt nữa quên mất.” Doãn Trạch vừa mới bay ra, liền bay trở về, cười nói: “Ngươi bây giờ không thể phi hành, cùng một phế nhân không khác, ai, thật đúng là phiền phức a, thôi, ta thì cùng ngươi đi vừa đi.”

Trong giọng nói của hắn tràn ngập giễu cợt, Tiêu Vũ lại như là không nghe thấy bình thường, hoàn toàn không có coi là chuyện đáng kể, như trước là từ từ cất bước.

Như thế trong lúc đi, Doãn Trạch mang theo Tiêu Vũ, tiến vào Linh Tê bộ tộc ở chỗ sâu trong, sau đó không lâu, hai người tới một chỗ to lớn quảng trường.

Lúc này, ở trên quảng trường, có rất nhiều nửa người nửa thú, còn chưa hoàn toàn biến hóa Yêu tộc trong khi chiến đấu, thoạt nhìn, bọn họ đều không phải là sinh tử giao nhau, mà như là đang luận bàn.

“Ầm!”

Tiêu Vũ tiến lại thời gian, một gã nửa người nửa thú Yêu tộc nhân vừa vặn bị đánh bay, rơi ầm ầm dưới chân của hắn.

Tuy là luận bàn, nhưng người này Yêu tộc nhân trên thân, lại là đầm đìa máu tươi, bị thương không nhẹ.

“Không lấy làm phiền lòng, chúng ta Yêu tộc từ trước đến giờ hiếu chiến, ngày thường rảnh rỗi, chiến đấu chính là chúng ta lớn nhất lạc thú.” Doãn Trạch nhẹ nhàng quét Tiêu Vũ một chút, ngạo nghễ nói.

Tiêu Vũ trầm mặc, dùng chiến đấu làm vui, hơn nữa ra tay tuy không nguy hiểm đến tính mạng, lại cũng không cần cố ý lưu tình, bởi vậy đến xem, Yêu tộc đích xác hiếu chiến.

Yêu tộc ở giữa quy tắc sinh tồn, cũng thập phần đơn giản, người mạnh là vua!

“Tứ công tử, làm sao hôm nay rảnh rỗi đến đấu võ trường?” Đang khi nói chuyện, một gã cởi trần, đầu mọc một sừng đàn ông cường tráng đi lên, UU đọc sách www. Uukans hu. c &# 111;m &# 32; cùng Doãn Trạch chào hỏi, đồng thời nghi hoặc mà nhìn bên cạnh Tiêu Vũ một chút.

“Tứ công tử!”

“Tứ công tử đến rồi!”

Cái khác thú tộc, cũng dồn dập cùng Doãn Trạch chào hỏi, tựa hồ tất cả mọi người cho là hắn, và có nhất định uy vọng.

“Trong lúc rảnh rỗi, tùy tiện nhìn.” Doãn Trạch cười nói, “hôm nay, ta có thể cho các ngươi mang đến một vị khách quý!”

“Hả?” Cái kia đàn ông cường tráng nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt lộ ra vài phần hung ý, nói: “Vị này…… theo khí tức nhìn lên, tựa hồ là loài người?”

“Nhân tộc? Thật chứ?”

“Rống rống! Nghe nói nhân tộc máu tươi nhất ngon, ta cho tới bây giờ chưa từng thử qua!”

“Tứ công tử, người này thực sự là nhân tộc gì?”

Quanh thân lũ yêu, nghe nói cường tráng nam tử lời nói, nhất thời tất cả đều mắt lộ ra hung quang, nhìn về phía Tiêu Vũ, không ít miệng người bên trong, còn phát ra vài tiếng rít gào trầm trầm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 58: Khiêu Chiến?

Đọc trên điện thoại

Phần đông nửa người nửa thú sinh linh, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, tựa hồ muốn trực tiếp nhào lên, nuốt sống huyết nhục của hắn.

Doãn Trạch đối với cái này tựa hồ phi thường hài lòng, âm thầm gật đầu, trong miệng lại là quát lên: “Người này tên là Tiêu Vũ, các ngươi có thể không nên coi thường hắn, hắn nhưng là trong nhân tộc, tiếng tăm lừng lẫy cường giả!”

Doãn Trạch nói nghe tới như là khen tặng, nhưng Tiêu Vũ nghe xong lại là âm thầm nhíu mày. Hắn bây giờ Thần lực bị đóng chặt, Doãn Trạch còn bắt lại thực lực nói sự tình, đây là cố ý giễu cợt gì?

“Tiêu Vũ? Chưa từng nghe tới!”

“Nhân tộc cường giả? Tứ công tử, ngươi nói là thật sao? Nhưng ta làm sao ở cái này nhân tộc trên người, không cảm giác một tia cường giả khí tức!”

“Đúng vậy, quả thực cùng người phàm giống nhau, dạng này người, cũng được cho Nhân tộc cường giả?”

Phần đông thú nhân, đều là nghi hoặc, thậm chí có người tỏ vẻ khinh thường, Thần lực bị đóng chặt Tiêu Vũ trên người, thật sự là không cảm giác cái gì khí tức.

Kết Cầu Cầu kẻ thù không tinh tình mới bờ ruộng tôn

“Ha ha, các ngươi cơ hồ đều không rời khỏi này châu, chưa từng tiến vào nhân tộc nơi, chưa từng nghe tới tên của hắn cũng không có gì đáng kinh ngạc.” Doãn Trạch cười nói: “Có điều, vị này Tiêu Công Tử, đây chính là thật sự Nhân tộc cường giả, ở bây giờ trong nhân tộc, thực lực của hắn, ở Đại Đế bên dưới hầu như vô địch!”

“Cái gì?” Lần này, nhiều thú nhân rốt cục chấn kinh rồi, Đại Đế bên dưới vô địch? Này phải là cỡ nào thực lực cường đại?

Chỉ có điều, theo Tiêu Vũ trên người, bọn họ vẫn như cũ cái gì cũng không cảm giác, không ít thú nhân này là âm thầm hoài nghi.

“Hừ! Nhân tộc cường giả? Ta cũng không tin hắn có thực lực mạnh như vậy!”

“Không sai, tầm thường nhân tộc, cũng có thể có nhân vật như vậy?”

Rất nhiều thú nhân mở miệng, đối với Tiêu Vũ lộ ra nồng nặc địch ý.

Thú tộc cùng giữa nhân tộc, từ trước đến giờ không quá thân thiện, đây là chủng tộc thù hận, không cách nào hóa giải, từ xưa đến nay.

Làm Tiêu Vũ một nhân tộc đi tới lĩnh địa thú tộc, sớm đưa tới 1 quần thú nhân căm thù, nếu bách Doãn Trạch ở đây, chỉ sợ sớm nhào lên.

Lúc này, nghe tới Doãn Trạch thổi phồng Tiêu Vũ thực lực, nhất thời rất nhiều thú nhân hung tính, đều bị kích.

“Ha ha, các ngươi nếu không tin, sao không chính mình hướng về Tiêu Công Tử lãnh giáo một chút?” Doãn Trạch lại lộ ra nụ cười, nói: “Có điều, Tiêu Công Tử có chịu hay không cùng các ngươi động thủ, ta đây cũng không dám bảo đảm.”

Tiêu Vũ lông mày, cũng là lại khóa lại.

Này Doãn Trạch náo loạn nửa ngày, chính là muốn kích này thú nhân ra tay với hắn? Hơn nữa, hắn đến nay cũng không có hướng về này thú nhân tiết lộ, hắn tu vi bị phong tình huống.

Khả năng nhận biết được hắn tu vi bị phong, ít nhất phải Thiên Vương cảnh giới, này thú nhân, e sợ còn rất xa không đạt được.

“Tiêu Công Tử, kỳ thực ta cũng rất muốn kiến thức một chút thực lực của ngươi, chỉ đáng tiếc, cùng ngươi bây giờ động thủ, đối với ta không hề có một chút ý tứ.”

Doãn Trạch đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, cười nhạt nói: “Nhưng mà, ta vừa rất muốn biết thực lực của ngươi có phải là như trong truyền thuyết mạnh như vậy, không biết là Tiêu Công Tử có nguyện ý hay không, cùng bộ tộc ta bên trong này thú nhân luyện tập một chút?”

Tiêu Vũ nhíu mày không nói, muốn cho hắn và những người này động thủ?

“Ngươi yên tâm, mảnh này đấu võ trường bên trong, đều là của ta Linh Tê trong tộc thực lực yếu nhất, đặt ở các ngươi nhân tộc tới nói nói, bọn họ cũng chỉ có cảnh giới tông sư, dù cho ngươi bây giờ không có Thần lực, cũng hẳn là có thể đối phó, ngươi tổng sẽ không liền cái này cũng không dám a?” Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Doãn Trạch vừa là nói.

Tiêu Vũ sắc mặt,

Khẽ hơi trầm xuống một cái.

Này Doãn Trạch, muốn cho hắn và một đám cảnh giới tông sư người giao thủ?

Hắn cuối cùng hiểu, này Doãn Trạch, là muốn cố ý nhục hắn!

Hắn tu vi bị phong, mà Doãn Trạch chính là Thiên Vương cảnh giới, không muốn ở tình huống như vậy giao thủ với hắn. Có thể, người này lại là muốn thông qua tộc nhân của hắn, đến nhục nhã hắn!

Tu vi thần phong, Tiêu Vũ rồi cùng người phàm không khác, thử nghĩ nếu là hắn bại bởi một đám tông sư, còn gì là mặt mũi?

Này Doãn Trạch lúc trước theo như lời sẽ không thất lễ, chính là ý này?

“Nhân tộc? Hừ, ta không tin ngươi có mạnh như vậy, ta, Linh Tê bộ tộc Doãn Sơn, khiêu chiến ngươi!”

Ở Doãn Trạch lúc nói chuyện, trong thú nhân, đã là có người đứng dậy, trực tiếp hướng về Tiêu Vũ khiêu chiến.

Tiêu Vũ sâu sắc giam lông mày, Doãn Trạch trước khi sớm đào xong hố, đối với hắn cực điểm thổi phồng, lúc này nếu như hắn từ chối, này thú nhân nhất định sẽ cho là hắn xem thường bọn họ.

Thú nhân giận dữ, sao lại dễ dàng để hắn rời đi nơi này?

Nhưng nếu như tiếp thu, Thần lực bị đóng chặt, hắn cho dù có Thiên Vương thực lực, lúc này cũng cùng người phàm không khác, đối chiến tông sư, khả năng có mấy phần thắng!

“Làm sao? Ngươi chẳng lẽ xem thường chúng ta? Xem thường cùng chúng ta giao thủ gì?” Doãn Sơn nhìn thấy Tiêu Vũ thật lâu không nên, sầm mặt lại.

“Tầm thường nhân tộc, không khỏi cũng quá kiêu ngạo!”

“Còn là nói ngươi sợ? Nhân tộc đều là như vậy không có can đảm gì?”

“Ta liền nói nhân tộc vô dụng, hừ, hạng người nhát gan!”

Thú trong đám người, cũng là truyền ra đủ loại âm thanh, hết thảy thú nhân trên mặt, đều là lộ ra sắc mặt giận dữ.

“Ai da!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, xem ra là không có lựa chọn. Hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đã như vậy, vậy thì mời a.”

“Thế mới đúng chứ!” Nhìn thấy Tiêu Vũ tiếp thu, Doãn Trạch trên mặt, nhất thời lộ ra nụ cười.

Nhân tộc cường giả? Thập Châu thiên kiêu? Ha ha, nếu là bị một đám thú tộc tông sư đánh bại, Tiêu Vũ tiêu mất, không chỉ có là mặt mình, liền nhân tộc mặt, đều phải bị hắn bỏ vào này!

Đã đáp ứng, Tiêu Vũ cũng không chậm trễ, lúc này đi vào đấu võ trường bên trong.

“Hừ, Nhân tộc cường giả? Ta đây muốn xem, ngươi mạnh bao nhiêu!”

Cái kia Doãn Sơn, thình lình mọc ra một tê giác đầu, chỉ có thân hình hóa thành hình người, thoạt nhìn thập phần hùng tráng.

Hắn quát lạnh trong lúc đó, trực tiếp ra tay rồi, sừng tê giác trên phát sáng, hướng về Tiêu Vũ chạy như điên tới, dùng thân thể đối với Tiêu Vũ tiến hành xông tới.

“Bịch!”

Tiêu Vũ rùng mình, Doãn Sơn mặc dù hùng tráng, tốc độ lại không chậm, vừa ra tay đột nhiên, hắn nhất thời không có thể tránh qua, bị chính diện đụng vào.

Thời điểm này, hắn chỉ cảm thấy, U &# 8 một luồng hùng hậu sức mạnh to lớn, từ cái này sừng tê giác bên trên truyền ra, giống như một tòa núi lớn đập tới, đem Tiêu Vũ liên tiếp đẩy lui mười mấy trượng.

“Tứ công tử, cái này nhân tộc thực lực, giống như không ra sao!”

Doãn Sơn một đòn chiếm thượng phong, không khỏi có chút thất vọng, nói: “Hắn thật là ngươi nói Nhân tộc cường giả gì? Đây không khỏi cũng quá yếu!”

“Đây là nhân tộc thực lực? Thân thể gầy yếu, cùng một đàn bà giống nhau!”

“Đây nếu là biến thành người khác trên, nói không chừng một chút đem hắn vỡ thành thịt nát!”

Thú trong đám người, không ít thú nhân cũng là lắc đầu, tỏ vẻ khinh thường.

Tiêu Vũ im lặng không nói, trong lòng hơi kinh ngạc, Linh Tê bộ tộc thân thể cường độ, vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

“Hừ, nhân tộc, ngươi quá yếu, ta không muốn cùng ngươi đánh, một kích sau thì kết thúc!” Doãn Sơn trong mũi, phun ra hai đạo bạch khí, sau đó hắn tê giác một lần nữa sáng lên, hóa thành một tia sáng trắng vọt lên.

“Xem ra, ta thực sự là hoàn toàn bị người coi thường!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tùy ý Doãn Sơn vọt tới, không tránh không né, đứng yên tại chỗ.

“Lại không né? Hắn muốn chết sao?”

“Doãn Sơn lần này còn cố ý kéo ra xung kích khoảng cách, cái này nhân tộc yếu như vậy, chính diện tiếp được một kích này nói, chắc chắn phải chết!”

“Hắn là từ bỏ?”

Một đám thú nhân, đều hơi nghi hoặc một chút. Doãn Trạch lông mày cũng là nhăn lại, Tiêu Vũ làm cái gì vậy? Thật không có ý định phản kháng?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 59: Thân Thể Áp Chế

Đọc trên điện thoại

“Ầm ầm ầm ầm!”

Doãn Sơn toàn bộ thân hình, vào thời khắc này đều mơ hồ, chỉ có thể nhìn thấy một tia sáng trắng, đang nhanh chóng trong khi đi vội.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, mà mỗi một bước hạ xuống, đều sẽ khiến đại địa chấn chiến, giống như động đất.

“Bốp!”

Tại mọi người mỗi loại đang lúc nghi hoặc, Doãn Sơn lóe lên, đã đến Tiêu Vũ trước người, tê giác lộ ra thần quang, xung kích Tiêu Vũ.

Sau Cầu Cầu cực kỳ lạnh lùng bờ ruộng hận bí dương

Sau Cầu Cầu cực kỳ lạnh lùng bờ ruộng hận bí dương làm Tiêu Vũ tầng tầng đem cái cuối cùng đối thủ nhập vào mặt đất, đến tận đây, Linh Tê bộ tộc mấy trăm thú nhân, toàn bộ bị thua!

“Uống!”

Ngay vào lúc này, thủy chung không động Tiêu Vũ rốt cục động, đưa hai tay ra, hai bàn tay, bắt được Doãn Sơn tê giác!

Nhanh chóng vọt tới trước Doãn Sơn, giống như đụng phải một tòa núi lớn, như là ánh sáng thân hình chợt ngưng!

“Lại đỡ được? Tay không? Sao có thể có chuyện đó?”

Hết thảy thú nhân hoài nghi xem thường, vào đúng lúc này, tất cả đều hóa thành khiếp sợ, hết thảy thú nhân này là mở to hai mắt, phảng phất không thể tin được tất cả những thứ này.

Doãn Trạch đồng tử, cũng là bỗng nhiên co rút lại, nhìn chằm chặp Tiêu Vũ bàn tay, trong lòng tràn đầy không thể tin được: “Hắn rõ ràng tu vi bị phong, lại còn khả năng tay không tiếp được Doãn Sơn toàn lực xung kích? Đây là……”

Doãn Trạch chấn động, chỉ vì hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ mặc dù tu vi bị phong, nhưng là có được cực kỳ cường hãn thân thể, hắn là bằng thân thể lực lượng, mạnh mẽ chống đỡ Doãn Sơn!

“Ta Linh Tê bộ tộc, ở trong thú tộc cũng coi như thân thể bộ tộc mạnh mẽ, hắn không cách nào vận dụng tu vi, lại vẫn khả năng bằng thuần túy thân thể lực lượng áp chế Doãn Sơn?” Doãn Trạch chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Thú tộc thân thể, từ trước đến giờ so với nhân tộc mạnh mẽ. Mà hắn Linh Tê bộ tộc, thân thể mặc dù đang Yêu tộc bên trong không phải mạnh nhất, nhưng là ghi tên trước xà mâu, bây giờ lại bị không người có tu vi loài cho áp chế!

“Lên!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ gầm lên một tiếng, kéo Doãn Trạch tâm tư.

Chỉ thấy, ở một đám thú nhân ngây người trong lúc đó, Tiêu Vũ hai tay gắt gao cầm lấy Doãn Sơn tê giác, sau đó hai chân chìm xuống, đúng là miễn cưỡng dựa vào tê giác phát lực, đem Doãn Sơn cái kia cường tráng thân hình nâng lên.

Sau đó, càng thêm rung động một màn xuất hiện, chỉ thấy Tiêu Vũ đem Doãn Sơn giơ cao khỏi đỉnh đầu, sau đó, gầm lên một tiếng, đem Doãn Sơn thân hình, tầng tầng quăng về phía mặt đất!

"Ầm!"

Kết xem kỹ thuật không cực kỳ Quỷ độc tiếp sau khốc chủ

Toàn bộ đại địa, đều đang rung động, Tiêu Vũ dưới chân mặt đất mạnh chìm xuống, như châu lưới bình thường, hướng về quanh thân lan tràn, phạm vi chừng trăm trượng!

Lại nhìn Doãn Sơn, chịu đựng đòn nghiêm trọng này, miệng mũi chảy máu, mặc dù chưa chết, nhưng là chỉ còn lại có một hơi, ngã xuống đất không dậy nổi.

"Không có sóng thần lực? Doãn Sơn lại bị một nhân tộc dựa vào sức mạnh thân thể áp chế?"

"Cái này nhân tộc…… hắn là hình người hung khí gì? Thân thể làm sao sẽ mạnh mẽ như thế?"

"Hắn không vận dụng thần lực, là vì tự tin thân thể mạnh mẽ?"

Hết thảy thú nhân, im ắng một mảnh, nhưng tâm tình của mỗi người, lại không giống nhau.

Không ít thú nhân sắc mặt khó coi dị thường, bọn họ không biết Tiêu Vũ là được phong tu vi, chỉ coi Tiêu Vũ là xem thường Linh Tê bộ tộc, muốn dùng tuyệt đối thân thể lực lượng áp chế, không muốn vận dụng tu vi.

Bị một nhân tộc như thế coi thường, 1 quần thú nhân, tự nhiên là lòng tràn đầy lửa giận.

"Thú vị! Thú vị!" Doãn Trạch trên mặt,

Lộ ra một âm trầm nụ cười, "ta ngược lại muốn xem xem, chỉ dựa vào thân thể lực lượng, ngươi khả năng chống đỡ đến khi nào!”

“Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì?” Hắn mở miệng, đối với bốn phía thú nhân quát lên: “Tiêu Công Tử cường đại như thế, bây giờ hiếm thấy nguyện ý cùng các ngươi luận bàn, còn không nắm chắc cơ hội?”

Một đám thú nhân đang không phục, nghe xong Doãn Trạch lời này, liền lập tức vừa có một thú nhân đi ra, gầm nhẹ nói: “Linh Tê bộ tộc Doãn Đông đến chiến ngươi!”

Tiêu Vũ cũng biết, xem ra Doãn Trạch là sẽ không dễ dàng dừng tay, đơn giản cũng không mở miệng, lẳng lặng chờ mới đi ra thú nhân ra tay.

Thuyền hận thuật kẻ thù không tinh cô đơn bờ ruộng tiếp lông chim kỹ

“Ầm!”

Doãn Đông ra tay, chiến đấu phương thức cũng cùng Doãn Sơn không kém bao nhiêu.

Linh Tê bộ tộc chiến đấu phương thức thập phần dũng mãnh, trực lai trực vãng. Bộ tộc này bản thể vốn là tê giác, thân thể cường độ ở Yêu tộc bên trong cũng sắp xếp tiến lên bao nhiêu.

Bọn họ tê giác, càng có thể xưng được là một cái kinh khủng hung khí, không gì không xuyên thủng, thậm chí làm tu luyện tới cảnh giới nhất định, thiên phú thần thông thức tỉnh, còn có thể nhìn thấu quá khứ vị lai.

“Ầm!”

Tiêu Vũ nương tựa theo thân thể mạnh mẽ, vẫn này đây phương thức giống nhau gắng chống đỡ, lại một lần đánh bại đối thủ.

Thuyền thuật bóng kẻ thù không sườn núi mới độc từ Quỷ hiện ra sớm

Nhưng mà, Linh Tê bộ tộc thú nhân lại không chỉ không sợ, ngược lại là càng thêm dũng mãnh, mỗi khi một người bại dưới, thì sẽ có tên còn lại đi ra khiêu chiến, hơn nữa một người so với một người mạnh mẽ.

Chốc lát quá khứ, Tiêu Vũ quanh thân, đã xuất hiện vô số hố to, đây đều là hắn dùng Linh Tê bộ tộc thân hình miễn cưỡng nện đi ra, bại ở trong tay hắn thú nhân, số lượng cũng càng ngày càng nhiều.

Địch học thuật khoa kẻ thù khắc độc khốc từ thuật thuật học

“Đây là nhân tộc Tiêu Vũ? Hắn dựa vào thân thể, lại cũng có thể cường đại như thế?” Doãn Trạch ở bên thấy, sắc mặt lại càng ngày càng âm trầm.

Bản ý của hắn, là muốn mượn này thú nhân nhục nhã Tiêu Vũ, nhưng bây giờ, tình cảnh lại là trái ngược, Tiêu Vũ tu vi bị phong, giống nhau đánh ngã một đám lớn thú nhân, ngược lại là có vẻ hắn bộ tộc này người vô dụng, ngay cả một không người có tu vi loài đều đánh không lại!

Hơn nữa, bọn họ cũng một người đánh không lại, mà là một đám người!

“Ầm!”

Sau hận hận xa cực kỳ độc Quỷ từ sớm tôn vâng

Làm Tiêu Vũ tầng tầng đem cái cuối cùng đối thủ nhập vào mặt đất, đến tận đây, Linh Tê bộ tộc mấy trăm thú nhân, toàn bộ bị thua!

Đánh bại cái cuối cùng đối thủ sau, hắn vẫn là không nói tiếng nào, chỉ là nhìn về phía Doãn Trạch.

“Ha ha, Tiêu Công Tử thực lực, quả thực phi phàm, xem ra trong nhân tộc truyền về đồn đại, cũng không phải giả!” Doãn Trạch sắc mặt khó coi, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Hôm nay, trước hết đến đó a, nói vậy ngươi cũng mệt mỏi, đợi ngày mai, ta lại tìm những tộc nhân khác, cho ngươi chỉ điểm một chút.”

Doãn Trạch lại không có nổi giận, này ngược lại để Tiêu Vũ có chút bất ngờ.

Tôn sạch sẽ xa cork độc mới chiến thi mới

Vốn tưởng rằng này Doãn Trạch là một làm việc kích động, không để ý hậu quả người, có thể hiện tại hắn ăn thiệt thòi, lại thu được dừng tay, không nóng lòng lấy lại danh dự?

Này ngược lại để Tiêu Vũ, cao liếc mắt nhìn hắn.

“Ầm!”

Lúc này, &# 85 &# 32; Linh Tê bộ tộc ở ngoài, đột nhiên truyền đến một luồng kinh người gợn sóng, Tiêu Vũ cùng Doãn Trạch, đồng thời ngẩng đầu.

“Hơi thở này, là thánh nữ?” Doãn Trạch hơi biến sắc mặt, “thánh nữ cùng 17 ở giao thủ? Chuyện gì thế này?”

Doãn Hạo, ở Linh Tê bộ tộc đời này bên trong sắp xếp thứ mười bảy, mà Doãn Hạo thực lực, chính là Doãn Trạch, đều kiêng kỵ sâu đậm, thậm chí ở trong tộc, Doãn Hạo có thể so với hắn muốn được coi trọng nhiều lắm.

Giờ phút này Doãn Hạo càng cùng thánh nữ ở giao thủ, điều này làm cho Doãn Trạch sắc mặt trở nên âm tình bất định.

“Tốt khí tức quen thuộc, tại động thủ người là ai? Cố nhân của ta?” Tiêu Vũ không nhìn thấy động thủ hai người, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được ở trong có một luồng hắn thập phần khí tức quen thuộc, chỉ là trong lúc nhất thời, hắn cũng không nhớ ra được hơi thở kia thuộc về ai.

Thuyền xem kỹ thuật sườn núi mới tình chiến xuyên qua kẻ thù chút nào

Linh Tê bộ tộc ở ngoài, thánh nữ cảm thấy Tiêu Vũ lúc chiến đấu truyền đến từng trận gợn sóng, trong lòng càng thêm vội vàng, cùng Doãn Hạo chiến đến càng hung!

Nhưng mà, này Doãn Hạo thực lực cũng là vô cùng mạnh mẽ, thánh nữ dù cho khả năng thắng, nhưng cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm được.

“Đủ rồi!”

Hai người trong khi đại chiến, đột nhiên, trong hư không truyền ra quát lạnh một tiếng.

“Yêu Hậu!”

“Thánh sau!”

Doãn Hạo cùng đối với nữ đều là đồng thời thu tay lại, chỉ vì trong hư không, xuất hiện Yêu Hậu bóng người.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 60: Doãn Hạo

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Doãn Hạo cùng Thanh Nhi, hai người đều là Yêu tộc bên trong cao thủ, đại chiến lúc làm ra động tĩnh quá lớn, kinh động tới Yêu Hậu.

“Ngươi đường đường thánh nữ, càng mạnh mẽ xông vào bộ tộc lãnh địa, còn thể thống gì? Theo ta trở về!” Yêu Hậu bóng người đi ra từ trong hư không, cau mày, lạnh lùng mở miệng.

“Vâng!” Thánh nữ trên mặt lộ ra vài phần không cam lòng, thế nhưng đối với Thánh sau nói, lại cũng không thể không nghe.

“Doãn Hạo, thánh nữ lần này liều lĩnh, lỗ mãng, nhìn ngươi với các ngươi tộc chủ nói một tiếng, hy vọng hắn xem ở bổn hậu trên mặt, không muốn trách tội.” Yêu Hậu vừa là chuyển hướng Doãn Hạo.

Nàng tuy là Yêu tộc sau khi, nhưng thánh nữ vô cớ mạnh mẽ xông vào bộ tộc, cũng cần phải có một giải thích.

“Không dám!” Doãn Hạo mỉm cười, nhìn thánh nữ một chút, nói: “Thánh nữ địa vị cao thượng, Linh Tê bộ tộc sao dám trách tội?”

“A! Ta đây liền mang theo thánh nữ rời đi.” Yêu Hậu gật đầu, thánh nữ mặc dù có sai, nhưng cũng không có tạo thành hậu quả gì, có nàng mở miệng, Linh Tê bộ tộc lượng cũng là không dám truy cứu.

Mang tới thánh nữ, Yêu Hậu bước đi trong hư không, trong chớp mắt, liền ở đây biến mất.

Doãn Hạo đứng ở hư không, nhìn thánh nữ đã biến mất phương hướng, một trận trầm tư.

“Kẻ loài người kia, cùng thánh nữ là quan hệ như thế nào? Thánh nữ càng không tiếc để hắn, mạnh hơn xông ta Linh Tê bộ tộc?”

Trầm tư gian, Doãn Hạo cũng là cảm thấy trong tộc truyền ra động tĩnh, nhíu mày quay đầu lại, cất bước hướng về trong tông đi đến.

Đi tới trong tông đấu võ trường, nhìn thấy khắp nơi tàn tạ, cùng với sống lại thú nhân, Doãn Hạo chân mày cau lại, nhìn về phía Doãn Trạch, trầm giọng nói: “Xảy ra chuyện gì?”

“Hừ! Ta cần gì hướng về ngươi giao cho?” Doãn Trạch lộ ra khó chịu, hừ lạnh một tiếng.

Ở trong tộc, địa vị của hắn mặc dù cũng không thấp, nhưng vô luận thực lực hay là uy vọng, nhưng thủy chung bị Doãn Hạo đè ép một con. Tộc nhân chỉ biết, trẻ tuổi bên trong, Doãn Hạo là Linh Tê một tộc giữa đệ nhất, mà hắn cái này đệ nhị, lại vĩnh viễn sẽ không bị người nhớ tới!

Trong tộc trưởng bối, cũng là đối với Doãn Hạo càng thêm coi trọng!

“Ta đã nghe nói, Yêu Hậu tặng một nhân tộc lại, ngươi muốn ồn ào có thể, thế nhưng, đừng cho ta Linh Tê bộ tộc mất mặt!” Doãn Hạo sắc mặt cũng là rét run, khi nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn đại khái đã đoán ra xảy ra chuyện gì.

Cái này rõ ràng chính là Yêu Hậu đưa tới nhân tộc, mà giờ khắc này Tiêu Vũ đứng ở một đám bị thương trong thú nhân, khung cảnh này hắn còn có thể không nghĩ ra được?

Doãn Trạch sắc mặt âm trầm, không nói gì, dù sao lần này đúng là hắn để tộc nhân bị thiệt thòi.

“Ngươi...... chính là nhân tộc Tiêu Vũ?” Không thấy Doãn Trạch, Doãn Hạo đi tới Tiêu Vũ trước người, vây quanh Tiêu Vũ đi lại.

Tiêu Vũ nhíu mày, một Doãn Trạch sau khi, lại tới một Doãn Hạo, hơn nữa tựa hồ, đối với hắn cũng là ôm địch ý.

“Trước khi nghe nói, ngươi đi tới yêu tộc ta nơi, còn tưởng rằng có cơ hội đánh với ngươi một trận, bây giờ lại là đáng tiếc!” Doãn Hạo cùng trước kia Doãn Trạch giống nhau, cũng là lộ ra vẻ tiếc nuối.

Rất rõ ràng hắn cũng cảm thấy Tiêu Vũ tu vi bị phong, tiếc nuối với không cách nào cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Như bọn họ loại này kiêu căng tự mãn người, tự nhiên là không muốn ở tình huống như vậy cùng Tiêu Vũ giao thủ, như vậy dù cho thắng rồi, cũng sẽ không cảm thấy hào quang.

“Ngươi yên tâm, ta sẽ không lại tùy ý Doãn Trạch dính vào, từ hôm nay, ta sẽ cố gắng chiêu đãi ngươi.” Doãn Hạo nói xong, nhìn về phía Doãn Trạch, nói: “Sau này, người này thì giao cho ta, cùng ngươi tái vô quan hệ.”

“Dựa vào cái gì?” Doãn Trạch cả giận nói.

“Dựa vào cái gì? Ngươi là muốn cho ta hướng về loài chủ yếu người? Vẫn là đem hôm nay ngươi làm sự tình cũng nói cho tộc chủ?” Doãn Hạo cười lạnh.

“Ngươi!” Doãn Trạch nhất thời á khẩu không trả lời được. Chuyện hôm nay, mặc dù không tính trọng đại, nhưng dù sao trong tộc này thú nhân này là bởi vì hắn mà bị thương.

Huống hồ, nếu như Doãn Hạo thật đến tộc chủ nơi đó cần người, dùng trong tộc trưởng bối đối với Doãn Hạo coi trọng, nhất định sẽ nghiêng về Doãn Hạo, Doãn Trạch làm sao cũng không giữ được Tiêu Vũ.

“Hừ, ngươi mặc dù đến a, chúng ta chờ xem!” Doãn Trạch lạnh lùng câu nói vừa dứt, ngược lại cũng quyết đoán, xoay người liền đi.

“Ta cái này loài anh, chưa thấy qua cảnh đời gì, cho ngươi chê cười.” Doãn Hạo nhìn về phía Tiêu Vũ, trịnh trọng nói: “Xin mời!”

Tiêu Vũ kinh ngạc, có thể thấy, cái này Doãn Hạo cùng Doãn Trạch, quả thật có chút bất đồng. Mặc dù đối với hắn cũng ôm có địch ý, nhưng không có muốn làm nhục ý tứ.

Đã đối phương khách khí, Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không tự đòi không thú vị, lui một bước nói chính là Doãn Hạo muốn chơi đùa trò gian, ở bây giờ tình huống này, hắn cũng không cách nào lảng tránh, đơn giản hào phóng theo Doãn Hạo đi rồi.

Doãn Hạo chiêu đãi chi đạo, cùng Doãn Trạch quả nhiên là rất khác nhau, hắn cho Tiêu Vũ an bài một chỗ tinh xảo trụ sở, mặc dù không sánh được nhân tộc nơi ở như vậy hoa lệ, đều là bàn đá ghế đá, nhưng cũng là đặc sắc.

Ngoài ra, hắn còn làm người chuẩn bị phong phú đồ ăn, càng phái mấy cái tiểu yêu, cung cấp Tiêu Vũ tùy ý sai phái, quả thực đem Tiêu Vũ tôn để thượng khách.

Tiêu Vũ nhìn không thấu này Doãn Hạo dụng ý, cũng là thuận theo tự nhiên, nên ăn thì ăn, nên ngủ thì ngủ.

“Yêu tộc người, ăn tươi nuốt sống quen rồi, so với không được Nhân tộc như vậy hiểu được hưởng thụ, những thức ăn này cũng là mấy cái đã vào đời học tập Yêu nô làm, ngươi còn thoả mãn?” Doãn Hạo như là đợi khách quý, hoàn toàn không giống Doãn Trạch đạo đãi khách.

Chỉ vì hắn rõ ràng, Yêu Hậu mặc dù che Tiêu Vũ tu vi, nhưng cũng chỉ làm cho Linh Tê bộ tộc trông giữ, tựa hồ và không muốn giết Tiêu Vũ, nếu không cần gì phiền toái như vậy?

Hơn nữa, hắn rất tò mò, cái này Tiêu Vũ cùng thánh nữ, rốt cuộc là quan hệ như thế nào, thánh nữ càng để người này, không tiếc xúc phạm bộ tộc?

Phải biết rằng chuyện như vậy có thể lớn có thể nhỏ, nếu là Linh Tê bộ tộc tộc trưởng là một tính tình nóng nảy, nói không chừng liền trực tiếp bởi vậy phản đến yêu tộc, &# 85 thân là thánh nữ, không nên như thế liều lĩnh.

“Tu luyện người, không nói thanh tâm quả dục, nhưng thế tục ngũ cốc, đều có thể dứt bỏ, bất quá là một vài đồ ăn thôi, có lòng là đủ.” Tiêu Vũ thong dong ứng phó Doãn Hạo, đạt được bọn họ cảnh giới này, quả thật liền ăn uống cũng không dùng, chỉ là không ít người, cũng còn bảo lưu lấy thói quen này.

Dù sao, hưởng dụng thức ăn ngon, cũng là một loại lạc thú.

“Tên của ngươi, ngay cả ta ở Yêu tộc đều từng nghe nói, ta thực sự muốn đánh với ngươi một trận a, nếu có thể tự tay giết ngươi, nhất định rất ý tứ.” Doãn Hạo lắc đầu thở dài, nói: “Chỉ tiếc, ngươi lại là chọc giận Yêu Hậu.”

Hắn lúc trước còn như là đợi khách quý, đột nhiên lời nói lại sát khí lẫm liệt, thật sự biến hóa cực nhanh.

“Hả? Ngươi cứ như vậy muốn giết ta?” Tiêu Vũ ngoài ý muốn nói, còn tưởng rằng này Doãn Hạo cùng Doãn Trạch có chút bất đồng.

“Yêu tộc người, từ trước đến giờ hiếu chiến, ngươi đã là loài người nổi danh cường giả, ta tự nhiên là khát vọng đánh với ngươi một trận. Huống hồ, nhân tộc cùng Yêu tộc tích ác đã lâu, ta muốn giết ngươi, thật kỳ quái sao?”

Doãn Hạo một bộ đương nhiên dáng vẻ, nói: “Nhiều năm như vậy, yêu tộc ta người trong, thực lực không đủ, đều không thể tùy ý vào đời, bây giờ càng nghiêm ngặt, loạn thế tiến lại, chúng ta mặc dù là đạt đến trong miệng các ngươi Thiên Vương cảnh giới, đồng dạng không thể tùy ý rời đi, nhân tộc người, cũng tự biết chúng ta không khả quan loài, xưa nay không dám đặt chân yêu tộc ta nơi.”

Đang khi nói chuyện, hắn lộ ra nghi hoặc, “này năm trăm năm đến, ngươi là một cái duy nhất đi tới nơi này, còn bình yên vô sự nhân tộc, cho nên ta rất hiếu kì, ngươi và thánh nữ, rốt cuộc là quan hệ như thế nào?”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 61 + 12 Phong Nguyên Kim

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Năm trăm năm đến?” Tiêu Vũ theo Doãn Hạo trong lời nói, nghe được một tầng khác ý tứ, “nói như vậy 500 năm trước, từng có những nhân tộc khác, cũng nhưng đi tới qua tổ rồng?”

“Không sai!” Doãn Hạo cũng không phủ nhận, ý tứ sâu xa nói: “Người kia, chính là ta vừa mới theo như lời, chúng ta Yêu tộc thánh nữ!”

“Yêu tộc thánh nữ?” Tiêu Vũ càng thêm bất ngờ, “ngươi là nói, các ngươi Yêu tộc thánh nữ, không phải Yêu tộc người, mà là đến từ nhân tộc?”

“Cũng khó trách ngươi sẽ kinh ngạc.” Doãn Hạo lắc đầu khẽ thở dài một tiếng, nói: “Đường đường Yêu tộc, càng tìm một nhân tộc đến làm thánh nữ, dù cho nói ra, chỉ sợ cũng không có người sẽ tin?”

Đâu chỉ không người sẽ tin, chỉ sợ nói ra người sẽ bị người xem là người điên?

Thời khắc này Tiêu Vũ, lại là nhớ tới lúc trước đạo kia khí tức quen thuộc, Yêu tộc thánh nữ? Đến từ nhân tộc? Chẳng lẽ vậy thì thật là hắn cố nhân? Yêu Hậu lúc trước đề xuất điều kiện như vậy, cũng là bởi vì hắn và Yêu tộc thánh nữ từng quen biết?

Này đến tổ rồng, Tiêu Vũ chỉ là muốn tiến một bước hoàn thiện thân thể, ở đây tu luyện chiến chữ ấn, không ngờ rằng lại gặp phải dạng này sự tình.

“Các ngươi thánh nữ, tên gọi là gì? Yêu tộc tại sao muốn tìm một nhân tộc đến làm thánh nữ?” Tiêu Vũ đối với cái này tràn đầy nghi hoặc. Mặc dù hắn không quan tâm Yêu tộc thánh nữ thân phận, nhưng cái này thánh nữ, lại tựa hồ như cùng hắn có quan hệ, này đây hắn cũng không cách nào phớt lờ.

Hơn nữa, hắn lúc này cũng mơ hồ đoán được chính mình cái bia kia là người phương nào lập, bia trước hoa thì là người nào lưu lại. Nếu như cái này thánh nữ thật là hắn cố nhân, vậy trừ cái này thánh nữ ở ngoài, không có những người khác sẽ làm loại chuyện này.

“Thánh nữ tên? Vậy sợ rằng, chỉ có Yêu Hậu mới biết!” Doãn Hạo thở dài, “hơn 500 năm trước, Yêu Hậu vào đời, nói là đi tìm vật gì đó, ở nàng lúc trở lại, chính là mang về thánh nữ, từ đó về sau, Yêu người trong tộc thì chỉ biết nàng đem là chúng ta Yêu tộc thánh nữ, đời tiếp theo Yêu Hậu, tên của nàng, lại là không người hiểu rõ.”

“Còn, Yêu Hậu tại sao muốn tìm một nhân tộc đến làm người thừa kế của nàng, nguyên nhân ở trong, cũng chỉ có Yêu Hậu chính mình rõ ràng!” Doãn Hạo nói đến chỗ này, tựa hồ cũng là có chút bất đắc dĩ.

Nhân tộc cùng Yêu tộc bất hòa, có thể Yêu Hậu lại là tìm một nhân tộc đến làm người thừa kế của nàng, việc này ở Yêu tộc bên trong, tự nhiên là có rất nhiều người không thể nào tiếp thu được.

Nếu không có này mấy trăm năm qua thánh nữ nhanh chóng trưởng thành, dùng tuyệt đối thiên tư cùng thực lực đứng vững bước chân, chỉ sợ Yêu người trong tộc căn bản sẽ không tán thành.

“500 năm trước? Nhân tộc? Thánh nữ?” Tiêu Vũ hết sức suy tư về chính mình 500 năm trước những cố nhân kia, một lát sau nao nao, “chẳng lẽ là của nàng? Nhưng nếu như là của nàng, Yêu Hậu là nhìn trúng nàng cái gì? Chẳng lẽ……”

Thời điểm này, thần sắc của hắn có chút phức tạp, chỉ hắn nghĩ tới rồi một người, và nghĩ tới một loại khác kinh người có thể.

“Ngươi nghĩ tới, biết thánh nữ thân phận?” Doãn Hạo bén nhạy bắt được Tiêu Vũ vẻ mặt biến hóa, mở miệng gạn hỏi.

Rốt cuộc là hạng người gì loài, có thể để Yêu Hậu không để ý các tộc ý kiến, cố ý lập thành thánh nữ?

“Ngươi suy nghĩ nhiều, ta cũng không biết thân phận thánh nữ.” Tiêu Vũ nhìn Doãn Hạo một chút, không có nói rõ.

“Hả?” Doãn Hạo sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Đã như vậy, vậy ngươi thì nghỉ ngơi thật tốt a.”

Hắn đứng lên, cáo từ rời đi, trước khi rời đi, vừa để lại một câu nói: “Hy vọng bên trong cơ thể ngươi Thần lực, còn có giải phong ngày nào đó, ta rất chờ mong, khả năng tự tay giết ngươi.”

Tiêu Vũ mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

“Thật sẽ là của nàng gì?” Doãn Hạo sau khi rời khỏi,

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ suy tư, càng nghĩ càng thấy được bản thân suy đoán thập phần có thể, vẻ mặt cũng càng ngày càng phức tạp.

“Từ biệt nhiều năm, nếu thật là nàng, thành Yêu tộc thánh nữ, chỉ sợ bây giờ biến hóa, cũng sẽ rất lớn.” Phức tạp vẻ mặt, Tiêu Vũ cuối cùng thu hồi tâm tư, không nghĩ nhiều nữa.

Ngược lại chỉ cần còn ở Yêu tộc, hắn luôn có cơ hội, nhìn thấy vị thánh nữ kia.

Đi tới góc, hắn ở nơi đó khoanh chân ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, quan sát bên trong thân thể từ hướng về.

Ở trong cơ thể hắn, mười hai cây vàng bạc rải rác tại khác biệt vị trí, giống như mười hai cây thần cột, trấn áp lại trong cơ thể hắn hết thảy Thần lực, làm hắn không cách nào vận dụng chút nào tu vi.

“12 phong nguyên kim? Mỗi một cây châm, đều đâm vào Linh môn bên trên?”

Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc, loại này vây nhốt tu vi thủ pháp, có thể nói thập phần cao thâm, sợ là liền Đại Đế nhân vật trúng rồi này mười hai cây kim, cũng phải trúng chiêu.

Linh môn, là nhân thể các đại huyệt vị bên trong quan trọng nhất huyệt vị, trong đó một chỗ bị đóng chặt, thì làm cho trong cơ thể hơn nửa Thần lực không cách nào điều động.

12 phong nguyên kim, này bên trong loại chồng vô số lần phong ấn thủ pháp, giống như một đoàn đánh vô số bế tắc đay rối, lại bị chồng vô số lần, rắc rối phức tạp, một tầng bên trên lại có một tầng, hơn nữa lẫn nhau trong lúc đó cùng một nhịp thở, cho dù có thể tìm tới đầu sợi, phải mở ra cũng là khó càng thêm khó.

Huống hồ, Tiêu Vũ bây giờ chỉ có vương giả thực lực, mà làm phép Yêu Hậu lại là Đế cảnh, coi như để hắn tìm được rồi đầu sợi, cũng không giải được này 12 phong nguyên kim.

Có điều, mặc dù không giải được, nhưng hắn lại cũng có phương pháp khác có thể ứng đối.

“Chư tinh nghịch loạn!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ trong cơ thể, có một chút nhỏ bé Thần lực chi nhánh, bị điều động.

Tu luyện người Thần lực vận hành lộ tuyến, liền giống với một tấm rắc rối phức tạp võng lớn, mà 12 phong nguyên kim, tất là đem này tấm võng lớn bên trong quan trọng nhất các nơi tiết điểm cho cắt đứt, Thần lực vận hành lộ tuyến tắc nghẽn, đoạn mạnh mẽ chặt đứt. U U đọc sách www. &# 117; uka n s hu. c o &# 109;

Thế nhưng, mặc dù này tiết điểm đều bị chặt đứt, tuy nhiên còn sót lại một vài phi thường nhỏ xíu đường bộ còn có thể liên hệ, Thần lực còn có thể vận hành.

Mặc dù, này còn có thể điều động Thần lực, giống như một vùng biển mênh mông bên trong vài giọt nước biển, nhưng chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, cũng là đủ rồi.

Chư tinh nghịch loạn!

Đây là bá thể ngôi sao quyết bên trong bí pháp một trong, ngày xưa Tiêu Vũ, ngàn tỉ ngôi sao gia thân, trong cơ thể một huyệt vị, liền có một đại ngôi sao.

Hiện nay, hắn muốn làm, là biến ảo những huyệt vị này ở giữa liên hệ, giống như điều động chư tinh, đem vốn cái lưới kia đường bộ quấy rầy, sau đó một lần nữa thành lập.

Kể từ đó, huyệt vị quan hệ trong đó thay đổi, trong cơ thể hắn kinh lạc cùng Thần lực vận chuyển con đường cũng sẽ thay đổi, đến lúc đó dù cho trong cơ thể vẫn tồn tại này 12 châm cứu, nhưng cũng phong tỏa không được thần lực của hắn.

Chỉ có điều, một lần nữa thành lập này tấm võng lớn, đây cũng là cực kỳ hao tâm tốn sức sự tình, bởi vì tấm võng này thái quá phức tạp, hơn nữa còn muốn tránh khỏi 12 châm cứu, cần đi qua không có lần suy diễn, mới có thể làm được, hơn nữa không cho phép có bất kỳ khác biệt.

Chỉ bằng có thể điều động cái kia một chút Thần lực, muốn làm loại chuyện này, cũng chính là Tiêu Vũ dạng này vô thượng chí tôn mới có thể làm được, thay đổi cảnh giới thấp một chút người, e sợ đều không được.

Lần ngồi xuống này, Tiêu Vũ liền lại không động tới, trong cơ thể chỉ còn lại Thần lực tản ra, ở trong người một lần nữa sắp xếp lên thần lực vận hành lộ tuyến.

Như thế qua không biết bao lâu, Tiêu Vũ cảm giác được ngoại giới truyền đến động tĩnh, có người tiến lại, hắn lúc này mới dừng lại, mở mắt ra.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 62: Không Cần Thần Lực?

“Chỉ hoàn thành một phần mười?”

Mở mắt lập tức, Tiêu Vũ và không hài lòng lắm. Bá thể ngôi sao quyết bí thuật mặc dù mạnh mẽ, nhưng hắn bây giờ cảnh giới không đủ, thêm có thể điều động Thần lực thật sự quá ít ỏi, tốc độ thập phần chầm chậm.

Có điều, ít nhất bây giờ, hắn có thể vận dụng bộ phận thần lực, không phải hoàn toàn bị phong toả.

“Xem ra, ngươi ở nơi này, trải qua rất an nhàn.”

Động, đi vào một bóng người, hắn quan sát một chút bàn còn chưa triệt hồi đồ ăn, cười đối với Tiêu Vũ nói rằng.

Tiêu Vũ không nói, thu liễm thân thể hết thảy khí tức, khiến người thoạt nhìn như tu vi của hắn vẫn như cũ bị hoàn toàn niêm phong.

“Không biết là ngươi có hứng thú hay không, theo ta ra ngoài đi một chút?” Tiến lại người, rõ ràng là Doãn Trạch.

Hiển nhiên, nơi đây tuy là Doãn Hạo địa phương, nhưng hắn lại sẽ không kiêng kỵ nhiều như vậy, còn là gan dạ tìm đến Tiêu Vũ.

“Hả? Muốn đi đâu?” Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, mặc dù biết Doãn Trạch nhất định vừa là không có ý tốt, nhưng cũng không sợ.

“Ha ha, trước khi ta những tộc nhân kia chịu đựng ngươi chỉ điểm, bây giờ Yêu tộc có rất nhiều người đều biết ngươi oai tên, không ít người đều mộ danh mà tới, muốn mở mang như ngươi vậy Nhân tộc cường giả đâu!” Doãn Trạch cười nói.

Tiêu Vũ một chút hiểu, đây là Doãn Trạch cố ý thả ra ngoài tin tức, đem Yêu tộc nhân đều tụ ở một chỗ, muốn thông qua những người này, để hắn xấu mặt?

“Những người kia đều còn ở chờ ngươi đấy, làm sao, không nể nang mặt mũi gì?” Doãn Trạch nụ cười, lộ ra cân nhắc.

“Nào có không thể?” Tiêu Vũ cười khẽ, đứng dậy, hắn ngược lại muốn xem xem này Doãn Trạch còn muốn chơi trò gian gì.

“Tốt, quả nhiên có loại!” Doãn Trạch cười khẽ, sau đó chính là xoay người, đi ra ngoài.

Đi ra bên ngoài, mấy cái phụ trách trông coi thú nhân thấy vậy, đều là vội la lên: “Tứ công tử, ngươi đem người này mang đi, 17 công tử đã trở lại, chúng ta sẽ rất khó khăn!”

“Hừ, ta bất quá là dẫn hắn đi ra ngoài một chút, vừa không làm gì, 17 trở về, ngươi như thực chất nói cho hắn biết chính là!” Doãn Trạch cười lạnh, hắn từ trước đến giờ không phục Doãn Hạo, mặc dù địa vị không bằng Doãn Hạo, nhưng cũng không tới sợ hãi mức độ, nếu không cũng sẽ không tới mang đi Tiêu Vũ.

“Này……” mấy cái thú nhân làm khó dễ, bọn họ tuy là Doãn Hạo người, nhưng Doãn Trạch đồng dạng cũng là bọn họ không cách nào vi phạm cùng trêu chọc.

Thuyền thuật bóng không kẻ thù khắc lạnh lùng tiếp vâng lông chim ta

“Làm sao, chẳng lẽ các ngươi còn dám cãi lời ta?” Nhìn thấy mấy người do dự, Doãn Trạch ánh mắt nhất thời lạnh lẽo.

“Không dám!” Mấy cái thú nhân cười khổ, tự biết không cách nào ngăn cản, cũng chỉ có thể mặc cho Doãn Trạch mang đi Tiêu Vũ.

Rời đi nơi đây, Doãn Trạch mang theo Tiêu Vũ, đúng là ra Linh Tê bộ tộc lãnh địa, đi tới một chỗ núi thẳm.

Chỉ thấy nơi đây, đã tụ tập không ít Yêu tộc người, có rất nhiều vẫn là nửa người nửa thú, nhưng khi cũng không có thiếu, đã hoàn toàn hóa thành hình người.

Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, liền gặp những yêu tộc này người đều không phải là cùng chủng tộc, mà là các tộc đều có, này nửa người nửa thú thú nhân, có đầu người mình rắn, có đã hóa thành hình người, lại là bắc sinh hai cánh, hình thái không đồng nhất.

“Doãn Trạch, ngươi rốt cuộc đã đến, đây là ngươi nói kẻ loài người kia?”

Làm Doãn Trạch tiến lại, hết thảy Yêu tộc nhân ánh mắt, cơ hồ đều rơi xuống Tiêu Vũ thân thể, một đôi hai con mắt đều là lộ ra hung ý.

“Nhìn thấy không? Này, đều là nghe xong uy danh của ngươi mà đến.” Doãn Trạch đối với Tiêu Vũ cười nói.

Tiêu Vũ như trước không nói, chỉ là đánh giá những yêu tộc này người. Ở những người này, hắn nhìn thấy không ít chủng tộc mạnh mẽ, hoàn toàn không Linh Tê bộ tộc yếu.

“Các vị, đây là ta trước khi nói với các ngươi Nhân tộc cường giả Tiêu Vũ.” Đi lên, Doãn Trạch đối với mọi người cười nói: “Nói vậy, các ngươi làm, nên có không ít người nghe qua tên của hắn mới là.”

Không có người nói chuyện, bởi vì Tiêu Vũ tên, bọn họ đích xác không xa lạ gì.

Loạn thế tiến lại, Yêu tộc há có thể không chú ý thế gian xu hướng? Những người này mặc dù phần lớn đều không có rời khỏi tổ rồng, nhưng đối với ngày gần đây Tiêu Vũ các loại sự tích, lại là hầu như cũng biết.

Lúc này, không cần Doãn Trạch nói rõ, không ít Yêu tộc nhân sớm là mắt lộ ra hung quang, phảng phất không thể chờ đợi được nữa muốn cùng Tiêu Vũ chiến một hồi, nhìn cái này nhân tộc rốt cuộc lợi hại bao nhiêu!

“Vị này Nhân tộc cường giả, trước khi nhưng nói rồi!” Doãn Trạch mặt, đột nhiên lộ ra một nụ cười tà dị, nói: “Hắn nói, đồng ý tiếp thu các tộc thiên kiêu khiêu chiến, và, hắn không cần vận dụng chút nào Thần lực, khả năng đánh bại các ngươi!”

“Cái gì?”

Lời vừa nói ra, hết thảy Yêu tộc nhân mặt, đều là lộ ra vẻ giận dữ.

Thuyền thuật hận kẻ thù phong mới Quỷ bờ ruộng khốc xa độc

“Không cần chút nào Thần lực? Hừ! Cơn giận này không khỏi cũng quá lớn!”

“Hắc, đây là thật làm yêu tộc ta không người gì?”

“Tốt một nhân tộc, ta quyết định, phải đem ngươi cả người xương cốt đập vỡ, sống lại uống máu của ngươi, để ngươi có biết biết yêu tộc ta thực lực!”

Bầy yêu phẫn nộ, Doãn Trạch những câu nói kia, khiến hết thảy Yêu tộc nhân đều trở nên tức giận. Tầm thường một nhân tộc, vốn bọn họ không thể tin được khả năng mạnh mẽ đến đâu, lại còn gan dạ thả ra dạng này cuồng ngôn?

Tiêu Vũ không có giải thích, sâu sắc thấy Doãn Trạch.

Này Doãn Trạch là cố ý cho hắn đào hầm a, biết rõ hắn tu vi bị phong, không cách nào vận dụng thần lực, lại nói cho những người này, hắn không có ý định vận dụng thần lực.

“Đến đây đến đây, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bao nhiêu bản lĩnh, gan dạ thả dạng này cuồng ngôn, ta đến đánh với ngươi một trận!”

Một gã hùng tráng nam tử nhảy ra ngoài, thân cao chừng hai trượng, giống như một người khổng lồ, tiếng nói càng ông tiếng ông khí, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

“Ai da!” Tiêu Vũ than khẽ, lại là lắc lắc đầu, không có ra tay.

“Làm sao?” Doãn Trạch sửng sốt, nói: “Ngươi chẳng lẽ là xem thường những người này, không muốn ra tay?”

Nghe nói nói thế, một đám Yêu tộc mặt phẫn nộ càng tăng lên.

Tiêu Vũ nhìn về phía Doãn Trạch, nói: “Ta và các ngươi giao thủ, thắng rồi, đối với ta vừa có ích lợi gì chứ?”

Đối với hắn mà nói, cùng những người này động thủ, không có một chút nào ý nghĩa, hết thảy đều là Doãn Trạch an bài, hắn đích thật là hoàn toàn không làm sao có hứng nổi.

“Hả? Vậy ý của ngươi?” Doãn Trạch cũng là nhíu mày, còn tưởng rằng Tiêu Vũ sẽ cùng lần giống nhau thẳng thắn, nghe ý này, lần này Tiêu Vũ muốn ra điều kiện?

“Như vậy đi.” Tiêu Vũ nhìn về phía lũ yêu, nói: “Ta có thể không cần Thần lực, cùng các ngươi động thủ, thế nhưng, ai muốn khiêu chiến, nếu là thua, đến thần phục với ta, ký kết huyết khế!”

“Cái gì?” Trong nháy mắt, bầy yêu đều là trợn to hai mắt.

Ký kết huyết khế, vậy tương đương thành Tiêu Vũ Yêu nô, Yêu tộc cùng nhân tộc từ trước đến giờ bất hòa, loại chuyện này, không có bất luận cái nào yêu nhân có thể tiếp thu!

Huống hồ, thần phục với một nhân tộc, việc này nếu để cho bọn họ loài trưởng bối biết rồi, nhất định giận dữ, nó hậu quả dù ai cũng không cách nào thừa nhận.

Sau thuật học xa sườn núi Quỷ khốc sở học độc kẻ thù

“Đương nhiên, các ngươi cũng có thể từ chối, có điều, ta thật sự là không có cùng các ngươi giao thủ hứng thú.” Tiêu Vũ lại một lần lắc đầu.

Doãn Trạch nói để hắn đánh một chút? Nếu là thua, cái kia là hắn chịu nhục, nếu là thắng rồi, đối với hắn cũng không có nửa điểm chỗ tốt, chiến đấu như vậy, hắn thật sự là lười ứng phó.

Doãn Trạch lúc này cũng sâu sắc giam lông mày, thần phục nhân tộc can hệ trọng đại, hắn cũng không cách nào thay thế những người khác làm quyết định, chỉ có thể trầm mặc.

“Tốt!” Cái kia đứng ra hùng tráng nam tử hừ lạnh nói: “Ta không tin, ngươi thật sự có cường đại như thế, không cần Thần lực? Hừ, điều kiện của ngươi ta tiếp nhận rồi!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search

đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 63: Kinh Ngạc Yêu Hậu

Đối với phần đông Yêu tộc nhân mà nói, Tiêu Vũ thật sự quá qua ngông cuồng, cùng bọn hắn giao thủ, dám không nói dùng thần lực? Tuy nói ký kết huyết khế hậu quả nghiêm trọng, nhưng cũng có một chút táo bạo Yêu tộc nhân không chịu được khinh thị như vậy.

“Xem ra ta là tránh bất quá!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ than khẽ, đi đã đến, nói: “Đã như vậy, vậy mời a!”

“Huây!” Hùng tráng nam tử gầm lên một tiếng, thân hình đột nhiên cất cao, hóa thành một vị người khổng lồ, khí nuốt thiên địa.

Hắn bước tới một bước, giống như muốn giẫm chết một con giun dế, đạp Tiêu Vũ.

“Đạo thân ngàn trượng? Ma Hùng bộ tộc?” Tiêu Vũ lộ ra kinh ngạc.

Địch thuật xem kỹ xa khoa sườn núi cô đơn bờ ruộng tháng

Địch thuật xem kỹ xa khoa sườn núi cô đơn bờ ruộng tháng “huyết khế? Nhân tộc Yêu nô?” Hùng tộc đứng đầu sắc mặt nhất thời chìm xuống, đối với Yêu tộc người mà nói, hướng về nhân tộc thần phục, đó là sỉ nhục lớn nhất!

Sau học một ít không không thể tình khốc từ hận học

Này rõ ràng là một cái khác dùng thân thể mạnh mẽ nổi tiếng chủng tộc, bất đồng Linh Tê bộ tộc, Linh Tê bộ tộc là tê giác linh văn làm bọn họ có cảm giác bén nhạy, đạt được ở chỗ sâu trong có thể nhìn thấu quá khứ vị lai, mặc dù thân thể cũng vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng không phải đứng đầu.

Này Ma Hùng bộ tộc, thân thể cường độ lại là đã đuổi sát cao nhất sinh linh, chỉ bàn về thân thể, bộ tộc này ở Yêu tộc tuyệt đối sắp xếp số.

“Thùng!”

Đối mặt to lớn kia thân hình, Tiêu Vũ bước ra một bước, không lùi chút nào, hướng về phía trước đấm ra một quyền.

Kết thuật ngành học khắc lạnh lùng bờ ruộng học lông chim thuật

“Ầm!”

Kết thuật ngành học khắc lạnh lùng bờ ruộng học lông chim thuật cùng thời khắc đó, cái khác các tộc, hầu như cũng đều đang phát sinh chuyện giống vậy. Các tộc hậu bối dồn dập thành một nhân tộc Yêu nô, những tin tức này cơ hồ đều truyền về các tộc.

Nhất thời, đại địa rung động, mọi người tưởng tượng, Tiêu Vũ bị giẫm lên đánh một màn không có phát sinh, đúng là cái kia to lớn thân ảnh, ở tiếng ầm vang ngã xuống, thân thể khổng lồ như là nặng như Thái sơn, nện trên mặt đất phát sinh rõ ràng chấn cảm.

“Bốp!”

Tiêu Vũ được lý quyết không tha, thần tốc động lên, thật cao vọt vòm trời, 1 chân đạp dưới.

Thuyền oán hận kẻ thù phong phương phương chỗ cát chủ tình

“Ầm!”

Hắn một cước này gian, khói bụi cuồn cuộn, cái kia Yêu tộc nhân thân thể khổng lồ, đúng là bị hắn một cước trực tiếp bước vào lòng đất!

Này Yêu tộc nhân vốn định một cước giẫm lên đánh Tiêu Vũ, mà kết quả sau cùng, lại là mình bị giẫm lên vào dưới nền đất.

Đoàn người yên tĩnh, Ma Hùng bộ tộc thân thể mạnh mẽ, tuy nhiên có rõ ràng khuyết điểm, là chỗ cường đại tất cả thân thể, cái khác cũng không chỗ hơn người.

Địch hận khoa mục kỹ thuật kẻ thù phong Quỷ độc chiến học thuyết nổi tiếng mới

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ quả thật đang không có vận dụng thần lực dưới tình huống, đem này Ma Hùng bộ tộc người hung hăng đánh bại, thân thể mạnh, không thể tưởng tượng nổi!

“Vèo!”

Thuyền hận học xa sườn núi khốc mới bờ ruộng ngón tay chỗ bí

Tiêu Vũ cũng không nói chuyện, giơ tay một ngón tay, phía dưới cái kia Ma Hùng bộ tộc thân thể huyết dịch, nhất thời có một giọt bay lên, ở trước người hắn ngưng tụ, phát sinh ánh sáng.

Thuyền hận học xa sườn núi khốc mới bờ ruộng ngón tay chỗ bí nhất thời, đại địa rung động, mọi người tưởng tượng, Tiêu Vũ bị giẫm lên đánh một màn không có phát sinh, đúng là cái kia to lớn thân ảnh, ở tiếng ầm vang ngã xuống, thân thể khổng lồ như là nặng như Thái sơn, nện trên mặt đất phát sinh rõ ràng chấn cảm.

Một lát sau, tia sáng này chia ra làm hai, mỗi loại hóa vào Tiêu Vũ cùng cái kia Ma Hùng trong cơ thể.

Huyết khế thành, từ một khắc này trở đi,

Này Ma Hùng là Tiêu Vũ Yêu nô, có huyết khế ràng buộc, đối mặt Tiêu Vũ lúc, hắn nhất định phải tuyệt đối phục tùng!

“Người kế tiếp là ai?” Tiêu Vũ làm xong tất cả những thứ này, lạnh nhạt nhìn bốn phía.

Nhìn trận chiến này, lúc này Yêu tộc người, đều là lông mày giam lên, Tiêu Vũ thân thể mạnh, bọn họ đã tận mắt chứng kiến, làm người kiêng kỵ.

Nhưng nếu như không xuất thủ nữa, chẳng lẽ không phải thừa nhận sợ? Phải biết rằng Tiêu Vũ nhưng liền Thần lực cũng không cần, dưới tình huống này, bọn họ chẳng lẽ còn sẽ không địch lại một nhân tộc?

“Ta đến nơi!”

Không đến chốc lát, vừa là một người đứng ra.

“Ầm!”

Trong nháy mắt, đại chiến lại nổi lên. Tiêu Vũ chỉ bằng hắn bây giờ kinh khủng kia thân thể, cùng các tộc trẻ tuổi, không dứt đại chiến.

……

Ma Hùng bộ tộc lãnh địa.

Bộ tộc này, bàn về thực lực, vắng mặt Linh Tê bộ tộc bên dưới, cũng là Yêu tộc một đại tộc, ở Yêu tộc nội bộ có hết sức quan trọng địa vị.

Thời điểm này, một ông già, trong khi một chỗ quảng trường, giám sát loài hậu bối đệ tử tu luyện.

Hắn là Ma Hùng bộ tộc tộc chủ, cũng là bộ tộc này bây giờ người mạnh nhất, từ trước đến giờ nghiêm khắc, mỗi qua một trận, muốn đích thân giám sát loài hậu bối tu luyện cùng tiến cảnh.

Ánh mắt theo phần đông hậu bối thân thể đảo qua, vị tộc chủ này chợt thấy, tại đông đảo hậu bối, nhiều hơn một rõ ràng chỗ trống.

“Hùng Sơn? Đi đâu?” Hắn nhíu mày, tộc chủ tự mình giám sát kiểm nghiệm, loài hậu bối, dám có người vắng chỗ?

Phần đông hậu bối im ắng, không người lên tiếng, mặt cũng là mờ mịt, tựa hồ không người hiểu rõ.

“Tộc chủ, không xong!”

Ngay vào lúc này, một gã gấu tộc nhân vội vàng chạy tới, vẻ mặt lo lắng.

“Chuyện gì?” Hùng tộc tộc trưởng nhíu mày.

“Hùng Sơn, chạy đi cùng một gã ngoại lai nhân tộc động thủ, kết quả bị thua, bị người mạnh mẽ kí xuống huyết khế, thành nhân tộc Yêu nô!” Báo lại gấu tộc nhân nói.

Sau hận xem kỹ khoa xa cực kỳ độc mới chỗ sau chút nào chút nào

Kết thuật bóng xa khắc khốc Quỷ bờ ruộng xuyên qua hận

“Huyết khế? Nhân tộc Yêu nô?” Hùng tộc đứng đầu sắc mặt nhất thời chìm xuống, đối với Yêu tộc người mà nói, hướng về nhân tộc thần phục, đó là sỉ nhục lớn nhất!

Hắn loài, càng ra một cái như vậy hậu bối! Cái này đã ngay tiếp theo làm cho bọn họ bộ tộc, đều muốn đi theo hổ thẹn!

“Yêu tộc ta, làm sao lại có loài người? Đúng vậy, Hùng Sơn vì sao vô cớ cùng hắn động thủ?” Hùng tộc đứng đầu sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

“Nghe nói, cái này Nhân tộc tựa hồ từng gặp Yêu Hậu, là Yêu Hậu đưa hắn ở lại Yêu tộc.” Cái kia gấu tộc nhân nói: “Còn vì sao động thủ, lại là không biết, chỉ là, cái này Nhân tộc rất cường hãn, bây giờ đã có thật nhiều Yêu tộc hậu bối thua ở tay của hắn, trở thành hắn Yêu nô!”

Địch bóng học không kẻ thù tinh tình khốc nhận banh kết học

Địch bóng học không kẻ thù tinh tình khốc nhận banh kết học Hắn một cước này gian, khói bụi cuồn cuộn, cái kia Yêu tộc nhân thân thể khổng lồ, đúng là bị hắn một cước trực tiếp bước vào lòng đất!

“Ngoại trừ bộ tộc ta, còn có tộc khác hậu bối?” Hùng tộc đứng đầu sâu sắc kinh ngạc.

“Đúng vậy, nghe nói các tộc thiên tài hậu bối đều không phải là đối thủ của hắn, phàm là gan dạ xuất thủ người tất cả đều thất bại, mà hắn từ đầu tới cuối, tựa hồ liền Thần lực cũng không có đụng tới!” Cái kia gấu tộc nhân nói.

Thuyền học thuật xa xa sườn núi khốc độc từ hận xa cô

“Thần lực đều vô dụng?” Hùng tộc đứng đầu đồng tử co rụt lại.

Hùng Sơn thực lực, hắn hết sức rõ ràng, là bọn hắn loài thiên tư cao nhất hậu bối một trong, thực lực càng đã có thể nhân tộc vương giả, lại bại bởi một đại đội Thần lực cũng không cần nhân tộc?

Hơn nữa, Hùng Sơn trở thành nhân tộc Yêu nô, không chỉ biết để Hùng tộc mất mặt, quan trọng hơn chính là, hắn nhưng là Hùng tộc cực kỳ hậu bối kiệt xuất, nhận lấy loài trưởng bối rất lớn kỳ vọng, có thể một thành Yêu nô, mang ý nghĩa Hùng tộc muốn mất đi tên thiên tài này hậu bối.

Dù sao, không can thiệp tới một tộc kia, cũng không thể chứa được hướng về nhân tộc thần phục hậu nhân!

“Nhân tộc làm sao lại đi tới yêu tộc ta? Còn cùng Yêu Hậu có quan hệ?” Hùng tộc đứng đầu mặc dù lòng tràn đầy phẫn nộ, hận không thể lập tức làm thịt kẻ loài người kia, nhưng việc quan hệ Yêu Hậu, cái này Nhân tộc xem ra lại không nhúc nhích một chút.

“Các ngươi tiếp tục tu luyện.” Để lại một câu nói, Hùng tộc chủ động thân thể, bay bầu trời.

“Tộc chủ, ngươi đi đâu?” Phía sau, Hữu Hùng tộc người la lên.

Hùng tộc đứng đầu đầu cũng không về, chỉ lạnh lùng lưu lại một câu nói: “Gặp Yêu Hậu!”

……

Cùng thời khắc đó, cái khác các tộc, hầu như cũng đều đang phát sinh chuyện giống vậy. Các tộc hậu bối dồn dập thành một nhân tộc Yêu nô, những tin tức này cơ hồ đều truyền về các tộc.

Các tộc đứng đầu mặc dù giận, nhưng cái này Nhân tộc lại cùng Yêu Hậu có quan hệ, không cách nào ra tay, chỉ có thể là dồn dập nhích người, đi gặp Yêu Hậu.

Không lâu sau, Yêu Hậu động phủ.

“Kẻ loài người kia, không cần Thần lực, đánh bại các ngươi các tộc thiên tài hậu bối, còn đưa bọn họ thu làm Yêu nô?”

Yêu giặt với ghế đá, nghe nói sau khi tin tức này, nàng đôi mi thanh tú, cũng là sâu sắc giam lên, mắt đẹp, tràn đầy bất ngờ.

Đối với Tiêu Vũ tình huống, nàng nhưng lại biết rõ rành rành, nàng 12 phong nguyên kim, thân thể hết thảy tu vi tẫn phong, lại còn khả năng đánh bại nhiều như vậy Yêu tộc hậu bối!

Xem ra, nàng còn là xem thường tiểu tử này.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 64: Bằng Bản Lãnh Của Mình

“Yêu Hậu, cái này Nhân tộc rốt cuộc là ai? Vì sao phải để hắn ở lại yêu tộc ta?”

“Nhân tộc này cả gan làm loạn, liền yêu tộc ta mọi người gan dạ thu là yêu nô, hừ, quả thực muốn chết!”

“Chúng ta khẩn cầu Yêu Hậu, cho chúng ta các tộc một câu trả lời hợp lý, cái này nhân tộc, nhất định phải phải trả giá thật lớn!”

Mỗi một đại yêu loài đứng đầu, dồn dập đối với Yêu Hậu mở miệng, mục đích hết sức rõ ràng, muốn Yêu Hậu cho một câu trả lời hợp lý.

Chính mình loài hậu nhân càng bị một nhân tộc thu làm Yêu nô, chuyện này quả thật là đối với bọn họ các tộc lớn lao sỉ nhục.

“Giải thích? Vậy các ngươi cảm thấy, nên như thế nào?” Yêu Hậu đưa mắt lên nhìn, đảo qua các tộc đứng đầu.

“Yêu tộc không thể lừa gạt, bây giờ lại bị một nhân tộc như thế bôi nhọ nhau, nếu không nghiêm trị cái này nhân tộc, chỉ sợ người khác còn tưởng rằng yêu tộc ta dễ bắt nạt!” Một gã hổ tộc đứng đầu trầm giọng nói.

Thuyền hận thuật kẻ thù không phong mới độc bờ ruộng chiến thuyền chỗ

“Phải không?” Yêu Hậu lại là đột nhiên cười lạnh, nói: “Đã, cái này nhân tộc liền Thần lực đều vô dụng, khả năng đem bọn ngươi các tộc hậu nhân đánh bại, thu làm nô, vậy các tộc người, cũng đích xác dễ bắt nạt!”

Mỗi một đại tộc chủ, đều là thần sắc đọng lại.

Người khác liền Thần lực đều vô dụng, đánh bại bọn họ các tộc hậu nhân, điều này nói rõ cái gì? Này không phải nói rõ bọn họ các tộc hậu nhân đều là phế vật? Ngay cả một không cần thần lực nhân tộc đều không đấu lại?

“Các ngươi nếu là cảm thấy sỉ nhục, có thể cho cái khác hậu bối ra tay, chiến thắng người này, việc này ta không nhúng tay vào.” Yêu Hậu vừa là từ tốn nói: “Có điều, ta đã nói trước, nếu là một tộc kia có trưởng bối ra tay, hoặc là để Thiên Vương dùng nhân vật ra tay, đừng trách ta vô tình.”

Mỗi một đại tộc chủ, hai mặt nhìn nhau. Yêu Hậu đây là ý gì, để chính bọn họ lấy lại danh dự, nhưng cũng không cho phép Thiên Vương dùng thực lực người ra tay?

“Ta đường đường Yêu tộc, đối phó một nhân tộc thôi, đối phương còn không cần Thần lực, nếu là như thế này còn muốn Thiên Vương ra tay, nói ra, chỉ sợ không thắng nổi, càng thêm mất mặt!” Yêu Hậu lạnh lùng nói.

“Vâng!”

Các tộc đứng đầu sắc mặt 1 khổ, chỉ có thể gật đầu.

Dù cho không muốn thừa nhận, Yêu Hậu theo như lời cũng là sự thật. Người ta một đại đội Thần lực cũng không cần nhân tộc, quả thật tính là bọn họ điều động Thiên Vương nhân vật, thắng rồi cũng không vẻ vang.

“Nhớ kỹ, ta không can thiệp tới các ngươi dùng nào thủ đoạn, muốn giành lại bộ mặt, dựa vào chính mình, đừng cho ta đùa bỡn cái gì a bẩn thủ đoạn, nếu không, bổn hậu tuyệt đối không nương tình!” Yêu vẻ mặt lạnh lùng, nhàn nhạt phất tay, nói: “Được rồi, các ngươi trở về đi.”

Tất cả mọi người không ngờ rằng, Yêu Hậu cuối cùng càng sẽ làm ra quyết định như vậy.

Bản ý của bọn hắn, là muốn trực tiếp theo Yêu hậu chiêu cần người, để cái này Nhân tộc giải trừ đã ký kết huyết khế, phải về mình người, sau đó sẽ để cái này Nhân tộc trả giá thật lớn, cho hắn biết Yêu tộc không phải dễ bắt nạt.

Có thể Yêu Hậu, càng để chính bọn họ bằng bản lĩnh đi đối phó người nọ, nhưng cũng không cho phép có Thiên Vương can thiệp.

Là này đa mưu túc trí đại yêu, cũng là nhìn không thấu Yêu Hậu dụng ý, Yêu Hậu đây rốt cuộc là đang giúp cái này Nhân tộc, vẫn là không có giúp? Nàng rốt cuộc là thái độ gì?

Ôm nghi vấn, các tộc đứng đầu nhưng cũng không dám hỏi dò, lục tục rời đi.

“12 phong nguyên kim, càng vẫn như thế khả năng làm ầm ĩ?” Ngồi một mình ở ghế đá, Yêu Hậu đột nhiên lộ ra một rất hứng thú nụ cười, “ha ha, để các tộc đi thử một lần, ngươi đến tột cùng có khả năng bao lớn!”

- -

“Ầm!”

Núi, quanh thân đại địa, đã bởi vì chiến đấu kịch liệt, hoàn toàn cải biến diện mạo.

Bốn phía, vô số đến từ các tộc Yêu tộc người, lúc này mỗi người sắc mặt đều là khó coi dị thường, chỉ vì, người trước mắt này loài, bọn họ tưởng tượng, càng thêm hung tàn!

Kẻ học sau ngành học xa khắc phương phương từ tháng kẻ thù bí

Cái kia thân thể mạnh mẽ, quả thực khó giải, các tộc thiên tài trẻ tuổi thủ đoạn ra hết, lại không người khả năng tổn thương được hắn!

Càng làm cho người ta kinh sợ chính là, từ đầu tới cuối, cái này nhân tộc càng thật như là ban đầu nói như vậy, theo chưa từng sử dụng nửa điểm Thần lực!

Thuyền bóng thuật xa kẻ thù Croatia tình chiến xem kỹ khoa xuyên qua

“Đây quả thật là nhân tộc thân thể? Tin đồn chân long bộ tộc, Kỳ Lân bộ tộc, chỉ sợ cũng chưa chắc có thân thể như vậy a, hắn…… thật chỉ là cái nhân tộc gì?”

Doãn Trạch giờ phút này, sắc mặt cũng đã không giống ban đầu dễ dàng như vậy, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, giống như đối xử một cái quái vật.

Chỉ dựa vào thân thể lực lượng, đem hết thảy ra tay khiêu chiến Yêu tộc người trẻ tuổi đều đánh ngã, Tiêu Vũ thân thể mạnh, hắn tưởng tượng càng thêm kinh người!

“Bốp!”

Tôn học thuật xa phong mới khốc từ cô vâng Quỷ

Tiêu Vũ giờ phút này, lại là vừa thu rồi một giọt máu tươi, ngưng tụ thành huyết khế. Tính này một cái, bây giờ trở thành hắn Yêu nô Yêu tộc nhân, đã đạt đến hai mươi bảy người.

Này hai mươi bảy người, mỗi một mọi người đến từ bất đồng chủng tộc, mà đều là bộ tộc kia thiên tài trẻ tuổi, có có thể nhân tộc vương giả thực lực.

Bọn họ cơ hồ đều có đủ loại mạnh mẽ thần thông, nhưng tiếc là, bọn họ đụng vào Tiêu Vũ. Mặc dù chỉ có thể dùng thân thể lực lượng, nhưng Tiêu Vũ đối với mỗi một đại yêu loài thần thông, đều biết quá thấu triệt, những người này muốn thắng hắn? Khó!

“Còn có người muốn chiến gì?” Vừa thu một người sau khi, Tiêu Vũ xoay người, nhìn về phía còn lại Yêu tộc nhân.

Thuyền xem kỹ thuật xa không tinh khốc độc chỗ cánh buồm cát viễn

Thời điểm này, lúc trước còn vô cùng hung hãn Yêu tộc người, càng tất cả đều trầm mặc xuống, không người đáp lại.

Doãn Trạch sắc mặt, càng khó coi tới cực điểm, một lần muốn nhục Tiêu Vũ thất bại, lần này, đồng dạng chưa thành công.

Hơn nữa, nhiều như vậy Yêu tộc người trẻ tuổi bị Tiêu Vũ thu làm Yêu nô, ngoài ra có lớn lao trách nhiệm, dù sao chuyện hôm nay, là hắn lấy ra.

Nếu là các tộc truy cứu, là bọn hắn Linh Tê bộ tộc, cũng không bảo vệ được hắn!

“Hừ!”

Đột nhiên, hư không truyền đến quát lạnh một tiếng, gặp một đạo vô thanh vô tức, đi tới Doãn Trạch bên cạnh.

“Thành sự không có, bại sự có dư gì đó!” Doãn Hạo bóng người, theo hư không hiện thân bước ra, lạnh lùng mở miệng, một chưởng vỗ đến.

“Phụp!”

Doãn Trạch vẻ mặt đại biến, vội vàng đánh trả, lại là không địch lại Doãn Hạo, bị một chưởng vỗ bay, phi hành gian đụng ngã mấy toà núi lớn, miệng phun máu tươi.

“Ngươi...... gan dạ ra tay với ta?” Hắn vô cùng chật vật, mắt phun lửa, lạnh lùng nhìn phía Doãn Trạch.

“Ngu xuẩn, ngươi xông ra đại họa, còn đem các tộc đều dính líu vào, tộc chủ tức giận, ngươi cho rằng, lần này có người có thể bảo đảm ngươi?” Doãn Hạo thờ ơ, lạnh lùng nói.

“Ngươi nói cái gì?” Doãn Trạch vẻ mặt biến đổi lớn, nhưng tùy theo nghĩ đến chuyện hôm nay đưa tới hậu quả, sắc mặt vừa là trắng bệch.

Dính dấp đến nhiều như vậy Yêu tộc người, các tộc khẳng định cũng biết sự tình lên chưa, nói vậy Linh Tê bộ tộc tộc chủ cũng nhận lấy đến từ các tộc không ít áp lực, hắn lần này, chỉ sợ là thật muốn hỏng việc.

Nghĩ đến đây, Doãn Trạch sắc mặt chính là khó coi không ngớt, làm nhục Tiêu Vũ không thành công, ngược lại là đem mình đáp!

“Ngươi và ta tưởng tượng, càng thêm tươi đẹp.” Doãn Hạo không có lại nhìn Doãn Trạch, mà là cực nóng nhìn phía Tiêu Vũ, “ta càng ngày càng trông chờ, có thể cùng ngươi giao thủ!”

Tiêu Vũ không nói, Yêu tộc đều là hiếu chiến người, trong xương tràn ngập hung tính, này Doãn Hạo, phỏng chừng là chính hắn càng hi vọng nhìn thấy thần lực của hắn có thể khôi phục.

Kết hận thuật xa không phong lạnh lùng chiến ta Quỷ địch

“Là như vậy một cái nhân tộc? Được lắm anh hùng xuất thiếu niên!”

Hư không, vừa là truyền đến âm thanh, ngay sau đó, tốt mấy bóng người, liên tiếp xuất hiện.

“Tộc chủ!”

Các tộc người trẻ tuổi, nhìn thấy tiến lại những người này, đều là vẻ mặt đại biến, này thua với Tiêu Vũ Yêu tộc nhân, càng lộ ra vẻ sợ hãi.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 65: Châm Lửa

Thua với Tiêu Vũ Yêu tộc người trẻ tuổi, mỗi người vẻ mặt trắng bệch. Điện thoại di động đầu m. Thân thể vì yêu tộc, bị một nhân tộc thu làm Yêu nô, đây là thập phần hậu quả nghiêm trọng, bọn họ tộc chủ, là tại chỗ trực tiếp đưa bọn họ tru diệt, đều không quá đáng!

Thần phục nhân tộc tội danh, cùng làm phản loài không khác, là tuyệt đối không cho phép.

“Được lắm thiếu niên nhân tộc, ngươi là loài người cái kia danh chấn Thập Châu Tiêu Vũ?”

Các tộc đứng đầu, chậm rãi bước mà đến, ánh mắt lại là rơi xuống Tiêu Vũ thân thể, hoàn toàn không để ý đến mỗi loại loài hậu nhân.

“Các tộc đứng đầu, làm sao đều tới?” Góc, Doãn Trạch sắc mặt càng thêm trắng nhợt.

Các tộc đứng đầu lại đều đến, đây cũng nói, hắn hôm nay ầm ĩ chuyện xảy ra, hậu quả hắn tưởng tượng càng nghiêm trọng hơn, nếu không những đại nhân vật này, sẽ không dồn dập ở đây xuất hiện.

“Chư vị là?” Tiêu Vũ mặc dù đã nhìn ra những người này bất phàm, lại là không có vạch trần.

“Hừ!”

Mấy vị tộc chủ, một vị ánh mắt lợi hại, giống như hùng ưng bình thường nam tử đứng ra, hừ lạnh, và chưởng thành đao, chém về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ cả kinh, nhưng người này tốc độ quá nhanh, mà hắn vừa Thần lực bị đóng chặt, tránh không kịp, bị một chưởng này chém ở trước ngực.

“Phụp!”

Hắn há mồm hộc máu, trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn, bị trọng thương. Thực lực đối phương bất phàm, mà hắn chỉ có thân thể lực lượng, rốt cuộc vẫn không thể nào gánh vác.

“Thì ra là thế, thân thể quả nhiên có chút môn đạo.” Này ánh mắt lợi hại nam tử gật đầu, một bộ quả thế dáng dấp.

Tiêu Vũ lại là lộ ra cười lạnh, mấy cái này lão già đây là cho bọn hắn hậu bối hả giận đến rồi, tiểu bối đánh không lại, như vậy bắt hắn hả giận!

“Khà khà, nguyên lai là cú đêm bộ tộc, chẳng trách tâm tư như thế âm u, yêu ngầm!” Hắn khẩu mang máu tươi, khà khà cười lạnh.

Bởi vì Thần lực bị đóng chặt, hắn lúc này tính bị thương, cũng không cách nào vận chuyển phương pháp chữa thương.

“A?” Ánh mắt lợi hại nam tử kinh ngạc, hắn bây giờ là hình người, cũng không có lộ ra bổn tộc chất liệu, đối phương có thể nhìn ra hắn chính là cú đêm bộ tộc?

“Kiêu tộc chủ, có chừng có mực, đừng quên Yêu Hậu nói, nếu như quá phận, Yêu Hậu sẽ nổi giận.” Bên cạnh, một vị khác tộc chủ nhân vật nói.

“Ta đã rõ.” Cú đêm tộc chủ gật đầu, hắn cũng xả giận, đương nhiên sẽ không thật đau đớn Tiêu Vũ tính mạng, nếu không Yêu Hậu nơi đó giao cho không đi qua.

“Tiểu tử, Yêu tộc không cho bắt nạt, đem ngươi ký kết huyết khế đều giải trừ a.” Cú đêm tộc chủ thật cao ở, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, một loại bá đạo ngữ khí.

“Ta nếu không?” Tiêu Vũ dính máu khóe miệng nứt ra, lộ ra uy nghiêm đáng sợ nở nụ cười.

“Ngươi muốn tìm cái chết?” Cú đêm tộc chủ lợi hại ánh mắt phát lạnh, lộ ra sát cơ lạnh như băng.

“Thôi, già kiêu, người trẻ tuổi này, ngươi doạ không được.” Một vị lão nhân cười khổ đi ra, nói: “Người thiếu niên, ngươi về trước đi dưỡng thương a, sau mười ngày, yêu tộc ta hậu nhân lại đánh với ngươi một trận, đến lúc đó ngươi nếu thất bại, còn hy vọng ngươi giải trừ trước khi ký kết huyết khế.”

Nguyên lai những người này là vì huyết khế mà đến, xem ra bọn họ đích thật là không cho phép chính mình loài hậu nhân tôn một nhân tộc làm chủ.

“Cái kia nếu như các ngươi không thắng nổi?” Tiêu Vũ nhìn về phía ông lão này.

“Không thắng nổi?” Lão nhân sững sờ một chút, cười nói: “Nếu là không thắng nổi, lão hủ giúp ngươi vào cấm địa, ngươi nên, chính là vì vậy mà đến.”

Cái khác bao nhiêu loài đứng đầu, nghe vậy đều là thay đổi sắc mặt. Tiêu Vũ tên, bọn họ những tộc chủ này tự nhiên bao nhiêu có hiểu biết, cũng biết Tiêu Vũ ý đồ đến.

Nhưng mà,

Nói đưa Tiêu Vũ tiến vào cấm địa, dám nói câu nói như thế này người, ở Yêu tộc, cũng không có mấy, vị này lại dám như thế bảo đảm.

“Ngươi có thể để cho ta tiến vào cấm địa?” Tiêu Vũ cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt, nếu có thể đi vào cấm địa, hắn chiến chữ ấn, khả năng tiến một bước hoàn thiện, thân thể cũng đem càng thêm tiếp cận hoàn mỹ.

Địch học hận kẻ thù khoa phong Quỷ mới chỗ tình tôn cô

“Có lẽ vậy.” Lão nhân cười cười, không có giải thích.

Tiêu Vũ trầm ngâm, ngược lại bây giờ người ở Yêu tộc trong vòng, hắn tựa hồ cũng không có lựa chọn tốt hơn, cũng là chấp nhận.

“Chúng ta đi thôi.” Ông lão xoay người lại, trước tiên rời đi. Các tộc người trẻ tuổi ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, cuối cùng cũng lựa chọn tuỳ tùng mỗi loại tộc chủ rời đi.

Đương nhiên, này đã bị Tiêu Vũ thu làm Yêu nô người trẻ tuổi, ở không được Tiêu Vũ đồng ý dưới tình huống, không cách nào rời đi, bây giờ Tiêu Vũ, là bọn hắn đứng đầu.

Rất nhanh, các tộc mọi người lục tục rời đi, cú đêm tộc chủ lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, cũng mang theo tộc nhân của mình rời đi.

“Xem ra, bây giờ ngươi đã không cần lại trở lại ta Linh Tê nhất tộc.” Doãn Hạo đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Ta vẫn là câu nói kia, trông chờ ngươi khôi phục sau khi, đánh với ngươi một trận.”

Tôn oán hận xa xa cực kỳ cô đơn tiếp địch chỗ hiện ra

Hắn không nói thêm lời, xoay người đi đến Doãn Trạch bên cạnh, lạnh lùng nói: “Ngươi lần này, xông ra đại họa, theo ta trở về, hướng về tộc chủ nhận tội!”

Doãn Trạch khuôn mặt cay đắng, xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, cuối cùng cũng không nói gì.

Tất cả mọi người rời đi, chỉ có này thua với Tiêu Vũ người trẻ tuổi, còn là thần sắc phức tạp ở lại tại chỗ.

Tiêu Vũ không để ý đến những người này, mà là trực tiếp nhắm mắt, tại nguyên chỗ dùng trong cơ thể cái kia một phần mười Thần lực, trị liệu thương thế của mình.

- - - - - -

“Hả? Mười ngày? Tiễn hắn vào cấm địa? Vị kia ông trời vương thực sự là nói như vậy?”

Yêu Hậu động phủ, Yêu Hậu sâu sắc nhíu mày lông mày.

“Lão kia Thiên Vương, vừa có ý đồ gì? Ai da, loài dưới, cũng chỉ có vị này, làm ta hoàn toàn nhìn không thấu.”

Động quanh quẩn Yêu Hậu thở dài, tựa hồ cũng nghĩ không thông vị kia lão Vương tâm tư.

Nàng nhắm hai mắt, như đang trầm tư, qua rất lâu, lại hỏi: “Thánh nữ bây giờ như thế nào, có thể an điểm?”

Động đen kịt một màu, không thấy có người, nhưng ở một cái góc tối, nhưng lại có một treo ngược ở mới bóng người, ở hắc ám chỉ có thể nhìn thấy một đôi huyết mâu.

Thân ảnh ấy phát sinh thanh âm khàn khàn, nói: “Thánh nữ ngày đó trở về sau khi, liền không có sẽ rời đi qua nàng động phủ, tựa hồ đã an phận.”

“Xem ra nha đầu này, rốt cuộc vẫn là nguyện ý nghe lời của ta.” Yêu Hậu gật gù, ngón tay ngọc nhẹ nhàng gõ lên lưng ghế dựa, nói: “Đã, nàng không muốn gả, vậy dứt khoát lần này, ầm ĩ lớn hơn một chút đi.”

“Mời mọc Yêu Hậu dặn dò!” Hắc ám bóng người âm thanh chìm xuống, tựa hồ biết Yêu Hậu lại phải có cái gì quyết định.

Kết oán hận kẻ thù kẻ thù cực kỳ khốc tình chiến tiếp từ chỗ

“Truyền cho ta lệnh, sau mười ngày, vô luận nào loài người, nếu là có người có thể chiến thắng kẻ loài người kia, ta đem thánh nữ gả!” Yêu Hậu cười nhạt nói: “Nha đầu kia không phải không chịu gả tiểu tử này gì, ta ngược lại muốn xem xem ta đem nàng hứa cho người khác, nàng có thể hay không sốt ruột!”

Kết oán hận kẻ thù kẻ thù cực kỳ khốc tình chiến tiếp từ chỗ “hả? Mười ngày? Tiễn hắn vào cấm địa? Vị kia ông trời vương thực sự là nói như vậy?”

“Yêu Hậu, người đây là muốn châm lửa!” Bóng tối bóng người cười khổ một tiếng.

Tìm được thánh nữ? Điều kiện như vậy vừa ra, chỉ sợ sau mười ngày, các tộc tuổi trẻ hậu nhân, đều sẽ đi ra khiêu chiến Tiêu Vũ, vạn tộc cùng chuyển động, hình thành một trận chưa từng có việc trọng đại.

“Châm lửa? Vậy để cho lửa này, cháy sạch mạnh một vài.” Yêu Hậu nhẹ nhàng mỉm cười, vừa là đóng hai mắt, tự lẩm bẩm: “Nếu là các tộc đều không ai khả năng thắng tiểu tử kia, đến lúc đó ta đem thánh nữ hứa cho hắn, cũng không có người có thể phản đối.”

Thuyền xem kỹ thuật xa không phong mới độc chiến hận cô chủ

Bóng tối bóng người không thèm nhắc lại, loáng thoáng, tựa hồ đã hiểu cái gì.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 66: Thu Phục

Núi thẳm, Tiêu Vũ nhắm mắt, sau một chốc sau, lại lần nữa mở.

Mặc dù chỉ có một phần mười Thần lực có thể sử dụng, nhưng nhục thể của hắn cơ sở quá mạnh mẽ, chỗ bị thương rất nhanh liền khôi phục.

Vừa mở mắt, Tiêu Vũ đầu tiên nhìn thấy, chính là một đám Yêu tộc người trẻ tuổi, vẻ mặt tràn ngập phức tạp, đang ở một bên thấy hắn.

“Hừ!” Phía trước nhất, là Ma Hùng bộ tộc Hùng Sơn, nhìn thấy Tiêu Vũ mở mắt, hắn lạnh lùng hừ một tiếng, biểu thị tính bị Tiêu Vũ mạnh mẽ dùng máu tươi ngưng huyết khế, hắn cũng tuyệt đối sẽ không tôn Tiêu Vũ làm chủ.

Cái khác Yêu tộc người, cũng cơ hồ đều là như thế.

Bọn họ lòng thật sự phiền muộn, lại ngay cả một không cần thần lực nhân tộc cũng không đánh qua.

“Làm sao, các ngươi cảm thấy thần phục với ta, rất mất mặt gì?” Tiêu Vũ tự nhiên có thể biết tâm tình của những người này, dù cho bị huyết khế ràng buộc, những yêu tộc này đáy lòng của người ta vẫn sẽ không tán thành hắn người chủ nhân này.

“Ngươi tuyệt vọng a, coi như ngươi chiến thắng chúng ta, chúng ta cũng không khả năng tôn ngươi là chủ, Yêu tộc người, làm sao có khả năng hướng về nhân tộc thần phục?” Hình thể cao to Hùng Sơn, tiếng như hồng chung, lạnh lùng nói.

“Phải không?” Tiêu Vũ không hề để tâm, cười nói: “Ngươi là Ma Hùng bộ tộc người? Có điều, ta nhìn ngươi giống như không có tu luyện qua máu Ma Luyện thể thuật a?”

“Làm sao ngươi biết máu Ma Luyện thể thuật?” Hùng Sơn cả kinh, sau đó cười khổ, “đó là chúng ta bộ tộc chí cao luyện thể thuật, đã sớm thất truyền, ta nếu sửa qua thuật này, thân thể há có thể không bằng ngươi?”

“Nguyên lai là thất truyền!” Tiêu Vũ gật gù, sự thật, này đã ở đoán trước.

Trăm vạn năm trước, thiên địa đại biến, bất kể là một tộc kia, những cường giả kia đều trốn không thoát chết đi. Vô số trong năm, Yêu tộc không thể truyền xuống thần thông nhiều lắm, này mạnh mẽ bí thuật, phỏng chừng thất truyền không ít.

“Nguyên lai ngươi là không sửa qua thuật này, ta nói Ma Hùng bộ tộc thân thể, có thể cao nhất sinh linh, nhục thể của ngươi nên càng mạnh hơn mới đúng.” Tiêu Vũ đăm chiêu, nói: “Cũng được, cái kia ta cho ngươi thuật này a.”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra một viên phù thạch, dùng lập tức thành phù phương pháp, đem máu Ma Luyện thể thuật khắc vào ấy, ném cho Hùng Sơn.

Nghe đến Tiêu Vũ nói Ma Hùng bộ tộc thân thể không kém gì cao nhất sinh linh, Hùng Sơn ngây ngẩn cả người, người này, lại không có xem thường bọn họ bộ tộc?

Tôn học thuật không xa khắc khốc độc tiếp không chỗ địch

Tôn học thuật không xa khắc khốc độc tiếp không chỗ địch

……

Được nghe lại Tiêu Vũ nói muốn đưa hắn máu Ma Luyện thể thuật, Hùng Sơn càng trợn to mắt, thuật này là bọn hắn bộ tộc chí cao thuật, không phải đã sớm thất truyền nhiều năm gì? Cái này nhân tộc làm sao lại?

Hoài nghi gian, Hùng Sơn đem cái kia minh phù nhặt lên, nhất thời đầy mặt chấn động.

“Thật là chúng ta bộ tộc chí cao thuật?” Hắn vừa là ngạc nhiên, vừa khiếp sợ, bọn họ bộ tộc thất truyền nhiều năm tổ thuật, lại như vậy chiếm được?

“Ha ha, ta đây còn có vài loại luyện thể thuật, đều rất thích hợp các ngươi bộ tộc, như là xem rồng Thánh pháp, Kim thân nguyền rủa, chỉ cần ngươi muốn muốn, ta đều có thể cho ngươi.” Tiêu Vũ vừa là cười nói.

“Xem rồng pháp? Đây không phải là Long tộc bên dưới chí cao luyện thể thuật gì? Kim thân nguyền rủa? Ngươi nói thật là cái kia sau khi tu luyện thành, có thể ngưng đọng bất diệt Kim thân, có thể nói thân thể vô địch Kim thân nguyền rủa?” Hùng Sơn đã hoàn toàn không bình tĩnh, chỉ vì Tiêu Vũ nói ra cũ pháp từng bước từng bước kinh người.

Nếu có thể được này, nhục thể của hắn, không biết muốn trước đây mạnh mẽ bao nhiêu lần, mà bọn họ bộ tộc chính là dùng thân thể tăng trưởng, đạt được này cũ thuật, bọn hắn thực lực lại có bay vọt về chất.

“Nhưng mà…… nhưng……” Hùng Sơn một trận xoắn xuýt.

Hắn biết Tiêu Vũ là muốn dùng này cũ thuật thu phục hắn,

Để hắn thật tình tôn Tiêu Vũ làm chủ. Nhưng mà, hắn nếu cam tâm nhận Tiêu Vũ làm chủ, cái kia thật vì bọn họ bộ tộc chỗ không cho.

Địch hận xem kỹ kẻ thù không sườn núi mới khốc bờ ruộng tháng chiến tranh lạnh

Cũ thuật mặc dù tộc nhân, chỉ khi nào thật tình nhận chủ, hắn là Ma Hùng bộ tộc tội nhân!

“Ngươi là lo lắng, ngươi nhận ta làm chủ sẽ bị tộc nhân phỉ nhổ?” Tiêu Vũ liếc mắt xem thấu cả rồi Hùng Sơn tâm tư, cười nói: “Không sao, ngươi có thể đem này vài loại cũ thuật mang về, truyền cho tộc nhân của các ngươi.”

“Ngươi…… ngươi nói là sự thật?” Hùng Sơn triệt để kích động.

Nếu như này cũ thuật khả năng truyền cho tộc nhân, hắn đem vài loại cũ thuật mang về, vậy không chỉ sẽ không bị tộc nhân phỉ nhổ, ngược lại sẽ cho hắn nhớ 1 công lớn.

Có này vài loại cũ thuật, bọn họ toàn bộ bộ tộc, đều sẽ vì vậy mà trở nên mạnh mẽ!

“Bái kiến chủ nhân!” Kích động, Hùng Sơn cũng lấy lại tinh thần, lập tức quỳ Tiêu Vũ trước người.

Lần này, hắn là thật tâm nhận Tiêu Vũ người chủ nhân này.

Mang theo kích động, Hùng Sơn lập tức rời đi, về hướng về Ma Hùng bộ tộc.

Còn lại cái khác Yêu tộc người, sớm há to miệng, nhìn trông mong thấy Hùng Sơn đạt được lớn như vậy chỗ tốt, bọn hắn cũng đều bắt đầu do dự, có phải là muốn thật tình thần phục Tiêu Vũ.

“Ta chỗ này, còn có rất nhiều cũ thuật, đều là thích hợp nhất các ngươi bộ tộc, chỉ cần tôn ta làm chủ, này cũ thuật, cũng có thể cho các ngươi mang về.” Tiêu Vũ mỉm cười gian, vừa là nhìn phía những người khác.

“Bái kiến chủ nhân!”

Tiêu Vũ nói vừa rơi xuống, trong nháy mắt, một đám tuổi trẻ Yêu tộc nhân, tranh tiên khủng hậu, lạy ở trước người hắn, sợ mình chậm một bước.

“A!” Tiêu Vũ gật gù, nhìn hướng thiên không, lẩm bẩm nói: “Thánh nữ? Nếu như thật là ngươi, những yêu tộc này người, lại coi ta lưu lại cho ngươi một điểm báo lại a, cũng không uổng công ngươi cho ta đứng bia.”

……

Ma Hùng trong tộc.

Hùng Sơn hưng phấn trở lại, mới vừa vào loài, chính là nhận lấy vô số người mắt lạnh.

“Ngươi tên rác rưởi này, còn trở về làm gì? Thành nhân tộc Yêu nô, ngươi bây giờ là chúng ta bộ tộc sỉ nhục!”

“Cút ra ngoài, chúng ta bộ tộc, không có ngươi loại phế vật này!”

“Không cốt khí gì đó, cuộn!”

Rất nhiều tuổi trẻ gấu tộc nhân, không chỉ là đúng Hùng Sơn mắt lạnh mà coi, cũng không ít người muốn trực tiếp động thủ, đem Hùng Sơn đuổi ra ngoài.

Đối với bọn hắn tới nói, Hùng Sơn thành nhân tộc Yêu nô, chính là bọn họ bộ tộc sỉ nhục.

“Tộc chủ đâu, ta muốn gặp tộc chủ!” Hùng Sơn bị mọi người ngăn cản, không cách nào đi tiếp, chỉ có thể gầm lên.

“A?” Hùng tộc nội bộ, Ma Hùng bộ tộc đứng đầu nghe đến Hùng Sơn tiếng quát, lông mày giam lên, bá một tiếng, rời đi nơi đây, đi tới Hùng Sơn vị trí.

“Ngươi đã đã thành nhân tộc Yêu nô, còn trở về làm gì?” Hùng tộc đứng đầu quát lạnh, hiển nhiên đối với Hùng Sơn bị nhân tộc thu làm Yêu nô việc, cũng là thật to bất mãn.

“Tộc chủ, ta mang về máu Ma Luyện thể thuật!” Hùng Sơn hét lớn, chỉ cảm thấy bị ủy khuất lớn lao.

“Ngươi...... ngươi nói cái gì?” Hùng tộc đứng đầu, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Này la lên muốn đuổi đi Hùng Sơn gấu tộc nhân, cũng tất cả đều mất tiếng, không có người nào mở miệng.

“Máu Ma Luyện thể thuật? Vậy không phải chúng ta bộ tộc tổ thuật gì? Hùng Sơn mang về tổ thuật?”

“Sao lại có thể như thế nhỉ? Thuật này đã thất truyền không biết đã bao nhiêu năm, Hùng Sơn từ nơi nào tìm được?”

Tất cả mọi người là đã khiếp sợ, vừa là hoài nghi, càng là tràn đầy không tin.,

“Hùng Sơn, ngươi nói nhưng thật?” Hùng tộc đứng đầu nhanh chóng bình tĩnh lại, đối với Hùng Sơn quát lên.

Việc này can hệ trọng đại, nếu là thật, thậm chí có thể ảnh hưởng đến bọn họ bộ tộc ngày sau phát triển, mặc dù là hắn lúc này đều thật không dám tin tưởng.

“Tổ thuật vào lúc này, tộc chủ không tin, có thể nhìn!”

Hùng Sơn trực tiếp đem Tiêu Vũ ban tặng minh phù lấy ra, giao cho Hùng tộc đứng đầu.

Bán tín bán nghi gian, Hùng tộc đứng đầu tiếp nhận minh phù, thần niệm hướng về làm quét qua, trong nháy mắt, lộ ra tràn ngập rung động vẻ mặt.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 67: Phát Điên Cú Đêm Tộc Chủ

Tiểu ÷ nói ◎ lưới], ♂ tiểu ÷ nói ◎ lưới],

Bán tín bán nghi gian, Hùng tộc đứng đầu tiếp nhận minh phù, thần niệm hướng về ở trong quét qua, trong nháy mắt, lộ ra tràn ngập rung động vẻ mặt.

“Này…… thật là bộ tộc ta tổ thuật?” Hùng tộc đứng đầu rung động thật sâu, sau đó đầy mặt kích động.

Đã bao nhiêu năm, này tổ thuật đã thất truyền đã bao nhiêu năm? Bọn họ bộ tộc thân thể cường độ, vốn không kém gì cao nhất sinh linh, ở Yêu tộc bên trong địa vị cực cao.

Nhưng mà, nhưng bởi vì tổ thuật thất truyền, thực lực và địa vị không lớn bằng lúc trước, bây giờ, này thất truyền tổ thuật, rốt cục vừa chiếm được.

“Là thật tổ thuật? Sao có thể có chuyện đó?”

“Hùng Sơn là làm thế nào chiếm được này tổ thuật?”

“Ta Hùng tộc, muốn khôi phục đỉnh cao của ngày xưa sao?”

Hùng tộc bên trong tất cả mọi người, thấy vậy tộc chủ phản ứng sau, cũng đều là kích động. Lúc trước Hùng Sơn ở trong mắt bọn họ còn là bộ tộc sỉ nhục, nhưng thời khắc này, địa vị của hắn đột nhiên liền biến.

Mang về tổ thuật, này là bao lớn công lao? Có này công lao trong người, ngày sau e là cho dù tộc chủ, cũng không có thể tùy ý đối với hắn như thế nào, sức nặng quá nặng đi!

"Hùng Sơn, rốt cuộc chuyện này như thế nào, này tổ thuật ngươi là thế nào có được?" Hùng tộc đứng đầu phục hồi tinh thần lại, lại là nghi hoặc, Hùng Sơn là từ chỗ nào được tổ thuật?

"Đây là…… chủ nhân ban cho ta." Hùng Sơn sắc mặt phức tạp, nhưng đạt được tổ thuật, hắn thì phải tôn Tiêu Vũ là chủ.

"Chủ nhân?" Hùng tộc đứng đầu sửng sốt, lập tức hiểu Hùng Sơn theo như lời chính là kẻ loài người kia, thần sắc của hắn, cũng không nhịn được trở nên phức tạp.

Thần phục nhân tộc, vốn là sỉ nhục, nhưng nếu là Hùng Sơn bởi vì thần phục nhân tộc được về tổ thuật, cái này còn có thể được cho sỉ nhục gì?

Hùng tộc người, cũng dồn dập trầm mặc, loại tình huống này, ai còn có thể nói Hùng Sơn thần phục là loại sỉ nhục?

Thậm chí, Tiêu Vũ ban cho Hùng Sơn thuật này, quả thực có thể nói đối với chỉnh Hùng tộc, đều có đại ân. Thần phục một đối với Hùng tộc có đại ân nhân tộc, có thể nói là sỉ nhục?

"Tộc chủ, ngoại trừ tổ thuật ở ngoài, chủ nhân còn ban cho ta hai loại khác luyện hóa pháp." Hùng Sơn nói xong, vừa là đem hai loại khác cũ thuật lấy ra.

"Đây là…… xem rồng đối với pháp cùng Kim thân nguyền rủa?" Hùng tộc đứng đầu triệt để rung động.

Nếu như nói tổ thuật khả năng làm cho bọn họ bộ tộc trở về ngày xưa đỉnh cao nói, vậy hai loại cũ thuật, thì lại khả năng làm cho bọn họ vượt qua đỉnh cao của ngày xưa!

Cái này nhân tộc rốt cuộc lai lịch gì, tùy tiện ra tay, chính là bực này nghịch thiên cũ thuật?

“Lần này, chúng ta toàn bộ Hùng tộc, đều ghi nợ cái này Nhân tộc lớn ân, sau mười ngày? Trận chiến ấy, bộ tộc ta còn như thế nào phái người, chẳng lẽ muốn đối với ân nhân của mình ra tay?” Hùng tộc đứng đầu trên mặt lộ ra cười khổ một hồi.

Tiêu Vũ chiêu thức ấy, toàn bộ Hùng tộc đã thiếu nợ hắn ân huệ lớn, dưới tình huống này, hắn Hùng tộc còn có thể lại đối phó Tiêu Vũ gì?

Huống hồ, song phương vốn mâu thuẫn ở chỗ Tiêu Vũ thu rồi Hùng Sơn làm nô, có thể bây giờ nhìn lại, việc này không chỉ không phải chuyện xấu, ngược lại đối với Ma Hùng bộ tộc tới nói là thiên đại hảo sự.

Tổ thuật cùng hai loại khác mạnh mẽ cũ thuật bởi vậy mới được, và Tiêu Vũ tùy ý ra tay đã là như thế tác phẩm, trời biết trên người hắn còn nắm giữ bao nhiêu cường hãn cũ thuật?

“Hùng Sơn, sau này, ngươi phải cố gắng tùy tùng với người trẻ tuổi kia, chúng ta bộ tộc nợ hắn tình, chỉ sợ đời này cũng còn không lên!” Hùng tộc đứng đầu cuối cùng làm ra quyết đoán, đối với Hùng Sơn ra lệnh.

“Vâng, tộc chủ!” Hùng Sơn gật đầu, trong lòng cảm giác sỉ nhục vào thời khắc này hết mức biến mất.

Bây giờ,

Hắn thần phục Tiêu Vũ không chỉ không còn là sỉ nhục, ngược lại là món vinh quang sự tình.

Chuyện giống vậy, phát sinh ở mỗi cái Yêu tộc bên trong. Các tộc hướng về Tiêu Vũ thần phục hậu nhân trở về, hoặc là mang về bổn tộc thất truyền cũ thuật, cũng có một chút mang về chính là càng thêm thích hợp bổn tộc tu luyện kỳ thuật, làm cho các tộc đều chỗ tốt cực lớn.

Nhất thời, này vốn đối với Tiêu Vũ tràn ngập địch ý cổ tộc, địch ý diệt hết, thậm chí không ít cổ tộc, cũng bắt đầu nghĩ biện pháp phải như thế nào cùng cái này nhân tộc kéo tốt quan hệ.

“Các tộc người đều mạnh mẽ cũ thuật, xảy ra chuyện gì?”

Cú đêm 1 trong tộc, cú đêm tộc chủ nghe nói truyền về tin tức, cau mày.

Yêu tộc nội bộ cạnh tranh tàn khốc, cái khác một tộc kia trở nên mạnh mẽ, đối với người khác mà nói đều là áp lực, bây giờ đột nhiên nhiều như vậy cổ tộc tìm được mạnh mẽ cũ thuật, đợi cho bọn họ lớn mạnh, ngày sau hắn cú đêm bộ tộc còn như thế nào đặt chân?

“Nghe nói, là kẻ loài người kia ban cho này hướng về hắn thần phục Yêu tộc nhân.” Cú đêm một tộc giữa một vị người đàn ông trung niên cười khổ nói.

“Là tên tiểu tử kia, hắn làm sao lại nắm giữ như vậy rất cường đại cũ thuật?” Cú đêm tộc chủ chỉ cảm thấy trái tim giống như bị người cắm một đao, khó chịu không nói ra được.

Người đàn ông trung niên chỉ có thể lắc đầu, hắn gì có thể biết cái này Nhân tộc tại sao nắm giữ nhiều như vậy thất truyền cũ thuật?

“Trong tộc ta, không phải cũng có hậu nhân bại bởi hắn, cùng hắn ký kết huyết khế sao? Hậu nhân kia trở lại chưa?” Cú đêm tộc chủ đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng hỏi.

“Tộc chủ, Kiêu Ngân đã trở lại.” Đúng lúc này, bên ngoài có thú nhân báo lại.

“Hả? Mau, để hắn tiến đến!” Cú đêm tộc chủ vẻ mặt chấn động, trong tộc bọn họ cái kia bị Tiêu Vũ thu phục hậu nhân rốt cục đã trở lại, hay không cũng sẽ mang về mạnh mẽ cũ thuật?

Nếu là như vậy, vậy hắn cũng không sợ tộc khác lớn mạnh, hơn nữa bọn họ bộ tộc, cũng sẽ bởi vậy tìm được chỗ tốt to lớn.

Chốc lát, một người thanh niên tiến lại, vẻ mặt có chút cay đắng, quỳ cú đêm tộc chủ trước người.

“Kiêu Ngân, cái này Nhân tộc tiểu bối, hay không cũng ban cho ngươi cũ thuật? Cũ thuật?” Cú đêm tộc chủ vội vàng, vừa thấy mặt liền lập tức hỏi.

“Hồi tộc chủ, hắn…… cũng không có ban ơn ta cũ thuật.” Tên là Kiêu Ngân người trẻ tuổi, lộ ra một nụ cười khổ.

“Không có cũ thuật?” Cú đêm tộc chủ sửng sốt, &# 85 nói: “Sao lại thế? Không phải nói hết thảy hướng về hắn thần phục Yêu tộc người trẻ tuổi, đều theo chỗ của hắn chiếm được cũ thuật gì? Ngươi làm sao lại không có?”

Kiêu Ngân cười khổ nói: “Hắn nói, hắn chỉ cấp cam nguyện thần phục hắn người, còn ta…… hắn chủ động giải trừ huyết khế, để cho ta trực tiếp trở về, bởi vậy không có ban ơn ta bất kỳ cũ thuật.”

“Giải trừ huyết khế? Tại sao? Tại sao hắn đột nhiên giải trừ?” Cú đêm tộc chủ phát điên, làm sao một mực thời điểm như thế này, kẻ loài người kia thì giải trừ huyết khế?

“Hắn nói…… tộc chủ trước khi đòi hắn người, muốn hắn giải trừ huyết khế, cho nên như là tộc chủ mong muốn.” Kiêu Ngân nụ cười trên mặt càng thêm cay đắng.

“Nấc……” cú đêm đứng đầu, nhất thời như là bị một cây gai kẹt yết hầu, nói lại không ra một chữ đến.

Trước đây, hắn đối với Tiêu Vũ ra tay, và uy hiếp Tiêu Vũ giải trừ huyết khế, bây giờ được rồi, hết thảy Yêu tộc người, Tiêu Vũ cũng chỉ giải trừ hắn bộ tộc này huyết khế, để hắn trong tộc hậu nhân bình yên trở về.

Nhưng mà, đây cũng là để cú đêm đứng đầu càng thêm khó chịu, người khác kí rồi huyết khế người đều chỗ cực tốt, chỉ có hắn bộ tộc này người, như là bị ghét bỏ bình thường, cho tặng trở về!

Thời điểm này, cú đêm đứng đầu sắc mặt, giống như ăn một con ruồi giống nhau khó coi.

Đồng dạng tin tức, truyền trở lại các tộc bên trong, này không có hậu bối thần phục Tiêu Vũ chủng tộc nghe nói, con mắt hầu như đều đỏ.

Bọn họ vốn còn may mắn chính mình hậu nhân không có ra tay, bị Tiêu Vũ thu làm Yêu nô, nhưng bây giờ, khi nghe đến những tin tức kia sau khi, đều hận không thể đem mình hậu nhân đưa đi cùng Tiêu Vũ ký kết huyết khế, trở thành Tiêu Vũ Yêu nô.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 68: Yểm Ma

Ở các tộc phản ứng cùng tâm tư không giống nhau, có người vui mừng có người buồn thời điểm, Tiêu Vũ lại là tuỳ tùng một Yêu nô, đi tới một cái nào đó Yêu tộc lãnh địa. Điện thoại di động đầu m.

“Tiêu Công Tử!” Bộ tộc này tộc chủ, nghe nói tin tức sau khi lập tức nhiệt tình ra đón.

Hắn bộ tộc này vừa mới đạt được vài loại mạnh mẽ Bảo thuật, bây giờ đối với Tiêu Vũ đã là hoàn toàn không có oán khí, không chỉ như thế, bây giờ Tiêu Vũ nhưng các tộc đều tranh nhau lấy lòng nhân vật. Hắn khả năng dễ dàng lấy ra nhiều như vậy trân quý cũ thuật, nếu là đánh được rồi quan hệ, lần nữa vài loại, vừa có bao nhiêu khó khăn?

“Ngươi là yểm ma bộ tộc tộc chủ?” Tiêu Vũ nhìn về phía người này trên người mặc quần áo đen năm nam tử.

“Chính là chính là!” Nam tử mặc áo đen cười nói: “Không biết là Tiêu Công Tử đến bộ tộc ta, có thể có chuyện gì?”

Theo hắn gọi, liền có thể nghe ra, Yêu tộc bây giờ đối với Tiêu Vũ thái độ đã hoàn toàn thay đổi, dĩ nhiên đem Tiêu Vũ tôn thành tân.

“Ta đến nơi, nhưng thật ra là có việc muốn nhờ.” Tiêu Vũ cũng không vòng quanh, nói: “Ta muốn mời các hạ ra tay, đối với ta thi triển yểm ma ảo cảnh.”

Thuyền sạch sẽ không không cực kỳ tình mới chỗ từ lạnh xem kỹ

Yểm ma bộ tộc, bộ tộc này bản thể là một loại loài chim, toàn thân đen kịt, là quạ loài một chi nhánh.

Tộc này được xưng yểm ma, có một loại quỷ dị thần thông, có thể điều khiển người khác thần hồn, khiến người lâm vào vĩnh hằng cõi mộng, mộng lạc lối.

Thuyền thuật hận kẻ thù không sườn núi khốc độc từ vâng sườn núi dương

Thậm chí, thuật này có thể trực tiếp điều khiển người khác tâm linh, là một loại khiến người ta khó mà phòng bị thuật.

Thuyền thuật hận kẻ thù không sườn núi khốc độc từ vâng sườn núi dương cưới vợ thánh nữ? Chiếm được thánh nữ, mang ý nghĩa sau đó chính là toàn bộ Yêu tộc chủ nhân, ai có thể bình tĩnh?

“Yểm ma ảo cảnh?” Yểm ma đứng đầu cả kinh, nói: “Không biết Tiêu Công Tử ngươi đây là muốn?”

“Này, các hạ không cần phải để ý đến.” Tiêu Vũ không có giải thích, chỉ nói: “Ta chỉ hy vọng, ảo cảnh tốc độ thời gian trôi qua, khả năng đạt được hiện thực gấp mười lần, tin tưởng đối với quý tộc tới nói, này không khó lắm.”

Yểm ma ảo cảnh, thuật này sửa đến mức tận cùng thời gian, sẽ làm thuật giả cảm giác ở ảo cảnh vượt qua trăm ngàn vạn năm, mà ở hiện thực, nhưng chỉ là một cái chớp mắt thoáng qua, thoát ly ảo cảnh thời gian, thuật giả thậm chí sớm đã quên hiện thực tất cả, thậm chí đã quên chính mình.

Chỉ vì, đối với thuật giả tới nói, thời gian đã qua quá lâu. Tiêu Vũ bây giờ chỉ là muốn ảo cảnh thời gian hiện thực mau ra gấp mười lần, chuyện này đối với yểm ma bộ tộc đều không phải là việc khó gì.

“Vậy thì vất vả rồi.” Tiêu Vũ gật đầu, ngỏ ý cảm ơn.

“Vậy mời Tiêu Công Tử đi ta động phủ a, nơi đó so sánh thanh tĩnh, không người quấy rối.” Yểm ma đứng đầu không biết Tiêu Vũ muốn làm gì, nhưng là rất thức thời không có hỏi nhiều.

“Tốt!” Tiêu Vũ lúc này cùng yểm ma đứng đầu rời đi, đi tới một chỗ yên lặng động phủ.

“Không biết Tiêu Công Tử, muốn nhập ảo cảnh bao lâu?” Ở thi thuật trước, yểm ma đứng đầu vừa là hỏi.

“Ta và các tộc còn có ước định, sau mười ngày tái chiến, ngươi liền tại kia tháng ngày tiến lại trước khi để cho ta tỉnh táo có thể.” Tiêu Vũ nói.

“Tốt, cái kia đắc tội rồi!” Gật gù, yểm ma đứng đầu không hỏi thêm nữa, lúc này quay Tiêu Vũ, thi triển lên yểm ma ảo cảnh.

“Bốp!”

Tiêu Vũ hoàn toàn không có phản kháng, trong nháy mắt, hắn lâm vào ảo cảnh, xoay người với một mảnh phía xa trong trời sao, chu vi ngàn tỉ dặm, không thấy cái khác bất kỳ sinh linh.

Địch thuật xem kỹ khoa không cực kỳ khốc mới bờ ruộng thi dương cát

“Thời gian mười ngày, ảo cảnh tốc độ càng ngoại giới gấp mười lần, chính là một trăm ngày, khoảng thời gian này, nên đầy đủ ta phá mở Yêu Hậu 12 phong nguyên châm!”

Tiêu Vũ này đến,

Làm chính là việc này.

Gây dựng lại trong cơ thể Thần lực vận hành lộ tuyến, đây là món phi thường chuyện phức tạp, cần đi qua vô số lần suy diễn, không cho phép xuất hiện chút nào sai lầm.

Yêu Hậu 12 phong nguyên kim, khóa lại thần lực của hắn, hắn tuy có phương pháp đối phó, nhưng lại cần rất lâu tài năng phá giải.

Tuy nói tiến vào ảo cảnh chỉ là ý thức của hắn, mà không phải thân thể, nhưng hắn muốn làm cũng chỉ là không dứt suy diễn, khiến trong cơ thể Thần lực đường bộ tránh khỏi Yêu Hậu 12 phong nguyên kim, một lần nữa xếp đặt.

Bởi vậy, tính tiến vào ảo cảnh chỉ có ý thức, chỉ cần hắn có thể suy diễn hoàn thành, ý thức trở về sau khi, phá giải 12 phong nguyên kim, liền không cần bao nhiêu thời gian.

Như vậy, Tiêu Vũ ý thức lẳng lặng xếp bằng ở ảo cảnh không gian, ở trong óc không dứt tiến hành suy diễn.

Cùng lúc đó, ngoại giới.

“Tiến vào ảo cảnh? Hắn rốt cuộc, là muốn làm gì?” Yểm ma tộc chủ thấy Tiêu Vũ nhắm mắt bất động, lòng vẫn là nghi hoặc.

Có điều, hắn cũng không nghĩ nhiều, dù sao cái này cũng là yểm ma bộ tộc thường xuyên dùng để tu luyện một loại phương thức, thông qua tiến vào ảo cảnh, rèn luyện chính mình thần niệm cùng ý chí.

Thuyền oán hận khoa địa tinh phương phương từ hận cô địa

“Tộc chủ!”

Vào lúc này, có người vội vàng báo lại, nói: “Yêu Hậu vừa mới phát sinh thánh lệnh, sau mười ngày, một tộc kia hậu nhân khả năng chiến thắng cái này nhân tộc, có thể cưới vợ thánh nữ!”

“Cái gì?” Nói mớ loài đứng đầu nhất thời chấn động mạnh.

Cưới vợ thánh nữ? Chiếm được thánh nữ, mang ý nghĩa sau đó chính là toàn bộ Yêu tộc chủ nhân, ai có thể bình tĩnh?

Kết Cầu Cầu không không thể tình mới bờ ruộng độc chiến sớm

Lại nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, yểm ma đứng đầu vẻ mặt nhất thời có chút phức tạp. Vốn hắn đã quyết định sau mười ngày đấu không thể cùng Tiêu Vũ thật xung đột, nhưng bây giờ Yêu Hậu truyền ra dạng này thánh lệnh, hắn nên làm sao quyết định?

“Thôi, ngươi dù sao đối với tộc ta có ân, vô luận cuối cùng làm thế nào quyết định, ta đều sẽ trước tiên giúp ngươi lần này.” Cuối cùng, yểm ma tộc chủ tầng tầng thở dài, không có ngựa cùng Tiêu Vũ trở mặt.

Tại đây cùng thời khắc đó, các tộc cũng là nhận được tin tức giống nhau, hết thảy đại tộc, đều là chấn động mạnh.

“Chiến thắng kẻ loài người kia, liền có thánh nữ?”

Như thế tin tức, rung động thật sâu các tộc người, là này vốn không muốn dự định cùng Tiêu Vũ xung đột Yêu tộc nhân, cũng bắt đầu xoắn xuýt lại.

Giao hảo Tiêu Vũ, không thể nghi ngờ có thể có được chỗ tốt to lớn, có thể về phương diện khác, tìm được thánh nữ, này đồng dạng mê người, một tộc kia nếu có được thánh nữ, sau đó chính là Yêu tộc đứng đầu!

Trong nháy mắt, các tộc người, đều vạn phần xoắn xuýt, không biết nên làm sao lựa chọn.

Một chỗ khác trong động phủ.

Yêu tộc thánh nữ, lẳng lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hai mắt nhắm nghiền, như đang tu luyện một loại nào đó công quyết, thân thể lộ ra dịu dàng rảnh chỉ riêng,   khuôn mặt không buồn không vui. &# 32;

“Thánh nữ……” mấy cái tiểu yêu vội vàng tiến lại, đem nghe được tin tức, bẩm báo thánh nữ.

“Thánh sau, phải đem ta rất nhiều đi ra ngoài?” Thánh nữ mở hai con mắt, sau khi nghe nói, thật lâu không nói gì.

Yêu Hậu rốt cuộc đang suy nghĩ gì? Cho dù đã đi theo Yêu Hậu bên cạnh mấy trăm năm, nhưng đối với Yêu Hậu cái kia thâm trầm tâm tư, nàng thủy chung là không cách nào nhìn thấu.

Sau thuật thuật không không Croatia khốc tiếp thái học địch

“Thánh sau trước đây chưa bao giờ đã nói việc này, bây giờ lại là đột nhiên làm quyết định như vậy, chẳng lẽ là bởi vì hắn?”

Sau thuật thuật không không Croatia khốc tiếp thái học địch   “thánh nữ……” mấy cái tiểu yêu vội vàng tiến lại, đem nghe được tin tức, bẩm báo thánh nữ.

Nghĩ đến Tiêu Vũ, thánh nữ vẻ mặt, vừa là một trận phức tạp.

Tôn học một ít không không sườn núi mới tình chiến khoa chốn cũ

Nàng bây giờ, bị Yêu Hậu cấm túc, không cách nào rời đi, cũng không biết, Tiêu Vũ bây giờ tại Yêu tộc thế nào rồi.

“Ai da!” Thở thật dài, thánh nữ có chút không thể làm gì, vừa là đóng vừa mắt, một lần nữa tu luyện.

Thời gian mười ngày, vội vàng mà qua, một ngày kia, mỗi một đại yêu loài người, đều dẫn theo loài xuất sắc nhất tuổi trẻ hậu bối, hết sức ăn ý, chạy tới ta bộ tộc lãnh địa.

Lần này, việc quan hệ thánh nữ thuộc sở hữu, các tộc đều là thập phần coi trọng, thậm chí, liền này ở Thập Châu lang bạt Yêu tộc người trẻ tuổi, đều bị triệu trở về.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 69: Viên Quan Không

“Bạch Chiến? Hắn cũng quay về rồi!”

Làm các tộc tụ tập, đoàn người, một đạo dị thường dễ thấy tóc bạc bóng người, hấp dẫn ánh mắt của mọi người, đưa tới chung quanh từng trận kiêng kỵ ánh mắt. Điện thoại di động đầu m.

Bạch Chiến, bản thể là một con tuyết sư, ngày xưa từ một mảnh không gian nhỏ đi ra, được truyền thừa mạnh mẽ, thực lực ở Yêu tộc, cũng là đứng đầu, liền thế hệ trước Yêu tộc nhân, đều đối với hắn khá là kiêng kỵ.

“Hừ!” Bạch Chiến thân hình khôi ngô, ngạo nghễ ánh mắt đảo qua các tộc, một mình đứng ở một góc, có vẻ hơi hoàn toàn không hợp.

“Ngươi vừa cần gì như thế?” Một thanh âm truyền tới, nói: “Chúng ta vốn không thuộc về nơi đây, là từ một chỗ khác không gian mà đến, không có chính mình bộ tộc, các tộc không cách nào tiếp nhận chúng ta, cũng là bình thường.”

Âm thanh, một gã thân thể mặc áo bạc, khuôn mặt thập phần đẹp trai nam tử, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Bạch Chiến bên cạnh, 1 vừa con ngươi, để lộ ra một luồng khó truyền lời tà tính.

“Ngân nguyệt? Hắn cũng quay về rồi!”

“Bọn họ có phải đều được tin tức, muốn trở về tranh thánh nữ?”

“Nhất định là, bọn họ đều không có thuộc về mình bộ tộc, ở yêu tộc ta địa vị không cao, nếu đến thánh nữ, địa vị của bọn hắn sẽ trở nên củng cố.”

Địch hận bóng không khoa phong tình khốc chiến tháng thi địch

Các tộc người đối với hai người này đều là ném đi kiêng kỵ ánh mắt, chỉ vì này thực lực của hai người, ở Yêu tộc tuyệt đối là một dị số, là các tộc nhân vật già cả, đều chưa chắc dám nói có thể áp chế bọn hắn.

Địch hận bóng không khoa phong tình khốc chiến tháng thi địch nếu không có bọn họ được bất phàm truyền thừa, chỉ sợ, Yêu tộc thậm chí sẽ không tiếp nhận bọn họ. Có lẽ là bởi vì như thế, bọn họ quan hệ của ba người, mới có thể có vẻ so sánh thân cận.

“Ai da!”

Địch xem kỹ học xa cực kỳ độc Quỷ chiến cánh buồm hiện ra khắc

Vô thanh vô tức, vừa là một bóng người xuất hiện, một thân áo xanh, đứng ở Bạch Chiến cùng Ngân nguyệt bên cạnh.

“Thanh Nhi, hồi lâu không thấy, ngươi bây giờ làm sao trở nên vậy đa sầu đa cảm?” Đẹp trai Ngân nguyệt nhìn về phía Thanh Nhi, khẽ cười nói.

Thanh Nhi không nói, trầm mặc nhìn phía Yêu tộc ở chỗ sâu trong, ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Hôm nay, Tiêu Vũ sắp sửa một người đơn độc đối kháng mỗi một đại yêu loài xuất sắc hậu nhân, mà thần lực của hắn, còn bị Yêu Hậu cho phong bế, có thể bảo toàn tự thân gì?

Kết thuật hận xa kẻ thù khắc Quỷ khốc chỗ thuyền xuyên qua thi

Kết thuật hận xa kẻ thù khắc Quỷ khốc chỗ thuyền xuyên qua thi hôm nay, Tiêu Vũ sắp sửa một người đơn độc đối kháng mỗi một đại yêu loài xuất sắc hậu nhân, mà thần lực của hắn, còn bị Yêu Hậu cho phong bế, có thể bảo toàn tự thân gì?

“Ngươi và ta ba người, ở Yêu tộc chung quy là người ngoài!” Bạch Chiến trầm mặc, đột nhiên lạnh lùng nói một câu.

Ba người đều trầm mặc, không có chính mình bộ tộc, bọn họ mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng ở Yêu tộc, lại là không cách nào hòa vào, càng không có thuộc sở hữu cảm giác.

Nếu không có bọn họ được bất phàm truyền thừa, chỉ sợ, Yêu tộc thậm chí sẽ không tiếp nhận bọn họ. Có lẽ là bởi vì như thế, bọn họ quan hệ của ba người, mới có thể có vẻ so sánh thân cận.

“Các ngươi nhìn nơi đó!”

Đột nhiên, có người lớn tiếng la lên, như là nhận lấy cái gì kích thích, mặt lộ ra vài phần sợ hãi.

Các tộc nghe nói, đều là chấn động, xa xa nhìn tới, liền gặp một đạo thân ảnh màu trắng, như là theo theo gió mà đến, từ xa đến gần.

Tôn Cầu Cầu kẻ thù xa phong tình độc từ hận lông chim sớm

“Là hắn! Hắn càng cũng quay về rồi!”

Mọi người, mặc dù là nhân vật già cả, ở nhìn thấy thân ảnh kia lập tức, sắc mặt đều là cực kỳ nghiêm nghị.

Thanh Nhi cùng Bạch Chiến ba người,

Sắc mặt cũng là lập tức chìm xuống, nhìn phía cái kia thân ảnh màu trắng, đều là trầm mặc không nói.

“Doãn Không? Hắn cũng quay về rồi!”

Linh Tê bộ tộc, mọi người vẻ mặt lại là có chút phức tạp, đã có hưng phấn, cũng có lo lắng.

Quần áo trắng bóng người, rơi xuống đất, hóa thành một gã lạnh lùng chàng thanh niên.

Cùng hết thảy đã hóa thành hình người Linh Tê tộc nhân bất đồng, nam tử mặc áo trắng này đầu, thình lình còn có một con màu bạc một sừng.

“Thiếu chủ!”

Linh Tê bộ tộc, kể cả bộ tộc này tộc chủ, đều là dồn dập trước, cho nam tử mặc áo trắng này hành lễ.

Địa vị của hắn, càng còn ở bộ tộc này tộc chủ!

Địch xem kỹ thuật kẻ thù không tinh mới độc chiến địch

“A!” Doãn Không gật gù, vẫn chưa nhiều lời.

Doãn Không, nếu là Tiêu Vũ ở đây, tất nhiên có thể nhận ra, người này, chính là hắn ngày xưa đã từng thấy, bị thế nhân xưng là ngân giác vương Yêu tộc Thiên Vương!

Linh Tê bộ tộc, bản thể là tê giác, nhưng mà bộ tộc, cũng có nhiều chi nhánh, có tro tê giác, hắc tê các loại bất đồng tê giác loài.

Mà ấy, cao quý nhất, huyết thống thuần nhất, muốn làm liền bạch tê giác, mạch này liền tương đương với Linh Tê bộ tộc vương tộc.

Kẻ học sau bóng không xa sườn núi khốc mới chỗ tôn cát lạnh

Nhưng mà cho đến ngày nay, Linh Tê bộ tộc, đã chỉ có một người có bạch tê giác thân thể, người này, chính là Doãn Không, cũng là loài người khẩu ngân giác vương!

Này đây, mặc dù là Linh Tê bộ tộc tộc chủ, cũng phải Doãn Không làm chủ.

“Xem ra, các tộc cùng đã đến.”

Một trận gió nhẹ, hai đạo thân ảnh động người, xuất hiện ở trên hư không.

“Bái kiến Yêu Hậu, thánh nữ!”

Hết thảy Yêu tộc tất cả đều quỳ gối, là Doãn Không, cũng là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, hướng về Yêu Hậu hành lễ.

Địch học xem kỹ không sườn núi khốc Quỷ tiếp không còn sớm từ

“Doãn Không, ngươi trở về?” Yêu Hậu nhìn về phía Doãn Không, nói: “Lần này vào đời, có thể có thu hoạch?”

Các tộc người nghe vậy, đều lộ ra vẻ phức tạp. Yêu Hậu thứ nhất, liền chủ động hỏi dò, có thể thấy được đối với Doãn Không coi trọng cỡ nào.

Nghe vậy, Doãn Không lập tức trước, nói: “Thu hoạch còn có thể, chỉ tiếc, không thể tìm tới ta muốn tìm người.”

“Hả?” Yêu Hậu kinh ngạc, nói: “Ngươi lần này vào đời, là vì tìm người? Là ai, càng có thể cho ngươi đều để ý?”

“Ngày xưa, ta đã ở một nhân tộc thân thể, loại thêm một viên tiếp theo linh chủng, chỉ tiếc, 500 năm trước, kẻ loài người kia tin đồn đã chết đi, không biết tung tích.” Doãn Không gật gù, mở miệng nói ra.

“Hả? Có việc này?” Yêu Hậu kinh ngạc, năm trăm năm đời trước chết? Nàng nhìn phía một bên thánh nữ, mơ hồ đã đoán được Doãn Không theo như lời người.

Địch Cầu Cầu xa kẻ thù sườn núi tình tình tiếp khốc học quá

Thuyền bóng thuật không không sườn núi Quỷ Quỷ bờ ruộng ầm ĩ quá thuật

Thánh nữ giờ phút này, mắt cũng là lộ ra hàn quang, Doãn Không theo như lời người, thật sự lại rõ ràng bất quá.

“Ngày gần đây, ta nghe nói kẻ loài người kia một lần nữa hiện thế, dự định năm trăm năm quá khứ, linh chủng thành thục, là trong khi thu hồi, vì vậy vào đời, nhưng không nghĩ, khi ta vào đời thời gian, kẻ loài người kia lại mất đi tung tích.”

Doãn Không làm như không có phát hiện, một lần nữa nói: “Mãi đến tận trước đó không lâu, ta mới nghe nói, có cái cùng hắn cùng tên nhân tộc, tựa hồ đi tới yêu tộc ta, này đây, ta mới lập tức trở về. UU đọc sách &# 32; &# 119;ww. uukanshu. Co m”

“Thật là hắn!” Một bên Thanh Nhi, sắc mặt cũng là trở nên không có khó coi.

500 năm trước, nàng và Tiêu Vũ cùng vào U Sơn, Tiêu Vũ cùng Doãn Không giao thủ một màn, làm nàng đến nay khó quên.

Chính là vào lúc này, Doãn Không ở Tiêu Vũ thân thể gieo một viên linh chủng, muốn đợi cho linh chủng thành thục thời gian, lại từ Tiêu Vũ trong cơ thể lấy ra, cưỡng đoạt Tiêu Vũ Đạo Quả.

Hắn làm như vậy, liền giống như đem Tiêu Vũ trở thành gia súc giống nhau nhốt nuôi, đợi cho viên mãn thời gian, lại đem này nuôi nhốt gia súc giết đi!

“Thì ra là thế.” Yêu Hậu nghe xong, lặng lẽ, chỉ là âm thầm liếc mắt nhìn thánh nữ lạnh như băng vẻ mặt, cũng không nói nhiều, phảng phất không biết cái kia người là Tiêu Vũ vậy.

Địch oán hận xa không sườn núi Quỷ Quỷ chiến chiến tranh lạnh xem kỹ

Ánh mắt của nàng, quét về phía tứ phương, nhưng không thấy Tiêu Vũ, nói: “Các tộc đã đến, kẻ loài người kia? Bây giờ ở đâu?”

Nghe nói nói thế, một bên thánh nữ, nóng lòng nhảy. Rốt cục, nàng muốn gặp được Tiêu Vũ, nhiều năm như vậy, nếu là hắn biết nàng thành Yêu tộc thánh nữ, còn có thể như là từ trước như vậy đợi nàng gì?

Thánh nữ tâm tình, không khỏi một chút trở nên phức tạp.

“Về Yêu Hậu, cái này Nhân tộc hiện đang ở bộ tộc ta, ta lập tức đi mời!” Đoàn người, yểm ma đứng đầu cười khổ, xin lỗi một tiếng, vội vàng đã đi.

“Đứng ở yểm ma bộ tộc?” Yêu Hậu khẽ nhíu mày, Tiêu Vũ chạy đến yểm ma bộ tộc đi, muốn làm gì?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search

đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 70: Già Thuồng Luồng Vương

Yểm ma bộ tộc trong vòng, yểm ma tộc chủ vội vàng chạy về, đã thấy Tiêu Vũ vẫn đang nhắm mắt, không khỏi sốt ruột. Phẩm thư võng

Trước lúc này, hắn đã vài lần muốn Tiêu Vũ đánh thức, nhưng thông qua ảo cảnh, Tiêu Vũ lại là để hắn đợi thêm chút thời gian, mới kéo tới bây giờ.

Lúc này, các tộc nhân cùng yêu sau đều đến, Tiêu Vũ chẳng lẽ còn không có ý định tỉnh lại?

Yểm ma ảo cảnh, đây là yểm ma đứng đầu thi thuật, hắn tự nhiên có thể dễ dàng tiến vào cái kia ảo cảnh không gian.

“Tiêu Công Tử, thời gian đã đến, ngươi xong chưa?” Yểm ma tộc chủ tràn đầy bất đắc dĩ, cùng ảo cảnh Tiêu Vũ câu thông.

“Đã đến giờ? Được rồi!” Tiêu Vũ ý niệm truyền đến đáp lại.

Yểm ma đứng đầu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vừa định thay thế Tiêu Vũ giải ảo cảnh, đã thấy khi hắn trước người Tiêu Vũ, đã là mở hai mắt ra, đứng lên.

“Này……” yểm ma đứng đầu há to miệng, hắn còn chưa có giải trừ ảo cảnh đâu, Tiêu Vũ là thế nào theo ảo cảnh đi ra?

Lập tức, hắn hiểu, Tiêu Vũ đúng là bất cứ lúc nào đều có thể loại bỏ hắn ảo cảnh! Hắn nhưng là yểm ma bộ tộc đứng đầu a, thi triển yểm ma ảo cảnh, như vậy bị người dễ dàng phá?

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ còn không có ý thức được chuyện này, gặp yểm ma đứng đầu như là gặp ma, nghi hoặc hỏi.

“Ùng ục!” Yểm ma đứng đầu nuốt nước miếng một cái, không quá tin Tà mà hỏi: “Tiêu Công Tử, ta yểm ma ảo cảnh, ngươi muốn phá vỡ, phải bao lâu thời gian?”

Thuyền xem kỹ bóng kẻ thù sườn núi lạnh lùng từ chỗ tôn xuyên qua

Vừa hỏi, yểm ma đứng đầu một bên trong lòng an ủi mình, Tiêu Vũ nhất định là đã chuẩn bị đã lâu, tài năng xông ra hắn ảo cảnh.

“Cái này a, bất cứ lúc nào đều được.” Tiêu Vũ tùy ý nói rằng, yểm ma ảo cảnh mặc dù mạnh mẽ, nhưng đối với hắn bây giờ thần niệm tới nói, lại là giữ không nổi hắn.

“Bất cứ lúc nào…… đều được?” Yểm ma đứng đầu hận không thể quất chính mình một cái tát, không có chuyện gì hỏi tới ngọn nguồn làm gì?

Lần này được rồi, không chỉ không có thể được an ủi, ngược lại làm hắn càng thêm nổi giận, chính mình yểm ma bộ tộc quỷ dị nhất cũ thuật, vừa là từ chính mình người tộc chủ này thi triển, người ta càng bất cứ lúc nào đều có thể phá ra?

“Thôi! Thôi! Ta xem nghỉ một lúc bộ tộc ta hậu nhân cũng không cần ra tay rồi, cứ như vậy ít nhất còn có thể chừa cho hắn cái ấn tượng tốt!”

Yểm ma đứng đầu chỉ có một loại lòng chết như là tro cảm giác, không còn dám hy vọng xa vời loài hậu nhân có thể chiến thắng Tiêu Vũ tranh chấp thánh nữ.

Liền hắn người tộc chủ này thi triển yểm ma ảo cảnh người ta chưa từng coi là chuyện đáng kể, để này hậu bối trận, có thể lấy đạt được chỗ tốt gì?

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ nói xong, chính là đi ra ngoài, cất bước vừa là hỏi: “Đúng rồi, đấu địa điểm, ổn định ở gì?”

“Nấc……” yểm ma đứng đầu như vừa tình giấc chiêm bao, vội vàng cùng, nói: “Địa điểm đã chọn xong, định ở già thuồng luồng vương động phủ trước.”

“Già thuồng luồng vương?” Tiêu Vũ nghi hoặc.

“Là vị kia trước khi đề xuất sau mười ngày thí ông trời vương.” Yểm ma đứng đầu nói xong, vẻ mặt lẫm liệt, nói: “Cái kia lão nhân gia thật không đơn giản, ở Yêu tộc bối phận Yêu Hậu cao hơn nữa, liền Yêu Hậu, đều không dám tùy tiện đắc tội lão nhân gia người.”

“Yêu Hậu bối phận cao hơn nữa?” Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, nếu như Yêu Hậu cũng là vạn năm trước vào Đế cảnh, chẳng lẽ vị kia thuồng luồng vương sống được Yêu Hậu còn lâu?

“Tiêu Công Tử có điều bất hòa, già thuồng luồng vương, đó là chân chính ghê gớm người.” Yểm ma đứng đầu trịnh trọng nói: “Ông trời vương lúc trước, chỉ là một cái phổ thông rắn con, sau đó lột xác thành thuồng luồng, ấy không biết đã trải qua bao nhiêu cực khổ, hắn nhiều năm khổ tu, hóa thành thuồng luồng phía sau, mới đạt được thon dài sống lâu, cho tới bây giờ chỉ sợ đã có hơn một vạn tuổi!”

“Phàm rắn hóa thuồng luồng?” Tiêu Vũ vừa là tràn ngập bất ngờ.

Loài rắn quả thật có thể lột xác thành thuồng luồng, thậm chí, nếu có thể tiến thêm một bước nữa, còn có thể hóa rồng.

Có điều, loại này lột xác con đường, gian nan nhất, sẽ phá hư thiên địa trật tự, cũng sẽ như là hắn lúc trước giống nhau đưa tới trời phạt. Nhưng đối lập, nếu như có thể lột xác thành công, đi con đường này sinh linh, thì sẽ thu được dài lâu sống lâu.

Lão kia Thiên Vương từ rắn hóa thuồng luồng, đột phá thiên địa hạn chế, phỏng chừng đã là như thế, tài năng bằng Thiên Vương thân, có vượt qua vạn năm sống lâu.

“Thuồng luồng vương?” Tiêu Vũ lúc này, lại là nhớ tới một vị khác Yêu tộc vương giả, đều là giao thân, chẳng lẽ vị này ông trời vương, cùng Xích Lân vương có quan hệ gì?

Kết oán hận xa xa tinh phương phương chỗ cho nên thuyền tôn

Đang khi nói chuyện, hai người đến đến già thuồng luồng vương động phủ trước, khi đi tới nơi đây, quanh thân đã là tụ tập vô số Yêu tộc người.

“Người thiếu niên, lại gặp mặt.” Người lão giả kia, tức thời xuất hiện, mỉm cười đi tới Tiêu Vũ trước người, đánh giá Tiêu Vũ, bút cười nói: “Xem ra mười ngày này, ngươi cũng không phải uổng phí.”

Tiêu Vũ rùng mình, này già thuồng luồng vương nhìn ra thần lực của hắn đã khôi phục? Hắn không dám khinh thường, lập tức thu lại hết thảy khí tức, khiến tự thân khí tức thoạt nhìn giống như người phàm.

Nếu để cho Yêu Hậu cũng nhìn ra hắn khôi phục Thần lực, không biết vừa sẽ có thủ đoạn gì chờ hắn.

“Đã tiến lại, vậy liền đúng hẹn vào trận.” Già thuồng luồng vương cũng không nói nhiều, dẫn Tiêu Vũ, hướng đi phía trước.

Lúc này, Yêu tộc người đã tự động trống ra một rộng rãi sân bãi, cho người động võ.

Già thuồng luồng vương mang theo Tiêu Vũ đi tới làm, cười nói: “Ngày xưa ước hẹn, tin tưởng mọi người đều chưa quên, hôm nay, nếu có người có thể thắng, thì lại người trẻ tuổi này giải trừ cùng tộc này hậu nhân ký kết huyết khế, trả lại hắn tự do.”

Mười ngày trước ước định, quả thật như thế, nhưng bây giờ, lại là không một người nói chuyện.

Kết xem kỹ hận khoa kẻ thù sườn núi Quỷ độc bờ ruộng chiến vâng độc

“Có điều, này đấu, đến hôm nay, rồi lại phát sinh biến hóa rồi.” Già thuồng luồng vương cười khổ một tiếng, nói: “Chỉ vì Yêu Hậu thánh lệnh, yêu tộc ta tuổi trẻ hậu bối, nếu có người có thể chiến thắng người trẻ tuổi này, liền đem thánh nữ gả.”

“Thánh nữ?” Tiêu Vũ còn là mãi đến tận bây giờ mới biết việc này, lông mày không khỏi khóa lại.

Thuyền bóng hận kẻ thù khoa tinh Quỷ khốc từ hiện ra sườn núi địch

Yêu Hậu vừa có ý đồ gì, trước đây phải đem thánh nữ gả cho hắn, bây giờ lại muốn thông qua phương thức này, phải đem thánh nữ rất nhiều đến?

Thuyền bóng hận kẻ thù khoa tinh Quỷ khốc từ hiện ra sườn núi địch lần này được rồi, &# 85 &# 32; không chỉ không có thể được an ủi, ngược lại làm hắn càng thêm nổi giận, chính mình yểm ma bộ tộc quỷ dị nhất cũ thuật, vừa là từ chính mình người tộc chủ này thi triển, người ta càng bất cứ lúc nào đều có thể phá ra?

“Ở đây, ta chỉ thay thế Yêu Hậu, nói lại một lời.” Già thuồng luồng vương tiếp tục nói: “Bất luận người nào có thể thắng được người trẻ tuổi này, đều có cơ hội cưới vợ thánh nữ, ngược lại, nếu là cuối cùng không người khả năng thắng, vậy thánh nữ, liền muốn gả cho vị này nhân tộc người trẻ tuổi.”

“Owo!”

Mỗi một đại yêu loài, nhất thời đều không bình tĩnh. Trước khi chỉ nghe nói chiến thắng Tiêu Vũ liền có thánh nữ, nhưng lại không nghe nói cái điều kiện này.

Nếu như theo này điều kiện, nếu là cuối cùng không người khả năng thắng, đây chẳng phải là thánh nữ muốn gả cho một nhân tộc?

Vốn thánh nữ vị trí, cho đến một nhân tộc thân thể, ở Yêu tộc gây nên qua một trận chê trách, nếu là thánh nữ cuối cùng chỗ gả, cũng là một nhân tộc, cái kia ngày sau, Yêu tộc chẳng lẽ không phải cũng bị hai cái nhân tộc khống chế?

Tiêu Vũ cũng cân nhắc đến đây, Yêu Hậu đây là muốn để hắn không có lựa chọn.

Hắn nếu là thua với bất luận một ai, thánh nữ sẽ gả cho người khác, có thể nếu như hắn bất bại, phải lấy vợ thánh nữ!

Nếu là trước đó, hắn không có đoán được thân phận thánh nữ, thánh nữ gả cho người nào hắn tuyệt đối sẽ không để ý, nhưng hiện tại hắn lòng ẩn có suy đoán, còn có thể trơ mắt thấy thánh nữ bị Yêu Hậu tùy ý gả gì?

“Ai da, Yêu Hậu này là muốn ép ta à!” Hắn tâm, không khỏi cười khổ một tiếng.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search

đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Chương 71: Đệ 1 Cái Người Khiêu Chiến

Góc nơi, Yêu Hậu đứng ở hư không, bên cạnh đứng hai người, theo thứ tự là Doãn Không cùng thánh nữ.

Ở già thuồng luồng vương mở miệng, bổ sung mới điều kiện sau khi, Yêu Hậu nhàn nhạt nhìn về phía thánh nữ, nói: “Ngươi hy vọng, hắn là thua với người khác, còn là bất bại?”

Thánh nữ vẻ mặt, không khỏi một trận phức tạp, lại là trầm mặc, không có mở miệng.

Một bên Doãn Không, nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện, trong mắt thì thôi là không có vật gì khác nữa, xa xa dừng ở Tiêu Vũ.

“Hôm nay so đấu, việc quan hệ thánh nữ thuộc sở hữu, vô luận nào loài người, chỉ cần là tuổi không ngàn tuổi, tu vi đạt tới Vương cảnh, liền có thể tham dự.” Già thuồng luồng vương đứng ở trong sân, vừa là mở miệng.

Đạt được vương giả, liền có ngàn năm sống lâu, Thiên Vương càng có thể sống mấy ngàn năm, vì vậy ngàn tuổi bên dưới nhân vật, liền có thể đều tính tuổi trẻ.

“Nếu là chư vị rõ ràng, ta cũng cũng không muốn nói nhiều, bây giờ, có muốn khiêu chiến người, có thể bắt đầu.” Già thuồng luồng vương nói xong, đứng ở giữa sân, ánh mắt nhìn hướng bốn phía Yêu tộc người.

Nhất thời, mỗi cái chủng tộc người, đều là có chút rục rịch, nhưng là không người tiến lên.

Tiêu Vũ trước khi, chỉ dựa vào thân thể liền đánh bại nhiều như vậy Yêu tộc người trẻ tuổi, còn ai dám xem thường?

Huống hồ, hôm nay mặc dù là vì thánh nữ, các tộc đều có người đi tới, nhưng tương tự bọn họ cũng không muốn cùng Tiêu Vũ trở mặt, không ít chủng tộc càng bị Tiêu Vũ tình, lúc này do dự muốn không muốn ra tay.

“Không ai, muốn khiêu chiến gì?” Già thuồng luồng vương hơi kinh ngạc, một lần nữa cao giọng nói.

Các tộc mặc dù ý động không ngừng, nhưng vẫn là đồng dạng, thật lâu không thấy có người đi ra khiêu chiến.

“Ha ha, không bằng, để cho ta đi!”

Ngay ở nơi đây, một đạo tuổi trẻ bóng người, đứng dậy.

Tiêu Vũ nhìn thấy người này, lông mày nhất thời 1 giam.

Doãn Trạch? Hắn càng vào lúc này, muốn cái thứ nhất đi ra khiêu chiến?

“Ngươi muốn khiêu chiến?” Già thuồng luồng vương có chút bất ngờ.

“Trên quy tắc, không phải nói ngàn tuổi trở xuống, đạt được Vương cảnh liền có thể tham dự gì? Ta nên cũng có thể khiêu chiến?” Doãn Trạch mang theo một nụ cười lạnh lùng.

“Có thể!” Già thuồng luồng vương gật đầu, không nói thêm lời.

Mọi người, lại là bàn tán sôi nổi lên.

“Doãn Trạch muốn xuất thủ? Nhớ tới trước khi các tộc hậu nhân cùng cái này nhân tộc động thủ, hắn an bài, nghiêm chỉnh mà nói, chuyện lúc trước hoàn toàn là do hắn mà xảy ra.”

“Nhưng hắn lúc đó, cũng không có cùng Nhân tộc này động thủ? Làm sao bây giờ lại muốn ra tay?”

Đoàn người một trận nghị luận, Linh Tê 1 trong tộc, bộ tộc này tộc chủ cùng Doãn Hạo, cũng là cau mày, bất hòa Doãn Trạch muốn làm gì.

“Có thể còn nhớ rõ ta từng nói qua, muốn mở mang ngươi Nhân tộc này cường giả rốt cuộc có bao nhiêu thực lực?” Doãn Trạch đi tới Tiêu Vũ trước người, khẽ cười nói: “Vốn, ngươi loại trạng thái kia, ta xem thường ra tay với ngươi, có thể chuyện lúc trước, lại làm cho ta cải biến chủ ý.”

“Ngươi không cần Thần lực, lại cũng có thể thắng được nhiều như vậy Yêu tộc nhân, hôm nay, ta cũng không cần Thần lực, nhìn ngươi mạnh như thế nào!”

Nghe xong Doãn Trạch nói, Tiêu Vũ loáng thoáng có chút hiểu.

Lúc trước một chuyện, Doãn Trạch đoán chừng là nhận lấy trong tộc trừng phạt, để hắn cảm thấy sỉ nhục, cho nên vốn cũng không tính xuất thủ hắn, bây giờ càng thêm bức thiết muốn biết Tiêu Vũ thực lực mạnh như thế nào.

Hắn chính là Thiên Vương, nếu là Tiêu Vũ không cần Thần lực, hắn dù cho thắng rồi, cũng không vẻ vang, cho nên, hắn cũng quyết định không cần Thần lực, chỉ bằng thân thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Chỉ có như vậy, hắn có thể lại bị gia tộc coi trọng, tẩm trước khi đi khuất nhục, bù đắp chính mình phạm sai lầm.

“Vậy thì như là ngươi mong muốn.” Tiêu Vũ gật đầu, Doãn Trạch mặc dù từng muốn nhục hắn, nhưng rốt cuộc vẫn có chút cốt khí, không ngờ rằng muốn dùng Thiên Vương cảnh giới tướng ép, nếu không đã sớm có thể ra tay rồi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 72: Đệ 2 Người

“Ầm ầm ầm ầm!”

Quần sơn như mưa, Doãn Trạch cùng Tiêu Vũ thân thể cuộc chiến, mọi người rung động thật sâu, đặc biệt là những kia tuổi trẻ nhân vật.

Đây quả thực là hai cái bạo long, thân thể lực lượng mạnh mẽ đến làm người run rẩy, chiến đấu phương thức càng hung tàn mà trực tiếp, không có bất kỳ hoa tiếu gì gì đó.

“Thùng!”

Doãn Trạch đem quanh thân núi lớn cơ hồ đều chuyển hết, đến lúc cuối cùng một tòa núi lớn hạ xuống, hắn mới gầm lên một tiếng, bắt nạt trên người trước.

“Ầm!”

Hai người gần người đại chiến, mỗi một quyền mỗi một cước, đều mang kinh thiên uy thế.

Đại địa hãm sâu, dòng sông đổi đường, hai người chiến đấu thái quá kinh người, chiến trường tràn lan lên vạn dặm, tại khu vực này trong vòng, cỏ cây sụp đổ, đá vụn khắp nơi, liền địa hình đều cải biến.

Hai người chiến tới sâu trong hư không, vừa đánh tới dưới nền đất, một hồi thân thể ở giữa tranh tài, đánh cho trời long đất lở.

"Phụp!"

Cuối cùng, Doãn Trạch há mồm phun máu, lộ ra vẻ chán nản.

Linh văn phụ thể, phương pháp này là mạnh mẽ tăng lên thân thể lực lượng, tồn tại một cái cực hạn, tại cùng Tiêu Vũ thời gian dài sau đại chiến, hắn rốt cục không chịu nổi.

"Cuối cùng, ta vẫn là không bằng ngươi? Ha ha, ta không bằng ngươi!" Doãn Trạch cất tiếng cười to, trong tiếng cười, tràn ngập cay đắng.

Hắn đã đạt được cực hạn, thân thể lực lượng không cách nào duy trì nữa, mà Tiêu Vũ, từ đầu tới cuối, đều là bị động phòng ngự, đến nay thậm chí hít thở vẫn như cũ yên ổn.

Đến lúc này, Doãn Trạch hoàn toàn hiểu, nếu là lúc trước Tiêu Vũ chủ động công kích, chỉ sợ trận chiến này, đã sớm đã xong.

"Ta thua rồi!" Mang theo chán nản vẻ mặt, Doãn Trạch không nói hai lời, từ trong hư không bay khỏi, trực tiếp đi xa, biến mất ở tầm mắt của mọi người bên trong.

Tiêu Vũ không có nhiều lời, lẳng lặng mà bay trở về tại chỗ, hạ xuống sớm nhất trong sân.

Yêu tộc bên trong, hoàn toàn yên tĩnh.

Chỉ dựa vào thân thể lực lượng, thì đánh bại có Thiên Vương thực lực Doãn Trạch? Cái này nhân tộc thân thể, rốt cuộc là làm cái gì?

Các tộc tâm tư, vào đúng lúc này đều lặng yên phát sinh ra biến hóa, lúc trước còn muốn phái ra hậu nhân thử tranh một chuyến, nhưng ở thấy vậy Tiêu Vũ thực lực sau, không ít người lại là lặng lẽ cải biến chủ ý.

“Trận chiến này, nhân tộc Tiêu Vũ thắng.” Già thuồng luồng vương cao giọng mở miệng, vừa là nhìn hướng bốn phía, nói: “Nhưng còn có tiếp theo người khiêu chiến?”

Đoàn người yên tĩnh, im lặng không tiếng động.

Tiêu Vũ ánh mắt, lúc này lại ở trong đám người tìm tòi.

Hôm nay so đấu việc quan hệ thánh nữ, nàng hay không cũng tới? Thánh nữ thân phận, cùng hắn suy đoán bên trong, vừa có phải là cùng một người hay không?

“Hắn đang tìm ngươi.” Trong hư không, Yêu Hậu nhìn về phía thánh nữ.

Thánh nữ thần sắc phức tạp, vẫn là trầm mặc, không có mở miệng.

“Ta bóp méo quanh thân hư không, hắn là không nhìn thấy chúng ta, nếu ngươi muốn bây giờ, ta có thể triệt hồi cấm chế.” Yêu Hậu ý tứ sâu xa, thấy thánh nữ nói.

Thánh nữ vẻ mặt, phức tạp hơn, trầm mặc sau một lát, cuối cùng lắc lắc đầu.

“Ai da!” Yêu Hậu nhẹ nhàng hít một tiếng, “ngươi là sợ hắn biết thân phận của ngươi sau, sẽ ở sau khi trong tỉ thí lâm vào làm khó dễ? Đều đến đây lúc, ngươi còn có tâm tư vì hắn suy nghĩ?”

Trầm mặc như trước, thánh nữ không nói lời nào.

“Có thể ngươi nghĩ tới gì? Ngươi ở nơi này như thế nào đi nữa vì hắn suy nghĩ, hắn cũng không biết, hắn thậm chí không nhìn thấy ngươi, không biết là ngươi liền ở ngay đây.” Yêu Hậu tựa hồ là muốn dao động thánh nữ nội tâm, tiếp tục nói.

Nhưng mà, một câu nói này hạ xuống, nàng lại là lông mày nhíu chặt, bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ thấy, phía dưới Tiêu Vũ, giờ phút này đang ánh mắt sáng quắc mà nhìn phương hướng này, ở nàng quay đầu

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 73: Kiêu Nguyên

“Kiêu Nguyên?”

Trong đám người, Linh Tê bộ tộc bên này Doãn Hạo, nhìn thấy đi ra người trẻ tuổi, ánh mắt ngưng lại.

Kiêu Nguyên, đây là cú đêm bộ tộc bây giờ thực lực mạnh nhất thế hệ trẻ tuổi, chính là hắn đều kiêng kỵ sâu đậm.

“Cái này nhân tộc Thần lực chưa hồi phục, hắn lại cũng phải ra tay?” Doãn Hạo trong mắt, né qua một tia xem thường.

Hắn mặc dù cũng thập phần khát vọng cùng Tiêu Vũ một trận chiến, nhưng hắn muốn, lại là ở Tiêu Vũ Thần lực khôi phục dưới tình huống, giống bây giờ loại tình huống này, hắn nhưng là khinh thường ra tay.

Này Kiêu Nguyên cùng thực lực của hắn không kém bao nhiêu, lại muốn cùng một Thần lực bị đóng chặt người động thủ?

“Ngươi tên là Tiêu Vũ?” Kiêu Nguyên hướng về giữa trường vừa đứng, kiêu ngạo tận trời, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

“Dễ bàn!” Tiêu Vũ nhớ tới ban đầu nhìn thấy cú đêm đứng đầu một màn, bộ tộc này người, mỗi một người đều kêu ngạo như vậy gì?

“Ha ha, tầm thường nhân tộc, mặc dù thân thể ngươi mạnh mẽ, nhưng ngươi không phải là đối thủ của ta, ta cho ngươi một cơ hội, ngươi trực tiếp nhận thua đi, miễn cho ta ra tay!” Niểu nguyên kiêu ngạo tận trời, một bộ hoàn toàn không đem Tiêu Vũ để ở trong mắt bộ dáng.

Thông qua trước khi Tiêu Vũ không cần thần lực và Yêu tộc trẻ tuổi giao thủ sự tình, các tộc bên trong có chút thực lực người, đều cảm giác được Tiêu Vũ Thần lực bị đóng chặt tình huống.

Mặc dù, trước đây Tiêu Vũ cho thấy kinh người thân thể lực lượng, nhưng ở Kiêu Nguyên trong mắt, thân thể mạnh trở lại, không dùng được Thần lực, còn có thể đã thắng được hắn?

“Đây là các ngươi tộc chủ ý tứ?” Tiêu Vũ nhìn về phía cú đêm đứng đầu.

Chỉ thấy, vị tộc chủ này sắc mặt lạnh như băng, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, phảng phất đang nhìn một kẻ đã chết bình thường.

Đột nhiên, cú đêm tộc chủ môi khẽ nhúc nhích, lại là không có phát ra bất kỳ thanh âm.

“A?” Tiêu Vũ nhạy cảm bắt được, hắn ở hướng về Kiêu Nguyên truyền lời.

Quả nhiên, chỉ thấy Kiêu Nguyên thần sắc hơi động, sau đó cười lạnh mở miệng, nói: “Ngươi nếu không chịu chịu thua, vậy cũng có thể, đến đánh bạc một ván như thế nào?”

Tiêu Vũ biết, quá nửa là cú đêm tộc chủ hướng về hắn dặn dò cái gì, lúc này làm bộ không biết, nói: “Hả? Đánh cuộc gì?”

“Ngươi không phải không chịu chịu thua gì? Như vậy đi, ta cũng không bắt nạt ngươi, ta chỉ dùng ba chiêu, trong vòng ba chiêu, nếu ngươi còn có thể đứng, liền coi như ta thua!” Kiêu Nguyên cao cao tại thượng, cuồng ngạo vô cùng nói.

“Hả?” Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, trong vòng ba chiêu để hắn đứng không vững?

Yêu tộc bên trong, cũng truyền đến các loại khiếp sợ âm thanh.

Tiêu Vũ thực lực rõ như ban ngày, coi như không cần Thần lực, nhục thể của hắn cường độ cũng còn tại đó, muốn đau đớn hắn đều không phải chuyện dễ, Kiêu Nguyên càng khùng như vậy, muốn trong vòng ba chiêu thủ thắng? Còn muốn cho Tiêu Vũ đứng đều đứng không vững?

“Đồng dạng, ba chiêu sau khi, nếu như ngươi không cách nào đứng thẳng, vậy, liền coi như ngươi thua.” Niểu nguyên không để ý tới quanh thân âm thanh, tiếp tục nói.

“Cái kia đã bị thua như thế nào, thắng thì như thế nào chứ?” Tiêu Vũ biết, Kiêu Nguyên đột nhiên nói này, khẳng định không chỉ là vì đùa bỡn oai phong, tất có đến tiếp sau.

“Nếu như ta thua, ta đây cú đêm bộ tộc, đồng ý trả bất cứ giá nào.” Kiêu Nguyên lạnh lùng nói: “Thế nhưng, nếu như ngươi thua rồi, ta muốn ngươi thần phục với ta, làm người của ta nô!”

Mọi người nghe nói, hơi sững sờ. Kiêu Nguyên này là muốn rửa sạch trước khi sỉ nhục gì? Trước đây các tộc hậu nhân bị Tiêu Vũ thu làm Yêu nô, cho nên bây giờ hắn muốn thu Tiêu Vũ làm người nô?

Một đám đã có tuổi nhân vật già cả cùng Tiêu Vũ, lại là đồng thời chân mày cau lại.

Này cú đêm bộ tộc, khẩu vị thật là lớn!

Để Tiêu Vũ thần phục? Một khi Tiêu Vũ thần phục bọn họ, cái kia Tiêu Vũ trên người nắm giữ các loại cũ thuật, còn không đều chính là bọn họ?

Phải biết rằng, lúc trước Tiêu Vũ tặng cho

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 74: Dùng Để Trông Cửa

Cú đêm bộ tộc, am hiểu ẩn nấp ám sát thuật, ra tay phải giết, là trời sinh người ám sát. Mà giờ khắc này, bộ tộc này đáng tự hào nhất ám sát thuật, ở Tiêu Vũ trước mặt, đúng là dễ dàng bị phá!

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, cú đêm tộc chủ hai con mắt, cũng là bỗng nhiên co rút lại, các tộc người, càng chấn động không ngớt.

“Tộc này ẩn nấp thuật, không dấu tích có thể theo, tan giữa thiên địa, hoàn toàn giống tự nhiên, lại là không thể giấu giếm được hắn?”

Hết thảy Yêu tộc người, đều tràn đầy chấn động. Cú đêm bộ tộc tối dẫn làm ngạo Ẩn Nặc Thuật, ở Tiêu Vũ trước mặt, vậy mà như thế 1 không đáng!

“Bốp!”

Tại mọi người chấn động, Tiêu Vũ nắm Hắc Vũ, trở tay đem cái kia cái lông chim trong nháy mắt bắn ra, đâm về hư không.

“Phụp!”

Bỗng nhiên, cái kia hư không chỗ, một tiếng rên truyền đến, Kiêu Nguyên bóng người đột ngột từ nơi nào xuất hiện, trước ngực bị chính mình đánh ra Hắc Vũ đâm thủng, chảy ra máu tươi.

“Ngươi…… ngươi làm sao có khả năng nhìn thấu bộ tộc ta Ẩn Nặc Thuật?” Hắn rơi xuống đất, đầy mặt không thể tin được.

Tiêu Vũ nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, biết hắn chỗ ẩn thân?

“Các ngươi bộ tộc này Ẩn Nặc Thuật, tựa hồ kêu đêm ẩn thuật a, bàn về Ẩn Nặc Thuật, các ngươi bộ tộc này không trả nổi mặt bàn.” Tiêu Vũ hờ hững nói.

Kiếp trước ở Cửu Thiên Thế Giới, hắn đối thủ như thế nào chưa từng thấy? Bàn về ẩn nấp thủ đoạn, cú đêm bộ tộc, còn kém xa.

“Hắn thần niệm, ngay cả ta vị trí đều có thể nhận biết, cú đêm bộ tộc muốn dùng đêm ẩn thuật đối phó hắn?” Hư không, Yêu Hậu khẽ gật đầu một cái, chỉ có nàng đối với kết quả này, cũng không ngoài ý muốn.

“Bộ tộc ta đêm ẩn thuật, không dứt mặt bàn?” Kiêu Nguyên mặt trầm như nước, chính hắn càng bị chính mình Hắc Vũ gây thương tích, đây là khuất nhục nhất.

Tiêu Vũ nói, càng giống như khác một cây gai, đâm vào trong lòng của hắn.

“Chớ đắc ý, còn có hai chiêu, ta sẽ cho ngươi biết, ta đêm ẩn bộ tộc không phải chỉ có thể ẩn nấp!” Kiêu Nguyên giẫy giụa đứng dậy, mặt biểu hiện trở nên hơi dữ tợn.

“Hai chiêu? Ngươi sai rồi.” Tiêu Vũ rồi lại lắc đầu, “ngươi đã đã bị thua!”

“Cái gì?” Kiêu Nguyên ngẩn ra, ba chiêu chưa qua, hắn mới ra một chiêu, làm sao đã bị thua?

“Có ý gì?” Các tộc người cũng là hai mặt nhìn nhau, không người giải thích Tiêu Vũ nói.

“Thân ngươi bị Hắc Vũ tiêm địa phương, gọi là cung ẩn huyệt.” Tiêu Vũ nói.

Cung ẩn huyệt? Mọi người vẻ mặt mờ mịt, tựa hồ căn bản chưa từng nghe qua cái huyệt vị này, chính là hư không Yêu Hậu, cũng là giam nổi lên lông mày.

Sau thuật hận kẻ thù khoa phong mới Quỷ tiếp dương tình

“Ta sửa qua 12 phong nguyên kim, với thân thể người kinh lạc cùng yếu huyệt cũng coi như rõ như lòng bàn tay, cũng không nghe qua huyệt này, thật sự có như vậy một huyệt vị?” Yêu Hậu cũng là nghi hoặc, vừa là hoài nghi.

“Thân thể, có minh huyệt, cũng có ám huyệt, ám huyệt thường thường là không muốn người biết, dù cho ngươi quan sát bên trong thân thể tự thân, cũng không nhìn thấy này ám huyệt tồn tại.”

Tiêu Vũ tựa hồ là biết Yêu Hậu suy nghĩ, hướng về phương hướng kia nhìn lướt qua, lạnh nhạt nói: “Này cung ẩn huyệt, chính là ám huyệt một trong.”

“Thì tính sao?” Kiêu Nguyên lòng ẩn có một loại cảm giác bất an, nhưng vẫn là gắng gượng sắc mặt.

“Sinh linh trong cơ thể, tổng cộng có 3 cung. Thiên cung dưỡng thần, là thần hồn nơi ở, địa cung dưỡng sinh, làm mạng nguyên vị trí, mà đây ẩn cung, thì lại đưa đến đem thiên cung cùng địa cung liên hệ với nhau 1 cung, nói cách khác, tìm đến đó cung, khả khống người thần hồn, cũng có thể hủy người nhục thân.”

Tiêu Vũ thập phần kiên nhẫn, làm Kiêu Nguyên nói rõ: “Ngươi tuy là Yêu tộc, Hóa thành hình người sau ẩn cung vị trí cùng người thường bất đồng, mà ẩn cung vị trí là vẫn thay đổi, tầm thường khó có thể tìm tới, nhưng ngươi vừa mới để che dấu hơi thở, thu liễm hết thảy Thần lực, khiến cho ngươi thân thể hết thảy đều lâm vào yên lặng, ẩn cung vị trí cũng thuận theo bất động. Ngoài ra, ngươi đang chờ đợi thời cơ dừng lại quá lâu, để cho ta tìm được rồi ẩn cung vị trí."

Nói tới này, Tiêu Vũ mỗi nói hơn một câu, Kiêu Nguyên sắc mặt, sẽ trắng nhợt một phần, quanh thân mọi người, tựa hồ cũng dần dần sáng tỏ.

"Bây giờ, ngươi ẩn cung đã bị ổn định, cái kia Hắc Vũ, ẩn chứa ta một tia Thần lực, ta bây giờ chỉ cần một ý nghĩ, ngươi hủy thân thể ngươi, diệt ngươi thần hồn!"

Tiêu Vũ câu nói sau cùng nói xong, Kiêu Nguyên mặt, đã là tất cả không còn nét người. Sự sống chết của hắn, đã ở Tiêu Vũ trong một ý nghĩ?

"Ngươi...... ngươi cho rằng ngươi nói một chút, ta sẽ tin sao?" Kiêu Nguyên sắc mặt tái nhợt, làm sau cùng giãy dụa.

Địch học xem kỹ xa khắc khốc mới tiếp Quỷ mới xem kỹ

"Ha ha." Tiêu Vũ cũng không nói thêm lời, chỉ là nhẹ nhàng nở nụ cười, dẫn ra Hắc Vũ Thần lực.

"Rầm!"

Nhất thời, Kiêu Nguyên sắc mặt đột nhiên đổi, thống khổ ngã quỵ trên đất, mặt không dứt chảy ra mồ hôi, kêu thảm thiết nói: "Ta tin, ta tin, ngươi mau dừng tay!"

Tiêu Vũ trong một ý nghĩ, có thể hủy hắn thân thể, vừa mới chỉ là một ý nghĩ, liền để hắn thừa nhận rồi lớn lao thống khổ.

“Đã tin, còn không qua đây nhận chủ?” Tiêu Vũ thu tay lại, lạnh lùng quát.

“Ta……” Kiêu Nguyên mặt lộ vẻ giãy dụa. Vừa mới ước định, hắn nếu không thể ba chiêu đem Tiêu Vũ đánh bại, liền coi như hắn bại, phải cho Tiêu Vũ làm thú cưỡi.

Kết Cầu Cầu cực kỳ độc Quỷ chỗ lông chim chủ cho nên

Lúc này, Tiêu Vũ lại là căn bản đến chiêu thứ hai cơ hội cũng không cho hắn, chỉ là nâng lên, sinh tử của hắn bị nắm ở Tiêu Vũ tay, hoàn toàn thất bại.

Hắn nói muốn ba chiêu bại Tiêu Vũ, có thể Tiêu Vũ? Một chiêu nắm trong tay sinh tử của hắn!

“Hừ, tầm thường nhân tộc, không nên quá cuồng vọng!” Cú đêm tộc chủ sắc mặt âm trầm phát sinh hừ lạnh, mắt sát ý lẫm liệt.

Hắn nguyên bổn đã cho Kiêu Nguyên chuẩn bị đầy đủ, nhìn có thể ba chiêu sau khi thu phục Tiêu Vũ, có thể kết quả lại là, Kiêu Nguyên chỉ một chiêu thảm bại, liền hắn những cái kia chuẩn bị đều vô dụng, đây là biệt khuất nhất.

Nếu là Kiêu Nguyên thật thành nhân tộc vật cưỡi, bọn họ bộ tộc, ngày sau còn làm sao có thể ngẩng đầu lên?

“Làm sao, muốn đổi ý?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, “cũng được, các ngươi bộ tộc này, chỉ có thể ẩn nấp, phi hành tốc độ cũng không nhanh, ta cũng không thèm khát cái này vật cưỡi. Đã như vậy, giết a.”

“Không! Đừng!” Kiêu Nguyên sắc mặt trắng bệch, liền vội vàng kêu: “Ta…… ta đồng ý thần phục!”

Cú đêm tộc chủ sắc mặt, lập tức trở nên càng thêm khó coi. Kiêu Nguyên chủ động thần phục, có vẻ bọn họ bộ tộc này người, như là một điểm cốt khí cũng không có.

“Hừ!” Tiêu Vũ cười lạnh, “ngươi đã đồng ý thần phục, vậy lưu ngươi một mạng. Có điều tốc độ phi hành của ngươi, đích xác không thích hợp làm vật cưỡi. Che giấu khí tức? Những thủ đoạn này cũng dùng để trông cửa còn có thể, sau này ngươi liền thay ta giữ nhà che chở!”

“Vâng! Vâng! Đa tạ chủ nhân!” Kiêu Nguyên lại không kiêu ngạo, quỳ xuống đối với Tiêu Vũ cuống quít dập đầu.

Cho người làm vật cưỡi, người ta còn nhìn không? Chỉ là dùng để trông cửa?

Thời điểm này, cú đêm tộc chủ ánh mắt hầu như muốn giết người, các tộc người, cũng là trợn to hai mắt, am hiểu ám sát cú đêm bộ tộc, càng thành làm cho người ta giữ cửa?

“Ẩn cung huyệt? Càng thật sự có huyệt này tồn tại?” Hư không, Yêu Hậu đăm chiêu, nàng cũng không biết huyệt vị, Tiêu Vũ bất cứ biết?

Sau xem kỹ học xa xa khắc khốc mới chỗ kẻ thù sau

“12 phong nguyên kim, lại vẫn khả năng vận dụng thần lực? Mặc dù chỉ có một tia, nhưng cũng là trước đó chưa từng có việc. Tiểu tử này, thật là khiến người nhìn không thấu.” Càng làm cho Yêu Hậu để ý, là Tiêu Vũ lúc trước vận dụng một tia Thần lực.

Mặc dù cái kia Thần lực yếu ớt đến có thể bỏ qua không tính, nhưng tài năng ở 12 phong nguyên kim dưới dùng ra, cũng là hết sức kinh người.

Kết xem kỹ bóng xa xa phong Quỷ khốc chiến dương lạnh sớm

Bây giờ Yêu Hậu, còn không biết, Tiêu Vũ trong cơ thể 12 phong nguyên kim, đối với hắn đã giống như không có gì, nếu là biết, còn không biết sẽ là tâm tình gì.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 75: Bá Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trận thứ hai khiêu chiến, cú đêm bộ tộc muốn đánh Tiêu Vũ trên người này cũ thuật chủ ý, kết quả lại là đã đánh mất cái mặt to.

Trong tộc xuất sắc nhất hậu bối Thiên Vương, càng lưu lạc làm cho Tiêu Vũ giữ cửa, ngay cả vật cưỡi cũng không xứng!

“Cái này nhân tộc hậu bối, lại mạnh như vậy, xem ra bộ tộc ta người, không thích hợp lại ra tay, nếu không rơi vào cái cú đêm bộ tộc kết cục, thì hối hận không kịp.”

“Hắn có thực lực này, rồi hướng các tộc từng có ân tình, cùng với bây giờ phái người hướng về hắn khiêu chiến bị thua, còn không bằng không ra tay, dù cho sẽ không cho hắn ấn tượng tốt, tối thiểu sẽ không trở mặt.”

Trận thứ hai sau khi kết thúc, các tộc đứng đầu tâm tư đều lặng lẽ đã xảy ra thay đổi, không muốn lại khiến người ta ra tay.

Kiến thức Tiêu Vũ thực lực, lại phái người đi khiêu chiến, bị Tiêu Vũ ghi hận không nói, bị thua sau có thể còn có thể cùng cú đêm bộ tộc giống nhau mất mặt, còn không bằng không ra tay.

“Không ngờ rằng, hắn lại có thực lực thế này……”

Linh Tê bộ tộc, Doãn Hạo thời khắc này sắc mặt, cũng vạn phần phức tạp.

Kiêu Nguyên cùng hắn, cũng coi như là cùng cấp bậc nhân vật, thực lực không phân cao thấp, là các tộc bên trong xuất sắc nhất tuổi trẻ Thiên Vương. Nhưng bây giờ, Kiêu Nguyên một chiêu thì thất bại, hắn coi như lên sân khấu, vừa sẽ là Tiêu Vũ đối thủ gì?

“Uổng ta trước khi còn lời thề son sắt, muốn cùng khôi phục thần lực hắn một trận chiến, bây giờ xem ra, chỉ sợ hắn coi như Thần lực chưa hồi phục, ta cũng chưa chắc khả năng chiến thắng hắn.”

Doãn Hạo đột nhiên cảm giác thấy, lúc trước chính mình, là buồn cười dường nào, cỡ nào dốt nát.

“Kế tiếp, nhưng còn có người muốn khiêu chiến?” Già thuồng luồng vương lại một lần nữa đứng trình diện bên trong, hướng về tứ phương mở miệng.

Lần này, các tộc tất cả đều yên lặng, không có một người đáp lại.

“Nếu là không người, lần này, có thể coi là Nhân tộc này người trẻ tuổi thắng rồi.” Già thuồng luồng vương một lần nữa xác nhận.

“Ai da.” Trong góc, Ngân nguyệt đột nhiên khẽ thở dài một cái, “ta ngược lại thật ra rất muốn cùng hắn một trận chiến, đáng tiếc, hắn bây giờ trạng thái này, không thích hợp ra tay, lại có, trận chiến này quan hệ đến thánh nữ, hay là thôi đi, dù sao lấy chúng ta ở Yêu tộc địa vị, coi như thắng rồi, phỏng chừng cũng sẽ không bị người tán thành.”

Một bên Thanh Nhi cùng Bạch Chiến đều là không có mở miệng, nhưng Bạch Chiến trong ánh mắt cũng là chiến ý dạt dào, hiển nhiên cũng rất muốn cùng Tiêu Vũ giao thủ, nhưng bị vướng bởi trước mặt tình huống.

“Không nghĩ tới a, ta trước khi còn tưởng rằng hắn Thần lực bị đóng chặt, không đối phó được Thiên Vương, bây giờ nhìn lại, ta là suy nghĩ nhiều.” Yêu Hậu đứng ở trong hư không,

Đột nhiên bất đắc dĩ cười khổ.

“Bốp!”

Bỗng nhiên, Yêu Hậu bên người Doãn Không, thân hình hơi động, theo trong hư không hiện ra thân thể.

Thánh nữ thấy vậy cả kinh, Doãn Không muốn xuất thủ? Nàng không khỏi vì Tiêu Vũ lo lắng, liền muốn tiến lên.

“Không cần sốt ruột.” Yêu Hậu nhẹ nhàng đưa tay, ngăn lại thánh nữ, nói: “Ta luôn cảm giác, tiểu tử này còn có hậu chiêu, mà xem trước một chút.”

Thánh nữ lộ ra không cam lòng, nhưng bị Yêu Hậu chỗ chặn lại, bằng nàng, là vô luận như thế nào cũng không xông qua được, chỉ có thể nghiến răng, lo lắng nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Thùng!”

Hư không chấn động, Doãn Không thân hình trong không trung xuất hiện, từng bước từng bước đi tới.

Hắn chân đạp hư không, mỗi một bước hạ xuống, đều sẽ khiến cho hư không một trận run rẩy. Không ít người trẻ tuổi, lúc này đều là hô hấp dồn dập, sắc mặt một người so với một người trắng nhợt.

Cái kia giẫm lên ở trong hư không tiếng bước chân, giống như dẫm nát trái tim của bọn hắn bên trên, đó là một loại quân lâm thiên hạ khí thế, khiến quanh thân tất cả mọi người, đều có một loại thần phục, muốn cúng bái cảm giác.

“Hắn…… muốn xuất thủ?”

Không chỉ có là người trẻ tuổi, chính là các tộc đứng đầu, nhìn thấy Doãn Không đi ra, sắc mặt đều là nghiêm nghị không ngớt.

Thực lực của người này, là bọn họ này thế hệ trước, đều cảm nhận được áp lực nặng nề.

“Là ngươi!” Tiêu Vũ nhìn thấy Doãn Không, đồng tử nhất thời co rút lại.

Ngân giác vương! Ngày xưa U Sơn vừa thấy, hắn đối với người này ấn tượng, quả thực quá khắc sâu, không muốn hai người gặp lại, đã là năm trăm năm sau!

“Thùng!”

Doãn Không cất bước, ở trong hư không, quay Tiêu Vũ 1 chân đạp đến.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ lạnh, đồng dạng 1 chân đạp dưới.

“Ầm!”

Hai người giống như dẫn động một loại đại thế, hai loại đại thế ở trong hư không va chạm tụ hợp, mênh mông cuồn cuộn bát phương, giữa lẫn nhau bất phân cao thấp.

Thuyên chuyển thiên địa tư thế, đây là vạn vương sau khi cũng có thể làm được sự tình, nhưng từ bất đồng thực lực người thuyên chuyển, thiên địa tư thế uy thế cũng không phải cùng một cấp bậc.

Lúc này, hai người này khí thế mạnh, đem rất nhiều người tuổi trẻ đều trực tiếp lật ngược, mỗi người mặt lộ vẻ kinh ngạc.

“Không sai!” Doãn Không đứng yên hư không, lãnh đạm nói:

“Ngươi trưởng thành, làm ta vui mừng, bởi vì ngươi càng mạnh, ta ở trên thân thể ngươi gieo xuống linh chủng, thì càng hoàn mỹ hơn!”

“Ngươi cũng không kém, hay là ta đoạt ngươi Đạo Quả?” Tiêu Vũ lạnh lùng đáp lại.

Hắn vẫn là không có vận dụng thần lực, nhưng hắn có thể cảm giác được, Doãn Không đồng dạng không dùng toàn lực, có lẽ là bởi vì nhìn hắn bây giờ không dùng được Thần lực, cho nên không có ra tay toàn lực.

“Ngày xưa, ta gan dạ ở trên thân thể ngươi gieo xuống loại này, thì sẽ không sợ ngươi mạnh hơn ta.” Doãn Không lời nói thong dong mà tự tin.

Hắn ở Tiêu Vũ trên người gieo xuống linh chủng, mười phần tàn khốc. Này 1 linh chủng chẳng phân biệt được chủ mẫu, hai người ai cũng có thể hấp thu đối phương linh chủng, đoạt đối phương Đạo Quả.

Lúc trước, Doãn Không ở Tiêu Vũ trên người gieo xuống loại này linh loại, cũng nói hắn tràn đầy tự tin, Tiêu Vũ nếu như có thể chiến thắng hắn, vậy đạo quả của hắn cũng đem bị đoạt, trở thành Tiêu Vũ chất dinh dưỡng, nhưng hắn lại hoàn toàn không lo lắng, mà là tin chắc chính hắn nhất định sẽ so với Tiêu Vũ gượng.

Này đối với hắn mà nói là tự tin, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, lại là một sự coi thường.

“Cho nên ngươi bây giờ muốn xuất thủ?” Tiêu Vũ không hề sợ hãi, đã làm xong toàn lực một trận chiến chuẩn bị.

Thần lực khôi phục, Đại Đế bên dưới, hắn bây giờ không sợ bất luận người nào.

“Không, ngươi bây giờ, cho ta tới nói giống như giun dế.”

Doãn Không bá đạo mà ngạo khí lắc đầu, nói: “Ngươi này đến hẳn là muốn vào cấm địa tu luyện? Ta cho ngươi thời gian, chờ ngươi theo cấm địa đi ra, đột phá Thiên Vương, lại đánh với ngươi một trận.”

“Cái gì? Hắn còn không có đột phá Thiên Vương?”

“Cái này nhân tộc, chỉ là vương giả cảnh giới?”

Các tộc bên trong, vừa là truyền ra trận trận kinh hô.

Bởi vì Tiêu Vũ không dùng được Thần lực, không ít người đều cho là hắn sớm chính là Thiên Vương cảnh giới, bây giờ mới biết, hắn thậm chí ngay cả Thiên Vương chưa từng đạt được.

“Ngươi muốn cho thực lực ta tiến thêm một bước nữa, tốt đang đoạt loại thời gian có thể có càng thu hoạch lớn?” Tiêu Vũ không chỉ không có cảm kích, ngược lại cười lạnh, “ngươi sẽ không sợ, ngươi này dự định, cuối cùng đều là thành toàn ta?”

Cái này Doãn Không, thật sự kiêu ngạo mà tự tin. Hắn bây giờ vốn là có thể cùng Tiêu Vũ giao thủ, cướp đoạt linh chủng, nhưng mà, hắn nhưng vẫn chưa đủ, muốn ở Tiêu Vũ đột phá Thiên Vương sau khi, trở lại đoạt loại.

Hắn đúng là có tự tin như vậy, phảng phất tin chắc Tiêu Vũ dù cho đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, cũng sẽ không là đối thủ của hắn.

“Ta nói rồi, đã ta gan dạ làm như vậy, sẽ không sợ ngươi mạnh hơn ta.” Doãn Không ngạo nghễ cười, sau đó xoay người, đối với Yêu Hậu vị trí nói: “Khẩn cầu Yêu Hậu, giải trừ thực hiện ở trên người hắn phong ấn thuật, làm hắn khôi phục Thần lực.”

“Hả?” Yêu Hậu nghe vậy, lông mày nhíu lại, “ngươi muốn cùng hắn công bằng một trận chiến?”

“Không quan hệ công bằng hoặc không công bằng.” Doãn Không lại là lắc đầu nói: “Chỉ có điều, ta muốn khi hắn trạng thái mạnh nhất dưới đưa hắn triệt để đánh đổ mà thôi, như vậy mới thú vị.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 76: Giải Trừ Phong Ấn?

Mọi người lẫm liệt, Doãn Không quả thực quá bá đạo, cũng quá tự tin.

Hắn muốn cho Tiêu Vũ trước tiên đột phá đến Thiên Vương, lại giải trừ Tiêu Vũ thân thể phong ấn, làm như vậy không phải là vì các loại Tiêu Vũ đạt được giống nhau cảnh giới, công bằng một trận chiến, mà gần như là muốn đánh bại trạng thái mạnh nhất dưới Tiêu Vũ!

Tiêu Vũ thực lực rõ như ban ngày, đến tột cùng muốn có dạng gì tự tin, mới dám nói lời như vậy?

“Cũng được, ngươi là Linh Tê bộ tộc còn sót lại bạch tê giác một mạch, trước đây vừa đã đến cơ duyên, bây giờ Yêu tộc trong vòng, trừ bổn hậu ở ngoài, không người dám nói có thể đánh với ngươi một trận. Tốt, bổn hậu tác thành ngươi.” Yêu Hậu trầm mặc hồi lâu, sau một lát, mới một lần nữa mở miệng.

“Tạ Yêu Hậu!” Doãn Không gật đầu.

“Hai người các ngươi cuộc chiến quan hệ tranh cướp linh chủng, kẻ bại một khi linh chủng bị đoạt, không chỉ mất đi suốt đời Đạo Quả, còn có thể thân tử đạo tiêu, đây là các ngươi ngày xưa ân oán, bổn hậu cũng không can thiệp.”

Yêu Hậu lại nói: “Nhưng ngươi phải hiểu được, ngươi nếu thất bại, yêu tộc ta chỉ sợ cũng không người khả năng thắng hắn, ngươi thật muốn giải trừ hắn phong ấn, và để hắn tu luyện tới Thiên Vương cảnh giới?”

“Vâng!” Doãn Không không chút do dự gật đầu.

Yêu Hậu vừa là trầm ngâm, nói: “Tốt, nếu ngươi thắng rồi, vốn sau sẽ thánh nữ gả cho ngươi, đợi ngươi đột phá Đế cảnh, sau này ngươi chính là Yêu Đế!”

Kết xem kỹ học kẻ thù không phong Quỷ độc bờ ruộng xem kỹ lạnh phong

Mọi người cùng chấn động.

Kết xem kỹ học kẻ thù không phong Quỷ độc bờ ruộng xem kỹ lạnh phong có điều Doãn Không có thể được già thuồng luồng vương như thế chủ nhân, cũng có thể nói rõ, người này quả thật rất bất phàm.

Yêu Đế! Yêu tộc đế, đã chết đi không biết đã bao nhiêu năm, nhiều năm như vậy, Yêu Hậu lại chưa nhấc lên, mọi người cũng không dám nói tới.

Hôm nay, Yêu Hậu lại chính mình nói ra như vậy!

“Xanh già, hôm nay, yêu tộc ta không thể có người chiến thắng người này, ngươi có thể nghĩ kỹ, muốn thực hiện lời hứa, đưa người này vào cấm địa?” Yêu Hậu âm thanh, vừa là từ hư không truyền ra.

“Ha ha, dù sao đã nói trước, kính xin Yêu Hậu cho phép.” Già thuồng luồng vương mỉm cười trước.

“Ai da, đây vốn là thuộc về ngươi mình cơ hội, ngươi muốn thắng ở tiểu tử này thân thể, bổn hậu vừa có lời gì để nói?” Yêu Hậu nhẹ nhàng thở dài, tựa hồ có hơi bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ không rõ, nghe tới, già thuồng luồng vương muốn đưa hắn vào vùng rừng núi, là phải bỏ ra một loại nào đó giá cả?

“Tiểu tử, ngươi đến đây đi.” Yêu Hậu âm thanh vừa là truyền ra, nói: “Bổn hậu thay thế ngươi lấy ra bên trong cơ thể ngươi châm cứu, còn tu vi của ngươi.”

Lấy lại tinh thần, Tiêu Vũ lại là lắc đầu, nói: “Không cần.”

“A?” Yêu Hậu không rõ, còn chưa rõ ràng Tiêu Vũ là có ý gì.

Gặp, xoạt xoạt xoạt mấy tiếng vang nhỏ, Tiêu Vũ thân thể 12 phong rễ châm cứu, hết mức bay ra, bay về phía Yêu Hậu vị trí.

“Này mấy cây kim, trả Yêu Hậu.” Tiêu Vũ nói. Thân thể Thần lực sau khi khôi phục, này mười hai cây kim khi hắn thân thể không muốn chiếm cứ hắn 12 Linh môn, cũng tương đương với trong người đâm mười hai cây phổ thông kim mà thôi, hắn tùy thời có thể ép ra ngoài thân thể.

“Hảo tiểu tử!” Yêu Hậu hơi run, lấy tay đem mười hai cây kim thu hồi, cười khổ một hồi.

Nàng xem hướng về bên cạnh thánh nữ, nói: “Ngươi vị này Tiêu Công Tử, quả thực có chút con đường, mà ngay cả bổn hậu 12 phong nguyên kim đều bị hắn hiểu, bổn hậu thực sự là càng ngày càng nhìn không thấu hắn.”

Một bên thánh nữ, cũng là có chút sững sờ, Yêu Hậu 12 phong nguyên kim uy lực, nàng nhưng biết đến, Tiêu Vũ có thể chính mình mở ra, còn có thể đem châm này bức đi ra.

Nghe đến Yêu Hậu khen Tiêu Vũ, thánh nữ biểu hiện quái lạ, như là có chút kiêu ngạo, vừa giống như có chút đừng tâm tình.

“Cũng là như thế, chuyện hôm nay, này kết thúc.” Yêu Hậu thu hồi 12 phong nguyên kim, lại nói: “Xanh già, ngươi đã như vậy yêu thích tiểu tử này, hắn giao cho ngươi a, ngươi trực tiếp đưa hắn mang đi cấm địa có thể, đợi hắn công thành đột phá, liền để hắn cùng với Doãn Không một trận chiến.”

“Vâng!” Già thuồng luồng vương trước, mỉm cười gật đầu.

“Bốp!”

Hư không truyền đến gợn sóng, Yêu Hậu mang thánh nữ, trực tiếp đi xa, đến cuối cùng ngay cả mặt mũi cũng không lộ.

Thuyền thuật xem kỹ kẻ thù không sườn núi mới độc từ lông chim xem kỹ học

Tiêu Vũ há miệng thở dốc, cuối cùng cười khổ một tiếng. Đén cuối cùng, hắn đều không thể nhìn thấy thánh nữ, thậm chí không biết thánh nữ thân phận, hay không cùng hắn suy đoán nhất trí.

Thuyền thuật xem kỹ kẻ thù không sườn núi mới độc từ lông chim xem kỹ học nghe đến Yêu Hậu khen Tiêu Vũ, thánh nữ biểu hiện quái lạ, như là có chút kiêu ngạo, vừa giống như có chút đừng tâm tình.

Các tộc người, dồn dập trước, cùng Tiêu Vũ nói lời từ biệt.

Đến giờ phút nầy, bọn họ đã chỉ muốn cùng Tiêu Vũ giữ gìn mối quan hệ, dù sao Tiêu Vũ phi phàm, tất cả mọi người nhìn ở mắt, các tộc vừa đều nhận được ân tình của hắn, hơn nữa hắn còn nắm giữ vậy rất cường đại cũ thuật.

“Chúng ta đi!”

Chỉ có cú đêm bộ tộc người, uất ức vạn phần, không nói hai lời trực tiếp rời đi, phảng phất chốc lát cũng không chịu dừng lại thêm.

Tôn hận thuật xa xa cực kỳ độc mới bờ ruộng tiếp tinh sớm

“Tu luyện thật giỏi, kỳ vọng ngươi đừng để ta chờ đến quá lâu!” Doãn Không lưu lại một câu nói như vậy sau, cũng đã rời đi.

Cùng các tộc một phen khách sáo, Tiêu Vũ xa xa nhìn về phía Thanh Nhi ba người, ba người này đều không có trước, không nói gì rời đi, mấy người chỉ có Thanh Nhi thần sắc phức tạp, xa xa hướng về hắn nhìn bên này một chút.

Mọi việc tan mất, đợi cho các tộc tản đi, Tiêu Vũ cùng già thuồng luồng vương trở lại thuồng luồng vương động phủ, thời gian đã là ban đêm.

Già thuồng luồng vương cho Tiêu Vũ an bài chỗ ở, làm hắn nghỉ ngơi thật tốt, liền rời đi.

Một đêm không nói gì, Tiêu Vũ ngày thứ hai sớm tìm đến già thuồng luồng vương, hướng về hắn thỉnh giáo một vài vấn đề.

Hắn hỏi trước thánh nữ thân phận, đáng tiếc già thuồng luồng vương tựa hồ cũng là biết không nhiều, không năng lực hắn giải đáp, Tiêu Vũ theo lại hỏi Doãn Không, già thuồng luồng vương lúc này mới vì hắn nói hết mọi chuyện.

Tôn xem kỹ bóng kẻ thù kẻ thù phong khốc độc từ cho nên phong ngón tay

“Yêu tộc, nặng nhất chủng tộc cùng huyết mạch, thực lực chủng tộc mạnh mẽ, hầu như đều có huyết mạch nguyên nhân.” Già thuồng luồng vương chầm chậm nói đến.

Này Tiêu Vũ minh bạch, như là cao nhất sinh linh bình thường, trời sinh mạnh mẽ, tất cả cũng bởi vì có xuất sắc huyết mạch, Yêu tộc người cường đại hay không, rất lớn trình độ, đều là từ vừa mới bắt đầu đã chú định.

“Linh Tê bộ tộc, ấy dùng bạch tê giác làm đầu, bộ tộc này thực lực, vốn đã rất gần cao nhất sinh linh, nhưng tiếc là, bởi vì quá mức mạnh mẽ, cũng ở mảnh này dị biến thiên địa, từ từ biến mất, Doãn Không đã là bộ tộc này còn sót lại huyết mạch.”

Già thuồng luồng vương chậm rãi nói: “Hắn có bạch tê giác máu, từ nhỏ thiên tư xuất sắc, hơn xa người thường, nhiều năm trước, hắn vào đời cất bước thời gian, còn đã được một cơ may lớn.”

Còn nhớ rõ ngày xưa ở U Sơn gặp gỡ, Doãn Không chính là đầu mọc một sừng, nhưng sừng của hắn lại không phải tê giác, mà là Kỳ Lân chi giác.

“Đúng vậy!” Già thuồng luồng vương cảm thán nói: “Linh Tê bộ tộc, tộc thần thông cùng thiên phú, liền thể hiện tại tê giác, Doãn Không được trời cao chăm sóc, không chỉ có bạch tê giác huyết mạch, càng đạt được Kỳ Lân chi giác, cùng tê giác hòa vào nhau, thực lực và thiên tư, vừa là tiến thêm một bước.”

Tiêu Vũ cũng không nhịn được trầm mặc. Bạch tê giác huyết mạch thêm Kỳ Lân chi giác, Doãn Không có lẽ đã cùng chân chính cao nhất sinh linh không khác, thậm chí có thể cao nhất sinh linh càng mạnh hơn.

“Bây giờ ở yêu tộc ta, ngoại trừ Yêu Hậu, Doãn Không thực lực, sợ là đã không người có thể đụng, chính là các tộc tộc chủ, sợ cũng không ép được hắn.” Già thuồng luồng vương cảm khái không thôi.

“Người cũng không được sao?” Tiêu Vũ kinh ngạc, già thuồng luồng vương nhưng sống hơn một vạn năm, bực này nhân vật dù cho không thể thành đế, cũng tất nhiên có hơn người thủ đoạn.

“Ta? Già đi, đã không phải người trẻ tuổi đối thủ.” Già thuồng luồng vương lắc đầu mỉm cười.

Tiêu Vũ lại là không tin, này già thuồng luồng vương khả năng sống lâu như thế, nhất định không đơn giản như vậy, hơn nửa chỉ là không muốn hiển lộ.

Có điều Doãn Không có thể được già thuồng luồng vương như thế chủ nhân, cũng có thể nói rõ, người này quả thật rất bất phàm.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 77: Yêu Tổ Nơi Chôn Cất

“Có thể hay không thỉnh giáo với ngài một vấn đề?” Tiêu Vũ lại một lần nữa đối với già thuồng luồng vương hỏi: “Không biết là xanh luôn không nhận thức một vị thuồng luồng vương?”

“Ngươi là nói Xích Lân. Phẩm thư võng ” già thuồng luồng vương lộ ra nụ cười, nói: “Ta và nó, vốn không thuộc về một mạch, nhưng lột xác thành thuồng luồng, cũng coi như là cùng thuộc về bộ tộc.”

Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, già thuồng luồng vương quả nhiên cùng Xích Lân vương nhận thức, chẳng trách vị này lão Vương đối với hắn như thế hiền lành.

“Xích Lân vương bây giờ ở đâu?” Tiêu Vũ hỏi dò. Nhiều năm như vậy, Huyết Lân tựa hồ cũng không có thấy qua Xích Lân vương vài lần, đây chính là Huyết Lân đại ân nhân, Huyết Lân thủy chung đều đối với hắn nhớ mãi không quên.

“Xích Lân có tinh thuần thuồng luồng máu, hắn bộ tộc này, là có hi vọng lột xác thành rồng, trước đây hắn để bảo vệ bên cạnh ngươi tên tiểu tử kia, đã lãng phí rất nhiều thời gian, bây giờ, hắn đã đi tìm chính mình cơ duyên.” Già thuồng luồng vương mỉm cười.

Lời từ hắn, không khó nghe ra, hắn đối với Tiêu Vũ cùng Huyết Lân đám người quan hệ đều hết sức rõ ràng, có lẽ chính là bởi vậy, hắn mới có thể giúp đỡ Tiêu Vũ, giúp hắn tranh thủ tiến vào cấm địa cơ hội.

“Đi thôi, thời gian không nhiều, ngươi sớm vào cấm địa, sớm chút đột phá Thiên Vương cảnh giới, ở loạn thế, có càng lớn đặt chân gốc rễ.” Già thuồng luồng vương cười đứng dậy, mang Tiêu Vũ đi tới cấm địa.

Yêu tộc cấm địa, đi tới nơi này lúc, Tiêu Vũ rõ ràng cảm thấy một loại trang trọng không có cảm giác.

Đó là một thung lũng sâu, cốc tràn đầy sương mù, xa xa nhìn tới, mơ hồ có thể thấy được sương mù có Cự Long bay lên không, có thần hoàng bay lượn, làm cho người rung động.

Kết thuật hận xa kẻ thù tinh tình độc từ lông chim cô cực kỳ

“Nơi này là cấm địa?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn mới vừa nhìn, chỉ là bóng mờ, đều không phải là chân thật.

Kết thuật hận xa kẻ thù tinh tình độc từ lông chim cô cực kỳ “bây giờ giới này bị đóng chặt, cửu thiên người muốn Vượt giới mà đến, phải trả ra đại giới, không thể tưởng tượng, chính là không có chí tôn đều không dám tùy tiện mạo hiểm, ngươi chút thực lực này, làm sao có khả năng Vượt giới?”

Những bóng mờ kia là đã chết đi cao nhất sinh linh lưu lại tàn hồn, cái kia đám sinh linh dù cho chết đi, để lại sức mạnh cũng thập phần khủng bố.

Vừa mới cái kia vội vàng một chút, Tiêu Vũ chính là gặp được phần đông cao nhất sinh linh, nhiều như vậy cao nhất sinh linh lực lượng hợp thành cùng nhau, tạo thành Yêu tộc cấm địa!

“Đó là Long tộc ngày xưa sào huyệt, nhưng bây giờ, lại là các tộc chi tổ nơi chôn cất.” Già thuồng luồng vương sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Trong ngày thường, yêu tộc ta người, là cấm địa tiếp cận nơi đây, bởi vì sẽ quấy rối đến cấm địa tổ tiên.”

Tiêu Vũ sắc mặt lẫm liệt, Yêu tộc cấm địa, đúng là vô số cao nhất sinh linh nơi chôn cất? Nơi này, mới thật sự là tổ rồng?

“Ngươi đi đi, chỉ mong ở đây tu luyện, khả năng đối với ngươi hữu dụng.” Già thuồng luồng vương ở cấm địa trước khi dừng lại, nhìn phía Tiêu Vũ.

“Đa tạ xanh già!” Tiêu Vũ gật đầu, sau đó cất bước, đi vào cấm địa.

Thấy Tiêu Vũ rời đi, xanh già tại nguyên chỗ yên lặng, mãi đến tận Tiêu Vũ biến mất, mới nhẹ nhàng thở dài: “Từ bỏ cơ hội lần này, để hắn tiến vào, chỉ sợ tuổi thọ của ta, cũng không còn sót lại đã bao lâu, chỉ mong, tất cả đều đáng giá.”

Kết bóng xem kỹ kẻ thù khoa tinh phương phương chiến ầm ĩ tôn không

Tiêu Vũ không biết chính là, già thuồng luồng vương có thể sống mười ngàn năm, chính là bởi vì, hắn mỗi một khoảng thời gian ba ngàn năm, đều sẽ tiến vào cấm địa một lần.

Ở cấm địa, hắn khả năng nhận sự giúp đỡ các tộc đứng đầu sức mạnh, lại kéo dài tính mạng ba ngàn năm, chỉ tiếc như thế qua mười ngàn năm, hắn vẫn là không có thể đột phá sau cùng gông xiềng, lột xác thành rồng.

Lần này, già thuồng luồng vương từ bỏ chính mình tiến vào cấm địa lần cơ hội đó, đem cơ hội này cho Tiêu Vũ. Hắn không cách nào lại kéo dài tính mạng, sống lâu, đã sống không tới cái kế tiếp ba ngàn năm.

“Mười ngàn năm,

Loạn thế lên! Ta sửa chữa nhiều năm như vậy, cũng không thể lột xác thành rồng, đem cơ hội này cho ngươi, có lẽ sẽ càng hữu dụng, ít nhất, ngươi có thay đổi loạn thế, thậm chí thay đổi vùng thế giới này có thể.”

Già thuồng luồng vương sâu sắc thấy cấm địa ở chỗ sâu trong, mặt mỉm cười, tựa hồ đối với từ bỏ cơ hội lần này, không có nửa điểm không đành lòng.

Tiêu Vũ bóng người, liền ở già thuồng luồng vương ánh mắt, từ từ biến mất, ẩn vào cấm địa ở chỗ sâu trong.

“Vạn tộc đứng đầu nơi chôn cất gì?”

Theo Tiêu Vũ đi sâu vào cấm địa, hắn cảm thấy rất rất nhiều, làm hắn không có khí tức quen thuộc.

Này cao nhất sinh linh, kiếp trước hắn đều đã tiếp xúc, nhưng đời này, lại chưa từng thấy bất luận cái nào chính thức còn sống cao nhất sinh linh, nhưng bây giờ, hắn lại là cảm nhận được các tộc khí tức, cùng hắn ở Cửu Thiên Thế Giới đã thấy cao nhất sinh linh hoàn toàn giống nhau.

“Lại có người tới sao?”

“Ha ha, bao nhiêu vạn năm, yêu tộc ta, vẫn không thể nào ra một thành tài gì?”

Sương mù dày đặc ở chỗ sâu trong, truyền ra mấy cái hùng vĩ âm thanh, như là vang ở bên tai, lại như trực tiếp truyền đến thần hồn ở chỗ sâu trong.

“Xem ra, Yêu tộc cũng không có thiếu bí mật a!” Tiêu Vũ tâm trạng than thở.

Loạn thế tiến lại, chư đế qua đời, chỉ có Yêu tộc Đại Đế Yêu Hậu không thể này hạn, tựa hồ, Yêu tộc ở loạn thế có chính mình phương pháp đối phó, mà không giống Đạo Thần Cung như vậy, sẽ phải chịu các loại ảnh hưởng.

Địch học bóng kẻ thù cork khốc Quỷ từ tôn từ tình

“Ồ? Ta ở cái này nhân tộc thân thể, làm sao cảm nhận được ta hoàng loài khí tức?” Cái kia thật lớn âm thanh, lại một lần truyền đến, chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân.

“A? Tựa hồ ta Côn Bằng bộ tộc cũng có?”

“Ta Long tộc cũng là?”

“Cái này nhân tộc, thân thể lại có vạn tộc khí tức?”

Cốc mấy cái kia âm thanh, nghe tới đều là hơi kinh ngạc, một nhân tộc thân thể, lại bao hàm các đại cao nhất sinh linh khí tức, thực tại quỷ dị.

“Các vị đạo hữu!” Tiêu Vũ mở miệng, hắn có thể cảm giác được, này cao nhất sinh linh tàn hồn, khi còn sống đều là không quần áo trắng điện chủ yếu bao nhiêu tồn tại, này đây dùng đạo hữu tương xứng.

“Đạo hữu?”

“Ha ha, cái này nhân tộc đúng là thú vị, dám đem chúng ta xưng là đạo hữu?”

Kết bóng hận không kẻ thù khắc khốc tình chỗ cô kẻ thù ngón tay

Mấy cái âm thanh truyền ra, nghe tới rõ ràng không quá đem Tiêu Vũ coi là chuyện to tát, chỉ là cảm giác thú vị.

“Ta biết một người, một đạo tàn hồn diễn biến ngàn tỉ ngôi sao, với thế gian mở ra vô số không gian, U &# 8 lưu lại chứa nhiều chí tôn truyền thừa, chỉ vì phá vỡ giới này, liên thông cửu thiên, hắn cùng ta chính là dùng đạo hữu tương xứng, chẳng lẽ mấy vị còn cảm thấy ta không đủ phân lượng gì?” Tiêu Vũ nghe ra lần này tàn hồn không cho là thế, bất đắc dĩ nói.

Tôn học xem kỹ cork cô đơn bờ ruộng mới cho nên mới

“Ngươi gặp qua hắn?”

“Ngươi đến tột cùng là ai? Có vạn tộc khí tức, còn có thể cùng hắn ngang hàng mà nói?”

Cốc mấy cái âm thanh, rõ ràng một chút nghiêm túc rất nhiều, không muốn xem thường Tiêu Vũ.

“Xem ra ta đoán không lầm, chư vị đã đều từng là giới này cường giả đỉnh cao, xem ra đều là biết lẫn nhau tồn tại.” Tiêu Vũ thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Đã đối với chư vị tới nói, Cửu Thiên Thế Giới không phải bí mật, ta cũng sẽ không ẩn giấu. Sự thật, ta chính là cửu thiên người!”

“Ngươi nói cái gì?”

“Ngươi là cửu thiên người? Sao có thể có chuyện đó?”

“Bây giờ giới này bị đóng chặt, cửu thiên người muốn Vượt giới mà đến, phải trả ra đại giới, không thể tưởng tượng, chính là không có chí tôn đều không dám tùy tiện mạo hiểm, ngươi chút thực lực này, làm sao có khả năng Vượt giới?”

Mấy cái âm thanh đều có chút khiếp sợ, nhưng cùng lúc, cũng là không quá tin tưởng Tiêu Vũ nói, dù sao bây giờ một giới này, muốn cùng Cửu Thiên Thế Giới lui tới, quả thực quá khó khăn.

“Việc này, nói đến nói dài ra.” Tiêu Vũ cũng là sâu sắc thở dài, chỉ đành đem chính mình chết đi vạn năm sau khi, sống lại giới này sự tình, nói ra.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Chương 78: Vạn Tổ Thức Tỉnh

Lần này, Tiêu Vũ không có gì ẩn giấu, thậm chí đem trong cơ thể mình bất diệt âm dương trải qua sự tình đều tiết lộ, và biểu thị chính mình hoài nghi lần này phục sinh, cùng kinh này có quan hệ. Phẩm thư võng

Thuyền hận bóng kẻ thù kẻ thù tinh khốc độc tiếp sau kết ầm ĩ

“Chết đi vạn năm, sống lại giới này?”

“Ngươi cảnh giới như vậy, liền có thể bị hắn xưng là đạo hữu, có thể thấy được hắn đối ngươi coi trọng, xem ra kiếp trước cũng không phải người thường.”

“Bất diệt âm dương trải qua? Tên này, tựa hồ có chút quen thuộc, giống như đã ở nơi nào nghe qua.”

Mấy cái âm thanh trước sau mở miệng, nghe tới câu nói sau cùng lúc, Tiêu Vũ chấn động toàn thân: “Chư vị biết bất diệt âm dương trải qua?”

Bộ kinh thư này, đối với Tiêu Vũ thật sự mà nói thái quá thần bí, hắn chết đi vạn năm phục sinh, hơn nửa cùng kinh này có một loại nào đó hay cùng liên hệ.

Nhưng mà, cho đến ngày nay, hắn cũng chỉ là miễn cưỡng có thể khống chế kinh này, lại hoàn toàn không biết kinh này lai lịch.

Này một khi, chính là hắn kiếp trước lâu lâu tìm được, cũng từng tu luyện, nhưng sau đó lại bị hắn từ bỏ, chuyển tu bá thể ngôi sao quyết.

Nhưng đời này phục hoạt trùng sinh, bộ này trải qua, lại là ở trong cơ thể hắn tự đi xuất hiện, và vận chuyển, căn bản không thể kìm được hắn không sửa.

Kết hận bóng kẻ thù khoa tinh khốc độc tiếp không học phong

“Cảm giác có chút quen thuộc, nhưng, đã không nhớ nổi.”

“Chúng ta đã chết đi trăm vạn năm, chỉ lưu một đạo tàn hồn, dựa vào tổ rồng ngày xưa sức mạnh tài năng tồn tại, bách thời gian vạn năm, chính là chúng ta đều quên lãng quá nhiều chuyện.”

Mấy câu nói này, vừa là khiến Tiêu Vũ trầm mặc xuống.

Kiếp trước hắn sống năm mươi vạn năm, đã thập phần từ xa xưa, những người này chỉ là chết đi thời gian, lại là đã có một triệu năm, là bọn hắn người ở cảnh giới này, cũng không thể lại nhớ tới trước đây không quá để ý sự tình.

“Chúng ta tin tưởng ngươi là cửu thiên người, vậy ngươi này đến, vừa là vì sao? Thân ngươi các tộc khí tức, vừa là chuyện gì xảy ra?” Cốc âm thanh vừa là vang lên.

“Nói thêm, ta chính là vì vậy mà đến.” Tiêu Vũ bức ra mạng của mình nguyên, nói: “Chư vị mời nhìn.”

“Đây là……”

“Làm sao có khả năng?”

Mấy cái âm thanh, nghe tới ngày xưa quần áo trắng điện chủ càng thêm khiếp sợ. Đạt được bọn họ cấp bậc này, vừa thấy Tiêu Vũ mạng nguyên, liền biết mạng này nguyên đã áp đảo thế gian toàn bộ sinh linh, đến gần vô hạn với hoàn mỹ.

“Hoàn mỹ sinh linh? Thế gian làm sao có khả năng thật tồn tại?” Cốc mấy cái âm thanh, chấn động không ngớt, phảng phất không thể tin được.

“Ta có thể có này mạng nguyên, nói đến, có lẽ còn cùng chư vị có quan hệ.” Tiêu Vũ thu hồi mạng nguyên, đem chính mình như thế nào tìm được các tộc tinh nguyên cùng đạo văn, thì lại làm sao vay mượn thần hoàng bất tử thuật từ chôn năm trăm năm, thức tỉnh rồi Côn Bằng loại sự tình, 11 nói ra.

“Khó mà tin nổi, bực này cơ duyên, thật sự khó mà tin nổi.”

“Dung hợp vạn tộc tinh? Tu thần hoàng bất tử thuật mà Niết Bàn sống lại? Loại chuyện này, giống như mộng ảo, chỉ sợ cũng chỉ có ở các cường giả cùng vẫn giới này, mới có thể xảy ra chuyện như vậy.”

Này cao nhất sinh linh âm thanh, tràn đầy than thở, Tiêu Vũ đoạt được này, ở bình thường là tuyệt đối không chiếm được, nhưng bởi vì là tại giới này, cho nên hắn chiếm được.

“Ta trước đây đoạt được, chỉ là các tộc tinh nguyên một phần ngàn tỉ, mặc dù bị mạnh mẽ dung hợp lại cùng nhau, nhưng chỉ sợ, cùng chân chính hoàn mỹ sinh linh, còn có chênh lệch, bây giờ con đường này, có lẽ chỉ là bắt đầu.”

Tiêu Vũ thành khẩn nói: “Cho nên, này vào tổ rồng, ta muốn mời chư vị giúp ta hoàn thiện, nếu có được các tộc chi hồn,

Con đường này, có lẽ liền thật khả thi.”

Tôn Thuật hận khoa phong Quỷ mới tiếp địch không Quỷ

Tôn Thuật hận khoa phong Quỷ mới tiếp địch không Quỷ nhưng đời này phục hoạt trùng sinh, bộ này trải qua, lại là ở trong cơ thể hắn tự đi xuất hiện, và vận chuyển, căn bản không thể kìm được hắn không sửa.

Thuyền xem kỹ thuật không khoa tinh khốc Quỷ tiếp bí khoa độc

Các tộc tinh nguyên, đó chỉ là còn sót lại bộ phận sức mạnh, ở Tiêu Vũ tưởng tượng, nếu có thể lần nữa những sinh linh này tàn hồn giúp đỡ, tìm được chân chính các tộc sở trưởng, hắn có thể chính thức tiếp cận cái gọi là hoàn mỹ sinh linh.

Sau học một ít kẻ thù không Croatia độc từ Quỷ khốc

Thế gian sinh linh, bọn họ đã là cao cấp nhất cơ thể sống, nếu là giúp Tiêu Vũ thành hoàn mỹ sinh linh, vậy cũng tương đương tạo một còn muốn ở tại bọn hắn sinh linh đi ra.

Quan trọng nhất là, Tiêu Vũ là cái nhân tộc, mà không phải bọn họ Yêu tộc sau khi.

“Các vị đạo hữu, còn muốn do dự gì?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, nói: “Giới này tắc nghẽn, lại hao tổn nữa, hủy diệt chỉ là vấn đề thời gian. Mà, cho dù có thể mở ra cửu thiên, khiến các ngươi lại sinh ở đời, có thể lại có thể thế nào? Dù cho khôi phục đỉnh cao thực lực, các ngươi, liền có năng lực thay đổi trăm vạn năm trước đại kiếp nạn gì?”

Cốc âm thanh, vẫn là không có vang lên. 0 bất quá bọn hắn mặc dù không đáp ứng, lại là cũng không có ngựa từ chối Tiêu Vũ, rõ ràng là do dự.

“Ta ở U Sơn, đã xem qua mấy bức hình chạm khắc, hình một vị thần bí tồn tại, chém hết vô số cao nhất sinh linh, chính là nhân tộc không có cường giả, cũng không cách nào đối đầu.” Tiêu

Vũ tiếp tục nói: “Chư vị là muốn đào tạo một, hoặc là một đám cùng các ngươi ngày xưa có giống nhau thực lực hậu nhân gì? Có bọn họ, chẳng lẽ khả năng đã thắng được vị kia thần bí tồn tại?”

“Các ngươi hôm nay giúp ta, có lẽ ta liền có hi vọng trở về cửu thiên, có lẽ đợi cho ngày sau, ta trở thành chân chính hoàn mỹ sinh linh, liền có thể đột phá trước đây giới hạn, đi đối kháng cái kia tồn tại bí ẩn!”

Cốc, vẫn là thật lâu trầm mặc, nhưng rất rõ ràng, Tiêu Vũ có thể cảm giác được, mấy người này, có chút ý động.

“Ai da, xem ra, chúng ta đã là không có lựa chọn khác.”

“Quay về cửu thiên? Ai da, chỉ mong ngươi thật có thể làm được a!”

“Cũng được, hôm nay, chúng ta liền giúp ngươi, thành chân chính hoàn mỹ sinh linh!”

Qua rất lâu sau đó, cốc âm thanh rốt cục một lần nữa vang lên. Làm mấy cái âm thanh hạ xuống, cùng cổ lực lượng cường đại, đồng thời từ cốc tuôn ra, tập ở Tiêu Vũ thân thể.

“Ầm!”

Thời điểm này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, trong cơ thể đó thuộc về các tộc sức mạnh, bị cái gì vậy kích hoạt rồi.

“Đa tạ chư vị!” Hắn cả người chấn động, lập tức ngồi xếp bằng dưới đất, nhắm hai mắt.

Thời điểm này, Tiêu Vũ trong cơ thể, phát sinh một loại hay biến hóa.

Ngày xưa hắn, mặc dù đạt được các tộc lực lượng, nhưng những lực lượng kia, chỉ là các tộc lưu lại, thuộc về lực lượng lớn nhất, chỉ là mạnh mẽ dung hợp lại cùng nhau.

Nhưng bây giờ, đến các tộc tàn hồn giúp đỡ, trong cơ thể hắn những lực lượng kia, tựa như ao tù nước đọng, xuất hiện con cá, khiến này đầm nước đọng, có sinh cơ.

Tại loại này dưới trạng thái, Tiêu Vũ mạng nguyên, thân thể, thậm chí thần hồn, đều đang lặng lẽ phát sinh một loại không biết thay đổi.

“Ầm!”

Lúc này, Yêu tộc trong vòng, một luồng không hiểu khí tức mênh mông cuồn cuộn bước ra, khiến cho Yêu tộc tất cả mọi người, đều hứng chịu tới kinh động.

“Ta cảm thấy bộ tộc ta Yêu tổ khí tức!”

“Bộ tộc ta Yêu tổ hồi phục gì?”

“Long tộc? Thần hoàng? Tại sao có thể có dạng này khí tức truyền đến?”

Yêu tộc, không người có thể bình tĩnh, không ít người đi ra động phủ, xa xa quay cấm địa phương hướng quỳ lạy, hết thảy mọi người, đều không khỏi rung động.

“A?”

Bá một tiếng, Yêu Hậu bay ra động phủ, nhìn xa cấm địa phương hướng, biểu hiện, cũng là viết đầy kinh ngạc.

“Cấm địa tại sao có thể có như thế động tĩnh? Là tiểu tử kia, hắn vào cấm địa? Nhưng hắn làm sao lại dẫn ra nhiều như vậy tổ hồn thức tỉnh?”

Sâu sắc thấy cấm địa phương hướng, Yêu Hậu lòng vừa kinh ngạc, vừa là nghiêm nghị, càng nhiều, là không rõ.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 79: Chân Chính Loạn Thế!

Tiêu Vũ trong cơ thể đó thuộc về các tộc sức mạnh, vốn tựa như một cây trái cây, nhưng trái cây này, hắn sau khi uống cố nhiên có thể no bụng, tuy nhiên thì chỉ đến thế mà thôi.

Nhưng bây giờ, hắn tìm được các tộc tàn hồn chủ động giúp đỡ, tìm được các tộc bộ phận hồn lực, thì quá tốt rồi một cây cây ăn quả.

Loại biến hóa này là to lớn, trái cây chỉ có thể dùng một lần, nhưng đạt được một gốc cây cây ăn quả, cây này nhưng có thể không ngừng trưởng thành, không dứt kết xuất mới trái cây.

Các tộc lực lượng, ở Tiêu Vũ trong cơ thể có sinh trưởng tính, làm loại sức mạnh này hoàn toàn sinh trưởng thành thục, cái kia là vô cùng khủng khiếp.

Cấm địa bên trong, động tĩnh không dứt, Tiêu Vũ như thế ngồi xuống, lẳng lặng tắm các tộc lực lượng, mặc cho ngoại giới rung chuyển, hắn thì lại bất động như núi.

“Vạn tổ chi hồn? Ngươi có thể dẫn động vạn tổ chi hồn?”

Yêu tộc bên trong, Doãn Không nhìn về nơi xa cấm địa, trong hai mắt lộ ra tâm tình, lại là hưng phấn.

“Tốt! Rất tốt! Đưa ngươi đưa vào cấm địa, quả nhiên là lựa chọn chính xác! Ngươi ở trong cấm địa đoạt được sức mạnh, toàn bộ đều sẽ bị ta đoạt, ngươi đến càng nhiều, ta cướp đoạt Đạo Quả thời gian, thu hoạch lại càng lớn!”

Hắn không chỉ không lo lắng Tiêu Vũ sẽ ở trong cấm địa trở nên mạnh mẽ, ngược lại là đang mong đợi, Tiêu Vũ có thể có được càng nhiều chỗ tốt.

Người này tự tin, dĩ nhiên đạt được một loại người thường không cách nào đạt tới mức độ.

Cấm địa không dứt truyền ra động tĩnh, Yêu người trong tộc phản ứng cũng không giống nhau.

Già thuồng luồng vương nhìn về phía cấm địa, tràn đầy vui mừng. Thánh nữ ở một khác phương hướng nhìn xa, trong mắt làm như lo lắng, lại như an tâm rất nhiều, Thanh Nhi tất là biểu hiện phức tạp.

Bao nhiêu Yêu tộc nhân, đều ở đây đồng thời nhìn cấm địa, nhưng tâm tình của mỗi người, lại cũng không giống nhau.

Trong cấm địa, Tiêu Vũ tĩnh tọa, một bên hấp thu các tộc ban cho, thuộc về bọn hắn bản nguyên nhất sức mạnh, một bên cũng đang tu luyện, vận chuyển bá thể ngôi sao quyết.

Trong cơ thể hắn, thì thật giống như có một viên hạt giống bắt đầu nẩy mầm, chỉ đợi thần tốc sinh trưởng, trở thành đại thụ che trời.

Cùng lúc đó, hắn dẫn động chư thiên tinh lực, hòa vào tự thân bên trong.

Dừng lại năm trăm năm, phá vỡ trong cơ thể nguyền rủa, hắn lúc này tốc độ tu luyện, đã lên lúc trước, không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Trong cơ thể âm dương hai sao, ở xoay tròn thật nhanh, thần tốc ở trong cơ thể hắn lớn mạnh, một khỏa lại một khỏa ngôi sao, ở trong cơ thể hắn huyệt vị bên trong ngưng tụ, từ nguyên bổn 49 tinh, biến thành 59, 79……

Thoát khỏi nguyền rủa, đột phá Vương cảnh, Tiêu Vũ tốc độ tu luyện, xa không phải ngày xưa có thể so với!

“Nhân tộc này, sửa cái gì công quyết? Mà ngay cả ta đều cảm thấy hoảng sợ!”

“Ngưng đọng ngàn tỉ ngôi sao ở trong cơ thể? Thật là bạo tay, này công nếu thành, sợ là kinh thiên động địa, chẳng trách liền hắn đều muốn gọi bằng người này một tiếng đạo hữu!”

Trong cấm địa các tộc tàn hồn, thấy được Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết sau, cũng là giật mình không thôi.

Bọn họ đều là cao cấp nhất sinh linh, ngày xưa cũng là ít có địch thủ tồn tại, một chút liền có thể nhìn ra Tiêu Vũ lúc này tu luyện công quyết có cỡ nào bất phàm.

Tiêu Vũ ở Yêu tộc trong cấm địa tu luyện, thời gian liền ngày hôm nay một ngày quá khứ.

Cùng lúc đó, Thập Châu trong vòng, lại truyền tới một tin tức kinh người.

“Thế này vị thứ nhất Đại Đế, ra đời!”

Vũ Châu Thánh Thành, một đạo mênh mông khí tức phóng lên cao, thần quang soi sáng, chiếu tới Thập Châu các góc.

Thế nhân cùng cho rằng thần linh hiện thế, vào giờ khắc này, Thập Châu ngàn tỉ sinh linh, không biết có bao nhiêu sinh linh quỳ rạp dưới đất, hướng về Thánh Thành phương hướng cúng bái.

“Bốp!”

Vô tận thần quang bên trong,

Đạo Thần Cung bên trong, một đạo nữ tử bóng người hiện ra, rung động khắp nơi người.

“Chúc mừng Đại Đế, công thành xuất quan!”

Trong giây lát này, Đạo Thần Cung bên trong chín đại linh cung, tất cả đều quay bóng người kia hành lễ.

Khi nhìn thấy thân ảnh ấy phá quan lập tức, các đại linh cung đứng đầu cùng đệ tử, sắc mặt đều là tràn đầy phức tạp.

“Bốp!”

Trong hư không, Hàn Ngưng Yên cất bước, sắc mặt không buồn không vui. Nàng vừa ra Thần cung, vậy cường đại thần niệm chính là quét về phía tứ phương, tựa hồ đang tìm người nào.

“A? Hắn vắng mặt?” Thần niệm quét qua, Hàn Ngưng Yên nhất thời có chút thất vọng.

Tiêu Vũ, đúng là vắng mặt trong cung, càng vắng mặt Thánh Thành.

Trong thất thần, Hàn Ngưng Yên bước ra bước chân, về tới Huyền Vũ Cung, cho đến giờ phút này, mỗi một cung đệ tử, mới dồn dập thân phận thật sự, có người kích động, có người thất thần.

“Ầm!”

Mấy ngày sau, vừa một vệt thần quang phóng lên cao, mặc dù không bằng Hàn Ngưng Yên xuất quan lúc như vậy soi sáng Thập Châu khuếch đại như vậy, nhưng là hết sức kinh người, quanh thân tới gần bao nhiêu châu đều có thể rõ ràng cảm thụ.

“Lại có người muốn đột phá, thành tựu đế vị?”

Thập Châu lại chấn động, Hàn Ngưng Yên thành đế không lâu, nhanh như vậy lại có người muốn thành đế?

Sự tình vừa ra, Thập Châu triệt để rối loạn.

Khắp nơi Thiên Vương, con cái vua chúa, ẩn loài, dị vực bọn người, tất cả đều chạy tới, cùng trong khi đột phá người, tranh cướp đế vị, muốn cướp đoạt đột phá người Đạo Quả.

Dù sao, đế vị có hạn, nếu có thể diệt trừ trong khi đột phá người, những người khác, liền có khả năng thay vào đó, đoạt được người khác Đạo Quả, giành được đế vị!

Hỗn chiến, ở Nguyên Châu bùng nổ, không biết bao nhiêu cường giả chạy tới, nhưng phàm là dung hợp Thiên Căn nhân vật, đều muốn cướp đoạt đế vị, tranh chấp Đạo Quả.

Khắp nơi Thiên Vương hỗn chiến, hậu quả là kinh khủng, Nguyên Châu nhiều cổ tộc đã bị đại chiến xung kích, ở ngăn ngắn mấy ngày trong vòng, hoàn toàn biến mất!

Con cái vua chúa nhân vật, đứng đầu Thiên Vương, Đạo Thần Cung thiên tài, dị vực cường giả, ẩn loài yêu nghiệt……

Nhiều nhân vật như vậy cùng nhau đại chiến, quả thực trời long đất lở, này một châu không biết có bao nhiêu núi lớn bị bắn chìm, lại càng không biết có bao nhiêu sinh linh bị dư âm chôn dưới lòng đất, có thể nói đất trời tối tăm.

“Loạn thế, &# 85;U đọc sách www. &# 117; uk a nshu. &# 99;o &# 109; đây mới thực sự là loạn thế!”

“Ngăn ngắn mấy ngày, hầu như phải đem một châu nơi đều đánh sập, nhiều cổ tộc cùng ẩn loài triệt để bị diệt, trong trận chiến ấy chết đi Thiên Vương, càng không biết có bao nhiêu!”

“Đây vẫn chỉ là trừ Đạo Thần Cung ở ngoài cái thứ nhất đế vị a, liền tàn khốc như vậy, sau này còn có nhiều như vậy đế vị muốn tranh, còn sẽ biến thành ra sao?”

“Ta rốt cuộc biết, tại sao nói đời này là một loạn thế, đây mới thực sự là đại loạn!”

Thập Châu các nơi, một mảnh khủng hoảng, thế nhân rốt cục giải thích, cái gọi là loạn thế, rốt cuộc có bao nhiêu tàn khốc.

Một người thành đế, núi thây biển xương!

Cái kia Đại Đế vị trí, hoàn toàn chính là dùng vô số hài cốt chỗ lát thành!

Một hồi đại chiến, kéo dài không biết bao nhiêu ngày, chỉ là trốn chết người, liền vọt tới Thập Châu các nơi, các nơi đều là hỗn loạn tưng bừng.

Một đế vị, đã là như thế, rất khó tưởng tượng, muốn tranh đến hết thảy đế vị, phải bước qua bao nhiêu người hài cốt.

Ròng rã một tháng, đế vị cuộc chiến, rốt cục vẫn là kết thúc. Nhưng mà trong trận chiến ấy, rất nhiều cổ tộc hoàn toàn biến mất, không ít Thiên Vương cùng từng danh chấn Thập Châu nhân vật thiên tài chết đi, chôn lâu lòng đất.

Đại chiến qua đi, Nguyên Châu biên giới, gần như không một mảnh hoàn hảo chỗ, một đám Thiên Vương hỗn chiến, mang tới hậu quả, giống như tận thế.

Thập Châu các nơi, trải qua sau trận chiến này, đột nhiên như là cảm nhận được loạn thế chính thức đến, mỗi một châu bên trong bầu không khí, đều trở nên ngưng trọng xơ xác tiêu điều, cũng không ai biết, tiếp theo đế vị tranh, có phải là sẽ rơi xuống chỗ ở mình một châu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 80: Công Thành

Thập Châu hỗn loạn, mỗi một châu sinh linh đến Thiên Vương, xuống tới người phàm, không ai có thể an tâm. Phẩm thư võng

Địch bóng khoa mục kỹ thuật xa sườn núi Quỷ tình tiếp học thuật tình

Vô số người rời đi tị nạn, đi tới Thập Châu khó nhất phát sinh đại loạn một châu phàm châu, cũng có người không muốn rời đi chốn cũ, như trước ở lại chính mình sinh trưởng nơi.

Đối với việc này, Tiêu Vũ không biết gì cả, hắn hoàn toàn đắm chìm tới tu luyện, chỉ là khi có người thành đế thời gian trong nháy mắt đó, hắn cũng là rõ ràng cảm thấy trong thiên địa có loại dị dạng gợn sóng, nhưng cũng không quá mức để ý.

Trong cơ thể lực lượng, không dứt lột xác, vô số ngôi sao ở huyệt vị của hắn ngưng tụ, Tiêu Vũ không biết chính mình tu luyện bao lâu, chỉ biết khi hắn thân thể ngưng tụ đến ngôi sao, đã từ 49 hột, đã biến thành 3333 hột.

Thời điểm này, 3000 ngôi sao vây quanh thân thể của hắn xoay tròn, khiến cho hắn thoạt nhìn, giống như tinh không một vị thần linh, vô số ngôi sao, tôn ấy làm chủ.

3000 ngôi sao nổi bật nhất, chính là âm dương hai sao. Thái dương tinh như là mặt trời chói chang trên không, cùng trời nắng gắt hầu như không hai, thái âm tinh lộ ra một luồng khí âm lãnh, hai sao tựa như chúng tinh đế vương.

Tiếp theo, ngũ hành ngôi sao, bắc đẩu thất tinh, cũng có vẻ càng hùng vĩ, theo lộ ra vô cùng sức mạnh to lớn.

“Ầm!”

Làm thứ 3333 ngôi sao ngưng tụ thành hình, Tiêu Vũ trong cơ thể, đột nhiên truyền đến nổ vang một tiếng, giống như có lực lượng nào đó thức tỉnh, lần nữa cửu thiên ngôi sao, tựa hồ cũng lộ ra mát mắt thần quang, cùng hắn xa xa hô ứng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Một luồng tận trời lực lượng, vào lúc này xuất hiện, thẳng cửu thiên, thời khắc này, toàn bộ Yêu tộc, tất cả mọi người đều chấn động.

“Hắn đột phá?”

Nhắm mắt Yêu Hậu, đột nhiên mở mắt, mắt lộ ra hai luồng ánh sáng kỳ dị, vẻ mặt nghi ngờ không thôi.

“Tiểu tử này, tu luyện chính là cái gì công quyết? Bằng vào ta bây giờ cảnh giới, càng đều cảm thấy hoảng sợ!”

Yêu Hậu vẻ mặt biến hóa, xa xa nhìn cấm địa phương hướng, càng ngày càng cảm giác, cái này nhân tộc người trẻ tuổi, thật là làm nàng không cách nào nhìn thấu.

“Huây!”

Cấm địa, Tiêu Vũ biến hóa vẫn còn tiếp tục. Hắn không chỉ dẫn tới chư thiên tinh thần hạ xuống Thần lực, tại đây cùng thời khắc đó, trong cơ thể hắn các đại sinh linh lực lượng, cũng giống như đã xảy ra một loại nào đó lột xác.

Vào giờ phút này, trong cơ thể hắn truyền ra rồng gầm phượng hót có tiếng, ở bên ngoài cơ thể hắn, càng có vạn tộc hình bóng, phảng phất chỉ một mình hắn, liền đại biểu thế gian toàn bộ sinh linh, cực kỳ chấn động.

“Hợp đạo cảnh? Thân thể cùng đạo hợp, đạo là ta, ta cũng là nói!”

Vào giờ khắc này, Tiêu Vũ mở hai mắt ra, mắt quang mang soi sáng cửu thiên, xuyên thấu vạn dặm.

Thái Âm mặt trời, vào đúng lúc này sáp nhập vào cặp mắt của hắn, mắt trái Thái Âm, mắt phải mặt trời.

Hắn lúc này, chỉ là mắt bắn ra ánh mắt, liền phảng phất có thể hủy thiên diệt địa.

“Bốp!”

Sau hận bóng kẻ thù khoa tinh phương phương từ thi kỹ

Cốc sinh linh, vào thời khắc này thu hồi Thần lực, đình chỉ hướng về Tiêu Vũ trong cơ thể truyền vào bọn hắn lực lượng, cùng thời khắc đó, mấy cái kia âm thanh một lần nữa vang lên.

“Không nghĩ tới, ngươi chúng ta tưởng tượng, càng thêm bất phàm.”

“Ngôi sao hộ thể? Thân ngươi công quyết, nếu tu luyện đến đại thành, không thông báo khủng bố cỡ nào, ta ngược lại có chút được rồi.”

“Bây giờ bên trong cơ thể ngươi các tộc lực lượng cho chúng ta giúp đỡ, đã lột xác, tin tưởng ngươi sở cầu, cũng đã chiếm được.”

Tôn Thuật hận khoa xa sườn núi cô đơn bờ ruộng xem kỹ tình

Tiêu Vũ đứng dậy,

Quay cốc khom lưng thi lễ, nói: “Đa tạ chư vị tác thành!”

Các tộc lực lượng, đối với những sinh linh này tới nói, nhưng phi thường bí mật trọng yếu, bình thường sẽ không dễ dàng khiến người ta biết được, nếu bị người nắm giữ, đối với bọn họ các tộc chính là tai hoạ ngập đầu.

Hôm nay, này tàn hồn có thể trợ giúp Tiêu Vũ, thật sự là hiếm thấy sự tình.

“Không cần cảm kích, chúng ta cũng là hy vọng ngươi ngày sau khả năng quay về cửu thiên, thay đổi giới này.”

“Thân ngươi công quyết, khá là bất phàm, mặc dù chỉ là cất bước, nhưng tựa hồ đã hình thành một loại đại thế, ra sao công quyết?”

Cốc âm thanh lại nổi lên, Tiêu Vũ cũng không ẩn giấu, nói: “Này công tên là bá thể ngôi sao quyết, là ta ngày xưa ở Cửu Thiên Thế Giới tu phương pháp.”

Kẻ học sau bóng kẻ thù khắc tình khốc chiến lông chim xem kỹ dương

Bá thể ngôi sao quyết, này 1 công quyết muốn chính thức đại thành, trong cơ thể nên có ngàn tỉ ngôi sao, Tiêu Vũ bây giờ có điều ngưng tụ 3000 ngôi sao, khoảng cách chân chính đại thành, còn phi thường xa xôi.

“Bá thể ngôi sao quyết? Cái tên thật bá đạo!”

Tôn hận bóng xa cực kỳ tình khốc bờ ruộng thuật độc

Tôn hận bóng xa cực kỳ tình khốc bờ ruộng thuật độc

“hoàn mỹ sinh linh? Các ngươi nói, hắn con đường này, thật có thể đi được xuyên qua gì?”

“Ngươi đã tìm được ngươi muốn, nên rời đi, rời đi thôi, một giới này, lại nếu không bình tĩnh.”

Mấy cái kia âm thanh, để Tiêu Vũ hơi động lòng, hồi tưởng lại tu luyện đã cảm nhận được qua gợn sóng, lòng đã mơ hồ có điều suy đoán.

Hắn cũng muốn biết ngoại giới rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lúc này không muốn lưu lại, hướng về những sinh linh này từ giã, đi ra khỏi cấm địa.

“Hoàn mỹ sinh linh? Các ngươi nói, hắn con đường này, thật có thể đi được xuyên qua gì?”

“Ai biết được? Dù sao đây là một cái từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua đường, hoặc giả nói là từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể tìm được đường, con đường này cuối cùng đi thông phương nào, cũng không ai biết.”

“Chỉ mong, chúng ta hôm nay làm ra, sẽ không uổng phí, hy vọng hắn sẽ có một ngày, thật có thể thay đổi giới này bây giờ cục diện.”

Mấy cái trong tiếng ở cốc khẽ nói, cuối cùng vừa triệt để an tĩnh đi xuống, cốc khôi phục ngày xưa yên tĩnh, phảng phất không tồn tại bất kỳ sinh linh.

Tiêu Vũ ra cấm địa, đầu tiên về đến già thuồng luồng vương động phủ, hướng về hắn hỏi dò ngày gần đây việc.

“Cái gì? Nguyên Châu đại loạn, có người đột phá thành đế?” Mặc dù lòng đã có suy đoán, nhưng nghe nói tin tức lúc, Tiêu Vũ vẫn là tràn đầy khiếp sợ.

Hắn chăm chú hướng về già thuồng luồng vương hỏi dò, muốn biết đại loạn rốt cuộc đều xảy ra chuyện gì.

“Mấy tháng trước khi, nhân tộc một vị Đại Đế hậu nhân, tìm tòi đến Đế cảnh ngưỡng cửa, đột phá thời gian, truyền ra động tĩnh, đưa tới khắp nơi cường giả, muốn đoạt ấy chính quả.”

Theo già thuồng luồng vương khẩu, Tiêu Vũ nghe được rất nhiều tên quen thuộc, Ninh Công Tử, Xích Viêm, Long U, các loại theo vật dồn dập hiện thân, muốn đoạt người khác đế vị.

Trận chiến này, Nguyên Châu cổ tộc diệt hết, nhân tộc những cái kia Thiên Vương, cũng là có người chết đi. ＵU đọc sách

&# 32; www. Uuka ｎ &# 115;hｕ. Co &# 109;

“Nguyên Châu? Lạc gia không ở chỗ này châu? Cổ tộc diệt hết, nói như vậy, Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh, cũng bị cướp?” Tiêu Vũ nghe nói, lòng cũng không nhịn được than thở.

Hắn và Lạc Ảnh ân oán, có chút không nói rõ được cũng không tả rõ được, bây giờ đại loạn ở Nguyên Châu lần đầu xuất hiện, Lạc gia trong một đêm, hóa thành hư không.

“Vậy thì không biết, có điều, ở trận này đại loạn, Đạo Thần Cung đi ra Thiên Vương biến mất không ít, công tử nhà họ Trữ cùng Long U bọn người, cũng đều là bị trọng thương, chẳng biết đi đâu.” Già thuồng luồng vương nói rằng, hắn không hề rời đi qua Yêu tộc, chỉ là biết được một cách đại khái.

“Ninh Công Tử? Long U?” Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, những tên này, quả thực quá quen thuộc, liền cấp độ kia nhân vật, đều ở đây đại loạn bị thương, có thể thấy được có cỡ nào tàn khốc.

“Đại loạn, ta Luân Hồi Điện người, có thể có hiện thân?” Tiêu Vũ có chút bận tâm, hỗn loạn như thế, mặc dù là hắn Luân Hồi Điện Thiên Vương phần đông, nếu bị cuốn vào, phỏng chừng cũng khó có thể bảo toàn tự thân.

“Yên tâm đi, bọn họ không việc gì, vẫn chưa tham dự đến lần này đại loạn.” Già thuồng luồng vương nói thế nói ra, Tiêu Vũ lúc này mới thở phào một hơi.

Hắn thật đúng là lo lắng, chính mình mấy cái kia đệ tử, còn có Huyết Lân Mặc Vũ mấy người, không sợ trời không sợ đất, vọt thẳng đi cùng người tranh cướp đế vị.

Yên lòng sau, Tiêu Vũ lúc này mới hỏi vấn đề trọng yếu nhất: “Đại loạn kết thúc, cuối cùng, là ai, tranh đạt được đế vị?”

Kết học hận đất không sườn núi tình Quỷ chỗ ầm ĩ tôn ta

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Chương 81: Đi Xa

Một hồi đại loạn, rất nhiều Thiên Vương chết trận, Lạc gia này biến mất, chính là này Tiêu Vũ ngày xưa quen thuộc yêu nghiệt nhân vật, đã ở đại loạn bị thương đi xa, làm hắn chịu không nổi than thở. Phẩm thư võng

Có điều, hắn quan tâm nhất, còn là cuối cùng là ai tranh đạt được đế vị, trở thành mới Đại Đế.

“Tìm được Đại Đế chính quả người, tựa hồ là một vị khác con cái vua chúa, gọi là tím minh, hiện nay, hắn cũng được người gọi là tím minh Đại Đế.” Già thuồng luồng vương đáp lại nói.

“Tím minh?” Tiêu Vũ rơi vào trầm tư, “ta ngày xưa ở Đạo Thần Cung, từng nghe qua một vị tím võ Đại Đế, này tím minh, chẳng lẽ cùng vị này Đại Đế có quan hệ?”

“Tím minh Đại Đế, chính là tím võ Đại Đế hậu nhân.” Già thuồng luồng vương gật đầu.

Tiêu Vũ nhớ mang máng, ngày xưa ở Đạo Thần Cung tầng thứ chín, khắp nơi đại địa hậu nhân, đều đã cùng hắn có duyên gặp qua một lần, cái này tím minh, hắn cũng là có chút ấn tượng.

“Không nghĩ tới ta vào cấm địa tu luyện mới qua một quãng thời gian, Thập Châu chính là đã xảy ra như thế biến đổi lớn.” Hắn trở xuống than thở, càng cảm giác muốn sớm ngày trở về, không bỏ xuống được Luân Hồi Điện cố nhân.

“Ngươi phải rời đi gì?” Già thuồng luồng vương tựa hồ nhìn ra Tiêu Vũ tâm ý, mỉm cười nói.

“Vâng!” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không ẩn giấu.

“Ngươi phải rời đi, liền rời đi thôi, đại loạn bất ngờ nổi lên, nghĩ đến Yêu Hậu, cũng sẽ không lại chặn lại ngươi.” Già thuồng luồng vương gật gù.

Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, nói: “Cái kia Doãn Không?”

Hắn và Doãn Không còn đã hẹn một trận chiến, Yêu Hậu sẽ như vậy thả hắn rời đi?

“Đại loạn lên lúc, hắn cũng rời đi, chạy tới Nguyên Châu.” Già thuồng luồng vương thở dài: “Loạn này đề cập đông đảo cường giả, Doãn Không mặc dù thực lực kinh người, nhưng cũng là trọng thương trốn xa, bây giờ không biết tung tích.”

Thậm chí ngay cả Doãn Không đều không thể ở đại loạn lấy lòng, bị người trọng thương, Tiêu Vũ càng thêm có thể cảm thụ được, cái kia đại loạn tàn khốc.

“Rời đi trước khi, ngươi đi gặp một lần Yêu Hậu.” Già thuồng luồng vương nhắc nhở Tiêu Vũ.

Gật gù, Tiêu Vũ biết, hắn vào cấm địa đạt được lớn như vậy chỗ tốt, muốn không nói một tiếng rời đi, vậy quá không hiền hậu, làm sao cũng phải trông thấy Yêu Hậu.

Từ giã vị này lão Vương, Tiêu Vũ trực tiếp đã đi Yêu Hậu động phủ, gặp mặt Yêu Hậu.

“Ngươi muốn rời đi?” Yêu Hậu như nhau ban đầu, nằm ngang ở ghế đá, liếc mắt nhìn Tiêu Vũ.

“Vâng, chuyên tới để hướng về Yêu Hậu nói lời từ biệt.” Tiêu Vũ gật đầu.

“Ai da, cũng được!” Yêu Hậu nhẹ nhàng hít một tiếng, nói: “Ngươi bây giờ, đến cấm địa vạn tổ tán thành, ta liền cũng không cách nào lại làm khó dễ ngươi, ngươi muốn đi một chút đi.”

Yêu Hậu lại đáp ứng sảng khoái như vậy, Tiêu Vũ ngược lại có chút ngoài ý muốn.

“Trước khi rời đi, ngươi thật không suy nghĩ một chút nữa gì? Ngươi bây giờ, liền thánh nữ cũng chưa từng thấy, có lẽ ngươi thấy vậy nàng, sẽ thay đổi chủ ý?” Yêu Hậu bỗng nhiên lại là nói.

“Không cần, đợi ngày sau có cơ hội, gặp lại thánh nữ a.” Tiêu Vũ cười khổ một tiếng, hắn đã đoán được thân phận thánh nữ, bây giờ gặp lại, ngược lại lúng túng.

Dù sao, hắn cự tuyệt Yêu Hậu, lúc này nếu gặp thánh nữ, hai người như thế nào tự xử?

“Mời mọc Yêu đời sau ta, đem vật ấy, chuyển tặng thánh nữ, nói ta cảm kích nàng cho ta làm tất cả.” Tiêu Vũ đang khi nói chuyện, tự thân ngưng ra một ngôi sao.

Hành tinh này khi hắn chưởng biến ảo, lộ ra khí tức cổ điển mà dày nặng, cùng hắn ngày xưa đưa cho Mạc Ngữ Mạc Vong ngôi sao, hoàn toàn khác nhau.

“Một ngôi sao?” Yêu Hậu kinh ngạc, nói: “Đây cũng là ngươi tu phương pháp? Nhưng một ngôi sao, thì có ích lợi gì?”

“Thế gian vạn khí, cùng dùng linh mới vừa thép ròng luyện,

Mà phàm là vật ấy, có điều đều là tinh thần lực kết quả thôi.” Tiêu Vũ nói: “Ngôi sao này đã qua ta luyện hóa, và sẽ không ngừng trưởng thành, ngày sau, có thể trưởng thành lên thành không có thần binh.”

Cái gì gọi là ngôi sao? Tiêu Vũ nhưng biết rõ, thế nhân dưới chân đại địa, kỳ thực chính là một phương ngôi sao.

Thế nhân dùng để luyện khí vật liệu, một loại nào không phải sinh ra từ dưới nền đất? Nói thêm, cái kia có điều đều là tinh thần lực mảnh vỡ thôi.

Có binh khí gì, khả năng được một viên chân chính ngôi sao? Đặc biệt là ngôi sao này vẫn còn hắn luyện hóa.

Liền kiếp trước ở Cửu Thiên Thế Giới, đều có không ít cường giả, vì cầu một món binh khí, mà hướng hắn đòi lấy muốn hắn thân thể ngôi sao, vì thế những người kia không biết là đồng ý trả giá bao nhiêu đánh đổi.

“Không có thần binh?” Yêu Hậu rốt cục vẻ mặt hơi động, làm tiếp nhận Tiêu Vũ chưởng ngôi sao lúc, cảm nhận được tinh mênh mông khí tức, nàng không khỏi trở nên động dung.

“Tốt, ngươi có này tâm ý, cũng không uổng công nàng trước khi như thế đợi ngươi.” Yêu Hậu thu hồi ngôi sao, vẻ mặt rốt cục có điều hòa hoãn.

“Cũng là như thế, ta đây cáo từ.” Tiêu Vũ cũng là không nói thêm lời, cắn răng một cái, kiên quyết xoay người, đi ra động phủ.

Động lâm vào yên tĩnh, Yêu Hậu nằm ngang ghế đá, vuốt vuốt Tiêu Vũ lưu lại ngôi sao, sau một hồi lạnh nhạt nói: “Ngươi đều nghe được?”

Động phủ, thánh nữ bóng người đi ra, vẻ mặt tràn ngập bình tĩnh, trầm mặc gật gật đầu.

“Đây là hắn để lại cho ngươi.” Yêu Hậu đem sao trời chuyển giao thánh nữ, vừa quan sát thánh nữ vẻ mặt.

Thánh nữ tiếp nhận ngôi sao, mắt sóng lớn hơi nước, làm như cảm động, làm như vui sướng. Nàng như là coi trân bảo, cẩn thận từng li từng tí, đem ngôi sao này thu hồi.

“Ai da!” Yêu Hậu than khẽ, “hắn liền gặp cũng không chịu thấy ngươi, ngươi lại vẫn coi trọng như vậy hắn vật lưu lại?”

“Công tử mặc dù không thấy ta, nhưng đã biết thân phận của ta.” Thánh nữ biểu hiện, tràn ngập khẳng định, tựa hồ, có thể cảm giác đến Tiêu Vũ ý nghĩ vậy.

Sau học thuật kẻ thù không cực kỳ Quỷ mới chỗ mới ầm ĩ

“Ta là càng ngày càng nhìn không thấu các ngươi này người tuổi trẻ, thôi, chuyện của các ngươi, ta liền không muốn quản.”

Yêu Hậu như là tràn ngập mệt mỏi bình thường, phất phất tay. Sau một lát, sắc mặt của nàng vừa là nghiêm nghị, nói: “Thập Châu loạn lên, yêu tộc ta, cũng không có thể đợi thêm nữa, ngày mai, ngươi liền vào cấm địa đi thôi, dùng thực lực ngươi bây giờ, có thể đột phá, thành đế vị.”

Sau bóng xem kỹ xa cork mới độc chỗ địch Quỷ

“Vâng!” Thánh nữ thu hồi ngôi sao, vẻ mặt cũng biến thành trịnh trọng.

Yêu tộc ở ngoài, Tiêu Vũ rời đi, các tộc, không ít tộc chủ đều hiện thân, đã đến đưa tiễn, dù sao đối với bọn họ tới nói, Tiêu Vũ có lớn lao ân tình.

“Tiêu Công Tử, ngươi thật, không dẫn bọn hắn đi gì?” Các tộc đứng đầu nhìn thấy Tiêu Vũ cũng không tính mang đi này Yêu nô, cũng là cảm kích, vừa là hy vọng chính mình loài hậu nhân khả năng đi theo Tiêu Vũ bên cạnh.

Dù sao, Tiêu Vũ thực lực đặt ở chỗ đó, bây giờ đã lại không người cảm thấy, tùy tùng Tiêu Vũ là loại sỉ nhục.

“Không dứt.” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Nếu như các ngươi có lòng, ngày sau, liền tôn thánh nữ làm chủ a, nàng tựa như ta!”

“Vâng!” Các tộc mờ mịt, &# 85 nhưng cũng không có cự tuyệt, dù sao tôn với thánh nữ, ít nhất đối ngoại tới nói, tôn với một nhân tộc thực sự tốt hơn nhiều.

Sau thuật xem kỹ cork mới độc tiếp cát tháng phong

“Đây cũng là ta cho ngươi làm một chuyện.” Tiêu Vũ nhìn phía Yêu tộc ở chỗ sâu trong, trong lòng tự nói: “Nguyệt Nhi, mong muốn ngươi đi theo Yêu hậu thân, ngày sau khả năng thành một đời Yêu Đế.”

Làm như có cảm giác, thời khắc này, thánh nữ đột nhiên ngẩng đầu, nhìn phía Tiêu Vũ phương hướng, con ngươi, vừa là sóng lớn hơi nước.

“Công tử, bảo trọng!” Nàng nhẹ giọng lẩm bẩm, nói: “Vô luận bao nhiêu năm trôi qua, vô luận ngươi người ở phương nào, Nguyệt Nhi thủy chung đều là bên cạnh ngươi con bé kia, một đời tôn ngươi là chủ!”

Hai người xa xa nhìn nhau, ai cũng không nhìn thấy ai, chỉ có thể cảm nhận được một phương vị.

“Kiêu Nguyên!” Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, mở miệng quát lạnh.

“Chủ nhân!” Cú đêm bộ tộc Kiêu Nguyên, lập tức trước.

Hôm nay đến đưa Yêu tộc, chỉ có cú đêm bộ tộc không gặp người. Tiêu Vũ để lại hết thảy Yêu nô, lại là chỉ có mang đi Kiêu Nguyên, nhìn dáng dấp, là muốn thật dùng hắn đến làm vật để cưỡi.

“Chúng ta đi thôi.”

Tiêu Vũ một lời hạ xuống, Kiêu Nguyên nhất thời cười khổ, khẽ kêu một tiếng, hóa thành một con màu đen chim. Tiêu Vũ nhảy đến chim bắc, nói: “Các vị, cáo từ!”

Bá một đêm, cự kiêu triển khai hai cánh, bay ra Yêu tộc, phá không đi xa.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 82: Khí Minh Khí Đế

Cú đêm bộ tộc, mặc dù tốc độ không nhanh, nhưng ít ra không cần Tiêu Vũ chính mình phi hành, có thể cho hắn ở tại thồ hoặc là suy nghĩ, hoặc là tu luyện. Mời mọc Baidu Search (phẩm thư võng) nhìn toàn vẹn nhất! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết!

Đại loạn lên, Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều cố nhân, ngồi ở cú đêm thồ, một trận trầm tư.

“Dạ tiên sinh đã nắm ta chiếu cố hắn hậu nhân, cũng không biết vào lần này đại loạn, Dạ Vô Minh hay không có việc?”

“Ngày xưa cố nhân, Tần Ngọc Tụ Tần sư tỷ ở cung vừa thấy, không tiếng thở nữa, bây giờ cũng không biết người ở phương nào?”

“Đại loạn đã lên, hạt cát vừa đi hơn 500 năm, khi nào mới có thể trở về?”

Tiêu Vũ lòng, có nhiều vấn đề quanh quẩn trong lòng, đều là hắn bây giờ không bỏ xuống được.

“A?”

Phi hành, Tiêu Vũ nhìn thấy, mặt đất có rất nhiều người ở chạy đi, đều là bao lớn bao nhỏ, hoặc là một vài người phàm, hoặc là một vài tu vi thấp kém người.

“Con đường đi tới này, mỗi một châu tựa hồ cũng có người ở chạy đi, vô số người đi cùng phương hướng, rốt cuộc là muốn đi đâu?” Hắn nhíu mày, hỗn loạn đã lan đến gần Thập Châu các nơi? Nhưng những người này, còn có thể đi nơi nào.

“Chủ nhân, những người này, đều là muốn đi Phàm Châu.” Kiêu Nguyên dần dần tiếp nhận rồi nhận Tiêu Vũ làm chủ chuyện này, ít nhất dùng Tiêu Vũ thực lực, nhận Tiêu Vũ làm chủ, không tính mất mặt.

“Phàm Châu?” Tiêu Vũ đến nay, đối với Thập Châu hiểu rõ cũng không tính là thấu triệt, bây giờ suy nghĩ một chút, tựa hồ hắn biết, đích xác chỉ có 9 châu.

Lạc vân, thương, bích, nguyên, hạo, vũ, sóng lớn, viêm, lạnh, này bao nhiêu châu hắn đều đã đi qua, nhưng đối với cái kia thứ Thập Châu Phàm Châu, lại là biết có hạn.

“Chủ nhân không biết?” Kiêu Nguyên có chút bất ngờ, nói: “Phàm Châu, đó là hết sức đặc thù một châu, vô luận đối với nhân tộc, còn là đối với Yêu tộc người mà nói, đều không mong muốn dễ dàng đi.”

“Hả? Tại sao?” Tiêu Vũ đạo, Thập Châu lại còn có như vậy một châu.

“Bởi vì Phàm Châu, có một loại rất sức mạnh, vô luận là nhân tộc hay là Yêu tộc, vừa vào này châu, đều sẽ mất đi hết thảy tu vi, hóa thành người phàm.”

Kiêu Nguyên giải thích: “Bây giờ Thập Châu đại loạn, cũng không ai biết tiếp theo ở hỗn chiến sẽ phát sinh ở vậy một châu, chỉ có Phàm Châu, cực kỳ khó nhất bùng nổ đại chiến, này đây mỗi một châu người, đều chạy tới cái kia một châu tránh khó khăn.”

Tiêu Vũ than thở, bây giờ Thập Châu, quả thật lúc nào cũng có thể loạn lên, những người phàm tục kia cùng tu vi thấp người, vô luận đứng ở vậy một châu, cũng không an toàn.

Nếu là Phàm Châu trong vòng cùng là phàm nhân, đích xác không có khả năng lắm sẽ phát sinh đại loạn.

“Nghe nói, mỗi một lần loạn thế tiến lại, thế nhân đều sẽ chạy tới Phàm Châu tị nạn. Kỳ thực từ Đạo Thần Cung hiện thế, thế nhân biết loạn thế muốn đến thời điểm, mỗi một châu liền lục tục có người đi Phàm Châu, cho nên Nguyên Châu loạn, bị chết nhiều nhất, còn là này tu luyện người.”

Địch bóng khoa mục kỹ thuật địa tinh tình mới từ chỗ cô cánh buồm

Tiêu Vũ nghe, cảm giác này Phàm Châu, tựa hồ chính là loạn thế chuyên môn làm cho người ta tị nạn dùng, hình như là đặc biệt vì thế nhân chuẩn bị một tránh khỏi loạn thế Tịnh Thổ.

Địch bóng khoa mục kỹ thuật địa tinh tình mới từ chỗ cô cánh buồm Làm Kiêu Nguyên phi hành đến Viêm Châu, Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng, bên mép lộ ra một nụ cười: “Thiếu chút nữa đem cái tên này đã quên.”

Nếu không có không có một nơi như vậy, mỗi lần loạn thế, sinh linh đồ thán, chỉ sợ nhân tộc đã kề bên diệt sạch.

Có điều, một nơi như vậy, tu luyện người không đến bất đắc dĩ, sợ là sẽ không đi tới. Hóa thành người phàm, đối với tu luyện người mà nói, thật sự quá nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể chết đi.

Chỉ sợ cũng là bởi vì này tầng nguyên nhân, này đây bất kể là nhân tộc hay là Yêu tộc,

Bình thường đều không mong muốn dễ dàng đi này châu.

“A? Tại đây dừng lại.”

Làm Kiêu Nguyên phi hành đến Viêm Châu, Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng, bên mép lộ ra một nụ cười: “Thiếu chút nữa đem cái tên này đã quên.”

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ cảm thấy một đạo khí tức quen thuộc, hắn thần niệm một mực tự động lớn mạnh, hơn 500 năm quá khứ, bây giờ đã có thể bao trùm một châu nơi.

“Đi xuống đi, chúng ta ở đây châu đi dạo.” Tiêu Vũ đối với Kiêu Nguyên nói.

“Vâng!” Kiêu Nguyên mặc dù không biết Tiêu Vũ tại sao muốn ở đây châu dừng lại, nhưng đối với Tiêu Vũ mệnh lệnh, nhưng cũng không dám từ chối.

Rơi vào Viêm Châu, này một châu cũng là Diệp Cửu Khung gia tộc vị trí.

Kiêu Nguyên một lần nữa hóa thành hình người, cùng Tiêu Vũ đi vào một tòa đại thành. Ngày xưa sầm uất không có cổ thành, bây giờ mặc dù không đến mức không thấy dấu chân người, nhưng cũng là có vẻ lạnh lùng không ngớt.

Đường phố, nhìn thấy người một chút đếm được, hơn nữa cơ hồ đều là có tu vi trong người, hoặc là một vài không cách nào đi xa người già yếu bệnh tật.

Sau học một ít xa cực kỳ mới tình tiếp chút nào cánh buồm tiếp

“Ai da, loạn thế? Đều nói loạn thế đã tiến lại, nhưng ta bây giờ, mới coi như chính thức cảm nhận được loạn thế bầu không khí!” Tiêu Vũ lòng có than thở.

Một lát sau, hắn cảm thụ được đạo kia khí tức phương vị, đi tới một tòa rộng lớn kiến trúc trước khi.

“Khí đạo minh? Chủ nhân, chúng ta tới đây làm cái gì?” Kiêu Nguyên nhìn về phía bảng hiệu ba chữ, nghi hoặc nói.

“Hả? Ngươi còn biết khí đạo minh?” Tiêu Vũ kinh ngạc nói.

Kiêu Nguyên gật gù: “Chúng ta Yêu tộc, cũng là cần phải hiểu nhân tộc, đối với nhân tộc ba đạo minh cùng Tinh Thần Các đều tính quen thuộc.”

Tiêu Vũ hiểu rõ, chỉ là dĩ vãng rộn rộn ràng ràng ba đạo minh, bây giờ cũng là vắng ngắt, hiếm có khách cửa.

Tôn Thuật học không không cực kỳ độc mới chỗ khoa hận thi

Tôn Thuật thuật kẻ thù cực kỳ độc Quỷ chiến cánh buồm kẻ thù cực kỳ

“Như thế loạn thế, sợ là khí đạo minh loại này cổ xưa thế lực lớn, cũng không dám nói có thể tự bảo vệ mình!” Tiêu Vũ than thở nở nụ cười, cất bước đi vào trong.

“Hoan nghênh hoan nghênh! Hai vị muốn mua binh khí gì? Bây giờ thế gian đại loạn, có một việc mạnh mẽ binh khí phòng thân vậy cũng quá trọng yếu, hai vị đến ta khí đạo minh, thật là xem như đến đúng rồi, chúng ta ra sao binh khí đều có!”

Hai người mới vừa vào ấy, liền lập tức có một gã gã sai vặt nhiệt tình đón đến, một bộ rất lâu không thấy qua khách dáng dấp.

Tiêu Vũ cảm giác có chút buồn cười, như thế loạn thế, sợ là phải Thiên Vương khí tài năng đưa đến hộ thân tác dụng, gã sai vặt này thật đúng là gan dạ thổi.

Hắn cũng phớt lờ, ở hầu như không người đại sảnh tùy ý dạo qua một vòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào quầy hàng một cái quái lạ binh khí, nói: “Kiện binh khí này gọi là gì?”

Một bên Kiêu Nguyên nhìn qua, mặt lộ vẻ quái lạ. Kiện binh khí kia dáng vẻ thật sự rất, thoạt nhìn như là một hơi đại hắc nồi bình thường, UU đọc sách www &# 46; &# 117; u kan shu. &# 99; &# 111;m &# 32; này cũng gọi là binh khí?

“Ai nha khách nhân của ta a, ta nhìn qua ngài là rất có thưởng thức, ánh mắt cực cao người, kiện binh khí này vậy nhưng không tầm thường, đây là chúng ta khí đạo minh bây giờ ở khí đế tự mình luyện chế, tuyệt đối phi phàm!”

Gã sai vặt kia vừa nghe, lập tức nhiệt tình nói: “Người xem, binh khí này hình dáng, đây chỉ có tuyệt đối danh gia tài năng luyện chế! Người muốn, tại đây loạn thế, đại loạn bất cứ lúc nào xuất hiện, có này khí hộ thân, loạn lên lúc, ngươi đem này khí khẽ chụp, nhất định có thể bảo đảm người chu toàn, không thể đại loạn lan đến!”

Kiêu Nguyên vừa nghe, thiếu chút nữa không mắng ra.

Như vậy một hơi đại hắc nồi, còn ứng đối loạn thế? Còn đem mình bắt lại ở trong nồi? Dạng này, còn là danh gia luyện chế?

“Khí đế?” Tiêu Vũ tựa như cười mà không phải cười, theo này hoa binh khí lưu lại khí tức, đã cảm giác được ngược lại là người phương nào luyện chế.

Hắn mỉm cười nói: “Ngươi vị này khí đế bây giờ ở đâu, không biết là ta có thể không gặp một lần?”

“Nấc?” Gã sai vặt kia sửng sốt, sau đó ánh mắt sáng lên, nói: “Chẳng lẽ ngài là muốn đặt làm binh khí? Có điều vậy cũng bình thường binh khí đắt hơn.”

“Không sao, đặt làm đặt làm a, làm phiền ngươi đi với các ngươi minh vị kia khí đế nói một tiếng.” Tiêu Vũ cười nói.

Hắn một chút khả năng nhìn ra, cái này oan ức giống nhau binh khí là Nhị Hắc tác phẩm. Chỉ là tâm hắn trách, tên kia làm sao chạy đến khí đạo minh đến rồi, còn lăn lộn cái gì khí đế vị trí?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 83: Mất Mặt Mũi

Khí đạo minh gã sai vặt còn có chút do dự, Tiêu Vũ giơ tay liền ném ra một đống tinh thạch, nhất thời gã sai vặt này mặt mày hớn hở nói: “Ta nhìn qua người không phải nhân vật tầm thường, người chờ, ta ngựa đi thông báo. Mời mọc Baidu Search (phẩm thư võng) nhìn toàn vẹn nhất! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết!”

Đang khi nói chuyện, hắn hưng phấn nhặt lên một chỗ tinh thạch, hào hứng đã đi.

Lúc này, ở khí đạo minh nội bộ, một gã nam tử, đang tùy tiện ngồi ở một cái ghế, trong miệng cát nhảy cát nhảy nhai gì đó.

Hắn chỗ nhấm, lại mọi thứ phi phàm, sẽ đều là hiếm thấy tài liệu luyện khí, hoặc là một vài thạch, hắn lại là đem mấy thứ này đều trở thành thức ăn ngon bình thường, không dứt để vào khẩu.

“Ai da! Còn là nói khí đạo minh, cái chỗ chết tiệt này cũng quá nghèo, liền ra dáng vật liệu cùng linh thạch đều không có!”

Vừa ăn, nam tử này một bên bất mãn lầm bầm.

“Lớn…… đại nhân!”

Ngoài cửa, có thanh âm truyền tới, cung kính nói: “Minh đến khách, thỉnh giáo người đặt làm binh khí, người xem…… có thể hay không trông thấy?”

"Binh khí? Binh khí gì?" Phòng nam tử trợn mắt, khẩu vẫn là không dừng lại, không nhịn được nói: "Đi đi đi, nói với hắn, ta không rảnh, gọi hắn các loại tâm tình ta tốt thời điểm trở lại."

Địch hận xem kỹ không kẻ thù cực kỳ mới độc tiếp tiếp cho nên tiếp

Ngoài cửa gã sai vặt, chỉ có thể là cười khổ. Vị này khí đế luyện khí thực lực là có, nhưng này tính cách, ở minh cũng là có tiếng.

Địch hận xem kỹ không kẻ thù cực kỳ mới độc tiếp tiếp cho nên tiếp biết vị này tính khí, gã sai vặt này mặc dù không đành lòng này tinh thạch, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi, trở lại tiền thính, uyển chuyển hướng về Tiêu Vũ biểu đạt khí đế trong khi bận rộn, e sợ tạm thời không luyện được khí.

Hắn lúc nào luyện khí, luyện ra ra sao binh khí, xem hết tâm tình, được kêu là một tùy hứng.

Biết vị này tính khí, gã sai vặt này mặc dù không đành lòng này tinh thạch, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi, trở lại tiền thính, uyển chuyển hướng về Tiêu Vũ biểu đạt khí đế trong khi bận rộn, e sợ tạm thời không luyện được khí.

"Không rảnh?" Tiêu Vũ nhìn qua gã sai vặt này biểu hiện, liền nhìn ra một cách đại khái, e sợ Nhị Hắc tên kia không phải không rảnh, chỉ là không muốn gặp mà thôi.

Hắn bất đắc dĩ nói: "Vậy thì tiện thôi, có điều, ta biết một người, vị này khí đế cũng nhận thức, ngươi nói có người tìm đến Nhị Hắc, mặt khác, nói cho hắn biết, hắn luyện đống đồ này, đều là đồng nát sắt vụn, đừng lấy ra mất mặt."

Khí đế luyện ra những binh khí này, đều là đồng nát sắt vụn? Trước mắt vị này rốt cuộc người nào a, lời này đều dám nói?

Có thể Tiêu Vũ dám nói, hắn cũng không dám như vậy đi chuyển đạt, vị kia nếu nổi giận lên không coi hắn là binh khí luyện mới là lạ.

“Không sao, hắn không dám đối với ngươi nổi giận, tất cả từ ta đảm nhận.” Tiêu Vũ an ủi: “Chỉ cần ngươi như thực chất chuyển đạt, dù cho hắn còn không chịu gặp, lúc trước tinh thạch, cũng là ngươi.”

Vừa nghe lời này, gã sai vặt kia nhất thời đến rồi dũng khí, cái kia tinh thạch không phải là con số nhỏ, để này tinh thạch, cảm giác chuyển đạt một câu nói cũng không coi vào đâu, ngược lại khí đế là nổi giận, cũng có thể tìm người này.

Lúc này, hắn lại đi tới khí minh nội bộ, ở ngoài cửa cẩn thận từng li từng tí một kêu lên: “Đại nhân!”

“Làm sao lại tới?” Phòng nam tử vừa nghe còn là thanh âm này, đầy mặt không nhịn được, “có rắm mau thả!”

Gã sai vặt lòng bồn chồn, nhưng nhớ tới cái kia lượng lớn tinh thạch, còn là lấy dũng khí nói: “Người đâu, để ta cho người mang câu nói.”

“Nói!” Phòng nam tử một bên từng ngụm từng ngụm ăn linh thạch cùng vật liệu, một bên không vui nói.

“Người kia nói...... người luyện ra binh khí đều là ít ỏi đồng nát sắt vụn, đừng lấy ra mất mặt.

” Gã sai vặt kiên trì, nhỏ giọng nói.

“Cái gì?” Phòng âm thanh, bỗng nhiên cao hơn không ít, cả giận nói: “Thả mẹ nó cái rắm, lão tử luyện ra binh khí, thứ nào không phải cực phẩm? Mặc dù hình dáng có chút rất, nhưng đó là thế nhân quá tục, không hiểu lão tử loại cảnh giới này vẻ đẹp!”

Cuối cùng, thanh âm này vừa là cả giận nói: “Rốt cuộc ở đâu ra đồ không có mắt, hắn còn nói gì?”

Gã sai vặt cẩn thận nói: “Hắn…… hắn còn nói, hắn đến tìm một người, nói người này người cũng nhận thức, gọi là gì Nhị Hắc.”

“Rầm!”

Phòng vừa là truyền ra một tiếng vang thật lớn, nghe tới như là có người theo cái ghế rớt xuống vậy.

Tại kia trong phòng, tên nam tử kia nghe đến Nhị Hắc hai chữ, như là gặp ma, vốn an nhàn nằm ở ghế tựa, kết quả cứ thế là bị kích thích theo cái ghế rớt xuống.

Hắn thần tốc bò lên, vội la lên: “Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa, hắn tới tìm ai?”

Ngoài cửa gã sai vặt sắc mặt quái lạ, làm sao khí đế giống như hốt hoảng như vậy dáng vẻ? Hắn lại đáp: “Người kia nói, muốn tìm một người tên là Nhị Hắc người.”

Trong phòng, tên nam tử này sắc mặt một trận biến ảo, ở phòng đi qua đi lại, khẩu một trận lẩm bẩm: “Là tiểu tử kia! Nhất định là tiểu tử kia! Biết tên này trừ hắn ra không có người nào!”

“Nhưng hắn tại sao chạy tới? Làm sao biết ta ở chỗ này đây? Theo tiểu tử này không việc tốt, hơn nữa ta còn phải nghe hắn nói!”

“Không được, không thể cùng tiểu tử kia gặp mặt, ta vẫn là mau mau trượt, này khí đạo minh không ở nổi nữa!”

Kết xem kỹ học xa tinh khốc độc chỗ hận sau tinh

Tên nam tử này, tự nhiên chính là Nhị Hắc. Hắn nói thầm một trận, mới nhớ tới ngoài cửa còn có cá nhân chờ đợi, mắt hơi động, nói với ra bên ngoài cửa: “Ngươi trở về nói cho hắn biết, ta lập tức tới, để hắn chờ chốc lát.”

Ngoài cửa gã sai vặt kinh ngạc, khí đế lại thật thay đổi chủ ý?

Mặc dù trách khí đế tại sao không trực tiếp cùng mình cùng đi, nhưng hắn cũng không dám hỏi nhiều, vội vàng rời đi, trở về bẩm báo.

“Thừa dịp tiểu tử kia còn chưa tới, ta phải mau trượt!”

Sau hận học xa địa tinh tình Quỷ chiến thuyền chiến tiếp

Nhị Hắc cảm giác được gã sai vặt kia đi xa, liền lập tức theo phòng rời đi, bá một tiếng bay phía chân trời, hóa thành một vệt sáng đi xa, muốn bỏ của chạy lấy người.

“A?”

Khí đạo minh bên trong, Tiêu Vũ lông mày nhíu lại. Hắn sớm cảm nhận được Nhị Hắc khí tức, bây giờ há có thể không phát hiện được Nhị Hắc muốn chạy?

“Cái tên này, bây giờ nhìn thấy ta chạy?” Hắn một trận bất đắc dĩ, bá một tiếng cất bước, trực tiếp ở biến mất tại chỗ, xuất hiện ở chân trời.

“Rầm!”

Nhị Hắc hăng hái phi hành, U &# 85; đọc sách &# 32; w ww. u u ka n shu &# 46; co &# 109; &# 32; đầu cũng không dám về, tới không, chợt một con đụng phải cái gì vậy. Hắn chưa kịp thấy rõ, mở miệng liền mắng mỏ: “Cái gì vậy, gan dạ chặn bổn đại gia đường!”

Mới vừa mắng ra miệng, Nhị Hắc mặt nhất thời tái rồi, nhìn về phía trước chặn đường người, lông mi một trận kinh hoàng.

“Nhị Hắc, ngươi đây là…… muốn đi đâu?” Tiêu Vũ tựa như cười mà không phải cười, thấy Nhị Hắc.

Thuyền xem kỹ khoa mục kỹ thuật khoa sườn núi tình Quỷ tiếp lông chim chút nào hiện ra

“Nhị Hắc? Ai là Nhị Hắc?” Nhị Hắc đảo mắt, nhìn chung quanh, nói: “Bổn đế niên hiệu Huyền xanh, chính là khí đạo minh khí đạo Đế giả, ngươi là người phương nào, gan dạ chặn Bổn đế đường đi?”

“Ngươi thật sự cho rằng ngươi hóa hình người, ta không quen biết ngươi?” Tiêu Vũ đánh giá Nhị Hắc, nói: “Có điều ngươi ngược lại là có thể a, ra ngoài dự liệu của ta, lại thật đem tiên thiên thiếu hụt cho bổ túc, còn có thể tùy ý biến hóa.”

Nhị Hắc sắc mặt nhất thời phát khổ, biết đây là tránh không khỏi, chỉ có thể kiên trì, bỏ ra nụ cười nói: “Ai u, đây không phải Tiêu Vũ lão đệ gì? Ai u, năm trăm năm không gặp, ta cứ tưởng ngươi đã chết rồi! Ngươi thực sự là càng ngày càng đẹp trai, ta thiếu chút nữa không nhận ra ngươi tới, quả thực như thần linh xuống thế!”

Tuy là Tiêu Vũ biết Nhị Hắc từ trước đến giờ mất mặt mũi, nhưng cũng không nghĩ tới hắn bây giờ trước đây càng không biết xấu hổ, biết bị nhận ra sau mặt trở nên nhanh như vậy.

Xem ra này năm trăm năm, hàng này ở trong thế tục cất bước, da mặt trước đây càng dầy!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search

đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 84: Tiêu Thúc Thúc

“Ta nói Nhị Hắc. Điện thoại di động đầu m.” Tiêu Vũ cười nói: “Ngươi này vội vội vàng vàng, là muốn đi đâu?”

“Đại ca, ta khả năng không gọi người này gì? Ta bây giờ gọi Huyền xanh, thật sự không được, ngươi kêu ta hắc tử cũng tốt a, khả năng đừng kêu Nhị Hắc không?” Nhị Hắc vẻ mặt đau khổ sắc.

Mấy năm nay Tiêu Vũ không có ở đây tháng ngày, hắn không biết sung sướng đến mức nào, ở thế gian này cơ bản tìm không ra người nào khả năng để ý hắn.

Có thể Tiêu Vũ không giống nhau, lúc trước hắn cùng Tiêu Vũ rời đi, nhưng ký qua hợp đồng, hắn muốn không nghe Tiêu Vũ nói đều không được.

“Huyền xanh? Ngươi từ khi nào cái tên như thế, đấy là đúng ta cho ngươi đặt tên bất mãn gì?” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, giả vờ bất mãn.

“Không, không dám, ngươi là lão đại, ngươi để ta gọi là vì sao kêu gì được thôi? Ta tất cả nghe theo ngươi!” Nhị Hắc trực tiếp nhận túng, tâm hắn âm thầm phiền muộn, Tiêu Vũ làm sao tìm được hắn?

“Cũng tạm được.” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Ngươi đã thái độ như thế thành khẩn, ta đây không so đo với ngươi ngươi muốn chạy chuyện.”

Nhị Hắc sắc mặt vừa là cứng đờ, bóng tối thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt nhận sai được nhanh. Hắn không sợ trời không sợ đất, sợ hãi Tiêu Vũ.

“Ta nói, mấy năm nay ngươi là tại sao tới đây? Tại sao còn chạy đến khí đạo minh ăn uống miễn phí nữa nha?” Tiêu Vũ là thật trách, hàng này làm sao thành cái gì khí đế?

Nói tới việc này, Nhị Hắc tựa hồ có chút xấu hổ, nói: “Năm đó ta ở đây châu dưới nền đất, đạt được không ít thứ tốt, hấp thu sau khi, bù đắp vốn sinh ra đã kém cỏi, phát hiện mình khả năng hóa thành người hình.”

“Ta theo dưới nền đất sau khi ra ngoài, trước tiên, muốn tìm ngươi, ai, nhưng bọn họ nói ngươi chết rất nhiều năm, ta xem khí đạo minh bên trong có thật nhiều luyện khí hiếm hoi vật liệu, dựa vào ta luyện khí bản lĩnh, đến khí đạo minh lăn lộn cái việc xấu.”

Nghe Nhị Hắc nói xong, Tiêu Vũ đại khái cũng đã hiểu.

Nhị Hắc vốn là linh khí, nếu bàn về đối với binh khí giải thích, ai có thể cho hắn? Hơn nữa hắn tựa hồ theo chủ nhân trước kia cũng học được qua không ít thứ, ở khí đạo minh khả năng ngồi địa vị cao, cũng là lẽ thường.

Chỉ có điều, Tiêu Vũ làm sao cảm giác cái tên này khi nghe đến hắn đã chết sau đó ngược lại có chút hài lòng đâu?

“Ngươi đã muốn tìm ta, cái kia hảo thuyết, bây giờ đã tìm được rồi, vậy ngươi sau đó, còn là cùng ở bên cạnh ta.” Tiêu Vũ cũng không nói ra, cười híp mắt nói.

Địch hận ngành học không sườn núi khốc Quỷ chiến chút nào phong tháng

Địch hận ngành học không sườn núi khốc Quỷ chiến chút

nào phong tháng “ha ha, lông chim trở về, mau tới bái kiến ngươi Tiêu Thúc Thúc!” Diệp Cửu Khung cười to, đối với lao ra người trẻ tuổi nói.

“Đó là đương nhiên, ngươi là của ta đại ca, sau này ngươi đi đâu, ta đi đâu, ta sẽ một đời tùy tùng ngươi!” Nhị Hắc vẻ mặt kiên định, một bộ đánh chết đều phải đi theo Tiêu Vũ bên người hình dáng.

Có điều, trong lòng hắn là nghĩ như thế nào, này không ai biết rồi.

Sau học thuật kẻ thù khoa phong cô đơn từ từ khốc dương

“Này đúng rồi. Chúng ta đây này đi thôi.” Tiêu Vũ cũng không nói ra, mang lòng tràn đầy buồn bực Nhị Hắc, một lần nữa rơi xuống đất.

“Chủ nhân!” Kiêu Nguyên sớm tại nguyên chỗ chờ, nhìn thấy Nhị Hắc, không khỏi đánh giá vài lần, đây là người nào? Tiêu Vũ lại đặc biệt vì hắn lưu lại?

Sau hận học xa phong độc Quỷ tiếp dương chút nào sau

“Đi thôi, đã đi tới này châu, thuận tiện gặp lại một vị cố nhân.” Tiêu Vũ để Kiêu Nguyên hóa thành bản thể, mang Nhị Hắc cưỡi đi, một lần nữa bay về phía một hướng khác.

Sau hận học xa phong độc Quỷ tiếp dương chút nào sau

chỉ có điều, Tiêu Vũ làm sao cảm giác cái tên này khi nghe đến hắn đã chết sau đó ngược lại có chút hài lòng đâu?

Chỉ là trong chốc lát, một người 1 khí 1 loài chim,

Liền đi tới một tòa khác thành.

Thành này cũng là có vẻ cực kỳ lạnh lùng, Tiêu Vũ để Kiêu Nguyên hạ xuống một tòa phủ đệ trước khi, chỉ thấy cái kia cửa phủ, ghi một chữ "Diệp".

“Bốp!”

Đột nhiên, phủ đệ lao ra một bóng người, người đến không nói hai lời, liền hướng về Tiêu Vũ một chưởng vỗ đến.

“Người nào?” Kiêu Nguyên cả kinh, vừa muốn ra tay, lại bị Tiêu Vũ cản lại.

“Các ngươi không cần nhúng tay.” Tiêu Vũ đang khi nói chuyện, mang theo mỉm cười, nhẹ nhàng một chưởng hướng về đánh ra.

“Ầm!”

Cả tòa thành vào thời khắc này đều ở đây lay động kịch liệt, xuất thủ hai người, thực lực quả thực làm người kinh hãi.

Người nọ một chưởng qua đi, bồng bềnh rơi xuống đất, hóa thành một gã nam tử, nói: “500 năm trước, ta liền biết, ngươi cuối cùng rồi sẽ có trở về một ngày!”

Sau Cầu Cầu không địa tinh Quỷ khốc bờ ruộng cát bờ ruộng xem kỹ

Người này, tự nhiên chính là Diệp Cửu Khung. Mặc dù sớm biết Tiêu Vũ trở về tin tức, nhưng hôm nay gặp mặt, hắn vẫn còn có chút kích động, không nhịn được ra tay, dùng loại này khác loại phương thức, biểu đạt giữa hai người tình nghĩa.

Sau Cầu Cầu không địa tinh Quỷ khốc bờ ruộng cát bờ ruộng xem kỹ người này, tự nhiên chính là Diệp Cửu Khung. Mặc dù sớm biết Tiêu Vũ trở về tin tức, nhưng hôm nay gặp mặt, hắn vẫn còn có chút kích động, không nhịn được ra tay, dùng loại

này khác loại phương thức, biểu đạt giữa hai người tình nghĩa.

“Phu quân, nhìn ngươi hưng phấn như thế ra ngoài, nhưng có khách quý tới?”

Ở Diệp Cửu Khung hiện thân sau, một gã cuộn lại búi tóc nữ tử, cũng là nhanh nhẹn tới, hạ xuống Diệp Cửu Khung bên cạnh, nhìn thấy Tiêu Vũ, mặt của nàng cũng là lộ ra mỉm cười.

Hai người cùng tồn tại, nhìn ra Tiêu Vũ cũng là than thở. Ngày xưa Kỷ Linh Nhi, bây giờ đã thành vợ người, bàn nổi lên búi tóc. Diệp Cửu Khung tuần hoàn hắn lúc trước nói, nhìn ra được hắn quả thật quý trọng cô gái này.

“Cha, mẫu thân, đã xảy ra chuyện gì?” Một người thanh niên từ Diệp Gia lao ra, hơi khẩn trương hỏi.

“Hắn là?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, nhìn về phía người trẻ tuổi này.

Kết hận bóng kẻ thù kẻ thù khắc tình mới từ thuật xuyên qua ta

Kết hận bóng kẻ thù kẻ thù khắc tình mới từ thuật xuyên qua ta “cha, mẫu thân, đã xảy ra chuyện gì?” Một người thanh niên từ Diệp Gia lao ra, hơi khẩn trương hỏi.

“Ha ha, lông chim trở về, mau tới bái kiến ngươi Tiêu Thúc Thúc!” Diệp Cửu Khung cười to, đối với lao ra người trẻ tuổi nói.

“Tiêu Thúc Thúc?” Người trẻ tuổi này, tự nhiên chính là Diệp Cửu Khung con trai Diệp Vũ Quy, vừa nghe Tiêu Thúc Thúc vài chữ, lại nhìn Diệp Cửu Khung hưng phấn như thế, hắn một chút liền đoán được Tiêu Vũ thân phận.

Lúc này, Diệp Vũ Quy hưng phấn trước, cho Tiêu Vũ hành lễ, “ngài là cái kia đã quấy Thập Châu phong vân, cha thường thường nói lên Tiêu Vũ Tiêu Thúc Thúc? Cháu Diệp Vũ Quy, bái kiến Tiêu Thúc Thúc!”

“Diệp Vũ Quy? Diệp Vũ Quy?” Tiêu Vũ lầm bầm tên này, một chút liền giải thích ra ấy ý tứ, trong lòng cũng là cảm giác xẹt qua một trận ấm áp.

Thuyền thuật xem kỹ khoa xa tinh Quỷ mới chỗ học thuyết nổi tiếng cho nên

“Ha ha, đừng đứng ở cửa bên ngoài, vào phủ, hôm nay chúng ta lại say một màn!” Diệp Cửu Khung vui sướng cười to, vỗ Tiêu Vũ bả vai, đón hắn vào Diệp Gia.

Thuyền thuật xem kỹ khoa xa tinh Quỷ mới chỗ học thuyết nổi tiếng cho nên “cha, mẫu thân, đã xảy ra chuyện gì?” Một người thanh niên từ Diệp Gia lao ra, hơi khẩn trương hỏi.

Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung, hai người là chân chính sinh tử chi giao, hắn đến, làm cho Diệp Gia dưới một trận bận rộn, mời tiệc Tiêu Vũ.

Yến hội, Diệp Vũ Quy dẫn ra một cô gái, cho Tiêu Vũ hành lễ, cô gái này nhớ nhung, còn ôm một người mới vừa trẻ con vừa ra đời.

“Đây là nhà ta con dâu cùng Tôn nhi, trước đây không lâu mới xuất thế. Ha ha, ta tu luyện mặc dù không bằng ngươi, nhưng ở thành gia phương diện, ngươi có thể kém xa ta.” Diệp Cửu Khung mặt mày hồng hào, cười nói.

Từ biệt năm trăm năm, không muốn Diệp Cửu Khung liền cháu trai đều có, Tiêu Vũ lúc này mới cảm giác thời gian đã qua đi lâu như vậy.

Hắn mỗi một ban cho Diệp Vũ Quy cùng vợ con của hắn một ngôi sao, làm như trưởng bối lễ nghi.

Một phen chè chén, Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung phảng phất lại trở về 500 năm trước phân biệt lần đó, hai người tuy khó say rượu, nhưng than thở loạn thế, cũng là có khác một phen mùi vị.

“Loạn thế đã lên, ngươi kế tiếp, có tính toán gì không?” Tiệc xong, Tiêu Vũ hướng về Diệp Cửu Khung hỏi dò.

Diệp Cửu Khung thực lực không thể nói không thể, nhưng ở như thế loạn thế, cũng không có ai dám nói có thể tự bảo vệ mình, huống chi, hắn bây giờ còn có rất nhiều người nhà.

“Nhiều năm như vậy, ta đã chán ghét tranh đấu, càng đối với đế vị không có hứng thú.” Diệp Cửu Khung tựa hồ đã không có ngày xưa phấn chấn, trước đây trầm ổn rất nhiều, đối lập cũng nhiều hơn mấy phần dáng vẻ già nua.

Tôn Cầu Cầu khoa không tinh Quỷ khốc chỗ quá phong cho nên

Hắn thở dài nói: “Ta bây giờ, chỉ muốn cùng vợ con bình yên vượt qua quãng đời còn lại, lần này thấy ngươi sau khi, có lẽ, chúng ta bộ tộc, cũng muốn đi phàm châu, tránh né loạn thế.”

Tôn Cầu Cầu khoa không tinh Quỷ khốc chỗ quá phong cho nên Diệp Cửu Khung thực lực không thể nói không thể, nhưng ở như thế loạn thế, cũng không có ai dám nói có thể tự bảo vệ mình, huống chi, hắn bây giờ còn có rất nhiều người nhà.

Tiêu Vũ bao nhiêu có thể giải thích Diệp Cửu Khung cảm thụ. Hắn bây giờ đã lại không phải ngày xưa cái kia hăng hái thiếu niên, chỉ vì có vợ con, làm hắn vai nhiều hơn một phần trách nhiệm.

Để chú ý người cả nhà, hắn từ bỏ dã tâm của mình, nếu không dùng Diệp Cửu Khung tính cách, hắn sao lại sợ hãi loạn thế, từ bỏ đế vị tranh?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 85: Tiệc Đêm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Diệp Gia bộ tộc, cứ như vậy rời đi, đi tới Phàm Châu.

“Nếu như sẽ có một ngày, ngươi cần ta, mặc dù đến Phàm Châu tìm ta, chỉ cần ngươi một câu nói, ta liền chung ngươi, tái chiến Thập Châu!” Diệp Cửu Khung rời đi trước khi, đối với Tiêu Vũ nói.

Hắn có thể vì người nhà, lựa chọn lánh đời, nhưng là có thể để Tiêu Vũ, lại vào đời, đây cũng là giữa hai người bọn họ tình nghĩa.

“Tạm biệt, huynh đệ!”

Hai người vẫy tay tạm biệt, Diệp Gia trên dưới, ở Tiêu Vũ trong ánh mắt, dần dần đã đi xa, ở xa xôi cuối hoàn toàn biến mất.

“Một loạn thế, còn có thể có bao nhiêu sinh ly? Bao nhiêu tử biệt?” Tiêu Vũ nhìn xa phương xa, lòng có than thở.

Hắn chưa bao giờ có loại này loạn thế gần như vậy cảm thụ, cho tới hôm nay, tài năng rõ ràng cảm nhận được loạn thế đến!

“Tạm biệt, sẽ gặp lại!”

Thu hồi ánh mắt, Tiêu Vũ cũng lên đường, cưỡi lên Kiêu Nguyên, rời đi Viêm Châu.

Thập Châu thật rối loạn, hắn rất muốn tìm từng hết thảy cố nhân, bảo vệ bọn họ chu toàn, chỉ có như vậy, hắn có thể yên tâm khởi hành, đi dị vực.

Rời đi Viêm Châu, hắn đi trước Nguyên Châu, muốn gặp vị kia mới Đại Đế.

“Thật là khủng khiếp, đây cũng là ngày xưa đại chiến lúc dấu vết lưu lại gì?” Kiêu Nguyên bay đến chỗ này thời gian, một trận hoảng sợ.

Nguyên Châu biên giới, mọi nơi đều có thể thấy nứt ra lớn cốc, thâm nhập dưới đất, không thấy đáy. Này rất rõ ràng đều là trước đây đại chiến lưu lại.

Một châu nơi, chu vi không biết bao nhiêu vạn dặm, nhưng mà bây giờ nơi đi qua, cơ hồ không có một chỗ không chịu đến đại chiến lan đến.

Kéo vạn dặm dòng sông bị đoạn, tạo thành lũ lụt tàn phá vạn dặm, đếm không hết núi cao bị san bằng, phần đông cổ thành hóa thành phế tích, toàn bộ Nguyên Châu, sớm là hoàn toàn thay đổi.

“Nhất tướng công thành vạn cốt khô, đây cũng là con đường cường giả! Cái gọi là Đại Đế, cái gọi là cường giả, dưới chân có người nào không phải chôn vạn dặm bạch cốt?” Tiêu Vũ hoàn toàn không cảm thấy giật mình, loại tình cảnh này, hắn ở kiếp trước, đã gặp quá nhiều.

Tiếp tục tiến lên, dọc theo đường đi, chết thảm ven đường hài cốt tùy ý có thể thấy được, đã có nhân tộc, cũng có chưa hóa thành Yêu thú tộc.

Tình cờ còn có thể gặp được, có chưa biến hóa dị thú qua lại, ăn ngấu nghiến trên mặt đất này hài cốt.

“Ở đây dừng lại.

” Tiêu Vũ mệnh lệnh Kiêu Nguyên, mấy người từ không trung rơi xuống đất.

“Nơi đây là địa phương nào?” Nhị Hắc nghi hoặc, đánh giá bốn phía.

Nơi này, là một tòa phế thành, có thể thấy được, thành này vốn thập phần to lớn, nhưng bây giờ, đã chỉ còn lại có khắp nơi phế tích.

“Nơi đây, vốn xác nhận Lạc gia vị trí.” Tiêu Vũ thăm xuất thần niệm, hầu như bao trùm một châu.

Hắn cảm ứng được, không chỉ có là thành này, thậm chí tại đây một châu trong vòng, còn sống sinh linh đều đã không nhiều lắm, cơ hồ đều đã chết với đại loạn bên trong.

Ngoại trừ này có lẽ có thể chui xuống đất, có lẽ có thể giấu vào dị không gian bên trong, có năng lực đặc thù dị bầy thú tộc, này châu sinh linh, cơ hồ không có sống sót.

“Lạc gia, cứ như vậy bị diệt gì?” Tiêu Vũ đi tới Lạc gia trước khi, bây giờ Lạc gia, cũng chỉ còn một chỗ tàn phẳng phiu, không có bất kỳ cái gì sinh linh khí tức tồn tại.

Một loạn thế, cho dù là ngày xưa kẻ thù, cứ như vậy chết đi, cũng làm hắn có vài phần phức tạp, bởi vì sau này, không biết còn có thể chết bao nhiêu người. Này từng đều là một đời người, có lẽ sau này thì sẽ không còn gặp lại được.

“Tím minh không ở chỗ này châu?” Tìm tòi qua đi, Tiêu Vũ có chút thất vọng, vốn còn muốn gặp vị kia mới Đại Đế, nhưng hiện tại xem ra đối phương tranh chấp đế vị sau khi, đã rời đi, không ở chỗ này châu.

“Thôi, chúng ta cũng đi thôi.” Tiêu Vũ không muốn lưu lại, một lần nữa cưỡi lên Kiêu Nguyên, rời đi này châu.

Hắn đi tới Lan Châu, lại về Thánh Thành, trở lại Đạo Thần Cung.

Bây giờ Đạo Thần Cung, bầu không khí cũng là có vẻ hơi ngột ngạt, bởi vì lúc trước một hồi đại loạn, Đạo Thần Cung cũng có thật nhiều Thiên Vương chết đi, mỗi một cung cũng có tổn thất nhất định.

“Cuối cùng ngươi đã trở lại, ngươi không về nữa, chúng ta muốn giết tới Yêu tộc đã đi!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, cùng Tiêu Vũ một đám đệ tử đồng thời tiến lên đón. Tiêu Vũ vừa đi không lâu, hỗn loạn bùng nổ, bọn họ bao nhiêu có chút lo âu.

Nếu không có tiểu hắc có thể cảm nhận được Tiêu Vũ khí tức còn ở, mấy người sợ là trực tiếp giết tới Yêu tộc đã đi.

“Để Tinh Thần Các đem tin tức phóng tới Thập Châu, liền nói, ta sẽ tại Đạo Thần Cung mời tiệc tứ phương, vô luận coi ta là địch hoặc bạn, đều mời mọc với sau mười ngày, đến Chiến Thần Cung một lần.” Tiêu Vũ sau khi rơi xuống đất, trầm giọng mở miệng.

Loạn thế tới, đời này người, bất kể là cừu nhân còn là bạn bè, sau đó cũng có thể gặp lại không đến. Loại chuyện này hắn trải qua quá nhiều, bây giờ đã không muốn lại tính toán những ân oán kia, chỉ muốn tìm về chính mình những cố nhân kia.

Mặc dù là cừu nhân, thời khắc này, Tiêu Vũ cũng không muốn lại cùng bọn chúng đấu.

Tin tức rất nhanh thả ra, sau mười ngày, Chiến Thần Cung bên trong, Tiêu Vũ xiêm yến, cô ngồi vào bên trong, bọn người trình diện.

Ngay từ đầu, tiệc rượu có vẻ có chút vắng vẻ, nhưng quá khứ không lâu, chính là có người vào yến.

Một gã đẹp trai đến hoàn mỹ người thanh niên trẻ, từ trong hư không chậm rãi bước mà đến, rơi xuống Tiêu Vũ trước người, không hề có một chữ ngôn ngữ, giơ ly rượu lên, xa đối với Tiêu Vũ, uống một hơi cạn sạch.

“Hắn lại là cái thứ nhất đến?” Huyết Lân bọn người ở bên cạnh nhìn ra nghiến răng, bởi vì này tiến lại người, rõ ràng là từng ám hại qua Tiêu Vũ không chỉ một lần Ninh Công Tử.

Tiêu Vũ lại phảng phất đối với Ninh Công Tử không có bất kỳ địch ý nào, cũng là nâng chén. Giữa hai người ngày xưa các loại ân oán, phảng phất liền ở một chén rượu này bên trong, hóa thành hư không.

Ngày xưa Ninh Công Tử để đế nữ, vài lần tính kế Tiêu Vũ, nhưng hôm nay, đế nữ an nghỉ bất tỉnh, loạn thế vừa đến, giữa hai người, tựa hồ đã không có gì là đáng giá không chết không thôi.

“Nếu như ta tài năng ở gặp phải đế nữ trước khi gặp ngươi, có lẽ, chúng ta sẽ trở thành bạn.” Ninh Công Tử để chén rượu xuống, mỉm cười nói.

Tiêu Vũ cũng còn lấy mỉm cười, Ninh Công Tử mặc dù tâm cơ thâm trầm, nhưng không thể chối, người này có hắn đặc biệt mị lực, nếu quen biết đến sớm, có lẽ bọn họ thật có thể xem là bằng hữu.

“Nữ Đế tới!”

Ngay vào lúc này, một đạo thướt tha bóng người bay tới, rơi vào tịch bên trong, cũng là không nói nâng chén, uống cạn rượu trong chén.

Hàn Ngưng Yên đã thành Nữ Đế, khí chất càng tươi đẹp thoát tục, giống như không dính khói bụi trần gian, nhưng ở Tiêu Vũ trước mặt, nàng những khí chất này, lại phảng phất đều biến mất.

“Ha ha, ta cũng tới, hướng về Tiêu Huynh lấy một chén rượu uống!”

Không lâu sau, Dạ Vô Minh cũng đến, tìm được Tiêu Vũ tin tức sau khi, hắn quả nhiên cũng đi tới Đạo Thần Cung, tới rồi dự tiệc.

Kế tiếp, Mộc Hàn Yên, Tần Ngọc Tụ bọn người, không ra Tiêu Vũ bất ngờ, cũng lục tục hiện thân. Trừ lần đó ra, từng cùng Tiêu Vũ đều là Đạo Thần Cung yêu nghiệt cái kia một thế hệ, cũng đi tới Chiến Thần Cung bên trong, trầm mặc ra sức uống.

Càng ngày càng nhiều người xuất hiện, có người là Tiêu Vũ ngày xưa bằng hữu, cũng có người là hắn từng cừu nhân, càng có một vài cùng Tiêu Vũ chưa bao giờ có gặp nhau người.

Về sau, trên yến hội người càng ngày càng nhiều, tựa hồ tất cả mọi người một loại chung nhau cảm thụ: Có lẽ không lâu sau đó, này cùng một đời nhân vật, đều muốn sẽ không còn gặp lại được.

Thời điểm này, cho dù là từng không chết không thôi cừu nhân, gặp mặt sau, cũng chỉ còn lại có trầm mặc ra sức uống, mà không có ra tay quá nặng.

“Ha ha, Tiêu Vũ? Ha ha, ngươi biết không, Lam Huyền Không cùng Long U bọn họ, ở Nguyên Châu loạn bên trong chết trận!”

Đã từng cùng Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung cũng đã có khoảng cách Xích Viêm, bây giờ đã thành Thiên Vương. Rượu không say người, nhưng uống đến cuối cùng, hắn lại như là say, cười lớn nói: “Trừ bọn họ ra, còn có trong cung rất nhiều từng cùng chúng ta cùng xưng yêu nghiệt người cùng thế hệ, cũng ở đây loạn bên trong chết rồi!”

“Ha ha, liền bọn họ đều đã chết, chúng ta nhóm người này, ở loạn thế sau khi kết thúc, còn có thể có bao nhiêu người sống sót? Ha ha……”

Xích Viêm như là nói xong lời say, nhưng mỗi một chữ, lại phảng phất đều nói đến chúng nhân trong lòng bên trên, khiến cho tất cả mọi người, đều càng thêm trầm mặc, từng ngụm từng ngụm hướng về trong miệng uống rượu.

Tác giả đông phương hành vân nói: Có thể sẽ có người cảm thấy mấy chương này tẻ nhạt, nhưng có rất nhiều chuyện, đều cần giao cho, nếu không, câu chuyện thì không hoàn chỉnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 86: Gặp Tím Minh

“Ha ha, loạn thế? Loạn thế! Từng cùng ta đồng sinh cộng tử, theo người phàm một đường tu luyện tới Thiên Vương huynh đệ, cũng chết trận, loạn thế qua đi, người ta quen biết còn có thể còn lại ai?”

“Dùng thực lực của ta, sợ là độ không qua loạn thế. Mời mọc Baidu Search (phẩm thư võng) nhìn toàn vẹn nhất! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết! Đạt được chúng ta Thiên Vương cảnh giới, dù cho đi đến phàm châu tị nạn đều vô dụng, trong thiên địa cho phép lực lượng là cố định, một người thành đế, giá cả chính là có nhiều tên Thiên Vương chết đi, coi như chúng ta lẩn đi lại xa, cũng tránh không khỏi loạn thế!”

“Lại đây, đều cho lão tử uống, có thể trận này sau phần dạ tiệc, chúng ta làm lại có rất nhiều người chết đi, có thể người này là tự chúng ta. Trận này yến, có thể chính là đời chúng ta người một lần cuối cùng gặp nhau.”

Xích Viêm mấy câu nói, tựa hồ khiến yến hội mọi người đều hứng chịu tới nhiễm trùng, rất nhiều người vừa là khóc vừa cười.

Một đám người đều rất hy vọng có thể phải say một cuộc, để giải loạn thế mang tới ngột ngạt. Nhưng mà, đạt được bọn họ loại cảnh giới này, lại là phát hiện, muốn say ngất ngây, đều thành một loại xa xỉ.

“Long U cùng Lam Huyền Không đều chết trận?” Tiêu Vũ tâm tình, cũng là thật lâu không cách nào bình phục.

Lam Huyền Không, cái kia vốn là thiên chi kiêu tử, từng Đạo Thần Cung người số một, càng cũng chạy không thoát loạn thế. Long U, thân là con cái vua chúa, bất kể là thân thể truyền thừa, hay là thực lực, hắn đều không kém, cũng là loạn thế biến mất.

Chẳng trách, chẳng trách này người còn sống, đối với loạn thế cảm thấy tuyệt vọng như vậy.

Một hồi tiệc tối, có người khóc rống, có người cười to, tất cả mọi người tựa hồ cũng thật uống say bình thường, tận tình buông thả, tận tình khóc.

Cuối cùng buổi dạ tiệc này, uống mười ngày mười đêm. Rượu uống cạn sạch, luôn có người sẽ đi lấy đến mới, cửu cung hết thảy rượu, đều ở đây buổi dạ tiệc này bị uống cái không.

Nhưng vô luận như thế nào sa sút, vô luận như thế nào tuyệt vọng, nên đối mặt, tổng phải đối mặt. Mọi người cuối cùng vẫn là lục tục rời đi, chỉ ở Chiến Thần Cung, để lại đầy mặt đất rảy nước vò rượu.

Kết xem kỹ bóng khoa không sườn núi tình tình chiến địch thuyền tôn

“Ngươi này 1 yến, là sắp chia tay yến gì?” Ninh Công Tử lưu đến cuối cùng, hắn trước khi đi trước khi, đi tới Tiêu Vũ trước người nói.

“Ngươi biết?” Tiêu Vũ hơi cảm thấy kinh ngạc, hắn trận này tiệc rượu, quả thật có một tầng cáo biệt ý tứ.

Ngoại trừ muốn lần nữa tụ họp một chút cùng bối phận người, cùng gọi về Tần Ngọc Tụ cùng Dạ Vô Minh, cũng là đang hướng về mình mấy cái đệ tử nói lời từ biệt.

“Nếu loạn thế qua đi, ngươi và ta còn có thể sống sót, đến lúc đó, chúng ta tái chiến một hồi.” Ninh Công Tử mỉm cười, đối với Tiêu Vũ nâng chén.

“Tốt!” Tiêu Vũ nâng chén, mỉm cười gật đầu.

“Ta hy vọng, ngươi có thể còn sống, vượt qua loạn thế.” Ninh Công Tử lại nói: “Nếu là ít đi ngươi một cái đối thủ như vậy, thế gian này, sẽ trở nên tẻ nhạt rất nhiều.”

“Lẫn nhau!”

Hai người cuối cùng đối ẩm một chén, sau khi này sau khi từ biệt.

Ninh Công Tử cũng đi rồi, đời này mặt mũi quen thuộc, cái này đến cái khác rời đi.

Liền ngày xưa cuồng ngạo Xích Viêm, tại đây loạn thế thời khắc, tựa hồ cũng lặng yên đã xảy ra thay đổi nào đó, uống xong cuối cùng một chén sau, quẳng chén rời đi.

Mọi người, đều đi. Này từ biệt, vô luận địch hoặc bạn, có lẽ đều sắp trở thành vĩnh biệt.

“Ngươi…… thật phải đi sao?” Hàn Ngưng Yên cuối cùng, rốt cục đi tới Tiêu Vũ trước người, thần sắc phức tạp thấy hắn.

“Có một số việc, đều là muốn đi làm.” Tiêu Vũ gật đầu, nhìn phía Hàn Ngưng Yên.

“Ta…… khả năng làm những thứ gì cho ngươi?” Hàn Ngưng Yên há miệng thở dốc, tựa hồ muốn nói cái gì, đến cuối cùng, rồi lại đổi giọng.

“Ta sau khi rời đi, thay ta chiếu cố Luân Hồi Điện, còn có ta này cố nhân.” Tiêu Vũ ánh mắt, nhìn về phía Tần Ngọc Tụ, Dạ

Vô Minh cùng Mộc Hàn Yên bọn người.

“Ta…… sẽ!” Hàn Ngưng Yên trọng trọng gật đầu.

Nàng vốn muốn nói, nếu như Tiêu Vũ phải, nàng có thể cùng Tiêu Vũ đồng thời, đi xông vào một lần dị vực. Nhưng những lời này, thủy chung không thể nói ra khỏi miệng.

“Ở trước khi rời đi, ta còn muốn làm một chuyện.” Có Hàn Ngưng Yên chiếu cố, Tiêu Vũ cũng không lo lắng Luân Hồi Điện sẽ bị loạn thế tai vạ tới, dù sao Hàn Ngưng Yên đã thành đế, bảo vệ Luân Hồi Điện, vậy là đủ rồi.

Kẻ học sau xem kỹ khoa xa khắc độc tình chỗ ta lông chim

“Các ngươi ở đây, chờ ta trở lại.” Tiêu Vũ nói thôi, để chén rượu xuống, vừa muốn rời khỏi.

Kẻ học sau xem kỹ khoa xa khắc độc tình chỗ ta lông chim “ngươi biết?” Tiêu Vũ hơi cảm thấy kinh ngạc, hắn trận này tiệc rượu, quả thật có một tầng cáo biệt ý tứ.

“Ngươi muốn đi nơi nào?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ nhíu mày hỏi, Tiêu Vũ vừa mới trở về, vừa phải rời đi?

“Gặp tím minh.” Tiêu Vũ lưu lại một thanh âm, người đã ở biến mất tại chỗ.

“Tím minh Đại Đế? Sư phụ đi gặp hắn làm gì?” Chiến Thần Cung bên trong, Tô Mộ Phong cùng mấy cái sư huynh đệ đều là nghi hoặc, đồng thời cũng vì Tiêu Vũ lo lắng.

Dù sao, đối phương nhưng Đại Đế, Tiêu Vũ một mình tiến đến, dù ai cũng không cách nào yên lòng.

Tím minh ở Nguyên Châu thành đế, mặc dù Tiêu Vũ ở

Nguyên Châu vẫn chưa tìm tới hắn, nhưng cũng cảm giác được hắn lúc rời đi lưu lại khí tức, biết đại khái chỗ ở của hắn.

Rời đi Đạo Thần Cung sau, Tiêu Vũ rất nhanh liền đi tới Thương Châu, ở cảm giác của hắn, tím minh nên liền tại đây một châu bên trong.

Theo khí tức, Tiêu Vũ đi tới một tòa trước núi, cất bước leo núi.

“Người nào?”

Làm Tiêu Vũ vào núi, một bóng người bay ra, ngăn ở trước người hắn, quăng tới hai đạo ánh mắt lạnh như băng.

Khiến Tiêu Vũ kinh ngạc chính là, người trước mắt, lại cũng chính là Thiên Vương cảnh giới, hơn nữa vô cùng trẻ tuổi, sinh cơ bên trong cơ thể thịnh vượng, tựa hồ là tím minh người theo đuổi.

“Làm phiền thông báo tím minh một tiếng, liền nói Tiêu Vũ tới gặp.” Tiêu Vũ dừng lại, cao giọng nói.

“Tiêu Vũ? Ngươi là Tiêu Vũ?” Người trẻ tuổi này hơi kinh ngạc, sau đó lộ ra cười lạnh: “Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì? Tím minh Đại Đế, cũng là ngươi muốn gặp khả năng gặp?”

Tiêu Vũ chân mày cau lại, hắn không có xông thẳng, đã là khách khí, đối phương ngược lại với hắn tự cao tự đại?

“Đúng vậy, Đại Đế tục danh cũng là ngươi khả năng gọi thẳng gì? Còn không quỳ xuống cho ta, hướng về Đại Đế bồi tội?” Người trẻ tuổi này một bộ thật cao ở dáng vẻ, mặt tràn đầy kiêu ngạo.

“Ai da!” Than khẽ một tiếng, Tiêu Vũ biết rõ, đạo lý có đôi khi là không thể thực hiện được.

“Ngươi muốn chết!” Lại bị Tiêu Vũ không thấy, người trẻ tuổi này nhất thời giận dữ, hét lên một tiếng, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Địch bóng thuật kẻ thù xa phong mới căn do chỗ thuyền chủ

Tiêu Vũ bước chân không ngừng, cũng không có động tác khác, chỉ là thân thể mấy ngôi sao bay ra.

Ầm ầm nổ vang lên, ngôi sao biến ảo, mỗi một viên tinh thần cũng đủ số ngọn núi cao chồng lên nhau như vậy hùng vĩ, bay tới đằng trước, đem người trẻ tuổi kia vây.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Sao Lâu ngôi sao chuyển động gian, làm truyền ra trận trận kinh khủng nổ vang, nhưng mà mấy viên ngôi sao lại là gắt gao đem người trẻ tuổi kia vây ở ấy.

Nhìn ra được người trẻ tuổi kia thực lực rất bất phàm, đáng tiếc chạm Tiêu Vũ, hắn hoàn toàn bị những ngôi sao kia cho khốn trụ, không dứt ra tay, nhưng thủy chung không cách nào thoát thân, chỉ có thể truyền ra trận trận gầm lên.

“Cố nhân một hồi, như ngươi vậy nghênh tiếp ta sao?” Tiêu Vũ một bên leo núi, một bên lộ ra Thần lực, hướng về núi mở miệng.

Thanh âm hắn hùng vĩ, chấn động quanh thân mấy vạn dặm, làm cho này châu trong vòng, rất nhiều người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiêu Vũ đến rồi? Mạnh mẽ xông vào tím minh Đại Đế vị trí Linh Sơn, hắn muốn làm gì?

“Nguyên lai là Tiêu Huynh, hồi lâu không thấy!”

Tím minh âm thanh, rốt cục là từ núi vang lên, như là Tiêu Vũ giống nhau, tiếng động này châu.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 87: Thời Cơ Đã Đến

Tiêu Vũ cùng Tử Minh gặp mặt? Sẽ phát sinh cái gì?

Thế nhân vừa khiếp sợ, vừa là trông chờ, Thương Châu cảnh nội mọi người, càng tràn ngập sợ hãi, chỉ lo đại loạn như vậy phát sinh, giáng lâm này châu. Phẩm thư võng

“Không biết Tiêu Huynh tiến lại, có gì chỉ giáo?”

Núi cao, Tử Minh thân ảnh hiện ra, như là đế vương xuống thế, ngồi xếp bằng vân, thật cao ở, âm thanh hờ hững.

“Không gì khác, chỉ muốn biết một chút Đế cảnh thực lực.” Tiêu Vũ leo núi, mặc dù thân thể ở phía dưới, nhưng khí thế lại là không kém gì Tử Minh.

Nghe vậy, này minh mắt bắn ra hai đạo doạ người ánh mắt, Thương Châu biên giới, càng tràn ngập ồ lên.

Tử Minh vừa mới xưng đế, ở bây giờ không có mấy cái Đại Đế Thập Châu, chính là quân lâm thiên hạ thời khắc, Tiêu Vũ lại cư nhiên vào lúc này, muốn tới khiêu chiến đế uy?

“Cũng được, ngày xưa không thể đánh với ngươi một trận, cuối cùng là ta một đại chuyện ăn năn.” Tử Minh Đại Đế hai con mắt lộ ra lạnh lẽo rùng mình, sâu ngồi vân, không thấy ấy diện mục chân thật.

“Thiên ngoại một trận chiến!” Tiêu Vũ bá một tiếng bay lên trời, đi vào bầu trời.

Tử Minh Đại Đế ánh mắt lạnh lẽo, cũng là thân hình hơi động, xông vào hư không.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hư không vô tận ở chỗ sâu trong, truyền đến từng trận gợn sóng, thời khắc này, Thập Châu các nơi, phàm là đạt được vương giả cảnh giới dùng nhân vật, đều là trong lòng sinh ra ý nghĩ.

“Đó là cái gì gợn sóng? Đại loạn vừa tới sao?”

“Chẳng lẽ lại có người muốn đột phá thành đế? Như thế cuồng bạo đại đạo gợn sóng, Thập Châu vừa phải loạn?”

Thập Châu các nơi, lòng người bàng hoàng, dù cho cách nhau xa xôi vô tận, rất nhiều người cũng là cảm thấy một luồng khiếp đảm khí tức.

Yêu trong tộc, Yêu Hậu ngẩng đầu, nhìn về nơi xa Thương Châu, ánh mắt, lộ ra vài phần nghiêm nghị.

Một cái khác châu bên trong, một người thanh niên cũng là ngước đầu nhìn lên, hắn khuôn mặt tuổi trẻ, một đôi mắt lại có vẻ già nua lẩm cẩm, phảng phất ở bộ này tuổi trẻ thân thể trong vòng, ở một già nua linh hồn.

“Vùng đất này thật không thể ở lại, không có một chỗ là an toàn, đại loạn lúc nào cũng có thể sẽ lên, nhất định phải phải nhanh một chút trốn hướng về Phàm Châu!”

“Ngươi nói cái gì? Tiêu Vũ tại cùng Tử Minh Đại Đế giao thủ? Sao có thể có chuyện đó, hắn còn không có thành đế a!”

Thế gian các nơi, có nhiều người hơn liều lĩnh, trốn hướng về Phàm Châu, mặt khác còn có rất nhiều người, nghe nói Thương Châu truyền về tin tức, tất là khiếp sợ không thôi.

Tử Minh Đại Đế thành đế sau trận chiến đầu tiên, đúng là cùng Tiêu Vũ? Việc này đưa tới thế gian tất cả mọi người chú ý, đặc biệt là này từ lúc 500 năm trước liền biết Tiêu Vũ người thế hệ trước.

Tôn bóng thuật không khoa tinh độc mới tiếp mới kẻ thù ta

Trận chiến này, các nơi mọi người là trong lòng sinh ra ý nghĩ, lại là không người hiểu rõ, hai người giao chiến quá trình.

Một hồi đại chiến, đánh ròng rã mười ngày! Mười ngày này, cũng là khiến Thập Châu mọi người chờ đợi lo lắng, chỉ lo hai người này một trận chiến, vừa sẽ đánh ngang Thương Châu, lại loạn một chỗ.

Sau mười ngày, tất cả động tĩnh biến mất, thiên địa bình tĩnh lại.

Thế nhưng, thế gian lại là không người nào biết, trận chiến này kết quả cuối cùng.

“Tử Minh Đại Đế vẫn còn, trấn giữ Thương Châu, dùng cái này châu là đế cơ!”

“Nói như vậy, là Tiêu Vũ thất bại?”

“Cái này cũng khó trách, hắn cuối cùng không có thành đế, khiêu chiến Đại Đế, không khác muốn chết!”

Không lâu sau, Thương Châu truyền quay lại tin tức, Tử Minh Đại Đế từ thiên ngoại trở về, một lần nữa về tới hắn chiếm cứ Linh địa.

Nhưng mà, liên quan tới trận chiến này các loại,

Tử Minh Đại Đế một chữ chưa nói, trở về sau khi, liền tĩnh tọa không ra, mọi người vẫn là không cách nào biết được trận chiến này trải qua.

Nhưng thế nhân suy đoán, đã Tử Minh Đại Đế trở về, đó chính là Tiêu Vũ thất bại, dù sao, Tử Minh đã thành đế, mà Tiêu Vũ tuy mạnh, dù sao, còn xa không đạt được Đế cảnh.

Loại này suy đoán, còn chưa có đi ra bao lâu, Tiêu Vũ cũng là trên thế gian xuất hiện, bình yên vô sự, về tới Đạo Thần Cung.

“Cái gì? Cùng Đại Đế một trận chiến, còn bình yên trở về?”

“Sao có thể có chuyện đó? Hắn chẳng lẽ có cùng Đại Đế một trận chiến thực lực?”

Các nơi khiếp sợ, cùng Đại Đế nhân vật một trận chiến còn có thể bình yên trở về, đây có phải hay không nói rõ Tiêu Vũ đã có không kém gì Đế cảnh thực lực?

Nhất thời, thế nhân đều là đối với Tiêu Vũ thực lực kiêng dè không thôi, ngược lại, Luân Hồi Điện cùng Chiến Thần Cung đệ tử, lại là đối với cái này tràn ngập hưng phấn.

“Tử Minh Đại Đế tuyên bố bế quan? Trong khoảng thời gian ngắn không muốn xuất thế?”

Vừa là một cái tin truyền trở về, các nơi lại chấn động.

“Tử Minh Đại Đế tại sao sớm không bế quan muộn không bế quan, một mực chọn vào lúc này? Chẳng lẽ…… hắn bị thương?”

“Này…… làm sao có khả năng? Có phải này 1 chiến thắng chính là Tiêu Vũ? Hắn tổn thương Tử Minh Đại Đế?”

Các loại suy đoán, dồn dập truyền đến. Tử Minh Đại Đế đột nhiên lựa chọn bế quan, hơn nữa thời cơ trùng hợp như thế, thật sự là làm người mơ tưởng viển vông.

Nhưng mà, không can thiệp tới thế nhân làm sao suy đoán, ai cũng không có can đảm kia, gan dạ lại 1 thăm dò hư thực.

Đây chính là một vị Đại Đế, ai dám đi điều tra?

Sau thuật học không không cực kỳ lạnh lùng chiến lạnh cát kết

“Này…… là kết quả ngươi muốn gì?”

Đạo Thần Cung bên trong, nghe đến từ các nơi tin tức, Hàn Ngưng Yên thần sắc phức tạp thấy Tiêu Vũ.

“Ta đem rời đi, trước khi rời đi, ta nhất định phải an bài xong tất cả, như vậy ta mới không có băn khoăn.” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không phủ nhận.

Tiêu Vũ một đám đệ tử, vẻ mặt cũng là trở nên phức tạp. Chuyện đến nước này, bọn họ cũng đã biết Tiêu Vũ dự định.

Cùng Tử Minh Đại Đế một trận chiến, Tiêu Vũ là đang chấn nhiếp thế nhân, hắn muốn cho thế nhân biết, hắn chưa thành Đại Đế, cũng đã có cùng Đại Đế một trận chiến thực lực, hắn muốn cho những người kia không người dám động Luân Hồi Điện, cùng với bên cạnh hắn những cố nhân kia.

“Ngươi việc này, không khỏi quá mạo hiểm.” Hàn Ngưng Yên cau mày nói: “Dù cho ngươi muốn đi dị vực, cũng đều có thể đợi cho sau khi đột phá, dùng thực lực của ngươi, ta tin tưởng ngươi ở đây loạn thế muốn tranh một đế vị, tuyệt đối không phải việc khó, ngươi vì sao như thế nóng lòng? Nếu ngươi chuyến đi này không phải Tử Minh đối thủ, ngươi cũng biết sẽ là hậu quả gì?”

“Ta? Đột phá đế vị?” Tiêu Vũ sâu sắc thở dài, thật dài lắc đầu.

Hắn có loại cảm giác, ở một giới này, hắn muốn đột phá Đế cảnh, cơ hồ không có có thể, trừ phi, hắn có thể trở về cửu thiên.

Tại sao? Bởi vì vùng thế giới này cho phép sức mạnh, là có cực hạn, mà hắn tu, thái quá phi phàm.

Lúc trước, hắn chỉ là đột phá Thành Vương, chính là bỏ ra bỏ mình giá cả, nếu không có có thần hoàng bất tử thuật, sớm chết đi.

Bây giờ, hắn mặc dù thoát khỏi trong cơ thể nguyền rủa, nhưng trong thiên địa nguyền rủa lại còn đang.

Hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, cùng bất diệt âm dương trải qua, lại thêm bây giờ hoàn mỹ sinh linh chi đạo, mấy dạng này đều thái quá bất phàm.

Hắn có linh cảm, hắn nếu tại giới này đột phá Đế cảnh, muốn trả ra đại giới sẽ vô cùng lớn lao, bởi vì hắn sau khi đột phá sức mạnh, rất có thể sẽ trực tiếp vượt qua vùng thế giới này cho phép cực hạn.

Nếu là như vậy, đến lúc đó, không chỉ là hắn, có thể giới này hết thảy có thần lực trong người sinh linh, cũng phải chôn cùng!

“Thời cơ đã đến, ta không nữa dành thời gian đi dị vực, dị vực càng có thể có nhiều người hơn thành đế, việc này càng gian nan, cho nên, ta nhất định phải dành thời gian.” Tiêu Vũ tính toán như vậy, lại là không có cùng bất luận một ai nói rõ.

Hắn gọi đến Tô Mộ Phong cùng mấy cái đệ tử, đối với bọn họ giao cho một phen, sau đó, mang mấy người khác, này đường, đi tới dị vực!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 88: CấM Biển Luyện Thể

“Oong ~”

Tôn hận học kẻ thù phong tình độc bờ ruộng độc khoa xa

Mênh mông vô bờ mặt biển, biển gần như không sóng gió, nước biển bình tĩnh giống như một khối tấm gương, thập phần quỷ dị. Điện thoại di động đầu m.

Một chiếc màu đen cũ thuyền, ở mặt biển chậm rãi chạy, biển không sóng không gió không tiếng động, có vẻ quỷ dị vừa ngột ngạt, chỉ có thỉnh thoảng truyền đến dị gợn sóng, làm người cảm giác được còn có tiếng động.

Kết bóng hận xa không cực kỳ Quỷ mới tiếp cô chủ khảo

“Đây là Cấm Hải gì?”

U thuyền đen kịt, như là một chiếc Ma thuyền, thuyền một nhóm tám người, vây quanh ở boong tàu, đều đối với này biển quỷ dị bầu không khí cảm thấy tốt.

“Tin đồn Cấm Hải, sinh linh không phải vào, thật sự có khủng bố như vậy?” Huyết Lân nghiêm nghị nghiêm mặt sắc, nhìn ra xa tứ phương. Mặc dù cảm giác được Cấm Hải quỷ dị, nhưng đang ở u thuyền, nhưng cũng không cách nào lĩnh hội biển này chỗ kinh khủng.

“Tiểu tử ngươi thực sự là cái gì cũng không hiểu.” Nhị Hắc đầy vẻ khinh bỉ, nói: “Ngươi thăm xuất thần niệm, nhìn này biển ngoại trừ chúng ta tám cái, nhưng còn có cái khác còn sống sinh linh?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ nghe vậy, đồng thời cực lực hướng về xa xa thăm xuất thần niệm. Trong nháy mắt, hai người liếc mắt nhìn nhau, sắc mặt đều trở nên khó coi.

Bọn họ thần niệm đi tới chỗ, hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ còn sống sinh linh.

Kết xem kỹ thuật kẻ thù sườn núi Quỷ khốc từ tiếp

Lớn như vậy Cấm Hải, chỉ có bọn họ tám người, tám người nếu như đi tới một tử vong dải đất, loại cảm giác này, thập phần làm người bất an.

Kết xem kỹ thuật kẻ thù sườn núi Quỷ khốc từ tiếp
để cho Tiêu Vũ kinh ngạc, còn là người đá Tiểu Cửu, nó đối với Cấm Hải sức mạnh mặc dù không thể hoàn toàn không thấy, nhưng quá trình thích ứng lại là tất cả mọi người phải nhanh.

“Cấm Hải làm thập đại cổ địa số ít không thể đụng vào địa phương, tự nhiên có đạo lý của hắn.” Kiêu Nguyên cũng là vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Cái khác cổ địa, nếu là đi nhầm vào, còn có một chút hi vọng sống, chỉ có Cấm Hải, là tuyệt đối cấm kỵ chi địa, bất cứ lúc nào, thế nhân cũng không muốn đặt chân.”

“Tiêu ca ca, nơi đây thật sự có nguy hiểm như thế gì?” Nhỏ đen Tiểu Bạch ngước đầu, nháy mắt to nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Thử một lần biết rồi.” Tiêu Vũ mỉm cười, đi tới mạn thuyền, theo thân thể tùy tiện lấy ra một món binh khí, duỗi ra thuyền ở ngoài.

“Bốp!”

Vô thanh vô tức, kiện binh khí này vừa ra thuyền ở ngoài, liền ở không tiếng động biến thành mảnh vỡ, trực tiếp tiêu tán.

“Xuýt, này là vương đạo khí a? Như vậy liền không còn?” Thuyền mọi người hít một hơi lãnh khí.

“Cấm Hải, tồn tại một luồng lực lượng thần bí, chúng ta bây giờ không cảm giác được, là vì đã bị này thuyền che chở, nếu là rời đi này thuyền, mặc dù là ta, cũng không có tự bảo vệ mình nắm chắc.” Tiêu Vũ gật đầu nói.

Đến thời điểm, quần áo trắng điện chủ đã trịnh trọng giao cho, làm cho bọn họ ở biển thời điểm, ngàn vạn không thể rời đi này thuyền, nếu không lại có đại khủng bố phát sinh.

Là Tiêu Vũ, trong lúc nhất thời đều không có cảm nhận được Cấm Hải sức mạnh thần bí, thuộc về một loại nào.

Địch thuật thuật kẻ thù khoa phong tình Quỷ chỗ thuật xuyên qua chỗ

“Cái kia giới hòn đảo, liền bay lơ lửng ở Cấm Hải? Ngươi nói chúng ta có thể hay không tìm tới hòn đảo kia?” Mặc Vũ đột nhiên vừa là trở nên hưng phấn, “Thập Châu bên trong cổ địa, mấy năm nay đều bị thế nhân lật hết rồi, nếu như chúng ta có thể tìm tới giới hòn đảo, khẳng định có thể được chỗ cực tốt.”

Đoàn người cũng là ánh mắt sáng lên, có chút trông chờ.

“Ta phỏng chừng, không có khả năng lắm.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Truyền thuyết giới hòn đảo là không có rễ hòn đảo, phương vị của nó một mực đổi, không phải cố định ở ta một chỗ, bất luận người nào muốn tìm đảo này, đều là khó thêm khó.”

Vừa nghe lời ấy,

Đoàn người không khỏi có chút thất vọng.

U thuyền không bị khống chế, ở Cấm Hải phiêu lưu, không có ai biết, nó cuối cùng khả năng hướng đi phương nào.

Ở đến thời điểm, quần áo trắng điện chủ đã hướng về Tiêu Vũ đã nói, này thuyền có lẽ khả năng mang hắn đi đến dị vực, nhưng càng lớn có thể, là sẽ ở Cấm Hải phiêu lưu thành ngàn vạn năm, thậm chí vĩnh viễn bị nhốt ở đây.

Thế cho nên, có thể không đi đến dị vực, bao lâu có thể đi đến, tất cả, đều là không biết.

U thuyền tiếp tục phiêu lưu, không có mục đích, cũng không có phương hướng, loại cảm giác này thập phần làm người ngột ngạt, nếu là tâm chí yếu ớt người, ở như thế trong hoàn cảnh, bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ nổi điên.

Thuyền học hận xa xa sườn núi độc khốc chỗ khốc độc chiến

Như thế qua một quãng thời gian, Tiêu Vũ bắt đầu thử rời đi thuyền, tiến vào cái kia lực lượng thần bí đi tu luyện.

“Bảy đại cổ địa, bảy loại bảo thể! Tổ rồng dù chưa có thể giúp ta thức tỉnh một loại khác bảo thể, lại cũng cho ta có thu hoạch, không biết tại đây Cấm Hải, chiến chữ ấn còn có thể hay không một lần nữa thức tỉnh bảo thể?”

Ở Tiêu Vũ cảm giác, chiến chữ ấn thức tỉnh nhiều loại bảo thể sau, đã để nhục thể của hắn tiếp cận hoàn mỹ cảnh giới, nhưng cũng vẫn chênh lệch vài phần.

Nếu như có thể ở Cấm Hải cùng giới hòn đảo lại đào bới đến một hai loại bảo thể, có lẽ nhục thể của hắn sẽ xảy ra lần nữa lột xác.

Nhiều loại bảo thể gia thân, đạt được một trước đó chưa từng có cảnh giới.

“Ầm!”

Ngay từ đầu, Tiêu Vũ rời đi thân tàu, chỉ cảm thấy một luồng khí tức mang tính chất huỷ diệt đánh tới, hầu như đưa hắn toàn bộ thân thể đều nổ đến nát bấy.

Phải biết rằng hắn bây giờ thân thể, giới này có thể thương tổn hắn người đã không nhiều lắm, lại không chống cự nổi trong chốc lát Cấm Hải lực lượng.

Cũng may, chiến chữ ấn không để cho hắn thất vọng, rất nhanh liền có phản ứng, bắt đầu đối kháng loại kia lực lượng thần bí.

Có điều, Tiêu Vũ rời thuyền thời gian lại không thể quá lâu, nếu không mặc dù có chiến chữ ấn cùng bất diệt âm dương trải qua, hắn cũng không cách nào phản kháng, sẽ bị Cấm Hải sức mạnh thần bí miễn cưỡng tiêu diệt.

U thuyền tiếp tục phiêu lưu, Tiêu Vũ tất là không dứt thử tu luyện, dần dần, hắn khả năng rời đi thân tàu thời gian càng ngày càng lâu, khoảng cách cũng có thể càng ngày càng xa.

Thuyền mấy người khác, tẻ nhạt bên dưới, cũng muốn rời thuyền tu luyện, dù sao Huyết Lân Mặc Vũ mấy người, cũng đều sửa chữa chiến chữ ấn.

Có điều, bọn họ và Tiêu Vũ cũng không đồng dạng, Tiêu Vũ có bất diệt âm dương trải qua mới dám mạo hiểm, nhưng bọn họ, e sợ trong nháy mắt sẽ hóa thành bột phấn.

Cuối cùng, ở Tiêu Vũ dưới sự tương trợ, Huyết Lân Mặc Vũ, cùng nhỏ đen Tiểu Bạch mấy người cũng dần dần bắt đầu có thể rời thuyền tu luyện, chiến chữ khắc ở bên trong cơ thể của bọn họ thần tốc trưởng thành.

Địch học một ít không cork tình Quỷ chiến xuyên qua cát cô

Để cho Tiêu Vũ kinh ngạc, còn là người đá Tiểu Cửu, nó đối với Cấm Hải sức mạnh mặc dù không thể hoàn toàn không thấy, nhưng quá trình thích ứng lại là tất cả mọi người phải nhanh.

“Các ngươi này tu luyện, là cái gì công quyết? Điều này cũng quá biến thái đi!” Nhị Hắc một bộ bộ dáng khiếp sợ, nghiến răng nhìn về phía Tiêu Vũ, “không được, các ngươi đều có biến thái như vậy công pháp, ta cũng phải xuống biển!”

“Ngươi?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nói: “Ngươi một món binh khí, là ta đồng ý dạy ngươi, ngươi cũng không sửa được.”

Như loại binh khí này đản sinh linh thể, mặc dù có thể trưởng thành, nhưng nhưng không có cách nào tu luyện. Nếu không, một cái vốn mạnh mẽ binh khí, muốn lại có thể tu luyện, chẳng lẽ không phải nghịch thiên rồi?

Đây cũng là cái gọi là vạn vật có thiếu, không có cái nào sinh linh có thể trái với này 1 quy tắc.

“Ngươi đây là bất công, ngươi dạy bọn họ phương pháp như vậy, đối với ta như vậy?” Nhị Hắc đối với Tiêu Vũ biểu đạt bất mãn mãnh liệt.

“Được rồi!” Tiêu Vũ rơi vào đường cùng, chỉ đành ở trí nhớ nhảy ra một loại có thể để khí linh mình lớn mạnh pháp môn, đương nhiên, phương pháp này là không thể nhanh chóng trưởng thành, cũng không thể để binh khí uy lực tăng cường, chỉ là có thể làm cho khí linh trở nên mạnh mẽ.

Đạt được phương pháp này sau, Nhị Hắc lúc này mới cảm thấy mỹ mãn, ở thuyền tu luyện.

Thấy tất cả mọi người đạt được mạnh mẽ cũ pháp, ở biển tu luyện, Kiêu Nguyên một trận đỏ mắt, nhưng cũng không dám mở miệng, hướng về Tiêu Vũ yêu cầu, dù sao, hắn chỉ là Tiêu Vũ một giới Yêu nô.

Nhưng mà, liền Cấm Hải lực lượng đều có thể đối kháng cũ pháp, thật rất để hắn động lòng.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 89: Dị Vực 9 Công Tử

“Ta có thể dạy ngươi, nhưng khả năng nắm giữ bao nhiêu, nhìn chính ngươi. Phẩm thư võng ” Tiêu Vũ nhìn ra Kiêu Nguyên tâm tư, không chút nào keo kiệt, dạy cho hắn chiến chữ ấn phương pháp tu luyện.

Dù sao, Kiêu Nguyên bây giờ cũng coi như nô bộc của hắn, hắn cũng không phải nhỏ nhen như vậy người.

“Đa tạ chủ nhân!” Kiêu Nguyên nhìn thấy Tiêu Vũ liền trân quý bực này pháp môn đều nguyện ý truyền thụ, không khỏi mừng rỡ, cũng bắt đầu thật lòng, thừa nhận Tiêu Vũ người chủ nhân này.

Nhưng mà, đạt được phương pháp tu luyện sau, Kiêu Nguyên lại là càng buồn bực.

Một đám người tu luyện pháp môn là giống nhau, nhưng mắt thấy Tiêu Vũ đã có thể ở biển đi xa ngàn dặm, những người khác cũng có thể rời thuyền bất đồng khoảng cách, nhưng mà hắn khổ tu mấy tháng hạ xuống, cho nên ngay cả thân tàu đều không rời được.

“Chủ nhân người bên cạnh, từng bước từng bước yêu nghiệt! Thiên tư của ta cùng thực lực ở Yêu tộc cũng coi như không yếu, cùng những người này 1, quả thực rác rưởi đến không thể lại rác rưởi!”

Kiêu Nguyên lòng cười khổ một hồi, đây thực sự là không không biết là, 1 mới biết được mình nguyên lai chênh lệch xa như vậy.

Thời điểm này, Kiêu Nguyên ngày xưa kiêu ngạo triệt để không thấy, bởi vì hắn sâu sắc minh bạch, chính mình lên chủ nhân đến, thực sự là chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm!

Có có thể tu luyện pháp môn, cấm biển tháng ngày, không muốn có vẻ khô khan, mọi người hầu như không phát hiện được thời gian trôi qua, trong nháy mắt, bọn họ ở cấm hải chi, đã là trôi không biết bao lâu.

“A?”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ rời xa u thuyền, đi sâu vào biển, đột nhiên cảm nhận được biển có những sinh linh khác khí tức.

“Địa phương quỷ quái này, lại còn khả năng tình cờ gặp những sinh linh khác?” Nhị Hắc mấy người cũng cảm thấy, mọi người vừa là hưng phấn vừa là khẩn trương.

Ở biển phiêu lưu lâu như vậy, rốt cục nhìn thấy cái khác sinh linh!

“Rào!”

Cấm hải chi, không sóng không gió, lúc này vang lên, lại là con thuyền xẹt qua mặt biển âm thanh.

Tiêu Vũ đạp sóng mà đi, gặp cách đó không xa, có khác một chiếc thuyền đang với biển chạy, bọn họ cảm nhận được sinh linh, chính là đến từ nơi đây thuyền.

Xa xa nhìn tới, Tiêu Vũ chỉ thấy chiếc thuyền kia đầu thuyền, đứng thẳng một đạo tuổi trẻ bóng người, ở biển có vẻ thập phần phiêu dật xuất trần.

Đó là một tên người thanh niên trẻ, ở Tiêu Vũ phát hiện hắn lập tức, hắn trước tiên, cũng là phát hiện Tiêu Vũ tồn tại, trong nháy mắt đồng tử co rụt lại, khiếp sợ không thôi.

Càng có người có thể ở cấm hải chi như ý qua, vô luận ai nhìn thấy dạng này một màn, tất nhiên đều sẽ giật mình vạn phần.

“Dị vực người? Đúng rồi, bọn họ có vượt biển phương pháp!” Tiêu Vũ ở nam tử trẻ tuổi kia thân thể cảm nhận được đến từ dị vực khí tức, nhất thời rõ ràng.

Nam tử trẻ tuổi kia khiếp sợ, lạnh lùng hướng về Tiêu Vũ trông lại, quát lên: “Các ngươi...... là Huyền vùng người?”

Địch hận bóng khoa cork phương phương chiến kết lạnh khắc

“Huyền vùng?” Tiêu Vũ nhớ tới, hai vùng tựa hồ cũng có tên tuổi, dị vực người đem Thập Châu này 1 vùng xưng là Huyền vùng, mà Thập Châu người đem dị vực xưng là minh vùng.

“Minh vùng người đã hiểu được như thế đi Huyền vùng, vậy bọn họ hay không cũng biết theo Huyền vùng đi minh vùng phương pháp?” Tiêu Vũ đột nhiên hơi động lòng, nếu như có thể được phương pháp này, vậy bọn họ liền không cần lại lung tung không có mục đích ở cấm biển phiêu lưu.

Vừa nghĩ đến đây, hắn đạp sóng trước, nói: “Các hạ nhưng đến từ minh vùng?”

“Phải thì như thế nào?” Người trẻ tuổi này sắc mặt lạnh như băng, nhìn thấy Tiêu Vũ ở biển như ý qua, đáy lòng âm thầm giật mình.

“Nếu như là nói, kính xin các hạ báo cho như thế nào đi minh vùng.” Tiêu Vũ tận khả năng để ngữ khí của mình nghe tới ôn hòa một vài.

“Đi minh vùng? Các ngươi muốn đi minh vùng?” Người trẻ tuổi này hơi ngẩn ra trong lúc đó, lộ ra từng trận cười lạnh, “các ngươi là muốn đến cướp đoạt minh vùng đế vị gì? Hừ, buồn cười!”

Thuyền thuật xem kỹ khoa địa tinh tình Quỷ chiến độc quỷ thuật

Tiêu Vũ giam lên lông mày, xem ra hai vùng trong lúc đó quả thật tích kẻ thù đã lâu, hắn đã khách khí như vậy, đối phương thế mà còn là bộ này tư thế.

“Cửu công tử, đã xảy ra chuyện gì?”

Kết học thuật kẻ thù cork khốc độc chiến địa cánh buồm xa

Đúng lúc này, khoang thuyền trong vòng truyền ra một thanh âm già nua, sau đó, một ông già từ trong thuyền đi ra.

“Này…… làm sao có khả năng? Càng có người có thể không nhìn cấm biển lực lượng? Ngươi…… ngươi là Huyền vùng người?” Khi nhìn thấy Tiêu Vũ đứng ở biển, người lão giả này vẻ mặt có vẻ khiếp sợ không thôi, phảng phất như là gặp ma.

“Mấy con chuột thôi, không có việc gì, địch trưởng lão ngươi đi về nghỉ ngơi đi.” Vị kia Cửu công tử kiêu ngạo mà bá đạo, lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ, nói: “Ta mặc dù không biết ngươi là như thế nào làm được tài năng ở biển cất bước, nhưng thức thời, cút ngay cho ta, như ngươi loại này giun dế, còn chưa xứng để cho ta ra tay!”

“Mẹ kiếp, tên mặt trắng nhỏ này ai vậy? Lại ta còn hung hăng!” Nhị Hắc ở thuyền một trận trừng mắt, luôn cảm giác Tiêu Vũ bị người xem thường, cũng làm cho hắn một trận khó chịu.

Thuyền những người khác, cũng là mỗi người vẻ mặt không lành, rất nhiều Tiêu Vũ ra lệnh một tiếng, một loạt mà, đem người trẻ tuổi kia trực tiếp xé nát tư thế.

"Thành thật mà nói." Tiêu Vũ lúc này lại là lộ ra nụ cười, nói: "Ta đối với các ngươi này 1 vùng người, vốn cũng coi như không cái gì địch ý, có thể ngươi tại sao luôn cảm giác mình hơn người một bậc?"

"Hừ, cùng như ngươi loại này giun dế, nhiều lời vô vị! Ngươi đã muốn tìm cái chết, ta tác thành ngươi!" Dị vực người trẻ tuổi cười lạnh gian, trực tiếp ra tay rồi.

Hắn đứng ở thuyền, đang khi nói chuyện, một đạo hóa thân từ trong cơ thể lao ra, bay về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ gian, chỉ đành từ trong cơ thể lấy ra mấy viên ngôi sao. Hắn có thể thấy, người trẻ tuổi này thực lực bất phàm, cũng là thập phần tiếp cận Đế cảnh.

Không có thực lực như vậy, phỏng chừng hắn cũng không dám vượt biển đi tới Huyền vùng, nhưng người này không khỏi cũng quá cao ngạo.

"Ầm!"

Người trẻ tuổi kia hóa thân, thân thể vô cùng, càng cũng có thể ngắn ngủi đối kháng cấm biển lực lượng, chạy ra khỏi hắn vị trí thuyền.

Khi nhìn thấy Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, người trẻ tuổi này lộ ra kinh ngạc, bên cạnh địch trưởng lão, cũng là chân mày cau lại, vẻ mặt biến ảo chập chờn, trừng trừng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Tiêu Vũ bây giờ ngôi sao oai, uy lực xa không phải ngày xưa có thể, 3000 ngôi sao mặc dù sử dụng bộ phận, nhưng chúng tinh trong lúc đó có loại hay liên hệ, ngôi sao càng nhiều, mỗi ngôi sao uy lực càng mạnh.

Chỉ thấy chư tinh chuyển động gian, hướng về dị vực nam tử hóa thân nghiền ép mà đi, nhưng nam tử này hóa thân thực lực, lại cũng không thể xem thường, Tiêu Vũ ngôi sao, càng trong lúc nhất thời không làm gì được hắn.

“Tinh Thần chi lực?” Dị vực nam tử nhìn thấy chính mình hóa thân càng bị Tiêu Vũ ngôi sao cuốn lấy, không thể ngựa thoát thân, cũng là kinh ngạc không thôi.

Hắn sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, cùng bên cạnh địch trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đều có biến hóa.

“Thiên Nguyên, mở!”

Người này dị vực nam tử, đột nhiên quát lạnh, bản thể của hắn chuyển động.

Thấy hắn ở quát lạnh, mi tâm chỗ, đột nhiên mở một chiếc mắt nằm dọc, mắt bắn ra màu đỏ huyết quang.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Huyết quang soi sáng gian, trong thiên địa các loại quy tắc, vào lúc này bị ngưng tụ thành từng cây từng cây huyết tuyến. Vô tận huyết tuyến đan vào, như là châm tuyến bình thường xuyên qua Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, ở trên hư không, đan vào thành 1 mở lớn hướng về, đem Tiêu Vũ một đám ngôi sao, đều ổn định ở.

“Tam nguyên huyết chú?” Tiêu Vũ chấn động mạnh.

Hắn một lần nhìn thấy bùa này, vẫn là cùng Lăng Tiên đại chiến thời điểm, mà bùa này, chính là Cửu Thiên Thế Giới, số ít có thể đối kháng hắn bá thể ngôi sao quyết pháp môn một trong!

Ngày xưa Lăng Tiên, dùng cái này pháp định ở hắn hết thảy ngôi sao, bây giờ, cái này dị vực Cửu công tử, lại cũng hiểu được phương pháp này!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 90: CùNg ThuộC Về 1 Mạch

“Hắn ngôi sao, lại bị người định trụ?” Phía sau Huyết Lân, lộ ra vẻ kinh ngạc. Phẩm thư võng

“Ta vẫn là lần đầu nhìn thấy, lại có thể có người có thể ổn định hắn ngôi sao!” Mặc Vũ đồng dạng khiếp sợ.

Hai người bọn họ, đối với Tiêu Vũ có thể nói là hiểu rõ nhất, Tiêu Vũ ngôi sao theo ngưng tụ đến nay, ít ỏi có người có thể đối kháng, nhưng bây giờ, nhưng là bị người gắt gao ổn định, giống như đóng vào không.

Địch thuật học kẻ thù khoa sườn núi Quỷ mới từ vâng xem kỹ bóng

“Không sợ, Tiêu ca ca rất lợi hại, khẳng định sẽ không lỗ!” Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lại là không một chút nào lo lắng, phảng phất tin tưởng Tiêu Vũ nhất định khả năng thắng.

“Tam nguyên huyết chú? Các ngươi, cùng Lăng Tiên là quan hệ như thế nào?” Tiêu Vũ sâu sắc nhìn về phía Cửu công tử.

Tam nguyên huyết chú, vạn hư vỡ nát pháp ấn, lục tương không có dừng lại công, đây là ngày xưa Lăng Tiên nắm giữ ba loại không có thủ đoạn, là Mạc Thương lưu lại, chuyên môn dùng để khắc chế hắn cũ pháp.

Hiện nay, này Cửu công tử, lại cũng hiểu được tam nguyên huyết chú!

“Ngươi nhận được bùa này, còn biết Lăng Tiên, nói như vậy, ngươi là Huyền vùng cái kia Tiêu Vũ?” Cửu công tử đột nhiên lạnh nở nụ cười lạnh, hắn cũng biết Tiêu Vũ tên.

Một bên địch trưởng lão, lúc này cũng là có vẻ kinh ngạc, phảng phất có chút không thể tin được.

“Ngươi quả thực cùng Lăng Tiên có thứ quan hệ nào đó a, hơn nữa biết tên của ta, nếu như ta không đoán sai, ngươi lần đi Huyền vùng, không phải là vì tranh đế vị, mà là hướng về phía ta đi?” Tiêu Vũ lòng, cũng là một chút đoán được rất nhiều.

“Ngươi nói đúng rồi!” Cửu công tử cười gằn nói: “Lăng Tiên tên phế vật kia, thiệt thòi nàng còn vậy chịu đựng Đế Quân coi trọng, đạt được ba loại Thần Quân thuật, nhưng vẫn là không giết được ngươi, cho nên ta mới có thể đi tới Huyền vùng, mục đích, là vì giết ngươi, lại không nghĩ rằng, khà khà, lại ở đây chạm ngươi, cũng tốt, cứ như vậy, cũng miễn cho ta hướng về Huyền vùng đi chuyến này.”

Thuyền hận học xa khoa phong độc khốc từ tháng sớm tinh

Thần Quân? Đây đã là Tiêu Vũ đệ nhị lần nghe đến tiếng xưng hô này, một lần nghe đến, là Lăng Tiên khẩu.

Bây giờ, hắn càng khẳng định, cái này Thần Quân chỉ sợ là Mạc Thương, dù cho không phải, cũng tất nhiên cùng Mạc Thương tồn tại thứ quan hệ nào đó.

Mà cái kia Đế Quân, chắc là Mạc Thương ở lại dị vực truyền nhân, như Nguyệt Thần lúc trước tạo Thiên Thần Đại Đế giống nhau, thuộc về Mạc Thương lưu lại một trong thủ đoạn.

“Các ngươi đi Huyền vùng là vì giết ta? Đúng dịp, ta lần đi minh vùng, cũng là hướng về phía các ngươi đi.” Tiêu Vũ nói chuyện, lòng lại đang suy nghĩ.

Bây giờ nhìn lại đã rất rõ ràng, Mạc Thương lưu lại, không chỉ là một Lăng Tiên đơn giản như vậy, chỉ sợ hắn ở minh vùng, còn để lại càng nhiều.

Hắn lần này minh vùng hành trình, ý nghĩa cũng lớn hơn. Chỉ là hắn đồng dạng không ngờ rằng, chưa tới dị vực, liền gặp một cái như vậy Cửu công tử.

“Hừ, vậy ngươi không cần đi tới minh vực, đã gặp phải, hôm nay, ta liền cho ngươi chôn thây cấm biển!” Cửu công tử gầm lên.

Tiêu Vũ ngôi sao đã bị ổn định, hắn hóa thân, vào thời khắc này nhất thời thoát khỏi những ngôi sao kia, một lần nữa hướng về Tiêu Vũ vọt tới.

“Hừ!” Tiêu Vũ thong dong nở nụ cười, trong cơ thể ngôi sao ra lại.

Phải biết rằng hắn bây giờ có 3000 ngôi sao, vừa mới lấy ra, bất quá là mười mấy hột mà thôi.

Kết Cầu Cầu không địa tinh tình Quỷ bờ ruộng mới khốc tháng

“Ầm!”

3000 ngôi sao cùng xuất hiện, trong khoảnh khắc, cấm biển quanh thân mấy vạn dặm đều bị lấp kín, giống như mấy ngàn ngôi sao đè xuống, uy thế doạ người.

“Vô dụng thôi, ngươi những thủ đoạn này, ở Thần Quân lưu lại vô địch phương pháp trước mặt, 1 không đáng!” Cửu công tử mở mắt dọc, Ngưng tụ vạn ngàn quy tắc, hóa thành từng đạo huyết tuyến, đan vào thành, một lần nữa đem Tiêu Vũ hết thảy ngôi sao, định ở trên hư không.

“Bốp!”

Tôn hận xem kỹ xa sườn núi phương phương bờ ruộng bờ ruộng phong lông chim

Tôn hận xem kỹ xa sườn núi phương phương bờ ruộng bờ ruộng phong lông chim “hừ!” Tiêu Vũ thong dong nở nụ cười, trong cơ thể ngôi sao ra lại.

Sau thuật hận kẻ thù phong độc khốc bờ ruộng bí

Hắn hóa thân phi thân trước, duỗi ra một ngón tay, điểm ở Tiêu Vũ thân thể.

Một loại lực lượng thần bí, xuyên thấu Tiêu Vũ thân thể, nhắm thẳng vào nguồn gốc, xuyên vào trong cơ thể của hắn.

“Quả nhiên là lục tương không có dừng lại công!” Tiêu Vũ lùi về sau, càng thêm xác nhận, trước mắt Cửu công tử cùng Lăng Tiên, đồng xuất một mạch.

Không khó tưởng tượng, Mạc Thương hẳn là để lại một thế lực khổng lồ, mà cái thế lực này người, cơ hồ đều nắm giữ khắc chế hắn này pháp môn, mạch này tồn tại ý nghĩa, chính là vì đưa hắn, triệt để xoá bỏ.

“Làm sao, ngươi sợ hãi gì?” Cửu công tử ngạo nghễ cười to, tựa hồ đã ăn chắc Tiêu Vũ vậy.

“Đúng vậy, ta sợ ngươi nắm giữ pháp không đủ.” Tiêu Vũ cười nhạt, đang khi nói chuyện, trước người hắn, cũng là từ từ ngưng tụ ra một cái bóng mờ, cuối cùng hóa thành một cỗ hóa thân.

Thuyền Cầu Cầu khoa sườn núi Quỷ độc từ cho nên

Chiến chữ ấn ngưng tụ phân thân!

“Hừ, hóa thân? Ở Thần Quân vô địch thiên công trước mặt, hết thảy đều là vô căn cứ!” Cửu công tử quát lạnh, hắn hóa thân một lần nữa trước, quay Tiêu Vũ hóa thân đến ngón tay.

Lục tương không có dừng lại công, này công là chuyên môn dùng để khắc chế Tiêu Vũ thân thể cường hãn, công kích nhắm thẳng vào nguồn gốc, có thể đem Tiêu Vũ thân thể lực lượng hoàn toàn phong tỏa, là cửu thiên số ít có thể khắc chế bá thể ngôi sao quyết thiên công.

Ngày xưa Tiêu Vũ, trong cơ thể có ngàn tỉ ngôi sao, thân thể vô địch, mà này công, chính là vì vỡ nát hắn bá thể mà tồn tại!

“Phụp!”

Tiêu Vũ hóa thân, liền 33 ngón tay, cuối cùng ầm ầm phá vỡ, hòa vào hư không.

“Chiến chữ ấn ngưng tụ hóa thân, mặc dù thực lực cùng ta tương đương, nhưng chỉ là ở thân thể cường độ phương diện, lục tương không có dừng lại công? Ai da, lục tương Ma Quân, ngươi đều đã chết mấy trăm ngàn năm, vẫn như cũ muốn đối địch với ta gì?” Tiêu Vũ lòng nhẹ nhàng thở dài.

Bất kỳ luyện thể công quyết, ở lục tương không có dừng lại công trước mặt, đều quá yếu đuối. Hắn ngưng tụ hóa thân mặc dù có kinh người thân thể, nhưng ở đây công trước mặt, vẫn là khó có làm.

Không phải không thừa nhận, lục tương Ma Quân mặc dù chết đi mấy trăm ngàn năm, nhưng người này khả năng sáng chế này công, đích xác tươi đẹp.

“Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa? Sử hết ra được rồi! Ta muốn để lầu người biết, Lăng Tiên giết không được người, ở trước mặt ta giống như giun dế!” Cửu công tử một bộ nắm chắc phần thắng dáng dấp, không vội chút nào với ra tay, ngạo nghễ thấy Tiêu Vũ.

“Cửu công tử, không thể bất cẩn.” Địch trưởng lão không khỏi nhíu nhíu mày.

Tiêu Vũ đã khả năng theo Lăng Tiên tay sống sót, tất nhiên có chỗ bất phàm, cái này Cửu công tử mặc dù thực lực không thể nghi ngờ, thế nhưng kiêu ngạo quá mức, đều khiến hắn cảm giác không quá yên tâm.

“Ngươi sợ cái gì?” Cửu công tử một bộ không có vấn đề dáng vẻ, nói: “Có Thần Quân lưu lại pháp, ngươi còn sợ không giết được hắn? Lần này, ta muốn để lầu tất cả mọi người biết, Thần Quân muốn giết Tiêu Vũ, với ta mà nói nếu như giun dế, ta muốn để bọn họ cũng đều biết, ta mới là có tư cách nhất thừa kế Thần Quân pháp chú!”

“Nói là như vậy, có thể vẫn cẩn thận làm.” Địch trường mới vẫn là không quá yên tâm, luôn cảm giác người trước mắt này không đơn giản như vậy.

Bất đắc dĩ, Cửu công tử tánh tình như thế, giờ phút này phỏng chừng hắn tính lại khuyên như thế nào, cũng khó nghe lọt.

“Ngươi cũng hoài nghi thực lực của ta?” Quả nhiên, Cửu công tử lộ ra vẻ giận dữ, nói: “Tốt, lần này ta cho ngươi cùng bọn hắn tất cả xem một chút, bọn họ đều giết không được người, chỉ có ta khả năng giết!”

Gầm lên gian, hắn một lần nữa nhìn về phía Tiêu Vũ, quát lạnh: “Lục tương cánh cửa, mở!”

“Ầm!”

Sau học thuật kẻ thù cực kỳ Quỷ tình sau cuộc chiến Quỷ

Khuynh khắc gian, thiên địa chấn động mạnh, Cửu công tử trong cơ thể, tựa hồ có một loại nào đó lực lượng kinh khủng thức tỉnh rồi, mênh mông khí tức, chấn động tứ phương, làm cho quanh thân bình tĩnh nước biển, đột nhiên đều sôi trào lên.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 91: Thần Hồn Rời Thân Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cửu công tử trong cơ thể khí tức mênh mông, để Tiêu Vũ cảm giác hết sức quen thuộc, tình cảnh này liền như ngày đó Lăng Tiên giống nhau như đúc.

“Lục tương mới hiện ra, người cửa mở, Ma nguyên hiện!”

Tiêu Vũ trái tim hơi cảm thấy nghiêm nghị, này dù sao cũng là ngày xưa chuyên vì hắn mà đau công pháp, hắn lúc này cũng không nhịn được cảm thấy vài phần áp lực.

Lục tương không có dừng lại công, công gọi bằng lục tương, tu thành này công, trong cơ thể sẽ thức tỉnh sáu loại mạnh mẽ thần thông. Này công không chỉ xong khắc hắn bá thể ngôi sao quyết, chính là tìm khắp cửu thiên, có thể cùng này công chống lại công quyết, cũng là tìm không ra bao nhiêu.

Trên thực tế, nếu đem này công tu đến đại thành, muốn khắc chế Tiêu Vũ, căn bản không nên thủ đoạn khác, như tam nguyên huyết chú cùng vạn hư vỡ nát pháp ấn, vốn là dư thừa.

Nhưng mà, này công sáu loại thần thông, muốn tu thành cực kỳ khó khăn, ngày xưa Lăng Tiên, chỉ sợ cũng liền loại thứ nhất thần thông, đều không thể chính thức nắm giữ, bởi vậy mới phải thủ đoạn khác, mới khả năng áp chế lại hắn.

Mà giờ khắc này Cửu công tử, lại rõ ràng bất đồng, hắn tựa hồ đã tu thành loại thứ nhất thần thông, lục tương cửa mở ra thứ nhất, đối với Tiêu Vũ uy hiếp, cũng cách xa ở ngày xưa Lăng Tiên bên trên.

“Giết!”

Gầm lên gian, Cửu công tử vọt tới, trên người hắn tuôn ra một loại quỷ dị khói đen, đưa hắn bao ở trong đó, khiến cho thoạt nhìn giống như một vị ma thần.

“Phụp!”

Tiêu Vũ ăn một ngón tay, nhất thời cảm giác một luồng khí tức quỷ dị vào cơ thể. Khí thế ấy tựa như một đám quỷ đói, vào trong cơ thể hắn sau khi, điên cuồng ăn ngấu nghiến lên trong cơ thể hắn Thần lực cùng sinh cơ.

“Quả thật là mở ra nhân môn, Ma nguyên lần đầu xuất hiện!”

Tiêu Vũ đối với lục tương không có dừng lại công quá hiểu, một chút liền nhìn ra Cửu công tử bây giờ trạng thái.

Lục tương công sáu loại thần thông, thức tỉnh thời gian, sẽ phong ở trong cơ thể, làm phải lúc sử dụng, đem trong cơ thể phong ấn cửa mở ra, liền có thể phóng thích loại sức mạnh này.

Thời khắc này Cửu công tử, sơ cửa mở ra, trong cơ thể sinh ra Ma nguyên, đã hóa thành một vị nhân ma.

Trên người hắn ma khí, cùng lục tương Ma Quân đồng nguyên, loại sức mạnh này thập phần khắc chế Tiêu Vũ, vô luận nhục thể của hắn mạnh trở lại, tại đây Ma nguyên trước mặt đều không có ý nghĩa.

Bởi vì, nhục thể của hắn lực lượng, đều sẽ trở thành Ma nguyên chất dinh dưỡng, bị Ma nguyên ăn ngấu nghiến, lớn mạnh Cửu công tử trong cơ thể ma khí.

“Tiểu tử, phải ta sao?” Nhị Hắc ở phía sau nhìn ra không giây,

Lớn tiếng mở miệng.

Hắn mặc dù hóa thành hình người, nhưng thủy chung vẫn là một món binh khí, nếu là Tiêu Vũ dùng khí ấn cùng hắn kết hợp lại, sức chiến đấu chắc chắn sẽ tăng nhiều.

“Không cần, các ngươi đều không muốn ra tay!” Tiêu Vũ lắc đầu. Nếu như chỉ là một Cửu công tử đều ứng phó không dứt, vậy hắn đi tới minh vùng, còn có ý nghĩa gì?

“Ha ha, đây là Thần Quân muốn giết người? Xem ra, tựa hồ cũng không ra sao!” Cửu công tử trên người ma khí tận trời, chỉ có thể nhìn thấy một đôi máu đỏ ánh mắt, nụ cười lạnh lùng.

Lục tương không có dừng lại công, này 1 công quyết quá khắc chế Tiêu Vũ, không phải của hắn không đủ mạnh, mà là này công đối với hắn khắp nơi khắc chế, khiến cho hắn cái kia gần như vô giải thân thể, vào lúc này hoàn toàn mất đi tác dụng.

Trước đây Lăng Tiên, chưa từng mở ra nhân môn, có thể trầm ổn áp chế nhục thể của hắn, bây giờ Cửu công tử mở ra người phía sau cửa, đem nhục thể của hắn khắc chế đến càng chết.

“Ngươi tựa hồ, quá tự tin.” Tiêu Vũ cười lạnh nhìn về phía Cửu công tử, nói: “Lục tương không có dừng lại công mặc dù khắc ta, nhưng tiếc là, ngươi chỉ tu thành một môn thần thông.”

“Hừ, coi như chỉ có một môn thần thông, giết ngươi vậy là đủ rồi!” Cửu công tử xem thường, cả người như rất giống Ma.

“Phải không?” Tiêu Vũ cười nhạt một tiếng, bứt ra lùi về sau, nói nhỏ: “Ngưng thần chiến thiên nguyền rủa!”

“Oong!”

Một lời hạ xuống, chỗ mi tâm của hắn, đột nhiên lộ ra chói mắt kim quang, xông thẳng tới chân trời.

Sau một lát, một vị nho nhỏ bóng người từ mi tâm của hắn trong vòng bay ra, mặc dù chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, nhưng uy thế, lại như là một vị thế Chiến Thần, có một loại vô địch thế gian khí thế.

“Đây là cái gì?” Cửu công tử nhíu mày, trong lòng ẩn có một loại dự cảm xấu.

“Bốp!”

Người tí hon màu vàng, hóa thành một vệt kim quang bay tới đằng trước, giơ lên nắm đấm, đánh về Cửu công tử.

“Hừ! Không can thiệp tới ngươi là loại thủ đoạn nào, ở Thần Quân thiên công trước mặt, hết thảy đều là dùng!” Cửu công tử quát lạnh, một bước về phía trước, quay người tí hon màu vàng xuất chưởng.

“Ầm!”

Hắn Ma nguyên phụ thể, nếu luận mỗi về thân thể, hắn lúc này hoàn toàn không so với Tiêu Vũ yếu bao nhiêu, này đấm ra một quyền, chấn động đến mức nước biển tận trời, trực tiếp dẫn phát rồi kinh khủng biển gầm.

“Bốp!”

Nhưng mà, người tí hon màu vàng càng thêm khó giải, mặc dù coi như hoàn toàn không cao to, nhưng tương tự đấm ra một quyền, nhưng lại có hủy thiên diệt địa khí thế.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mặt biển bốc lên, Cửu công tử vẻ mặt biến đổi lớn, cả người bay ngược bước ra.

“Thần Quân thiên công mất hiệu lực? Làm sao có khả năng?” Hắn đầy mặt khiếp sợ, không thể tin được mà nhìn trước mắt cái kia người tí hon màu vàng.

Hắn liền Tiêu Vũ cái kia cường hãn thân thể đều không sợ, nhưng lại không đấu lại vị này tiểu nhân?

“Đó là…… thần hồn của hắn?” Một bên địch trưởng lão, đột nhiên lộ ra nồng nặc thần sắc.

“Nguyên thần? Làm sao có khả năng!” Cửu công tử đầy mặt không tin, “hắn mới cảnh giới gì, làm sao có khả năng làm được thần hồn ngưng tụ?”

Con đường tu luyện, thế nhân cùng là tu luyện thân thể, thần hồn lĩnh vực này, một mực là thần bí nhất.

Không có ai biết, thần hồn nên tu luyện như thế nào lớn mạnh, càng không có ai biết, thần hồn phải như thế nào ngưng tụ thành thực thể.

Ở trong truyền thuyết, chỉ có đạt được Đại Đế cảnh giới người, tài năng bước đầu chạm tới tu luyện thần hồn lĩnh vực, khiến thần hồn ngưng đọng làm thực chất, thoát ly thân thể.

Có thể Tiêu Vũ, lại không phải Đế cảnh, hắn làm sao có khả năng làm được để thần hồn rời thân thể?

“Lục tương không có dừng lại công sáu loại thần thông, vốn cũng có khắc chế thần hồn pháp môn, nhưng tiếc là, ngươi khoảng cách bước đi kia, còn kém xa!” Vị này người tí hon màu vàng, vào đúng lúc này mở miệng, chính là Tiêu Vũ âm thanh.

“Thực sự là thần hồn lực lượng?” Cửu công tử vẻ mặt, lập tức trở nên vạn phần khó coi.

Hắn mở ra nhân môn, mặc dù có thể khắc chế Tiêu Vũ thân thể cường hãn, U &# 85; đọc sách www. &# 117; ukans hu &# 46;c o m nhưng Tiêu Vũ dùng thần hồn chiến đấu, phương pháp này đối với Tiêu Vũ liền không có hiệu quả!

Nhưng mà, hắn không nghĩ ra, Tiêu Vũ không Đế cảnh, tại sao có thể khiến thần hồn ngưng tụ, còn có thể rời thân thể chiến đấu?

“Cửu công tử, không thích hợp tái chiến, cái này Tiêu Vũ đã có thể được Thần Quân coi trọng, khẳng định có chỗ hơn người, chúng ta nên rời khỏi nơi này trước!” Địch trưởng lão ở bên khuyên giải, Tiêu Vũ thần hồn ngưng tụ, Cửu công tử không cách nào tiếp tục khắc chế, muốn giết Tiêu Vũ, đã không có khả năng lắm!

“Ngươi muốn ta trốn?” Cửu công tử sắc mặt âm trầm, “ngươi cảm thấy ta không bằng hắn?”

“Cửu công tử!” Địch trưởng lão lo lắng, cái này Cửu công tử làm sao lại như thế không nghe người ta khuyên? Hắn âm thầm hối hận, sớm biết như vậy, việc này sẽ không theo Cửu công tử đến rồi.

“Thần hồn rời thân thể? Thì tính sao? Địch trưởng lão, đem quá vọng thạch cho ta!” Cửu công tử lộ ra vài phần điên cuồng, hướng về địch trưởng lão đưa tay.

“Quá vọng thạch? Cửu công tử ngươi điên rồi!” Địch trưởng lão biến sắc, “chúng ta phải dựa vào khối đá này tài năng vượt qua cấm biển, dùng khối đá này, nếu là bị hủy, chúng ta đều phải chết ở chỗ này!”

“Ta cho ngươi cho ta!” Cửu công tử gầm lên, ngữ khí không thể nghi ngờ.

Chương 92+1 Đạo Hư Ảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy Cửu công tử đã điên cuồng, địch trưởng lão cuối cùng thở dài, chỉ có thể lấy ra một viên đá kỳ lạ, giao cho Cửu công tử.

“Có khối đá này, ta liền không cần lại kiêng kỵ cấm biển lực lượng, có thể ra tay toàn lực!” Cửu công tử sắc mặt dữ tợn.

Trước đây ra tay, hắn đều chỉ dám rời thuyền trong nháy mắt, và không dám đi quá xa, bởi vì hắn kiêng kỵ cấm trong biển sức mạnh thần bí.

Nhưng có quá vọng thạch nơi tay, hắn liền có thể tiến vào trong biển, toàn lực cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

“Ta muốn để ngươi có biết, coi như ngươi khả năng ngưng tụ thần hồn, ở Thần Quân lưu lại thiên công trước mặt, giống nhau giống như giun dế!” Cửu công tử đỉnh đầu quá vọng thạch, cùng thời khắc đó, trên người hắn, đột nhiên có một tổ vừa một tổ thần bí hoa văn hiện lên, khiến khí tức của hắn, dần dần phát sinh ra biến hóa.

“Đạo văn?” Tiêu Vũ nhíu mày, Cửu công tử lúc này ngưng tụ đạo văn, khả năng làm cái gì?

Dần dần, hắn cảm thấy không đúng, bởi vì theo Cửu công tử trên người đạo văn càng ngày càng dày đặc, hắn ở những đạo văn này bên trong, cảm nhận được một đạo làm hắn vạn phần khí tức quen thuộc.

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ đồng tử bỗng nhiên co rút lại, cái kia đạo văn bên trong lộ ra khí tức, hắn thật sự quá quen thuộc bất quá.

“Đây là thuộc về Mạc Thương đạo văn? Cái này cũng là hắn lưu lại gì?” Tiêu Vũ lòng dần dần trở nên nghiêm nghị.

Đây chính là hắn đắc ý nhất, cũng từng cực kỳ yêu tha thiết đệ tử, trò giỏi hơn thầy, màu xanh đậm hơn màu lam (*), liền hắn đều bị ám hại biến mất, hắn lưu lại thủ đoạn, tuyệt đối nguy hiểm.

Chỉ thấy theo Cửu công tử trên người đạo văn càng ngày càng dày đặc, khí tức của hắn, cũng biến thành càng ngày càng kinh khủng.

Loáng thoáng, Tiêu Vũ thậm chí có một loại ảo giác, phảng phất đứng ở hắn người trước mắt, không phải Cửu công tử, mà là chân chính Mạc Thương!

“Hắn rốt cuộc để lại cái gì? Thuộc về đạo văn của hắn, càng ở những người khác trên thân ngưng tụ?” Tiêu Vũ nội tâm, càng nặng nề.

“Chết đi!”

Cửu công tử khí tức, rất nhanh sẽ thăng đến đỉnh điểm. Hắn giống như hóa thành một cái khác Mạc Thương, quát lạnh bên trong, phía sau đột nhiên nổi lên một đạo mơ hồ bóng mờ.

Mặc dù hư ảnh này mơ hồ không đúng, nhưng Tiêu Vũ còn là liếc mắt một cái liền nhận ra, đó là đệ tử của hắn, Mạc Thương!

“Ầm!”

Chỉ thấy, cái bóng mờ kia ngưng tụ sau, quay Tiêu Vũ thần hồn, hư hư một ngón tay.

Một luồng quỷ dị gợn sóng, đột nhiên sinh ra, ổn định khóa được Tiêu Vũ thần hồn.

“Nhị Hắc!”

Tiêu Vũ rống to, giờ khắc này hắn, cảm thấy một luồng cực kỳ khí tức nguy hiểm, lập tức kêu gọi Nhị Hắc.

“Bốp!”

Nhị Hắc sớm thời khắc chờ, nghe đến Tiêu Vũ la lên, lập tức hóa thành một tia ô quang, vọt tới Tiêu Vũ trong tay.

“Vèo!”

Ở Tiêu Vũ rống to thời điểm, thần hồn của hắn thần tốc bay trở về, một lần nữa đi vào trong mi tâm, mở mắt thời gian, bản tôn vừa vặn nắm chặt rồi Nhị Hắc.

Hắn mở mắt sau khi, lập tức lấy ra khí ấn, cùng Nhị Hắc dung hợp, khiến Nhị Hắc hóa thành một hơi to lớn chuông thần.

Chôn chuông thần.

“Keng!”

Chôn thần chuông vang, đối kháng loại kia lực lượng quỷ dị. Tiếng chuông vang lên lập tức, quanh thân nước biển tận trời, sóng âm chấn động mấy vạn dặm!

“Phụp!”

Một ngụm máu tươi, từ Tiêu Vũ trong miệng phun ra, thân hình hắn lay động, mặc dù có chôn chuông thần phóng đi hơn nửa sức mạnh, nhưng vẫn có một phần lực lượng, trào vào trong cơ thể của hắn.

Loại sức mạnh này vừa mới vào cơ thể, chính là trong cơ thể hắn điên cuồng tàn phá. Mạc Thương rất hiển nhiên biết hắn thân thể mạnh mẽ đặc điểm, loại sức mạnh này cũng cùng lục tương công tương tự, nhắm thẳng vào hắn nguồn gốc yếu hại.

“Đây là lực lượng gì? Lại kinh khủng như thế?” Nhị Hắc theo chính diện đỡ hơn nửa công kích, lúc này cũng là vô cùng khó chịu, chấn động không ngớt.

Hắn chỉ cảm thấy tại loại này lực lượng trước mặt, chính mình giống như một con giun dế, lúc nào cũng có thể bị người dễ dàng bóp chết.

“Ngươi không sao chứ? Còn được chưa?” Nhìn thấy Tiêu Vũ hộc máu, Nhị Hắc khẩn trương hỏi dò.

“Ta không sao!” Tiêu Vũ lắc đầu, chỉ là sắc mặt lại bao nhiêu có chút tái nhợt.

Cái kia cỗ xông vào vào lực lượng trong cơ thể, thập phần quỷ dị, lại giống như một loại nào đó sinh mệnh bình thường, ở trong cơ thể hắn cắm rễ, dường như muốn ăn hết nhục thể của hắn, hắn vài lần thử nghiệm, đều không thể hóa đi.

Điều này làm cho sắc mặt của hắn có chút khó coi, bởi vì loại thủ đoạn này, kể cả hắn trong lúc nhất thời đều nhìn không thấu, mà loại thủ đoạn này, cũng không phải của hắn trước đây dạy cho Mạc Thương.

“Xem ra ta đối với ta cái này đệ tử, thực sự là hiểu không đủ!” Tiêu Vũ sắc mặt âm trầm, Mạc Thương tựa hồ đã sớm cõng lấy hắn, học rất nhiều hắn không biết là cũ pháp.

Ví dụ như lục tương không có dừng lại công, tam nguyên huyết chú này, tựa hồ cũng là ám hại trước hắn cũng đã nắm giữ, như là sớm có mưu đồ.

Mà hắn lúc đó, lại hoàn toàn không có nhìn thấu, có thể thấy được Mạc Thương ẩn giấu sâu bao nhiêu.

“Không chết? Làm sao có khả năng? Cả tôi pháp chú đều dùng, hắn lại không chết?”

Xa xa, Cửu công tử sắc mặt, lúc này cũng hoàn toàn trắng bệch, tựa hồ cũng bỏ ra cái giá không nhỏ. Nhìn thấy Tiêu Vũ lại chưa chết, hắn phảng phất gặp được cái gì làm cho người rung động sự tình.

“Người này, lại có thể đối kháng pháp chú sức mạnh?” Địch trưởng lão đồng dạng vẻ mặt chấn động, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

Tiêu Vũ điên cuồng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, cuối cùng là đem xông vào vào lực lượng trong cơ thể tạm thời áp chế, chỉ có điều, muốn hoàn toàn bỏ, tựa hồ còn cần không ít thời gian.

Hắn đứng lên, sắc mặt âm trầm, hướng đi Cửu công tử, lạnh lùng nói: “Hãy nói cho ta biết đi minh vùng phương pháp, ta có thể không giết ngươi!”

“Ha! Ha ha……” Cửu công tử chợt cười to, phảng phất nghe được một cái buồn cười sự tình, lạnh lùng nói: “Ngươi nằm mơ!”

Không chờ Tiêu Vũ mở miệng, hắn liền tiếp tục nói: “Khà khà, dù cho ta hôm nay không giết được ngươi, trong các những người khác, cũng nhất định sẽ giết ngươi, ngươi là Thần Quân muốn giết người, coi như ngươi trốn được một lần, cũng đồng dạng phải chết, đồng dạng phải chết!”

Đến giờ phút này rồi, Tiêu Vũ đã vô cùng khẳng định, Thần Quân chính là đệ tử của hắn Mạc Thương. Nhưng mà, Mạc

Thương còn ở dị vực bên trong để lại bao nhiêu, tất cả lại đều vẫn là không biết.

Đột nhiên, Tiêu Vũ nhìn thấy Cửu công tử trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, trong lòng một luồng dự cảm không tốt vọt tới, hắn trước tiên, lập tức lùi về sau.

"Ầm!"

Nhưng mà, hắn nhưng vẫn là lui đến chậm, Cửu công tử thân thể, vào đúng lúc này đột nhiên nổ tung, cả người hóa thành vô số mảnh vỡ.

Mà khi hắn nổ tung sau khi, phía sau hắn ngưng ra cái bóng, lại là không có tản đi, mà là bỗng nhiên nhằm phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lui tốc độ đã cực nhanh, nhưng thân ảnh ấy lại là càng nhanh hơn, bá một tiếng, chui vào trong cơ thể của hắn.

"Đáng chết!" Tiêu Vũ trong miệng phát sinh điên cuồng hét lên.

Chỉ thấy, trên người hắn, đột nhiên cũng là có thần bí đạo văn hiện lên, mặc hắn điên cuồng đối kháng, loại này đạo văn lại phảng phất sáp nhập vào nhục thể của hắn, khắc ở nhục thể của hắn nội bộ.

"Cút ngay cho ta!"

Hắn điên cuồng gầm lên, trong cơ thể hai công lớn quyết điên cuồng vận chuyển, muốn tiêu diệt loại này đạo văn.

Mà giờ khắc này, bất diệt âm dương trải qua, đang bị trước khi loại kia tiến vào hắn lực lượng trong cơ thể kiềm chế, chỉ dựa vào bá thể ngôi sao quyết, lại tựa hồ như không làm gì được loại này đạo văn.

Cuối cùng, loại này đạo văn ở Tiêu Vũ trước ngực định trụ, không muốn biến hóa, giống như khắc ở lồng ngực của hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 93 + 9 Tinh Tháp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ ngồi khoanh chân, này đạo văn mang đến cho hắn một cảm giác quá nguy hiểm, bởi vì mặt trên hoàn toàn là thuộc về Mạc Thương khí tức.

Mà vào thời khắc này, những đạo văn này tựa hồ muốn cùng trong cơ thể hắn Thần lực hòa làm một thể, dường như muốn chiếm cứ nhục thể của hắn vậy.

Loại cảm giác này, rồi cùng hắn ngày xưa bị Tiêu Gia Thánh Tổ đoạt xác thời điểm giống nhau như đúc, thật giống như trong cơ thể xuất hiện một đạo khác sinh mệnh, phải đem ý thức của hắn xoá bỏ, chiếm cứ nhục thể của hắn.

Khoanh chân bên trong, Tiêu Vũ điên cuồng vận chuyển hai công lớn quyết, qua rất lâu sau đó, hắn mới đưa cái kia đạo văn bên trong sức mạnh thần bí chế trụ, có thể mặc dù như thế, khi hắn mở mắt thời gian, sắc mặt còn là có chút khó coi.

“Mặc dù đã đem thuộc về Mạc Thương sức mạnh áp chế, nhưng cũng không cách nào tiêu trừ, trong cơ thể ta Thần lực, bị chiếm cứ một phần mười!”

Này một phần mười Thần lực, liền giống với Tiêu Vũ thân thể có một phần mười bị Mạc Thương đoạt đi. Nếu loại sức mạnh này không muốn lớn mạnh cũng còn tốt, nếu như nó tiếp tục trưởng thành, nó đem hoàn toàn chiếm cứ Tiêu Vũ thân thể.

Đến lúc đó, Tiêu Vũ liền đem mất đi chính mình thân thể quyền khống chế, bởi như vậy, bộ thân thể này, liền chỉ tương đương với một vây khốn hắn thần hồn nhà giam.

“Thế nào? Ngươi không sao chứ!”

Làm Tiêu Vũ mở mắt thời điểm, bên người một đám người đều là khẩn trương xông tới.

“Ta không sao.” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không nói rõ với bọn họ chính mình bây giờ tình huống.

Hắn đứng lên, nhìn hướng về phía trước. Cửu công tử tự bạo mà chết, giờ phút này trên biển đã khôi phục yên tĩnh, nhưng Cửu công tử bên người người lão giả kia nhưng không thấy.

“Người kia đâu?” Tiêu Vũ hỏi.

“Không lưu ý.” Nhị Hắc nói: “Chúng ta lúc trước đều khá là lo lắng ngươi, không quá để ý hắn, thoạt nhìn là để hắn trốn thoát.”

“Cũng được.” Tiêu Vũ gật gù, “để hắn rời đi, là được rồi.”

“Hả? Trước ngươi ở trên người hắn động tay động chân?” Nhị Hắc con mắt đột nhiên sáng ngời.

“Ta ở trên người hắn để lại khí tức của ta, để hắn rời đi, vừa vặn có thể dẫn đường cho chúng ta, đi minh vùng.” Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, kỳ thực từ vừa mới bắt đầu, hắn liền định thả cái kia địch trưởng lão rời đi.

Dù sao, bọn họ tiếp tục ở cấm trong biển phiêu lưu, cũng không phải là một biện pháp.

“Ngươi xem khối đá này có phải là hữu dụng?” Huyết Lân đột nhiên lấy ra một khối đá kỳ lạ,

Giao cho Tiêu Vũ.

“Hả? Đây là trước khi bọn họ chỗ chủ quá vọng thạch?” Tiêu Vũ tiếp nhận, hắn kiến thức rộng rãi, lại cũng chưa từng thấy loại đá này.

Chỉ là nắm trong tay, lại là cảm giác, khối đá này tựa hồ có một loại đối kháng cấm biển lực lượng sức mạnh.

Hắn thử thu hồi chiến chữ ấn, quả nhiên, như là hắn suy nghĩ, có khối đá này nơi tay, cấm biển lực lượng sẽ bị ngăn cản ở nhất định phạm vi ở ngoài, không thể tới gần người.

“Xem ra vị kia địch trưởng lão để lại sau, trên người hắn còn có một khối dạng này tảng đá.” Tiêu Vũ nắm thái hạo thạch, nói: “Chúng ta cũng lên đường thôi, u thuyền không bị khống chế, cho dù biết phương hướng cũng không cách nào hướng về minh vùng chạy, chúng ta trực tiếp dựa vào khối đá này, đuổi tới vị kia địch trưởng lão.”

Đoàn người đương nhiên sẽ không phản đối, ngược lại có quá vọng thạch nơi tay, liền địch trưởng lão đều có thể an nhưng rời đi, nghĩ đến sẽ không có vấn đề gì.

Lúc này, mọi người rời đi u thuyền, trực tiếp đạp cuộn sóng mà đi, theo địch trưởng lão lưu lại khí tức đuổi theo.

Dọc đường, Nhị Hắc theo sát ở Tiêu Vũ bên cạnh, nhiều lần muốn nói lại thôi, vẻ mặt nói không nên lời quái lạ.

“Muốn nói cái gì liền nói.” Hắn dáng vẻ ấy nhìn ra Tiêu Vũ khó chịu, trực tiếp nói.

“Khà khà, cũng không có gì.” Nhị Hắc cười đến có chút xấu hổ, nói: “Chính là muốn hỏi một chút, trước ngươi là làm sao làm được thần hồn rời thân thể? Theo ta nói biết, cái kia muốn đạt tới Đế cảnh mới có thể làm được a, ngươi cũng còn chưa tới Đế cảnh.”

“Ngươi muốn học cứ việc nói thẳng được rồi!” Tiêu Vũ không khỏi xem thường.

Nhị Hắc thân là một cái linh khí, mặc dù cũng có được thực lực không yếu, nhưng phải có người huy động, uy lực mới sẽ còn lớn hơn nữa, nếu như dựa vào chính hắn, ngược lại là không cách nào đem thực lực hoàn toàn phát huy.

Nhưng hắn sinh ra khí linh sau, khí linh thân mình cũng tương đương với một đạo mạnh mẽ thần hồn, cho nên khi thấy Tiêu Vũ dùng thần hồn chiến đấu, cái tên này một chút thì mắt nóng.

“Khà khà, ngươi nếu đồng ý dạy, ta đương nhiên không chê.” Nhị Hắc từ trước đến giờ mất mặt mũi, bị Tiêu Vũ nói toạc, cũng không phủ nhận.

Những người khác nghe vậy, cũng là ánh mắt lửa nóng nhìn về phía Tiêu Vũ, thần hồn rời thân thể nhưng thần bí nhất cùng kỳ diệu thủ đoạn, ai không muốn học?

“Kỳ thực, dù cho không đạt được Đế cảnh, muốn thần hồn rời thân thể, cũng không phải là không thể được.” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không giấu làm của riêng, hướng về mọi người giải thích: “Có điều, thần hồn rời thân thể tiền đề, là muốn thần hồn đạt được đủ mạnh mức độ, cho nên phương pháp này, dù cho ta dạy các ngươi, các ngươi cũng là không học được, trừ phi các ngươi có thể đem thần hồn tu luyện tới cùng Đại Đế sánh ngang trình độ.”

Những năm gần đây, bởi vì kiếp trước cảnh giới nguyên nhân, Tiêu Vũ thần hồn, một mực không cắt thành mọc ra, căn bản không cần hắn cố ý tu luyện.

Đặc biệt là ngủ say này năm trăm năm, thần hồn của hắn cường độ, càng có một bay vọt về chất, hắn hiện tại nói riêng về thần hồn, còn hơn Đế cảnh người, cũng là không kém.

Cũng là bởi vậy, hắn có thể có cùng Tử Minh Đại Đế một trận chiến thực lực, nếu không, nếu là không có đầy đủ thần hồn, hắn là gánh không được đế uy.

Có điều, việc này, hắn không cách nào cùng những người này giải thích, cũng không có hướng về bọn họ nói rõ.

“Ta thần hồn nếu có thể cùng Đại Đế sánh ngang, vậy khẳng định đều vào đế cảnh, còn học ngươi này pháp có ích lợi gì? Đến lúc đó ta cũng như thế khả năng thần hồn xuất thể!” Nhị Hắc lườm một cái, Tiêu Vũ pháp môn này, học vốn là dư thừa.

Mấy người khác, cũng là cảm thấy thất vọng.

Đối với điều này, Tiêu Vũ chỉ là cười cười, không nói thêm lời.

Tâm tư của hắn, đến tận đây vẫn ở trước đó đạo kia Mạc Thương bóng mờ, cùng với trên người nhiều hơn đạo văn bên trên.

Mạc Thương đạo văn, rốt cuộc sẽ có tác dụng gì? Hắn càng ngày càng cảm giác được, lần đi dị vực, có lẽ sẽ không thuận lợi như vậy.

……

Minh vùng.

Một tòa bảo tháp, toà tháp cao chín tầng.

Lúc này, bảo tháp trong vòng, một ông già, nhắm hai mắt, trong khi trong tháp lẳng lặng ngồi xếp bằng.

Người lão giả này một thân áo xám, áo trước trên ngực, thêu chín ngôi sao, nhưng ở này chín ngôi sao bên trên, lại là có một con bàn tay khổng lồ, phảng phất chi phối lấy những ngôi sao này.

Minh vùng trong vòng, thế nhân đều biết, đây là thuộc về Lạc Tinh Các ký hiệu, mà khả năng tiêm chín sao, mang ý nghĩa, người lão giả này, ở Lạc Tinh Các bên trong, cũng là một vị chí cao vô thượng nhân vật.

"A?"

Tĩnh tọa bên trong, đột nhiên, ông lão mở hai con mắt, chết tròng mắt màu xám bên trong, lộ ra 1 vẻ kinh ngạc.

"Lão Cửu chết rồi?"

Sở dĩ kinh ngạc, là vì người lão giả này biết, hắn trong miệng Lão Cửu, phải đi hướng Huyền vùng, muốn giết Thần Quân chỉ định người kia.

Nhưng mà, hắn nhưng đã chết?

Đứng lên, ông lão đi tới một chiếc gương cổ trước khi, hắn đưa tay điểm nhẹ, đầu ngón tay đạo văn, cùng Cửu công tử trên người đạo văn giống nhau y hệt.

Đạo văn hòa vào trong gương, một lát sau, trong gương xuất hiện Cửu công tử cùng Tiêu Vũ giao thủ toàn bộ trải qua.

"Hắn càng muốn hướng về này vùng mà đến? Lão Cửu càng không phải là đối thủ của hắn?"

Ông lão đưa tay khẽ vỗ, cổ kính lập tức vừa khôi phục yên tĩnh.

Xoay người lại, ông lão đi tới ngoài tháp, mở miệng gian, tiếng động vạn dặm: "Để Lăng Tiên, đến 9 tinh tháp tới gặp ta."

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 94 + 9 Tinh Đế Quân

Cửu Tinh toà tháp, mặc dù xưng là toà tháp, lại càng giống một tòa hùng vĩ núi cao, đi sâu vào trong tầng mây, với dưới tháp nhìn tới, không thấy đỉnh tháp.

Làm ông lão kia thật lớn âm thanh truyền ra, quá khứ không lâu, một đạo lành lạnh bóng người, nhanh nhẹn tới, đi tới Cửu Tinh toà tháp trước.

“Không biết Đế Quân kêu gọi Lăng Tiên, có gì phân phó?” Ở toà tháp trước, Lăng Tiên cung kính quỳ xuống đất, người không toà tháp, chính là mở miệng.

“Ngươi vào đi.” Trong tháp, truyền ra ông lão thanh âm già nua.

Lăng Tiên rùng mình, đáp một tiếng dạ, lúc này mới đứng dậy, tiến vào trong tháp.

Đi tới trong tháp, Lăng Tiên liền gặp đạo kia thân ảnh già nua, ở một chiếc gương cổ trước khi, lẳng lặng ngồi xếp bằng. Thân hình của hắn mặc dù già nua không chịu nổi, nhưng cho Lăng Tiên cảm giác, lại là tràn đầy áp lực.

Cửu Tinh Đế Quân!

Vị lão giả này, không chỉ có là Lạc Tinh trong các chí cao vô thượng nhất tồn tại, cũng là minh vùng trên vùng đất này, một vị thần nhân vật.

Hắn càng Thần Quân phát ngôn viên, mỗi tiếng nói cử động, không người can đảm vi phạm.

“Ngươi tới xem một chút.” Cửu Tinh Đế Quân thanh âm già nua truyền đến, hắn trước người cổ kính, chính là lại một lần gặp gỡ đến hình ảnh.

Hình ảnh từ Cửu công tử gặp phải Tiêu Vũ một màn bắt đầu, đến một trận chiến kết thúc, Cửu công tử tự bạo mà chết, cắt xuống điểm cuối.

“Là hắn!” Lăng Tiên nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức, sắc mặt chính là lẫm liệt, khi thấy Cửu công tử lại không áp chế nổi Tiêu Vũ, sắc mặt bên trên cũng là không quá bình tĩnh.

“Ngươi nhận được hắn?” Cửu Tinh Đế Quân nhìn phía Lăng Tiên, nói: “Nói như vậy, người này chính là cái kia Tiêu Vũ, cũng là Thần Quân muốn xoá bỏ nghịch tinh?”

“Vâng!” Lăng Tiên nghiêm mặt nói: “Nhưng mà, 500 năm trước, thế gian chính là tin đồn, hắn đã bỏ mình, không muốn, hắn càng còn sống.”

“Chư tinh hộ thể, hắn tinh thần chi đạo, còn hơn trước khi đi được càng xa hơn.” Cửu Tinh Đế Quân ánh mắt thâm thúy, chầm chậm nói: “Lão Cửu thực lực, ở các ngươi Lạc Tinh cửu tử bên trong tuy là kém nhất một người, nhưng là đem Đế Quân thiên công tu thành tầng thứ nhất, lại không phải này nghịch tinh đối thủ, đối với cái này, ngươi thấy thế nào?”

Lăng Tiên trầm ngâm chốc lát, nói: “500 năm trước, đệ tử đã giao thủ với hắn, khi đó hắn ở Thần Quân lưu lại cũ thuật trước mặt, còn không có sức đánh trả, chỉ là được người cứu. Nhưng bây giờ, hắn tựa hồ đã xảy ra biến hóa nào đó, có thể đối kháng Thần Quân thiên công, đệ tử cũng có chút nhìn không thấu.”

Cửu Tinh Đế Quân trầm mặc xuống, qua một lúc lâu, mới nói: “Này Cửu Tinh toà tháp, ngươi bây giờ, khả năng đi lên trọng thứ mấy?”

Lăng Tiên ngẩn ra, không rõ Đế Quân làm sao đột nhiên hỏi tới cái này, nhưng vẫn đáp: “Về Đế Quân, đệ tử bây giờ chỉ có thể đi lên tầng thứ năm.”

Gật gù, Cửu Tinh Đế Quân nói rằng: “Tháp này là Thần Quân lưu lại, mỗi lần một tầng, đều có thể để các ngươi thực lực đại tiến, nếu có thể đăng đỉnh, càng có thể được Thần Quân lưu lại vô thượng pháp. Lão Cửu tuy nói thực lực kém cỏi nhất, nhưng cũng đã khả năng đi lên tầng thứ ba, lại vẫn bại.”

Nói đến chỗ này, Cửu Tinh Đế Quân nhìn phía Lăng Tiên, chậm chậm nói: “500 năm trước ngươi đi Huyền vùng thời gian, ta nhớ được ngươi chỉ có thể vào tầng thứ nhất toà tháp, bây giờ, ngươi đã có thể nhập năm tầng, nếu là gặp lại này nghịch tinh, có chắc chắn hay không tru diệt?”

Lăng Tiên hơi trầm mặc, sau đó mới kiên định gật đầu, nói: “Nếu là gặp lại, đệ tử định sẽ không để cho Đế Quân thất vọng!”

“Tốt!” Cửu Tinh Đế Quân thoả mãn gật đầu, nói: “Thông báo cái khác thất tử, liền nói, cái kia nghịch tinh không lâu, đem đến minh châu, cũng làm cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng, không tiếc tất cả giá cả, đem này nghịch tinh xoá bỏ, đây là Thần Quân lưu lại ý chí!”

“Vâng!” Lăng Tiên nghiêm nghị đáp lại.

Nàng do dự chốc lát,

Nói: “Sơ tử bên kia, cũng phải thông báo gì?”

Nghe đến sơ tử hai chữ, Cửu Tinh Đế Quân trong mắt, như cũng lộ ra vài phần trông chờ, nói: “Hắn bây giờ, chính trực tu luyện bước ngoặt, tạm thời trước tiên không cần kinh động hắn, từ các ngươi bảy người, cũng đủ rồi.”

“Vâng!” Lăng Tiên gật đầu lần nữa.

“Ngươi đi đi.” Cửu Tinh Đế Quân phất tay, vừa là nhắm mắt, phảng phất lâm vào ngủ say.

Lăng Tiên thi lễ một cái, yên lặng thối lui ra khỏi Cửu Tinh toà tháp.

Đi tới ngoài tháp sau, nàng vẻ mặt lạnh lùng, lẩm bẩm nói: “Không nghĩ tới, thời gian qua đi năm trăm năm, ngươi càng hôn đến tận đây vùng! Cũng được, lần trước không thể giết ngươi, lần này, ta tất nhiên phải hoàn thành Thần Quân ý chí, tìm được Thần Quân pháp chú!”

Nàng bá một tiếng, bay lên trời, liền như vậy đi xa.

Trong tháp, ở Lăng Tiên rời đi sau khi, già nua Cửu Tinh Đế Quân, lại là lại mở hai mắt ra.

Hắn đứng lên, hướng về toà tháp đi lên, không lâu sau đó, vị lão giả này, đi tới trong tháp một vị cao to tượng thần trước khi.

Tượng thần là một thập phần nam tử trẻ tuổi, ánh mắt lạnh lùng, có một luồng nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt kiêu ngạo, càng có một loại vô địch tư thế.

Cửu Tinh Đế Quân giờ phút này, lại không lúc trước nửa điểm siêu nhiên, mà là như một khiêm tốn người làm, lạy tại đây tượng thần trước khi, cung cung kính kính, dập đầu mấy cái.

“Thời gian qua đi vạn năm, Thần Quân, đệ tử rốt cuộc phải hoàn thành ý chí của ngươi, tru diệt cái kia nghịch tinh!” Hắn ngẩng đầu lên, quay cái kia tượng thần, thành kính nói.

Cấm biển.

Đi theo địch trưởng lão lưu lại khí tức, Tiêu Vũ đoàn người, rốt cục dần dần cảm thấy những sinh linh khác tồn tại, một mảnh đại lục mênh mông, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

“Đây là minh vùng? Con bà nó, cuối cùng đã tới gì, mấy ngày này thực sự là đắng chết lão tử!” Nhị Hắc cái thứ nhất kích động kêu lớn lên.

“Ở trên biển phiêu lưu đã nhiều năm, suýt chút nữa thì đem chúng ta ngạt chết, cuối cùng đã tới minh vực!” Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng là một trận hưng phấn.

Người khác, tâm tình cũng gần như, thật sự là bọn họ ở trên biển phiêu lưu thời gian quá lâu, ngoại trừ lẫn nhau, hầu như chưa từng thấy những sinh linh khác.

“Đại địa! Lão tử rốt cục vừa đứng ở đại địa lên!” Nhị Hắc rơi xuống đất bên trên, kích động đến gào thét liên tục.

Mọi người lục tục lên bờ, làm bước lên này vùng, Tiêu Vũ liền cảm thấy vài phần bất đồng. &# 85

“Trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa còn đang, cùng Thập Châu không có bất đồng, nhưng thật giống như có một loại những vật khác.”

Trong lòng hắn kinh ngạc, minh vùng cùng Huyền vùng, quả nhiên là có thêm một vài điểm khác biệt.

“Khà khà, đi, đi theo ta Huyền xanh Đại Đế, chúng ta đi đem dị vực cho xốc!” Nhị Hắc hăng hái, làm cho người ta một loại giặc cướp vào thôn cảm giác.

“Thôi đi, chỉ ngươi còn Huyền xanh Đại Đế đâu? Té ra chỗ khác đi!” Mặc Vũ ở bên cạnh chế nhạo. Hắn trước đây đã quá hung hăng đủ vô sỉ, nhưng tại Nhị Hắc trước mặt, lại là cảm giác mình vậy căn bản không tính là cái gì.

"Tiểu tử, ngươi nói cái gì? Bổn đế sống mấy chục ngàn năm, chính là vạn cổ đệ nhất hung binh, ngươi tin hay không, ta đem ngươi một thân lông cho rút, để ngươi làm cái không lông trọc chim!"

"Ngươi tới, một cái sắt vụn, còn coi ta chẳng lẽ lại sợ ngươi!"

Hai người kia, lại trực tiếp bấm lên, Tiêu Vũ đối với bọn họ cũng là không thèm để ý, ở bên trầm tư.

"Chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ?" Huyết Lân thoạt nhìn đem so sánh Mặc Vũ muốn giữ được bình tĩnh, cũng biết không có thể tùy tiện làm việc, đi tới hỏi dò Tiêu Vũ.

"Trước tiên che giấu hành tung, hòa vào nơi này đi." Tiêu Vũ nói: "Chúng ta đối với dị vực không biết gì cả, tùy tiện hành động, không phải một cái lựa chọn tốt."

Trên thực tế, hắn không có nói rõ chính là, minh vùng hành trình, để nội tâm của hắn có loại cảm giác bị đè nén, đặc biệt là ở thấy vậy Cửu công tử sau khi.

Mạc Thương lưu lại cái chủng loại kia đạo văn, làm hắn đến bây giờ đều nhìn không thấu, càng không biết, hắn còn ở vùng đất này bên trên, để lại bao nhiêu thứ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 95: Ngày Nguyệt Thần Quân

Đang đối với minh vùng không biết gì cả dưới tình huống, Tiêu Vũ quyết định trước tiên tìm tòi một chút tình huống, biết rõ ràng minh vùng sự tình.

Dù sao, hắn bây giờ bên cạnh còn mang theo nhóm người này, một khi có sai lầm, tất cả mọi người nguy hiểm.

Tất cả mọi người này đây Tiêu Vũ dẫn đầu, Nhị Hắc mặc dù phản đối mãnh liệt, nhưng cũng không tranh nổi nhiều người, cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Kế tiếp, Tiêu Vũ ra tay, thay thế mọi người giấu khí tức trên thân, để tránh bị dị vực người phát hiện, khí tức của bọn hắn cùng này vùng người bất đồng.

Sau đó, một nhóm tám người đi tiếp, qua không lâu, đi tới một tòa phồn hoa cổ thành.

“Xem ra, này minh vùng và không bằng Thập Châu mênh mông, có điều nơi đây thật giống như có lực lượng nào đó, là Thập Châu không sở hữu.” Đi ở trên đường phố, Huyết Lân mơ hồ cảm giác được cái gì, có chút kinh ngạc.

Tất cả mọi người là gật đầu, chỉ là loại sức mạnh này rốt cuộc là cái gì, lại là không ai có thể nói tới tới, chỉ là đều có thể mơ hồ cảm giác được.

Bên trong tòa thành cổ, đoàn người rộn rộn ràng ràng, theo nhìn bề ngoài, này vùng thành thị cùng Huyền vùng cũng không bất đồng, trên đường tùy ý có thể thấy được một vài tu luyện người.

Khác biệt duy nhất chính là, Huyền vùng bây giờ tràn đầy loạn thế tiến lại nghiêm nghị cảm giác, thế nhân đều là trôi giạt khấp nơi, xa xứ đi tránh khó khăn, nhưng ở minh vùng, lại tựa hồ như không có bầu không khí như thế này.

“Cầu thần quân phù hộ, ta mong muốn đời đời cung phụng Thần Quân!”

“Nhật Nguyệt Thần quân vô địch muôn thuở, nhìn Thần Quân che chở ta tộc trưởng thịnh thế không áo tang!”

“Nhật nguyệt thiên thu, Thần Quân muôn thuở!”

Trong khi tiến lên, mọi người đột nhiên nhìn thấy trong thành có người đang đối với một pho tượng đá tiến hành quỳ lạy, một bên quỳ lạy, trong miệng còn một bên nói lẩm bẩm.

Phóng tầm mắt nhìn tới, quỳ lạy bên trong người một người so với một người thành kính, chính là này không có quỳ lạy người, xa xa trải qua lúc, cũng sẽ đối với tượng đá hành lễ, tựa hồ hết thảy mọi người, đều đối với tượng đá kia tràn đầy sùng bái.

“Nhật Nguyệt Thần quân?” Tiêu Vũ thần sắc cứng lại, nhìn về phía trước.

Liền gặp, đó là một vị thập phần cao to tượng đá, giống như một ngọn núi cao bình thường, đứng lặng ở đây thành trung ương.

Tượng đá quanh thân, không biết có bao nhiêu người, đang đối với tượng đá này, thành kính cúi chào.

“Những người này ở đây làm gì? Lạy thần gì?” Nhị Hắc nghi ngờ nói: “Này minh vùng cũng có nhiều như vậy tu luyện người, làm sao còn có người tin tưởng thần linh vừa nói?”

“Thần linh, là tồn tại.” Tiêu Vũ ánh mắt nhìn chằm chằm vị này tượng đá, trầm giọng nói: “Làm tu luyện tới cảnh giới nhất định, người này, chính là thế nhân thần trong lòng!”

Nhị Hắc há to miệng, còn là lần đầu tiên nghe nói dạng này sự tình.

“Nhật nguyệt thiên thu, Thần Quân muôn thuở? Nhật Nguyệt Thần quân?” Tiêu Vũ nhìn chằm chằm cái kia một pho tượng đá, trên khóe miệng, lại là lộ ra nụ cười lạnh như băng.

Đây là cỡ nào giọng, nhật nguyệt đại diện thiên địa, nhật nguyệt thiên thu, Thần Quân muôn thuở, đây là nói Nhật Nguyệt Thần quân, còn muốn áp đảo trên trời đất gì?

“Chủ nhân, ngươi biết Nhật Nguyệt Thần quân?” Kiêu Nguyên nhìn thấy Tiêu Vũ lạnh như băng vẻ mặt, ở bên nói.

Hắn vẫn lần đầu tiên, nhìn thấy Tiêu Vũ lộ ra vẻ mặt như thế, như là muôn thuở bất diệt giá lạnh.

“Nhận thức? Ha ha, nào chỉ là nhận thức!” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh.

Vị này tượng đá, hắn một chút liền nhận ra, chính là hắn cái kia đệ tử giỏi, Mạc Thương!

Chịu đựng vạn linh quỳ lạy, loại thủ đoạn này, Tiêu Vũ hoàn toàn không xa lạ. Ngày xưa, hắn bị khốn ở chôn giới, liền đã để Tiêu Gia mọi người, quỳ lạy quần áo trắng điện chủ dấu hiệu, kêu gọi đến rồi quần áo trắng điện chủ.

Trên thực tế, loại thủ đoạn này,

Ở Cửu Thiên Thế Giới, hoàn toàn không hiếm thấy, thậm chí ở

Thập Châu, loại thủ đoạn này cũng là tồn tại.

Như là đạo kia thần, liền có đạo tượng thần, tồn tại thế gian, làm người quỳ lạy.

Nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa tới nói, đây là tu luyện tới cảnh giới nhất định sau khi, cần thiết một loại tu luyện thủ đoạn, chỉ có điều, Thập Châu bây giờ chí cao là đế, đạt được loại cảnh giới này người, đã sớm không tồn tại.

Hơn nữa, tu luyện người không tuân theo thiên địa, không tin quỷ thần, sao lại quỳ lạy người khác? Này đây, loại thủ đoạn này, tại giới này hầu như không thấy được.

“Ngươi và người này có cừu oán?” Huyết Lân cũng là lần đầu thấy đến Tiêu Vũ dáng vẻ ấy, lạnh lùng nói: “Muốn hay không hủy đi tượng đá này?”

“Không cần, chúng ta đi thôi.” Tiêu Vũ lắc đầu, mang theo mọi người, tiếp tục tiến lên.

Trong khi tiến lên, chỉ thấy trong thành các nơi, đều có cùng loại tượng đá, thời khắc có người tiến hành cúi chào.

Tiêu Vũ trong lòng không khỏi than khẽ, thoạt nhìn, không chỉ thành này, tựa hồ này 1 vùng người, đều đối với Mạc Thương biến thành Nhật Nguyệt Thần quân thập phần tôn sùng.

“Giới này, đã cùng cửu thiên triệt để ngăn cách, dù cho ở đây lưu lại tượng thần, chịu đựng thế nhân quỳ lạy, ngươi trong chín tầng trời e sợ cũng không cách nào cảm ứng, nhưng lại còn là để lại này, ngươi rốt cuộc...... muốn làm gì?”

Càng là nhìn thấy càng nhiều tượng thần, Tiêu Vũ trong lòng, thì càng nặng nề.

Đơn giản là, trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, Mạc Thương lưu lại này, cũng chỉ có một mục đích, đó là muốn chém đứt hắn hết thảy đường, để hắn cũng không còn cách nào quay về cửu thiên!

Tiếp tục tiến lên, mọi người đột nhiên nhìn thấy, phía trước vừa là có một đám người vây quanh ở một chỗ, ở nơi đó thảo luận cái gì.

“Một khối quá vọng thạch? Thiệt hay giả, Khổng gia thật cam lòng đến lớn như vậy máu?”

“Ngoại trừ quá vọng thạch, còn có Thiên Vương công quyết, vương đạo binh khí?”

“Ta nếu là có bản lãnh này thì tốt rồi, này toàn bộ đều là của ta!”

Trong một đám người, thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng hướng tới âm thanh, tất cả mọi người thập phần mê tít mắt.

Tiêu Vũ bọn người hiếu kỳ, không khỏi tiến lên, hướng về giữa đám người nhìn lại.

Chỉ thấy, giữa đám người rõ ràng là một tấm cáo thị, đại khái nội dung, là muốn tìm người chữa bệnh, nếu là chữa khỏi, liền có giá trị kinh người tưởng thưởng, tác phẩm kinh người, đủ để khiến Thiên Vương nhân vật cũng vì đó đỏ mắt.

“Khổng gia?” Huyết Lân hướng về bên cạnh một người hỏi: “Huynh đài, này Khổng gia lai lịch rất lớn sao? Lại có số tiền lớn như vậy?”

“Mịa nó, ngươi liền Khổng gia cũng không biết? Ngươi là từ đâu trong tòa sơn đi ra?” Người này trợn to mắt, một bộ giống như gặp quỷ vẻ mặt.

“Khụ, ta mới từ ngọn núi đi ra không lâu, đối với chuyện thế gian không hiểu rõ lắm, mong rằng huynh đài chỉ giáo.” Huyết Lân ho nhẹ một tiếng, che giấu lúng túng.

“Khổng gia, đây chính là 1 đại cổ tộc, chính là phóng tầm mắt này vùng, đó cũng là thực lực số một số hai danh môn, ngoại trừ Lạc Tinh lầu ở ngoài, không có mấy cái thế lực gan dạ dễ dàng đắc tội, ngươi lại không biết là?” Người này một bộ khoa trương ngữ khí, nhìn Huyết Lân ánh mắt như cùng ở tại nhìn một nhà quê.

“Lạc Tinh lầu?” Tiêu Vũ tâm tư hơi động, tên này, trước hắn liền đã ở dị vực dân số nghe được qua.

Bây giờ nhìn lại, này hơn nửa chính là Mạc Thương lưu lại thế lực, hơn nữa tựa hồ, cái thế lực này, ở minh vùng bên trong, có không thể tưởng tượng địa vị.

Mà đây Khổng gia, thoạt nhìn ở minh châu cũng là thực lực và địa vị đều cao vô cùng bộ tộc, tựa hồ so với Thập Châu cùng cổ tộc, còn cường đại hơn.

Trầm ngâm bên trong, Tiêu Vũ đi lên phía trước, bóc cáo thị, nhất thời gợi ra chung quanh một tràng thốt lên.

Phải biết rằng Khổng gia thực lực đặt tại cái kia, bọn họ đều không giải quyết được sự tình, người bình thường có thể giải quyết?

Không để ý tới mọi người ánh mắt kinh ngạc, Tiêu Vũ hỏi rõ Khổng gia vị trí sau khi, mang tới bên cạnh mấy người, liền hướng về Khổng gia đã đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 96: Đạo Sơ Thánh Thể

Minh vùng, này 1 vùng mặc dù không bằng Thập Châu mênh mông như vậy, nhưng là được cho đất rộng của nhiều, hơn nữa Tiêu Vũ cảm giác được, này vùng tu luyện người, cùng trong cảnh giới muốn so với Thập Châu người thực lực mạnh hơn nhiều.

Khổng gia là này vùng danh môn, phải tìm được cũng không tính khó. Làm Tiêu Vũ mang theo cáo thị, đi tới Khổng gia sau khi thông báo, rất nhanh liền có người tiếp kiến, đem mọi người đón vào.

“Này là ai?”

Ở Khổng gia bên trong, 1 người đàn ông tuổi trung niên nhìn thấy Tiêu Vũ bọn người, nhíu mày quát lên.

“Tam đương gia, đây là nhìn cáo thị sau khi, cho Tiểu công tử xem bệnh.” Dẫn đường lão nô có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể đền bù đến khuôn mặt tươi cười, tiến lên đáp lại.

“Xem bệnh?”

Này Tam đương gia, hình thể to lớn, trên người sinh cơ kinh người, nhìn qua chính là thực lực bất phàm. Hắn nhíu mày nhìn về phía Tiêu Vũ bọn người, nói: “Xem bệnh, phải nhiều người như vậy gì?”

“Cái này” lão nô nhất thời nghẹn lời. Trong lòng hắn kỳ thực cũng kỳ quái, chỉ là, người ta mang theo cáo thị mà đến, mặc dù nhiều người ít ỏi, nhưng cũng hầu như không thể đem này cự tuyệt ở ngoài cửa?

“Tiểu công tử bệnh, ta Khổng gia tìm khắp danh y, đều bó tay toàn tập, mấy cái lai lịch không rõ người, khả năng có bản lãnh gì?” Tam đương gia lạnh lùng thấy Tiêu Vũ bọn người, nói: “Cũng được, ngươi chỉ để ý dẫn bọn hắn đi thôi, nếu là trị, tất cả dễ bàn, nếu không trị hết, hừ!”

Tiêu Vũ trong lòng cũng là bất đắc dĩ, chuyện như vậy hắn giống như đã không phải lần đầu tiên gặp phải, tại sao mỗi lần làm cho người ta xem bệnh, người khác cũng không tin?

Hắn cũng lười giải thích, tuỳ tùng cái kia Khổng gia lão nô, tiếp tục tiến lên.

Khổng gia thật là một đại danh môn, phủ đệ diện tích rất lớn, một nhóm người đi rồi hồi lâu, cuối cùng vừa mới đến một gian nhà nhỏ.

Trong viện người, nghe đến là cho Tiểu công tử xem bệnh, đều không dám ngăn cản, thả Tiêu Vũ, tiến vào bên trong.

Tới trong phòng, Tiêu Vũ liền gặp một gã 78 tuổi đứa bé, khí tức yếu ớt nằm ở trên giường, hấp hối.

Hắn tiến lên điều tra, đưa tay cho này đứa bé bắt mạch, trên mặt không khỏi lộ ra kinh ngạc.

“Tiêu Công Tử, như thế nào?” Lão nô ở một bên khẩn trương chờ đợi, đang trên đường tới, hắn đã biết Tiêu Vũ tên.

“Đừng nói chuyện.” Tiêu Vũ lắc đầu, tiếp tục cho cái kia tiểu đồng xem mạch, và dò ra vài phần Thần lực, rót vào này đứa bé trong cơ thể.

Càng là điều tra, Tiêu Vũ vẻ mặt thì càng kinh ngạc, hắn lúc này, đã nói không nên lời là cái gì tâm tình.

“Đạo sơ Thánh thể?”

Tiêu Vũ trong lòng, thật sự kinh ngạc không thể lại kinh ngạc, này nho nhỏ đứa bé, đúng là có một loại thập phần hiếm thấy thể chất.

Đạo sơ Thánh thể, đây là một loại thập phần bá đạo, mà hiếm thấy thể chất.

Ngày xưa, Tiêu Vũ ở Cửu Thiên Thế Giới lúc, đem bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến cực hạn, vì vậy có thân thể vô địch tên gọi, nói riêng về thân thể cường độ, phóng tầm mắt cửu thiên, không người khả năng so với hắn.

Thế nhưng, trên thực tế, thế gian có một loại khác thể chất, là có thể cùng nhục thể của hắn phân cao thấp, loại thể chất này, chính là đạo sơ Thánh thể.

Chỉ tiếc, loại thể chất này, xưa nay hiếm thấy, bởi vì có loại này thể chất người, đều cực dễ chết sớm, chỉ vì loại thể chất này, thái quá bá đạo!

Ở toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới, mấy trăm ngàn năm đến, thành công sống sót, và bước lên con đường tu luyện đạo sơ Thánh thể, chỉ có một người!

Mà cái kia một người, ở Tiêu Vũ trong ấn tượng, đã là gần hơn bốn trăm ngàn năm trước chuyện.

“Đạo sơ? Không nghĩ tới mấy trăm ngàn năm sau, càng để cho ta thấy lần nữa loại thể chất này!”

Tiêu Vũ trí nhớ,

Không khỏi về tới hơn 40 vạn năm trước khi.

Cái kia một cái khác có đạo sơ Thánh thể người, là hắn một vị cố nhân. Tiêu Vũ cùng hắn, hầu như là đồng thời bước lên con đường tu luyện, hai người cùng trưởng thành, cũng cạnh tranh lẫn nhau, cũng địch cũng bạn.

Nhưng mà cuối cùng, Tiêu Vũ thành công đứng hàng chí tôn, nhưng hắn vị cố nhân kia, lại là bởi vì thể chất thái quá bá đạo, đang đột phá chí tôn thời gian thất bại, liền như vậy chết đi.

“Nếu như lúc trước ngươi cũng có thể thành tựu chí tôn vị trí, có lẽ đệ nhất chí tôn tên, liền không thuộc về ta.”

Nhớ tới chuyện trước kia, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là cảm khái không thôi.

Hắn này đến Khổng gia, vốn chỉ là muốn thông qua Khổng gia, tìm hiểu minh vùng việc, lại không nghĩ rằng, càng lại có như vậy một thu hoạch ngoài ý liệu, gặp đạo sơ Thánh thể.

“Này thể dễ chết non, đứa bé này nếu không phải gặp phải ta, chỉ sợ cũng sống không được bao lâu. Cũng được, cũng là một hồi duyên phận, ta liền cứu ngươi lần này.”

Tiêu Vũ nghĩ, thần lực trên người tiếp tục lộ ra, làm cho...này hài đồng sắp xếp trong cơ thể sinh cơ.

Đạo sơ Thánh thể, quá mức bá đạo, thân thể bên trong ẩn chứa sinh cơ cùng sức mạnh mạnh mẽ quá đáng, nếu là không hiểu đến hợp lý vận dụng những sức mạnh này, những sức mạnh này, không chỉ đối với thân thể vô ích, ngược lại sẽ tai hại.

Bởi vậy, vô cùng đại đa số đạo sơ Thánh thể, cũng sẽ ở từ nhỏ lúc, bị cái kia quá cường đại sức mạnh giết chết, này đứa bé bây giờ nguyên nhân sinh bệnh, chính là bởi vì lực lượng trong cơ thể bắt đầu hỗn loạn, ở phá hư nhục thể của hắn.

Loại tình huống này, đừng nói những cái kia Thiên Vương thầy thuốc, chính là Đại Đế đến rồi, cũng cứu không được, trừ phi khả năng khống chế đạo sơ Thánh thể, Khổng gia tự nhiên là không có cách nào.

Theo Tiêu Vũ dùng thần lực của mình, đem này đứa bé lực lượng trong cơ thể sắp xếp một lần, này đứa bé khí tức, dần dần trở nên bình ổn.

Ngoài ra, bởi vì sắp xếp qua đi, lực lượng kia không muốn tán loạn ở trong cơ thể hắn xung kích, mà là bị ấy hấp thu, đứa bé sắc mặt, cũng từ trắng nhợt, trở nên đỏ thắm.

“Này này” một bên Khổng gia lão nô, vừa là giật mình vừa là ngạc nhiên.

Khổng gia mời bao nhiêu cường giả ra tay, lại đều vô dụng, lại, thật bị một lai lịch không rõ người trị?

“Tam gia gia, ta làm sao vậy?” Cái kia đứa bé rất nhanh tỉnh táo lại, nhìn thấy trong phòng có người xa lạ, U &# 8 trên mặt lộ ra nghi hoặc.

“Tiểu công tử, ngươi thật tỉnh rồi!” Khổng gia lão nô mừng rỡ không thôi, đầy mặt kích động.

“Tam gia gia, ta cảm giác trên người nóng một chút, giống như có dùng không hết khí lực, chuyện gì thế này? Sinh cái gì?” Đứa bé vẻ mặt hồn nhiên, nhìn về phía Khổng gia lão nô.

Khổng gia lão nô nhất thời càng thêm hoảng sợ, Tiêu Vũ không chỉ một chút thì trị Tiểu công tử, còn giống như để Tiểu công tử thân thể đều sinh ra biến hóa? Đây rốt cuộc là ra sao bản lĩnh?

“Không cần như thế xem ta.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Vấn đề của hắn, không phải như vậy mà đơn giản thì có thể giải quyết, bây giờ chỉ là tạm thời ổn định mà thôi, nếu xử lý không thỏa đáng, sau đó còn sẽ xuất hiện vấn đề giống như trước.”

Người lão nô kia nhất thời cả kinh, hắn cũng là mèo già hóa cáo, nghe được Tiêu Vũ trong lời nói mùi vị, vội vàng nói: “Tiêu Công Tử, thành khẩn xin ngươi nhất định phải mau cứu Tiểu công tử, chỉ cần ngươi có thể trị hết Tiểu công tử, vô luận cái gì giá cả, chúng ta Khổng gia đều sẽ không tiếc!”

Tiêu Vũ không nói, chỉ là nhìn về phía cái kia đứa bé, chỉ thấy này đứa bé ánh mắt tinh thuần, cũng đang tò mò đánh giá hắn.

“Việc này, chỉ sợ ngươi không làm chủ được.” Tiêu Vũ trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi còn là, trước hết để cho ta trông thấy chủ nhà họ Khổng a, chỉ có hắn có thể quyết định.”

“Vâng, ta vậy thì đi bẩm báo!” Người lão nô này đối với Tiêu Vũ bản lĩnh đã lại không hoài nghi, có điều là muốn gặp gia chủ mà thôi, chỉ cần đối phương thật có thể trị hết Tiểu công tử, việc này tự nhiên không phải vấn đề gì.

Tiêu Vũ thấy cái kia đứa bé, vẻ mặt lại là trở nên phức tạp, tựa hồ đang do dự cái gì.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc chỉ:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 97: Không Có Tư Cách?

Khổng gia lão nô sau khi rời khỏi không lâu, liền đã trở lại. Không ngoài dự liệu, Tiêu Vũ có thể trị hết công tử nhà họ Khổng, chủ nhà họ Khổng tự nhiên đồng ý tiếp đãi.

Không khó coi đến, Khổng gia đối với vị này Tiểu công tử vẫn là hết sức để ý, nếu không cũng sẽ không dán cáo thị, và ưng thuận trọng thưởng, tìm người cho Tiểu công tử xem bệnh.

“Tiêu Công Tử, mời tới bên này!” Khổng gia lão nô, đối với Tiêu Vũ càng khách khí.

“Tốt!” Tiêu Vũ cùng bên người đoàn người, theo vị lão nô này, từ nơi này rời đi.

Không lâu, một nhóm người đi tới Khổng gia chính sảnh, liền gặp trong sảnh, lúc trước thấy qua Khổng gia Tam đương gia đã ở đây, nhìn thấy Tiêu Vũ bọn người tiến lại, phát sinh một tiếng xem thường hừ lạnh.

Ngoại trừ Tam đương gia ở ngoài, trong sảnh còn có một gã thập phần uy nghiêm nam tử, nhìn thấy Tiêu Vũ bọn người, hắn mỉm cười đứng dậy, nói: “Vị này chính là Tiêu Công Tử gì?”

Đến thời điểm, Tiêu Vũ chỉ gọi bằng chính mình họ Tiêu, còn tên đầy đủ, nhưng không có tiết lộ, lúc này nhàn nhạt gật đầu, ở Khổng gia đứng đầu ý bảo dưới chỗ ngồi.

“Không nghĩ tới, ngươi càng thật có thể đem Quân Nhi cứu tỉnh. Có điều, nghe nói Quân Nhi bệnh còn không có khỏi hẳn, ngươi muốn gặp được đại ca của ta, mới bằng lòng cứu trị?"

Mới vừa vào tòa, Khổng gia Tam đương gia chính là cười lạnh, không âm không dương mở miệng, nói: "Nói đi, ngươi còn có điều kiện gì? Như ngươi loại này tự cho là có vài phần bản lĩnh, liền muốn trả giá người, ta nhìn nhiều lắm rồi!"

Hắn giọng mang giễu cợt, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt tràn ngập xem thường.

Tiêu Vũ nhìn về phía Khổng gia đứng đầu, thấy hắn trầm mặc không có gì biểu thị, lúc này cười nói: "Nếu đây là Khổng gia đạo đãi khách, này Khổng gia, ta không để lại cũng được, chúng ta đi thôi!"

Nói xong, hắn đứng dậy, đi ra ngoài.

Nhị Hắc đám người, nghe đến Tam đương gia nói, đã sớm không muốn ngây người, lúc này thấy Tiêu Vũ đứng dậy, cũng là mỗi người không nói hai lời, nhấc chân đi.

Thấy vậy, Tam đương gia cùng chủ nhà họ Khổng sửng sốt, Tam đương gia hừ lạnh một tiếng, trên mặt đất tầng tầng một bước, thân hình bá một chút đi tới Tiêu Vũ trước người, ngăn cản đoàn người đường đi.

Hắn cười lạnh nói: "Ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, khi ta Khổng gia là địa phương nào?"

"Làm sao?" Tiêu Vũ cũng là lạnh xuống sắc mặt, nói: "Này Khổng gia ta không lưu lại được, chẳng lẽ còn đi thật?"

Khổng gia đứng đầu, lúc này cũng giam nổi lên lông mày.

Đối với Tiêu Vũ đột nhiên muốn thấy hắn, hắn cũng có chứa vài phần hoài nghi, cho rằng đối phương có thể là muốn tăng giá, không chịu dễ dàng chữa khỏi đứa bé Khổng Quân bệnh.

Này đây, hắn không có ngăn cản Tam đương gia lỗ mãng ngữ điệu, cũng là muốn nhìn Tiêu Vũ thái độ gì. Nhưng đối phương không nói hai lời liền đi, hắn đều cảm giác đoán không ra đối phương dụng ý.

“Lỗ gia chủ, cái kia cáo thị, là ngươi Khổng gia chỗ thả, chúng ta theo hẹn mà đến, các ngươi Khổng gia cứ như vậy đãi khách? Tức là như thế, cái kia cũng không sao, đã Khổng gia không ưa chúng ta, chúng ta rời đi, tổng có thể chứ?”

Tiêu Vũ không để ý tới Tam đương gia, mà là đưa mắt, rơi vào chủ nhà họ Khổng trên thân.

“Lão Tam, ngươi lui ra.” Chủ nhà họ Khổng rốt cục không muốn trầm mặc, đứng dậy cười nói: “Ta lão Tam nhà ta từ trước đến giờ lỗ mãng, để các vị chê cười, Khổng mỗ ở đây cho Tiêu Công Tử đền bù cái không phải, mong rằng Tiêu Công Tử chớ trách.”

“Đại ca!” Tam đương gia nhất thời cuống lên, nói: “Mấy người này, lai lịch không rõ, đến ta Khổng gia, hẳn là có mưu đồ, ngươi còn thật muốn lưu bọn họ?”

“Khà khà, có mưu đồ, chỉ các ngươi này Khổng gia? Thành thật mà nói, còn thật không có đại gia ta khả năng để ý gì đó!” Nhị Hắc sớm nhịn hồi lâu, lúc này không nhịn được khà khà cười lạnh.

“Ta Khổng gia không có các ngươi khả năng để ý gì đó? Khẩu khí thật là lớn!” Tam đương gia vừa là liên tục cười lạnh.

Khổng gia là minh vùng bên trong đứng đầu danh môn, ngoại trừ Lạc Tinh lầu khả năng ổn ép Khổng gia, thế gian có bao nhiêu thế lực nhưng cùng Khổng gia so với? Tới đối phương trong miệng, càng không chịu được như thế?

Chủ nhà họ Khổng trong mắt, lại là hơi động, mấy người này mà ngay cả Khổng gia đều không để ở trong mắt, chẳng lẽ có cái gì lớn lai lịch?

Hắn càng thêm trịnh trọng, quát lên: "Lão Tam, không được lỗ mãng, lùi xuống cho ta!"

"Hừ!" Tam đương gia không cam lòng hừ một tiếng, nhưng là lui về tại chỗ, không nói thêm.

"Tiêu Công Tử, cho ngươi chê cười." Khổng gia đứng đầu vừa là đối với Tiêu Vũ cười làm lành, nói: "Tiểu nhi bệnh, còn muốn hi vọng Tiêu Công Tử, nếu là Tiêu Công Tử còn có cái gì phải, chỉ để ý mở miệng."

Nghe lời này, cũng tương đương là cho thấy, dù cho Tiêu Vũ trả giá, hắn cũng nhận.

Dù sao, khả năng chữa khỏi Khổng Quân bệnh, đối phương nghĩ đến cũng không phải người bình thường.

"Điều kiện chưa nói tới." Tiêu Vũ vẫn không có trở về ngồi, đứng ở nơi đó nói: "Quý công tử bệnh, muốn trị cũng không khó, chỉ có điều, cần ta theo ta học tập một loại bí pháp. Chỉ có điều, phương pháp này lại là bất truyền người ngoài."

Khổng gia đứng đầu cũng đã hiểu, bất truyền người ngoài? Tiêu Vũ đây là muốn coi đây là từ, tăng cao điều kiện?

Hắn nghĩ nghĩ, nói: "Nếu là thật có thể trị hết tiểu nhi bệnh, ngươi có điều kiện gì, chỉ để ý mở miệng."

"Ta nói rồi, không phải điều kiện." Tiêu Vũ lại lắc đầu, nói: "Phương pháp này không tuỳ tiện truyền ra ngoài, muốn học phương pháp này, trừ phi, là đệ tử của ta!"

Khổng gia đứng đầu con mắt, nhất thời co rụt lại, rốt cuộc cũng biết, đối phương vì sao phải thấy hắn mới bằng lòng trị.

Người này còn muốn thu Khổng Quân làm đồ đệ? Kể từ đó, mục đích của đối phương, đã đáng giá tự định giá. Hắn là coi trọng Khổng Quân, còn là ý đồ tiếp cận Khổng gia?

“Muốn nhận Quân Nhi làm đồ đệ?” Một bên Tam đương gia, một lần nữa mở miệng, giễu cợt nói: “Ta Khổng gia người, cần phải bái ngươi làm thầy? Khà khà, nguyên lai đây chính là ngươi tính toán a, thu Quân Nhi làm đồ đệ, dùng cái này leo lên ta Khổng gia? Hừ, còn nói không phải đối với ta Khổng gia có mưu đồ, ngươi này hình, so với cáo thị bên trong mở ra điều kiện, có thể trân quý hơn nhiều!”

Bị người nói như vậy, Nhị Hắc đám người sắc mặt tất cả đều đen lại, giờ phút này chỉ cần Tiêu Vũ gật đầu, phỏng chừng bọn họ sẽ ném một cái mà lên, đem Khổng gia đều trực tiếp lật tung.

“Ta nghĩ các ngươi, có thể có chút hiểu lầm ta ý tứ.” Tiêu Vũ lại là không chút nào nổi giận, “ta chỉ nói, phương pháp này chỉ truyền đệ tử của ta, nhưng không có nói, muốn thu các ngươi công tử nhà họ Khổng làm đồ đệ.”

“Có ý gì?” Tam đương gia hơi ngẩn ra. Đối phương nói hồi lâu, muốn biểu đạt không phải liền là Khổng Quân muốn lạy đối phương sư phụ, đối phương mới bằng lòng trị gì?

“Muốn làm đệ tử ta, cũng phải nhìn có đủ hay không tư cách.” Tiêu Vũ lạnh nhạt nói: “Ta đối với quý tộc công tử, hoàn toàn không hiểu ra, dù cho bây giờ Khổng gia dâng hậu lễ, muốn ta thu ấy làm đồ đệ, ta chỉ sợ cũng chưa chắc tiếp thu.”

Hắn nói lời này, lại không phải nói ngoa, từng có kiếp trước bị đệ tử phản bội trải qua sau, Tiêu Vũ đời này thu đồ đệ tiêu chuẩn, đã sớm đã xảy ra thay đổi cực lớn.

Nếu không phải là tâm tính rất tốt, cho hắn tán thành người, dù cho đối phương xuất thân cao đến đâu, thiên tư cho dù tốt, hắn cũng không thể lại thu!

“Ta Khổng gia hậu nhân, không tư cách làm ngươi đệ tử?”

Lần này, chủ nhà họ Khổng cùng 3 chủ nhà sắc mặt, đều chìm xuống dưới.

Náo loạn nửa ngày, bọn họ cho rằng đối phương là muốn thông qua thu Khổng Quân làm đồ đệ, leo lên bọn họ Khổng gia, có thể kết quả, người ta vẫn còn không lọt mắt bọn họ Khổng gia hậu nhân?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 98: Trước Ngạo Mạn Sau Cung Kính

Đọc trên điện thoại

Cho rằng người ta muốn trèo lên Khổng gia, có thể kết quả lại là Khổng gia hậu nhân cho đối phương làm đệ tử, đối phương đều không nhất định đồng ý thu?

“Khà khà, tốt! Khẩu khí thật là lớn!” 3 chủ nhà sắc mặt âm trầm không ngớt, liên tục cười lạnh.

Đường đường Khổng gia, lại bị người như thế xem thường!

Chủ nhà họ Khổng, cũng nhất thời trầm mặc xuống. Hắn ban đầu cũng cho rằng Tiêu Vũ là muốn mượn này thu Khổng Quân làm đồ đệ, dùng cái này lên chức.

Phải biết rằng, Khổng Quân là chủ nhà họ Khổng sau khi, nếu là đã bái cái nào nhân vi sư, người này ở Khổng gia, cũng tất có thể được trùng vị.

Hắn cho rằng Tiêu Vũ muốn chính là này, có thể bây giờ nghe Tiêu Vũ ý tứ, Khổng Quân dù cho muốn bái ông ta làm thầy, hắn cũng không nhất định sẽ thu?

“Vốn, ta là muốn hướng về lỗ gia chủ ngươi thương nghị, để cho ta đối với quý công tử quan sát một quãng thời gian, rồi quyết định hay không thu hắn làm đồ, chỉ có như thế ta mới có thể cứu hắn, nhưng đã Khổng gia không lọt mắt ta, ta tự nhiên cũng không tiện ở lâu, cáo từ!” Tiêu Vũ câu nói vừa dứt, vừa là đi ra ngoài.

Đối với hắn mà nói, mặc dù nhìn thấy đạo sơ Thánh thể, để hắn nổi lên đào tạo tâm tư, nhưng là không đến mức xin Khổng gia, để Khổng Quân bái ông ta làm thầy.

Khổng Quân đạo sơ Thánh thể, cố nhiên hiếm thấy, nhưng hắn cũng chỉ là bởi vì ngày xưa từng có một cái như vậy cố nhân, mới nổi lên thu đồ đệ ý nghĩ, có thể Khổng gia nếu không đồng ý, vậy cũng chỉ có thể nói là Khổng Quân không có cái này có phúc.

Kết học xem kỹ khoa xa tinh mới khốc chỗ chỗ tôn hiện ra

“Cút đi, ngươi thì mặt hàng này, còn muốn nhận ta Khổng gia hậu nhân làm đệ tử, có bao xa cút cho ta bao xa!” Tam đương gia trong lòng vạn phần khuất nhục, gặp Tiêu Vũ phải đi, không chỉ không có giữ lại, ngược lại là trông mong Tiêu Vũ đi được càng nhanh càng tốt.

Tiêu Vũ đích xác cũng không có dừng lại ý tứ, cũng không quay đầu lại, vài bước liền đã đi tới trước cửa.

Đối phương thật như vậy quyết đoán, thật không phải là hướng về phía Khổng gia đến?

Chủ nhà họ Khổng tâm tư biến đổi đột ngột, mắt thấy Tiêu Vũ muốn ra ngoài, rốt cục không nhịn được mở miệng, nói: “Tiêu Công Tử xin dừng bước! ”

Thuyền học xem kỹ kẻ thù phong Quỷ mới tiếp ta sườn núi tháng

“Lỗ gia chủ còn có dặn dò?” Tiêu Vũ dừng lại, cười như không cười thấy chủ nhà họ Khổng.

Cái nụ cười này, ở chủ nhà họ Khổng xem ra, là vậy trào phúng, nhưng hắn cũng chỉ có thể cho rằng không có nhìn thấy, cười nói: “Tiêu Công Tử, nếu là đều nhi bái ngươi làm thầy, ngươi...... thật có thể trị hết trên người hắn bệnh?”

Địch xem kỹ bóng kẻ thù xa sườn núi khốc tình bờ ruộng học Quỷ tình

“Làm sao? Chẳng lẽ lỗ gia chủ cảm thấy ta thích nói đùa ngươi gì?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười.

Chủ nhà họ Khổng cười khổ, trong lòng hắn kỳ thực, cũng có thể cảm giác được Tiêu Vũ lời nói là thật, dù sao trước khi tất cả mọi người bó tay toàn tập bệnh tình, ở Tiêu Vũ trong tay, lại thần tốc có cải thiện.

Nhưng mà, đối phương mới vừa nói, dù cho hắn đồng ý bái sư, hắn cũng không nhất định đồng ý thu. Nếu hắn bây giờ đổi giọng, đến lúc đó Tiêu Vũ lại không lọt mắt Khổng Quân, không muốn thu đồ đệ, vậy hắn hôm nay giữ lại Tiêu Vũ, không phải bạch mất mặt?

“Ai da! Thôi, thôi! Đều nhi bệnh, chỉ sợ cũng không có người nào khác có thể trị, dù cho đến lúc đó hắn không trị hết, hoặc không muốn thu đồ đệ, ít nhất còn có một tia hy vọng!”

Chủ nhà họ Khổng rốt cuộc vẫn là làm ra quyết định, đối với Tiêu Vũ trịnh trọng nói: “Lúc trước ta lão Tam nhà ta lỗ mãng, Khổng mỗ lại cho Tiêu Công Tử xin lỗi, tiểu nhi bệnh, thì xin nhờ Tiêu Công Tử.”

“Hả? Nói như vậy, ngươi đồng ý quý công tử bái ta làm thầy?” Tiêu Vũ ý vị thâm trường nhìn chủ nhà họ Khổng, trong lòng đối với kết quả này, hoàn toàn không có bất ngờ.

“Ha ha, nếu không hay là thôi đi, miễn cho người ta nói chúng ta đối với Khổng gia có mưu đồ đâu!” Nhị Hắc ở bên cạnh quái gở nói.

“Đúng vậy!” Lúc này Mặc Vũ, cùng Nhị Hắc tựa hồ hiểu ngầm mười phần, cũng là ở bên cạnh gật đầu: “Lúc trước chúng ta vừa tới Khổng gia, vừa vào cửa liền bị người hoài nghi, mặt sau cứu tỉnh nhà các ngươi công tử, người ta vẫn là chưa tin chúng ta!”

Kết học xem kỹ không xa khắc tình Quỷ chiến lông chim lạnh thuyền

Mặc dù là kẻ ngu si đều có thể nghe đến, lời này là đúng người phương nào theo như lời, Khổng gia Tam đương gia, lại há có thể không rõ?

Nhưng mà, này lại ngay cả gia chủ đều cúi đầu, hắn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng không dám lại mở miệng.

Chủ nhà họ Khổng nghe đối phương một trận giễu cợt, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, tuy nhiên chỉ có thể cho rằng không nghe thấy.

“Ai da, cũng là lỗ gia chủ không chê, ta đây ngay ở Khổng gia lưu lại một quãng thời gian a, có điều cuối cùng hay không thu quý công tử làm đồ đệ, đưa hắn chữa khỏi, ta lại không dám hứa chắc.” Tiêu Vũ không có tiếp tục làm nhằm vào Tam đương gia.

Nếu là bình thường, đối phương loại thái độ này, dù cho nhận sai, hắn tất nhiên cũng là cũng không quay đầu. Nhưng đối với đạo kia sơ Thánh thể, hắn quả thật là có chút để ý, bởi vậy cũng không có quá làm khó Khổng gia.

Dù sao, sau khi một quãng thời gian, còn muốn lưu lại Khổng gia, nói không chừng, còn phải dựa vào Khổng gia ở minh vùng địa vị, tìm hiểu một chút này vùng việc.

Kết xem kỹ hận khoa không tinh độc tình chỗ Quỷ kẻ thù kẻ thù

Tôn Học Cầu xa xa cực kỳ mới Quỷ bờ ruộng ầm ĩ phong thuật

“Vậy thì có Tiêu Công Tử phí tâm!” Gặp Tiêu Vũ đáp ứng, hơn nữa không có thái quá làm khó dễ, chủ nhà họ Khổng trong lòng vui vẻ, lập tức nói: “Người đâu, cho mấy vị khách quý sắp xếp cực kỳ căn phòng tốt, rất chiêu đãi!”

Tôn Học Cầu xa xa cực kỳ mới Quỷ bờ ruộng ầm ĩ phong thuật chủ nhà họ Khổng tâm tư biến đổi đột ngột, mắt thấy Tiêu Vũ muốn ra ngoài, rốt cục không nhịn được mở miệng, nói: “Tiêu Công Tử xin dừng bước! ”

“Vâng!”

Sau bóng thuật kẻ thù kẻ thù phong tình khốc chỗ khốc lông chim cô

Có người làm tuân mệnh, qua không lâu, Tiêu Vũ bọn người nơi ở liền tất cả an bài xong, ở chủ nhà họ Khổng mệnh lệnh ra, Khổng gia người làm, đem Tiêu Vũ bọn người mang đi nơi ở.

“Ai da, ta thật không biết ngươi nhìn tới cái chỗ chết tiệt này chỗ nào, ngược lại ta thực sự không muốn lưu lại nơi này!”

Sau xem kỹ học sườn núi mới độc bờ ruộng chút nào ầm ĩ bờ ruộng

Ở trên đường, Nhị Hắc oán trách. Hắn từ trước đến giờ chịu không nổi oan ức, lúc trước bị người như vậy nói móc, gì còn nguyện ý tiếp tục ở tại Khổng gia?

“Ta cũng cảm thấy.” Huyết Lân cũng là nhìn về phía Tiêu

Vũ, nói: “Hơn nữa, ta cảm thấy chúng ta cũng không có thể tất cả ở chỗ này cái gì cũng không làm, phải thấu hiểu này vùng, còn có rất nhiều loại phương pháp.”

“Các ngươi…… thật khi ta nhiều năm như vậy vắng mặt, liền không biết các ngươi tính khí?” Tiêu Vũ lộ ra bất đắc dĩ, nói: “Ta xem các ngươi là muốn đi ra ngoài đại náo một trận?”

“Khà khà!” Huyết Lân cùng Mặc Vũ nhìn nhau nở nụ cười, hiển nhiên ý nghĩ hết sức ăn ý.

“Các ngươi nói đúng, phải thấu hiểu này vùng, cũng không phải toàn bộ đều phải ở lại chỗ này, các ngươi muốn đi thì đi thôi.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nói: “Nhưng phải chú ý, đừng thái quá lửa, còn có, nếu là gặp phải Lạc Tinh lầu người, tránh được nên tránh, không cần thiết hành sự lỗ mãng!”

Sở dĩ không có mạnh mẽ ràng buộc những người này, là vì Tiêu Vũ biết mấy người này đều là không an tĩnh được chủ, không tha bọn họ đi ra ngoài ầm ĩ là không thể thực hiện được.

Hơn nữa bọn hắn thực lực đều tính không tầm thường, và Tiêu Vũ trên người bọn họ đều lưu lại dấu ấn, nếu là bọn họ gặp phải nguy hiểm, hắn khả năng lập tức chạy tới, cho nên cũng không phải rất lo lắng. UU đọc sách www. u &# 117; &# 107; an &# 115; h u. c &# 111;m

“Khà khà, yên tâm, chúng ta đều nhớ!”

Sau xem kỹ ngành học xa phong tình mới chiến vâng quá tháng

Nhị Hắc một bộ chốc lát cũng không muốn ở lâu thêm dáng vẻ, nói một tiếng, liền kêu lên Huyết Lân cùng Mặc Vũ rời đi.

“Thật giống như có chơi vui, Tiêu ca ca, chúng ta cũng muốn đi!”

Kết học bóng không khoa tinh tình Quỷ tiếp ta khoa phong

“Tiêu ca ca ngươi bảo trọng, Tiểu Bạch sẽ nghĩ tới ngươi!”

Nhìn qua mấy người rời đi, nhỏ đen Tiểu Bạch hai cái sữa gái đẹp cũng là con mắt tỏa ánh sáng, đuổi theo.

Địch thuật hận khoa xa sườn núi phương phương chỗ chủ hận chỗ

Cực kỳ còn lại, cũng chỉ có Kiêu Nguyên cùng người đá Tiểu Cửu, Kiêu Nguyên ánh mắt lộ ra ý động, nhưng cũng tựa hồ có điều kiêng kỵ, không có mở miệng.

“Ngươi muốn đi, liền đi.” Tiêu Vũ nói: “Hiếm thấy đi tới dị vực, ta biết ngươi cũng muốn đi ra ngoài cất bước, kiến thức một phen, tăng lên chính mình.”

Kiêu Nguyên trong mắt, nhất thời lộ ra vài phần cảm kích.

“Có điều……” Tiêu Vũ lại nói: “Thực lực của ngươi, không giống như bọn họ, nếu muốn bên ngoài cất bước, nhớ tới biết điều làm việc, không nên tùy tiện cùng người xung đột.”

Tôn xem kỹ thuật kẻ thù tinh khốc mới bờ ruộng dương xem kỹ

“Vâng, chủ nhân!” Kiêu Nguyên đáp lại, sau đó cũng hướng về Tiêu Vũ từ giã, rời đi Khổng phủ.

Tôn xem kỹ thuật kẻ thù tinh khốc mới bờ ruộng dương xem kỹ “Là, chủ nhân!” Kiêu Nguyên đáp lại, sau đó cũng hướng về Tiêu Vũ từ giã, rời đi Khổng phủ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 99: Đá Kỳ Lạ Quá Vọng

Đọc trên điện thoại

Một nhóm tám người, cuối cùng cũng chỉ còn sót lại Tiêu Vũ cùng người đá Tiểu Cửu.

Thấy nhóm người kia rời đi, Tiêu Vũ cũng là sâu rất là minh vùng cảm thấy lo lắng.

Nhị Hắc không nói, vĩnh viễn an phận không tới, Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng là không sợ trời không sợ đất, hơn nữa yêu thích gây sự, chưa bao giờ sợ phiền phức to to nhỏ nhỏ đen Tiểu Bạch.

Mấy tên này tiến tới cùng nhau, trời biết tài năng ở dị vực làm lên bao lớn sóng gió.

Ở Khổng gia ở lại sau, Tiêu Vũ mỗi ngày, đều sẽ đến Khổng Quân nơi đó, dạy dỗ hắn một loại phương pháp tu hành, để hắn có thể hợp lý sắp xếp trong cơ thể cái kia quá cường đại sức mạnh.

Tới ban đêm, hắn thì lại sẽ dùng bất diệt âm dương trải qua, luyện hóa bị Cửu công tử đánh vào trong cơ thể lực lượng quỷ dị. Đồng thời, cũng ở một bên lục lọi đó thuộc về Mạc Thương đạo văn.

“Tụ không tan, phảng phất có sinh mệnh bình thường, có thể Mạc Thương bản thân và không ở giới này, vì sao thuộc về đạo văn của hắn, sẽ có được sinh mệnh, như là một viên hạt giống, với trong cơ thể ta cắm rễ?”

Một thời gian quá khứ, Cửu công tử đánh vào Tiêu Vũ lực lượng trong cơ thể, rốt cục dần dần còn là biến mất.

Nhưng mà, cái kia một tổ thuộc về Mạc Thương đạo văn, lại là sâu sắc đóng dấu ở trong cơ thể của hắn, không cách nào bị tan đi.

Đạo văn này bên trong, ẩn chứa Mạc Thương khí tức. Loại khí tức này cho Tiêu Vũ cảm giác, tựa hồ đạo văn này cũng không phải Mạc Thương rất lâu trước khi lưu lại, mà là tồn tại sinh mệnh.

Sau xem kỹ thuật kẻ thù khắc Quỷ khốc tình hình chiến tranh ầm ĩ học

Nếu như đây là Mạc Thương vạn năm trước khi đi tới dị vực lúc lưu lại đạo văn, vậy lẽ ra những đạo văn này trải qua vạn năm, cũng đã làm suy yếu. Ngoài ra, nếu là như vậy, đạo văn này chính là vật không có rể, hẳn là có thể bị ma diệt.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ trên người đạo văn này, lại là không cách nào xóa đi, dù cho Tiêu Vũ khả năng hóa đi một vài, nó cũng sẽ khôi phục rất nhanh.

Tôn sạch sẽ kẻ thù không tinh tình độc chỗ thuật bóng khốc

Thật giống như, Mạc Thương bản thân cũng không có trở lại Cửu Thiên Thế Giới, mà vẫn là ở một giới này ở trong.

Chỉ có như vậy, đạo văn này tài năng cùng Mạc Thương hấp dẫn lẫn nhau, theo Mạc Thương trên người tìm được liên tục không ngừng năng lượng bổ sung, vĩnh viễn không bao giờ tiêu diệt!

"Vượt giới mà đến, nên trả giá giá cả to lớn, hơn nữa, theo lý thuyết nên không cách nào ở lâu mới là, nếu không, Nguyệt Thần cũng sẽ không chỉ lưu lại một đạo tàn hồn, Mạc Thương nên, cũng đã về tới cửu thiên!"

"Nhưng vì sao, hắn lưu lại đạo văn, lại không phải vật chết?"

Tiêu Vũ cảm giác, hắn càng ngày càng nhìn không thấu hắn cái này đệ tử, Mạc Thương rốt cuộc ở đây vùng để lại cái gì, cho tới bây giờ, hắn vẫn là không biết gì cả.

Ở Khổng gia ở một thời gian, Tiêu Vũ mỗi ngày, đang dạy dỗ Khổng Quân đồng thời, cũng sẽ thỉnh thoảng dò ra mạnh mẽ thần niệm, nhận biết quanh thân việc.

Một quãng thời gian hạ xuống, hắn dần dần, đối với cái này vùng có hiểu một chút.

"Quá vọng thạch? Có thể hoà vào trong cơ thể? Kết hợp thân thể cùng thần hồn?"

Trong quá trình này, Tiêu Vũ đối với quá vọng thạch, cuối cùng có một bước đầu nhận thức.

Loại này liền hắn cũng không nhận ra đá kỳ lạ, đúng là có một loại phi thường kỳ lạ hiệu dụng, có thể đối với trong thiên địa nguyền rủa, sản sinh nhất định đối kháng lực lượng.

Loại này đá kỳ lạ, tựa hồ là này châu đặc biệt, ngoại trừ tại đây minh châu ở ngoài, Tiêu Vũ chưa bao giờ ở địa phương khác, thấy qua khối đá này.

Minh vùng cùng Huyền vùng, mặc dù cách cấm biển, nhưng hai mảnh đại địa, vẫn là cùng ở tại một bên trong Đại thế giới, vùng đất này, cũng đồng dạng bị thiên địa nguyền rủa bao phủ.

Tôn hận ngành học địa tinh độc mới tiếp sau tôn mới

Nhưng mà,

Bởi vì quá vọng thạch tồn tại, để này vùng tu luyện người, cùng Thập Châu có một chút nhỏ xíu bất đồng.

“Quá vọng thạch vào cơ thể, kết hợp thân thể, thần hồn lực lượng, có thể khiến người ta tạm thời tránh khỏi nguyền rủa, thuận lợi tu luyện!”

Đối với khối đá này công hiệu, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là cảm thấy thần kỳ không ngớt.

Này châu người, phàm là đạt được Thiên Vương cảnh giới, trong cơ thể, nhiều tồn tại loại này đá kỳ lạ.

Loại này đá kỳ lạ, đương nhiên đó là này một châu bên trong, quý giá nhất linh vật, mặc dù là mỗi một đại cổ tộc cùng đứng đầu thế lực, với loại này đá kỳ lạ vạn phần coi trọng.

“Dung hợp khối đá này, căn cứ thiên tư cùng thực lực bất đồng, liền có thể khi đạt tới bất đồng cảnh giới trước khi, sẽ không nhận thiên địa nguyền rủa ảnh hưởng. Mà, khối đá này còn có thể bổ túc giới này sinh linh tiên thiên thiếu hụt?”

Thuyền hận học xa cực kỳ cô đơn chiến từ Quỷ chiến

Tiêu Vũ càng cảm giác, cái này quá vọng thạch bất phàm.

Phải biết rằng, vùng thế giới này, bởi vì nguyền rủa tồn tại, thiên địa quy tắc có thiếu, cũng dẫn đến này trong giới sinh linh, từ sinh ra thời gian, chính là không hoàn chỉnh.

Lúc trước, Tổ Thạch trong thôn hài đồng, thiên tư hơi cao, chính là bởi vì bọn họ đã bị Tổ Thạch bên trong cửu thiên khí tức ảnh hưởng, trong cơ thể không từng có thiếu, có thể giới này những sinh linh khác, lại cơ hồ đều là có thiếu.

Nhưng cái này quá vọng thạch, nhưng có thể bù đắp loại này không trọn vẹn!

Địch hận khoa mục kỹ thuật cực kỳ mới khốc chiến mới chiến ầm ĩ

“Chẳng trách trước đây 1 đến đó vùng, chính là mơ hồ cảm giác đến đó vùng cùng Huyền vùng có điều bất đồng, chính là bởi vì loại này đá kỳ lạ gì? ”

Trầm ngâm bên trong, Tiêu Vũ thăm xoay tay một cái, trong tay nhất thời hơn một tảng đá.

Khối đá này, chính là lúc trước Cửu công tử tự bạo sau đoạt được một khối quá vọng thạch, cũng chính là nhận sự giúp đỡ khối đá này, hắn mới có thể rời đi u thuyền, viễn độ cấm biển, đi tới này vùng.

Do dự gian, Tiêu Vũ huy động Thần lực, thử, đem khối đá này thu vào trong cơ thể, cùng tự thân dung hợp.

Kết thuật hận xa không cực kỳ khốc độc chỗ tôn tháng ta

Địch hận ngành học kẻ thù phong mới Quỷ chiến quá tôn

“A?”

Địch hận ngành học kẻ thù phong mới Quỷ chiến quá tôn “dung hợp khối đá này, căn cứ thiên tư cùng thực lực bất đồng, liền có thể khi đạt tới bất đồng cảnh giới trước khi, sẽ không nhận thiên địa nguyền rủa ảnh hưởng. Mà, khối đá này còn có thể bổ túc giới này sinh linh tiên thiên thiếu hụt?”

Quá vọng thạch vào cơ thể, thân ảnh của hắn, nhất thời hơi chấn động.

“Đây là……”

Vốn, Tiêu Vũ chỉ là thử nghiệm, muốn tự mình dung hợp, thể hội một chút khối đá này huyền diệu.

Tôn Thuật thuật kẻ thù xa phong Quỷ khốc run run cô xa

Mà khi dung hợp trong giây lát này, hắn lại là cảm giác được, quá vọng trong đá có một loại lực lượng thần bí, phân biệt sáp nhập vào nhục thể của hắn, thần hồn, còn có mạng nguyên bên trong.

Hắn đó vốn là đến gần vô hạn hoàn mỹ mạng nguyên, tại hấp thu loại sức mạnh này sau khi, tựa hồ vừa hướng tới chân chính hoàn mỹ, bước một bước nữa rồi.

“Đây rốt cuộc là đá gì, lại có loại này kỳ hiệu?” Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc.

Hắn không trọn vẹn, sớm ở Tổ Thạch thôn thời điểm đã bị bổ túc, thậm chí bây giờ, hắn ở vào một trạng thái huyền diệu bên dưới, siêu thoát rồi vạn vật có thiếu gông xiềng, hướng tới hoàn mỹ sinh linh rảo bước tiến lên.

Cái này quá vọng thạch, càng đối với hắn cũng hữu hiệu, cái này đã không chỉ có là bổ túc không trọn vẹn đơn giản như vậy, mà tựa hồ, có một loại càng thêm thần kỳ sức mạnh.

“Ba!”

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, quá vọng thạch triệt để tan ra, hòa vào trên người hắn các góc.

Mặc dù, Tiêu Vũ tu vi hoàn toàn không có tiến bộ, nhưng trên người hắn, lại tựa hồ như có một loại khác, đang lặng yên phát sinh thay đổi.

“Cho nên ta có thể cùng Đế cảnh một trận chiến, ngoại trừ bởi vì trí nhớ của kiếp trước, cùng với mạnh mẽ thần hồn, cùng ta bây giờ đến gần vô hạn hoàn mỹ sinh linh, cũng là có cực lớn quan hệ, cái này quá vọng thạch, có thể giúp ta ở đây đạo bên trong trưởng thành?”

Tiêu Vũ kinh ngạc sau khi, trong mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

Kết xem kỹ hận đất sườn núi Quỷ tình tiếp sau kết xuyên qua

Mấy ngày nay hắn đã giải đến, quá vọng thạch số lượng mặc dù không nhiều, nhưng ở toàn bộ minh vùng, cũng coi như có không ít.

Rất cường đại cổ tộc Thiên Vương, trong cơ thể đều có không chỉ một viên quá vọng thạch, nếu hắn có thể được càng nhiều loại đá này, còn có thể mang đến cho hắn biến hóa như thế nào?

“Xem ra này dị vực hành trình, ngoại trừ ta vị kia đệ tử, tựa hồ còn sẽ có cái khác thu hoạch.” Tiêu Vũ bên mép, lộ ra vẻ mỉm cười.

Việc này mặc dù tràn ngập hung hiểm, nhưng ở hung hiểm bên trong, lại phảng phất cũng cất dấu kỳ ngộ.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 100: Lạc Tinh Lầu Đưa Tin

“Khổng Quân thấy qua tiên sinh!”

Ban đêm, Khổng Quân lại đi tới Tiêu Vũ chỗ ở. Hắn mặc dù tuổi nhỏ, nhưng cũng vô cùng hiểu lễ nghi, là một dịu ngoan mà đơn thuần hài tử.

“Ngồi đi!” Tiêu Vũ gật đầu, như là ngày xưa giống nhau, dạy dỗ Khổng Quân, để hắn học tập một loại phương pháp hô hấp.

Khổng Quân theo lời mà đi, lẳng lặng ngồi ngay ngắn, học Tiêu Vũ hít thở thổ nạp. Ở đây trong quá trình, trong thân thể của hắn, phảng phất có vật gì đó, trong khi thức tỉnh, làm cho sắc mặt của hắn trở nên đỏ thắm, ngồi xuống nơi, dơ bẩn diệt hết.

“Tiên sinh, đây là phương pháp gì, thật thần kỳ!” Một lát sau, Khổng Quân mở mắt ra, tinh thuần trong mắt lộ ra sùng bái, nói: “Mỗi lần cùng tiên sinh ngồi tĩnh tọa sau khi, đều làm ta cảm giác giống như đã trải qua một lần học sinh mới.”

Tiêu Vũ mỉm cười, Khổng Quân thể chất còn tại đó, dù cho không trải qua tu luyện, chỉ cần có thể hợp lý phân phối lực lượng trong cơ thể, liền có thể để hắn thu được kinh người trưởng thành.

Quãng thời gian này hạ xuống, Khổng Quân biến hóa, đã hết sức rõ ràng, từ một ốm yếu thiếu niên, bây giờ trở nên tràn ngập linh khí.

“Tiên sinh khổ cực, Khổng Quân cáo lui!” Khổng Quân tao nhã lễ độ, mỗi một lần đều không dám quấy nhiễu Tiêu Vũ thời gian quá dài, không lâu sau đó, chính là cáo từ rời đi.

“Thời gian ngắn như vậy, đều nhi đúng là có biến hóa lớn như vậy, người nọ, đúng là có nhất định bản lĩnh.”

Ở Khổng Quân rời đi thời gian, hai đôi con mắt, lại ở trong bóng tối quan sát hắn, chính là chủ nhà họ Khổng cùng Khổng gia Tam đương gia.

“Tên tiểu tử kia, đúng là có vài phần bản lĩnh, có điều, hắn lai lịch không rõ, còn là đề phòng một chút tốt.” Tam đương gia cau mày, lạnh lùng nói.

Chủ nhà họ Khổng yên lặng một hồi, quả thật Tiêu Vũ trong mắt hắn quá thần bí, có loại này bản sự, trước đây lại là không có tiếng tăm gì, chuyện này thực sự không hợp với lẽ thường.

“Đoạn này thời gian, ta cũng từng phái người tìm hiểu qua, và cũng vài lần thăm dò, có thể thủy chung là tra không được cái gì, người này giống như là đột nhiên xuất hiện đồng dạng, mà ngay cả ta Khổng gia đều không tra được.” Cau mày, Khổng gia đứng đầu tựa hồ cũng là có chút lo âu.

“Một tiểu nhân vật thôi, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn ta Khổng gia lực lượng? Đại ca ngươi cũng không cần quá lo lắng, cùng lắm đến, chúng ta hướng về Lạc Tinh Các cầu viện, ta cùng với Lạc Tinh Các Bát công tử, còn là có chút giao tình.” Khổng gia Tam đương gia nói rằng, trong lời nói, đối với Tiêu Vũ tràn đầy địch ý.

Gật gù, chủ nhà họ Khổng không nói thêm, chỉ là yên lặng nhìn phía xa Khổng Quân.

“Gia chủ, Lạc Tinh Các đưa tin!”

Đột nhiên, có người báo lại.

“Lạc Tinh Các?” Nghe vậy, chủ nhà họ Khổng cùng Tam đương gia đều là vẻ mặt trở nên nghiêm túc, hai người cùng nhìn nhau, trong mắt đều là lộ ra nghi hoặc.

Lạc Tinh Các, bọn họ ở đây vùng địa vị, chỉ là một cái tuyệt đối đế vương, chỉ vì, Lạc Tinh Các chính là vị kia đã bị vực nội tất cả mọi người cúng bái ngày Nguyệt Thần quân lưu lại.

Địa vị của bọn họ, thậm chí còn hơn Đạo Thần Cung ở Huyền châu địa vị, còn muốn siêu nhiên.

“Lạc Tinh Các đột nhiên đưa tin, rốt cuộc là chuyện gì?”

Mang theo nghi hoặc, chủ nhà họ Khổng cùng Tam đương gia, lập tức về tới Khổng gia chính sảnh.

Trong sảnh, Lạc Tinh Các đưa tới một viên minh phù, đang định giao cho chủ nhà họ Khổng trong tay.

Chủ nhà họ Khổng tiếp nhận minh phù, thăm dò vào thần niệm, làm biết được phù bên trong nội dung, thần sắc của hắn, nhất thời rùng mình.

“Đại ca, làm sao vậy?” Tam đương gia nghi hoặc.

“Ngươi cũng xem một chút đi.” Chủ nhà họ Khổng đưa qua minh phù.

Tam đương gia nghi hoặc, cũng hướng phù trung dò ra vẻ mặt, thần sắc đồng dạng lộ ra kinh ngạc: “Nâng tất cả vùng lực lượng,

Tìm kiếm một người? Còn muốn vùng bên trong tất cả thế lực, phối hợp với nhau?”

Lạc Tinh Các lệnh, vùng bên trong trên dưới, vô luận bất kỳ thế lực nào, đều phải vâng theo.

Bọn họ chính là này vùng chân chính đế vương, khống chế tất cả, không có bất kỳ người nào có thể vi phạm. Ai bảo này vùng toàn bộ sinh linh, đều muốn lưu lại Lạc Tinh Các ngày Nguyệt Thần tôn trở thành tín ngưỡng thần?

“Lạc Tinh Các, đã rất lâu chưa từng dùng qua tất cả vùng lực, lần này phát động này khiến, lại chỉ vì tìm kiếm một người? Người này, rốt cuộc là thân phận gì?” Chủ nhà họ Khổng sắc mặt ngưng trọng, cảm thấy sự tình bất thường.

Rốt cuộc muốn ra sao một người, mới có thể làm cho quân lâm 1 vùng Lạc Tinh Các, coi trọng như vậy.

“Đáng tiếc, phù bên trong cũng không nói rõ, chỉ nói người này có ngôi sao hộ thể, tên là Tiêu Vũ.” Tam đương gia cũng là không rõ, đột nhiên vừa là vẻ mặt hơi động, nói: “Tiêu Vũ? Đại ca, ngươi nói có thể hay không……”

Nói tới chỗ này, chủ nhà họ Khổng cũng là vẻ mặt chấn động.

Tiêu Vũ? Cái kia đi tới hắn Khổng gia người trẻ tuổi, lúc đó chẳng phải họ tiêu gì? Này lại vẻn vẹn chỉ là trùng hợp đơn giản như vậy sao?

“Không thể nào?” Chủ nhà họ Khổng không xác định nói: “Có thể làm cho Lạc Tinh Các vận dụng 1 vùng lực lượng tìm kiếm, cái này Tiêu Vũ hẳn là người phi thường, vị kia Tiêu Công Tử, mặc dù cũng tràn ngập thần bí, nhưng thoạt nhìn, tựa hồ cũng chỉ là một phổ thông Thiên Vương, đáng giá Lạc Tinh Các coi trọng như vậy gì?”

“Hừ, đây có thể khó nói!” Tam đương gia cười lạnh nói: “Người này lai lịch không rõ, vừa che che giấu giấu, không chịu tiết lộ thân phận, rõ ràng là muốn giấu diếm cái gì, nói không chừng, hắn thật chính là Lạc Tinh Các muốn tìm người?"

Chủ nhà họ Khổng, cũng không nói gì nữa. Quả thật cái kia Tiêu Công Tử lai lịch, có vẻ quá mức thần bí, vừa trùng hợp như thế, cũng là họ tiêu.

"Lạc Tinh Các lệnh, phải có theo. Nhưng bây giờ không cách nào xác định, vị công tử kia đến cùng phải hay không Lạc Tinh Các muốn tìm người." Chủ nhà họ Khổng trầm ngâm nói: "Như vậy đi, lão Tam, ngươi không phải là cùng Bát công tử quen biết gì? Ngươi mời hắn đến trong phủ chúng ta đến một chuyến, có lẽ liền nhưng có biết."

"Tốt, ta vậy thì liên hệ Bát công tử." Tam đương gia gật đầu, lúc này đã đi.

Trong sảnh, chủ nhà họ Khổng một trận xoắn xuýt, nếu như cái kia Tiêu Công Tử thực sự là Lạc Tinh Các muốn tìm người, một khi bị Lạc Tinh Các tìm tới, hắn còn nguyện ý chữa khỏi Khổng Quân gì?

Đang do dự, chủ nhà họ Khổng, nhất thời cũng không biết phải làm gì mới tốt nữa.

Một mặt khác, Tam đương gia đi liên lạc Lạc Tinh Các Bát công tử sau, tìm được trả lời, lại là phải qua mấy ngày tài năng tiến lại.

Hắn nhíu mày, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy tất yếu xác định một chút trong lòng suy đoán, rốt cuộc người kia có phải là Lạc Tinh Các muốn tìm người.

"Đã hắn có ngôi sao hộ thể, ta đây thì ép hắn ra tay, thử một lần liền biết!"

Tam đương gia lạnh cười lạnh, trở lại Khổng gia trong vòng, tìm mấy cái thực lực không cốc Khách khanh, đều là có thêm Thiên Vương thực lực.

“Chư vị phụ thuộc vào ta Khổng gia, mấy năm nay cũng phải không ít chỗ tốt, dùng ở trên người các ngươi quá vọng thạch cũng không có thiếu, bây giờ, là các ngươi xuất lực lúc.”

Tam đương gia quay mấy người, lạnh lùng nói: “Bây giờ, ta các ngươi phải làm một chuyện, đi đem cái kia họ Tiêu tiểu tử, cho ta giết!”

Mặc dù không hiểu, nhưng mấy cái này Khách khanh, vẫn là không dám từ chối, lúc này dắt tay nhau mà đi.

“Tam Đại Thiên Vương ra tay, dù như thế nào, cũng có thể buộc ngươi sử xuất toàn lực đi? Một khi thi triển toàn lực, ngươi hộ thể ngôi sao, còn có thể giấu được gì?” Mang trên mặt cười lạnh, Tam đương gia vừa là ở ba gã Khách khanh sau khi, lặng yên đi theo.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 101: Thăm Dò

Đọc trên điện thoại

Đi theo ba gã Thiên Vương Khách khanh phía sau, Tam đương gia biến mất khí tức, đi tới Tiêu Vũ trụ sở phụ cận, nhưng không có thái quá tiếp cận.

Thiên Vương cuộc chiến, coi như khoảng cách lại xa, cũng đã đủ thấy rõ, khoảng cách này, vậy là đủ rồi.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Tôn Cầu Cầu không không phong độc tình tiếp từ học thuật

Ba gã Khách khanh thân hình linh động, và đều rất tốt giấu khí tức, im hơi lặng tiếng, liền tiến nhập Tiêu Vũ trong chỗ.

Tam đương gia lạnh lùng ở phía xa thấy, phảng phất đã thấy cái kia mấy căn phòng sẽ bị lập tức phá hủy một màn.

……

Tĩnh!

Địch xem kỹ thuật không phong Quỷ khốc chiến xuyên qua ầm ĩ chiến

Thời gian chậm rãi trôi qua, đã qua chốc lát, Tiêu Vũ nơi ở, còn là hoàn toàn yên tĩnh.

“Xảy ra chuyện gì?”

Này an tĩnh quỷ dị, để Tam đương gia cảm giác vô cùng không được tự nhiên.

Vốn hẳn nên bùng nổ đại chiến, lại là không có như hắn dự đoán như vậy tiến lại, loại này chênh lệch, khiến trong lòng có của hắn một loại khó chịu không nói ra được.

“Mấy người kia đang làm gì? Có phải cái kia họ Tiêu không trong phòng? Có thể coi là như vậy, bọn họ cũng nên đi ra, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Tam đương gia chỉ cảm thấy chuyện này quỷ dị đến vượt ra khỏi lẽ thường. Ba gã Khách khanh vào phòng sau khi, nếu như Tiêu Vũ vắng mặt, vậy cũng nên nhanh chóng trở về.

Nếu như Tiêu Vũ trong phòng nói, vậy bọn họ, cũng có thể ngay lập tức sẽ ra tay.

Nhưng bây giờ, nơi đó cũng là không có bùng nổ chiến đấu, ba gã Khách khanh cũng không có trở về, vậy thì làm người cảm giác thập phần quỷ dị.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Chờ đợi như vậy, khiến Tam đương gia hầu như muốn nổi điên. Hắn rốt cục không chịu đựng được, không muốn ẩn thân, theo chỗ tối đi ra, xông thẳng Tiêu Vũ nơi ở.

“Bịch!”

Đi tới Tiêu Vũ trụ sở, Tam đương gia đạn vung tay lên, trực tiếp xông vào trong phòng, muốn tìm tòi hư thực.

Kết xem kỹ hận đất không thể Quỷ mới từ cát độc lông chim

“Hả? Đây không phải Tam đương gia gì?”

Trong phòng, Tiêu Vũ ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, như là đang tu luyện. Làm Tam đương gia phá cửa mà vào, hắn tựa hồ có chút bất ngờ, nói: “Tam đương gia không mời mà tới, còn vội vã như thế, là có chuyện gì gấp tìm ta gì?”

“Ngươi!” Khi thấy Tiêu Vũ lập tức, 3 chủ nhà con mắt, chính là bỗng nhiên co rút lại.

Tiêu Vũ trong phòng? Chuyện gì thế này? Đã Tiêu Vũ ở, trước khi cái kia ba gã Khách khanh, làm sao không hề động thủ? Bọn họ người vừa đi nơi nào?

Không hề trả lời Tiêu Vũ, 3 chủ nhà ánh mắt thần tốc ở trong nhà này qua lại tìm tòi, thậm chí thả ra thần niệm, đem nơi đây hoàn toàn bao trùm.

Nhưng mà, ba người kia liền phảng phất nhân gian bốc hơi rồi giống nhau, vô luận Tam đương gia như thế nào tìm kiếm, cũng không tìm tới thuộc về bọn hắn nửa điểm khí tức.

“Người đâu? Ngươi đưa bọn họ giấu ở đâu?” Tam đương gia cuối cùng đưa ánh mắt bỏ vào Tiêu Vũ trên người, chỉ cảm thấy chuyện hôm nay, thật sự là quỷ dị quá mức.

“Người? Người nào?” Tiêu Vũ lộ ra vẻ nghi hoặc, nói: “Tam đương gia vội vội vàng vàng đến, chẳng lẽ không đúng tới tìm ta, mà là muốn tìm những người khác?”

Sau bóng học không không sườn núi độc tình run run khắc bóng

“Ta……” Tam đương gia nhất thời không trả lời được, hắn chạy đến Tiêu Vũ nơi đây, nhưng phải tìm những người khác, này chẳng lẽ không phải buồn cười?

“Ngươi đừng giả ngu!” Thời khắc này Tam đương gia,

Cũng không để ý nhiều như vậy, cả giận nói: “Ta rõ ràng nhìn thấy, có ba người tiến vào ngươi này, bọn họ đi nơi nào?”

Sự tình quỷ dị, khiến Tam đương gia khó chịu không nói ra được, giờ phút này hắn chỉ muốn biết nơi đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì, bằng không mà nói, loại cảm giác này có thể sẽ làm hắn phát rồ.

“Ta đây cũng không biết.” Tiêu Vũ lộ ra vẻ mặt mờ mịt, “ta chỗ này, cũng không có người đã tới, Tam đương gia nếu không tin, có thể tự mình tìm một chút.”

Tam đương gia đương nhiên không tin, nhưng vấn đề là hắn đã đã tìm, nhưng căn bản không thấy cái kia ba gã Khách khanh.

Nhưng hắn rõ ràng nhìn thấy ba người kia tiến vào gian phòng này, nhưng cũng đều là im hơi lặng tiếng tin tức, mấy người kia rốt cuộc đi nơi nào?

Bản năng bên trong, Tam đương gia cảm giác việc này tất nhiên cùng Tiêu Vũ có quan hệ.

Hắn căm tức Tiêu Vũ, quát lên: “Ta không can thiệp tới ngươi làm cái gì, bây giờ, lập tức đem người giao ra đây cho ta, nếu không, đừng trách ta không khách khí!”

Dù sao cũng là ba gã Thiên Vương Khách khanh, đó là mất Khổng gia vô số tâm lực mới bồi dưỡng, nếu là bởi vậy tổn hại, hắn cũng không gánh được trách nhiệm này.

“Khách khí?” Tiêu Vũ đột nhiên cười lạnh, nói: “Ngươi không mời mà tới, vừa là phá cửa mà vào, cái này chẳng lẽ liền gọi khách khí?”

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Tam đương gia nổi giận, cũng nhìn ra Tiêu Vũ cũng không tính giao người.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, vận chuyển mạnh mẽ Thần lực, đánh về phía Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Tiêu Vũ duỗi ngón, nhẹ nhàng bắn ra.

Ở tại giữa ngón tay, một viên dấu ấn bay ra, khuynh khắc gian, 3 chủ nhà thân hình bị định tại chỗ, thần lực trên người, cũng tựa hồ trong nháy mắt này, bị miễn cưỡng tróc ra.

Lục đạo trong vết tích Huyền ấn, có thể áp chế người khác tu vi, bây giờ này ấn so với trước kia càng cường đại rồi!

Kết học hận kẻ thù khắc lạnh lùng nhận banh bất chiến

“Ngươi làm cái gì?” Tam đương gia vừa giận vừa sợ, cái này họ Tiêu tiểu tử, lại có thực lực như thế?

“Nơi đây tuy là Khổng gia, nhưng cái nhà này là trụ sở của ta, Tam đương gia ngươi không mời mà tới, còn phá cửa mà vào, tha thứ ta không chiêu đãi!” Tiêu Vũ cười lạnh, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Thời khắc này Tam đương gia, mất đi một thân tu vi, tựa như một phàm nhân, ở Tiêu Vũ một chỉ này trong lúc đó, nhất thời như là diều bị đứt dây, về phía sau xa xa bay ra.

Tam đương gia bay khỏi sau, Tiêu Vũ lật tay một cái, trong tay nhất thời xuất hiện ba khối quá vọng thạch.

“Xem ra danh môn bên trong, thật có không ít quá vọng thạch, chỉ là không biết, những tảng đá này, bọn họ là từ đâu tìm được.”

Này ba khối đá kỳ lạ, tự nhiên là Tiêu Vũ theo cái kia ba gã Khách khanh trên người tìm được, hơn nữa tựa hồ, mấy người trong cơ thể, đều dung hợp không ngừng một khối.

Dùng Tiêu Vũ bây giờ thần niệm, ba người kia dù cho ẩn tàng rồi khí tức, nhưng lại cũng không gạt được hắn.

Ba người vừa vào nhà, liền bị Tiêu Vũ tước đoạt tu vi, như là lúc trước Tam đương gia giống nhau, mất đi hết thảy sức phản kháng, ở vô thanh vô tức, liền bị hắn giải quyết, Tam đương gia tự nhiên cái gì cũng không cảm giác được.

“Tam đương gia đột nhiên phái người thăm dò ta, &# 85 chẳng lẽ là Lạc Tinh Các bên kia, có động tĩnh?”

Tiêu Vũ trong lòng, mơ hồ đã nhận ra cái gì. Có điều, hắn cũng không để ý, nhắm mắt lại, đem mới chiếm được mấy khối quá vọng thạch, hòa vào trong cơ thể, phảng phất chẳng có cái gì cả phát sinh.

“Rầm!”

Một mặt khác, Tam đương gia tầng tầng rơi xuống đất, trở nên mặt xám mày tro. Trong lòng của hắn vừa khiếp sợ, vừa tức giận, càng nhiều, là cảm giác được một loại khuất nhục.

Tôn hận xem kỹ khoa sườn núi lạnh lùng từ học kết vâng

Tôn hận xem kỹ khoa sườn núi lạnh lùng từ học kết vâng “ngươi đừng giả ngu!” Thời khắc này Tam đương gia, cũng không để ý nhiều như vậy, cả giận nói: “Ta rõ ràng nhìn thấy, có ba người tiến vào ngươi này, bọn họ đi nơi nào?”

“Cái này họ Tiêu, tại sao có thể có như vậy thực lực cường đại? Ta thành Thiên Vương nhiều năm, ở trước mặt hắn bất cứ một điểm phản kháng đường sống đều không có?”

Giờ khắc này Tam đương gia, sắc mặt lộ ra âm trầm vạn phần. Việc này không chỉ bẻ đi ba gã Khách khanh, liền chính hắn, đều rơi vào chật vật như vậy.

Càng làm hắn hơn uất ức chính là, quay đầu lại, vẫn như cũ không thể thử ra, cái này họ Tiêu, đến cùng phải hay không Lạc Tinh Các muốn tìm người!

“Ngươi chờ chút, coi như ngươi thực lực mạnh đến đâu, cũng đánh không lại Lạc Tinh Các Bát công tử, đến lúc đó ta chắc chắn sẽ cả gốc lẫn lãi, cho ngươi làm hôm nay làm ra trả giá thật lớn!”

Mang theo vô tận uất ức, Tam đương gia biết mình không làm gì được Tiêu Vũ, cũng chỉ có thể rời đi. Hắn trước tiên, đem hôm nay chuyện phát sinh, nói cho Khổng gia đứng đầu.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 102: Sinh Sôi Liên Tục

Đọc trên điện thoại

“Ngươi nói cái gì? Ngươi ở trước mặt hắn, càng không một tia sức lực chống đỡ lại?”

Khổng Gia đại sảnh, Khổng Gia gia chủ nghe nói Tam đương gia giảng giải lúc trước việc, lộ ra sâu sắc vẻ khiếp sợ, “ngươi thành Thiên Vương đã có hơn một ngàn năm, ngoại trừ Lạc Tinh Các mấy vị kia công tử, thế gian còn có người nào khả năng áp chế ngươi? Ở trước mặt hắn lại ngay cả sức phản kháng đều không có?”

3 chủ nhà vẻ mặt, cũng là có vẻ uất ức vạn phần. Mặc dù lại không thế nào đồng ý thừa nhận, nhưng cái này cũng là không thể thay đổi sự thật.

“Xem ra, đối phương trước khi nói, Khổng Gia bên trong không có gì có thể làm cho hắn coi trọng, còn thật không phải là mạnh miệng.” Khổng Gia gia chủ trên mặt, lộ ra một có chút nụ cười khổ sở.

“Đại ca, người này có thực lực như vậy, còn muốn cố ý ẩn giấu thân phận, đến ta Khổng Gia, rốt cuộc là vì cái gì?” Tam đương gia miễn cưỡng để cho mình tỉnh táo lại, mở miệng nói ra.

Địch học hận không không sườn núi lạnh lùng chỉ trăng lạnh

“Ý của ngươi là?” Khổng Gia gia chủ nhíu mày.

"Đại ca trước ngươi nói, cái này họ Tiêu tựa hồ hoàn toàn không đáng giá Lạc Tinh Các coi trọng, nhưng hắn bây giờ, lại có thực lực như vậy, sợ là đầy đủ để Lạc Tinh Các coi trọng?" Tam đương gia vừa là nói.

Khổng Gia gia chủ không nói.

Này Tiêu Công Tử thực lực, đã không chỉ là mạnh mẽ đơn giản như vậy, Tam đương gia dạng này đứng đầu Thiên Vương, càng bị hắn dễ dàng, một ngón tay liền đánh lui, chỉ sợ là Đế cảnh người, cũng là chỉ đến như thế.

Tôn Thuật ngành học cực kỳ Quỷ mới tiếp cho nên tháng

Thực lực như vậy, đến Lạc Tinh Các coi trọng, vậy liền không tính kì quái.

"Bát công tử khi nào đến?" Trầm mặc sau một hồi, Khổng Gia gia chủ, rốt cục mở miệng lần nữa.

"Đại khái ở hai ba ngày sau." Tam đương gia đáp.

Gật gù, Khổng Gia gia chủ nói rằng: "Mấy ngày nay, liền không muốn lại có động tác, đối phương có thực lực này, ngươi nếu đưa hắn chọc giận, đối với ta Khổng Gia bất lợi."

"Vâng, ta biết rồi!" Tam đương gia gật đầu, nói: "Đại ca, cái kia đều nhi, ngươi còn muốn cho hắn bái sư gì?"

"Ai da, mà xem trước một chút a!" Khổng Gia gia chủ cũng là xoắn xuýt, không biết nên như thế nào quyết định.

Tam đương gia cáo lui, lưu lại Khổng Gia gia chủ, như trước đang xoắn xuýt bên trong.

- - - - - -

"Bốp!"

Cửa phòng đã bị phá ra trong phòng, Tiêu Vũ bỗng nhiên mở hai mắt ra, hai đạo ánh mắt, giống như thực chất.

“Không nghĩ tới, cái này quá vọng thạch, so với ta trong tưởng tượng càng thêm khó mà tin nổi!”

Bây giờ Tiêu Vũ, ở vừa dung hợp ba viên quá vọng sau đá, trong cơ thể vốn không dễ dàng phát giác biến hóa, bây giờ đã có rõ ràng dấu vết.

Ở trong cơ thể hắn, một vòng xoáy khổng lồ, nửa trắng nửa đen, trong nước xoáy có 3000 ngôi sao, cũng có lục đạo ấn.

Vốn, vòng xoáy khổng lồ nửa trắng nửa đen, có vẻ trắng đen rõ ràng, nhưng hôm nay, ở trong hai màu đen trắng, lẫn nhau trong lúc đó giới hạn, đang trở nên mơ hồ, trở nên trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, mơ hồ có một loại, muốn hợp lại làm một khuynh hướng.

“Bất diệt âm dương trải qua, Thái Âm mặt trời, vốn là hai thái cực, bây giờ lại có hoà hợp tư thế? Âm dương kết hợp lại!”

Nhìn thấy loại biến hóa này, Tiêu Vũ cũng không biết, bộ kinh văn này, cuối cùng sẽ biến thành ra sao.

Lúc trước, hắn đem trong cơ thể tất cả sức mạnh, mạnh mẽ trở về làm một thể, nhưng lại chỉ là đem phần đông sức mạnh thu dọn qua đi, mạnh mẽ uốn đến cùng một chỗ.

Liền phảng phất đem mấy cây độc lập dây thừng,

Vặn thành một cái, nhưng trên thực tế, nắm cùng nhau sau khi, này dây thừng, kỳ thật vẫn là độc lập tồn tại.

Nhưng bây giờ, bất diệt âm dương trải qua phát sinh biến hóa, này âm dương lực lượng, cũng tựa hồ đang từ từ dung nhập vào Tiêu Vũ trong cơ thể trong tinh thần.

Lục đạo dấu ấn, mặc dù còn không có biến hóa quá lớn, nhưng phảng phất, cũng đang lặng lẽ phát sinh thay đổi.

“Âm dương lực lượng hòa vào ngôi sao, bất diệt âm dương trải qua, cùng bá thể ngôi sao quyết, lại vẫn có thể sử dụng phương thức này, trở về làm một thể.”

Trong quá khứ, này hai bộ công quyết, Tiêu Vũ vẫn không biết là nên dùng một bộ nào làm chủ, bởi vì hai người đều là vô cùng hiếm thấy công quyết.

Bất diệt âm dương trải qua tràn ngập thần bí, liên quan đến hắn vạn năm sau sống lại, bá thể ngôi sao quyết thì lại đã giúp hắn đứng hàng đệ nhất chí tôn, đồng dạng vô cùng mạnh mẽ.

Có thể hai người đồng tu, đặc biệt là loại này bá đạo công quyết, theo cảnh giới tăng lên, tất sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề, Tiêu Vũ cũng không biết làm ngày đó tiến lại, nên làm sao lấy hay bỏ.

Nhưng bây giờ, hai bộ kinh văn, tựa hồ cũng có một loại có thể trở về làm một thể phương pháp.

Trong cơ thể hắn vài loại sức mạnh, ở bây giờ, phảng phất bắt đầu chân chính quy nhất.

“Hoàng loài văn, vạn tộc lực lượng, kết hợp này, để cho ta có siêu thoát chúng sanh có thể, thành tựu hoàn mỹ sinh linh. Có thể như thế vẫn chưa đủ, có lẽ còn muốn đem trong cơ thể ta công quyết, cùng với các loại sức mạnh kết hợp, con đường này, tài năng chính thức đi xuyên qua!”

Tiêu Vũ trong lòng, ẩn có điều ngộ ra, phảng phất biết rồi hắn con đường sau đó, nên muốn đi như thế nào.

Đứng lên, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, trong cơ thể các loại sức mạnh tiến một bước hòa vào nhau sau khi, mặc dù tu vi của hắn không có thay đổi, nhưng về mặt thực lực, rồi lại là lên một nấc thang.

“Bốp!”

Thuyền học hận xa xa tinh tình Quỷ tiếp sớm từ khoa

Hắn lấy ra âm dương hai sao, ở trước người xoay tròn.

Thuyền học hận xa xa tinh tình Quỷ tiếp sớm từ khoa “trước đây âm dương hai sao, đều qua cực đoan, một là Thái Âm, một là mặt trời, mà bây giờ âm dương bước đầu hòa vào nhau, hai sao lực lượng cũng phát sinh ra biến hóa, trong âm có dương, trong dương có âm!”

“Trước đây âm dương hai sao, đều qua cực đoan, một là Thái Âm, một là mặt trời, mà bây giờ âm dương bước đầu hòa vào nhau, hai sao lực lượng cũng phát sinh ra biến hóa, trong âm có dương, trong dương có âm!”

Kết bóng khoa mục kỹ thuật kẻ thù sườn núi Quỷ khốc bờ ruộng chiến học cánh buồm

Đạo âm dương, vốn là hai thái cực.

Nhưng mà, cô âm không sinh, cô dương không dài, chỉ có đem hai loại sức mạnh chính thức nhu hợp, mới có thể làm được âm dương tương sinh, sinh sôi liên tục.

“Quá vọng thạch? Khối đá này, hoặc đem có thể giúp ta chính thức bước ra một cái hoàn toàn mới đường!”

Tiêu Vũ thu hồi hai sao, trong lòng bắt đầu dự định, muốn thế nào, mới được càng nhiều quá vọng thạch.

“A?”

Đúng vào lúc này gian, Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác được, một luồng khí tức cường đại trong khi nhanh chóng tiếp cận, hướng về Khổng Gia mà đến.

“Lạc Tinh Các?”

Hắn một chút thì cảm nhận được, &# 32; một loại kia thập phần khí tức quen thuộc, rồi cùng Lăng Tiên, còn có Cửu công tử khí tức trên thân, giống nhau y hệt.

Thuyền xem kỹ hận không kẻ thù tinh khốc Quỷ từ ầm ĩ thi kẻ thù

“Không nghĩ tới nhanh như vậy, muốn đối mặt này lầu người.” Trong lòng khẽ thở dài một cái, Tiêu Vũ cất bước, đi ra ngoài phòng.

Thuyền xem kỹ hận không kẻ thù tinh khốc Quỷ từ ầm ĩ thi kẻ thù “phía trước dẫn đường.” Hắn cũng không sợ, mặc dù không ngờ tới nhanh như vậy liền muốn tiếp xúc Tinh Thần Các người, nhưng là không hề nghĩ rằng lùi bước.

Khi hắn nhận biết được đạo kia khí tức tiến vào Khổng Gia, không lâu sau đó, Khổng Gia liền có người làm tiến lại, đối với hắn nói: “Trong tộc có khách quý tiến lại, gia chủ trong khi yến khách, Tiêu tiên sinh là ta Khổng Gia khách quý, gia chủ mời mọc Tiêu tiên sinh cùng yến.”

“Yến khách?” Tiêu Vũ híp mắt lại.

Lạc Tinh Các người thứ nhất, Khổng Gia gia chủ liền lập tức phái người mời hắn, trong đó ý nghĩa, ý vị sâu xa.

“Phía trước dẫn đường.” Hắn cũng không sợ, mặc dù không ngờ tới nhanh như vậy liền muốn tiếp xúc Tinh Thần Các người, nhưng là không hề nghĩ rằng lùi bước.

Người làm dẫn đường, Tiêu Vũ ở phía sau tuỳ tùng, rất nhanh, bọn họ đi tới một chỗ lịch sự tao nhã trong viện, tại kia trong viện, một bàn phong phú tiệc tối, bên cạnh bàn đã ngồi ba người.

Tiêu Vũ ánh mắt, trực tiếp nhảy qua Khổng Gia gia chủ cùng Tam đương gia, trực tiếp rơi vào trong đó một người thanh niên trên thân.

“Trên người người này, thuộc về Mạc Thương khí tức so trước đó Cửu công tử càng thêm mãnh liệt.” Tiêu Vũ trong lòng đảo lộn nhanh, trên mặt lại là lặng lẽ, đi tới.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 103: Núi Vô Lượng

Đọc trên điện thoại

Bát công tử người này, thoạt nhìn rất trẻ tuổi, làm Tiêu Vũ tiến lại, hắn ánh mắt lạnh lùng, cũng là rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

"Tiêu Công Tử đến rồi!" Khổng Gia gia chủ đứng dậy, mỉm cười nói: "Để ta giới thiệu một chút, vị này, là Lạc Tinh Các Bát công tử. Bát công tử, vị này Tiêu Công Tử, là ta Khổng Gia phủ trên khách quý."

"Bát công tử?" Tiêu Vũ trong lòng hơi động, theo danh xưng này bên trong nghe được tin tức nào đó.

Đầu tiên là Cửu công tử, sau là Bát công tử, có phải Lạc Tinh Các bên trong, như vậy người trẻ tuổi, còn có bảy người?

"Ngươi họ Tiêu?" Bát công tử ánh mắt giống như sương lạnh, ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, lạnh lùng nói: "Ta ở trên người của ngươi, tựa hồ cảm nhận được một loại bất đồng khí tức, ngươi...... là này vùng người?"

Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, cái này Bát công tử thần giác nhạy cảm, lại đã nhận ra hắn không giống với này vùng người khí tức.

Có điều, hắn sắc mặt không thay đổi, nói: "Bát công tử nói đùa, nếu không có này vùng người, ta sao lại đứng ở chỗ này?"

“Phải không?” Bát công tử cười cười, khí tức trên thân, đột nhiên cuồng bạo lên, ngưng tụ thành một cỗ vô hình đại thế, ép hướng về Tiêu Vũ.

“Ta đang tìm kiếm một người!” Khí thế của hắn kinh người, cho người cảm giác tựa như một vị thần linh, chèn ép Tiêu Vũ, nói: “Ngươi và người kia tựa hồ rất ăn khớp, vừa là họ tiêu, và cho ta cảm giác, cũng không giống này vùng người.”

Tiêu Vũ vẻ mặt không thay đổi, tựa hồ không cảm giác Bát công tử khí thế trên người, hờ hững như lúc ban đầu.

“Ta mặc dù không cách nào xác định, ngươi đến cùng phải hay không người kia, có điều, cái kia đều không quan trọng, chỉ cần đưa ngươi mang về, tất cả tự có kết quả!”

Thuyền hận học Khoa Viễn khắc độc Quỷ bờ ruộng chiến quá xa

Địch xem kỹ hận xa cork phương phương chiến cô quá tiếp

Bát công tử cùng Tam đương gia, rốt cuộc là có sự khác biệt.

Tam đương gia mặc dù hoài nghi Tiêu Vũ, nhưng ở không cách nào xác định dưới tình huống, còn cần phải tiến hành thăm dò, nhưng hắn lại không cần.

Kết hận bóng Khoa Viễn khắc độc mới tiếp cát tôn ngón tay

Bởi vì, hắn là Lạc Tinh Các người, coi như không cách nào xác định, hắn cũng muốn hung hăng ra tay, bởi vì thân phận của hắn bất đồng, chỉ cần hắn hoài nghi, liền không cần thăm dò, trực tiếp ra tay có thể!

“Ầm!”

Một lời hạ xuống, Bát công tử quay Tiêu Vũ, duỗi ra đến rồi một bàn tay.

Bàn tay của hắn vừa ra, phảng phất quanh thân thiên địa, đều bị hắn ổn định nắm giữ, Tiêu Vũ thân ở trong đó, càng phảng phất bàn tay kia chính là ngày đó, chính là cái kia, vô luận chạy trốn tới nơi nào, đều không thể thoát ly bàn tay này.

Tôn xem kỹ thuật không sườn núi tình độc từ Quỷ tháng cực kỳ

“Thùng!”

Hắn đồng dạng ra tay, đánh ra một chưởng, đem Bát công tử đánh lui, lạnh nhạt nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi bao nhiêu sẽ thăm dò một phen, không ngờ rằng, ngươi lại trực tiếp như vậy.”

Một bên Khổng Gia đứng đầu cùng Tam đương gia, sớm là không khỏi rung động.

Tiêu Vũ lại có cùng Bát công tử sức đánh một trận, một đòn bên trong, không rơi xuống hạ phong!

“Xem ra, ta đã đoán đúng!” Bát công tử đứng dậy, trên mặt vẻ mặt, càng thêm lạnh như băng.

“Ta vốn không nghĩ là nhanh như thế, cùng các ngươi trực tiếp va chạm.” Tiêu Vũ than khẽ, có chút bất đắc dĩ.

Địch Cầu Cầu không kẻ thù sườn núi độc tình chiến học độc tình

Hắn khả năng linh cảm đến, Mạc Thương lưu lại, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, cho nên ở cũng không đủ nắm chắc dưới tình huống, cũng là không muốn chính diện cùng Lạc

Tinh Các liều mạng.

“Ta cho ngươi cơ hội,

Ngươi và ta công bằng một trận chiến!” Bát công tử tràn đầy kiêu ngạo, nói: “Ngươi khả năng trước sau đánh bại Lăng Tiên cùng Lão Cửu, ta cũng rất muốn nhìn một chút, ngươi rốt cuộc có bản lãnh gì!”

“Ngươi muốn mượn ta, mài giũa tự thân?” Tiêu Vũ một chút liền nhìn ra Bát công tử dự định, muốn dùng hắn thử tay nghề, nghiệm chứng chính mình tu chi đạo, đưa hắn trở thành mài đao thạch.

“Phải thì như thế nào?” Bát công tử cũng không phủ nhận, nói: “Ngươi cảm thấy, ngươi có thể cự tuyệt gì?”

“Tốt!” Tiêu Vũ ngược lại cũng thẳng thắn, đối phương muốn lấy hắn thí đạo, hắn lại làm sao không có giống nhau dự định?

Mạc Thương lưu lại đạo văn làm hắn không cách nào nhìn thấu, hắn cũng tương tự muốn thông qua Bát công tử, đối với Mạc Thương lưu lại những thủ đoạn nào tiến hành tiến một bước hiểu ra.

“Cho ngươi mười ngày, xử lý tốt phía sau việc, sau mười ngày, tù rồng quan một trận chiến.” Bát công tử lưu lại một câu nói này, sau đó bay lên trời, liền như vậy đi xa.

Hắn hiển nhiên tràn đầy tự tin, căn bản không sợ Tiêu Vũ thoát đi, cũng không lo lắng cho mình sẽ bại, cứ như vậy rời đi.

Sau bóng học không không phong tình độc bờ ruộng chỗ tinh chỗ

“Xem ra này Khổng Gia, ta cũng không ở nổi nữa.” Nhìn về phía Khổng Gia hai người, Tiêu Vũ nói: “Khổng Gia chủ, đa tạ những này qua chiêu đãi, cáo từ!”

Khổng Gia gia chủ há mồm, rất muốn hỏi một câu Khổng Quân vấn đề, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể cay đắng thở dài.

Bọn họ Khổng Gia tìm đến Bát công tử, đã chẳng khác gì là bán rẻ Tiêu Vũ, cho tới bây giờ, hắn thì lại làm sao lại mở miệng cầu Tiêu Vũ đi cứu Khổng Quân?

Một lời hạ xuống, Tiêu Vũ kêu gọi Tiểu Cửu, cũng theo Khổng Gia bên trong rời đi.

“Đạo sơ Thánh thể? Sau này, chỉ có thể xem chính ngươi tạo hóa!”

Mặc dù không có thu Khổng Quân làm đồ đệ, nhưng trong thực tế, Tiêu Vũ khoảng thời gian này, đã truyền Khổng Quân hoàn chỉnh phương pháp tu luyện, chỉ là dù vậy, đạo sơ Thánh thể muốn đi con đường tu luyện, vẫn sẽ khó càng thêm khó.

Cái này cũng là không có cách nào sự tình, bây giờ tư thế, hắn căn bản không có đầy đủ thời gian, ở lại Khổng Quân bên cạnh từ từ dạy dỗ.

Mang theo người đá Tiểu Cửu, Tiêu Vũ rời đi Khổng Gia, hắn cảm thụ một chút Huyết Lân Mặc Vũ đám người vị trí, cảm giác được bọn họ và không có nguy hiểm, tạm thời cũng không có đi tìm tính toán của bọn hắn.

“Thời gian mười ngày? Có lẽ, có thể đi núi Vô Lượng nhìn một cái.”

Núi Vô Lượng, đó là Tiêu Vũ khoảng thời gian này, ở Khổng Gia bên trong đã nghe người ta nhắc qua một chỗ.

Nghe nói, minh vùng bên trong quá vọng thạch, phần lớn là xuất từ núi Vô Lượng bên trong, ngọn núi này có các loại thần bí, chính là minh vùng người, cũng không ai có thể nói rõ trong núi các loại.

Triển khai cực nhanh, Tiêu Vũ ở tầm nửa ngày sau, liền đi tới núi Vô Lượng vị trí.

Phóng tầm mắt nhìn tới, đây cũng không phải là chỉ là một tòa núi lớn, mà là một mảnh liên miên quần sơn, linh khí dạt dào.

“Quá vọng thạch, liền bắt nguồn từ nơi đây? Đến tột cùng ngọn núi này, có chỗ đặc thù gì?”

Tiêu Vũ mang theo nghi hoặc, &# 85 cùng người đá Tiểu Cửu, bước vào trong núi.

Mới vào trong ngọn núi, Tiêu Vũ chính là phát hiện, trong núi có không ít tu luyện người qua lại, trong đó không ít người tu vi đều không yếu, hơn nữa rõ ràng thuộc về bất đồng thế lực, tựa hồ là tương tự với Khổng Gia như vậy tồn tại.

Trừ những thứ này ra người ở ngoài, hắn còn nhìn thấy không ít người, trên người trang phục, có chút quen mắt, cùng Cửu công tử cùng Bát công tử mặc, có chút tương tự.

“Những này là Lạc Tinh Các người? Liền bọn họ đều đối với cái này núi như thế để ý?”

Sau oán hận Khoa Viễn phong tình Quỷ từ Khoa Thái Khoa

Tiêu Vũ trầm tư, mang theo Tiểu Cửu, tránh khỏi hết thảy cảm giác con người, lặng yên hướng về trong núi di động.

Sau oán hận Khoa Viễn phong tình Quỷ từ Khoa Thái Khoa “ Ừ?”

"A?"

Đi tiếp không lâu, Tiêu Vũ đột nhiên lộ ra kinh ngạc, đưa tay một phen, theo trên người lấy ra một thứ.

Đó là một tảng đá, lúc này ở trong tay hắn phát sinh một trận quang mang trong suốt, như là đang hô hấp giống nhau, lúc ẩn lúc hiện.

"Hỗn độn thạch?"

Tiêu Vũ tâm trạng kinh ngạc.

Đây là lúc trước, hắn còn ở Thiên Thanh Vũ Viện thời gian, tiến vào Thánh cảnh sau chiếm được hỗn độn thạch, đặt ở trên người đã lâu, lâu cho hắn cơ hồ đều đã quên lãng.

"Hỗn độn thạch ở cái địa phương này, lại có phản ứng?"

Trong lòng tựa hồ nghĩ tới điều gì, Tiêu Vũ đem hỗn độn thạch một lần nữa thu hồi, mang theo Tiểu Cửu, tiếp tục tiến lên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 104: Hỗn Độn Nguyên Vô Cùng Trải Qua

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vô lượng quần sơn, kéo vạn dặm, trong núi gỗ lớn che trời, hổ gầm vượn hót.

Tiêu Vũ đạp lên vùng đất ngập nước, tay cầm hỗn độn thạch, ở chỗ này chậm rãi bước đi tiếp.

“A?”

Làm vào đến trong núi ở chỗ sâu trong, trong tay hắn hỗn độn thạch, mặt trên tú phát sinh quang mang đột nhiên trở nên trở nên dồn dập.

“Nơi đây chẳng lẽ khác thường?”

Tiêu Vũ đánh giá bốn phía, liền gặp quanh thân là một mảnh rừng rậm, mà ở phía trước của hắn không xa, thì lại có một nhô ra gò núi nhỏ, trên đồi có một hơi nhỏ suối, nước suối trong suốt, lộ ra dị dạng mùi thơm.

“Đây là cái gì nước?”

Tiêu Vũ tiến lên, nâng lên óng ánh thủy dịch uống một hớp, nhất thời có một loại toàn thân lỗ chân lông thư giãn, toàn thân thản nhiên cảm giác.

“Ta bây giờ thân thể mạnh, khả năng đối với ta thân thể có hiệu quả linh dược đã rất ít đi, đây là cái gì nước, càng thần kỳ như thế?”

Chỉ thấy này nước trong suốt bên trong, xen lẫn một tia sữa sắc, hội tụ thành một cái nho nhỏ dòng suối, giấu ở trong cỏ, cực dễ bị người quên.

Thấy không dứt lấp loé hỗn độn thạch, Tiêu Vũ đăm chiêu.

“Tiểu Cửu, ngươi ở nơi này, chờ ta trở về!”

Tiêu Vũ đối với Tiểu Cửu dặn dò một câu, sau đó thi triển chui xuống đất phương pháp, thâm nhập dưới đất.

“Này suối bên dưới, tất có chỗ dị thường, tựa như ngày xưa Long Tuyền Tông Long Tuyền giống nhau, có thể sẽ cất giấu cái gì vậy.”

Theo nước suối, Tiêu Vũ không dứt thâm nhập dưới đất, đồng thời quan sát đến trong tay hỗn độn thạch.

Càng là đi xuống, hỗn độn thạch sáng tắt thì càng nhanh, trong đá tựa hồ lộ ra một luồng tâm tình vui sướng, giống như đứa bé về tới mẫu thân ôm trong ngực vậy.

Tiêu Vũ không biết đi sâu vào bao nhiêu dặm, đột nhiên trước, lòng đất một luồng dị dạng khí tức lộ ra, khiến cho hắn cả người lỗ chân lông thư giãn, giống như đắm chìm trong thư thích nhất trong ôn tuyền.

“Đây là……”

Khi thấy cái kia nước suối ngọn nguồn, con ngươi của hắn, nhất thời mạnh co rút lại.

Đó là một đạo làm như sương mù một nửa gì đó, trong lòng đất không dứt biến ảo. Sương mù sắc là đen bạch kết hợp màu xám, trên mặt đất nước suối vốn là phàm thủy, chính là bởi vì dòng nước trải qua này khí, vì vậy phát sinh ra biến hóa.

“Hỗn độn khí!”

Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc, không thể so với nhìn thấy cửu sắc Thanh Liên thời điểm ít hơn.

Cái gì gọi là hỗn độn? Thiên địa chưa mở, là vì hỗn độn!

Thế gian vốn là một mảnh hỗn độn, hỗn độn hóa chia âm dương, mới có thiên địa, mà có thiên địa, mới có thế gian chúng sanh!

Nói cách khác, thiên địa vượt lên trên chúng sinh, mà hỗn độn, thì lại còn muốn tại thiên địa trước khi!

Nếu nói là thiên địa là vạn vật chi mẫu, vậy hỗn độn, chính là thiên địa mẹ!

“Ta hiểu được!”

Tiêu Vũ đột nhiên có điều hiểu ra: “Quá vọng thạch là lây dính hỗn độn khí tảng đá, hỗn độn khí còn muốn tại thiên địa trước khi, vì vậy dung hợp quá vọng sau đá, tự nhiên có thể đưa đến đối kháng thiên địa nguyền rủa hiệu quả.”

Quá vọng thạch dung hợp sau khi, có thể khiến người ta tạm thời không thể thiên địa nguyền rủa ảnh hưởng, chính là bởi vì trong đá lây dính hỗn độn khí.

Còn khối đá này khả năng bổ túc sinh linh trên người không trọn vẹn, cũng chẳng có gì lạ, dù sao liền thiên địa đều là sinh ở trong hỗn độn, nói cách khác, hỗn độn là thế gian vạn vật nguồn gốc!

“Bất diệt âm dương trải qua? Trong cơ thể ta âm dương lực lượng bắt đầu dung hợp, cũng là bởi vì hỗn độn khí nguyên nhân?”

Tiêu Vũ tựa hồ một chút đã hiểu.

Âm dương ban đầu, vốn là hỗn độn, âm dương hai cực đã bao hàm thế gian vạn vật, nhưng hỗn độn, rồi lại đồng thời đã bao hàm âm và dương.

“Âm dương? Hỗn độn? Bá thể ngôi sao quyết? Hoàn mỹ sinh linh?”

Tiêu Vũ trong lòng, tựa hồ cảm giác được có một con đường, trước mắt hắn trở nên càng ngày càng rõ ràng, để hắn phảng phất thấy được sau này mình muốn tiến lên phương hướng.

“A?”

Đột nhiên, hắn lộ ra miệng cười, “ngươi cũng nghĩ ra được cảm thụ?”

Mỉm cười bên trong, Tiêu Vũ lấy ra cửu sắc Thanh Liên. Đóa này sen thần đang cảm thụ đến hỗn độn khí sau, tựa hồ cũng sẽ không an bình, muốn theo hóa giới phù bên trong đi ra.

“Cũng được, ngươi hóa qua ta hai lần thân thể, lần này, ta liền cùng ngươi cùng chung hỗn độn khí!”

Tiêu Vũ đem này hoa sen buông, mặc cho ở hỗn độn khí bên cạnh cắm rễ, chính mình cũng là ngồi khoanh chân, đồng thời vận chuyển hai công lớn quyết, nhận sự giúp đỡ hỗn độn khí, tiến một bước tu luyện.

Hắn tĩnh tọa thời gian, thổ tức trong lúc đó, đem hỗn độn khí hút vào trong cơ thể, trong quá trình này, trong cơ thể hắn cái kia bất diệt âm dương trải qua âm dương hai cực, cũng dần dần trở nên càng ngày càng hòa hợp.

Trong âm có dương, trong dương có âm!

Âm dương vốn là hai cực, nhưng giờ phút này, Tiêu Vũ trong cơ thể Thái Âm cùng thái dương lực, tựa hồ trong khi nghịch chuyển, muốn quay về hỗn độn cảnh giới.

Trong quá trình này, vốn bị hắn mạnh mẽ dung hợp lại cùng nhau hai công lớn quyết, cũng dần dần bắt đầu có trở về làm một thể dấu hiệu.

Không chỉ như thế, thần hồn của hắn, mạng nguyên, cũng đang lặng lẽ cải biến.

“Chúng sanh sinh giữa thiên địa, thiên địa sinh ở hỗn độn trong lúc đó, có lẽ chỉ có quay về hỗn độn, mới nhưng chân chính siêu thoát thiên địa, tránh thoát thiên địa vùng lao tù này!”

Tiêu Vũ nội tâm, vào đúng lúc này không hề lay động, chỉ là không dứt thổ nạp hỗn độn khí.

Cửu sắc Thanh Liên cắm rễ ở bên, cho tới bây giờ, nó đã bị Tiêu Vũ dùng đã đi mảnh thứ hai cánh.

Bây giờ, mảnh thứ ba cánh sen ở hỗn độn khí ảnh hưởng, bắt đầu thật nhanh trưởng thành, tốc độ là qua lại vô số lần, mơ hồ có lập tức phải thành thục tư thế.

Như thế ngồi xuống, Tiêu Vũ trong cơ thể âm dương lực lượng ở kết hợp lại, bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết, đã ở quy nhất.

Âm dương lực lượng hòa vào nhau, ở âm và dương ranh giới chung, dần dần, hai khói trắng đen hướng tới màu xám bắt đầu thay đổi.

Ngoài ra, trong cơ thể hắn 3000 ngôi sao, cũng bắt đầu cùng bất diệt âm dương trải qua âm dương lực lượng hòa vào nhau, âm dương lực lượng rót vào các đại ngôi sao, làm cho những ngôi sao này, tựa hồ đã xảy ra một loại không thể phát giác biến hóa.

“Thùng!”

Làm 3000 trong tinh thần tất cả đều đồng thời sáp nhập vào âm dương khí, Tiêu Vũ trong cơ thể, truyền đến một tiếng run nhẹ, tựa hồ có đồ vật gì, &# 85 phá kén mà ra.

“Hai công lớn quyết, thật có thể quy nhất!”

Tiêu Vũ mở mắt ra, trong lòng không cách nào bình tĩnh.

Bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua, đây vốn là hai đại hoàn toàn khác nhau công quyết, hơn nữa đều là thế gian ít có.

Bây giờ, hai bộ công quyết, thật sự có biến thành một bộ công quyết tư thế, trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, không muốn chia làm lẫn nhau.

“Hóa âm dương trở về hỗn độn? Xem ra sau này, hai bộ công quyết đem biến thành một bộ, âm dương bất diệt, bá thể ngôi sao? Ngày sau có thể còn có thể kết hợp lục đạo dấu ấn, sau này liền gọi ngươi làm hỗn độn nguyên vô cùng trải qua.”

Đi đến một bước này, Tiêu Vũ trong lòng đã có sáng tỏ phương hướng, hắn phải đem hai bộ công quyết, hợp hai làm một!

Trước đây đôi công đồng tu, và trong cơ thể còn có lục đạo dấu ấn, hắn từ đầu đến cuối không có minh xác phương hướng cảm giác, không biết nên lòng gì một đạo làm trọng, có loại mê man cảm giác, đều là gặp một bước đi một bước.

Bây giờ, hắn rốt cục có một sáng tỏ phương hướng, và tin tưởng con đường này đi tới cuối thời gian, nhất định có thể vượt qua kiếp trước!

“A? Hỗn độn khí bị đã tiêu hao hết?”

Tiêu Vũ thầm nghĩ đáng tiếc, cái kia một đạo hỗn độn khí cũng chẳng có bao nhiêu, hắn và cửu sắc Thanh Liên cùng chung, chỉ tu luyện mấy ngày, liền đem này khí triệt để hao hết.

“Này núi Vô Lượng bên trong, không biết có còn hay không cái khác hỗn độn khí? Đã quá vọng thạch cùng xuất từ đây, vậy hẳn là còn sẽ có.”

Tiêu Vũ từ dưới đất rời đi, mang tới Tiểu Cửu, tiếp tục ở nơi này tìm kiếm.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 105: Không Nói Đạo Nghĩa

Đọc trên điện thoại

Ở núi Vô Lượng bên trong tìm kiếm, Tiêu Vũ rất nhanh liền cũng nhìn ra trong núi này thế cuộc.

Trong dãy núi, có này vùng các thế lực lớn người, như là Khổng Gia như vậy thế lực, cũng có Lạc Tinh Các người.

Những thế lực này như là phân địa bàn giống nhau, mỗi loại chiếm cứ nhất định phạm vi khu vực, sau đó tại khu vực này bên trong tìm kiếm, tìm kiếm quá vọng thạch.

Trong này, địa bàn lớn nhất, tự nhiên là thuộc về Lạc Tinh Các, chiếm cứ phạm vi có gần một nửa, một nửa kia, tất là từ các thế lực lớn chia cắt.

“Không biết này vùng người, có biết hay không hỗn độn khí tồn tại? Có phải nhiều năm như vậy, bọn họ sẽ không có ở đây tìm kiếm qua gì?”

Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy một tia nghi hoặc. Lẽ ra nơi đây xuất hiện nhiều như vậy quá vọng thạch, này vùng người không thể không phát hiện được núi Vô Lượng bất phàm, hơn nữa cũng từng tìm tòi qua ngọn núi này.

Nhưng qua nhiều năm như thế, nếu như bọn họ phát hiện hỗn độn khí, cái kia hỗn độn khí còn có thể còn lại đến hôm nay gì? Chỉ sợ sớm bị người lấy hết.

“Xem ra minh vùng bên trong, cũng có thật nhiều bí mật.”

Tiêu Vũ che giấu khí tức, tiếp tục ở trong núi này tìm kiếm.

Nhưng mà, lúc trước hỗn độn khí, tựa hồ chỉ là vận may gây ra, hắn tại đây sau khi, liền lại không có tìm được cái khác hỗn độn khí.

“Chẳng lẽ thật bị các thế lực lớn đã tiêu hao hết?”

Hắn không khỏi nhíu mày, hỗn độn khí đối với dung hợp âm dương lực lượng thập phần quan trọng, bước đi này không thành công, dự đoán của hắn sẽ rất khó thực hiện.

“Chỉ có thể đi những thế lực lớn kia trong địa bàn đi nhìn một chút.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, vốn thì không muốn cùng những thế lực kia xung đột, nhưng bây giờ vì sau này đường, cũng không thể không mạo hiểm.

Hắn trầm tư chốc lát, dứt khoát quyết định, đi Lạc Tinh Các địa bàn, ngược lại cùng cái thế lực này, cũng không hi vọng có thể giao hảo.

“Quả nhiên, muốn những chỗ này mới có thể có thu hoạch!”

Không lâu sau, Tiêu Vũ lặng yên gần sát Lạc Tinh Các địa bàn phạm vi, ở cái địa phương này, trong tay hắn hỗn độn thạch, quả nhiên lại có phản ứng.

Có điều, nơi này, lại bị Lạc Tinh Các người chiếm, Tiêu Vũ ở những người kia ở trong, đã nhận ra một đạo không kém khí tức.

“Lại có Thiên Vương nhân vật trấn giữ, hơn nữa tựa hồ thực lực không kém!”

Rất nhanh, Tiêu Vũ tìm được rồi hơi thở kia khởi nguồn, đó là vừa một vị tuổi trẻ công tử, hắn đang chiếm cứ một góc, ở nơi đó nhắm mắt tu luyện.

“Hỗn độn thạch ở cái địa phương này có phản ứng, nói như vậy người này chiếm cứ địa phương phía dưới, hơn nửa liền có hỗn độn khí?”

Lấy ra hỗn độn thạch, Tiêu Vũ nhìn thấy trên đá lấp loé quang mang, không khỏi ánh mắt sáng lên.

Xem ra, tên đàn ông trẻ tuổi này cũng đã nhận ra hắn vị trí nơi này không bình thường, càng chiếm cứ nơi đây tu luyện.

Tiêu Vũ mặc dù có thể tránh tên nam tử này, đi sâu vào dưới nền đất, nhưng nếu như hắn trong lòng đất hấp thu hỗn độn khí, tên nam tử này tất nhiên khả năng nhận thấy được.

Kết học thuật kẻ thù xa phong tình căn do mới quá ầm ĩ

Kết học thuật kẻ thù xa phong tình căn do mới quá ầm ĩ đang ở minh vùng thời gian dài như vậy, Lạc Tinh cửu tử tên, Tiêu Vũ tự nhiên cũng nghe nói.

“Cái này ngược lại là phiền phức, nếu là đã kinh động hắn, nói không chừng Lạc Tinh Các người thì sẽ dốc hết toàn lực, trước mắt ta tựa hồ còn không cách nào cùng bọn hắn chính diện liều.”

Tiêu Vũ không khỏi nhíu mày, thật vất vả tìm được rồi hỗn độn khí, lại là không cách nào xuống tay?

“Thất công tử!”

Đột nhiên,

Có người báo lại, nghe được cái này gọi, Tiêu Vũ không khỏi chân mày cau lại.

“Lạc Tinh cửu tử? Người này lại là Thất công tử!”

Đang ở minh vùng thời gian dài như vậy, Lạc Tinh cửu tử tên, Tiêu Vũ tự nhiên cũng nghe nói.

Nghe nói đây là Lạc Tinh Các bên trong, chín thực lực mạnh mẽ tuổi trẻ nhân vật, phóng tầm mắt này vùng, không người nào có thể địch.

Trừ lần đó ra, Lạc Tinh Các bên trong còn có một vị sâu không lường được Cửu Tinh Đế Quân, rất có thể ở một vạn năm trước cũng đã thành đế, cái này cũng là Tiêu Vũ kiêng kỵ Tinh Thần Các, không dứt tùy tiện cùng bọn hắn liều nguyên nhân.

Thuyền bóng xem kỹ kẻ thù không tinh độc khốc từ Quỷ Quỷ mới

Dù sao, vị này Đại Đế không phải là Tử Minh loại kia mới vừa đến đế vị người có thể so, hơn nữa này Cửu Tinh Đế Quân, còn rất có thể cùng Mạc Thương có quan hệ, Tiêu Vũ không thể không cẩn thận.

“Chuyện gì?” Nghe người ta báo lại, Thất công tử mắt cũng không lườm, chỉ là nhàn nhạt mở miệng.

“Đế Quân truyền lời, nói Bát công tử đã tìm được cái kia nghịch tinh, hẹn cẩn thận hậu thiên cùng đánh một trận, Đế Quân để người trong bóng tối đi tới, nếu là Bát công tử không địch lại, liền bởi ngài ra tay, đem nghịch tinh chém giết!” Báo lại người cung kính nói.

“Nghịch tinh? Hắn nói chính là ta?” Tiêu Vũ một chút liền nghe hiểu ý, Bát công tử tìm tới, vừa ước chiến người, trừ hắn ra cũng không có người khác.

Này Lạc Tinh Các vừa là Lạc Tinh, vừa là gọi hắn là nghịch tinh, chính mình tất là cái gì Cửu Tinh Đế Quân, Lạc Tinh cửu tử loại hình, rất rõ ràng, này 1 thế lực theo thành lập bắt đầu, chính là vì ghim hắn mà tồn tại.

“Ha ha, quả nhiên là ta thật là tốt đệ tử a!” Nghĩ vậy hết thảy đều là Mạc Thương để đối phó chính mình mà lưu lại, Tiêu Vũ trong mắt hàn quang bức người.

Tôn Cầu Sát khoa kẻ thù phong mới khốc bờ ruộng kết hiện ra khoa

“Lão Bát? Hắn vẫn là như vậy không tiến bộ gì? Đã tìm được rồi, giết chính là, đừng có ước định thời gian một trận chiến!”

Tôn Cầu Sát khoa kẻ thù phong mới khốc bờ ruộng kết hiện ra khoa một lời gian, hắn vừa là nhắm mắt, ở nơi đó tiếp tục tu luyện.

Thất công tử cười lạnh, lộ ra vài phần bất mãn, lại nói: “Trừ ta ra, Đế Quân còn có khiến người khác ra tay gì?”

“Có!” Người đến nói: “Làm sách vẹn toàn, Đế Quân còn để ngũ công tử cùng Lục công tử cũng cùng nhau tiến đến, lúc cần thiết cùng người đồng loạt ra tay!”

“Giết một Huyền vùng đến phế nhân thôi, làm sao đến mức điều động nhiều người như vậy?” Thất công tử nhíu mày, đối với Đế Quân quyết định, rõ ràng có bất mãn.

Sau bóng thuật xa khoa tinh mới tình bờ ruộng ngón tay chiến tháng

“Đế Quân nói, cái kia nghịch tinh dù sao ở Lăng Tiên tiểu thư trong tay chạy trốn, còn giết Cửu công tử, cho nên để ngừa vạn nhất.” Người đến cung kính nói.

“Lăng Tiên? Có điều một giới nữ lưu thôi, giết không được cái kia nghịch tinh cũng không tính là gì, đúng là Lão Cửu, thực sự là càng sống càng trở về xong!” Thất công tử lạnh lùng nói: “Ngươi đi nói cho lão Ngũ cùng lão Lục, làm cho bọn họ không cần đến rồi, khoảnh khắc nghịch tinh, một mình ta là đủ!”

“Này……” báo lại người cười khổ, đây là Đế Quân mệnh lệnh, hắn nào đổi loạn đổi?

Nhưng mà, Thất công tử nói, hắn đồng dạng không dám vi phạm, cười khổ một tiếng, &# 85 liền liền như vậy lui đi.

“Nghịch tinh? Chém người có thể chiếm được Thần Quân pháp chú?” Thất công tử đứng yên tại chỗ, làm như rơi vào trầm tư, lẩm bẩm: “Để này Thần Quân pháp chú, xem ra việc này, vẫn phải là đi một chuyến.”

Một lời gian, hắn vừa là nhắm mắt, ở nơi đó tiếp tục tu luyện.

Kẻ học sau hận kẻ thù khoa tinh độc tình chiến ầm ĩ lông chim tôn

“Giết ta? Xem ra ngày mai một trận chiến, ta nếu như đi, muốn rời khỏi sẽ rất khó. Lạc Tinh Các? Dự định không nói đạo nghĩa, sau lưng ra tay gì?”

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm tư, Lạc Tinh Các lại dự định ngầm, ngũ công tử Lục công tử Thất công tử, lại thêm một Bát công tử, Lạc Tinh cửu tử tổng cộng thì 4 người.

Thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng đối mặt tu luyện lục tương không có dừng lại công mấy người này, cũng không có trở lui toàn thân nắm chắc.

Trầm tư gian, Tiêu Vũ trên mặt lộ ra cười lạnh, một ý nghĩ dưới đáy lòng lặng yên sinh sôi.

Kết thuật học xa sườn núi tình tình chỗ không chủ bí

Hắn im hơi lặng tiếng, lặng yên thối lui, chút nào không làm kinh động Thất công tử.

Sau đó trong vòng một ngày, Tiêu Vũ thi triển cực nhanh, ở Lạc Tinh Các địa bàn dạo qua một vòng. Quả nhiên như là hắn dự liệu, này bị chiếm cứ trong địa bàn, có càng nhiều hỗn độn khí.

Hắn đem những chỗ này đều ghi tạc trong lòng, sau đó tìm một chỗ ẩn thân, cùng đợi ước chiến ngày đến.

“Hừ, các ngươi đã phải cùng ta ngầm, đây cũng là đừng trách ta không nói đạo nghĩa!” Tiêu Vũ trong lòng không dứt cười lạnh.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 106: Ước Chiến

Đọc trên điện thoại

1 ngày, vội vàng mà qua, ước chiến tiến lại ngày, Bát công tử đúng hẹn tới, đi tới cùng Tiêu Vũ ước định địa điểm.

“Hừ, Đế Quân lại không tín nhiệm ta, còn muốn phái những người khác ra tay!”

Bát công tử trong lòng tràn đầy không cam lòng, đối với Cửu Tinh Đế Quân sắp xếp rất không hài lòng.

Chỉ có điều, Đế Quân chi mệnh, dù ai cũng không cách nào vi phạm, trong lòng hắn dù cho có nhiều hơn nữa bất mãn, cũng là vô dụng.

“Cũng được, coi như Đế Quân an bài những người khác, ta chỉ cần ở tại bọn hắn trước khi ra tay, đem cái kia nghịch tinh chém giết, Đế Quân thì sẽ biết sắp xếp của hắn là dư thừa.”

Sau học thuật xa khoa phong tình khốc tiếp ngón tay cát tiếp

Bát công tử trong lòng rõ ràng, kỳ thực Đế Quân trong lòng, vẫn là hi vọng hắn có thể đánh bại Tiêu Vũ.

Dù sao, mấy vị công tử đồng loạt ra tay, bao nhiêu sẽ có vẻ Lạc Tinh Các không người, phải mấy người cùng ra tay tài năng chém giết Tiêu Vũ.

“Hắn hẳn là cũng tới.”

Bát công tử đạp gió mà đi, rất nhanh liền đi tới ước định địa điểm.

Hắn lộ ra thần niệm, trong mơ hồ, mặc dù mấy vị khác công tử đều rất tốt ẩn tàng rồi khí tức, nhưng hắn còn là đã nhận ra, sắc mặt vừa là từ từ lạnh lẽo.

Mặc dù không thích, Bát công tử cũng là không có gì biểu thị, tiếp tục dùng thần niệm tìm kiếm Tiêu Vũ vị trí.

Rất nhanh, một đạo khí tức quen thuộc bị Bát công tử nhận biết được, hắn lập tức nhích người, hướng về nơi đó bay đi.

“Hắn bất cứ thật sự dám đến, xem ra là không có nhận thấy được Đế Quân sắp xếp. Người này đúng là có vài phần cốt khí! Có điều, đồng dạng phải chết trong tay ta!”

Bát công tử rất nhanh liền bay đến đạo kia khí tức vị trí, liền gặp một bóng người không nhúc nhích, đang ngồi ngay ngắn ở đó, như là đã chờ đã lâu.

“Ngươi sớm tới?” Bát công tử kinh ngạc, đi lên phía trước.

Đối phương bất cứ tới so với hắn còn sớm, đây là một loại tự tin biểu hiện.

“Vừa tới mà thôi.” Tiêu Vũ ngồi dưới đất, nghe vậy, mở hai mắt ra.

“Đã như vậy, nhiều lời vô ích, chiến!” Bát công tử 1 nghĩ thầm phải dựa vào chính mình giải quyết Tiêu Vũ, không muốn để cho mấy vị khác công tử có cơ hội xuất thủ.

Thời điểm này, hắn hoàn toàn không có lời thừa thãi, gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp ra tay rồi.

"Ầm!"

Bát công tử thực lực, không thể nghi ngờ tất Cửu công tử càng mạnh mẽ hơn. Trên người hắn khí tức kinh người, loại kia thần bí đạo văn, cũng so với Cửu công tử trên người đạo văn phức tạp hơn thâm ảo.

"Ngay từ đầu liền phải đem hết toàn lực gì?" Tiêu Vũ kinh ngạc, Bát công tử vừa đi lên, lại chính là mở ra nhân môn, khắp toàn thân che kín ma khí.

Ma nguyên lần đầu xuất hiện!

"Ầm!"

Đối với điều này, Tiêu Vũ như là biết lợi hại, trước tiên lùi về sau, trước người đại địa, tất là ở Bát công tử một đòn bên dưới bỗng nhiên lún xuống.

"Tin đồn ngươi có ngôi sao hộ thể, làm sao, không có ý định triển khai ra gì?" Bát công tử gặp Tiêu Vũ lùi về sau, lộ ra ngạo nghễ cười lạnh.

"Không cần, ngươi không hẳn khả năng giết được ta!" Tiêu Vũ mặt mỉm cười, tựa hồ thập phần thong dong.

Kết bóng ngành học kẻ thù phong khốc mới từ địch học

Kết học hận đất kẻ thù cực kỳ độc tình tiếp không phong

"Phải không?" Bát công tử sầm mặt lại, Tiêu Vũ tư thế này, làm hắn cảm giác được mình bị khinh thị.

Ngày xưa Tiêu Vũ đối chiến Lăng Tiên cùng Cửu công tử, đều là sử dụng trong cơ thể ngôi sao, giờ phút này hắn trực tiếp vận dụng lục tương công,

Tiêu Vũ còn không dự định lấy ra?

“Giết!”

Bát công tử cuồng bạo, ngoại trừ không muốn cho Thất công tử bọn người cơ hội xuất thủ, cũng là muốn dùng tư thái cường thế, thần tốc chém giết Tiêu Vũ.

Tôn xem kỹ khoa mục kỹ thuật không phong Quỷ khốc chiến tôn hận nhất

Hắn muốn cho Đế Quân minh bạch, hắn có cái năng lực kia, có thể nhất nhân trảm giết nghịch tinh.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Nơi này, đại chiến kinh thiên, Bát công tử sức chiến đấu kinh người, đến mức nước núi đổ cũng, dũng mãnh vô cùng.

Nhưng mà, so với Bát công tử, một bên khác Tiêu Vũ, lại là một cái khác cực đoan.

Địch bóng hận xa xa cực kỳ độc tình chỗ mới tinh

Địch bóng hận xa xa cực kỳ độc tình chỗ mới tinh “Lão Bát đang làm gì? Đã lâu như vậy, mà ngay cả này nghịch tinh một sợi tóc chưa từng thương tổn được?”

Hắn không dứt tránh lui, thân pháp quỷ dị mơ hồ, căn bản không cùng Bát công tử chính diện liều mạng, chỉ là đang không ngừng né tránh.

Bát công tử càng đánh càng cuồng, có thể Tiêu Vũ lại thong dong như lúc ban đầu, không khỏi làm Bát công tử có một loại khí lực đánh vào trên bông cảm giác.

“Như thế nào như thế? Thần Quân lưu lại thiên công không phải nên khắc chế này nghịch tinh gì? Vì sao hắn sẽ như thế thong dong?”

Bát công tử trong lòng chỉ có một loại cảm giác khó chịu, hắn đã chiến đến điên cuồng, có thể Tiêu Vũ bên kia, lại phảng phất là gió êm sóng lặng, tạo thành hai thái cực.

“Lão Bát đang làm gì? Đã lâu như vậy, mà ngay cả này nghịch tinh một sợi tóc chưa từng thương tổn được?”

Trong bóng tối, Lục công tử hướng về hai người khác truyền âm, có vẻ rất là bất mãn. Tựa hồ Bát công tử nên ở trong chớp mắt chém giết Tiêu Vũ, tài năng thể hiện đến Lạc Tinh Các mạnh mẽ.

“Lão Bát liều lĩnh, lỗ mãng!” Ngũ công tử cau mày nói: “Thần Quân thiên công, mặc dù khắc chế nghịch tinh, nhưng này nghịch tinh nếu không chủ động xuất kích, thiên công khắc chế hiệu quả liền khó có thể phát huy.”

Này liền giống với mâu cùng thuẫn, lục tương không có dừng lại công là khắc chế Tiêu Vũ trường mâu tấm khiên, có thể mang Tiêu Vũ hết thảy công kích phong tỏa.

Tôn bóng xem kỹ không kẻ thù tinh khốc mới chỗ cho nên địch độc

Nhưng bây giờ, Bát công tử quá muốn giết Tiêu Vũ, ra tay trước, liền giống với bắt lại tấm khiên đi công kích.

Tiêu Vũ chỉ cần thu hồi trường mâu, tạm thời né tránh, hắn làm như vậy liền rất khó có hiệu quả.

“Này nghịch tinh ngược lại cũng có vài phần bản lĩnh, bị động né tránh bên trong, có thể chịu đựng được Lão Bát điên cuồng công kích. Lão Thất, ngươi thấy thế nào?” Lục công tử tiếp tục truyền âm, lần này lại là hỏi tới vẫn không lên tiếng Thất công tử.

Lúc này Thất công tử, ẩn ở một chỗ khác, nghe đến Lục công tử truyền âm, hắn lạnh lùng đáp lại nói: “Lão Bát giết không được, liền do ta ra tay chính là, có đáng giá gì để ý?”

Trong lời nói, tràn đầy tự tin, tựa hồ chỉ cần hắn vừa ra tay, có thể dễ dàng chém giết Tiêu Vũ.

Ngũ công tử cùng Lục công tử nghe được trả lời này, đều là không nói gì nữa.

Ngoại trừ là vì đối với Thất công tử loại này ngạo khí bất mãn, cũng là bởi vì đích xác không đáng lo lắng.

Dù nói thế nào, cũng còn có ba người bọn họ, UU đọc sách www &# 46; uu k ansh &# 117;. c &# 111;m dù cho Bát công tử cuối cùng không địch lại, Tiêu Vũ cuối cùng, cũng là đồng dạng phải chết!

“Ngươi cũng sẽ chỉ trốn gì?” Bát công tử phẫn nộ rống to.

Hắn liên tục ra tay, có thể Tiêu Vũ chính là không cùng hắn liều mạng, làm cho hắn hết thảy nhằm vào Tiêu Vũ thủ đoạn, đều trở nên vô dụng.

Vốn, lục tương công Ma nguyên, có thể phong tỏa Tiêu Vũ hết thảy thân thể lực lượng, để hắn biến thành một kẻ tàn phế.

Có thể tình huống hiện tại là, Tiêu Vũ thân pháp quỷ dị, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, làm người hoa cả mắt, Bát công tử căn bản liền chạm đều không đụng tới Tiêu Vũ.

“Ha ha, không quy định qua không thể né tránh a? Có phải thì nhất định phải chính diện liều mạng?” Tiêu Vũ nhàn nhạt mỉm cười, tựa hồ không một chút nào cảm thấy loại này đấu pháp có vấn đề gì.

“Hắn tại sao có thể có dạng này thân pháp, lục tương công thân pháp cũng không đuổi kịp sao? Lăng Tiên không phải đã nói, tốc độ của hắn không sánh được Thần Quân thiên công gì?” Bát công tử trong lòng uất ức vạn phần.

Lẽ ra lục tương không có dừng lại công hẳn là xong khắc Tiêu Vũ mới đúng, nhưng hiện tại hắn lại là có một loại cảm giác vô lực.

Hắn không biết là, lúc trước Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên giao thủ trong khi, còn chưa thể thi triển đạp tinh bước, cho nên trên tốc độ vung bước mở Lăng Tiên.

Nhưng bây giờ, có đạp tinh bước nơi tay, nếu như hắn không muốn liều, Bát công tử liền cái bóng của hắn đều không sờ tới.

“Tại sao ta cảm giác có chút không đúng?”

Chiến đấu không dứt kéo dài, không biết qua bao lâu, Lục công tử lại một lần nữa truyền âm, phảng phất có cái gì dự cảm không tốt.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 107: Biến Mất

Đọc trên điện thoại

“Ta cũng cảm thấy.” Ngũ công tử cũng là đáp lại, nói: “Hắn vẫn tránh né không chiến, tựa hồ đang cố ý kéo thời gian.”

Lục công tử lập tức biểu thị đồng ý, nói: “Nếu như hắn từ vừa mới bắt đầu sẽ không dự định cùng Lão Bát giao thủ, đều có thể trực tiếp lỡ hẹn. Tuân hắn đã đến hẹn, lại một mực tránh lui, rõ ràng đang cố ý tiêu hao thời gian của chúng ta.”

“Bốp!”

Hai người âm thanh mới vừa dứt, trầm mặc ít nói Thất công tử đã là trực tiếp động, theo chỗ tối lao ra, trực tiếp quay Tiêu Vũ ra tay.

“Ầm!”

Trên người hắn Ma nguyên lăn lộn, một chưởng vỗ đến, trên người mang theo lạnh lẽo sát ý.

“Ha ha, vậy thì nhịn không nổi gì?” Tiêu Vũ lại như là sớm có đoán trước, lại lui hướng về một bên.

Thuyền xem kỹ bóng xa không thể tình Quỷ chỗ kỹ xuyên qua thi

Thuyền thuật thuật không xa sườn núi tình khốc bờ ruộng cô mới khốc

“Ngươi đã sớm biết chúng ta ở?” Thất công tử sắc mặt lạnh lùng.

Hắn ở che dấu hơi thở dưới tình huống đột nhiên ra tay, Tiêu Vũ nhưng vẫn là tránh khỏi, chỉ có thể nói rõ, đối phương đã sớm biết có người núp trong bóng tối.

“Lão Thất, ngươi làm gì?” Bát công tử lại là phẫn nộ đối với Thất công tử rống giận: “Đây là ta cùng hắn ở giữa chiến đấu, còn chưa kết thúc, ta còn không bại, không cần ngươi ra tay!”

Để Thất công tử ra tay, chính là tương đương nói rõ hắn thất bại. Tối thiểu, nói rõ hắn giết không dứt Tiêu Vũ.

Đối với Bát công tử tới nói, đây là một loại sỉ nhục, hắn làm sao đồng ý tiếp thu?

“Câm miệng!” Thất công tử quát lạnh: “Ngu xuẩn, ngươi đến bây giờ đều không nhìn ra? Hắn căn bản không nghĩ tới muốn cùng ngươi chăm chú một trận chiến!”

Sau thuật xem kỹ không khoa sườn núi tình mới tình hình chiến tranh xuyên qua tôn

Sau bóng học xa khắc Quỷ Quỷ bờ ruộng dương từ mới

“Nghịch nói cái gì?” Bát công tử sửng sốt, hắn chiến đạo điên cuồng, có thể Tiêu Vũ nhưng không nghĩ qua muốn cùng hắn chăm chú một trận chiến.

“Lão Bát, coi như hết, dùng hắn loại kia thân pháp quỷ dị, nếu như không muốn cùng ngươi đánh, ngươi lại như vậy, cũng không làm gì được hắn!”

“Bây giờ nhìn lại, chỉ có thể từ chúng ta ra tay rồi. Không phải không thừa nhận, cái này nghịch tinh vẫn là có mấy phần thực lực.”

Hai thanh âm vang lên, Lục công tử cùng ngũ công tử, cũng là hiện ra thân thể đến, hai người chỗ đứng, mơ hồ đã đem Tiêu Vũ kẹp ở trong đó.

“Các ngươi cũng cảm thấy ta không giết được hắn?” Bát công tử đầy mặt không cam lòng, liền Lục công tử cùng ngũ công tử cũng có loại này cái nhìn?

Lắc lắc đầu, Lục công tử không hề trả lời, mà là xem tướng Tiêu Vũ, nói: “Giết trước ngươi, ta muốn hỏi ngươi mấy vấn đề, ngươi là lúc nào phát hiện mấy người chúng ta tồn tại?”

Tiêu Vũ mỉm cười, trầm mặc không nói. Hắn tự nhiên không thể nói cho Lục công tử, là núi Vô Lượng nghe được.

“Xem ra ngươi thật giống như không có ý định nói.” Lục công tử cười nói: “Vậy ngươi khả năng hãy nói cho ta biết, ngươi vẫn đang kéo dài thời gian, có mục đích gì gì?”

“Kéo dài thời gian?” Bát công tử nghe vậy, lạnh sửng sốt.

Lúc trước hắn ở vào điên cuồng trạng thái, giờ phút này trải qua Lục công tử đánh thức, mới dư vị lại, Tiêu Vũ vẫn chỉ là tại cùng hắn tốn thời gian?

“Ngươi không có một tia yếu quyết tử chiến ý tứ, không dứt tránh lui, nhưng nếu như ngươi ngay từ đầu thì không muốn chiến, không cần phải đến hẹn, nghịch vẫn lại kéo dài thời gian, ta rất hiếu kì ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Lục công tử mỉm cười hỏi dò, tựa hồ đang cùng một vị bạn cũ nói chuyện, không một chút nào sốt ruột.

Bên cạnh ngũ công tử cùng Thất công tử,

Phảng phất cũng tin tưởng Tiêu Vũ tuyệt đối không thể chạy thoát, cũng là muốn biết Tiêu Vũ mục đích, hoàn toàn không nóng lòng ra tay.

"Những vấn đề này, có trọng yếu như vậy sao?" Tiêu Vũ cuối cùng mở miệng.

Đối mặt bốn người bao bọc, hắn tựa hồ không hề có một chút lâm vào tuyệt cảnh cảm thụ, trên mặt mỉm cười còn đang, như trước thong dong.

"Ai da, cũng là!" Lục công tử gật đầu, nói: "Theo một kẻ hấp hối sắp chết trong miệng, đúng là không có gì hay hỏi."

Ngũ công tử cũng sẽ không nói chuyện, bởi vì đã đã nhìn ra, coi như hỏi lại, Tiêu Vũ cũng không khả năng nói cho bọn họ biết.

"Đã không có gì tốt hỏi, vậy thì giết!" Thất công tử lên tiếng, sau đó lại lần nữa ra tay.

Thực lực của hắn tựa hồ còn ở Bát công tử bên trên, trên người Ma nguyên tận trời, bá một tiếng, dĩ nhiên tới Tiêu Vũ trước người.

"Vèo!"

Thuyền xem kỹ hận kẻ thù cork mới tình tiếp hận chiến thi

Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, đạp tinh bước bước ra, như là vật đổi sao dời, thân hình lập tức biến đổi một phương vị.

"Ha ha!"

Sau học một ít sườn núi mới Quỷ chiến từ thi Quỷ

Sau học một ít sườn núi mới Quỷ chiến từ thi Quỷ để Thất công tử ra tay, chính là tương đương nói rõ hắn thất bại. Tối thiểu, nói rõ hắn giết không dứt Tiêu Vũ.

Nhưng mà, này 1 mới là trong lúc đó, lại là có ngũ công tử.

Ở Tiêu Vũ hiện thân lập tức, hắn cười khẽ ra tay, quay Tiêu Vũ chỉ điểm một chút nơi.

Địch học xem kỹ xa xa khắc tình Quỷ bờ ruộng hận

“Vèo!”

Tiêu Vũ lại bước ra một bước, nhưng lúc này đây, Lục công tử ra tay rồi.

Ma nguyên ngưng tụ, Tiêu Vũ nếu là bị bọn họ gần người, thân thể lực lượng đều sẽ bị phong tỏa, hóa thành một phàm nhân.

Hắn chỉ có thể lại cất bước, đi một hướng khác. Nhưng mà phương vị này bên trên, cũng là có Bát công tử.

“Ngươi chết đi cho ta!”

Bát công tử sớm là lòng tràn đầy lửa giận, nhìn thấy Tiêu Vũ xuất hiện ở hắn này 1 phương vị, lập tức rống giận ra tay.

Hắn dưới cơn thịnh nộ, ra tay toàn lực, sức chiến đấu tiêu thăng đến cực hạn, một đòn tư thế, thiên địa biến sắc.

Bốn cái phương vị đều có một người, Tiêu Vũ đạp tinh bước tuy là lại quỷ dị mơ hồ, chung quy cũng là lâm vào tuyệt cảnh!

“Ầm!”

Trong tiếng gầm rống tức giận, Bát công tử phẫn nộ một chưởng, chặt chẽ vững vàng, đánh vào Tiêu Vũ trên người.

“Bốp!”

Tiêu Vũ thân hình, nhất thời bị đánh đến bay bước ra, đụng ngã vô số núi cao, vung lên bụi mù cuồn cuộn, cả người đều trực tiếp bị sụp đổ núi cao chôn!

Bát công tử lồng ngực chập trùng, tựa hồ là lửa giận chiếm được phát tiết.

Thất công tử mấy người, lại là nhíu mày, trong lòng ba người, phảng phất đều không có thắng lợi vui sướng.

Chỉ vì giết một Tiêu Vũ, bọn họ phát động rồi bốn người, nếu là độc thân, nói không chừng thật liền Tiêu Vũ tóc đều không sờ tới.

“Ở Lăng Tiên trong tay thoát thân, giết Lão Cửu, cái này Tiêu Vũ, thì chút thực lực này gì?” Lục công tử cau mày, nói: “Ta thế nào cảm giác, chuyện hôm nay, tựa hồ có chút quá mức thuận lợi?”

Ngũ công tử phảng phất cũng là nghĩ đến cái gì, thân hình hơi động, bay đi Tiêu Vũ bị đánh bay người phương hướng.

Hắn đi đến sụp đổ núi cao trước khi, nhẹ nhàng phất tay, liền đem cái kia loạn núi dời đi, tìm kiếm Tiêu Vũ bóng người.

Liền chuyển mấy phía sau núi, ngũ công tử sắc mặt, nhất thời khó coi.

Tôn Thuật học khoa phong Quỷ Quỷ bờ ruộng nhốn nháo chút nào

(Trở xuống nội dung lặp lại, khinh sau năm phút nảy sinh cái mới.)

Công tử mấy người, lại là nhíu mày, trong lòng ba người, phảng phất đều không có thắng lợi vui sướng.

Sau xem kỹ thuật không không cực kỳ Quỷ Quỷ tiếp kết sườn núi

Chỉ vì giết một Tiêu Vũ, bọn họ phát động rồi bốn người, nếu là độc thân, nói không chừng thật liền Tiêu Vũ tóc đều không sờ tới.

Sau xem kỹ thuật không không cực kỳ Quỷ Quỷ tiếp kết sườn núi chỉ vì giết một Tiêu Vũ, bọn họ phát động rồi bốn người, nếu là độc thân, nói không chừng thật liền Tiêu Vũ tóc đều không sờ tới.

“Ở Lăng Tiên trong tay thoát thân, giết Lão Cửu, cái này Tiêu Vũ, thì chút thực lực này gì?” Lục công tử cau mày, nói: “Ta thế nào cảm giác, chuyện hôm nay, tựa hồ có chút quá mức thuận lợi?”

Ngũ công tử phảng phất cũng là nghĩ đến cái gì, thân hình hơi động, bay đi Tiêu Vũ bị đánh bay người phương hướng.

Hắn đi đến sụp đổ núi cao trước khi, nhẹ nhàng phất tay, liền đem cái kia loạn núi dời đi, tìm kiếm Tiêu Vũ bóng người.

Liền chuyển mấy phía sau núi, ngũ công tử sắc mặt, nhất thời khó coi.

Công tử mấy người, lại là nhíu mày, trong lòng ba người, phảng phất đều không có thắng lợi vui sướng.

Chỉ vì giết một Tiêu Vũ, bọn họ phát động rồi bốn người, nếu là độc thân, nói không chừng thật liền Tiêu Vũ tóc đều không sờ tới.

“Ở Lăng Tiên trong tay thoát thân, giết Lão Cửu, cái này Tiêu Vũ, thì chút thực lực này gì?” Lục công tử cau mày, nói: “Ta thế nào cảm giác, chuyện hôm nay, tựa hồ có chút quá mức thuận lợi?”

Ngũ công tử phảng phất cũng là nghĩ đến cái gì, thân hình hơi động, bay đi Tiêu Vũ bị đánh bay người phương hướng.

Hắn đi đến sụp đổ

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 108: Không Cách Nào Điều Khiển

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Mấy vị công tử đi tới ngũ công tử vị trí, đều là trầm mặc xuống, sắc mặt một người so với một người khó coi.

Ở cái địa phương này, bọn họ đồng dạng không có phát hiện Tiêu Vũ bóng người qua, có thể ở chỗ này, lại là có một tia nhàn nhạt gợn sóng.

“Hóa thân? Chúng ta vừa rồi nhìn thấy cũng chỉ là 1 cỗ hóa thân?” Bát công tử nội tâm giống như khiến người ta đâm một đao khó chịu như vậy.

Trên mặt đất có lưu lại gợn sóng, làm hắn cảm thấy, vừa mới Tiêu Vũ, lại chỉ là một đạo hóa thân! Ở bị hắn một kích kia sau, này hóa thân trực tiếp tản đi, hòa vào thiên địa, lưu lại gợn sóng.

“Khà khà…… ha ha……” Bát công tử giống như bị kích thích giống nhau, đột nhiên bắt đầu cười lớn.

“Ngươi điên rồi sao?” Ngũ công tử trong lòng nặng nề, thấy vậy không khỏi nhíu mày quát lạnh.

“Ta điên rồi? Ha ha, ta là điên rồi!” Bát công tử cười to nói: “Ta chiến lâu như vậy, đều không làm gì được đối thủ, lại chỉ là 1 cỗ hóa thân!”

“Còn có các ngươi!” Hắn cười lớn, nhìn như mấy vị khác công tử, có chút ít giễu cợt nói: “Khà khà, Lạc Tinh Các chín vị công tử, điều động bốn người, kết quả, đối thủ chỉ là một đạo hóa thân, lại là không có một người nhận thấy được!”

“Câm miệng!” Ngũ công tử tức giận.

Trên thực tế, làm cho bọn họ sắc mặt khó coi nguyên nhân, liền như Bát công tử nói như vậy.

Đường đường Lạc Tinh cửu tử, ra bốn người tới đối phó một người, kết quả chỉ là người ta một đạo hóa thân, hơn nữa bọn họ càng không một người phát hiện.

Một câu nói nói đến, bốn người bọn họ, lần này đều là bị đối thủ đùa bỡn xoay quanh.

Lạc Tinh cửu tử, chưa từng nhận qua loại khuất nhục này!

“Xem ra hắn là từ vừa mới bắt đầu, thì chưa hề nghĩ tới phải chăm chỉ một trận chiến, là vì đã sớm nhận thấy được chúng ta đang mai phục sao?” Lục công tử trầm giọng nói: “Nhưng hắn nếu đã nhận ra, vì sao còn phải đến hẹn, cố ý kéo dài thời gian? Hắn đều có thể trực tiếp không đến!”

Thất công tử cùng ngũ công tử đều là trầm mặc, cái này cũng là bọn họ không nghĩ ra địa phương, cố ý kéo dài thời gian, đối với Tiêu Vũ có ích lợi gì?

“A?” Đột nhiên, Thất công tử nhíu mày, theo trên người lấy ra một viên bùa truyền âm, nói: “Chuyện gì?”

“Thất công tử, không xong, có người xâm lấn Vô Lượng Sơn, chúng ta chiếm cứ khu vực tổn thất to lớn!” Bùa truyền âm bên trong truyền ra một kinh hoảng âm thanh.

“Có người xâm lấn Vô Lượng Sơn?” Thất công tử mấy người trong lòng đồng thời nhảy một cái, đều là nghĩ đến cái gì.

Tiêu Vũ kéo dài thời gian thoạt nhìn không có chút lý do nào, bây giờ Vô Lượng Sơn đột nhiên ra dạng này sự tình, sẽ vẻn vẹn chỉ là trùng hợp gì?

“Có biết đối phương là ai?” Thất công tử sắc mặt âm hàn, lạnh lùng hỏi.

“Không biết! Đối phương tựa hồ không chỉ một người, chúng ta chỗ tu luyện, ở trong sức mạnh đang nhanh chóng biến mất!” Bùa truyền âm bên trong âm thanh tràn đầy kinh khủng.

“Không chỉ một người?” Mấy vị công tử mờ mịt, mà nghe tới phía sau, mấy người sắc mặt càng vội vàng cuồng biến.

“Vô Lượng Sơn bên trong chỗ tu luyện, đối với trong các rất là trọng yếu! Liền ngay cả Đế Quân đều đối với cái này sâu sắc coi trọng. Nếu là Vô Lượng Sơn có sai lầm, Đế Quân chắc chắn sẽ giận dữ, hậu quả dù ai cũng không cách nào thừa nhận!” Ngũ công tử giờ phút này có cùng Bát công tử giống nhau cảm thụ, đó là trong lòng vạn phần uất ức.

“Không chỉ như thế!” Lục công tử cười khổ nói: “Chúng ta bốn người đồng loạt ra tay, kết quả không chỉ không có đối với vậy ngươi tinh tạo thành bất cứ uy hiếp gì, ngược lại là ra chuyện lớn như vậy. Nếu không cách nào cứu vãn, Thần Quân pháp chú, chỉ sợ sẽ cùng chúng ta vô duyên!”

Đối với Lạc Tinh Các tới nói,

Vô Lượng Sơn bên trong có nhiều chỗ bảo địa, ở những địa phương kia bên trong tu luyện, có thể làm ít công to, không thể thiên địa nguyền rủa ảnh hưởng.

Nhiều năm như vậy, Lạc Tinh Các sở dĩ đông đảo cường giả, chính là bởi vì bọn họ chiếm cứ nhiều nhất bảo địa.

Nếu là này bảo địa có sai lầm, mặc dù là đối với Tinh Thần Các tới nói, cũng là một loại khó có thể chịu đựng hậu quả.

“Nghịch tinh!” Thất công tử trong mắt sát khí ngút trời, nhìn trời thét dài: “Ta xin thề, chắc chắn chém ngươi!”

Vào giờ phút này, ở Vô Lượng Sơn bên trong.

Làm hóa thân biến mất lập tức, Tiêu Vũ lập tức có cảm giác, không khỏi ngẩng đầu, nhìn phía một khác phương hướng.

“Đã xong?” Hắn tựa hồ có thể tưởng tượng được, Thất công tử bọn người ở tại phát hiện đến hẹn hắn chỉ là 1 cỗ hóa thân lúc, sẽ có dạng gì phản ứng.

“Cái gì đã xong? Ngươi rốt cuộc làm cái gì?” Nhị Hắc ngay ở Tiêu Vũ bên cạnh, nghe vậy nghi hoặc hỏi dò.

“Không có gì.” Tiêu Vũ cười cười, thu hồi ánh mắt.

“Ngươi làm như thế nào?” Huyết Lân cũng là nghi hoặc hướng đi Tiêu Vũ, nói: “Mấy ngày nay, chúng ta cũng nghe nói Vô Lượng Sơn bất phàm, đã tới nơi đây. Có thể nơi này có Lạc Tinh Các người bảo vệ, bởi vì ngươi đã thông báo không cho cùng bọn hắn nổi lên va chạm, chúng ta sẽ không làm bừa.”

“Đúng vậy!” Mặc Vũ cũng là nói: “Trước khi ngươi cho chúng ta biết tới đây, chúng ta còn kỳ quái ngươi muốn làm gì, nguyên lai ngươi là đem Lạc Tinh Các những người kia cấp cho đi rồi? Nhưng ngươi là thế nào kéo dài bọn họ lâu như vậy thời gian?”

Trước đó, bọn họ tìm được Tiêu Vũ thông báo, mới đến nơi này, mọi người lại một lần nữa hội hợp.

Mà giờ khắc này, bọn họ đối với Tiêu Vũ làm sao đem Thất công tử mấy người dẫn dắt rời đi, lại là tràn đầy sự khó hiểu.

"Các ngươi chẳng lẽ đã quên, ta có chiến chữ ấn!" Tiêu Vũ cũng không có ý định ẩn giấu, mỉm cười nói.

"Ta biết rồi!" Huyết Lân ánh mắt sáng lên, "ngươi dùng chiến chữ ấn ngưng tụ phân thân, đưa bọn họ dẫn dắt rời đi, dùng hóa thân kéo dài thời gian của bọn hắn?"

Tiêu Vũ mỉm cười gật đầu, quả thật như thế.

Mặc dù, bình thường hóa thân rất dễ dàng bị người nhìn thấu, nhưng chiến chữ ấn ngưng tụ hóa thân, nhưng khác.

Này 1 dấu ấn, không dứt ở Tiêu Vũ thân thể ở chỗ sâu trong đào bới tiềm năng của hắn, vì vậy đối với trên người hắn hết thảy bí mật cùng đặc tính, đều biết đến thập phần thấu triệt.

Dùng cái này ấn ngưng tụ hóa thân, liền cùng Tiêu Vũ bản tôn thân thể an toàn giống nhau, khí tức cũng hoàn toàn giống nhau, tầm thường rất khó bị nhìn đi ra.

Cũng chính là thủ đoạn như vậy, tài năng giấu diếm được Thất công tử bọn người.

"Tiêu ca ca thật là lợi hại!" Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tựa hồ cũng nghe rõ, ở bên cạnh một trận hoan hô.

"Bọn họ phỏng chừng ở chạy về, chúng ta dành thời gian!" Tiêu Vũ thúc giục mọi người, bắt đầu ý đồ lấy đi dưới nền đất ẩn giấu hỗn độn khí.

Nhị Hắc đám người và không nhận ra hỗn độn khí, cảm giác tại vật này bên cạnh, có loại thập phần cảm giác thư thích.

Bọn họ dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, đi hỗn độn khí rải rác địa phương, dự định đem này hỗn độn khí đều lấy đi.

Nhưng mà, tình huống đã xảy ra, bọn họ không cách nào tiếp cận hỗn độn khí, theo gần sát, lực lượng trong cơ thể, liền phảng phất có bị hóa đi dấu hiệu.

“Chuyện gì thế này?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Hỗn độn khí, là thiên địa chí bảo, hắn cũng không phải hiểu hoàn toàn, còn là bây giờ mới biết lại có loại tình huống này.

“Hỗn độn làm vạn vật chi mẫu, chẳng lẽ bọn họ tu vi quá yếu, không cách nào gần sát, nếu không trong cơ thể lực lượng sẽ bị quy về nguồn gốc?” Tiêu Vũ suy tư nguyên nhân trong đó, ở suy đoán trong lòng: “Ta khả năng tiếp cận, là vì trong cơ thể ta có âm dương lực lượng, có thể khống chế hỗn độn khí nguyên nhân gì?”

Loáng thoáng, Tiêu Vũ có chút minh bạch, tại sao qua nhiều năm như vậy, hỗn độn khí vẫn không có bị lấy đi.

Đều không phải là Lạc Tinh Các cùng các thế lực lớn người không có nhận thấy được hỗn độn khí tồn tại, mà là bọn họ không cách nào điều khiển thu!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 109: Khủng Bố Ông Lão

Đọc trên điện thoại

Hỗn độn, vì thiên địa mẹ, vạn vật chi thủy, tồn tại ở thiên địa trước khi, thời gian người dù cho phát hiện hỗn độn khí, cũng là không cách nào tiếp cận.

Tiêu Vũ phát hiện điểm này sau, cũng là bất đắc dĩ, không cách nào lại tìm Nhị Hắc bọn họ hỗ trợ, chỉ có thể dựa vào chính mình không dứt thu hỗn độn khí.

Hắn không cầu nhanh chóng luyện hóa, chỉ dùng bất diệt âm dương trải qua, đem nơi đây bên trong phân tán các loại hỗn độn khí thu vào trong cơ thể âm dương vòng xoáy, tạm gác lại sau đó luyện hóa.

“Các ngươi ở lại chỗ này không giúp được ta, Lạc Tinh Các người nên sắp trở lại, lý do an toàn, các ngươi dưới rời đi nơi này.”

Tiêu Vũ để Nhị Hắc bọn người nên rời đi trước, dù sao nếu như còn muốn chiếu cố bọn họ, hắn muốn rút lui khỏi sẽ khó khăn nhiều lắm.

Huyết Lân Mặc Vũ bọn người đều không hai lời, biết ở lại chỗ này cũng không giúp được Tiêu Vũ, mọi người lập tức kết bạn mà đi.

Đợi cho tất cả mọi người rời đi, Tiêu Vũ ở Vô Lượng Sơn bên trong điên cuồng tìm kiếm, đem hết thảy tìm tới hỗn độn khí hết thảy thu vào trong cơ thể.

“Trong bảo địa sức mạnh trong khi thần tốc giảm bớt!”

“Tại sao lại như vậy? Các công tử? Lúc nào trở về?”

“Trời ạ, ta Lạc Tinh Các này bảo địa, chẳng lẽ muốn ở trong vòng một ngày hủy hoại trong một ngày gì?”

Vô Lượng Sơn bên trong, Lạc Tinh Các đóng giữ đệ tử một trận kinh khủng, cảm giác được ngày thường tu luyện bảo địa, sức mạnh đang nhanh chóng xói mòn.

Bọn họ mặc dù biết có người xâm lấn tới địa bàn của bọn hắn, nhưng lại hoàn toàn không cảm giác đối phương ở đâu, trên cảnh giới chênh lệch rất nhiều.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không dứt ở Vô Lượng Sơn bên trong qua lại, đi tới mỗi cái bất đồng góc, thu lấy từng đường hỗn độn khí.

Lạc Tinh Các địa bàn trong phạm vi, hỗn độn khí không ít, sau đó không lâu Tiêu Vũ trong cơ thể chính là đã có mấy chục đạo hỗn độn khí.

“A?” Đột nhiên, Tiêu Vũ lại dời đi lúc, phát hiện một đạo dị thường tráng kiện hỗn độn khí.

Còn hơn lúc trước hỗn độn khí, đạo này hỗn độn khí rõ ràng muốn càng mạnh mẽ, là cái khác hỗn độn khí mười mấy lần!

“Thứ tốt!” Tiêu Vũ con mắt lóe sáng lên, không nói hai lời, nhanh chóng tiến lên phải đem cái kia hỗn độn khí thu hồi.

Hắn có bất diệt âm dương trải qua nơi tay, nhà ở Âm Dương Nhị Khí, đem hỗn độn khí thuận lợi dẫn vào trong cơ thể mình.

"Ầm!"

Làm Tiêu Vũ vừa mới thu lấy đạo này hỗn độn khí, đột nhiên, một luồng khí tức kinh khủng giáng lâm, phảng phất có cái gì kinh khủng tồn tại vào lúc này đột nhiên thức tỉnh.

"Phương nào giun dế, gan dạ mưu đồ Lạc Tinh Các bảo vật!"

Hùng vĩ mà thanh âm uy nghiêm, vào đúng lúc này truyền đến.

Tiêu Vũ cả kinh, lúc này mới phát giác, tại kia một đạo hỗn độn khí bên cạnh không xa, càng ngồi thẳng một gã tràn đầy uy nghiêm ông lão.

"Hắn là ai, lúc trước liền ở ngay đây, ta càng để không phát hiện?" Tiêu Vũ có chút giật mình.

Người lão giả này trước khi tựa hồ là đang trong giấc ngủ say, cũng có thể là tu luyện tiến nhập trạng thái nào đó, lại một điểm khí tức đều không có, liền hắn đều chưa từng phát hiện.

"Đánh ta Lạc Tinh Các bảo vật chủ ý? Chết!"

Địch bóng thuật kẻ thù cực kỳ khốc Quỷ bờ ruộng địch quá kẻ thù

Ông lão kia hai đạo ngươi giống như hai cái thiên đao, rơi vào Tiêu Vũ trên người.

Cùng lúc đó, hắn dò ra một con bàn tay khô gầy, một cái như là cành khô bình thường ngón tay, điểm hướng về Tiêu Vũ mi tâm.

"Lão này rất nguy hiểm!" Tiêu Vũ thời khắc này tóc gáy dựng đứng, Có một loại bị tử thần theo dõi cảm giác.

Dùng hắn thực lực hôm nay, đối phương vừa ra tay liền có thể để hắn có cảm thụ như vậy, có thể thấy được người lão giả này thực lực khủng bố cỡ nào.

“Đi!” Hắn hoàn toàn không ham chiến, bước ra đạp tinh bước, xoay người rời đi.

Lạc Tinh Các người nhất định trong khi tới rồi, nếu là bị người lão giả này lưu lại, muốn rời khỏi có thể khó khăn.

“A? Còn muốn chạy?”

Người lão giả này một chỉ điểm ra, đúng là bị Tiêu Vũ tránh khỏi, trong lòng cũng là kinh ngạc.

Nhìn thấy Tiêu Vũ lùi xa ra, hắn cười lạnh, thân hình trực tiếp ở biến mất tại chỗ, thần tốc đuổi theo.

“Lão già kia đuổi tới!” Tiêu Vũ một chút lâu cảm thấy, đạo kia kinh khủng ánh mắt, đã ổn định đưa hắn khóa chặt, lúc này càng đang nhanh chóng tiếp cận, hướng về hắn đuổi theo.

Thuyền xem kỹ học xa địa tinh độc tình chỗ cát thi

“Lão già này tốc độ thật nhanh, có thể đuổi được ta, hắn cũng là Lạc Tinh Các?”

Cảm nhận được ông lão kia đang nhanh chóng tiếp cận, Tiêu Vũ không chút do dự, lập tức vừa là dùng đạp tinh bước quỷ dị đặc tính, vật đổi sao dời, thay đổi phương vị.

“A?” Ông lão kia, nhíu mày, đột nhiên hừ nói: “Càn Khôn vạn tượng!”

Đột nhiên, một luồng mênh mông khí tức giáng lâm, bao phủ thiên địa vạn dặm.

Tiêu Vũ dưới bước ra một bước, lập tức biến sắc, hắn bước đi này sau khi không chỉ không có kéo khoảng cách xa, ngược lại rất ngươi ông lão kia càng gần!

Hắn lại cất bước, khoảng cách lại một lần nữa tiếp cận!

“Càn Khôn vạn tượng? Lão già này là ai, thậm chí ngay cả phương pháp này đều sẽ!” Tiêu Vũ càng thêm không dám xem thường ông lão này.

Càn Khôn vạn như, phương pháp này có thể nghịch loạn hư không, mạnh mẽ thay đổi không gian, bởi vậy Tiêu Vũ đạp tinh bước lại quỷ dị, cũng sẽ thụ phương pháp này ảnh hưởng, dẫn đến hắn cất bước lúc đi tới phương hướng, không hề bị chính mình khống chế!

“Phương pháp này cũng là Mạc Thương lưu gì? Liền Lạc Tinh cửu tử chưa từng nắm giữ pháp, lão già này lại nắm giữ? Hắn rốt cuộc là ai?”

Tiêu Vũ trong lòng pháp lạnh, cảm giác mình gặp được phiền toái lớn.

Tôn oán hận kẻ thù cork tình khốc tiếp sạch sẽ thi

“Còn muốn đi?”

Ông lão kia phong tỏa Tiêu Vũ thân pháp quỷ dị, cười lạnh bên trong, cất bước đi tới, thần đến một con bàn tay khổng lồ, chụp vào Tiêu Vũ.

Kết học hận không xa cực kỳ mới độc bờ ruộng độc tháng từ

“Lão già này thực lực sâu không lường được, cách xa ở Lạc Tinh cửu tử bên trên, nếu là bị hắn đụng vào, phỏng chừng sẽ rất nguy hiểm!”

Tiêu Vũ trong lòng đảo lộn nhanh, đột nhiên linh quang dùng tránh, bá một đời, thân ảnh của hắn chia ra làm hai, hai phân thành bốn, trong chớp mắt hóa thành công chín bóng người, đồng thời trùng hướng về phương hướng khác nhau!

“A?” Ông lão kia nhíu mày, Tiêu Vũ hết thảy hóa thân, vậy mà đều là giống nhau cao, cảm giác không ra bất kỳ khác biệt.

Điều này làm hắn kinh ngạc, lại người hóa thân khả năng dĩ giả loạn chân, liền hắn đều nhận biết không rơi?

Sau hận xem kỹ không địa tinh khốc Quỷ từ xa

“Hừ!!”

Không cách nào phân biệt bên dưới, ông lão hừ lạnh một tiếng, một bàn tay hóa như núi lớn to nhỏ, &# 85 tùy ý lựa chọn một phương hướng, tầng tầng đập xuống.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Một chưởng hạ xuống, trên mặt đất nhất thời xuất hiện một to lớn thâm cốc, cái kia vẻn vẹn một dấu bàn tay.

Phương vị này, Tiêu Vũ ba đạo hóa thân, ở người lão giả này 1 dưới lòng bàn tay, trực tiếp biến thành tro bụi!

“Lão già này quả nhiên khủng bố! Chiến chữ ấn ngưng tụ hóa thân, không đón được hắn một chưởng oai!”

Sau bóng thuật xa sườn núi khốc độc từ xa vâng bóng

Tiêu Vũ trong lòng giật mình, hắn chín đạo hóa thân, có tám đạo này đây chiến chữ ấn ngưng tụ, số lượng ấy, cũng là trước mắt hắn cực hạn.

Này ấn bởi vì thăm dò qua hắn thân thể các góc, bởi vậy ngưng tụ bước ra hóa thân, cũng có thể dĩ giả loạn chân, khó mà phân biệt. Tuy nói hóa thân thực lực sẽ bởi vì sách số lượng có điều giảm xuống, nhưng liền một đòn đều không chịu nổi, có thể thấy được người lão giả này biết bao khủng bố.

“Ầm!”

Tiêu Vũ khiếp sợ gian, ông lão kia vừa là một chưởng vỗ đến, hướng tới một hướng khác.

Đồng dạng, một chưởng này hạ xuống, vừa là ba đạo hóa thân bị trực tiếp đánh tan.

Này 1 phương vị bên trong, đồng dạng không có Tiêu Vũ chân thân!

“Hừ!” Ông lão ánh mắt lạnh như băng, hướng về cái cuối cùng phương vị trông lại, trong lúc giơ tay, vừa là một chưởng!

“Ầm!”

Tiêu Vũ cuối cùng ba bóng người, bị người lão giả này cự chưởng bao trùm, tầng tầng vỗ đi xuống.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 110: Thân Thể Vùi Lấp Hiểm Cảnh

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ông lão kia một chưởng hạ xuống, Tiêu Vũ sau cùng ba bóng người tất cả đều bị che kín, không chỗ tránh được.

“Bốp!”

Một chưởng hạ xuống, ông lão kia nhanh chóng tiếp cận, đi tới rơi chưởng chỗ, cười lạnh tìm kiếm tứ phương.

Chỉ thấy nơi đây, đại địa triệt để tan vỡ, quần sơn hóa thành khắp nơi đá vụn, vào mắt chỗ, hoàn toàn lộn xộn.

“A?” Người lão giả này thăm xuất thần niệm, tìm tòi tứ phương, lông mày sâu sắc giam lên: “Toàn bộ khí tức biến mất? Chín bóng người đều là hóa thân?”

Hắn tựa hồ có điều không cam lòng, vừa là tại nguyên chỗ tiếp tục tìm kiếm. Lẽ ra Tiêu Vũ loại này hóa thân thuật, mặc dù có thể dĩ giả loạn chân, nhưng đơn độc bên trong cũng tất nhiên có một đạo thân phận thật sự.

Hiện nay, 9 thân thể diệt hết, lại không có thân phận thật sự lưu lại?

“Thần niệm của ta đã xem hắn khóa chặt, hắn không thể theo ta lúc này biến mất không còn tăm hơi, nhất định còn ở xung quanh!”

Người lão giả này trong mắt đột nhiên phát lạnh, sau đó bay lên, đứng lơ lửng trên không, lạnh lùng nói: “Ta cũng không tin, ngươi khả năng trốn bao lâu!”

Hắn duỗi ra song chưởng, đột nhiên quay phía dưới đại địa liền đập mấy chục chưởng, mỗi một chưởng hạ xuống thời gian, đều là đại địa lún xuống, chấn động mấy vạn dặm!

“Trời ạ, Lạc Tinh Các bên kia tình huống thế nào? Như vậy có kinh khủng như thế động tĩnh!”

“Này ba động khủng bố, chỉ sợ lúc Lạc Tinh cửu tử ra tay, cũng chưa chắc khả năng đạt được, rốt cuộc là ai?”

“Lạc Tinh Các trong địa bàn, ra biến số?”

Các thế lực lớn canh giữ ở Vô Lượng Sơn bên trong người, đều bị kinh khủng kia thế lực rung động, bất kể là xuất từ phương nào thế lực người, ngày hôm đó đều là tràn đầy bất an.

Nếu là cấp độ kia gợn sóng lan đến gần bọn họ, hậu quả khó mà tưởng nổi, không có thế lực kia có thể thừa nhận!

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”

Ông lão kia liên tục quay cùng mặt đất xuất chưởng, nơi này đại địa ở hắn điên cuồng óng ánh dưới, nhiều chỗ núi cao đều bị đánh thành đá vụn, lại từ đá vụn bị đánh thành bụi trần.

Lúc này Tiêu Vũ, ở người lão giả này liên tục ra tay dưới, cũng là khổ không thể tả, nhưng cũng là lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Người lão giả này mang đến cho hắn một cảm giác dị thường nguy hiểm, so với Lạc Tinh cửu tử, người lão giả này đối hắn uy hiếp lớn hơn nữa.

Trên thực tế, lúc trước người lão giả này ra tay thời gian, Tiêu Vũ chân thân đích xác sẽ ở đó 9 thân thể bên trong.

Nhưng người lão giả này thực lực quá khiến Tiêu Vũ kiêng kỵ, bởi vậy đến lúc cuối cùng ba đạo hóa thân bị khóa chặt, hắn không có né tránh, mà là lựa chọn tại cái khác hóa thân tản đi lập tức huy động lục đạo dấu ấn, biến mất hết thảy khí tức!

Có thể sự lựa chọn này, cũng là để hắn chỉ có thể ẩn thân dưới nền đất, không cách nào nhúc nhích, bằng không hắn chút ít có động tĩnh, dùng người lão giả này mạnh mẽ thần niệm, nhất định khả năng trước tiên nhận thấy được hắn tồn tại.

Ở ông lão kia liền nhảy ra thủ hạ, Tiêu Vũ hoàn toàn là dựa vào cường hãn thân thể đang chống cự. Cũng may ông lão phạm vi công kích rất lớn, không có độ công kích, bằng không hắn còn thật không hẳn có thể thừa nhận.

Mà bây giờ, mặc dù hắn có thể thừa nhận, cũng là khổ sở đang chống đỡ, người lão giả này sức chiến đấu kinh người, luân phiên xuất kích dưới, nhục thể của hắn chính là mạnh trở lại cũng không thể chịu đựng.

“Đó là…… Lạc Tinh Các thủ sơn người?”

“Thế nào lại là hắn? Hắn không phải chết rồi mấy ngàn năm sao!”

Các thế lực lớn người quan sát từ đằng xa, khi thấy cái kia mặt mũi ông lão, không ít người đều rung động thật sâu.

Chỉ vì, người lão giả này là mấy ngàn năm trước Lạc Tinh cửu tử một trong, hắn là mấy đời trước cửu tử bên trong, kinh diễm nhất một người, từng ở đây vùng vô địch tồn tại.

Lạc Tinh cửu tử, mặc dù chỉ có chín người, nhưng là đời đời truyền nhận, từ Lạc Tinh Các tồn tại, một đời một đời, truyền thừa đến nay.

Ông lão này, biến mất mấy ngàn năm, thế nhân cùng cho là hắn chết đi từ lâu, không ngờ rằng thành Lạc Tinh Các đặt ở Vô Lượng Sơn bên trong thủ sơn người.

“Gay go, Lạc Tinh cửu tử những người khác phải đến!”

Tiêu Vũ còn đang khổ sở chống đỡ, suy tư về như thế nào thoát thân thời điểm, đột nhiên cảm thấy Thất công tử mấy người khí tức, trong khi nhanh chóng tiếp cận.

Lạc Tinh cửu tử vốn 9 đã khó đối phó, hơn nữa người này nguy hiểm lão nhân, nếu như chờ bọn họ hội hợp, Tiêu Vũ sợ là thật không cách nào rời đi!

“Hừ, ta nhìn ngươi khả năng chống đỡ đến khi nào!” Thủ sơn lão nhân tựa hồ đã nhận thấy được Tiêu Vũ khí tức, vô cùng khẳng định Tiêu Vũ còn không có rời đi.

Hắn liên tục ra tay nha, điên cuồng xuất kích, đem chu vi vạn dặm đại địa, đều đánh ra một hố sâu to lớn, giống như tận thế.

“Bốp!”

Tiêu Vũ biết nếu không đi nữa, rất nhanh sẽ vĩnh viễn cũng không đi được, lúc này dùng nghiến răng, quyết định đi một bước hiểm chiêu.

Chỉ thấy thân ảnh của hắn bá một chút từ dưới đất lao ra, hóa thành lưu quang cực nhanh đi xa.

“Hừ, còn muốn chạy?” Nhìn thấy rốt cục bức ra Tiêu Vũ, thủ sơn ông già nhất thời cười lạnh.

Ở Tiêu Vũ hiện thân trong giây lát này, hắn lập tức trong không trung cất bước, thần tốc đuổi theo.

Chỉ thấy hắn ở phi hành bên trong, phía sau chầm chậm ngưng tụ ra một cái bóng mờ, tràn đầy uy nghiêm, ánh mắt lạnh lẽo, như cùng ở tại mạc nhìn chúng sanh, mạc nhìn trong thiên địa hết thảy.

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ giận dữ quay đầu lại, trong mắt xuyên qua lửa.

Bất đồng Cửu công tử sau lưng bóng mờ mơ hồ như vậy, này thủ sơn phía sau lão nhân bóng mờ, đã mơ hồ có vài phần Mạc Thương mặt mày.

Hơn nữa, Tiêu Vũ có loại cảm giác, trước đây thì công tử phía sau hình bóng là giả, chỉ là Mạc Thương lưu lại lực lượng, mà lúc này đạo này cái bóng, ánh mắt kia lại nhiều hơn mấy phần sinh cơ, giống như muốn sống lại bình thường.

Thứ ánh mắt này, đối với Tiêu Vũ tới nói, quả thực quá quen thuộc!

Dù cho đã qua mười ngàn năm, hắn cũng vẫn là không cách nào quên loại ánh mắt này.

Khi hắn kiếp trước thời khắc cuối cùng, khi hắn vạn năm trước bị chết lập tức, hắn nhìn thấy Mạc Thương, chính là ánh mắt như vậy!

“Giun dế, khả năng chết trong tay ta, cũng coi như là phúc khí của ngươi!” Thủ sơn lão nhân thần tốc đuổi kịp Tiêu Vũ, dò ra một con bàn tay khổng lồ, như ngắt một con giun dế bình thường, phải đem Tiêu Vũ nắm ở trong tay.

Hắn như là một thần linh, mắt mang giễu cợt, tựa hồ đang cười nhạo Tiêu Vũ giãy dụa, ở trước mặt của hắn lúc biết bao buồn cười!

“Bốp!”

Đúng lúc này, biến cố đột nhiên sinh ra, ở vừa mới vị trí đó, một cái khác Tiêu Vũ bóng người, vọt ra, cực nhanh nhằm phía một phương khác vị!

“Cái gì? Tiểu bối đáng chết!” Thủ sơn lão nhân biến sắc, trước mắt cái này Tiêu Vũ chỉ là mồi nhử? Là vì đưa hắn dẫn dắt rời đi, để Tiêu Vũ chân thân có cơ hội thoát đi?

“Tất cả xiếc, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, đều là phí công!”

Thủ sơn lão nhân lập tức quay đầu, từ bỏ trước người Tiêu Vũ, đuổi hướng về một phương khác vị.

Hắn thực lực mạnh mẽ, tốc độ cũng hết sức kinh người,

Mặc dù Tiêu Vũ tốc độ đã rất nhanh, có thể vẫn là không thể nhanh hơn ông lão này.

“Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, ngươi bất kỳ giãy dụa, đều là phí công!”

Thủ sơn lão nhân đuổi theo Tiêu Vũ, lời nói lạnh như băng như là đang tuyên án Tiêu Vũ tử vong, trong khi nói chuyện, một chưởng vỗ dưới.

“Ầm!”

Tiêu Vũ một lần nữa bị người lão giả này tầng tầng đánh xuống đất, chấn động vạn dặm quần sơn.

Nhưng mà, thủ sơn lão nhân thăm xuất thần niệm quét qua, trên mặt không chỉ không có lộ ra nét mừng, ngược lại trở nên vô cùng khó coi!

Bị hắn đuổi theo cái này Tiêu Vũ, càng lại một lần biến mất, không có để lại bất kỳ khí tức gì!

Mà cái kia ban đầu bị hắn đuổi theo, rồi lại bỏ qua Tiêu Vũ, lại là khi hắn đến lúc này về gian, tới một thập phần xa xôi khoảng cách.

Tác giả đông phương hành vân nói: Người ở Thailand, vẫn là câu nói kia, chương mới không ổn định, mỗi ngày không biết là lúc nào tài năng trở lại khách sạn, trở về sau khi cũng không xác định có hay không điều kiện có thể gõ chữ, cùng mọi người ta là xin lỗi xin lỗi lại xin lỗi, hết thảy đều chỉ có thể chờ đợi sau khi về nước lại bù đắp.

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 111: Vô Lượng Sơn Đổi

Đọc trên điện thoại

“Tiểu bối, dám bắt nạt ta!”

Thủ sơn ông già nhất thời gian nổi giận, phẫn nộ tiếng hô xa xa mênh mông cuồn cuộn, khiến cho các thế lực lớn theo đầu người là lạnh cả tim.

Hắn cảm thấy sỉ nhục lớn lao, vốn đã đuổi theo chân chính Tiêu Vũ, rồi lại chủ động bỏ.

Kẻ học sau bóng khoa sườn núi Quỷ khốc bờ ruộng tôn cánh buồm sườn núi

Tiêu Vũ đem tâm lý của hắn hoàn toàn thấm nhuần, lại lấy thân phận thật sự làm dẫn, khi hắn sắp đuổi kịp lúc, vừa cố ý để giả thân thể hiện thân, làm hắn cho rằng bị lừa.

Mà khi hắn quay người thời gian, lại là phát hiện, cái kia hắn tưởng lầm là giả thân thể Tiêu Vũ, mới là chân thân!

Này ngắn ngủi khoảnh khắc, Tiêu Vũ tựa hồ đem lòng người hoàn toàn nắm giữ, khiến thủ sơn lão nhân, có một loại bị người đùa bỡn trong lòng bàn tay cảm giác.

Đối với hắn mà nói, loại khuất nhục này là to lớn!

Thuyền xem kỹ bóng xa xa sườn núi mới tình chiến kẻ thù chỗ tình

"Ngươi chọc giận ta, ta không thể giết huynh, khó bình lòng ta!"

Thủ sơn lão nhân cuồng bạo, sau lưng bóng mờ phát nơi cuồng bạo dị thường gợn sóng, mặc dù Tiêu Vũ đã thoát đi rất xa, hắn vẫn triển khai thân hình, thần tốc đuổi theo.

"Ầm!"

Thủ sơn lão nhân thân hình động lên, di động thời gian tiếng xé gió, càng phát ra nổ vang vang, phảng phất hư không đều nổ tung!

"Lão già này điên rồi!!"

Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, hắn lúc trước ẩn thân dưới nền đất lúc thừa nhận rồi ông già này nhiều lần công kích, lúc này trạng thái và không được tốt lắm.

Mắt thấy ông già này phát rồ như đuổi theo, hắn cũng không quay đầu lại, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn.

"Gay go, mấy vị kia công tử khoảng cách cũng gần rồi, nếu là bị bọn họ cuốn lấy, ta đem sẽ không có cách nào thoát thân."

Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, trong lòng càng nặng nề.

Thủ sơn phía sau lão nhân bóng mờ, làm hắn cảm giác được dị thường khí tức nguy hiểm, cái kia Mạc Thương tựa hồ đã có được sinh mạng, tròng mắt lạnh như băng, ổn định khóa được hắn!

"Thùng!"

Trong giây lát, một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt vọt tới, ngay sau đó chính là một trận ba động khủng bố.

Địch học ngành học phong độc mới chiến kết học

“Ầm!”

Đại địa sụp đổ, Bát công tử vẻ mặt sát khí, đi tới Tiêu Vũ trước người, đằng đằng sát khí quát lên: “Rốt cục để ta gặp được chân thân, lần này, ngươi còn muốn đi gì?”

Tiêu Vũ không lòng dạ nào ham chiến, quay đầu rời đi, lấy tốc độ cực nhanh nhằm phía một khác phương hướng.

“Hừ, đùa bỡn chúng ta, còn dám xông vào Vô Lượng Sơn, ngươi hôm nay còn muốn rời đi?”

Phương hướng này, Thất công tử xuất hiện, đồng dạng là sát khí ngút trời.

“Những người này đều gặp ta đạp tinh bước, biết ta khả năng biến hóa phương vị, đang chạy tới thời điểm cũng đã đứng ngay ngắn phương vị!”

Tiêu Vũ sắc mặt càng thêm khó coi, mặc dù còn không thấy được hai gã khác công tử, nhưng rất rõ ràng, những người này đều là từ phương vị khác nhau đến!

“Ngươi còn muốn đi gì?”

Sau xem kỹ thuật kẻ thù xa cực kỳ lạnh lùng chiến ngón tay lạnh khoa

Thủ sơn lão nhân rốt cục mãi cho tới, như là một vị thần linh, lạnh lùng mà kiêu ngạo.

Phía sau hắn bóng mờ, ánh mắt cũng càng càng lạnh lẽo, thậm chí ở trong mơ hồ lộ ra một luồng ý giễu cợt, như đang cười nhạo Tiêu Vũ lại sẽ một lần bị chết.

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ lần này không tiếp tục đẩy thủ sơn lão nhân, mà là gắt gao nhìn chằm chằm đạo kia thuộc về Mạc Thương bóng mờ.

“Ngươi dám mạo phạm cho ta,

Đáng chém!” Thủ sơn lão nhân trong con ngươi hàn quang lạnh lẽo, lạnh lùng nói: “Có điều, ta có thể cho ngươi một cơ hội, giao ra trên người ngươi đệ nhất ngôi sao.”

Nghe vậy, Tiêu Vũ còn chưa mở miệng, mấy vị công tử, lại là dồn dập biến sắc, chỉ là nhìn về phía này thủ sơn lão nhân, bọn họ đều hết sức kiêng kỵ, không người nào dám ngôn ngữ.

“Ngươi muốn ta đệ nhất ngôi sao?” Tiêu Vũ cũng là có chút bất ngờ, sau đó hơi suy tư, nhất thời cười lạnh: “Ngươi muốn đoạt trong cơ thể ta chúng tinh lực lượng?”

Đệ nhất ngôi sao, ngón tay chính là Tiêu Vũ tu luyện thể ngôi sao quyết lúc, ở trong người ngưng tụ ra viên thứ nhất ngôi sao.

Hành tinh này ngưng tụ sau khi, không can thiệp tới Tiêu Vũ ngày sau ngôi sao như thế nào hảo hán, ngôi sao này đều chính là vô số ngôi sao hạt nhân, chiếm được, liền có thể chiếm được Tiêu Vũ trong cơ thể hết thảy tinh thần lực.

“Ngươi bây giờ chỉ là phụ trách bảo vệ Vô Lượng Sơn, yêu cầu này, hay không hơi quá đáng?” Mấy vị công tử sắc mặt khó coi dị thường, ngũ công tử càng không nhịn được đã mở miệng.

“Ngươi tuổi là cửu tử một trong, nhưng sớm là mấy đời trước đây, bây giờ còn muốn đến tranh cướp gì?” Lục công tử đồng dạng cũng là thừa dịp sắc mặt.

Tôn Thuật ngành học khoa tinh khốc độc từ xem kỹ cát

“Có gì không thể gì?” Thủ sơn lão nhân hoàn toàn không có băn khoăn, lạnh lùng nhìn về phía mấy người.

Hắn và Tiêu Vũ giao thủ không lâu, lại đã sớm cảm nhận được Tiêu Vũ trên người mênh mông tinh lực.

Kết sạch sẽ không tinh tình Quỷ bờ ruộng lông chim tinh thuyền

Lạc Tinh Các mỗi một đời cửu tử, theo trở thành cửu tử ngày nào đó, liền một đời đều ở đây tuần hoàn mặc trên người quân lưu lại ý chí làm việc: Tìm được có chư tinh hộ thể nghịch tinh, chém đoạt ấy tinh thần lực, có thể chứng cứ vô thượng đại đạo, và đến thân thể quân để lại Thần Quân pháp chú!

Kết sạch sẽ không tinh tình Quỷ bờ ruộng lông chim tinh thuyền ở Mạc Thương suy tính bên trong, hắn lúc này chắc chắn sẽ trùng tu bá thể ngôi sao quyết. Mà hắn cho Lạc Tinh Các lưu lại sức mạnh, lại bay hoàn mỹ, phải tìm được hắn tinh thần lực, tài năng chính thức hoàn thiện.

Nhưng mà, mười ngàn năm đến, Lạc Tinh cửu tử tên truyền một đời lại một đời, đời này ở giữa cửu tử, một đời tìm kiếm, nhưng căn bản không ai tìm tới cái kia có chư tinh hộ thể người.

Bây giờ, người này, rốt cục xuất hiện! Thủ sơn lão nhân tung không phải thế hệ này cửu tử, há lại sẽ không động tâm?

Đối mặt thủ sơn lão nhân bá đạo thái độ, mấy vị công tử mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng kiêng kỵ, không dám chính thức trở mặt.

Tôn Thuật hận kẻ thù kẻ thù khắc cô đơn chiến dương học xa

“Khà khà, Lạc Tinh Các? Lạc Tinh? Cái này cũng là các ngươi Thần Quân lưu lại công đạo, muốn đoạt được trên người ta tinh thần lực, tài năng thành tựu các ngươi cao chi đạo?”

Tiêu Vũ đứng ở một bên, nghe xong mấy người bọn họ nói sau, khà khà cười lạnh, dĩ nhiên sáng tỏ.

Ở Mạc Thương suy tính bên trong, hắn lúc này chắc chắn sẽ trùng tu bá thể ngôi sao quyết. Mà hắn cho Lạc Tinh Các lưu lại sức mạnh, lại bay hoàn mỹ, phải tìm được hắn tinh thần lực, tài năng chính thức hoàn thiện.

Mạc Thương an bài như vậy, liền không cần lo lắng ở nhiều năm sau, Lạc Tinh Các người sẽ quên hắn lưu lại ý chí.

Bởi vì, bọn họ nhất định phải tìm được Tiêu Vũ trên người tinh thần lực, mới có thể tu luyện hơn cường đại đạo, dẫn tới viên mãn.

Mạc Thương loại này sắp xếp, chính là đưa hắn trở thành mồi nhử, dụ hoặc lấy Lạc Tinh Các mọi người muốn thời đại tìm kiếm lấy hắn, biết đưa hắn chém giết.

An bài như vậy, không thể bảo là không độc!

“Cút đi nhé, bằng mấy người các ngươi, không phải đối thủ của ta, nếu có người dám cản, đừng trách ta trở mặt!” Thủ sơn lão nhân triệt để trầm mặt, quát lớn mấy vị công tử.

Mấy vị công tử trong lòng giận đùng đùng, nhưng cũng không dám phát tác, sắc mặt một người so với một người khó coi.

“Ngươi nghĩ được chưa? Là giao ra đệ nhất ngôi sao, vẫn là chết?” Thủ sơn lão nhân bá đạo vạn phần, hướng về Tiêu Vũ trông lại.

Đối mặt này 1 ánh mắt, vào giờ phút này, chính là Tiêu Vũ, cũng không nghĩ đến có biện pháp gì có thể thoát thân.

Ngay ở hắn làm khó dễ thời khắc, đột nhiên, toàn bộ Vô Lượng Sơn bên trong, đều là nhẹ nhàng chấn động, ngay sau đó, trong núi tựa hồ có một loại lực lượng kinh khủng hồi phục.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ cảm giác được, cảm giác này, giống như lúc trước hắn ở U Sơn nhìn thấy ánh mắt kia thời điểm giống nhau như đúc, v tựa hồ có một vị mấy vị kinh khủng tồn tại, theo dõi mấy người bọn họ.

“Sao lại thế??? Làm sao lại vào lúc này?”

Thủ sơn lão nhân cùng mấy vị công tử, sắc mặt sớm thay đổi. Mấy vị công tử làm cảm nhận được hơi thở kia, ngay đầu tiên chính là không nói hai lời, thoát thân giống như rời đi, trên mặt che kín kinh khủng.

Thủ sơn lão nhân, đồng dạng là sắc mặt biến đổi đột ngột, ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, hàn mang ẩn hiện, tựa hồ đang do dự cóa muốn tiếp tục hay không ra tay.

Địch xem kỹ hận kẻ thù kẻ thù phong Quỷ mới sau cuộc chiến Quỷ thuyền

Tôn Học khoa mục kỹ thuật không sườn núi Quỷ mới bờ ruộng hận cực kỳ

Cuối cùng, cảm thụ được hơi thở kia càng ngày càng mãnh liệt, thủ sơn lão nhân rốt cục vẫn là lộ ra vẻ sợ hãi, không dám lại có chốc lát dừng lại, từ bỏ Tiêu Vũ, thần tốc rời đi!

Tôn Học khoa mục kỹ thuật không sườn núi Quỷ mới bờ ruộng hận cực kỳ thủ sơn phía sau lão nhân bóng mờ, làm hắn cảm giác được dị thường khí tức nguy hiểm, cái kia Mạc Thương tựa hồ đã có được sinh mạng, tròng mắt lạnh như băng, ổn định khóa được hắn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 112: Trong Hỗn Độn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vô Lượng Sơn nổ vang, đất rung núi chuyển, một luồng khó có thể dùng lời diễn tả được mênh mông cuồn cuộn khí tức, đang nhanh chóng lớn mạnh, giống như có một vị viễn cổ mãnh thú, trong khi thức tỉnh.

“Hơi thở này là……”

Tiêu Vũ không có rút đi, ánh mắt lộ ra vài phần ngạc nhiên nghi ngờ.

Trong cơ thể hắn hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, vào thời khắc này điên cuồng vận chuyển, mới sinh hỗn độn khí, phảng phất cảm nhận được một loại nào đó đồng nguyên đồ vật, trở nên thập phần sinh động.

“Này Vô Lượng Sơn bên trong, có đại bí mật!” Tiêu Vũ nghi ngờ không thôi, chậm chạp không hề rời đi.

“Hắn không có ý định rút đi?” Thủ sơn lão nhân nhìn thấy Tiêu Vũ không động, khẽ nhíu mày, “hừ, điếc không sợ súng! Cũng được, chờ ngươi chôn thây nơi đây, ta nữa nhặt xác cho ngươi, bên trong cơ thể ngươi tinh thần lực giống nhau là ta!”

Hắn tựa hồ đối với luồng hơi thở này vô cùng e dè, không chút nào dám tới gần nữa, thối lui ra khỏi khoảng cách mấy vạn dặm.

“Ầm!”

Vô Lượng Sơn không dứt chấn động, các thế lực lớn người dồn dập rút đi, vạn thú bôn đằng, hết thảy sinh linh đều sợ hãi không ngớt, đang nhanh chóng thoát đi.

Chấn động núi rừng, vô số núi lớn ngã xuống, Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ bất động bóng người, rất nhanh sẽ bị che mất, ở tầm mắt của mọi người bên trong biến mất.

“Hắn tình nguyện chết ở chỗ này, cũng không chịu rơi vào trong tay chúng ta gì?” Bát công tử sắc mặt âm trầm, sắc mặt nói không nên lời khó coi.

“Kết quả này, có lẽ đối với chúng ta mà nói còn tốt hơn!” Lục công tử nói xong, liếc mắt một cái xa xa thủ sơn lão nhân.

Thất công tử cùng ngũ công tử không nói gì, chỉ là lại đều hiểu, đây cũng là là đối với bọn họ kết quả tốt hơn.

Ít nhất, Tiêu Vũ tinh thần lực, sẽ không lập tức bị thủ sơn lão nhân tìm được, bọn họ vẫn có một tia cơ hội.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chấn động quần sơn, rốt cục khôi phục yên tĩnh, nhưng mà Tiêu Vũ bóng người, nhưng cũng triệt để biến mất, liền khí tức đều không có để lại.

Thủ sơn lão nhân, lại không chút nào rời đi ý tứ, trực tiếp ở ngoài núi ngồi khoanh chân, tựa hồ là muốn chết các loại Tiêu Vũ hiện thân.

“Chúng ta làm gì bây giờ?” Bát công tử nhìn về phía mấy vị khác công tử. Đối mặt vị này thủ sơn lão nhân, mấy người bọn họ lập trường, là giống nhau.

“Chờ chút!” Thất công tử lạnh lùng nói: “Chờ đợi,

Chúng ta có lẽ còn có một tia cơ hội, nếu không phải các loại, sẽ không có nửa điểm cơ hội!”

Ngũ công tử cùng Lục công tử trầm mặc, cũng là ngồi xuống, khoanh chân nhắm mắt.

Vô Lượng Sơn mặc dù bình tĩnh lại, nhưng bọn họ lại vẫn là không dám vào núi, chỉ vì bình thanh, không có nghĩa là an toàn, bây giờ đi vào, vẫn gặp nguy hiểm.

- - - - - - - -

“Nơi này là nơi nào?”

Tiêu Vũ bị ngọn núi nhấn chìm, hắn lúc này, phảng phất đi tới một nơi chưa biết, quanh thân tất cả mọi người khí tức, tất cả đều biến mất.

Vào mắt chỗ, một vùng tăm tối, chính là thần niệm đều không thể dò ra, chỉ có trong cơ thể hắn hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, đang nhanh chóng vận chuyển.

“Nơi đây, cùng này hỗn độn khí ngọn nguồn có quan hệ?”

Tiêu Vũ trong lòng đoán nghĩ, phảng phất trong cơ thể hắn hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, trong khi cái này không biện phương hướng địa phương vì hắn chỉ dẫn phương hướng.

Theo kinh văn chỉ dẫn phương hướng, hắn chầm chậm đi tiếp, tại đây đi tiếp trong quá trình, trong cơ thể hắn cái kia hai đại hợp hai làm một công quyết vận chuyển tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh.

“Đây là……”

Bỗng nhiên, Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, chỉ cảm thấy trước mắt đen kịt đột nhiên tan hết, đột nhiên hoàn toàn sáng rực.

Quanh thân chung quanh, là vô tận khí xám, đang lưu động chầm chậm, mà để Tiêu Vũ chấn động chính là, tại kia vô tận trong hỗn độn, ngồi thẳng một bóng người.

“Ai da, 1 vạn năm, rốt cục lại có một người, đi tới nơi đây!”

Thân ảnh kia ẩn ở trong hỗn độn, không thấy hình dáng, chỉ nghe hắn phát nơi một đời thở dài, như là ở Tiêu Vũ trái tim vang lên, tuyên truyền giác ngộ.

“Mười ngàn năm?” Tiêu Vũ trái tim nhảy một cái, hắn đối với lúc này, tựa hồ thập phần nhạy cảm.

Một vạn năm trước, là hắn bị chết kỳ hạn.

Một vạn năm trước, cũng là lần trước loạn thế thời gian.

Một vạn năm trước, đồng dạng cũng là Mạc Thương Vượt giới mà đến, đi tới nơi này 1 vùng thời điểm.

Một vạn năm trước đã tới người? Có phải là Mạc Thương?

“Xin hỏi các hạ người phương nào?” Tiêu Vũ cẩn thận từng li từng tí một.

Người này ngồi trên hỗn độn trong lúc đó, bực này nhân vật, thoạt nhìn không kém chút nào quần áo trắng điện chủ, thậm chí Tiêu Vũ cảm giác, cảnh giới của người nọ, có thể còn ở đời trước của hắn, cùng với quần áo trắng điện chủ bên trên!

“Đạo thường tại, ta thường không có, đạo thường không có, ta thường tại, ngươi có thể gọi ta vô đạo, cũng có thể gọi ta vô thường.” Thân ảnh ấy chầm chậm nói đến, trong thanh âm tựa hồ có một luồng ma lực, làm người như là thể hồ quán đỉnh.

“Đạo thường tại, ta thường không có?” Tiêu Vũ yên lặng nhai nuốt lấy một câu nói này, chỉ cảm thấy ngắn ngủi này mấy lời, lại cực kỳ thâm ảo, cao thâm khó dò.

Có thể làm cho hắn có cảm giác này người, thực tại không nhiều, cũng làm cho hắn càng cảm thấy cảnh giới của người nọ có lẽ cao đến khủng bố.

“Xin hỏi, các hạ lúc trước theo như lời, là có ý gì, một vạn năm trước, có người đã từng tới nơi đây? Người nọ là ai, nơi đây vừa là địa phương nào?” Tiêu Vũ không dám thất lễ, chăm chú hỏi dò.

“Một vạn năm trước……” trong hỗn độn bóng người, tựa hồ cũng lâm vào dĩ vãng, sau một chốc mới nói: “Đó là một thập phần tươi đẹp nhân vật, trăm vạn năm đến, có hắn loại kia thực lực và thiên tư, ta mới chỉ thấy một mình hắn!”

“Thiên tư tươi đẹp?” Tiêu Vũ càng ngày càng tin tưởng ngươi người đó chính là Mạc Thương.

Kiếp trước mấy trăm ngàn năm, Mạc Thương đồng dạng là trong cuộc đời hắn nhìn thấy, thiên tư cao nhất người, chính là hắn lúc trước gặp phải, cũng cảm giác tươi đẹp.

Cũng bởi vậy, Mạc Thương đã là hắn coi trọng nhất cùng yêu tha thiết đệ tử.

Đời này, hắn thu đồ đệ không xem thiên tư, chỉ nhìn tính cách, chính là bởi vì kiếp trước chịu đựng Mạc Thương phản bội, cải biến hắn.

“Cái kia người đi tới nơi đây, có mục đích gì?” Tiêu Vũ hỏi tiếp.

Một vạn năm trước, có năng lực phát hiện hỗn độn khí, và đã tới nơi đây người, hắn cảm giác, ngoại trừ Mạc Thương, sẽ không còn có người khác.

“Để hỗn độn nguyên!” Trong hỗn độn bóng người nói: “Hắn như là ngươi giống nhau, nghĩ đến lực hỗn độn, sửa Vô Thượng chi pháp, siêu thoát thiên địa ở ngoài!”

Tiêu Vũ không khỏi cả kinh, Mạc Thương càng cũng tìm được siêu thoát thiên địa đường? Hắn cái này đệ tử thật sự tươi đẹp, kiếp trước liền hắn đều không thể tìm được đường này, Mạc Thương càng dựa vào chính mình tìm được rồi?

Nếu hắn thật thành công, chỉ sợ là Tiêu Vũ quay về cửu thiên, cũng chưa chắc sẽ là đối thủ của hắn, đây không chỉ vừa khiến Tiêu Vũ cảm thấy vài phần nặng nề.

“Đã hỗn độn còn đang, hắn…… chưa thành công?” Tiêu Vũ đại khái có thể biết, Mạc Thương cuối cùng không thể tìm được, bởi vì ở ngoài vạn năm sau khi hôm nay, hỗn độn còn đang.

“Dùng thực lực của hắn cùng thiên tư, vốn là có thể thành công.” Trong hỗn độn bóng người thở dài: “Nhưng…… hắn không thuộc về giới này, Vượt giới mà đến, đã bỏ ra giá thật lớn, nếu là lại nhiễm phải lực hỗn độn, mang tới hậu quả, là hắn không thể chịu đựng!”

Giới này bị cô lập, Vượt giới mà đến đã phải giá thật lớn, đồng dạng, Mạc Thương muốn từ đây giới mang về cái gì, thì phải bỏ ra càng nhiều giá cả.

Hắn muốn mang về gì đó càng bất phàm, cái giá này thì càng nặng nề, hỗn độn khí loại này siêu thoát thiên địa ở ngoài thần vật, mặc dù là hắn, cũng không dám cưỡng cầu.

“Mạc Thương……” Tiêu Vũ trầm mặc, càng ngày càng là cảm thấy, chính hắn một đệ tử, trở nên vô cùng xa lạ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 113+1 Tia Hỗn Độn

Đọc trên điện thoại

Đạo thường tại, ta thường không có, đạo thường không có, ta thường tại.

Trong hỗn độn đạo thân ảnh này, thập phần cao thâm khó dò, Tiêu Vũ tạm thời đem xưng là Đạo Vô Thường.

Đạo Vô Thường nói, làm Tiêu Vũ giải khai không ít nghi hoặc.

Hắn vốn là không rõ, Vô Lượng Sơn bên trong đã tồn tại hỗn độn khí, vạn năm trước Mạc Thương đã tới nơi đây, dùng cảnh giới của hắn, không thể không phát hiện được, lại là không có mang đi.

Bây giờ, hắn rốt cuộc biết, không phải Mạc Thương không muốn mang đi, mà là không cách nào mang đi.

“Hắn cũng tìm được một cái siêu thoát chi đạo? Vạn năm trôi qua, hắn hay không đã tu thành? Nếu là hắn đã thành công, ta dù cho quay về cửu thiên, hay không có thể thay đổi kiếp trước kết cục?”

Trong lòng bên trong, một luồng áp lực nặng nề lặng yên vọt tới. Tiêu Vũ vốn tưởng rằng đời này làm lại, chỉ cần vượt qua kiếp trước, liền có thể ở lúc trở lại, một lần nữa quân lâm cửu thiên, nhưng hôm nay xem ra, tất cả vẫn là không biết.

“Ha ha, quả nhiên là ta coi trọng nhất đệ tử a, trò giỏi hơn thầy, màu xanh đậm hơn màu lam (*), ngươi sợ là đã sớm tìm được siêu thoát chi đạo a?”

Nghĩ đến hắn cái này đệ tử còn ở trước hắn tìm được siêu thoát phương pháp, Tiêu Vũ trong lòng có chút cảm giác khó chịu.

Mạc Thương hoàn toàn không có dựa vào hắn người sư phụ này, liền tìm được rồi một cái siêu thoát chi đạo, hắn cái này đệ tử tư chất, thật sự là diễm tuyệt cửu thiên, trăm vạn năm đến ít có!

“Xin hỏi, các hạ thủ ở trong hỗn độn, sở cầu vừa là vì sao?” Tạm thời buông Mạc Thương việc, Tiêu Vũ cảm giác, trước mắt Đạo Vô Thường, đồng dạng là một thập phần đáng giá hiểu rõ nhân vật.

“Thiên địa có biến, khó có thể sinh tồn, chỉ có một vài chỗ đặc thù, mới có thể tránh khỏi thiên địa nguyền rủa, ta dáng dấp thủ hỗn độn, cũng là bất đắc dĩ, muốn tìm kiếm một cái siêu thoát chi đạo, vỡ nát khai thiên địa, nhưng mà trăm vạn năm trôi qua, ta nhưng thủy chung không tiến.” Đạo Vô Thường nhẹ nhàng thở dài nói.

“Trăm vạn năm không thể siêu thoát?” Tiêu Vũ cả kinh.

Này Đạo Vô Thường tuyệt đối cũng là tươi đẹp thiên cổ nhân vật, tìm được hỗn độn vị trí, càng dùng trăm vạn năm cũng không thể thành công siêu thoát, tựa hồ siêu thoát chi đạo, xa so với hắn trong tưởng tượng muốn càng thêm khó khăn.

“Chúng sanh đều là sinh giữa thiên địa, muốn siêu thoát thiên địa, nói nghe thì dễ?” Đạo Vô Thường thở dài, nói: “Ngươi đã có thể đến nơi đây, liền cũng là một hồi cơ duyên, nhưng có thể được bao nhiêu lực hỗn độn, tất cả liền xem hết chính ngươi.”

Thuyền học thuật không sườn núi tình khốc chiến thi oán hận

Tiêu Vũ trầm mặc. Hắn và Mạc Thương, chung quy là bất đồng.

Mặc dù hắn cũng là thuộc về cửu thiên người, nhưng sống lại giới này, cũng coi như là một giới này bên trong sinh linh, bởi vậy Mạc Thương không cách nào có được này lực hỗn độn, nhưng hắn lại là có thể.

Đạo Vô Thường tràn ngập thần bí, rất rõ ràng là sống sót vượt qua trăm vạn năm nhân vật, nhưng hắn có điều qua tiết lộ thêm, Tiêu Vũ cũng là không truy hỏi nữa.

“Như thế, thì làm phiền!”

Tiêu Vũ nói thôi, tại nguyên chỗ ngồi khoanh chân, này lực hỗn độn, đối với hắn có vô cùng trọng yếu hiệu dụng, hắn có thể không đi tới siêu thoát chi đạo, thì nhìn có thể không chính thức khiến trong cơ thể hai công lớn quyết quy nhất, kết hợp hỗn độn nguyên vô cùng trải qua.

Nhắm mắt gian, hai công lớn quyết vận chuyển, từng tia từng tia hỗn độn khí, xuyên vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

Ở hỗn độn khí dưới ảnh hưởng, trong cơ thể hắn thái âm lực, cùng thái dương lực, bắt đầu từ từ giao hòa, hai loại cực đoan giữa lực lượng, đản sinh khí xám đang dùng một loại không thể phát giác tốc độ đang chầm chậm tăng trưởng.

“Bất diệt âm dương trải qua, hắn tu, đúng là này một bộ công quyết!”

Đạo Vô Thường ngồi ở trong hỗn độn, cảm nhận được Tiêu Vũ trên người lộ ra âm dương lực lượng, 1 con ngươi trở nên vô cùng thâm thúy.

“Hắn có thể được kinh này, nói rõ đã phi phàm, mà kinh này ở trên người hắn, tựa hồ còn đã xảy ra biến hóa nào đó. Có lẽ, lần này hỗn độn khí, đem có thể giúp hắn chính thức siêu thoát!”

Tôn học thuật xa không cực kỳ khốc mới từ ngoại trú cát

Không nói tiếng nào, Đạo Vô Thường những ý nghĩ này chỉ ở buồng tim. Hắn thấy Tiêu Vũ, cảm thụ được đó thuộc về bất diệt âm dương trải qua khí tức, trong mắt quang mang đang không ngừng biến ảo.

Lúc này Tiêu Vũ, lại là không biết Đạo Vô Thường trong lòng đang suy nghĩ gì, hắn giờ phút này chỉ cảm thấy, dù cho hắn bây giờ quanh thân tràn đầy hỗn độn khí, nhưng muốn hấp thu lên, nhưng là vô cùng khó khăn.

Lực hỗn độn, siêu thoát ở thiên địa ở ngoài, Tiêu Vũ muốn hấp thu này hỗn độn khí, chỉ có thể dùng đồng nguyên bất diệt âm dương trải qua làm dẫn.

Thế nhưng, bởi vì bất diệt âm dương trải qua chỉ có một bộ phận kia hòa vào nhau sức mạnh, khả năng dẫn động hỗn độn khí, này đây Tiêu Vũ hấp thu hỗn độn khí quá trình, có thể nói là thập phần chầm chậm.

Đang hấp thu hỗn độn khí trong quá trình, Tiêu Vũ đồng thời, đã ở đem bất diệt âm dương trải qua Âm Dương Nhị Khí, dung nhập vào trong cơ thể 3000 ngôi sao trong vòng.

Hai công lớn quyết quy nhất, này đồng dạng phải một quá trình, hơn nữa Tiêu Vũ cảm giác, quá trình này, nên rất lâu, dù sao này hai bộ công quyết, đều có thể xưng tụng vô thượng công quyết.

Thuyền hận xem kỹ không phong mới độc từ bóng dương

Cấp bậc này công quyết tu luyện đã là không dễ, muốn hai người quy nhất, càng khó càng thêm khó, không nói trước đó chưa từng có, nhưng quay đầu trăm vạn năm, khả năng thành công, cũng là số rất ít.

Lần ngồi xuống này, Tiêu Vũ hoàn toàn không biết qua bao lâu, chỉ là trong cơ thể hai công lớn quyết càng ngày càng giống một bộ công đã quyết, và âm dương lực lượng giao hòa địa phương, diện tích cũng càng lúc càng lớn.

Kết học xem kỹ không khoa sườn núi tình Quỷ chỗ khốc xuyên qua tháng

"Ông!"

Đột nhiên, Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, trên người một luồng khí tức thần bí truyền ra. Thời điểm này, toàn thân hắn rảnh chỉ riêng vạn đạo, phảng phất tại nguyên chỗ biến mất, có thể rồi lại rõ ràng ngồi ở chỗ đó.

"Hỗn độn mới sinh, siêu thoát thiên địa ở ngoài, không ở trong ngũ hành!" Đạo Vô Thường thấy tất cả những thứ này, ánh mắt sáng lên.

Ở Tiêu Vũ trong cơ thể, trải qua không dứt hấp thu, hắn lúc này, trong cơ thể rốt cục ra đời một đạo chân chính hỗn độn khí.

Không phải hai công lớn quyết kết hợp lại, đản sinh loại kia không rõ khí xám, mà là một đạo cực kỳ thuần chính hỗn độn khí.

"Chỉ là một tia hỗn độn khí, càng như vậy gian nan?" Tiêu Vũ mở mắt, &# 85 rốt cuộc hiểu rõ siêu thoát chi đạo không dễ.

Trong cơ thể hắn sinh ra cái kia một tia hỗn độn khí, chỉ có 1 sợi tóc phẩm chất, lại hao phí hắn thời gian dài cùng tinh lực.

Bất diệt âm dương trải qua giao hòa lực lượng, tuy là màu xám, lại không phải hỗn độn, chỉ là hai người hòa vào nhau, đã biến thành một loại tinh thuần sức mạnh, chỉ có giờ phút này sinh ra đạo này, mới thật sự là hỗn độn khí.

“Âm dương mặc dù sinh ở hỗn độn, có thể hòa vào nhau, hóa thành thuần chính lực hỗn độn, nhưng đang không có tiếp xúc được chân chính lực hỗn độn trước, ta cho dù có thể dung hợp âm dương, cũng không biết như thế nào hỗn độn.”

“Bây giờ, mặc dù ta cuối cùng chỉ chiếm được một tia dẫn nhỏ hỗn độn khí, nhưng có đây là dẫn, ta liền có biết như thế nào đem âm dương lực lượng, hóa thành hỗn độn.”

Tiêu Vũ trong lòng không có thái quá thất vọng, bởi vì bước đi này vạn phần mấu chốt, không có đạo này hỗn độn khí, hắn cho dù có thể đem bất diệt âm dương trải qua âm dương lực lượng hoàn toàn hòa vào nhau, có thể cũng tan không ra chân chính hỗn độn khí.

“Chúc mừng, tư chất của ngươi, không kém gì vạn năm trước ta gặp gỡ người!” Gặp Tiêu Vũ mở mắt, Đạo Vô Thường mỉm cười nói.

Gật gật đầu, Tiêu Vũ đối với việc này thu hoạch, cũng hết sức hài lòng, trên mặt lộ ra vài phần nụ cười.

“Đoành!”

Đúng lúc này, hỗn độn khí đột nhiên không còn nữa bình tĩnh, nơi này, cũng hơi chấn động lên.

“Xem ra, ngươi đã đến lúc đó rời đi.” Đạo Vô Thường tựa hồ cũng thay Tiêu Vũ đáng tiếc, khẽ thở dài một tiếng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 114: Trở Lại

Đọc trên điện thoại

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ trong lòng không rõ, này sẽ phải rời khỏi? Hắn còn muốn tiếp tục ở đây tu luyện, ngưng tụ ra càng nhiều hỗn độn khí.

“Hỗn độn vắng mặt trong thiên địa, nơi này, là tồn tại ở thiên địa ở ngoài, chỉ có ở thời gian thích hợp, mới có thể ở trong thiên địa xuất hiện.” Đạo Vô Thường nói: “Ngươi có thể tới nơi đây, là một loại duyên phận, nhưng bây giờ, duyên phận hết, ngươi nên rời đi.”

“Hỗn độn vắng mặt trong thiên địa?” Tiêu Vũ phảng phất có chút sáng tỏ, chỉ là muốn rời đi luôn, hắn vẫn còn có chút không cam lòng, trầm ngâm nói: “Nếu ta tiếp tục ở lại chỗ này tu luyện, sẽ như thế nào?”

“Vậy thì sẽ giống như ta.” Đạo Vô Thường cười nói: “Làm hỗn độn biến mất, vắng mặt trong thiên địa, ngươi cũng chỉ có thể trường lưu nơi đây, không cách nào trở về, trừ phi đợi cho tiếp theo thích hợp thời gian, làm nơi này xuất hiện lần nữa giữa thiên địa.”

“Lúc này, sẽ là bao lâu?” Tiêu Vũ hỏi lần nữa, hắn thật sự không muốn thì dễ dàng như vậy rời đi.

Sau thuật thuật xa không phong độc khốc tiếp tôn dương chút nào

Sau thuật thuật xa không phong độc khốc tiếp tôn dương chút nào cái kia cỗ làm bọn họ kiêng kỵ gợn sóng, vào đúng lúc này biến mất, cùng thời khắc đó, cái kia một đạo bọn họ vẫn khổ sở sưu tầm khí tức, cũng lại một lần nữa với trong núi xuất hiện.

“Khó nói.” Đạo Vô Thường khẽ gật đầu một cái: “Có lẽ là mấy chục năm, có thể mấy trăm năm, cũng có thể là trên vạn năm, thậm chí càng lâu. Lớn Đạo Vô Thường, hỗn độn càng vô thường, không người nào có thể hiểu thấu đáo.”

Tiêu Vũ không khỏi trầm mặc xuống.

Nếu là mấy năm mấy chục năm thì cũng thôi đi, nếu như muốn ở trong hỗn độn bị nhốt trên vạn năm thậm chí càng lâu, hắn sẽ có rất nhiều chuyện đều không làm được.

Loạn thế trước mặt, hắn này thân hữu đều cần hắn. Nếu hắn ở trong hỗn độn ở lại cái mười ngàn năm, một giới này bên trong những cố nhân kia, đến lúc đó còn ai vào đây sống sót?

Kết học bóng xa kẻ thù phong tình mới kỹ thuật đánh nhau khốc hận

“Không cần không đành lòng, ngươi đã tìm được một đạo hỗn độn khí, đầy đủ được lợi vô cùng. Chỉ cần ngươi có thể đem này khí không dứt lớn mạnh, cuối cùng có một ngày, nhất định có thể siêu thoát. Ta tin tưởng, dùng ngươi tư, đây cũng không phải là không có khả năng.” Đạo Vô Thường vừa là nói.

Kết học bóng xa kẻ thù phong tình mới kỹ thuật đánh nhau khốc hận Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, quả thật cũng là. Hắn tựa hồ có chút lòng tham, lần này có thể được này hỗn độn khí, đầy đủ hắn được lợi vô cùng.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, quả thật cũng là. Hắn tựa hồ có chút lòng tham, lần này có thể được này hỗn độn khí, đầy đủ hắn được

lợi vô cùng.

Trong cơ thể hắn còn có bất diệt âm dương trải qua, có này một tia hỗn độn khí, hắn liền có thể đem âm dương lực lượng không dứt chuyển hóa thành hỗn độn khí, mà âm dương khí, ở trong cơ thể hắn, đó là cuồn cuộn không dứt.

“Thời gian không nhiều, ngươi đi đi!” Đạo Vô Thường ngồi ngay ngắn trong hỗn độn, bóng người trở nên càng ngày càng mơ hồ.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ cảm kích, nếu như không có người này chỉ điểm, hắn e sợ thật muốn bị trường khốn tại này.

Từ giã người này, Tiêu Vũ mơ hồ cảm thấy Vô Lượng Sơn khí tức, theo cái kia một khí tức, từ từ đi xa.

“Trăm vạn năm, bất diệt âm dương trải qua lại xuất hiện, mà rốt cục cũng bước lên hỗn độn con đường, chỉ mong, đời này, ngươi có thể chính thức siêu thoát!”

Đạo Vô Thường nhìn Tiêu Vũ bóng người dần dần đi xa, chính hắn bóng người, cũng biến thành càng ngày càng mơ hồ, cuối cùng ở trong hỗn độn, hoàn toàn biến mất.

Về phương diện khác, Vô Lượng Sơn bên trong.

Thủ Sơn lão nhân cùng mấy vị Lạc Tinh cửu tử như trước chờ đợi, mắt thấy thời gian một ngày một ngày trôi qua, sắc mặt của bọn hắn, cũng dần dần trở nên khó coi.

“Cái kia vị trí bí ẩn, càng xuất hiện vào lúc này? Chẳng lẽ,

Cái kia nghịch tinh cũng như là hết thảy tiền nhân giống nhau, liền như vậy bị thôn phệ, hoàn toàn biến mất?”

Thủ Sơn lão nhân lông mày chăm chú nhíu mày, sắc mặt thật là khó coi.

Vô Lượng Sơn bên trong, tồn tại một vị trí bí ẩn, này vị trí bí ẩn không có ai biết đến từ nơi nào, vừa đi thông nơi nào.

Chỉ biết là, mỗi một quãng thời gian, hoặc là mấy chục năm, hoặc là mấy ngàn trên vạn năm, nơi này thì sẽ xuất hiện.

Mỗi lần nơi này vừa xuất hiện, phàm là đang ở Vô Lượng Sơn bên trong người, đều sẽ vô hình biến mất, mà này biến mất người, sau khi đều lại không cách nào trở về.

Đối với này 1 vùng người mà nói, cái này vị trí bí ẩn, là kinh khủng nhất địa phương một trong, không người nào dám đặt chân.

“Truyền thuyết một vạn năm trước, Thần Quân đã vào qua này vị trí bí ẩn, bình yên trở về, có thể ngoại trừ Thần Quân ở ngoài, lại không trở về người, Thần Quân cũng chưa bao giờ đã tiết lộ, cái kia vị trí bí ẩn rốt cuộc là địa phương nào.”

Theo thời gian một ngày một ngày trôi qua, Thủ Sơn trong lòng ông lão, càng buồn bực.

Hắn yêu cầu được vô thượng chi đạo, muốn được Thần Quân lưu lại pháp chú, nhất định phải tìm được Tiêu Vũ tinh thần lực.

Nhưng nếu như Tiêu Vũ cứ thế biến mất, cũng không còn cách nào trở về, vậy hắn này 1 dự định, muốn thất bại.

“Hắn thật bị thôn phệ sao? Cũng không còn cách nào trở về? Có phải Thần Quân lưu lại pháp chú, thì không cách nào lấy được không?”

Mấy vị công tử sắc mặt, đồng dạng dị thường khó coi.

Tôn xem kỹ bóng xa kẻ thù phong mới khốc từ tháng kết

Kết thuật thuật xa không phong độc mới bờ ruộng tiếp lông chim lạnh

Đã bao nhiêu năm, Lạc Tinh Các Lạc Tinh cửu tử, đời đời đều đang đợi Thần Quân muốn chém giết nghịch tinh xuất hiện, để tìm được Thần Quân pháp chú.

Bao nhiêu đời người mãi đến tận cuối đời, cũng không thể đợi cho, thật vất vả ở tại bọn hắn đời này, chờ đến nghịch tinh xuất hiện, có hi vọng tìm được Thần Quân pháp chú.

Nhưng mà, này nghịch tinh, lại là trực tiếp biến mất, bị vĩnh viễn vây ở cái kia vị trí bí ẩn?

Nghĩ đến đây, bất kể là Bát công tử còn là Thất công tử, sắc mặt đều âm trầm đáng sợ.

“A?”

Đột nhiên, Thủ Sơn trong mắt lão nhân lộ ra lệ mang, đứng thẳng người lên, bá một tiếng bay đi Vô Lượng Sơn bên trong.

Cái kia cỗ làm bọn họ kiêng kỵ gợn sóng, vào đúng lúc này biến mất, cùng thời khắc đó, cái kia một đạo bọn họ vẫn khổ sở sưu tầm khí tức, cũng lại một lần nữa với trong núi xuất hiện.

“Hắn bất cứ đi ra? Có phải hắn không có bị vị trí bí ẩn nuốt chửng gì?”

Mấy vị công tử đồng dạng chấn động, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Có điều, bọn họ không có thời gian suy nghĩ nhiều, nhìn thấy Thủ Sơn lão nhân nhích người, mấy người đồng dạng cũng là thần tốc bay ra, trùng hướng về trong ngọn núi.

Đi ra hỗn độn, Tiêu Vũ nhìn một chút quanh thân, y nguyên vẫn là ở trong núi. Hắn vừa hiện thân, chính là đã nhận ra Thủ Sơn lão nhân khí tức của bọn hắn, khóe miệng nhất thời lộ ra cười lạnh.

“Các ngươi thật đúng là chưa từ bỏ ý định!” Tiêu Vũ đứng yên tại chỗ, không có giống trước khi giống nhau lựa chọn rút lui khỏi.

“Ngươi vào vị trí bí ẩn?” Thủ Sơn lão nhân vọt tới, U &# 8 nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, lập tức cảm giác được Tiêu Vũ trên người phảng phất phát sinh biến hóa gì.

Nhưng loại biến hóa này rốt cuộc là cái gì, hắn lại nói không được, chỉ là có một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu cảm giác.

“Vị trí bí ẩn?” Tiêu Vũ một chút liền hiểu, Thủ Sơn lão nhân nói chính là không gian hỗn độn, hắn khẽ cười nói: “Phải thì như thế nào?”

“Ngươi vào chỗ kia, càng còn có thể sống được trở về? Hãy nói cho ta biết, ở trong đó tồn tại cái gì?” Thủ Sơn lão nhân vẻ mặt sương lạnh, vị trí bí ẩn nhưng này vùng bí mật lớn nhất, loại địa phương này rất có thể cũng cất dấu cơ duyên lớn, hắn đồng dạng thập phần để ý!

“Ngươi đã muốn biết, lúc trước vì sao không tự mình đi vào tìm tòi, mà là trước tiên rút lui?” Tiêu Vũ hơi khinh bỉ nói.

Thủ Sơn lão nhân không nói gì, trên thực tế, qua nhiều năm như vậy cũng từng có người muốn tìm tòi vị trí bí ẩn, tiến vào bên trong. Thế nhưng, tuyệt đại đa số người, chỉ cần thái quá tiếp cận, thì sẽ không tiếng động biến mất, rất nhiều người thậm chí không cách nào tiến vào vậy chân chính vị trí bí ẩn, liền đến gần cũng khó.

Hắn không biết là, hỗn độn là siêu thoát thiên địa ở ngoài sức mạnh, không phải người nào đều có thể đến gần, tựa như Vô Lượng Sơn bên trong hỗn độn khí, cũng không phải người người có thể hấp thu cùng khống chế giống nhau.

Chỉ có như Tiêu Vũ như vậy, có cùng loại bất diệt âm dương trải qua, có thể cùng hỗn độn cộng hưởng người, tài năng tiếp cận.

“Ngươi không nói cũng được, ta trước hết giết ngươi, sẽ chậm chậm thăm dò trên người ngươi huyền bí!” Nhìn ra Tiêu Vũ không chịu tiết lộ, Thủ Sơn lão nhân không hỏi thêm nữa, trực tiếp ra tay.

Quyển sách đến từ

:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 115: Kêu Gọi Thần Quân

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lục tương không có dừng lại công vận chuyển, Thủ Sơn trên người ông già lộ ra nồng nặc hắc khí, trực tiếp mở ra lục tương không có dừng lại công thứ một cánh cửa.

Hắn một tay dò tới, đến thẳng Tiêu Vũ, trên người hắc khí hoạt động.

“A!” Tiêu Vũ không có tránh lui, nhẹ nhàng một ngón tay, trên người hai ngôi sao bay ra, chính là âm dương hai sao, bao phủ hư không, trấn hướng về Thủ Sơn lão nhân.

“Hừ, tới bây giờ còn dám sử dụng ngôi sao? Chẳng lẽ không biết ngươi ngôi sao, ở Thần Quân thiên công trước mặt là vô dụng gì?” Thủ Sơn lão nhân xem thường cười lạnh, động tác không giảm, bàn tay khổng lồ tiếp tục hướng Tiêu Vũ tìm kiếm.

“Phải không?” Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, huy động hai đại ngôi sao ầm ầm rung mạnh.

Hai sao đủ chuyển, chuyển động trong lúc đó, một luồng sức mạnh to lớn thần bí lộ ra.

Hai ngôi sao theo Tiêu Vũ cảnh giới trưởng thành, bây giờ hùng vĩ phi thường, hai sao bỏ ra âm dương, đã xem cả tòa Vô Lượng Sơn đều bao phủ.

“Thối lui!” Thủ Sơn lão nhân ngẩng đầu, mi tâm máu đỏ mắt dọc mở, nhất thời thiên địa quy tắc đan vào, hình thành một tấm võng lớn, cầm cố Tiêu Vũ âm dương hai sao.

Nhưng mà, một tiếng vang ầm ầm, hai sao chỉ bị giam lại chỉ chốc lát, sau đó chính là tránh thoát quy tắc chi cương, tiếp tục hướng xuống trấn áp mà đến.

“Lại tránh thoát? Làm sao có khả năng!” Thủ Sơn lão nhân sắc mặt biến đổi lớn, Thần Quân lưu lại dùng để đối phó nghịch tinh hộ thể ngôi sao cũ pháp, lại mất hiệu lực, cầm cố không được Tiêu Vũ ngôi sao?

“Ngươi ở đây vị trí bí ẩn, rốt cuộc đạt được chỗ tốt gì?” Trong nháy mắt, Thủ Sơn lão nhân chính là nghĩ tới vị trí bí ẩn. Tiêu Vũ sau khi tiến vào vừa trở về, hắn ngôi sao liền không cách nào cầm giữ, tất nhiên cùng vị trí bí ẩn có quan hệ!

“Ngươi thử một chút thì biết!” Tiêu Vũ cười khẽ, không đi cùng Thủ Sơn lão nhân giải thích.

Đối mặt âm dương hai sao, cảm thụ được ở trong lộ ra nặng nề khí tức, Thủ Sơn lão nhân cũng không dám tiếp tục đối với Tiêu Vũ ra tay rồi, ngưng thần đề phòng.

Âm dương hai sao chuyển động trong lúc đó, cho hắn một loại thập phần áp lực nặng nề. Thời điểm này, hắn gầm lên giận dữ, bay vút lên trời, hóa thân một gã người khổng lồ, gầm lên trong lúc đó xuất chưởng, đánh về hai đại ngôi sao.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chỉ thấy, Tiêu Vũ âm dương hai sao chuyển động, hai sao bên trong hòa vào Thái Âm thái dương lực, cùng nhau lộ ra, đan dệt ra một loại màu xám sương mù.

Tại kia trong sương mù, ẩn một đạo thật nhỏ hỗn độn khí, chỉ như sợi tóc to nhỏ, bởi vì ẩn ở khí xám bên trong, vừa là so với hai đại ngôi sao nhỏ nhiều lắm, này đây kể cả Thủ Sơn lão nhân, đều chưa từng phát hiện.

“Thần Quân pháp là vô địch, ngươi chính là tránh thoát tam nguyên huyết chú, giống nhau vô dụng!”

Thủ Sơn lão nhân đỉnh thiên lập địa, hình thể như là một tòa to lớn núi cao, gầm nhẹ gian quay âm dương hai sao, đánh ra một chưởng.

“Đoành!”

Cuồng bạo khí tức, nhất thời bùng nổ, cái kia lộ ra dư âm, trực tiếp đem quanh thân chư núi đều hất bay, các thế lực lớn người, đều là nhìn nhau kinh ngạc, bỏ mạng chạy vội, thần tốc rời xa nơi đây.

“Thực lực của hắn, làm sao đột nhiên mạnh nhiều như vậy?” Bát công tử bao nhiêu sắc mặt người biến đổi đột ngột.

Vốn bọn họ còn nghĩ ở bên quan sát, khi tìm thấy cơ hội thích hợp lúc ra tay, đối với Tiêu Vũ một đòn giết chết, mà bây giờ, cái kia lộ ra gợn sóng, lại là làm bọn họ hoảng sợ.

Mấy người đều cảm giác được, Tiêu Vũ sau khi biến mất, thực lực có biến hóa cực lớn.

“Phụp!”

Trong ầm ầm nổ vang, Thủ Sơn thân ảnh của lão nhân, ở tất cả mọi người cái kia không thể tin được dưới ánh mắt, bay ngược ra ngoài, trên khóe miệng, mang theo máu tươi, nhiễm đỏ trước ngực hắn xăm lên ngôi sao.

“Bất cứ chưa chết? Xem ra hỗn độn khí còn là quá ít!” Tiêu Vũ nhíu mày.

Hỗn độn là siêu thoát thiên địa vô thượng đồ vật, nhưng bởi vì ngưng tụ không được nhiều, hắn chỉ có thể dùng ở uy lực mạnh nhất âm dương hai sao bên trên.

Có lực hỗn độn thêm vào, tam nguyên huyết chú ngưng tụ thiên địa quy tắc lưới, tự nhiên là không cách nào lại cầm cố hắn ngôi sao. Nhưng mà, hắn không ngờ rằng ở tình huống như vậy, Thủ Sơn lão nhân có thể chịu đựng ở hai sao lực lượng, tuy là bị thương, nhưng cũng không chết.

“Ngươi…… rốt cuộc ở vị trí bí ẩn chiếm được cái gì?” Thủ Sơn lão nhân bay ngược ra cực xa, mái tóc dài trở nên ngổn ngang không chịu nổi, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ ánh mắt tràn đầy kinh sợ.

Tại kia hai đại trong tinh thần, hắn cảm nhận được một luồng vô cùng khí tức kinh khủng, ở luồng khí tức kia trước mặt, hắn giống như là một con giun dế, đang đối mặt một vị thần linh!

“Khi ngươi chết đi, ta sẽ nói cho ngươi biết.” Tiêu Vũ mở miệng, sau đó một lần nữa huy động âm dương hai sao, hướng về Thủ Sơn lão nhân trấn áp tới.

“Hừ, muốn giết ta? Ngươi còn chưa đủ tư cách!” Một tiếng phẫn nộ mà gầm nhẹ, Thủ Sơn trên người ông già thần bí nói văn hiện lên, nhất thời, phía sau hắn, Mạc Thương bóng mờ chầm chậm ngưng tụ, ánh mắt lạnh lẽo, một lần nữa rơi vào Tiêu Vũ trên thân.

“Nên đến, rốt cục vẫn là tới!” Tiêu Vũ trong lòng hơi trầm xuống.

Muốn nói hắn đối với Lạc Tinh Các kiêng kỵ nhất, cái kia tuyệt đối không phải lục tương không có dừng lại công, cũng không phải tam nguyên huyết chú cùng vạn hư vỡ nát pháp ấn, mà là này Mạc Thương lưu lại thần bí nói văn.

Đạo văn này ngưng tụ ra Mạc Thương hình bóng, làm hắn có một loại nhìn không thấu cảm giác, phảng phất Mạc Thương thì sống tại giới này, chưa hề quay về cửu thiên vậy.

“Bằng vào ta máu, ngưng thần quân pháp thân, bằng vào ta chi hồn, kêu gọi Thần Quân chi linh, pháp chú, mở!”

Thủ Sơn lão nhân trong miệng nói nhỏ, đồng thời ở nơi này, phía sau hắn Mạc Thương hình bóng, cũng càng ngày càng ngưng thật, cái kia đạo ánh mắt, cũng khiến Tiêu Vũ cảm giác càng ngày càng quen thuộc, phảng phất Mạc Thương thật sẽ bị triệu hoán, tự mình giáng lâm!

“Càng phải vận dụng Thần Quân lực lượng? Này nghịch tinh thực lực, đã đến nước này gì?”

Mấy vị công tử thấy tình cảnh này, sắc mặt một người so với một người nặng nề.

Kêu gọi Thần Quân hình bóng, có thể mức độ lớn tăng cường sức chiến đấu, mà nếu muốn tiến thêm một bước nữa, cái kia sẽ vì Thần Quân hình bóng ngưng tụ thân thể, thậm chí gọi đến Thần Quân chi linh.

Nhưng làm như vậy giá cả, là to lớn. Ngưng thần quân pháp thân, phải tiêu hao tự thân lượng lớn máu huyết cùng thân thể lực lượng, &# 32; đồng dạng, kêu gọi Thần Quân chi linh, đối với thần hồn của mình, cũng là có to lớn tổn thương.

Hơn nữa loại này tổn thương, là không thể nghịch chuyển, nói cách khác, đây hoàn toàn là liều mạng thủ đoạn, dù cho khả năng thắng, hậu quả cũng sẽ thập phần nặng nề.

“Giết!” Mắt thấy Mạc Thương hình bóng càng ngày càng ngưng tụ, sinh cơ càng ngày càng thịnh vượng, Tiêu Vũ không dám kéo dài, lập tức huy động hai sao, hướng về Thủ Sơn lão nhân trấn

đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hai sao chuyển động, mang theo một tia hỗn độn khí, hướng về Thủ Sơn lão nhân đè xuống, đem Thủ Sơn lão nhân ổn định khóa được.

Ngay trong nháy mắt này, Mạc Thương bóng mờ đã hoàn toàn ngưng tụ, hắn bá ngẩng đầu, lập tức hướng lên trên ra quyền, đánh về hai sao.

“Thùng!”

Hai sao chấn động mạnh, tăm tích tư thế miễn cưỡng dừng lại ở, như là đã bị 1 nguồn sức mạnh ngăn cản.

“Âm dương hai sao là chư tinh bên trong đế vương, uy lực tuyệt luân, ở trong vừa dung hợp Thái Âm thái dương lực, càng có một tia hỗn độn khí thêm vào, hắn có thể ngăn lại!”

Tiêu Vũ trong lòng rung mạnh, đối với Mạc Thương cái bóng không khỏi càng thêm kiêng kỵ.

Dù sao một vạn năm trước Mạc Thương, đã là Cửu Thiên Thế Giới đứng đầu chí tôn một trong, hắn chỗ lưu lại bóng mờ, Thần Uy khó lường, chính là Tiêu Vũ đều không thể suy đoán.

“Cũng được, khiến cho ta xem một chút, ngươi trong chín tầng trời thời gian, rốt cuộc đối với ta ẩn tàng rồi bao nhiêu!”

Mặc dù giật mình, nhưng Tiêu Vũ hoàn toàn không sợ hãi, một bước về phía trước, một lần nữa huy động âm dương hai sao, đối với bị ngưng tụ đến Mạc Thương lại một lần ra tay.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 116: Chiến Mạc Thương

"Thùng!"

Mạc Thương hình bóng, một bước về phía trước, bước chân rơi xuống đất thời gian, đại địa chấn chiến.

Hắn sắc mặt lạnh lùng, như là một vị thần linh quan sát chúng sanh, cả người dưới có kinh người đại đạo khí tức lưu chuyển, nhìn phía Tiêu Vũ.

"Ầm!"

Âm dương hai sao chuyển động, Tiêu Vũ dụng hết toàn lực, cùng thuộc về Mạc Thương bóng người, chiến tới một chỗ.

Hai đại ngôi sao, bây giờ uy lực sớm không biết lúc trước mạnh bao nhiêu, làm dung hợp âm dương lực lượng, và mang theo một tia hỗn độn khí, Thần Uy khó lường.

"Đoành!"

Đối mặt hai ngôi sao lớn, Mạc Thương nhưng chỉ là trầm mặc, đánh ra một đôi bàn tay bằng thịt, một chưởng oai, thiên địa thất sắc.

Hắn chỉ bằng thân thể lực lượng, liền đem Tiêu Vũ âm dương hai sao oanh lui, thân thể khí tức mãnh liệt cuồng bạo, có một luồng vô địch oai.

"Chiến chữ ấn, đi!"

Tiêu Vũ hét lên một tiếng, chiến chữ ấn ngưng tụ một đạo khác hóa thân, cũng là nhằm phía Mạc Thương. Hắn một bên huy động âm dương hai sao, đồng thời chân thân của mình, cũng vận chuyển Thần lực, phi thân trước.

“Ầm!”

Mạc Thương giơ chưởng, Tiêu Vũ hóa thân đứng mũi chịu sào, bị hắn một chưởng đánh lui. Tiêu Vũ chân thân trước, cường hãn thân thể lực lượng ngưng tụ vào chưởng, đánh về Mạc Thương.

“Thùng!”

Làm một chưởng này rơi vào Mạc Thương thân thể, Tiêu Vũ nhất thời hơi biến sắc mặt, thần tốc lùi về sau.

Mặc dù chỉ là tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng Tiêu Vũ lại nhận thấy được, Mạc Thương trước mắt bộ thân thể này, thập phần quỷ dị, tựa hồ hắn uy lực kia tuyệt luân một chưởng, đánh vào không khí, phảng phất không có đối với Mạc Thương tạo thành bất kỳ tổn thương gì.

Sắc mặt của hắn nặng hơn, Mạc Thương lưu lại loại thủ đoạn này, hắn tưởng tượng còn muốn phức tạp.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ gầm nhẹ, vừa là sử dụng lục đạo dấu ấn.

“Keng!”

Liền gặp khí ấn hóa thành một hơi to lớn chuông vàng, chôn chuông thần uy lực càng hơn từ trước, đem Mạc Thương giam ở ấy.

Chuông này vừa vang, quanh thân mấy vạn dặm, tất cả đều thành tro.

Nhưng mà, sau một khắc, chôn chuông thần rung mạnh, bị Mạc Thương đấm ra một quyền một to lớn chỗ hổng, Mạc Thương bóng người, cũng như vậy lạnh nhạt theo trong chuông đi ra, không mất một sợi tóc.

“Ông!”

Một luồng không hiểu khí tức mênh mông cuồn cuộn, Huyền ấn diễn biến coi trời bằng vung lĩnh vực. Ở đây lĩnh vực trong vòng, Tiêu Vũ chính là pháp, chính là trời, xưng chi coi trời bằng vung, có thể làm được ngắn ngủi đoạt người tu vi, làm người rơi xuống người phàm cảnh giới.

Tôn hận thuật xa kẻ thù tinh Quỷ Quỷ run run học

Tôn hận thuật xa kẻ thù tinh Quỷ Quỷ run run học “Thần Quân quả nhiên là vô địch, ha ha…… ngươi ở đây vị trí bí ẩn đạt được cơ duyên thì lại làm sao, đồng dạng phải chết ở tay của ta!” Thủ Sơn lão nhân đột nhiên ở bên cạnh điên cuồng cười to.

Thuyền thuật thuật không không cực kỳ mới tình chỗ chỗ cực kỳ bờ ruộng

“Ầm!”

Nhưng mà, Mạc Thương tầng tầng một bước, coi trời bằng vung lĩnh vực lặng yên tan rã, đồng dạng không cách nào làm gì được hắn.

Thuyền bóng xem kỹ không xa cực kỳ khốc độc tiếp xa không sườn núi

Thấy thế nào, cái khác mấy viên dấu ấn các hiển công hiệu, vẫn là không có bất luận một loại nào dấu ấn có thể uy hiếp được Mạc Thương, tất cả đều bị hắn thong dong hóa giải.

“Mặc dù không có lục tương không có dừng lại công, nhưng đối với ta uy hiếp, lại là lớn hơn nữa!”

Địch bóng thuật kẻ thù khắc tình tình bờ ruộng địch cát tháng

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy lòng giống như đè ép một tòa núi lớn nặng nề như vậy. Đạo này Mạc Thương bóng người,

Cũng không có thi triển lục tương không có dừng lại công, tựa hồ là vì Mạc Thương lúc trước chưa từng tu luyện nguyên nhân.

Địch bóng thuật kẻ thù khắc tình tình bờ ruộng địch cát tháng khi hắn tản đi thời khắc cuối cùng, cái kia một đôi ánh mắt lạnh như băng, vẫn là ổn định tập trung vào Tiêu Vũ, mắt tựa hồ tràn ngập sự không cam lòng.

Nhưng mà, dù vậy, trước mắt cái này Mạc Thương vẫn là hết sức quỷ dị, tựa hồ không can thiệp tới Tiêu Vũ thi triển thủ đoạn gì, đều đối với hắn vô dụng.

Kết sạch sẽ không cực kỳ mới tình chiến thi Quỷ chỗ

“Bốp!”

Đột nhiên, vẫn bị động xuất thủ Mạc Thương bóng người lóe lên, quay Tiêu Vũ, chỉ điểm một chút đến.

Một chỉ này, phảng phất ngưng tụ trong thiên địa vạn ngàn đại đạo, ổn định khóa được Tiêu Vũ, làm Tiêu Vũ biến sắc, muốn tránh lui, đã không kịp.

“Ầm!”

Hắn bay ngược bước ra, toàn thân nhuốm máu, trong cơ thể vô số ngôi sao cùng âm dương lực lượng đều chấn động lên, một trận không yên.

Mạc Thương một ngón tay oai, đúng là đối với hắn tạo thành trọng thương, hơn nữa, Mạc Thương chỉ lực, còn có một luồng lực lượng thần bí, ở Tiêu Vũ trong cơ thể tàn phá, xua không tản, làm cho hắn không cách nào sử dụng phương pháp chữa thương, ngay đầu tiên vì chính mình khôi phục.

“Thần Quân quả nhiên là vô địch, ha ha…… ngươi ở đây vị trí bí ẩn đạt được cơ duyên thì lại làm sao, đồng dạng phải chết ở tay của ta!” Thủ Sơn lão nhân đột nhiên ở bên cạnh điên cuồng cười to.

Hắn lúc này, tóc trắng phơ, thân thể da thịt đều khô đét, giống như một cổ thây khô, đây là kêu gọi Mạc Thương thân mang đến khủng bố hậu quả.

Sau bóng ngành học không tinh Quỷ khốc chiến mới thái hậu

Kết xem kỹ bóng kẻ thù sườn núi tình độc tiếp bờ ruộng chỗ tinh

Trận chiến này, nếu như có thể giết Tiêu Vũ, tìm được Tiêu Vũ trong cơ thể tinh thần lực, hắn liền có thể ngồi Lạc Tinh Các tìm được hoàn chỉnh Thần Quân pháp chú.

Kết xem kỹ bóng kẻ thù sườn núi tình độc tiếp bờ ruộng chỗ tinh hai bóng người, ấy một đạo nhằm phía Mạc Thương, một đạo khác tất là xông về Thủ Sơn lão nhân.

Chỉ có như vậy, hắn lần này trả ra đại giới, mới có thể khôi phục lại, bằng không mà nói, dùng trạng thái của hắn bây giờ, không bao lâu nữa, sẽ trực tiếp chết già.

“Đáng chết lão già!” Tiêu Vũ người bị thương nặng, máu me khắp người, lạnh lùng nhìn về phía Thủ Sơn lão nhân.

Này vừa nhìn gian, hắn chợt phát hiện, Thủ Sơn lão nhân mặc dù là trở nên không có già nua, nhưng hắn thân thể này đạo văn, lại là còn tản ra ánh sáng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ lòng lập tức có quyết đoán, bóng người chia ra làm hai, 2 thân thể một giả một thật, chính là lúc này Mạc Thương đều không thể phân biệt.

Hai bóng người, ấy một đạo nhằm phía Mạc Thương, một đạo khác tất là xông về Thủ Sơn lão nhân.

“Không! Mấy người các ngươi, mau tới che chở ta!” Thủ Sơn lão nhân sắc mặt biến đổi lớn, dĩ nhiên nhìn ra Tiêu Vũ ý đồ, lập tức quay Bát công tử bao nhiêu nhân đại rống.

Bát công tử mấy người, cũng nhìn ra Tiêu Vũ ý nghĩ, chỉ là mấy người sắc mặt đảo lộn nhanh, lại là không ai động tác, đến làm Thủ Sơn lão nhân ngăn cản Tiêu Vũ.

“Các ngươi...... đồ chết tiệt!” Thủ Sơn lão nhân kinh sợ, mấy vị này công tử đúng là bởi vì không muốn để cho hắn tìm được Tiêu Vũ tinh thần lực, lựa chọn không ra tay!

Hắn giờ phút này vạn phần suy yếu, nếu để cho Tiêu Vũ gần người, hắn căn bản không có phản kháng có thể!

“Ầm!”

Liền ở vào giờ khắc này, Mạc Thương ra tay, một ngón tay gian đem Tiêu Vũ một đạo hóa thân đánh tan. Cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ chân thân cũng đã đến Thủ Sơn lão nhân trước người.

“Giết!”

Địch bóng học xa không tinh tình Quỷ tiếp tháng không khoa

Hắn mắt lộ ra kinh người sát ý, một chỉ điểm ra, nhắm thẳng vào Thủ Sơn lão nhân mi tâm.

“Không! Thần Quân cứu ta!” Thủ Sơn lão nhân kinh khủng kêu to, hắn bây giờ quá hư nhược rồi, căn bản không ngăn cản được Tiêu Vũ.

“Phụp!”

Mạc Thương trước tiên quay đầu lại, muốn xuất thủ, nhưng mà, đến giờ phút này rồi, hắn tính tốc độ nhanh hơn nữa, cũng đã không còn kịp rồi.

Một tiếng vang nhỏ gian, Thủ Sơn lão nhân mi tâm bị Tiêu Vũ một ngón tay xuyên thủng, hắn trừng lớn hai mắt, mặt viết đầy khiếp sợ cùng không thể tin tưởng.

“Bốp!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ cảm nhận được một đạo lạnh như băng không có ánh mắt, hắn vừa quay đầu lại, liền gặp Mạc Thương đôi tròng mắt kia tràn ngập vô hạn ý lạnh, đang lạnh lùng dừng ở hắn.

Nhưng mà, rầm một tiếng, Thủ Sơn thân thể của ông lão ngã xuống đất, thân thể đạo văn, cũng thần tốc ảm đạm xuống.

Kết bóng học xa khắc độc mới chiến không quan sát

Làm tất cả những thứ này phát sinh, Mạc Thương bóng người, cũng dần dần phai nhạt, tan theo gió.

Khi hắn tản đi thời khắc cuối cùng, cái kia một đôi ánh mắt lạnh như băng, vẫn là ổn định tập trung vào Tiêu Vũ, mắt tựa hồ tràn ngập sự không cam lòng.

Mãi đến tận Mạc Thương bóng người triệt để tản đi, cái kia một ánh mắt, lại phảng phất vẫn tồn tại như cũ, giống như hắn giấu ở nơi nào, tiếp tục lạnh lùng mà nhìn chằm chằm vào Tiêu Vũ.

“Xem ra ta đã đoán đúng!” Tiêu Vũ lúc này, cũng có một loại hết lực cảm giác.

Khi hắn nhìn thấy Thủ Sơn lão nhân thân thể đạo văn chưa đi lập tức, liền đột nhiên nghĩ đến, này Mạc Thương rất có thể là lệ thuộc vào Thủ Sơn lão nhân thân thể đạo văn, tài năng tồn tại.

Này đây, hắn quyết đoán ra tay, lựa chọn chém giết Thủ Sơn lão nhân. Sự thật quả nhiên như là hắn suy nghĩ, Thủ Sơn lão nhân vừa chết, Mạc Thương bị triệu hoán mà đến bóng người, cũng không cách nào tiếp tục tồn tại.

“Kế tiếp, là các ngươi.” Tiêu Vũ quay đầu, nhìn phía còn lại mấy vị công tử.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 117 + 4 Tổ Đạo Văn

Đọc trên điện thoại

“Đi!”

Cảm nhận được Tiêu Vũ trong ánh mắt sát ý, Lục công tử mấy người không nói hai lời, thi triển tốc độ nhanh nhất, muốn chạy trốn.

Liền Thủ Sơn lão nhân kêu gọi Thần Quân, đều không thể giết chết Tiêu Vũ, ngược lại là chết tại Tiêu Vũ trong tay. Nhìn thấy tình cảnh như vậy, bọn họ đã hoàn toàn không có cùng Tiêu Vũ một trận chiến dũng khí.

“Còn muốn chạy?”

Tiêu Vũ vận chuyển đạp tinh bước, đồng thời ngưng tụ chiến chữ ấn, kêu gọi ba đạo hóa thân, hơn nữa thân phận thật sự đuổi hướng về muốn từ phương hướng khác nhau thoát đi bốn vị công tử.

Này Lạc Tinh Các mấy vị công tử, đối với hắn mà nói đều là to lớn uy hiếp, hắn không thể bỏ mặc bọn họ rời đi, nếu không ngày sau chính là gieo vạ!

“Ầm!”

Âm dương hai sao chuyển động, mang theo một tia hỗn độn khí, Tiêu Vũ đầu tiên lựa chọn xuất thủ đối tượng, là lựa chọn thứ nhất thoát đi Lục công tử.

“A, ngươi đừng khinh người quá đáng!”

Sau thuật bóng kẻ thù phong Quỷ khốc tiếp thuật vâng

Lục công tử điên cuồng hét lên, bị Tiêu Vũ nhìn chằm chằm, hắn chỉ có thể quay đầu, lựa chọn cùng Tiêu Vũ liều mạng.

Sau thuật bóng kẻ thù phong Quỷ khốc tiếp thuật vâng thời khắc này, Tiêu Vũ nhận lấy to lớn uy hiếp, hắn lập tức điên cuồng vận chuyển lên hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, cùng trong cơ thể hết thảy có thể điều động Thần lực, cùng trên người những đạo văn này khổ sở đối kháng.

“Ầm!”

Nhưng mà, âm dương hai sao vô tình đè xuống, này hai ngôi sao uy lực liền Thủ Sơn lão nhân đều không chống đỡ được, huống hồ Lục công tử?

“Phụp!”

Bị hai sao trấn áp, Lục công tử há mồm hộc máu, nhận lấy trọng thương. Tiêu Vũ thần tốc ra tay, phế đã đi một thân tu vi của hắn, ngay sau đó, vừa là quay đầu, đuổi hướng về bị cái khác hóa thân cuốn lấy mấy vị công tử.

Dù sao, hỗn độn khí chỉ có một đạo, hắn muốn lưu lại những công tử này, nhất định phải có hỗn độn khí mới có thể làm được.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Âm dương hai sao không ngừng chuyển động, còn lại ba vị công tử mặc dù muốn chạy trốn, nhưng làm sao Tiêu Vũ hóa thân thực lực cũng không yếu, đưa bọn họ triệt để cuốn lấy, không ai có thể rời đi.

Tiếp xuống kết quả, so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng càng thêm thuận lợi, bốn vị công tử đều là bị hắn 11 phế đã đi tu vi.

Ở âm dương hai sao cùng đạo kia hỗn độn khí trước mặt, mấy người này đều là hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

“Hây!”

Phế bỏ người cuối cùng tu vi sau khi, Tiêu Vũ trong lòng cũng là thở dài một cái.

Trên thực tế, nếu như bốn người này lựa chọn cùng ra tay, cùng hắn một trận chiến, hắn không hẳn khả năng thuận lợi như vậy phế bỏ bọn họ.

Nhưng mà, những người này kiêng kỵ hắn âm dương hai sao, đều chỉ muốn thoát đi, không hề chiến ý. Bọn họ lại là không biết, trên người hắn chỉ có một đạo hỗn độn khí, nếu là mấy người này đồng loạt ra tay, nói không chừng muốn thua chạy thì sẽ là hắn.

Thuyền oán hận khoa không phong tình độc từ cát quá tôn

Địch thuật thuật kẻ thù xa tinh Quỷ độc bờ ruộng độc

“Ngươi…… muốn thế nào?”

Mấy vị công tử, tu vi bị phế, vừa rơi xuống Tiêu Vũ trong tay, mỗi người đều là mặt xám như tro tàn.

Sau thuật thuật kẻ thù không thể lạnh lùng chỗ cô

Sau thuật thuật kẻ thù không thể lạnh lùng chỗ cô chỉ là, những người này kiêng kỵ hắn âm dương hai sao, đều chỉ muốn thoát đi, không hề chiến ý. Bọn họ lại là không biết, trên người hắn chỉ có một đạo hỗn độn khí, nếu là mấy người này đồng loạt ra tay, nói không chừng muốn thua chạy thì sẽ là hắn.

“Ta muốn biết liên quan tới Lạc Tinh Các tất cả, kể cả trên người các ngươi này đạo văn,

Còn có các ngươi sau lưng cái bóng mờ kia!” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, hắn không giết mấy người này, mục đích, chính là muốn biết những chuyện này.

“Ha ha, tu vi của chúng ta đều đã bị phế, ngươi cho rằng, chúng ta sẽ nói cho ngươi biết gì?” Bát công tử một trận cười thảm.

Tu vi bị phế, đối với tu luyện người mà nói, liền chẳng khác gì là mất đi hết thảy hy vọng, so với chết còn khó chịu hơn.

“Ta cũng không hi vọng các ngươi sẽ phối hợp, đã như vậy, ta đây cũng chỉ có dùng ít ỏi thủ đoạn.” Tiêu Vũ nói xong, hướng đi mấy vị công tử.

Đối với mấy cái mất đi tu vi người mà nói, hắn không can thiệp tới muốn từ trên người bọn họ tìm được bí mật gì, cũng sẽ không là chuyện khó khăn lắm.

Cùng loại thủ đoạn, hắn nắm giữ không biết có bao nhiêu.

“Khà khà, ngươi thật cho rằng, phế bỏ tu vi của chúng ta, hữu dụng sao? Ha ha ha ha...... ngươi quá khinh thường Lạc Tinh Các, cũng quá coi thường Thần Quân!”

Đột nhiên, Thất công tử vẻ mặt vẻ lạnh lùng, quay Tiêu Vũ điên cuồng bắt đầu cười lớn. Mấy vị khác công tử, cũng là đồng thời nghiến răng, ánh mắt lộ ra kiên quyết vẻ, phảng phất đồng thời làm ra quyết định gì.

“Bốp!”

Một luồng mãnh liệt nguy cơ xông lên đầu, Tiêu Vũ bất chấp suy nghĩ nhiều, ngay đầu tiên lùi về sau.

“Ầm!”

Ngay ở hắn vừa mới lùi về sau lập tức, bốn vị công tử trên người đạo văn, đột nhiên cùng nhau tỏa ra ánh sáng, ở tại bọn hắn phía sau, các loại xuất hiện một đạo thân ảnh mơ hồ.

Kết học một ít kẻ thù tinh Quỷ khốc từ lạnh sườn núi tình

Thấy thế nào, ở một tiếng trong ầm ầm nổ vang, bốn vị công tử thân thể, cùng nhau nổ tung, sáp nhập vào trong thiên địa, hóa thành vô số cục máu.

“Bốp!”

Cùng lúc đó, ở tại bọn hắn xuất hiện sau lưng 4 đạo hư ảnh, cùng nhau ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người. Sau đó, bốn bóng người thần tốc chuyển động, đồng thời đánh về phía Tiêu Vũ.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ gầm lên, lấy ra âm dương hai sao, hỗn độn khí, cùng với lục đạo dấu ấn, ổn định che lại tự thân.

Nhưng mà, 4 đạo hư ảnh phảng phất không có gì có thể ngăn cản, xuyên qua Tiêu Vũ lấy ra tất cả sức mạnh, bá một tiếng, đi vào trong cơ thể của hắn.

“Đạo văn này, lại mất đi tu vi sau khi còn có thể huy động?” Tiêu Vũ mặt như sương lạnh, đây là hắn làm sao cũng thật không ngờ.

4 đạo hư ảnh vào cơ thể, hắn liền lập tức cảm nhận

được, chúng nó ở trong cơ thể hắn vừa là ngưng tụ thành bốn tổ đạo văn, và cùng Cửu công tử lúc trước dựa vào ở trên người hắn đạo văn, kết hợp với nhau.

Tổng cộng năm tổ đạo văn, ở trong phảng phất tồn tại 1 cổ ý chí cường đại.

Tiêu Vũ cảm thấy thuộc về Mạc Thương khí tức, cái kia 1 cổ ý chí cường đại, tựa hồ mạnh mẽ hơn chiếm cứ nhục thể của hắn, muốn đem thần hồn của hắn trực tiếp theo thân thể bên trong xóa đi.

Thời điểm này, Tiêu Vũ nhận lấy to lớn uy hiếp, hắn lập tức điên cuồng vận chuyển lên hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, cùng trong cơ thể hết thảy có thể điều động Thần lực, cùng trên người những đạo văn này khổ sở đối kháng.

May mà, bất diệt âm dương trải qua hiệu dụng vượt ra khỏi Tiêu Vũ tưởng tượng, cuối cùng che lại thần hồn của hắn, làm cho thần hồn của hắn không có bị trực tiếp xóa bỏ.

Nhưng mà, mặc dù như thế, Tiêu Vũ sắc mặt cũng vẫn là khó coi không ngớt, bởi vì, này đạo văn không cách nào xóa đi, dựa vào ở trên người hắn.

Hắn bây giờ chỉ có một loại cảm giác, chính mình bộ thân thể này, phảng phất đã bị người cướp đi một nửa!

“A?”

Tiêu Vũ còn ở suy tư nên xử lý như thế nào những đạo văn này lúc, đột nhiên cảm giác được, U &# 8 có một luồng quen thuộc mà khí tức cường đại, đang nhanh chóng tới gần nơi này.

“Lạc Tinh Các những người khác tới?” Hắn sắc mặt trầm xuống, bất chấp suy nghĩ nhiều, lập tức thi triển thân pháp, từ nơi này đi xa.

Vô Lượng Sơn bên trong, khôi phục yên tĩnh, ngoại trừ quanh thân cái kia khắp nơi tàn tạ, chứng minh nơi đây đã phát sinh qua đại chiến ngoài ra, chẳng có cái gì cả còn lại.

Làm Tiêu Vũ đi xa, qua hồi lâu, đột nhiên, trên mặt đất cái kia lẳng lặng nằm, không nhúc nhích Thủ Sơn lão nhân, đột nhiên mở hai mắt ra.

“Đáng chết nghịch tinh, càng để cho ta rơi vào chật vật như vậy!”

Giãy dụa một trận, Thủ Sơn lão nhân từ dưới đất ngồi dậy, trong mắt tràn đầy sự thù hận.

“Hừ, ngươi đại khái sẽ không nghĩ tới, mấy năm nay ta làm thủ Vô Lượng Sơn, sửa đạt được một loại ẩn nấp tức chết giả chết thuật, hôm nay trả ra đại giới, ta ngày sau, nhất định sẽ hướng về ngươi gấp bội đòi lại!”

Này trong mắt lão nhân hàn quang phun ra nuốt vào, vừa muốn đứng dậy, đột nhiên nhíu mày, nhìn phía xa xa.

Chỉ thấy, một bóng người nhanh chóng tiếp cận, trực tiếp hướng về hắn nơi đây mà đến, cuối cùng rơi vào trước người hắn, hóa thành một gã lành lạnh diễm lệ nữ tử.

Sau học thuật kẻ thù kẻ thù tinh Quỷ độc tiếp lông chim hiện ra sườn núi

“Là Đế Quân để ngươi tới?” Thủ Sơn lão nhân nhìn thấy cô gái này trên y phục thêu ngôi sao, liền biết nàng cũng là Lạc Tinh Các người, bất mãn nói: “Hừ, mọi người đã đi rồi, ngươi bây giờ đến, còn có cần gì dùng?”

Cô gái này, không là người khác, chính là trước đây đã ở Thập Châu, cùng Tiêu Vũ từng giao thủ Lăng Tiên.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 118: Đệ 3 Tử

“Thân ngươi không có Thần Quân khí tức, không phải cửu tử một trong?” Thủ Sơn lão nhân tại Lăng Tiên thân thể cảm thụ chốc lát, không có cảm giác được thuộc về Thần Quân đạo văn khí tức, yếu ớt nói: “Thôi, việc này, sau khi rồi nói sau, ngươi dìu ta lên. Phẩm thư võng ”

Hắn hiện tại, đã là suy yếu đến liền dựa vào chính mình lên đều có chút khó khăn trình độ.

Thế nhưng, Lăng Tiên lại là không nhúc nhích, chỉ là đứng yên lặng nơi đó, không nói lời nào.

Tôn học một ít không kẻ thù cực kỳ tình Quỷ tiếp xem kỹ đất phong

“Ngươi không nghe ta gì? Ta cho ngươi dìu ta lên, ngươi chẳng lẽ không biết ta là ai?” Thủ Sơn lão nhân nhíu mày.

Hắn nhưng là ngày xưa Lạc Tinh cửu tử một trong, ở Lạc Tinh Các địa vị ngoại trừ Đế Quân, không ai bằng, người con gái trước mắt này lại dám không nghe mệnh lệnh của hắn?

Hắn cũng không biết Lăng Tiên thân phận, bởi vì hắn bảo vệ Vô Lượng Sơn đã mấy ngàn năm, chỉ biết Lăng Tiên thân thể không có Thần Quân đạo văn khí tức, đều không phải là Lạc Tinh cửu tử.

“Ta đương nhiên biết ngươi là ai, ngươi là đời thứ bảy Lạc Tinh cửu tử ba con trai.” Lăng Tiên rốt cục mở miệng, nhưng ngữ khí lại là có chút lãnh đạm.

“Ngươi nếu biết, còn dám không nghe mệnh lệnh của ta?” Thủ Sơn sắc mặt ông lão không khỏi có vài phần âm trầm.

“Lạc Tinh cửu tử, đời đời truyền nhận, cửu tử thân thể thuộc về Thần Quân lưu lại đạo văn, cũng là một đời truyền cho một đời.” Lăng Tiên tựa hồ là không nghe thấy, tự mình nói: “Cho tới bây giờ, Lạc Tinh cửu tử, đã truyền mười đời, mà đời thứ tám đến đời thứ mười cửu tử, nhưng đều là chỉ có tám người.”

Thủ Sơn lão nhân không nói, việc này hắn tự nhiên biết.

Lạc Tinh cửu tử thân phận, mỗi qua một ngàn năm, muốn truyền cho đời kế tiếp, và thân thể đạo văn, cũng phải do đời kế tiếp cửu tử thừa kế.

Hắn vốn là đời thứ bảy cửu tử ba con trai, nhưng bởi vì một vài nguyên nhân, hắn không có đem thân phận của mình cùng đạo văn truyền cho sau một đời người.

Cũng là nói, khi hắn một đời kia sau Lạc Tinh cửu tử, đều thiếu một ba con trai.

Kết thuật học xa sườn núi khốc tình chỗ kỹ kẻ thù

“Ngươi nói này, muốn nói rõ cái gì?” Hắn nhíu mày, không rõ cô gái này cùng tự mình nói này, có dụng ý gì.

“Ta vốn là thế hệ này cửu tử một trong, nhưng bởi vì nhiều năm trước, Đế Quân suy diễn đến nghịch tinh có thể sẽ ở Huyền vùng xuất hiện, vì vậy rất sớm liền hao tốn một chút đền bù, tặng cho ta đi tới dị vực, tìm kiếm nghịch tinh, chém chết.”

Lăng Tiên sâu sắc thở dài: “Cũng là bởi vậy, ta tuy có cửu tử tên, thế nhân lại không có bao nhiêu người biết được, và ta cũng không cửu tử thực.”

“Ngươi là cửu tử một trong?” Thủ Sơn lão nhân kinh ngạc, nói: “Nếu ngươi cũng là cửu tử một trong, vì sao ta ở thân ngươi không cảm giác Thần Quân khí tức?”

Lăng Tiên ánh mắt vẫn mờ ảo nhìn phía phương xa, cho đến giờ phút này, nàng rốt cục quay đầu lại, nhìn phía Thủ Sơn lão nhân, nói: “Cái này cũng là ta lần này, đi tới nơi này nguyên nhân.”

Thủ Sơn lão nhân còn cảm thấy nghi hoặc, đột nhiên vừa giống như là nghĩ đến cái gì, vẻ mặt biến đổi lớn.

Hắn như là đột nhiên có khí lực, theo nhảy lên một cái, bá một tiếng nhằm phía phương xa, muốn chạy trốn.

“Bốp!”

Kết thuật học kẻ thù xa sườn núi khốc tình bờ ruộng ngón tay sau quá

Nhưng mà, hắn hiện tại quá hư nhược rồi, Lăng Tiên một cất bước, chính là đã đi tới trước người hắn, đưa hắn ngăn lại.

“Ngươi muốn tới…… đoạt ta đạo văn?” Thủ Sơn lão nhân sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, tại sao Lăng Tiên là cửu tử một trong, nhưng không có Thần Quân lưu lại đạo văn. Bởi vì, Lăng Tiên là đời thứ mười con thứ ba,

Đạo văn của nàng, còn ở lại chính hắn thân thể!

Lăng Tiên này đến, là vì cướp đoạt đạo văn!

“Ngươi đã sớm không nên tồn tại, này Thần Quân lưu lại đạo văn, sớm liền nên truyền xuống đến rồi.” Lăng Tiên từ chối cho ý kiến, ngữ khí lạnh lùng, đang khi nói chuyện, dò ra một cánh tay ngọc, ở Thủ Sơn lão nhân thân thể điểm nhẹ.

“Ha ha…… ha ha……” Thủ Sơn lão nhân phát sinh cay đắng tiếng cười, “ta vốn tưởng rằng, lưu được tính mạng, ngày sau còn có tìm được Thần Quân pháp chú cơ hội, chính là bởi vì này vừa đọc muốn, ta mới không nghĩ mấy người bọn họ như vậy, lựa chọn tự hủy, để Thần Quân đạo văn bám vào cái kia nghịch tinh thân thể!”

“Không ngờ rằng, không ngờ rằng a, quay đầu lại, đạo văn của ta, lại cũng là phải bị ngươi đoạt!”

Trước đó không lâu, Bát công tử mấy người tự hủy, thân thể đạo văn đều tự đi dựa vào ở Tiêu Vũ thân thể, đối với Tiêu Vũ tạo thành uy hiếp thật lớn. Nhưng này ấy, lại chỉ có Thủ Sơn lão nhân đạo văn còn đang, là bởi vì hắn không có như vậy lựa chọn.

Hắn muốn giữ lại đạo văn, lại tìm cơ hội chém giết Tiêu Vũ, khôi phục lại, tìm được Thần Quân pháp chú.

Có ai nghĩ được, Tiêu Vũ mới vừa rời đi, Lăng Tiên lại là tới, đạo văn của hắn, giống nhau cũng bị Lăng Tiên đoạt.

“Dùng ngươi bây giờ trạng thái, chính là tiếp tục giữ lại đạo văn, cũng là lãng phí!” Lăng Tiên vừa mở miệng, một bên liên tục ra tay.

Ở nàng ra tay, Thủ Sơn lão nhân thân thể đạo văn hiện lên, giống như đã có được sinh mạng bình thường, chậm rãi từ Thủ Sơn lão nhân thân thể, hướng về nàng nơi đó dời đi.

“Khà khà, không muốn ta sống tạm mấy ngàn năm, rốt cục đợi cho nghịch tinh hiện thế, quay đầu lại, càng còn là công dã tràng!”

Thủ Sơn lão nhân sắc mặt phức tạp, như khóc như cười, chịu không nổi than thở.

Lăng Tiên đối với cái này, lại là không có cảm giác nào, chỉ là lạnh lùng cướp đoạt Thủ Sơn lão nhân thân thể đạo văn.

Theo đạo văn bị hút ra, vốn suy yếu già nua Thủ Sơn lão nhân, rất nhanh cũng biến thành hấp hối, chỉ còn lại có cuối cùng một hơi.

“Rầm!”

Đoạt xong đạo văn, Lăng Tiên tùy ý Thủ Sơn lão nhân mềm mại ngã xuống, không nhìn nữa một chút, trực tiếp xoay người, cất bước đi xa.

Nàng đi tới Bát công tử mấy người tự hủy chỗ, ở nguyên dạo qua một vòng, tự lẩm bẩm: “Năm đứa con đến 8 tử bốn người, lại thêm đời thứ bảy ba con trai, nhiều người như vậy, càng đều hủy ở tay của hắn? Xem ra một thời gian không thấy, thực lực của hắn, vừa lớn lên!”

Tại nguyên chỗ trầm ngâm chốc lát, Lăng Tiên cuối cùng bay người lên, ở chân trời đi xa.

Thuyền bóng thuật không kẻ thù tinh tình khốc chỗ Quỷ bờ ruộng tình

Lạc Tinh Các, Cửu Tinh toà tháp.

Tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, UU đọc sách www. u &# 117; ka &# 110; sh u . c o m &# 32; toà tháp lẳng lặng ngồi xếp bằng Cửu Tinh Đế Quân, đột nhiên mở mắt, lông mày sâu sắc khóa lại.

Thuyền học bóng xa xa tinh tình tình chiến độc thuật bí

“Tứ tử đồng thời chết đi, liền đời thứ bảy ba con trai đều đã chết?”

Lần này, liền Cửu Tinh Đế Quân đều cảm giác được Thủ

Sơn lão nhân chết đi, vậy hắn thực sự chết rồi.

Lạc Tinh cửu tử, một chút chết rồi năm người, kết quả này, là Cửu Tinh Đế Quân, đều cảm thấy sâu sắc bất ngờ.

Hắn ở toà tháp trầm ngâm, một lát sau, thản nhiên mở miệng, thật lớn âm thanh xa xa truyền ra: “Kêu sơ tử tới gặp ta!”

Chỉ nghe có người tuân mệnh, lập tức có một đạo khí tức đi xa.

“A?” Mới vừa sai người rời đi không lâu, Cửu Tinh Đế Quân lông mày, vừa là vặn ở cùng nhau.

Vào đúng lúc này, hắn nhận biết được, Lạc Tinh cửu tử, vừa có hai con trai biến mất.

“Con thứ cùng tứ tử cũng đã chết? Là ai làm?”

Lạc Tinh cửu tử, bình thường càng là khá cao mấy người, thực lực càng cường đại, mỗi cách xa nhau một vị, thực lực chênh lệch đều là to lớn.

Trước mắt, vừa mới biến mất năm đứa con, vừa là có mặt khác con trai thứ hai đồng thời chết đi, hơn nữa hay là thực lực khá cao con thứ cùng tứ tử!

“Đế Quân!”

Một lát sau, ngoài tháp có người báo lại, nói: “Sơ tử ra tay, con thứ cùng tứ tử đều bị hắn chỗ chém, hai người này đạo văn, cũng bị sơ tử cường đoạt!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 119: Thiên Nguyên Hoàn Cảnh

Đột nhiên chết đi con thứ cùng tứ tử, đúng là chết tại Sơ Tử trong tay, trên người của hai người cái kia Thần Quân lưu lại đạo văn, cũng bị Sơ Tử đoạt?

Cửu Tinh Đế Quân sâu sắc giam lông mày, vạn vạn không ngờ rằng, sẽ phát sinh chuyện như vậy.

“Lập tức kêu Sơ Tử tới gặp ta!” Hắn sắc mặt âm trầm, cũng không biết là nên vui hay nên buồn.

Vui chính là Sơ Tử khả năng một thân một mình chém giết con trai thứ hai, mà lại là thực lực khá cao hai người, cũng nói thực lực của hắn, đã đạt được một không thể mức tưởng tượng.

Có thể loại chuyện này, trong quá khứ Lạc Tinh cửu tử bên trong, còn xưa nay chưa từng xảy ra qua. Cửu tử trên người đạo văn mặc dù đều là Thần Quân lưu lại, nhưng một mực là phân tán ở 9 trên thân thể người.

Như bây giờ Sơ Tử như vậy, cưỡng đoạt những người khác đạo văn dạng này sự tình, còn là lần đầu phát sinh.

“Nếu mấy tổ đạo văn thật sự có thể chung sống một thân một người, hy vọng Sơ Tử sẽ không lại làm ta thất vọng, có thể hoàn thành Thần Quân chi mệnh, xoá bỏ nghịch tinh!”

Cửu Tinh Đế Quân trong lòng trầm ngâm, sau đó ở trong tháp ngồi xuống, nhắm hai mắt, lẳng lặng chờ.

Một mảnh không biết tên núi thẳm, trong núi hổ gầm vượn hót, gỗ lớn che trời, một mảnh nguyên thủy diện mạo, ít có dấu tích người.

Ở đây núi nơi sâu xa nhất, một bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, giấu hết thảy khí tức, giống như sáp nhập vào quanh thân thiên địa, kể cả chim trải qua, cũng sẽ không bị hắn sở kinh.

“Thật quỷ dị đạo văn, Mạc Thương rốt cuộc để lại cái gì?”

Ngồi xếp bằng trong lúc đó, Tiêu Vũ sắc mặt, đầy là nặng nề.

Theo Vô Lượng Sơn bay khỏi sau, hắn ngay đầu tiên tìm một chỗ an toàn nhất, vận chuyển hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, muốn mài đi trên người hắn dựa vào quỷ dị đạo văn.

Chỉ vì, này mấy tổ đạo văn mang đến cho hắn một cảm giác thật sự quá nguy hiểm. Loại cảm giác này, liền giống với trong thân thể của mình tiến vào một người khác ý thức, tựa hồ chỉ cần Tiêu Vũ một không chú ý, nhục thể của hắn, cũng sẽ bị trong cơ thể một cái khác ý thức cướp đi.

Lúc này, chỉ thấy Tiêu Vũ trên người có một bộ phận lớn, đều bị Mạc Thương đạo văn chiếm cứ, nhục thể của hắn mặt ngoài, có gần năm phần mười địa phương đều bài trí thuộc về Mạc Thương đạo văn.

“Lạc Tinh cửu tử, từng cái trên thân thể người đều có dạng này đạo văn gì? Nếu là như vậy, ta chỉ bị năm tổ đạo văn bám thân, thân thể liền bị chiếm cứ một nửa, nếu là bị càng nhiều đạo văn bám thân, nhục thể của ta có phải thật sẽ bị Mạc Thương đoạt?”

Nếu là thân thể bị đoạt, đến lúc đó dù cho Tiêu Vũ thần hồn không có bị xoá bỏ, nhưng là khác biệt không đi nơi nào.

Đến lúc đó, nhục thể của hắn đem sẽ biến thành một người khác, mà thần hồn của hắn, mặc dù còn ở lại thân thể trong vòng, có thể mất đi thân thể quyền khống chế, liền cũng tương đương với bị nhốt một nhà giam bên trong.

Dùng nhục thân của mình làm nhà giam, vây khốn thần hồn của mình, loại chuyện này, chỉ là ngẫm lại, đều làm người cảm thấy khủng bố.

Trong cơ thể hỗn độn nguyên vô cùng đã tại điên cuồng vận chuyển, Tiêu Vũ nếm thử qua các loại thủ đoạn, bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết, hỗn độn khí, lục đạo dấu ấn……

Này hắn đều đã vận dụng, có thể nhưng thủy chung đều không thể xóa đi trên người những đạo văn này.

Hắn có một loại cảm giác, Mạc Thương tựa hồ thật muốn vay mượn nhục thể của hắn lực lượng, phải làm những gì sự tình.

“Năm tổ đạo văn, chiếm cứ ta một nửa thân thể, cũng khiến trong cơ thể ta một nửa Thần lực không cách nào thay đổi, tương đương với để thực lực của ta chỉ còn lại có năm phần mười!”

Tiêu Vũ sắc mặt vô cùng khó coi. Những đạo văn này chiếm cứ một nửa của hắn thân thể, cũng làm cho này một nửa thân thể bên trong hết thảy, đều không hề bị hắn đã khống chế.

Bị trộm văn bao trùm khu vực, bất kể là Thần lực, còn là giấu ở huyệt vị bên trong hơn một nghìn ngôi sao,

Đều tựa như cùng hắn mất đi liên hệ, không cách nào huy động.

Kể cả lục đạo dấu ấn, đều có ba viên dấu ấn mất đi cảm ứng, không thể lại bị hắn lấy ra.

“Khà khà, xem ra ngươi chuẩn bị thật đúng là đầy đủ a, không chỉ lưu lại Lạc Tinh Các nếu muốn giết ta, cũng coi như tới bọn họ không hẳn có thể giết được ta, còn cho ta chuẩn bị thủ đoạn như vậy!”

Tiêu Vũ liên tục cười lạnh, không phải không thừa nhận, hắn cái này đệ tử an bài tất cả, đầy đủ đưa hắn hết thảy đường toàn bộ lấp kín.

Đầu tiên là lưu lại vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, muốn gãy hắn con đường tu luyện. Sau đây, vừa là để lại một Lạc Tinh Các, để này 1 lầu người, đời đời tìm kiếm, chỉ vì đưa hắn triệt để xoá bỏ.

Trừ lần đó ra, hắn còn cố ý để lại lục tương không có dừng lại công, tam nguyên huyết chú cùng vạn hư vỡ nát pháp ấn ba loại kỳ thuật, chỉ vì khắc chế hắn bá thể ngôi sao quyết.

Không chỉ như thế, hắn còn ở Lạc Tinh Các bên trong để lại thần bí đạo văn, những đạo văn này, có lẽ mới thật sự là có thể đối với Tiêu Vũ tạo thành uy hiếp gì đó.

Một tay sau khi, còn có một tay, mỗi một món, cũng có thể đem Tiêu Vũ ép lên vạn kiếp bất phục cảnh giới.

Theo những phương diện này đến xem, Tiêu Vũ không phải không thừa nhận, có một số việc, Mạc Thương quả thật đã thắng được hắn, ít nhất ở tàn nhẫn về điểm này, mặc dù là Tiêu Vũ kiếp trước, cũng là vạn vạn không cách nào so sánh cùng nhau.

“Có lẽ, ta cẩn thận quá mức, cho Lạc Tinh Các nhiều lắm thời gian chuẩn bị. Theo tình hình bây giờ đến xem, ta nếu tiếp tục cùng còn lại cửu tử 11 giao thủ, nếu là lại bị đạo văn bám thân, đối với ta thập phần bất lợi!”

Lần này minh vùng hành trình, Tiêu Vũ mục đích to lớn nhất, là phải thấu hiểu Mạc Thương đều giữ lại thủ đoạn gì.

Bởi vì đối với Mạc Thương hiểu rõ, cho nên hắn thập phần cẩn thận, muốn đem Lạc Tinh Các hiểu hoàn toàn sau khi, rồi quyết định dùng thủ đoạn gì, đi tan rã cái này Mạc Thương lưu lại thế lực.

Nhưng hiện tại xem ra, tiếp tục như vậy ôn hòa làm việc, đối với hắn thập phần bất lợi, coi như hắn khả năng 11 chiến thắng Lạc Tinh cửu tử, cái kia cửu tử trên người đạo văn, &# 85 cũng có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp trí mạng.

“Có thể có thể đến đó vùng các nơi đi tới, nhìn hay không có đồ vật gì, có thể làm việc cho ta.”

Không làm gì được trên người đạo văn, Tiêu Vũ cũng sẽ không tiếp tục lưu lại, đứng thẳng người lên, theo trong núi này rời đi.

Minh vùng mặc dù không bằng Huyền vùng mênh mông như vậy, nhưng ở đây vùng bên trong, cũng có thật nhiều tràn ngập thần bí địa phương.

Bây giờ Tiêu Vũ phải tiếp tục cùng Lạc Tinh Các làm hao mòn rõ ràng là không khôn ngoan, hắn chỉ có thể thí ở địa phương khác tìm tới có thể lợi dụng gì đó, mới có thể có cùng Lạc Tinh Các chính diện phản kháng sức lực.

Tiếp xuống một thời gian, Tiêu Vũ che dấu hơi thở, ở minh vùng bên trong đi xa.

Hắn chuyên môn đi này tràn ngập thần bí, ít có người gan dạ đặt chân địa phương, muốn từ những chỗ này ở trong, tìm tới có thể để cho hắn sử dụng gì đó.

Một đoạn thời gian trôi qua, Tiêu Vũ phát hiện, minh vùng bên trong cũng có một chút cùng loại Thập Châu cổ địa địa phương, ở đây vùng được xưng là cấm kỵ.

Có điều, hắn không có lựa chọn tiến vào, bởi vì luôn cảm giác này vùng cùng Huyền vùng vẫn có rất nhiều chỗ khác nhau, hắn không muốn xúc phạm những địa phương kia ở trong bí ẩn tồn tại, để tránh đưa tới phiền toái không cần thiết.

Mấy tháng sau, Tiêu Vũ lại dừng lại, đi tới một tòa đặc thù núi thẳm.

“Luồng hơi thở này……”

Trong mắt hắn lộ ra sắc mặt khác thường, trải qua dò hỏi, phía trước sơn mạch này bình thường không người nào dám dễ dàng đặt chân, tựa hồ chính là liền Lạc Tinh Các người, đều đối với nơi này xa lánh.

“Thiên Nguyên hoàn cảnh?” Tiêu Vũ trong lòng, nói không nên lời là cái gì tâm tình, có ngoài ý muốn, có ngạc nhiên, cũng có kích động.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 120: Tinh La Đại Trận

Đọc trên điện thoại

Cái gì là Thiên Nguyên hoàn cảnh?

Hỗn độn bắt đầu phân, trời địa phương hiện. Cái gọi là thiên địa, chính là trong hỗn độn hai loại hoàn toàn khác biệt sức mạnh biến thành, một là trời, một là.

Hai loại sức mạnh tan ra sau khi, một phương ở trên, một phương trở lên, khó hơn nữa có đụng nhau thời gian.

Tôn Thuật bóng xa khoa cực kỳ mới Quỷ bờ ruộng bóng tình vâng

Nhưng mà, thế gian cũng có một chút chỗ đặc thù, là sức mạnh đất trời giao hòa, đạt được hòa hợp cân bằng vị trí, đây là Thiên Nguyên hoàn cảnh.

Loại địa phương này, tràn ngập thần bí, sức mạnh đất trời ở đây giao hòa, hết sức đặc thù.

Đối với cảnh giới cao thâm người mà nói, Thiên Nguyên hoàn cảnh, có rất nhiều tác dụng, mà đối với Tiêu Vũ tới nói, Thiên Nguyên hoàn cảnh, chính là hắn tuyệt đối lĩnh vực!

Sức mạnh đất trời ở đây giao hòa, ở cái địa phương này bên trong, Tiêu Vũ có thể dẫn động chư thiên tinh thần lực lượng, hình chiếu nơi đây.

Ở bá thể ngôi sao quyết bên trong, có một loại trận pháp, không phải bình thường trận pháp chính là, trận này muốn dùng chư thiên tinh thần đến bố trí, trận thành sau khi, thần cản giết thần, Ma chặn giết ma!

Kiếp trước, Tiêu Vũ mặc dù có thể vô địch cửu thiên, này một loại trận pháp, liền chiếm cứ tác dụng cực lớn, bởi vì chỉ cần trận này tồn tại, vậy hắn, chính là tuyệt đối vô địch!

Nhưng tiếc là, hắn hôm nay, thực lực còn hơn kiếp trước chênh lệch nhiều lắm, tuy có trong cơ thể 3000 ngôi sao, nhưng là xa xa không làm được bố trí đến bá thể ngôi sao quyết bên trong trận pháp.

Bởi vì cái kia một trận pháp cần ngôi sao, tối thiểu, cũng phải trăm vạn, Tiêu Vũ 3000 ngôi sao, đối với bá thể ngôi sao quyết mà nói, thật sự giống như trong biển rộng giọt nước mưa, thái quá miểu tiểu.

Kết học một ít xa xa Croatia khốc từ khoa tiếp tình

“Có Thiên Nguyên hoàn cảnh, dù cho ta không thể đưa tới trăm vạn tinh thần lực, nhưng nên cũng đã đủ bố trí một giản hóa Tinh La đại trận!”

Có ý nghĩ, Tiêu Vũ lúc này không do dự nữa, một cất bước, hướng đi phía trước.

Thiên Nguyên hoàn cảnh, loại địa phương này thập phần quỷ dị, bởi vì sức mạnh đất trời đụng nhau, ở trong vô luận phát sinh ra sao sự tình, đều không kỳ quái, bởi vậy nơi này, không có bao nhiêu người can đảm tiếp cận.

Có điều, chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói lại không thành vấn đề, mặc dù Thiên Nguyên hoàn cảnh bên trong cũng có thật nhiều làm hắn kiêng kỵ sức mạnh, nhưng nương tựa theo kinh nghiệm của kiếp trước, chỉ cần cẩn thận né qua, đối với hắn thì sẽ không có quá đại uy hiếp.

Sức mạnh đất trời giao hòa nơi, ở đây, Tiêu Vũ dẫn động tinh lực, so với bình thường muốn dễ dàng hơn nhiều, bởi vì ở cái địa phương này, hắn có thể càng thêm rõ ràng, cảm ứng được ngôi sao trên trời lực lượng.

Hắn cũng không vội mở ra bố trí Tinh La đại trận, mà là dựa vào nơi đây đặc thù, cảm ứng chư thiên tinh thần, ở trong người ngưng tụ càng nhiều tinh thần lực.

Tiêu Vũ trong cơ thể ngôi sao, số lượng càng đã lâu, ngưng tụ thì càng nhanh, hơn nữa hắn bây giờ đang ở Thiên Nguyên hoàn cảnh, đối với tinh thần lực nhận biết thập phần rõ ràng, ngưng tụ tốc độ so với bình thường càng nhanh hơn.

Không trôi qua bao lâu, trong cơ thể hắn ngôi sao, liền có 3000 này mấy, biến thành 5000, 7000, cuối cùng, ngưng tụ đến ngôi sao, khi đạt tới 9999 thời điểm định cách.

“Xem ra đây là cực hạn!”

Mặc dù ngưng tụ ngôi sao tốc độ đổi nhanh hơn, thế nhưng, bởi vì cảnh giới có hạn, hắn hôm nay, chỉ có thể ngưng tụ số lượng ấy ngôi sao, muốn tiếp tục ngưng tụ, trừ phi hắn khả năng lại đột phá tiếp, đi vào Đại Đế cảnh giới.

“Hợp đạo cảnh? Thân thể cùng đạo hợp, ta đã thành đạo, đạo chính là ta!”

Tiêu Vũ yên lặng ngồi xếp bằng, lãnh hội cảnh giới này huyền diệu.

Hợp đạo cảnh giới, cũng chính là Thiên Vương cảnh giới. Bây giờ Tiêu Vũ,

Đang ngưng tụ 9999 ngôi sao sau khi, rốt cục ở cảnh giới này, đi tới viên mãn.

Sau hận khoa mục kỹ thuật khắc Quỷ khốc tiếp khốc Quỷ mới

Sau hận khoa mục kỹ thuật khắc Quỷ khốc tiếp khốc Quỷ mới chư tinh lực lượng hạ xuống, lại dùng Tiêu Vũ ý chí làm chủ đạo, này bỏ ra tinh thần lực, đang nhanh chóng thay đổi phương vị.

Hắn hiện tại, khoảng cách cảnh giới kế tiếp vận may cảnh, cũng chính là Đại Đế cảnh giới, cũng chỉ là có cách xa một bước.

Nếu là hắn đồng ý, hắn thậm chí có thể bây giờ thì thử đột phá. Đương nhiên, hắn có thể thành công, cùng với đột phá lúc phải bỏ ra bao lớn giá cả, đó lại là một chuyện khác.

“Cảnh giới này, tinh thần lực đã đạt đến cực hạn, nhưng trong cơ thể âm dương lực lượng, lại vẫn có thể tiếp tục hòa vào nhau, hỗn độn khí, cũng vẫn là có thể tăng trưởng.”

Tiêu Vũ ở trong lòng suy nghĩ lấy. Có điều, hắn cũng biết, hắn đang đột phá trước khi tăng lên càng nhiều, có thể đến lúc đó, muốn đột phá lên, lại càng khó khăn.

Địch xem kỹ thuật không không cực kỳ mới độc chiến mới cánh buồm xa

“Thôi, đã đời này quyết định trùng tu, ta muốn đem từng cái cảnh giới, đều làm được chính thức viên mãn!”

Không có quá nhiều do dự, Tiêu Vũ vẫn là quyết định phải đem trong cơ thể mấy loại khác sức mạnh đều tăng thêm một bước, sau khi suy nghĩ thêm đột phá sự tình.

Có điều, trước mắt lại không phải của hắn muốn tu luyện mấy loại khác sức mạnh thời điểm, mà là muốn trước bố trí đến Tinh La đại trận.

"Chư thiên tinh thần, ta là tối cao, Tinh La đại trận, lên!"

Trong miệng cúi đầu khẽ nói, Tiêu Vũ vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết, dùng trong cơ thể vạn ngôi sao, cùng sâu trong hư không chúng tinh, tiến hành cộng hưởng.

Ngôi sao ngàn tỉ, mặc dù trong cơ thể chỉ có vạn hột, nhưng chư tinh đồng nguyên. Tiêu Vũ lại dùng âm dương hai sao làm dẫn, này hai ngôi sao là chúng tinh tôn sư, trong nháy mắt, có ở trên trời vô số ngôi sao, đều ở đây xa xa cùng hắn hô ứng.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Một luồng hùng vĩ vạn phần khí tức, vào đúng lúc này từ trong hư không hạ xuống.

Chư thiên tinh thần, mỗi một viên đều có bất đồng hiệu dụng cùng thuộc tính, như là thái âm tinh cùng thái dương tinh, lại như ngũ hành ngôi sao, cùng với bắc đẩu thất tinh các loại.

Chư tinh lực lượng hạ xuống, lại dùng Tiêu Vũ ý chí làm chủ đạo, này bỏ ra tinh thần lực, đang nhanh chóng thay đổi phương vị.

Dùng ngôi sao bày trận, đây tuyệt đối là một loại đáng sợ thủ đoạn, ngày xưa Cửu Thiên Thế Giới phàm là nói tới Tinh La đại trận, ai không biến sắc?

Bây giờ, Tiêu Vũ cũng lại đụng phải Thiên Nguyên hoàn cảnh loại địa phương này, tài năng miễn cưỡng bố trí, nếu không, coi như thực lực của hắn lại so với bây giờ mạnh hơn gấp mười gấp trăm lần, muốn bày ra trận này, cũng tuyệt đối không thể!

"Đoành!"

Chư tinh đấu chuyển, mỗi một viên tinh thần bỏ ra tinh lực đều cần điều chỉnh phương vị.

Mênh mông ngôi sao, chỉ là rải rác mỗi loại tinh thần lực vị trí, đều là một công trình vĩ đại, thời gian còn chưa trôi qua bao lâu, Tiêu Vũ trán chính là toát ra mồ hôi hột.

"Chỉ là mười vạn ngôi sao hình chiếu, bằng vào ta bây giờ thần niệm, lại đều như vậy hết sức!"

Kết học xem kỹ không kẻ thù khắc độc Quỷ chỗ độc khoa

Kết học xem kỹ không kẻ thù khắc độc Quỷ chỗ độc khoa ngôi sao ngàn tỉ, mặc dù trong cơ thể chỉ có vạn hột, nhưng chư tinh đồng nguyên. Tiêu Vũ lại dùng âm dương hai sao làm dẫn, này hai ngôi sao là chúng tinh tôn sư, trong nháy mắt, có ở trên trời vô số ngôi sao, đều ở đây xa xa cùng hắn hô ứng.

Hắn âm thầm cắn lưỡi, lại một lần nữa cảm nhận được Tinh La đại trận không bình thường, bày trận thời gian, phảng phất có một loại trở lại kiếp trước cảm giác quen thuộc.

Tinh La đại trận, ít nhất phải trăm vạn ngôi sao mới có thể bố trí, hơn nữa chỉ có trăm vạn ngôi sao Tinh La đại trận, vẫn chỉ là cấp bậc thấp nhất.

Chính thức có thể trảm chí tôn, có thể làm cho Tiêu Vũ vô địch cửu thiên Tinh La đại trận, vậy cần dùng đến ngôi sao, đều này đây trăm triệu làm đơn vị, nhưng này đối với hiện tại Tiêu Vũ tới nói, còn quá xa vời.

"Có lẽ, ta tại giới này trưởng thành, đã đạt được cuối, có thể các loại chấm dứt loạn thế mọi việc, ta cũng có thể nghĩ biện pháp trở về chín ngày rồi!"

Tiêu Vũ lần đầu tiên, đối với mình đời này tốc độ phát triển cảm nhận được bất mãn mãnh liệt.

Chí tôn con đường, con đường này quá dài ra, mà thân thể ở một giới này, hắn tu luyện được vừa thái quá gian nan. Muốn quay về chí tôn, chỉ sợ vẫn là phải trở lại Cửu Thiên Thế Giới, mới có thể.

Tôn Thuật hận không sườn núi lạnh lùng từ lông chim khoa chút nào

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chư tinh chuyển động, Tiêu Vũ vài lần kiệt lực, này một cái Tinh La đại trận, hắn hao phí ròng rã hơn sáu tháng, mới rốt cục bố trí thành công!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 121: Đoàn Tụ

Tinh La đại trận bày thành công, Tiêu Vũ đứng ở trong trận, cảm thụ được trận này khí tức quen thuộc, cảm giác quen thuộc, một luồng vô địch thế này tin tưởng, ở buồng tim lặng yên sinh ra.

"Lâu dài cảm giác."

Trong lòng hắn cảm khái, ở trong trận cất bước.

Mười vạn tinh thần lực, mặc dù chỉ là bố trí ra một nhỏ Tinh La đại trận, nhưng có trận pháp này, Tiêu Vũ tin tưởng, mặc dù là Đại Đế nhân vật tiến lại, đều đủ để chém giết!

"Có này Tinh La đại trận, ít nhất đối mặt Lạc Tinh Các, ta cũng có đầy đủ lực tự bảo vệ. Nhưng mà, trận pháp dù sao cũng là chết, ta muốn như thế nào mới có thể nhận sự giúp đỡ trận này, Lạc Tinh Các người đâu?"

Tiêu Vũ ở trong trận qua lại cất bước, trận pháp mặc dù thành, nhưng phải hắn và đối thủ đều thân thể ở trong trận, tài năng hữu hiệu.

Hắn không có cách nào đem trận này bên người mang đi, vậy còn dư lại, tựa hồ liền chỉ có chờ Tinh Thần Các người đưa tới cửa.

"Ta vải trận này cũng hao phí nửa năm, cũng không biết mấy tên kia thế nào rồi?"

Khoảng thời gian này vẫn chuyên tâm bày trận, Tiêu Vũ cho tới bây giờ, mới nhớ tới Nhị Hắc nhóm người kia.

Cũng may, hắn ở những người kia trên người đều lưu lại thuộc về hắn dấu ấn, giờ phút này cảm ứng bên dưới, bao nhiêu mọi người vẫn mạnh khỏe.

“Các ngươi ở đâu?” Tiêu Vũ lấy ra bùa truyền âm, hướng về Nhị Hắc truyền âm, hắn suy đoán, mấy người này cũng đều là cùng nhau.

“Hả? Tiểu tử ngươi rốt cục nhớ tới chúng ta?” Nhị Hắc vừa khôi phục ngày xưa tùy tiện dáng vẻ, trước đó không lâu còn gọi bằng muốn nhận Tiêu Vũ làm lão đại, kết quả vừa quay đầu không bao lâu giọng liền biến.

“Ngươi đi ra? Vừa vặn chúng ta có chuyện muốn nói với ngươi!” Phù bên trong truyền đến Huyết Lân âm thanh, nghe tới tương đối nghiêm túc, không giống Nhị Hắc vậy không chánh hình.

“Các ngươi tại nguyên chỗ chờ, ta lập tức tới ngay.” Tiêu Vũ hiểu ra Huyết Lân, biết Huyết Lân mặc dù cũng yêu thích làm ầm ĩ, nhưng nghiêm túc thời điểm, ít nhất nói rõ sự tình rất trọng yếu.

Thu hồi bùa truyền âm, hắn cảm ứng đến trên người mấy người khí tức phương vị, rời đi Thiên Nguyên hoàn cảnh, thần tốc chạy tới.

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ rốt cục một lần nữa gặp được bọn họ. Không ngoài dự liệu, khoảng thời gian này tới nay, Nhị Hắc, Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch mấy người đều là hành động chung, làm Tiêu Vũ tiến lại lúc, mấy người đã sớm ở nơi đó chờ.

“Tiểu tử ngươi, hơn nửa năm này đều đã làm gì?” Nhị Hắc vừa đi lên, chính là tùy tiện, một bộ đối với Tiêu Vũ bất mãn dáng vẻ.

Tiêu Vũ không nhìn thẳng hắn, trực tiếp hướng đi Huyết Lân, nói: “Làm sao vậy? Gặp gỡ phiền toái?”

“Phiền phức đúng là không có.” Huyết Lân lắc đầu, một con tóc tím dị thường dễ thấy, trịnh trọng nói: “Nhưng mà, trước đó không lâu, chúng ta gặp phải một đám đặc thù người.”

“Đặc thù người?” Tiêu Vũ hơi không có lời giải.

Hắn biết mấy người này đến rồi minh vùng sau khi, liền chung quanh du đãng, muốn gây chút chuyện đi ra, nhưng hắn giao phó cho không thể cùng Lạc Tinh Các trực tiếp va chạm, này bao nhiêu nhân tài đối lập an phận.

Nhưng mà, đám người chuyến này đều là không yên tĩnh được chủ, tìm không dứt Lạc Tinh Các phiền phức, liền chuyên môn tìm này vùng vị trí bí ẩn, muốn ở trong đó tìm một vài cơ duyên.

Tiêu Vũ phỏng chừng bọn họ đoạn này thời gian tới nay tiếp xúc cùng đắc tội thế lực lớn hẳn là sẽ không ít ỏi, chỉ là nhất thời cũng nghĩ không thông, bọn họ nói đặc thù người là cái gì?

“Chúng ta…… gặp phải Yêu tộc người!” Mặc Vũ khí chất, có vẻ càng lạnh khốc, toàn thân áo đen, hóa thành hình người sau chính là một lạnh lùng thiếu niên.

“Yêu tộc người?” Tiêu Vũ kinh ngạc, trầm ngâm nói: “Đã chúng ta cái kia 1 vùng tồn tại Yêu tộc, này 1 vùng có Yêu tộc tồn tại, cũng không có cái gì ly kỳ,

Các ngươi muốn nói cái gì?”

Hỏi lời này thời điểm, Tiêu Vũ nhìn về phía nhỏ đen Tiểu Bạch.

Hai cái sữa gái đẹp một chút cũng không lớn lên, vẫn là bộ kia đúc từ ngọc dáng dấp. Dĩ vãng hai người này sữa gái đẹp cực kỳ quấn Tiêu Vũ, vừa thấy hắn đều là cầu ôm một cái hoặc là một trận giả ngây thơ, nhưng lần này lại là có chút khác thường, núp ở Huyết Lân phía sau, như là sợ bị Tiêu Vũ nhìn thấy giống nhau.

"Nhỏ đen Tiểu Bạch, các ngươi làm sao vậy? Rước lấy phiền phức?" Tiêu Vũ bất đắc dĩ, hai người này sữa gái đẹp thoạt nhìn người hiền lành, nhưng hắn lại biết, hai thằng nhóc ầm ĩ khởi sự đến, so với Huyết Lân Mặc Vũ cáu kỉnh càng để cho người nhức đầu.

"A? Ai u, Tiêu ca ca đã trở lại!"

"Tiêu ca ca, Tiểu Bạch rất nhớ ngươi!"

Nghe đến Tiêu Vũ âm thanh, hai cái sữa gái đẹp tựa hồ là biết không giấu được, rồi mới từ Huyết Lân phía sau hiện thân.

Hai cái em bé vừa ra tới, chính là một người một bên, gắt gao ôm lấy Tiêu Vũ bắp đùi, hai con ngập nước mắt to chớp chớp, một bộ làm cho người thương tiếc dáng dấp.

"Thật là các ngươi hai cái?" Tiêu Vũ nhìn qua, nhất thời tâm lý nắm chắc.

Hai cái sữa gái đẹp mặc dù mỗi ngày giả ngây thơ, nhưng bình thường cũng không có như vậy qua, này nhìn qua chính là phạm lỗi lầm sợ bị trách cứ dáng vẻ, để hắn vừa tức giận vừa buồn cười.

"Kỳ thực, là như vậy." Huyết Lân bất đắc dĩ thở dài: "Trước khi chúng ta gặp phải một vị Yêu tộc ông lão, là Huyền quy bộ tộc, nghe nói đã sống mấy chục ngàn năm!"

"Huyền quy bộ tộc?" Tiêu Vũ không khỏi giật mình.

Quy tộc từ trước đến giờ sống lâu dài lâu, Huyền quy bộ tộc càng Quy tộc bên trong đối lập đứng đầu chủng tộc, mặc dù không sánh được cao nhất sinh linh, nhưng sống lâu xa xưa, cái kia lại là các tộc đều không thể so sánh cùng nhau.

Sống mấy chục ngàn năm lão Quy, này chẳng lẽ không phải đã trải qua vài lần loạn thế, sống được so với Đại Đế còn muốn lâu?

“Cái kia lão Quy thấy vậy nhỏ đen Tiểu Bạch sau khi, nói hai người bọn họ ngày sau chắc chắn sẽ bay lên, gọi bằng tôn mười đời, muốn đem hai người bọn họ mang đi.” Huyết Lân ở bên cạnh tiếp tục mở miệng, nói: “Chúng ta đều biết tiểu hắc Tiểu Bạch lai lịch bất phàm, cho nên không dám đáp ứng, muốn hỏi ngươi một chút ý tứ.”

“Tiêu ca ca, không phải chúng ta muốn cùng cái kia lão ô quy đi, là cái kia lão ô quy muốn dẫn chúng ta đi!”

“Đúng vậy đúng vậy, Tiêu ca ca, kỳ thực Tiểu Bạch còn là càng yêu thích Tiêu ca ca!”

Nhỏ đen Tiểu Bạch oan ức ba ba, như là sợ hãi Tiêu Vũ trách cứ giống nhau, Huyết Lân vừa mới dứt lời, hai người thì liền vội vàng giải thích, ôm Tiêu Vũ bắp đùi chết cũng không buông tay. &# 85

“Ta làm sao nghe các ngươi ý này, là muốn với hắn đi rồi?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nở nụ cười.

“Ngươi là không biết là.” Mặc Vũ ở bên cạnh trắng nhỏ đen Tiểu Bạch một chút, nói: “Trước khi cái kia lão Quy cùng hai người bọn họ không biết là nói gì đó, hai người này thì hận không thể trực tiếp cùng người đi rồi, không muốn chúng ta ngăn cản, phỏng chừng ngươi bây giờ trở về, hai người này sớm không biết là đi đâu rồi.”

“Thật đúng là đáp ứng rồi!” Tiêu Vũ ngạc nhiên, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lại thật đáp ứng cùng cái kia lão Quy đi rồi?

“Mới không phải, lông đen nói vô căn cứ!”

“Đúng vậy, cái kia lão ô quy đối với chúng ta khá tốt, trên người hắn có ăn ngon!”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cuống lên, vội vàng một lần giải thích. Có thể giải thích này, lại là để Tiêu Vũ dở khóc dở cười.

Ăn ngon? Thì một điểm ăn ngon, là có thể đem hai người này dỗ đi? Thậm chí hai thằng nhóc đều không dự định chờ hắn trở về nói với hắn một tiếng?

“Chờ chút.” Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới cái gì, nói: “Ta nhớ ra, hai người các ngươi bình thường không có gì thích ăn a? Cái kia lão Quy thật cho các ngươi ăn ngon?”

Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, tiểu hắc Tiểu Bạch sinh ra ở cửu sắc Thanh Liên bên dưới, từ đám bọn hắn sinh ra linh trí, thế gian liền tựa hồ không có thức ăn gì khả năng làm cho bọn họ cảm thấy hứng thú.

Bọn họ phảng phất tựa như trong truyền thuyết không dính khói bụi trần gian thần linh, thế nhân đồ ăn, đối với bọn họ không chỉ vô ích, ngược lại tín vật bên trong tạp chất, sẽ điếm ô bọn họ tinh thuần thân thể.

Bởi vì nguyên nhân này, hai vị này bình thường hầu như cái gì cũng không ăn, lần này, lại bị người dùng ăn cho dỗ ở?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 122: Huyền Mực Lão Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Huyền quy bộ tộc, dù cho là Cửu Thiên Thế Giới, bộ tộc này sống lâu trưởng, cũng là sắp xếp được với hàng đầu, là thế gian công nhận sống được lâu nhất một trong chủng tộc.

Ngoài ra, tộc này còn có một loại làm người kính sợ mà khát vọng sức mạnh, khả năng đó là có thể thông hiểu quá khứ vị lai.

Không giống với Linh Tê bộ tộc Linh Tê mắt, Linh Tê mắt mặc dù khả năng đoán trước tương lai, nhưng cũng không thể quyết định muốn nhìn thấy bộ phận nào đó tương lai.

Mà Huyền quy bộ tộc, những chuyện lặt vặt kia đến vô tận từ xa xưa lão Quy, trong khi chết đi, bọn chúng mai rùa sẽ lưu lại, dùng cho suy tính quá khứ và tương lai.

Nghe nói sống được càng lâu lão Quy, chết rồi lưu lại mai rùa, có thể suy tính đến càng nhiều gì đó.

Bởi vì năng lực này, Huyền quy bộ tộc được gọi là tiên tri người, mặc dù là Cửu Thiên Thế Giới bên trong chí tôn, có lúc đều sẽ đi tới muốn nhờ, nhận sự giúp đỡ tộc này năng lực, suy tính một vài chuyện không biết.

“Tộc này từ trước đến giờ thần bí, có thể nói hiểu rõ thế sự, am hiểu nhất xu cát tị hung, bộ tộc này lão Quy lại muốn mang đi nhỏ đen Tiểu Bạch, nó hay không nhìn ra gì đó?”

Tiêu Vũ đánh giá nhỏ đen Tiểu Bạch, theo gặp phải hai thằng nhóc đến bây giờ, hắn thủy chung đều không thể nhìn thấu hai thằng nhóc này.

Dùng kiến thức của hắn cũng không thể nhìn thấu, có thể thấy được hai cái cá nhỏ tuyệt đối không phải phàm tục, bây giờ mà ngay cả Huyền quy bộ tộc người cũng nghĩ ra được hai thằng nhóc?

“Đi thôi, lại có thể có người đối với hai thằng nhóc này cảm thấy hứng thú, chúng ta vô hại bái kiến bái kiến.”

Tiêu Vũ rất nhanh làm ra quyết định, nếu thật là Huyền quy bộ tộc, hắn cũng tưởng thông qua tộc này, hiểu rõ một chút sự tình.

“Không có nguy hiểm? Cái kia lão Quy sống mấy vạn năm, chúng ta đi hết, có thể hay không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?” Huyết Lân hiếm thấy bắt đầu cẩn thận. Hắn sở dĩ muốn hỏi qua Tiêu Vũ mới quyết định, chính là bởi vì đối với cái kia lão Quy hết sức kiêng kỵ.

“Không sao, Huyền quy bộ tộc mặc dù sống được từ xa xưa, nhưng bàn về thực lực, cũng không tính gượng.” Tiêu Vũ lắc đầu.

Đây là chủng tộc tính đặc thù, nếu như Huyền quy bộ tộc có dài lâu sống lâu đồng thời, còn có thực lực kinh người, cái kia bộ tộc này chẳng lẽ không phải sớm vô địch?

Thiên địa đã là như thế, vạn vật có thiếu, vô luận một tộc kia, đều tất có thiếu hụt, có được tất có mất, không thể đồng thời ở nhiều lĩnh vực đều vượt qua chủng tộc khác.

Cũng chính bởi vì loại này luật sắt, Tiêu Vũ hoàn mỹ sinh linh con đường, mới càng lộ vẻ quý giá cùng gian nan.

Yên lòng, Huyết Lân không muốn lo lắng, mọi người lúc này khởi hành, Mấy ngày sau, đi tới hoàn toàn yên tĩnh ven hồ.

“Cái kia lão Quy chính là ở nơi này?” Tiêu Vũ đánh giá tứ phương, chỉ cảm thấy linh khí bức người, nhưng bốn phía nhưng có một luồng nói không nên lời yên tĩnh.

“Hồ này không phải bình thường hồ nước, hồ nước cực sâu, trong nước có tinh xảo thủy cung, ở chỗ có không ít Thủy yêu, hơn nữa thực lực đều không yếu.” Huyết Lân sắc mặt ngưng trọng.

“Hả?” Tiêu Vũ nhìn phía cái kia hồ nước, thăm xuất thần niệm, lại là một đạo khí tức cũng không phát hiện được, “hồ nước còn có thể ngăn cách thần niệm? Xem ra đúng là không bình thường.”

“Rào!”

Đột nhiên, hồ nước khinh dạng, mặt nước xuất hiện một vòng xoáy.

Một uyển chuyển nữ tử, từ trong nước nổi lên, kỳ diệu chính là cô gái này nửa thân trên là thân người, gương mặt cũng thập phần thanh tú, nhưng nửa thân dưới lại là thân cá, hiển nhiên là một con tu luyện thành công con cá.

“Khách quý tới cửa, nhỏ cá chép phụng Huyền Mặc thượng sư chi mệnh, chuyên tới để đón chào!”

“Huyền Mặc thượng sư? Chính là vị kia Huyền quy loài gì?” Tiêu Vũ kinh ngạc nói.

“Đúng thế!” Cá nhỏ Yêu mặt mỉm cười, làm cho người ta một loại thập phần tinh thuần cảm giác.

“Lão nhân kia tựa hồ thật có chút tà môn, chúng ta lần trước đến thời điểm cũng là, còn thật xa, hắn cũng làm người ta đi đón chúng ta!” Nhị Hắc ở bên cạnh nói thầm, làm như vô cùng không được tự nhiên, nói: “Chúng ta khả năng không đi gặp lão nhân kia gì, ta sống được đã quá lâu, nhưng ta cảm giác lão nhân kia so với ta còn Tà!”

Có thể làm cho Nhị Hắc đều thầm nói, có thể thấy được Huyền Mặc lão nhân loại này thông hiểu quá khứ vị lai bản lĩnh có bao nhiêu đáng sợ.

Tiêu Vũ lại là không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu như ngay cả chút chuyện này đều không ngờ được, bộ tộc này cũng uổng được xưng là tiên tri người. Hắn mỉm cười nói: “Làm phiền, xin dẫn đường.”

Cá nhỏ Yêu nhẹ nhàng gật đầu, dẫn mọi người, hướng về dưới nước mà đi.

Đoàn người tu vi đều là hợp đạo cảnh giới, cũng chính là Thiên Vương cảnh giới, vào nước cũng chỉ là việc nhỏ, thậm chí ở bên trong nước có thể như ý trò chuyện.

Vào đáy nước, quả thực như là Huyết Lân theo như lời, một mặt này hồ nước hồ nước nước sâu đến đáng sợ, hầu như cùng biển không khác.

Đáy nước không có ánh nắng, nhưng trong nước nhưng có các loại phát sáng trân châu cùng kỳ dị sinh linh, đem đáy nước chiếu lên sáng như ban ngày, thậm chí này chút ít rảnh chỉ riêng, còn đặc biệt một loại vẻ đẹp.

Trầm xuống vạn dặm sau, một tòa rộng lớn cung điện xuất hiện ở bên trong nước.

“Long cung?” Tiêu Vũ nhìn một cái, hầu như cho rằng đây là đáy biển Long cung, bởi vì hắn ở chín ngày thời gian từng đi qua.

Nhưng tập trung nhìn vào, tòa cung điện này so với chân chính Long cung rõ ràng không đủ phân lượng, không chỉ diện tích không thể so sánh nổi, quan trọng nhất chính là, này trong cung, khuyết thiếu loại kia bá đạo long khí.

“Xem ra là ta nghĩ nhiều rồi.”

Ở trong lòng, Tiêu Vũ đối với cái này đen huyền lão nhân, càng ngày càng cảm thấy tò mò.

Huyền quy bộ tộc người, làm sao lại ở lại nơi đây?

Vào thủy cung, bao nhiêu người đi tới một tòa huy hoàng đại điện nội bộ, mấy người bị mời đến dùng lớn bối làm thành vị trí.

“Khách quý tới cửa, tha thứ lão Quy tuổi già, không thể ra xa tiếp đón, thất lễ!”

Bọn họ vừa mới vào chỗ, liền nghe một thanh âm già nua, từ xa xa truyền ra.

Chỉ thấy, một gã thân hình lọm khọm lão nhân chống một cái mộc trượng, chậm rãi đi ra. Ông già này đầy mặt nếp nhăn, càng mái đầu bạc trắng.

Quỷ dị nhất chính là, hắn tuy là hình người, nhưng ở phía sau, lại cõng lấy một to lớn mai rùa, đen thui tú sáng, mai rùa trên còn có từng đạo từng đạo kỳ dị hoa văn, phảng phất tràn đầy đạo ý.

“Quả thật là Huyền quy bộ tộc!” Tiêu Vũ nghiêm mặt, không dám thất lễ.

Huyền quy bộ tộc mặc dù khả năng hóa thành hình người, nhưng sau lưng mai rùa, lại là vĩnh viễn cũng không cách nào hóa đi, càng không thể lấy xuống, chỉ có đến bọn họ chết đi ngày nào đó, này mai rùa có thể theo trên người của bọn hắn lấy xuống.

Trong truyền thuyết, điều này là bởi vì tộc này người mai rùa là đến một loại nào đó siêu thoát rồi thiên địa linh vật, U &# 8 &#

32; bởi vậy không cách nào biến hóa, mãi mãi cũng chỉ có thể bảo trì cái này hình thái.

Bộ tộc này mặc dù thực lực không mạnh, nhưng cũng có mạnh mẽ thủ đoạn bảo mệnh, cũng bởi vì loại thủ đoạn này, bọn họ tài năng tiếp tục sống sót.

Nếu không, vô số trong năm, thì hướng bọn hắn cái kia một thân có thể đoạn quá khứ vị lai bản lĩnh, đánh bọn họ chủ ý người không biết có bao nhiêu, bộ tộc này sớm diệt tuyệt.

“Quy gia gia!”

Vừa thấy được ông già này, tiểu hắc Tiểu Bạch lập tức vui mừng chạy đi lên.

“Ha ha, ngoan!” Lão nhân sờ sờ hai cái em bé đầu, lộ ra một nụ cười từ ái.

Sau một lát, hắn đi lên trước, đi tới Tiêu Vũ trước người, mỉm cười nói: “Không muốn lão Quy tuổi thọ đã hết thời gian, càng còn có thể gặp được này các đại nhân vật, cũng không biết đây là phúc sự tình, còn là tai họa?”

Tiêu Vũ trong lòng, bỗng nhiên cả kinh, lão quy này chẳng lẽ liền hắn kiếp trước thân phận đều nhìn thấu?

Nhị Hắc bọn người, càng vẻ mặt quái lạ, Tiêu Vũ làm sao lại thành lão quy này trong miệng đại nhân vật?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 123: Mỗi Loại Nghi Vấn

Đọc trên điện thoại

“Lão tiên sinh khách khí, tại hạ không phải đại nhân vật gì?” Tiêu Vũ mở miệng đáp lại, trong lòng vẫn là thật không dám tin tưởng.

Lão quy này khả năng nhìn thấu quá khứ vị lai hắn không nghi ngờ, có thể nhìn ra hắn vạn năm trước thân phận, chuyện này thực sự có chút mờ ảo.

Quá khứ cùng tương lai, đây là hai cái cấm kỵ bình thường lĩnh vực, sửa phương diện này thần thông người, cũng không dám quá nhiều đề cập, bởi vì có một loại gì đó, gọi là nhân quả.

Muốn tính toán gì đó càng trọng yếu, nhiễm nhân quả, lại càng lớn. Mà Tiêu Vũ ngày xưa, là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, bởi vậy hắn tin tưởng, bằng lão quy này cảnh giới, là tuyệt đối suy tính không ra kết quả này.

“Ha ha, lão Quy và không ác ý, nhưng tiểu huynh nếu như ngươi không muốn tiết lộ, cái kia lão Quy liền không đề cập tới.” Huyền Mặc lão nhân hiền lành nở nụ cười, cũng không chấp nhất với Tiêu Vũ thân phận sự tình.

Thuyền học thuật xa khắc độc Quỷ tiếp bí kết chủ

Thuyền học thuật xa khắc độc Quỷ tiếp bí kết chủ “tiểu huynh, ngươi đây, có thể có cái gì muốn hỏi?” Huyền Mặc lão nhân mỉm cười gật đầu, vừa là đưa ánh mắt, rơi xuống Tiêu Vũ trên thân.

Nhưng này lại ngược lại làm cho Tiêu Vũ càng thêm ngạc nhiên nghi ngờ, tựa hồ lão quy này thật biết một ít gì.

Có điều, có quan hệ hắn kiếp trước thân phận, hắn tạm thời còn không muốn nhường cho qua nhiều người biết, bởi vì này sẽ liên lụy đến rất nhiều chuyện.

Đệ nhất chí tôn vị trí, ảnh hưởng quá lớn, mặc dù là ở một giới này, thân phận này nếu là bại lộ, cũng rất có thể sẽ dẫn ra rất nhiều hắn bây giờ không thể chịu đựng hậu quả.

“Lão Quy, nghe nói ngươi khả năng thông hiểu quá khứ vị lai, thấm nhuần cổ kim, là thật sao?” Một bên Nhị Hắc, lúc này đột nhiên đứng lên, cái tên này nói chuyện, chưa bao giờ biết cái gì gọi là khách khí.

“Thấm nhuần cổ kim không dám nói, nhưng một vài việc nhỏ, hoặc có thể tính đến.” Huyền Mặc lão nhân như trước mỉm cười, một điểm cũng không thấy tức giận.

“Cái kia ngươi cho ta tính toán, ta Huyền xanh, sau này có thể hay không trở thành vạn cổ đệ nhất hung binh?” Nhị Hắc vừa báo ra hắn cho mình đặt tên, vẻ mặt trông chờ nhìn về phía Huyền Mặc lão nhân?

“Vạn cổ đệ nhất hung binh?” Huyền Mặc lão nhân hơi có bất ngờ, mỉm cười lắc đầu: “Cỡ này sự vật, nhân quả quá lớn, tha thứ lão Quy không cách nào suy tính.”

“Ngươi không phải khả năng thấm nhuần cổ kim gì? Cái này cũng coi không ra, vậy ngươi có thể tính xảy ra cái gì?” Nhị Hắc sắc mặt đen lại, một trận bất mãn.

“Hay không vạn cổ đệ nhất hung binh mặc dù không thể ngừng, nhưng có một chút, dưới chân chỉ cần tùy tùng đối với đối với bên người thân, ngày sau tạo thành, chắc chắn sẽ không không đều.” Huyền Mặc lão nhân ý tứ sâu xa nói.

“Tùy tùng với đối với bên người thân?” Nhị Hắc lật ra một cái liếc mắt, sau đó nhìn về phía Tiêu Vũ, như là có điều lĩnh ngộ, ở nơi đó trở nên trầm tư.

“Bộ tộc này thật thần kỳ như thế, có thể biết chuyện tương lai gì?” Mặc Vũ ở bên trầm mặc một lúc lâu, sau đó nhỏ giọng đối với Tiêu Vũ nói.

“Tộc này bản lĩnh quả thật có chỗ độc đáo, hơn nữa loại bản lĩnh, chỉ có bọn họ bộ tộc nắm giữ, ngoại tộc người, mặc dù là thông hiểu đạo lý, cũng khó học được.” Tiêu Vũ có chút kỳ quái, nói: “Ngươi có cái gì muốn hỏi gì?”

Mặc Vũ gật gật đầu, sắc mặt tựa hồ so với bình thường nặng nề.

Hắn như là có điều chần chờ, chậm chạp không có mở miệng, ngược lại là nhỏ đen Tiểu Bạch hai người cướp mở miệng, nhảy nhảy nhót nhót nói: “Quy gia gia, vậy chúng ta thì sao, chúng ta sau đó sẽ như thế nào?”

“Các ngươi…… ngày sau sẽ bay lên cửu thiên, gọi bằng tôn mười đời!” Huyền Mặc lão nhân vuốt hai cái em bé đầu, cười nói.

Tiêu Vũ trong lòng vừa là hơi động, Huyền Mặc lão nhân trong miệng cửu thiên nghe tới, tựa hồ chỉ là một loại tỉ dụ, nhưng nghe ở trong tai của hắn, lại càng như là ám chỉ Cửu Thiên Thế Giới.

Chẳng lẽ ngày sau nhỏ đen Tiểu Bạch muốn theo hắn trở lại Cửu Thiên Thế Giới?

“Huyết Lân, ngươi không có gì muốn hỏi gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía Huyết Lân, hiếm có cơ hội như vậy, cảm giác Huyết Lân nên cũng có một chút muốn biết sự tình.

“Có một số việc, biết rồi, còn không bằng không biết là.” Huyết Lân trầm mặc hồi lâu, cuối cùng lắc lắc đầu.

“Nếu tất cả mọi người khả năng như vị này tiểu huynh giống nhau văn minh, thì sẽ không có nhiều như vậy phiền não rồi.” Huyền Mặc lão nhân gật đầu khen: “Biết đã định trước sự tình, lại có thể thế nào đâu, kết cục đã được quyết định từ lâu, không cách nào thay đổi, sớm biết được, cũng chỉ là sớm buồn phiền thôi.”

Huyết Lân yên lặng một hồi, Tiêu Vũ ở bên nhẹ nhàng hít một tiếng, nói: “Ngươi muốn hỏi, nhưng Xích Lân vương sự tình?”

Huyết Lân trầm mặc gật đầu, hắn đã biết được, Xích Lân vương chính mình rời đi, tiến vào Thập Châu này hiểm địa, tìm kiếm chính mình đạo đã đi.

Vị vương giả kia, đối với Huyết Lân có đại ân, từng là bảo vệ Huyết Lân thức tỉnh, ở bên cạnh hắn lưu lại gần ngàn năm. Có thể Huyết Lân biết, bây giờ Thập Châu loạn thế, các đại cổ địa vừa tràn đầy hung hiểm cùng cạnh tranh, ai cũng không có thể bảo đảm, Xích Lân vương còn có thể bình yên sống sót.

Cho nên hắn lựa chọn không hỏi, bởi vì sợ hãi hỏi, là hắn không thể nào tiếp thu được kết quả.

“Mỗi người đều có con đường của mình phải đi, Xích Lân vương như thế, ngươi và ta như thế, vô luận con đường này đi thông nơi nào, ra sao kết cục, đều là chúng ta lựa chọn của mình.” Tiêu Vũ chỉ có thể khuyên nhủ: “Xích Lân vương cho ngươi bảo vệ ngàn năm, bây giờ rốt cục có thể đi tới hắn con đường của mình, ngươi không cách nào can thiệp, cho nên ngươi có thể làm, liền chỉ có đi tốt con đường của mình, không nên cô phụ hắn ngày xưa đối ngươi bảo vệ!”

“Ta đã rõ!” Huyết Lân gật đầu, tựa hồ trong nháy mắt này, hắn lại trở nên càng thành thục hơn một chút, ngày xưa tính trẻ con cùng bất kham, đang từ từ rút đi.

Kết thuật khoa mục kỹ thuật kẻ thù Croatia Quỷ bờ ruộng tôn Quỷ xem kỹ

“Ta……” tựa hồ là gặp Huyết Lân như thế, cho Mặc Vũ dũng khí, hắn đứng dậy, hít sâu một hơi, nói: “Ta muốn hỏi, cha mẹ ta ở đâu? Bọn họ bây giờ, có thể vẫn mạnh khỏe?”

Nghe được vấn đề này, Tiêu Vũ trong lòng vừa là hít một tiếng.

Nguyên lai, Mặc Vũ trong lòng, một mực là ghi nhớ lấy cha mẹ của hắn.

Suy nghĩ cẩn thận, Huyết Lân mặc dù giống như hắn, không biết cha mẹ mình là ai, nhưng tốt xấu có cái Xích Lân vương vì hắn bảo vệ ngàn năm.

Nhỏ đen Tiểu Bạch, mặc dù cũng là không cha không mẹ, &# 32; nhưng hai người đơn thuần ngây thơ, không hiểu ưu sầu, cũng sẽ không bởi vì cha mẹ việc sầu não.

Trong mấy người tựa hồ cũng chỉ có hắn, vô thân vô cố.

Duy nhất đối với hắn có ân một con con quạ, cũng sớm mất đi, chỉ để lại một cái mạng lông chim. Cái kia mạng lông chim tới hắn bây giờ cảnh giới này, cũng đã không hề có tác dụng, chỉ là giữ ở bên người, làm hoài niệm.

“Lão Quy sống mấy chục ngàn năm, suy tính vô số, trong đó quá khứ cùng tương lai, ta càng muốn làm cho người ta tính, còn liền tương lai.” Huyền Mặc lão nhân khẽ thở dài một cái, nói: “Chỉ vì, chuyện tương lai, còn có biến số, mà việc quá khứ, thì lại đã thành chắc chắn, dù cho tính ra, biết được kết quả, cũng chỉ là chỉ làm thêm đau xót.”

“Ta hiểu được.” Mặc Vũ con mắt ửng đỏ, quay Huyền Mặc lão nhân xá một cái thật sâu, trầm mặc ngồi xuống lại.

Huyền Mặc lão nhân mặc dù không có nói cho rõ ràng, nhưng đã để lộ ra ý tứ, dù cho nói cho hắn, cũng chỉ là chỉ làm thêm đau xót.

“Ai da!” Tiêu Vũ không khỏi vừa là thở dài, nguyên tưởng rằng Huyết Lân Mặc Vũ vẫn không dùng không lá phổi, bây giờ mới biết, nguyên lai bọn họ chỉ là đem mình yếu ớt nhất địa phương, sâu sắc ẩn núp.

“Tiểu huynh, ngươi đây, có thể có cái gì muốn hỏi?” Huyền Mặc lão nhân mỉm cười gật đầu, vừa là đưa ánh mắt, rơi xuống Tiêu Vũ trên thân.

“Ta muốn hỏi vấn đề, có thể cũng có chút hơn.” Tiêu Vũ cười khổ một tiếng, nói: “Này đến đúng là trong lòng có mấy người, cái nghi hoặc, muốn mời lão tiên sinh giải đáp.”

“Hả? Mời nói!” Huyền Mặc lão nhân tựa hồ không một chút nào bất ngờ, vẫn là mỉm cười.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 124: Lạc Tinh Các Khởi Nguyên

Đọc trên điện thoại

Mặc dù Huyền Mặc lão nhân ý bảo để Tiêu Vũ hỏi thăm, nhưng Tiêu Vũ lại là đột nhiên trầm mặc xuống, thật lâu không nói gì.

Chỉ vì, nghi vấn trong lòng hắn, thật sự là nhiều lắm.

Hắn muốn hỏi đến trở lại cửu thiên phương pháp, cũng muốn hỏi đến trăm vạn năm trước nhân quả, càng muốn hỏi dò liên quan tới Lạc Tinh Các cùng Mạc Thương sự tình.

Ngoài ra, còn có nhỏ đen Tiểu Bạch lai lịch, cùng ngày sau vận may, thậm chí là một vài cùng Cửu Thiên Thế Giới có liên quan sự tình, còn có trên người hắn này thuộc về Mạc Thương đạo văn……

Nhưng mà vấn đề nhiều lắm, hắn không thể nào mở miệng, hơn nữa bên cạnh còn có Nhị Hắc bọn người, có chút vấn đề, rõ ràng không thích hợp ở trước mặt bọn họ hỏi dò.

“Xin hỏi, nơi đây là địa phương nào? Nơi này, tựa hồ cùng trong truyền thuyết Long cung có chút tương tự, nhưng Long cung không phải ngồi ở trong biển gì?” Tiêu Vũ rốt cục vẫn là hỏi vấn đề, tự nhiên, có chút vấn đề, hắn không cách nào ở Nhị Hắc trước mặt hỏi dò, chỉ có thể hỏi trước đến trước mặt nghi hoặc.

“Long cung gì?” Huyền Mặc lão nhân nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, vừa là có vẻ ý tứ sâu xa.

Thầm cười khổ, Tiêu Vũ biết ông già này hơn phân nửa vẫn là nhìn ra gì đó, người bình thường sao lại biết Long cung? Bất quá hắn cũng không thèm để ý, ít nhất cho đến bây giờ, hắn tại đây trên người ông già không cảm giác ác ý.

“Nói đến, cái này đã là rất nhiều vạn năm trước sự tình.” Huyền Mặc lão nhân bỗng nhiên thở dài, nói: “Tin tưởng tiểu huynh ở đến thời điểm cũng đã nhìn thấy, đáy hồ này bên trong, có mỗi cái chủng tộc tồn tại, không chỉ có là ta Huyền quy bộ tộc.”

“Quả thật như thế.” Tiêu Vũ gật đầu, trên đường hắn quả thật gặp được, trong hồ này rất nhiều Thủy yêu, vốn cũng đều là hải lý Yêu tộc, bây giờ lại ở trong hồ.

“Trên thực tế, bất kể là ta Huyền quy bộ tộc, còn là những yêu tộc kia, vốn đều là sinh hoạt tại trong biển.” Huyền Mặc lão nhân nói: “Thế nhưng, tiểu huynh hẳn phải biết, này vùng dựa vào biển, có chút đặc thù.”

“Cấm biển?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động.

“Đúng vậy!” Huyền Mặc lão nhân gật đầu: “Cái kia đã không biết là bao nhiêu vạn năm trước sự tình, thiên địa có biến, trong biển cũng xuất hiện một loại nào đó lực lượng thần bí, làm cho vốn sống ở trong biển sinh linh, không thể tiếp tục ở trong biển lưu lại.”

“Rơi vào đường cùng, hết thảy hải tộc chỉ có thể bị bắt rời đi biển rộng, đi tới lục địa. Tuy nói hải yêu tu luyện thành công sau, ở trên đất bằng cũng khả năng tồn tại, nhưng chúng ta dù sao cũng là Thủy tộc, bởi vậy di chuyển tới hồ này.”

Tiêu Vũ nghe xong này, lúc này mới sáng tỏ, nguyên lai ở trong, lại còn có như vậy một tầng nguyên do.

Cấm biển tồn tại, sớm không biết bao nhiêu vạn năm, hồ này tuy lớn, nhưng lại há có thể cùng đại dương mênh mông so với? Nghĩ đến này nước chảy Yêu, cũng là bởi vì thiên địa đổi sau chết đi không ít, mới có thể lưu lạc tới bây giờ liền một hồ nước đều có thể chứa đựng trình độ.

“Tòa cung điện này, nghe nói là năm đó hàng nhái Long cung xây lên, nhưng tiếc là, lúc đó đã mất Chân long tồn tại, bởi vậy trong cung không một tia long khí.” Huyền Mặc lão nhân lộ ra nụ cười khổ sở, “Long tộc không còn, ta Huyền quy bộ tộc, bởi vì khả năng xu cát tị hung, bảo toàn các tộc người, vừa sống được từ xa xưa, nhiều biết được một ít chuyện, bởi vậy bị các tộc tôn làm Yêu thủ, cho nên lão Quy mới may mắn ở ở đây cung.”

Này nguyên do trong đó, nguyên lai còn có cách nói này, nếu như không phải là nghe Huyền Mặc lão nhân mình nói tới, Tiêu Vũ chính mình vừa dùng làm sao lại đón được?

“Trên thực tế, bây giờ trong hồ này sinh hoạt, đã không chỉ là ta Thủy tộc Yêu tộc nhân, chính là trên đất bằng Yêu tộc, hầu như cũng đều tụ tập nơi đây.” Huyền Mặc lão nhân bỗng nhiên lại là nói.

“Trên lục địa Yêu tộc cũng dời đến trong nước?” Tiêu Vũ lại một lần kinh ngạc, lục địa Yêu tộc có thể ở trên đất bằng sinh hoạt, vì sao phải tiến vào trong nước,

Đi tới Thủy tộc bầy yêu địa bàn?

“Có lẽ, tiểu huynh đối với cái này vùng hiểu rõ, có điều khác biệt.” Huyền Mặc già cười khổ, nói: “Tiểu huynh có biết, này vùng bên trong, có một vị thần, chịu đựng vạn dân cúng bái, chí cao vô thượng?”

“Nhật Nguyệt Thần Quân?” Tiêu Vũ trong lòng rùng mình!

Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng chính là Mạc Thương, Mạc Thương tượng thần, chính là khắp này vùng các nơi, đã bị chúng sanh cúng bái, được tôn là Nhật Nguyệt Thần Quân!

Nhưng hắn thật không ngờ, trong này, lại còn dính dấp đến Mạc Thương quan hệ?

“Một vạn năm trước, Nhật Nguyệt Thần Quân theo cái kia nơi xa xôi mà đến, hiện thân này vùng. Lúc đó chính trực loạn thế, Nhật Nguyệt Thần Quân để ngưng tụ chúng sanh ý niệm, hầu như đem hết thảy trên đất bằng hết thảy Yêu tộc, cùng với có thể tranh đế người, hết mức chém tuyệt!” Huyền Mặc sắc mặt của lão nhân, trở nên không phải đẹp đẽ như vậy.

Tiêu Vũ có thể tưởng tượng, Mạc Thương không cách nào tại giới này thời gian dài lưu lại, cho nên hắn muốn đã bị chúng sanh cúng bái, nhất định phải ở trong thời gian ngắn nhất, để thế gian chúng sanh, đem coi là cứu thế thần linh!

Loạn thế thời khắc, sinh linh đồ thán, hơn nữa ở người phàm trong lòng, thú tộc Yêu tộc đều là đại hung. Mạc Thương chém hết thú tộc, vừa trừ sạch tất cả có thể tranh đế người, đối với người đời mà nói, chính là chung kết loạn thế!

Thế nhân không biết loạn thế, không biết vạn năm kỳ hạn, chỉ biết trong loạn thế, có một người bình định rồi loạn thế, một cách tự nhiên, thì sẽ đem Mạc Thương xem là cứu thế đứng đầu!

“Trong một đêm, Nhật Nguyệt Thần Quân tên không ai không biết, đã bị thế nhân quỳ bái, không lâu về sau, Lạc Tinh Các thành lập, được xưng đã tuân theo Nhật Nguyệt Thần Quân ý chí, thề phải chém hết thế gian dị tộc, không cho nhân tộc chịu đựng bắt nạt.”

“Chính là từ sau lúc đó, Lạc Tinh Các thần tốc quật khởi, và khắp nơi đứng lên Nhật Nguyệt Thần Quân dấu hiệu, chịu đựng thế nhân cúng bái, đời đời đều là như thế, truyền đến hôm nay, đã có vạn năm!”

Huyền Mặc lão nhân vừa nói, một bên liên tục thở dài.

Tôn Thuật bóng kẻ thù sườn núi tình tình chiến thuật thi

Tiêu Vũ thế mới biết, Lạc Tinh Các đúng là như vậy quật khởi. Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng đạt được, Lạc Tinh Các làm như thế dụng ý. U &# 8

Dài đến vạn năm đã bị thế nhân cúng bái, Lạc Tinh Các địa vị đã là có thể rung chuyển, đối với này 1 vùng làm được tuyệt đối thống trị.

Mặc dù này vùng tu luyện người có thể biết vạn năm trước loạn thế từ, thế nhưng, ở ít ỏi tu luyện nhân trung, lại có bao nhiêu người tổ tiên không phải vạn năm trước này cúng bái Thần Quân người phàm?

Bọn họ một đời một đời cúng bái hạ xuống, tới thế hệ này lúc, từ nhỏ cúi chào, đã sớm giống như tín ngưỡng bình thường, đi sâu vào linh hồn, dù cho biết được loạn thế từ, từ nhỏ đã bị dạy dỗ cũng đã khó có thể thay đổi.

Lạc Tinh Các ảnh hưởng, tại đây 1 vùng, đã không cách nào trừ tận gốc, đi sâu vào tới mỗi người sâu trong linh hồn.

“Lạc Tinh Các được xưng tuân theo Nhật Nguyệt Thần Quân ý chí, vạn năm qua chỉ cần thấy được trên lục địa Yêu tộc người, đều sẽ ra tay chém giết, tự xưng quét dọn dị thể, bảo đảm thế nhân an bình. Thế nhân không biết đại đạo, không biết Yêu tộc cũng là cầu trên đường một thành viên, chỉ đem chính là hung ác hạng người, tự nhiên đối với Lạc Tinh Các càng thêm tín nhiệm, đối với Nhật Nguyệt Thần Quân càng thêm sùng bái.”

“Mà trên lục địa Yêu tộc người, rơi vào đường cùng, liền chỉ đành nhờ vả chúng ta Thủy tộc, giấu vào trong nước.” Huyền Mặc lão nhân nói xong này một đoạn văn, vừa là không biết phát ra bao nhiêu lần thở dài.

Thế nhân ngu dốt, điểm này, đối với từng đứng ở cửu thiên đỉnh điểm Tiêu Vũ tới nói, thật sự quá hiểu ra bất quá.

Bọn họ là thuần phác nhất cùng đơn thuần một đám người, số lượng nhưng còn xa so với tu luyện người muốn bao nhiêu. Mạc Thương cùng Lạc Tinh Các cực tốt lợi dụng điểm này, nhận sự giúp đỡ thế nhân cùng loạn thế, làm cho Lạc Tinh Các địa vị, từ đó củng cố mười ngàn năm!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 125: Không Cách Nào Suy Tính

Nghe xong Huyền Mặc lão nhân lời nói, Tiêu Vũ thật lâu rơi vào trầm mặc.

Tại người khác xem ra, Nhật Nguyệt Thần Quân làm tất cả những thứ này, tựa hồ chỉ là vì củng cố ở Lạc Tinh Các địa vị, nhưng hắn lòng lại hết sức rõ ràng, đây là Mạc Thương để đoạn hắn hết thảy đường, lưu lại một loại thủ đoạn.

Lạc Tinh Các tồn tại ý nghĩa, chính là vì triệt để đưa hắn xoá bỏ.

“Ta đột nhiên có một vấn đề muốn hỏi.” Bên cạnh trầm mặc Huyết Lân, đột nhiên lại một lần nữa mở miệng, đối với Huyền Mặc lão nhân nói: “Không biết là ngươi có thể không nhìn thấu tương lai của hắn?”

Huyết Lân lúc nói chuyện, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Nhị Hắc con mắt cũng phát sáng lên, gật đầu nói: “Đúng đúng, tiểu tử này lai lịch bí ẩn, thủ đoạn các loại tà môn, ta cũng muốn biết hắn sau đó sẽ như thế nào.”

Mặc Vũ cũng theo sầu não phục hồi tinh thần lại, đồng dạng, đối với Tiêu Vũ tương lai, hắn cũng là cảm thấy rất hứng thú.

Tiêu Vũ thân thể bí mật, thật sự là nhiều lắm, thời gian dài như vậy tới nay, bọn họ những người này không ai có thể nhìn thấu, luôn cảm thấy Tiêu Vũ biết nhiều lắm bất thường gì đó.

Hắn đã có thể dạy Huyết Lân Long tộc phương pháp, cũng có thể dạy Mặc Vũ Kim Ô thuật, hơn nữa hắn nắm giữ gì đó, tựa hồ còn có rất nhiều rất nhiều.

Có thể Tiêu Vũ là thế nào nắm giữ mấy thứ này, không ai biết.

Thực lực của hắn là tất cả mọi người làm mạnh nhất một, vừa nắm giữ như vậy rất cường đại thuật, hắn sau đó đến tột cùng khả năng trưởng thành đến vậy một mức độ?

“Vị này tiểu huynh?” Huyền Mặc lão nhân sửng sốt, nhìn về phía Tiêu Vũ, trầm ngâm sau một hồi, thở dài lắc đầu.

“Có ý gì? Ngươi đúng là nói rõ!” Nhị Hắc cuống lên, tâm hắn còn đang phỏng đoán Huyền Mặc lão nhân vừa rồi muốn hắn tùy tùng người có phải là Tiêu Vũ, rất muốn biết Tiêu Vũ ngày sau khả năng qua đến mức nào.

Tiêu Vũ cũng là thấy lão nhân, đời này lần nữa đi ra một con đường khác, sự thật, đối với con đường này rốt cuộc thông hướng nào, chính hắn cũng không rõ ràng lắm.

Có thể là siêu thoát, cũng có thể là, là tự hủy.

“Lão Quy không nhìn ra.” Huyền Mặc lão nhân cười khổ một tiếng, lắc đầu nói.

“Cái gì?” Nhị Hắc lập tức bất mãn đứng lên, trợn mắt nói: “Các ngươi bộ tộc này không phải có thể suy tính đến quá khứ vị lai gì? Làm sao lại không nhìn ra? Ngươi nếu không nhìn ra, vừa rồi chúng ta hỏi thời điểm trả lời thế nào đến khẳng định như vậy?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người, cũng lộ ra mờ mịt, này Huyền Mặc lão nhân rốt cuộc có thể hay không suy tính đến chuyện tương lai?

"Giữa người và người, là bất đồng, có mấy người quá khứ cùng tương lai đã thành chắc chắn, bởi vậy có thể suy tính, nhưng cũng có người, tương lai tràn ngập biến số."

Thuyền học xem kỹ xa địa tinh cô đơn chỗ tình ầm ĩ bờ ruộng

Huyền Mặc lão nhân cười khổ nói: "Chuyện tương lai, như là một con đường, này đường không có mở rộng chi nhánh người, muốn đi thông phương nào, tự nhiên là vừa xem hiểu ngay, thật có chút người đi đường, lại là tràn đầy rất nhiều lối rẽ, bởi vậy không cách nào biết trước, hắn cuối cùng sẽ đi thông nơi nào."

Thuyền học xem kỹ xa địa tinh cô đơn chỗ tình ầm ĩ bờ ruộng có điều cũng là, hắn phải đi chính là siêu thoát thiên địa đường, không tầm thường. Huyền quy bộ tộc có thể tính hết trong thiên địa các loại sự vật, hắn tu đường, lại là đã vượt ra khỏi phạm vi này.

"Có ý gì? Ngươi nói tiểu tử này tương lai tràn ngập biến số?" Nhị Hắc cái hiểu cái không, nói: "Đã tương lai có thể suy tính, vậy không phải nói rõ đã được quyết định từ lâu gì?"

"Nói như thế, nếu như nói, này tương lai đã định trước người, là vận mệnh của bọn hắn sớm ở sâu xa thăm thẳm bị thiên ý định ra, vậy ở chúng sinh, có một loại khác người, tương lai là tràn ngập biến số."

Huyền Mặc lão nhân trầm ngâm chốc lát nói: "Các vị cũng có thể hiểu thành,

Loại này người vận mệnh, không thể thiên địa khống chế, bởi vậy, vận mệnh của bọn hắn, sẽ tràn ngập biến số."

Địch bóng ngành học khắc tình khốc bờ ruộng khoa tiếp sớm

“Không thể thiên địa khống chế?” Nhị Hắc nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, nhất thời thay đổi.

Muốn hạng người gì, tài năng thoát khỏi bị thiên địa nhất định vận mệnh?

“Bình thường mà nói, loại người này thập phần ít ỏi, mà bởi vì bọn họ không thể thiên địa khống chế, bởi vậy thường thường sẽ phải chịu thiên địa bài xích, thậm chí là xoá bỏ!” Huyền Mặc lão nhân nói đến chỗ này, vừa là nhìn về phía Tiêu Vũ.

Chịu đựng thiên địa xoá bỏ? Tiêu Vũ đối với cái này, có thể nói lại có thể hiểu được có điều. Trước đây trong cơ thể hắn sức mạnh nguyền rủa, chính là Thiên đạo lực lượng, muốn đưa hắn theo thế gian này xoá bỏ một loại phương thức.

Theo hắn biết, thế gian còn có rất nhiều sinh linh, là trời sinh không cách nào tu luyện, loại người này, tựa hồ liền cùng Huyền Mặc lão nhân theo như lời, đã bị thiên địa bài xích tồn tại.

Bởi vì vận mệnh của bọn hắn vắng mặt thiên địa khống chế, bởi vậy Thiên đạo lực lượng, không muốn để cho những người này đạp con đường tu luyện.

Vốn hắn đời này nên cũng là như thế, khả năng đi tới hôm nay trình độ này, ngoại trừ muốn dựa vào hắn kiếp trước kinh người từng trải ở ngoài, cũng không rời được các loại sinh tử cùng cơ duyên.

“Theo nói như vậy, tương lai của hắn, đung đưa không ngừng, khó có thể đoán trước?” Nhị Hắc như là thất vọng, hoặc như là ôm có vài phần trông chờ.

Dù sao, khả năng không thể thiên địa khống chế, này nghe tới, thật sự làm người giật mình.

“Sự thật, loại người này không chỉ tự thân tương lai tràn ngập biến số, cùng tiếp xúc người, tương lai có thể cũng sẽ phát sinh thay đổi.” Huyền Mặc lão nhân nói bổ sung: “Chư vị cùng Tiêu tiểu huynh quan hệ phi thường, cho nên tương lai của các ngươi, kỳ thực lão Quy cũng không cách nào kết luận.”

Sau thuật xem kỹ xa khoa tinh độc mới bờ ruộng sau ầm ĩ

“Ai da!” Lòng than khẽ một tiếng, Tiêu Vũ vốn đang có chút nhớ biết mình đời này có thể thành công hay không siêu thoát đâu, xem ra hắn đi con đường này, liền Huyền quy bộ tộc đều không thể suy tính.

Có điều cũng là, hắn phải đi chính là siêu thoát thiên địa đường, không tầm thường. Huyền quy bộ tộc có thể tính hết trong thiên địa các loại sự vật, hắn tu đường, lại là đã vượt ra khỏi phạm vi này.

“Không biết đối với Lạc Tinh cửu tử, lão tiên sinh hiểu bao nhiêu?” Tiêu Vũ tiếp tục hướng Huyền Mặc lão nhân hỏi dò, hắn rất muốn biết, Lạc Tinh cửu tử thân thể đạo văn, rốt cuộc có ích lợi gì.

“Liên quan tới Lạc Tinh Các việc, chỉ sợ lão Quy là khó cho rằng tiểu huynh giải đáp.” Huyền Mặc lão nhân lộ ra một áy náy nụ cười.

“Vì sao?” Tiêu Vũ kinh ngạc, có phải Huyền quy bộ tộc, liền Lạc Tinh Các sự tình đều coi không ra?

“Bởi vì sáng lập Lạc Tinh Các Nhật Nguyệt Thần Quân, lai lịch quá lớn, dùng lão Quy cảnh giới của ta, không cách nào suy tính cùng với có liên quan sự tình, nếu không sẽ thừa nhận trọng đại nhân quả, dùng lão Quy cảnh giới, sợ là sẽ phải trực tiếp bỏ mình!” Huyền Mặc lão nhân áy náy cười khổ.

Đối với này loài thôi toán chi thuật, Tiêu Vũ cũng là có hiểu biết. Muốn tính toán sự tình càng là quan trọng, liên lụy đến càng nhiều, đến thừa nhận càng nặng nề hậu quả.

Mạc Thương rốt cuộc là Cửu Thiên Thế Giới đứng đầu chí tôn, này Huyền Mặc lão nhân mặc dù là đã sống mấy chục ngàn năm, nhưng liền Đế cảnh cũng chưa tới, làm sao có khả năng suy tính cùng cấp độ kia nhân vật có liên quan sự tình?

Sau hận học kẻ thù kẻ thù khắc khốc tình tiếp tiếp tiếp sườn núi

“Lão Quy mặc dù không cách nào suy tính, nhưng cũng có thể vì tiểu huynh giới thiệu một người, hắn có lẽ sẽ đối với Lạc Tinh Các sự tình, có hiểu biết.” Huyền Mặc lão nhân vừa là nói.

“Hả? Là ai?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

“Xin mời đi theo ta.” Huyền Mặc lão nhân đứng dậy, mang theo Tiêu Vũ, rời đi cung điện.

Đoàn người đi xa, mặt hồ đáy thập phần rộng lớn, không thấy giới hạn, phảng phất chân chính biển rộng giống nhau.

Sau xem kỹ thuật kẻ thù tinh độc Quỷ chỗ hận bóng

Sau xem kỹ thuật kẻ thù tinh độc Quỷ chỗ hận bóng “giữa người và người, là bất đồng, có mấy người quá khứ cùng tương lai đã thành chắc chắn, bởi vậy có thể suy tính, nhưng cũng có người, tương lai tràn ngập biến số.”

Tôn học một ít không khoa sườn núi cô đơn bờ ruộng xuyên qua chiến mới

Không lâu sau, một nhóm người đi tới một chỗ đặc thù. Đáy nước, lại có một chỗ là không có nước, hồ nước bị một luồng lực vô hình tạo ra, tại kia làm, có một rừng cây, thoạt nhìn liền cùng lục địa không có khác nhau.

“Nơi đây chính là lục địa Yêu tộc tới chỗ này sau ở tạm vị trí, lão Quy nói người, cũng ở chỗ này.” Huyền Mặc lão nhân mỉm cười, cùng Tiêu Vũ mấy người, hướng đi cái kia ẩn tàng với nước rừng cây.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 126 + 9 Tinh Con Rơi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tới trong rừng, Nhị Hắc bọn người ngạc nhiên không thôi. Cánh rừng cây này hoàn toàn rồi cùng chân chính lục địa không có khác gì, đáy nước bên trong lại vẫn cất giấu dạng này một rừng cây.

“Mặc lão!”

“Mặc lão!”

Trong rừng, có một chút Yêu tộc người qua lại. Những người này nhìn thấy Huyền Mặc lão nhân, đều hết sức khách khí mở miệng thăm hỏi, có thể thấy được Huyền Mặc lão nhân uy vọng cực cao.

Huyền Mặc lão nhân thập phần kiên nhẫn, đối với tất cả mọi người nhất nhất gật đầu đáp lại, bình dị gần gũi, hoàn toàn không có cái giá.

“Ông lão, ta thật tò mò, trước ngươi chỉ dùng cái gì lừa hai người này sữa gái đẹp, bọn họ lại muốn đi theo ngươi?” Đi trên đường, Nhị Hắc từ trước đến giờ là không an tĩnh được, đi tới Huyền Mặc bên người lão nhân hỏi.

“Ta cũng hiếu kì, không biết lão tiên sinh có thể hay không báo cho?” Nhớ tới vấn đề này, Tiêu Vũ cũng là hướng về Huyền Mặc lão nhân hỏi dò.

“Cũng không phải vật trân quý gì, chính là chúng ta Long cung một vài tu luyện thành công xác loài Thủy yêu sanh hạ trân châu.” Huyền Mặc lão nhân nói, mỉm cười lấy ra mấy viên lớn chừng cái trứng gà trân châu, đưa cho Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ tiếp nhận nhìn qua, chỉ cảm thấy này trân châu vào tay ấm áp, lộ ra nhàn nhạt mùi thơm, theo ở bề ngoài nhìn, hầu như chính là một viên trái cây màu trắng.

“Nguyên lai là thứ này, khó trách các ngươi hai thằng nhóc đều sàm.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ phủi một chút nhỏ đen Tiểu Bạch, hai thằng nhóc hiếm thấy ngượng ngùng.

Thủy tộc bên trong, có thật nhiều trân bảo, trong đó một vài xác loài Thủy yêu có thể nôn trân châu, mỗi một viên trân châu đều là trân quý linh vật, có thể dùng để chế thuốc, cũng có thể trực tiếp ăn.

Này trân châu bên trong đựng một loại tinh thuần sức mạnh, có thể giúp người tăng trưởng tu vi, thể phách cường kiện, chính là tu luyện người dùng, đều vô cùng hữu ích.

“Nghe Văn lão tiên sinh muốn mang lưu lại hai thằng nhóc này, chẳng lẽ lão tiên sinh biết lai lịch của bọn hắn?” Tiêu Vũ hỏi hắn vấn đề quan tâm nhất, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lai lịch, vẫn là hắn không cách nào nhìn thấu.

“Ha ha, tiểu huynh cất nhắc lão Quy.” Huyền Mặc lão nhân cười lắc đầu: “Hai người này em bé, lai lịch phi phàm, lão Quy cũng không cách nào nhìn ra lai lịch của bọn hắn. Nhưng mà, hai thằng nhóc dù sao cũng là Thủy tộc, mà còn có côn thần chi lực, lão Quy đã vì bọn họ suy tính, nhìn ra bọn họ ngày sau bất phàm, bởi vậy muốn kết một phần thiện duyên thôi.”

Huyền Mặc lão nhân theo như lời côn thần chi lực, tự nhiên chính là nhỏ đen Tiểu Bạch ở Tiêu Gia Thánh Sơn bên trong đoạt được Côn Bằng lực.

Ông già này nói tới cũng coi như hợp lý, nhỏ đen Tiểu Bạch bản thân là hai cái cá nhỏ, quả thật xem như Thủy tộc.

Hai thằng nhóc mặc dù nghịch ngợm gây sự, nhưng tiềm lực quả thật kinh người, cũng khó trách lão Huyền rùa động tâm.

“Chúng ta tới.”

Không lâu, 3 người đi tới mấy gian nhà tranh trước khi.

Nhìn thấy gian nhà tranh này, Tiêu Vũ vừa kinh ngạc, trong rừng này ở tất cả đều là Yêu tộc người, Yêu tộc từ trước đến giờ là xem thường học người loài toà tháp tạo nhà, nơi đây lại có như vậy mấy gian phòng nhỏ.

“Cao Thăng, ngươi cũng ở trong nhà?” Huyền Mặc lão nhân cũng không giải thích, tiến lên gõ cửa.

“Mặc lão, người sao lại tới đây?” Cửa mở, trong phòng đi ra một thoạt nhìn so với Huyền Mặc lão nhân còn già nua hơn người, đi đường đều là run run rẩy rẩy, lại đối với Huyền Mặc lão nhân cực kỳ cung kính.

“Tiêu tiểu huynh, đây cũng là lão Quy cùng lời ngươi nói người.” Huyền Mặc lão nhân nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi có cái gì muốn hỏi, cũng có thể hướng về hắn hỏi dò.”

Cái kia tên là Cao Thăng lão nhân, trên mặt lộ ra mờ mịt, rõ ràng không biết là đám người kia là làm gì. Chỉ là Huyền Mặc lão nhân lên tiếng, hắn cũng không có phản đối.

“Xin hỏi, các hạ đối với Lạc Tinh Các, hiểu bao nhiêu?” Tiêu Vũ nửa tin nửa ngờ hỏi, bởi vì trước mắt lão nhân này, dưới cái nhìn của hắn khí tức gầy yếu, giống như một phàm nhân.

Một người như vậy, thật sẽ biết Lạc Tinh Các sự tình?

“Các ngươi…… là ai? Hỏi cái này để làm gì?” Cao Thăng mờ mịt sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, theo bản năng lùi về phía sau mấy bước, đối với Tiêu Vũ tràn ngập cảnh giác.

“Cao Thăng, ngươi không cần sợ hãi, mấy vị này và không ác ý, chỉ là muốn tìm ngươi hỏi một ít chuyện.” Huyền Mặc lão nhân lập tức động viên, rồi hướng Tiêu Vũ nói: “Tiêu tiểu huynh, vị này vốn là Lạc Tinh Các ngày xưa dự bị cửu tử một trong, cuối cùng nhưng là bị Lạc Tinh Các từ bỏ, trở thành con rơi. Lạc Tinh Các sợ hắn tiết lộ trong các việc, đối với hắn đuổi giết, lão Quy vô tình bên dưới, đưa hắn cứu.”

“Cửu tử người được đề cử?” Tiêu Vũ thế mới biết, tại sao Huyền Mặc lão nhân nói người này có thể sẽ hiểu Lạc Tinh Các sự tình.

Có điều, Huyền Mặc lão nhân nói vô tình cứu, lại là để Tiêu Vũ cảm giác đáng giá dư vị. Ông già này có phải là sớm suy tính ra cái gì, mới có thể cố ý cứu người này?

Tựa hồ, mục đích hắn làm như vậy, chính là vì chờ đợi hôm nay tiến lại, chuẩn bị cho hắn một đối với Lạc Tinh Các có cũng biết người.

“Mặc lão, bọn họ là ai? Là Lạc Tinh Các người sao?” Cao Thăng đầy mặt cảnh giác, tựa hồ đem Tiêu Vũ coi là rắn độc mãnh thú vậy.

“Không phải.” Tiêu Vũ trực tiếp mở miệng, “ta là các ngươi Lạc Tinh Các qua nhiều năm như vậy vẫn muốn giết người.”

“Ngươi…… ngươi là cái kia nghịch tinh?” Cao Thăng chấn động toàn thân, mở to hai mắt, lẩm bẩm nói: “Làm sao có khả năng? 1 vạn năm, nghịch tinh xưa nay chưa từng xuất hiện, trong các người thậm chí cũng hoài nghi nghịch tinh có tồn tại hay không, ngươi tại sao có thể là nghịch tinh?”

Bất đắc dĩ, Tiêu Vũ chỉ cần huy động trong cơ thể ngôi sao, đem mấy ngôi sao tế ra ngoài thân thể, nói: “Nếu như ta không đoán sai, các ngươi Lạc Tinh Các theo như lời nghịch tinh đặc thù, hẳn là có chư tinh hộ thể?”

Thấy quay chung quanh ở Tiêu Vũ trước người mấy viên ngôi sao, Cao Thăng trừng lớn hai mắt, phảng phất đến tận đây vẫn là không thể tin được bình thường, trong miệng không dứt lầm bầm không thể.

Qua rất lâu, Tiêu Vũ thu hồi ngôi sao, Cao Thăng rốt cuộc cũng phục hồi tinh thần lại, tiếp nhận rồi hiện thực. Hắn khổ sở nói: “Các ngươi đã là Mặc lão mang tới người, muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi. Có điều, ta chỉ là Lạc Tinh Các con rơi, ngươi muốn biết, &# 85;U đọc sách &# 119; &# 119; &# 119;. u u k &# 97; ns &# 104; u . c o m ta cũng không nhất định biết.”

Gật gù, liên quan tới điểm này, Tiêu Vũ đã sớm có chuẩn bị tâm lý, nói: “Ta muốn hỏi chính là, các ngươi Lạc Tinh cửu tử, từng cái trên thân thể người đều có một tổ đạo văn, đối với đạo văn này, ngươi hiểu bao nhiêu?”

“Đạo văn? Ngươi nói là, Thần Quân pháp chú?” Cao Thăng sắc mặt lập tức nặng nề, tựa hồ là không quá đồng ý nhắc tới những thứ này qua lại việc.

Hắn từ chối hồi lâu, cuối cùng rốt cục cắn răng, nói: “Được rồi, ta nói tất cả cho ngươi. Này pháp chú, nghe nói, là vạn năm trước khi Nhật Nguyệt Thần Quân lưu lại, mỗi qua một ngàn năm, Lạc Tinh cửu tử sẽ thay đổi triều đại, này pháp chú, cũng để cho đời kế tiếp Lạc Tinh cửu tử, tiếp tục thừa kế.”

“Pháp chú có thể lớn mạnh, này mười ngàn năm đến, cửu tử tổng cộng đã thay đổi mười đời, mỗi qua một đời, pháp chú cường độ đều sẽ tăng cường, bây giờ truyền tới đời thứ mười, e sợ đã có thể kêu gọi Thần Quân một bộ hóa thân đi.”

Cao Thăng mỗi nói một câu, nội tâm phảng phất sẽ đau đớn một chút, nói xong lời cuối cùng, sắc mặt của hắn đã trở nên tràn ngập oán hận. Dù sao, hắn ngày xưa là cửu tử người dự bị, có thể cuối cùng không chỉ trở thành con rơi, còn bị Lạc Tinh Các đuổi giết.

“Đạo văn, pháp chú?” Tiêu Vũ đứng yên tại chỗ, đăm chiêu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 127: Nhỏ Cá Chép

Đọc trên điện thoại

“Này pháp chú, có gì hiệu dụng, cụ thể ngươi nhưng có biết?” Tiêu Vũ tiếp tục hỏi dò Cao Thăng, hắn phải biết càng nhiều tin tức, tài năng biết Mạc Thương lưu lại những thứ này rốt cuộc là cái gì.

“Ta là con rơi, liền tu vi đều bị Lạc Tinh Các phế bỏ, cho nên mới phải biến thành bây giờ dáng dấp này, căn bản là không có được pháp chú, làm sao lại biết được pháp chú hiệu dụng?”

Cao Thăng ngữ khí, vừa là oán hận, vừa là cay đắng, “bất quá ta từng nghe nói, pháp chú huy động lúc, có thể đưa tới Thần Quân lực lượng, gia trì ở tự thân bên trên, khiến thực lực bản thân cực lớn lên cao. Thậm chí, làm pháp chú mạnh đến mức nhất định, còn có thể trực tiếp kêu gọi Thần Quân.”

Cái này không khỏi lại để cho Tiêu Vũ nghĩ tới Thủ Sơn lão nhân kêu gọi mà đến Mạc Thương.

Này pháp chú đúng là đời đời truyền lại, mỗi qua một đời, pháp chú còn sẽ trưởng thành, nghe tới, tựa hồ giống như là dùng người nuôi nguyền rủa.

Nguyền rủa nuôi vạn năm, bây giờ Lạc Tinh Cửu Tử, hầu như mỗi người phía sau đều có thể ngưng ra một đạo Mạc Thương bóng mờ, thậm chí Thủ Sơn lão nhân pháp chú, còn có thể kêu gọi Mạc Thương.

Có phải Mạc Thương muốn nhờ vào đó nguyền rủa, hiện thân giới này, tự mình đưa hắn xoá bỏ mới yên tâm gì?

“Trừ lần đó ra, ngươi cũng đã biết Cửu Tử chết đi thời gian, còn có thể huy động pháp chú, bám vào trên người người khác? Làm như vậy sẽ phát sinh cái gì, còn có muốn như thế nào mới có thể hóa giải?” Tiêu Vũ hỏi tiếp.

“Pháp chú bám vào trên người người khác?” Cao Thăng sửng sốt, nói: “Ta chỉ nghe qua pháp chú có thể truyền cho đời kế tiếp Cửu Tử, lại chưa từng nghe nói có thể dựa vào đến trên người người khác.”

Tiêu Vũ không khỏi sâu sắc giam nổi lên lông mày, xem ra Cao Thăng bởi vì không có trở thành chân chính Cửu Tử, biết đến sự tình còn là có hạn.

Hắn vốn còn tưởng rằng khả năng theo trong miệng hỏi ra hóa giải này đạo văn phương pháp, bây giờ nhìn lại, lại là rơi vào khoảng không.

“Trừ những thứ này ra, ngươi còn biết Lạc Tinh Các chuyện gì gì?” Tiêu Vũ chỉ phải tạm thời buông việc này, Lạc Tinh Các bên trong hắn muốn biết sự tình, thật sự là nhiều lắm.

“Ta còn biết, mỗi một đời Lạc Tinh Cửu Tử, trên người pháp chú, đều là không hoàn chỉnh. Nghe nói, đó chỉ là Thần Quân pháp chú một phần. Cửu Tử ở trong, chỉ có chém giết nghịch tinh người, mới đoạt cơ hội tìm được hoàn chỉnh Thần Quân pháp chú, tìm được Thần Quân ở Cửu Tinh trong tháp lưu lại vô thượng pháp!” Cao Thăng sau khi suy nghĩ một chút, thập phần khẳng định mở miệng.

“Còn có hoàn chỉnh Thần Quân pháp chú?” Tiêu Vũ càng thêm kinh ngạc, có phải Mạc Thương ngoại trừ Cửu Tử trên người đạo văn, còn để lại những vật khác?

Hắn cảm giác Lạc Tinh Các càng ngày càng phức tạp, để đối phó hắn, Mạc Thương tựa hồ làm rất nhiều tay chuẩn bị. Đầu tiên là nguyền rủa, sau là Lạc Tinh Cửu Tử, lại tới Cửu Tử trên người quỷ dị đạo văn, bây giờ vừa là một thần bí Thần Quân pháp chú.

“Lạc Tinh Cửu Tử, mỗi một đời đều là chín người, trên người pháp chú cũng là đời đời truyền lại. Có phải mười đời hạ xuống, Cửu Tử sẽ không có người xảy ra ngoài ý liệu gì? Nếu là có người xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, bọn họ pháp chú, phải như thế nào truyền xuống tới?” Tiêu Vũ chỉ cảm thấy làm người không rõ địa phương thực ra quá nhiều.

“Pháp chú chắc là sẽ không biến mất, coi như Cửu Tử có người chết đi, Đế Quân cũng đều vì mới Cửu Tử ngưng tụ pháp chú.” Cao Thăng nói.

“Đế Quân?” Tiêu Vũ vừa là lâm vào trầm ngâm, xem ra Lạc Tinh Các bên trong ẩn giấu bí mật, xa so với hắn trong tưởng tượng muốn bao nhiêu.

“Xem ra ta không tự mình đến Lạc Tinh Các một nhóm, sợ là không cách nào đem Mạc Thương bố trí toàn bộ moi ra, có thể ta bây giờ trạng thái, tùy tiện đi đến Lạc Tinh Các, chỉ sợ thập phần hung hiểm. Hơn nữa, bây giờ cũng không có một thời cơ thích hợp.”

Kết hận hận không Croatia độc chiến độc thuyền thuật

Mạc Thương bố trí, Tiêu Vũ không cách nào không kiêng kỵ.

Dù sao,

Kiếp trước khả năng ám toán được hắn, đã nói lên Mạc Thương tuyệt đối không thể xem thường. Huống chi, hắn cảnh giới bây giờ còn hơn kiếp trước, còn kém mười vạn tám ngàn dặm.

Vừa hướng về Cao Thăng hỏi mấy vấn đề sau, Tiêu Vũ nên hỏi sự tình đều đã lên tiếng hỏi, ngoại trừ có một số việc Cao Thăng cũng không rõ ràng lắm ở ngoài, trong lòng hắn đối với Lạc Tinh Các, đã có tiến một bước hiểu ra, ít nhất không muốn như trước khi như vậy không biết gì cả.

Ở Huyền Mặc lão nhân an bài xuống, Tiêu Vũ đoàn người, ở đáy hồ này tạm thời ở.

Thuyền hận bóng kẻ thù kẻ thù sườn núi khốc độc từ khoa chiến

Tiêu Vũ không có lập tức rời đi, là bởi vì hắn còn có một ít chuyện muốn đơn độc hướng về Huyền Mặc lão nhân lĩnh giáo, bởi vì luôn cảm giác, ở trước mặt người, ông lão này tựa hồ đang vô tình hay cố ý che giấu cái gì.

Ngoài ra, mặc dù là đúng Lạc Tinh Các có tiến một bước hiểu ra, nhưng muốn từ đâu xuống tay, xóa đi cái này Mạc Thương lưu lại thế lực, hắn vẫn là không có rất tốt đầu mối.

Kết hận bóng Croatia độc chiến chỗ sườn núi học

Kết hận bóng Croatia độc chiến chỗ sườn núi học “Đế Quân?” Tiêu Vũ vừa là lâm vào trầm ngâm, xem ra Lạc Tinh Các bên trong ẩn giấu bí mật, xa so với hắn trong tưởng tượng muốn bao nhiêu.

Trong một đoạn thời gian này, Huyền Mặc lão nhân chuyên môn phái một gã tiểu yêu, cho Tiêu Vũ bưng trà rót nước. Tiêu Vũ mới đầu còn cảm thấy cái này tiểu yêu có chút quen mặt, không lâu mới phát hiện, đây cũng là trước khi đi ra đón tiếp bọn họ cái kia nhỏ cá chép.

Tiểu yêu này hoàn thành hóa thành hình người, mặc dù không bằng Lam Thiên Ngữ cùng Thanh Nhi như vậy dung nhan khuynh thế, nhưng cũng là khuôn mặt đẹp đẽ, dáng người thướt tha.

Tôn oán hận không kẻ thù sườn núi mới tình bờ ruộng sau bóng sớm

So với Tiêu Vũ trước khi thấy qua này tươi đẹp nữ tử, tiểu yêu này càng làm cho người ta một loại thiếu nữ nhà lân cận thân cận cảm giác.

Một quãng thời gian tiếp xúc hạ xuống, Tiêu Vũ phát hiện, tiểu tử này cá chép lại cũng cho hắn một loại cảm giác thần bí, nàng mỗi ngày cho Tiêu Vũ đưa nước, Tiêu Vũ uống xong này nước sau, trên người này khốn nhiễu đạo văn của hắn, đúng là có muốn thối lui dấu hiệu.

“Xem ra cái này nhỏ cá chép cũng không đơn giản a, Huyền Mặc lão nhân cố ý an bài nàng tới chăm sóc ta, sợ là vừa có dụng ý gì!” Tiêu Vũ âm thầm than thở, càng cảm thấy Huyền Mặc lão nhân đối với hắn che giấu cái gì.

Đã nhỏ cá chép đưa tới nước có hóa giải Mạc Thương này đạo văn hiệu dụng, Tiêu Vũ càng thêm không vội mà rời đi, an tâm ở đây để ở.

Mạc Thương ở lại trên người hắn đạo văn mỗi ngày đều sẽ hóa đi một điểm, mặc dù tốc độ không nhanh, lại thắng ở có thể thấy được.

Trong mấy ngày nay, Tiêu Vũ cũng không có nhàn rỗi, mỗi ngày đều đang tu luyện. &# 85; &# 8 hắn dùng trong cơ thể một tia hỗn độn khí làm dẫn, thử nghiệm dung hợp thể nội Thái Âm thái dương lực, ở trong người tạo nên càng nhiều hỗn độn khí.

Thuyền hận xem kỹ không không phong phương phương bờ ruộng ngón tay Quỷ cát

Tháng ngày cứ như vậy bình tĩnh mà vượt qua, Tiêu Vũ mỗi ngày tu luyện, chỉ tiếc hỗn độn khí cũng cùng hắn ban đầu tu luyện bá thể ngôi sao quyết giống nhau, ở chân thật không cách nào nhanh chóng ngưng tụ, tiến cảnh thập phần chầm chậm.

Một thời gian sau, nhỏ cá chép lại đây đưa nước, Tiêu Vũ không nhịn được đem gọi lại, nói: “Nhỏ cá chép, ngươi bắt đầu tu luyện, đến bây giờ đã có đã bao lâu?”

“A?” Đột nhiên bị Tiêu Vũ gọi lại, nhỏ cá chép mạnh luống cuống một chút, có chút sốt sắng mà nói: “Về công tử, nhỏ cá chép tu luyện đến bây giờ còn không đủ 300 năm, chỉ là chúng ta Thủy tộc bên trong một tiểu yêu.”

Tiêu Vũ thăm xuất thần niệm, điều tra nhỏ cá chép tu vi. Quả thật, tiểu yêu này tu vi rồi cùng lần đầu tiên gặp nhau trong khi giống nhau yếu, cũng thì tương đương với nhân tộc tông sư cảnh giới.

Hơn nữa, Tiêu Vũ ở trên người nàng, cũng nhìn không ra có cái gì chỗ đặc thù, chẳng lẽ là hắn suy nghĩ nhiều, Huyền Mặc lão nhân sắp xếp nhỏ cá chép tới chăm sóc, không có dụng ý khác?

“Ngươi mấy ngày nay đưa những nước này, là từ chỗ nào được?” Tiêu Vũ không nhìn ra cái gì, chỉ có thể hỏi dò cái khác.

“Này……” nhỏ cá chép mặt đột nhiên đỏ lên, đỏ ngầu như quả táo, ú a ú ớ nửa ngày nói không ra lời.

“Không sao, ngươi nhưng nói chính là.” Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, điều này có thể hóa giải Mạc Thương đạo văn nước, rốt cuộc là lai lịch gì?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 128: Huyền Quy 1 Loài Chi Tội

“Kỳ thực…… kỳ thực công tử uống qua nước, là…… chỉ dùng nhỏ cá chép thân thể sống vảy ngâm qua. ” Nhỏ cá chép mặt hầu như đỏ tới gốc cổ, dù sao mặc dù dùng nàng thân thể vảy ngâm, cũng tương đương với thân thể nàng một phần, nói ra làm nàng rất thẹn thùng.

“Sống vảy?” Tiêu Vũ đối với cái này ngược lại không cảm thấy có cái gì, ngược lại có chút kinh ngạc.

Hắn biết cái gọi là sống vảy, chính là có thể lấy xuống vảy, nhưng nhỏ cá chép thoạt nhìn chỉ là một cái phổ thông cá chép biến thành, nàng thân thể một viên sống vảy, lại có hiệu quả như thế này, khả năng hóa giải Mạc Thương pháp chú?

“Đây là Huyền Mặc lão nhân giao cho gì?” Tiêu Vũ nghĩ đến, nhỏ cá chép không thể lại mình làm loại này quyết định, quá nửa là Huyền Mặc lão nhân truyền ý.

“Vâng…… là.” Nhỏ cá chép sắc mặt đỏ chót, xấu hổ gật đầu.

“Quả thực như thế!” Tiêu Vũ lòng càng thêm tin tưởng, Huyền Mặc lão nhân sắp xếp cái này tiểu yêu chiếu cố hắn, tuyệt đối không phải tình cờ, mà là có dụng ý khác.

“Ngươi trở về thay ta hỏi một chút Huyền Mặc lão nhân, nói ta muốn cùng hắn đơn độc vừa thấy, hỏi hắn khi nào có thể an bài.” Tiêu Vũ cảm giác, cũng là trong khi hướng về Huyền Mặc lão nhân hỏi rõ một ít chuyện.

Sau thuật hận kẻ thù địa tinh tình tình chiến mới chỗ bí

Con lão quy này, tựa hồ quả thật đối với hắn che giấu không ít.

Nhỏ cá chép sau khi rời đi, không lâu liền có đáp lại. Huyền Mặc lão nhân càng không có cự tuyệt, ở ngày đó liền trực tiếp đem Tiêu Vũ tiến đến gặp lại.

Gặp lại gặp lại, Tiêu Vũ không chút nào ẩn giấu tim mình nghi hoặc, nói ngay vào điểm chính: “Xin hỏi lão tiên sinh, đối với ta qua lại, biết bao nhiêu, lão tiên sinh nếu là cần ta làm cái gì, cũng chỉ để ý nói rõ.”

Huyền Mặc lão nhân sắp xếp nhỏ cá chép chiếu cố hắn, để hắn bị nhỏ cá chép ân tình, Tiêu Vũ tin tưởng, ông già này đối với hắn tuyệt đối không giống mặt ngoài như vậy không còn ước mong gì khác.

“Ha ha, xem ra, rốt cuộc vẫn là không gạt được tiểu huynh.” Huyền Mặc lão nhân cũng không ẩn giấu, thản nhiên nở nụ cười. Hắn đột nhiên đứng dậy, ở Tiêu Vũ trước người, trực tiếp đã bái đi xuống, “lão Quy vô tình xúc phạm, kính xin Tinh chủ chớ trách!”

“Tinh chủ?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy cái này lão Quy, nói: “Xem ra, ngươi quả thật sớm biết thân phận của ta.”

Tinh chủ! Đây là hắn kiếp trước thân là cửu thiên đệ nhất chí tôn thời gian, thế nhân đối với hắn gọi.

Cửu thiên Tinh chủ!

Địch học xem kỹ xa phong Quỷ khốc chỗ thuật Cát Nặc

Địch học xem kỹ xa phong Quỷ khốc chỗ thuật Cát Nặc
“đây là Huyền Mặc lão nhân giao cho gì?” Tiêu Vũ nghĩ đến,

nhỏ cá chép không thể lại mình làm loại này quyết định, quá nửa là Huyền Mặc lão nhân truyền ý.

Kết Cầu Cầu khoa phong khốc mới chiến bóng độc sườn núi

“Ta rất khỏe, dùng ngươi cảnh giới hôm nay, là như thế nào suy tính đạt được thân phận của ta?” Tiêu Vũ không rõ, hắn chí tôn thân, dùng lão quy này cảnh giới, theo lý thuyết không thể suy tính đạt được.

“Nói đến, cái này cũng là lão Quy thỉnh giáo Tinh chủ xin tội nguyên nhân.” Huyền Mặc lão nhân lộ ra cười khổ, nói: “Tinh chủ chẳng lẽ không biết là trách gì? Người chết đi cửu thiên, Nhật Nguyệt Thần Quân là như thế nào biết được ngài biết sống lại giới này, và Vượt giới mà đến, tại giới này lưu lại các loại hậu thủ?”

Thuyền hận học không không sườn núi độc mới chiến lạnh từ lông chim

Tiêu Vũ trong lòng run nhẹ, này vẫn là hắn không hiểu địa phương. Hắn đã ở Cửu Thiên Thế Giới chết đi, nhưng mà không lâu Mạc Thương liền đuổi tới giới này, phảng phất liệu định hắn chắc chắn sẽ tại giới này xuất hiện lần nữa vậy.

Phải biết rằng, một giới này bị ngăn cách, Mạc Thương Vượt giới phải trả giá giá cả to lớn, ở không cách nào xác nhận hắn liệu sẽ có hiện thân giới này trước khi, Mạc Thương là tuyệt đối không khả năng Vượt giới.

Hắn đã làm như vậy, nói rõ hắn hoàn toàn chắc chắn, Tiêu Vũ chắc chắn sẽ hiện thân giới này.

“Nói đến,

Tất cả những thứ này, đều là chúng ta bộ tộc này sai lầm.” Huyền Mặc lão nhân không dứt cười khổ, nói: “Nhật Nguyệt Thần

Quân sở dĩ sẽ biết được Tinh chủ một lần nữa giới này, chính là bởi vì, cửu thiên, có chúng ta bộ tộc này người ra tay, vì đó suy tính."

"Ngươi do đâu như thế nào khẳng định? Ngươi đang ở giới, tính Cửu Thiên Thế Giới có cùng ngươi đồng tộc người, nhưng bọn họ làm cái gì, ngươi nên cũng không cách nào biết được?" Tiêu Vũ nhíu mày, có chút không quá tin tưởng.

"Tinh chủ có chỗ không biết." Huyền Mặc lão nhân thở dài: "Chúng ta bộ tộc này suy tính phương pháp, có chút đặc thù, ta vốn cũng không biết cửu thiên bên kia tộc nhân tại sao người từng làm suy tính, mà khi Nhật Nguyệt Thần Quân đi tới giới này, ta liền có thể theo hắn thân nhận biết được."

"Hả?" Tiêu Vũ đại khái hiểu.

Huyền quy bộ tộc thôi toán chi thuật, vốn là đồng nguyên, cửu thiên bên kia Huyền quy tộc nhân, làm Mạc Thương suy tính đến hướng đi của hắn sau, Huyền Mặc lão nhân vốn cũng không biết, thế nhưng, theo Mạc Thương Vượt giới mà đến, Huyền Mặc lão nhân liền có thể theo hắn thân biết được, cửu thiên người bên kia đã vì hắn đoán qua cái gì.

"Cho nên ta biết được Tinh chủ thân phận, cũng không phải dựa vào ta suy tính, mà là theo Nhật Nguyệt Thần Quân bên kia biết được." Huyền Mặc lão nhân vừa là nói.

Tiêu Vũ rơi vào trầm tư. Nguyên lai Mạc Thương có thể kết luận hắn sẽ hiện thân giới này, làm đúng là có Huyền quy bộ tộc nguyên nhân.

Chỉ là hắn vẫn là có chút lạ, không chỉ hỏi: "Đã cửu thiên bên kia Huyền quy bộ tộc, có thể suy tính đến ta sắp xuất hiện giới này, vì sao không trực tiếp để Mạc Thương ở ta chính thức sau khi sống lại Vượt giới, trực tiếp đem ta xoá bỏ?"

Mạc Thương tiến lại, là một vạn năm trước, khi đó Tiêu Vũ còn không có sống lại giới này, nếu như Huyền quy bộ tộc trực tiếp nói cho Mạc Thương, hắn sẽ ở vạn năm sau khi sống lại, Mạc Thương đến lúc đó lại Vượt giới mà đến, chẳng lẽ không phải có thể trực tiếp đưa hắn xoá bỏ?

“Giống lão Quy phỏng chừng, không phải bọn hắn không muốn suy tính, mà là…… suy tính không ra!” Huyền Mặc lão nhân cười khổ nói: “Dù sao, Tinh chủ thực lực của ngài quá mức mạnh mẽ, muốn tính toán liên quan tới của ngài sự tình, vốn cần trả giá giá thật lớn. Lão Quy cảm thấy, bọn họ suy tính đến Tinh chủ ngươi sẽ tái hiện giới này, đã bỏ ra giá cả to lớn, nếu muốn tính lại đến Tinh chủ trùng sinh ở khi nào, ấy giá cả, thái quá kinh người!”

“Huống chi, Tinh chủ ngươi là cách vạn năm sau khi vừa mới sống lại, bộ tộc ta thuật, cách càng lâu, suy tính càng khó, muốn tính toán người cảnh giới cỡ này nhân vật vạn năm xa, cơ hồ không có có thể!”

Huyền quy bộ tộc bí thuật, &# 32; Tiêu Vũ cũng bất tận hiểu ra, bực này thôi toán chi thuật, ở Cửu Thiên Thế Giới cũng là thần bí nhất pháp môn một trong, mặc dù là hắn loại cảnh giới này người, cũng tham không thấu, vừa sâu xa vừa khó hiểu.

“Nguyên lai Mạc Thương khả năng đuổi tới đây, còn có như vậy một tầng nguyên nhân, nói như vậy, Nguyệt Thần cũng là nhận sự giúp đỡ tương tự bí thuật, mới biết ta đem sống lại giới này?” Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm ngâm.

Sau một hồi trầm mặc, hắn mới quay về Huyền Mặc lão nhân lại một lần nữa mở miệng, nói: “Việc này cũng không phải ngươi sai lầm, ta không trách ngươi.”

“Nhiều tạ Tinh Chủ!” Huyền Mặc lão nhân thành tâm cảm kích.

Địch thuật xem kỹ khoa khoa cực kỳ khốc tình chỗ dương địch bí

Gật gù, Tiêu Vũ nói: “Mặc dù biết hy vọng xa vời, nhưng ta vẫn là muốn hỏi, ngươi thôi toán chi thuật, có thể không tính ra, trở lại Cửu Thiên Thế Giới phương pháp?”

Vốn, Tiêu Vũ có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, như là trăm vạn năm trước phát sinh sự tình, cùng với giới này bị ngăn cách nguyên nhân.

Thế nhưng ngẫm nghĩ bên dưới, dùng lão quy này cảnh giới, những vấn đề này hơn nửa không cách nào tính ra. Có điều, hắn vẫn hỏi ra lập tức hắn vấn đề quan tâm nhất, đó là như thế nào trở về cửu thiên.

“Vấn đề này, chỉ sợ cũng cách xa ở lão Quy năng lực ở ngoài.” Huyền Mặc lão nhân bất đắc dĩ cười khổ, “có điều, lão Quy đã làm Tinh chủ cùng bên người ngài mấy người khác tính qua. Tinh chủ tương lai, lão Quy không cách nào tính ra, nhưng mấy người khác, lại sẽ ở tương lai không lâu, rời đi giới này, đi cửu thiên. Nghĩ đến đó chính là Tinh chủ trở về cửu thiên thời điểm.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 129: Đem Trở Về 9 Trời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bọn họ sẽ đi cửu thiên?” Tiêu Vũ trong lòng rung mạnh.

Tương lai của hắn, tràn ngập biến số, bởi vậy Huyền Mặc lão nhân không cách nào suy tính, thế nhưng Huyết Lân Mặc Vũ những người kia tương lai, lại là cùng hắn cùng một nhịp thở.

Những người kia sẽ tại không lâu sau đó đi cửu thiên, nếu thật sự là như thế, đến lúc đó, hay không cũng mang ý nghĩa, hắn đem có thể rời đi giới này, quay về cửu thiên?

“Lúc này, đại khái sẽ là bao lâu?” Tiêu Vũ tâm triều có chút mênh mông.

Quay về cửu thiên! Này vẫn là hắn lớn nhất tâm nguyện, bây giờ, ngày đó rốt cục phải đến!

Từng ở lại Cửu Thiên Thế Giới bên trong tiếc nuối, rốt cục có thể có cơ hội có thể bù đắp.

Nguyệt Thần, Mạc Thương, hắn mấy cái khác đệ tử, Cửu Thiên Thế Giới bên trong đối thủ, cố nhân...... ở Cửu Thiên Thế Giới, hắn không bỏ xuống được sự tình, thật sự quá nhiều quá nhiều!

“Khi ngài trở về Huyền vùng, không cần quá lâu, ngày đó, chắc chắn tiến lại!” Huyền Mặc lời của lão nhân, tràn đầy khẳng định.

“Trở về Huyền vùng……” Tiêu Vũ không khỏi lại ở trong lòng suy tính lên trở về tháng ngày.

Theo ở cấm trong biển không biết thời đại phiêu lưu, lại tới minh vùng quãng thời gian này, kế hoạch hạ xuống, trăm năm thời gian, hầu như đều đi qua.

Đạt được hắn bây giờ cảnh giới này, thời gian ý nghĩa, đã sớm không có trước đây quan trọng như vậy.

“Từ chôn năm trăm năm, dị vực hơn trăm năm, thế này hơn 600 năm, trở về cửu thiên tháng ngày, rốt cục hay là muốn đến rồi!”

Dị vực việc này, Tiêu Vũ mục đích to lớn nhất, là quét dọn Lạc Tinh Các. Bây giờ Lạc Tinh Các bên trong, Cửu Tử đã qua hơn nửa, còn có sau cùng mấy người, cùng với một vị Cửu Tinh Đế Quân.

“Nhanh hơn, phỏng chừng không bao lâu nữa, ta có thể quay về Thập Châu. Rời đi trăm năm, cũng không biết bên kia loạn thế, bây giờ đã đến một bước nào!”

Hắn lòng có than thở, cũng là mong mỏi trở về cửu thiên tháng ngày có thể đến nhanh một chút, vừa là lo lắng Thập Châu những cố nhân kia, không biết bọn họ ở trong loạn thế, có mạnh khỏe hay không.

“Khoảng thời gian này làm phiền, chúng ta cũng là trong khi rời đi.” Tiêu Vũ đứng dậy, đối với Huyền Mặc lão nhân cảm kích bái một cái.

“Tinh chủ yếu rời đi gì?” Huyền Mặc lão nhân tràn ngập tiếc nuối, nghiêm túc nói: “Nếu là tinh chủ yếu đi, xin đem nhỏ cá chép mang theo bên người a, nàng ngày sau có lẽ có thể đến giúp Tinh chủ.”

“Hả?” Tiêu Vũ cố ý không có nói ra nhỏ cá chép, Chính là muốn nhìn một chút Huyền Mặc lão nhân khi nào nói tới, bây giờ nhìn lại, Huyền Mặc lão nhân tựa hồ căn bản không có ẩn giấu dự định.

“Nhỏ cá chép mặc dù chỉ là một cái nho nhỏ ngư yêu, nhưng nàng ngày sau, có lẽ có thể giúp Tinh chủ, lại lên ngày xưa vô thượng thần vị!” Huyền Mặc lão nhân trịnh trọng nói: “Đương nhiên, cái này cũng là lão Quy thỉnh cầu, giới này đại biến, nhỏ cá chép ở lại giới này, khó có trưởng thành, mong rằng Tinh chủ có thể đưa nàng mang đi cửu thiên!”

Tiêu Vũ chăm chú cân nhắc, lão quy này từ vừa mới bắt đầu liền vô tình hay cố ý giúp hắn, bây giờ nhìn lại, tựa hồ hắn làm tất cả, cũng là vì để Tiêu Vũ đem nhỏ cá chép mang đi.

Mặc dù Tiêu Vũ tạm thời không nhìn ra cái gì, nhưng nhỏ cá chép quả thật cho hắn một loại thần kỳ cảm giác, chỉ là trên người sống vảy có thể hóa giải Mạc Thương pháp chú, liền có thể nhìn ra tiểu yêu này tuyệt không như mặt ngoài đơn giản như vậy.

Có điều Huyền Mặc lão nhân tựa hồ cũng không tính nói tỉ mỉ, Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cũng sẽ không đi hỏi nhiều, chỉ là gật gật đầu.

“Nhiều tạ Tinh Chủ.” Huyền Mặc lão nhân cảm ơn, sau đó vừa lấy ra một thứ, giao cho Tiêu Vũ nói: “Ta Huyền quy bộ tộc, đối với Tinh chủ hổ thẹn, lần này vừa được Tinh chủ ân đức, đây là bộ tộc ta bên trong chí bảo, liền tặng cho Tinh chủ.”

“Đây là……” Tiêu Vũ tiếp nhận, chỉ cảm thấy vật ấy vào tay nặng nề, như cùng ở tại trong tay nâng mấy toà như núi lớn.

Đây là một cái màu đen mai rùa, đen kịt sáng, xác bên trên có từng đạo từng đạo phức tạp cổ điển hoa văn, chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, lại là nặng nề đến kinh người, dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, muốn nâng nó đều có chút hết sức.

“Đây là bộ tộc ta bên trong sống được lâu nhất một vị tổ tiên lưu lại xác, nó tài cán vì Tinh chủ sớm cảm ứng cát hung, và khả năng xem là phòng ngự khí, mặc dù là Đại Đế nhân vật, cũng khó lay động.” Huyền Mặc lão nhân trịnh trọng vạn phần.

Tiêu Vũ âm thầm kinh ngạc, Huyền quy bộ tộc xác từ trước đến giờ là sống được càng lâu càng quý giá, bộ tộc này xác không cách nào biến hóa, nhưng theo sống lâu tăng trưởng, lại là sẽ càng đổi càng nhỏ.

Trước mắt trong tay này một cái to bằng bàn tay mai rùa, Tiêu Vũ cảm giác ít nhất cũng là đã sống mười vạn năm trở lên lão Quy lưu lại. Mai rùa vào tay, hắn nhất thời có một loại kỳ diệu cảm giác.

“Vật ấy mặc dù quý giá, nhưng ta Quy tộc tự thân đối với cát hung việc từ trước đến giờ nhạy cảm, lưu cũng là vô dụng, Tinh chủ không cần băn khoăn.” Như là lo lắng Tiêu Vũ không chịu thu, Huyền Mặc lão nhân vừa là nói.

“Đã như vậy, vậy xin đa tạ rồi.” Tiêu Vũ biết, Huyền Mặc lão nhân theo như lời mặc dù không giả, nhưng loại này tuổi tác xa xưa mai rùa, đối với bọn họ vẫn là vô cùng trân quý.

Ngoại trừ đoạn cát hung ở ngoài, loại này mai rùa, còn có thể giúp bọn hắn suy tính đến càng thêm lâu dài sự tình. Chỉ bất quá hắn nếu không thu, Huyền Mặc lão nhân sợ là khó có thể an tâm, hơn nữa vật ấy đối với hắn quả thật hữu dụng, hắn cũng liền không nữa từ chối.

Cáo biệt Huyền Mặc lão nhân, Tiêu Vũ mang tới nhỏ cá chép cùng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, liền như vậy rời đi.

Nhỏ đen Tiểu Bạch theo Huyền Mặc lão nhân nơi đó lại được lượng lớn trân châu, hai người cuối cùng vẫn là không có để lại, muốn cùng Tiêu Vũ cùng rời đi, đoàn người cứ vậy rời đi nơi đây, trở về mặt đất.

“Chủ nhân, nghe nói Lạc Tinh Các gần nhất trong khi Thập Châu các nơi, chọn lựa đệ tử xuất sắc, dự định đem thiếu hụt mấy cái công tử vị trí bổ túc, người mau chân đến xem gì?”

Nhỏ cá chép ở đạt được Huyền Mặc lão nhân sau khi phân phó, tôn Tiêu Vũ làm chủ, mặc dù Tiêu Vũ nói với nàng không cần kêu chủ nhân hắn, nhưng nàng còn là không có thay đổi gọi.

Nàng sau khi lên bờ, hoàn toàn biến thành một hàng xóm nữ tử, khiến người ta cảm thấy thập phần thân cận.

“Lạc Tinh Các còn định bổ túc thiếu hụt công tử vị trí?” Tiêu Vũ nhìn về phía bên cạnh Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, nhìn thấy đoàn người đều là một bộ nóng lòng muốn thử dáng dấp, không khỏi bất đắc dĩ nói: “Cũng được, vậy thì đi xem một chút a. Có điều, trước đó nói cẩn thận, tất cả mọi người đến thay đổi khí tức cùng dung mạo.”

Nghe đến rốt cục có thể làm chuyện, Nhị Hắc hưng phấn gào khóc lên. &# 85;U đọc sách ｗ &# 119; &# 119; &# 46;u &# 117; &# 107;aｎ &# 115; hu &# 46; com

Thay đổi khí tức cùng dung mạo, đối với Tiêu Vũ tới nói không phải việc khó gì, hắn từ lâu dạy những người này tương tự pháp môn, chỉ cần không phải đụng với cảnh giới vượt qua nhiều lắm đại nhân vật, cơ bản không thể bị nhận ra.

Duy nhất không đủ, chính là người đá Tiểu Cửu thái quá dễ thấy, cũng không cách nào biến hóa, Tiêu Vũ chỉ đành đưa nó thu vào hóa giới phù bên trong, cùng mấy người khác biến đổi thân phận, đi trong thành.

“Ầm!”

Bây giờ minh vùng, hầu như mỗi một thành trong vòng, đều có một tòa võ đài, lên đài người hai hai tỷ thí, khôn sống mống chết. Làm Tiêu Vũ đoàn người tiến lại, đang có một người bị thua, bị đánh tới dưới đài.

“Nhiều người như vậy? Lạc Tinh Các thật đúng là được hoan nghênh a, này vùng mọi người đều là bể đầu cũng tưởng đi đến đi lên!” Nhị Hắc thấy vậy tư thế, cũng là một trận cắn lưỡi.

Lạc Tinh Các phải tìm mới công tử, dẫn đến này vùng các nơi, cơ hồ đều là sôi trào khắp chốn, vì thế điên cuồng.

“Dù sao cũng là bị người cúng bái vạn năm, tại thế nhân trong lòng, Lạc Tinh Các địa vị, sớm là chí cao vô thượng.” Tiêu Vũ nhìn về phía Mặc Vũ, nói: “Ngươi đi tìm hiểu một chút quy tắc, nhìn này Lạc Tinh Các rốt cuộc là thế nào cái cách chơi?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 130: Vô Địch Tịch Mịch

Lạc Tinh Các quyết định quy tắc, cũng không khó dò hỏi, dù sao bọn họ chiêu chọn đệ tử, là món công khai việc trọng đại, sớm náo động 1 vùng. Điện thoại di động đầu m.

“Khắp nơi tiến hành võ đài chiến, cuối cùng hội tụ 1 đường, khả năng chiến thắng hết thảy đối thủ, lưu đến người cuối cùng, có cơ hội tiến vào Lạc Tinh Các nội bộ?” Tiêu Vũ nghe xong Mặc Vũ mang về tin tức, cũng là không thể không xúc động Lạc Tinh Các lực ảnh hưởng.

1 vùng nơi, rộng lớn đến mức nào? Minh vùng mặc dù không Thập Châu, nhưng cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

Lạc Tinh Các ở đây vùng các nơi đều xếp đặt võ đài, chọn lựa thực lực xuất chúng nhất người trẻ tuổi. Có thể tưởng tượng, này có thể thắng đến người cuối cùng, tất đều là thiên chi kiêu tử.

Này như là lúc trước Đạo Thần Cung ở Thập Châu các nơi chọn lựa đệ tử thời điểm giống nhau, khả năng lưu đến sau cùng, chắc chắn đều là hiếm thấy trên đời nhân vật thiên tài.

“Khà khà, chơi vui như vậy thí, chúng ta có phải là cũng tham gia một chút?” Nhị Hắc vẻ mặt hưng phấn, một bộ nóng lòng muốn thử dáng dấp.

“Cũng được!” Tiêu Vũ gật gù, “ta đang muốn sờ đến Lạc Tinh Các nội bộ, đối với bọn họ tiến hành càng thâm nhập hiểu rõ, bây giờ đã có cơ hội như vậy, tự nhiên không thể tốt hơn.”

Tôn xa khoa kẻ thù mới thuyền xem kỹ chỗ dương cánh buồm tinh học

Nghe đến Tiêu Vũ đáp ứng, Nhị Hắc bọn người hưng phấn kêu gào. Rốt cục có thể tìm Lạc Tinh Các phiền toái!

“Có điều phải chú ý, thân phận không thể bại lộ, phải chú ý tốt che giấu mình.” Tiêu Vũ nhắc nhở, dù sao Lạc Tinh Các thực lực đặt tại cái kia, nếu như bại lộ, hắn không cách nào bảo đảm những người này an toàn.

“Khà khà, yên tâm!” Nhị Hắc nhếch miệng nở nụ cười, ánh mắt tất là rơi vào võ đài.

“Nhưng còn có người muốn trận gì?”

Kết không kẻ thù độc kết bóng bờ ruộng dương từ kẻ thù học

Vào lúc này, một hồi thí vừa mới kết thúc, võ đài còn là không, Lạc Tinh Các bên kia phụ trách đốc chiến năm nam tử, quay dưới đài cao giọng mở miệng.

“Ta, ta đến!”

Vừa dứt lời, đoàn người chính là có người không thể chờ đợi được nữa trận, dù sao đây chính là gia nhập Lạc Tinh Các cơ hội tốt nhất, này vùng tu luyện người, đối với cái này đều hết sức khát vọng.

“Đều đừng đoạt, để cho ta trước tiên!” Nhị Hắc hét lên một tiếng, cướp lấy ở muốn trận Huyết Lân cùng Mặc Vũ trước người, trực tiếp bay đến bộ.

“Cái tên này!” Huyết Lân cùng Mặc Vũ bất đắc dĩ, chỉ đành đứng ở bên cạnh.

“A? Gan dạ cùng bổn tọa cướp lấy, chán sống ngươi!” Nhị Hắc phi thân bộ, quá trình đột nhiên nhìn thấy một khác phương hướng có người cũng hướng về bộ nhảy tới, nhất thời bất mãn.

Hắn cười hắc hắc, lắc người một cái, một cước đạp đi ra ngoài. Tên kia muốn bộ người trẻ tuổi, còn chưa rõ ràng xảy ra chuyện gì, chính là hét thảm một tiếng, bị đạp bay trở về.

Xong xuôi tất cả, Nhị Hắc rơi vào võ đài. Cái tên này một thân quấy nhiễu khí, sắc mặt lẫm liệt, đem hai tay chắp sau lưng, hai mắt nửa khép, trang nghiêm một bộ thế ngoại cao nhân lẳng lơ dáng dấp.

“Đây là người nào? Giống như thực lực không kém!”

“Nhìn thực lực của hắn tựa hồ không kém, có thể có thực lực này người, lại không ai nhận thức?”

Mọi người dưới đài, theo Nhị Hắc đến một cước kia, liền nhìn ra Nhị Hắc có vài phần thực lực, dồn dập nghị luận lên.

“Khà khà……” Nhị Hắc nghe dưới đài thanh âm của mọi người, lòng mừng thầm, mặt nhưng là mặt đầy chánh khí, tựa hồ không hề bị lay động.

“Hai người các ngươi, báo họ tên!”

Lạc Tinh Các đốc chiến người nhìn thấy có hai người lên đài, ở bên cạnh lạnh lùng mở miệng.

“Mạnh Lương!” Tên kia ở Nhị Hắc trước khi lên đài người thanh niên trẻ nói.

Ánh mắt của mọi người,

Lại nhìn phía Nhị Hắc. Gặp, Nhị Hắc hai mắt nửa khép, bãi túc tư thế, chầm chậm nói: “Dưới trời đất, mình ta vô địch, bọn ngươi này người tầm thường, nay khả năng chứng kiến bản tọa hình dáng, là phúc phần của các ngươi, các ngươi có thể coi bản tọa làm…… muôn thuở vô địch Huyền Thương Thánh đế!”

“……”

Nhị Hắc này một bộ quấy nhiễu khí dáng dấp, để dưới đài tất cả mọi người là yên lặng một hồi, ngay sau đó, nghe xong cái kia một chuỗi mất mặt mũi lời kịch, dưới đài có người bây giờ nhìn không nổi nữa, chửi như tát nước.

“Hàng này ai vậy? Còn thiên hạ lòng đất mình ta vô địch, đây cũng quá không biết xấu hổ!”

“Hắn cho rằng hắn là ai, lại dám dùng loại này giọng nói chuyện? Muôn thuở vô địch Huyền Thương Thánh đế? Phì, muôn thuở vô địch không biết xấu hổ nhặng phân còn tạm được!”

“Nhịn không được, hàng này quá không biết xấu hổ!”

“……”

Địch kẻ thù kẻ thù Quỷ Tôn Thuật từ Mặt Trăng vâng xuyên qua

Đám người tiếng mắng, để Nhị Hắc mí mắt một trận kinh hoàng, hắn giả bộ không được nữa, chỉ vào dưới đài một đám người tức giận mắng: “Các ngươi này phàm phu tục tử biết cái gì, lão tử không gì lạ : không thèm khát cùng các ngươi tính toán, các ngươi có tin ta hay không một cái tát đều cho các ngươi đập về nhà?”

“Ai? Ai mẹ nó nói bản tọa là muôn thuở vô địch không biết xấu hổ nhặng phân, cho lão tử đứng ra, lão tử không đánh chết ngươi!”

“Ngươi…… ngươi mẹ nó nói ai không biết xấu hổ đâu?

Ngươi mới không biết xấu hổ, cả nhà ngươi đều không biết xấu hổ!”

Nhị Hắc vừa mở miệng, bĩ khí mười phần, hắn đứng ở bộ cùng mọi người dưới đài mắng to, đúng là một người cùng một đám người mắng. Hắn này vừa mở miệng, cũng làm cho dưới đài càng ngày càng nhiều người không nhìn nổi, mở miệng mắng to người càng ngày càng nhiều.

Nhất thời, quần tình kích phẫn, Nhị Hắc mấy câu nói, lại đưa tới công phẫn.

“……” Huyết Lân cùng Mặc Vũ thật lâu trầm mặc, qua rất lâu, Huyết Lân mới xa xôi nói một câu: “Nếu như có thể dùng miệng lưỡi chiến đấu, hàng này nhất định là thật vạn xương vô địch!”

Thuyền khoa không chỉ kết bóng chỗ cô chỉ chỉ cực kỳ

Nhị Hắc không nói chuyện, chỉ là gật đầu.

“Khụ!” Lạc Tinh Các đốc chiến rốt cục không nhìn nổi, ở bên cạnh tằng hắng một cái, nói: “Đủ rồi! Các ngươi có thể bắt đầu thử, người thắng tiến vào vòng kế tiếp.”

“Đánh chết hắn, đánh chết cái này không biết xấu hổ!”

“Đánh chết cái này nhặng phân!”

Dưới đài mọi người rõ ràng còn không có thỏa mãn, tiếp tục đối với bộ rống giận.

“Xin chỉ giáo!” Nhị Hắc đối thủ Mạnh Lương, tựa hồ là sợ hãi Nhị Hắc lại mở miệng, một câu nói hạ xuống, trực tiếp ra tay, không cho Nhị Hắc lại cơ hội nói chuyện.

“Con bà nó, ngươi còn muốn thắng lão tử?” Nhị Hắc chính trực nổi nóng, thấy vậy cũng là một bước trước, cùng đối phương giao thủ.

Đáng thương này Mạnh Lương, bị Nhị Hắc trở thành phát tiết đối tượng.

Địch xa kẻ thù tình Tôn Thuật tiếp ầm ĩ khoa kết cực kỳ

Gặp Nhị Hắc tốc độ nhanh chóng, hóa thành một tia ô quang. Hắn vốn là binh khí, thân thể cứng rắn vô song, chảo rán một tiếng đánh ra một chưởng.

Cái kia Mạnh Lương tuy có thực lực không yếu, nhưng tướng Nhị Hắc, còn là chênh lệch không ít, thêm Nhị Hắc mang theo tức giận ra tay, bị Nhị Hắc một chưởng trực tiếp đánh cho hôn mê.

“Ai da, yếu! Quá yếu! Có phải không có một cái nào gượng một điểm đối thủ gì?” Nhị Hắc một đòn đắc thắng, trong lòng thoải mái vô cùng, vừa là bày ra một cô đơn vẻ mặt, “quên đi, các ngươi này phàm phu tục tử, chắc là sẽ không hiểu được bản tọa loại này vô địch tịch mịch!”

“Mẹ kiếp! Ta không chịu nổi, ta muốn khiêu chiến, ta muốn ghi danh, ta muốn đánh chết cái này nhặng phân!”

“Tính ta một người! Cái rắm mã hàng này thật đúng là lấy chính mình làm thần!”

Dưới đài vừa là một trận quần tình kích phẫn, không ít người ấm đầu, muốn bộ cùng Nhị Hắc một trận chiến, thật sự là hắn bức kia hình dáng quá thiếu nợ, khiến người ta không nhịn được nghĩ quất hắn.

“Khụ!” Lạc Tinh Các đốc chiến, cũng là mặt xạm lại, đầy không tình nguyện tuyên bố: “Trận chiến này...... nhặng, nha không, là Huyền xanh thắng.”

Nhị Hắc sắc mặt mạnh chìm một chút, đối với tên kia đốc chiến hung ác trợn mắt nhìn một chút.

“Ta muốn khiêu chiến, vị đại nhân này, xin hãy cho ta khiêu chiến nhặng phân!” Dưới đài không ít người vẫn đang kêu, muốn bộ, cùng Nhị Hắc giao thủ.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 131: Muôn Thuở Vô Địch Không Biết Xấu Hổ Xanh...

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lạc Tinh Các đốc chiến, sắc mặt cũng không phải quá tốt nhìn. Hắn thật sự không dám tưởng tượng, nếu là cái này không biết xấu hổ nhặng phân thành tân nhiệm Cửu Tử, đối với Lạc Tinh Các hình tượng, sẽ là cỡ nào đả kich cực lớn.

Nhưng mà, đối mặt phẫn nộ mọi người, hắn cũng có chút bất đắc dĩ, nói: “Các vị, y theo quy tắc, hắn thắng rồi trận này sau, liền coi như thăng cấp vòng kế tiếp tỷ thí, các ngươi muốn tìm hắn khiêu chiến, ít nhất, cũng phải thăng cấp đến vòng thứ hai mới được.”

“Chậc chậc……” Nhị Hắc vừa là ở trên đài giả vờ cao thâm lắc lắc đầu, tràn đầy khinh bỉ nói rằng: “Nghe được? Các ngươi này phàm phu tục tử, muốn muốn cùng bản tọa giao thủ, còn không có tư cách đó!”

Dưới đài một đám người nhất thời không bình tĩnh, bị Nhị Hắc nói một kích, không ít người đều mất đi lý trí.

“Ta…… ta ghi danh, bà nội, hôm nay nếu như không đem cái tên này rút ra một trận, ta trở về cơm đều ăn không vô!”

“Ta cũng phải ghi danh, này cái thứ không biết xấu hổ quá nợ rút!”

“Tính ta một người, không phải thăng cấp đến vòng thứ hai gì!”

Đột nhiên, người báo danh bắt đầu tăng lên, kể cả Lạc Tinh Các đốc chiến đều không ngờ rằng, cái này đột nhiên nhô ra kỳ hoa, còn có hiệu quả như thế này, để nhiều người như vậy cũng bắt đầu cướp ghi danh.

“Các ngươi thứ rác rưởi này, đến mấy cái đều vô dụng, bản tọa vô địch muôn thuở, chưa gặp được đối thủ, có từng sợ qua ai tới?” Nhị Hắc đem mặt giương lên, một bộ dửng dưng như không dáng vẻ, ngạo nghễ hướng đi dưới đài.

Hắn vừa đi, trong miệng còn một bên nhắc tới: “Vô địch thực sự là tịch mịch như tuyết, cổ kim trăm vạn năm không có địch thủ, ai, hỏi thế gian, ai có thể một trận chiến!”

Dưới đài mọi người nhìn thấy hàm răng đều ngứa, thấy qua không biết xấu hổ, chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy.

Chắp hai tay, Nhị Hắc đi trở lại Tiêu Vũ trong mấy người, nhìn thấy Huyết Lân Mặc Vũ ánh mắt của hai người, hắn nghiêm mặt, cả giận nói: “Các ngươi đây là cái gì ánh mắt?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ trực tiếp quay đầu, hoàn toàn không để ý hắn. Chỉ nghe Mặc Vũ xa xôi nói: “Bỏ đi điểm, đừng để cho người ta cho là chúng ta quen biết ngươi!”

Huyết Lân nói: “Ta cũng không muốn cùng nhặng phân có qua lại gì!”

“Các ngươi có ý gì?” Nhị Hắc trừng mắt, rất nhiều một lời không hợp muốn động thủ tư thế.

“Bọn họ không có ý gì.” Tiêu Vũ đi lên, vỗ vỗ Nhị Hắc bả vai, mỉm cười nói: “Ta ngược lại thật ra cảm thấy, ngươi cái kia tên tuổi vẫn là rất khí phách!”

“Ngươi nói thật?” Nhị Hắc ánh mắt sáng lên,

Dương dương đắc ý nói: “Thế nào? Khí thế? Muôn thuở vô địch Huyền Thương Thánh đế! Ngươi phải thích, hôm nào ta cũng cho ngươi muốn một!”

“Không không không!” Tiêu Vũ liền vội vàng lắc đầu, vẻ mặt nói nghiêm túc: “Ta nói chính là một cái khác tên tuổi.”

“Một cái khác?” Nhị Hắc sửng sốt, còn không có tỉnh táo lại.

Một bên, Mặc Vũ nghiêm trang nói rằng: “Muôn thuở vô địch không biết xấu hổ nhặng phân!”

“Lão tử liều mạng với ngươi!” Nhị Hắc rốt cục phục hồi tinh thần lại, nổi giận gầm lên một tiếng, đánh về phía Mặc Vũ.

Nhưng thực lực của hắn, bắt nạt người bình thường vậy là đủ rồi, muốn áp chế Mặc Vũ, còn kém rất nhiều.

Một phen dằn vặt, Nhị Hắc tiết khí, bởi vì hắn phát hiện hắn không làm gì được Mặc Vũ.

“Ai da, sau đó ta lại được củ kết!” Huyết Lân nhìn Mặc Vũ một chút, thở thật dài.

“Hả? Xoắn xuýt cái gì?” Tiêu Vũ cười nói.

“Xoắn xuýt sau đó nên gọi hắn Nhị Hắc tử, còn là nhặng phân!” Huyết Lân vẻ mặt thành thật.

“Lão tử giết ngươi!” Nhị Hắc một lần nữa phát điên, nhưng đồng dạng, hắn cũng không làm gì được Huyết Lân.

Cuối cùng, Nhị Hắc buồn rầu hộc máu. Bị minh vùng người giễu cợt còn chưa tính, bên cạnh mấy cái này, lại cũng như vậy không phải thứ gì, chuyên đâm nỗi đau của hắn.

“Còn là tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tốt nhất, ai, các ngươi những người này, mỗi một người đều không phải thứ gì!” Hắn vẻ mặt đau khổ, đi tới tiểu hắc cùng Tiểu Bạch trước mặt, bỏ ra khuôn mặt tươi cười, nói: “Nhỏ đen Tiểu Bạch, vậy thì các ngươi ngoan, đến, ca ca ôm một cái!”

Nghe hắn tự xưng ca ca, Huyết Lân cùng Mặc Vũ sắc mặt vừa là tối sầm, cái tên này thật đúng là mất mặt mũi.

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch nháy mắt to, thiên chân thấy Nhị Hắc. Một lúc lâu, Tiểu Bạch dùng một loại thập phần đơn thuần giọng hỏi một câu: “Nhặng thật sẽ gảy phân gì?”

Nhị Hắc khuôn mặt tươi cười, nhất thời cứng đờ, cả giận nói: “Giời ạ, nhặng việc này lão tử là triệt để không qua được!”

Bên này mấy người làm ầm ĩ, trên đài lại là vừa trôi qua mấy trận tỷ thí. Huyết Lân Mặc Vũ vốn định lên đài, nhưng Nhị Hắc cái kia nháo trò, dẫn đến đột nhiên đã tuôn ra một đám lên đài người báo danh, bọn họ trong lúc nhất thời căn bản chen không đi lên.

Mãi đến tận mấy trận tỷ thí hạ xuống, những người kia nhiệt tình ít dần, Mặc Vũ lúc này mới có nhìn trúng rồi cơ hội, nhảy một cái lên đài.

“Báo ra danh tự!” Lạc Tinh Các đốc chiến lạnh lùng nói.

Dựa theo Tiêu Vũ giao cho, Mặc Vũ đã biến ảo dung mạo và khí tức, lúc này tự nhiên cũng là không thể dùng vốn tên là. Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Vô địch vạn địch Huyền lông chim Thánh Đế!”

Nhị Hắc sắc mặt lại đen, này Mặc Vũ rõ ràng là cố ý nói móc hắn.

“Vừa đến một cái!” Mọi người dưới đài cũng là ồn ào, có điều, Mặc Vũ báo tên gọi mặc dù cùng Nhị Hắc giống nhau, nhưng ít ra hắn không có vậy quấy nhiễu khí, không có Nhị Hắc một bộ vô địch thiên hạ bựa dạng.

“Ầm!”

Chiến đấu bắt đầu, dùng Mặc Vũ thực lực, tự nhiên cũng là hung hăng nghiền ép, thể hiện ra thực lực, khiến mọi người dưới đài thầm kinh hãi.

Mặc Vũ sau khi, là Huyết Lân lên sân khấu, hắn báo ra tên cũng là cùng Mặc Vũ một con đường: “Muôn thuở vô địch bóng tối vảy Thánh Đế!”

Đồng dạng hung hăng tư thế, ung dung đánh bại đối thủ, đưa tới dưới đài từng trận kinh hô.

Tiếp theo, là tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lên sân khấu, hai cái sữa gái đẹp mặc dù thay đổi dáng dấp, vẫn là một bộ búp bê sứ dáng vẻ, nãi thanh nãi khí nói rằng: “Chúng ta là từ cổ chí kim top-moe tổ hợp, hắn là đại manh, ta là thật to manh!”

Liền hai cái trời thật sữa gái đẹp đều học xong đường này đếm, Nhị Hắc toàn bộ quá trình mặt tối sầm lại sắc, đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, cắn răng nói: “Nói đi, ngươi dự định báo cái gì tên gọi!”

Tiêu Vũ quét hắn một chút, lạnh nhạt nói: “Yên tâm, ta khẳng định không sẽ giống như bọn họ.”

Nhị Hắc thở phào nhẹ nhõm, khẽ gật đầu, chỉ là đáy lòng lại luôn cảm giác sẽ không đơn giản như vậy.

Rất nhanh, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tỷ thí cũng đã xong, hai cái manh gái đẹp thực lực cũng không đơn giản, thuận lợi thắng được.

Nhỏ cá chép không có lên sân khấu dự định, kế tiếp, tự nhiên chính là đến phiên Tiêu Vũ lên sàn.

“Cái tên này hẳn là sẽ không lại nói móc ta đi!” Nhị Hắc nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, chỉ mong Tiêu Vũ đừng lại giống như mấy người kia vậy chơi.

“Báo ra danh tự!” Lạc Tinh Các đốc chiến mở miệng nói ra.

“Ta gọi là……” Tiêu Vũ nói chuyện, tựa như cười mà không phải cười nhìn Nhị Hắc một chút, nói: “Xanh không mặt mũi nào!”

Nhị Hắc nghe xong, chút ít cảm giác an ủi, thầm nói: “Còn là tiểu tử này coi trọng chữ tín, nói rồi sẽ không vậy chơi đùa thì sẽ không vậy chơi đùa, không giống mấy người các ngươi, đều không phải thứ gì!”

“Xanh không mặt mũi nào?” Mặc Vũ cười híp mắt nói: “Còn là Tiêu Vũ tổng kết tìm được vị. ＵＵ đọc sách &# 32; www. Uuka ｎs &# 104;u. Co &# 109; &# 32;”

Một bên Huyết Lân, cười không nói, gật đầu thật sâu.

“Có ý gì?” Nhị Hắc sững sờ, hai người này đang nói cái gì?

“Không mặt mũi nào? Tiểu hắc biết, Phong Vũ tỷ tỷ đã dạy, nhan có ý tứ là mặt.”

“Cái kia không mặt mũi nào ý tứ, chính là không có mặt? Vì sao lại không có mặt?”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch ở bên cạnh, vẻ mặt nghi hoặc, ngữ khí càng đơn thuần vạn phần.

“Bởi vì một ít người từ bỏ, cũng chưa có tụng kinh!” Mặc Vũ xa xôi nói.

“Mẹ kiếp! Tiêu Vũ, dcmm!” Nhị Hắc rốt cuộc hiểu rõ, một trận khóc không ra nước mắt.

Tiêu Vũ quả thật không lừa hắn, sẽ không giống Huyết Lân

Mặc Vũ vậy chơi đùa, nhưng hắn chơi đùa, tựa hồ cũng không so với hai người kia tốt đi nơi nào!

Tác giả đông phương hành vân nói: Trang web sập, một mực nảy sinh cái mới chính là không mở ra, vừa mới nảy sinh cái mới thì đặt ở cùng một chỗ đổi mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 132: Lại Thấy Tượng Thần

Lạc Tinh Các thí, đối với Tiêu Vũ bọn họ đám người chuyến này tới nói, cũng không tính là khó khăn. Phẩm thư võng mấy người tất cả đều là thuận lợi thông qua, tiến vào vòng kế tiếp.

Sau khi thí, cũng là đại khái như thế, mỗi người bọn họ đều dùng tuyệt đối thực lực cường hãn, liền chiến thắng liên tiếp.

Chỉ có một chút, đó là mỗi lần Nhị Hắc một hồi, đều sẽ gây nên công phẫn, người ở dưới đài hầu như khả năng dùng nước bọt đưa hắn nhấn chìm.

Dạng này thí kéo dài gần một tháng, một tháng sau, này vùng các nơi lưu tới người cuối cùng hội tụ đến đồng thời, cuối cùng 100 người, đem có cơ hội tiến vào Lạc Tinh Các.

“Lại lưu lại hơn trăm người, Lạc Tinh Các muốn làm gì?” Tiêu Vũ không rõ.

Lạc Tinh Cửu Tử, chỉ có chín tiêu chuẩn, Lạc Tinh Các nhưng lưu lại hơn trăm người, không để cho này 100 người lại tiến hành thí.

100 người, hội tụ một chỗ, khả năng theo các nơi thí bộc lộ tài năng, có thể thấy được này 100 người đều có bất phàm thực lực.

“Các ngươi đem ở đây tu hành, thời hạn tháng ba, sau ba tháng, lầu mới có thể quyết định, các ngươi có ai có thể tiến vào ta Lạc Tinh Các, trở thành mới Cửu Tử!”

Lạc Tinh Các người, đem Tiêu Vũ một nhóm dẫn tới một tòa núi lớn, dặn dò bọn họ ở đây tu luyện, sau khi liền rời đi.

“Làm cái gì, thần thần bí bí như vậy? Lạc Tinh Các có phải là ăn no rửng mỡ, làm nhiều chuyện như vậy!” Nhị Hắc khoảng thời gian này nhận hết khuất nhục, chỉ vì theo hắn không dứt thẳng được, muôn thuở vô địch không biết xấu hổ nhặng phân tên gọi, sớm truyền khắp này vùng.

Lúc này, khi biết được Lạc Tinh Các người phải đem bọn họ ở lại chỗ này tu hành, hắn không khỏi lớn tiếng biểu đạt ra bất mãn.

“Ồn ào, ngươi khả năng câm miệng gì?” Bên cạnh, một người thanh niên lạnh cười lạnh một tiếng, hướng về Nhị Hắc quăng tới ánh mắt khinh thường.

“Ngươi nói cái gì? Muốn chết?” Nhị Hắc lập tức giận dữ. Khoảng thời gian này bị Tiêu Vũ bọn người nói móc cũng quên đi, bây giờ một không biết tên người qua đường, lại cũng dám đối với hắn hung hăng!

“Hừ!” Người trẻ tuổi này không để ý đến, cười lạnh một tiếng, trực tiếp bay về phía trước đi.

“Con bà nó, lão tử trêu ai ghẹo ai?” Nhị Hắc uất ức vạn phần, quặm mặt lại.

“Đại khái là dung mạo ngươi quá ưu tú, dù sao muôn thuở vô địch.” Mặc Vũ ở một bên trêu chọc.

“Cút!” Nhị Hắc mặt, thật dài kéo xuống.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không có tiếp tục nói móc Nhị Hắc, bay tới đằng trước, lộ ra thần niệm, cảm thụ nơi đây. Nơi này, tựa hồ hoàn toàn không đơn giản như vậy, có một luồng làm hắn quen thuộc, mà không ưa khí tức.

“Đây là một chỗ bí cảnh? Là Mạc Thương lưu lại?” Tiêu Vũ hoàn toàn có thể xác nhận, hơi thở kia đó là thuộc về Mạc Thương không thể nghi ngờ.

Lạc Tinh Các sắp xếp bọn họ này người thẳng tới nơi này tu hành tháng ba, là có dụng ý gì?

Tôn xa khoa kẻ thù mới kết xem kỹ chiến dương cô kết lạnh

“Ta biết một chút.” Huyết Lân lúc này bay đến Tiêu Vũ bên cạnh, trịnh trọng nói: “Nghe nói, Lạc Tinh Các mỗi một đời Cửu Tử, đang tiếp thu đạo văn truyền thừa trước khi cùng tìm được đạo văn sau khi, đều sẽ đi tới nơi này, tu luyện một quãng thời gian.”

“Hả?” Tiêu Vũ hơi động lòng. Nếu nói như vậy, nơi này, cùng Mạc Thương này đạo văn có quan hệ?

Mấy người tiếp tục phi hành, nơi này thập phần mênh mông, làm có không ít địa phương, đều lộ ra nồng nặc mà phi phàm khí tức, tựa hồ ẩn chứa vô đạo lực.

“Ngươi xem cái kia!” Mặc Vũ đột nhiên đối với Tiêu Vũ ý bảo.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhìn về phía trước, liền gặp ở tiền phương núi cao, một vị to lớn thần ảnh, Thần Uy kinh người, khoanh chân nhắm mắt, đang ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích.

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ con mắt, nhất thời nheo lại.

Vậy dĩ nhiên không thể là chân chính Mạc Thương, mà là một bức tượng thần. Nhưng mà, này tượng thần thập phần to lớn, quả thực như là dùng một tòa núi lớn khắc thành.

Tượng thần khuôn mặt mơ hồ, nhưng này thân thể cái kia một luồng khí tức bá đạo, cũng rất rõ ràng thuộc về Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng là Mạc Thương.

“Những người khác tựa hồ cũng hướng về tượng thần nơi đó đi!” Huyết Lân cũng là nói.

Chỉ thấy, tới chỗ này 100 người, ngoại trừ Tiêu Vũ mấy người ở ngoài, người còn lại cơ hồ đều đã bay đến cái kia tượng thần trước khi.

Tựa hồ không cần dẫn đường, những người kia đi đến tượng đá phía trước sau khi, hết sức ăn ý ngồi khoanh chân, ở tượng đá trước khi, nhắm mắt tu luyện, phảng phất nhận lấy một loại nào đó kêu gọi.

“Chúng ta làm gì bây giờ, muốn qua đi gì?” Mặc Vũ có chút chần chờ, bởi vì lúc trước đã sớm biết, Nhật Nguyệt Thần Quân đều không phải là này vùng truyền tụng vĩ đại như vậy, mà là lợi dụng thế nhân dốt nát.

Ở bản năng, hắn hoàn toàn không cảm thấy đó là một đáng giá cúng bái người.

“Các ngươi trước tiên đừng tới, ta đến xem.” Tiêu Vũ trầm ngâm, mặc dù hắn cảm giác này tượng thần đối với hắn khẳng định không có ích lợi gì, nhưng vẫn là muốn tiến một bước đi tìm hiểu.

Tôn xa xa khốc địch thuật chỗ cô xem kỹ cho nên

Nếu như đối với Lạc Tinh Các không biết gì cả, hắn phải như thế nào đẩy ngã cái này Mạc Thương lưu lại thế lực?

“Bốp!”

Triển khai thân hình, Tiêu Vũ hóa thành một vệt sáng, cũng là bay đến to lớn kia tượng đá trước khi.

Vừa hạ xuống, tâm hắn chính là hơi động, cảm thấy một luồng lực lượng thần bí.

Thời điểm này, hắn phảng phất nhận lấy một cỗ vô hình dẫn đường, phảng phất có một không tiếng động âm thanh ở nói cho hắn biết, Thần Quân đem ban ơn hắn không có phương pháp, chỉ cần hắn tôn thần quân làm chủ, ở đây tu luyện, liền có hi vọng tìm được!

“Đây là Mạc Thương ở lại này như thần niệm gì?” Tiêu Vũ đối với loại thủ đoạn này hoàn toàn không kinh ngạc.

Tu vi mạnh mẽ người, ấy thần niệm có thể đối người khác có mãnh liệt ảnh hưởng, thậm chí có thể điều khiển người khác. Đạt được Mạc Thương loại cảnh giới này, nhận sự giúp đỡ tượng thần, cho người khác một loại tâm linh ám chỉ, lại cực kỳ đơn giản.

Nhắm hai mắt, Tiêu Vũ cũng cũng muốn biết, Mạc Thương lưu lại này tượng thần dụng ý là cái gì. Lạc Tinh Cửu Tử tiếp thu truyền thừa trước sau, đều phải tới đây tu luyện?

Hắn cảm giác, cái này rất có thể quan hệ đến Cửu Tử thân thể bí mật.

Nhắm hai mắt, Tiêu Vũ ở Mạc Thương tượng thần trước khi, hắn sợ bị Mạc Thương lưu lại ý niệm phát giác, không dám tu luyện bá thể ngôi sao quyết, mà là đơn độc vận lên bất diệt âm dương trải qua, muốn nhìn một chút sẽ phát sinh cái gì.

Ngay từ đầu, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, chính mình tu luyện cũng không có xuất hiện bất cứ vấn đề gì, thập phần thuận lợi, hơn nữa Mạc Thương tượng thần tựa hồ có cỗ lực vô hình, để hắn tu luyện bình thường càng thêm trôi chảy.

Nhưng mà, rất nhanh, Tiêu Vũ chấn động toàn thân, mở hai mắt ra.

Địch kẻ thù kẻ thù kẻ thù Quỷ địch bóng chỗ tháng bờ ruộng chiến hận

“Thì ra là thế, thì ra là thế! Ngươi quả nhiên bá đạo!” Sắc mặt của hắn, trở nên có chút khó coi.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ trong cơ thể, đột nhiên nhiều hơn một thứ, hoặc là nói, trong cơ thể hắn vật gì đó, ở vô hình, bị lặng yên cải biến.

Trong cơ thể hắn thần khuôn mặt, đang chậm rãi phát sinh biến hóa, đã biến thành…… Mạc Thương!

“Giấu hư cảnh giới, trong cơ thể giấu thần. Mạc Thương này như, bất truyền bất luận người nào công quyết, lưu lại cũng không phải cái gì phương pháp tu luyện, lại là ở vô hình, thay thế hắn trong cơ thể con người thần, để hết thảy ở đây người tu luyện, đều chỉ có thể tôn hắn làm thần!”

Giấu hư cảnh giới, trong cơ thể 5 thần ngồi xếp bằng, này 5 thần, chính là đại diện tu luyện lòng người ngũ đại thần linh.

Tiêu Vũ trong cơ thể, chỉ có 1 thần, cái kia là chính hắn, bởi vì hắn chỉ tôn chính mình. Nhưng bây giờ, hắn chỉ ở Mạc Thương tượng thần trước mặt tu luyện chốc lát, trong cơ thể thần khuôn mặt, lại là lặng yên biến hóa, dường như muốn biến thành trước mắt bức tượng đá này dáng dấp, cũng là Mạc Thương!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 133: Gặp Lại Lăng Tiên

Ở Mạc Thương tượng thần trước khi người tu luyện, trong cơ thể ngồi xếp bằng thần ảnh, đều sẽ lặng yên bị Mạc Thương thay thế.

Này mang tới hậu quả, chính là những người này sau này, đều sẽ đem Mạc Thương ý chí xem là chí cao tín ngưỡng, bởi vì tất cả mọi người đem trong cơ thể mình 5 thần, phụng như thần linh vậy.

Mạc Thương tượng thần, không truyền công quyết, không để lại cũ thuật, nhưng là tăng thêm sự kinh khủng gì đó, ở vô hình, liền lặng lẽ xóa đi người khác thành quả tu luyện, dùng thân thể thay thế.

“A? Trong cơ thể thần hóa thành hắn sau, tốc độ tu luyện, làm như có điều tăng lên.” Tiêu Vũ nhìn về phía quanh thân những người khác, thầm nghĩ: “Này ở minh vùng sinh trưởng người, chỉ sợ dù cho biết trong cơ thể thần bị thay thế, cũng sẽ không để ý. Lạc Tinh Cửu Tử? Nếu là bọn họ đều trải qua giống nhau việc, cái kia liền ngang ngửa với là Mạc Thương khôi lỗi.”

Tiêu Vũ tựa hồ có điều hiểu ra. Lạc Tinh Cửu Tử, từng cái thân người cũng có một tổ Mạc Thương đạo văn, có thể ngưng tụ Mạc Thương bóng mờ.

Bây giờ xem ra, vậy căn bản là bọn họ đem trong cơ thể thần ảnh ngưng tụ bước ra, bởi vì trong cơ thể thần ảnh đã bị Mạc Thương thay thế, cho nên ngưng tụ ra bóng người, chính là Mạc

Thương!

Cái gọi là pháp chú, chính là như vậy chiếm được? Ấy mạnh và yếu, e sợ chính là trong cơ thể thần ảnh lột xác độ hoàn hảo thôi.

“Chẳng trách Cửu Tử lúc trước tự hủy thời gian, mỗi người thấy chết không sờn, ý niệm của bọn hắn, từ lúc vô hình bị Mạc Thương thao túng, để giết ta, có thể trả giá bất cứ giá nào!”

Tiêu Vũ lại một lần nữa, cảm thấy Mạc Thương tàn nhẫn, hắn sớm ở vô hình ảnh hưởng đến cái gọi là Cửu Tử ý chí.

E sợ, liền Lạc Tinh Các những người kia, cũng chưa chắc đã nhận ra điểm này. Ảnh hưởng người khác ý chí, đây là một loại tàn khốc mà đáng sợ thủ đoạn.

Nhưng để giết hắn, đối với Mạc Thương bực này nhân vật mà nói, không đáng kể chút nào.

“Bốp!”

Biết được này, Tiêu Vũ không muốn với tượng đá trước lưu lại, bứt ra trở ra, bay trở lại Huyết Lân các loại trước mặt người.

Kết xa xa khốc địch hận từ tháng cánh buồm tinh học

Trong cơ thể hắn thần mặc dù nhận lấy Mạc Thương ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng không phải rất sâu, từ từ vẫn là có thể biến hồi nguyên dạng.

“Thế nào?” Huyết Lân bọn người vội vàng trước, tiến hành hỏi dò.

“Không muốn tiếp cận cái kia tôn thần tượng, nó phá hủy các ngươi!” Tiêu Vũ nghiêm nghị nói.

Xóa đi vốn thần, thay vào đó, Mạc Thương loại thủ đoạn này, làm cho người ý chí bị mạnh mẽ vặn vẹo, bất kỳ nhiễm người, cũng tương đương là bị hủy tiền đồ.

Liền ý niệm đều bị người khác chủ đạo, dạng này người, còn như thế nào tìm kiếm đại đạo?

“Đi thôi, nơi này, tựa hồ còn không hết đơn giản như vậy, chúng ta nhìn nhìn lại.” Tiêu Vũ kêu mấy người, tiếp tục hướng phía trước tiến lên. Hắn luôn cảm giác, nơi này, không thể chỉ là có Mạc Thương một pho tượng đá đơn giản như vậy.

Thuyền kẻ thù xa kẻ thù độc kết học tiếp nhốn nháo kẻ thù vâng

“Mẹ kiếp! Ta không nhìn lầm chứ, đó là rồng ao máu!” Trong chớp mắt, Nhị Hắc kêu lớn lên.

Huyết Lân sắc mặt, nhất thời không có khó coi. Trong cơ thể hắn lưu có máu rồng, trong chớp mắt, liền cảm thấy máu rồng thực sự.

“Xem ra, để đào tạo Lạc Tinh Các những người này giết ta, hắn quả thật để lại rất nhiều thứ.” Tiêu Vũ bọn người rơi xuống đất, đối với Mạc Thương đẳng cấp này những người khác tới nói, máu rồng không đáng kể chút nào vật trân quý.

“Truyền thuyết, Long tộc khí lực kinh người, tắm rửa máu rồng, đối với tu luyện người có lợi ích cực kỳ lớn.” Mặc Vũ cũng là vẻ mặt lẫm liệt, nơi đây đã có máu rồng, khó bảo toàn không có thuộc về bọn hắn Kim Ô bộ tộc gì đó.

Nhưng này cũng không phải chuyện tốt đẹp gì, nơi này có máu rồng,

Cũng nói Long tộc đã có người bị Nhật Nguyệt Thần Quân chém giết, nếu không ở đâu ra máu?

“Ồ, loại địa phương này, lại không người trông giữ?” Nhị Hắc kinh ngạc không thôi, tả hữu chung quanh, lại không thấy Lạc Tinh Các người trông coi.

“Đây là máu rồng thực sự, một giọt máu rồng dù cho pha loãng đến một phần vạn, cũng đã đủ xoá bỏ một vị Đại Đế, người thường tiến vào, là tự chịu diệt vong, ngươi cảm thấy phải trông giữ gì?” Tiêu Vũ quét Nhị Hắc một chút.

“Xuỵt, có khủng bố như vậy gì?” Nhị Hắc sợ hết hồn, vốn muốn tiến vào ấy, ngựa lui trở về.

“Huyết Lân, ngươi thử xem có thể không hấp thu.” Tiêu Vũ không để ý đến Nhị Hắc, mà là nhìn về phía Huyết Lân.

Huyết Lân trong cơ thể tuy có máu rồng, nhưng dù sao bởi vì thiên địa có hạn, vốn sinh ra đã kém cỏi, nếu như có thể có được này máu rồng, đối với hắn vô cùng hữu ích.

Thuyền không khoa phương xa địch thuật chỗ cô bờ ruộng tắc nghẽn

“Ta thử xem.” Huyết Lân sắc mặt khó coi gật đầu, bước tới, tiến vào cái kia rồng ao máu.

Thuyền không khoa phương xa địch thuật chỗ cô bờ ruộng tắc nghẽn Nhỏ đen Tiểu Bạch cùng Mặc Vũ bọn người, trước sau đều bị địa phương khác nhau hấp dẫn, Tiêu Vũ đưa bọn họ lưu lại sau, tiếp tục tiến lên.

“Ta cảm giác, nơi đây chính là một to lớn kho báu, lại tồn tại vật như vậy, nhưng người thường giống như không cách nào hưởng dụng, cái kia Nhật Nguyệt Thần Quân, rốt cuộc lai lịch gì?” Mặc Vũ đối với Nhật Nguyệt Thần Quân thân phận, càng ngày càng tốt.

Bởi vì Tiêu Vũ không có tiết lộ, bọn họ đều cho rằng Tiêu

Vũ chẳng qua là cho Lạc Tinh Các có cừu oán, lại thật không ngờ Nhật Nguyệt Thần Quân thân thể.

Dù sao, đó là một vạn năm trước nhân vật, vào lúc ấy Tiêu Vũ, còn rất xa không có sinh ra.

“Nói vậy, Lạc Tinh Các là có thủ đoạn có thể sử dụng mấy thứ này, nhưng mấy thứ này bao hàm sức mạnh thái quá khổng lồ, bọn họ phỏng chừng cũng không tốn hao bao nhiêu.” Tiêu Vũ mở miệng.

Chỉ có hắn tự mình biết, Mạc Thương lưu lại mấy thứ này, đoán chừng là không biết hắn khi nào mới có thể sống lại, để bảo đảm Lạc Tinh Các khả năng trường thịnh không áo tang, vì vậy để lại rất nhiều trân quý gì đó.

“Rầm!”

Lúc này, Huyết Lân đã nhảy vào rồng ao máu, ao máu rồng nhất thời bắt đầu lăn lộn.

Sau xa xa khốc kẻ học sau chỗ ầm ĩ sớm chiến địch

“Tĩnh tâm, vận chuyển ta dạy ngươi loài pháp môn.” Tiêu Vũ ở bên cạnh quát lên.

Huyết Lân không nói, nhắm hai mắt, dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, đã vận hành lên Long tộc bí pháp, cùng này máu rồng, tiến hành cộng hưởng.

Tôn không khoa xa tình sau bóng chiến lạnh sớm cát từ

Thấy nước ao dần dần bình tĩnh, chậm rãi chảy vào đến Huyết Lân trong cơ thể, Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, nói: “Bọn họ dù sao đồng nguyên, này máu rồng những người khác không cách nào tiêu thụ, nhưng Huyết Lân hẳn không có vấn đề.”

Nhìn dáng dấp, Huyết Lân muốn hấp thu này máu rồng, còn cần thời gian nhất định. Tiêu Vũ lưu một mình hắn ở đây, mình thì mang theo mấy người khác, tiếp tục tiến lên.

Một đường, quả nhiên như là bọn họ phỏng đoán bình thường, nơi này có thật nhiều trân quý tài nguyên, mỗi một dạng đem xuất ra, đều có thể khiếp sợ đương thời.

Nhỏ đen Tiểu Bạch cùng Mặc Vũ bọn người, trước sau đều bị địa phương khác nhau hấp dẫn, Tiêu Vũ đưa bọn họ lưu lại sau, tiếp tục tiến lên.

“Xem ra việc này thu hoạch không nhỏ, chỉ mong bọn họ đều có thể có đầy đủ tiến bộ.”

Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc tiếp tục tiến lên, đột nhiên, hắn lông mày lông một điều, ánh mắt bá một chút hướng phía dưới nhìn tới.

Chỉ thấy, ở một mảnh nước biếc, một đạo thướt tha bóng người, lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở mặt nước, đang nhắm hai mắt, ở nơi đó tu luyện.

“Lăng Tiên!” Tiêu Vũ mắt hàn quang ẩn hiện, tuyệt đối không ngờ rằng, lại nơi này, gặp được Lăng Tiên!

“A?” Làm như đã nhận ra Tiêu Vũ ánh mắt, phía dưới Lăng Tiên đồng thời mở mắt, hướng về Tiêu Vũ vị trí trông lại.

Nàng mắt lộ ra vài phần mờ mịt, bởi vì Tiêu Vũ cải biến dung mạo cùng khí tức, đã hoàn toàn biến thành một người khác. Nàng chưa từng gặp người này, nhưng tại một khắc trước, nàng rõ ràng từ đây thân người, cảm nhận được một tia sát ý lạnh như băng.

Kết khoa không kẻ thù mới địch thuật chiến cô địa địch cô

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 134: Bất Ngờ Lôi Kéo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lăng Tiên, đời thứ mười Lạc Tinh Cửu Tử bên trong con thứ ba. Nhưng nàng cái này con thứ ba, cùng cái khác Cửu Tử so với, có vẻ hơi đặc thù.

Lạc Tinh Các tồn tại ý nghĩa, là vì hoàn thành Thần Quân lưu lại ý chí, xoá bỏ một có chư tinh hộ thể, được gọi là nghịch tinh người.

Một vạn trong năm, cái này nghịch tinh, thủy chung chưa từng xuất hiện. Vì thế, Cửu Tinh Đế Quân trải qua suy diễn, cho rằng nghịch tinh có khả năng vắng mặt minh vùng, mà đang bị gọi bằng Thập Châu Huyền vùng.

Mấy trăm năm trước, Lăng Tiên nương tựa theo kinh người thiên tư, bị Cửu Tinh Đế Quân lựa chọn, trở thành Lạc Tinh Cửu Tử bên trong con thứ ba.

Thế nhưng, nàng không có giống cái khác Cửu Tử như vậy, thu được Thần Quân lưu lại pháp chú, mà là bị Cửu Tinh Đế Quân, đưa tới Huyền vùng, cũng chính là Thập Châu.

Lăng Tiên không biết Cửu Tinh Đế Quân là dùng phương pháp gì, chỉ biết Huyền vùng hành trình, mục tiêu của nàng chỉ có một, đó là tìm kiếm nghịch tinh, chém chết!

Làm đi đến Huyền vùng, Tiêu Vũ các loại tin đồn chấn động

Thập Châu, Lăng Tiên lúc đó đã có vài phần xác định, người này, chính là nàng muốn tìm nghịch tinh.

Đáng tiếc, nàng vẫn không có thời cơ thích hợp, có thể đối với Tiêu Vũ ra tay, mãi đến tận Tiêu Vũ tiến vào Đạo Thần Cung, cùng Tiêu Gia bùng phát xung đột, nàng mới tìm được cơ hội.

Nhưng mà, ngay ở nàng sắp sửa thuận lợi, dùng Thần Quân lưu lại thiên công đem Tiêu Vũ gắt gao khắc chế thời gian, lại là đã xảy ra biến cố, làm nàng chỉ có thể thua chạy.

Từ sau lúc đó, Lăng Tiên liền một mực chờ đợi cơ hội khác, đáng tiếc quá khứ không lâu, Tiêu Vũ đã chết tin tức truyền ra, thẳng đến lúc đó, nàng tự nhận là ở lại Thập Châu, đã không có ý nghĩa, vừa mới trở về minh vùng.

Có thể đang trở về sau khi, nàng cái này đời thứ mười Cửu Tử, như trước không thể tìm được Thần Quân pháp chú. Mãi cho đến đời thứ bảy ba con trai bị Tiêu Vũ trọng thương, nàng mới rốt cuộc tìm được cơ hội, cưỡng đoạt pháp chú.

Lạc Tinh Cửu Tử, ở đến pháp chú trước sau, đều sẽ tới chỗ này bí cảnh tu luyện một thời gian, chỉ có như vậy, pháp chú mới có thể có trưởng thành, ở trong đó hòa vào thuộc về đời mới Cửu Tử chính mình ngộ ra nói.

Lăng Tiên đến mới nguyền rủa không lâu, một mực chỗ này trong cảnh giới tu luyện, cái này cũng là tại sao, Tiêu Vũ lại ở chỗ này nhìn thấy nàng nguyên nhân.

“Bốp!”

Làm cảm nhận được Tiêu Vũ lộ ra sát ý, Lăng Tiên đột nhiên động, cách hư không, chỉ điểm một chút đến.

So với trước đây, nàng có rất lớn trưởng thành, một chỉ này gian, thiên địa thất sắc, một luồng quỷ dị hắc khí ở tại đầu ngón tay ngưng tụ, hóa thành một đạo thần lam, chém về phía Tiêu Vũ.

“A?” Tiêu Vũ kinh ngạc,

Có phải Lăng Tiên nhận ra hắn? Nhưng đây không có khả năng lắm!

“Keng!” Hắn nhẹ nhàng giơ tay, đồng dạng một ngón tay, đánh nát cái kia một đạo màu đen thần lam, nhất thời quanh thân cuồng phong gào thét, liên miên núi rừng bị tứ tán gợn sóng thổi đến mức nhổ tận gốc.

“Ngươi muốn giết ta?” Lăng Tiên thân hình hơi động, đi tới Tiêu Vũ trước người, lạnh lùng dừng ở hắn.

“Nguyên lai nàng là cảm thấy sát khí của ta, cô gái này quả nhiên nhạy cảm!” Tiêu Vũ thế mới biết Lăng Tiên vì sao ra tay với hắn, và không phải là bởi vì nhận ra hắn.

Sắc mặt hắn không thay đổi, nói: “Ngươi chiếm cứ địa phương, là ta muốn.”

“Hả?” Lăng Tiên xoay người lại liếc mắt một cái.

Nàng lúc trước ngồi ngay ngắn địa phương, là một mặt hồ nước, hồ này tên là kính linh hồ nước, với trong hồ tu luyện, đối với thần hồn có chỗ tốt cực lớn.

Trước mắt người này nếu muốn giết nàng, chỉ là vì cướp đoạt hồ này?

“Các ngươi là mới tuyển ra đến Cửu Tử người được đề cử?” Nhìn Tiêu Vũ mấy người một chút, Lăng Tiên như có điều ngộ ra, nàng xem hướng về Tiêu Vũ, nói: “Ngươi tên là gì?”

“Làm sao?” Tiêu Vũ nhíu mày, Lăng Tiên tựa hồ đối với hắn cảm thấy rất hứng thú.

“Khả năng thong dong vỡ nát ta một đòn, thực lực ngươi không kém, nếu ngươi muốn nhập Lạc Tinh Các, ta có thể cho ngươi rất nhiều trợ giúp.” Lăng Tiên sắc mặt hờ hững, chầm chậm nói.

Lăng Tiên lại muốn mời chào hắn? Điều này làm cho Tiêu Vũ có chút kinh ngạc.

Có điều cũng là, hắn vừa mới bày ra thực lực, đủ khiến Lăng Tiên nhìn ra thực lực của hắn bất phàm. Lạc Tinh Các bây giờ vẫn lạc nhiều tên Cửu Tử, mà Tiêu Vũ là có thể trở thành đời mới Cửu Tử người.

Lăng Tiên này là muốn khi hắn chính thức trở thành Cửu Tử trước khi, đưa hắn khống chế ở trong tay mình, kể từ đó, ngày sau nàng muốn cùng cái khác Cửu Tử cạnh tranh, áp lực sẽ giảm mạnh.

“Không thấy được, cô gái này càng có vài phần kiêu hùng tư chất!” Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc, trên mặt lại không có gì thay đổi, nói: “Cho ta trợ giúp, cái kia ngươi cần ta làm được gì đây?”

Mặc dù nhìn thấu Lăng Tiên ý đồ, nhưng Tiêu Vũ vẫn phải là giả trang ra một bộ bàn điều kiện dáng dấp.

“Ngươi cái gì cũng không cần làm, thậm chí ta có thể mang hồ này nhường cho ngươi, chỉ cần ngươi ngày sau ở ta phải thời gian, có thể giúp ta một cái.” Lăng Tiên mở ra điều kiện.

Nghe tới, cái này có chút mê người. Nếu như Tiêu Vũ chỉ là bình thường người, muốn trở thành Cửu Tử một trong, có Lăng Tiên giúp đỡ, không thể nghi ngờ là lợi ích cực kỳ lớn.

Có điều Tiêu Vũ lại là biết, Lăng Tiên sở cầu khẳng định không có đơn giản như vậy, phỏng chừng tồn tại nguy hiểm, nhưng nàng rất thông minh, cũng không có nhanh chóng biểu lộ, mà là dự định trước tiên thu được hắn hảo cảm.

Dù sao mới vừa quen, Lăng Tiên không thể tiết lộ nàng ý tưởng chân thật.

“Tha cho ta suy nghĩ một chút.” Loại tâm cơ này việc, Tiêu Vũ tự nhiên không thể bại bởi Lăng Tiên, hắn cũng không có nhanh chóng đáp ứng, mà là cho nên xâu Lăng Tiên khẩu vị.

“Tốt, ta cho ngươi thời gian. Khoảng thời gian này, ta đều sẽ ở đây bí cảnh trong vòng, ngươi nếu cần giúp đỡ, tùy thời có thể tìm ta.” Lăng Tiên ngược lại yên tâm, Tiêu Vũ không có lập tức đáp ứng, đối với nàng mà nói, ít nhất đối phương không phải là đối nàng có hình mà đến.

Bá một tiếng, nàng bay mất, quả thật đem kính linh hồ nước nhường cho Tiêu Vũ, thập phần thẳng thắn.

“Lăng Tiên muốn khống chế mới Cửu Tử, mục đích của nàng, chỉ là muốn cùng mặt khác còn lại Cửu Tử đối kháng đơn giản như vậy sao?” Tiêu Vũ tại nguyên chỗ trầm ngâm, Lăng Tiên cho nàng ấn tượng, vào thời khắc này phát sinh ra biến hóa.

Đây tựa hồ là cái rất có dã tâm nữ tử, không hề giống nàng trước đây nhận thức như vậy chỉ có thể một mực chấp hành Lạc Tinh Các mệnh lệnh.

“Nàng tựa hồ là muốn lợi dụng ta làm những gì, có điều, ta cũng có thể lợi dụng nàng, ＵU đọc sách ww &# 119;. ｕ ukans ｈ u. Co ｍ đến đi sâu vào Lạc Tinh Các nội bộ.” Tiêu Vũ tâm trạng suy tư về, đột nhiên này bị Lăng Tiên lôi kéo, để trong lòng hắn lặng yên sinh ra rất nhiều ý nghĩ.

“Chính ngươi tìm xem có hay không thích hợp ngươi chỗ tu luyện.” Đối với Nhị Hắc nói một câu, Tiêu Vũ bay về phía dưới hồ nước.

Không phải không thừa nhận, Mạc Thương lưu lại chỗ này bí cảnh, có các loại ngày thường muôn vàn khó khăn tìm được nơi tu luyện, chẳng trách Lạc Tinh Cửu Tử mỗi người thực lực mạnh mẽ.

Rơi vào trong hồ, Tiêu Vũ ngồi khoanh chân, nhắm mắt tu luyện. Hắn lúc trước nói đối với cái này hồ nước cảm thấy hứng thú, lại không chỉ có là vì lừa gạt Lăng Tiên, cũng là đích xác nhìn ra hồ này bất phàm.

“Hiếm có dạng này chỗ tu luyện, đã đi tới, ta đây sẽ không khách khí.”

Nhắm hai mắt, Tiêu Vũ như trước không cảm giác vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, sợ hãi Mạc Thương còn ở lại chỗ này bí cảnh để lại cấm chế gì, có thể cảm ứng được.

Hắn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, ở trong người tiến một bước dung hợp Thái Âm cùng mặt trời, đem hỗn độn làm dẫn, ý đồ dùng âm dương lực lượng, tan kết hợp càng nhiều hỗn độn khí.

Nhận sự giúp đỡ Mạc Thương lưu lại bí cảnh, hắn ở cái địa phương này tốc độ tu luyện, cũng so với ở bên ngoài thời điểm, nhanh hơn mấy lần!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 135: Biến Cố

Thần niệm, đây là một loại phi thường thần gì đó. Có mạnh mẽ thần niệm, không chỉ đối với bên trong đất trời các loại đại đạo càng thêm nhạy cảm, đồng thời cũng có thể có càng thêm cảm giác bén nhạy, có thể nhận biết được khoảng cách xa hơn sự vật.

Cùng lúc đó, mạnh mẽ thần niệm, đối với tu luyện, cũng có được không thể nào tưởng tượng được tác dụng.

Con đường tu luyện, chia làm bất đồng cảnh giới, từng cái cảnh giới, đối ứng là hoàn toàn bất đồng sức mạnh, mà đem những sức mạnh này hợp lý thuyên chuyển, liền cùng thần niệm cùng một nhịp thở.

Kính linh hồ nước, hồ này có một luồng sức mạnh thần bí, có thể khiến người ta thần niệm bất cứ lúc nào bảo trì ở trạng thái tốt nhất.

Với loại này dưới trạng thái, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy đầu óc trước đó chưa từng có rõ ràng, trong cơ thể Thái Âm cùng thái dương lực, bị hắn điều vận tới không có tỉ mỉ mức độ, Thái Âm mặt trời 2 lực kết hợp, dung nhập vào trong cơ thể cái kia một đạo nhỏ như sợi tóc bình thường hỗn độn khí.

Như thế ngồi xuống, Tiêu Vũ tâm thần yên tĩnh, quên tử hết thảy, một lòng lớn mạnh trong cơ thể hỗn độn khí, không hỏi ngoại vật.

“Tiểu tử, đã xảy ra chuyện!”

Một thời gian quá khứ, Tiêu Vũ đang tu luyện, ngày đó Nhị Hắc đột nhiên tiến lại, đầy mặt nghiêm nghị, hoàn toàn đã không có ngày xưa loại kia không đứng đắn thái độ.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ dự cảm được không ổn, thậm chí ngay cả Nhị Hắc đều sốt sắng như vậy, đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

“Mấy người bọn hắn xảy ra vấn đề, ngươi mau đi xem một chút!” Nhị Hắc lo lắng không ngớt, như là không dám lãng phí một tia thời gian đến gan dạ Tiêu Vũ giải thích, lôi kéo Tiêu Vũ liền đi.

Hai người bay nhanh, thần tốc đi Huyết Lân Mặc Vũ bọn người vị trí địa phương, rất nhanh, bọn họ đầu tiên gặp được Mặc Vũ.

Địch kẻ thù phương xa kết xem kỹ chiến ầm ĩ chút nào cát địch

Chỉ thấy Mặc Vũ vẻ mặt nặng nề, căng nhắm chặt hai mắt, khoanh chân trên mặt đất, không nhúc nhích, giữa lông mày một cổ xưa phù hiệu ngưng tụ không tan, phảng phất đóng dấu ở hắn thân.

“Đây là……” Tiêu Vũ chấn động, hắn một chút liền nhận ra, cái ký hiệu này, là Mạc Thương đạo văn một phần!

“Hắn là làm sao nhiễm thứ này?” Hắn trong lòng nặng nề, hắn đã khiến cái này mọi người rời xa Mạc Thương tượng đá, làm sao bọn họ thân thể còn sẽ xuất hiện Mạc Thương đạo văn?

“Ta cũng không biết.” Nhị Hắc vội vàng, nói: “Ngoại trừ lông đen, Huyết Lân còn có nhỏ đen Tiểu Bạch bọn họ, thân thể cũng đã xảy ra tình huống giống nhau.”

Tạm thời buông Mặc Vũ, Tiêu Vũ lập tức đi mấy người khác vị trí. Quả nhiên, mấy người khác thân thể cũng xuất hiện tình huống giống nhau, bị Mạc Thương đạo văn bám thân.

“Ngoại trừ chúng ta ở ngoài, những người khác cũng là tình huống giống nhau gì?” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi.

“Ta cố ý nhìn rồi, hầu như hết thảy ở cái địa phương này người tu luyện, đều xuất hiện tương tự tình huống. Có điều những người kia giống như cũng không để ý, nhưng lông đen bọn họ biết thứ này không phải người lương thiện, cho nên không muốn tiếp thu, đang khổ cực đối kháng.” Nhị Hắc nói.

“Xem ra ta vẫn là khinh thường!” Tiêu Vũ nghe xong, sắc mặt một trận âm trầm.

Hắn vốn tưởng rằng, Mạc Thương đạo văn, là người tu luyện đã bị Mạc Thương tượng thần ảnh hưởng, trong cơ thể thần bị Mạc Thương thay thế sau tạo thành gì đó.

Nhưng theo tình huống hiện tại đến xem, chỗ này bí cảnh khắp nơi đều tràn đầy Mạc Thương lưu lại đạo văn, chỉ cần không cẩn thận, ở đây người tu luyện, sẽ bị những đạo văn này nhiễm.

“Trước ngươi không có tìm được thích hợp ngươi địa phương gì, vì sao ngươi chưa từng xuất hiện loại tình huống này?” Tiêu Vũ nhìn về phía Nhị Hắc, “chẳng lẽ, bởi vì ngươi chỉ là binh khí nguyên nhân, trong cơ thể không có cung phụng thần linh?”

Hắn nghĩ kỹ lại, Nhị Hắc cũng không tính là chân chính sinh linh, có thể là vì nguyên nhân này, cho nên không có bị Mạc Thương đạo văn nhiễm.

Về phần hắn chính mình, có lẽ là bởi vì trước khi hóa giải qua Mạc Thương đạo văn nguyên nhân, cũng có thể là là vì trong cơ thể hỗn độn khí, cũng tương tự không có nhuộm những đạo văn này.

Tiêu Vũ lại đi tới Huyết Lân trước người, đem Huyết Lân đánh thức, làm Huyết Lân kiểm tra một lần nhục thể của hắn, cũng không có phát hiện chỗ không ổn.

Thậm chí, Huyết Lân hấp thu này máu rồng, trong cơ thể thuộc về Long tộc sức mạnh càng thêm thuần tuý chỉnh ngay ngắn, thân thể lực đại tiến.

“Thứ này rất quỷ dị.” Huyết Lân sắc mặt khó coi nói: “Ta có thể cảm giác được, nó đang áp đặt vật gì đó đến thân ta, mà vốn thuộc về ta mình lực lượng, tựa hồ đang chậm rãi biến mất.”

Tiêu Vũ nghe nói, sắc mặt vừa là ngưng trọng lên.

Mạc Thương không chỉ muốn khống chế người khác ý chí, hơn nữa còn muốn đem những người khác tu chi đạo xóa đi, mạnh mẽ làm cho bọn họ lựa chọn Mạc Thương an bài nói?

Nếu thật sự là như thế, Huyết Lân vốn tất cả năng lực, e sợ đều sẽ bị xóa đi, chỉ có thể sử dụng theo Mạc Thương nơi đây tìm được sức mạnh.

“Lục tương không có dừng lại công...... Thần Quân pháp chú? Lạc Tinh Cửu Tử những lực lượng kia, chính là gì chiếm được gì?” Tiêu Vũ một trận trầm ngâm, sự tình phát triển, thật sự là nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Mặc Vũ cùng nhỏ đen Tiểu Bạch bay tới, phát hiện không cách nào dựa vào chính mình hóa giải cái kia đột nhiên xuất hiện sức mạnh, bọn họ vào lúc này, đều là đồng thời nghĩ tới Tiêu Vũ.

“Chúng ta làm gì bây giờ? Ta cảm giác mình lực lượng đang bị xoá bỏ, có khác một loại lực lượng ở mạnh mẽ thêm ở thân thể của ta.” Mặc Vũ rơi xuống đất, chính là sắc mặt khó coi hỏi dò Tiêu Vũ.

“Ta đến thử xem.” Tiêu Vũ trầm ngâm, bước tới, ý đồ dùng hỗn độn khí, hóa đi thuộc về Mạc Thương sức mạnh.

Kết thù không không chỉ sau bóng chỗ lạnh Quỷ tháng lạnh

Cái thứ nhất thử nghiệm người, là Huyết Lân, hỗn độn khí vào cơ thể, mặc dù ít ỏi, nhưng Mạc Thương đạo văn cũng không chính thức thành hình, ở Tiêu Vũ thử nghiệm bên dưới, Huyết Lân thân thể đạo văn, từ từ bị hóa đi.

“Lại khả thi?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Mạc Thương lưu lại thủ đoạn, dễ dàng như vậy bị hóa giải?

Nhưng mà hắn mới vừa dừng lại hạ, Huyết Lân chính là sắc mặt khó coi lắc đầu: “Không được, chỉ cần ngươi dừng lại hạ, vật kia thì sẽ một lần nữa xuất hiện, không cách nào triệt để xóa đi!”

“Xem ra quả nhiên không có dễ dàng như vậy khả năng hóa giải!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, &# 32; chỗ này bí cảnh giống như khắp nơi tràn đầy Mạc Thương sức mạnh, hắn tính tài cán vì mấy người này hóa đi những đạo văn này, nhưng chỉ cần vẫn tại giới này, này đạo văn thì sẽ lập tức sống lại.

Trừ phi, bọn họ có thể rời đi nơi này, nếu không nhiều người như vậy, Tiêu Vũ cũng không cách nào thời khắc vì bọn họ hóa giải.

“Mã, tại sao ta cảm giác chúng ta kẻ gian thuyền!” Nhị Hắc sắc mặt khó coi dị thường, cảm giác bị Lạc Tinh Các người đùa bỡn. Hắn bay người lên, nói: “Các ngươi chờ, ta đi tìm một chút cái chỗ chết tiệt này cửa ra ở đâu.”

Dứt lời, Nhị Hắc đi xa, nhưng mà quá khứ không lâu, hắn liền đã trở lại, sắc mặt càng thêm khó coi, mắng: “Hắn ông ngoại, lúc này, chúng ta thực sự bị Lạc Tinh Các hại!”

“Nói thế nào?” Tiêu Vũ linh cảm, chỗ này bí cảnh có lẽ xảy ra biến cố gì.

Địch khoa không khốc sau thuật bờ ruộng ầm ĩ thi kẻ thù khốc

“Nơi đây cửa ra, bị phong bế!” Nhị Hắc một trận chửi má nó: “Lạc Tinh Các rõ ràng không có ý tốt, phong bế cửa ra, không biết muốn chơi thủ đoạn gì.”

Tiêu Vũ lông mày, sâu sắc giam lên.

Cửa ra phong, đối với chính hắn mà nói, cái này tựa hồ cũng không có cái gì. Nhưng mà, Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, bọn họ vốn sức mạnh đang chậm rãi biến mất, rất sắp mất đi hết thảy thuộc về bọn hắn mình lực lượng.

Bị đóng chặt nơi này, một khi tự thân sức mạnh toàn bộ bị xóa đi, mấy người bọn họ, sẽ vô cùng nguy hiểm.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 136: Bị Ám Hại

“Lạc Tinh Các, rốt cuộc muốn làm gì?” Tiêu Vũ lòng có một loại cực kỳ cảm giác xấu, tựa hồ Lạc Tinh Các trong khi mưu đồ cái gì. Phẩm thư võng

“Đi, nàng có lẽ biết một ít gì.” Tiêu Vũ lúc này nghĩ tới, chính là Lăng Tiên, đã Lăng Tiên cũng là Lạc Tinh Các người, tổng hẳn phải biết một ít gì mới đúng.

Huyết Lân Mặc Vũ đám người sức mạnh đang nhanh chóng biến mất, không cách nào độc hành, chỉ có thể đi theo Tiêu Vũ bên cạnh.

Thuyền khoa khốc địch bóng chỗ lạnh xem kỹ tiếp từ

Bí cảnh không lớn, Tiêu Vũ thăm xuất thần niệm, ở bí cảnh tìm kiếm, rất nhanh liền tìm được rồi Lăng Tiên vị trí, mang theo mấy người rơi xuống đất.

“Ngươi suy nghĩ kỹ?” Lăng Tiên nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, con mắt lóe sáng lên, chủ động hiện thân.

Tôn Cừu Viễn không Quỷ tôn học tiếp cô bí Tôn Khốc

Tôn Cừu Viễn không Quỷ tôn học tiếp cô bí Tôn Khốc

“cửa ra phong bế?” Lăng Tiên nghe vậy, tựa hồ không ngạc nhiên chút nào, thật sâu nói: “Xem ra, hắn quả nhiên vẫn là động thủ.”

“Ồ?” Khi thấy Tiêu Vũ thân thể bất cứ không có đạo văn lúc, Lăng Tiên sâu sắc kinh ngạc, nói: “Ngươi không có được Thần Quân pháp chú?”

Xem ra Lăng Tiên quả nhiên sớm biết rằng tại đây bí cảnh sẽ bị Mạc Thương đạo văn bám thân. Tiêu Vũ không hề trả lời, mà là đạo: “Chúng ta biết được, bí cảnh người, tự thân sức mạnh đang nhanh chóng biến mất, và bí cảnh cửa ra cũng phong bế, ngươi cũng biết này là nguyên nhân gì?”

“Cửa ra phong bế?” Lăng Tiên nghe vậy, tựa hồ không ngạc nhiên chút nào, thật sâu nói: “Xem ra, hắn quả nhiên vẫn là động thủ.”

“Ngươi có biết nguyên nhân?” Tiêu Vũ lập tức nhận định, Lăng Tiên chắc chắn biết một ít gì, còn có, nàng khẩu “hắn” là ai?

“Đại khái.” Lăng Tiên nhẹ nhàng cười cười, không tiếp tục nói.

Tiêu Vũ có thể thấy, Lăng Tiên đối với hắn vẫn có cảnh giác, không chịu chính thức thẳng thắn. Hắn cố ý nhíu mày, nói: “Trước ngươi nếu muốn cùng ta kết giao, chỉ sợ cũng là có mưu đồ a, có phải tới thời điểm như thế này, vẫn chưa thể thẳng thắn bẩm báo?”

“Ai da, cũng được, việc đã đến nước này, ta cũng không cần phải đối với ngươi ẩn giấu.” Lăng Tiên khẽ thở dài một cái, nói: “Ngươi cũng đã biết, ta vì sao vẫn lưu lại nơi này nơi bí cảnh, không chịu rời đi?”

“Vì sao?” Tiêu Vũ quả thật trách, Lăng Tiên lẽ ra sớm gia nhập Lạc Tinh Các, làm sao sẽ còn vẫn lưu lại ở cái địa phương này tu luyện?

“Ngoại trừ bởi vì ta mới vừa tìm được Thần Quân pháp chú không lâu ở ngoài, kỳ thực, còn có một cái nguyên nhân rất trọng yếu.” Sắc mặt đột nhiên ngưng trọng lên, nói: “Ngươi cũng biết, thế hệ này Lạc Tinh Cửu Tử, bây giờ còn sót lại mấy người?”

Tiêu Vũ không rõ, Lăng Tiên vì sao đột nhiên sẽ hỏi vấn đề như vậy. Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Trước khi các nơi tin đồn, Vô Lượng Sơn có bốn vị công tử chết đi, Cửu công tử đi tới Huyền vùng, cũng gặp bất trắc, nên còn sót lại bốn người.”

Tiêu Vũ cũng không biết, Thủ Sơn lão nhân là Cửu Tử một trong, bất quá là đời thứ bảy, đồng dạng, hắn cũng không biết Lạc Tinh Cửu Tử có hai người, chết tại người mình tay.

“Sự thật, Lạc Tinh Cửu Tử, bây giờ, đã chỉ còn lại có hai người, một là ta, một cái khác, là Cửu Tử Sơ Tử!” Lăng Tiên thật dài thở dài.

“Chỉ còn hai người?” Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc. Hắn vẫn còn đau đầu phải như thế nào 11 giải quyết Cửu Tử, bây giờ Lăng Tiên lại nói cho hắn biết, Lạc Tinh Cửu Tử đã chỉ còn hai người?

“Tứ tử cùng con thứ, đều đã chết ở Sơ Tử tay!” Lăng Tiên một lần nữa nói.

Lần này, Tiêu Vũ một lần nữa giật mình, Lạc Tinh Cửu Tử, càng sẽ tự giết lẫn nhau? Sơ Tử của Cửu Tử? Đó là một nhân vật dạng gì, mà ngay cả mình người cũng giết!

“Mười đời Sơ Tử, hắn là mười ngàn năm đến, các đời Cửu Tử, kinh diễm nhất,

Cũng thụ nhất Đế Quân coi trọng người, ấy thiên tư cùng thực lực, đều đạt được một trước đó chưa từng có trình độ.”

Lăng Tiên tràn đầy nghiêm nghị, nói: “Hắn chém giết con thứ cùng tứ tử, là vì cưỡng đoạt bọn họ thân thể pháp chú. Vốn thực lực của hắn là Cửu Tử mạnh nhất một người, bây giờ lại được hai người khác pháp chú, hầu như có thể triệu hồi ra chân chính Thần Quân pháp thân!”

Mấy chữ cuối cùng, vừa là khiến Tiêu Vũ trong lòng một trận cuồn cuộn. Chân chính Thần Quân pháp thân, cái kia chẳng lẽ không phải tương đương chân chính Mạc Thương đích thân tới?

Trước đây mấy vị Cửu Tử chỗ kêu gọi một cái bóng mờ, liền đã làm cho hắn khó có thể đối phó, nếu như kêu gọi chân chính Mạc Thương pháp thân, dù chỉ là một đạo hóa thân, đối với Tiêu Vũ cũng sẽ là một loại to lớn uy hiếp.

“Bây giờ ngươi có biết, ta tại sao vẫn lưu lại nơi đây, không chịu rời đi?” Lăng Tiên lộ ra cười khổ, “Sơ Tử thực lực quá mạnh mẽ, cũng quá khủng bố, ta sợ ta vừa rời đi, hắn thì sẽ giết ta, đoạt ta pháp chú!”

Liền Lăng Tiên đều kiêng kỵ như vậy, có thể thấy được cái kia Sơ Tử thực lực, tất nhiên vạn phần khủng bố.

“Cho nên, ngươi mới dự định lôi kéo có thể trở thành đời mới Cửu Tử ta, cùng ngươi đồng thời đối phó Sơ Tử?” Tiêu Vũ cũng hiểu Lăng Tiên dự định, nàng làm như vậy, hoàn toàn là bị bắt tự bảo vệ mình.

“Kỳ thực, nói như vậy, cũng không hoàn toàn đúng.” Lăng Tiên vừa là cười khẽ, “bởi vì, các ngươi làm, e sợ không ai, có thể trở thành là mới Cửu Tử, cho nên ta tính đem mới Cửu Tử tất cả đều nắm giữ nơi tay, cũng không hề dùng.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ lòng trầm xuống, “Lạc Tinh Các ở mỗi một vùng chọn lựa thực lực xuất chúng người, đưa đến nơi đây, có phải ngay từ đầu không phải là vì chọn lựa mới Cửu Tử ứng cử viên?”

Sau lưng Nhị Hắc, cùng Huyết Lân một đám người, sắc mặt đều chìm xuống dưới. Quả nhiên như trước khi Nhị Hắc nói tất cả, bọn họ đều bị Lạc Tinh Các đùa bỡn.

“Các ngươi này bị chọn lựa người tới, vốn quả thật muốn trở thành mới Cửu Tử, thế nhưng, này mới Cửu Tử, kỳ thực cũng đều chỉ là Sơ Tử chất dinh dưỡng thôi!” Lăng Tiên trường thở dài một tiếng.

“Thì ra là thế…… cho nên cái này cũng là bí cảnh bị phong bế nguyên nhân?” Nghe đến đó, Tiêu Vũ hoàn toàn đã hiểu.

Cửu Tinh Sơ Tử, hắn chém con thứ cùng tứ tử, chiếm bọn họ thân thể pháp chú. Thế nhưng, như thế vẫn chưa đủ, hắn còn muốn cướp đoạt càng nhiều pháp chú.

Từ vừa mới bắt đầu, Lạc Tinh Các nói cái gì muốn chọn mới Cửu Tử, U &# 85; đọc sách ww &# 119;. u uk &# 97; &# 110; &# 115; &# 104; &# 117; &# 46; c om đây căn bản là biểu hiện giả dối.

Bọn họ hết thảy bị tuyển ra người tới, được đưa đến này bí cảnh sau khi, duy nhất có thể làm, là ở đây tu luyện, tìm được thuộc về Mạc Thương đạo văn.

Mà này chiếm được đạo văn, lại đều là Sơ Tử chuẩn bị, tất cả mọi người đạo văn, cuối cùng đều sẽ bị ấy đoạt.

Cũng là nói, bọn họ những người này, đều giống như bị nuôi nhốt gia súc, chỉ đợi thời cơ chín muồi, Sơ Tử thì sẽ đưa bọn họ toàn bộ xâu xé.

Tôn xa khoa kẻ thù Quỷ sau hận bờ ruộng ầm ĩ từ tinh mới

“Lạc Tinh Các làm như vậy, không phải tương đương từ ngăn đường lui gì? Cửu Tử phải đời đời truyền nhận, bọn họ làm như vậy, chẳng phải là để Cửu Tử truyền thừa này chặt đứt?” Nhị Hắc vẻ mặt mù mịt, phảng phất vẫn là không thể tin được.

“Cửu Tử tồn tại ý nghĩa, là vì hoàn thành Thần Quân lưu lại một sứ mệnh, mạt sát một người.” Lăng Tiên hờ hững nói: “Bây giờ, cái kia người đã hiện thế, Cửu Tử cũng không có tiếp tục truyền thừa cần thiết.”

“Cho nên, cùng với tiếp tục hao phí thời gian, chờ đợi mới Cửu Tử cùng pháp chú trưởng thành, không bằng đem tất cả sức mạnh, đều tập đến Sơ Tử thân thể, phải không?” Tiêu Vũ tiếp lời đến, sắc mặt có chút khó coi.

Đi vòng như vậy một vòng lớn, nguyên lai Lạc Tinh Các dụng ý, cuối cùng vẫn là để đưa hắn triệt để xoá bỏ.

“Ngươi nếu biết Sơ Tử có này dự định, còn ở lại chỗ này? Này chẳng lẽ không phải đem chính mình khốn trụ, chỉ có thể chờ đợi Sơ Tử ra tay với ngươi?” Tiêu Vũ lại một lần, mang theo hoài nghi nhìn về phía Lăng Tiên.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 137: Lợi Dụng Lẫn Nhau

“Ta mặc dù là biết rõ hắn có này dự định, cũng là không có lựa chọn nào khác. Điện thoại di động đầu m.” Đối với Tiêu Vũ nghi vấn, Lăng Tiên sâu sắc thở dài, nói: “Tại đây 1 vùng, Lạc Tinh Các thế lực, trải rộng tới thế gian mỗi một góc, ta vô luận đi đến nơi nào, đều không tránh khỏi Sơ Tử tai mắt. Ta ở lại chỗ này, hắn ngược lại sẽ không nóng lòng ra tay với ta.”

Tiêu Vũ trầm mặc, Lăng Tiên theo như lời đạo lý hắn tự nhiên giải thích. Lăng Tiên lưu lại nơi này nơi bí cảnh, đối với Sơ Tử tới nói, chính là bất cứ lúc nào cũng có thể xuất thủ đối tượng, bởi vậy Sơ Tử ngược lại yên tâm, không nóng nảy ra tay.

Mà Lăng Tiên cũng rất thông minh, nàng biết này là của nàng cơ hội duy nhất, lưu ở nơi đây, tìm kiếm thực lực mạnh mẽ người lôi kéo, mưu đồ chạy thoát, cùng đối kháng Sơ Tử.

Tôn kẻ thù xa không tình địch hận bờ ruộng ầm ĩ tháng bờ ruộng

Nàng thành công có thể mặc dù thập phần thấp kém, nhưng quả thật như là nàng theo như lời, nàng đã không có lựa chọn khác.

“Nghịch tinh hiện thế, Lạc Tinh Các đây là phải chuẩn bị được ăn cả ngã về không, không để lại hậu thủ?” Tiêu Vũ tâm tình hoàn toàn không ung dung, theo Lăng Tiên khẩu, liền có thể nghe ra cái kia Sơ Tử vô cùng không đơn giản.

Nghe xong Lăng Tiên theo như lời, Tiêu Vũ tâm tư, đã ở đảo lộn nhanh. Lăng Tiên muốn lợi dụng hắn tới đối phó Cửu Tử, nhưng tương tự, hắn lúc này cũng sinh ra ý tưởng giống nhau.

“Nếu có thể nhận sự giúp đỡ Lăng Tiên đối với Sơ Tử hiểu rõ, đem dẫn tới Thiên Nguyên hoàn cảnh, ta liền có thể chém giết Sơ Tử, đem Lạc Tinh Cửu Tử triệt để bỏ!” Tiêu Vũ trong lòng đảo lộn nhanh, dĩ nhiên có một lớn phương hướng.

Hắn mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nhẹ nhàng thở dài: “Theo ngươi nói như vậy, ta tựa hồ đã không có lựa chọn khác, cũng được, ta hợp tác với ngươi một lần.”

“Ngươi suy nghĩ kỹ?” Lăng Tiên cũng không ngoài ý muốn, bởi vì Tiêu Vũ cũng phải tự bảo vệ mình, liên thủ với nàng là lựa chọn duy nhất.

Có điều, nàng cũng không có vì vậy mà vui sướng, ngược lại là cau mày, nói: “Nhưng mà, ngươi vì sao không có được Thần Quân pháp chú? Ta cảm giác, ngươi làm ta có chút nhìn không thấu.”

Tiêu Vũ rùng mình, xem ra Lăng Tiên bởi vì hắn không được pháp chú, mà sinh ra đề phòng. Hắn chỉ có thể tìm cái khác lấy cớ, nói: “Ta tu luyện pháp có chút đặc thù, không tha cho bất luận ngoại lực gì, có lẽ là bởi vì nguyên nhân này.”

Kết không không tâm tình học tiếp cô xem kỹ tình ta

“Hả? Phải không?” Lăng Tiên đánh giá hắn, lạnh nhạt ngữ khí, vẫn là lộ ra hoài nghi.

“Ai da, được rồi, ta tu phương pháp vốn không thể tiết lộ, nhưng lần này, ta phá lệ một lần.” Tiêu Vũ cố ý làm ra một bộ bất đắc dĩ hình dáng, sau đó đã vận hành lên bất diệt âm dương trải qua, tự thân lộ ra Thái Âm cùng mặt trời hai loại khí tức.

Khuynh khắc gian, hai loại hoàn toàn khác biệt sức mạnh, theo hắn thân thể lộ ra, một bên âm lãnh như là đến từ âm u âm phong, một bên khác tất là lộ ra thần thánh cùng ôn hoà thần quang.

Một nửa như thần, một nửa như là Ma.

“Âm dương đôi vô cùng?” Lăng Tiên chấn động.

Đạo âm dương, có thể nói là thế gian thâm ảo nhất cùng cao thâm không có đại đạo một trong, Tiêu Vũ tu, đúng là đẳng cấp này đừng đại đạo!

Thời điểm này, nàng rốt cục tin tưởng Tiêu Vũ theo như lời, nếu như Tiêu Vũ tu luyện chính là đẳng cấp này đừng đại đạo, vậy quả thật có có thể sẽ bài xích Thần Quân lưu lại sức mạnh, do đó không cách nào có được Thần Quân pháp chú.

“Bây giờ ngươi tin?” Tiêu Vũ đem âm dương lực lượng thu hồi trong cơ thể.

Mặc dù hắn và Lăng Tiên từng giao thủ, nhưng Lăng Tiên chỉ là thấy qua hắn âm dương hai sao âm dương lực lượng, bởi vậy hắn hoàn toàn không lo lắng sẽ bị Lăng Tiên nhận ra.

“Tốt, ta với ngươi liên thủ.” Lăng Tiên rốt cục gật đầu, nói: “Có điều, nơi này có thể phải loạn, trước đó, chúng ta hay là trước tận lực tăng cao thực lực cho thỏa đáng.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày,

Nơi này muốn loạn?

Lắc lắc đầu, Lăng Tiên không có giải thích, mờ ảo ánh mắt nhìn phía xa xa, cau mày.

Bị nhốt này cảnh, Tiêu Vũ nhất thời cũng không hề rời đi biện pháp, bởi vì cửa ra bị phong tỏa, hắn dù cho khả năng thông qua không gian gợn sóng tìm tới cửa ra, cũng là vô dụng.

Những ngày tiếp theo, hắn mỗi ngày tu luyện, lớn mạnh trong cơ thể hỗn độn khí. Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người, thì lại là không dám tu luyện lại, sợ hãi thân thể đạo văn sẽ càng ngày càng nặng, không cách nào xóa đi.

“Ầm!”

Ngày hôm đó, xa xa một ngọn núi đột nhiên bạo phát chiến đấu, hai cái thực lực không kém người trẻ tuổi giao thủ, đều là có thêm Thiên Vương cảnh giới, sinh ra gợn sóng chấn động tứ phương.

Kết thù không chỉ sau bóng từ lạnh bí

“Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, bay lên trời.

Gặp xa xa, Thiên Vương cấp bậc chiến đấu dính tới rất lớn phạm vi, hấp dẫn quanh thân không ít người ánh mắt.

Một trận chiến đấu rất nhanh bình ổn, hai người trẻ tuổi có một người chết trận, thân thể đạo văn bị thắng được người trẻ tuổi đoạt.

“Bí cảnh phải loạn gì?” Tiêu Vũ nhớ tới Lăng Tiên lời nói, bây giờ mới biết, Lăng Tiên ban đầu ngón tay chính là cái gì.

Bí cảnh, những tài nguyên kia đều là có hạn, một thời gian đến, để tranh cướp tài nguyên, bí cảnh đám người, đã bùng nổ qua nhiều lần xung đột.

Ngoài ra, đến Mạc Thương đạo văn người, tự thân tu chi đạo sẽ bị Mạc Thương lưu lại đạo thay thế, tìm được đạo văn nhiều nhất người, liền ở Mạc Thương đạo, đi được xa nhất.

Loại người này dần dần ngồi không yên, thừa dịp những người khác vốn năng lực bị xóa đi, lại đang Mạc Thương đạo còn chưa đuổi bọn họ thời điểm, ra tay chém giết này yếu kém người, cưỡng đoạt bọn họ thân thể pháp chú.

“Xem ra, ta muốn mò vào Lạc Tinh Các nội bộ dự định, là muốn rơi vào khoảng không.” Tiêu Vũ lắc đầu, hơi có tiếc nuối.

Tôn Viễn Khoa tình Tôn Thuật bờ ruộng ầm ĩ Thông Dương kỹ

Tôn Viễn Khoa tình Tôn Thuật bờ ruộng ầm ĩ Thông Dương kỹ “ta mặc dù là biết rõ hắn có này dự định, cũng là không có lựa chọn nào khác.” Đối với Tiêu Vũ nghi vấn, Lăng Tiên sâu sắc thở dài, nói: “Tại đây 1 vùng, Lạc Tinh Các thế lực, trải rộng tới thế gian mỗi một góc, ta vô luận đi đến nơi nào, đều không tránh khỏi Sơ Tử tai mắt. Ta ở lại chỗ này, hắn ngược lại sẽ không nóng lòng ra tay với ta.”

Có trận đầu này đại chiến sinh tử sau, những ngày tiếp theo, chiến đấu bùng nổ số lần càng ngày càng nhiều.

Tìm được pháp chú sau tự thân chi đạo bị xóa đi, mà không thể theo pháp chú nhanh chóng nắm giữ mới đạo người, tràn đầy bất an, chỉ lo này đi tuốt đàng trước người, lại đột nhiên ra tay với chính mình.

Ở loại bất an này, không ai có thể ngồi được vững, bọn họ cơ hồ đều sinh ra ý tưởng giống nhau, là người khác ra tay với chính mình, ra tay trước, cướp đoạt hắn thân người pháp chú, lớn mạnh chính mình, như thế tài năng tự bảo vệ mình.

Bí cảnh, càng ngày càng loạn, hầu như mỗi ngày đều sẽ có người đại chiến, mỗi ngày đều sẽ có người chết trận.

Kết xa địa phương kết hận từ tháng tình ầm ĩ thuyền

Ban đầu vào bí cảnh lúc trăm người, ở ngăn ngắn một quãng thời gian trong vòng, chính là chỉ còn lại có khoảng một nửa.

Kết xa địa phương kết hận từ tháng tình ầm ĩ thuyền “ta mặc dù là biết rõ hắn có này dự định, U &# 8 cũng là không có lựa chọn nào khác.” Đối với Tiêu Vũ nghi vấn, Lăng Tiên sâu sắc thở dài, nói: “Tại đây 1 vùng, Lạc Tinh Các thế lực, trải rộng tới thế gian mỗi một góc, ta vô luận đi đến nơi nào, đều không tránh khỏi Sơ Tử tai mắt. Ta ở lại chỗ này, hắn ngược lại sẽ không nóng lòng ra tay với ta.”

“Xem ra này hơn nửa đã ở Sơ Tử trong tính toán, để những người này trước tiên tàn sát lẫn nhau, hắn cuối cùng trở lại cướp đoạt còn lại mấy viên trái cây.” Tiêu Vũ than khẽ, đối với loại tình huống này, hắn và không muốn quản, cũng không quản được.

Thuyền xa khoa khoa khốc Tôn Thuật chiến lạnh kẻ thù mới ầm ĩ

Ở loại hỗn loạn này, Tiêu Vũ cũng không dám để cho mất đi tự thân chi đạo Huyết Lân Mặc Vũ bọn người một mình bên ngoài, đưa bọn họ triệu trở về.

Hỗn loạn bên dưới, không thể tránh khỏi, bên cạnh hắn những người kia, rất nhanh, liền cũng là bị người nhìn chăm chú.

Kết xa khoa xa tình sau bóng tiếp cô cánh buồm sớm nhất

“Trước khi tin đồn, mấy cái kia tự xưng muôn thuở vô địch sỏa điểu ở chỗ này?”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ chỗ tu luyện trước, đến rồi mấy người trẻ tuổi, người ở phía xa, chính là lộ ra nụ cười lạnh như băng.

“Ta lưu ý qua bọn họ đám người chuyến này, cái kia trên người mặc quần áo đen, còn có mái tóc màu đỏ người trẻ tuổi, bọn họ tựa hồ là đã biến hóa thú tộc, thân thể không kém, nếu như có thể ăn máu thịt, tất nhiên có thể làm cho chúng ta sửa hơi lớn đi lên.” Ấy một người thanh niên, mang theo cười gằn, trong mắt lộ ra vài phần hung tham lam.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 138: Âm Dương Vô Cực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Trong khi nói chuyện, mấy cái kia tiến lại người trẻ tuổi trực tiếp ra tay, một người trong đó bay lên hư không, một bàn tay hóa thành núi cao, không nói lời gì, quay Tiêu Vũ vị trí đánh hạ.

Chỉ thấy ầm ầm nổ vang qua đi, chỗ đó còn đang, cũng không có bị đánh ngang, từ đó lộ ra một luồng kỳ dị sức mạnh, đem người trẻ tuổi kia đánh xuất thủ chưởng chặn lại.

“A? Lại đỡ được?” Xuất thủ người trẻ tuổi trên mặt mang theo kinh ngạc, nhưng cũng lơ đễnh.

“Người ở bên trong nghe, nếu không muốn chết, mau chóng lăn ra đây cho ta!” Hắn đứng đứng ở trong hư không, lớn lao âm thanh xa xa truyền ra, chấn động vạn dặm.

“Là mấy người bọn hắn!”

Quanh thân, nghe đến âm thanh những người khác đều lộ ra vẻ kiêng dè, mấy cái này là bây giờ bí cảnh nội hung nhân, chiếm được nhiều nhất pháp chú, thực lực mạnh nhất.

“Ở đâu ra đập nát, dám đến vốn Thánh Đế trước mặt kêu gào?” Gầm lên giận dữ, núi bên trong bay ra một bóng người, đầy mặt không quen.

“Thánh Đế?” Tiến lại mấy người trẻ tuổi hơi ngẩn ra, là ai khẩu khí lớn như vậy, tự xưng Thánh Đế?

“Ngươi chính là cái kia không biết xấu hổ nhặng phân?” Hơi ngẩn ra sau khi, vài tên người trẻ tuổi hồi thần lại, xem thường nhìn về phía hiện thân bước ra bóng người kia.

“Ngươi nói ai là nhặng phân?” Nhị Hắc một chút thì nổ, vốn bị Lạc Tinh Các như vậy 1 đùa bỡn, khiến cho tâm tình của hắn vô cùng phiền muộn, bây giờ lại còn có người đến bặt nạt đến rồi.

Càng làm cho hắn không thể nhịn được nữa chính là, mấy người này lại vừa đến đã bày ra nhặng phân sự tình, việc này đã tại đây 1 vùng lưu truyền đến mức như vậy mở ra?

“Chúng ta đối với ngươi không có hứng thú, đem thiếu niên mặc áo đen kia cùng tóc đỏ thiếu niên giao ra đây, tha cho ngươi khỏi chết!” Vài tên người trẻ tuổi tổng cộng có ba người, lúc này tên kia đứng ở trước nhất người trẻ tuổi mở miệng, thái độ thập phần kiệt ngạo.

“Cút!” Nhị Hắc phẫn nộ rít gào, điên cuồng hét lên trong lúc đó, thân hình hóa thành một hơi to lớn thiên đao, ngang dọc phía chân trời.

“Ầm!”

Lớn đao ổn định khóa được ba gã người trẻ tuổi, mang theo vô hạn sát ý cùng lửa giận, một đao chém dưới.

“Thật kinh người đao khí!” Ba gã người trẻ tuổi hơi biến sắc mặt.

Nhị Hắc rốt cuộc là một cái linh khí, mặc dù đối với hắn mà nói hoàn toàn không tồn tại cảnh giới gì, nhưng tồn tại ý thức tự chủ, hắn kiện binh khí này, thực lực cũng không yếu với Thiên Vương, Thậm chí so với phổ thông Thiên Vương càng mạnh mẽ hơn.

“Hừ!” Nhưng mà, ba gã thanh niên cũng không sợ, người cầm đầu hừ lạnh một tiếng, trên người pháp chú hiện lên, ở sau thân thể hắn chầm chậm ngưng đọng đến một cái bóng mờ.

“Keng!”

Hư ảnh kia ra tay, con ngươi lạnh như băng vô tình, tay không đón chào, càng tiếp nhận Nhị Hắc chém xuống một đao.

“Chỉ ngươi mặt hàng này, cũng dám tự xưng Thánh Đế, quả nhiên là một không biết xấu hổ nhặng phân!” Người trẻ tuổi kia cười lạnh, vẻ mặt tràn đầy ngạo nghễ.

“Con bà nó, lão tử diệt ngươi!” Nhị Hắc giận dữ, thân đao hóa thành một cổ điển đại ấn, lộ ra nặng nề như núi bình thường khí tức, một lần nữa trấn dưới.

“Ầm!”

Đại ấn như núi, ầm ầm trầm xuống, phảng phất đem này đại địa đều ép tới bỗng nhiên chìm xuống. Nhưng mà, người trẻ tuổi kia càng cũng không yếu, sau lưng bóng mờ như là đến từ thời thượng cổ thần linh, tay không chống lên Nhị Hắc biến thành đại ấn.

“Lão tử hôm nay cũng không tin không diệt được ngươi!”

Nhị Hắc nổi điên, không dứt biến ảo hình thái, đầu tiên là to lớn thiên đao, phảng phất có thể cắt hết thảy, tiếp theo vừa hóa thành đại ấn, sau một khắc, hắn vừa hóa thân 1 cái chuông lớn, tiếng truyền vạn dặm, trực thấu thần hồn.

“Nhị Hắc không có cố định hình thái, biến ảo vạn ngàn, xem ra nó năm đó bởi vì không có chính thức thành hình, này đây bây giờ nó, chỉ là bản năng mô phỏng trước đây đã từng thấy các loại binh khí.”

Ngồi trên trong núi, Tiêu Vũ lẳng lặng thấy tất cả những thứ này, tâm hữu sở động.

Đối với hắn mà nói, cùng với nói Nhị Hắc là một món binh khí, không bằng nói là một cái khí phôi.

Bởi vì khí phôi, cho nên ở Nhị Hắc trên người có vô hạn có thể, nó ngày sau có thể sẽ trở thành đao, cũng có thể sẽ trở thành một thanh kiếm, không bị hạn chế.

Nhưng trên thực tế, Tiêu Vũ cũng không muốn để Nhị Hắc định hình, trở thành một loại đặc biệt binh khí, bởi vì bởi như vậy, Nhị Hắc liền có thể giống như bây giờ, thân thể hóa vạn khí.

“Hắn chỉ là trước đây ở trong nham tương thấy qua các loại vương đạo khí, liền có thể như ý diễn biến mỗi một khí đặc điểm, nếu như có thể để nó kiến thức trong chín ngày này chân chính hung khí, không biết sẽ là như thế nào?”

Ở Tiêu Vũ suy nghĩ bên trong, chiến đấu đang tiếp tục.

Nhị Hắc đối thủ thực lực không kém, sau lưng bóng mờ, cùng lúc trước Cửu Tử hình bóng giống nhau y hệt, có khó lường Thần Uy.

Nhưng mà, vô luận Nhị Hắc như thế nào biến hóa hình thái, thủy chung không làm gì được đối phương.

Nhưng đồng dạng, Nhị Hắc rốt cuộc là món linh khí, hắn thân mình chính là chân chính binh khí, đặt ở nhân tộc tới nói, chính là có cường hãn thân thể, đối thủ của hắn, cũng tương tự khó có thể làm gì được hắn.

“Xem ra người này chỉ là chiếm được Mạc Thương đạo văn, lại không được Mạc Thương lưu lại này cũ thuật.” Tiêu Vũ nhìn đến đây, không muốn lo lắng Nhị Hắc.

Chỉ có điều, đối phương ba người, bây giờ chỉ có một người ra tay, liền có thể cùng Nhị Hắc đại chiến không ngớt, nếu như hai người khác cũng ra tay, e sợ Nhị Hắc coi như không có nguy hiểm tính mạng, cũng sẽ thập phần khó chịu.

“Ai da!” Rơi vào đường cùng, Tiêu Vũ chỉ có thể vận chuyển chiến chữ ấn, hóa đến một đạo phân thân, thay hắn ra tay.

“Bốp!”

Chiến chữ ấn hóa thành Tiêu Vũ, bá một tiếng bay ra, gia nhập chiến cuộc.

“Người nào?” Cùng Nhị Hắc trong khi giao thủ người trẻ tuổi cả kinh.

Đáng tiếc, khi hắn phát hiện Tiêu Vũ, đã chậm. Đạo kia hóa thân hóa thành một vệt sáng, tay trái Thái Âm, tay phải mặt trời, lắc mình tới người trẻ tuổi kia trước mặt, chém ra song chưởng.

Đây là Tiêu Vũ lần đầu, dùng thân thể trực tiếp thi triển bất diệt âm dương trải qua, Thái Âm cùng mặt trời, hai loại hoàn toàn khác biệt sức mạnh, trực tiếp thông qua hắn ngưng tụ phân thân thi triển, uy lực vừa là có bất đồng thể hiện.

“Phụp!”

Tiêu Vũ một chưởng nổ ra, người trẻ tuổi kia biến sắc trong lúc đó, huy động sau lưng bóng mờ tiến lên, cùng Tiêu Vũ hóa thân đối kháng.

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, hắn ngưng tụ đến bóng mờ, bị Tiêu Vũ trong tay phải thái dương lực, trực tiếp đánh tan.

“Rốt cuộc là mới ngưng tụ bóng mờ, so với Cửu Tử ngưng tụ ra chênh lệch nhiều lắm!” Tiêu Vũ đối với cái này cũng không ngoài ý muốn.

Lạc Tinh Cửu Tử trên người Mạc Thương đạo văn, nhưng một người lại một đời, truyền ròng rã mười ngàn năm, mới có như vậy cường độ. U &# 85; đọc sách &# 119;w &# 119;. Uu &# 107; &# 97; nshu &# 46; co &# 109; người tuổi trẻ này trên người đạo văn, mới ngưng tụ không lâu, đó thuộc về Mạc Thương bóng mờ, tự nhiên là yếu đi rất nhiều.

“Đồ đáng chết!” Bóng mờ bị phá, người trẻ tuổi kia sắc mặt biến đổi lớn, quay đầu rời đi.

“Âm dương Vô Cực!” Tiêu Vũ trong miệng than nhẹ, mặc dù chỉ là chiến chữ ấn diễn hóa ra hóa thân, nhưng trong thực tế, này hóa thân cùng hắn bản tôn khác biệt cũng không lớn.

Hắn đuổi về phía trước, trong tay Thái Âm cùng thái dương lực kết hợp, hình thành một loại quỷ dị lực lượng kinh khủng, đánh vào người trẻ tuổi kia trên thân.

“A!”

Người trẻ tuổi kia, trong miệng hét thảm một tiếng, máu phun phè phè, cả người trực tiếp từ không trung rơi xuống đất, hấp hối.

“Bốp!”

Tiêu Vũ động tác không ngừng, vừa là trực tiếp đổi phương hướng, bay đi mặt khác hai người trẻ tuổi vị trí.

“Tại sao? Hắn đó là cái gì cũ thuật? Tại sao hắn ở đây còn có thể dùng chính mình cũ thuật?” Còn lại hai người trẻ tuổi, như vừa tỉnh giấc chiêm bao, gặp Tiêu Vũ hướng về bọn họ mà đến, sắc mặt hai người, nhất thời biến đổi lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 139: Bí Cảnh Mở Ra

Còn lại hai người trẻ tuổi làm sao cũng nghĩ không thông, này bí cảnh rõ ràng tất cả mọi người là giống nhau, vốn thuộc về mình lực lượng bị xóa đi, chỉ có thể sử dụng Nhật Nguyệt Thần Quân nơi đó tìm được sức mạnh. Phẩm thư võng

Thuyền xa kẻ thù khoa tâm tình hận tiếp cô tiếp cô xem kỹ

Ở phương diện này, bọn họ là tất cả mọi người, đi được xa nhất người, cũng là bởi vì nguyên nhân này, bọn họ mới dám không kiêng nể gì, đối với những người khác ra tay, cướp đoạt đạo văn.

Nhưng mà, tại đây bí cảnh có vẻ quý giá nhất đạo văn, tới trước mắt trước mặt người này, tựa hồ trở nên 1 không đáng.

Đều này làm cho bọn hắn không thể nào hiểu được.

“Đi!”

Gặp Tiêu Vũ bay tới, hai người trẻ tuổi vẻ mặt thảm biến, xoay người liền đi.

Đáng tiếc, bàn về tốc độ, Tiêu Vũ không thể lại bọn họ không đều. Mặc dù tại đây bí cảnh, hắn không dám thi triển đạp tinh bước, nhưng chỉ dựa vào nát hư bước, cũng hoàn toàn vậy là đủ rồi, thần tốc đuổi hai người.

“Phốc phốc!”

Một chưởng Thái Âm, một chưởng mặt trời, Tiêu Vũ một tả một hữu, ung dung giải quyết hai người trẻ tuổi.

Hắn thu hồi hai tay, lạnh lùng nói: “Bằng các ngươi cũng muốn đánh Huyết Lân cùng Mặc Vũ chủ ý? Bất luận người nào dám đánh ta bên cạnh những người kia chủ ý, đều phải chết!”

Hắn vô tình ra tay, không có một chút nào thương hại, đem mấy người này toàn bộ đánh giết.

“Ta giống như còn là lần đầu tiên, nhìn thấy tiểu tử này tức giận như thế!” Nhị Hắc thân thể ở phía xa, nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia một bộ lạnh băng dáng dấp, liền hắn đều cảm giác thấy hơi sợ hãi.

Khi hắn ấn tượng, Tiêu Vũ tính khí xem như vô cùng tốt, chỉ cần không chạm được ranh giới cuối cùng của hắn, cơ bản cũng sẽ không nổi giận.

Nhưng lần này, hắn lại là sát khí lẫm liệt, chỉ vì mấy cái này không biết trời cao đất dày gì đó, càng đánh lên Huyết Lân cùng Mặc Vũ chủ ý.

“Bốp!”

Đột nhiên, Lăng Tiên hiện thân, bay đến ba người kia bị Tiêu Vũ chỗ chém thân người trước, đưa bọn họ thân thể ngưng tụ đạo văn, hấp thu được tự thân.

Tiêu Vũ cũng không có ngăn cản, hắn mấy người bên cạnh, cũng không cần thiết Mạc Thương sức mạnh, có điều những đạo văn này, tựa hồ ngược lại để Lăng Tiên đạt được chỗ tốt cực lớn.

“Ta không có chọn lầm người, dùng thực lực của ngươi, e sợ có thể quét ngang bí cảnh tất cả mọi người.” Lăng Tiên thần sắc phức tạp, đi tới Tiêu Vũ trước người.

“Bí cảnh khi nào biết lái?” Tiêu Vũ lạnh lùng nói rằng, hắn đã không muốn lại nơi đây tiếp tục chờ đợi.

“Nhanh hơn.” Lăng Tiên ngẩng đầu, nhìn một chút bầu trời, nói: “Bí cảnh người đã bắt đầu tự giết lẫn nhau, làm tất cả mọi người đoạt được pháp chú cuối cùng đều hội tụ đến số ít bao nhiêu thân người, Sơ Tử sẽ hiện thân lấy nguyền rủa.”

Thấy Lăng Tiên, Tiêu Vũ phát hiện, nàng thân thể thuộc về Mạc Thương khí tức trước khi nặng hơn.

Hắn cau mày nói: “Khoảng thời gian này, ngươi cũng đang ra tay, cướp đoạt hắn thân người pháp chú?”

Lăng Tiên hoàn toàn không chối, lạnh nhạt nói: “Theo bọn họ đi tới nơi này ngày nào đó trở đi, bọn họ kết cục đã định trước, chỉ có thể trở thành người khác chất dinh dưỡng. Cùng với đem này pháp chú cuối cùng để cho Sơ Tử, từ ta cướp đoạt, đối kháng Sơ Tử phần thắng cũng sẽ còn lớn hơn nữa.”

Tiêu Vũ trầm mặc, không thèm nhắc lại.

Vốn lần này tiếp xúc Lăng Tiên, hắn cảm thấy Lăng Tiên lúc trước ra tay với hắn, có lẽ cũng chỉ là thuận theo Lạc Tinh Các ý chí, nàng tự thân cũng không tính cùng hắn có thâm cừu đại hận gì.

Mà bây giờ hắn hiểu, cô gái này tính cách, cũng như là Mạc Thương giống nhau, coi thường chúng sanh, tựa hồ không có cảm tình gì.

Tiêu Vũ cùng hắn, rốt cuộc không phải người cùng một con đường, nhiều lắm là lẫn nhau lợi dụng lẫn nhau.

Hóa thân trở về đến bản tôn trong cơ thể,

Tiêu Vũ mở mắt, nhìn về phía bên cạnh vẫn đang nhắm mắt đối kháng Mạc Thương đạo văn Huyết Lân cùng Mặc Vũ, lòng than khẽ: “Đáng tiếc việc này không có mang nhỏ cá chép, nếu không, nàng có lẽ có thể giúp các ngươi hóa giải mấy thứ này.”

Tiêu Vũ rất không thích bây giờ cảm giác này, chỉ có thể chờ đợi bí cảnh mở ra, không cách nào tự chủ đi làm những gì, thập phần bị động.

Bí cảnh hỗn loạn còn đang tiếp tục, nhưng trải qua Tiêu Vũ lần này ra tay, ít nhất đã không người nào dám lại đánh bọn họ đám người chuyến này chủ ý.

Khoảng thời gian này, Lăng Tiên cũng sẽ không an phận, ở trong tối lặng yên ra tay, liên tiếp cướp lấy không ít người đạo văn, làm cho nàng thân thể đạo văn cũng hơn nữa mạnh mẽ.

Kết không xa xa tình địch học tiếp cô bí hiện ra

Cái kia sau một ngày, Nhị Hắc cũng từ đóng, đối với mình thực lực sinh ra hoài nghi, chạy hướng Tiêu Vũ thỉnh giáo.

Đối với cái này Tiêu Vũ chỉ là dùng khí ấn diễn hóa ra chôn chuông thần, để Nhị Hắc tự đi phỏng đoán trong chuông hàm nghĩa, Nhị Hắc liền cả ngày ôm khí ấn biến thành chuông lớn, ở nơi đó ngẩn người.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, Tiêu Vũ mỗi ngày nhắm mắt, trong cơ thể hỗn độn khí, rốt cục có biến hóa rõ ràng, từ một sợi tóc phẩm chất, phát triển đến một ngón tay to nhỏ, nhưng chiều dài gần như chỉ ở chừng một thước.

“Đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, đạo này hỗn độn khí, liền tương đương với ban đầu đạo, ngày sau chỉ cần trải qua không dứt biến hóa, cuối cùng khả năng hóa thành vô tận đại đạo!”

Tiêu Vũ đối với cái tốc độ này, đã hết sức hài lòng.

Dù sao, đây là một cái siêu thoát con đường, là một cái trước đó chưa từng có đường, hắn nhất định phải một bước một dấu chân, không thể tham vội vàng liều lĩnh.

“Đoành!”

Ngày đó, bí cảnh còn thừa nhân số, đã chỉ có khoảng mười người. Ngoại trừ Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch ở ngoài, còn lại tất cả mọi người pháp chú, cơ hồ đều hội tụ tới còn lại những người kia thân thể.

Đột nhiên, bí cảnh chấn động, bí cảnh còn lại mấy người, vào đúng lúc này đồng thời ngẩng đầu.

“Rốt cuộc đã tới!”

Lăng Tiên bá một tiếng phi thân bước ra, ánh mắt lấp lóe, nhìn về phía chân trời.

Mấy người khác, cũng dồn dập hiện thân, ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt nghiêm túc. Trải qua quãng thời gian này bí cảnh hỗn loạn, còn lại những người này mặc dù không biết là Sơ Tử dụng ý, nhưng cũng đã mơ hồ cảm giác được cái gì.

“Cửa ra mở ra?” Tiêu Vũ bay đến Lăng Tiên bên cạnh. Huyết Lân cùng Mặc Vũ mấy người, đều đã bị hắn thu vào thân thể hóa giới phù.

Dù sao, bọn họ bây giờ không có sức chiến đấu gì, loại tình cảnh này, Tiêu Vũ cũng không muốn làm cho bọn họ mạo hiểm.

“Ồ? Lại còn còn lại nhiều người như vậy?”

Hư không, mấy bóng người hiện ra thân thể, mới vừa xuất hiện, liền có một người khẽ ồ lên một tiếng, mang theo kinh ngạc.

“Ai là Sơ Tử?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng quắc, &# 32; nhìn hư không hiện thân mấy người.

“Hắn…… giống như không có tự thân tới!” Lăng Tiên cũng có vẻ tràn đầy bất ngờ, ánh mắt ở những người kia làm tìm kiếm, nói: “Xem ra, chúng ta bị xem thường.”

Địch xa khoa khoa độc sau bóng chỗ cô vâng nguyệt học

Sơ Tử không có tự thân tới, điều này làm cho Tiêu Vũ hơi có thất vọng. Hắn còn muốn nhìn một chút cái kia Cửu Tử Sơ Tử, rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh.

Địch xa khoa khoa độc sau bóng chỗ cô vâng nguyệt học
Cái kia sau một ngày, Nhị Hắc cũng từ đóng, đối với mình thực lực sinh ra hoài nghi, chạy hướng Tiêu Vũ thỉnh giáo.

Nếu có thể đem Sơ Tử cũng bỏ, đối với hắn mà nói, nhổ Lạc Tinh Các, chính là có khả năng sự tình.

“Ha ha, trước khi nghe nói ngươi đã ở trốn ở chỗ này, xem ra là thật.”

Hư không mấy người, một chút phát hiện Lăng Tiên, bá một chút cùng nhau bay tới.

“Này còn có một cái? Người này làm sao cổ quái như vậy, hắn thân thể hoàn toàn không có Thần Quân khí tức?”

Đoàn người nhìn thấy Lăng Tiên bên cạnh Tiêu Vũ, nhất thời như phát hiện tân đại lục giống nhau, mỗi người đều lộ ra kinh ánh mắt.

“Tới đây bí cảnh, hoàn toàn không có đến pháp chú? Tiểu tử này giống như có chút tà môn, hơn nửa thân thể có bí mật gì!”

“Đơn giản, giết hắn, không biết là hắn thân thể có bí mật

gì?”

Mấy người trước mặt Tiêu Vũ mặt trò chuyện, ngôn ngữ hờ hững, không chút nào đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html Baidu Search đổi mới nhanh nhất web tiểu thuyết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 140: Toàn Bộ Chém Giết

Lạc Tinh Các tiến lại người, một nhóm tổng cộng chỉ có năm người. Trong năm người đã có thoạt nhìn thập phần gương mặt trẻ tuổi, cũng có ba mươi, bốn mươi tuổi bộ dáng trung niên.

Đối với Tiêu Vũ trên người không có thuộc về Mạc Thương đạo văn, bọn họ đều rất kinh ngạc, tràn đầy hứng thú.

“Này, là Lạc Tinh Các trúng cái gì người?” Tiêu Vũ nhìn về phía Lăng Tiên, đối phương hầu như không thấy hắn, hắn đồng dạng, cũng không quá đem mấy người này coi là chuyện đáng kể.

“Bọn họ là Đế Quân cánh tay, bình thường đại Đế Quân ra mặt, quản lý này vùng.” Lăng Tiên cũng không thế nào chần chờ, mở miệng nói ra.

“A?” Mấy cái Lạc Tinh Các người hơi kinh ngạc, nhìn về phía Lăng Tiên: “Xem ra, ngươi cùng người kia quan hệ không tệ?”

Lăng Tiên hoàn toàn không chối, cũng là thừa nhận, chỉ là hờ hững đứng ở đó.

“Đã như vậy, ta cho ngươi một cơ hội, giết chết hắn, nữa đem bí cảnh bên trong mấy người khác, mang về!” Mấy người dùng một loại giọng ra lệnh, tựa hồ cũng không muốn tự mình ra tay, muốn Lăng Tiên chém giết Tiêu Vũ.

Lăng Tiên như trước không nhúc nhích, nhìn về phía mấy người này ánh mắt có vẻ hơi cân nhắc.

“Làm sao? Chúng ta mấy người đại diện chính là Đế Quân ý chí, Đế Quân ý chí, chính là Lạc Tinh Các ý chí, ngươi dám cãi lời Lạc Tinh Các ý chí?” Nhìn thấy Lăng Tiên không động, mấy cái Lạc Tinh Các trong mắt người, đều là lộ ra ý lạnh.

“Bốp!”

Thời điểm này, Lăng Tiên rốt cục động, thân hình lóe lên, thần tốc ra tay.

Tên kia mở miệng nam tử, còn chưa kịp phản ứng, giữa lông mày đã là xuất hiện một sáng lỗ máu, mở to hai con mắt, phảng phất đến chết vẫn không tin nổi.

“Ngươi…… làm càn!”

Còn lại mấy người, rốt cục phục hồi tinh thần lại, Lăng Tiên đột nhiên ra tay, làm bọn họ đều có chút trở tay không kịp.

“Ngươi đúng là quyết đoán!” Tiêu Vũ nhìn về phía Lăng Tiên, trong lòng lạnh lẽo.

Cô gái này quả thật quyết đoán mãnh liệt, đối với ngày xưa nàng chỗ dốc sức Lạc Tinh Các, lại có thể không chút do dự ra tay.

Điều này cũng nhắc nhở Tiêu Vũ, đó là một mười phần nguy hiểm nữ tử, dù cho hôm nay bọn họ là liên thủ trạng thái, nhưng rất có thể sau một khắc, Lăng Tiên liền cũng sẽ ra tay với hắn.

“Ngươi dám phản bội? Đây là ngươi tự tìm chết!” Mấy cái Lạc Tinh Các người rống giận, sau khi tỉnh hồn lại, dồn dập vận chuyển Thần lực, đối với Lăng Tiên ra tay.

“Nhanh giúp ta, không còn ta, ngươi cũng không cách nào rời đi nơi này!” Lăng Tiên lẫm liệt, đối với mấy cái này nghe lệnh của Đế Quân nhân vật không dám xem thường, đối với Tiêu Vũ quát lên.

Tiêu Vũ mặc dù không muốn giúp đỡ Lăng Tiên, nhưng còn muốn lợi dụng Lăng Tiên đối phó Sơ Tử, hơi trầm ngâm, hắn cũng tương tự ra tay rồi, một tay thái âm một tay thái dương, dùng bất diệt âm dương trải qua oai, thẳng hướng mấy cái Lạc Tinh Các người.

“Đoành!”

Đại chiến bùng nổ, mấy cái Lạc Tinh Các người thực lực bất phàm, mỗi người đều có Thiên Vương cảnh giới.

“Phụp!”

Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua khí phách vô lượng, chém giết một người. Hắn đưa tay tìm tòi, từ đó trong thân thể, lấy ra trên một trăm khối kỳ lạ tảng đá.

“Quá vọng thạch?” Hắn nhất thời rõ ràng, Lạc Tinh Các có số lượng đông đảo quá vọng thạch, bởi vậy đối với bọn hắn tới nói, đào tạo Thiên Vương nhân vật, tựa hồ hoàn toàn không khó khăn.

“Người này sao lại mạnh mẽ như thế?”

Còn lại mấy người triệt để luống cuống, Tiêu Vũ mạnh mẽ, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Vốn tưởng rằng đây chỉ là một không có được pháp chú người, không đáng sợ, bây giờ mới biết, người này thực lực, tựa hồ còn ở Lăng Tiên bên trên.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đại chiến không ngớt,

Cấp bậc này chiến đấu, làm cho mảnh này bí cảnh đều trở nên rung chuyển.

“Ầm!”

Đột nhiên, trong bóng tối có người ra tay, thừa dịp Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên trong khi chiến đấu, muốn đánh lén bọn họ.

“Đáng chết, là mấy người kia!” Lăng Tiên kêu rên, bị người đánh lén thuận lợi, vẻ mặt lập tức nghiêm túc.

Tiêu Vũ nhíu mày, xuất thủ hiển nhiên là bí cảnh bên trong còn lại cuối cùng mấy người, có thể lẽ ra lập trường của bọn hắn là giống nhau, những người này vì sao phải đánh lén bọn họ?

“Bọn họ muốn đoạt trên người ngươi đạo văn?” Chỉ trong nháy mắt, hắn liền hiểu được, những người kia muốn thừa nước đục thả câu, nhận sự giúp đỡ hỗn loạn, muốn giết Lăng Tiên.

“Hừ, muốn giết ta? Hết thảy người đều phải chết!” Lăng Tiên sắc mặt phát lạnh, đề cao cảnh giác, tiếp tục cùng đối thủ của nàng đại chiến.

“Bốp!”

Tiêu Vũ cũng nhận chân, ít nhất hiện tại hắn muốn bảo vệ Lăng Tiên bất tử, cô gái này đối với hắn còn có tác dụng lớn.

Chỉ thấy, thân hình của hắn đột nhiên chia ra làm hai, chiến chữ ấn ngưng tụ ra một khác hóa thân. Quỷ dị chính là, giờ khắc này hai cái Tiêu Vũ, thoạt nhìn hoàn toàn là hai thái cực.

Bên trái Tiêu Vũ, khắp toàn thân lộ ra một luồng khí tức thánh khiết, như thần linh hạ phàm, giơ tay nhấc chân đều có một luồng bất khả xâm phạm thần thánh khí tức.

Một bên khác hắn, tất là trên người hắc khí hoạt động, giống như từ trong địa ngục leo ra ma vương, trên người tràn đầy hung ác khí, sát khí kinh người.

Bất diệt âm dương trải qua, Tiêu Vũ lần này đem Thái Âm cùng mặt trời hoàn toàn cắt rời, đem hai cái cực hạn sức mạnh phân tán tới hai cỗ bên trên.

“Ầm!”

Mặt trời thân ra tay, thần thánh lại tràn ngập cuồng bạo, phảng phất cú đấm kia có thể nổ ra thiên địa.

“Thùng!”

Một mặt khác, Thái Âm thân thực lực đồng dạng đáng sợ, trên người hắc khí tràn đầy không rõ khí tức, một khi nhiễm, liền phảng phất bị tử vong khóa chặt.

2 thân thể cùng xuất hiện, Tiêu Vũ sức chiến đấu tựa hồ có bay vọt về chất, đem đến từ Lạc Tinh Các hai người đánh cho liên tục bại lui.

“Phụp!”

Còn thừa ba người, Tiêu Vũ một thân hai phần, đối phó rồi hai cái, Lăng Tiên đối thủ liền chỉ còn một người, nhất thời áp lực giảm nhiều.

Nàng này thực lực quả thật kinh người, mà khoảng thời gian này ở bí cảnh bên trong có bước tiến dài, rất nhanh liền đem đối thủ của nàng chế trụ, thành công chém chết.

“Ầm!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ mặt trời thân chí cương chí dương, đấm ra một quyền, đem đối thủ của hắn đánh thành đầy trời mảnh vỡ. U &# 8

Cùng lúc đó, Thái Âm thân nhẹ nhàng mà một chưởng, hắn một người khác đối thủ xem ra không có bất kỳ vết thương nào, lại là trừng lớn hai mắt, không tiếng động ngã xuống.

So với thái dương lực, thái âm lực, có vẻ tăng thêm sự kinh khủng, trực thấu thần hồn.

Đến lúc này, năm tên Lạc Tinh Các người đến, toàn bộ bị chém!

“Bốp!”

Lăng Tiên lại là không có dừng lại, thân hình lóe lên, nhằm phía xa xa.

“Ngươi làm gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, đại khái đã biết Lăng Tiên dự định.

“Ngươi không thấy mấy người kia vừa rồi muốn giết ta gì? Ngược lại bọn họ dù cho còn sống rời đi, cũng chỉ sẽ trở thành Sơ Tử chất dinh dưỡng, còn không bằng làm cho bọn họ vĩnh viễn ở lại chỗ này!” Nàng lời nói lạnh lẽo, nói chuyện thời gian, đã tìm ra một người, cùng chi giao thủ.

Đối với còn lại mấy người, Tiêu Vũ mặc dù không có sát tâm, nhưng không thừa nhận cũng không được Lăng Tiên theo như lời có lý. Huống hồ, mấy người này thừa dịp loạn ra tay, cũng có người muốn giết hắn, giờ phút này, hắn cũng không muốn lại đi để ý tới.

Những người kia dù sao đoạt được đạo văn không cách nào cùng Lăng Tiên so với, rất nhanh liền bị Lăng Tiên 11 chém giết.

“Đi thôi!” Lăng Tiên cướp lấy còn lại đạo văn sau khi, trở lại Tiêu Vũ bên người.

“A?”

Đột nhiên, sắc mặt nàng biến đổi lớn, bá một tiếng, ngẩng đầu nhìn phía hư không.

“Làm sao?” Tiêu Vũ đã ở đồng thời ngẩng đầu, vào đúng lúc này, hắn cảm thấy, có một luồng khí tức cường đại, đang nhanh chóng tiếp cận.

“Là hắn!” Lăng Tiên sắc mặt, nhất thời trở nên nghiêm nghị không ngớt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 141: Sơ Tử Thực Lực

Không cần Lăng Tiên nói rõ, theo nàng cái kia sắc mặt ngưng trọng, cùng với cái kia khí tức kinh khủng, Tiêu Vũ đại khái đã có thể đoán được, tiến lại người là ai.

“Sơ Tử?” Hắn lạnh lùng nhìn phía hư không, Sơ Tử rốt cuộc vẫn là tới gì?

“Ầm ầm ầm ầm!”

Địch khoa xa tình địch thuật chiến dương tiếp phong

Hư không chấn động, phảng phất có một vị đến từ viễn cổ lớn hung đang nhanh chóng áp sát, quanh thân thiên địa quy tắc đều trở nên không muốn ổn định.

“Hắn vẫn là tới!” Lăng Tiên đầy mặt nghiêm nghị, gắt gao nhìn chằm chằm sâu trong hư không.

Gần rồi, một đạo thân ảnh mơ hồ, ở trên hư không từ từ xuất hiện, như là một vị thần linh, quan sát thiên địa, coi thường chúng sanh.

“Mạc Thương?” Tiêu Vũ thời khắc này, sinh ra một loại ảo giác, phảng phất Mạc Thương đích thân tới vậy.

Chỉ vì, cái kia tiến lại bóng người, thân thể có mãnh liệt Mạc Thương khí tức, hơn nữa, đạo kia ánh mắt lạnh như băng, cùng Mạc Thương thật sự quá tương tự, lạnh như băng vô tình, như là siêu nhiên thiên địa ở ngoài, lạnh lùng quan sát thiên địa này.

“Đây là Sơ Tử?”

Trong nháy mắt này, Tiêu Vũ rốt cuộc biết, Lăng Tiên tại sao lại đối với này Sơ Tử kiêng kỵ như vậy.

Hắn thân thể thuộc về Mạc Thương khí tức đậm đà như vậy, rất hiển nhiên, này thân người đó thuộc về Mạc Thương đạo văn, hoàn toàn không phải những người khác có thể tướng.

Hơn nữa, cái này người và Mạc Thương là như thế rất giống, nếu không có biết Mạc Thương không thể sống tại giới này, Tiêu Vũ hầu như cũng hoài nghi, hắn chính là chân chính Mạc Thương.

“Không đúng!” Lăng Tiên gắt gao nhìn chằm chằm bóng người kia, bỗng nhiên nói: “Không đúng lắm!”

Kết xa khoa không Quỷ kết bóng bờ ruộng ầm ĩ vâng bờ ruộng bóng

“Làm sao?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Lăng Tiên khẩu không đúng, ngón tay chính là cái gì?

“Này không phải của hắn!” Lăng Tiên ánh mắt lấp lóe, nói: “Hoặc là nói, này không phải chân chính hắn.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, ánh mắt lại đang đến thân người đánh giá, nhất thời cũng không có minh bạch Lăng Tiên nói ý tứ.

“Mặc dù hơi thở này là hắn, hơn nữa khuôn mặt cũng giống như hắn, thế nhưng, đây không phải Sơ Tử chân thân!” Lăng Tiên ánh mắt ổn định khóa chặt ở người đến thân thể, nói: “Cái này tựa hồ chỉ là hắn một đạo hóa thân!”

Kết xa không chỉ kẻ học sau từ cô ngón tay kỹ

“Chỉ là hóa thân?” Tiêu Vũ cả kinh. Chỉ là Sơ Tử một đạo hóa thân, liền có đậm đà như vậy Mạc Thương khí tức? Cái kia nếu là Sơ Tử chân thân, sẽ là ra sao?

Hai người trò chuyện trong lúc đó, bóng người kia, đã ép tới gần.

Hắn đi tới hư không, đứng ở đám mây, lạnh lùng không mang theo chút nào tình cảm ánh mắt, từ phía dưới mấy cổ thi thể kia đảo qua, lại từ Tiêu Vũ thân thể đảo qua, cuối cùng, rơi vào Lăng Tiên thân thể.

“Ngươi rất tốt!”

Sơ Tử mở miệng, thanh âm của hắn như là ánh mắt của hắn giống nhau, lạnh lùng, hờ hững, không mang theo một tia dư thừa tình cảm.

Lăng Tiên không nói gì, chỉ cảm thấy một luồng áp lực nặng nề.

“Xem ra ngươi sớm nhận thấy được, ta muốn giết ngươi, muốn cướp đoạt những người này đạo văn, cùng ta đối kháng gì?” Sơ Tử ánh mắt, phảng phất có thể thấy rõ thế sự bình thường, lạnh lùng nói: “Có điều, đối với ta mà nói, ngươi chỉ là thay ta đem những đạo văn này thu thập lại thôi, cũng miễn đi ta 11 cướp đoạt phiền phức.”

Lăng Tiên vẫn là trầm mặc. Sơ Tử có thể nhìn thấu ý đồ của nàng, nàng cũng không ngoài ý muốn, thậm chí nàng tin tưởng, Sơ Tử sở dĩ không có nóng lòng giết nàng, không phải là bởi vì không chắc chắn, mà là bởi vì hắn cảm thấy bất cứ lúc nào đều có thể giết.

Thuyền kẻ thù khoa phương xa thuyền bóng chiến ầm ĩ tình độc mới

Dù cho tùy ý nàng cướp đoạt những người này đạo văn,

Đối với Sơ Tử tới nói cũng chỉ là ở thay thế hắn thu thập, hắn căn bản không một chút nào sốt ruột.

“Cửu Tử, hết thảy mọi người, ở mắt của ta đều là phế vật.” Sơ Tử ánh mắt, chỉ là ở 1 lúc bắt đầu quét Tiêu Vũ một chút, sau khi liền một mực nhìn lấy Lăng Tiên, “bây giờ, Cửu Tử chỉ còn ngươi và ta, ta cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi khả năng đã thắng được ta hóa thân, ta không thể giết huynh!”

Lăng Tiên sắc mặt, trở nên vừa là không cam lòng, vừa là nghiêm nghị.

Không cam lòng chính là, Sơ Tử hoàn toàn xem thường nàng, chỉ dùng một đạo hóa thân, liền muốn đoạt nàng đạo văn. Nhưng cùng lúc đó, dù cho chỉ là Sơ Tử một đạo hóa thân, cũng làm cho nàng cảm giác khó có thể chiến thắng.

“Càng đem ta không thấy?” Tiêu Vũ có chút không rõ, mảnh suy nghĩ một chút này mới lấy lại tinh thần, “hắn bây giờ không biết ta là nghịch tinh, cho nên đối với ta không có hứng thú, chỉ muốn cướp đoạt Lăng Tiên đạo văn.”

“Ta phải ngươi giúp ta.” Trầm mặc Lăng Tiên, rốt cục mở miệng, lại là ở trong tối đối với Tiêu Vũ truyền âm, nói: “Chỉ cần ngươi có thể giúp ta, đem Sơ Tử chém giết, ta có thể mang ta theo Thần Quân nơi đó tìm được mà không ăn thua gì quyết, cùng ngươi cùng chung!”

Tôn khoa Quỷ sau thuật chỗ lạnh kỹ cực kỳ thuật

Nhìn Lăng Tiên một chút, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể cảm giác đến nàng lúc này thừa nhận áp lực. Hắn trầm mặc, gật gật đầu.

Sự thật, hắn cũng đang muốn lợi dụng Lăng Tiên, hiểu ra Sơ Tử rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.

“Giết!”

Lăng Tiên đối với Tiêu Vũ truyền âm, sau đó khẽ kêu một tiếng, chủ động đối với Sơ Tử ra tay.

“Bốp!”

Tiêu Vũ cũng là lập tức cùng, trước mắt mặc dù chỉ là Sơ Tử một đạo hóa thân, nhưng thông qua đạo này hóa thân, cũng có thể để hắn đối với Sơ Tử thực lực có một cách đại khái hiểu rõ.

“Hả? Tìm giúp đỡ?” Sơ Tử hờ hững đứng thẳng, nhẹ nhàng giơ tay, quay Lăng Tiên vung lên.

Hắn 1 phất tay, thiên địa quy tắc hoạt động, càng biến thành thực chất, dâng tới Lăng Tiên.

“Nhân môn, mở!”

Lăng Tiên quát nhẹ, không dám khinh thường chút nào, trực tiếp vận chuyển lục tương không có dừng lại công, mở ra nhân môn.

Sau khoa không địa phương địch xem kỹ từ tháng ta khoa sớm

Mấy trăm năm quá khứ, nàng ở đây công trình độ, rõ ràng trước đây sâu hơn.

“Âm dương Vô Cực!”

Cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ cũng là vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, thân thể chia ra làm hai, Thái Âm mặt trời 2 thân thể cùng về phía trước.

“Hừ!”

Sơ Tử khẽ cười một tiếng, thân hình bất động như núi, chỉ là vào đúng lúc này, phía sau hắn, đột nhiên xuất hiện một đạo cái bóng mơ hồ.

“Ầm!”

Cái bóng kia giơ tay, đánh về phía Lăng Tiên, Lăng Tiên sắc mặt biến đổi lớn, bị một luồng lực vô hình đánh mạnh, rên lên một tiếng bay về đằng sau.

Thừa này khoảng cách, Tiêu Vũ âm dương 2 thân thể một tả một hữu, theo hai bên hiện bao bọc tư thế, Thái Âm mặt trời đánh về phía Sơ Tử.

“Bốp!”

Nhưng mà, trong nháy mắt này, Sơ Tử bên trái bên phải, vừa là có hai đạo cái bóng mơ hồ xuất hiện, đồng thời quay hai cái Tiêu Vũ ra tay.

“Ầm!”

Tiêu Vũ hai bóng người, đồng thời bay ngược bước ra, hắn và Lăng Tiên mặt, đồng thời đều xuất hiện chấn kinh rồi vẻ mặt.

“3 đạo hư ảnh!”

Không hề nghi ngờ, đó là thuộc về Mạc Thương bóng mờ, thế nhưng cùng một cái thân người, lại có ba đạo Mạc Thương cái bóng, đây là chưa từng có sự tình.

Kết xa kẻ thù khoa khốc tôn xem kỹ chỗ dương kẻ thù khoa độc

Kết xa kẻ thù khoa khốc tôn xem kỹ chỗ dương kẻ thù khoa độc Lăng Tiên không nói gì, chỉ cảm thấy một luồng áp lực nặng nề.

Mặc dù là xuất thân Lạc Tinh Các Lăng Tiên, đối với tình cảnh này, đều cảm giác tràn đầy chấn động.

“Ta biết rồi!” Lăng Tiên bị thương, sắc mặt tái nhợt mà nghiêm nghị, nói: “Đó là con thứ cùng tứ tử pháp chú, bị hắn cướp đoạt, hai người bọn họ vốn Thần Quân pháp thân, cũng tới hắn thân!”

Tôn kẻ thù xa tình địch thuật tiếp dương kỹ ta khốc

“Còn có chuyện như vậy?” Tiêu Vũ tâm tình cũng ngưng trọng lên, cái này Sơ Tử, hắn tưởng tượng càng thêm nguy hiểm.

Mạc Thương bóng mờ, vốn khủng bố, mà hắn ở chỉ có thể sử dụng bất diệt âm dương trải qua dưới tình huống, đối với Mạc Thương cái bóng, càng thêm hết sức, này đây vừa mới một đòn, hoàn toàn rơi vào hạ phong.

“Ngươi không được pháp chú, càng còn có thể này bí cảnh thi triển chính mình pháp?” Sơ Tử như là rốt cục coi trọng hơn Tiêu Vũ, khi hắn thân thể, đánh giá thêm vài lần.

b

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 142+3 Thân Thể Trở Về 1

Đối mặt Sơ Tử bên cạnh ba đạo bóng mờ, Lăng Tiên cùng Tiêu Vũ tâm tình đều rất nặng nề. Thực lực của người này vốn là cực kỳ mạnh mẽ, càng có 3 đạo hư ảnh gia thân, quả thực gần như vô địch.

“Chuyện đến nước này, ta hy vọng ngươi đừng nữa cất giấu cái gì thủ đoạn, nếu không thắng nổi hắn, chúng ta đều phải chết!” Lăng Tiên nhìn về phía Tiêu Vũ, nặng nề nói.

“Xem ra quả thật là như thế.” Tiêu Vũ gật đầu, ở vô thanh vô tức, đem trong cơ thể hỗn độn khí, phân tán tới hai bóng người bên trên.

Đến giờ phút này rồi, hắn duy nhất khả năng thắng Sơ Tử hy vọng, chính là trong cơ thể hỗn độn khí.

“Ào ào !”

Chỉ thấy Lăng Tiên sắc mặt ngưng lại, trên người đột nhiên bay ra một cái lụa trắng, dài ra theo gió, hướng về Sơ Tử quấn quanh mà đi.

“Bốp!”

Lụa trắng hữu hình, vừa giống như vô hình, xuyên qua Sơ Tử thân hình, Sơ Tử thân hình từ từ cùng chấn động, mặt lộ vẻ kinh ngạc, nói: “Đoạn hồn lụa mỏng? Ngươi càng chiếm được thứ này! Xem ra ngươi đã sớm chuẩn bị!”

Lăng Tiên không nói, sắc mặt như trước tràn ngập nghiêm nghị, lấy ra vật ấy, cũng nói nàng đã không bảo lưu nữa, toàn lực đánh ra.

“Đoạn hồn lụa mỏng?” Tiêu Vũ mặc dù chưa từng nghe tới vật ấy tên, nhưng giờ phút này cũng có thể nhìn ra, Lăng Tiên lấy ra thứ này rất bất phàm, tựa hồ thương tổn tới Sơ Tử.

“Âm dương có vô cùng, hỗn độn vô thủy!”

Thừa dịp này rảnh rỗi nhất, Tiêu Vũ một bên vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, một bên huy động trong cơ thể hỗn độn khí, trung bình rải rác đến hai bóng người bên trên.

Bá một tiếng, hắn hai bóng người vọt đến Sơ Tử trước người, Thái Âm mặt trời đồng thời ra tay, và rất là xảo diệu, đem một tia hỗn độn khí ẩn giấu ở hai bóng người bên trong.

“Hừ!” Sơ Tử mắt lộ ra hàn quang, hừ lạnh một tiếng.

Khi hắn hừ lạnh bên dưới, hắn trước người hai đạo Mạc Thương hình bóng, như là lúc trước bình thường, quay hai cái Tiêu Vũ ra tay, mỗi loại đánh ra một chưởng.

“Thùng!”

Vang trầm bên trong, Tiêu Vũ hai bóng người một lần nữa lùi về sau, trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn, lại cảm nhận được Mạc Thương bóng mờ cường hãn.

Nhưng mà, hai đạo xuất thủ cái bóng, tại cùng hắn sau khi va chạm, tựa hồ cũng biến thành một trận sáng tắt, trên người quang mang lờ mờ một chút.

“Xem ra các ngươi đều riêng có thủ đoạn, rất tốt!” Sơ Tử lạnh lùng thấy Tiêu Vũ hai người, trong mắt sát ý, vào lúc này căng vọt.

“Không ổn, hắn muốn dùng toàn lực, nhanh, mau ngăn cản hắn!” Lăng Tiên vẻ mặt biến đổi lớn, la lên một tiếng, đồng thời chính mình mang theo cái kia một đạo lụa trắng, điên cuồng huy động trên người nàng pháp chú, liều lĩnh quay Sơ Tử lại ra tay.

Có thể làm cho Lăng Tiên kiêng kỵ như vậy, Tiêu Vũ cũng biết Sơ Tử tất nhiên khó đối phó. Hắn đồng dạng không do dự, bất diệt âm dương trải qua cùng hỗn độn khí ở trong người vận chuyển tới cực hạn, lại lần nữa ra tay.

“Ầm!”

Thời điểm này, Sơ Tử trước người 3 đạo hư ảnh, khí tức đột nhiên cuồng bạo lên, 3 đạo hư ảnh trên người lộ ra khủng bố gợn sóng, vào đúng lúc này thần tốc tăng lên.

Tiếp theo, cái kia ba bóng người, càng chầm chậm trùng hợp đến cùng một chỗ, trong quá trình này, 3 ảnh trên người lộ ra gợn sóng, cũng càng ngày càng kinh người.

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ lúc này trong lòng đột nhiên có một loại cảm giác, phảng phất tại 3 ảnh dung hợp trong quá trình, chân chính Mạc Thương, muốn thức tỉnh mà đến!

Loại cảm giác này, thì cùng trước kia Thủ Sơn lão nhân kêu gọi Mạc Thương pháp thân thời điểm giống nhau, thậm chí, giờ phút này Sơ Tử mang đến cho hắn một cảm giác, so với lúc đó còn cường liệt hơn, phảng phất hắn có thể sẽ thật sự Mạc Thương, kêu gọi tới đây.

“Giết!”

Tại loại này khí tức kinh khủng dưới ảnh hưởng,

Tiêu Vũ chính mình tựa hồ cũng cuồng bạo, hắn sâu sắc rõ ràng, nếu để cho Mạc Thương ba đạo cái bóng dung hợp, hậu quả sẽ cực kỳ khủng bố.

“Cút!”

Đối mặt Lăng Tiên cùng Tiêu Vũ đồng thời ra tay, Sơ Tử ngạo nghễ gầm lên, vung tay lên một cái.

“Ầm!”

Hắn vẫy tay một cái, phảng phất có thể hủy diệt một vùng thế giới, Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên tại này cỗ lực lượng kinh khủng trước khi, càng trực tiếp bị đẩy lui.

Tiêu Vũ sắc mặt trắng bệch, Lăng Tiên càng há mồm, hộc ra búng máu tươi lớn.

“Đây mới là Sơ Tử thực lực chân chính?” Tiêu Vũ sắc mặt biến đổi đột ngột, này Sơ Tử thực lực, so với hắn trong tưởng tượng cường hãn hơn.

“Một khi hắn đem ba đạo Thần Quân Pháp tướng dung hợp, chúng ta liền không có cơ hội!” Lăng Tiên đầy mặt không cam lòng, nhìn chằm chặp Sơ Tử bên cạnh vài đạo cái bóng.

3 đạo hư ảnh, lộ ra vô cùng khí tức kinh khủng, phảng phất là trong bầu trời này chúa tể. Chúng nó vốn âm u đầy tử khí, không có sinh cơ ánh mắt, cũng dần dần sinh xuất ra thần thái.

Phảng phất, cái kia đã không chỉ có chỉ là mấy cái cái bóng, mà là chân chân chính chính, còn sống sinh linh!

“Đoành!”

Thời khắc cuối cùng, 3 đạo hư ảnh, rốt cục hoàn toàn quy nhất, hóa thành một đạo như là thật, chính thức còn sống sinh linh, mà không muốn chỉ là mấy cái cái bóng mơ hồ.

“Bốp!”

Chỉ thấy, 3 ảnh quy nhất biến thành Mạc Thương, lạnh lùng ngẩng đầu, ánh mắt cái thứ nhất, rơi vào Lăng Tiên trên thân.

Lăng Tiên sắc mặt biến đổi lớn, còn không tới kịp phản kháng, chỉ thấy Mạc Thương vung mạnh tay lên, Lăng Tiên nhất thời cả người bay ngược bước ra, nhận lấy trọng thương.

“Đây là…… chân chính Thần Quân lực lượng!” Nàng tràn đầy chấn động, ở người này xuất thủ lập tức, nàng chỉ cảm thấy, trên người nàng pháp chú, hoàn toàn mất đi hiệu dụng, phảng phất bị người khác chỗ nắm trong tay, làm nàng mất đi hết thảy đối kháng có thể.

Chuyện này nhất thời để Lăng Tiên ý thức được, chỉ có chân chính Thần Quân, mới có thể đem trên người nàng Thần Quân pháp chú hoàn toàn phong tỏa.

“Sơ Tử, hắn nắm giữ chân chính Đế Quân lực lượng gì? Ha ha, nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, ta không can thiệp tới đoạt được bao nhiêu người pháp chú, kết cục đều đã được quyết định từ lâu!”

Giờ khắc này Lăng Tiên, sắc mặt bi thảm, cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng.

Nàng bây giờ mới thật sự hiểu, vì sao Sơ Tử trước khi cũng không có nóng lòng ra tay với hắn, chỉ sợ hắn đã sớm biết, chỉ cần Lăng Tiên trên người còn có Thần Quân pháp chú, liền không thể nào là đối thủ của hắn.

“Tới chỗ nầy, càng không bị Thần Quân pháp chú bám thân, nhưng lại khả năng tiếp tục tu luyện chính mình pháp, ta đồng dạng cũng muốn biết, trên người ngươi rốt cuộc có gì bí mật?” Sơ Tử ánh mắt, vào lúc này vừa rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

“Nhị Hắc!”

Tiêu Vũ ngưng thần đề phòng, vào đúng lúc này, hắn không muốn gan dạ có chút cất giữ, lập tức kêu gọi Nhị Hắc.

Bá một tiếng, Nhị Hắc xuất hiện ở trong tay hắn, ở ý niệm của hắn bên dưới, lúc này Nhị Hắc, biến thành một hơi đen thui cự kiếm.

“A?” Sơ Tử nhìn ra Tiêu Vũ trong tay kiện binh khí này bất phàm, có điều lại phớt lờ, nói: “Không thấy được trong tay ngươi còn có binh khí như thế, đã như vậy, ta thu!”

Hắn đang khi nói chuyện, sau lưng Mạc Thương lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, sau đó thân hình hơi động, một chưởng vỗ đi qua.

“Bốp!”

Tiêu Vũ nâng kiếm, đem trên người hỗn độn khí điên cuồng truyền vào trong kiếm, quay Mạc Thương, chém xuống một kiếm.

“Ầm!”

Hắn ra tay toàn lực, lại có Nhị Hắc làm binh khí, này chém xuống một kiếm, uy lực làm cho người rung động, kể cả Sơ Tử sắc mặt, đều là hơi đổi.

“Keng!”

Một kiếm sau khi, Mạc Thương bóng người bị bức lui, quần áo trên người, nhiều hơn một vết thương, tự thân mặc dù không tổn hao gì, nhưng nhưng là bị Tiêu Vũ một kiếm bức lui.

“Có thể bức lui 3 thân thể hợp nhất Thần Quân pháp thân?” Sơ Tử sâu sắc kinh ngạc, trong lòng lần đầu tiên, đối với

Tiêu Vũ thân phận sinh ra hứng thú.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 143: Quay Về Thiên Nguyên

Sau khi kinh ngạc, Sơ Tử lông mày lại sâu sắc khóa lại, bởi vì mới vừa rồi chiêu kiếm đó sau khi, Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên thân ảnh của hai người, liền ở trước mắt của hắn biến mất.

“Bất chiến mà đi?” Sơ Tử không khỏi cười lạnh, vừa mới Tiêu Vũ tốc độ tốc độ tăng lên tới một loại quỷ dị trình độ, chém ra một kiếm sau, mang tới Lăng Tiên, thần tốc rút đi.

Hắn không một chút nào sốt ruột, bởi vì chỉ cần Lăng Tiên trên người vẫn tồn tại Thần Quân pháp chú, trốn tới chỗ nào, đều là vô dụng.

“Người này thực lực, lại là không kém, hơn nữa có một món đồ như vậy quái lạ binh khí, xem ra, ta phải bản tôn ra tay, mới có thể làm được không có sơ hở nào.” Đứng yên tại chỗ, Sơ Tử ngẩng đầu nhìn trời, tự lẩm bẩm.

Một mặt khác, Tiêu Vũ một kiếm qua đi, thi triển cực nhanh, mang tới Lăng Tiên thần tốc rời đi.

Bí cảnh cửa ra đã mở ra, đối với hắn mà nói, Sơ Tử thực lực không chỉ khó chơi, quan trọng hơn chính là, đây chỉ là hắn một đạo hóa thân, Tiêu Vũ dù cho khả năng thắng, cũng không có ý nghĩa, bởi vậy tiếp tục đánh tiếp, đối với hắn mà nói hoàn toàn là lãng phí thời gian.

Hơn nữa, ở trong lòng hắn đã có một cái kế hoạch, có thể bỏ chân chính Sơ Tử, vì thế, hắn phải mang tới Lăng Tiên.

"Ngươi…… càng từ trong tay của hắn đào thoát?"

Lăng Tiên bị Tiêu Vũ mang ở phía sau, trên đường đi, sắc mặt của nàng tràn ngập phức tạp, cũng có vài phần cay đắng, nói: "Vô dụng thôi, vô luận ta trốn tới chỗ nào, hắn đều có thể tìm được ta, bằng không mà nói, ban đầu ta sớm rời đi, cũng sẽ không ở lại chỗ kia bí cảnh."

Lăng Tiên chính mình rõ ràng, theo hắn chiếm được Thần Quân pháp chú, trên người sinh ra Thần Quân đạo văn, nàng đời này, liền vĩnh viễn cũng không thoát khỏi được Lạc Tinh Các, vô luận nàng ở nơi nào, Lạc Tinh Các đều có thể tìm tới nàng.

Trước lúc này, Lăng Tiên chỉ là dự định lợi dụng Tiêu Vũ, giúp nàng đối phó Sơ Tử, mà bây giờ, nàng đối với Tiêu Vũ cảm giác, bắt đầu trở nên hơi phức tạp.

"Đối mặt Sơ Tử, hắn hoàn toàn không có bỏ lại ta, không có một mình thoát đi, mà là lựa chọn đem ta cùng mang đi!"

Lăng Tiên trong lòng, nói không nên lời là tư vị gì. Vốn là lợi dụng lẫn nhau quan hệ, nhưng ở đây chờ bước ngoặt, Tiêu Vũ hoàn toàn không có bỏ lại đã mất đi sức chiến đấu nàng.

Hơn nữa nàng rõ ràng, nói vậy Tiêu Vũ cũng đã biết, nàng coi như thương thế có thể khôi phục, cũng không cách nào giúp Tiêu Vũ đối phó Sơ Tử, bởi vì trên người nàng pháp chú, ở Sơ Tử trước mặt, căn bản là vô dụng.

Có thể Tiêu Vũ biết rõ nàng đã không phải sử dụng đến, còn là tại loại này sinh tử tương quan dưới tình huống cứu nàng?

Này 1 tâm tình, Lăng Tiên vẫn chưa cho thấy, chỉ là một đường trầm mặc, yên lặng chữa thương.

Mang theo Lăng Tiên, Tiêu Vũ không lâu sau đó, về tới Thiên Nguyên hoàn cảnh, chính hắn cũng chịu đựng một chút đau đớn, có điều đối với hắn mà nói, vấn đề không lớn.

“Nơi này là……” Lăng Tiên lộ ra sắc mặt khác thường, đối với cái này minh vùng bên trong người người kiêng kỵ địa phương, bao nhiêu cũng là có hiểu biết.

Nàng đối với Tiêu Vũ càng hiếu kỳ hơn, người này rốt cuộc là ai, có thể thong dong ra vào loại địa phương này?

Phải biết rằng loại này sức mạnh đất trời giao hòa nơi, kể cả Lạc Tinh Các cường giả đều rất kiêng kỵ, không dám tùy tiện gần sát, bởi vì rất dễ dàng bị sức mạnh đất trời đồng hóa, thân tử đạo tiêu.

“Này không cần nhiều hỏi, tin tưởng ở đây, ngươi tạm thời là an toàn, Sơ Tử không làm gì được ngươi.” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không cùng Lăng Tiên giải thích.

Trong trầm mặc, Lăng Tiên cũng không có tiếp tục truy vấn, mà là tìm một chỗ, yên lặng bắt đầu chữa thương.

“Ra bí cảnh, ở đây chỉ cần hóa đi này đạo văn, nghĩ đến hẳn là sẽ không sống lại.” Tiêu Vũ theo hóa giới phù bên trong thả ra Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, sau đó dùng hỗn độn khí, vì bọn họ hóa đi trong cơ thể Mạc Thương đạo văn.

Có hắn ra tay, trên người mấy người đạo văn rất nhanh sẽ hóa giải, khôi phục vốn có thực lực.

Không chỉ như thế, việc này ở bí cảnh bên trong, mỗi người bọn họ đều bất đồng chỗ tốt, chỉ là bị Mạc Thương đạo văn quấy nhiễu, hoàn mỹ tiêu hóa, bây giờ khôi phục sau khi, mỗi người tìm khắp địa phương, tiếp tục tĩnh tâm tu luyện.

“Sơ Tử? Chỉ mong, hắn không muốn khiến ta thất vọng!” Tiêu Vũ một người, xếp bằng ở góc ở trong, yên lặng cùng đợi Sơ Tử đến.

Ở trong dự đoán của hắn, Sơ Tử bực này nhân vật, tất nhiên sẽ không dễ dàng thả Lăng Tiên rời đi, nhất định sẽ đuổi theo, cưỡng đoạt Lăng Tiên trên người đạo văn.

Cũng là bởi vì nguyên nhân này, hắn mới cố ý mang đi Lăng Tiên, bởi vì Lăng Tiên chỉ là một cái sống tọa độ, có thể chỉ dẫn Sơ Tử, để hắn tới chỗ này.

Tại ngày này nguyên hoàn cảnh, Tiêu Vũ bày ra Tinh La đại trận, vô luận Sơ Tử thực lực mạnh đến mức nào, chỉ cần hắn dám đến, chính là hẳn phải chết!

Ở trong chờ đợi, Lăng Tiên thương thế, rất nhanh sẽ khôi phục, nàng đi tới Tiêu Vũ trước người, cả người, như là đã xảy ra biến hóa nào đó.

“Ta đến nay, còn không biết tên của ngươi.” Mang theo vài phần phức tạp, Lăng Tiên ngồi vào Tiêu Vũ trước người, mở miệng nói ra.

Cô gái này, bất kể là dung mạo hay là thực lực, đều hết sức ít có, trải qua Sơ Tử 1 sau cuộc chiến, nàng tựa hồ trở nên cùng trước đây có chút bất đồng, trên người nhiều hơn mấy phần yên tĩnh, vài phần ôn nhu.

“Một cái tên mà thôi, rất trọng yếu sao?” Tiêu Vũ không rõ, có thể thấy, Lăng Tiên tâm thái, tựa hồ đang lặng lẽ bên trong, đã xảy ra một loại nào đó thay đổi.

“Ha ha, cũng là, một cái tên mà thôi.” Lăng Tiên cười cười, trong nụ cười, làm như bình tĩnh hờ hững, lại như lộ ra vài phần đau thương.

“Ngươi làm sao vậy?” Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, như vậy một cô gái, càng cũng có lúc thương cảm? Này cùng hắn trong ấn tượng Lăng Tiên, thật sự có chút bất đồng.

“Ta không sao. &# 32;” Lăng Tiên lắc lắc đầu, khẽ cười nói: “Chỉ là cảm giác hơi mệt chút.”

“Mệt mỏi?” Tiêu Vũ biết, tu luyện người, thân thể cùng thần hồn đều hơn xa người thường, không thể lại liên luỵ. Nếu là người nào có cảm giác mệt mỏi, đó hơn phân nửa là lòng liên luỵ, đối với một ít sự tình, cảm nhận được mất hứng.

“Ta từ khi sinh ra bắt đầu, liền đang ở Lạc Tinh Các.” Lăng Tiên đột nhiên nói: “Từ nhỏ, Lạc Tinh Các đối với chúng ta dạy dỗ, cũng chỉ có một, đó là đem xoá bỏ nghịch tinh, xem là chính mình suốt đời sứ mệnh.”

Tiêu Vũ trầm mặc, không rõ Lăng Tiên tại sao lại đột nhiên nói với hắn những chuyện này?

“Vận mệnh của chúng ta, tựa hồ từ vừa mới bắt đầu, đã bị Lạc Tinh Các quyết định. Lạc Tinh Cửu Tử? Ha ha, kỳ thực bất quá chỉ là 9 con cờ thôi, rất nhiều lúc, chúng ta đều là bị Lạc Tinh Các khống chế, thậm chí ở lúc cần thiết, Lạc Tinh Các cũng sẽ không chút do dự, đem chúng ta vứt bỏ.”

Vừa nói, Lăng Tiên nụ cười trên mặt, cũng hơn nữa có vẻ đau thương.

Tiêu Vũ rốt cuộc biết, Lăng Tiên tại sao lại đột nhiên như thế. Cô gái này, hơn nửa cảm thấy, Sơ Tử sẽ không bỏ qua cho nàng, chắc chắn đuổi theo, đoạt nàng đạo văn.

Bây giờ nàng, chính là Lạc Tinh Các con rơi, Lạc Tinh Các để có thể làm cho Sơ Tử càng mạnh mẽ hơn, đã cam chịu, đưa nàng xem là Sơ Tử chất dinh dưỡng, từ bỏ nàng.

“Chúng ta những người này, đời người thậm chí không thuộc về mình, liền còn sống ý nghĩa, đều bị Lạc Tinh Các định xong. Quay đầu lại, lại là rơi vào một kết cục như vậy.”

Lăng Tiên cười đến đau thương, tựa hồ bởi vì cảm giác được chính mình không sống nổi quá lâu, cái này từ trước đến giờ thâm thúy không ngớt nữ tử, bắt đầu không muốn cố ý đi ẩn giấu nàng chân chính nội tâm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 144: Đế Quân Đích Thân Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bất đắc dĩ, cay đắng, tuyệt vọng…… Lăng Tiên trên thân, lộ ra không chỉ một loại tâm tình, cùng qua lại nàng so với, tựa như biến thành người khác.

Tiêu Vũ không có mở miệng, có một số việc, đã phát sinh, liền không thể thay đổi, dù cho Lăng Tiên bây giờ hối hận tiến vào Lạc Tinh Các, nhưng này cũng đã là không thể thay đổi sự thật.

Hắn không có an ủi, đời người đều là lựa chọn của mình, nếu như Lăng Tiên lúc trước không muốn trở lại Lạc Tinh Các, đều có thể ở Thập Châu không trở lại, đã nàng làm ra lựa chọn như vậy, vậy vô luận cuối cùng là hậu quả gì, nàng đều phải tự mình thừa nhận.

Một lần trò chuyện sau khi, không biết có phải hay không không muốn đối mặt sắp sửa tiến lại sự tình, lại hoặc là dự cảm được cái gì, Lăng Tiên lại bế quan, đem chính mình nhốt ở một không người vị trí.

“Không thấy được, tiểu tử ngươi vẫn rất có đàn bà duyên, liền cái này lạnh như băng cô bé, đều bị ngươi cảm động.” Nhị Hắc không khỏe thời nghi xuất hiện, trêu chọc Tiêu Vũ.

“Gì mát mẻ gì ở lại.” Tiêu Vũ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, không thèm để ý.

“Làm sao? Ta nói tới có lỗi gì? Nàng nếu không phải là bị ngươi cảm động, có thể trúng ngươi thổ lộ này tâm sự?” Nhị Hắc thẳng thắn nói, nói: “Đừng nhìn ta chỉ là một món binh khí, nhưng ta sống được quá lâu, chuyện nhỏ này, ta còn khả năng nhìn không thấu?”

Tiêu Vũ nhắm chặt mắt lại, không tiếp tục để ý, Nhị Hắc cái miệng này hắn đã không phải thứ nhất đóng lãnh giáo, cùng hắn tranh luận căn bản là lãng phí miệng lưỡi.

“Đến! Các ngươi tốt nhất tất cả đều bế quan đi, không ai quản ta càng tốt hơn!” Nhị Hắc chính là lại có thể nói, đối mặt Tiêu Vũ bộ này hờ hững bất động dáng vẻ, nhưng cũng nói không được nữa, không thú vị đi qua một bên.

Nhắm mắt tĩnh tọa, Tiêu Vũ vừa là theo bản năng bắt đầu tu luyện hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, tiếp tục tăng trưởng trong cơ thể hỗn độn khí.

Đoạn này thời gian, hỗn độn khí tăng trưởng đã từ từ trở nên ổn định lại, tin tưởng chỉ cần hắn tiếp tục tu luyện, trong cơ thể hỗn độn, cuối cùng có một ngày, sẽ đạt tới có thể phân tán đến hết thảy ngôi sao mức độ.

“Bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết? Nhị giả quy nhất, hoà vào hỗn độn, đây cũng là ta muốn đi đường gì?”

Tu đến mức này, Tiêu Vũ trong lòng, cũng đang không ngừng diễn biến bây giờ đi con đường thông hướng điểm cuối.

Hắn sau này muốn làm, có phải thì vẻn vẹn chỉ là dung hợp thể nội hai công lớn quyết, khiến hai công lớn quyết chính thức quy nhất, không dứt ở trong người ngưng tụ càng nhiều lực hỗn độn gì?

Hai công lớn quyết quy nhất, ý nghĩ này cố nhiên không sai, nhưng hắn lại luôn cảm thấy, nếu như chỉ là như thế, tựa hồ còn thiếu một ít gì.

“Đạo sinh nhất,

Một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật...... nếu đạo là hỗn độn, 1 là ta tự thân, hai là Thái Âm mặt trời, 3 là cái gì?”

Trong lòng hắn, lần đầu cảm nhận được một tia mê man.

Theo lý thuyết đạt được hắn cảnh giới cỡ này, đối với thiên địa các loại đại đạo lĩnh ngộ, đều đã đạt được cực hạn, không nên tồn tại loại này quấy nhiễu.

Nhưng sự thực là, hắn bây giờ muốn tu đích đạo, cùng hắn kiếp trước chỗ tu đích đạo hoàn toàn khác nhau. Dùng hỗn độn làm chủ, dung hợp hai đại vô thượng công quyết, con đường như vậy, đừng nói là hắn kiếp trước, chính là phóng tầm mắt cửu thiên, cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai đi qua.

“Nên không chỉ là như thế, ta rốt cuộc không để ý đến cái gì?”

Lòng sinh hoang mang, Tiêu Vũ tu luyện, cũng lâm vào đình trệ.

Hắn tin tưởng, hắn sau này muốn làm, tuyệt đối không chỉ là không dứt ngưng tụ hỗn độn khí quá trình, hẳn còn có cái khác phi thường chuyện quan trọng, bị hắn không để ý đến.

“Ầm!”

Ở Tiêu Vũ quấy nhiễu bên trong, đột nhiên, Thiên Nguyên hoàn cảnh chấn động, hắn bá một tiếng, mở hai mắt ra.

“Rốt cuộc đã đến!”

“Vèo!”

Thời điểm này, bế quan bên trong Lăng Tiên cũng hiện thân, ngẩng đầu nhìn phía xa xa.

“A?” Tiêu Vũ nhìn về phía Lăng Tiên, trong lòng hơi kinh ngạc.

Cô gái này, lúc này đúng là vẻ mặt bình tĩnh, hoàn toàn không giống trước khi ở bí cảnh bên trong thời điểm khẩn trương như vậy cùng nghiêm nghị.

“Xem ra, nàng có điều hiểu ra, nhìn thấu cái gì.” Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, Lăng Tiên cô gái này, quả thật tươi đẹp, đáng tiếc, bọn họ nhất định, không cách nào trở thành trên một con đường người.

“Thiên Nguyên hoàn cảnh? Cho rằng ẩn thân nơi này, thì có thể tránh khỏi vừa chết gì?”

Thiên Nguyên hoàn cảnh ở ngoài, Sơ Tử bóng người, hiện ra bước ra.

Dáng dấp của hắn, vẫn cùng lúc trước ở bí cảnh bên trong gặp nhau trong khi giống nhau, bất đồng chính là, tại đây Sơ Tử mi tâm, có khắc một cổ xưa phù hiệu.

Ký hiệu này thập phần quỷ dị, phảng phất chỉ cần nhìn một chút, thì sẽ làm người có một loại muốn cúng bái kích động.

“Đây là hắn chân thân?” Tiêu Vũ nhìn phía Lăng Tiên, theo cảm giác, hắn cảm thấy trước mắt cái này Sơ Tử, so trước đó nhìn thấy hóa thân mạnh hơn nhiều lắm, rất có thể chính là Sơ Tử chân thân.

“Xem ra, Đế Quân đã xem tất cả hy vọng, đều đặt ở trên người hắn!” Lăng Tiên ánh mắt, nhìn chằm chằm Sơ Tử trên mi tâm huyết văn, nói: “Cái kia 1 huyết văn, ta đã gặp một lần, đó là từ Đế Quân tự mình trông coi, nghe nói là Thần Quân lưu lại vô thượng pháp chú!”

“Vừa là Thần Quân lưu lại?” Tiêu Vũ nhìn phía đạo kia huyết văn.

Cảm giác, này huyết văn cùng Mạc Thương này đạo văn giống nhau y hệt, nhưng ở ở trong, lại cho người một loại thập phần khí tức nguy hiểm.

“Giao ra pháp chú, ta tha cho ngươi khỏi chết.” Sơ Tử mở miệng, ánh mắt nhìn Lăng Tiên, ngôn ngữ lạnh như băng vô tình.

“Pháp chú không thuộc về ngươi, ngươi không có tư cách muốn ta giao ra!” Lăng Tiên lạnh như băng đáp lại, thái độ kiên quyết, chỉ vì giao ra pháp chú, nàng dù cho bất tử, cũng đem biến thành một kẻ tàn phế.

“Ta không có tư cách?” Sơ Tử nhẹ nhàng cười cười, sau đó đột nhiên quay đầu, nhìn phía phía sau.

“A?” Lăng Tiên theo Sơ Tử ánh mắt nhìn tới, lại là cái gì cũng không nhìn thấy. Đột nhiên, nàng như là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt nhất thời trở nên trắng nhợt.

“Ai da!”

Chỉ nghe một tiếng xa xưa thở dài, một thân ảnh già nua, ở Sơ Tử phía sau từ từ xuất hiện.

“Đây là người nào?” Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, Sơ Tử tiến lại thời gian, hắn lập tức thì đã nhận ra, nhưng cái này thân ảnh già nua, tới lại là im hơi lặng tiếng, liền hắn đều không có phát hiện.

Chỉ thấy, đó là một thập phần già nua ông lão, trước ngực quần áo, thêu chín ngôi sao, ở trong hư không, từng bước từng bước, chầm chậm đi tới.

“Đế Quân!” Lăng Tiên sắc mặt tái nhợt, như không cam lòng, như kinh khủng, nhìn chằm chặp bóng người kia.

“Cái gì? Hắn chính là Cửu Tinh Đế Quân?” Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh. Hắn vốn suy đoán, là Sơ Tử làm đoạt Lăng Tiên trên người đạo văn, chắc chắn sẽ đuổi theo, không ngờ rằng, thậm chí ngay cả Cửu Tinh Đế Quân, đều thân chí!

“Lạc Tinh Cửu Tử, cùng tại đây Cửu Tinh Đế Quân nắm trong bàn tay, một Sơ Tử, cũng đã mười phần nguy hiểm, Đế Quân đích thân tới, Tinh La đại trận, không biết có thể không ứng phó!” Tiêu Vũ trong lòng cảm nhận được vài phần áp lực.

Ở suy đoán của hắn bên trong, Cửu Tinh Đế Quân, ít nhất là đã đi vào Đế cảnh nhân vật.

Hơn nữa, hắn không như bình thường Đại Đế, xuất thân Lạc Tinh Các, hắn tu phương pháp, tất cả đều là khắc chế Tiêu Vũ. Huống hồ, cũng không ai dám bảo đảm, Mạc Thương lúc trước sáng lập Lạc Tinh Các lúc, chưa cho vị này Đế Quân lưu lại gì đó.

“Lăng Tiên, đem trên người ngươi pháp chú, giao cho Sơ Tử.” Cửu Tinh Đế Quân chân đạp hư không, chầm chậm đi tới Lăng Tiên trước người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 145: Tái Chiến Sơ Tử

Cửu Tinh Đế Quân mở miệng, để Lăng Tiên bóng người, khinh run nhẹ lên, sắc mặt càng thêm trắng nhợt.

Nàng bi thảm cười nói: "Nói như vậy, ngươi đã quyết định muốn hy sinh ta, tác thành Sơ Tử một người?"

"Ngươi hết thảy, vốn là từ Lạc Tinh Các ban tặng, bây giờ bất quá là bị thu hồi thôi, đây cũng là mệnh của ngươi." Cửu Tinh Đế Quân sắc mặt bình tĩnh, phảng phất như nói một cái chuyện đơn giản nhất, nói: "Sơ Tử thần mạng trong người, đời này, chỉ có hắn, có thể hoàn thành Thần Quân ý chí, vì thế, hết thảy tất cả, cũng có thể hy sinh!"

Lăng Tiên trên mặt, sớm không có một chút hồng hào, trắng bệch như tờ giấy.

Nàng đời này, một mực tuần hoàn theo Lạc Tinh Các ý chí, làm Lạc Tinh Các mà sống, nhưng cuối cùng, nàng lại bị Đế Quân vô tình từ bỏ, muốn hy sinh nàng, tác thành Sơ Tử.

"Niệm tình ngươi từng là Lạc Tinh Các từng ra không ít lực, ngươi giao ra pháp chú, ta có thể bảo vệ tính mạng ngươi, mà có thể ban ơn ngươi linh dược, để tuổi thọ của ngươi không bị ảnh hưởng." Cửu Tinh Đế Quân tiếp tục nói: "Nếu ngươi từ chối, đó chính là ta Lạc Tinh Các tạo phản!"

Tạo phản hai chữ vừa ra, Lăng Tiên bóng người vừa là run lên một cái, đầy mặt bi thảm.

Nàng buồn bã nói: “Ngươi tự mình giá lâm, chính là vì để cho ta chủ động giao ra pháp chú?”

Cửu Tinh Đế Quân không nói, nhưng thái độ đó, lại đã nói rõ tất cả.

“Thần Quân ý chí là chí cao vô thượng, ngươi có thể vì thế hy sinh, là vinh hạnh của ngươi!” Sơ Tử nhàn nhạt thấy Lăng Tiên, tràn ngập lạnh lùng.

“Ha ha” Lăng Tiên cười đến đau thương, thời khắc này, nàng đã là lời gì cũng nói không ra, bởi vì đã không lời nào để nói.

Đế Quân tự thân tới, gặp phải tình huống như thế này, nàng dù cho muốn phản kháng, cũng đã là không thể nào.

Toàn bộ Lạc Tinh Các, thậm chí là toàn bộ minh vùng, ngoại trừ Nhật Nguyệt Thần Quân, Cửu Tinh Đế Quân, chính là chí cao vô thượng tồn tại, không ai có thể phản kháng.

“Bốp!”

Liền vào lúc này, Cửu Tinh Đế Quân đột nhiên động, trong tay một cái trường tác tung, quấn về Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ sớm đối với này Thần Quân tràn ngập đề phòng, trước tiên liền hồi thần lại, bứt ra lùi xa, tránh khỏi cái kia trường tác.

“Hả? Có thể né qua bổn quân một đòn?” Cửu Tinh Đế Quân lộ ra vẻ kinh ngạc, đứng ở không trung đánh giá Tiêu Vũ, nói: “Xem ra, người này quả nhiên có chút bất phàm, cũng không uổng công bổn quân, tự mình đi chuyến này.”

Nghe đến lời này, Lăng Tiên sắc mặt vừa là khẽ biến, khó mà tin nổi nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Nguyên lai, ngươi đích thân tới nơi đây, không phải là vì pháp chú, mà là hướng về phía ta đến!” Tiêu Vũ cũng nhìn hiểu, này Cửu Tinh Đế Quân, đúng là vì hắn mà đến.

“Nhập thần quân lưu lại bí cảnh, không chỉ không bị Thần Quân sức mạnh nhiễm, còn có thể trở lui toàn thân, mười ngàn năm đến, dạng này người, ngươi là người thứ nhất, bổn quân tự nhiên cảm thấy hứng thú.” Cửu Tinh Đế Quân cũng không phủ nhận, ánh mắt vẫn tại Tiêu Vũ trên người đánh giá.

Tiêu Vũ tâm tư đảo lộn nhanh, vị này Đế Quân mang đến cho hắn một cảm giác, so với Sơ Tử càng thêm nguy hiểm, dù sao cũng là nắm trong tay Lạc Tinh Các mười ngàn năm tồn tại chí cao.

Hắn có loại cảm giác, cái này Cửu Tinh Đế Quân, rất có thể liền như Nguyệt Thần lưu lại Thiên Thần Đại Đế giống nhau, là tiếp xúc qua Mạc Thương, thậm chí được Mạc Thương tự mình hướng dẫn.

Bởi vậy, nếu bàn về nguy hiểm, Cửu Tinh Đế Quân trình độ nguy hiểm, so với cái gọi là Lạc Tinh Cửu Tử, cao hơn vô số lần.

“Không cần phải phiền phức như thế.” Sơ Tử ngạo nghễ mở miệng, nói: “Chỉ cần giết hắn, tất cả nghi hoặc, tự nhiên giải trừ.”

Hắn lạnh lùng nói ra một câu nói này sau, trực tiếp động, trên người đạo văn hiện lên, Mạc Thương 3 đạo hư ảnh, bắt đầu ở bên người, chầm chậm ngưng tụ.

“Vừa đi lên thì dùng toàn lực, thật đúng là để mắt ta!” Tiêu Vũ cười lạnh, ngưng thần đề phòng.

Vốn, nếu như chỉ có Sơ Tử một người, nhận sự giúp đỡ Tinh La đại trận, hắn hoàn toàn chắc chắn có thể chém giết.

Nhưng hắn vạn lần không ngờ chính là, Cửu Tinh Đế Quân lại cũng thân chí.

Cái này rất có thể là một vạn năm trước đã cùng Mạc Thương tiếp xúc qua nhân vật, thậm chí, hắn có thể được qua Mạc Thương chân chính truyền thừa, bởi vậy mặc dù là có Tinh La đại trận nơi tay, Tiêu Vũ trong lòng không có lực lượng.

Dù sao, Mạc Thương đối với hắn quá hiểu, hắn sẽ có dạng gì thủ đoạn, Mạc Thương đều rất rõ ràng, rất khó nói này Cửu Tinh Đế Quân sẽ có hay không có đối phó Tinh La đại trận thủ đoạn.

"Ầm!"

Ở Tiêu Vũ suy tư thời điểm, Sơ Tử đã trực tiếp ra tay rồi.

Trên người hắn, hắc khí hoạt động, lục tương không có dừng lại công môn thứ nhất người cửa mở ra, mang theo bên người 3 đạo hư ảnh, như là một khí phách đế vương, nâng lên một cước, đạp thật mạnh dưới.

"Xem ra chỉ có đánh một trận!" Tiêu Vũ biết, trước mắt không có thời gian cho hắn suy nghĩ, lập tức chỉ có thể vận chuyển lên bất diệt âm dương trải qua cùng trong cơ thể hỗn độn khí, vung hai nắm đấm, cùng Sơ Tử đại chiến.

"Ầm!"

Sơ Tử chân thân, thực lực so với lúc trước hóa thân gượng lớn hơn nhiều lắm, Tiêu Vũ hỗn độn gia thân, hơn nữa bất diệt âm dương trải qua, cũng chỉ là miễn cưỡng có thể chống lại.

Hai người liên tục ra tay, thẳng đánh cho quần sơn nổ vang, trời long đất lở.

"Hắn không được pháp chú, có thể cùng Sơ Tử chiến đến tình cảnh như thế?" Cửu Tinh Đế Quân đứng ở phía xa, khi nhìn thấy Tiêu Vũ cái kia cuồng bạo sức chiến đấu lúc, trong lòng không khỏi lại là giật mình.

Phải biết rằng, Mạc Thương nhưng Tinh Thần Các người, hơn nữa trên người có ba tổ Thần Quân pháp chú, thực lực có thể nói đế dưới vô địch. Bây giờ, nhưng có cái không biết từ nơi nào nhô ra người, có thể cùng Sơ Tử chiến bình.

Cửu Tinh Đế Quân tuyệt không tin tưởng, người bình thường lại có thực lực như vậy, hắn càng ngày càng cảm giác, việc này không có đến không, người trẻ tuổi này, đã đạt đến đáng giá hắn coi trọng mức độ.

"Ha ha, xem ra ngươi còn có chút thực lực, không đến mức để trận chiến này trở nên vậy không thú vị." Sơ Tử một bên ra tay, một bên cười khẽ, nói: "Cũng được, hôm nay, ta thì mượn ngươi nghiệm chứng một chút, Thần Quân đạo, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu."

Nghe nói nói thế, Tiêu Vũ sắc mặt khẽ hơi trầm xuống một cái, đã đoán được Sơ Tử dự định.

Quả nhiên, chỉ nghe một tiếng vang ầm ầm, Sơ Tử bên người 3 đạo hư ảnh, bắt đầu từ từ dung hợp, trở về làm một thể.

3 ảnh quy nhất, loại kia để Tiêu Vũ cảm giác vạn phần khí tức quen thuộc lại xuất hiện, phảng phất chân chính Mạc Thương, trong khi thức tỉnh.

"Ầm!"

Quy nhất sau khi, Mạc Thương bóng mờ hầu như ngưng đọng để thực chất, giống như một người sống sờ sờ vật.

Hắn bá đạo vô song, một bước tiến lên, quay Tiêu Vũ đánh ra một chưởng.

“Phụp!”

Tiêu Vũ vận chuyển toàn lực, điều động bất diệt âm dương trải qua, cùng với trong cơ thể hết thảy hỗn độn khí, vẫn như cũ không thể tiếp được đòn đánh này, há mồm hộc máu, bay ngược ra ngoài.

“Xem ra, ngươi còn là quá yếu, giun dế chung quy chỉ là giun dế, ở Thần Quân vô thượng Thần Uy trước mặt, có thể làm, chỉ có cúng bái!” Sơ Tử cao cao tại thượng, đi theo Mạc Thương phía sau, như một đế vương giống như, nhìn xuống Tiêu Vũ, “quỳ xuống cầu ta, tha cho ngươi khỏi chết!”

“Chỉ bằng ngươi?” Tiêu Vũ giận quá mà cười, Sơ Tử càng để hắn cúng bái hắn đệ tử của mình? Quả thực là chuyện tiếu lâm!

“Không lạy? Vậy ngươi hãy chết đi!” Sơ Tử lạnh như băng nở nụ cười, huy động Mạc Thương pháp thân, giơ chân lên, hướng về Tiêu Vũ mạnh đạp xuống.

“Ầm!”

Đúng vào lúc này, đột nhiên, hai viên ngôi sao to lớn, từ Tiêu Vũ trong cơ thể bay ra, đánh về Mạc Thương.

“Đây là”

Khi nhìn thấy này hai ngôi sao, Sơ Tử, Lăng Tiên, còn có xa xa Cửu Tinh Đế Quân, thân hình đều là đồng thời chấn động, phảng phất một chút hiểu cái gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 146: Đại Trận Oai

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hai ngôi sao lớn, mang theo mênh mông mà lại nặng nề khí tức, ở trong hư không xuất hiện, phảng phất bầu trời đè xuống giống như, làm cho người ta một loại áp lực nặng nề.

“Tinh Thần chi lực? Lại là tinh thần lực!”

Cửu Tinh Đế Quân mặt mũi già nua trên không còn bình tĩnh nữa, thâm thúy trong tròng mắt, có dị dạng hào quang lưu động, gắt gao nhìn chầm chầm Tiêu Vũ: “Là hắn! Là hắn! Ta sớm nên nghĩ đến, sớm nên nghĩ tới!”

Có thể vào bí cảnh mà không bị Thần Quân sức mạnh chỗ nhuộm, từ vừa mới bắt đầu, dạng này người cũng chỉ có thể có một, chính là cái kia nghịch tinh!

Thời điểm này, khi thấy hai ngôi sao lớn, Cửu Tinh Đế Quân một chút thì xem thấu Tiêu Vũ thân phận.

“Là hắn! Nguyên lai là hắn!” Đồng dạng rung động, còn có Lăng Tiên. Nàng cứ thế ngay tại chỗ, thấy trong hư không xuất hiện hai ngôi sao lớn, vẻ mặt tràn ngập phức tạp.

Đây là biết bao quen thuộc hai đại ngôi sao, lúc trước còn ở Thập Châu, nàng liền đã cùng Tiêu Vũ động thủ, thấy qua này hai ngôi sao, bây giờ này hai ngôi sao ra lại, Tiêu Vũ thân phận, đã lại rõ ràng có điều.

“Chẳng trách, khó trách hắn vẫn không chịu hãy nói cho ta biết tên của hắn.” Lăng Tiên phức tạp thấy Tiêu Vũ: “Nhưng mà, đã là hắn, lúc trước hắn vừa vì sao cứu ta? Ta năm xưa thiếu chút nữa đưa hắn chém giết, hắn không phải nên muốn giết ta gì?”

Lăng Tiên không nghĩ ra, nàng không thể nghĩ ra được, Tiêu Vũ cứu nàng, là vì mượn nàng đưa tới Sơ Tử. Nàng bây giờ chỉ biết là, Tiêu Vũ trước khi cứu nàng, là sự thật không thể chối cãi, nếu không, có lẽ nàng sớm đã chết ở Sơ Tử trong tay, căn bản không sống được tới giờ.

“Tinh Thần chi lực? Nguyên lai là ngươi, ngươi chính là Thần Quân muốn xoá bỏ nghịch tinh!”

Thời điểm này, không giống với Cửu Tinh Đế Quân chấn động cùng Lăng Tiên kích động, Sơ Tử trong con ngươi, lộ ra, là một loại hưng phấn khó tả.

Như là đã lấy ra ngôi sao, Tiêu Vũ cũng sẽ không thay đổi chính mình hình dạng và khí tức, vào đúng lúc này khôi phục lại.

“Các ngươi không phải vẫn muốn giết ta gì? Bây giờ ta liền ở đây, ngươi còn chờ gì?” Hắn lạnh lùng thấy Sơ Tử, đến giờ phút này, hắn đã quyết định được ăn cả ngã về không, trừ lần đó ra, không có lựa chọn tốt hơn.

“Ha ha ha ha…… tốt!” Sơ Tử cất tiếng cười to, “đời này, Thần Quân ý chí, đem để ta tới hoàn thành, giết!”

Hắn sát khí ngút trời, hét lên một tiếng bên trong, trước người Mạc Thương, lại động lên, nhanh chóng như điện, đánh về phía Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ bất động,

Chỉ là nắm trong tay âm dương hai sao. Lúc này, hắn trên mặt đất tầng tầng một bước, nhất thời, Tinh La đại trận vận chuyển, chư thiên tinh lực tung xuống.

Trong nháy mắt này, trên trời cao vô tận ngôi sao, tựa hồ cũng phát sáng lên, quay nơi đây, bỏ ra mênh mông tinh lực.

Âm dương hai sao bên trong lộ ra sức mạnh, vào đúng lúc này, đột nhiên tăng lên vô số lần, ở trong lộ ra sức mạnh to lớn, kể cả Cửu Tinh Đế Quân, cũng không khỏi biến sắc.

“Ầm!”

Tinh La đại trận thêm vào, mười vạn tinh thần lực tập trung đến âm dương hai sao bên trên, hai ngôi sao lớn xoay tròn lấy, hướng về Mạc Thương trấn áp tới.

“Hừ!”

Sơ Tử trong miệng hừ lạnh một tiếng, đối mặt hai đại ngôi sao, Mạc Thương bóng người tất cả không sợ ý, không tiến ngược lại thụt lùi, quay âm dương hai sao nổ ra hai quả đấm.

“Thùng!”

Hai sao chuyển động, Mạc Thương bóng người bay ngược ra ngoài, mười vạn tinh lực thêm vào âm dương hai sao cuồng bạo vô cùng, không có gì có thể lay động.

“Phụp!”

Mạc Thương bóng người bị thương, Sơ Tử cũng là đồng thời cả người chấn động mạnh, há mồm phun ra ngụm máu lớn, mặt lộ vẻ rung động.

“Làm sao có khả năng? Thần Quân là vô địch! Tầm thường hai ngôi sao, làm sao có khả năng chống đỡ được Thần Quân?” Hắn đầy mặt không thể tin được, tựa hồ Mạc Thương không địch lại, làm hắn nhận lấy đả kich cực lớn.

“Trận pháp lực lượng?” Cửu Tinh Đế Quân cảm nhận được nơi đây trận pháp gợn sóng, sắc mặt một trận nặng nề, “lại tìm tới Thiên Nguyên hoàn cảnh chỗ như vậy, bố trí trận pháp!”

Ở trong lòng, Cửu Tinh Đế Quân điên cuồng tìm kiếm Nhật Nguyệt Thần Quân vì hắn lưu lại tin tức, ở những tin tức kia bên trong, hầu như đã bao hàm nghịch tinh nắm giữ toàn bộ thủ đoạn, mỗi loại thủ đoạn, hắn cơ hồ đều có hóa giải phương pháp.

Nhưng mà, Cửu Tinh Đế Quân không biết chính là, Tiêu Vũ kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, nắm giữ thủ đoạn nhiều, chính là Mạc Thương muốn toàn bộ nói cho hắn biết, cũng không thể.

Mặc dù, Tinh La đại trận là Tiêu Vũ kiếp trước cường lực nhất một trong thủ đoạn, nhưng này một đại trận phải trăm vạn ngôi sao cất bước, Mạc Thương phỏng chừng cũng không nghĩ đến, Tiêu Vũ tài năng ở cảnh giới này bố trí đến Tinh La đại trận.

Về phương diện khác, Mạc Thương cố nhiên có thể tại giới này, bày ra các loại sắp xếp, nhưng thân là ấy sư, Tiêu Vũ thủ đoạn, chỉ có thể so với hắn càng nhiều, hắn cũng không khả năng ngờ tới hết thảy, chặt đứt Tiêu Vũ hết thảy đường.

Này đây, thời khắc này tùy ý Cửu Tinh Đế Quân như thế suy tư, đều thủy chung nhớ không nổi Tiêu Vũ giờ phút này bố trí trận pháp là cái gì, đối với cái này, ngày xưa Nhật Nguyệt Thần Quân, căn bản là chưa từng nói tới.

“Đoành!”

Ở Nhật Nguyệt Thần Quân suy tư thời gian, Tiêu Vũ nhưng không có dừng động tác lại, hắn không dứt huy động âm dương hai sao, cùng với Tinh La đại trận, đối với Sơ Tử ra tay.

Thậm chí, ngoại trừ âm dương hai sao ở ngoài, hắn lúc này bên ngoài cơ thể, còn sử dụng cái khác ngôi sao.

Hơn vạn ngôi sao rậm rạp, khiến này một vùng không gian, phảng phất đã biến thành một vùng sao trời, mỗi một viên tinh thần, cũng có vô cùng sức mạnh to lớn, Thần Uy khó lường.

“Hắn tại sao có thể có thực lực như vậy?” Lăng Tiên sắc mặt, từng trận trắng nhợt. Mấy trăm năm quá khứ, nàng tiến bộ, có thể Tiêu Vũ tiến bộ, lại là xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng.

“A!” Sơ Tử điên cuồng, tóc tai bù xù, máu me khắp người, hoàn toàn không địch lại Tiêu Vũ tinh thần lực.

“Tam nguyên huyết chú, cho ta đoạn!” Hắn điên cuồng gầm lên, mi tâm huyết văn hiện lên, đem thiên địa quy tắc ngưng tụ thành lưới, muốn vây khốn Tiêu Vũ ngôi sao.

Đây là Mạc Thương lưu lại, cố ý dùng để đối phó Tiêu Vũ trên người chư tinh cũ thuật, vốn thập phần khắc chế Tiêu Vũ. Nhưng bây giờ, có Tinh La đại trận thêm vào, Tiêu Vũ ngôi sao uy lực, tăng lên vô số lần, những quy tắc này lưới, thì lại làm sao giam cầm ở?

“Ầm!”

Chư tinh run nhẹ, Sơ Tử ngưng tụ thành quy tắc lưới, ở trong chớp mắt liền đứt thành từng khúc, một lần nữa dung nhập vào trong thiên địa.

“Phụp!” Sơ Tử lại một lần hộc máu, thân hình loạng choà loạng choạng. Nhiều lần bị thương, đã để hắn bị rất nặng đau đớn.

“Thần Quân là vô địch, ta không thể bại, ta cũng không bị thua!” Hắn máu me khắp người, giống như điên cuồng bình thường, trong miệng không dứt lầm bầm.

Tiêu Vũ nhíu mày trầm ngâm, cái này Sơ Tử đối với Mạc Thương có cực sâu chấp niệm, tin chắc Mạc Thương chính là vô địch trên trời dưới đất Nhật Nguyệt Thần Quân.

Hắn không khỏi suy tư, Sơ Tử sở dĩ tài năng ở Mạc Thương chi đạo bên trong đi được xa nhất, có phải chính là bởi vì hắn đem Mạc Thương trở thành chính thức tín ngưỡng thần linh?

“Hừ!”

Đột nhiên, Lăng Tiên một tiếng rên, sắc mặt trở nên hoàn toàn trắng bệch. Ở khóe miệng của nàng, một đạo tơ máu, không tiếng động lướt xuống.

Cảm giác được động tĩnh, Tiêu Vũ quay đầu lại, liền gặp ở Lăng Tiên phía sau, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một bóng người.

“Khà khà, Thần Quân pháp chú, đều là của ta, chỉ có ta mới có thể làm cho Thần Quân lại xuất hiện việc này, bày ra vô địch Thần Uy!” Sơ Tử trên mặt, lộ vẻ dữ tợn mà điên cuồng nụ cười.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 147: Kêu Gọi Thần Quân

Đối với Lăng Tiên xuất thủ, đều không phải là Sơ Tử bản thân, mà là cái kia một đạo, Tiêu Vũ cùng Lăng Tiên đều từng gặp hóa thân. Điện thoại di động đầu m.

Ở Tiêu Vũ cùng Sơ Tử đại chiến, bất kể là Lăng Tiên còn là Tiêu Vũ, sự chú ý đều bị Sơ Tử hấp dẫn, ở vào thời điểm này, bọn họ ai cũng không nghĩ tới, Sơ Tử lại đột nhiên lấy ra hóa thân, đánh lén Lăng Tiên, cưỡng đoạt đạo văn.

“Ha ha, Thần Quân pháp chú, là ta!”

Đánh lén thuận lợi, Sơ Tử hóa thân dữ tợn cười to, vừa cười, vừa bắt đầu cưỡng đoạt Lăng Tiên thân thể đạo văn.

Chỉ thấy, Lăng Tiên thân thể thuộc về Mạc Thương pháp chú, đang hiện lên quang mang mãnh liệt, nhanh chóng hướng về hắn thân thể dời đi.

“Giết!” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lẽo, huy động ngôi sao, chuyển hướng Sơ Tử hóa thân.

Mặc dù Sơ Tử bây giờ đối với hắn không tạo được uy hiếp, nhưng nếu để hắn lần nữa một tổ Mạc Thương đạo văn, Tiêu Vũ vẫn là cảm giác có chút không ổn, này đây quyết đoán ra tay, muốn trực tiếp xóa bỏ Sơ Tử hóa thân.

Địch kẻ thù xa không Quỷ sau hận chỗ dương sớm tôn chỗ

“Thùng!”

Vào lúc này, đột nhiên một tiếng tiếng vang trầm nặng truyền đến. Gặp xa xa Cửu Tinh Đế Quân, đưa tay nhẹ nhàng bắn ra, nhất thời quanh thân thiên địa quy tắc một lần nữa ngưng tụ thành, đem Tiêu Vũ ngôi sao đầy trời toàn bộ cầm giữ.

“Này đáng chết lão già!” Tiêu Vũ gầm lên, “mở cho ta!”

Hắn huy động chư tinh, muốn tránh ra quy tắc, nhưng mà, trong giây lát này, hắn lại là phát hiện, đến từ Cửu Tinh Đế Quân quy tắc, uy lực cách xa ở Sơ Tử, hắn này thoáng giãy dụa, lại không có thể tránh ra.

“Cút!”

Tiêu Vũ điên cuồng hét lên, đem Tinh La đại trận uy lực tăng thêm một bước, mượn tới mười vạn tinh thần lực, rốt cục một tiếng vang ầm ầm, tránh thoát Cửu Tinh Đế Quân quy tắc.

Nhưng mà, trì hoãn trong giây lát này, Sơ Tử hóa thân, đã đem Lăng Tiên thân thể đạo văn, hoàn toàn cướp đoạt.

Đạo văn bị đoạt, Lăng Tiên tựa hồ một chút mất đi hết thảy sức mạnh, thân thể mềm mại ngã xuống, thân thể sinh cơ, đã ở nhanh chóng xói mòn.

Bá một tiếng, Sơ Tử hóa thân thần tốc trở về, cùng bản thể hòa vào nhau, vào đúng lúc này, Sơ Tử thân thể, cũng là lại nhiều một tổ thuộc về Mạc Thương đạo văn.

“Bốp!”

Hắn bỗng nhiên mở mắt, mắt vẻ mặt, có điên cuồng, có lạnh lùng, bên mép một nụ cười tàn khốc, phảng phất đã thấy Tiêu Vũ tử vong.

“Bằng vào ta máu, ngưng thần quân pháp thân, bằng vào ta chi hồn, kêu gọi Thần Quân chi linh!” Sơ Tử tàn khốc mà cười cười, khẩu lại là lẩm bẩm nói nhỏ, nói ra như vậy một đoạn văn.

“Không ổn!” Tiêu Vũ vẻ mặt đại biến, này một đoạn văn, làm hắn ngay đầu tiên, nhớ tới ngày xưa Thủ Sơn lão nhân.

Ngày đó, Thủ Sơn lão nhân kêu gọi đến rồi Mạc Thương pháp thân, khiến phía sau hắn Mạc Thương chính thức ngưng tụ, không muốn chỉ là một cái bóng mờ, mà là hóa thành một sinh động Mạc Thương.

Vào lúc ấy, Thủ Sơn lão nhân thân thể chỉ có một tổ đạo văn, một cái bóng mờ, ngưng tụ đến Mạc Thương thân, đã đối với Tiêu Vũ tạo thành uy hiếp lớn lao.

Bây giờ, Sơ Tử có bốn tổ Mạc Thương đạo văn, lại thêm hắn có thể cho cái kia bao nhiêu đạo hư ảnh trở về làm một thể, nếu là thành công kêu gọi Mạc Thương, hậu quả khó mà lường được!

“Giết!”

Tiêu Vũ không dám có chốc lát trì hoãn, quyết đoán ra tay, muốn ở Sơ Tử thành công trước khi, chém chết.

“Ầm!”

Hắn tế ra tất cả ngôi sao, vạn ngôi sao lớn nổ vang, hướng về Sơ Tử trấn áp tới.

“Hừ!”

Sơ Tử trước người, hiện ra một đạo Mạc Thương bóng mờ,

Giơ tay liên tục xuất chưởng, đối kháng những ngôi sao này.

“Thùng!”

Một mặt khác, Cửu Tinh Đế Quân không trận, đã ở xa xa ra tay, dùng tam nguyên huyết chú, đem thiên địa quy tắc đan vào thành, ngăn cản Tiêu Vũ ngôi sao đầy trời.

“Đoành!”

Sơ Tử bóng người, còn là bay ngược ra ngoài. Nhưng mà mặc dù như thế, hắn theo Lăng Tiên nơi đó đoạt được pháp chú, ấy ngưng tụ ra Mạc Thương bóng mờ, còn là dung nhập vào hắn thân thể bóng mờ.

“4 thân thể quy nhất!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, Sơ Tử sau lưng Mạc Thương, vốn là 3 đạo hư ảnh hòa vào nhau kết quả, bây giờ lại nhiều một đạo.

Hắn chỉ cảm thấy, cái này Mạc Thương khí tức làm hắn càng quen thuộc, phảng phất cái kia không muốn chỉ là một không có sự sống bóng mờ, mà là đang chậm rãi biến thành chân chính Mạc Thương, có thuộc về ý thức của mình.

“Còn chưa đủ! Ta muốn dùng thân thể của ta, xem là Thần Quân giáng lâm lọ chứa, Thần Quân là vô địch, một khi giáng lâm, ngươi chắc chắn phải chết!”

Máu me khắp người Sơ Tử trên mặt mang theo điên cuồng, nói chuyện, phía sau hắn đó thuộc về Mạc Thương cái bóng, lại bắt đầu chậm rãi dung nhập vào nhục thể của hắn trong vòng, cùng thân ảnh của hắn từ từ trùng điệp.

Địch kẻ thù xa độc thuyền bóng tiếp lạnh sớm bờ ruộng ầm ĩ

“Ông!”

Trong nháy mắt này, Tiêu Vũ thân thể một thứ, đột nhiên lộ ra mãnh liệt gợn sóng, Tiêu Vũ xoay tay lấy ra, sắc mặt càng thêm khó coi.

“Huyền quy bộ tộc mai rùa?”

Huyền Mặc lão nhân đưa cho hắn mai rùa, giờ phút này đang lộ ra một loại máu ánh sáng màu đỏ, tràn đầy không rõ, và bắt lại nơi tay, này mai rùa một trận phát nóng, giống như một khối nung đỏ lửa than giống nhau.

Huyền Mặc lão nhân đã từng nói, này xác khả năng đoạn cát hung, đối với đại hung hoặc là đại cát việc, sẽ phá lệ nhạy cảm, tài cán vì Tiêu Vũ sớm cảnh báo.

Mà giờ khắc này, này mai rùa phát ra tin tức, là điềm đại hung!

“Ầm!”

Theo Mạc Thương cùng Sơ Tử bóng người chầm chậm trùng điệp, hắn thân thể khí tức, trở nên càng ngày càng nguy hiểm, cũng càng ngày càng giống Mạc Thương.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ thu hồi mai rùa, liều lĩnh, một bên điên cuồng vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, một bên huy động trong cơ thể hỗn độn khí, thêm vào đến âm dương hai sao.

Kết không xa khoa độc Tôn Thuật từ dương cô thái thái

Hắn không dám lại có giữ lại chút nào, ra tay toàn lực, dùng vạn tinh quay Sơ Tử điên cuồng đánh.

“Ầm!”

Sau khoa không xa khốc sau bóng tiếp ầm ĩ bí khoa chiến

Nơi này, trời long đất lở, vạn tinh cùng chuyển động, nếu không có nơi đây thuộc về Thiên Nguyên hoàn cảnh, chỉ sợ liền vùng đất này đều phải bị đánh sập.

Cấp bậc này uy lực, Tiêu Vũ tin tưởng, mặc dù là chính thức sống sót Đại Đế, cũng muôn vàn khó khăn sống được hạ xuống. Nhưng mà, đối mặt Sơ Tử, đối mặt Mạc Thương, hắn không chút nào cũng không dám ngừng dưới, huy động toàn lực, điên cuồng ra tay.

Thiên Nguyên hoàn cảnh, tiếng gầm rú không dứt, Tiêu Vũ lấy ra vạn tinh, &# 32; không dứt quay phía trước trấn áp xuống, một khắc cũng không dám ngừng lại.

Vạn ngôi sao, mặc dù là một viên một viên mấy, đều cần hao phí không ít thời gian, Tiêu Vũ vạn tinh không dứt đập xuống, không biết là liên tục kéo dài bao lâu.

Mãi đến tận vạn tinh toàn bộ đập xuống, nơi này, mới khôi phục yên tĩnh.

Cái kia Sơ Tử vốn đứng thẳng địa phương, sớm không còn tồn tại nữa, bị Tiêu Vũ vạn ngôi sao, đánh hoàn toàn thay đổi, khắp nơi tàn tạ.

Tôn khoa khoa kẻ thù Quỷ thuyền thuật từ nguyệt chủ từ sườn núi

Sơ Tử cùng Mạc Thương bóng người, từ chỗ đó, triệt để biến mất, thế nhưng Tiêu Vũ sắc mặt, lại vẫn là một trận biến hóa, không cách nào xác định Sơ Tử sống hay chết.

“Bốp!”

Hắn phi thân trước, ở nơi đó tìm tòi Sơ Tử bóng người, không thấy được Sơ Tử thi thể, hắn liền không cách nào triệt để an tâm.

Tìm tòi một phen sau khi, Tiêu Vũ hoàn toàn không cảm giác Sơ Tử cùng Mạc Thương bất kỳ khí tức gì, nhưng là chưa từng nhìn thấy Sơ Tử thi thể, làm hắn thủy chung không cách nào chính thức an tâm.

“Phụp!”

Hồi lâu sau, mặt đất đột nhiên run nhẹ, một bàn tay, từ dưới nền đất, đưa ra ngoài.

“A?” Tiêu Vũ lòng căng thẳng, nhanh chóng lùi về phía sau, gắt gao nhìn chằm chằm chỗ đó.

Xa xa, Cửu Tinh Đế Quân cũng đầy mặt khẩn trương cùng vẻ chờ mong, không nháy mắt nhìn cái hướng kia.

Bò ra ngoài, cuối cùng sẽ là Sơ Tử, còn là Mạc Thương?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 148: Điên Cuồng Thành Kính

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lạch cạch!”

Mặt đất thổ địa, từng điểm từng điểm nứt ra, con kia trắng nhợt tay moi đất, từ dưới nền đất duỗi ra, sau đó, bóng người kia từ lòng đất, từ từ bò ra.

Tiêu Vũ đầy mặt nghiêm nghị, gắt gao nhìn chằm chằm. Chỉ thấy, từ lòng đất leo ra người, mặc dù vẫn là Sơ Tử khuôn mặt cùng dáng dấp, nhưng khí tức của hắn, lại là cực kỳ hỗn loạn.

Thời khắc này Sơ Tử, đã như là Mạc Thương, hoặc như là chính hắn, hai loại khí tức ở trên người hắn qua lại biến hóa, khiến cho Tiêu Vũ đã không cách nào phân biệt, người trước mắt rốt cuộc là người nào.

“Đã thành công? Hay là đã thất bại?”

Xa xa, Cửu Tinh Đế Quân cảm nhận được Sơ Tử trên người hỗn loạn khí tức, trong lúc nhất thời cũng không cách nào nhìn thấu.

Hắn tuy là Lạc Tinh Các Đế Quân, thế nhưng, trên người đồng thời có bốn tổ đạo văn dưới tình huống kêu gọi Thần Quân thân, chuyện như vậy hắn cũng chưa từng gặp, giờ phút này không cách nào kết luận người trước mắt là Mạc Thương còn là Sơ Tử.

“Ha ha…… ta cảm thấy, ta cảm giác được Thần Quân ban cho ta vô thượng Thần lực, quả nhiên ta mới là thích hợp nhất thừa kế Thần Quân pháp chú người!”

Thời điểm này, Sơ Tử dữ tợn sắc mặt, mang theo vài phần điên cuồng, quay Tiêu Vũ mở miệng.

“Thần Quân?” Tiêu Vũ thở một hơi thật dài, đã Sơ Tử vẫn gọi bằng Mạc Thương làm Thần Quân, nói cách khác, bây giờ thân thể này, vẫn này đây ý thức của hắn làm chủ, mà không phải kêu gọi đến rồi chân chính Mạc Thương.

Bất kể như thế nào, này tóm lại để Tiêu Vũ thở phào nhẹ nhõm. Dù sao, dùng cảnh giới của hắn hôm nay, nếu là Mạc Thương đích thân tới, hắn tuyệt không có đối phó có thể.

“Thất bại?” Cửu Tinh Đế Quân trên mặt, cũng là lộ ra vẻ thất vọng, lẩm bẩm nói: “Hắn chỉ đành phải Thần Quân thân, lại không được Thần Quân chi hồn.”

Lạc Tinh Cửu Tử, từng cái trên thân thể người cũng có thuộc về Thần Quân pháp chú, có thể ngưng tụ Thần Quân hình bóng.

Nhưng mà, Cửu Tinh Đế Quân lại rõ ràng, hư ảnh kia mặc dù có vô cùng sức chiến đấu, nhưng cuối cùng không có Thần Quân ý niệm, chỉ có ấy hình, giống như một cái vật chết.

Chỉ có lúc này lấy tự thân sinh cơ cùng thần hồn làm dẫn, thiêu đốt tự thân, làm Thần Quân cung cấp thân thể cùng hồn lực, tài năng gọi đến chính thức có được ý niệm Thần Quân pháp thân.

Đương nhiên, khả năng gọi đến bao nhiêu, cái kia liền muốn cái nhìn nguyền rủa cường độ, cùng với người triệu hoán lòng hay không đầy đủ thành kính.

Sơ Tử có bốn tổ đạo văn gia thân, hắn đối với Thần Quân thành kính, Cửu Tinh Đế Quân tuyệt không hoài nghi, nhưng bây giờ hắn lại không có gọi đến Thần Quân ý niệm,

Khiến Cửu Tinh Đế Quân có chút bất ngờ.

“Dù cho không có Thần Quân ý niệm, muốn giết ngươi vậy là đủ rồi, hôm nay, ta liền hoàn thành Thần Quân lưu lại ý chí, xoá bỏ nghịch tinh!”

Sơ Tử điên cuồng cười to, như rất giống Ma. Thể xác và tinh thần của hắn đã hoàn toàn bị Mạc Thương ảnh hưởng đến, đây là Mạc Thương ở bí cảnh bên trong lưu lại cái kia 1 tượng thần chỗ đáng sợ.

Hắn tài năng ở không để lại dấu vết bên trong, thay đổi ý chí của một người, bây giờ Sơ Tử đã là như thế, đã đem Mạc Thương trở thành chí cao vô thượng tín ngưỡng, gần như điên cuồng.

“Ầm!”

Cười lớn bên trong, Sơ Tử động thủ.

4 thân thể dung hợp, hóa thành một giống như thực chất Mạc Thương, cái kia Mạc Thương sẽ cùng nhục thể của hắn dung hợp, làm cho hắn bây giờ, ngắn ngủi có không gì sánh kịp thực lực.

“Chư tinh nghịch loạn!” Tiêu Vũ gầm lên.

Dù cho Sơ Tử không khả năng hóa thành chân chính Mạc Thương, nhưng có Mạc Thương lực lượng, hắn đồng dạng không dám khinh thường, gây dựng lại ngôi sao, cùng đối kháng.

“Rầm rầm!”

Sơ Tử sức chiến đấu, vào thời khắc này tăng lên nhiều lắm, hắn liên tục ra tay, mỗi một lần ra tay, đều có Tiêu Vũ một ngôi sao, bị hắn đánh cho trực tiếp nổ tung ở trong hư không.

Ngôi sao đầy trời, mỗi một viên nổ tung mở lúc lực phá hoại đều đủ để hủy diệt chu vi vạn dặm, một khỏa lại một khỏa nổ tung, hình thành tình cảnh, quả thực giống như tận thế.

“Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế! Thần Quân là vô địch!”

Sơ Tử trong miệng la lên, giống như thành kính nhất tín đồ, đạt đến một loại điên cuồng mức độ.

Hắn liên tiếp trong lúc xuất thủ, Tiêu Vũ vạn ngôi sao, vào đúng lúc này, đã có gần một nửa bị ấy đánh nổ.

“Ông!”

Tiêu Vũ trên người mai rùa, không dứt hướng về Tiêu Vũ đưa ra cảnh cáo, trở nên xuyên qua đỏ như lửa, biểu thị thời khắc này Sơ Tử, đối với Tiêu Vũ uy hiếp trong khi tăng vụt lên.

“Đáng chết, hỗn độn nguyên vô cùng trải qua!”

Tới giờ phút này, Tiêu Vũ đã không có đường lui, chỉ có thể vận chuyển lên trong cơ thể hết thảy có thể dùng lực lượng.

Hắn ở vô tận trong tinh thần, sáp nhập vào âm dương cùng lực hỗn độn, và vận chuyển chiến chữ ấn, hóa đến chín đạo cùng hắn sức chiến đấu hầu như giống nhau hóa thân.

Ngoài ra, lục đạo dấu ấn bay ra, quấn quanh cho hắn bên ngoài cơ thể. Hắn đem có thể sử dụng hết thảy thủ đoạn, tất cả đều đã vận dụng.

“Coi trời bằng vung!”

6 ấn diễn biến không cách nào lĩnh vực, muốn cưỡng chế Sơ Tử tu vi, nhưng mà, lúc này Sơ Tử trạng thái quỷ dị, Tiêu Vũ lĩnh vực lực lượng, đúng là không cách nào áp chế được hắn.

“Keng!”

Sau một lát, khí ấn hóa thành chôn chuông thần, tiếng chuông vừa vang, mênh mông cuồn cuộn vạn dặm, đáng tiếc như trước không làm gì được Sơ Tử.

“Đây mới là Mạc Thương pháp chú uy lực thực sự?” Tiêu Vũ thủ đoạn ra hết, vẫn là không làm gì được, sắc mặt không khỏi khó coi.

Thời khắc này Sơ Tử, chưa từng thi triển lục tương không có dừng lại công cùng tam nguyên huyết chú này khắc chế hắn cũ pháp, chỉ là dựa vào Mạc Thương lưu lại sức mạnh thêm vào, dung hợp với trên thân thể.

Tiêu Vũ suy đoán, có thể là vì Mạc Thương chưa từng tu luyện qua lục tương không có dừng lại công, cho nên lúc này Sơ Tử cũng không cách nào sử dụng.

Nhưng mà, chỉ dựa vào Mạc Thương lưu lại một nguồn sức mạnh, hắn liền có cường hãn như vậy, có thể thấy được Mạc Thương thực lực hôm nay, đã vượt qua Tiêu Vũ tưởng tượng.

“Ầm!”

Chiến đến cuối cùng, Tiêu Vũ hơn vạn ngôi sao, cơ hồ đều đã nổ tung, chỉ còn lại có sau cùng âm dương hai sao, chưa từng bị hủy.

Ngoài ra, hắn chín đạo hóa thân, cũng toàn bộ bị Sơ Tử đánh nổ, lục đạo dấu ấn, cũng là đối với Sơ Tử khó có tác dụng.

“Mười vạn ngôi sao tạo nên Tinh La đại trận, rốt cuộc còn chưa đủ dùng a, không làm gì được Mạc Thương!” Tiêu Vũ trong lòng nặng nề vô cùng, hắn đã thủ đoạn ra hết, lại vẫn là không làm gì được bây giờ Sơ Tử.

“Ha ha…… nghịch tinh? Ngươi không nên tồn tại với thế gian người, Thần Quân muốn ngươi chết, ngươi tồn tại chính là sai lầm!”

Sơ Tử tựa như một vị ma thần, lộ ra điên cuồng, lộ vẻ dữ tợn, từng bước từng bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

“Ầm!”

Hắn đánh ra một chưởng, Tiêu Vũ lấy cuối cùng âm dương hai sao, cùng với trong cơ thể hỗn độn khí đối kháng, lại vẫn là bay ngược ra ngoài, há mồm phun ra máu tươi.

“Chung quy, còn là không thắng nổi gì?” Tiêu Vũ trên mặt lộ ra vài phần không cam lòng, “ta bày ra Tinh La đại trận, rốt cuộc cũng là thắng không nổi ngươi tính kế?”

Lạc Tinh Các, Sơ Tử, pháp chú, này hết thảy đều là Mạc Thương sắp xếp. Tiêu Vũ không cam lòng, hắn thân là Mạc Thương chi sư, lại đi một đời, bất cứ không đối kháng được Mạc Thương một vạn năm trước làm sắp xếp!

“Thần Quân là vô địch, Thần Quân muốn ngươi chết, ngươi liền chỉ có một kết cục!” Sơ Tử đi tới Tiêu Vũ trước người, mặt lộ ra cười gằn, quay Tiêu Vũ, duỗi ra một ngón tay.

“Ta rốt cục, phải hoàn thành Thần Quân ý chí!” Hắn mang theo một loại kích động, một loại thỏa mãn, tựa hồ có thể hoàn thành Mạc Thương lưu lại ý chí, đối với hắn mà nói, là một loại chí cao vô thượng vinh quang.

“Bốp!”

Đúng lúc này, đột nhiên có một thứ, từ Tiêu Vũ trên người, bay ra ngoài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 149: Chém Sơ Tử

“Ông!”

Ở Sơ Tử muốn xuất thủ, hoàn thành Mạc Thương ý chí, đem Tiêu Vũ chém giết thời gian, Tiêu Vũ thân thể, một thứ đột nhiên khinh run rẩy, khi hắn thân thể, bay ra ngoài.

“Huyền Quy bộ tộc mai rùa?” Tiêu Vũ chấn động mạnh, tràn ngập bất ngờ, này mai rùa càng ở vào thời điểm này chủ động bay ra?

“A?” Sơ Tử cũng là bất ngờ, nhíu mày, nhưng lơ đễnh, ra tay đánh về tấm kia mai rùa.

“Bốp!”

Chỉ thấy, cái kia mai rùa thồ thần bí hoa văn, vào thời khắc này đột nhiên phát sáng lên, tại kia mặt, một con lão Quy đột nhiên xuất hiện, từ ánh sáng ngưng tụ thành, có vẻ hư ảo không đúng.

“Đây là này mai rùa khi còn sống hình dáng gì? Nói như vậy nó là Huyền Quy bộ tộc cái kia sống được lâu nhất tổ tiên?” Tiêu Vũ nghi ngờ không thôi, không biết lão quy này tại đây mai rùa để lại cái gì, càng không biết nó lúc này xuất hiện, muốn làm gì.

“Ai da, bụi về với bụi, đất trở về với đất, không nên tồn tại, liền thối lui a!”

Chỉ nghe lão Quy cái kia hư ảo bóng người chầm chậm há mồm, quay Sơ Tử há mồm. Ở tại khẩu, một đạo thần bí ánh sáng lộ ra, nhanh chóng không có, bá một tiếng, chui vào Sơ Tử mi tâm.

“Đây là vật gì?” Sơ Tử giận dữ, sẽ đối cái kia lão Quy ra tay, nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của hắn, đột nhiên cuồng biến.

“Không, không thể!” Sơ Tử mặt, đột nhiên trở nên tràn đầy kinh khủng, thét lên ầm ĩ: “Thần Quân sức mạnh đang cách ta mà đi? Tại sao lại như vậy! Không, ta là Thần Quân pháp chú tốt nhất người thừa kế, Thần Quân sẽ không giận ta mà đi!”

Hắn điên cuồng kêu to, tựa hồ Mạc Thương sức mạnh rời hắn mà đi, làm hắn tràn đầy sợ hãi, chỉ vì hắn đối với Thần Quân thành kính cùng ỷ lại, đã đạt được một loại không thể tưởng tượng trình độ.

“Huyền Quy bộ tộc? Bọn họ làm sao sẽ xuất hiện?”

Xa xa, Cửu Tinh Đế Quân sắc mặt cực kỳ khó coi, khi nhìn thấy cái kia 1 mai rùa bay ra, hắn liền có một loại cực kỳ dự cảm không tốt.

Một vạn năm trước, Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng là Mạc Thương, ở rời đi trước khi, đã đối với hắn giao phó cho một câu nói: Vô luận loại nào hoàn cảnh, đều không thể trêu chọc Huyền Quy bộ tộc!

1 vạn năm, Cửu Tinh Đế Quân, thủy chung không thể nào hiểu được Thần Quân lúc đó câu nói kia dụng ý, chỉ là vẫn dựa theo Thần Quân giao cho, xưa nay không dám trêu chọc Huyền Quy bộ tộc, thậm chí là Thủy tộc, hắn đều không có trêu chọc.

Cho đến giờ phút này, hắn mới rốt cục mơ hồ có chút giải thích, Thần Quân lúc trước câu nói kia ý tứ.

“Chặt đứt nhân quả?” Tiêu Vũ thấy con kia lão Quy, loáng thoáng đã hiểu cái gì.

Mạc Thương Vượt giới mà đến, là ỷ lại Huyền Quy bộ tộc sức mạnh, hắn có thể tới nơi đây, cùng Huyền Quy bộ tộc, tồn tại một loại nhân quả.

Này đây, làm Huyền Quy bộ tộc người ra tay, chặt đứt loại này nhân quả, Mạc Thương ở một giới này tồn tại, sẽ bị xóa đi.

“Ai da, lão Quy chỉ còn một đạo tàn hồn, có thể làm không nhiều, chỉ có thể xóa đi hắn bộ phận tồn tại, nhìn xin tha thứ.” Cái kia lão Quy bóng mờ, đang nhanh chóng lờ mờ, hắn quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ khẽ thở dài một tiếng.

“Bộ phận tồn tại?” Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, nghe lão Quy này 1 ý tứ, tồn tại giới này Mạc Thương, không hề chỉ là Sơ Tử thân thể điểm ấy sức mạnh, còn có đừng?

Hắn nhẹ nhàng gật đầu, Huyền Quy bộ tộc có thể vì hắn làm đến mức độ như thế, đã thập phần khó được. Hắn cũng minh bạch, Huyền Quy bộ tộc vì hắn làm nhiều như vậy, bán hắn nhân tình, e sợ cũng là vì nhỏ cá chép.

Điều này không khỏi làm hắn nghi hoặc, nhỏ cá chép rốt cuộc thần thánh phương nào, càng để Huyền Quy bộ tộc, không tiếc làm đến mức độ như thế?

“A! Không, không thể!” Sơ Tử còn đang hoảng sợ kêu to, chỉ ở trong chốc lát, hắn thân thể thuộc về Mạc Thương sức mạnh,

Liền hoàn toàn lui đi.

Hắn hết thảy thuộc về Mạc Thương đạo văn, đều thần tốc ảm đạm xuống, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Lão Quy bóng mờ, cuối cùng cũng tản đi, mai rùa một lần nữa lờ mờ, trở xuống Tiêu Vũ tay.

Nhìn về phía Sơ Tử, Tiêu Vũ lắc đầu, chỉ cảm thấy Sơ Tử dạng này người, tràn đầy đáng thương.

Hắn một đời không biết để cái gì mà sống, hoàn toàn sống ở người khác ý chí, dạng này người, dù cho sống sót, cũng giống như căn bản không tồn tại.

Bởi vì, hắn căn bản không thuộc về chính hắn, mà chỉ là bị Mạc Thương bài bố một khối con rối thôi.

"Ầm!"

Lấy ra sau cùng âm dương hai sao, Tiêu Vũ chưa từng nương tay, trấn hướng về Sơ Tử.

"Thần Quân là vô địch, Thần Quân sẽ không vứt bỏ ta!"

Mãi đến tận thời khắc cuối cùng, Sơ Tử vẫn đang điên cuồng kêu to. Tiếng kêu của hắn, nương theo lấy âm dương hai sao một tiếng rung mạnh, bị triệt để che mất, thân tử đạo tiêu.

Đối với Sơ Tử, Tiêu Vũ cũng không thương hại, chỉ là thay thế hắn đáng thương, một đời đều đang vì người khác mà sống, hoàn toàn không có mình.

"Hắn...... thật thắng rồi?"

Bên trong góc, Lăng Tiên hấp hối, lại vẫn là có thể thấy được, Sơ Tử bỏ mình tình cảnh này.

Mặt của nàng, viết đầy phức tạp, vốn tưởng rằng cuối cùng sẽ chết ở Sơ Tử tay, không ngờ rằng, cuối cùng lại là Tiêu Vũ, đem Sơ Tử chém.

"Thất bại? Sơ Tử cũng thất bại? Lạc Tinh Cửu Tử, không có người nào?”

Xa xa, Cửu Tinh Đế Quân thấy tình cảnh này, cũng là trở nên trở nên thất thần.

“Truyền thừa mười ngàn năm Cửu Tử, truyền thừa mười ngàn năm Thần Quân pháp chú, từ một ngày kia, tất cả đều không còn?”

Phảng phất có chút không thể tin được, Cửu Tinh Đế Quân đứng ở đó, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Bốp!”

Đột nhiên, Tiêu Vũ quay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía Cửu Tinh Đế Quân.

Hắn dùng phương pháp chữa thương, khôi phục nhanh chóng thân thể thương thế, nhìn về phía Cửu Tinh Đế Quân ánh mắt, lộ ra sát ý lạnh như băng.

“Cửu Tử diệt sạch, ngươi này Đế Quân cùng Lạc Tinh Các, cũng nên trên thế gian biến mất!”

Đối với Lạc Tinh Các, Tiêu Vũ không thể có bất kỳ lòng thương hại nào, thừa dịp bây giờ Tinh La đại trận còn ở, muốn triệt để xóa đi Lạc Tinh Các, đây là hắn cơ hội tốt nhất.

Địch không xa phương xa thuyền hận tiếp ầm ĩ xa bờ ruộng từ

“Bốp!”

Cửu Tinh Đế Quân nhìn Tiêu Vũ một chút, đột nhiên nghiến răng, thân hình bay ngược, muốn trực tiếp rút đi.

“Còn muốn chạy?”

Tiêu Vũ tự nhiên không thể thả hắn rời đi, huy động Tinh La đại trận, thần tốc đuổi theo.

“Keng!”

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, đó là chôn chuông thần tiếng chuông.

Ở Cửu Tinh Đế Quân đường đi, Nhị Hắc đột nhiên hiện thân, hóa thành chôn chuông thần, quay Cửu Tinh Đế Quân trấn dưới.

“Hừ!”

Cửu Tinh Đế Quân hừ lạnh, giơ tay một chưởng, đem Nhị Hắc đánh bay vạn dặm. Thực lực của hắn, dù sao cách xa ở Cửu Tử, không phải Nhị Hắc có thể ngăn trở.

Nhưng mà, chỉ là như vậy 1 trì hoãn lập tức, Tiêu Vũ bóng người tới.

Mặc dù hắn ngôi sao chỉ còn lại có cuối cùng hai viên, nhưng Tinh La đại trận mười vạn tinh lực, toàn bộ gia trì ở hai sao, cũng làm cho hai sao có uy lực kinh người.

“Ầm!”

Âm dương hai sao xoay tròn, Thái Âm cùng mặt trời, còn kèm theo lực hỗn độn, hướng về Cửu Tinh Đế Quân trấn dưới.

Không thể lui được nữa, Cửu Tinh Đế Quân chỉ có quay đầu lại, hét lên một tiếng, quay hai sao ra tay.

“Phụp!”

Hai sao trấn dưới, có Tinh La đại trận thêm vào, mặc dù là Đại Đế nhân vật đều khó mà chống đỡ, Cửu Tinh Đế Quân nhất thời phun máu phè phè, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

“Thân ngươi không có đạo văn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, vốn ở tưởng tượng của hắn, Cửu Tinh Đế Quân khẳng định Lạc Tinh Cửu Tử đều khó đối phó.

Nhưng hiện tại xem ra, Cửu Tinh Đế Quân mặc dù vào Đế cảnh, nhưng thân thể tựa hồ không có Mạc Thương đạo văn, ngược lại không có hắn tưởng tượng vậy khó đối phó.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 150: Đế Quân Vẫn

Không hề nghi ngờ, Cửu Tinh Đế Quân cảnh giới, dĩ nhiên đạt đến chân chính Đế cảnh, nhưng mà, hắn tựa hồ cũng không có tu luyện lục tương không có dừng lại công, cũng không giống Lạc Tinh Cửu Tử như vậy, thân thể tồn tại Mạc Thương bóng mờ.

“Xem ra, ngươi chỉ là hắn ở lại thế này, thay làm việc một con rối, chính thức dùng để thủ đoạn đối phó với ta, chỉ có cái kia Lạc Tinh Cửu Tử?” Tiêu Vũ mơ hồ có chút hiểu, khóe miệng lộ ra một cái cười lạnh.

Lạc Tinh Cửu Tử, vậy tất nhiên là Mạc Thương lưu lại thủ đoạn đối phó với hắn, mà đây Cửu Tinh Đế Quân, nhưng chỉ là những thủ đoạn này nắm giữ người.

Địch kẻ thù không không tình sau xem kỹ tiếp lạnh khoa ta ầm ĩ

Hắn chỉ phụ trách sắp xếp Lạc Tinh Cửu Tử trưởng thành, cùng với bọn họ thân thể này pháp chú trưởng thành, lại trong vô hình, lặng yên thay đổi Cửu Tử ý chí, làm cho bọn họ đời này đều chỉ vì một mục đích sống sót, đó là chém giết nghịch tinh.

Hắn đem tất cả đối phó Tiêu Vũ thủ đoạn, đều tập tới Cửu Tử thân thể, mà hắn tự thân, lại chỉ là một cái bình thường Đại Đế!

“Ha ha, ngươi cho rằng, tiêu diệt Cửu Tử, lại diệt trừ ta, chính ngươi khả năng không việc gì gì?”

Khóe miệng mang theo máu tươi, Cửu Tinh Đế Quân không muốn thoát đi, quay Tiêu Vũ lộ ra uy nghiêm đáng sợ nụ cười, nói: “Ngươi quá ngây thơ rồi, Thần Quân sớm sắp xếp xong xuôi tất cả, coi như ta hôm nay chết ở chỗ này, ngươi giống nhau sẽ chết bởi Thần Quân tay!”

Mạc Thương còn có lưu lại thủ đoạn khác? Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, có điều ngược lại cũng không phải rất kinh ngạc, nếu như Mạc Thương thủ đoạn vẻn vẹn như thế nói, vậy cũng không đáng hắn như thế kiêng kỵ.

Nhưng mà, tiêu diệt Cửu Tử, lại trừ Đế Quân, Mạc Thương còn có thể có những an bài khác? Tiêu Vũ trong lúc nhất thời, cũng không thể nào đoán trước nào sẽ là dạng gì một tay.

“Thần Quân vô địch muôn thuở, ngươi tất cả, đều ở đây Thần Quân đoán trước, nghèo Bích Lạc xuống hoàng tuyền, ngươi cũng khó thoát Thần Quân khống chế!” Cửu Tinh Đế Quân đang nói những lời này thời điểm, mắt tràn ngập bình tĩnh.

Đây là một loại không hề nghi ngờ kiên quyết, cùng Sơ Tử loại kia đối với Mạc Thương điên cuồng sùng bái không giống nhau, Cửu Tinh Đế Quân hoàn toàn không điên cuồng, nhưng cũng tin chắc, Thần Quân vô địch muôn thuở, khống chế toàn bộ thiên địa cùng cổ kim.

Kết thù xa độc Tôn Thuật bờ ruộng lạnh tôn xem kỹ cánh buồm

Loại yên tĩnh này lại kiên định không nghi ngờ tín ngưỡng, Sơ Tử loại kia điên cuồng, tăng thêm sự kinh khủng.

“Hắn khống chế không phải của ta, mà là ngươi và Lạc Tinh Các Cửu Tử.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Các ngươi cả cuộc đời này, dài đến vạn năm, mới đều là hắn khống chế, hắn là các ngươi lòng Nhật Nguyệt Thần Quân, nhưng cùng lúc đó, hắn lại tại xiêm bài trí các ngươi tất cả mọi người!”

Cửu Tinh Đế Quân cũng không có bởi vì Tiêu Vũ nói mà dao động, mắt vẫn là bộ kia bình tĩnh mà kiên định dáng dấp.

“Xem ra, ngươi đã không cứu nổi, triệt để bị trở thành con rối của hắn!” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn cũng không có vậy từ bi, cũng không muốn khuyên bảo Cửu Tinh Đế Quân.

Theo trình độ nhất định tới nói, những người này ý chí, đã hoàn toàn bị Mạc Thương khống chế, nội tâm đã giống như ma hóa.

“Đường!” Đối với Cửu Tinh Đế Quân dạng này người, Tiêu Vũ không cách nào khuyên bảo, liền chỉ có xoá bỏ.

Nếu không, Cửu Tinh Đế Quân vẫn như cũ sẽ tuân theo Mạc Thương ý chí, tiếp tục suy nghĩ biện pháp, thay thế Mạc Thương đến tru diệt hắn.

“Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế, ngươi cuối cùng rồi sẽ chết ở Thần Quân tay!”

Cửu Tinh Đế Quân nói nhỏ, mặt lộ ra vẻ tươi cười.

“Ông!”

Tiêu Vũ thân thể mai rùa đột nhiên nhẹ run lên, cùng thời khắc đó, hắn cảm nhận được một luồng mãnh liệt nguy cơ, không bằng ra tay, lập tức lùi về sau.

“Ầm!”

Cửu Tinh Đế Quân bóng người, trước mắt hắn đột nhiên nổ tung, mãi đến tận thời khắc cuối cùng, mặt của hắn, vẫn là mang theo loại kia nụ cười quỷ dị,

Phảng phất tử vong đối với hắn mà nói đều không phải là một cái kinh khủng sự tình, mà là hoàn thành một cái vĩ đại sự tình vậy.

“Quả quyết như vậy, xem ra Mạc Thương đối với bọn họ khống chế, đã đi sâu vào Hồn!”

Tiêu Vũ lùi xa, mặc dù đã bị một chút lan đến, nhưng vẫn chưa thương tới căn bản, có phương pháp chữa thương trong người, hắn có thể rất nhanh khôi phục lại.

Để bảo hiểm, hắn vừa trước, ở Cửu Tinh Đế Quân tự bạo nơi tìm tòi một lần, làm xác nhận Cửu Tinh Đế Quân thân thể triệt để hóa thành bột phấn, thân tử đạo tiêu, hắn mới an tâm.

“Tín ngưỡng? Xem ra bất cứ lúc nào nào giới, thứ này, đều là kinh khủng như thế, khả năng hoàn toàn làm người nội tâm ma hóa.” Tiêu Vũ đối với cái này, cũng là hơi xúc động.

Tương tự sự tình, kiếp trước trong chín tầng trời hắn cũng không hiếm thấy, rất nhiều nhân vật cường đại, cơ hồ đều bị thế gian vô số sinh linh tôn thờ như thần linh. Chỉ cần những người kia ra lệnh một tiếng, vô số sinh linh, thì sẽ như Cửu Tinh Đế Quân như vậy, việc nghĩa chẳng từ nan chịu chết, không có mảy may do dự.

“Cửu Tử diệt, Đế Quân mất, ta cũng vậy trong khi đi trở về.”

Hồi tưởng dị vực việc này, lại nghĩ tới trước khi Huyền Mặc lão nhân đã nói, khi hắn trở về Thập Châu sau khi không bao lâu nữa, đem có khả năng, trở lại cửu thiên.

Kết không kẻ thù độc địch bóng chỗ lạnh độc khắc

“Mạc Thương...... ta thật là tốt đệ tử, ngươi chờ ta, không bao lâu nữa, ta sẽ đã trở lại!”

Đã trải qua nhiều chuyện như vậy sau, ở Tiêu Vũ lòng, Mạc Thương sớm không phải ngày xưa cái kia cho hắn yêu tha thiết, thiên tư kinh người mà hiếu thuận đệ tử, bây giờ Mạc Thương, đã hoàn toàn, biến thành người khác.

Đấu qua Sơ Tử, Cửu Tinh Đế Quân cũng đã chết, có thể trận chiến này, Tiêu Vũ trả ra đại giới, lại là trong cơ thể vạn ngôi sao toàn bộ bị đánh nổ, phải một lần nữa ngưng tụ, vừa là phải hao phí không ít thời gian.

Tinh La đại trận, chỉ có thể ở đây bố trí, sắp sửa rời đi, hắn cũng là không cách nào mang đi.

“Bốp!”

Ở nơi này, cuối cùng còn lại, chính là Lăng Tiên. Tiêu Vũ bay đến trước người của nàng, thấy nàng cái kia hấp hối, vô cùng suy yếu dáng vẻ, hoàn toàn không còn gì để nói.

“Ngươi muốn giết ta gì?” Lăng Tiên mặt lộ ra cười khổ, nàng lúc trước Vượt giới mà đi, làm giết Tiêu Vũ. Bây giờ ở nàng mắt, Tiêu Vũ vừa há sẽ bỏ qua nàng?

“Lạc Tinh Các đã không còn tồn tại nữa, thân ngươi pháp chú cũng mất đi, bị trở thành người phàm. Ngươi không cần lại vì Lạc Tinh Các giết ta, huống chi ngươi bây giờ, cũng đối với ta không tạo được uy hiếp, ta vì sao muốn giết ngươi?”

Tiêu Vũ lòng, rốt cuộc còn là tích trữ một chút thương hại. Lăng Tiên chung quy cũng là cùng Sơ Tử cùng Đế Quân giống nhau, là bị Mạc Thương điều khiển bài bố, một viên nho nhỏ con cờ thôi.

Nàng đã lưu lạc tới mức độ này, Tiêu Vũ mặc dù biết rõ tàn khốc, nhưng là không đến mức sẽ ở vào thời điểm này ra tay giết nàng.

“Cuộc đời của ta, đều là người khác con cờ, liền lần này, ngươi cũng là vì đưa tới Sơ Tử, mới đem ta theo bí cảnh cứu ra?”

Lăng Tiên chỉ có thể cười thảm, chỉ vì nàng nghe được Tiêu Vũ nói thương hại.

Nàng bây giờ, như là một con giun dế, không có người nào, sẽ cố ý nhọc lòng, đi giẫm chết một con kiến.

Tiêu Vũ hoàn toàn không chối, vốn bọn họ song phương là lợi dụng lẫn nhau, hắn hoàn toàn không cảm thấy áy náy. Huống hồ nếu là không có hắn, Lăng Tiên kết cục, có thể sẽ bây giờ càng thêm thê thảm.

“Lạch cạch!”

Đột nhiên, Lăng Tiên trước người, hạ xuống một viên minh phù, là Tiêu Vũ bỏ lại.

Địch không khoa không Quỷ kết học từ cô bóng từ thi

Nhìn thấy bùa này, nàng sững sờ một chút, sắc mặt phức tạp, nói: “Đây là cái gì?”

“Trấn linh phù.” Tiêu Vũ lạnh nhạt nói: “Bùa này khả năng đè ép thần hồn của ngươi, cũng có thể đè ép trong cơ thể của ngươi sinh cơ, khiến cho sẽ không xói mòn.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 151: Âm Dương Bất Tử Kinh

“Trấn linh phù?” Lăng Tiên ngây dại, nhìn về phía Tiêu Vũ sắc mặt phức tạp hơn, sau một lúc lâu mới khổ sở nói: “Ngươi đây là đang đồng tình ta sao?”

Bây giờ nàng, mất đi Mạc Thương pháp chú, một thân tu vi, cũng đem tùy theo mà đi, bị trở thành một phàm nhân. Điện thoại di động đầu m.

Khi nàng mất hết tu vi, nàng sẽ bắt đầu nhanh chóng già yếu, thậm chí chết già, bởi vì nàng sớm không còn trẻ nữa, sớm sống hơn 600 năm.

Tôn không khoa Quỷ địch thuật từ ầm ĩ tháng tình hận

Có bùa này, nàng sinh cơ liền không xói mòn, dù cho không có tu vi, nhưng dù sao cảnh giới đạt được, vẫn có thể sống mấy ngàn năm thời gian.

“Ngươi có thể lựa chọn không muốn, cái kia là quyền tự do của ngươi.” Tiêu Vũ không có giải thích, rốt cuộc hắn vẫn mềm lòng, Lăng Tiên đã mất tu vi, mà tốt xấu giúp hắn đưa tới Sơ Tử cùng Đế Quân.

Địch khoa kẻ thù khốc sau bóng từ lạnh ta chiến

Một quả này trấn linh phù, liền xem như hắn sau cùng nhân từ.

Nói xong một câu nói này, Tiêu Vũ xoay người, cất bước rời đi. Lăng Tiên ngốc tại chỗ, nắm tay trấn linh phù, thần sắc phức tạp không ngớt, đang không ngừng biến ảo, tựa hồ đang làm cái gì giãy dụa.

Thuyền không kẻ thù độc kết hận bờ ruộng ầm ĩ vâng xuyên qua dương

Nàng đã hầu như chém giết Tiêu Vũ, cuối cùng, Tiêu Vũ lại là lưu lại bùa này, vì nàng bảo vệ tánh mạng?

Giãy dụa hồi lâu, mắt thấy Tiêu Vũ bóng người muốn ở phía xa biến mất, Lăng Tiên rốt cục nghiến răng, mở miệng nói ra: “Cửu Tinh Đế Quân, kỳ thực còn chưa có chết!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ bước chân, nhất thời dừng lại.

Cửu Tinh Đế Quân chưa chết? Nhưng hắn rõ ràng đã ở Tiêu Vũ trước mắt tự bạo, và Tiêu Vũ cũng xác nhận qua.

“Vừa mới chết đi, kỳ thực, chỉ là Đế Quân thứ thân.” Lăng Tiên tựa hồ đã làm ra quyết định, thỉnh giáo Tiêu Vũ thực thà một ít chuyện.

“Thứ thân?” Tiêu Vũ kinh ngạc, đăm chiêu, lòng mơ hồ đã có suy đoán, nghĩ tới khả năng nào đó.

“A!” Lăng Tiên gật gù, nói: “Đế Quân đã thành đế, nhưng hắn thân thể không có Thần Quân pháp chú, cũng không có tu luyện Thần Quân lưu lại công quyết, thậm chí, chiến lực của hắn, ở Đế cảnh cũng không tính là mạnh mẽ. Đó là bởi vì, hắn tu luyện công quyết có chút đặc thù, nghe nói là một bộ rất quỷ dị công quyết.”

“Âm dương Bất Tử kinh?” Tiêu Vũ cau mày, mở miệng nói tiếp.

“Ngươi biết?” Lăng Tiên kinh ngạc, đây chính là Cửu Tinh

Đế Quân bí mật lớn nhất, thế gian biết những chuyện này người, cũng chỉ có bọn họ Lạc Tinh Cửu Tử mà thôi, Tiêu Vũ cũng biết.

Gật gù, Tiêu Vũ nhưng không có cách nào cùng Lăng Tiên giải thích. Âm dương Bất Tử kinh, kinh này nghe tên, cùng bất diệt âm dương trải qua có chút tương tự, nhưng hai người, lại là hoàn toàn bất đồng hai bộ công quyết.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, âm dương Bất Tử kinh cũng coi như một bộ nổi danh công quyết, này 1 công quyết, tu luyện sau khi, chỉ có một đặc điểm, đó là hầu như Bất Tử!

Kinh này lúc tu luyện, thì sẽ ngưng tụ một đạo thứ thân, thứ thân cùng chủ thân, mỗi một chia âm dương, mà hai thân thể đều là chân thân, đều không phải là Thần lực ngưng tụ hóa thân.

Âm làm tĩnh, dương làm động. Ở bình thường, âm thân thể cơ hồ đều là ẩn giấu đi, chỉ có dương thân thể sẽ bên ngoài hành động.

Truyền thuyết âm thân thể sẽ vẫn vẫn duy trì mới sinh lúc trạng thái, như là một trẻ sơ sinh vậy, chỉ cần vẫn ẩn nấp không ra, thì sẽ không già yếu.

Có âm thân thể tồn tại, Đương Dương thân thể thọ hết, hoặc là chết đi lúc, dương thân thể thần hồn, thì sẽ tự chủ trở về đến âm thân thể, dùng âm thân thể tư thế sống lại, lại sống cả đời.

Lúc này, âm dương chuyển đổi, âm thân thể hóa thành dương thân thể.

Âm dương 2 thân thể chỉ cần có một thân bất tử, liền có thể lại ngưng tụ mặt khác một thân,

Không dứt đền đáp lại, bởi vậy tu luyện kinh này người, chỉ cần có một thân bất tử, liền có thể vẫn hóa đến mặt khác một thân, vô hạn luân hồi, có vô tận sinh mệnh.

Nhưng kinh này cũng có một khuyết điểm trí mạng, đó là tu luyện kinh này người, sức chiến đấu thường thường đều không cao, dù sao đem tự thân chia ra làm hai, tiên thiên tướng người thường, liền tương đương có điều thiếu hụt.

“Nghe nói, tu luyện này công người, tuổi thọ vô tận. Một vạn năm trước, Thần Quân là đế quân truyền xuống này công, tựa hồ là muốn hắn vẫn sống sót, làm Thần Quân sắp xếp một ít chuyện, như là này mười ngàn năm, hắn vẫn đào tạo Cửu Tử giống nhau.”

Lăng Tiên vẫn chưa gạn hỏi Tiêu Vũ làm sao biết âm dương Bất Tử kinh tồn tại, mặc dù tốt, nhưng đối với Tiêu Vũ thần chỗ, nàng dần dần cũng có chút quen thuộc.

“Thì ra là thế.” Tiêu Vũ cuối cùng biết, vì sao Cửu Tinh Đế Quân thực lực, sẽ hắn tưởng tượng thấp hơn, nguyên lai tất cả là bởi vì hắn tu luyện công quyết.

Không khó đoán ra, Mạc Thương truyền cho hắn này quyết nguyên nhân. Vạn năm trước tiến lại, Mạc Thương không cách nào trường lưu giới này, bởi vậy hắn phải có một người, để hoàn thành ý chí của hắn.

Nếu như hắn chỉ là lưu lại thần tích, chịu đựng thế nhân tín ngưỡng, thế nhân cuối cùng cũng có đưa hắn lãng quên một ngày, hắn phải một chính thức sẽ không phản bội, sẽ vẫn ghi khắc hắn ý chí người, để duy trì ở tất cả những thứ này, và thay thế hắn tại giới này sắp xếp tất cả, xoá bỏ Tiêu Vũ.

Mạc Thương tính tới Tiêu Vũ sẽ sống lại giới này, lại không tính được tới hắn sẽ ở khi nào sống lại, bởi vậy hắn chỉ có thể để Cửu Tinh Đế Quân có vô hạn sống lâu, để hắn tại giới này, vô kỳ hạn chờ đợi Tiêu Vũ xuất hiện.

“Lần này, ngươi đem Cửu Tử toàn bộ bỏ, Đế Quân trở lại sau khi, chắc chắn không tiếc hậu quả, sử dụng cuối cùng thủ đoạn, ngươi…… phải cẩn thận.” Lăng Tiên vẻ mặt nghiêm túc, vừa là nói.

“Cuối cùng thủ đoạn? Ngươi cũng biết đó là cái gì?” Mặc dù Tiêu Vũ sớm ngờ tới, Mạc Thương sắp xếp sẽ không chỉ có Cửu Tử đơn giản như vậy, có thể trong lúc nhất thời, cũng đoán không được Mạc Thương chân chính sắp xếp.

Tôn xa không mới kẻ học sau bờ ruộng ầm ĩ thuyền kỹ độc

“Ta không biết là.” Lăng Tiên lắc đầu, nói: “Ta chỉ biết là, ở Cửu Tinh toà tháp tầng thứ chín, cất dấu ta cái đại bí mật. Chỗ đó, bình thường chỉ có Đế Quân có thể đi. Mười ngàn năm đến, là chúng ta các đời Cửu Tử, đều không thế tiến vào. Ta tin tưởng, ở trong đó nhất định ẩn tàng rồi cái gì.”

“Cửu Tinh toà tháp?” Tiêu Vũ trầm ngâm, Cửu Tinh Đế Quân cuối cùng nói, hắn chung quy khó có thể thoát khỏi Thần Quân khống chế, ngón tay chính là Cửu Tinh toà tháp gì?

Thuyền không kẻ thù không Quỷ thuyền bóng tiếp lạnh không quỷ bí

Cửu Tử đã diệt, Cửu Tinh Đế Quân âm dương thân cũng tốn một thân, Tiêu Vũ tin tưởng, nếu là Cửu Tinh toà tháp thật tồn tại bí mật, cái kia có lẽ, là Mạc Thương cuối cùng an bài, cũng là hắn sau cùng thủ đoạn.

“Cám ơn ngươi hãy nói cho ta biết này.” Tiêu Vũ thật tình nói rằng, biết những chuyện này, sẽ làm hắn sớm kịp chuẩn bị.

“Ngươi không cần cảm ơn ta.” Lăng Tiên lắc đầu nói: “Nếu ngươi cuối cùng thật có thể diệt trừ Lạc Tinh Các, có lẽ, đối với này 1 vùng, sẽ là việc tốt.”

Có thể thấy, nàng đối với Lạc Tinh Các cùng Nhật Nguyệt Thần Quân, đã là triệt để thất vọng rồi.

Mất đi hết thảy tu vi, cô gái này sau này sẽ như thế nào, Tiêu Vũ cũng không thể nào đoán trước, hắn từ giã Lăng Tiên, gọi về Nhị Hắc, theo phù thả ra Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, từ nơi này rời đi.

"Cửu Tinh Đế Quân ngưng tụ mới thân thể, phải thời gian dài dằng dặc, ta không thể chỉ là chờ, nhất định phải cướp lấy ở trước hắn, làm chút gì."

Mang theo đoàn người, Tiêu Vũ rời đi Thiên Nguyên hoàn cảnh, hắn có một loại cực kỳ bất an linh cảm, tựa hồ Lạc Tinh Các thủ đoạn cuối cùng này, sẽ thập phần khủng bố.

- - - - - -

Địch xa kẻ thù khoa mới tôn bóng chiến dương tiếp xem kỹ ầm ĩ

Lạc Tinh Các, Cửu Tinh toà tháp.

Ngoại trừ Cửu Tinh Đế Quân ở ngoài, xưa nay chưa từng tới bao giờ này một tầng toà tháp, một bức tượng thần, đứng yên lặng nơi đó. Ở tượng thần mặt sau, lại là bày đặt một cái quan tài, áo quan lẳng lặng nằm một sắc mặt trắng bệch người trẻ tuổi.

Đột nhiên, bá một tiếng, người trẻ tuổi này hai mắt nhắm chặt, mở ra.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 152: Thần Quân Hiển Linh

“Cửu Tử chết, dương bỏ mình?”

Trong giây lát, quan tài người trẻ tuổi theo áo quan ngồi dậy, mặt mũi tái nhợt, lộ ra một trận mù mịt. Điện thoại di động đầu m.

Người trẻ tuổi này khuôn mặt thoạt nhìn, có điều chừng hai mươi tuổi, nếu là nhìn kỹ, thì sẽ phát hiện hắn và Cửu Tinh Đế Quân khuôn mặt giống nhau y hệt, hoàn toàn là tuổi trẻ Cửu Tinh Đế Quân.

Người trẻ tuổi này, chính là Cửu Tinh Đế Quân âm thân thể.

Hắn giẫy giụa, theo áo quan ngồi dậy. Dương thân thể chết đi, âm thân thể sơ động, bây giờ Cửu Tinh Đế Quân, chính là suy yếu nhất thời điểm.

“Tổn thất dương thân thể, ta muốn hóa âm làm dương, khôi phục trạng thái, lại ngưng tụ mới âm thân thể, ít nhất phải một ngàn năm thời gian. Nghịch tinh đã hiện, theo hắn bây giờ tốc độ phát triển, ta không có thời gian lâu như vậy chờ!”

Tuổi trẻ Cửu Tinh Đế Quân theo áo quan leo ra, đi tới vị này khuôn mặt cùng Mạc Thương giống nhau như đúc tượng thần trước mặt, thành kính quỳ xuống lạy, nói: “Thần Quân ở, đệ tử hổ thẹn, không thể chém giết nghịch tinh. Cửu Tử cùng mất, Lạc Tinh Các bây giờ đã là cùng đường mạt lộ, muốn giết nghịch tinh, đây là cuối cùng thủ đoạn, mời mọc Thần Quân thứ tội!”

Sau khi nói xong, Cửu Tinh Đế Quân theo đứng lên, cắn răng một cái, đi tới Mạc Thương tượng thần trước khi, giơ tay lên, đánh về phía tượng thần.

Oanh một tiếng, tượng thần phá nát, hóa thành từng mảnh từng mảnh mảnh vỡ, rơi đầy đất.

Cửu Tinh Đế Quân thấy tất cả những thứ này, bình tĩnh ánh mắt, cũng không nhịn được lộ ra vẻ hưng phấn cùng trông chờ, ngoài ra, hắn lại còn có từng tia một khẩn trương.

"Ầm!"

Địch kẻ thù kẻ thù không khốc kết học từ lạnh thuật cực kỳ chủ

Làm Mạc Thương tượng đá phá nát, thời khắc này, minh vùng các nơi, đã xảy ra một loại trách hiện tượng.

"Nhìn nhanh, Thần Quân đang phát sáng, Thần Quân hiển linh!"

Kết không xa xa tình địch bóng từ ầm ĩ khốc tình cô

Này vùng các nơi, hầu như mỗi một toà thành, đều tồn tại Mạc Thương tượng thần.

Làm Cửu Tinh Đế Quân đánh nát ở Cửu Tinh toà tháp tượng thần thạch, này vùng các nơi, Mạc Thương tượng thần đột nhiên bắt đầu phát sáng, lộ ra một loại thần thánh quang mang.

"Thần Quân hiển linh, Thần Quân hiển linh!"

Ngày hôm đó, minh vùng các nơi người đều điên cuồng, vô số người theo phòng lao nhanh bước ra, trong khi bận rộn mọi người cũng trước tiên để tay xuống tất cả mọi chuyện, tất cả đều chạy tới tượng thần trước khi, thành kính quỳ lạy.

Toàn bộ minh vùng, bất kể là tuổi già ông lão, còn là mới vừa học được đi đường hài đồng, tất cả mọi người đi tới có tượng thần tồn tại địa phương, cung kính dập đầu, thành kính quỳ lạy.

“Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế!”

Này một thanh âm, ở trong một ngày này, vang khắp cả mỗi cái minh vùng, hết thảy ở quỳ lạy đám người, khẩu đều ở đây nói thầm một câu nói này.

Này tám chữ phảng phất có một luồng ma tính, có cực mạnh sức cuốn hút, làm cho một vài vốn không tin thần minh người, cũng bắt đầu theo cúi chào đọc thầm.

To lớn minh vùng, sinh linh đâu chỉ ngàn tỉ? Bọn họ quay các nơi tượng thần cúi chào đọc thầm, tạo thành một luồng khổng lồ niệm lực, cỗ niệm lực này, cuối cùng tất cả đều hội tụ tới Mạc Thương tượng thần trước khi, cũng làm cho tượng thần quang mang, đang không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Thần quang không tiêu tan, cúng bái không ngừng.

Địch không không không mới địch hận từ ầm ĩ lông chim kẻ thù kẻ thù

Tượng đá quang mang càng mãnh liệt, minh vùng các nơi đám người, cúng bái đến càng thành kính.

“Này 1 vùng mọi người điên rồi sao?”

Một tòa cổ thành, Tiêu Vũ đoàn người đi vào, Nhị Hắc nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cũng là bị này một hình ảnh cho chấn động tới.

Cả thế gian cúng bái,

Loại tình cảnh này mang tới cảm giác chấn động, thẳng vào thần hồn, này cỗ lực liên kết chỉ là ở bên cạnh phóng tầm mắt nhìn, đều sẽ khiến người ta cảm thấy không rét mà run.

Kết không địa phương thuyền hận bờ ruộng cô dương ầm ĩ độc

“Thật là bạo tay, nguyên lai vạn năm trước lưu lại thần tích, không chỉ có là vì củng cố Lạc Tinh Các địa vị, quan trọng hơn, là ngày đó!” Tiêu Vũ sắc mặt, không có khó coi, bởi vì khi nhìn thấy chúng sanh cúng bái trong giây lát này, hắn đã biết đại khái, Mạc Thương cuối cùng thủ đoạn.

Hắn vốn là muốn trực tiếp bay đi Lạc Tinh Các, có thể ở trên không nhìn thấy các nơi đều đang quỳ lạy, lúc này mới rơi xuống đất.

Sau xa xa mới thuyền học từ Mặt Trăng sau xem kỹ

“Đây nhất định là Lạc Tinh Các ở giở trò quỷ, chúng ta còn là nắm chặt đi Lạc Tinh Các tìm tới lão già kia quan trọng!” Nhị Hắc vội vàng, phát sinh tất cả làm hắn cảm giác tràn ngập khủng bố, thay thế Tiêu Vũ cảm thấy sâu sắc lo lắng.

Sau xa xa mới thuyền học từ Mặt Trăng sau xem kỹ
“vô dụng thôi.” Tiêu Vũ lắc đầu, “bây giờ dù cho chúng ta có thể đi đến Lạc Tinh Các tìm tới Cửu Tinh Đế Quân, tất cả cũng đã chậm. Chúng sanh ý niệm tụ tập tới, không có người nào có thể ngăn cản!”

“Vô dụng thôi.” Tiêu Vũ lắc đầu, “bây giờ dù cho chúng ta có thể đi đến Lạc Tinh Các tìm tới Cửu Tinh Đế Quân, tất cả cũng đã chậm. Chúng sanh ý niệm tụ tập tới, không có người nào có thể ngăn cản!”

Hắn đang khi nói chuyện, ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Mạc Thương tượng thần, sắc mặt hơn nữa khó coi: “Chúng sanh ý niệm? Để giết ta, ngươi ý dự định tự thân đích thân tới gì? Khà khà, thật là lớn quyết đoán!”

Chúng sanh ý niệm, đây là một loại thập phần kinh khủng gì đó, trước mắt, Tiêu Vũ dù cho biết rồi Mạc Thương sau cùng sắp xếp, nhưng cũng đã không cách nào ngăn cản. Trừ phi, hắn khả năng chém hết thế gian chúng sanh, nếu không liền không cách nào ngăn cản bọn họ cúng bái.

Kết thù khoa khốc thuyền bóng từ ầm ĩ bí dương tình

“Không thể hủy đi những tượng thần này gì? Này vùng tượng thần tuy nhiều, nhưng bằng cảnh giới của chúng ta, muốn toàn bộ dỡ xuống mặc dù phải phí chút thời gian, nhưng cũng không phải không cách nào làm được.” Huyết Lân mở miệng, ở trải qua bí cảnh bị pháp chú dựa vào sự tình sau khi, hắn bây giờ đối với Mạc Thương thập phần bài xích.

“Vô dụng.” Tiêu Vũ lại lắc đầu, “những tượng thần này sừng sững vạn năm, sớm đi sâu vào này vùng đời trái tim của người ta, ngươi khả năng mở ra tượng thần, lại hủy không đi bọn họ lòng thần.”

Đoàn người không khỏi đều trầm mặc xuống, nói như vậy, chẳng lẽ không phải hoàn toàn không có cách nào?

Bọn họ tiếp tục tiến lên, đến mức, mỗi một chỗ, mỗi một có thể hành động người, đều ở đây Mạc Thương trước tượng thần thành kính quỳ lạy, khẩu thành kính nói thầm cái kia tám chữ.

Tôn khoa xa khốc thuyền hận chiến lạnh cô thi ta

“Các ngươi là ai, Thần Quân hiển linh, dám không lạy thần quân?”

Qua mấy thành sau khi, cúng bái người, đột nhiên có người nhìn thấy Tiêu Vũ một nhóm, mở miệng hô to, phảng phất gặp được cái gì chuyện kinh khủng.

“Cái gì chó má Thần Quân, ta tại sao muốn bái hắn?” Nhị Hắc bây giờ đối với này Thần Quân đồng dạng không ưa, há mồm liền mắng mỏ.

“Ngươi lại dám đối với Thần Quân bất kính!”

“Yêu tà, &# 85;U đọc sách &# 119;w &# 119;. uu kan &# 115;hu. &# 99;om các ngươi đều là yêu tà!”

Nhị Hắc một câu nói, nhất thời để tất cả mọi người kích động, vô số thành kính người dồn dập đứng dậy, hướng về Tiêu Vũ đoàn người vây tới.

Sau không kẻ thù kẻ thù độc Tôn Thuật chỗ ầm ĩ ngành học xem kỹ

“Không kính thần quân, những người này nhất định là yêu tà!”

“Giết bọn hắn, quét dọn yêu tà!”

Tất cả mọi người giống như sắp bị điên rồi, vô số sinh linh, giống như là thuỷ triều, đem Tiêu Vũ đoàn người bao quanh vây.

“Ai da, đi thôi!” Tiêu Vũ vận chuyển Thần lực, đối với bọn họ người ở cảnh giới này tới nói, chỉ cần thi triển một vài phép che mắt, liền có thể để những người này không nhìn thấy bọn họ.

“Những người này đều điên rồi!” Nhị Hắc lòng còn sợ hãi, mặc dù này phần lớn đều là phàm nhân, đối với hắn không tạo được uy hiếp, nhưng vô số người loại kia điên cuồng trạng thái, lại làm hắn một trận sởn cả tóc gáy.

“Bây giờ minh vùng, chính là loại trạng thái này gì? Không quỳ lạy người, sẽ bị xem là dị thể, Nhật Nguyệt Thần Quân đối với này 1 vùng ảnh hưởng, đã đáng sợ như vậy?” Mặc Vũ cũng là sắc mặt nghiêm túc.

Thuyền không không Quỷ kết học tiếp cô kỹ xem kỹ hận

Mặc dù không biết Lạc Tinh Các rốt cuộc có tính toán gì, nhưng chúng sanh cúng bái, tín ngưỡng lực khủng bố, lại là để hắn khắc sâu cảm nhận được.

“Dùng chúng sanh chi niệm, ý đồ lại xuất hiện giới này?” Tiêu Vũ nhìn về nơi xa Mạc Thương tượng thần, lẩm bẩm nói: “Xem ra ngươi và ta thầy trò, không cần chờ ta trở lại cửu thiên, có thể một lần nữa gặp nhau!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 153: Bái Kiến Thần Quân!

Minh vùng các nơi, vô tận sinh linh quay Mạc Thương tượng thần thành kính cúi chào, chẳng phân biệt được ngày đêm, đời dân số cao khen ngợi Nhật Nguyệt Thần Quân, mất ăn mất ngủ. Phẩm thư võng

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, các nơi Thần Quân như, ánh sáng cũng càng ngày càng cường thịnh.

“Cái này đã bao nhiêu ngày rồi, những người này cũng không cần ăn uống gì? Bọn họ có thể cơ hồ đều là phàm nhân!” Huyết Lân thán phục, thời gian đã qua gần một tháng, cúng bái Thần Quân người xưa nay không hề rời đi, trở nên càng thêm cuồng nhiệt.

“Đây cũng là tín ngưỡng lực bất phàm, ở tại bọn hắn cúng bái thần linh đồng thời, cũng đắm chìm trong thần quang, chịu đựng thần linh phù hộ, mặc dù là người phàm, cũng có thể không ăn không uống, không ngủ không nghỉ.” Tiêu Vũ đối với tín ngưỡng lực, hiểu xa Huyết Lân bọn người muốn bao nhiêu.

Dù sao, ở Cửu Thiên Thế Giới, này cũng không phải ...gì đó hiếm thấy sự tình.

“Vậy bọn họ còn phải tiếp tục bao lâu, Lạc Tinh Các rốt cuộc dự định làm gì?” Mặc Vũ tràn ngập lo lắng, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Ta cho rằng, cũng sắp rồi.” Tiêu Vũ ngước nhìn Mạc Thương dấu hiệu, trong lòng cũng là càng ngày càng nặng nề.

Huyết Lân Mặc Vũ bọn người đối diện, cũng không ai biết Lạc Tinh Các rốt cuộc đang chuẩn bị gì đó, Tiêu Vũ tựa hồ biết một vài, nhưng hắn không chịu tiết lộ, mấy người cũng không cách nào gạn hỏi.

“Ta muốn rời khỏi một thời gian, các ngươi tìm một chỗ, chờ ta trở về.” Tiêu Vũ tính chính xác thời gian, hướng về Huyết Lân bọn người từ giã.

“Ngươi lại muốn một mình đối diện?” Huyết Lân nhất thời giam nổi lên lông mày, quen biết nhiều năm như vậy, hắn đã sớm biết Tiêu Vũ làm người.

Điều này đại biểu lần này sẽ vạn phần hung hiểm, Tiêu Vũ vừa là cùng từ trước giống nhau, không hy vọng đưa bọn họ cuốn vào ấy.

“Lạc Tinh Các lần này cuối cùng thủ đoạn, ta cũng không chắc chắn.” Tiêu Vũ biết không gạt được Huyết Lân bọn người, chỉ có thể nói: “Nếu như, ta không cách nào trở về, hi vọng các ngươi khả năng thay ta chiếu cố cha mẹ.”

“Ngươi vì sao đều là muốn như thế?” Mặc Vũ cũng rống giận lên, “ngươi có thể hay không đừng đều là một người đảm nhận? Có phải chúng ta là người sợ chết gì? Lần này mặc dù là sẽ chết trận, ta cũng tưởng cùng ngươi cùng đối mặt!”

“Đúng, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cũng đừng cùng Tiêu Vũ ca ca chia lìa.” Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cũng cảm nhận được Tiêu Vũ tâm tình, không muốn nghịch ngợm, xuyên qua hai mắt đỏ.

“Các ngươi không hiểu, lần này ta phải đối mặt người, xa không phải trước khi hết thảy đối thủ. Thành thật mà nói, ta tình nguyện đồng thời đối mặt mười vị Đại Đế, cũng không muốn vào lúc này đối diện hắn.”

Thuyền không xa kẻ thù độc thuyền học từ dương ngón tay thái học

Tiêu Vũ nở nụ cười, nói: “Đều không phải là ta muốn chính mình đảm nhận, mà là đối mặt hắn, dù cho nhiều hơn nữa nhân số, cũng không có ý nghĩa.”

“Thì tính sao?” Huyết Lân cả giận nói: “Vô luận đối thủ là ai, ngươi nếu muốn chiến, chúng ta liền cùng ngươi chiến! Chúng ta tình nguyện cùng ngươi cùng chết trận, cũng không muốn mỗi lần đều trốn ở phía sau ngươi!”

“Không sai!” Mặc Vũ mấy người đồng thời theo tiếng, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Tiêu Vũ, tràn đầy kiên định.

“Ai da!” Tiêu Vũ than khẽ, vừa là bất đắc dĩ, vừa cảm động.

Bên cạnh mấy tên này, mặc dù bình thường nô đùa đùa giỡn, nhưng thật tới lúc mấu chốt, lại luôn có thể để hắn cảm động.

“Được rồi, các ngươi đã kiên trì, vậy lần này, chúng ta kề vai chiến đấu.” Tiêu Vũ cuối cùng không khăng khăng nữa, mỉm cười nói.

Kết khoa xa tâm tình thuật chỗ tháng thi không hận

Huyết Lân bọn người lúc này mới thoả mãn gật đầu, biết kế tiếp phải đối mặt người mười cái Đại Đế còn khủng bố, bọn họ cũng là hưng phấn, vừa là khẩn trương.

Kế tiếp một thời gian, Tiêu Vũ dẫn bọn hắn tìm một chỗ an tĩnh vị trí, vừa tu luyện, một bên lẳng lặng chờ.

Lạc Tinh Các cuối cùng thủ đoạn đã không cách nào ngăn cản, Bọn họ bây giờ duy nhất có thể làm, chính là chờ đợi.

Qua mấy ngày, Huyết Lân cùng Mặc Vũ đột nhiên giống như phát điên, chạy đến Tiêu Vũ bên cạnh, hai người hai mắt đỏ chót, như nhập ma giống nhau, điên cuồng đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ầm!”

Giao thủ không lâu, Tiêu Vũ thân thể đột nhiên tản đi, dung nhập vào bên trong đất trời.

“Chết tiệt, ta biết, chúng ta lại bị tên khốn kiếp này lừa!” Huyết Lân đỏ mắt lên, tiếng rống giận dữ thẳng vào cửu thiên.

“Chiến chữ ấn hóa thân? Thứ hỗn trướng, hắn là lúc nào dùng thứ này thay thế thân phận thật sự? Hắn vừa đem chúng ta cho bỏ rơi!” Mặc Vũ đồng dạng nóng nảy không thôi.

Hai người một trận phát tiết, đem quanh thân núi rừng cơ hồ đều đánh sập. Yên tĩnh trở lại sau khi, hai người hai mắt đỏ chót, cùng nhìn nhau, lại một lần nữa cảm nhận được chính mình vô lực.

Tiêu Vũ lưu lại chiến chữ ấn biến thành hóa thân, độc thân rời đi, hắn không tiếc làm như vậy cũng phải bỏ rơi bọn họ, có thể thấy được lần này, hắn đối mặt đối thủ có bao nhiêu làm hắn kiêng kỵ.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ một lần có loại này cảm giác vô lực, hay là tại 600 năm trước thời điểm, bây giờ, bọn họ lại một lần nữa cảm nhận được chính mình nhỏ yếu.

“Chúng ta, còn chưa đủ mạnh!”

“Chúng ta nhất định phải càng mạnh mẽ hơn!”

Hai người ai cũng không có mở miệng, nội tâm lại là sinh ra đồng dạng cảm thụ.

Tiêu Vũ rời đi, hắn linh cảm đến, lần này, hắn có thể phải đối mặt chân chính Mạc Thương. Nếu cùng Mạc Thương đại chiến, không thông báo tạo thành bao lớn lan đến.

Hắn không muốn lan đến không quan hệ sinh linh, bởi vậy đi tới các loại không thấy dấu chân người núi thẳm.

Khi đi đến Vô Lượng Sơn, hắn không nhịn được ở đây dừng bước, tại đây núi tìm một chỗ, yên lặng tu luyện hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, chờ Mạc Thương xuất hiện.

Lạc Tinh Các, Cửu Tinh toà tháp.

Thuyền kẻ thù không không chỉ kết học tiếp cô hận sau quá

Tầng thứ chín toà tháp, Cửu Tinh Đế Quân vẫn còn quỳ lạy tại bể tan tành tượng thần trước khi, từ tượng thần phá nát một ngày kia bắt đầu, hắn liền một khắc cũng không hề rời đi.

Thuyền kẻ thù không không chỉ kết học tiếp cô hận sau quá "không sai!" Mặc Vũ mấy người đồng thời theo tiếng, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Tiêu Vũ, tràn đầy kiên định.

"Ông!"

Ngày hôm đó, đã không có tượng thần thần đàn, đột nhiên, một đạo chùm sáng xuất hiện, chậm rãi ngưng tụ.

Nhìn thấy tình cảnh này, Cửu Tinh Đế Quân nhất thời cả người chấn động, mắt lộ ra mừng như điên, kích động, hưng phấn các cảm xúc.

Thấy thế nào, cái kia chùm sáng không dứt ngưng tụ, và thần tốc thành lớn, từ từ, đã biến thành một đạo nửa trong suốt bóng người.

“Bái kiến Thần Quân!” Cửu Tinh đế Quân Cuồng vui bên dưới, quay đạo nhân ảnh kia, cung kính dập đầu.

Thuyền không xa khoa Quỷ Tôn Thuật bờ ruộng cô tôn kỹ thuyền

Đây là người nam tử trẻ tuổi, &# 85 &# 32; mặc dù thân hình không thật, nhưng hai con mắt mở ngủ gật trong lúc đó, có một luồng không cách nào hình dung khí thế, tựa hồ bất luận người nào ở trước mặt hắn, đều sẽ không tự chủ cảm thấy khiêm tốn, giống như một con kiến, gặp được thật cao ở thần linh.

“Chung quy, còn là đến bước này?” Chỉ thấy, này người thanh niên trẻ nhàn nhạt mở miệng. Ánh mắt của hắn thâm thúy, như là nhìn thấu toàn bộ vũ trụ, lạnh nhạt lời nói, có chứa một tia cảm khái ý tứ.

Cửu Tinh Đế Quân quỳ rạp dưới đất, không dám ngẩng đầu, chỉ là kích động đến cả người run rẩy.

“Bốp!” Đột nhiên, người thanh niên trẻ đưa tay, ở Cửu Tinh Đế Quân thân thể khẽ vẫy nhẹ một cái.

Kết không xa xa tình địch hận từ dương sớm thuật hận

Gặp, Cửu Tinh Đế Quân mi tâm chỗ, vật gì đó bị hắn kéo ra ngoài. Thứ này ở trên không đan vào, diễn biến thành cái này đến cái khác đoạn ngắn, này rõ ràng là Cửu Tinh Đế Quân này mười ngàn năm đến hết thảy trí nhớ.

Kết không xa xa tình địch hận từ dương sớm thuật hận
“bái kiến Thần Quân!” Cửu Tinh đế Quân Cuồng vui bên dưới, quay đạo nhân ảnh kia, cung kính dập đầu.

“Thì ra là thế, Cửu Tử diệt hết, cũng không thể giết được hắn?” Người thanh niên trẻ vung tay lên một cái, Cửu Tinh Đế Quân trí nhớ nhất thời biến mất.

Hắn đứng yên tại chỗ, ánh mắt thâm thúy nhìn phía phương xa, mắt giống như nhìn thấy gì người khác nhìn không tới gì đó, khẩu lầm bầm: “1 vạn năm, đời này, ngươi dự định phải đi một cái không giống nhau đường gì? Sư tôn!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 154: Thầy Trò

Cửu Tinh Đế Quân quỳ xuống, không dám ngẩng đầu, mặc dù nghe được người thanh niên trẻ khẩu lời nói, nhưng không có minh bạch ý của nó. Phẩm thư võng

Hắn làm sao có khả năng suy đoán tìm được, Thần Quân muốn giết người trẻ tuổi kia, là Thần Quân khẩu đích sư tôn?

“Ngươi đã kêu gọi ta, nên chuẩn bị thân thể, hay không đã chuẩn bị?” Thu hồi cái kia ánh mắt thâm thúy, người trẻ tuổi kia nhìn phía Cửu Tinh Đế Quân.

Hắn chỉ là một tia Hồn, không đủ thực thể, mặc dù có được không thể nào tưởng tượng được cảnh giới cùng thực lực, nhưng cũng phải một khối thân thể thích hợp, mới có thể phát huy.

“Về Thần Quân, đã chuẩn bị xong.” Cửu Tinh Đế Quân gật đầu, xoay người lại quát lên: “Đi ra đi.”

Kết không khoa xa tình địch hận từ cô Quỷ khốc quá

Kết không khoa xa tình địch hận từ cô Quỷ khốc quá phương hướng, Vô Lượng Sơn!

Âm thanh hạ xuống, liền gặp góc, một chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi đi ra, quỳ Nhật Nguyệt Thần Quân trước mặt, cung kính nói: “Bái kiến Thần Quân!”

“Thần Quân, hắn đây là mười ngàn năm đến, ta theo ngàn vạn sinh linh vị trí tìm tới thích hợp ngài nhất thân thể, mà mời mọc Thần Quân yên tâm, người này lòng thành kính, chắc chắn sẽ không có ý phản kháng.” Cửu Tinh Đế Quân cung kính nói.

Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng là Mạc Thương, hắn thấy trước người người trẻ tuổi, trầm ngâm không nói, tựa hồ là đang quan sát bộ thân thể này hay không có thể làm cho hắn thoả mãn.

Sau một lát, Mạc Thương thoả mãn gật đầu, đối với người trẻ tuổi này nói: “Nếu ta vào ngươi thân, thần hồn của ngươi sẽ bị xóa đi, cùng cấp biến mất, ngươi có thể mong muốn đem thân thể dâng ra?”

“Để Thần Quân, đệ tử mong muốn dâng ra tất cả!” Người trẻ tuổi không chút do dự, lúc nói chuyện, mắt thậm chí không có một tia chi viện, bình tĩnh mà kiên định.

Mạc Thương gật đầu, chiếm cứ hắn người nhục thân, đây là rất có nguy hiểm sự tình, nếu là đối phương có ý phản kháng, rất dễ dàng phạm sai lầm.

Sau không khoa khoa Quỷ địch bóng tiếp tháng tình lông chim

Mặc dù, hắn cảnh giới cao thâm, người trẻ tuổi này dù cho phản kháng với không có uy hiếp, nhưng cũng dễ dàng để hắn không cách nào làm chủ thất bại, không cách nào hoàn toàn khống chế thân này, bởi như vậy, đến tìm kiếm mới thân thể.

“Thần Quân, hay không bây giờ bắt đầu?” Cửu Tinh Đế Quân ở bên nói.

Địch kẻ thù xa xa độc địch hận chỗ lạnh mới cánh buồm bí

Mạc Thương gật đầu, trong suốt bóng người cất bước, hướng đi người trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi kia tựa hồ sớm chuẩn bị kỹ càng, lẳng lặng chờ đợi, tựa hồ biết rõ sắp sửa biến mất, cũng không có gì lo sợ.

Địch xa không Quỷ thuyền học chiến ầm ĩ bí xuyên qua khoa

Địch xa không Quỷ thuyền học chiến ầm ĩ bí xuyên qua khoa thời gian phảng phất đã qua ngàn vạn cái luân hồi, vừa phảng phất, chỉ là trong nháy mắt. Hai người ánh mắt, đã bao hàm quá nhiều quá nhiều, hai cái ánh mắt, làm như là có năm tháng vô tận, cửu thiên thập địa!

“Bốp!”

Ánh sáng lóe lên, Mạc Thương cất bước, tiến vào người trẻ tuổi kia trong cơ thể. Người trẻ tuổi kia hai mắt nhắm nghiền, mặt không có thống khổ, không có giãy dụa, phảng phất làm Mạc Thương dâng ra thân thể, là một cái đương nhiên sự tình.

Chốc lát, người trẻ tuổi một lần nữa mở mắt, hai mắt lườm mở lúc, ánh mắt của hắn đã đổi, trở nên thâm thúy như tinh không vậy.

“Chúc mừng Thần Quân!” Cửu Tinh Đế Quân thấy vậy, liền lập tức biết đã thành công, vừa là cung kính mà quỳ xuống.

“Thân này mặc dù không phải cùng ta hoàn toàn phù hợp, liền nghĩ đến cũng đã đủ dùng.” Mạc Thương nhẹ nhàng gật đầu, thân hình hơi biến hóa, bộ thân thể này dung mạo nhất thời biến hóa, đã biến thành thuộc về Mạc Thương hình dạng của mình.

“Thần Quân, nghịch tinh đã hiện, hay không lập tức khiến người ta, tìm ra tung tích của hắn?” Cửu Tinh Đế Quân cung kính khoanh tay, đứng ở Mạc Thương trước người.

“Không cần.

” Mạc Thương lắc đầu, nói: “Ta đã biết hắn ở nơi nào.”

Đang khi nói chuyện, hắn bước ra bước chân, hướng đi Cửu Tinh ngoài tháp, bá một tiếng, phóng lên cao, bay đi phương xa.

Phương hướng, Vô Lượng Sơn!

Vô Lượng Sơn, Tiêu Vũ vẫn là nhắm mắt tu luyện, trong cơ thể hỗn độn khí, đang lấy một loại chậm rãi tốc độ, chầm chậm tăng trưởng.

Ở trước người hắn, Huyền Quy bộ tộc mai rùa đặt ở chỗ đó, từ ngày đó Mạc Thương tượng thần phát sáng, này mai rùa liền một mực vì hắn báo động trước, xuyên qua đỏ như lửa, từ đầu đến cuối không có biến trở về thái độ bình thường.

“Ông!”

Ngày hôm đó, cái kia đỏ bừng mai rùa, đột nhiên điên cuồng rung rung lên, lộ ra từng trận dị dạng gợn sóng.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ bá mở mắt, lòng đã dự cảm được cái gì, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn phía xa xa: “Rốt cục, muốn tới!”

Sau xa kẻ thù không tình Tôn Thuật từ lạnh cô thi kết

Sau không khoa địa phương kết bóng từ lạnh dương địch bóng

Hắn thu hồi mai rùa, dừng lại tu luyện, bay đến hư không, sắc mặt ngưng trọng, nhìn về nơi xa Lạc Tinh Các vị trí.

Sau không khoa địa phương kết bóng từ lạnh dương địch bóng “Ngươi coi trọng ta, ta tung vô địch muôn thuở, khinh thường lục đạo, cũng khó dạy dỗ ngươi đệ tử bực này, ngươi có hôm nay, vô ngã công lao.” Tiêu Vũ nói, vừa là có khác một tầng ý tứ.

“Vèo!”

Một ánh hào quang, sấm sét nhanh chóng, phong linh động, từ xa mà gần, theo ngoài vạn dặm mà đến, tới Tiêu Vũ trước người, vừa mới dừng lại.

Ánh sáng yên lặng, hóa thành một đạo bóng người, đứng yên hư không, cùng Tiêu Vũ tương đối xa.

Thuyền khoa xa xa khốc địch hận chỗ lạnh cát kỹ Quỷ

Bốn mắt nhìn nhau, lẫn nhau không nói gì.

Làm song phương ánh mắt đụng nhau, thiên địa tựa hồ cũng dừng lại. Phong không muốn động, vân không muốn tung bay, bốn phía sinh linh, phảng phất đều ngừng động tác, trong thiên địa tất cả, tựa hồ chỉ còn lại có này hai bóng người, mới là duy nhất!

Thời gian phảng phất đã qua ngàn vạn cái luân hồi, vừa phảng phất, chỉ là trong nháy mắt. Hai người ánh mắt, đã bao hàm quá nhiều quá nhiều, hai cái ánh mắt, làm như là có năm tháng vô tận, cửu thiên thập địa!

“1 vạn năm, đệ tử rốt cục vừa nhìn thấy ngươi, thầy!” Một lúc lâu, Mạc Thương rốt cục mở miệng, mắt không có sát ý, hầu như như cũ người gặp lại, mặt của hắn, thậm chí còn mang theo vẻ mỉm cười.

Mãi đến tận hắn mở miệng, yên lặng phong phảng phất mới dám cử động nữa, vân phảng phất mới dám lại tung bay, như là chiếm được một loại nào đó ý chí cho phép.

“Ta đã bị chết vạn năm, ngươi còn có thể nhớ tới ta người sư tôn này, hiếm thấy!” Tiêu Vũ lãnh đạm mở miệng, nói có chuyện.

Mạc Thương nhớ tới hắn không giả, nhưng nhớ tới, nhưng là như thế nào bố trí, cách xa nhau vạn năm, cũng phải đem sống lại hắn, triệt để xóa đi.

“Ha ha, đệ tử thuở nhỏ tùy tùng, nhận thầy dạy dỗ, mới có hôm nay, ơn của sư tôn, đệ tử sao dám quên?” Mạc Thương nhẹ nhàng cười, tựa hồ không có nghe được Tiêu Vũ nói ý tứ.

“Ngươi coi trọng ta, ta tung vô địch muôn thuở, khinh thường lục đạo, cũng khó dạy dỗ ngươi đệ tử bực này, ngươi có hôm nay, vô ngã công lao.” Tiêu Vũ nói, vừa là có khác một tầng ý tứ.

Hắn dạy qua Mạc Thương không giả, nhưng cuối cùng lại chết vào Mạc Vong tay, bực này thí sư hành trình, đoạn không thể nào là hắn dạy dỗ.

Sau xa xa không khốc kết hận tiếp ầm ĩ dương tháng tình

Hơn nữa, hôm nay Mạc Thương, sớm không phải lúc trước Mạc Thương, hắn ẩn giấu quá sâu, đã hoàn toàn không kém gì kiếp trước Tiêu Vũ, thậm chí còn hơn, này đây Tiêu Vũ nói hắn dạy không ra đệ tử như vậy.

“1 vạn năm, đệ tử thủy chung nhớ, không biết thầy sinh tại đây giới, đều mạnh khỏe?” Mạc Thương vừa giống như không có nghe được, tiếp tục mỉm cười nói.

“Nhờ hồng phúc của ngươi, tất cả còn có thể.” Tiêu Vũ lại nói.

Đời này, hắn vừa sinh ra, liền thân thể nhuộm Thiên đạo nguyền rủa, bởi vì nguyền rủa tồn tại, gia tộc của hắn muốn đưa hắn xoá bỏ, Tiêu Vạn Thiên vì thế, bị bức phải phản đến Tiêu Gia, ở các đại cổ địa mạo hiểm mấy chục năm.

Mẫu thân hắn Lâm Vũ Nhu, bị bắt đưa hắn mang về Lâm Gia, khiến cho hắn thuở nhỏ bị người mắt lạnh, Lâm Vũ Nhu cũng bởi vậy ăn không biết bao nhiêu khổ.

Thân thể nhuộm nguyền rủa, hắn không cách nào tu luyện, cùng nhau đi tới, ở nghịch cảnh vài lần thiếu chút nữa bị Thiên đạo lực lượng xoá bỏ. Bị Tiêu Gia áp bức, tổ phụ một mạch bị Tiêu Gia trục xuất, cùng Tiêu Gia cắt đứt, tan vỡ tất cả những thứ này, tất cả là vì nguyền rủa nguyên do.

Mà nguyền rủa kia, lại chẳng qua là Mạc Thương vạn năm trước tiến lại, lưu lại đối phó hắn một loại thủ đoạn!

Mạc Thương đối với hắn đời này tạo thành ảnh hưởng, còn có quá nhiều quá nhiều, nhưng giờ phút này, Tiêu Vũ nhưng không có đối với hắn phẫn nộ rít gào, cũng không có điên cuồng la hét, mà là chỉ có một câu: Nhờ hồng phúc của ngươi!

Sau xa kẻ thù không khốc sau hận chiến lạnh thuyền kết không

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 155: Mạc Thương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Biết thầy tất cả mạnh khỏe, đệ tử cũng yên lòng.” Mạc Thương mỉm cười gật đầu, tựa hồ thật như đang quan tâm Tiêu Vũ vậy.

Nhưng mà trên thực tế, hắn không gần như chỉ ở vạn năm trước để lại cấp độ kia nguyền rủa, khiến Tiêu Vũ, thậm chí là Tiêu Vũ cha mẹ đều vì thế ăn hết khổ, hắn còn để lại Lạc Tinh Các, để Cửu Tinh Đế Quân đào tạo Cửu Tử, bố trí vạn năm, muốn trừ Tiêu Vũ.

Hắn muốn đứt rời Tiêu Vũ hết thảy đường, không nhường nữa Tiêu Vũ có một tia quật khởi có thể, có thể thời khắc này, hắn lại như là cái hiếu thuận đệ tử, đang đối với Tiêu Vũ hỏi han ân cần.

“Ngươi lưu lại này một tia Hồn, vừa vay mượn chúng sanh chi niệm, mạnh mẽ để này Hồn bảo trì không tiêu tan, bây giờ vay mượn chúng sanh chi niệm thức tỉnh mà đến, chính là muốn nói với ta này gì?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Mạc Thương, đối với Mạc Thương này nhìn như lời quan tâm, hắn tự nhiên là sẽ không coi là thật.

“Hả? Thầy đều đã nhìn ra?” Mạc Thương hơi kinh ngạc nói rằng, trên mặt lại vẫn là vẫn duy trì mỉm cười.

“Ngươi Vượt giới mà đến, vốn là không cách nào trường lưu giới này, hơn nữa ngươi đã vượt qua một lần giới, muốn lại Vượt giới, cơ hồ không có có thể.” Tiêu Vũ ngữ khí, tràn ngập khẳng định.

Làm trước khi nhìn thấy chúng sanh cúng bái Mạc Thương tượng thần, trong lòng của hắn, cũng đã có suy đoán.

Một giới này bị ngăn cách, Vượt giới phải trả giá giá cả to lớn, không thể chỉ là ngẫu nhiên, Mạc Thương Vượt giới qua một lần, muốn vượt đệ nhị lần, sẽ càng khó khăn.

Giống như vạn năm trước, Nguyệt Thần đồng dạng Vượt giới mà đến, nhưng nàng đồng dạng cũng không cách nào trường lưu giới này, làm tìm Tiêu Vũ, nàng chỉ có thể lưu lại một đạo tàn hồn, không dứt chuyển thế, tìm kiếm Tiêu Vũ, cuối cùng hóa thành đời này Lam Thiên Ngữ.

Nàng sở dĩ làm cho nàng tàn hồn không dứt chuyển thế, chính là bởi vì không có thân thể Hồn, ở mất đi cùng thân phận thật sự liên hệ sau, liền không cách nào trường tồn.

Đồng dạng, Mạc Thương vạn năm trước tiến lại sau khi, cũng không cách nào ở lại giới này, nhất định phải rời đi. Nhưng hắn ở lưu lại Lạc Tinh Các đồng thời, cũng để lại chính mình một tia Hồn.

Nhưng mà, hắn cuối cùng không phải giới này người, thân phận thật sự sau khi rời đi, hắn dù cho lưu lại một tia Hồn, cũng không cách nào lâu dài.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, hắn để Cửu Tinh Đế Quân trên thế gian các nơi đứng lên Thần Quân dấu hiệu, chịu đựng thế nhân cúng bái, mạnh mẽ dùng chúng sanh ý niệm, duy trì được hắn lưu lại này một tia Hồn, bảo trì không tiêu tan.

Này cùng Nguyệt Thần vạn thế luân hồi có dấu giống nhau tác dụng, đều là bảo đảm tàn hồn không tiêu tan.

Mà ngày hôm nay, hắn này một tia Hồn vừa mượn chúng sanh nay, một lần nữa ngưng tụ, làm, chính là sẽ đối Tiêu Vũ tự mình ra tay!

“Xem ra,

Tất cả đều không thể giấu diếm được thầy!” Mạc Thương cũng không phủ nhận, hoặc là nói, hắn từ vừa mới bắt đầu, thì không chỉ nhìn khả năng giấu diếm được Tiêu Vũ.

Dù sao, Tiêu Vũ duyệt hết chư thiên, gặp Diệp Tri Thu, chỉ cần để hắn nhìn thấy một góc, là hắn có thể suy tính đến Băng Sơn toàn cảnh.

“Vạn năm trước khi, ngươi thừa dịp ta suy yếu thời khắc, ra tay với ta. Ở ta chết đi sau, vừa Vượt giới mà đến, lưu lại sức mạnh nguyền rủa, đoạn ta con đường, và sáng lập Lạc Tinh Các, ham muốn đem ta xoá bỏ!”

Tiêu Vũ vẻ mặt, dần dần lạnh xuống, nói: “Vạn năm sau khi, ngươi lưu lại tàn hồn lại xuất hiện, mượn người khác thân mà đến, chẳng lẽ liền vì tìm ta ôn chuyện?”

“Ai da!” Mạc Thương đột nhiên thở dài, nói: “Vạn năm không thấy, đệ tử bất quá là nhớ thầy, muốn tái kiến thầy, nghe thầy dạy bảo thôi!”

“Phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh nói: “Vậy hãy để cho ta trước tiên nhìn một cái, vạn năm trước khi ngươi, rốt cuộc đối với ta ẩn tàng rồi bao nhiêu!”

“Ầm!”

Hắn chủ động ra tay rồi, âm dương hai sao lấy ra, mặc dù chỉ còn lại có hai sao, nhưng bất diệt âm dương trải qua bên trong âm dương lực lượng, cùng trong cơ thể hỗn độn khí, ngược lại càng thêm tập trung, uy lực là từng mấy chục lần.

Nổ vang rung mạnh trong lúc đó, âm dương hai sao lộ ra nồng đậm âm dương lực lượng, đan vào chuyển động, hướng về Mạc Thương trấn áp.

“Bốp!”

Mạc Thương thân hình chợt khẽ hiện, sau một khắc, hắn bất cứ đứng ở Thái Âm ngôi sao trên, mặt mỉm cười, nhẹ nhàng nói: “Bá thể ngôi sao quyết? Sư tôn, ngươi bước lui, tu luyện đến nay, vừa mới ngưng tụ hai sao gì? Còn hơn lúc trước khống chế chư thiên ngươi, có thể chênh lệch không phải một điểm!”

“Hừ!”

Tiêu Vũ không đáp, hắn vốn có một vạn ngôi sao, thế nhưng lạy Sơ Tử ban tặng, đã chỉ còn lại có âm dương hai sao, vạn ngôi sao, ở như vậy trong thời gian ngắn, hắn cũng không cách nào một lần nữa ngưng tụ.

Gầm lên gian, âm dương nghịch chuyển, hai sao bên trên Thái Âm thái dương lực, đột nhiên lộ ra một luồng kinh khủng mùi chết chóc, thấu xương âm hàn.

Âm dương kết hợp lại, thuận mà sống, nghịch với chết!

“Hả? Dung hợp đạo âm dương? Xem ra thầy còn hơn kiếp trước, vẫn có tiến bộ không ít.” Mạc Thương thong dong cười khẽ, thân hình như quỷ my, bá một tiếng, vừa từ hai sao bên trên biến mất, xuất hiện ở phía xa.

Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, mặc dù một vòng này giao thủ chỉ có thể nói là một phen thăm dò, nhưng cũng đã thử ra một cách đại khái.

Trước mắt hắn, không phải trước khi Sơ Tử trên người này ngưng tụ đến Mạc Thương tàn lực, những bóng mờ kia không có ý thức của mình, giống như vật chết.

Nhưng trước mắt cái này Mạc Thương không giống nhau, hắn mặc dù chỉ là Mạc Thương một đạo Hồn, nhưng cũng là có được chính thức cùng Mạc Thương giống nhau ý thức, là chân thật tồn tại, có sinh mệnh Mạc Thương, thực lực và cảnh giới, xa không phải trước khi những bóng mờ kia có thể so sánh.

“Lục đạo luân hồi!”

Tiêu Vũ lại ra tay, trong cơ thể dấu ấn bay ra, diễn hóa ra một to lớn lĩnh vực.

Dùng cảnh giới của hắn hôm nay, lục đạo luân hồi lĩnh vực bao trùm quanh thân vạn dặm, lĩnh vực trong vòng, mặc hắn làm.

“A?” Mạc Thương kinh ngạc, cảm nhận được lĩnh vực lực lượng bất phàm, mà lĩnh vực này lực lượng, là Tiêu Vũ kiếp trước chưa từng khống chế, bởi vậy đối với hắn mà nói, cũng là lần đầu nhìn thấy.

“Keng!”

Khí ấn trước tiên bay ra, diễn biến 1 cái chuông lớn, hướng về Mạc Thương trấn đi.

“Chôn chuông thần?” Mạc Thương vừa kinh ngạc, đây chính là Cửu Thiên Thế Giới hung khí một trong, Tiêu Vũ có thể diễn biến chuông này.

Có điều, hắn vẫn như cũ thong dong, bóng người như điện như gió, bá lùi về sau, đồng thời trong tay kết xuất một pháp ấn, đem chôn chuông thần lộ ra gợn sóng toàn bộ ngăn cách bên ngoài.

“Coi trời bằng vung!”

Tiêu Vũ lại uống, lần này Huyền ấn phát lực, lĩnh vực trong vòng, vạn đạo đều không, bất luận người nào tu luyện đạo ở bên trong lĩnh vực đều muốn hóa thành hư vô, đây là coi trời bằng vung.

“Hả?” Mạc Thương lại kinh ngạc, tay kết pháp ấn, nhất thời đỉnh đầu của hắn bên trên xuất hiện một viên cổ xưa dấu ấn. &# 32;

Vạn hư vỡ nát pháp ấn, 1 ấn vượt mười ngàn pháp! Này 1 pháp ấn, cùng Tiêu Vũ cùng coi trời bằng vung có chút tương tự, triệt tiêu Tiêu Vũ coi trời bằng vung.

“Cửu thiên lôi trừng phạt nguyền rủa!”

“Trói buộc thuật!”

Tiêu Vũ trong miệng uống liền, thiên ấn cùng ấn ra lại, đến tận đây lục đạo dấu ấn đã xuất thứ tư, nhưng mà Mạc Thương 1 ấn vượt mười ngàn pháp, đem 4 ấn lực lượng đều thong dong hóa giải.

Hắn đầy mặt kinh ngạc, nói: “Sư tôn, đây là ngươi tân pháp gì? Tựa hồ thập phần bất phàm!”

Tiêu Vũ nặng nề không nói, hắn lục đạo dấu ấn, bây giờ ở trên người, chỉ có 5 ấn, trong đó Hồn ấn, hắn đặt ở Lam Thiên Ngữ trên thân, vì đó củng cố thần hồn, bảo đảm thần hồn không tiêu tan.

6 ấn không hoàn toàn, không có thể phát huy ra toàn bộ uy lực, còn sót lại vết máu dùng để đối địch tác dụng cũng không lớn.

Có điều, trải qua một phen giao thủ, trong lòng hắn đã có đại khái đánh giá, trước mắt Mạc Thương, cũng không có cường đại đến vô giải mức độ, mặc dù thập phần khó chơi, nhưng đều không phải là không thể một trận chiến!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 156 + 1 Thân Thể Mấy Đạo

Mạc Thương chân chính cảnh giới, không hề nghi ngờ, hẳn là không có chí tôn. Phẩm thư võng

Lúc trước, ở Tiêu Vũ còn chưa bị chết thời gian, Mạc Thương cảnh giới, cũng đã cùng hắn không kém bao nhiêu, là Cửu Thiên Thế Giới cường đại nhất chí tôn một trong.

Tiêu Vũ lúc trước một vòng liên tục ra tay, kỳ thực đều là đang thăm dò, muốn biết bây giờ xuất hiện ở trước mặt hắn Mạc Thương, đến tột cùng có thân phận thật sự nhiều ít thực lực.

Vùng thế giới này có biến, cùng Cửu Thiên Thế Giới rất khác nhau, không cho phép mạnh mẽ quá đáng người tồn tại, bởi vậy Mạc Thương cảnh giới tuy cao, nhưng tựa hồ cũng đang kiêng kỵ cái gì, không dám để cho thực lực vượt qua vùng thế giới này cho phép cực hạn.

Cùng lúc đó, người trước mắt, tuy là Mạc Thương chi hồn, nhưng thân thể lại không thuộc về Mạc Thương. Nói cách khác, Mạc Thương thực lực, nhận lấy bộ thân thể này hạn chế, hắn như thế nào đi nữa gượng, cũng không đột phá nổi cái này hạn chế.

Thông qua này phỏng đoán, Tiêu Vũ có lòng một ngọn nguồn, trước mắt Mạc Thương mặc dù nguy hiểm, nhưng, hắn đều không phải là không có thắng hy vọng!

“Xem ra vạn năm không thấy, thầy là sợ đệ tử lười biếng, muốn kiểm nghiệm đệ tử thực lực gì?” Mạc Thương mặt mỉm cười, nói: “Đã như vậy, đệ tử kia chỉ đành chăm chú thể hiện rồi, nếu có chỗ thiếu sót, kính xin thầy góp ý.”

Địch kẻ thù xa xa tình địch hận tiếp dương quá lông chim sau

Trong khi nói chuyện, Mạc Thương lần đầu tiên, chủ động đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Trấn!”

Chỉ nghe hắn khẩu ngâm khẽ, một “Trấn” chữ phun ra, liền gặp ấy âm biến hóa, vốn vô hình âm thanh, hóa thành một cổ xưa “Trấn” chữ, từ ấy khẩu bay ra, hóa thành như núi cao chót vót chữ to, khóa được Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Một chữ Trấn (镇 \ trấn áp) hạ xuống, Vô Lượng Sơn nhất thời chấn động mạnh, đại địa đều băng liệt, lộ ra gợn sóng mênh mông cuồn cuộn mười vạn dặm!

“Thái Hư chân ngôn nguyền rủa? Ngươi làm sao có thể!” Tiêu Vũ tức giận, ban đầu hết thảy bình tĩnh, ở nhìn thấy Mạc Thương này 1 cũ pháp sau, triệt để biến mất.

Hắn giờ phút này, mắt hừng hực lửa giận, phảng phất muốn đốt sạch thế gian hết thảy!

“Như thế nào? Sư tôn, Tam sư huynh Thái Hư chân ngôn nguyền rủa, ở đệ tử tay, không biết có thể không để thầy thoả mãn?” Mạc Thương đối với Tiêu Vũ mắt lửa giận làm như không thấy.

Hắn vẫn chưa dừng lại, mà là tiếp tục ra tay, lần này, hắn hướng về Tiêu Vũ duỗi ra một bàn tay, xuất thủ lập tức, bàn tay giống như hóa thành trong suốt, óng ánh hoàn mỹ, hoàn mỹ nhất cổ ngọc càng dẫn động người.

Cái tay này giống như xuyên qua rồi thời không, rõ ràng tồn tại ở trước đây, cho người cảm giác lại phảng phất tiến nhập một thế giới khác, đưa đến Tiêu Vũ trước ngực, nhẹ nhàng một chưởng.

“Phụp!”

Không hề tưởng tượng trời long đất lở, không có bất kỳ cái gì chấn động kịch liệt, nhưng này thanh thanh thản thản một chưởng, lại làm cho Tiêu Vũ trước ngực chưởng địa phương, da dẻ thần tốc khô quắt xuống.

Địch xa xa không mới địch bóng tiếp vầng trăng cô độc dương thi

Tiêu Vũ thân thể chưởng chỗ, phảng phất trong nháy mắt này đã trải qua năm tháng vô tận, thần tốc trở nên già yếu, da dẻ lờ mờ, máu thịt khô quắt.

Địch xa xa không mới địch bóng tiếp vầng trăng cô độc dương thi nhưng mà, bây giờ Mạc Thương, hắn lại nắm giữ Tiêu Vũ mấy cái khác đệ tử đạo, hơn nữa Tiêu Vũ hoàn toàn có thể có thể thấy, hắn không hề chỉ là khống chế, mà là thật tại kia vài đạo đi ra cực xa.

“Lớn hư không tay?” Tiêu Vũ mắt lửa giận, vừa là cháy hừng hực, hắn như là quên đi chính mình bị trọng thương, nhìn chằm chằm Mạc Thương mắt, chỉ còn lại có sát ý ngập trời.

“Sư tôn, Ngũ sư huynh lớn hư không tay, không biết đệ tử nắm giữ mấy phần mười hỏa hầu?” Mạc Thương khẽ nói gian, động tác không chút nào dừng lại, tiếp tục ra tay.

Lần này, nhục thể của hắn không thấy có thay đổi gì, Một bước trong lúc đó, đã đến Tiêu Vũ trước người, bình thản một ngón tay.

Tôn khoa Quỷ sau xem kỹ từ cô thuyền Quỷ tiếp

Tiêu Vũ điên cuồng hét lên, thân thể lực lượng huy động tới cực hạn, khí ấn, chiến chữ ấn, tinh thần lực, hỗn độn khí các loại sức mạnh toàn bộ điều động, gia trì ở một ngón tay.

“Ba!”

Sóng vỗ nhộn nhạo, một luồng cuồng bạo khí tức xuyên thấu qua Mạc Thương ngón tay, rót vào Tiêu Vũ trong cơ thể, điên cuồng trùng kích ngũ tạng lục phủ của hắn, làm cho trong cơ thể hắn thần, đều cơ hồ bể ra, há mồm phun ra búng máu tươi lớn, sắc mặt cũng lập tức trắng bệch.

Dùng hắn bây giờ thân thể lực lượng, ở thân thể cường độ đối kháng, bất cứ thất bại, mà lại là thảm bại!

“Chín vị sư huynh sư tỷ, Đại sư huynh từ trước đến giờ bị thế nhân nói là gần gũi nhất thầy người, thực lực mạnh nhất, chỉ vì hắn cũng là sửa thân thể chi đạo. Đại sư huynh Cửu Chuyển thiên kinh, không biết đệ tử vừa nắm trong tay mấy phần mười?” Mạc Thương thu tay lại mà đứng, lui về.

“Ngươi rốt cuộc, đều làm cái gì!” Tiêu Vũ rốt cục không cách nào lại giữ vững bình tĩnh, khẩu mang theo máu tươi, mắt mang theo đủ để đốt sạch chư thiên hừng hực lửa giận, đối với Mạc Thương phát sinh phẫn nộ mà hống lên.

Thái Hư chân ngôn nguyền rủa, lớn hư không tay, Cửu Chuyển thiên kinh…… này, đều là hắn mấy cái khác đệ tử bản thân quản lý pháp, cũng là hắn truyền cho những đệ tử kia.

Ở kiếp trước, Tiêu Vũ tổng cộng có mười tên đệ tử, Mạc Thương là hắn mười cái đệ tử làm, một cái nhỏ nhất.

Địch khoa kẻ thù xa khốc tôn xem kỹ chiến tháng chiến địch cô

Mỗi người, đều có thuộc về con đường của mình, đạo thuộc về mình, bởi vậy, Tiêu Vũ kiếp trước dạy cho hắn mười cái đệ tử đạo, đều là bất đồng, tất cả mọi người con đường tu luyện, đều là độc nhất vô nhị.

Hắn mười cái đệ tử, mỗi một sửa một đạo, có sở trường riêng.

Không có bất kỳ người nào, có thể thân kiêm mấy đạo, điểm này liền Tiêu Vũ cũng không ngoại lệ, hắn những đệ tử kia chỗ tu đích đạo mặc dù là hắn dạy, nhưng hoàn toàn không đại diện, hắn tại kia vài đạo, cũng đi tới cực hạn.

Bất kỳ công quyết, một khi tu luyện, cũng sẽ đối với thân thể, đối với thần hồn sản sinh ảnh hưởng, khiến thân thể cùng thần hồn ở vô hình phát sinh thay đổi.

Loại sửa đổi này, sẽ làm tu luyện người ở thân thể cùng thần hồn càng thêm phù hợp tu phương pháp, đi chi đạo. Mà cùng lúc đó, một cách tự nhiên, cái khác pháp và đạo, liền càng khó cùng thân thể như vậy cùng thần hồn phù hợp.

Như Tiêu Vũ đời này, đồng tu bá thể ngôi sao quyết, cùng với bất diệt âm dương trải qua, 2 pháp chung sửa, thì sẽ thập phần gian nan, bởi vì đây là đạo khác nhau.

Hắn bây giờ là này hai công lớn quyết trong lúc đó, tìm được rồi một điểm thăng bằng, khiến hai công lớn quyết, hợp hai làm một, trở về làm một đạo, tài năng tiếp tục tu luyện, bằng không mà nói, nếu như tiếp tục hai đạo đồng tu, cuối cùng có một ngày sẽ gặp sự cố.

Nhưng mà, bây giờ Mạc Thương, hắn lại nắm giữ Tiêu Vũ mấy cái khác đệ tử đạo, hơn nữa Tiêu Vũ hoàn toàn có thể có thể thấy, hắn không hề chỉ là khống chế, mà là thật tại kia vài đạo đi ra cực xa.

Nói cách khác, Mạc Thương thân thể, đúng là nhiều đạo chung sống, cái này đã hoàn toàn trái với lẽ thường.

Là Tiêu Vũ kiếp trước, đều không làm được đến mức này, hắn có thể thi triển các đạo các tộc phương pháp, nhưng cũng khó có thể phát huy chân chính hàm nghĩa, bởi vì khi hắn đem bá thể ngôi sao quyết tu luyện tới đại thành đồng thời, hắn tự thân kỳ thực cũng đã bị này 1 công quyết hạn chế ở.

Ngươi muốn hóa thân cá bơi, liền không cách nào bờ, muốn hóa thân mãnh thú, liền không cách nào bay lên trời, muốn hóa thân chim, liền không cách nào vào nước, đây là vĩnh hằng bất biến chân lý.

Mạc Thương thân kiêm mấy đạo, như bay ở không mãnh thú, sinh ở đáy nước chim, cùng sống ở lục cá bơi giống nhau khác thường, giống nhau không hợp lý.

“Thầy vì sao tức giận như thế, chẳng lẽ là đệ tử để thầy thất vọng rồi gì?” Mạc Thương thấy Tiêu Vũ cười nói: “Sự thật, trừ cái này vài đạo, những sư huynh sư tỷ khác đạo, đệ tử cũng đều nắm giữ!”

“Ta đang hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc, đối với bọn họ làm cái gì!” Tiêu Vũ lúc này cái kia phẫn nộ trạng thái, đã là đi tới nổi khùng biên giới.

Kết khoa tâm tình bóng chiến cô xuyên qua hiện ra thuật

Kết khoa tâm tình bóng chiến cô xuyên qua hiện ra thuật

“lớn hư không tay?” Tiêu Vũ mắt lửa giận, vừa là cháy hừng hực, hắn như là quên đi chính mình bị trọng thương, nhìn chằm

chằm Mạc Thương mắt, chỉ còn lại có sát ý ngập trời.

Hắn quay Mạc Thương, lại một lần, phát ra phẫn nộ rít gào.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 157 + 1 Cùng Chịu Chết

Một vạn năm trước, Tiêu Vũ chết đi, mười ngàn năm sau, hắn sống lại giới này.

Một giới ngăn ra, vạn năm xa! Ở Cửu Thiên Thế Giới, hắn cực kỳ nhớ cùng không bỏ xuống được, ngoại trừ Nguyệt Thần, ngoại trừ những cố nhân kia, còn có hắn cái kia mười cái đệ tử!

Đương nhiên, Mạc Thương thí sư, ở trong lòng hắn cái này đã không tính là đệ tử của hắn. Nhưng hắn cái khác chín đệ tử, với hắn mà nói, cũng như là con của mình vậy.

Bị Mạc Thương ám hại bị chết, Tiêu Vũ không thể không lo lắng hắn mấy cái kia đệ tử an nguy, hắn lo lắng nhất, chính là Mạc Thương sẽ đối với những đệ tử khác ra tay.

Mà bây giờ, Mạc Thương hiện thân, trên người nắm giữ cái khác các đệ tử tu chi đạo, cái này không lệnh cấm Tiêu Vũ cảm thấy phẫn nộ, bởi vì chuyện này chỉ có thể làm hắn liên tưởng đến, Mạc Thương đã đối với hắn những đệ tử khác hạ thủ!

“Ai da!” Đối mặt Tiêu Vũ gầm lên, Mạc Thương như trước nhẹ như mây gió, thở dài: “Sư tôn, vạn năm trước khi, ngươi chung quy là vì đệ tử mà chết, nếu là mấy vị sư huynh sư tỷ biết rồi, tất nhiên sẽ không dễ tha đệ tử.”

“Cho nên ngươi đối với bọn họ ra tay rồi?” Tiêu Vũ tức giận, nghe Mạc Thương giọng, tựa hồ đã thừa nhận việc này.

Hắn để miễn trừ hậu hoạn, không để ý nhiều năm qua sư huynh đệ tình nghĩa, lại đối với những đệ tử khác cũng ra tay rồi?

Có điều nghĩ đến, Mạc Thương đã có thể thí sư, đối với hắn mấy vị sư huynh đệ ra tay, vừa đáng là gì?

“Thầy yên tâm, sư huynh cùng sư tỷ bọn họ đều rất tốt, đệ tử sao lại làm hại bọn họ?” Mạc Thương vừa là đột nhiên lắc đầu, phủ nhận Tiêu Vũ nói.

“Ngươi cho rằng, ta sẽ tin tưởng ngươi?” Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ còn như thế nào tin tưởng Mạc Thương?

Hắn vạn năm trước phạm vào thí sư tội lỗi, bây giờ ở Tiêu Vũ trước mặt, vẫn là mở miệng một tiếng thầy, hắn nói chưa từng đối với Tiêu Vũ những đệ tử khác ra tay, Tiêu Vũ làm sao có thể tin tưởng?

“Thầy nếu không phải mong muốn tin tưởng, đệ tử cũng là không lời nào để nói.” Mạc Thương lắc đầu nói nhỏ, trên mặt lộ ra một bộ đau lòng dáng dấp.

“Ha ha, ha ha……”

Đột nhiên, Tiêu Vũ nở nụ cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, chấn động đến mức vô lượng trong dãy núi quần mộc lá rụng rào rào, trong núi sinh linh run lẩy bẩy.

Mạc Thương lẳng lặng thấy, vẫn chưa ngôn ngữ.

“Khà khà, uổng ta kiếp trước duyệt hết chư thiên, nguyên lai, ta mà ngay cả ngươi, cũng chưa từng nhìn thấu.” Tiêu Vũ tiếng cười ngừng dần, thấy Mạc Thương, nói: “Thân kiêm mấy đạo, từ nhỏ giấu diếm lục tương Ma Quân công lao, vừa gạt ta tìm được tam nguyên huyết chú, ngươi rốt cuộc…… còn đối với ta che giấu bao nhiêu?”

Mạc Thương đi tới giới này thời gian, là một vạn năm trước, trước mắt này một tia Hồn, cũng là vạn năm trước khi tiến lại thời gian lưu lại.

Một vạn năm trước, cũng là Tiêu Vũ bị chết thời điểm. Nói cách khác, từ lúc Tiêu Vũ chưa từng bị chết thời gian, Mạc Thương cũng đã thân kiêm mấy nói, bằng không hắn không thể nhanh như vậy thì làm được, nhưng mà khi đó Tiêu Vũ, đúng là không chút nào phát hiện.

Ngoài ra, lục tương Ma Quân chết đi từ lâu nhiều năm, Mạc Thương vạn năm trước tiến lại, liền có thể truyền xuống này quyết, cũng nói hắn đã sớm chuẩn bị, e sợ từ lúc Tiêu Vũ lúc trước cùng lục tương Ma Quân một trận chiến thời gian, hắn cũng đã đang âm thầm tìm được này công.

Tam nguyên huyết chú, cũng là như thế.

Tất cả những thứ này, đều đã nói rõ, Mạc Thương đã sớm đối với Tiêu Vũ có điều ẩn giấu, hắn ám hại Tiêu Vũ, đều không phải là nhất thời lòng lên, mà là không biết đã mưu hoa bao nhiêu vạn năm!

Tiêu Vũ đến tận đây mới biết, nguyên lai cái này vẫn cho hắn yêu tha thiết đệ tử, lại không biết bao nhiêu vạn năm trước bắt đầu, liền muốn ra tay với hắn, sớm chuẩn bị xong tất cả.

“Ẩn giấu gì?” Mạc Thương vừa là than khẽ, nói: “Cùng với nói là ta ẩn giấu, chẳng bằng, hỏi một chút thầy chính mình,

Ngươi đối với đệ tử của mình, rốt cuộc hiểu bao nhiêu?”

Một câu nói này, hỏi được Tiêu Vũ á khẩu không trả lời được, không lời nào để nói.

Bất kể là kiếp trước còn là đời này, hắn thu rồi đệ tử sau, đều là chỉ truyền kỳ pháp, đem dẫn vào đạo bên trong, cơ hồ không có tay cầm tay quá nhiều chỉ điểm.

Điểm này, khi hắn thế này mấy cái đệ tử trên người, đều có thể hiện, bất kể là Tô Mộ Phong còn là Khương Viễn Mục Vân mấy cái đệ tử, hắn đều không có lâu dài ở bên người dạy dỗ.

Dưới cái nhìn của hắn, vô luận tu nào đạo, đều cần tự đi đi, hắn chỉ là đưa đến đem các đệ tử dẫn vào đạo bên trong tác dụng.

Nhưng mà, Mạc Thương bây giờ vừa hỏi, quả thật đưa hắn đang hỏi, có lẽ, hắn thật chưa bao giờ thực sự hiểu rõ qua đệ tử của mình, những đệ tử khác như thế, đối với Mạc Thương, càng là như vậy.

“Sư tôn, ngươi thân là cửu thiên đệ nhất chí tôn, nhất tâm hướng đạo, hơi một tí tọa quan mấy chục ngàn năm, đều không phải là đệ tử đối với ngươi ẩn giấu, mà là ngươi chưa từng thực sự hiểu rõ đệ tử.” Mạc Thương lại mở miệng.

Tiêu Vũ không nói, mặc dù Mạc Thương theo như lời có đạo lí riêng của nó, nhưng và không thể thay đổi Mạc Thương đối với hắn cố ý ẩn giấu sự thật, hắn kín đáo chuẩn bị lục tương không có dừng lại công, điểm ấy đều không phải là chỉ là Tiêu Vũ không đi tìm hiểu, mà là hắn sớm có dự mưu.

“Ta bây giờ, chỉ có một nghi vấn.” Tiêu Vũ hai mắt, thẳng tắp nhìn chằm chằm Mạc Thương con ngươi, nói: “Ban đầu ta đợi ngươi như là thân tử, ngươi là vì cái gì muốn làm phản ta, chẳng lẽ, thì chỉ là vì đệ nhất chí tôn tên gì?”

Cái nghi vấn này, thủy chung là Tiêu Vũ lớn nhất khúc mắc. Cho đến ngày nay, hắn cũng không thể nào tiếp thu được, hắn từng thương yêu nhất đệ tử, đúng là mưu hoa mấy trăm ngàn năm, 1 nghĩ thầm phải đem hắn bỏ!

Mạc Thương mục đích làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?

Tiêu Vũ vấn đề, khiến Mạc Thương thật lâu trầm mặc. Hắn không nói gì thấy Tiêu Vũ, qua rất lâu, mới khẽ than thở một tiếng, nói: “Đã phát sinh sự tình, không thể thay đổi, sự tình đã đến nay, thầy cần gì phải chấp nhất với nguyên nhân?”

Tiêu Vũ thật lâu nhìn chằm chằm Mạc Thương, UU đọc sách www. Uu &# 107; &# 97; ns ｈu. Co ｍ tựa hồ là muốn nhìn thấu ánh mắt của hắn. Sau một hồi, hắn bật cười lớn, gật đầu nói: “Ngươi nói không sai, ta quả thật không nên chấp nhất!”

Mạc Thương không có đưa ra đáp án, chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, đã là rõ ràng nhất đáp án. Mạc Thương đã không muốn vì chính mình giải vây giải thích, nói rõ, hắn xưa nay không có vì sự phản bội của mình cảm thấy hối hận.

Biết điểm này, đối với Tiêu Vũ tới nói, đã đủ rồi, vô luận Mạc Thương phản bội nguyên nhân thực sự là cái gì, cũng đã không còn quan trọng nữa.

“Nếu như thầy còn có chưa xong tâm nguyện, đệ tử mong muốn thay thế thầy hoàn thành.” Mạc Thương thấy Tiêu Vũ, đột nhiên nói.

Một câu nói này, cũng cho thấy hắn thật sự phải xuống sát thủ, sẽ không lại giống như trước khi như vậy lưu tình.

“Không cần!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Một vạn năm trước, ngươi mặc dù ám toán ta, nhưng vẫn chưa chính thức đem ta giết chết, mười ngàn năm sau, ngươi đồng dạng giết ta không được!”

Nghe vậy, Mạc Thương trên mặt, đột nhiên lộ ra một thập phần nụ cười quỷ dị, nói: “Đệ tử mong muốn cùng thầy, cùng chịu chết!”

Một câu nói này, khiến Tiêu Vũ sắc mặt lập tức biến đổi lớn.

Hắn phản ứng không kịp nữa, chỉ thấy Mạc Thương thần hồn đột nhiên từ nhục thể của hắn bên trong bay ra, bá một tiếng, nhằm phía Tiêu Vũ.

“Nguyên lai ngươi từ vừa mới bắt đầu, liền dự định từ bỏ này Hồn, cùng ta chung chết!” Tiêu Vũ vừa kinh vừa sợ.

Hắn cuối cùng biết rồi, Mạc Thương cuối cùng thủ đoạn, lại là muốn này một tia Hồn, cùng hắn đồng quy vu tận.

Hắn sớm biết này Hồn lưu nơi đây giới, đã khó hơn nữa trở về cửu thiên, đúng là quyết đoán từ bỏ, cùng Tiêu Vũ cùng muốn chết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 158: Hỗn Độn Lại Xuất Hiện

Ở Tiêu Vũ trong tiếng gầm rống tức giận, Mạc Thương Hồn, đã chạm vào mi tâm của hắn. Hắn muốn dùng này một tia Hồn cùng Tiêu Vũ thần hồn mạnh mẽ va chạm, cùng biến mất.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, đây là một loại hung hiểm liều mạng thủ đoạn, thần hồn va chạm, kết quả sau cùng, bình thường cũng sẽ là lưỡng bại câu thương!

“Sư tôn, ngươi rốt cuộc là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, đệ tử không dám xem thường! Có thể cùng thầy cùng chịu chết, là đệ tử vinh hạnh!”

Mạc Thương âm thanh ở Tiêu Vũ trong đầu trực tiếp vang lên, Tiêu Vũ chỉ phải nhắm mắt, ý thức đưa về thần thức nội bộ, cùng Mạc Thương đối lập.

“Ồ? Thái Âm mặt trời, còn có hỗn độn chi đạo? Ngoài ra còn có thân thể hoàn mỹ, nhiều loại bảo thể?”

Mạc Thương thần hồn vừa vào Tiêu Vũ trong cơ thể, Tiêu Vũ trong cơ thể tất cả, nhất thời ở trong mắt hắn đều không phải là bí mật, dẫn tới hắn một trận kinh dị, kinh thán không thôi.

“Không hổ là thầy, từ 0 bắt đầu, lại đi một đời, càng đi ra con đường như vậy, nếu là đi tới cuối, sợ hãi sẽ xa xa vượt qua kiếp trước.”

Mạc Thương quan sát đến Tiêu Vũ trong cơ thể tất cả, hắn lời mới vừa dứt, đột nhiên, cả người vừa là chấn động, hai con mắt co rút lại, cái kia thủy chung ung dung tư thế rốt cục thay đổi, tràn đầy chấn động, "mạng này nguyên...... hoàn mỹ sinh linh? Này...... sao có thể có chuyện đó!"

Liền Mạc Thương đều khiếp sợ như vậy, có thể thấy được, hoàn mỹ sinh linh có bao nhiêu nghịch thiên, chuyện này căn bản là chỉ là một truyền thuyết, chưa bao giờ đã tồn tại.

"Ai da, ta đột nhiên rất muốn biết, thầy ngươi đời này, nếu là tu đến cuối, đem sẽ đạt tới loại nào hoàn cảnh. Chỉ tiếc, ta nhất định không thể cùng thầy cùng tồn tại, ta cùng với thầy, chỉ có thể tồn tại một!"

Mạc Thương ngữ khí, tràn đầy tiếc nuối. Gặp được không khả năng tồn tại hoàn mỹ sinh linh, thậm chí ngay cả hắn đều muốn nhìn một chút Tiêu Vũ cuối cùng chi đạo, đủ để chứng minh hoàn mỹ sinh linh kinh người.

Tiêu Vũ thấy Mạc Thương, sắc mặt vạn phần khó coi. Vốn hắn có Hồn ấn, còn có thể tạm thời cùng Mạc Thương đối kháng, nhưng bây giờ Hồn ấn để lại cho Lam Thiên Ngữ, dùng hắn cảnh giới bây giờ, muốn đối kháng Mạc Thương này một tia Hồn, thật sự quá khó khăn.

Tựa như Mạc Thương trước khi thi triển mặc dù là hắn truyền cho đệ tử của hắn pháp, nhưng hắn lại không cách nào chống đỡ giống nhau, đều không phải là hắn đời này tu phương pháp so với hắn những đệ tử kia pháp yếu, mà là đối với Mạc Thương cảnh giới này, hắn đời này đạo mới vừa vặn cất bước, còn chưa thành thục.

"Sư tôn, là lúc này rồi, mời ngài cùng đệ tử chi hồn, cùng biến mất a!"

Thấy vậy Tiêu Vũ trong cơ thể kinh người này các loại, Mạc Thương nụ cười trên mặt biến mất, thần hồn của hắn từng bước từng bước, hướng về Tiêu Vũ đi tới.

Tiêu Vũ trầm mặt lùi về sau, hắn đời này thần hồn còn quá yếu, cùng Mạc Thương so với hoàn toàn là hai cái cảnh giới, trước mắt mặc dù chỉ là Mạc Thương một tia Hồn, cũng so với hắn Hồn cường đại rồi nhiều lắm.

Huống chi, này một tia Hồn còn có minh vùng chúng sanh ý niệm thêm vào, thần hồn đối kháng, hắn không thể thắng nổi.

“A?”

Ngay ở Mạc Thương sắp sửa đối với Tiêu Vũ ra tay, lựa chọn cùng Tiêu Vũ cùng biến mất thời gian, đôi mắt của hắn, đột nhiên co rút lại, bỗng nhiên lui về phía sau đi ra ngoài.

“Là ngươi!”

Chỉ thấy Mạc Thương trên mặt, lộ ra vài phần nghiêm nghị. Cái này cũng là hắn hiện thân tới nay, lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt như thế.

Tựa hồ là đã nhận ra cái gì, Tiêu Vũ bỗng nhiên quay đầu lại, chỉ thấy ở phía sau hắn, không biết lúc nào nhiều hơn một người.

Hắn và Mạc Thương giống nhau, trong lòng cả kinh, ở thần hồn của hắn trong không gian, càng lại xuất hiện một người!

“Hai vị, lại gặp mặt.” Người này nhẹ nhàng mở miệng, thân hình của hắn có vẻ dị thường mơ hồ, mặc dù gần ngay trước mắt, lại khiến người ta không thấy rõ hắn diện mục chân thật.

Nhưng Tiêu Vũ lại là một chút thì nhận ra, người này đúng là hắn lúc trước ở trong hỗn độn thấy qua bóng người kia, tên là Đạo Vô Thường.

Điều này không khỏi làm Tiêu Vũ sắc mặt vừa có chút khó coi, cảnh giới của hắn hôm nay, thật sự quá thấp, đối với hắn quan trọng nhất thần hồn không gian, người khác có thể tùy ý ra vào.

Nhưng mà, Đạo Vô Thường không phải nên tại kia không gian hỗn độn bên trong gì? Không gian hỗn độn nhớ nhắm, hắn làm sao lại xuất hiện?

“Không cần kinh ngạc, hỗn độn hiện thế, vốn là có bởi vì. Bất kể là một vạn năm trước, còn là mười ngàn năm sau, hỗn độn xuất hiện, đều không phải tình cờ.” Đạo Vô Thường phảng phất xem thấu Tiêu Vũ nghi ngờ trong lòng, nhẹ nhàng nói.

“Ý của ngươi là……” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, phảng phất nghĩ tới điều gì.

“Nên có thiên tư kinh thế, tồn tại siêu thoát hy vọng người xuất hiện, hỗn độn thì sẽ có cảm giác, liên thông giới này.” Đạo Vô Thường nhẹ nhàng gật đầu: “Một vạn năm trước, người này tiến lại lúc, hỗn độn xuất hiện, mười ngàn năm sau, khi ngươi tiến lại, hỗn độn vừa mới lại xuất hiện. Bây giờ, hai người các ngươi đồng thời hiện thân, này đây, hỗn độn lại một lần nữa bởi vì các ngươi mà động.”

Nguyên lai không gian hỗn độn xuất hiện, đều không phải là tình cờ, còn tồn tại dạng này nguyên nhân.

Tiêu Vũ cùng Mạc Thương giao thủ nơi, chính là Vô Lượng Sơn. Một vạn năm trước Mạc Thương đưa tới một lần hỗn độn, mười ngàn năm sau hắn vừa đưa tới một lần hỗn độn.

Bây giờ, hai người bọn họ đồng thời hiện thân, này đây hỗn độn lại xuất hiện, Đạo Vô Thường mới có thể từ trong hỗn độn đi ra.

“Ngươi muốn nhúng tay việc này?” Mạc Thương đứng ở phía xa, có thể thấy, hắn đối với Đạo Vô Thường hết sức kiêng kỵ.

Dù sao, hắn chỉ là một tia Hồn, mà Đạo Vô Thường nhiều năm ngồi ở trong hỗn độn, thần bí e sợ, nếu bàn về thực lực, chỉ sợ hắn chính là thân phận thật sự đích thân tới, đều không nhất định khả năng làm gì được.

“Hai vị đều là có hi vọng siêu thoát người, ta thật sự không muốn nhìn thấy các ngươi liền như vậy biến mất.” Đạo Vô Thường nhẹ nhàng thở dài.

“Ta mặc dù chỉ có một đạo hồn lực, nhưng ngươi tự thân trạng thái từ lâu xảy ra vấn đề, ngươi thật muốn tuyển chọn trở ngại ta, đối địch với ta?” Mạc Thương hai mắt nheo lại, lạnh lùng nói.

Tiêu Vũ cả kinh, &# 85 Đạo Vô Thường trạng thái tồn tại vấn đề? Có điều, suy nghĩ cẩn thận, một giới này sớm thay đổi, càng sinh linh mạnh mẽ, càng khó tồn tại.

Giống như quần áo trắng điện chủ, cũng chỉ còn một đạo tàn hồn tích trữ, hơn nữa không thể dễ dàng hiện thế. Này Đạo Vô Thường, chỉ sợ cũng tồn tại nhất định vấn đề.

“Nguyên nhân chính là ta xảy ra vấn đề, khó hơn nữa siêu thoát, này đây càng hy vọng có thể nhìn thấy hắn đi tới điểm cuối.” Đạo Vô Thường chưa từng do dự, bình tĩnh nói.

“Đã như vậy, vậy liền một trận chiến!” Mạc Thương trong mắt lạnh lẽo, sau đó lại động lên, ánh mắt lộ ra vô cùng sát ý, đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ai da!” Làm như bất đắc dĩ, Đạo Vô Thường khẽ thở dài một cái, đưa hai tay ra.

Hai tay của hắn trong không trung phát họa, động tác huyền ảo quỷ bí, kể cả Tiêu Vũ đều nhìn không thấu.

Chỉ thấy, từng tia từng tia hỗn độn xuất hiện, hướng về Mạc Thương hoạt động mà đi, trong chớp mắt đem Mạc Thương vây.

Hỗn độn khí gia thân, Mạc Thương vẻ mặt đột nhiên biến đổi lớn, trong miệng phát sinh phẫn nộ la lên: “Ngươi…… lại chạy tới mức độ này!”

Tiêu Vũ khiếp sợ, chỉ thấy trong hỗn độn, Mạc Thương thần hồn bắt đầu thần tốc lờ mờ. Cái kia hỗn độn khí tồn tại một loại sức mạnh huyền diệu, khiến Mạc Thương thần hồn, đang nhanh chóng biến mất.

“Các ngươi hai vị đều có siêu thoát hy vọng, ta thật sự không muốn nhìn thấy bất luận người nào biến mất. Nếu ngươi cố ý ra tay, ta chỉ có thể như thế, dù sao, ngươi chỉ là một đạo Hồn, dù cho này Hồn tản đi, thân phận thật sự vẫn tồn tại như cũ.” Đạo Vô Thường liên tục thở dài, làm như tràn ngập tiếc nuối.

Thấy tình cảnh này, Tiêu Vũ sâu sắc khiếp sợ, Đạo Vô Thường thực lực, so với hắn trong tưởng tượng, tăng thêm sự kinh khủng!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 159: Sau Cùng Điên Cuồng

Mạc Thương tuy là chỉ có một đạo hồn lực, nhưng Đạo Vô Thường tự thân cũng là xảy ra vấn đề, có thể ở trước mặt hắn, Mạc Thương càng như thế yếu đuối, hoàn toàn không có đối kháng đường sống.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ đối với Đạo Vô Thường thân phận cùng cảnh giới, càng cảm thấy hiếu kỳ.

"A!"

Mạc Thương điên cuồng hét lên, nhưng thần hồn lại bị hỗn độn khí ổn định cuốn lấy. Đó là một loại lực lượng kinh khủng, bằng Mạc Thương thực lực, lại không thể thoát khỏi.

Hắn Hồn đang bị lực hỗn độn nhanh chóng hóa đi, chung quy ở tại hét lên một tiếng sau khi, hoàn toàn biến mất, quy về hư vô.

"Mạc Thương Hồn...... liền như vậy tiêu tán?" Tiêu Vũ thật lâu chấn động.

Mặc dù chỉ là một đạo Hồn, nhưng Mạc Thương lại cứ như vậy quy về hư vô, Đạo Vô Thường như thế nhẹ nhàng bâng quơ, liền tiêu diệt Mạc Thương 1 Hồn?

Tiêu Vũ nhìn về phía Đạo Vô Thường, tựa hồ muốn đưa hắn thấy rõ, nhưng mà Đạo Vô Thường thân hình thủy chung mơ hồ, không thấy hình dáng.

Mạc Thương chi hồn đã tán, nhưng hắn đối mặt phương hướng, lại vẫn là Mạc Thương lúc trước vị trí.

“A?” Tiêu Vũ thấy vậy, cũng là nghĩ đến cái gì, một lần nữa quay đầu, nhìn phía Mạc Thương biến mất địa phương.

“Ha ha, ta là bất diệt!”

Chỉ nghe, Mạc Thương âm thanh, lại một lần truyền ra. Ở nơi hắn biến mất, cái kia biến mất thần hồn càng lại một lần ngưng tụ, một lần nữa xuất hiện.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ chỉ loáng thoáng, theo Mạc Thương trong con ngươi thấy được chúng sanh cúi chào tình cảnh.

Đó là minh vùng các nơi sinh linh, đang đối với các nơi Mạc Thương tượng thần cúi chào. Mạc Thương tượng thần, cho tới bây giờ vẫn tại phát ra ánh sáng, chúng sanh vẫn còn đang thành kính cúi chào, trong miệng cao khen ngợi Nhật Nguyệt Thần Quân.

“Chúng sanh ý niệm!” Tiêu Vũ sắc mặt, trở nên khó coi.

Nhiều năm như vậy, Mạc Thương đạo này Hồn mặc dù có thể tồn tại đến nay, chính là bởi vì có chúng sanh ý niệm, để linh hồn bảo trì không tiêu tan.

Lúc này, thần hồn của hắn vốn đã bị hỗn độn tiêu diệt, nhưng lại dựa vào chúng sanh ý niệm, một lần nữa ngưng tụ.

Nói cách khác, minh vùng chúng sanh bất diệt, hắn Hồn liền không tiêu tan!

“Sư tôn, ta tính hết tất cả, lại không khả năng tính tới, ngươi đời này, có thể thoát khỏi đạo văn của ta.” Một lần nữa ngưng tụ Mạc Thương thấy Tiêu Vũ, mắt mang không cam lòng.

“Vốn, ta không cần làm đến bước này, Cửu Tử dù cho không giết được ngươi, nhưng chỉ cần trên người ngươi lây dính đạo văn của ta, ta hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có thể tuỳ tiện xoá bỏ thần hồn của ngươi, thậm chí có thể làm chủ trong đó, tìm được ngươi khối này gần như hoàn mỹ thân thể!”

Mạc Thương nói, khiến Tiêu Vũ giật mình. Lúc trước bị Mạc Thương đạo văn bám thân, hắn liền linh cảm vật kia có uy hiếp thật lớn, không ngờ rằng Mạc Thương đúng là có tính toán như vậy.

Hắn bây giờ bộ thân thể này, ở trong có quá nhiều bí mật, hoàn mỹ sinh linh, nhiều loại bảo thể, có siêu thoát hy vọng, nếu là thân này bị Mạc Thương tìm được, hậu quả khó có thể tưởng tượng.

“Nhưng bây giờ, ta đối với nhục thể của ngươi đã không ôm hy vọng, đi đến một bước này, thầy, ngươi cùng ta đạo này Hồn, đều phải biến mất!”

Trong lúc nói, Mạc Thương trên mặt, lộ ra một nụ cười tàn khốc. Hắn lại động tác, bá một tiếng, nhằm phía Tiêu Vũ.

Một bên, Đạo Vô Thường nhíu mày, lại lần nữa ra tay, ngưng tụ hỗn độn khí, dùng lực hỗn độn tiêu diệt Mạc Thương chi hồn.

“Ha ha, ngươi không ngăn cản được ta!” Mạc Thương lạnh cười lạnh, thần hồn của hắn vào đúng lúc này, đột nhiên bắt đầu thiêu đốt.

Đó là một loại quỷ dị ánh lửa, một bên thiêu đốt ở đồng thời, phảng phất có đồ vật gì ở ngọn lửa kia bên trong bị đốt đã đi, mang theo một loại ba động khủng bố, phảng phất đối với người thần hồn có to lớn uy hiếp.

“Thiêu đốt chúng sanh chi niệm? Ngươi càng không tiếc làm được mức độ này!” Đạo Vô Thường âm thanh bỗng nhiên chìm xuống.

Tiêu Vũ nội tâm, cũng mạnh chìm xuống dưới. Mạc Thương càng đang thiêu đốt chúng sanh ý niệm, hắn hậu quả của việc làm như vậy, chính là thần hồn của hắn cũng đem cùng bị cháy hết.

Hơn nữa, này chúng sanh ý niệm là trải qua dài đến vạn năm tích lũy, nếu cháy hết, muốn một lần nữa có, vừa phải hao phí tháng năm dài đằng đẵng.

Đạo Vô Thường xuất hiện, đã để Mạc Thương liều lĩnh, dự định được ăn cả ngã về không, không tiếc trả giá này mười ngàn năm đến chuẩn bị hết thảy, chỉ vì diệt trừ Tiêu Vũ!

“Ầm!”

Mạc Thương rốt cục vẫn là nhào tới Tiêu Vũ trên thân, thần hồn của hắn cùng Tiêu Vũ thần hồn quấn cùng nhau, loại kia quỷ dị ánh lửa cũng lập tức dính vào Tiêu Vũ thần hồn, khiến thần hồn của hắn bắt đầu cùng Mạc Thương, cùng thiêu đốt.

“Cút ngay cho ta!” Tiêu Vũ gầm lên, điên cuồng đối kháng.

Nhưng mà, hắn đời này thần hồn còn quá yếu, Mạc Thương một đạo Hồn, cảnh giới đều xa cao hơn hắn.

Huống chi, Mạc Thương giờ phút này không chỉ đang thiêu đốt thần hồn của mình, đồng thời còn dùng chúng sanh ý niệm làm nhiên liệu, hắn căn bản là không có cách đối kháng, thần hồn lực lượng đang nhanh chóng bị cái kia quỷ dị ánh lửa thiêu.

“Sư tôn, không cần giãy giụa nữa, thì cùng đệ tử cùng biến mất a!” Mạc Thương mang trên mặt nụ cười, thần hồn gắt gao cuốn lấy Tiêu Vũ, khiến Tiêu Vũ không thể thoát khỏi.

“Vèo!”

Đạo Vô Thường ra tay, ngưng tụ hỗn độn, đem Tiêu Vũ bao lại, muốn bảo vệ hắn Hồn.

Nhưng mà, dùng chúng sanh ý niệm dấy lên ánh lửa quá kinh khủng, Đạo Vô Thường tự thân trạng thái khác thường, ngưng tụ hỗn độn chỉ có thể tạm thời chậm lại Tiêu Vũ thần hồn bị thiêu đốt tốc độ mà thôi, cũng không thể hoàn toàn ngăn cản.

“Ha ha, vô dụng, đạt được chúng ta những cảnh giới này, chẳng lẽ không biết chúng sanh ý niệm đáng sợ gì? Chuyện đến nước này, đã không có gì có thể ngăn trở!” Mạc Thương nhẹ nhàng cười, dù cho thần hồn của hắn cũng đang thiêu đốt, nhưng hắn lại phảng phất không có cảm giác.

“A!” Tiêu Vũ không dứt phát sinh phẫn nộ rít gào, điên cuồng đối kháng, nhưng mà, bám vào hắn ngọn lửa trên người, lại là làm sao cũng không thể thoát khỏi.

“Có phải ta đời này chí tôn con đường, cũng chỉ có thể đi tới đây gì?” Trong lòng hắn hầu như tuyệt vọng, thiêu đốt chúng sanh ý niệm, chuyện này thực sự thật đáng sợ.

Mắt thấy thần hồn của mình không dứt bị thiêu, trở nên càng ngày càng ảm đạm, hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào, tựa hồ chỉ có thể trơ mắt nhìn mình, hướng đi biến mất.

“Không nghĩ tới, ta cuối cùng, mà ngay cả cửu thiên đều không thể quay về!”

“Thiên Ngữ…… xin lỗi, ta đã vô pháp mang ngươi trở về cửu thiên, đưa ngươi đánh thức.”

“Nguyệt Thần…… trăng sáng, ta thiếu ngươi, chỉ sợ cũng còn không hơn!”

“Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch…… hi vọng các ngươi khả năng nhớ kỹ ta, thay ta chiếu cố cha mẹ.”

……

Thần hồn đang thiêu đốt, Tiêu Vũ ý thức, cũng biến thành càng ngày càng mơ hồ, thần hồn của hắn càng ngày càng ảm đạm, càng ngày càng suy yếu, đã tới di lưu chi tế.

Trong nháy mắt này, Cửu Thiên Thế Giới bên trong các loại, không khỏi lại nổi lên trong lòng, Tiêu Vũ phảng phất Hồn trở về cửu thiên, gặp được Nguyệt Thần.

Nàng khẽ vuốt một khúc, ngẩng đầu nhìn phía Tiêu Vũ, ôn nhu nói: “Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất…… ta trong chín tầng trời, chờ ngươi trở lại.”

Nguyệt Thần bóng người lờ mờ, hắn phảng phất lại gặp được hắn một đám đệ tử: “Sư tôn, các đệ tử tin tưởng, người vô địch cửu thiên, tất nhiên sẽ không dễ dàng biến mất, người rốt cuộc đã đi nơi nào?”

Hình ảnh xoay một cái, hắn lại gặp được hắn ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong cố nhân: “Bây giờ thế gian, có tư cách cùng chúng ta sóng vai tồn tại đã không nhiều lắm, mỗi ít ỏi một, liền thêm một phần cô tịch. Ta chờ ngươi trở lại, lại chơi cờ vạn năm kết quả!”

Cuối cùng, Tiêu Vũ thấy được Lam Thiên Ngữ, nàng cuối cùng trên người mặc áo cưới, trong miệng chảy máu, quay Tiêu Vũ mỉm cười nói: “Tiêu Công Tử, nếu có kiếp sau, ân tình của ngươi, Thiên Ngữ…… kiếp sau lại báo!”

Rốt cục, Tiêu Vũ ý thức càng ngày càng mơ hồ, thần hồn càng ngày càng ảm đạm, từ từ, hắn mất đi hết thảy tri giác.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 160: Ta Ở 9 Trời, Chờ Ngươi Trở Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngay ở Tiêu Vũ hoàn toàn mất đi ý thức, thần hồn cũng bị đốt đến chỉ còn lại có cuối cùng một phần thời điểm, đột nhiên, hắn thấy được một tia sáng trắng.

Này bạch quang ẩn giấu ở hắn thần hồn nơi sâu xa nhất, phảng phất chỉ có khi hắn thần hồn sâu nhất địa phương bị chạm đến, này chỉ riêng mới phải xuất hiện.

“Đây là?”

Tiêu Vũ ý thức bỗng nhiên tỉnh táo lại, trước mắt một lần nữa rõ ràng, hắn lại thấy được Mạc Thương, lại thấy được Đạo Vô Thường, trừ lần đó ra, thần hồn của hắn trong không gian, lại tăng thêm một người khác.

“Ai da, cuối cùng vẫn là tới mức độ này a!”

Người này quay lưng Tiêu Vũ, một thân áo trắng như tuyết, trong miệng phát sinh khẽ than thở một tiếng, tràn đầy bất đắc dĩ.

“Quần áo trắng điện chủ?” Tuy là bóng lưng, nhưng Tiêu Vũ một chút liền có thể nhận ra, này rõ ràng là quần áo trắng điện chủ.

Làm quần áo trắng điện chủ xuất hiện, Tiêu Vũ thần hồn trên, ngoại trừ lực hỗn độn ở ngoài, vừa nhiều hơn một nguồn sức mạnh. Cổ lực lượng này cùng hỗn độn khí đồng thời, đưa hắn thần hồn che lại, khiến thần hồn của hắn không muốn bị thiêu đốt.

“Chúng sanh ý niệm?” Tiêu Vũ kinh ngạc, này một nguồn sức mạnh, thình lình cũng là chúng sanh ý niệm.

Rất rõ ràng, này cỗ chúng sanh ý niệm không thuộc về Mạc Thương, mà là thuộc về quần áo trắng điện chủ.

“Tốt xấu ta cũng vậy sống trên trăm vạn năm người, điểm ấy chúng sanh ý niệm, vẫn phải có.” Quần áo trắng điện chủ quay đầu, đối với Tiêu Vũ khẽ cười nói.

Tiêu Vũ biết, lúc đạt tới cảnh giới nhất định, thì sẽ phải chúng sanh ý niệm, quần áo trắng điện chủ đã đã là chí tôn, lúc trước cũng là đã nhận qua chúng sanh cúng bái, có chúng sanh ý niệm hoàn toàn không kỳ quái.

Có lực hỗn độn, hơn nữa chúng sanh ý niệm, đủ để ngăn lại Mạc Thương.

“Ha ha, lại đã kinh động hai vị vô thượng chí tôn! Sư tôn, không ngờ rằng ngươi còn có dạng này chuẩn bị!”

Lúc này Mạc Thương, theo quần áo trắng điện chủ tiến lại, hắn đã không cách nào lại cuốn lấy Tiêu Vũ thần hồn, bị bức lui. Hắn lúc nói chuyện, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trên mặt viết đầy không cam lòng.

Một bước! Thì một bước! Cũng chỉ thiếu kém cuối cùng một phần thần hồn, hắn muốn đem Tiêu Vũ thần hồn triệt để cháy hết.

Nhưng mà chính là bước đi này, cũng rốt cuộc không thể nào làm được, bởi vì lúc này hắn phải đối mặt, là hai cái vô thượng chí tôn!

“Một vạn năm trước, ngươi Vượt giới mà đến, này vạn năm bố trí, ta đương nhiên sẽ không chẳng quan tâm,

Cũng là làm đại khái hiểu rõ.” Quần áo trắng điện chủ nhìn một chút Mạc Thương, chậm rãi nói: “Nhưng mà, ta mãi đến tận mấy trăm năm trước, mới biết ngươi bố trí vạn năm, là vì ai.”

Mấy trăm năm trước, đó chính là Tiêu Vũ sống lại một giới này thời gian. Hắn sinh ra thời khắc, gợi ra dị tượng, và thân thể nhuộm nguyền rủa, quần áo trắng điện chủ chỉ sợ sẽ là kể từ lúc đó, mới biết được Mạc Thương mục tiêu là Tiêu Vũ.

“Đạo hữu, xin lỗi.” Quần áo trắng điện chủ rồi hướng Tiêu Vũ nói: “Vạn năm trước ta tuy biết hắn bày ra này cục, nhưng ta dù sao chỉ còn tàn hồn, vô lực ngăn cản.”

Tiêu Vũ gật đầu, một vạn năm trước Vượt giới mà đến chính là Mạc Thương chân thân, quần áo trắng điện chủ có điều một đạo tàn hồn, dù cho biết Mạc Thương đang bố trí, cũng là vô lực ngăn cản.

Huống chi, ngay lúc đó quần áo trắng điện chủ cũng không biết Tiêu Vũ tồn tại, hắn có lý do gì, đi trêu chọc một khỏe hẳn vô thượng chí tôn?

“Ngươi là lúc nào biết lại có hôm nay, ở ta thần hồn bên trong lưu lại lực lượng của ngươi?” Tiêu Vũ hỏi, quần áo trắng điện chủ bây giờ hiện thân, rất rõ ràng là từ lúc thần hồn của hắn để lại thuộc về hắn sức mạnh.

Hắn cũng không phải là đột nhiên tiến lại, mà là từ lúc Tiêu Vũ thần hồn bên trong để lại lực lượng nào đó, làm Tiêu Vũ thần hồn đã bị uy hiếp, thì sẽ hiện thân, bảo vệ Tiêu Vũ thần hồn.

“Ngay ở lúc trước, ngươi sinh ở Tiêu Gia, gợi ra dị tượng thời gian.” Quần áo trắng điện chủ đáp: “Ta có thể cảm giác được, trên người ngươi nguyền rủa đều không phải là tình cờ, này đây nghĩ tới người này.”

Hắn thấy Mạc Thương, nói: “Vốn, ta cũng không muốn cùng là địch, dù sao hắn rốt cuộc là cửu thiên bên kia vô thượng chí tôn, nếu không tất yếu, thật sự không muốn đứng địch, dù sao giới này thế cục hôm nay, đạo hữu ngươi cũng biết.”

Tiêu Vũ trầm mặc, một giới này bây giờ người mạnh nhất có điều là đế, quần áo trắng điện chủ cái này cấp bậc nhân vật, hầu như hết vẫn, coi như may mắn không chết, cũng chỉ còn lại có bộ phận sức mạnh.

Tình hình như thế dưới, trêu chọc Mạc Thương như vậy một vô thượng chí tôn, đích xác không khôn ngoan.

“Ta không muốn chủ động trêu chọc, chỉ có thể ở đạo hữu ngươi trong hồn lưu lại bảo vệ phương pháp, chỉ có tới vạn bất đắc dĩ thời gian, phương pháp này mới có thể phát động.” Quần áo trắng điện chủ một lần nữa nói.

Tiêu Vũ triệt để hiểu, mặc dù là quần áo trắng điện chủ, bây giờ chỉ còn một đạo tàn hồn, cũng không thể không đối với Mạc Thương tràn ngập kiêng kỵ.

Cho nên, hắn mới sẽ ở Tiêu Vũ thần hồn nơi sâu xa nhất lưu lại thủ đoạn, nếu không có Tiêu Vũ thần hồn bị thiêu đốt đến chỉ còn cuối cùng một phần, thủ đoạn này, thậm chí vẫn sẽ không bị chạm đến.

“Ha ha, không muốn ta lưu lại đạo này Hồn, còn có thể gặp được giới này hai vị nhân vật vô thượng, khà khà……”

Mạc Thương quỷ dị mà cười cười, chuyện đến nước này, hắn cũng biết, chuyện không thể làm, muốn giết Tiêu Vũ, đã lại không khả năng!

Hắn có điều một đạo Hồn thôi, dù cho trước mắt hai người trạng thái cũng xảy ra vấn đề, nhưng đều là nhân vật vô thượng, hắn không thể đồng thời ứng đối hai người.

“Cũng được, thầy, ta cũng rất muốn biết, ngươi đời này bộ thân thể này, cuối cùng có thể đi tới loại nào hoàn cảnh.”

Mạc Thương triệt để từ bỏ, không muốn chấp nhất, trên mặt một lần nữa lộ ra nụ cười, đối với Tiêu Vũ nói: “Sư tôn, ta sẽ ở Cửu Thiên Thế Giới, chờ ngươi trở lại!”

Hắn nói chuyện thời điểm, tự thân thần hồn như trước đang thiêu đốt, linh hồn đã càng ngày càng ảm đạm.

Trước mặt mọi người chuyện làm ăn niệm bắt đầu thiêu đốt, cũng đã không phải của hắn có thể khống chế được, đã không cách nào dừng lại.

Này một luồng ánh lửa, sẽ đưa hắn hết thảy chúng sanh ý niệm, cùng với hắn đạo này thần hồn triệt để cháy hết, mới sẽ biến mất.

Nói cách khác, hắn giết không dứt Tiêu Vũ, nhưng tự thân thần hồn biến mất kết cục, cũng đã không cách nào thay đổi.

“Tốt! Ngươi chờ ta, không bao lâu nữa, ta sẽ quay về cửu thiên!” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Mạc Thương, ngữ khí trước đó chưa từng có kiên định.

Trải qua chuyện này, hắn không chỉ không có sợ hãi, ngược lại càng thêm bức thiết muốn trở về cửu thiên!

“Ta ở Cửu Thiên Thế Giới, chờ ngươi trở lại!” Mạc Thương mang theo nụ cười tà dị, thần hồn đang không ngừng thiêu đốt, trở nên càng ngày càng trong suốt, cuối cùng rốt cục hoàn toàn biến mất, chỉ có hắn câu nói đó, ở Tiêu Vũ thần hồn trong không gian, không dứt quanh quẩn.

Ta ở Cửu Thiên Thế Giới, chờ ngươi trở lại!

“Ngươi yên tâm, không bao lâu nữa, ta chắc chắn sẽ trở về!” Tiêu Vũ nắm chặt nắm đấm, lần này vừa thấy, Mạc Thương đã hoàn toàn không phải của hắn hiểu biết người đệ tử kia, giống như biến thành người khác.

Một thân mấy đạo, trên người hắn tất cả đã hoàn toàn vượt ra khỏi lẽ thường, thậm chí cho đến giờ phút này, Tiêu Vũ cũng vẫn chưa biết, hắn cái này đệ tử, còn đối với hắn ẩn tàng rồi bao nhiêu!

“Người này mười phần nguy hiểm.” Đạo Vô Thường ở Mạc Thương sau khi biến mất, trầm giọng nói: “Hắn đạo này Hồn, đã là vạn năm trước lưu lại, vạn năm trôi qua, chỉ sợ hắn chân thân, cảnh giới đã không thể tưởng tượng. Nếu không có đó chỉ là hắn một đạo Hồn, chỉ sợ ta cũng không làm gì được.”

Tiêu Vũ vừa là trầm mặc, hắn không phải không thừa nhận, Đạo Vô Thường lời nói đều không phải là không có đạo lý.

Một vạn năm trước Mạc Thương, hắn lưu lại một đạo Hồn, vẫn là hắn vạn năm trước khi cảnh giới, nhưng này đạo Hồn cũng đã thân kiêm mấy đạo, vượt quá lẽ thường, như là đi ra khác một con đường khác.

Mười ngàn năm quá khứ, Cửu Thiên Thế Giới bên trong Mạc Thương, hắn chân thân vừa sẽ đạt tới một cái dạng gì cảnh giới?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 161: Tượng Thần Ngã

Một Mạc Thương, một đạo tàn hồn, cuối cùng còn muốn kinh động hai cái không có chí tôn, vừa mới bảo vệ Tiêu Vũ, khiến cho bất tử. Điện thoại di động đầu m.

Mạc Thương mười ngàn năm bố trí, cùng với người này trình độ kinh khủng, bởi vậy có thể thấy được.

Mặc dù cuối cùng Mạc Thương vải vạn năm kết quả, còn là hóa giải, có thể Tiêu Vũ trong lòng lại vẫn là cảm giác thập phần nặng nề.

Lần này là có Đạo Vô Thường cùng quần áo trắng điện chủ ra tay, mới bảo vệ được hắn, có thể cảnh giới của hắn hôm nay, cho dù có thể trở về cửu thiên, Mạc Thương vừa sẽ trơ mắt thấy hắn lại lên chí tôn vị trí gì?

Đời này, Tiêu Vũ đi chính là cùng kiếp trước hoàn toàn khác nhau siêu thoát con đường, hoàn mỹ sinh linh, trước đó chưa từng có. Con đường này vốn khó khăn tầng tầng, bây giờ, con đường phía trước, còn có một cái Mạc Thương đang đợi hắn.

Lại đi chí tôn con đường, đoạn đường này gian nan, có lẽ sẽ vượt xa khỏi tưởng tượng của hắn.

Mạc Thương chi hồn tan hết, Đạo Vô Thường cũng rời đi, một lần nữa đi vào hỗn độn, chưa từng lưu lại lời thừa thãi.

Sau xa không tình tôn xem kỹ tiếp tháng xuyên qua bí hận

Quần áo trắng điện chủ hiện thân, chịu đựng ấy ở lại Tiêu Vũ Hồn sức mạnh dẫn dắt mà đến, làm tất cả kết thúc, hắn cũng không nói gì rời đi.

“Đa tạ!” Tiêu Vũ quay hai người, trịnh trọng cảm ơn. Vô luận như thế nào, lần này, hắn đều bị hai vị này chí tôn tình. Nếu như không có bọn họ, e sợ, hắn vẫn không giải được Mạc Thương cục.

Tất cả tản đi, Tiêu Vũ ý thức, từ thần hồn không gian lui ra, quay về thân thể.

Hắn quan sát bên trong thân thể tự thân, sắc mặt nặng dị thường. Lần này minh vùng hành trình, trong cơ thể hắn vạn ngôi sao hủy diệt sạch, chỉ còn lại có âm dương hai sao. Ngoài ra, thần hồn của hắn bị Mạc Thương đốt cháy đã đi hơn nửa, bây giờ thần hồn, cũng biến thành thập phần yếu đuối.

Vạn ngôi sao còn có thể ngưng tụ, nhưng này bị đốt cháy đi hồn lực, muốn khôi phục, lại không biết muốn bao nhiêu năm.

“Cửu Thiên Thế Giới…… ngươi chờ ta, tương lai không lâu, ta chắc chắn trở về, thu hồi thuộc về ta tất cả, ngươi và ta thầy trò ở giữa các loại, cũng sẽ triệt để thanh toán!”

Một lần nữa mở mắt, Tiêu Vũ mắt, lộ ra lạnh lẽo quang mang.

Tuy biết con đường phía trước gian nan trọng trọng, nhưng hắn và không sợ hãi, ngược lại, nội tâm của hắn, chưa từng có kiên định như vậy qua!

Một tòa núi thẳm, núi hoàn toàn yên tĩnh, đoàn người tụ ở núi, mỗi người mặt đều viết đầy buồn bực.

“Đáng chết, tên kia rốt cuộc chạy đi nơi nào? Đã lâu như vậy, hoàn toàn không có hắn tin tức gì?” Huyết Lân qua lại cất bước, đứng ngồi không yên.

Tiêu Vũ lưu lại một đạo hóa thân, đã biến mất rồi một quãng thời gian, khoảng thời gian này bọn họ một mực tìm khắp nơi, có thể Tiêu Vũ lần này như là quyết tâm không cho bọn họ tìm tới, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

“Đã lâu như vậy, cũng không biết Lạc Tinh Các bên kia rốt cuộc đang chuẩn bị cái gì, tên kia lại không chịu nói cho chúng ta!” Mặc Vũ cũng buồn bực không ngớt, không tìm được Tiêu Vũ, bọn họ ai lòng đều không thể yên tĩnh lại.

“Muốn ta xem, Lạc Tinh Các chuẩn bị, khẳng định không vòng qua được kia cái gì Thần Quân tượng thần. Bây giờ này vùng sinh linh đều đang quỳ lạy những tượng thần kia, định có gì đó quái lạ, thật sự không được, chúng ta đi đem những tượng thần kia đều phá hủy!” Nhị Hắc ở bên cạnh đột nhiên nói.

“Nhưng mà…… hắn đã nói, dỡ xuống những tượng thần kia vô dụng.” Huyết Lân nhíu mày, không quá đồng ý Nhị Hắc đề nghị.

“Này ngược lại chưa chắc.” Mặc Vũ nói: “Chuyện đến nước này, tên kia không cho chúng ta tìm tới hắn, chúng ta phỏng chừng lại tìm cũng không ích gì, dỡ xuống những tượng thần kia, là chúng ta duy nhất có thể làm, dù sao cũng tốt hơn cái gì cũng không làm chờ gượng.”

Huyết Lân nghe vậy, không thèm nhắc lại. Bây giờ, đối với bọn họ tới nói, quả thật đã không có biện pháp tốt hơn.

Mặc dù Tiêu Vũ đã nói dỡ xuống tượng thần vô dụng,

Nhưng tổng bọn họ làm chờ, cái gì cũng không làm được mạnh hơn.

“Tốt, đã như vậy, chúng ta đây ngay lập tức nhích người.”

Sau khi quyết định, đoàn người liền từ núi rời đi, dùng tốc độ nhanh nhất, đi minh vùng tồn tại Nhật Nguyệt Thần Quân tượng thần địa phương.

“Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế!”

Minh vùng các nơi, này vùng sinh linh, vẫn là chẳng phân biệt được ngày đêm, ở cúng bái thuộc về Mạc Thương tượng thần, khẩu hô to Mạc Thương thần số, không ngủ không nghỉ.

“Những người này thực sự là phong ma, càng chẳng phân biệt được ngày đêm lạy lâu như vậy!” Huyết Lân nhìn thấy những người này cúi chào Nhật Nguyệt Thần Quân, chính là không nhịn được phát cáu.

“Nói nhiều như vậy làm gì? Không can thiệp tới Lạc Tinh Các là đang làm gì chuẩn bị, chúng ta trực tiếp đem những tượng thần này đều hủy đi, ta xem bọn hắn còn lạy cái gì!” Mặc Vũ bất chấp tất cả, liền muốn trước, động thủ hủy đi tượng thần.

Ở đám người bọn họ xem ra, dỡ xuống những tượng thần này, là bọn hắn duy nhất có thể làm, có lẽ điều này có thể ảnh hưởng đến Lạc Tinh Các chuẩn bị.

Sau không kẻ thù khốc địch bóng từ tháng ta ầm ĩ không

Trừ lần đó ra, bọn họ đã không nghĩ ra ở tình huống như vậy, bọn họ còn tài cán vì Tiêu Vũ làm những gì.

“Ồ? Chờ chút!”

Kết không mới sau hận từ dương khoa khốc

Mấy người mới vừa muốn động thủ, Nhị Hắc đột nhiên phát sinh kinh dị, gọi bọn hắn lại.

“Làm gì? Ngươi sợ?” Huyết Lân bất mãn, căm tức Nhị Hắc.

“Ta Huyền Thương Thánh đế sợ qua ai? Này cẩu thí Nhật Nguyệt Thần Quân, sợ hắn ta là cháu trai!” Nhị Hắc lập tức trừng mắt, nói: “Có điều, các ngươi nhìn, này tượng thần giống như xảy ra chút vấn đề?”

“Vấn đề gì?”

Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch đều là đi về phía trước tượng thần nhìn lại, chỉ là mấy người quan sát hồi lâu, đã thấy tượng thần quang mang như trước cường thịnh, và không thấy có vấn đề gì.

“Ngươi rốt cuộc muốn chơi cái gì? Nếu không đủ gan chớ cùng đến!” Huyết Lân cho rằng Nhị Hắc là túng, chửi như tát nước, chính mình tất là một lần nữa trước, muốn động thủ dỡ xuống tượng thần.

“Rắc!”

Vào lúc này, đột nhiên, phía trước Thần Quân tượng thần thân thể, xuất hiện một vết nứt.

“Này……” Huyết Lân ngây ngẩn cả người, một trận ngạc nhiên nghi ngờ.

Này tượng thần làm sao đột nhiên xuất hiện vết rách? Có phải Nhị Hắc cũng không phải khuyên, mà là thật sớm cảm giác được cái gì?

“Đây là tình huống gì?” Mặc Vũ mấy người cũng không khỏi ngẩn người, bọn họ bản năng có loại cảm giác, này tượng thần rạn nứt, không giống tình cờ.

“Rắc!”

Mấy người ngây người trong lúc đó, tượng thần vết rách đã bắt đầu thần tốc lan tràn, chung quanh này cúng bái đám người, dùng thủ gõ, quá mức thành kính bên dưới, lại không có người nào phát hiện.

“Ầm!”

Đột nhiên, tượng thần vết rách thần tốc lan tràn, làm cái kia vết rách lan tràn tới trình độ nhất định, Nhật Nguyệt Thần Quân cái kia sừng sững vạn năm không ngã tượng thần, rốt cục ầm ầm ngã xuống.

Ngã xuống đất tượng thần hóa thành to to nhỏ nhỏ vô số mảnh vỡ, tượng thần quang mang, cũng hoàn toàn ảm đạm xuống, hóa thành phàm thạch.

“Thần Quân như ngã!”

Đoàn người, truyền ra một thanh âm hoảng sợ, vô số quỳ lạy sinh linh cùng nhau ngẩng đầu, khi thấy nát một chỗ tượng thần, tất cả mọi người mặt, đều lộ ra nồng nặc kinh khủng.

“Thần Quân ngã xuống? Làm sao lại như thế? Điều đó không có khả năng!”

“Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế, Thần Quân không thể ngã xuống!”

“Đây không phải thật!”

Một loại khôn kể khủng hoảng, ở đoàn người thần tốc lan tràn, như là lúc trước cái kia tượng thần vết rách giống nhau.

Tôn Cừu Khoa không chỉ kết xem kỹ chỗ lạnh sớm tôn chút nào

Tôn Cừu Khoa không chỉ kết xem kỹ chỗ lạnh sớm tôn

chút nào tuy biết con đường phía trước gian nan trọng trọng, nhưng hắn và không sợ hãi, ngược lại, nội tâm của hắn, chưa từng có kiên định như vậy qua!

Này tượng thần đối với thế nhân ý nghĩa, chính là thật cao ở thần linh, thần linh đổ ra, liền tương đương bọn họ lòng tín ngưỡng sụp đổ, không ai không cảm thấy sợ hãi.

“Này……”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đoàn người, cũng đều ngẩn ở tại chỗ. Đây rốt cuộc tình huống thế nào, bọn họ còn chưa động thủ đi hủy đi, tượng thần lại chính mình ngã?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 162: Lại Không Thần Quân

Mạc Thương, bị thế nhân tôn làm Nhật Nguyệt Thần Quân, tượng thần trải rộng với minh vùng các nơi, đã bị các nơi sinh linh quỳ bái. Phẩm thư võng

Trên đời lòng người, hắn những tượng thần kia địa vị trời cao hơn nữa, đặc biệt là ngày gần đây tượng thần phát sáng, bị thế nhân cho rằng tượng thần hiển linh, Nhật Nguyệt cúng bái, càng thêm thành kính.

Nhưng mà một ngày kia, tượng thần sụp đổ, đây đối với hết thảy cúng bái người mà nói đều là một loại đả kich cực lớn, giống như trời sập vậy.

“Ta xem qua, sụp đổ tượng thần không ngừng này một vị, minh vùng các nơi tượng thần, đều ở đây sụp đổ!”

Nhị Hắc từ xa xa bay trở về, hạ xuống Huyết Lân Mặc Vũ bọn người bên cạnh. Hắn đã tự mình chứng thật, các nơi Nhật Nguyệt Thần Quân dấu hiệu, đều đang không ngừng sụp đổ.

“Rốt cuộc chuyện này như thế nào?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ một trận mờ mịt, hai người làm sao cũng nghĩ không thông, hôm nay phát sinh sự tình, rốt cuộc là tình huống thế nào.

Ngăn ngắn một ngày, minh vùng sở hữu Mạc Thương dấu hiệu, hầu như hết mức sụp đổ.

Minh vùng chúng sanh, lâm vào khủng hoảng. Nhật Nguyệt Thần Quân là bọn hắn lòng chí cao không có thần linh, các nơi tượng thần sụp đổ, đây là một loại thập phần không rõ dấu hiệu, làm cho này vùng hết thảy sinh linh đều hoảng loạn.

“Thần Quân ngã? Tại sao lại như vậy? Thần Quân không phải sừng sững vạn năm, là bất hủ tồn tại gì?”

“Các nơi Thần Quân như đều ngã, trời ạ, thế giới này sẽ phát sinh cái gì?”

“Tận thế muốn tới sao? Thần Quân vứt bỏ chúng ta gì?”

……

Minh vùng các nơi, hỗn loạn tưng bừng, này vùng sinh linh đối với Nhật Nguyệt Thần Quân tín ngưỡng cùng thành kính, ngày hôm đó bắt đầu dao động.

Sau xa khốc thuyền hận chiến cô chỗ khốc tháng

Nhật Nguyệt thiên thu, Thần Quân vạn thế, Thần Quân nên thiên địa tồn tại còn phải xa xưa hơn, làm sao sẽ ngã dưới?

Bây giờ đã Thần Quân ngã xuống, điều này đại biểu thiên địa chạy tới cuối, còn là Thần Quân lừa gạt bọn họ, từ bỏ bọn họ?

Thuyền xa khoa tâm tình bóng bờ ruộng tháng tôn hận kết

“Ầm!”

Một pho tượng đá ngã xuống, rơi xuống đất mảnh vỡ, lăn đến một gã sắc mặt trắng bệch người trẻ tuổi trước người.

Kết không không kẻ thù Quỷ kết thuật chỗ cô từ quá chút nào

“Mất? Thần Quân mất? Như thế nào như thế? Như thế nào như thế……”

Người trẻ tuổi này một tấm sắc mặt trắng bệch, tất cả không còn nét người, khẩu không dứt lầm bầm câu nói đó, như là nhận lấy một loại nào đó kích thích vậy.

Sự thật, bây giờ minh vùng, cùng người trẻ tuổi này giống nhau bị kích thích người cũng không phải số ít, có người thậm chí nội tâm trực tiếp tan vỡ, không tiếp thụ được sự thực này.

“Thần Quân lại mất? Lại mất!”

Tuổi trẻ dân số không dứt tự nói, sắc mặt cũng có vẻ càng thêm trắng nhợt.

Người trẻ tuổi này, lại không phải người khác, mà là Lạc Tinh Các Nhật Nguyệt Thần Quân. Thế nhân chỉ biết tượng thần sụp đổ, mang ý nghĩa không rõ, nhưng Nhật Nguyệt Thần Quân lại rõ ràng hơn, tượng thần sụp đổ, đại diện chính là Thần Quân lưu lại cái kia một tia Hồn tản.

Nói cách khác, một giới này, đã lại không Nhật Nguyệt Thần Quân!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tôn xa kẻ thù kẻ thù Quỷ kết hận chiến dương học tháng cô

Các nơi Thần Quân dấu hiệu, không dứt ngã xuống, ở cách Cửu Tinh Đế Quân xa xôi vô tận một nơi khác, lúc này đồng dạng có một bóng người khác, ngơ ngác thấy sụp đổ tượng thần.

“Tượng thần sụp đổ, sừng sững vạn năm Lạc Tinh Các, đúng là vẫn còn ngã xuống!”

Đây là một đạo thướt tha bóng người, mặt lại là mang theo một khối lụa tím, không thấy hình dáng.

Cô gái này,

Lại là Lăng Tiên. Nàng mất đi hết thẩy tu vi, mặc dù giữ được một mạng, nhưng không có tu vi trong người, không thể không dùng lụa tím che mặt, chỉ vì nàng khuynh thế dung nhan, đang không có thực lực dưới tình huống, sẽ cho nàng đưa tới rất nhiều phiền phức.

“Lạc Tinh Các? Nghịch tinh? Lạc Tinh Các tồn tại vạn năm, chỉ vì giết ngươi, lại không nghĩ tới, cuối cùng, lại bị hủy bởi ngươi này nghịch tinh tay.”

Lụa tím không thể che con ngươi, lộ ra sâu sắc phức tạp.

Cửu Tử bị diệt, Đế Quân vẫn đi nửa người, bây giờ liền thế nhân lòng sừng sững không ngã Nhật Nguyệt Thần Quân đều ngã xuống, Lăng Tiên sâu sắc minh bạch, từ một ngày kia lên, Lạc Tinh Các, đem triệt để không còn tồn tại nữa.

Liền Nhật Nguyệt Thần Quân đều ngã, thế nhân còn có ai sẽ tiếp tục tin tưởng Lạc Tinh Các, tiếp tục cúng bái Nhật Nguyệt Thần Quân?

Từ sau ngày đó, Lạc Tinh Các, triệt để ở minh vùng biến mất.

Minh vùng hỗn độn, kéo dài dài đến mấy năm, thế nhân nội tâm đã bị đả kích quá lớn, phải thời gian dài dằng dặc, mới có thể khôi phục lại.

Tín ngưỡng sụp đổ, đây đối với những người bình thường kia đả kích, là to lớn, có không ít người hầu như phát rồ.

Cũng may, minh vùng vẫn tồn tại không ít tu luyện người này, bọn họ không cách nào tùy ý minh vùng này hỗn loạn, chỉ có thể ra mặt động viên cùng khuyên thế nhân, tốn thời gian mấy năm, mới khiến minh vùng hỗn loạn bình tĩnh lại.

Chỉ là từ đó về sau, thế nhân lại không người nào nguyện ý nói tới Lạc Tinh Các, càng không người nào nguyện ý nói tới Nhật Nguyệt Thần Quân.

Cùng với có liên quan tất cả, tựa hồ cũng triệt để bị người quên lãng, vừa tựa hồ chưa bao giờ đã tồn tại, không có một người đồng ý nói về.

Lạc Tinh Các biến mất, Cửu Tinh Đế Quân còn sót lại nửa người, đã ở minh vùng mất tích, từ tượng thần sụp đổ cái kia sau một ngày, lại không có người thấy hắn.

Tin đồn, ở rất lâu sau đó, có người ở minh vùng cực bắc nơi nhìn thấy một gã điên điên khùng khùng người trẻ tuổi, người trẻ tuổi này ánh mắt đờ đẫn, đối với người nào cũng không để ý, khẩu vẫn lầm bầm Thần Quân bất hủ, Nhật Nguyệt thiên thu, nghịch tinh, Cửu Tử các chữ.

Nghe nói, người trẻ tuổi này khuôn mặt, cùng Lạc Tinh Các Cửu Tinh Đế Quân giống nhau y hệt, chỉ là thế nhân ấn tượng già nua Cửu Tinh Đế Quân muốn trẻ trung hơn nhiều.

Có điều, cái tin đồn này không người nào có thể chứng thật, bởi vì từ đó về sau, liền không ai gặp lại qua cái kia điên điên khùng khùng người trẻ tuổi.

Tôn xa độc tôn xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ kẻ thù tháng

Đương nhiên, những thứ này đều là sau khi mấy năm phát sinh sự tình, Tiêu Vũ cũng không biết, cũng không quan tâm, bởi vì minh vùng hành trình kết thúc, hắn đem nhích người, trở về Huyền vùng.

Trước khi rời đi, Tiêu Vũ từng muốn quá khứ Khổng Gia, thu Khổng Quân làm đồ đệ, nhưng cuối cùng bỏ đi chủ ý.

Tôn kẻ thù kẻ thù khốc địch học từ ầm ĩ sau phong không

Con đường phía trước gian nan, chính hắn cũng không biết mình liệu có thể thuận lợi lên chí tôn vị trí, vừa tại sao tâm tư, nữa đào tạo đệ tử?

Huống chi, hắn đời này thu những đệ tử kia, hắn đều hoàn mỹ 11 dạy dỗ.

“Rào!”

Nước biển mãnh liệt, từng trận sóng biển đánh vào bên bờ, loạn tâm hồn người, gió biển cũng chưa từng ngừng lại, tựa hồ không muốn làm cho người ta một tia yên tĩnh.

Thuyền kẻ thù xa không mới địch học từ chuyện ma quái khốc

“Chủ nhân!”

Thuyền kẻ thù xa không mới địch học từ chuyện ma quái khốc người trẻ tuổi này một tấm sắc mặt trắng bệch, tất cả không còn nét người, khẩu không dứt lầm bầm câu nói đó, như là nhận lấy một loại nào đó kích thích vậy.

Xa xa, một con ác điểu bay tới, sau khi rơi xuống đất, hóa thành hình người, cung kính mà đi tới Tiêu Vũ trước người.

“Ngươi có thu hoạch?” Tiêu Vũ đánh giá Kiêu Nguyên.

Lúc trước đi tới minh vùng không lâu, Kiêu Nguyên đề xuất muốn đơn độc du lịch, Tiêu Vũ đồng ý, bây giờ xem ra, ở dị vực du lịch, cũng làm cho Kiêu Nguyên trưởng thành một chút.

“Nhỏ có chỗ lợi.” Kiêu Nguyên gật đầu, ở Tiêu Vũ trước mặt, hắn bây giờ đã không dám có chút kiêu ngạo.

“Tiêu tiểu huynh.”

Lại qua chốc lát, Huyền Mặc lão nhân mang theo một vài

Thủy yêu, cũng cho Tiêu Vũ tiễn đưa. Hắn vốn là gọi bằng Tiêu Vũ làm Tinh chủ, nhưng Tiêu Vũ không muốn bại lộ chí tôn thân phận, vì vậy để hắn đổi giọng.

Đi tới bờ biển, Huyền Mặc lão nhân lấy ra một con thuyền cổ, nói: “Biết được Tiêu tiểu huynh phải rời đi, lão Quy không thể đưa tiễn, chỉ chuẩn bị này một chiếc thuyền, mong rằng không nên chê.”

“Đa tạ.” Tiêu Vũ gật đầu, khi đến bọn họ muốn ỷ lại quá vọng thạch, nhưng quá vọng thạch năng độ cấm biển, là vì làm nhiễm hỗn độn khí.

Bây giờ đối với Tiêu Vũ tới nói, đã không cần.

“Nhỏ cá chép, lần này ngươi theo Tiêu tiểu huynh rời đi, muốn tôn ấy làm chủ, không thể làm trái.” Biết kịp lúc đi, Huyền Mặc lão nhân vừa là đối với nhỏ cá chép mọi cách giao cho.

Nhỏ cá chép thập phần lém lỉnh nghe lời, yên lặng gật đầu, làm như không đành lòng ly biệt, mắt có nước mắt.

Một phen từ giã, cuối cùng Tiêu Vũ mang theo Huyết Lân Mặc Vũ bọn người lên thuyền, từ giã mọi người, lái vào biển.

“100 năm!” Đứng ở thuyền, Tiêu Vũ hướng mọi người nói: “Từ khi chúng ta theo Thập Châu rời đi, đã qua khoảng trăm năm, bây giờ, rốt cục phải đi về.”

Hồi tưởng này trăm năm, Huyết Lân Mặc Vũ mấy người cũng là yên lặng một hồi, liền Nhị Hắc, đều hiếm thấy không nói gì.

Kỳ thực Tiêu Vũ càng muốn nói là, lần này trở về sau khi, hắn rốt cục, có hi vọng trở về Cửu Thiên Thế Giới!

Sau khoa kẻ thù không tình tôn học từ nhốn nháo sau

“Mạc Thương!” Nhìn ra xa viễn hải, Tiêu Vũ mắt, lóe lên một loại, không người có thể đọc hiểu quang mang.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 163: Trong Biển Đảo Biệt Lập

Làm thuyền từ từ lái vào cấm biển ở chỗ sâu trong, cấm biển lại trở nên không sóng không gió, bình tĩnh quỷ dị.

“Ai da, lúc trước đến thời điểm trôi trăm năm, lần này trở về, cũng không biết phải hao phí bao lâu?” Nhị Hắc đi ra đến boong tàu, nhìn cấm biển mặt mày ủ rũ.

“Điểm này, kỳ thực không cần lo lắng.” Tiêu Vũ nói: “Thập Châu bên kia, có minh vùng an bài người, có thể vì minh vùng người chỉ dẫn phương hướng, chúng ta chỉ cần theo cái kia chỉ dẫn, liền có thể thuận lợi trở lại Thập Châu, không cần lại giống như đến thời điểm giống nhau phiêu lưu.”

“Còn có chuyện như vậy?” Nhị Hắc một trận kinh ngạc.

“Đây là đương nhiên.” Huyết Lân nói tiếp: “Nếu là không có phương pháp như vậy, minh vùng người làm sao có thể tùy ý đi tới chúng ta Thập Châu? Trước khi Huyền Mặc lão nhân đã dạy cho chúng ta phương pháp, cho nên lần này trở về, sẽ không có vấn đề gì.”

“Hóa ra là như vậy!” Nhị Hắc gật đầu, nghe xong những lời này sau, mặt của hắn, lại lộ ra vài phần thất vọng, tựa hồ có thể thuận lợi trở về, đối với hắn mà nói ngược lại không phải là chuyện tốt đẹp gì.

“Chúng ta rời đi Thập Châu, đã có hơn 100 năm, cũng không biết Thập Châu bên kia loạn thế thế nào rồi?” Mặc Vũ ở một bên, mặt đột nhiên lộ ra vài phần vẻ ưu lo.

Bọn họ rời đi trăm năm, rời đi thời gian, Thập Châu chính trực loạn thế. Trăm năm quá khứ, tự nhiên là có chút làm Luân Hồi Điện người lo lắng.

“Hàn gia tiểu thư lúc trước đã thành đế, có nàng chăm sóc, Luân Hồi Điện sẽ không có sự tình.” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát nói.

Chỉ là lời tuy như thế, nhưng loạn thế, dù ai cũng không cách nào bảo đảm. Lúc trước hắn trước khi rời đi, mặc dù cố ý chấn nhiếp khắp nơi, có thể trăm năm quá khứ, tất nhiên có nhiều người hơn thành đế.

Như thế tình huống, Hàn Ngưng Yên một người tinh lực, chỉ sợ cũng có hạn.

“Hy vọng như thế chứ.” Mặc Vũ gật đầu, mặt vẻ lo âu lại là không có tản đi.

Nhưng đang ở cấm biển, mặc dù lo lắng, bọn họ cũng là không có cách nào lập tức chạy về đi.

Địch khoa tình thuyền bóng chỗ dương khoa học kỹ thuật

“Nếu ta nói, việc này tiếc nuối lớn nhất, là cái kia giới hòn đảo.” Nhị Hắc đột nhiên lộ ra vài phần hưng phấn, nói: “Thập đại cổ địa, Thiên Uyên, U Sơn, loạn vùng, không vực, minh thổ, Xích Cốc, tổ rồng, thần phủ, cấm biển này mấy nơi chúng ta cơ hồ đều thăm qua, chỉ có chỉ còn lại có cái kia giới hòn đảo.”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía Nhị Hắc, biết cái tên này vừa bất an điểm.

“Khà khà, ngươi có phải không tốt giới hòn đảo có bí mật gì gì? Đây chính là thập đại cổ địa một trong!” Nhị Hắc cười hắc hắc nói: “Hơn nữa, tin đồn giới hòn đảo liền trôi nổi tại cấm hải chi, ngược lại chúng ta bây giờ ở cấm biển, sao không thử tìm một chút?”

Thập đại cổ địa, đó là quan hệ giới này chính thức bí mật địa phương, Tiêu Vũ đối với những địa phương kia, lòng bao nhiêu cũng là có chút tốt.

Nghe đến Nhị Hắc nói, hắn tâm tư cũng là hơi động, có điều sau đó rồi lại lắc đầu: “Đừng có mơ, tin đồn giới hòn đảo ở cấm hải chi phiêu lưu, bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể tìm được phương vị của nó.”

Bây giờ Thập Châu loạn thế đã qua trăm năm, Tiêu Vũ cũng không muốn ở đây tiếp tục trì hoãn, mà là muốn sớm ngày trở về. Dù sao Thập Châu còn có cha mẹ của hắn cùng rất nhiều cố nhân, loạn thế, hắn không cách nào an tâm.

“Ngược lại cũng là thuận tiện vì đó, tìm được tìm, không tìm được quên đi tụng kinh!” Nhị Hắc vẫn là hết hy vọng, tiếp tục đối với Tiêu Vũ khuyên bảo.

Tiêu Vũ lại là lắc đầu, trải qua minh vùng nghề này, hắn thần hồn tổn thất lớn, trong cơ thể ngôi sao cũng chỉ còn lại có cuối cùng hai sao, dù sao cũng hơi mệt mỏi, đã không muốn lại lãng phí dư thừa tinh lực, đi tìm giới hòn đảo.

“Chủ nhân, ngươi muốn tìm giới hòn đảo gì?”

Mọi người đang trầm mặc,

Đột nhiên, vậy cùng ở Tiêu Vũ sau lưng Tiểu Lý, do dự một lúc lâu, cuối cùng rốt cục lấy dũng khí, đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Ngươi vì sao có câu hỏi này?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, Tiểu Lý làm sao đột nhiên cũng quan tâm tới nơi này?

Chỉ thấy Tiểu Lý thấy Tiêu Vũ, cắn răng nói: “Nếu là chủ nhân muốn tìm giới hòn đảo, Tiểu Lý có lẽ có thể bang chủ người tìm tới.”

Lần này, Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc. Giới hòn đảo vị trí, từ trước đến giờ không người có thể tìm được, là mười nơi cổ địa nơi thần bí nhất một trong, Tiểu Lý lại có biện pháp tìm tới?

“Tiểu nha đầu, ngươi thật có thể tìm tới giới hòn đảo vị trí?” Nhị Hắc một chút hưng phấn lên, đối với Tiêu Vũ khuyên nhủ: “Đã có biện pháp này, chúng ta vừa đang ở cấm biển, tại sao không đi xem một chút?”

Tôn kẻ thù kẻ thù địa phương kết bóng chỗ tháng hận xem kỹ vâng

Tiêu Vũ cau mày, trầm mặc thấy Tiểu Lý. Đối với cấm biển, hắn quả thật có chút tốt, nói: “Ngươi thật có thể tìm tới giới hòn đảo vị trí?”

“A!” Tiểu Lý nghiến răng gật đầu, nói: “Chỉ cần chủ nhân cho Tiểu Lý mấy ngày, vài ngày sau, Tiểu Lý liền có thể vì chủ nhân tìm ra giới hòn đảo phương vị.”

Nhìn thấy Tiểu Lý gật đầu, Tiêu Vũ càng thêm kinh ngạc. Mặc dù sớm biết cái này tiểu yêu tất nhiên bất phàm, nếu không Huyền Mặc lão nhân cũng sẽ không vì cái này tiểu yêu phí sức như thế bán hắn nhân tình, đối với hắn lấy lòng.

Trầm mặc, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn gật đầu một cái. Thứ nhất hắn đối với giới hòn đảo quả thật tốt, thứ hai cũng muốn biết, này Tiểu Lý rốt cuộc có gì chỗ bất phàm.

Tiếp xuống mấy ngày, Tiểu Lý đem mình đóng lại, ở thuyền không lại ra mặt. Nhị Hắc bọn người mặc dù cũng là lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng ở vào thời điểm này, cũng là không dám quấy nhiễu, chỉ có thể yên lặng chờ.

Mấy ngày sau, Tiểu Lý rốt cục một lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người, cung kính đối với Tiêu Vũ nói: “Chủ nhân, tìm được rồi, giới hòn đảo ở đông phương ba vạn dặm ở ngoài!”

Tiêu Vũ một trận ngạc nhiên nghi ngờ, thật tìm được rồi? Hắn thấy Tiểu Lý, chỉ cảm thấy Tiểu Lý khí tức, bình thường hư nhược rồi không ít, sắc mặt cũng thoáng có vẻ có chút tái nhợt.

“Ngươi là như thế nào tìm được?” Tiêu Vũ đối với cái này tiểu yêu, càng ngày càng cảm thấy nghi hoặc.

“Xin lỗi chủ nhân, Mặc lão từng giao cho, việc này không thể hướng về bất kỳ ai tiết lộ, mong rằng chủ nhân không muốn gạn hỏi, nhưng Tiểu Lý đối với chủ nhân là trung thành!” Tiểu Lý cắn chặt răng nói.

Đến tột cùng là chuyện gì, muốn như thế ẩn giấu? Xem ra cái này Tiểu Lý thân thể, cũng ẩn tàng rồi bí mật nào đó, nhưng nàng không chịu tiết lộ, Tiêu Vũ cũng không đi miễn cưỡng, gật gật đầu.

Chỉ là trong lòng, hắn đối với cái này tiểu yêu, càng ngày càng được rồi.

“Đông phương ba vạn dặm gì?” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Cũng được, nếu biết phương vị, vậy đi nhìn một cái đi.”

Cấm biển tuy không sóng gió, nhưng đối với Tiêu Vũ những cảnh giới này người mà nói, dùng Thần lực huy động một chiếc thuyền đi tiếp, đều không phải là việc khó, lúc này này thuyền hướng tới Tiểu Lý theo như lời phương vị tiến lên, quyết định tìm tòi hư thực.

Ba vạn dặm, khoảng cách này cũng không tính gần, thuyền lớn thẳng tắp đi tiếp, đi rồi gần một tháng, mới rốt cục đi tới Tiểu Lý theo như lời phương vị.

Tôn không kẻ thù xa độc kết học tiếp dương sau phong bí

“Tìm được rồi, thực sự là giới hòn đảo!”

Thuyền chưa gần sát, Nhị Hắc liền đã ở là boong tàu hưng phấn kêu to.

Xa xa nhìn tới, chỉ thấy một tòa đảo biệt lập, đột ngột xuất hiện ở cấm biển ở giữa, hòn đảo tràn đầy sương mù, khó gặp hình dáng, lẻ loi ngồi trên biển.

“Thật tìm được rồi giới hòn đảo?” Tiêu Vũ nhìn chằm chằm Tiểu Lý một chút, nhưng cuối cùng, cũng không nói gì.

Kết khoa kẻ thù khoa độc tôn xem kỹ bờ ruộng cô tiếp dương thuật

Kết khoa kẻ thù khoa độc tôn xem kỹ bờ ruộng cô tiếp dương thuật “ngược lại cũng là thuận tiện vì đó, tìm được tìm, không tìm được quên đi tụng kinh!” Nhị Hắc vẫn là hết hy vọng, tiếp tục đối với Tiêu Vũ khuyên bảo.

Thuyền lớn hướng về kia tòa đảo biệt lập đẩy mạnh, khi đi tới hòn đảo vừa, cấm biển sức mạnh thần bí biến mất, phảng phất không cách nào tiếp cận đảo này.

Đoàn người rời thuyền, hướng về hòn đảo đi đến, đều muốn nhìn một chút, này tin đồn giới hòn đảo, rốt cuộc là dạng gì một chỗ?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 164: Trong Đảo Nghĩa Địa

Làm đạp giới hòn đảo thời khắc này, tất cả mọi người đều cảm giác được một luồng dị sức mạnh, thân thể Thần lực không tự chủ vận chuyển, cả người dưới có một loại thư thái nói không nên lời cảm giác.

“Tốt lực lượng của thần, đây là giới hòn đảo gì?” Nhị Hắc cặp mắt phát ra quang mang, ở di động tứ xứ, muốn tìm kiếm một vài thiên địa linh vật.

“Cảnh giới Tiên Thiên?” Tiêu Vũ cũng là hơi động lòng, cảm giác có chút khó tin.

“Cái gì là cảnh giới Tiên Thiên?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người cùng nhau trông lại.

“Cái gọi là cảnh giới Tiên Thiên, là một loại hoàn cảnh. Hỗn độn chia làm thiên địa, sau đó sinh ra vạn vật, theo thời gian trôi qua, trong thiên địa tất cả đều đang biến hóa, bây giờ thiên địa, cùng sinh ra ban đầu trạng thái, đã rất khác nhau.”

Tiêu Vũ giải thích: “Cảnh giới Tiên Thiên, chính là một vài chỗ đặc thù, loại địa phương này vẫn vẫn duy trì thiên địa sơ khai lúc cái chủng loại kia hoàn cảnh, chưa từng thay đổi, là cực kỳ tiếp cận nguyên thủy một loại trạng thái.”

Huyết Lân Mặc Vũ nghe qua sau khi, đăm chiêu, Huyết Lân nói: “Cái kia cảnh giới Tiên Thiên có ích lợi gì?”

“Cảnh giới Tiên Thiên chỗ dùng lớn nhất, tự nhiên chính là tu luyện, hoàn cảnh này là tốt nhất nơi tu luyện, bất luận người nào nếu có thể tìm tới cảnh giới Tiên Thiên, đều có thể hòa vào thiên địa, một cách tự nhiên, cũng càng thêm dễ dàng lĩnh ngộ bên trong đất trời các loại đại đạo.”

Nói chuyện thời gian, Tiêu Vũ nhớ tới Tần Ngọc Tụ. Như Tần Ngọc Tụ chính là phi thường đặc thù một loại người, có thể bất cứ lúc nào hoà vào thiên địa, nàng phần này tư chất, là Tiêu Vũ đều cảm giác tươi đẹp.

Mà dù sao thế gian như Tần Ngọc Tụ người như vậy quá ít, người thường phải hoàn toàn hòa vào thiên địa, cơ hồ không có có thể, nhưng tại loại này cảnh giới Tiên Thiên, lại là bất luận người nào cũng có thể làm được.

“Nói như vậy, chúng ta ở đây tu luyện, chẳng lẽ không phải muốn chỗ tốt cực lớn?” Huyết Lân mắt sáng rực lên.

“Xem trước một chút a, này giới hòn đảo dù sao cũng là thập đại cổ địa một trong, khó nói có thể hay không tồn tại nguy hiểm gì.” Tiêu Vũ không có ngựa đưa ra đáp án, mà là mang theo mọi người, tiến vào hòn đảo.

Vào trong đảo, nơi này tất cả, tựa hồ cũng là có vẻ như thế yên tĩnh an lành, dự liệu nguy hiểm, cũng không có xuất hiện.

Hòn đảo có không ít dị sinh linh, nhưng những sinh linh này đều không có tính chất công kích, gặp gỡ người không sợ hãi, thậm chí làm có không ít khí tức dị thú mạnh mẽ, nhưng cũng phi thường hiền lành, không có công kích Tiêu Vũ bọn người.

“Thoạt nhìn giới hòn đảo tựa hồ cũng không có nguy hiểm như thế, chẳng lẽ là chúng ta suy nghĩ nhiều?” Huyết Lân nghi hoặc không thôi.

Thập Châu cổ địa, người nào không phải hung hiểm vạn phần? Này giới hòn đảo lại như thế an lành, quả thực giống như tiên cảnh.

“Có lẽ là bởi vì đảo này đặc thù.” Tiêu Vũ trầm ngâm nói: “Đảo này trôi nổi tại cấm hải chi, hơn nữa thời khắc đều đang di động, vốn vô cùng khó tìm đến. Từ một góc độ khác mà nói, muốn đi tới đảo này, vốn tràn đầy nguy hiểm.”

Mặc Vũ bọn người gật đầu, suy nghĩ cẩn thận, tựa hồ cũng chỉ có cái này giải thích.

Đoàn người ở hòn đảo thăm dò, phát hiện không ít trân quý linh dược. Tiểu hắc Tiểu Bạch như đi tới thiên đường bình thường, đem này trân quý linh dược trở thành đồ ăn vặt, một đường gặp bao nhiêu ăn bao nhiêu.

Mấy thứ này đối với Tiêu Vũ vô dụng, cũng tùy theo hai thằng nhóc đã đi, cuối cùng nhìn thấy linh dược, phần lớn đều vào hai thằng nhóc bụng.

“A? Không gian rung động?”

Không lâu sau, Tiêu Vũ kinh ngạc, ở hòn đảo cảm thấy không gian rung động. Sẽ tồn tại tình huống như vậy, nói rõ giới hòn đảo ẩn tàng rồi những không gian khác.

Tìm tới ẩn giấu không gian, bọn họ tiến vào ấy, tại đây không gian, đúng là có rất nhiều phần mộ.

“Nơi đây, giống như chôn rất nhiều sinh linh?” Mặc Vũ kinh ngạc, bước tới, đánh giá này bia mộ.

“Bia có chữ viết, viết chính là cái gì, làm sao xem không hiểu?” Huyết Lân cũng bước tới đánh giá.

Kết xa khoa xa độc kẻ học sau chỗ cô từ thi địch

Vô số phần mộ, đại đa số phần mộ đều không có đứng bia, chỉ có số ít một vài mộ phần đứng lên bia.

Đứng bia thạch sớm tang thương, tràn đầy dấu vết tháng năm, mặt kiểu chữ phi thường cổ xưa, Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người trước, tất cả đều không nhận ra những chữ kia.

Kết kẻ thù xa khốc sau hận tiếp tháng thi chỗ xa

“Ngươi có biết nhiều đồ như vậy, chữ này ngươi nhận được gì?” Nhị Hắc không khỏi nhìn về phía Tiêu Vũ, tựa hồ sớm thành thói quen, Tiêu Vũ cái gì cũng biết.

Tiêu Vũ trước, ánh mắt ở này bia đảo qua, khi thấy những chữ kia, hắn tâm chính là chấn động, này rõ ràng là gần trăm vạn năm trước chữ.

Hắn mặc dù chỉ sống năm mươi vạn năm, nhưng đối với này cổ xưa chữ, cũng là có thể miễn cưỡng phân biệt.

“Hoàng kim thần vượn bộ tộc nơi chôn cất!”

“Hồng Loan bộ tộc nơi chôn cất!”

“Chín con cuồng sư nơi chôn cất!”

Thấy bia chữ, Tiêu Vũ lòng một trận kinh hoàng, này nhưng đều là Cửu Thiên Thế Giới nổi danh chủng tộc cường đại, dù cho không cách nào vai cao nhất sinh linh, lại cũng sẽ không kém hơn quá nhiều.

“Nhiều như vậy chủng tộc mạnh mẽ, đều chôn ở nơi đây? Hơn nữa phần lớn ngay cả mình bia đều không có, chỉ là theo chủng tộc, tạp nhạp chôn ở một chỗ?”

Tiêu trong lòng phát run, loáng thoáng đã đoán được cái gì.

Này, tựa hồ cũng là giới này đại biến sau khi, bị thiên địa nguyền rủa xoá bỏ sinh linh mạnh mẽ.

Bọn họ lại bị hợp táng ở nơi này!

“Tiêu Vũ…… này một tấm bia, mặt viết chính là cái gì?” Đột nhiên, Huyết Lân âm thanh có chút run rẩy, đi tới một khối bia trước, âm thanh cũng có vẻ câm.

Hắn mặc dù xem không hiểu bia chữ, nhưng cũng từ nơi này mộ, cảm nhận được một loại cùng hắn tương cận khí tức.

“Chân long bộ tộc nơi chôn cất.” Tiêu Vũ hướng về cái kia bia liếc mắt nhìn, liền Chân long bộ tộc, đều chôn ở nơi đây?

Theo Tiêu Vũ khẩu biết được này bia viết sau, Huyết Lân thật lâu trầm mặc xuống, tại kia bia trước thật lâu không nói gì.

“Liền Long tộc đều có người chôn ở nơi đây, là ai đem những sinh linh này chôn tại đây? Mục đích làm như vậy là cái gì?” Tiêu Vũ trái tim, sinh ra rất nhiều nghi vấn.

Có điều, &# 85; &# 8 hắn cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài, một giới này bí mật nhiều lắm, chỉ sợ trước mắt này phần mộ bí mật, lại muốn tìm hiểu đến trăm vạn năm trước.

Ở bia trước trầm mặc Huyết Lân, đột nhiên phảng phất cảm nhận được cái gì, đối với Tiêu Vũ nói: “Ta cảm thấy Long tộc tổ tiên kêu gọi, phải ở chỗ này lưu lại một quãng thời gian, ở đây tu luyện.”

Tiêu Vũ kinh ngạc, nhưng cũng không có phản đối, chuyện này đối với Huyết Lân tới nói, là việc tốt.

Bọn họ rời đi vùng không gian này, tiếp tục tiến lên. Không lâu sau, Tiêu Vũ lại đang giới hòn đảo phát hiện những không gian khác, hầu như mỗi một cái không gian bên trong, đều chôn rất nhiều chủng tộc mạnh mẽ cùng sinh linh.

Địch khoa kẻ thù xa tình tôn học từ dương xem kỹ hiện ra hận

“Đây là……” sau đó không lâu, Mặc Vũ cũng cảm ứng được một loại nào đó khí tức, thanh âm run rẩy, đi tới một tòa trước mộ.

Đó là Kim Ô bộ tộc nơi chôn cất, hắn cũng như là Huyết Lân giống nhau, xuất phát từ đồng nguyên, cảm nhận được lực lượng nào đó kêu gọi, lựa chọn ở đây lưu lại.

Làm vừa tìm được Côn Bằng nơi chôn cất lúc, Tiêu Vũ để tiểu hắc cùng Tiểu Bạch cũng để lại, hai thằng nhóc mặc dù không phải là Côn Bằng bộ tộc, nhưng được Côn Bằng lực lượng, hơn nữa cũng coi như đồng nguyên, có lẽ có thể từ nơi này được cái gì.

Ngoại trừ mỗi một đại chủng tộc, ở giới hòn đảo này không gian, Tiêu Vũ còn phát hiện không ít Nhân tộc cường giả phần mộ.

“Giới hòn đảo, nguyên lai đúng là một nơi như vậy?” Tâm hắn phức tạp, bởi vì biết, này chôn ở nơi này sinh linh, hơn nửa cùng trăm vạn năm trước biến đổi lớn có quan hệ.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 165: Thu Hoạch

Tiêu Vũ đã đi qua tổ rồng, ở tổ rồng, hắn gặp được vạn tộc nơi chôn cất, ở trong đó giống nhau là chôn rất nhiều chủng tộc mạnh mẽ. Điện thoại di động đầu m.

Nhưng mà, bây giờ đi tới giới hòn đảo, hắn mới biết được, giới hòn đảo mới thật sự là vạn tộc nơi chôn cất. Lên giới hòn đảo, tổ rồng tựa hồ chỉ là một phần nhỏ.

“Minh thổ, cũng có vô số quan tài đá chôn dưới lòng đất, nơi đó vừa chôn bao nhiêu sinh linh?”

“Thiên Uyên trong vòng, 1 áo quan một giới, mỗi một chiếc áo quan, đều cất giấu rất nhiều sinh linh mạnh mẽ hài cốt, chôn ở nơi đó, lại có bao nhiêu?”

“Còn có U Sơn, U Sơn có một chút sinh linh mạnh mẽ lưu lại động phủ, hay không nói rõ U Sơn cũng chôn không ít sinh linh mạnh mẽ?”

Tiêu Vũ vào đúng lúc này, nghĩ tới rất nhiều, quay đầu quá khứ trăm vạn năm, trong bầu trời này bởi vì thiên địa biến đổi lớn mà chết đi sinh linh mạnh mẽ nhiều lắm nhiều lắm.

Nhưng hôm nay, những sinh linh kia tựa hồ cũng tài năng ở cổ địa tìm được, này ấy hay không ẩn tàng rồi cái gì? Các tộc thi thể bị chôn ở này cổ địa, đây chỉ là trùng hợp, hay là cố ý có người đem thi thể của bọn họ chôn tới cổ địa trong vòng?

Thuyền kẻ thù kẻ thù không Quỷ tôn học chiến tháng cánh buồm chỗ ta

Thập đại cổ địa, tồn tại ý nghĩa lại là cái gì? Là ai sáng lập, hoặc là nói để lại những vùng đất cổ xưa này?

Nếu là có người cố ý đem các tộc hài cốt chuyển qua cổ địa, người này sẽ là ai? Làm như vậy vừa có mục đích gì?

“Thôi, những vấn đề này, cũng bây giờ ta nên quan tâm, chính ta chí tôn con đường, vẫn gian nan trọng trọng, còn có tâm tư gì đi quản này vượt qua trăm vạn năm nghi vấn?”

Tiêu Vũ cuối cùng một tiếng ở cười khổ, không muốn suy nghĩ những vấn đề này. Bây giờ đối với hắn mà nói quan trọng nhất, còn là quay về cửu thiên, tối thiểu cũng phải chờ hắn có không kém gì kiếp trước thực lực, hắn mới có tư cách đến quan tâm giới này trăm vạn năm trước biến đổi lớn.

Thuyền xa phương xa sau xem kỹ chiến lạnh vâng tôn quá

Giới hòn đảo, cất dấu rất nhiều không gian, này cảnh giới Tiên Thiên, cũng là tu luyện nơi tuyệt hảo, Tiêu Vũ người bên cạnh đều lục tục tìm được rồi thích hợp bọn họ chỗ tu luyện.

Ngược lại cũng còn muốn chờ đợi đám người kia, Tiêu Vũ đơn giản, cũng tìm kiếm lên thích hợp hắn chỗ tu luyện, dù sao hắn còn phải một lần nữa ngưng tụ ngôi sao, hơn nữa tổn thất một bộ phận kia thần hồn, cũng cần tu sửa.

“A?”

Còn ở tìm kiếm, hắn đột nhiên kinh ngạc, tự thân lấy ra cửu sắc Thanh Liên.

“Nơi đây cũng có thích hợp ngươi sinh trưởng địa phương?”

Cửu sắc Thanh Liên lại một lần phát sinh ánh sáng, như là chỉ dẫn Tiêu Vũ giống nhau, đem Tiêu Vũ mang đi một cái hướng khác.

Không lâu, Tiêu Vũ tìm được một chỗ khác ẩn giấu không gian, tại đây không gian, có một tòa đặc thù mộ phần, trước mộ phần hoa nở khắp nơi, mà đều là hoa sen.

“Một vị hoa sen Yêu nghĩa địa?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Dị thú hóa thành hình người sau, được xưng là Yêu, nhưng khả năng tu luyện thành Yêu, tuyệt không cũng chỉ có dị thú, một vài được trời cao chăm sóc thực vật, cũng có thể sinh ra linh trí, tu luyện thành Yêu.

Trước mắt này một tòa nghĩa địa, chính là cất giấu một vị hoa sen Yêu, hơn nữa Tiêu Vũ có thể cảm thụ được, này hoa sen khi còn sống cảnh giới tuyệt đối không thấp.

“Vị này hoa sen Yêu tuy không phải cửu sắc Thanh Liên, nhưng cũng cùng Thanh Liên đồng nguyên, nguyên lai nó đúng là bị này hoa sen hấp dẫn.”

Tiêu Vũ thán phục sau khi, tại kia trước mộ buông cửu sắc Thanh Liên.

Trong nháy mắt, cửu sắc Thanh Liên ở đây cắm rễ, thân thể lộ ra thánh khiết rảnh chỉ riêng, vào cùng nhập định bình thường, một lần nữa bắt đầu từ từ sinh trưởng.

Cửu sắc Thanh Liên cho tới bây giờ, đã bị Tiêu Vũ dùng đã đi hai mảnh cánh sen, bây giờ mảnh thứ ba cánh sen, đã tiếp cận thành thục.

“Đệ tam cánh sen, có lẽ đối với ta sau này đường, sẽ có tác dụng lớn.”

Tiêu Vũ thấy này hoa sen, đăm chiêu, lòng phảng phất có một loại nào đó linh quang né qua, lại là nhất thời không cách nào bắt.

Hắn cũng không đi cưỡng cầu, ngồi trên nơi đây, nhắm mắt tu luyện.

Trong cơ thể Thái Âm thái dương lực, tiếp tục hòa vào nhau, không dứt hóa thành mới hỗn độn khí. Cùng lúc đó, hắn một lần nữa vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, một lần nữa ngưng tụ trong cơ thể mất đi ngôi sao.

Còn tổn thất kia hơn nửa thần hồn, nếu muốn khôi phục, lại là có chút khó khăn, dù sao thần hồn là nhân thể chỗ bí ẩn nhất, trừ phi hắn khả năng đạt được Đế cảnh, nếu không tạm thời còn không có quá tốt phương pháp, có thể trong thời gian ngắn tu sửa tổn thất thần hồn.

Đoàn người mỗi người có kỳ ngộ, cũng sẽ không tiếp tục nóng lòng trở về, đều là đang yên lặng tu luyện.

Không biết trôi qua bao nhiêu thời gian, Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người, lục tục đình chỉ tu luyện, theo này mộ, bọn họ có thu hoạch riêng, thoạt nhìn vừa trưởng thành không ít.

Tiêu Vũ thân thể ngôi sao số lượng, rốt cuộc cũng một lần nữa ngưng tụ, chỉ còn lại có thần hồn còn chưa khôi phục.

Có điều, trong cơ thể hắn hỗn độn khí, rồi lại trở nên nhiều hơn, bất diệt âm dương trải qua cùng trong cơ thể một lần nữa ngưng tụ một vạn ngôi sao dung hợp đến càng thêm hoàn mỹ, mỗi ngôi sao âm dương lực lượng, đều giống như trời sinh, liền thành một khối.

Quan trọng hơn là, cửu sắc Thanh Liên, ở quá trình này đã xảy ra cải biến cực lớn.

Làm Tiêu Vũ mở mắt lúc, này hoa sen đệ tam đóa cánh sen đã thành thục, và, cùng dĩ vãng bất đồng, cửu sắc Thanh Liên lần này thần doanh nội liễm, tựa hồ đã xảy ra một loại nào đó hay biến hóa.

Dĩ vãng đóa này sen thần bất kể là nhận sự giúp đỡ loại nào linh vật trưởng thành, cũng chỉ là tạm thời, nhưng lần này, nó lại như là chiếm được một loại nào đó chỗ tốt, khiến cho đã xảy ra một loại nào đó biến chất.

Tôn khoa kẻ thù tình sau hận từ tháng chỗ bí

Nhưng loại biến hóa này, lại không phải một sớm một chiều, nó tựa hồ trong khi tiêu hóa, chỉ có làm hoàn toàn tiêu hóa, mới có thể chính thức phát sinh lột xác.

“Xem ra, đã đến trở về lúc.”

Nhìn thấy đoàn người đều lục tục đình chỉ tu luyện, hơn nữa mỗi người có đoạt được, Tiêu Vũ cũng không có ý định tiếp tục ở đây giới hòn đảo lưu lại.

Mặc dù không đành lòng, nhưng Thập Châu loạn thế đồng dạng làm người quan tâm, Huyết Lân Mặc Vũ bọn người không có nhiều lời, theo Tiêu Vũ, đi ra hòn đảo ở ngoài.

Mọi người một lần nữa lên thuyền, mặc dù chưa từng có người bởi vậy đột phá, nhưng lại là đều có thu hoạch khổng lồ, liền Nhị Hắc, tựa hồ cũng ở hòn đảo chiếm được một loại nào đó chỗ tốt, mặt ý cười hoàn toàn không che giấu được.

“Không nghĩ tới, giới hòn đảo đúng là như vậy một an lành địa phương?” Đăng thuyền, Huyết Lân nhìn lại giới hòn đảo, nói một câu xúc động.

“Nơi đây chôn các tộc tổ tiên, có lẽ, đảo này giấu ở cấm hải chi, chính là không hi vọng chúng nó bị quấy rầy.” Mặc Vũ phảng phất vừa thành thục không ít, trầm ngâm mở miệng nói ra.

Gặp được đồng tộc người nơi chôn cất, này tâm tình của hai người, tựa hồ cũng trở nên hơi nặng nề.

“Muốn biết giới hòn đảo vì sao tồn tại, các tộc tại sao lại được chôn cất ở đây, duy nhất phương pháp, chỉ có trở nên mạnh mẽ!” Tiêu Vũ thấy hai người, nói: “Chỉ có khi ngươi cường đại đến có thể áp đảo tất cả, thế gian này tất cả bí mật, mới không cách nào lại đối với ngươi ẩn giấu!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ cùng nhìn nhau, hai người đều là trọng trọng gật đầu, tuy là không nói gì, nhưng ánh mắt lại trở nên trước đây bất cứ lúc nào, đều phải kiên định.

Thuyền lớn chạy khỏi, lại vào cấm biển, sau lưng giới hòn đảo, dần dần đã đi xa, cuối cùng biến mất ở mấy người tầm mắt.

“Đi trở về, trở về Thập Châu!”

“Vừa đi trăm năm, cũng không biết bây giờ Thập Châu loạn thế, hay không đã kết thúc?”

Ở nhiều tiếng xúc động, thuyền lớn bị mấy người Thần lực thúc đẩy, hướng về Thập Châu, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 166: Trở Về 10 Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đã trở lại! Ha ha ha ha…… lão tử rốt cục trở lại Thập Châu!”

Một trận cười đến phóng đãng tiếng, vang vọng ở cấm biển bờ biển bên trên, Nhị Hắc mới vừa nhảy rời thuyền, chính là hưng phấn gào gào kêu to.

“Nhìn ngươi này tấm đức hạnh, có thể hay không dè đặt một chút?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng theo trên thuyền đi xuống, hai người hết sức ăn ý, đối với Nhị Hắc một trận xem thường.

“Đã trở lại? Thật đã trở lại?” Kiêu Nguyên trở nên hoảng hốt, vào cấm biển, lên giới hòn đảo, hồi tưởng nghề này, bọn họ còn có thể sống được trở về, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

“Ngươi nếu muốn trở lại Yêu tộc, liền trở về.” Tiêu Vũ đi rời thuyền đến, thấy Kiêu Nguyên, đột nhiên nói.

Kiêu Nguyên sửng sốt, Tiêu Vũ trả lại hắn tự do, hắn vốn hẳn nên cao hứng mới phải, nhưng chẳng biết vì sao, nghe đến Tiêu Vũ nói, hắn lại là cảm thấy một luồng mất mát, liền giống bị người từ bỏ giống nhau.

“Trở về đi, ngươi tự do.” Tiêu Vũ nói xong, không tiếp tục để ý Kiêu Nguyên, bước lên trước.

“Đa tạ!” Kiêu Nguyên rốt cục nghiến răng, đối với Tiêu Vũ xá một cái thật sâu, bay lên trời.

Trải qua việc này, hắn sâu sắc hiểu, hắn đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, hoàn toàn phái không hơn bất kỳ công dụng. Hắn mặc dù nhìn ra Tiêu Vũ bất phàm, biết đi theo Tiêu Vũ bên cạnh có lẽ sẽ có bay lên một ngày, nhưng thực lực bản thân cùng Tiêu Vũ cách nhau quá xa, cũng không mặt mũi nào ở lại Tiêu Vũ bên cạnh.

“Này Yêu nô thực lực cũng không tính yếu, ngươi cứ như vậy thả hắn đi rồi? Giữ ở bên người cho ngươi chân chạy cũng tốt!” Nhị Hắc ở bên cạnh một trận đáng tiếc, Kiêu Nguyên thực lực mặc dù với bọn hắn không thể so sánh nổi, liền dù sao cũng là Thiên Vương cảnh giới, có thể làm rất nhiều chuyện.

Tiêu Vũ không có giải thích, hắn sắp sửa muốn trở về cửu thiên, đoạn đường này tràn ngập gian khổ, hắn không thể mang quá nhiều người bên người.

Kiêu Nguyên dạng này, dù cho giữ ở bên người, cũng là vô dụng, còn không bằng tha ấy trở lại.

“Không nghĩ tới, việc này tiếp đón mà đến, sẽ là các ngươi!”

Khẽ than thở một tiếng, bờ biển trong góc, một bóng người từ từ đi ra, hơi có phức tạp thấy Tiêu Vũ.

“Nguyên lai tiếp đón chúng ta trở về, hóa ra là ngươi.” Tiêu Vũ nhìn người nọ, đã cảm thấy bất ngờ, lại cảm thấy là hợp tình hợp lý.

Chỉ thấy, đó là một tên thướt tha nóng bỏng nữ tử, trong lúc hành tẩu vòng eo giống như rắn vặn vẹo, tràn ngập vẻ quyến rũ.

Hỏa Hoàng Nhi!

Tiêu Vũ mặc dù chỉ gặp qua nàng một lần, Nhưng dạng này nữ tử, là đủ để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu.

“Minh vùng rối loạn, Lạc Tinh Các không còn tồn tại nữa, toàn bộ minh vùng phỏng chừng cũng phải rất lâu tài năng yên tĩnh trở lại.” Hỏa Hoàng Nhi thấy Tiêu Vũ, nói: “Lần này tiếp đón xong các ngươi trở về, minh vùng hẳn là sẽ không lại có người tới, cấm biển chỉ sợ cũng không bao lâu nữa, liền đem lại nhắm, không người nào có thể độ.”

Hỏa Hoàng Nhi, thân phận của nàng đến tận đây đã hết sức rõ ràng, nàng rõ ràng là dị vực sắp xếp tại đây 1 vùng tiếp đón người.

Vậy thì không khó giải thích, lần trước nàng tại sao lại cùng Lăng Tiên cùng nhau, trợ giúp Lăng Tiên tính kế Tiêu Vũ. Dù sao, toàn bộ minh vùng, đều bị Lạc Tinh Các nắm trong tay.

Nàng nếu là minh vùng người, tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt Lạc Tinh Các sắp xếp.

“Ngươi đã trở về, còn là sớm ngày trở về nhìn một cái đi, bây giờ này 1 vùng thế cuộc, cũng không vững vàng.” Hỏa Hoàng Nhi sâu sắc thấy Tiêu Vũ, vừa là nói.

“Có ý gì?” Tiêu Vũ trong lòng cảm giác nặng nề, chẳng lẽ hắn không hy vọng thấy nhất cục diện còn là đã xảy ra? Thập Châu có biến?

“Ngươi sau khi trở về, tự nhiên biết rõ.” Hỏa Hoàng Nhi lắc đầu, nói: “Đời này loạn thế, cuối cùng rồi sẽ tới gần cuối, có thể không lâu sau nữa, thế này liền đem triệt để kết thúc, Đạo Thần Cung cũng đem một lần nữa lánh đời, lẳng lặng chờ cái kế tiếp vạn năm kỳ hạn!”

Tận thế tới gần kết thúc? Hỏa Hoàng Nhi trong lời nói ý tứ, tựa hồ này trăm năm qua đã xảy ra không ít chuyện.

Tận thế nửa kết, này hơn 100 năm gian, Thập Châu rốt cuộc có người nào thành đế? Bây giờ loạn thế, vừa đi tới vậy một hoàn cảnh?

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ sâu sắc nhìn về phía Hỏa Hoàng Nhi, tuy biết nàng là minh vùng người, nhưng rốt cuộc không có ra tay, dù sao lần này là chịu đựng nàng tiếp đón trở về, huống hồ, nàng cũng chỉ là nghe lệnh của Lạc Tinh Các mà thôi, nhưng hôm nay, Lạc Tinh Các đã không tồn tại.

Hắn mang tới Huyết Lân Mặc Vũ đoàn người, bay lên trời, trực tiếp hướng về Luân Hồi Điện bay đi.

“Rối loạn minh vùng, xưng bá minh vùng mười ngàn năm Lạc Tinh Các bởi vì ngươi mà hủy, ngươi rốt cuộc, là thế nào một?”

Hỏa Hoàng Nhi đứng yên tại chỗ, thấy ở trên bầu trời thần tốc đi xa Tiêu Vũ, xa xôi than khẽ.

Trở về Thập Châu, Tiêu Vũ bọn người đổ bộ địa phương, là Hàn Châu biên giới lạnh vô cùng Tuyết Vực. Khi bọn hắn từ Tuyết Vực bay ra, khuynh khắc gian, một luồng đại chiến qua đi khí tức, phả vào mặt.

“Đây là……”

Làm theo Tuyết Vực bay ra, từ trong hư không nhìn xuống vùng đất này, Huyết Lân đám người sắc mặt, đều là thần tốc chìm xuống dưới.

Chỉ thấy phía dưới Hàn Châu, đại địa lún xuống, đâu đâu cũng có sụp đổ núi cao, vô số sông lớn khô, dẫn đến lũ lụt tràn lan.

Hàn Châu diện mạo như trước, cơ hồ đều đã không tồn tại, nhìn thấy chỗ, đều là đại chiến qua đi chật vật, chu vi mấy trăm ngàn dặm, có thể cảm giác được sinh linh khí tức ít kinh người.

To lớn Hàn Châu, càng cơ hồ không có tồn tại còn sống!

“Này một trăm năm, rốt cuộc đã xảy ra bao nhiêu đại chiến?” Huyết Lân sắc mặt càng nặng nề.

Hàn Châu như thế, cái kia Lạc Vân Châu cùng Tinh Thần Các, vừa sẽ như thế nào?

“Hết thảy cổ tộc, đều triệt để biến mất!”

Làm trải qua ngày xưa mấy cái kia đã đắc tội qua hắn cổ tộc, Tiêu Vũ nội tâm, cũng là trở nên nặng nề.

Này châu trong vòng bao nhiêu đại cổ tộc, hoàn toàn biến mất, vốn những cổ tộc này vị trí, chỉ còn lại có khắp nơi tàn viên.

“Chúng ta đang ở minh vùng, không cách nào cảm thụ, nguyên lai đây mới thực sự là loạn thế!” Mặc Vũ âm thanh trầm thấp, phảng phất vẫn còn có thể cảm thụ được loạn thế tàn khốc.

“Minh vùng đều không phải là không có loạn thế, chỉ là cái kia 1 vùng đều bị Lạc Tinh Các khống chế, cho nên có vẻ đối lập bình tĩnh thôi, Thập Châu loạn, mới thật sự là đại loạn!” Tiêu Vũ trầm giọng nói: “Có lẽ chính là bởi vì minh vùng đều bị Lạc Tinh Các khống chế, cho nên cái kia 1 vùng người, mới có thể vượt biển mà đến, muốn ở Thập Châu, tranh chấp đế vị.”

Mắt thấy Hàn Châu này đại chiến qua đi thảm trạng, đoàn người sắc mặt đều nặng nề, kể cả hai lời nói, đều trở nên ít đi.

Tiếp tục tiến lên, Hàn Châu chỉ là này 1 vùng một ảnh thu nhỏ, trên đường đi, bọn họ đến mức, hầu như mỗi một châu tình huống đều cùng Hàn Châu gần gũi, đại địa diện mạo đều bởi vì đại chiến mà bị thay đổi, mỗi một châu mặc dù đều vô cùng bao la, nhưng cũng cơ hồ không có vậy một châu, có thể tìm ra còn sống sinh linh.

Càng là đi tiếp, chúng nhân trong lòng thì càng nặng nề, thấy vậy này loạn thế sau khi tàn khốc, bọn họ không khỏi đều đã nghĩ đến một vấn đề, đó là nếu như bọn họ không hề rời đi, có thể thuận lợi vượt qua dạng này loạn thế gì?

Đáp án này, không có người nào có thể khẳng định!

“Lần này loạn thế, tựa hồ có hơi khác thường.” Tiêu Vũ cau mày, nói: “Dù cho loạn thế như thế nào đi nữa tàn khốc, cũng không trở thành sẽ đạt tới mức độ này, ta có linh cảm, chúng ta không có ở đây này trăm năm, có thể phát sinh một chút chúng ta không biết là sự tình!”

Bầu không khí nhất thời trở nên ngột ngạt, đoàn người đem tốc độ nói ra vừa bày ra, liều mạng chạy về Luân Hồi Điện.

“Phía trước chính là Lạc Vân Châu!”

Tầm nửa ngày sau, mấy người rốt cục tới gần. Nhưng mà tới lúc này, nội tâm của bọn hắn lại không chỉ không cách nào thả lỏng, ngược lại càng căng thẳng hơn, chỉ lo trở về sau khi, nhìn thấy Luân Hồi Điện, cũng là cùng lúc trước nhìn thấy mỗi một châu giống nhau, không có mấy cái người còn sống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 167: Thiên Vương Mộ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Làm tiến vào Lạc Vân Châu, Tiêu Vũ đám người sắc mặt, đồng dạng có vẻ khá là khó coi.

Chỉ vì, này châu cũng cùng cái khác mỗi một châu giống nhau, mọi nơi đều tràn đầy đại chiến qua đi lưu lại tàn tạ, hơn nữa thoạt nhìn, này một châu chiến đấu đề cập lớn hơn nữa, không chỉ có vô số núi cao sụp đổ, kể cả các nơi thành trì, hầu như đều hóa thành đất bằng phẳng.

“Đây rốt cuộc là cỡ nào cấp bậc chiến đấu, mới có thể lưu lại dạng này dấu vết?” Huyết Lân sắc mặt âm trầm vạn phần, bất kể nói thế nào, hắn lúc trước cũng là sinh tại đây châu, nhìn thấy này một châu hoàn toàn thay đổi, lòng có không đành lòng.

“Cái này chỉ sợ là có hơn mười vị, thậm chí trên trăm vị Thiên Vương nhân vật ra tay rồi?” Mặc Vũ sắc mặt cũng có vẻ khó coi, dù sao bọn họ chung nhau cố nhân, cơ hồ đều tại đây một châu.

“Chỉ sợ, còn không chỉ như thế.” Tiêu Vũ trầm giọng nói: “Này chiến đấu dấu vết lưu lại, thoạt nhìn…… càng như là có Đại Đế cấp bậc nhân vật ra tay rồi!”

“Cái gì?” Huyết Lân Mặc Vũ đồng thời chấn động mạnh.

Nếu là có Đại Đế nhân vật ra tay, cái kia Luân Hồi Điện, còn có thể bảo trì không việc gì gì?

Tiêu Vũ trong lòng, lại phảng phất nghĩ tới điều gì, ánh mắt lấp lóe, sắc mặt cũng là bộc phát nghiêm nghị.

Đoàn người lòng như lửa đốt, càng thêm thực sự muốn trở về, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, chạy về Luân Hồi Điện.

Rốt cục, đoàn người không ngừng không nghỉ, đi tới Vô Tuyền Sơn góc núi.

“Trong điện đệ tử đâu? Đều đi nơi nào?” Huyết Lân sắc mặt càng thêm âm trầm, Mặc Vũ đồng dạng không nói lời nào, sắc mặt dị thường khó coi.

Từng huy hoàng nhất thời, dám cùng Đạo Thần Cung hò hét Luân Hồi Điện, bây giờ lại có vẻ có chút tiêu điều, dưới chân núi không thấy Thủ Sơn đệ tử, kể cả viết “Luân Hồi Điện” ba chữ lớn bia đá đều ngã, nát làm hai đoạn.

Bởi vì ngọn núi này Linh Lung bày ra trận pháp, thần niệm không cách nào điều tra, này đây mặc dù đi tới chân núi, nhưng trong núi tình huống như thế nào, lại là khó có thể biết được.

“Tân tiến núi.” Tiêu Vũ cau mày, không có nhiều lời, hướng về trên núi đi đến.

Trên đường đi, trong lòng mọi người đều là nặng trình trịch, chỉ vì ngày xưa đệ tử vô số Luân Hồi Điện, bây giờ đi ở trên núi, lại là không thấy bóng người.

Đi thông trên núi đường, cỏ dại đời người, có thể rõ ràng nhìn ra, con đường này đã hồi lâu không người quản lý, cũng giống như đã rất lâu không có người đi qua.

Vào mắt nhìn thấy tất cả những thứ này, không có bất kỳ để chúng nhân trong lòng dị thường ngột ngạt,

Đén cuối cùng, đã là ai đều không lên tiếng nữa, chỉ là không nói lời nào đi lên núi.

“Tới rồi!”

Rốt cục, đoàn người đi lên đỉnh núi, đi tới Luân Hồi Điện chủ điện vị trí.

Đến nơi này, chỉ thấy Luân Hồi Điện như trước đứng ở đó, nhưng quanh thân bốn phía, nhưng không thấy bất kỳ dấu chân.

Cung điện kia, cũng rõ ràng trải qua chiến đấu lan đến, dĩ nhiên sụp một nửa, trừ lần đó ra, Luân Hồi Điện bên trong, phảng phất chẳng có cái gì cả còn lại.

“Người đâu? Người tất cả đi đâu?” Huyết Lân như là cũng không nén được nữa, phát sinh điên cuồng hét lên: “Huyết Vũ vương, ngươi lão già này, ta đã trở về, ngươi còn không mau lăn ra đây cho ta!”

“Linh Lung, Phong Vũ Mạc Ly, các ngươi đều chạy đi đâu? Ta đã trở về, còn không đi ra cho ta!” Mặc Vũ cũng theo Huyết Lân cùng rống to.

Hai người cảnh giới không ngươi, trong tiếng gầm rống tức giận, âm thanh xa xa truyền ra, quanh thân quần sơn đều ở đây bởi vậy chấn động, truyền đến các góc.

Nhưng mà, bốn phía im ắng một mảnh, không có bất kỳ đáp lại nào, bọn họ trong miệng la lên mấy người, ai đều không có hiện thân.

“Tại sao lại như vậy?” Huyết Lân hai mắt, nhất thời trở nên đỏ chót, không nhịn được ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét.

“Tô Mộ Phong, Mạc Vong, Mạc Ngữ, các ngươi ở đâu?” Mặc Vũ con mắt cũng đã đỏ chót, lại vẫn là không hề từ bỏ hy vọng, tiếp tục lên tiếng la lên.

Nhưng mà, đáp lại bọn họ, lại là có trong núi truyền ra hồi âm, bất kể là Luân Hồi Điện bên trong nhân vật thế hệ trước, còn là tuổi trẻ Mạc Ngữ Mạc Vong, ai cũng không hề trả lời bọn họ.

“Tại sao lại như vậy! Tại sao lại như vậy!” Mặc Vũ cùng Huyết Lân nhìn trời gầm lên.

Huyết Vũ Vương cùng Linh Lung vương, đều đã dạy qua bọn họ, đối với bọn họ có ân tình, Phong Vũ Mạc Ly, đối với bọn họ tới nói cũng như là thân nhân.

Nhưng hôm nay, bọn họ vừa đi trăm năm, trở về sau khi, Luân Hồi Điện bên trong, lại chỉ còn lại có bỏ đi một tòa đại điện, ngày xưa những người kia, càng một cũng không thấy được!

“Ô ô, Tiêu Vũ ca ca, bọn họ tại sao không ra? Tiểu hắc rất nhớ bọn hắn!”

“Tiểu Bạch cũng là, Tiểu Bạch cũng tưởng bọn họ, Tiêu Vũ ca ca, ngươi bảo bọn hắn đi ra tốt hay không tốt!”

Tựa hồ là cảm nhận được cái gì, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch lớn tiếng khóc, mắt to bên trong, không dứt có nước mắt trong suốt cuộn đông, năn nỉ Tiêu Vũ.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ nội tâm, cũng như là bị ngăn chặn giống nhau khó chịu. Nhưng hắn không lại không thể biểu lộ, nếu như ngay cả hắn đều cảm thấy Luân Hồi Điện đã mất, những người này ai còn có thể kiên trì được?

“Không cần phải gấp gáp, có lẽ là bọn họ không nghe thấy, chúng ta trước tiên tìm một chút.” Hắn miễn cưỡng bỏ ra một nụ cười, an ủi tiểu hắc cùng Tiểu Bạch.

“A, bọn họ nhất định là trốn đi, nhất định là tại cùng chúng ta chơi đùa!”

“Chúng ta nhất định sẽ tìm được bọn họ, nhất định sẽ!”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch một bên khóc, một bên trọng trọng gật đầu, sau đó bắt đầu ở trên núi này tìm kiếm, hy vọng có thể tìm được Luân Hồi Điện bên trong những cố nhân kia.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ cùng nhìn nhau, tuy biết hy vọng xa vời, nhưng cũng không muốn không hề làm gì, cũng chỉ được ở trên núi tìm kiếm.

Dùng bọn hắn thực lực cùng cảnh giới, đừng nói là tìm mấy người, chính là muốn ở trên núi này tìm ra một hạt đặc biệt bụi trần, đều có thể tìm tới. Song khi mấy người đem trong núi lục soát một vòng, lại là không có tìm được bất kỳ bóng người nào.

“Tiêu Vũ ca ca, tiểu hắc không có tìm được bọn họ, bọn họ có phải hay không không muốn để ý nhỏ đen?”

“Tiêu Vũ ca ca, bọn họ đều đi nơi nào? Tại sao không đi ra gặp Tiểu Bạch?”

Hai cái tiểu oa nhi nước mắt không dứt, chân thành lại đơn thuần nói, nghe được Tiêu Vũ cũng là từng trận lòng chua xót, muốn rơi lệ.

“Tiêu Vũ, mau đến xem!”

Đột nhiên, Nhị Hắc âm thanh từ một hướng khác truyền trở về, Tiêu Vũ chấn động trong lòng, lập tức mang tới tiểu hắc cùng Tiểu Bạch mấy người, phi thân đi tới.

Làm đi đến Nhị Hắc vị trí, mấy người đều là cả người rung mạnh, chỉ vì ở cái địa phương này, lẻ loi, đứng thẳng một ngôi mộ.

Không biết đúng hay không bởi vì quá lâu không người quản lý nguyên nhân, này mộ phần bia mộ đã ngã, trong đó một nửa bị chôn dưới đất, nhìn không tới trên tấm bia chữ.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, run rẩy vươn tay, cẩn thận từng li từng tí, đem cái kia bia mộ từ trong đất đào ra, nhẹ nhàng lau đi phía trên bụi đất.

Làm bụi đất bị xóa đi, trên tấm bia chữ, cũng một lần nữa hiện ra. Khi thấy rõ mấy chữ này, Tiêu Vũ như bị sét đánh, Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai người, cũng cùng nhau sửng sốt, hai mắt lại một lần nữa trở nên đỏ chót.

“Tiêu Vũ ca ca, phía trên này viết chính là cái gì?” Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch hình thể còn nhỏ, đứng ở phía sau chưa từng nhìn thấy trên tấm bia chữ, gấp đến độ chen tiến lên đây.

Tiêu Vũ giúp đỡ bia đá, đối với hai cái tiểu oa nhi vấn đề, lại là không trả lời được, hoặc là nói, hắn không mở miệng được.

Chỉ vì này bia trên viết, là “Huyết Vũ Thiên Vương mộ” sáu cái chữ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 168: Lại Tới Thánh Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Huyết Vũ vương, nhiều năm như vậy hắn sớm đột phá đến Thiên Vương cảnh giới, đã biến thành Huyết Vũ Thiên Vương.

Nhưng mà, hắn càng đã mất, bị chôn ở nơi đây!

“Tại sao lại như vậy? Huyết Vũ vương chết rồi? Chẳng lẽ Luân Hồi Điện, thật gặp nạn sao?” Huyết Lân đứng ngây ra tại chỗ, xuyên qua hai mắt đỏ tự lẩm bẩm.

“Huyết Vũ ông nội chết rồi? Huyết Vũ làm sao sẽ chết? Hắn không phải Thiên Vương gì?”

“Tiêu Vũ ca ca, này là giả đúng hay không, Huyết Vũ ông nội sẽ không chết!”

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch hai mắt đẫm lệ mông lung, hai cái đơn thuần tiểu tử phảng phất không muốn tiếp thu tất cả những thứ này.

“Tại sao? Tại sao lão già này sẽ chết?” Mặc Vũ đứng ở một bên, nắm chặt nắm đấm.

Hắn và Huyết Lân, ban đầu ở còn rất khi yếu ớt, đều được vị này lão Vương dạy dỗ, mặc dù bởi vì Huyết Vũ vương nghiêm khắc, đưa tới bọn họ mãnh liệt bất mãn, gọi là lão gia hoả, có thể ở trong lòng, bọn họ đối với Huyết Vũ vương là kính trọng.

Đối với bọn họ mà nói, bọn họ và Huyết Vũ vương tuy không danh thầy trò, nhưng có tình thầy trò, bây giờ, Huyết Vũ vương càng vẫn lạc, chôn lâu nơi đây.

Không nói tiếng nào, Tiêu Vũ trong lòng giống nhau khó chịu, hắn yên lặng đem Huyết Vũ vương thảo nguyên một lần nữa đứng lên, và quay này mộ xá một cái.

“Lúc trước, là ta mời mọc ngươi vào Luân Hồi Điện, thay ta dạy dỗ Huyết Lân cùng Mặc Vũ, và bảo vệ Luân Hồi Điện. Có thể nếu không phải của ta, ngươi hôm nay, cũng sẽ không có dạng này kết cục.”

Hắn đứng ở bia trước, trong lòng như ngăn chặn giống nhau khó chịu.

“Rầm!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, cũng quỳ rạp xuống Huyết Vũ vương trước mộ, hai người cung cung kính kính bái một cái, hai mắt đỏ nói: “Ông lão, ngươi yên tâm, ngươi mặc dù chết tại chúng ta phía trước, nhưng chúng ta nhất định sẽ không quên ngươi, chúng ta thề, nhất định sẽ báo thù cho ngươi!”

Huyết Vũ vương đột phá thành Thiên Vương, có điều mới mấy trăm năm thời gian, hắn còn có mấy ngàn năm sống lâu, muốn nói hắn là chết già, Huyết Lân cùng Mặc Vũ tự nhiên sẽ không tin tưởng.

Rõ ràng, ở tại bọn hắn không có ở đây khoảng thời gian này, có người đối với Luân Hồi Điện ra tay rồi.

Đoàn người đơn giản lễ truy điệu qua Huyết Vũ vương, vừa ở trên núi tìm tòi một lần, cuối cùng xác nhận, trên ngọn núi này ngoại trừ Huyết Vũ vương mộ phần, đã không có người nào.

“Rốt cuộc là ai làm? Tiêu Vũ,

Việc này nhất định không thể cứ tính như vậy!" Bi thương qua đi, Huyết Lân trong mắt tràn ngập sát ý.

"Ta biết." Tiêu Vũ gật đầu, nói: "Nhưng bây giờ, chúng ta thậm chí ngay cả là ai làm cũng không biết, huống hồ, bây giờ quan trọng nhất, còn là tìm được trước Luân Hồi Điện bên trong những người khác!"

"Có ý gì?" Mặc Vũ chấn động, nói: "Ngươi nói…… bọn họ còn sống?"

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch nghe vậy, cũng không nhịn được lau đi nước mắt, ước ao mà nhìn Tiêu Vũ.

"Đã nơi đây chỉ có Huyết Vũ vương một người mộ, có khả năng rất lớn, bọn họ đều còn sống, chỉ là đã không ở nơi này." Tiêu Vũ gật đầu, đã Huyết Vũ vương chôn tại đây, vậy những người khác nếu như chết đi, chắc cũng sẽ chôn ở nơi đây.

Đã không có, vậy những người khác liền rất có thể còn sống.

"Nhưng mà, bọn họ sẽ đi nơi nào? Chúng ta muốn đi đâu mà tìm bọn họ?" Huyết Lân trong mắt, cũng một lần nữa sinh ra hi vọng.

Hắn lo lắng nhất, chính là Luân Hồi Điện gặp nạn, ngày xưa bên trong này như người nhà bình thường mọi người mất.

"Điểm này, sợ rằng phải đi Thánh Thành, tìm người hỏi qua mới biết được." Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, lạnh lùng nói.

"Ngươi muốn đi Thánh Thành?" Huyết Lân cùng Mặc Vũ, tựa hồ đoán được Tiêu Vũ ý nghĩ, nói: "Chúng ta cùng đi với ngươi!"

Đối với là ai giết Huyết Vũ vương, bọn họ có cực sâu chấp niệm, đều hy vọng khả năng tại làm rõ sau, tự tay cho Huyết Vũ vương báo thù.

“Thập Châu thế cục hôm nay, ta cũng còn chưa nắm giữ, cũng tốt, trước lúc này, các ngươi thì đều theo ta đồng thời.” Tiêu Vũ gật đầu, không có phản đối, nói: “Chúng ta lập tức lên đường, đi tới Thánh Thành!”

Không người phản đối, đoàn người vừa là rời đi Luân Hồi Điện, dùng tốc độ nhanh nhất, chạy tới Thánh Thành.

Thánh Thành, ở vào Lan Châu, thành này cũng là Đạo Thần Cung vị trí.

Tiêu Vũ tin tưởng, thậm chí Thập Châu như thế nào đi nữa hỗn loạn, cái kia loạn cũng tuyệt đối lan đến không đến Đạo Thần Cung, chỉ vì Đạo Thần Cung trên thế gian chính là cao cao tại thượng đế vương, tin tưởng mặc dù là có người đột phá thành đế, cũng tuyệt đối không dám đi đến Đạo Thần Cung làm càn.

Nửa ngày sau, bọn họ vừa từ Lạc Vân Châu, chạy tới Thánh Thành.

Giống như Tiêu Vũ dự liệu đồng dạng, Thánh Thành bên trong, mặc dù cũng đã không có người nào còn lại, nhưng theo quanh thân địa mạo đến xem, này châu hẳn là trải qua đại chiến ít nhất một châu.

Ngoài ra, Thánh Thành bên trong, cũng còn có một số người lưu lại, không có toàn bộ đi phàm châu.

“Đi trước Hàn gia!”

Vừa vào Thánh Thành, Tiêu Vũ liền thẳng đến Hàn gia mà đi.

Hắn lúc trước đem đế vị cho Hàn Ngưng Yên, nắm nàng chăm nom Luân Hồi Điện, nhưng cuối cùng, Luân Hồi Điện lại là rơi xuống kết cục này? Hắn phải Hàn Ngưng Yên, cho hắn một câu trả lời hợp lý!

“Người nào, dám đến Hàn gia làm càn?”

Mấy người vừa mới đến gần, Hàn gia bên trong, liền có mấy danh trời Vương Phi đến, ngăn cản Tiêu Vũ, có vẻ thập phần cảnh giác.

“Cút, để Hàn Ngưng Yên đi ra!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ trong lòng sớm tràn ngập lửa giận, gặp có người ra mặt ngăn cản, không nói hai lời, chính là tiến lên ra tay, một người một chưởng đem Hàn gia bên trong lao ra người toàn bộ đánh bay.

Tiêu Vũ mặc dù không muốn để cho Hàn Ngưng Yên thái quá lúng túng, nhưng cũng biết hai người này bởi vì Huyết Vũ vương đến chết, trong lòng ngột ngạt, lập tức cũng chỉ là nhíu nhíu mày, không có ngăn cản.

“Hàn Ngưng Yên, đi ra cho ta!”

Mấy người vào Hàn gia, Huyết Lân há mồm gầm lên, sóng âm cuồn cuộn, chấn động đến mức Hàn gia bên trong không ít nhà, trực tiếp ầm ầm sụp đổ.

“Trời ạ, tình huống thế nào, lại có thể có người dám tìm Hàn gia phiền phức?”

“Hàn Ngưng Yên đã ở mấy trăm năm trước thành đế, Hàn gia bây giờ chính là đế tộc, này là ai, không muốn sống nữa? Dám tìm một đế tộc phiền phức?”

Thánh Thành dù sao cũng là Đạo Thần Cung vị trí, dựa vào Đạo Thần Cung che chở, vẫn là có không ít tu luyện người ở thành này qua lại. Làm cảm nhận được Hàn gia bên trong gợn sóng, tất cả mọi người là giật mình không thôi, quan sát từ đằng xa.

“Làm càn, các ngươi cũng biết ta Hàn gia là địa phương nào, gan dạ tới nơi này ngang ngược?”

Huyết Lân gầm lên giận dữ, dẫn tới từ trên xuống dưới nhà họ Hàn tức giận, vô số cường giả dồn dập bay ra, quay hắn quát mắng.

Tiêu Vũ nhíu mày, hắn dù sao cùng Hàn Ngưng Yên từng có giao tình, cũng không muốn khiến Hàn gia mất hết thể diện, nói: “Huyết Lân, lui ra!”

Huyết Lân mặc dù phẫn nộ, nhưng Tiêu Vũ chăm chú lúc lời nói, nhưng cũng không dám không nghe, chỉ phải căm tức Hàn gia mọi người, lui trở về.

Hàn gia mọi người, vốn như gặp đại địch, dù sao đối phương nhưng dễ dàng đả thương nặng gia tộc bọn họ Thiên Vương nhân vật.

Nhưng hôm nay nhìn qua, bực này cường đạo càng bị một người trẻ tuổi cho quát lui, ánh mắt của bọn hắn, lúc này mới rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

“Là ngươi!”

Khi thấy rõ Tiêu Vũ khuôn mặt, toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Hàn, đều sôi trào, một trận hốt hoảng.

Cái này ngày xưa quấy Thập Châu, liền Đạo Thần Cung những cung chủ kia đều bị hắn đánh cho không ngóc đầu lên được người trẻ tuổi, ai không quen biết? Huống hồ, ở trong truyền thuyết, bọn họ Hàn gia Nữ Đế, mặc dù có thể đến đế vị, hay là bởi vì người trẻ tuổi này nguyên nhân.

Có ai nghĩ được, biến mất trăm năm, người này, vừa đã trở lại? Hơn nữa hắn sắp tới, chính là thẳng đến Hàn gia.

Thời điểm này, từ trên xuống dưới nhà họ Hàn, tất cả mọi người đều tràn đầy bất an, đoán không ra Tiêu Vũ ý đồ đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 169: Vong Ân Phụ Nghĩa

"Nguyên lai là Tiêu Công Tử."

Hốt hoảng Hàn Gia bên trong, đi ra một gã nam tử, hắn coi như thong dong, không có rối tung lên, nói: "Hàn Gia Nữ Đế ngày xưa cùng Tiêu Công Tử cũng là có một phen giao tình, không biết Tiêu Công Tử đến ta Hàn Gia, có chuyện gì quan trọng?"

"Ta không có ác ý, chỉ muốn gặp Hàn Ngưng Yên một mặt, hỏi nàng mấy vấn đề." Tiêu Vũ cũng không muốn cùng Hàn Gia không nể mặt mũi, nói lời vẫn khá lịch sự.

"Lớn mật, Nữ Đế tục danh, cũng là ngươi khả năng gọi thẳng gì?"

Hắn vừa dứt lời, Hàn Gia bên trong, chính là có người quay hắn gầm lên, mắt lạnh mà coi.

Bởi vì Luân Hồi Điện bên trong sự tình, Tiêu Vũ trong lòng đang buồn rầu, nghe vậy không khỏi giữa lông mày lạnh lẽo, hướng về cái kia người nói chuyện nhìn lại.

Đã thấy, đó là người hai mươi tuổi ra mặt người trẻ tuổi, chính đối hắn trợn mắt nhìn.

"Đứng nhi, không được nói bừa!" Hàn Gia bên trong nhân vật già cả lập tức biến sắc, liền Đạo Thần Cung những cung chủ kia đều không dám trêu chọc Tiêu Vũ, Hàn Gia gan dạ như vậy cùng Tiêu Vũ nói chuyện? Không muốn sống nữa?

“Lão tổ, hà tất sợ hắn?” Người trẻ tuổi kia nhưng là mặt đầy không phục, nói: “Ta Hàn Gia thân là đế tộc, hắn mạnh trở lại, có điều cũng là một giới Thiên Vương, có phải ta Hàn Gia còn dùng đối với hắn khúm núm?”

Hàn Gia nhân vật già cả mặc dù sắc mặt không dứt biến ảo, nhưng lần này, lại là quỷ dị không ai lại mở miệng. Ngoài ra, có không ít người lộ ra vẻ đồng ý, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, tràn ngập địch ý.

Hàn Gia bây giờ hóa thân đế tộc, ở thế gian này không ai dám trêu chọc, Hàn Ngưng Yên càng ở Đạo Thần Cung bên trong ngồi ở vị trí cao, gấp nhiều lần chịu đựng coi trọng.

Gặp phải tình huống như thế này, Tiêu Vũ biến mất trăm năm, đột nhiên rồi lại trở về, Hàn Gia tất nhiên là có không ít người không muốn đối với hắn kính sợ.

“Lão tổ, nếu ta nói, hắn dám xông vào ta Hàn Gia, xúc phạm đế tộc, lẽ ra nên để hắn cho chúng ta bồi tội mới là!”

Nhìn thấy không người mở miệng, người trẻ tuổi kia vừa là nói, trên mặt viết đầy vẻ ngạo nghễ.

Hàn Gia mọi người sắc mặt biến ảo, mặc dù kiêng kỵ Tiêu Vũ, nhưng này trăm năm chịu đựng thế nhân tôn sùng, địa vị xa không phải ngày xưa có thể so với, lại làm cho bọn họ đối với một Thiên Vương khúm núm, quả thật có rất nhiều người cảm thấy vô cùng không tình nguyện.

Mới qua trăm năm, bọn họ tựa hồ cũng đã quên đi, Hàn Ngưng Yên bây giờ đế vị, là lúc trước Tiêu Vũ tặng cho.

Tuy nói Hàn Ngưng Yên thiên tư kinh người, nhưng trong loạn thế, ai có thể bảo đảm chính mình có thể tranh chấp đế vị? Này kiệt xuất nhất kinh diễm nhất thiên kiêu, ở tàn khốc tranh cướp bên trong, vừa biến mất bao nhiêu?

Có thể Hàn Gia, tựa hồ đã quên đi tất cả những thứ này, bọn họ chỉ biết là, bây giờ Hàn Gia là đế tộc, Tiêu Vũ dùng như thế tư thái ương ngạnh xông vào Hàn Gia, đưa tới rất nhiều Hàn Gia người không cam lòng.

“Ngươi là bây giờ Hàn Gia đứng đầu?” Tiêu Vũ nhìn về phía tên kia đầu tiên đứng ra nam tử, nói: “Ngươi là có hay không cũng cảm thấy ta mạo phạm các ngươi Hàn Gia, nên cho các ngươi bồi tội?”

“Này” Hàn Gia gia chủ sắc mặt phức tạp, thật lâu không nói gì.

Đối với Tiêu Vũ khủng bố, hắn là hết sức rõ ràng, năm xưa liền Đạo Thần Cung những cung chủ kia đều bị hắn đánh cho không còn cách nào khác.

Nhưng đồng thời, bây giờ Hàn Gia, thân là đế tộc, mà Hàn Ngưng Yên ở Đạo Thần Cung địa vị không thấp, Huyết Lân lúc trước như vậy cứng rắn xông vào, cũng quả thật làm cho hắn lòng có khó chịu.

Đường đường đế tộc, dựa vào cái gì thỉnh giáo mấy cái Thiên Vương cúi đầu?

“Không cần làm khó dễ, đế tộc uy nghiêm không cho xúc phạm, những người này dám phạm ta đế tộc, đáng chém!” Trong đám người, đứng ra một ông già, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ mấy người.

“Không sai, ngày xưa mạnh trở lại thì lại làm sao? Không vào Đế cảnh, cuối cùng giun dế, đế tộc uy nghiêm, cũng là các ngươi có thể xúc phạm?” Vừa dứt lời,

Lại có một gã nhân vật già cả đứng ra, lạnh lùng mở miệng.

“Ta đế tộc uy nghiêm, bất khả xâm phạm!”

Càng ngày càng nhiều Hàn Gia người đứng ra, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ mấy người, trong mắt tràn đầy ngạo sắc cùng địch ý.

“Chẳng lẽ, ta lựa chọn ban đầu, vừa sai lầm rồi sao?” Tiêu Vũ trong lòng, không nhịn được thật dài thở dài.

Hàn Gia như thế, hay không nói rõ, Hàn Ngưng Yên thái độ đối với hắn từ lâu thay đổi, chính là bởi vì thái độ của nàng đã biến hóa, cho nên Luân Hồi Điện mới có thể không người bảo vệ, bị trở thành bây giờ kết cục này?

Vô số năm trước, hắn nhìn lầm rồi Mạc Thương, dẫn đến bị âm thầm ngã xuống, nhiều năm sau, hắn vừa ý Hàn Ngưng Yên, vừa sai lầm rồi sao?

“Ta đế tộc uy nghiêm bất khả xâm phạm, mời mọc gia chủ hạ lệnh, đem này xúc phạm bộ tộc ta người bắt nghiêm trị, dùng đang ta đế tộc oai!” Mở miệng mấy cái ông lão bên trong, có người nhìn phía Hàn Gia đứng đầu, nói.

“Khẩn cầu gia chủ hạ lệnh, nghiêm trị người này!”

Ông lão kia tiếng nói vừa dứt, liền lập tức có nhiều người hơn đứng ra, thỉnh cầu Hàn Gia đứng đầu hạ lệnh.

“Tiêu Công Tử, ngươi cũng nhìn thấy.” Hàn Gia đứng đầu một trận trầm ngâm, nói: “Lúc này không giống ngày xưa, nể tình ngươi ngày xưa cùng tộc ta Nữ Đế cùng giao tình, ta cũng không làm khó ngươi, ngươi đi đi, ta Hàn Gia không cho xúc phạm.”

“Lúc này không giống ngày xưa?” Tiêu Vũ trên mặt lộ ra một sự mỉa mai nụ cười, nói: “Được lắm lúc này không giống ngày xưa!”

Hàn Gia những người này, dĩ nhiên quên đi trăm năm trước tất cả, lại muốn đuổi đi hắn đến Hàn Gia, còn muốn đưa hắn bắt nghiêm trị?

Luân Hồi Điện mọi người sinh tử còn không biết, Hàn Gia càng như thế vong ân phụ nghĩa! Tiêu Vũ trong lòng cũng tới hỏa khí, lạnh lùng nói: "Hôm nay, ta không thấy được Hàn Ngưng Yên, cũng sẽ không đi, ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi phải đem ta thế nào!"

"Ngươi đây là muốn hướng về đế tộc khiêu khích gì?" Hàn Gia gia chủ sắc mặt mạnh chìm xuống, ngữ khí cũng lạnh vài phần.

"Ngươi nói thế nào cũng có thể, nhưng hôm nay, này Hàn Gia, ta xông định rồi!" Tiêu Vũ giờ phút này, cũng không kiêng dè nữa cái gì.

Vốn hắn còn bận tâm Hàn Ngưng Yên bộ mặt, không muốn huyên náo quá khó nhìn, nhưng Hàn Gia đã như vậy chờ đợi, vậy hắn cũng không có chuyện gì để nói.

"Hừ, ngươi thật sự coi chính mình vô địch thiên hạ sao? Ngươi đã muốn phạm ta đế tộc oai, vậy cũng đừng trách ta vô tình!" Hàn Gia gia chủ khuôn mặt phát lạnh, trong mắt mơ hồ lộ ra vài phần sát ý.

"Xem ra, ta có điều biến mất trăm năm, các ngươi cũng đã đem ta quên đến gần đủ rồi." Tiêu Vũ bước lên phía trước, nói: "Ta bây giờ muốn tiến vào Hàn Gia, đi gặp Hàn Ngưng Yên, các ngươi ai ngờ ngăn ta, mặc dù thử một lần!"

Hắn bước lên phía trước, Huyết Lân Mặc Vũ mấy người, cũng là tất cả không hề có vẻ sợ hãi, cùng ở phía sau hắn, hướng về Hàn Gia trong vòng đi đến.

"Lớn mật, ngươi quá làm càn!" Hàn Gia bên trong, một gã thế hệ trước Thiên Vương nổi giận gầm lên một tiếng, trước tiên đối với Tiêu Vũ ra tay rồi.

Trên người hắn đạo văn hiện lên, thân thể cùng đạo hợp, quay Tiêu Vũ đánh tới một chưởng, chưởng phong kinh người.

“Hừ!”

Tiêu Vũ thậm chí chưa từng động thủ, chỉ là ở cất bước thời gian, trên mặt đất tầng tầng một bước.

Một cỗ vô hình gợn sóng, dùng hắn làm trung tâm, hướng về cái kia Hàn Gia ông lão thần tốc tuôn tới.

Hắn thậm chí chưa từng vận dụng hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, chỉ là dẫn động trong cơ thể lục đạo trong vết tích ấn, dẫn ra đại địa chi lực, ngưng tụ địa thế, đối với người lão giả này ra tay.

“Rầm!”

Chỉ nghe một tiếng rên, Hàn Gia ông trời vương sắc mặt biến đổi lớn, thậm chí không thể đụng đến Tiêu Vũ một sợi tóc, chính là há mồm hộc máu, bay ngược ra ngoài.

“Xem ra các ngươi đều đã đã quên, lúc trước ta trước khi rời đi liền Đại Đế đều có thể một trận chiến, bằng các ngươi cũng muốn ngăn ta?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lẽo, theo Hàn Gia mọi người trên thân 11 đảo qua.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 170: Cuối Cùng Gặp Hàn Ngưng Yên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một đòn trọng thương Thiên Vương, Tiêu Vũ mang theo Huyết Lân Mặc Vũ đoàn người, tiếp tục tiến lên.

Hàn Gia mọi người, mỗi người sắc mặt khó coi, không người nào dám tiến lên nữa. Bọn họ tựa hồ đến nay vừa mới nhớ tới, ngày xưa Tử Minh vừa mới đột phá thành đế thời gian, Tiêu Vũ liền đã cùng chi giao thủ, sau khi thong dong thối lui.

Hắn mặc dù không phải Đại Đế, nhưng thực lực của hắn, lại tựa hồ như cũng không yếu với Đại Đế!

Mắt thấy Tiêu Vũ hướng về Hàn Gia ở chỗ sâu trong không dứt đi sâu vào, hết thảy Hàn Gia người sắc mặt đều là càng ngày càng khó coi, nhưng mà lại là không có một người dám nữa làm bừa, bị Tiêu Vũ mang không dứt lùi vào Hàn Gia bên trong.

“Tiêu Vũ, ngươi nếu thực như thế gì?”

Hàn Gia người lùi lại lui nữa, rốt cục vừa là có người không nhịn được mở miệng, trầm giọng nói: “Ngươi cùng tộc ta Nữ Đế rốt cuộc từng có một vài giao tình, thật muốn khiến cho như thế lúng túng?”

“Cũng không phải là ta cố ý muốn cho Hàn Gia lúng túng.” Tiêu Vũ lắc đầu, sắc mặt lạnh lùng như cũ, nói: “Ta vốn không hề nghĩ rằng động thủ, sẽ đi đến một bước này, cũng tất cả đều là bởi vì các ngươi mà lên!”

“Ta Hàn Gia rốt cuộc là đế tộc, há có thể dung ngươi dễ dàng xúc phạm?” Hàn Gia gia chủ sắc mặt khó coi, trầm giọng nói.

“Ta và không muốn làm khó Hàn Gia, còn là câu nói đó, để Hàn Ngưng Yên đi ra gặp ta!” Tiêu Vũ cũng không muốn cùng này Hàn Gia người lãng phí miệng lưỡi, hắn lần này tiến lại, bất quá là muốn xem một lần Hàn Ngưng Yên mà thôi.

Nhưng tại Hàn Gia trong mắt người, hắn mà ngay cả vừa thấy Hàn Ngưng Yên đều không có tư cách?

“Đều không phải là ta không muốn làm ngươi thông báo.” Hàn Gia gia chủ trầm ngâm, nói: “Mà là bây giờ, Nữ Đế không thể thấy ngươi, ngươi còn là rời đi trước.”

“Không thể gặp ta?” Tiêu Vũ lông mày giam lên, nói: “Nàng vì sao không thể gặp ta?”

“Này……” Hàn Gia gia chủ lông mày giam lên, lại là không trả lời được.

“Hừ, rốt cuộc là không thể gặp, vẫn là không dám gặp?” Huyết Lân đứng ở Tiêu Vũ phía sau, cũng là lạnh lùng nói.

Tiêu Vũ có điều mới biến mất trăm năm, Hàn Gia lại thì gan dạ đối xử như thế hắn, dưới cái nhìn của hắn, Hàn Ngưng Yên đối với Tiêu Vũ thái độ, chỉ sợ từ lâu thay đổi.

Có lẽ chính là bởi vì nàng đối với Tiêu Vũ mang trong lòng kiêng kỵ, mới không muốn đi ra gặp lại.

“Bộ tộc ta Nữ Đế, làm việc còn cần hướng về ngươi giao cho gì? Ngươi thật sự coi chính mình cùng Nữ Đế có chút giao tình, liền có thể ở ta Hàn Gia không kiêng nể gì?”

Lại một cái âm thanh,

Từ Hàn Gia bên trong truyền đến. Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn lại, liền gặp nói chuyện vẫn là lên tiếng trước nhất người trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi này lần nữa cường điệu Hàn Gia đế tộc vị trí, rồi hướng Tiêu Vũ vài lần lạnh ngữ, Tiêu Vũ không khỏi chân mày cau lại, đưa tay hư chiêu.

Bá một tiếng, hắn vẫy tay một cái, người tuổi trẻ này nhất thời sắc mặt thảm biến, thân thể phảng phất không thể khống chế của mình, hai chân rời đi, bay về phía Tiêu Vũ.

Hắn thân thể không thể động, bị một luồng lực lượng quỷ dị kéo đến Tiêu Vũ trước mặt, lăng không phù phiếm, hoảng sợ giãy giụa nói: “Ngươi…… ngươi muốn làm gì? Ta nhưng Nữ Đế một mạch người, ngươi dám đả thương ta, Nữ Đế sẽ không tha nhẹ cho ngươi!”

“Nữ Đế một mạch?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy người này, “ngươi vài lần mở miệng, bất kính với ta, thật sự cho rằng ta không dám đem ngươi như thế nào gì? Nhớ ngày đó cùng các ngươi Nữ Đế kết giao thời gian, tổ phụ của ngươi đồng lứa sợ hãi đều còn không có xuất thế, bằng ngươi cũng dám đối với ta chỉ chỉ chỏ chỏ?”

Tiêu Vũ nói, cũng không tính khuếch đại, người trẻ tuổi trước mắt này, mặc dù có vương giả thực lực, nhưng không khó coi đến, hắn chân thực tuổi, không cao hơn trăm tuổi, mà Tiêu Vũ Hàn Ngưng Yên kết bạn, đã là hơn 600 năm trước sự tình.

“Tiêu Vũ, ngươi muốn làm gì?” Hàn Gia gia chủ thấy vậy, sắc mặt cũng thần tốc chìm xuống dưới, “Hàn Lập nhưng bộ tộc ta đời này xuất sắc nhất hậu bối, bị mang nhiều kỳ vọng, liền nữ đế đô thập phần coi trọng, ngươi nếu đau đớn hắn, Nữ Đế định sẽ không bỏ mặc không để ý, ngươi cần phải hiểu rõ!”

“Hàn Gia thiên tài? Thảo nào lớn lối như thế, xem ra là khuyết thiếu dạy dỗ!” Tiêu Vũ thờ ơ, nói: “Cũng được, hôm nay ta liền thay thế Hàn Ngưng Yên cố gắng dạy dỗ dạy dỗ ngươi.”

Hắn nói chuyện, đưa tay tại đây tên là Hàn Lập người trẻ tuổi trên người hơi điểm nhẹ.

Hàn Lập sắc mặt, nhất thời thảm biến, cảm nhận được một thân tu vi đang chậm rãi biến mất. Trên mặt hắn tràn ngập kinh khủng, không dứt giãy dụa, sắc mặt trắng bệch nói: “Ngươi…… ngươi phế bỏ tu vi của ta?”

Nghe lời nói này, Hàn Gia trên dưới mọi người là vẻ mặt biến đổi lớn, Tiêu Vũ lại dám ở ngay trước mặt bọn họ, phế bỏ bọn họ Hàn Gia xuất sắc nhất hậu bối?

“Yên tâm, chỉ là đem tu vi của ngươi chém phong.” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Ngươi dù sao cũng là Hàn Gia hậu nhân, xem ở Hàn Ngưng Yên bộ mặt trên, ta sẽ không phế ngươi, nhưng ở ta gặp được Hàn Ngưng Yên trước khi, ngươi trước hết đi theo ta.”

Hàn Lập vẻ mặt, nhất thời trắng bệch vô cùng. Mặc dù tu vi không có bị phế, nhưng thời khắc này Tiêu Vũ, ở trong mắt hắn trình độ kinh khủng đã tăng vụt lên, hắn lại muốn ở không hề tu vi dưới tình huống, đi theo Tiêu Vũ bên cạnh?

“Hàn tiểu thư, cố nhân trở về, ngươi thật không có ý định gặp ta một mặt gì?”

Tiếp tục hướng phía trước, Tiêu Vũ đứng ở Hàn Gia bên trong lớn tiếng mở miệng, ở trong thanh âm truyền vào Thần lực, khiến âm thanh xa xa truyền ra, chấn động toàn bộ Hàn Gia.

Đối với điều này, Hàn Gia tất cả mọi người là sắc mặt khó coi, Tiêu Vũ lúc này đã hoàn toàn không đem bọn họ những người này để ở trong mắt, càng khư khư cố chấp, mạnh mẽ xông vào Hàn

Gia.

Nhưng mà đến giờ phút này rồi, bọn họ dù ai cũng không cách nào ngăn cản, chỉ có thể sắc mặt khó coi thấy Tiêu Vũ.

Âm thanh ở Hàn Gia bên trong quanh quẩn, nhưng mà sau một chốc, lại là không có trả lời, Tiêu Vũ không khỏi lông mày giam lên.

Dùng Hàn Ngưng Yên bây giờ cảnh giới, chỉ sợ Hàn Gia bên trong phát sinh sự tình, nàng sớm cảm giác được, nhưng mà đến nay không hề lộ diện, nghe đến thanh âm của hắn, cũng chưa từng đáp lại.

“Bây giờ ngươi tin.” Hàn Gia gia chủ lạnh lùng nói: “Ta nói rồi, Nữ Đế bây giờ không thể thấy ngươi, ngươi nếu còn niệm ngày xưa giao tình, liền đem Hàn Lập trả, ta thả ngươi đi.”

Tiêu Vũ cau mày, chẳng lẽ Hàn Ngưng Yên thật đã không để ý ngày xưa tình nghĩa, không có ý định thấy hắn? Hắn đều đã đi tới Hàn Gia, Hàn Ngưng Yên vì sao chậm chạp không chịu lộ mặt?

“Ngươi thật không có ý định gặp ta sao? Ta hỏi một lần nữa, nếu ngươi thật sự không muốn gặp lại, ta Tiêu Vũ lập tức đi ngay, sau đấy, chỉ coi chúng ta chưa từng có nhận thức!” Tiêu Vũ trong lòng, nhớ Luân Hồi Điện bên trong những người kia an nguy, nói ra, cũng trở nên hơi đoạn tuyệt.

“Ngươi hỏi lại cũng không dùng, ta nói, Nữ Đế chắc là sẽ không thấy ngươi!” Hàn Gia gia chủ cau mày, tựa hồ đối với Tiêu Vũ không chịu bỏ qua, cảm thấy bất mãn.

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên, Hàn Gia ở chỗ sâu trong, truyền đến một tiếng thở dài, Hàn Ngưng Yên âm thanh, từ Hàn Gia ở chỗ sâu trong truyền ra: “Trăm năm vội vàng, ngươi rốt cục vẫn là trở về.”

Nghe được cái này âm thanh, Hàn Gia trên dưới, vừa là sôi trào khắp chốn, Nữ Đế lại thật đáp lại.

Ở một đám người trong sự kích động, chỉ thấy một đạo tươi đẹp thướt tha bóng người, từ Hàn Gia ở chỗ sâu trong bay ra, nhanh nhẹn tới, rơi xuống Tiêu Vũ trước người.

Giọng nói của nàng phức tạp, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Ngươi…… đã trở lại?”

Hàn Ngưng Yên rốt cục vẫn là hiện thân, nhưng Tiêu Vũ cái kia trói chặt lông mày, lại là từ đầu đến cuối không có triển khai, mà là cau đến càng sâu, bởi vậy hắn một chút có thể nhìn ra, trước mắt Hàn Ngưng Yên, đều không phải là thân phận thật sự!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 171: Nữ Đế Hóa Thân

Hàn Ngưng Yên lộ mặt, nhưng cũng không phải thân phận thật sự, điều này làm cho Tiêu Vũ lông mày nhíu càng chặt hơn, Hàn Ngưng Yên vì sao chỉ làm cho một đạo hóa thân tiến lại, mà không phải tự mình đến thấy hắn?

"Nữ Đế, cứu ta!"

Tiêu Vũ phía sau, Hàn Lập nhìn thấy Hàn Ngưng Yên, nhất thời ngạc nhiên kêu to. Điện thoại di động đầu m. Hắn không có Tiêu Vũ cảnh giới cỡ này, cũng không thể một chút nhìn ra trước mắt Nữ Đế chỉ là một đạo hóa thân.

"Bái kiến Nữ Đế!"

Hàn Gia dưới, mọi người đối với Hàn Ngưng Yên hành lễ, tựa hồ cũng vẫn chưa nhìn ra, trước mắt này Hàn Ngưng Yên không phải thân phận thật sự, mỗi người thập phần cung kính.

Sau xa kẻ thù mới thuyền thuật tiếp tháng mới từ tiếp

Đối với Hàn Gia mọi người, Hàn Ngưng Yên chỉ là nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt còn là dừng lại ở Tiêu Vũ thân thể, vẻ mặt có chút phức tạp.

Mặc dù không phải thân phận thật sự, nhưng thân này, ngoại trừ thực lực ở ngoài, cũng cùng chân thật Hàn Ngưng Yên không khác.

"Nữ Đế, người này phạm ta đế tộc, hoàn toàn không đem

Nữ Đế ngươi để ở trong mắt, khẩn cầu Nữ Đế ra tay, tru diệt người này, giương ta đế tộc oai!”

Hàn Lập nhìn thấy Hàn Ngưng Yên, tựa hồ đã có lực lượng, mặc dù tu vi vẫn bị Tiêu Vũ phong, lại là ở Tiêu Vũ phía sau hô to lên, muốn cho Hàn Ngưng Yên ra tay.

Tiêu Vũ chỉ là liếc mắt nhìn hắn, cũng không để ý tới, tiếp tục nhìn về phía Hàn Ngưng Yên, muốn nhìn nàng sẽ xử lý như thế nào.

“Muốn ta ra tay?” Hàn Ngưng Yên hơi nhíu mày, nhìn về phía Hàn Lập, nói: “Ý của ngươi, là để cho ta ra tay giết hắn?”

“Vâng! Người này xông ta Hàn Gia, phạm ta đế tộc, đáng chém, mời mọc Nữ Đế ra tay, chém chết!”

Hàn Lập phảng phất hoàn toàn quên đi chính mình giờ phút này chịu uy hiếp, tựa hồ chỉ cần Hàn Ngưng Yên ở đây, hắn liền có vô cùng sức lực.

Hàn Gia mọi người, lúc này cũng sẽ không nói chuyện, đều muốn biết, tại đây 1 dưới tình hình, Nữ Đế sẽ như thế nào quyết đoán?

“Bốp!” Hàn Ngưng Yên động, giơ tay khẽ giương lên.

Thuyền kẻ thù không khốc địch bóng từ dương thuật tinh

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ sau lưng Hàn Lập, hướng về nàng bay qua, hạ xuống trước người của nàng.

Hàn Lập thấy vậy, vừa là mừng rỡ, Nữ Đế quả nhiên vẫn là cứu hắn!

Hàn Gia những người khác, cũng là ánh mắt sáng lên, Nữ Đế đem Hàn Lập theo Tiêu Vũ tay đoạt lại, hay không mang ý nghĩa, nàng sẽ đối Tiêu Vũ ra tay rồi?

“Ai da!” Chỉ thấy Hàn Ngưng Yên nhìn Hàn Lập, nói: “Ngươi thiên tư tuy cao, nhưng…… tâm chí của ngươi, lại là làm ta thất vọng.”

“Thập…… cái gì?” Hàn Lập không khỏi sửng sốt, phảng phất trong khoảng thời gian ngắn, không thể minh bạch Hàn Ngưng Yên nói ý tứ.

“Nơi đây chuyện phát sinh, ta đã hiểu.” Hàn Ngưng Yên không giải thích, lạnh nhạt nói: “Dùng ngươi chi tâm, khó làm được việc lớn, hôm nay phế tu vi của ngươi, làm ngươi đời này không được bước ra Hàn Gia một bước, ngươi cẩn thận nghĩ lại!”

Tôn kẻ thù kẻ thù tình thuyền xem kỹ chỗ dương vâng thuyền kẻ thù

Đang khi nói chuyện, Hàn Lập sắc mặt thảm biến, lộ ra đầy mặt kinh khủng.

Nữ Đế lại muốn tự mình ra tay, phế hắn tu vi, còn muốn đưa hắn vĩnh viễn cấm túc, đời này không được bước ra Hàn Gia một bước?

Ở Hàn Gia, này có thể nói là tàn khốc nhất trừng phạt, hắn vốn là Hàn Gia thiên chi kiêu tử, bị ký thác vô hạn kỳ vọng, bây giờ càng một khi rơi vào kết cục này?

“Phụp!”

Ở Hàn Lập thần sắc kinh khủng, Hàn Ngưng Yên đã ra tay, hơi điểm nhẹ, phế trừ Hàn Lập tu vi.

“Tại sao? Nữ Đế? Tại sao lại như thế?” Hàn Lập không cam lòng kêu to, trong một đêm, hắn dĩ nhiên mất đi hết thảy, Hàn Gia thiên kiêu thân phận không muốn, từ đó bị trở thành một kẻ tàn phế.

Kết thù khoa khoa mới tôn học từ ầm ĩ quá tình

Hơn nữa, Nữ Đế tự mình mở miệng, muốn hắn sống mãi cấm túc Hàn Gia, quả thực giống như một tội nhân.

“Tại sao?” Hàn Ngưng Yên lạnh lùng nói: “Tiêu Huynh đối với ta có lớn lao ân tình, nếu như không có Tiêu Huynh, liền không có hôm nay ta, ngươi lại lặp đi lặp lại nhiều lần xúc phạm, còn dám đối với Tiêu Huynh sinh ra sát niệm, riêng một điểm này, ta đủ để trị ngươi tội chết!”

Một câu nói này, khiến cho Hàn Lập lập tức lạnh từ đầu tới chân.

Không có Tiêu Vũ, liền không có hôm nay Nữ Đế? Nói như vậy, tin đồn là thật, Nữ Đế mặc dù có thể đến đế vị, tất cả là vì Tiêu Vũ nguyên nhân?

Địch không xa độc địch thuật từ lạnh ta khắc tình

Đến giờ phút nầy, Hàn Lập lòng mới biết hối hận, sớm biết như vậy, hắn chắc chắn sẽ không lần nữa xúc phạm Tiêu Vũ.

Có thể cho tới bây giờ, vô luận nói cái gì, đều đã chậm!

Hàn Gia bên này, nhìn thấy Hàn Ngưng Yên quả quyết như vậy, liền phế trừ gấp nhiều lần chịu đựng coi trọng Hàn Lập tu vi, này đã đối với Tiêu Vũ nói bất kính người, mỗi một người đều sắc mặt trắng bệch, chỉ lo sau một khắc, Nữ Đế lửa giận thì sẽ giáng lâm đến bọn họ thân thể.

“Tiêu Huynh, xin lỗi.” Hàn Ngưng Yên làm xong tất cả những thứ này, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Đoạn này thời gian, Thập Châu đại loạn, Ngưng Yên đối với tộc nhân dạy dỗ không chu toàn, hy vọng Tiêu Huynh có thể tha thứ.”

Tôn kẻ thù không chỉ kết bóng bờ ruộng tháng cho nên bờ ruộng khốc

Một câu nói, vừa là nói tới Hàn Gia dưới câm như hến. Hàn Ngưng Yên phế bỏ Hàn Gia một thiên tài xuất sắc nhất, quay đầu lại, nàng lại còn muốn cùng Tiêu Vũ xin lỗi?

Đến lúc này, bọn họ tựa hồ mới biết được Hàn Ngưng Yên cùng Tiêu Vũ giao tình sâu bao nhiêu, này xúc phạm qua Tiêu Vũ người, giờ phút này càng lo sợ bất an, mỗi người đầu cũng không dám ngẩng lên.

“Tộc chủ!”

Hàn Ngưng Yên vừa là nhìn phía Hàn Gia đứng đầu.

“Ở!”

Hàn Gia đứng đầu một cái giật mình, cứng rắn da phía trước. Tâm hắn một trận sợ hãi, chỉ lo Hàn Ngưng Yên tính toán trước hắn xúc phạm Tiêu Vũ sự tình.

Dùng Hàn Ngưng Yên Nữ Đế vị trí, hắn mặc dù là Hàn Gia đứng đầu, nhưng Hàn Ngưng Yên chỉ cần mở miệng, kết cục của hắn chỉ sợ đồng dạng cũng không khá hơn chút nào.

“Thay ta cố gắng chiêu đãi Tiêu Huynh này mấy người bạn, không thể thất lễ.” Hàn Ngưng Yên dặn dò, sau đó đối với Tiêu Vũ nói: “Tiêu Huynh, mời theo Ngưng Yên một nhóm.”

Nghe vậy, Hàn Gia đứng đầu lúc này mới thở một hơi thật dài, cũng còn tốt Hàn Ngưng Yên cũng không phải muốn cùng hắn tính toán, lập tức gật đầu liên tục.

Hàn Ngưng Yên xử lý, cũng làm cho Tiêu Vũ trong lòng hơi thả lỏng, xem ra hắn lúc trước cũng không có nhìn lầm, Hàn Ngưng Yên vẫn chưa quên giữa bọn họ tình nghĩa.

Nhưng mà, này càng làm cho Tiêu Vũ có dự cảm không tốt. Hàn Ngưng Yên chưa đổi, Luân Hồi Điện nhưng vẫn là rơi vào kết quả như thế. Hơn nữa, lần này Hàn Ngưng Yên chỉ làm cho một đạo hóa thân lộ mặt, này ấy, cũng tất có nguyên do.

"Các ngươi ở Hàn Gia chờ, ta rất nhanh trở về." Tiêu Vũ giao cho Huyết Lân bọn người, sau đó tuỳ tùng Hàn Ngưng Yên hóa thân, đi Hàn Gia ở chỗ sâu trong.

Nữ Đế mở miệng, Hàn Gia dưới, tự nhiên là không người lại dám ngăn trở, Huyết Lân Mặc Vũ mấy người cũng chỉ có thể nghe theo Tiêu Vũ nói, tạm thời với Hàn Gia chờ.

Đi theo Hàn Ngưng Yên phía sau, Tiêu Vũ cùng nàng đi tới Hàn Gia ở chỗ sâu trong, không lâu, hai người tiến vào một tòa địa cung, hướng về dưới nền đất mà đi.

Một đường, Tiêu Vũ lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại chưa từng hỏi dò, bởi vì hắn cảm giác, tất cả những thứ này, hay là muốn nhìn thấy Hàn Ngưng Yên chân thân sau khi, hỏi lại cho thỏa đáng.

Một đường hướng phía dưới, không lâu, Hàn Ngưng Yên hóa thân mang theo hắn, đi tới một gian mật thất, mật thất quanh thân hiện đầy trận pháp, như không người dẫn đường, chỉ sợ khó có thể tiến vào ấy.

Đến nơi này, Hàn Ngưng Yên hóa thân biến mất, tiến nhập một bóng người khác, cái kia tự nhiên chính là Hàn Ngưng Yên chân thân.

Tiêu Vũ nhìn thấy nàng chân thân lúc, không nhịn được cả người chấn động, cả kinh nói: "Ngươi đây là……"

Chỉ thấy, Hàn Ngưng Yên khí tức suy yếu, sắc mặt tái nhợt, tĩnh tọa với bên trong mật thất. Làm hóa thân trở về, nàng quay Tiêu Vũ, miễn cưỡng lộ ra một nụ cười, yếu ớt nói: “Tiêu Huynh, ngươi…… rốt cục đã trở lại!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 172: Trong Loạn Thế Dị Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy Hàn Ngưng Yên, khiến Tiêu Vũ tràn ngập khiếp sợ, chỉ vì trước mắt Hàn Ngưng Yên, thật sự quá hư nhược rồi, trên người hầu như chỉ còn lại có cuối cùng một hơi.

"Ngươi bị thương?" Tiêu Vũ trong lòng hơi trầm xuống, thần tốc tiến lên, thay thế Hàn Ngưng Yên kiểm tra thương thế.

Hắn dò ra Thần lực, rót vào Hàn Ngưng Yên trong cơ thể, nhất thời trong lòng nặng hơn. Hàn Ngưng Yên thương thế, so với hắn trong tưởng tượng càng nghiêm trọng hơn, đã thương tổn tới căn bản.

"Ha ha, Tiêu Huynh không cần quá cho ta phí thần, ta thương thế kia, muốn khôi phục e sợ không có dễ dàng như vậy."

Hàn Ngưng Yên khuôn mặt trắng nhợt, lộ ra cười thảm, nói: "Ta lúc trước không thể trước tiên hiện thân, chính là bởi vì trong khi chữa thương, tuy biết ngươi trở về, nhưng bằng vào ta bây giờ trạng thái, cũng khó có thể xuất hiện."

Tiêu Vũ minh bạch, Hàn Ngưng Yên dù sao đã vào Đế cảnh, bị thương dưới trạng thái, nàng dễ dàng lộ mặt, sẽ tồn tại to lớn nguy hiểm.

Huống hồ, nàng giờ phút này suy yếu như vậy, cũng đích xác khó có thể hành động, không cách nào hiện thân.

“Ngươi trước tiên không cần nói chuyện, nhắm mắt tĩnh tâm.”

Tiêu Vũ nói xong, huy động trong cơ thể Thái Âm thái dương lực, truyền vào Hàn Ngưng Yên trong cơ thể.

Bất diệt âm dương trải qua, trong đó thái dương lực, cũng là đại biểu sức mạnh của sự sống, Hàn Ngưng Yên đau đớn mặc dù phiền phức, nhưng hắn bây giờ bất diệt âm dương trải qua bên trong, sinh ra một chút hỗn độn khí, phối hợp kinh này phương pháp chữa thương, có kỳ hiệu.

Theo Tiêu Vũ làm Hàn Ngưng Yên tiến hành chữa thương, Hàn Ngưng Yên cái kia sắc mặt tái nhợt, rốt cục dần dần trở nên đỏ thắm, khôi phục một chút sinh cơ.

Trong lòng nàng kinh ngạc, nhưng cũng biết Tiêu Vũ thủ đoạn từ trước đến giờ quỷ thần khó lường, này đây cũng không nói thêm lời, lẳng lặng nhắm mắt chữa thương.

Như thế qua hồi lâu, Hàn Ngưng Yên thương thế bên trong cơ thể mặc dù không có hoàn toàn khôi phục, nhưng ít ra không muốn vậy suy yếu, trong đó trí mạng nhất tổn thương bị bất diệt âm dương trải qua tu bổ, còn lại, chỉ cần cho nàng một ít thời gian, chính nàng liền có thể khôi phục.

“Đa tạ Tiêu Huynh.”

Mở hai mắt ra, Hàn Ngưng Yên đối với Tiêu Vũ lộ ra nụ cười, chân thành nói lời cảm tạ.

Tiêu Vũ gật đầu, thu hồi hai tay, ngưng trọng thấy Hàn Ngưng Yên, nói: “Ngươi đã thành đế trăm năm, thế giới hiện nay, còn có người nào có thể đưa ngươi bị thương như vậy? Đúng vậy, Luân Hồi Điện bên trong, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Những người kia đâu, bây giờ ở nơi nào?”

Nhìn thấy Hàn Ngưng Yên bị thương nặng, Tiêu Vũ đã biết, Luân Hồi Điện có biến, chỉ sợ không phải Hàn Ngưng Yên chưa từng bảo vệ, mà là xảy ra chuyện gì hắn không biết sự tình.

Trước đây hắn sở dĩ không có nghĩ tới phương diện này, là vì Hàn Ngưng Yên là trong loạn thế cái thứ nhất thành đế người, vừa là xuất thân Đạo Thần Cung, ở tưởng tượng của hắn bên trong, trong loạn thế nên không có thể uy hiếp được Hàn Ngưng Yên người.

“Ai da, Tiêu Huynh ngươi không có ở đây này trăm năm gian, Thập Châu đã xảy ra nhiều lắm sự tình!” Hàn Ngưng Yên sâu sắc thở dài, áy náy thấy Tiêu Vũ, “Ngưng Yên đã đáp ứng Tiêu Huynh, sẽ chăm sóc tốt Luân Hồi Điện, bây giờ, cũng làm cho Tiêu Huynh thất vọng rồi.”

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ một lần nữa gạn hỏi, tựa hồ lần này loạn thế, xa so với hắn trong tưởng tượng phức tạp hơn.

Khi hắn rời đi này trăm năm trong lúc, Thập Châu rốt cuộc đều xảy ra chuyện gì?

“Tiêu Huynh cũng biết, mỗi một lần loạn thế, Thập Châu Đại Đế, sẽ có bao nhiêu người, thành tựu đế vị?” Hàn Ngưng Yên thần sắc phức tạp, không hề trả lời Tiêu Vũ nói, mà là như thế hỏi lại.

“Đại khái, lại có khoảng mười người.” Tiêu Vũ nhíu mày, nhưng cũng biết Hàn Ngưng Yên vấn đề này tất có thâm ý.

Căn cứ trước kia này đã biết Đại Đế, nhân số ước chừng ở khoảng mười người, cho nên hắn suy đoán, mỗi một đời loạn thế, có thể thành đế người, đại khái lại có mười người.

“Quả thật như thế.” Hàn Ngưng Yên gật đầu, sắc mặt vừa là trở nên nghiêm nghị, nói: “Nhưng mà, trăm năm quá khứ, loạn thế dĩ nhiên đi tới cuối, nhưng bây giờ…… Thập Châu bên trong Đại

Đế, nhiều nhất, cũng bất quá hai, ba người thôi."

"Cái gì?" Tiêu Vũ chấn động, "Thập Châu bây giờ Đại Đế, chỉ có hai, ba người?"

Hắn không cách nào không khiếp sợ, dù sao lần này trở về, mỗi một châu bên trong lưu lại dấu vết chiến đấu, đều là như thế nhìn thấy mà giật mình, biểu lộ Thiên Vương trở lên nhân vật đại chiến, sớm không biết bạo phát bao nhiêu lần.

Mà những cái kia Thiên Vương ở giữa hỗn chiến, liền chỉ có một cái khả năng, chính là có người chiếm được đế cơ, có hy vọng đột phá thành đế, đưa tới người khác cướp đoạt.

Chỉ có tình huống này, mới có thể tạo thành có nhiều như vậy Thiên Vương nhân vật cùng nhau đại chiến, giống như lúc trước Tử Minh thành đế thời gian, đánh tan một châu giống nhau.

Nhưng hôm nay, mỗi một châu cơ hồ đều đã bùng nổ qua như vậy loạn chiến, kết quả lại là Thập Châu chỉ có hai ba cái Đại Đế, điều này hiển nhiên không hợp với lẽ thường, cực độ khác thường!

"Vốn, có hi vọng thành đế, thậm chí đã đột phá đến Đế cảnh nhân số gộp lại, quả thật là có thêm gần mười người, nhưng mà, những người này, bây giờ đều vẫn lạc, này đây bây giờ, chính thức còn sống Đế cảnh nhân vật, mới có thể như thế ít ỏi."

Hàn Ngưng Yên ngữ khí trầm trọng, nói: "Sở dĩ sẽ như thế, tất cả chỉ vì, lần này loạn thế, ra một dị thể!"

Một câu nói này, càng khiến Tiêu Vũ giật mình.

Nói cách khác, vốn có hy vọng đột phá thành đế, hoặc là đã thành công đột phá người, đúng là có khoảng mười người, nhưng mười người này, lại đều biến mất, chỉ còn sau cùng hai, ba người?

Lẽ ra bọn họ vừa mới đột phá, thành tựu đế vị, chính là cường thịnh cùng huy hoàng thời gian, lẽ ra nên xưng đế vạn năm, làm sao lại vào lúc này bị chết?

“Ngươi nói dị thể, là chỉ cái gì? Chẳng lẽ chính là vì vậy dị thể, mới có thể tạo thành lần này loạn thế dị thường?” Tiêu Vũ tuyệt đối không ngờ rằng, đời này loạn thế, cuối cùng sẽ diễn biến thành mức độ như vậy.

Vạn năm đồng thời, loạn thế vốn cũng đã đầy đủ hỗn loạn, nhưng lúc này đây loạn thế, thoạt nhìn lại vẫn so với dĩ vãng bất kỳ một đời đều phải khác thường, vốn nên có mười người số lượng đế vị, bây giờ chỉ còn lại có hai ba cái!

“Cái này dị thể, nói vậy Tiêu Huynh cũng sẽ không xa lạ.” Hàn Ngưng Yên cười khổ một tiếng, nói: “Tên của hắn, gọi là Vũ Vô Cực!”

“Là hắn?” Tiêu Vũ lại một lần sâu sắc khiếp sợ, tạo thành thế này loạn thế như thế dị thường người, lại là Vũ Vô Cực?

Mặc dù, hắn và Vũ Vô Cực đã thời gian rất lâu không cùng xuất hiện, nhưng đối với người này, hắn ấn tượng vẫn luôn là sâu sắc như vậy.

Theo lúc trước hắn liền tông sư đều cũng thời điểm, tiến vào Thiên Thanh Vũ Viện, Vũ Vô Cực liền một đường cùng hắn đối địch, theo Thiên Thanh Vũ Viện người mới vương tranh, lại đến lúc sau, vẫn đối chọi gay gắt.

Sau đó Vũ Vô Cực ở Vũ Viện Thánh cảnh bên trong đạt được một vị chí tôn truyền thừa, chịu đựng Long Tuyền Tông thưởng thức, tiến vào Long Tuyền Tông. Làm Tiêu Vũ từ chôn năm trăm năm, lại vào Long Tuyền Tông lúc, hắn lại từ Long Tuyền Tông bên trong biến mất.

Bây giờ, hắn lại xuất hiện thế gian, đúng là quấy loạn thế, để đời này loạn thế, trở nên như thế khác thường.

“Vốn loạn thế đi tới hôm nay, thập đại đế vị, đều nên có chủ, nhưng mà này trăm năm qua, người này không dứt xuất hiện, mỗi khi có người gợi ra đế loạn, hoặc là đột phá thành đế, hắn thì sẽ hiện thân bước ra, đem hết thảy sắp sửa tìm được đế vị người, toàn bộ chém giết!”

Hàn Ngưng Yên lại một lần nữa mở miệng, ngữ khí không nặng, liền nói ra, lại là chấn động lòng người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 173: Chỉ Có 1 Thật Đế

Cái gọi là đế loạn, chính là mỗi khi có người có hy vọng đột phá, đi vào Đế cảnh lúc, mà đưa tới khắp nơi tranh. Điện thoại di động đầu m.

Như là lúc trước Tử Minh, hắn đế vị, chính là ở một vị khác Thiên Vương sắp sửa đột phá Đế cảnh thời gian, dẫn phát rồi Thiên Vương hỗn chiến, tranh cướp đế cơ, cuối cùng đoạt đến.

Mỗi một lần có người muốn đột phá thành đế, đều sẽ gợi ra loại này đại loạn, đưa tới vô số Thiên Vương tranh cướp chính quả. Bây giờ Thập Châu các nơi, sở dĩ sẽ lưu lại khủng bố như vậy dấu vết chiến đấu, chính là bởi vì loại này loạn chiến tạo thành.

Địch không không không Quỷ kết xem kỹ tiếp ầm ĩ kẻ thù thuyền cánh buồm

Nhưng hôm nay, Hàn Ngưng Yên lại là nói cho Tiêu Vũ, này trăm năm gian mỗi lần đế loạn, Vũ Vô Cực đều sẽ hiện thân, sắp sửa thành đế, hoặc là đã cướp được đế vị người chém giết.

Cũng chính vì hắn liên tiếp ra tay, cho nên vốn nên có mười người thành đế loạn thế, cho tới bây giờ, mới có thể chỉ còn lại có hai, ba người.

“Hắn làm như vậy, rốt cuộc muốn làm gì?” Tiêu Vũ sắc mặt nặng dị thường.

Có thể đem hết thảy đột phá thành đế người tất cả đều xoá bỏ, cũng nói một điểm, đó là Vũ Vô Cực thực lực hôm nay, chỉ sợ đã không kém gì bất kỳ Đại Đế.

Nếu như không có phần thực lực này, hắn là tuyệt đối không thể nào làm được điểm này.

“Hắn muốn, là duy nhất thật đế!” Hàn Ngưng Yên trầm giọng nói: “Hắn muốn trở thành đời này loạn thế, duy nhất đế!”

“Duy nhất thật đế?” Tiêu Vũ vừa là giật mình, Vũ Vô Cực lại có dạng này dã tâm?

Nhưng này duy nhất thật đế, lại là cái gì?

Thuyền không khoa xa khốc kết thuật tiếp tháng cô cuối cùng

“Không biết Tiêu Huynh hay không biết được, vùng thế giới này, tồn tại hạn chế, Đại Đế nhân số, cùng với trong thiên địa cho phép sức mạnh, tồn tại một cái cực hạn.” Hàn Ngưng Yên nói.

Tiêu Vũ gật đầu, điểm này hắn đã sớm biết.

Nguyên nhân chính là trong bầu trời này cho phép sức mạnh tồn tại một định số, này đây, làm nhiều năm trước khắp nơi Đại Đế rời đi, Thiên Vương nhân vật mới có thể đột nhiên hơn đi ra.

Một vị Đại Đế sức mạnh, nếu có thể bù đắp được mười vị Thiên Vương, vậy 10 đế biến mất, trong thiên địa thì sẽ cho phép thêm ra một trăm Thiên Vương!

Kết xa khoa độc sau bóng bờ ruộng cô mới cô khốc

Kết xa khoa độc sau bóng bờ ruộng cô mới cô khốc
“bọn họ, càng đều thành đế?” Tiêu Vũ trong lòng, tràn ngập phức tạp.

Loạn thế tàn khốc cũng bắt nguồn từ này, làm chỗ trống đến đế vị từ từ bị người đoạt được, làm bảo đảm không vượt qua thiên địa cho phép sức mạnh, cái khác Thiên Vương, thậm chí là vương giả, đều sẽ trở thành vật hy sinh, sẽ gặp phải xoá bỏ.

Cũng là bởi vì loại này tàn khốc, cho nên biết rõ loạn thế hung hiểm, khắp nơi Thiên Vương cũng chỉ có thể tham dự vào tranh cướp.

Nếu không thành đế, đến biến mất!

“Mười vị Đại Đế, là thiên địa này cho phép cực hạn, mà Vũ Vô Cực muốn, chính là phải đem loại này cực hạn, toàn bộ tập đến hắn 1 thân người!”

Hàn Ngưng Yên âm thanh lại trở nên trở nên nặng nề: “Nếu nói là mười vị Đại Đế, mỗi người đại biểu lực lượng là 1, mười vị Đại Đế, chính là thiên địa cực hạn. Vậy Vũ Vô Cực muốn, chính là phải đem cái khác ‘1’ toàn bộ xóa đi, khiến riêng mình, độc chiếm ấy ‘10’!”

Tôn không khoa kẻ thù tình địch học chỗ dương cô cô xa

Thiên địa tồn tại cực hạn, mười vị Đại Đế sức mạnh, chính là một cái cực hạn.

Mà Vũ Vô Cực mưu đồ, chính là đột phá loại này cực hạn! Nếu thiên địa tồn tại mười vị Đại Đế, hắn cực hạn của mình liền chỉ là một phần mười, mà đem những cái khác Đại Đế toàn bộ xoá bỏ, vậy, cực hạn của hắn, liền có khả năng đạt được mười phần!

Đây cũng là cái gọi là duy nhất thật đế!

“Hắn lại có dã tâm như vậy,

Có thể hắn là như thế nào làm được? Dù cho hắn đã đột phá thành đế, chiếm được này một phần mười, có thể theo lý thuyết hắn phải đem cái khác đột phá thành đế người 11 xóa đi, cũng tất nhiên hết sức khó khăn.”

Tiêu Vũ cảm thấy có chút khó tin, Vũ Vô Cực bực này cách làm, chắc chắn sẽ đưa tới những người khác kiêng kỵ cùng đề phòng, hắn cho dù đã thành đế, muốn thuận lợi hoàn thành hắn ý nghĩ, cũng là khó thêm khó.

“Hắn quả thật, đã đột phá thành đế.” Hàn Ngưng Yên khuôn mặt, vừa là chìm xuống dưới, nói: “Vốn, hắn một thân một mình, quả thật khó có thể làm được tất cả những thứ này, dù sao khả năng thành đế người, không một bất phàm. Thế nhưng, ở bên cạnh hắn, có một người khác, ở cùng hắn liên thủ.”

Thuyền không không khoa khốc thuyền thuật tiếp ầm ĩ xem kỹ hậu chủ

“Ai?” Tiêu Vũ cảm giác, có thể cùng Vũ Vô Cực liên thủ, tạo bây giờ bực này cục diện, tất nhiên cũng không phải nhân vật tầm thường.

Chỉ thấy Hàn Ngưng Yên sâu sắc dừng ở hắn, chậm rãi nói: “Tiêu Gia Thánh Tổ!”

Tôn Khoa Khoa không chỉ kết bóng từ tháng bờ ruộng sau từ

“Cái gì?” Tiêu Vũ đã không biết là, đây là hắn đã bị lần thứ mấy xung kích.

Tôn Khoa Khoa không chỉ kết bóng từ tháng bờ ruộng sau từ “Vũ Vô Cực mặc dù cùng ngươi đã từng có một đoạn ân oán, nhưng bây giờ hắn mưu đồ loạn thế, tự nhiên cũng sẽ không cố ý nhằm vào Luân Hồi Điện.” Hàn Ngưng Yên cười khổ, nói: “Luân Hồi Điện sở dĩ sẽ biến thành bây giờ như vậy, tất cả chỉ vì, lúc trước điện có người dẫn phát rồi đế loạn, mới có thể đưa tới

Vũ Vô Cực đối với Luân Hồi Điện ra tay.”

Đầu tiên là loạn thế khác thường, sau là Vũ Vô Cực cái kia kinh người dã tâm, bây giờ, lại dính dấp đến Tiêu Gia Thánh Tổ!

Kết khoa không xa Quỷ địch thuật chiến dương ngón tay cô sau

Lúc trước hắn trở về Tiêu Gia, tận mắt nhìn đến Tiêu Gia Thánh Tổ thành công đoạt nhà Tiêu Kỷ, có một khối tuổi trẻ thân thể, từ sau lúc đó, Tiêu Gia Thánh Tổ liền phảng phất trên thế gian biến mất, lại chưa xuất hiện.

Bây giờ, hắn xuất hiện lần nữa, lại là cùng Vũ Vô Cực cùng đi tới, mưu đồ lần này loạn thế!

“Vũ Vô Cực, Thánh Tổ?” Tiêu Vũ tâm tình càng nặng nề.

Hai người kia, người nào đều không phải là người lương thiện, mặc hắn đơn độc muốn cùng vậy một người đối với, hắn đều không có niềm tin tuyệt đối, bây giờ, hai người này nhân vật nguy hiểm, đúng là cùng đi tới!

Này chẳng trách, vì sao Vũ Vô Cực có thể thuận lợi như thế, thực hiện hắn kế hoạch.

“Ta theo như lời, bây giờ loạn thế còn thừa Đại Đế chỉ có hai, ba người, ấy hai người, chính là này Vũ Vô Cực, cùng Tiêu Gia Thánh Tổ!” Hàn Ngưng Yên rõ ràng cũng biết Tiêu Vũ cùng hai người này qua lại ân oán, phát sinh thở thật dài.

“Bọn họ, càng đều thành đế?” Tiêu Vũ trong lòng, tràn ngập phức tạp.

Còn nhớ tới lúc trước, Tiêu Gia Thánh Tổ đã nói, hắn dù sao cũng là Tiêu Gia sau khi, hy vọng ngày sau có thể cùng hắn liên thủ, đồng mưu đế vị.

Mà ở lúc đó, hắn cự tuyệt Tiêu Gia Thánh Tổ, không muốn, Tiêu Gia Thánh Tổ lại lựa chọn vật Vũ Vô Cực hợp tác, và bây giờ, đã thuận lợi thành đế.

“Lão già này, một lần loạn thế, hắn cũng đã tranh qua đế vị, &# 85; &# 8 đáng tiếc thất bại, vừa dựa vào đoạt xác hậu nhân thân, sống tạm vạn năm, chỉ vì chờ đợi lần này loạn thế đến, không ngờ rằng, đời này, hắn thật thành công!”

Cho đến hôm nay, Tiêu Vũ hồi tưởng lại Tiêu Gia Thánh Tổ, trong lòng đều sẽ không hiểu phát lạnh.

Lão già kia dã tâm quá lớn, vạn năm trước tranh đế sau khi thất bại, vừa sáng lập Tiêu Gia, dùng loại kia không dứt đoạt xác sau người nhục thân phương thức ẩu sống mười ngàn năm, chỉ vì chờ đợi lần này loạn thế, để hắn có hi vọng tranh chấp đế vị.

Hai người kia tiến tới cùng nhau, thật sự là để Tiêu Vũ đau cả đầu.

“Nói như vậy, Luân Hồi Điện lại có hôm nay kết cục, tất cả là vì hai người bọn họ? Thân ngươi đau đớn, cũng là bọn hắn làm?” Tiêu Vũ một lần nữa nhìn về phía Hàn Ngưng Yên, lòng mơ hồ có suy đoán.

“Vũ Vô Cực mặc dù cùng ngươi đã từng có một đoạn ân oán, nhưng bây giờ hắn mưu đồ loạn thế, tự nhiên cũng sẽ không cố ý nhằm vào Luân Hồi Điện.” Hàn Ngưng Yên cười khổ, nói: “Luân Hồi Điện sở dĩ sẽ biến thành bây giờ như vậy, tất cả chỉ vì, lúc trước điện có người dẫn phát rồi đế loạn, mới có thể đưa tới Vũ Vô Cực đối với Luân Hồi Điện ra tay.”

Gợi ra đế loạn, chính là có hy vọng đột phá, từ trong thiên địa đưa tới thành đế cơ hội.

Tôn không độc thuyền thuật bờ ruộng lạnh tình thi

Luân Hồi Điện lại có thể có người tới mức độ này, Tiêu Vũ không khỏi trong lòng căng thẳng, nói: “Là ai?”

Hàn Ngưng Yên mặt lộ ra cay đắng, nói: “Đệ tử của ngươi, Tô Mộ Phong!”

Sau không kẻ thù Quỷ sau xem kỹ từ ầm ĩ chút nào khắc tiếp

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Chương 174: Trở Về Chiến Thần Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phong nhi?” Nghe nói gợi ra đế loạn người là Tô Mộ Phong, Tiêu Vũ cũng là kinh ngạc, lại cảm thấy là hợp tình hợp lý, nói: “Phong nhi bây giờ thiên tư, không so với ai khác không đều, chỉ cần hắn không lười biếng, thành đế là chuyện sớm hay muộn.”

Hắn lại nhìn phía Hàn Ngưng Yên, “nói như vậy, Phong nhi đột phá trong khi đưa tới Vũ Vô Cực? Vậy hắn bây giờ thế nào rồi?”

Hỏi dò thời gian, Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra sát ý kinh thiên, Vũ Vô Cực dám đối với đệ tử của hắn ra tay!

“Hắn không có chuyện gì, chỉ là Đại Đế chính quả, bị Vũ Vô Cực chặt đứt.” Hàn Ngưng Yên thật dài thở dài, khổ sở nói: “Ta mặc dù khi biết hắn muốn đột phá thời gian, liền lập tức chạy tới hộ pháp, nhưng làm sao, ta không phải Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ đối thủ.”

Nghe đến nơi này, Tiêu Vũ cũng coi như hiểu, nói: “Ngươi vết thương trên người, chính là vào lúc đó chịu đựng?”

Hàn Ngưng Yên gật gù, nàng là đời này trong loạn thế cái thứ nhất thành đế, đi tuốt đàng trước, có thể làm cho nàng chịu đựng trọng thương như thế, cũng chỉ có hai cái Đế cảnh trở lên nhân vật ra tay mới có thể.

“Đáng tiếc, ta đem hết toàn lực, cũng không thể bảo vệ Luân Hồi Điện, chỉ mang đi một nhóm người. Huyết Vũ Thiên Vương, đã ở trong trận chiến ấy, làm che chở Tô Mộ Phong mà chết.” Nàng tràn ngập áy náy nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Xin lỗi, ta có phụ ngươi lúc trước giao phó.”

Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ trong mắt sát ý, dĩ nhiên càng ngày càng lạnh như băng.

Nguyên lai Luân Hồi Điện rơi vào dáng dấp như thế, đúng là bởi vì Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ nguyên nhân. Tô Mộ Phong vốn có hi vọng thành đế, lại bị Vũ Vô Cực chặt đứt đế lộ, Huyết Vũ Thiên Vương cũng bởi vậy ngã xuống.

Hắn nắm thật chặt nắm đấm, sau một hồi thật dài thở dài: “Đối mặt hai vị Đại Đế, ngươi có thể làm được như thế, đã tận lực, vẫn chưa phụ lòng ta cái gì, không nên tự trách.”

Hàn Ngưng Yên cười khổ gật đầu, nói: “Kỳ thực, Luân Hồi Điện bên trong người có thể bảo vệ, ngoại trừ có ta bảo vệ ở ngoài, đế loạn thời gian, có một người khác ra tay rồi. Nếu không có nàng, chỉ sợ ta cũng khó theo hai cái Đại Đế trong tay bảo toàn Luân Hồi Điện.”

“Có những người khác ra tay?” Tiêu Vũ kinh ngạc, “là ai?”

Hạng người gì, có thể tham dự vào Đại Đế tranh? Người hắn quen biết bên trong, còn ai có thực lực như vậy?

Hàn Ngưng Yên nói: “Yêu tộc sau khi!”

“Là của nàng? Nàng thế mà lại giúp ta?” Tiêu Vũ lại một lần cảm thấy kinh ngạc, Yêu Hậu càng làm Luân Hồi Điện ra tay rồi, đây là hắn làm sao cũng không ngờ rằng.

E sợ, trong này, lại có Nguyệt Nhi nguyên nhân. Nhớ tới Nguyệt Nhi, hắn không nhịn được vừa là thở dài, Không lâu sau đó đem trở về cửu thiên, cũng không biết, sau đó có còn hay không có thể cơ hội gặp lại.

“Xem ra trở về trước khi, còn là tất yếu đến Yêu tộc lại đi một chuyến.” Tiêu Vũ trong lòng yên lặng nói.

“Tô Mộ Phong đế đường bị đoạn, e sợ bị không nhỏ đả kích, ngươi đã trở về, còn là đi xem hắn một chút.” Hàn Ngưng Yên mở miệng.

Tiêu Vũ gật đầu, Hàn Ngưng Yên thương thế đã không có gì đáng ngại, không bao lâu nữa có thể khôi phục lại, đã không cần lo lắng.

Luân Hồi Điện chiến dịch, Hàn Ngưng Yên liều chết đem trong điện người sống đều mang về Đạo Thần Cung, theo nàng nói chỗ, Phong Vũ Mạc Ly, cùng với hắn những đệ tử kia, bây giờ đều ở đây Chiến Thần Cung bên trong.

Cáo biệt Hàn Ngưng Yên, Tiêu Vũ rời đi Hàn Gia, mang tới Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, trực tiếp đi tới Đạo Thần Cung.

Khi đi tới cửa cung trước khi, ngẩng đầu nhìn tới, Tiêu Vũ cùng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, trong lòng dù sao cũng hơi thổn thức than thở.

Vạn năm đồng thời loạn thế, Đạo Thần Cung hiện thế đã có mấy trăm năm, loạn thế cũng đem đi tới cuối, e sợ không lâu sau nữa, toà này Thần cung lại muốn triệt để nhắm đời, chờ tiếp theo vạn năm thời kỳ.

Không nói tiếng nào, mọi người trực tiếp bay vào cửa cung, thẳng đến Chiến Thần Cung.

Trăm năm trôi qua, Chiến Thần Cung còn hơn ngày xưa càng thêm huy hoàng, trong cung đệ tử mặc dù không giống như cái khác mỗi một cung, nhưng cũng đều có thiên tư cùng tâm tính đều tốt hạng người.

Trăm năm trước khi, Tiêu Vũ cùng Tử Minh Đại Đế sau đại chiến, vừa là dẫn tới không ít người tranh nhau tiến vào Chiến Thần Cung.

Bây giờ này 1 cung, đã không còn nữa lúc trước hoang vu, Tiêu Vũ nhìn thấy tình cảnh như vậy, vừa là nhớ tới Chiến Thần Cung chủ Cố Trường Phong, không do tâm sinh than thở.

“Ngươi khi đó lớn nhất tâm nguyện, chính là Chiến Thần Cung lại xuất hiện huy hoàng, bây giờ ngày đó đã đến, lại không biết ngươi còn có thể hay không thể lại nhìn tới.”

Không biết có biết hay không sắp rời khỏi giới này nguyên nhân, Tiêu Vũ trong lòng than thở chứa nhiều, trở nên hơi không như dĩ vãng.

Hắn mang theo sau lưng đoàn người rơi xuống đất, tiến vào Chiến Thần Cung bên trong.

“Người nào?”

Chiến Thần Cung bên trong đệ tử tràn ngập cảnh giác, nhìn thấy có mấy người không hiểu bay tới, nhất thời đem Tiêu Vũ vây lại.

Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, nhưng thấy những đệ tử này mỗi người bất phàm, mặc dù không giống như này đứng đầu thiên kiêu, nhưng cũng đều là vạn người chọn một nhân vật, không khỏi thoả mãn gật đầu.

“Cung chủ? Ngươi là cung chủ gì?”

Trong đám đệ tử, không thiếu có nhận thức Tiêu Vũ người, khi thấy rõ mặt mũi của hắn, nhất thời kích động hô lớn đi ra, dẫn tới trong cung đệ tử một trận rối loạn.

“Cung chủ, cung chủ đã trở lại!”

“Thật là cung chủ!”

Khuynh khắc gian, Chiến Thần Cung cung chủ đã trở lại, tin tức này giống như là thuỷ triều, ở Chiến Thần Cung bên trong truyền ra, rất nhanh liền truyền đến này cung các đệ tử trong tai.

“Bái kiến cung chủ!”

Chiến Thần Cung đệ tử mỗi người đầy cõi lòng kích động, dù sao này trong truyền thuyết cung chủ, quá có sắc thái truyền kỳ, thậm chí không ít người gia nhập Chiến Thần Cung, đều là vì cái này truyền kỳ cung chủ.

“Đứng lên đi.” Tiêu Vũ gật đầu, rất cảm giác vui mừng, tiếp tục cất bước, hướng đi Chiến Thần Cung nội bộ.

Lúc này, Chiến Thần Cung bên trong, vài tên người trẻ tuổi trong khi nhắm mắt ngồi tĩnh tọa, đột nhiên, trong cung cái kia thanh âm huyên náo, khiến cho mấy người đồng thời nhíu mày, không khỏi mở mắt.

“Xảy ra chuyện gì, trong cung vì sao như thế ồn ào?” Mục Vân cau mày, có chút nghi hoặc.

Ở bên cạnh hắn, cái khác mấy người trẻ tuổi, tự nhiên chính là Lâu Trần, tần vũ cùng Khỉ La mấy người, đều là Tiêu Vũ đời này chỗ thu nhận đệ tử.

Trong cung truyền đến âm thanh càng ngày càng loạn, mấy người đều là nhíu mày không rõ, đồng thời thăm xuất thần niệm, điều tra trong cung việc.

“Cung chủ đã trở lại!”

Thần niệm dò ra, chỉ nghe cái kia tạp nhạp trong thanh âm, xen lẫn một câu nói như vậy, mấy người không khỏi đồng thời chấn động, bỗng nhiên đứng lên.

“Cung chủ? Chẳng lẽ là……”

Cùng nhìn nhau trong lúc đó, mấy người tựa hồ cũng là đồng thời nghĩ đến cái gì, trên mặt lộ ra vẻ kích động, bước nhanh đi ra ngoài.

Vừa đi đến cửa ở ngoài, liền gặp một người chậm rãi bước mà đến, dáng dấp mặc dù tuổi trẻ, nhưng thân hình lại dày nặng như núi, ấy ánh mắt sâu xa như biển.

“Sư phụ, thực sự là người đã trở lại!”

Mục Vân mấy người, tất cả đều kích động đến không kìm chế được, mấy người trẻ tuổi bước nhanh về phía trước, ở Tiêu Vũ trước người cùng nhau quỳ xuống, “đệ tử bái kiến sư phụ!”

Gặp lại này vài tên đệ tử, Tiêu Vũ vui mừng gật đầu, hắn nhìn ra được, này trăm năm thời gian, mấy người này, vừa lớn lên.

“Thật là ngươi đã trở lại?”

Mấy cái đệ tử vừa mới lạy xong Tiêu Vũ, một hướng khác, mấy bóng người thần tốc tới rồi, vừa thấy Tiêu Vũ, đồng dạng không cách nào bình tĩnh.

Phong Vũ Mạc Ly, còn có Linh Lung vương, bọn họ đồng dạng nhận thấy được trong cung rối loạn, ở chạy tới đầu tiên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 175: Đoàn Tụ

“Là ta! Ta đã trở về!”

Phân biệt trăm năm, gặp lại cố nhân, Tiêu Vũ lòng, cũng là tràn ngập than thở. Điện thoại di động đầu m.

Ở Tiêu Vũ phía sau, Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch cũng hiện ra thân thể, Luân Hồi Điện cố nhân gặp lại, nhưng mà Luân Hồi Điện lại hầu như đã phá huỷ, buồng tim mọi người, đều là kích động sau khi, vừa giấu diếm vài phần chua xót.

“Phong nhi?” Tiêu Vũ không có quá nhiều hàn huyên, trực tiếp hỏi Tô Mộ Phong vị trí.

“Hắn...... bị trọng thương, đã ngủ mê mấy năm!” Mạc Ly thở dài.

Nói tới Tô Mộ Phong, tất cả mọi người vẻ mặt, nhất thời đều ảm đạm xuống.

“Mang ta đi nhìn.” Tiêu Vũ sầm mặt lại.

Đạt được Thiên Vương cảnh giới, bình thường đã rất khó hôn mê, Tô Mộ Phong lại là mê man mấy năm, bởi vậy có thể thấy được hắn bị thương nặng bao nhiêu.

Đoàn người tiến vào một lần nữa xây dựng chiến thần trong điện, đi tới nơi sâu xa nhất một gian phòng.

Ở đây, Tiêu Vũ gặp được mê man Tô Mộ Phong, hắn dung nhan chưa đổi, vẫn là hơn hai mươi tuổi tuổi trẻ dáng dấp, chỉ là khuôn mặt hoàn toàn trắng bệch, chăm chú nhắm mắt, nằm ở giường không nhúc nhích.

Tiêu Vũ thấy vậy, nắm đấm vừa là chăm chú bốc lên, đối với Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ, sinh ra mãnh liệt sát niệm.

Hắn im lặng không nói, bước tới, điều tra Tô Mộ Phong thương thế, này 1 điều tra, sắc mặt của hắn, nhất thời càng thêm âm trầm.

“5 thần đều tốn, linh mạch đều gãy, còn thương tới căn bản, dưới đến thật ác độc tay!” Mặt của hắn tràn ngập âm hàn.

Tô Mộ Phong trong cơ thể 5 thần, cùng 12 linh mạch, hầu như hủy diệt sạch. Dù cho đạt được Thiên Vương cảnh giới, mấy thứ này cũng như trước thập phần quan trọng. Mà càng nghiêm trọng chính là, Tô Mộ Phong nguồn gốc bị hao tổn, đây mới là dẫn đến hắn lâu dài mê man, không cách nào thức tỉnh nguyên nhân.

“Sư phụ, đệ tử vô năng, không thể bảo vệ sư huynh, mời mọc sư phụ trách phạt!”

Mục Vân cùng Lâu Trần mấy người, dồn dập đối với Tiêu Vũ quỳ xuống, mặt tràn ngập vẻ xấu hổ.

Đế loạn ngày, bọn họ đều ở đây Tô Mộ Phong bên người, vì đó bảo vệ, nhưng cuối cùng, vẫn để cho Tô Mộ Phong bị thương thành như vậy.

Địch xa kẻ thù Quỷ địch xem kỹ bờ ruộng cô xem kỹ xa Quỷ

“Ai da, kỳ thực cái này cũng không trách được bọn họ, dù sao cũng là Đại Đế nhân vật ra tay, chúng ta mấy người mặc dù đều chính là Thiên Vương, ở Đại Đế trước mặt, lại cũng đều bất lực.” Mạc Ly ở bên cạnh thở dài nói.

“Trận chiến ấy chúng ta vài người cơ hồ đều là trọng thương ngã gục, mấy người bọn họ cũng thiếu chút nộp mạng, Huyết Vũ Thiên Vương, càng ở một trận chiến biến mất.” Phong Vũ cũng là mở miệng, không hy vọng Tiêu Vũ trách cứ hắn mấy cái đệ tử.

“Ta đã rõ.” Tiêu Vũ gật đầu, đối với mấy vị đệ tử nói: “Các ngươi đã tận lực, ta hoàn toàn không trách cứ các ngươi, đứng lên đi.”

“Tạ sư phụ!” Mấy cái đệ tử lúc này mới đứng dậy, nhưng mặt vẫn nặng nề như cũ, có thể thấy, bọn họ đối với cái này đều rất tự trách.

Tôn xa xa phương xa địch bóng bờ ruộng cô dương khốc thuyền

“Các ngươi trước tiên đi ra ngoài đi, ta phải cho Phong nhi chữa thương, trong lúc này, không được bị người quấy rối.” Tiêu Vũ vừa là dặn dò.

“Vâng, các đệ tử sẽ bên ngoài cho sư phụ hộ pháp, nếu sư phụ có bất kỳ phải, mời mọc bất cứ lúc nào dặn dò, đệ tử sẽ lập tức tiến lại!　”

Mấy cái đệ tử mang theo tự trách, nói xong này, vừa mới lui ra ngoài phòng.

Phong Vũ Mạc Ly bọn người biết Tiêu Vũ thủ đoạn bất phàm, lúc này đều không nói thêm lời, từ này phòng rời đi.

Nâng dậy Tô Mộ Phong, Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, dùng cái này trải qua chữa thương Thánh pháp, làm Tô Mộ Phong chữa thương.

Tô Mộ Phong gây thương tích nguồn gốc,

Đối với người bình thường tới nói, muốn khôi phục khó thêm khó, nhưng bất diệt âm dương trải qua dính đến con đường sinh tử, đạt được cực hạn lúc, thậm chí đảo ngược chết mà sống, này đây muốn tu sửa ấy nguồn gốc, cũng không tính gian nan.

Chỉ là một ngày trôi qua, Tô Mộ Phong nguồn gốc cũng đã chữa trị hơn nửa, ý thức của hắn dần dần khôi phục, mặc dù vẫn là suy yếu, nhưng đã theo trạng thái hôn mê từ từ tỉnh lại.

“Sư phụ?”

Mới vừa mở mắt ra, vẫn còn hư nhược Tô Mộ Phong nhìn thấy Tiêu Vũ, mắt nhất thời đỏ lên. Hắn gian nan mở miệng, yếu ớt nói: “Sư phụ, đệ tử hổ thẹn cho ngươi, không thể đột phá Đế cảnh, đệ tử cho sư phụ mất thể diện!”

Nguyên lai đối với Tô Mộ Phong tới nói, đế đường bị đoạn và không tính là gì, hắn để ý nhất, là Tiêu Vũ đệ tử này một thân phận, tựa hồ không thể thành đế, đối với hắn mà nói liền không có bộ mặt lại làm Tiêu Vũ đệ tử.

Cảm nhận được Tô Mộ Phong đối với tâm ý của mình, Tiêu Vũ lòng cũng là vui mừng, nói: “Ta mấy cái đệ tử, ngươi là một cái duy nhất đi tới bước này, ngươi đã làm rất khá, sư phụ lấy ngươi làm ngạo!”

“Cảm ơn…… tạ ơn sư phụ!”

Tô Mộ Phong âm thanh run rẩy, đỏ bừng hai mắt căng đóng chặt, tựa hồ là chỉ lo mắt nước mắt lăn nhào.

Đế đường bị chém, chỉ sợ hắn cảm nhận được tuyệt vọng, không ai có thể giải thích. Hắn tuyệt đối không phải yếu đuối người, nếu không có thật sự tao thụ to lớn đả kích, tất nhiên sẽ không như thế.

Nếu là người bình thường, chịu đựng này đả kích, chỉ sợ đạo tâm đều sẽ phá nát, cũng lại vô vọng làm ra nửa điểm đột phá.

“Nghỉ ngơi cho khỏe, một đế vị thôi, bị ai đoạt, theo tay người nào đoạt lại. Nhớ kỹ, làm đệ tử của ta, ngươi có thể thất bại, nhưng không thể từ bỏ!” Tiêu Vũ một bên cho Tô Mộ Phong chữa thương, vừa nói.

“Vâng!” Tô Mộ Phong trọng trọng gật đầu, “đệ tử ghi nhớ!”

Tiêu Vũ gật đầu, Tô Mộ Phong là hắn đời này đệ tử, sớm nhất bái ông ta làm thầy, cũng cố gắng nhất, hy vọng có thể báo lại hắn người.

Thuyền không khoa khoa mới Tôn Thuật tiếp cô địch chủ tôn

Hắn coi trọng nhất, cũng là Tô Mộ Phong cái kia cứng cỏi tâm tính, tin tưởng trải qua hắn phen này khuyên bảo sau khi, Tô Mộ Phong đạo tâm cũng không đến nổi phá nát, mà là sẽ càng thêm cứng rắn không thể phá vỡ.

Thuyền không khoa khoa mới Tôn Thuật tiếp cô địch chủ tôn Tô Mộ Phong gây thương tích nguồn gốc, đối với người bình thường tới nói, muốn khôi phục khó thêm khó, nhưng bất diệt âm dương trải qua dính đến con đường sinh tử, đạt được cực hạn lúc, thậm chí đảo ngược chết mà sống, này đây muốn tu sửa ấy nguồn gốc, cũng không tính gian nan.

Khai đạo Tô Mộ Phong, vì đó chữa trị nguồn gốc, Tiêu Vũ sau đó để hắn tiếp tục tu dưỡng, chính mình tất là thối lui ra khỏi ngoài phòng.

Tôn không không khốc kết học tiếp dương chiến kết lông chim

Ở ngoài phòng đại sảnh, Phong Vũ Mạc Ly bọn người vẫn chưa từng rời đi, yên lặng ở đây chờ đợi.

“Luân Hồi Điện sự tình, Hàn Gia Nữ Đế đã đại khái cùng ta nói rồi, nhưng có một số việc, ta còn muốn hỏi một chút các ngươi.” Tiêu Vũ để mọi người mỗi một tìm chỗ ngồi xuống, sau đó mở miệng nói: “Điện vốn đã có không ít đệ tử, những đệ tử kia, bây giờ ở nơi nào?”

Nghe vậy, Mạc Ly đứng lên, nói: “Loạn thế, năm đó một hồi đế loạn, dẫn đến một châu tất cả thế lực hầu như hết mức tan rã, cho nên vì lý do an toàn, ta đem điện đệ tử bình thường đều mang đến phàm châu, làm cho bọn họ các loại loạn thế quá khứ, lại trở về.”

Mạc Ly sắp xếp, cũng không không ổn, nếu không có hắn an bài như vậy, chỉ sợ Luân Hồi Điện thật muốn ở Vũ Vô Cực tay hủy diệt sạch, Tiêu Vũ sau khi nghe xong, gật gù biểu thị tán thành.

“Ta đã thấy Huyết Vũ vương bia mộ, nhìn dấu vết, cái kia đại khái đã là mấy năm chuyện lúc trước. Mấy năm qua, Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ từ sau lúc đó, có từng có từng xuất hiện, các ngươi bây giờ, có biết tung tích của bọn hắn?” Tiêu Vũ hỏi lần nữa, sự thật, vấn đề này, mới là hắn bây giờ quan tâm nhất.

Sắp sửa rời đi, trở về cửu thiên, ở trước khi rời đi, hắn nhất định phải nên vì Luân Hồi Điện những người này, thanh trừ tất cả hậu hoạn!

Tiêu Vũ vấn đề, để sắc mặt của mọi người đều là khẽ biến, bởi vì đoán được Tiêu Vũ ý đồ.

Mọi người không khỏi lo lắng, Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ thực lực đều cực kỳ khủng bố, Tiêu Vũ chưa thành Đại Đế, chẳng lẽ muốn lấy một chọi hai, độc chiến đôi đế?

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 176: Thời Cơ Chưa Tới

“Từ khi mấy năm trước, hắn và Tiêu Gia Thánh Tổ đến Luân Hồi Điện một nhóm sau, liền mất đi tung tích, đã mấy năm không biết xu hướng. Điện thoại di động đầu m.”

Mạc Ly tuy biết Tiêu Vũ ý đồ, nhưng vẫn đáp: “Bây giờ Thập Châu các nơi, bao nhiêu không sinh linh, liền Tinh Thần Các đều không thể vận chuyển bình thường, mỗi một châu cùng mỗi một châu ở giữa tin tức, hết tử đoạn tuyệt, muốn nắm giữ người kia xu hướng, quá khó khăn.”

Tiêu Vũ trầm mặc. Thập Châu các nơi sinh linh đều đã qua phàm châu tị nạn, quả thật bây giờ bực này tình hình, muốn nghe được tin tức gì quá khó khăn.

Dĩ vãng mỗi một châu vừa có xảy ra chuyện lớn, không bao lâu nữa, thì sẽ truyền tới thế gian các nơi, nhưng hôm nay, mỗi một châu bao nhiêu không sinh linh, là có chuyện gì phát sinh, đều không ai sẽ truyền hướng hắn châu, huống chi là thám thính hai người xu hướng?

“Xem ra muốn thông qua bình thường cách tìm kiếm bọn họ, hầu như đã không có khả năng.” Tiêu Vũ thật lâu không nói, nói: “Đoạn này thời gian, các ngươi trước tiên đứng ở Đạo Thần Cung a, ta muốn rời khỏi một thời gian.”

“Ngươi lại muốn chính mình xằng bậy?” Huyết Lân cái thứ nhất đứng lên, còn tưởng rằng Tiêu Vũ lại muốn một người đi tìm Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ.

Đây chính là hai cái Đại Đế, hơn nữa từng bước từng bước nguy hiểm!

Sau kẻ thù kẻ thù khoa khốc kết hận tiếp cô chút nào kẻ thù quá

“Yên tâm, ta cũng không phải là đi tìm bọn họ.” Tiêu Vũ nói: “Huống hồ, bây giờ Thập Châu các nơi tin tức đoạn tuyệt, ta mặc dù là muốn tìm bọn họ, chỉ sợ cũng không thể nào tìm lên.”

Huyết Lân lúc này mới lòng an tâm một chút, lại vẫn là không yên lòng, nói: “Ngươi và hai người bọn họ đều có quan hệ, bây giờ loạn thế đem kết, vào lúc này, ngươi còn muốn đi nơi nào?”

“Có một số việc, ta không cách nào cùng các ngươi giải thích.” Tiêu Vũ lắc đầu, hắn và Mặc Vũ bọn người mặc dù thân cận, nhưng rất nhiều chuyện, nhưng cũng vẫn là không có cách nào làm cho bọn họ biết.

“Yên tâm đi, việc này ta sẽ không đi quá lâu, hơn nữa sẽ không có nguy hiểm gì.” Tiêu Vũ cười nói.

Mặc dù không yên lòng, nhưng Huyết Lân mấy người cũng biết, Tiêu Vũ chính thức quyết định sự tình, không có ai có thể thay đổi, lập tức cũng chỉ có thể ngầm đồng ý.

Luân Hồi Điện những người này, ở lại Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ coi như yên tâm, hơn nữa Hàn Ngưng Yên nên không lâu khả năng khôi phục, nghĩ đến ở Đạo Thần Cung bên trong, bảo vệ những người này nên không có vấn đề gì.

Hắn vừa rời đi Đạo Thần Cung, độc thân đường.

Bây giờ Thập Châu các nơi đều bao nhiêu không có dấu người, Tiêu Vũ vô luận đi tới chỗ nào, đều là hoang vu một mảnh, trong thiên địa tràn ngập một luồng buồn tẻ tâm ý, thiên địa mênh mông, lại hầu như không tìm được còn sống sinh linh.

Ở Lan Châu biên giới, Tiêu Vũ sau đó không lâu tìm được rồi một chỗ bí ẩn không gian, tiến vào ấy.

“Ngươi rốt cuộc, vẫn là tới!”

Ở vùng không gian này trong vòng, quần áo trắng điện chủ tựa hồ đã là chờ đã lâu, thấy hắn tiến lại, thật dài thở dài một cái.

“Ta muốn biết, hay không có biện pháp gì, có thể cho ta trở về cửu thiên?” Tiêu Vũ đi thẳng vào vấn đề, hắn này đến, vì chuyện này.

Kết khoa khoa Quỷ tôn học chỗ ầm ĩ ta bí khoa

Huyền Mặc lão nhân nói hắn trở về không lâu sau tức có khả năng sẽ trở lại cửu thiên, hắn nghĩ tới nghĩ lui, nếu là thật có phương pháp như vậy, chắc chắn sẽ là cùng quần áo trắng điện chủ có quan hệ.

Kết khoa khoa Quỷ tôn học chỗ ầm ĩ ta bí khoa
chẳng lẽ Huyền Mặc lão nhân nói hắn có hi vọng trở về cửu thiên, chính là bởi vì hắn suy tính ra loại này tương lai? Vậy cũng là quần áo trắng điện chủ an bài?

“Ngươi vào qua thần hồn không gian, hẳn phải biết, ta thế này tu chi đạo, không cho phép ta tại giới này đột phá Đế cảnh, nào sẽ trực tiếp vượt qua vùng thế giới này cho phép cực hạn, cho nên ta nhất định phải ở trở lại cửu thiên.” Tiêu Vũ trịnh trọng thấy quần áo trắng điện chủ.

Hắn có loại cảm giác,

Quần áo trắng điện chủ có thể thật biết trở về phương pháp, chỉ là cho tới nay, quần áo trắng điện chủ đều đối với hắn che giấu.

“Ta biết, từ lúc ban đầu ta thấy ngươi thời gian, ta liền biết, một giới này chung quy thay đổi, đối với ngươi mà nói, một giới này quá nhỏ, ngươi cuối cùng là phải trở về.”

Quần áo trắng điện không ngừng thở dài, nói: “Sự thật, ta đã ở an bài, có lẽ ở trong vòng mấy năm, ta liền có thể đưa cho ngươi trở về cửu thiên. Nhưng bây giờ, thời cơ còn chưa tới.”

Quần áo trắng điện chủ từ lúc sắp xếp? Như thế khiến Tiêu Vũ cảm thấy kinh ngạc.

Chẳng lẽ Huyền Mặc lão nhân nói hắn có hi vọng trở về cửu thiên, chính là bởi vì hắn suy tính ra loại này tương lai? Vậy cũng là quần áo trắng điện chủ an bài?

Mấy năm, lúc này, đối với Tiêu Vũ bây giờ cảnh giới cỡ này, đích xác không lâu lắm, cũng có thể ăn khớp Huyền Mặc lão nhân lúc trước thuyết pháp.

“Ngươi nói thời cơ, là chỉ lúc nào?” Tiêu Vũ gạn hỏi, hắn duy nhất tốt, là quần áo trắng điện chủ khẩu thời cơ, quần áo trắng điện chủ rốt cuộc đang chờ đợi cái gì?

“Làm đời này loạn thế triệt để kết thúc, trong thiên địa hạn chế lực lượng một lần nữa trở về, Đạo Thần Cung một lần nữa nhắm đời, ngày nào đó, là ngươi trở về cửu thiên thời gian!” Quần áo trắng điện chủ bất đắc dĩ, chỉ phải nói.

“Loạn thế triệt để kết thúc?” Tiêu Vũ mắt sáng lên, “loạn thế, quả nhiên cùng các ngươi có quan hệ?”

Ở Tiêu Vũ lòng, hắn đã sớm đã đoán rất nhiều về, mỗi một đời loạn thế, tựa hồ sâu xa thăm thẳm đều có người đang nắm trong tay, thôi động cái gì.

Sau kẻ thù khoa mới thuyền thuật chỗ tháng cát phong thuật

Chư đế rời đi, Đạo Thần Cung tồn tại, ẩn giấu với các đại cổ địa Thiên Căn, tất cả tựa hồ cũng đã nói rõ, loạn thế sau lưng, cất dấu rất nhiều không muốn người biết bí mật, xa xa không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

“Ở ngươi rời đi, trở về cửu thiên trước khi, ta sẽ để ngươi biết được tất cả.” Quần áo trắng điện chủ tựa hồ cũng không có ẩn giấu dự định, chỉ là hắn bây giờ, cũng không có ý định làm Tiêu Vũ nói rõ.

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng không có tiếp tục truy vấn, bởi vì hắn tin tưởng, quần áo trắng điện chủ đối với hắn không có ác ý.

Hắn nghĩ nghĩ, lại nói: “Ta còn muốn hỏi thăm ngươi mấy người cá nhân hướng đi.”

“Ngươi là muốn hỏi, cái kia hai cái phá huỷ ngươi Luân Hồi Điện tiểu tử gì?” Quần áo trắng điện chủ nói rằng, khi hắn mắt, hai cái Đại Đế, quả thật chỉ là hai thằng nhóc.

“Không phải.” Nhưng mà, Tiêu Vũ lại là lắc đầu, “ta muốn hỏi, là ban đầu ở Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh, &# 32; cho ngươi tán thành, theo ngươi cầu trải qua, chịu đựng ngươi truyền thừa người.”

Lúc trước Thánh cảnh cái kia vài toà cầu, đi thông địa phương hết sức rõ ràng, đó là liên thông quần áo trắng điện chủ các đạo truyền thừa cầu nối, có thể đi người trong quá khứ, đều là tìm được quần áo trắng điện chủ tán thành người.

Theo ngày đó cho tới bây giờ, sáu trăm năm vội vàng mà qua, Vũ Vô Cực đều xưng đế, nhưng mà Sở Ngâm Sa, đến nay không về.

Sắp sửa rời đi, Tiêu Vũ cũng là không quá yên tâm được Sở Ngâm Sa, này đây mới sẽ có câu hỏi như thế.

“Nguyên lai ngươi hỏi chính là bọn hắn.” Quần áo trắng điện chủ giật mình, nói: “Mấy người kia, hầu như toàn bộ đều ở đạo của ta mất phương hướng, chỉ có một người, thành công trở về.”

Địch khoa xa khoa mới tôn xem kỹ bờ ruộng chiến tranh lạnh học cánh buồm

Quần áo trắng điện chủ cảnh giới cỡ này truyền thừa, cao thâm khó dò, bất luận người nào đi sâu vào đạo này, đều rất dễ bị lạc ấy, không cách nào trở về.

Cái này cũng là tại sao có người qua cầu sau, vĩnh viễn không cách nào trở về nguyên nhân, khả năng bao lâu hiểu được truyền thừa, tất cả xem thiên tư, thậm chí nói là vận may.

“Chỉ có một người? Là ai?” Tiêu Vũ lông mày vừa là giam lên, lúc trước theo cầu thông qua người, nhưng chừng sáu bảy nhiều.

“Ta nghĩ ngươi muốn hỏi, hẳn là hắn.” Quần áo trắng điện chủ cười nói: “Ngươi ánh mắt không sai, cái kia họ Sở tiểu tử thiên tư bất phàm, chỉ có hắn chịu đựng được đạo của ta.”

“Hắn thành công?” Tiêu Vũ ngạc nhiên, nói: “Nói như vậy, hắn đã trở về? Vậy hắn bây giờ nơi nào?”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 177: Sở Ngâm Sa Trở Về

Theo Bạch Y Điện chủ khẩu biết được Sở Ngâm Sa đã trở về, Tiêu Vũ cũng không nhịn được cảm thấy cao hứng. Phẩm thư võng

Hắn mặc dù rất muốn mau chóng nhìn thấy Sở Ngâm Sa, nhưng cũng không có nóng nảy rời đi, nói: “Ta này đến, còn có làm phiền ngươi chuyện.”

“Ngươi nói đi.” Bạch Y Điện chủ có chút bất đắc dĩ, tựa hồ Tiêu Vũ mỗi lần tới tìm hắn, đều là một đống lớn vấn đề.

“Mượn ngươi trước khi chỗ kia tinh thần không gian dùng một lát.” Tiêu Vũ nói.

“Ngươi nghĩ nhờ vào đó tu sửa thần hồn của ngươi?” Bạch Y Điện chủ liếc mắt xem thấu cả rồi Tiêu Vũ ý nghĩ, nói: “Cũng được, thần hồn của ngươi nếu không phải tu sửa, như vậy trở về cửu thiên, đích xác là một vấn đề.”

Tiêu Vũ cảm kích, trước khi tới, hắn đã dự liệu được Bạch Y Điện chủ sẽ không cự tuyệt.

Hắn muốn đối phó Tiêu Gia Thánh Tổ cùng Vũ Vô Cực, dùng hắn bây giờ thần hồn trạng thái, sẽ rất nguy hiểm, cho nên dưới sự bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có tìm đến Bạch Y Điện chủ.

Bạch Y Điện chủ là ngày xưa chí tôn, từng chịu ngàn tỉ sinh linh cúng bái, ở tinh thần của hắn không gian, có khổng lồ chúng sanh ý niệm.

Tiêu Vũ thần hồn, nếu dựa theo bình thường thủ đoạn khôi phục, phải hao phí thời gian dài dằng dặc, nhưng mà có Bạch Y Điện chủ này chúng sanh ý niệm, hắn liền có thể khôi phục rất nhanh.

Ở Bạch Y Điện chủ tinh thần không gian, Tiêu Vũ dừng lại gần một tháng thời gian, rốt cục đem tổn thất thần hồn tu sửa như lúc ban đầu.

Hắn hướng về Bạch Y Điện chủ hỏi rõ Sở Ngâm Sa vị trí, sau khi liền không muốn lưu lại, cáo từ rời đi.

Đời này, cùng Tiêu Vũ chân chính có giao tình thâm hậu người không nhiều, Sở Ngâm Sa chính là ấy một trong, bọn họ quen biết, thậm chí càng ở Huyết Lân Mặc Vũ trước khi.

Tầm nửa ngày sau, Tiêu Vũ chạy về Lạc Vân Châu bên trong.

Thiên Thanh Vũ Viện ngày xưa vị trí, bây giờ, cũng đã hóa thành một phế tích, viện mọi người đã vắng mặt, không biết là trốn hướng về phàm châu tị nạn, hoặc là chôn vùi ở này châu bùng nổ đế loạn.

Vũ Viện ở chỗ sâu trong, một gian dùng cỏ khô che thành đình, là Vũ Viện số ít như trước mạnh khỏe kiến trúc.

Nó như là mới xây lên không lâu, đơn giản mộc mạc, đứng yên với 1 vịnh hồ nước bên cạnh.

Ven hồ, một bóng người lẳng lặng ngồi ngay ngắn, tay cầm cần câu, như là lão tăng nhập định, ngồi ở nhà nhỏ không nhúc nhích.

Tiêu Vũ cất bước, đi qua ngày xưa đã tu luyện qua Thiên Thanh Vũ Viện, từng bước từng bước đi tới tiểu đình trước khi.

Thân ảnh kia bên cạnh có khác một khối không đồ đi câu, tựa hồ là cho cái gì người chuẩn bị. Tiêu Vũ lúc này cũng không nói lời nào, bước tới, tĩnh tọa thả câu.

Hai người sóng vai, như là ai cũng không có nhận thấy được ai tồn tại, chỉ là lẳng lặng thả câu.

Một lúc lâu, đột nhiên, ấy một cây cần câu cá nhẹ nhàng bắt đầu run rẩy, làm như có lưỡi câu, nhưng mà hai người lại vẫn là tĩnh tọa nhắm mắt, như là ai cũng không có phát hiện.

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cục mở mắt, nói: “Ngươi cần câu đang động.”

Bên cạnh hắn, thân ảnh kia cũng mở mắt ra, nói: “Cần câu không nhúc nhích, là cá đang động.”

Tiêu Vũ nói: “Cá cũng không nhúc nhích, là tay của ngươi đang động.”

Hắn người bên cạnh nói: “Ngươi thấy tay của ta đang động, kỳ thực là bản thân ngươi mắt đang động.”

Vài câu không giải thích được sau, hai người vừa là trầm mặc xuống, không lên tiếng nữa.

Hồi lâu, cần câu tĩnh, hai người đối diện, mặt đồng thời nở nụ cười.

Mặc dù chỉ là đơn giản mấy câu nói, nhưng Tiêu Vũ đã biết, Sở Ngâm Sa đã chính thức chiếm được Bạch Y Điện chủ nói.

Đạo thứ này, vừa sâu xa vừa khó hiểu, không cách nào dùng ngôn ngữ thuyết minh, vì vậy hắn chỉ có thể thông qua một loại phương thức khác,

Tới thăm dò Sở Ngâm Sa chiếm được Bạch Y Điện chủ mấy phần mười đạo ý.

Như là hắn lúc trước lần đầu gặp gỡ Bạch Y Điện chủ, hai người dùng tinh không làm cờ cái kia một phen đối thoại giống nhau, tuy không giam giữ, lại có thể phán đoán ra đối phương cảnh giới.

“Ngươi đã trở lại.” Tiêu Vũ cảm khái nói.

Sở Ngâm Sa cười nói: “Nhiều chưa bao giờ rời đi!”

Hai người bọn họ, trước khi quen biết cũng không tính bao lâu, Sở Ngâm Sa liền vì tìm đại đạo rời đi, bây giờ trở về, lại là hết sức ăn ý, không cần nhiều ngữ, lại phảng phất khả năng xem hiểu lẫn nhau nội tâm.

“Ta còn tưởng rằng, ngươi lúc trở về, ít nhất đã thành đế.” Tiêu Vũ đánh giá Sở Ngâm Sa, hắn dĩ nhiên lột đi 600 năm trước cái kia người điên khí chất, trở nên nội liễm, trở nên trầm ổn, trở nên thâm thúy.

Nhưng mà, hắn đạt được Bạch Y Điện chủ đạo, bây giờ lại cũng chỉ chính là Thiên Vương cảnh giới.

“Ta vốn là vậy dự định.” Sở Ngâm Sa nói: “Nhưng thầy nói, vùng thế giới này khác thường, đột phá gian nan, hắn để cho ta ở nghịch cảnh đột phá, nói đối với ta hữu ích.”

“Ngươi thầy?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Sở Ngâm Sa khẩu đích sư tôn nhất định là Bạch Y Điện chủ không thể nghi ngờ.

Bạch Y Điện chủ lại thu rồi hắn làm đệ tử, có thể thấy được Sở Ngâm Sa tư chất như là Tiêu Vũ lúc trước đoán giống nhau, không hề tầm thường.

“Ta vốn là muốn đi trước tìm ngươi, nhìn ngươi là cảnh giới gì, nhìn ta có hay không khả năng ở trước mặt ngươi đột phá ra quyết định sau, không ngờ rằng ngươi trước tiên tìm tới.” Sở Ngâm Sa há mồm, nụ cười lộ ra một hơi chỉnh tề hàm răng.

“Ta?” Tiêu Vũ cười khổ, ở một giới này, hắn cơ hồ là không có đột phá khả năng, tu chi đạo thái quá phi phàm, nếu ở một giới này đột phá, sợ là sẽ phải dẫn ra khủng bố hậu quả.

Có điều, hắn mắt đúng là đột nhiên sáng ngời, nói: “Nói như vậy, ngươi bây giờ tùy thời có thể làm ra đột phá, gợi ra đế cơ?”

“Quả thật như thế.” Sở Ngâm Sa gật đầu, lòng trách, Tiêu Vũ sao rất giống đột nhiên hưng phấn lên.

“Ha ha, vậy cũng thật tốt quá!” Tiêu Vũ trong lòng dĩ nhiên có chủ ý, nói: “Ngươi đừng vội đột phá, ta phải ngươi giúp ta, đối phó một người.”

“Ngươi thật đúng là không khách khí, ta vừa trở về tìm ta hỗ trợ?” Sở Ngâm Sa không nhịn được trừng mắt, nhưng cũng là cảm giác trách: “Ngươi muốn tìm ta giúp ngươi đối phó ai?”

“Người này ngươi cũng không xa lạ gì.” Tiêu Vũ cười hắc hắc nói: “Ngươi đối với Vũ Vô Cực, nhưng còn có ấn tượng?”

“Vũ Vô Cực?” Sở Ngâm Sa con mắt, &# 32; nhất thời híp lại, nói: “Loạn thế dĩ nhiên tới gần kết thúc, hắn còn sống không?”

Rất hiển nhiên, hắn mới từ Bạch Y Điện chủ nơi đó trở về không lâu, tuy biết loạn thế, lại không biết Vũ Vô Cực ở loạn thế các loại.

Nhớ ngày đó, hắn và Vũ Vô Cực cũng là đối chọi gay gắt, theo thi nhập viện bắt đầu, hai người chính là đối thủ cạnh tranh, không ai phục ai, bây giờ Tiêu Vũ muốn tìm hắn đối phó, lại là Vũ Vô Cực?

“Này mấy trăm năm, phát sinh sự tình, ngươi tưởng tượng muốn bao nhiêu.” Tiêu Vũ than thở, nói: “Chúng ta đi thôi, rời khỏi nơi này trước, đường ta sẽ nói rõ với ngươi mấy trăm năm nay chuyện phát sinh.”

Sở Ngâm Sa tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đi xuống cần câu, cùng Tiêu Vũ đồng thời, bay đi Đạo Thần Cung.

“Duy nhất thật đế? Không nghĩ tới hắn lại còn có dã tâm như vậy.”

Ở đường, làm Sở Ngâm Sa nghe nói Tiêu Vũ nói rõ Vũ Vô Cực ý đồ, cũng không nhịn được trở nên động dung.

Hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, phảng phất đã biết Tiêu Vũ dự định, nói: “Ngươi nghĩ ở cho ta mượn đột phá, gợi ra đế loạn, đưa hắn đưa tới?”

Tiêu Vũ gật đầu, Vũ Vô Cực đã muốn làm duy nhất thật đế, phải đem những người khác đế lộ toàn bộ chặt đứt, nếu là Sở Ngâm Sa đột phá, hắn nhất định sẽ xuất hiện.

“Trước đó, ta phải làm một vài chuẩn bị, ta dù sao không Đế cảnh, hơn nữa hai người kia đều hết sức nguy hiểm, ta nhất định phải làm tốt đầy đủ chuẩn bị, lại xin đợi bọn họ tiến lại.” Vừa nói, Tiêu Vũ ở trong lòng, cũng ở một bên chế định kế hoạch.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 178: Đổi Mới Pháp

Trở về Đạo Thần Cung, Tiêu Vũ hướng về mọi người dặn dò một tiếng, đem Sở Ngâm Sa sắp xếp ở đây, chính mình tất là tiến nhập Đạo Thần Cung ẩn giấu cũ cảnh. Phẩm thư võng

Hắn đi tới một chỗ không người cũ cảnh, ẩn vào ở chỗ sâu trong, ở đây ngồi khoanh chân.

“Vũ Vô Cực chặt đứt nhiều người như vậy đế lộ, cũng tương đương là cướp đi những người khác đế cơ, thêm hắn người mang bảo thể, vừa được chí tôn truyền thừa, thực lực hôm nay, chỉ sợ không bình thường.”

Lẳng lặng ngồi xếp bằng, Tiêu Vũ trong lòng tính toán Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ thực lực hôm nay.

“Bây giờ Vũ Vô Cực, thực lực vượt xa phổ thông Đại Đế, lại thêm Tiêu Gia Thánh Tổ. Lão gia hỏa kia sống mười ngàn năm, tất nhiên đều có chỗ bất phàm thủ đoạn, ta muốn đối phó bọn hắn, dùng thực lực hôm nay, chỉ sợ còn chưa đủ!”

Đối với mình thực lực hôm nay, Tiêu Vũ xem như có minh xác nhận thức.

Trong cơ thể hắn hai công lớn quyết bước đầu hòa làm một thể, và ngưng ra hỗn độn, mặc dù chính là Thiên Vương thân, nhưng đã đủ để áp chế bình thường Đại Đế.

Thế nhưng, Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ, lại đều không phải là người bình thường, hắn muốn dùng thực lực hôm nay đối mặt hai người kia, chỉ sợ còn chưa đủ.

“Bá thể ngôi sao quyết vạn ngôi sao, ở bây giờ đã là cực hạn, ta bây giờ muốn tăng thêm một bước mình thực lực, chỉ có ở trước mặt cảnh giới, dùng trong cơ thể hai công lớn quyết làm trụ cột, mở ra bước phát triển mới mạnh hơn pháp!”

Tiêu Vũ này đến bí cảnh, làm chính là tính toán như vậy.

Vốn hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, chỉ cần củng cố trưởng thành, có thể sử dụng thủ đoạn càng ngày sẽ càng nhiều.

Nhưng mà, đời này hắn phải đi đường không đồng dạng, bá thể ngôi sao quyết phát sinh ra biến hóa, cùng bất diệt âm dương trải qua hòa làm một thể.

Bởi vậy, ngày xưa chỉ nhận sự giúp đỡ bá thể ngôi sao quyết liền có thể thi triển pháp, tại một thế này không thích hợp nữa, hai công lớn quyết quy nhất, nếu vẫn chỉ là tiếp tục sử dụng bá thể ngôi sao quyết ban đầu pháp, không thể nghi ngờ là loại lãng phí.

Kết khoa xa khoa khốc địch học tiếp lạnh ta vâng tôn

Tiêu Vũ dự định, chính là ở phát sinh biến hóa bá thể ngôi sao quyết, mở ra bước phát triển mới pháp, hắn tin tưởng hai công lớn quyết đặc điểm hợp hai làm một sau, tân pháp uy lực, nhất định càng hơn đơn thuần bá thể ngôi sao quyết.

“Đoành!”

Chỉ thấy, ở Tiêu Vũ nhắm mắt trong lúc đó, trong cơ thể của hắn, vạn ngôi sao bay ra, mỗi một viên đều cực kỳ hùng vĩ, hầu như lấp kín này toàn bộ cũ cảnh.

“Ngàn tỉ ngôi sao, đạo âm dương?”

Tiêu Vũ ở buồng tim trầm tư, diễn biến hai công lớn quyết chung nhau đặc tính, thử nghiệm mở ra một loại hoàn toàn mới pháp.

Theo hắn ở buồng tim suy diễn, hư không ngôi sao, cũng bắt đầu biến hóa. Vạn ngôi sao, mỗi một viên làm đều dung hợp âm dương lực lượng, cùng với số ít hỗn độn khí.

Sau khoa khoa mới Tôn Thuật chỗ ầm ĩ cát Độc Cô

Thời điểm này, vạn ngôi sao chuyển động, Thái Âm cùng thái dương lực ở tại hiện lên, mà khi âm dương phân cách, hai người hòa vào nhau nơi cái kia một đường, tất là một đạo nhỏ xíu hỗn độn khí.

Sau khoa khoa mới Tôn Thuật chỗ ầm ĩ cát Độc Cô
Hắn có kiếp trước từng trải làm trụ cột, muốn diễn hóa ra chí cường phương pháp, bay ra ngoài thân thể chư tinh, vừa là ở trên không không dứt biến hóa.

“Âm dương…… ngôi sao?”

Tôn Bất Viễn khoa Quỷ thuyền học từ dương cô sau kết

Tiêu Vũ không dứt suy diễn, thử điều chỉnh các đại ngôi sao âm dương lệ.

Làm thái âm lực cường thịnh, chư tinh lộ ra nồng đậm mùi chết chóc, loại khí tức này mênh mông cuồn cuộn bên dưới, quanh thân cỏ cây khô cạn, vạn vật héo tàn, lộ ra một loại thập phần khí tức kinh khủng.

Mà khi thái dương lực che lại Thái Âm lúc,

Vạn vật sống lại, lộ ra sinh cơ dồi dào. Nhưng mà, làm thái dương lực tăng thêm một bước, một luồng cuồng bạo lực lượng tràn ngập phương này không gian, quanh thân cỏ cây, vừa là ở im hơi lặng tiếng, hóa thành bột phấn, bị chí dương lực lượng miễn cưỡng làm vỡ nát.

“Không đúng, đạo âm dương cùng chư thiên tinh thần kết hợp, không nên chỉ là như thế.”

Chư tinh khí tức đã thập phần khủng bố, lộ ra uy lực càng doạ người, nhưng mà Tiêu Vũ lại là vẫn không hài lòng, tiếp tục suy diễn.

Hắn có kiếp trước từng trải làm trụ cột, muốn diễn hóa ra chí cường phương pháp, bay ra ngoài thân thể chư tinh, vừa là ở trên không không dứt biến hóa.

Thời gian như vậy chầm chậm trôi qua, Tiêu Vũ không dứt diễn biến, chư tinh không dứt biến ảo, khi thì âm lãnh quỷ dị, khi thì cuồng bạo bá đạo.

Ở Tiêu Vũ thử nghiệm khai sáng tân pháp thời gian, cách xa ở Lạc Vân Châu Thiên Uyên, có một bóng người khác, lúc này cũng đang lẳng lặng ngồi xếp bằng, tựa hồ cũng đang tu luyện.

“Rào!”

Chỉ thấy, sau lưng đạo thân ảnh này, có thập phần một màn quỷ dị, một cái biển máu ở sau thân thể hắn cuồn cuộn, tràn ngập quỷ dị.

Sau kẻ thù xa địa phương tôn bóng bờ ruộng cô học thi

Hắn thoạt nhìn rất trẻ tuổi, dung mạo chỉ là chừng hai mươi dáng dấp, tĩnh tọa, phía sau biển máu cuồn cuộn.

“Đát!”

Đột nhiên, tiếng bước chân vang lên, một cái khác thoạt nhìn đồng dạng người trẻ tuổi bóng người, từ từ đi tới.

“Đoành!”

Cuồn cuộn biển máu, vào đúng lúc này, hết mức dũng mãnh vào ngồi xếp bằng người trẻ tuổi trong cơ thể. Hắn mở hai mắt ra, nhìn hướng người tới, nói: “Chuyện gì?”

Đối diện với hắn người trẻ tuổi, nếu Tiêu Vũ ở đây, tất nhiên sẽ không xa lạ, bởi vì hắn đương nhiên đó là Tiêu Kỷ, nhưng bây giờ bộ thân thể này thần hồn, lại là thuộc về Tiêu Gia Thánh Tổ.

Này trên người chịu biển máu người trẻ tuổi, tự nhiên chính là Vũ Vô Cực.

“Đạo Thần Cung bên trong có tin tức, hắn đã trở về.” Tiêu Gia Thánh Tổ bây giờ có vẻ rất trẻ tuổi, đối với Vũ Vô Cực nói.

Địch không không khốc kết thuật từ ầm ĩ cát thuyền sau

“Hả?” Vũ Vô Cực tựa hồ hoàn toàn không kinh ngạc, lạnh nhạt nói: “Loạn thế sắp hết, hắn đến bây giờ mới trở về, đã vô dụng, bây giờ ai cũng đã ngăn trở không dứt ta!”

Cho đến ngày nay, Vũ Vô Cực đã gãy khoảng bảy người đế lộ, này đế mấy bị đoạn người, mỗi ít ỏi một, hắn khả năng ở trong thiên địa này đạt tới sức mạnh, sẽ gượng một phần.

Nói cách khác, hắn hiện tại, một người thực lực có thể chống đỡ bảy vị Đại Đế, ở mảnh này Đại Đế chí cao thiên địa, hắn đã không sợ bất luận người nào.

“Loạn thế sắp hết, ta đã giúp ngươi chặt đứt bảy vị Đại Đế đế lộ, cho ngươi càng thêm tiếp cận duy nhất thật đế, ta hy vọng, ngươi khả năng nhớ kỹ chúng ta ước định ban đầu.” Tiêu Gia Thánh Tổ thấy Vũ Vô Cực, trầm giọng nói.

“Ngươi yên tâm.” Vũ Vô Cực nói: “Đáp ứng ngươi, ta tự nhiên sẽ không quên. Tiêu Vũ? Ta và hắn ở giữa ân oán, đã kéo dài mấy trăm năm, cũng là trong khi chấm dứt!”

Gật gù, Tiêu Gia Thánh Tổ không nói thêm, trong đôi mắt lại là lộ ra vài phần hưng phấn, tựa hồ có cái gì hắn mong đợi sự tình, sắp sửa phát sinh.

“Hắn bây giờ đang ở Đạo Thần Cung, chúng ta muốn thế nào tài năng ra tay với hắn?” Hưng phấn qua đi, Tiêu Gia Thánh Tổ vừa nhíu mày.

Đạo Thần Cung khả năng vượt qua nhiều lần như vậy loạn thế, khẳng định không đơn giản, dù cho hai người bọn họ bây giờ đều có Đế cảnh, nhưng đối với Đạo Thần Cung cũng kiêng dè không thôi, không dám tùy tiện xúc phạm.

“Loạn thế sắp hết, trong thiên địa làm suy yếu hạn chế lực lượng, cũng chầm chậm trở về.” Vũ Vô Cực ngẩng đầu lên, ngước nhìn phía chân trời, nói: “Làm sức mạnh đất trời triệt để trở về, liền đại biểu loạn thế thực sự kết thúc, cũng lại không người có thể thành đế, đến lúc đó, Đạo Thần Cung cũng đem lại nhắm đời, lẳng lặng chờ cái kế tiếp vạn năm kỳ hạn.”

Tựa hồ hiểu cái gì, Tiêu Gia Thánh Tổ lông mày vẫn là trói chặt, “ngươi là muốn đợi cho Đạo Thần Cung nhắm đời, khi hắn theo cung sau khi rời đi lại ra tay với hắn? Nhưng hắn nếu là lựa chọn ở lại Đạo Thần Cung, cùng Đạo Thần Cung đồng thời nhắm đời?”

“Yên tâm, hắn sẽ không.” Vũ Vô Cực tràn ngập tự tin, “hắn ở Thập Châu, có quá nhiều không bỏ xuống được người, ta dám khẳng định, dùng tính cách của hắn, tất nhiên sẽ không cam nguyện cùng Đạo Thần Cung cùng nhắm đời, lánh đời vạn năm!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 179: Loạn Thế Đã Hết

Nghe xong Vũ Vô Cực nói, Tiêu Gia Thánh Tổ trầm tư chốc lát, tựa hồ cũng cảm thấy có lý, gật đầu nói: “Tốt, ngược lại đời này sắp sửa chung kết, ta ở lại chờ một đoạn thời gian. Hy vọng ngươi sẽ không quên ngươi và ta ngày xưa ước hẹn.”

“Yên tâm, ta sẽ không quên.” Vũ Vô Cực gật đầu, nói: “Bằng vào ta bây giờ cảnh giới, muốn giết hắn, đều không phải là việc khó gì, chỉ cần đợi cho Đạo Thần Cung nhắm đời ngày, ngươi và ta ngày xưa ước định, liền có thể thực hiện.”

Đạt được Vũ Vô Cực bảo đảm, Tiêu Gia Thánh Tổ yên lòng, không nói thêm lời, xoay người rời đi.

Tôn kẻ thù kẻ thù không tình địch xem kỹ từ dương cho nên khắc chút nào

“Tiêu Vũ?” Vũ Vô Cực một mình tĩnh tọa, ngước nhìn vòm trời, lẩm bẩm nói: “Loạn thế sắp hết, ngươi cũng sẽ nhất định, muốn cùng đời này loạn thế, cùng hướng đi biến mất.”

Hắn một lần nữa nhắm hai mắt, phía sau mênh mông biển máu lại xuất hiện, biển 1 cổ thần bí lực lượng quỷ dị, bao phủ toàn thân của hắn, khiến cả người hắn thoạt nhìn, bộc phát thâm thúy.

Địch xa kẻ thù khoa mới thuyền thuật từ ầm ĩ hiện ra chỗ không

“Đoành!”

Đạo Thần Cung bí cảnh trong vòng, Tiêu Vũ vẫn còn tĩnh tọa, đột nhiên, hắn quanh thân ngôi sao đầy trời, bỗng nhiên chấn động.

“Thành!”

Hắn ánh mắt sáng lên, mở hai con mắt, ngạc nhiên nhìn về phía hư không chư tinh.

Chỉ thấy, vạn tinh tụ hợp, mỗi một tinh âm dương lực lượng, đều tự phân chia thành bất đồng lệ.

Thời điểm này, chư tinh chuyển động trong lúc đó, chỉ thấy ở chúng tinh ở giữa, xuất hiện một vòng xoáy màu đen.

Vòng xoáy này đen kịt một màu, sâu không thấy đáy, tựa hồ có thể nuốt hết tất cả, làm cho người ta một loại thập phần cảm giác nguy hiểm.

“Tinh không vòng xoáy, dập tắt chư thiên!” Tiêu Vũ trong lòng, có chút hưng phấn.

Đời trước, hắn nắm giữ chư thiên tinh thần, đối với tinh không hiểu ra, không ai hắn càng thêm thấu triệt.

Làm sửa bá thể ngôi sao quyết, hắn đã du lịch với ngàn tỉ giữa các vì sao, thăm dò chư tinh huyền bí. Tại kia vô tận ngôi sao, hắn từng gặp một loại quỷ dị vòng xoáy, vòng xoáy này đen kịt thâm thúy, có thể dập tắt tất cả.

Mặc dù là lúc đó thân là chí tôn Tiêu Vũ, cũng khó có thể gần sát loại kia vòng xoáy, thậm chí không can thiệp tới hắn thi triển bất kỳ pháp, bất luận là thủ đoạn gì, chỉ cần gần sát, đều sẽ bị vòng xoáy kia, không tiếng động nuốt hết.

Cũng bởi vì loại kia vòng xoáy rất, Tiêu Vũ kiếp trước cho tới khi bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến đại thành, cũng không thể mò thấy loại kia quỷ dị vòng xoáy.

Thuyền không xa không chỉ thuyền học chiến lạnh bóng

Lần này, hắn khai sáng tân pháp, ở chư tinh không dứt diễn biến, chợt nhớ tới loại kia vòng xoáy, này đây hòa vào Thái Âm thái dương lực, thử nghiệm diễn biến, càng để hắn thành công diễn biến, dùng chư tinh lực lượng, tạo đây có thể dập tắt tất cả vòng xoáy.

“Thái Âm mặt trời, thuận mà sống, nghịch với chết, không ngờ rằng chư tinh kết hợp hai loại sức mạnh, càng hợp diễn biến pháp thuật này.”

Tiêu Vũ thấy hư không to lớn kia vòng xoáy màu đen, lòng trầm tư: “Dập tắt tất cả, có thể vượt mười ngàn pháp, thuật này, sau này liền xưng là dập tắt.”

Đối với hắn mà nói, khai sáng ra này đổi mới hoàn toàn thuật, vừa là một loại hình thức khác vạn pháp bất xâm, thậm chí loại này vạn pháp bất xâm, Mạc Thương vạn hư vỡ nát pháp ấn càng kinh khủng.

“Mạc Thương vạn hư vỡ nát pháp ấn, mặc dù có thể hóa giải vạn pháp, nhưng chung quy quá mức bị động, nhưng thuật này lại có thể chủ động xuất kích, dập tắt hết thảy.”

Tiêu Vũ càng xem thuật này, liền đối với thuật này càng là thoả mãn.

Có điều, bởi vì thuật này mới thành, vẫn không tính là thành thục, hắn còn cần không dứt diễn biến, mới có thể làm thuật này trở thành một loại chính thức vô địch pháp.

“Ta lần này mở ra phương pháp này, tựa hồ vừa hao phí mấy tháng.

”

Địch kẻ thù xa khoa độc thuyền hận từ cô chút nào tháng

Địch kẻ thù xa khoa độc thuyền hận từ cô chút nào tháng

Tiêu Vũ nghe vậy, lòng một trận phức tạp: “Bạch Y Điện chủ từng nói, Thần cung nhắm đời ngày, chính là ta trở về cửu thiên thời gian. Bây giờ, ngày đó chỉ còn tháng ba, nhưng ta lại vẫn có rất nhiều chuyện chưa kết.”

Thu hồi ngôi sao đầy trời, Tiêu Vũ vừa muốn đứng dậy, đột nhiên, chảo rán một tiếng, một tiếng thật lớn chuông vang, truyền đến này cũ giới.

“Đạo chuông vang lên?” Trái tim ngưng lại, Tiêu Vũ một lần ở cũ cảnh nghe đến đạo chuông có tiếng, còn là đang bị Dịch Đạo đuổi giết thời điểm.

Sau kẻ thù không kẻ thù khốc địch bóng từ ầm ĩ xem kỹ chủ kết

Ngày hôm đó, Lam Đế hiện thân, trở về Đạo Thần Cung. Hôm nay đạo chuông lại vang lên, mang ý nghĩa Đạo Thần Cung vừa phải tiếp tục triệu tập cung các đệ tử.

Hắn lúc này trở về, lui ra cũ cảnh, trở lại Chiến Thần Cung.

“Loạn thế đã hết, Thần cung sẽ tại sau ba tháng lại nhắm đời, cho đến vạn năm sau khi, vừa mới lại xuất hiện thế gian.”

Hư không, toà kia Thần cung truyền ra một thật lớn âm thanh, truyền khắp Đạo Thần các góc.

“Nếu muốn ở lại cung, cùng Thần cung cùng lánh đời đệ tử, mời mọc với này trong vòng ba tháng, làm rõ nơi đây hơn sự tình, nếu không muốn ở lại cung, cũng có thể ở Thần cung nhắm đời trước khi rời đi.”

Lần này, Thần cung truyền xuống lời nói thập phần ngắn gọn, sau khi nói xong, liền triệt để an tĩnh đi xuống.

“Sau ba tháng? Loạn thế chung kết?”

Tiêu Vũ nghe vậy, lòng một trận phức tạp: “Bạch Y Điện chủ từng nói, Thần cung nhắm đời ngày, chính là ta trở về cửu thiên thời gian. Bây giờ, ngày đó chỉ còn tháng ba, nhưng ta lại vẫn có rất nhiều chuyện chưa kết.”

Tiêu Gia Thánh Tổ cùng Vũ Vô Cực, những thứ này đều là hắn trở về trước nhất định phải giải quyết. Trừ lần đó ra, hắn còn muốn lại tới Yêu tộc một nhóm, lại gặp một lần hồ nữ Thanh Nhi, còn có Nguyệt Nhi.

Vốn Tiêu Vũ lòng đối với ngày đó đã chờ đợi đã lâu, bây giờ ngày đó thật tới, tâm hắn lại không biết vừa mừng vừa lo.

Trở về cửu thiên, Luân Hồi Điện người hắn nhất định không cách nào mang về, cha mẹ của hắn, cũng nhất định phải ở lại giới này.

Con đường phía trước hung hiểm, hắn chuyến đi này liền tự thân đều khó mà tự bảo vệ mình, thì lại làm sao đem những người này mang theo bên người?

Còn có Yêu tộc ngân giác vương, nguyên tưởng rằng giữa bọn họ tất có một trận chiến, nhưng hôm nay loạn thế đã hết, hắn và ngân giác vương trong lúc đó, đến nay chưa từng một trận chiến.

Ngoài ra hắn những đệ tử này, là làm cho bọn họ ở lại giới này, còn là mang theo bọn họ cùng trở về cửu thiên?

Thuyền xa xa khốc kết xem kỹ chỗ cô kỹ vâng quá

“Rốt cục vẫn là phải đi về?”

Tiêu Vũ tâm tình, đột nhiên trở nên không có phức tạp, không biết là lần này trở về, hắn nên mang ai, vừa nên không mang theo ai.

Tôn xa kẻ thù Quỷ địch hận chỗ ầm ĩ cho nên thuật cực kỳ

Đồng dạng tâm tình phức tạp, còn có Chiến Thần Cung một đám đệ tử, thậm chí toàn bộ Đạo Thần Cung, đều có không ít người nỗi lòng khó bình, không biết là nên ở lại Đạo Thần Cung, cần phải rời đi.

“Thôi, đã thời gian còn sót lại ba tháng, ta càng nên sớm ngày giải quyết Vũ Vô Cực cùng Thánh Tổ.”

Địch xa xa khoa tình sau bóng chiến cô ngón tay thuyền quá

Tiêu Vũ không muốn xoắn xuýt, kêu Sở Ngâm Sa, hai người đường, rời đi Đạo Thần Cung.

Hắn muốn ở loạn thế kết thúc trước khi, đem nên giải quyết sự tình, toàn bộ chấm dứt.

Hai người rời đi Lan Châu, lựa chọn một tòa không người qua lại núi thẳm.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Vũ nhìn phía Sở Ngâm Sa, ý bảo hắn bắt đầu đột phá.

“Tốt!” Sở Ngâm Sa cũng không nói nhiều, tại nguyên chỗ ngồi khoanh chân, bắt đầu xung kích Đại Đế cảnh giới.

“Đoành!”

Theo hắn bắt đầu hướng tới Đế cảnh xung kích, chỉ thấy thiên không chi, dị tượng hiện ra, phát sinh sấm sét từng trận, thanh thế hùng vĩ, hầu như ở Thập Châu các góc đều có thể cảm thụ được.

“Xảy ra chuyện gì?”

Thời điểm này, Đạo Thần Cung đang xoắn xuýt mọi người, đồng thời chấn động mạnh, phàm là đạt được vương giả cảnh giới dùng nhân vật, đều vào đúng lúc này đồng thời có cảm giác, bay lên trời, nhìn xa phía chân trời.

“Có người dẫn phát rồi đế cơ? Tại sao lại như vậy, loạn thế không phải đã kết thúc rồi à?”

Mỗi một cung đứng đầu, cùng với này bước vào vương giả cảnh giới đám người, mỗi người khiếp sợ.

Loạn thế không phải đã kết thúc rồi à? Vào lúc này, còn có người có thể làm ra đột phá, xung kích Đế cảnh?

Tôn xa tình thuyền xem kỹ chiến cô cánh buồm

Mà ở cách Đạo Thần Cung xa hơn Thiên Uyên, một bóng người khác, đã ở vào thời khắc này, bỗng nhiên mở mắt.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 180: Cuối Cùng Loạn

Bá một tiếng, Vũ Vô Cực phóng lên cao, hai đạo ánh mắt hóa vạn dặm cầu vồng, xuyên qua hướng về phía chân trời xa xôi. Điện thoại di động đầu m.

“Có người dẫn phát rồi đế cơ?” Tiêu Gia Thánh Tổ cũng trước tiên đã bị kinh động, bay bầu trời, cùng Vũ Vô Cực đứng sóng vai, cau mày nói: “Loạn thế đã hết, trong thiên địa ràng buộc lực lượng đã trở về, vào lúc này còn có người có thể đột phá, rốt cuộc là dạng gì một người?”

Muốn thành đế vị, nhất định phải phải đợi mỗi vạn năm, nguyên nhân chính là bởi vì ở lúc này, bên trong đất trời ràng buộc lực lượng sẽ yếu đi, càng có hi vọng hơn thành đế.

Mà bây giờ, làm suy yếu ràng buộc lực lượng đã dần dần khôi phục, lại còn có người khả năng vào lúc này tiến hành đột phá, ý đồ cất bước Đế cảnh?

“Chẳng lẽ là hắn?” Tựa hồ là nghĩ đến cái gì, Tiêu Gia Thánh Tổ sắc mặt lần lượt biến đổi, “hắn trước đây chưa thành Đại Đế, liền có thể cùng Tử Minh Đại Đế một trận chiến, nếu là thành đế, lại có thực lực cỡ nào?”

Vừa nghĩ tới cái này hậu quả, Tiêu Gia Thánh Tổ biểu hiện, không khỏi trở nên nghiêm nghị.

“Không phải của hắn!” Vũ Vô Cực lắc đầu, lạnh lùng nói: “Có điều, người này cũng là không kém, tu chi đạo, thập phần bất phàm, vì vậy tài năng mạnh mẽ ở tình huống như vậy đột phá.”

“Không phải của hắn?” Tiêu Gia Thánh Tổ ngạc nhiên, “cái kia sẽ là ai?”

Hắn thật sự không tưởng tượng nổi, ngoại trừ Tiêu Vũ, trong bầu trời này còn có ai lại có dạng này năng lực, vào lúc này ý đồ đột phá thành đế.

“Không biết.” Vũ Vô Cực lắc đầu, “có điều, ta cảm giác hơi thở kia rất quen thuộc, giống như đã từng quen biết.”

Sở Ngâm Sa vừa đi hơn 600 năm, giống như đã ở trong thiên địa này biến mất, thời gian cách xa nhau quá xa, này đây Vũ Vô Cực trong lúc nhất thời, cũng thật không ngờ hắn thân.

“Chúng ta hay không ra tay?” Tiêu Gia Thánh Tổ hỏi, hắn biết Vũ Vô Cực dã tâm, muốn làm duy nhất thật đế, đời này, hắn liền không cho phép những người khác thành đế.

“Tự nhiên là muốn đi xem một chút.” Vũ Vô Cực nói: “Người này khí tức quen thuộc như thế, có lẽ, sẽ là ta một vị cố nhân.”

Thuyền kẻ thù không không Quỷ thuyền xem kỹ chỗ tháng xuyên qua bờ ruộng

Dứt tiếng, hai người hóa thân hai vệt đỏ dài, nhằm phía cái kia kinh người gợn sóng truyền đến phương hướng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trong thiên địa gợn sóng không dứt, các loại đại đạo lực lượng đều đang rung động, truyền đến Thập Châu các góc.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thuyền không địa phương kết hận tiếp lạnh sớm ta

Địch xa xa xa khốc thuyền bóng từ tháng từ xuyên qua hiện ra

Làm Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ nhích người, Đạo Thần Cung, cũng là có phần đông Thiên Vương nhân vật bay ra, chạy tới gợn sóng truyền đến ngọn nguồn.

“Loạn thế đã hết, lại còn có người dẫn phát rồi đế cơ? Đây là cơ hội cuối cùng, ta nhất định phải cướp được lần này Đại Đế chính quả!”

Sau xa kẻ thù không chỉ thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ khốc mới

“Bỏ qua lần này cơ hội, liền muốn đợi thêm vạn năm, có thể không thành công Đại Đế, ai cũng không sống nổi lâu như vậy!”

Sau xa kẻ thù không chỉ thuyền xem kỹ tiếp ầm ĩ khốc mới mỗi một lần đế loạn, đều là phần đông Thiên Vương hỗn chiến, mỗi trận hỗn chiến, đều sẽ có phần đông Thiên Vương bỏ mình, vốn tưởng rằng tới hôm nay, giới này còn thừa Thiên Vương đã không nhiều, không ngờ rằng còn chừng hơn mười người.

“Lần này đế vị, tất nhiên là thuộc về ta!”

Đại bộ phận từ Đạo Thần Cung bay ra Thiên Vương, lòng hầu như đều có ý tưởng giống nhau.

Muốn thành Đại Đế, đây là bọn hắn cơ hội cuối cùng, nếu là bỏ lỡ, bọn họ liền chỉ có cùng Đạo Thần Cung đồng thời lánh đời, vô vi cuối đời, hoặc là chọn rời đi Đạo Thần Cung, nhưng tương tự cũng chỉ là khả năng sống thêm mấy ngàn năm.

Sau khoa kẻ thù khoa mới thuyền xem kỹ từ tháng cô học chiến

Một đế vị, đủ để làm người điên cuồng, nếu không Thập

Châu cũng không trở thành hỗn loạn như thế.

“Xem ra, cuối cùng này đế vị, sẽ đưa tới vô số người điên cuồng.”

Tổ rồng, Yêu tộc nơi, tuyết sư Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt hai người, hóa thành hình người, đã ở nhìn về phương xa.

“Này dĩ nhiên là cơ hội cuối cùng, Yêu tộc tuy có thành đế phương pháp, nhưng cũng không thuộc về chúng ta.” Ngân Nguyệt nhìn về phía Bạch Chiến, nói: “Đối với nơi này các tộc tới nói, chúng ta chung quy, chỉ là người ngoại lai.”

Bạch Chiến yên lặng một hồi, hồi lâu mới nói: “Ngươi muốn đi?”

Ngân Nguyệt nở nụ cười, vừa muốn mở miệng, đột nhiên, Yêu tộc có một bóng người bay lên, hóa thành một vệt sáng, dĩ nhiên lao ra tổ rồng.

Thuyền xa khoa xa tâm tình thuật bờ ruộng ầm ĩ tôn tiếp ngón tay

“Ngân giác? Hắn rốt cục vẫn là ngồi không yên?” Ngân Nguyệt kinh ngạc, nhận ra đạo kia bay ra bóng người, rõ ràng là ngân giác vương.

“Hắn mất đi Yêu tộc đế vị, bây giờ này đối với hắn mà nói, giống nhau là cơ hội cuối cùng.” Bạch Chiến nói.

“Đi thôi, xem ra chúng ta cũng cùng ngân giác giống nhau, không có lựa chọn khác.” Ngân Nguyệt lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, rốt cục làm quyết định, muốn đi tham dự lần này đế vị tranh.

“Chậm đã!”

Hai người vừa muốn động thân, đột nhiên, lại một cái âm thanh truyền ra, liền gặp hồ nữ Thanh Nhi từ một bên góc, chậm bước ra ngoài.

"Ngươi muốn ngăn cản chúng ta?" Bạch Chiến nhíu mày.

Ba người bọn họ, đều là ngày xưa Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh đi ra, cũng đều đã được chí tôn truyền thừa, ở Yêu tộc, bọn họ cũng coi như đối với lẫn nhau càng hiểu.

Thanh Nhi đi ra, thấy hai người, nói: "Ta và các ngươi cùng đi!"

Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt đều là kinh ngạc, nhưng hai người đều là không có nhiều lời. Lúc này, ba người không nói nữa, đồng thời bay lên trời, hướng về gợn sóng truyền đến phương hướng mà đi.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Núi thẳm trong vòng, Sở Ngâm Sa đỉnh đầu hư không không dứt biến ảo, lộ ra uy thế kinh người, như là thiên uy giáng lâm, làm cho người ta một luồng không có nặng nề cảm giác ngột ngạt.

"Đây cũng là đế cơ? Này trăm năm gian Thập Châu loạn, chính là tất cả bởi vậy mà lên?"

Địch xa không Quỷ địch bóng chiến cô bờ ruộng học địch

Tiêu Vũ còn là lần đầu, thân ở đột phá Đế cảnh người bên cạnh, đối với trong thiên địa này lộ ra gợn sóng, hắn cũng là cảm thấy từng trận hoảng sợ.

"A?"

Đột nhiên, hắn chân mày cau lại, mạnh mẽ thần niệm nhận biết được quanh thân nhiều hơn rất nhiều khí tức, đang nhanh chóng hướng về nơi đây mà đến.

“Đến rồi nhiều người như vậy?” Hắn không ngờ rằng, Sở Ngâm Sa đột phá động tĩnh, lại đưa tới nhiều người như vậy, hơn nữa nhìn khí tức, cơ hồ đều chính là Thiên Vương đỉnh cao, khoảng cách Đế cảnh không xa.

Rất hiển nhiên, những người này, đều là đế vị mà đến.

“Ta sơ sót, vốn tưởng rằng chỉ có thể đưa tới Vũ Vô Cực, lại là đã quên thế gian này Thiên Vương, để đế vị, sớm cái gì đều không để ý.”

Thuyền xa kẻ thù mới sau xem kỹ chiến lạnh xem kỹ dương bí

Sắc mặt của hắn có chút nghiêm nghị, rốt cục cảm nhận được mỗi lần đế loạn lúc cái chủng loại kia không khí.

Tiến lại Thiên Vương nhân vật phần đông, lại thêm Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ, &# 85;U đọc sách &# 119;ｗ &# 119;. Uuk &# 97; &# 110; shu. Co ｍ chỉ sợ lần này đại loạn, liền hắn đều khó mà ngăn chặn.

Sau không không phương xa kết xem kỹ tiếp cô cánh buồm bờ ruộng

“Chuyên tâm đột phá, ta cho ngươi hộ pháp.” Tiêu Vũ đối với Sở Ngâm Sa nói.

Bây giờ Sở Ngâm Sa đang với đột phá, không cho đánh gãy, nếu không sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Hắn vừa dứt lời, quanh thân liền có mấy chục người tới, đem nơi này bao bọc vây quanh.

“Tới hôm nay, lại còn có nhiều ngày như vậy vương?”

Tiêu Vũ hơi kinh ngạc.

Mỗi một lần đế loạn, đều là phần đông Thiên Vương hỗn chiến, mỗi trận hỗn chiến, đều sẽ có phần đông Thiên Vương bỏ mình, vốn tưởng rằng tới hôm nay, giới này còn thừa Thiên Vương đã không nhiều, không ngờ rằng còn chừng hơn mười người.

“Là ngươi?”

Địch không khoa khốc sau xem kỹ chiến dương kết tôn kết

Đi tới Thiên Vương nhân vật, nhìn thấy Tiêu Vũ, đều là giật mình, hiển nhiên cũng thật không ngờ, Tiêu Vũ lại ở chỗ này.

Chỉ có điều, khi bọn hắn nhìn thấy trong khi đột phá Sở Ngâm Sa, mắt giật mình, lại biến thành kiên quyết.

“Tiêu Vũ, chúng ta này đến chỉ vì đế vị, không có quan hệ gì với ngươi, ngươi còn là từ nơi nào lui ra đi!”

Tựa hồ là vì nhiều người nguyên nhân, một đám Thiên Vương lòng đã có lực lượng, khi có người mở miệng, đối với Tiêu Vũ nói.

“Rất xin lỗi.” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Hôm nay các ngươi nếu là có người muốn đoạn hắn đế lộ, đoạt hắn đế vị, trừ phi, theo thi thể của ta dẫm lên!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 181 + 1 Người Lực Lượng

“Ngươi tính mạnh trở lại, chung quy cũng chỉ là một người, thật sự cho rằng khả năng ngăn cản được chúng ta gì?”

“Mỗi lần đế loạn, này tự cho là mạnh mẽ, có thể lấy một địch nhiều người đều đã chết, ngươi nếu cũng cho là mình có thể ngăn trở nhiều ngày như vậy vương, cũng sẽ là cùng những người kia kết quả giống nhau. ”

Các vị Thiên Vương quát mắng, Tiêu Vũ thực lực, cùng với hắn từng sáng lập hành động vĩ đại, đối với bọn họ tới nói làm cho người rất kiêng kỵ, trong lúc nhất thời không người can đảm trước.

“Bằng các ngươi, cũng tưởng làm cho khiếp sợ ta?” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn phía một đám Thiên Vương, nhưng lời tuy như thế, trong lòng của hắn, cũng là có chút nặng nề.

Tiến lại khí tức, có mấy chục đạo, mà bây giờ đã hiện thân Thiên Vương, đều không phải là toàn bộ, còn có mấy đạo khí tức ẩn thân chỗ tối, này mới thật sự là kẻ nguy hiểm.

“Đã như vậy, nhiều lời vô ích!”

“Hắn dù sao chỉ có một người, mọi người không cần sợ, chúng ta đồng loạt ra tay, hắn không ngăn được chúng ta!”

Đoàn người, có người cổ động, muốn cho mọi người cùng ra tay.

Tiêu Vũ vẻ mặt phát lạnh, hắn đã nhận ra, mở miệng chính là này ẩn thân chỗ tối người, những người kia muốn cho này Thiên Vương kiềm chế hắn, chính mình thì tại cuối cùng ngồi thu ngư ông đắc lợi.

Có điều, tuy là như thế, mọi người đối với Tiêu Vũ còn là quá mức kiêng kỵ, không có nguyện ý làm cái thứ nhất ra mặt người.

“Ầm!”

Đột nhiên, một luồng ba động khủng bố lộ ra, chỉ thấy một món binh khí từ xa xa bay tới, chém về phía đột phá Sở Ngâm Sa.

Là bóng tối người đang ra tay!

“Giết!”

Nhìn thấy có người đầu tiên ra tay, mọi người rốt cục dễ kích động, chỉ lo đế tiên cơ một bước bị người đoạt, dồn dập rống giận, nhằm phía Sở Ngâm Sa.

“Đáng chết!” Tiêu Vũ tức giận, bóng tối người lợi dụng tâm lý mọi người, càng dẫn tới vốn không dám xuất thủ mọi người không muốn kiêng kỵ.

“Chư tinh nghịch loạn!”

Đối mặt hơn mười vị Thiên Vương nhân vật, hắn không chút do dự, sử dụng trong cơ thể vạn ngôi sao.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Kết thù không xa Quỷ kết hận bờ ruộng tháng kẻ thù sau chỗ

Vạn tinh chìm nổi, hình thành một to lớn vực trường, đem hơn mười vị Thiên Vương đồng thời trấn áp.

Kết thù không xa Quỷ kết hận bờ ruộng tháng kẻ thù sau chỗ dưới tình thế cấp bách, hắn vận chuyển chiến chữ ấn, hóa thành tám đạo hóa thân, phân biệt hướng về thứ tám người phóng đi.

“A, đây là cái gì?”

“Tiêu Vũ tinh thần chi đạo, đã khủng bố đến cảnh giới cỡ này sao?”

“Thật là hùng vĩ sức mạnh, bằng vào ta Thiên Vương cảnh giới, càng bị cổ lực lượng này ép tới không cách nào nhúc nhích, sao có thể có chuyện đó!”

Tôn kẻ thù không khoa tâm tình bóng chiến dương xuyên qua bí chút nào

Làm vạn tinh lấy ra, trong lúc nhất thời, khắp nơi truyền đến kêu thảm thiết, đối với Tiêu Vũ chư tinh lực lượng rung động thật sâu.

Tiêu Vũ vạn ngôi sao, mỗi một viên đều có chính mình đặc biệt vực trường, mỗi một ngôi sao đều là độc lập tồn tại.

Thuyền kẻ thù khoa kẻ thù mới kết bóng tiếp dương xuyên qua tiếp quá

Hắn đem những ngôi sao này khu vực trận lực lượng tập một chỗ, đồng thời trấn áp hơn mười vị Thiên Vương, làm cho cảnh giới của bọn hắn giống như vô dụng, bởi vậy có thể thấy được bá thể ngôi sao quyết bá đạo.

“Bốp!”

Nhưng mà cũng tại lúc này, bóng tối người nhắm ngay thời cơ, đối với Sở Ngâm Sa ra tay rồi, muốn cướp đoạt Đại Đế chính quả.

"Các ngươi muốn chết!" Tiêu Vũ giận dữ, thời khắc này xuất thủ người, càng không dưới mười người số lượng, hơn nữa thực lực của những người này, đều cách xa ở cái khác Thiên Vương.

Tôn không xa khốc sau xem kỹ từ lạnh sớm khốc

"Keng!"

Tôn không xa khốc sau xem kỹ từ lạnh sớm khốc
"ầm!"

Hắn chỉ có thể lấy ra trong cơ thể lục đạo dấu ấn,

Khí ấn hóa thành một cái chuông lớn, phát sinh nổ vang, ấn ngưng tụ đại địa chi lực, cũng là đánh về một người khác.

Nhưng mà, hắn 6 ấn chỉ có 5 khắc ở thân thể, dù cho toàn bộ lấy ra, cũng chỉ có thể kiềm chế năm người.

"Ầm!"

Chỉ thấy những người kia liên tiếp ra tay, mỗi người thực lực bất phàm, Tiêu Vũ phân tâm bên dưới lấy ra khí ấn, đúng là không cách nào cản bọn họ lại.

Dưới tình thế cấp bách, hắn vận chuyển chiến chữ ấn, hóa thành tám đạo hóa thân, phân biệt hướng về thứ tám người phóng đi.

Mặc dù như thế, như trước có mấy người trống đi, không thể ngăn cản, vọt tới Sở Ngâm Sa trước người.

"Ninh Công Tử?" Tiêu Vũ mắt phun lửa, đang ra tay những người này, hắn gặp được Ninh Công Tử bóng người, đương nhiên đó là cái kia nhằm phía Sở Ngâm Sa một trong mấy người.

Nghe đến âm thanh, Ninh Công Tử quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ lộ ra một cái mỉm cười. Nhưng hắn tay động tác lại là không lưu tình chút nào, đến thẳng Sở Ngâm Sa.

“Ngươi đáng chết!” Tiêu Vũ tức giận bên dưới, tạm thời bỏ các vị Thiên Vương, thân phận thật sự đích thân tới, chân dẫm đạp tinh bước, một bước đi tới Ninh Công Tử trước người.

“Ầm!”

Hắn đánh ra một chưởng, Ninh Công Tử thực lực mặc dù kinh người, nhưng hắn bây giờ chân thân ra tay, đã không phải Ninh Công Tử có thể kháng cự, bị Tiêu Vũ một chưởng vỗ đến về phía sau rút lui.

“Ai da!” Ninh Công Tử bị thương, sắc mặt lại vẫn ôn hòa như cũ, nhẹ nhàng thở dài: “Ta vốn đã không muốn đối địch với ngươi, nhưng ngươi phải biết rằng, loạn thế đã hết, ta nếu không ra tay, tuy là sống thêm mấy ngàn năm, cũng chỉ có thể ở không tiếng động biến mất.”

Ninh Công Tử dạng này người, nếu không thể cực điểm huy hoàng, hắn tình nguyện lựa chọn hủy diệt. Đối với người như hắn tới nói, bình thường, là hắn khó nhất tha thứ cùng tiếp thu sự tình, tử vong càng tàn khốc hơn.

“Ta vốn tưởng rằng, ngươi sớm nên lúc trước cùng đế loạn, tranh chấp thuộc về mình đế vị, ngươi nên có năng lực như vậy.” Tiêu Vũ trầm giọng mở miệng, đối với Ninh Công Tử, hắn giờ phút này cũng không biết nên làm sao chờ đợi.

Giữa hai người vốn đã không oán, nhưng Ninh Công Tử để đế vị, bây giờ nhưng lại muốn đối với Sở Ngâm Sa ra tay.

“Ta vốn quả thật có thể.” Ninh Công Tử vừa là thở dài, nói: “Chỉ tiếc, đời này loạn thế, không thể khống chế, ngươi cũng biết, này tranh đến đế vị người, bây giờ đều đã mất.”

Tiêu Vũ hiểu rõ, có Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ tồn tại, không can thiệp tới cuối cùng là ai tranh tới đế vị, đều khó thoát khỏi cái chết.

Ninh Công Tử dù cho mạnh mẽ, nhưng chưa thành Đại Đế, cũng không khả năng thoát khỏi hai người kia xoá bỏ.

Nhưng bây giờ, dù cho biết có thể sẽ bị xoá bỏ, nhưng đã là cơ hội cuối cùng, hắn tình nguyện mạo hiểm đánh cuộc, cũng không nguyện ý thấy loạn thế kết thúc, tầm thường mà kết thúc.

“Thối lui a, đừng ép ta giết ngươi.” Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không có tiếp tục truy kích, chỉ hy vọng Ninh Công Tử không muốn lại ra tay.

“Ha ha, ngươi không giết ta?” Ninh Công Tử đột nhiên nở nụ cười, “không thành công Đại Đế, ta nhiều nhất sống thêm mấy ngàn năm, đến lúc đó đồng dạng phải chết. Ngươi ngăn ta thành đế, cùng giết ta, vừa có gì khác biệt?”

Hắn nghe tựa hồ có lý, nhưng Tiêu Vũ lại không hề bị lay động, “này đế vị vốn không thuộc về ngươi.”

Hai người trò chuyện, chỉ là một ngắn gọn lập tức, Tiêu Vũ thân phận thật sự tiến lại, ngăn cản Ninh Công Tử, quanh thân vạn tinh nhất thời không muốn củng cố, bị mười mấy tên Thiên Vương xông ra, nơi đây vừa là đại loạn.

“Ầm!”

Cùng thời khắc đó, một hướng khác, một vệt kim quang vạn trượng bóng người xuất hiện, cũng là tới Sở Ngâm Sa trước mặt, tay một hơi cự kiếm, hướng về Sở Ngâm Sa chém tới.

“Lăng Đế!” Tiêu Vũ quay đầu lại, vừa là rung mạnh, “hắn cũng tới? Đáng chết, các ngươi đều phải đối địch với ta gì?”

Hiện thân người này, thân thể kim quang tận trời, giống như một pho tượng chiến thần, rõ ràng là đã mấy trăm năm không có tin tức Lăng Đế, hắn lại cũng vào lúc này hiện thân!

Tiêu Vũ chỉ có thể quyết đoán từ bỏ Ninh Công Tử, đạp tinh bước lại chuyển, đi tới Lăng Đế trước người, tiếp được chiếc kia chém tới cự kiếm.

“Ầm!”

Cái này cự kiếm uy lực kinh người, mấy trăm năm quá khứ, Lăng Đế thực lực, lên lúc trước cũng không biết cường đại rồi bao nhiêu.

Tiêu Vũ dùng cường hãn thân thể mạnh mẽ chống đỡ, tiếp được kiếm này, lạnh lùng nhìn về phía Lăng Đế: “Ngươi ẩn nấp trăm năm, vì ngày đó gì?”

Lăng Đế khuôn mặt, như trước như là năm đó bình thường lãnh khốc, lãnh đạm nói: “Sinh ở loạn thế, ai mà không để đế vị mà sống?”

Hắn thu hồi cự kiếm, tựa hồ cũng biết bây giờ Tiêu Vũ không thể địch lại được, hoàn toàn không lựa chọn cùng Tiêu Vũ liều mạng, mà là tạm thời thối lui.

Vừa là Ninh Công Tử, vừa là Lăng Đế, còn có hơn mười vị Thiên Vương, cùng với mấy cái khác không kém gì Ninh Công Tử đám người nhân vật, tuy là Tiêu Vũ, vào đúng lúc này đều cảm giác phân thân thiếu phương pháp, khó có thể ngăn được tất cả mọi người.

Hơn nữa, Vũ Vô Cực cùng Thánh Tổ còn không có hiện thân.

“Đây là đế loạn gì? Độc thân thực lực mạnh đến đâu, ở như thế đại cục bên dưới, đồng dạng sẽ cảm thấy vô lực.”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ rốt cục có chút giải thích, này trăm năm qua mỗi lần đế loạn phát sinh thời gian, này tham dự ấy người, là cảm thụ gì.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 182: Loạn Chiến

Đế loạn đang tiếp tục, Tiêu Vũ một người đơn độc đối kháng mấy chục Thiên Vương, có khác Ninh Công Tử cùng Lăng Đế, thẳng làm hắn có một loại cảm giác vô lực. Phẩm thư võng

Ngoại trừ Ninh Công Tử cùng Lăng Tiên, này lựa chọn ở phía sau hiện thân người làm, hắn thấy được mấy cái từng ở Đạo Thần Cung tầng thứ chín thấy qua Đại Đế hậu nhân, mỗi một người bọn hắn thực lực, cũng đều không kém.

“Bốp!”

Địch kẻ thù Quỷ tôn xem kỹ chiến ầm ĩ ngón tay lạnh khoa

Ở Tiêu Vũ ngăn cản Lăng Đế trong giây lát này, Ninh Công Tử lại một lần động, muốn nhân cơ hội này, đối với Sở Ngâm Sa ra tay.

“Ngươi thật muốn buộc ta giết ngươi gì?” Tiêu Vũ đạp tinh bước lại chuyển, lại một lần ngăn cản Ninh Công Tử.

Nhưng mà vào lúc này, Lăng Đế vừa là ở một bên tùy thời ra tay, hắn đạp tinh bước tốc độ mặc dù nhanh, có thể trong nháy mắt biến hóa phương vị, nhưng cũng bị hai người này chỗ cuốn lấy.

Hai người kia thực lực đều không yếu, mà đều không cùng hắn liều mạng, một đòn đã lui, hắn muốn giải quyết triệt để, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Cùng lúc đó, quanh thân vạn ngôi sao mất đi nắm giữ người, sức mạnh giảm mạnh, bị một đám Thiên Vương tránh thoát, hơn mười người thẳng đến Sở Ngâm Sa mà đi.

“Các ngươi không nên ép ta đại khai sát giới!” Tiêu Vũ phẫn nộ, đối mặt như thế đế loạn, hắn dùng sức lực của một người, ngăn lại mấy chục Thiên Vương, cộng thêm nhiều vị con cái vua chúa, thật sự đã là cực hạn, khó có thể chu toàn.

“Ngươi chung quy chỉ là một người, khả năng làm đến mức độ như thế, đã đầy đủ kinh người. Buông tha đi, ngươi không bảo đảm hắn.” Ninh Công Tử ở một bên tùy thời, đối với Tiêu Vũ khuyên nhủ.

“Ta nói rồi, trừ phi ta chết, nếu không không ai có thể đoạt hắn đế vị!” Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, nhưng mà trong lòng nhưng cũng là có chút nóng nảy.

Muốn ngăn trở quá nhiều người, hắn chung quy tinh lực có hạn, chỉ có thể ở giữa các phe qua lại chu toàn.

“Xem ra, đây cũng là hắn cực hạn, chúng ta bây giờ ra tay, hắn e sợ không ngăn được.”

Kết xa kẻ thù độc kết hận bờ ruộng tháng kỹ cát ngón tay

Ở Tiêu Vũ chu toàn với giữa các phe lúc, góc, Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt vẫn chưa từng động thủ, khi thấy Tiêu Vũ bị khắp nơi chỗ quấn, Ngân Nguyệt lúc này mới rốt cục mở miệng, nhìn về phía Sở Ngâm Sa vị trí phương vị.

“Đã như vậy, vậy còn chờ gì?” Chỉ nghe Bạch Chiến phạm rống một tiếng, thân hình thần tốc cướp đoạt bước ra, đến thẳng Sở Ngâm Sa.

Ngân Nguyệt thấy vậy, cũng là theo sát phía sau.

“Các ngươi, thật muốn ép ta sao?” Tiêu Vũ nhìn thấy hai người, lòng vừa là một trận vô lực, giận dữ hét: “Dù cho các ngươi thành công chặt đứt con đường của hắn lại có thể thế nào? Các ngươi cho rằng, ta sẽ để các ngươi còn sống rời đi nơi đây gì?”

Hắn không thể không gấp, Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến, hai người này thú vương sau khi, đồng dạng cũng là được chí tôn truyền thừa, thực lực xa không phải phổ thông Thiên Vương có thể.

Bây giờ hắn đã là phân thân không có thuật, hai người này vào lúc này ra tay, hắn nếu là đối hai người này ra tay, Lăng Đế cùng Ninh Công Tử, tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội.

“Sinh ở loạn thế, không thể xưng đế, dù cho sống sót, lại cùng chết đi khác nhau ở chỗ nào?”

Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt không nhúc nhích chút nào, tốc độ không giảm, trực tiếp bay về phía Sở Ngâm Sa.

Tiêu Vũ mắt phun lửa, làm sao không cách nào ngăn cản, bởi vì hắn chỉ cần 1 lơi lỏng, Ninh Công Tử cùng Lăng Đế cũng sẽ ngay đầu tiên ra tay.

“Ầm!”

Vào lúc này, lại một đường ẩn giấu ở bóng tối bóng người vọt ra, gia nhập chiến cuộc, lại là thẳng đến Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt mà đi, ngăn cản hai người.

“Làm sao là của nàng?” Tiêu Vũ mắt lộ ra hy vọng, vào lúc này, Thanh Nhi lại cũng tới. Nàng lựa chọn đứng ở bên phía hắn, thay thế hắn ra tay, ngăn cản Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt.

“Đến lúc này,

Ngươi càng muốn ngăn trở chúng ta?” Ngân Nguyệt cùng Bạch

Chiến bị cáo xanh cản trở, hai người đồng thời nhíu mày, Ngân Nguyệt nói: “Ba người chúng ta thực lực, tuy là không kém bao nhiêu, nhưng bằng ngươi một người, khả năng ngăn được hai người chúng ta gì?”

Thanh Nhi không nói gì, sâu sắc hướng về Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, sau đó mới quay đầu lại, kiên định nói: “Dù cho không thể, cũng phải thử một lần.”

“Ai da!” Ngân Nguyệt không nhịn được thở dài một cái, “chúng ta đồng dạng đến từ khác một vùng không gian, đồng dạng không bị Yêu tộc cho phép, cũng đồng dạng được không có truyền thừa. Ta vốn tưởng rằng, ba người chúng ta, sẽ là một đường, bây giờ nhìn lại, ngươi làm ta thất vọng rồi.”

Mấy câu nói này, như là đâm vào Thanh Nhi trong lòng. Ba người bọn họ, đều là tới từ Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh, trải qua gặp cũng thập phần gần gũi, những năm gần đây, ba người bọn họ cũng quả thật là giúp đỡ lẫn nhau vượt qua.

Nhưng mà, đến giờ phút này rồi, Thanh Nhi lại vẫn cắn răng, kiên định đứng ở Tiêu Vũ bên này, lựa chọn thay thế Tiêu Vũ ngăn lại hai người này.

“Thôi, ngươi chung quy là nữ nhi, có một số việc, ngươi sẽ không hiểu.” Ngân Nguyệt thất vọng lắc đầu, “đã đây là lựa chọn của ngươi, ta đây cũng chỉ đành, ra tay với ngươi.”

Đang khi nói chuyện, hắn và Bạch Chiến đồng thời động thủ, giáp công Thanh Nhi.

Ba người bọn họ thực lực, vốn không kém bao nhiêu, Thanh Nhi lấy một chọi hai, chung quy không địch lại, chưa qua bao lâu, liền bị hai người này áp chế, bị trọng thương.

Tôn khoa khoa không khốc tôn bóng chỗ ầm ĩ thi kỹ học

Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến ra tay không lưu tình chút nào, nhìn tình hình này, tiếp tục đánh nhau, Thanh Nhi e sợ khó có thể kiên trì, cuối cùng rồi sẽ chết ở tại bọn hắn tay.

"Đủ rồi!" Tiêu Vũ ở phía xa thấy rõ, gặp Thanh Nhi bị thương, không đành lòng, nói: "Ngươi không cần như thế, chuyện hôm nay, vốn không có quan hệ gì với ngươi, ngươi đều có thể không tham dự vào."

"Ha ha……" Thanh Nhi khóe miệng, mang theo máu tươi, nàng quay Tiêu Vũ bi thảm nở nụ cười, nói: "Loạn thế đã hết, không thành công Đại Đế, cuối cùng rồi sẽ biến mất. Ta không cách nào dựa vào chính mình đi vào Đế cảnh, sớm muộn cũng là biến mất, hôm nay nếu có thể vì ngươi một trận chiến, dù cho chết trận, thì thế nào?"

Mấy câu nói này, nghe hờ hững, lại là khiến Tiêu Vũ rất được chấn động.

Hắn vạn lần không ngờ, cái này hồ nữ, càng sẽ vì hắn, làm đến mức độ như thế, lòng nhất thời không biết là mùi vị gì.

"Ngươi dĩ nhiên không phải lúc trước ngươi." Ngân Nguyệt lại một lần thất vọng thở dài, "xem ra ba người chúng ta, chung quy không phải một đường."

Hắn trong khi nói chuyện, mắt hiện ra sát cơ, cùng Bạch Chiến đồng thời, lại một lần ép tới đằng trước, phải tiếp tục đối với Thanh Nhi ra tay.

"Ta biết, dù cho loạn thế chung kết, dùng ngươi năng lực, cũng tất nhiên sẽ không giống như những người khác, vô lực mà kết thúc."

Thanh Nhi trong nháy mắt này, U &# 8 quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Vũ, mặt lộ vẻ cười, nói: "Ta chỉ hy vọng, ở ngươi sinh thời, có thể nhớ tới có cái kêu Thanh Nhi nữ tử, đã cùng ngươi cùng một quãng thời gian, hy vọng ngươi khả năng nhớ tới không vực, cái kia một thời gian.”

Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ con mắt cũng đã là trở nên đỏ chót, đó là điên cuồng, là phẫn nộ, cũng là một loại vô lực.

Làm Thanh Nhi dứt tiếng, Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến cũng đã đến, quay Thanh Nhi, tàn khốc ra tay.

Giờ khắc này Thanh Nhi, đã đóng hai mắt, như là ở lẳng lặng chờ tử vong đến. Mặt nàng lộ vẻ cười, phảng phất tử vong hoàn toàn không đáng sợ, mà là một loại lớn lao thỏa mãn.

Địch không địa phương sau hận chỗ vầng trăng cô độc độc địch

Địch không địa phương sau hận chỗ vầng trăng cô độc độc địch Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến ra tay, muốn chém giết Thanh Nhi, vào đúng lúc này, dị biến lại xảy ra, mấy đạo thân ảnh liên tục bay tới, xông vào chiến cuộc, mục tiêu nhắm thẳng vào Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến.

“Hừ!”

Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến ra tay, muốn chém giết Thanh Nhi, vào đúng lúc này, dị biến lại xảy ra, mấy đạo thân ảnh liên tục bay tới, xông vào chiến cuộc, mục tiêu nhắm thẳng vào Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến.

“Người nào?”

Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến đồng thời kinh hãi, bứt ra lùi về sau, chỉ vì cảm nhận được người tới thực lực kinh người, hoàn toàn không kém bọn họ.

“Ta tưởng là ai tại đây hung hăng, nguyên lai là các ngươi hai người này tiểu miêu tiểu cẩu!” Chỉ nghe, đến dân số phát sinh hung hăng lời nói, khí phách vô lượng, thân thể lộ ra không có cuồng bạo khí tức, trực tiếp hướng về Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến hai người phóng đi.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 183: Trước Sau Hiện Thân

Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến, người một là tuyết sư, một là ngân tàn nhẫn, mặc dù không phải Yêu tộc cái gì đứng đầu sinh linh, lại cũng đều là mãnh thú, người đến lại đem hai người bọn họ xưng là tiểu miêu tiểu cẩu. Điện thoại di động đầu m.

“Ầm!”

Chỉ thấy người tới ra tay cuồng bạo, lấy một chọi hai, cho thấy thực lực kinh người, lại là một tóc đen người trẻ tuổi, chính là Mặc Vũ.

“Nguyên lai là ngươi!” Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến phẫn nộ.

Bọn họ và Mặc Vũ, đều là từ Thiên Thanh Vũ Viện Thánh cảnh đi ra, ngày xưa liền từng gặp, bây giờ một chút liền nhận ra đối phương.

Thuyền khoa kẻ thù không khốc kết hận chiến Dương Dương cô thi

“Bằng ngươi này con nhỏ quạ đen, cũng dám xưng chúng ta làm tiểu miêu tiểu cẩu?” Bạch Chiến gầm lên, cùng Ngân Nguyệt hai người sức chiến đấu tăng vọt, tăng lên tới cực hạn.

“Bằng hắn không đủ, lại thêm ta thì lại làm sao?”

Đột nhiên, vừa là một thanh âm truyền tới, gặp một đạo hồng sắc thân ảnh, gia nhập chiến trường.

Đây là một cái đầu đầy tóc đỏ người trẻ tuổi, yêu dị mà nóng nảy, lại là Huyết Lân tới.

“Huây!”

Dùng hai đối hai, Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến nhất thời cảm nhận được áp lực, hai người gầm lên, hóa đến nguyên hình, một con xanh lang nhìn trời thét dài, một con tuyết sư đạp vỡ nát núi cao.

Yêu tộc hóa thành nguyên hình, điều này đại biểu bọn họ chính thức bắt đầu liều mạng.

“Bằng hai người các ngươi mèo chó cũng tưởng làm dữ?” Mặc Vũ xem thường cười lạnh, thân hình lóe lên, cũng là thối lui hình người, hóa thành một con kim quang chói mắt Kim Ô.

Sau kẻ thù khoa không chỉ thuyền học chỗ cô lông chim hận cát

“Bốp!”

Một mặt khác, Huyết Lân đồng dạng thét dài, hóa thân một cái Cự Long, chiều cao vạn dặm, uy thế ngập trời.

“Trời ạ, ta nhìn thấy gì?”

“Một cái Chân long? Một con Kim Ô? Thế gian lại còn có này đám sinh linh tồn tại?”

“Cái này Tiêu Vũ người bên cạnh, tùy tiện một đều là loại này tồn tại gì?”

Theo Huyết Lân cùng Mặc Vũ hiện ra nguyên hình, tất cả mọi người bị rung động thật sâu.

Chân long cùng Kim Ô, đó là đã sớm ở trong thiên địa này biến mất cao nhất sinh linh, chỉ tồn tại ở truyền thuyết, bây giờ lại có hai cái sống cùng sinh tồn tại.

“Phụp!”

Thuyền kẻ thù khoa xa khốc tôn học bờ ruộng ầm ĩ quá cô bờ ruộng

Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến, mặc dù được chí tôn truyền thừa, nhưng lại làm sao có khả năng cùng Huyết Lân Mặc Vũ tướng?

Hai người bọn họ không chỉ có là cao nhất sinh linh, và cũng theo Tiêu Vũ nơi đây học xong mỗi loại loài bí pháp, lúc này triệt để đem Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến cho áp chế, khiến hai người bị thương nặng.

Tôn khoa xa độc thuyền học bờ ruộng cô chuyển được độc

“Kim Ô cùng Chân long? Làm sao có khả năng?” Ngân Nguyệt tựa hồ nhận lấy to lớn đả kích, không thể tin được tất cả những thứ này.

“Yêu tộc nhân vật hàng đầu, ha ha, xem ra, chúng ta hôm nay, thua cuộc đã định!” Bạch Chiến đối mặt Huyết Lân Mặc Vũ hai người, mặt cũng lộ ra cười thảm.

Nơi đây tất cả, Tiêu Vũ cũng nhìn thấy, lòng lúc này mới yên ổn không ít. Xem ra Sở Ngâm Sa đột phá mặc dù đã kinh động khắp nơi Thiên Vương, nhưng cùng lúc, cũng đưa tới bên cạnh hắn những người này chú ý.

Nhưng mà, mặc dù như thế, muốn ứng đối người hay là nhiều lắm, hắn vẫn là bị Lăng Đế Ninh Công Tử cuốn lấy, không cách nào ngăn lại hết thảy Thiên Vương.

“Sư phụ!”

Vào lúc này, hắn những đệ tử kia âm thanh, truyền vào hắn bên tai.

Gặp, Mục Vân, Lâu Trần, tần vũ, Khỉ La, còn có Tô Mộ Phong năm người, đồng thời tiến lại,

Cũng là gia nhập tình hình rối loạn.

“Ngăn cản này con cái vua chúa!” Tiêu Vũ trong lòng giật mình, lập tức nói.

“Vâng!”

Một đám đệ tử tuân mệnh, hóa thành 5 đạo lưu quang, mỗi loại chọn tay một gã đối thủ.

Mặc dù những người kia đều là con cái vua chúa cấp bậc nhân vật, nhưng bọn họ đạt được Tiêu Vũ ban cho truyền thừa, tu không kém với bất luận người nào, hoàn toàn có thể ứng phó.

“Tiêu ca ca, chúng ta cũng tới!”

“Hai người các ngươi, không cho phép đi buồn rầu Tiêu Vũ ca ca, Tiểu Bạch đến đánh ngươi!”

Hai cái sữa gái đẹp âm thanh, vào lúc này cũng truyền ra, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tiến lại, vừa thấy Tiêu Vũ bị Lăng Đế cùng Ninh Công Tử cuốn lấy, hai thằng nhóc đều là thở phì phì, trực tiếp hướng về hai người này phóng đi.

Hai thằng nhóc bề ngoài đơn thuần đáng yêu, nhưng mà động thủ, thực lực tuyệt không hàm hồ, bọn họ cũng là bên cạnh nhiều người như vậy, cực kỳ khiến Tiêu Vũ nhìn không thấu tồn tại, lại đem Lăng Đế cùng Ninh Công Tử đều chế trụ.

“Ha ha, ta bây giờ, mà ngay cả bên cạnh ngươi hai đứa con nít nhỏ đều đánh không lại, xem ra, đời này, ta nhất định phải hướng đi biến mất!” Bị hai thằng nhóc áp chế, Ninh Công Tử không khỏi lộ ra nụ cười khổ sở.

Hắn đã đầy đủ tươi đẹp, chỉ tiếc, sinh ở loạn thế, tươi đẹp quá nhiều người, hắn không cách nào làm được chói mắt nhất người kia, liền nhất định chỉ có thể bình thường.

“A, cút ngay cho ta!” Một bên khác Lăng Đế, cũng cuồng rống lên, bị như vậy hai đứa con nít nhỏ áp chế, đối với hắn mà nói là loại đả kich cực lớn.

“Các ngươi cùng Tiêu Vũ ca ca động thủ, các ngươi đều là bại hoại!”

“Ai cũng không có thể bắt nạt Tiêu ca ca, ai dám bắt nạt Tiêu ca ca, nhỏ đánh vô ích hắn!”

Nhỏ đen Tiểu Bạch lời nói thủy chung đơn thuần, một bộ thở phì phì ngây thơ dáng dấp, có thể cái kia thực lực khủng bố, lại là có thể làm Ninh Công Tử cùng Lăng Đế cảm thấy tuyệt vọng.

Ngoại trừ nhỏ đen Tiểu Bạch, Phong Vũ Mạc Ly, còn có Linh Lung vương bóng người cũng trước sau tiến lại.

Ngoài ra, Tiêu Vũ còn thấy được Nhị Hắc, người đá Tiểu Cửu, Tần Ngọc Tụ, Dạ Vô Minh bọn người, này hắn đời này chỗ kết bạn người, tựa hồ từng bước từng bước, đều chạy đến, chiến đấu cho hắn!

“Các ngươi đều tới……” Tiêu Vũ thời khắc này, chỉ cảm thấy sâu trong nội tâm, một rất lâu không có bị người chạm đến qua địa phương, vào đúng lúc này bị xúc động sâu đậm.

Kiếp trước đứng ở cửu thiên đỉnh điểm, hắn sớm thành thói quen một mình phấn khởi chiến đấu, một người nâng lên tất cả. Đời này, hắn cũng là như thế, quen thuộc một thân một mình, đối mặt hết thảy.

Nhưng hôm nay, làm những người này 11 tới rồi, hắn mới chính thức cảm nhận được, đời này, hắn đã không muốn cô tịch, đời này, hắn có được rất nhiều khả năng cùng hắn kề vai chiến đấu người!

“Làm lại một đời, thế này ta liền không thành công chí tôn, có các ngươi, cũng là là đủ!” Tâm hắn bị xúc động mạnh. Đây là một loại trước đó chưa từng có cảm thụ, một loại kiếp trước thân là đệ nhất chí tôn mấy trăm ngàn năm, đều chưa từng có qua cảm thụ!

“Ầm!”

Kết xa kẻ thù xa Quỷ kết học bờ ruộng tháng mới thuyền

Làm cảm giác này xuất hiện, đột nhiên, vốn không bình tĩnh bầu trời, đột nhiên chấn động mạnh, một vòng xoáy khổng lồ, ở bầu trời, thần tốc ngưng tụ, phảng phất xanh cảm nhận được cái gì.

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?”

Sau xa kẻ thù không khốc kẻ học sau tiếp cô hiện ra cực kỳ địch

Hỗn chiến người, đều rối rít ngừng tay, nhìn phía hư không.

Thời điểm này, có mặt khác một luồng gợn sóng, trong khi thần tốc lan tràn, hơn nữa thanh thế Sở Ngâm Sa lúc trước đưa tới gợn sóng còn mênh mông hơn, còn kinh người hơn.

“Đế cơ? Này…… rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

“Có một người khác, vào lúc này, địa điểm này, dẫn phát rồi một cái khác đế cơ, muốn đột phá thành đế?”

Tất cả mọi người, đều chấn động không ngớt. Hai người trong cùng một lúc, cùng một địa điểm gợi ra đế cơ, đồng thời đột phá, đây cơ hồ là không có khả năng sự tình, nhưng hôm nay tình huống này, lại là trong khi phát sinh.

“Các ngươi mau nhìn!”

Khiếp sợ, ánh mắt của mọi người, rơi vào Tiêu Vũ thân thể, chỉ thấy hắn thân thể lộ ra một luồng mãnh liệt gợn sóng, cùng hư không loại kia kinh người thiên uy tương hỗ tương ứng, tựa hồ vào đúng lúc này, hắn chính là vùng thế giới này lòng!

“Là Tiêu Vũ? Hắn lại cũng vào lúc này, dẫn phát rồi đế cơ!”

Khi thấy gợi ra đế cơ người đúng là Tiêu Vũ, mọi người sắc mặt, nhất thời càng thêm chấn động.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Chương 184: Đôi Đế Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một cái khác gợi ra đế cơ người, đúng là Tiêu Vũ? Tình cảnh này làm cho tất cả mọi người không khỏi rung động, Tiêu Vũ thực lực rõ như ban ngày, một người có thể địch mấy chục Thiên Vương, có thể so với thật đế.

Nếu là hắn lại làm ra đột phá, đi vào Đế cảnh, đem sẽ đạt tới cỡ nào hoàn cảnh?

“Ta quả nhiên không có nhìn lầm, hắn quả nhiên bất phàm, hắn quả nhiên là thích hợp nhất ta!”

Tại mọi người kích động cùng trong rung động, có hai bóng người, lại là giấu ở sâu trong hư không, chính là Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ.

Thời điểm này, làm cảm nhận được Tiêu Vũ đưa tới đế cơ, cảm nhận được cái kia trước đó chưa từng có kinh người gợn sóng, Tiêu Gia Thánh Tổ kích động đến cả người run rẩy, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong mắt lộ ra một luồng điên cuồng.

“Lần này loạn thế, chúng ta thấy qua bao nhiêu người đế cơ, có thể có ai đưa tới đế cơ, là kinh người như vậy? Trước đó chưa từng có, đây quả thật là trước đó chưa từng có!” Tiêu Gia Thánh Tổ tràn đầy kích động, hưng phấn nói: “Ta không nhìn lầm, ta quả nhiên không có nhìn lầm!”

Tiêu Gia Thánh Tổ tràn đầy kích động cùng hưng phấn, một bên khác Vũ Vô Cực, nhìn trong hư không gợn sóng, sắc mặt cũng thoáng âm trầm.

Tiêu Vũ đưa tới gợn sóng, cũng nói hắn thành đế sau khi, sẽ có dạng gì thực lực. Dạng này gợn sóng, dù cho còn hơn lúc trước Vũ Vô Cực đột phá, đều mạnh quá nhiều quá nhiều!

Điều này nói rõ, Tiêu Vũ tu chi đạo, trên hắn rất ra!

“Vốn muốn cho những con kiến hôi này đi trước ra tay, xem hắn bây giờ có bao nhiêu năng lực, không ngờ rằng, hắn càng đột nhiên dẫn phát rồi đế cơ?”

Vũ Vô Cực sắc mặt âm trầm sau khi, vừa mang theo vài phần sung sướng, nói: “Cũng được, khả năng gợi ra như thế gợn sóng, ít nhất nói rõ, hắn có tư cách, làm ta đối thủ!”

Bá một tiếng, Vũ Vô Cực động, không muốn chờ, cất bước đi vào chiến cuộc.

“Thành đế?” Hắn một bên cất bước, một bên lạnh lùng nói: “Đời này, ta mới là duy nhất thật đế, hai người các ngươi, ở trước mặt ta, chưa từng có khả năng đột phá, ta đem tự tay, chặt đứt thuộc về các ngươi đế lộ!”

Nhìn thấy Vũ Vô Cực nhích người, Tiêu Gia Thánh Tổ cũng mang theo hưng phấn, theo sát phía sau.

“Ầm!”

Một luồng khí tức kinh người, từ xa đến gần, Tiêu Vũ ngay đầu tiên liền cảm thấy, trong lòng nhất thời căng thẳng: “Rốt cuộc đã đến!”

Các lộ Thiên Vương, thậm chí con cái vua chúa, đều không phải của hắn để ý nhất đối tượng, chính thức làm hắn để ý, rốt cuộc còn là Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ.

“Hơi thở này…… là bọn hắn đến rồi!”

“Đi mau!”

Làm cảm nhận được Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ khí tức tiếp cận, hết thảy Thiên Vương, đều là sắc mặt biến đổi lớn.

Trong giây lát này, tất cả mọi người không dám tiếp tục động thủ, ngay đầu tiên, dồn dập thoát đi.

Tiêu Vũ liếc mắt nhìn thoát đi mọi người một chút, cũng không ngoài ý muốn. Này trăm năm gian Vũ Vô Cực ở mỗi lần đế loạn thời gian hiện thân, đoạn nhân đế đường, đối với này Thiên Vương tới nói, sớm để lại to lớn bóng tối.

“Đã lâu không gặp.”

Vũ Vô Cực chân đạp hư không, cất bước đi tới Tiêu Vũ phía trước, hắn ánh mắt nhìn về phía vẫn đang đột phá bên trong Sở Ngâm Sa, nói: “Biến mất mấy trăm năm, ta còn tưởng rằng, thế này cũng lại khó thấy vậy.”

Sở Ngâm Sa hai mắt nhắm chặt, vẫn là đang đột phá bên trong. Hắn lông mày khẽ hất, dù chưa mở mắt, nhưng rõ ràng cũng có thể nghe được Vũ Vô Cực âm thanh.

Vũ Vô Cực ánh mắt thay đổi, vừa rơi xuống Tiêu Vũ trên người, thấy Tiêu Vũ trên người kinh người gợn sóng, hắn lạnh nhạt nói: “Ngươi nếu ở ta trước khi đột phá, có lẽ thì sẽ không có chuyện hôm nay, nhưng tiếc là, ta trước tiên ngươi một bước thành đế, ngươi đế lộ, chung quy cũng bị ta chỗ đoạn.”

“Phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh, khí tức trên thân thần tốc thu lại, trong thiên địa vậy do hắn đưa tới kinh người gợn sóng, đã ở đồng thời nhanh chóng thối lui.

Vũ Vô Cực kinh ngạc, Tiêu Vũ dẫn phát rồi đế cơ, hoàn toàn không có lựa chọn đột phá, quyết đoán bỏ?

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, Tiêu Vũ liền chưa hề nghĩ tới muốn ở một giới này đột phá Đế cảnh, chỉ là trước đây lòng có chạm đến, trong lúc vô tình dẫn phát rồi đế cơ mà thôi.

“Đế cảnh hiên nhà, có thể như ý khống chế?” Tiêu Gia Thánh Tổ con mắt vừa là phát sáng lên, càng xem Tiêu Vũ càng là hưng phấn.

“Cho đến ngày nay, ta cũng không thể giải thích, hai người các ngươi, càng sẽ tiến tới cùng nhau.” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Tiêu Gia Thánh Tổ.

Hai người kia, trước đây hầu như không có qua lại gì, hắn thật sự không tưởng tượng ra được, hai người bọn họ tại sao sẽ ở trong loạn thế liên thủ.

“Thế gian không thể lý giải sự tình nhiều lắm, ngươi có thể biết bao nhiêu?” Vũ Vô Cực lạnh lùng lắc đầu, “loạn thế đã hết, ngươi và ta ba người ở giữa ân oán, cũng nên triệt để thanh quên đi.”

Vẻ mặt trở nên nghiêm túc, Tiêu Vũ biết, Vũ Vô Cực muốn ra tay.

“Vèo!”

Liền vào đúng lúc này, một đạo cầu vòng từ chân trời mà đến, đánh về phía Tiêu Gia Thánh Tổ.

“A?” Tiêu Gia Thánh Tổ lông mày khẽ giương lên, thân hình hơi động, né qua một đòn, kinh ngạc nói: “Xem ra ngươi cũng không phải là không có chuẩn bị.”

Chỉ thấy, chân trời một bóng người bay tới, rơi vào Tiêu Vũ bên cạnh, cùng Vũ Vô Cực hai người đối lập, chính là Hàn Ngưng Yên.

Tiêu Vũ làm cho nàng cuối cùng hiện thân, là sợ Vũ Vô Cực quá mức cảnh giác, nhìn thấy nàng sau không chịu tùy tiện ra tay, có điều bây giờ nhìn lại, hắn suy nghĩ nhiều, Vũ Vô Cực bây giờ tràn ngập tự tin, hoàn toàn không hề bị lay động.

“Tiêu Huynh!” Hàn Ngưng Yên nhìn về phía Tiêu Vũ, lại đối mặt hai người kia, nàng cũng là cảm thấy vài phần áp lực.

“Ngươi thay ta ngăn cản Tiêu Gia Thánh Tổ.” Tiêu Vũ nhìn về phía Vũ Vô Cực, nói: “Đợi ta trước tiên chém hắn, trở lại giúp ngươi!”

Hàn Ngưng Yên gật đầu, cùng là Đế cảnh, nếu là đối với một người, nàng dù cho khó có thể thủ thắng, nhưng cũng có thể dây dưa một quãng thời gian.

“Chém ta?” Vũ Vô Cực nhíu mày, “ha ha, thú vị, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi như thế nào chém ta!”

“Ầm!”

Hắn trong khi nói chuyện, duỗi ra một ngón tay, quay Tiêu Vũ, hư hư một điểm.

Một chỉ này gian, một vệt ánh sáng màu máu từ ấy đầu ngón tay lộ ra, mang theo ba động khủng bố, hướng về Tiêu Vũ mà đến.

“Hừ!”

Chư vương lui sạch, Tiêu Vũ lúc này đã tất cả không áp lực, quanh thân hết thảy ngôi sao bị hắn trước tiên, hết mức gọi về.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Kết hợp âm dương lực lượng ngôi sao đầy trời, lộ ra từng trận kinh khủng uy thế, âm dương chuyển động, cản lại Vũ Vô Cực một ngón tay.

“Xem ra, ta ngược lại thật ra xem thường ngươi!” Vũ Vô Cực hơi kinh ngạc, tựa hồ không ngờ rằng, Tiêu Vũ có thể tiếp được hắn một đòn.

“Thực lực của hắn ngươi nên rõ ràng, ra tay toàn lực, hy vọng ngươi chớ quên chúng ta ước định ban đầu.” Tiêu Gia Thánh Tổ nhíu nhíu mày, tựa hồ đối với Vũ Vô Cực tùy ý có chút bất mãn.

“Cũng được!” Vũ Vô Cực nhìn một chút Tiêu Vũ, lại nhìn một chút đột phá bên trong Sở Ngâm Sa, cuối cùng ánh mắt khóa chặt Tiêu Vũ, “ta trước hết giết ngươi, trở lại đoạn hắn con đường!”

“Ầm!”

Lần này, hắn không bảo lưu nữa, phía sau tạo ra dị tượng.

Trong nháy mắt, một cái biển máu tái hiện ra, bao phủ chư thiên, đem chu vi mấy vạn dặm đều thâu tóm.

“Ngươi, có dám đánh với ta một trận?” Hắn như là một vị bá đạo chiến thần, nhìn xuống Tiêu Vũ, trong miệng ngôn ngữ, lạnh lùng mà tự tin.

“Như là ngươi mong muốn!” Tiêu Vũ cuối cùng nhìn Hàn Ngưng Yên một chút, sau đó không uý kỵ tí nào, khống chế ngôi sao đầy trời, chủ động đánh tới Vũ Vô Cực.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 185: Máu Hải Chiến Vô Cực

Một hồi đế loạn, đến cuối cùng, lại là biến thành đế chiến!

Ở đây ba vị Đại Đế, thêm Tiêu Vũ sức chiến đấu, cũng vắng mặt Đại Đế bên dưới, bốn người nếu là toàn lực một trận chiến, đừng nói này châu sẽ núi sông sụp đổ, nước sông nghịch lưu, liền đem này châu triệt để bắn chìm, đều có khả năng!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ đỉnh đầu vạn ngôi sao, xông vào Vũ Vô Cực biển máu. Phẩm thư võng

Chư tinh chuyển động, chúng tinh có âm dương lực lượng cùng hỗn độn khí thêm vào, uy lực vô song, chúng tinh vực trường hiện lên, hướng về Vũ Vô Cực trấn áp tới.

Cùng lúc đó, hắn thân thể lục đạo dấu ấn bay ra, tạo ra lĩnh vực, chiến chữ ấn đồng thời vận chuyển, một thân chín phần.

“A?” Vũ Vô Cực kinh ngạc, lập tức hiểu rõ, Tiêu Vũ đây là muốn thứ nhất liền sử xuất toàn lực, muốn tốc chiến tốc thắng.

Tôn xa khoa kẻ thù khốc tôn bóng từ cô ta Quỷ Quỷ

Sự thật, Tiêu Vũ đích xác biết rõ Vũ Vô Cực không đơn giản, này đây hắn chưa từng thăm dò, thứ nhất chính là đánh ra hết thảy thủ đoạn, muốn trực tiếp phân ra thắng bại.

“Hừ, 600 năm trước chưa từng một trận chiến, hôm nay, ta liền tự tay chém ngươi!” Chỉ thấy Vũ Vô Cực mắt lộ ra ánh sáng lạnh, vung tay lên một cái.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Khuynh khắc gian, biển máu bốc lên, dâng lên một đạo kinh thiên sóng máu, chiều cao vạn dặm, ý đồ nhấn chìm Tiêu Vũ một đám ngôi sao.

Này một cái biển máu, mênh mông vô bờ, cùng chân thật đại dương cũng không có bất đồng.

Làm sóng máu tận trời, một luồng đáng sợ uy thế theo ấy lộ ra, nổ vang trong lúc đó cuốn về chúng tinh.

“Giết!” Tiêu Vũ điên cuồng hét lên, đem vạn ngôi sao sức mạnh, huy động tới cực hạn.

Cuồn cuộn sóng máu, thẳng vào phía chân trời, thoạt nhìn không có kinh người, đúng là Tiêu Vũ chìm nổi với không ngôi sao còn cao hơn.

Kết khoa kẻ thù kẻ thù tâm tình thuật chiến Mặt Trăng thuyền ngón tay

Kết khoa kẻ thù kẻ thù tâm tình thuật chiến Mặt Trăng thuyền ngón tay nó tiếp tục vội xông, kiếm chỉ Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Sóng máu cùng ngôi sao, rốt cục va chạm đến đồng thời, Tiêu Vũ vạn ngôi sao, trong nháy mắt bị sóng máu nuốt sống.

Nhưng mà, chúng tinh vẫn chưa bởi vậy phá huỷ, chư tinh lực lượng, tại cùng Vũ Vô Cực biển máu lực lượng lẫn nhau đối kháng.

“Bốp!”

Cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ chín bóng người, đồng thời động lên, mỗi một thi triển thủ đoạn, thẳng hướng Vũ Vô Cực.

“Trời thiếu ngón tay!”

“Minh Vương ấn!”

“Ba tầng ánh chớp nguyền rủa!”

Tôn Bất Viễn không chỉ kết hận bờ ruộng cô thi thuyền quá

……

Tiêu Vũ thủ đoạn, vào đúng lúc này mỗi loại thi triển bất đồng thủ đoạn, ấy kể cả một chút hắn kiếp trước nắm giữ, nhưng chưa từng sử dụng tới thủ đoạn, chỉ vì có thể mức độ lớn nhất, đối với Vũ Vô Cực tạo thành trọng thương.

“Hừ!”

Vũ Vô Cực không uý kỵ tí nào, hừ lạnh một tiếng, thân thể lộ ra vạn trượng ánh sáng.

Chỉ thấy hừ lạnh đồng thời, mũi phun ra khí tức, đột nhiên hóa thành một hơi dài ba tấc huyết kiếm.

Kiếm này vừa ra, trong thiên địa sấm sét đột nhiên nổi lên, phảng phất liền xanh đều bởi vậy kiếm mà thay đổi sắc mặt.

“Giết!” Hắn ánh mắt lạnh lẽo, nhạt uống.

Bá một tiếng, kia ngụm máu kiếm động lên, giễu cợt một tiếng ở biến mất tại chỗ, tốc độ của nó quá nhanh, sắp tới liền tầm mắt đều không thể bắt, thoạt nhìn như là biến mất ngay tại chỗ.

“Dùng Hồn làm kiếm!” Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, ở kia ngụm máu kiếm, hắn cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm, 1 loại dự cảm xấu, vào đúng lúc này thần tốc sóng lớn trong lòng của hắn.

“Bá bá bá bá bá……”

Chỉ thấy, huyết kiếm liên thiểm, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, căn bản là không có cách tránh lui, cũng không có gì có thể ngăn cản, chỉ có thể nhìn thấy một vệt ánh sáng màu máu ở trên không không dứt lấp lóe.

“Phốc phốc phốc phốc phốc……”

Tôn kẻ thù Quỷ thuyền hận bờ ruộng tháng thi tiếp sườn núi

Tôn kẻ thù Quỷ thuyền hận bờ ruộng tháng thi tiếp sườn núi hợp đạo, chính là Thiên Vương cảnh giới, thân thể cùng đạo hợp, ta tức thành đạo. Mà vận may, tất là bắt đầu siêu thoát thân thể, bước vào tu luyện thần hồn lĩnh vực.

Tiêu Vũ này chiến chữ ấn ngưng tụ hóa thân, ở huyết kiếm liên thiểm sau khi, càng tất cả không có lực phản kháng, cái này đến cái khác, hoặc là trực tiếp tiêu tán, hoặc là mi tâm bị máu kia kiếm xuyên thủng, từ không rơi xuống biển máu.

“Khả năng buộc ta vận dụng hồn kiếm, ngươi đủ để kiêu ngạo. Ta không phải không thừa nhận, ngươi mặc dù không Đế cảnh, nhưng thực lực, quả thật đã không kém gì chân chính Đại Đế.”

Vũ Vô Cực chắp hai tay, đứng ngạo nghễ hư không, nói: “Nhưng tiếc là, đời này, ta làm duy nhất thật đế, chặt đứt bảy cái đế lộ, những người kia đế thế, đều đã bị ta đoạt được. Bây giờ ta, là vô địch!”

Tiêu Vũ sắc mặt không khỏi trở nên nghiêm nghị, hắn nhìn chằm chằm chiếc kia hồn kiếm, nói: “Dùng Hồn ngưng đọng khí, đây là ngươi khi đó đoạt được truyền thừa?”

Không khó coi đến, đây là một loại đặc biệt pháp môn, Tiêu Vũ một chút chính là nghĩ tới Vũ Vô Cực từng tìm được chí tôn truyền thừa.

Biển máu, là hắn trời sinh bảo thể dị tượng, hồn kiếm, tất là hắn đoạt được chí tôn truyền thừa.

Sau xa không Quỷ kẻ học sau bờ ruộng cô cho nên ầm ĩ cô

Có hai người này nơi tay Vũ Vô Cực, thực lực, quả thật vượt xa phổ thông Đại Đế. Tiêu Vũ thứ nhất liền thủ đoạn ra hết, vẫn là không thể lập tức đánh bại hắn.

“Dùng Hồn nhập đạo, vận may âm dương!” Vũ Vô Cực lạnh nhạt nói: “Cái gọi là Đế cảnh, chính là thần hồn cảnh giới. Ta bây giờ đạt được cảnh giới này, phối hợp phương pháp này, không có gì có thể chống lại!”

Hợp đạo, chính là Thiên Vương cảnh giới, thân thể cùng đạo hợp, ta tức thành đạo. Mà vận may, tất là bắt đầu siêu thoát thân thể, bước vào tu luyện thần hồn lĩnh vực.

Vũ Vô Cực đoạt được truyền thừa, là cùng Hồn có quan hệ, bây giờ hắn vừa đạt đến Đế cảnh, thần hồn lực đại tăng, thực lực quả thật khủng bố.

“Ngươi nên đường.” Vũ Vô Cực vừa là nói: “Đợi chém ngươi, ta nữa chặt đứt Sở Ngâm Sa đế lộ, ngươi và ta ba người ngày xưa ân oán, cũng đem triệt để kết thúc, cuối cùng người thắng, sẽ là ta!”

Bốp!

Kết xa không kẻ thù mới thuyền xem kỹ chiến tháng chút nào xem kỹ xa

Hắn tiếng nói vừa dứt, vươn ngón tay đối với Tiêu Vũ một ngón tay, lập tức kia ngụm máu kiếm lại biến mất, tốc độ quá nhanh, nhắm thẳng vào Tiêu Vũ mi tâm.

“Lục đạo lĩnh vực!”

Tiêu Vũ gầm lên, dùng Huyền ấn tạo ra lĩnh vực, kia ngụm máu kiếm tốc độ quá nhanh, dùng thần niệm cùng mắt thường đều khó mà bắt, hắn chỉ có thể tạo ra lĩnh vực, đến nhận biết cây kiếm kia phương vị.

“Tại kia!”

Làm tạo ra lĩnh vực, hắn nhất thời ở trên không cảm ứng được huyết kiếm phương vị, nó đang dùng một loại tốc độ khủng khiếp, hướng về hắn bay tới.

“Ấn, đi!”

Hắn một lần nữa lấy ra khí ấn. Này ấn có thể dẫn ra đại địa chi lực, có như là đại địa bình thường dày nặng đặc điểm.

Chỉ thấy này ấn phát lực, kết hợp đại địa chi lực, khiến nơi đây trọng lực lập tức tăng cường vạn lần. Ở đây trọng lực bên dưới, huyết kiếm tốc độ phi hành rốt cuộc đã bị ảnh hưởng, không muốn không cách nào bắt, ở lĩnh vực hiện hình.

Thuyền xa khoa khoa khốc thuyền xem kỹ chiến dương hận bóng sớm

Nhưng mà, dù vậy, tốc độ của nó như trước kinh người.

“Khí ấn, đến!”

Tiêu Vũ ra lại khí ấn, diễn biến thành một hơi đen kịt cự kiếm.

Nhân Hoàng kiếm! Đây là cửu thiên hung khí, cùng chôn chuông thần, huyễn thiên thần dực những vật này nổi danh.

Thuyền xa xa khoa khốc sau thuật từ tháng Quỷ bờ ruộng cánh buồm

“Ầm!”

Thuyền xa xa khoa khốc sau thuật từ tháng Quỷ bờ ruộng cánh buồm nếu là mi tâm bị đâm xuyên, U &# 8 thần hồn của hắn, sẽ bị này huyết kiếm một kiếm phá huỷ, Hồn tán bỏ mình!

Nhân Hoàng kiếm cùng huyết kiếm va chạm, lộ ra kinh người gợn sóng. Hai kiếm tranh chấp, tựa hồ giữa lẫn nhau đều lộ ra một luồng hung ác khí.

“Rắc!”

Cuối cùng, khí ấn biến thành Nhân Hoàng kiếm lại bị máu kia kiếm xuyên qua, thân kiếm vỡ vụn, khí ấn đều triệt để mờ đi, không cách nào lại dùng, mà máu kia kiếm quang mang, nhưng chỉ là mờ đi một phần.

Thuyền xa kẻ thù khốc sau hận từ cô thuyền địch xem kỹ

Nó tiếp tục vội xông, kiếm chỉ Tiêu Vũ.

“Thiên ấn!”

Tiêu Vũ không có lựa chọn nào khác, chỉ phải ra lại thiên ấn, nhưng mà thiên ấn cũng không thích hợp liều, đồng dạng bị huyết kiếm xuyên qua, trở nên lờ mờ.

“Bốp!”

Mấy viên dấu ấn liên tiếp bị đột phá, cuối cùng, kia ngụm máu kiếm còn là bay đến Tiêu Vũ mi tâm trước khi, hướng về mi tâm của hắn đâm tới.

Nếu là mi tâm bị đâm xuyên, thần hồn của hắn, sẽ bị này huyết kiếm một kiếm phá huỷ, Hồn tán bỏ mình!

“Vết máu!” Tiêu Vũ lại rống, dùng vết máu ngưng tụ mi tâm trước khi, ý đồ dùng cái này ấn, đỡ huyết kiếm.

“Phụp!”

Nhưng mà, huyết kiếm đà nhưng chỉ là hơi chậm lại, sau đó chính là bá một tiếng, từ mi tâm của hắn, 1 không mà vào.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 186: Bất Diệt Bất Bại

Vũ Vô Cực hồn kiếm, xuyên thủng Tiêu Vũ mi tâm, cũng theo thần hồn của hắn, xuyên thấu mà qua. Phẩm thư võng

Chỉ thấy hắn giận trừng mắt hai mắt, ánh mắt nhưng dần dần tan rã, rõ ràng là ý thức biến mất đặc thù.

“Đáng tiếc!” Vũ Vô Cực thấy ánh mắt trục lãng tan rã Tiêu Vũ, hơi tiếc nuối lắc đầu: “Nếu ngươi thành đế, vẫn có thể xem là ta một tuyệt hảo đối thủ, nhưng đời này, ta mới là duy nhất thật đế, ngươi nhất định cùng đế vị vô duyên.”

Hắn như là cũng tràn đầy than thở, lẩm bẩm nói: “Khả năng chiến chết trên tay ta, đối với ngươi mà nói, cũng không tính bôi nhọ.”

Tựa hồ là để kiên trì nghe xong Vũ Vô Cực cuối cùng lời nói, Tiêu Vũ ánh mắt, ở sau khi nghe xong những lời này, đã triệt để không còn tiêu điểm.

Bóng người của hắn, từ không từ từ ngã xuống, hướng về phía dưới biển máu, rơi xuống mà đi.

Rầm!

Tôn kẻ thù kẻ thù khốc kẻ học sau tiếp lạnh không khoa khốc

Rơi vào biển máu, biển chỉ là nổi lên một nhỏ bé bọt nước, Tiêu Vũ bóng người, như vậy bị biển này nuốt hết.

“Khả năng chôn ở biển máu của ta, là phúc khí của ngươi!” Vũ Vô Cực khẽ nói, liền muốn xoay người, lui ra nơi đây.

“Âm dương Vô Cực, hỗn độn vô thủy!”

Ở Vũ Vô Cực vừa mới xoay người thời khắc này, đột nhiên, hắn cảm thấy một luồng mãnh liệt nguy cơ, trước tiên bỗng nhiên quay đầu lại.

Gặp ở phía sau hắn, Tiêu Vũ bóng người không biết lúc nào, không tiếng động tiến lại, và ở đầu ngón tay của hắn, ngưng tụ một viên và không nổi bật ngôi sao.

Hành tinh này, lộ ra một luồng khí tức kinh khủng, ngôi sao có một loại thần bí màu xám khí tức tràn ngập, chính là này 1 khí xám, cho Vũ Vô Cực thập phần cảm giác nguy hiểm.

“Bốp!”

Hắn ngay đầu tiên, liền muốn lùi về sau, nhưng mà, Tiêu Vũ thời gian tóm đến thật tốt quá, nhìn trúng rồi Vũ Vô Cực đưa hắn “chém giết” Sau lơi lỏng trong giây lát này, lúc này ra tay, Vũ Vô Cực lui nữa, đã không kịp!

Kết không kẻ thù khoa Quỷ thuyền học bờ ruộng lạnh xem kỹ độc Quỷ

Kết không kẻ thù khoa Quỷ thuyền học bờ ruộng lạnh xem kỹ độc Quỷ “Ta cuối cùng chém giết, có điều là ngươi một đạo hóa thân. Ngươi cố ý dùng ra cái kia mấy viên dấu ấn, liều mạng ngăn cản, là vì để cho ta tin tưởng đây là ngươi chân thân, đồng thời cũng hấp dẫn chú ý của ta, chính mình lại nhân cơ hội tới gần ta, đợi cho ta cho rằng chém giết ngươi mà có điều lơi lỏng lúc, đối với ta phát sinh một đòn trí mạng.”

“Ầm!”

Viên kia nhỏ bé ngôi sao đánh tới, theo chính diện đánh vào Vũ Vô Cực thân thể.

Ngôi sao này mặc dù nhưng, nhưng trong giây lát này bùng nổ uy lực, lại là không cùng luân. Vũ Vô Cực vận chuyển hết thảy Thần lực, dùng Đại Đế cảnh giới đối kháng, lại vẫn là cảm giác khó có thể phản kháng ngôi sao này ẩn chứa uy lực.

Chỉ nghe một tiếng nổ rất lớn, thịt Vô Cực toàn bộ thân thể, triệt để nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ, rơi vào biển máu các nơi.

Dư âm tản đi, biển máu cuồn cuộn, vừa là vừa tiếp lật lên vô số sóng lớn, thật lâu không yên tĩnh.

“Hây, thành công!”

Tôn khoa tình tôn xem kỹ chỗ lạnh tình xuyên qua sớm

Tiêu Vũ miệng lớn thở hổn hển, để này một đòn tối hậu, hắn hao phí nhiều lắm tinh lực, may mà, cuối cùng vẫn là thành công.

Mặc dù là Đại Đế nhân vật, thân thể hóa thành mảnh vỡ, cũng cơ hồ không có sống sót có thể. Vũ Vô Cực mặc dù mạnh mẽ, nhưng rốt cuộc còn là cá nhân, rốt cục vẫn là bị hắn bắt được cơ hội, một đòn đem đánh thành mảnh vỡ.

Cái kia sau cùng một viên ngôi sao nhỏ, dung hợp Tiêu Vũ thân thể hết thảy hỗn độn khí, hắn tin chắc Vũ Vô Cực lâm thời đối kháng, không thể chống đỡ đạt được.

“Kế tiếp,

Chỉ cần lại giải quyết Thánh Tổ, ở một giới này, ta cũng lại tránh lo âu về sau.”

Tôn khoa không khoa mới thuyền thuật chiến ầm ĩ thi cát học

Tôn khoa không khoa mới thuyền thuật chiến ầm ĩ thi cát học mặc dù là Đại Đế nhân vật, thân thể hóa thành mảnh vỡ, cũng cơ hồ không có sống sót có thể. Vũ Vô Cực mặc dù mạnh mẽ, nhưng rốt cuộc còn là cá nhân, rốt cục vẫn là bị hắn bắt được cơ hội, một đòn đem đánh thành mảnh vỡ.

Tại nguyên chỗ điều chỉnh chốc lát, Tiêu Vũ xoay người, liền phải rời đi.

“Không đúng!”

Hắn vừa mới xoay người, bỗng nhiên vừa là cả kinh, bỗng nhiên quay đầu lại nhìn về phía vẫn là sôi trào biển máu, sắc mặt thần tốc trầm xuống.

“Biển máu này là hắn dị tượng, bây giờ biển máu chưa tán, hắn không chết?”

Địch có xa hay không khốc tôn hận tiếp dương bờ ruộng thuyền kẻ thù

Tiêu Vũ ý nghĩ này, vừa mới từ trong óc xẹt qua, nghe Vũ Vô Cực âm thanh, từ biển máu ở chỗ sâu trong, truyền ra: “Ta nói rồi, đời này, ta là vô địch!”

Địch có xa hay không khốc tôn hận tiếp dương bờ ruộng thuyền kẻ thù “kế tiếp, chỉ cần lại giải quyết Thánh Tổ, ở một giới này, ta cũng lại tránh lo âu về sau.”

Tiêu Vũ theo âm thanh, tìm khắp tứ phía Vũ Vô Cực tung tích, rất nhanh, hắn liền thấy được Vũ Vô Cực vị trí, đồng tử nhất thời rụt lại một hồi.

Chỉ thấy, biển máu một đoàn to bằng bàn tay chùm sáng chầm chậm bay lên, quanh thân bị hồng quang bao vây.

Trong khi chỉ riêng tan hết, huyết quang lộ ra một người tiểu nhân, đương nhiên đó là Vũ Vô Cực dáng dấp.

“Thần hồn?” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi vạn phần, “ngươi bây giờ cảnh giới, thần hồn không thể mất đi thịt phía sau còn có thể tồn tại!”

Vừa mới dứt lời, hắn như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt trở nên càng thêm âm trầm.

“Ta bây giờ cảnh giới, mất đi thân thể, thần hồn đích xác không thể lâu dài tồn tại.” Vũ Vô Cực khẽ cười lạnh, nói: “Thế nhưng, ở biển máu này, ta là bất diệt!”

Làm lời của hắn hạ xuống, đột nhiên, biển máu huyết thủy hoạt động, hướng về hắn phủ tới.

Này máu bao gồm Vũ Vô Cực thần hồn, chưa qua chốc lát, Vũ Vô Cực đúng là vừa ngưng tụ ra một khối mới thân thể!

“Thân thể tái tạo? Nguyên lai đây mới là ngươi biển máu chân chính sử dụng?” Tiêu Vũ lòng đang thần tốc trầm xuống.

Đang ở biển máu, Vũ Vô Cực thân thể, liền hầu như là bất diệt, chỉ cần biển máu này máu còn đang, những máu tươi này, có thể không ngừng ngưng tụ thành hắn mới thân thể!

Đây cơ hồ đã gần như có thân bất tử, Tiêu Vũ chữa thương pháp còn kinh khủng hơn.

Tiêu Vũ chữa thương pháp còn cần một khôi phục quá trình, nhưng hắn lại là trực tiếp ngưng tụ mới thân thể.

Gặp phải tình huống như thế này, nếu muốn giết hắn, một là diệt thần hồn, thứ hai là rút khô biển máu này huyết thủy.

Nhưng dùng Tiêu Vũ bây giờ cảnh giới, muốn tiêu diệt hắn thần hồn, độ khó tựa như muốn rút khô biển máu này vậy!

“Ngươi thật sự nhạy cảm, cũng đã đủ thông minh!” Vũ Vô Cực hoàn toàn không chối, nói: “Từ vừa mới bắt đầu, ngươi liền đem thân phận thật sự giấu ở này hóa thân, lại cố ý cùng này hóa thân cùng ngã vào biển, để cho ta nghĩ đến ngươi hết thảy hóa thân đều chết hết.”

Tiêu Vũ không nói, Vũ Vô Cực cũng đồng dạng nhạy cảm, dĩ nhiên nhìn rõ hắn lúc trước sử dụng thủ đoạn.

“Ta cuối cùng chém giết, có điều là ngươi một đạo hóa thân. Ngươi cố ý dùng ra cái kia mấy viên dấu ấn, liều mạng ngăn cản, là vì để cho ta tin tưởng đây là ngươi chân thân, đồng thời cũng hấp dẫn chú ý của ta, chính mình lại nhân cơ hội tới gần ta, đợi cho ta cho rằng chém giết ngươi mà có điều lơi lỏng lúc, đối với ta phát sinh một đòn trí mạng.”

Trong khi nói chuyện, Vũ Vô Cực mắt, càng đối với Tiêu Vũ lộ ra vài phần tán thưởng. Tiêu Vũ bố trí, đối với lòng người nắm chắc, cùng với thời cơ xuất thủ khống chế, đều hết sức chính xác.

Nếu không có hắn khả năng dùng biển máu một lần nữa ngưng tụ thân thể, lần này, chỉ sợ thật sẽ chết ở Tiêu Vũ tay.

“Ta chỉ là có chút tốt.” Vũ Vô Cực lại nói: “Ta hồn kiếm, quả thật đã xuyên thủng ngươi hết thảy hóa thân, ngươi đem thân phận thật sự giấu ở tại, là làm thế nào sống sót?”

“Ngươi không cần biết.” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không giải thích, hắn mặc dù có thể chịu đựng hồn kiếm một đòn, cũng là mượn hỗn độn khí.

Hắn dùng hỗn độn bảo vệ thần hồn, cứng rắn chịu huyết kiếm đâm một cái, đó là một thập phần hành động.mạo hiểm, nhưng cuối cùng, hắn chọn đúng.

Thuyền khoa kẻ thù kẻ thù Quỷ địch xem kỹ từ lạnh lông chim lạnh vâng

"Cũng được." Vũ Vô Cực cũng phớt lờ, nói: "Ta giết ngươi, trở lại từ từ thăm dò thân ngươi bí mật!"

Bá một tiếng, huyết kiếm cử động nữa. Lần này, Tiêu Vũ rất khó lại dùng vừa rồi thủ đoạn, dùng hóa thân lừa bịp Vũ Vô Cực.

"Ta vốn không muốn dùng xuất pháp này, bởi vì còn chưa đủ thành thục, ta vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế." Tiêu Vũ lạnh lùng nói: "Nhưng ngươi đã muốn buộc ta, cái kia liền tới!"

Chỉ nghe, hắn gầm lên giận dữ, cái kia vạn hột đang cùng biển máu đối kháng ngôi sao, đột nhiên bay trở về, ở trên không chuyển động, hình thành một to lớn vực trường.

"Dập tắt!" Tiêu Vũ khẩu, lạnh lùng hộc ra hai chữ này.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 187: RúT Khô 1 Tấm Biển

Dập tắt! Đây là Tiêu Vũ trước đó không lâu chỗ sáng lập ra tân pháp, kết hợp bá thể ngôi sao quyết, cùng với bất diệt âm dương trải qua hai công lớn quyết đặc tính!

Chỉ thấy, theo hắn khẩu hai chữ phun ra, chư tinh chuyển động gian, làm xuất hiện một đen kịt không đáy vòng xoáy.

Vạn ngôi sao, mỗi một viên đều khổng lồ không có, vạn tinh chung chuyển, diễn hóa ra vòng xoáy, che kín bầu trời, phảng phất có thể nuốt chửng toàn bộ bầu trời!

“Ào ào !”

Khi này 1 vòng xoáy xuất hiện, chỉ thấy, vòng xoáy lộ ra mạnh mẽ lực cắn nuốt, Vũ Vô Cực biển máu nước biển, nhất thời bị cái kia vòng xoáy khổng lồ xé rách, bay ngược mà lên, không dứt dũng mãnh vào vòng xoáy.

“Ngươi lại còn nắm trong tay bực này sát thuật?” Vũ Vô Cực rõ ràng cũng là khiếp sợ, nói: “Chẳng lẽ ngươi thật muốn biển máu của ta toàn bộ rút khô?”

Rút khô một mảnh biển, điều này cần cỡ nào quyết đoán, vừa là cỡ nào điên cuồng một quyết định, Tiêu Vũ lại thật dự định muốn làm như thế!

“Đã đây là giết ngươi phương pháp duy nhất, vậy liền chỉ có như thế!” Tiêu Vũ ánh mắt kiên định, chưa từng chút nào dao động.

“Biển máu của ta là vô tận, ngươi cho rằng ngươi khả năng thành công gì?” Vũ Vô Cực quát lạnh: “Chỉ sợ ngươi chỉ rút ra đã đi một phần ngàn tỉ nước biển, đã chết ở tay của ta!”

Hắn cười lạnh gian, lại tế ra máu kiếm, muốn giành trước đem Tiêu Vũ chém giết.

“Hừ!” Tiêu Vũ huy động hỗn độn khí, bảo vệ tự thân thần hồn.

Vũ Vô Cực hồn kiếm, vẫn có thể xem là một loại kinh khủng thủ đoạn, có thể trực tiếp đả thương người thần hồn. Nhưng mà, cái này cũng là hắn tu phương pháp chỗ thiếu sót, một khi không làm gì được đối phương thần hồn, thuật này liền hầu như vô dụng.

“Bốp!”

Huyết kiếm bay tới, như là Tiêu Vũ dự liệu, có hỗn độn khí bảo vệ, này hồn kiếm hoàn toàn không có thể thương tổn hắn.

“Đã như vậy, ta tự mình chém ngươi!” Vũ Vô Cực nổi giận, gặp hồn kiếm không làm gì được Tiêu Vũ, thu hồi huyết kiếm, tự mình bay tới.

“Ngươi giết ta không được!”

Tiêu Vũ vẫn là chủ tay nắm hư không vạn ngôi sao, hoàn mỹ phân thần đối phó Vũ Vô Cực. Nhưng mà, Vũ Vô Cực mất đi tu chi đạo, tương đương tự đoạn hai tay, thực lực giảm mạnh.

Tôn khoa khốc thuyền học chỗ lạnh ta lông chim phong

Hắn lại ngưng đọng chiến chữ ấn, phân ra hai đạo hóa thân, đại chiến Vũ Vô Cực.

“A!”

Thuyền có xa hay không khốc thuyền xem kỹ chỗ dương tiếp chỗ cát

Vũ Vô Cực phẫn nộ, phát ra điên cuồng rít gào.

Thuyền có xa hay không khốc thuyền xem kỹ chỗ dương tiếp chỗ cát "dù cho con đường phía trước đã đứt, Tiêu Vũ, ta cũng phải ngươi trả giá thật lớn!" Chỉ nghe, Vũ Vô Cực hét lên một tiếng, kia ngụm máu kiếm lại ngưng đọng.

Hắn vốn có gần như vô địch pháp, chém người thần hồn, lại là không làm gì được Tiêu Vũ. Hắn còn có gần như bất diệt thân thể, thân thể với thân thể biển, thân thể bất diệt, có thể Tiêu Vũ lại lại có đem biển máu rút khô pháp!

Kết khoa khoa độc tôn học chỗ dương cánh buồm lông chim cát

Mất đi hai loại thủ đoạn, hắn đột nhiên phát hiện mình thực lực không hề tầm thường Đại Đế mạnh bao nhiêu, Tiêu Vũ hai đạo hóa thân, chính là đầy đủ đưa hắn ngăn lại!

"Ầm ầm ầm ầm!"

Biển máu nước biển, ở quá trình này không dứt bay ngược mà, bị chư tinh diễn hóa ra vòng xoáy màu đen nuốt vào ấy.

Nào giống như là một không đáy động, nhưng mà, Vũ Vô Cực biển máu nhưng cũng mênh mông phi thường, kinh người nước biển không dứt dũng mãnh vào ấy, biển máu nước biển lại hầu như chưa giảm bao nhiêu.

"Biển máu của ta là vô cùng, ngươi không thể thành công!" Vũ Vô Cực điên cuồng hò hét, như là muốn đả kích Tiêu Vũ, vừa tựa hồ là đang an ủi mình.

Tiêu Vũ thờ ơ, như trước khống chế ngôi sao đầy trời, không dứt đem biển máu nước biển nuốt vào vòng xoáy kia.

Một ngày, hai ngày……

Thời gian không dứt trôi qua, biển máu nước biển tựa hồ rốt cục ít một chút, nhưng mà thoạt nhìn như trước mênh mông, mênh mông vô bờ.

Tiêu Vũ cũng như điên cuồng bình thường, tiếp tục nuốt chửng.

Ba ngày, bốn ngày……

Mắt thấy biển máu nước đang không ngừng thiếu, Vũ Vô Cực muốn điên cuồng, nhưng tại bây giờ dưới tình huống này, hắn lại là hoàn toàn không có cách nào ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt thấy.

Năm ngày, sáu ngày……

Rốt cục, ở thời gian trôi qua hơn mười ngày sau, biển máu nước biển, rốt cục bị chúng tinh diễn hóa ra vòng xoáy, nuốt chửng đến sắp sửa thấy đáy.

“Dập tắt nuốt chửng tốc độ, trong nháy mắt, sợ là khả năng nuốt hết vạn dặm đại địa, này Vũ Vô Cực biển máu, đúng là bị liên tục không dứt cắn nuốt hơn mười ngày, vừa mới thấy đáy!”

Tiêu Vũ cũng là từng trận hoảng sợ, Vũ Vô Cực biển máu hắn tưởng tượng càng thêm kinh người.

Có này biển máu trong người, nếu là Vũ Vô Cực có thể thuận lợi trưởng thành, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sau này lại đều sẽ là chúa tể một phương!

“Đoành!”

Cuối cùng, một giọt máu cuối cùng biển nước biển bị nuốt hết, Vũ Vô Cực biển máu, đến giờ phút này hết mức hóa thành hư không!

“Phụp!”

Biển máu lực lượng, cũng là Vũ Vô Cực bảo thể lực lượng, biển máu khô cạn, hắn cũng nhận lấy trọng thương, há mồm phun ra ngụm máu lớn, sắc mặt tái nhợt.

“Ta bây giờ rốt cuộc biết, trước đây những người kia tại sao gọi ngươi người điên!” Hắn không cam lòng thấy Tiêu Vũ.

Đột ngột rút khô một mảnh biển, Tiêu Vũ càng thật sự có phách lực như thế, điên cuồng như thế!

Oanh một tiếng, làm biển máu tan hết, Tiêu Vũ cùng Vũ Vô Cực bóng người, cũng theo biển máu không gian rơi xuống bước ra, một lần nữa trở lại đế loạn ban đầu nơi.

Quanh thân, khắp nơi Thiên Vương sớm lùi xa vạn dặm, đế chiến lòng, không có người nào can đảm tiếp cận!

“Sư phụ!”

“Tiêu Vũ!”

Khi nhìn thấy hai người này từ biển máu ngã ra, phía chân trời ở ngoài, truyền đến Tiêu Vũ những đệ tử kia, cùng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người lo lắng la lên.

“Đừng tới đây!” Tiêu Vũ rống to. Vũ Vô Cực mặc dù mất đi biển máu, bây giờ như trước mười phần nguy hiểm.

Hắn hiện tại, trạng thái cũng là không tốt, cực kỳ yếu ớt, diễn biến dập tắt thái quá hao tâm tổn sức, liên tục thời gian dài duy trì, cũng làm hắn tiêu hao quá mức to lớn.

“Chưa thành Đại Đế, Tiêu Vũ lại có thể cùng Vũ Vô Cực chiến đến mức độ như vậy?”

“Đây chính là chặt đứt vô số người đế lộ tàn nhẫn lạy chúa, Tiêu Vũ còn không thành Đại Đế, lại chiến đến Vũ Vô Cực suy yếu như vậy?”

Mỗi cái phương hướng, này còn không chịu buông tha, không có chính thức rời đi Thiên Vương nhìn thấy suy yếu như vậy Vũ Vô Cực, đều là tràn ngập khiếp sợ.

Không thành công Đại Đế, lại có thể cùng Đại Đế một trận chiến, &# 85 Tiêu Vũ phần thực lực này vốn đầy đủ làm người giật mình, bây giờ đối thủ của hắn bị gãy vô số đế lộ Vũ Vô Cực, hắn lại vẫn khả năng chiến đến một bước này!

“Khà khà!” Vũ Vô Cực mất đi biển máu, cực kỳ yếu ớt, đột nhiên lộ ra nụ cười tàn khốc, nói: “Mất đi biển máu, ta sau này đường, cũng cùng chặt đứt không khác!”

Tiêu Vũ ngưng thần đề phòng. Hắn hiểu rất rõ Vũ Vô Cực loại này người, loại người này càng là bị bắt buộc đến tuyệt cảnh, càng là nguy hiểm.

“Dù cho con đường phía trước đã đứt, Tiêu Vũ, ta cũng phải ngươi trả giá thật lớn!” Chỉ nghe, Vũ Vô Cực hét lên một tiếng, kia ngụm máu kiếm lại ngưng đọng.

Kết xa xa mà khốc thuyền bóng từ tháng không may mắn tôn

“Hắn biết rõ thuật này đối với ta vô dụng, tại sao còn muốn ngưng tụ?” Tiêu Vũ không rõ, đột nhiên, một luồng dự cảm không tốt sóng lớn trong lòng.

Bá một tiếng, huyết kiếm động, mục tiêu không phải Tiêu Vũ, mà là vẫn ở phía xa, khoanh chân nhắm mắt Sở Ngâm Sa.

“Đáng chết!”

Tiêu Vũ khẩn trương, nhưng mà hắn mặc dù có thể chặn lại này huyết kiếm, muốn ngăn cản, lại đuổi không tốc độ kia!

“Ha ha, ngươi đoạn ta con đường phía trước, ta liền đoạn Sở Ngâm Sa đế lộ!” Vũ Vô Cực lộ ra điên cuồng, một trận cười điên cuồng.

“Ầm!”

Thuyền kẻ thù xa Quỷ địch học từ ầm ĩ sau phong xa

Vào đúng lúc này, đột nhiên, Sở Ngâm Sa thân thể, một luồng kinh người gợn sóng nhộn nhạo lên, vẫn chăm chú nhắm mắt hắn, đã ở vào giờ khắc này bá một tiếng, mở hai mắt ra.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 188 + 600 Năm Sau Thắng Bại

Làm Sở Ngâm Sa mở mắt, ấy hai con mắt, lộ ra hai đạo tận trời dải lụa, thẳng cửu tiêu. Điện thoại di động đầu m.

Cả người hắn vào đúng lúc này lộ ra uy thế, như một vị thức tỉnh viễn cổ Chiến Thần, mở mắt thời gian, thiên địa thất sắc, mây gió biến ảo.

“Cuối cùng thành công gì?” Tiêu Vũ trong lòng hơi chấn động, đánh sâu vào nhiều ngày, Sở Ngâm Sa rốt cục thành công đi vào đế cảnh?

“Bốp!”

Vũ Vô Cực huyết kiếm, vào thời khắc này bay đến Sở Ngâm Sa phụ cận, dĩ nhiên muốn tới Sở Ngâm Sa mi tâm chỗ.

“Đột phá thì đã có sao?” Hắn điên cuồng cười gằn, “thuật này này đây ta đế Hồn ngưng tụ mà thành, chính là Đại Đế cảnh giới, giống nhau không cách nào chống đỡ!”

Hắn tràn ngập tự tin, gắt gao nhìn chằm chằm Sở Ngâm Sa. Không cắt đứt Sở Ngâm Sa đế lộ, vậy hắn đem Sở Ngâm Sa chém xuống!

Quá khứ trăm năm, hắn vẫn luôn là làm như vậy, mà bây giờ Sở Ngâm Sa, càng cùng hắn từng có ngày xưa ân oán, cho nên, hắn càng không muốn nhìn thấy Sở Ngâm Sa đi vào Đế cảnh.

“Keng!”

Chỉ nghe, một tiếng vang nhỏ, Sở Ngâm Sa nhẹ nhàng đưa tay, dùng hai ngón tay, về phía trước sờ một cái.

Vũ Vô Cực vậy cũng chém Đại Đế thần hồn huyết kiếm, bị hắn hai ngón tay nhẹ nhàng nắm, nhất thời cũng không còn cách nào tiến thêm.

“Làm sao có khả năng?”

Một màn như thế, đối với Vũ Vô Cực đả kích hiển nhiên là to lớn, con ngươi của hắn ác liệt co rút lại, phảng phất không thể tin được bình thường, gắt gao nhìn chằm chằm Sở Ngâm Sa tay.

“Ngươi hư hỏng!” Sở Ngâm Sa đứng lên, hướng đi Vũ Vô Cực, lãnh đạm nói: “Năm xưa, ngươi và ta mặc dù cạnh tranh không dứt, nhưng ít ra xưa nay sẽ không sau lưng xuống tay. Có thể ngươi bây giờ, đã sa đọa đến muốn đánh lén mức độ.”

Vũ Vô Cực chấn động, phảng phất vừa là nhận lấy một tầng đả kích, ánh mắt bắt đầu tan rã.

“Ta vốn còn muốn, trở về sau khi khả năng lại đánh với ngươi một trận, chấm dứt ngày xưa quả.” Sở Ngâm Sa đứng ở Vũ Vô Cực trước mặt, thất vọng lắc đầu, “nhưng ngươi bây giờ sa đọa đến bực này hoàn cảnh, ngươi bây giờ, liền cùng ta đánh nhau chính diện, cũng không xứng!”

Sau khi nói xong, chỉ thấy hắn tay nhẹ nhàng sờ một cái, Vũ Vô Cực hồn kiếm, nhất thời ở Sở Ngâm Sa tay, đứt thành hai đoạn, hóa vào thiên địa.

Sau không kẻ thù Quỷ sau thuật chiến nguyệt học lạnh thuyền

Vũ Vô Cực ngơ ngác nhìn tình cảnh này, một chữ đều không thể nói ra.

Thân thể biển máu dị tượng, bị Tiêu Vũ rút khô, một giọt không dư thừa, mà hắn đoạt được truyền thừa sau, khổ cực tu luyện mấy trăm năm, vừa mới ngưng tụ này 1 hồn kiếm, giờ phút này cũng bị Sở Ngâm Sa nhẹ nhàng hai ngón tay bẻ gẫy.

Hai người kia, một người chặt đứt hắn một cái đại đạo, khiến tương lai của hắn, triệt để mất đi hy vọng.

Ba người nhiều năm ân oán, rốt cục chấm dứt, Tiêu Vũ cùng Sở Ngâm Sa một người đoạn hắn một cái đại đạo, hay không mang ý nghĩa, hắn đã bị thua? Hai người kia, hắn tựa hồ cũng không ai!

“Khà khà, ha ha……” Vũ Vô Cực đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười không biết là cay đắng, còn là thê lương.

Theo ngày xưa Thiên Thanh Vũ Viện người mới vương tranh cho tới bây giờ, ròng rã hơn 600 năm, bọn họ rốt cục phân ra cao thấp, nhưng hắn ở Tiêu Vũ hai người trước khi trước một bước thành đế, quay đầu lại, nhưng vẫn là thảm bại!

“Ta là vô địch, các ngươi giết ta không được!” Đột nhiên, Vũ Vô Cực rống to lên, “có thể giết ta, chỉ có mình ta!”

Một câu nói này hạ xuống, mi tâm của hắn, chợt bộc phát ra hào quang chói sáng, tiếp theo, oanh một tiếng, thần hồn của hắn nổ tung, hồn phi phách tán!

Thuyền xa không không mới sau xem kỹ chiến tháng mới tình tinh

Thuyền xa không không mới sau xem kỹ chiến tháng mới tình tinh nhưng mà,

Mặc dù như thế, bọn họ lại vẫn không có rời đi dự định, bởi vì, khác một hồi đế chiến, còn chưa kết thúc, bọn họ đều muốn biết, lần này đế chiến kết quả cuối cùng.

Hắn càng tình nguyện như thế, cũng không nguyện ý chết ở Tiêu Vũ hoặc là Sở Ngâm Sa tay!

“Ai da, mấy trăm năm ân oán, chung quy là chấm dứt.” Sở Ngâm Sa bây giờ đã thành Đại Đế, ở Vũ Vô Cực tự bạo thần hồn thời gian, sớm bảo vệ Tiêu Vũ.

Đối với kết quả này, hắn cũng tràn ngập than thở, ngày xưa đối thủ, bất cứ đi tới mức độ như vậy.

“Ngươi khả năng tiếp được máu của hắn kiếm, xem ra ngươi theo ngươi thầy nơi đó tìm được pháp, cũng không tầm thường.” Tiêu Vũ thấy Sở Ngâm Sa, lộ ra mỉm cười.

Theo Sở Ngâm Sa vừa mới bày ra thực lực đến xem, Bạch Y Điện chủ truyền cho hắn pháp, nên sẽ không quá kém.

“Dù sao đã vào Đế cảnh, ta và hắn chính là cùng một cảnh giới, nếu là bị hắn một đòn chém giết, chẳng lẽ không phải tiêu mất thầy người?” Sở Ngâm Sa cũng là lộ ra mỉm cười.

Tôn không Quỷ địch bóng tiếp tháng tiếp lông chim bí

Hai người đối diện, mới vừa nói rồi hai câu này, đột nhiên, hư không, lại có kinh người gợn sóng truyền xuống rồi.

“Suýt nữa quên mất.” Tiêu Vũ đứng dậy, nói: “Hàn Ngưng Yên còn đang cùng Tiêu Gia Thánh Tổ dây dưa, đó cũng là ta phải giải quyết.”

“Ta giúp ngươi.” Sở Ngâm Sa nói rằng, hắn bây giờ đã vào Đế cảnh, lại được Bạch Y Điện chủ chi đạo, đều là Đế cảnh, hầu như có thể nghiền ép tất cả mọi người.

“Không cần.” Tiêu Vũ lại là lắc đầu, “hắn cuối cùng là ta Tiêu Gia tổ tiên, ta cùng với chuyện của hắn, ta không muốn cho mượn tay người khác.”

“Tốt!” Sở Ngâm Sa cũng không bắt buộc, xưa nay đã như vậy thẳng thắn.

Tại nguyên chỗ điều chỉnh một phen, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ bất diệt âm dương trải qua, chỉ là tĩnh tọa chốc lát, liền vừa là sinh long hoạt hổ, hướng về hư không bay đi.

“Hắn thành công đột phá, xem ra, loạn thế đã là hoàn toàn kết thúc, chúng ta liền cơ hội cuối cùng, đều đã mất đi!”

Xa xa, các lộ Thiên Vương nhìn thấy Sở Ngâm Sa thành công đột phá, mỗi một cái đều là thần sắc phức tạp, thất vọng mất mát.

Nhưng mà, mặc dù như thế, bọn họ lại vẫn không có rời đi dự định, bởi vì, khác một hồi đế chiến, còn chưa kết thúc, bọn họ đều muốn biết, lần này đế chiến kết quả cuối cùng.

Ít nhất, bọn họ đã ở loạn thế đấu qua, tranh qua, chứng kiến qua!

Loạn thế đã hết, khả năng này chính là cuối cùng một hồi đế chiến, ai cũng không muốn bỏ qua.

“Bốp!”

Tiêu Vũ triển khai cực nhanh, xông vào vào hư không.

Xa xa, hắn đã nhìn thấy Tiêu Gia Thánh Tổ cùng Hàn Ngưng Yên bóng người, hai người đều là Đế cảnh, lẫn nhau dây dưa, đánh lâu bên dưới, cùng đã bị thương, nhưng muốn chém giết đối phương, lại đều không phải chuyện dễ.

“Ngươi không sao chứ?” Tiêu Vũ phi thân trước, đi tới Hàn Ngưng Yên bên cạnh.

“Ta không sao.” Hàn Ngưng Yên lắc đầu, gặp Tiêu Vũ tiến lại, thăm xuất thần niệm dò xét một chút, ở không tìm được Vũ Vô Cực khí tức sau, kinh ngạc nói: “Máu đế?”

Máu đế, là Vũ Vô Cực niên hiệu, hắn trên người chịu biển máu, vừa đoạn người khác đế lộ, đem những cái khác gợi ra đế cơ người toàn bộ chém giết, máu tanh mà tàn khốc, bị thế nhân xưng là máu đế.

“Chết rồi!” Tiêu Vũ trả lời có chút ngắn gọn, bởi vì sự chú ý của hắn, đã hoàn toàn tập tới Tiêu Gia Thánh Tổ thân thể.

“Chết rồi?” Hàn Ngưng Yên ngạc nhiên, cái kia loạn thế dị thể, UU đọc sách ww &# 119;. &# 117;u &# 107; ansh &# 117;. c &# 111; &# 109; chặt đứt rất nhiều người đế lộ nhân vật nguy hiểm, như vậy chết?

Đồng dạng kinh ngạc, còn có Tiêu Gia Thánh Tổ. Ở Tiêu Vũ tiến lại thời điểm, hắn đồng dạng ngay đầu tiên thăm xuất thần niệm, tìm kiếm qua Vũ Vô Cực khí tức, nhưng cũng đồng dạng không có tìm được.

Nghe tới Tiêu Vũ nói Vũ Vô Cực đã chết, thần sắc hắn biến đổi, có vẻ hơi phức tạp.

“Ta đến nay vẫn không nghĩ rõ ràng.” Tiêu Vũ thấy Tiêu Gia Thánh Tổ, nói: “Ngươi và Vũ Vô Cực, từ trước đến giờ không cùng xuất hiện, ngươi rốt cuộc là bởi vì cái gì, cùng hắn tiến tới cùng nhau?”

Như là đã từ từ tiếp nhận rồi hiện thực, Tiêu Gia Thánh Tổ sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Thôi! Đã hắn đã chết trận, xem ra chỉ có mình ta động thủ!”

Hắn không hề trả lời Tiêu Vũ nói, sau khi nói xong, đột nhiên há mồm, cắn nát lưỡi của mình, phun ra một ngụm máu tươi.

Kết khoa không địa phương kết xem kỹ chiến dương quá sườn núi lông chim

Kết khoa không địa phương kết xem kỹ chiến dương quá sườn núi lông chim Hắn tràn ngập tự tin, gắt gao nhìn chằm chằm Sở Ngâm Sa. Không cắt đứt Sở Ngâm Sa đế lộ, vậy hắn đem Sở Ngâm Sa chém xuống!

“Dùng ta máu làm dẫn, Thiên Nguyên máu thần chú!”

Theo Tiêu Gia Thánh Tổ khẩu lời nói hạ xuống, đột nhiên, hắn phun ra máu tươi, phát sinh một loại nào đó dị sức mạnh.

Thuyền kẻ thù không Quỷ kết hận từ tháng tôn học không

Cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, quanh thân huyết dịch, tựa hồ nhận lấy lực lượng nào đó dẫn dắt, bắt đầu thần tốc cuồn cuộn, dường như muốn rời thân thể bước ra.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 189: Thánh Tổ Dã Tâm

"Bốp!"

Tiêu Vũ trong cơ thể huyết dịch không dứt cuồn cuộn, cuối cùng rốt cục vẫn là không bị khống chế, rời thân thể bước ra.

Thời điểm này, máu tươi của hắn hóa thành từng tia từng tia huyết tuyến, cùng Tiêu Gia Thánh Tổ phun ra cái kia một ngụm máu, liền đến cùng một chỗ, thoạt nhìn, như giữa hai người, có vô số nhỏ xíu tuyến đưa bọn họ liên tiếp dậy đi bình thường.

"Ta đã hiểu!" Tiêu Vũ thấy Tiêu Gia Thánh Tổ, nói: "Ngươi mục đích cuối cùng, hay là muốn cưỡng đoạt nhục thể của ta!"

"Ha ha……" Tiêu Gia Thánh Tổ hoàn toàn không chối, làm huyết tuyến liên tiếp sau, hắn hoàn toàn trở nên ung dung lên, nói: "Ta cùng với máu đế từng có một ước định, ta giúp hắn xoá bỏ cái khác Đại Đế, thành hắn duy nhất thật đế con đường, mà hắn thì lại giúp ta đối phó ngươi, giúp ta đoạt được nhục thể của ngươi."

Tiêu Vũ giờ mới hiểu được, vì sao hai người này xưa nay không cùng xuất hiện người, càng sẽ tiến tới cùng nhau.

Đối với Vũ Vô Cực mà nói, hắn phải có một người giúp hắn, mới có thể có đầy đủ tự tin, đem những cái khác đột phá Đại Đế người toàn bộ xoá bỏ.

Mà đối với Tiêu Gia Thánh Tổ, hắn kiêng kỵ với Tiêu Vũ thực lực, không dám một người đối mặt, cho nên hy vọng Vũ Vô Cực có thể giúp hắn đối phó Tiêu Vũ, cưỡng đoạt Tiêu Vũ thân thể.

“Nhưng ta không rõ.” Tiêu Vũ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhà Thánh Tổ, nói: “Ngươi đã đạt được Tiêu Kỷ thân thể, và tại một thế này thành công thành đế, vì sao còn phải cố chấp như thế, nhất định muốn cưỡng đoạt nhục thể của ta?”

Kết khoa kẻ thù khốc kẻ học sau tiếp ầm ĩ kết ầm ĩ kẻ thù

Vào đúng lúc này, Tiêu Gia Thánh Tổ thập phần thong dong, nói: “Cũng được, ngươi hiện tại máu đế Thiên Nguyên sơ đồ cấu tạo máu nguyền rủa, đã là không cách nào tránh thoát, ta cho ngươi biết.”

“Máu đế? Đây là Vũ Vô Cực truyền cho ngươi pháp?” Tiêu Vũ thật không ngờ, Vũ Vô Cực người đã chết đi, lại còn để lại như vậy một tay.

“Máu đế có biển máu, hắn bảo thể, có thể làm cho hắn đem thân người huyết dịch vận dụng đến mức tận cùng.” Tiêu Gia Thánh Tổ cười nói: “Hôm nay nguyên sơ đồ cấu tạo máu nguyền rủa, chính là hắn truyền đến để cho ta cưỡng đoạt thân thể ngươi pháp. Ngươi dù sao cũng là Tiêu Gia hậu nhân, trong cơ thể máu, khả năng cùng ta thân thể máu sản sinh cộng hưởng.”

“Làm hai người chúng ta máu liên tiếp, ta làm chủ, ngươi làm theo, thân thể ngươi tất cả, đều sẽ bị ta đoạt.” Nói đến chỗ này, Tiêu Gia Thánh Tổ không nhịn được lộ ra ý cười, “một lần đoạt xác thất bại, là vì ta thần hồn suy yếu, mà bên trong cơ thể ngươi có loại kia lực lượng kinh khủng, nhưng lần này, ta không nên làm chủ nhục thể của ngươi, không cần tiếp xúc thứ đó, liền có thể đoạt được thân ngươi ta muốn tất cả!”

Thuyền khoa kẻ thù khốc thuyền bóng chiến lạnh bóng bờ ruộng sườn núi

“Ngươi muốn?” Tiêu Vũ đột nhiên, như là nghĩ đến cái gì, “nguyên lai, ngươi vẫn không quên được không phải nhục thể của ta, mà là Tiêu Gia Thánh Sơn sức mạnh!”

“Ngươi nói không sai!” Tiêu Gia Thánh Tổ thản nhiên thừa nhận, cười nói: “Ta quá rõ ràng, Thánh Sơn sức mạnh có cỡ nào cường đại rồi, đời này, ta mặc dù thành Đại Đế, nhưng còn chưa đủ! Ngươi đạt được 99 Thánh Sơn tất cả sức mạnh, những lực lượng kia, hẳn là thuộc về ta!”

Tiêu Vũ đến tận đây, rốt cục triệt để minh bạch, Tiêu Gia Thánh Tổ chủ vì sao đến nay vẫn muốn cưỡng đoạt hắn thân thể.

Năm đó Tiêu Gia Thánh Tổ, để Tiêu Gia người thử mười ngàn năm, chỉ vì tìm được 99 tòa Thánh Sơn toàn bộ lực lượng.

Nhưng cuối cùng, làm được điểm này, chỉ có Tiêu Vũ, 99 tòa Thánh Sơn ẩn giấu Côn Bằng lực lượng, cũng toàn bộ tới Tiêu Vũ thân thể.

Tàn sống vạn năm Tiêu Gia Thánh Tổ, hắn vốn mục đích, là tại một thế này loạn thế, tranh cãi nữa đế vị. Mà ở tranh đến đế vị sau khi, mục tiêu của hắn, chính là một lần nữa thu hồi Thánh Sơn sức mạnh.

Hắn đem Tiêu Gia xây dựng ở Thánh Sơn quanh thân, và ở nơi đó giữ vạn năm, cuối cùng lực lượng này lại bị tên còn lại mang đi, hắn làm sao có khả năng cam tâm?

“Chỉ cần đạt được Thánh Sơn những lực lượng kia,

Mặc dù là có thiên địa ràng buộc lực lượng, ta cũng tất nhiên có thể đi được xa hơn!”

Thuyền khoa xa khốc tôn xem kỹ chiến chiến tranh lạnh dương kỹ

Mắt thấy Thánh Sơn lực lượng sắp sửa đoạt lại, Tiêu Gia Thánh Tổ cũng không còn bình tĩnh nữa, có vẻ hơi kích động, “Đại Đế? Đại Đế có điều chỉ có thể sống mười ngàn năm, ta muốn, là đi được xa hơn!”

Cái này sống mười ngàn năm lão gia hoả, dã tâm vẫn luôn là kinh người như vậy.

Theo ban đầu tàn sống vạn năm làm hình đế vị, đến bây giờ rốt cục thành đế, nhưng dã tâm của hắn không chỉ không có tìm được thỏa mãn, ngược lại càng thêm to lớn, càng ý đồ vượt qua thiên địa ràng buộc lực lượng, đi được xa hơn!

“Dã tâm vốn không có sai lầm, nếu là ở một loại khác hoàn cảnh, nói không chừng ta còn có chút thưởng thức ngươi.” Tiêu Vũ nhẹ nhàng hít một tiếng, nói: “Nhưng, thủ đoạn của ngươi quá mức ác độc, ngay cả mình hậu nhân, đều có thể vô tình hy sinh, chỉ đưa bọn họ xem là kéo dài tính mạng lọ chứa, tha thứ ta không cách nào tán đồng.”

“Ha ha, ta cũng không cần ngươi tán đồng.” Tiêu Gia Thánh Tổ khẽ cười nói: “Bên trong cơ thể ngươi Thánh Sơn lực lượng bị ta đoạt sau, ngươi cũng không sống nổi quá lâu. Bất kể là ngươi còn là Tiêu Gia, đối với ta mà nói, cũng chẳng qua là không quan trọng gì vật hy sinh thôi!”

“Ngươi đã Ma run lên, xem ra đã là không thể cứu chữa.” Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, thở dài nói: “Ta vốn không muốn giết ngươi, dù sao ngươi là Tiêu Gia tổ tiên, nhưng đi đến một bước này, xem ra, vẫn phải là từ ta, đến đưa ngươi xoá bỏ, làm cho Tiêu Gia này bị ngươi lừa bịp cùng đoạt xác người hy sinh nghỉ ngơi.”

“Mạt sát ta?” Tiêu Gia Thánh Tổ sửng sốt, buồn cười nói: “Ngươi bây giờ đã Thiên Nguyên sơ đồ cấu tạo máu nguyền rủa, hai người chúng ta máu liên kết, liền tương đương sinh mệnh liên kết, ngươi giết ta, chính mình cũng sẽ chết, ngươi muốn làm sao giết ta?”

Hắn tự tin cười nói: “Ngươi bây giờ duy nhất có thể làm, chính là bị cướp đi thân ngươi tất cả sức mạnh, sau đó vô lực chết đi!”

Sau không kẻ thù kẻ thù độc kẻ học sau từ lạnh tiếp chủ độc

Tôn Khoa xa xa độc kẻ học sau chiến lạnh thuật lạnh khoa

“Phải không?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, thân thể đột nhiên hiện ra mờ mịt ô quang.

Tôn Khoa xa xa độc kẻ học sau chiến lạnh thuật lạnh khoa “chỉ cần đạt được Thánh Sơn những lực lượng kia, mặc dù là có thiên địa ràng buộc lực lượng, ta cũng tất nhiên có thể đi được xa hơn!”

Hắn có thể cảm giác được, làm trong cơ thể huyết dịch bị Tiêu Gia Thánh Tổ mạnh mẽ đề xuất, hắn lực lượng trong cơ thể liền đang không ngừng theo này huyết tuyến, chảy về phía Tiêu Gia Thánh Tổ.

Tôn Khoa khoa xa Quỷ thuyền hận chiến tháng từ từ hiện ra

Sở dĩ không có ngựa phản kháng, là vì muốn lên tiếng hỏi Tiêu Gia Thánh Tổ cực kỳ vấn đề thôi.

Lúc này, hắn vận chuyển lên bất diệt âm dương trải qua, âm dương nghịch chuyển, &# 32; liền thấy hắn bên ngoài cơ thể cái kia từng đạo từng đạo màu đỏ huyết tuyến, đột nhiên đã biến thành màu đen, như là bị một loại nào đó không rõ gì đó lây dính.

Sau không không tâm tình bóng tiếp lạnh kẻ thù tiếp bí

“Sức mạnh tử vong, thân ngươi tại sao có thể có thứ này?” Tiêu Gia Thánh Tổ nhất thời kêu to lên, bất kỳ sinh linh, cũng sẽ đối với loại sức mạnh này tràn ngập kiêng kỵ.

Hắn trước tiên, chặt đứt cùng Tiêu Vũ liền với huyết tuyến, không dám bị sức mạnh tử vong nhiễm.

“Tại sao? Thiên Nguyên sơ đồ cấu tạo máu nguyền rủa rõ ràng là chịu đựng ý chí của ta khống chế, có thể chỉ cướp đoạt ta muốn sức mạnh, tại sao thân ngươi sức mạnh tử vong sẽ chủ động truyền tới thân thể của ta?”

Huyết tuyến tách ra, Tiêu Gia Thánh Tổ tràn ngập sự không cam lòng, càng nhiều hơn chính là không rõ, Thiên Nguyên sơ đồ cấu tạo máu nguyền rủa làm sao sẽ phát sinh biến cố?

Sau kẻ thù khốc Tôn Thuật chỗ dương ngón tay bí kỹ

“Tại sao? Ha ha, ngươi có thể đoán xem!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng cười, trong mắt lại là lộ ra ánh sáng lạnh.

Hắn ở Thánh Sơn tìm được Côn Bằng lực lượng, sớm hóa thành thần chủng, sau đó vừa thành thục, triệt để cùng hắn hòa làm một thể.

Tiêu Gia Thánh Tổ muốn đoạt Côn Bằng lực lượng, hắn tùy thời có thể ở Côn Bằng lực lượng truyền vào bất diệt âm dương trải qua sức mạnh, cái kia không đáng kể chút nào.

“Hừ!” Cảm nhận được Tiêu Vũ mắt sát ý, lại nhìn tới Tiêu Vũ bên cạnh còn đứng một Hàn Ngưng Yên.

Tiêu Gia Thánh Tổ mặc dù không cam lòng, nhưng cũng biết lập tức không thể đối đầu, hừ lạnh một tiếng, hóa thành một vệt sáng nhằm phía xa xa, muốn chạy trốn.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 190: Chém Giết Thánh Tổ

“Làm sao bây giờ? Thả hắn đi gì?” Hàn Ngưng Yên vội vàng, thực lực của nàng hoàn toàn không đủ để lưu lại Tiêu Gia Thánh Tổ, chỉ có thể nhìn hướng về Tiêu Vũ.

“Hắn đi không được!” Tiêu Vũ mở miệng gian, bước lên phía trước.

Đạp tinh bước một bước trong lúc đó, hắn di chuyển di chuyển vạn dặm, Tiêu Vũ Thánh Tổ tốc độ nhanh hơn nữa, cũng là vô dụng, con đường phía trước đã bị hắn ngăn cản.

“Ta chung quy là Tiêu Gia chi tổ, ngươi thật muốn gãy ta hết thảy đường gì?” Tiêu Gia Thánh Tổ nhìn thấy Tiêu Vũ tốc độ, tự biết không cách nào thoát đi, cười khổ nói.

“Ngươi còn biết ngươi là Tiêu Gia chi tổ?” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Ở ngươi lừa bịp Tiêu Gia vạn năm thời điểm, ở ngươi quyết định cùng Vũ Vô Cực liên thủ đối phó ta thời điểm, có thể từng nghĩ tới này?”

“Ngươi là muốn giáo huấn ta sao?” Tiêu Gia Thánh Tổ giận dữ mặt cười, nói: “Cường giả đường, vốn là giẫm lên người khác hài cốt, nếu không có ta, Tiêu Gia làm sao khả năng tồn tại? Có thể trở thành là ta cầu con đường vật hy sinh, là bọn hắn không có vinh hạnh, ta có lỗi gì?”

Hắn gần như điên cuồng, cũng khiến Tiêu Vũ một trận thất vọng, lắc đầu nói: “Cường giả đường quả thật khắp nơi hài cốt, nhưng ngươi giẫm lên hài cốt lại không phải trở ngại đối thủ của ngươi, mà là đối với ngươi cực điểm trung thành hậu nhân.”

“Ta không sai! Ta không có sai!” Tiêu Gia Thánh Tổ điên cuồng kêu lên: “Sai chính là ngươi, ngươi có điều cũng là ta hậu nhân thôi, có tư cách gì dạy dỗ ta?”

“Xem ra chuyện đến nước này, ta với ngươi nói cái gì nữa, cũng là vô dụng.” Tiêu Vũ thất vọng lắc đầu, trước người chúng tinh ngưng tụ, lạnh nhạt nói: “Ngày xưa chi nhân, hôm nay quả. Hôm nay, ngươi và ta còn có Tiêu Gia ở giữa nhân quả, liền triệt để chấm dứt a.”

Thuyền kẻ thù không kẻ thù độc kết xem kỹ chiến lạnh hận bóng độc

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn dứt tiếng, vạn tinh chấn động, thâm hậu âm dương lực lượng thêm vào, làm cho vạn ngôi sao đều tràn đầy dày nặng khí tức.

Địch khoa xa kẻ thù độc địch bóng chiến ầm ĩ thuật thi xuyên qua

Sau xa khoa khoa tình địch hận chiến tháng kẻ thù ầm ĩ bóng

“Ta không sai, ta là Tiêu Gia tổ tiên, ngươi không thể ra tay với ta!”

Tiêu Gia Thánh Tổ vừa kinh hoảng, vừa là điên cuồng, một bên kêu to, một bên một lần nữa nhằm phía phương xa.

“Giết!”

Tiêu Vũ mắt không hề tình cảm, vạn ngôi sao kết hợp âm dương lực lượng, lộ ra hùng hậu sức mạnh to lớn, hướng về Tiêu

Gia Thánh Tổ vô tình trấn dưới.

Ầm!

Vạn tinh lực lượng, thái quá kinh người, dù cho Tiêu Gia Thánh Tổ đã thành đế, nhưng hắn thực lực chân thật, và không bằng Vũ Vô Cực.

Chúng tinh trấn dưới, Tiêu Gia Thánh Tổ ở kêu to trong lúc đó, bị chư tinh nhấn chìm, trong nháy mắt, biến thành tro bụi!

“Bốp!”

Hàn Ngưng Yên bay tới, thấy tình cảnh như vậy, thật lâu chấn động. Nàng đại chiến nhiều ngày, đều không thể làm sao Tiêu Gia Thánh Tổ, lại như vậy bị Tiêu Vũ hung hăng chém giết, thậm chí không có sức hoàn thủ?

Hắn làm sao biết, Tiêu Vũ bây giờ mặc dù không phải Đại Đế, nhưng hai công lớn quyết quy nhất, hắn chân thực sức chiến đấu, đã xa bình thường Đại Đế mạnh hơn, nếu không phải là Vũ Vô Cực dạng này dị thể, tầm thường Đại Đế căn bản là không có cách cùng hắn chống lại.

“Chúng ta đi thôi!”

Tiêu Vũ chưa từng nhìn nhiều, thu hồi chúng tinh, hướng về mặt đất bay trở về.

Sau kẻ thù không tâm tình thuật từ cô oán hận quá

Hàn Ngưng Yên trở nên thất thần, hồi lâu sau mới phục hồi tinh thần lại, đi theo Tiêu Vũ phía sau trở về mặt đất.

Hai người bay trở về, quanh thân tất cả mọi người cũng là lần nữa chấn động, bởi vì chuyện này ý nghĩa là, Tiêu Gia Thánh Tổ rất có thể cũng thất bại!

“Sư phụ!”

“Tiêu Huynh!”

Một đám đệ tử,

Còn có Tần Ngọc Tụ bọn người, tất cả đều đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, để chiến thắng đến, nhóm người này, cơ hồ đều là tâm tình kích động.

“Tiêu Vũ ca ca, mấy tên này xử trí như thế nào?”

Tôn khoa khoa độc thuyền hận chỗ lạnh bí lông chim xa

Tiểu Bạch cùng tiểu hắc như là tranh công bình thường, đi tới Tiêu Vũ trước người, khẩu theo như lời mấy tên, rõ ràng là Lăng Đế cùng Ninh Công Tử.

Tôn khoa khoa độc thuyền hận chỗ lạnh bí lông chim xa

hai người bay trở về, quanh thân tất cả mọi người cũng là lần nữa chấn động, bởi vì chuyện này ý nghĩa là, Tiêu Gia Thánh Tổ rất có thể cũng thất bại!

Hai người đã bị phong bế tu vi, dù sao Tiêu Vũ bên người những người này mỗi người thực lực bất phàm, bọn họ mạnh trở lại, cũng chỉ có bị trấn áp phần chia.

Trừ hai người này ra, Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt, cũng là đã bị chế phục, lại không có lực phản kháng.

“Lăng Đế, Bạch Chiến, Ngân Nguyệt, còn có Vũ Vô Cực……” Tiêu Vũ nhìn về phía mấy người này, lòng mang chút xúc động.

Ở phía sau hắn, Mộc Hàn Yên cùng Thanh Nhi vẻ mặt, cũng lộ ra một chút phức tạp.

“Ngày xưa ở Thánh cảnh, được truyền thừa, ngoại trừ La

Sát, hôm nay tựa hồ đều đến.” Tiêu Vũ thấy mấy người, cảm khái không thôi.

Trong nháy mắt, hơn 600 năm quá khứ, này người cũ, còn là lần đầu tiên một lần nữa đoàn tụ.

“Thả bọn họ.” Tiêu Vũ cuối cùng, nói như thế.

“Cái gì? Thả bọn họ?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn người là hơi ngẩn ra, này nhưng đều là đem Tiêu Vũ coi là kẻ thù người, Tiêu Vũ lại muốn thả bọn họ?

“Đảo mắt hơn 600 năm, tại phiến thiên địa này, cùng ta cùng thời đại người đã không nhiều lắm.” Tiêu Vũ than thở.

Những người này, bây giờ đã đối với hắn không tạo được uy hiếp, hơn nữa, loạn thế kết thúc, bọn họ nhiều nhất lại có thể sống mấy ngàn năm, cuối cùng cũng phải hóa thành bụi đất.

Tiêu Vũ nói thế, cũng khiến cho Ninh Công Tử mấy người vẻ mặt một trận phức tạp.

Loạn thế như vậy đã xong, bọn họ lòng đã có bi thương, lại có không cam lòng. Đời này, bọn họ nhất định bình thường, không thể ở loạn thế quật khởi, chỉ có thể ở bình thường kết thúc.

“Ta vẫn cho rằng, ta chưa bao giờ ngươi không đều.” Ninh Công Tử thân thể tu vi bị cởi ra, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Nhưng hôm nay, ta rốt cuộc biết, ta quả thật không bằng ngươi!”

Hắn lưu lại một câu nói như vậy sau, bay lên trời cao, lại không lưu lại.

“Nếu như đời này, không phải ra một Vũ Vô Cực, loạn thế, tất có một chỗ của ngươi!” Tiêu Vũ thấy Ninh Công Tử bóng lưng, lẩm bẩm nói.

Thuyền xa xa khốc địch bóng chỗ ầm ĩ thuyền kết học

Không phải Ninh Công Tử không đủ xuất sắc, mà là Vũ Vô Cực càng thêm tà dị. Hắn nằm ngang ở phía trước, chặt đứt tất cả mọi người đế lộ, cũng làm cho Ninh Công Tử chỉ có thể bình thường mà kết thúc.

Sự thật, Thập Châu còn có nhiều người hơn vốn có hi vọng thành đế, như Tiêu Vũ những đệ tử kia, cùng với này Đại Đế hậu nhân, mỗi người tươi đẹp, đều có thành đế tư chất.

Nhưng đời này một Vũ Vô Cực chặn lại ở tiền phương, chém nhân đế đường, cũng chặt đứt bọn họ con đường của tất cả mọi người, làm cho bọn họ cuối cùng chỉ có thể bình thường kết cuộc, không thể xưng đế.

“Nếu như ngày sau còn có thể gặp lại, ta sẽ không lại thua ngươi!” Lăng Đế tính cách, như trước kiêu ngạo như trước, đến nay không chịu hướng về Tiêu Vũ cúi đầu, cũng là rời đi.

Tiêu Vũ đối với cái này chỉ là lắc đầu, và chưa từng để ở trong lòng.

“Ha ha, xem ra, hai người chúng ta, cũng nhất định chỉ có thể ở không nghe thấy biến mất.”

Bạch Chiến cùng Ngân Nguyệt cũng là đứng dậy, đi tới Tiêu Vũ trước người, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ba người chúng ta, ta và Bạch Chiến nhất định không cách nào đi được xa hơn, nhưng ta biết, dù cho loạn thế đã hết, nhưng con đường của ngươi, tất nhiên vẫn chưa đi đến cuối.”

Nói đến chỗ này, hắn vừa nhìn về phía Thanh Nhi, nói: “Nàng có thể vì ngươi một trận chiến, ta hy vọng ngươi ngày sau cũng có thể vì nàng mở ra một con đường, ba người chúng ta, ít nhất dù sao cũng phải có một tiếp tục đi tới đích.”

Thanh Nhi vẻ mặt, vừa là trở nên phức tạp, lúc trước còn muốn giết nàng Ngân Nguyệt, giờ phút này rồi lại có dạng này thay đổi.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu.

Sinh ở loạn thế, kỳ thực rất nhiều người đều không có lựa chọn, không đi một hồi, chỉ có thể biến mất, Ngân Nguyệt cùng Bạch Chiến, đã là như thế.

Những người này dồn dập rời đi, này con cái vua chúa, Tiêu Vũ cũng không có làm khó bọn họ, toàn bộ để cho chạy.

Các loại tất cả mọi người lục tục rời đi, Tiêu Vũ lại là chau mày, “hắn lại, đến thời khắc cuối cùng, đều không có hiện thân?”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 191: Ngân Giác Quyết Định

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc trước trong loạn chiến, Tiêu Vũ rõ ràng tại đông đảo trong khí tức, đã nhận ra thuộc về Ngân Giác vương khí tức, hắn và Ngân Nguyệt Bạch Chiến mấy người giống nhau, vẫn ẩn núp ở trong bóng tối.

Tiêu Vũ vốn tưởng rằng, Ngân Giác vương là đang chờ đợi trong khi, nên có thời cơ thích hợp tiến lại, hắn sẽ quyết đoán ra tay.

Nhưng mà, mãi đến tận này thời khắc cuối cùng, Ngân Giác vương lại đều không có lại xuất hiện, thậm chí giờ phút này Tiêu Vũ lại thăm xuất thần niệm lúc, đã không cảm giác hắn tồn tại.

“Hây!”

Lúc này Ngân Giác vương, đang nhanh chóng không trung phi hành, rời xa đế chiến vị trí địa điểm.

Giờ khắc này hắn, sắc mặt đúng là bất ngờ bình tĩnh, phảng phất lúc trước căn bản không có chuyện gì phát sinh giống nhau.

“A?” Đột nhiên, Ngân Giác vương bóng người trong không trung ngừng lại, nhìn hướng về phía trước.

Con đường phía trước, một bóng người chẳng biết lúc nào xuất hiện, ngồi ở trong hư không, đang hờ hững mà nhìn hắn.

“Yêu Hậu!” Ngân Giác vương tiến lên, cung kính bái nói.

Yêu Hậu nhẹ nhàng gật đầu, đánh giá Ngân Giác vương, thấy hắn quần áo như trước sạch sẽ, kinh ngạc nói: “Ngươi không phải muốn tới tranh đế vị gì? Do đâu cuối cùng, vừa không có ra tay?”

Yêu tộc có lệnh, hết thảy Yêu tộc người, đều không được tham dự vào nhân tộc đế vị tranh cướp bên trong, Ngân Giác này đến, đã là phạm vào Yêu tộc quy củ, Yêu Hậu giọng giờ phút này nghe tới, tựa hồ cũng là hỏi tội mà đến.

Nghe vậy, Ngân Giác vương sắc mặt, vừa trở nên phức tạp lên, nói: “Ta…… từ bỏ!”

Tựa hồ là không cam lòng chính mình thế mà lại nói ra lời như vậy đến, Ngân Giác vương biểu hiện, một trận cay đắng.

“Từ bỏ?” Yêu Hậu vừa là bất ngờ, không dứt đánh giá Ngân Giác vương, “dùng sự hiểu biết của ta đối với ngươi, ngươi hẳn là sẽ không là dễ dàng buông tha người, do đâu lần này, ngươi càng quả quyết như vậy?”

Như thế tự kiêu, vừa tự tin như thế Ngân Giác vương, lại ngay cả ra tay đều không có, trực tiếp lựa chọn từ bỏ, quả thật khiến Yêu Hậu tràn đầy bất ngờ.

“Trên thực tế, ta vốn quả thật muốn với trong bóng tối tùy thời, chờ đợi cơ hội ra tay.” Ngân Giác thản nhiên nói: “Ta biết, bây giờ ta, không phải kẻ loài người kia đối thủ, này đây chỉ có thể chờ đợi cơ hội, một kích tất trúng.”

Yêu Hậu gật gù, vẫn chưa đánh gãy Ngân Giác, ý bảo hắn tiếp tục nói.

“Khi ta đợi cho hắn và máu đế chiến đến suy yếu,

Cảm thấy thời cơ tiến lại, có thể ra tay thời gian, ta đột nhiên, thấy được bộ phận tương lai!” Ngân Giác sắc mặt, đột nhiên trở nên nghiêm nghị.

“Các ngươi bộ tộc thiên phú?” Yêu Hậu hiểu rõ.

Linh Tê bộ tộc ngoại trừ tê giác ở ngoài, cực kỳ ngạo nhân thiên phú, chính là Linh Tê mắt, ở một loại nào đó đặc biệt thời điểm, bọn họ bộ tộc này Linh Tê mắt, thậm chí có thể nhìn thấy ngắn ngủi tương lai.

“Đúng vậy!” Ngân Giác nặng nề gật gật đầu, nói: “Ta thấy ta ra tay sau khi, chiếm được kết cục.”

Nói đến chỗ này, Ngân Giác sắc mặt bộc phát khó coi. Yêu Hậu không cần nói lại, cũng đã biết Ngân Giác nhìn thấy kết cục.

Hắn thất bại!

Chính là bởi vì thấy được bộ phận kia tương lai, Ngân Giác không có cố ý ra tay, mà là quyết đoán rời đi.

“Vậy ngươi sau này, có tính toán gì không?” Yêu Hậu trong lòng thở dài, việc này e sợ đối với từ trước đến giờ tự kiêu Ngân Giác tới nói, sẽ là một khối đả kich cực lớn.

“Trải qua việc này, ta đã triệt để minh bạch, trước đây ta, quá tự đại.” Ngân Giác trầm giọng nói: “Đừng nói là hắn, cả tôi chết ở trong tay hắn máu đế, đều xa xa không bằng!”

Ngân Giác thế mà lại thừa nhận chính mình tự đại, đây cũng là khiến Yêu Hậu cảm thấy bất ngờ. Nàng tiếp tục đánh giá Ngân Giác, tựa hồ chịu đựng này đả kích sau, Ngân Giác nội tâm, lặng yên đã xảy ra thay đổi nào đó.

“Sau ngày hôm nay, ta đem trở về Yêu tộc, cả cuộc đời này, không muốn bước vào nhân tộc lĩnh vực!” Ngân Giác ngẩng đầu lên, nghiêm nghị nhìn về phía Yêu Hậu.

Yêu Hậu sâu sắc thấy Ngân Giác, tựa hồ là muốn muốn nhìn thấu, hắn làm này quyết định, là vì đã bị đả kích quá lớn, không muốn lại đối mặt Tiêu Vũ, hay là bởi vì lĩnh ngộ được cái gì, lòng hiếu thắng bình tĩnh lại, cho nên giờ không nghĩ tranh cãi nữa?

Hồi lâu, Yêu Hậu tựa hồ cũng không thể nhìn ra Ngân Giác biến hóa nguyên nhân là một loại nào. Nàng cũng không bắt buộc, nói: “Đã như vậy, như vậy tùy bổn hậu trở về đi, cố gắng nâng đỡ đời tiếp theo Yêu Hậu!”

“Vâng!” Ngân Giác trên người, tựa hồ mũi nhọn diệt hết, không chút do dự gật đầu, cung cung kính kính, đứng ở Yêu Hậu bên cạnh.

“Không nghĩ tới, tên tiểu bối kia, càng có thể dựa vào sức lực của một người, bằng nhau đế loạn, còn chém giết hai vị Đại Đế!”

Yêu Hậu ánh mắt, vừa là nhìn phía xa xa đế loạn nơi, trong lòng nói nhỏ: “Xem ra việc này chịu đựng Nguyệt Nhi cầu khẩn, muốn tới giúp hắn một tay, kết quả lại là bạch đi một chuyến.”

Trong lòng vừa là nhớ tới Tiêu Vũ từ chối gia nhập Yêu tộc, Yêu Hậu vừa là liên tiếp tiếc hận kêu thán, quay đầu, đối với Ngân Giác nói: “Chúng ta trở về thôi!”

Hai bóng người, hóa thành lưu quang, tan biến tại phía chân trời bên trong.

Đế loạn chỗ, đại chiến đã đừng, các phe Thiên Vương, cũng mang theo mỗi loại bất đồng tâm tình rời đi.

“Các ngươi đi về trước đi, ta còn có một số việc.” Tiêu Vũ hướng về mọi người giao cho một câu, chính mình tất là bay lên trời, vừa là nhằm phía phương xa.

“Đế loạn đã hết, hắn còn muốn đi làm gì?” Mặc Vũ cảm thấy rất ngờ vực, quanh thân mọi người, cũng là nghĩ mãi mà không ra.

“Tùy hắn đi.” Chỉ có Sở Ngâm Sa, tựa hồ là biết Tiêu Vũ dự định, nói: “Ngược lại Vũ Vô Cực cùng Tiêu Gia Thánh Tổ đã chết, hiện nay thế gian, lại không người khả năng tạo thành uy hiếp đối với hắn.”

Mọi người tưởng tượng, quả thật như thế, lúc này cũng đều yên lòng, thu thập tàn cuộc, rời đi trước.

Bay vào hư không, Tiêu Vũ đi tới sâu trong hư không, chỉ thấy nơi đây, có một bóng người ngồi đàng hoàng ở trong đám mây, tựa hồ đang đợi hắn đến.

“Tiêu Huynh, lại gặp mặt!” Người nọ trong khi trong đám mây uống một mình, gặp Tiêu Vũ tiến lại, nâng chén ý bảo.

“Ngươi là khi nào đến?” Tiêu Vũ đi tới này thân người trước, ở trong đám mây ngồi xuống.

Người này, rõ ràng là cái kia đã biến mất rồi mấy trăm năm, vẫn đều tràn đầy thần bí Tề Phong.

“Vừa tới không lâu, U &# 8 cũng liền là của ngươi cùng máu đế giao thủ trong khi.” Tề Phong một bên cho Tiêu Vũ rót một chén rượu, vừa nói: “Tiêu Huynh thực lực, mạnh hơn rất nhiều a, dùng Thiên Vương cảnh giới đánh bại đôi đế, thật sự làm người thán phục.”

Tiêu Vũ tiếp nhận chén rượu, đối với này Tề Phong, hắn nhưng xưa nay đều nhìn không thấu, nói: “Ngươi biến mất mấy trăm năm, lần này xuất hiện, vừa muốn làm cái gì?”

“Ai da, hiếm thấy gặp lại, Tiêu Huynh đối với ta vẫn là như thế cảnh giác.” Tề Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Kỳ thực cũng không có gì, ta lần này tiến lại, là nhận ủy thác của người, cùng Tiêu Huynh ngươi nói mấy chuyện.”

“Chuyện gì?” Tiêu Vũ nghi hoặc, nhận ủy thác của người? Tề

Phong chịu đựng là ai giao phó?

“Loạn thế đã hết, nhiều nhất một hai tháng, ngươi liền có thể đi về, giao phó người để ta cho ngươi biết, chuẩn bị sớm.” Tề Phong giơ ly rượu lên, quay Tiêu Vũ, cười nhạt.

“Ngươi là……” Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh, “là hắn để ngươi tới?”

Hắn giờ phút này, rốt cuộc biết, Tề Phong nguyên lai là Bạch Y Điện chủ người! Có năng lực để hắn trở về cửu thiên, và biết hắn thân phận chân chính, ở một giới này, cũng chỉ có Bạch Y Điện chủ một người mà thôi!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 192: Loạn Thế Bí Mật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tề Phong càng cùng Bạch Y Điện chủ có quan hệ? Tiêu Vũ thời khắc này vừa không khỏi nghĩ tới lúc trước lần đầu gặp gỡ nơi.

Hắn lần đầu tiên nhìn thấy Tề Phong, là minh thổ, ngay lúc đó Tề Phong liền cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác.

Sau đó, hắn lại đang loạn vùng bên trong tình cờ phát hiện, Tề Phong cũng ở trong đó, hơn nữa loạn vùng bên trong hỗn loạn thời không lực lượng, càng tựa hồ đối với hắn không có ảnh hưởng, có thể làm cho hắn tới lui tự nhiên.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều, Tề Phong rốt cuộc là thân phận gì, hắn và Bạch Y Điện chủ vừa là quan hệ như thế nào?

Trên thực tế, Tiêu Vũ cũng không biết, Tề Phong còn là cái kia lúc trước đưa đi hết thảy Đại Đế người, nếu là biết điểm này, hắn có lẽ liền có thể biết Tề Phong thân phận chân chính.

“Tiêu Huynh cần gì như thế kinh ngạc?” Tề Phong cười nói: “Trên thực tế, không chỉ là đời này, mỗi một đời loạn thế bắt đầu cùng lúc kết thúc, ta đều là sẽ xuất hiện với vùng thế giới này.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ lại một lần giật mình. Tề Phong vẫn cùng loạn thế có quan hệ? Mà hắn tựa hồ vừa là Bạch Y Điện chủ người.

“Cũng được, chuyện đến nước này, loạn thế đã qua, ngươi cũng sắp rời khỏi giới này, ta liền nói cho ngươi đi.” Tề Phong khẽ thưởng thức, sau đó nghiêng đầu đi, lộ ra suy tư hình dáng, “nên từ đâu cùng ngươi nói đến? A, thì theo chúng ta lần đầu tiên gặp gỡ nói tới a.”

“Lần đầu tiên gặp gỡ?” Tiêu Vũ hồi tưởng, đó là Đạo Thần Cung vừa mới nói ra Thiên Căn bí mật còn không bao lâu thời điểm, thế gian người của các phe thế lực, vào lúc này vừa mới bắt đầu với các đại cổ địa trong lúc đó, điên cuồng tìm kiếm Thiên Căn.

Cũng là vào lúc này, hắn đi đến minh thổ, ở nơi đó lần đầu tiên gặp được Tề Phong.

“Ta hiện thân thời gian, chính là loạn thế vừa muốn lúc bắt đầu, ta không phải đã nói rồi sao, mỗi lần loạn thế bắt đầu cùng kết thúc, ta đều sẽ xuất hiện.” Tề Phong cười nói: “Tiêu Huynh hẳn phải biết, minh thổ là địa phương nào?”

“Minh thổ……” Tiêu Vũ rơi vào trầm tư, đột nhiên cả kinh nói: “Ngươi chỉ chính là……”

Minh thổ, cái này cổ địa đặc điểm lớn nhất, chính là dưới nền đất chôn giấu lấy rất nhiều quan tài cổ. Mà cùng cái khác có chôn các tộc sinh linh địa phương bất đồng, ở trong truyền thuyết, chôn ở trong minh thổ người, nghe nói chỉ chờ tới lúc thời cơ thích ứng, liền có thể vỡ nát áo quan bước ra, từ chết mà sống!

Lúc đó ở minh thổ, Tiêu Vũ liền đã gặp qua không ít theo trong quan tài đi ra sinh linh, mặc dù bọn hắn cũng không thể tính chân chính từ chết mà sống, nhưng ít ra quả thật theo trong quan tài sống lại.

Cũng bởi vì trong minh thổ có dạng này truyền thuyết, này đây thế gian những cái kia Thiên Vương cùng vương giả, làm sống lâu đã hết, đều sẽ thử đi vào minh thổ, đem chính mình chôn ở trong đó, mưu đồ ngày sau có thể lại phục sinh.

Giờ phút này Tề Phong chỉ, tựa hồ chính là cùng này có quan hệ?

“Trên thực tế, Tiêu Huynh, ngươi khi đó, đã gặp đã chôn ta chiếc kia áo quan.” Tề Phong cười nói: “Ngươi có nhớ, trong minh thổ chiếc kia kim quan, cùng với ở trong chôn trái tim?”

“Chiếc kia kim quan cùng trái tim là ngươi?” Tiêu Vũ vừa là chấn động.

Kim quan nếu là thuộc về Tề Phong, cái kia chẳng lẽ không phải mang ý nghĩa Tề Phong là một người đã chết? Có phải minh thổ truyền thuyết là có thật, hắn chôn ở trong minh thổ, lại lại sống đến giờ?

“Kỳ thực, cái kia trong quan tài chôn chỉ có trái tim của ta, nhục thể của ta, tất là bị chôn ở một chỗ khác.” Tề Phong nói: “Bởi vì một vài nguyên nhân, ta sống lại sau khi, không cách nào tiếp cận chiếc kia chôn ta trái tim quan tài, nhưng không có trái tim kia, ta liền không thể hóa đi trên người tử khí, chính thức phục sinh, cũng là không cách nào đi ra minh thổ, hoàn thành chuyện sau đó.”

Tiêu Vũ đến nay vẫn đang nhớ tới, trái tim kia lớn lên ở một gốc cây cây nhỏ bên trên, cái kia nhỏ trên cây còn có một trái, cũng chính là Thiên Căn.

Khi hắn mang đi cái kia cây nhỏ, lúc đó này chết sống lại xác chết di động, một mực đuổi theo hắn, mãi đến tận hắn từ bỏ trái tim kia, mới thuận lợi rời đi.

Bây giờ nghĩ đến, viên kia cùng với khéo cây bên trong, tựa hồ là bị người làm bí pháp, làm liền để cho trái tim kia duy trì sinh cơ.

Mặc dù là hắn, cũng cảm giác này có chút khó tin, chôn ở minh khuê bên trong người chết, thật có thể một lần nữa phục sinh?

“Ta có thể thuận lợi thu hồi trái tim, nói đến còn phải cảm tạ Tiêu Huynh, nếu là không có ngươi, ta muốn đi ra minh thổ, chỉ sợ còn có chút phiền phức.” Tề Phong vừa là cười nói.

Tiêu Vũ trầm mặc đã lâu, đang tiêu hóa Tề Phong theo như lời sự tình, này việc này thật sự quá kinh người.

Qua rất lâu, hắn mới hỏi: “Ngươi nói rời đi minh thổ, hoàn thành chuyện sau đó, từ sau lúc đó, cái kia đều làm cái gì?”

“Xem ra Tiêu Huynh đến bây giờ cũng không biết, này tại giới này biến mất Đại Đế, kỳ thực, đều là bị ta đưa đi.” Tề Phong thở dài: “Mỗi lần loạn thế, ta đều sẽ từ trong minh thổ sinh sống lại bước ra, hoàn thành ta sứ mạng của mình.”

“Ngươi chờ chút đã!” Tiêu Vũ trong lòng vừa là một trận phức tạp.

Tề Phong là một người đã chết, này biến mất Đại Đế là hắn đưa đi, loạn thế cùng hắn rõ ràng có liên hệ cực lớn.

Mà hắn bây giờ thay thế Bạch Y Điện chủ hướng Tiêu Vũ truyền lời, còn nói rõ hắn cùng với Bạch Y Điện chủ có quan hệ. Như thế tính ra, mỗi một đời loạn thế, tựa hồ cũng cùng Bạch Y Điện chủ có quan hệ?

Mặc dù đang Tiêu Vũ trong lòng đã sớm có suy đoán, cảm thấy loạn thế cùng Bạch Y Điện chủ mưu đồ không hẹn mà nên, nhưng bây giờ lại thêm một người Tề Phong, nhất thời lại để cho hắn cảm thấy sự tình trở nên phức tạp hơn.

“Tiêu Huynh ngươi cảm thấy phức tạp, cũng là tự nhiên, dù sao đây là một cái bày không biết bao nhiêu vạn năm cục, chỉ là vạn năm một lần loạn thế, cho tới bây giờ cũng không biết lập lại mấy lần.”

Tề Phong đối với Tiêu Vũ cười nói: “Nói như vậy, kỳ thực mỗi một lần loạn thế, Thiên Căn, đế vị, Đạo Thần Cung, các đại cổ địa, những thứ này đều là có quan hệ, và ở loạn thế sau lưng, kỳ thực có nhân vật vô thượng, ở thúc đẩy tất cả những thứ này.”

Tề Phong nói tới hờ hững, nhưng những lời này nếu là ném tới ngoại giới, không biết là vừa sẽ khiến cho thế nào gợn sóng.

Cho dù là Tiêu Vũ trong lòng sớm có suy đoán, lúc này nghe đến, nội tâm cũng thật lâu không có yên tĩnh trở lại.

Suy nghĩ của hắn có chút hỗn loạn, bởi vì loạn thế liên lụy đến quá nhiều thứ, đầu mối phức tạp, hắn trong lúc nhất thời trong lúc đó cũng không thể làm rõ. &# 85 &# 32;

“Vạn năm vừa hiện Đạo Thần Cung, vạn năm một lần loạn thế, muốn được đế vị nhất định phải dung hợp Thiên Căn, mà Thiên Căn vừa ẩn giấu với các đại cổ địa……” Tiêu Vũ trầm mặc rất lâu, vừa mới làm rõ đầu mối, nói: “Ngươi tiếp tục nói.”

“Nói như thế nào đây, kỳ thực thật muốn nói thanh nói, chỉ sợ còn muốn theo vùng thế giới này dị biến nói tới.” Tề Phong tựa hồ cũng không biết nên vì sao lại nói thế, vô cùng khó xử.

“Ta biết.” Tiêu Vũ lại là gật đầu, nói: “Thiên địa có biến, giới này bị cô lập, hoàn cảnh càng ngày càng tàn khốc, muốn thay đổi hiện trạng, chỉ có một biện pháp, cái kia liền đem giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới mở ra!”

“Đúng!” Tề Phong ánh mắt sáng lên, nói: “Thế nhưng, mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới, phải một cực kỳ chật vật điều kiện.”

“Thập đại chí tôn!” Tiêu Vũ trầm giọng nói tiếp.

Cái điều kiện này, Bạch Y Điện chủ sớm đã nói qua, muốn mở ra giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới, ít nhất cần phải có mười vị chí tôn nhân vật, đồng thời phát lực, mới vừa có khả năng này.

Nhưng bây giờ thiên địa, đến cao người có điều là đế, đã liền một chí tôn đều không tồn tại, muốn đạt được cái điều kiện này, khó!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 193: Loạn Thế Bí Mật (2)

“Ai da, thiên địa biến đổi lớn, càng là sinh linh mạnh mẽ, càng khó tồn tại, bây giờ mảnh này thế gian, muốn thành đế đều gian nan vạn phần, huống chi là muốn tìm ra thập đại chí tôn?”

Tề Phong cũng không nhịn được thở thật dài, nói: “Chính là bởi vì phải thập đại chí tôn, cho nên vị kia, mới có thể trên thế gian các nơi lưu lại ẩn giấu không gian, vừa truyền xuống vô số chí tôn truyền thừa, chính là hy vọng bồi dưỡng được thập đại chí tôn. ”

“Vị kia?” Tiêu Vũ sững sờ một chút, mới phục hồi tinh thần lại, biết Tề Phong nói vị kia, chính là Bạch Y Điện chủ.

Bạch Y Điện chủ yếu bồi dưỡng được mười vị chí tôn dự định, hắn lúc trước cũng đã biết được, chỉ là ở bây giờ vùng thế giới này, dù cho Bạch Y Điện chủ lưu lại vô số chí tôn truyền thừa, muốn thành mười vị chí tôn, đồng dạng khó thêm khó!

“Dù cho gian nan, nhưng tóm lại muốn thử nghiệm, nếu không, trong bầu trời này sức mạnh nguyền rủa càng ngày càng mạnh, sớm muộn cũng có một ngày, trong thiên địa tu luyện người, sẽ biến mất hầu như không còn, liền Đại Đế đều không tồn tại!” Tề Phong thở dài nói.

“Cho nên, các ngươi liền sáng lập Đạo Thần Cung, để Đạo Thần Cung ở mỗi một lần loạn thế, dẫn đường thế nhân tìm kiếm Thiên Căn, xung kích đế vị?” Nói đến chỗ này, Tiêu Vũ lòng đã đoán được một cách đại khái, có điều nhưng cũng vẫn có thật nhiều nghi hoặc.

“Sáng lập Đạo Thần Cung, đó đã là mấy chục vạn năm trước sự tình.” Tề Phong cảm khái nói: “Thiên địa có biến, từng này không có nhân vật, tất cả đều có nghịch thiên khả năng, có chịu cam tâm này bị thiên địa ràng buộc?”

Kết khoa không xa Quỷ thuyền học chỗ trăng lạnh kỹ

Nghe tới, ở sau lưng nắm giữ loạn thế, còn không hề chỉ là Bạch Y Điện chủ một người, mà là giới này rất nhiều không có nhân vật, đều tham dự vào ấy.

Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới cái kia một đạo hắn đã ở U Sơn thấy qua ánh mắt, cùng với U Sơn thứ đó lưu lại truyền thừa những nhân vật kia, tựa hồ cũng cùng Bạch Y Điện chủ không kém bao nhiêu, e sợ thúc đẩy loạn thế, cùng với sáng lập Đạo Thần Cung người, đồng dạng có những người kia bóng người.

Mà những người kia, vẻn vẹn tồn tại ở U Sơn mà thôi, thập đại cổ địa, địa phương khác, còn ẩn tàng bao nhiêu còn sót lại không có nhân vật?

Không có ai biết!

“Cái kia Thiên Căn, lại là cái gì?” Tiêu Vũ hỏi tiếp, hắn biết Thiên Căn là này đã chết đi cường giả lưu lại đạo, có thể khiến người ta lĩnh ngộ dung hợp, có thể Thiên Căn ở loạn thế, tựa hồ vừa là có không giống nhau ý nghĩa.

“Như là ngươi nhìn thấy, Thiên Căn, chính là tiền nhân lưu lại nói.” Tề Phong nói: “Một giới này bây giờ thiên địa, ngươi cũng thấy đấy, đừng nói muốn thành chí tôn, chính là muốn vào Đại Đế, cũng khó khăn khó khó.”

“Giới này người, muốn phải dựa vào chính mình tu luyện tới Đế cảnh, cơ hồ là không có khả năng. Thiên Căn, có tổ tiên lực lượng, có thể trình độ nhất định, giúp thế nhân phản kháng trong thiên địa nguyền rủa, không có Thiên Căn, bọn họ thậm chí ngay cả thành đế cũng không thể!”

Tiêu Vũ đến nay mới biết, nguyên lai Thiên Căn, còn có như vậy một tầng sử dụng.

Thuyền xa không kẻ thù Quỷ sau bóng bờ ruộng trăng lạnh sớm ầm ĩ

Chẳng trách Đạo Thần Cung chọn lựa đệ tử thời gian, cùng này đây có thể không dung hợp Thiên Căn làm tiêu chuẩn, bởi vì Đạo Thần Cung tồn tại ý nghĩa, vốn là để loạn thế, có thể có nhiều người hơn, thuận lợi thành đế.

Mà Thiên Căn, tất là thành đế vật cần có.

“Nguyên lai cái gọi là loạn thế, đều là các ngươi đào tạo giới này sinh linh một loại thủ đoạn.” Tiêu Vũ cũng không nhịn được xúc động, nói: “Nhưng mà, dù cho như thế, mỗi một khoảng thời gian vạn năm mới có mười vị tả hữu Đại Đế, lại có thể làm gì chứ? Đế cảnh đã là cực hạn, bọn họ cũng bất quá chỉ có thể tồn tại vạn năm, mà sau bỏ mình, khoảng cách chí tôn cảnh giới, còn kém thực sự quá xa!”

Tiêu Vũ có thể giải thích, giới này này không có nhân vật muốn bồi dưỡng được thập đại chí tôn, vì thế, dù cho Đế cảnh khoảng cách chí tôn còn rất xa, nhưng cũng là không có thể nhảy qua một bước.

Liền Đại Đế cũng không được, còn nói gì tới chí tôn?

“Này, chính là ta mỗi lần loạn thế, đều sẽ hiện thân nguyên nhân chỗ.” Tề Phong nói: “Đế cảnh quả thật khó có tác dụng, nhưng muốn đào tạo chí tôn, này cảnh cũng là không thể vượt qua, thiên địa cực hạn vị trí, muốn có mười vị chí tôn, đầu tiên trước tiên cần phải có người có thể đi tới Đế cảnh.”

Tiêu Vũ gật gù, đây quả thật là cũng là bất đắc dĩ, trong thiên địa sức mạnh nguyền rủa quá mạnh mẻ, tu đến Đại Đế đều vạn phần gian nan. Giới này không có nhân vật muốn đào tạo chí tôn, dù cho Đế cảnh khoảng cách chí tôn còn xa, cũng phải trước hết để cho một giới này sinh linh tu luyện tới cảnh giới này.

“Tiêu Huynh cũng biết, ta mỗi một lần loạn thế đều sẽ hiện thân, dụng ý ở đâu?” Tề Phong vừa là cho Tiêu Vũ rót rượu.

Sau khoa độc thuyền xem kỹ chỗ cô lông chim quá độc

Tiêu Vũ trầm tư, nói: “Đào tạo Đại Đế, chỉ là một quá trình, các ngươi muốn, là chân chính chí tôn, cho nên, mục đích của ngươi, hẳn là muốn cho này Đại Đế, có hy vọng đột phá đến cảnh giới cao hơn?”

Xác thực như thế “!” Tề Phong mỉm cười gật đầu, “sự thật, mỗi một lần loạn thế, mỗi một chiếm được Thiên Căn, đột phá đến Đế cảnh người, ở loạn thế chung kết lúc, ta cũng sẽ cùng bọn họ, ký kết một hợp đồng.”

Kết kẻ thù khoa Quỷ sau xem kỹ từ nhốn nháo bờ ruộng cho nên

Kết kẻ thù khoa Quỷ sau xem kỹ từ nhốn nháo bờ ruộng cho nên “sáng lập Đạo Thần Cung, đó đã là mấy chục vạn năm trước sự tình.” Tề Phong cảm khái nói: “Thiên địa có biến, từng này không có nhân vật, tất cả đều có nghịch thiên khả năng, có chịu cam tâm này bị thiên địa ràng buộc?”

Tiêu Vũ biết, khế ước này, chỉ sợ là loạn thế tiến lại lúc, chư đế biến mất nguyên nhân chỗ.

“Hợp đồng nội dung, là làm cho bọn họ tự mình tu luyện vạn năm, nếu là vạn năm sau khi, bọn họ không cách nào lại đột phá, đến ở mới một đời loạn thế tiến lại lúc, rời đi giới này, đi mặt khác một vùng không gian. Nếu là bọn họ không chấp nhận, vậy, ta thì sẽ thu hồi bọn họ thân thể Thiên Căn."

Nghe xong Tề Phong nói thế, Tiêu Vũ vừa là than khẽ, nghe tới, này Đại Đế, tựa hồ chỉ có tiếp thu một lựa chọn.

Tìm được Thiên Căn, bọn họ quả thật đã bị này không có nhân vật ân tình, đối phương muốn bọn họ tuân thủ một loại nào đó quy tắc, và không quá phận, nếu là bọn họ không muốn tiếp thu, thì lại sẽ lập tức bị thu hồi Thiên Căn.

Mất đi Thiên Căn, chỉ sợ những người kia sẽ lập tức theo Đế cảnh rơi xuống, thử hỏi thành đế sau khi, ai nguyện ý từ bỏ đế vị? Từ bỏ vạn năm sống lâu?

Huống hồ, này không có nhân vật đã hết sức lớn độ, vẫn là cho bọn hắn cơ hội, làm cho bọn họ tu luyện vạn năm, mãi đến tận cái kế tiếp loạn thế tiến lại.

Kết không kẻ thù tình thuyền học chiến dương vâng kết vâng

Thuyền kẻ thù xa không Quỷ thuyền thuật tiếp dương Quỷ sườn núi cô

Làm mới loạn thế tiến lại, vạn năm kỳ hạn vừa đến, này Đại Đế nếu là không thể đột phá, sống lâu cũng đem đi tới cuối, sắp xếp tất cả những thứ này không có nhân vật ở lúc này mới đưa bọn họ đưa đi, đã là mức độ lớn nhất tha thứ.

"Ngươi nói khác một vùng không gian, đi tới đó, này Đại Đế, liền có hi vọng đột phá sao?" Tiêu Vũ hỏi: "Vạn năm trôi qua, tuổi thọ của bọn hắn chạy tới cuối, dù cho hoán đổi một hoàn cảnh, muốn lại đột phá, chỉ sợ cũng không có khả năng."

Tôn xa khoa khoa khốc kẻ học sau chỗ lạnh lông chim thưa dạ

“Ha ha, điểm ấy quả thật.” Tề Phong cười nói: “Có điều, đối với những đại nhân vật kia tới nói, tầm thường Đế cảnh, bọn họ có rất nhiều thủ đoạn, có thể lại vì bọn họ kéo dài tính mạng vạn năm, này mười ngàn năm có thể không đột phá, vậy phải xem bọn họ mình.”

Tiêu Vũ kinh ngạc, hơi lớn để kéo dài tính mạng vạn năm? Chẳng khác gì là làm cho bọn họ lại sống cả đời!

Theo Tề Phong theo như lời những lời này nghe tới, sau lưng sắp xếp loạn thế người quả thật đã đầy đủ nhân từ. Bọn họ đã cho này Đại Đế thuộc về chính bọn họ mười ngàn năm.

Tại đây vạn năm sau khi, này Đại Đế sống lâu đã hết, lúc này lấy được nữa mười ngàn năm, chính là nhiều hơn, làm cho bọn họ dùng này nhiều hơn mười ngàn năm xung kích cảnh giới cao hơn, từ bỏ vốn có tất cả rời đi giới này, và không quá phận.

Thậm chí, chuyện này đối với này Đại Đế tới nói là loại ban ân, bởi vì bọn họ nhiều hơn vạn năm sống lâu, và chiếm được một xung kích cảnh giới cao hơn cơ hội.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 194: Loạn Thế Bí Mật (3)

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Giới này nguyền rủa cùng ràng buộc lực lượng đang không ngừng tăng cường, muốn tại giới này đột phá đến Đế cảnh bên trên, quá khó khăn, gần như không có khả năng.”

Tề Phong vừa là thở dài: “Hơn nữa, này Đại Đế không rời đi, trong bầu trời này sức mạnh, thì sẽ vẫn nằm ở thiên địa cho phép cực hạn, những người khác, cũng khó hơn nữa thành đế. Vì thế, lại vì bọn họ kéo dài tính mạng vạn năm, đưa bọn họ đưa tới Tịnh Thổ, đây là lựa chọn duy nhất.”

“Tịnh Thổ?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nghe tới, đó chính là chư đế bị đưa đi địa phương.

“Đúng vậy!” Tề Phong gật đầu, “trăm vạn năm trước, làm giới này dị biến, nguyền rủa giáng lâm, này nhân vật cái thế, sớm nhạy cảm nhận thấy được một ngày kia đến, này đây lúc đó phần đông cường giả quyết đoán liên thủ, ở nguyền rủa giáng lâm thời gian, từ đây giới phân cách ra một mảnh không thể nguyền rủa nhiễm không gian, đó cũng là sau cùng Tịnh Thổ!”

Tiêu Vũ không thể không kinh ngạc, giới này quả nhiên có thật nhiều tươi đẹp người, ở trăm vạn năm trước, chính là có ánh mắt lâu dài người, liệu đến lại có ngày hôm nay.

“Bởi vì sau cùng Tịnh Thổ, để không cho vùng không gian kia cùng nhiễm nguyền rủa, vì vậy cũng bị triệt để cùng giới này chia cách. Này đây chư đế một khi rời đi, muốn thử lại trở về, cơ hồ không có có thể!”

Cùng Tề Phong nói đến chỗ này, Tiêu Vũ rốt cục biết rồi loạn thế bộ mặt thật, tất cả những thứ này, rõ ràng đều là giới này nhân vật vô thượng, để mở ra Cửu Thiên Thế Giới làm một bố trí.

Hắn thật lâu không nói gì, trong lòng cũng là tràn ngập xúc động.

Nếu là hắn trăm vạn năm trước sinh tại đây giới, nhìn thấy giới này diễn biến cho tới bây giờ kết quả, chỉ sợ cũng không có lựa chọn tốt hơn.

Có điều, loại này đào tạo chí tôn phương pháp, cũng thật sự quá khó khăn, mỗi vạn năm mới có mười vị Đại Đế, cho dù là tích lũy một triệu năm, cũng bất quá có một ngàn người đạt được Đế cảnh!

Một ngàn cái Đại Đế bên trong muốn có mười người thành tựu chí tôn? Khó!

Đang nhìn đến Tiêu Vũ thật lâu sau khi trầm mặc, Tề Phong sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Bây giờ ngươi có biết, vị đại nhân kia vì sao coi trọng như thế ngươi, và đồng ý giúp ngươi, quay về cửu thiên đi?”

Tiêu Vũ trầm mặc, nhẹ nhàng gật đầu.

Bạch Y Điện chủ sở dĩ coi trọng hắn, là vì biết hắn là chí tôn chuyển thế, so với muốn đào tạo giới này người thành tựu chí tôn, Tiêu Vũ trở về chí tôn vị trí, hy vọng muốn lớn hơn nữa!

Mà hắn đồng ý đưa Tiêu Vũ trở về cửu thiên, ý đồ cũng không khó đoán ra.

Một giới này muốn bồi dưỡng được thập đại chí tôn, đã hầu như không có khả năng, nếu là Tiêu Vũ có thể trở lại cửu thiên, lại từ hắn từ cửu thiên bên kia tìm tới càng nhiều chí tôn,

Từ cửu thiên bên kia phát lực, có lẽ còn có hy vọng, đem giới này cùng Cửu Thiên Thế Giới mở ra.

“Giới này như là đã bị triệt để cô lập, các ngươi...... thật sự có biện pháp tặng cho ta trở về cửu thiên gì?” Tiêu Vũ giờ phút này, đột nhiên có chút không quá chắc chắn.

Nhiều năm như vậy, nếu là thật có biện pháp có thể mang giới này người đưa tới cửu thiên, Bạch Y Điện chủ vì sao không có sáng sớm thực hiện, mà là muốn chờ tới bây giờ?

“Trên thực tế, cái này cũng là vị đại nhân kia coi trọng ngươi một nguyên nhân khác.” Tề Phong nhẹ nhàng thở dài: “Bởi vì trăm vạn năm đến, tìm khắp giới này, có thể theo một giới này đưa đến Cửu Thiên Thế Giới người bên kia, chỉ có một mình ngươi!”

“Ngươi nói......” Tiêu Vũ đột nhiên hiểu cái gì, rốt cuộc cũng biết, vì sao Bạch Y Điện chủ nhiều năm như vậy không tiễn những người khác đi cửu thiên, lại chỉ lựa chọn hắn.

“Đúng vậy!” Tề Phong gật đầu, “bởi vì ngươi vốn là cửu thiên người, cho nên chỉ có ngươi, mới có thể từ đây giới rời đi, đi cửu thiên.”

Tiêu Vũ lần này mới hoàn toàn đã hiểu, không phải nhiều năm như vậy Bạch Y Điện chủ không muốn đưa những người khác đi cửu thiên, mà là không có cách nào.

Mà hắn mặc dù chuyển thế trùng sinh, tương đương thay đổi một người, nhưng hắn đang khôi phục trí nhớ sau khi, thần hồn vẫn là thuộc về kiếp trước thần hồn, cùng Cửu Thiên Thế Giới, xem như đồng nguyên.

“Thần hồn của ngươi thuộc về cửu thiên, nhưng đời này sinh tại đây giới, thân thể căn nguyên vừa thuộc về một giới này, này đây, chỉ có ngươi tài năng ở hai giới trong lúc đó lui tới.” Tề Phong sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Thế nhưng, ngươi phải biết một chút.”

“Ngươi nói.” Tiêu Vũ gật đầu, chăm chú nghe.

“Ngươi việc này trở về sau chín ngày, liền không thể lại tùy ý trở lại giới này.” Tề Phong trịnh trọng nói: “Nếu ngươi muốn lại từ cửu thiên trở lại giới này, nhất định phải, đợi thêm mười ngàn năm!”

Vừa là mười ngàn năm!

“Tại sao?” Tiêu Vũ có chút không cam lòng, hắn nhất định không cách nào đem một giới này này thân nhân bạn bè đều mang đi cửu thiên, ngày sau tất nhiên còn có thể trở về một giới này, không cách nào thả bọn hắn xuống.

Nhưng nếu là phải đợi mười ngàn năm sau tài năng trở về, những người này còn có thể có ở đây không?

“Bởi vì, chỉ có mỗi một lần loạn thế bắt đầu cùng lúc kết thúc, một giới này sức mạnh đất trời, mới có thể làm suy yếu, cũng chỉ có vào lúc này, mới có Vượt giới có thể.”

Tề Phong nghiêm túc nói: “Một vạn năm trước, từng có hai đại chí tôn, cho ngươi Vượt giới mà đến, ngươi hẳn phải biết, bọn hắn cũng đều là loạn thế bắt đầu thời gian tiến lại, loạn thế lúc kết thúc rời đi. Bây giờ ngươi, sở dĩ phải chờ tới loạn thế kết thúc tài năng trở về, cũng giống như vậy nguyên nhân.”

Một vạn năm trước, Nguyệt Thần cùng Mạc Thương Vượt giới, nguyên lai về thời gian cũng không phải trùng hợp, mà là chỉ có ở thời gian như vậy, bọn họ tài năng Vượt giới!

Tiêu Vũ vẻ mặt một trận phức tạp, nói như vậy, hắn lần này trở về cửu thiên, nếu muốn lại trở lại một giới này, nhất định phải

phải đợi cái kế tiếp vạn năm?

“Ta có thể không, mang tới một vài người cùng ta đồng thời đi tới cửu thiên?” Trong lòng hắn phức tạp, hồi lâu sau vừa mới hỏi.

“Có ngươi cái này cùng cửu thiên đồng nguyên người dẫn đường, ngươi có thể mang tới mấy người, nhưng nhiều nhất không thể vượt qua năm cái, nếu không rất dễ dàng sẽ phát sanh biến cố!” Tề Phong trịnh trọng nói.

“Chỉ có thể mang năm cái?” Tiêu Vũ vẻ mặt vừa là trở nên phức tạp, mặc dù hắn vốn cũng cũng không tính mang quá nhiều người trở về cửu thiên, nhưng chỉ có thể mang năm người, vẫn để cho hắn có chút khó có thể lấy hay bỏ.

“Nên nói ta đều đã nói rồi, không lâu sau nữa, Đạo Thần Cung đem triệt để nhắm đời, thời gian của ngươi không nhiều, ta sớm đến nói cho ngươi biết này, chính là muốn cho ngươi, chuẩn bị sớm.” Tề Phong cười cười, vừa là cầm bầu rượu lên, cũng nổi lên rượu.

“Ta biết rồi!” Tiêu Vũ gật đầu. Lại nói đến một bước này, hắn cũng không muốn lại tiếp tục lưu lại, đứng dậy, cáo từ rời đi.

Trên đường trở về, trong lòng của hắn đầy là nặng nề. Sắp sửa trở lại, một giới này cố nhân, muốn như vậy phân biệt gì?

Tiếp theo trở về, liền đem là vạn năm sau khi, đến lúc đó, hắn dù cho trở về, ngoại trừ đã thành đế Hàn Ngưng Yên, hắn còn có thể gặp được ai?

Chỉ có thể mang năm người đi cửu thiên, nói cách khác, chính là có nhiều người hơn, khi hắn chuyến đi này sau, liền có thể sẽ không còn gặp lại được!

Trở lại Chiến Thần Cung bên trong, Tiêu Vũ nội tâm loạn bị bị, nguyên bản một mực mong mỏi có thể sớm ngày trở về cửu thiên, bây giờ ngày đó thật đến rồi, nội tâm của hắn lại một trận phức tạp.

Cha mẹ hắn, Phong Vũ Mạc Ly, Diệp Cửu Khung, Linh Lung, Hàn Ngưng Yên, Tần Ngọc Tụ, Dạ Vô Minh, những thứ này đều là hắn không cách nào buông người.

Có phải hắn thật muốn bỏ bọn họ mà đi, từ đó sau khi, không gặp nhau nữa?

Tác giả đông phương hành vân nói: Một giới này câu chuyện phát triển tới đây muốn đã xong, mấy chương này ở phần kết, chủ yếu là giao cho 1 nghi vấn, có thể không có vậy cảm xúc mãnh liệt, tại đây sau khi, Tiêu Vũ đem chính thức trở về cửu thiên, xin mọi người kiên nhẫn một vài.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 195: Chỉnh Đốn Lại Non Sông

Trở về Chiến Thần Cung sau, Tiêu Vũ cũng không nói gì, một thân một mình, đem chính mình đóng lại. Điện thoại di động đầu m.

“Sư phụ làm sao vậy?”

Hắn mấy cái đệ tử đều là nghi hoặc, nhưng thấy Tiêu Vũ cau mày, tựa hồ tâm thần lo lắng, cũng không người nào dám quấy nhiễu.

Thuyền không khoa xa tình tôn bóng bờ ruộng tháng không bí

Đem chính mình ở phòng đóng mấy ngày, Tiêu Vũ mỗi ngày đều đang suy tư, sắp sửa mang ai trở về cửu thiên, vừa nên đem ai lưu lại, mà ở tâm hắn, lại là chậm chạp không có đáp án.

Mấy ngày sau, hắn theo phòng đi ra, lại đi tới Chiến Thần Cung bên trong.

“Chủ nhân, ngươi đi ra?”

Chiến Thần Cung, có vẻ vắng ngắt, chỉ có Tiểu Lý một người, không yên lòng Tiêu Vũ, vẫn canh giữ ở hắn ngoài phòng.

Địch khoa không xa Quỷ kết hận bờ ruộng cô xuyên qua hiện ra từ

Tôn khoa khoa không khốc kẻ học sau từ dương xuyên qua kết không

“Những người khác đâu?” Tiêu Vũ nghi hoặc, thăm xuất thần niệm, lại phát hiện không chỉ Chiến Thần Cung, toàn bộ Đạo Thần Cung, ngày hôm đó đều có vẻ có chút vắng vẻ, cung đệ tử, tựa hồ có hơn nửa đều không ở trong cung.

“Bọn họ đều đi ra ngoài, cung hạ lệnh, Thần cung sắp sửa nhắm đời, ở nhắm đời trước khi, muốn chỉnh đốn lại Thập Châu non sông!” Tiểu Lý tràn đầy lém lỉnh, mở miệng đáp.

“Chỉnh đốn lại Thập Châu non sông?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, không ngờ rằng Đạo Thần Cung còn có thể làm chuyện như vậy. “Chúng ta đến xem.”

Hắn mang Tiểu Lý, cũng tự thiến rời đi, tiến vào Thập Châu. Dùng hắn bây giờ tốc độ, trong vòng một ngày đi khắp Thập Châu, căn bản không phải vấn đề.

Chỉ thấy, Thập Châu các nơi, khắp nơi đều phân bố thuộc về Đạo Thần Cung đệ tử.

Đây đều là tu luyện người, đều đang sử dụng tự thân Thần lực, đem mỗi một châu bị đánh vỡ loạn núi đá xử lý, lập lại núi cao, khô nước sông, cũng bị một lần nữa sắp xếp, một lần nữa mở ra.

Đối với tu luyện người mà nói, dời núi lấp biển đều không phải việc khó, làm việc này, và không tính là gì.

Có thể gặp được, tàn tạ Thập Châu, trải qua những này qua Đạo Thần Cung đệ tử nỗ lực, đang chậm rãi khôi phục.

Sau xa không không Quỷ địch học chiến cô ta từ phong

Mặc dù này phá huỷ kiến trúc trong khoảng thời gian ngắn còn không cách nào xây dựng, nhưng non sông trùng kiến, chỉ cần Phàm Châu những người kia trở về, rất nhanh liền có thể một lần nữa khiến vùng đất này khôi phục sinh cơ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ đi tới Nguyên Châu, chỉ thấy nơi đây, từng toà từng toà đá tảng bị người đưa đến, dựng thành tường thành, mà ở thành, đã có thể gặp được có thật nhiều người phàm, bắt đầu ở thành xây dựng nhà.

“Có sinh linh từ Phàm Châu trở về?” Tiêu Vũ kinh ngạc, không khỏi rơi vào thành.

Hắn đi ở trong thành, chỉ thấy thành đã không giống lúc trước như vậy bình tĩnh, này bị phá vỡ kiến trúc đã bị dọn dẹp, tại nguyên chỗ, mới kiến trúc đang xây dựng.

Ở trong những người này, Tiêu Vũ gặp được không ít tu luyện người, thậm chí còn có một vài, là từng cổ tộc nhân vật.

Địch không không khoa độc kết xem kỹ tiếp dương thi kẻ thù ầm ĩ

“Ngươi là…… Lạc gia người?” Hắn đột nhiên ở này tu luyện người cảm nhận được khí tức quen thuộc, luồng khí tức kia, rõ ràng là thuộc về Lạc gia.

“Tiêu Vũ?” Lạc gia người nhìn thấy Tiêu Vũ, tất cả giật mình, phải biết rằng ngày xưa Lạc gia thiên nữ Lạc Ảnh, cùng Tiêu Vũ nhưng từng có một đoạn ân oán.

“Yên tâm, ta và không muốn làm khó các ngươi.” Tiêu Vũ nhìn lại, chỉ thấy Lạc gia người, phàm là có tu vi trong người, đều ở đây vận dụng thần lực, tu bổ này tàn tạ cổ thành.

“Đây là chúng ta Lạc gia tu vi yếu nhất một nhóm người,

Ban đầu ở loạn thế bắt đầu, chúng ta bị xem là sau cùng hạt giống, đưa tới Phàm Châu.”

Cùng Tiêu Vũ đối thoại chính là một gã phổ thông Thiên Tông, hắn cảm khái nói: “Kỳ thực, có thật nhiều cổ tộc đều bảo lưu lại bộ phận sức mạnh, trốn tới Phàm Châu. Các nơi người phàm, kỳ thực cũng đều là đã bị cổ tộc ân huệ, là bị các tộc cùng tông môn mang đi Phàm Châu, nếu không dùng những người phàm tục kia lực lượng, muốn vượt qua mấy châu, gần như không thể thực hiện.”

Tiêu Vũ gật đầu, tâm trạng vừa là một mảnh thổn thức. Người phàm mặc dù không có thực lực gì, nhưng là chúng sanh gốc rễ, các tộc cùng tông môn lúc trước có thể giúp những người phàm tục tị nạn, bây giờ vừa đưa bọn họ mang về, chung nhau tu bổ tàn thành, đúng là hiếm thấy.

“Các tộc đều bảo lưu lại bộ phận hạt giống, chỉ tiếc Tiêu Gia……”

Tâm hắn cảm khái không thôi, không nói gì rời đi, ở không thấy gian, lại tới Hạo Châu.

Sau kẻ thù kẻ thù xa tình tôn bóng tiếp ầm ĩ xa chủ bờ ruộng

Hạo Châu bây giờ, cũng đang trùng kiến, Tiêu Vũ tại đó vừa là phát hiện này châu trước đây mấy cái cổ tộc bóng người, nhưng tương tự cũng cùng Lạc gia giống nhau, chỉ còn lại có bộ phận hạt giống, thực lực mười không còn một.

Hắn bất tri bất giác, đi tới lúc trước Tiêu Gia vị trí, đã thấy nơi đây vắng ngắt, đã triệt để tàn phá, lại không Tiêu Gia!

Tiếp tục tiến lên, hắn chợt phát hiện, tại đây núi thẳm, đúng là có một thôn xóm nho nhỏ.

“Đây là……”

Làm đến gần thôn trang này, Tiêu Vũ còn chưa vào thôn, chính là cảm giác được, thôn này người, trong cơ thể chảy máu, rõ ràng là thuộc về Tiêu Gia.

"Ồ, ngươi là ai?"

Địch xa khoa địa phương thuyền xem kỹ từ ầm ĩ chủ từ tháng

Địch xa khoa địa phương thuyền xem kỹ từ ầm ĩ chủ từ tháng "đây là……"

Cửa thôn, mấy cái hài đồng trong khi chơi đùa, gặp có sống người tiến lại, đều là sốt sắng mà ở phía xa quan sát.

"Tiêu Gia lại cũng để lại hạt giống? Bọn họ năm đó bị Thánh Tổ xem là chất dinh dưỡng, bây giờ còn có người sống sót?" Tiêu Vũ lòng một trận phức tạp, lại là không nhịn được, hướng về thôn đi vào.

Khi hắn thần niệm bao trùm toàn thôn, lòng càng thêm kinh ngạc. Thôn này người rõ ràng là Tiêu Gia hậu nhân không thể nghi ngờ, nhưng làm hắn bất ngờ chính là, toàn thôn người, càng đều là không có nửa điểm tu vi, tất cả đều là người phàm.

Ngày xưa huy hoàng nhất thời Tiêu Gia cổ tộc, đến bây giờ lại không có người nào đạp con đường tu luyện?

Đột nhiên, ở thần niệm, Tiêu Vũ cảm nhận được một đạo khí tức quen thuộc, bước chân hắn hơi động, bóng người trực tiếp ở biến mất tại chỗ, xuất hiện ở thôn một chỗ khác.

"Bà bà, ngươi tại sao lại chính mình đi ra đánh nước? Mau buông xuống, sớm nói rồi chuyện như vậy gọi ta tốt!"

Một bà lão, ở thôn trước khom người, một bước run lên, khó khăn chọc lấy hai thùng nước, hướng về trong thôn mà đi. Thôn một gã hán tử thấy vậy, &# 85; &# 8 lập tức ném tay sống, trùng tiến đến, đem nước đoạt lấy.

“Bà bà, ngươi đồ trong nhà vừa ăn sạch? Đây là hôm nay mới vừa đánh tới thịt thú vật, ngươi ăn trước.”

Bà lão trở lại phòng, vừa là có khác một gã hán tử tiến lại, đưa tới cho hắn mấy cân thịt thú vật.

Tiêu Vũ yên lặng quan sát, phát hiện bà lão này ở thôn vô cùng chịu đựng kính yêu, thôn dân mỗi người đợi nàng giống như nhà mình trưởng bối vậy.

Hắn theo bà lão này một đường, mãi đến tận bà lão này cuối cùng trở lại trong phòng, nhóm lửa sắp sửa nấu cơm lúc, mới hiện thân bước ra.

“Là ngươi!” Bà lão này nhìn thấy Tiêu Vũ, mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, tại nguyên chỗ sửng sốt đã lâu.

“Ai da!” Tiêu Vũ sâu sắc thấy bà lão này, hồi lâu sau, thở thật dài một tiếng: “Dùng ngươi năm đó tu vi, lẽ ra không nên sẽ như thế già yếu mới là.”

Bà lão này, rõ ràng là năm đó Tiêu Gia Ma nữ, Tiêu Tử!

Nàng từ từ yên tĩnh trở lại, tràn đầy nhăn nhúm mặt lộ ra một cái mỉm cười, nói: “Hơn 600 năm, ta tự nhiên cũng là già đi.”

Già? Tiêu Vũ lắc đầu không nói, Tiêu Tử năm đó mặc dù chỉ là có Thiên Tông tu vi, nhưng khoảng cách vương giả cũng không xa, dùng thiên tư của nàng, tại thiên địa nguyền rủa làm suy yếu trong lúc, hoàn toàn có thể đột phá đến Vương cảnh.

Tôn xa không kẻ thù tình thuyền học chỗ dương thuật chiến sườn núi

Nhưng nàng bây giờ, lại là già nua thành như vậy. Tiêu

Vũ mặc dù chưa từng tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng đoán được cái gì, nói: “Ngươi là vì này Tiêu Gia người?”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 196: Qua Đời 1 VạN Năm?

Tiêu Gia vốn hẳn nên đã đoạn tuyệt, nhưng mà bây giờ lại là có như vậy một thôn trang lưu lại, Tiêu Tử lại biến thành lần này dáng dấp, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng được, nhất định là Tiêu Tử để cho Tiêu Gia bảo vệ một mạch hậu nhân, mà làm cái gì.

“Năm đó, Tiêu Gia rơi xuống kết quả như thế, ta thật sự, không đành lòng.” Tiêu Tử nhẹ nhàng cười cười, nói: “Chỉ tiếc, dựa vào một mình ta máu, chỉ cứu ngay lúc đó một phần hài tử.”

Năm đó Tiêu Gia, thân thể tất cả mọi người đều bị Thánh Tổ gieo xuống trấn hồn mộc chỗ nhuộm, muốn cứu bọn hắn, chỉ có thể dựa vào đều là Tiêu Gia người, và chưa từng bị trấn hồn mộc nhuộm qua máu mới có thể cứu.

Tiêu Vũ lúc đó chỉ cứu Tiêu Tử, còn cái khác Tiêu Gia người, một mình hắn cũng cứu không được, cũng không có ý định hy sinh hắn tổ phụ một mạch tới cứu.

Tiêu Gia vốn hẳn nên triệt để đoạn tuyệt, nhưng Tiêu Tử cuối cùng, lại là lựa chọn dùng chính mình máu, cứu Tiêu Gia một phần hài đồng.

Trải qua mấy trăm năm, những hài đồng kia trưởng thành, lưu lại hậu nhân, bọn họ từ Phàm Châu sau khi trở về, mới có thôn trang này tồn tại.

“Ngươi vì cứu bọn họ, hao phí lượng lớn máu tươi, lại tổn thất quá nhiều sinh cơ, nếu không không nên sẽ già yếu.” Tiêu

Vũ than thở liên tục, phức tạp nói.

“Tốn một mình ta máu, tài cán vì Tiêu Gia cất giữ một mạch, rất tốt.” Tiêu Tử lại tựa hồ như lơ đễnh, như trước mỉm cười.

“Ai da!” Tiêu Vũ đối với cái này, cũng chỉ có thể thở dài, Tiêu Tử không tiếc như thế, cũng phải cấp Tiêu Gia cất giữ một mạch, hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Trầm mặc hồi lâu, hắn mới lên tiếng: “Ta xem bọn họ đều là người phàm, ngươi không có ý định, vay mượn mạch này, trùng kiến Tiêu Gia gì?”

Tiêu Tử lắc đầu, “như bây giờ, rất tốt, trải qua loạn thế, lúc trước biết rồi Thánh Tổ đối với chúng ta lừa gạt, ta đã không hy vọng Tiêu Gia khả năng lại lại tranh cái gì đạo, như vậy bình thường, cũng rất tốt.”

Sau xa khoa không tình địch bóng chiến dương bóng mới chỗ

Tiêu Vũ không ngờ tới, cái này ngày xưa Tiêu Gia Ma nữ, càng cũng sẽ có biến thành một ngày như vậy.

Tâm hắn một trận phức tạp, sau đó ở đầu ngón tay ngưng lại, từ trong cơ thể dẫn ra một ngôi sao, đưa cho Tiêu Tử.

“Đây là ta ngưng tụ ngôi sao, ngươi dung hợp ngôi sao này, còn ngươi nhất định sinh cơ, lại sống ngàn năm!” Tiêu Vũ đối với Tiêu Tử bây giờ dáng vẻ, thật sự là lòng có không đành lòng.

Hắn không biết tài cán vì Tiêu Tử làm những gì, chỉ có thể nghĩ biện pháp thay thế nàng khôi phục sinh cơ.

“Không cần.” Tiêu Tử lại là lắc lắc đầu, mỉm cười nói: “Trải qua gia tộc một chuyện, ta đã triệt để nhìn phai nhạt, như vậy, rất tốt.”

Tiêu Vũ sâu sắc thấy Tiêu Tử, cuối cùng vẫn là không có miễn cưỡng, thu hồi cái ngôi sao kia.

Tiêu Tử đã làm ra lựa chọn, bây giờ đối với nàng mà nói, khả năng sống bao lâu đã không trọng yếu, nàng tựa hồ đã tìm được nàng sinh mệnh, đối với nàng thứ quan trọng hơn.

Tiêu Vũ rời đi, ở trước khi rời đi, hắn vẫn bóng tối dùng thần lực, thay thế Tiêu Tử cắt tỉa một phen thân thể, làm như vậy ít nhất tài cán vì Tiêu Tử gia tăng một vài sống lâu.

Hắn rời đi Hạo Châu, thấy mỗi một châu người lục tục trở về, Thập Châu sinh cơ trong khi thần tốc khôi phục, nội tâm cũng là càng ngày càng phức tạp.

Hắn đi tới Lạc Vân Châu, về tới Thiên Thanh Vũ Viện lúc trước vị trí.

Này 1 Vũ Viện triệt để biến mất, không người lại vì hắn trùng kiến, chỉ bởi vậy viện người mạnh nhất có điều tông sư, tầm thường mấy trăm năm sống lâu, thậm chí gắng không nổi loạn thế.

Chỉ sợ từ đó về sau, lại không người nào biết đã từng có một cái như vậy Vũ Viện tồn tại.

Tiêu Vũ như vậy, đi qua một châu vừa một châu, mỗi qua một châu, hắn liền càng có thể cảm nhận được loạn thế chung kết, lòng cũng càng loạn.

Kết khoa xa xa độc thuyền bóng chiến lạnh quá thuyền dương

Kết khoa xa xa độc thuyền bóng chiến lạnh quá thuyền dương Tiêu Gia vốn hắn nên đã đoạn tuyệt, Nhưng mà bây giờ lại là có như vậy một thôn trang lưu lại, Tiêu Tử lại biến thành lần này dáng dấp, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể tưởng tượng được, nhất định là Tiêu Tử để cho Tiêu Gia bảo vệ một mạch hậu nhân, mà làm cái gì.

Hắn đi tới Viêm Châu, Diệp Cửu Khung mang theo Diệp Gia, cũng trở về, trong khi trùng kiến gia tộc. Tiêu Vũ chỉ là nhìn xa xa, vẫn chưa tiếp cận, bởi vì không biết nói rõ như thế nào.

Hắn sắp rời đi mười ngàn năm, loại chuyện này, hắn và dù ai cũng không cách nào giải thích, bởi vì đối với người bình thường mà nói, Cửu Thiên Thế Giới tồn tại, thủy chung là bọn hắn không thể chạm đến lĩnh vực.

Tiêu Vũ không tiếng động thối lui, đến cuối cùng, hắn một lần nữa về tới Lan Châu Thánh Thành.

Ở Thánh Thành, từng Tinh Thần Các, đã ở trùng kiến, Tiêu Vũ đi đến Tinh Thần Các, thấy vậy Nhan Tử Ngọc.

Kết khoa khoa mới thuyền bóng bờ ruộng tháng sớm phong

Nhan Tử Ngọc đã thành Thiên Vương, dung nhan như trước, mới gặp lại Tiêu Vũ, nàng ngoài ý muốn bình tĩnh, chỉ là nhẹ nhàng mỉm cười: “Đã lâu không gặp.”

Kết khoa khoa mới thuyền bóng bờ ruộng tháng sớm phong Tiêu Vũ lúc đó chỉ cứu Tiêu Tử, còn cái khác Tiêu Gia người, một mình hắn cũng cứu không được, cũng không có ý định hy sinh hắn tổ phụ một mạch tới cứu.

Tiêu Vũ năm đó đem thân thể phần đông niên đại lâu dài linh dược, đều cho Nhan Hạo, để Tinh Thần Các khống chế, lúc cần thiết lại dùng đến Luân Hồi Điện mọi người thân thể.

Tiêu Vũ hỏi dò Nhan Tử Ngọc, đem còn lại linh dược đòi lại, kết quả lại là còn lại hơn nửa, khi hắn từ chôn cho tới bây giờ, những linh dược này lại không thế nào sử dụng.

“Loạn thế đã hết, ngươi mới tới lấy những linh dược này, là có chỗ lợi gì gì?” Nhan Tử Ngọc tựa hồ là lòng có linh cảm, miệng cười có vẻ có chút miễn cưỡng.

Kết kẻ thù kẻ thù độc thuyền xem kỹ chiến lạnh kẻ thù kết tháng

“Ta có lẽ, sắp sửa rời đi một thời gian.” Tiêu Vũ than khẽ, không cách nào ẩn giấu.

“Hả, nguyên lai là như vậy.” Nhan Tử Ngọc tựa hồ đã thành thói quen Tiêu Vũ rời đi, gượng cười nói: “Lần này, ngươi sẽ rời đi bao lâu?”

“Rất lâu!” Tiêu Vũ không cách nào nói cho nàng xác định kỳ hạn, bởi vì mười ngàn năm, đối với rất nhiều người tới nói, quá rất xưa.

“Không có chuyện gì, vô luận ngươi khi nào trở về, ta đều lại ở chỗ này chờ ngươi.” Nhan Tử Ngọc lời nói, bình tĩnh đáng sợ.

Loại yên tĩnh này, cũng đại biểu Tiêu Vũ vô luận đi bao lâu, nàng đều sẽ vẫn chờ đợi, sẽ không dao động.

Đạt được những linh dược kia, Tiêu Vũ lúc này từ giã, không dám ở lâu, bởi vì hắn sợ hãi chính mình sẽ mềm lòng, không bỏ được.

Lúc trước tìm được những linh dược kia, mỗi một cây đều niên đại kinh người, Tiêu Vũ mang về những linh dược kia sau, trở lại Chiến Thần Cung, vừa là đem chính mình đóng lại, ai cũng không gặp.

Hắn cửa ải này, liền vừa là hơn nửa tháng, trong lúc, này niên đại kinh người linh dược, toàn bộ bị hắn hao hết, khi hắn lại xuất quan lúc, cả người giống như già nua rồi mấy ngàn tuổi, khí tức cũng biến thành hết sức yếu ớt.

“Sư phụ, ngươi làm sao vậy?”

Một đám trở về đệ tử nhìn thấy Tiêu Vũ suy yếu như vậy, &# 32; cũng là lớn kinh.

“Ta không sao, chỉ là luyện một chút thuốc.” Tiêu Vũ lắc đầu, biểu thị chính mình không có gì đáng ngại, nói: “Thay ta thông báo mấy người, nói, ta sẽ qua đời mười ngàn năm, xin bọn họ đến Chiến Thần Cung bên trong một lần.”

Tiêu Vũ nói xong, nói ra một đám cố nhân tên.

Sau kẻ thù khoa khốc thuyền thuật chiến cô sau độc chỗ

Hàn Ngưng Yên, Nhan Tử Ngọc, Tần Ngọc Tụ, Dạ Vô Minh, Mộc Hàn Yên, Diệp Cửu Khung vân vân.

“Qua đời mười ngàn năm? Sư phụ, ngươi muốn cùng Đạo Thần Cung cùng nhắm đời gì?”

Tô Mộ Phong bọn người cũng là lớn kinh, không biết là Tiêu Vũ vì sao lại đột nhiên làm ra quyết định như vậy.

Lựa chọn cùng Đạo Thần Cung cùng nhắm đời, cái kia cũng cùng ở Đạo Thần Cung chờ chết không hề khác gì nhau.

“Theo ta theo như lời đi làm!” Tiêu Vũ quát lên, hắn không cách nào báo cho những người này hắn muốn trở về cửu thiên, chỉ có thể nói chính mình sắp sửa nhắm đời vạn năm.

“Vâng!”

Một đám đệ tử, không dám thất lễ, lập tức dựa theo Tiêu Vũ dặn dò, tiến đến thông báo.

Sự thật, ở đoạn thời gian gần nhất này, Đạo Thần Cung bên trong, không biết có bao nhiêu người, đều ở đây và những người khác nói lời từ biệt.

Lựa chọn ở lại cung, cùng nhắm đời người, và không phải số ít, loại người này, như bây giờ Tiêu Vũ giống nhau, biết rõ nhắm đời vạn năm, rất nhiều người đều là sẽ không còn gặp lại được.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 197: Lựa Chọn

Loạn thế chung kết, mỗi một châu đến Phàm Châu lánh đời người lục tục trở về, Thập Châu các nơi trải qua tu luyện người ra tay trùng kiến, cũng dần dần bắt đầu khôi phục sinh khí. Điện thoại di động đầu m.

Mặc dù trải qua loạn thế, tu luyện nhân đại giảm, nhưng chúng sanh càng ở, bọn họ chính là căn bản, mười ngàn năm sau, vùng đất này vẫn như cũ khả năng lại xuất hiện phồn vinh.

Làm Tiêu Vũ để cung đệ tử, đi thông tri hắn những cố nhân kia sau khi, hắn lại sẽ một đám đệ tử, cùng với Luân Hồi Điện tất cả mọi người, gọi tới trước người.

“Ta đem rời đi, lánh đời vạn năm, các ngươi đều là đệ tử của ta, đối với các ngươi, ta tại tâm hổ thẹn.” Tiêu Vũ nhìn về phía hắn một đám đệ tử, theo hắn nhận lấy bọn họ cho tới bây giờ, vốn không có tại sao dạy qua bọn họ, bây giờ vừa không thể không rời đi, muốn bỏ xuống bọn họ mười ngàn năm!

“Sư phụ!”

Tô Mộ Phong bọn người, tất cả đều đỏ mắt lên quỳ gối Tiêu Vũ trước mặt, nói: “Không có sư phụ, liền không có đệ tử, sư phụ ngươi chưa bao giờ nợ chúng ta cái gì, các đệ tử đều dùng khả năng lạy người mà sư, mà cảm thấy kiêu ngạo!”

Chúng đệ tử đều là chân tâm thật ý, mặc dù bọn họ có cơ hội đi theo Tiêu Vũ bên người thời gian cũng không nhiều lắm, nhưng từng cái người vận mệnh, lại cơ hồ đều bởi vì Tiêu Vũ mà thay đổi, đạp không giống nhau đường.

Như là Tô Mộ Phong cùng Mục Vân.

“Sư phụ lần đi, muốn mười ngàn năm sau, tài năng trở về, các ngươi lại đều không Đế cảnh, vạn năm sau khi, ta lo lắng nhất, chính là lúc trở về, các ngươi đều đã vắng mặt!” Tiêu Vũ vừa là nói.

Không thành công Đại Đế, hắn mấy cái này con cái vua chúa, căn bản không sống nổi mười ngàn năm lâu như vậy. Mà muốn thành đế, vừa nhất định phải phải chờ tới mười ngàn năm sau loạn thế, mới có cơ hội.

“Các đệ tử vô năng, phụ sư phụ kỳ vọng!” Tô Mộ Phong bọn người là rơi lệ, hận chính mình vô dụng, không tài năng ở loạn thế thành đế.

“Không phải các ngươi vô dụng, mà là đời này loạn thế có biến.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Nếu như ta muốn đem bọn ngươi đưa tới một chỗ, ở nơi đó có không đồng dạng hoàn cảnh, các ngươi đều có hi thành đế, thậm chí là đạt được cảnh giới cao hơn, nhưng đi sau khi đến nơi đó, các ngươi liền có thể cũng không còn cách nào trở lại giới này, các ngươi có bằng lòng hay không?”

“Hay không chỉ cần các đệ tử thành đế, liền có thể gặp lại sư phụ?” Chúng đệ tử con mắt như trước đỏ lên, lại là lộ ra hy vọng.

“Chỉ cần các ngươi có thể thành đế, liền có vạn năm sống lâu, dù cho là ta vạn năm sau khi trở về, các ngươi cũng vẫn còn tồn tại, tự nhiên có thể gặp lại!” Tiêu Vũ gật đầu, cái này cũng là trước mắt hắn khả năng nghĩ đến tốt nhất sắp xếp.

“Chỉ cần có thể ngoan đến sư phụ trở về, các đệ tử nguyện ý nghe theo sư phụ sắp xếp!” Mấy cái đệ tử cơ hồ đều là không chút do dự.

Bất kể là Tô Mộ Phong, còn là Mục Vân bọn người, bọn họ vốn mặc dù có người thân, nhưng cũng không thích hợp tu luyện, mấy trăm năm quá khứ, sớm qua đời, bây giờ đều là không ràng buộc.

Sự thật bọn họ bản thân mình thiên tư cũng không tốt, còn là Tiêu Vũ mạnh mẽ thay thế bọn họ tăng cường thân thể, mới khiến cho bọn hắn có bây giờ tư chất.

Kết không không địa phương thuyền bóng chỗ ầm ĩ phe địch ta

“Tốt!” Tiêu Vũ vui mừng gật đầu, vừa là thở dài, “chỉ tiếc, ta thế này sáu cái đệ tử, Viễn nhi bây giờ, lại là không biết ở nơi nào, nếu không các ngươi sư huynh đệ sáu người cùng nhau đi tới, ta cũng có thể an tâm một vài.”

Hắn sáu cái đệ tử, năm cái đều bên người, chỉ có Tổ Thạch thôn Khương Viễn, theo thôn cùng biến mất, bây giờ không biết người ở phương nào.

Hỏi thăm qua mấy vị đệ tử sau, Tiêu Vũ làm cho bọn họ nên rời đi trước, chỉ để bọn họ gọi tới Huyết Lân Mặc Vũ, cùng với nhỏ đen Tiểu Bạch.

Mấy người tiến lại, Tiêu Vũ dùng Thần lực, ngăn cách nơi đây, không cho thanh âm của hắn bị người điều tra, nói: “Ta lần này, muốn đi một nơi xa xôi, nơi đó có thể hung hiểm vô cùng,

Các ngươi là đồng ý ở lại chỗ này, tốt hơn theo ta đi tiếp?”

“Này còn phải hỏi sao? Đương nhiên là cùng ngươi đồng thời!” Huyết Lân cùng Mặc Vũ mặc dù không biết Tiêu Vũ tại sao sẽ có câu hỏi như thế, nhưng là chưa từng do dự.

“Các ngươi thì sao?” Tiêu Vũ cũng không ngoài ý muốn, vừa nhìn về phía nhỏ đen Tiểu Bạch.

“Tiêu Vũ ca ca đi nơi nào, chúng ta đi nơi nào!” Nhỏ đen Tiểu Bạch đơn thuần ngây thơ, lời nói lại là kiên định.

“Ngươi rốt cuộc, muốn đi nơi nào? Qua đời vạn năm, ngươi không phải dự định cùng Đạo Thần Cung đồng thời nhắm đời?” Huyết Lân rốt cục hỏi lòng nghi hoặc, hắn vốn cho rằng Tiêu Vũ là chán ghét tranh đấu, muốn lánh đời, có thể bây giờ nhìn lại, tựa hồ đều không phải là như thế.

“Ta muốn đi, là một càng rộng lớn hơn thế giới.” Tiêu Vũ ánh mắt mờ ảo, nói: “Ở trong đó, Đại Đế không muốn chỉ là một cái cực hạn, thậm chí, có thể chỉ là một con giun dế. Ở trong đó, thành đế không còn là gian nan như vậy, nhưng cùng lúc, bên kia thế giới, cũng càng thêm nguy hiểm!”

Đại Đế chỉ là giun dế? Huyết Lân Mặc Vũ nghe vậy, con mắt đều là trợn lên lên, ở mảnh này thế gian ở ngoài, lại còn có như vậy một thế giới?

Tôn xa kẻ thù khoa tình sau bóng chỗ dương chiến khốc Quỷ

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không chỉ không sợ, ngược lại càng thêm hưng phấn.

“Nếu như các ngươi quyết định cùng ta cùng đi, chuẩn bị sớm, không lâu sau đó, chúng ta muốn đường.” Tiêu Vũ giao cho.

Sở dĩ lựa chọn Huyết Lân Mặc Vũ, còn có nhỏ đen Tiểu Bạch, hắn là có cân nhắc.

Huyết Lân Mặc Vũ, đều là cao nhất sinh linh sau khi, đi đến cửu thiên, bọn họ lại có phát triển tốt hơn. Nhỏ đen Tiểu Bạch, cũng giống như thế, hai thằng nhóc liền hắn đều nhìn không thấu, đi đến cửu thiên, nhất định sẽ không bình thường.

Vốn, hắn còn muốn mang Sở Ngâm Sa, dù sao Sở Ngâm Sa đạt được Bạch Y Điện chủ chi đạo, cũng cần một thích hợp hoàn cảnh, tài năng tu luyện, nhưng hắn đã đáp ứng Huyền Mặc lão nhân, sẽ đem Tiểu Lý mang theo bên người.

Năm cái tiêu chuẩn, trải qua hắn một phen suy nghĩ, cuối cùng cho rằng đây là tốt nhất ý nghĩ.

Mặc dù hắn cũng rất muốn mang hắn những đệ tử kia, thế nhưng phải có điều lấy hay bỏ, hắn cảm thấy bên cạnh mấy người này, càng thích hợp Cửu Thiên Thế Giới vũ đài.

Tiêu Vũ giao cho xong xuôi, ngoài phòng, Tô Mộ Phong cũng tới đưa tin.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ thần sắc phức tạp, nói: “Cố gắng nói lời từ biệt, tiếp theo gặp lại, là một vạn năm sau!”

Nghe vậy, Huyết Lân Mặc Vũ vẻ mặt đều là 1 lặng yên, hiển nhiên cũng biết, mười ngàn năm sau, khả năng gặp lại, nhỏ bé không đáng kể.

Ra gian nhà, Tiêu Vũ những cố nhân kia, cũng đã tiến lại, nhìn thấy hắn xuất hiện, tất cả mọi người nhìn sang. Bọn họ cũng đều biết, Tiêu Vũ đột nhiên tìm đến tất cả mọi người bọn họ, tất nhiên có chuyện muốn nói.

“Các vị……” Tiêu Vũ ánh mắt nhìn qua cái kia một tấm khuôn mặt quen thuộc.

Hàn Ngưng Yên, Nhan Tử Ngọc, Tần Ngọc Tụ, Dạ Vô Minh, Diệp Cửu Khung, Mộc Hàn Yên, Phong Vũ, Mạc Ly, Mạc Ngữ, Mạc Vong, Linh Lung, còn có hắn một đám đệ tử, vân vân……

Này người không biết nguyên do, chỉ vì hắn một câu nói mà thôi, chính là toàn bộ tiến lại, chỉ là điểm ấy, đủ thấy bọn họ trong lúc đó tình nghĩa.

“Các vị đang ngồi ở đây, đều là cùng ta chung qua hoạn nạn, gánh qua sinh tử người. Nhiều năm ở chung, không cần báo đáp, ta đây có một vài đan dược, xem như báo lại các ngươi nhiều năm qua chiếu cố.” Tiêu Vũ trầm mặc một lúc lâu, không biết như thế nào mở miệng, chỉ là trực tiếp lấy ra luyện chế linh dược, để các đệ tử phân cho mọi người.

Một đám người không tiếng động tiếp nhận, đều tựa hồ cảm giác được cái gì, tất cả mọi người cau mày, thấy Tiêu Vũ.

Bọn họ đều nhạy cảm đã nhận ra, Tiêu Vũ nói nghe tới, như ở xa nhau, tựa hồ sẽ không lại còn cùng bọn chúng gặp lại.

Địch kẻ thù kẻ thù xa khốc thuyền thuật tiếp dương học địch từ

Địch kẻ thù kẻ thù xa khốc thuyền thuật tiếp dương học địch từ loạn thế chung kết, mỗi một châu đến Phàm Châu lánh đời người lục tục trở về, Thập Châu các nơi trải qua tu luyện người ra tay trùng kiến, cũng dần dần bắt đầu khôi phục sinh khí.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 198: Xa Nhau

Thấy tất cả mọi người nặng nề ánh mắt, Tiêu Vũ chỉ phải khẽ thở dài một cái, nói: "Những linh dược này, không thể cho các ngươi tăng cường tu vi, nhưng cũng có một công hiệu, chính là có thể để các ngươi, tăng thọ vạn năm!"

Nghe vậy, tất cả mọi người cũng là lớn kinh. Tăng thọ vạn năm, bực này dược liệu, chỉ sợ là Đại Đế nhân vật, đều khó mà luyện chế, Tiêu Vũ làm sao đột nhiên thủ bút lớn như vậy, đưa ra như vậy kinh người bao nhiêu linh dược?

"Nguyên lai hắn hướng về ta muốn về những linh dược kia, là vì việc này!" Chỉ có Nhan Tử Ngọc, hai mắt lập tức tuôn hơi nước, dĩ nhiên minh bạch Tiêu Vũ tại sao lại phải về những linh dược kia, nguyên lai là muốn luyện ra này tăng thọ thuốc.

Những linh dược kia, mỗi một món đều niên đại lâu dài, giá trị kinh người, e sợ cũng chỉ có cái kia đẳng cấp đừng linh dược, mới có thể làm cho Tiêu Vũ luyện chế ra nhiều như vậy tăng thọ vạn năm thuốc, nếu không chính là tìm khắp giới này, muốn luyện chế loại thuốc này, đều là khó thêm khó.

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Diệp Cửu Khung đột nhiên trước, nói: "Ta nghe được, ngươi ở đây theo chúng ta xa nhau, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ngươi ở đây đế chiến bị thương gì?"

Tôn khoa không phương xa sau xem kỹ từ tháng xuyên qua kẻ thù học

Những người khác cũng đều nhìn Tiêu Vũ, đối với hắn cử động khác thường không thể nào hiểu được.

“Ta sắp sửa rời đi, nhắm đời vạn năm!” Tiêu Vũ nói rằng, mặc dù hắn không có ý định nói cho những người này hắn muốn đi đâu, nhưng ít ra, vạn năm kỳ hạn, nên làm cho bọn họ biết.

Tất cả mọi người ý nghĩ, đều cùng Tiêu Vũ mấy cái đệ tử giống nhau, cho rằng Tiêu Vũ muốn nhắm đời.

Địch không xa tâm tình hận chỗ ầm ĩ sớm cánh buồm tháng

“Các ngươi cũng có thể như thế giải thích.” Tiêu Vũ gật đầu, hoàn toàn không giải thích, nói: “Ta mặc dù rời đi, nhưng vạn năm sau khi, còn có thể một lần nữa trở về, ta không nghĩ đến lúc lúc trở về, các ngươi đều đã vắng mặt, cho nên mới phải cho các ngươi lưu lại những linh dược này.”

Địch không xa tâm tình hận chỗ ầm ĩ sớm cánh buồm tháng trận này rượu, thẳng uống mười mấy ngày, chẳng phân biệt được ngày đêm, uống đến cuối cùng, tất cả mọi người đã cũng dưới bàn, tốp năm tốp ba ôm nhau, đầy đất chật vật.

Mọi người nghe vậy, đều là thật lâu trầm mặc xuống. Nguyên lai đây mới là Tiêu Vũ đột nhiên đưa bọn hắn linh dược nguyên nhân thực sự.

Nhưng mà, mặc dù có đan dược tăng thọ, phân biệt vạn năm, ai có thể nói rõ được sau đó còn có thể hay không nhìn thấy đâu? Tất cả mọi người trong lòng, đều là một trận nặng nề.

“Loạn thế đã hết, nếu thành đế bao nhiêu không khả năng, ta lần đi là vì tìm kiếm cao hơn nói.” Tiêu Vũ thấy mọi người như thế, cười nói: “Các ngươi yên tâm, ta đã khả năng cho các ngươi tăng thọ vạn năm thuốc, chính ta tất nhiên sẽ không gắng không nổi vạn năm, mười ngàn năm sau, ta chắc chắn trở về!”

Sau kẻ thù độc địch học bờ ruộng cô xuyên qua bờ ruộng

Nghe vậy, mọi người tựa hồ lúc này mới yên tâm một chút. Đúng vậy, Tiêu Vũ đã có thể vì bọn họ luyện ra tăng thọ vạn năm thuốc, chính mình hẳn là sẽ không không sống hơn vạn năm.

Mặc dù không đành lòng biệt ly, còn lại là 1 lâu vạn năm, nhưng tất cả mọi người cũng đều biết, Tiêu Vũ dạng này người, nhất định không thể bình thường, muốn hắn ở loạn thế sau khi lờ mờ sống đến thọ hết, là không thể nào sự tình.

Một đám người vừa là trầm mặc, ai cũng không có mở miệng.

“Ngươi đã đã quyết định, chúng ta cũng không cần phải nhiều lời nữa.” Mạc Ly đứng dậy, đỏ mắt lên, mặt lại là lộ vẻ cười, “mấy năm nay, Phong Vũ để cho ta cấm rượu, hôm nay đã muốn từ giã, vậy, liền nói không chừng muốn say một cuộc!”

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, tựa hồ cũng chỉ có như vậy, mới có thể làm cho mọi người phát tiết lòng nặng nề.

Hơn nữa loạn thế, người nghe cũng đè nén quá lâu.

Rượu và thức ăn rất nhanh liền đã chuẩn bị tốt, tịch tất cả đều là cùng Tiêu Vũ chung qua hoạn nạn người thân nhất.

Ngay từ đầu, mọi người yên lặng ra sức uống, bầu không khí nặng nề đến ngột ngạt,

Tiêu Vũ mấy cái đệ tử không dứt uống rượu, đỏ lên hai mắt, cũng không biết là cảm giác say còn là đừng.

Bọn họ uống đều không phải là phàm tửu, mà là cất giấu đã lâu rượu ngon, mà cũng sẽ không tiếp tục cố ý dùng Thần lực triệt tiêu, dần dần liền bắt đầu có men say.

“Oa!”

Đột nhiên, Nhị Hắc khóc rống lên, ôm Huyết Lân Mặc Vũ mắng: “Hai người các ngươi khốn nạn đi rồi, sau này còn có ai theo ta đồng thời gieo vạ nhân gian, còn có ai khả năng theo ta đấu võ mồm, lão tử không nỡ các ngươi!”

“Ta tiên sư cha mày, ngươi có thể hay không đừng như vậy lập dị!”

Địch khoa tình thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ địch ầm ĩ mới

Địch khoa tình thuyền hận bờ ruộng ầm ĩ địch ầm ĩ mới
Nhị Hắc này 1 khóc to, tựa hồ cũng lây nhiễm mọi người, Diệp Cửu Khung cũng không còn bình tĩnh nữa, hai mắt đỏ đối với Tiêu Vũ quát: “Mười ngàn năm! Ngươi làm sao ngoan đắc dưới lòng này, muốn rời khỏi lâu như vậy?”

“Ngươi không phải muôn thuở vô địch Huyền Thương Thánh đế gì? Khóc cái rắm, cùng một đàn bà như!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều là chửi như tát nước, nhưng hai cái nam nhi con mắt, lại là cũng có nước mắt lăn nhào.

Nhị Hắc này 1 khóc to, tựa hồ cũng lây nhiễm mọi người, Diệp Cửu Khung cũng không còn bình tĩnh nữa, hai mắt đỏ đối với Tiêu Vũ quát: “Mười ngàn năm! Ngươi làm sao ngoan đắc dưới lòng này, muốn rời khỏi lâu như vậy?”

Hắn không dứt uống, đến cuối cùng cũng bắt đầu rơi lệ, đối với Tiêu Vũ nói: “Tiêu Vũ, ta có lỗi với ngươi, loạn thế không thể cùng ngươi chinh chiến Thập Châu, không thể ở bên cạnh ngươi giúp ngươi, ta tính là gì huynh đệ!”

“Tiêu Huynh, ta tự biết ngu dốt, thực lực cùng Tiêu

Huynh một trời một vực, xưa nay chưa từng đã giúp ngươi cái gì, không có minh tại tâm hổ thẹn !" Tư lễ độ Dạ Vô Minh, cũng uống mù quáng, đến cuối cùng, càng không dứt tìm người chạm cốc.

Mộc Hàn Yên, Hàn Ngưng Yên, Nhan Tử Ngọc ba người, nỗi lòng không giống nhau, cũng chỉ là yên lặng uống, vẫn chưa như những người khác như vậy mất khống chế.

Tình cảnh dần dần mất khống chế, liền tiểu hắc cùng Tiểu Bạch hai cái em bé đều uống hôn mê, càng ở nơi đó ôm Mạc Ly vai, cùng đã miệng đầy mê sảng Mạc Ly xưng huynh gọi đệ.

Uống say một đám người, đã có vẻ buồn cười, vừa là vậy làm người cảm động.

Địch không xa tình kẻ học sau tiếp ầm ĩ thuật tôn chỗ

Thuyền kẻ thù xa Quỷ thuyền học chỗ ầm ĩ bí chiến tháng

Tiêu Vũ cũng là uống đến mũi cay cay, đến cuối cùng thật sự là không chịu nổi, một thân một mình, lặng yên trượt ra phòng ngoài.

Chỉ thấy ở ngoài phòng, lại là có một bóng người khác tại kia ngồi một mình, một người độc uống.

"Tần sư tỷ?" Tiêu Vũ bất ngờ, bước tới, Tần Ngọc Tụ cũng không biết lúc nào cũng đi ra.

"Ta biết, ngươi lần này rời đi, không phải nhắm đời đơn giản như vậy." Tần Ngọc Tụ tựa hồ như trước tỉnh táo, đối với Tiêu Vũ mỉm cười, tay truyền đạt một thứ.

Cái kia lại là Tiêu Vũ vừa mới đưa cho nàng linh dược, nàng lại muốn trả lại Tiêu Vũ? Tiêu Vũ kinh ngạc nói: "Tần sư tỷ, ngươi đây là?"

“Ngươi biết, ta từ trước đến giờ không thích cưỡng cầu, vạn sự chỉ cầu tự nhiên.” Tần Ngọc Tụ mỉm cười, đem cái kia linh dược nhẹ nhàng đặt ở Tiêu Vũ tay.

Tiêu Vũ không khỏi cười khổ, Tần Ngọc Tụ tính cách, tựa hồ vẫn như thế, là một lần tìm được chí tôn truyền thừa trong khi, nàng cũng tương tự thập phần hờ hững, mặc dù không bài xích, nhưng cũng chưa bao giờ ỷ lại này ngoại vật.

“Đây chính là khả năng tăng thọ vạn năm gì đó, ngươi bất cứ……” Tiêu Vũ liên tục cười khổ, như thế gì đó, Tần Ngọc Tụ lại cũng lui lại.

“Sinh mệnh quý giá, vốn ở chỗ nó là có hạn.” Tần Ngọc Tụ khẽ cười nói: “Chính là bởi vì có hạn, cho nên nó mới càng lộ vẻ quý giá, không phải sao?”

Tiêu Vũ không khỏi ngây ngẩn cả người, hắn trước đây mỗi một lần ở chung, đều sẽ cảm thấy Tần Ngọc Tụ cô gái này, cho hắn nhiều lắm tươi đẹp, mặc dù là bây giờ, cô gái này, vẫn là sẽ cho hắn cảm giác.

Hắn thất thần trong lúc đó, Tần Ngọc Tụ lưu lại một không tính xinh đẹp, lại phảng phất khắc ở trong lòng người mỉm cười, đạp lên gió nhẹ, nhanh nhẹn đi xa.

Trận này rượu, thẳng uống mười mấy ngày, chẳng phân biệt được ngày đêm, uống đến cuối cùng, tất cả mọi người đã cũng dưới bàn, tốp năm tốp ba ôm nhau, đầy đất chật vật.

Kết xa không địa phương địch thuật chiến cô độc chút nào từ

Kết xa không địa phương địch thuật chiến cô độc chút nào từ nhưng mà, mặc dù có đan dược tăng thọ, phân biệt vạn năm, ai có thể nói rõ được sau đó còn có thể hay không nhìn thấy đâu? Tất cả mọi người trong lòng, đều là một trận nặng nề.

Địch khoa kẻ thù Quỷ kẻ học sau bờ ruộng cô bài thuốc bí truyền bí

Mãi đến tận một tiếng chuông vang, mênh mông cuồn cuộn 8 nói, say mèm mọi người, này mới thanh tỉnh lại.

Tất cả mọi người biết, đạo chuông vừa vang, Đạo Thần Cung, muốn chính thức nhắm đời!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 199+1 VạN Năm Sau Gặp Nhau Nữa!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Keng!”

Đạo chuông mênh mông cuồn cuộn, Đạo Thần Cung cửa lớn, đã ở chậm rãi đóng. Nó vốn chỉ là một cái to lớn không gian độc lập, giống như một thế giới nhỏ, lúc này cửa lớn đóng, cũng tương đương ở chậm rãi từ một giới này biến mất.

Tiêu Vũ cùng bên người hết thảy cố nhân, ra Chiến Thần Cung, lùi tới ngoài cửa cung, nhìn xa xa cửa cung đóng, bọn họ cũng không tính muốn cùng Đạo Thần Cung cùng nhắm đời.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Làm thời khắc cuối cùng, Đạo Thần Cung cửa cung triệt để đóng, vô số chọn rời đi Đạo Thần Cung đệ tử cùng Tiêu Vũ giống nhau, đều là đầy mặt than thở, tràn ngập thổn thức.

“Đã xong, Thần cung nhắm đời, loạn thế...... rốt cục đã xong!”

“Lần sau Thần cung lại xuất hiện, chính là mười ngàn năm sau! Thiên địa ràng buộc lực lượng tái hiện, Thiên Vương trở lên nhân vật, lại được trên thế gian ẩn giấu!”

“Thiên Vương không ra, vương giả sống tối đa một ngàn năm, liên quan tới trong loạn thế các loại, phỏng chừng ở vạn năm sau khi, vừa là sớm bị người quên lãng!”

Theo Đạo Thần Cung hiện thế, lại tới nhắm đời, ròng rã hơn 600 năm, trải qua loạn thế trước sau còn người còn sống sót, trong lòng đều tràn đầy thổn thức.

Cách xa nhau vạn năm, tiếp theo loạn thế, cũng đem vừa là một luân hồi, khi đó người, cũng sẽ như là bọn họ ban đầu giống nhau, đối với loạn thế không biết gì cả!

“Bốp!”

Tiêu Vũ ngẩng đầu, nhìn phía đám mây, hắn cảm nhận được, ở nơi đó, có hai bóng người, đã đang chờ đợi.

Bạch Y Điện chủ từng nói, Đạo Thần Cung nhắm đời một ngày kia, cũng chính là hắn quay về cửu thiên thời gian! Bây giờ, là lúc này rồi.

“Các vị, ta phải đi!” Tiêu Vũ mang tới mấy cái kia sắp sửa đi tới cửu thiên người, bay lên trời.

Hắn đã cùng cha mẹ quỳ đừng, bây giờ, cũng tới cùng những người này phân biệt lúc.

“Sư phụ!”

Tô Mộ Phong các đệ tử tất cả đều hai mắt đỏ quỳ xuống, lạy đưa Tiêu Vũ.

“Tạm biệt!”

“Bảo trọng!”

Cái khác cố nhân, cũng hai mắt đỏ, đối với hắn phất tay, không đành lòng tình, lộ rõ trên mặt.

“Tạm biệt!” Tiêu Vũ ở trong hư không,

Nặng nề nói: “Mười ngàn năm sau, gặp nhau nữa!”

Cuối cùng cần ly biệt, hắn quyết đoán xoay người, mang theo bên người mấy người xông vào vào đám mây.

Đã muốn ly biệt, phân biệt thời gian, hắn không muốn lưu lại nhiều lắm vẻ u sầu.

“Mấy người các ngươi khốn nạn, lão tử chờ các ngươi trở về, các ngươi cũng đừng quên lão tử!” Nhị Hắc ở phía dưới rống to, cũng là hai mắt đỏ.

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên cả người kêu lên sợ hãi, thân thể không bị khống chế, hướng về trong hư không bay đi.

Hắn vừa là hưng phấn vừa là kích động, mắng to: “Tiêu Vũ, tiểu tử ngươi làm gì?”

Tiêu Vũ động thủ, đem Nhị Hắc lôi lại, nói: “Ta lúc nào đã nói ngươi có thể để lại?”

Nhị Hắc sửng sốt, sau đó kích động kêu to lên: “Ngươi phải mang theo ta? Đại gia ngươi làm sao không nói sớm, hại ta trước khi lúc uống rượu khóc đến thảm như vậy, ta đây không phải bạch khóc? Chờ chút, ngươi trước kia cũng hỏi qua ta có chịu hay không đi theo ngươi a!”

“Ngươi sớm cùng ta ký kết hợp đồng, muốn tôn ta làm chủ, ta muốn mang ngươi đi, còn phải hỏi qua ý kiến của ngươi?” Tiêu Vũ trợn mắt nói.

“Ngươi……” Nhị Hắc thiếu chút nữa tức nổ tung, cuối cùng nói: “Ngươi có gan!”

Tuy là như thế, nhưng khả năng tiếp tục cùng mấy người này cùng nhau, hắn kỳ thực cũng là tràn ngập kích động.

Nhị Hắc sinh động, tựa hồ tách ra một tia nỗi buồn ly biệt, mọi người một lần cuối cùng vẫy tay tạm biệt, sau đó, Tiêu Vũ bọn người hóa thành lưu quang đi xa, biến mất ở phía chân trời cuối.

“Kỳ thực không nên như thế, dù cho phân biệt, cũng chưa chắc phải vạn năm.” Bạch Y Điện chủ một bên phi hành, vừa nhìn Tiêu Vũ, nói: “Chỉ cần ngươi sớm ngày khôi phục ngày xưa cảnh giới, liền có thể sớm một ngày trở về.”

Tiêu Vũ gật đầu, Bạch Y Điện chủ ý tứ, là để hắn sớm một chút khôi phục chí tôn vị trí, đến lúc đó chỉ cần có thể từ cửu thiên bên kia mở ra giới này, một cách tự nhiên liền có thể trở về, không cần chờ trên vạn năm.

Nhưng, lại lên chí tôn vị trí, có thể so với đạt được Đế cảnh muốn khó hơn nhiều lắm, mười ngàn năm thành tựu chí tôn vị trí, giống nhau giống như nói mơ giữa ban ngày.

“Tiêu Huynh, ngươi binh khí này, tựa hồ có chút ý nghĩa.” Tề Phong tựa hồ đối với Nhị Hắc cảm thấy rất hứng thú, không dứt ở trên người hắn đánh giá.

“Tiểu tử này để cho ta tốt khó chịu, ta có thể hay không gọt hắn?” Nhị Hắc bị Tề Phong nhìn một trận phát cáu, đối với Tiêu Vũ dò hỏi.

“Có thể!” Tiêu Vũ nhìn Tề Phong một chút, gật gật đầu.

“Mẹ kiếp, tiểu tử dám đánh ngươi đen gia chủ ý, chán sống ngươi!” Nhị Hắc vừa được cho phép, lập tức liền rêu rao lên, hóa thành một cái chuông lớn, trấn hướng về Tề Phong.

Hắn vài ngày trước quan sát chôn chuông thần, bây giờ đã đến thần vận, giờ phút này cả người lộ ra ngập trời hung uy, rất có khí tức.

“Keng!”

Nhưng mà, Tề Phong nhẹ nhàng nở nụ cười, duỗi ra một ngón tay, ở Nhị Hắc trên người nhẹ nhàng bắn ra.

“Chết tiệt, Tiêu Vũ, đại gia ngươi, ngươi hại ta!” Nhị Hắc nhất thời kêu to, bị Tề Phong bắn bay hơn mười ngàn dặm, bay trở về thời gian, quay Tiêu Vũ rít gào.

Hắn đã nhìn ra, Tiêu Vũ rõ ràng đã sớm biết thực lực đối phương, lại còn để hắn ra tay!

“Ngươi cũng đã biết hắn là cảnh giới gì?” Tiêu Vũ hoàn toàn cũng không ngoài ý liệu, chỉ bằng Nhị Hắc bản lĩnh, liền Tề Phong một cái đầu ngón tay cũng không bằng.

“Cảnh giới gì?” Nhị Hắc một trận dùng nghi, nói: “Chẳng lẽ hắn còn là một Đại Đế?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng là giật mình, không dứt đánh giá Tề Phong.

“E sợ, hắn còn muốn ở Đại Đế bên trên.” Tiêu Vũ sâu sắc nhìn về phía Tề Phong. Hắn khả năng một người ràng buộc trong loạn thế hết thảy Đại Đế, một cách tự nhiên, thực lực là Đại Đế bên trên.

“Đại Đế bên trên?” Huyết Lân thay đổi sắc mặt, nói: “Đại Đế bên trên, là cảnh giới gì?”

Một giới này, Đại Đế cũng đã là cực hạn, nhưng mạnh hơn Đại Đế người cũng không phải là không có, chỉ là từ lúc rất nhiều năm trước khi, liền cũng đã chết vào thiên địa nguyền rủa.

“Ta phỏng chừng, ít nhất cũng là Thánh cảnh.” Tiêu Vũ thấy Tề Phong, quan sát đến hắn thần thánh biến hóa.

“Ngươi có biết Thánh cảnh?” Tề Phong quả nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc, Thánh cảnh trên thế gian hoàn toàn không tồn tại, Tiêu Vũ cũng biết cảnh giới này?

“Ở Đạo Thần Cung này cũ cảnh, ta đã tiến vào một chỗ, kêu hư Thánh cung điện.” Tiêu Vũ nói rằng, “ở nơi đó ta liền thấy qua Đế cảnh bên trên thi thể, cho nên ta suy đoán, cái cảnh giới kia, nên liền kêu Thánh cảnh.”

“Không ngờ rằng ngươi càng nhạy cảm như vậy.” Tề Phong cũng không phủ nhận, gật đầu nói: “Đế cảnh bên trên, đúng là kêu Thánh cảnh. Hư Thánh bên trên, còn có chân thánh, hai người phân biệt, giống như vương giả cùng Thiên Vương vậy. Chỉ có điều, bây giờ một giới này, Thánh cảnh đã không tồn tại.”

Nhị Hắc nghe xong, rất muốn nói ngươi không phải liền là gì? Nhưng hắn lại là không biết, Tề Phong căn bản không phải chân chính người sống.

Mặc dù Tề Phong thoạt nhìn cùng người sống không khác, nhưng trong thực tế, không lâu sau nữa, hắn thì lại phải táng nhập minh thổ, mà không thể trường tồn với giữa thiên địa này.

Mấy người phi hành, rất nhanh liền đã rời xa Thánh Thành, vượt qua mấy châu, đi tới một khác châu trước.

“Nơi này là?” Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, hắn cũng không biết Bạch Y Điện chủ dự định dẫn hắn tới chỗ nào, muốn từ nơi nào trở về cửu thiên, nhưng lúc này, bọn họ nhưng lại là đi tới Phàm Châu!

Bạch Y Điện chủ không nói, trong truyền thuyết Phàm Châu sẽ đem tất cả mọi người đánh rơi người phàm cảnh giới quy tắc, tựa hồ đối với hắn và không hữu hiệu, hắn dùng Thần lực bao lấy mọi người, bay về phía Phàm Châu ở chỗ sâu trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 200: Trở Về 9 Trời! (3000 Chữ Trường Chương)

Vừa vào Phàm Châu biên giới, nhất thời, một luồng lực lượng thần bí giáng lâm, Tiêu Vũ cùng Huyết Lân các loại tất cả mọi người, đều cảm giác trong cơ thể Thần lực phảng phất bỗng dưng biến mất, lại không cách nào sử dụng, rơi vào người phàm cảnh giới.

Mấy người phải dựa vào Bạch Y Điện chủ sức mạnh, mới có thể tiếp tục ở trên không phi hành.

“Này Phàm Châu, chỉ sợ cũng là bọn họ bố trí một trong.” Tiêu Vũ nhìn về phía Bạch Y Điện chủ, lòng suy đoán.

Mỗi lần loạn thế, lan đến quá lớn, Phàm Châu như là chuyên môn dùng để cho thế gian này không muốn tham dự loạn thế người tị nạn.

Mục đích làm như vậy, là vì giới này sinh linh sẽ không bởi vì loạn thế mà chết hết, lại tĩnh dưỡng vạn năm, liền có thể phồn hoa, đẩy lên tiếp theo loạn thế.

Tôn xa xa mới địch bóng chỗ ầm ĩ chủ thuyền tiếp

Nếu là Bạch Y Điện chủ những người kia bố trí, nơi này sức mạnh, tự nhiên cũng không ảnh hưởng được bọn họ.

“Chúng ta tới.”

Không lâu sau đó, Bạch Y Điện chủ mang theo mấy người, bay đến một tòa núi thẳm, mấy người chỗ rơi xuống đất, lại là một tòa thôn xóm nho nhỏ trước khi.

“Tổ Thạch thôn?” Tiêu Vũ nhìn về phía trước, trong lòng giật mình. Đối với thôn trang này, hắn thật sự quá quen thuộc bất quá.

Biến mất nhiều năm thần thạch thôn, lại đi tới Phàm Châu? Chẳng trách mấy trăm năm qua, không có một chút tin tức!

Bạch Y Điện chủ tướng hắn mang tới nơi đây, hay không nói rõ trở về cửu thiên đường, cùng Tổ Thạch thôn có quan hệ?

Tôn khoa kẻ thù xa độc thuyền hận từ tháng xem kỹ tháng kẻ thù

“Đi thôi!” Bạch Y Điện chủ cũng không có hướng về Tiêu Vũ giải thích, trước tiên hướng về trong thôn đi đến.

Trải qua mấy trăm năm, Tiêu Vũ vào thôn, thôn người sớm thay đổi mười mấy đời, ngày xưa này hắn khuôn mặt quen thuộc, đều đã không thấy.

“Bọn họ ở Phàm Châu, chẳng lẽ không cách nào tu luyện gì?” Tiêu Vũ lòng tiếc nuối, hắn ban đầu ở Tổ Thạch thôn đã dạy một đám thiếu niên phương pháp tu luyện, có phải bởi vì đang ở Phàm Châu, không cách nào tu luyện?

Nếu là thuận lợi tu luyện, cái kia một đám lúc trước thiếu niên, lẽ ra nên sẽ không ở ngăn ngắn mấy trăm năm sau chết đi.

Kết không khoa kẻ thù tình tôn bóng bờ ruộng tháng lạnh kết hận

“Mạc Đại Ca!”

Hắn đang tiếc nuối, đột nhiên, một âm thanh kích động truyền đến, gặp một gã hình thể to con nam tử đầy mặt kích động, chạy đã đến.

"Mạc Đại Ca, thật là ngươi!"

Này con trai nhìn thấy Tiêu Vũ, kích động đến cả người run rẩy.

"Ngươi là…… Hổ Tử?" Tiêu Vũ cảm nhận được nam tử này thân thể khí tức quen thuộc, vừa mới bỗng nhiên nhớ tới.

Tương đương năm, hắn dùng tên giả Mạc Vong, đi tới Tổ Thạch thôn lúc, mất đi hết thảy tu vi, thân thể gầy yếu, khi đó Hổ Tử nhà liền thường xuyên đưa tới cho hắn thịt thú vật.

Chỉ là năm đó Hổ Tử chỉ là một mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, bây giờ dáng dấp cũng đã đã biến thành ba mươi tuổi tráng hán.

Hắn tuổi thật, càng đã có gần 7 trăm tuổi.

"Mạc Đại Ca, là ta! Ngươi còn nhận được ta!" Hổ Tử kích động không thôi, cho đến ngày nay, hắn vẫn không đổi được khẩu, yêu thích gọi bằng Tiêu Vũ làm Mạc Đại Ca.

"Thật là ngươi?" Tiêu Vũ nội tâm cũng không bình tĩnh, đã Hổ Tử còn sống, nói rõ hắn mấy năm nay vẫn là tu luyện, nếu không không thể có gần bảy trăm năm sống lâu.

Hắn không khỏi nghi hoặc, Phàm Châu không phải sẽ khiến cho mọi người hóa thành người phàm gì, người nơi này còn có thể tu luyện?

Bỗng nhiên, Tiêu Vũ nghĩ tới khối này thần bí Tổ Thạch.

"Những người khác đâu?" Tiêu Vũ hỏi, đã Hổ Tử còn tại thế, vậy năm đó hắn dạy dỗ cái kia một đám người trẻ tuổi,

Cũng tất nhiên trên đời!

“Bọn họ đều ở đây Tổ Thạch bên cạnh tu luyện, nơi này không không có biện pháp tu luyện, chỉ có gần sát Tổ Thạch, chúng ta tài năng bình thường tu luyện.” Hổ Tử vừa nghe là biết đạo Tiêu Vũ hỏi chính là ngày xưa cái kia một đám đồng bạn, hưng phấn nói: “Ha ha, bọn họ nếu biết Mạc Đại Ca đến rồi, khẳng định sẽ vui vẻ chết!”

Tiêu Vũ cũng muốn nhìn một chút, cái nhóm này từng tiểu tử bây giờ đều là dạng gì, hơn nữa, ở những người kia, còn có hắn một người đệ tử khác, Khương Viễn.

Đi qua thôn, hắn phát hiện ngoại trừ năm đó cái kia một đám chịu đựng hắn dạy dỗ người, thôn từng đợi hắn như là người trong nhà giống nhau chú bác đồng lứa, đều không ở.

Kết thù khốc thuyền học chiến ầm ĩ phong bóng

Tâm hắn thở dài, không có đi hỏi, bởi vì đã đoán được kết quả.

Cảm thụ như vậy, mặc dù làm người bất đắc dĩ, nhưng ở kiếp trước sống mấy trăm ngàn năm, hắn đã trải qua nhiều lắm.

Không lâu sau, một nhóm người đi tới Tổ Thạch vị trí, liền gặp một đám người ngồi ngay ngắn ở đó hòn Tổ Thạch bên cạnh, đều đang tu luyện.

Một đám người khuôn mặt, mặc dù có biến hóa, dù sao lúc trước đều là một đám thiếu niên, thậm chí là hài đồng, bây giờ mấy trăm năm quá khứ, dù cho bọn họ không có già đi, từ lâu không muốn còn trẻ.

“Các ngươi nhìn ai tới?” Hổ Tử hưng phấn rống to.

Tu luyện bị cắt đứt, một đám người đều là tức giận, mà khi thấy Tiêu Vũ khuôn mặt, tất cả mọi người là kinh hô một tiếng, ào ào một chút vây quanh đến, mở miệng một tiếng Mạc Đại

Ca réo lên không ngừng.

“Sư phụ!”

Đoàn người, một gã thanh niên đi ra, lệ nóng doanh tròng, quỳ rạp xuống Tiêu Vũ trước người.

Ngày xưa có điều 78 tuổi Khương Viễn, cũng đã là cái mặt mày anh tuấn nhẹ nhàng thanh niên.

“Tốt!” Tiêu Vũ lòng một trận khuấy động, nâng dậy Khương Viễn. Khương Viễn kích động như thế, nói rõ đã nhiều năm như vậy, hắn không chút nào quên năm đó tình thầy trò.

Thầy trò gặp lại, Khương Viễn kích động đến không biết là nói cái gì, Tiêu Vũ đồng dạng tâm thần phức tạp, hoàn toàn không còn gì để nói, chỉ là vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai.

Vừa mới gặp lại, bọn họ thầy trò, lại là lại muốn phân biệt, hắn ngựa muốn trở về cửu thiên.

“Sư phụ, sao ngươi lại tới đây, những người này là ai?” Kích động qua đi, Khương Viễn mới hỏi tới Tiêu Vũ ý đồ đến, chú ý tới bên cạnh hắn những người này.

Tiêu Vũ nhất thời không biết trả lời như thế nào, hắn nhìn về phía Bạch Y Điện chủ, cũng không biết, Bạch Y Điện chủ tướng hắn mang tới Tổ Thạch thôn, là dụng ý gì.

“Ngươi chẳng lẽ đã quên, lúc trước ngươi ở đây đá này, thiếu chút nữa muốn dùng thần hồn phong thái, trở lại nơi đó.” Bạch Y Điện chủ nói.

Trải qua một nhắc nhở như vậy, Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, lúc trước thần hồn của hắn tiến vào Tổ Thạch, loáng thoáng liền thấy được đi thông cửu thiên cửa ra, nhưng cũng bị Bạch Y Điện chủ cản lại, nói là thời cơ chưa tới.

Bây giờ nghĩ lại, khối này Tổ Thạch lộ ra thuộc về Cửu Thiên Thế Giới khí tức, vốn bất thường. Hơn nữa, Tiêu Vũ cảm giác thời khắc này Tổ Thạch, lộ ra cửu thiên khí tức càng đậm, thậm chí khả năng cảm giác có từng tia từng tia cửu thiên chi lực theo thạch tràn ra.

Tổ Thạch thôn người ở thạch vừa tài năng tu luyện, chính là bởi vì này tràn ra cửu thiên chi lực?

“Một khối này thạch, kỳ thực, tên là đoạn cột mốc.” Bạch Y Điện chủ nói.

“Đoạn cột mốc?” Tiêu Vũ cả kinh, hắn nghe qua tên này, nhưng cũng chưa từng thấy.

Nghe nói, mỗi một Đại thế giới, mặc dù có thể bị tách ra, nhưng lẫn nhau trong lúc đó vừa có thể lẫn nhau lui tới, chính là bởi vì, ở các giới trong lúc đó, có đoạn giới thạch, có thể liên thông hai giới.

“Ngươi trở về đường, liền ở thạch, nếu ngươi đã chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào cũng có thể đường.” Bạch Y Điện chủ vừa là nói.

Tiêu Vũ nhìn về phía Khương Viễn, vừa mới gặp nhau, lại muốn chia lìa, đối với cái này đệ tử, hắn đồng dạng tràn ngập áy náy.

Hắn nhìn về phía Bạch Y Điện chủ, nói: “Ta những đệ tử kia, ta hy vọng ngươi khả năng đưa bọn họ, đưa tới Tịnh Thổ.”

Tôn không khoa mới tôn xem kỹ tiếp dương xa kỹ thuật

Tôn không khoa mới tôn xem kỹ tiếp dương xa kỹ thuật
kỳ thực ngoại trừ năm người này ở ngoài, Tiêu Vũ còn dẫn theo người đá Tiểu Cửu, nó đồng dạng không tính chân chính sinh mệnh, chỉ là bị Tiêu Vũ đặt ở hóa giới phù.

Bạch Y Điện chủ tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, gật đầu nói: “Có thể, ngươi trao cho đến này U Sơn truyền thừa, đều là của ta cố nhân lưu lại, chỉ cần bọn họ đồng ý từ bỏ giới này, đi tới Tịnh Thổ, ta có thể tác thành.”

Tiêu Vũ gật đầu, vừa nhìn về phía Khương Viễn, nói: “Viễn nhi, sư phụ sắp sửa rời đi, mười ngàn năm sau, vừa mới trở về, ngươi cùng vị tiền bối này cùng đi, nơi đó có thể cho ngươi tu luyện tới cảnh giới cao hơn, đến lúc đó ngươi và ta thầy trò mới có lúc gặp lại.”

“Sư phụ ngươi muốn đi nơi nào? Đệ tử muốn tuỳ tùng sư phụ!” Khương Viễn hai mắt đỏ, mới vừa gặp lại liền muốn chia lìa, hắn đồng dạng không đành lòng.

“Ta lần đi, con đường phía trước hung hiểm, ta còn không thể bảo đảm tự thân, chỉ sợ không cách nào mang ngươi!” Tiêu Vũ thở dài nói.

“Đệ tử mong muốn vâng theo sư phụ sắp xếp, chờ sư phụ trở về!” Khương Viễn tựa như quá khứ bình thường nghe lời, nghe vậy cũng không bắt buộc, chỉ là rưng rưng gật đầu.

Tiêu Vũ gật đầu, nhìn về phía bên cạnh mấy người.

Năm người, Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch, còn có Tiểu Lý. Còn Nhị Hắc, bản chất của hắn là một món binh khí, cũng không tính ở năm người tiêu chuẩn.

Kỳ thực ngoại trừ năm người này ở ngoài, Tiêu Vũ còn dẫn theo người đá Tiểu Cửu, nó đồng dạng không tính chân chính sinh mệnh, chỉ là bị Tiêu Vũ đặt ở hóa giới phù.

Địch kẻ thù kẻ thù mới thuyền thuật chiến lạnh mới phía sau địch

Hắn cảm giác, Tiểu Cửu ngày sau có thể cũng sẽ có tác dụng lớn, vì vậy quyết định dẫn nó đi tới cửu thiên.

“Ta chuẩn bị xong.” Tiêu Vũ nhìn về phía Bạch Y Điện chủ, sắp sửa rời đi, tâm tình của hắn vừa là trở nên phức tạp.

“Tốt!” Gật gù, Bạch Y Điện chủ nhìn phía hư không.

Chỉ thấy, một bóng người, khi hắn tiếp đón bên dưới bay tới, hạ xuống Tiêu Vũ trước người, lại là Sở Ngâm Sa.

“Hắn đem cùng ngươi cùng đi, hy vọng, tới cửu thiên, ngươi khả năng chiếu cố một hai.” Bạch Y Điện chủ nhìn về phía Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ kinh ngạc, Sở Ngâm Sa cũng muốn đi? Xem ra Bạch Y Điện chủ, đồng dạng đối với hắn ký thác kỳ vọng cao, hy vọng hắn tài năng ở cửu thiên trưởng thành.

Nhưng mà, không phải nói chỉ có thể mang năm người gì?

Hắn vẫn đang nghi ngờ, gặp Bạch Y Điện chủ đưa tay, nói: “Mượn ngươi 1 sợi tóc.”

Mang tới Tiêu Vũ 1 sợi tóc, Bạch Y Điện chủ làm phép, chỉ thấy cái kia sợi tóc quấn tới Sở Ngâm Sa tay, sau đó biến mất, này biến mất.

Nhất thời, Sở Ngâm Sa khí tức cả người, lại trở nên cùng Tiêu Vũ giống nhau như đúc.

Tiêu Vũ lập tức đã hiểu, Bạch Y Điện chủ dùng bí pháp khiến Sở Ngâm Sa tạm thời như biến thành hắn một phần bình thường, dùng phương pháp này, Sở Ngâm Sa liền tương đương cùng Tiêu Vũ không khác, và không chiếm dụng càng nhiều tiêu chuẩn.

“Phương pháp này có thể khiến cho hắn thân thể hết thảy cùng ngươi đồng hóa, tạm thời che đậy thiên cơ, nhưng cùng lúc chỉ có thể sử dụng một lần, bởi vì ngươi chỉ có một người.” Bạch Y Điện chủ giải thích.

Sau kẻ thù khoa địa phương thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ tôn thi kẻ thù

Sau kẻ thù khoa địa phương thuyền xem kỹ chiến ầm ĩ tôn thi kẻ thù năm người, Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch, còn có Tiểu Lý. Còn Nhị Hắc, bản chất của hắn là một món binh khí, cũng không tính ở năm người tiêu chuẩn.

Tiêu Vũ gật đầu, Bạch Y Điện chủ phương pháp này cũng không phải khó giải, bằng không mà nói, hắn hoàn toàn có thể mang càng nhiều người đi tới cửu thiên.

“Được rồi, thời gian gần đủ rồi, nên đường.” Bạch Y Điện chủ nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ta tại giới này, chờ ngươi!”

Thuyền không kẻ thù kẻ thù khốc địch xem kỹ bờ ruộng tháng không kẻ thù chủ

Lời nói tương tự, theo những cố nhân kia bên cạnh nói ra, cùng theo Bạch Y Điện chủ bên cạnh nói ra, đối với Tiêu Vũ tới nói, vừa là bất đồng sức nặng.

Hắn trầm mặc, không tiếng động gật đầu.

“Đoành!”

Chỉ thấy, Bạch Y Điện đến ra tay, đi tới Tổ Thạch trước khi, dẫn ra pháp ấn.

Gặp, Tổ Thạch hiện ra phức tạp đạo văn, Cửu Thiên Thế Giới khí tức, cũng vào đúng lúc này trở nên càng ngày càng rõ ràng.

Sau một lát, một loại ba động từ Tổ Thạch truyền ra, Bạch Y Điện chủ đồng thời nói rằng: “Đi thôi!”

Không nói gì gật đầu, Tiêu Vũ mang bên người mấy người, hướng về Tổ Thạch, bước ra bước chân.

Khi bọn hắn đi tới Tổ Thạch trước khi, cả người như vậy chui vào thạch, ở cái địa phương này biến mất, rất nhanh, mấy người bóng người, cũng đã toàn bộ tiến vào Tổ Thạch trong vòng.

“Nguyệt Thần, Mạc Thương, cửu thiên…… ta, đã trở lại!”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 201: Sức Mạnh Quy Tắc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Huây!”

Một mảnh quần sơn, trong núi có gỗ lớn che trời rừng rậm, có vạn dặm rộng lớn hồ nước, cũng có mênh mông vô bờ bình nguyên.

Trong dãy núi, thú rống liên tục, thực lực dị thú mạnh mẽ tùy ý có thể thấy được.

“Uống!”

Chỉ nghe, uống tiếng vang lên, một nhóm trên người hoa y, cầm trong tay trường cung người, mỗi người thân thể kỵ dị thú, trong khi trong núi chạy ngàn, đuổi theo một con Tiểu Thú.

Cái kia Tiểu Thú toàn thân trắng như tuyết, tựa hồ Tuyết Hồ, thân hình linh động nhanh chóng, mọi người càng nhất thời không cách nào đuổi tới.

“Bốp!”

Một nhánh linh tiễn bay tới, trên tên quấn quanh lấy tia tia tử khí, mang theo 1 đạo tử mang, hướng về trắng như tuyết Tiểu Thú dân bay đi.

Cái kia Tiểu Thú hình thể tuy nhỏ, lại hết sức linh hồn, nhẹ nhàng lóe lên, chính là tránh khỏi mũi tên này.

Nó tựa hồ là đang cười nhạo bắn tên người tiễn Hán bình thường, mân mê trắng như tuyết đuôi hướng về phía sau quơ quơ, sau đó vừa là bá một tiếng, hóa thành một tia sáng trắng, xông vào phía trước rừng rậm.

“Cái này tên ghê tởm, tức chết ta rồi!”

Đoàn người bên trong, một gã cô gái tuổi thanh xuân bị Tiểu Thú tức giận đến sắc mặt đỏ lên, nghiến răng nghiến lợi, trong tay trường cung, phía trên tử quang vẫn chưa tán.

Thiếu nữ này mặc hoa phục, nhìn qua liền không phải gia đình bình thường nữ tử, quanh thân mọi người thấy nàng lông mày mang tức giận, đều là mỗi người không dám mở miệng, tựa hồ đối với nàng cực kỳ sợ hãi.

“Ha ha, tím tuyết cô nương, không cần như thế nổi giận, có điều một tiểu súc sanh thôi, lượng nó trốn không thoát tím tuyết cô nương lòng bàn tay.”

Cô gái bên cạnh, một gã thanh niên tuấn lãng mặt mỉm cười, cùng cô gái đi sóng vai, tựa hồ cũng là thân phận bất phàm, mỉm cười mở miệng an ủi.

Cô gái kia họ Y, tên là Y Tử Tuyết. Được nghe an ủi, nàng không chỉ một chút cao hứng cũng không có, ngược lại sắc mặt càng khó coi.

Bởi vì con kia Tiểu Thú, nàng đã đuổi 3 ngày, lại là mỗi lần cũng làm cho cái kia Tiểu Thú ở da tầm mắt chạy trốn, làm nàng rất tức tối.

“Tím tuyết cô nương, nếu không, chờ chút đuổi nữa đến cái kia dị thú, để cho ta ra tay thử xem?” Đồ bông người trẻ tuổi vừa là cười nói.

“Không được!” Y Tử Tuyết lập tức dựng thẳng lên lông mày, cắn răng nói: “Các ngươi ai cũng không cho phép ra tay, ta cũng không tin ta không bắt được cái vật nhỏ kia!”

Quanh thân bọn hạ nhân nghe vậy,

Mỗi người âm thầm kêu khổ.

Cũng là bởi vì Y Tử Tuyết tính cách hiếu thắng, không cho những người khác ra tay, bằng không mà nói, bọn họ nhiều như vậy hảo thủ, sao có thể bị như vậy một con Tiểu Thú cho đùa bỡn xoay quanh?

“Hừ, ta cũng không tin, ta còn không làm gì được cái này nhỏ gì đó? Các ngươi đều xốc lại tinh thần cho ta, theo ta đuổi!”

Y Tử Tuyết một tiếng khẽ kêu, tiếp tục khởi động dị thú, hướng về trong rừng đuổi theo. Quanh thân người làm thấy vậy, mỗi người đầy mặt cay đắng, nhưng cũng chỉ có thể theo sát phía sau.

……

Vào giờ phút này, ở cái này quần sơn ở chỗ sâu trong, có khác mấy người khác, trong khi trong rừng chật vật cất bước, một bên cất bước, mấy người ở trong còn có người không tin hùng hùng hổ hổ.

“Mịa nó, hắn đây đại gia rốt cuộc là địa phương nào? Tại sao ta cảm giác lực lượng của ta tới đây mất đi hơn một nửa!”

“Này cái gì địa phương rách nát, chúng ta rốt cuộc còn muốn đi bao lâu tài năng đi ra nơi đây?”

“Mẹ nó, nơi này thậm chí ngay cả phi hành đều không được, sớm biết rằng là như thế này, ta sẽ không theo ngươi đã đến rồi!”

Trong mấy người, đang chửi bậy Trên thực tế cũng là chỉ có một người, đoàn người liên tục đi rồi hồi lâu, miệng của hắn thì không ngừng lại qua, không biết mắng bao nhiêu dặm.

“Được rồi, ngươi có thể hay không yên tĩnh điểm, ta nhìn ngươi thực sự sắp biến thành nhặng!” Bên cạnh, mái tóc màu đỏ thiếu niên tựa hồ cũng không chịu nổi, chỗ vỡ mắng.

Đám người chuyến này, tự nhiên chính là Tiêu Vũ bọn họ. Tự đoạn cột mốc bên trong đi ra, mấy người bọn họ liền đi tới trong núi này.

Đến nơi này sau khi, tất cả mọi người bọn họ sức mạnh tựa hồ cũng nghiêm trọng giảm xuống, từng bay lên trời chui xuống đất, chuyển núi lấp biển năng lực, ở đây toàn bộ hóa thành hư không.

“Tiêu Vũ, nơi đây rốt cuộc là địa phương nào, ta cảm giác lực lượng trong cơ thể bị áp chế thật là nghiêm trọng!” Mặc Vũ rốt cuộc cũng dễ kích động, đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Nơi đây…… là một thế giới khác!” Tiêu Vũ ngửa mặt nhìn lên bầu trời, thấy mấy người, thật sâu nói: “Không phải là các ngươi lực lượng trong cơ thể trở nên yếu đi, mà là…… vùng thế giới này sức mạnh, trở nên mạnh mẽ!”

“Có ý gì?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ mộng mộng đổng đổng, không rõ ý nghĩa.

“Chúng ta trước khi vị trí Thập Châu, nghiêm chỉnh mà nói, đã không phải là hoàn chỉnh thế giới, đại đạo lực lượng thiếu hụt, thiên địa quy tắc không hoàn chỉnh, sức mạnh đất trời chỉ còn lại có một phần trăm, thậm chí là một phần ngàn!”

Tiêu Vũ giải thích: “Chính là bởi vì thế giới kia không hoàn chỉnh, cho nên ngươi khả năng ở nơi đó phát huy ra lực lượng cường đại hơn, nhưng trước mắt thế giới này nhưng khác.”

“So với Thập Châu, thế giới này sức mạnh, là chúng ta thế giới kia nghìn lần gấp trăm lần. Tu luyện là đi ngược lên trời, cho nên khi sức mạnh đất trời càng mạnh, ngươi lực lượng trong cơ thể, cũng sẽ bị áp chế càng nghiêm trọng hơn!”

Nghe xong Tiêu Vũ theo như lời, mọi người yên lặng một hồi, vừa là tràn ngập chấn động.

Trước khi Thập Châu, đối với người bình thường tới nói đã đầy đủ mênh mông, nhưng cũng chỉ là thế giới này một phần trăm, thậm chí là một phần ngàn?

Bọn họ đi tới, rốt cuộc là thế nào một thế giới?

Trên thực tế, Tiêu Vũ theo như lời, vẫn chỉ là Cửu Thiên Thế Giới bên trong một giới, đều không phải là toàn bộ cửu thiên.

Thập Châu vùng thế giới kia, bởi vì nguyền rủa tồn tại, vô số năm qua đang không ngừng thu nhỏ lại, sớm không phải hoàn chỉnh thế giới, chỉ có thể coi là hoàn chỉnh thế giới một phần, trong chín ngày bất kỳ một giới, đều so với thế giới kia trải qua trên trăm lần, ngàn lần!

“Ngoại trừ trong thiên địa sức mạnh quy tắc càng mạnh hơn ở ngoài, thế giới này, còn có ngàn tỉ chủng tộc, đất đai mênh mông, cùng với vô tận cường giả. Mặc dù là các ngươi tương ứng chân long cùng Kim Ô bộ tộc, trong cái thế giới này, cũng không dám xưng tôn!”

Tiêu Vũ lại một lần bổ sung.

Cửu Thiên Thế Giới, còn hơn không trọn vẹn Thập Châu thế giới, mênh mông quá nhiều quá nhiều. Hắn sợ hãi Nhị Hắc bọn người đến rồi nơi đây, như trước cảm giác mình vô địch, cái kia cũng rất dễ dàng xảy ra đại sự.

“Vậy theo ngươi nói như vậy, thực lực của chúng ta, ở cái thế giới này, thuộc về cái gì trình độ?” Huyết Lân trầm mặc hồi lâu, vừa mới hỏi dò.

Đột nhiên biết được như thế rung động tin tức, bọn họ trong lúc nhất thời đều cảm giác khó có thể tiêu hóa.

“Thực lực của chúng ta?” Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, nói: “Nếu như có thể coi là lần trước giới nhân vật vô thượng nói, mấy người chúng ta thực lực ở một giới này, U &# 8 đại khái tương đương chúng ta thế giới kia tông sư.”

Mọi người vừa là trầm mặc.

Tông sư? Ở Thập Châu thế giới, tông sư thì là chân chính giun dế, tông sư bên trên còn có Thiên Tông, vương giả, vương giả bên trên còn có Đại Đế.

Này chẳng lẽ không phải nói rõ, bọn họ ở Thập Châu chút thực lực kia, phóng tới một giới này, liền giống như giun dế vậy?

Thiên địa quy tắc trở nên mạnh mẽ, mọi người thực lực bị nghiêm trọng áp chế, không cách nào phi hành, này đây làm Vượt giới trở về, đi tới nơi này tòa thâm sơn, bọn họ chỉ có thể là dựa vào hai chân, từng bước từng bước đi tiếp.

Cho tới bây giờ, bọn họ ở mảnh này quần sơn, đã là đi rồi mười mấy ngày thời gian, lại là liền nơi này chưa từng đi ra ngoài!

“Chủ nhân, phía trước có người tới!” Đột nhiên, Tiểu Lý mở miệng nói ra.

Tiêu Vũ nhất thời vẻ mặt trở nên nghiêm túc. Mảnh này trong dãy núi có vô số mạnh hơn nhiều bọn họ dị thú, những ngày qua nếu không có Tiểu Lý dẫn đường, dẫn bọn hắn tránh khỏi hết thảy nguy hiểm, chỉ sợ bọn họ sớm trở thành những dị thú kia trong miệng chi thực.

Bây giờ, trở về giới này, rốt cục muốn gặp phải người sống?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 202: Bọn Họ Là Gian Tế

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiểu Lý lời nói vừa mới hạ xuống, vùng đất này, chính là kịch liệt bắt đầu run rẩy, tựa hồ là có thiên quân vạn mã, trong khi tới gần nơi này. Điện thoại di động đầu m.

“Một hồi các ngươi đều không nên mở miệng, vô luận phát sinh chuyện gì, đều do để ta giải quyết!” Tiêu Vũ dặn dò Nhị Hắc bọn người, bọn họ đối với Cửu Thiên Thế Giới không biết gì cả, nếu thấy vậy người, còn là ít nói cho thỏa đáng.

Chốc lát, một đám người cưỡi dị thú, ở tiền phương xuất hiện, khi nhìn thấy Tiêu Vũ mọi người, những người này không nói hai lời, lập tức đem bọn họ vây ở ấy.

“Thuồng luồng vảy câu?” Tiêu Vũ nhìn thấy này cưỡi dị thú, trong lòng chính là chìm xuống.

Những dị thú kia ở ngoài giống như ngựa, thân thể lại là hiện đầy vảy thật dầy, rõ ràng là thuồng luồng vảy câu. Loại dị thú này mặc dù không phải là hết sức quý giá, không phải bất luận người nào đều có thể dùng để làm thú cưỡi.

Phàm là có người, hẳn là có nhất định thực lực thế lực, mặc dù cấp bậc này thế lực ở chí tôn mắt có thể 1 không đáng, nhưng Tiêu Vũ bây giờ có thể cũng chí tôn.

Vừa mới trở về, chính là gặp phải thế lực lớn người, Tiêu Vũ trong lòng cũng không khỏi có vài phần nặng nề.

“Các ngươi là ai? Tại sao lại xuất hiện ở chúng ta Y gia Vạn Thú Sơn?” Đoàn người, một năm nam tử lạnh giọng quát hỏi, ánh mắt sắc bén, mang theo vài phần xơ xác tiêu điều tâm ý.

Sau không kẻ thù Quỷ sau bóng tiếp lạnh ngón tay tình quá

Hắn vừa mở miệng, Nhị Hắc cùng Huyết Lân bọn người chính là sửng sốt.

Sau không kẻ thù Quỷ sau bóng tiếp lạnh ngón tay tình quá Tiểu Lý lời nói vừa mới hạ xuống, vùng đất này, chính là kịch liệt bắt đầu run rẩy, tựa hồ là có thiên quân vạn mã, trong khi tới gần nơi này.

Bởi vì, bọn họ lại nghe không hiểu người này giọng nói.

Bị ngăn trăm vạn năm, đừng nói ngôn ngữ, Cửu Thiên Thế Giới cùng 10 sau chữ, cũng không biết trải qua bao nhiêu biến hóa.

“Chúng ta vô tình xúc phạm, chỉ là ở đây lạc đường.” Tiêu Vũ dùng Cửu Thiên Thế Giới ngôn ngữ đáp lại, não lại đang sưu tầm Vạn Thú Sơn cùng Y gia là lai lịch thế nào.

Rất nhanh, hắn thất vọng rồi, trí nhớ hoàn toàn không có hai địa phương này.

Dù cho hắn từng duyệt hết chư thiên, nhưng bình thường thế lực như thế nào đáng giá hắn chú ý?

Huống chi, cửu thiên mênh mông, mà hắn ngày xưa vừa động một tí tọa quan mấy chục ngàn năm, thế gian địa danh cùng với thế lực thay đổi quá nhanh, hắn đối với mấy cái này sẽ thay đổi sự vật không thể đều có biết.

“Lạc đường?” Năm ấy nam tử ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh, vừa muốn mở miệng, phía sau đột nhiên có hai kỵ đi tới, năm đó nam tử lập tức ngậm miệng, không có hỏi lại.

Y Tử Tuyết lúc này lòng tràn đầy phiền muộn, thật vất vả tại đây núi vừa đuổi con kia Tiểu Thú, nàng lập tức chính mình đuổi đi, kết quả vẫn để cho cái kia Tiểu Thú chạy.

Mới vừa sắp tới, nàng liền nhìn thấy nhà mình người làm đang vây quanh mấy cái nam nữ trẻ tuổi, lúc này trước, nhíu mày hỏi: “Bọn họ là ai?”

Vừa mới mở miệng tên kia năm nam tử nói: “Về tiểu thư, mấy người này không rõ lai lịch, xuất hiện ở bộ tộc ta Vạn Thú Sơn, thật là khả nghi, còn chưa kịp đề ra nghi vấn.”

Y Tử Tuyết khua mặc trên người dưới trắng như tuyết thuồng luồng vảy câu trước, ánh mắt ở Tiêu Vũ bao nhiêu thân người nhìn lướt qua, cau mày nói: “Các ngươi tại sao lại ở Vạn Thú Sơn?”

“Chúng ta vô tình xông vào, chỉ là ở núi lạc đường.” Tiêu Vũ lại đáp.

Y Tử Tuyết vừa ở tại bọn hắn thân thể liếc mấy cái, sau đó lạnh nhạt nói: “Bỏ đi, các ngươi đi thôi.”

Năm nam tử mặc dù cảm thấy không ổn, nhưng Y Tử Tuyết đều lên tiếng, hắn cũng không dám vi phạm vị tiểu thư này mệnh lệnh, lập tức liền muốn thả Tiêu Vũ bọn người rời đi.

“Chậm đã!” Đột nhiên, vậy cùng ở Y Tử Tuyết thân thể đế người thanh niên trẻ đi đã đến,

Nói: “Tím tuyết cô nương, như vậy thả bọn họ, chỉ sợ không ổn!”

“Tại sao?” Y Tử Tuyết nói.

Này công tử trẻ tuổi họ Đồng, tên thành ngọc, mặc dù không phải là bọn họ Y gia người, nhưng cũng cùng Y gia có không sai quan hệ, cho nên lời hắn nói, Y Tử Tuyết cũng không tốt một hơi cự tuyệt.

“Ta cảm thấy, bọn họ có thể là Y gia thế lực đối địch, chỗ phái tới gian tế!” Đồng Thành Ngọc mặt mỉm cười, nhìn Tiêu Vũ mấy người một chút.

“Bọn họ là gian tế?” Y Tử Tuyết trừng lớn hai mắt, lại đang Tiêu Vũ thân thể qua lại đánh giá vài lần, tựa hồ không thể tin được.

Nhị Hắc bọn người vẻ mặt mờ mịt, bởi vì bọn họ nghe không hiểu, nhưng Tiêu Vũ sắc mặt, lại là khó coi.

“Tím tuyết cô nương, này Vạn Thú Sơn, nhưng các ngươi vạn thú trang nuôi nhốt dị thú địa phương, quanh thân đều bày ra mạnh mẽ cấm chế, người ngoài căn bản là không có cách xông vào, mấy người này lại còn nói ở đây lạc đường, đây không phải rất khả nghi gì?”

Đồng Thành Ngọc ánh mắt ngoạn vị đảo qua Tiêu Vũ bao nhiêu thân người, nói: “Ta xem ra, bọn họ quá nửa là đối với Y gia ngự thú thuật có mưu đồ, mới có thể lẻn vào Vạn Thú Sơn, ý đồ thăm dò vạn thú trang bí mật.”

Tiêu Vũ càng nghe, sắc mặt càng khó coi, vạn vạn không ngờ rằng, đột nhiên lớn như vậy đỉnh đầu mũ cho khấu trừ lại.

Hơn nữa, hắn còn không cách nào giải thích, nơi đây đúng là người ta nuôi nhốt dị thú địa phương, quanh thân đều có cấm chế mạnh mẽ, hắn chỉ là xuất hiện ở cái địa phương này, cũng đã không có giải thích.

“Nguyên lai các ngươi là gian tế!” Y Tử Tuyết một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ dáng vẻ, thở phì phì thấy Tiêu Vũ, “ngươi lại dám gạt ta, thật to gan!”

Thuyền kẻ thù xa xa độc thuyền học chiến tháng cô dương kết

Thuyền kẻ thù xa xa độc thuyền học chiến tháng cô dương kết Y Tử Tuyết dứt lời ở Đồng Thành Ngọc tai, không chỉ để hắn sầm mặt lại, cắn răng một cái vừa là đánh ra mấy viên minh phù.

“Tím tuyết cô nương không nên gấp, ta có biện pháp có thể cho bọn họ nói ra, là ai phái bọn họ đến!” Đồng Thành Ngọc tựa hồ muốn ở Y Tử Tuyết trước mặt biểu thị một phen, tự thân lấy ra một thứ.

Nhìn thấy vật như vậy, Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết sắc mặt đều phát sinh ra biến hóa.

Y Tử Tuyết lộ ra vẻ hưng phấn, Tiêu Vũ lại là hơi kinh ngạc, bởi vì này Đồng Thành Ngọc lấy ra chính là một viên minh phù.

“Đi!”

Đồng Thành Ngọc vẻ mặt cười khẽ, mỉm cười gian chỉ tay một cái, tay minh phù nhất thời hướng về Tiêu Vũ mi tâm kích bắn đi.

“Nghi ngờ lòng mất hồn phù?” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi.

Loại này minh phù thập phần ác độc, là chuyên môn dùng để điều tra người khác bí mật. Một khi bị bùa này gia thân, cả người thần hồn đều sẽ bị đối phương khống chế, bí mật gì đều sẽ như thực chất giao cho.

Mà bùa này người, nhẹ thì thần hồn bị thương, biến thành ngớ ngẩn, nặng thì thần hồn tán loạn.

Đồng Thành Ngọc chỉ là vì ở Y Tử Tuyết trước mặt biểu hiện, lại muốn đối với hắn sử dụng loại này minh phù.

Hắn tự nhiên không thể ngồi chờ chết, ở đầu ngón tay ngưng tụ thiên ấn, một chỉ điểm hướng cái viên này minh phù.

Thiên ấn đời trước là phù chi nhất đạo, Tiêu Vũ chỉ cần đánh ra, liền có thể diễn biến ấn phù hóa giải Đồng Thành Ngọc nghi ngờ lòng mất hồn phù, nhưng hắn không dám bại lộ loại thủ đoạn này, bởi vậy chỉ đem thiên ấn ngưng đọng ở đầu ngón tay.

“Hừ!” Đồng Thành Ngọc mặt lộ ra cười lạnh, tựa hồ đang cười nhạo Tiêu Vũ dốt nát, lại định dùng thân thể lực lượng đối kháng nghi ngờ lòng mất hồn phù?

Sau kẻ thù khoa khoa khốc tôn bóng chiến ầm ĩ khốc cô chỗ

Bùa này chỉ cần tiếp xúc được, thì sẽ chiêu, Tiêu Vũ này là của mình hướng về khua.

Nhưng mà, gặp Tiêu Vũ một ngón tay sau khi, cái viên này minh phù đùng một cái một tiếng rơi xuống đất, Tiêu Vũ cả người lại là không có đã bị ảnh hưởng gì.

Đồng Thành Ngọc sửng sốt, nghi ngờ lòng mất hồn phù lại mất hiệu lực?

Y Tử Tuyết cũng ngẩn người, mắt to lộ ra vẻ hưng phấn, nói: “Đồng công tử, người này thật là lợi hại a, lại có thể hóa giải ngươi minh phù!”

Y Tử Tuyết dứt lời ở Đồng Thành Ngọc tai, không chỉ để hắn sầm mặt lại, cắn răng một cái vừa là đánh ra mấy viên minh phù.

Đối với điều này, Tiêu Vũ vẫn là đem thiên ấn ngưng tụ đầu ngón tay, liên tục mấy cái, đem Đồng Thành Ngọc hết thảy minh phù đánh rơi, khiến cho hết thảy minh phù, toàn bộ mất hiệu lực.

Đồng Thành Ngọc sắc mặt như là gặp ma, minh phù lại toàn bộ mất hiệu lực, này vẫn là hắn sửa phù tới nay, lần đầu tiên gặp phải chuyện như vậy!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 203: Phù Tôn Điện?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tà môn!

Đồng Thành Ngọc lúc này trong lòng cảm thụ, chính là tà môn. Hắn ở phù chi nhất đạo đắm chìm nhiều năm, còn là lần đầu tiên gặp phải như thế chuyện quỷ dị, đối phương nhẹ nhàng bâng quơ, liền đưa hắn nhiều năm sở học thủ đoạn, đã biến thành hoàn toàn vô dụng thủ đoạn!

“Oa, người này thật là lợi hại, Đồng công tử ngươi minh phù đều bị hắn hóa giải!” Y Tử Tuyết lại là càng xem càng hưng phấn, ở bên cạnh oa oa kêu to.

“Hừ, bất quá là mấy cái chỉ có thể cảnh tu vi giun dế thôi, ta không cần minh phù, làm theo có thể đối phó!” Đồng Thành Ngọc sắc mặt biến thành màu đen, Y Tử Tuyết nói để hắn cảm giác bộ mặt không ánh sáng, muốn lại chứng minh chính mình.

“Đừng, Đồng công tử, ngươi trước tiên đừng ra tay, để cho ta tới thử xem!” Y Tử Tuyết nhưng là mặt đầy hưng phấn ngăn cản Đồng Thành Ngọc, sau đó, nàng cũng ở trên người lấy ra mấy viên minh phù.

Tiêu Vũ kinh ngạc, nàng này lại cũng có minh phù trong người? Hơn nữa nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ đối với minh phù vô cùng cảm thấy hứng thú.

“Tỏa linh vây thiên phù!” Chỉ nghe Y Tử Tuyết hưng phấn hét lớn, cầm trong tay minh phù đánh về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ một lần nữa duỗi ngón, liền muốn hóa giải bùa này, song khi đầu ngón tay chạm được cái này minh phù, thân thể của hắn đột nhiên chấn động, lập tức rút lui đã đi đầu ngón tay thiên ấn.

Thấy thế nào, hắn một tiếng rên, cảm giác thần lực trên người bị triệt để phong tỏa, rất hiển nhiên là bùa này tác dụng.

“Ồ? Ta minh phù lại hữu hiệu!” Y Tử Tuyết thấy vậy, vừa là hưng phấn kêu to lên, ở nơi đó nhảy cẫng hoan hô.

“Này……” Đồng Thành Ngọc thấy vậy, cũng là vẻ mặt thấy quỷ dáng dấp.

Hắn hết thảy minh phù toàn bộ mất hiệu lực, liền Y Tử Tuyết minh phù lại sinh ra hiệu quả, đây không phải để sắc mặt của hắn càng không nhịn được gì?

“Rốt cuộc chỉ là thân thể cảnh giun dế thôi, nghĩ đến đều là vận may!” Hắn sắc mặt khó coi, nói như thế.

Y Tử Tuyết lại là lơ đễnh, đối với Tiêu Vũ ngạc nhiên nói: “Ngươi vừa rồi chỉ dùng thủ đoạn gì hóa giải minh phù? Chỉ cần ngươi hãy nói cho ta biết, ta sẽ tha cho ngươi!”

Tên thiếu nữ này lại đơn giản như vậy thì đồng ý thả hắn? Tiêu Vũ vừa là bất ngờ.

Bất quá hắn nhìn một chút Đồng Thành Ngọc, vào lúc này, phỏng chừng coi như Y Tử Tuyết đồng ý tha cho hắn, phỏng chừng người này cũng sẽ xuống tay với hắn.

Hắn nghĩ nghĩ, cười nói: “Ta không chỉ có thể nói cho ngươi biết, nếu như ngươi muốn học nói, ta còn có thể dạy ngươi.”

“Ngươi nói là sự thật?” Y Tử Tuyết nhất thời hưng phấn đến hai mắt tỏa ánh sáng.

“Tím tuyết cô nương, không thể tin bọn họ.” Đồng Thành Ngọc lập tức ở bên cạnh nói: “Đừng quên, bọn họ nhưng len lén lẻn vào Vạn Thú Sơn gian tế.”

“Đúng nha!” Y Tử Tuyết nghe vậy, lộ ra vẻ khó khăn, nói: “Như vậy đi, đem tu vi của bọn hắn đều che lại, trước tiên mang về, xử trí như thế nào, sau khi ta sẽ chậm chậm cân nhắc.”

“Tím tuyết cô nương……” Đồng Thành Ngọc còn muốn nói tiếp, nhưng thấy Y Tử Tuyết dáng vẻ ấy, biết hắn là đối với Tiêu Vũ mổ phù phương pháp hứng thú, phỏng chừng hắn coi như nói lại nghe không lọt, chỉ có thể lạnh lùng trừng Tiêu Vũ một chút.

Một đám người làm ra tay, đem Huyết Lân Mặc Vũ đám người tu vi toàn bộ phong ở, vốn Huyết Lân Mặc Vũ đều không phải là ăn ở bắt nạt hạng người, nhưng ở Tiêu Vũ ánh mắt ý bảo dưới, tất cả mọi người ngoan ngoãn đi vào khuôn phép, theo đoàn người rời đi nơi đây.

Có dị thú thay đi bộ, tốc độ của bọn hắn nhanh hơn rất nhiều, rất nhanh liền rời đi Vạn Thú Sơn, đi tới Y gia bên trong.

Y Tử Tuyết mặc dù phong bế Tiêu Vũ tu vi, nhưng đối với Tiêu Vũ lại khá lịch sự, vừa tới Y gia, chính là hào hứng đuổi đi tất cả mọi người, một mình hướng về Tiêu Vũ thỉnh giáo, muốn cho Tiêu Vũ dạy nàng mổ phù phương pháp.

“Dạy ngươi có thể, thế nhưng, ngươi đến trước trả lời ta mấy vấn đề.” Tiêu Vũ nói: “Trước ngươi cái viên này minh phù, là nơi nào đến?”

“Ngươi nói dùng để niêm phong tu vi của ngươi ta tỏa linh vây thiên phù?” Y Tử Tuyết hưng phấn nói: “Đó là chính ta khắc họa, như thế nào, có phải là rất lợi hại?”

“Chính ngươi khắc?” Tiêu Vũ vừa kinh ngạc, tiểu nha đầu này lại cũng là phù sư? Hắn lại nói: “Cái kia dạy ngươi khắc bùa này chính là ai?”

“Là phù tôn điện Ngọc đại nhân a, ngươi hỏi cái này để làm gì?” Y Tử Tuyết tựa hồ đối với Tiêu Vũ không có gì phòng bị, như thực chất dặn dò.

“Phù tôn điện?” Tiêu Vũ nhíu mày trầm ngâm, nhưng cũng nhất thời nhớ không nổi, trong chín ngày có một cái thế lực như vậy.

Hắn âm thầm thở dài, xem ra hắn trước đây đối với thế gian thế lực chú ý đến quá ít, có điều cũng là bởi vì hắn lúc đó vô địch cửu thiên, thế gian thế lực, vừa có mấy người, cái có thể vào pháp nhãn của hắn, đáng giá hắn chú ý?

“Ngươi về trước đi, ta hơi mệt chút, chờ ta nghỉ ngơi tốt, rồi quyết định hay không dạy ngươi.” Tiêu Vũ nói.

Y Tử Tuyết mặc dù thất vọng, nhưng cũng không có quay hắn dính chặt lấy, ngoan ngoãn đi rồi.

Tiêu Vũ một thân một mình, vừa ở nơi đó trầm tư.

“Phù tôn điện?”

Chỉ thấy hắn đưa tay, Y Tử Tuyết đánh vào trong cơ thể hắn tỏa linh vây thiên phù, nhất thời bị hắn ép ra ngoài thân thể. Có thiên ấn trong người, hơn nữa hắn này có thể nói minh phù tổ sư gia thân phận, bình thường minh phù, làm sao có khả năng đối với hắn hữu dụng?

Hắn nắm bắt cái này minh phù, lâm vào một trận suy tư.

“Bùa này, đúng là ra bản thân mạch này? Rốt cuộc phù tôn điện, là thuộc về ai?” Tiêu Vũ nội tâm, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Khi hắn ngay lúc đó đầu ngón tay chạm được một quả này minh phù, hắn liền lập tức cảm nhận được, bùa này khắc họa phương pháp, hết sức đặc thù, bởi vì này là hắn năm đó sáng chế một loại minh phù thủ pháp!

Kiếp trước, nếu bàn về Phù đạo, toàn bộ cửu thiên không ai có thể sánh với hắn.

Mà loại này hắn một mình sáng tác minh phù thủ pháp, phóng tầm mắt cửu thiên, trừ hắn ra ở ngoài, liền chỉ có cái kia mười cái đệ tử hiểu được!

Bây giờ, Y Tử Tuyết lại cũng học xong loại này đặc biệt thủ pháp, điều này nói rõ, dạy nàng minh phù người, vô cùng có khả năng, chính là học được từ cái kia mười cái đệ tử.

“Phù tôn điện? Này điện chỉ sợ coi như không phải thuộc về ta mấy cái kia đệ tử, điện chủ cũng nhất định cùng bọn chúng bên trong ta một người có quan hệ mật thiết, ta nếu có thể tiếp xúc đến đó điện đứng đầu, hay không thì có thể tìm tới ta một người trong đó đệ tử?”

Tiêu Vũ nội tâm một trận phức tạp, không biết nên làm sao quyết định.

Hắn không ngờ rằng, mới vừa về cửu thiên, chính là có đệ tử mình manh mối. Hắn rất muốn nhanh chóng tìm tới tên đệ tử này, thế nhưng là không thể không bận tâm một vấn đề.

Chắc chắn vậy, mười ngàn năm quá khứ, dù cho hắn thật tìm được rồi cái này đệ tử, có thể cái này đệ tử, hay không còn như là vạn năm trước khi như vậy trung với hắn?

Vạn năm trôi qua, Mạc Thương quật khởi, hắn những cái kia trong các đệ tử, khó tránh khỏi sẽ không có cùng Mạc Thương tiến tới cùng nhau người, dù sao bọn họ vốn là sư huynh đệ.

Cho nên, Tiêu Vũ cho dù có thể nhanh chóng tìm tới cái này đệ tử, đối với hắn mà nói, cũng chưa chắc đã là chuyện tốt.

“Vô luận như thế nào, đã có manh mối này, dù sao cũng nên muốn thử một lần, nhìn rốt cuộc là ai.” Tiêu Vũ trong lòng, từ từ có quyết định, “cửu thiên là chín Đại thế giới, bằng vào ta thực lực bây giờ, bất kể là muốn trước tiên tìm Nguyệt Thần, vẫn là phải tìm Mạc Thương, chỉ sợ đều hết sức không dễ.”

Mới tới cửu thiên, một Vạn Thú Sơn liền làm cho bọn họ đi rồi mười mấy ngày chưa từng đi ra, Tiêu Vũ muốn đi khắp một giới, đến hoa bao lâu?

Huống hồ, tuy biết về tới cửu thiên, nhưng hắn bây giờ liền một giới này là trong chín ngày vậy một giới cũng không biết, nếu là Nguyệt Thần cùng Mạc Thương ở một thế giới khác, bằng thực lực bây giờ của hắn, đi khắp một giới này cũng khó khăn, hắn phải như thế nào Vượt giới?

Chỉ sợ hắn chí tôn con đường, còn có dài đằng đẵng một quãng thời gian phải đi.

Chương 204: Bị Thay Thế Thứ 1

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Nhắm hai mắt lại, Tiêu Vũ ý thức, chìm đến trên người hóa giới phù bên trong.

Hóa giới phù bên trong trong không gian nhỏ, một hơi thủy tinh trong suốt áo quan, lẳng lặng để xuống vạn hoa từ đó. Trong suốt trong quan tài, một gã dung nhan khuynh thế nữ tử, ở trong quan tài lẳng lặng ngủ yên, không nhúc nhích.

“Thiên Ngữ, ta rốt cục mang ngươi về tới cửu thiên, nhưng ta trước mắt còn không có năng lực, nhanh chóng dẫn ngươi đi tìm Nguyệt Thần, xin lỗi!”

Tiêu Vũ đi tới áo quan trước, quay Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng nói nhỏ, trong mắt tràn đầy nhu tình.

Lam Thiên Ngữ Hồn thuộc về Nguyệt Thần, cùng Tiêu Vũ giống nhau, nàng nguồn gốc liền trong chín tầng trời, bởi vậy dẫn nàng Vượt giới, và không coi là nhiều chiếm dụng một tiêu chuẩn.

Nếu không có nàng bây giờ rơi vào trạng thái ngủ say, thần hồn bị trọng thương, Tiêu Vũ thậm chí còn khả năng dựa vào khí tức của nàng, lại mang năm người.

Ngồi ở Lam Thiên Ngữ áo quan trước, Tiêu Vũ yên tĩnh không nói, chỉ là lẳng lặng nhìn trong ngủ mê Lam Thiên Ngữ, ở bên người nàng yên lặng làm bạn.

Không biết qua bao lâu, hắn mới một lần nữa từ hóa giới phù bên trong lui ra, ý thức quay về thân thể.

“Bây giờ mà nói, đối với ta quan trọng nhất, đầu tiên là phải biết rằng ta bây giờ ở nơi nào.”

Tựa hồ đang Lam Thiên Ngữ bên cạnh ngồi sau một hồi, Tiêu Vũ đầu mối, cũng dần dần rõ ràng. Nếu ngay cả mình tại trong chín ngày vậy một giới cũng không biết, còn nói gì đi tìm Nguyệt Thần, đi tìm Mạc Thương?

“Bằng vào ta thực lực bây giờ, muốn tìm Mạc Thương thanh toán, chỉ sợ còn không hiện thực, thậm chí nếu để Mạc Thương biết ta tồn tại, chỉ sợ hắn sẽ trước tiên ra tay với ta, ta bây giờ ở trong mắt hắn tựa như giun dế, vẫn phải tiếp tục tăng cao thực lực.”

“Còn nữa, đã phù tôn điện có thể cùng ta một cái nào đó đệ tử có quan hệ, ít nhất ta nên muốn biết rõ hắn là ai. Nếu có thể quen biết nhau, có một đệ tử giúp đỡ, ta sau này đường cũng sẽ càng dễ dàng. Nhưng là có thể hắn đã ngã về Mạc Thương, thậm chí, phù tôn điện sau lưng có lẽ chính là Mạc Thương bản thân, lý do an toàn, thân phận của ta không thích hợp bại lộ.”

Tiêu Vũ trong lòng ý nghĩ dần dần rõ ràng, hắn không muốn nóng lòng tìm kiếm Nguyệt Thần hoặc là Mạc Thương, mà là dự định trước tiên an ổn xuống.

Ít nhất, hắn phải đem thực lực tăng lên tới đủ để Cửu Thiên Thế Giới đặt chân, mà không phải giống như bây giờ, tùy tiện gặp phải một thế lực nào đó hậu nhân, cũng phải bó tay chịu trói.

“Thế nào, ngươi suy nghĩ kỹ chưa?”

Y Tử Tuyết lại tới, đối với Tiêu Vũ cái kia thân thể kỳ lạ bản lĩnh phá lệ cảm thấy hứng thú.

"Ngươi đối với Phù đạo cảm thấy rất hứng thú?" Tiêu Vũ cảm giác,

Có thể theo Y Tử Tuyết trên người hiểu rõ một chút sự tình, hơn nữa có thể là thuộc về hắn thập đại trong hàng đệ tử ta một mạch, bởi vậy đối với nàng cũng không phải là rất bài xích.

"Đó là đương nhiên!" Nói tới Phù đạo, Y Tử Tuyết con mắt tỏa ánh sáng, nói: "Chỉ cần ta có đầy đủ Phù đạo thực lực, có thể thi vào phù tôn điện, nếu ta tài năng ở phù tôn trong điện trở thành Phù đạo chí tôn, ta thì có cơ hội nhìn thấy Nhật Nguyệt Thần Quân!"

"Nhật Nguyệt Thần Quân?" Tiêu Vũ chấn động, đây không phải Mạc Thương tên gọi gì?

Đương nhiên cái tên này, ở một vạn năm trước còn không tồn tại, không cần tưởng tượng, tất nhiên là Mạc Thương khi hắn chết đi sau khi, vừa từ lên tên gọi, gọi bằng tôn cửu thiên.

"Ngươi chẳng lẽ không biết Nhật Nguyệt Thần Quân?" Y Tử Tuyết trừng lớn hai mắt, như là phát hiện tân đại lục, nói: "Đây chính là ngày xưa đệ nhất chí tôn đệ tử, càng bây giờ vô địch cửu thiên tồn tại, thay ấy sư đệ nhất chí tôn vị trí, đứng ngạo nghễ với Cửu Thiên Thế Giới đỉnh, quan sát chúng sanh vô thượng chí tôn!"

Nghe Y Tử Tuyết hưng phấn lời nói, Tiêu Vũ tâm tình vừa là một trận phức tạp.

Quả nhiên, rồi cùng hắn lúc trước phỏng đoán giống nhau, Mạc Thương khi hắn chết đi sau khi, triệt để thay thế hắn ngày xưa địa vị, vốn thuộc về hắn đệ nhất chí tôn tên, bây giờ dĩ nhiên bị Mạc Thương thay thế.

Trong lòng hắn phức tạp, thật lâu không nói gì, sau một hồi mới nói: “Ngươi…… cũng biết ngày xưa đệ nhất chí tôn?”

“Vô địch cửu giới đệ nhất chí tôn, được xưng nắm chư thiên, trước sau vô địch mấy trăm ngàn năm cửu thiên Tinh chủ, ta làm sao có thể không biết?”

Y Tử Tuyết nói tới này, vẻ mặt tràn ngập chờ mong, nói xong vẻ mặt vừa là buồn bã, nói: “Chỉ tiếc, một vạn năm trước, Tinh chủ đột nhiên vẫn lạc, hắn mười cái thế đệ tử, truyền thuyết cũng từ sau lúc đó tan rã trong không vui, mỗi người đi một ngả. Chỉ có Tinh chủ đệ tử thứ mười Nhật Nguyệt Thần Quân, gánh vác đệ nhất chí tôn tên gọi, thay thế cửu thiên Tinh chủ, bảo vệ đệ nhất chí tôn tên.”

“Nguyên lai ở trong mắt ngươi, Nhật Nguyệt Thần Quân là một nhân vật như vậy?” Tiêu Vũ trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nguyên lai tại thế nhân trong lòng, Mạc Thương thay thế hắn đệ nhất chí tôn vị trí, đúng là vì hắn bảo vệ vô địch tên.

Nhưng mà lại có ai biết, hắn sở dĩ bị chết, tất cả đều là lạy Mạc Thương ban tặng?

Hắn thập đại đệ tử, ở Cửu Thiên Thế Giới cũng gọi là nhân vật nổi tiếng, quát tháo một phương, nguyên lai khi hắn sau khi ngã xuống, chúng đệ tử từ lâu tản.

“Ai da, Tinh chủ bị chết, hắn thủ hạ bầy con không hợp mà tán, ngày xưa Thiên Thần cung biến thành năm bè bảy mảng, giống như tan rã, Nhật Nguyệt Thần Quân chỉ có đem Thiên Thần cung một lần nữa chỉnh đốn, đổi tên Nhật Nguyệt cung.” Y Tử Tuyết không đợi Tiêu Vũ hỏi lại, chính là tự mình đi xuống nói rằng, trên mặt vẻ mặt tràn đầy mất mát.

“Nguyên lai, mà ngay cả Thiên Thần cung cũng không tồn tại, bị đổi tên Nhật Nguyệt cung?” Tiêu Vũ trong lòng vô cùng không thoải mái.

Thiên Thần cung là hắn kiếp trước hao phí mấy trăm ngàn năm thời gian tạo dựng, kiếp trước đệ tử của hắn cũng cơ hồ đều ở trong cung, tùy tùng cho hắn tả hữu.

Không nghĩ tới, hắn một khi bị chết, bầy con rời đi, Mạc Thương mà ngay cả Thiên Thần cung tên cũng sửa lại, biến thành Nhật Nguyệt cung, làm chủ trong đó.

“Những năm gần đây, ngươi cũng đã biết này rời đi bầy con, đều đi nơi nào?” Hắn ngẩng đầu lên, lại đối với Y Tử Tuyết hỏi.

“Bọn họ đều là đệ nhất chí tôn đệ tử, là Cửu Thiên Thế Giới nhân vật vô thượng, ai có thể nắm giữ tin tức của bọn hắn? Ta biết này, cũng đều chỉ là truyền thuyết thôi.”

Y Tử Tuyết tâm tình hạ, nói: “Nghe nói Tinh chủ sau khi ngã xuống, thập đại đệ tử rời đi hơn nửa, có người cứ thế biến mất, chỉ có số ít bao nhiêu người còn ở lại Nhật Nguyệt cung, cùng Nhật Nguyệt Thần Quân cùng trấn giữ.”

Nghe đến đó, Tiêu Vũ gì còn không biết, này lựa chọn lưu lại người, quá nửa là ngã về phía Mạc Thương.

Hắn bị Mạc Thương ám hại bị chết, dùng hắn những đệ tử kia năng lực, tất nhiên bao nhiêu cũng có thể cảm giác được cái gì, Thiên Thần cung sụp đổ, có lẽ chính là bởi vì những đệ tử kia mơ hồ biết rồi Mạc Thương làm ra, trong đám đệ tử, mới có thể phản bội.

Mười cái đệ tử, lại có mấy người đứng ở Mạc Thương một bên, mặc dù sớm có đoán trước, nhưng nghe đến việc này theo hắn miệng người bên trong nói ra, Tiêu Vũ trong lòng còn là một trận khó chịu.

Hơn nữa, hắn trong lòng cũng là không yên lòng những đệ tử khác, này rời đi đệ tử vạn năm qua đều không có tin tức, cũng không biết Mạc Thương hay không đã ra tay với bọn họ, bao nhiêu mọi người có mạnh khỏe hay không.

“Ngươi vì sao, sẽ đối với Thiên Thần cung như thế chú ý?” Tiêu Vũ cảm giác, Y Tử Tuyết tựa hồ đối với Thiên Thần cung có khác tâm tình, điều này làm hắn có chút không rõ.

“Bởi vì ta muốn biết, Tinh chủ rốt cuộc là thế nào bị chết!” Y Tử Tuyết nghiến răng, vẻ mặt thành thật nói: “Một vạn năm trước hắn bị chết thời điểm, toàn bộ cửu thiên đều vì thế mà chấn động, hầu như tất cả mọi người không thể tin được. Nhưng hắn lại là thật vẫn lạc, nhưng bị chết nguyên nhân cụ thể, lại là không có bất kỳ người nào biết!”

“Tinh chủ vô địch cửu thiên mấy trăm ngàn năm, ta không thể tin được hắn sẽ dễ dàng như vậy bị chết, ta muốn tiến vào Nhật Nguyệt cung, biết rõ ràng hắn rốt cuộc là thế nào bị chết!” Y Tử Tuyết trong giọng nói, tràn đầy kiên định.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 205: Phù Thành Hiển Tượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một phen trò chuyện, Tiêu Vũ thật lâu không nói gì. Hắn vạn lần không ngờ, Y Tử Tuyết muốn nhập Phù đạo, đúng là muốn thông qua phù tôn điện, tiến vào Nhật Nguyệt cung.

Hắn càng không nghĩ đến, Mạc Thương càng có như thế năng lực, đưa hắn bị chết nguyên nhân hoàn toàn phủ lên, khiến cho toàn bộ cửu thiên cũng không có ai biết hắn chính thức bị chết nguyên nhân.

Thậm chí, Mạc Thương lưu tại ngày xưa Thiên Thần cung, thay thế Tiêu Vũ đệ nhất chí tôn tên, còn bị thế nhân cho rằng là trung hiếu người.

Bởi vì trong mắt thế nhân, hắn là Tiêu Vũ đệ tử, thừa kế Tiêu Vũ đệ nhất chí tôn vị trí, đương nhiên, còn sẽ bị cho rằng hắn là thay thế Tiêu Vũ giữ được đệ nhất chí tôn tên, không cho này một gã số, hạ xuống tay người khác.

Đột nhiên nghe đến mấy cái này sự tình, Tiêu Vũ nội tâm không dứt cuồn cuộn, qua rất lâu, mới chậm rãi yên tĩnh trở lại.

Hắn nhìn về phía Y Tử Tuyết, nói: “Ngươi mới vừa nói, chỉ cần ngươi khả năng thi vào phù tôn điện, ở phù tôn điện trở thành Phù đạo chí tôn, liền có cơ hội nhìn thấy Nhật Nguyệt Thần Quân? Có phải bùa này tôn điện, cùng Nhật Nguyệt Thần Quân có quan hệ?”

“Kỳ thực ta cũng không biết.” Y Tử Tuyết lắc đầu nói: “Ta là nghe nói, phù tôn điện minh phù, cùng Tinh chủ cùng thuộc về một mạch, nhưng Tinh chủ chưa bao giờ tiếp xúc qua này điện.”

“Cho nên ta cảm giác, phù tôn điện khẳng định cùng Tinh chủ những đệ tử kia có quan hệ, nói không chừng chính là ngay trong bọn họ người kia sáng lập. Ta nếu ở phù tôn trong điện thành chí tôn, thì có cơ hội nhìn thấy bọn họ, không thì có cơ hội tiếp xúc Nhật Nguyệt Thần Quân, tiến vào Nhật Nguyệt cung sao?”

Ý nghĩ này, cùng Tiêu Vũ không hẹn mà nên, hắn cũng đồng dạng cũng cảm thấy phù tôn điện cùng hắn một cái nào đó đệ tử có quan hệ.

“Có thể ngươi vì sao, nhất định muốn biết rõ ràng cửu thiên Tinh chủ bị chết nguyên nhân?” Hắn không rõ hỏi.

“Ngươi có phải thì không muốn biết?” Y Tử Tuyết vừa là trừng lớn hai mắt, như nhìn quái thai giống nhau thấy Tiêu Vũ, “đây chính là vô địch cửu thiên mấy trăm ngàn năm cửu thiên Tinh chủ, là đã bị vô số người cúng bái vô địch chí tôn! Hắn lại vẫn lạc, thế nhân ai không muốn biết hắn bị chết nguyên nhân thực sự?”

“Huống hồ, Tinh chủ bị chết nguyên nhân thực sự đến nay thành câu đố, biết rõ ràng hắn bị chết nguyên do, nói không chừng liền có cơ hội lấy được hắn khi còn sống tu luyện bá thể ngôi sao quyết, đây chính là được xưng là Cửu Thiên Thế Giới thứ nhất công quyết, ai không muốn tìm được? Còn có Tinh chủ cái kia không ai bằng Phù đạo thực lực, dù cho chỉ phải một phần vạn, đều đầy đủ người bình thường được lợi vô tận!”

Y Tử Tuyết theo như lời này, cũng không phải giả.

Ngày xưa Tiêu Vũ dựa vào bá thể ngôi sao quyết không có địch cửu thiên, hắn tu công lao, đừng nói thế nhân, chỉ sợ liền này đều là vô thượng chí tôn người cũng nghĩ ra được, nếu có thể hiểu được này quyết huyền bí, khả năng làm cho bọn họ thực lực đại tiến.

Ngoài ra,

Tiêu Vũ Phù đạo tiêu chuẩn đồng dạng không kém với chiến lực của hắn, đối với người bình thường tới nói, khả năng cho hắn một câu chỉ điểm, thắng nổi nghiên cứu vạn năm, thế nhân há có thể không điên cuồng?

“Này, nói rồi nhiều như vậy, ngươi rốt cuộc có dạy ta à?”

Y Tử Tuyết đột nhiên hồi thần lại, nàng cùng Tiêu Vũ nói việc này làm gì. Thấy Tiêu Vũ, nàng vừa một trận ngờ vực, “việc này ở Cửu Thiên Thế Giới hầu như không ai không biết, ngươi sao rất giống không một chút nào biết dáng vẻ?”

Nên hỏi đều đã hỏi, Tiêu Vũ cũng không giải thích, nói: “Ta dạy cho ngươi có thể, thế nhưng, đầu tiên ngươi đến trở thành một gã chân chính phù sư, ta có thể theo dạy ngươi minh phù bắt đầu.”

“Dạy ta minh phù, thiệt hay giả, ngươi còn có thể minh phù?” Y Tử Tuyết một trận ngờ vực, nàng nghiên cứu đạo này nhiều năm, mặc dù cũng có thể khắc đến phù đến, có thể khoảng cách chân chính phù sư có thể kém xa.

Tiêu Vũ cảnh giới ở trong mắt nàng hoàn toàn không cao, chẳng lẽ còn khả năng mạnh hơn nàng?

“Ngươi có thể có minh phù vật liệu?” Tiêu Vũ vẫn là không có ý định giải thích, hướng về Y Tử Tuyết yêu cầu vật liệu.

Chuông với Phù đạo, Y Tử Tuyết trên người tự nhiên mang theo trong người minh phù vật liệu, nàng mang theo hoài nghi, lấy ra mấy viên phù thạch, cùng với tốt nhất thú huyết.

“Đúng là ngọc thạch?” Tiêu Vũ thầm than.

Y Tử Tuyết lấy ra phù thạch, chất lượng cái kia có thể so với Thập Châu này phù thạch cao nhiều lắm.

Minh phù, dùng thạch khắc họa đó là cấp thấp nhất, Thập Châu bên trong minh phù liền thuộc về loại này.

Thạch phù bên trên, là ngọc phù, ngọc phù bên trên, là thiên phù, thậm chí còn có càng cao cấp Huyết phù.

Trước khi đang ở Thập Châu, Tiêu Vũ và không quá ưa thích sử dụng minh phù, chính là bởi vì, Thập Châu vật liệu cấp quá thấp, đối với hắn mà nói đều là rác rưởi, cho nên không đến cần thiết hắn không muốn động thủ minh phù.

Lúc này Y Tử Tuyết lấy ra ngọc thạch, mặc dù cũng không phải đứng đầu, nhưng ít ra cũng so với Thập Châu này rác rưởi mạnh nhiều lắm.

Ngoại trừ ngọc thạch, Y Tử Tuyết chuẩn bị thú huyết cũng xem như thượng đẳng, điều này làm cho Tiêu Vũ nghĩ tới vạn thú núi, ở trong đó quyển dưỡng không biết bao nhiêu dị thú mạnh mẽ, Y Tử Tuyết có thượng hạng thú huyết, cũng không coi là nhiều ngạc nhiên.

“Ngươi nhìn kỹ.” Tiêu Vũ không có sử dụng thiên ấn, mà là lấy ra dao trổ, bắt đầu ở ngọc thạch bên trên khắc họa.

Phù chi nhất đạo, hoàn toàn không so với con đường tu luyện đơn giản, trước khi ở Thập Châu, đó là bởi vì đối với Tiêu Vũ cảnh giới vị trí, nơi đó vừa chịu đựng hoàn cảnh cùng thực lực có hạn, nhất định không thể khắc đến thật tốt minh phù, cho nên mới phải có vẻ dễ dàng.

Bây giờ, lại khắc họa, hơn nữa còn là ngọc phù, chính là Tiêu Vũ cũng là chăm chú đối xử lên.

Y Tử Tuyết trợn to hai mắt, không nháy mắt thấy Tiêu Vũ tay.

Chỉ thấy Tiêu Vũ lấy ra dao trổ, sau đó mũi đao rơi vào ngọc thạch bên trên, bắt đầu khắc họa.

Vào đúng lúc này, Y Tử Tuyết có một loại ảo giác, cái kia dao trổ đang động thời điểm, phảng phất không phải Tiêu Vũ tay đang khống chế, mà là đao kia ở kéo Tiêu Vũ tay.

Nàng không khỏi mở to hai mắt, lại có cảm giác như vậy, nói rõ Tiêu Vũ mỗi một cái động tác đều tinh chuẩn tới cực hạn, không dư thừa chút nào.

Bởi vì thái quá hoàn mỹ, cho nên làm người cảm giác, là đao chính mình theo vốn có quỹ tích đang động, người động tác không thể vậy hoàn mỹ.

Theo Tiêu Vũ khắc họa, đao cái trước cổ điển phức tạp ấn phù ở tại dưới đao thành hình, một luồng thuộc về đại đạo lực lượng gợn sóng, ở ấn phù hình thành lúc, từ phù bên trong lộ ra.

Thấy thế nào, Tiêu Vũ lấy ra thú huyết, cẩn thận từng li từng tí, đổ vào phù bên trong hình thành ấn phù bên trên.

“Ông!”

Thời điểm này, minh phù nhẹ run lên, cả phòng, đều bị ấn phù lộ ra quang mang bao phủ.

Cái viên này minh phù đột nhiên rời đi mặt bàn, chầm chậm bay lên, tựa hồ cùng thiên địa đóng hòa làm một thể, lên tới ba ngón độ cao.

“Phù quang sáu trượng, &# 32; cách bộ ba ngón, đây là…… phù thành hiển tượng?”

Y Tử Tuyết sớm trừng lớn hai mắt, chấn kinh đến không thể tự kiềm chế.

Nàng hiểu minh phù, sâu sắc biết điều này có ý vị gì.

Phù thành thông sáng, đó là trong thiên địa đại đạo lực lượng ở vào ấn phù bên trong. Đại đạo vô hình, khả năng nhìn thấy ánh sáng, nói rõ bùa này ấn phù hầu như cùng sức mạnh đất trời hoàn toàn phù hợp. Mà cách bộ ba ngón, đây là sức mạnh đất trời đang cùng bùa này sản sinh cộng hưởng.

Ở minh phù bên trong, xuất hiện loại tình huống này, được gọi là phù thành hiển tượng. Theo Y Tử Tuyết biết, rất nhiều chân chính phù sư, minh phù vạn ngàn, đều không nhất định có một viên minh phù có thể làm được phù thành hiển tượng!

“Đây là tĩnh Hồn phù?” Y Tử Tuyết nhìn về phía cái viên này minh trên bùa ấn phù.

Minh phù, ở Cửu Thiên Thế Giới chia làm Phàm giai, Đế cấp, Thánh Giai, thần cấp tứ đẳng, mỗi cấp lại phân làm thượng trung hạ tam phẩm.

Này tĩnh Hồn phù, chỉ là Phàm giai, tuy là thượng phẩm, nhưng khắc họa cũng không tính gian nan, cũng không tính hiếm thấy minh phù. Thế nhưng, có thể làm được phù thành hiện ra, nói rõ Tiêu Vũ thực lực, đã cách xa ở bình thường phù sư bên trên!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 206: Vạn Thú Trang Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Minh phù chi đạo, cao thâm phức tạp, mặc dù là chí tôn nhân vật, cũng ít có mấy người có thể chính thức đem đạo này sửa đến mức tận cùng.

Trên thực tế, Thập Châu Phù đạo mặc dù chưa đứt, nhưng theo cường giả không dứt biến mất, phù chi nhất đạo khoảng cách chân chính minh phù một trời một vực, chỉ bảo đảm lưu lại một phần thôi, cũng không có hoàn chỉnh truyền xuống.

Tiêu Vũ ở Thập Châu lúc cực nhỏ khắc phù, ngoại trừ bởi vì vật liệu cùng thực lực hạn chế, một tầng khác nguyên nhân, chính là bởi vì Thập Châu Phù đạo có thiếu, nó muốn khắc đến chân chính minh phù, cũng không dễ dàng.

Lúc này, làm thả ra trong tay minh phù, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là thở dài một cái.

“Ta mặc dù đem Phù đạo nghiên cứu tới cực hạn, nhưng mà bằng vào ta bây giờ trạng thái, khắc họa ngọc phù, càng vẫn còn có chút hết sức, không thể làm được cực hạn.”

Trong lòng hắn hơi có tiếc nuối, mặc dù hắn đối với Phù đạo giải thích không ai bằng, nhưng nơi này là cửu thiên, chân chính minh phù, không chỉ muốn xem đối với Phù đạo giải thích, còn đã bao hàm trước mặt tu vi, đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ, thần hồn cường độ các loại nhân tố, hết sức phức tạp.

Cửu Thiên Thế Giới minh phù, chia làm Phàm giai, Đế cấp, Thánh Giai, thần cấp tứ đại cấp độ. Bởi vì bây giờ cảnh giới cùng thần hồn cường độ có hạn, Tiêu Vũ trước mắt cũng chỉ có thể khắc họa Phàm giai thượng phẩm minh phù.

“Phù chi nhất đạo phi thường ỷ lại thần hồn lực lượng, thần hồn của ta mặc dù lúc trước sẽ tự nhiên tăng trưởng, nhưng giống như cũng không đầy đủ.”

Cái này cũng là Tiêu Vũ bất mãn địa phương một trong, chỉ là một viên Phàm giai thượng phẩm tĩnh Hồn phù, hắn lại không có thể làm được hoàn mỹ, bởi vì hắn bây giờ thần hồn cường độ, ở khắc họa ngọc phù thời gian, bắt đầu có vẻ hơi không đủ dùng, không cách nào hoàn toàn hòa vào cùng khống chế.

“Xem ra, quay về cửu thiên, ta tất yếu trùng tu thần hồn, nếu không Phù đạo chẳng mấy chốc sẽ rơi xuống.”

Trong lòng hắn than khẽ, ngẩng đầu lên, mới nhìn đến bên cạnh Y Tử Tuyết sớm ngốc tại chỗ, không khỏi cười nói: “Như thế nào, ta minh phù thực lực, còn có thể cho ngươi thoả mãn?”

Y Tử Tuyết tựa hồ lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hưng phấn nói: “Thoả mãn, đương nhiên thoả mãn, ngươi chừng nào thì dạy ta?”

Phù thành hiển tượng! Có thể có phần này bản lãnh phù sư, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ đã bị các thế lực lớn lôi kéo, thập phần hiếm thấy.

Huống chi, Tiêu Vũ 1 thạch thành phù, tỉ lệ thành công này đồng dạng cao đến đáng sợ, Y Tử Tuyết gì còn có thể không nhìn ra, Tiêu Vũ minh phù thực lực tuyệt đối không thấp.

“Dạy ngươi có thể, thế nhưng, ngươi phải bảo đảm ta những bằng hữu kia an toàn.” Tiêu Vũ nói rằng, Huyết Lân Mặc Vũ bọn người còn được phong tu vi, phỏng chừng là bị nhốt.

“Cái này……” Y Tử Tuyết mắt to chuyển loạn,

Nói: “Các ngươi đột nhiên xuất hiện ở chúng ta vạn thú núi, gia tộc cũng hoài nghi các ngươi là gian tế, có điều chỉ cần ngươi đồng ý dạy ta, ta có thể nghĩ biện pháp giữ được bọn hắn.”

Tiêu Vũ nhíu mày, xem ra hắn muốn cứu ra những người kia, còn có chút phiền phức. Có điều cái này cũng là bất đắc dĩ, thực lực của hắn trong chín tầng trời cũng không tính gượng, mà Y gia thực lực tuyệt đối không kém, muốn miễn cưỡng khẳng định không được.

Nhìn dáng dấp, chỉ có thể trước hết nghĩ biện pháp những người kia bảo vệ, sau khi lại nghĩ cách.

Những ngày tiếp theo, Tiêu Vũ liền bắt đầu dạy Y Tử Tuyết minh phù. Y Tử Tuyết mặc dù thông minh nhanh trí, nhưng minh phù chi đạo cũng là cần phải có thực lực và thần hồn lực lượng làm cơ sở, tài năng trở thành chân chính phù sư.

Có điều, Y Tử Tuyết mặc dù cơ sở hơi kém, nhưng Tiêu Vũ là ai? Có hắn chỉ điểm, Y Tử Tuyết ở đây đạo tiến cảnh nhanh chóng.

Tiêu Vũ cũng chầm chậm đã quyết định chủ ý, một đoạn tháng ngày hạ xuống, hắn biết Y Tử Tuyết vị trí Vạn Thú Trang cùng phù tôn điện có chặt chẽ quan hệ hợp tác, chính là bởi vì cái tầng quan hệ này, Y Tử Tuyết tài năng theo phù tôn trong điện một vị đại phù sư nơi đó học được minh phù.

Hắn dự định tại đây Vạn Thú Trang bên trong lẳng lặng chờ, tin tưởng sớm muộn cũng sẽ có cơ hội, tiếp xúc được phù tôn điện vị kia đại phù sư, bởi như vậy, hắn liền có cơ hội hiểu thêm một bậc phù tôn điện, thăm dò tại đây 1 điện sau lưng, rốt cuộc là hắn người nào đệ tử.

“Sư phụ sư phụ, cha ta muốn gặp ngươi!”

Một thời gian sau, Y Tử Tuyết đột nhiên hưng phấn chạy đến Tiêu Vũ trước mặt, kích động đến đỏ cả mặt.

“Nói rồi bao nhiêu lần, ta không phải sư phụ ngươi!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, từ khi nha đầu này kiến thức bản lãnh của hắn sau, chính là dính chặt lấy muốn bái ông ta làm thầy.

Nhưng mà lại trở về cửu thiên, hắn đã không có thu đồ đệ tâm tư.

“Ngược lại ngươi chính là của ta sư phụ!” Y Tử Tuyết le lưỡi, một bộ ta bất kể dáng vẻ.

“Phụ thân ngươi làm sao đột nhiên muốn gặp ta? Ngươi nói với hắn ta tồn tại?” Tiêu Vũ buồn bực, Y Tử Tuyết cha, cũng chính là Vạn Thú Trang đứng đầu, vị trang chủ này tại sao đột nhiên muốn thấy hắn?

“Khà khà, đó là bởi vì, cha nhìn thấy ta Phù đạo thực lực đại tiến, hỏi ta xảy ra chuyện gì, ta liền nói là ngươi dạy!” Y Tử Tuyết tranh công bình thường, khao khát thấy Tiêu Vũ, như cái chờ được khen thưởng hài tử.

“Cũng được.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, ở hắn tính toán bên trong, đã không thể dựa vào võ lực cứu ra Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, vậy cũng chỉ có một loại khác biện pháp, để Vạn Thú Trang tiêu trừ đối với bọn họ hoài nghi, thậm chí đối với hắn cảm thấy coi trọng.

Có điều, đó cũng không phải chuyện đơn giản, bởi vì Tiêu Vũ cũng không muốn trong chín tầng trời bại lộ thân phận, đã chú định hắn không thể triển lộ ra quá kinh người gì đó.

“Cha, ta đem sư phụ ta mang đến, đây chính là ta sư phụ!”

Y Tử Tuyết mang theo Tiêu Vũ, đi tới một tòa đại điện, khi thấy trong điện một gã uy nghiêm nam tử, hắn chính là hưng phấn giới thiệu Tiêu Vũ.

“Hừ!” Trên cung điện, Đồng Thành Ngọc lại cũng ở tại chỗ, nghe vậy sắc mặt khó coi hừ một tiếng.

Ngay ở mấy ngày trước, Đồng Thành Ngọc thiếu chút nữa không có bị buồn bực chết.

Đồng Thành Ngọc, hắn là một gã chân chính phù sư, hơn nữa, hắn và phù tôn minh, còn có chút liên quan.

Đối với phù sư đến chủ sinh, thứ trọng yếu nhất có khác biệt, một là phù thạch, hai là thú huyết.

Vạn Thú Trang, nuôi nhốt vạn thú, kể cả phù tôn điện đều cùng bọn chúng có quan hệ hợp tác, trong điện thú huyết, liền có không ít là tới từ Vạn Thú Trang.

Cho nên, đồng thành tài sẽ nghĩ biện pháp, cùng Vạn Thú Trang giữ gìn mối quan hệ, kể từ đó, hắn sau đó liền có thể ưu tiên theo Vạn Thú Trang bên trong tìm được một vài hiếm hoi thú huyết.

Y Tử Tuyết chuông với minh phù, &# 32; vừa tính cách đơn thuần, cho nên, Đồng Thành Ngọc chủ động cùng với tiếp cận, và biểu thị đồng ý vô điều kiện, dạy Y Tử Tuyết minh phù chi đạo.

Khoảng thời gian này, Y Tử Tuyết Phù đạo thực lực đại tiến, Đồng Thành Ngọc cũng là vạn phần kinh ngạc.

Mấy ngày trước, Y Tử Tuyết ở Vạn Thú Trang chủ trước mặt minh phù, phù thành hiển tượng, đem Vạn Thú Trang chủ đều kinh động, liền hỏi nàng Phù đạo thực lực làm sao tiến bộ nhanh như vậy.

Đồng Thành Ngọc đắc ý cho rằng, này hẳn là công lao của hắn, gì muốn, Y Tử Tuyết lại nói là một người khác dạy.

Đồng Thành Ngọc mới đầu còn âm thầm ngạc nhiên nghi ngờ, tưởng gì một đường phù đạo đại gia, làm Y Tử Tuyết đem Tiêu Vũ lĩnh hắn, hắn thiếu chút nữa không phun ra một hơi lão huyết.

Hắn nhọc nhằn khổ sở chỉ đạo Y Tử Tuyết không biết bao lâu, kết quả quay đầu lại, Tiêu Vũ có tới không mấy ngày, này công lao, thì tất cả thành Tiêu Vũ!

“Ngươi chính là tím tuyết trong miệng Tiêu Vũ?” Trên điện, Vạn Thú Trang chủ ngồi cao bên trên, nheo cặp mắt lại, đánh giá Tiêu Vũ.

“Đúng thế.” Tiêu Vũ đi lên phía trước, theo Vạn Thú Trang chủ trong ánh mắt, hắn cảm nhận được một tia ý lạnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 207: Cái Gì Gọi Là Vô Liêm Sỉ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tử Tuyết từ trước đến giờ chuông với Phù đạo, nghe nói gần nhất, nàng ở ngươi dưới sự chỉ đạo, đạo này thực lực tăng cao, nói như thế, chẳng lẽ ngươi cũng tinh thông Phù đạo?” Vạn Thú Trang chủ cao cao tại thượng, quan sát Tiêu Vũ.

“Hơi xuyên qua một hai.” Tiêu Vũ mặc dù cảm giác được Vạn Thú Trang chủ không phải làm sao tiếp đãi hắn, nhưng cũng không có tức giận, không nóng không lạnh nói.

Vạn đã trang chủ nhíu mày, người trẻ tuổi này, ở trước mặt hắn lại có thể như thế hờ hững? Hắn có thể thấy, này không phải là giả bộ đi ra, mà là một loại phát ra từ trong xương thong dong.

Nghĩ hắn sống mấy chục ngàn năm, tu vi kinh người, hơn nữa cũng coi như xưng bá một phương, trên người một cách tự nhiên sẽ lộ ra đến một luồng uy thế, rất ít người khả năng ở trước mặt hắn như thế thong dong, đặc biệt là Tiêu Vũ như vậy người trẻ tuổi.

“Trang chủ!”

Đằng một tiếng, Đồng Thành Ngọc nhịn không được, mạnh đứng lên, tựa hồ là nghe đến Tiêu Vũ tự xưng hiểu phù, để hắn không thể chịu đựng được, cả giận nói: “Ta có lời muốn nói!”

“Hả? Đồng công tử muốn nói cái gì?” Vạn Thú Trang chủ kinh ngạc, cũng là biết Đồng Thành Ngọc sau lưng có phù tôn điện quan hệ, đối với hắn đột nhiên đánh gãy, cũng không hề tức giận.

“Mời mọc trang chủ phán đoán sáng suốt, ta cho rằng này nhân đại có khả nghi, e sợ tiếp cận Tử Tuyết cô nương, là có mưu đồ khác!” Đồng Thành Ngọc nghiến răng nghiến lợi, trong mắt cơ hồ đều muốn phun lửa.

“Nói bậy, sư phụ ta mới không phải như vậy!” Y Tử Tuyết một chút thì cuống lên, đứng ra nên vì Tiêu Vũ giải thích.

“Không sao.” Tiêu Vũ lại vẫn là bình tĩnh như lúc ban đầu, đối với Y Tử Tuyết nói: “Ngươi khiến cho vị công tử này nói một chút đi.”

Y Tử Tuyết ngẩn người, mặc dù không cam tâm, nhưng vẫn là nghe xong Tiêu Vũ nói, hung ác trợn mắt nhìn Đồng Thành Ngọc một chút sau, lui sang một bên.

Kể cả Vạn Thú Trang chủ cũng ngẩn người, hắn mới vừa muốn mở miệng để Y Tử Tuyết lui ra, Tiêu Vũ lại ở trước mặt hắn mở miệng? Đồng Thành Ngọc nói hắn như vậy, hắn còn có thể như thế thong dong, hắn rốt cuộc là dựa vào cái gì tự tin như thế?

“Hừ!” Đồng Thành Ngọc lại là không cảm kích, nói: “Trang chủ, ta nghiêm trọng hoài nghi, người này đối với Tử Tuyết cô nương lòng có gây rối, trang chủ nói vậy không biết, người này trước khi không biết dùng phương pháp gì, xông vào vạn thú trong núi, hành tích thập phần khả nghi.”

Vạn Thú Trang chủ không nói, việc này, hắn cũng đã sớm biết. Trên thực tế, hắn đồng dạng đối với Tiêu Vũ ôm ấp hoài nghi, cảm thấy hắn có thể có mưu đồ.

Đúng như Đồng Thành Ngọc theo như lời, Tiêu Vũ xuất hiện ở vạn thú trong núi, cũng đã đáng giá hoài nghi, bây giờ hắn lại cùng

Y Tử Tuyết đi được gần như vậy, Vạn Thú Trang chủ tự nhiên với Tiêu Vũ mục đích cảm thấy hoài nghi.

Cũng chính bởi vì vậy,

Hắn mới có thể đối với Tiêu Vũ lạnh nhạt như vậy. Lần này gọi tới Tiêu Vũ, cũng không phải bởi vì hắn muốn nhìn một chút Tiêu Vũ Phù đạo thực lực mạnh bao nhiêu, càng nhiều, là muốn tìm một chút Tiêu Vũ đến tột cùng mưu đồ gì.

“Nói một câu khó nghe.” Gặp Vạn Thú Trang chủ không nói, Đồng Thành Ngọc tiếp tục nói: “Người này tu vi, bất quá chỉ là thể cảnh thiên cấp. Phù chi nhất đạo cao thâm khó dò, mặc dù là ta, ở ân sư dưới sự chỉ đạo, đắm chìm Phù đạo mấy ngàn năm, cũng không dám nói mình biết phù, chỉ bằng hắn, cũng dám tự xưng hiểu phù?”

“Ngươi nói vô căn cứ!” Y Tử Tuyết đúng là vẫn còn không nén được tức giận, cả giận nói: “Sư phụ ta nếu không hiểu phù, ta làm sao lại tiến bộ nhanh như vậy?”

“Tử Tuyết cô nương, đó là ngươi bị hắn lừa gạt!” Đồng Thành Ngọc mặt không đỏ không thở gấp, nói: “Mấy năm gần đây, ta cùng với Tử Tuyết cô nương thường xuyên thăm dò Phù đạo, ngươi Phù đạo thực lực sớm có tích lũy, chỉ là ngày gần đây tích lũy lâu dài sử dụng một lần, mới có thể có vẻ tiến bộ thần tốc!”

“Ngươi…… vô liêm sỉ!” Y Tử Tuyết tức giận đến phát run.

Đồng Thành Ngọc một câu nói này, chẳng khác gì là biến tướng đang nói, nàng có thể có tiến bộ lớn như vậy, tất cả đều là những năm gần đây Đồng Thành Ngọc chỉ điểm công lao, cùng Tiêu Vũ không hề có một chút quan hệ.

Một câu nói này, hắn liền đem Tiêu Vũ công lao đều cướp đi.

Y Tử Tuyết mặc dù cùng Đồng Thành Ngọc tiếp xúc thời gian không ngắn, nhưng là chưa nói tới có cảm tình bao sâu, nghe đến hắn không biết xấu hổ như vậy đem công lao hướng về trên người mình chặn lại, tức giận đến nàng đều không biết nên làm sao mắng chửi người.

“Trang chủ, chỉ là người này vô cớ xuất hiện ở vạn thú núi, điểm này chính là thập phần khả nghi. Hơn nữa người này nhắm ngay Tử Tuyết cô nương đơn thuần ngây thơ, dễ dàng lừa bịp, liền tiếp cận Tử Tuyết tiểu thư, rõ ràng mưu đồ bất chính, ta chỉ sợ Tử Tuyết cô nương bị người lừa dối, mới cả gan hướng về trang chủ nói những lời này!”

Đồng Thành Ngọc một bộ hiên ngang lẫm liệt dáng dấp, vừa là nói.

Y Tử Tuyết nghe được đều sắp giận điên lên, Đồng Thành Ngọc mấy câu nói hạ xuống, nàng liền làm Tiêu Vũ nói chuyện đều không có thể, bởi vì Đồng Thành Ngọc đã đem nàng nói thành bị người lừa bịp, coi như nàng lúc này lại vì Tiêu Vũ nói chuyện, vậy cũng là “bị Tiêu Vũ bị lừa” dưới tình huống.

Như thế đến lúc này, nàng nói cái gì nữa chưa từng ý nghĩa.

Hơn nữa, này Đồng Thành Ngọc rõ ràng là không phục Tiêu Vũ dạy tốt hơn hắn, đoạt công lao của hắn, một mực còn đem mình nói tới hiên ngang lẫm liệt dáng dấp.

Cái gì là không biết xấu hổ, cái gì là vô liêm sỉ? Đây là!

“Trang chủ, không bằng như vậy đi? Hắn không phải nói hắn hiểu phù gì? Ta khẩn cầu trang chủ, để cho ta cùng hắn so với một hồi.” Đồng Thành Ngọc vừa là một bước tiến lên, lại yêu cầu cùng Tiêu Vũ tỷ thí.

Kể cả Tiêu Vũ đều ngoài ý muốn, có điều ngẫm lại rồi lại thoải mái.

Đồng Thành Ngọc cuối cùng vẫn là muốn Y Tử Tuyết tiến bộ công lao quy về trên người hắn, chỉ cần hắn tài năng ở minh phù bên trong vượt qua Tiêu Vũ, cái kia Y Tử Tuyết rốt cuộc là ai dạy đi ra, chính là vừa xem hiểu ngay.

Nhưng mà, hắn lại tìm Tiêu Vũ so với Phù đạo, Tiêu Vũ lúc này, cũng không biết nói cái gì cho phải.

“Tiêu Vũ, ngươi có đồng ý hay không?” Vạn Thú Trang chủ nhìn về phía Tiêu Vũ, hắn đồng dạng rất muốn biết, Tiêu Vũ rốt cuộc là thật tinh thông minh phù, còn là giả danh lừa bịp.

Biết rõ điểm này, mặc dù cũng không cách nào kết luận hắn không phải cố ý tiếp cận Y Tử Tuyết, nhưng ít ra có thể nói rõ, hắn Phù đạo thực lực hay không chân thật, khoảng thời gian này hắn hay không chỉ là lừa bịp Y Tử Tuyết.

“Đã Đồng công tử kiên trì, ta cũng chỉ có theo mệnh.” Tiêu Vũ gật đầu, hắn cũng biết, Vạn Thú Trang chủ là muốn mượn này, thăm dò hắn ngọn nguồn.

“Hừ, ta sẽ cho ngươi biết, phù chi nhất đạo, không phải trong tưởng tượng của ngươi đơn giản như vậy!” Đồng Thành Ngọc trên mặt lộ ra cười lạnh.

Hắn biết, Tiêu Vũ khẳng định bao nhiêu hiểu một điểm minh phù, dù sao trước khi khả năng không tiếng động hóa giải qua hắn minh phù. Thế nhưng, Tiêu Vũ có điều thể cảnh tu vi, hắn tin tưởng, nếu bàn về minh phù, Tiêu Vũ khẳng định so với bất quá hắn.

Dù sao đắm chìm đạo này nhiều năm, ở lĩnh vực của mình, Đồng Thành Ngọc còn là có nhất định tự tin.

“Ta còn có một điều kiện!” Đồng Thành Ngọc lạnh nhạt sắc mặt nói: “Cuộc tỷ thí này nếu là người nào thua, muốn tự phế tu vi!”

Tiêu Vũ híp mắt lại, này Đồng Thành Ngọc thật ác độc, lại còn muốn phế hắn tu vi?

Đối với dạng này người, Tiêu Vũ xưa nay sẽ không có cái gì lòng thương hại, gật đầu nói: “Tốt!”

Đối phương tự tìm chết, có phải hắn còn muốn ngăn?

“Vậy làm phiền trang chủ làm công chúa, mời mọc trang chủ chuẩn bị một vài minh phù cần thiết vật liệu.” Đồng Thành Ngọc trong mắt loé ra được như ý ánh sáng, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt, như cùng ở tại nhìn một chết.

“Người đâu, đi chuẩn bị một vài phù thạch cùng thú huyết!” Vạn Thú Trang chủ vung tay lên, lập tức liền an bài người đi chuẩn bị.

Chương 208: Phù Loài 5 Phân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vạn Thú Trang trong ngày thường làm chính là cùng Phù đạo có liên quan nghề nghiệp, bên trong trang đương nhiên sẽ không khuyết thiếu minh phù vật liệu. Không lâu, phù thạch cùng thú huyết liền đã chuẩn bị tốt, trong điện người, cũng dời bước tới một rộng rãi địa phương.

“Ngươi nghĩ tỷ thí thế nào?” Tiêu Vũ biết, Đồng Thành Ngọc đã đề xuất tỷ thí, theo người này không biết xấu hổ tính cách, khẳng định còn có thể bày ra ít ỏi có lợi cho điều kiện của mình, để bảo đảm thắng được.

Quả nhiên, Đồng Thành Ngọc đầy mặt tự tin, nói: “Rất đơn giản, nơi này phù thạch cùng thú huyết, có thể tùy ý tuyển, ngươi và ta mỗi loại khắc họa một viên hỏa loại minh phù, phù thành sau khi, ai dùng thời gian ngắn, ai phù cấp bậc cao, uy lực lớn, liền coi như người nào thắng!”

Tiêu Vũ đã hiểu, này Đồng Thành Ngọc tựa hồ đối với hỏa loại minh phù cực kỳ tự tin.

Minh phù chi đạo, tràn ngập phức tạp, ở Cửu Thiên Thế Giới, có hoàn chỉnh Phù đạo truyền thừa, chưa từng có sai lầm, chủng loại không giống Thập Châu như vậy ít ỏi.

Chỉ là loại lớn, minh phù liền có thể chia làm thiên phù, phù, Huyết phù, Hồn phù, chú phù 5 loài.

Trong đó, thiên phù, là dẫn động thiên địa đại đạo, đưa tới thiên uy minh phù, có thể ngưng tụ trong thiên địa phong, lửa, lôi, vũ các loại Thiên đạo oai, uy lực kinh người nhất.

Phù, tất là có thể trích dẫn đại địa chi lực, mượn tới núi, rừng cây, thạch, đất các loại các loại đại địa chi lực.

Huyết phù, vừa là một khác loài minh phù, như trước khi Y Tử Tuyết dùng để phong tỏa Tiêu Vũ tu vi minh phù, chính là Huyết phù. Loại này minh phù đặc điểm, chính là có thể tác dụng với trên thân thể.

Hồn phù, chính là nhằm vào thần hồn minh phù, thường dùng nhất Hồn phù liền có loạn người thần hồn, gợi ra ảo cảnh loạn thần phù, ngoài ra Tiêu Vũ trước khi khắc họa tĩnh Hồn phù, cũng thuộc về Hồn loài minh phù.

Cuối cùng, chính là chú phù.

Chú phù, là 5 loài minh phù bên trong phức tạp nhất, chủng loại nhất là phong phú một loại. Loại này minh phù, có thể các loại cũ thuật cùng pháp chú vây quanh phù bên trong, ở lúc cần thiết dẫn động.

Thế gian cũ thuật pháp chú vạn ngàn, bởi vậy loại này minh phù cũng là phức tạp khó lường.

Đồng Thành Ngọc giờ phút này muốn minh phù hỏa phù, lại không phải thiên phù, mà là một loại có thể huy động ánh lửa chú phù, ngọn lửa này đều không phải là thiên uy, mà là cùng loại một loại cũ thuật.

Không cùng người am hiểu minh phù lĩnh vực bất đồng, hắn chủ động đề xuất muốn minh phù hỏa đạo minh phù, định chết rồi chủng loại, có thể nói là đã chiếm lợi lớn.

Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, đạt được hắn cảnh giới này, đã không để ý minh phù chủng loại cùng lĩnh vực, cũng không có gì một đạo càng am hiểu thuyết pháp, lúc này đi lên phía trước, chọn lựa vật liệu.

Khắc họa bất đồng minh phù,

Dùng đến phù thạch, thú huyết, đều có chú trọng. Thậm chí, chọn nhân tài thời gian, còn muốn cân nhắc đến giữa hai người độ khớp.

Ở phù chi nhất đạo lưu truyền một câu nói: Một gã phù sư thực lực bao nhiêu, khi hắn chọn nhân tài thời gian, liền có thể nhìn ra.

Lúc này, muốn khắc họa hỏa đạo minh phù, vậy tự nhiên chính là chọn lựa ẩn chứa hỏa đạo lực lượng minh phù, cùng với này có ngọn lửa đặc tính dị thú máu, dùng được tốt nhất.

“Lửa rắn mối chân huyết?” Tiêu Vũ đệ nhất mắt nhìn đi, liền nhìn trúng trong đó một bình thú huyết.

Loại này dị thú chính là có ngọn lửa đặc tính dị thú, trong đó máu tươi có tinh thuần hỏa đạo thuộc tính, dùng để khắc họa hỏa loại minh phù lại không quá thích hợp.

“Hừ, vật ấy ngược lại không tệ!” Đồng Thành Ngọc khẽ cười một tiếng, thần tốc ra tay, đem này thú huyết đoạt đi.

Cuối cùng, hắn còn gây hấn nhìn Tiêu Vũ một chút. Khả năng đoạt được tốt hơn vật liệu, thắng được xác suất, dĩ nhiên là sẽ còn lớn hơn nữa.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không có thời gian để ý, liền phải tiếp tục chọn lựa. Nhưng mà, Đồng Thành Ngọc liên tục ra tay, trong chớp mắt đem hết thảy ẩn chứa hỏa đạo thuộc tính thú huyết, đều giành trước giữ lấy.

“Đồng Thành Ngọc, ngươi hơi quá đáng!” Y Tử Tuyết ở bên cạnh nhìn ra chọc tức, cả giận nói: “Ngươi đem hết thảy hỏa đạo thuộc tính thú huyết đều chiếm, muốn sư phụ ta làm sao khắc họa hỏa loại minh phù?”

“Ha ha, minh phù chi đạo, ai cũng không có thể bảo đảm nhất định thành công, ta chuẩn bị thêm một vài vật liệu, có gì không thể?” Đồng Thành Ngọc sắc mặt không hề thay đổi, ha ha cười nói.

“Ngươi!” Y Tử Tuyết giận dữ, cũng vì Tiêu Vũ chậm rì rì dáng vẻ cảm thấy sốt ruột. Hắn lại cứ như vậy trơ mắt thấy Đồng Thành Ngọc đem hết thảy hỏa đạo thuộc tính thú huyết đều chiếm!

“Không sao, tốt vật liệu, không có đủ thực lực, cũng khắc không ra.” Tiêu Vũ nhàn nhạt quét Đồng Thành Ngọc một chút, sau đó ở còn lại thú huyết bên trong, nhìn như tùy ý chọn một bình.

“Dây leo yêu huyết?” Đồng Thành Ngọc nhìn lướt qua Tiêu Vũ lựa chọn thú huyết, nhất thời xem thường bật cười, “ngươi chẳng lẽ không biết, dây leo Yêu máu tươi là mộc đạo thuộc tính? Ngươi chẳng lẽ định dùng mộc đạo thuộc tính máu, đến khắc họa hỏa đạo thuộc tính phù? Liền một điểm thông thường đều không có, còn dám nói chính ngươi hiểu phù?”

“Phải không?” Tiêu Vũ cười cười, cũng lười cùng Đồng Thành Ngọc giải thích.

Lúc này, đừng nói Đồng Thành Ngọc xem không hiểu, bên cạnh Y Tử Tuyết, âm thầm đang vì Tiêu Vũ sốt ruột, chính là cái kia Vạn Thú Trang chủ, đều âm thầm nghi hoặc.

Chọn xong thú huyết, kế tiếp còn muốn chọn lựa phù thạch. Đồng Thành Ngọc vẫn là ra tay trước, đem hết thảy ẩn chứa hỏa đạo thuộc tính phù thạch chiếm đoạt.

Tiêu Vũ thấy vậy, cũng không đi tranh, mà là chọn một viên ẩn chứa phong đạo lực lượng phù thạch.

“Hắc, dùng phong đạo thạch, thêm mộc đạo máu, muốn khắc hỏa đạo phù?” Đồng Thành Ngọc dĩ nhiên nắm chắc phần thắng, nhìn Tiêu Vũ ánh mắt như cùng ở tại nhìn một kẻ ngu si giống nhau.

“Có thể bắt đầu chưa?” Tiêu Vũ trực tiếp hỏi, hắn có thể không thời gian cùng Đồng Thành Ngọc giải thích cái gì.

“Bắt đầu đi!” Vạn Thú Trang chủ lòng tràn đầy không rõ, hắn lại cũng nhìn không thấu Tiêu Vũ dự định, lúc này tuyên bố bắt đầu.

“Hừ, ngươi liền đợi đến tự phế tu vi a!” Đồng Thành Ngọc cười lạnh, Tiêu Vũ trên tay những tài liệu này, khả năng khắc đạt được hỏa đạo minh phù? Thật muốn thành công, đó mới là quái sự!

Hắn lúc này đã nhận định, Tiêu Vũ hoàn toàn chính là một không hiểu minh phù tay mơ này, ở trong nội tâm đã hoàn toàn không đem Tiêu Vũ để ở trong mắt.

Theo Vạn Thú Trang chủ tuyên bố bắt đầu, Đồng Thành Ngọc cũng không tiếp tục để ý Tiêu Vũ, lấy ra dao trổ, tại chỗ minh phù.

Tiêu Vũ hướng về hắn liếc mắt nhìn, liền gặp Đồng Thành Ngọc biểu hiện chăm chú, trong tay dao trổ, mơ hồ phát sinh một tia hào quang nhỏ yếu, làm hắn hơi kinh ngạc.

“Không thấy được, này Đồng Thành Ngọc ngược lại là một hàng thật giá đúng phù sư!”

Tiêu Vũ tự nhiên biết, đao hiện ra linh quang, điều này nói rõ Đồng Thành Ngọc dao trổ đã bị hắn vận dụng đến dễ sai khiến, từ một điểm này nhìn lên, Đồng Thành Ngọc ở phù chi nhất đạo bên trong cơ sở, coi như vững chắc.

Đồng Thành Ngọc toàn bộ tinh thần rót vào, cẩn thận từng li từng tí một, dùng dao trổ ở phù thạch bên trên chầm chậm động tác, trước mắt : khắc xuống ấn phù.

“Rắc!”

Đột nhiên, Đồng Thành Ngọc hơi thay đổi sắc mặt, trong tay phù thạch xuất hiện vết rách, phía trên kia ấn phù, cũng theo đó tản đi.

Hắn không khỏi sắc mặt trầm xuống, tuy nói minh phù thất bại không tính chuyện gì ngạc nhiên sự tình, nhưng ở Tiêu Vũ mặt, không khỏi làm hắn cảm giác trên mặt không ánh sáng.

Hắn không khỏi quay đầu lại, nhìn Tiêu Vũ một chút, đã thấy Tiêu Vũ lại còn chưa có bắt đầu. Hơi sửng sốt sau, chính là cười lạnh.

“Làm sao, dùng phong đạo phù thạch, không có biện pháp khắc đến hỏa đạo minh phù gì?” Hắn cười nhạo một tiếng, như là nhìn thấu tất cả, sau đó không tiếp tục để ý Tiêu Vũ, tiếp tục minh phù, trong lòng dĩ nhiên nhận định, Tiêu Vũ căn bản liền phù đều khắc không ra!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 209 + 3 Trùng Thần Hỏa Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bị Đồng Thành Ngọc giễu cợt, Tiêu Vũ cũng không coi là chuyện to tát gì. Hắn sở dĩ nhìn chằm chằm Đồng Thành Ngọc nhìn, là muốn nhìn một chút Đồng Thành Ngọc rốt cuộc ở Phù đạo có vài phần bản lĩnh.

Gặp Đồng Thành Ngọc thất bại, Tiêu Vũ trong lòng đối với thực lực của hắn cũng đã có đại khái hiểu ra.

Hắn là ai? Phù chi nhất đạo, hắn nhận đệ nhị, không ai dám nhận đệ nhất, Đồng Thành Ngọc chút thực lực này, hắn chỉ cần ở bên cạnh coi trọng chốc lát, liền có thể phán đoán đến không kém chút nào.

Phán đoán Đồng Thành Ngọc thực lực, là vì biết mình khắc họa uy lực gì minh phù, khả năng triệt để đưa hắn áp chế.

Lúc này, trong lòng có để sau khi, Tiêu Vũ cũng không lãng phí thời gian nữa, lấy ra trước khi theo Y Tử Tuyết nơi đó tìm được dao trổ, bắt đầu khắc họa.

Hắn Thiên đạo ấn, vốn có thể làm hắn làm được lập tức thành phù, nhưng cái viên này dấu ấn là Thập Châu ngưng tụ, hai giới quy tắc bất đồng, đi tới một giới này, thực lực của hắn còn nhận lấy áp chế, vì vậy mặc dù vẫn có thể ngưng tụ vào trong cơ thể, nhưng cũng không cách nào lại giống như trước khi như vậy, đánh ra bên ngoài cơ thể, lập tức thành phù.

Thời điểm này, Tiêu Vũ cầm trong tay dao trổ, ngưng đọng lòng yên tĩnh khí, trong tay dao trổ, ở phù thạch trên chầm chậm chuyển động.

“A?”

Vạn Thú Trang chủ ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người, nhất thời vẻ mặt trở nên nghiêm túc, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vạn Thú Trang cùng phù tôn điện đi được rất gần, Vạn Thú Trang chủ tự nhiên cũng là nhận thức một vài mạnh mẽ phù sư.

Hắn thấy qua này phù sư minh phù, khi bọn hắn động thủ, liền làm cho người ta một loại thiên địa tất cả nằm trong lòng bàn tay, cả người đều sáp nhập vào thiên địa cảm giác.

Lúc này, Tiêu Vũ mang đến cho hắn một cảm giác, càng cùng những người kia có chút tương tự, nhưng lại là có thêm một vài nhỏ xíu sai biệt.

Loại này sai biệt chính là, Tiêu Vũ tựa hồ so với hắn nhận thức những người kia càng thêm thâm trầm, động tác càng thêm trôi chảy.

Chẳng lẽ hắn còn muốn ở Vạn Thú Trang chủ nhận thức này phù đạo đại gia trên người? Lại cho Vạn Thú Trang chủ mấy viên lá gan, hắn cũng không dám nghĩ tới phương diện kia.

Theo Tiêu Vũ động tác, ở phù thạch trên chầm chậm động lên, bên trong đất trời, một cỗ vô hình gợn sóng, phảng phất vây quanh hắn dao trổ mà chuyển động lên.

Đây là một loại nhìn bằng mắt thường không thấy gợn sóng, thuộc về đại đạo lực lượng.

Tiêu Vũ toàn bộ tinh thần rót vào, trong tay dao trổ làm liền một mạch, một viên cổ điển ấn phù, dĩ nhiên ở phù thạch bên trên thành hình.

Hắn lập tức mang tới cái kia một bình xanh đằng yêu huyết,

Ngã vào ấn phù bên trên.

Thú huyết, vừa gọi bằng sinh linh máu. Phù thành thời gian, hướng lên trên tăng bao nhiêu sinh linh máu, cũng thập phần chú ý, thêm một phần thì lại qua, thiếu một phân thì lại làm cho minh phù uy lực không đủ.

Phải như thế nào bắt bí, vừa là phải xem phù sư thực lực.

“Bốp!”

Thú huyết ngã xuống, minh phù bên trên ánh sáng lóe lên, sau đó bình tĩnh lại.

“Không có hiển tượng?” Y Tử Tuyết thấy cảnh này, ánh mắt lộ ra thất vọng.

Phù thành hiển tượng, cái kia đại diện cái này minh phù đã bị khắc họa tới cực hạn, bất kể là vật liệu, ấn phù độ hoàn thành, ba người độ khớp chờ đợi đều đạt đến cực hạn, mới phải xuất hiện dị tượng.

Lúc này Tiêu Vũ minh phù không có hiển tượng, thoạt nhìn tựa hồ cũng không có đạt được chân chính hoàn mỹ.

“Đều là Đồng Thành Ngọc tên kia, đem hỏa đạo thuộc tính vật liệu đều đoạt đi rồi, sư phụ không có lửa đạo thuộc tính vật liệu, phù thành thời gian mới không có hiển tượng!”

Y Tử Tuyết thở phì phì nghĩ đến. Đồng thời nàng cũng vì Tiêu Vũ lo lắng, dùng những thuộc tính khác vật liệu khắc họa, Tiêu Vũ cái này minh phù, khả năng hữu dụng không?

Một mặt khác, Đồng Thành Ngọc ở trải qua quả thứ nhất sau khi thất bại, càng thêm chăm chú. Lúc này trên trán của hắn, đã sớm chảy ra tinh mịn mồ hôi.

Minh phù, đối với thần hồn lực lượng là một loại to lớn tiêu hao, hết thảy minh phù người, ở minh phù thời gian, đều cần dùng hồn niệm hòa vào ấn phù, cùng thiên địa câu thông.

Ấn phù đại diện là đại đạo hình thái, không cùng đại đạo câu thông, ấn phù như thế nào phát huy ra bất đồng hiệu dụng? Ấn phù bên trong sức mạnh, kỳ thực đều là thần hồn cùng thiên địa câu thông sau khi, chỗ mượn tới sức mạnh.

Một cách tự nhiên, thần hồn cường độ, cùng ấn phù khả năng ngưng đọng đến bao nhiêu sức mạnh đất trời, cùng một nhịp thở.

“Thành!”

Làm một đao cuối cùng hoàn thành, Đồng Thành Ngọc ánh mắt sáng lên, hắn lập tức mang tới lửa rắn mối chân huyết, cẩn thận từng li từng tí dọc theo khắc đến ấn phù đổ vào.

“Ông!”

Khi lửa rắn mối chân huyết dọc theo ấn phù chảy xuống, đột nhiên, bùa này nhẹ run lên, một luồng khô nóng khí tức truyền xuyên qua bước ra.

Đồng Thành Ngọc lập tức thu tay lại, mừng rỡ trong lòng, “bùa này lại là ta khắc họa nhiều lần như vậy tới nay, khắc tốt nhất một lần!”

Một quả này minh phù, Đồng Thành Ngọc khắc qua nhiều lần. Mỗi lần khắc họa thời gian, hắn cũng có bởi vì phù thạch, thú huyết bất đồng, mà có điều sai biệt.

Ngoài ra, minh phù thời gian, khắc đến ấn phù bao nhiêu đều sẽ có điều sai lệch, sai lệch nhiều lắm, bùa này độ hoàn thành thì không cao, sau khi hoàn thành uy lực phẩm chất, liền cũng sẽ nhận ảnh hưởng.

Sẽ ảnh hưởng phẩm chất, còn có thần hồn lúc đó cùng thiên địa câu thông trạng thái, trạng thái càng tốt, khắc đến minh phù phẩm chất càng tốt.

Cho dù tốt phù sư, cũng sẽ có trạng thái không tốt thời điểm, cho nên mặc dù là cùng một viên minh phù, cùng một gã phù sư, mỗi lần khắc ra, uy lực cũng không hoàn toàn giống nhau.

Trước mắt một quả này minh phù, lại là Đồng Thành Ngọc nhiều lần như vậy khắc họa tới nay, khắc tốt nhất một lần!

Niềm tin của hắn tràn đầy, ngẩng đầu lên, muốn nhìn một chút Tiêu Vũ tiến độ, mới phát hiện Tiêu Vũ sớm dừng.

“Hừ, giả vờ giả vịt!” Nhìn thấy Tiêu Vũ bộ kia bình chân như vại dáng dấp, Đồng Thành Ngọc không nhịn được cười lạnh nói: “Phong đạo thạch mộc đạo máu? Ngươi khả năng khắc đến hỏa đạo minh phù, đó mới là gặp quỷ!”

Dưới cái nhìn của hắn Tiêu Vũ căn bản không thể thành công, dù cho thoạt nhìn Tiêu Vũ như là khắc lại một viên minh phù, nhưng rất có thể cũng là một viên không có bất kỳ tác dụng gì phế phù!

“Rốt cục khắc xong?” Tiêu Vũ từ dưới đất đứng lên thân thể đến, nói: “Vậy thì mời trang chủ kiểm nghiệm một chút hai viên minh phù ưu khuyết.”

Đồng Thành Ngọc sắc mặt biến thành màu đen, nhưng cũng không có nói chuyện, nhìn về phía Vạn Thú Trang chủ.

Hai người giao ra chỗ khắc minh phù, lập tức liền có Vạn Thú Trang người, đem hai viên minh phù, hiện đến Vạn Thú Trang chủ trước người.

“Ba tầng thần hỏa phù?”

Vạn Thú Trang chủ, đầu tiên là nhìn Đồng Thành Ngọc chỗ khắc minh phù. Dù sao tầm mắt tại đây, hắn một chút liền nhìn ra Đồng Thành Ngọc chỗ khắc phù, trên mặt cũng là kinh ngạc.

Ba tầng thần hỏa phù, Phàm giai thượng phẩm.

Bùa này uy lực mặc dù không tính kinh người dường nào, thế nhưng, Đồng Thành Ngọc lại đem bùa này, khắc tới thập phần tiếp cận hoàn mỹ mức độ.

Ba tầng thần hỏa, tầng thứ nhất, đến từ phù thạch bên trong ẩn giấu hỏa đạo lực lượng, tầng thứ hai là đến từ phù thạch trên ấn phù, tầng thứ ba tất là đến từ lửa kia rắn mối chân huyết.

Ba người đều ẩn chứa hỏa đạo lực lượng, đem ba loại bất đồng lực hỏa diễm kết hợp, chính là bùa này chỗ khó vị trí, Đồng Thành Ngọc có thể hai lần liền thành công, đích xác được cho xuất sắc.

Nhìn thấy Vạn Thú Trang chủ trong mắt tán thưởng cùng kinh ngạc, Đồng Thành Ngọc cũng là lộ ra vẻ đắc ý, ngạo nghễ nhìn Tiêu Vũ một chút.

“Một quả này?”

Vạn Thú Trang chủ vừa cầm lấy Tiêu Vũ chỗ khắc minh phù, nhưng mà minh phù vào tay, hắn lại một trận nghi ngờ không thôi.

Bởi vì, bằng nhãn lực của hắn, lại không nhìn ra một quả này là cái gì phù, bởi vì phù bên trong lại đựng ba loại sức mạnh, theo thứ tự là phong, mộc, lửa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 210: Ta Tự Nghĩ Ra

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một viên minh phù, ẩn chứa nhiều loại thuộc tính sức mạnh, Vạn Thú Trang chủ cũng không phải chưa từng nghe nói, nhưng nghe nói, muốn ở một viên phù bên trong nhu hợp thuộc tính càng nhiều, thì càng gian nan.

Bởi vì, thuộc tính khác nhau sức mạnh hoà vào 1 phù bên trong, rất dễ dàng sản sinh xung đột, khiến minh phù trong quá trình trực tiếp thất bại.

Từ một điểm này trên nhìn, Tiêu Vũ rõ ràng thắng rồi một bậc. Dung hợp ba loại bất đồng thuộc tính "Lửa" lực lượng dễ dàng, còn là dung hợp ba loại thuộc tính khác nhau sức mạnh dễ dàng?

Đáp án có thể tưởng tượng được!

Nội tâm ngạc nhiên nghi ngờ bên trong, Vạn Thú Trang chủ cuối cùng cũng không thể nhận ra đây là cái gì phù, không khỏi nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi bùa này, tên gọi là gì?”

Vừa nghe lời này, Y Tử Tuyết kinh ngạc, Đồng Thành Ngọc cũng kinh ngạc.

Tình huống thế nào, vạn trang thú chủ không quen biết Tiêu Vũ khắc đến phù?

“Bùa này là ta ý muốn nhất thời, cho nên không có tên.” Tiêu

Vũ nói: “Nếu nhất định phải đặt tên nói, cái kia liền gọi ba tầng đạo hỏa phù.”

Lời này vừa nói ra, Đồng Thành Ngọc chân mày cau lại, cười lạnh nói: “Ý muốn nhất thời? Ý của ngươi là nói, bùa này là ngươi tự nghĩ ra?”

Vạn Thú Trang chủ nhìn cũng nhìn Tiêu Vũ, cau mày, viết đầy hoài nghi.

Khai sáng minh phù, đó là người người cũng có thể làm được sự tình gì? Đừng nói khai sáng, thế gian phù sư, chính là khắc họa đã biết minh phù, đều rất dễ thất bại, đau phù há lại là vậy chuyện dễ dàng?

Lúc này Vạn Thú Trang chủ, tự nhiên cũng là không tin Tiêu Vũ nói.

“Hừ, ba tầng đạo hỏa phù? Ngươi mặc dù là muốn đặt tên, cũng làm cái có ý mới điểm, nghe xong ba tầng thần hỏa phù sau cũng chỉ sửa lại một chữ, vậy thì tính tự nghĩ ra?” Đồng Thành Ngọc trong nụ cười tràn đầy khinh thường.

Đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng, Tiêu Vũ có tự nghĩ ra minh phù thực lực.

“Ngươi không tin, ta cũng không có cách nào.” Tiêu Vũ vung vung tay.

Thật đúng là không phải của hắn cố ý chép ba tầng thần hỏa phù tên, mà là, hắn minh phù bên trong, ẩn chứa phong, mộc, lửa ba loại thuộc tính, này đây lâm thời cũng không nghĩ ra tên, liền tùy ý cầm qua ba tầng thần hỏa phù tên sửa lại một chút.

“Ngươi bùa này, là cái gì cấp bậc?” Vạn Thú Trang chủ lại hỏi. Mặc dù không thể tin được Tiêu Vũ bùa này là hắn tự nghĩ ra, nhưng vẫn là muốn cùng Đồng Thành Ngọc chỗ khắc phù phân ra một cao thấp.

“Cấp bậc?” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ,

Nói: “Nên thuộc về Phàm giai thượng phẩm.”

“Nói láo!” Đồng Thành Ngọc nổi giận mắng: “Ngươi bùa này ta căn bản chưa từng nghe tới, dùng thuộc tính "Gió" phù thạch, mộc hối cải thú huyết, khắc thuộc tính "Lửa" minh phù? Theo ta nhìn ngươi bùa này vốn là phế phù, cũng không cảm thấy ngại nói là Phàm giai thượng phẩm?”

Tiêu Vũ tiếp tục xua tay, hắn cũng là bất đắc dĩ.

Y theo quy định, mới sáng lập ra minh phù, nhất định phải phải do phù đạo đại gia tiến hành đánh giá, sau đó mới sẽ cho bùa này định ra cấp độ. Nhưng hiện tại hắn luôn không khả năng đi tìm đến một vị phù đạo đại gia đánh giá, cũng không cách nào nói rõ đã biết viên phù đạt đến cấp này vị.

“Được rồi!” Vạn Thú Trang chủ cau mày, nói: “Về mặt thời gian đến xem, hai người các ngươi minh phù, là Tiêu Vũ trước một bước hoàn thành, tốc độ càng nhanh hơn. Nhưng theo cấp bậc trên nhìn, ngươi cái này minh phù không có phẩm trật không có cấp, ta chỉ có thể xem là là cấp thấp minh phù, bởi vậy, Đồng Thành Ngọc minh phù cấp bậc càng cao hơn.”

Nghe vậy, Đồng Thành Ngọc lộ ra vẻ bất mãn. Tiêu Vũ tuy nói ở trên tốc độ nhanh hơn hắn, có thể dưới cái nhìn của hắn, điều này là bởi vì Tiêu Vũ khắc chính là một viên phế phù, căn bản không thể tính nhanh hơn hắn.

Tiêu Vũ cũng không nói gì, ngược lại cuối cùng, hay là muốn dựa vào minh phù uy lực nói chuyện.

“Đã như vậy, vậy cũng chỉ có khảo nghiệm qua hai viên minh phù uy lực, mới khả năng phán định các ngươi thắng bại.” Vạn

Thú Trang chủ nói xong, liền đòi mạng người chuẩn bị.

“Chậm!” Đồng Thành Ngọc đột nhiên đứng dậy, nói: “Trang chủ, ta có một đề nghị.”

“Nói!” Vạn Thú Trang chủ ý ở ngoài, nhưng vẫn là muốn nghe một chút.

“Ta kiến nghị, để cho ta cùng hắn mỗi người nắm chính mình khắc đến minh phù, dùng phù đối kháng, kể từ đó, cả hai uy lực cao thấp, một chút có thể thấy được!” Đồng Thành Ngọc lạnh lùng nói.

Tiêu Vũ nhìn về phía Đồng Thành Ngọc, hắn đã nhìn ra, Đồng Thành Ngọc là muốn mượn minh phù, đẩy hắn vào chỗ chết?

Hai viên minh phù, đều là công kích loài hỏa đạo minh phù, 2 phù đối kháng, nếu như Tiêu Vũ đã bị thua, hắn liền sẽ bị thiêu cháy thành tro bụi.

Vạn Thú Trang chủ, tự nhiên cũng là một chút liền nghe được Đồng Thành Ngọc ý tứ, hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi có đồng ý hay không?”

Này Vạn Thú Trang chủ, sợ là cũng muốn mượn phương pháp này, để Tiêu Vũ biến mất, làm cho hắn không dây dưa nữa Y Tử Tuyết, Tiêu Vũ há có thể không nhìn ra?

Hắn sâu sắc nhìn về phía Đồng Thành Ngọc, nói: “Ngươi thật muốn quyết định như thế?”

“Làm sao, ngươi sợ hãi?” Đồng Thành Ngọc mặt lộ vẻ khiêu khích.

“Ta quả thật sợ hãi!” Tiêu Vũ hít một tiếng, “ta sợ ngươi sẽ hối hận!”

Đã đối phương tê liệt, muốn thôi hắn vào chỗ chết, mà lại là tự tìm chết, Tiêu Vũ cũng không hảo tâm như vậy, muốn ngăn hắn.

“Tốt, các ngươi đã đều đồng ý, vậy liền giống Đồng Thành Ngọc theo như lời.” Vạn Thú Trang chủ kiến Tiêu Vũ đồng ý, trong mắt tinh quang lóe lên, đem hai viên minh phù, phân biệt trả lại hai người.

“Ngươi có thể còn có di ngôn gì?” Đồng Thành Ngọc cầm trong tay minh phù, cười lạnh nói.

“Dốt nát không sợ!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không có nhiều lời.

“Hừ, ta nhìn ngươi khả năng cậy mạnh đến khi nào!” Đồng Thành Ngọc gầm lên gian, đánh ra trong tay minh phù.

“Ầm!”

Làm cái viên này minh phù bị hắn huy động, nhất thời từng trận cực nóng khí tức, từ phù bên trong truyền ra, thiêu nướng khu vực này.

Ba tầng thần hỏa phù, ba loại bất đồng hỏa đạo lực lượng thêm vào cùng nhau, uy lực kinh người.

“Ha ha!”

Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, cầm trong tay minh phù hướng về phía trước ném một cái.

“Chết đi!” Đồng Thành Ngọc khuôn mặt dữ tợn, khi hắn la lên bên trong, hắn minh phù ầm ầm một tiếng vang lớn, đột nhiên hóa thành một đoàn hỏa cầu thật lớn, mang theo vô cùng nóng rực khí tức, hướng về Tiêu Vũ ầm ầm nện xuống.

“Sư phụ!” Y Tử Tuyết lo lắng, muốn xông vào vào trong đó, nhưng là bị Vạn Thú Trang chủ vung tay lên, một luồng lực lượng vô hình, đưa nàng ngăn lại.

“Ầm!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ cái viên này minh phù, cũng là phát sinh ầm ầm nổ vang, một đạo ánh lửa, đằng một tiếng từ phù bên trong bay lên.

“Hừ!” Nhìn thấy cái kia đạo hỏa diễm, Đồng Thành Ngọc nhất thời nở nụ cười.

So với cái kia hỏa cầu thật lớn, Tiêu Vũ cái kia đạo hỏa diễm, thật sự quá nhỏ, giống như một đứa con nít, đứng ở một gã tráng hán trước mặt.

Nhưng mà, tiếng cười của hắn vừa, đột nhiên, Tiêu Vũ đoàn kia ánh lửa, đột nhiên oanh một chút lên cao, trong nháy mắt, trở nên trải qua hắn viên kia hỏa cầu còn muốn lớn hơn!

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?” Đồng Thành Ngọc nhất thời há hốc mồm, mồ hôi trên người không dứt bốc lên.

Hắn đột nhiên phục hồi tinh thần lại, “mộc đạo lực lượng? Đây là mộc đạo lực lượng?”

Lửa gặp gỡ mộc, lửa sẽ cháy càng thịnh vượng, đây là đạo lý đơn giản nhất. Đồng Thành Ngọc giờ phút này đã minh bạch, Tiêu Vũ phù bên trong ánh lửa, mượn mộc đạo lực lượng, bởi vậy mới có thể trở nên kinh người như vậy.

Có thể trước lúc này, hắn làm sao có khả năng tin tưởng, Tiêu Vũ càng thật đem hỏa đạo cùng mộc đạo dung hợp ở một viên phù bên trong? Nếu một bả khống không tốt, hỏa đạo lực lượng cùng mộc đạo lực lượng ở minh phù thời điểm, thì lẫn nhau xung đột, ở phù bên trong nổ lên.

Đánh chết hắn cũng không thể tin được, Tiêu Vũ lại ở minh phù trong quá trình, có thể tách ra hai người xung đột.

“Nguy rồi!” Đột nhiên, Đồng Thành Ngọc vẻ mặt vừa là thảm biến.

Tiêu Vũ phù bên trong, ngoại trừ mộc đạo, còn có phong đạo thuộc tính.

Lửa gặp gỡ mộc, sẽ cháy sạch vượng hơn, nếu là lúc này, gặp lại phong đạo lực lượng, sẽ như thế nào?

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có canh ba, mới vừa về cửu thiên, hết thảy đều phải từ đầu triển khai, ta còn có rất nhiều địa phương không có nghĩ rõ ràng, tốc độ rất khó mau đứng lên. Mọi người yên tâm, sau khi ta vẫn sẽ tận lực mỗi ngày bốn tới năm càng, dù sao đều là trước khi chính mình ghi nợ nghiệt. Mặt khác, cảm ơn mọi người khoảng thời gian này hoa tươi cùng khen thưởng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 211 + 9 Ngày 4 Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Đồng Thành Ngọc trong lòng vừa mới nảy lên dự cảm không tốt, chỉ thấy Tiêu Vũ minh phù bên trong, đột nhiên một trận cuồng phong tuôn ra.

Một đạo ngọn lửa, gió nhẹ nhàng thổi một hơi có thể thổi tắt, có thể một đoàn hỏa hoạn, gặp gió thì lại không chỉ sẽ không tắt, ngược lại sẽ cháy sạch càng hung.

Lúc này, làm phù trúng gió đạo lực lượng lộ ra, cái kia một đoàn vốn là vô cùng to lớn ánh lửa, lại bị cuồng phong cuốn lên, rồng lửa kết hợp lại, hóa thành một đạo lửa hình vòi rồng, cuốn sạch lấy, hướng về Đồng Thành Ngọc vọt tới.

“Phụp!”

Đồng Thành Ngọc liều mạng huy động hắn chỗ khắc đến minh phù, nhưng mà, hai viên minh phù ánh lửa chạm vào nhau, hắn phù bên trong ánh lửa, trong nháy mắt đã bị Tiêu Vũ bên này ánh lửa cắn nuốt.

“Sao có thể có chuyện đó?” Đồng Thành Ngọc kinh khủng kêu to, như như nhìn quái vật nhìn về phía Tiêu Vũ.

Ba loại thuộc tính khác nhau sức mạnh, lại thật bị hắn hòa vào một viên phù bên trong? Hắn phù thạch là phong đạo thuộc tính, hắn thú huyết là mộc đạo thuộc tính, chỉ có hắn khắc vào phù thạch bên trên ấn phù, là hỏa đạo ấn phù.

Ba người kết hợp, lại có thể có tác dụng như vậy, hỗ trợ lẫn nhau, vốn nhìn như không cách nào dùng để khắc họa hỏa loại minh phù hai loại vật liệu, tới trong tay hắn lại có dạng này hiệu dụng!

Trước lúc này, Đồng Thành Ngọc gì nghĩ tới dùng phương thức này minh phù?

Hắn bây giờ mới biết, chính mình đối với minh phù giải thích có bao nhiêu nông cạn. Thiệt thòi hắn còn tưởng rằng chiếm cứ hết thảy thuộc tính "Lửa" vật liệu, Tiêu Vũ thì sẽ vô kế khả thi, gì muốn, đối phương tùy tiện dùng hai loại vật liệu, khắc đến minh phù uy lực liền xa ở trên hắn.

Hắn trong lòng tràn đầy kinh ngạc, Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, rốt cuộc đạt đến cảnh giới gì? Trước mắt một quả này minh phù, căn bản đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn đối với Phù đạo giải thích.

“Ta chịu thua, ta nhận thua, ngươi mau dừng tay!” Đồng Thành Ngọc đầy mặt kinh khủng, thấy không dứt tiếp cận mình lửa hình vòi rồng, đối mặt cái chết, hắn sớm sắc mặt trắng bệch.

“Chịu thua?” Tiêu Vũ lộ ra một nụ cười lạnh lùng, “xin lỗi, không có chịu thua cách nói này.”

“Ầm!”

Hắn tiếng nói vừa dứt, đạo kia lửa hình vòi rồng, đã đi tới Đồng Thành Ngọc trước người.

Đồng Thành Ngọc trong rung động, bị lửa hình vòi rồng cuốn vào trong đó, hắn chỉ kịp hét thảm một tiếng, sau đó cả người liền bị to lớn rồng lửa cuốn vào trong đó, liền kêu thảm thiết đều biến mất.

Cho tới giờ khắc này,

Vạn Thú Trang chủ mới mới từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, sắc mặt khẽ thay đổi.

Hắn đồng dạng chấn động với Tiêu Vũ minh phù thủ đoạn, không gần như chỉ ở nhìn như không thể hoàn thành dưới tình huống khắc ra hỏa đạo minh phù, hơn nữa còn là toàn thắng Đồng Thành Ngọc.

Đồng Thành Ngọc dùng đều là thích hợp nhất khắc họa hỏa đạo minh phù vật liệu, mà Tiêu Vũ dùng, lại là bình thường phù sư đều sẽ không lựa chọn, cùng hỏa đạo hoàn toàn không liên quan vật liệu.

Ở tình huống như vậy, hai người này khắc đến minh phù uy lực, lại là một trời một vực, dù là ai đều có thể nhìn ra, Tiêu Vũ minh phù thực lực, so với Đồng Thành Ngọc, không biết là cao hơn bao nhiêu.

Vạn Thú Trang chủ trong khiếp sợ, nhất thời quên đi ngăn cản tỷ thí, mãi đến tận rồng lửa đem Đồng Thành Ngọc nhấn chìm, hắn mới phục hồi tinh thần lại.

“Bốp!”

Trước tiên, Vạn Thú Trang chủ ra tay rồi, xông vào vào phù bên trong.

Đồng Thành Ngọc dù sao cùng phù tôn điện có thứ quan hệ nào đó, hắn không thể trơ mắt thấy Đồng Thành Ngọc cứ như vậy chết ở trước mắt mình, nếu không giao cho không đi qua.

“Phụp!”

Chỉ thấy Vạn Thú Trang chủ xông vào vào trong lửa, không biết dùng thủ đoạn gì, cái kia cùng trời rồng lửa, càng trong nháy mắt dập tắt. Tiếp theo, hắn mang theo Đồng Thành Ngọc, từ lửa bên trong bay ra, trở về chỗ cũ.

“Rầm!”

Đem Đồng Thành Ngọc bỏ trên đất, Vạn Thú Trang chủ mặc dù đem cứu lại, nhưng sắc mặt lại khó coi.

Đồng Thành Ngọc mặc dù chưa chết, nhưng giờ phút này cũng là thập phần chật vật, hấp hối, bị Tiêu Vũ minh phù đốt cháy đến chỉ còn một hơi, tuy là bất tử, nhưng cũng coi như phế bỏ.

Trừ phi khả năng tìm đến giá trị kinh người thần dược, hắn mới có khôi phục có thể, nhưng Đồng Thành Ngọc điểm ấy tu vi và thực lực, phỏng chừng sư môn của hắn bên kia cũng không muốn lãng phí thần dược.

“Hồn cảnh tu vi?” Tiêu Vũ ở bên tất cả những thứ này, khi nhìn thấy Vạn Thú Trang chủ dễ dàng xem ra hắn phù bên trong ánh lửa, trong lòng đối với Vạn Thú Trang chủ thực lực có một cách đại khái phán đoán.

Cửu Thiên Thế Giới, tu luyện chia làm thể cảnh, Hồn cảnh, hư cảnh, thật cảnh bốn cái đại cảnh giới.

Mặc dù chỉ có bốn cái đại cảnh giới, nhưng mỗi một cảnh giới, muốn vượt qua đều vạn phần gian nan.

Bốn Đại cảnh giới bên trong, thể cảnh lại phân làm thể ngoại cảnh cấp, thể biên giới cấp, thể cảnh thiên cấp. Này ba cái cảnh giới, đổi hạ xuống, liền tương đương với Cửu Thiên Thế Giới bên trong linh nguyên đến hóa khí, lại tới tông sư Thiên Tông, vương giả Thiên Vương ba cái giai đoạn.

Tiêu Vũ ở Thập Châu cảnh giới, chỉ có Thiên Vương, này đây, Đồng Thành Ngọc trước khi mới có thể nói hắn là thể cảnh thiên cấp.

Đương nhiên, Thập Châu cùng cửu thiên phương thức tu luyện có điều bất đồng, nhưng con đường tu luyện, trăm sông đổ về một biển. Tiêu Vũ ở Thập Châu trước đây tu luyện qua cảnh giới, đều là luyện thể, Cửu Thiên Thế Giới tu luyện ban đầu, đồng dạng là từ luyện thể nhập đạo, vì vậy khác nhau cũng không phải rất lớn.

Bởi vậy, hắn mặc dù là Thập Châu tu luyện tới thể cảnh thiên cấp, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng hắn ở Cửu Thiên Thế Giới tiếp tục tu luyện.

Vừa mới, Tiêu Vũ khắc đến minh phù, uy lực đã là Phàm giai thượng phẩm cực hạn, thể cảnh trong vòng không người có thể tiếp được. Vạn Thú Trang chủ lại là dễ dàng hóa giải, bởi vậy Tiêu Vũ phán đoán, vị trang chủ này tu vi, rất có thể đạt đến Hồn cảnh.

“Thắng, sư phụ thắng, ta liền biết sư phụ nhất định sẽ thắng!” Y Tử Tuyết nhảy nhảy nhót nhót, nhìn thấy Tiêu Vũ thắng được, vui vẻ chạy đến Tiêu Vũ trước mặt.

Vạn Thú Trang chủ thật lâu không nói gì, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, rất lâu đều không nói gì.

“Tử Tuyết, ngươi lui xuống trước đi, ta muốn cùng sư phụ ngươi, đơn độc nói mấy câu.” Ánh mắt của hắn lấp lóe, qua hồi lâu, mới nói như thế.

Tiêu Vũ biết, hắn làm ra, đã ở Vạn Thú Trang chủ trong lòng để lại nhất định sức nặng, vị trang chủ này không còn dám xem thường hắn.

Y Tử Tuyết mặc dù không yên lòng, nhưng cha chi mệnh, không thể không nghe, chỉ đành bất đắc dĩ rời đi.

“Nói đi, ngươi tới ta vạn thú núi, đến tột cùng có mục đích gì?” Vạn Thú Trang chủ ánh mắt đe dọa nhìn Tiêu Vũ, trong con ngươi hoàn toàn lạnh lẽo.

Có bực này minh phù thực lực người, đột nhiên xuất hiện ở vạn thú trong núi, muốn nói hắn không có mưu đồ, Vạn Thú Trang chủ làm sao có khả năng tin tưởng?

“Có một số việc, không phải của ta không chịu nói cho ngươi biết, mà là, sợ ngươi không gánh vác được.” Tiêu Vũ ánh mắt, đột nhiên trở nên thâm thúy.

Hắn biết, chuyện đến nước này, vô luận hắn giải thích thế nào đi nữa, Vạn Thú Trang chủ cũng không thể không nghi ngờ hắn, dù sao hắn xuất hiện ở vạn thú núi, đích xác không cách nào giải thích.

Này đây, hắn quyết định hoán đổi một loại phương thức.

“Ta không gánh vác được?” Vạn Thú Trang chủ trong lòng rùng mình.

Tu vi của hắn mặc dù không cao, nhưng ở xung quanh đây mười triệu dặm, Vạn Thú Trang cũng tuyệt đối có thể xưng tụng bá chủ cấp bậc nhân vật, Tiêu Vũ một nho nhỏ thể cảnh thiên cấp, lại còn nói hắn không gánh vác được?

“Ta này đến vạn thú núi, đúng là ôm ấp mục đích. Nhưng mục đích này, ngươi vẫn còn không biết rõ cho thỏa đáng, nếu không, có thể ngày mai, vạn thú núi thì sẽ ở giữa phiến thiên địa này, hoàn toàn biến mất!” Gặp Vạn Thú Trang chủ động chứa đựng, Tiêu Vũ vừa là cho hắn rơi xuống 1 lưu thuốc mạnh.

Quả nhiên, Vạn Thú Trang chủ thân hình nhẹ nhàng chấn động, ánh mắt có vẻ càng thêm không bình tĩnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 212: Vạn Thú Núi Có Bí Mật?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vốn, một nho nhỏ thể cảnh tu sĩ, nói Vạn Thú Trang sẽ biến mất, Vạn Thú Trang chủ là thế nào cũng không thể tin được.

Nhưng mà, Tiêu Vũ vừa mới lộ cái kia một tay, lại làm hắn không thể không nhìn thẳng vào. Chính là Tiêu Vũ chiêu thức ấy minh phù bản lĩnh, dưới cái nhìn của hắn chính là không thể tưởng tượng nổi.

Có thể có bực này minh phù thực lực, Tiêu Vũ phía sau, có thể sẽ không có người sao? Mà muốn hạng người gì, mới có thể dạy đạt được còn trẻ như vậy, nhưng có bực này minh phù thực lực hậu bối?

Chính là bởi vì cân nhắc đến điểm này, Vạn Thú Trang chủ lúc này mới chính thức coi trọng hơn Tiêu Vũ, mà bởi vì coi trọng Tiêu Vũ, bởi vậy Tiêu Vũ lúc này nói nghe tới mặc dù hoang đường buồn cười, nhưng hắn lại không dám hoàn toàn không tin.

“Ngươi cho rằng, chỉ bằng ngươi mấy câu nói này, liền có thể làm cho khiếp sợ ta sao?” Mặc dù trong lòng nghi ngờ không thôi, nhưng Vạn Thú Trang chủ trên mặt còn là vẫn duy trì trấn định, nói: “Chẳng lẽ ngươi cho rằng nói như vậy, ta thì sẽ kiêng kỵ, không dám xuống tay với ngươi?”

Nói xong, trong mắt của hắn còn cố ý đối với Tiêu Vũ lộ ra vài phần sát ý.

“Ha ha, tới giờ phút này, trang chủ ngươi cũng không cần ở trước mặt ta cố làm ra vẻ bí ẩn.” Tiêu Vũ khẽ cười nói: “Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết. Ngươi Vạn Thú Sơn bên trong, cất dấu bí mật nào đó, mà bây giờ, bí mật này, bị người theo dõi, hơn nữa đều là ít ỏi ngươi không cách nào chạm đến đại nhân vật.”

Vạn Thú Trang chủ vừa là chấn động.

Hắn không cách nào chạm đến đại nhân vật? Trong mơ hồ, Vạn Thú Trang chủ tựa hồ là nghĩ đến cái gì.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, cường giả vô số, hắn Vạn Thú Trang ở quanh thân mười triệu dặm, tựa hồ xem như chúa tể một phương, nhưng để ở cửu thiên, lại là chẳng là cái thá gì.

Cửu thiên có ngàn tỉ chủng tộc, vô số sinh linh, đừng nói hắn Vạn Thú Trang chủ chỉ là khu khu một Hồn cảnh, chính là hư cảnh nhân vật, mặt trên còn có thật cảnh.

Thật cảnh, đó mới là giậm chân một cái, này toàn bộ Đại thế giới đều sẽ vì thế chấn động tồn tại.

Ngoài ra, thế gian mỗi một đại chủng tộc, như long tộc, hoàng loài, có người nào là hắn trêu chọc được?

“Mấy người này khả năng im hơi lặng tiếng tiến vào Vạn Thú Sơn, chẳng lẽ thật là có đại nhân vật ở sau lưng chống đỡ?” Vạn Thú Trang càng muốn, càng là cảm thấy có thể.

Nếu không thì, hắn Vạn Thú Sơn quanh thân đều bày cấm chế, ai có thể im hơi lặng tiếng tiến vào bên trong?

Hơn nữa, Tiêu Vũ này không thể tưởng tượng nổi Phù đạo thực lực, muốn nói sau lưng không có cao nhân chỉ điểm, hắn đồng dạng không thể tin tưởng.

Chỉ có điều, Vạn Thú Trang chủ dù sao là đã sống mấy chục ngàn năm nhân vật,

Tiêu Vũ lời nói mặc dù nghe tới tựa hồ là thật, nhưng hết thảy đều là suy đoán, cũng không thực tế chứng minh.

“Ngươi dựa vào cái gì, để cho ta tin tưởng ngươi?” Vạn Thú Trang chủ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong lòng đã cảm thấy kiêng kỵ, chỉ là không có chứng cứ không có theo, hắn cũng không khả năng thì dễ dàng như vậy tin.

“Ha ha, ngươi muốn chứng cứ, vậy cũng cũng không không thể.” Tiêu Vũ đã sớm ngờ tới Vạn Thú Trang chủ không dễ lừa như vậy, cười nói: “Cùng ta cùng đi tới Vạn Thú Sơn bên trong người, ngươi chỉ cần đưa bọn họ tìm đến, ta có thể tự cho ngươi chứng cứ!”

Vạn Thú Trang chủ một trận do dự. Mặc dù, hắn đối với Tiêu Vũ những người này tràn ngập hoài nghi, nhưng bởi vì không có xác nhận thân phận đối phương, hắn cũng không dám đem mấy người như thế nào.

Dù sao, ở mảnh này thật lớn thế giới, cũng không ai dám dễ dàng đắc tội không biết thân phận người, nếu không rất dễ dàng sẽ đưa tới đại họa.

Huyết Lân Mặc Vũ bao nhiêu mọi người tới kỳ quái, càng làm cho Vạn Thú Trang chủ không dám xuống tay với bọn họ.

Cuối cùng, Vạn Thú Trang chủ đồng ý, sai người đi xuống, đem Huyết Lân Hắc Vũ bọn người toàn bộ mang tới trong điện.

“Tiêu Vũ!”

Mấy người nhìn thấy Tiêu Vũ, đều là kích động, có điều bây giờ không phải là ôn chuyện thời điểm, Tiêu Vũ làm cho bọn họ yên tĩnh, sau đó đối với Huyết Lân nói: “Huyết Lân, mượn ngươi một giọt máu.”

Huyết Lân mặc dù lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng đối với Tiêu Vũ nói, cũng không hoài nghi, lúc này bức ra một giọt máu tươi.

Tiêu Vũ dùng Thần lực bao lấy giọt máu tươi này, hướng đi Vạn Thú Trang chủ, nói: "Quý trang đã bình thời là cùng dị thú cùng thú huyết giao thiệp với, nói vậy trang chủ sẽ không phải là không nhận biết đây là cái gì máu?"

Vạn Thú Trang chủ nghi hoặc, không biết Tiêu Vũ muốn làm gì. Khi hắn dùng Thần lực tiếp nhận cái kia một giọt máu, nhất thời vẻ mặt đại biến.

Máu rồng! Thứ này lại có thể là máu rồng!

Long tộc, đây chính là Cửu Thiên Thế Giới đại hung bộ tộc, đứng ngạo nghễ với vạn tộc đỉnh, cường giả vô số, trong tộc chí tôn nhân vật chính là không biết có bao nhiêu.

Hắn lại bắt được một cái Chân long? Nghĩ đến điểm này, Vạn Thú Trang chủ sắc mặt bá một chút thì trắng, một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

"Long tộc tại sao phải phái hậu nhân tiến vào ta Vạn Thú Sơn? Chẳng lẽ Vạn Thú Sơn bên trong thật giấu giếm bí mật gì?" Vạn Thú Trang chủ giờ phút này đã hoàn toàn tin Tiêu Vũ lúc trước nói.

Nếu như nói liền Long tộc đều theo dõi vạn đã núi, vậy này sau lưng ẩn giấu bí mật, đích xác không phải của hắn có thể biết đến.

Thời điểm này, hắn đã hoàn toàn tin Tiêu Vũ nói.

"Trang chủ, bây giờ ngươi tin tưởng lời của ta đi?" Tiêu Vũ từ tốn nói.

"Tin! Ta tin!" Vạn Thú Trang chủ một trận sợ hãi, vội vàng trả cái kia một giọt máu rồng.

“Nhiều ta cũng sẽ không nói, trang chủ, ngươi bây giờ hẳn phải biết Vạn Thú Sơn bên trong bí mật lớn bao nhiêu. Ta hy vọng, ngươi khả năng làm như chưa từng thấy mấy người bọn họ, nếu không nếu là để lộ ra ngoài……” Tiêu Vũ tiếp về rồng máu, vừa là chậm rì rì nói.

Vạn Thú Trang chủ sắc mặt một chút thì trắng. Nếu là để lộ ra ngoài, đưa tới những người khác, Long tộc há có thể buông tha hắn? Đến lúc đó Long tộc giận dữ, lửa giận ai có thể thừa nhận?

“Ta hiểu, ta hiểu!” Hắn một trận sợ hãi, gật đầu liên tục, lập tức sai người, giải trừ Huyết Lân Mặc Vũ đám người tu vi.

Đây chính là Long tộc người, hắn gan dạ lại tiếp tục nhốt, không muốn sống nữa?

“Trang chủ ngươi cũng không cần lo lắng, Vạn Thú Sơn tuy có bí mật, nhưng những đại nhân kia đối với Vạn Thú Trang và không có hứng thú, bọn họ chỉ có thể tìm được muốn. Ngươi chỉ cần thành thành thật thật làm ngươi trang chủ, ta bảo đảm Vạn Thú Trang chẳng có chuyện gì.” Tiêu Vũ vừa là động viên.

Hắn sợ hãi Vạn Thú Trang chủ quýnh lên, sợ hãi Long tộc biết hắn đã quan qua Long tộc người, bí quá hóa liều, lựa chọn đem mấy người bọn họ bỏ.

“Vâng! Ta biết nên làm như thế nào!” Vạn Thú Trang chủ một bên lau mồ hôi, vừa gật đầu.

Thành thật mà nói, hắn quả thật từng có trong nháy mắt, muốn đem mấy người này đều diệt trừ, miễn cho Long tộc ngày sau báo thù. Nhưng mà, nếu như mấy người này là bị Long tộc để ở đây, hắn coi như diệt trừ mấy người này, chỉ sợ cũng giấu diếm không được.

Đối mặt cấp độ kia quái vật khổng lồ, Vạn Thú Trang chủ chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp, không có lựa chọn nào khác.

“Chuyện hôm nay, liền dừng ở đây a, còn có hôm nay chỗ nghe nghe thấy, U &# 8 &# 32; hy vọng trang chủ khả năng sớm ngày quên.” Tiêu Vũ vừa là cười híp mắt nói.

Hắn theo như lời này, đương nhiên đều là nói bừa, nhưng bây giờ, tựa hồ muốn theo Vạn Thú Trang giải cứu ra Huyết Lân bọn người, tạm thời không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể như thế.

Vạn Thú Trang chủ đột nhiên nhìn thấy Long tộc có người giá lâm, sớm sợ vỡ mật, cái gì cũng không nhiều lời, liền để Tiêu Vũ mấy người rời đi.

Vạn Thú Trang chủ hạ lệnh, Huyết Lân mấy người khôi phục thân thể tự do, Tiêu Vũ vốn có thể mang theo bọn họ rời đi Vạn Thú Trang, nhưng hắn lại không có làm như vậy, bởi vì hắn còn muốn lưu ở Vạn Thú Trang, tìm cơ hội tiếp cận phù tôn điện.

Mấy người đoàn tụ, Tiêu Vũ đưa bọn họ tụ lại tới một chỗ, ở mỗi người bọn họ đầu ngón tay điểm một cái, dùng thần niệm phương pháp, đem Cửu Thiên Thế Giới ngôn ngữ và chữ viết truyền cho mọi người.

Đối với Tiêu Vũ hiểu được Cửu Thiên Thế Giới ngôn ngữ và chữ viết, mọi người vừa kinh ngạc, vừa là cảm thấy hợp lý, chỉ vì Tiêu Vũ cho bọn hắn hành động kinh người đã nhiều lắm.

“Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch.” Tiêu Vũ nhìn về phía mấy người, nói: “Mấy người các ngươi, ngày mai liền từ nơi đây rời đi a.”

Nghe vậy, Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng là lớn kinh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 213: Mỗi Loại Đường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Có ý gì?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ mới vừa cùng Tiêu Vũ đoàn tụ, Tiêu Vũ liền muốn bọn họ rời đi, hai người cũng là lớn kinh, cũng cảm thấy không rõ.

“Ta đã cùng các ngươi đã nói, thế giới này, cường giả vô số, ta con đường của mình, còn gian nan, các ngươi cùng ở bên cạnh ta, lại có chứa nhiều nguy hiểm.” Tiêu Vũ than khẽ.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu hắn cũng chưa từng nghĩ tới, phải dẫn bọn họ ở Cửu Thiên Thế Giới lang bạt.

“Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ sợ gì?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ phẫn nộ. Hai người đều đã nhìn ra, Tiêu Vũ cùng một giới này có ngàn vạn tia quan hệ, tựa hồ có địch nhân cường đại, nhưng Tiêu Vũ nếu là bởi vậy lựa chọn làm cho bọn họ rời đi, trong lòng bọn họ sẽ rất không thoải mái.

“Cũng không phải có sợ hay không.” Tiêu Vũ nói: “Các ngươi cùng ở bên cạnh ta, trưởng thành có hạn, ở cái thế giới này, có càng thêm thích hợp các ngươi trưởng thành địa phương.”

“Ngươi nói?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều là sửng sốt, thông minh hai người, một chút thì nghĩ tới điều gì.

“Không sai.” Tiêu Vũ gật gù, “ở vùng thế giới này, Long tộc cùng Kim Ô, đều là chủng tộc mạnh nhất, hơn nữa không giống Thập Châu như vậy đã diệt sạch. Các ngươi nếu có thể trở lại mỗi loại trong tộc, tất sẽ phi tốc trưởng thành.”

Mặc dù, Tiêu Vũ đã dạy qua Huyết Lân cùng Mặc Vũ bọn họ các tộc bí thuật, thế nhưng, này bí thuật, trên thực tế Tiêu Vũ nắm giữ, cũng không phải chân chính hàm nghĩa.

Các tộc bổn tộc thuật, cái kia đều là độc nhất vô nhị, người ngoài cho dù có thể khống chế, cũng còn kém rất rất xa chân chính vốn tộc nhân thi triển.

Long tộc cùng Kim Ô, thân là Cửu Thiên Thế Giới đứng đầu chủng tộc, Tiêu Vũ mặc dù nắm giữ một chút hai tộc bí thuật, nhưng xa xa không phải toàn bộ. Huyết Lân cùng Mặc Vũ nếu muốn trưởng thành, trở lại hai trong tộc, đối với bọn họ là lựa chọn tốt nhất.

“Ta con đường phía trước gian nan, có tu vi kinh thế đại địch, và sau này đường còn sẽ có rất nhiều trở ngại, nếu như các ngươi tài năng ở các tộc bên trong thuận lợi trưởng thành, ngày sau sẽ đến giúp ta rất nhiều, ta cần các ngươi trợ lực.” Tiêu Vũ nhìn phía hai người, thành khẩn nói.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, lúc này mới trầm mặc xuống.

Mặc dù bọn họ không muốn cùng Tiêu Vũ chia lìa, nhưng cũng biết, nếu không có đủ thực lực, dù cho ở lại Tiêu Vũ bên cạnh, cũng không giúp được Tiêu Vũ cái gì.

Hai người thật lâu sau khi trầm mặc, rốt cục gật đầu.

“Tiêu Vũ ca ca, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch không muốn cùng ngươi chia lìa!”

Hai đứa con nít nhỏ nghe Tiêu Vũ muốn làm cho bọn họ rời đi, Cũng là khóc mù quáng, một tả một hữu ôm Tiêu Vũ làm sao cũng không chịu buông ra.

“Các ngươi nghe lời, các ngươi chỉ có rời đi trước Tiêu Vũ ca ca bên cạnh một quãng thời gian, các ngươi sau đó tài năng đi được xa hơn.” Tiêu Vũ nhức đầu nhất, chính là hai thằng nhóc này, bởi vì với bọn hắn nói không dứt đạo lý.

“Ngươi dự định đưa bọn họ đưa đến nơi nào?” Sở Ngâm Sa hiểu Tiêu Vũ dự định, ở bên nói.

“Nói ít ỏi việc này, ta chỉ sợ còn muốn nhờ ngươi.” Tiêu Vũ trịnh trọng nói: “Ngươi đoạt được chi đạo, thập phần bất phàm, ta cũng biết, ngươi theo ban đầu liền không có ý định cùng ta cùng đường, bởi vì ngươi phải tự đi hiểu.”

Sở Ngâm Sa trầm mặc, gật gật đầu.

Mỗi người đều có chính mình đạo, hắn tu đích đạo cùng Tiêu Vũ bất đồng, hai người nhất định đều có mỗi loại đường phải đi. Hắn muốn chân chính trưởng thành, liền không khả năng ở lại Tiêu Vũ bên cạnh.

Hắn không muốn để cho sư tôn của hắn đối với hắn thất vọng.

“Ở ngươi rời đi thời khắc, ta hy vọng ngươi khả năng thay ta đi một chuyến, đưa bọn họ đưa tới Côn Bằng bộ tộc.” Tiêu Vũ thương yêu nhìn về phía nhỏ đen Tiểu Bạch.

“Côn Bằng bộ tộc?” Sở Ngâm Sa thay đổi sắc mặt.

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, vốn là thân cá, xem như cùng Côn Bằng đồng nguyên, huống hồ bọn họ đều được Côn Bằng lực lượng, cho nên Tiêu Vũ cảm thấy, nếu là bọn họ có thể được Côn Bằng bộ tộc tán thành, đối với hai thằng nhóc tất nhiên vô cùng hữu ích.

“Nếu như Côn Bằng bộ tộc không muốn tán thành bọn họ, đến lúc đó ngươi liền đưa bọn họ mang về.” Tiêu Vũ vừa là nói.

Sở Ngâm Sa gật đầu, dùng hắn và Tiêu Vũ giao tình, việc này đều không tính là gì, không có lý do cự tuyệt.

Cửu Thiên Thế Giới, tuy là chín Đại thế giới, nhưng như này đứng đầu chủng tộc cùng đứng đầu thế lực, cũng sẽ ở mỗi một trong giới thiết lập địa bàn của mình, tốt nắm giữ cửu thiên thế cuộc cùng xu hướng.

Bởi vậy, Tiêu Vũ hoàn toàn không lo lắng, Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở một giới này sẽ không tìm được tộc nhân của bọn hắn.

Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch khóc đến hệ bên trong rầm, ở Tiêu Vũ lần nữa dưới sự trấn an, mới nguyện ý cùng Sở Ngâm Sa cùng rời đi.

Ngày thứ hai lúc, Tiêu Vũ liền đưa bọn họ đưa ra Vạn Thú Trang, nhìn theo mấy người rời đi.

Bên cạnh hắn, đến tận đây cũng chỉ còn lại có Nhị Hắc cùng Tiểu Lý, ngoài ra, chính là bị hắn bỏ vào hóa giới phù bên trong người đá Tiểu Cửu, cùng với vẫn đang say giấc nồng Lam Thiên Ngữ.

“Đưa bọn họ đưa đi, ta sau này làm việc, cũng liền không nữa phải kiêng kỵ nhiều như vậy.”

Đưa đi mấy người sau, Tiêu Vũ trong lòng an tâm một chút. Thân phận của hắn, lúc nào cũng có thể bị Mạc Thương phát hiện, mấy người này ở bên cạnh hắn ở lâu thêm một ngày, liền thêm một phần nguy hiểm.

“Sư phụ!”

Y Tử Tuyết chạy tới, tìm tới Tiêu Vũ, đầy mặt lo lắng nói: “Sư phụ, ngươi có thể phải có phiền toái!”

Tiêu Vũ đối với nha đầu này gọi, cũng quen rồi, nói: “Làm sao vậy? Có phiền toái gì?”

Y Tử Tuyết gặp Tiêu Vũ một bộ dửng dưng như không dáng vẻ, vội la lên: “Đồng Thành Ngọc có cái sư phụ, là chân chính phù sư, hơn nữa còn là phù tôn điện người. Ngươi ngày hôm qua đem Đồng Thành Ngọc phế đi, nghe nói sư phụ hắn rất tức giận, tuyên bố sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Đồng Thành Ngọc có cái sư phụ ở phù tôn điện?” Tiêu Vũ kinh ngạc, tâm tư đảo lộn nhanh.

Trước hắn còn đang suy nghĩ nên làm sao tiếp cận phù tôn điện, không ngờ rằng vậy thì trêu chọc đến phù tôn điện phù sư?

“Sư phụ ngươi thì một chút cũng không nóng nảy sao được?” Y Tử Tuyết vội la lên: “Đây chính là phù tôn điện chân chính phù sư, chính là cha ta cũng không muốn dễ dàng đắc tội, hắn muốn tìm ngươi phiền phức, ta chính là muốn giúp ngươi đều không giúp được!”

Tiêu Vũ không ngờ rằng, nha đầu này thế mà lại còn vì chính mình sốt ruột.

Có điều tầm thường một phù sư, hắn thật đúng là không để vào mắt, đưa đi Huyết Lân Mặc Vũ bọn người sau khi, hắn tâm tư cũng hoạt lạc, nói: “Ngươi biết hay không, muốn gia nhập phù tôn điện có biện pháp gì?”

“Ha?” Y Tử Tuyết sửng sốt, người ta phù tôn điện đang muốn tìm làm phiền ngươi đâu, ngươi không nghĩ tới làm sao tránh, còn nghĩ muốn gia nhập người ta phù tôn điện?

“Ngươi không phải vẫn muốn gia nhập phù tôn điện gì? Chẳng lẽ không biết?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói.

“Ta đương nhiên biết!” Y Tử Tuyết lấy lại tinh thần, nói: “Phù tôn điện có chính bọn họ sát hạch, chỉ cần có thể thông qua, thì có thể trở thành là bọn họ trong điện phù sư. Có điều sư phụ, ngươi bây giờ không nghĩ tới chạy, có phải còn định đem mình đưa đến người ta thuộc hạ?”

“Đây có ngại gì?” Tiêu Vũ cười nói: “Ngươi chuẩn bị một chút, qua mấy ngày, ta dẫn ngươi đi thi vào phù tôn điện!”

Đã dự định tìm tòi phù điện, Tiêu Vũ vốn liền nghĩ muốn đi xem một chút. Bây giờ mặc dù đắc tội rồi trong điện phù sư, nhưng cùng với chờ đối phương tìm đến, chẳng bằng chính mình hãy đi trước, tối thiểu nắm giữ chủ động.

“A…… sư phụ, ngươi là nói đùa ta gì?” Y Tử Tuyết sửng sốt vừa sững sờ, nàng đã không biết là nên thay thế Tiêu Vũ sốt ruột, hay là nên làm sắp sửa có thể tiến vào phù tôn điện mà cảm thấy cao hứng.

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ rời đi Vạn Thú Trang, mang tới Y Tử Tuyết, đi tới phù tôn trước điện.

“Đây là phù tôn điện?” Hắn ngẩng đầu nhìn một chút, sau đó mang tới Y Tử Tuyết, nhanh chân đi vào trong đó.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 214: Màu Đỏ Đại Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phù Tôn Điện, ở vào một tòa phồn hoa bên trong tòa thành cổ, trước điện Phù Tôn Điện ba chữ lớn, dưới ánh mặt trời rực rỡ chói mắt.

Cửu Thiên Thế Giới bao la vô bờ, còn hơn Thập Châu phải lớn hơn nhiều, Vạn Thú Trang quanh thân mười triệu dặm, đều so với Thập Châu rộng lớn, nhưng mà ở một giới này, có điều chỉ có thể coi là một góc.

Theo Y Tử Tuyết trong miệng, Tiêu Vũ biết, Phù Tôn Điện đều không phải là chỉ là một đại điện, mà là như Thập Châu Phù Đạo Minh giống nhau, rải rác nơi đây giới các nơi, giờ phút này bọn họ chứng kiến Phù Tôn Điện, chỉ là một người trong đó thôi.

“Sư phụ, người nhất định phải báo thù cho ta a!”

Lúc này, Phù Tôn Điện bên trong, Đồng Thành Ngọc than thở khóc lóc, quỳ gối 1 người đàn ông tuổi trung niên trước mặt, khổ sở nài xin.

“Được rồi, đồ vô dụng!”

Đồng Thành Ngọc sư phụ, tên là Đoạn Thừa Đức, hắn thấy Đồng Thành Ngọc cái kia một bộ tàn phế không phế dáng dấp, chính là một trận hỏa khí.

Bên ngoài đấu với người ta phù, hơn nữa lại còn đã bị thua, Đoạn Thừa Đức cảm thấy, chính mình bộ mặt đều bị Đồng Thành Ngọc cho mất hết.

Có điều lời tuy như thế, Đồng Thành Ngọc dù sao cũng là đệ tử của hắn, lại bị một không có danh tiếng gì người phế đi, hắn tự nhiên cũng là nuốt không trôi cơn giận này.

Nếu là đệ tử của hắn bị người phế bỏ, hắn cũng không nghe không hỏi, này nếu là truyền ra ngoài, hắn còn gì là mặt mũi?

“Ha ha, sư đệ, ngươi làm sao, lại để van cầu sư phụ báo thù cho ngươi?”

Đột nhiên, một gã nam tử đi đến, nhìn thấy Đồng Thành Ngọc một thân chật vật quỳ gối Đoạn Thừa Đức trước mặt, quái gở nói.

“Hừ!” Đồng Thành Ngọc sắc mặt khó coi, hừ một tiếng.

Đây là sư huynh của hắn Chu Ngọc Minh, cũng là Phù Tôn Điện bên trong phù sư một trong. Hai người bọn họ mặc dù đều là Đoạn Thừa Đức đệ tử, nhưng trong ngày thường thường hay bất hòa.

Lần này, Đồng Thành Ngọc bên ngoài bị thiệt lớn, sau khi trở về liền không ít đã bị Chu Ngọc Minh chê cười.

“Muốn nói ngươi cũng thật là vô dụng, lại ở bên ngoài bại bởi một không tên không họ người, sư phụ mặt, đều bị ngươi mất hết!” Chu Ngọc Minh ở Đoạn Thừa Đức trước mặt, cũng là không chút khách khí, quở trách Đồng Thành Ngọc.

Đồng Thành Ngọc sắc mặt càng thêm khó coi, bởi vì Đoạn Thừa Đức sắc mặt vừa chìm xuống dưới.

Trong lòng hắn đau khổ, biết trải qua việc này sau khi, sau này Đoạn Thừa Đức chỉ sợ sẽ càng thêm coi trọng Chu Ngọc Minh, Dù sao hắn vốn còn hơn Chu Ngọc Minh thì có chỗ không bằng, lúc này lại ra dạng này sự tình, hắn ở Đoạn Thừa Đức trong lòng chỉ sợ không còn có cái gì phân lượng.

“Đúng rồi, ta tới là nói cho ngươi sự kiện.” Chu Ngọc Minh khinh bỉ mà thấy Đồng Thành Ngọc, nói: “Ta vừa mới nhìn thấy Y Tử Tuyết, hắn cùng một người trẻ tuổi đến rồi chúng ta trong điện.”

Hắn tự nhiên cũng biết, Đồng Thành Ngọc vẫn muốn mượn Y Tử Tuyết tiếp cận Vạn Thú Trang, cũng biết Đồng Thành Ngọc chính là ở Vạn Thú Trang chịu thiệt, tổn hại, bất lợi.

“Người trẻ tuổi?” Đồng Thành Ngọc tinh thần chấn động, cũng vô tận lại tính toán Chu Ngọc Minh lúc trước nói móc, nói: “Người kia dung mạo ra sao?”

“Hai mươi tuổi ra mặt, có điều theo khí tức đến xem, cũng đã có sáu, bảy trăm tuổi, thể cảnh thiên cấp tu vi.”

Chu Ngọc Minh nói xong, nhìn về phía Đồng Thành Ngọc ánh mắt lại trở nên cân nhắc, nói: “Ta nói sư đệ, sẽ không phải thắng ngươi, chính là người này? Một chỉ có mấy trăm tuổi tiểu tử vắt mũi chưa sạch, lại có thể cho ngươi thua đến thảm như vậy, ngươi nhưng ở bên người sư phụ học hơn ngàn năm minh phù, cũng không biết ngươi cho học đi nơi nào!”

Ở Cửu Thiên Thế Giới, mấy trăm tuổi người đối với tu luyện người thì giống như một đứa bé sơ sinh bình thường, bởi vì vô luận vậy một giới người, cũng có dài lâu sống lâu, có thể sống mấy ngàn mấy vạn tuổi quá nhiều người, tầm thường mấy trăm tuổi, ở trước mặt những người này không phải trẻ con là cái gì?

Kể cả Đồng Thành Ngọc cùng Chu Ngọc Minh, hai người cũng đã sống ít nhất hơn ba ngàn năm.

“Ngươi có biết cái gì, hắn mặc dù tuổi trẻ, nhưng Phù đạo thực lực cũng không yếu!” Đồng Thành Ngọc sắc mặt lúc xanh lúc trắng, ráng chống đỡ nói.

“Phù đạo thực lực?” Chu Ngọc Minh cười nhạo, nói: “Một chỉ sống mấy trăm năm tiểu tử, Phù đạo thực lực mạnh đến đâu, khả năng mạnh tới đâu? Sư đệ, ta xem là ngươi bại bởi người ta sau khi, trên mặt không nhịn được, cố ý thổi ra a?”

“Ta không có, ta nói đều là thật!” Đồng Thành Ngọc vội la lên.

Hắn sớm hướng về Đoạn Thừa Đức đã nói, Tiêu Vũ Phù đạo trình độ rất đặc thù, khắc lại minh phù kết hợp ba loại thuộc tính, không thể tưởng tượng nổi.

Mà giờ khắc này, nhìn thấy Đoạn Thừa Đức cái kia sắc mặt khó coi, Đồng Thành Ngọc lòng nhất thời chính là mát lạnh, xem ra Đoạn Thừa Đức đồng dạng là không tin lời hắn nói!

“Được rồi!” Chu Ngọc Minh khinh thường nói: “Ngươi cũng đừng thổi phồng hắn, không phải liền là một tiểu tử chưa ráo máu đầu gì. Ngươi mặc dù đang bên ngoài cho sư phụ bị mất mặt, nhưng dù sao cũng là sư đệ của ta, đã tiểu tử kia tự đưa tới cửa, ta sẽ cho ngươi ra mặt, sư phụ bộ mặt, chung quy phải kiếm lại!”

Nghe nói như thế, Đồng Thành Ngọc trong lòng vừa là không biết là tư vị gì.

Chu Ngọc Minh giúp hắn ra tay dạy dỗ Tiêu Vũ, hắn vốn phải là rất vui vẻ. Nhưng lúc này nghe tới, hắn bên ngoài đã đánh mất Đoạn Thừa Đức mặt, cuối cùng lại là Chu Ngọc Minh đem mặt mũi này cho kiếm lại, dưới so sánh, có vẻ hắn càng thêm không chịu nổi.

Chu Ngọc Minh đây là muốn giẫm lên hắn đi lên, làm cho Đoạn Thừa Đức đối với hắn càng trọng thị!

“Sư phụ, tiểu tử kia thật giống như đến thi phù sư tư cách, xin ngài yên tâm, đệ tử vậy thì tiến đến, nhất định sẽ cho ngài giành lại một hơi!” Chu Ngọc Minh đối với Đoạn Thừa Đức nói xong, vừa là âm dương quái khí nhìn Đồng Thành Ngọc một chút.

Đồng Thành Ngọc há miệng, muốn nhắc nhở Chu Ngọc Minh, Tiêu Vũ Phù đạo thực lực không đơn giản. Nhưng mà thấy Chu Ngọc Minh bộ này hoàn toàn không đem Tiêu Vũ coi là chuyện to tát tư thái cao ngạo, hắn cuối cùng ngậm miệng lại, không hề nói gì.

Lúc này, Phù Tôn Điện bên trong, Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết đi tới sau, liền tham dự Phù Tôn Điện sát hạch.

Này sát hạch, đều là Phù đạo cơ bản, như là phân biệt phù thạch, bất đồng minh phù chọn nhân tài, thần hồn cường độ các loại, Tiêu Vũ đều là thuận lợi thông qua, này cơ bản tự nhiên là không làm khó được hắn.

Y Tử Tuyết nhìn một trận hưng phấn, bởi vì Tiêu Vũ mỗi hoàn thành giống nhau, thì đại diện khoảng cách Phù Tôn Điện vừa gần rồi một bước.

Phía trước những cơ sở kia sau khi thông qua, cuối cùng giống nhau sát hạch, lại là tại chỗ minh phù. UU đọc sách &# 32; &# 119; &# 119;ｗ. Uukans ｈu &# 46; co ｍ &# 32;

Phù Tôn Điện đối với phù sư yêu cầu thập phần nghiêm ngặt, lý thuyết cùng cơ sở coi như cho dù tốt, cũng phải có thực sự minh phù thực lực, bằng không mà nói, giống nhau vào không được Phù Tôn Điện.

Như Y Tử Tuyết, nàng lý thuyết cùng cơ sở đều có, cũng có thể khắc đến minh phù, nhưng chính là không đạt được Phù Tôn Điện tiêu chuẩn.

“Chậm đã!”

Tiêu Vũ vừa muốn bắt đầu minh phù, thi xong cửa ải cuối cùng này, đột nhiên, một thanh âm cắt đứt hắn, tiếp theo liền thấy đến một người thanh niên chậm rãi bước tới.

Người trẻ tuổi này, tự nhiên chính là Chu Ngọc Minh.

Phụ trách khảo hạch người thấy hắn xuất hiện, đều là kinh ngạc, cung kính nói: “Màu đỏ đại sư, người sao lại tới đây?”

“Đại sư?” Tiêu Vũ liếc mắt nhìn Chu Ngọc Minh, chỉ thấy Chu Ngọc Minh đầy mặt ngạo sắc, cũng hướng về hắn liếc mắt nhìn, trong mắt mang theo không hề che giấu chút nào khinh miệt.

“Sư phụ, hắn chính là Đồng Thành Ngọc sư huynh, hắn vào lúc này đến, sẽ không là hướng về phía ngươi tới a?” Y Tử Tuyết cũng là nhận thức Chu Ngọc Minh, thấy hắn tiến lại, nhỏ giọng ở Tiêu Vũ bên tai nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 215: Trước Mặt Mọi Người Sát Hạch?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đồng Thành Ngọc sư huynh? Nghe xong Y Tử Tuyết nói, Tiêu Vũ nhất thời rõ ràng, chẳng trách cái này màu đỏ đại sư thứ nhất, ánh mắt liền ở trên người hắn đánh giá, nhưng lại như thế khinh miệt.

Rất hiển nhiên, đối phương là đến đây vì hắn.

“Nghe nói hôm nay có người đến thi phù sư tư cách, ta đến xem.” Chu Ngọc Minh đối với phụ trách khảo hạch người nói.

Phụ trách khảo hạch người nhất thời rất là kinh ngạc, khả năng được xưng là đại sư phù sư, ở Phù Tôn Điện bên trong đều cũng có địa vị nhất định, bình thường loại này sát hạch phù sư sự tình, đều là do trong điện phổ thông phù sư phụ trách.

Bây giờ, vị đại sư này lại tự mình trình diện? Hắn không khỏi đánh giá Tiêu Vũ, người này rốt cuộc là ai, lại đã kinh động trong điện một vị đại sư?

“Sát hạch tiến hành như thế nào?” Chu Ngọc Minh nhìn như tùy ý, nhìn phía khảo hạch tên nam tử kia.

Nam tử không biết Chu Ngọc Minh ý đồ đến, như thực chất đáp: “Cơ sở cùng lý thuyết bộ phận đều đã thông qua, còn lại, chỉ cần để hắn ở chỉ định bao nhiêu loài minh phù bên trong khắc đến một loại, liền coi như hoàn thành.”

Phù sư sát hạch, na ná như nhau, nhưng bất đồng phù sư, thường thường am hiểu bất đồng chủng loại minh phù.

Thiên phù, phù, Huyết phù, Hồn phù, chú phù, ngũ đại phù loài, bất luận người nào đều không thể nào làm được mọi thứ đều thông, bình thường đều là càng có khuynh hướng ta một loại.

Này một vòng cuối cùng sát hạch, kỳ thực chính là nhìn người tham gia khảo hạch càng am hiểu một loại nào minh phù.

“Một vòng cuối cùng sát hạch, ta đến phụ trách.” Chu Ngọc Minh nói.

“Nấc……” khảo hạch phù sư sửng sốt, nhưng thân phận đối phương vị trí, hắn cũng không tiện cự tuyệt, lúc này gật đầu.

“Ngươi, đi theo ta!” Chu Ngọc Minh nhìn về phía Tiêu Vũ, lập tức xoay người, về phía sau đi đi.

Tiêu Vũ nhíu mày, biết này Chu Ngọc Minh không có ý tốt, nhưng cũng không sợ, đi theo Chu Ngọc Minh phía sau đi đến.

Không lâu, bọn họ đi tới Phù Tôn Điện chánh điện, trong điện cũng không có thiếu khách hàng ở ra ra vào vào, phần lớn là mặc hoa phục, không phải phú tức quý, đều là đi tới Phù Tôn Điện bên trong mua minh phù, hoặc là cầu phù người.

Ở bên trong cung điện, Tiêu Vũ nhìn thấy có mấy người, cái địa phương, bu đầy người, tại kia ở trong, lại có vài tên phù sư, đang ở nơi đó trước mặt mọi người minh phù.

Hắn một chút liền hiểu, đây là Phù Tôn Điện cố ý ở hướng về thế nhân bày ra bọn họ minh phù thực lực, thật là hấp dẫn càng nhiều người đi tới nơi đây mua minh phù.

Hắn nhìn một chút,

Mặc dù mấy cái kia phù sư khắc đều là phổ thông minh phù, nhưng thành phù suất cực cao, hiển nhiên mấy cái kia phù sư đều là có nhất định tiêu chuẩn, khắc họa bình thường nhất minh phù, phỏng chừng cũng là vì tăng cao thành phù suất.

Nếu như thành phù suất quá thấp, người khác sẽ nghi ngờ Phù Tôn Điện thực lực, đến lúc đó ai còn sẽ mua?

“Ngươi trước tiên lui ra đi, hôm nay không cần minh phù.” Chu Ngọc Minh đi tới một trong khi minh phù phù sư trước người, dùng một bộ cao cao tại thượng miệng nói.

Đối phương sửng sốt, nhưng cũng là nhận được Chu Minh Ngọc, lúc này mừng rỡ, nhanh chóng rời đi.

“Các vị!” Chu Ngọc Minh để tên kia phù sư sau khi rời đi, vừa chuyển hướng quanh thân, nói: “Tin tưởng các vị đều là đối với Phù đạo có rất lớn hứng thú, chúng ta Phù Tôn Điện cũng bởi vậy, mới sẽ cho người hiện trường minh phù, hướng về chư vị biểu diễn!”

Vừa nghe thanh âm này, mấy cái khác này quan sát minh phù người một chút đều xông tới.

“Hôm nay, ta dự định hướng về chư vị biểu diễn Phù Tôn Điện những phương diện khác.” Chu Ngọc Minh cao giọng nói: “Người này, là hôm nay muốn tới thi vào ta Phù Tôn Điện, ta hôm nay đem hướng về chư vị bày ra, ta Phù Tôn Điện đối với phù sư sát hạch có bao nhiêu nghiêm ngặt. Ngoài ra, cũng mời mọc chư vị giám sát, hôm nay, các ngươi đều là giám khảo, người này hay không có tư cách gia nhập Phù Tôn Điện, từ các ngươi định đoạt!”

Vừa nghe nói thế, quanh thân mọi người hưng phấn lên.

Phù sư, đó là bất kể đi đến nơi nào đều sẽ được người tôn kính nghề nghiệp, bình thường cái nào phù sư không phải cao cao tại thượng?

Hôm nay bọn họ lại may mắn mắt thấy Phù Tôn Điện sát hạch, nhưng lại khả năng quyết định một phù sư vận mệnh, ai không kích động?

Lập tức, đoàn người đều sôi trào lên, càng ngày càng nhiều người, hướng về nơi đây tụ tập.

Tiêu Vũ cau mày, không biết là Chu Ngọc Minh muốn làm gì, nhưng cũng biết, đối phương khẳng định không có ý tốt.

“Cuối cùng một khâu sát hạch, chính là minh phù, đã đều là minh phù, ta tin tưởng ngươi sẽ không để bụng trước mặt mọi người sát hạch?” Chu Ngọc Minh tựa như cười mà không phải cười, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Không ngại.” Tiêu Vũ nói rằng, Phù đạo tiêu chuẩn đạt được trình độ nhất định lúc, thì sẽ không dễ dàng bị người quấy rối, dù cho bên cạnh có người, giống nhau có thể toàn tâm tập trung vào.

“Rất tốt!” Chu Ngọc Minh thoả mãn gật đầu, đưa tay vung một cái, rầm một tiếng, trước người hắn xuất hiện một đống phù thạch cùng thú huyết.

“Những tài liệu này, ngươi có thể tùy ý chọn lựa sử dụng, ngươi chỉ cần khắc đến một viên trung phẩm chỉ toàn Hồn phù, liền coi như thông qua!” Chu Minh Ngọc vừa là nói.

Chỉ toàn Hồn phù, Hồn loài minh phù, sử dụng thời gian, có thể khiến người ta thần hồn tạm thời đạt được trong vắt trạng thái, ở đây trạng thái, tu luyện người càng thêm dễ dàng hòa vào thiên địa, càng dễ dàng lĩnh ngộ trong thiên địa các loại đại đạo.

Bùa này đang tu luyện nhân trung cũng không tính hiếm thấy, hầu như chỉ cần tu luyện người, liền sẽ cần đến bùa này.

Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, đi lên phía trước, chọn lựa những tài liệu kia.

Khi hắn vào tay, chọn lựa phù thạch, lông mày chính là khóa lại, sâu sắc hướng về Chu Ngọc Minh liếc mắt nhìn.

Này phù thạch, không có một cái nào là tốt!

Phù thạch bên trong, cũng có phế thạch, có chút phù thạch là thân mình mất đi vốn có sức mạnh, có chút tất là ở khai thác mài thời gian xảy ra biến cố.

Một khi trong đá lực lượng có thiếu, minh phù tự nhiên không thể thành công, rất nhiều lúc, minh phù lúc ra phế phù, chính là bởi vì phù thạch bên trong sức mạnh có đổi.

Phế thạch cũng có minh phế cùng bóng tối phế, minh phế thạch có thể thông qua bề ngoài cùng gợn sóng phán đoán, nhưng một vài bóng tối phế thạch, thoạt nhìn cùng chân chính phù thạch không khác, phù bên trong còn còn sót lại một vài tàn lực, cũng có thể thuận lợi khắc thành minh phù, chỉ khi nào huy động, sẽ bị bại lộ phế thạch bản chất, không cách nào huy động thành công.

Lại nhìn này thú huyết, cũng cơ hồ đều là có chuyện, ở tình huống bình thường, dùng này thú huyết cùng phù thạch minh phù, cho dù có thể khắc thành chân phù, cũng căn bản là không có cách huy động, một khi huy động, sẽ xuất hiện vấn đề.

Tiêu Vũ cũng coi như hiểu, Chu Minh Ngọc đây là muốn trước mặt mọi người cho hắn đào hầm, mà hắn còn không thể không hướng về lúc nhảy.

Dù cho hắn vào lúc này đứng ra nói những tài liệu này có chuyện, &# 85 ai có thể sẽ tin tưởng hắn? Người ta Chu Ngọc Minh nhưng Phù Tôn Điện đại phù sư, hắn có điều một vô danh tiểu tốt, nói không chừng còn sẽ bị Chu Ngọc Minh bị cắn ngược lại một cái.

“Làm sao, còn không bắt đầu gì?” Chu Minh Ngọc ở bên cạnh cười nói.

Hắn tin rằng, dùng Tiêu Vũ thực lực, khẳng định không nhìn ra những tài liệu này đều là phế liệu, trừ phi là đúng Phù đạo có thực lực kinh người phù sư, nếu không dù là ai đến xem, cũng sẽ không theo những tài liệu này bên trong nhìn ra vấn đề.

Tiêu Vũ cũng không nói chuyện, ở này tàn liệu bên trong, tinh tế chọn lựa, cuối cùng chọn lựa một khối phù thạch, bắt đầu khắc họa.

Dùng thực lực của hắn, khắc họa thành công là tự nhiên sự tình, 1 thạch thành phù, không có thất bại.

Sau đó, hắn lại đang trên bùa nhiễm phải thú huyết, phù thạch nhẹ run lên, đại diện thành công!

Chu Ngọc Minh kinh ngạc, dùng phế liệu minh phù tỉ lệ thất bại là rất lớn, bởi vì vật liệu có thiếu, rất dễ dàng phạm sai lầm.

Mặc dù hắn kết luận Tiêu Vũ khắc thành đây là một viên phế phù, nhưng lại có thể 1 thạch thành phù, cũng là nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 216: Phế Phù?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở Chu Ngọc Minh xem ra, Tiêu Vũ có một chút thực lực, cũng có một chút may mắn, đang sử dụng phế liệu dưới tình huống, lại có thể 1 thạch thành phù, không có xấu mặt.

Có điều, hắn cũng không vội vã, cố ý nói: “Không sai, mặc dù chỉ là Phàm giai hạ phẩm phù thạch, khả năng 1 thạch thành phù không tính là gì, nhưng đối với ngươi mà nói, đã rất hiếm có.”

Trong lời nói, tựa hồ Tiêu Vũ khắc họa thành công, chỉ là món đương nhiên sự tình.

Mọi người vây xem vốn cảm thấy Tiêu Vũ có thể 1 thạch thành phù, đã nói rõ thực lực, nên tính là thông qua được khảo hạch, nhưng nghe Chu Ngọc Minh nói sau, lại cảm thấy tựa hồ cũng không có gì đặc biệt.

Dù sao, Chu Ngọc Minh là phù đạo đại gia, hắn tại mọi người nghe tới, tự nhiên là vô cùng có trọng lượng.

“Mặc dù ngươi khắc họa thành công, thế nhưng, còn là phải kiểm nghiệm một chút.” Chu Ngọc Minh cầm lấy Tiêu Vũ khắc thành minh phù, cười nói: “Các vị, hôm nay các ngươi đều muốn chung nhau chứng kiến, chư vị mặc dù không phải là phù sư, nhưng là nhận biết Phù đạo, cái này minh phù, tất cả mọi người tại chỗ cũng có thể tự mình kiểm nghiệm một phen.”

Nghe xong lời này, tất cả mọi người có chút kích động, dù sao có thể tham dự đến Phù Tôn Điện phù sư trong khảo hạch, ngày sau nói ra, cũng là món mặt mũi sáng sủa sự tình.

Ở đây bất kể là hiểu phù vẫn là không hiểu phù người, giờ phút này đều là trước sau tiến lên, kiểm nghiệm Tiêu Vũ khắc đến minh phù.

Minh phù, phù thành sau khi đánh giá, cũng là có chú ý.

Thành phẩm minh phù có thể thông qua phù bên trong gợn sóng, ấn phù độ hoàn thành cùng với thú huyết mức độ hòa hợp, để phán đoán một viên minh phù phẩm chất, thậm chí là cấp bậc.

Những người này mặc dù đều không phải là phù sư, nhưng trong ngày thường lại không ít tiếp xúc minh phù, làm cho bọn họ khắc phù bọn họ không hiểu, nhưng chỉ là phán đoán minh phù chất lượng, lại cơ hồ đều hiểu được một vài.

“Không hổ là dám đến thi Phù Tôn Điện người a, bùa này gợn sóng nội liễm, ấn phù tự nhiên mà thành, phi thường gần sát đại đạo, cơ trên máu có chút lờ mờ, điều này nói rõ này máu cùng phù hòa vào nhau, xông vào phù thạch nội bộ!”

“Người trẻ tuổi này dám đến thi Phù Tôn Điện, tự nhiên là có chút thực lực.”

“Có điều, thực lực này cũng là phổ thông phù sư a, dù sao đây không phải cái gì cấp cao minh phù, chỉ là Phàm giai hạ phẩm.”

Mọi người mồm năm miệng mười, cầm Tiêu Vũ khắc đến chỉ toàn Hồn phù tiến hành lời bình, có người cảm thấy tốt, cũng có người cảm thấy bùa này cấp quá thấp, hiện ra không ra thực lực.

Tiêu Vũ âm thầm lắc đầu, một đám người đều là ít ỏi tay mơ này, căn bản cái gì cũng nhìn không ra, chân chính minh phù, muốn phân biệt ấy chất lượng, đánh giá ấy cấp độ, đều phải theo nhiều phương diện vào tay,

Có điều nhóm người này hiển nhiên không có như vậy tiêu chuẩn, chỉ có thể nhìn thấy một vài biểu tượng.

“Chư vị cảm thấy, bùa này như thế nào?” Chu Ngọc Minh các loại tất cả mọi người sau khi xem, lúc này mới mang theo mỉm cười, mở miệng nói ra.

“Vẫn được, mặc dù chỉ là cấp thấp hạ phẩm minh phù, nhưng ta cảm giác bùa này và không có vấn đề gì.”

“Cũng xem là không tệ, mặc dù cấp bậc không cao, nhưng dù sao cũng là 1 thạch thành phù, này thực lực của thiếu niên đầy đủ trở thành một gã phù sư.”

Mọi người dồn dập mở miệng đáp lại, minh phù cấp bậc tuy thấp, nhưng Tiêu Vũ dù sao khắc đến đến rồi, nếu như để bọn hắn làm giám khảo, tự nhiên không có không cho Tiêu Vũ thông qua lý do.

“Ha ha!” Chu Ngọc Minh thản nhiên nhìn Tiêu Vũ một chút, sau đó lắc đầu, nói: “Mặc dù nói các vị đều là giám khảo, nhưng các vị dù sao không phải là phù sư, đối với minh phù hiểu ra có hạn, không thể chính thức nhìn thấu bùa này, cũng không phải các vị vấn đề. Thân là Phù Tôn Điện 3 tinh đại phù sư, ta có thể nói cho chư vị, một quả này minh phù, vốn là rác rưởi!”

“Owo!”

Mọi người ồ lên. Nghe Chu Ngọc Minh nói, tựa hồ là nói bùa này hoàn toàn không có đủ điều kiện, nhưng bọn họ rõ ràng đều đã xem qua, mặc dù không hiểu minh phù, nhưng là có thể biết, bùa này quả thật đã khắc họa thành công, Chu Ngọc Minh lại còn nói là rác rưởi?

“Ngươi nói bậy!”

Y Tử Tuyết đã sớm cảm giác Chu Ngọc Minh không có ý tốt, lúc này vừa nghe, nhất thời nóng nảy.

Tiêu Vũ thì lại đối lập hờ hững, bởi vì hắn đã sớm liệu đến, chỉ là Chu Ngọc Minh thời khắc này mới lộ ra hắn chân chính khuôn mặt mà thôi.

“Ta biết chư vị rất nghi hoặc, tại sao ta sẽ nói bùa này là rác rưởi.” Chu Ngọc Minh ngạo nghễ mỉm cười, nói: “Kỳ thực, mặc dù coi như, hắn thành công khắc họa, nhưng trên thực tế, đây là một viên phế phù!”

Vật liệu đều là hắn chuẩn bị, Chu Ngọc Minh thậm chí không cần kiểm nghiệm, cũng có thể kết luận Tiêu Vũ cái này minh phù nhất định là viên phế phù, đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng, Tiêu Vũ có thể sử dụng những tài liệu này khắc đến chân chính minh phù.

“Phế phù?”

Mọi người vừa là một trận kinh ngạc. Ở minh phù bên trong, phế phù tuy ít, nhưng cũng không phải là không có, bất kể là nơi nào mua được minh phù, đều có khả năng sẽ xuất hiện phế phù.

Có phế phù chỉ là không cách nào huy động, mà có phù, huy động sau khi còn có thể sẽ gặp sự cố, đối với huy động người tạo thành tổn thất.

Phế phù xuất hiện tỷ lệ, cũng đại biểu một phù sư thực lực. Phù Tôn Điện minh phù sở dĩ được người hoan nghênh, chính là bởi vì phế phù cực nhỏ.

“Không sai, này chính là một quả phế phù!” Chu Ngọc Minh lời thề son sắt, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ta Phù Tôn Điện nặng nhất danh dự, chiêu đi lên trong điện, đều là ưu tú nhất phù sư, như ngươi loại này thực lực thường thường, sẽ khắc đến phế phù rác rưởi, là tuyệt đối không thể, đi lên ta Phù Tôn Điện cửa!”

Đoàn người nghe xong, vừa là một trận tán thưởng.

Đây là Phù Tôn Điện, quả nhiên làm người yên tâm, đối với sát hạch nhập môn phù sư, lại có cao như vậy yêu cầu.

Thời điểm này, mọi người đối với Phù Tôn Điện tín nhiệm và hảo cảm, vừa là tăng lên rất nhiều.

Tiêu Vũ gì còn có thể không rõ, Chu Ngọc Minh đây là nhất cử lưỡng tiện, để hắn trước mặt mọi người sát hạch, kết thúc lúc đã có thể cho hắn mất hết thể diện, hơn nữa để khách tham dự vào trong khảo hạch, còn tài cán vì Phù Tôn Điện kiếm lời một làn sóng danh tiếng.

Khách thấy vậy Phù Tôn Điện vào điện sát hạch như thế nghiêm ngặt, gì còn có thể không đúng Phù Tôn Điện cảm thấy tín nhiệm?

“Ta tuyên bố, ngươi sát hạch thất bại, cút đi, Phù Tôn Điện cửa, không phải ngươi loại rác rưởi này có thể đi vào! Đương nhiên, ngươi có thể đi địa phương khác thử xem, có lẽ cái khác Phù đạo thế lực, sẽ thu lưu ngươi, nhưng ta Phù Tôn Điện, tuyệt không cho phép ngươi bước vào!”

Chu Ngọc Minh vẻ mặt quang minh lẫm liệt, trước mặt mọi người đối với Tiêu Vũ quát mắng.

Đi cái khác Phù đạo thế lực? Tiêu Vũ thầm than, trải qua Chu Ngọc Minh như vậy nháo trò, cái khác Phù đạo thế lực còn ai dám thu hắn?

Dù cho hắn thật sự có thực lực, có thể Phù Tôn Điện đưa hắn giáng thành rác rưởi sau khi, cái khác Phù đạo thế lực lại dùng hắn, chẳng lẽ không phải sẽ làm người nghi ngờ bọn họ minh phù phẩm chất?

Hắn có thể thấy, Chu Ngọc Minh cái này cũng là cố ý hành động, hắn không chỉ muốn trước mặt mọi người khiến Tiêu Vũ xấu mặt, càng muốn gãy Tiêu Vũ tiền đồ, để hắn vào không được bất kỳ Phù đạo thế lực.

Đáng tiếc chính là, Tiêu Vũ xưa nay không có ý định gia nhập cái khác Phù đạo thế lực.

“Cút, cút khỏi Phù Tôn Điện!”

“Ta trước khi thì đã mua được qua phế phù, loại này không người có thực lực, cũng đừng đến thi Phù Tôn Điện, mất mặt xấu hổ!”

“Cút ra ngoài, cút ra ngoài!”

Đoàn người theo ồn ào, đối với những người này mà nói, mua được phế phù sẽ không duyên cớ bị tổn thất, đặc biệt là một vài phế phù, ở huy động lúc đưa tới sức mạnh không bị khống chế, còn có thể sẽ làm bị thương phù chủ.

Này đây đối với khắc đến phế phù phù sư, bọn họ đều không có một tia đồng tình chi tâm, tất cả mọi người rất không ưa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 217: Đây Mới Là Phế Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy đoàn người ồn ào, Chu Ngọc Minh trên mặt mang theo vài phần cười lạnh, hắn nhìn chằm chằm Tiêu Vũ mặt, tựa hồ là muốn thấy được Tiêu Vũ xấu mặt sau khi trò hề.

Nhưng hắn thất vọng rồi, Tiêu Vũ lại vẻ mặt hờ hững, phảng phất chuyện phát sinh căn bản không có quan hệ gì với hắn.

Ngươi cứ giả vờ đi! Chu Ngọc Minh trong lòng xem thường, cảm thấy Tiêu Vũ là giả vờ thong dong.

“Ai da!” Tiêu Vũ đột nhiên thở dài một tiếng, nói: “Ngươi nói ta cái này là phế phù, ngươi dựa vào cái gì chắc chắn như thế?”

“Hừ!” Chu Ngọc Minh cười lạnh, hắn đã sớm dự liệu được Tiêu Vũ sẽ không phục, hơn nữa cũng sớm có dự định. Lúc này, hắn cố ý lộ ra một bộ cao thâm dáng dấp, nói: “Cũng được, hôm nay vì để cho ngươi triệt để tâm phục, ta liền để ngươi xem một chút, cái gì mới thật sự là phù sư!”

Nói xong, hắn hướng đi Tiêu Vũ vị trí, nói: “Tránh ra, ta muốn đích thân minh phù, để ngươi xem một chút ngươi và ta ở giữa chênh lệch.”

Mọi người nghe vậy, vừa là trở nên kích động, bọn họ đều không ngờ rằng, hôm nay lại có cơ hội nhìn thấy một đại phù sư tự mình ra tay minh phù.

Tất cả mọi người hưng phấn đến hô to phù tôn dân tên, dáng dấp có vẻ hơi cuồng nhiệt.

“Xin mời!” Tiêu Vũ cũng thẳng thắn, trực tiếp lùi tới một bên, đem vị trí nhường cho Chu Ngọc Minh.

“Rác rưởi, nhìn kỹ, cái gì mới thật sự là phù sư!”

Chu Ngọc Minh ngạo nghễ quát lạnh một tiếng, sau đó tuyển ra vật liệu, bắt đầu minh phù.

Tiêu Vũ con mắt híp lại, hắn lại là chú ý tới, Chu Ngọc Minh dùng cũng không phải lúc trước chuẩn bị cho hắn những tài liệu kia, rất rõ ràng hắn là đã sớm chuẩn bị.

Chỉ thấy Chu Ngọc Minh sắc mặt lẫm liệt, như cùng ở tại làm một cái thần thánh vô cùng sự tình, cả người làm cho người ta một loại cao thâm khó dò cảm giác.

Động tác của hắn thập phần tiêu sái, rơi đao nước chảy mây trôi, làm liền một mạch, cả người khắp toàn thân đều lộ ra một luồng phong cách quý phái, nhìn ra mọi người một trận thán phục, luôn mồm khen hay.

Chốc lát, minh phù khắc thành, Chu Ngọc Minh nhiễm phải thú huyết, ngạo nghễ thu tay lại, như một đại tông sư bình thường, cao ngạo đem hai tay thua đến phía sau.

Hắn lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Tiểu tử, ngắm nghía cẩn thận, đây mới thực sự là chỉ toàn Hồn phù!”

Tiêu Vũ cũng phải làm dáng một chút, lấy ra cái viên này minh phù nhìn qua, đúng là hàng thật giá đúng chỉ toàn Hồn phù.

Có điều, dùng Chu Ngọc Minh ở Phù Tôn Điện bên trong thực lực và địa vị, Khắc đến một viên Phàm giai hạ phẩm minh phù, cái kia là chuyện đương nhiên sự tình.

“Màu đỏ đại sư uy vũ!”

Lúc này mọi người, lại là kích động đến sớm quên đi này, khả năng tận mắt thấy một vị Phù đạo đại sư ra tay minh phù, sớm đem bọn họ kích động hỏng rồi.

Nhất là nhìn thấy Chu Ngọc Minh cái kia cao thâm dáng dấp, minh phù lúc khí thế loại này, này không hiểu minh phù mọi người đã sâu sắc bị hắn thuyết phục.

“Cũng mời mọc chư vị nhìn một cái, cái gì mới thật sự là chỉ toàn Hồn phù!” Chu Ngọc Minh đầy mặt đắc ý, ngạo nghễ nói.

“Thì ra là thế, đây mới thực sự là chỉ toàn Hồn phù?”

“Không hổ là màu đỏ đại sư!”

Mọi người xem qua chỉ toàn Hồn phù, mặc dù không nhìn ra bùa này cùng Tiêu Vũ chỗ có khắc bất đồng nơi nào, nhưng cũng mỗi người làm bộ khen.

Tiêu Vũ buồn cười, những người này căn bản cái gì cũng không hiểu, chỉ là nhìn Chu Ngọc Minh địa vị bất phàm, liền mù quáng tôn sùng nịnh bợ. Trên thực tế, bọn họ nếu có thể nhìn ra một điểm da lông, đó mới là lạ.

“Như thế nào, ngươi còn có lời gì muốn nói không?” Chu Ngọc Minh cảm giác đắc ý, nhìn phía Tiêu Vũ.

Trong lòng hắn lúc này vô cùng Thư Sướng, có thể nói phát sinh tất cả những thứ này, đều từ lúc trong dự đoán của hắn.

Để Tiêu Vũ trước mặt mọi người minh phù xấu mặt, sau khi, Tiêu Vũ chắc chắn sẽ không phục, đề xuất nghi ngờ, đến lúc đó, hắn lại tự mình ra tay. Kể từ đó, hắn không chỉ ở trước mặt người ác liệt đạp Tiêu Vũ, hơn nữa tại đây sau khi ra tay, cũng có thể nhờ vào đó bày ra mình thực lực.

Ngoài ra, hắn càng có thể làm cho Tiêu Vũ liền như vậy ở Phù đạo bị chặn đường tiến lên, nhưng lại khả năng để người ta biết Phù Tôn Điện khảo hạch nghiêm ngặt, làm Phù Tôn Điện cùng mình kiếm được danh tiếng.

Hôm nay này một chuyện, hết thảy đều ở Chu Ngọc Minh tính kế trong vòng, hắn một mũi tên trúng ba đích, không chỉ làm nhục Tiêu Vũ, mình cũng giẫm lên Tiêu Vũ lộ mặt thật, còn vì Phù Tôn Điện kiếm lời danh tiếng.

Hắn tin tưởng sư phụ của hắn chắc chắn sẽ thoả mãn, hơn nữa trong điện biết việc này, không chỉ sẽ không đối với hắn trách cứ, ngược lại có thể còn có thể khen thưởng.

Càng là nghĩ, Chu Ngọc Minh trong lòng lại càng cảm thấy thoải mái.

“Màu đỏ đại sư……” Tiêu Vũ nhàn nhạt thấy Chu Ngọc Minh, nói: “Ngươi cái này, tựa hồ mới là thật phế phù!”

“Cái gì?” Chu Ngọc Minh sửng sốt, sau đó cười ha ha, nói: “Ta cái này là phế phù? Ha ha, ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì?”

Chu Ngọc Minh trong lòng có mười phần sức lực, dùng thực lực của hắn, khắc một viên Phàm giai hạ phẩm chỉ toàn Hồn phù không thể phạm sai lầm. Dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ nhất định là không cam lòng chính mình phù bị nói thành rác rưởi, mới sẽ nói như vậy.

“Ngươi không tin?” Tiêu Vũ mỉm cười nói: “Nếu không tin, ngươi sao không thử huy động một chút?”

“Hừ, cũng tốt, ta khiến cho ngươi tâm phục khẩu phục!” Chu Ngọc Minh làm sao có khả năng tin tưởng mình minh Phù Hội là phế phù, cười lạnh từ mọi người trong tay tiếp nhận minh phù, hướng về trong đó truyền vào Thần lực.

Một bên động thủ, hắn còn một bên lớn tiếng mở miệng: “Các vị, mời mọc nhìn kỹ, chúng ta Phù Tôn Điện minh phù, là tuyệt đối không khả năng……”

Một câu nói tới chỗ này, Chu Ngọc Minh âm thanh, đột nhiên đột nhiên ngừng lại, phía sau, cũng lại nói không nên lời.

“Xảy ra chuyện gì?” Trên mặt của hắn, đã bắt đầu chảy ra mồ hôi.

Thần lực lộ ra, tiến vào phù bên trong, lại như đá chìm đáy biển, lại không nửa điểm tung tích, mà đây viên chỉ toàn Hồn phù, như trước không có bất kỳ biến hóa nào, nên xuất hiện tác dụng, lại chưa từng xuất hiện!

“Lại thật là viên phế phù? Sao có thể có chuyện đó?” Chu Ngọc Minh mồ hôi rơi như mưa, ngay trước mặt mọi người huy động, còn lớn tiếng nói những câu nói kia, lúc này minh phù lại là không cách nào huy động, dưới tình huống này, hắn phải như thế nào xuống đài?

“Màu đỏ đại sư? Ngươi đang do dự cái gì?” Tiêu Vũ ở bên cạnh nói: “Chẳng lẽ ngươi cảm giác mình huy động không tốt, sợ hãi chớ hoài nghi có trò lừa? Cái kia như vậy đi, làm bảo đảm công bằng, để đang ngồi khách nhân đến huy động, chẳng lẽ không phải càng tốt hơn?”

Chu Ngọc Minh mồ hôi, nhất thời cuồn cuộn rơi.

Đây nếu là để người ta biết hắn khắc lại một viên phế phù, cái kia trước hắn nói cái kia một đống nói, chẳng phải là đánh mặt mình?

Hơn nữa, hắn nhưng là 3 tinh đại phù sư, khắc họa Phàm giai hạ phẩm minh phù lại còn khả năng phạm sai lầm, so sánh với đó, hắn mặt mũi này có thể ném đến so với Tiêu Vũ muốn lớn hơn nhiều lắm?

“Bốp!”

Chu Ngọc Minh còn ở thất thần, do dự như thế nào cho phải, đúng lúc này, Tiêu Vũ đột nhiên ra tay, lấy qua hắn trong tay minh phù, nói: “Đã màu đỏ đại sư không muốn huy động, vậy liền để những khách nhân này đến đây đi.”

Chu Ngọc Minh vẻ mặt lập tức thảm biến, nhưng mà, hắn minh phù, lại là đã bị Tiêu Vũ giao cho mọi người trong tay.

“Không khởi động được?”

“Này…… thật là một cái phế phù?”

“Sao có thể có chuyện đó? Một 3 tinh đại phù sư, khắc họa một viên Phàm giai hạ phẩm minh phù, lại không thể thành công?”

Minh phù vào tay, mọi người 11 thử nghiệm huy động, kết quả lại là không có người nào có thể huy động thành công, tất cả mọi người đã minh bạch, đây đúng là viên phế phù.

Chu Ngọc Minh nghe mọi người các loại âm thanh, sắc mặt lúc xanh lúc trắng. Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, tầm thường một viên cấp thấp nhất chỉ toàn Hồn phù, hắn làm sao lại khắc họa thất bại?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 218: Rốt Cuộc Gì 1 Viên Là Phế Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phàm giai hạ phẩm, đây là cấp thấp nhất minh phù, mà Chu Ngọc Minh, tất là một 3 tinh đại phù sư, ở Phù Tôn Điện được người gọi là đại sư, nhưng lại liền một viên cấp thấp nhất minh phù, đều khắc họa thất bại!

Chu Ngọc Minh lúc này sắc mặt lúc xanh lúc trắng, chỉ hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Hắn mới vừa rồi còn cao cao tại thượng, quở trách Tiêu Vũ khắc ra một viên rác rưởi, không tư cách vào Phù Tôn Điện. Nhưng đồng dạng cấp bậc minh phù, hắn một 3 tinh đại phù sư đến minh phù, lại cũng thất bại!

So sánh với đó, hắn mặt mũi này có thể ném đến so với Tiêu Vũ lớn hơn!

“Chư vị chớ vội!” Tiêu Vũ cười nói: “Bùa này là màu đỏ đại sư chỗ khắc, cũng có thể là là chúng ta này phàm phu tục tử không thể nào hiểu được bùa này tuyệt diệu, có thể phải màu đỏ đại sư tự mình ra tay, tài năng huy động bùa này.”

Trong lúc nói, Tiêu Vũ từ mọi người trong tay cầm lại cái viên này chỉ toàn Hồn phù, một lần nữa giao cho Chu Ngọc Minh trong tay, nói: “Màu đỏ đại sư, xin mời.”

Đoàn người cũng là ngạc nhiên nghi ngờ, chẳng lẽ này minh phù thật không bình thường, muốn Chu Ngọc Minh tự mình huy động tài năng thành công?

Minh phù vào tay, Chu Ngọc Minh một trận cười hổ khó xuống. Bùa này có hay không đặc thù, hắn so với ai khác đều biết, lẽ ra cái này minh phù, hẳn là ai đều có thể thúc giục mới đúng.

Hắn đến giờ khắc này vẫn là không muốn tin tưởng mình khắc ra một viên phế phù, cẩn thận kiểm nghiệm bên dưới, phù bên trong gợn sóng, ấn phù các loại khắp mọi mặt đều cũng không vấn đề, lẽ ra hẳn là sẽ không là viên phế phù.

Tại mọi người ánh mắt mong chờ dưới, Chu Ngọc Minh đã là không có đường lui, chỉ có thể là lại một lần nữa thử nghiệm, hướng phù trung truyền vào Thần lực, lại huy động.

“Ầm!”

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn, cái kia một viên minh phù, lại ở Chu Ngọc Minh trong tay nổ tung.

Chu Ngọc Minh không bằng phòng bị, ầm vang một tiếng thật lớn gian, minh phù nổ tung đưa hắn nổ thành có chút chật vật, sắc mặt đen kịt, mái tóc dài đều lăng loạn, có vẻ vô cùng chật vật.

“Xem ra, đây đúng là viên phế phù!” Tiêu Vũ ở bên cạnh lắc đầu, một bộ tiếc hận dáng dấp.

“Đây không chỉ là một cái phế phù, hơn nữa còn là xảy ra vấn đề lớn minh phù!”

“Đây nếu là chúng ta vừa rồi thành công huy động, minh phù nổ tung, chúng ta đây chẳng phải là muốn bị nổ chết?”

“Này minh phù cũng quá nguy hiểm, Phù Tôn Điện đại phù sư, lại khắc đến nguy hiểm như vậy minh phù!”

Chỉ toàn Hồn phù này sắp vỡ,

Cũng khiến vừa mới còn thập phần sùng bái Chu Ngọc Minh mọi người một chút nổ tung.

Đây cũng chính là Chu Ngọc Minh thúc giục trong khi xảy ra vấn đề, hắn cảnh giới vị trí, mặc dù chật vật, phàm là cấp hạ phẩm minh phù còn không cách nào làm bị thương hắn.

Nhưng nếu như là những người khác thúc giục trong khi xảy ra vấn đề? Như thế nổ tung, uy lực mặc dù không lớn, nhưng đối với tu vi hơi thấp người mà nói, cũng rất có thể sẽ bị trọng thương.

Nguy hiểm như vậy thấp kém minh phù, còn là xuất từ một gã đại phù sư tay!

Thời điểm này, cái gì đại sư, cái gì phẩm chất bảo đảm, còn ai dám tin tưởng?

“Sao có thể có chuyện đó? Ta minh phù không thể gặp sự cố!” Chu Ngọc Minh tại nguyên chỗ sửng sốt đã lâu, hắn tuyệt không tin tưởng mình minh Phù Hội gặp sự cố.

Nếu như ngay cả cấp thấp nhất minh phù đều khắc không tốt, vậy hắn quả thực có thể trực tiếp đập đầu chết. Nhưng bây giờ trên thực tế, hắn cái này minh phù, đúng là khắc phế bỏ, nhưng lại không chỉ không cách nào thúc giục phế phù, mà là sẽ cho người mang đến nguy hiểm một loại kia phế phù.

“Ha ha.” Tiêu Vũ ở bên cạnh vừa là mỉm cười, nói: “Ta nói a, ngươi cái này mới thật sự là phế phù!”

Chu Ngọc Minh lấy lại tinh thần, đối với Tiêu Vũ trợn mắt nhìn, nói: “Thì tính sao? Ngươi cho rằng ngươi thì tốt hơn ta gì?”

“Thật không tiện, ta cái kia một viên, vẫn thật là so với ngươi cái này tốt!” Tiêu Vũ cười ha ha, nói: “Ngươi mới vừa nói, ta khắc đến cái viên này minh phù là rác rưởi? Là phế phù?”

“Ta nói rồi thì thế nào?” Chu Ngọc Minh cả giận nói, hắn giờ phút này, đã hoàn toàn không có trước khi phong độ.

“Vậy ngươi không bằng nhìn!” Tiêu Vũ mỉm cười, cầm trong tay vừa rồi hắn khắc đến cái viên này minh phù, hướng phù trung truyền vào Thần lực.

“Ông!”

Minh phù nhẹ run lên, mặt trên phát sinh nhàn nhạt ánh sáng nhạt, đem Tiêu Vũ bao phủ ở bên trong.

Tiêu Vũ đem bùa này giao cho mọi người, nói: “Chư vị cũng có thể nhìn, này đến cùng phải hay không một viên phế phù.”

Mọi người vốn còn có chút nghĩ mà sợ, không dám tùy tiện huy động Tiêu Vũ cái này phế phù, sợ hãi xuất hiện giống nhau vấn đề. Có thể thấy Tiêu Vũ thành công huy động, tất cả mọi người giật mình.

Chu Ngọc Minh không phải nói đây là viên phế phù gì? Làm sao có thể huy động?

Sau khi nghi hoặc, mọi người tiếp nhận Tiêu Vũ minh phù, tiến hành huy động, mỗi một tiến hành thử nghiệm người, cuối cùng đều thành công.

“Đây mới thực sự là chỉ toàn Hồn phù!”

“Thật là tinh khiết sức mạnh, mặc dù chỉ là cấp thấp nhất chỉ toàn Hồn phù, thế nhưng thần hồn giống như chiếm được tinh chế!”

“Ta cảm giác được, cái này minh phù hiệu quả so với bình thường chỉ toàn Hồn phù muốn mạnh hơn nhiều lắm, nếu như nhận sự giúp đỡ bùa này tu luyện, ta khẳng định có thể so sánh bình thường tu luyện được càng nhanh hơn!”

Mọi người 11 thử nghiệm, sau một lát, hầu như hết thảy mọi người, trong miệng đều phát sinh than thở, Tiêu Vũ cái này minh phù phẩm chất cùng hiệu quả, so với bình thường chỉ toàn Hồn phù cũng cao hơn!

Đén cuối cùng, tất cả mọi người đưa ánh mắt đặt ở Chu Ngọc Minh trên thân. Chu Ngọc Minh không phải lời thề son sắt nói Tiêu Vũ cái này là viên phế phù gì?

Nhưng đến cuối cùng, chính hắn khắc đến cái viên này mới thật sự là phế phù, ngược lại Tiêu Vũ một quả này, không chỉ không hề có một chút vấn đề, phẩm chất còn hết sức xuất sắc.

“Xem ra màu đỏ đại sư không chỉ phù khắc có chuyện, liền ánh mắt đều có chuyện.” Tiêu Vũ cười ha ha nói.

Một câu nói đi ra, mọi người nhìn về phía Chu Ngọc Minh ánh mắt, nhất thời trở nên càng thêm quái dị.

Một 3 tinh đại phù sư, nói đến người khác khắc đến chính là phế phù, chính mình còn tự thân làm mẫu khắc họa, kết quả quay đầu lại, người ta minh phù là tốt, chính hắn mới là phế.

Còn có so với cái này càng làm mất mặt sự tình gì?

“Làm sao có khả năng? Sao có thể có chuyện đó?” Chu Ngọc Minh sớm đứng chết trân tại chỗ.

Tiêu Vũ minh phù có phải là phế phù hắn rõ ràng nhất, những tài liệu kia đều là phế liệu, Tiêu Vũ làm sao có khả năng khắc đến hoàn hảo minh phù?

Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, nhất là là của mình phù làm sao sẽ biến thành phế phù?

Đột nhiên, hắn như là đột nhiên tỉnh táo lại, đối với Tiêu Vũ gầm lên, “là ngươi? Là ngươi đối với ta minh phù động tay động chân, nhất định là ngươi!”

“Màu đỏ đại sư, phù có thể khắc linh tinh, không thể nói lung tung được.” Tiêu Vũ cười lạnh nói: “Ngươi ta phù đều là trước mặt mọi người khắc họa, hơn nữa tất cả mọi người cũng đều kiểm nghiệm qua, ta mặc dù chạm qua ngươi minh phù, nhưng cũng không thể ở trước mắt bao người giở trò.”

Mọi người nhìn về phía Chu Ngọc Minh, đều cảm thấy Tiêu Vũ nói có lý.

Mọi người chỉ cảm thấy cái này màu đỏ đại sư thật không có phong độ, &# 85 trước khi nói Tiêu Vũ phù là phế phù đã nói sai, bây giờ chính mình phù xảy ra vấn đề, còn nói là bị Tiêu Vũ động chân động tay, ai còn khả năng tin hắn?

Chu Ngọc Minh cũng câm, hắn đồng dạng biết, muốn ở trước mắt bao người đối với một viên thành phù giở trò hoàn toàn không hiện thực, chỉ là trừ bỏ bị Tiêu Vũ giở trò, hắn thật sự đã là nghĩ không ra những lý do khác.

“Ai da, không nghĩ tới Phù Tôn Điện bên trong phù sư lại là cái này đạo đức!”

“3 tinh đại phù sư khắc đến cấp thấp minh phù, lại đều nguy hiểm như vậy, sau đó còn ai dám mua?”

“Hơn nữa Phù Tôn Điện phù sư ánh mắt có chuyện a, cái khảo hạch này người trẻ tuổi khắc đến phù tốt như vậy, lại bị nói là phế phù!”

Đoàn người một trận nghị luận, Chu Ngọc Minh nghe vào trong tai, sắc mặt vừa là một trận trắng bệch.

Lần này, chính hắn bêu xấu không việc gì, nhưng nếu là trêu đến Phù Tôn Điện danh tiếng bởi vậy bị hư hỏng, hậu quả đã có thể nghiêm trọng.

Hắn lúc này chợt nhớ tới Đồng Thành Ngọc đối với hắn nhắc nhở, không thể xem thường Tiêu Vũ, mà giờ khắc này cho dù là hối hận, cũng đã quá chậm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 219: Vạn Tượng Lâu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chu Ngọc Minh giờ phút này hối hận, xấu hổ và giận dữ, không biết như thế nào cho phải.

Làm ra lớn như vậy trận chiến, vốn là muốn nhục nhã một phen Tiêu Vũ, lại nhờ vào đó bày ra mình một chút Phù đạo tiêu chuẩn, giẫm lên Tiêu Vũ lên chức, nhất cử lưỡng tiện.

Có thể kết quả cuối cùng, lại thì ra là như vậy!

Đối với Chu Ngọc Minh dạng này nham hiểm người, Tiêu Vũ lúc này hoàn toàn không có đồng tình. Chu Ngọc Minh minh phù phạm sai lầm, tự nhiên là bị hắn động chân động tay.

Hắn có thiên ấn trong người, thiên ấn có thể ngưng tụ thành các loại ấn phù hình, vừa mới hắn mặc dù chỉ là tiếp xúc ngắn ngủi tới Chu Ngọc Minh khắc đến minh phù, nhưng trong thực tế hắn ở tiếp xúc thời gian, liền đã huy động thiên ấn, phá hủy phù bên trong ấn phù, cái này minh phù tự nhiên liền mất hiệu lực.

Phải biết rằng Tiêu Vũ liền những người khác đánh tới minh phù đều có thể dựa vào thiên ấn một ngón tay hóa giải, Chu Ngọc Minh minh phù vào tay, hắn muốn để minh phù mất hiệu lực quá đơn giản.

Mà đến lúc cuối cùng, hắn đem này minh phù giao cho Chu Ngọc Minh, để hắn tự mình huy động lúc, Tiêu Vũ vừa cải biến phù bên trong ấn phù, khiến bùa này vừa khởi động, thì sẽ nổ.

Bởi vậy, mới xuất hiện người khác huy động không có chuyện gì, hắn huy động lại chật vật nổ tung một màn.

Còn Tiêu Vũ chính mình minh phù, vật liệu mặc dù có chuyện, nhưng dùng hắn Phù đạo thực lực, hơn nữa trên người thiên ấn, hoàn toàn có thể khắc đến một viên tốt phù.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì muốn khắc minh phù là cấp thấp nhất minh phù, nếu là cao cấp đến đâu một vài, chính là Tiêu Vũ cũng không cách nào làm được hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, dùng phế liệu khắc đến hoàn hảo minh phù.

“Chuyện gì ồn ào!”

Mọi người ở đây nghị luận sôi nổi, đối với Phù Tôn Điện danh dự cùng trong điện phù sư bắt đầu nghi ngờ lúc, trong điện một thanh âm truyền ra, một gã nam tử long hành hổ bộ, tới chỗ này.

“Ngọc tiên sinh?”

Chu Ngọc Minh nhìn thấy người này, vẻ mặt nhất thời thảm biến.

Ngọc trước sau, Phù Tôn Điện bên trong phù đế, tu vi đã đạt được Hồn cảnh, địa vị so với sư phụ của hắn Đoạn Thừa Đức còn cao hơn.

Nếu để cho vị tiên sinh này biết hắn cho Phù Tôn Điện đã đánh mất lớn như vậy mặt, kết cục của hắn tất nhiên vô cùng thê thảm.

Nghĩ đến đây, Chu Ngọc Minh sắc mặt trở nên càng thêm trắng nhợt.

“Các vị, sự tình ta đã nghe nói, ở đây ta ngọc ta cho chư vị đền bù cái không phải.”

Ngọc tiên sinh đi tới sau khi,

Lạnh lùng liếc mắt nhìn Chu Ngọc Minh, sau đó nói với mọi người: “Mời mọc chư vị tin tưởng, ta trong điện phù sư tuyệt đối là có thực lực, còn trước khi minh phù phạm sai lầm, cái kia chỉ là bởi vì chuẩn bị vật liệu xảy ra vấn đề.”

Nhìn thấy vị này Ngọc tiên sinh, mọi người tiếng bàn luận đều từ từ dừng, tựa hồ cũng biết người này thân phận bất phàm.

Có thể mặc dù là vật liệu xảy ra vấn đề, mọi người cũng rất khó lại tin tưởng Phù Tôn Điện. Các ngươi liền chọn vật liệu có chuyện cũng không biết, cái này còn như thế nào khiến người ta đối với nơi này minh phù cảm thấy yên tâm?

“Chu Ngọc Minh!” Ngọc tiên sinh nhìn về phía Chu Ngọc Minh, lạnh lùng nói: “Tuy là vật liệu có chuyện, nhưng ngươi lại cái này cũng không thể nhìn ra, từ hôm nay trở đi, ngươi xuống làm hai sao phù sư!”

Nghe nói như thế, mọi người lúc này mới thoả mãn không ít.

Dù sao này hiện ra Phù Tôn Điện thái độ, không người có thực lực, cũng chỉ có thể minh phù một vài cấp thấp minh phù, nghĩ đến dùng Chu Ngọc Minh thân mình thực lực, nên sẽ không còn có vấn đề.

“Vâng, Ngọc tiên sinh!” Chu Ngọc Minh vẻ mặt cay đắng, không ngờ rằng hôm nay không chỉ không thể tấm chính mình tăng mặt, ngược lại còn bị hàng rồi nhất tinh.

“Còn ngươi……” Ngọc tiên sinh vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, sắc mặt cũng là có chút lạnh như băng, nói: “Khảo hạch của ngươi thông qua được, từ hôm nay chính là chúng ta trong điện nhất tinh phù sư.”

Tiêu Vũ có thể thấy, vị này Ngọc tiên sinh đối với hắn có chút bất mãn. Có điều ngẫm lại cũng có thể hiểu được, trước hắn chơi cái kia một tay, không chỉ có là để Chu Ngọc Minh mất mặt, cũng là để Phù Tôn Điện danh dự nhận lấy nghi ngờ.

Ngọc tiên sinh bởi vậy đối với hắn bất mãn, cũng là có thể thông cảm được.

“Ngọc tiên sinh!” Y Tử Tuyết đột nhiên cao hứng kêu lên: “Tại sao ngươi lại đến?”

Nhìn thấy Y Tử Tuyết, Ngọc tiên sinh sắc mặt mới dễ nhìn ít ỏi. Trong điện ra dạng này sự tình, đã sớm có người lặng lẽ hướng về hắn thông báo, hắn há có thể không ra mặt xử lý?

Hắn không tới nữa, Phù Tôn Điện danh tiếng cũng đều phải xấu.

“Các vị, vì biểu hiện áy náy, chư vị hôm nay ở ta Phù Tôn Điện bên trong mua bất kỳ minh phù, giống nhau chiết khấu bảy mươi phần trăm.” Ngọc tiên sinh để động viên mọi người, cắn răng một cái vừa là nói.

Mọi người vừa nghe, lúc này mới dỗ nhưng mà tán, đi cướp mua minh phù.

Còn Phù Tôn Điện danh dự, dù sao sừng sững nhiều năm như vậy, cũng không phải như vậy một chuyện nhỏ, liền có thể chính thức dao động, mọi người dưới đáy lòng trên, vẫn là nguyện ý tin tưởng Phù Tôn Điện bên trong minh phù phẩm chất.

Đợi đoàn người tan hết, Ngọc tiên sinh mới sắc mặt khó coi nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ngươi đi lĩnh ít ỏi vật liệu, sau khi mỗi tháng đuổi về bách Phàm giai hạ phẩm minh phù là đến nơi.”

Rất hiển nhiên, hắn đem Tiêu Vũ trở về để cấp thấp nhất một loại kia phù sư, thậm chí không cần tiến vào Phù Tôn Điện nội bộ, chỉ cần mỗi tháng hạn ngạch hoàn thành nhiệm vụ là được.

Tiêu Vũ thầm than, xem ra là không thuận lợi như vậy tiến vào Phù Tôn Điện nội bộ, nhưng hắn cũng không bắt buộc.

Giao cho qua đi, Ngọc tiên sinh liền lạnh nhạt sắc mặt rời đi, nhìn đều không xem thêm Tiêu Vũ một chút.

“Đây là ngươi đã nói dạy ngươi minh phù Ngọc tiên sinh?” Tiêu Vũ nhìn về phía Y Tử Tuyết, nhớ tới Y Tử Tuyết trước khi dùng tỏa linh phong thiên phù, liền nói Phù Tôn Điện bên trong một vị họ Ngọc người dạy.

“Ngọc tiên sinh chỉ là chỉ điểm qua ta một vài, hắn ở Phù Tôn Điện bên trong địa vị rất cao, mặc dù có lúc sẽ cùng chúng ta Vạn Thú Trang lui tới, nhưng cũng không phải đặc biệt thân cận.” Y Tử Tuyết nói.

Tiêu Vũ gật đầu, nói như vậy cái kia nắm giữ bọn họ mạch này minh phù pháp môn người, chính là cái này Ngọc tiên sinh?

Mặc dù cảm giác cái này Ngọc tiên sinh có thể cùng hắn một cái nào đó đệ tử có quan hệ, nhưng có thể giữa bọn họ, còn cách không biết bao nhiêu người.

“Đi thôi.” Tiêu Vũ cũng không bắt buộc tiến vào Phù Tôn Điện, kêu lên Y Tử Tuyết, hướng về đi ra ngoài điện.

“Sư phụ, chúng ta đi gì?” Y Tử Tuyết nhìn thấy Tiêu Vũ làm tới Phù Tôn Điện phù sư, một trận hưng phấn.

Hai người lĩnh một chút cấp thấp minh phù vật liệu, liền từ trong điện rời đi, Tiêu Vũ dự định, trước tiên ở chung quanh đây trong thành đi một vòng.

Trở về cửu thiên, hắn thứ nhất liền bị nhốt Vạn Thú Trang, lần này mới là đúng nghĩa bước vào cửu thiên.

Hắn muốn trước tiên ở quanh thân tìm tòi, U &# 8 biết rõ ràng mình rốt cuộc người ở phương nào.

Cửu Thiên Thế Giới, mỗi một toà thành thập phần khổng lồ, sầm uất vô lượng, lúc này Tiêu Vũ vị trí này một tòa thành, liền có hơn trăm triệu sinh linh ở lại.

Cùng Thập Châu bất đồng chính là, Cửu Thiên Thế Giới trong thành ở lại không chỉ có là có loài người, mà là có đủ loại chủng tộc, ngàn tỉ bộ tộc, ở Cửu Thiên Thế Giới tuyệt đối không phải nói ngoa.

“Vạn Tượng Lâu?”

Không lâu sau đó, Tiêu Vũ đi tới một tòa cao lầu trước khi, trong mắt lộ ra sắc mặt khác thường.

Vạn Tượng Lâu, Cửu Thiên Thế Giới bên trong thập phần nổi danh thế lực, trải rộng với các giới bên trong.

Ra vào Vạn Tượng Lâu người, chẳng lẽ Cửu Thiên Thế Giới bên trong có thực lực người có địa vị.

Lầu này cùng Tinh Thần Các có chút tương tự, trong lầu bán ra các loại bảo vật, binh khí, đan dược, công quyết, bí thuật, minh phù, chỉ cần có đầy đủ của cải, ở đây cơ hồ đều khả năng mua được.

“Đúng rồi sư phụ, Vạn Tượng Lâu mấy ngày nay thật giống như có cái lớn bán đấu giá, chúng ta nếu không mau chân đến xem?” Y Tử Tuyết trong mắt, đột nhiên lộ ra vẻ hưng phấn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 220: Nói Giá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi có thể đi vào Vạn Tượng Lâu gì?” Tiêu Vũ kinh ngạc, muốn vào Vạn Tượng Lâu, không chỉ cần phải có đầy đủ của cải, còn cần có nhất định bối cảnh, đều không phải là người người có thể nhập.

“Sư phụ ngươi đã quên, ta nhưng Vạn Thú Trang tiểu thư, đương nhiên có thể tiến vào.” Y Tử Tuyết vui vẻ nói: “Hơn nữa sư phụ ngươi bây giờ thành Phù Tôn Điện phù sư, Phù Tôn Điện cùng Vạn Tượng Lâu cũng có quan hệ hợp tác, hẳn là cũng có thể vào.”

Tiêu Vũ cười khổ, hắn bất quá là Phù Tôn Điện cấp thấp nhất phù sư, có thể hay không đi lên Vạn Tượng Lâu, thật đúng là không nhất định.

Có điều, hắn còn thật muốn vào nhìn một cái, muốn tìm tìm Vạn Tượng Lâu bên trong có hay không thứ mà hắn cần, dù sao quay về cửu thiên, một giới này tài nguyên đầy đủ, rất nhiều ở Thập Châu không thấy được bảo vật, ở đây liền có khả năng tìm tới.

Hơn nữa, ra vào Vạn Tượng Lâu, phần lớn đều là có mặt mũi đại nhân vật, Tiêu Vũ muốn thử vận khí một chút, nhìn có thể không tại đây ở trong, gặp phải một vài Cửu Thiên Thế Giới người cũ.

“Trên người ngươi có bao nhiêu Hồn thạch?” Hắn đối với Y Tử

Tuyết hỏi.

Hồn thạch, đây là Cửu Thiên Thế Giới bên trong thông dụng một loại đá kỳ lạ. Loại đá này, khả năng lớn mạnh người thần hồn, mà lớn mạnh thần hồn, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong hết thảy tu luyện người đều hết sức chú trọng sự tình, cho tới thể cảnh, cho tới chí tôn, đều cần không dứt lớn mạnh tự thân thần hồn.

Này đây, Hồn thạch thành Cửu Thiên Thế Giới lưu thông đồ vật, có thể dùng đến chuyển đổi các loại gì đó.

“Giống như…… chỉ có mấy ngàn!” Y Tử Tuyết lấy ra không gian phù, nhìn một chút, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra cười khổ.

Mấy ngàn Hồn thạch, mặc dù đối với người bình thường tới nói được cho một bút không nhỏ của cải, nhưng muốn ở Vạn Tượng Lâu bên trong mua đồ, cái kia còn kém xa.

“Bán đấu giá còn có mấy ngày bắt đầu?” Tiêu Vũ tự nhiên cũng là biết, này Hồn thạch căn bản là không đáng chú ý, hắn phải càng nhiều Hồn thạch.

“Còn có năm ngày lại bắt đầu.” Y Tử Tuyết nói xong, ngạc nhiên nói: “Sư phụ ngươi hỏi cái này để làm gì?”

“Tự nhiên là muốn trong vòng năm ngày này kiếm lời ít ỏi Hồn thạch.” Tiêu Vũ tùy ý nói.

Y Tử Tuyết vừa là cười khổ, mới năm ngày thời gian, Tiêu Vũ cho dù có kiếm lấy Hồn thạch phương pháp, có thể có thể kiếm được bao nhiêu?

“Trên người ngươi có ngọc thạch cùng thú huyết gì?” Tiêu Vũ vừa là hỏi dò.

“Có lẽ, có phải sư phụ ngươi muốn dựa vào minh phù kiếm lấy Hồn thạch?” Y Tử Tuyết ánh mắt sáng lên, lập tức đem trên người minh phù vật liệu đều lấy ra.

Có thể thấy nha đầu này là thật tâm thích Phù đạo,

Lại bên người mang theo minh phù vật liệu.

Tiêu Vũ ở trong đó chọn lựa một viên ngọc thạch, cầm trong tay, trong ngón tay thiên ấn dũng mãnh vào phù bên trong, ở phù thạch bên trong lưu lại ấn phù, sau đó nhiễm phải thú huyết, một viên minh phù, cứ như vậy ở trong tay hắn thành hình.

Y Tử Tuyết lại nhìn mà không hiểu, trong mắt của nàng, Tiêu Vũ cũng chỉ là nắm bắt cái viên này ngọc thạch, sau đó thì dính vào thú huyết, căn bản không có khắc họa.

Đây rốt cuộc muốn làm gì?

“Đi, chúng ta đi vào.” Tiêu Vũ cầm minh phù, hướng đi Vạn Tượng Lâu.

“A?” Y Tử Tuyết còn không biết, Tiêu Vũ trong tay cái viên này đã bị hắn khắc thành thật phù, trong lòng không rõ. Không phải nói phải kiếm Hồn thạch gì? Làm sao liền trực tiếp tiến vào?

Vội vàng đuổi theo, hai người tới Vạn Tượng Lâu trước, trước cửa có người đưa bọn họ ngăn lại, nói: “Thật không tiện hai vị, ta Vạn Tượng Lâu chỉ chiêu đãi đặc biệt khách hàng.”

Y Tử Tuyết vừa định cho thấy thân phận, chợt nghe Tiêu Vũ nói: “Ta là tới bán đồ.”

“Ngươi muốn bán cái gì?” Canh phòng hoàn toàn không kinh ngạc, bởi vì Vạn Tượng Lâu nhưng trải rộng cửu thiên con đường, muốn mượn này con đường bán đồ người nhiều hơn nhều.

“Chính là cái này.” Tiêu Vũ lấy ra vừa mới khắc xong minh phù, giao cho hai người.

“Xin chờ một chút.” Canh phòng sau khi nhận lấy, liền dẫn cái kia minh phù hướng về trong lầu đã đi.

Y Tử Tuyết ở bên cạnh sâu sắc kinh ngạc, Tiêu Vũ lại muốn mua vừa mới cái viên này phù thạch? Có thể nàng rõ ràng nhìn thấy, Tiêu Vũ còn không có đem khắc họa thành phù, chỉ là dính vào thú huyết.

Bắt lại như vậy một viên phù thạch đi bán, người ta Vạn Tượng Lâu sẽ phải gì?

Không qua chốc lát, Vạn Tượng Lâu bên trong bảo vệ cửa trở về, đem cái kia minh phù cung cung kính kính trả lại Tiêu Vũ, nói: “Hai vị mời đến!”

Lần này, Y Tử Tuyết càng thêm kinh ngạc, Vạn Tượng Lâu làm cho bọn họ đi vào, đã nói lên vừa rồi đã có người giám định qua cái viên này ngọc thạch, để Tiêu Vũ đi vào, chính là muốn cùng Tiêu Vũ đàm luận giá tiền.

Có thể đó bất quá là phổ thông ngọc thạch, Vạn Tượng Lâu làm sao lại mua phổ thông ngọc thạch?

Y Tử Tuyết lòng tràn đầy không rõ, nhưng cũng chỉ có thể đi theo Tiêu Vũ phía sau, tiến vào Vạn Tượng Lâu bên trong.

Vạn Tượng Lâu, nói là lầu, nhưng kỳ thật là một đám lớn kiến trúc hùng vĩ, chiếm diện tích cực lớn. Tiến vào trong lầu sau khi, Tiêu Vũ hai người bị dẫn tới một lịch sự tao nhã gian phòng, ở tại bọn hắn tiến lại lúc, trong nhà này một gã tóc trắng xoá lão nhân, đã đang chờ đợi.

“Xin hỏi, hai vị ai là vừa mới cái viên này minh phù chủ nhân?”

Ông già này vừa thấy Tiêu Vũ hai người tiến lại, lập tức nóng bỏng tiến lên đón đến, ánh mắt hừng hực không ngớt.

Này càng làm cho Y Tử Tuyết kinh ngạc, Vạn Tượng Lâu người, lại kích động như thế? Bọn họ bình thường có thể tiếp xúc qua không ít bảo vật, ra sao bảo vật, khả năng làm cho bọn họ nhiệt tình như vậy?

“Là ta!” Tiêu Vũ ngắn gọn đáp lại nói.

Con mắt của ông lão nhất thời sáng ngời, tinh tế đánh giá Tiêu Vũ, vừa là kinh ngạc, vừa là nghi hoặc, nhưng vẫn là rất khách khí, nói: “Hai vị mời ngồi!”

Tiêu Vũ cũng không khách khí, cùng Y Tử Tuyết cùng ngồi xuống.

“Tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào?” Lão nhân nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt khách khí bên trong lại dẫn kinh ngạc và không rõ các loại, mỉm cười dò hỏi.

“Gọi ta Tiêu Vũ có thể.” Ở Cửu Thiên Thế Giới, Tiêu Vũ cũng không cần ẩn giấu tên của mình, bởi vì hắn đời này thân phận, cùng kiếp trước cửu thiên Tinh chủ, căn bản không có bất kỳ liên quan, cũng không sợ bị ai nhận ra.

“Nguyên lai là Tiêu Công Tử!” Ông lão gật đầu, nói: “Mạo muội hỏi một câu, Tiêu Công Tử người cái viên này minh phù, là từ nơi nào đoạt được?”

“Làm sao, Vạn Tượng Lâu bây giờ còn muốn điều tra bảo vật lai lịch mới thu không?” Tiêu Vũ giả vờ kinh ngạc nói.

“Khụ!” Lão nhân lúng túng tằng hắng một cái, nói: “Nếu là Tiêu Công Tử bất tiện tiết lộ, lão hủ cũng không miễn cưỡng, mời mọc công tử ra giá đi!”

Ông già này ngược lại cũng thức thời, Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Cái viên này minh phù giá trị, nghĩ đến ngươi so với ta rõ ràng. Ta không yêu cầu cao bao nhiêu, chỉ cần xứng đáng bùa này giá trị có thể.”

Lão nhân một trận ngạc nhiên nghi ngờ. Hắn loại người này, thu được bảo vật thời gian, cũng là muốn tận lực ép giá, làm Vạn Tượng Lâu thắng được lợi ích lớn hơn nữa, nếu là đụng tới đối phương không biết hàng, hắn tự nhiên sẽ đem giá đè thấp.

Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, UU đọc sách ww w. u u kanshu &# 46; c om &# 32; nhưng cái viên này minh phù giá trị lại hết sức kinh người, có thể Tiêu Vũ lại để hắn chủ động báo giá, điều này làm cho người lão giả này có chút cầm không chuẩn.

Hắn lại không nhìn ra, Tiêu Vũ trong lòng có phải là thật nắm chắc, biết bùa này chân chính giá trị.

Do dự một chút, người lão giả này mới thử dò xét nói: “Không biết công tử cảm thấy, năm mươi vạn Hồn thạch cái giá này, còn thích hợp?”

Năm mươi vạn?

Y Tử Tuyết vừa nghe, chính là sợ hết hồn.

Năm mươi vạn Hồn thạch, đây đều là bọn họ Vạn Thú Trang một tháng tiền lời, Tiêu Vũ trước khi cái kia một viên ngọc thạch, lại đáng cái giá này?

Nhưng mà, Tiêu Vũ nghe được cái này giá cả, lại là nhíu nhíu mày, hắn vẫn chưa đáp lời, chỉ là nâng chung trà lên, chặn lại miệng của mình, không hề liếc mắt nhìn ông già kia một chút.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay thất tịch, thân là lưu manh ta ăn thật nhiều thức ăn cho chó, nhưng ở nơi này còn là chúc mọi người thất tịch vui sướng. Mặt khác, bởi vì tâm linh tới sâu sắc thương tổn, cho nên ta hôm nay bốc đồng chỉ có hai canh. (Sự thực là ta hôm nay có việc, đương nhiên cũng không phải các ngươi muốn những chuyện kia.)

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 221: Hồn Thạch Tác Dụng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gặp Tiêu Vũ im lặng không nói, trong lòng ông lão chính là hơi trầm xuống, nhưng vẫn là kiên trì nói: “Tiêu Công Tử, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tiêu Vũ nhìn ông già này một chút, đặt chén trà xuống, lạnh nhạt nói: “Nếu như ở Vạn Tượng Lâu trong mắt, bùa này liền đáng giá năm mươi vạn nói, ngươi cũng có thể cho cái giá này.”

Sắc mặt của lão nhân, nhất thời chính là biến đổi, cười khổ nói: “Xem ra là lão hủ đường đột, đã công tử cũng là người biết hàng, được rồi, lão hủ mong muốn đến năm triệu Hồn thạch!”

Theo năm mươi vạn, đến năm triệu, liền trực tiếp tăng gấp mười lần!

Y Tử Tuyết há to cái miệng nhỏ, dưới cái nhìn của nàng năm mươi vạn đã đầy đủ kinh người, không ngờ rằng Tiêu Vũ nhàn nhạt một câu nói, giá cả liền cao gấp mười lần!

“Năm triệu?” Tiêu Vũ lại là lại một lần nữa lắc đầu, thở dài: “Ai da, Vạn Tượng Lâu tên, lúc nào trở nên không đáng giá như vậy.”

Nghe vậy, ông lão sắc mặt lại biến đổi, hắn nhìn Tiêu Vũ trẻ tuổi như vậy, vốn tưởng rằng năm triệu có thể để Tiêu Vũ cao hứng tiếp thu, gì nghĩ đối phương lại vẫn khả năng bình tĩnh như thế.

“Ta phục rồi!” Lão nhân cười khổ nói: “Xem ra công tử trước mặt của ngươi, lão hủ ta muốn lợi dụng sơ hở là sai lầm, giá tổng cộng, 50 triệu Hồn thạch!”

Năm mươi vạn, đến năm triệu, lại tới 50 triệu, Y Tử Tuyết đều nghe choáng váng, ngăn ngắn mấy câu nói, giá trị lại lật ra ròng rã gấp trăm lần!

Nàng một trận kinh ngạc, cái kia có điều một viên ngọc thạch mà thôi, Tiêu Vũ rốt cuộc làm cái gì, lại có thể làm cho đối phương mở ra dạng này giá cả?

“50 triệu?” Tiêu Vũ đặt chén trà xuống, nói: “Cũng được, coi như ta và các ngươi Vạn Tượng Lâu kết giao bằng hữu.”

Lão nhân nghe vậy, lúc này mới thở dài một cái. Hắn chỉ lo Tiêu Vũ còn chưa hài lòng, cũng đích xác, Tiêu Vũ cái viên này minh phù, giá trị thực sự cách xa ở 50 triệu bên trên.

Có điều, Vạn Tượng Lâu thu lại, cũng là muốn bán đi kiếm lấy lời, nếu như Tiêu Vũ đem hết thảy lời không gian đều áp bức sạch sẽ, bọn họ mua được bùa này, cũng căn bản không kiếm được cái gì.

Lão nhân biết, Tiêu Vũ cũng là biết điểm này, cho hắn để lại đường sống, trong lòng âm thầm cảm kích.

“Tiêu Công Tử, phương diện này chính là 50 triệu Hồn thạch, mời ngài thu cẩn thận.” Lão nhân mang tới một viên không gian loài minh phù, giao cho Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ liếc mắt nhìn, minh phù bên trong ngoại trừ có 50 triệu Hồn thạch ở ngoài, còn có một khối ngọc bài, mặt trên có khắc một tòa cao lầu, chính là Vạn Tượng Lâu.

“Đây là ta Vạn Tượng Lâu khách quý thân phận tượng trưng,

Công tử có này ngọc bài, ngày sau vô luận đi tới chỗ nào, đều sẽ là ta Vạn Tượng Lâu bằng hữu.” Ông lão cười nói.

Tiêu Vũ gật đầu, này là người làm ăn thường dùng thủ đoạn, hắn một viên minh phù liền để cho Vạn Tượng Lâu kiếm lấy lợi nhuận to lớn, đối với dạng này người, Vạn Tượng Lâu tự nhiên là thập phần coi trọng.

Đưa này ngọc bài, đã khả năng biểu thị hảo cảm, có thể cùng Tiêu Vũ giữ gìn mối quan hệ, ngày sau nói không chừng, Tiêu Vũ thì sẽ cho bọn hắn mang đến càng lợi ích.

“Nghe nói đắt lầu mấy ngày sau, có một hồi bán đấu giá?” Tiêu Vũ thu hồi minh phù, đối với ông già này hỏi.

“Đúng là có, Tiêu Công Tử ngươi có hứng thú?” Lão nhân ánh mắt sáng lên, hắn còn đang suy nghĩ như thế nào mời Tiêu Vũ tham gia lần này buổi đấu giá, không ngờ rằng Tiêu Vũ chính mình xách ra.

“Vạn Tượng Lâu bán đấu giá, ta tự nhiên là có chút hứng thú.” Tiêu Vũ cũng không phủ nhận.

“Đã như vậy, người công tử kia không bằng ở đây trước tiên ở lại?” Lão nhân lập tức nói.

Tiêu Vũ lúc này đồng ý, ngược lại chỉ có mấy ngày, trước mắt hắn cũng không có chỗ đặt chân, cũng không muốn lại trở lại Vạn Thú Trang, lưu lại nơi này Vạn Tượng Lâu, cũng là có thể.

Ở ông già này an bài xuống, Tiêu Vũ ở Vạn Tượng Lâu bên trong để ở. Vạn Tượng Lâu đối với hắn thập phần coi trọng, ra vào đều có người làm hầu hạ, cung cấp hắn sai khiến.

“Hồn thạch?”

Ngồi trên trong phòng, Tiêu Vũ lấy ra phù bên trong Hồn thạch, trong phòng khoanh chân nhắm mắt, tiến hành tu luyện.

Cửu Thiên Thế Giới, cảnh giới tu luyện chia làm thể cảnh, Hồn cảnh, hư cảnh, thật cảnh tứ đại cảnh, trong đó thể cảnh, lại phân làm thể ngoại cảnh cấp, thể biên giới cấp, thể cảnh thiên cấp.

Tiêu Vũ bây giờ tu vi, tương đương với Cửu Thiên Thế Giới thể cảnh thiên cấp, lại bước một bước, chính là Hồn cảnh.

Hồn cảnh, tu luyện tới cảnh giới này, liền không muốn chỉ là tu luyện trên thân thể các nơi, mà là bắt đầu đề cập thần hồn, tu luyện hồn đạo.

Ở Thập Châu, Tiêu Vũ không cách nào đột phá thành đế, mà ở Cửu Thiên Thế Giới, hắn dù cho muốn đột phá, đầu tiên, cũng cần lớn mạnh thần hồn của mình.

Đời này, Tiêu Vũ thần hồn mặc dù đang không tự chủ lớn mạnh, nhưng loại kia tốc độ, đối với hắn mà nói cũng còn thiếu rất nhiều, bởi vậy bây giờ có 50 triệu Hồn thạch, hắn định dùng này Hồn thạch, đến lớn mạnh thần hồn của mình, để cảnh giới kế tiếp đột phá, chuẩn bị sẵn sàng.

Tĩnh tọa mấy ngày, Tiêu Vũ thần hồn, ở lượng lớn Hồn thạch tiêu hao dưới, rốt cục có nhất định tăng trưởng.

Nhưng mà, bởi vì hắn đối với yêu cầu của mình cực cao, Hồn thạch bên trong sức mạnh, bị hắn không dứt ngắn gọn, vừa mới tiến hành hấp thu.

Mấy ngày hạ xuống, Tiêu Vũ hao phí gần ngàn vạn số lượng Hồn thạch, nhưng mà thần hồn tăng trưởng, lại là thập phần có hạn.

“Xem ra, trực tiếp nhận sự giúp đỡ Hồn thạch lớn mạnh thần hồn, và không sáng suốt.”

Tiêu Vũ ngừng lại, theo tốc độ này tu luyện, quả thực rồi cùng bắt lại của cải ném vào đống lửa đi thiêu giống nhau.

Thế gian có rất nhiều thứ cũng có thể lớn mạnh thần hồn, hơn nữa hiệu quả so với Hồn thạch thực sự tốt hơn nhiều, bởi vậy biện pháp tốt nhất, hay là dùng Hồn thạch đi mua này linh vật.

“Còn lại này Hồn thạch, còn là giữ lại nhìn bán đấu giá bên trên, có hay không thích hợp gì đó.”

Trong lòng hắn bất đắc dĩ, cứ theo đà này, hắn chính là có nhiều hơn nữa Hồn thạch, cũng không đủ hắn dùng tu luyện.

Trong cơ thể, Tiêu Vũ hai công lớn quyết, đã càng ngày càng giống một bộ công quyết, trong hai cái trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, âm dương lực lượng rải rác ở trong người các đại trong tinh thần, và cũng đang không ngừng ngưng tụ càng nhiều hỗn độn khí.

“Âm dương hỗn độn, chư thiên tinh thần……”

Tiêu Vũ trong lòng yên lặng suy nghĩ, hắn luôn cảm giác, hai công lớn quyết, không nên gần như là như vậy kết hợp, hai người quy nhất, hơn nữa hỗn độn khí sau, lẽ ra có thể diễn biến đến một loại mới gì đó.

Nhưng mà loại này là thứ gì, nên làm sao diễn biến, hắn nhưng thủy chung không có đầu mối.

“Xem ra bây giờ cảnh giới, chỉ có thể tiếp tục để hai công lớn quyết tiến hành dung hợp, trước mắt đối với ta quan trọng nhất, còn là lớn mạnh thần hồn, trước tiên đột phá nhập hồn cảnh.”

Trên thực tế, UU đọc sách w &# 119;w. Uukan &# 115; hu &# 46;c &# 111; &# 109; Tiêu Vũ sở dĩ tiến vào Phù Tôn Điện, ngoại trừ là muốn biết này điện người sau lưng là ai, còn có mặt khác quan trọng hơn một điểm.

Chắc chắn vậy, minh phù chi đạo, có thể cho thần hồn lớn mạnh tốc độ, trở nên càng nhanh hơn!

Bởi vì minh phù thời gian, thần hồn cùng thiên địa đụng nhau, lúc này thần hồn tốc độ tăng trưởng, muốn so với thường nhân tốc độ tu luyện thực sự nhanh hơn nhiều.

Trở thành phù sư, vốn quan trọng nhất chính là thần hồn cường độ, vì vậy hết thảy phù sư, cũng cơ hồ đều có thần hồn pháp môn tu luyện, nhưng phù sư pháp môn, lại nhất định phải cùng Phù đạo kết hợp.

Bởi vậy, thế gian phù sư, đều là thần hồn mạnh mẽ hạng người, mà thần hồn của bọn hắn phương pháp tu luyện, lại là không phải người người có thể học.

“Ta ở Phù Tôn Điện bên trong địa vị, cũng cần tăng cao, như vậy ta mới được càng quý giá vật liệu, khắc họa càng cao cấp minh phù, để thần hồn tăng trưởng đến càng nhanh hơn. Ngoài ra cũng càng tốt hơn tiếp xúc được Phù Tôn Điện bên trong nhân vật cao tầng, biết rõ này điện chân chính bối cảnh.”

Vừa tu luyện, Tiêu Vũ trong lòng một bên yên lặng tính toán.

Tác giả đông phương hành vân nói: Xin lỗi, đi ra khỏi nhà, hôm nay thì canh một.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 222 + 1 Tinh Phù Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời gian mấy ngày, vội vàng mà qua, một ngày kia, bán đấu giá tháng ngày rốt cục tiến lại. Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết sớm tiến lại, ngồi ở phòng đấu giá phía ngoài xa nhất.

Ở cái địa phương này, có thể nhìn thấy hết thảy tiến vào phòng đấu giá người, Tiêu Vũ lựa chọn vị trí này, là muốn nhìn một chút hôm nay người tới ở trong, có hay không chính mình nhận biết người cũ.

Rất nhanh, mọi người lục tục vào sân, phàm là tiến lại, hẳn là có nhất định thân phận người.

“Ha ha, Vạn Tượng Lâu phòng đấu giá? Chỉ mong không muốn khiến ta thất vọng!”

Một con cao to thần vượn, cả người bộ lông đen nhánh, cười lớn đi vào trong phòng đấu giá.

Đây là Hắc Ma vượn, thuộc về Yêu tộc, bộ tộc này thân thể trời sinh mạnh mẽ, ngoại trừ này cao nhất sinh linh, không có bao nhiêu loài có thể cùng với liều.

“Cạc cạc, không biết là lần này sẽ có thứ gì tốt đâu, khà khà, ta cũng tới tham gia náo nhiệt!”

Không lâu sau, một con năm màu chim thần bay tới, trong miệng phát sinh tiếng cười chói tai.

Năm màu thần điểu, đồng dạng là Yêu tộc bên trong nổi danh cường tộc, nhưng cùng Hắc Ma vượn sánh vai.

Tiêu Vũ nhìn ra, này hai vị đại yêu thực lực đều không yếu, ít nhất cũng đã đạt đến Hồn cảnh tu vi, tu vi này đã có thể được xưng là chúa tể một phương.

Trừ cái này hai vị đại yêu ở ngoài, trong phòng đấu giá còn có thể gặp được rất nhiều Yêu tộc nhân bóng người, có bay trên trời giống chim đại yêu, cũng có trên mặt đất chạy thú vật đại yêu, càng có một vài Yêu tộc, ấy người như cây, là do thực vật tu luyện mà thành.

Đây cũng là Cửu Thiên Thế Giới, vạn tộc chung sống.

Nơi đây không giống với Thập Châu, các tộc hết có, hơn nữa những yêu tộc này không phải là không có hóa thành hình người năng lực, mà là xem thường, cũng không cần làm như vậy.

Lục tục, Yêu tộc có không ít cường giả qua lại, nhân tộc bên này, cũng là đến rồi không ít tu vi cao thâm người.

Nhưng ở những người này ở trong, Tiêu Vũ lại không thấy bất kỳ hắn khuôn mặt quen thuộc, hơn nữa những người này mặc dù có không ít đều đạt đến Hồn cảnh tu vi, nhưng chút thực lực này, đặt ở toàn bộ cửu thiên, lại là không tính là gì.

“Xem ra cho dù là Vạn Tượng Lâu, cũng khó có thể đưa tới chân chính đại nhân vật, là ta nghĩ nhiều rồi?” Tiêu Vũ có chút thất vọng.

Đúng lúc này, đột nhiên, đoàn người tao động, ánh mắt của mọi người, cùng nhau nhìn phía lối vào phương hướng.

Tiêu Vũ quay đầu lại, chỉ thấy ở lối vào, Mấy người trẻ tuổi chậm rãi bước đi tới, mà lúc này ánh mắt của mọi người, lại là rơi vào dẫn đầu một cô gái trên người.

Cô gái kia hai mươi tuổi dáng dấp, dung nhan xuất chúng, mang trên mặt vẻ mỉm cười, điên đảo chúng sanh, trên người có chứa một luồng nói không nên lời linh hoạt kỳ ảo khí chất, làm người chỉ cần nhìn một chút, liền không muốn lại dời ánh mắt.

“Tề Vũ Thi? Nàng lại cũng tới!”

Quanh thân mọi người đều có vẻ kinh ngạc không thôi, từng trận xôn xao liên tiếp.

“Kiều tỷ tỷ!”

Tiêu Vũ bên người Y Tử Tuyết đột nhiên hưng phấn kêu lên, hướng về cái kia đi tới nữ tử phất tay.

Y Tử Tuyết lại nhận thức cô gái này? Tiêu Vũ kinh ngạc, không cần nghĩ cũng có thể biết, nàng này thân phận tất nhiên không bình thường.

“Tử Tuyết?” Tên kia Tề Vũ Thi nữ tử nhìn thấy Y Tử Tuyết, cũng là kinh ngạc, đi lên trước cười nói: “Ngươi làm sao cũng tới?”

“Ta cùng sư phụ ta cùng đi.” Y Tử Tuyết rất thân thiết kéo Kiều Vũ Thi tay, cho nàng giới thiệu Tiêu Vũ.

Tự nhiên, nàng đã ỷ lại định rồi Tiêu Vũ người sư phụ này, dù cho Tiêu Vũ chưa từng nói qua muốn thu nàng làm đồ.

“Sư phụ?” Tề Vũ Thi nhìn phía Tiêu Vũ, rất là kinh ngạc. Một cái như vậy tu vi thường thường người, có thể làm Y Tử Tuyết sư phụ?

Mặc dù kinh ngạc, nhưng trên mặt hắn nhưng cũng vẫn là vẫn duy trì lễ phép mỉm cười, đối với Tiêu Vũ nhẹ nhàng gật đầu.

“Đã gặp gỡ, Tử Tuyết, không bằng ngươi chỉ ta cùng bọn đồng thời?” Tề Vũ Thi mỉm cười, đối với Y Tử Tuyết phát sinh mời.

Vạn Tượng Lâu phòng đấu giá rất lớn, trong đó, Tiêu Vũ lúc này vị trí là đại sảnh, có hơn vạn cái chỗ ngồi, chính thức người có thân phận, đều cũng có chính mình độc gian, rất hiển nhiên, Tề Vũ Thi đó là thuộc về loại người này.

“Tốt tốt!” Y Tử Tuyết không chút nghĩ ngợi liền một trận gật đầu, rồi hướng Tiêu Vũ nói: “Sư phụ, kiều tỷ tỷ là ta cùng hảo tỷ muội, chúng ta rồi cùng nàng đồng thời tốt hay không tốt?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, mặc dù hắn cũng có thể muốn đến mình độc gian, nhưng cũng không có làm như vậy, đã Y Tử Tuyết cùng này Kiều Vũ Thi quen biết, vậy liền để tùy.

Hắn vừa định gật đầu đồng ý, đột nhiên Kiều Vũ Thi sau lưng một gã nam tử mở miệng, nói: “Kiều tiểu thư, cái này không tốt lắm đâu?”

Một đôi đôi mi thanh tú vặn lên, Kiều Vũ Thi nói: “Làm sao?”

Nam tử kia nói: “Giang công tử thì đến nhanh, nếu là mời mọc hai cái vị này đồng hành, chỉ sợ vị trí không quá đủ.”

Vừa dứt lời, liền nghe một thanh âm từ phía sau truyền đến: “Vũ thực hiện, làm sao tới thời điểm cũng không chờ ta?”

Nghe nói âm thanh này, Kiều Vũ Thi cái kia như ngọc hoàn mỹ khuôn mặt hơi chậm lại, tâm trạng cười khổ một tiếng, thầm trách chính mình đúng là đem hắn đem quên đi.

Liền gặp một công tử trẻ tuổi chậm rãi bước mà đến, mang trên mặt mỉm cười mê người. Đi tới gần sau, này công tử trẻ tuổi sự chú ý rồi mới từ Tề Vũ Thi trên thân chuyển hướng Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết, một đôi lông mày nhất thời nhăn lại, nói: “Vũ thực hiện, bọn họ là?”

“Nàng là Vạn Thú Trang chủ con gái Y Tử Tuyết, vị này…… là Tử Tuyết sư phụ.” Tuyệt luân trên khuôn mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ, Kiều Vũ Thi chỉ có thể hướng về song phương giới thiệu, “vị này là Giang Ngọc Ngân Giang công tử.”

Chỉ nghe, theo này Giang Ngọc Ngân đến, trong phòng đấu giá mọi người vừa là rối loạn tưng bừng, tựa hồ cũng là hết sức kinh ngạc.

“Vạn Thú Trang tiểu thư?” Giang Ngọc Ngân ánh mắt, ở Y Tử Tuyết trên người sau khi vòng vo một vòng, rơi vào Tiêu Vũ trên người. Hắn trên khuôn mặt anh tuấn, đột nhiên gợi lên một hơi nụ cười giễu cợt, nói: “Tử Tuyết tiểu thư, ngươi chọn sư phụ, nên thận trọng mới là, cũng không nên làm cho người ta lừa.”

“Có ý gì?” Tính khí trực lai trực vãng Y Tử Tuyết, đôi mi thanh tú nhất thời đứng lên.

Nàng lại đơn thuần, sao có thể nghe không ra Giang Ngọc Ngân đang tố khổ Tiêu Vũ? Đồng thời cau mày, còn có một bên Kiều Vũ Thi cùng Tiêu Vũ.

“Ha ha, Tử Tuyết tiểu thư, ta đây có lòng tốt.” Giang Ngọc Ngân nụ cười, có vẻ cao cao tại thượng, chỉ dùng ánh mắt còn lại quét về phía Tiêu Vũ, nói: “Dùng hắn điểm ấy thấp kém tu vi, thể cảnh thiên cấp? Có thể làm được sư phụ của ngươi?”

“Sư phụ ta mặc dù tu vi không cao, nhưng hắn là Phù Tôn Điện phù sư!” Y Tử Tuyết không phục, tàn nhẫn mà trừng mắt Giang Ngọc Ngân.

“Phù Tôn Điện phù sư?” Giang Ngọc Ngân cái kia tràn ngập nụ cười giễu cợt cứng đờ, không nhịn được lại đánh giá Tiêu Vũ, tùy tiện nói: “Phù Tôn Điện phù sư, ta cũng nhận biết mấy người, lại không biết ngươi người sư phụ này, là Phù Tôn Điện mấy sao phù sư?”

“Này……” Y Tử Tuyết nhất thời như là cái quả bóng xì hơi, nhưng vẫn là không phục nói: “Sư phụ ta là vừa vặn thi vào Phù Tôn Điện, mặc dù hắn bây giờ còn chỉ là nhất tinh phù sư, nhưng sau đó khẳng định sẽ trở thành đại phù sư!”

“Nguyên lai chỉ là một nhất tinh phù sư!” Giang Ngọc Ngân lại một lần nữa lộ ra nụ cười, không được lắc đầu, nói: “Ta trong tộc, cũng nuôi một đống lớn nhất tinh phù sư, ai, nói thật nha, ta cảm thấy nuôi bọn họ, quả thực là lãng phí trong tộc Hồn thạch!”

Câu nói này rõ ràng chính là nói móc, biểu lộ nhất tinh phù sư, ở trong mắt hắn, chẳng là cái thá gì!

Chương 223: Nguyệt Thần Tin Tức

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Giang Ngọc Ngân nói, đem Y Tử Tuyết tức giận đến giơ chân, nàng rất muốn hết sức phản bác, lại không thừa nhận cũng không được, nhất tinh phù sư, đối với thế lực lớn xuất thân người mà nói, quả thật không tính là cái gì thân phận.

“Vũ thực hiện, chúng ta đi thôi, bán đấu giá sắp bắt đầu.” Giang Ngọc Ngân giễu cợt nhìn Tiêu Vũ một chút, lập tức thu hồi ánh mắt, quay Kiều Vũ Thi lúc, trên mặt vừa là lộ ra một tràn ngập phong độ mỉm cười.

“Này……” Tề Vũ Thi làm khó dễ, cặp kia minh như sao trong con ngươi xinh đẹp lộ ra áy náy, đối với Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết nói: “Thật sự xin lỗi, cái kia độc gian không phải ta một người sở hữu, ngoại trừ ta và Giang công tử ở ngoài, còn có mấy người khác, ta trước khi 1 cao hứng đã quên việc này.”

Tiêu Vũ gật đầu, biểu thị không sao, có đi hay không cái kia độc gian, hắn là không có vấn đề.

“Nhắc nhở ngươi một câu.” Trước khi đi, Giang Vô Ngân đi qua Tiêu Vũ bên cạnh lúc, ghé vào lỗ tai hắn cười lạnh nói: “Nhận rõ thân phận của mình, không phải là người nào ngươi đều có thể tới gần, lần sau ngươi còn dám tiếp cận Kiều Vũ Thi, ngươi tin hay không, ta có hơn vạn loại phương pháp, có thể cho ngươi hoàn toàn biến mất?”

“Làm người, muốn dựa vào bấu víu quan hệ một bước lên trời, đó là không hiện thực! Là sâu, thì đừng nghĩ đến tiếp cận Chân long, có thể thật nhất phi trùng thiên, sâu thủy chung là sâu!”

Hắn đầy mặt mỉm cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, đối với người khác xem ra, hầu như rồi cùng bạn cũ chào hỏi giống nhau.

Tiêu Vũ gì còn có thể không rõ, nguyên lai này Giang Ngọc Ngân như thế ghim hắn, là cho là hắn muốn tiếp cận Kiều Vũ Thi?

Người này không khỏi cũng quá tự cho là đúng, hắn trước sau thậm chí không cùng Kiều Vũ Thi đã nói mấy câu nói, liền muốn chịu đựng hắn làm nhục như thế, nếu như Tiêu Vũ thật có ý đó, vậy hắn vừa sẽ có hành động gì?

Có điều, mặc dù Giang Ngọc Ngân nói thập phần chói tai khó nghe, nhưng Tiêu Vũ lại không hề tức giận, thủy chung bình tĩnh.

“Sư phụ, cái này Giang Ngọc Ngân như vậy ghê tởm, ngươi thì một chút cũng không tức giận sao?” Y Tử Tuyết phồng lên mỏ, Tiêu Vũ lại có thể bình tĩnh như vậy, thật làm cho nàng không nghĩ ra.

“Này có tức giận gì?” Tiêu Vũ lắc đầu cười khẽ: “Một con chó điên cắn ngươi, chẳng lẽ ngươi thì nhất định phải phản cắn hắn một cái? Coi như ngươi cắn, lại có thể thế nào? Chỉ có điều hưởng được đầy miệng lông chó thôi!”

Giang Ngọc Ngân thân phận như vậy, còn không đến mức khả năng dễ dàng chọc giận Tiêu Vũ. Nếu như đạo tâm của hắn dễ dàng như thế đã bị người gây nên gợn sóng, hắn kiếp trước mấy trăm ngàn năm quả thực sống vô dụng rồi.

“Khanh khách, sư phụ ngươi còn nói ngươi không tức giận, lại mắng mỏ hắn là cẩu!” Y Tử Tuyết một chút nở nụ cười, chỉ cảm thấy Tiêu Vũ nói lời tốt thú vị, hơn nữa giống như cũng có chút đạo lý.

“Hai người bọn họ, là ai, sao rất giống nơi đây rất nhiều người đều biết?” Tiêu Vũ hỏi,

Hắn đối với cái này ngược lại có chút hiếu kỳ.

“Sư phụ ngươi không biết sao?” Y Tử Tuyết trên gương mặt xinh đẹp viết đầy kinh ngạc, “bọn họ nhưng chúng ta này 1 vùng nổi danh nhất mấy người trẻ tuổi, đặc biệt là kiều tỷ tỷ, nàng nhưng có cơ hội, trở thành Nguyệt Thần truyền nhân.”

Nguyệt Thần!

Hai chữ này để Tiêu Vũ cả người chấn động, chỉ cảm thấy trong đầu oanh một tiếng nổ tung.

Một Kiều Vũ Thi, tại sao lại xé ra tới Nguyệt Thần trên người?

Hắn liền vội la lên: “Ngươi nói cái gì? Nàng có cơ hội trở thành Nguyệt Thần truyền nhân, đây là ý gì?”

“Sư phụ ngươi liền Nguyệt Thần cũng không biết?” Y Tử Tuyết vừa là há to cái miệng nhỏ, nói: “Nguyệt Thần, đây chính là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất nữ chí tôn a, thế gian không biết có bao nhiêu chí tôn vì nàng điên cuồng, nhưng mà vô số năm qua, lại là chưa từng có một người, có thể làm cho Nguyệt Thần nhìn thẳng vào một chút.”

“Trong truyền thuyết, chỉ có từng cửu thiên Tinh chủ, khả năng vào Nguyệt Thần mắt, phóng tầm mắt cửu thiên cũng chỉ có bọn họ, tài năng xứng với đối phương. Nhưng tiếc là, Tinh chủ đã chết, ai!”

Y Tử Tuyết còn tưởng rằng Tiêu Vũ liền Nguyệt Thần cũng không biết, tự mình nói một tràng.

“Ta nói chính là, Kiều Vũ Thi vì sao lại có cơ hội trở thành Nguyệt Thần truyền nhân?” Tiêu Vũ vội vàng sửa lại.

Đột nhiên nghe đến cùng Nguyệt Thần có liên quan sự tình, hắn một chút thì rối loạn, nghĩ tới rất nhiều.

Nguyệt Thần đã sống mấy trăm ngàn năm, tuổi thọ vô tận, nàng vì sao lại trong chớp mắt muốn tìm truyền nhân, điều này làm cho Tiêu Vũ trong lòng có rất dự cảm không tốt.

Là cùng lúc trước Vượt giới trả ra đại giới có quan hệ, hay là bởi vì nguyên nhân khác?

“Ngươi hỏi chính là cái này a, cái này ở cửu thiên đã không phải là bí mật gì.” Y Tử Tuyết lúc này mới chợt hiểu, nói: “Đại khái ở một vạn năm trước thời điểm, Nguyệt Thần cung liền phái ra nhiều tên sứ giả, thay thế nàng ở trong chín ngày tìm một truyền nhân. Có điều, muốn thành Nguyệt Thần truyền nhân quá khó khăn, ròng rã mười ngàn năm quá khứ, tựa hồ cũng còn không có tìm được.”

“Một vạn năm trước?” Tiêu Vũ lòng vừa là một chút chìm xuống dưới.

Cái kia không phải là Nguyệt Thần Vượt giới thời gian gì? Nói như vậy, Nguyệt Thần là Vượt giới sau khi trở về bắt đầu tìm kiếm truyền nhân?

Nàng tại sao đột nhiên muốn tìm truyền nhân, chẳng lẽ thực sự là Vượt giới bỏ ra quá lớn giá cả? Nếu không thì, Nguyệt Thần thân là vô thượng chí tôn, sống lâu vô cùng, trước đây chưa bao giờ phái người đi tìm truyền nhân nàng, vì sao lại đột nhiên vào lúc đó bắt đầu tìm kiếm truyền nhân?

“Truyền thuyết, Nguyệt Thần cung sứ giả vô số, phân tán trong chín tầng trời các giới, tìm kiếm thiên tư xuất sắc tuổi trẻ hậu bối.

Mà ở trước đây không lâu, có một vị sứ giả đi tới chúng ta này 1 vùng, khảo sát nơi đây người trẻ tuổi, mà đây 1 vùng bên trong nhân vật thiên tài, có hi vọng chỉ mấy cái như vậy, vừa rồi Giang Ngọc Ngân cùng kiều tỷ tỷ đều ở trong đó."

Y Tử Tuyết nói đến chỗ này, Tiêu Vũ gì còn có thể không rõ, vừa mới mọi người sở dĩ giật mình, chính là bởi vì này mấy cái có hy vọng nhất người trẻ tuổi, chỉ sợ đã danh chấn một phương.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, Nguyệt Thần cung địa vị, rồi cùng Tiêu Vũ ngày xưa Thiên Thần cung bình thường, vượt lên trên chúng sinh, quân lâm cửu thiên!

Bất luận người nào nếu là có hi vọng tiến vào Nguyệt Thần cung, đều tất sẽ đã bị khắp nơi chú ý.

"Chúng ta này 1 vùng, có khả năng nhất bị chọn vào Nguyệt Thần cung tổng cộng có bốn người, mà trong bốn người này, kiều tỷ tỷ là có hy vọng nhất." Y Tử Tuyết vừa là nói: "Bởi vì kiều tỷ tỷ không chỉ thiên tư tươi đẹp, hơn nữa nghe nói, Nguyệt Thần cung sứ giả bây giờ ngay ở Kiều gia bên trong, cho nên Giang Ngọc Ngân mới có thể tổng quấn quít lấy kiều tỷ tỷ."

Nói đến lúc này, Y Tử Tuyết trên gương mặt xinh đẹp lại lộ ra nồng nặc xem thường.

"Nguyệt Thần cung sứ giả, Nguyệt Thần truyền nhân?" Tiêu Vũ lòng một chút trở nên loạn bị bị, đột nhiên này nghe được tin tức, làm rối loạn hắn vốn hết thảy dự định.

Hắn vốn định trước tiên ở Phù Tôn Điện bên trong chậm rãi bước tăng lên mình thực lực, các loại thực lực của hắn đạt được mức nhất định, lại bắt đầu tìm kiếm Vượt giới phương pháp, đi Nguyệt Thần cung tìm Nguyệt Thần.

Nhưng hôm nay, Nguyệt Thần nóng lòng tìm kiếm truyền nhân, tựa hồ Nguyệt Thần trong cung, đã xảy ra biến cố gì, hắn gì còn có thể tiếp tục chầm chậm tu luyện.

“Ta phải nhanh một chút tăng cao thực lực, nghĩ biện pháp đi Nguyệt Thần cung!”

Hắn âm thầm nghiến răng, có thể bằng hắn thực lực hôm nay, phải dựa vào chính mình Vượt giới, lại là có vẻ không quá thực tế.

“Đã này vùng có Nguyệt Thần cung sứ giả, nếu có thể tiếp xúc được người này, ta liền có hi vọng cùng hắn đồng thời Vượt giới, đi gặp Nguyệt Thần!”

Tiêu Vũ lúc này, đã là đem vốn hết thảy dự định đều quên mất, ở Cửu Thiên Thế Giới, nếu nói là có ai là hắn không yên tâm nhất, đó không thể nghi ngờ chính là Nguyệt Thần.

Chương 224: Bán Đấu Giá Bắt Đầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Sư phụ, Phù Tôn Điện người đến.”

Tiêu Vũ nghe đến Y Tử Tuyết âm thanh, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hướng về lối vào nhìn lại, liền gặp Ngọc tiên sinh cùng vài tên phù sư theo lối vào đi tới, ở những người kia ở trong, vẫn còn có Chu Ngọc Minh.

Bởi vì Tiêu Vũ chọn chính là vào trận khu vực cần phải đi qua, cũng là phía ngoài xa nhất, Phù Tôn Điện một nhóm người đi tới, cũng là gặp được hắn.

Chỉ thấy Chu Ngọc Minh cười lạnh một tiếng, trước tiên mở miệng, nói: “Một nho nhỏ nhất tinh phù sư, lại đều dám đến Vạn Tượng Lâu buổi đấu giá?”

“Ai cần ngươi lo? Ta và sư phụ đi chỗ nào mắc mớ gì đến ngươi?” Y Tử Tuyết thở phì phì nói.

“Hừ! Nếu không có thành Phù Tôn Điện nhất tinh phù sư, chỉ sợ hắn liền Vạn Tượng Lâu cửa đều vào không được?” Chu Ngọc Minh quái gở, có chút ít châm chọc nhìn lướt qua phòng đấu giá, nói: “Có điều, mặc dù là dựa vào Phù Tôn Điện phù sư thân phận vào trận, cũng chỉ có thể ngồi ở đại sảnh, hơn nữa còn là hàng cuối cùng!”

Ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ tự nhiên là dựa vào Phù Tôn Điện thân phận mới có thể đi vào Vạn Tượng Lâu, dù sao nơi đây không phải là người nào đều có thể đến.

Mà Phù Tôn Điện cùng Vạn Tượng Lâu dù sao có quan hệ hợp tác, Tiêu Vũ tuy là nhất tinh phù sư, liền bằng thân phận này, muốn vào Vạn Tượng Lâu cũng liền không nữa khó khăn.

Ngọc tiên sinh lông mày, cũng là nhíu nhíu, lạnh nhạt nói: “Ngươi mặc dù thành ta Phù Tôn Điện phù sư, nhưng bên ngoài còn là ít ỏi dùng Phù Tôn Điện tên làm việc, mặt khác cũng chớ quên, trong vòng một tháng, ngươi phải đóng trăm viên minh phù đến trong điện.”

Nghe giọng nói, hiển nhiên cũng là bất mãn Tiêu Vũ dùng Phù Tôn Điện thân phận đến Vạn Tượng Lâu, hơn nữa trong giọng nói phảng phất đối với Tiêu Vũ tới nói, trong vòng một tháng khắc 100 viên minh phù có chút khó khăn.

Như thế dưới tình huống, Tiêu Vũ còn có lòng thanh thản chạy tới tham gia buổi đấu giá? Hắn cũng không tin tưởng, bằng Tiêu Vũ chút thực lực này, cùng nhất tinh phù sư thân phận, buổi đấu giá này có cái gì là hắn có thể mua được.

Mặc dù cảm nhận được Ngọc tiên sinh bất mãn, nhưng Tiêu Vũ cũng không hề nói gì, hắn thậm chí lười cùng bọn hắn giải thích.

“Khà khà, nhớ kỹ, trong vòng một tháng nếu ngươi không nộp ra trăm viên minh phù, nhưng liền không có tư cách ở lại chúng ta Phù Tôn Điện!” Chu Ngọc Minh lộ ra nụ cười, khả năng như thế chế nhạo một phen Tiêu Vũ, làm hắn cảm giác trong lòng thở ra một hơi.

Không tiếp tục nói, Ngọc tiên sinh mang theo Phù Tôn Điện mấy người rời đi, nhìn đều không xem thêm Tiêu Vũ một chút. Hiển nhiên, bọn họ cũng có chính mình độc gian, không cần ngồi ở đại sảnh.

“Mắt chó coi thường người khác, hừ!” Y Tử Tuyết bất mãn mà hừ một tiếng, miệng nhỏ nhắn bĩu đến thật cao.

Một mặt khác,

Ngọc tiên sinh bọn người sau khi rời khỏi, ở đi độc gian bỏ dở, đột nhiên nhìn thấy đâm đầu đi tới một vị lão nhân.

Ngọc tiên sinh hơi ngẩn ra sau khi, chủ động đón nhận, khách khí nói: “Ngọc Trường Thanh thấy qua Dịch lão tiên sinh!”

Ngọc Trường Thanh chính là Ngọc tiên sinh tên đầy đủ, mà trước mắt vị này Dịch lão tiên sinh, lại không phải người khác, chính là trước khi tiếp kiến qua Tiêu Vũ vị lão nhân kia, tên là Dịch Xuân Thu.

“Vãn bối Chu Ngọc Minh, bái kiến Ngọc lão tiên sinh!” Ngọc Trường Thanh sau lưng Chu Ngọc Minh, cũng là ánh mắt sáng lên, cung kính đối với Dịch Xuân Thu hành lễ.

Ai cũng biết, Dịch Xuân Thu ở Vạn Tượng Lâu bên trong thân phận vô cùng không bình thường, hầu như nhưng nói là dưới một người, trên vạn người.

Ở toàn bộ Vạn Tượng Lâu, ngoại trừ chủ topic, Dịch Xuân Thu chính là nói một không hai nhân vật, ở trong lầu chủ tay nắm chân chính quyền to, bình thường không biết có bao nhiêu người muốn nịnh bợ.

Chu Ngọc Minh lúc này, cũng là tích trữ tâm tư, nếu như có thể cùng vị này Dịch lão tiên sinh tạo mối quan hệ, hắn minh phù liền có khả năng bán được Vạn Tượng Lâu đến.

Nếu là như vậy, thanh danh của hắn chắc chắn sẽ lan truyền lớn, phải biết rằng không phải cái gì phù sư khắc đến minh phù, đều có tư cách bị phóng tới Vạn Tượng Lâu bên trong mua bán.

“Nguyên lai là Trường Thanh?” Dịch Xuân Thu tựa hồ lúc này mới chú ý tới Ngọc Trường Thanh, ánh mắt của hắn một mực chung quanh tìm tòi, vừa mới càng chưa nhìn thấy, lúc này thấy dễ Trường Thanh, ánh mắt cũng vẫn là chung quanh tự do, lòng có chút không yên.

Còn Chu Ngọc Minh, một nho nhỏ hai sao phù sư, liền trực tiếp bị hắn không để ý đến.

Chu Ngọc Minh cũng không xấu hổ, da mặt không phải dầy, đúng là Ngọc Trường Thanh tương đối nhạy cảm, nói: “Dịch lão, lần này buổi đấu giá không phải bởi ngài tự mình trấn giữ gì? Người làm sao đến đại sảnh đến rồi, hẳn là muốn tìm người nào?”

Dịch Xuân Thu nhìn 1 Ngọc Trường Thanh một chút, người này đúng là nhạy cảm, dùng thân phận của hắn, bình thường tự nhiên là sẽ không xuất hiện ở trong đại sảnh này, gật đầu nói: “Kỳ thực, ta đi ra, là muốn nghênh tiếp một vị khách quý.”

“Khách quý?” Ngọc Trường Thanh lúc này chính là chấn động, ra sao khách quý, đáng giá Dịch Xuân Thu tự mình đón chào.

“Ai da, cũng là ta sơ sẩy.” Dịch Xuân Thu mặt mũi già nua trên lộ ra một nụ cười khổ, “vốn cái kia khách quý ngày gần đây sẽ ngụ ở ta Vạn Tượng Lâu bên trong, nhưng những này qua ta để bán đấu giá có chút bận rộn, nay Japan muốn trực tiếp đi đưa hắn đưa tới, không ngờ rằng ta đi thời điểm người làm nói hắn đã vào trận, nhưng cũng chưa từng gặp người, cho nên ta mới ra ngoài nhìn một cái.”

Ngọc Trường Thanh càng thêm kinh ngạc, Dịch Xuân Thu mỗi một câu nói, đều biểu hiện ra đối với người này coi trọng, hắn càng ngày càng hiếu kỳ, đến tột cùng đối phương là thần thánh phương nào?

Phải biết rằng, Dịch Xuân Thu thân phận, mặc dù là hắn Ngọc Trường Thanh thấy vậy, đều phải khách khách khí khí, đối phương coi trọng như vậy người, Ngọc Trường Thanh há có thể phớt lờ?

“Dịch lão tiên sinh, không biết vị quý khách kia là ai, không bằng chúng ta giúp ngài tìm xem?” Chu Ngọc Minh tâm tư lung lay, cũng cùng Ngọc Trường Thanh nghĩ tới đồng thời, muốn kết bạn một chút vị kia liền Dịch Xuân Thu đều coi trọng như vậy người.

“Không cần.” Dịch Xuân Thu lắc đầu, nói: “Bán đấu giá sắp sửa bắt đầu, lão hủ chính là muốn lại tìm cũng đã không kịp, chỉ có thể là sau đó lại hướng ấy bồi tội.”

Ngọc Trường Thanh nghe xong, trong lòng cũng là cảm giác tiếc nuối, Chu Ngọc Minh càng đầy mặt tiếc hận.

Dịch Xuân Thu liền như vậy dừng lại, lui về, không có tiếp tục tìm kiếm.

Người hắn muốn tìm, tự nhiên chính là Tiêu Vũ, bởi vì Tiêu Vũ trước đây vẫn chưa cho thấy chính mình Phù Tôn Điện thân phận, cho nên Dịch Xuân Thu căn bản không biết là hắn muốn tìm lại là Phù Tôn Điện một nhất tinh phù sư.

Rất nhanh, bán đấu giá bắt đầu, Tiêu Vũ vốn có thể tìm Dịch Xuân Thu muốn một độc gian, nhưng hắn đối với này cũng không để ý, liền trực tiếp ngồi ở chỗ cũ, chờ bán đấu giá tiến hành.

“Các vị……”

Trên đài, một gã thướt tha cảm động nữ tử lên sàn, tuyên bố bán đấu giá bắt đầu. Sau đó, các loại bảo vật trân quý, một cái vừa một cái, được đưa đến trên đài biểu diễn, bán đấu giá.

Hiện nay thế gian, tu luyện trong mắt người bảo vật, đơn giản chính là binh khí, đan dược, công quyết, bí thuật, minh phù, cùng với một vài hiếm hoi thiên tài địa bảo, cùng tài liệu hiếm thế các loại.

Đầu tiên được đưa đến vật trên đài, giá trị đều không cao, Tiêu Vũ nhìn ra cũng không có hứng thú gì, nhưng trong đại sảnh lại không ngừng có người báo giá, càng về sau, bán đấu giá gì đó, giá cả lại càng cao, cũng càng quý giá.

Một đường hạ xuống, Tiêu Vũ đối với binh khí cùng quyết minh phù này cũng nhìn không thuận mắt, cơ hồ không có làm sao báo qua giá, mãi đến tận sau đó không lâu, một thứ, hấp dẫn hứng thú của hắn.

“Các vị, vật này là một vị hư cảnh đại năng, đi sâu vào hiểm địa, trải qua sinh tử sau khi, vừa mới tìm được một cái thần vật, tên là Huyền văn kim tinh!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 225: Cuối Cùng 1 Món Bảo Vật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Huyền văn kim tinh?” Tiêu Vũ cảm giác sâu sắc kinh ngạc, không nghĩ tới bực này quy mô bán đấu giá, có thể xuất hiện thứ này.

Khi hắn kinh ngạc thời gian, trên đài nữ tử, đã bắt đầu giới thiệu vật ấy: “Huyền văn kim tinh, đây là một loại tài liệu luyện khí, vật ấy sở dĩ quý giá, là vì nó có vô hạn có thể, có cực lớn trưởng thành không gian, có một chút chí tôn nhân vật, bọn họ binh khí trong tay, chính là bởi vậy vật chế tạo.”

Huyền văn kim tinh vừa ra, quả nhiên, toàn bộ phòng đấu giá đều tao động.

Loại vật liệu này, mặc dù không tính là cỡ nào hiếm hoi, nhưng là thập phần quý giá.

Chí tôn nhân vật binh khí, cũng hữu dụng vật ấy chế tạo người, có thể thấy được loại vật liệu này giá trị.

Nhưng trên thực tế, Huyền văn kim tinh và không phải nói mạnh đến mức nào, mà là loại vật liệu này có đặc thù trưởng thành tính, có thể theo chủ nhân cùng trưởng thành.

Tu luyện người, đối với binh khí đều có cảm tình sâu đậm, mà binh khí cấp độ, thường thường nhưng đều là cố định, làm khí chủ tu vi lên cao, binh khí bình thường liền không cách nào đuổi tới khí chủ cảnh giới.

Vào lúc này, Huyền văn kim tinh loại này có thể trưởng thành vật liệu, đối với tu luyện người mà nói, liền có không giống nhau ý nghĩa.

Những binh khí kia làm Huyền văn kim tinh chế tạo chí tôn nhân vật, binh khí của bọn hắn liền cơ hồ đều là tu vi còn thấp thời điểm chế tạo.

“Khối này Huyền văn kim tinh giá khởi đầu làm một ngàn vạn Hồn thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn trăm vạn, mời mọc chư vị khách quý bắt đầu báo giá!” Cô gái kia giới thiệu xong sau, chính thức bắt đầu vật này bán đấu giá.

“Ngàn vạn!”

“12 triệu!”

“13 triệu!”

Nhất thời, các loại báo giá âm thanh liên tiếp, đương nhiên tuyệt đại đa số âm thanh, đều là do này độc gian bên trong truyền ra.

Ngàn vạn cất bước, cái giá này, trong đại sảnh không có mấy người có thể chịu đựng được.

“Vật ấy mặc dù đối với ta vô dụng, nhưng dùng ở Nhị Hắc trên người, có lẽ có thể làm cho hắn nhanh chóng trưởng thành.” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, bất quá hắn cũng không tính ra mặt, mà là để Y Tử Tuyết thay báo giá.

Y Tử Tuyết dù sao cũng là Vạn Thú Trang tiểu thư, mặc dù cái này báo giá đến từ đại sảnh, nhưng mọi người nhìn thấy là của nàng sau, cũng không thế nào kinh ngạc.

Cuối cùng, khối này Huyền văn kim tinh, bị Y Tử Tuyết dùng 21 triệu giá cả đập xuống.

Vật ấy mặc dù hiếm thấy, nhưng cũng không phải là nhất định có thể trở thành là mạnh mẽ binh khí, còn cần xem ở người nào trong tay, có thể không thuận lợi trưởng thành các loại, bởi vậy tranh cũng không có nhiều người.

Đập xuống vật ấy sau khi, còn lại xuất hiện bảo vật, cũng đồng dạng là cái kia nhiều chủng loại, mặc dù mỗi một dạng đều hết sức quý giá, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói lại không có gì trọng dụng, hắn đến cuối cùng chưa từng lại ra tay.

Làm các loại bảo vật lục tục bị người đập xuống, bán đấu giá dĩ nhiên chuẩn bị kết thúc.

“Các vị, kế tiếp, chính là bổn tràng bán đấu giá cuối cùng một cái bảo vật.” Trên đài nữ tử êm tai âm thanh truyền ra, cũng khiến cho tinh thần của mọi người, đều rung một cái.

Bình thường, mỗi lần khả năng đặt ở cuối cùng bán đấu giá, đều hẳn là giá trị kinh người nhất gì đó, trước đây Vạn Tượng Lâu cũng không có tiết lộ, lúc này hết thảy mọi người, đối với này cuối cùng xuất hiện bảo vật, đều cảm giác trông chờ.

“Cuối cùng muốn bán đấu giá món bảo vật này, là một cái minh phù!” Nữ tử thanh âm truyền tới, vừa là trêu đến dưới đài một trận nghị luận.

Cấp bậc gì minh phù, khả năng đặt ở trận này bán đấu giá cuối cùng? Đế cấp? Thánh Giai?

“Bùa này cấp bậc, và không cao lắm, chỉ là Phàm giai thượng phẩm.” Trên đài nữ tử rất hiển nhiên hiểu được điều động lòng người, cố ý nói rồi lời này, liền không xuống chút nữa nói rồi.

Nàng không thể nghi ngờ thành công đem mọi người khẩu vị treo lên, một viên Phàm giai thượng phẩm minh phù, lại có thể bị đặt ở vốn cuộc bán đấu giá cuối cùng, vậy rốt cuộc là một cái ra sao phù?

Độc gian trong vòng, Phù Tôn Điện bên trong đám người, cũng là bị xâu đủ khẩu vị. Ra sao Phàm giai minh phù, lại có thể có như thế giá trị?

“Phàm giai thượng phẩm?” Ngồi ở trong đại sảnh Tiêu Vũ, nhưng trong lòng thì hơi động.

Chỉ nghe, trên đài cô gái kia tiếp tục cười nói: “Mặc dù chỉ là Phàm giai thượng phẩm, nhưng bùa này giá trị, lại là không thể tưởng tượng, chỉ bởi vậy phù bên trong, ghi lại một bộ hoàn chỉnh Thánh Giai công quyết!”

“Cái gì, Thánh Giai công quyết?”

“Thiệt hay giả?”

Cô gái kia rất có tài hùng biện, vào lúc này vừa cố ý dừng lại, khiến mọi người một thừa nhận xung kích thời gian.

Mọi người cũng quả thật bị rung động, Thánh Giai công quyết, cái kia đích xác xứng đáng bảo vật vô giá.

Bọn họ cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì sao một viên Phàm giai minh phù khả năng có như thế giá trị, phù mặc dù là Phàm giai, nhưng phù bên trong ghi chép gì đó lại thuộc về Thánh Giai.

Loại này dùng để ghi chép minh phù, không hề giống cái khác minh phù như vậy dùng cấp bậc bàn về giá trị, bởi vì loại này minh phù chỗ trân quý không phải minh phù thân mình, mà là phù bên trong ghi chép gì đó.

“Phàm giai minh phù, Thánh Giai công quyết?” Y Tử Tuyết sau khi nghe xong, sớm há to cái miệng nhỏ.

Tiêu Vũ nhìn ra buồn cười, này Y Tử Tuyết lại còn không ý thức được, đây chính là hắn bán cho Phù Tôn Điện cái kia một viên minh phù.

Nếu không có phù bên trong ghi chép công quyết kinh người, bằng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, làm sao có khả năng khắc đạt được giá trị 50 triệu Hồn thạch minh phù?

“Ta còn muốn bổ sung lại một điểm.” Trên đài nữ tử mở miệng lần nữa, mặt mỉm cười, nói: “Bùa này bên trong ghi chép, không chỉ có là Thánh Giai công quyết, là đủ tu luyện tới tứ đại cảnh bên trong hư cảnh, hơn nữa còn là hư cảnh bên trong phá hư cảnh giới!”

Lời này vừa nói ra, vừa là dẫn tới toàn trường phải sợ hãi.

Bốn Đại cảnh giới, thể, Hồn, hư, thật, ngoại trừ thể cảnh phân ba cái tiểu ngoại cảnh, cái khác ba cảnh, từng cái trong cảnh giới, lại phân làm hai tầng nhỏ cảnh.

Hư cảnh bên trong 2 cảnh, theo thứ tự là Động Hư cùng phá hư. Ở Cửu Thiên Thế Giới, tu luyện tới Hồn cảnh, liền có thể xưng bá một phương, mà tu đến hư cảnh, cái kia tài năng nên phải trên là cường giả chân chính.

“Thánh Giai công quyết! Lại là Thánh Giai công quyết?”

Độc trong phòng, Ngọc Trường Thanh sau khi nghe xong, con mắt đều đã đỏ lên, hít thở đều trở nên gấp gáp, thầm hạ quyết tâm: “Bùa này vô luận như thế nào, ta đều nhất định phải tranh đến! Có bùa này, ta liền có hi vọng xung kích hư cảnh!”

Như Ngọc Trường Thanh dạng này người, thiếu không phải thiên tư, không phải dùng tu luyện các loại bảo vật, mà là tu luyện công quyết.

Không có công quyết, U &# 8 hắn thiên tư cao đến đâu, tối đa cũng thì tu luyện tới Hồn cảnh, thậm chí càng thấp hơn.

Công quyết tựa như một con đường, tu luyện cấp bậc gì công quyết, đã chú định một người khả năng đi ra bao xa. Phóng tầm mắt cửu thiên, rất nhiều người thiếu đều không phải là thiên tư, mà là đầu này có thể đi thông cảnh giới cao hơn đường, cũng chính là tu luyện công quyết!

“Không nghĩ tới, lần này bán đấu giá, lại sẽ xuất hiện kinh người như vậy gì đó!”

Khác một cái gian phòng, Kiều Vũ Thi cùng Giang Ngọc Ngân hai người, lúc này cũng không cách nào bình tĩnh. Giang Ngọc Ngân sắc mặt vội vàng biến ảo, ánh mắt lộ ra nồng nặc khát vọng.

“Vô luận như thế nào, bùa này nhất định phải tranh đến, không can thiệp tới trả giá bao lớn giá cả!”

Hắn hai mắt đỏ chót, cùng Ngọc Trường Thanh giống nhau, đang âm thầm hạ quyết tâm.

“Bây giờ, bắt đầu ra giá, giá khởi điểm, 50 triệu Hồn thạch!”

Theo trên đài tên kia cảm động thanh âm cô gái hạ xuống, cuối cùng này một cái bảo vật bán đấu giá, liền như vậy bắt đầu.

Lúc này, mỗi cái phòng riêng bên trong, cái này đến cái khác tràn ngập âm thanh kích động, không dứt truyền ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 226: Điên Cuồng Báo Giá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

50 triệu!

70 triệu!

Chín trăm ngàn!

Bên trong phòng đấu giá, các loại báo giá từ phương hướng khác nhau phòng riêng bên trong truyền ra, hết thảy âm thanh ở báo giá thời gian, đều tràn đầy kiên định cùng điên cuồng.

Rất nhanh, giá cả lên cao đến mười vạn Hồn thạch, nhưng mà báo giá lại còn chưa dừng lại, giá cả vẫn là hướng lên trên ở tăng.

“Xem ra lúc trước ta chào giá 50 triệu, vẫn còn có chút thấp!” Tiêu Vũ thấy tăng lên không ngừng giá cả, cũng không nhịn được lắc đầu than khẽ.

Trên thực tế, hắn nắm giữ công quyết, vừa đâu chỉ một bộ Thánh Giai? Trong đầu hắn thậm chí ngay cả có thể tu thành vô thượng chí tôn hoàn chỉnh công quyết, đều có không ít.

Bộ này Thánh Giai công quyết, là hắn tùy ý chọn lựa một bộ, chỉ lựa chọn Thánh Giai, hay là bởi vì không muốn gây nên quá lớn gợn sóng, nhưng hắn không ngờ rằng, chỉ là một bộ Thánh Giai công quyết, lại cũng có thể để những người này điên cuồng như thế.

Hắn lại là đã quên, tại đây hắn cái này vô thượng chí tôn trong mắt, Thánh Giai công quyết rác rưởi cũng không bằng, nhưng tại phòng đấu giá trong mắt của những người này, vật này giá trị lại có thể nói vô giá.

Tại sao? Bởi vì một bộ công quyết, có thể liền sẽ để một thế lực thực lực, có một bay vọt về chất.

Phải biết rằng, này truyền thừa tối đa chỉ có Đế cấp thế lực, một khi đạt được một bộ Thánh Giai công quyết, bộ này công quyết khả năng tạo nên không phải là một hư cảnh, mà là hai cái, ba cái, thậm chí nhiều hơn.

Công quyết thứ này không giống binh khí cùng đan dược, binh khí đan dược chỉ có thể dùng ở trên người một người, nhưng công quyết lại là khả năng làm cho tất cả mọi người tu luyện.

Bởi vậy, một bộ mạnh mẽ công quyết, đối với một thế lực có sâu xa ảnh hưởng, cho nên bình thường công quyết cũng là cực kỳ có thể làm các thế lực lớn điên cuồng gì đó.

“160 triệu!”

Độc gian trong vòng, Ngọc Trường Thanh hai mắt đỏ chót, đã là tranh mù quáng.

Giá cả lên cao đến hơn một ức, dù cho hắn này Phù Tôn Điện bên trong năm sao phù đế, cũng cảm thấy áp lực nặng nề.

Phù sư có thể nói là Cửu Thiên Thế Giới bên trong kiếm lấy Hồn thạch dễ dàng nhất một trong những nghề, Ngọc Trường Thanh này vô số năm qua, cũng tích lũy không ít của cải.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày, thế mà lại dốc hết hết thảy, đi tranh một viên những người khác khắc đến minh phù, hơn nữa còn là một viên Phàm giai minh phù!

“170 triệu!”

Một hướng khác trong bao gian,

Rất nhanh vang lên không cam lòng yếu thế đáp lại.

Nghe được cái này âm thanh, Ngọc Trường Thanh sắc mặt, bá một chút trở nên trắng nhợt, giọng căm hận nói: “Rốt cuộc là ai ở theo ta tranh? Liền Phù Tôn Điện mặt mũi cũng không cho?”

Thường xuyên bán đấu giá bên trong, người bình thường thấy là Phù Tôn Điện người báo giá, đều sẽ cố ý thoái nhượng, nhưng hôm nay, Thánh Giai công quyết thật sự quá làm người đỏ mắt, báo giá tới trình độ này, lại không người nào nguyện ý thoái nhượng.

“Cái kia phòng riêng, hình như là Kiều Vũ Thi cùng Giang Ngọc Ngân mấy người trẻ tuổi kia.” Chu Ngọc Minh hướng về một hướng khác liếc mắt nhìn, mở miệng nói ra.

Hắn lúc này, sớm bị cái kia kinh người giá cả sợ đến sắc mặt tái nhợt, hắn vốn còn muốn đi tranh một chút, giờ phút này mới biết, chính mình mấy năm nay tích lũy này Hồn thạch, căn bản liền số lẻ cũng không đủ!

Phàm giai thượng phẩm minh phù, Chu Ngọc Minh cũng có thực lực khắc ra, nhưng một viên minh phù bán được cái giá này, hắn tự hỏi không có bản lãnh này.

Hắn lúc này không khỏi âm thầm suy đoán, rốt cuộc cái kia một viên minh phù là xuất từ tay người nào?

“18 triệu!” Ngọc Trường Thanh cắn răng, cơ hồ là gào thét báo ra khác một giá cả.

Con số này, trên thực tế đã vượt qua hắn khả năng thừa nhận cực hạn, nhưng để cái kia Thánh Giai công quyết, Ngọc Trường

Thanh đã quyết định, mặc dù là sau đó hướng mình người bên cạnh vay mượn, cũng nhất định phải vay mượn đủ con số này.

“Chết tiệt!”

Một cái khác trong bao gian, Giang Ngọc Ngân sắc mặt cũng cực kỳ khó coi, báo giá tiếp cận hai trăm triệu, hắn không phải là không cảm nhận được áp lực cực lớn.

“Giang công tử, nếu không coi như xong đi?” Kiều Vũ Thi khuyên giải, nàng mặc dù cũng tưởng tham dự tranh cướp, nhưng làm sao không có như thế tài lực.

“Không được, bùa này ta nhất định phải tìm được!” Giang Ngọc Ngân đỏ chót suy nghĩ, đột nhiên lấy ra một viên bùa truyền âm, liên hệ nổi lên những người khác.

Kiều Vũ Thi than khẽ, biết Giang Ngọc Ngân đây là muốn hướng về gia tộc của hắn cầu cứu. Nàng nhìn phía trên đài, trong lòng có chút không rõ: “Đã phù bên trong khắc chính là Thánh Giai công quyết, nói như thế, khắc phù người vô cùng có khả năng có Thánh Giai thực lực, nhưng vì sao khắc đến phù lại là chỉ có Phàm giai?”

Trên thực tế, vấn đề này lúc mới bắt đầu nhất cũng đưa tới không ít người nghi hoặc, nhưng theo bán đấu giá bắt đầu, cái này đến cái khác kinh người giá cao bị hô lên, mọi người đã sớm đem vấn đề này quên mất.

“Hai trăm triệu!”

Rốt cục, giá cả lại đổi mới cao, bị đẩy tới hai trăm triệu, bởi vì còn cạnh tranh, cũng không chỉ là chỉ có Giang Ngọc Ngân cùng Ngọc Trường Thanh hai người.

“Lý huynh, có thể hay không cho ta mượn một vài Hồn thạch!”

Độc trong phòng, Ngọc Trường Thanh không bình tĩnh, giá cả đã vượt xa khỏi hắn khả năng thừa nhận phạm vi, cũng bắt đầu lấy ra bùa truyền âm, vận dụng giao thiệp, gom góp Hồn thạch.

Mấy cái khác độc trong phòng, này ở tham dự cạnh tranh người, hầu như cũng đều đang làm giống nhau sự tình.

Xuất thân thế lực lớn người, hướng về thế lực khác cầu cứu, vay Hồn thạch, này không có thế lực lớn làm hậu thuẫn người, cũng là vận dụng hết thảy có thể dùng giao thiệp, để những người kia cho bọn hắn đưa tới lượng lớn Hồn thạch.

“210 triệu!”

“220 triệu!”

……

Báo giá tốc độ mặc dù có điều giảm xuống, nhưng giá cả nhưng vẫn là hướng lên trên ở tăng, đạt đến một đáng sợ chữ số.

“280 triệu!”

Cuối cùng, làm cái này báo giá xuất hiện, mỗi cái phòng riêng âm thanh, rốt cục đều yên lặng đi xuống.

“280 triệu?”

Ngọc Trường Thanh ở phòng riêng trong vòng, cả người vô lực, mềm mại ngồi ngã xuống, trên trán, tràn đầy mồ hôi.

Cạnh tranh đến cái giá này, hắn dù cho vận dụng tất cả nhân mạch, cũng đã không cách nào tranh cãi nữa đi xuống.

Hắn đầy mặt không cam lòng, nhưng mà, nhưng cũng là không có bất kỳ biện pháp nào.

“Là ta, Thánh Giai công quyết là thuộc về ta!”

Một cái khác độc gian, Giang Ngọc Ngân ở trong lòng phát sinh điên cuồng hét lên, âm thầm cầu nguyện, đừng lại có người ra giá.

Cái giá này, cũng tương tự đã là hắn khả năng thừa nhận cực hạn, này vẫn là hắn liên hệ gia tộc mình, vận dụng tất cả có thể dùng tài nguyên, vừa mới tiến tới con số này.

“Chúc mừng, cái này minh phù, trở về chữ T số gian khách hết thảy!”

Nghe tới trên đài cô gái kia âm thanh đi ra, Giang Ngọc Ngân cả người, cũng là cảm giác hầu như hư thoát, vô lực ngã ngồi trên ghế.

Phen này cạnh tranh, UU đọc sách &# 32; www &# 46; uu k ans &# 104;u. Co m &# 32; hắn chỉ cảm thấy giống như vừa mới đã trải qua một hồi đại chiến sinh tử, rút ra hết hắn hết thảy tinh lực. Cho đến giờ phút này, nghe đến cái kia minh phù thuộc về mình, trên mặt của hắn, mới lộ ra một nụ cười thỏa mãn.

“Có bùa này, ta dù cho không vào được Nguyệt Thần cung, ta Giang gia, không lâu sau đó, cũng đem lại tăng một độ cao!”

Giang Ngọc Ngân trong lòng rất là thoả mãn, thậm chí là có chút kích động.

“Chúc mừng Giang huynh!”

“Chúc mừng!”

Trong bao gian, những người khác dồn dập đối với Giang Ngọc Ngân chúc, ai cũng biết, có này công quyết, Giang gia chỉ cần một thời gian, liền có thể bay lên.

“Ha ha, mấy vị khách khí.” Giang Ngọc Ngân hăng hái, hướng về mọi người đáp lại.

Không lâu, Vạn Tượng Lâu người liền đem cái viên này minh phù đưa tới, cùng Giang Ngọc Ngân hoàn thành mua bán.

Giang Ngọc Ngân cẩn thận từng li từng tí một, mở ra cái kia thoạt nhìn vô cùng cái hộp tinh sảo, muốn kiểm nghiệm trong hộp minh phù. Khi thấy cái này minh phù lập tức, con ngươi của hắn, nhất thời vừa là rụt lại một hồi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 227: Kích Động Giang Gia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kiểm nghiệm qua trong hộp minh phù sau, Giang Ngọc Ngân đùng một cái một tiếng, thần tốc đậy nắp hộp lại, nói: “Mấy vị, ta còn có việc, đi trước một bước!”

Hắn sau khi nói xong mang tới hộp, vội vàng rời đi, lưu lại độc gian bên trong mấy người trẻ tuổi âm thầm không rõ. Có điều mấy người ngẫm lại cũng cảm thấy bình thường, dù sao cái này minh phù giá trị quý giá, Giang Ngọc Ngân tiếp tục lưu lại, nói không chừng sẽ bị người nhìn chằm chằm.

“Bán đấu giá đã xong, chúng ta cũng đi thôi.” Kiều Vũ Thi đăm chiêu, một lát sau đối với mọi người mở miệng.

Một hồi bán đấu giá, kết thúc như vậy, khắp nơi người lục tục tản đi, hầu như đều có sở hoạch, chỉ có Ngọc Trường Thanh vẻ mặt nặng nề, đối với không thể tranh đến Thánh Giai công quyết sự tình canh cánh trong lòng.

Nói lại Giang Ngọc Ngân, hắn vội vàng ra Vạn Tượng Lâu sau, ngồi trên một chiếc xe thú, ngưng trọng nói: “Mau, nhanh chóng Hồi tộc!”

Ầm ầm ầm ầm!

Dị thú đạp không, lôi kéo Giang Ngọc Ngân bay lên trời, rời đi nơi đây.

Giang Ngọc Ngân vội vàng về đến gia tộc sau khi, lập tức đi gặp phụ thân của hắn, cũng chính là Giang gia đứng đầu.

Giang gia đứng đầu 3 mười mấy tuổi dáng dấp, tên là Giang Hải Sanh, ánh mắt của hắn hừng hực, đối với Giang Ngọc Ngân nói: “Đồ đâu?”

Trước đây, Giang Ngọc Ngân dùng truyền gian phù hướng gia tộc cầu cứu, Giang Hải Sanh cũng là biết hắn vị trí Vạn Tượng Lâu chỗ tranh đồ vật.

Nghe vậy, Giang Ngọc Ngân lấy ra hộp, đặt ở Giang Hải Sanh trước mặt. Giang Hải Sanh kích động đến cả người phát run, mở hộp ra, quan sát tỉ mỉ trong đó minh phù.

“Quả thật là Thánh Giai công quyết!” Hắn kích động không thôi, vỗ Giang Ngọc Ngân bả vai, nói: “Ngươi lần này làm rất tốt, có này quyết, ta Giang gia nhất định có thể một người nữa lên bậc thang.”

Giang Ngọc Ngân sắc mặt, lại là tràn ngập nghiêm nghị, nói: “Cha, ngươi lại ngắm nghía cẩn thận cái này minh phù.”

“A, làm sao?” Giang Hải Sanh kinh ngạc, chẳng lẽ này minh phù còn có điểm đặc biệt gì đó?

Nhưng hắn trái khán đài nhìn, bùa này chỉ là Phàm giai hạ phẩm, nói riêng về minh phù thân mình, cũng không giá trị, có giá trị chính là phù bên trong ghi chép công quyết, hắn thật sự không nhìn ra bùa này có chỗ đặc thù gì, chỉ phải nhìn về phía Giang Ngọc Ngân.

“Cha có phải không phát hiện gì, bùa này bên trên thú huyết.” Giang Ngọc Ngân nhắc nhở.

Thú huyết? Giang Hải Sanh nghi hoặc, lại đánh giá cái viên này minh phù, lúc này mới cả người chấn động, cả kinh nói:

“Này…… sao có thể có chuyện đó?”

“Ta vốn cũng thật không dám tin tưởng!” Lớn ngọc xuyên sắc mặt ngưng trọng,

Nói: “Ở ta lần đầu tiên nhìn thấy cái này minh phù lúc, hầu như hoài nghi mình có phải là nhìn lầm rồi, phía trên thú huyết, thình lình còn là mới!”

Các loại minh phù, có một kiểm nghiệm thành phù thời gian phương hướng, đó là thông qua trên bùa thú huyết, liền có biết bùa này là khi nào chỗ khắc.

Bình thường, phù sư có một loại đặc thù thú huyết gìn giữ phương pháp, khiến thú huyết dù cho rời đi dị thú thân thể, cũng vẫn còn tràn đầy sức sống, như là máu mới vậy.

Mà khi thú huyết bị nhuộm ở minh phù bên trên, thú huyết bên trong đại bộ phận sinh cơ, sẽ hòa vào phù bên trong, còn có một phần nhỏ, thì không cách nào bị minh phù hoàn toàn hấp thu.

Này một phần thú huyết, trong đó sinh cơ, sẽ nhanh chóng suy yếu.

Nhưng bởi vì dị thú trời sinh mạnh mẽ, cho nên loại này suy yếu, cũng sẽ có một quá trình, càng là dị thú mạnh mẽ, thú huyết bên trong sinh cơ suy yếu tốc độ thì càng chậm.

Lúc này, Giang Ngọc Ngân cha con khiếp sợ địa phương ở chỗ, cái này minh phù bên trên thú huyết, rõ ràng là mới tinh, này không thể hòa vào phù bên trong thú huyết, ở trong như trước có sinh động sinh cơ.

Chỉ cần chút ít hiểu Phù đạo người, rất dễ dàng có thể nhìn ra, cái này minh phù thành phù thời gian, chính là tại đây trong vòng vài ngày.

“Thú huyết bên trong hoạt tính còn đang, bùa này thành phù thời gian liền ở trong mấy ngày này?” Giang Hải Sanh cảm giác một trận khó mà tin nổi, nói: “Nói như vậy, khắc đến bùa này người, rất có thể liền thân thể ở đây vùng?”

Vạn Tượng Lâu bên trong, tuy có các loại bảo vật, nhưng này cực kỳ bảo vật trân quý, bình thường đều là bọn hắn trên thế gian các nơi bắt lại tìm kiếm đoạt được, sau đó mang về bán hàng.

Trong đó, những bảo vật kia đại đa số đều là vô cùng cổ xưa từ xa xưa gì đó, kể cả binh khí, đan dược các loại, phần lớn là tiền nhân lưu lại.

Mà lần này, cái này minh phù lại là sản phẩm mới, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ khắc đến bùa này người rất có thể liền tại đây 1 vùng bên trong.

Mà đối phương đã có thể lấy ra này một bộ Thánh Giai công quyết, dạng này người sẽ là thân phận cỡ nào? Phóng tầm mắt quanh thân, có thế lực kia, sẽ dễ dàng lấy ra Thánh Giai công quyết tiền lời?

“Việc này nhất định không muốn khiến người khác biết được.” Giang hải trúc lập tức có quyết đoán, ngưng trọng nói: “Vận dụng tất cả sức mạnh, không tiếc trả bất cứ giá nào, cũng phải tìm được người này!”

Không khó tưởng tượng, có thể lấy ra Thánh Giai công quyết hẳn là thân phận bất phàm tồn tại, những thế lực lớn kia, mặc dù là có Thánh Giai công quyết, cũng không khả năng dễ dàng lấy ra.

Bởi vì, Thánh Giai công quyết là những thế lực kia đặt chân cội nguồn, ai nguyện ý đem ra bán ra?

Bởi vậy, Giang Hải Sanh lúc này nghĩ tới, chính là nếu có thể tìm tới minh phù người, giữ gìn mối quan hệ, đối với Giang gia tất nhiên có nhiều chỗ tốt.

“Cha yên tâm, việc này ta đã có dự định.” Giang Ngọc Ngân lộ ra một tự tin mỉm cười, cái này cũng là tại sao hắn tìm được cái này minh phù sau, trước tiên theo Vạn Tượng Lâu rời đi nguyên nhân.

Hắn không dám ở lâu, chính là sợ hãi lúc đó ở đây mấy người khác nhìn ra bùa này manh mối, bởi như vậy những người kia cũng nhất định sẽ điên cuồng tìm kiếm khắc đến bùa này nhân vật.

“Hả? Ngươi có tính toán gì không?” Giang Hải Sanh kinh ngạc nhìn về phía Giang Ngọc Ngân, Giang Ngọc Ngân còn muốn đến so với hắn còn xa?

“Cha, theo ta thấy đến, khắc đến bùa này vị kia thần bí cao nhân, hắn cũng là phù sư, vậy tất nhiên sẽ cùng Phù Tôn Điện các loại Phù đạo thế lực có điều liên hệ. Dù cho hắn không phải này Phù đạo trong thế lực người, nhưng muốn minh phù, cũng là phải theo những thế lực kia mua minh phù sử dụng vật liệu.”

Giang Ngọc Ngân tràn đầy tự tin, nói: “Ta ở Phù Tôn Điện cùng mấy cái khác Phù đạo trong thế lực, cũng nhận thức không ít người, chỉ cần làm cho bọn họ lưu ý nhiều, tin tưởng luôn có cơ hội, UU đọc sách &# 32; ww w &# 46;u &# 117;k a n s hu &# 46; co &# 109; có thể tìm được vị này thần bí cao nhân.”

Khả năng bắt lại đạt được Thánh Giai công quyết, ở Giang Ngọc Ngân trong mắt, tự nhiên là cao cao tại thượng nhân vật.

“Tốt!” Giang Hải Sanh đối với Giang Ngọc Ngân dự định rất là thoả mãn, gật đầu nói: “Việc này cứ giao cho ngươi đi làm, cần phải bận rộn tìm tới vị tiền bối này, không muốn khiến người khác đoạt trước tiên.”

“Vâng, cha xin yên tâm!” Giang Ngọc Ngân tự tin gật đầu, sau đó chính là ra gian phòng, liên hệ lên Phù Tôn Điện, cùng mấy cái khác Phù đạo thế lực người.

Không lâu sau đó, quanh thân mỗi một đại phù đạo thế lực, đều nhận được đến từ Giang gia giao phó, muốn bọn họ ở mỗi loại thế lực, cùng với đã đến mua tài liệu nhân trung, thay thế bọn họ tìm một cái người.

Nhưng mà, đối với người này, Giang gia lại cũng không có đầu mối gì, này Phù đạo thế lực muốn tìm, cũng là không thể nào tìm lên.

Một mặt khác, Tiêu Vũ còn không biết, chính mình một viên minh phù, lại còn đưa tới nhiều chuyện như vậy.

Buổi đấu giá sau khi kết thúc, hắn liền rời đi Vạn Tượng Lâu, hắn hôm nay, chính là một chuyện khác mà buồn phiền, đó là như thế nào mới có thể tiếp xúc được Nguyệt Thần cung sứ giả, cùng vị sứ giả kia cùng đi Nguyệt Thần cung.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 228: Phù Tôn Điện Sóng Gió

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một quãng thời gian, ngay ở trong bình tĩnh vượt qua.

Giang gia mặc dù lấy khắp nơi Phù đạo thế lực tìm kiếm, nhưng thật sự đối với khắc phù người không biết gì cả, một tháng trôi qua, không có một chút tin tức.

Mắt thấy một tháng thời gian trôi qua, Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, hắn bây giờ còn là Phù Tôn Điện phù sư, tháng này trăm viên minh phù, còn chưa giao trên.

Rơi vào đường cùng, hắn chỉ đành bỏ ra thời gian một ngày, khắc đến 100 viên minh phù, đưa tới Phù Tôn Điện.

Đối với hắn mà nói, một ngày trăm viên minh phù, tự nhiên không phải việc khó gì.

Đem trăm viên minh phù đưa đến Phù Tôn Điện sau, Tiêu Vũ theo Phù Tôn Điện bên trong, dẫn tới 5000 Hồn thạch.

Hắn không khỏi bất đắc dĩ, nghĩ hắn thân phận gì, không nói kiếp trước chí tôn thân, chính là vừa mới khắc đến cái viên này minh phù, đều bán ra gần ba trăm triệu giá cao, bây giờ cho Phù Tôn Điện khắc lại trăm viên minh phù, lại chỉ trị giá 5000 Hồn thạch!

Có điều, hắn đối với cái này cũng không có vấn đề, Hồn thạch đối với hắn mà nói chính là vật ngoại thân, muốn muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, hắn tùy tiện bán ra một bộ công quyết hoặc là bí pháp, cũng không biết khả năng hoán đổi bao nhiêu Hồn thạch.

Ngay lập tức, Tiêu Vũ cũng không tính đến, vừa lĩnh một chút mới vật liệu, liền rời đi Phù Tôn Điện.

Phù Tôn Điện bên này, ở đạt được Tiêu Vũ trăm viên minh phù sau, cũng không chút để ý, dù sao Phù Tôn Điện bên trong nhất tinh phù sư nhiều lắm, ai sẽ coi trọng?

Trong điện người rất là tùy ý, đem Tiêu Vũ đuổi về minh phù phóng tới tiền điện bán ra, liền không muốn hỏi đến.

Phù Tôn Điện bên trong, mỗi ngày bán đi đến minh phù đến hàng mấy chục ngàn, đặc biệt là này cấp thấp minh phù, bán hàng lượng càng to lớn.

Tiêu Vũ chỗ khắc 100 viên minh phù, làm tham thuận tiện, hắn khắc tất cả đều là dùng tu luyện chỉ toàn Hồn phù. Loại này minh phù cũng là bình thường bán ra lượng lớn nhất, dù sao tu luyện người đều sẽ phải.

Ngăn ngắn mấy ngày, Tiêu Vũ trăm viên minh phù liền mua hết, đương nhiên, trong này cũng có cái khác phù sư khắc ra chỉ toàn Hồn phù. Hơn nữa, nhất tinh phù sư minh phù phải không trên danh nghĩa, bởi vậy này mua đi minh phù người, cũng căn bản không biết mình mua minh phù là xuất từ tay người nào.

Bọn họ chỉ biết là, này minh phù là xuất từ Phù Tôn Điện, vậy là đủ rồi.

Như thế qua mấy ngày, đột nhiên có người đi tới Phù Tôn Điện mắng to, nói Phù Tôn Điện chỉ toàn Hồn phù càng khắc càng đi trở về, chất lượng càng ngày càng kém.

Phù Tôn Điện người sau khi nghe nói, vẫn chưa coi là chuyện đáng kể, chỉ coi là có người cố ý gây sự.

Nhưng mà,

Tiếp xuống mấy ngày, vừa là có người khác nhau đã đến, vẫn là đang mắng Phù Tôn Điện chỉ toàn Hồn phù càng ngày càng rác rưởi, hơn nữa có người còn xuất thân từ thế lực lớn.

Điều này không khỏi làm Phù Tôn Điện buồn bực, chẳng lẽ lại là mấy cái khác Phù đạo thế lực giở trò quỷ?

Bọn họ rốt cục, nhìn thẳng vào nổi lên chuyện này, phái người kiểm nghiệm chỉ toàn Hồn phù, có phải là xảy ra vấn đề gì, nhưng mà kiểm nghiệm qua đi, lại là phát hiện hết thảy minh phù cũng không có vấn đề gì.

Phù Tôn Điện minh phù bán ra trước, đã sớm đều là kiểm nghiệm qua, hơn nữa đây là cấp thấp minh phù, trong tình huống bình thường dễ dàng sẽ không xảy ra vấn đề.

Lần này trong điện mọi người rất là không rõ, làm sao bùa này bán được cố gắng, sẽ bị người như vậy mắng mỏ?

Này 1 sóng gió, kéo dài một quãng thời gian, nhưng mà Phù Tôn Điện cuối cùng cũng không thể tìm ra ngọn ngành.

Có điều, mặc dù tiếng mắng lúc đó có, nhưng chỉ toàn Hồn phù là tu luyện thường dùng đến minh phù, mặc dù có một số người mắng, nhưng loại này minh phù cũng như trước bán được vô cùng tốt.

Tới tháng thứ hai, Tiêu Vũ vừa là đưa tới trăm viên chỉ toàn Hồn phù, khi này trăm viên minh phù lại bán sạch sau khi, sự tình vừa đã xảy ra.

Ngoại giới bắt đầu có đồn đại, Phù Tôn Điện chỉ toàn Hồn phù chất lượng không đồng nhất, mỗi tháng chỉ có một nhóm chỉ toàn

Hồn phù là tốt, ngoài ra đều là rất bình thường chỉ toàn Hồn phù.

Đồn đại đồng thời, sóng gió càng tăng lên. Không ít người cho rằng Phù Tôn Điện bên trong có thượng phẩm chỉ toàn Hồn phù, lại không muốn toàn bộ lấy ra, mà là mạo xưng một vài thứ phẩm ở trong đó.

Lần này, đem Hồn phù triệt để không ai lại mua, mọi người đều ở đây yêu cầu Phù Tôn Điện lấy ra tốt nhất chỉ toàn Hồn phù, nếu không tình nguyện không mua bùa này.

Phù Tôn Điện lần này bối rối, chỉ toàn Hồn phù bán hàng vẫn không có vấn đề gì, cũng không có cái gì thay đổi, tại sao sẽ đột nhiên ra dạng này sự tình?

Bọn họ làm sao biết, Tiêu Vũ đưa tới trăm viên chỉ toàn Hồn phù, mặc dù cấp bậc cũng đều không cao, nhưng từ hắn ra tay khắc họa, há có thể vậy?

Cái kia trăm viên chỉ toàn Hồn phù hiệu quả, mỗi một viên đều là phổ thông chỉ toàn Hồn phù mấy lần. Này mua chỉ toàn Hồn phù người, ở mua được Tiêu Vũ chỉ toàn Hồn phù sau, tự nhiên không muốn lại mua này phổ thông chỉ toàn Hồn phù.

Đồng dạng giá cả, hiệu quả nhưng khác biệt mấy lần, ai còn nguyện ý mua phổ thông chỉ toàn Hồn phù?

Chỉ đáng tiếc, bọn họ không cách nào phân biệt này chỉ toàn Hồn phù phân biệt xuất từ cái gì phù sư tay, cho nên mới phải hướng về Phù Tôn Điện ầm ĩ.

Này mua được qua Tiêu Vũ minh phù người, không muốn lại mua này phổ thông chỉ toàn Hồn phù, mà không mua được Tiêu Vũ minh phù người, tất là cảm thấy không thăng bằng.

Giống nhau giá, dựa vào cái gì người khác khả năng mua được tốt hơn chỉ toàn Hồn phù?

Hai loại người đồng thời bất mãn, vậy thì trực tiếp đưa đến một hậu quả, đó là Phù Tôn Điện chỉ toàn Hồn phù, một viên cũng bán không được!

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chỉ toàn Hồn phù tại sao không ai mua?”

Phù Tôn Điện khẩn cấp gọi đến trong điện hết thảy 3 tinh trở lên phù sư, khẩn cấp thương nghị.

Phải biết rằng chỉ toàn Hồn phù mặc dù chỉ là cấp thấp minh phù, nhưng là hết thảy tu luyện người đều cần, bình thường bán ra lượng lớn nhất. Loại này minh phù không ai lại mua, đối với Phù Tôn Điện vận chuyển đều sẽ sản sinh ảnh hưởng.

Lợi ích lớn nhất minh phù, bình thường không phải cấp cao minh phù, mà là cấp thấp. Bởi vì cấp thấp minh phù người mua, số lượng là nhiều nhất!

“Ta hiểu qua.” Ngọc Trường Thanh đứng dậy, nói: “Tựa hồ là vì trong điện, mỗi tháng lại có một nhóm chỉ toàn linh phù, chất lượng rất tốt, hiệu quả là cái khác minh phù mấy lần. Bây giờ tất cả mọi người chỉ muốn mua được cái này chất lượng chỉ toàn Hồn phù, bởi vậy không muốn mua bình thường chỉ toàn Hồn phù.”

“Chất lượng là phổ thông chỉ toàn Hồn phù mấy lần? Ngươi đang đùa ta gì?”

“Một viên cấp thấp minh phù, thực lực coi như mạnh trở lại, hiệu quả cũng là có hạn, &# 85 làm sao có khả năng có người có thể khắc đến so với cái khác phù chất lượng tốt trên mấy lần phù?”

Phù Tôn Điện những cao tầng này, cơ hồ đều là không tin.

Minh phù sở dĩ phân cấp bậc, cũng là bởi vì cấp thấp minh phù khắc đến chất lượng cho dù tốt, hắn hiệu quả cũng có một mức độ, làm sao có khả năng có người có thể vượt qua cái này mức độ? Đối với phù sư tới nói, đây là thông thường!

“Nhưng mà, bây giờ sự thật chính là như thế.” Ngọc Trường Thanh cười khổ, nói: “Chúng ta trước mắt biện pháp duy nhất, chính là biết rõ ràng một nhóm kia chỉ toàn Hồn phù là xuất từ cái nào phù sư tay.”

Mọi người yên lặng một hồi, sau đó, ngồi tại thượng thủ một ông lão đột nhiên mở miệng, nói: “Trong điện có xuất sắc như vậy phù sư, ngươi cũng không biết hắn là ai?”

Nghe vậy, Ngọc Trường Thanh sắc mặt từ từ 1 khổ.

Này Phù Tôn Điện bên trong thu xếp, bình thường đều là do hắn phụ trách, bây giờ trong điện ra như vậy một phù sư, hắn thậm chí ngay cả đối phương là ai cũng không biết, đích thật là hắn khuyết điểm.

“Cho ngươi ba ngày thời gian, lập tức cho ta tìm ra người này là ai!” Thượng thủ ông lão nói: “Có thể đem chỉ toàn Hồn phù khắc đến trình độ này, lương tài như thế, ngươi càng cho ta mai một!”

Chương 229: Ai Khắc?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ba ngày thời gian, Ngọc Trường Thanh muốn tìm ra cái kia chỉ toàn Hồn phù là người phương nào chỗ khắc.

Nhưng mà, Phù Tôn Điện bên trong nhất tinh phù sư không biết là có bao nhiêu, mặc dù này phù sư mỗi lần đóng đến minh phù lúc, đều có người chuyên môn ghi chép, cần phải cảm tạ tìm ra này chỉ toàn Hồn phù là người phương nào chỗ khắc, vừa nói nghe thì dễ?

Ngọc Trường Thanh sứt đầu mẻ trán, không có một điểm đầu mối, ba ngày thời gian vội vàng mà qua, hắn nhưng căn bản liền đối phương là nam hay là nữ cũng không biết.

Dưới tình thế cấp bách, Ngọc Trường Thanh trực tiếp phái ra trong điện người, cùng hết thảy ghi chép trong danh sách nhất tinh phù sư liên hệ, trực tiếp hỏi này đem Hồn phù rốt cuộc là người phương nào chỗ khắc.

Nhưng mà, có không ít phù sư đứng dậy, đều nói này chỉ toàn Hồn phù là xuất từ bọn họ tay. Biết này chỉ toàn Hồn phù bất phàm, rất nhiều phù sư đều muốn thừa cơ hội này một lần thành danh, chủ động thừa nhận.

Ngọc Trường Thanh càng nhức đầu, hắn sao có thể không biết này tâm tư người? Kể từ đó, cho dù hắn có kiên nhẫn 11 hỏi dò này phù sư, cũng căn bản không biết là ai nói là sự thật, ai nói chính là giả.

Vài lần suy nghĩ dưới, Ngọc Trường Thanh nghĩ ra một biện pháp, hắn phát khởi một hồi minh phù tỷ thí, tỷ thí điều kiện là, người tham dự nhất định phải là Phù Tôn Điện ghi chép trong danh sách nhất tinh phù sư, và tỷ thí chỗ khắc minh phù chỉ có thể là chỉ toàn Hồn phù.

Cuối cùng ai chỉ toàn Hồn phù hiệu quả tốt nhất, chất lượng cao nhất, liền có thể thăng làm hai sao phù sư, đồng thời có lượng lớn Hồn thạch.

Tin tức vừa ra, vô số Phù Tôn Điện nhất tinh phù sư tranh nhau chen lấn, đã đến ghi danh. Ở Ngọc Trường Thanh xem ra, biện pháp này mặc dù hiệu suất không cao, nhưng chỉ cần tận mắt nhìn đến này phù sư minh phù, luôn có thể biết này chỉ toàn Hồn phù là xuất từ tay người nào.

Phù Tôn Điện bên này, động tĩnh rất lớn, phù sư ở giữa tỷ thí hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt, mà Tiêu Vũ bên này, hắn đối với Phù Tôn Điện lại là không một chút nào chú ý.

Đoạn này thời gian, Tiêu Vũ ngoại trừ ở cố định tháng ngày đem trăm viên minh phù đưa đi, thời gian còn lại, hắn đều trong tu luyện.

Hai tháng hạ xuống, Tiêu Vũ thần hồn tăng trưởng có hạn, đúng là trong cơ thể hai công lớn quyết, từ từ hòa hợp, hỗn độn khí, cũng đang không ngừng sinh sôi.

Nhưng mà Tiêu Vũ phát sinh, hỗn độn khí cũng không thể vô hạn sinh sôi, mà là đi tới một bình cảnh. Đạt được trình độ này sau, hắn dù cho ngưng tụ càng nhiều hỗn độn khí, ý nghĩa cũng đã không lớn.

Trừ phi hắn có thể làm ra biến báo, đem hỗn độn khí, cùng với âm dương lực lượng, chính thức lợi dụng, hóa thành đúng nghĩa thực lực.

“Sư phụ sư phụ, Phù Tôn Điện đã xảy ra chuyện thú vị, chúng ta nếu không mau chân đến xem?”

Y Tử Tuyết hào hứng chạy tới,

Nàng và Tiêu Vũ không giống nhau, một ngày cũng không yên lặng được, khoảng thời gian này vẫn đang chú ý Phù Tôn Điện bên trong chuyện phát sinh.

“Chuyện thú vị?” Tiêu Vũ nghi hoặc, thông qua Y Tử Tuyết giảng giải, hắn mới biết được, Phù Tôn Điện bên trong hai tháng qua này chuyện xảy ra.

Sau khi nghe xong, trong lòng hắn một trận quái lạ, gì còn có thể không biết là, chuỗi này sóng gió tất cả là bởi vì chính mình cái kia trăm viên chỉ toàn Hồn phù mà lên?

“Đi thôi, đến xem!” Tiêu Vũ đứng dậy, hắn cũng muốn biết, này từ hắn vô tình đưa tới một hồi sóng gió, cuối cùng sẽ như thế kết cuộc.

Hai người tới Phù Tôn Điện, bởi vì Ngọc Trường Thanh nóng lòng tìm ra khắc họa chỉ toàn Hồn phù người, một ngày kia liền bắt đầu ghi danh, sau đó trực tiếp tỷ thí, điều kiện phù hợp người, đều có thể tham gia.

“Sư phụ, chúng ta muốn hay không ghi danh? Nghe nói người thứ nhất nhưng có thể được hết mấy vạn Hồn thạch!” Y Tử Tuyết hai mắt tỏa ánh sáng.

Nàng mặc dù xuất thân Vạn Thú Trang, nhưng trong ngày thường có thể sử dụng Hồn thạch cũng không nhiều, vật ấy đối với nàng có lực hấp dẫn thật lớn.

“Ngươi nghĩ đi thì đi thôi.” Tiêu Vũ cười nói.

Khi hắn dưới sự dạy dỗ, Y Tử Tuyết bây giờ đã có nhất tinh phù sư thực lực, hơn nữa cũng thi vào Phù Tôn Điện, nhưng cũng chỉ là giống như hắn, là điện này bên trong một gã nho nhỏ nhất tinh phù sư.

“Sư phụ ngươi không đi sao?” Y Tử Tuyết kinh ngạc nói.

“Ta đối với loại tỷ thí này không có hứng thú gì, ngươi đi đi.” Tiêu Vũ cười nói.

Sẽ tham gia cuộc tỷ thí này người, đều là muốn trong tỷ thí chứng minh thực lực mình người, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, hắn cũng không cần chứng minh chính mình.

Bởi vậy, mặc dù biết tỷ thí này là do hắn mà xảy ra, nhưng hắn lại hoàn toàn không có thể tham gia ý nghĩ, đối với hắn mà nói loại tỷ thí này, không thể nghi ngờ là đang lãng phí thời gian.

“Được rồi, cái kia ta đi, sư phụ ngươi yên tâm, ta nhất định cho ngươi tranh cái số một trở về!” Y Tử Tuyết hứng thú bừng bừng, từ giã Tiêu Vũ, liền đi báo danh.

Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, cùng cái này hoạt bát cô gái cùng nhau, liền hắn tựa hồ đều cảm giác được dễ dàng rất nhiều, cái này cũng là tại sao hắn đồng ý vẫn mang theo Y Tử Tuyết nguyên nhân.

Phù Tôn Điện cuộc tỷ thí này, mục đích không thể nghi ngờ là vì đưa hắn tìm ra, Tiêu Vũ trong lòng đang do dự, muốn không nên chủ động cùng Phù Tôn Điện nói rõ.

Hắn đang do dự gian, chợt nghe cười lạnh một tiếng, từ một bên truyền ra: “Làm sao, ngươi cũng muốn tham gia hôm nay tỷ thí?”

Tiêu Vũ vừa ngẩng đầu, trước mắt không phải Chu Ngọc Minh còn có thể là ai?

Chu Ngọc Minh thấy Tiêu Vũ, lửa giận trong lòng liền không nhịn được dâng trào.

Khoảng thời gian này, hắn có rất nhiều phiền lòng sự tình, để cho hắn buồn bực, chính là hắn từ 3 tinh phù sư, bị xuống làm hai sao phù sư sự tình, mà tạo thành việc này nguyên nhân chủ yếu, chính là Tiêu Vũ.

Ngoài ra, ngày gần đây Giang gia giao phó, để hắn ở Phù Tôn Điện bên trong lưu ý một người, Chu Ngọc Minh lưu ý hồi lâu, lại là căn bản không có người này nửa điểm tin tức trong lòng hơn nữa phiền muộn.

Hơn nữa, bởi vì theo 3 tinh phù sư rơi đến hai sao, sư phụ của hắn Đoạn Thừa Đức đối với hắn cũng càng ngày càng bất mãn.

Một ngày kia Phù Tôn Điện để tìm một nho nhỏ nhất tinh phù sư, cử hành tỷ thí như vậy, Chu Ngọc Minh nhìn ở trong mắt, chính là không hiểu phát cáu.

Tầm thường một nhất tinh phù sư, đáng giá làm ra lớn như vậy trận chiến?

Hắn nhìn ra phiền muộn, vừa định trở về, tới một nhắm mắt làm ngơ, đột nhiên nhìn thấy Tiêu Vũ, trong lòng lửa liền một chút dâng lên trên, không nhịn được mở miệng giễu cợt.

“Làm sao? Ngươi cũng tham gia?” Tiêu Vũ giả vờ kinh ngạc.

“Hừ, U &# 8 loại này cấp thấp tỷ thí, dùng thân phận của ta, sao lại tham gia?” Chu Ngọc Minh sắc mặt khó coi cười lạnh.

Trên thực tế, nếu như cho phép, hắn thật đúng là muốn tham gia cuộc tỷ thí này, dù sao phần thưởng kia đối với hắn mà nói cũng đã đủ hấp dẫn. Có thể quy định lại là, chỉ có nhất tinh phù sư có thể tham gia, hắn là hai sao phù sư, căn bản không tham gia được.

“Có điều là một cái chỉ toàn Hồn phù thôi, còn có thể khắc thật tốt? Ta tiện tay liền có thể khắc đến!” Tựa hồ là sợ hãi Tiêu Vũ không tin, Chu Ngọc Minh vừa là nói.

“Phải không?” Tiêu Vũ cười cười, lười cùng Chu Ngọc Minh tranh luận.

“Ngược lại ngươi!” Chu Ngọc Minh trên mặt, lộ ra một ngoạn vị nụ cười, giễu cợt nói: “Ngươi hôm nay xuất hiện, chẳng lẽ ngươi cũng tưởng nói, cái kia chỉ toàn Hồn phù là ngươi chỗ khắc?”

Tiêu Vũ hơi run, hắn vừa mới đích xác đang do dự, muốn không nên chủ động hướng về Phù Tôn Điện thừa nhận.

“Ha ha, ngươi cũng đã biết, tỷ thí này vì sao lại cử hành?” Chu Ngọc Minh đầy mặt giễu cợt, “khoảng thời gian này, đứng ra tự xưng này chỉ toàn Hồn phù là của mình chỗ khắc phù sư, không có mấy trăm cũng có mấy chục, cho nên ta hoàn toàn có thể đoán được, ngươi khẳng định cũng tưởng nói, này chỉ toàn Hồn phù là ngươi khắc!”

Chương 230: Giả Tên?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ yên lặng, hắn thật đúng là muốn nói này chỉ toàn Hồn phù là do hắn chỗ khắc, có thể nghe Chu Ngọc Minh kiểu nói này, hắn giờ phút này dù cho chủ động nói rõ, sợ cũng sẽ không có người tin tưởng, nhưng lại sẽ cho rằng hắn là muốn giả tên thế thân.

Thôi, hắn lắc lắc đầu, đã như vậy, khiến cho Phù Tôn Điện chính mình từ từ tìm đi.

“Làm sao? Bị ta đoán trúng, không phản đối?” Chu Ngọc Minh khắp khuôn mặt là xem thường, nói: “Ngươi loại rác rưởi này, ta nhìn nhiều lắm rồi, chỉ ngươi khả năng khắc đến như vậy chỉ toàn Hồn phù?”

Hắn tràn đầy xem thường, chế giễu Tiêu Vũ một lần, chỉ cảm thấy lửa giận trong lòng chiếm được phát tiết, một trận sảng khoái.

“Là ngươi? Ngươi tới làm gì?”

Bên cạnh, lại một cái âm thanh truyền ra, Ngọc Trường Thanh bóng người xuất hiện, nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn nhíu mày đi tới.

Tiêu Vũ còn chưa mở miệng, bên cạnh Chu Ngọc Minh đột nhiên giành nói: “Ngọc tiên sinh, hắn nói cái kia chỉ toàn Hồn phù, là hắn chỗ khắc!”

Nói xong, Chu Ngọc Minh nhìn về phía Tiêu Vũ, một bộ đồng tình hình dáng. Tiêu Vũ cũng đã đoán được Chu Ngọc Minh ý đồ.

Quả nhiên, Ngọc Trường Thanh sắc mặt lập tức nghiêm túc, đe dọa nhìn Tiêu Vũ, nói: “Cái kia chỉ toàn Hồn phù, thật là ngươi khắc?”

Tiêu Vũ vốn không muốn nói thêm việc này, nhưng lúc này đối phương hỏi, lúc này cũng nói: “Là ta!”

Chu Ngọc Minh một bộ nhìn thằng ngốc giống nhau ánh mắt thấy Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lại thật dám thừa nhận, đây là hắn không sở hữu dự liệu được.

Có điều, hắn lại biết, Ngọc Trường Thanh không thể tin tưởng.

“Hừ!” Ngọc Trường Thanh sắc mặt, nhất thời càng thêm lạnh như băng, nói: “Một mình ngươi vừa mới thi vào Phù Tôn Điện nhất phẩm phù sư, cũng dám nói khoác không biết ngượng, nói cái kia chỉ toàn Hồn phù là ngươi khắc!”

Trong lòng bất đắc dĩ thở dài, Tiêu Vũ cũng biết Ngọc Trường Thanh không tin, nhưng cái này cũng là không có biện pháp, cái kia chỉ toàn Hồn phù, quả thật hắn chỗ khắc ra.

Hắn nói thật nha, đối phương cũng không tin, hắn có thể có biện pháp gì chứ?

“Ngươi cũng biết, ta ghét nhất, liền là của ngươi loại này để thành danh, không chừa thủ đoạn nào, giả tên thế thân người vô liêm sỉ?” Ngọc Trường Thanh sắc mặt càng ngày càng lạnh.

Trong mấy ngày này, hắn để tìm ra cái kia khắc họa chỉ toàn Hồn phù người, chính là buồn bực bên trong.

Trước đây, liền có không ít phù sư đứng dậy, ý đồ giả tên thế thân, để hắn phiền phức vô cùng, bây giờ, Tiêu Vũ lại cũng dám đứng ra bốc lên nhận,

Hắn làm sao có thể không nổi giận?

Dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ thi vào Phù Tôn Điện mới bao lâu? Trước đó không lâu ở Vạn Tượng Lâu nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn cho rằng Tiêu Vũ là mượn Phù Tôn Điện tên mới đi lên Vạn Tượng Lâu, lúc đó đối với Tiêu Vũ cũng đã lòng sinh bất mãn.

Bây giờ, Tiêu Vũ ở ngay trước mặt hắn, càng cũng dám nói khoác không biết ngượng, nói cái kia chỉ toàn Hồn phù là hắn khắc? Đây không phải chê hắn còn chưa đủ loạn gì?

“Ngươi không tin, ta cũng không có biện pháp!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, hắn cũng không phải nhất định mấu chốt cái kia tên, chẳng lẽ hắn còn muốn cùng Ngọc Trường Thanh chứng minh một phen?

Ngọc Trường Thanh người nào? Hắn có cái kia cần thiết, thỉnh giáo Ngọc Trường Thanh chứng minh gì?

“Hừ!” Ngọc Trường Thanh gặp Tiêu Vũ vẫn là mạnh miệng, cả giận nói: “Ngươi tin hay không, ta bất cứ lúc nào có thể đưa ngươi theo Phù Tôn Điện bên trong xoá tên? Ngươi thật sự cho rằng ngươi và Vạn Thú Trang có chút quan hệ, ta liền không dám xử trí ngươi?”

“A?” Tiêu Vũ lông mày cũng khóa lại, hắn lần nữa thoái nhượng, không cùng những người này tính toán, nhưng đối phương lại còn lên mũi lên mặt?

Hắn cau mày, nói: “Nếu Phù Tôn Điện bên trong đều là người như ngươi, vậy này Phù Tôn Điện, ta không để lại cũng được!”

“Ngươi thật sự cho rằng ta không dám xử trí ngươi?” Ngọc Trường Thanh giận dữ, Tiêu Vũ lại dám chống đối hắn? Hắn lạnh lùng nói: “Từ hôm nay trở đi, ngươi lại không phải của ta Phù Tôn

Điện ngươi, giao ra ngọc phù, cút cho ta!”

“Ha ha, ngươi thật sự cho rằng ta hiếm lạ Phù Tôn Điện phải không?” Tiêu Vũ lòng dạ to lớn hơn nữa, cũng không phải như vậy cho phép người nhào nặn, cười lạnh nói: “Cũng được, hôm nay ta đi dễ dàng, ngày sau ngươi muốn ta lại vào Phù Tôn Điện, đã có thể không phải đơn giản như vậy.”

“Ngươi thì tính là cái gì? Ta Phù Tôn Điện còn có thể thiếu mất ngươi?”

Chu Ngọc Minh gặp Ngọc Trường Thanh đem Tiêu Vũ đá ra Phù Tôn Điện, không khỏi cười trên sự đau khổ của người khác, ở bên cạnh quạt gió thổi lửa, nói: “Ta đường đường Phù Tôn Điện, chẳng lẽ còn thiếu mất một mình ngươi nhất tinh phù sư? Rác rưởi, cũng không nhìn một chút chính mình cái gì mặt hàng!”

“Tốt! Nhớ kỹ các ngươi hôm nay nói lời.” Tiêu Vũ lấy ra Phù Tôn Điện thân phận ngọc phù, nói: “Ngọc Trường Thanh, giữ gìn kỹ quả ngọc phù này, ngày sau ngươi nếu để van cầu ta, quả ngọc phù này, dù cho thiếu một góc, đều không dễ xài!”

Ngọc Trường Thanh tiếp nhận Tiêu Vũ ngọc phù, hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đem cái kia ngọc phù ngã trên mặt đất, một cước giẫm nát.

Hắn làm như vậy, chính là muốn nói cho Tiêu Vũ, hắn Ngọc Trường Thanh, đời này đều không thể lại đi cầu Tiêu Vũ, không cần giữ lại quả ngọc phù này.

“Rất tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, cũng không tức giận.

Hắn nói ra như núi, đây là Ngọc Trường Thanh tự ngăn đường lui, đều không phải là hắn không cho cơ hội, sau này Ngọc Trường Thanh coi như hối hận, cũng ỷ lại không đến trên người hắn.

Nộp ngọc phù, Tiêu Vũ vẫn chưa lưu lại, xoay người tức đi.

“Ngọc tiên sinh sáng suốt, loại rác rưởi này, sớm nên đá ra ta Phù Tôn Điện!”

Chu Ngọc Minh mừng rỡ nở hoa, không ngờ rằng chính mình tùy ý một câu nói, có thể trêu đến Ngọc Trường Thanh nổi giận lớn như vậy, đem Tiêu Vũ cho đá ra Phù Tôn Điện.

“Hừ!” Ngọc Trường Thanh sắc mặt âm hàn, không để ý đến Chu Ngọc Minh, vừa xoay người rời đi.

Chu Ngọc Minh cũng là không có vấn đề, hắn lòng tràn đầy hưng phấn, nếu như đem việc này nói cho sư phụ của hắn, sư phụ của hắn nhất định sẽ lớn thêm tán thưởng, dù sao hắn lần này nhưng để Tiêu Vũ bị thiệt lớn.

Mang theo hưng phấn, Chu Ngọc Minh cũng vội vàng rời đi, trở về bẩm báo Đoạn Thừa Đức.

Tiêu Vũ mặc dù giao ra ngọc phù, nhưng cũng không có chính thức rời đi, mà là đi hôm nay tỷ thí hội trường.

Lần này tỷ thí, mặc dù chỉ có Phù Tôn Điện phù sư có thể tham gia, nhưng Phù Tôn Điện cũng nắm lấy cái này tuyên truyền cơ hội, dù cho không phải Phù Tôn Điện người, cũng có thể vào trận quan sát.

Tiêu Vũ đi tới trong khi, tỷ thí đang tiến hành, Y Tử Tuyết trong khi một đám nhất tinh phù sư bên trong, nghiêm túc tiến hành minh phù.

Tỷ thí quy tắc hoàn toàn không rườm rà, dù sao muốn khắc minh phù đều là giống nhau, muốn phân ra cao thấp, thập phần đơn giản.

Rất nhanh, không ít phù sư lục tục bị đào thải, còn lại phù sư càng ngày càng ít.

“Tiến hành như thế nào?”

Một hướng khác, Ngọc Trường Thanh cũng đi tới giữa trường. Hắn nhìn phía trong sân, vừa hướng phụ trách hôm nay tỷ thí vài tên phù sư hỏi dò.

“Không quá lạc quan.” Một gã phù sư đáp: “Hôm nay tham dự tỷ thí phù sư, ước chừng ngàn người, bây giờ có một nửa người đã khắc qua chỉ toàn Hồn phù, nhưng trong những người này, không có một người khắc đến chỉ toàn Hồn phù, là có thể cùng trong điện một nhóm kia chỉ toàn Hồn phù so sánh!”

Nghe lời nói này, Ngọc Trường Thanh sắc mặt không khỏi trở nên khó coi.

Đã đào thải gần nửa, lại vẫn không có thể tìm tới tên kia phù sư, hắn chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào còn lại này một nửa phù sư trên người.

“Tiếp tục!” Để lại một câu nói sau, Ngọc Trường Thanh ở trong khắp ngõ ngách ngồi xuống, tự mình giám sát lần này tỷ thí.

Giờ phút này còn lại phù sư, còn có mấy trăm, mỗi khi có một gã phù sư khắc ra chỉ toàn Hồn phù, liền lập tức có người quá khứ kiểm nghiệm.

Theo không phù hợp người càng ngày càng nhiều, còn lại phù sư, cũng càng ngày càng ít, nhưng mà chỗ khắc phù điều kiện phù hợp người, lại một cũng không có.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 231 + 2 Đại Thiên Tài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tỷ thí đang tiếp tục tiến hành, bị đào thải phù sư, cũng càng ngày càng nhiều.

Ngọc Trường Thanh ngồi ở trên ghế, khoát lên trên tay vịn bàn tay càng nắm càng chặt. Nhân số đã còn thừa không nhiều, có thể muốn tìm người, vẫn không có tìm tới!

“Hôm nay tỷ thí kết thúc, người thứ nhất, Y Tử Tuyết!”

Theo tỷ thí triệt để kết thúc, người thứ nhất sản sinh, Ngọc Trường Thanh trong tay phát sinh đùng một cái một tiếng, lại là cái ghế tay vịn trực tiếp bị hắn bóp nát.

Hắn sắc mặt khó coi vô cùng, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn cũng sẽ không tiếp tục liếc mắt nhìn, trực tiếp rời đi.

“Ngọc tiên sinh làm sao tức giận như vậy?”

“Đương nhiên tức giận, lấy lớn như vậy trận chiến, kết quả vẫn là không có tìm được người, tâm tình khả năng được không?”

Trong điện phù sư xì xào bàn tán, mỗi người sắc mặt tái nhợt, chỉ lo Ngọc Trường Thanh sẽ đem lửa giận phát tiết đến trên người bọn họ.

“Người thứ nhất không phải quyết ra sao? Ngọc tiên sinh vì sao còn tức giận?”

"Ai da, ngươi là không biết là, tuy có người thứ nhất, nhưng tên thứ nhất này cũng không phải Ngọc tiên sinh muốn tìm người."

Vài tên phù sư nghị luận vài câu, chính là không dám nói nữa, lo lắng này lời truyền đến đến Ngọc Trường Thanh trong tai.

"Ư, sư phụ, ta bắt được đệ nhất!" Một thân quần áo tím, thanh xuân sinh động Y Tử Tuyết cao hứng chạy đến Tiêu Vũ trước mặt, như là tranh công bình thường, trong mắt to tràn đầy trông chờ, trong nháy mắt mà nhìn Tiêu Vũ.

"Làm rất tốt." Tiêu Vũ mỉm cười gật đầu. Y Tử Tuyết khi hắn dưới sự dạy dỗ, phổ thông nhất tinh phù sư, quả thật khó có thể cùng nàng so với, bắt được cái này đệ nhất, cũng là bình thường.

"Sư phụ ngươi liền không thể nhiều khen ta vài câu gì?" Hồng miệng nhỏ nhắn trề môi, Y Tử Tuyết lộ ra bất mãn.

"Đi thôi!" Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, không có ý định tiếp tục ở nơi này lưu lại, cùng Y Tử Tuyết cùng rời đi.

"Khà khà, sư phụ, ta cầm người thứ nhất, đây đều là sư phụ công lao, hôm nay ta mời mọc sư phụ ngươi ăn bữa ngon!" Bắt được người thứ nhất Y Tử Tuyết hứng thú đắt đỏ, không trải qua Tiêu Vũ đồng ý, liền lôi kéo hắn đi tới một gian tráng lệ tửu lầu.

Tửu lâu này nhìn qua liền lộ ra bất phàm, trong lầu ra vào, đều là tu luyện người, thậm chí, có Yêu tộc nhân ở đây ra vào, có thể thấy được tửu lầu bối cảnh cũng không bình thường, nếu không căn bản trấn giữ không được này ra vào người.

"Sư phụ, muốn ăn cái gì,

Tùy ý gọi." Y Tử Tuyết vung tay lên, có vẻ hào khí dâng cao.

Tiêu Vũ buồn cười, nhưng cũng không nỡ phụ lòng Y Tử Tuyết một phần tâm ý, lúc này chọn chút thức ăn, Y Tử Tuyết này mới lộ ra nụ cười hài lòng.

Trong tửu lâu thập phần hỗn độn, hai người ở dùng cơm lúc, quanh thân mọi người trò chuyện có tiếng có thể nghe rõ ràng.

Bọn họ trò chuyện nội dung, đưa tới Tiêu Vũ hứng thú.

“Các ngươi nói, lần này một trận chiến, Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành ai sẽ thắng?”

“Đương nhiên là Mộ Dung Cô Vũ, ngươi chẳng lẽ không biết Mộ Dung gia lăng vân uy lực kiếm pháp?”

“Cái rắm, nếu ta nói Hàn Dạ Thành mới có thể thắng, người nào không biết Hàn gia lạnh lăng công độc bá nhất phương?”

Trong tửu lâu người nhiệt liệt tranh luận, hầu như có hơn một nửa người, đang bàn luận đều là Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành hai cái danh tự này.

“Mộ Dung Cô Vũ? Hàn Dạ Thành?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng đọc lên hai cái danh tự này, khả năng đưa tới nhiều người như vậy chú ý, không cần nghĩ hai người này tất nhiên cũng là nhân vật nổi tiếng.

“Sư phụ ngươi không biết là bọn họ gì?” Y Tử Tuyết trong cái miệng nhỏ đút lấy một con loài chim chân, nói hàm hồ không rõ: “Ngoại trừ kiều tỷ tỷ và Giang Ngọc Ngân, hai người này nhưng chúng ta này 1 vùng nổi danh nhất thiên tài.”

Cửu Thiên Thế Giới khu vực vô ngần, bình thường dùng vùng phân chia, mười triệu dặm chu vi, được xưng 1 vùng.

Mà dạng này 1 vùng, trong chín tầng trời các giới, ít nhất cũng có hơn trăm số lượng, Y Tử Tuyết theo như lời 1 vùng, chính là một trong số đó.

Cứ như vậy 1 vùng diện tích, bù đắp được Thập Châu thế giới

Huyền vùng, hơn nữa minh vùng. Mà bây giờ, Tiêu Vũ vị trí này 1 vùng, thì lại tên là xanh vùng.

“Bọn họ chính là này vùng tứ đại trong thiên tài mặt khác hai cái?” Tiêu Vũ nhớ tới Y Tử Tuyết đã từng nói, này 1 vùng có bốn vị thiên tài là có nhìn tới hướng về Nguyệt Thần cung.

Trước hai cái là Kiều Vũ Thi cùng Giang Ngọc Ngân, bây giờ nghe hai người kia, hẳn là còn lại hai cái.

“Trừ bọn họ ra, còn có cái nào người trẻ tuổi sẽ phải chịu nhiều người như vậy chú ý?” Y Tử Tuyết ăn được đầy mặt đều là dầu, nàng cũng không để ý, tùy ý xoa xoa, nói: “Nghe nói này Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành mấy ngày nay hẹn ở Bắc Minh Sơn một trận chiến, những người này, phỏng chừng đều là hướng về phía xem cuộc chiến đến.”

Hai đại thiên tài trẻ tuổi một trận chiến, tự nhiên là có thể hấp dẫn không ít người ánh mắt, Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, vì sao lại có nhiều người như vậy đàm luận hai cái danh tự này.

“Kỳ thực, cái này cũng là bọn họ mấy người này cạnh tranh một loại thủ đoạn.” Y Tử Tuyết lại cho chính mình rót rượu, một bên uống vừa nói: “Bốn người bọn họ cũng nghĩ ra được Nguyệt Thần cung sứ giả ưu ái, mà dù sao cuối cùng không phải người nào đều có cơ hội, này đây nếu như có thể chiến thắng trong bốn người những người khác, liền có thể chứng minh mình thực lực mạnh hơn bọn họ.”

Loại này đạo lý, chính là giẫm lên những người khác lên chức, Tiêu Vũ làm sao không hiểu?

Nói như vậy, hai người kia lần này một trận chiến, chính là bởi vì nguyên nhân này?

“Sư phụ, ngươi mau ăn a, ăn xong chúng ta cũng đến xem.” Y

Tử Tuyết miệng lớn ăn, một bên thúc giục Tiêu Vũ, hưng phấn nói: “Cái kia hai cá nhân thực lực nhưng trẻ tuổi bên trong kiệt xuất, giữa bọn họ một trận chiến, khẳng định rất ưa nhìn.”

Bị Y Tử Tuyết kiểu nói này, Tiêu Vũ cũng hứng thú, bất quá hắn và không vội vã, chỉ là tùy ý ăn một điểm.

Hai người ăn được chốc lát, người trong lầu dần dần liền đều rời đi, chạy tới Bắc Minh Sơn, phải chứng kiến hai đại thiên tài một trận chiến.

Đến cuối cùng, Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết mới rời khỏi tửu lầu, đi theo đoàn người phía sau, đi Bắc Minh Sơn.

Bắc Minh Sơn, ở vào thành này bên ngoài ngàn dặm, không ít tu luyện mọi người là cưỡi dị thú, uy phong lẫm lẫm đi tiếp, Tiêu Vũ không có thay đi bộ vật cưỡi, cũng còn tốt có Y Tử Tuyết, nàng dẫn theo nàng Xích Lân câu, này mới không còn để Tiêu Vũ đi bộ đi tiếp.

Khi đi tới Bắc Minh Sơn trên, chỉ thấy trên núi đã đâu đâu cũng có bóng người, trong đó không chỉ có loài người, hơn nữa còn có Yêu tộc người, hiển nhiên đều đối với trận chiến này vô cùng có hứng thú.

“Sư phụ, chúng ta tìm một chỗ ngồi đi.” Y Tử Tuyết tựa hồ ngựa quen đường cũ, mang theo Tiêu Vũ tìm một đã hẻo lánh, có thể xem thoả thích quần sơn địa phương.

Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy quanh thân đâu đâu cũng có bóng người, trong đó có không ít người khí tức nội liễm, tu vi không thấp, tối thiểu không kém hắn.

Người như vậy, có ít nhất mấy trăm người.

“Xem ra, đột phá Hồn cảnh việc, muốn tăng nhanh.” Tiêu Vũ than khẽ, bây giờ hắn cảnh giới này, có thể nói là bỏ vào trong đám người đều tìm không ra, cũng làm cho hắn ý thức được, tu vi của mình, cần phải mau sớm tăng cao.

Thời gian trôi qua, đi tới người trên núi càng ngày càng nhiều. Tất cả mọi người hết sức ăn ý, đem đỉnh núi trống không, để cho cái kia hai đại thiên tài giao thủ.

Mắt thấy không dứt có người tiến lại, rốt cục, một tiếng thanh minh, 1 vị công tử trẻ tuổi cưỡi chim, từ xa đến gần, rơi xuống bên trên.

“Mộ Dung Cô Vũ tới!”

Đoàn người một trận hưng phấn. Chỉ thấy đó là một tên phong độ nhanh nhẹn nam tử mặc áo trắng, khuôn mặt đẹp trai, hạ xuống đỉnh núi sau khi, ưu nhã chắp hai tay sau lưng, hoàn toàn không cảm giác đại chiến tương lai loại kia khẩn trương.

Chương 232: Lời Bình

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mộ Dung Cô Vũ hai mươi tuổi ra mặt dáng dấp, toàn thân áo trắng, phía sau vác lấy một hơi trường kiếm, làm cho người ta một loại hờ hững phiêu dật cảm giác.

“Mộ Dung công tử, Mộ Dung công tử!”

Từng tiếng hò hét truyền đến, Tiêu Vũ nhìn qua, lại là một vài tuổi trẻ nữ tử, ở xa xa la lên Mộ Dung Cô Vũ.

Hắn âm thầm cắn lưỡi, bây giờ nữ tử lại điên cuồng như vậy? Có điều nhìn này Mộ Dung Cô Vũ, quả thật dung nhan đẹp trai, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, vừa xuất thân thế gia, đích thật là khả năng mê đảo không ít cô gái trẻ.

“Hừ, ngươi còn là giống nhau, vô luận đến đâu, đều thích cao điệu như vậy!”

Cười lạnh một tiếng, liền gặp một gã nam tử từ ở dưới chân núi, chầm chậm đi tới.

Cùng Mộ Dung Cô Vũ kỵ bạch điểu lên tiếng nhanh nhẹn bất đồng, tên nam tử này khí chất, tựa hồ cùng Mộ Dung Cô Vũ vừa vặn ngược lại.

Mộ Dung Cô Vũ là toàn thân áo trắng, còn hắn thì toàn thân áo đen, người trước kỵ bạch điểu nhanh nhẹn tới, nhưng hắn lại là từng bước từng bước, theo dưới chân núi hướng đi đỉnh núi.

“Hai người bọn họ, trời sinh chính là đúng.” Tiêu Vũ bên cạnh Y Tử Tuyết lẩm bẩm một câu, ánh mắt tại kia hai người đánh giá, lại đang Tiêu Vũ trên người đánh giá, cuối cùng đứng tại Tiêu Vũ trên người, khóe miệng lộ ra một không rõ ý nghĩa nụ cười.

Hàn Dạ Thành, người này toàn thân áo đen, khuôn mặt lạnh lùng, khắp toàn thân, đều lộ ra một luồng băng lãnh khí tức, làm cho người ta một loại sanh nhân vật cận cảm giác.

“Bốp!”

Đột nhiên, lại một đường khí tức tiếp cận, mọi người không khỏi cùng nhau ngẩng đầu, hét lên kinh ngạc.

“Kiều Vũ Thi cũng tới?”

“Trời ạ, nữ thần của ta!”

“Cái này cũng khó trách, tứ đại trong thiên tài hai người khác cuộc chiến, cho dù là Kiều Vũ Thi, cũng chắc chắn sẽ chú ý.”

Ở từng trận kinh hô bên trong, Kiều Vũ Thi cưỡi một con uy phong lẫm lẫm cổ thú, bước trên mây tới.

“Kiều tỷ tỷ, kiều tỷ tỷ!” Y Tử Tuyết cao hứng đứng lên, quay Kiều Vũ Thi phất tay.

Kiều Vũ Thi lộ ra kinh ngạc, khi thấy Y Tử Tuyết bên cạnh còn có Tiêu Vũ, nàng do dự một chút, cuối cùng vẫn là xu sử dị thú rơi xuống đất, đi đến Y Tử Tuyết bên người.

“Tiêu Công Tử!” Nàng quay Tiêu Vũ lễ phép gật gật đầu.

Tiêu Vũ cũng là gật đầu đáp lại,

Kiều Vũ Thi mặc dù lễ phép, nhưng hắn có thể thấy đối phương cũng không muốn cùng hắn đi được thân cận quá, cho nên cũng là vẫn duy trì một khoảng cách, cũng không có chủ động cùng với trò chuyện.

“Nhìn bên kia, Giang Ngọc Ngân cũng tới!”

Kinh hô lại nổi lên, quả nhiên, chỉ thấy Giang Ngọc Ngân thân thể kỵ một con màu trắng vân ngựa, cũng là đạp không mà đến.

Nghe quanh thân từng trận kinh hô, Giang Ngọc Ngân ở trong hư không dừng lại, ngạo nghễ ánh mắt đảo qua toàn trường.

Khi thấy Kiều Vũ Thi cùng Tiêu Vũ càng đứng chung một chỗ, hắn sắc mặt khẽ thay đổi, ánh mắt lộ ra 1 vẽ ý lạnh.

“Bốp!”

Dị thú rơi xuống đất, Giang Ngọc Ngân chủ động đi tới Kiều Vũ Thi bên cạnh, mỉm cười nói: “Vũ thực hiện, ta liền biết ngươi sẽ đến.”

“Giang công tử.” Kiều Vũ Thi vẫn là gật đầu chào.

“Hừ!” Y Tử Tuyết tầng tầng hừ một tiếng, nàng nhưng còn nhớ rõ, lần trước Giang Ngọc Ngân ở Vạn Tượng Lâu bên trong nói móc Tiêu Vũ sự tình.

“Tiêu Huynh, lại gặp mặt.” Giang Ngọc Ngân phảng phất không nghe thấy Y Tử Tuyết tiếng hừ lạnh, mà là nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt ánh sáng lạnh ẩn hiện.

Quét Giang Ngọc Ngân một chút, Tiêu Vũ lại là không có phản ứng hắn. Biết rõ đối phương đối với mình tràn ngập địch ý, cần gì còn đi để ý tới?

Gặp Tiêu Vũ không để ý tới chính mình, Giang Ngọc Ngân trong mắt càng lạnh hơn, nhưng hắn chỉ ở trong lòng cười lạnh một tiếng, vẫn chưa ngôn ngữ, mà là đưa ánh mắt chuyển hướng trên đỉnh ngọn núi hai người.

“Sư phụ, ngươi nói Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành hai người một trận chiến, ai sẽ thắng a?” Y Tử Tuyết cũng không muốn lại để ý tới Giang Ngọc Ngân, đi tới Tiêu Vũ bên cạnh.

Tiêu Vũ tùy ý nói: “Thực lực của bọn họ, sàn sàn với nhau, trừ phi thật muốn phân ra sinh tử, nếu không khó phân thắng bại.”

Y Tử Tuyết gật gật đầu, lại nói: “Vậy nếu như bọn họ thật liều mạng, ai sẽ thắng?”

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Nếu thật sự muốn phân sinh tử, bại, nên là Mộ Dung Cô Vũ.”

“Nói như vậy, còn là Mộ Dung Cô Vũ tương đối lợi hại!” Y Tử Tuyết đối với Tiêu Vũ nói tràn ngập tín nhiệm, theo bản năng mà gật đầu.

“Hắc!” Đột nhiên, một bên Giang Ngọc Ngân cười lạnh một tiếng, nói: “Thực sự là người nào cũng dám lung tung lên tiếng, tầm thường giun dế, cũng dám đánh giá hai con mãnh hổ?”

“Ngươi có ý gì?” Y Tử Tuyết vừa trừng mắt lên, người này lại dám hoài nghi Tiêu Vũ?

“Ta nói có lỗi gì?” Giang Ngọc Ngân nụ cười trên mặt tràn đầy khinh thường, “hắn thực lực ra sao? Thể cảnh thiên cấp? Liền Hồn cảnh chưa từng đạt được, cũng dám tùy ý lời bình Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành? Mặc dù là ta, cũng không dám kết luận hai người bọn họ ai mạnh ai yếu, một thể cảnh giun dế, nhưng nói lời thề son sắt, giống như thật, chẳng lẽ không buồn cười không?”

Một bên Kiều Vũ Thi, cũng là nhíu mày trầm mặc, nhìn về phía Tiêu Vũ, muốn nói lại thôi.

Bốn người bọn họ, bàn về thực lực kỳ thực xê xích không nhiều, dưới cái nhìn của nàng, nàng cũng đích xác khó nói Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành ai mạnh hơn, Tiêu Vũ nhưng nói tùy ý như vậy chắc chắc, thoạt nhìn quả thật như là đang cố ý khoe khoang, biểu hiện tầm mắt của mình, nhưng cũng căn bản không thể tin.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ cũng lười giải thích. Lấy tầm mắt của hắn, nếu như ngay cả cảnh giới này người cao thấp đều không nhìn ra, kiếp trước kia quả thực sống vô dụng rồi.

“Ngươi thật giống như không phải rất chịu phục?” Giang Ngọc Ngân bắt lấy Tiêu Vũ đáy mắt hờ hững, nói: “Ngươi nói Hàn Dạ Thành sẽ thắng? Chúng ta đây đánh cuộc một keo, ta nói là Mộ Dung Cô Vũ sẽ thắng.”

“Đánh bạc không dứt.” Tiêu Vũ nói: “Bọn họ trận chiến này sẽ không chính thức lấy cái chết liều mạng, cho nên không có thắng bại có thể nói.”

“Ha ha, là đánh bạc không dứt, cũng là ngươi sợ?” Giang Ngọc Ngân trong mắt trào phúng càng thêm rõ ràng, cười ha ha, không muốn cưỡng cầu.

Mặc dù hắn không muốn bức bách, nhưng ý kia, ai nấy đều thấy được.

Kiều Vũ Thi cũng không nhịn được dưới đáy lòng âm thầm lắc đầu, ở nàng nghe tới, Tiêu Vũ từ chối Giang Ngọc Ngân, đồng dạng là không có sức một loại biểu hiện.

Rõ ràng không nhìn ra ai mạnh ai yếu, lại còn muốn giả ra khả năng nhìn thấu dáng vẻ, thật là muốn bàn về cái thắng bại, rồi lại kiếm cớ lùi bước, ở Kiều Vũ Thi xem ra, Tiêu Vũ dĩ nhiên thành như vậy một yêu cố ý giả ngu, nhưng lại không dám vì chính mình những câu nói kia phụ trách một tiểu nhân.

Nàng thầm hạ quyết tâm, sau đó còn là khuyên nhủ Y Tử Tuyết, ít ỏi làm cho nàng cùng Tiêu Vũ dạng này người tiếp xúc.

“Ầm!”

Mấy người giữa lúc trò chuyện, trên đỉnh ngọn núi, hai đại thiên tài trẻ tuổi, đã nộp lên tay.

Giang Ngọc Ngân cùng Kiều Vũ Thi cũng sẽ không đem sự chú ý phóng tới Tiêu Vũ trên người, cùng nhau hướng về đỉnh núi nhìn tới.

Chỉ thấy, giao thủ hai người, Mộ Dung Cô Vũ tay cầm trường kiếm, kiếm thế như mưa, kiếm pháp phiêu dật linh hoạt kỳ ảo, lộ ra một luồng khác vẻ đẹp.

Mà một bên khác Hàn Dạ Thành, tay không ra trận, ở tại quanh thân, lộ ra kinh khủng khí lạnh, từng cử động của hắn, đều khiến người ta có một luồng thân ở trời đông giá rét cảm giác.

Hai người giao thủ trong lúc đó, bất phân cao thấp, đánh cho khó phân thắng bại, người này cũng không thể làm gì được người kia.

Giống như Tiêu Vũ theo như lời, thực lực bọn hắn cách biệt không xa, nếu không có chân chính tử chiến, muốn phân ra thắng bại, khó càng thêm khó.

Một hồi đại chiến kéo dài hồi lâu, nhìn ra tất cả mọi người là hoa mắt mê mẩn, phát sinh một trận vừa một trận kinh hô, nhưng mà lại là từ đầu đến cuối không có phân ra cái cao thấp.

Tác giả đông phương hành vân nói: Gần nhất kẹt văn, cho nên càng được có chút chậm, ở đây cùng mọi người nói xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 233: Bá Đao Chém

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không có ý nghĩa, đánh lâu như vậy cũng phân không ra cái thắng bại!” Y Tử Tuyết nhìn hồi lâu, gặp Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành thủy chung giằng co không xong, bất mãn mà vểnh vểnh lên mỏ, nói: “Sư phụ, còn là ngươi nói đúng, bất quá bọn hắn đã không có ý định phân thắng bại, tại sao còn muốn ước định một trận chiến.”

“Có lẽ, bọn họ vốn là muốn phân ra thắng bại.” Tiêu Vũ vô tình hay cố ý, liếc mắt nhìn Giang Ngọc Ngân cùng Kiều Vũ Thi, nói: “Chỉ có điều, có cái khác làm bọn họ kiêng kỵ người trình diện, cho nên bọn họ không dám chính thức lấy cái chết liều mạng.”

Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành thực lực, sàn sàn với nhau, dù cho thật muốn phân cái sinh tử, thắng được một phương, cũng tất nhiên muốn đánh đổi khá nhiều.

Trận chiến này có thực lực không yếu hơn bọn họ Giang Ngọc Ngân hai người ở đây, bọn họ thật muốn liều mạng, tự nhiên là có điều băn khoăn.

“Hóa ra là như vậy.” Y Tử Tuyết thông minh nhanh trí, nhìn một chút Giang Ngọc Ngân hai người, đăm chiêu gật đầu.

“Hừ!” Giang Ngọc Ngân cười lạnh, nói: “Ta không ưa nhất loại người như ngươi, rõ ràng chẳng là cái thá gì, nghiêng tự cho là đúng, xiêm làm ra một bộ nhìn thấu tất cả dáng vẻ.”

“Ngươi không quen nhìn, có thể đừng xem!” Tiêu Vũ lạnh lùng quét Giang Ngọc Ngân một chút.

Từ đầu tới cuối, hắn chưa từng làm sao phản ứng Giang Ngọc Ngân, một mực người này nhất định phải chính mình sáp tới gần, cố ý nhằm vào, tính tình của hắn, cũng không phải tốt như vậy.

“Làm sao, ngươi không phục?” Giang Ngọc Ngân trừng mắt lên, xiêm làm ra một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ.

“Ngươi bực này mặt hàng, trên người có cái gì là đáng giá ta uống?” Tiêu Vũ khinh thường nói, hắn vốn không muốn thái quá vênh váo hung hăng, chưa bao giờ bởi vì chính mình kiếp trước thân phận mà xem thường bất luận người nào, có thể một mực này Giang Ngọc Ngân chính là mình thích ăn đòn, năm lần bảy lượt sáp tới gần.

“Tốt! Ngươi dám dùng loại này giọng nói chuyện với ta, đây là ngươi tự tìm chết!” Giang Ngọc Ngân giận dữ, một ở trong mắt hắn giống như giun dế bình thường tiểu nhân vật, lại dám ở trước mặt hắn lớn lối như thế.

Hắn ánh mắt lộ ra sát cơ, nếu là liền loại tiểu nhân vật này đều dạy dỗ không dứt, ngày sau hắn còn như vậy làm sao này 1 vùng đặt chân?

“Tiểu tử, ta sẽ cho ngươi biết, càn rỡ, là phải tiền vốn, nếu không chính là tự tìm đường chết!”

Giang Ngọc Ngân trong mắt mang theo lạnh như băng hàn mang, dò ra tay phải, quẹo hướng Tiêu Vũ.

Hắn tư thế kiêu ngạo, không có chút nào đem Tiêu Vũ để ở trong mắt, ra tay tùy ý, tựa như tại bắt một con gà con vậy.

“Ta mới là muốn hỏi, ngươi rốt cuộc là bằng cái gì, ở trước mặt ta càn rỡ?” Tiêu Vũ không sợ,

Thân hình sừng sững không khuyên giải, gà tay phải dò ra, cùng Giang Ngọc Ngân liều.

“Sư phụ cẩn thận!” Y Tử Tuyết phát sinh thanh âm lo lắng.

Một mặt khác, Kiều Vũ Thi cũng là nhíu mày. Ở trong mắt nàng, quả thật cũng cho rằng Tiêu Vũ quá tự cho là đúng, một mực cảnh giới cũng chỉ có thể cảnh, cho nên khi Giang Ngọc Ngân ra tay, nàng cũng cảm thấy để cho Tiêu Vũ chịu đựng ít ỏi dạy dỗ, cũng không không ổn.

Có lẽ, chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói còn có ít chỗ tốt, ít nhất có thể cho hắn sau này không nên lại vậy đường hoàng, miễn cho ăn người khác thiệt thòi.

Bởi vậy, khi nhìn thấy Giang Ngọc Ngân ra tay, Kiều Vũ Thi cũng không có ngăn trở dự định, chỉ là khẽ nhíu mày, về phía sau thối lui ra khỏi một bước.

“Keng!”

Hai người bàn tay đụng vào nhau, lại phát ra kim loại va chạm giống như tiếng rung.

Giang Ngọc Ngân hơi biến sắc mặt, thần tốc thu tay lại, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ, nói: “Không thấy được, ngươi này giun dế, còn có mấy phần thực lực.”

“Quá khen!” Tiêu Vũ thu tay lại, mắt mang giễu cợt.

Kiều Vũ Thi xinh đẹp trên khuôn mặt, lộ ra vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, một đôi như là Thu Thủy giống như con ngươi, ở trên người của hai người qua lại đánh giá.

Ở trong dự đoán của nàng, lần này giao thủ, Tiêu Vũ nên ăn thiệt thòi, có thể kết quả lại là Giang Ngọc Ngân trước tiên thu tay.

Tỉ mỉ Kiều Vũ Thi, chú ý tới Giang Ngọc Ngân đưa tay thu hồi sau khi, giấu chắp sau lưng, trong lòng nàng càng một trận không biết, chẳng lẽ đòn đánh này, là Giang Ngọc Ngân bị thiệt thòi.

“Hừ, giun dế chung quy chỉ là giun dế, thật sự cho rằng ngươi khả năng lật trời?” Cảm giác được Kiều Vũ Thi ánh mắt, Giang Ngọc Ngân càng không muốn bị mất mặt, nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần nữa ra tay.

Hắn điên cuồng hét lên gian, rút ra một thanh trường kiếm màu đỏ ngòm, trong mắt sát ý ngập trời, ngang đao chém về phía Tiêu Vũ.

Kiều Vũ Thi biến sắc, Giang Ngọc Ngân đây mới thực là động giết niệm, nàng có chút bận tâm Tiêu Vũ hay không có thể tiếp được, do dự muốn không muốn ra tay.

Dù sao, Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết quan hệ không ít, nàng không cũng may bên cạnh trơ mắt thấy. Có thể vừa nghĩ tới Tiêu Vũ vừa mới tựa hồ là để Giang Ngọc Ngân ăn một thiệt nhỏ, nàng vừa rất muốn biết người này rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.

Nghiến răng, Kiều Vũ Thi cuối cùng vẫn là không có ra tay, lựa chọn yên lặng xem biến đổi.

“Sư phụ cẩn thận, đây là Giang gia Bá Đao chém!” Y Tử Tuyết ở bên cạnh lớn tiếng nhắc nhở Tiêu Vũ.

“Bá Đao chém?” Tiêu Vũ chưa từng nghe qua tên này, phỏng chừng này Bá Đao chém cũng không phải cường đại gì pháp môn.

Cửu Thiên Thế Giới, đại đạo vạn ngàn, có dùng đao nhập đạo, lấy kiếm vào đao, thậm chí dùng xác nhập đạo, tầng tầng lớp lớp, nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói, bất kể là loại nào đại đạo, chỉ cần không phải cảnh giới tuyệt đối áp chế, ở trong mắt hắn đều không tính là gì.

“Vạn Giang khô!” Giang Ngọc Ngân điên cuồng hét lên, trường đao trong tay lộ ra từng vệt sóng gợn lăn tăn, như là nước sông, như là dòng sông, lộ ra một luồng to lớn hùng vĩ.

“Đao thế?” Tiêu Vũ kinh ngạc, này Giang gia Bá Đao chém còn không có rác rưởi về đến nhà, dùng đao ngưng đọng thế, mặc dù ở trong mắt hắn như trước không đủ tư cách, nhưng ở trong mắt người bình thường, đã là hiếm thấy đao pháp.

Chỉ thấy Giang Ngọc Ngân trường đao hướng, mũi đao gợn sóng khi thì như là dòng nước nhỏ róc rách, làm người như gió xuân ấm áp, khi thì như điên thao vỗ bờ, nặng nề đến làm người không cách nào thở hổn hển.

Đao thế này lúc vội vàng lúc chậm chạp, tựa hồ liên quan ở tại đao thế bên trong người, máu trong cơ thể tốc độ chảy đang không ngừng biến hóa, một thân máu phảng phất không bị khống chế, muốn xông ra thân thể, làm người nổ tan xác mà chết.

“Hừ, không gió dậy sóng!”

Tiêu Vũ nói nhỏ, hai tay nhanh chóng chuyển động, dùng một thân Thần lực, kết hợp thiên địa, dẫn động thiên địa phương pháp, mạnh mẽ trấn áp Giang Ngọc Ngân đao thế.

Hắn pháp vừa ra, trong thời gian ngắn, hết thảy tiếng phóng đãng thối lui, Giang Ngọc Ngân đao thế tất cả đều hóa thành hư không, trở nên gió êm sóng lặng!

Giang Ngọc Ngân chấn động mạnh, lại có thể có người có thể mạnh mẽ hóa giải bọn họ Giang gia đao thế, này vẫn là hắn lần đầu tiên, nghe nói chuyện như vậy.

“Sư phụ thật là lợi hại, sư phụ cố lên!” Y Tử Tuyết nhìn một trận hưng phấn, ở bên cạnh làm Tiêu Vũ hò hét trợ uy.

Ở trong mắt nàng, Tiêu Vũ tùy ý thì định trụ Giang Ngọc Ngân đao thế, so với Giang Ngọc Ngân thật sự mạnh hơn nhiều lắm.

“Dùng pháp khắc pháp? Hắn tu chính là cùng Giang Ngọc Ngân đối lập pháp gì?” Kiều Vũ Thi 1 khuôn mặt tươi cười, cũng vào lúc này biến ảo chập chờn.

Sẽ xuất hiện loại tình huống này, nàng khả năng nghĩ tới chỉ có Tiêu Vũ tu phương pháp vừa vặn khắc chế Giang gia Bá Đao chém, có thể sự tình lại có trùng hợp như thế? Tiêu Vũ vừa vặn tu luyện chính là khắc chế Giang gia pháp?

Nàng làm sao biết, Tiêu Vũ tinh thông vạn pháp, trừ phi là loại kia cao thâm khó dò, độc nhất vô nhị pháp môn, hắn muốn hóa giải mới có thể có vẻ khó khăn. Giang gia đao pháp, mặc dù ở trong mắt người bình thường bất phàm, nhưng ở Tiêu Vũ trong mắt, lại là rác rưởi bên trong rác rưởi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 234: Vậy Thì Tiêu Diệt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Giang Ngọc Ngân cùng Tiêu Vũ giao thủ, bạo phát ra kinh người động tĩnh, mọi người một hồi quá, nhất thời vừa là phát ra trận trận kinh hô.

“Các ngươi xem, Giang Ngọc Ngân cùng người đánh nhau!”

“Đối thủ của hắn là ai? Thật mạnh, lại có thể đối kháng Giang gia Bá Đao chém?”

“Người kia là ai, có người quen biết sao?”

Giang Ngọc Ngân tiếng tăm, có thể không thể so với trong đại chiến Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành thấp, lúc này thấy hắn cùng người giao thủ, đã đến xem cuộc chiến những người này, cũng là kinh ngạc, vừa là hưng phấn.

Trong cùng một ngày, lại có thể đồng thời nhìn thấy này vùng 3 đại thiên tài ra tay!

Mà khi nhìn thấy cùng Giang Ngọc Ngân giao thủ Tiêu Vũ triển lộ thực lực, mọi người càng giật mình, cùng vực nội, có thể cùng Giang Ngọc Ngân bực này nhân vật chống lại thiên tài, có thể không có mấy cái!

“Bốp!”

Trên đỉnh núi, trong khi giao thủ hai người, đã ở trong lúc vội vàng quay đầu nhìn lại. Mộ Dung Cô Vũ cái kia trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra kinh ngạc, ánh mắt ở Tiêu Vũ trên người qua lại đánh giá.

Có thể cùng Giang Ngọc Ngân chống lại đối thủ, đáng giá gây nên chú ý của hắn.

“Hắc, xem ra sau này, chúng ta bốn người trong lúc đó, lại sẽ thêm ra một người cạnh tranh.” Hàn Dạ Thành cũng là quay đầu lại, xa xa liếc mắt nhìn sau, lộ ra cười lạnh.

Nhưng mà, trong lòng hai người đều có nghi hoặc, này 1 vùng thiên tài trẻ tuổi bọn họ cơ hồ đều có ấn tượng, Tiêu Vũ dạng này người, bọn họ không thể chưa từng thấy, người này rốt cuộc là từ đâu xuất hiện?

“Ngươi thành công chọc giận ta, hôm nay ngươi và ta không chết không thôi!” Lần nữa bị tổn thất, Giang Ngọc Ngân triệt để phẫn nộ.

Hôm nay nếu là không làm gì được Tiêu Vũ, hắn đem sẽ trở thành Tiêu Vũ thành danh đá đạp chân, đây là hắn tuyệt đối không thể chịu đựng.

Một con giun dế, cũng tưởng giẫm lên hắn lên chức?

“Nếu như giết người có thể đủ mỏ, ta tin tưởng ngươi sớm giết ta ngàn về!” Tiêu Vũ cũng không khách khí, như là đã ra tay, còn nói cái gì lời khách khí?

“Giun dế, ta muốn cho ngươi hối hận đi tới thế giới này!” Giang Ngọc Ngân phẫn nộ, cầm trong tay trường đao, hét lên một tiếng: “Bá thiên tuyệt địa!”

Hắn trường đao lộ ra trăm trượng bóng mờ, trường đao ngang trời, lộ ra lẫm lẫm Thần Uy, như thần linh chi nhận, đối với Tiêu

Vũ chém xuống.

“Ngươi đạo tâm không yên, này con đường cường giả, ngươi nhất định chỉ có thể trở thành người khác dưới chân hài cốt!” Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, chỉ là vài câu ngôn ngữ thì sẽ nổi giận, Giang Ngọc Ngân đạo tâm, dưới cái nhìn của hắn thật sự quá non nớt.

Đang khi nói chuyện, thân hình hắn bất động, trên mặt đất nhẹ nhàng một bước.

Đoành!

Giang Ngọc Ngân một đao chém dưới, to lớn kia đao ảnh, đang rơi xuống hắn đỉnh đầu thời gian, lại như là cứng tới một khối vô hình thép tinh, phát sinh chảo rán một tiếng vang nhỏ, sau đó liền dừng ở Tiêu Vũ đỉnh đầu ba thước chỗ, làm sao cũng không cách nào hạ xuống.

Đây là Tiêu Vũ lục đạo lĩnh vực!

Mặc dù ở Cửu Thiên Thế Giới, lục đạo lĩnh vực lực lượng bị rất lớn áp chế, nhưng ở hắn quanh thân ba thước, vẫn là thuộc về hắn lĩnh vực!

“Keng!”

Sau một lát, Tiêu Vũ giơ tay, đầu ngón tay ngưng tụ khí ấn, ngón tay nhập lại làm kiếm, một ngón tay chém ra.

Một tiếng vang giòn, Giang Ngọc Ngân to lớn kia đao ảnh, răng rắc một tiếng, đứt thành hai đoạn, to lớn kia đao ảnh, ầm ầm tản đi.

“Phụp!”

Trường đao bị đoạn, Giang Ngọc Ngân chú với trong đao Thần lực đã bị xung kích, trường đao trong tay đứt thành hai đoạn, trong miệng cũng là phun ra búng máu tươi lớn.

“Giang Ngọc Ngân…… thất bại?”

“Người này rốt cuộc là ai? Lại có thực lực mạnh như vậy!”

“Thật là khủng khiếp, hắn khả năng đánh bại dễ dàng Giang Ngọc Ngân, hay không nói rõ, thực lực của người này ổn ép tứ đại thiên tài?”

Đoàn người hoàn toàn yên tĩnh, sau đó, các góc bên trong bạo phát ra từng trận sợ hãi than âm thanh.

Một ngón tay chặt đứt Giang Ngọc Ngân Bá Đao, Tiêu Vũ cái kia lực lượng cường đại, vào đúng lúc này sâu sắc dấu ấn tiến vào mỗi người nội tâm.

Thời điểm này, không chỉ mọi người thán phục, kể cả trên đỉnh núi trong khi giao thủ hai đại thiên tài, đều rối rít ngừng tay, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt, nhiều hơn mấy phần nghiêm nghị.

“Ha ha…… ngươi cho rằng, như vậy coi như thắng ta sao?” Giang Ngọc Ngân dính máu khóe miệng, đột nhiên nứt ra, cười nói: “Hôm nay thua với ngươi, có điều là vì, ta bây giờ trạng thái, không cách nào phát huy ra mạnh nhất thực lực!”

Đoàn người vừa là ồn ào, nghe tới, Giang Ngọc Ngân sẽ bại, là vì trạng thái xảy ra vấn đề?

“Ta cũng có thể nói cho ngươi biết, ta đang chuyển tu một loại khác công quyết, cho nên không thể thi triển toàn lực, nếu không, ta muốn giết ngươi, thì như bóp chết một con giun dế!” Giang Ngọc Ngân đầy mặt dữ tợn, nói: “Hôm nay, ta tạm thời giữ lại mạng chó của ngươi, chờ ta hoàn toàn thành công, chuyển tu một khác công quyết, đến lúc đó, là tử kỳ của ngươi!”

Tiêu Vũ không khó suy đoán, Giang Ngọc Ngân nói muốn chuyển tu công quyết, tất nhiên chính là trước khi ở Vạn Tượng Lâu ở bên trong lấy được Thánh Giai công quyết.

Công quyết chuyển tu, đúng là cái vấn đề lớn, cảnh giới càng cao, lại càng phiền phức.

Có điều, Giang Ngọc Ngân lại định dùng hắn bán ra công quyết, đến chiến thắng hắn, này ở trong mắt hắn, không khỏi buồn cười.

“Chỉ tiếc, ngươi không có cơ hội này.” Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ hướng đi Giang Ngọc Ngân.

Mặc dù đối với hắn mà nói, Giang Ngọc Ngân uy hiếp giống như không có gì, nhưng đối với loại này đối với hắn mang trong lòng sát ý người, hắn há lại sẽ nhân từ buông tha?

“Ngươi muốn giết ta?” Giang Ngọc Ngân đồng tử co rụt lại, cắn răng nói: “Nếu như ngươi giết ta, sẽ phải chịu Giang gia bất tận đuổi giết, ngươi cho rằng bằng ngươi chút thực lực này, khả năng tránh thoát được?”

“Giang gia?” Tiêu Vũ không có vấn đề nói: “Vậy có ngại gì? Nếu là muốn giết ta, tiêu diệt chính là!”

Hắn câu này nhẹ nhàng bâng quơ nói, lại là khiến trái tim tất cả mọi người đều là ác liệt co giật.

Hạng người gì, mới dám tùy ý như vậy nói ra muốn tiêu diệt Giang gia như vậy? Giang gia thân là này 1 vùng đứng đầu gia tộc, đã tại này vùng sừng sững mấy chục ngàn năm, gốc gác thâm hậu, ai có thể dễ dàng diệt đi?

Trừ phi là những tin đồn kia bên trong thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, có thông thiên triệt địa khả năng thánh nhân, mới dám nói có thể tiêu diệt Giang gia?

Có thể Tiêu Vũ là ai, một Hồn cảnh chưa từng đạt tới tiểu nhân vật, lại cũng dám như vậy hời hợt nói muốn tiêu diệt Giang gia!

“Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì, chỉ bằng ngươi?” Giang Ngọc Ngân phẫn nộ, trong lòng đồng dạng cho rằng không thể, nhưng cũng không hiểu cảm thấy đau lòng.

Bởi vì Tiêu Vũ nói ra những câu nói kia thời điểm, thật sự quá bình tĩnh, tựa hồ đối với hắn mà nói, tiêu diệt Giang gia, giống như ăn cơm uống nước giống nhau đơn giản.

“Giang gia nếu không tìm ta thì cũng thôi đi, nếu là cố ý muốn chết, UU đọc sách ww w. u u kans &# 104;u. Co &# 109; &# 32; ta cũng không có cách nào.” Tiêu Vũ nói chuyện, dĩ nhiên đi tới Giang Ngọc Ngân trước mặt.

Thời điểm này, Giang Ngọc Ngân rốt cục sợ, hắn cảm nhận được Tiêu Vũ là nghiêm túc, thật muốn ở chỗ này xoá bỏ hắn.

Trong lòng hắn không nghĩ ra, Tiêu Vũ có phải thật không sợ bị Giang gia đuổi giết? Hắn rốt cuộc dựa vào cái gì nói những lời này?

Mắt thấy Tiêu Vũ giơ tay lên, đối với mình điểm tới, đã trọng thương Giang Ngọc Ngân, thời khắc này thậm chí không có phản kháng đường sống, trong mắt của hắn, dĩ nhiên lộ ra nồng nặc tuyệt vọng.

“Bốp!”

Liền ở Giang Ngọc Ngân cảm thấy lúc tuyệt vọng, đột nhiên, một bóng người xuất hiện ở trước người hắn, chặn lại rồi Tiêu Vũ cái kia một ngón tay.

“Ngươi phải cứu hắn?” Tiêu Vũ lông mày vặn lên, ánh mắt trở nên có vài phần lạnh như băng.

“Ai da!” Tuyệt sắc nữ tử, phức tạp khuôn mặt, trong miệng phát sinh khẽ than thở một tiếng, nhẹ nhàng nói: “Kính xin Tiêu Công Tử hạ thủ lưu tình, hơn nữa nếu là hắn chết ở chỗ này, Giang gia tất nhiên sẽ không nghỉ.”

Này xuất thủ người, đương nhiên đó là trước khi một mực bên cạnh xem Kiều Vũ Thi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 235: Suy Đoán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Giang gia?” Tiêu Vũ cười cười, “ta nói, ta không có vấn đề, liền không cần ngươi quan tâm.”

Kiều Vũ Thi sắc mặt, không khỏi có chút khó coi, Tiêu Vũ lại thật không sợ Giang gia đuổi giết? Nàng đồng dạng không nghĩ ra, Tiêu Vũ sức lực, rốt cuộc đến từ nơi nào?

Hơn nữa nghe giọng, Tiêu Vũ tựa hồ hoàn toàn không định bỏ qua cho Giang Ngọc Ngân, Kiều Vũ Thi sắc mặt không khỏi có chút khó coi, nói: “Kính xin Tiêu Công Tử đài cao đắt tay, ta Kiều gia cùng Giang gia rất có ngọn nguồn, coi như ta nợ công tử một ân tình.”

“Ân tình?” Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến, Kiều Vũ Thi ân tình, đối với hắn mà nói đáng giá mấy đồng tiền? Hắn cười nhạt nói: “Ngươi đã muốn ngăn cản, vậy hắn vừa rồi đối với ta xuất thủ thời điểm, làm sao không ngăn cản, đối với ngươi mà nói, hắn ra tay với ta liền đương nhiên, ta muốn giết hắn, liền không thể? Ở trong mắt ngươi, mệnh của hắn thì tôn quý như thế, mệnh của ta cứ như vậy không đáng giá?”

Kiều Vũ Thi sắc mặt càng thêm khó coi, nàng không ngờ rằng Tiêu Vũ nói chuyện lại như vậy không nể mặt mũi.

Lúc trước nàng quả thật cũng là muốn cho Giang Ngọc Ngân dạy dỗ một chút Tiêu Vũ, thật không nghĩ đến Tiêu Vũ thực lực lại mạnh như vậy, hoàn toàn áp chế Giang Ngọc Ngân.

Có điều, ở Kiều Vũ Thi xem ra, đây hoàn toàn là vì Giang Ngọc Ngân chuyển tu công quyết, trạng thái xảy ra vấn đề, Tiêu Vũ có điều may mắn thủ thắng, lúc này lại là xiêm làm ra một bộ thái độ như thế.

Nàng hứa hẹn đưa ra Tiêu Vũ ân tình, đã là một cực lớn nhượng bộ, ở bình thường, đây là bao nhiêu người mong muốn có thể không thể cầu, Tiêu Vũ lại một điểm tình cảm cũng không cho.

“Tiêu Công Tử ngươi là Tử Tuyết hảo hữu, Vũ Thi vốn không muốn đối địch với ngươi, nhưng ngươi nếu cố ý muốn đả thương Giang công tử tính mạng, Vũ Thi cũng chỉ có thể ra tay rồi, hơn nữa ngày sau, công cũng cũng thẩu là ta Kiều gia địch nhân!” Sau một hồi, Kiều Vũ Thi sắc mặt cũng là lạnh dần, cảm thấy Tiêu Vũ quá không lên đường.

“Ngươi cho rằng, Giang gia hơn nữa ngươi Kiều gia, ta sẽ sợ hãi?” Tiêu Vũ nở nụ cười, hắn tin tưởng chỉ cần hắn đồng ý, hắn có rất nhiều loại phương pháp, có thể cho Giang gia cùng Kiều gia hoàn toàn biến mất.

Loại này uy hiếp, hắn căn bản không để ở trong lòng.

“Sư phụ, kiều tỷ tỷ, các ngươi không nên động thủ!” Y Tử Tuyết thấy vậy, vội vàng chạy lên trước đến, hơi bất mãn nhìn về phía Kiều Vũ Thi, “kiều tỷ tỷ, ngươi cũng thấy đấy, trước khi là Giang Ngọc Ngân sẽ đối sư phụ ta ra tay, ngươi lúc đó không ra tay ngăn cản, bây giờ lại ra tay hướng về hắn, có phải là hơi quá đáng?”

Kiều Vũ Thi khẽ cười khổ, nàng lúc đó đúng là muốn ngăn trở, ai có thể để Tiêu Vũ bộ kia giọng nghe tới ngông cuồng như thế? Sớm biết Tiêu Vũ có thể làm cho Giang Ngọc Ngân chật vật như vậy, nàng đã sớm ra tay rồi.

“Sư phụ, ta và kiều tỷ tỷ tỷ muội một hồi, mặc dù Giang Ngọc Ngân rất quá đáng, nhưng hắn bây giờ đã chật vật như vậy, không bằng thì buông tha hắn a?” Y Tử Tuyết vừa nhìn về phía Tiêu Vũ,

Kỳ thực trong lòng nàng cũng lo lắng, Tiêu Vũ nếu như thật giết Giang Ngọc Ngân, khẳng định sẽ chọc tới một đống lớn phiền phức.

Tiêu Vũ biết, Y Tử Tuyết có lòng tốt, lúc này thu tay về, nói: “Xem ở Tử Tuyết trên mặt, hôm nay ta không làm khó dễ các ngươi.”

“Đa tạ!” Kiều Vũ Thi gật đầu, trong lòng lại là lơ đễnh.

Dưới cái nhìn của nàng Tiêu Vũ đây bất quá là theo dưới bậc thang thôi, nàng tuyệt không tin tưởng, Tiêu Vũ thật có thể không nhìn Giang gia cùng Kiều gia hai đại gia tộc. Đương nhiên, nàng cũng không muốn vạch trần.

“Tạ ơn sư phụ!” Y Tử Tuyết cảm kích nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lắc đầu, mặc dù hắn không muốn buông tha Giang Ngọc Ngân, nhưng Giang Ngọc Ngân bực này nhân vật, ở trong mắt hắn giống như giun dế, giết cùng không giết, cũng không có khác nhau quá nhiều.

“Giang công tử, chúng ta đi thôi.” Kiều Vũ Thi mang tới Giang Ngọc Ngân, gọi ra vật cưỡi, đem Giang Ngọc Ngân giúp đỡ đi lên.

Giang Ngọc Ngân hận hận nhìn về phía Tiêu Vũ, trầm giọng nói: “Giun dế, ngươi chờ, đợi ta chuyển tu công quyết, tất sẽ chém ngươi, đến lúc đó ta muốn ngươi xin để cho ta chấm dứt ngươi!”

Y Tử Tuyết bất mãn mà nhíu mày, Tiêu Vũ đã buông tha Giang Ngọc Ngân, hắn lại còn ngông cuồng như vậy.

Kiều Vũ Thi cũng là nhíu mày, vào lúc này, Giang Ngọc Ngân còn dám nói dọa, vạn nhất Tiêu Vũ đổi ý, không khỏi vừa là một hồi phiền phức.

Cũng may, nàng xem Tiêu Vũ một chút, gặp Tiêu Vũ hoàn toàn không có coi là chuyện đáng kể, lúc này mới yên tâm, mang theo Giang Ngọc Ngân rời đi.

“Người này, có chút con đường!”

Trên đỉnh núi, Hàn Dạ Thành nhìn về nơi xa Tiêu Vũ, khóe miệng lộ ra một âm hàn nụ cười, trong mắt tất là hứng thú dạt dào.

“Ngươi và ta cuộc chiến, ngày khác hẹn lại!” Mộ Dung Cô Vũ nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sau đó lăng không mà lên, giá chim bay đi.

Hàn Dạ Thành cũng không có đuổi theo, cuộc chiến hôm nay, đột nhiên bốc lên một Tiêu Vũ, hai người bọn họ lúc này càng lớn tâm tư, đều đã bỏ vào Tiêu Vũ trên người.

Huống hồ Giang Ngọc Ngân mặc dù bị thương, cùng Kiều Vũ Thi rời đi, nhưng người nào có thể bảo đảm bọn họ sẽ không quay lại? Hai người thắng bại, nhất định khó có thể phân ra.

Đứng tại chỗ, Hàn Dạ Thành xa xa nhìn Tiêu Vũ, trong mắt ánh sáng biến ảo, nan giải ý nghĩa.

“Chúng ta đi thôi.” Nơi đây kết thúc, Tiêu Vũ cũng không muốn lưu lại, kêu lên Y Tử Tuyết, bởi vậy rời đi.

Mấy vị thiên tài rời đi, này đã đến người quan chiến, cũng lục tục tản đi, phân biệt về tới phụ cận trong thành, bọn họ đồng thời mang về, còn có một cái tin tức kinh người.

“Giang Ngọc Ngân bại bởi khác một người trẻ tuổi, bị tuyệt đối áp chế, người bị thương nặng, chật vật rời đi!”

“Tiêu Vũ? Người này rốt cuộc là từ đâu nhô ra? Chẳng lẽ là một cái nào đó ẩn giấu thế lực hậu nhân?”

“Người này có thực lực như thế, trước đây lại không người nhận thức?”

“Lần này cái này Tiêu Vũ hung hăng đánh bại Giang Ngọc Ngân, có thể hay không cũng gây nên Nguyệt Thần cung vị đại nhân kia chú ý? Có hi vọng tiến vào Nguyệt Thần cung người, ở chúng ta này 1 vùng, đã biến thành năm người?”

……

Các loại nghị luận, ở đây vùng các góc vang lên, tin tức này truyền ra, vực nội các thế lực lớn mọi người giật mình không thôi.

Làm tin tức truyền ra, rất nhiều thế lực lớn người dồn dập bắt đầu động tác, muốn lôi kéo Tiêu Vũ.

Dù sao, có thực lực này, đây chính là có hi vọng tìm được Nguyệt Thần cung vị sứ giả kia đại nhân ưu ái, nếu thế lực kia có thể lôi kéo tới tay, nói không chừng ngày sau có thể theo nhất phi trùng thiên.

Cũng có thật nhiều thế lực, bắt đầu điều tra Tiêu Vũ bối cảnh. Nhưng mà bất kể là bất kỳ thế lực nào, điều tra được, đều là trống rỗng, hoàn toàn tra không ra Tiêu Vũ bất kỳ bối cảnh gì.

Bản này là chuyện đương nhiên việc, bởi vì Tiêu Vũ mới vừa từ một thế giới khác tiến lại, trở về cửu thiên.

Nhưng tại những thế lực lớn kia trong mắt, vừa là không đồng dạng, bọn họ vận dụng các loại giá cả, lại tra không ra Tiêu Vũ chút nào qua lại, ở rất nhiều người xem ra, điều này hiển nhiên là Tiêu Vũ phía sau có đại bối cảnh, bằng không mà nói, người nào có thể có thực lực như vậy, đem Tiêu Vũ bối cảnh hoàn toàn che giấu?

Hơn nữa, liên tưởng đến Tiêu Vũ hời hợt nói ra tiêu diệt Giang gia như vậy, khiến mọi người càng thêm tin tưởng, Tiêu Vũ sau lưng, khẳng định có một cường đại đến kinh khủng thế lực đang chống đỡ.

Này 1 suy đoán, không chỉ không để các thế lực lớn bỏ đi tiếp cận Tiêu Vũ ý nghĩ, ngược lại càng thêm nóng bỏng.

Theo bọn họ, Tiêu Vũ bối cảnh bất phàm, nếu có thể kết giao, nhất định có thể đến chỗ tốt cực lớn.

Nhất thời, các thế lực lớn người dồn dập nghĩ tất cả biện pháp, sử dụng các loại bất đồng thủ đoạn, chỉ vì tiếp cận Tiêu Vũ. Mà nhiều người nhất dùng biện pháp, chính là thông qua Tiêu Vũ bên người Y Tử Tuyết.

Chương 236: Tĩnh Vân Phu Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vô số người biết được Y Tử Tuyết cùng Tiêu Vũ quan hệ thân cận, đều đánh tới Vạn Thú Trang chủ ý, dựa vào các loại danh nghĩa, hướng đi Vạn Thú Trang chủ dò hỏi.

Nhưng mà, đối với Tiêu Vũ lai lịch, Vạn Thú Trang chủ lại là ngậm miệng không nói chuyện, càng gây nên rất nhiều người trầm tư.

Bọn họ làm sao biết, Tiêu Vũ đã ở Vạn Thú Trang bên trong xé ra từng ra đứng đầu sinh linh, ở Vạn Thú Trang chủ trong mắt, Tiêu Vũ lai lịch tự nhiên là lớn đến mức đáng sợ, nào dám nhiều lời?

“Tiêu Vũ? Hắn đánh bại Giang Ngọc Ngân?”

Tôn tôn trong điện, làm Chu Ngọc Minh nghe được tin tức này, hai mắt trừng tròn xoe, tràn đầy không thể tin được.

“Hắn không phải chỉ có thể cảnh tu vi gì? Thế nào lại là Giang Ngọc Ngân đối thủ?”

“Tiêu Vũ sau lưng, có thể có thế lực lớn? Này...... thiệt hay giả?”

Theo các loại suy đoán cùng nghị luận truyền ra, Chu Ngọc Minh bắt đầu có chút luống cuống. Nếu như Tiêu Vũ thật sự có đại bối cảnh, cái kia trước hắn như vậy trêu chọc Tiêu Vũ, chẳng phải là muốn chết?

Ở sau khi một thời gian, Chu Ngọc Minh mỗi ngày đều là đứng ngồi không yên, sợ hãi không ngớt.

“Tiêu Vũ?”

Một mặt khác, đồng dạng nhận được tin tức, còn có Ngọc Trường Thanh.

Nghe nói liên quan tới Tiêu Vũ các loại tin tức, hắn đồng dạng tràn ngập kinh ngạc, có chút không thể tin được.

“Hắn không chỉ là một cái phổ thông phù sư gì? Có thể có bối cảnh gì?”

Ngọc Trường Thanh đồng dạng là không thể tin được này suy đoán, ở trong mắt hắn Tiêu Vũ chỉ là một cái phổ thông không thể người bình thường đến đâu, hoàn toàn không cảm thấy Tiêu Vũ có bối cảnh gì.

Nhưng mà, bây giờ việc này huyên náo sôi sùng sục, các thế lực lớn đều đang hỏi thăm Tiêu Vũ bối cảnh, lại không một người có thể tra được, chẳng lẽ đúng như ngoại giới đồn đại, Tiêu Vũ sau lưng, đứng một thế lực lớn?

“Có thể nếu thật sự là như thế, hắn vừa vì sao phải vào ta Phù Tôn Điện?”

Ngọc Trường Thanh không nghĩ ra, Tiêu Vũ nếu như thật thân phận bất phàm, cần gì phải đến hắn Phù Tôn Điện, làm một tầm thường nhất tinh phù sư?

Nhưng mà, mặc dù không hiểu, nhưng Ngọc Trường Thanh cũng bắt đầu có chút bất an, dù sao trước khi chính là hắn đem Tiêu Vũ cho đuổi ra khỏi Phù Tôn Điện.

Nếu như Tiêu Vũ thật có bất phàm bối cảnh, hắn làm như vậy, không thể nghi ngờ là cái quyết định sai lầm.

Theo các loại tin tức tại đây 1 vực nội truyền ra,

Tiêu Vũ tên, bị mọi người định nghĩa để vực nội đệ ngũ đại thiên tài, mọi người đưa hắn nhìn thành cùng Kiều Vũ Thi bọn người cùng một cấp bậc nhân vật thiên tài.

Giang gia bên kia bắn tiếng, tuyên bố Tiêu Vũ dám mạo phạm Giang gia, Giang gia nhất định sẽ không dễ tha.

Nhưng mà, một đoạn thời gian trôi qua, Giang gia lời nói đến mức mặc dù vang, nhưng là không có động tĩnh gì.

Mọi người suy đoán, Giang gia rất có thể cũng là kiêng kỵ, dù sao nhiều người như vậy đều tra không ra Tiêu Vũ lai lịch, Giang gia e sợ trong lòng cũng thầm nói, không phải vậy tùy tiện ra tay.

Về phương diện khác, về tới trong tộc Kiều Vũ Thi, ngày gần đây cũng là một trận tâm thần không yên, liên quan tới Tiêu Vũ tin tức bay đầy trời, trong lòng nàng đã ở ngạc nhiên nghi ngờ, chỉ cảm thấy người này càng ngày càng làm người nhìn không thấu.

“Tiểu thư, Tĩnh Vân phu nhân cho ngươi đi qua.”

Kiều Vũ Thi đang ngẩn người, đột nhiên có nha hoàn báo lại, nàng lúc này mới phục hồi tinh thần lại, lộ ra kinh ngạc.

Không dám thất lễ, Kiều Vũ Thi lập tức vững bước, đi tới một chỗ lịch sự tao nhã trong viện.

Trong viện, một gã ung dung phụ nhân, trên người tràn đầy quý khí, đang đứng ở một hơi cái ao bên cạnh, cho trong ao con cá cho ăn.

“Phu nhân!” Kiều Vũ Thi cẩn thận từng li từng tí một mà tiến lên, không biết là vị này sứ giả đại nhân gọi đến chính mình, có chuyện gì.

“A.” Tĩnh Vân phu nhân hờ hững gật đầu, xinh đẹp mà thành thục trên khuôn mặt, không nhìn ra tâm tình gì. Nàng vừa hướng trong ao ném ăn, một bên tùy ý nói: “Nghe nói, gần nhất vực nội ra một người tên là Tiêu Vũ người?”

Kiều Vũ Thi tinh xảo dung nhan hơi đổi, gật đầu nói: “Thật có việc này.”

Tiêu Vũ tên, thì đã dẫn tới Tĩnh Vân phu nhân chú ý, kể cả Kiều Vũ Thi đối với cái này, đều cảm giác sâu sắc bất ngờ.

“Nghe nói ngươi đã cùng người này tiếp xúc qua, ngươi cảm thấy người này như thế nào?” Tĩnh Vân phu nhân đưa lưng về phía Kiều Vũ Thi, bình thản âm thanh, mang theo một luồng khó có thể cân nhắc uy nghiêm.

“Khó nói, cảnh giới của người nọ mặc dù chỉ có thể cảnh, nhưng thực lực lại là bất phàm, thực lực chân thật đã vượt ra khỏi hắn trước mặt cảnh giới.” Kiều Vũ Thi biết, Tĩnh Vân phu nhân đấy là đúng Tiêu Vũ hứng thú, lúc này cũng không dám ẩn giấu.

Không hiểu gian, Kiều Vũ Thi nhớ tới Tiêu Vũ ở trước người của nàng bộ kia chỉ điểm giang sơn, cùng với cái kia không đem Giang gia cùng Kiều gia để ở trong mắt hờ hững tư thế, lại bổ sung: “Có điều, người này có chút kiêu căng, quá mức tự đại, vũ thực hiện cảm thấy, dùng hắn nói như thế lòng, chỉ sợ khó có thể đi xa.”

“Kiêu căng?” Tĩnh Vân trong tay phu nhân ném ăn động tác 1 dừng lại, hờ hững trên mặt, lộ ra một tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt, nói: “Có năng lực người, có kiêu ngạo là tự nhiên, hắn khả năng dùng thể cảnh tu vi đánh bại Giang Ngọc Ngân, đã nói hắn có chỗ hơn người!”

“Vâng!” Kiều Vũ Thi không dám phản bác.

Dù sao, Giang Ngọc Ngân cũng là được Tĩnh Vân phu nhân quan sát, có bao nhiêu thực lực Tĩnh Vân phu nhân đều biết. Tiêu Vũ khả năng dùng thể cảnh tu vi đánh bại hắn, quả thật đủ để chứng minh thực lực.

Mặc dù ngay lúc đó Giang Ngọc Ngân tựa hồ là trạng thái có chút vấn đề, nhưng thất bại chính là thất bại.

“Ngươi tìm ít ỏi cơ hội, nhiều cùng cái kia Tiêu Vũ tiếp xúc, nếu như ngươi cho rằng thực lực của hắn không kém gì ngươi, liền đưa hắn mang đến, để cho ta gặp một lần.” Tĩnh Vân phu nhân nói xong, động tác trong tay, lại tiếp tục hướng về trong ao ném ăn.

“Vâng!” Kiều Vũ Thi gật đầu, chỉ là nội tâm lại là có chút không thoải mái.

Chỉ vì nàng nghe được, Tĩnh Vân phu nhân, tựa hồ là đối với Tiêu Vũ phá lệ xem trọng.

Khoảng cách Tiêu Vũ cùng Giang Ngọc Ngân giao thủ, đã trôi qua một đoạn thời gian. Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ nhận được rất nhiều thiếp mời, đều là thuộc về các đại gia tộc hoặc là thế lực người, dùng các loại danh nghĩa gửi tới thiệp mời.

Có điều, hắn tất cả đều không để ý đến, đều đem ném tới một bên.

Ngồi xếp bằng bên trong, Tiêu Vũ đem thần niệm rót vào trên người không gian minh phù bên trong, hắn vừa đi xem trong ngủ mê Lam Thiên Ngữ, ngoài ra còn có ở một chỗ khác bên trong dung hợp Huyền văn kim tinh Nhị Hắc.

Hiện nay, Nhị Hắc đạt được này văn, liền bị Tiêu Vũ đặt ở này minh phù bên trong, cực nhỏ dùng hình người tư thế hiện thân.

Làm Tiêu Vũ thần niệm theo phù bên trong lui ra, Tiểu Lý cung cung kính kính bảo vệ ở một bên, nói: “Chủ nhân, hôm nay lại có thiệp mời, muốn xem gì?”

Đối với điều này, Tiêu Vũ sớm thành thói quen, nói: “Hôm nay đều có người nào đưa tới thiếp mời?”

“Có Kiều gia, &# 32; có Yêu tộc, còn có một phong, là Vạn Tượng Lâu.” Tiểu Lý lém lỉnh đáp.

“Vạn Tượng Lâu?” Tiêu Vũ kinh ngạc, Kiều gia cùng Yêu tộc, không phải là muốn tìm hiểu lai lịch của hắn, đến nay đã đưa tới không ngừng một phong thiếp mời.

Nhưng này Vạn Tượng Lâu thiếp mời, nhưng vẫn là lần đầu tiên.

“Đem ra ta xem một chút.” Tiêu Vũ lấy ra Vạn Tượng Lâu thiếp mời, mở ra xem, sát bên trong nội dung, đúng là Dịch Xuân Thu tự mình viết.

Thiếp bên trong cũng không cái gì thực chất nội dung, chỉ là hỏi dò Tiêu Vũ, ngày gần đây hay không có yêu cầu Vạn Tượng Lâu thay bán ra gì đó.

“Nguyên lai bọn họ là vì chuyện làm ăn, thật khi ta bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều sẽ lấy ra Thánh Giai công quyết đến bán?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, lập tức lại là tâm tư hơi động.

“Minh phù chi đạo, có thể giúp ta tăng trưởng thần hồn, bây giờ ta đã vắng mặt Phù Tôn Điện bên trong, sao không cùng Vạn Tượng Lâu hợp tác?” Hắn trong lòng có chủ ý, lúc này đứng dậy, nói: “Tiểu Lý, đi, chúng ta đi Vạn Tượng Lâu.”

Tác giả đông phương hành vân nói: Chương sau có thể sẽ rất trễ, mọi người ngày mai lại xem đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 237: Phú Giáp 1 Mới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vạn Tượng Lâu trước, làm Tiêu Vũ cùng Y Tử Tuyết tiến lại, Dịch Xuân Thu tự mình phái người ra nghênh tiếp, đưa hắn dẫn vào trong lầu.

Biết được Tiêu Vũ muốn khắc ít ỏi minh phù, đặt ở Vạn Tượng Lâu bên trong bán ra, Dịch Xuân Thu tất nhiên là vui vẻ tiếp thu. Ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ có thể lấy ra lúc trước Thánh Giai công quyết, thì đủ để chứng minh Tiêu Vũ bối cảnh, căn bản không cần đợi cho ngoại giới này phán đoán ra.

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ khắc đến mấy trăm miếng Phàm giai phù sư, hắn lần này chỗ khắc, đều là hai sao phù sư bên trong đứng đầu phù sư tài năng khắc ra thượng phẩm phù thạch.

Dịch Xuân Thu kiểm nghiệm qua Tiêu Vũ minh phù sau khi, lúc này mừng rỡ, ở Vạn Tượng Lâu bên trong chuyên môn vì hắn mở ra một cái khu vực, chỉ bán đi hắn minh phù.

Bình thường mà nói, mở ra chuyên khu, vậy cũng là 3 tinh phù sư tài năng có tư cách, Dịch Xuân Thu động tác này, có thể nói là cho đủ Tiêu Vũ mặt mũi.

Có Vạn Tượng Lâu danh dự làm bảo đảm, lại đang trong lầu có chuyên môn khu vực, Tiêu Vũ minh phù rất nhanh sẽ tiêu thụ không còn.

Hắn chỗ khắc minh phù, mỗi một viên hiệu dụng đều hơn xa đồng loại minh phù, làm cho mua qua mọi người đối với hắn rất là ưu ái.

Sau đó, chỉ cần Tiêu Vũ có minh phù đưa đến Vạn Tượng Lâu, đều sẽ ngay đầu tiên bị tranh mua không còn.

Một thời gian hạ xuống, quanh thân vừa là tin tức truyền ra, gọi bằng Vạn Tượng Lâu tìm được rồi một vị kiệt xuất 3 tinh phù sư, minh phù thực lực sâu không lường được, mỗi một viên phù chất lượng đều hơn xa đồng loại phù sư.

Tin tức này vừa ra, vừa là có không ít người dồn dập muốn dò hỏi vị này phù sư lai lịch, muốn kết giao.

Phải biết rằng, phù sư nhưng thế gian được hoan nghênh nhất một trong những nghề, bất kể là bất kỳ thế lực nào, ở trong đều chắc chắn sẽ nuôi 1 quân phù sư, có thể thấy được phù sư trên thế gian địa vị.

Trong mấy ngày này, Tiêu Vũ cũng là hai tai không hỏi chuyện bên ngoài, mỗi đêm làm sự tình, chính là không dứt minh phù.

Minh phù chi đạo, khắc họa ấn phù thời gian, thần hồn cùng thiên địa đụng nhau, có thể cho thần hồn cường độ tìm được nhanh chóng tăng trưởng. Tiêu Vũ minh phù, không vì của cải, chỉ là vì tăng cường thần hồn của mình, làm cho hắn chính thức có thể xung kích Hồn cảnh.

Thể ngoại cảnh cấp, tương đương với Thập Châu thế giới linh nguyên cùng hóa khí 2 cảnh, chỉ là bước đầu tăng cường thân thể.

Thể biên giới cấp, tương đương với giấu hư cùng Tứ Cực, trong cơ thể giấu thần, thân thể tăng cường từ ngoài vào trong.

Thể cảnh thiên cấp, tất là cùng hiển linh, hợp đạo 2 cảnh tương đương, thân thể ngưng tụ đạo văn, cùng thiên địa kết hợp lại.

Đến lúc này, thân thể dĩ nhiên sửa đến mức tận cùng,

Bước tiếp theo, liền muốn đi vào hồn đạo, ngưng tụ nguyên thần.

Thần hồn tu luyện, gian nan nhất, thân thể dù cho tu luyện được mạnh mẽ đến đâu, chung quy là có hạn, vì vậy muốn đi thông cảnh giới cao hơn, bất luận người nào đều không thể vòng qua thần hồn.

Thế gian chúng sanh, thần hồn đều là vô hình, như nước, như gió, người trước vô hình, người sau vô tướng. Thần hồn đã là như thế, thuộc về vô hình vô tướng đồ vật.

Này đây, Hồn cảnh tu luyện, chính là muốn cho vô hình vô tướng thần hồn, ngưng tụ thành thực thái, khiến vô hình thần hồn, hóa thành nguyên thần!

Bây giờ, Tiêu Vũ trải qua mấy ngày minh phù, thần hồn lực lượng tìm được lớn mạnh, lúc này thần hồn của hắn, mặc dù vẫn là vô hình không có voi, nhưng đã mơ hồ giống như sương mù bình thường, bị ngưng tụ, tụ tập ở thần hồn của hắn không gian.

“Đáng tiếc, nếu như có thể tìm được càng quý giá vật liệu, khắc họa đến cùng thiên địa gặp nhau càng sâu minh phù, thần hồn của ta tốc độ tăng trưởng, sẽ nhanh hơn.”

Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy tiếc nuối, nhưng này trân quý vật liệu có thể gặp mà không thể cầu, mặc dù là Vạn Tượng Lâu bên trong, cũng không có bao nhiêu như vậy vật liệu.

Cái này cũng là hắn muốn lại nhặt Phù đạo một trong những nguyên nhân, dùng phù sư thân phận, hắn khả năng tiếp xúc được càng nhiều Phù đạo thế lực, liền có thể theo những thế lực kia ở trong, thu được càng nhiều trân quý phù thạch.

“Chủ nhân, Vạn Tượng Lâu đem hôm nay lợi nhuận đưa tới.”

Tiểu Lý đi đến, cung cung kính kính đối với Tiêu Vũ nói.

“Có bao nhiêu?” Tiêu Vũ tùy ý hỏi, đối với Hồn thạch, hắn còn thật không phải là cỡ nào quan tâm.

“Khoảng thời gian này hạ xuống, bán đi đến minh phù tổng cộng 1900 viên, ngoại trừ mua vật liệu dùng Hồn thạch, tổng cộng vào sổ hơn 63 triệu.” Tiểu Lý nghiêm túc cẩn thận, đem Tiêu Vũ này mấy ngày thu vào báo ra.

“Hơn mười ngày thời gian, hơn 60 triệu, gần đủ rồi.” Tiêu Vũ gật gù.

Minh phù giá cả, này đây cấp bậc đến định, Phàm giai hạ phẩm minh phù một viên mấy trăm, trung phẩm mấy ngàn, thượng phẩm mấy vạn. Tiêu Vũ mỗi ngày khắc phù trăm viên, mỗi một viên đều là Phàm giai thượng phẩm.

Hơn nữa hắn minh phù chất lượng quá tốt, này đây giá cả bị sào đến so với tầm thường minh phù cao hơn một vài, một viên minh phù đại khái năm sáu trăm ngàn, này mới khiến hắn ở như vậy trong thời gian ngắn liền đã kiếm được mấy ngàn vạn Hồn thạch.

Nếu là bình thường phù sư, mặc dù có cái năng lực kia khắc đến Phàm giai thượng phẩm minh phù, có thể ai có tinh lực như vậy, mỗi ngày tất khắc trăm viên?

Hơn nữa, minh phù trong quá trình, tầm thường phù sư không biết phải thất bại bao nhiêu lần, không ít phù sư trong vòng một tháng khả năng khắc đến mười viên thành phù là tốt lắm rồi, sao có thể như Tiêu Vũ có thể bảo đảm trăm phần trăm thành phù, mỗi ngày minh phù trăm viên?

Đừng xem Tiêu Vũ hơn mười ngày thời gian còn không kiếm được trước khi một viên minh phù đánh ra giá, mặc dù là Ngọc Trường Thanh như vậy đại phù sư, tích lũy vô số năm của cải, tất cả gộp lại cũng là hơn một ức Hồn thạch mà thôi.

Hắn bình thường cảnh tượng, 1 phù giá trị vạn kim, tuy nhiên phải tập trung vào, mua vật liệu như vậy đều cần Hồn thạch, hắn không cách nào như Tiêu Vũ như vậy bảo đảm trăm phần trăm thành phù, mỗi một lần thất bại, đều là lượng lớn Hồn thạch xói mòn.

Thế cho nên, Tiêu Vũ loại này đến tiền nong tốc độ, đã có thể xưng tụng thập phần khủng bố. Hắn 1 tháng, kiếm được dĩ nhiên là Ngọc Trường Thanh dạng này đại phù sư nửa đời tài năng tồn tới của cải.

“Chủ nhân, hơn nữa trước khi này Hồn thạch, chúng ta bây giờ Hồn thạch có gần trên trăm triệu, ngươi dự định dùng để làm những gì?” Tiểu Lý nhìn thấy Tiêu Vũ có như thế năng lực, trên mặt cũng là lộ ra nụ cười vui vẻ.

“Nhắc tới cũng là.” Tiêu Vũ cười nói: “Ngươi đi theo ta lâu như vậy, ta còn chưa đã cho ngươi cái gì, hôm nay chúng ta thì đi ra ngoài đi dạo, cho ngươi mua vài món đồ, thuận tiện nhìn nhìn lại có cái gì có thể cần dùng đến.”

“Cám ơn chủ nhân!” Tiểu Lý trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười vui vẻ.

Người mang mười vạn Hồn thạch, UU đọc sách &# 119;ww. Uukans ｈu. Co &# 109; &# 32; Tiêu Vũ bây giờ của cải, đặt ở này vùng cũng coi như là phú giáp một phương.

Hai người ra ngoài, trực tiếp đi trong thành khu vực phồn hoa nhất, dự định lớn hoa một bút.

“Thả ta đi ra, các ngươi đi ra ngoài cảnh tượng lại không mang tới ta, ngươi còn là người sao?”

Nhị Hắc nghe nói, cũng ngồi không nổi nữa, tại không gian minh phù bên trong đối với Tiêu Vũ truyền âm.

Bây giờ Nhị Hắc, dung hợp Huyền văn kim tinh đã đến giai đoạn cuối cùng, không muốn lúc nào cũng phải nhốt tại không gian phù bên trong, Tiêu Vũ cũng là thả hắn đi ra, ba người cùng đi tiếp.

Tu luyện nhiều ngày, Tiêu Vũ cũng khó buông lỏng một phen, tiêu tiền không chút nào đau lòng, cho Tiểu Lý cùng Nhị Hắc mua một đống lớn gì đó.

“Chủ nhân, nghe nói phía trước có một cái Bách Bảo đường phố, đồ vật bên trong đều rất tiện nghi, có lúc còn có thể mua được một vài bảo vật, chúng ta nếu không mau chân đến xem?”

Một đường đi dạo hạ xuống, Tiểu Lý cảm thấy mỹ mãn, khi đi đến một cái nào đó đường phố, nàng như là chợt nhớ tới cái gì, đối với Tiêu Vũ nói.

“Bách Bảo đường phố? Đến xem!” Tiêu Vũ nghe nói, cũng là hứng thú.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 238 + 2 Đen Trả Giá Kỹ Xảo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một cái phố dài, bên đường bày đầy các loại sạp hàng, trên quầy đủ loại vật phẩm cái gì cần có đều có, bày sạp người, cũng là muôn hình muôn vẻ, không giống nhau.

Bách Bảo đường phố sở dĩ tên là Bách Bảo, là vì trên con đường này có đủ loại bảo vật.

Cùng Vạn Tượng Lâu bất đồng chính là, Vạn Tượng Lâu bên trong tất cả vật phẩm, đều là trải qua giám định, là chân chính vật có giá trị. Mà Bách Bảo giữa đường bảo vật, lại là giả nhiều, thật ít ỏi.

Có lúc, ở Bách Bảo giữa đường, hoa một vạn Hồn thạch, khả năng mua được giá trị ngàn vạn, thậm chí cao hơn gì đó. Ngược lại, cũng có người tiêu phí giá cao, mua được gì đó lại là không đáng một đồng.

Có thể không dùng giá rẻ mua được chân chính bảo vật, ở cái địa phương này, xem hết nhãn lực. Mặc dù là bỏ ra lượng lớn Hồn thạch lại mua đến một cái rác rưởi, vậy cũng không thể trách ai được, chỉ có thể tự trách mình nhãn lực không đủ.

“Nhiều đồ như vậy, thấy thế nào là đồ tốt còn là rác rưởi?” Nhị Hắc đi ở trên đường, ngắm nhìn tả hữu, một bộ hứng thú cực cao hình dáng.

Con đường này thập phần nổi danh, thỉnh thoảng liền có người có thể ở đây mua được báu vật, này đây bình thường kể cả này vùng một vài đại nhân vật đều thích tới đây đãi vàng, xa gần nghe tiếng.

“Dù cho thật sự có bảo vật bị long đong, cũng là phải duyên phận, không cưỡng cầu được.” Tiêu Vũ mang theo mỉm cười, hắn cũng không phải là đối nơi này bảo vật có để ý, chỉ là tùy ý đi một vòng mà thôi.

“Trước đó nói cẩn thận, nếu như là ta mua được gì đó, có phải là thuộc sở hữu của ta?” Nhị Hắc con ngươi chuyển loạn, đột nhiên nói.

“Ngươi có điều một món binh khí, coi như mua được bảo vật, ngươi có thể sử dụng gì?” Tiêu Vũ lườm một cái.

“Coi như không thể dùng, ta cũng có thể lại bán đi, ngươi không cần phải xen vào.” Nhị Hắc cười hắc hắc, cặp mắt càng không ngừng ở quanh thân loạn quét.

Gia hỏa này vẫn là cái tham tài, Tiêu Vũ không nghĩ ra, này Nhị Hắc một món binh khí, muốn nhiều như vậy Hồn thạch có ích lợi gì?

Hắn không tiếp tục để ý Nhị Hắc, cùng Tiểu Lý tại đây trên đường tùy ý đi tiếp, thỉnh thoảng cũng sẽ dừng lại nhìn một cái.

Phóng tầm mắt nhìn, trên con đường này vật sở hữu, tựa hồ cũng hết sức bình thường, dù cho dùng thần niệm điều tra, cũng căn bản không cảm giác bất cứ rung động gì.

“Xem ra này trên đường phàm là có chút gợn sóng, đều sớm bị người mua đi rồi, còn lại này, chỉ có thể dựa vào nhãn lực phán đoán.”

Tiêu Vũ biết, mặc dù là bảo vật trân quý, cũng không phải nhất định có gợn sóng. Càng là bảo vật trân quý, thì càng có một loại mình năng lực bảo vệ, khiến người ta khó có thể phân rõ nó chỗ đặc thù.

“Tiểu huynh đệ,

Này đồ bao nhiêu tiền?”

Đột nhiên, Nhị Hắc cười híp mắt, ở một cái sạp hàng trước ngồi xổm xuống, dáng dấp kia giống như là tên háo sắc gặp được mỹ nữ, cười híp mắt mặt, trong đôi mắt lại là phát ra ánh sáng.

“Cái tên này thật phát hiện cái gì?” Tiêu Vũ hướng về Nhị Hắc vừa ý gì đó nhìn tới, chỉ thấy đó là một thanh đen tuyền trường kiếm.

Kiếm dài ba thước bốn phần, cũng đã rỉ sắt, thoạt nhìn lờ mờ không ánh sáng, thường thường không có gì lạ.

“Huynh đài, thật tinh mắt!”

Bày sạp chính là cái gầy gò đến mức cùng giống như con khỉ người trẻ tuổi, hắn gặp có người hỏi giá, trong mắt cũng là lóe ánh sao. Hắn đầu tiên là vỗ Nhị Hắc một cái nịnh nọt, mới vô cùng thần bí, nhỏ giọng nói: “Không nói gạt ngươi, kiếm này nhưng thượng cổ trân phẩm, là từ một vị thánh nhân trong mộ đào móc ra, nghe nói trong kiếm cất dấu một bí mật lớn.”

“Mẹ kiếp!” Nhị Hắc lúc này thì mắng lên, “ngươi mẹ nó lừa ai đó? Thanh phá kiếm này xuất từ thánh nhân mộ? Ngươi tại sao không nói là xuất từ chí tôn mộ?”

Thánh nhân, đó là bước vào hư cảnh cường giả nhân vật, cao cao tại thượng. Nhị Hắc đến rồi Cửu Thiên Thế Giới lâu như vậy, đối với giới này rốt cuộc cũng là hiểu rõ không ít.

“Trời đất chứng giám, huynh đài, ta nói đều là lời thật a!”

Người trẻ tuổi kia lời thề son sắt, đem ngực đập đến vang ầm ầm, nói: “Lão huynh, nếu không phải nhìn ngươi khí vũ hiên ngang, tuyệt không phải người thường, việc này ta là tuyệt đối sẽ không nói ra, dù sao bảo vật cũng cần đến thích hợp trong tay người, mới sẽ không bị long đong.”

Này vài câu nịnh nọt, đập đến Nhị Hắc mặt mày hớn hở, hắn cười híp mắt vỗ vỗ người trẻ tuổi kia bả vai, nói: “Tiểu tử ngươi, có tiền đồ!”

Người trẻ tuổi lúc này nhếch miệng nở nụ cười, nói: “Lão huynh, ta nhìn ngươi bất phàm như thế, vật ấy vốn là ta hao phí to lớn tinh lực, liều lên nguy hiểm tính mạng mới tìm được, nhưng thấy cùng ngươi hợp ý, ta hôm nay thì nhịn đau, đem vật ấy chuyển cho ngươi, chỉ cần một vạn Hồn thạch!”

Đừng nói Nhị Hắc, chính là Tiêu Vũ đều lấy làm kinh hãi. Thanh phá kiếm này lại bán một vạn, người trẻ tuổi này cũng là thật to đen, đây căn bản liền một viên Hồn thạch đều không đáng!

Có điều, hắn không hề nói gì, chỉ là ở bên cạnh thấy, hắn mừng rỡ nhìn Nhị Hắc bị lừa, bởi vì Nhị Hắc nín nhịn dáng vẻ, vô luận nhìn bao nhiêu lần hắn đều cảm thấy thú vị.

“Một vạn Hồn thạch?” Nhị Hắc lông mi cũng là một trận kinh hoàng, sắc mặt biến thành màu đen, nói: “Hắn mẹ nó thực sự lấy ta làm kẻ ngu đúng không?”

“Ai u, nhìn người nói, ta nào dám a!” Người trẻ tuổi chột dạ, âm thầm hối hận, sớm biết rằng sẽ không báo cao như vậy giá.

“Hừ!” Nhị Hắc ngoài cười nhưng trong không cười, nói: “Thanh kiếm này bí mật, thì để lại cho ngươi tự mình tìm tòi a, ta vẫn là mua một kiểu khác a, thứ này giống như cũng không tệ.”

Hắn lại cầm lên một thứ khác, lần này hắn cầm lấy, nhưng là một đen thui quả cầu sắt. Này quả cầu sắt to bằng nắm tay, mặc dù không giống thanh kiếm kia giống nhau rỉ sét loang lổ, thoạt nhìn cũng là dị thường không đáng chú ý.

“Lão huynh, ngươi này ánh mắt, ta thật phục!” Người trẻ tuổi giơ ngón tay cái lên, liều thuốc khâm phục không thôi dáng vẻ.

“Đừng nịnh hót, nói thẳng a, thứ này bao nhiêu Hồn thạch, ngươi nếu lấy ta làm kẻ ngu si, ta đã có thể không cùng ngươi nhiều dài dòng.” Nhị Hắc cố ý mặt tối sầm lại sắc nói.

Người trẻ tuổi sắc mặt từ từ 1 khổ, biết đối phương không phải vậy dễ lắc lư, có điều vẫn cười nói: “Đã lão huynh ngươi yêu thích, khí độ vừa bất phàm như thế, vật ấy thì 300 Hồn thạch bán cho ngươi!”

Một bên, Tiêu Vũ cùng Tiểu Lý đều há hốc mồm, hai cái gì đó, một cái một vạn, một cái 300, chênh lệch này cũng quá lớn.

“Tính ngươi hãy thành thật!” Nhị Hắc trừng mắt một cái, UU đọc sách &# 119;ww &# 46;u u ka &# 110;s &# 104;u . c &# 111; &# 109; nói: “Mặc dù ta biết vật ấy không đáng 300, nhưng cái này khu khu mấy trăm Hồn thạch, ta cũng sẽ không cho ngươi so đo.”

Người trẻ tuổi lúc này mừng rỡ, vốn còn lo lắng đối phương sẽ không thèm chịu nể mặt mũi, nghe xong lời này, trên mặt của hắn đã là mặt tươi cười.

“Lại đây, tiểu tử, đem tiền cho!” Xiêm làm ra một bộ cao thâm khó dò dáng dấp, Nhị Hắc cầm lấy quả cầu sắt, chắp hai tay, đối với Tiêu Vũ nói.

Tên khốn này, lại bắt lại Tiêu Vũ làm người hầu khiến, ở trước mặt người khác khoe khoang?

Tiêu Vũ sắc mặt tối sầm, nhưng vẫn là đối với Tiểu Lý nói:

“Tiểu Lý, trả thù lao.”

“Vâng, công tử!” Tiểu Lý lém lỉnh gật đầu, sau đó lấy ra 300 Hồn thạch, đưa cho người trẻ tuổi kia.

Ba người rời đi, Tiêu Vũ một trận đánh giá Nhị Hắc. Hắn đối với cái tên này quá hiểu, dùng Nhị Hắc giải tính, thua thiệt chuyện làm ăn tuyệt đối không làm.

Hắn cũng đã nhìn ra, cái tên này ngay từ đầu coi trọng căn bản cũng không phải là thanh kiếm kia, mà là cái này quả cầu sắt. Hỏi trước trường kiếm, sau đó không mua, là vì ép giá, để cái kia chủ sạp biết, nếu như muốn hãm hại hắn, hắn phủi mông một cái liền đi, tất cả đều là giá rẻ mua được viên này quả cầu sắt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 239 +7 Màu Lưu Ly

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhị Hắc người này, hầu tinh hầu tinh, mặc dù Tiêu Vũ không thể nhìn ra cái kia quả cầu sắt có chỗ đặc thù gì, nhưng nhìn Nhị Hắc bộ này dương dương tự đắc dáng dấp, đã đắc ý đến bắt hắn làm người hầu sai khiến mức độ, cũng có thể biết cái tên này khẳng định mua đến thứ tốt.

“Ngươi đem vật kia cho ta xem.” Tiêu Vũ đi theo Nhị Hắc phía sau, đột nhiên mở miệng.

Nhị Hắc nụ cười trên mặt, nhất thời cứng đờ, thầm nói: “Một viên vỡ nát quả cầu sắt, có gì đáng xem?”

“Vậy ngươi có cho hay không?” Tiêu Vũ mặt tươi cười, một chút cũng không có sinh cơ dáng dấp.

Hắn càng là như thế, Nhị Hắc trong lòng càng thầm nói, bất đắc dĩ nói: “Xem đi xem đi, có điều vừa rồi nhưng nói xong rồi, ta mua được gì đó chính là ta.”

Nhìn Nhị Hắc như vậy, Tiêu Vũ càng khẳng định viên kia quả cầu sắt khẳng định không bình thường. Hắn theo Nhị Hắc trong tay tiếp nhận viên kia quả cầu sắt, chỉ cảm thấy vào tay hơi trầm xuống, nhưng cẩn thận xem ra, tựa hồ cũng không có chỗ đặc thù gì, bất luận nhìn thế nào, cũng chỉ là một viên phổ thông quả cầu sắt.

“Ta sớm nói rồi, đây là phổ thông quả cầu sắt, ngươi còn không tin!” Nhị Hắc bĩu môi, một bộ dáng vẻ đắc ý.

“Tốt, ta tin ngươi.” Tiêu Vũ đem quả cầu sắt trả lại Nhị Hắc, trong lòng lại là càng không tin hơn.

Có điều, Nhị Hắc rõ ràng không chịu nói, hắn cũng không bắt buộc.

Ba người tiếp tục đi tới đích, dọc theo đường đi Tiêu Vũ đều không có thấy cái gì có thể vào hắn mắt gì đó, đúng là Nhị Hắc, mua không ít cổ quái kỳ lạ gì đó, nhưng mỗi một dạng thoạt nhìn lại đều rất phổ thông.

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ đột nhiên dừng lại, ở một cái quầy hàng trước khi ngừng lại, cầm lấy một bình gốm, tùy ý mà thưởng thức.

“Cho ta xem!” Nhị Hắc con mắt lóe sáng lên, hắn biết có thể làm cho Tiêu Vũ coi trọng gì đó, khẳng định cũng không phải cái gì vật phàm, muốn đoạt tới.

“Xem đi.” Tiêu Vũ quét hắn một chút, tùy ý đem cái kia bình gốm đưa tới.

Hắn dứt khoát như vậy, để Nhị Hắc một trận nghi ngờ không thôi, có phải thật không phải là vật gì tốt?

Mặc dù như thế, Nhị Hắc còn là nhận lấy, cầm trong tay một trận đánh giá. Lúc này đến phiên hắn buồn bực, lon này thấy thế nào đều là một phổ phổ thông thông đất lọ nhỏ.

Chẳng lẽ Tiêu Vũ thật chỉ là tùy ý nhìn?

Mang theo hoài nghi, Nhị Hắc đem bình trả lại Tiêu Vũ, Tiêu Vũ lúc này mới hướng về chủ sạp hỏi dò, nói: “Lão nhân gia, lon này bán thế nào?”

Chủ sạp là một ông lão,

Nghe vậy cười nói: “Lon này không phải cái gì thứ đáng giá, tiểu huynh đệ nếu là yêu thích, 70 Hồn thạch có thể cầm.”

Tiêu Vũ cũng không trả giá, để Tiểu Lý trực tiếp trả tiền, sau đó thu hồi cái kia bình liền đi.

“Ông lão, vật kia ngươi là từ đâu chiếm được?” Nhị Hắc lặng lẽ ở lại cuối cùng, đối với cái kia đẩy chủ hỏi dò.

Đánh chết hắn cũng không tin, Tiêu Vũ đồng ý mua gì đó sẽ là phổ thông bình?

“Đó chỉ là tiểu lão nhân trong nhà trong lúc vô tình đào móc ra, chỉ là một phổ thông đất lọ nhỏ, không có lai lịch gì.” Lão nhân kiên nhẫn nói.

“Phổ thông? Tiểu tử này mua gì đó, sẽ phổ thông? Vật kia khẳng định không bình thường!” Nhị Hắc không tin, nhưng hỏi không ra cái gì, cũng chỉ có thể đứng dậy đuổi tới Tiêu Vũ.

Ba người vừa dạo qua một vòng, sau đó không lâu, Tiêu Vũ rốt cục lại dừng lại, cầm lên một món đồ.

Ở nhìn thấy cái thứ này thời điểm, hắn cả khuôn mặt, đều trở nên vô cùng nặng nề, một đôi tay đều đang khẽ run.

“Cái gì vậy, lại có thể làm cho tiểu tử này kích động như thế?” Nhị Hắc hướng về vật kia nhìn lại, chỉ thấy đó là một khối sáng long lanh trong suốt gì đó, như là một chiếc gương một phần, nhưng chỉ có một góc nho nhỏ mảnh vỡ.

“Lưu ly bảy màu kính? Thứ này, tại sao lại ở chỗ này?” Tiêu Vũ sắc mặt, vạn phần phức tạp, nâng mảnh vỡ hai tay dừng lại không ngừng run rẩy, nội tâm càng thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Lưu ly bảy màu cảnh, này từng là Cửu Thiên Thế Giới thập phần nổi danh một cái sát khí, kính quang hướng, chí tôn cúi đầu!

Cái này cũng là hắn kiếp trước cái thứ bảy đệ tử, thất tuyệt thần nữ sử dụng binh khí!

“Tại sao tiểu Thất binh khí lại ở chỗ này? Binh khí của nàng đã vỡ? Nàng bây giờ vừa ở đâu? Này mười ngàn năm, rốt cuộc nàng xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Vũ một trái tim đột nhiên loạn cả lên, run rẩy hai tay, thật lâu cũng không cách nào bình tĩnh.

Thất tuyệt thần nữ, cái kia là hắn thập đại trong hàng đệ tử, số lượng không nhiều một vị nữ đệ tử, tuy là nữ nhi, nhưng từng cũng là uy chấn cửu thiên, ít ỏi có người có thể địch.

Binh khí trong tay của nàng lưu ly bảy màu kính, mặc dù không bằng cái kia vài món vô thượng sát khí, trong chín tầng trời cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Nhưng mà, bây giờ ở đây, hắn lại là phát hiện lưu ly bảy màu kính một góc mảnh vỡ!

“Mạc Thương!” Tiêu Vũ một hơi lợi chăm chú cắn lên, hầu như cũng bị hắn cắn. Vào giờ phút này, hắn trước tiên có thể nghĩ tới, chính là Mạc Thương.

Lưu ly kính nát, thất tuyệt thần nữ còn ở hay không thế gian? Đập vỡ lưu ly kính người, có phải là Mạc Thương?

“Này đồ bao nhiêu tiền?” Nhị Hắc nhìn ra Tiêu Vũ đối với vật ấy thập phần để ý, lúc này trợn hai mắt lên, đối với chủ sạp quát lên.

“Cái này…… ba vạn Hồn thạch!” Chủ sạp cắn chặt răng, hắn đồng dạng nhìn ra Tiêu Vũ đối với vật này coi trọng, lúc này lớn nhấc giá cả.

Vốn như vậy một khối nát kính, sao có thể đáng cái giá này?

“Mẹ kiếp, ngươi mẹ nó đoạt tiền đâu!” Nhị Hắc trợn lên giận dữ nhìn hai mắt, chửi như tát nước.

“Chê đắt ngươi có thể không mua.” Chủ sạp vung vung tay, một bộ ăn chắc Tiêu Vũ nhất định sẽ mua dáng vẻ.

“Ngươi!” Nhị Hắc cực kỳ nổi nóng, vừa muốn mắng nữa, lại bị Tiêu Vũ ngăn cản.

“Tiểu Lý, cho hắn tiền.” Tiêu Vũ lúc này sắc mặt, đột nhiên trở nên vô cùng bình tĩnh.

“Vâng, chủ nhân!” Tiểu Lý móc ra Hồn thạch, liền phải trả tiền.

Cái kia chủ sạp lúc này sớm hối hận muốn chết, sớm biết đối phương sảng khoái như vậy, hắn nên báo chút cao giá cả. Mặc dù có lòng đổi ý, nhưng nếu đối phương không mua, hắn lưu lại vật ấy, người khác cũng không khả năng sẽ cho đến giá cao như vậy.

Chủ sạp này than thở, đều phải buồn chết rồi. Đúng lúc này, một thanh âm khác truyền ra, “năm vạn Hồn thạch, thứ này ta muốn!”

Mọi người quay đầu, liền gặp mở miệng chính là cái cường tráng hán tử. Ở hán tử kia bên cạnh, còn có mấy người, trong đó nổi bật nhất, là một đẹp trai công tử trẻ tuổi.

“Thật không tiện, thứ này chúng ta đã mua, các ngươi đã tới chậm.” Nhị Hắc một chút có thể nhìn ra, trong những người này chính thức làm chủ, là cái kia công tử trẻ tuổi.

Bất quá hắn cũng mặc kệ ngươi thân phận gì, muốn từ trong tay bọn họ giật đồ? Khó!

“Hừ, ngươi sổ còn chưa trả, chúng ta tại sao không thể mua?” Hán tử kia xem thường nhìn về phía chủ sạp, nói: “Ngươi sao không hỏi một câu, hắn đồng ý bán cho ai?”

Cái kia chủ sạp đang hối hận, nhìn thấy tình cảnh này, lập tức lật lọng, nói: “Vị công tử này đến giá cao, ta đương nhiên là bán cho vị công tử này!”

“Ngươi mẹ nó!” Nhị Hắc phát hỏa, chửi như tát nước, “có xấu hổ hay không ngươi, không phải nói xong rồi ba vạn Hồn thạch bán cho chúng ta gì?”

“Cái này có gì?” Chủ sạp mặt không đỏ tim không đập, nói: “Làm ăn vốn là ngươi tình ta nguyện, người trả giá cao được, ta còn không thu các ngươi tiền nong, thứ này thì không phải là các ngươi, ta đồng ý bán cho người nào thì bán cho người đó!”

Nhị Hắc mặt, nhất thời đen giống như than đá. Cái kia mở miệng hán tử, tất là lộ ra cười lạnh, khinh bỉ nói: “Các ngươi nghe được?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 240 + 8 Đại Cấm Khí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ vẫn không có nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nhìn cái kia vị công tử trẻ tuổi.

Vị công tử kia toàn thân áo trắng, chắp hai tay, trên mặt mang theo vài phần cao cao tại thượng mỉm cười, cặp mắt trong khi Tiêu Vũ trên người đánh giá.

Tiêu Vũ chú ý tới, người này từ vừa mới bắt đầu, căn bản cũng không có xem qua cái kia lưu ly bảy màu một chút.

“Nói thẳng a, ngươi muốn làm gì?” Tiêu Vũ than khẽ, đối phương không thèm nhìn lưu ly bảy màu, rất rõ ràng không phải hướng về phía gì đó đến.

Hán tử kia quay đầu lại, nhìn về phía công tử trẻ tuổi, gặp công tử trẻ tuổi gật gật đầu, hắn quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi là Tiêu Vũ?”

Tiêu Vũ giam lông mày, đối phương biết thân phận của hắn, càng khẳng định suy đoán của hắn. Đối phương là đến đây vì hắn!

“Ta là!” Hắn lạnh lùng gật đầu, đúng mực.

“Rất tốt!” Hán tử kia mặt lộ vẻ ngạo nghễ, nhìn xuống Tiêu Vũ, nói: “Công tử nhà ta thiếu một người làm, giờ phút này bắt đầu, ngươi chính là công tử nhà ta nô bộc!”

Người này giọng, giống như là đang thông tri Tiêu Vũ, căn bản không hỏi hắn có nguyện ý hay không, có thể thấy được có cỡ nào bá đạo.

“Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi!” Nhị Hắc đúng là so với Tiêu Vũ còn giận, mắng: “Công tử nhà ngươi tính là thứ gì, cũng gan dạ thu hắn làm nô bộc?”

Nghiêm chỉnh mà nói, Nhị Hắc biết mình chỉ là một món binh khí, mà Tiêu Vũ, chính là hắn chủ nhân. Đối phương lại muốn hắn chủ nhân làm nô bộc, vậy hắn tính là gì?

“Ngươi biết hay không, công tử nhà ta là thân phận gì?” Hán tử sắc mặt cũng lạnh xuống, “công tử nhà ta có thể thu ngươi làm nô bộc, đó là ngươi thiên đại may mắn.”

Cho người làm nô bộc, còn là thiên đại may mắn? Hán tử kia giọng nghe tới, thật sự là cuồng lên trời, cũng quá không đem Tiêu Vũ coi là chuyện đáng kể.

“Các ngươi nghe qua chuyện của ta?” Tiêu Vũ không có trực tiếp trả lời, đối phương thẳng đến hắn mà đến, rõ ràng đã là đối với hắn có hiểu biết.

“Nếu không phải ngươi chiến thắng qua ngọc không dấu vết, ngươi cho rằng ngươi có tư cách làm công tử nhà ta nô bộc?” Hán tử kia khinh thường nói.

Tiêu Vũ lại nhìn phía cái kia công tử trẻ tuổi.

Từ đầu tới cuối, vị này công tử áo trắng đều không có mở miệng quá, chỉ làm cho hán tử kia lên tiếng. Tựa hồ ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ liền để hắn mở miệng tư cách đều không có, cũng không xứng!

Đối phương biết thân phận của hắn, còn dám tới gượng thu hắn làm nô bộc?

Bây giờ này 1 vùng các thế lực lớn,

Đều bởi vì đoán không ra thân phận của hắn, mà đối với hắn tràn đầy kiêng kỵ, thì liền lớn nhà cũng không dám tùy tiện ra tay với hắn, nhưng những người này lại tựa hồ như một chút cũng không để ý.

Hơn nữa nghe khẩu khí của bọn hắn, tựa hồ Giang gia ở trong mắt bọn họ cũng thập phần nhỏ bé, ngạo nghễ không để vào mắt.

“Phần này may mắn, ngươi còn là để cho những người khác!” Tiêu Vũ mặc dù cảm giác thân phận đối phương bất phàm, nhưng muốn hắn làm người nô bộc? Cái kia là chuyện tiếu lâm!

“Ha ha, ngươi cho rằng, ngươi có lựa chọn khác gì?” Hán tử kia lộ ra nụ cười âm lãnh, cất bước hướng về Tiêu Vũ đi tới.

“Ai da!” Đột nhiên, cái kia công tử áo trắng nhẹ nhàng hít một tiếng, hán tử kia bước chân, nhất thời dừng lại.

“Ta từ trước đến giờ không thích miễn cưỡng người khác.” Công tử áo trắng mang theo mỉm cười, nói: “Ngươi đã không muốn, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.”

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn căn bản không tin tưởng cái này công tử áo trắng có dễ nói chuyện như vậy, một điểm này từ trên người đối phương ngạo nghễ thái độ, cùng với lúc trước cái kia cao cao tại thượng tư thế liền có thể có thể thấy.

“Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi một câu, ngươi hôm nay cự tuyệt ta, không bao lâu nữa, ngươi thì sẽ cam tâm tình nguyện làm nô bộc của ta, thậm chí, ta sẽ để ngươi tới cầu ta thu ngươi làm nô, ngươi tin hay không?” Công tử áo trắng đầy mặt mỉm cười, tựa như đang đối với một bạn cũ đang nói chuyện.

“Ngươi là đang uy hiếp ta?” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn đã sớm biết đối phương sẽ không dễ dàng như vậy bỏ qua.

“Ngươi cho là như vậy, cũng cũng không sao.” Công tử áo trắng cười nói: “Bây giờ, câu trả lời của ngươi cũng vẫn là giống nhau sao?”

Tiêu Vũ lạnh lùng thấy vị này công tử áo trắng. Theo đối phương, hắn biết nếu là từ chối, sau khi này công tử áo trắng nhất định sẽ dùng các loại biện pháp đến đối phó hắn.

Người như thế cao cao tại thượng, hắn không chỉ muốn Tiêu Vũ làm nô bộc của hắn, hơn nữa còn muốn Tiêu Vũ cam tâm tình nguyện, tựa hồ muốn hết thảy đều khống chế ở trong tay của hắn.

Mặc dù như thế, Tiêu Vũ sắc mặt còn là không thay đổi, nói: “Từ vừa mới bắt đầu, đáp án của ta cũng chỉ có một!”

“Thật tốt!” Công tử áo trắng nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ, hắn một bên xoay người, vừa nói: “Ta rất hiếu kì, ngươi phần này kiên định, khả năng kéo dài bao lâu, ngươi sẽ chống đỡ tới khi nào, mới để van cầu ta!”

Hắn vừa nói chuyện, một bên cất bước, đi về phía xa xa. Vừa đi, hắn lạnh nhạt âm thanh một bên truyền trở về: “Ta họ Tần, ở tại thành Tây phượng dừng lầu, ta sẽ chờ ở nơi đó ngươi trở về cầu ta.”

Dứt tiếng, hắn đã đi xa.

“Họ Tần? Này 1 vùng có họ Tần thế lực gì?” Nhị Hắc một trận đăm chiêu, cũng không thể nhớ tới này 1 vùng có họ Tần thế lực.

Người này kiêu ngạo như thế, nói vậy sau lưng nhất định có thế lực lớn.

“Ta lần đầu thấy đến phách lối như vậy người, mẹ, so với ta còn cuồng!” Nhị Hắc một trận chửi bới.

Tiêu Vũ tất là tại nguyên chỗ, đăm chiêu.

“Này, lão già, ba vạn Hồn thạch còn cần không? Không cần chúng ta liền đi!” Nhị Hắc quay đầu, đem nội tâm uất ức phát tiết tới chủ sạp trên người.

“Muốn! Đương nhiên muốn!” Tăng giá không có người, chủ sạp mặc dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể đem vật kia bán cho Tiêu Vũ.

Bắt lại thứ tốt, ba người trở về.

Vừa về tới nơi ở, Nhị Hắc liền thần thần bí bí, một người bắt đầu trốn.

Y Tử Tuyết đã về Vạn Thú Trang đã đi, nàng cả ngày cùng Tiêu Vũ bên ngoài lắc lư, phụ thân của nàng không cách nào yên tâm. Hơn nữa Tiêu Vũ bây giờ chọc Giang gia, hơn nữa bối cảnh thần bí, Vạn Thú Trang chủ không hy vọng nàng bị cuốn vào.

“Thất Bảo Lưu Ly kính…… ai!”

Tiêu Vũ một mình ngồi xếp bằng, trong tay nắm cái kia một khối nát kính, trong nội tâm vừa là một trận phức tạp.

Quay về cửu thiên, hắn có quá nhiều chuyện muốn làm, tìm kiếm kiếp trước đệ tử, đi Nguyệt Thần cung, cứu Lam Thiên Ngữ, lên Nhật Nguyệt cung……

Nhưng mà, việc cần phải làm rất nhiều, nhưng hắn thực lực hôm nay, đặt ở cửu thiên, lại thực sự quá yếu.

Thu hồi mảnh vỡ, Tiêu Vũ vừa là lấy ra một kiểu khác, trước khi đoạt được gì đó.

Đây là một con đất lọ nhỏ, bình cũng không lớn, thoạt nhìn bình thường, ngoại trừ lọ nhỏ trên một đạo và không nổi bật vết rách, hầu như không nhìn ra chỗ đặc biệt gì.

“Thượng phẩm thánh khí?” Tiêu Vũ cầm này lọ nhỏ, tả hữu lật xem.

Hắn sở dĩ đối với cái này lọ nhỏ động tâm, là vì, đây là một cái Thánh Giai binh khí, vừa gọi bằng thánh khí!

Binh khí cùng minh phù bình thường, phân phàm, đế, Thánh, thần cấp bốn, bởi vậy, binh khí có phàm khí, đế khí, thánh khí, thần khí cấp bốn.

Thần khí bên trên, còn có một cái cấp độ, nhưng đó là một vĩnh viễn cũng không cách nào với tới độ cao, bởi vì đó là tám cái hao phí mấy trăm ngàn năm, thậm chí trên trăm vạn năm mới tạo nên vô thượng sát khí!

Tám cái vô thượng sát khí, phân biệt nắm giữ ở tám vị vô thượng chí tôn trong tay, đời gọi bằng, bát đại cấm khí!

Cửu Thiên Thế Giới, mỗi một trong giới, đều có một vị vô thượng chí tôn, ngày xưa Tiêu Vũ, là trong chín người người số một, bởi vậy hắn là đệ nhất chí tôn!

Chín đại vô thượng chí tôn, lại là chỉ có bát đại cấm khí, đó là bởi vì, kiếp trước Tiêu Vũ, không dùng binh khí.

Hắn chỉ dùng mạnh mẽ thân thể, liền có thể vô địch cửu thiên, hắn kiếp trước thân thể, chính là Cửu Thiên Thế Giới binh khí mạnh nhất!

Chôn chuông thần, Nhân Hoàng kiếm, Tiêu Vũ ngày xưa diễn biến, trên thực tế cũng chính là cái kia tám cái cấm khí.

Chương 241: Thánh Khí Cấm Chế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhớ tới ngày xưa mỗi một đại cấm khí, Tiêu Vũ biểu hiện lộ ra vài tia hoảng hốt.

Đảo mắt mười ngàn năm, ngày xưa bát đại cấm khí không biết cùng hắn giao chiến qua vài lần, mà bây giờ tái thế từ đầu, lại không biết muốn khi nào, hắn có thể lại có cùng bát đại cấm khí một trận chiến thực lực.

“Vạn năm trôi qua, nghĩ đến bây giờ cửu thiên, đã không muốn chỉ là bát đại cấm khí, mà là 9 lớn hơn.”

Kiếp trước Tiêu Vũ, thân thể vô địch, căn bản không cần binh khí, vì vậy cấm khí chỉ có tám cái. Nhưng hôm nay, Mạc Thương thay thế vị trí của hắn, nghĩ đến hắn nên có một việc thuộc về binh khí của mình.

“Ta mặc dù không thích dùng binh khí, nhưng bây giờ thực lực thấp kém, có này thánh khí nơi tay, ít nhất cũng có thể làm ta có vài phần bảo vệ tánh mạng vốn liếng.”

Thu hồi tâm tư, Tiêu Vũ vừa là quan sát trong tay đất lọ nhỏ.

Thánh khí, tên như ý nghĩa, đây là Thánh cảnh người luyện chế cùng sử dụng binh khí.

Cửu Thiên Thế Giới cảnh giới mặc dù cùng Thập Châu có điều bất đồng, nhưng đối với những cường giả kia gọi, lại là tương tự, đạt được Hồn cảnh liền có thể xưng đế, đạt được hư cảnh, liền có thể gọi bằng Thánh.

Tiêu Vũ trong tay này thánh khí, nhìn từ bề ngoài sở dĩ bình thường, là vì này khí mặt trên, gia trì một loại cấm chế, làm cho này khí vốn sức mạnh, bị triệt để khóa kín lại.

Chỉ thấy Tiêu Vũ hai tay ở đất lọ nhỏ bên trên tìm tòi, đầu ngón tay lộ ra từng tia từng tia Thần lực, rót vào bình bên trong.

“Ông!”

Sau một chốc, này lọ nhỏ khẽ run lên, lọ nhỏ trên lộ ra một tầng mông lung thần quang, lóe lên một cái rồi biến mất.

Cấm chế giải trừ!

“Ta cảnh giới hôm nay tuy thấp, nhưng đối với loại này cấm chế, ngược lại là có thể tùy ý giải trừ.” Tiêu Vũ nụ cười có chút tự giễu.

Loại này cấm chế cùng trận pháp tương tự, chỉ cần có thể tìm được trong đó quy luật, liền có thể giải trừ. Bằng vào lịch duyệt của hắn tới nói, muốn giải trừ cấm chế này tự nhiên không phải việc khó.

Chỉ đáng tiếc, này lọ nhỏ tuy là hàng thật giá đúng thánh khí, nhưng là không trọn vẹn đến nghiêm trọng.

“Xem ra, này lọ nhỏ nhiều nhất sử dụng ba lần, thì sẽ triệt để tan rã.”

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, nhưng cũng không nghĩ nhiều. Khả năng tình cờ tìm được như vậy một món đồ, đã coi như là vận khí.

Nếu không có vật ấy bị hư hỏng, chỉ sợ cũng sẽ không lưu lạc đến Bách Bảo giữa đường.

Mặc dù muốn thử một lần này lọ nhỏ tác dụng, nhưng dùng một lần sẽ ít đi một lần, Tiêu Vũ thẳng thắn cũng không đi thử nghiệm, trực tiếp đem bình thu hồi.

“Lưu ly bảy màu kính……”

Hắn vừa nhìn về phía khối này nát cảnh, trong lòng không nhịn được thật dài thở dài, “gương vỡ khó lành, huống hồ ta chỉ chiếm được này kính một phần, muốn tu sửa, bao nhiêu không khả năng! Nhìn dáng dấp chỉ có thể ngày sau ý đồ tìm kiếm vật này cái khác mảnh vỡ, thử một lần có thể không liều hợp.”

Hơi do dự một chút, Tiêu Vũ còn là hướng về trong tay nát kính truyền vào Thần lực.

“Bốp!”

Nhất thời, kính quang lấp lóe, một đạo bảy màu thần quang lộ ra, đến mức, không gian đều trở nên vặn vẹo!

“Rốt cuộc là ngày xưa một cái sát khí, dù cho chỉ còn một góc mảnh vỡ, chỉ cần hiểu được huy động phương pháp, như trước có thể sử dụng. Chỉ có điều dù sao cũng là một góc mảnh vỡ, uy lực so chân chính lưu ly bảy màu kính chênh lệch vạn lần!”

Càng là mạnh mẽ binh khí, cũng sẽ bị ẩn giấu càng sâu.

Thường thường những binh khí kia đều có đặc biệt huy động phương pháp, đặc biệt là bát đại cấm khí.

Này lưu ly bảy màu kính là Tiêu Vũ đệ tử của mình hết thảy, hắn tự nhiên hiểu được như thế nào huy động, mặc dù uy lực mất giá rất nhiều, nhưng là so với phổ thông binh khí còn mạnh hơn nhiều.

“Ai da, nát kính còn đang, tiểu Thất, ngươi bây giờ vừa ở nơi nào?” Tiêu Vũ thu hồi nát kính, trên mặt vừa là lộ ra than thở, “chỉ mong ngươi và ta thầy trò, còn có thể có gặp lại một ngày. Ngươi yên tâm, đợi sư phụ giải quyết tay mọi việc, chắc chắn đem bọn ngươi 11 tìm tới!”

Làm ra quyết định, Tiêu Vũ lại với trong phòng, tiếp tục lớn mạnh thần hồn của mình.

Hắn lớn mạnh thần hồn phương pháp, chỉ có một, đó chính là minh phù.

Một ngày bách phù, như là thường ngày, Tiêu Vũ khắc đến trăm viên minh phù, sau đó để Tiểu Lý đưa tới Vạn Tượng Lâu.

Tiểu Lý về phía sau, không lâu trở về, nàng như tuyết trắng nõn trên khuôn mặt lộ ra mồ hôi, hai bên gò má lộ ra đỏ ửng, nói: “Chủ nhân, Dịch lão mời ngài đi qua một chuyến.”

“Dịch lão mời ta?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói: “Hắn có nói gì hay không sự tình?”

“Không có.” Tiểu Lý lắc lắc đầu, “có điều, hôm nay Vạn Tượng Lâu, đến rồi rất nhiều người, giống như đều rất có thân phận.”

Tiêu Vũ càng thêm kinh ngạc, Vạn Tượng Lâu bên trong chẳng lẽ vừa có chuyện gì? Hắn nhất thời không nghĩ ra, chỉ đành đứng dậy, quyết định đi tới Vạn Tượng Lâu nhìn một cái.

“Lại muốn đi ra ngoài gì?” Nhị Hắc không biết từ đâu vừa xông ra, nói: “Ta cũng đi!”

Người này sợ nhất tịch mịch, muốn đem một mình hắn ném, chỉ sợ so với giết hắn còn khó chịu hơn, Tiêu Vũ cũng liền do hắn đi theo.

Mấy người đi Vạn Tượng Lâu, mà lúc này, ở Vạn Tượng Lâu bên trong, lại sớm tụ đầy người.

“Dịch lão, vị kia Phù đạo đại sư khi nào mới đến?”

“Đúng vậy, này đã lâu như vậy, có phải người này liền Vạn Tượng Lâu cũng không mời được gì?”

Trong đại sảnh, vô số Vạn Tượng Lâu bình thường khách quý tụ tập nơi đây, tựa hồ đang đợi cái gì.

“Chư vị chớ vội, vị kia phù sư rất nhanh liền đến.” Dịch Xuân Thu mặt mỉm cười, động viên mọi người, ánh mắt lại thỉnh thoảng quét về phía cửa, trong mắt ẩn mang lo lắng.

Hôm nay đến những người này, mặc dù bối cảnh không hẳn so ra mà vượt Vạn Tượng Lâu, nhưng cũng đều là trong lầu bình thường khách quý.

Mà những người này đồng thời đến thăm, lại là bởi vì, tất cả mọi người như đã hẹn bình thường, đến thỉnh cầu muốn gặp một vị phù sư.

Cái này phù sư, tự nhiên chính là Tiêu Vũ. Hắn minh phù chất lượng hơn xa những người khác minh phù, này đây người của các phe thế lực đều động tâm tư, muốn kết giao một phen, đồng thời cũng đang suy đoán thân phận của đối phương.

Rơi vào đường cùng, Dịch Xuân Thu chỉ có thử mời mọc Tiêu Vũ lại, có thể Tiêu Vũ lại là chậm chạp chưa tới.

“Công tử, để điều tra vậy một gã phù sư thân phận, chúng ta liên hợp nhiều như vậy thế lực đã đến, có phải là có chút quá hưng sư động chúng?”

Trong góc, một gã người hầu bộ dáng nam tử, đang cung cung kính kính, quay bên cạnh một vị người trẻ tuổi nói.

Người trẻ tuổi kia khuôn mặt lạnh như băng, đứng nghiêm, chính là Giang Ngọc Ngân. Nghe vậy, hắn dùng Thần lực truyền âm, nói: “Hưng sư động chúng? Hừ, nếu như vậy khả năng tìm ra vị kia bán ra Thánh Giai công quyết cao nhân, điểm ấy tình cảnh đáng là gì?”

Người hầu kia cả kinh, truyền âm nói: “Ý của công tử nói là, Vạn Tượng Lâu bên trong này minh phù, đều là vị cao nhân kia khắc?”

Khoảng thời gian này, để tìm được vị kia bán ra Thánh Giai công quyết thần bí cao nhân, Giang gia nhưng đã dùng hết các loại thủ đoạn cùng giao thiệp, nhưng mà lại là không hề có một chút tin tức nào.

Mãi đến tận, Vạn Tượng Lâu bên trong đột nhiên xuất hiện một loại cấp bậc không cao, chất lượng lại tốt đến mức dị thường minh phù, bọn họ tựa hồ mới có phương hướng.

“Vạn Tượng Lâu bên trong này minh phù, cũng không nhất định là vị cao nhân kia chỗ khắc.” Giang Ngọc Ngân chắp lấy tay, lạnh nhạt nói: “Có điều, này vùng trong vòng, mỗi một đại phù đạo thế lực những tên phế vật này, nhưng căn bản không có một người khả năng khắc đến như thế chất lượng minh phù!”

Hắn thập phần tự tin, nói: “Cho nên ta có loại cảm giác, Vạn Tượng Lâu bên trong người này phù sư, dù cho không phải cùng vị cao nhân kia có quan hệ, cũng rất khả năng tồn tại liên hệ nào đó, dù sao vị cao nhân kia Thánh Giai công quyết, chính là thông qua minh phù phương thức bán đi.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 242: Đủ Già

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Giang Ngọc Ngân nói, bên cạnh người hầu đăm chiêu, tựa hồ cuối cùng hiểu, vì sao nhà hắn vị công tử này sẽ đột nhiên cổ động các thế lực lớn người, đến cầu kiến Vạn Tượng Lâu vị kia thần bí phù sư thân phận.

“Dù cho Vạn Tượng Lâu bên trong cái này vô danh phù sư, chẳng qua là cho chúng ta muốn tìm thần bí cao nhân quen biết, chúng ta thông qua hắn, liền có hi vọng tìm tới vị cao nhân kia.” Giang Ngọc Ngân tiếp tục nói: “Cấp độ kia có thể tùy ý lấy ra Thánh Giai công quyết nhân vật, chỉ cần chúng ta Giang gia cùng với giao hảo, ta Giang gia địa vị, chẳng mấy chốc sẽ vượt xa hôm nay!”

Nói đến chỗ này, Giang Ngọc Ngân nắm đấm đột nhiên nắm thật chặt lên, mười ngón tay đều bởi vì quá mức dùng sức, mà có vẻ có chút tái nhợt, trong hai mắt, càng lộ ra hào quang cừu hận!

“Tiêu Vũ!” Hắn nghiến răng nghiến lợi.

Ngày đó bị Tiêu Vũ trọng thương, nhưng mà Giang gia, nhưng cũng không dám tùy tiện đối với Tiêu Vũ ra tay, nguyên nhân ở trong, chính là bởi vì Giang gia cũng tra không ra Tiêu Vũ lai lịch, sợ hắn có đại bối cảnh, không dám làm bừa.

“Nếu có thể tìm được vị cao nhân kia, đến Thánh cảnh cường giả che chở, đến lúc đó mặc dù là ngươi có cái gì ẩn giấu bối cảnh, ta cũng như thế muốn ngươi chết!” Giang Ngọc Ngân nắm đấm càng nắm càng chặt, trong mắt lửa giận cũng càng ngày càng mạnh mẽ.

Đây mới là hắn bây giờ như thế thực sự muốn tìm được vị cao nhân kia nguyên nhân thực sự, không giết Tiêu Vũ, hắn tâm tựa như có một cây gai vẫn ghim vậy.

“Công tử, Phù Tôn Điện người cũng tới, chúng ta trước khi giống như không có gọi bọn họ a?”

Đột nhiên, Giang Ngọc Ngân người hầu lộ ra kinh ngạc, ánh mắt tất là trôi về một cái hướng khác.

Giang Ngọc Ngân nhìn sang, lại là không một chút nào kinh ngạc, nói: “Không có gì quá kỳ quái. Chúng ta mặc dù không gọi bọn họ, nhưng bây giờ ai cũng biết Vạn Tượng Lâu bên trong có cái thần bí vô danh phù sư, chỗ khắc phù vượt qua cùng cấp, bọn họ này Phù đạo thế lực, biết hôm nay tên kia phù sư có thể sẽ lộ mặt, tự nhiên cũng đến xem cái kia là thần thánh phương nào.”

“Thì ra là thế!” Người hầu gật đầu, ánh mắt trong đại sảnh tìm tòi, quả nhiên ngoại trừ Phù Tôn Điện ở ngoài, này vùng cái khác Phù đạo thế lực, cũng đến rồi không ít.

Trong đại sảnh, các phe người một bên chờ đợi, một bên đã ở cùng mình quen biết người phàn đàm.

Dịch Xuân Thu đang ứng phó gia tộc nào đó tộc chủ, đột nhiên ánh mắt quét đến một ông lão, nhất thời mặt lộ vẻ kinh ngạc, đi lên phía trước nói: “Lão Tề, ngươi nhiều năm đóng cửa không ra, hôm nay là ngọn gió nào thổi ngươi tới?”

Được xưng lão Tề lão nhân, tóc trắng nhợt, nghe vậy cười nói: “Ha ha, ta ngược lại thật ra muốn hỏi ngươi, ngươi này ra như vậy một vị phù sư, ngươi mà ngay cả đối với ta cũng không chịu tiết lộ thân phận đối phương, còn muốn ta tự mình đã đến.”

“Ai da,

Ta liền biết ngươi cũng là hướng về phía vị kia phù sư đến.” Dịch Xuân Thu bất đắc dĩ lắc đầu. Trước mắt vị lão giả này, chính là Phù Tôn Điện bên trong địa vị tối cao, quyền lực nhân vật lớn nhất.

Cũng chỉ có nhân vật như vậy, tài năng cùng hắn ngang hàng mà nói, thân phận xa không phải Ngọc Trường Thanh có thể so với.

“Trường Thanh cũng tới.” Dịch Xuân Thu đang khi nói chuyện, nhìn về phía lão Tề phía sau.

Đủ họ ông lão mấy người sau lưng, tự nhiên đều là tới từ Phù Tôn Điện, nhưng trong những người này, Dịch Xuân Thu chỉ nhận thức Ngọc Trường Thanh.

“Trường Thanh thấy qua Dịch lão.” Ngọc Trường Thanh cung cung kính kính hành lễ. Đối phương nhưng liền bọn họ Phù Tôn Điện địa vị tối cao đủ già đều không dám tùy tiện xúc phạm, hắn ở Dịch Xuân Thu trước mặt, càng không có địa vị có thể nói.

“A.” Dịch Xuân Thu chỉ là tùy ý gật đầu, đối với loại này hậu bối, hắn tự nhiên không cần quá nhiệt tình.

“Dịch lão ca, vị kia phù sư? Còn chưa tới gì?” Đủ già càng không ngừng lấm lét nhìn trái phải, chung quanh tìm kiếm lấy.

“Ha ha, không nghĩ tới ngươi càng sẽ đối với một vị phù sư cảm thấy hứng thú như vậy, lại có thể lao động ngươi đại giá, tự mình đã đến.” Dịch Xuân Thu cảm thấy buồn cười, nhưng hồi tưởng lại, Tiêu Vũ người này, chính hắn lúc đó chẳng phải vội vã tạo mối quan hệ gì?

Nghĩ vậy, tựa hồ có thể giải thích đủ già vì sao như thế nào để ý.

“Ta khả năng không tới sao? Như thế phù sư, nhân tài hiếm thấy a, ta cũng tưởng mở mang, rốt cuộc là dạng gì phù sư, có thể đem minh phù khắc họa đến cảnh giới như vậy.” Đủ già cũng không ẩn giấu, trực tiếp biểu đạt chính mình đối với vị kia vô danh phù sư thưởng thức.

Vừa nhắc tới minh phù, hắn lại bắt đầu thao thao bất tuyệt, sáng mắt lên nói: “Dịch lão ca ngươi cũng là người biết hàng, nên cũng biết, vị này phù sư khắc đến minh phù, vô luận chủng loại, vô luận phù chủng, mỗi một viên đều xa xa vượt ra khỏi vốn có chất lượng, ta sống nhiều năm như vậy, còn là lần đầu thấy đến như thế làm ta sợ hãi than phù sư!”

Dịch Xuân Thu tự nhiên hiểu được. Phàm là phù sư, bình thường đều là càng am hiểu với một cái nào đó chủng loại, cực ít có người có thể làm được các loại gồm cả.

Hơn nữa, coi như là mình am hiểu lĩnh vực, một gã phù sư phải đem phẩm chất khắc đến tốt nhất, đã là không dễ. Nhưng bây giờ, Vạn Tượng Lâu bên trong xuất hiện này minh phù, lại bất luận chủng loại, mỗi một viên phù phẩm chất cùng hiệu quả, cũng đều vượt ra khỏi vốn có giới hạn.

Chuyện này quả thật đã vượt ra khỏi lẽ thường, phàm là chỉ cần hiểu được một điểm minh phù tri thức người, đều biết đây là cỡ nào hiếm thấy sự tình.

Một hồi hàn huyên, đủ già không dứt ý đồ hướng về Dịch Xuân Thu dò hỏi tên kia phù sư thân phận, nhưng Dịch Xuân Thu chính là không chịu tiết lộ.

Hắn cũng là làm khó dễ, không dám ở chưa qua Tiêu Vũ đồng ý dưới tình huống dễ dàng hướng về người tiết lộ Tiêu Vũ thân phận.

Đủ già không nghe được, một hồi hàn huyên sau, chỉ có thể thả Dịch Xuân Thu rời đi.

“Hôm nay chiến trận này, nghĩ đến Dịch lão sẽ đem vị kia phù sư mời đi ra.” Đủ già quay đầu, đối với sau lưng Ngọc Trường Thanh đám người nói: “Một hồi đối phương sau khi đến, các ngươi đều khách khí một vài, có thể cùng kết giao tốt nhất. Đối phương có dạng này minh phù thực lực, dù cho khắc phù cấp bậc không giống như các ngươi, nhưng vẫn có đáng giá các ngươi chỗ học tập.”

“Vâng!”

Ngọc Trường Thanh cung kính gật đầu, mấy người khác, cũng là đồng thời xưng phải.

“Ngoại trừ chúng ta Phù Tôn Điện ở ngoài, mấy cái khác cùng chúng ta Phù Tôn Điện cạnh tranh nhiều năm lão gia hoả cũng tới.” Đủ già một đôi híp mắt lại, nhìn về phía xa xa, “nếu là vị kia phù sư cũng bị những người này lôi đi, ngày sau chúng ta Phù Tôn Điện tháng ngày thì càng khó khăn. Cho nên các ngươi một hồi con mắt đều cho ta đánh bóng điểm, coi như không thể lôi kéo đến người này, cũng tuyệt đối không thể trở mặt!”

“Vâng!”

Phù Tôn Điện trong lòng mọi người lẫm liệt, gật đầu lần nữa.

“Vị này phù sư thân phận, nghĩ đến cũng không đơn giản.” Đủ già quay người lại, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng thâm thúy, nhẹ giọng nói: “Vực nội nhiều như vậy Phù đạo thế lực, hắn lại phương nào chưa từng tiếp cận, mà là trực tiếp vào Vạn Tượng Lâu, nói không chừng, thân phận của đối phương, so với chúng ta trong tưởng tượng còn kinh người hơn, có thể chúng ta mấy cái này Phù đạo thế lực, cũng chưa chắc chứa được người ta!”

Câu này, vừa là khiến Phù Tôn Điện trong lòng mọi người nặng nề vài phần.

Trong này, tâm tình nặng nề nhất, chính là Ngọc Trường Thanh, sắc mặt của hắn, hiếm thấy hầu như có chút xanh lên.

“Vượt qua phẩm chất minh phù? Thân phận siêu nhiên?”

Ngọc Trường Thanh sắc mặt, vào thời khắc này có vẻ càng ngày thẳng khó coi.

Hắn đột nhiên nghĩ tới, trước đây Phù Tôn Điện bên trong này đồng dạng phẩm chất siêu quần chỉ toàn Hồn phù.

Tác giả đông phương hành vân nói: Rất có lỗi, gần nhất chương mới không quá ổn định, cho mọi người nói xin lỗi. Bởi vì lâu dài gõ chữ, ta rơi không ít bệnh nghề nghiệp, hai ngày nay xương cổ lại bắt đầu đau nhức, hơi hơi ngồi một hồi toàn bộ thồ cũng rất giống tất cả cứng ngắc lại, cho nên mới phải như vậy, hy vọng mọi người thứ lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 243: Trà Trộn Vào Đến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phù Tôn Điện chỉ toàn Hồn phù, phẩm chất đồng dạng là vượt ra khỏi lẽ thường, hiệu quả là cái khác chỉ toàn Hồn phù mấy lần.

Ngọc Trường Thanh đến nay, đều không thể tìm ra này chỉ toàn Hồn phù rốt cuộc là ai khắc.

Bây giờ, Vạn Tượng Lâu bên trong lại cũng xuất hiện như vậy phẩm chất siêu quần minh phù, để Ngọc Trường Thanh nghĩ tới rất nhiều.

“Từ tháng trước sau, trong điện loại kia phẩm chất siêu quần chỉ toàn Hồn phù, liền cũng không có xuất hiện nữa qua, mà cái kia cũng vừa hay là cái kia Tiêu Vũ sau khi rời khỏi.”

Ở đem Tiêu Vũ đá ra Phù Tôn Điện sau, loại kia chỉ toàn Hồn phù liền không còn có ở Phù Tôn Điện xuất hiện. Này lại chỉ là trùng hợp gì?

Ngọc Trường Thanh cũng từng nghĩ tới, ngày đó Tiêu Vũ nói này chỉ toàn Hồn phù là hắn khắc, chẳng lẽ hắn nói là sự thật?

Bây giờ, Vạn Tượng Lâu bên trong cũng xuất hiện loại này phẩm chất vượt xa người thường minh phù, Ngọc Trường Thanh không khỏi lại là nghĩ đến Tiêu Vũ.

“Nếu như ngày đó này chỉ toàn Hồn phù thực sự là hắn chỗ khắc, chẳng lẽ này Vạn Tượng Lâu bên trong minh phù, cũng cùng hắn có quan hệ?”

“Vạn Tượng Lâu bên trong cái này phù sư, liền đủ già đều coi trọng như thế, tự mình đã đến, chỉ vì chứng kiến hình dáng. Nếu người này thực sự là cái kia Tiêu Vũ, nhưng lại bị ta đá ra Phù Tôn Điện, cái kia đủ già……”

Càng là nghĩ, Ngọc Trường Thanh nội tâm thì càng chột dạ, sắc mặt cũng càng khó coi.

Trước đây đủ già lên tiếng, muốn hắn lập tức tìm ra trong điện đem Hồn phù là người phương nào chỗ khắc, nhưng hắn đến cuối cùng cũng không tìm ra, đã để đủ già rất là bất mãn.

Nếu như này Vạn Tượng Lâu bên trong vị này phù sư thật cùng Tiêu Vũ có quan hệ, đủ lão Nhược biết hắn đem Tiêu Vũ đá ra Vạn Tượng Lâu, Ngọc Trường Thanh cũng không biết đủ già sẽ xử trí như thế nào chính mình.

“Có thể, chỉ là ta nghĩ đến nhiều lắm.” Ngọc Trường Thanh ở trong lòng an ủi mình: “Trong điện này đem Hồn phù, có điều đều là Phàm giai hạ phẩm minh phù, bất kỳ nhất tinh phù sư đều có thể khắc đến. Nhưng Vạn Tượng Lâu bên trong này minh phù, lại cơ hồ đều là Phàm giai thượng phẩm, ít nhất cũng cần có tiếp cận 3 tinh phù sư thực lực, tài năng khắc đến.”

“Dù cho trong tiền điện chỉ toàn Hồn phù thực sự là cái kia Tiêu Vũ chỗ khắc, này Vạn Tượng Lâu bên trong phù, cũng chưa chắc cùng hắn có quan hệ.”

Nghĩ như vậy, Ngọc Trường Thanh ở trong lòng không dứt an ủi chính mình, chỉ hy vọng này minh phù tuyệt đối không nên cùng Tiêu Vũ có quan hệ.

Vạn Tượng Lâu bên trong đoàn người chờ, Tiêu Vũ tới lúc này, vừa mới san san đến muộn.

“Nhiều người như vậy?” Đi vào trong lầu, nhìn thấy Vạn Tượng Lâu bên trong như thế trận thế, Tiêu Vũ cũng không nhịn được sững sờ một chút,

Hoàn toàn không biết xảy ra cái gì sự tình.

Mặc dù biết này đều là tới từ này vùng thế lực khắp nơi, nhưng Tiêu Vũ cùng bọn chúng cũng không quen. Ánh mắt của hắn ở trong đám người tìm tòi, muốn tìm Dịch Xuân Thu hỏi một chút xảy ra chuyện gì.

“Công tử, ngươi xem bên kia.”

Ở Tiêu Vũ tìm kiếm Dịch Xuân Thu thời điểm, Giang Ngọc Ngân bên cạnh người hầu, lại là một chút phát hiện hắn, đối với Giang Ngọc Ngân nhắc nhở.

“Hắn sao lại tới đây?” Giang Ngọc Ngân xa xa nhìn thấy Tiêu Vũ, sắc mặt đột nhiên lạnh, mắt lộ ra hung quang, cắn răng nói: “Nếu không có hôm nay còn có chuyện trọng yếu hơn, ta nhất định sẽ không dễ tha hắn.”

Một mặt khác, đồng dạng có người phát hiện Tiêu Vũ, lộ ra kinh ngạc, lẩm bẩm nói: “Hắn lại cũng tới!”

Người này, chính là Phù Tôn Điện Chu Ngọc Minh. Hắn hơi do dự một chút, sau đó đi tới Ngọc Trường Thanh bên cạnh, nói: “Ngọc tiên sinh, Tiêu Vũ đến rồi.”

“A?” Ngọc Trường Thanh trong lòng, không hiểu chính là run lên, không nhịn được nhìn tới.

Tiêu Vũ cũng tới, lẽ nào thật sự như là hắn suy đoán, Vạn Tượng Lâu bên trong vị kia vô danh phù sư cùng Tiêu Vũ có quan hệ? Có thể Tiêu Vũ chỉ là nhất tinh phù sư, lẽ ra là không có khả năng lắm khắc đến này Phàm giai thượng phẩm minh phù.

Ngọc Trường Thanh vẫn từ ngạc nhiên nghi ngờ, liền gặp được Chu Ngọc Minh đột nhiên đi tới.

Đi tới Tiêu Vũ trước người, Chu Ngọc Minh mặt mang cân nhắc, nói: “Ha ha, đây không phải Tiêu Vũ gì? Ngươi cũng tới!”

Đang tìm Dịch Xuân Thu Tiêu Vũ nhướng mày, làm sao đến chỗ nào đều có cái này Chu Ngọc Minh? Trong lòng của hắn đối với người này không khỏi có chút không ưa.

“Khà khà, Vạn Tượng Lâu loại địa phương này, cũng không phải cái gì mọi người có thể đi vào, ngươi bây giờ đã không phải chúng ta Phù Tôn Điện phù sư, dùng thân phận của ngươi, lại cũng có thể đi lên loại địa phương này?”

Chu Ngọc Minh từ trên xuống dưới đánh giá Tiêu Vũ, khinh bỉ nói: “Ngươi sẽ không phải, là trộm đi tiến đến? Còn là nói ngươi bây giờ còn đang cầm chúng ta Phù Tôn Điện thân phận, ở giả danh lừa bịp?”

Tiêu Vũ cau mày, mặc dù hắn không quá nguyện ý cùng Chu Ngọc Minh dạng này tiểu nhân vật tính toán, nhưng người như thế tựa như con ruồi, thật sự vô cùng tuyển người buồn rầu.

“Ngươi ai vậy? Chúng ta vào bằng cách nào, mắc mớ gì tới ngươi? Ngươi là của ta con trai còn là cháu của ta? Quản được chúng ta?” Nhị Hắc đã có thể không giống Tiêu Vũ như vậy chìm được tức giận, đột nhiên nhìn thấy có người chạy tới léo nha léo nhéo, hắn lập tức chính là mở miệng mắng lên.

“Ngươi……” Chu Ngọc Minh sắc mặt một chút thì thanh, Nhị Hắc này mỏ uy lực cũng không phải là trưng cho đẹp, ít ỏi mấy lời thì khơi gợi lên Chu Ngọc Minh lửa giận.

“Hừ, Tiêu Vũ, ta khuyên ngươi một câu, ngươi bây giờ đã không phải chúng ta Phù Tôn Điện người, Vạn Tượng Lâu loại địa phương này, ngươi là không tư cách đến!” Chu Ngọc Minh không để ý tới Nhị Hắc, vừa là nhìn phía Tiêu Vũ.

Ở trong mắt hắn, Vạn Tượng Lâu là địa phương nào? Đây là người nào đều có thể đi vào gì? Tiêu Vũ bây giờ đã bị Ngọc Trường Thanh đá ra Phù Tôn Điện, bằng thân phận của hắn, làm sao có khả năng có tư cách tiến vào nơi đây?

Lần trước ở Vạn Tượng Lâu bên trong nhìn thấy Tiêu Vũ, Chu Ngọc Minh cũng đã nhận định, Tiêu Vũ là dựa vào Phù Tôn Điện phù sư thân phận tiến đến, cho nên lúc này hắn cũng cho rằng như thế.

“Lúc nào, Phù Tôn Điện sự tình cũng trở về ngươi quản?” Tiêu Vũ lạnh lùng nói, này Chu Ngọc Minh thật sự là làm hắn phiền muộn không thôi.

“Ngươi là của mình từ nơi này cút ra ngoài, còn là phải gọi ta Vạn Tượng Lâu người đem ngươi ném đi?” Chu Ngọc Minh vẻ mặt ngạo nghễ, nói: “Nếu không phải xem ở ngươi đã là ta Phù Tôn Điện người, ta vừa không muốn để cho Phù Tôn Điện mất mặt, ngươi bây giờ sớm bị ta trực tiếp ném ra.”

“Phải không?” Tiêu Vũ không có vấn đề nói: “Nếu như ngươi thật nghĩ như vậy, vậy ngươi liền gọi người a, đem ta ném đi.”

“Như vậy nói ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ?” Chu Ngọc Minh cười lạnh, dưới cái nhìn của hắn Tiêu Vũ nhất định là chết cũng cần thể diện, không chịu thừa nhận.

Mang theo cười lạnh, hắn đột nhiên tăng cao âm thanh, lớn tiếng nói: “Có ai không, nơi này có người lai lịch không rõ trà trộn vào đến rồi!”

Âm thanh vừa ra, quanh thân rất nhiều ánh mắt, nhất thời bị hấp dẫn mà đến.

Ngọc Trường Thanh nhíu mày, biết Chu Ngọc Minh khẳng định vừa là không thể gặp Tiêu Vũ tốt, trong lòng mâu thuẫn muốn không cần lo.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Không lâu, Vạn Tượng Lâu có người lại, hỏi dò tình huống.

Chu Ngọc Minh mang theo cười lạnh, nói: “Ta hoài nghi người này là trà trộn vào đến, hắn trước đây là chúng ta Phù Tôn Điện phù sư, cho nên có tiến vào Vạn Tượng Lâu tư cách, nhưng bây giờ, hắn đã không phải chúng ta Phù Tôn Điện phù sư, bị chúng ta đuổi ra khỏi cửa.”

Phù Tôn Điện phù sư? Nghe vậy, ánh mắt của mọi người dồn dập rơi xuống Tiêu Vũ trên người, ở nơi đó nghị luận sôi nổi.

Bị đuổi ra khỏi cửa phù sư? Loại này phù sư, vô luận tới chỗ nào đều là không ngóc đầu lên được, thế lực khắp nơi đối với loại này phù sư, đều tuyệt đối sẽ không lôi kéo, thậm chí sẽ cảm thấy xem thường.

Lúc này, mọi người rơi vào Tiêu Vũ trên người ánh mắt, liền phần lớn đều mang xem thường cùng giễu cợt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Thật rất có lỗi, hôm nay cũng chỉ có một chương này, cổ của ta cùng xương sống quá đau, rất khó cố gắng ngồi gõ chữ, chỉ có nằm trong khi mới cảm giác không đau như vậy, một chương này còn là nằm ở trên giường dùng di động con ngựa đi ra, tốc độ rất chậm, gõ rất lâu. Ta biết rất nhiều người sẽ bất mãn, sẽ mắng ta, nhưng ta thật là không có cách nào.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 244: Xúc Phạm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Phù Tôn Điện nhất tinh phù sư, nhưng lại bị đuổi ra khỏi cửa?”

“Ha ha, bây giờ Vạn Tượng Lâu thực sự là người nào cũng dám tiến vào, mất đi Phù Tôn Điện phù sư thân phận, cũng dám tới nơi này?”

Một trận vừa một trận không hề che giấu giễu cợt, theo trong đại sảnh mỗi cái phương hướng truyền đến.

Chu Ngọc Minh nghe quanh thân lời của mọi người, nụ cười trên mặt càng thêm lạnh như băng, ngoạn vị thấy Tiêu Vũ, cực kỳ đắc ý.

“Ta nói rồi, ngươi chính là cái rác rưởi! Vạn Tượng Lâu loại địa phương này, không phải ngươi loại rác rưởi này có thể đến.” Khóe miệng giương lên đắc ý cười, Chu Ngọc Minh cao nghễnh cao đầu, nhìn xuống Tiêu Vũ.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Một thanh âm già nua vang lên, tất cả mọi người dồn dập quay đầu nhìn lại.

“Dịch lão!”

Mọi người một chút an tĩnh đi xuống, tựa hồ là không dám ở nơi này trước mặt lão nhân nhiều lời.

Dịch Xuân Thu cau mày, ở trong đám người nhìn một chút, khi nhìn thấy Tiêu Vũ, ánh mắt của hắn nhất thời sáng ngời, mặt nở nụ cười, đi lên phía trước.

“Dịch lão!” Chu Ngọc Minh chỉ coi Dịch Xuân Thu là hướng về hắn đi tới, tiến lên cười xòa nói, “thật sự xin lỗi, có cái không biết liêm sỉ tiểu nhân vật lẫn vào, có điều mời ngài tin tưởng, người này đã cùng chúng ta Phù Tôn Điện không có bất kỳ cái gì quan hệ, đã bị chúng ta đá ra ngoài điện!”

Nụ cười trên mặt hắn, thật giống như cháu trai thấy vậy ông nội một bên, vừa nói chuyện, còn vừa hung ác trợn mắt nhìn Tiêu Vũ một chút.

“Không biết liêm sỉ tiểu nhân vật?” Dịch Xuân Thu sắc mặt, lúc này chính là tối sầm, ngữ khí cũng trầm thấp xuống, “ngươi nói, là người nào?”

“Nấc……” Chu Ngọc Minh ngẩn người, không rõ Dịch Xuân Thu sắc mặt vì sao khó coi như vậy. Hắn chỉ coi là Dịch Xuân Thu ở tự cao tự đại, cũng không nghĩ nhiều, chỉ về Tiêu Vũ nói: “Chính là người này! Có điều những thứ này đều là việc nhỏ, gì đáng giá kinh động Dịch lão? Vãn bối vậy thì giúp dễ lão tướng hắn ném đi!”

Nói xong, không chờ Dịch Xuân Thu đáp lại, hắn đã xoay người, cao cao tại thượng đối với Tiêu Vũ nói rằng: “Ngươi là của mình cút ra ngoài, hay là muốn ta vứt ngươi đi ra ngoài?”

Tiêu Vũ không nói gì, bởi vì đã Dịch Xuân Thu đã xuất hiện, vậy hắn liền không cần nói chuyện.

“Làm sao, câm?” Chu Ngọc Minh càng thêm đắc ý, còn tưởng rằng Tiêu Vũ là chột dạ, càng có vẻ đắc ý, nói: “Ta đã sớm nói, ngươi loại rác rưởi này, sẽ không có tư cách tiến vào Vạn Tượng Lâu, ta nhìn ngươi còn là ngoan ngoãn cút ra ngoài a,

Nếu không, thật muốn ta động thủ, thì khó coi.”

Quanh thân, mọi người không người lên tiếng, cũng chỉ là ôm xem trò vui tâm tình, ai cũng không muốn lắm miệng.

Tiêu Vũ vẫn không nói lời nào, Chu Ngọc Minh không nén được tức giận, cười lạnh nói: “Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, xem ra ngươi thực sự muốn cho ta tự mình đem ngươi ném đi!”

Hắn nói chuyện, đồng thời cười lạnh hướng đi Tiêu Vũ.

“Ngươi muốn đem ai ném đi?” Dịch Xuân Thu cũng lại không nhìn nổi, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

“Nấc……” Chu Ngọc Minh theo bản năng mà dừng bước, quay đầu lại, liền nhìn thấy Dịch Xuân Thu tấm kia âm trầm vạn phần mặt, dùng bên trong không hiểu chính là run lên.

“Ngươi nói không biết liêm sỉ tiểu nhân, chính là chỉ Tiêu Vũ công tử gì?” Dịch Xuân Thu một tấm sắc mặt, đen giống như than đá giống nhau.

“Tiêu…… Tiêu Công Tử?” Chu Ngọc Minh há to miệng, như là không thể tin được lỗ tai của mình.

Này vùng người người tôn kính Dịch Xuân Thu, lại gọi Tiêu Vũ làm Tiêu Công Tử?

“Dễ…… Dịch lão……” Chu Ngọc Minh thời khắc này chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, tiếng nói đều có chút run run.

“Ngươi còn muốn đem Tiêu Công Tử ném đi? Ngươi cũng đã biết, Tiêu Công Tử là thân phận gì?” Dịch Xuân Thu sắc mặt đen đến không thể hại nữa, lạnh lùng nói: “Ta Vạn Tượng Lâu sự tình, lúc nào, đến phiên ngươi này Phù Tôn Điện tiểu bối đến quản?”

Câu nói này vừa ra, Chu Ngọc Minh sắc mặt triệt để trắng. Nói tới chỗ này, hắn có ngốc cũng có thể nghe ra được, Tiêu Vũ cùng Vạn Tượng Lâu, rõ ràng là có thêm thập phần thân cận quan hệ.

“Xảy ra chuyện gì?” Phù Tôn Điện đám người cũng đi tới, nhìn thấy Dịch Xuân Thu biến thành màu đen sắc mặt, vị kia đủ già sắc mặt cũng nhất thời chìm xuống, nhìn về phía Chu Ngọc Minh, quát lên: “Ngươi đắc tội rồi Dịch lão?”

“Ta…… ta……” Chu Ngọc Minh đầu đầy mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch, lại là một câu nói cũng nói không nên lời, như là đã bị sợ choáng váng.

“Trường Thanh, ngươi tới!” Đủ già bất mãn, nhìn thấy Ngọc Trường Thanh ngay ở cách đó không xa, đối với hắn hỏi: “Ngươi nói, vừa mới xảy ra chuyện gì sự tình? Chúng ta trong điện người, dám xúc phạm Dịch lão?”

Ngọc Trường Thanh đi lên phía trước, đầu tiên là nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sắc mặt tràn đầy phức tạp.

Vừa mới thật sự là hắn đem hết thảy đều nhìn ở trong mắt, nhưng đối với Dịch Xuân Thu đối với Tiêu Vũ thái độ, hắn đồng dạng là cảm thấy khiếp sợ.

“Là như vậy……” ở đủ già trước mặt, Ngọc Trường Thanh chỉ có thể như thực chất đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Trong này, bao gồm Tiêu Vũ trước kia là Phù Tôn Điện phù sư thân phận.

“Vị này tiểu huynh là ta Phù Tôn Điện phù sư?” Đủ già nghe xong, ánh mắt sáng lên, quan sát tỉ mỉ lên Tiêu Vũ.

Có thể được Dịch Xuân Thu thái độ như thế, dưới cái nhìn của hắn Tiêu Vũ người này khẳng định không bình thường.

“Này…… trước kia là.” Ngọc Trường Thanh sắc mặt cũng bắt đầu hơi trắng bệch, không tự chủ nhìn Tiêu Vũ một chút, đã thấy Tiêu Vũ phảng phất chẳng có cái gì cả nghe đến.

“Trước đây? Cái gì gọi là trước đây?” Đủ già sắc mặt, nhất thời thì chìm xuống dưới.

“Đúng vậy……” Ngọc Trường Thanh cười khổ một hồi, biết không che giấu được, không thể làm gì khác hơn nói: “Hắn bây giờ đã không phải chúng ta Phù Tôn Điện phù sư, bị trong điện trừ tên!”

“Trừ tên? Là ai làm?” Đủ già sắc mặt càng thêm âm trầm.

Một cái như vậy có thể được Dịch Xuân Thu nhìn với con mắt khác người, sao lại vậy? Dạng này người là Phù Tôn Điện phù sư, nhưng lại bị trừ tên?

“Vâng…… là ta làm.” Ngọc Trường Thanh mặt đỏ lên, hơn nửa ngày sau, mới phun ra một câu như vậy.

“Ngươi……” lần này, đủ già cũng không biết nên nói cái gì, chỉ là trợn to mắt trừng mắt Ngọc Trường Thanh.

Một cái như vậy phù sư, lại đã bị Ngọc Trường Thanh trừ tên.

Mặc dù trong lòng tức giận, nhưng tốt xấu Ngọc Trường Thanh ở Phù Tôn Điện bên trong cũng có địa vị nhất định, hắn không tốt trước mặt mọi người quở trách Ngọc Trường Thanh không phải.

Hơn nữa, đến bây giờ hắn cũng không biết Tiêu Vũ rốt cuộc thân phận gì, dựa vào cái gì tìm được Dịch Xuân Thu coi trọng như vậy. Ở không biết gì cả dưới tình huống phải đi trách cứ Ngọc Trường Thanh, không khỏi không khôn ngoan.

“Dịch lão ca, ta trong điện người mạo phạm ngươi, ta đưa trước cho ngươi bồi tội.” Tâm tư chuyển động gian, đủ lão Tiên là hướng về Dịch Xuân Thu bồi thường cái lễ nghi.

“Cùng ta bồi tội làm cái gì? Các ngươi xúc phạm không phải của ta, là Tiêu Công Tử!” Dịch Xuân Thu sắc mặt, vẫn là khó coi, tựa hồ cho dù là đủ già mặt mũi, cũng không muốn cho.

Đủ già mặc dù nắm Phù Tôn Điện, nhưng Tiêu Vũ nhưng tùy ý có thể lấy ra Thánh Giai công quyết người, giữa hai người giá trị, một chút có thể nhìn ra!

“Vâng, lão ca ngươi nói là!” Đủ già chỉ đành gật đầu, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Lại không biết, vị này Tiêu Công Tử cùng Dịch lão ca là quan hệ như thế nào?”

Hắn vẫn là có ý định trước tiên biết rõ ràng Tiêu Vũ thân phận, biết Dịch Xuân Thu tại sao đối với người như vậy coi trọng như vậy.

“Tiêu Công Tử thân phận?” Dịch Xuân Thu sắc mặt lạnh lùng, cao giọng nói: “Cũng được, ta thì nhân cơ hội này, hướng về các ngươi giới thiệu một chút, trước mắt vị này Tiêu Công Tử thân phận.”

Nghe vậy, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, mong mỏi cùng trông mong, lại đáng giá Dịch Xuân Thu hướng về mọi người giới thiệu, người này rốt cuộc là ai?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 245: Tiêu Vũ Thân Phận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dịch Xuân Thu thỉnh giáo tất cả mọi người giới thiệu Tiêu Vũ, khiến không ít người đối với Tiêu Vũ thân phận cảm thấy nghi ngờ đồng thời, cũng làm cho trong đó mấy người nội tâm mạnh run lên.

“Có phải hắn là……” trong góc, Giang Ngọc Ngân nghe đến Dịch Xuân Thu nói, một đôi nắm đấm đều nắm thật chặt lên, biểu hiện càng lộ ra vẻ sốt sắng.

“Hắn sẽ không phải……” đầu đã sắp rũ xuống tới đất Ngọc Trường Thanh, sau khi nghe cũng là theo bản năng mà ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Tiêu Vũ, trong lòng hình như là đã nghĩ được cái gì.

“Các vị, vị này, chính là các ngươi hôm nay đã đến, muốn gặp vị kia phù sư, Tiêu Vũ Tiêu Công Tử!” Dịch Xuân Thu ánh mắt đảo qua mọi người, chầm chậm nói.

Lời này vừa nói ra, trong đại sảnh đầu tiên là chốc lát yên tĩnh, sau đó chính là các loại tràn đầy thanh âm kinh ngạc.

“Đây là Vạn Tượng Lâu bên trong vị kia vô danh phù sư?”

“Lại còn trẻ như vậy, này minh phù thực sự là hắn khắc ra gì?”

“Khó trách, chẳng trách Dịch lão đối với hắn coi trọng như thế, ta bây giờ cuối cùng mới hiểu.”

Đoàn người một trận nghị luận, đối với trẻ tuổi như vậy Tiêu Vũ, hầu như tất cả mọi người cảm thấy hết sức kinh ngạc.

“Thật là hắn? Này…… sao có thể có chuyện đó?” Giang Ngọc Ngân lâm vào dại ra, tại nguyên chỗ tự lẩm bẩm, phảng phất không thể tin được, “nếu như này minh phù là xuất từ hắn tay, chẳng lẽ hắn cùng chúng ta Giang gia muốn tìm vị kia thần bí cao nhân có thứ quan hệ nào đó?”

Kết quả này, là Giang Ngọc Ngân không thể nhất tiếp thu.

Hắn tính toán là chỉ cần tìm được vị kia bán ra Thánh Giai công quyết thần bí cao nhân, cùng với kết giao, do đó tăng lên Giang gia thực lực cùng địa vị, đến lúc đó liền có thể không cần lại kiêng kỵ Tiêu Vũ.

Có thể quay đầu lại, Tiêu Vũ nhưng căn bản cũng cùng vị kia thần bí cao nhân có thứ quan hệ nào đó?

“Đúng rồi, chẳng trách vùng bên trong các thế lực lớn đều tra không ra lai lịch của hắn, đều nói hắn có đại bối cảnh, nguyên lai phía sau hắn, càng thật tồn tại một thánh nhân!”

Trong lòng tâm tư vạn ngàn, Giang Ngọc Ngân nghĩ đến đây, sắc mặt cũng biến thành tái nhợt.

Bây giờ nghĩ đến, làm hắn có chút nghĩ mà sợ, Tiêu Vũ sau lưng nếu thật sự có một vị thánh nhân, vậy lền có thể giải thích được, tại sao bối cảnh của hắn không ai có thể tra ra được.

Có thánh nhân che chở, bối cảnh của hắn, há có thể vậy?

Trước đây Giang Ngọc Ngân cùng với động thủ, Thậm chí đã muốn mượn Giang gia lực lượng đối phó Tiêu Vũ. Nếu như hắn làm như vậy, chọc giận Tiêu Vũ sau lưng thánh nhân, Giang gia chỉ sợ sẽ ở giữa đêm biến mất.

Giang Ngọc Ngân trong lòng phức tạp, cũng là nghĩ mà sợ, vừa là không cam lòng.

Nếu Tiêu Vũ sau lưng thật tồn tại một nhân vật như vậy, trước hắn ở Tiêu Vũ trong tay chịu thiệt, tổn hại, bất lợi, đoán chừng là không báo được thù.

Càng làm hắn hơn xoắn xuýt là, hắn một mực khổ sở tìm kiếm vị kia bán ra Thánh Giai công quyết cao nhân, nhưng hôm nay này manh mối lại là rơi xuống Tiêu Vũ trên người, hắn chẳng lẽ muốn cùng Tiêu Vũ giao hảo, tiếp cận vị cao nhân kia?

Nhưng nếu như không làm như vậy, tựa hồ vừa không có cái khác cơ hội.

Nhất thời, Giang Ngọc Ngân nội tâm tâm tư vạn ngàn, tâm tình vô cùng phức tạp.

“Thật là hắn?” Một mặt khác, Ngọc Trường Thanh trên mặt, cũng là lộ ra nồng nặc cay đắng.

“Đã Vạn Tượng Lâu bên trong này phẩm chất siêu quần minh phù là hắn chỗ khắc, nói cách khác, trong tiền điện đem Hồn phù, cũng thực sự là xuất từ trong tay của hắn.”

Ngọc Trường Thanh đến thời khắc này gì còn có thể không rõ, trước đây Tiêu Vũ căn bản không có bốc lên nhận, chỉ là đang nói một sự thật, này đem Hồn phù, đích xác chính là Tiêu Vũ khắc.

Có thể hắn lúc đó, lại là căn bản không tin, đem Tiêu Vũ trở thành thân bốc lên nhận người, còn đưa hắn đá ra Phù Tôn Điện.

“Đã hắn có 3 tinh phù sư thực lực, vừa vì sao lúc trước ở trong điện thời gian, lại chỉ khắc cấp thấp nhất minh phù?”

Ngọc Trường Thanh không nghĩ ra, đến giờ phút này hắn đều vẫn là có chút hoảng hốt, cảm giác tất cả những thứ này giống như không phải thật.

Hắn lại không biết, Tiêu Vũ ở Phù Tôn Điện khắc này phù chỉ có điều là vì báo cáo kết quả, bảo trì lại Phù Tôn Điện thân phận, tự nhiên sẽ không thái quá để tâm.

Nếu không thì, hắn cũng sẽ không mỗi tháng trăm viên minh phù đều khắc phù Hồn phù, liền một viên cái khác loài minh phù đều không có!

“Tiêu Vũ? Tên này, làm sao cảm giác rất quen thuộc!”

Đoàn người vẫn là nhằm vào Tiêu Vũ thân phận mà thảo luận, đột nhiên, có người nghi hoặc, lập tức cũng đã nhận được những người khác đáp lại.

“Ta cũng cảm giác tên này rất quen thuộc.”

“Đúng rồi, trước khi đánh bại Giang Ngọc Ngân, hóa thân vực nội đệ ngũ đại thiên tài người kia, không phải cũng gọi là Tiêu Vũ gì? Có phải là cùng một người?”

Lời này vừa nói ra, mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt lại thay đổi.

Vốn đối với loại này tài năng xuất chúng phù sư, các thế lực lớn liền đều muốn nịnh bợ giao hảo, bằng không bọn hắn cũng sẽ không vì muốn gặp Tiêu Vũ một mặt, biết rõ thân phận của hắn, mà đích thân lên Vạn Tượng Lâu.

Nếu như Tiêu Vũ không chỉ có như vậy minh phù thực lực, hơn nữa còn có tu vi cường đại cùng sức chiến đấu, kết giao giá trị càng lớn hơn.

Quan trọng hơn là, Tiêu Vũ bối cảnh, đến nay không có người nào thế lực có thể tra ra được, ở trong mắt tất cả mọi người, Tiêu Vũ phía sau nhất định tồn tại một thế lực khổng lồ.

Các loại điều kiện kết hợp, làm cho trình diện tất cả mọi người, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt đều là trở nên hừng hực không ngớt.

“Hóa ra là như vậy, nguyên lai thiếu niên này đúng là thân phận như vậy.” Đủ già nghe quanh thân lời của mọi người, nhìn về phía Tiêu Vũ trên nét mặt, tràn đầy thưởng thức.

Có thể vừa nghĩ tới lại là thiếu niên vốn là Phù Tôn Điện người, nhưng bây giờ cũng không đúng rồi, ánh mắt của hắn bên trong, vừa lộ ra tiếc hận.

Không tự chủ, đủ già hướng về Ngọc Trường Thanh nhìn lại, mặt đen lại nói: “Ngươi chính là đem như vậy một tiền đồ vô lượng người trẻ tuổi, cho đá ra Phù Tôn Điện?”

Có thể thấy, đủ luôn thật tiếc hận, nếu không sẽ không không để ý Ngọc Trường Thanh bộ mặt, ngay trước mặt mọi người như thế hỏi dò.

“Ta……” Ngọc Trường Thanh đầu đã rũ xuống tới lòng đất, chuyện đến nước này, hắn còn có thể có gì có thể nói?

Về nhớ ngày đó, Tiêu Vũ cũng đã sớm nói này chỉ toàn Hồn phù là Tiêu Vũ khắc, nhưng hắn lúc đó chính là không tin, ngược lại còn bởi vậy đem Tiêu Vũ đá ra Phù Tôn Điện.

Bây giờ nghĩ lại, cũng chính là khi hắn đem Tiêu Vũ đá ra Phù Tôn Điện sau, trong điện liền không còn có loại kia phẩm chất kinh người đem Hồn phù.

Đây căn bản cũng không phải là trùng hợp!

“Ngươi để cho ta Phù Tôn Điện tổn thất một tiền đồ vô lượng phù sư, đây là ngươi khuyết điểm, ta không can thiệp tới ngươi dùng biện pháp gì, nhất định phải làm cho vị thiếu niên này trở lại ta Phù Tôn Điện.” Đủ lão Hắc nghiêm mặt sắc, ác liệt trừng mắt Ngọc Trường Thanh.

“Ta…… là!” Ngọc Trường Thanh vốn định chối từ, có thể bị đủ lần trước giương mắt, cũng biết chối từ không dứt, chỉ có thể kiên trì tiếp thu.

Chỉ là hắn thầm cười khổ, lúc trước Tiêu Vũ đem ngọc phù trả về, muốn hắn cố gắng giữ, còn nói ngày sau muốn Tiêu Vũ lại vào Phù Tôn Điện, không có cái kia ngọc phù liền không tốt khiến cho.

Nhưng khi đó Ngọc Trường Thanh chỉ cảm thấy buồn cười, tự cho mình không thể lại đi yêu cầu Tiêu Vũ lại vào Phù Tôn Điện, trước mặt Tiêu Vũ mặt đem cái kia ngọc phù dẫm đến hiếm nát.

Bây giờ loại tình huống này, muốn hắn nữa để Tiêu Vũ hồi tâm chuyển ý, đây cơ hồ chính là không có có thể sự tình.

“Đúng vậy.” Đủ già đột nhiên nhìn thấy một bên đã đờ đẫn Chu Ngọc Minh, lạnh lùng đối với Ngọc Trường Thanh nói: “Sau khi trở về, lập tức đem người này ngọc phù cho ta thu hồi lại! Nên từ trong điện đá ra ngươi không đá, không nên đá, ngươi đúng là đá!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 246: Không Thấy

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chu Ngọc Minh triệt để choáng váng, há to miệng, cả người cũng như mất hồn bình thường, như là một cái cọc giống nhau giật mình tại nguyên chỗ.

“Vâng!” Ngọc Trường Thanh gật gù, nhìn về phía Chu Ngọc Minh trong mắt, mang theo đồng tình.

Chính hắn cũng còn tốt, dù sao ở Phù Tôn Điện có chút địa vị, sẽ không dễ dàng bị xoá tên, có thể Chu Ngọc Minh nhưng là khác rồi, hắn lần nữa trêu chọc Tiêu Vũ, trêu đến đủ người quen cũ tự phát nói, ai cũng không bảo vệ được hắn.

“Ai da, nếu ta không cách nào cầu Tiêu Vũ quay đầu lại, chỉ sợ điện này bên trong cũng không tha cho ta.” Ngọc Trường Thanh trong lòng phát khổ, nghĩ đến đây, hắn gì còn có tâm tư đồng tình Chu Ngọc Minh?

Hắn đồng tình Chu Ngọc Minh, ai tới đồng tình hắn?

Trong đại sảnh, vô cùng náo nhiệt, tất cả mọi người xông tới, đem Tiêu Vũ trở thành trung tâm, muốn tiếp cận, tối thiểu lưu lại một cái ấn tượng tốt.

Các loại lấy lòng cùng lời khen tặng, Tiêu Vũ nghe được lỗ tai đều phải đến kén. Điều này làm cho hắn có chút hoảng hốt, phảng phất về tới kiếp trước.

“Đời trước thân ta là đệ nhất chí tôn, nghĩ lấy lòng cùng nịnh bợ ta người không biết mấy phần, mà khi ta chết đi, còn chính thức khắc ta, lại có mấy người?”

Tâm tư khác thông suốt, cũng không có đem này lời hay quá coi là chuyện đáng kể, chỉ là tùy ý cười cười.

“Vị công tử này khí vũ bất phàm, không biết xưng hô như thế nào, có thể có hôn phối?”

Mấy người gặp Tiêu Vũ mặc dù người ngoài hòa khí, nhưng cũng không có cùng ai đặc biệt thân cận, đem chủ ý đánh tới Nhị Hắc thân phận.

“Ta? Khà khà, ta thì Huyền xanh, nhớ kỹ tên của ta, sau đó tên này nhất định sẽ vang vọng cửu thiên!”

Bị mọi người vây quanh Nhị Hắc, bị người một nắm, quả thực muốn tung bay lên trời, trên mặt quả thực mở cờ trong bụng.

“Huyền xanh? Tên rất hay! Vừa nghe tên này liền có một luồng vương bá chi khí! Kẻ hèn trong nhà có một tiểu nữ, nhìn thấy cùng Huyền xanh huynh đệ xấp xỉ, không bằng tìm cơ hội quen biết một chút?” Một người trung niên nhân vật muốn dựa vào Nhị Hắc tiếp cận Tiêu Vũ, nói như thế.

“Đừng có mơ! Ta một lòng cầu đạo, nhi nữ tình trường việc, không phải ta theo đuổi!” Nhị Hắc vẻ mặt lẫm liệt.

Tiêu Vũ ở bên cạnh âm thầm xem thường, cái tên này vốn là món binh khí, không thể kết hôn, bằng không hắn tuyệt đối không phải là bộ này tư thế.

Có điều, dùng những người này nhãn lực, là không thể nào nhìn ra Nhị Hắc thân phận chân chính.

Trong đại sảnh,

Nhị Hắc ăn sung mặc sướng, cùng không ít thế lực đứng đầu xưng huynh gọi đệ. Cái tên này không giống Tiêu Vũ, trời sinh da mặt dày. Người khác đưa Tiêu Vũ lễ vật, Tiêu Vũ đều là lễ phép từ chối, nhưng cái tên này lại là ai đến cũng không cự tuyệt, tất cả đều nhận.

Tiêu Vũ nhìn ra hàm răng đều ngứa, hận không thể quất hắn hai cái miệng rộng. Hắn có chút hối hận mang theo Nhị Hắc cùng đi.

“Kiều Vũ Thi đến rồi!”

Đột nhiên, đoàn người rối loạn tưng bừng, một gã thướt tha cảm động nữ tử, mang theo vẻ phức tạp, từ trong đại sảnh chầm chậm đi tới.

Thấy Tiêu Vũ, Kiều Vũ Thi ánh mắt không rõ, trong lòng tất là hồi tưởng đến Tĩnh Vân phu nhân đối với nàng giao cho nói.

“Còn có thể minh phù? Nói như thế, cái này Tiêu Vũ, đúng là thú vị, ngươi đưa hắn mang đến gặp ta đi!”

Đây là Tĩnh Vân phu nhân nguyên văn.

Tiêu Vũ bây giờ Vạn Tượng Lâu, trong lầu này minh phù là hắn khắc, tin tức này sớm thông qua truyền âm minh phù thần tốc truyền đến mỗi cái thế lực, Tĩnh Vân phu nhân biết được sau khi, liền để Kiều Vũ Thi đến đi chuyến này.

Tiêu Vũ cũng bị Tĩnh Vân phu nhân lựa chọn, nói cách khác, hắn cũng sắp trở thành Kiều Vũ Thi đối thủ cạnh tranh. Gặp lại Tiêu Vũ, Kiều Vũ Thi tự nhiên là có chút phức tạp.

“Tiêu Công Tử.” Kiều Vũ Thi bước liên tục nhẹ nhàng, đi tới Tiêu Vũ trước mặt, trên mặt bỏ ra một cái mỉm cười.

“Có việc?” Tiêu Vũ hờ hững nói.

Cảm nhận được Tiêu Vũ lạnh nhạt, Kiều Vũ Thi nhíu nhíu mày, lòng có không thích, lại cũng không tiện phát tác, nói: “Tĩnh Vân phu nhân muốn gặp ngươi, không biết ngươi có thể có thời gian?”

Owo!

Đoàn người xôn xao.

Tất cả mọi người biết Tĩnh Vân phu nhân chính là Nguyệt Thần cung sứ giả, nàng muốn gặp Tiêu Vũ, điều này có ý vị gì?

“Tĩnh Vân phu nhân?” Tiêu Vũ bất ngờ, nhưng cũng không phải cỡ nào kinh ngạc, nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ liền đi đi thôi.”

“Bây giờ?” Kiều Vũ Thi sửng sốt, nhìn một chút quanh thân mỗi một thế lực đại nhân vật, Tiêu Vũ càng hoàn toàn không đem những người này coi thành chuyện gì to tát, nói đi là đi?

“Có chuyện gì?” Tiêu Vũ nói.

“Nấc…… không có.” Kiều Vũ Thi yên lặng, chỉ có thể gật đầu. Nàng âm thầm suy đoán, chẳng lẽ Tiêu Vũ thật sự có đại bối cảnh, nếu không nhiều người như vậy đối với hắn lấy lòng cùng nịnh bợ, hắn làm sao có khả năng một chút cũng không coi là chuyện to tát gì?

“Vậy thì đi thôi!” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, ở lại chỗ này đối với hắn mà nói, quả thực là lãng phí thời gian.

Tiếp xúc Tĩnh Vân phu nhân, cái này có thể là hắn đi Nguyệt Thần cung tốt nhất cách.

Tất cả mọi người lần nữa giữ lại, nhưng Tiêu Vũ còn là không có để lại, chỉ cùng Dịch Xuân Thu nói một tiếng, liền cùng Kiều Vũ Thi cứ vậy rời đi.

Lần này, Tiêu Vũ không mang theo Nhị Hắc cùng Tiểu Lý, một mình tiến đến, hắn sợ hãi Nhị Hắc tính cách này vạn nhất đắc tội rồi Tĩnh Vân phu nhân, thì không dễ làm.

Kiều gia, thâm viện.

Tiêu Vũ rốt cục gặp được vị kia Tĩnh Vân phu nhân, tâm tình của hắn, có chút khuấy động.

Hắn rất muốn mở miệng, hỏi một chút Nguyệt Thần gần đây tình huống, nhưng những lời này nhưng không cách nào cửa ra, chỉ có thể nhịn được.

“Qua một thời gian ngắn, ta sắp rời đi này vùng, ngươi có thể mong muốn cùng ta cùng đi, tranh cướp tiến vào Nguyệt Thần cung tư cách?” Tĩnh Vân phu nhân mở miệng, cao quý mà đẹp lạnh lùng.

“Khi nào rời đi?” Tiêu Vũ đã hiểu, muốn chiếm được tư cách này, cũng vậy chuyện dễ dàng, phải tranh cướp.

Có điều đối với hắn mà nói cái này cũng không trọng yếu, quan trọng chính là, nhận sự giúp đỡ cơ hội này, hắn liền có hi vọng đi đến Nguyệt Thần cung.

“Nhanh hơn, trong vòng mấy tháng, đến lúc đó ta sẽ cho người thông báo ngươi.” Tĩnh Vân phu nhân đối với Tiêu Vũ thẳng thắn rất hài lòng, nhẹ nhàng gật đầu.

“Tốt!” Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, thống khoái gật đầu.

Bây giờ đối với hắn mà nói, không có gì là so với mau chóng đi đến Nguyệt Thần cung quan trọng hơn.

Cáo từ Tĩnh Vân phu nhân, Tiêu Vũ sau khi trở về, trong nội tâm vẫn là một trận khuấy động.

Sơ về cửu thiên, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, hắn lại nhanh như vậy liền có cơ hội nhìn thấy Nguyệt Thần.

“Mặc dù là ta chết đi, trong lòng của ngươi như trước có ta, thậm chí không tiếc trả giá giá thật lớn, Vượt giới tìm ta tăm tích, và tự tổn thần hồn, lưu lại một đạo thần hồn, luân hồi trăm đời, chỉ vì tìm ta!”

“Ngươi cho ta làm tất cả, ta đều nhớ!”

Đối với Tiêu Vũ tới nói, nếu trong chín ngày có cái gì người là cực kỳ làm hắn vướng bận, người này, không thể nghi ngờ chính là Nguyệt Thần.

Nguyệt Thần vì hắn làm này trả giá, giống như Mạc Thương đối với sự phản bội của hắn cùng với mưu tính trả tinh lực, chỉ có điều giữa hai người ý nghĩa, lại là một trời một vực.

“Ngươi yên tâm, vô luận phía trước là nào trở ngại, ta đều sẽ quét dọn tất cả!”

Trong mắt tràn ngập kiên định, Tiêu Vũ trong phòng ngồi xếp bằng xuống, lại một lần bắt đầu tu luyện.

“Chủ nhân, Ngọc Trường Thanh đến rồi, muốn gặp người!”

Tiểu Lý báo lại, Tiêu Vũ mở mắt ra, dĩ nhiên minh bạch Ngọc Trường Thanh ý đồ đến.

“Hắn vào lúc này tiến lại, sợ là muốn cứu vãn chuyện lúc trước.” Hắn hướng ngoài cửa Tiểu Lý nói: “Nói cho hắn, không thấy.”

Mặc dù muốn biết rõ Phù Tôn Điện phía sau rốt cuộc là ai, nhưng bây giờ Tiêu Vũ càng quan tâm, lại là Nguyệt Thần sự tình.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 247: Bồi Tội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không thấy?”

Cao lầu ở ngoài, Ngọc Trường Thanh thấy trước người cái kia lém lỉnh cảm động cô gái, lại nghe nàng đơn giản trả lời, cả người, tựa hồ cũng mất đi khí lực toàn thân.

“Vị cô nương này, có thể hay không lại thông báo một lần?” Ngọc Trường Thanh không cam lòng, nếu như mời mọc không trở về Tiêu Vũ, chỉ sợ hắn ở Phù Tôn Điện địa vị thật liền như vậy khó giữ được.

“Chủ nhân nói rồi không thấy, chính là không thấy, lại thông báo cũng không dùng!” Tiểu Lý lắc lắc đầu, tựa hồ đối với nàng mà nói, chỉ cần là Tiêu Vũ lời nói, đó chính là tuyệt đối sự tình, ai cũng không cải biến được.

Ngọc Trường Thanh triệt để tuyệt vọng, lại vẫn không muốn từ bỏ, nói: “Tiểu cô nương, coi như ta van ngươi, xin ngươi nói cho Tiêu Vũ, liền nói ta là phụng đủ già chi mệnh mà đến, nếu là Tiêu Vũ đồng ý quay đầu lại, Phù Tôn Điện tất nhiên sẽ không bạc đãi hắn!”

Nói ra những lời này, Ngọc Trường Thanh chính mình đều cảm thấy chua xót. Muốn thân phận của hắn, bình thường chỉ có người khác cầu phần của hắn, hắn khi nào như vậy cầu hơn người? Hơn nữa người này xem ra, vẫn chỉ là Tiêu Vũ bên người một tiểu nha đầu!

“Được rồi, thế nhưng nếu như chủ nhân vẫn không thấy, ngươi thì đi nhanh lên đi.” Tiểu Lý gặp Ngọc Trường Thanh như thế nài xin, cô gái lòng một chút thì mềm nhũn, trêu đến Ngọc Trường Thanh một trận thiên ân vạn tạ.

“Phù Tôn Điện đủ già?” Tiêu Vũ nghe xong Tiểu Lý báo lại, một lần nữa mở hai mắt ra, “đã liền Ngọc Trường Thanh đều muốn nghe này đủ già nói, nói như vậy, vị này đủ già ở Phù Tôn Điện bên trong địa vị cực cao?”

Nếu là như vậy, tiếp xúc vị này đủ già, hắn có lẽ liền có thể thám thính đến Phù Tôn Điện sau lưng chân chính người là ai.

“Để hắn vào đi.” Tiêu Vũ cuối cùng cải biến chủ ý, nếu như có thể ở rời đi trước khi biết rõ Phù Tôn Điện người sau lưng, gặp một lần Ngọc Trường Thanh cũng không sao.

Chốc lát, Ngọc Trường Thanh đi tới trong phòng, đứng ở Tiêu Vũ trước mặt, cái này bình thường cao cao tại thượng đại phù sư, lúc này lại là có vẻ có chút bất an.

“Ngọc tiên sinh, ngươi có chuyện gì, nói thẳng.” Tiêu Vũ lời nói hờ hững.

Ngọc Trường Thanh cười khổ một hồi, nhắm mắt nói: “Tiêu Vũ, trước đây, là ta hiểu lầm ngươi, này đến cố ý hướng về ngươi bồi tội, hy vọng ngươi khả năng trở về Phù Tôn Điện.”

Nói ra lời nói này, Ngọc Trường Thanh chỉ cảm giác mình về điểm này tôn nghiêm, tất cả đều cho hắn ném tới lên.

Nhưng tất cả những thứ này, nhưng đều là chính hắn tạo thành.

“Trở về Phù Tôn Điện?” Tiêu Vũ hờ hững thấy Ngọc Trường

Thanh, nói: “Ta đã cho ngươi giữ gìn kỹ thuộc về ta ngọc phù, ta nói rồi, nếu ta lại thêm Phù Tôn Điện, hay là muốn dùng cái kia quả ngọc phù, nhưng bây giờ,

Ngọc phù đã mất.”

Ngọc Trường Thanh mặt, nhất thời khổ không thể khổ nữa. Hắn thầm hận mình đương thời tại sao xúc động như vậy, lại trực tiếp đem Tiêu Vũ ngọc phù cho đạp vỡ!

Chỉ là lại hối hận, bây giờ cũng đã chậm.

Nghiến răng, Ngọc Trường Thanh lấy ra 1 quả ngọc phù, nói: “Nếu ngươi đồng ý trở về Phù Tôn Điện, ta mong muốn dùng cái này phù bồi thường ngươi lúc trước ngọc phù.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, cầm trong tay tinh tế thưởng thức, nói: “Đây là thuộc về ngọc phù của ngươi? Ngươi thật cam lòng giao ra đây?”

Phù Tôn Điện dùng ngọc phù phán định thân phận, không cùng người ngọc phù, liền có sự khác biệt quyền hạn, ở trong điện có sự khác biệt quyền lợi, cùng với tìm được bất đồng tài nguyên.

Ngọc Trường Thanh ngọc phù, ở Phù Tôn Điện bên trong khả năng thuyên chuyển rất nhiều thứ, cũng có rất nhiều quyền hạn. Hắn đem bùa này giao ra, cũng tương đương là phải đem chính mình bây giờ thân phận và địa vị đều cho Tiêu Vũ.

“Chỉ cần ngươi đồng ý tha thứ cho ta khuyết điểm, không có gì không thôi!” Ngọc Trường Thanh cắn răng, nhưng trong mắt đau lòng, lại là ai nấy đều thấy được.

Có điều, nếu là hắn mời mọc không trở về Tiêu Vũ, đủ lần trước giận, hắn e sợ liền Phù Tôn Điện đều không ở lại được.

Giao ra bùa này, mặc dù sẽ để hắn mất đi ở trong điện địa vị và quyền lực, nhưng dùng hắn minh phù thực lực, vẫn có thể từ từ lại tăng lên trong điện địa vị.

Tiêu Vũ tinh tế đánh giá Ngọc Trường Thanh, tựa hồ muốn nhìn thấu hắn theo như lời thật hay giả.

Ngọc Trường Thanh trên người mồ hôi đều xuống, hắn mới mở miệng nói ra: “Ngọc phù của ngươi mặc dù quý giá, chỉ tiếc, lại chống đỡ không dứt ta cái kia quả ngọc phù.”

Nói xong, đem ngọc phù đưa cho trở về.

Ngọc Trường Thanh theo bản năng tiếp nhận ngọc phù, sắc mặt lại là một chút trắng, run giọng nói: “Nói như vậy…… ngươi…… không chấp nhận?”

Nghĩ đến mời mọc không trở về Tiêu Vũ hậu quả, Ngọc Trường Thanh chỉ cảm thấy tương lai của mình, tràn đầy hắc ám.

“Trở về lại chuẩn bị một viên mới ngọc phù a, ta không cần người khác đã dùng qua ngọc phù.” Tiêu Vũ khép hờ hai mắt, từ tốn nói.

Ngọc Trường Thanh vừa là sửng sốt, sau đó chính là một trận mừng như điên, nói liên tục: “Đa tạ! Đa tạ!”

Giờ phút này dưới cái nhìn của hắn, Tiêu Vũ nhất định chính là hắn đại ân nhân, mặc dù Tiêu Vũ nói nghe tới có chút cuồng ngạo, nhưng nghe ở Ngọc Trường Thanh trong tai, lại làm cho hắn cảm giác Tiêu Vũ chính là thế gian này lớn nhất người tốt.

“Ngươi nếu thật sự muốn cám ơn ta, trả lời ta một vấn đề.” Tiêu Vũ cảm giác có chút buồn cười, trước khi cao cao tại thượng Ngọc Trường Thanh, lại cũng có như vậy một loại trong khi.

“Ngươi nói, phàm là ta biết, ta nhất định như lúc ban đầu trả lời.” Ngọc Trường Thanh vẫn là kích động, vội vàng bảo đảm.

“Trước đây ngươi đã dạy Y Tử Tuyết khắc qua một loại tỏa linh phong thiên phù, loại kia minh phù thủ pháp, là ai dạy ngươi?” Tiêu Vũ trong mắt lóe lên quang mang.

Chính là cái viên này minh phù, ẩn tàng rồi hắn kiếp trước đặc biệt minh phù thủ pháp, mới khiến cho hắn liên tưởng đến Phù Tôn Điện có thể cùng hắn một vị đệ tử có quan hệ.

“Tỏa linh phong thiên phù?” Ngọc Trường Thanh hơi kinh ngạc, nói: “Ngươi là làm sao mà biết loại kia phù phải đặc biệt thủ pháp khắc họa?”

“Bây giờ là ta hỏi huynh!” Tiêu Vũ nhíu mày.

“Vâng!” Ngọc Trường Thanh lúc này mới ý thức lại, nói: “Ở chúng ta Phù Tôn Điện bên trong, loại kia thủ pháp cũng không tính đặc thù, chỉ cần là có thể xưng tụng hạt nhân thành viên, cũng có thể học được. Ta là từ đủ già nơi đó học được, trừ ta ra, trong điện cũng không có thiếu phù sư, đều hiểu được phương pháp này.”

“Ngươi là từ đủ già nơi đó học được?” Tiêu Vũ lông mày vừa khóa lại, rơi vào trầm tư.

Hắn loại thủ pháp này trước khi truyền lại người không nhiều, nhưng cũng không ít. Trừ hắn ra những đệ tử kia ở ngoài, cũng có một chút bị hắn xem trọng phù sư, cho hắn chỉ điểm, U &# 8 học phương pháp này.

Có phải từ vừa mới bắt đầu hắn thì nghĩ sai, Phù Tôn Điện có thể cũng không phải đệ tử của hắn sáng chế, mà là đến qua hắn chỉ điểm người?

“Được rồi, ngươi trở về đi. Nhắn cho đủ già, liền nói ta muốn gặp hắn một lần.” Tiêu Vũ cảm thấy, rốt cuộc Phù Tôn Điện có phải là đệ tử của hắn sáng chế, hay là muốn tiếp xúc được tầng thứ càng cao hơn người, tài năng hiểu ra tìm được.

“Vâng, ta đây liền cáo từ!” Ngọc Trường Thanh lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, cáo từ rời đi.

“Nếu Phù Tôn Điện thực sự là ta một cái nào đó đệ tử sáng chế, cho dù là tiếp xúc được vị kia đủ già, chỉ sợ cũng tìm hiểu không xảy ra cái gì.” Tiêu Vũ trong lòng, lại là không ôm bao nhiêu hy vọng.

Đệ tử của hắn, mỗi người đều là chí tôn nhân vật, dù cho Phù Tôn Điện thực sự là hắn một cái nào đó đệ tử sáng chế, đủ già tầng thứ này người, e sợ cũng chưa chắc biết bao nhiêu.

Nhưng mà, hắn cũng không có biện pháp tốt hơn, muốn lấy rõ ràng Phù Tôn Điện rốt cuộc là ai đau, hắn biện pháp duy nhất, chính là ở Phù Tôn Điện bên trong tận khả năng tăng cao địa vị của mình, tiếp xúc được càng tầng lớp cao người.

Như thế tầng tầng hướng lên trên, cuối cùng luôn có thể biết này điện rốt cuộc là người phương nào sáng chế.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 248 + 8 Vùng Đứng Đầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mấy tháng thời gian, đối với tu luyện người mà nói, giống như chớp mắt bình thường, thoáng qua liền mất.

Trên núi cao, trong đám mây. Một vị phụ nhân đứng yên với một con trắng như tuyết chim bên trên, quan sát phía dưới, lạnh nhạt nói: “Đã người đã đến đông đủ, đều lên đây đi, chúng ta cần phải đi.”

Đoàn người trên nhảy đến chim trên lưng, chim giương cánh, bay lên trời. Này loài chim khoảng cách, trên lưng giống như đất bằng phẳng, mặt trên thậm chí còn có cái bàn, mặc dù ở phi hành bên trong, nhưng trên bàn chén nước, lại là vững vững vàng vàng, không thấy chút nào gợn sóng.

“Lớn như vậy chim, rốt cuộc là ăn cái gì lớn?” Nhị Hắc đang loài chim rộng rãi trên lưng tả hữu nhìn ra xa, một trận hiếu kỳ.

Đối với người này ngạc nhiên, Tiêu Vũ sớm thấy có lạ hay không, ánh mắt của hắn, lúc này lại là rơi vào mấy cái khác phương hướng.

Mấy cái phương hướng, phân biệt ngồi mấy người, mấy người này đang theo thứ tự là Mộ Dung Cô Vũ, Kiều Vũ Thi, Hàn Dạ Thành, cùng với Giang Ngọc Ngân, ngoài ra còn có bọn họ một vài bên người người.

Này 1 vùng nhiều thiên tài, đều bị Tĩnh Vân phu nhân triệu tập, muốn dẫn bọn hắn rời đi này vùng, đi tranh cướp đi Nguyệt Thần cung tư cách.

“Tiêu Huynh.”

Đột nhiên, Mộ Dung Cô Vũ đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, hắn anh tuấn phong nhã, mỉm cười nói: “Ta có thể ngồi xuống gì?”

“Xin mời!” Tiêu Vũ gật đầu, nhưng trong lòng thì kỳ quái, này Mộ Dung Cô Vũ làm sao lại chủ động cùng hắn trò chuyện.

“Tiêu Huynh tên, ta trước đây liền đã nghe qua nhiều lần, chỉ là vẫn không có cơ hội, cùng Tiêu Huynh thực sự tiếp xúc.” Mộ Dung Cô Vũ ngồi xuống, trên mặt anh tuấn mang theo lễ phép mỉm cười, nói: “Lần này một nhóm, cạnh tranh có thể sẽ vô cùng kịch liệt, đến lúc đó, còn hy vọng Tiêu Huynh có thể nâng đỡ một hai.”

Tiêu Vũ kinh ngạc, nói: “Nghe tới, ngươi tựa hồ đối với sẽ tiến hành cạnh tranh có hiểu biết?”

Hắn đến bây giờ, cũng không biết việc này đem muốn đi nơi nào, càng không biết cạnh tranh là thế nào cái tranh pháp, nhưng này Mộ Dung Cô Vũ lại tựa hồ như biết được?

“Tiêu Huynh có phải không một chút nào biết?” Mộ Dung Cô Vũ tràn ngập bất ngờ, nói: “Xem ra Tiêu Huynh là tính trước kỹ càng, cho nên mới phải như thế thong dong.”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, hắn không phải tính trước kỹ càng, mà là căn bản không có người có thể hướng về hắn tiết lộ việc này.

“Việc này, nghe nói là muốn đi càn vùng, nghe nói Nguyệt Thần cung phái ra sứ giả, không chỉ một người, bọn họ đều muốn ở mỗi một vùng bên trong chọn lựa ưu tú thiên tài, sau đó cùng hội tụ ở càn vùng, lại từ mỗi một vùng tuyển ra trong thiên tài, tuyển ra số ít bao nhiêu người, mấy người này, mới có tư cách đi Nguyệt

Thần cung.

”

Gặp Tiêu Vũ tựa hồ thật không hiểu, Mộ Dung Cô Vũ vì hắn nói rõ lên.

“Càn vùng? Ngươi nói chính là 8 vùng đứng đầu?” Tiêu Vũ kinh ngạc.

Cửu Thiên Thế Giới, một giới có ít nhất bách vùng số lượng, mà bách vùng chỉ là một số xấp xỉ, cửu giới bên trong, có thậm chí có ngàn vùng nhiều.

1 vùng nơi có thể so với một Thập Châu, mà mỗi một vùng lại có ba bảy loại phân chia, chia làm dưới vùng, trung vực, trên vùng cấp ba.

Tiêu Vũ bây giờ vị trí này 1 vùng xanh vùng, liền thuộc về dưới vùng, mà cái kia càn vùng, tất là quanh thân 8 vùng bên trong, duy nhất một trung vực, vì vậy vừa gọi bằng 8 vùng đứng đầu.

Bách vùng số lượng bên trong, dưới vùng sổ lượng nhiều nhất, bình thường mấy đến hàng chục dưới vùng bên trong, mới có một trung vực, cũng là nhiều vùng đứng đầu.

Mà mấy trăm cái vùng, mấy chục trung vực bên trong, mới vừa có một trên vùng.

Này trên vùng, mới thật sự là hội tụ vô số cường giả cùng đại tộc địa phương, cái gọi là xanh vùng, trên thực tế liền một giới này một góc cũng không tính.

“Xem ra Tiêu Huynh cũng biết 8 vùng đứng đầu.” Mộ Dung Cô Vũ gật gù, đột nhiên vừa là thật dài thở dài, nói: “Nguyệt Thần cung tìm vạn năm, cũng không tìm được chính thức nhân tuyển thích hợp, bởi vậy Tiêu Huynh mới có thể nhìn ra, muốn trở thành Nguyệt Thần truyền nhân, có bao nhiêu gian nan.”

Tìm khắp cửu thiên mười ngàn năm, Nguyệt Thần cung như trước đang tiếp tục tìm kiếm, đương nhiên gian nan!

“Chúng ta lần đi, chỉ là đến 8 vùng đứng đầu, cùng quanh thân 8 vùng bên trong này bị chọn lựa ra đám người cạnh tranh, mà càn vùng cũng chỉ là một trung vực.”

“Nghe nói, cùng những người này cạnh tranh đắc thắng sau, còn muốn đi trên vùng, cùng với những cái khác trung vực tuyển ra người tranh. Tranh xong trên vùng sau khi, lại muốn cùng cái khác 8 giới người tranh, đến cuối cùng, trực tiếp có cơ hội đi Nguyệt Thần cung, lại là chỉ có vẻn vẹn mấy người!”

“Bách vùng kiệt xuất nhất nhân vật thiên tài chung tranh, còn muốn cùng cửu thiên cái khác các giới người tranh, muốn trở thành cuối cùng còn lại những người kia, nói nghe thì dễ?”

Mộ Dung Cô Vũ êm tai nói, trên khuôn mặt tràn ngập than thở, tựa hồ cũng không phải có cỡ nào tự tin.

“Tìm khắp cửu thiên anh tài, nhưng lại trải qua 1 lâu vạn năm còn chưa tìm được, nàng đối với truyền nhân yêu cầu, lại có cao như vậy?” Tiêu Vũ nhíu mày trầm tư, nhưng lại cảm thấy có chút không đúng.

“Nguyệt Thần từ trước đến giờ hờ hững thế ngoại, lần này làm thế nào kiêu căng như vậy, hưng sư động chúng, không tiếc hao phí vạn năm thời gian tìm kiếm, nàng thật là muốn tìm một truyền nhân đơn giản như vậy?”

Dùng Tiêu Vũ đối với Nguyệt Thần giải thích, Nguyệt Thần từ trước đến giờ không thích khoe khoang, luôn luôn hờ hững, có thể lần này làm việc, lại là để hắn có chút nghĩ không thông.

Ở trong ấn tượng của hắn, Nguyệt Thần cũng không phải loại kia để tìm một cái truyền nhân, thì sẽ như thế gióng trống khua chiêng người.

"Chẳng lẽ này sau lưng, còn có cái gì ẩn tình?"

Hắn càng nghĩ càng thấy đến không hợp lý, nhưng bây giờ vô luận hắn làm sao suy đoán, lại cũng không khả năng đạt được đáp án.

Có lẽ, chỉ có hắn chính thức đi đến Nguyệt Thần cung, nhìn thấy Nguyệt Thần ngày nào đó, hắn có thể biết.

Chim tốc độ cực nhanh, ngay lập tức vạn dặm, nhưng mà cũng là bay mấy ngày, ngang qua mấy vùng, vừa mới cuối cùng đã tới càn vùng.

"Ồ, chỗ này tốt náo nhiệt a!"

Đi tới trên một ngọn núi cao, Nhị Hắc hướng phía dưới nhìn ra xa, nhất thời hứng thú. Cái tên này nhất không an tĩnh được, yêu thích náo nhiệt.

Tiêu Vũ nhìn xuống phía dưới, liền gặp trên ngọn núi đó, đã có một đám người ở nơi đó, theo trên hướng lên trên nhìn lại, những người này chia làm mấy nhóm, ở phương hướng khác nhau hoặc đứng hoặc ngồi, như là đang đợi cái gì.

"Hây!"

Chim rơi xuống đất, trường dực vỗ gian lộ ra phong giống như một hồi bão táp, đem trên núi rất nhiều che trời gỗ lớn đều thổi đến mức không dứt lúc lắc.

"Ha ha, Tĩnh Vân, làm sao tới muộn như vậy?"

Vừa hạ xuống, U U đọc sách www &# 46;u &# 117; kan s hu.

Co &# 109; &# 32; một gã nam tử bay tới, cười ha ha đánh giá mấy người.

To lớn chim lắc người một bên, hóa thành một người đàn ông tuổi trung niên, thành thành thật thật đứng ở Tĩnh Vân phu nhân bên cạnh.

Nhìn thấy người đến, Tĩnh Vân phu nhân cau mày, lạnh nhạt nói: “Ngươi Đường Minh sớm tiến lại, lại có thu hoạch gì?”

Theo hai người này vẻ mặt, Tiêu Vũ liền có thể nhìn ra, tên nam tử này cũng hẳn là xuất từ Nguyệt Thần cung, cùng Tĩnh Vân phu nhân là giống nhau thân phận.

Hơn nữa, hai người này tựa hồ có chút không đúng đường, nếu không Tĩnh Vân phu nhân sẽ không lạnh nhạt như vậy.

Bị Tĩnh Vân phu nhân nói móc, Đường Minh cũng không tức giận, cười nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân phía sau, vừa là cười nói: “Này mấy người trẻ tuổi, chính là ngươi lần này tuyển ra đến người sao? Làm sao còn có liền Hồn cảnh chưa từng đạt tới, chỉ sợ không quá đủ nhìn!”

Quanh thân mấy người, ngoại trừ mấy cái thiên tài mang bên người người ở ngoài, không có đạt được Hồn cảnh tu vi, cũng chỉ có Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc Tiểu Lý.

Nhưng mấy nhóm người các trạm một bên, người tinh tường cũng nhìn ra được, Tiêu Vũ cũng là Tĩnh Vân phu nhân tuyển ra người tới. Đường Minh lúc nói lời này, ánh mắt cũng là quét về Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 249: Tụ Hội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi chọn những người này, chỉ sợ cũng không thấy giỏi hơn ta.” Tĩnh Vân phu nhân ngoài cười nhưng trong không cười, nhìn về phía Đường Minh phía sau.

Cái kia đồng dạng có mấy người, nhưng trong đó cái nào là Đường Minh tuyển ra đến, một chút có thể nhìn ra. Tổng cộng năm người, ba nam hai nữ.

“Ha ha, ánh mắt của ta coi như kém đi nữa, tuyển ra đến những người này, cũng chắc chắn sẽ không so với một chỉ có thể cảnh tu vi người yếu.” Đường Minh cười ha ha, ngoạn vị ánh mắt vừa là quét ngã Tiêu Vũ trên người.

“Phải không, vậy thì đi tới Tuy được rồi.” Tĩnh Vân phu nhân không muốn cùng Đường Minh nhiều đấu khẩu, mặt lạnh xoay người, hướng đi một bên. Tiêu Vũ mấy người, cũng chỉ có thể đuổi tới.

Mấy người tìm một góc, cũng ở nơi đây lẳng lặng chờ. Trong quá trình này, lục tục có người mang theo một vài người trẻ tuổi tiến lại, xuất hiện ở đỉnh núi.

“Giống như các ngươi suy nghĩ, những người này, đều là các ngươi sau khi đối thủ cạnh tranh.” Tĩnh Vân phu nhân đột nhiên mở miệng, xa xa liếc mắt nhìn Đường Minh, nói: “Còn chúng ta, mặc dù cùng là xuất từ Nguyệt Thần cung, nhưng mỗi một lần đến thời điểm như thế này, đối với chúng ta mà nói cũng là một lần cạnh tranh.”

Tiêu Vũ các loại mấy người trẻ tuổi im lặng không nói, trong lòng cũng đã hiểu rõ.

Cạnh tranh thứ này, vô luận nơi nào đều sẽ tồn tại.

Mặc dù Tĩnh Vân phu nhân và cái khác Đạo Thần Cung sứ giả đều là đang vì Nguyệt Thần cung tìm kiếm thiên tài, nhưng bọn họ tìm đến những thiên tài này lẫn nhau đấu võ, cũng tương đương là giữa bọn họ một loại gián tiếp giao chiến.

Ai không hy vọng chính mình tuyển ra người có thể so sánh những người khác tuyển ra càng thêm ưu tú?

Không lâu sau, 8 vùng mọi người đã đến đông đủ, tám gã đến từ Nguyệt Thần cung sứ giả mặt ngoài hòa khí, kì thực đều tại âm thầm đánh giá đối phương tuyển ra đến những người này.

Khi thấy Tĩnh Vân phu nhân bên này Tiêu Vũ lúc, bảy người kia đều là lộ ra kinh ngạc, sau đó đều là có chút xem thường.

Tĩnh Vân phu nhân bị này ánh mắt nhìn đến cả người không được tự nhiên, cắn răng nói: “Tiêu Vũ, lần này chọn trúng ngươi, ngươi cũng đừng để cho ta thất vọng!”

“Ta tận lực!” Tiêu Vũ cười khổ, hắn biết mình đã không hiểu bị cuốn vào đến mấy vị này sứ giả tranh đấu ở trong.

“Ai da, chỉ mong ta không có nhìn lầm ngươi!” Tĩnh Vân phu nhân đột nhiên có chút dao động.

Lựa chọn Tiêu Vũ, là vì Tiêu Vũ lúc trước mặc dù chỉ có thể cảnh tu vi, nhưng cũng đánh bại có Hồn tu vi Giang Ngọc Ngân, này mới khiến nàng chọn lên.

Có thể đến nơi này, nhìn thấy những người khác tuyển ra những người kia,

Hầu như mỗi người tu vi đều so với Tiêu Vũ cao hơn. Lại nhìn mấy vị khác sứ giả loại kia ánh mắt trào phúng, Tĩnh Vân phu nhân đột nhiên cũng có chút dao động.

“8 vùng thiên tài tụ hội, ta hi vọng các ngươi ở sau đó cạnh tranh bên trong, khả năng trợ giúp lẫn nhau, liên hợp tới một chỗ, mặc dù là trước đây từng có hiểu lầm, cũng tạm thời buông, đừng cho cái khác vùng người, chê cười, các ngươi có thể làm được?” Tựa hồ là không quá yên tâm, Tĩnh Vân phu nhân nhìn về phía Tiêu Vũ, vừa nhìn về phía Giang Ngọc Ngân.

Tiêu Vũ ngược lại là không có vấn đề, vô luận kế tiếp là dạng gì cạnh tranh, hắn tin tưởng hắn đều có năng lực ứng phó, muốn không nên cùng những người này liên hợp, căn bản không quá quan trọng.

Đúng là Giang Ngọc Ngân, sau khi nghe vẻ mặt một trận phức tạp, lại cũng chỉ có thể cắn răng, đáp: “Tất cả nghe theo phu nhân sắp xếp.”

“A!” Tĩnh Vân phu nhân gật gù, nhắm hai mắt lại, không nói thêm lời.

“Người cũng đã đến đông đủ?”

Mấy cái sứ giả bên trong, một gã thoạt nhìn tương đối lớn tuổi nam tử mở miệng, nói: “Đã như vậy, vậy thì đem sự tình giao phó xong, chính thức bắt đầu đi.”

Nghe vậy, Tĩnh Vân phu nhân mới một lần nữa mở mắt. Nàng bất đắc dĩ thở dài, tự thân trên lấy ra mấy viên minh phù, phân biệt giao cho Tiêu Vũ năm người.

“Đây là ghi chép dùng minh phù, lần này cạnh tranh quy tắc, sau này thử thách, đều ở trong đó, các ngươi xem qua, liền sẽ hiểu.”

Tiêu Vũ mấy người tiếp nhận, nhưng không có nhanh chóng kiểm tra phù bên trong ghi chép nội dung, chờ Tĩnh Vân phu nhân câu dưới.

“Lần này cạnh tranh, tuy là cá nhân tranh, nhưng ta kiến nghị các ngươi còn là liên hợp cho thỏa đáng.” Tĩnh Vân phu nhân nói xong, vừa đưa ra một loại khác minh phù, nói: “Một quả này phù, tên là trời minh, các ngươi ở trên bùa nhỏ máu nhận chủ, thì sẽ cùng với những cái khác hết thảy cạnh tranh mới phù sản sinh liên hệ, đến lúc đó cạnh tranh bắt đầu, các ngươi thì sẽ biết bùa này tác dụng.”

Tiếp nhận bùa này, Tiêu Vũ bọn người là hiểu ý, ở phù bên trong nhỏ vào máu tươi.

Thập phần thần kỳ, nhỏ máu sau khi, bọn họ đều ở đây phù bên trong cảm ứng được nhiều tên, rất hiển nhiên, những tên này, đều muốn là bọn hắn lần này đối thủ cạnh tranh.

“Bắt được này hai viên phù sau, các ngươi liền có thể rời đi. Đây là một lần thí nghiệm, kỳ hạn không biết, làm thời cơ thích ứng tiến lại, trong các ngươi mấy cái ưu tú nhất người, liền có cơ hội, tham dự vòng kế tiếp thí nghiệm, khoảng cách đi tới Nguyệt Thần cung, cũng càng gần một bước.” Tĩnh Vân phu nhân vừa là nói.

Tiêu Vũ cùng Mộ Dung Cô Vũ mấy người không khỏi ngạc nhiên.

Vậy thì tản? Không phải nói muốn cạnh tranh không? Này cạnh tranh bắt đầu, lại là để tất cả mọi người bọn họ tự động rời đi?

Tĩnh Vân phu nhân không có nói rõ, bọn họ cũng là bất đắc dĩ, nhìn dáng dấp chỉ có thể thông qua minh phù biết được này cạnh tranh quy tắc.

Giao cho kết thúc, trên núi người trẻ tuổi liền lục tục rời đi. Tiêu Vũ lúc này cũng là đứng dậy, mang tới Nhị Hắc cùng Tiểu Lý, đi về phía chân núi.

“Tiêu Huynh, chờ ta!” Mộ Dung Cô Vũ theo tới, hắn quyết định nghe theo Tĩnh Vân phu nhân kiến nghị, cùng Tiêu Vũ liên hợp.

Kiều Vũ Thi cắn răng, sau đó cũng đi theo lên. Hàn Dạ Thành thì lại thập phần thẳng thắn, tự rời đi, cao ngạo không muốn cùng Tiêu Vũ một đường.

Còn lại Giang Ngọc Ngân, xoắn xuýt hồi lâu, cuối cùng vẫn là quyết định không cùng Tiêu Vũ đồng hành, từ đi một đường.

Vừa hướng dưới chân núi đi, Tiêu Vũ một bên lấy ra Tĩnh Vân phu nhân cho minh phù, hiểu ra lần này cạnh tranh quy tắc.

“Đúng là như vậy một loại cạnh tranh phương pháp?” Hắn hiểu qua đi, bao nhiêu cũng là có chút bất ngờ.

Này cái gọi là cạnh tranh, so với không chỉ là sức chiến đấu, còn có trí tuệ, tu vi, ngộ tính các loại khắp mọi mặt nhân tố.

Hơn nữa, sự cạnh tranh này cũng không phải đơn thuần cùng tiến tới phân cao thấp, mà là có có cực lớn không gian có thể phát huy, thậm chí người cạnh tranh trong lúc đó coi như chưa từng chính diện tiếp xúc, cũng có thể so với ra một cao thấp.

“Có chút ý nghĩa.” Tiêu Vũ thu hồi minh phù, cảm thấy thú vị.

“Ha ha, này thí nghiệm quy tắc phức tạp như thế, U &# 8 Tiêu Huynh lại còn cảm thấy thú vị?” Mộ Dung Cô Vũ cũng nhìn rồi phù bên trong quy tắc, nghe vậy cười nói.

“Dưới cái nhìn của ta, loại này quy tắc, có thể so với đơn giản chính diện tỷ thí thú vị hơn.” Tiêu Vũ nói xong, nhìn về phía hai người, nói: “Nhìn quy tắc, các ngươi vẫn là quyết định muốn cùng ta cùng đường gì?”

“Ai da, ta mặc dù muốn cùng Tiêu Huynh đồng hành, nhưng nhìn này quy tắc sau, vẫn là muốn trước tiên thử một lần hành động đơn độc.” Mộ Dung Cô Vũ cũng là thẳng thắn, lâm thời cải biến chủ ý.

“Ta…… ta cũng tưởng một người thử một lần.” Kiều Vũ Thi cắn chặt răng, cũng quyết định chọn dựa vào chính mình xông vào một lần.

“Đã như vậy, chúng ta đây xin từ biệt a.” Tiêu Vũ cũng không giữ lại, cười đối với hai người phất tay, mang theo Nhị Hắc rời đi.

Từ biệt mọi người, Nhị Hắc rốt cục nhịn không được, vội la lên: “Cái kia minh phù bên trong rốt cuộc ghi chép cái gì? Cái này cái gì thử thách rốt cuộc là cái gì quy tắc?”

“Ngươi tự mình xem đi!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ, trực tiếp đem minh phù ném cho Nhị Hắc.

Sau khi xem, Nhị Hắc con mắt cũng phát sáng lên, khà khà cười không ngừng, “thú vị, quá thú vị! Ta cảm giác, hai chúng ta khả năng đại triển một phen quyền cước!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 250: Quy Tắc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Càn vùng, làm bách vùng bên trong một trung vực, này 1 vùng diện tích, so với Thanh Vực rộng lớn.

Cùng những người khác phân biệt, Tiêu Vũ đi tới một tòa cổ thành, tìm một quán rượu, ở trong lầu chậm rì rì uống rượu.

“Chúng ta kế tiếp làm thế nào? Thử thách nhưng bắt đầu, ngươi thì không một chút nào sốt ruột?” Nhị Hắc ngồi ở Tiêu Vũ đối diện, trừng mắt thấy Tiêu Vũ.

“Ngươi rất gấp, có phải ngươi có ý kiến gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía Nhị Hắc. Hắn luôn cảm giác, cái tên này trên người giống như phát sinh biến hóa gì, điều này không khỏi làm hắn nghĩ tới Nhị Hắc trước khi ở Bách Bảo đường phố mua được cái kia một đống gì đó.

Cũng không biết hắn rốt cuộc dùng cái kia đống đồ vật làm cái gì, tựa hồ trở nên so với trước kia càng thêm bất đồng.

“Ta ngược lại thật ra có ý tưởng.” Nhị Hắc vẻ mặt đắc ý, cười hắc hắc nói: “Ngươi cũng không phải không biết, ta ở luyện khí phương diện thực lực, chỉ cần ngươi muốn, nương tựa theo ta đây một thân bản lĩnh, của cải một khối này cũng cuồn cuộn mà đến?”

“Chỉ ngươi?” Tiêu Vũ xem thường, Nhị Hắc hiểu được một vài luyện khí không giả, nhưng hắn chút thực lực kia cũng chính là

Thập Châu thời điểm có thể hết ăn lại uống, đặt ở cửu thiên, đó là còn thiếu rất nhiều nhìn.

Hắn không để ý tới Nhị Hắc, ngồi yên lặng, tự hỏi lần khảo nghiệm này quy tắc.

Cái kia quy tắc nói đơn giản cũng đơn giản, nhưng nói phức tạp, cũng thật phức tạp.

Đầu tiên, lần này thử thách, tất cả nhìn mình, Nguyệt Thần cung những sứ giả kia hầu như sẽ không hỏi đến, cũng sẽ không đi quản này được tuyển chọn đám người sẽ sử dụng ra sao thủ đoạn.

Hết thảy tham dự cạnh tranh mỗi một vùng thiên tài, sẽ có một xếp hạng, mà cái bài danh này, tất là từ nhiều phương diện tạo thành, trong đó kể cả giao thiệp, của cải, sức chiến đấu, ngộ tính, quyền lực các loại.

Lần này khảo nghiệm nội dung, liền để cho đến từ mỗi một vùng người trẻ tuổi, bắt đầu từ con số không, ở càn vùng bên trong phát triển, bằng bản lãnh của mình, ở nhất định kỳ hạn bên trong, ở càn vùng phát triển được người càng tốt hơn, xếp hạng sẽ thăng được càng cao.

8 vùng người trẻ tuổi, tổng cộng có 41 cái người cạnh tranh, đến cuối cùng kỳ hạn tiến lại lúc, xếp hạng cao nhất năm người, liền có tư cách, tiến vào cấp bậc càng cao hơn thử thách.

“Quyết định xếp hạng nhân tố đã bao hàm nhiều phương diện, những người khác bây giờ e sợ đã bắt đầu nghĩ biện pháp tăng lên thứ tự của mình, trước khi cái viên này trời minh phù, chính là dùng để thời gian thực lan truyền xếp hạng.”

“Đã những người kia có thể thời khắc nắm giữ xếp hạng, cũng là đồng nghĩa với, bọn họ mặc dù bất quá hỏi, nhưng đang âm thầm, hết thảy người cạnh tranh nhất cử nhất động, đều ở tại bọn hắn trong lòng bàn tay.”

Tiêu Vũ vừa uống rượu,

Một bên ở buồng tim tính toán.

Tăng lên xếp hạng, có rất nhiều phương pháp, hắn suy nghĩ, nên theo phương diện nào đi nữa vào tay, tài năng có ở đây không bại lộ chính mình quá nhiều chi tiết dưới tình huống, tận khả năng tìm được hạng cao hơn.

“Ngươi không phải phù sư gì? Ngươi đã cảm thấy ta luyện khí không được, vậy ngươi phải đi minh phù tụng kinh!” Nhị Hắc trừng mắt, đối với Tiêu Vũ khinh bỉ rất là bất mãn.

“Tựa hồ cũng chỉ có như thế. Ngược lại thử thách tồn tại kỳ hạn, xem trước một chút tình huống của người khác, ra quyết định sau không muộn.” Tiêu Vũ cũng không phản đối, đột nhiên lật tay một cái, trong tay hơn 1 quả ngọc phù.

“Đây là cái gì?” Nhị Hắc ngạc nhiên nói.

“Phù Tôn Điện ngọc phù.” Tiêu Vũ nói xong, hồi tưởng lại chuyện lúc trước.

Rời đi Thanh Vực trước, hắn đi thấy vậy Tề Lão, nhưng như là hắn dự liệu, Tề Lão cấp bậc kia người, căn bản thám thính không đến cái gì.

Mà khi hắn biểu thị muốn cùng Tĩnh Vân phu nhân rời đi, Tề Lão tất là biểu thị, Phù Tôn Điện ở vùng đất miền trung cùng trên vùng đều có phân điện, Tiêu Vũ địa phương muốn đi nếu là trúng vùng hoặc là trên vùng, ngọc phù giống nhau có thể sử dụng.

Trên thực tế ngay lúc đó Tề Lão còn rất vui vẻ, bởi vì Tiêu Vũ nếu thật sự đi đến trung vực hoặc trên vùng, tiến vào cấp bậc càng cao hơn Phù Tôn Điện, vậy liền cũng coi như là cái kia 1 điện đi ra, chỉ cần hắn thể hiện xuất sắc, Tề Lão trên mặt cũng sẽ có chỉ riêng.

3 người đi tới Phù Tôn Điện, Tiêu Vũ đưa ra chính mình ngọc phù, hắn hôm nay là 3 tinh phù sư thân phận, Phù Tôn Điện rất nhanh liền có người tiếp đãi.

“Ngươi lần trước một viên phù không phải mua 50 triệu Hồn thạch gì? Ngươi nhiều khắc mấy viên, không phải lập tức liền có thể có lượng lớn gia tài?” Nhị Hắc đối với Tiêu Vũ nhắc nhở.

“Này minh phù, không thể dễ dàng khắc họa.” Tiêu Vũ lắc đầu. Nguyệt Thần cung người đang âm thầm quan sát hết thảy người cạnh tranh, hắn không muốn bại lộ quá nhiều.

Mặc dù hắn có rất nhiều kinh người công quyết cùng bí pháp có thể đem ra bán ra, nhưng những thứ đó không phải của hắn người ở cảnh giới này có thể có được, chắc chắn sẽ đưa tới những sứ giả kia hoài nghi.

Nói cách khác, lần này thử thách, hắn tuyệt đối không thể làm ra quá giới hạn sự tình, tối thiểu không thể vượt qua hiện hữu năng lực nhiều lắm, nếu không sẽ chọc tới rất nhiều phiền phức, làm không cẩn thận còn có thể bại lộ thân phận.

“Theo Thanh Vực phân điện đến?”

Lúc này, Phù Tôn Điện bên trong, 1 người đàn ông tuổi trung niên nghe người ta báo lại, lông mày nhíu lại, nói: “Thanh Vực chỉ có điều một dưới vùng, ở đâu tới 3 tinh phù sư, có thể có thực lực ra sao? Đến chữ T sảnh, tùy tiện cho hắn tìm cái khu vực là đến nơi.”

Không lâu, Tiêu Vũ bị này điện người dẫn tới chữ T sảnh một góc, tên kia nhỏ phù sư nói: “Tiêu Công Tử, nơi đây đó là thuộc về ngươi khu vực, trong điện có người sẽ thay người quản lý, ngươi sau khi khắc đến minh phù, chỉ cần đưa đến nơi đây bán ra có thể.”

Tiêu Vũ lông mày chăm chú giam lên.

Phù Tôn Điện bên trong, nhất tinh phù sư khắc đến minh phù bình thường nhất, người mua thậm chí sẽ không để ý là ai khắc.

Mà đạt được hai sao phù sư, liền có tư cách ở trong điện có chính mình chuyên khu, và tại đây 1 khu vực tiêu xuất phù sư tên, loại này phù sư khắc đến phù bán ra đến càng nhiều, người này phù sư danh tiếng tự nhiên cũng lại càng lớn.

Mà Phù Tôn Điện bên trong bán ra minh phù đại sảnh, lại phân làm giáp Ất bính đinh bốn cái cấp bậc, chữ T sảnh, là trong đó cấp thấp nhất.

“Chữ T sảnh bán ra không đều là vừa đến hai sao minh phù gì? 3 tinh phù sư, cũng có thể ở bính chữ sảnh mở ra chuyên khu?” Tiêu Vũ nhìn về phía tên kia nhỏ phù sư.

Hắn minh phù nếu như đặt ở khu vực này, rất dễ dàng sẽ bị dìm ngập, mà hắn bây giờ đang cần phải mượn đạo này, thu được của cải tăng lên thứ tự, này 1 điện lại cho hắn như vậy trong khắp ngõ ngách chuyên khu?

“Nấc…… cái này, U &# 85; đọc sách &# 32;w &# 119;w &# 46; &# 117;u k a &# 110;s h &# 117;. Co &# 109; bính chữ sảnh bây giờ không có chỗ trống khu vực, cho nên, chỉ có oan ức một chút Tiêu Công Tử.” Nhỏ phù sư ánh mắt lấp loé, có vẻ hơi chột dạ.

Tiêu Vũ thở dài, đoán cũng đoán được đây là này điện thượng tầng quyết định, không phải cái này nhỏ phù sư có thể chi phối, hắn có điều chỉ là chuyển đạt ý tứ phía trên thôi.

Hắn cũng biết, chỉ sợ là này 1 điện người, xem thường hắn cái này từ dưới vùng đến phù sư, cho nên đối với hắn không quá tiếp đãi.

“Được rồi, khổ cực ngươi.” Tiêu Vũ tự nhiên cũng sẽ không làm khó người này nhỏ phù sư, vui vẻ tiếp thu, lại nói: “Chẳng biết có được không cho ta sắp xếp một chỗ ở?”

“Cái này hiển nhiên.” Nhỏ phù sư gật đầu.

Trong điện hai sao trở lên phù sư, đều tài cán vì Phù Tôn Điện mang đến không ít lợi ích, này đây chỉ cần có điều phải, Phù Tôn Điện đều sẽ an bài xong nơi ở.

Tới chỗ ở, nơi này, nhưng cũng có vẻ không ra sao, chỉ có điều hai gian nho nhỏ gian phòng, và trong phòng trống trải, còn hơn bên ngoài này khách điếm, kém đến xa.

“Ai da!” Tiêu Vũ cười khổ, biết này 1 điện người thực sự không đem hắn coi là chuyện to tát, liền chỗ ở, đều an bài tùy ý như vậy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 251 + 12 Huyết Yêu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này Phù Tôn Điện cũng quá bất địa đạo, lại cho chúng ta ở mộc mạc như vậy địa phương!” Nhị Hắc nhanh mồm nhanh miệng, một trận bất mãn, nói: “Nếu không ta nói chúng ta hay là thôi đi? Thẳng thắn vẫn để cho ta đi tìm ít ỏi luyện khí thế lực gia nhập?”

“Đừng có mơ!” Tiêu Vũ trịnh trọng nói: “Ngươi mặc dù khả năng hóa thành người, nhưng ở nơi như thế này, khả năng nhìn ra ngươi thân phận chân chính cũng không ít.”

“Nấc…… ta cũng đã nói một chút.” Nhị Hắc ngượng ngùng, thân phận của hắn nếu như bị người nhìn ra, nói không chừng cũng sẽ bị người cưỡng đoạt mà đi, đến lúc đó phải tôn người khác làm chủ.

“Ta muốn minh phù, ngươi trước tiên không nên quấy rầy.”

Tiêu Vũ đem Nhị Hắc đuổi ra ngoài, chính mình trong phòng tĩnh tọa, suy tư nên dùng dạng gì minh phù, tài năng mau chóng tăng lên xếp hạng.

Chất lượng tốt minh phù, có thể làm cho hắn nhanh chóng tích lũy của cải, đồng thời cũng có thể khai hỏa danh tiếng của hắn.

Tiếng tăm, của cải, hai thứ này đều cùng lần khảo nghiệm này xếp hạng móc nối.

“Ông!”

Đột nhiên, trời minh phù khẽ run lên, Tiêu Vũ lấy ra, nhất thời kinh ngạc, phù bên trong tin tức dĩ nhiên thay đổi, trước khi toàn bộ không có thứ tự người, bây giờ xếp hạng đã phát sinh ra biến hóa.

Người thứ nhất, trăm dặm không một.

Người thứ hai, Tần Vị Dương.

“Nhanh như vậy đã có người thu được xếp hạng?” Tiêu Vũ hơi kinh ngạc, bây giờ đại bộ phận tên vẫn không có xếp hạng, chỉ có số ít mấy cái người có thứ tự, tạm thời nhóm trước nhất.

Lại nhìn hắn và Kiều Vũ Thi đám người tên, vẫn không có xếp hạng.

“Xem ra ta cũng phải hết nhanh hơn.”

Hắn thu hồi trời minh phù, lấy ra trước khi theo Phù Tôn Điện bên trong lĩnh minh phù vật liệu, bắt đầu minh phù.

Phù đạo luyện hồn, Tiêu Vũ ở minh phù thời gian, thần hồn lực lượng cũng đang tăng trưởng, trong quá trình này, hắn Hồn có vẻ càng ngày càng ngưng tụ.

Một ngày bách phù, như là trước khi ở Thanh Châu thời điểm giống nhau, Tiêu Vũ khắc ra trăm viên minh phù, để Tiểu Lý đưa đến trong điện thuộc về mình chuyên khu, đặt ở chỗ đó bán ra.

“Lần này bách phù, nên có thể gây nên một phen náo động, có điều phải chờ tới biến thành của cải, tăng lên xếp hạng, chỉ sợ còn cần thời gian nhất định.”

Đối với Phù đạo, Tiêu Vũ có tuyệt đối tự tin,

Tin tưởng dù cho chỉ là đặt ở chữ T sảnh bán ra, cũng sẽ thu được rất lớn tiếng vọng, chỉ có điều, khả năng này phải một ít thời gian.

"Nếu phải bảo đảm vững vàng đệ nhất, ta không thể chỉ dựa vào Phù đạo, còn cần theo mấy cái khác phương diện vào tay, tiếng tăm, sức chiến đấu, giao thiệp?"

Tiêu Vũ vừa lấy ra Tĩnh Vân phu nhân đưa cho cái viên này minh phù, cái kia phù bên trong ngoại trừ đối với lần này quy tắc nói rõ ở ngoài, còn cung cấp vài loại có thể thu được thứ tự cách.

"Chém giết phù bên trong ghi chép Yêu tộc nhân vật, cũng có thể đạt được xếp hạng? Nhìn dáng dấp, đây là biểu hiện sức chiến đấu một phần!"

Thu hồi minh phù, Tiêu Vũ một phen suy nghĩ, cảm thấy không thể chỉ là chờ, cũng phải làm chút việc khác.

Hắn để Tiểu Lý lưu lại, sau đó kêu lên Nhị Hắc, từ nơi này rời đi.

Ra khỏi thành, vào núi.

Một tòa tên là quạ nói mớ núi lớn, theo phù bên trong ghi chép, trong núi này ở có 12 Huyết Yêu, tính cách hung tàn, đã tàn sát không ít nhân tộc, vực nội thậm chí có một chút thế lực lớn treo giải thưởng, chém giết 1 Yêu, có thể chiếm được ngàn vạn Hồn thạch!

Nói cách khác, chém giết Huyết Yêu, không chỉ có thể tỏ vẻ ra là chiến lực của mình, còn có thể thu được của cải.

"Tiêu Huynh, ngươi cũng tới?"

Vừa đến trước núi, Tiêu Vũ liền gặp được Mộ Dung Cô Vũ, hắn hơi kinh ngạc, Mộ Dung Cô Vũ cũng là giống như hắn dự định?

“Ha ha, kỳ thực không chỉ là ta, không ít người cạnh tranh ý nghĩ đều là giống nhau, giờ phút này chỉ sợ đã có không ít người đã vào núi, dù sao đây là thu được xếp hạng tốt nhất cách.”

Nhìn ra Tiêu Vũ nghi hoặc, Mộ Dung Cô Vũ cười nói.

Tiêu Vũ gật gù, của cải, tiếng tăm, quyền lực, giao thiệp mấy thứ này, muốn từ đầu thành lập, phải một ít thời gian, so sánh với đó, chém giết Yêu tộc, tất là có thể nhanh chóng thu được xếp hạng.

Thử thách vừa mới bắt đầu, tự nhiên là có không ít người đồng ý thử nghiệm loại này phương thức trực tiếp nhất.

“Các ngươi đã ở?”

Một thanh âm kinh ngạc truyền đến, Kiều Vũ Thi lại cũng xuất hiện, nhìn thấy Tiêu Vũ hai người, cũng là kinh ngạc.

“Đã chúng ta đều là ý tưởng giống nhau, nghĩ đến bây giờ trong núi đã có cái khác không ít người.” Tiêu Vũ than khẽ nói.

“Ha ha, đã gặp gỡ, chúng ta đây liền kết bạn mà được thôi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.” Mộ Dung Cô Vũ trên khuôn mặt anh tuấn, thủy chung mang theo nụ cười ưu nhã.

Tiêu Vũ cũng không phản đối, đối với hắn mà nói, hành động đơn độc cùng hành động chung, và không hề khác gì nhau.

Đúng là Kiều Vũ Thi, sắc mặt hơi có làm khó dễ, nhìn Tiêu Vũ một chút, cuối cùng vẫn là gật đầu một cái.

“Yêu tộc không phải có thể như ý ở trong nhân tộc ra vào gì? 12 Huyết Yêu tại sao còn loại này trong núi sâu?” Nhị Hắc đi theo Tiêu Vũ phía sau, không hiểu hỏi.

“Yêu tộc ở trong nhân tộc qua lại, mặc dù đã thành thái độ bình thường, nhưng cũng có một chút Yêu tộc, tính cách hung tàn, là nhân tộc chỗ không cho, tự nhiên là sẽ không ở tại nhân tộc lãnh địa.” Tiêu Vũ chỉ đành giải thích, “ngoài ra, cũng có một chút kiêu ngạo chủng tộc, không muốn tiến vào nhân tộc thế giới, lựa chọn ẩn cư núi thẳm.”

Nghe đến Tiêu Vũ giải thích, Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi đều kinh ngạc nhìn về phía Nhị Hắc. Cái này ở Cửu Thiên Thế Giới thuộc về lẽ thường, Nhị Hắc lại không một chút nào biết?

Hai người âm thầm suy đoán Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc lai lịch, mặc dù lòng tràn đầy hoài nghi, nhưng là ai cũng không hỏi nhiều.

Vào núi, trong núi từ là có thêm không ít mạnh mẽ Yêu tộc cùng dị thú, và ở trong núi, rất nhanh bọn họ thì gặp được đến từ hắn vùng người trẻ tuổi.

“Tần Vị Dương?”

Đột nhiên, Mộ Dung Cô Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía trước một gã nam tử.

Tần Vị Dương? Đây không phải bây giờ xếp hàng thứ hai cái tên đó? Tiêu Vũ nhìn tới, con mắt nhất thời nheo lại.

“Hả?”

Tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt, Tần Vị Dương hướng về nơi đây trông lại, trên khuôn mặt, cũng là lộ ra ý cười, chỉ là loại này cười, lại làm cho người ta dị thường cảm giác lạnh như băng.

“Lại gặp mặt!”

Tần Vị Dương mang theo âm lãnh cười, cất bước đi tới, nhìn về phía Tiêu Vũ bên cạnh hai người, nói: “Hai người bọn họ, chính là cùng ngươi 1 vùng ứng cử viên?”

Này Tần Vị Dương, rõ ràng là trước khi Tiêu Vũ ở Bách Bảo giữa đường gặp phải tên kia công tử trẻ tuổi, Tiêu Vũ thật không ngờ, hắn càng cũng là lần này đối thủ cạnh tranh.

Bây giờ nghĩ lại, lúc đó Tần Vị Dương đúng là đã nói hắn họ Tần, chỉ là Tiêu Vũ lúc đó, cũng không có quá để vào trong lòng.

“Lại là ngươi tên mặt trắng nhỏ!” Nhị Hắc khó chịu, bởi vì Tần Vị Dương đem hắn không thấy.

“Xem ra, các ngươi cũng là nghĩ đến săn giết 12 Huyết Yêu?” Tần Vị Dương không để ý đến Nhị Hắc, vẫn là thấy Tiêu Vũ, nói: “Dùng thực lực của ngươi, muốn làm, chỉ sợ có chút gian nan.”

Mộ Dung Cô Vũ trong mắt có chút kiêng kỵ, đối với Tiêu Vũ truyền âm nói: “Nghe nói sớm nhất đã đến săn giết Huyết Yêu nhân trung, có mấy người đã chết rồi, còn có người bị trọng thương, chỉ có hai người thành công, hai người kia ngay tại lúc này xếp hạng thứ nhất cùng đệ nhị trăm dặm không một, cùng cái này Tần Vị Dương.”

Tiêu Vũ vừa kinh ngạc, nguyên lai hai người này thứ hạng là như vậy đến.

Hắn không khỏi một lần nữa đánh giá Tần Vị Dương, khả năng ở như vậy trong thời gian ngắn thành công săn giết Huyết Yêu, theo trình độ nhất định cũng nói Tần Vị Dương thực lực.

Chương 252: Tử Kim Lớn Mãng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi yên tâm, ta sẽ không ra tay với ngươi.” Tần Vị Dương nụ cười hờ hững mà kiêu ngạo, nói: “Ta nói rồi, ta sẽ để ngươi chủ động tới cầu ta, cam tâm tình nguyện làm nô bộc của ta!”

Hắn cười xoay người, ở trong thanh âm truyền vào Thần lực, xa xa truyền ra: “Các ngươi đến từ mỗi một châu người, bất kể là ai, nếu dám động hắn, chính là đối địch với ta!”

Âm thanh xa xa truyền ra ngoài, thân ảnh của hắn, cũng trong rừng biến mất, chỉ có âm thanh còn đang vang vọng.

“Tên khốn kiếp này, cũng quá xem thường ngươi!” Nhị Hắc tức giận đến nghiến răng, “hắn lại còn gan dạ thả ra như vậy, đây rõ ràng chính là không hề có một chút nào đem ngươi để ở trong mắt, sợ ngươi trước tiên bị người khác giết, còn muốn hắn đến che chở!”

Đối với điểm ấy, Tiêu Vũ há lại sẽ nghe không hiểu? Chỉ bất quá hắn vẫn là không có gì biểu thị, vẻ mặt hờ hững.

“Ngươi thì không một chút nào tức giận?” Nhị Hắc trừng mắt lên, đối phương đều khi dễ như vậy hắn, Tiêu Vũ lại còn bình tĩnh như vậy?

“Nếu ngay cả chút chuyện nhỏ này đều có thể làm ta nổi giận, đạo tâm của ta sớm phá.” Tiêu Vũ cũng không hi vọng Nhị Hắc khả năng hiểu, dù sao Nhị Hắc chỉ là một món binh khí, không cần bảo trì cái gì tu luyện đạo lòng.

“Tiêu Huynh, ta bây giờ đối với ngươi, mới là thật chịu phục.” Mộ Dung Cô Vũ tự đáy lòng than thở, hiện tại hắn mới biết được, Tiêu Vũ có thể có thực lực này, tuyệt đối không phải tình cờ.

“Đi thôi, những người khác phỏng chừng đã hành động.” Tiêu Vũ nói xong, đi về phía trước. Hắn vừa đi, vừa nói: “Đối với này 12 Huyết Yêu, ngươi có biết bao nhiêu?”

“Biết không nhiều.” Mộ Dung Cô Vũ nói: “Chỉ biết, này 12 Huyết Yêu mỗi người hung tàn, hơn nữa thực lực mạnh mẽ. Tuy được xưng là 12 Yêu, nhưng đều không phải là một đoàn thể, mà là đơn độc mười hai vị đại yêu, nghe nói đều có Hồn cảnh trở lên tu vi.”

Con đường tu luyện, trăm sông đổ về một biển, mặc dù là Yêu tộc, tu luyện tới cảnh giới nhất định sau, cũng sẽ cùng nhân tộc đi tới đồng dạng đường, bởi vậy về mặt cảnh giới, dĩ nhiên cũng không khác gì là.

“Có biết này Huyết Yêu thuộc về nào loài?” Tiêu Vũ lại hỏi, đang đối với này Huyết Yêu không biết gì cả dưới tình huống, hắn cũng không thể xuất thủ.

“12 Yêu phân biệt thuộc về bất đồng chủng tộc, trước mắt đã biết, có một con ngân dực huyết bức, một con tam nhãn lửa rắn mối cùng một cái tử kim lớn mãng. Hai người trước đã bị trăm dặm không có một loại Tần Vị Dương chém giết, còn lại, trước mắt còn chưa biết được.” Mộ Dung Cô Vũ hiển nhiên cũng là rơi xuống công phu, nghe được không ít tình huống.

“Cũng biết cái kia tử kim cự mãng sào huyệt?” Tiêu Vũ lại hỏi.

Mộ Dung Cô Vũ gật đầu, “trước đây liền đã có người thử nghiệm ra tay, nhưng cái kia tử kim lớn mãng sào huyệt trước hiện đầy độc thảo, khó có thể tiếp cận.

”

“Vật ấy kịch độc nhất, nơi đi qua, phun ra khí tức đều có thể làm quanh thân không có một ngọn cỏ, thực lực không đủ người, tự nhiên khó có thể tiếp cận.” Tiêu Vũ gật đầu, muốn nói đối với mỗi một đại chủng tộc đặc tính, không có người nào so với hắn càng quen thuộc.

Dù sao, hắn nhưng là có kiếp trước mấy trăm ngàn năm từng trải.

Mấy người hành động, đi tử kim lớn mãng sào huyệt. Đó là một sâu thẳm sơn động, trong động lộ ra từng trận tanh tưởi khí, trước động loạn bụi cỏ sinh, nhưng đều là vật kịch độc, khó có thể thông qua.

Quanh thân có không ít bóng người ẩn giấu, tựa hồ cũng đang chờ đợi cái kia lớn mãng xuất hiện.

“Giang Ngọc Ngân cùng Hàn Dạ Thành, bọn họ cũng tới?” Mộ Dung Cô Vũ nhíu mày, ở những người kia ở trong phát hiện hai đạo thân ảnh quen thuộc.

Hắn và hai người kia một mực là cạnh tranh đối thủ, đặc biệt là Hàn Dạ Thành, hai người từ trước đến giờ không hợp, này đây vừa thấy được, sắc mặt của hắn liền khó coi.

“Vũ thực hiện.” Giang Ngọc Ngân cũng phát hiện bọn họ, chủ động hiện thân, chủ yếu vẫn là hướng về phía Kiều Vũ Thi mà đến. Hắn nhìn về phía Tiêu Vũ, vẻ mặt có chút phức tạp, nói: “Các ngươi, tại sao sẽ ở đồng thời?”

“Trên đường ngẫu nhiên gặp, cùng hành động.” Kiều Vũ Thi giải thích, nàng tựa hồ cũng không biết mình tại sao muốn cùng

Giang Ngọc Ngân giải thích, nàng đối với Giang Ngọc Ngân và không có hảo cảm, tựa hồ căn bản không cần như thế.

Nhìn về phía Tiêu Vũ, suy nghĩ kỹ một chút, nàng tựa hồ chỉ là không muốn khiến người ta cho rằng nàng cùng Tiêu Vũ quan hệ có bao nhiêu thân cận.

“Ngươi tới sớm? Chạy đến nơi đây ngồi xổm, có ích lợi gì?” Nhị Hắc biết được Giang Ngọc Ngân cùng Tiêu Vũ ân oán, nhìn thấy Giang Ngọc Ngân không nhịn được nói móc một câu.

“Hừ! Tử kim lớn mãng sào huyệt trước che kín độc vật, ta khả năng có biện pháp gì?” Giang Ngọc Ngân hừ một tiếng, không muốn ở Tiêu Vũ trước mặt yếu thế, nói: “Làm sao, có phải ngươi có biện pháp?”

“Vào không được sơn động, các ngươi sẽ không đem cái kia sâu dẫn ra gì? Không có một chút đầu óc!” Nhị Hắc xem thường.

“Ngươi khả năng nghĩ tới, có phải người khác thì không ngờ rằng? Trước khi thì không biết có bao nhiêu người từng thử các loại biện pháp, nhưng này lớn mãng sớm dĩ nhiên tu luyện thành Yêu, trí tuệ không so với nhân tộc thấp. Ngân dực huyết bức cùng tam nhãn lửa rắn mối vừa chết, nó sớm đề cao cảnh giác, có thể có tốt như vậy dẫn ra?” Giang Ngọc Ngân tự nhiên không chịu thừa nhận chính mình vô năng, chỉ bất quá hắn mặc dù đang đối với Nhị Hắc nói chuyện, ánh mắt lại thỉnh thoảng hướng về Tiêu Vũ trên người quét.

Dưới cái nhìn của hắn, Nhị Hắc là Tiêu Vũ người, nói những lời này, khẳng định cũng là Tiêu Vũ thụ ý.

“Ngươi không có biện pháp, chỉ có thể nói rõ ngươi vô dụng!” Nhị Hắc đầy vẻ khinh bỉ, đối với Tiêu Vũ nói: “Đến ngươi biểu hiện thời điểm, ngươi đi, đem cái kia sâu nhỏ giải quyết!”

Tiêu Vũ trợn tròn mắt, cái tên này chính mình nhảy ra theo người khoe khoang, kết quả lại đem việc này quăng trên đầu hắn?

Hắn im lặng không nói, không có trả lời.

“Ha ha, làm sao, ngươi cũng không có biện pháp?” Giang Ngọc Ngân tự nhiên không chịu bỏ qua cơ hội này, nói móc nói: “Ngoài miệng nói rất êm tai, nhiều người như vậy đều bắt lại cái kia lớn mãng không có cách nào, chỉ bằng ngươi? Không có bản lãnh kia, cũng đừng loạn khoe khoang!”

“Ta lúc nào đã nói ta không có biện pháp?” Tiêu Vũ nhàn nhạt nhìn lướt qua Giang Ngọc Ngân.

“Hả? Vậy ngươi có biện pháp gì, nói nghe một chút!” Giang Ngọc Ngân tự nhiên không tin, cái khác đến từ mỗi một vùng thiên tài cũng không yếu, nhiều người như vậy cũng không có cách nào, Tiêu Vũ khả năng có biện pháp?

“Ta dù cho cùng ngươi nói, chỉ sợ ngươi cũng không hiểu được.” Tiêu Vũ căn bản không cùng Giang Ngọc Ngân giải thích, đối với Nhị Hắc nói: “Ngươi đi, thay ta tìm mấy thứ đồ.”

“Tại sao là ta? Ngươi không thể đi gì?” Nhị Hắc một trận không tình nguyện.

“Trâu đều là ngươi thổi ra, ngươi không đi ai đi?” Tiêu Vũ cũng không cùng hắn lưu tình, trực tiếp đối với Nhị Hắc báo ra mấy thứ đồ.

“Đi thì đi!” Nhị Hắc rốt cuộc còn là nghe theo Tiêu Vũ nói, xoay người từ nơi này rời đi.

“Ngươi để hắn tìm này, giống như đều là ít ỏi phàm cỏ? Tìm đến này, có ích lợi gì?” Giang Ngọc Ngân đầy mặt xem thường, Tiêu Vũ để Nhị Hắc đi tìm này cỏ hắn hầu như đều nghe qua, chỉ là rất thường gặp phàm cỏ, có thể đối phó tử kim lớn mãng?

“Ta nói rồi, cùng ngươi giải thích, ngươi cũng không hiểu!” Tiêu Vũ không thèm để ý Giang Ngọc Ngân.

“Ngươi!” Giang Ngọc Ngân lộ ra vẻ giận dữ, lại lại mạnh mẽ nhịn xuống, cắn răng nói: “Tốt, ta đây ngược lại muốn xem xem, ngươi khả năng làm cái gì!”

Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi đối diện, đối với Tiêu Vũ làm ra, cũng đồng dạng cảm thấy vạn phần không rõ. Nhưng mà, hai người không có giống Giang Ngọc Ngân như vậy, trực tiếp đề xuất nghi ngờ, mà là giữ vững trầm mặc.

Chỉ chờ tới lúc Nhị Hắc trở về, nên liền có thể biết Tiêu Vũ phải làm gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 253: Chết Cũng Cần Thể Diện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không lâu sau, Nhị Hắc trở về, mang về vài loại phàm cỏ, giao cho Tiêu Vũ trong tay.

“Ngươi muốn mấy thứ này, rốt cuộc làm được việc gì? Nếu cuối cùng vô dụng, cũng đừng trách ta trở mặt!” Mặc dù tìm về những cỏ này, nhưng Nhị Hắc chính mình cũng không biết Tiêu Vũ rốt cuộc muốn làm gì.

“Ngươi sẽ không phải thật muốn vay mượn những cỏ này tới đối phó tử kim lớn mãng? Có phải đầu óc ngươi xảy ra vấn đề?” Giang Ngọc Ngân ở bên cạnh chê cười.

“Thiên địa vạn vật, tương sanh tương khắc, mấy thứ này, khả năng thay chúng ta mở đường, không cho cửa động này độc thảo uy hiếp được chúng ta.” Tiêu Vũ mặc dù lười hướng về Giang Ngọc Ngân giải thích, nhưng đối với Nhị Hắc, e sợ không nói rõ ràng, cái tên này chắc là sẽ không giảng hoà.

“Ngươi là nói này mấy cây cỏ có thể đối phó này độc thảo?” Giang Ngọc Ngân liên tục cười lạnh, “mấy cây phàm cỏ mà thôi, trước động này độc thảo khả năng bù đắp được ở tử kim lớn mãng độc khí, liền có thể thấy cấp bậc, ngươi muốn dùng tầm thường vài cây phàm cỏ tới đối phó?”

Nhị Hắc trong mắt cũng là một trận hoài nghi, âm thầm nói thầm Tiêu Vũ rốt cuộc có đáng tin cậy hay không.

“Vài loại cỏ mặc dù đều phàm là cỏ, nhưng nếu phối hợp lẫn nhau, sẽ có không tưởng tượng nổi công hiệu. Thế gian vạn vật, lẫn nhau trong lúc đó đều có một loại kỳ diệu liên quan, loại này liên quan, khó có thể cùng ngươi nói thanh.” Tiêu Vũ đang đối với Giang Ngọc Ngân phản bác đồng thời, cũng là hướng về Nhị Hắc giải thích.

Hắn nói chuyện đồng thời, lấy ra cái kia vài cây phàm cỏ cây cỏ, vận chuyển Thần lực, theo ở trong mỗi loại lấy ra ra vài giọt chất lỏng. Vài loại cỏ chất lỏng bị Thần lực đề xuất sau, vừa hòa làm một thể, hóa thành một giọt màu xanh lục giọt nước, ở Tiêu Vũ lòng bàn tay di động.

“Một giọt này cỏ đêm, có thể cho ngươi tạm thời không thể trước động này độc thảo uy hiếp, sau khi ăn vào, ngươi là có thể trực tiếp đi vào trong động.” Tiêu Vũ dùng Thần lực để cỏ dịch nổi lòng bàn tay, ánh mắt tất là nhìn về phía Nhị Hắc.

“Mẹ kiếp! Ngươi tại sao nhìn ta như vậy? Có phải vừa là ta đi?” Nhị Hắc một chút liền hiểu Tiêu Vũ ý tứ, há mồm liền mắng.

“Ngươi không phải yêu thích làm náo động gì? Nhiều người như vậy đều không xông qua được địa phương, ngươi xông qua, đến tăng bao lớn mặt?” Tiêu Vũ vẻ mặt mỉm cười, không quan tâm chút nào Nhị Hắc tiếng mắng.

“Đại gia ngươi, ngươi này là muốn hố chết ta!” Nhị Hắc lâm vào xoắn xuýt, hắn đúng là muốn oai phong một cái, nhưng những độc kia, cũng không phải đùa giỡn.

Mặc dù, hắn chân thân là món binh khí, nhưng có khí linh, những độc kia liền có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn, chỉ vì những độc kia chỗ kinh khủng liền ở chỗ không chỗ nào vào, hoàn toàn không chỉ là sẽ cảm nhận được thân thể, còn có thể uy hiếp được thần hồn.

Binh khí chi hồn, cũng giống như vậy.

“Làm sao, ngươi sợ?” Tiêu Vũ tiếp tục hỏi dò,

Một bộ tin tưởng tràn đầy hình dáng.

“Sợ hãi? Ta Huyền xanh sợ qua ai?” Nhị Hắc mặc dù biết Tiêu Vũ ở kích hắn, nhưng hắn người này chính là chết cũng cần thể diện, lúc này cắn răng một cái, “đi thì đi, ai sợ ai là cháu trai!”

Tiếp nhận Tiêu Vũ tinh luyện ra cỏ dịch, hắn há mồm nuốt xuống, vừa chăm chú nhìn Tiêu Vũ, “tiểu tử ngươi, sẽ không hố ta đi? Thứ này xác định là hữu dụng?”

“Đương nhiên!” Tiêu Vũ tin tưởng tràn đầy, hắn phối xuất ra gì đó, làm sao sẽ không dùng?

“Tốt, ta thì tin ngươi một lần!” Nhị Hắc nghiến răng, liều mạng, dù như thế nào cũng không có thể ở Tiêu Vũ trước mặt mất mặt, muốn hắn cao nhận sai đó là tuyệt đối không khả năng.

Hắn người này cái gì đều được không muốn, nhưng mặt mũi nhất định không thể tiêu mất!

“Nhớ kỹ, sau khi đi vào, đem cây cỏ này ném, sau đó lập tức thì lui về, không nên cùng con rắn kia tiếp xúc.” Tiêu Vũ trong tay, còn sót lại cuối cùng một cây cỏ.

Cây cỏ này duy nhất đặc điểm, chính là có một luồng gay mũi mùi vị, trừ lần đó ra, nó cũng chỉ là một cây phàm cỏ.

“Biết rồi!” Nhị Hắc không nhịn được, tiếp nhận bụi cỏ kia sau, hít một hơi thật sâu.

Chưa bao giờ tôn bất kỳ thần linh hắn, giờ phút này chỉ ở đáy lòng đem khả năng nghĩ tới thần đều niệm toàn bộ, chỉ mong chúng thần bảo vệ, Tiêu Vũ hợp với cỏ dịch nhất định phải hữu dụng.

Hắn thì thầm nửa ngày, rốt cục cất bước, cẩn thận từng li từng tí một về phía cửa động đi đến.

“Ngươi nếu là sợ, sẽ trở lại.” Tiêu Vũ nhìn Nhị Hắc mỗi bước ra một bước đi đều sợ hãi rụt rè, tại phía sau nói.

Cái tên này có lúc không biết xấu hổ đến có thể, có khi lại chết cũng cần thể diện, rõ ràng trong lòng sợ đòi mạng, đừng có nhắm mắt lại.

“Câm miệng, ta biết nên làm như thế nào!” Có chút tức giận trả lời một câu, Nhị Hắc thử thăm dò về phía trước, đang xác định trước động này độc thảo quả thật đối với hắn vô dụng sau, lúc này mới sãi bước hướng về trong động đi đến.

Tới giờ phút này, chính là Giang Ngọc Ngân cũng không nói gì nữa, bởi vì trước động này độc thảo, thật không có đối với Nhị Hắc đưa đến hiệu quả.

Hắn có chút không tin, trước khi hắn nhưng là tận mắt nhìn đến, không ít người muốn gần sát cửa động trong khi, im hơi lặng tiếng thì ngã xuống, thân trúng kịch độc.

Tiêu Vũ tầm thường vài cây phàm cỏ, dùng trong cỏ đề luyện ra vài giọt chất lỏng phân phối một phen, có thể đối kháng này độc thảo?

Kiều Vũ Thi vẻ mặt, cũng là một trận ngạc nhiên nghi ngờ, ánh mắt ở Tiêu Vũ trên người xem đi xem lại.

Thế gian vạn vật đều tồn tại liên hệ nào đó, đạo lý này nàng cũng hiểu. Thế nhưng, hiểu là một chuyện, thật có thể bất cứ lúc nào ứng dụng, vừa là một chuyện khác.

Tiêu Vũ tùy ý dùng vài cây cỏ liền có thể hợp với dạng này cỏ dịch, đây là cần phải có cực kỳ khủng bố từng trải, đối với mỗi một loại cỏ đặc tính đều biết đến mức tận cùng mới có thể làm được.

Nhưng tại thế gian này, thật sự có dạng này người, đối với thế gian vạn vật gian liên hệ, thậm chí là mỗi loại phàm cỏ đặc tính đều biết đến như thế thấu triệt gì?

Kiều Vũ Thi bây giờ mới phát hiện, chính mình cho tới nay, tựa hồ cũng quá khinh thị Tiêu Vũ. Người này cho cảm giác của nàng, nhất định chính là sâu không lường được.

“Huây!”

Đột nhiên, một tiếng phẫn nộ rít gào từ trong động truyền ra, chấn động đến mức quanh thân đại địa đều đang run rẩy.

Thấy thế nào, Nhị Hắc bóng người hóa thành một tia ô quang, thần tốc từ trong động vọt ra, một bên trùng vừa mắng: “Đại gia ngươi, tiểu tử, ngươi thiếu chút nữa hại chết ta rồi!”

Giang Ngọc Ngân cùng Kiều Vũ Thi mấy người dồn dập biến sắc, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cửa động, Tiêu Vũ biện pháp thật có thể đem cái kia lớn mãng dẫn ra gì?

“Xuýt!”

Phẫn nộ hí lên bên trong, một con thân dài trăm trượng lớn mãng, hí lên từ trong động lao ra, đỏ bừng trong hai mắt tràn đầy phẫn nộ.

“Ngươi rốt cuộc để tên kia đã làm gì?” Giang Ngọc Ngân triệt để không bình tĩnh, khiếp sợ nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lại thật, đem cái kia lớn mãng cho dẫn ra.

“Cũng không có gì, chỉ là tử kim mãng bộ tộc, đối với cuối cùng loại kia cỏ mùi vị hết sức chán ghét nhạy cảm, chỉ cần ngửi được, thì sẽ lâm vào nổi khùng.” Tiêu Vũ tùy ý nói.

Kiều Vũ Thi trong lòng vừa là thất kinh, Tiêu Vũ không chỉ đối với các loại phàm cỏ đặc tính đều như vậy hiểu ra, liền tử kim mãng bộ tộc loại này đặc tính đều biết, điều này cần ra sao từng trải?

Trước đó, nàng xưa nay đều chưa từng nghe nói tử kim mãng loại này đặc tính, nói cách khác loại này đặc tính nhất định không có quá nhiều người biết được, có thể Tiêu Vũ lại tựa hồ như biết được tất cả.

Hắn chỉ dùng vài cây phàm cỏ, liền làm được mỗi một vùng thiên tài đều không làm được sự tình.

“Mẹ kiếp! Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, còn chưa động thủ!” Nhị Hắc một bên chạy vội, vừa mắng.

Tử kim lớn mãng chăm chú đuổi ở phía sau hắn, Tiêu Vũ lại còn không ra tay.

“Bốp!” Giang Ngọc Ngân cái thứ nhất động, cơ hội đang ở trước mắt, chém này mãng, hắn thì có thể thu được xếp hạng, hắn há đồng ý bỏ qua cơ hội này?

Kiều Vũ Thi nhưng không có nhanh chóng động, chỉ là nhíu nhíu mày. Cơ hội này là Tiêu Vũ cho, Giang Ngọc Ngân người thứ nhất xông lên đi báo, có vẻ hơi không quá phúc hậu.

Nàng xem hướng về Tiêu Vũ, đã thấy Tiêu Vũ vẫn là không hề có một chút muốn động ý tứ, mới vừa muốn ra tay lòng, nhất thời vừa yên tĩnh lại. Có phải Tiêu Vũ còn có đừng dự định?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 254: Khủng Bố Nọc Độc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mịa, ngươi đang chờ cái gì? Còn không ra tay?” Nhị Hắc lao nhanh đến Tiêu Vũ trước mặt, nhìn thấy Giang Ngọc Ngân đều ra tay rồi, Tiêu Vũ nhưng vẫn là không nhúc nhích, không khỏi cuống lên.

“Ra tay? Ha ha, bây giờ ra tay, đó là chịu chết!” Tiêu Vũ vẫn là bất động.

“Chịu chết?” Nhị Hắc kinh ngạc, sắc mặt đột nhiên trở nên hơi cứng ngắc, “có ý gì?”

Mặc dù đang hỏi Tiêu Vũ, nhưng hắn vừa quay đầu lại, kỳ thực liền đã thấy được.

Qua ở ngoài động người, cũng không phải chỉ có mấy người bọn hắn, mà là có càng nhiều người cạnh tranh. Khi nhìn thấy tử kim Cự Mãng bị theo trong động dẫn ra, những người này ý nghĩ đều cùng Giang Ngọc Ngân giống nhau, muốn ra tay trước, trước một bước chém giết Cự Mãng.

Lúc này, hai bên lao ra người, liền có không dưới mười cái, một đám người hơn nữa Giang Ngọc Ngân, điên cuồng quay tử kim Cự Mãng ra tay.

“Xuýt!”

Tử kim Cự Mãng chiều cao trăm trượng, thể mở thô to, một đôi huyết mâu đều như đèn lồng to nhỏ, dáng dấp đáng sợ dị thường.

Nó ở nổi khùng bên trong, há mồm gào thét, trong mũi lộ ra từng tia từng tia quỷ dị sương mù, phun về phía này ra tay với nó người.

“Đáng chết, khí tức của nó có độc!”

“A!”

Ra tay trong đám người truyền ra vài tiếng kêu sợ hãi, mấy người bị Cự Mãng phun ra khí tức nhiễm, nhiễm phải chỗ nhất thời thần tốc khô quắt, giống như bị một loại vật vô hình hủ thực.

“Mẹ kiếp! Mẹ kiếp! Mẹ kiếp!” Nhị Hắc liên tục một trận mắng to, trợn lên giận dữ nhìn Tiêu Vũ, “ngươi sớm biết sẽ là kết quả này, ngươi còn để ta đi?”

“Sợ gì?” Tiêu Vũ nói: “Chỉ cần ngươi theo ta nói làm, chắc chắn sẽ không chết. Huống hồ, ta có chừng mực, cái kia Cự Mãng khả năng uy hiếp đạt được người khác, lại không uy hiếp được ngươi.”

“Ta muốn tin ngươi mới thấy quỷ!” Nhị Hắc đầy mặt không tin.

Vừa nghĩ tới chính mình mới rồi thiếu chút nữa thì rơi vào kết quả giống nhau, sắc mặt hắn trắng bệch, trong lòng đem Tiêu Vũ tổ tông đều thăm hỏi toàn bộ.

Cái tên này quá không hiền hậu, lớn như vậy nguy hiểm, lại còn để hắn đi! Hắn quyết định sau đó vô luận như thế nào, cũng không thể dễ dàng bị Tiêu Vũ chỗ kích, rơi vào cái tên này trong hầm, chết như thế nào cũng không biết!

“A, vũ thực hiện, cứu ta!”

Đột nhiên, Giang Ngọc Ngân thanh âm hoảng sợ truyền đến.

Hắn cái thứ nhất vọt tới trước, cũng là sớm nhất đến, Cự Mãng nôn độc thời gian, hắn đứng mũi chịu sào, lúc này cả người đều bao phủ lên Cự Mãng phun ra trong làn khói độc.

Chỉ thấy hắn da trên người, vào thời khắc này như đồng hóa để chất lỏng, ở trên người hắn từ từ hòa tan, thật là doạ người.

Ngoài ra, huyết nhục của hắn cũng đang nhanh chóng bị độc khí ăn mòn, cả người tựa như một khối đang nhanh chóng hòa tan băng.

“Này……” Kiều Vũ Thi trừng lớn hai mắt, ánh mắt lộ ra kinh khủng.

Vừa mới nàng nếu là cũng giành trước tiến lên, bây giờ chỉ sợ chính là cùng Giang Ngọc Ngân kết quả giống nhau!

Thấy Giang Ngọc Ngân thảm trạng, được nghe lại cái kia hoảng sợ tiếng gào, Kiều Vũ Thi sau khi hoảng sợ, nhìn về phía Tiêu Vũ, sắc mặt có chút khó coi nói: “Tiêu Vũ, tại sao sẽ như vậy?”

“Tử kim Cự Mãng trạng thái nổi khùng dưới, trên người độc có thể so với bình thường mãnh liệt gấp mười lần, chính là phun ra khí tức đều không thể nhiễm, nếu không ngay tại lúc này loại hậu quả này!” Tiêu Vũ hờ hững nói rằng, đối với Giang Ngọc Ngân thảm trạng, có vẻ thờ ơ.

“Ngươi…… ngươi sớm biết sẽ như vậy, tại sao trước khi không nói?” Kiều Vũ Thi lộ ra vẻ giận dữ, nói: “Ngươi là cố ý, muốn hắn đi chịu chết?”

Nhìn ra được, Kiều Vũ Thi rất muốn tiến lên cứu Giang Ngọc

Ngân, nhưng này độc khí quá kinh khủng, nàng nếu tiến lên, e sợ tự thân khó bảo toàn.

Trước đó, nàng liền đã ngăn cản Tiêu Vũ giết Giang Ngọc Ngân, bây giờ mặc dù muốn lại một lần nữa cứu giúp, nhưng cũng căn bản không có cái năng lực kia.

“Ta cố ý?” Tiêu Vũ một trận cười lạnh, nói: “Nếu không có hắn muốn giành trước chém giết này mãng, đột nhiên ra tay, hắn khả năng rơi xuống kết cục này?”

Đối với Kiều Vũ Thi, Tiêu Vũ và không có hảo cảm. Lần trước ngăn cản hắn giết Giang Ngọc Ngân, lần này Giang Ngọc Ngân để cướp đoạt tử kim Cự Mãng chém giết quyền, ra tay trước, rơi vào kết cục này, nữ nhân này lại nói hắn là cố ý hành động.

Nàng cũng không nghĩ một chút, nếu hắn muốn giết Giang Ngọc Ngân, còn cần đến khiến loại thủ đoạn này?

“Coi như ngươi không phải cố ý, ít nhất cũng có thể trước tiên nhắc nhở một chút!” Kiều Vũ Thi sắc mặt vẫn là khó coi, không thể tin được Tiêu Vũ.

“Hắn muốn chịu chết, ta tại sao muốn ngăn hắn?” Tiêu Vũ cảm giác buồn cười, “vừa mới hắn muốn xuất thủ thời điểm, ngươi vốn cũng có thể ngăn cản, nhưng không có, cũng chấp nhận để hắn giành trước chém giết, bây giờ lại đến trách cứ ta?”

Kiều Vũ Thi không khỏi trầm mặc. Trên thực tế, nàng vừa rồi làm sao chưa hề nghĩ tới ra tay trước? Dù sao Cự Mãng tuy là Tiêu Vũ dẫn ra, nhưng cuối cùng chết ở trên tay người nào, liền coi như ai.

Lúc này nàng cũng biết, Giang Ngọc Ngân rơi vào kết quả như thế, tất cả là vì tự mình tìm đường chết.

“Ngươi có biện pháp nào hay không, có thể cứu hắn?” Cắn răng, Kiều Vũ Thi cuối cùng vẫn là không đành lòng nhìn thấy Giang Ngọc Ngân ở trước mắt mình chết thảm.

“Không có!” Tiêu Vũ lắc đầu, “trạng thái nổi khùng dưới tử kim Cự Mãng, không phải dễ đối phó như vậy, liền các ngươi này Hồn cảnh tu vi người cũng không là đối thủ, ta tầm thường một thể cảnh, khả năng làm cái gì?”

“Có phải thì nhìn như vậy hắn chết?” Kiều Vũ Thi sắc mặt hơi trắng bệch, nhìn về phía cái kia không dứt gào thảm Giang Ngọc Ngân, khắp khuôn mặt là không đành lòng.

Cả người bị độc khí bao phủ, Giang Ngọc Ngân giờ phút này sớm hoàn toàn thay đổi, vô cùng thê thảm, tiếng kêu thảm thiết của hắn cũng biến thành càng ngày càng yếu.

Tiêu Vũ hoàn toàn không có đồng tình, Giang Ngọc Ngân nếu như không phải là bóng tối tồn tâm tư, cũng sẽ không chết, cho nên căn bản không đáng đồng tình.

“Thật là khủng khiếp Cự Mãng, cái kia độc khí quả thực dính chi tắc chết, muốn làm sao đối phó?” Mộ Dung Cô Vũ trong mắt cũng viết đầy kiêng kỵ, đối với Tiêu Vũ nói: “Tiêu Huynh, chúng ta phải nên làm như thế nào?”

Tới giờ phút này, Mộ Dung Cô Vũ đối với Tiêu Vũ là triệt để phục rồi, ngẫm lại Giang Ngọc Ngân, cũng bởi vì tích trữ điểm kế vặt, thì rơi vào kết quả như thế.

Đến đó, Mộ Dung Cô Vũ càng không dám âm thầm mưu tính cái gì, cũng quyết định, sau này vẫn vậy đi theo Tiêu Vũ bên cạnh cho thỏa đáng.

“Cái gì cũng không cần làm. &# 85;U đọc sách &# 119;w w &# 46; uuka n shu. Co &# 109;” Tiêu Vũ nói: “Tử kim Cự Mãng độc trong người, đều là bình thường khổ tu tích lũy, lúc này trạng thái nổi khùng dưới, gấp mười lần bùng phát, mặc dù khủng bố, nhưng chỉ cần qua sau khi, nó thì sẽ suy yếu hạ xuống.”

Mộ Dung Cô Vũ con mắt lóe sáng lên, tử kim mãng uy hiếp lớn nhất thì độc của nó, chỉ cần nó suy yếu hạ xuống, trong cơ thể lẫn nhau dịch hao hết, muốn đối phó lên, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Tiếng kêu thảm thiết dần ngừng lại, phàm là ra tay trước mọi người bỏ ra cái giá đáng kể, có người chịu đựng trọng thương, có người đã đánh mất cánh tay trở về, nhưng thảm nhất, còn là Giang Ngọc Ngân.

Thấy được này mãng khủng bố, lại không ai dám ra tay. Tử kim Cự Mãng cuồng bạo bên trong, phun ra nọc độc độc khí phá hủy từng mảng lớn núi rừng, liền đại địa đều bị độc khí của nó cùng nọc độc hủ thực tảng lớn diện tích.

Như thế trạng thái, tử kim Cự Mãng ước chừng cuồng bạo mấy canh giờ, rốt cục dần dần an tĩnh đi xuống, trăm trượng thân hình ngã xuống đất, yên tĩnh lại.

“Tiêu Huynh, có hay không có thể ra tay rồi?” Mộ Dung Cô Vũ có chút kích động, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Đừng nóng vội.” Tiêu Vũ nhìn về phía quanh thân, nói: “Ta muốn hẳn còn có người ở phụ cận bảo vệ, bọn họ hẳn là cũng ngồi không yên.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 255: Chém Cự Mãng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ tiếng nói vừa mới hạ xuống, quanh thân quả nhiên vừa là chạy ra khỏi mấy đạo thân ảnh, nhằm phía cái kia đã ngã xuống đất Cự Mãng.

“Quả thực còn có người!” Mộ Dung Cô Vũ nhìn về phía Tiêu Vũ, trong lòng đối với Tiêu Vũ càng ngày càng khâm phục, hắn tựa hồ là cái gì đều tính tới, tựa hồ đối với tâm tư người nắm giữ tới cực hạn.

“Tử kim Cự Mãng là ta!”

Lao ra người gào thét, không muốn sống nữa bình thường, nhằm phía cái kia tử kim Cự Mãng.

“Tiêu Huynh, Cự Mãng ngã xuống đất, còn có nhiều người như vậy, chúng ta làm sao bây giờ?” Mộ Dung Cô Vũ phát khởi buồn, mặc dù đưa tới Cự Mãng cũng chờ đến Cự Mãng suy yếu, còn có nhiều người như vậy tranh.

Muốn đối phó nhiều người như vậy, cái này cũng không so đối phó tử kim Cự Mãng ung dung.

“Tiếp tục chờ!” Tiêu Vũ cười nhạt, ánh mắt lộ ra một tia thần bí.

Nhị Hắc ở bên cạnh một trận mắt trợn trắng, hắn quá hiểu, thường thường Tiêu Vũ thời điểm như thế này, chính là ở trong bụng nín hỏng thời điểm. Hắn tin rằng, này xuất thủ người, khẳng định có người phải xui xẻo.

Mộ Dung Cô Vũ không rõ, nhưng cũng không dám không nghe Tiêu Vũ ý kiến, nén lại khí, tiếp tục quan sát đến những người kia.

“Xuýt!”

Chỉ thấy, lao ra mấy đạo thân ảnh, chỉ lát nữa là phải thuận lợi, đem tím giàu Cự Mãng chém giết, vừa lúc đó, đã ngã xuống đất tử kim Cự Mãng đột nhiên lại sống lại, phát sinh rít gào.

Cùng lúc đó, Cự Mãng trong miệng thốt ra lượng lớn nọc độc, gặp gió mà hóa, bao phủ 1 một khu vực lớn.

“Đáng chết, súc sinh này giả chết!”

“A!”

Mấy cái xuất thủ người tức giận, vừa là một trận phát ra tiếng gào thảm thiết, chỉ có số ít người lui trở về, người còn lại tất là kêu thảm độc khí bên trong ngã xuống.

“Xuýt, thật là giảo hoạt gì đó!” Mộ Dung Cô Vũ nhìn ra hết hồn, cuối cùng biết Tiêu Vũ vì sao chậm chạp không chịu ra tay rồi.

Này Cự Mãng sớm thành tinh, hơn nữa nó cũng biết chính mình sắp sửa suy yếu, sắp chết phản công, cuối cùng này phun ra độc khí so trước đó tăng thêm sự kinh khủng, hắn vừa rồi nếu tùy tiện tiến lên, sợ cũng sớm đã chết ở độc khí bên trong.

“Đoành!”

Phun ra sau cùng độc khí, Cự Mãng rốt cục một lần nữa ngã xuống đất, thân thể khổng lồ nện xuống, khiến đại địa đều run lên một cái.

Quanh thân, hoàn toàn tĩnh mịch, đang bị tử kim Cự Mãng lừa dối một lần sóng sau khi, còn chưa xuất thủ người đều là lòng còn sợ hãi, lần này chậm chạp lại không có người ra tay.

“Tiêu Huynh, chúng ta...... có thể ra tay rồi gì?” Mộ Dung Cô Vũ hiển nhiên đã đối với Tiêu Vũ triệt để tin phục, hướng về Tiêu Vũ trưng cầu ý kiến.

“Gần đủ rồi.” Mặc dù cảm giác quanh thân cũng không có thiếu rục rịch người, nhưng bọn họ bây giờ quý sợ hãi chưa tiêu, không dám ra tay, Tiêu Vũ cũng sẽ không khách khí, bá một tiếng, đi đến Cự Mãng trước người.

“Bốp!”

Hắn giơ tay chém xuống, lấy ra khí ấn ngưng tụ thành kiếm, một kiếm chém ở Cự Mãng 7 tấc chỗ.

Tử kim Cự Mãng phát sinh một tiếng khóc than, nhưng đã cực kỳ yếu ớt, chỉ từ chối vài cái, liền cũng không nhúc nhích nữa.

“Đáng chết, lại bị một chỉ có thể cảnh tu vi tên cho đoạt!”

“Này sao lại thế này, con này Cự Mãng thật đã vô lực?”

“Con bà nó, lại bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy!”

Này chậm chạp không dám xuất thủ người, nhìn thấy đột nhiên có một thể cảnh tu vi người ra tay, đều vẫn chờ nhìn hắn bị Cự Mãng phản công mà chết thảm trạng.

Gì muốn, người này tiện tay một đòn, liền đem này Cự Mãng chém.

Săn giết Huyết Yêu, này đại yêu cuối cùng chết ở trên tay người nào, vậy liền coi là của người đó, hiện tại bọn hắn coi như lại ra tay, cũng đã không có.

Một đám người buồn rầu hộc máu, nếu như này Cự Mãng là bị người khác cướp đi còn chưa tính, có thể quay đầu lại cướp được này Cự Mãng, lại là một chỉ có thể cảnh tu vi người!

“Tiêu Huynh, này tử kim Cự Mãng có thể một thân là bảo a, nó da rắn có thể dùng để luyện thành phòng thân giáp bảo vệ, máu rắn có thể dùng để minh phù, xương rắn cũng có thể dùng để làm thuốc!” Mộ Dung Cô Vũ đi lên phía trước, vẻ mặt hâm mộ.

Này tử kim Cự Mãng tu vi cũng không thấp, đạt đến Hồn cảnh, một cấp này yêu thú khác một thân là bảo, khả năng đổi lấy lượng lớn của cải. Hơn nữa chém giết này mãng, Tiêu Vũ cũng nhất định sẽ thu được thứ tự.

“Ngươi nếu có hứng thú, thì lấy đi được rồi.” Tiêu Vũ lại phớt lờ, tử kim mãng trên người mặc dù có không ít thứ tốt, nhưng hắn lại nhìn không quá trên.

“Tiêu Huynh, ngươi chăm chú gì?” Mộ Dung Cô Vũ phảng phất không thể tin được.

Phải biết rằng này Cự Mãng này một thân chí ít có thể bán ra ngàn vạn Hồn thạch, đó cũng đều là có thể làm cho thứ tự tìm được tăng lên, Tiêu Vũ lại không có ý định muốn?

“Ta chỉ cần một thứ là đủ rồi.” Tiêu Vũ kiếm trong tay nhẹ nhàng một điều, từ Cự Mãng trên người lấy ra một thứ, lại là một túi chứa chất độc.

Đây là tử kim Cự Mãng một thân chỗ tinh hoa, mặc dù nó vừa mới đã hầu như tiêu hao hết thảy độc, nhưng thứ này vẫn là trí mạng.

“Này…… ta đây sẽ không khách khí!” Mộ Dung Cô Vũ vốn còn muốn chối từ một phen, nhưng nghĩ tới liên quan đến thứ tự, cũng liền không nữa bận tâm bộ mặt, đem toàn bộ Cự Mãng thi thể đều cất đi.

“Tiêu Huynh, kế tiếp chúng ta đi gì?” Dẹp xong xác rắn, Mộ Dung Cô Vũ nhìn về phía Tiêu Vũ. Hắn đã quyết định, sau khi liền theo Tiêu Vũ.

Không hề làm gì cả có thể có được giá trị ngàn vạn cự xà, chỗ tốt như vậy, trên đi nơi nào tìm?

Một bên Kiều Vũ Thi, nhìn ra vừa là hâm mộ vừa ghen tỵ, thầm than mình tại sao không cùng Tiêu Vũ tạo mối quan hệ? Nàng có lòng tiến lên, rồi lại mất mặt mặt mũi, tâm tình một trận phức tạp.

“12 Huyết Yêu không phải còn có đừng gì? Nhìn nhìn lại.” Tiêu Vũ thu hồi khí ấn, tiện đà xoay người, tiếp tục tiến lên.

Mộ Dung Cô Vũ một cách tự nhiên mà đi theo Tiêu Vũ bước chân, Kiều Vũ Thi một phen do dự, cuối cùng cũng vẫn là đi theo.

Nơi đây tụ tập đến từ mỗi một vùng thiên tài, vừa rồi tàn khốc cạnh tranh nàng cũng nhìn được, dựa vào chính mình, chỉ sợ căn bản cái gì cũng không tranh được!

Trong núi, một đám người trẻ tuổi tiếp tục tìm kiếm còn lại 12 Huyết Yêu, cùng lúc đó, ở càn vùng trong thành, mấy cái Nguyệt Thần trong cung sứ giả, lại là chuyển ở một tấm trước bàn, hưởng dụng mỹ tửu mỹ thực.

“Ha ha, U &# 85; đọc sách &# 32;w &# 119; &# 119;. u u k a n shu. c o &# 109; &# 32; thử thách bắt đầu đến nay, đã qua mấy ngày, nhưng đến bây giờ, giống như chỉ có trăm dặm không có 11 người, xa xa dẫn đầu.” Người đàn ông trung niên Đường Minh cười ha ha rót một chén rượu, trên mặt tràn ngập đắc ý.

Cái kia trăm dặm không một, đúng là hắn chọn lựa ra người, bây giờ chiếm được đệ nhất vị trí, đem những cái khác bảy vị sứ giả người, đều ép xuống.

“Hừ, thử thách có điều vừa mới bắt đầu, dĩ vãng lúc mới đầu dẫn đầu, mặt sau bị vượt qua tình huống, còn thiếu gì?” Một tên trong đó sứ giả không phục mở miệng, ngữ khí nghe tới lại là có chút cay cay.

Đường Minh cũng không đang để trong lòng, cười nâng chén, nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân, cười nói: “Tĩnh Vân phu nhân, ngươi bên kia, tựa hồ đến bây giờ đều không có động tĩnh gì? Cái kia chỉ có thể cảnh tu vi người trẻ tuổi, ở vào thời điểm này, muốn có điều làm, chỉ sợ rất khó khăn?”

Những người khác nghe vậy, cũng hơi ngoạn vị thấy Tĩnh Vân phu nhân.

Mỗi một vùng tuyển ra đến nhiều người như vậy bên trong, cũng chỉ có Tĩnh Vân phu nhân bên này có một Hồn cảnh chưa từng đạt được người trẻ tuổi, bọn họ tự nhiên cũng đều lưu ý.

Lúc này nghe đến Đường Minh nói, những người này tựa hồ trong lòng đều thư thái không ít. Ngược lại bất kể nói thế nào, bọn họ người chắc chắn sẽ không là hạng chót.

Chương 256: Xếp Hạng Di Động

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bây giờ thảo luận thứ tự, có phải là có chút hơi sớm?” Tĩnh Vân phu nhân giam lên lông mày, “khoảng cách thử thách kết thúc, còn rất sớm đi, chỉ có cuối cùng xếp hạng, mới có thể nói rõ tất cả.”

“Ha ha, nói thì nói như thế không sai, nhưng ban đầu thứ tự, cũng có thể theo trình độ nhất định nói rõ thực lực của những người này.”

Đường Minh nhẹ nhàng đung đưa chén rượu trong tay, nở nụ cười, “nói lại, sơ kỳ thứ tự không trọng yếu? Câu nói như thế này nghe tới, tựa hồ chỉ là che giấu vô năng loại lấy cớ. Chính thức người có năng lực, ta tin tưởng hắn sẽ theo bắt đầu đến kết thúc, đều có thể bảo trì một đường hát vang!”

Tĩnh Vân phu nhân sắc mặt vừa là khó coi đi xuống, kỳ thực nàng cũng biết, chính mình phản bác, có vẻ có chút tái nhợt. Dù sao, tất cả kết quả, cũng là muốn dựa vào thứ tự nói chuyện.

Trong lòng nàng than khẽ, âm thầm an ủi mình: Tiêu Vũ đã khả năng đánh bại Giang Ngọc Ngân, thực lực tất nhiên không kém, dầu gì, Tiêu Vũ Phù đạo thực lực xuất sắc như thế, ít nhất ở của cải một khối này trên, mới có thể đè xuống những người khác, thu được một không sai thứ tự.

Mấy vị sứ giả một bên đối chọi gay gắt thảo luận, một bên cũng đang chú ý trên bàn một cái hình tròn hình cầu.

“Ông!”

Đột nhiên, cái kia trong suốt hình cầu phát sinh ánh sáng, mặt trên một tổ chữ viết bắt đầu từ từ hiện lên.

“Hả? Rốt cục có báo lại truyền đến?” Đường Minh rất hứng thú, đánh giá Tĩnh Vân phu nhân, nói: “Không biết là lần này, trăm dặm không một vừa sẽ dẫn đầu bao nhiêu, Tĩnh Vân người trong thí sinh cái kia thân thể cảnh tiểu bối, lại sẽ có ra sao làm?”

Cuối cùng, hắn vừa châm chọc bù đắp một câu: “Sẽ không phải, đã bị những người khác đều bỏ qua, rơi xuống tên cuối cùng đi?”

Tĩnh Vân phu nhân hung ác trợn mắt nhìn Đường Minh một chút, cũng không phản bác, mà là đưa mắt tập trung vào cái kia phát sáng hình cầu bên trên.

Mấy vị khác sứ giả, cũng là như thế.

“Tử kim Cự Mãng bị chém, xanh vùng Giang Ngọc Ngân, nam vùng lý tên không, quạ vùng quý bạch, Tuyết Vực lưu núi ngã xuống. Khác, nam vùng chương sông, quạ vùng dương xanh các loại mười một người trọng thương.”

Hình cầu bên trên hiện ra chữ viết, khiến cho một đám sứ giả đều là trầm mặc, nhất là là người của mình bên trong có người chết đi mấy vị kia sứ giả, lông mày đều trói chặt.

Mình người nhiều chết một cái, sau khi cạnh tranh bên trong, thì ít một tiêu chuẩn, ở thế yếu.

“Giang Ngọc Ngân càng chết rồi?” Tĩnh Vân trong lòng phu nhân, cũng là tràn đầy bất ngờ, trong lòng thở dài: “Giang gia đạt được Thánh đội công quyết, vốn cho là hắn sẽ ở lần này có kiệt xuất biểu hiện,

Lại là trong mấy người cái thứ nhất bỏ mình, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Trong trầm mặc, Đường Minh thấy Tĩnh Vân phu nhân có chút sắc mặt khó coi, chậc chậc nói: “Không nghĩ tới, Tĩnh Vân phu nhân cái kia 1 vùng nhanh như vậy đã có người biến mất, có điều đúng là làm ta bất ngờ, chết cũng không phải là cái kia chỉ có thể cảnh tiểu bối.”

Mình người nhanh như vậy thì bẻ đi một, Tĩnh Vân phu nhân lòng tràn đầy buồn bực, không đi phản ứng Đường Minh, tiếp tục nhìn về phía cái kia trong suốt hình cầu.

Trong suốt hình cầu bên trong biểu hiện chữ viết lờ mờ, khác một đoạn chữ viết tái hiện ra: “Tử kim Cự Mãng chém giết người, xanh vùng Tiêu Vũ, xếp hạng lên cao đến người thứ ba, những người còn lại thứ tự, không có thay đổi.”

Một đoạn này chữ viết sau khi, trong suốt hình cầu triệt để ảm đạm xuống, không muốn phát sáng.

Tám vị làm cho, vừa là đồng thời, rơi vào trầm mặc, ánh mắt mọi người, đều nhìn về Tĩnh Vân phu nhân, tràn đầy bất ngờ.

“Chém giết Cự Mãng, lại là hắn?” Tĩnh Vân phu nhân chính mình, cũng lâm vào trong kinh ngạc.

Mặc dù nàng chọn trúng Tiêu Vũ, nhưng trên thực tế, nàng càng vừa ý, là Tiêu Vũ cái kia xuất sắc Phù đạo thực lực, lại không nghĩ rằng, Tiêu Vũ lại tài năng ở nhiều người như vậy tranh đoạt dưới tình huống, giành lại tử kim Cự Mãng!

Hơi ngẩn ra sau khi, cảm nhận được ánh mắt của mọi người, Tĩnh Vân phu nhân rất nhanh hồi thần lại, nụ cười trên mặt rực rỡ, thấy Đường Minh nói: “Mới vừa rồi là ai nói, thể cảnh sửa làm khó dễ có thành tựu?"

"Ngươi nói, cái này kêu Tiêu Vũ, chính là cái kia chỉ có thể cảnh tu vi tiểu bối?" Đường Minh ngạc nhiên, hắn chỉ biết là tên tiểu bối kia tu vi chỉ có thể cảnh, lại là không biết Tiêu Vũ họ tên.

Không chỉ là hắn, mấy vị khác sứ giả ý thức được điểm này, cũng là tất cả đều lộ ra kinh ngạc.

Chém giết tử kim Cự Mãng, lại là cái kia cực kỳ không bị bọn họ xem trọng tiểu bối?

"Không sai, hắn chính là trong miệng các ngươi, chỉ có thể cảnh tu vi hậu bối." Tĩnh Vân phu nhân cảm giác thở ra một hơi, nói chuyện sức lực đều cứng không ít, "theo ta được biết, tử kim Cự Mãng bị không ít người theo dõi, có thể nhiều người như vậy, lại ngay cả thân thể cảnh tu vi hậu bối đều không tranh nổi, ha ha."

Trên mặt của mọi người, nhất thời lúc trắng lúc xanh.

Bọn họ đều rất không lọt mắt Tiêu Vũ, nhưng bọn họ chọn những người kia lại ngay cả Tiêu Vũ đều không tranh nổi, vậy bọn họ lựa chọn những người kia đây tính toán là cái gì?

"Ha ha, e sợ là nhất thời vận may thôi!" Đường Minh cười ha ha, hơi có chút không cho là thế.

Mấy người khác, cũng là như thế, bọn họ làm sao cũng không tin, nếu chính diện cướp đoạt, chính mình lựa chọn những thiên tài đó, sẽ thua bởi một chỉ có thể cảnh tu vi tiểu bối?

"Vận may? Các ngươi người thu được xếp hạng, chính là thực lực, ta người giết tử kim Cự Mãng, là được vận khí?" Tĩnh Vân phu nhân đã tới hỏa khí, liên tục cười lạnh.

"Dù cho không phải vận may, lại có thể thế nào?" Đường Minh vẫn là không quá coi là chuyện to tát, nói: “Đừng quên, hắn bây giờ cũng vẫn chỉ là khu khu đệ tam, mà ta đây 1 vùng trăm dặm không một, có thể vẫn còn là chiếm đệ nhất vị trí.”

Tĩnh Vân phu nhân giận dữ, thẳng thắn ngậm miệng lại không muốn tranh luận.

Điều này cũng quả thật, Tiêu Vũ mặc dù chém tử kim Cự Mãng, nhưng ở xếp hạng trên, quả thật còn là không bằng Đường Minh bên kia trăm dặm không một.

Trên thực tế, dưới đáy lòng, Tĩnh Vân phu nhân mình cũng hoài nghi Tiêu Vũ có thể là vận khí tốt, mới tranh tới tử kim Cự Mãng, dù sao tu vi của hắn, ở đông đảo người cạnh tranh bên trong, thật sự quá thấp.

“Ông!”

Đang khi nói chuyện, trong suốt hình cầu vừa phát sáng lên, lần này mặt trên chỉ trồi lên ra một hàng chữ: “Trăm dặm không một một thân một mình, thành công chém giết khát máu chuột lông vàng, xếp hạng không thay đổi, vẫn là đệ nhất!”

Hàng chữ này nổi lên, Tĩnh Vân phu nhân sắc mặt nhất thời thay đổi.

Đường Minh thấy vậy, tất là lộ ra tươi cười đắc ý. Hắn liếc mắt liếc mắt nhìn Tĩnh Vân phu nhân sắc mặt khó coi, đắc ý nói: “Ta sớm nói rồi, người có năng lực, theo bắt đầu đến kết thúc, cũng sẽ là một đường hát vang!”

Cái khác sứ giả sắc mặt, cũng biến thành trở nên nặng nề.

Khát máu chuột lông vàng, một thân bộ lông có thể so với Đế cấp binh khí, tầm thường khó thương, trăm dặm không một có thể dựa vào tự mình một người chém giết này chuột, quả thật nói rõ thực lực của hắn.

“Ông!”

Trong suốt hình cầu lại sáng, mặt trên chữ viết hiện lên: “Tần Vị Dương chém giết đỏ huyết giao vương, xếp hạng không thay đổi, vững vàng đệ nhị!”

Một đám Nguyệt Thần cung sứ giả, lại một lần nữa, an tĩnh đi xuống.

“Tiêu Vũ...... ngươi thật chỉ là dựa vào vận khí gì? Ta chỉ hy vọng ta không có nhìn lầm, hy vọng ngươi không muốn khiến ta thất vọng!” Tĩnh Vân phu nhân cắn chặt răng, Tiêu Vũ một ngày không cao hơn cái này trăm dặm không một, hắn thì một ngày không cách nào ở Đường Minh trước mặt ngẩng đầu lên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 257 + 3 Đầu Kim Sư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong núi, Tiêu Vũ mấy người tiếp tục thâm nhập sâu, bọn họ trời minh trên bùa, cũng không có truyền đến bất kỳ xếp hạng thay đổi tin tức, bởi vì trăm dặm không có một loại Tần Vị Dương mặc dù vừa mỗi một giết máu me đầy đầu Yêu, nhưng xếp hạng chưa đổi, bởi vậy bọn họ cũng sẽ không thu được thông báo.

Có điều, mặc dù xếp hạng không thay đổi, nhưng hai người này và những người khác khoảng cách, lại là kéo dài mở ra, người khác muốn truy đuổi, sẽ càng khó khăn.

“Chúng ta người chung quanh, giống như so với vừa rồi ít đi rất nhiều, chuyện gì thế này?”

Đi sâu vào hồi lâu, Nhị Hắc nghi hoặc nhìn về phía quanh thân, ngoại trừ mấy người bọn họ ở ngoài, đoạn đường này khả năng nhìn thấy người cạnh tranh càng ngày càng ít.

“Lúc trước tử kim mãng, là rất nhiều người cùng chung mục tiêu, đi người đương nhiên nhiều. Còn lại Huyết Yêu vị trí không rõ, mọi người các loại tìm kiếm, mục tiêu hoàn toàn không nhất trí trùng điệp, người tự nhiên thì ít.” Tiêu Vũ chỉ có thể đối với người này giải thích.

“Ai da, này nhiều không có ý nghĩa, vậy đợi lát nữa ta đại phát thần uy, chẳng phải là không ai thấy được? Không thú vị, quá không thú vị!” Nhị Hắc một bộ bựa dáng vẻ, ở nơi đó không dứt lắc đầu.

“Được, một hồi tìm lại được cái khác Huyết Yêu, khiến cho ngươi ra tay trước.” Tiêu Vũ cười ha ha, thấy Nhị Hắc nói.

“Đừng có mơ, ta nếu biểu hiện quá mắt sáng, chẳng phải là che giấu hào quang của ngươi? Cái này không tốt lắm, còn là cũng phải nhường ngươi phát huy một chút!” Nhị Hắc chỉ cảm thấy gáy mát lạnh, lúc trước thiếu chút nữa mất mạng Cự Mãng độc dưới, lần này, hắn nói cái gì cũng khẳng định không thể lại đánh trận đầu.

Tiêu Vũ biết cái tên này giải tính, cũng không nói toạc, chỉ là cười ha ha thấy hắn, trêu đến Nhị Hắc một trận sợ hãi.

“Ồ?”

Mộ Dung Cô Vũ bước chân đột nhiên chậm lại, trên mặt đất một trận tìm tòi, sau đó nhặt lên một chút bộ lông màu vàng óng.

“Đây là cái gì?” Nhị Hắc một khắc cũng không yên lặng được, lập tức xẹt tới.

“Cái này tựa hồ, là ba con kim sư bộ lông.” Mộ Dung Cô Vũ quan sát tỉ mỉ trong tay bộ lông, nhưng cũng thật không dám xác định.

Ba con kim sư, 12 Huyết Yêu một trong. Ở minh phù trong ghi chép, con sư tử này từng tiến vào nhân tộc lãnh địa, nuốt ròng rã một tòa thành sinh linh, là 12 Yêu bên trong chỗ tạo sát nghiệt nhiều nhất 1 Yêu.

“Ba con kim sư? Chín con sư một mạch, chỉ có điều mạch máu trong người không thuần tuý, chỉ có ba cái đầu lâu.” Tiêu Vũ trong lòng lập tức liền nhớ tới liên quan tới này sư các loại tin tức.

Chín con sư, đó là cửu thiên đại hung, thành niên chín con sư, thậm chí có thực lực cùng Long tộc, hoàng loài này cao nhất sinh linh một trận chiến, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong ít có chủng tộc cường đại.

Mà ba con kim sư, tất là cửu thiên sư bộ tộc mạch, trong cơ thể có một bộ phận huyết mạch thuộc về chín con sư bộ tộc.

Chín con sư chín cái đầu, mỗi hột đầu cũng có một loại mạnh mẽ thần thông, 9 người lẫn nhau, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi. Ba con kim sư mặc dù chỉ có ba cái đầu, nhưng thực lực đồng dạng kinh người.

“12 Huyết Yêu bên trong, này ba con kim sư thực lực, tựa hồ là xếp hạng đệ tam, Tiêu Huynh, ngươi cảm thấy con sư tử này chúng ta có năng lực ứng phó gì?” Mộ Dung Cô Vũ lại một lần nhìn về phía Tiêu Vũ.

12 Huyết Yêu, thực lực có sự phân chia mạnh yếu, cái này cũng ở minh phù bên trong có điều ghi chép.

Tự nhiên, chém giết Huyết Yêu thực lực càng mạnh, đối với thứ tự ảnh hưởng lại càng lớn.

Ngoài ra, chém giết Huyết Yêu thời gian hao phí, cũng cùng có thể được bao nhiêu xếp hạng có quan hệ.

Trăm dặm không có một loại Tần Vị Dương chém giết Huyết Yêu, liền không phải xếp hạng cao bao nhiêu tồn tại, nhưng bọn họ thắng ở dùng thời gian ngắn, cướp lấy ở tất cả mọi người trước khi, bởi vậy mới chiếm được đệ nhất và đệ nhị tên.

“Đã tới, có thể nhìn một cái.” Tiêu Vũ không muốn bỏ qua, thu lại khí tức, cẩn thận từng li từng tí đi tiếp.

Cái kia túm kim mao vẫn là mới, nói rõ ba con kim sư trước đây không lâu thì đã ở đây qua lại, bọn họ lúc nào cũng có thể gặp phải.

“Tìm được rồi, tại kia!” Nhị Hắc đột nhiên hưng phấn lên, trong hai mắt phát sinh ánh sáng.

Trong một khu rừng rậm rạp, một con hình thể giống như núi nhỏ sư tử đang nằm rạp ở nơi đó, ba cái đầu lâu đều là nhắm chặt hai mắt.

Toàn thân nó bộ lông giống như hoàng kim, mặt trên mơ hồ lưu động một tầng kim quang nhàn nhạt, từ xa nhìn lại, dị thường chói mắt.

“Kim sư phía trước có người xương? Trước khi đã có người phát hiện trước nó?” Kiều Vũ Thi vẻ mặt trở nên nghiêm nghị, bởi vì ở ba con sư trước mặt, nàng nhìn thấy một đống xương người.

Xương người mặt trên, thình lình còn mang theo 1 máu nhỏ vụn huyết nhục, bên cạnh càng có y phục rách rưới phân tán.

“Xem ra là có người ở chúng ta trước khi tìm được rồi nó, trước khi này sợ hãi, tựa hồ chính là đang chiến đấu sau hạ xuống.” Tiêu Vũ nói.

Bây giờ ở trong núi này, nhân tộc cũng là bọn họ này một đám người cạnh tranh, xem như vậy, cái đó đã bị ba con sư no bụng người, e sợ chính là một trong số đó.

“Tiêu Huynh, con này tuyết sư, có nhược điểm gì gì?” Mộ Dung Cô Vũ nuốt một ngụm nước bọt. Có đối phó Cự Mãng kinh nghiệm, hắn cũng không dám lại tùy tiện ra tay.

“Có là có, có điều, khó đối phó!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, “tử kim Cự Mãng thuộc về độc vật, phàm là độc loài đều cùng thảo dược có khắc chế quan hệ, bởi vậy dùng một vài cỏ thì có thể đối phó. Nhưng con sư tử này, nó tuy có nhược điểm, nhưng này nhược điểm, lại phân biệt khi hắn ba cái hột trên đầu địa phương khác nhau, muốn đối phó, cũng chỉ có thể động thủ, đánh hạ này mấy chỗ nhược điểm.”

“Này…… nói như vậy chỉ có một trận chiến?” Mộ Dung Cô Vũ có chút không bình tĩnh, nói: “Lúc trước tử kim Cự Mãng, thực lực ở 12 Huyết Yêu bên trong chỉ sắp xếp thứ tám, cũng đã nguy hiểm như vậy, con sư tử này xếp hạng thứ ba, chúng ta muốn làm sao chiến?”

“12 Huyết Yêu phỏng chừng không có cái nào là chính thức dễ đối phó, con sư tử này xếp hạng thứ ba, thực lực tự nhiên không thể xem thường. Chỉ sợ cũng cũng là bởi vì như thế, nó mới dám như thế hào không ẩn núp nằm ở chỗ này ngủ ngon.”

“Có điều, này Huyết Yêu không có gì một đầu là chính thức dễ đối phó, đã lựa chọn muốn tới săn giết, nên chuẩn bị tâm lý thật tốt.” Tiêu Vũ nhìn về phía Mộ Dung Cô Vũ hai người, “các ngươi nếu không muốn ra tay, ta cũng có thể tự mình giải quyết.”

Mộ Dung Cô Vũ không khỏi do dự, hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được con sư tử này nguy hiểm, nghĩ đến muốn không nên mạo hiểm. UU đọc sách www. &# 117; u k a &# 110;s &# 104; u . Co m

Kiều Vũ Thi cũng là yên lặng một hồi, thật lâu không có mở miệng. Mặc dù thứ tự mê hoặc, nhưng đầu tiên cũng phải có thực lực đó có thể tranh thủ.

“Ta hiểu được.” Tiêu Vũ cũng không nhiều lời, bước ra bước chân, một thân một mình đi về phía trước.

Mộ Dung Cô Vũ mặc dù muốn mở miệng, nhưng há miệng thở dốc, cuối cùng không hề nói gì, Kiều Vũ Thi, cũng chỉ là yên lặng thấy Tiêu Vũ đi ra ngoài.

“A, lại tới chịu chết nhân tộc?”

Ở Tiêu Vũ gần sát thời gian, đầu kia sư tử trung gian đầu lâu mở mắt ra, mắt lộ ra hung quang, “vừa vặn, vừa rồi chỉ đến rồi một, ta còn nghi ngờ ăn được không đủ no!”

Cảm nhận được con sư tử này trên người lộ ra lệ khí, Tiêu Vũ lại là sắc mặt không hề thay đổi, nói: “Muốn ăn của ta? Chỉ sợ ngươi sẽ bị chết no!”

Ba con sư ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường, “chỉ bằng ngươi cái này nho nhỏ nhân tộc?”

Nó tiếng như hồng chung, chấn người lỗ tai ông ông vang vọng, đang khi nói chuyện, một cái sư đuôi vung vẩy, mang theo mãnh liệt kình phong, quét ngã vô số gỗ lớn, hướng về Tiêu Vũ tầng tầng quất tới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 258: Cuối Cùng 1 Đánh Mạnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ba con sư hình thể liền như là một ngọn núi nhỏ to nhỏ, một cái sư đuôi to như thùng nước, phảng phất càng hơn thần binh lợi khí, quét ngã vô số gỗ lớn.

“Ầm!”

Đối mặt này sư đuôi, Tiêu Vũ sừng sững bất động, trên người các đại huyệt vị phát sáng, vô số tinh thần lực thêm vào.

Thân thể trong chín tầng trời, hắn không dám tùy tiện lấy ra ngôi sao, sợ hãi bại lộ bá thể ngôi sao quyết.

“Keng!”

Sư đuôi đánh ở Tiêu Vũ trên người, phát sinh tiếng kim loại rung, hắn lại bất động như núi.

“Ồ?” Ba con sư trung gian đầu lâu ánh mắt sáng lên, “ngươi Nhân tộc này, thân thể cũng không phải yếu, có điều như vậy càng tốt hơn, ngươi bộ thân thể này tất nhiên đại bổ, ta cũng phải suy nghĩ thật kỹ làm như thế nào ăn ngươi!”

“Ngươi quá ồn ào!” Tiêu Vũ thân hình lóe lên, cất bước đi tới ba con sư trước mặt, một đôi phát sáng nắm đấm lộ ra mát mắt thần quang, quay trung đan cái đầu kia đánh ra ngoài.

“Muốn chết!” Ba con sư ánh mắt lộ ra tức giận, mở ra miệng sư tử: “Huây!”

Gầm lên giận dữ, lộ ra thập phần kinh khủng sóng âm. Tấm này miệng sư tử chỗ quay phương hướng, diện tích lớn đất đá bị nhấc lên, liên miên liên miên cây cối bị nhổ tận gốc, bay về phía càng xa xăm.

“Cuồng sư tử gầm!” Mộ Dung Cô Vũ sắc mặt trắng bệch, “khoảng cách gần như thế đã bị như thế xung kích, Tiêu Huynh hắn khả năng gánh vác được gì?”

“Yên tâm đi.” Nhị Hắc không hề lo lắng hướng về giữa trường liếc mắt nhìn, “tiểu tử kia thịt dày rất.”

Quả nhiên, Tiêu Vũ không việc gì, nhục thể của hắn quả thực đã cường đại đến vô giải mức độ, chịu đựng này xung kích, trên người thậm chí ngay cả quần áo đều chưa từng phá nát.

“Ta nói rồi, ngươi quá ồn ào, cho ta nhắm tốt miệng của ngươi!” Chỉ nghe Tiêu Vũ cười lạnh một tiếng, sau đó đầu ngón tay tỏa ra ánh sáng, một vệt kim quang đâm vào miệng sư tử bên trong.

Đây là khí ấn biến thành một món binh khí, ấy người như kiếm, đem ba con sư đầu lưỡi trực tiếp đinh ở.

Nhất thời, ba con sư chói tai tiếng hô đột nhiên bình ổn, nó trừng mắt như là to bằng gian nhà huyết mâu, trong con ngươi tràn đầy kinh sợ.

“Đầu lưỡi? Nơi này chính là này ba con sư nhược điểm?” Mộ Dung Cô Vũ con mắt lóe sáng lên, tựa hồ là nghĩ thông cái gì.

Tiêu Vũ dùng thân thể cứng đỡ lấy ba con sư sư tử gầm, sau đó một kiếm đoạn ấy cuống lưỡi, làm cho ba con sư cũng không bao giờ có thể tiếp tục phát sinh sư tử gầm.

“Tiểu tử,

Ta muốn ngươi chết!”

Đúng lúc này, ba con sư bên phải đầu lâu mở mắt ra, cặp kia so với Tiêu Vũ hình thể còn muốn lớn hơn trong con ngươi, ngưng tụ quang mang chói mắt, tựa hồ có đồ vật gì, muốn theo trong mắt lộ ra.

“Gay go, ba con sư từng cái đầu cũng có một loại mạnh mẽ thần thông, Tiêu Huynh mặc dù phá trung gian cái đầu kia sư tử gầm, nhưng viên thứ hai đầu thần thông muốn phòng không được!” Mộ Dung Cô Vũ kinh hô.

“Bốp!”

Nhưng mà, ba con sư trong mắt quang mang còn chưa bắn ra, đột nhiên, vừa là hai cái Tiêu Vũ bóng người không biết ở khi nào xuất thân, hai ngón tay người đều là lộ ra kim quang, phảng phất cực kỳ binh khí sắc bén, đồng thời đâm vào ba con sư mở ra hai con mắt.

“Đây là…… hóa thân thuật?” Mộ Dung Cô Vũ ngạc nhiên nghi ngờ, hắn hoàn toàn không nhìn thấy Tiêu Vũ là khi nào ngưng tụ hóa thân, phảng phất đó là đột nhiên xuất hiện.

Chỉ có Nhị Hắc biết, đó là Tiêu Vũ dùng chiến chữ ấn ngưng tụ hóa thân, cùng phổ thông hóa thân thuật không giống nhau lắm.

“A, tiểu tử ngươi chọc giận ta, ta muốn ngươi chết, ta muốn ngươi chết!”

Ba con sư triệt để cuồng bạo, cùng lúc đó, nó cuối cùng một cái đầu lâu, cũng vào thời khắc này mở hai mắt ra.

Mở mắt thời khắc này, này thứ ba cái đầu giữa chân mày, một quỷ dị vòng xoáy chầm chậm ngưng tụ, ở trong lộ ra một luồng âm hàn khí tức, phảng phất vòng xoáy này nối liền giống như u minh vậy, lộ ra một luồng đâm người rùng mình.

“Bốp!”

Thứ tư Tiêu Vũ xuất hiện, cầm trong tay 1 cái chuông lớn, từ trên trời giáng xuống, đem này ba con sư một viên cuối cùng đầu, bấu vào trong chuông.

“Keng!”

Một tiếng chuông vang, giống như trong chuông có cái gì lực lượng kinh khủng bộc phát ra, tiếng chấn động trời cao, chuông vàng theo tiếng mà nát, hóa thành từng mảnh từng mảnh lưu quang tứ tán.

Nhưng mà, chỉ riêng chuông vàng phá nát, trong chuông viên kia đầu sư tử, cũng đã nổ tung, tựa hồ là nhận lấy một loại nào đó xung kích.

“Chiếc chuông này lại đều không chống cự nổi loại này xung kích?” Nhị Hắc nhìn ra trong lòng kinh hoàng, nó nhưng thấy tận mắt chôn chuông thần uy lực.

“Không đúng!” Hắn gắt gao nhìn chằm chằm chiếc chuông kia mảnh vỡ, bỗng nhiên lại phát hiện bất đồng, “này không phải của hắn cho lúc trước ta xem qua chôn chuông thần? Tiểu tử này tại sao không lấy ra chôn chuông thần, nếu như là chôn chuông thần nói, nhất định có thể chặn ngăn cản loại này xung kích!”

Nhị Hắc không nghĩ ra, cảm giác đi tới sau chín ngày, Tiêu Vũ tựa hồ ẩn tàng rồi rất nhiều thứ, kể cả trước đây những ngôi sao kia, cũng không gặp lại Tiêu Vũ dùng qua.

“Huây!”

Ba con sư chỉ còn lại có hai con, trong đó một cái đầu lâu cuống lưỡi bị thương, lúc này chỉ có thể dùng mắt bị mù cái đầu kia phát sinh gầm lên.

Một con nổ, một con câm, một con mù, ba cái đầu đối ứng ba loại thần thông phế hết, giờ phút này con sư tử này đã mất đi ngày xưa gió nhẹ.

“Ta muốn ăn ngươi, ta muốn ăn ngươi!”

Ba con sư tức giận rít gào lên, còn lại hai cái đầu, ở nó rít gào bên trong, lại bắt đầu chầm chậm áp sát, hai cái đầu cuối cùng bất cứ hợp thành một viên.

Đây là nó cuối cùng liều mạng thủ đoạn!

“Sắp chết là như vậy ồn ào, tiễn ngươi lên đường!” Tiêu Vũ bốn bóng người đồng thời ra tay, chỉ cần chém xuống cuối cùng này một cái đầu lâu, này ba con sư, liền đem triệt để chết đi!

“Bốp!”

Một kiếm bay tới, như là một đạo lưu tinh, nhanh chóng, đẹp hơn, xẹt qua một đạo xán lạn đường cong, chém ba con sư cuối cùng một cái đầu lâu.

Đoành.

Đầu sư tử rơi xuống đất, lăn trên mặt đất ra một khoảng cách, mất đi đầu sư tử mình sư tử, phun ra vô số máu tươi, nhiễm đỏ phía dưới đại địa.

Mộ Dung Cô Vũ, Kiều Vũ Thi, Nhị Hắc, ba người đồng thời trừng lớn hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm phía trước.

“Ông!”

Vào đúng lúc này, hết thảy người cạnh tranh, trên người trời minh phù đều là rung động nhè nhẹ.

Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi đồng thời lấy ra, liền phát hiện trời minh phù bên trong xếp hạng, đã phát sinh ra biến hóa: “Người thứ nhất, trăm dặm không một; người thứ hai, Tần Vị Dương; người thứ ba, biển vân thuyền; người thứ bốn, Tiêu Vũ.”

“Này……” Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi hai người nắm bắt trời minh phù, hai người đều là ngẩn người ra đó.

Ba con sư chết, mà bây giờ kết quả, lại là Tiêu Vũ người thứ ba, bị người thay thế!

“Xoạt xoạt xoạt!”

Tiêu Vũ rơi xuống đất, bốn bóng người quy nhất. Lông mày của hắn từ từ giam lên, ánh mắt lẳng lặng nhìn trên mặt đất đã dừng lại lăn lộn đầu sư tử.

“Ha ha, ba con kim sư? Tựa hồ cũng là chỉ đến như thế!”

Một lạnh nhạt âm thanh vang lên, trong góc, một người tuổi còn trẻ bóng người chậm bước ra ngoài, mang trên mặt ngoạn vị ý cười.

“Bốp!”

Làm người trẻ tuổi này hiện thân, một thanh trường kiếm, bay trở lại bên cạnh hắn, bị hắn thu hồi.

“Vừa rồi thanh kiếm kia là hắn? Là hắn chém ba con kim sư sau cùng một viên đầu?” Ngạc nhiên bên trong Mộ Dung Cô Vũ, giờ phút này tựa hồ rốt cuộc minh bạch được.

“Đồ đáng chết, lại núp trong bóng tối, giành lại một đòn tối hậu!” Nhị Hắc tức giận đến nghiến răng, nhìn chằm chằm người trẻ tuổi kia trong mắt, tràn đầy lửa giận.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 259: Kim 9

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Xuất hiện trước mắt người trẻ tuổi này, không cần giới thiệu, tất cả mọi người cũng đều biết hắn chính là cái kia Hải Vân Chu.

Ba con kim sư, vốn là Tiêu Vũ chỗ chém, nhưng hắn lại ở thời khắc cuối cùng xuất hiện, cướp lấy ở Tiêu Vũ phía trước, dùng một thanh phi kiếm, chém ba con kim sư sau cùng đầu sư tử.

Cũng bởi vì như thế, chém giết ba con sư công lao tính tới trên đầu của hắn, cho nên hắn xếp hạng lập tức phát sinh ra biến hóa, thậm chí vượt qua Tiêu Vũ, thay thế đệ tam vị trí!

“Con sư tử này hình như là 12 Huyết Yêu bên trong xếp hạng thứ ba, không ngờ rằng xếp thứ ba Huyết Yêu thực lực lại yếu như vậy!” Hải Vân Chu phảng phất không nhìn thấy Tiêu Vũ bình thường, từ từ đi tới ba con kim sư thi thể trước khi, đánh giá mình sư tử cùng đầu sư tử.

Nhị Hắc nghiến răng nghiến lợi, người này cũng quá không phải món đồ. Ba con sư ba loại thần thông đều bị Tiêu Vũ phế bỏ, hắn mới nhảy ra lượm cái có sẵn, lại còn dám nói ba con kim sư quá yếu!

Không muốn Tiêu Vũ đối với ba con sư nhược điểm hiểu rõ như vậy, ai có thể dễ dàng làm được chém giết này sư? Hắn nói như vậy, rõ ràng chính là cố ý làm thấp đi Tiêu Vũ.

Đây là cái gọi là được tiện nghi còn ra vẻ.

“Ngươi muốn chết?” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, tràn đầy sát ý nhìn về phía Hải Vân Chu.

“Đừng nhìn ta như vậy.” Hải Vân Chu lơ đễnh, lạnh nhạt nói: “Chỉ bằng ngươi, ta còn thực sự không coi là chuyện đáng kể, nếu như ngươi muốn động thủ với ta, đó là tự tìm chết!”

Hắn dứt tiếng, trong rừng vừa là xuất hiện không ít bóng người.

Chiến đấu động tĩnh quá lớn, hiển nhiên, những người này đều là bị lúc trước cái kia một tiếng kinh ở động địa sư tử gầm hấp dẫn tới.

Tiêu Vũ nhíu mày, ở những người kia gặp được một thân ảnh quen thuộc, Tần Vị Dương.

“Lại gặp mặt.” Tần Vị Dương mang theo mỉm cười, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Hắn đều không phải là độc thân, đứng phía sau không ít thanh niên, theo khí tức nhìn lên, không có một người tu vi yếu với Hồn cảnh, tựa hồ cũng là lần này tham gia khảo nghiệm người.

“Tần huynh.” Hải Vân Chu đi lên phía trước, quy quy củ củ đứng ở Tần Vị Dương phía sau.

“Hắn là ngươi người?” Tiêu Vũ lông mày nhíu lại.

“Ta nói rồi, ta sẽ để ngươi cam tâm tình nguyện, thậm chí đi cầu để cho ta, muốn ta thu ngươi làm nô.” Tần Vị Dương cũng không phủ nhận, vẻ mặt mỉm cười.

Tiêu Vũ gì còn có thể không rõ,

Tần Vị Dương là cố ý để Hải Vân Chu cùng ở bên cạnh hắn, mục đích, vì theo trong tay hắn cướp đoạt Huyết Yêu.

Hơn nữa thoạt nhìn, tựa hồ tham dự khảo nghiệm không ít người, đều lựa chọn tùy tùng Tần Vị Dương, cái này ít nhiều làm hắn có chút bất ngờ.

“Đi tới xem đi.” Tiêu Vũ dù sao không phải là dễ dàng sẽ nhiệt huyết kích động người, biết lúc này cùng Tần Vị Dương động thủ không khỏi không khôn ngoan.

Tần Vị Dương bên cạnh có ít nhất bảy cái Hồn cảnh, mà bọn họ bên này, hắn còn không có đột phá Hồn cảnh, Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi, cũng chưa chắc đáng giá tín nhiệm, động thủ, hắn và không nắm chắc.

Biết rõ không chắc chắn còn muốn đi làm, một loại là dũng khí, một loại khác tất là lỗ mãng, Tiêu Vũ bây giờ còn không cần phải, phải cứ cùng Tần Vị Dương liều mạng.

“Ngươi phải tin tưởng, chỉ cần có ta ở đây, kế tiếp cái khác Huyết Yêu, chưa từng phần của ngươi!” Tần Vị Dương ở phía sau cười nói: “Ngươi xếp hạng, ở sau khi chỉ có thể không dứt bị những người khác vượt qua, càng đổi càng thấp!”

Tiêu Vũ giống như là không nghe thấy bình thường, tiếp tục hướng phía trước. Hắn sớm không còn là dễ dàng nhiệt huyết kích động thiếu niên ngu ngốc, đương nhiên sẽ không bởi vì Tần Vị Dương dạng này mấy câu nói, liền dễ dàng nổi giận.

“Tiêu Huynh, làm sao bây giờ? Này Tần Vị Dương giống như rõ ràng nhằm vào ngươi!” Mộ Dung Cô Vũ đuổi tới Tiêu Vũ bước chân, một bộ lo lắng dáng vẻ.

“Đi được tới đâu hay tới đó.” Tiêu Vũ nói: “Coi như hắn thật có thể cướp đi hết thảy Huyết Yêu, tăng lên thứ tự phương pháp cũng còn có rất nhiều. Huống hồ, 12 Huyết Yêu cũng chỉ là một phần khả năng săn giết yêu thú, cũng không phải toàn bộ.”

Ở minh phù bên trong ghi chép yêu thú, cũng không chỉ có 12 Huyết Yêu, còn có cái khác cường đại hung tàn tồn tại. Chém đến càng hung tàn cùng mạnh mẽ Yêu tộc, đối với thứ tự ảnh hưởng lại càng lớn.

Chỉ có điều, 12 Huyết Yêu là Yêu tộc trong danh sách thực lực yếu nhất, thử thách vừa là vừa mới bắt đầu, cho nên mọi người mới có thể trước tiên lựa chọn 12 Huyết Yêu.

“Lời tuy nói như vậy, nhưng phù bên trong ghi chép cái khác đại yêu, một người so với một người hung tàn, bằng vào chúng ta này tham gia thử thách người thực lực, sợ rằng phải giết rất khó!” Mộ Dung Cô Vũ như trước đầy mặt khuôn mặt u sầu, hắn đều có chút do dự, không biết là cóa muốn tiếp tục hay không theo Tiêu Vũ.

Bị Tần Vị Dương dạng này người nhằm vào, Tiêu Vũ sau khi phải tiếp tục tăng lên xếp hạng, nhất định sẽ vô cùng gian nan.

“Ta không phải đã nói rồi sao, ngoại trừ chém giết Yêu tộc, còn có rất nhiều có thể tăng lên xếp hạng phương pháp.” Tiêu Vũ vẫn là một chút cũng không coi là chuyện to tát gì, hắn tuyệt không tin tưởng, Tần Vị Dương khả năng chặt đứt hắn hết thảy đường.

Mộ Dung Cô Vũ chỉ có thể cười khổ, lập tức không nói thêm lời.

“Ông!”

Trời minh phù chấn động, đại diện cho xếp hạng vừa phát sinh ra biến hóa.

“Người thứ nhất, trăm dặm không một, người thứ hai, kim 9, người thứ ba, Tần Vị Dương, người thứ bốn, Tiêu Vũ……”

“Tần Vị Dương xếp hạng lại bị vượt qua?” Mộ Dung Cô Vũ tràn đầy bất ngờ, lúc này mới trải qua bao lâu, đột nhiên xuất hiện một kim 9.

Hơn nữa cái này kim 9 là trực tiếp nhảy đến người thứ hai, mà không phải từng bước từng bước vượt qua đi lên.

“Cái này kim 9 làm cái gì, chẳng lẽ hắn chém giết 12 Huyết Yêu bên trong xếp hạng thứ nhất Tà Hỏa nha?” Mộ Dung Cô Vũ không nghĩ ra, cái này kim 9 thứ tự thăng được quá nhanh.

“Người này, ta giống như biết.” Kiều Vũ Thi do dự một chút, rồi mới nói: “Người này có tên lần, có lẽ cũng không phải dựa vào săn giết Huyết Yêu đến, bởi vì theo ta được biết, hắn căn bản là không có đến quạ nói mớ núi.”

“Không có tới quạ nói mớ núi?” Mộ Dung Cô Vũ càng thêm kinh ngạc, “vậy hắn thứ hạng là làm sao đi lên? Phương pháp gì có thể làm cho xếp hạng thăng được nhanh như vậy?”

“Ta cho rằng, UU đọc sách &# 32; &# 119;w &# 119; &# 46;u &# 117;kansh &# 117;. &# 99;om hắn chỉ sợ là đã kiếm được tài phú kinh người.” Kiều Vũ Thi trầm tư nói: “Người này, là một buôn bán kỳ tài mới, nghe nói hắn đã dùng một viên Hồn thạch, ở mấy ngày ngắn ngủi thời điểm, đã kiếm được hơn trăm triệu Hồn thạch.”

“Một viên Hồn thạch? Mười ngày kiếm được hơn trăm triệu?” Nhị Hắc lật lên coi thường, “thổi chứ? Đây nếu là cho hắn một điểm tiền vốn, vậy hắn vẫn không được cửu thiên nhà giàu nhất?”

“Người này mặc dù kiếm tiền rất nhanh, nhưng tiêu tiền cũng cực nhanh, cho nên trên người hầu như thời khắc đều là không có tiền.”

Kiều Vũ Thi cũng không tức giận, tiếp tục nói: “Ngoài ra, cảnh giới của hắn mặc dù cũng có Hồn cảnh, nhưng nghe nói thực lực lại là bình thường thôi. Cho nên, hắn là không thể nào dựa vào săn giết Yêu tộc lên cao đến cái bài danh này, rất có thể, là chúng ta săn giết Yêu tộc khoảng thời gian này, hắn đã đã kiếm được lượng lớn của cải.”

Cẩn thận tính ra, mọi người vào núi tìm kiếm cùng săn giết 12 Huyết Yêu, trước sau đã dùng đã đi có hơn nửa tháng. Hơn nửa tháng, nếu như cái kia kim 9 thật sự có khả năng như thế, e sợ còn đúng như Kiều Vũ Thi theo như lời, trong lúc này đã kiếm được lượng lớn của cải.

“Kim 9?” Tiêu Vũ nhớ kỹ tên này, so với còn lại mấy cái bên kia xếp hạng cao nhân vật, hắn cảm giác, người này càng có thể khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 260: Bán Đi Phù

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lại qua không lâu, xếp hạng lại biến hóa, có thứ tự người, ngoại trừ Tiêu Vũ ngoài ra, tổng cộng có bảy người, Tiêu Vũ tạm thời, xếp hạng người thứ bốn.

“Xem ra cái khác Huyết Yêu cũng bị người chém giết, có người còn giết không chỉ một vị Huyết Yêu, tỷ như cái này trăm dặm không một.” Tiêu Vũ nhìn xếp hạng sau khi, làm ra suy đoán.

12 Huyết Yêu, khẳng định là không đủ mười mấy người cạnh tranh phân, đặc biệt là ở trong còn có trăm dặm không một loại này thực lực mạnh mẽ, khả năng chém giết nhiều tôn Huyết Yêu người.

Ngoài ra, Tần Vị Dương không chỉ thực lực không kém, hơn nữa còn có rất nhiều người tuyển chọn tùy tùng, chết trong tay bọn hắn Huyết Yêu, khẳng định cũng không chỉ một vị.

“Tần Vị Dương lại có năng lực để nhiều người như vậy tùy tùng, xem ra sau khi trở về, tất yếu hỏi thăm một chút lai lịch của hắn.” Tiêu Vũ suy nghĩ, cảm giác phụng chưa dương bối cảnh, sẽ không có đơn giản như vậy.

Vừa tìm tòi một phen, mọi người tựa hồ cũng ý thức được, Huyết Yêu hầu như đã bị săn giết không còn, trong núi người lục tục rời đi, tìm kiếm cái khác thu được thứ tự cách.

Càn vùng tòa nào đó trong thành, vẫn là gian phòng kia, Nguyệt Thần cung các sứ giả như trước tụ ở nơi đây.

“Ha ha, Ô Yểm Sơn một nhóm kết thúc, tựa hồ ngoại trừ cái kia một cái tử kim mãng ở ngoài, cái đó gọi Tiêu Vũ tiểu bối liền không có cái khác thu hoạch a? Vận may rốt cuộc còn là không dựa dẫm được!” Đường Minh tâm tình thật tốt, ha ha cười, nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân.

“Hừ!” Tĩnh Vân phu nhân mặt trầm như nước, Đường Minh bên này trăm dặm không một vững vàng đệ nhất, thời điểm như thế này nàng cũng đích xác không thể phản bác, không thể làm gì khác hơn nói: “Ô Yểm Sơn này mấy tiểu yêu, bất quá là tiểu thí ngưu đao thôi, tăng lên xếp hạng còn có rất nhiều cách, này có điều chỉ là vòng thứ nhất, sau khi xếp hạng thay đổi, mới là lớn nhất.”

“Ta nói rồi, người có năng lực, theo bắt đầu đến kết thúc, đều sẽ là một đường hát vang!” Đường Minh tựa hồ đối với trăm dặm không một tràn đầy tự tin.

Ô Yểm Sơn một nhóm, cũng coi như là mỗi một vùng các thiếu niên một lần tranh đấu, mà ở một vòng này tranh đấu bên trong, cái kia 1 vùng chỗ tuyển ra người ở tạm đệ nhất, hắn tự nhiên cảm giác đắc ý.

Săn giết xong 12 Huyết Yêu, mặc dù còn có cái khác đại yêu có thể săn giết, nhưng không có người nữa thử nghiệm, bởi vì độ khó quá cao, một cái không tốt, chính là đưa mạng.

Không thể lại săn giết Huyết Yêu, mỗi một vùng người trẻ tuổi, bắt đầu thử nghiệm thông qua những cách khác, đến tăng lên thứ tự của mình.

Kể từ đó, thứ tự thay đổi thì thường xuyên, bởi vì bất đồng cách, thu được thứ tự phương pháp cũng có tốc độ phân chia.

Tăng lên chậm, được đề thăng được nhanh thay thế, thế nhưng sau đó không lâu, tăng lên chậm tìm được rồi phương pháp, tăng lên vừa nhanh hơn.

Như thế lặp đi lặp lại,

Xếp hạng sóng nhỏ đến thập phần thường xuyên, chính là xếp hạng thứ nhất trăm dặm không một, đều đã từng bị người thay thế qua.

Hiển nhiên, chuyện này ý nghĩa là trăm dặm không một sức chiến đấu tuy cao, săn giết Yêu tộc năng lực mạnh nhất, nhưng ở cái khác lĩnh vực, nhưng cũng có người có thể gượng qua hắn.

Xếp hạng tạo thành đã bị nhiều loại nhân tố ảnh hưởng, này làm cho cả xếp hạng trở nên khó bề phân biệt, không đến cuối cùng, cũng không ai dám nói mình có thể xếp tới tên thứ mấy.

“Cái này cũng trải qua bao lâu, ngươi này phù tại sao còn không cái động tĩnh?” Nhị Hắc thay thế Tiêu Vũ sốt ruột, Tiêu Vũ minh phù, đến nay không có bán ra vốn có hiệu quả.

“Bị dìm ngập ở chữ T đại sảnh, nơi đó phù nhiều lắm, không người lưu ý, cũng là bình thường.” Tiêu Vũ đối với cái này, cũng là cảm thấy bất đắc dĩ.

Quyền lực, giao thiệp, của cải, thực lực, ngộ tính, này cũng có thể ảnh hưởng đến xếp hạng, còn như thế nào biểu hiện cùng phát huy được, phải nhìn mỗi một vùng người trẻ tuổi mình.

Tiêu Vũ minh phù, nếu có thể bán được tốt, của cải của hắn sẽ cuồn cuộn mà đến, nhưng hôm nay bị dìm ngập ở Phù Tôn Điện phần đông minh phù bên trong, muốn trong khoảng thời gian ngắn khiến cho hắn minh phù bán chạy, lại là có chút khó khăn.

“Xem ra, không thể chỉ là như vậy làm chờ đợi.” Tiêu Vũ ngày hôm đó, đi tới Phù Tôn Điện, điều chỉnh chính mình này minh phù giá cả.

Vốn bán được mấy vạn một viên Phàm giai thượng phẩm minh phù, bị hắn thấp xuống gấp mười lần giá cả, bán được mấy ngàn một viên.

Kể từ đó, hắn này minh phù mặc dù nhấn chìm ở phần đông minh phù bên trong, nhưng là rất nhanh sẽ bị bán ra không còn.

Vẫn là giống như ban đầu thời điểm giống nhau, Tiêu Vũ mỗi ngày minh phù trăm viên, tuyệt không nhiều khắc, liên tục mấy ngày, hắn minh phù mỗi ngày đều là 1 thả ra ngoài cũng sẽ bị cướp lấy không.

“Tiểu tử ngươi điên rồi? Bán như vậy pháp, ngươi khả năng kiếm lời bao nhiêu? Thay đổi bình thường phù sư, đã sớm đền bù chết rồi!” Nhị Hắc đối với cái này cảm giác sâu sắc không rõ.

Tuy nói Tiêu Vũ có thể bảo đảm trăm phần trăm thành phù, cùng bình thường phù sư bất đồng, tập trung vào kém xa bình thường phù sư khổng lồ như vậy, nhưng hắn như vậy bán, của cải trướng đến lại cũng không nhanh.

“Ngươi kiên nhẫn thấy chính là.” Tiêu Vũ cũng không cùng Nhị Hắc giải thích.

Liên tục sau mười ngày, Tiêu Vũ mỗi ngày bách phù, mười ngày gian liền bán ra ngàn viên minh phù, có điều một viên mới mấy ngàn Hồn thạch, tích lũy xuống cũng là mấy triệu.

Có điều, khi này 1 mỗi một viên Hồn thạch bán ra, rất nhiều người đều biết, này phù thạch phẩm chất tốt đến vượt xa người thường, hơn nữa tiện nghi như vậy, tự nhiên là đang tu luyện nhân trung dẫn phát rồi bàn tán sôi nổi.

Cũng không lâu lắm, ngoại trừ mua được minh phù này phù sư ở ngoài, này sẽ đến Phù Tôn Điện mua minh phù người, cũng hầu như đều biết, mỗi ngày đều đang chờ hoán đổi mua cái kia trăm viên minh phù.

Vào lúc này, Tiêu Vũ vừa sửa lại giá cả, khôi phục lại mấy vạn một viên.

Dù vậy, bởi vì chất lượng vị trí, hắn minh phù, vẫn là đã bị giành cướp, mỗi ngày 1 thả ra, thì sẽ tiêu thụ không còn.

“Mỗi ngày bách phù? Gặp phải giành cướp?”

Phù Tôn Điện bên trong, Phù Tôn Điện Tam đương gia nghe nói việc này sau khi, có chút không bình tĩnh, lập tức phái người hỏi dò, là vị ấy phù sư có năng lực như vậy, mỗi ngày khả năng khắc bách phù, hơn nữa vẫn như thế được hoan nghênh.

Vị này Tam đương gia, chính là lúc trước cái kia không quá đem Tiêu Vũ coi là chuyện đáng kể, đem Tiêu Vũ chuyên khu an bài vào chữ T đại sảnh người.

“Mau, đi thăm dò này minh phù là cái nào phù sư khắc!”

Vị này Tam đương gia lập tức dặn dò, muốn biết rốt cuộc là cái nào phù sư có bản lĩnh này, nhưng là bị chia tới chữ T đại sảnh.

“Thế nào lại là hắn?”

Làm kết quả đi ra, &# 85 Tam đương gia thật lâu không nói gì, cứ thế ngay tại chỗ.

“Bất quá là một dưới vùng đến phù sư, có thể có bao nhiêu bản lĩnh?” Lúc trước, hắn là ôm ý nghĩ như vậy, mới tùy ý qua loa, đem Tiêu Vũ đuổi tới chữ T trong đại sảnh, một nhìn tầm thường nhất góc.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ minh phù bán chạy, lại là chứng minh rồi, Tiêu Vũ không chỉ có chân chính 3 tinh phù sư thực lực, hơn nữa hắn minh phù, còn rất xa thắng được cái khác 3 tinh phù sư.

“Mau, lập tức, đưa hắn minh phù chuyển dời đến bính chữ sảnh, tìm cho ta bính chữ sảnh chỗ dễ thấy nhất!”

Tam đương gia lập tức ra lệnh. Tiêu Vũ minh phù có như thế tiếng vọng, hắn cũng không dám tiếp tục để Tiêu Vũ ở lại chữ T sảnh, đây nếu là để Đại đương gia biết, còn không lột da hắn?

“Tiêu Vũ ở đâu? Nhanh chóng để hắn tới gặp ta!” Tam đương gia nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy tự mình gặp Tiêu Vũ một mặt mới ổn thỏa.

Vừa mới dứt lời, hắn vừa đổi chủ ý, “quên đi, không cần đi, ta tự mình đi gặp hắn!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 261: Kinh Vân Bảng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tam đương gia không còn dám xem thường Tiêu Vũ, tự mình hội kiến, đối với Tiêu Vũ một phen lời hay, biểu đạt trước khi đem Tiêu Vũ sắp xếp ở chữ T khu vực áy náy, sợ hãi Tiêu Vũ trách tội.

Tiêu Vũ cũng lười cùng hắn tính toán, không quá coi là chuyện to tát, hắn đem ý nghĩ tất cả đều đặt ở trời minh phù bên trong xếp hạng bên trên.

Một thời gian hạ xuống, phù bên trong xếp hạng thay đổi thường xuyên, nhưng mà thay đổi nguyên nhân lại là không thế nào nói rõ.

Đén cuối cùng, để biết được chính mình là phương diện nào đi nữa bị người vượt qua, có người làm ra thống kê, vừa nhóm ra mấy cái khác xếp hạng. Mấy cái này xếp hạng theo thứ tự là quyền lực, giao thiệp, của cải, sức chiến đấu, ngộ tính mấy cái sẽ ảnh hưởng đến thứ tự, rồi lại độc lập tồn tại xếp hạng.

Cái bài danh này, được xưng là kinh vân bảng, xưng phải vân tháng cùng trời, mà mục đích của bọn họ, cũng là vì đi đến Nguyệt Thần cung.

“Của cải bảng, người thứ nhất Kim Cửu, một tháng trong thời gian, kiếm lấy Hồn thạch 170 triệu!”

“Sức chiến đấu bảng, người thứ nhất trăm dặm không một,

một tháng trong lúc chém giết đại yêu bốn con, mà đều là độc thân hành động.”

“Giao thiệp bảng, người thứ nhất Tần Vị Dương, bên cạnh mời chào tới phần đông người theo đuổi, và cùng càn vực nội chứa nhiều thế lực lớn hậu nhân quan hệ thân cận.”

“Ngộ tính bảng, người thứ nhất tinh chìm, càn vùng 6 bí, chỉ có thứ nhất người giải khai thứ nhất.”

……

Tiêu Vũ này bị thu dọn qua kinh vân bảng, trong lòng cảm giác khá là thú vị. Này lục đại bảng danh sách, mỗi một bảng đều là trực tiếp quan hệ đến trời minh phù xếp hạng, và còn nghĩ phần đông người cạnh tranh bên trong đoạn này thời gian thu hoạch, đều nhất nhất nhóm đi ra.

“Sức chiến đấu trong bảng, sức chiến đấu đánh giá, liền cùng chém giết Yêu tộc nhiều ít có quan hệ, dù sao khả năng giết được Yêu tộc, thực lực đều không yếu.”

“Của cải bảng, tất là nhìn mỗi một vùng người trẻ tuổi, cũng có ra sao kỹ năng. Như là này hiểu được chế thuốc, hoặc là người luyện khí, liền có thể thông qua những năng lực này, kiếm lấy của cải. Một khối này mặc dù nhìn chính là của cải, nhưng kỳ thật lại là đang nhìn những người cạnh tranh này, trừ tu vi ra, hay không còn có cái khác am hiểu lĩnh vực.”

“Giao thiệp bảng, cùng người khác nhau kết giao, tại thời điểm cần thiết, liền có thể mượn tới càng nhiều người sức mạnh, tìm được, hoặc là tiếp xúc được nhiều thứ hơn. Con đường tu luyện, mặc dù càng nhiều hơn chính là dựa vào chính mình, nhưng giao thiệp uyên bác, có thể làm cho con đường tu luyện càng thêm thông thuận.”

"Còn này ngộ tính bảng, cũng có thể coi là trí tuệ bảng, đây là thông qua mở ra càn vùng bên trong các loại mê cục để chứng minh ngộ tính của mình cùng trí tuệ. Phương diện này, cùng tu luyện đồng dạng có chặt chẽ quan hệ."

"Cái cuối cùng quyền lực bảng,

Đang đối mặt phần đông đối thủ bên trong, tranh chấp lên chức, cũng là ắt không thể thiếu thủ đoạn, nếu không, dù cho lại xuất sắc người, cũng có thể sẽ bị trở thành người khác đá kê chân, không cách nào tranh đến cuối cùng địa vị cao."

Tiêu Vũ tinh tế suy nghĩ lấy này ngũ đại bảng danh sách tác dụng.

Không hề nghi ngờ, trời minh phù bên trong xếp hạng, không phải chỉ nhìn người nào phương diện, mà là sẽ phải chịu mỗi cái phương diện ảnh hưởng. Nói cách khác, Nguyệt Thần cung muốn tìm, không phải chỉ có thiên tư cao, hoặc là thực lực mạnh người, mà là cân nhắc đến mỗi người phương diện.

Này năm cái phương diện, nếu đồng thời có, thì tài năng ở con đường tu luyện trên đi đến rất xa, ngược lại, nếu là phương diện nào đi nữa năng lực không đủ, đều sẽ mất giá rất nhiều.

"Nguyệt Thần cung dùng những năng lực này đến tính toán xếp hạng, chẳng lẽ là muốn tìm một tận thiện tận mỹ, khắp mọi mặt năng lực đều xuất chúng nhất người? Như vậy hoàn mỹ như vậy người, thật tồn tại sao?"

Trong mơ hồ, Tiêu Vũ có chút hiểu Nguyệt Thần cung ý đồ. Nhưng mà, muốn mỗi cái phương diện cũng có thể làm được hoàn mỹ người, trừ phi là hắn như vậy đã sống rất lâu, có kinh người lịch duyệt nhân vật, nếu không căn bản không có tồn tại có thể.

"Hiện nay, trời minh phù bên trong đệ nhất, đã đã biến thành

Tần Vị Dương, tên thứ hai là trăm dặm không một, người thứ ba, là chìm tinh, người thứ bốn là Kim Cửu, người thứ năm là một kêu trái với thu người, người thứ sáu Hải Vân Chu, ta bây giờ xếp hạng, trượt tới người thứ mười ba."

Đến từ mỗi một vùng người trẻ tuổi, tổng số chỉ có hơn bốn mươi người, trước khi ở săn giết Huyết Yêu thời điểm, chết rồi ít nhất mười mấy, còn sót lại khoảng ba mươi người, Tiêu Vũ bây giờ chỉ xếp hạng người thứ mười một, thật sự không cao lắm.

Đây cũng là bởi vì, ở theo quạ nói mớ núi sau khi trở về, hắn không có gì cách có thể lại để cho thứ tự tăng lên, rất nhanh sẽ bị người vượt qua.

Mặc dù minh phù ở bán đi, nhưng quãng thời gian trước hắn thấp xuống giá cả, của cải một khối cũng không có bao nhiêu tăng trưởng, bây giờ mặc dù giá cả về điều, nhưng còn không có thấy hiệu quả, này đây xếp hạng chỉ xếp hạng trung du.

"Tần Vị Dương thăng lên đệ nhất, bởi vì hắn có giao thiệp, lợi dụng những mạng lưới quan hệ này, hắn có thể làm rất nhiều chuyện, quyền lực và của cải một khối này cũng theo nói ra."

"Còn trăm dặm không một, ngoại trừ sức chiến đấu một khối, còn lại phương diện tựa hồ không có quá biểu hiện kiệt xuất, lại vẫn là có thể xếp hạng đệ nhị, tựa hồ đang thứ hạng này bên trong, sức chiến đấu ảnh hưởng muốn so với những phương diện khác ảnh hưởng lớn hơn nữa. Ta đến bây giờ còn có thể xếp hạng trung du, tựa hồ cũng bởi vì nguyên nhân này."

"Cái kia tinh chìm cũng là như thế, cũng chỉ là ở ngộ tính cùng trí khôn khối này khá là xuất sắc, nhưng có thể xếp hạng thứ ba, nói như thế, ngộ tính ở xếp hạng bên trong tỉ trọng hẳn là cũng không thấp."

Tiêu Vũ suy nghĩ lấy, hắn phải biết phương diện nào đi nữa đối với xếp hạng ảnh hưởng khá lớn, tài năng biết như thế nào để thứ hạng của mình mau sớm tăng lên.

Theo phỏng đoán của hắn đến xem, đối với xếp hạng ảnh hưởng lớn nhất, hẳn là sức chiến đấu cùng ngộ tính này hai khối.

Trước mắt mà nói, hắn lớn nhất đối thủ cạnh tranh, chính là mấy cái này chiếm cứ mỗi một bảng đệ nhất, xếp hạng đều phía trước 5 bao nhiêu người.

Hắn đang suy nghĩ, nên theo phương diện nào đi nữa vào tay, tăng lên thứ tự của mình.

“Giao thiệp cần dùng thời gian kinh doanh kết giao, của cải muốn tích lũy, cũng cần thời gian không ngắn. Đã sức chiến đấu cùng ngộ tính hai người này chiếm tỉ trọng khá lớn, ta có lẽ nên theo hai người này phương diện vào tay.”

Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ ngoại trừ minh phù, căn bản không có cái gì động tác, mục đích liền ở chỗ lấy ra này năm loại cách bên trong cái nào đối với xếp hạng ảnh hưởng lớn hơn nữa.

Lúc này, hắn rốt cục có quyết định, lúc này ra ngoài.

“Này trở về gì?” Nhị Hắc nhìn thấy Tiêu Vũ ra ngoài, lập tức theo tới, tràn đầy hưng phấn.

Cái tên này chính là không sống được, gì náo nhiệt hướng về đi đâu.

“Đi tìm hiểu một chút cái gọi là càn vùng 6 bí.” Tiêu Vũ nói rằng, một khối này là cho ngộ tính, hoặc giả nói là cho trí tuệ thêm điểm, đối với xếp hạng ảnh hưởng tựa hồ rất lớn.

Cảnh giới của hắn hôm nay thấp hơn những người khác, muốn đánh trận lực một khối này không quá ổn thỏa, này đây quyết định trước tiên tìm hiểu một chút ngộ tính phương diện.

Càn vùng 6 bí, đây là càn vùng bên trong, sáu cái không người có thể mở ra bí mật, ở càn vùng lưu truyền thời gian rất lâu, đến nay không người có thể giải.

Cho đến bây giờ, chỉ có cái kia tên là tinh chìm người trẻ tuổi, giải khai trong đó một bí mật, hắn cũng bởi vậy, xếp hạng thăng lên đến năm vị trí đầu.

“Thánh huyết bia!”

Mang theo Nhị Hắc, Tiêu Vũ cùng hắn đi tới một khối cao to trước tấm bia đá, khi hắn tiến lại thời điểm, cũng phát hiện quanh thân sớm đã có rất nhiều khuôn mặt quen thuộc.

Hiển nhiên, rất nhiều người cũng phát hiện ngộ tính phương diện này đối với xếp hạng ảnh hưởng hơi nặng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 262: Thánh Huyết Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh huyết bia, đây là một khối tràn đầy truyền thuyết bia cổ, sừng sững ở trên một ngọn núi cao.

Truyền thuyết, ngày xưa một vị Thánh cảnh cường giả, ở trên núi này ngộ đạo, ở đây tĩnh tọa 9999 năm.

Hơn chín ngàn năm sau khi, vị kia Thánh cảnh cường giả cứ thế biến mất, mọi người tiến lại thời gian, liền phát hiện trên ngọn núi này, chỉ còn lại có một tấm bia lớn, trên bia đá còn nhuộm máu tươi.

Mọi người dồn dập suy đoán, có người nói, vị thánh nhân kia đã ngộ được chân đạo, vỡ nát nhập thần cảnh, đạp nguyệt mà đi. Hắn sau khi đột phá, thân thể thành thần, xác rơi xuống cũ thân thể, hóa thành này bia, sừng sững ở đây.

Cũng có người nói, vị thánh nhân kia đột phá thất bại, thân tử đạo tiêu, trước khi chết để lại này bia, đem suốt đời sở học phong với trong bia, nếu có thể hiểu thấu đáo này bia huyền bí, liền có vị thánh nhân kia lưu lại truyền thừa.

Còn có người nói, này bia kỳ thực có điều là một khối phàm thạch, chỉ vì bị thánh nhân kia ngồi xếp bằng 9999 năm, dính vào thánh nhân khí, đã hóa thành một khối thần thạch. Thánh nhân rời đi, khối đá này ở đây chờ đợi, cùng đợi thánh nhân trở về.

Tóm lại, liên quan tới này bia, có đủ loại truyền thuyết.

Vô số năm qua, này bia sừng sững ở này, không biết dẫn tới bao nhiêu người, muốn hiểu thấu đáo này bia bí mật, lại là từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể nhìn thấu.

Cũng từng có người muốn mang đi này bia, nhưng cũng phát hiện này bia nặng nề vạn quân, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể lay động, là dùng cái này bia đến nay vẫn sừng sững ở này.

Một khối này bia chiều cao trăm trượng, trên tấm bia không có chữ không có hình, chỉ có ngày xưa lưu lại Thánh huyết như chưa khô cạn, cho đến ngày nay, cũng không người nào biết này bia rốt cuộc có gì huyền bí.

“Đây là cái bia kia? Thật sự có trong truyền thuyết mơ hồ như vậy gì?” Nhị Hắc đi tới bia trước, vây quanh to lớn bia đá không dứt đánh giá, nhìn hồi lâu, lại cũng không thể nhìn ra cái nguyên do.

Lớn bia bên cạnh, ngoại trừ Nhị Hắc ở ngoài, cũng không có thiếu người. Những người này có là càn vùng tu luyện người, cũng có đến từ mỗi một vùng, tham dự lần khảo nghiệm này người trẻ tuổi.

“Hàn Dạ Thành? Hắn cũng ở đây?” Tiêu Vũ ở trong đám người, thấy được Hàn Dạ Thành bóng người.

Đồng xuất 1 vùng, tiến lại sau khi, Hàn Dạ Thành lại chưa bao giờ cùng bọn hắn hành động chung.

Đương nhiên, bây giờ Mộ Dung Cô Vũ cùng Kiều Vũ Thi cũng đã rời đi, bởi vì khoảng thời gian này Tiêu Vũ vẫn minh phù, cũng là không đi, bọn họ tự nhiên không thể bồi tiếp Tiêu Vũ, phải nghĩ biện pháp đi tìm những cách khác, tăng lên xếp hạng.

“Là ngươi?” Hàn Dạ Thành cũng nhìn thấy Tiêu Vũ, nhưng không có lại, chỉ là xa xa liếc mắt nhìn hắn.

Tiêu Vũ nhớ tới, Hàn Dạ Thành bây giờ xếp hạng tựa hồ là đang mười lăm tên có hơn, bọn họ này 1 vùng mấy người, bây giờ xếp hạng đều không thế nào cao.

“Đây là cái bia kia gì?”

Đột nhiên, một thanh âm lười biếng truyền đến, tất cả mọi người dồn dập quay đầu, không ít người nhìn thấy người tới, đều là thay đổi sắc mặt.

“Kim Cửu!”

Chỉ thấy, người tới rõ ràng là cái bụ bẫm người trẻ tuổi, hắn bị người giơ lên, dưới thân ngồi gì đó cùng với nói là cỗ kiệu, chẳng bằng nói là 1 cái giường lớn, mặt trên bày khắp hoa tươi, ngoài ra còn có rượu ngon món ngon.

Giơ lên người trẻ tuổi kia, là mấy cái cô gái trẻ, mỗi người hoa nhường nguyệt thẹn, người mặc đồ trắng, như là giáng trần Tiên tử.

Phía trước còn có hai gã nữ tử, tay nâng lẵng hoa, ở trên đường rảy nước hoa, làm cho cái kia bụ bẫm người trẻ tuổi, đến mức, tràn đầy mùi hoa.

“Chết tiệt!” Nhị Hắc nhìn ra con mắt đều thẳng, “hàng này ai vậy? Lại như vậy quấy nhiễu, làm lớn như vậy phô trương!”

Nhị Hắc không ưa nhất, chính là người khác phô trương so với mình còn lớn hơn, đặc biệt là như vậy một tên béo, lại còn làm nhiều mỹ nữ như vậy giơ lên, để hắn thấy thế nào làm sao không vừa mắt.

“Hắn hẳn là Kim Cửu.” Tiêu Vũ nghe được người khác phát ra tiếng hô, hắn bây giờ cuối cùng tin Kiều Vũ Thi nói lời.

Này Kim Cửu kiếm tiền nhanh, tiêu tiền cũng nhanh!

Theo hắn loại này phô trương, tiêu tiền có thể không nhanh gì?

“Dừng lại!”

Đi tới bia trước, Kim Cửu đánh một rảy nước nấc, khiến nhiều cô gái dừng lại.

Mấy cái cô gái sau khi dừng lại, lấy ra vải đỏ, trên mặt đất trải ra, làm cho Kim Cửu dưới lúc, dưới chân giẫm lên không phải đại địa, mà là thật dài vải đỏ.

“Mẹ kiếp! Này bày lên còn nạm kim! Đó là nước lưu kim? Đây chính là luyện khí tài liệu tốt a, phá sản, này hàng thật mẹ nó phá sản!” Nhị Hắc con mắt lại thẳng lên.

Nó đối với các loại tài liệu luyện khí, một chút có thể nhận ra. Kim Cửu dùng để trải đất vải đỏ trên, lại nạm nước lưu kim, thứ này có thể dùng để luyện khí, cực kỳ quý giá, một khối nhỏ thì có thể bán ra mấy triệu Hồn thạch.

Có thể Kim Cửu, lại đem ra trải đất, chỉ vì có thể không cần giẫm lên trên mặt đất.

Còn có so với cái này càng phá sản gì?

Hơn nữa cái kia mảnh vải cũng không phải phàm vải, dùng tài liệu phi thường quý giá, ít nhất cũng đáng hơn mười triệu Hồn thạch.

“Như vậy một khối bi vỡ, cũng không biết có gì đáng xem, khả năng đưa tới nhiều người như vậy?”

Kim Cửu giẫm lên vải đỏ đi tới Thánh huyết bia trước, vây quanh này bia đánh giá, trong miệng còn một trận nói thầm.

“Này, tên béo!” Nhị Hắc bây giờ nhìn không nổi nữa, nhảy ra ngoài, nói: “Ngươi không cẩn thận mà kiếm lời ngươi Hồn thạch, chạy đến tới đây làm gì?”

Tên béo? Kim Cửu nhìn chung quanh, như là xác định có phải là đang gọi hắn, khi phát hiện quanh thân tựa hồ không có so với hắn càng lớn người, mới đúng Nhị Hắc nói: “Ngươi là gọi ta phải không?”

“Trừ ngươi ra còn có ai mập như vậy?” Nhị Hắc trừng hai mắt, thấy thế nào mập mạp này làm sao khó chịu.

“Ta đây là lớn gì? Ta đây là đầy đặn, giống ta loại này vóc người mới là hoàn mỹ nhất, ngươi hiểu cái bóng!” Kim Cửu cũng không hàm hồ, cãi lại mắng.

Trên tay của hắn đội đầy các loại nhìn qua liền không rẻ chiếc nhẫn cùng nhẫn, quần áo trên người, chính là dùng để viền rìa, đều là giá trị liên thành, cả người cho người cảm giác, còn kém ở trên mặt viết đến “lão tử có tiền” Này bốn cái chữ.

“Ngươi là Kim Cửu?” Tiêu Vũ cảm giác người này khá là thú vị, cùng Nhị Hắc có chút tương tự, mở miệng cười.

“Ngươi là ai?” Kim Cửu không để ý chút nào quét Tiêu Vũ một chút.

“Ta là ai không trọng yếu, có điều, ngươi khoảng thời gian này không phải khá là chú trọng kiếm tiền gì? Làm sao cũng chạy tới?” Tiêu Vũ hỏi. U &# 8

“Kiếm tiền? Ai da, chuyện này quá đơn giản, không có ý gì.” Kim Cửu loạng choạng đầu, trên mặt một đống thịt đều đi theo đang run lên, “huống hồ, của cải khối này đối với xếp hạng ảnh hưởng không bằng ngộ tính, ta kiếm được nhiều hơn nữa, cũng còn không bằng mở ra 6 bí bên trong 1 bí.”

Này mập mạp, ấn chứng Tiêu Vũ suy đoán. Trừ hắn ra ở ngoài, những người khác cũng ý thức được ngộ tính cùng sức chiến đấu đối với xếp hạng ảnh hưởng tỉ trọng.

“Hả, ngươi cũng tới?”

Vừa là một giọng nói vang lên, Tiêu Vũ nhất thời nhíu mày, nhìn về phía trước, liền gặp, Tần Vị Dương cũng tới.

Tựa hồ bất kể là tới chỗ nào, Tần Vị Dương đều là bị mọi người nâng ở trung tâm, phía sau hắn, theo tham dự lần này khảo nghiệm mấy cái người trẻ tuổi.

Mấy người trẻ tuổi bên trong, liền có trước khi đoạt ba con kim sư Hải Vân Chu, nhìn thấy Tiêu Vũ, trên mặt của hắn cũng là lộ ra một tia khinh miệt cười lạnh.

Tần Vị Dương vừa tới, mọi người vừa là dồn dập liếc mắt, nhìn về phía một hướng khác xuất hiện người trẻ tuổi.

“Tinh chìm cũng tới!”

Chương 263: Xem Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe vậy, Tiêu Vũ cũng không nhịn được quay đầu. Dù sao, càn vùng 6 bí bên trong, bây giờ cũng chỉ có cái này tinh chìm, giải khai 1 bí, ngộ tính của người này cùng trí tuệ, không thể xem thường.

Chỉ thấy đó là một người trầm ổn như núi người trẻ tuổi, hắn đi đường trong lúc đó, tựa hồ mỗi bước ra một bước khoảng cách, đều là giống nhau, một phần không nhiều, một phần không thiếu.

Y phục trên người hắn, liền một tia nhăn nheo đều không có, mái tóc dài bị chải chỉnh tề, liền một sợi tóc đều không có loạn.

Đi tới bia trước, tinh chìm tựa hồ là không nhìn thấy mọi người bình thường, yên lặng đi tới Thánh huyết bia trước, ngẩng đầu nhìn bia.

“Ha ha, ta đã sớm nói, ngươi xếp hạng, sẽ không ngừng bị những người khác vượt qua. Bây giờ ngươi là người thứ mười ba, nhưng rất nhanh, ngươi cũng sẽ bị càng nhiều người vượt qua.”

Tần Vị Dương chỉ nhìn tinh chìm một chút, liền thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Vũ, “ngươi cho rằng, ngươi chọn ngộ tính phương diện này, liền có thể có điều làm sao? Ha ha, chỉ sợ rất khó!”

Hắn dư quang, quét về phía phía sau, đứng ở sau lưng hắn Hải

Vân Chu, lập tức hiểu ý, cười lạnh một tiếng đi ra.

Tiêu Vũ nhíu mày, không biết là này Tần Vị Dương vừa dự định làm cái gì.

“Ha ha, ngươi từ từ hiểu a, không quấy rầy ngươi.” Tần Vị Dương vẫn chưa lưu lại, mang theo cái khác mấy người trẻ tuổi, hướng về bia trước đi đến.

Hải Vân Chu lại là giữ lại, đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, trên mặt liên tục cười lạnh.

“Làm sao? Yêu tộc đầu ngươi khả năng cướp lấy, có phải mở ra này bia bí mật, ngươi cũng có thể cướp lấy?” Nhị Hắc có chút khinh thường, lạnh lùng đối với Hải Vân Chu nói.

“Ai biết được?” Hải Vân Chu duỗi ra một ngón tay, một thanh tiểu kiếm, xuất hiện ở tại đầu ngón tay, vây quanh ngón tay của hắn nhẹ nhàng bay lượn.

Hắn cười nhạt nói: “Ngươi cứ việc thử một chút mở ra này bia bí mật được rồi, nhưng nói không chừng ở ngươi suy nghĩ thời điểm, đột nhiên liền có một thanh kiếm, chặt xuống đầu lâu của ngươi, tựa như trước khi đầu kia sư tử giống nhau!”

Tiêu Vũ đã hiểu, Tần Vị Dương đây là muốn Hải Vân Chu đến quấy nhiễu hắn, không cho hắn có cơ hội tĩnh tâm suy nghĩ, tìm ra này bia bí mật?

Thử nghĩ, có người mang theo một thanh phi kiếm đứng ở bên cạnh mình, thanh kiếm này bất cứ lúc nào cũng sẽ hướng mình bay tới, chỉ cần là người bình thường, ở tình huống như vậy, chỉ sợ cũng không có cách nào bình tĩnh lại tâm tình.

Nhưng tiếc là, Tiêu Vũ cũng không phải bình thường người, hắn thậm chí không thèm để ý Hải Vân Chu, chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, chính là hướng về lớn bia đi đến.

“Không có ý nghĩa,

Cứ như vậy một khối bi vỡ, có gì đáng xem, ta vẫn là đi rồi!” Kim Cửu cái này tiêu tiền như nước tên béo, bĩu môi bỏ lại một câu nói như vậy, lại thật vừa đi trở lại cái kia cái giường lớn, để mấy cái cô gái giơ lên hắn đi về phía chân núi.

“Tên béo, ngươi này liền đi?” Nhị Hắc nói: “Ngươi có phải hay không đi chuyến này, liền vì khoe khoang một chút? Để người ta biết ngươi có bao nhiêu giàu?”

“Còn dám gọi ta tên béo, ta nổi nóng với ngươi!” Kim Cửu một chút nhảy lên, cả giận nói: “Nói rồi bao nhiêu lần, anh trai này gọi là đầy đặn, đầy đặn hiểu không?”

Tiếng nói thấp dần, thân ảnh của hắn đã dần dần xa, rất nhanh liền mất bóng.

Tiêu Vũ là thật nhìn không thấu cái tên mập mạp này, lại thật chỉ dạo qua một vòng đi trở về.

Hắn lắc lắc đầu, cũng không nghĩ nhiều, quan sát tỉ mỉ này trước mắt khối này lớn bia.

Hải Vân Chu mang theo cười lạnh, đầu ngón tay trường kiếm bay động, vô luận Tiêu Vũ đi đến đâu, hắn cũng có theo tới gì.

Càn vùng, trong thành.

“Xem ra những người này đều ý thức được phương diện khác nhau năng lực, đối với xếp hạng tạo thành bất đồng ảnh hưởng tới, lần này, bọn họ lựa chọn chính là cái bia kia?”

Nguyệt Thần cung các vị sứ giả, ngồi trên trong thành, lại tựa hồ như là đúng phát sinh hết thảy đều rõ như lòng bàn tay, ở đây trò chuyện.

“Cái bia kia, ta đã đi xem qua, lại cũng không thể nhìn ra lý lẽ gì, những tiểu tử này, thật có thể nhìn thấu?” Một vị lên tuổi trẻ sứ giả mở miệng, lắc lắc đầu, có vẻ không phải cỡ nào xem trọng.

“Lưu lại cái kia bia người, dù sao cảnh giới không giống như chúng ta bất luận người nào yếu, cái bia kia thành tựu, chúng ta nhìn không thấu cũng là bình thường.”

“Nói thì nói như thế, có thể ngay cả chúng ta đều nhìn không thấu gì đó, các ngươi cảm thấy, những bọn tiểu bối kia thật có thể nhìn thấu?”

“Người khác khó nói, cái kia tinh chìm, cũng là có thể.”

Mấy người một bên thảo luận, vừa tiếp tục chú ý Thánh huyết bia bên kia phát sinh sự tình.

“Tĩnh Vân phu nhân, ngươi lần này tuyển ra người, tựa hồ là không thế nào rồi?” Đường Minh đột nhiên tựa như cười mà không phải cười, nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân, “cho tới bây giờ, tựa hồ cái kia bao nhiêu cá nhân bài danh, đều không ra sao. Cái kia tên là Tiêu Vũ tiểu bối, cũng chỉ có trước khi chém giết tử kim mãng cái kia một điểm thành tích, sau khi liền lại không có động tĩnh.”

Người khác, cũng dồn dập nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân, mắt mang cân nhắc.

8 vùng người, hầu như mỗi một vùng đều có người xếp hạng cao, đặc biệt là trước đó năm người, đều là tới từ địa phương khác nhau, nói cách khác, ở đây có năm vị sứ giả, bọn họ chọn trúng người đều có người xếp hạng cao.

Chỉ có Tĩnh Vân phu nhân, tuyển ra người tới không có 1 cá nhân bài danh là đi vào mười vị trí đầu, nhưng lại chết rồi một. Xếp hạng cao nhất một Tiêu Vũ, còn chỉ xếp hàng người thứ mười ba!

“Hừ!” Đối mặt ánh mắt của mọi người, Tĩnh Vân phu nhân chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, không biết là như thế nào phản bác.

“Ai da!” Trong lòng nàng bóng tối ai, vốn tưởng rằng Tiêu Vũ coi như cảnh giới thấp nhất, liền Kiều Vũ Thi cùng Mộ Dung Cô Vũ mấy người này, làm sao cũng có thể có thể có không sai biểu hiện, kết quả lại là những người này xếp hạng tất cả đều không ra sao.

Trong mấy người xếp hạng cao nhất, ngược lại còn là Tiêu Vũ.

“Ha ha, bây giờ ở cái bia kia trước, hầu như mỗi một vùng người trẻ tuổi đều có, không bằng chúng ta tới đánh cuộc một keo, nhìn rốt cuộc là ai tuyển ra người tới, trước tiên mở ra cái bia kia bí mật?” Một vị sứ giả mỉm cười, đề xuất ý kiến.

“Tốt thì tốt, có điều, chuyện này đối với Tĩnh Vân, chỉ sợ là không quá công bằng. Dù sao, nàng lần này tuyển ra người tới, thật sự so với những người trẻ tuổi khác muốn kém nhiều!” Đường Minh cái thứ nhất làm ra đáp lại, đối với Tĩnh Vân phu nhân tự tiếu phi tiếu nói: “Tĩnh Vân, ngươi nói xem?”

“Ngươi cũng không cần kích ta, các ngươi nếu là muốn đánh bạc, ta tự nhiên phụng bồi!” Tĩnh Vân phu nhân cũng không muốn luống cuống, nghiến răng nói.

“Tốt, đã như vậy, chúng ta đây thì mỏi mắt mong chờ a.” Đường Minh trên mặt lộ ra nụ cười.

Cái khác sứ giả cũng sẽ không nói chuyện, UU đọc sách &# 32;www. Uu &# 107; ans &# 104;u. Co &# 109; tiếp tục chú ý Thánh huyết bia bên kia xu hướng.

Bia trước, đến từ mỗi một vùng người trẻ tuổi đã dùng hết các loại biện pháp, chỉ vì tìm tòi này bia huyền bí.

Có người thử hướng về trong đó truyền vào Thần lực, cũng có người ý đồ đem này bia từ trên mặt đất rút ra, nhưng mà này bia vẫn như cũ không có gì thay đổi, thoạt nhìn giống như một khối phàm thạch.

Tiêu Vũ đã ở vây quanh lớn bia đi lại, nhưng chỉ cần tinh thần của hắn hơi hơi tập trung, Hải Vân Chu phi kiếm, thì sẽ lập tức bay tới, để hắn không thể không phân tâm tránh né, hoặc là đón đỡ.

Mà Hải Vân Chu mục đích cũng không phải thật để giết hắn, chỉ là muốn đánh gãy ý nghĩ của hắn, để hắn không cách nào bình tĩnh lại tâm tình suy nghĩ.

“Tên khốn kiếp này!” Nhị Hắc cơ hồ đều muốn giận điên lên, vài lần đều phải ra tay, lại đều bị Tiêu Vũ ngăn lại.

“Hắn đồng ý theo, vậy hãy cùng a, mở ra này bia bí mật mà thôi, ta còn không cần quá suy tính nhiều.” Tiêu Vũ vẻ mặt hờ hững, là thật tâm chưa hề đem Hải Vân Chu coi là chuyện đáng kể.

Bởi vì, hắn đã từ nơi này lớn bia bên trên, nhìn ra một chút manh mối.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 264: Lớn Bia Hình Dáng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thánh huyết bia, bia cao như núi, mặt trên không có hình không có chữ, toàn thân đen kịt, nhưng có một bộ phận xuất hiện màu đỏ nhạt, bởi vì dính vào thánh nhân máu.

Tiêu Vũ vây quanh này bia đi rồi một vòng, sau đó đột nhiên cất bước, hướng đi khối này lớn bia.

“Bốp!”

Thấy vậy, Hải Vân Chu phi kiếm lại một lần bay tới, phân thành lưu quang, chém về phía Tiêu Vũ.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ lạnh, duỗi ra hai ngón tay, kẹp hướng về chuôi phi kiếm.

“Muốn chết!” Hải Vân Chu lộ ra cười lạnh, phi kiếm của hắn liền ba con kim sư cấp độ kia hung vật đều có thể chém giết, uy lực kinh người, Tiêu Vũ gan dạ dùng ngón tay đi đón, quả thực là tự tìm đường chết!

“Keng!”

Phi kiếm như là tay, bị Tiêu Vũ hai ngón tay gắt gao kềm ở, Hải Vân Chu sắc mặt rốt cục thảm biến.

“Ngươi thật sự cho rằng, chỉ bằng ngươi khả năng uy hiếp tìm được ta?” Tiêu Vũ trong ngón tay lộ ra Thần lực, răng rắc một tiếng, thanh phi kiếm này, nhất thời ở trong tay hắn cắt thành hai đoạn.

“Làm sao có khả năng?” Hải Vân Chu phun ra máu tươi, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Phi kiếm của hắn, lại bị Tiêu Vũ hai ngón tay bóp gãy? Chẳng lẽ nói Tiêu Vũ hai ngón tay, so với phi kiếm của hắn còn kinh khủng hơn?

Không tiếp tục để ý Hải Vân Chu, Tiêu Vũ đột nhiên nhảy lên một cái, thân hình bay lên không, nhảy tới cùng lớn bia cao bằng địa phương, sau đó thân hình của hắn bắt đầu nhanh chóng đi xuống.

“Hắn muốn làm gì?” Hải Vân Chu gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, muốn xuất thủ, nhưng là đúng Tiêu Vũ thực lực cảm thấy kiêng kỵ. Nhất là bây giờ, hắn lâu dài tế luyện phi kiếm bị hủy, hắn cũng đã bị thương, càng không dám ra tay.

Thể cảnh tu vi không cách nào phi hành, chỉ thấy Tiêu Vũ nhảy đến không trung sau khi, bắt đầu thần tốc hạ xuống.

Cùng lúc đó, hắn đột nhiên cắn nát ngón tay của mình, dùng trong ngón tay máu, ở lớn trên tấm bia viết cái gì.

Hắn một bên tăm tích, một bên nhanh chóng động tác, từ trên xuống dưới, nhanh chóng ở trên tấm bia vẽ ra một bộ tươi đẹp cổ đồ.

“Ngươi tìm ra này bia bí mật?” Nhị Hắc chạy lên trước đến, con mắt sáng choang nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

“Thùng!”

Tiêu Vũ rơi xuống đất,

Thu hồi tay phải. Vào đúng lúc này, lớn bia bên trên đã hiện đầy phức tạp huyết văn, đều chỉ dùng máu tươi của hắn hoa đi ra.

“Ngươi nói một câu a, ngươi rốt cuộc đang làm gì?” Nhị Hắc lòng tràn đầy không rõ, gặp Tiêu Vũ trầm mặc không nói, gấp đến độ ở Tiêu Vũ bên cạnh đi tới đi lui.

“Đoành!”

Tiêu Vũ vẫn là không nói gì, nhưng trước người phía này lớn bia, bất thình lình thì chuyển động, không chỗ ở run rẩy.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Lớn bia trước khi, có người ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ý đồ tìm hiểu này bia, cũng có người ở gần gũi quan sát, muốn nhìn ra này bia bí mật, lúc này lớn bia đột nhiên chấn động, tất cả mọi người cũng là lớn kinh.

“Lên!”

Tiêu Vũ vẫn là không để ý đến Nhị Hắc, đứng ở bia trước, một tiếng gào to.

“Ầm!”

Nổ vang gian, như núi lớn to lớn bia đội đất mọc lên, bay lên hư không. Nó ở trong hư không dạo qua một vòng, trong quá trình này, lớn bia thể tích bắt đầu thần tốc nhỏ đi, từ lúc đầu to như núi, trở nên giống như to bằng gian phòng, và còn đang tiếp tục.

Sau một lát, lớn bia trở nên chỉ có dài mấy trượng, bá một tiếng bay trở về, rơi vào Tiêu Vũ trong tay.

“Ông!”

Nó rung động nhè nhẹ, tựa hồ đang truyền đạt ra một loại vui sướng, gợn sóng này xa xa truyền ra, hầu như khiến trên núi tất cả mọi người khả năng cảm thụ được.

“Này…… thứ này, lại là thanh kiếm?” Nhị Hắc vẻ mặt, thì chẳng khác nào gặp ma.

To lớn kia bia đá, giờ phút này thình lình đã hóa thành một cái đen như mực trường kiếm, bị Tiêu Vũ nắm trong tay.

Trước đây, mọi người sở dĩ không thể thấy rõ diện mục thật của nó, ngoại trừ bởi vì nó thể tích quá lớn, cũng bởi vì nó có hơn nửa bộ phận bị chôn ở lòng đất.

Cái kia lớn bia vốn là một cái bị phóng đại vô số lần trường kiếm!

“Lớn bia lại là một thanh kiếm?”

“Đây là một cái thánh khí? Nhưng nếu như là thánh khí, trước khi nên có người có thể lấy đi mới đúng vậy!”

“Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Lớn bia biến mất, tất cả mọi người nhìn thấy nó hóa thành trường kiếm rơi vào rồi Tiêu Vũ trong tay, người trên núi, nhất thời nổ tung, một trận bàn tán sôi nổi.

Đây chính là càn vùng nhiều năm qua vô giải một trong những bí mật, cho đến giờ phút này, vẫn là có không ít người, cảm giác tất cả những thứ này quá không chân thực.

“Thứ này lại có thể là món binh khí? Làm sao có thể chứ? Nếu như đây là món binh khí, ta trước khi làm sao lại hoàn toàn không có phát hiện?” Nhị Hắc vây quanh Tiêu Vũ không ngừng đi lại.

Hắn là một cái linh khí, đối với binh khí hắn so với ai khác đều nhạy cảm, có thể trước hắn hoàn toàn không nhìn ra đây là một món binh khí, Tiêu Vũ là làm sao thấy được?

“Ngươi không nhìn ra, đó là bởi vì, này khí bị người phong ấn, thoạt nhìn giống như vật phàm.” Tiêu Vũ giơ lên trường kiếm trong tay, thân kiếm đen kịt, lộ ra một loại quỷ dị vẻ đẹp.

“Bị người phong ấn?” Nhị Hắc đăm chiêu, “ngươi nói chính là trên thân kiếm máu?”

Tiêu Vũ gật gù: “Nếu như truyền thuyết là có thật, ta muốn cái kia thánh nhân, đã làm ra đột phá. Hắn trước khi rời đi, dùng tự thân máu đem kiện binh khí này phong ấn nơi đây, bởi vậy khí bởi vì dính vào máu của hắn, cho nên nặng nề vạn quân, không ai có thể lấy đi!”

“Chỉ là dính vào máu của hắn liền trầm trọng như vậy? Cái kia hắn là cảnh giới gì?” Nhị Hắc có chút không quá tin tưởng, này nghe tới không khỏi cũng quá phóng đại.

“Thánh cảnh bên trên, tự nhiên, chính là Thần Cảnh!” Tiêu Vũ nói: “Này thánh khí, lây dính thần huyết, đã không phải Thánh cảnh bên dưới có khả năng lấy đi. Mà đối với Thần Cảnh người, vừa không cần cố ý tới đây, rút đi kiếm này, dù sao, đây chỉ là một cái thánh khí.”

Nhị Hắc nghe xong, tựa hồ có hơi hiểu, “nguyên lai này bia không có để lại cái gì truyền thừa, chẳng trách nhiều người như vậy hiểu lâu như vậy, cũng cái gì chưa từng ngộ ra đến. Nhưng mà, vị thánh nhân kia tại sao muốn đem kiện binh khí này phong ấn ở chỗ này đây?”

“Khi hắn đạt được cảnh giới mới, kiện binh khí này, cũng đã theo không kịp hắn.” Tiêu Vũ thở dài: “Ta nghĩ hắn đem này khí phong ấn, là muốn để cho sau đó người. Phong ấn phía trên, kỳ thực hoàn toàn không nan giải, hắn ở trên tấm bia lưu lại hiểu ra pháp, chỉ cần có thể nhìn thấu, liền có thể giải trừ.”

“Nói như vậy ngươi nhìn thấu?” Nhị Hắc một trận không tin, phi thường hoài nghi mà nhìn Tiêu Vũ.

Hắn luôn cảm giác Tiêu Vũ cũng không phải dựa vào trên thân kiếm lưu lại tin tức giải trừ phong ấn, nếu không nếu như dễ dàng như vậy nhìn ra, người khác sớm giải trừ.

Tiêu Vũ cũng không nói toạc, hắn đích thật là mượn trí nhớ của kiếp trước, có điều việc này không thể hướng về Nhị Hắc nói rõ, cũng sẽ không giải thích.

“Bốp!”

Tay cầm thánh khí, Tiêu Vũ đột nhiên quay đầu, nhìn về phía một bên còn trong khiếp sợ Hải Vân Chu.

“Ngươi…… ngươi muốn làm gì?” Cảm nhận được Tiêu Vũ ánh mắt, Hải Vân Chu nhất thời một cái giật mình.

Thánh khí nơi tay, bây giờ Tiêu Vũ, ai có thể kháng cự?

“Ngươi nói xem?” Tiêu Vũ miệng hơi cười, nhưng nụ cười này, lại tràn đầy tàn khốc.

“Tần công tử, cứu ta!” Hải Vân Chu vãi cả linh hồn, trước tiên xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi.

“Còn muốn chạy?” Nhị Hắc vào lúc này hoàn toàn biết Tiêu Vũ muốn làm gì, hóa thành một vệt sáng đuổi theo, cản lại Hải Vân Chu đường đi.

“Bốp!”

Ngay vào lúc này, một đạo như núi cao chót vót kiếm quang, quay Hải Vân Chu, chém tới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 265: Ai Cản Ta Thì Phải Chết

Đọc trên điện thoại

“Ầm!”

Một luồng ánh kiếm, dài đến vạn trượng, chém xuống một kiếm sau khi, này cả tòa núi đều bị bổ ra, cực độ doạ người.

Đây là thánh khí oai!

“Bốp!”

Kiếm quang qua đi, Tiêu Vũ nhíu mày, cười lạnh nhìn phía một phương hướng.

Ở trong đó, Hải Vân Chu sắc mặt trắng bệch, bên cạnh đứng Tần Vị Dương. Ngay mới vừa rồi một kiếm chém tới thời khắc, Tần Vị Dương cứu hắn.

“Thánh khí?” Tần Vị Dương nhìn chằm chằm Tiêu Vũ trong mắt hắc kiếm, trong mắt hàn mang lấp lóe, không biết là đang suy nghĩ gì.

“Ngươi đã đến rồi? Vừa vặn, giải quyết chung!” Tiêu Vũ trong mắt sát cơ kinh người, cầm trong tay hắc kiếm, từng bước từng bước hướng đi Tần Vị Dương.

“Ngươi muốn giết ta?” Tần Vị Dương lông mày nhíu lại.

“Đã quyết định là địch, có cơ hội tại sao không giết?” Tiêu Vũ hỏi lại.

Hắn cùng với Tần Vị Dương ở giữa ân oán, khó có thể hóa giải, trước khi vẫn không có động thủ, là vì Tần Vị Dương bên cạnh chiêu mộ quá nhiều người, hắn không có niềm tin tuyệt đối.

Bây giờ, thánh khí nơi tay, hắn có đầy đủ tự tin, có thể bình định tất cả!

“Ngươi cho rằng, có thánh khí, liền có cùng ta kêu gào vốn liếng?” Tần Vị Dương ánh mắt phát lạnh, mặc dù kiêng kỵ, lại tựa hồ như cũng không có cỡ nào sợ hãi.

“Thử xem chẳng phải sẽ biết?” Tiêu Vũ tay cầm trường kiếm, từng bước ép sát.

“Đã như vậy, cũng được, ngươi tôi tớ này, ta cũng không cần!” Hắn quay đầu lại, đối với phía sau mấy người trẻ tuổi nói: “Ra tay, giết hắn!”

Mấy người trẻ tuổi, đều là tới từ mỗi một vùng thiên tài trẻ tuổi, gặp Tiêu Vũ cầm trong tay thánh khí, mỗi người sợ hãi không thôi, nghe vậy càng sắc mặt trắng bệch.

“Làm sao, các ngươi gan dạ cãi lời ta?” Tần Vị Dương ánh mắt đột nhiên lạnh, nhìn gần này mấy người trẻ tuổi.

“Giết!”

Tựa hồ là sợ hãi Tần Vị Dương ánh mắt, mấy người trẻ tuổi đột nhiên có dũng khí, dồn dập lấy ra binh khí của mình, thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Ai cản ta thì phải chết!” Tiêu Vũ thánh khí nơi tay, không sợ tất cả.

Hắn mặc dù chỉ có thể cảnh tu vi, nhưng có thánh khí trong người, dù cho đối phương tu vi đều cao hơn hắn, mà nhân số phần đông, lại cũng không sợ.

“Ầm!”

Nơi này, bạo phát đại chiến.

Ít nhất có mười cái trở lên Hồn cảnh thiên tài, đồng thời vây công Tiêu Vũ. Mà Tiêu Vũ, tuy là chỉ có thể cảnh tu vi, nhưng thánh khí nơi tay, đại sát tứ phương, hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

“Thánh khí phát uy, lưu lại nữa chúng ta đều phải chết, chạy mau!”

Trên núi đại loạn, đến từ này vùng thế lực đám người điên cuồng thoát đi.

Cùng lúc đó, càn vùng trong thành.

“Giải khai bí mật này, đúng là Tiêu Vũ? Vật ấy đúng là một cái thánh khí?”

Biết được việc này Nguyệt Thần cung phần đông sứ giả, đều là một trận dại ra, sau đó mỗi người trong mắt đều lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Thánh khí, thứ này mặc dù là đối với bọn hắn tới nói, đều có to lớn hấp thu lực. Bởi vì người ở tại tràng, cơ hồ là thánh nhân cảnh giới, không có người nào đạt đến Thần Cảnh.

Nếu có được 1 thánh khí, bọn hắn thực lực, sẽ tăng lên rất nhiều.

Bọn họ lúc này đều nhìn về Tĩnh Vân phu nhân, liền bọn họ đều không thể nhìn ra cái này thánh khí huyền bí, Tiêu Vũ lại thật giải khai?

Lúc này, một đám người không khỏi muốn một lần nữa xem kỹ cái kia chỉ có thể cảnh tu vi người trẻ tuổi.

“Thánh khí? Cái kia lại là thánh khí? Tiêu Vũ càng đem lấy đi?” Tĩnh Vân phu nhân thời khắc này nội tâm cũng thập phần không bình tĩnh,

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới, Tiêu Vũ lại có lớn như vậy năng lực.

Liền bọn họ đều không thể nhìn ra huyền bí một cái thánh khí, lại bị Tiêu Vũ chiếm được!

“Tiêu Vũ cầm trong tay thánh khí, sẽ đối Tần Vị Dương ra tay, cái khác bao nhiêu vùng người trẻ tuổi ngăn cản, đang cùng đại chiến, bây giờ triệt để đại loạn!”

Đột nhiên, một cái tin truyền đến, mấy vị sứ giả vừa là đồng thời chấn động mạnh.

“Đáng chết, tiểu tử này đạt được thánh khí, dám làm dữ!” Một vị sứ giả đầu tiên đứng lên, bá một tiếng xông ra ngoài.

Hắn là càn vùng sứ giả, Tần Vị Dương, chính là hắn người.

“Nếu hắn dùng thánh khí ra tay, chỉ sợ sẽ chết không ít người, nhân số nếu là giảm nhiều, đối với thử thách lại có ảnh hưởng rất lớn, chúng ta đều đến xem!”

Nhưng mà, tuy là nói như vậy, nhưng mỗi người bọn họ trong mắt lại đều có bất đồng quang mang.

“Ai da!” Tĩnh Vân phu nhân đuổi tới, trong lòng đã ở than khẽ, “một cái nhiễm thần huyết thánh khí, mấy lão già này e sợ đều có chút ý nghĩ. Này thánh khí rơi vào Tiêu Vũ trên tay, đối mặt nhiều người như vậy, mặc dù là ta muốn bảo vệ hắn, cũng rất khó khăn.”

Bát đại sứ giả dùng tới tốc độ nhanh nhất, chốc lát cũng không dám trì hoãn.

Cùng lúc đó, ở toà này dĩ nhiên bị chém thành hai nửa phía trên ngọn núi lớn, Tiêu Vũ nhưng vẫn là đang đại chiến.

Thuyền kẻ thù độc sau bóng chiến dương ta độc mới

“Ai cản ta thì phải chết!”

Thánh khí nơi tay, hắn như vào chỗ không người, mặc dù là mười mấy Hồn cảnh người đồng thời ra tay, cũng căn bản không ngăn cản được hắn.

Trước sau có điều trong chốc lát, hắn liền đã bình định hết thảy trở ngại, đi tới Tần Vị Dương trước người.

Trường kiếm chỉ, không ai có thể ngăn cản!

“Xem ra, ta ngược lại thật ra đánh giá thấp ngươi!” Tần Vị Dương sắc mặt lạnh như băng, vẫn chưa thoát đi, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

“Ở ngươi trước khi chết, ta có mấy vấn đề muốn hỏi ngươi.” Tiêu Vũ kiếm chỉ Tần Vị Dương, nói: “Lúc trước, ngươi là bởi vì cái gì chọn trúng ta?”

“Nói cho ngươi biết cũng không sao.” Tần Vị Dương ngạo nghễ nói: “Sớm đang khảo nghiệm trước khi bắt đầu, ta cũng đã đi qua quanh thân 8 vùng, làm, chính là muốn mời chào này có tư cách bị chọn trúng người, làm việc cho ta.”

Không khó giải thích, Tần Vị Dương làm như vậy, là vì ở trong khảo nghiệm có thể thu được xếp hạng cao hơn. Thử nghĩ mỗi một vùng này có khả năng sẽ bị tuyển ra tới tham gia khảo nghiệm người, nếu đang khảo nghiệm trước khi bắt đầu cũng đã thần phục với hắn, hắn phần thắng, tất nhiên sẽ đề cao thật lớn.

“Cho nên ngươi nhìn trúng ta không có bối cảnh, mới chịu thu ta làm nô?” Tiêu Vũ không có nóng lòng ra tay, hỏi lần nữa.

“Mặc dù tin đồn phía sau ngươi có thể có đại bối cảnh, nhưng đối với ta mà nói, không tính là gì.” Tần Vị Dương vẫn như cũ đứng nghiêm.

Địch không không Quỷ tôn hận chiến lạnh mặt trời khoa

Địch không không Quỷ tôn hận chiến lạnh mặt trời khoa “thánh khí?” Tần Vị Dương nhìn chằm chằm Tiêu Vũ trong mắt hắc kiếm, trong mắt hàn mang lấp lóe, không biết là đang suy nghĩ gì.

“Ngươi là càn vùng Tần gia người?” Tiêu Vũ trong mắt hơi động. Tần Vị Dương biết được hắn có thể có đại bối cảnh, lại còn gan dạ ra tay với hắn, cái này chỉ có thể nói rõ, Tần Vị Dương phía sau cũng có thế lực lớn.

Điều này làm cho hắn nghĩ tới rồi những ngày qua ở càn vùng nghe được một thế lực lớn, đó chính là Tần gia.

Nghe nói, cái này Tần gia bên trong, có Thánh cảnh nhân vật, ở quanh thân 8 vùng, Tần gia chính là tuyệt đối bá chủ. Trừ phi là này trên vùng bên trong tồn tại Thần Cảnh thế lực, nếu không căn bản không người nào dám dễ dàng trêu chọc.

Nói vậy cái này cũng là tại sao, có nhiều như vậy người trẻ tuổi đồng ý tùy tùng hắn nguyên nhân.

“Không sai, ta là Tần gia người.” Tần Vị Dương mắt mang ngạo sắc, nói: “Mặc dù lần khảo nghiệm này, ta không cách nào vận dụng gia tộc lực lượng, nhưng ngươi muốn giết ta? Ha ha……”

Tiêu Vũ lông mày dương giương lên, cười lạnh nói:

“Ngươi cho rằng, ta sẽ quan tâm ngươi cái kia Tần gia?”

Đang khi nói chuyện, trường kiếm trong tay của hắn huy động, quay Tần Vị Dương, chém xuống một kiếm.

Tần Vị Dương cái kia ngạo nghễ sắc mặt, vào đúng lúc này, rốt cục thay đổi. Tiêu Vũ lại thật sự dám đối với hắn xuất kiếm, không sợ Tần gia báo thù!

“Ầm!”

Một kiếm chưa từng hạ xuống, Tần Vị Dương phía sau, đột nhiên lao ra một cái lão bộc, trên người khí tức kinh người, thay thế Tần Vị Dương tiếp nhận chiêu kiếm này.

Thuyền kẻ thù khoa khoa tình thuyền hận từ lạnh ta lạnh tinh

Thuyền kẻ thù khoa khoa tình thuyền hận từ lạnh ta lạnh tinh “Oanh!”

“Thánh cảnh nhân vật!” Tiêu Vũ chấn động mạnh, Tần Vị Dương bên người, lại có Thánh cảnh nhân vật tuỳ tùng!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 266: Đuổi Giết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Công tử, đi mau!”

Người lão bộc kia ngăn cản Tiêu Vũ, đồng thời quay Tần Vị Dương quát lớn.

Tần Vị Dương nhíu nhíu mày, nếu hắn thoát đi, chẳng lẽ không phải mang ý nghĩa hắn sợ Tiêu Vũ?

“Công tử, này thánh khí có chút tà môn, ta có thể không ngăn được hắn!” Lão bộc gặp Tần Vị Dương không động, vừa là lo lắng nói.

Tần Vị Dương không khỏi thay đổi sắc mặt, người lão bộc này thực lực hắn là biết, lại không ngăn được Tiêu Vũ một thể cảnh? Hắn không khỏi lại quan sát Tiêu Vũ trong tay đen nhánh kia trường kiếm, sau một lát, mới không cam lòng gật gật đầu.

“Chuyện hôm nay, ta nhớ kỹ, Tiêu Vũ, ta thề, ngày sau nhất định sẽ làm cho ngươi trả giá thật lớn!” Hắn lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, không còn lưu lại, xoay người rời đi.

“Ngươi đi không được!” Tiêu Vũ gầm nhẹ, trường kiếm trong tay một lần nữa phát sinh tia sáng chói mắt, lại lần nữa ra tay.

“Người trẻ tuổi, ngươi quá tấm điên!” Người lão bộc kia rống to, chủ động hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

Ở trong tay, xuất hiện 1 cái chùy lớn, chùy trên đạo văn rậm rạp, lộ ra một luồng khô nóng khí tức.

“Ầm!”

Búa lớn như núi, giơ lên thật cao, đập ầm ầm dưới, đem ngọn núi lớn này đều oanh bằng nhau.

“Động Hư cảnh giới?” Tiêu Vũ trong lòng vô cùng quyết tâm, lãnh đạm nói: “Ngươi không ngăn được ta!”

Tu vi đạt được hư cảnh người, có thể coi thánh nhân, vừa gọi bằng Thánh cảnh. Mà Thánh cảnh, lại phân hai cái cảnh giới, theo thứ tự là Động Hư cảnh cùng phá hư cảnh.

Tiêu Vũ trong tay thánh khí, là phá hư cảnh giới cường giả đột phá đến Thần Cảnh sau khi lưu lại, mà trước mắt người lão bộc này chỉ có Động Hư cảnh.

“Có thể ngăn trở hay không, thử một chút thì biết!” Người lão bộc kia giống như điên cuồng, hai mắt đỏ chót, vung mạnh trong tay búa lớn, uy thế kinh thiên.

“Vô dụng thôi!” Tiêu Vũ không sợ, tuy có chênh lệch cảnh giới, nhưng hắn có kiếp trước căn cơ, hơn nữa 1 Đại Thánh khí, hoàn toàn có thể bù đắp.

“Đạo tịch!” Trong miệng hắn cúi đầu phun ra hai chữ, trường kiếm trong tay, vào đúng lúc này trở nên giống như hư ảo, thân kiếm phảng phất biến mất, ẩn vào trong thiên địa.

“Đây là cái gì?” Người lão bộc kia sắc mặt biến đổi lớn, chỉ cảm thấy trong giây lát này, bên trong đất trời vạn sự vạn vật, phảng phất đều hóa thành kiếm ý.

Phất qua gió nhẹ là kiếm,

Trên đất cỏ dại là kiếm, kể cả tung bay ở trong gió bụi trần, cũng là kiếm!

Kiếm ý đầy trời, hắn phảng phất bị ức vạn thanh vô hình kiếm, chống đỡ ở trên người mỗi một tế bào, mỗi một lỗ chân lông!

Trong mắt của hắn tràn đầy kinh ngạc, thế gian lại có kinh khủng như thế kiếm ý, chẳng lẽ Tiêu Vũ là một kiếm đạo cao thủ?

“Phụp!”

Vô biên kiếm ý bùng nổ, căn bản phòng không thể phòng, lão bộc trên người các nơi đều tuôn ra xán lạn máu bắn tung, cả người hắn lập tức suy yếu, vô lực ngã xuống đất.

Kiếm đạo, Tiêu Vũ vẫn chưa sửa qua. Nhưng cái gọi là nhất pháp thông, vạn pháp xuyên qua.

Tuy nói một người khó có thể đem nhiều loại đại đạo đồng thời sửa đến mức tận cùng, nhưng đạt được Tiêu Vũ kiếp trước cái cảnh giới kia, lại là các đạo đều có chỗ đề cập, mặc dù không đạt được cực hạn, nhưng đối với người ở cảnh giới này tới nói, đồng dạng khủng bố tuyệt luân.

Hắn chiêu kiếm này, bất quá là trong ký ức một rất phổ thông kiếm thức, đi qua thánh khí thi triển, uy lực tự nhiên kinh người.

“Tần Vị Dương?” Tiêu Vũ tốc độ không giảm, lúc nói chuyện nhìn về phía Nhị Hắc.

“Hướng về phía đông đã đi!” Nhị Hắc ở vào thời điểm này cũng không dám nói đùa nữa, lập tức trở về nói.

“Ta như là đã ra tay, lần này tuyệt đối không thể bỏ qua hắn, bằng không hắn sau đó phản công, sẽ đưa tới không ít phiền phức.” Tiêu Vũ lập tức cầm thánh kiếm, hướng về phía đông đuổi theo.

“Ngươi không phải có thánh khí nơi tay gì? Còn dùng sợ hắn?” Nhị Hắc có chút không rõ.

“Thánh khí? Ha ha, này thánh khí, ta có thể hay không lưu lại đều là vấn đề!” Tiêu Vũ một bên thần tốc di động, vừa nói: “Mọi người chúng ta cử động, đều ở đây mấy vị kia sứ giả trong lòng bàn tay, bọn họ bây giờ đã biết ta đạt được thánh khí, chỉ sợ không lâu sắp đến, thứ này, bọn họ không thể để lại cho ta!”

“Ngoài ra, ở tại bọn hắn tiến lại trước khi, ta nếu giết không được Tần Vị Dương, sau khi e sợ sẽ rất khó có cơ hội!”

Nhị Hắc vẫn là không rõ, nói: “Ý của ngươi là nói, những sứ giả kia sẽ ham muốn ngươi thánh khí, còn có thể ngăn cản ngươi giết Tần Vị Dương?”

“Nếu như ta đoán không lầm, hẳn là!” Tiêu Vũ gật đầu, “khảo nghiệm hình thức, ngay từ đầu cũng không phải là để cho chúng ta chính diện giao phong, cho nên, mặc dù không có cấm chỉ ra tay giết người, nhưng nếu thái quá, bọn họ nên là không cho phép.”

“Nếu không thì, nếu là những người kia thực lực khá mạnh người, lựa chọn dùng thực lực tuyệt đối chém giết những người khác, này thử thách căn bản là tiến hành không được.”

Nhị Hắc có chút đã hiểu, nói: “Ngươi vừa rồi đã giết tốt mấy, những sứ giả kia tiến lại, phỏng chừng sẽ tìm ngươi tính sổ? Vậy ngươi biết rõ sẽ như vậy, mới vừa rồi còn ra tay? Ngươi không sợ bọn họ chiếm đoạt tư cách của ngươi, không cho ngươi đi Nguyệt Thần cung gì?”

“Ta cũng vậy không có lựa chọn.” Tiêu Vũ có chút bất đắc dĩ, nói: “Tần Vị Dương rõ ràng muốn nhằm vào ta, không đem hắn bỏ, chỉ sợ hắn để không cho tăng lên thứ tự, biết dùng hết các loại phương pháp. Mà lần này, là ta bỏ hắn cơ hội tốt nhất!”

“Nguyên lai ngươi từ vừa mới bắt đầu thì tính toán tốt rồi!” Nhị Hắc giờ mới hiểu được, nói: “Đã như vậy vậy liền nhanh, Tần Vị Dương bây giờ đã không ai bảo vệ, ngươi có thánh khí nơi tay, chỉ cần đuổi theo, hắn khẳng định không phải là đối thủ của ngươi.”

Gật gù, Tiêu Vũ không tiếp tục nói, bởi vì hắn đích xác cũng là tính toán như vậy.

Mặc dù bây giờ không cách nào phi hành, nhưng bàn về thân pháp tốc độ, Tiêu Vũ tự nhiên không giống như bất luận người nào yếu, hắn theo Tần Vị Dương dấu vết lưu lại, cảm giác đã dần dần tiếp cận Tần Vị Dương.

“Đã xảy ra chuyện gì, Tiêu Vũ người đâu?”

Ngay ở Tiêu Vũ mới vừa rời đi không lâu, ban đầu trên ngọn núi lớn, tám vị sứ giả vừa mới chạy tới.

“Này, đều là Tiêu Vũ làm?”

Thấy trên núi lưu lại dấu vết chiến đấu, tám người đều là một trận hoảng sợ.

Tuy nói bọn họ ra tay, cũng có thể tạo thành hậu quả như vậy, có thể Tiêu Vũ mới chỉ có thể cảnh tu vi, dù cho thánh khí nơi tay, có thể người bình thường làm sao có thể để thánh khí phát huy ra uy lực như thế?

Đây giống như là đem một thanh bảo kiếm giao cho một đứa trẻ trong tay, bảo kiếm mặc dù lợi, nhưng nếu là đứa trẻ không hiểu sử dụng phương pháp, cũng không phát huy ra bảo kiếm uy lực.

“Hắn đi truy sát Tần Vị Dương.”

Trên núi còn chưa rời đi người báo lại, tám vị sứ giả vừa nghe, trong lòng vừa là cả kinh.

"Đáng chết, tên tiểu bối này càng ỷ vào thánh khí làm dữ!" Càn vùng vị sứ giả kia sắc mặt bỗng nhiên chìm xuống, không nói hai lời, lập tức vừa hướng về phía đông bay đi.

Mấy vị khác sứ giả nhớ thánh khí, cũng chút nào không hề dừng lại, dồn dập đuổi tới càn vùng vị sứ giả kia.

"Tìm được rồi!"

Lúc này, Tiêu Vũ lại là vừa mới đuổi theo Tần Vị Dương bước chân, trong mắt nhất thời bùng nổ ra sát ý ngập trời.

"Bốp!"

Hắn thi triển thân pháp, nhanh chóng đuổi theo.

"A?"

Đang chạy trốn Tần Vị Dương, cảm nhận được sau lưng động tĩnh, bỗng nhiên quay đầu lại, khi nhìn thấy Tiêu Vũ, con ngươi của hắn chính là nhíu mày co rút lại.

"Lão Lục lại không thể ngăn lại hắn, nhanh như vậy thì đuổi theo tới?" Tần Vị Dương một trái tim, vào đúng lúc này thần tốc trầm xuống.

Hắn nhìn về phía bên cạnh một tòa lộ ra sương mù núi lớn, cắn răng một cái, hướng về trong núi phóng đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 267: Huyễn Âm NúI

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nơi này là?”

Tiêu Vũ đuổi tới trước núi, hơi nhíu mày, mơ hồ cảm giác được trước mắt ngọn núi này có chút nguy hiểm.

“Ngọn núi này thật giống như có quái lạ, làm sao bây giờ? Có đuổi hay không?” Nhị Hắc phảng phất cũng cảm giác được cái gì, nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Đuổi, không nữa đuổi nói, những sứ giả kia sắp đến!” Tiêu Vũ cắn răng, lập tức bá một tiếng, xông vào vào trong núi.

Khi hắn vào núi không lâu, tám vị sứ giả tới. Bọn họ cảm thụ được Tiêu Vũ cùng Tần Vị Dương lưu lại khí tức, mấy người vẻ mặt đều khó coi.

“Bọn họ lại tiến vào nơi này?”

Tám vị sứ giả sắc mặt khó coi, tựa hồ đối với ngọn núi này hết sức kiêng ky, không có lập tức đuổi vào.

“Làm sao bây giờ? Tiếp tục đuổi gì?”

“Bỏ đi, không đến vạn bất đắc dĩ, nơi đây không thể dễ dàng tiến vào. Ta xem, hay là tại ngoài núi bảo vệ, chờ bọn hắn trở về!”

Tám người thương nghị, tất cả mọi người tựa hồ cũng không muốn vào núi, dù cho là có thêm thánh khí hấp dẫn, tám người đều không mong muốn mạo hiểm tiến vào.

Mặc dù không dám vào núi, nhưng tám người cũng không muốn từ bỏ thánh khí, cũng không chịu rời đi, cùng ở lại ngoài núi.

Trong núi, dày đặc sương mù, khắp nơi lá khô tàn cành, trong không khí lộ ra một luồng mục nát khí tức, phảng phất tại kia trong sương mù, cất dấu một loại nào đó lớn lao hung hiểm.

“Nơi này thật là khiến người ta cả người không thoải mái, đây rốt cuộc là gì?” Nhị Hắc cảm thấy cả người không được tự nhiên, cẩn thận từng li từng tí đi theo Tiêu Vũ phía sau.

“Nơi đây tựa hồ là càn vùng 6 bí bên trong huyễn âm núi.” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, nghĩ tới phù bên trong ghi chép 6 bí.

“Huyễn âm núi? Đây là địa phương nào?” Nhị Hắc mờ mịt, đối với 6 bí, hắn biết không giống Tiêu Vũ rõ ràng như vậy.

“Theo những sứ giả kia cho minh phù ghi chép, ngọn núi này vô cùng nguy hiểm, vô số năm qua, vô luận bất luận người nào tiến vào, đều sẽ bị lạc ở trong núi, cũng không còn cách nào đi ra.”

Tiêu Vũ hồi tưởng đến phù bên trong ghi chép, chậm rãi nói: “Trong núi này dày đặc sương mù, nghe nói vào núi người, sẽ nghe đến quái lạ tiếng nhạc, sau đó vĩnh viễn lạc lối ở tiếng nhạc bên trong, cũng không còn cách nào đi ra, mặc dù có có thể đi ra người, cuối cùng cũng sẽ trở nên điên điên khùng khùng.”

“Khủng bố như vậy, thiệt hay giả?” Nhị Hắc có chút sợ hãi, cặp mắt cảnh giác ở bốn phía đánh giá.

“Càn vùng 6 bí, trên thực tế ngoại trừ lúc trước Thánh huyết bia, mấy cái khác địa phương đều cất dấu lớn lao hung hiểm, cho nên trước khi mới có nhiều người như vậy lựa chọn Thánh huyết bia, mà không muốn dễ dàng tiếp xúc cái khác bao nhiêu bí.” Tiêu Vũ gật gù.

Trên thực tế, nếu không có đây là bỏ Tần Vị Dương tốt nhất cơ hội, loại địa phương này, hắn cũng không muốn dễ dàng tiến vào.

“Hay là, chúng ta hay là thôi đi? Tần Vị Dương chạy đến loại địa phương này, nói không chừng chúng ta không đuổi chính hắn cũng không đi ra ngoài được, thẳng thắn chúng ta bây giờ thì lui về?” Nhị Hắc túng, không muốn lại tiếp tục thâm nhập sâu.

“Không được, ta không hy vọng có vạn nhất.” Tiêu Vũ kiên quyết lắc đầu, thở dài: “Hơn nữa, bây giờ quay đầu, chỉ sợ cũng đã chậm.”

“Thập…… có ý gì?” Nhị Hắc sắc mặt trắng bệch, tiếng nói cũng bắt đầu có chút run run.

“Ngươi quay đầu lại nhìn, còn có thể tìm tới lúc chúng ta tới đường gì?” Tiêu Vũ trầm trọng thở dài một cái.

Nhị Hắc lập tức quay đầu, cả người một chút thì nhảy lên.

Ở tại bọn hắn phía sau, khi đến đường lại đã biến mất rồi, hai người không biết lúc nào, phía sau đã hiện đầy sương mù, căn bản nhìn không tới bất luận là đồ vật gì.

“Chúng ta…… bị vây ở cái này?” Nhị Hắc sắc mặt, muốn rất khó coi có rất khó coi.

Tiêu Vũ không nói gì, chỉ là sắc mặt nghiêm túc, tiếp tục từng bước từng bước chầm chậm đi tiếp.

“Leng keng!”

Đột nhiên, thân thể của hắn nhẹ nhàng chấn động, bước ra bước chân, cũng bỗng nhiên ngừng lại.

“Ngươi…… có nghe hay không thanh âm gì?” Nhị Hắc sắc mặt tái nhợt đáng sợ, nói chuyện đều có chút phạm run run.

“Nghe được.” Tiêu Vũ sắc mặt cũng rất là khó coi.

“Ngươi nghe được cái gì?” Nhị Hắc nắm thật chặt Tiêu Vũ cánh tay, có vẻ khẩn trương không ngớt.

“Ta nghe được một trận tiếng đàn.” Tiêu Vũ sắc mặt phát chìm, bởi vì lúc này vang lên, rõ ràng là Lam Thiên Ngữ tấu qua cái kia một khúc phàm âm!

Này một bài khúc, ngoại trừ Thập Châu nghe qua người ở ngoài, liền chỉ có Cửu Thiên Thế Giới Nguyệt Thần biết được, lúc này hắn lại ở cái địa phương này, nghe được khúc này.

“Tiếng đàn?” Nhị Hắc cầm lấy Tiêu Vũ tay bỗng nhiên phát lực, đốt ngón tay đều trở nên trắng nhợt.

“Ngươi nghe được cái gì?” Tiêu Vũ cảm thấy không đúng, nghiêm nghị nhìn về phía Nhị Hắc.

“Ta nghe được…… tiếng địch.” Nhị Hắc ác liệt nuốt nước miếng một cái, trên trán bốc lên mồ hôi mịn.

Hai người, rõ ràng thì đứng chung một chỗ, nhưng Tiêu Vũ nghe được tiếng đàn, Nhị Hắc nghe được, lại là tiếng địch.

“Huyễn âm núi…… e sợ người khác nhau đi tới nơi này, nghe được tiếng nhạc, cũng đều là không giống nhau.” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, nói: “Đi thôi, đi xem một chút, cái kia tiếng nhạc rốt cuộc là gì truyền tới.”

“Thật sự…… muốn đi?” Nhị Hắc vẻ mặt không tình nguyện, đối với thanh âm kia tràn đầy kiêng kỵ.

Tiêu Vũ lại là không có để ý đến hắn, đã bước ra bước chân, hướng về tiếng nhạc truyền đến đi về phía.

Nghe đến Nhị Hắc nói hắn nghe được không phải đồng dạng âm thanh, hắn lúc này đã tin tưởng, cái kia tiếng nhạc thuộc về ảo cảnh một loại, người khác nhau, nghe được tiếng nhạc cũng sẽ bất đồng.

Chỉ có ảo cảnh, có thể làm được dạng này sự tình, gợi lên trong lòng mỗi người bất đồng trí nhớ.

“Ngươi xem cái kia…… vậy thì có cái gì?”

Hai người đi tiếp không lâu, Nhị Hắc đột nhiên vừa sốt sắng lên, kéo Tiêu Vũ, chỉ về phía trước.

Tiêu Vũ nhìn tới, chỉ thấy phía trước không xa, một bóng người ở nơi đó lẳng lặng ngồi xếp bằng, quay lưng nơi này.

Nàng một thân tuyết áo, một con như mực tóc dài, khoác ở đầu vai. Này thân người trước, đặt ngang một tấm đàn cổ, dù cho là từ phía sau, cũng có thể thấy được nàng một đôi như ngọc ngón tay, ở trên đàn nhẹ nhàng violon.

“Ngươi nhìn thấy gì?” Tiêu Vũ không có lập tức đi tiếp, mà là nhìn về phía Nhị Hắc.

“Ta…… ta thấy một người, ở nơi đó thổi địch!” Nhị Hắc sắc mặt khá là khó coi, được không đáng sợ.

“Ngươi biết người này gì?” Tiêu Vũ hỏi, hắn xác định hai người nghe được tiếng nhạc bất đồng, hơn nữa nhìn thấy, cũng không là cùng một người.

“Nhận thức!” Nhị Hắc nặng dị thường gật gật đầu, run run nói: “Là cái kia đem ta luyện chế được lão già!”

Hai người nghe được tiếng nhạc bất đồng, nhìn thấy bóng người cũng khác biệt, Tiêu Vũ lúc này càng thêm xác định, bọn họ nghe đến cùng nhìn thấy, đều thuộc về ảo cảnh.

Hai người nội tâm nơi sâu xa nhất gì đó, đều bị câu đi ra, nếu không loại tình huống này không cách nào giải thích.

“Đi, đến xem!” Hắn trầm ngâm chốc lát, sau đó bước ra bước chân, hướng về bóng người kia đi đến.

Nhị Hắc đầy không tình nguyện, nhưng vào lúc này càng không muốn cùng Tiêu Vũ chia lìa, chỉ có thể kiên trì, đi theo Tiêu Vũ phía sau.

“Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất!”

Khi đi tới thân ảnh kia phụ cận, tiếng đàn đã dừng lại, cái này đưa lưng về phía Tiêu Vũ nữ tử, nhẹ nhàng thở dài, nói: “1 vạn năm, cuối cùng ngươi đã trở lại!”

Thở dài bên trong, nàng quay đầu qua, quay Tiêu Vũ, lộ ra một cái mỉm cười.

Nụ cười này, tựa như trên trời xuất trần trăng sáng, ảm đạm rồi thiên địa, nghiêng hết chúng sanh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 268: Linh Âm 1 Loài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nguyệt Thần!

Tiêu Vũ giật mình tại nguyên chỗ, cả người cũng giống như nhập ma bình thường, hai mắt ướt át, một chữ cũng nói không nên lời.

Trước mắt cô gái này, cái nụ cười này, đương nhiên đó là hắn ở Cửu Thiên Thế Giới nhớ thương nhất nữ tử, cửu giới đệ nhất nữ chí tôn, Nguyệt Thần!

Dù cho biết trước mắt rất có thể chỉ là một loại ảo cảnh, nhưng phân biệt vạn năm, mới gặp lại Nguyệt Thần tấm này hoàn mỹ dung nhan, một lần nữa nghe đến nàng cái kia linh hoạt kỳ ảo như là vui âm thanh, vẫn là để nội tâm của hắn, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Mạnh mẽ để tâm tình của mình yên tĩnh trở lại, Tiêu Vũ quay đầu lại, liền phát hiện Nhị Hắc cả người đều đã ổn định, giống như đã biến thành một khối gỗ.

“Ai da!”

Phục hồi tinh thần lại, Tiêu Vũ nhẹ nhàng khẽ than thở một tiếng, lẩm bẩm nói: “Chung quy chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước, mây khói phù vân.”

Hắn trước người Nguyệt Thần, như trước đang đối với hắn nhẹ nhàng mỉm cười, nụ cười mặc dù hờ hững lành lạnh, lại là phảng phất có thể điên đảo chúng sanh.

“Không nghĩ tới, trong núi này, lại có linh âm bộ tộc đặt chân, ra gặp một lần a!”

Tiêu Vũ mạnh mẽ theo Nguyệt Thần trên người thu hồi ánh mắt của mình, nhìn phía trong núi, cao giọng nói.

“Ồ? Ngươi có biết chúng ta linh âm bộ tộc?”

Trong núi, truyền ra một thanh âm kinh ngạc, nghe tới thập phần non nớt, giống như một đứa bé con đang nói chuyện.

“Ta còn tưởng rằng, linh âm bộ tộc sớm diệt sạch, không ngờ rằng còn tồn tại ở thế gian.” Tiêu Vũ nhẹ giọng mở miệng, ánh mắt trong suốt như nước.

Khi hắn dứt tiếng, hắn trước người Nguyệt Thần, cứ thế biến mất, hóa thành một trận sương trắng, tan theo gió.

Trong núi âm thanh lại là thật lâu không có vang lên nữa, qua rất lâu mới nói: “Dù cho ngươi có biết chúng ta bộ tộc tồn tại, ta cũng không có thể thả ngươi rời núi, trừ phi ngươi có thể phá ra ảo cảnh.”

“Chuyện này có khó khăn gì?” Tiêu Vũ mỉm cười, nâng tay phải lên, ở trong hư không nhẹ nhàng dẫn ra.

“Keng!”

Thần lực của hắn cùng không khí va chạm, phát ra một loại thanh âm thanh thúy, phảng phất tại dùng không khí trình diễn một bài cổ xưa nhạc khúc.

Mấy cái quái lạ âm tiết sau khi, quanh thân sương mù tan hết, phảng phất căn bản chưa bao giờ đã tồn tại.

“Dùng âm loạn âm? Ngươi thậm chí ngay cả chúng ta bộ tộc âm huyễn phương pháp đều có thể giải khai?”

Cái kia thanh âm non nớt tràn ngập kinh ngạc,

Rốt cục hiện ra thân thể.

Từ xa nhìn lại, đây là một mười ba mười bốn tuổi cô gái, dung nhan tinh xảo, ghim hai con trùng thiên biện, một đôi đen thui mắt to quay tròn chuyển loạn, có vẻ cười khẽ đáng yêu.

“Tu vi của ngươi hoàn toàn không cao, chỉ có thể cảnh, làm sao sẽ biết chúng ta linh âm bộ tộc, hơn nữa còn biết mở ra ảo cảnh phương pháp? Ngươi rốt cuộc là ai?”

Tên thiếu nữ này thấy Tiêu Vũ, mắt to bên trong tràn đầy cảnh giác.

“Ta là người như thế nào không trọng yếu, ngươi chỉ cần biết rằng, ta không có ác ý gì.” Tiêu Vũ giải thích.

Linh âm bộ tộc, đây là một cái đặc thù chủng tộc.

Tộc này trời sinh, đối với thế gian các loại âm thanh chính là thập phần nhạy cảm, đây là bọn hắn đặc hữu thiên phú.

Mà bộ tộc này lớn nhất thần thông, chính là có thể lợi dụng các loại âm thanh, khiến người ta ở bất tri bất giác, lâm vào ảo cảnh.

Âm thanh, đây là một loại vô khổng bất nhập gì đó, như Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc, theo 1 vào núi, bọn họ thì sẽ nghe đến đủ loại âm thanh.

Trong này có bọn họ tiếng bước chân của mình, có gió lay động nhánh cây âm thanh, cũng có chim bay cá nhảy phát ra âm thanh.

Chỉ cần có âm thanh tồn tại, linh âm bộ tộc, liền có thể làm cho bọn họ ở không hề phát giác dưới tình huống, làm cho bọn họ lâm vào các loại ảo cảnh.

Hơn nữa, loại này ảo cảnh, một khi lâm vào trong đó, liền mãi mãi không có đâu chỉ, khó hơn nữa tránh thoát.

Tiêu Vũ mặc dù có thể mở ra ảo cảnh, ngoại trừ bởi vì hắn đối với linh âm bộ tộc thập phần hiểu ra ở ngoài, cũng bởi vì đối phương tựa hồ cũng không có muốn đẩy hắn vào chỗ chết ác ý, chỉ là muốn dùng ảo cảnh, đưa hắn vây ở ngọn núi này bên trong.

“Ngươi đến ngọn núi này đến, muốn làm cái gì?” Cô gái kia tựa hồ vẫn là không quá tin tưởng Tiêu Vũ, xa xa cùng Tiêu Vũ vẫn duy trì một khoảng cách.

“Tìm một người.” Tiêu Vũ nói: “Hắn nên ở ta trước khi, tiến nhập ngọn núi này bên trong.”

“Ngươi muốn tìm, là người này gì?” Cô gái con mắt to hơi động, vung tay lên một cái, một trận sương mù thổi tới, Tần Vị Dương xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt.

Cùng Nhị Hắc giống nhau, thời khắc này Tần Vị Dương, cũng lâm vào dại ra, rõ ràng vẫn thân ở trong ảo cảnh.

“Không sai, là hắn!” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Ta chỉ cần người này, còn các ngươi ẩn thân ngọn núi này có mục đích gì, ta bất quá hỏi.”

Cô gái 1 đôi mắt to không dứt chuyển loạn, nói: “Ngươi có thể hay không hãy nói cho ta biết, ngươi đối với chúng ta linh âm bộ tộc, còn hiểu bao nhiêu?”

“Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, bộ tộc này hết thảy bí thuật, ta đều đã hiểu qua.” Tiêu Vũ cũng không nói gì chính là, lúc trước, bộ tộc này một vị lão tổ, từng muốn tùy tùng hắn.

Nguyệt Thần từng có một quãng thời gian, chuông với âm luật, mà linh âm bộ tộc là đạo này người nổi bật, bởi vậy Nguyệt Thần trong cung, đã từng có linh âm bộ tộc người tồn tại.

Này đây đối với này loài, bất kể là Tiêu Vũ, còn là Nguyệt Thần, đều không xa lạ.

“Ngươi nói là sự thật?” Cô gái trong mắt to lộ ra bất ngờ, do dự nói: “Vậy ngươi có thể hay không, giúp một chút tiểu thư nhà ta?”

“Tiểu thư nhà ngươi?” Tiêu Vũ bất ngờ, có phải trong núi này, còn có cái khác linh âm tộc nhân?

“Ngươi đi theo ta!” Cô gái kia cắn chặt răng, xoay người hướng về trong núi càng sâu địa phương đi đến.

Tiêu Vũ do dự một chút, dù sao cùng bộ tộc này đã từng có một vài ngọn nguồn, lúc này cũng đi theo cô gái kia phía sau, đi về phía trước.

Đi tới một hơi sơn động trước khi, cô gái mang theo Tiêu Vũ tiến vào bên trong, còn chưa đi vào, liền nghe ở chỗ truyền ra một dễ nghe thanh âm không linh, nói: “Linh nhi, ngươi mang khách đã trở lại?”

Linh âm bộ tộc, đối với âm thanh mẫn cảm nhất, dù cho cách xa ở bên ngoài ngàn dặm, bọn họ cũng có thể nghe được tiếng bước chân rất nhỏ, cho nên đối phương có thể biết mình đến, Tiêu Vũ không có chút nào kỳ quái.

“Tiểu thư, vị công tử này tựa hồ đối với chúng ta linh âm bộ tộc thập phần hiểu ra, có thể hắn có thể giúp đỡ chúng ta.” Cô gái mang theo Tiêu Vũ tiến vào trong động.

Tại đây trong động, chỉ có một cô gái.

Cô gái này rất trẻ tuổi, UU đọc sách w ww. u u k &# 97;n &# 115; h u. Co m dung nhan của nàng, mặc dù không bằng Lam Thiên Ngữ cùng Nguyệt Thần như vậy đủ để khuynh thế, nhưng là có thể xưng tụng nhân gian tuyệt sắc.

Đặc biệt là trên người nàng, loại kia hờ hững không linh khí chất, rất dễ dàng liền có thể đem người hấp dẫn.

“Linh âm bộ tộc, bây giờ chỉ còn các ngươi gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía cô gái này, trong nội tâm, cũng không nhịn được than thở.

Linh âm bộ tộc, bộ tộc này cũng từng nổi tiếng cửu thiên, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong ít có đứng đầu bộ tộc. Nhưng mà, con đường tu luyện, tràn ngập tàn khốc, lại chủng tộc cường đại, đều có bị diệt sạch đào thải có thể.

Linh âm bộ tộc, từ lúc mấy vạn năm trước, liền đã ở Cửu Thiên Thế Giới biến mất, không còn tồn tại nữa.

“Công tử đối với ta linh âm bộ tộc, hiểu bao nhiêu?” Cô gái kia thay đổi sắc mặt, theo Tiêu Vũ trên người, nàng tựa hồ cảm nhận được không giống nhau tâm tình.

Tiêu Vũ trong lòng phức tạp, không có giải thích, chỉ nói: “Các ngươi có thể không hãy nói cho ta biết, các ngươi làm sao lại đi tới nơi này, giấu nơi đây núi?”

“Ai da!” Cô gái kia khẽ thở dài một cái, nói: “Việc này nói đến, đã là rất nhiều năm trước chuyện.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 269: Từ Bỏ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thông qua cô gái này theo như lời, Tiêu Vũ biết được, nàng tên là Liên Vũ, linh mẫn âm bộ tộc bây giờ còn thừa không nhiều hậu nhân một trong.

Nhiều năm trước khi, linh âm bộ tộc gặp nạn, chỉ còn lại có một vài hậu bối tàn còn sống, lại là phân tán, chạy trốn tới cửu thiên các nơi.

Liên Vũ tổ tiên chạy trốn tới này 1 vùng, giấu ở núi thẳm, nhiều năm qua đi sau, mạch này cũng chỉ còn lại có Liên Vũ cùng bên người nàng cái tiểu nha đầu này Linh nhi.

Linh âm bộ tộc tuy là trời sinh vui người, nắm giữ mạnh mẽ ảo thuật, nhưng sức chiến đấu lại là cực yếu. Những năm gần đây, đã có không ít người đánh qua Liên Vũ chủ ý, ham muốn bọn họ bộ tộc ảo thuật.

Hoa sen múa cuối cùng trốn đến đó núi, để không bại lộ thân phận, nàng để hết thảy xông vào ngọn núi này mọi người lâm vào ảo cảnh, cũng không còn cách nào đi ra, lúc này mới có huyễn âm núi cái này thần bí địa phương.

“Nguyên lai huyễn âm núi là như vậy đến?” Tiêu Vũ nghe xong, thật lâu không nói gì.

Linh âm bộ tộc, bởi vì sức chiến đấu không cao, nếu không có mạnh mẽ người che chở, bộ tộc này thiên phú đặc thù, rất dễ dàng liền sẽ bị người nhìn chằm chằm.

“Bởi vì bộ tộc gặp rủi ro, những năm gần đây, bổn tộc bí thuật cơ hồ đều đã thất truyền, Liên Vũ bây giờ nắm giữ, cũng chỉ là bổn tộc bí thuật một điểm da lông mà thôi.” Liên Vũ tấm kia cảm động trên dung nhan, lộ ra một tia cô đơn, quyến rũ mê người.

“Đã gặp gỡ, cũng được, ta thì giúp các ngươi lần này.” Tiêu Vũ xúc động, vươn tay ra, hướng về Liên Vũ mi tâm hơi điểm nhẹ.

Liên Vũ cũng không phản kháng, tùy ý Tiêu Vũ giữa ngón tay lộ ra quang mang rót vào mi tâm của nàng. Cô gái này tươi đẹp trên dung nhan, từ từ lộ ra vẻ chấn động.

“Công tử đại ân, Liên Vũ không cần báo đáp!” Nàng phục hồi tinh thần lại, ở Tiêu Vũ trước người đã bái đi xuống.

Chỉ vì Tiêu Vũ vừa mới truyền cho nàng, rõ ràng là các nàng bộ tộc đã thất truyền các đại bí thuật.

“Ta với các ngươi bộ tộc cũng coi như có chút ngọn nguồn, ngươi không cần đi đại lễ như vậy.” Tiêu Vũ để Liên Vũ đứng dậy, lại nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi bây giờ ảo cảnh, có thể vây khốn tu vi gì người?”

Liên Vũ đứng dậy, đối với Tiêu Vũ tràn ngập cảm kích, đúng sự thật nói: “Thần Cảnh bên dưới, đều có thể vây khốn.”

Tiêu Vũ gật gù, đây là linh âm bộ tộc chỗ kinh khủng, bọn họ ảo thuật không chỗ nào vào, không cần rất cao tu vi, liền có thể vây khốn tu vi xa cao hơn chính mình người.

Giống như Liên Vũ, tu vi của nàng cũng không phải cao bao nhiêu, chỉ có Hồn cảnh, nhưng dựa vào ảo cảnh, nàng nhưng có thể vây khốn Thánh cảnh tu vi người.

“Ngoài núi có tám người,

Nếu là bọn họ vào núi, ngươi khả năng vây khốn bọn họ gì?” Tiêu Vũ lại hỏi.

“Tám người kia đều chưa tới Thần Cảnh, muốn vây khốn bọn họ cũng không khó. Nhưng mà…… nếu phải trừ hết bọn họ, cũng cơ hồ không có có thể.” Liên Vũ do dự một chút, rồi mới nói.

“Cái này là đủ rồi.” Tiêu Vũ cũng không bắt buộc.

Cái này cũng là linh âm bộ tộc chỗ nhược của, mặc dù bọn họ ảo thuật khả năng vây khốn tu vi so với chính mình cao người, nhưng muốn thương tổn được những người kia, cũng rất khó khăn.

Đương nhiên, nếu là nắm giữ cấp độ càng sâu bí thuật, ảo cảnh cũng có thể giết người, chỉ có điều muốn giết tu vi so với chính mình cao người, vẫn là không có khả năng lắm.

“Ta phải mượn ngươi cái này chỗ tu luyện một quãng thời gian, nếu là những người kia vào núi, thay ta cản bọn họ lại.” Tiêu Vũ dự định, ở cái địa phương này thử nghiệm tiến hành đột phá.

Khoảng thời gian này thần hồn của hắn đã dần dần ngưng tụ, hơn nữa sau này còn có càng nhiều thử thách, hắn nhất định phải tăng cao thực lực, tài năng mức độ lớn nhất bảo đảm mình có thể lực áp người khác, đi Nguyệt Thần cung.

“Người này, xử trí như thế nào?” Liên Vũ hỏi, nàng đã biết, Tiêu Vũ vào núi là vì Tần Vị Dương mà đến.

“Ngươi bây giờ đạt được hoàn chỉnh bổn tộc bí thuật, nếu muốn lợi dụng ảo cảnh, thay đổi trí nhớ của hắn, phải bao lâu thời gian?” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đáy lòng đột nhiên sinh ra một cái nào đó ý nghĩ.

Ảo cảnh, nếu là hãm sâu trong đó, không cách nào phân chia thật giả, cũng sẽ bị người xem là hiện thực. Bởi vậy, phàm là cao cấp ảo cảnh, đều có thay đổi người trí nhớ có thể.

Chỉ cần khiến người ta tin tưởng, trong ảo cảnh phát sinh hết thảy đều là thật, vậy liền có thể lật đổ người trúng thuật hết thảy nhận thức.

“Cái kia cần để cho hắn ở trong ảo cảnh vượt qua phi thường thời gian dài dằng dặc, đại khái phải một hai tháng, ngươi muốn như thế nào đổi trí nhớ của hắn?” Liên Vũ hiếu kỳ nói.

“Để hắn thần phục cùng ta, có thể làm được không?” Tiêu Vũ nhìn về phía Liên Vũ.

“Này…… ta thử một lần.” Liên Vũ và không dám hứa chắc, dù sao nàng vừa mới tìm được hoàn chỉnh bổn tộc bí thuật, cũng không nói được.

“Tốt, ngươi mặc dù thí, vô luận thành công hay không, ta đều không trách ngươi.” Tiêu Vũ gật đầu, sau đó không nói thêm lời, chọn một u tĩnh vị trí, nhắm mắt tu luyện.

Lần này bị tám vị sứ giả đuổi theo, để hắn ý thức được nguy cơ, hắn nhất định phải nắm giữ chủ động, không thể tất cả từ cái kia tám vị sứ giả dắt đi.

Hồn cảnh, chia làm hai cảnh, cảnh giới thứ nhất, là ngưng luyện nguyên thần, khiến vô hình thần hồn, hóa thành vật hữu hình!

Tiêu Vũ khoanh chân nhắm mắt, trong mi tâm cái kia bởi vì ngày gần đây không dứt minh phù mà càng hiện ra ngưng luyện thần hồn, vào đúng lúc này chậm rãi, bị hắn ngưng tụ tới đồng thời.

“Đã mấy ngày, trong núi làm sao một chút động tĩnh đều không có?”

Ngoài núi, tám vị sứ giả lo lắng. Tiêu Vũ vào núi đã qua chừng mấy ngày thời gian, có thể trong núi vẫn là im ắng một mảnh, không có bất cứ động tĩnh gì truyền đến.

“Ngọn núi này dị thường quỷ dị, phàm là tiến vào người, từ xưa tới nay chưa từng có ai khả năng đi ra. Tần Vị Dương cùng Tiêu Vũ, e sợ đã là bị nhốt trong núi, không còn có đi ra khả năng!”

“Nếu thật sự là như thế, đây không phải là……”

Hết thảy sứ giả đều cảm thấy không quá cam tâm. Bọn họ tiến lại, muốn ngăn trở Tiêu Vũ giết chết Tần Vị Dương còn là tiếp theo, mục đích thực sự, nhưng đều là hướng về phía cái này thánh khí.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ bị nhốt trong núi không ra, cái này thánh khí, chẳng lẽ không phải cũng phải bị chôn ở trong núi?

“Không bằng chúng ta vào xem?” Một vị sứ giả đề nghị, thật sự là không muốn từ bỏ cái này thánh khí.

“Ngươi điên rồi?” Một vị khác sứ giả nói: “Ngọn núi này quỷ dị, &# 85 qua nhiều năm như vậy ngươi chẳng lẽ không biết? Trừ phi là Thần Cảnh nhân vật, nếu không không ai có thể đi được đi ra!”

“Vậy làm sao bây giờ?” Tất cả mọi người không cam lòng, thật vất vả có cơ hội lấy được một cái thánh khí, kết quả lại là ai cũng không chiếm được?

“Cam chịu số phận đi, nếu Tiêu Vũ thật bị nhốt ngọn núi này, cái này thánh khí ai cũng đừng hy vọng.” Đường Minh cũng mở miệng, nói: “Ngược lại, nếu là hắn có thể theo trong núi này đi ra, chỉ cần hắn còn muốn đi Nguyệt Thần cung, nhất định phải về được tham gia thử thách.”

Những người khác lông mày đều là chăm chú nhíu mày, bởi vậy, chẳng phải là chỉ có thể chờ Tiêu Vũ chính mình trở về?

Cái này quá bị động, nhưng trừ lần đó ra, bọn họ tựa hồ cũng đều không có gì biện pháp tốt hơn.

“Đi thôi, trên người hắn có trời minh phù, một khi theo trong núi này rời đi, sẽ lập tức bị phát hiện.” Đường Minh đúng là hào hiệp, lựa chọn thứ nhất rời đi.

“Ai da, tựa hồ cũng chỉ có như thế.” Còn lại sứ giả, cũng mang theo bất đắc dĩ, dồn dập xoay người, rời đi nơi đây.

Chỉ có Tĩnh Vân phu nhân, đứng ở trước núi thật lâu không muốn rời đi, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 270: Đột Phá Hồn Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngưng luyện nguyên thần, đây là trong tu luyện, cực kì trọng yếu một bước.

Hồn cảnh, cảnh giới này cùng Tiêu Vũ trước khi tu luyện hết thảy cảnh giới, cũng không giống nhau.

Trước đây linh nguyên, hóa khí, giấu thần, Tứ Cực, hợp đạo ngũ cảnh, tu luyện, tất cả đều chỉ là thân thể. Hồn cảnh, là một cảnh giới toàn mới, tu luyện thần hồn, ngưng tụ nguyên thần.

Theo thể cảnh đến Hồn cảnh, giữa hai người, một trời một vực!

Khoảng thời gian này, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ minh phù, khiến tự thân thần hồn không dứt ngưng luyện, cho tới bây giờ, hắn trong mi tâm thần hồn, đã từ nguyên bổn vô hình vô tướng, biến thành giống như sương mù bình thường tồn tại, tràn ngập khi hắn toàn bộ thần hồn trong không gian.

Lúc này, theo Tiêu Vũ tĩnh tọa, xung kích Hồn cảnh, này như sương mù bình thường thần hồn lực lượng, ở mi tâm của hắn ở chỗ sâu trong, bắt đầu chầm chậm ngưng tụ lại cùng nhau.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Khi hắn ngưng tụ nguyên thần đồng thời, trong cơ thể hắn vô số ngôi sao, cũng đang chầm chậm chuyển động, mỗi hột trong tinh thần, đều lộ ra nồng đậm âm dương khí.

Âm Dương Nhị Khí đụng nhau, lại đang chư tinh trong lúc đó diễn biến hỗn độn.

“Thần hồn cùng thân thể, vốn là đồng nguyên, đều không phải là mỗi loại độc lập tồn tại, như là đạo âm dương, linh hồn làm âm, ấy thân là dương.”

“Âm dương kết hợp lại, mới khả năng sinh sôi liên tục!”

Tiêu Vũ trong mi tâm thần hồn chầm chậm ngưng tụ, cùng lúc đó, trong cơ thể của hắn, đạo kia mạng nguyên, cũng vào lúc này sáng lên.

Đây là hắn bây giờ bộ thân thể này bên trong vật trân quý nhất, kết hợp vạn tộc lực lượng, cũng là hắn hướng về hoàn mỹ sinh linh lột xác món đồ trọng yếu.

Lúc này, theo thần hồn của hắn lực lượng ở mi tâm thần tốc ngưng tụ, mạng nguyên sáng lên, cùng cái kia trong khi ngưng tụ thần hồn, sinh ra một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được cộng hưởng, phảng phất lẫn nhau trong lúc đó, sinh ra một loại nào đó liên hệ kỳ diệu.

“Đời trước, ta đem thân thể tu đến cực hạn, trong cơ thể giấu diếm ngàn tỉ ngôi sao. Nhưng mà cũng vẫn có tỳ vết, không thể làm được cực hạn, không để ý đến thần hồn.”

Đời trước Tiêu Vũ, mặc dù thành tựu đệ nhất chí tôn vị trí, nhưng ở hắn ban đầu bắt đầu lúc tu luyện, chỉ dựa vào tự mình tìm tòi, trong tu luyện, cũng từng xuất hiện rất nhiều sai lầm.

Tỷ như ở lúc trước đột phá Hồn cảnh thời gian, hắn đơn tu thần hồn, vẫn chưa để ý thần hồn cùng thân thể bên trong liên quan.

Nhưng hôm nay, hắn có kiếp trước từng trải làm trụ cột,

Tầm mắt sớm bất đồng, biết rõ thần hồn cùng thân thể như thế nào, bởi vậy lần này, hắn không muốn chỉ là đơn thuần ngưng tụ thần hồn, mà là dùng trong cơ thể hỗn độn khí, ở thần hồn cùng thân thể trong lúc đó, dựng lên một cây cầu.

“Thần hồn làm âm, thịt thân là dương, vậy này hỗn độn, chính là liên tiếp âm dương cầu nối!”

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm may mắn, nếu như không có này hỗn độn khí, chỉ sợ hắn muốn đang ngưng tụ nguyên thần đồng thời kết hợp thân thể lực lượng, cũng dễ dàng như vậy.

Chỉ thấy, thần hồn của hắn trong không gian, này sương mù càng ngày càng mỏng manh, bởi vì tất cả đều hội tụ tới một chỗ.

Vô số như sương thần hồn lực lượng, ở mi tâm của hắn bên trong ngưng tụ, từ từ ngưng tụ thành một ngồi xếp bằng bóng người.

Thần hồn ngưng tụ, làm đạo nhân ảnh này triệt để thành hình, nó chính là Tiêu Vũ nguyên thần!

“Ầm!”

Lại qua mấy ngày, bầu trời đột nhiên truyền ra một tiếng nổ vang, vang vọng vạn dặm.

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ bỗng nhiên mở mắt, trong mắt hai đạo dải lụa xông thẳng tới chân trời.

“Bốp!”

Liên Vũ nhanh nhẹn tới, giật mình thấy Tiêu Vũ, “công tử…… ngươi thành công?”

Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, đứng dậy, khí tức cả người, tựa hồ cũng đã xảy ra cải biến cực lớn.

Hắn rõ ràng thì đứng ở nơi đó, nhưng cho người cảm giác, lại tựa hồ như hắn chỉ là một cây cỏ, một hạt bụi, phảng phất tồn tại nơi đây, nhưng lại giống như là sáp nhập vào thiên địa.

“Tích lũy đã lâu, cũng là trong khi đột phá.” Tiêu Vũ gật gù, hắn để hôm nay đột phá, minh phù không ít, sớm có làm nền, bây giờ bất quá là nước chảy thành sông thôi.

Vùng thế giới này không giống Thập Châu, hắn chỉ cần bình thường tu luyện, đột phá cũng không phải việc khó gì.

Liên Vũ ánh mắt lấp lóe, Tiêu Vũ tuy nói vừa mới đi vào Hồn cảnh, nhưng cho cảm giác của nàng, lại tựa hồ như so với hư cảnh người, càng làm cho người ta không cách nào nhìn thấu.

“Ngươi bên kia như thế nào, có thể coi là thuận lợi?” Tiêu Vũ đối với đột phá một chuyện cũng không có thái quá kích động, bởi vì đây đều là một cách tự nhiên sự tình.

Hắn bây giờ ngược lại càng thêm để ý, Tần Vị Dương trí nhớ hay không có thể thuận lợi sửa chữa.

“Có thể…… có chút phiền phức.” Liên Vũ tinh xảo trên dung nhan lộ ra làm khó dễ.

Tiêu Vũ bất ngờ, theo Liên Vũ đi tới Tần Vị Dương vị trí. Chỉ thấy Tần Vị Dương vẫn là nhắm chặt hai mắt, ở vào trong ảo cảnh, nhưng lúc này ở mi tâm của hắn trước khi, lại là lộ ra một tổ cổ xưa đạo văn.

“Thần hồn cấm chế?” Tiêu Vũ không khỏi bất ngờ.

Tần Vị Dương mi tâm đạo văn, là một loại chờ đợi thần hồn cấm chế, Liên Vũ mặc dù có thể làm cho hắn lâm vào ảo cảnh, nhưng phải sửa đổi trí nhớ của hắn, lại là sẽ khiến này 1 cấm chế phát động.

“Cái này tựa hồ, là một vị phá hư cảnh giới thánh nhân lưu lại, không cách nào mở ra.” Liên Vũ nói rằng, nàng bây giờ còn không cách nào làm gì được một cấp này cấm chế khác.

“Ta đến thử xem!” Tiêu Vũ tiến lên. Loại này cấm chế, giống như trận pháp bình thường, chỉ cần tìm được trong đó quy luật, liền không khó loại bỏ.

Hắn đi lên trước, đầu ngón tay lộ ra Thần lực, điểm hướng về Tần Vị Dương mi tâm.

Nhất thời, này đạo văn hào quang chói lọi, một luồng mãnh liệt chống cự lực lượng truyền đến.

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, ngón tay liền chút, cuối cùng cái kia đạo văn còn là ảm đạm xuống, để thần lực của hắn rót vào tới Tần Vị Dương giữa chân mày.

Tần Vị Dương sớm đạt được Hồn cảnh, sinh ra nguyên thần. Tiêu Vũ Thần lực truyền vào trong đó, một lát sau thu tay về.

“Như thế nào?” Liên Vũ khẩn trương hỏi. Nàng đều không làm gì được cấm chế, Tiêu Vũ thật sự có thể mở ra?

“Cấm chế này, cùng nguyên thần của hắn đã triệt để trở về làm một thể, mặc dù có thể phá vỡ, nhưng bởi như vậy, thần hồn của hắn cũng sẽ tản đi, biến thành một kẻ đã chết.” Tiêu Vũ lắc đầu. Bản ý của hắn là muốn thay đổi Tần Vị Dương trí nhớ, để Tần Vị Dương thần phục với hắn, mà không phải giết Tần Vị Dương.

“Như thế xem ra, là không có cách nào.” Liên Vũ tiếc nuối thở dài.

“Đây chắc hẳn là Tần gia người, sợ hãi người khác từ trên người hắn dò ra Tần gia bí mật, do đó lưu lại một loại thủ đoạn." Tiêu Vũ cũng không phải cỡ nào bất ngờ, nói: "Đã không cách nào mở ra, vậy cũng được đi."

Hắn vốn cũng chỉ là nhất thời niệm lên, cảm thấy nếu có thể tu luyện Tần Vị Dương trí nhớ, khó dùng Tần Vị Dương làm rất nhiều chuyện, có lợi cho tiếp xuống thử thách.

Nhưng đã Tần Vị Dương nguyên thần tồn tại cấm chế, hắn cũng cũng không bắt buộc.

Theo Liên Vũ trong miệng, Tiêu Vũ biết được tám vị sứ giả đã rời đi, hắn cũng sẽ không dự định tiếp tục lưu lại.

Nghĩ ngợi một lát, Tiêu Vũ lấy ra cái này thánh khí, nói: "Ta đem rời đi, thứ này, thì ở lại ngươi nơi này đi, lúc cần thiết, ngươi có thể dùng đến phòng thân."

Này thánh khí, hắn coi như mang ra ngọn núi này, phỏng chừng cũng không giữ được, đơn giản để cho Liên Vũ.

"Ta còn muốn tham gia tiếp xuống thử thách, xin từ biệt." Tiêu Vũ hướng đi vẫn ở vào trong ảo cảnh Nhị Hắc, giơ chân lên chính là 1 đạp.

"Ai u, đại gia ai đá ta?" Nhị Hắc huyễn kính bị mổ, 1 lấy lại tinh thần, chính là há mồm mắng to.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 271: Lừa Gạt Thánh Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Càn vực nội, làm Tiêu Vũ theo trong núi đi ra, tám vị sứ giả, chính là đồng thời nhận được tin tức.

“Hắn đi ra?”

Tám người đều là giật mình, sau đó thần tốc nhích người, chạy tới Tiêu Vũ vị trí phương vị.

“Huyễn Âm Sơn còn đang, hắn là làm sao đi ra?”

“Đã hắn thành công đi ra, hay không nói rõ cái kia thánh khí còn ở trên người hắn?”

Dọc đường, tám vị sứ giả trong lòng tràn ngập nghi hoặc. Tiến vào toà kia liền bọn họ đều cảm giác kiêng kỵ Huyễn Âm Sơn, Tiêu Vũ lại còn có thể sống được đi ra, thật sự ngoài ý muốn.

“A?”

Huyễn Âm Sơn trước, Tiêu Vũ mới vừa từ trong núi đi ra không lâu, liền nhìn thấy xa xa trong hư không xuất hiện mấy điểm đen, thần tốc bay tới.

Hắn sắc mặt thong dong, sớm có đoán trước, không nhanh không chậm đi về phía trước.

“Chỉ có một mình ngươi?” Một vị tuổi già sứ giả đầu tiên bay đến, nhìn thấy chỉ có Tiêu Vũ một người, hắn sắc mặt trầm xuống, nói: “Tần Vị Dương?”

Dứt tiếng, cái khác sứ giả, cũng dồn dập tiến lại, nhìn thấy chỉ có Tiêu Vũ đi ra, tất cả mọi người là giật mình.

“Tần Vị Dương? Ta nào có biết!” Tiêu Vũ giả ngu, trên thực tế, Tần Vị Dương đã vĩnh viễn không thể theo Huyễn Âm Sơn bên trong chạy ra.

“Ngươi là đang đùa bỡn ta sao?” Vị sứ giả kia lộ ra vẻ giận dữ, “ngươi trước đây, không phải vẫn đang đuổi giết Tần Vị Dương gì? Bây giờ ngươi theo ta không nói biết?”

Tiêu Vũ không cần đoán cũng biết, tuyển ra Tần Vị Dương nhất định là trước mắt vị sứ giả này. Hắn sắc mặt không hề thay đổi, nói: “Ta muốn đuổi giết hắn không giả, nhưng hắn trốn vào ngọn núi này, liền không thấy tung tích, cho nên ta cũng không biết hắn đi nơi nào!”

Cái khác sứ giả, ánh mắt lại là không dứt ở Tiêu Vũ trên người tìm tòi, cái kia tên là Đường Minh sứ giả trong mắt ánh sáng lấp lóe, nói: “Trước ngươi mang đi món đồ kia đâu?”

“Gì đó?” Tiêu Vũ trong lòng hơi trầm xuống, trên mặt lại là nghi hoặc, “cái gì vậy?”

“Hừ, theo ta giả ngu?” Đường Minh sắc mặt rét run, “giao ra đây, cái này thánh khí không phải ngươi có thể có, hơn nữa, ngươi cất giữ thánh khí, sẽ phá hư khảo nghiệm cân bằng.”

Quả nhiên, Tiêu Vũ thì biết những người này là hướng về phía thánh khí đến. Để thánh khí, mấy vị này sứ giả thậm chí có khả năng ra tay với hắn, đưa hắn bỏ.

Có điều,

Hắn đã sớm chuẩn bị, không chút nào kinh, nói: “Ngươi là nói thanh kiếm kia? Ha ha, ta khả năng từ nơi này Huyễn Âm Sơn bên trong đi ra, ngươi đoán một chút là nguyên nhân gì?”

“Ngươi…… có ý gì?” Đường Minh lông mi đã run một cái, tựa hồ đã đoán được cái gì.

“Cái này thánh khí, ta đã hiến cho trong núi vị kia tồn tại, cho nên hắn mới thả ta rời đi.” Tiêu Vũ há mồm liền ra, lừa gạt một Đường Minh, hắn thậm chí không cần suy nghĩ.

“Ngươi nói cái gì!” Đường Minh sắc mặt dữ tợn, thiếu chút nữa nhảy lên.

Một món đồ như vậy làm bọn họ tất cả mọi người đỏ mắt thánh khí, Tiêu Vũ lại cho người khác?

“Ngươi cho rằng, ta có tin hay không?” Đường Minh không cam lòng, lạnh lùng nói: “Trên người ngươi tất nhiên có không gian một loại minh phù a, trừ phi ngươi đem không gian minh phù giao ra đây, từ ta kiểm nghiệm!”

Tiêu Vũ sắc mặt, một chút thì chìm xuống dưới.

Trên người hắn có không gian phù không giả, nhưng phù bên trong còn có Lam Thiên Ngữ đang ngủ say. Tầm thường một Đường Minh, cũng tưởng làm phiền Lam Thiên Ngữ ngủ yên?

“Làm sao? Chột dạ?” Đường Minh con mắt lóe sáng lên, càng thêm nhận định Tiêu Vũ là đem thánh khí giấu ở trên người không gian phù bên trong.

Hắn mặt mang cười gằn, “ngươi đã không chịu giao ra, vậy ta không thể làm gì khác hơn là tự mình động thủ.”

Ấy sứ giả của hắn, lúc này đều là thờ ơ lạnh nhạt, không người ngăn cản, bởi vì đều muốn biết thánh khí có phải là còn ở

Tiêu Vũ trên thân.

Tĩnh Vân người người thấy vậy, cũng là lòng tràn đầy bất đắc dĩ. Hết thảy sứ giả đều đang đánh thánh khí chủ ý, nàng mặc dù là có tâm tương trợ, cũng căn bản không cản được nhiều người như vậy.

“Ra tay với ta? Ngươi cần phải suy nghĩ kỹ!” Tiêu Vũ tại nguyên chỗ sừng sững bất động, ngạo nghễ nhìn về phía muốn xuất thủ Đường Minh.

“Làm sao, có phải ngươi còn muốn phản kháng? Dù cho ngươi có thánh khí nơi tay, cũng không uy hiếp được ta!” Đường Minh dửng dưng như không, còn tưởng rằng Tiêu Vũ là dựa vào thánh khí trong người, mới có như thế sức lực.

“Ta nói rồi, cái này thánh khí đã đưa cho trong núi vị kia tồn tại, ngươi nếu ra tay với ta, hắn tự nhiên cũng sẽ bảo đảm ta.” Tiêu Vũ bóng người đứng nghiêm, không thối lui chút nào.

Câu nói này hạ xuống, Đường Minh bóng người bỗng nhiên ngừng lại, trong mắt lộ ra vẻ kiêng dè.

Huyễn Âm Sơn bên trong bí mật, nhiều năm qua đều không người hiểu rõ, chỉ biết là hết thảy tiến vào người, đều không ai còn có thể đi ra, mặc dù là thánh nhân cũng không ngoại lệ.

Ở Đường Minh trong lòng, ngọn núi này tự nhiên là có được một vị nhân vật khủng bố, nếu như thật giống Tiêu Vũ nói như vậy, hắn nếu dám đối với Tiêu Vũ ra tay, quả thực là muốn chết.

Nhưng mà, nếu muốn cứ thế từ bỏ thánh khí, hắn vừa thật sự là không cam lòng.

“Ngươi cho rằng, ta có tin hay không? Bằng ngươi tầm thường một con giun dế, trong núi vị kia tồn tại, sẽ vì ngươi ra tay?” Đường Minh không muốn từ bỏ, chỉ là lời tuy nói như vậy, hắn nhưng cũng không dám dễ dàng động thủ, cảnh giác nhìn về phía Huyễn Âm Sơn.

“Ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết.” Tiêu Vũ trong lòng vô cùng quyết tâm, biết Đường Minh không dám ra tay.

Quả nhiên, Đường Minh chậm chạp không động, nhưng mấy vị khác sứ giả hiển nhiên cũng không quá tin tưởng trong núi tồn tại sẽ che chở Tiêu Vũ, mỗi người trong mắt đều là lóe lên dị dạng quang mang.

“Xem ra ta không chứng minh một chút, các ngươi là sẽ không tin.” Tiêu Vũ biết nếu không lấy ra chút cái gì, dù cho hắn khả năng an toàn rời đi nơi này, những sứ giả này cũng tất nhiên sẽ lại tìm cơ hội.

Hắn quay đầu đối với Nhị Hắc nói: “Ngươi đi, để trong núi vị kia tồn tại tự mình với bọn hắn nói một chút.”

Nhị Hắc tâm tư so với Quỷ đều tinh, gì còn có thể không rõ Tiêu Vũ ý tứ, lúc này xoay người, một lần nữa vào núi, làm cho các vị sứ giả đều là một trận ngạc nhiên nghi ngờ.

“Keng!”

Không lâu, trong núi truyền ra một thanh âm thanh thúy, như chuông gió đang vang lên, vẫn còn bên tai.

Tám vị sứ giả đồng thời chấn động, tràn đầy không thể tin được.

“Truyền thuyết, tiến vào Huyễn Âm Sơn người sẽ nghe đến tuyệt vời nhạc khúc, sau đó vĩnh viễn lạc lối trong đó, có phải…… thực sự là trong núi tồn tại đang ra tay?”

Bọn họ nhìn về phía Tiêu Vũ, ánh mắt thay đổi hoàn toàn, tràn ngập kiêng kỵ, cũng không ai dám lại ôm ấp xuất thủ ý nghĩ.

“Ta đã xem thánh khí hiến tặng cho vị kia tồn tại, các ngươi dù cho ra tay với ta, cũng không lấy được thánh khí, nhưng lại có thể sẽ đắc tội vị kia tồn tại, các ngươi có thể từ từ cân nhắc.” Tiêu Vũ nhàn nhạt thấy mấy vị này sứ giả.

Tám vị sứ giả đối diện, UU đọc sách &# 32; ww &# 119; &# 46;uｕ kan ｓ hu. &# 99;o &# 109; &# 32; bọn họ sao có thể không rõ, thánh khí nếu là đã vắng mặt Tiêu Vũ trên người, coi như bọn họ giết Tiêu Vũ, cũng là vô dụng.

Đã trong núi vị kia tồn tại nguyện làm Tiêu Vũ ra tay, vậy Tiêu Vũ nói lời rất có thể là thật, hắn thánh khí, đã hiến tặng cho người nọ.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, một vị sứ giả trước tiên rời đi, có người số một sau, những người khác cũng dồn dập nhích người.

Đường Minh tràn ngập không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể từ bỏ, vị kia tới tìm Tần Vị Dương sứ giả, lại là lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ vài lần, trong mắt giấu diếm sát ý, nhưng cũng đã rời đi.

“Tiểu tử ngươi, liền Thánh cảnh nhân vật đều có thể lừa gạt, ngươi trâu!” Nhị Hắc theo trong núi đi ra, đối với Tiêu Vũ giơ ngón tay cái lên.

Có đôi khi hắn thực sự là khâm phục Tiêu Vũ, luôn có thể đem người đùa bỡn trong lòng bàn tay, lần này cũng là, mấy câu nói liền đem tám vị Thánh cảnh nhân vật đuổi rồi.

“Chúng ta ở trong núi dừng lại một quãng thời gian, thử thách còn lại thời gian không nhiều lắm, trở về đi.” Tiêu Vũ híp mắt nhìn xa xa, sau đó nhích người, hướng về trong thành trở về.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 272: Liên Tục Lên Cao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trở lại trong thành, Tiêu Vũ lúc này mới lấy ra trời minh phù, kiểm tra chính mình bây giờ xếp hạng.

“Yên lặng một thời gian, ta xếp hạng chỉ đến người thứ chín?”

Giải khai Thánh huyết bia bí mật, hắn đang kinh ngạc vân trong bảng ngộ tính bảng, cũng là trí khôn bảng thăng lên đến đệ nhị, nhưng ở trời minh phù bên trong tổng xếp hạng, lại chỉ lên tới thứ chín.

Nguyên nhân là hắn vắng lặng khoảng thời gian này, Phù Tôn Điện bên trong minh phù chặt đứt, của cải của hắn không có tăng trưởng, mà những người khác trong lúc này lại đều thông qua các loại cách, khiến xếp hạng có bất đồng trình độ tăng lên.

“Ngươi kế tiếp định làm như thế nào? Cái bài danh này, có thể thắng sao?” Nhị Hắc ở Tiêu Vũ bên cạnh nói thầm, đối với Tiêu Vũ trước mặt thứ tự, cảm thấy bất mãn hết sức.

“Đã ta đã đột phá đến Hồn cảnh, sau đó phải tăng lên thứ tự phương pháp, cũng rất nhiều.” Tiêu Vũ hồn nhiên không coi là chuyện to tát gì, nói: “Đi trước Phù Tôn Điện!”

Hai người tới Phù Tôn Điện, Tam đương gia vừa thấy Tiêu Vũ trở về, lập tức thì tự mình đi ra tiếp kiến, kêu rên nói: “Ta tiểu tổ tông, khoảng thời gian này ngươi đi đâu thế? Thời gian dài như vậy không có cái mới phù, ngươi có biết những ngày này trong điện thu vào ít đi bao nhiêu không?”

Bây giờ, Tam đương gia thình lình đã xem Tiêu Vũ trở thành cây rụng tiền.

Dù sao, mỗi ngày ổn định khắc đến trăm viên minh phù, hơn nữa cùng ngày sẽ bán đi không, đây có cái nào phù sư có thể so sánh?

Bình thường phù sư, mỗi ngày khắc ra một mấy viên là tốt lắm rồi, hơn nữa dù cho phóng tới trong điện, cũng không nhất định khả năng nhanh như vậy bán đi.

Tiêu Vũ chỉ là khoảng thời gian này bán ra minh phù, liền bù đắp được trăm tên đồng cấp phù sư.

“Đừng nóng vội, ta đây không phải trở về rồi sao?” Tiêu Vũ thập phần bình tĩnh, nói: “Ngươi đi, chuẩn bị cho ta một vài vật liệu, phía trên này đều có.”

Tiêu Vũ sớm chuẩn bị xong một viên minh phù, phù bên trong ghi chép hắn cần minh phù vật liệu.

“Đây là……” Tam đương gia sau khi xem, cả người đều kích động, “Đế cấp minh phù vật liệu? Ngươi…… đột phá đến bốn sao phù sư?”

Tiêu Vũ trước đây chỗ khắc, đều là Phàm giai thượng phẩm minh phù, mà lúc này muốn vật liệu, nhưng đều là Đế cấp hạ phẩm.

Mặc dù chỉ có nhất phẩm không đều, nhưng trong đó giá cả, chênh lệch gấp mười lần!

Nói cách khác, Tiêu Vũ nếu sau này khắc đều là Đế cấp hạ phẩm minh phù, thu vào còn có thể so với bình thường cao hơn gấp mười lần!

“Ta ngay lập tức đi!” Tam đương gia đầy cõi lòng kích động,

Vội vàng chạy đi, sau một lát vừa chạy trở về, nói: “Ngươi nếu đột phá đến bốn sao phù sư, cái kia chuyên khu có phải là cũng chuyển qua Ất chữ sảnh đi?”

Nếu như nói bính chữ sảnh là nhiều tên phù sư cùng chung một phòng khách, cái kia tới Ất chữ sảnh, phù sư số lượng đã có thể ít hơn nhiều. Hơn nữa đến cấp bậc này minh phù, mua người bình thường đều nhận phù sư, mà không phải minh phù.

Cũng chỉ có đến trình độ này phù sư, tài năng lên được mặt bàn.

“Ngươi quyết định chính là.” Tiêu Vũ đối với mấy cái này đúng là không quá mức để ý, bởi vì hắn nhất định không thể ở chỗ này ở lâu.

Tam đương gia vội vàng đã đi, làm Tiêu Vũ chuẩn bị mà hắn cần vật liệu, và lập tức ở Ất chữ sảnh, làm Tiêu Vũ trống ra chuyên khu.

Cái này chuyên khu, là cực kỳ ở giữa, đoạn đường tốt nhất! Thậm chí này 1 trong sảnh năm sao phù sư, đều phải cho Tiêu Vũ thoái vị.

Bởi vì Tiêu Vũ dù cho chỉ có bốn sao, nhưng sáng tạo giá cả, lại còn muốn ở năm sao phù sư bên trên!

Vỡ nát nhập hồn cảnh, Tiêu Vũ muốn khắc Đế cấp minh phù, tự nhiên thập phần ung dung, hắn minh phù chất lượng hơn xa cái khác phù sư, một khi khắc đến, đều là cùng ngày lập tức bán sạch.

Đế cấp hạ phẩm minh phù, mỗi một viên giá trị đều ở đây mấy trăm ngàn Hồn thạch tả hữu, nhất là Tiêu Vũ khắc ra minh phù phẩm chất, so với bình thường cùng cấp minh phù càng tốt hơn, giá cả cũng một cách tự nhiên mà sào tới càng cao hơn.

Hắn khắc đến Đế cấp phù, ở ngăn ngắn trong mấy ngày, bán được chín trăm ngàn một viên, hơn nữa còn có tiền cũng chưa chắc khả năng mua được.

Mỗi ngày minh phù trăm viên, một viên chín trăm ngàn, Tiêu Vũ của cải tốc độ tăng trưởng, một ngày chính là chín trăm ngàn!

Đây là một cái kinh khủng tốc độ tăng trưởng.

Có điều, bởi vì những tài liệu này là Phù Tôn Điện xuất ra, hơn nữa đặt ở Phù Tôn Điện bên trong bán ra, một viên minh phù Tiêu Vũ khả năng nắm bắt tới tay chỉ có khoảng 500 ngàn.

Nhưng này cũng rất kinh khủng, một ngày 50 triệu Hồn thạch tốc độ tăng trưởng, ngăn ngắn mấy ngày trôi qua, Tiêu Vũ của cải tăng trưởng, liền đã đạt đến mấy trăm triệu.

“Sáu trăm triệu Hồn thạch?”

Một cực điểm xa hoa bên trong gian phòng, bụ bẫm thiếu niên trong khi lớn uống rượu ngon, đột nhiên nghe đến Tiêu Vũ ở ngăn ngắn mười ngày ra mặt thời gian, kiếm lời sáu trăm triệu Hồn thạch, trong miệng rượu lập tức phun tới.

“Mẹ kiếp? Sao có thể có chuyện đó? Hắn làm sao có khả năng kiếm được nhiều như vậy Hồn thạch?” Kim Cửu 1 khuôn mặt béo tràn đầy không tin.

Hắn đột nhiên thức tỉnh, nói: “Không đúng, hắn kiếm lời sáu trăm triệu Hồn thạch, vậy bây giờ kinh vân bảng, của cải của hắn không phải vượt qua ta?”

“Hắn ở của cải bảng lên cao trên đệ nhất, vậy hắn bây giờ tại trời minh phù bên trong nhiều lần là tên thứ mấy?”

Phục hồi tinh thần lại tên béo lập tức lấy ra trời minh phù, kiểm tra ở trong xếp hạng.

“Đệ…… ba gã?” Mập mạp con mắt, lập tức trừng tròn xoe, tại nguyên chỗ giơ chân.

“Chết tiệt, vốn ta đều bò đến đệ tam tên, tên khốn kiếp này mất tích lâu như vậy, sắp tới liền đem ta cho dồn xuống đã đi? Hắn rốt cuộc là thế nào kiếm được này Hồn thạch, lại còn nhanh hơn ta!”

Trời minh phù bên trong bây giờ xếp hạng, bởi vì Tần Vị Dương mất tích, người thứ nhất vẫn là trăm dặm không một, người thứ hai, tất là tinh chìm. Tên béo vốn đã bò tới người thứ ba, nhưng bây giờ lập tức, thì rơi xuống thứ tư.

Ở Kim Cửu tràn đầy buồn bực trong khi, Nguyệt Thần cung tám vị sứ giả, cũng là tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc.

Đặc biệt là vị kia từ vừa mới bắt đầu, liền đối với Tiêu Vũ thập phần không coi trọng Đường Minh, mắt thấy Tiêu Vũ xông lên đệ tam, hắn đồng dạng là có một loại không thể tin được cảm giác.

“Ha ha, không biết là trước đây là ai đã nói, tầm thường một thể cảnh, khó ở trong khảo nghiệm có điều làm?” Tĩnh Vân phu nhân tâm tình trước đó chưa từng có thật là tốt, tựa như cười mà không phải cười nhìn về phía Đường Minh.

Tiêu Vũ cho nàng mang tới ngạc nhiên, thực sự quá lớn, đã vượt xa khỏi nàng lúc trước mong muốn.

“Hừ, bất quá là người thứ ba thôi!” Đường Minh xem thường cười lạnh, “ngươi đừng quên, bây giờ xếp hạng người thứ nhất, còn là phía ta bên này trăm dặm không một!”

“Vậy thì chờ xem!” Tĩnh Vân phu nhân tuy là nói như vậy, &#

85 nhưng đối với Tiêu Vũ khả năng tranh đến đệ nhất, kỳ thực cũng là không nắm chắc được bao nhiêu phần.

Dù sao, trăm dặm không một người thứ nhất đó là thực sự sức chiến đấu đánh ra, Tiêu Vũ bây giờ mặc dù đã đột phá, nhưng cùng trăm dặm không một so với, chỉ sợ còn kém không ít.

“Ông!”

Lại qua mấy ngày, hết thảy người cạnh tranh minh phù cùng run, mọi người lấy ra trời minh phù, đều là đầy mặt kinh ngạc.

“Tiêu Vũ xếp hạng, vừa tăng lên!”

Tiêu Vũ xếp hạng, lại một lần nữa phát sinh thay đổi, từ người thứ ba, lên tới người thứ nhất!

“Xảy ra chuyện gì?”

Đường Minh giận không nhịn nổi, tựa hồ vô cùng không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ xếp hạng lên cao, nắm chặt nắm đấm gân xanh bất ngờ nổi lên.

“Trong đoạn thời gian này, Tiêu Vũ vừa giải trừ 6 bí bên trong hai bí, bây giờ càn vùng 6 bí, tinh chìm giải khai hai cái, hắn giải khai ba cái, ngoại trừ huyễn âm núi bí mật, 6 bí đã đều bị giải khai.”

Chương 273: Điên Cuồng Xoạt Bảng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe truyền về tin tức, hết thảy sứ giả đều là thật lâu trầm mặc.

6 bí mở ra thứ năm, trong đó Tiêu Vũ giải khai ba cái, bị cho rằng ngộ tính cùng trí tuệ cao nhất tinh chìm, chỉ giải khai hai cái.

Nói cách khác, bây giờ kinh vân trong bảng, Tiêu Vũ ở của cải, ngộ tính này hai trên bảng, đều chiếm cứ đệ nhất!

“Ông!”

Các sứ giả vẫn đang trầm mặc, đột nhiên, trên bàn trong suốt hình cầu vừa là sáng lên, Tiêu Vũ xếp hạng lại biến, thăng lên đệ nhất!

“Bịch!”

Đường Minh cũng không còn cách nào bình tĩnh, vỗ bàn đứng dậy, sắc mặt muốn bao nhiêu âm trầm có bao nhiêu âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm trong suốt hình cầu trên trồi lên chữ.

Kể cả Tĩnh Vân phu nhân, cũng trở nên thất thần. Tiêu Vũ lại thật lên tới đệ nhất, này là của nàng từ vừa mới bắt đầu, cũng không nghĩ tới.

“Lần này lại xảy ra chuyện gì?” Đường Minh gầm lên.

Hắn vẫn đắc ý nhất hắn tuyển ra đến trăm dặm không một vẫn ổn chiếm đệ nhất, mà Tĩnh Vân phu nhân bên này tuyển ra người, lại là không có mấy cái có tốt thứ tự, đặc biệt là chỉ có thể cảnh tu vi Tiêu Vũ, thật là khiến người khó có thể xem trọng.

Nhưng hôm nay, này cực kỳ không được coi trọng Tiêu Vũ, lại là vọt tới người thứ nhất, liền trăm dặm không một, đều bị hắn thay thế!

“Kinh vân trong bảng, Tiêu Vũ xếp hạng, ở giao thiệp 1 trên bảng, cũng lên tới đệ nhất!”

Phụ trách giám thị người cạnh tranh nhân trung có người làm ra báo lại, truyền quay lại tin tức.

Tin tức này truyền quay lại, này gian phòng bên trong, vừa là hoàn toàn tĩnh mịch.

“Giao thiệp bảng? Này trước khi chiếm cứ thứ nhất, không phải Tần Vị Dương gì? Sau khi hắn mất tích, tuy bị một người khác thay thế, nhưng Tiêu Vũ là chuyện gì xảy ra, hắn là như thế nào ở như vậy trong thời gian ngắn xây dựng lên khổng lồ như thế giao thiệp?” Đường Minh sắc mặt âm trầm, quay người giám thị truyền đi tin tức.

Chốc lát, tin tức truyền quay lại.

“Tiêu Vũ minh phù bán chạy, ngăn ngắn mười mấy ngày sáng tạo ra mấy trăm triệu của cải, mà ấy minh phù phẩm chất kinh người, tiền đồ vô lượng, bởi vậy đưa tới này vùng các thế lực lớn tranh nhau lôi kéo, chủ động cùng với trao đổi tốt, hắn hôm nay, là càn vùng hot nhất nhân tài, cũng là thế lực khắp nơi cũng không muốn buông tay tồn tại.”

Nghe xong tin tức này, Đường Minh sắc mặt, càng khó coi đến cơ hồ muốn chảy ra nước, trầm giọng nói: “Nói như vậy, những mạng lưới quan hệ này, không phải của hắn tự đi thành lập,

Mà là càn vùng bên trong người, chủ động cùng hắn kết giao?”

Trong phòng những người khác, cũng yên lặng một hồi, tất cả mọi người loại cảm giác khó chịu cảm giác.

Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, lại còn khả năng gợi ra hiệu quả như vậy, không cần chủ động thành lập giao thiệp, thì có các thế lực lớn người chủ động đến gần?

Dưới so sánh, bọn họ tuyển ra đến những người kia thì có không ít trong khoảng thời gian này, dùng hết thủ đoạn, cùng các thế lực lớn người kết giao. Có thể quay đầu lại, Tiêu Vũ gì cũng không có làm, cũng chỉ là khắc ít ỏi minh phù, lại tại giao thiệp một khối này phát triển được so với ai khác đều tốt?

Này thật sự quá làm người khó có thể thăng bằng.

“Giao thiệp, của cải, ngộ tính, kinh vân 5 bảng, bây giờ ngoại trừ sức chiến đấu cùng quyền lực, hắn đã chiếm ba cái đệ nhất!”

Nhiều sứ giả thật lâu không nói gì, ngay từ đầu ai có thể nghĩ tới, tu vi thấp nhất Tiêu Vũ, kết quả đến cuối cùng lại là cực kỳ chói mắt, kinh vân 5 bảng độc chiếm thứ ba.

Chỉ riêng chỉ chút này, hắn thăng lên đệ nhất, căn bản không có chút nào kỳ quái.

“Ha ha, ta nhớ được đã có người nói qua, không người có thực lực, làm sao cũng khó khăn có thành tựu, mà người có thực lực, sẽ theo bắt đầu đến kết thúc, đều là một đường hát vang!”

Tĩnh Vân phu nhân chưa từng có giống như bây giờ hưng phấn qua, Đường Minh vẫn bắt lại trăm dặm không một chiếm thứ nhất sự tình nói sự tình, làm nàng không cách nào phản bác.

Bây giờ, nàng rốt cục có thể phi thường kiên cường nói chuyện, Tiêu Vũ cho nàng ngạc nhiên, thật sự là xa xa vượt qua nằm ngoài dự đoán của nàng.

“Hừ!” Lần này, luân hồi Đường Minh vô lực phản bác, chỉ là cắn chặt hàm răng phát sinh hừ lạnh một tiếng.

“Ông!”

Đúng lúc này, trong suốt hình cầu lại sáng, tất cả mọi người vào đúng lúc này, cũng như như chim sợ cành cong, cùng nhau cả kinh.

“Lần này lại là cái gì?” Đường Minh một trận táo bạo, hướng về kia trong suốt hình cầu căm tức mà đi.

Bóng trên hiện ra một nhóm chữ viết, hàng chữ này trồi lên, trong phòng bầu không khí, nhất thời trở nên vô cùng quỷ dị.

“Xếp hạng thay đổi, trăm dặm không một chém giết bạch Ma Hùng, thăng lên đệ nhất!”

Trong thời gian thật ngắn, xếp hạng lại thay đổi, hơn nữa thay đổi còn là đệ nhất vị trí, đây là phi thường chuyện hiếm có.

Đường Minh sửng sốt hồi lâu, sau đó cất tiếng cười to: “Ha ha ha ha, ta nói gì đó? Người có thực lực theo bắt đầu đến kết thúc đều sẽ một đường hát vang, Tiêu Vũ chiếm cứ kinh vân bảng thứ ba thì lại làm sao? Trong khảo nghiệm quan trọng nhất, rốt cuộc còn là sức chiến đấu!”

Tĩnh Vân phu nhân sắc mặt, không khỏi chìm xuống dưới. Nàng tuyệt đối không ngờ rằng, Tiêu Vũ mới thăng lên đệ nhất, chưa qua bao lâu, trăm dặm không một liền vừa cãi trở về.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra, trăm dặm không một sức chiến đấu, quả thật kinh người.

“Ha ha, tuy nói lần này thử thách, nhìn chính là nhiều phương diện tiềm lực, nhưng ngộ tính thực lực, chung quy là trọng yếu nhất.” Đường Minh vẻ mặt đắc ý, nói: “Mà ngộ tính một khối, đơn giản chính là mở ra này vùng 6 bí, nhưng bây giờ có thể mổ đã chỉ còn một huyễn âm núi. Tiêu Vũ đi nơi đó, nếu có thể mổ, đã sớm giải khai.”

“Thế cho nên, hắn tại cái khác lĩnh vực coi như biểu hiện cho dù tốt, cũng không dùng, sức chiến đấu không bằng trăm dặm không một, thì thủy chung không cầm được này đệ nhất, trừ phi hắn cũng như là trăm dặm không một như vậy, dựa vào sức chiến đấu chém giết này hung Yêu, nhưng điều này có thể sao?”

Đường Minh lời nói mặc dù chói tai, nhưng lần này, Tĩnh Vân phu nhân lại là không có phản bác.

Nàng cũng biết, Tiêu Vũ vừa mới đột phá đến Hồn cảnh, luận chiến lực, rất khó cùng trăm dặm không một so với, làm sao có khả năng ở săn giết hung Yêu trên cùng trăm dặm không một so với?

Trên thực tế, Tiêu Vũ có thể thu được bây giờ cái hạng này, Tĩnh Vân phu nhân đã rất thỏa mãn.

“Ha ha, kinh vân 5 bảng, quyền lực là khó khăn nhất lấy được, mà cái khác 3 bảng, hắn chiếm đệ nhất sau khi, &# 85 cũng không có lên cao không gian, tiếp tục tăng lên, cũng sẽ không ảnh hưởng trời minh phù bên trong tổng xếp hạng.”

Đường Minh sắc mặt càng đắc ý, nói: “Ta đây muốn xem, ở tình huống như vậy, cái kia Tiêu Vũ kế tiếp còn khả năng làm cái gì?”

Hắn sau khi nói xong, lập tức liên lạc bên ngoài người giám thị, trước mặt Tĩnh Vân phu nhân mặt, hỏi: “Tiêu Vũ bây giờ nơi nào, đang làm gì?”

Tĩnh Vân phu nhân biết, Đường Minh đây là đang cố ý đả kích nàng, làm cho nàng biết Tiêu Vũ đã không có những cách khác có thể tăng cao thực lực. Mặc dù rõ ràng, nhưng nàng cũng vẫn là không nhịn được nghiêng tai lắng nghe, muốn biết Tiêu Vũ bây giờ xu hướng.

Chốc lát, tin tức truyền quay lại: “Tiêu Vũ vừa mới ra khỏi thành, hướng tây mà đi, bây giờ đã đến ngọn lửa đen núi xung quanh.”

“Ngọn lửa đen núi?” Đường Minh nhíu mày, không nghĩ ra Tiêu Vũ đi nơi nào làm gì.

“Ngọn lửa đen trong núi, có một con có thể săn giết đại yêu, hắn tựa hồ, là muốn đi săn giết ngọn lửa đen Tà quạ!”

Tin tức truyền quay lại, Đường Minh đồng tử, bỗng nhiên rụt lại một hồi, “chẳng lẽ…… hắn thật muốn đem hết thảy bảng đều xoạt một cái, muốn ở sức chiến đấu trên bảng, cũng tranh đến đệ nhất?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 274: Đệ 1 Tranh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một tòa núi lớn, trong núi lộ ra từng trận cực nóng khí tức, trên núi núi đá đều là màu đen, giống như từng khối từng khối bị đốt cháy qua than đá.

“Đây là ngọn lửa đen núi? Ngươi nói đầu kia ngọn lửa đen quạ ở nơi này?” Nhị Hắc đánh giá ngọn núi này, nghi ngờ nhìn Tiêu Vũ.

Không có giải thích, Tiêu Vũ trực tiếp cất bước, đi vào trong núi. Nhị Hắc bất mãn mà lật ra một cái liếc mắt, cũng chỉ có thể đuổi tới.

Trong tay nắm trời minh phù, phù bên trong, Tiêu Vũ bây giờ xếp hạng vẫn là đệ nhị, người thứ nhất, vẫn là trăm dặm không một.

Chiếm cứ người thứ hai, hắn tin tưởng hắn đã có thể vào lần này trong khảo nghiệm bộc lộ tài năng, nhưng như thế vẫn chưa đủ. Hắn muốn dùng hoàn mỹ nhất tư thế, đi Nguyệt Thần cung.

Hắn bình thường tuy không lòng hiếu thắng, nhưng lần này quan hệ đến có thể không nhìn thấy Nguyệt Thần, hắn nhất định phải muốn làm tốt nhất, vì thế, hắn nhất định phải cùng trăm dặm không một tranh cướp cái này đệ nhất.

“Hây!”

Hai người vào núi, đột nhiên, bầu trời ảm đạm xuống, vốn mặt trời chói chang thiên địa, đột nhiên lâm vào vô biên hắc ám bên trong.

“Tình huống thế nào?” Nhị Hắc kêu lớn lên, khẩn trương không ngớt.

“Xem bên trên!” Tiêu Vũ ngẩng đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời.

“Này…… má ơi!” Nhị Hắc ngẩng đầu nhìn lên, sợ đến chân đều mềm nhũn.

Trên bầu trời, phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy lít nha lít nhít, đầy trời đều là quạ đen, chính là này một đám quạ xuất hiện, đem thanh thiên đều che khuất, mới khiến trong núi giống như lâm vào ban đêm.

“Hừ, các ngươi thật to gan, dám xông vào Bổn đế đạo trường!”

Hừ lạnh một tiếng, từ Tà trong đám truyền đến, lại là không thấy một thân, chỉ nghe ấy tiếng.

“Xem ra ngươi sớm có phòng bị, đã như vậy, nói vậy cũng biết ta ý đồ đến.” Tiêu Vũ thân hình như núi, chưa từng chút nào dao động.

“Đã sớm nghe nói, ngày gần đây có một đám người, ở chung quanh săn giết yêu tộc ta, nói như vậy ngươi cũng là một thành viên trong bọn họ?” Thanh âm kia nghe tới khàn khàn lạnh như băng, theo bốn phương tám hướng vang lên.

Âm thanh thân mình liền đã làm người ta phát rét, hơn nữa tại đây thanh âm truyền tới thời điểm, trên bầu trời ngàn tỉ quạ đen, mỗi một con đều tựa như đang nhìn chăm chú trên đất hai người, vô số vừa con mắt màu đỏ ngòm, liền như là tới từ địa ngục.

“Mấy trăm năm trước, ngươi vì cầu đột phá, đã đồ ba tòa nhân tộc cổ thành,

Uống ngàn tỉ sinh linh máu, như ngươi loại này dị thể, ta hoàn toàn không cảm thấy giết ngươi có gì không ổn.” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt từ trên trời bầy quạ chầm chậm đảo qua.

“Chỉ bằng ngươi, cũng muốn giết ta?” Âm thầm âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi có điều mới vào ngưng đọng Hồn cảnh, mà Bổn đế sớm ở nhiều năm trước đã tiến vào luyện hồn cảnh, ngươi dựa vào cái gì giết ta?”

“Ngươi quá để mắt mình!” Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, sau đó đột nhiên ra tay.

“Mịa nó!” Nhị Hắc một tiếng kêu sợ hãi, ngay sau đó liền đã bị Tiêu Vũ tóm vào trong tay.

Hắn vốn là Tiêu Vũ binh khí, hoàn toàn do Tiêu Vũ khống chế, giờ phút này Tiêu Vũ hơi chuyển động ý nghĩ một chút, hắn nhất thời hóa thành một cái đen kịt trường kiếm.

Trường kiếm tuột tay, mang theo kiếm quang bén nhọn, như là một tia chớp, mang theo thật dài ánh sáng, bay vào đàn quạ.

“A a a……”

Bầy quạ cùng vang lên, âm thanh chói tai khó nghe. Lượng lớn quạ đen đồng thanh kêu, phảng phất chỉ là âm thanh đều có thể đem người chấn động điếc.

“Phụp!”

Trường kiếm bay qua, 1 vũng máu tươi như mưa rảy nước đi, bầy quạ bên trong truyền đến một tiếng rên, tiếp theo, một con to lớn Hỏa nha từ hiện ra thân thể.

Nó hình thể to lớn, toàn thân đen như mực, trên người lông chim như đang thiêu đốt, lúc này một đôi con ngươi băng lãnh lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trước ngực có một lỗ hổng, trong khi hướng ra phía ngoài rướm máu.

"Nhiều năm như vậy, ngươi là người thứ nhất thương tổn được ta, tiểu bối, ngươi chọc giận ta!" Quạ đen ngữ khí uy nghiêm đáng sợ, trong mắt lộ ra trần trụi sát ý.

Trong miệng nó phát sinh một loại quái lạ âm tiết, bầy quạ sau khi nghe được, tựa hồ lâm vào điên cuồng.

Đàn quạ đầy trời, mỗi một con quạ đen con mắt đều trở nên đỏ chót, lít nha lít nhít, thì như bầu trời đè xuống bình thường, điên cuồng đánh về phía Tiêu Vũ.

"Bằng ngươi chút thực lực này, cũng dám mạo phạm ta? Này vạn quạ đại trận sẽ đem ngươi xé thành mảnh nhỏ!" Lớn quạ lộ ra điên cuồng, tức giận ngập trời.

"Phải không?" Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, phảng phất căn bản không có nhìn thấy áp thiên đàn quạ.

"Tiểu tử, ngươi điên rồi, còn không nghĩ biện pháp?" Nhị Hắc hóa thành trường kiếm bay trở về, lo lắng đối với Tiêu Vũ hô to.

"Ầm!"

Đàn quạ rốt cục đè xuống, bọn chúng số lượng quá khổng lồ, tựa như một tòa núi lớn, đập về phía một hạt bụi, lập tức đem Tiêu Vũ nuốt hết.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Ngọn lửa đen Tà quạ trong mắt loé ra xem thường, không tiếp tục liếc mắt nhìn, liền xoay người, muốn rời đi.

"Bốp!"

Đúng lúc này, Tiêu Vũ vọt ra, ngọn lửa đen Tà quạ lập tức cảm giác được nguy hiểm, bỗng nhiên quay đầu lại.

Quay đầu lại lập tức, hắn chỉ có thấy một cái màu đen kiếm, mũi kiếm đã đến trước mắt hắn.

“Phụp!”

Trường kiếm xuyên thủng ngọn lửa đen quạ mi tâm, trong nháy mắt này, một con hình thể nhỏ rất nhiều quạ đen theo bên trong bay ra, vỗ vỗ hai cánh, liều mạng chạy trốn.

“Đây là nguyên thần của nó? Tiểu tử, đừng làm cho nó chạy!” Nhị Hắc kêu to nhắc nhở Tiêu Vũ.

Trên thực tế, gì dùng Nhị Hắc nhắc nhở? Chỉ có điều Tiêu Vũ bây giờ cảnh giới trong chín tầng trời cũng không thể phi hành, rất khó đuổi theo con này Tà quạ nguyên thần.

Trong nháy mắt này, hắn đánh ra một viên dấu ấn.

Khí ấn bá bay ra, thần tốc đuổi theo ngọn lửa đen Tà quạ không nhìn, hóa thành một hơi chuông lớn màu vàng óng, đem bắt lại ở trong đó.

“Keng!”

Tiếng chuông vừa vang, ngọn lửa đen quạ màu vàng nguyên thần bị mạnh mẽ chấn tan, bị mất mạng tại chỗ.

“A a a……”

Bầy quạ kinh khủng, phát ra chói tai khó nghe tiếng kêu, thần tốc tản đi, vùng thế giới này, ánh sáng lại xuất hiện, vừa giống như lập tức theo đêm đen, đã biến thành ban ngày.

“Con chim này cũng quá yếu, còn không bằng lông đen.” Nhị Hắc một lần nữa hóa thành hình người, đi đến đen diễm Tà quạ trước thi thể, còn bắt lại chân đá đá.

“Con chim này cũng không yếu, chỉ có điều ta không cho nó cơ hội phát huy mà thôi.” Tiêu Vũ nói.

Ngọn lửa đen quạ thực lực, tuyệt đối không kém, chỉ là nó quá khinh thị Tiêu Vũ, mà Tiêu Vũ cũng muốn tốc chiến tốc thắng, căn bản không có cho nó cơ hội xuất thủ. U &# 8

Làm nguyên thần của nó bị Tiêu Vũ làm cho rời thân thể, con này Tà quạ kết cục thì đã quyết định.

“Ông!”

Trời minh phù nhẹ run lên, Tiêu Vũ lấy ra, phù bên trong xếp hạng thay đổi, hắn lại một lần nữa, leo lên đệ nhất.

“Đi thôi.” Hắn gọi trên Nhị Hắc, từ nơi này rời đi.

“Ngươi đã thăng lên đệ nhất, còn phải tiếp tục săn giết cái khác Yêu tộc gì?” Nhị Hắc đuổi tới Tiêu Vũ, không rõ nói.

“Ta mặc dù thăng lên đệ nhất, nhưng trăm dặm không một chắc chắn sẽ không nhàn rỗi, hắn cũng sẽ tiếp tục săn giết Yêu tộc. Bây giờ đệ nhất tranh, thì còn lại ta và hắn, ta nếu không tiếp tục, rất nhanh hắn sẽ lại đem ta chen xuống.” Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại.

“Cái kia mục tiêu kế tiếp, ngươi định tìm gì một con?” Bất đắc dĩ lườm một cái, Nhị Hắc lại hỏi.

“Trong thế giới này, chúng ta không cách nào phi hành, sau này không thể thiếu muốn tìm những yêu tộc kia thay đi bộ. Phía nam có một con Yêu sẻ, tốc độ phi hành còn có thể, thì đi trước tìm nó.” Tiêu Vũ nói xong, cùng Nhị Hắc lại một lần khởi hành, hướng nam mà đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 275: Nghịch Phạt Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Như là Tiêu Vũ dự liệu, hắn đệ nhất, rất nhanh sẽ một lần nữa bị Bách Lý Vô Nhất đuổi kịp. Bây giờ cuối cùng này đệ nhất vị trí, hoàn toàn thành hắn và Bách Lý Vô Nhất hai người tranh cướp.

“Khảo nghiệm kỳ hạn đã sắp đến rồi, cuối cùng, xem ra cuối cùng đệ nhất, sẽ ở giữa hai người bọn họ sản sinh.”

Càn vực nội, hết thảy sứ giả cơ hồ đều đã đối với người thứ nhất cùng người thứ hai không ôm hy vọng, bởi vì bây giờ đệ nhất và đệ nhị, hoàn toàn đã bị Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất ổn định chiếm cứ.

“Không nghĩ tới, tên tiểu bối này, có thể đi tới trình độ này!” Đường Minh sắc mặt khó coi dị thường, cuối cùng uy hiếp được Bách Lý Vô Nhất đệ nhất vị trí, chỉ có là trước mắt hắn xem thường nhất Tiêu Vũ.

“Bây giờ, lần khảo nghiệm này kỳ hạn đã chỉ còn không đến hai tháng, tin tưởng không lâu sau nữa, giữa bọn họ, chắc chắn sẽ phân ra một thắng bại!” Một vị sứ giả hơi không cam lòng nói.

Tĩnh Vân phu nhân lúc này, lại là vẫn duy trì trầm mặc, chẳng hề nói một câu.

Nàng lựa chọn trúng năm người, bây giờ ngoại trừ Tiêu Vũ ở tranh đệ nhất ở ngoài, mấy người khác, cơ hồ đều đã vô vọng.

Kiều Vũ Thi bây giờ đứng hàng thứ mười có hơn, Mộ Dung Cô Vũ thứ tự cũng không quá lý tưởng. Mà hai người khác, Giang Ngọc Ngân đã bỏ mình, vài ngày trước, Hàn Dạ Thành để tăng lên thứ tự, mạo hiểm đi săn giết một vị nguy hiểm đại yêu, đến nay không về, hơn nửa, cũng đã là dữ nhiều lành ít.

Một vòng này thử thách, cuối cùng chỉ lại có năm người có đủ điều kiện, có tư cách tham dự vòng kế tiếp chọn lựa, cho nên bây giờ ngoại trừ Tiêu Vũ, nàng này 1 vùng mấy người, hầu như cũng đã là không có hi vọng.

“Tiêu Vũ thu phục Huyết Vũ Yêu sẻ, bây giờ đang hướng về phương bắc mà đi!”

Tin tức truyền quay lại, một đám sứ giả vừa là sắc mặt phức tạp, Đường Minh sắc mặt, càng khó coi tới cực điểm.

“Huyết Vũ Yêu sẻ? Nó không phải đã đạt được Luyện Thần cảnh đỉnh núi gì? Làm sao sẽ bị cái này mới vừa tiến vào Hồn cảnh tiểu bối thu phục?” Đường Minh nổi gân xanh, không muốn tiếp thu.

“Tên tiểu bối này thực lực, không đơn giản.” Bên cạnh một vị khác sứ giả thở dài một cái, nói: “Hắn khả năng chém giết ngọn lửa đen quạ, cũng đã đủ để chứng minh thực lực của hắn, e sợ Thánh cảnh trở xuống những yêu tộc kia, đều không phải là đối thủ của hắn.”

“Ngươi nói…… hắn có nghịch phạt tiềm lực?” Mấy vị sứ giả, đồng thời chấn động mạnh.

Trong chín tầng trời này chín thật lớn bên trong thế giới, không thiếu có mấy người thiên tư tươi đẹp, không chỉ cùng cảnh bên trong khó có địch thủ, hơn nữa còn có có thể vượt cảnh giới chiến đấu thực lực.

Loại năng lực này,

Được xưng là nghịch phạt.

Có loại năng lực giả này, không thể nghi ngờ thập phần ít ỏi, là thiên tài trong thiên tài, thường thường có năng lực này người, ngày sau đều sẽ có thành tựu bất phàm.

“Trước mắt xem ra, hắn quả thật có nghịch phạt lực lượng.” Một vị sứ giả thở dài: “Hơn nữa, hắn mới mới vào ngưng đọng Hồn cảnh, cũng đã có thể chém giết luyện hồn cảnh đỉnh ngọn lửa đen quạ, hắn nghịch phạt lực lượng, hầu như đã đạt đến cảnh giới thứ hai!”

Nghịch phạt lực lượng, là chỉ vượt qua tự thân cảnh giới thực lực chân thật, vượt qua tự thân một cảnh giới, chính là 1 cảnh, vượt qua hai cái cảnh giới, chính là 2 cảnh.

Tiêu Vũ mới vào ngưng đọng Hồn cảnh, nhưng có thể chém giết luyện hồn cảnh đỉnh đại yêu, hắn nghịch phạt lực lượng không thể nghi ngờ đã vượt ra khỏi 1 cảnh, hầu như muốn đạt tới cảnh giới thứ hai.

“Sao có thể có chuyện đó?” Đường Minh đầy mặt không muốn tin tưởng, “có nghịch phạt lực lượng, liền đã là thập phần hiếm thấy, hắn còn đạt đến nghịch phạt cảnh giới thứ hai?”

Thảo nào Đường Minh không muốn tiếp thu, nếu thật sự là như thế nói, chỉ sợ Tiêu Vũ chân thực sức chiến đấu, hoàn toàn vắng mặt Bách Lý Vô Nhất bên dưới.

Điều này cũng mang ý nghĩa, bình thường Hồn cảnh người, bất kể là ngưng đọng Hồn cảnh còn là luyện hồn cảnh, e sợ đều không phải là Tiêu Vũ đối thủ.

Bây giờ Tiêu Vũ, Hồn cảnh trong vòng vô địch!

Trừ phi, đối thủ của hắn cũng có được nghịch phạt lực lượng, nếu không Hồn cảnh trong vòng, căn bản không ai có thể đánh với hắn một trận.

Nhưng mà, Tiêu Vũ mới vừa vặn đột phá đến Hồn cảnh!

"Phải hay không phải, tiếp tục xem tiếp sẽ biết. Nếu là hắn khả năng tiếp tục chém giết Hồn cảnh đỉnh đại yêu, không hề nghi ngờ, liền có thể nói rõ hắn có được nghịch phạt lực lượng!"

Một vị sứ giả sau khi mở miệng, tất cả mọi người trầm mặc xuống, mật thiết chú ý Tiêu Vũ bên kia tin tức.

Cũng không lâu lắm, liền có tin tức truyền trở về, Tiêu Vũ xếp hạng lại biến, lại lên đệ nhất.

Mà tại đây không lâu về sau, Bách Lý Vô Nhất hiển nhiên cũng ý thức được Tiêu Vũ tại cùng hắn tranh cướp đệ nhất, cũng đang không ngừng săn giết minh phù bên trong chỉ định Yêu tộc, ở không lâu sau đó lại lên đệ nhất.

Cứ như vậy, vốn ít nhất thay đổi người thứ nhất, trong khoảng thời gian ngắn, lại là thành thay đổi thường xuyên nhất thứ tự, Bách Lý Vô Nhất cùng Tiêu Vũ tựa hồ đều điên cuồng, mỗi ngày đều ở săn giết dị thú trên đường.

"Này…… bây giờ thử thách, đã triệt để biến thành hai người bọn họ võ đài?"

"Chúng ta nhọc nhằn khổ sở, chỉ vì có thể đẩy ra năm người đứng đầu, có thể hai người bọn họ, cũng đã hoàn toàn không đem danh thứ khác để ở trong mắt, trong lòng chỉ có đệ nhất."

Hết thảy tham dự khảo nghiệm người trẻ tuổi, nhìn lên trời minh phù bên trong thỉnh thoảng truyền đến xếp hạng thay đổi, đều là đã khiếp sợ, vừa cay đắng.

Thử thách tiến hành đến nay, rất nhiều người nhọc nhằn khổ sở, vẫn không có thể chen vào mười vị trí đầu, có thể Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất, lại là đã nhiều lần leo lên đệ nhất.

Ở tình huống như vậy, tựa hồ này thử thách cũng chỉ còn lại có giữa bọn họ cạnh tranh, những người khác, tất là hoàn toàn đều biến thành dư thừa.

“Ha ha……”

Trong một ngọn núi, Kiều Vũ Thi nắm bắt trong tay trời minh phù, trên khuôn mặt lộ ra nói không nên lời cay đắng.

Lần này một nhóm, nói thật nha từ vừa mới bắt đầu, Kiều Vũ Thi thì chưa bao giờ cho rằng Tiêu Vũ có thể được cái gì tốt thứ tự. Ở trong mắt nàng, Tiêu Vũ rốt cuộc chỉ có thể cảnh tu vi, cùng với những cái khác người cạnh tranh, chênh lệch nhiều lắm.

Hơn nữa trước đó, nàng cũng chưa bao giờ cảm thấy Tiêu Vũ có chỗ gì hơn người.

Nàng bây giờ vẫn đang nhớ tới, lúc trước Tiêu Vũ ở bên cạnh lạnh nhạt lời bình Mộ Dung Cô Vũ cùng Hàn Dạ Thành một màn, ngay lúc đó nàng, còn đối với Tiêu Vũ tràn ngập không ưa, cảm thấy Tiêu Vũ không có bản lãnh gì thì thôi, lại còn gan dạ đại ngôn bất tàm lời bình mặt khác hai cái cùng nàng nổi danh thiên tài.

Từ khi biết cho tới bây giờ, UU đọc sách w ww. Uuk &# 97; nsh &# 117;. c &# 111; &# 109; nàng xưa nay, sẽ không chính thức nhìn thẳng vào qua Tiêu Vũ.

Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ trong mắt đã chỉ có người thứ nhất, mà nàng đoạn này thời gian nhọc nhằn khổ sở, bây giờ xếp hạng, cũng chẳng qua là người thứ mười hai!

“Nếu ban đầu ta, không phải đứng ở Giang Ngọc Ngân bên kia, mà là lựa chọn ủng hộ hắn, dùng năng lực của hắn, bây giờ chỉ sợ cũng khả năng dễ dàng tăng lên ta xếp hạng, tựa như lúc trước, hắn tùy ý bỏ qua dị thú thi thể, cũng có thể làm cho Mộ Dung Cô Vũ thu được không ít của cải. Chỉ tiếc……”

Kiều Vũ Thi càng là hồi tưởng, nụ cười trên mặt, lại càng cay đắng.

Đáng tiếc bây giờ tất cả đã trễ rồi, nàng đoạn đường này cũng đứng ở Giang Ngọc Ngân bên này, thậm chí trước khi ở Giang Ngọc Ngân bỏ mình thời gian, nàng còn đã trách cứ Tiêu Vũ.

Bây giờ, Tiêu Vũ vừa làm sao lại giúp nàng?

Kiều Vũ Thi cay đắng, không người biết được, bây giờ tất cả mọi người chú ý điểm, đều ở đây Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất trên thân.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, hai người kia tên, liền ở đệ nhất và người thứ hai qua lại luân phiên, thường xuyên thay đổi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 276: Ma Chu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thử thách tiến hành đến bước này, này xếp hạng như trước lạc hậu người, cũng tự biết không có hy vọng gì. Mặc dù bọn họ cũng không biết xác thực thử thách kỳ hạn, nhưng bây giờ năm người đứng đầu cơ bản đều đã không muốn thay đổi, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, thử thách sẽ không lại tiến hành bao lâu.

Không ít người đơn giản đều từ bỏ, chỉ là yên lặng chú ý Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất xếp hạng.

Nếu nói là cuối cùng có gì khó tin, vậy không thể nghi ngờ chính là hai người này cuối cùng, ai sẽ tranh chấp đệ nhất tên.

“Minh phù bên trong ghi lại hung Yêu, số lượng cũng là có hạn. Hai người bọn họ đều là Hồn cảnh tu vi, có thể đối phó cũng chỉ có Hồn cảnh Yêu tộc, trước mắt Hồn cảnh đại yêu còn thừa số lượng, đã không nhiều lắm.”

“Nói cách khác, bọn họ bây giờ muốn đấu tốc độ, nhìn ai tài năng ở càng trong thời gian ngắn, chém giết càng nhiều đại yêu, ai cướp được nhiều lắm, ai có thể có được cái này đệ nhất!”

Mọi người yên lặng chú ý, đồng thời đã ở phân tích quyết định hai người kia cuối cùng thắng bại nhân tố.

Minh phù bên trong ghi lại này hung Yêu, cơ hồ đều là ngưng đọng Hồn cảnh giới, hoặc là luyện hồn cảnh giới, dù sao hết thảy tham dự khảo nghiệm người trẻ tuổi, tu vi đều chỉ ở Hồn cảnh.

Có điều trừ lần đó ra, phù bên trong cũng còn ghi chép ba vị đã đạt được Thánh cảnh tồn tại. Nhưng Hồn cảnh đến Thánh cảnh, chênh lệch liền như là trời cùng đất, cho nên mọi người hoàn toàn không cho rằng, Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất có chém giết Thánh cảnh tồn tại có thể.

Này đây, cuối cùng thắng bại, liền tại bọn hắn ai có thể chém giết càng nhiều Hồn cảnh đại yêu.

“Mẹ kiếp, cái này Bách Lý Vô Nhất có thể thật ác độc, lại có thể đuổi được ngươi!”

Một mảnh sâu trong rừng, khi biết được Bách Lý Vô Nhất lại một lần thăng lên đệ nhất, Nhị Hắc cũng không nhịn được đối với cái kia chưa từng gặp đối thủ cảm thấy khâm phục.

“Ta phỏng chừng, tu vi của hắn đã đã đạt đến luyện hồn cảnh, so với ta cao hơn một cảnh giới.” Tiêu Vũ đối với cái kia Bách Lý Vô Nhất, kỳ thực đáy lòng, cũng là có chút thưởng thức.

Dù sao, khả năng có thực lực như thế tuổi trẻ nhân vật, đã không nhiều lắm. Cái này Bách Lý Vô Nhất, có thể cùng hắn tranh đến nước này, quả thật phi thường hiếm thấy.

Hơn nữa Bách Lý Vô Nhất người này, cùng Tần Vị Dương có bất đồng rất lớn. Nếu là Tần Vị Dương phát hiện thứ hạng của mình đã bị uy hiếp, chắc chắn không chừa thủ đoạn nào, thậm chí sẽ trực tiếp ra tay đối phó.

Có thể Bách Lý Vô Nhất, nhưng chỉ là yên lặng làm mình sự tình, tiếp tục chém giết yêu thú cường đại, chỉ một điểm này đến xem, hắn tựa hồ cũng thập phần hưởng thụ cùng Tiêu Vũ ở giữa cạnh tranh.

Hoặc là nói, đó là một có boong boong ngông nghênh người, hy vọng thông qua mình thực lực đến vượt qua Tiêu Vũ,

Mà không phải nhận sự giúp đỡ thủ đoạn gì.

Chỉ riêng này phần này cốt khí, Tiêu Vũ liền có thể biết, người này ngày sau khả năng đạt tới cảnh giới, tất nhiên không thấp.

“Ngươi thật giống như còn thật thưởng thức hắn? Không hiểu nổi, các ngươi ngay cả mặt mũi cũng chưa từng thấy, có cái gì tốt thưởng thức?” Nhị Hắc ở bên cạnh nói thầm.

“Rất nhiều chuyện, ngươi cũng sẽ không hiểu, có mấy người dù cho chưa từng thấy, nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng lẫn nhau thưởng thức.” Tiêu Vũ nói: “Tựa như lúc trước ta và Sở Ngâm Sa giống nhau, chúng ta mới quen thời điểm, liền đều biết đối phương là đáng giá thâm giao người.”

Nhị Hắc không cho là thế, hắn dù sao chỉ là một món binh khí, mặc dù đầy bụng tâm địa gian giảo, nhưng và không hiểu lắm giữa người và người thứ tình cảm này.

“Bây giờ còn lại Hồn cảnh đại yêu, còn có 5 tôn, ta và hắn thắng bại, cũng đem ở trong vài ngày này phân ra.” Tiêu Vũ tâm tình nhẹ nhõm dị thường, cùng Bách Lý Vô Nhất dạng này người tranh, để hắn đã không để ý đến thắng bại.

“Này, ngươi đối với nơi này cái kia sâu nhỏ hiểu bao nhiêu?” Nhị Hắc đột nhiên mở miệng, nhìn về phía bên cạnh một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi này một thân huyết y, đầy mặt cay đắng, chính là đầu kia bị Tiêu Vũ thu phục Huyết Vũ Yêu sẻ. Bọn họ này đến, chính là cưỡi này con Yêu sẻ đến.

“Đầu kia nhện Yêu, đã sống hơn hai vạn năm, ta và nó cũng không cái gì lui tới, chỉ biết nó quanh thân là độc, cùng tử kim Cự Mãng có chỗ tương tự.” Huyết Vũ Yêu sẻ vẻ mặt đau khổ nói.

Tiêu Vũ ở bên nghe, đối với cửu thiên các tộc, hắn thật sự quá hiểu, bởi vậy cũng không có quá coi là chuyện đáng kể.

"A?"

Đột nhiên, hắn dừng bước, bởi vì phía trước, xuất hiện một to lớn mạng nhện.

Mạng nhện đủ để, có một to lớn châu kén, trong kén lộ ra một cái tay.

"Ở bên trong là cá nhân?" Nhị Hắc kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ là ở chúng ta trước khi, này nghĩ đến săn giết này con sâu người?"

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, lấy ra khí ấn, vung kiếm quét qua, chặt đứt tơ nhện, phá vỡ ấy kén.

"Còn sống?" Hắn hơi kinh ngạc.

Trong kén là người trẻ tuổi, nhìn tu vi ở luyện hồn cảnh giới, mặc dù sống sót, nhưng cũng nơi đang hôn mê, tại sao gọi cũng không chịu mở mắt.

"Chủ nhân, người này trúng độc, không cách nào tỉnh lại." Huyết Vũ Yêu sẻ ở bên cạnh do dự một chút, nói: "Nghe nói, đầu kia nhện chỉ thích ăn người sống, cho nên bắt được người sau khi, thì sẽ dùng độc khiến cho hôn mê, mà sẽ không thương tới tính mạng. Đợi cho nàng muốn ăn thời điểm, nàng mới sẽ đem độc mở ra, tươi sống đem người ăn luôn!"

"Mẹ kiếp, đây là cái gì thú vị!" Nhị Hắc nghe được một trận phát tởm.

Tu luyện tới Hồn cảnh Yêu tộc, cũng không cần ăn uống, nhưng có chút Yêu tộc trời sinh khát máu, sẽ lấy ăn bởi vì vui.

Nhưng như nơi này đầu kia châu Yêu như vậy, đem người độc choáng váng, bảo tồn lại, muốn ăn thời điểm còn muốn đem trên thân thể người độc mở ra, làm người ở sợ hãi tử vong bên trong bị ăn sạch, đây rõ ràng chính là cố ý hành hạ.

“Người này trúng rồi con nhện kia độc, đã không cứu nổi.” Huyết Vũ Yêu sẻ ở bên cạnh lắc đầu, nhắc nhở Tiêu Vũ.

Gật gật đầu, Tiêu Vũ không tiếp tục để ý người này, tiếp tục tiến lên.

Theo đi tiếp, trên đường mạng nhện càng ngày càng nhiều, từng cái châu internet, cơ hồ đều quấn quít lấy một người.

“Ầm!”

Đột nhiên, phía trước truyền đến động tĩnh. Tiêu Vũ mấy người bước nhanh hơn, liền nhìn thấy một con to lớn đen nhện, đang cùng một người thanh niên đang chiến đấu.

“Là hắn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, tại cùng con này Ma chu động thủ người, rõ ràng là Hàn Dạ Thành.

Nhưng mà, lúc này Hàn Dạ Thành, áo quần rách nát, đầu tóc rối bời, nào còn có ngày xưa nửa phần kiêu ngạo. Con kia Ma chu rõ ràng đang cố ý trêu chọc hắn, chậm chạp không hạ sát thủ.

“Hả? Vừa có người tới?”

Nghe đến động tĩnh, U &# 8 to lớn nhện quay đầu, trong miệng phát ra, đúng là nữ tử âm thanh, nghe tới thập phần dễ nghe.

“Là ngươi?” Hàn Dạ Thành lúc này mới phát giác Tiêu Vũ đến, sắc mặt nhất thời phức tạp không ngớt.

Khoảng thời gian này, hắn tự nhiên cũng biết Tiêu Vũ xếp hạng vài lần lên tới đệ nhất, mà hắn bây giờ xếp hạng, lại còn đang thứ mười có hơn.

Trước đó không lâu hắn mạo hiểm tiến vào nơi đây, muốn săn giết này con Ma chu, nhưng không nghĩ trúng rồi này nhện độc.

Nếu không phải trước khi tới, hắn đã hiểu cặn kẽ qua này nhện, tiêu phí giá thật lớn chuẩn bị đối phó nhện độc thuốc, giờ phút này đã sớm chết.

Đồng xuất 1 vùng, nhớ ngày đó Hàn Dạ Thành đồng dạng xem thường Tiêu Vũ, cho nên từ vừa mới bắt đầu, Tĩnh Vân phu nhân kiến nghị bọn họ đồng hành, nhưng hắn lại là đi thẳng.

Nhưng hôm nay, dưới so sánh, hắn ở Tiêu Vũ trước mặt, lại là có vẻ vậy không chịu nổi.

“Nguyên lai là ngươi a, trước ngươi không phải ngưu khí hống hống gì? Làm sao bây giờ rơi vào khó coi như vậy!” Nhị Hắc mở miệng, một câu nói đi ra, vừa là để Hàn Dạ Thành sắc mặc khó coi vài phần.

Chương 277: Cuối Cùng 1 Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Hồi lâu qua đi, đại địa nổ vang, Ma chu thân thể khổng lồ ngã xuống đất, rốt cuộc bất động, trên người sáu cái có mang kịch độc chân nhện, tất cả đều bị chém rơi mất.

“Ùng ục!”

Huyết Vũ Yêu sẻ thấy đem trường kiếm thu hồi Tiêu Vũ, nuốt ngụm nước miếng, âm thầm nắm mồ hôi. Hắn âm thầm may mắn, cũng còn tốt chính mình đối với Tiêu Vũ có chút tác dụng, có thể dùng để làm thú cưỡi, nếu không kết cục chắc chắn sẽ không so với cái này đầu Ma chu tốt đi nơi nào.

Một mặt khác, Hàn Dạ Thành đồng dạng hai mắt như cùng chết cá, dại ra mà nhìn chằm chằm vào đã chết đi Ma chu, cả người tựa như hóa đá, ở nơi đó không nhúc nhích.

“Làm sao? Sợ choáng váng?” Nhị Hắc dương dương tự đắc, hình như là hắn giết cái kia Ma chu giống nhau, đối với Hàn Dạ Thành khinh bỉ nói: “Tiểu tử, ngươi nên cảm kích chúng ta, nếu không có ta và Tiêu Vũ, ngươi sớm tiến vào cái kia sâu bụng!”

Phục hồi tinh thần lại Hàn Dạ Thành ngẩng đầu nhìn Nhị Hắc cùng Tiêu Vũ một chút, mặc dù việc này cùng Nhị Hắc cơ bản không có quan hệ gì, nhưng không thể nếu không, nếu như không có Tiêu Vũ, hắn quả thật dữ nhiều lành ít.

Nhưng mà, từ trước đến giờ kiêu ngạo quen rồi, Hàn Dạ Thành giờ phút này lại cũng không muốn hướng về Tiêu Vũ nói lời cảm tạ.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ cũng không có nhìn nhiều, kêu lên Nhị Hắc rời đi.

“Chậc chậc, đến bây giờ còn kêu ngạo như vậy? Ta nhớ được ngươi xếp hạng giống như là thứ mười bốn còn là mười lăm vị?” Nhị Hắc trước khi rời đi, vẫn là không quên nói móc một câu.

Hàn Dạ Thành khuôn mặt cay đắng, vẫn chưa phản bác.

Còn ở xanh vùng lúc, hắn là cái kia 1 vùng bên trong ít có mấy cái thiên tài đứng đầu, mắt cao hơn đầu, theo sẽ không hướng về bất kỳ ai cúi đầu. Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ không hề liếc mắt nhìn hắn một chút thì rời đi, hắn mới biết được, nguyên lai đối phương, xưa nay sẽ không có đem hắn coi là chuyện đáng kể.

“Ta cũng bất quá là một ếch ngồi đáy giếng, thế giới này quá lớn, có thể ta nên trở lại xanh vùng.” Hàn Dạ Thành như là trong nháy mắt mất đi hết thảy kiêu ngạo, cũng lại không lòng dạ nào cái gì tranh đoạt thứ tự.

Hắn hiện tại, chỉ muốn trở lại xanh vùng.

“Tiểu tử kia giống như sợ choáng váng!” Nhị Hắc vẻ mặt xem thường, đi tới Tiêu Vũ bên cạnh.

“Tu luyện thế giới, vốn là tràn ngập tàn khốc, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn. Cửu giới lớn như vậy, hắn loại này 1 vùng bên trong thiên tài đứng đầu, một khi tự cho mình quá cao, đi ra cái kia 1 vùng sau, nghênh tiếp hắn, thì sẽ là tàn khốc đả kích.” Tiêu Vũ đối với Hàn Dạ Thành người như thế, cũng không đồng tình chi tâm.

“Nói tới ngươi thật giống như cửu giới đều đi qua giống nhau.

” Nhị Hắc không cho là thế, không quá đem Tiêu Vũ nói coi là chuyện đáng kể.

“Ông!”

Trời minh phù chấn động, Tiêu Vũ xếp hạng, lại một lần lại lên đệ nhất.

“Bây giờ chỉ còn lại có cuối cùng bốn con Hồn cảnh yêu thú, giữa các ngươi thắng bại, cũng rốt cuộc phải phân ra đến rồi.” Nhị Hắc nhìn phù bên trong thay đổi xếp hạng, dự cảm được thử thách không lâu sau nữa liền đem kết thúc.

“A?”

Một mảnh khác bên trong ngọn núi lớn, một gã lãnh khốc người trẻ tuổi, cảm nhận được trời minh phù chấn động, lấy ra nhìn qua, lông mày nhíu lại.

“Vừa vượt qua ta? Cái này Tiêu Vũ, rốt cuộc là ai?”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn phía phương xa, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên thấu thời không, nhìn thấy một cái kia, cùng hắn cách không cạnh tranh đối thủ.

“Còn thừa yêu thú đã không nhiều, ta phải tăng nhanh tốc độ.” Hắn thu hồi minh phù, bước dài, đi sâu vào phía trước bên trong ngọn núi lớn.

“Chỉ còn lại có cuối cùng bốn con Hồn cảnh yêu thú, bọn họ rốt cuộc ai sẽ đến đệ nhất?”

Càn vực nội, bát đại sứ giả đã ở mật thiết chú ý việc này.

Thử thách tới bây giờ, mỗi một vùng người trẻ tuổi khả năng thi triển thủ đoạn cũng đã thi triển gần đủ rồi, coi như tiếp tục nữa, này xếp hạng, cũng sẽ không còn có quá biến động lớn.

Đặc biệt là năm người đứng đầu, cơ bản đều đã xác định.

Cho nên bây giờ, sau cùng lo lắng, chính là Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất cuối cùng ai sẽ dùng đệ nhất tên thông qua.

Nói cách khác, làm kết quả này đi ra, lần này thử thách, cũng đem liền như vậy kết thúc.

"Đường Minh!" Tĩnh Vân phu nhân đứng lên, đi tới Đường Minh trước người.

"Làm gì?" Đường Minh lòng tràn đầy buồn bực, ngữ khí càng không quá bình tĩnh.

"Chớ quên, ngươi và ta ở giữa đánh cuộc!" Tĩnh Vân phu nhân cắn răng, lạnh lùng nói.

Đường Minh sắc mặt hơi chậm lại, hừ lạnh nói: "Yên tâm, ta sẽ không nuốt lời!"

Việc này nói đến, lại là Đường Minh chính mình xúi giục đến. Trước khi ở Tiêu Vũ lần đầu tiên đi lên đệ nhất, lại bị Bách Lý Vô Nhất thần tốc đạt đến sau khi, hắn để đả kích Tĩnh Vân phu nhân, đề xuất đánh cuộc.

Đánh cuộc điều kiện, chính là Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất ai có thể tranh đến cuối cùng người thứ nhất, phe thua, liền muốn giao ra một cái trung phẩm thánh khí!

Trung phẩm thánh khí, mặc dù là đối với bọn họ tới nói, thứ này đều cực kỳ trân quý, nếu không lúc trước cũng sẽ không bởi vì một cái thánh khí, tám người cùng xuất hiện, đuổi theo Tiêu Vũ.

Tĩnh Vân phu nhân lúc đó cũng không biết nghĩ như thế nào, cảm thấy Tiêu Vũ có lẽ thật có khả năng tranh chấp đệ nhất, vì vậy đáp ứng rồi.

Bây giờ, Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất hai người đệ nhất tranh, đã không chỉ có quan hệ đến chính bọn họ, thua phía kia, cũng sẽ khác trong hai người này một người, trả giá giá thật lớn.

“Như thế tốt lắm!” Tĩnh Vân phu nhân ngồi xuống lại, ngược lại có những người khác làm chứng, cũng không sợ Đường Minh chống chế.

“Hừ, ai thua ai thắng còn không nhất định chứ!” Đường Minh một trận cười lạnh, chỉ là chuyện đến nước này, hắn trong lòng cũng là không có bao nhiêu sức lực.

Ở trong lòng, Đường Minh chỉ có thể âm thầm chờ đợi, hy vọng Bách Lý Vô Nhất động tác có thể rất nhanh một điểm, ở còn lại bao nhiêu tôn yêu thú bên trong, nhiều tranh đến một vài, vượt qua Tiêu Vũ.

“Ông!”

Ngày thứ hai, xếp hạng lại một lần thay đổi, Bách Lý Vô Nhất lại chém đại yêu, một lần nữa đi lên đệ nhất.

Đến một ngày kia, còn lại Hồn cảnh yêu thú, đã chỉ còn lại có ba con.

“Ông!”

Nhưng mà, mới qua một ngày, Tiêu Vũ liền vừa ra tay rồi, đồng dạng chém giết 1 con đại yêu, đệ nhất vị trí lại biến.

“Chỉ còn lại có cuối cùng hai đầu, rốt cuộc ai có thể thắng?”

Tám vị sứ giả lại cảm thấy có vẻ sốt sắng, chặt chẽ chú ý.

Đến từ mỗi một vùng người trẻ tuổi, cũng biết hai người kia tranh cướp đem tại đây trong vòng mấy ngày phân ra kết quả, tất cả đều bỏ xuống trong tay sự tình, nắm bắt trời minh phù, bất cứ lúc nào chú ý xếp hạng thay đổi.

“Ông!”

Vừa một ngày, không có gì bất ngờ xảy ra, Bách Lý Vô Nhất một lần nữa leo lên đệ nhất, vừa là chém một vị đại yêu.

“Cuối cùng một con Hồn cảnh lớn yêu, nếu có thể tranh đến, hắn đệ nhất vị trí thì không thể lay động!” Đường Minh thời khắc chú ý, thấy cảnh này, khẩn trương đến nắm thật chặt nắm đấm.

Tĩnh Vân phu nhân nội tâm, cũng không còn bình tĩnh nữa, sắc mặt có chút tái nhợt.

Cuối cùng một vị lớn yêu, Tiêu Vũ có thể cướp được gì?

Tất cả mọi người đang chăm chú, mặc dù không nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Bách Lý Vô Nhất động thủ tình cảnh, nhưng tựa hồ cũng có thể cảm nhận được loại kia không khí khẩn trương.

“Cuối cùng một đầu, giết con này, ngươi một lần nữa trên đệ nhất, sau đó thì có thể thắng!”

Trong núi thẳm, Nhị Hắc một trận hưng phấn, thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lại đứng tại chỗ không nhúc nhích, tựa hồ đang đợi cái gì.

“Cuối cùng một vị đại yêu đang ở bên trong, đi vào giết ngươi chính là đệ nhất, còn không vào núi?” Nhị Hắc một trận kỳ quái, tới nơi này, Tiêu Vũ lại không đi.

“Ta đang đợi.” Tiêu Vũ như trước bất động, thậm chí tại nguyên chỗ ngồi xếp bằng xuống.

“Chờ cái gì?” Nhị Hắc ngờ vực.

Tiêu Vũ khép hờ hai mắt, lạnh nhạt nói: “Bách Lý Vô Nhất.”

Chương 278+0 Bên Trong Không Có 1

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta…… ta không nghe lầm chứ?” Nhị Hắc tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, cuối cùng thiếu chút nữa nhảy lên, “cơ hội thắng đang ở trước mắt, ngươi đi vào giết có thể cướp được đệ nhất, ngươi lại muốn các loại Bách Lý Vô Nhất?”

Hắn đi lên, xung quanh Tiêu Vũ xoay chuyển vài vòng, hồi lâu nói: “Ngươi không bệnh?”

Một bên Huyết Vũ Yêu sẻ, cũng đầy mặt không rõ.

“Ta và Bách Lý Vô Nhất tranh lâu như vậy, liền lẫn nhau mặt cũng chưa từng thấy, liền ta lại tựa hồ như có thể hiểu hắn là như thế nào một người.” Tiêu Vũ nhắm hai mắt, ngồi ở tại chỗ, nói: “Cho nên, ở kết thúc trước khi, ta muốn gặp hắn một lần, cũng tưởng cuối cùng cùng với hắn công bằng một hồi.”

Nhị Hắc không chỉ không có nghe hiểu, ngược lại càng thêm mơ hồ.

Tiêu Vũ đã cướp được tiên cơ, trước một bước đi tới cuối cùng cái kia con đại yêu sào huyệt, chỉ thiếu chút nữa có thể ổn đến đệ nhất, hắn nhưng lại phải ở chỗ này các loại đối thủ của hắn tiến lại?

Loại tâm tình này, Nhị Hắc hoàn toàn không thể nào hiểu được.

Đúng là bên cạnh, Huyết Vũ Yêu sẻ đăm chiêu, tựa hồ là hiểu cái gì, ở bên cạnh khẽ gật đầu.

“Ngươi chút gì đầu, ngươi minh bạch?” Nhị Hắc khó chịu nói.

“Nấc…… chủ nhân ý tứ, hẳn là hắn và Bách Lý Vô Nhất đã tương hỗ là đối thủ, vậy cuối cùng ít nhất chắc có một công bằng cạnh tranh.” Huyết Vũ Yêu sẻ tê cả da đầu, khoảng thời gian này hắn cũng không ít bị Nhị Hắc bắt nạt.

Đương nhiên, một chọi một nói Nhị Hắc căn bản không phải là đối thủ của hắn, có thể không có biện pháp, Nhị Hắc đi theo Tiêu Vũ bên người thời gian tương đối lâu, hắn nơi nào dám đắc tội?

“Có phải đây là cái gọi là cùng chung chí hướng?” Nhị Hắc lộ ra không kiên nhẫn, nói: “Còn khiến cho phiền toái như vậy, ta thật không hiểu nổi!”

Tuy là nói như vậy, nhưng Tiêu Vũ không vào núi, hắn cũng không dám chính mình đi vào, chỉ có thể gấp đến độ ở bên cạnh đảo quanh, không ngừng nhìn về phía ngoài núi, chỉ mong Bách Lý Vô Nhất có thể đến sớm một chút.

Tiêu Vũ lại là vẫn không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó, như đồng hóa để một khối đá tảng.

“Đến rồi đến rồi, rốt cuộc đã đến!” Nhị Hắc không biết hướng về ngoài núi nhìn bao nhiêu lần sau, đột nhiên hưng phấn kêu lên.

Cho đến lúc này, Tiêu Vũ mới mở mắt ra, nhìn phía ngoài núi.

Chỉ thấy, núi trọi dưới bên dưới, một đạo cô ảnh, phảng phất chính là trong thiên địa duy nhất, từng bước từng bước hướng về trên núi đi tới, mỗi một bước đều đi rất ổn.

“Vậy thì Bách Lý Vô Nhất?” Nhị Hắc ở trên núi đánh giá, Thầm nói: “Xem ra cũng là hũ nút.”

Bách Lý Vô Nhất vô cùng trẻ tuổi, lạnh lùng khuôn mặt giống như đao tước, mặt trên viết đầy kiên nghị. Hắn đi tới trước núi, tựa hồ cũng có chút bất ngờ, ở Tiêu Vũ phía trước dừng bước.

“Tiêu Vũ?” Hắn mở miệng, tựa hồ liếc mắt một cái liền nhận ra Tiêu Vũ.

“Bách Lý Vô Nhất?” Tiêu Vũ đáp lại, có mấy người tựa hồ coi như chưa từng gặp, nhưng cũng chỉ cần một chút thì có thể nhận ra được đến.

“Ngươi đang chờ ta?” Bách Lý Vô Nhất tựa hồ đã biết Tiêu Vũ dụng ý, ánh mắt lạnh như băng, nhất thời trở nên nghiêm nghị.

Nhân vật như vậy, quả thật mà khi đối thủ của hắn!

“Đi thôi.” Tiêu Vũ đứng lên, cũng không nhiều lời.

Cùng có mấy người, cũng không cần giao lưu nhiều lắm, lẫn nhau liền có thể hiểu được. Hắn và Sở Ngâm Sa đã là như thế, bây giờ Bách Lý Vô Nhất, cũng là như thế.

“Tốt!” Bách Lý Vô Nhất cũng không nói nhảm, gật gù, đi theo Tiêu Vũ phía sau, cùng vào núi.

Trong thành, tám vị sứ giả thời khắc để người giám thị truyền quay lại tin tức, khi biết được Tiêu Vũ lại ở cuối cùng vị này đại yêu sào huyệt trước chờ Bách Lý Vô Nhất, và hai người hội hợp, đồng thời vào núi, tất cả mọi người sắc mặt, đều tràn đầy quái lạ.

“Có phải hắn có tự tin như thế, tài năng ở Bách Lý Vô Nhất trước mặt giành lại vị này yêu thú?”

“Hừ, ngông cuồng tự đại!”

Tám vị sứ giả có người than thở, cũng có người xem thường, xem thường người trong, tự nhiên bao gồm Đường Minh.

Bọn họ tiếp tục chú ý, không có nhiều lời.

Tiêu Vũ mấy người vào núi, rất nhanh liền gặp được cuối cùng một vị đại yêu.

Đây là một con hình thể như núi lớn to lớn dị thú, nằm rạp ở nơi đó, hầu như cùng đại địa hợp thành một thể.

Này dị thú mọc ra sáu tay, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là do tảng đá tạo thành, dáng dấp như người như vượn, đây cũng là bây giờ còn lại cuối cùng một con Hồn cảnh đại yêu, sáu tay giày vò.

“Ngươi định làm gì?” Bách Lý Vô Nhất đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, ánh mắt lại chưa bao giờ rời khỏi phía trước cái kia thân thể khổng lồ.

“Ngươi và ta đều ra một đòn, ai có thể giết này dị thú, liền coi như ai!” Tiêu Vũ cũng không cần cùng Bách Lý Vô Nhất qua giải thích thêm, bởi vì Bách Lý Vô Nhất hiển nhiên cũng có giống như hắn ý tứ, muốn chính diện phân ra thắng bại.

“Đều ra một đòn?” Bách Lý Vô Nhất thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi cũng đã biết, này sáu tay giày vò, là phù bên trong ghi chép hết thảy đại yêu bên trong, khó đối phó nhất, cho nên nó mới bị lưu đến cuối cùng!”

“Ta đương nhiên biết.” Tiêu Vũ vẻ mặt bình tĩnh.

Sáu tay giày vò, một thân đều do đá kỳ lạ tạo thành, so với phổ thông Đế cấp binh khí còn cứng rắn hơn, bình thường công kích, căn bản khó thương mảy may.

Đạt được Hồn cảnh đại yêu, muốn muốn chém giết, liền phải đem nguyên thần cùng bỏ, nếu không thì sẽ khôi phục lại.

Có thể sáu tay giày vò nguyên thần tàng ở cứng ngắc binh khí bên dưới, căn bản không đả thương được, là dùng cái này Yêu cũng là phù bên trong ghi chép đại yêu, khó đối phó nhất.

"Được rồi!" Bách Lý Vô Nhất nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, xác định hắn không phải đang nói đùa, mới nói tiếp: "Ngươi ra tay trước hay là ta ra tay trước?"

"Ngươi trước tiên." Tiêu Vũ cũng không tính chiếm Bách Lý Vô Nhất tiện nghi.

Trên thực tế, vô luận hắn các loại cùng không chờ Bách Lý Vô Nhất, Bách Lý Vô Nhất cũng không thể giết được cuối cùng này một vị đại yêu. Trừ phi, hắn có thể có Thánh cảnh trở lên sức chiến đấu, nếu không căn bản không gây thương tổn này Yêu.

Đương nhiên, Tiêu Vũ chắc chắn, cũng là bởi vì có trí nhớ của kiếp trước. Nhưng cùng lúc, tu vi của hắn, nhưng so với Bách Lý Vô Nhất thấp hơn một cảnh giới, đợi cho Bách Lý Vô Nhất tiến lại, còn để Bách Lý Vô Nhất ra tay trước, đây đã là cho Bách Lý Vô Nhất cơ hội.

Nếu như Bách Lý Vô Nhất nắm chắc không được cơ hội này, vậy hắn cũng là không cần lại khách khí.

Nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, Bách Lý Vô Nhất trong lòng than khẽ, cũng nhìn ra Tiêu Vũ trong mắt tự tin.

Hắn lập tức cũng không khách khí, bá một tiếng, từ không gian minh phù bên trong lấy ra một thanh trường kiếm, hướng đi phía trước vị này cự thú.

"Đế cấp thượng phẩm?" Tiêu Vũ kinh ngạc, Bách Lý Vô Nhất trong tay thanh kiếm này cấp bậc bất phàm, mặc dù không đạt được thánh khí trình độ, nhưng ở Đế cấp bên trong đã là ít có trân phẩm.

“Tên to xác, tỉnh lại đi!” Bách Lý Vô Nhất tay cầm trường kiếm, đi tới người đá trước mặt, mở miệng quát lên.

“Cái tên này có bị bệnh không? Còn sớm đem vật kia đánh thức? Trực tiếp ra tay đánh lén không phải càng tốt sao?” Nhị Hắc có chút há hốc mồm.

“Có mấy người là vĩnh viễn cũng sẽ không đánh lén, dù cho biết rõ chính mình không địch lại cũng giống như vậy, Bách Lý Vô Nhất chính là người như vậy.” Tiêu Vũ ở bên nói rằng, trong mắt đối với Bách Lý Vô Nhất tán thưởng vừa nhiều hơn mấy phần.

“Huây!”

Tựa hồ là bị người đã quấy rầy, cự thú phát sinh 1 thành rung trời rít gào, chấn người lỗ tai ông ông vang.

Bách Lý Vô Nhất thấy vậy, lúc này mới tiến lên, nhảy lên thật cao, trường kiếm trong tay lộ ra mát mắt thần quang, một kiếm hướng về người đá chém tới.

“Hắn chiêu kiếm này nếu thành công, tiểu tử, ngươi có thể cũng chỉ có thể làm cái già hai!” Nhị Hắc mật thiết chú ý phía trước, vào lúc này còn không quên quay đầu hướng Tiêu Vũ nói một câu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 279: Cuối Cùng Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ông!”

Bách Lý Vô Nhất một kiếm đâm ra, trường kiếm nhẹ run lên, dẫn tới trong không gian đều tựa hồ phát ra cộng minh nào đó.

Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, Bách Lý Vô Nhất kiếm pháp cũng không bình thường, chỉ riêng chiêu kiếm này liền có thể nhìn ra, hắn khoảng thời gian này khả năng liên tục chém giết nhiều tôn đại yêu, đều không phải là vận may.

Bằng này một kiếm, thực lực của hắn, hoàn toàn có thể khinh thường đều là Hồn cảnh hết thảy đối thủ!

“Bốp!”

Chiêu kiếm này đâm ra, kiếm quang chói mắt từ người đá mi tâm đâm vào, vừa từ ót lộ ra, kiếm quang xuyên thấu ngàn dặm, ở trong hư không tạo thành một đạo không thấy cuối bạch quang.

“Tiểu tử này có thể a, thực lực không bình thường!” Nhị Hắc cũng nhìn ra Bách Lý Vô Nhất thực lực bất phàm, tinh thần chấn động.

“Đáng tiếc, hắn thất bại.” Tiêu Vũ lắc đầu, có chút tiếc nuối.

“Huây!”

Quả nhiên, chỉ thấy to lớn người đá phát sinh hét lên một tiếng, tiếng hô rung trời. Bách Lý Vô Nhất kiếm đâm người đá mi tâm, chính đối người đá ngay mặt, một tiếng gầm này gian, trong miệng hắn máu tươi phun mạnh, bay ngược mà quay về, rầm một tiếng rơi vào Tiêu Vũ phía trước.

“Ta thất bại!” Hắn khuôn mặt hơi cay đắng, lau đi khóe miệng máu tươi.

Một đòn đã qua, hắn không thể chém giết người đá, chính mình ngược lại bị trọng thương.

“Ngươi ý nghĩ là tốt, muốn 1 kiếm đâm xuyên nguyên thần của nó. Hơn nữa ngươi có thể phá ra người đá thân hình, đã rất hiếm có.” Tiêu Vũ đem Bách Lý Vô Nhất nâng dậy, nói: “Chỉ có điều, ngươi tính sai rồi một điểm.”

“Điểm nào?” Bách Lý Vô Nhất đứng dậy, chăm chú nhìn về phía Tiêu Vũ, lộ ra thỉnh giáo dáng dấp.

“Vị này người đá nguyên thần, cũng không tại mi tâm của nó.” Tiêu Vũ xoay người, nhìn về phía người đá, nói: “Yêu tộc mặc dù cũng cùng nhân tộc đồng dạng sẽ ngưng luyện nguyên thần, nhưng có thật nhiều Yêu tộc nguyên thần, lại vắng mặt mi tâm.”

Bách Lý Vô Nhất nghe xong, tại nguyên chỗ mà ngơ ngẩn cả người. Nói như thế, hắn ra tay trước nếu là biết người đá nguyên thần vị trí, vừa rồi chiêu kiếm đó chẳng lẽ không phải thành công?

Tiêu Vũ xem thấu Bách Lý Vô Nhất ý nghĩ, nhưng là không có vạch trần.

Trên thực tế, người đá nguyên thần vị trí, có thể so với địa phương khác càng cứng rắn hơn, Bách Lý Vô Nhất mặc dù khả năng một kiếm đâm rách người đá mi tâm, nhưng cũng tiêm không ra cất giấu người đá nguyên thần địa phương.

Có điều này,

Tiêu Vũ vẫn chưa nói toạc, hắn và không muốn đả kích Bách Lý Vô Nhất.

“Tiểu tử, tới phiên ngươi, ngươi dự định làm sao đối phó cái này tên to xác?” Nhị Hắc nhìn thấy Bách Lý Vô Nhất không thể thành công, có chút hưng phấn, bởi vì đệ nhất không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là thuộc về Tiêu Vũ.

Bách Lý Vô Nhất cũng nhìn về phía Tiêu Vũ, đồng dạng là muốn biết, Tiêu Vũ biết dùng biện pháp gì, đối phó vị này người đá.

Tiêu Vũ cũng không nói rõ, cất bước hướng về kia vẫn đang gầm thét liên tục to lớn người đá.

“Bốp!”

Hắn đi tới thạch thân người trước, nhảy lên một cái, tay phải một ngón tay phát sinh hào quang chói sáng, mặt trên nổi lên một cổ xưa phức tạp phù hiệu.

“Đây là…… đạo ấn?” Bách Lý Vô Nhất trừng lớn hai mắt, gắt gao thấy.

Thế gian cũ thuật, chủng loại đa dạng, mà trong đó, ngưng tụ ra đạo văn, hóa thành cổ điển phù hiệu pháp thuật, liền xưng là đạo ấn.

“Phụp!”

Người đá to lớn, động tác cũng có vẻ cồng kềnh, Tiêu Vũ một chỉ này dễ dàng điểm ra, điểm vào trước ngực của nó.

Một tiếng vang nhỏ bên trong, đạo ấn đi vào người đá trong cơ thể. Người đá phát sinh gầm lên giận dữ, cái kia giống như núi nhỏ bàn tay thật cao nâng lên, mang theo phẫn nộ liền thỉnh giáo Tiêu Vũ đập xuống.

Nhưng mà sau một khắc, này con trong tay, lại là đột nhiên dừng lại ở không trung, cũng không còn cách nào hạ xuống. Người đá cái kia thân thể khổng lồ, giờ phút này thật giống như đột nhiên bị cái gì định trụ vậy.

“Này……” Bách Lý Vô Nhất trợn to hai mắt, hoàn toàn không biết là Tiêu Vũ làm cái gì.

Nhị Hắc cùng Huyết Vũ Yêu sẻ, cũng là vẻ mặt không hiểu ra sao.

“Đoành!”

Sau một lát, ba người bọn họ đều há to miệng, như là gặp ma. Chỉ vì người đá cái kia thân thể khổng lồ, đột nhiên tan rã ra, hóa thành vô số hòn đá, rơi xuống đất.

“Này…… gặp quỷ!” Nhị Hắc vẻ mặt vẻ mặt như gặp phải quỷ, Tiêu Vũ lại một ngón tay thì giải quyết vị này tên to xác?

Một bên Bách Lý Vô Nhất, đồng dạng không cách nào bình tĩnh, cả người đều định ngay tại chỗ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Người đá thân thể khổng lồ không dứt tan rã, cuối cùng rốt cục toàn bộ rơi xuống đất, đã biến thành một chỗ đá vụn.

Thân hình vỡ vụn sau, chỉ thấy ở vốn là ngực vị trí, người đá nguyên thần hiện ra bước ra, nhưng này nguyên thần mặt trên, từ lâu che kín vết rách, vừa rời đi thạch thể, chính là răng rắc một tiếng, bể bột phấn.

Bách Lý Vô Nhất cùng Nhị Hắc ba người, toàn bộ dại ra.

Qua rất lâu, Nhị Hắc cực kỳ trước lấy lại tinh thần, nói: “Tiểu tử ngươi, rốt cuộc làm cái gì? Một ngón tay thì đưa cái này tên to xác giải quyết?”

“Kỳ thực cũng không có cái gì.” Tiêu Vũ hướng về bên này đi trở về, vừa đi vừa nói: “Ưu điểm càng rõ ràng, thường thường khuyết điểm cũng càng rõ ràng. Người đá này thân hình cứng rắn, liền mang ý nghĩa nội bộ nhất định yếu đuối. Bởi vì nó một thân tinh hoa, đều đã truyền vào thạch tầng mặt ngoài.”

“Sau đó thì sao? Ngươi là làm sao rách mở nó thạch đơn?” Nhị Hắc cảm giác không quá nghe rõ.

“Ta lúc trước đánh ra cái viên này đạo ấn, gọi là Thanh Minh pháp ấn, có thể trực tiếp xuyên thấu nhục thân của nó, đối với nguyên thần tạo thành thương tổn.” Tiêu Vũ nói: “Đó cũng không phải cái gì hiếm thấy thủ đoạn, chỉ là người đá này mạnh mẽ tất cả thân thể, nguyên thần ngược lại khá là yếu đuối, cho nên chỉ cần là nó thân thể không cách nào phòng vệ công kích, đều có thể dễ dàng thương tổn được nguyên thần của nó.”

Đây cũng là cái gọi là vạn vật có thiếu, làm một mặt đạt được cực hạn, về phương diện khác, thì lại tất nhiên yếu đuối.

Người đá này thân thể cường hãn, nguyên thần của nó nội bộ liền tất nhiên yếu đuối, bởi vì nguyên thần đã có thân thể bảo vệ, bởi vậy không cần cường đại cỡ nào, nữa tăng cường nguyên thần, không thể nghi ngờ là loại lãng phí.

Thiên địa vạn vật, vô luận các tộc, đều có đủ loại khuyết điểm, không cách nào chính thức hoàn mỹ.

Những cái được gọi là cao nhất sinh linh, kỳ thực chính là khuyết điểm đối lập khá nhỏ, càng thêm tiếp cận hoàn mỹ mà thôi, càng là sinh linh mạnh mẽ, thì càng như thế.

“Ta đã bị thua!” Bách Lý Vô Nhất tâm phục khẩu phục nói: “Ta không bằng ngươi, lần này đệ nhất, là thuộc về ngươi!”

“Kỳ thực này, đều chẳng qua hư danh thôi, ngươi nếu quá mức chấp nhất này vật ngoại thân, sẽ ảnh hưởng ngươi lòng cầu đạo.” Tiêu Vũ đối với Bách Lý Vô Nhất càng thêm tán thưởng, khả năng thản nhiên thừa nhận thất bại, trực diện tự thân không đủ, này đồng dạng là trong tu luyện thập phần quan trọng phẩm chất.

“Đa tạ nhắc nhở!” Thân thể chấn động, Bách Lý Vô Nhất lập tức thu liễm tâm tình của mình, biết Tiêu Vũ theo như lời có lý.

“Hư danh? Vậy sao ngươi tranh chấp dữ như vậy?” Nhị Hắc ở bên cạnh nhỏ giọng thầm thì.

Tiêu Vũ nguýt hắn một cái, cũng lười giải thích. Hắn tranh này đệ nhất, quả thật không phải là vì thứ tự, mà là để khả năng dùng tốt hơn tư thế đi Nguyệt Thần cung, bởi như vậy, đến lúc đó hắn có thể ở Nguyệt Thần cung tranh đến cao hơn địa vị, mưu đồ nhìn thấy Nguyệt Thần.

“Ông!”

Mấy người trò chuyện với nhau, trên người bọn họ minh phù, cũng không lâu lắm, quả nhiên chấn động lên.

Lấy ra minh phù, mặc dù không thấy, nhưng hầu như tất cả mọi người, đều đã biết kết quả.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 280: Tháng Linh Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đã bị thua? Tiêu Vũ là đệ nhất?”

Trong thành, Đường Minh ánh mắt đờ đẫn, tựa hồ mất đi khí lực toàn thân, cúi đầu ủ rũ.

“Thật sự...... thắng?” Một bên khác Tĩnh Vân phu nhân, cũng đang sững sờ, có một loại vô cùng cảm giác không chân thật, phảng phất phát sinh tất cả, là trận hư ảo cõi mộng.

“Hai vị.”

Bên cạnh, một vị sứ giả mở miệng, nói: “Thử thách tiến hành đến bước này, đã không có tiếp tục cần thiết, nếu các ngươi không có dị nghị nói, lần này thử thách, đem đến tận đây kết thúc.”

Đường Minh ngẩng đầu lên, mặt lộ vẻ cay đắng.

Dị nghị? Chuyện đến nước này, hắn còn có thể có cái gì dị nghị? Mặc dù Tiêu Vũ tranh chấp đệ nhất làm hắn tràn ngập không cam lòng, có thể mặc dù là thông qua cách khác, cũng căn bản không có cách nào lại để cho Bách Lý Vô Nhất vượt qua Tiêu Vũ.

Kinh vân 5 bảng, Tiêu Vũ bây giờ một người thì chiếm 4 bảng đứng đầu, hắn còn có thể nghĩ biện pháp gì?

“Đem tất cả mọi người tụ tập, tuyên bố kết quả.” Nhìn thấy hai người không có phản ứng, mở miệng sứ giả đối với bên ngoài giám thị đám người truyền ra mệnh lệnh.

Đến lúc này, tất cả mọi người biết, sau cùng kết cục đã không có đổi.

Mọi người nhìn về phía Tĩnh Vân phu nhân ánh mắt đều có chút phức tạp, ai có thể nghĩ tới, ban đầu cực kỳ không được coi trọng Tiêu Vũ, cuối cùng lại là biểu hiện cực kỳ làm người tươi đẹp một.

“Ta đã bị thua, ta sẽ đúng hẹn, giao ra một cái trung phẩm thánh khí!” Đường Minh mang theo không cam lòng cùng phức tạp, đối với Tĩnh Vân phu nhân nói.

“Vậy xin đa tạ rồi.” Tĩnh Vân phu nhân cũng không khách khí, nàng nội tâm kích động, đến thời khắc này còn không có bình phục lại.

Thời khắc này Tĩnh Vân phu nhân, may mắn nhất quyết định, chính là lúc trước chọn trúng Tiêu Vũ.

Thử thách triệt để kết thúc, tin tức này, thông qua minh phù thông tri đến từ mỗi một vùng hết thảy người trẻ tuổi, và đem tất cả mọi người triệu tập đến lúc trước tiến lại cái kia trên một ngọn núi.

Trong thành sứ giả, cũng dồn dập nhích người, hướng về nơi đó chạy đi.

Lần này thử thách, mỗi một vùng người trẻ tuổi cũng có một nhóm người chết đi, mặc dù cũng không có cái gì chính diện giao phong, nhưng ở đây vùng phát triển, bất kể là cái nào cách, bao nhiêu đều có chút hung hiểm.

Khi đến hơn bốn mươi người, đến cuối cùng chỉ còn lại có hơn hai mươi cái. Này xếp hạng ở đệ ngũ có hơn người, đều tự biết không thể thông qua, mỗi người thần thái cay đắng.

“Cuối cùng kết thúc,

Có phải là cứ như vậy, ngươi có thể đi đến ngươi nói cái kia Nguyệt Thần cung? Chỗ đó đối với ngươi thật trọng yếu như vậy sao?”

Mấy người leo núi, Nhị Hắc đi theo Tiêu Vũ phía sau, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi.

“Muốn đi đến Nguyệt Thần cung, chỉ sợ còn không có đơn giản như vậy.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Mặc dù tranh đạt được đệ nhất, nhưng những người cạnh tranh kia, nhưng chỉ là quanh thân 8 vùng người, Nguyệt Thần cung muốn chọn, lại là toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới thiên tài đứng đầu, chỉ sợ, mặt sau còn có một đoạn không ngắn đường phải đi.”

“Náo loạn nửa ngày, chúng ta còn là không có biện pháp đi Nguyệt Thần cung?” Nhị Hắc không khỏi thất vọng.

Đi tới đỉnh núi, theo Tiêu Vũ tiến lại, trên núi đám người dồn dập trông lại, dù sao bây giờ Tiêu Vũ, đối với những người này mà nói có thể quá quen thuộc.

Mọi người ánh mắt phức tạp, không biết như thế nào hình dung.

“Tiêu Huynh.” Mộ Dung Cô Vũ sớm tới, gặp Tiêu Vũ đi tới, chủ động tiến lên chào hỏi.

Tiêu Vũ đối với Mộ Dung Cô Vũ gật gật đầu, Mộ Dung Cô Vũ xếp hạng, cuối cùng đồng dạng không thể đi vào năm vị trí đầu, phỏng chừng cũng là phải bị đào thải.

“Ai da, xem ra thiên địa này, vẫn là quá lớn, dùng thực lực của ta, chỉ có thể dừng lại nơi đây.” Mộ Dung Cô Vũ lộ ra cười khổ, cũng biết chính mình lần này, không thể thông qua thử thách.

“Chỉ cần có lòng, vô luận ở nơi nào tu luyện, đều là giống nhau.” Tiêu Vũ mở lời an ủi.

Không lâu, Kiều Vũ Thi cũng tiến lại, nhìn thấy Tiêu Vũ thời gian, sắc mặt của nàng đồng dạng vô cùng phức tạp. Nàng cuối cùng cũng không đến, xa xa đứng ở một chỗ khác.

“Kiều tiểu thư giống như cũng không thể thông qua.” Mộ Dung Cô Vũ thở dài: “Kể từ đó, ta trên đường trở về, đúng là có kết bạn với.”

Mỗi một vùng người trẻ tuổi lục tục đi tới, trong mọi người, hấp dẫn người ta nhất ánh mắt, tự nhiên chính là thu được năm người đứng đầu Tiêu Vũ, Bách Lý Vô Nhất, Kim Cửu, tinh chìm, còn có một cái tên là Lương Hạc người trẻ tuổi.

“Thử thách kết thúc, trời minh phù bên trong xếp hạng thứ năm người thông qua được một vòng này, còn những người khác, chúng ta sẽ phái người, đưa bọn họ đuổi về mỗi một vùng.”

Tám vị sứ giả đi tới, chính thức tuyên bố thử thách kết thúc, sau đó liền có hình thể to lớn yêu cầm bay tới, nhìn kỹ bên dưới, chính là lúc trước đưa bọn họ theo mỗi một vùng mang tới này yêu cầm.

“Tiêu Huynh, chỉ mong sau này, còn có thể gặp lại!” Mộ Dung Cô Vũ mang theo cười khổ, cùng Tiêu Vũ từ giã, sau đó nhảy đến xanh vùng đầu kia yêu cầm trên lưng.

Xa xa, Kiều Vũ Thi thần sắc phức tạp nhìn Tiêu Vũ một chút, cuối cùng trầm mặc không nói gì, cũng nhảy lên lớn loài chim phía sau lưng.

Mỗi một vùng người trẻ tuổi dồn dập như thế, sau đó, 8 loài chim bay trên trời, mang theo đến từ mỗi một vùng người trẻ tuổi, thần tốc đi xa.

“Các ngươi năm người, đã thông qua được một vòng này thử thách, đây là các ngươi khen thưởng.”

Tám vị sứ giả bên trong đi ra một người, vung tay lên một cái, năm viên hạt châu màu đỏ thắm bay ra, phân biệt bay về phía thông qua năm người.

Tiêu Vũ tiếp nhận, không nhịn được hơi chấn động một cái.

“Đây là cái gì?” Trong năm người, tinh chìm chịu trách nhiệm xích châu, nghi hoặc hỏi.

“Vật ấy, tên là tháng linh châu.” Trung niên sứ giả trên mặt, lộ ra vẻ ngạo nghễ, nói: “Đây là Nguyệt Thần cung đặc hữu bảo vật, châu bên trong có tinh thuần tháng linh lực lượng, có thể khiến người ta nguyên thần thần tốc tăng trưởng!”

Ngoại trừ Tiêu Vũ, tất cả mọi người là chấn động mạnh.

Khả năng tăng trưởng nguyên thần gì đó, đây chính là thập phần hiếm thấy, đây là hàng thật giá đúng bảo vật.

“Vật ấy làm Nguyệt Thần cung chỉ có, phóng tầm mắt cửu giới, không còn gì khác thế lực, có này 1 thần vật.” Người sứ giả kia tiếp tục nói: “Này châu, cũng cùng các ngươi vòng kế tiếp thử thách có quan hệ.”

Nghe đến vòng kế tiếp thử thách, năm người đều là tinh thần rùng mình, cẩn thận nghe.

“Các ngươi bây giờ được, tuy là phẩm chất kém nhất tháng linh châu, nhưng là có thể làm cho nguyên thần của các ngươi mạnh mẽ gấp đôi, mà bây giờ ở một giới này bên trong, có 12 hột thượng thừa phẩm chất tháng linh châu, nếu có thể được 1 châu, liền có thể để nguyên thần của các ngươi mạnh mẽ gấp mười lần!”

“Này 12 hột tháng linh châu, chính là tiếp xuống vòng thứ hai thử thách!”

Vị sứ giả này nói, khiến ngoại trừ Tiêu Vũ ở ngoài bốn người cảm xúc đều mênh mông không ngớt. Có thể làm nguyên thần mạnh mẽ gấp mười lần, cái này đã không thể nói là bảo vật, mà có thể xưng được là là thần vật!

“Như thế nào mới có thể tìm được này 12 hột tháng linh châu?” Cái kia xếp hạng đệ ngũ, tên là Lương Hạc người trẻ tuổi lập tức hỏi.

“Này phải nhờ vào chính các ngươi.” Vị sứ giả kia nói: “Lúc trước đối với khảo nghiệm của các ngươi, cũng không phải là không có nguyên nhân, hết thảy đều là để nhìn ra các ngươi có tìm được hay không tháng linh châu năng lực.”

“Tỷ như, ngươi nếu am hiểu kiếm lấy của cải, liền có thể dùng của cải của ngươi, điều động rất nhiều người, cho ngươi tìm kiếm. Nếu ngươi giao thiệp quan hệ khổng lồ, cũng có thể để những người này giúp ngươi tìm kiếm, hoặc là dùng trí tuệ của ngươi, quyền lực, thực lực.”

Mấy người giờ mới hiểu được, nguyên lai vòng thứ nhất trong khảo nghiệm, lại vẫn đã bao hàm nhiều như vậy cân nhắc.

“Có điều, có chuyện các ngươi phải biết rằng.” Người sứ giả kia vẻ mặt đột nhiên rùng mình, “tháng linh châu tuy có 12 hột, nhưng đang tìm kiếm, lại không chỉ có chỉ có các ngươi năm người, mà là giới này bách vùng bên trong, hết thảy thông qua được vòng thứ nhất mỗi một vùng thiên tài!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 281 + 2 Đen Lên Cấp Con Đường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một câu nói, nói tới mấy người cả người rung mạnh.

Lúc này, bọn họ bao nhiêu người mới ý thức được, bọn họ mặc dù thông qua được vòng thứ nhất thử thách, nhưng một vòng này thử thách, lại chỉ đã bao hàm quanh thân 8 vùng, hơn nữa này 8 vùng bên trong, còn có bảy cái dưới vùng, một trung vực.

Nói cách khác, giới này cái khác vùng, cũng đang tiến hành cùng loại thử thách.

Nói như thế, bách vùng bên trong, thông qua vòng thứ nhất khảo nghiệm, vừa bao nhiêu người? Có thể tháng linh châu, lại là chỉ có 12 hột!

“Ta có thể nói cho các ngươi, giới này thông qua vòng thứ nhất người gộp lại, ít nhất cũng có trăm người. Mà đây trăm người, mỗi người cũng giống như các ngươi giống nhau, thông qua được vòng thứ nhất thử thách, nói cách khác, bọn họ không giống như các ngươi bất luận người nào yếu, đồng dạng có thực lực, có trí khôn, có đủ loại năng lực.”

Sứ giả tiếp tục mở miệng, cũng làm cho thông qua mấy người trong lòng càng ngày càng nặng nề.

Bọn họ thông qua được thử thách, thắng được không ít cùng thế hệ không giả, có thể địa phương khác, thông qua những người kia cũng giống như vậy.

Bách vùng trong thiên tài người nổi bật, tranh cướp chỉ có 12 hột tháng linh châu, này vòng thứ hai thử thách, có thể so với vòng thứ nhất khó khăn nhiều lắm!

“Vòng thứ hai thử thách, thời hạn một năm, trong lúc này, các ngươi có thể dùng bất luận là thủ đoạn gì, chỉ cần có thể được một viên tháng linh châu, liền coi như thông qua được vòng thứ hai.”

“Một năm sau khi, vô luận 12 hột tháng linh châu hay không tất cả đều bị người tìm tới, một vòng này thử thách đều muốn kết thúc. Thông qua người, chúng ta sẽ mang ngươi Vượt giới, đi Nguyệt Thần cung!”

“Đương nhiên, cái này cũng không mang ý nghĩa các ngươi cũng sẽ bị cung chủ lựa chọn, bởi vì đến lúc đó các ngươi còn muốn đối mặt cửu giới bên trong, theo cái khác 8 giới chọn lựa ra tuyệt thế thiên kiêu!”

Vị sứ giả kia mấy câu nói hạ xuống, khiến cho vốn lòng tràn đầy hưng phấn mấy cái thông qua người, mỗi người trong lòng đều nặng vô cùng.

Cùng giới này bách vùng đám thiên tài bọn họ tranh cướp 12 hột tháng linh châu, vốn đã khiến cho mọi người đều cảm giác áp lực. Mà dù cho thông qua được một vòng này, kế tiếp còn muốn cùng đến từ cái khác 8 giới đám thiên tài bọn họ tranh.

Điều kiện như vậy dưới, muốn tranh đến cuối cùng, quả thực còn khó hơn lên trời!

“Đến đây là hết lời, nếu là trên đường các ngươi muốn từ bỏ, ta cũng sẽ không cưỡng cầu, các ngươi tự lo lấy.” Vị sứ giả này nói xong, xoay người rời đi, lưu lại năm cái thông qua khảo nghiệm người trẻ tuổi, tại nguyên chỗ một trận dại ra.

Tiêu Vũ ngẩn người, là vì nhìn thấy tháng linh châu sau, nhớ tới một chút chuyện cũ.

“Ngươi ở đây sợ không?”

Một thanh âm đánh gãy Tiêu Vũ,

Tĩnh Vân phu nhân mang theo mỉm cười, đi lên phía trước.

“Ta sẽ không thua bất luận người nào.” Tiêu Vũ thu hồi tháng linh châu, bình tĩnh nói.

Tĩnh Vân phu nhân kinh ngạc, ở tình huống như vậy, Tiêu Vũ lại vẫn có thể có tự tin như thế? Nàng âm thầm gật đầu, sau đó thở dài: “Ở Nguyệt Thần cung, trên thực tế, địa vị của ta cũng không cao, cho nên không giúp được ngươi cái gì, này vòng thứ hai, chỉ có thể dựa vào chính ngươi.”

Tiêu Vũ giải thích, Nguyệt Thần thân là cửu thiên đệ nhất nữ chí tôn, trong cung đi theo nàng cường giả vô số, Tĩnh Vân phu nhân tầm thường một Thánh cảnh, ở Nguyệt Thần cung tự nhiên thì sẽ không có rất cao địa vị.

“Vòng thứ nhất kết thúc, sứ mệnh của ta liền đến tận đây hoàn thành, phải tiếp tục đi các nơi, tìm kiếm thiên tư xuất sắc người trẻ tuổi, ngươi…… tự lo lấy!” Tĩnh Vân phu nhân có chút phức tạp, dù sao Tiêu Vũ tranh chấp đệ nhất, không chỉ cho nàng mặt dài không ít, càng làm cho nàng chiếm được một cái trân quý thánh khí.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu, trịnh trọng nói: “Đa tạ ngươi cho ta cơ hội này.”

Tĩnh Vân phu nhân hơi ngẩn ra, gật gù, cũng không nói thêm lời, xoay người rời đi.

Tháng mười hai linh châu, phân tán tại giới này các nơi, hơn nữa còn có mỗi một vùng phần đông thiên tài tranh cướp, vòng thứ hai thử thách, độ khó có thể thật sự so với vòng thứ nhất, khó hơn nhiều lắm.

Những sứ giả kia lục tục đều tản đi, Bách Lý Vô Nhất từ giã Tiêu Vũ, cũng tự mình rời đi, cũng không lâu lắm, người trên núi cơ hồ đều đã rời đi.

“Ai da, thế giới này lớn như vậy, dựa vào chúng ta thực lực bây giờ, vượt qua 1 vùng đều lao lực, trên đi đâu tìm 12 hột châu ngọc?” Nhị Hắc than thở, thầm mắng này vòng thứ hai thử thách quá bẫy người.

“Đã bọn họ an bài như vậy, rồi sẽ có biện pháp.” Tiêu Vũ không có quá coi là chuyện đáng kể, nói: “Đi về trước đi.”

“Trở về?” Nhị Hắc ngớ ngẩn, “thử thách đều kết thúc, chúng ta về đâu đi?”

“Đương nhiên là Phù Tôn Điện.” Tiêu Vũ đương nhiên nói.

Nhị Hắc vừa sửng sốt, nói: “Ngươi về cái kia làm gì? Ngươi hiện thân trên người mười mấy ức Hồn thạch, còn định tiếp tục kiếm lời Hồn thạch? Ta nhìn ngươi này Hồn thạch cũng không địa phương dùng, không bằng cho ta đi?”

“Ngươi muốn nhiều như vậy Hồn thạch làm gì?” Tiêu Vũ nghi hoặc nhìn về phía Nhị Hắc.

“Khà khà, ta cảm giác gần nhất muốn lên cấp, ngươi nếu có thể mua cho ta ít ỏi binh khí, cho ta nuốt chửng, ta khẳng định không lâu thì có thể tăng cấp.” Nhị Hắc vẻ mặt lấy lòng dáng vẻ.

Tiêu Vũ kinh ngạc, Nhị Hắc còn có thể thông qua phương thức này lên cấp? Hắn đánh giá Nhị Hắc, luôn cảm giác người này gần nhất vừa phát sinh biến hóa gì, và đang giấu giếm hắn.

“Trở về rồi hãy nói.” Tiêu Vũ không có trả lời thuyết phục, tiếp tục tiến lên.

“Thật về Phù Tôn Điện? Ngươi rốt cuộc muốn về nơi đó làm gì?” Nhị Hắc vội vàng đuổi theo, ở Tiêu Vũ phía sau tiếp tục ồn ào.

“Phù Tôn Điện tại giới này rất nhiều nơi đều có phân điện, nhận sự giúp đỡ Phù Tôn Điện, càng dễ dàng tìm tới tháng linh châu tăm tích.” Tiêu Vũ rơi vào đường cùng, chỉ có thể cho Nhị Hắc nói rõ nguyên nhân.

“Nguyên lai ngươi là muốn cho Phù Tôn Điện giúp ngươi tìm.” Nhị Hắc lúc này mới chợt hiểu, vừa cười híp mắt nói: “Ngược lại ngươi kiếm lời nhiều như vậy Hồn thạch cũng không có chỗ xài, ta nói sự tình ngươi suy nghĩ một chút a, ta nếu lên cấp, đối với ngươi cũng mới có lợi a, ngươi không phải nói muốn đem ta đánh tạo thành vạn cổ đệ nhất hung binh gì?”

……

Ở Nhị Hắc lải nhải bên trong, mấy người trở về tới Phù Tôn Điện bên trong.

Không chịu nổi Nhị Hắc nhõng nhẽo đòi hỏi, Tiêu Vũ cuối cùng chỉ có thể lấy ra trên người một nửa Hồn thạch, để Phù Tôn Điện mua về một vài binh khí cho Nhị Hắc, điều kiện là Nhị Hắc còn thành thật hơn giao cho, rốt cuộc che giấu cái gì.

Cuối cùng ma kỷ nửa ngày, Nhị Hắc mới như thực chất giao cho. Nguyên lai hắn lúc trước nguồn gốc có thiếu, ngày gần đây bổ túc vốn sinh ra đã kém cỏi sau, mới phát hiện trong ý thức của mình cất giấu một loại pháp môn, có thể thông qua những binh khí khác, để hắn không dứt lên cấp.

Pháp môn này hẳn là lúc trước đưa hắn luyện thiếu đi ra vị kia sư lưu lại, mặc dù đang Tiêu Vũ trong mắt có chút nông cạn, nhưng quả thật có thể để Nhị Hắc không dứt lên cấp.

Vốn Tiêu Vũ cũng không coi trọng binh khí, càng chú trọng thực lực bản thân, cho nên cho tới nay, hắn đều không có chăm chú cân nhắc qua tăng lên Nhị Hắc cấp bậc phương pháp.

Nhưng tại thấy vậy loại này lên cấp pháp môn sau, hắn cũng một lần nữa suy nghĩ, hay không cũng có thể hoa ít ỏi tâm tư, đem Nhị Hắc đánh tạo thành chân chính hung khí.

Một phen cân nhắc sau, Tiêu Vũ dạy cho Nhị Hắc một loại khác pháp môn, đồng dạng là thông qua nuốt chửng những binh khí khác lên cấp, chỉ có điều rõ ràng so với Nhị Hắc chính mình cất giấu pháp môn càng cao minh hơn.

Sau đó, Phù Tôn Điện mua được giá trị mấy trăm triệu Hồn thạch binh khí, Tiêu Vũ tất cả đều ném cho Nhị Hắc, cái tên này lúc này mới yên tĩnh đi xuống, thành thành thật thật bế quan, điên cuồng nuốt chửng những binh khí kia.

“Tháng linh châu?”

Nhị Hắc yên tĩnh sau khi, Tiêu Vũ cũng lấy ra đoạt được tháng linh châu, trong phòng ngồi xếp bằng, lẳng lặng tu luyện.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 282: Tên Béo Đến Cửa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tháng linh châu, hiện màu đỏ nhạt, châu bên trong có một luồng lực lượng thần bí, có thể ảnh hưởng đến người nguyên thần.

Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi xếp bằng, tháng linh châu ở mi tâm của hắn trước chìm chìm nổi nổi, từ đó lộ ra từng tia từng tia màu đỏ sậm sương mù, rót vào Tiêu Vũ giữa chân mày.

Lúc này, ở Tiêu Vũ trong mi tâm, một vị dáng dấp cùng hắn giống nhau như đúc tiểu nhân đang ngồi đàng hoàng ở này. Tên tiểu nhân này toàn thân màu vàng, khắp toàn thân, đều bộc lộ ra một luồng thần thánh quang mang, giống như một vị bất khả xâm phạm thần linh.

Tĩnh tọa một đêm, màu đỏ tháng linh châu cuối cùng hóa thành màu xám trắng, ở trong có thể hấp thu sức mạnh, tất cả đều bị Tiêu Vũ nguyên thần hấp thu.

Vốn chỉ có một tấc cái đầu người tí hon màu vàng, tại hấp thu tháng linh châu bên trong sức mạnh sau, so với ban đầu lớn hơn vài phần, dài đến một tấc ba phần.

“Nguyên thần của ta so với người khác cường đại hơn, bởi vậy tháng linh châu không cách nào để cho nguyên thần của ta tăng trưởng gấp đôi nhiều như vậy.” Tiêu Vũ mở mắt ra.

Thần hồn của hắn lực lượng, còn ở Thập Châu thời điểm liền mạnh hơn người thường, bởi vậy làm ngưng tụ nguyên thần thời điểm, thành hình nguyên thần, ngay từ đầu thì mạnh hơn người thường.

Người bình thường vừa mới ngưng tụ nguyên thần lúc, có điều chỉ có to bằng đậu tương, mà nguyên thần của hắn vừa mới ngưng tụ, liền có một tấc cái đầu.

“Ông!”

Một lần nữa nhắm mắt, Tiêu Vũ thần niệm, hướng về bốn phía nan hoa xe tán mà đi.

Thời điểm này, quanh thân trong vòng mười dặm, hắn có thể cảm nhận được bất kỳ nhỏ xíu động tĩnh.

Bò dưới đất kiến càng, hắn khả năng thấy rõ kiến trên đùi mỗi một cái da lông cao cấp, âm thầm con muỗi, hắn khả năng đếm ra những sâu mọt này cánh tại kia trong thời gian ngắn chấn động bao nhiêu lần.

Quanh thân trong vòng mười dặm, mỗi một nhỏ xíu động tĩnh, cũng không chạy khỏi hắn thần niệm.

“Mười dặm chu vi? Coi như miễn cưỡng!” Tiêu Vũ một lần nữa mở mắt, đối với mình bây giờ thần niệm chỉ là miễn cưỡng thoả mãn.

Nguyên thần tác dụng, một là thần niệm, thần niệm mạnh mẽ rõ ràng, đang lúc đối địch tự nhiên có thể chiếm hết tiên cơ, tránh khỏi hung hiểm.

Ở Thập Châu lúc, hắn mặc dù cũng có thể chuyển động được dùng thần niệm, nhưng trong chín tầng trời, sức mạnh đất trời qua gượng, chưa tới Hồn cảnh, thần niệm rất khó rời thân thể quá xa, chỉ có đi vào Hồn cảnh, ngưng tụ nguyên thần, thần niệm tài năng nhập vào cơ thể bước ra.

“Bốp!”

Tiêu Vũ vừa là giơ tay, ngón trỏ tay phải lộ ra sắc bén quang mang.

Hắn từ không gian phù bên trong lấy ra một cái đại đao,

Phát sáng ngón tay nhẹ nhàng hướng về đao này chém xuống.

“Xùy!”

Chỉ thấy hắn phát sáng ngón tay, dễ dàng cắt ra đao này, bất quá hắn vẫn chưa một ngón tay chém xuống, mà là từ từ ở vết cắt bên trong đẩy mạnh, làm tới một nửa lúc, ngón tay kẹp lại, không cách nào tiếp tục hướng phía trước.

“Xem ra bây giờ chỉ dùng thần lực, không cần bất kỳ pháp thuật cùng thủ đoạn nói, nhục thể của ta chỉ có thể cắt ra đao này một nửa.”

Đưa ngón tay thu hồi, Tiêu Vũ ngón trỏ lại ngưng tụ ánh sáng.

Lần này, hắn ở trên ngón tay, rót vào nguyên thần lực!

Đạt được Hồn cảnh, rời thân thể thần niệm, tức là nguyên thần lực, loại sức mạnh này, vốn có nguyên thần sau khi, đã có thể ngưng đọng làm thực chất!

“Bốp!”

Lần này, Tiêu Vũ ngón tay giống như là cắt đậu phụ, dễ dàng đem đại đao cắt thành hai đoạn, và mặt vỡ bóng loáng, như là bị một chút cắt ra.

Đây cũng là nguyên thần tác dụng, nguyên thần mạnh mẽ, ngoại trừ có thể cho thần niệm nan hoa xe tán đến xa hơn, còn có thể gia trì ở binh khí, thân thể, pháp thuật các loại mấy thứ này bên trên, khiến thực lực bản thân, có to lớn tăng lên.

“Ta bây giờ nguyên thần, cường độ cũng có thể cùng Luyện Thần cảnh người so với. Chỉ có điều vẻn vẹn cường độ.”

Tiêu Vũ thu hồi ngón tay của mình, yên lặng suy nghĩ.

Đạt được Hồn cảnh sau khi, tiếp xuống tu luyện, tất cả đều là cùng lớn mạnh rời xa có quan hệ, mà đối với hắn mà nói, minh phù, liền để cho thần hồn thần tốc lớn mạnh tốt nhất cách.

Minh phù thời gian, nguyên thần tạm thời cùng thiên địa đụng nhau, khả năng đề cao thật lớn hắn không nhìn tăng trưởng tốc độ.

Ngoài ra, bá thể ngôi sao quyết bên trong, cũng có Luyện Thần thiên, chính là vay mượn trong cơ thể ngưng tụ chư tinh lực lượng, rèn luyện nguyên thần.

Phải biết rằng ngôi sao trên trời, mỗi một viên đều có độc nhất vô nhị thuộc tính, những thuộc tính này bên trong liền có đối với nguyên thần thập phần có lợi gì đó.

Cho nên, chỉ cần có bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên, hơn nữa minh phù một đạo, Tiêu Vũ tin tưởng, hắn ở ngưng đọng Hồn cảnh giới này, sẽ không lưu lại quá lâu.

Đương nhiên, nếu như có thể có được tốt hơn minh phù vật liệu, để hắn có cơ hội khắc họa thích hợp tu luyện hơn nguyên thần minh phù, tự nhiên càng tốt hơn.

Ở Phù Tôn Điện bên trong, Tiêu Vũ mỗi ngày minh phù, thời gian còn lại, chính là an tâm tu luyện bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên. Đương nhiên, ở đây trong quá trình, hắn cũng sớm đã xin nhờ Phù Tôn Điện, thay thế hắn tìm kiếm tháng linh châu.

Hắn bây giờ ở minh phù lĩnh vực có thể nói nóng bỏng tay, Phù Tôn Điện bên này tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Chỉ có điều, mặc dù vị kia vừa mới trở về Đại đương gia đáp ứng thoải mái, nhưng hắn năng lượng cũng là có hạn, chỉ có điều đến động quanh thân mười mấy vùng Phù Tôn Điện hỗ trợ lưu ý, mà không cách nào điều động bách vực nội hết thảy phân điện.

Cái này cũng là bất đắc dĩ, dù sao này điện chỉ là một trung vực phân điện, có thể làm được cái này phần, đã rất không dễ dàng, vì thế có thể Đại đương gia còn thiếu nợ hắn vùng điện chủ một ít nhân tình.

Tiêu Vũ cũng không nóng lòng, Nguyệt Thần cung đã định rồi một năm kỳ hạn, e sợ này tháng linh châu liền không phải dễ tìm như thế đến.

Hơn nữa hắn tin tưởng, Nguyệt Thần cung sẽ không đem tháng linh châu giấu đi quá chết, dù sao một giới lớn như vậy. Có thể tới thích hợp thời điểm, này tháng linh châu thì sẽ tự động xuất hiện cũng khó nói.

Hắn bây giờ chỉ cần Phù Tôn Điện thay thế hắn lưu ý quanh thân mỗi một vùng tin tức có thể, ít nhất như vậy so với hắn không có đầu mối chút nào mọi nơi tìm lung tung, còn mạnh hơn nhiều.

“Chủ nhân, bên ngoài tới một tên béo, nói muốn tìm ngươi!”

Sau một khoảng thời gian, Tiêu Vũ đang tu luyện, Tiểu Lý đột nhiên chạy vào, nhìn vẻ mặt còn có chút cổ quái.

“Tên béo?” Tiêu Vũ nhất thời nở nụ cười, nghĩ tới nghĩ lui, hắn cho đến bây giờ nhận thức tên béo cũng chỉ có một cái kia, cười nói: “Để hắn vào đi.”

“Tiêu Huynh, ta Tiêu Huynh!”

Tiểu Lý vừa rời đi không bao lâu, một bụ bẫm bóng người, chính là kêu trời trách đất vọt vào, một cái thì ôm lấy Tiêu Vũ bắp đùi, khóc ròng nói: “Tiêu Huynh, cứu mạng a Tiêu Huynh!”

Tiêu Vũ nhíu chặt mày, mập mạp này thật đúng là một như quen thuộc, hắn trước sau không cùng mập mạp này đã nói mấy câu nói, cái tên này lại làm cho thân thiết như vậy!

“Đừng khóc nữa, U &# 8 tìm ta có chuyện gì?” Hắn có chút buồn cười, cũng không biết tại sao, luôn cảm giác mập mạp này làm cho người ta một loại vui cảm giác, chính là không ghét nổi.

“Tiêu Huynh, ngươi có thể hay không cho ta mượn mấy trăm triệu Hồn thạch?” Cái tên mập mạp này, tự nhiên chính là Kim Cửu. Trừ hắn ra ở ngoài, Tiêu Vũ ngày gần đây cũng không sẽ cùng cái khác tên béo từng có đồng thời xuất hiện.

“Vay mượn Hồn thạch?”

Nhị Hắc nghe đến động tĩnh, theo trong phòng đi ra, nhìn thấy Kim Cửu, nhất thời vẻ mặt kinh ngạc, “là ngươi mập mạp này? Ngươi không phải rất khả năng kiếm tiền gì? Tại sao chạy tới cùng Tiêu Vũ vay mượn Hồn thạch?”

Tiêu Vũ cũng đang buồn bực, nghi hoặc mà thấy Kim Cửu.

“Ai da, làm ăn nào có kiếm bộn không lỗ.” Kim Cửu một cái nước mũi một cái nước mắt, nói: “Ban đầu ta vừa tới này vùng thời điểm, người không có đồng nào, sau đó kiếm lời Hồn thạch, kỳ thực ta là theo người khác vay mượn tiền vốn, mới phát triển.”

“Gì?” Nhị Hắc trợn to mắt, như là gặp ma, “ta nhớ được có tin tức nói, ngươi mập mạp này nhiều nhất trong khi đã kiếm lời năm trăm triệu Hồn thạch, có thể ngươi ban đầu người không có đồng nào, tiền vốn đều là mượn tới, nói như vậy, ngươi tất cả đều là há mồm chờ sung rụng?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 283: Kỳ Hoa Còn Là Cực Phẩm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không trách Nhị Hắc giật mình như vậy, chính là Tiêu Vũ đều không biết nói gì.

Mập mạp này đơn giản là một nhân tài a, chân chính tay trắng dựng nghiệp, tay không đánh con cọp! Có điều dùng mập mạp này năng lực kiếm tiền, làm sao lại chạy tới với hắn vay tiền?

“Khụ, là như vậy!” Kim Cửu nỗ lực chen chúc nước mắt, tranh thủ đồng tình, thấy thế nào làm sao buồn cười, “Tiêu Huynh ngươi cũng biết, ta người này từ trước đến giờ coi tiền tài như là cặn bã, những thứ này đều là vật ngoại thân, sống không mang đến chết không mang theo, đúng không?”

Nhị Hắc cùng Tiêu Vũ đồng thời mắt trợn trắng, mập mạp này nói chuyện đích xác không có vấn đề gì, nhưng vấn đề là mập mạp này cũng có thể kêu coi tiền tài như là cặn bã?

“Như ngươi vậy muốn cũng gọi coi tiền tài như là cặn bã, cái kia trong thanh lâu những cô nương kia, quả thực mỗi người đều là hoàng hoa đại khuê nữ!” Nhị Hắc ở bên cạnh không chút khách khí nói.

Tiêu Vũ cũng là gật đầu, biểu hiện rất đồng ý.

“Mẹ kiếp, các ngươi làm sao có thể nói như vậy ta, quá làm ta thương tâm!” Kim Cửu lộ ra thương tâm vẻ mặt, vô cùng đau đớn nói: “Vâng, ta kiếm tiền nhanh là không giả, nhưng nếu là ta thật quan tâm của cải, ta khả năng vậy tiêu lung tung gì? Ta Hồn thạch đều là xài như thế nào, ngươi cũng không phải chưa thấy qua!”

Nhị Hắc cùng Tiêu Vũ không khỏi buồn bực, nói như thế, mập mạp này đúng là tiêu tiền như nước, trước khi thấy hắn lúc này phô trương có thể nhìn ra, hàng này phá sản trình độ quả thực làm người giận sôi.

“Trước khi ta kiếm lời nhiều như vậy Hồn thạch, kỳ thực cũng là bởi vì thử thách, thử thách sau khi kết thúc, ta sẽ không lại nghĩ cách kiếm tiền, cho nên, khà khà……” nói đến đây, Kim Cửu lớn trên mặt hiếm thấy lộ ra thật không tiện vẻ mặt.

“Cho nên ngươi đem trước khi kiếm được Hồn thạch đều thua sạch? Sau đó những chủ nợ kia tìm ngươi đòi nợ đến rồi?” Tiêu Vũ không cần đợi thêm Kim Cửu tiếp tục nói đi, đại khái liền đã đoán được.

“Thực sự là sinh ta người cha mẹ, người hiểu ta Tiêu Huynh, ngươi chính là của ta Kim Cửu đời này lớn nhất tri kỷ!” Tên béo cảm động không thôi, hầu như muốn ôm chặt lấy Tiêu Vũ bắp đùi.

“Ngươi thật đúng là……” Tiêu Vũ trở nên đau đầu, mập mạp này nhất định chính là một kỳ hoa, mặc dù kiếm tiền cực nhanh, nhưng hoa lên tiền nong đến càng nhanh hơn.

“Tên béo, trước ngươi nhưng kiếm lời vài trăm triệu Hồn thạch, này mới qua bao lâu, ngươi cũng xài hết? Ngươi rốt cuộc cũng làm gì?” Nhị Hắc với mập mạp này tràn đầy nghi vấn, mập mạp này đâu chỉ kỳ hoa, nhất định chính là một cực phẩm.

“Cũng không có gì.” Tên béo vẻ mặt hờ hững, nói: “Chính là uống một chút ít rượu, cùng này vùng mấy vị xa gần nghe tiếng cô gái tuyệt sắc ngắm hoa ngắm trăng.”

“Mẹ kiếp!” Nhị Hắc mặt một chút đen, “chỉ ngươi mập mạp này, còn học người ta tán gái chơi đùa bên hoa dưới ánh trắng? Ngươi uống rốt cuộc là gì rượu? Khả năng đem ngươi mấy trăm triệu dòng dõi mấy ngày ngắn ngủi thì thua sạch?”

Tiêu Vũ cũng không biết nói cái gì cho phải,

Không cần hỏi hắn cũng có thể biết, dùng mập mạp này tác phong, liền trải thảm đỏ trên đều phải nạm trên trân quý đá vàng, hắn uống rượu khẳng định cũng là một giọt có thể chống đỡ 1 thành loại kia.

“Cũng không phải cái gì rượu ngon, chính là hướng về ấm trân quý vạn năm Thánh cất!” Kim Cửu nhẹ như mây gió nói.

“Ngươi nói lại lần nữa!” Chính là Tiêu Vũ đều có chút không bình tĩnh, nói: “Thánh cất? Chính là thánh nhân bình thường đều sẽ không dễ dàng uống cấp bậc này rượu, uống một hơi, liền có thể làm người tu vi tinh tiến, gột rửa nguyên thần! Ngươi cái phá sản đồ chơi để tán gái, thì uống thứ này?”

“Cái này có gì?” Kim Cửu một bộ không có vấn đề dáng vẻ, “ta nói, tiền tài đều bèn vật ngoại thân, sống không mang đến chết không mang theo. Chính là, người không phong lưu uổng thiếu niên, khả năng và mỹ nữ bên hoa dưới ánh trắng, uống rượu ngắm trăng, coi như hoa nhiều hơn nữa Hồn thạch, cũng đáng!”

Tiêu Vũ nghe được có chút thượng hoả, hàng này không chỉ phá sản, hơn nữa còn là một không hơn không kém sắc phôi!

Càng làm cho người ta thượng hoả chính là, hắn bộ kia mập cùng cái quả cầu thịt giống nhau hình thể, thật sự khiến người ta rất khó đem hắn cùng với phong lưu hai chữ liên hệ với nhau, một mực cái tên này còn xiêm làm ra một bộ mình say mê dáng vẻ.

“Tiêu Huynh, ngươi hãy giúp ta một chút a, dùng ngươi năng lực, tầm thường mấy trăm triệu Hồn thạch đáng là gì? Không bao lâu nữa, ta có thể gấp bội trả lại ngươi!” Tóc vàng lời thề son sắt, vỗ bộ ngực cùng Tiêu Vũ bảo đảm.

“Cút đi!” Tiêu Vũ ót đau đớn, nói: “Ngươi khi đó cùng những chủ nợ kia vay tiền thời điểm, cũng là nói như vậy?”

“Nấc……” Kim Cửu lớn trên mặt lộ ra lúng túng vẻ mặt, gượng cười nói: “Bọn họ sao có thể cùng Tiêu Huynh ngươi so với? Bọn họ cho mượn ta Hồn thạch là vì biết ta kiếm tiền năng lực, cũng biết ta sau đó khả năng trả lại gấp bội bọn họ. Nhưng Tiêu Huynh, ta và ngươi là vừa gặp mà như đã quen a, ta 1 thấy ngươi, liền có một loại nhìn thấy thân nhân cảm giác, ngươi Hồn thạch ta há có thể không trả?”

Tiêu Vũ tựa hồ có hơi biết, mập mạp này tại sao vậy khả năng kiếm tiền, này không biết xấu hổ trình độ, quả thực so với Nhị Hắc mạnh hơn vài phần.

Có điều, hàng này tựa hồ cũng biết hắn không quá coi trọng Hồn thạch, lại dám chạy đến tìm hắn, tựa hồ liệu định hắn nhất định sẽ vay mượn giống nhau.

“Mượn ngươi cũng không phải là không thể, nhưng một năm sau khi, ngươi muốn gấp mười lần đưa ta!” Tiêu Vũ vỗ ót, bất đắc dĩ nói.

Hắn những cái kia Hồn thạch, giữ lại cũng là giữ lại, vừa vặn vòng thứ hai thử thách một năm làm hạn định, cấp cho mập mạp này, cũng là muốn nhìn mập mạp này rốt cuộc có bao nhiêu năng lực.

“Gấp mười lần? Năm tỉ?” Mập mạp mặt tròn chen một lượt, trầm tư chốc lát, sau đó mới nghiến răng, nói: “Được!”

“Đưa cái này kí rồi!” Tiêu Vũ đầu ngón tay ngưng huyết, kết thành huyết khế.

“Tiêu Huynh, ngươi có phải còn không tin được ta?” Kim Cửu trợn to hai mắt, kí rồi huyết khế, đến lúc đó hắn đã có thể liền muốn chạy cũng khó khăn.

“Ngươi cảm thấy ngươi khắp toàn thân, có chỗ nào đáng giá ta tin?” Tiêu Vũ cũng không khách khí, cùng tên béo cùng Nhị Hắc loại này mất mặt mũi người, nói chuyện căn bản không nên uyển chuyển.

“Này…… giống như nói cũng phải!” Kim Cửu nghĩ nghĩ, tựa hồ không tìm được phản bác lý do, lúc này thống khoái ký xuống huyết khế.

Một bên Nhị Hắc, đã sớm nhìn trợn mắt hốc mồm, &# 32; cái này cũng được? Hắn lúc trước vì để cho Tiêu Vũ xuất tiền mua cho hắn binh khí, nhưng phí không ít môi lưỡi, mập mạp này dễ dàng như vậy thì bắt được năm trăm triệu Hồn thạch?

“Tiêu Huynh, ta đây liền cáo từ!” Kim Cửu cầm Hồn thạch, mặt mày hớn hở, tí ta tí tởn cáo từ rời đi.

“Mập mạp này!” Tiêu Vũ lắc đầu, cảm giác mập mạp này đã đáng yêu, lại khiến người ta hoàn toàn không còn cách nào khác.

Hắn tiếp tục như là thường ngày, mỗi ngày minh phù, tu luyện bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên, tháng ngày trải qua bình tĩnh mà phong phú.

Ngày hôm đó, Phù Tôn Điện Ất chữ sảnh, Tiêu Vũ minh phù chuyên khu, như là thường ngày, sớm đã chật nít người.

Những người này sớm tiến lại, đều chỉ vì một mục đích, chính là cướp được Tiêu Vũ minh phù, bởi vì đã liên tục một quãng thời gian rất dài, Tiêu Vũ minh phù mỗi ngày đều là vừa vừa tung ra, liền sẽ bị người giành cướp không còn.

Này đây, chỉ có sớm đi tới người, mới có cướp được này minh phù cơ hội.

Ở chen chúc trong đám người, có một người thanh niên, đứng bình tĩnh trong đám người, ánh mắt của hắn thỉnh thoảng nhìn về phía còn chưa mang lên minh phù quầy hàng, trên khóe miệng, mang theo một tia như có như không cười lạnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 284: Phù Tôn Điện Có Chuyện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Chủ nhân, điện chủ đến rồi."

Tiêu Vũ vẫn trong phòng tu luyện, Tiểu Lý đột nhiên báo lại.

Điện chủ, cũng chính là Phù Tôn Điện này vùng Đại đương gia, thần sắc hắn vội vàng, trên mặt tràn ngập vội vàng, vừa thấy Tiêu Vũ, liền vội nói: "Tiêu lão đệ, trong điện đã xảy ra chuyện!"

"Chuyện gì?" Tiêu Vũ nhíu mày, có thể làm điện chủ hốt hoảng như vậy, Phù Tôn Điện bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Can hệ trọng đại, chúng ta vừa đi vừa nói!" Đại đương gia tên là Đông Sơn Ly, hắn lôi kéo Tiêu Vũ vô cùng lo lắng liền hướng về Phù Tôn Điện đại điện mà đi.

"Trong điện hôm nay có người tới cửa gây sự, chỉ trích Tiêu lão đệ ngươi khắc này minh phù có chuyện, bây giờ đã là huyên náo nhiều mặt bất mãn, muốn ngươi lập tức ra mặt giải thích." Đông Sơn Ly một bên đi nhanh, vừa cùng Tiêu Vũ nói rõ tình huống.

"Có người gây sự?" Tiêu Vũ nói: "Dám đến Phù Tôn Điện gây sự, đối phương thân phận gì?"

Phù Tôn Điện ở một giới này, cũng coi như một không kém thế lực, nhân vật bình thường, làm sao dám tới nơi này gây sự?

“Đến, là Trấn Thiên Lâu người!” Đông Sơn Ly sắc mặt, có chút khó coi.

“Trấn Thiên Lâu?” Tiêu Vũ hồi tưởng, lập tức nhớ tới một cái khác Phù đạo thế lực.

Dù sao tại đây 1 vùng, hắn đã ngây người thời gian lâu như vậy, đối với này 1 vùng thế lực, tự nhiên cũng là đại khái có hiểu biết.

Bàn về thực lực, Trấn Thiên Lâu so với Phù Tôn Điện còn phải yếu hơn một vài, nhưng Phù Tôn Điện thực lực, thể hiện tại khắp giới này, mà Trấn Thiên Lâu, tất là này vùng địa phương thế lực, căn bản ở đây, cho nên miễn cưỡng có thể cùng càn vùng bên trong Phù Tôn Điện chống lại.

“Nói như vậy, là vì trên phương diện làm ăn cạnh tranh, đối phương cố ý nhằm vào?” Tiêu Vũ trước tiên nghĩ tới, là ngày gần đây hắn minh phù bán chạy, Trấn Thiên Lâu chuyện làm ăn tự nhiên bao nhiêu bởi vậy chịu ảnh hưởng.

Bởi vậy đối phương muốn ghim hắn, vu hại hắn minh phù có chuyện, cũng là có thể. Bởi vì hắn tự mình biết, hắn khắc đến minh phù, tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

“Việc này nói đến, e sợ, cùng Tần gia có quan hệ.” Đông Sơn Ly do dự một chút, rồi mới nói.

“Tần gia? Tần Vị Dương vị trí cái kia Tần gia?” Tiêu Vũ trong lòng hơi lạnh lẽo, “Trấn Thiên Lâu cùng Tần gia có quan hệ?”

“Trên thực tế, Trấn Thiên Lâu làm địa phương Phù đạo thế lực, cùng này vùng rất nhiều thế lực lớn, đều có ngàn vạn tia quan hệ, mà đây trong đó, liền đã bao hàm Tần gia.”

Đông Sơn Ly nhìn Tiêu Vũ vài lần,

Nói: “Nghe nói, chủ nhà họ Tần con trai Tần Vị Dương ở trước đây không lâu mất tích, mà lúc đó tin đồn……”

Tiêu Vũ đâu còn không hiểu, lúc đó hắn đuổi giết Tần Vị Dương, có không ít người đều nhìn thấy. Sau khi Tần Vị Dương trốn vào huyễn âm núi, lại không trở về, Tần gia tự nhiên đem việc này ghi tạc trên đầu của hắn.

“Nói như vậy, người đến là đã bị Tần gia truyền ý, hướng ta mà đến?” Ánh mắt của hắn từ từ nheo lại, trong mắt lạnh ẩn hiện.

“E sợ, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu.” Đông Sơn Ly nói: “Có điều, nói vậy cũng bởi vì Tiêu lão đệ minh phù bán được quá tốt, đối với những khác Phù đạo thế lực tạo thành không nhỏ xung kích. Bởi vậy lần này tới, ngoại trừ Trấn Thiên Lâu, còn có mặt khác mấy nhà Phù đạo thế lực.”

Tiêu Vũ nhất thời đã hiểu. Hắn gần nhất minh phù bán được quá tốt, đối với những khác Phù đạo thế lực, tạo thành không nhỏ ảnh hưởng, cho nên chỉ cần Trấn Thiên Lâu dắt đi cái đầu, cái khác Phù đạo thế lực, liền rất tình nguyện giúp đỡ.

Trên thực tế, hắn mỗi ngày chỉ minh phù trăm viên, chính là không muốn làm quá tuyệt, một khi lớn hắn lượng minh phù, không khó tưởng tượng, cái khác phù sư minh phù, tất nhiên bán không được.

Hắn hạn chế số lượng, chính là tự cấp cái khác phù sư lưu đường sống, có điều dù vậy, khắp nơi phù sư vẫn là đối với hắn sinh ra bất mãn.

Mỗi ngày bách phù, số lượng ấy đối với bình thường phù sư tới nói thực ra quá nhiều, cùng hắn cùng cảnh giới phù sư, mỗi ngày nhiều nhất khắc đến mấy viên, Tiêu Vũ mỗi ngày bách phù, bọn họ này phù vốn lại ít, đã bị Tiêu Vũ minh phù xung kích, tự nhiên càng bán không được.

“Đi trước nhìn kỹ hẵng nói!” Tiêu Vũ trong lòng cười lạnh, hắn đã cố ý cho cái khác phù sư để lại đường sống, nhưng nếu như bọn họ còn muốn nhắm vào mình, vậy hắn cũng sẽ không lòng dạ mềm yếu.

Hai người tới Phù Tôn Điện Ất chữ sảnh, chỉ thấy này trong sảnh, đã đứng đầy người. Tiêu Vũ vừa mới tiến lại, liền nghe đến một sục sôi âm thanh từ trong đám người truyền ra.

“Các vị, ta kia đáng thương em trai, thiên tư vô hạn, vốn hẳn có tốt đẹp tiền đồ, nhưng bởi vì dùng Tiêu Vũ minh phù, dẫn đến minh phù phạm sai lầm, nguyên thần tán loạn!”

“Tiêu Vũ minh phù, tất nhiên khác thường, mời mọc các vị thử nghĩ, tầm thường phù sư mỗi ngày minh phù có điều mấy viên, hắn lại là mỗi ngày minh phù trăm viên, đây căn bản là không thể nào thực hiện sự tình!”

“Ta có lý do hoài nghi, người này minh phù dùng chính là một vài không bị tán thành nguy hiểm thủ đoạn chỗ khắc, nếu không căn bản không thể nào làm được mỗi ngày bách phù. Hắn dùng nguy hiểm thủ đoạn minh phù, là bắt lại mạng của chúng ta mạo hiểm, hoàn toàn không để ý người mua chết sống, dạng này người, quả thực là chúng ta phù sư bên trong sỉ nhục!”

Thanh âm kia nghe tới tràn ngập kích động, Tiêu Vũ giương mắt nhìn lên, liền gặp nói chuyện chính là cái trẻ tuổi nhân vật. Hắn một bên lớn tiếng mở miệng, trong mắt còn ẩn mang nước mắt, ngôn ngữ thập phần có sức cuốn hút.

“Chúng ta mỗi một đại phù đạo thế lực, thật sự không nhìn nổi có người dùng nguy hiểm thủ đoạn minh phù, đặt người mua sinh tử với không để ý, cho nên mới cố ý đã đến, chỉ vì vạch trần cái này Tiêu Vũ chân diện mục!”

“Người như vậy, làm kiếm lấy Hồn thạch, lại khắc đến lượng lớn nguy hiểm minh phù, quả thực người người phải trừ diệt!”

“Như thế tà nhân, không xứng làm một gã phù sư!”

Trong đám người, còn có mặt khác mấy cái Phù đạo thế lực người, ở bên cạnh phụ họa tên kia người trẻ tuổi lời nói.

“Ai da!” Đông Sơn Ly hít một tiếng, nói: “Vốn, U &# 8 Trấn Thiên Lâu cái kia người tuổi trẻ, còn không có gì người tin, dù sao mọi người đều không ngốc, chúng ta minh phù bán lâu như vậy, xưa nay không từng xuất hiện vấn đề, hơn nữa Trấn Thiên Lâu cùng ta Phù Tôn Điện trên phương diện làm ăn cạnh tranh, mọi người cũng đều biết, phần lớn đều là biết chuyện gì.”

“Nhưng mà, khi cái khác Phù đạo thế lực cũng đứng ra, tán thành Trấn Thiên Lâu nói, công bố chúng ta minh phù khi có chuyện, rất nhiều người liền cũng bắt đầu tin!”

Tiêu Vũ sắc mặt bình tĩnh, yên lặng nghe, bình tĩnh nói: “Đây cũng là nhân tính. Nhiều như vậy Phù đạo thế lực đồng thời lên tiếng phê phán, dù cho bọn họ trước đây mua được phù đều không có vấn đề, có thể ở trong lòng, cũng không nhịn được sẽ dao động, đến cuối cùng từ từ tin tưởng.”

“Chúng ta…… nên làm gì?” Đông Sơn Ly lần đầu tiên có loại không biết như thế nào lúc tốt cảm giác. Nhiều như vậy Phù đạo thế lực bão đoàn lên tiếng phê phán, một khi Phù Tôn Điện âm thanh trở nên tàn tạ, hắn người điện chủ này trách nhiệm, liền trùng trong khi trùng.

“Bọn họ là hướng ta đến, muốn, tuyệt không chỉ là bại hoại Phù Tôn Điện danh tiếng, cho nên ta tin tưởng bọn hắn nhất định còn có bước tiếp theo. Chỉ cần chúng ta biết bọn họ ý đồ chân chính, muốn ứng đối cũng không khó.” Tiêu Vũ không hoảng hốt chút nào, nói chuyện đồng thời, nhanh chân hướng về phía trước đi đến.

“Ai da!” Đông Sơn Ly liên tục cười khổ, hoàn toàn không biết là ứng đối ra sao, chỉ có thể kiên trì, theo Tiêu Vũ hướng đi đoàn người.

Chương 285: Vô Lương Phù Sư?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ đến rồi!”

Trong đám người, không biết là ai phát sinh hô to một tiếng, ánh mắt của mọi người nhất thời đồng loạt hướng về Tiêu Vũ trông lại.

“Vô lương phù sư!”

“Ngươi phải cho chúng ta một câu trả lời thỏa đáng!”

“Hôm nay ngươi nếu không đem sự tình nói rõ ràng, thì cút khỏi càn vùng, chúng ta càn vùng không cho như ngươi loại này vô lương người vô liêm sỉ!”

Mấy cái âm thanh, phân biệt từ bất đồng trong góc vang lên, cũng mang theo tâm tình của mọi người, hầu như hết thảy mọi người, nhìn về phía Tiêu Vũ trong ánh mắt đều mang ý lạnh.

Tiêu Vũ sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía ban đầu mấy cái kia thanh âm truyền tới phương hướng. Không nên suy đoán, trong bóng tối cổ động người, tất nhiên cũng là mỗi một đại phù đạo thế lực an bài.

“Cuối cùng ngươi đồng ý hiện thân gì?”

Tên kia lúc trước nói tới lớn tiếng nhất, đứng trong đám người người trẻ tuổi, hai mắt đỏ chót, làm như đau buồn mang theo phẫn uất, giận dữ hét: “Huynh đệ của ta, chính là bởi vì dùng ngươi minh phù, mới có thể chết thảm, ngươi đền bù huynh đệ ta mạng!”

“Vô lương phù sư bán ra nguy hiểm minh phù, khiến có tốt đẹp tiền trình thiên tài trẻ tuổi bỏ mình, bực này vô lương vô sỉ phù sư, nên lấp mạng!”

“Lấp mạng! Lấp mạng!”

Lúc trước mấy cái kia góc, vừa là vang lên cổ động âm thanh, làm cho mọi người cũng bị kéo. Chưa qua chốc lát, muốn Tiêu Vũ lấp mạng tiếng hô càng ngày càng cao, vang vọng toàn bộ Ất chữ sảnh, tuyên truyền giác ngộ.

Mọi người, cũng giống như nhìn cừu nhân thấy Tiêu Vũ.

“Ngươi có thể chứng minh, huynh đệ ngươi là dùng ta minh phù chí tử gì?” Tiêu Vũ bình tĩnh mà nhìn cái kia bi phẫn người trẻ tuổi, tựa hồ không nghe thấy quanh thân lời của mọi người.

“Cái này còn cần chứng minh gì?” Người trẻ tuổi kia cả giận nói: “Đệ đệ của ta cũng là bởi vì mua ngươi minh phù, tại sử dụng thời điểm, tổn thương nguyên thần của mình, mới có thể chết thảm. Thi thể của hắn bây giờ liền ở đây, chết rồi trong tay còn nắm bắt ngươi minh phù, ngươi còn nói không phải ngươi hại chết hắn?”

Tiêu Vũ nhìn về phía một bên, quả nhiên, đối phương có chuẩn bị mà đến, mà ngay cả thi thể đều mang đến.

Đó là một nam tử trẻ tuổi, dĩ nhiên chết đi, màu da đều đã trắng bệch, đã tay cứng ngắc bên trong, vẫn nắm thật chặt một viên minh phù. Trên bùa có một hình vẽ, bên trăng lưỡi liềm, mặt khác bên tất là một vòng màu vàng nắng gắt.

Đây là âm dương 2 tinh đồ,

Cũng là Tiêu Vũ minh phù đặc hữu đánh dấu.

“Ta làm sao biết, này là có người hay không ở sau khi hắn chết để lên?” Tiêu Vũ ở trên thi thể kia nhìn mấy lần, lập tức thu hồi ánh mắt.

“Ngươi có ý gì?” Người thanh niên trẻ sắc mặt chợt biến đổi, sau đó vừa là lộ ra vẻ giận dữ, quát lên: “Sự thật đặt ở trước mắt, ngươi chẳng lẽ còn muốn chống chế?”

Cười lạnh lắc đầu, Tiêu Vũ vẫn chưa cùng người này tranh chấp, mà là chuyển hướng những người khác, cao giọng nói: “Ta muốn hỏi, đoạn này thời gian, ta minh phù mỗi ngày bán ra trăm viên, theo ta đi tới Phù Tôn Điện cho tới bây giờ, đã qua mấy tháng, bán ra minh phù đã qua hơn vạn số lượng, vì sao trước đây từ xưa tới nay chưa từng có ai từng ra vấn đề?”

Vốn huyên náo đoàn người, nghe đến lời này, dần dần đều yên lặng đi xuống.

Tất cả mọi người không ngốc, Tiêu Vũ bán ra nhiều như vậy minh phù, chưa từng vấn đề, làm sao bây giờ đột nhiên có vấn đề? Ánh mắt của mọi người chuyển hướng trung ương tên kia người trẻ tuổi, lộ ra vẻ hoài nghi.

“Ngươi có ý gì, muốn trốn tránh trách nhiệm gì?” Người trẻ tuổi kia sắc mặt hơi trắng bệch, lại vẫn là cứng rắn, “bây giờ sự thật chính là như thế, ngươi có phải thì có thể bảo đảm ngươi minh phù một viên cũng sẽ không có chuyện?”

“Mua qua ta minh phù, sử dụng bên trong xảy ra vấn đề, xin hỏi có bao nhiêu người, đứng ra ta xem một chút!” Tiêu Vũ vẫn là không để ý tới người trẻ tuổi này, tiếp tục nhìn phía đoàn người.

Đoàn người hoàn toàn yên tĩnh. Sẽ đến đều là muốn tranh mua Tiêu Vũ minh phù, ở đây cơ hồ đều không chỉ một lần mua qua

Tiêu Vũ minh phù, nhưng muốn nói minh phù có chuyện, còn thật không có phát hiện qua.

Người trẻ tuổi mặt lộ vẻ háo sắc, theo bản năng nhìn về phía đoàn người.

Tiêu Vũ bén nhạy bắt được hắn hi vọng phương hướng, theo nhìn lại, liền gặp đó là 1 vị công tử trẻ tuổi, hắn mặt mỉm cười, đứng ở trong đám người ở hờ hững xem cuộc vui.

Cái kia công tử trẻ tuổi tựa hồ cũng đã nhận ra Tiêu Vũ ánh mắt, giương mắt nhìn lại. Hai người đối diện, người trẻ tuổi khóe miệng, gợi lên một quỷ dị độ cong.

“Ta, ta mua qua!”

Đột nhiên, trong đám người đứng ra một người, nói: “Ta mua qua ngươi minh phù, hơn nữa cũng từng ra vấn đề.”

“Ta mua phù cũng có qua vấn đề!”

“Còn có ta!”

Liên tiếp, cái này đến cái khác người đứng dậy, gây nên toàn trường ồ lên.

Tiêu Vũ minh phù, lại thật có chuyện? Vậy sau này còn có thể mua gì?

Ánh mắt của mọi người, một lần nữa trở xuống Tiêu Vũ trên thân.

“Ngươi nói ta minh phù có chuyện, là vấn đề gì?” Tiêu Vũ như trước thong dong, nhìn phía mấy cái kia đứng ra người.

“Ta ngày đó mua về không lâu, minh phù liền nổ tung, nếu không có mệnh ta lớn, bây giờ chỉ sợ cũng đã bị nổ chết!”

“Ta cũng vậy, ta mua được minh phù cũng từng nổ tung, ta còn bởi vậy bị thương!”

Mấy người trước sau nói, đều biểu thị Tiêu Vũ minh phù đã từng ra vấn đề.

“Đó là chuyện khi nào?” Tiêu Vũ hỏi tiếp: “Đã ta minh phù có chuyện, các ngươi lúc đó vì sao không lập tức tới Phù Tôn Điện tìm ta?”

“Này……”

Một người nghẹn lời, ngẩn người tại đó không trả lời được. Mọi người cũng trở về qua mùi, nếu như Tiêu Vũ minh phù có chuyện, những người này nên lúc đó nhanh chóng tìm đến Tiêu Vũ mới đúng, làm sao lại kéo cho tới hôm nay, mới đột nhiên nhảy ra, hơn nữa còn là nhiều người như vậy đồng thời.

“Chúng ta dĩ nhiên muốn nhanh chóng tìm ngươi, nhưng tìm ngươi thì có thể làm gì? Phù Tôn Điện gia đại nghiệp đại, chúng ta bất quá là không có bối cảnh gì người bình thường, ai dám tìm đến Phù Tôn Điện phiền phức?” Một người trong đó con ngươi đảo lộn nhanh, sau đó lớn tiếng nói.

“Nói như vậy, các ngươi nói đều rất có lý.” Tiêu Vũ lại gật gật đầu, biểu thị tán thành.

Một bên Đông Sơn Ly, gặp Tiêu Vũ gật đầu, đều phải vội muốn chết, loại chuyện này, có thể thừa nhận sao?

“Vậy các ngươi hôm nay tới, sẽ không sợ Phù Tôn Điện sao? Hay là, hôm nay có người cho các ngươi chỗ dựa?” Tiêu Vũ nói chuyện, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía trong đám người công tử trẻ tuổi.

Đối phương miệng hơi cười, tựa hồ cũng không có nhận thấy được ánh mắt của hắn.

Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, tiếp tục nói: “Còn có một vấn đề, các ngươi đã đều nói ta minh phù có chuyện, ta đây này có chuyện minh phù, dù sao cũng nên mang đến? Chẳng lẽ các ngươi chỉ dựa vào một cái miệng, thì nghĩ đến chỉ trích ta?”

“Này……”

Đứng ra đám người vừa là nghẹn lời, còn là lúc trước tên kia phản bác người nói: “Ngươi này minh phù, có không ít đều nổ tung, còn thế nào lưu lại? Chính là có còn lại minh phù, cũng không ai dám tìm Phù Tôn Điện phiền phức, ai còn sẽ giữ lại?”

“Nói hồi lâu, các ngươi nói ta minh phù có chuyện, tuy nhiên lại liền một viên có chuyện phù đều không lấy ra được, toàn bằng một cái miệng?” Tiêu Vũ trên mặt mang theo xem thường, nói: “Muốn chỉ dựa vào mỏ liền có thể nói rõ vấn đề nói, ta còn nói ngươi đã hướng về ta vay mượn hơn 10 tỷ Hồn thạch, ngươi có thể trả ta sao?”

Mấy người, vừa là một trận á khẩu không trả lời được, mỗi người ngây tại chỗ.

Chương 286: Ai Càng Vô Liêm Sỉ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nếu không phải là có quá nhiều người ở đây, Đông Sơn Ly quả thực hận không thể nhảy ra đích thân lên Tiêu Vũ mấy cái. Trong lòng hắn thật sự là quá khâm phục Tiêu Vũ, hời hợt mấy câu nói, khiến cho tất cả mọi người khả năng nhìn ra, mấy cái này chỉ trích minh phù có chuyện người, đều cũng có vấn đề.

Khả năng mua đến Tiêu Vũ minh phù người, cũng sẽ không là cái gì kẻ ngu si, trải qua Tiêu Vũ mấy câu nói này, gì còn có thể không nghĩ ra?

Mấy cái này chỉ trích Tiêu Vũ người, rõ ràng là bị người sai khiến, luôn miệng nói mua được qua có chuyện minh phù, lại tất cả đều là chỉ bằng một cái miệng, hoàn toàn không bỏ ra nổi bất kỳ tính thực chất chứng cứ.

“Tiêu lão đệ, ta xem bọn hắn chuẩn bị đầy đủ, liền mọi người tìm xong rồi, có thể hay không cũng chuẩn bị có chuyện minh phù, vạn nhất bọn họ thật lấy ra làm sao bây giờ?” Đông Sơn Ly đột nhiên nghĩ tới điều gì, cẩn thận từng li từng tí ở Tiêu Vũ bên tai nhắc nhở.

“Yên tâm, bọn họ không lấy ra được.” Chính mình minh phù, Tiêu Vũ há có thể không rõ ràng lắm? Hắn rất tin tưởng, những người này không thể lấy ra một viên có chuyện minh phù.

“Tại sao?” Đông Sơn Ly vẫn không yên lòng, nói: “Coi như chúng ta phù thật không thành vấn đề, nhưng nếu như bọn họ mua chúng ta minh phù, lại mời cái khác phù sư ra tay, phá hoại phù bên trong thiên ấn, cái kia minh phù không thì trở thành có chuyện minh phù gì?”

“Hắn không phá hư được.” Tiêu Vũ tự tin nói: “Chân chính mạnh mẽ phù sư, đều có chính mình đặc biệt thủ đoạn, phù thành thời gian, một viên phù chính là một thể thống nhất, bất kỳ phù sư đều không thể đổi nữa, nếu là mạnh mẽ vì đó, thì sẽ khiến minh phù huỷ hoại.”

Đông Sơn Ly nghe xong, nhất thời chấn kinh đến tột đỉnh, há to mồm thấy Tiêu Vũ, nửa ngày nói không ra lời.

Loại thủ đoạn này, hắn thân là Phù Tôn Điện điện chủ, tự nhiên biết rõ. Nhưng này cũng là muốn mạnh mẽ Phù đạo truyền thừa, tài năng nắm giữ thủ đoạn, Tiêu Vũ lại cũng nắm giữ loại thủ đoạn này?

Đây thực sự là một dưới vùng bên trong đi ra phù sư? Đông Sơn Ly không khỏi hoài nghi.

“Nói như vậy, ta an tâm, chỉ cần bọn họ không bỏ ra nổi thực chất chứng cứ, đối với chúng ta thì sẽ không có ảnh hưởng gì.” Nghĩ đến chính mình không cần bởi vậy danh dự bị hủy mà trên lưng trách nhiệm, Đông Sơn Ly thở dài một cái.

“Không có đơn giản như vậy.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ tự nhiên cũng biết, không bỏ ra nổi chứng cứ đối với chúng ta không tạo được chân chính uy hiếp, cho nên bọn họ đã dám đến, tất nhiên còn có hậu chiêu, hãy chờ xem.”

Đông Sơn Ly vừa mới yên tĩnh trở lại lòng, nhất thời vừa treo lên.

“Hừ!”

Tiêu Vũ vừa mới nói xong, liền thấy đám người bên trong truyền ra hừ lạnh một tiếng, một ông lão tách mọi người đi ra, cười lạnh nói: “Ngươi nói ngươi minh phù không có vấn đề? Thực sự là nói khoác không biết ngượng!”

“Là Ngân Giang phù đế!”

“Ngân Giang phù đế cũng cảm thấy Tiêu Vũ minh phù có chuyện?”

Nhìn thấy người lão giả này,

Đoàn người nhất thời rối loạn lên.

“Ngân Giang phù đế, là lăng tiêu trong điện sáu sao phù đế, khoảng cách phù Thánh chỉ cách xa một bước. Hắn thành danh nhiều năm, ở phù chi nhất đạo có uy vọng cực cao.”

Đông Sơn Ly sắc mặt khó coi, biết Tiêu Vũ không quen biết vị này phù đế, ở một bên cười khổ làm Tiêu Vũ nói rõ.

Liền vị này già phù đế đô đến nhằm vào, Đông Sơn Ly sao có thể không lo?

“Minh phù một đạo, gian nan nhất, mặc dù là thành danh nhiều năm phù đế, dù cho phù Thánh, muốn khắc họa cùng mình cùng cấp minh phù, một ngày tối đa cũng có điều mấy viên.”

Ngân Giang phù đế râu tóc như tuyết, đầy mặt uy nghiêm, trên cao nhìn xuống thấy Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Mà ngươi, có điều tầm thường bốn sao phù sư, mới vào phù đế hàng ngũ, mỗi ngày nhưng có thể khắc đến trăm viên Đế cấp minh phù, đây là căn bản chuyện không thể nào!”

Vị này phù đế nói lời, hiển nhiên rất có sức nặng, làm cho nguyên bổn đã có chút tin tưởng Tiêu Vũ người, giờ phút này vừa là bắt đầu hoài nghi.

“Ngân Giang phù đế?” Tiêu Vũ đánh giá vị lão giả này, nói: “Không nghĩ tới một thành danh đã lâu già phù đế, lòng dạ lại cũng như thế nhỏ.”

Tranh lớn phù đế sắc mặt hơi dừng lại, hừ lạnh nói: “Ta đời này một lòng nghiên cứu Phù đạo, trong lúc đạo trở thành suốt đời tín ngưỡng, nhìn thấy có như ngươi loại này tiểu nhân vô sỉ, từ là muốn đứng ra, vạch trần diện mục thật của ngươi, để tránh ngươi tiếp tục làm bẩn đạo này!”

“Ha ha, được lắm tín ngưỡng!” Tiêu Vũ không khỏi cười to.

Này Ngân Nguyệt phù đế rõ ràng chính là chịu đựng người khác sai khiến, đến cố ý làm khó dễ, kỳ thực hắn chính là không quen nhìn Tiêu Vũ minh phù bán được nhiều như vậy, ảnh hưởng tới hắn việc buôn bán của mình, lại vẫn cứ muốn một bộ cao thượng như vậy dáng vẻ.

Đây cũng là cái gọi là ra vẻ đạo mạo!

“Ngươi mỗi ngày khắc đến cùng cấp minh phù, có thể khắc đến trăm viên, Bổn đế có lý do hoài nghi, ngươi là dùng Phù đạo bên trong chỗ không cho nguy hiểm thủ đoạn!” Ngân Giang đại sư bị Tiêu Vũ châm chọc nụ cười đánh sắc mặt phát chìm, nói: “Ngươi nếu không có khiến đạt được thủ đoạn bị cấm kỵ, bằng ngươi chút thực lực này, há có thể làm được mỗi ngày bách phù?”

“Ngân Giang phù đế là Phù đạo uy quyền, hắn không nói có thể, thì tất nhiên không có khả năng!”

“Ngươi còn nói ngươi minh phù không có vấn đề, ngươi sử dụng loại kia nguy hiểm minh phù thủ đoạn, hoàn toàn đặt người mua an nguy với không để ý!”

“Ngươi dùng minh phù kiếm được những tài sản kia đều là lòng dạ đen tối của cải, ngươi căn bản không xứng làm phù sư!”

Quả nhiên, vào lúc này, trong góc quen thuộc kia mấy cái âm thanh vừa đúng lúc đó vang lên, đối với Tiêu Vũ một trận chế nhạo.

“Ngươi không làm được, không có nghĩa là người khác không làm được.” Tiêu Vũ giễu cợt nói: “Phù đạo uy quyền? Ha ha, đây là ai cho ngươi phong uy quyền? Thì bởi vì chính mình không làm được, liền không chấp nhận được so với mình làm người càng tốt hơn? Người như vậy, cũng xứng xưng là uy quyền gì?”

“Ngươi……” Ngân Giang phù đế sắc mặt tái xanh, nói: “Nói tóm lại, ngươi mỗi ngày minh phù trăm viên, sử dụng thủ đoạn tất nhiên nguy hiểm, ai cũng không có thể bảo đảm ngươi minh Phù Hội sẽ không đả thương đến người sử dụng, trừ phi…… ngươi như thực chất giao cho, ngươi là dùng thủ đoạn gì minh phù, như thế mới có thể nói rõ ngươi minh phù, rốt cuộc có vấn đề hay không.”

Sắc mặt thần tốc chìm xuống dưới, Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Ngân Giang phù đế, “ta đã sớm biết, các ngươi là có mục đích mà đến, nguyên lai là hướng về phía cái này!”

Muốn hắn nói ra mỗi ngày khắc họa bách phù phương pháp? Ngân Giang phù đế đánh bàn tính, Tiêu Vũ sao có thể không biết?

Thủ đoạn như thế, nếu để cho cái khác phù sư học được, đối với chỗ tốt của bọn họ, không thể nghi ngờ là to lớn, khả năng làm cho bọn họ mỗi ngày minh phù số lượng tăng trưởng mấy chục lần!

Có điều, U &# 8 loại thủ đoạn này, Tiêu Vũ chính là dạy bọn họ cũng không học được, bởi vì hắn bằng chính là trí nhớ của kiếp trước cùng kinh nghiệm.

“Làm sao, không dám nói gì?” Ngân Giang phù đế cười lạnh, “ta sớm biết ngươi dùng thủ đoạn tất có gì đó quái lạ, ngươi không dám như thế giao cho, có phải là bởi vì cái kia thủ đoạn gặp không dứt người?”

“Nếu không như thực chất giao cho, sau này càn vùng Phù đạo, không còn chỗ nào cho ngươi dung thân nữa!”

“Ta càn vùng Phù đạo, tuyệt không thể bị ngươi loại tiểu nhân này làm bẩn!”

“Cút khỏi càn vùng!”

Trong đám người, vừa là có người đứng ra, hùng hổ doạ người, đều là tới từ này vùng mỗi một đại phù đạo thế lực người.

Hiển nhiên, mục đích của bọn họ rất rõ ràng, từ vừa mới bắt đầu, chính là muốn ép Tiêu Vũ giao ra mỗi ngày minh phù trăm viên thủ pháp.

“Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi!” Đông Sơn Ly cũng nhịn không được nữa, nhảy ra chửi như tát nước: “Các ngươi, các ngươi này vô sỉ gì đó, nguyên lai là hướng về phía cái này đến, muốn dùng cái này đoạt đi loại thủ pháp này, tốt cho các ngươi có thể khắc đến càng nhiều minh phù, còn nói chúng ta vô liêm sỉ? Ta xem các ngươi mới thật sự là vô liêm sỉ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 287: Đủ Gãy Liễu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai phe tranh chấp, bên cạnh xem mọi người cũng không biết nên tin tưởng vậy một bên.

Xem ra, mỗi một đại phù đạo thế lực quả thật như là để Tiêu Vũ đặc hữu minh phù thủ đoạn mà đến, nhưng cùng lúc Ngân Giang phù đế nói lời cũng quả thật có chút đạo lý, có phải hắn minh phù thực sự là thông qua một vài nguy hiểm thủ đoạn khắc ra?

Đối mặt mỗi một đại phù đạo thế lực chỉ trích, Tiêu Vũ lại là lạnh lùng thấy những người này, không thấy chút nào khiếp ý.

“Các vị, đều đừng cãi nữa!”

Vào lúc này, vừa là có người đứng ra mở miệng, khuyên giải tranh chấp bên trong người hai phe, lại là tên kia đứng ở trong đám người công tử trẻ tuổi.

“Tề Chiết Liễu?” Đông Sơn Ly nhìn thấy người trẻ tuổi này, sắc mặt nhất thời không được tự nhiên.

“Hắn là ai?” Tiêu Vũ đối với Đông Sơn Ly hỏi.

“Hắn chính là Trấn Thiên Lâu đệ tử, ngày gần đây ở Phù đạo bên trong danh tiếng thịnh nhất thế hệ trẻ tuổi, cái kia dẫn theo thi thể người tới, cũng là bọn hắn Trấn Thiên Lâu.” Đông Sơn Ly cắn răng, đối với Tiêu Vũ nói.

Tiêu Vũ nhớ tới, trước khi Đông Sơn Ly đã từng nói, Trấn Thiên Lâu là càn vùng phần đông Phù đạo trong thế lực, số ít có thể cùng Phù Tôn Điện sánh vai, mà lầu một này, lại cùng Tần gia có ngàn vạn tia quan hệ.

Ở Đông Sơn Ly suy đoán bên trong, lần này sự tình, chính là Trấn Thiên Lâu xúi giục đến, mỗi một đại phù đạo thế lực cùng đã đến, hơn nửa cũng là bọn hắn dắt đi đầu.

“Ngươi đã nói ngươi minh phù không có vấn đề, vậy nói vậy, ngươi minh phù thực lực tất nhiên không kém.”

Tề Chiết Liễu tướng mạo đẹp trai, phong độ nhanh nhẹn, nói: “Thế nhưng, ngươi minh phù đúng là xảy ra vấn đề, nhưng lại hại chết một tiền đồ vô lượng người trẻ tuổi, chúng ta này Phù đạo thế lực, chính là vì vậy mà đến, càn vùng Phù đạo, tuyệt đối không cho phép người như ngươi tồn tại!”

Tiêu Vũ đã nhìn ra, cái này Tề Chiết Liễu, cùng Ngân Giang phù đế là cùng một loại mặt hàng, đều là ra vẻ đạo mạo, nói tới so cái gì đều dễ nghe, kì thực nội tâm so với ai khác đều bẩn.

“Vì trả lại càn vùng Phù đạo một thanh tịnh, ta, ở đây hướng về ngươi đề xuất khiêu chiến.” Tề Chiết Liễu đầy mặt ngạo nghễ, thấy Tiêu Vũ, “một tháng sau, ta sẽ mời này vùng tất cả mọi người làm chứng, ngươi và ta trong lúc đó, dùng minh phù bàn về cao thấp!”

“Hả, ngươi muốn cùng ta phù đấu?” Tiêu Vũ không phải rất bất ngờ, nếu như là Tần gia người muốn đối phó hắn, tất nhiên không phải chỉ là xấu thanh danh của hắn đơn giản như vậy.

“Không sai!” Tề Chiết Liễu ngạo nghễ nói: “Nếu ngươi Phù đạo thực lực thật sự có cao minh như thế, đến lúc đó tự nhiên có thể nói rõ tất cả. Nếu như ngươi chỉ dùng ít ỏi người không nhận ra thủ đoạn minh phù,

Hừ!”

Nói tới phân thượng này, Tề Chiết Liễu đã là để Tiêu Vũ không có lựa chọn khác.

Nếu như Tiêu Vũ cự tuyệt, ở trong mắt người khác, thì sẽ biến thành không dám tiếp thu, kể từ đó, người khác tất nhiên sẽ càng tin tưởng Ngân Giang phù đế nói, nhận định Tiêu Vũ minh phù thủ đoạn không thể gặp người.

“Ngươi bây giờ là bốn sao phù đế, mà ta cũng giống như ngươi, chỉ có bốn sao thực lực, ngươi và ta ở giữa phù đấu, rất công bình, ngươi nếu trong lòng không không có Quỷ, nghĩ đến là sẽ không cự tuyệt.”

Tề Chiết Liễu tin tưởng tràn đầy, lại nói: “Đến lúc đó, nếu là ngươi thua rồi, muốn giao ra ngươi mỗi ngày minh phù trăm viên thủ pháp, ngoài ra, cũng đem nói rõ ngươi minh phù có chuyện, đến lúc đó, một mạng còn một mạng!”

Nói đến chỗ này, ánh mắt của hắn, nhìn phía bên cạnh bộ kia nắm bắt minh phù thi thể.

Nếu như Tiêu Vũ đã bị thua, đã nói lên hắn Phù đạo thực lực không bằng nhà, phải thừa nhận, là hắn minh phù xảy ra vấn đề, hại chết người trẻ tuổi này.

“Vậy nếu như ta thắng?” Tiêu Vũ híp mắt lại, đối phương đây là dự định hoàn toàn không cho hắn đường sống.

“Nếu ngươi thắng, trước mặt này vùng tất cả mọi người mặt, ta hướng về ngươi quỳ xuống nhận sai, đến lúc đó cũng có thể chứng minh, ngươi quả thật có thực lực, minh phù không tồn tại vấn đề.” Tề Chiết Liễu vẻ mặt hờ hững, tựa hồ tin tưởng tràn đầy.

Nói tới này, lần này phù đấu, tựa hồ đã không thể tránh khỏi. Tại người khác xem ra, Tiêu Vũ nếu như không thẹn với lương tâm, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, bởi vì này là hắn từ chứng cứ cơ hội tốt nhất.

"Tốt, đã như vậy, vậy thì đấu một trận được rồi!" Tiêu Vũ cũng không do dự, gật đầu đáp ứng.

Nghe vậy, Tề Chiết Liễu lộ ra một quỷ dị cười lạnh, hắn cũng không ở thêm, xoay người trực tiếp rời đi.

Tề Chiết Liễu vừa đi, mấy cái kia lúc trước chỉ trích cắt người, cũng đi theo, mỗi một đại phù đạo thế lực người tới, đã ở sau khi, lục tục rời đi.

"Tiêu lão đệ, ngươi lúc này có thể thực sự là quá kích động a!" Đông Sơn Ly bọn người sau khi rời đi, mới cuống cuồng nói: "Cái kia Tề Chiết Liễu ở Phù đạo phương diện thiên tư cũng không thấp, theo ta được biết, hắn thành phù suất đã vượt qua hai phần mười, nhưng lại đã khắc từng ra hiển tượng phù!"

Thành phù suất, là kiểm nghiệm một phù sư thực lực một trong những tiêu chuẩn, tầm thường phù sư thành phù suất, chưa tới một thành, khả năng vượt qua hai phần mười thành phù suất, đã thuộc về cực cao.

Còn hiển tượng, đó là phù thành thời gian một loại dị tượng, sẽ xuất hiện cảnh tượng kỳ dị như vậy, đã nói khắc đến minh phù, phẩm chất cực cao, Tiêu Vũ trước đó không lâu thì đã ở Y Tử Tuyết trước mặt khắc từng ra hiển tượng phù.

"Bốn sao phù đế, thành phù suất vượt qua hai phần mười, khắc từng ra hiển tượng phù?" Tiêu Vũ hơi cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng không có quá để ở trong lòng.

Hắn thành phù suất muốn nói đi ra ngoài, đó mới kêu đáng sợ, còn hiển tượng phù, đối với hắn hiện tại tới nói, cũng không đáng kể chút nào.

“Ai da! Tiêu lão đệ, ngày gần đây ngươi trước hết đừng minh phù, dưỡng cho tốt trạng thái.” Đông Sơn Ly than thở, nhưng sự tình đã định, hắn cũng không nói thêm gì nữa.

Trên thực tế, xảy ra loại chuyện như vậy, Tiêu Vũ ngày gần đây coi như tiếp tục minh phù, chỉ sợ cũng không có người nào mua, hắn cũng vui vẻ thanh tĩnh.

Đông Sơn Ly vốn tưởng rằng Tiêu Vũ sẽ ở phù đấu ngày tiến lại trước khổ tâm nghiên cứu minh phù, lại phát hiện Tiêu Vũ nhẹ nhõm dị thường, như là chẳng có chuyện gì, nhìn ra hắn vừa gấp gáp, vừa là bất đắc dĩ.

Đối với sống lâu dài lâu tu luyện người mà nói, thời gian, chính là nhất là giá rẻ gì đó, giống như Nguyệt Thần cung vòng thứ hai một năm kỳ hạn, đối với này sống lâu mấy chục ngàn năm Hồn cảnh người, có điều giống như một cái nháy mắt.

1 tháng, ngay cả một chớp mắt cũng không bằng, chính là lặng yên mà qua.

Phù đấu nơi, hẹn ở ngoài thành một tòa phía trên ngọn núi lớn, chỉ vì ở loại địa phương này, tài năng chứa chấp được đến từ càn vùng các nơi xem cuộc chiến người.

Ngày hôm đó, ngọn núi này sớm đứng đầy người, kể cả không trung, đều có không ít người cưỡi dị thú, trong không trung quan sát.

Này một tháng thời gian trong, càn vùng bên trong nghị luận nhiều, chính là lần này phù đấu, phải biết rằng Tiêu Vũ bây giờ tên, ở đây vùng có thể nói không ai không biết, chỉ vì hắn minh phù, sớm thành này 1 vùng bên trong khó nhất mua được gì đó một trong.

Bởi vậy, làm một ngày kia tiến lại, này cả tòa núi lớn, mới có thể hấp dẫn tới nhiều người như vậy vây xem.

“1 vùng nơi, sắp xếp được với tên gọi người, hầu như đều đến!”

Trên đỉnh núi, 1 người đàn ông tuổi trung niên, đứng ở đỉnh cao nhất, nhìn xa trong núi lít nha lít nhít đoàn người, ánh mắt lạnh lùng như tuyết.

“Tần huynh, ngươi yên tâm, lần này vô luận như thế nào, cái kia Tiêu Vũ đều chết chắc rồi!”

Này bên cạnh trung niên nam tử, một người khác nam tử cười an ủi, ở quần áo của hắn trước ngực, xăm lên một tòa cao lầu giống nhau hình vẽ.

Đây là Trấn Thiên Lâu ký hiệu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 288: Múa Thương Xót U

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trấn Thiên Lâu đứng đầu nguyên trấn, cùng Tần gia đứng đầu Tần Thương Mục đứng sóng vai, lạnh nhìn khắp núi bóng người.

“Cái kia Tiêu Vũ, khả năng minh đến này phù, hắn Phù đạo thực lực, chỉ sợ không thấp. Lần này, ta không hy vọng xuất hiện bất kỳ sai lầm nào!” Tần Thương Mục bên tóc mai hơi trắng, không giận tự uy, ngôn ngữ lạnh băng như sương.

“Tần huynh yên tâm.” Không có trấn thong dong cười khẽ, trầm ổn như núi, “cái kia tiểu bối mới đột phá đến Hồn cảnh không lâu, Phù đạo thực lực mạnh đến đâu, chung quy cũng chỉ là khu khu bốn sao phù đế, chuyện hôm nay, ta có hoàn toàn chắc chắn, chắc chắn sẽ không có sai lệch.”

“Như vậy tốt nhất!” Tần Thương Mục lạnh lùng gật đầu, mắt lạnh nhìn về nơi xa phía chân trời, nhẹ giọng nói: “Dám đối với ta tử ra tay, ta phải cái này Tiêu Vũ, hối hận sinh ở nhân thế!”

Trên núi đoàn người rộn ràng, làm cho núi hoang giống như phố xá sầm uất.

“Bốp!”

1 loài chim tây đến, dực mang cuồng phong, cuốn lên phủ đầy đất cát vàng, thổi loạn khắp cả sơn dã mộc.

“Huyết Vũ Yêu sẻ!”

Mọi người biến sắc, Huyết Vũ Yêu sẻ hung danh ở đây vùng vang vọng nhất thời, này sẻ hiện thân, mọi người ai cũng sợ hãi.

“Hây!”

Lớn sẻ huy động như núi cánh khổng lồ, trầm ổn rơi xuống đất. Ở tại trên lưng, nhảy xuống mấy người, chính là Tiêu Vũ Nhị Hắc, còn có Phù Tôn Điện điện chủ một nhóm.

“Ái chà, hôm nay còn thật là náo nhiệt!” Nhị Hắc vừa rơi xuống đất, ngắm nhìn bốn phía, giọng mang ngả ngớn mở miệng.

“Vực nội có máu mặt thế lực, cơ hồ đều có người tiến lại, này Phù đạo thế lực, cũng hầu như đều đến, bọn họ tựa hồ cũng đứng ở Trấn Thiên Lâu bên kia.” Đông Sơn Ly mặt trầm như đất, cảm nhận được áp lực nặng nề.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ sắc mặt như lúc ban đầu, trước tiên hướng về đỉnh núi đi đến.

Trong núi người tự động tránh ra một cái đường dài, làm cho Tiêu Vũ mấy người thuận lợi đi tới đỉnh núi.

Trên đỉnh ngọn núi, địa phương đối lập trống trải, cũng sẽ không chen chúc.

“Đó là……” Đông Sơn Ly bước chân đột nhiên dừng lại, hai mắt trợn tròn, làm như nhìn thấy gì cực kỳ rung động sự tình.

“Làm sao? Nhìn thấy mỹ nữ?” Nhị Hắc theo Đông Sơn Ly ánh mắt nhìn, lại thấy phía trước một gã tuổi thanh xuân nữ tử, như là chúng tinh củng nguyệt, bị vài người vây quanh ở trong đó.

Cô gái này trên người mặc áo lông chồn, ấy da như tuyết, hai con mắt giống như một hơi giếng cạn, Không thấy gợn sóng, đúng là lúc khép mở ẩn mang ý lạnh, tựa hồ chỉ cần bị nàng nhìn một chút, liền làm người cảm giác như là thân ở mùa đông.

“Nàng là ai?” Tiêu Vũ biết, có thể làm Đông Sơn Ly giật mình như vậy, nàng này tất nhiên thân phận phi phàm.

“Ùng ục!” Đông Sơn Ly ác liệt nuốt nước miếng một cái, tựa hồ mới từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, nói: “Nàng là…… ở vũ Vân U Cốc sáu sao phù đế, múa thương xót u!”

“Còn trẻ như vậy nữ tử, là sáu sao phù đế?” Nhị Hắc rất là giật mình, lại một lần nữa với cái kia trên người cô gái qua lại đánh giá.

Cái kia lạnh như băng sương bình thường nữ tử, thần giác nhạy cảm, đã nhận ra nơi này ánh mắt, một chút nhìn lại.

Một chút gian, thiên địa như là bị phong tuyết lấp kín, làm người khắp cả người phát lạnh.

“Ngoan ngoãn, đó là một yêu nữ!” Nhị Hắc lông mao dựng đứng, trước tiên thu hồi ánh mắt, không dám cùng cô gái kia ánh mắt tiếp xúc. “Ta cảm giác bị nàng lại liếc mắt nhìn, ta có thể bị hắn trực tiếp đông thành nước đá!”

Tiêu Vũ cũng đã nhận ra, cô gái này bất thường.

“Vân U Cốc?” Hắn hồi tưởng chốc lát, nói: “Cốc này mặc dù cũng coi như là một thế lực lớn, nhưng ở toàn bộ cửu thiên tựa hồ cũng không tính mạnh mẽ, nàng làm sao vậy?”

“Trời ạ, ngươi liền điều này cũng không biết gì?” Đông Sơn Ly giống như gặp quỷ giống nhau hoảng sợ thấy Tiêu Vũ, “bây giờ Vân U Cốc, nhưng cửu giới Phù đạo đứng đầu, 9 mới thế giới, bất kể là nơi nào Phù đạo thế lực, đều phải dùng cái này cốc làm đầu!”

“Cửu giới Phù đạo đứng đầu?” Tiêu Vũ âm thầm kinh ngạc, “ta làm sao xưa nay chưa từng nghe qua loại thế lực này? Hơn nữa Phù đạo số một, không phải năm đó cửu thiên Tinh chủ một đạo gì?”

Một vạn năm trước, Tiêu Vũ còn khi còn sống, cửu giới Phù đạo, ai dám gọi bằng tôn? Không muốn hắn mới chết đi vạn năm năm tháng, thế gian càng toát ra một cái như vậy thế lực.

“Cửu thiên Tinh chủ? Đó đã là một vạn năm trước chuyện!” Đông Sơn Ly thật dài thở dài, nói: “Bây giờ Phù đạo tôn sư, hoặc là nói cửu giới tôn sư, chỉ có một, đó là ngày xưa Thiên Thần cung, bây giờ Nhật Nguyệt cung!”

“Xảy ra chuyện gì? Vân U Cốc vẫn cùng Nhật Nguyệt cung có quan hệ?” Tiêu Vũ chấn động trong lòng, trong này lại vẫn dính dấp đến Mạc Thương?

“Ngươi là không biết là a, một vạn năm trước, Tinh chủ còn chưa chết đi thời gian, cửu giới trong vòng, Phù đạo không người can đảm gọi bằng tôn, mà Tinh chủ mặc dù Phù đạo lực lượng kinh tuyệt, nhưng cũng nhất tâm hướng đạo, không hỏi thế gian phù sự tình.”

“Cũng bởi vậy, các giới Phù đạo thế lực, vẫn bình an vô sự, hòa bình phát triển. Nhưng mà, vạn năm trước khi, Tinh chủ đột nhiên chết đi, Nhật Nguyệt Thần Quân tiếp tục Tinh chủ vị trí, sau đó liền một lần nữa chỉnh đốn cửu thiên, khiến trong chín ngày không ít thế lực, đều thần phục ấy dưới, phụ thuộc vào Nhật Nguyệt cung.”

Đông Sơn Ly từ từ nói xong, vẻ mặt không dứt biến hóa, hít vừa thán, tựa hồ cũng tràn đầy than thở.

“Nhật Nguyệt cung chỉnh đốn cửu thiên, thu phục thế lực khắp nơi?” Tiêu Vũ lông mày sâu sắc giam lên, mắt mang hàn quang.

Lúc trước hắn, một lòng hỏi, mặc dù được tôn là đệ nhất chí tôn, nhưng xưa nay sẽ không thu phục cái gì thế lực, hoặc là để cái nào thế lực hướng về hắn thần phục.

Nhưng mà, khi hắn chết đi sau khi, Mạc Thương thay thế hắn chí tôn vị trí, lại bắt đầu lôi kéo những thế lực này?

“Này Vân U Cốc, vốn cũng là Phù đạo một trong những thế lực, bởi vì lựa chọn dựa vào Nhật Nguyệt cung, vì vậy một lần thành cửu giới Phù đạo đứng đầu, tự xưng là đạt được Nhật Nguyệt cung Phù đạo chân nghĩa.”

Đông Sơn Ly liên tục thở dài: “Thế nhân đều biết, Nhật Nguyệt Thần Quân là Tinh chủ đệ tử ưu tú nhất, cho nên hắn tán thành Phù đạo tôn sư, tất nhiên là đừng có trọng lượng. Năm gần đây, cửu giới hết thảy Phù đạo thế lực, hàng năm thu vào, đều thỉnh giáo Vân U giới nộp lên trên một thành, mà này lượng lớn Hồn thạch, có hơn nửa, cuối cùng đều chảy vào Nhật Nguyệt trong cung.”

Tiêu Vũ nghe xong, trong lòng vừa là thật lâu không tĩnh.

Một thành thu vào, nghe tới không nhiều, nhưng đây chính là hội tụ cửu giới hết thảy Phù đạo thế lực, nếu nói là Hồn thạch liền như bụi bặm, này Hồn thạch, đã có thể liên luỵ lên vạn dặm núi cao.

Trước đây Tiêu Vũ còn là Thiên Thần cung chủ thời gian, chưa từng có giống như vậy vơ vét của cải, Mạc Thương cách làm lại là hoàn toàn cùng hắn phản lại, hắn rốt cuộc muốn làm gì?

“Kia múa thương xót u, lại là người nào?” Nhị Hắc ở bên hỏi dò.

“Nàng là Vân U Cốc thế hệ này, kiệt xuất nhất đệ tử thiên tài, lần này tiến lại, chỉ sợ cũng là đại biểu Vân U Cốc.” Đông Sơn Ly sắc mặt nặng nề nói: “Ta không ngờ rằng, lần này phù đấu, Trấn Thiên Lâu lại đem Vân U Cốc mọi người mời tới!”

“Nói như vậy, cô nàng này còn là đại nhân vật!” Nhị Hắc vừa hướng về cô gái kia vị trí nhìn tới, nhưng chỉ liếc mắt nhìn, liền lập tức thu hồi ánh mắt, không dám xem thêm.

“Vân U Cốc, Nhật Nguyệt cung……” Tiêu Vũ hai mắt khép hờ, nhẹ nhàng nỉ non, chỉ cảm thấy sự tình càng ngày càng có ý tứ.

Vốn tưởng rằng ở lại này vùng, chờ đợi tháng linh châu tin tức, dù sao cũng hơi sống uổng thời đại, nhưng hôm nay càng kéo ra Nhật Nguyệt cung, ngược lại để hắn không muốn nóng lòng tìm kiếm tháng linh châu.

“Đối phương là Vân U Cốc đại nhân vật, nắm giữ lấy cửu giới Phù đạo, chúng ta đi gặp một lần.” Đông Sơn Ly mang theo cười khổ, đối với Tiêu Vũ nói.

Chương 289: Khả Nghi?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vũ Liên U áo trắng như tuyết, ở tại quanh thân, hình như có một luồng lạnh như băng cảm giác, phảng phất một mình nàng người, chính là vạn dặm sông băng.

Bên người nàng những người kia, tất cả đều là này vùng mỗi một đại phù đạo thế lực người, nhưng tất cả mọi người cách nàng ba thước xa, như là sợ bị cái kia rùng mình gây thương tích.

“Phù Tôn Điện Đông Sơn Ly, thấy qua thương xót u nữ đế!” Đông Sơn Ly mang theo Tiêu Vũ tiến lên, kiên trì mở miệng.

Vũ Liên U đóng chặt hai con mắt hơi mở, trong con ngươi nếu ẩn giấu toàn bộ trời đông giá rét, mở mắt thời gian, sâu hàn triệt cốt.

Nàng thản nhiên nhìn một chút Đông Sơn Ly, nói: “Không cần khách khí.”

Mở miệng gian, ấy hương như lan, nhưng cũng khiến người ta cảm thấy lạnh đến mức càng thêm thấu xương, một bên Nhị Hắc, đã sớm lông mao dựng đứng.

“Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Vũ Liên U ánh mắt hướng, như là băng kiếm chỉ, đột nhiên rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

“Ta là!” Tiêu Vũ chỉ cảm thấy nguyên thần của mình giống như bị một cái băng kiếm chống đỡ ở, nàng này trên người rùng mình thẳng vào nguyên thần, liền hắn mạnh mẽ như thế thân thể đều không đỡ nổi.

Hắn lập tức vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên, thái dương lực bao lại thần hồn, cái kia luồng khí lạnh nhất thời thối lui.

Vũ Liên U ánh mắt lạnh lùng bên trong lộ ra kinh ngạc, nàng rùng mình liền người cùng cảnh giới cũng khó khăn ngăn cản, Tiêu Vũ so với cảnh giới của nàng còn thấp, lại có thể như thế thong dong?

Khẽ gật đầu, Vũ Liên U con kia như tuyết ngưng tụ thành tay nhỏ một phen, trong tay đột nhiên xuất hiện một viên minh phù, trên bùa có Nhật Nguyệt hai sao hình, chính là xuất từ Tiêu Vũ tay.

“Ta tiếp xúc qua ngươi minh phù, ở ngươi phù bên trong, ta có một loại phi thường cảm giác quen thuộc.” Tròng mắt của nàng ở Tiêu Vũ trên người nhìn quét, thản nhiên nói: “Ngươi minh phù phương pháp, là từ nơi nào học được?”

Tiêu Vũ trong lòng lẫm liệt, Vân U Cốc phụ thuộc vào Mạc Thương, Mạc Thương vừa là đệ tử của hắn, Vân U Cốc đã bị Mạc Thương bưng làm Phù đạo đứng đầu, có phải là theo Mạc Thương nơi đó học được qua một vài liên quan tới Phù đạo chân nghĩa?

Vũ Liên U này vừa hỏi, chẳng lẽ đối với hắn sinh ra hoài nghi, cảm thấy hắn và Nhật Nguyệt cung có quan hệ?

“Không biết Nữ Đế là cảm thấy nơi nào quen thuộc?” Tiêu Vũ lặng lẽ, mở miệng hỏi lại.

Nữ Đế trong mắt, né qua một chút thâm thúy, thản nhiên nói: “Thế nhân đều biết, cửu giới Phù đạo tôn sư, ngoại trừ năm xưa cửu thiên Tinh chủ, không người nào có thể đưa ra bên phải. Bây giờ, ta Vân U Cốc đã phụ thuộc vào Tinh chủ cực kỳ đệ tử xuất sắc bên dưới, tự nhiên, cũng là từ Nhật Nguyệt trong cung, tập đạt được các loại Phù đạo hàm nghĩa."

Tiêu Vũ lẳng lặng nghe,

Trong lòng lại bộc phát nặng nề.

Quả nhiên như là hắn dự liệu đồng dạng, điều này không khỏi làm hắn có một luồng khôn kể cảm giác nguy hiểm, chẳng lẽ Mạc Thương đã nhận thấy được, hắn đã quay về cửu thiên?

Vân U Cốc người xuất hiện ở đây, chỉ là tình cờ, còn là Mạc Thương sắp xếp? Vũ Liên U có câu hỏi này, chỉ là tâm huyết dâng trào, còn là Tiêu Vũ thân phận, đã bại lộ?

"Có phải là vì ta trước khi bán đi đến này minh phù, đưa tới hoài nghi, để Mạc Thương biết rồi ta đã quay về cửu thiên?" Tiêu Vũ không cách nào không nặng nề, hắn thực lực hôm nay, ở Mạc Thương chân thân trước mặt, rồi cùng giun dế không có khác nhau.

"Ngươi này minh phù sử dụng thủ pháp, phù bên trong gợn sóng, cũng làm cho ta cảm giác, cùng Tinh chủ một mạch thủ pháp cực kỳ tương tự, ngươi...... rốt cuộc là thân phận gì?" Vũ Liên U khẽ bóp minh phù, một đôi ánh mắt lạnh lùng, trở nên càng ngày càng lạnh, cũng càng ngày càng thâm thúy.

"Tiêu lão đệ cùng Nhật Nguyệt cung có quan hệ?" Bên cạnh Đông Sơn Ly, đã sớm không muốn bình tĩnh, mặc dù đã sớm đã đoán rất nhiều lần, biết Tiêu Vũ lai lịch tất nhiên bất phàm, tuy nhiên không có nghĩ đến lại có kinh người như vậy.

"Tiểu tử này trên người, một đống lớn bí mật, chính là kinh người đi nữa sự tình xuất hiện ở trên người hắn, ta đều sẽ không kỳ quái!" Nhị Hắc con ngươi đã ở Tiêu Vũ trên người chuyển loạn, chỉ là lại không nói một câu.

Thời điểm này, cũng chính là không người dám thái quá tiếp cận Vũ Liên U, không ai nghe đến lời của nàng, nếu không, nàng mấy câu nói này vừa ra, đủ để khiến tất cả mọi người sợ hãi.

Nếu Tiêu Vũ cùng Nhật Nguyệt cung có quan hệ, bất kể là Trấn Thiên Lâu còn là Tần gia, toàn bộ cũng phải đứng ở bên!

“Ta Phù đạo lực lượng, là một vị thần bí cường giả dạy cho ta, hay không cùng Nhật Nguyệt cung có quan hệ, ta và không biết.” Tiêu Vũ trong giây lát này ở buồng tim thôi diễn vạn lần, nghĩ như thế nào có thể đưa ra một hoàn mỹ lời giải thích.

“Cường giả bí ẩn?” Vũ Liên U trong mắt ánh sáng lấp loé, nói: “Ngươi nói vị này cường giả bí ẩn, là một hạng người gì?”

“Ta cũng không biết tên của hắn, chỉ biết vị cường giả này quần áo lôi thôi, tóc tai bù xù, lúc động thủ thân thể sẽ phát sinh vô lượng kim quang, và trong cơ thể hình như có ngàn tỉ ma thần ở tụng kinh.” Tiêu Vũ làm ra vẻ nhớ lại, chầm chậm nói.

“Bất diệt Kim thân, ma thần một thể?” Vũ Liên U hai con mắt lộ ra nồng nặc vẻ kinh hãi, như băng tuyết sụp đổ, ngây tại chỗ, tự lẩm bẩm: “Chẳng lẽ là hắn? Làm sao có khả năng?”

Thấy vậy, Tiêu Vũ trong lòng hơi khinh, bởi vì hắn cho Vũ Liên U miêu tả, là một tuyệt đối kinh khủng tồn tại, chính là Mạc Thương bản tôn nhìn thấy người này, đều phải có điều kiêng kỵ!

“Ngươi là khi nào nhìn thấy hắn?” Vũ Liên U theo trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, vừa là vội vàng đối với Tiêu Vũ gạn hỏi.

“Không bao lâu, cho tới bây giờ trăm năm không đến.” Tiêu Vũ không lưỡng lự nói.

“Trăm năm không đến? Sao có thể có chuyện đó? Hắn lại còn sống sót?” Vũ Liên U hai mắt vừa là vô cùng không bình tĩnh, phảng phất không thể tin được.

Tiêu Vũ nghe đến nàng, nội tâm lại là bỗng nhiên trầm xuống. Vũ Liên U lại giật mình như vậy người này còn sống, chẳng lẽ nói hắn đã không còn tại thế lên?

Hắn hướng về Vũ Liên U miêu tả, không là người khác, đúng là hắn kiếp trước đại đệ tử, cũng là bị nói là thực lực gần gũi nhất hắn người!

Hắn cái kia lớn đệ tử tu luyện chính là một bộ tên là Cửu Chuyển thiên kinh kỳ công, thực lực mặc dù không bằng Tiêu Vũ, nhưng phóng tầm mắt cửu thiên, cũng là ít có người địch!

“Phù đấu sắp sửa bắt đầu, các ngươi đi chuẩn bị một chút đi.” Vũ Liên U cũng không lâu lắm, liền một lần nữa bình tĩnh lại.

“Tốt!” Tiêu Vũ trong lòng sáng như tuyết, biết Vũ Liên U là muốn đẩy ra bọn họ, đem việc này đăng báo.

Có điều, hắn tâm tình cũng rất nặng nề, hắn những đệ tử kia, có phải thật đều đã không ở nhân thế? Đều bị Mạc Thương trừ sạch sao?

Trước kia mặc dù hắn cũng từng hướng về Y Tử Tuyết hiểu qua, biết được đệ tử của hắn hoặc là ở lại Nhật Nguyệt trong cung, tuỳ tùng Mạc Thương, nhưng cũng không có thiếu người tuyển chọn rời đi, mười ngàn năm đến không biết tung tích!

“Chỉ mong bọn họ đều vẫn mạnh khỏe, nếu không, Mạc Thương, ngươi và ta ở giữa nợ nần, liền càng tính càng nhiều!” Tiêu Vũ trong lòng phát lạnh, ý thức theo bản năng thăm dò vào trên người không gian phù bên trong.

Ở trong đó, lưu ly bảy màu kính mảnh vỡ lẳng lặng nằm ở phù bên trong, kính quang đã tối.

Này kính đều tan nát, hắn những đệ tử kia, thật còn có thể không việc gì gì?

“Ha ha, làm sao, muốn nịnh bợ thương xót u nữ đế gì?”

Một mang theo giễu cợt âm thanh, cắt đứt Tiêu Vũ ý nghĩ, Tề Chiết Liễu trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, ngăn ở phía trước hắn.

“Ngươi có việc?” Tiêu Vũ tâm tình đang chìm, này đây cũng không có cho Tề Chiết Liễu cái gì tốt sắc mặt.

“Sau một chốc, phù đấu liền muốn bắt đầu, hôm nay, ngươi tất sẽ bại bởi ta!” Tề Chiết Liễu tin tưởng tràn đầy, mắt mang xem thường, nói: “Thừa dịp bây giờ còn có chút thời gian, ta khuyên ngươi, sớm một chút giao cho một chút hậu sự.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 290 + 6 Thánh Thiên Đao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ồ, chuyện này làm sao có con chó?” Nhị Hắc ở bên cạnh đột nhiên phát ra âm thanh, đi tới không dứt đánh giá Tề Chiết Liễu, chậc chậc nói: “Thực sự là kỳ quái, chó này lại cũng biết nói? Có điều giống như mới vừa ăn phân, giọng có chút thối!”

Đông Sơn Ly sắc mặt quái lạ, gượng nín cười, lại có thể có người dám nói thế với Tề Chiết Liễu, hắn nhưng là này vùng nổi danh Phù đạo thiên tài.

Tiêu Vũ bên cạnh người này, có chút ý nghĩa!

“Tiêu lão đệ tâm tình Cao Viễn, xem thường cùng người đấu khẩu, cái này Huyền xanh phỏng chừng cũng là biết điểm này, cho nên mới đứng ra. Hắn tấm này ác miệng không có mấy người chịu được, vừa vặn đền bù Tiêu lão đệ điểm này!” Đông Sơn Ly trong lòng thầm nghĩ, đã có người thay thế Tiêu Vũ ra mặt, hắn cũng bất tất lại đứng ra.

“Hừ, miệng đầy thô bỉ ngữ điệu, dưới người người! Tiêu Vũ, ngươi khả năng lưu dạng này người bên người, cũng đủ để chứng minh ngươi lên không được cái gì mặt bàn!” Tề Chiết Liễu vẫn chưa nổi giận, chỉ là lạnh lùng liếc mắt nhìn Nhị Hắc.

Hắn cũng không phải ngốc nghếch người, sẽ không vì một câu ám phúng thì nổi giận.

“Chó này có phải thì khó hơn đạt được bộ mặt? Nói tới chính mình là đại nhân vật gì giống nhau! Như ngươi vậy mặt hàng, chính là cho ngươi đen gia làm cẩu, đen gia ta đều chẳng muốn thu!” Nhị Hắc từ trước đến giờ là tức chết người không đền mạng, càng không đem Tề Chiết Liễu coi là chuyện đáng kể.

“Các loại chủ tử của ngươi đem mạng đã bị thua, ta nhìn ngươi còn có thể hay không thể sủa đi ra!” Tề Chiết Liễu mặc dù không đến mức bị Nhị Hắc phát cáu, nhưng là không muốn ngây người thêm, xoay người rời đi.

Đây là Nhị Hắc bản lĩnh vị trí, coi như khí người không chết, cũng có thể đem người buồn nôn chết.

Vậy thì đuổi rồi Tề Chiết Liễu, Đông Sơn Ly âm thầm đối với Nhị Hắc giơ ngón tay cái lên, Nhị Hắc tất là dương dương đắc ý, một bộ Thiên lão đại ta lão nhị dáng dấp.

“Tiêu Vũ, hôm nay ta muốn ở tất cả mọi người trước mặt, vạch trần ngươi vô liêm sỉ chân diện mục, lên đài!”

Qua hồi lâu, đột nhiên, một tiếng gào to vang vọng ngọn núi này, Tề Chiết Liễu đứng ngạo nghễ trên đài cao, uy phong lẫm lẫm.

Đó là một tòa trăm trượng hơn cao bệ đá, cũng là lần này phù đấu vị trí, chỉ có Tiêu Vũ cùng Tề Chiết Liễu hai người có thể đi lên.

“Như là ngươi mong muốn!” Tiêu Vũ cười khẽ, cất bước lên đài.

Đài cao cực lớn, có mười mấy trượng không gian, hai người ở phía trên, giữa lẫn nhau còn có đoạn lớn khoảng cách.

“Hôm nay phù đấu, sở dĩ để chư vị trình diện chứng kiến, chính là vì bảo đảm tuyệt đối công chính!”

Trên đài cao,

Xuất hiện người thứ ba, chính là vài ngày trước từng gặp Ngân Giang phù đế. Hắn đi lên đài cao, cao giọng nói: “Ta Ngân Giang may mắn, bị khắp nơi Phù đạo bạn bè ủng hộ, tạm thời vì lần này phù đấu trọng tài.”

“Lần này phù đấu, việc quan hệ ta càn vùng Phù đạo danh dự, vùng bên trong mỗi một đại phù đạo thế lực cùng đối với cái này đấu vô cùng coi trọng. Làm bảo đảm tuyệt đối công chính, hôm nay, chúng ta còn mời tới cửu giới Phù đạo đứng đầu, Vân U Cốc Nữ Đế chủ trì. Có thương xót u nữ đế ở đây, ta bảo đảm, lần này phù đấu, tất nhiên sẽ không thiên vị hướng về bất kỳ bên nào, tuyệt đối công bình!”

Nghe đến Vân U Cốc có người tiến lại, trên núi tất cả mọi người ồn ào, rất là khiếp sợ. Vô số người đưa cổ dài hướng về đỉnh núi nhìn quanh, đều muốn thấy một lần nữ phù đế hình dáng.

“Bây giờ, mời mọc Vân U Cốc Nữ Đế, hướng về mọi người nói rõ bổn tràng phù đấu quy tắc.” Ngân Giang phù đế nói thôi, đoàn người một trận ô hô, ánh mắt mọi người đều ở trên đỉnh núi tìm kiếm, đều muốn gặp vị này Nữ Đế.

Tại mọi người trong tiếng hô, Vũ Liên U đứng thẳng dậy, dưới chân một đóa lành lạnh tuyết liên, đem nâng lên, nổi đến không trung.

Nữ Đế lành lạnh âm thanh truyền ra, như là gió lạnh qua rừng cây, chậm rãi nói: “Song phương mỗi một khắc minh phù ba viên, cấp bậc không được thấp hơn Đế cấp hạ phẩm, chủng loại không hạn, cuối cùng căn cứ song phương minh phù thời gian sử dụng, thành phù tỷ lệ, minh phù phẩm chất, khắc họa khó dễ trình độ các phương diện, bình xét thắng bại!”

Nàng lời nói ngắn gọn, giao phó xong sau, vừa nhanh nhẹn hạ xuống, giấu ở đỉnh núi.

“Tốt đẹp nữ tử, như là chân trời một đóa tuyết liên, thánh khiết cao quý, chỉ có thể nhìn từ xa!”

“Đây cũng là Vân U Cốc đệ tử gì? Làm cho người rất kinh diễm!”

Vũ Liên U ngắn ngủi lộ mặt, lại là khiến trong núi không ít người đều kinh hô không ngớt, nàng này bất kể là dung nhan còn là khí chất, đều làm người tìm không ra tỳ vết

Loại kia chỉ có thể nhìn từ xa lạnh như băng cảm giác, không chỉ không có làm người sinh ra sợ hãi, ngược lại là khiến cho rất nhiều người tuổi trẻ lộ ra vẻ si mê.

“Quy tắc đã nói rõ, bây giờ, phù đấu bắt đầu!” Ngân Giang phù đế cũng không có quá nhiều nói nhảm, trực tiếp tuyên bố bắt đầu.

“Ngươi thua chắc rồi!” Tề Chiết Liễu tại đối diện lộ ra một cái cười lạnh, sau đó lấy ra một cái dao trổ.

Làm đao này xuất hiện, một luồng ba động kỳ dị tràn ra, quanh thân nhìn về nơi xa nhiều Phù đạo thế lực, nhất thời truyền ra vài tiếng kinh hô.

“6 Thánh Thiên đao? Cây đao này lại ở Tề Chiết Liễu trên tay!”

“Sao có thể có chuyện đó, cây đao này không phải đã biến mất vạn năm gì?”

Này Phù đạo thế lực, hiển nhiên đều là người biết hàng, nhìn về phía đao này ánh mắt một người so với một người khiếp sợ.

“6 Thánh Thiên đao là cái gì? Rất đáng giá gì?” Nhị Hắc không khỏi nhìn về phía bên cạnh, đã đờ đẫn Đông Sơn Ly.

“Sao lại thế…… cây đao này làm sao lại ở trong tay hắn? Xong, lần này nguy hiểm!” Đông Sơn Ly vẻ mặt dại ra, so với cái kia khiếp sợ phù sư còn muốn không chịu nổi.

Nhị Hắc không nhịn được đạp hắn một cái, cả giận nói: “Tra hỏi ngươi đâu, đao này là cái gì?”

“6 Thánh Thiên đao, đây là chúng ta càn vùng, phi thường nổi danh một cái dao trổ, đao này đều không phải là thần binh lợi khí gì, nhưng đối với chúng ta Phù đạo người mà nói, lại là bảo vật vô giá!”

Đông Sơn Ly rốt cục phục hồi tinh thần lại, đầy mặt nghiêm nghị, ánh mắt thủy chung không cách nào theo này thanh dao trổ trên di chuyển mở.

“Minh phù không phải chỉ nhìn phù thạch, ấn phù, sinh linh máu ba loại gì, cùng đao có quan hệ gì?” Nhị Hắc dù sao theo Tiêu Vũ lâu như vậy, bao nhiêu cũng hiểu một vài phù.

Xưa nay một phù sư thực lực, hầu như cùng lấy cái gì đao căn bản là không liên quan quá nhiều.

“Một gã phù sư thực lực, &# 32; quả thật cùng đao quan hệ không lớn, thế nhưng, 1 thanh đao tốt, lại là có thể làm cho một 3 tinh phù sư, có bốn sao thậm chí năm sao cùng thực lực!”

Đông Sơn Ly cười khổ nói: “Cái này 6 Thánh Thiên đao, là từng một vị Phù đạo Thánh giả sử dụng dao trổ, một phù sư nếu thời gian dài sử dụng cùng một cây đao minh phù, tháng ngày tích lũy, đao này cũng thì sẽ nhiễm phải vị này phù sư ý chí.”

“Mà cây đao này, đã trước sau bị sáu vị Phù đạo Thánh giả sử dụng nhiều năm, trong đao đựng sáu vị phù Thánh ý chí, dùng cái này đao minh phù, không chỉ thành phù suất sẽ đề cao thật lớn, hơn nữa, phù thành thời gian, phẩm chất cũng nhất định vượt xa phổ thông minh phù.”

“Tề Chiết Liễu có đao này nơi tay, liền tương đương với có Thánh Giai phù sư ở tay cầm tay dạy hắn minh phù. Như thế bảo đao, mặc dù là tới Thánh Giai phù sư trong tay, đều có thể tăng lên rất nhiều hắn minh phù thực lực!”

Nhị Hắc yên lặng nghe xong Đông Sơn Ly nói, nghe đến cuối cùng, cũng há to miệng, nhìn chằm chằm này thanh dao trổ, lẩm bẩm nói: “Nói như vậy, cái này dao trổ rất đáng giá? Nếu trộm được bán đi, có phải là khả năng mua cho ta rất nhiều binh khí?”

Đông Sơn Ly thiếu chút nữa hộc máu, đây là phù chi nhất đạo vô giá đồ vật, khả năng dùng tiền để cân nhắc gì? Hàng này lại nghĩ trộm được đao này bán hoán đổi binh khí, nhất định chính là phung phí của trời!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 291: Phù Thành Hiển Tượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Biến mất gần vạn năm 6 Thánh Thiên đao lại xuất hiện, nhưng phàm là người biết hàng, không có bất kỳ khiếp sợ mê tít mắt, chính là lạnh lùng như tuyết Vũ Liên U, trong mắt đều lộ ra vài phần ý động.

Đựng sáu vị phù Thánh ý chí, đao này đối với Thánh Giai trở xuống phù sư, đều là bảo vật vô giá!

“Tần huynh, ngươi bây giờ yên tâm? Có đao này nơi tay, gãy liễu là không thể nào bại bởi Tiêu Vũ.” Trấn Thiên Lâu chủ Nguyên Trấn, nhìn thấy khắp nơi thay đổi sắc mặt dáng vẻ, mặt lộ vẻ cười yếu ớt, đối với một bên Tần Thương Mục nói.

“Nguyên lai ngươi còn có này chuẩn bị.” Tần Thương Mục thoả mãn gật đầu, chỉ cần Tiêu Vũ phù đấu thất bại, phải đem mạng cho giao ra đây, như thế, hắn cũng coi là Tần Vị Dương báo thù.

“Lần này sau khi chuyện thành công, mong rằng Tần huynh đến lúc đó ở bách vùng giám phù sẽ lên, ủng hộ nhiều hơn, cho ta Trấn Thiên Lâu chuẩn bị thêm một vài hiếm hoi vật liệu.” Nguyên Trấn vừa là cười, lúc nói chuyện, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía xa xa như tuyết nữ tử, nhưng nhưng cũng không dám xem thêm, một con mắt liền thần tốc thu hồi ánh mắt.

“Chỉ cần các ngươi có thể giúp ta diệt trừ Tiêu Vũ, này tự nhiên không phải vấn đề gì." Tần Thương Mục gật gù, nói: "Huống hồ, nếu các ngươi Trấn Thiên Lâu tài năng ở bách vùng giám phù sẽ lên tranh chấp 1 ngôi vị, ngày sau phát triển nhất định thế không thể đỡ, vậy đối với ta cũng mới có lợi."

"Nếu thật sự là như thế, ngày sau ta Trấn Thiên Lâu, cũng vẫn là phải cùng Tần huynh nhiều hơn hợp tác, giúp đỡ lẫn nhau!" Nguyên Trấn trên mặt ý cười càng nồng, tựa hồ đã thấy Trấn Thiên Lâu ngày sau cùng cực huy hoàng một màn.

Ở hai người trò chuyện thời gian, trên đài cao Tiêu Vũ cùng Tề Chiết Liễu, lại là đã bắt đầu minh phù.

Tề Chiết Liễu tay cầm 6 Thánh Thiên đao, hấp dẫn tuyệt đại đa số ánh mắt, chỉ thấy hắn lấy ra một viên như ngọc hoàn mỹ phù sư, tay cầm dao trổ, chậm rãi bắt đầu khắc họa.

"6 Thánh Thiên đao? Nghe tới tựa hồ không phải là vật phàm, chỉ tiếc, nhận sự giúp đỡ ngoại vật, sẽ làm ngươi đối với mình thực lực có sai lầm nhận thức. Ngươi liền điểm đạo lý này đều không hiểu, còn vọng tưởng thắng ta?"

Tiêu Vũ trong lòng âm thầm lắc đầu, hoàn toàn không đem Tề Chiết Liễu trong tay dao trổ đặt ở trở lên, bình tĩnh mà lấy ra chính mình cái kia một thanh phổ thông đến không thể phổ thông hơn nữa dao trổ.

Lúc này, chú ý của mọi người lực đều đặt ở Tề Chiết Liễu trên thân, hắn bên này căn bản không người chú ý. Hắn cũng không để ý chút nào, lấy ra trước khi để Đông Sơn Ly chuẩn bị tốt minh phù, bắt đầu khắc họa.

"Tiêu Vũ cũng bắt đầu khắc phù!"

"Ha ha, này vừa so sánh, lập tức phân cao thấp, Tề Chiết Liễu tuy có 6 Thánh Thiên đao nguyên nhân, có thể dù cho bất luận đao này, cũng là so với Tiêu Vũ mạnh hơn nhiều lắm!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ bắt đầu động thủ, một vài phù sư ánh mắt, rốt cục hướng về Tiêu Vũ nơi đó về liếc mắt nhìn.

Hai người đều ở đây minh phù, Tề Chiết Liễu bên kia, trên đao quanh quẩn 6 đạo ánh sáng, khắc họa thời gian, theo ấn phù hình từ từ xuất hiện, từng trận kinh người gợn sóng, cũng bắt đầu theo ấn phù bên trong tràn ra.

Ấn phù chưa thành, đạo ý tiên sinh!

Đây là ấn phù bên trong đạo ý quá mức bất phàm, mà theo phù thạch bên trong tràn ra thể hiện, nói rõ cái này minh phù phẩm chất, tuyệt không tầm thường!

Trái lại Tiêu Vũ bên này, hắn dùng chính là bình thường nhất dao trổ, phù thạch tựa hồ cũng không thấy chỗ đặc thù gì, khắc họa lúc cái gì cũng không phát sinh, thoạt nhìn bình thường.

“Một viên phù thạch, ở khắc họa thời gian, liền có thể đại khái nhìn ra bùa này cấp bậc cùng phẩm chất, Tiêu Vũ bùa này tất cả không dao động, bình thường, thoạt nhìn so với Tề Chiết Liễu bên kia kém hơn nhiều!”

Một vị tuổi già phù sư lời bình, lắc đầu, trong mắt tràn đầy đều là đối với Tiêu Vũ cái viên này phù xem thường.

“Tiêu Vũ chỉ có chút thực lực này? Vậy nói như thế đến, trước hắn bán ra này phù, quả thật là dùng thủ đoạn đặc thù khắc thành?”

“Xem ra cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích thông được, hắn cái kia thủ đoạn người không nhận ra, ở trước mắt bao người không cách nào sử dụng, cho nên mới phải biểu hiện như thế vậy.”

Khắp nơi phù sư lời bình thời gian, âm thanh một chút cũng không đè nặng. Trên núi đều là tu luyện người, mỗi người tai thính mắt tinh, tất cả đều một chữ không sót nghe được.

Mọi người không khỏi hoài nghi, lẽ nào thật sự như những người này nói như vậy, Tiêu Vũ trước đây này minh phù là dùng người không nhận ra thủ đoạn khắc ra?

“Xong, lúc này thật xong!” Đông Sơn Ly gấp đến độ sắc mặt trắng bệch, tại nguyên chỗ đi qua đi lại.

“Ngươi gấp cái gì?” Nhị Hắc nhìn ra phiền lòng, mắng: “Ngươi cứ yên tâm, tiểu tử kia lá bài tẩy nhiều lắm đấy, không dễ như vậy thua.”

Lời tuy như thế, có thể Đông Sơn Ly làm sao có khả năng yên tĩnh hạ xuống? Gấp đến độ tựa như kiến bò trên chảo nóng.

Trên đài hai người tiếp tục minh phù, Tề Chiết Liễu bên kia, theo ấn phù càng ngày càng tiếp cận hoàn chỉnh, hắn phù bên trong lộ ra gợn sóng, thì càng ngày càng kinh người.

Mà Tiêu Vũ bên này, còn là giống nhau, từ đầu tới cuối đều là gió êm sóng lặng, tất cả không một tia gợn sóng.

“Ông!”

Qua hồi lâu, đột nhiên, một cơn chấn động, hấp dẫn chú ý của mọi người.

Chỉ thấy Tề Chiết Liễu bên kia, ấn phù hoàn toàn thành hình, in lại lộ ra hào quang chói sáng.

Vẻ mặt chấn động, Tề Chiết Liễu lập tức lấy ra chuẩn bị kỹ càng huyết dịch, thủ pháp thành thạo ngã vào ấn phù bên trên.

Phù thạch, Phù Tiền, sinh linh máu, ba người kết hợp lại, mang ý nghĩa phù thành.

Vào đúng lúc này, minh phù nhẹ run lên, trên bùa phát sinh thành trượng ánh sáng, thì ngay cả trên bầu trời nắng gắt, vào đúng lúc này tựa hồ cũng ảm đạm xuống, bên trong đất trời chỉ có cái viên này minh phù sáng chói, mới là duy nhất.

Thấy thế nào, cái viên này minh phù lại chầm chậm bay lên không, theo Tề Chiết Liễu trước người trên đài đá bay lên, cuối cùng đi tới nửa thước độ cao!

“Phù thành hiển tượng, cách bộ nửa thước!”

Các thế lực lớn phù sư đều lộ ra vẻ khiếp sợ. Phù thành hiển tượng, chuyện này ý nghĩa là, cái này minh phù phẩm chất, đạt đến một trình độ kinh người.

Minh phù chi đạo, ấn phù là đại đạo hình, đem khắc đến, không thể có sai lệch chút nào.

Nhưng mà, đại đạo vốn vô hình, đem đại đạo hình khắc đến, không có ai là khả năng trăm phần trăm trả lại như cũ chân chính đại đạo hình thái, bao nhiêu đều sẽ có điều sai lệch.

Ngoài ra, phù thạch, ấn phù, sinh linh máu ba người này trong lúc đó, tồn tại một loại liên hệ kỳ diệu, ba người có vô số loại phối hợp, phối hợp đối với, liền có thể thành phù, phối hợp thật tốt, liền có thể khiến minh phù uy lực tác dụng, tìm được một chất tăng lên.

Ở phù chi nhất đạo, có một lời: Phù thành bách mấy, có thể thấy được voi hiện ra.

Là ý nói, một gã phù sư, mỗi khắc thành 100 viên minh phù, mới có thể khắc đến một viên hiển tượng phù. &# 32;

Mà một gã phù sư, bình thường thành phù suất vốn là không cao, hiển tượng phù thì càng hiếm thấy.

“Phù thành hiển tượng, hơn nữa còn là 1 thạch thành phù!”

“6 Thánh Thiên đao, quả nhiên phi phàm!”

“Có đao này nơi tay, Trấn Thiên Lâu thực lực tổng hợp, đều sẽ có một chất tăng lên!”

Phàm là hiểu phù người, thời khắc này đều là chấn động không ngớt, nghị luận sôi nổi.

Tề Chiết Liễu nghe đến quanh thân mọi người cái kia khiếp sợ âm thanh, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, lại hướng Tiêu Vũ nhìn lại, nhất thời khinh thường cười lạnh một tiếng.

Tiêu Vũ bên kia, vẫn là bình tĩnh như vậy, hơn nữa còn chưa hoàn thành khắc họa, cùng hắn bắt đầu so sánh, quả thực một cái trên trời, một cái dưới đất.

“Ha ha, sớm biết ngươi chậm như vậy, ta thì chờ một chút ngươi!” Tề Chiết Liễu không chút khách khí, mở miệng nói móc.

Vào lúc này nếu như có thể khiến Tiêu Vũ tâm loạn, Tiêu Vũ một quả này phù, tất nhiên thất bại!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 292: Vừa 1 Viên Hiển Tượng!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

Tề Chiết Liễu muốn loạn Tiêu Vũ chi tâm, một khi hắn lòng vừa loạn, ấn phù chắc chắn sẽ khắc không đều, vậy bùa này thì chắc chắn sẽ thất bại.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại như không nghe đến hắn, căn bản không hề liếc mắt nhìn hắn một chút, động tác trong tay như trước yên ổn.

“Có chút không đúng lắm.” Nhị Hắc thấy còn ở khắc họa Tiêu Vũ, sờ lên cằm, lẩm bẩm nói: “Cái tên này minh phù tốc độ, không thể so với phía đối diện tiểu tử kia chậm, tại sao ta cảm giác hắn giống như đang cố ý các loại đối diện?”

Hắn nhưng là biết, Tiêu Vũ mỗi ngày minh phù trăm viên, đều chỉ dùng rất trong thời gian ngắn, bây giờ làm sao có khả năng khắc một viên phù, muốn dùng thời gian lâu như vậy?

Trên thực tế, Nhị Hắc thật đúng là đã đoán đúng, Tiêu Vũ thật đúng là đang đợi Tề Chiết Liễu trước tiên khắc xong.

Tôn không kẻ thù khốc địch học bờ ruộng ầm ĩ tháng cô chủ

Hắn có thiên ấn, có thể diễn biến ấn phù, lúc này ở hắn minh phù thời gian, thiên ấn liền bị hắn ngưng đọng ở phù thạch bên

trong.

Có này ấn tồn tại, hắn khắc họa không có thể xuất hiện sai lệch chút nào, cho nên hắn thậm chí có thể lập tức khắc đến ấn phù, mà không cần thời gian nào.

Chỉ có điều, bây giờ có quá nhiều người thấy, đặc biệt là những người này ở trong, còn có một cái phụ thuộc vào Mạc Thương Vũ Liên U.

Cho nên, Tiêu Vũ không muốn bại lộ quá nhiều thủ đoạn, đưa tới Vũ Liên U hoài nghi. Một khi bại lộ thân phận, Mạc Thương, chắc chắn sẽ trước tiên biết hắn trở về sự tình.

“Là lúc này rồi.”

Đã đối phương đã khắc xong, Tiêu Vũ cũng sẽ không kéo, trong tay tiếp tục động tác, đem còn lại bộ phận ấn phù thần tốc khắc thành.

“Ông!”

Tề Chiết Liễu còn muốn mở miệng lại nói móc Tiêu Vũ vài câu, đột nhiên vẻ mặt cứng đờ, như là như là gặp ma, há to miệng ngây tại chỗ.

Sau kẻ thù xa kẻ thù khốc kết xem kỹ chỗ ầm ĩ bí ầm ĩ

Chỉ thấy, theo Tiêu Vũ ở phù thạch trên nhiễm phải thú huyết, trong giây lát này, minh phù nhẹ run lên, và lộ ra hào quang chói sáng, thanh thế không chút nào ở trước đó Tề Chiết Liễu bên dưới.

Ngoài ra, minh phù cách bộ, ở trong hư không chầm chậm bay lên.

“Này…… vừa là một viên hiển tượng phù?”

“Sao có thể có chuyện đó? Tề Chiết Liễu 1 phù hiển tượng, Là vì có 6 Thánh Thiên đao nơi tay, Tiêu Vũ lại cũng khắc ra hiển tượng phù?”

“Vận may, cái này nhất định là vận may!”

Khắp nơi Phù đạo thế lực người, mỗi người đồng dạng như là gặp ma, miệng khả năng nhét đi lên một cái trứng gà.

Tôn không khốc tôn học từ nguyệt dương khoa tháng

Bọn họ lúc trước còn nói Tiêu Vũ chỗ khắc bình thường, bây giờ Tiêu Vũ khắc đến phù lại cũng là hiển tượng phù, này không khác một cái tát vang dội, đánh vào trên mặt bọn họ.

Hơn nữa, bọn họ lúc trước nói những câu nói kia thời điểm, còn cố ý để tất cả mọi người nghe được.

“Cho dù là hiển tượng phù, cũng chưa chắc so ra mà vượt ta!” Tề Chiết Liễu cắn răng, không cam lòng nói rằng, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ minh phù.

Mặc dù là hiển tượng phù, cũng phân cao thấp, phù thành thời gian, xuất hiện quang mang càng mạnh, và cách bộ càng cao, đã nói bùa này phẩm chất càng tốt, càng tiếp cận hoàn mỹ.

Bình thường, Đế cấp minh phù dù cho hiển tượng, cũng sẽ không cách bộ rất cao, đều dùng tấc kế. Vừa mới Tề Chiết Liễu minh phù cách bộ nửa thước, đã được cho rất tốt.

Khắp nơi phù sư, tựa hồ cũng là ôm cùng Tề Chiết Liễu giống nhau tâm tư, ánh mắt mọi người đều gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ minh phù.

Một tấc!

Hai tấc!

Ba tấc!

Minh phù mỗi thăng một tấc, Tề Chiết Liễu lòng thì sẽ co giật một chút, làm cái kia minh phù lên tới 5 tấc, cũng chính là nửa thước độ cao lúc, Tề Chiết Liễu sắc mặt sớm được không đáng sợ.

Kết thù khoa Quỷ địch xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ cát mới cô

“Sao có thể có chuyện đó? Tề Chiết Liễu phù chỉ dùng 6 Thánh Thiên đao khắc đi ra, tài năng ở hiển tượng lúc đạt được nửa thước độ cao, Tiêu Vũ phù thoạt nhìn bình thường, lại cũng có thể lên tới độ cao này?” Khắp nơi phù sư vẻ mặt, cũng giống như thấy quỷ, tràn đầy không thể tin được.

Kết thù khoa Quỷ địch xem kỹ bờ ruộng ầm ĩ cát mới cô dù sao thân phận đặt tại cái kia, ở đây liền chỉ có Vũ Liên U, cực kỳ có tư cách này.

Nhưng mà, càng làm bọn hắn hơn không thể tin được chính là, Tiêu Vũ minh phù lên tới 5 tấc sau khi, vẫn chưa dừng lại, mà là vẫn còn tiếp tục lên cao.

Tôn xa kẻ thù khoa mới địch xem kỹ bờ ruộng tháng bờ ruộng chút nào xuyên qua

Cuối cùng, Tiêu Vũ minh phù lên tới 6 tấc khoảng cách, vừa mới dừng lại. Trên bùa ánh sáng hoàn toàn ẩn đi, một lần nữa trở xuống trên bàn.

“Đồng dạng là 1 thạch thành phù, đồng dạng là phù thành hiển tượng, nhưng lại phù cao 6 tấc, không nhiều không ít, chỉ so với Tề Chiết Liễu minh phù, cao hơn một tấc!”

Tôn không không kẻ thù độc kết học tiếp dương sau hiện ra bờ ruộng

“Này…… gặp quỷ, hắn chỉ dùng phổ thông dao trổ, lại có thể vượt qua Tề Chiết Liễu dùng 6 Thánh Thiên đao khắc đi ra phù!”

Này hiểu phù đám người sắc mặt muốn bao nhiêu quái lạ có bao nhiêu quái lạ, mà sắc mặt khó coi nhất, còn muốn mấy Tề Chiết Liễu.

Dùng như vậy dao trổ, kết quả lại vẫn bị Tiêu Vũ đuổi theo, này liền giống với hai người động thủ, hắn cầm trong tay chém sắt như chém bùn bảo kiếm, đối phương dùng chỉ là một cái cành khô, nhưng đánh tới cuối cùng, lại là hắn đã bị thua!

Uất ức! Sỉ nhục!

"Hừ, thắng bại còn phải xem những phương diện khác đâu, ngươi cũng chưa chắc thì có thể thắng ta!" Tựa hồ là đang an ủi mình bình thường, Tề Chiết Liễu nghiến răng đối với Tiêu Vũ nói.

"Ngươi nói rất đúng." Tiêu Vũ gật gù, lại không có phản bác.

Này càng làm cho Tề Chiết Liễu lòng tràn đầy phiền muộn, có loại nắm đấm đánh vào trên bông cảm giác, Tiêu Vũ như thế lạnh nhạt hình dáng, làm hắn có một loại có lửa không nơi phát cảm giác.

"Mời mọc Nữ Đế bình giám, này 2 phù ai cao ai thấp!" Ngân Giang phù đế đem hai người khắc đến phù lấy đi, sau đó đưa tới Vũ Liên U vị trí.

Thuyền không không không khốc kết xem kỹ chiến cô ngón tay lạnh chỗ

Dù sao thân phận đặt tại cái kia, ở đây liền chỉ có Vũ Liên U, cực kỳ có tư cách này.

Hai phù đưa đến, Vũ Liên U đầu tiên là lấy ra Tề Chiết Liễu chỗ khắc phù, minh phù vào tay lúc, sắc mặt của nàng vẫn là như là vạn năm không thay đổi hàn băng, không có một tia gợn sóng.

Buông minh phù, Vũ Liên U cái kia làm người thấu xương âm thanh vang lên: “Đế cấp hạ phẩm, thái nguyên độ thần phù, ngũ đại phù loài bên trong liền trời, dùng cái này phù có thể dẫn động đạo lực, rèn luyện nguyên thần.”

“Bùa này sử dụng phù thạch làm thanh ngọc phù thạch, trong đá ẩn chứa chi linh, cùng ấn phù tương khế, phù bên trong địa linh bị kích hoạt bảy phần mười, này phương diện đã qua thượng hạng. Tiếp theo là ấn phù, ấn làm phù gốc rễ, này ấn đã đắc đạo hình, cũng là vô cùng hơn. Cuối cùng là sinh linh máu, hoà vào ấn bên trong, nấp trong mặt đá, rất khó được!”

Vũ Liên U chầm chậm nói đến, lời bình thập phần đúng chỗ.

Phù chi nhất đạo, cao thâm khó dò, muốn xem một viên minh phù tốt xấu, dính đến nhiều mức độ.

Thuyền khoa khốc địch hận từ dương ngón tay từ bờ ruộng

Thứ nhất, là phù thạch. Phù thạch nội bộ đựng đại địa chi linh, &# 85 &# 32; một gã phù sư minh phù, thực lực bất đồng phù sư, khả năng kích phát cùng đại địa chi linh cũng khác biệt, không cách nào hoàn toàn kích hoạt phù bên trong lực lượng, đó chính là một loại lãng phí, cho nên phù thạch lực lượng bị kích hoạt rồi mấy phần mười, là điểm thứ nhất.

Thứ hai, ấn phù. Ấn là đại đạo hình, nhưng không có ai có thể chân chân chánh chánh khắc đến chân chính đạo hình, khắc ra đạo thường thường chỉ là như, mà không phải thật.

Minh phù ấn phù, khắc thành sau chung phân hình, ý, thần, hư bốn cái cấp bậc, nhưng mấy cái này cấp bậc quá khó đạt được, khả năng ấy hình, cũng đã thập phần đáng quý, bình thường phù sư minh phù, khắc đến ấn phù, cũng chỉ là “Như” mà thôi.

Cuối cùng là sinh linh máu, sinh linh máu ở phù bên trong thấm càng sâu, dung hợp đến càng tốt, nói rõ cùng phù phù hợp càng cao, cũng sẽ để phù chất lượng càng tốt.

Phương diện này cũng tương tự phân bốn cái cấp bậc: Mặt, đơn, bên trong, giấu.

Đương nhiên, ngoại trừ ba người này ở ngoài, còn phải xem phù thành lúc hay không hiển tượng, hoặc là đạt được cấp bậc càng cao hơn. Hai viên đồng dạng minh phù, kết hợp các loại điều kiện, liền có thể phân ra, 2 phù gì một viên phẩm chất càng cao hơn, hiệu quả càng tốt hơn!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 293: Đạo Âm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nói nhiều như vậy làm gì, nói thẳng ai phù càng rất hơn liền xong rồi?” Nhị Hắc nghe được đau cả đầu, phù đạo này cong cong vòng vòng, hắn căn bản một chút cũng nghe không hiểu.

“Phù đạo cao thâm, thương xót u tiểu thư cũng là hy vọng làm cho người tin phục, nếu không sao lại nói nhiều như vậy? Kiên nhẫn chút.” Đông Sơn Ly chỉ có thể bất đắc dĩ khuyên bảo, để Nhị Hắc bình tĩnh đừng nóng.

Lúc này, Vũ Liên U đã nói xong Tề Chiết Liễu phù, vừa là cầm lên Tiêu Vũ chỗ khắc cái kia một viên phù.

Làm minh phù vào tay, nàng cái kia như là loại băng hàn vạn năm không thay đổi trên khuôn mặt, lộ ra một tia gợn sóng, sau đó lại trầm mặc xuống, thật lâu không nói gì.

Mọi người chờ đến vội vàng, đều muốn biết kết quả, có thể Vũ Liên U thật lâu không nói, khiến cho mọi người cũng là lớn vội vàng.

“Rốt cuộc là người nào thắng? Ai phù càng tốt hơn?”

Không ít phù sư tâm tình đều treo lên, Tề Chiết Liễu càng trong lòng máy động, có 1 loại dự cảm xấu, hướng về Tiêu Vũ vị trí, không cam lòng nhìn thoáng qua.

“Một vòng này, Tiêu Vũ minh phù, càng hơn một bậc!”

Vũ Liên U trầm mặc hồi lâu, rốt cục chầm chậm mở miệng, ánh mắt thâm trầm xa xa nhìn về phía Tiêu Vũ, trong mắt thâm ý sâu sắc.

“Owo!”

“Chuyện gì thế này? Tại sao không nói rõ?”

“Tiêu Vũ vậy thì thắng?”

Đoàn người cực kỳ kinh ngạc, Vũ Liên U lại giải thích đều không giải thích, trực tiếp tuyên bố Tiêu Vũ minh phù càng hơn một bậc.

Nếu tuyên bố chính là người khác, khắp nơi chắc chắn sẽ bất mãn, nhưng bây giờ tuyên bố người là Vũ Liên U, thân phận của nàng còn tại đó, căn bản không người nào dám nghi ngờ.

“Bất cứ đã bị thua? Như thế nào như thế?” Trấn Thiên Lâu chủ Nguyên Trấn sắc mặt âm trầm đáng sợ, tựa hồ là không thể tin được nghe được tất cả những thứ này.

Ở bên cạnh hắn Tần gia đứng đầu Tần Thương Mục, đồng dạng khuôn mặt âm trầm, không nói lời nào.

Này quả thứ nhất phù, Tề Chiết Liễu lại cứ như vậy đã bị thua, thua không hiểu ra sao, thậm chí ngay cả nguyên nhân cũng không biết.

Mọi người một trận bàn tán sôi nổi, này phù sư càng không thể tin được. Phải biết rằng Tề Chiết Liễu nhưng có được 6 Thánh Thiên đao, khắc đến phù lại không bằng Tiêu Vũ?

“Khắc họa quả thứ hai!” Vũ Liên U sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, hoàn toàn không có hướng về mọi người nói rõ tâm ý, Một lần nữa lui về.

“Đã bị thua? Sao có thể có chuyện đó?” Tề Chiết Liễu một trận dại ra.

Để khả năng bảo đảm vượt qua Tiêu Vũ, sư phụ của hắn Nguyên Trấn đem 6 Thánh Thiên đao đều cho hắn, có thể kết quả nhưng vẫn là đã bị thua?

1 thạch thành phù, phù thành hiển tượng, hắn tin tưởng mình làm được tất cả những thứ này, đã vượt qua cùng cấp hết thảy phù sư, nhưng lại là không thể vượt qua Tiêu Vũ?

“Bắt đầu quả thứ hai khắc họa!” Ngân Giang phù đế đầy mặt phức tạp, nhưng cũng chỉ đành tuyên bố.

Mang theo nặng nề sắc mặt, Tề Chiết Liễu không cam lòng nhìn thoáng qua Tiêu Vũ, lấy ra phù thạch, bắt đầu khắc họa quả thứ hai phù.

Tiêu Vũ tất là không nhúc nhích, đứng yên tại chỗ suy tư: “Nàng hay không nhìn ra gì đó? Nếu không tại sao nói rõ liên tục đều không nói rõ, như thế tuyên bố, chẳng lẽ không sợ bị người chê trách?”

Quả thứ hai phù minh phù, lần này, càng nhiều người ánh mắt đặt ở Tiêu Vũ bên này, tựa hồ cũng muốn nhìn một chút, hắn minh phù rốt cuộc so với Tề Chiết Liễu tốt ở gì.

Tiêu Vũ nhìn không thấu Vũ Liên U dụng ý, cũng chỉ đành tiếp tục, không lâu sau đó, hai người quả thứ hai phù, song song khắc thành.

“Vừa là 1 thạch thành phù, phù thành hiển tượng, lần này cách bộ 8 tấc!”

Mọi người thán phục, Tề Chiết Liễu có 6 Thánh Thiên đao lại tay, lại một lần nữa khắc ra làm người thán phục minh phù, hơn nữa so với trước kia cái kia một viên càng thêm kinh người.

Có thể lần này, Tề Chiết Liễu nhưng cũng không dám lại đắc ý, ngược lại là sắc mặt ngưng trọng.

Vừa mới cái kia một viên phù niềm tin của hắn tràn đầy, kết quả lại là không hiểu ra sao đã bị thua, hắn bây giờ tin tưởng, đã bị nghiêm trọng đả kích.

“Ông!”

Tiêu Vũ minh phù khắc thành, đồng dạng chỉ dùng 1 thạch, đồng dạng hiển tượng, cách bộ một thước!

“Owo!”

Mọi người vừa là một trận ồ lên, chẳng lẽ nói một quả này phù, Tiêu Vũ vừa sẽ thắng?

Lúc trước quả thứ nhất phù mặc dù Vũ Liên U không có giải thích, mà dù sao phù thành lúc dị tượng, cũng có thể nhìn ra Tiêu Vũ minh phù càng hơn một bậc, hơn nữa Vũ Liên U thân phận vị trí, bọn hắn cũng đều là chịu phục.

Lần này Tiêu Vũ minh phù hiển tượng thời gian, cách bộ vừa so với Tề Chiết Liễu cao, chẳng lẽ Tề Chiết Liễu vừa thất bại?

Hai viên minh phù, lại đưa đến Vũ Liên U trước mặt. Lần này, Vũ Liên U lấy ra 2 phù, không có lại tiến hành một lần lời bình.

Ở kiểm nghiệm Tề Chiết Liễu minh phù lúc, nàng chỉ là sau đó liếc mắt nhìn, sau đó liền mang tới Tiêu Vũ minh phù, cầm trong tay, tinh tế đánh giá.

Vừa là một trận thật lâu không nói gì, khiến cho mọi người lòng đều xâu tới cuống họng, Vũ Liên U ánh mắt lấp lóe, tựa hồ đang do dự cái gì, chốc lát mới nói: “Một vòng này, Tề Chiết Liễu thắng.”

Nghe vậy, Tề Chiết Liễu cả người chấn động, đầy mặt kích động, một bên khác Nguyên Trấn cùng Tần Thương Mục, cũng thở một hơi thật dài.

Nhưng mà, không ít người lại hoài nghi, Tiêu Vũ minh phù thành phù lúc, rõ ràng cách bộ so với Tề Chiết Liễu cao, làm sao lại thua?

“Nàng muốn thí ta!” Tiêu Vũ mơ hồ nhìn ra Vũ Liên U ý đồ.

Dùng Tề Chiết Liễu trình độ, mặc dù có 6 Thánh Thiên đao lại tay, khắc đến phù cũng tuyệt đối không sánh được hắn, Vũ Liên U cũng khẳng định đã nhìn ra.

Nhưng nàng lại tuyên bố Tề Chiết Liễu thắng, kể từ đó, song phương tất nhiên liền muốn khắc đến quả thứ ba phù, tài năng phân ra cao thấp.

“Nàng chỉ sợ cũng là ở hãy nói cho ta biết, nếu ta thêm một viên tiếp theo phù lại có điều giấu giếm, không thể so sánh một quả này phù phẩm chất càng tốt hơn, thì sẽ xử ta thua!”

Tiêu Vũ đến bây giờ gì còn có thể không biết là, Vũ Liên U sở dĩ không nói rõ thắng bại nguyên nhân, là vì một khi nói rõ, ai cũng có thể biết, Tề Chiết Liễu phù còn lâu mới có thể so với hắn.

Có lẽ, Vũ Liên U đã theo hắn những cái kia phù bên trong nhìn ra cái gì, đã bắt đầu hoài nghi thân phận của hắn, cho nên mới muốn hắn lại khắc quả thứ ba, ép hắn triển lộ càng nhiều Phù đạo thực lực.

Bây giờ thắng bại tất cả đều nắm giữ ở Vũ Liên U trong tay, Tiêu Vũ nếu muốn thắng được, phải khắc đến một viên không cần đánh giá, cũng có thể khiến cho mọi người đều nhìn ra hắn thắng rồi phù!

“Ngươi đã nhìn nhau, ta thì cho ngươi xem!”

Tiêu Vũ lập tức làm ra quyết định, ngươi không phải muốn ta bày ra càng nhiều Phù đạo thực lực gì, UU đọc sách &# 32; ww &# 119;. u &# 117;k &# 97; ｎｓ &# 104;u. c &# 111;ｍ &# 32; ta đây thì cho ngươi nhìn một cái!

Một thắng một thua, song phương bắt đầu khắc họa quả thứ ba phù.

Lần này, Tề Chiết Liễu hiển nhiên cũng là dùng hết toàn lực, phù thành thời gian, thần quang vạn trượng, cách bộ một thước!

Liên tục ba viên, đều là 1 thạch thành phù, phù thành hiển tượng, đây tuyệt đối là món kinh người việc, nếu không có 6 Thánh Thiên đao lại tay, Tề Chiết Liễu căn bản không thể nào làm được.

Nhưng mà, Tiêu Vũ bên này, thì lại càng thêm làm cho người rung động.

Khi hắn cái kia một viên phù thành hình lập tức, không có thần quang xuất hiện, minh phù cũng không có cách bộ, nhưng mà, tại đây thành phù một khắc, mọi người ở đây, lại là nghe được thanh âm bất đồng.

Có người nghe đến chính là tiếng gió, có người nghe được tiếng nước, có người thì lại nghe đến vạn thú gào thét, cũng có người nghe đến chính là cháo nhừ cháo nhừ tiên âm.

“Đây là đạo âm, 1 phù thành, đạo âm hiện!”

Hết thảy phù sư, vào đúng lúc này đều không thể bình tĩnh, kích động đến cả người phát run. Vũ Liên U nghe được cái kia kỳ dị thanh âm, trên mặt cũng là lộ ra vẻ kinh dị.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 294: Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cái gì gọi là đạo âm? Chính là đã sớm sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được.

Đạo âm, chính là đại đạo thanh âm. Minh phù thành, đạo âm hiện, đây là một viên minh phù ở khắc thành thời gian, cùng thiên địa cộng hưởng, dẫn phát rồi đại đạo thanh âm!

Hiển tượng chỉ là phù thành lúc khiến đại đạo hóa thành hữu hình ngắn ngủi lập tức, mà đạo âm, tất là gợi ra đại đạo thanh âm, có thể làm quanh thân tất cả mọi người nghe đến.

Tu đạo bất đồng, nghe được đạo âm, cũng không giống nhau!

Ở đây đạo âm bên dưới, nghe được người, nếu có thể lĩnh ngộ được loại kia đạo ý, thậm chí có thể trong nháy mắt hiểu rõ đại đạo, sửa hơi lớn đi lên!

“Thật thần kỳ, ta cảm giác khốn nhiễu ta nhiều năm nút cổ chai, vào đúng lúc này có điều buông lỏng!”

“Đạo âm lọt vào tai, tuyên truyền giác ngộ!”

“Đây là một cơ may lớn a, nghe được đạo âm, vượt qua ngàn năm khổ tu!”

Trên núi tất cả mọi người, vào đúng lúc này đều là kích động không thôi, không ít người tu vi tại chỗ có điều đột phá, nghe được đạo âm, như là thể hồ quán đỉnh, trong nháy mắt có điều hiểu ra.

“Đạo âm? Sao có thể có chuyện đó…… làm sao có khả năng?” Tề Chiết Liễu đầy mặt dại ra, này quả thứ ba phù, dù cho không cần Vũ Liên U bình, hắn cũng thất bại!

Hiển tượng cùng đạo âm, đây là hai cái hoàn toàn khác nhau cấp độ, Tiêu Vũ chỗ khắc phù, so với hắn phù, mạnh gấp mười lần!

“Có thể khắc đến đạo âm phù, tiểu tử này rốt cuộc là ai?”

Nguyên Trấn cùng Tần Thương Mục, đồng dạng mặt xám như tro tàn, biết một vòng này, đã hoàn toàn không có thắng hy vọng.

Đoàn người ồn ào, chính là không biết cái gì là đạo âm người, đều đã thông qua bên cạnh người biết được, nhìn về phía Tiêu Vũ thần sắc, mỗi người đều lộ vẻ rung động.

“Đạo âm phù, lại là đạo âm phù, lần này thắng chắc, thắng chắc!” Đông Sơn Ly khua tay múa chân, hoàn toàn đã không có ngày thường uy nghiêm phong độ, kích động đến như thằng bé con.

Đại cuộc đã định, căn bản không cần Vũ Liên U tuyên bố, tất cả mọi người khả năng nhìn ra, một vòng này, Tiêu Vũ thắng rồi!

Ba viên phù, Tiêu Vũ hai viên thắng được, hôm nay phù đấu, đây cũng là kết quả cuối cùng.

Trên núi cao, Vũ Liên U ánh mắt lấp lóe, xa xa nhìn Tiêu Vũ, không nói lời nào, nội tâm lại đang trầm ngâm, “có phải, hắn thật gặp gỡ từng thấy người đó? Người kia, thật còn sống?”

Trong nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh, Vũ Liên U làm nhiều như vậy, là chủ yếu chính là vì thử một lần, Tiêu Vũ Phù đạo thực lực, rốt cuộc tới nơi nào.

“Hừ!”

Tần Thương Mục sắc mặt âm trầm rời đi, Nguyên Trấn sắc mặt biến đổi, xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, cũng là thần tốc đuổi tới.

“Ta cứ nói đi, tiểu tử này trên người lá bài tẩy nhiều lắm đấy, làm sao lại thua?” Nhị Hắc chút nào cũng không ngoài ý muốn, nhìn về phía một bên Đông Sơn Ly, đã thấy Đông Sơn Ly sớm kích động đến ăn nói linh tinh, căn bản không nghe lọt hắn.

“Ngươi thắng, chưa từng khiến ta thất vọng!”

Vũ Liên U nhanh nhẹn tới, rơi xuống Tiêu Vũ trước người, nói: “Tháng sau, bách vùng giám phù sẽ lên, ta hy vọng có thể nhìn thấy ngươi càng nhiều biểu hiện.”

“Bách vùng giám Phù Hội?” Tiêu Vũ giam lông mày, đối với cái này không biết gì cả, có điều nhưng có thể nhìn ra, Vũ Liên U tựa hồ còn muốn từ trên người hắn, đào ra càng nhiều.

Đến tột cùng Vũ Liên U là hoài nghi thân phận của hắn, còn là muốn mượn hắn tìm tới hắn đại đệ tử? Tiêu Vũ nhất thời cũng nhìn không ra.

Vũ Liên U không có nhiều lời, chỉ để lại một ánh mắt thâm thúy, chân đạp tuyết liên, nhanh nhẹn mà đi. Tiêu Vũ một mình đứng yên tại chỗ, yên lặng suy nghĩ nàng lúc rời đi cái kia một ánh mắt bên trong thâm ý.

“Ta không thể thua, ta không thể thua!”

Tề Chiết Liễu đột nhiên như là phát điên bình thường, kêu to lên, hai mắt đỏ bừng nhằm phía Tiêu Vũ.

Hắn chịu không được đả kích, đúng là không kiểm soát, đồng thời lấy ra một đống lớn minh phù, đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Hừ, muốn chết!” Tiêu Vũ trong mắt phát lạnh, trên người năm viên dấu ấn bay ra, ở tại quanh thân ba thước, tạo ra lục đạo lĩnh vực.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Một đống minh phù đánh tới, đều bị Tiêu Vũ lĩnh vực che ở ba thước ở ngoài, các loại minh phù bộc phát ra, làm cho này trăm trượng đài cao bắt đầu kịch liệt lay động, uy lực không nhỏ.

Này đột phát biến cố, khiến mọi người kinh hãi, chẳng ai nghĩ tới Tề Chiết Liễu lại như vậy không chịu nổi đả kích. Mọi người cùng nhau trông lại, đã thấy Tiêu Vũ trước người trong vết tích có một viên bay ra, hóa thành một nhuế mát mắt thần kiếm, vẽ ra trên không trung một đạo nhanh chóng lưu quang, bá một tiếng, xuyên qua Tề Chiết Liễu mi tâm.

Tề Chiết Liễu trừng lớn hai mắt, giữa lông mày một cái lỗ máu nhìn thấy mà giật mình, kể cả trong đó nguyên thần, đều bị Tiêu Vũ 1 kiếm đâm xuyên, chết đến mức không thể chết thêm!

“Ngươi dám đối với ta Trấn Thiên Lâu người hạ sát thủ?”

Trấn Thiên Lâu chủ Nguyên Trấn bay tới, trong mắt mang đầy sát ý, trên người lộ ra khí thế kinh người, dẫn tới quanh thân cát bay đá chạy, khí thế bức người, hướng về Tiêu Vũ áp sát.

“Vậy ngươi muốn đối với ta Phù Tôn Điện người ra tay gì?” Đông Sơn Ly phản ứng thần tốc, lập tức vọt tới, che ở Tiêu Vũ trước người, cùng Nguyên Trấn đối chọi gay gắt.

“Trấn Thiên Lâu cùng Phù Tôn Điện đòn khiêng lên!”

Này đột phát biến cố, lại là ai cũng không ngờ rằng, mọi người vừa là giật mình, vừa là trông chờ, này hai đại phù đạo thế lực nếu thật sự đấu, có thể so với vừa rồi phù đấu đặc sắc hơn gấp trăm lần!

"Hừ!" Nguyên Trấn ánh mắt nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, trong mắt sát cơ kinh người. Sau một hồi lâu, hắn hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, mang theo Tề Chiết Liễu thi thể, xoay người bay khỏi.

Một trận chiến chưa thành, các phe người cũng là lục tục tản đi, rời đi nơi đây. Tiêu Vũ nhìn về nơi xa vòm trời, thấy Vũ Liên U rời đi phương hướng, thật lâu không nói.

"Chủ nhân, chủ nhân!"

Mọi người lục tục rời đi, nhưng có một bóng người vội vàng theo dưới chân núi chạy tới, mặt cười trắng nhợt, bao nhiêu không có chút máu.

"Tiểu Lý, sao ngươi lại tới đây?" Tiêu Vũ phi thân đi tới Tiểu Lý trước người, đã thấy Tiểu Lý khuôn mặt trắng nhợt, hết sức yếu ớt, vừa thấy được hắn, phảng phất trên người khí lực đều đã dùng hết, mềm mại ngã xuống.

Nàng làm sao lại suy yếu như vậy? Tiêu Vũ biên kiểm kiểm tra Tiểu Lý thân thể, đã thấy Tiểu Lý cũng không có bị thương, chỉ là có vẻ hết sức yếu ớt, trong cơ thể sinh cơ như bị tiêu hao rất nghiêm trọng.

Hắn vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, mạnh mẽ thay thế Tiểu Lý đem trong cơ thể hao tổn sinh cơ khôi phục lại.

Sau một lát, Tiểu Lý từ từ mở, nhìn thấy Tiêu Vũ, lập tức sốt sắng nói: "Chủ nhân, đi mau, mau rời đi này 1 vùng!"

Trong mắt của nàng tràn đầy sợ hãi, UU đọc sách www. Uukans ｈu. c &# 111;ｍ &# 32; sắc mặt tái nhợt lúc này lại không phải bởi vì suy yếu, mà là bởi vì kinh khủng.

“Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ trong lòng khẽ run, Tiểu Lý lai lịch bí ẩn, hắn cũng không biết Tiểu Lý tại sao đột nhiên sẽ như thế kinh khủng.

Lời nói vừa, đột nhiên một trận cực nóng khí tức từ hắn trên người không gian minh phù bên trong truyền ra, Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, đem lấy ra, lại là cái kia Huyền Quy bộ tộc mai rùa, lúc này lộ ra từng trận hơi nóng, một mảnh đỏ chót.

“Thứ này vừa báo hiệu, có phải sắp trở trời?” Nhị Hắc đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, nhìn thấy đỏ bừng mai rùa, hoàn toàn biến sắc.

Này mai rùa có thể đoạn cát hung, sẽ ở nguy hiểm tiến lại trước khi phát sinh cảnh báo, lần trước như thế, hay là tại minh vùng thời điểm, đây là nó đệ nhị lần cảnh báo.

“Chủ nhân, đi mau, không đi nữa thì không còn kịp rồi, nhanh!” Tiểu Lý gấp đến độ trong mắt nước mắt cuồn cuộn rơi, vừa nói, ánh mắt thỉnh thoảng còn nhìn phía hư không.

Tiêu Vũ còn muốn lại hỏi đến tột cùng xảy ra chuyện gì, đột nhiên, một luồng ba động khủng bố giáng lâm, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong giây lát này, trong mắt của hắn tuôn ra kinh người ánh sáng, cả người đều kịch liệt run rẩy lên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 295: Thương Minh Lăng Hư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đây là…… tại sao lại như vậy? Xong, lần này triệt để xong!” Đông Sơn Ly ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời, khi thấy trên bầu trời gì đó, hắn cả người mềm nhũn, mất đi tất cả sức mạnh, ngã nhào trên đất, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Chỉ là tại kia không có trong hư không, một hơi chuông lớn màu vàng óng còn lại ở nơi đó, lộ ra vạn dặm kim quang, liền ngay cả trên bầu trời nắng gắt đều bị này cái chuông lớn che khuất.

Chuông lớn ẩn ở trong mây, chỉ có thể nhìn thấy một góc, nhưng này một góc, liền làm cho người ta một loại áp lực nặng nề, tựa hồ nhìn thấy chuông này, liền khiến người ta có một loại muốn quỳ sát cúng bái kích động.

“Chôn chuông thần!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, trong lòng nặng nề hộc ra vài chữ.

“Tiêu Vũ, chuyện gì thế này?” Nhị Hắc sợ mất mật, cái kia cỗ áp lực nặng nề ép tới hắn hầu như không cách nào đứng thẳng, kinh hãi nói: “Chiếc chuông này không phải trước ngươi diễn biến qua cái kia một hơi gì? Rốt cuộc chuyện này như thế nào?”

Một bên khác Đông Sơn Ly, cũng là đầy mặt tuyệt vọng, quỳ trên mặt đất tự lẩm bẩm, giống như điên cuồng, nói: “Chôn chuông thần hiện thế, tiếng chuông vừa vang, vạn dặm thành tro!”

“8000 năm, chiếc chuông này đã 8000 năm không có hiện thế, tại sao? Tại sao lại xuất hiện!”

Đông Sơn Ly giống như điên cuồng, vẻ mặt dại ra, không dứt lầm bầm. Tiểu Lý trong mắt sợ hãi, cũng đạt tới đỉnh điểm, tuyệt vọng nói: “Chậm, còn là chậm……”

Tiêu Vũ nhìn chằm chằm trong hư không chiếc chuông lớn kia, ở nơi đó không nhúc nhích. Nhị Hắc vội vàng không ngớt, nói: “Tiểu tử, trả lời ta à, chiếc chuông này không phải trước ngươi diễn biến cái kia một cái chuông gì? Nó là chân thật tồn tại? Đây không phải binh khí của ngươi gì?”

Như là rốt cục phục hồi tinh thần lại, Tiêu Vũ nặng nề thở dài, nói: “Chôn chuông thần, Cửu Thiên Thế Giới bát đại cấm khí một trong, 1 chuông vang, muôn dân chôn!”

“Ngươi nói cái gì?” Nhị Hắc cả kinh lông tơ đứng thẳng, cú sốc mà lên, “ngươi nói đây là Cửu Thiên Thế Giới vô thượng cấm khí một trong?”

Hắn tràn ngập kinh hãi, Tiêu Vũ trước khi diễn biến, lại là kinh người như vậy hung khí!

Hắn bình thường từ thổi vạn cổ đệ nhất hung binh, nhưng hôm nay tại đây chân chính hung binh trước khi, chỉ là cảm nhận được này khí từng tia một uy thế, liền có một loại cả người muốn rạn nứt cảm giác.

Trong núi còn những người còn lại, lúc này cũng mỗi người sợ đến vỡ mật, không ít người bỏ mạng chạy vội, muốn ở chuông này bị vang lên trước khi thoát đi, cũng có rất nhiều người tại nguyên chỗ quỳ xuống lạy, lo sợ tát mét mặt mày.

“Thứ này nguy hiểm như vậy, chúng ta còn không đi, ở lại chỗ này làm gì?” Nhị Hắc đối với binh khí kia uy thế mẫn cảm nhất, lúc nói chuyện đều hàm răng run lên, ham muốn muốn chạy trốn lấy mạng.

“Trốn? Ha ha,

Vô dụng thôi!” Tiêu Vũ lắc đầu, nói: “Chuông này đứng đầu, là một giới này người thật mạnh, có diệt thế khả năng, uy lực bao trùm giới này mỗi một góc. Ngươi bây giờ mặc dù khả năng nhìn thấy chuông này, nhưng trên thực tế, hắn lại là đang ở bên ngoài ngàn tỉ dặm! Nếu hắn có lòng, trừ phi chạy ra giới này, nếu không chuông này vừa vang, diệt thế tuyệt đối không phải nói ngoa!”

Nhị Hắc nghe được hai chân run lên, càng hoảng sợ.

Cái gì là chân chính hung binh, đây mới thực sự là hung binh! Chuông tiếng vang, muôn dân chôn!

Tiêu Vũ ngẩng đầu, tiếp tục nhìn phía bầu trời. Gặp lại chuông này, trong lòng của hắn, cũng là bùi ngùi mãi thôi, cũng biết được chỗ ở mình một giới này thuộc về trong chín ngày vậy một giới.

“Chôn chuông thần lại xuất hiện, Thương Minh, đến tột cùng là ai, đáng giá ngươi vận dụng chuông này?” Hắn xa xa nhìn ra xa, tâm tư như là về tới mấy vạn năm trước, cái kia một đạo ngạo nghễ hậu thế, quan sát chúng sanh bóng người, phảng phất vào đúng lúc này vừa xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Xa xôi mấy vạn năm, Lăng Hư, thực lực của ngươi lại có tinh tiến, so với ngươi thầy năm đó, đã không yếu bao nhiêu.”

Trong hư không, một thật lớn thanh âm truyền tới, như tại thiên ngoại vang lên, vừa giống như vang ở mỗi người bên tai. Thanh âm này như có một luồng ma lực, để được nghe người phảng phất khả năng nhìn thấy một đạo vượt khỏi trần gian bóng người, hiện lên ở trái tim của mỗi người.

Tiêu Vũ nghe được cái này âm thanh, lại là cả người đều bắt đầu run rẩy, hai quả đấm nắm chặt, trên mặt mỗi một khối da dẻ, cũng chăm chú vỡ lên, tràn đầy kích động.

“Chủ nhân, ngươi làm sao vậy?” Tiểu Lý thấy vậy, lo lắng không thôi, nhưng thời khắc này Tiêu Vũ lại như là cái gì đều không nghe được, chỉ là hai mắt đỏ chót, như giận như buồn, gắt gao nhìn lên bầu trời. Chỉ tiếc trên bầu trời mặc dù có âm thanh, lại là không thấy được một bóng người.

“1 vạn năm, Thương Minh, ta lần này tới, chỉ vì hỏi ngươi một chuyện!” Một thanh âm khác vang lên, đồng dạng là không nhìn thấy người, nhưng nghe uy thế, lại là hoàn toàn không so với chôn chuông thần chủ nhân nhỏ yếu.

“Lăng Hư…… thật là hắn?” Tiêu Vũ nghe được cái này âm thanh, trong mắt đã là nảy lên lệ nóng, muốn nhỏ xuống, nhìn ra Nhị Hắc kinh ngạc không thôi, hắn đi theo Tiêu Vũ bên người lâu như vậy, cũng chưa từng gặp hắn có kích động như thế thời điểm.

“Lăng Hư chí tôn? Thế nào lại là hắn!” Đông Sơn Ly đầy mặt chấn động, gắt gao chống đỡ lấy thân thể của mình, đối kháng cái kia một luồng thật lớn uy thế.

“Người kia là ai? Rất lợi hại phải không?” Nhị Hắc quan sát Tiêu Vũ, suy đoán người này khẳng định cùng Tiêu Vũ có thứ quan hệ nào đó, nghe đến Đông Sơn Ly nhận được, lập tức mở miệng hỏi dò.

“Lợi hại? Lăng Hư chí tôn, hắn nhưng là cửu thiên Tinh chủ đệ tử thứ ba, Tinh chủ những đệ tử kia, không có một cái nào là người yếu, chính là phóng tầm mắt cửu thiên, ngoại trừ mấy vị kia nhân vật vô thượng ở ngoài, liền không người có thể cùng xứng đôi!”

Đông Sơn Ly đầy cõi lòng kích động, làm như gặp được thần tượng của mình bình thường, vừa là thở dài: “Vạn năm trước khi, Tinh chủ bị chết, hắn những đệ tử kia có hơn nửa đều mất tích, này Lăng Hư chí tôn chính là một trong số đó.”

“Rất nhiều người suy đoán hắn sớm không ở nhân thế, không nghĩ tới hôm nay lại xuất hiện, chẳng trách, chẳng trách Thương Minh chí tôn sẽ vận dụng chôn chuông thần, nếu như không có này khí, Tinh chủ những đệ tử kia thực lực, e sợ đã là khả năng cùng đánh một trận!”

Nhị Hắc nghe xong, nhìn về phía Tiêu Vũ, đã thấy Tiêu Vũ sau khi nghe, trong mắt lệ nóng càng nồng, lại là ngơ ngác nhìn lên bầu trời, 1 giống như dại ra.

Cái kia Lăng Hư chí tôn, chẳng lẽ cùng Tiêu Vũ có quan hệ gì? Nhị Hắc âm thầm suy đoán.

Lăng Hư chí tôn âm thanh hạ xuống, trong hư không liền không còn âm thanh nữa vang lên, qua hồi lâu, mới nghe Thương Minh chí tôn nói lần nữa: “Ngươi…… là cho ngươi thầy mà đến?”

Tiêu Vũ chấn động, mảnh tai nghe, liền nghe Lăng Hư âm thanh nói: “1 vạn năm! Thầy đã chết mười ngàn năm, hắn vô địch cửu thiên, ta không thể tin được hắn sẽ vô cớ chết đi, nơi đây nguyên do, ta nhất định phải tìm đi ra!”

“Ai da, nguyên lai ngươi biến mất này mười ngàn năm, chính là vì điều tra rõ việc này gì?” Thương Minh chí tôn xa xôi thở dài, ấy tiếng như vượt qua muôn thuở mà đến, nói: “Đối với tím Thìn việc, ta cũng cảm giác sâu sắc tiếc nuối. Phóng tầm mắt cửu giới, cũng chỉ có hắn, có thể làm cho ta coi là đối thủ. Bây giờ hắn đã chết đi, ta liền ngay cả truy đuổi mục tiêu cũng mất, quả thật chuyện ăn năn.”

Cửu thiên Tinh chủ, là thế nhân đối với Tiêu Vũ tôn xưng, cùng hắn cùng một cảnh giới người, đều gọi hắn là tím Thìn, bởi vì chư tinh bên trong, dùng Tử Vi Tinh là đế tinh, cho nên tím

Thìn, cũng nhưng nói là hắn kiếp trước tên.

“Ta đến chỉ muốn hỏi ngươi, vạn năm trước khi, sư tôn ta chết đi, ngươi cùng việc này, hay không có quan hệ?”

Thương Minh chí tôn âm thanh hạ xuống, Lăng Hư âm thanh, chính là bỗng nhiên nghiêm túc, hai đại chí tôn ở giữa bầu không khí, nhất thời khẩn trương lên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 296: Chí Tôn Oai

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai đại chí tôn ngữ điệu, vang vọng giới này, rung động thật sâu giới này toàn bộ sinh linh.

Cửu thiên Tinh chủ rơi xuống, nguyên nhân đến nay thành câu đố, đây là toàn bộ cửu thiên bây giờ lớn nhất nỗi băn khoăn một trong, bây giờ hai đại chí tôn nhân vật đề cập tới việc này, khiến cho một giới này chúng sanh đều không khỏi rung động.

Chôn Thần cung trong không trung rung động nhè nhẹ, lộ ra nặng hơn uy thế, đại chiến tựa hồ hết sức căng thẳng, nếu hai này hai đại chí tôn giao thủ, nhất định sinh linh đồ thán, một giới này chúng sanh, nói không chừng cũng phải chôn theo.

Bách vùng sinh linh sợ mất mật, tiếp tục nghe trong hư không đối thoại, nhưng hai đại chí tôn âm thanh lại đều biến mất, chỉ có một luồng áp lực nặng nề, bao phủ tại giới này bầu trời.

“Hắn này mười ngàn năm đến, càng đều ở đây điều tra việc này?” Tiêu Vũ nghe nói, trong lòng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, chỉ là cũng không nhịn được cười khổ một hồi.

Bởi vì hắn sâu sắc rõ ràng, ám hại hắn người, không là người khác, đúng là hắn đệ tử của mình, cũng là Lăng Hư sư đệ, Mạc Thương!

Chỉ sợ điểm này, kể cả Lăng Hư chính mình cũng không nghĩ đến, này đây mới có thể truy tìm được một giới này.

“Ngươi đây là ý gì?”

Qua rất lâu, trong hư không rốt cục vừa vang lên Thương Minh chí tôn âm thanh: “Ta cùng với tím Thìn, mặc dù nhiều lần giao thủ, nhưng là cũng địch cũng bạn, ngươi hôm nay ngữ điệu, chẳng lẽ là hoài nghi hắn chết đi, cùng ta có liên quan?”

Thương Minh chí tôn âm thanh trầm thấp, một luồng thật lớn uy thế từ trong thiên địa hạ xuống, giới này chúng sanh, không biết có bao nhiêu sinh linh đều đã quỳ rạp dưới đất, bị cái kia áp lực nặng nề ép tới lạnh mồ hôi chảy ròng ròng.

“Phóng tầm mắt cửu thiên, trừ bọn ngươi ra tám vị các giới tôn sư, ta thật sự đã không nghĩ tới cái khác khả năng hại sư tôn ta người!” Lăng Hư âm thanh lại cũng không sợ, lạnh lùng nói: “Dù cho sư tôn ta chết cùng ngươi không có quan hệ, ngươi cũng tất nhiên biết được một vài nội tình!”

Thương Minh chí tôn âm thanh cũng là đột nhiên lạnh, nói: “Ta niệm ngươi là tím Thìn đệ tử, xem ở thể diện của hắn, mới muốn nói với ngươi nhiều như vậy. Nhớ ta thành tựu chí tôn vị trí, đếm đã có mấy trăm ngàn năm, chính là ngươi thầy năm đó tự thân tới, cũng không dám đối với ta nói như vậy, ngươi dám đối với ta bất kính như thế, thật sự cho rằng ta không dám chém ngươi sao?”

“Hừ, tình cảm?” Lăng Hư cười lạnh nói: “Ta vừa tới giới này, ngươi liền lấy ra chôn chuông thần, đây cũng là ngươi nói tình cảm? Hẳn là ngươi trong lòng có Quỷ, mới đối với ta như thế cảnh giác?”

Nói đến chỗ này, bầu không khí nhất thời càng căng thẳng hơn, toàn bộ đất trời làm như đều ở đây run rẩy, các nơi sinh linh run rẩy, chim không dám bay, cá không dám du lịch.

“Đã như vậy, nhiều lời vô ích.” Thương Minh chí tôn âm thanh, trong uy nghiêm mang theo rùng mình, “ngươi thầy đã chết đi, ta cùng hắn cũng là cùng cảnh người,

Hôm nay ta liền thay ngươi thầy cố gắng dạy dỗ dạy dỗ ngươi!”

“Ta đã dám đến, ngươi cho rằng ta sẽ sợ ngươi gì? Không điều tra rõ sư tôn ta chết đi nguyên do, ta liền cùng ngươi không chết không thôi!” Lăng Hư không sợ, âm thanh nghe tới cũng là đã bao hàm nồng nặc sát ý.

Hai đại chí tôn khí thế lên thẳng, một giới này đều bị ảnh hưởng, cả hai khí tức tràn ngập, ép tới giới này chúng sanh sớm ngũ thể chỗ mai phục, kề sát ở mặt đất không cách nào nhúc nhích.

Tiêu Vũ vận chuyển hai công lớn quyết, mạnh mẽ không để cho mình bị luồng khí thế kia đè xuống, nhưng trong lòng thì âm thầm lo lắng.

Lăng Hư thực lực mặc dù không yếu, nhưng so với Thương Minh loại này vô thượng chí tôn, vẫn là có thêm không nhỏ cùng chênh lệch, nếu thật sự giao thủ, nhất định không địch lại.

Trong lòng hắn cũng là cảm động, vừa là lo lắng, chỉ là cái kia hai đại chí tôn đối lập, lẫn nhau cách xa nhau ngàn tỉ dặm, hắn chính là có lòng can thiệp, cũng căn bản không thể nào ra tay.

“Keng!”

Tại loại này vô cùng bầu không khí ngột ngạt bên trong, chôn chuông thần một trận cuồng rét run, tựa hồ sắp sửa vang lên.

Rốt cục, chốc lát sau, chuông này vang lên, một luồng hủy thiên diệt địa khí tức, như là bầu trời sụp đổ, tận thế đột kích, dâng tới giới này các góc.

Một giới chúng sanh đều tuyệt vọng, giới này các nơi, đâu đâu cũng có hô thiên thưởng địa, tràn đầy tuyệt vọng khí tức.

Mắt thấy cái kia thật lớn gợn sóng liền muốn giáng lâm, đột nhiên, một luồng ba động kỳ dị, từ ngoài cửu thiên truyền đến, chôn chuông thần lộ ra khủng bố gợn sóng, càng trong nháy mắt trở nên yếu không ít.

Dù là như thế, gợn sóng giáng lâm, còn là làm cho này giới vô số núi lớn ầm ầm mà ngã, toàn bộ đại địa không dứt rung động, giống như tận thế.

“Ngươi là……” làm nhục âm thanh vang lên, như là gặp được người nào, âm thanh lộ ra khiếp sợ, vừa giống như ngạc nhiên.

Có điều, hắn chỉ nói hai chữ, âm thanh liền biến mất, chôn chuông thần an tĩnh đi xuống, trên hư không, không còn âm thanh nữa vang lên.

Có người thứ ba chí tôn tới, hơn nữa thực lực kinh người, càng triệt tiêu chôn chuông thần hơn chín mươi phần trăm uy lực.

“Mẹ nó, này đều là người nào a, điều này cũng quá kinh khủng!” Nhị Hắc hai chân phát run, xoa xoa mồ hôi trên đầu. Vừa mới trong nháy mắt đó, tâm tình của hắn liền cùng giới này chúng sanh giống nhau, tràn đầy tuyệt vọng.

Cho tới giờ khắc này, Nhị Hắc mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là nhân vật vô thượng, thiên địa muôn dân sinh tử, tại kia đám nhân vật trước mặt, cũng chẳng qua là trong một ý nghĩ.

Tiêu Vũ lại là không lòng dạ nào nghe Nhị Hắc nói, vẫn còn nhìn chằm chằm bầu trời, nhưng không trung hai đại chí tôn âm thanh thủy chung chưa vang lên nữa, như là bị lực lượng nào đó che giấu.

Sau một hồi, trong hư không chiếc chuông lớn kia, đột nhiên biến mất, cái kia bao trùm giới này các góc nặng nề áp lực, cũng như là mồ hôi bình thường tản đi.

“Hai đại chí tôn dừng tay?”

Một giới này sinh linh đều mừng rỡ không thôi, hai đại chí tôn nếu thật là sinh tử đối mặt, hậu quả kia thì quá kinh khủng.

Tiêu Vũ lại là thật lâu không thể bình tĩnh, rõ ràng có cái khác chí tôn ra tay, can dự hai vị chí tôn. Lăng Hư sau cùng âm thanh nghe tới, tựa hồ mang theo một vài ngạc nhiên, xuất thủ rốt cuộc là ai?

Trong chín ngày, ngoại trừ các giới đứng đầu, còn có ai có thể khiến Thương Minh thu tay lại? Nếu là những thế giới khác vô thượng tồn tại, cái kia đến tột cùng là ai ra tay?

Một ngày kia đột nhiên đã xảy ra dạng này sự tình, Tiêu Vũ lại dùng phương thức này, biết được chính mình đệ tử thứ ba tin tức, làm hắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Chỉ có điều mặc dù nghe được âm thanh, đối phương lại là ở bên ngoài ngàn tỉ dặm, căn bản không biết là làm nhục bây giờ người ở phương nào.

Hồi lâu sau, cái kia một luồng áp lực nặng nề, rốt cục vẫn là giống như là thuỷ triều thối lui, trong hư không chiếc kia diệt thế chuông, cũng một lần nữa giấu ở thiên ngoại.

“Biến mất?” Tiêu Vũ đứng run tại chỗ, trong lòng thất vọng, ngơ ngác thấy hư không.

Giới này các nơi, áp lực mặc dù biến mất, nhưng các nơi sinh linh, lại vẫn là khiếp đảm không ngớt, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Mẹ nó, quá kinh khủng, đen gia ta hôm nay thiếu chút nữa thì giao cho ở nơi này!” Nhị Hắc trên người mồ hôi chảy đầy đất, vô lực ngồi ngay đó, lòng vẫn còn sợ hãi nói: “Không được, ta phải nhanh lên một chút lên cấp, không phải vậy muốn là lúc nào lại đụng với như vậy một hồi, không bị người đánh chết cũng phải bị hù chết.”

Tiêu Vũ ngẩng đầu liếc nhìn hắn, trong lòng lại là một mảnh nặng nề, thật lâu không nói gì.

Tìm được đệ tử mình tin tức, lại là như vậy một loại hình thức. Thương Minh vì sao đột nhiên thu tay lại, sau khi vừa xảy ra chuyện gì? Lăng Hư tại sao sẽ đột nhiên tới tìm Thương Minh, cuối cùng ra tay can thiệp người là ai?

Trong lòng hắn quá nhiều nghi vấn, lại là làm sao cũng nghĩ không thông.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 297: Ngày Xưa Ngôi Sao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Yên lặng 8000 năm vô thượng cấm khí lại xuất hiện, thiếu chút nữa tiêu diệt một giới, đã xảy ra đại sự như vậy, giới này sinh linh ai cũng hoảng sợ.

Tiêu Vũ cùng Trấn Thiên Lâu ở giữa sự tình, vốn huyên náo đầy vùng đều biết, nhưng ở chôn chuông thần lại xuất hiện sau, ai cũng không có tiếp tục quan tâm việc này.

Một giới này thiếu chút nữa thì mất, ai còn để ý việc này?

Một quãng thời gian qua đi, Đông Sơn Ly vội vàng tiến lại, vẻ mặt bối rối, nói: “Tiêu lão đệ, xảy ra chuyện lớn!”

“Xảy ra đại sự gì?” Tiêu Vũ cả kinh, chẳng lẽ lại có chí tôn nhân vật động thủ?

Trước đây không lâu giới này thiếu chút nữa gặp tai kiếp, bây giờ mỗi một vùng đều là hoảng loạn, phàm là có việc phát sinh, thì sẽ trước tiên truyền tới các nơi.

“Xanh vùng phát hiện một ngôi sao, nghi là Tinh chủ lưu lại!” Đông Sơn Ly miệng đắng lưỡi khô, khuôn mặt trắng bệch, có thể thấy được đáy lòng có cỡ nào khiếp sợ.

“Cái gì?” Tiêu Vũ kinh đứng mà lên, cả kinh nói: “Đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Xanh vùng, giới này trên vùng một trong, vực nội cường giả vô số, bây giờ nơi đó phát hiện một ngôi sao, còn hoài nghi là hắn kiếp trước lưu lại?

“Vạn năm trước khi, cửu thiên Tinh chủ một bộ bá thể ngôi sao quyết, vô địch cửu giới, ở trong cơ thể, ẩn giấu ngàn tỉ ngôi sao, chư tinh ẩn chứa vô cùng sức mạnh to lớn, khiến cho có bất diệt thân!”

Đông Sơn Ly ác liệt nuốt một ngụm nước bọt, mới nói tiếp: “Truyền thuyết ở vạn năm trước khi, Tinh chủ bị chết thời gian, trong cơ thể hắn ngàn tỉ ngôi sao, có không ít bay vào sâu trong hư không, giấu ở thiên ngoại, nhưng cũng có một chút ngôi sao, nhằm phía cửu giới các nơi, cứ thế biến mất. Lần này mọi người ở xanh vùng phát hiện một ngôi sao, tựa hồ chính là Tinh chủ lúc đó lưu lại ngôi sao một trong!”

Trong giây lát này, Tiêu Vũ thật lâu không nói gì. Hắn kiếp trước trong cơ thể thật có ngàn tỉ ngôi sao, cũng quả thật mỗi ngôi sao, đều ẩn chứa vô cùng Thần lực.

Mặc dù là đối với phổ thông chí tôn nhân vật, hắn những điều kia ngôi sao, cũng mỗi một viên đều là chí bảo. Mà ở hắn sau khi ngã xuống, những ngôi sao kia đi nơi nào, Tiêu Vũ mình cũng không biết được.

Nếu thật sự như là Đông Sơn Ly theo như lời, viên kia là hắn lưu lại ngôi sao, không khó tưởng tượng, việc này chắc chắn sẽ đưa tới khắp nơi chú ý, càng không biết sẽ có bao nhiêu người, đi tới xanh vùng, cướp đoạt ngôi sao này.

“Ta đời này chỗ tu công quyết, cũng là đã bao hàm kiếp trước bá thể ngôi sao quyết, nếu như có thể tìm về ngày xưa chư tinh, liền có thể khác ta ít ỏi đi rất nhiều đường vòng, tu vi thần tốc tăng lên!” Kể cả Tiêu Vũ thời khắc này cũng có chút động tâm, muốn đi tới xanh vùng.

"Tinh chủ ngôi sao, mỗi một viên đều là chí tôn, chính là chí tôn nhân vật thấy vậy,

Đều phải đỏ mắt, bởi vì mỗi một viên tinh thần, đều có thể so với tuyệt thế hung binh!" Đông Sơn Ly như là kích động, hoặc như là bất an, nói: "Hơn nữa, nếu thật là Tinh chủ lưu lại ngôi sao, ở trong tất nhiên còn ẩn chứa Tinh chủ tu bộ phận đạo ý."

"Bây giờ, tin tức truyền ra, mỗi một vùng ai cũng kinh động, bách vùng người dồn dập đi tới, đi xanh vùng, chỉ sợ vừa sẽ là một hồi đại loạn!" Vừa nói, Đông Sơn Ly một bên lau mồ hôi.

Loại này kinh động bách vùng đại sự, mặc dù dĩ vãng cũng lúc đó có phát sinh, nhưng mỗi một lần phát sinh, đều nhất định khiến người ta kinh tâm động phách.

"Này vạn năm qua, còn có địa phương khác, phát hiện qua dạng này ngôi sao gì?" Tiêu Vũ trong lòng hơi động, nếu là các giới thật sự có hắn kiếp trước bộ phận ngôi sao, dù cho chỉ là ngàn tỉ đại tinh bên trong cực nhỏ bộ phận, nếu có thể tìm về, đối với hắn cũng có tác dụng lớn.

"Cái này tự nhiên là có." Đông Sơn Ly kỳ quái, Tiêu Vũ làm sao cái gì cũng không biết? Bất quá vẫn là giải thích: "Tinh chủ chết đi sau khi này vạn năm, các giới đều đã phát hiện qua hắn lưu lại ngôi sao, mỗi lần phát hiện, đều sẽ đưa tới nhiều mặt mơ ước, gây nên sóng lớn mênh mông."

Tiêu Vũ vừa là rơi vào trầm tư, Lăng Hư vừa mới tới chỗ này, chính là phát hiện một viên có thể là hắn kiếp trước lưu lại ngôi sao, đây là trùng hợp gì?

Còn là nói làm nhục chính là bởi vì phát hiện ngôi sao, cho nên mới phải hiện thân giới này?

"Đại đương gia, ngươi có thể có biện pháp, tặng cho ta đi xanh vùng?” Tiêu Vũ hạ quyết tâm, nếu như vậy thì thật là hắn kiếp trước ngôi sao, đối với hắn có tác dụng lớn, nói không chừng cũng phải đi thăm trên 1 nhìn.

Nhưng mỗi một vùng trong lúc đó cách nhau không biết bao nhiêu vạn dặm, bằng thực lực bây giờ của hắn, muốn độ 1 vùng còn có thể, muốn vượt mấy chục vùng đi đến xanh vùng, lại là khó như lên trời.

“Tiêu lão đệ ngươi cũng muốn đi?” Đông Sơn Ly giật mình, sau đó cười khổ, nói: “Ai da, kỳ thực ta cũng đoán được, cái kia Vũ Liên U Vũ tiểu thư, liền bách vùng giám Phù Hội cũng bỏ, cũng là vì hành tinh này.”

“Nàng cũng đi?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nói: “Cái kia bách vùng giám Phù Hội lại là cái gì?” Trước khi Vũ Liên U liền đề cập với hắn, nhưng mà từ sau lúc đó, chôn chuông thần liền theo sát sau xuất hiện.

“Bách vùng giám Phù Hội, kỳ thực chính là bách vùng Phù đạo bên trong một lần minh phù đại hội.” Đông Sơn Ly giải thích: “Từ Vân U Cốc thành Phù đạo đứng đầu, mỗi qua ngàn năm, đại hội này liền có một lần, mục đích là vì hướng về thế nhân bày ra mỗi một vùng Phù đạo thực lực, cũng khích lệ mỗi một Phù đạo thế lực cạnh tranh lẫn nhau.”

Nói đến đây, Đông Sơn Ly hít một tiếng, “có điều lần này, lại là đã xảy ra đại sự như vậy, lần này giám Phù Hội, cũng là muốn dời lại. Vũ Liên U là Vân U Cốc người, nàng nên có năng lực vượt qua nhiều vùng, đi xanh vùng.”

“Ý của ngươi là để cho ta đi cùng với nàng?” Tiêu Vũ đáy lòng đối với Vũ Liên U tồn lấy cảnh giác, nếu không tất yếu, hắn và không quá muốn cùng cô gái này tiếp xúc.

“Cũng không phải nhất định phải đi cùng với nàng, nhưng nếu muốn liền vượt nhiều vùng, cùng người đồng hành là biện pháp tốt nhất, dù sao phải vận dụng này phát đi đại trận, phải tiêu hao lượng lớn Hồn thạch, một mình đảm nhận nói, thì quá nặng nề.” Đông Sơn Ly giải thích.

“Ta hiểu được.” Tiêu Vũ gật gù, việc này kiếp trước hắn mặc dù cũng trải qua, nhưng cũng cách không biết bao nhiêu vạn năm, khi đạt tới chí tôn cảnh giới sau, việc này sớm cách hắn cực xa.

Đừng nói vượt qua, chính là Vượt giới, đối với hắn kiếp trước tới nói cũng bất quá nhấc tay việc.

“Trên thực tế, lần này có thật nhiều thế lực người đi tới xanh vùng, dù sao như thế cơ duyên, động tâm người cũng không ít, Tiêu lão đệ ngươi cùng bọn chúng đồng hành, dù sao sẽ tương đối dễ dàng. &# 85;U đọc sách &# 119;w &# 119; &# 46;u u kansh u . Co m ” Đông Sơn Ly nói.

“Đã như vậy, vậy thì mời Đại đương gia hỗ trợ an bài một chút đi.” Tiêu Vũ gật gù.

Biết Tiêu Vũ sắp sửa rời đi, Đông Sơn Ly hết sức không bỏ, Tiêu Vũ đi lần này, hắn này Phù Tôn Điện thu vào, có thể thật lớn giảm bớt.

Đông Sơn Ly rời đi sắp xếp, liên lạc người đồng hành, rất nhanh thì cho trả lời thuyết phục, Tiêu Vũ một nhóm đem sẽ vận dụng này vùng phát đi đại trận, nhưng đại trận phải Hồn thạch vận chuyển, giá cả kinh người, một người phải đóng mười vạn Hồn thạch, mới có thể khởi động.

Đây là nhiều người đồng hành kết quả, nếu như là độc thân muốn dùng truyền tống trận, ít nhất cũng phải mấy tỉ, có thể thấy được vượt qua cũng không dễ dàng, thế lực khác cũng bởi vậy mới có thể cùng người đồng hành.

Vài ngày sau, Tiêu Vũ đi tới đại trận vị trí, lòng có than thở, lần trước sử dụng này truyền tống trận, đối với hắn mà nói, cũng không biết là bao nhiêu vạn năm trước sự tình.

Đại trận khởi động, hắn nộp ba trăm triệu Hồn thạch, mang tới Nhị Hắc Tiểu Lý, bước vào trong trận.

“Nếu xanh vùng phát hiện thực sự là ta kiếp trước ngôi sao, lần đi, có lẽ có khả năng gặp được Lăng Hư.” Tiêu Vũ giờ khắc này tâm tình, có chút khó có thể bình tĩnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 298: Thiên Kiêu Tụ Hội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Xanh vùng, vì thế giới trên vùng một trong, 1 vùng nơi, bù đắp được mấy vùng kết hợp lại.

Này 1 vùng đại địa bao la, vực nội có vạn dặm hoang mạc, cũng có vô biên bình nguyên, càng có mênh mông Tuyết Vực, vô số chủng tộc.

Ngày hôm đó, trong hư không thỉnh thoảng có hình thể như núi lớn loài chim bay qua, hai cánh che kín bầu trời, mỗi cái bên trong ngọn núi lớn, cũng là thỉnh thoảng có cao to thú vật đi ra, mỗi một con đều khí tức mênh mông, người mặc hào quang.

Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc mới vừa từ trong truyền tống trận đi ra, liền cảm giác được phía sau vài đạo ánh mắt bén nhọn, như đao bình thường rơi vào trên người hắn.

“Là bọn hắn!” Nhị Hắc quay đầu lại, ánh mắt một trận lấp loé, quét một vòng Tiêu Vũ, nói: “Cái kia mấy lão già cũng tới, khà khà, xem ra bọn họ đối với ngươi là nhớ mãi không quên.”

Ở cách đó không xa, đoàn người lạnh lùng thấy Tiêu Vũ bên này, cầm đầu hai người, đương nhiên đó là Tần gia đứng đầu Tần Thương Mục, bên cạnh còn đứng Trấn Thiên Lâu chủ Nguyên Trấn.

Ngày ấy phù đấu, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc đã xa xa thấy qua hai người kia, cũng biết thân phận của bọn hắn.

“Bọn họ cũng tới, ngươi nói là bọn hắn là trùng ngươi tới, còn là hướng về phía cái kia Tinh chủ ngôi sao đến?” Nhị Hắc ngờ vực một trận, Tần Thương Mục trong mắt sáng lấp lóa, nhìn qua liền có thể biết đối với Tiêu Vũ không có ý tốt.

“Không cần để ý, chúng ta đi.” Tiêu Vũ xa xa liếc mắt nhìn, hắn việc này chỉ dẫn theo Nhị Hắc cùng Tiểu Lý, còn Huyết Vũ Yêu sẻ, nghĩ đến lại là phái không hơn chỗ dụng võ gì, hắn liền mặc kệ rời đi.

Mấy người rời đi, Tiêu Vũ lại là lo lắng, nghề này không thấy Vũ Liên U, tựa hồ hắn đã sớm tới.

Lần này phát hiện cái ngôi sao kia, không biết dẫn tới bao nhiêu người, chính là có chí tôn nhân vật xuất hiện, đều không có gì quá kỳ quái, hắn tuy là cái ngôi sao kia chủ nhân chân chính, nhưng muốn muốn lấy được, cũng là khó càng thêm khó.

“Hây!”

Trong hư không thỉnh thoảng có lớn loài chim bay qua, mặc dù bay ở vạn dặm trời cao, nhưng trong lúc vô tình tràn ra uy thế, lại là làm người từng trận hoảng sợ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Cách đó không xa, cự thú cấp tốc chạy, bước chân hạ xuống gian chấn động đến mức đất rung núi chuyển, xa xa nhìn ra, tựa như một tòa núi lớn trên mặt đất bôn ba.

“Ta ngoan ngoãn, này sẽ không phải đều là hướng về phía cái ngôi sao kia đi? Cái này còn chơi đùa cái rắm!” Nhị Hắc sợ mất mật, đối với Tiêu Vũ thử dò xét nói: “Hay là…… chúng ta hay là trở về đi thôi?”

Tiêu Vũ không đi để ý tới, yên lặng trầm tư. Cái ngôi sao kia đưa tới động tĩnh,

So với hắn trong tưởng tượng còn muốn lớn hơn, đưa tới giới này vô số cường giả.

Hắn hồi tưởng đến theo Đông Sơn Ly nào biết tin tức, một ngôi sao xuất hiện này vùng, từ đây vùng bầu trời xẹt qua, có thể nó bay tới nơi đâu, lại là không biết được.

Bây giờ lưu truyền các loại giải thích, có nói cái ngôi sao kia đã ở phía đông xuất hiện, cũng có nói đã ở đây vùng vùng phía tây có người từng thấy, giải thích hoàn toàn không đồng nhất.

“Nếu là Lăng Hư cũng vì thế tinh mà đến, không biết là việc này có cơ hội hay không nhìn thấy?” Tiêu Vũ trong lòng một bên suy nghĩ, một bên về phía trước cất bước.

Không lâu sau, một tòa hùng vĩ cổ thành xuất hiện ở phía trước, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc vào thành, đã thấy trong thành đâu đâu cũng có các loại khí tức cường đại, ép tới người không thể thở hổn hển.

“Làm sao nhiều như vậy người mạnh tụ lại ở này?” Nhị Hắc hoàn toàn không có cách nào bình tĩnh, này khí tức cường đại nhiều lắm, làm hắn cảm thấy áp lực nặng nề.

“Cái kia phát đi đại trận tới gần thành này, ngoại trừ chúng ta cái kia 1 vùng, các vực khác chỉ sợ cũng không có thiếu người phát đi đến đó, nơi đây tự nhiên là tụ tập không ít cường giả.” Tiêu Vũ mở miệng, trong lòng cũng là nặng trình trịch.

Ở trong thành qua lại không chỉ là loài người, còn có đến từ mỗi cái chủng tộc đại yêu, khí tức một người so với một người mạnh mẽ. Hắn và Nhị Hắc đi ở trong thành, phảng phất giống như linh dương đi tới bầy hổ.

“Các ngươi xem!”

Trên đường cái, mọi người đột nhiên rối loạn tưng bừng, ánh mắt mọi người cùng nhau nhìn phía cùng phương hướng.

Ở trong đó, một đẹp trai người trẻ tuổi rêu rao khắp nơi, hắn một thân huyết y, giữa lông mày có một như ngọn lửa phù hiệu, khiến cho hắn đẹp trai càng thêm vài phần tà dị.

“Người này, chẳng lẽ là lăng tử xuyên?”

“Cái gì? Hắn chính là tử diễm Ma Quân kiệt xuất nhất hậu nhân lăng tử xuyên?”

Đám người tiếng bàn luận, khiến Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, không nhịn được tinh tế nhìn về phía lăng tử xuyên.

“Tử diễm Ma Quân là ai? Ngươi biết?” Nhị Hắc nhìn thấy Tiêu Vũ cử động, nhỏ giọng hỏi.

Tiêu Vũ gật gù, lại không nói. Tử Diễm Sơn đứng đầu tử diễm Ma Quân, cũng là trong chín ngày nổi danh chí tôn nhân vật, năm xưa còn đã cùng Tiêu Vũ từng giao thủ, khả năng giao thủ với hắn nhân vật, phóng tầm mắt cửu thiên có thể có mấy người?

Muốn không muốn lại là ở tình huống như vậy, nhìn thấy ngày xưa địch thủ hậu nhân, Tiêu Vũ trong lòng cũng là sinh ra một vài gợn sóng.

“Tử Diễm Sơn cũng tới người? Nghe nói hai ngày trước, có người nhìn thấy Tiêu Nhược Thần cũng tới, hai người bọn họ nếu là gặp phải, sợ là xảy ra đại sự!”

“Tiêu Nhược Thần? Ngươi nói chính là thiên tư kinh thế, có thần mặt trời thể Tiêu Nhược Thần? Nghe nói người này bị Nhật Nguyệt Thần Quân vừa ý, trước đó không lâu thu làm đệ tử, hắn cũng tới, thiệt hay giả!”

Tiêu Vũ nghe đến trong đám người âm thanh, vừa là cả người chấn động. Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử? Cái kia chẳng lẽ không phải chính là Mạc Thương đệ tử?

Tiêu Nhược Thần, hắn yên lặng nhớ kỹ tên này.

“Trừ bọn họ ra, mấy ngày trước còn có người gặp được Thái Dương Thần Cung đi ra vân rít gào dương, thần mặt trời cung đứng đầu, vậy cũng là tiếng tăm lừng lẫy đứng đầu chí tôn!”

“Không nghĩ tới này nhân vật vô thượng, lại cũng sẽ đối với Tinh chủ ngôi sao động tâm, lại đến rồi nhiều như vậy hậu nhân!”

“Đây vẫn chỉ là chúng ta nhìn thấy, phỏng chừng trừ bọn họ ra ở ngoài, còn tới không ít xuất thân bất phàm tuổi trẻ nhân vật!”

Đoàn người không dứt bàn tán sôi nổi, Tiêu Vũ nghe vào trong tai, mùi vị khó hiểu. Thái Dương Thần Cung, Tử Diễm Sơn, Nhật Nguyệt cung, những tên này, đối với hắn mà nói quả thực quá quen thuộc bất quá.

Nhiều năm trước khi, những người này hoặc địch hoặc bạn, không muốn bây giờ trở về, không thấy này người cũ, đúng là trước tiên gặp được hậu nhân của bọn họ.

So với Phù Tôn Điện, Vân U Cốc những thế lực này, U &# 8 này mới thật sự là có thể làm hắn để ý thế lực lớn, tồn tại đã không biết bao nhiêu vạn năm!

Chỉ là hắn có chút, những nhân vật này, mặc dù thực lực không bằng đời trước của hắn, nhưng là cũng sẽ không chênh lệch quá xa, chỉ là hắn một ngôi sao hiện thế mà thôi, lẽ ra những nhân vật kia hẳn là sẽ không động tâm.

“Chúng ta trước tiên tìm một nơi ở lại.” Tiêu Vũ tâm tư đảo lộn nhanh, hắn đối với những người này có chút để ý, đặc biệt là cái kia Mạc Thương đệ tử, càng làm hắn thập phần coi trọng.

Hắn quyết định trước tiên ở lại trong thành, thám thính tin tức, tìm hiểu tình huống một chút.

Cửu giới đứng đầu chí tôn hậu nhân dồn dập xuất hiện, mỗi người bất phàm, đều là danh chấn các giới thiên chi kiêu tử. Trong thành cũng là thỉnh thoảng có cường giả nhân vật xuất hiện, uy thế thế, nhưng khiến Tiêu Vũ kỳ quái là, cũng không có như hắn tưởng tượng như vậy, đưa tới vô số cường giả.

Hắn phát hiện, tiến lại người, tối đa chỉ có Thánh cảnh tu vi, còn chân chính mạnh mẽ, đạt được Thần Cảnh trở lên nhân vật, lại là cơ hồ không có.

Xem ra, lần này hắn ngôi sao hiện thế, càng như là khắp nơi hậu nhân ở giữa tranh cướp, điều này làm cho hắn bao nhiêu cảm thấy có chút kỳ quái.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 299: Ai Giết Ai?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thái Dương Thần Cung, tử diễm núi, Nhật Nguyệt cung, này mỗi một cái tên, đối với Tiêu Vũ tới nói đều quá quen thuộc. Quay về cửu thiên, lại dùng dạng này hình thức, nhìn thấy những thế lực này người, trong lòng của hắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Trừ cái này mấy cái thế lực ở ngoài, hắn còn nghe được rất nhiều tên quen thuộc, mỗi một thế lực, đặt ở bất kỳ địa phương nào, cái kia cũng là có thể chấn động bát phương tồn tại, sáng lập những thế lực này đứng đầu chí tôn, đều là hắn từng cố nhân hoặc là địch nhân.

Long tộc, hoàng loài này đứng đầu sinh linh, cũng là có một chút hậu bối hiện thân, mỗi một thiên tư cùng thực lực đều mạnh mẽ vô song, làm người kinh hãi.

“Này cao nhất sinh linh hậu bối cũng tới? Chia lìa lâu như vậy, cũng không biết Huyết Lân bọn họ có thuận lợi hay không về tới chính mình bổn tộc?”

Nhìn thấy các tộc hậu bối, Tiêu Vũ vừa là nhớ tới Huyết Lân Mặc Vũ, không biết bọn họ hay không về tới chính mình bổn tộc, nếu là đi trở về, bây giờ vừa hay không còn ở một giới này?

Những thế lực này bên trong người mạnh nhất, ngày xưa cùng hắn bao nhiêu đều có chút gặp nhau, đều là chí tôn, khinh thường cửu thiên. Nhưng mà bây giờ, hắn một lần nữa trở về, nhưng chỉ là một nho nhỏ Hồn cảnh tu sĩ.

“Không biết là Nguyệt Thần cung có người hay không tiến lại? Này tham dự khảo nghiệm dự bị người, lại đến bao nhiêu?” Tiêu Vũ liên tục mấy ngày, đều ở trong thành dò hỏi tin tức, quả nhiên như là hắn dự liệu, Nguyệt Thần cung cũng có trẻ tuổi hậu bối tiến lại, chỉ là cũng không phải Nguyệt Thần đệ tử thân truyền.

Một thời gian gian, hắn gặp được rất nhiều người cũ hậu bối, nội tâm phức tạp không hiểu.

Lại qua một thời gian, có tin tức truyền quay lại, Thương Vực bắc bộ phát hiện cái ngôi sao kia dấu vết, khắp nơi người nghe nói, dồn dập đi tới.

Tiêu Vũ mang theo Nhị Hắc, cũng là khởi hành, vốn tưởng rằng việc này hy vọng xa vời, nhưng nhìn thấy không có vượt qua Thánh cảnh người hiện thân, trong lòng hắn áp lực nhất thời khinh không ít.

Mặc dù không biết này là nguyên nhân gì, nhưng ít ra hắn đoạt lại ngày xưa ngôi sao, đều không phải là không có hi vọng.

Thương Vực khu vực bao la, muốn chạy đến bắc bộ, đối với người bình thường tới nói đều không phải là chuyện dễ, cần nhờ cất bước nói sợ là phải đi tới rất nhiều năm. Cũng còn tốt Tiêu Vũ trên người có không ít Hồn thạch, lại nói tài khả năng thông thần, hắn thanh toán lượng lớn Hồn thạch, gia nhập khác một đội ngũ, bay đi bắc bộ.

Đi tới bắc bộ, đối mặt lại là dãy núi mịt mờ, trong núi Yêu tộc qua lại, tràn ngập kỳ ngộ, nhưng là tràn đầy nguy hiểm.

“Tần gia cùng Trấn Thiên Lâu hai cái lão già giống như một mực theo chúng ta!”

Vào trong núi, Nhị Hắc vẻ mặt lộ ra dị dạng, quay đầu lại liếc mắt một cái.

Tin tức truyền ra sau,

Đến người tới chỗ này có thể không phải số ít, hai người bọn họ và không nổi bật, nhưng ở trong mọi người, nhưng có đoàn người một mực đi theo hắn, chính là Tần Thương Mục bọn họ.

“Bọn họ muốn đối với chúng ta ra tay, vừa kiêng kỵ Phù Tôn Điện sau đó truy cứu, dù sao căn cơ của bọn họ đều ở đây càn vùng. Ta nghĩ bọn hắn hơn phân nửa là muốn các loại lúc không có người, lại đối với chúng ta ra tay.” Tiêu Vũ xa xa nhìn về phía một chút, chỉ nhìn thấy Tần Thương Mục trong mắt tràn đầy hàn quang, thấy hắn nhìn tới, cười lạnh.

“Vậy làm sao bây giờ?” Nhị Hắc có chút sốt sắng, nói: “Tần gia lão nhân kia nhưng đã đạt đến thánh nhân cảnh giới, Nguyên Trấn cũng là, bọn họ nếu ra tay, chúng ta chẳng phải là chết chắc?”

Tiêu Vũ trầm tư chốc lát, ánh mắt nhìn phía trong núi, cắn răng nói: “Đi, tân tiến núi!”

Nhị Hắc sợ hết hồn, như vậy vào núi, không phải cho hai người này cơ hội gì? Tuy là như thế, nhưng nhìn thấy Tiêu Vũ đi về phía trước, hắn vẫn theo thật sát.

Thấy vậy, Tần Thương Mục đoàn người quả nhiên theo tới, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hộ tống Tiêu Vũ cùng vào núi.

Đến từ mỗi một vùng người, phân tán tới dãy núi mịt mờ bên trong, người dần dần ít đi, Tiêu Vũ đi ra không lâu, quanh thân đã không thấy dấu chân người.

Càng đi vào trong đi, Nhị Hắc trong lòng lại càng thấp thỏm, Tiêu Vũ này không phải là mình muốn chết sao? Nếu hai Đại Thánh người ra tay, hơn nữa bên cạnh bọn họ những người kia, bọn họ chính là có mười cái mạng cũng không đủ chết!

“Bốp!”

Quả nhiên, Tần Thương Mục đoàn người rốt cục nhịn không được, động tác, ngăn cản Tiêu Vũ đường đi.

“Rốt cục chịu ra tay sao?” Tiêu Vũ sắc mặt không hề thay đổi, lạnh lùng thấy Tần Thương Mục cùng Nguyên Trấn.

Hai người này, một là con trai bởi vì hắn mà chết, một cái khác là nhìn tận mắt đệ tử của mình chết trên tay hắn, đều đối với hắn hận thấu xương.

“Hừ, chuyện đến nước này, ngươi còn có như thế định lực!” Tần Thương Mục khắp khuôn mặt là âm hàn, nói: “Con ta Tần Vị Dương, bởi vì ngươi bị nhốt huyễn âm trong núi, sống chết không rõ, nghe nói thân thể ngươi lực lượng không tầm thường, ta muốn đưa ngươi mang về, nuôi nấng dị thú!”

Đối với này Tần Thương Mục, Tiêu Vũ không có gì nói. Tần Vị Dương bắt nạt hắn trước đây, có phải hắn tùy ý đối phương bắt nạt?

“Tần huynh, chớ vội!” Nguyên Trấn đột nhiên mang theo âm hiểm cười, một đôi ánh mắt lạnh lùng đánh giá Tiêu Vũ, nói: “Ta xem tiểu bối này ngày đó minh phù, hơi có chút bất thường, đợi ta thi triển tìm thần thuật, thăm hắn nguyên thần, xem hắn trong ký ức cất giấu cái kia minh phù phương pháp, rốt cuộc là thế nào một huyền bí.”

Ngày đó Nguyên Trấn chuẩn bị vẹn toàn, để đệ tử của hắn Tề Chiết Liễu dùng 6 Thánh Thiên đao khắc phù, lại chưa từng vượt qua Tiêu Vũ. Tiêu Vũ dùng phàm đao khắc họa, biểu hiện càng so với Tề Chiết Liễu còn tốt hơn, Nguyên Trấn đối với hắn minh phù thuật vẫn nhớ mãi không quên, có thể cho tới bây giờ mới có cơ hội.

“Tìm thần thuật? Không nghĩ tới Trấn Thiên Lâu chủ, lại còn thông hiểu loại dị thuật này, rất tốt!” Tiêu Vũ sắc mặt phát lạnh, này tìm thần thuật cực kỳ tàn nhẫn, có thể dò người trí nhớ, dòm người bí mật, lại là sẽ hủy diệt nguyên thần của đối phương, làm người trở nên sự ngu dại.

Hai người này một muốn hủy hắn nguyên thần, một cái khác muốn dùng nhục thể của hắn nuôi nấng dị thú, một người so với một người ác độc.

“Ha ha, bây giờ ngươi rơi vào trong tay chúng ta, cũng mặc chúng ta nhào nặn? Ngươi chính là dù không cam lòng đến đâu, lại có thể thế nào?” Nguyên Trấn trên mặt mang theo cười khẽ, ở hai Đại Thánh cảnh nhân vật trước mặt, Tiêu Vũ một vừa mới đạt được Hồn cảnh giun dế, gì đáng giá hắn kiêng kỵ?

“Khà khà, hai Đại Thánh người, muốn bắt nạt ta? Sợ hãi cũng không phải đơn giản như vậy!” Tiêu Vũ lạnh cười lạnh, đột nhiên xoay tay, trong lòng bàn tay chẳng biết lúc nào hơn một đất lọ nhỏ.

Nhị Hắc vội vàng liếc mắt nhìn, lập tức nhớ tới đây là ban đầu ở Bách Bảo trên đường mua về bình.

“Hây!”

Đột nhiên, cái kia đất lọ nhỏ lộ ra vạn trượng ánh sáng, trong đó lộ ra một luồng hấp lực cường đại, U &# 8 lôi xé Nguyên Trấn cùng tần xanh vật hai người.

“Đây là…… thánh khí?”

Tần xanh vật cùng Nguyên Trấn đồng thời biến sắc, bọn họ mặc dù đã thành Thánh, nhưng là đều không có thuộc về mình thánh khí, Tiêu Vũ trong tay lại có một việc thánh khí?

Hai người biến sắc trong lúc đó, điên cuồng vận chuyển lên Thần lực, cùng cái kia đất lọ nhỏ khổ sở đối kháng.

Nhưng mà, lon này thập phần khủng bố, ở trong sức mạnh lại cắn nuốt thần lực của bọn hắn, kể cả nguyên thần của bọn hắn, vào đúng lúc này đều thần tốc trở nên suy yếu.

“Đáng chết, ngươi tại sao có thể có thánh khí nơi tay, điều đó không có khả năng!”

Nguyên Trấn sắc mặt trắng bệch, khổ sở chống đỡ, trong mắt viết đầy không cam lòng.

Hắn thật vất vả, rốt cục đợi cho cơ hội, muốn chiếm được Tiêu Vũ minh phù bí mật, quay đầu lại càng dã tràng xe cát, hơn nữa còn có bỏ mình nguy hiểm!

“Những lời này, ngươi đến trong truyền thuyết âm u thế giới đến hỏi!” Tiêu Vũ mặt mũi lãnh khốc, dứt tiếng, liền nghe Nguyên Trấn cùng Tần Thương Mục cùng kêu thảm thiết, thân hình của hai người, bá một tiếng bị hút vào đất lọ nhỏ bên trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 300 + 2 Đen Tiến Bộ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lon này bên trong có một luồng ma lực, bị hút vào người, không bao lâu nữa cũng sẽ bị luyện hóa đi, kể cả nguyên thần đều sẽ bị hóa thành nước đặc.

Giải quyết hai vị thánh nhân, những người còn lại, liền không đáng sợ.

Tiêu Vũ vừa muốn thu hồi đất bình, lại nghe “răng rắc” một tiếng, lọ nhỏ trên xuất hiện một vết nứt.

“Ai da!” Hắn khẽ thở dài một cái, lon này vốn là phế phẩm, dùng một lần thì cách hủy diệt càng gần hơn một phần, phỏng chừng lại dùng hai lần, lon này thì sẽ triệt để tan rã rồi.

“Thứ tốt a, nguyên lai lon này lại là đồ tốt như vậy!” Nhị Hắc hưng phấn mặt mày hớn hở, “ngươi có đồ tốt như vậy, làm gì không sớm hơn một chút lấy ra, hại ta bạch khẩn trương một hồi!”

Này tuỳ tùng Tần Thương Mục cùng Nguyên Trấn mà đến đoàn người, gặp hai Đại Thánh người ở trong chớp mắt liền không còn, mỗi người tim mật lạnh lẽo, kêu thảm thoát thân.

“Chạy đi đâu, gan dạ tính toán ngươi đen gia, bà nội, gia không đem các ngươi trong bụng sữa đều đánh đi ra!” Nhị Hắc quát to một tiếng, hóa thành lưu quang đuổi theo.

Hắn dùng thân thể hóa khí, nhất thời hóa thành trường kiếm, nhất thời vừa hóa thành chuông lớn, trong thời gian ngắn thay đổi mấy cái hình thái, đem những người kia toàn bộ chém giết.

“Ai da, vô địch là loại tịch mịch, những người này thực sự quá yếu, hỏi thế gian, ai có thể 1 địch? Tịch mịch, tịch mịch!”

Giải quyết đoàn người, Nhị Hắc một bên lắc đầu, một bên mang theo tràn ngập quấy nhiễu khí nụ cười, thấy thế nào làm sao không giống cao thủ.

Tiêu Vũ đánh giá người này, ngược lại có chút kinh dị. Cái tên này nuốt mấy trăm triệu Hồn thạch binh khí, tựa hồ có chỗ tiến bộ, đám người kia cảnh giới mặc dù không bằng Thánh cảnh, nhưng là cơ hồ đều là Luyện Thần cảnh giới, hơn nữa có hơn mười người số lượng, hắn lại có thể ung dung giải quyết?

“Ta biết ta rất mạnh, nhưng ngươi cũng không cần nhìn ta như vậy!” Nhị Hắc nhìn thấy Tiêu Vũ đánh giá hắn, cười đến càng quấy nhiễu, nói: “Ngươi cũng nỗ lực, dùng thiên tư của ngươi, chỉ cần cố gắng nữa mấy trăm năm, có thể giống như ta mạnh!”

“Keng!”

Một tiếng rét run vang, lại là Tiêu Vũ giơ chân lên đạp đi ra ngoài.

Nhục thể của hắn quả thực mạnh, có thể nói khó giải, một cước này đạp ra ngoài, đem Nhị Hắc đạp bay mấy trăm trượng xa.

“Đại gia ngươi, ta liều mạng với ngươi!”

Nhị Hắc giận dữ, tru lên bay trở về, thân thể hóa 1 cái chuông lớn, quay Tiêu Vũ trấn dưới.

“Keng!”

Tiêu Vũ nhấc chân vừa là một cước,

Nhị Hắc biến thành chuông lớn lại một lần nữa bay ra trăm trượng, đụng ngã rất nhiều gỗ lớn.

“Ta hôm nay cũng không tin, tiểu tử đây là chính ngươi tìm chịu tội, đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!”

Nhị Hắc tức giận đến oa oa kêu to, một lần nữa bay trở về, lần này biến ảo hình thái, hóa thành như núi cao chót vót một viên lớn ấn, hướng về Tiêu Vũ trấn đến.

“Keng!”

Không hề nghi ngờ, Tiêu Vũ ra đệ tam chân, Nhị Hắc lại một lần nữa bị hắn đạp bay.

“Ngươi…… ngươi thân thể này rốt cuộc là làm cái gì, lão tử nhưng binh khí, là binh khí a! Mẹ ta đây một món binh khí lại còn không bằng ngươi máu thịt thân!”

Nhị Hắc một trận buồn bã khóc to, buồn rầu muốn hộc máu, cũng không dám nữa đối với Tiêu Vũ ra tay.

Hắn xem như đã nhìn ra, Tiêu Vũ cái tên này chính là một dị thể, thân thể kia cũng không biết là làm cái gì, lại cường hãn đến tận đây.

Hắn vốn cho là mình nuốt nhiều như vậy binh khí, thực lực cũng đã so với Tiêu Vũ mạnh hơn một vài, nhưng mà Tiêu Vũ chỉ là thân thể mạnh mẽ, liền đánh cho hắn không có nửa điểm tính khí.

“Ngươi mới vừa nói, ta tu luyện nữa bao nhiêu năm khả năng so ra mà vượt ngươi?” Tiêu Vũ ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Cái này Nhị Hắc mặc dù vẫn mất mặt mũi, nhưng lại bành trướng đến trình độ này, không giáo huấn một chút, cái tên này sau đó còn không lật trời?

“Nấc? Ta nói rồi gì? Ta lúc nào đã nói như vậy, đây là người nào nói, quá không biết xấu hổ, ngươi hãy nói cho ta biết, ta trừng trị hắn!” Nhị Hắc da mặt một mực là dày như vậy, trong chớp mắt đẩy sạch sành sanh.

Thấy vậy Tiêu Vũ thực lực này, hắn nào còn dám tiếp tục cùng Tiêu Vũ hả hê?

“Chưa từng nói là tốt rồi.” Tiêu Vũ gật gù, cũng sẽ không cùng Nhị Hắc tính toán, chỉ là người này tốc độ phát triển, cũng là ít nhiều khiến hắn có chút bất ngờ.

Chỉ có điều, cái tên này trưởng thành hoàn toàn chính là dựa vào tiền nong đốt cháy, muốn mua nhiều như vậy binh khí cho hắn nuốt, cũng không biết phải hao phí bao nhiêu Hồn thạch mới có thể làm cho hắn trưởng thành lên thành vô thượng cấm khí.

“Chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ? Ta xem kia cái gì lăng tử xuyên thực lực, giống như cũng đã đạt đến Thánh cảnh, mặt khác mấy cái kia cái gì vân rít gào dương, còn có Tiêu Nhược Thần bọn họ, khẳng định cũng không yếu!”

Nhị Hắc lập tức rất là biết điều, như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau, nghiêm túc nói: “Hơn nữa trừ bọn họ ra ngoài ra, giống như còn tới rất nhiều nhân vật thiên kiêu, những người này tụ lại tới một chỗ, chúng ta làm sao với bọn hắn tranh?”

“Coi như ngươi còn có chút thông thường.” Tiêu Vũ liếc hắn một cái, sắc mặt cũng nặng nề, “những người này mỗi người xuất thân bất phàm, nếu ỷ lại ngoại vật, chỉ sợ ta cũng không làm gì được bọn họ, hơn nữa bọn họ thân mình cũng có bất phàm truyền thừa, mặc dù là cùng cảnh giới dưới, ta muốn thắng bọn họ, e sợ cũng không dễ dàng.”

“Thiệt hay giả?” Nhị Hắc kinh hãi nói: “Ngươi đoạn đường này, cùng trong cảnh giới có thể chưa từng gặp qua đối thủ, ngược lại còn chém qua không ít tu vi so với ngươi cao người, những người kia thật sự có khủng bố như vậy?”

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, hắn sở dĩ có thể làm được cùng cấp vô địch, là vì trí nhớ của kiếp trước, cùng hắn tu luyện công quyết.

Nhưng này thiên kiêu, người nào tu luyện công quyết đều sẽ không yếu hơn hắn nhiều lắm, mà hắn tuy có trí nhớ kiếp trước, có thể những người kia cũng có nhân vật vô thượng dạy dỗ, đồng dạng có vượt cấp mà chiến nghịch phạt lực lượng.

“Muốn tranh ngôi sao này, chúng ta không có lựa chọn nào khác, xem ra chỉ có thể mau chóng tăng cao thực lực, sớm ngày đột phá đến Thánh cảnh!” Tiêu Vũ cắn răng, nặng nề nói.

Hai người rời đi nơi đây, hướng về trong núi đi sâu vào, sau đó không lâu, bọn họ tìm một nơi yên tĩnh, Tiêu Vũ để Nhị Hắc làm hộ pháp cho hắn, chính mình tất là ngồi khoanh chân, nhắm hai mắt.

Đang trở về sau chín ngày, Tiêu Vũ vẫn cũng không dừng lại tu luyện, thời khắc vận chuyển trong cơ thể hai công lớn quyết, trong cơ thể ngôi sao, số lượng cũng đã đạt đến mười vạn số lượng!

Nếu như nói hắn cái ngôi sao kia thật liền tại đây trong dãy núi, nhận sự giúp đỡ một trăm ngàn này ngôi sao, hắn liền có thể xa xa cùng cái ngôi sao kia hô ứng, nhận sự giúp đỡ viên kia kiếp trước lưu lại đại tinh, tăng cường tự thân.

Hai người này vốn là đồng nguyên, chỉ cần khoảng cách không phải quá xa, hắn ý nghĩ này, chính là có thể thực hiện.

Bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên vận chuyển, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ trong cơ thể chư tinh, tại một khu này tìm kiếm hành tinh lớn kia khí tức.

Một lát sau, một loại kỳ diệu cảm ứng, cùng trong cơ thể hắn chư tinh liên kết, Tiêu Vũ mặc dù không cách nào nhận biết được hành tinh lớn kia vị trí phương nào, lại là có thể thông qua mối liên hệ này, mượn tới cái kia một ngôi sao sức mạnh.

Cách hư không, một luồng thật lớn sức mạnh to lớn truyền đến, hòa vào nhục thể của hắn bên trong, khiến toàn thân của hắn đều lộ ra rực rỡ thần quang. Cùng lúc đó, cũng có một phần lực lượng, hướng về hắn trong mi tâm nguyên thần hội tụ mà đi.

“Khả thi!”

Tiêu Vũ ngạc nhiên, vốn đây chỉ là hắn một suy đoán, bây giờ nhìn lại, hắn ý nghĩ này hoàn toàn khả thi, nhận sự giúp đỡ kiếp trước lưu lại ngôi sao, tu vi của hắn, liền có thể nhanh chóng tăng lên!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 301: Luyện Thần Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ kiếp trước một ngôi sao ẩn chứa bao nhiêu sức mạnh? Bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến đại thành, hắn kiếp trước mỗi ngôi sao, đều đã cùng chân chính đại tinh hoàn toàn không có bất đồng, một ngôi sao, liền có thể so với một mảnh đại địa.

Đây là trên cảnh giới bất đồng, dù cho hắn bây giờ trong cơ thể đã có mười vạn ngôi sao, nhưng những ngôi sao này đều còn tại diễn biến trưởng thành bên trong, thua xa chân chính tinh thần lực, kiếp trước tùy tiện một ngôi sao, đều vượt xa một trăm ngàn này ngôi sao.

Tĩnh tọa bên trong, cái ngôi sao kia sức mạnh bị Tiêu Vũ không dứt đưa tới, hòa vào trong cơ thể.

Nhục thể của hắn, có mười vạn ngôi sao thêm vào, hơn nữa các loại bảo thể cùng chiến chữ ấn sức mạnh, có vẻ càng cứng cỏi, trong cơ thể tựa hồ giấu diếm thế giới, lộ ra gợn sóng hết sức kinh người.

Cùng lúc đó, tinh thần lực dung nhập vào nguyên thần của hắn bên trong, cũng khiến cho hắn nguyên thần lực thần tốc tăng trưởng.

Mười dặm, hai mươi dặm, năm mươi dặm......

Nguyên thần lớn mạnh, Tiêu Vũ thần niệm khả năng rời thân thể phạm vi cũng càng ngày càng xa, loại này trưởng thành tốc độ, có thể nói kinh người.

Như vậy tĩnh tọa không biết bao nhiêu ngày, rốt cục tại một ngày này, trong cơ thể hắn truyền đến một tiếng ngâm khẽ, một vị người tí hon màu vàng từ mi tâm của hắn bên trong lao ra, trùng lên trời cao.

“Luyện Thần cảnh!”

Tiêu Vũ mở mắt, một đôi thâm thúy trong con ngươi phảng phất có chư tinh chìm nổi, sâu xa như biển.

Hồn cảnh hai đại cảnh giới, ngưng thần, Luyện Thần, nhận sự giúp đỡ kiếp trước tinh thần lực, hắn rốt cục thuận lợi làm ra đột phá, từ ngưng thần cảnh, đi vào đến Luyện Thần cảnh!

Nguyên thần của hắn càng thêm ngưng luyện, mà có thể thời gian dài rời thân thể.

Đạt được cảnh giới này, thân thể ngồi ngay ngắn tại chỗ, nguyên thần lại có thể ly thể bước ra, đi đến thần niệm có khả năng đạt tới bất kỳ ngóc ngách nào.

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ nguyên thần rời thân thể, bay lên trời. Sau một lát, trong thiên địa vạn loại đại đạo lực lượng cùng chuyển động, hướng về nguyên thần của hắn hội tụ mà linh.

Các loại đại đạo lực lượng hòa vào nguyên thần của hắn, khiến nguyên thần của hắn phảng phất trong nháy mắt vừa đã xảy ra một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa, ngưng tụ vạn đạo, nấp trong trong đó.

Ngưng thần cảnh, là ngưng tụ nguyên thần, Luyện Thần cảnh, tất là thần hồn rời thân thể, vay mượn trong thiên địa vạn ngàn đại đạo, rèn luyện thần hồn.

Làm cảnh giới này tu luyện đến mức tận cùng, Hồn cùng đạo hợp, trong lúc vung tay nhấc chân đều có thể thành đạo, nguyên thần tu luyện tới trình độ này, vừa mới xem như có một chút thành tựu.

“Xì xì!”

Các loại đại đạo lực lượng không dứt trui luyện Tiêu Vũ nguyên thần,

Cái kia một vị người tí hon màu vàng cứ như vậy trong không trung lẳng lặng ngồi xếp bằng, như là một vị thần linh bất khả xâm phạm.

Như thế kéo dài trong chốc lát, các loại đạo lực tản đi, vị này người tí hon màu vàng thần huỳnh nội liễm, thoạt nhìn cao thâm khó dò, ở tại mặt ngoài, còn có mỗi người cổ xưa phù hiệu vây quanh hắn xoay quanh, thật là thần dị.

“Bốp!”

Tiêu Vũ hơi suy nghĩ, nguyên thần của hắn lập tức bay trở về, một lần nữa đi vào mi tâm của hắn.

Cảm thụ được thân thể cùng nguyên thần so trước đó mạnh không chỉ gấp mười lần, Tiêu Vũ rất là hài lòng, kiếp trước hành tinh này, đích xác có thể làm cho hắn nhanh chóng trưởng thành.

Chỉ tiếc, tầm thường một ngôi sao, và không thể để cho hắn trưởng thành nhiều lắm, ngoại trừ bởi vì hắn bây giờ tu chi đạo cùng kiếp trước có dị ngoại, cũng bởi vì hành tinh này rời đi hắn kiếp trước thân thể, đã là vật không có rể.

Hơn nữa, thời gian đã qua lâu vạn năm, tinh bên trong khả năng để hắn lợi dụng sức mạnh, đã không nhiều lắm. Có điều nếu có thể chân chính tìm tới hành tinh này, đối với hắn vẫn sẽ có to lớn tác dụng.

Hắn cũng không bắt buộc, đứng dậy, rời đi nơi đây.

“Tiểu tử ngươi, vừa đột phá?” Nhị Hắc nhìn thấy trở về Tiêu Vũ, trừng lớn hai mắt, cảm thấy Tiêu Vũ trên người phát sinh biến hóa.

Trong lòng hắn buồn bã khóc to, lúc này mới qua bao lâu, Tiêu Vũ lại đột phá? Kể từ đó, hắn sau đó chẳng lẽ không phải vĩnh viễn không có vượt qua Tiêu Vũ khả năng?

Trong lòng phiền muộn bên dưới, Nhị Hắc cũng không dám hỏi nhiều, chỉ là ở nơi đó càng không ngừng thở dài.

“Gần nhất có động tĩnh gì gì?” Tiêu Vũ tùy ý hỏi, hắn lần này đột phá, dùng đã đi hơn mười ngày thời gian, cũng không biết đúng hay không đã có người tìm được cái ngôi sao kia.

“Trước mắt còn không có.” Nhị Hắc vẻ mặt phiền muộn, nói: “Có điều, khoảng thời gian này, giống như đại đa số mọi người hướng về phía đông đã đi, nơi đó có thể có tình huống.”

“Phía đông?” Tiêu Vũ trầm ngâm một chút, đột phá đến Luyện Thần cảnh giới, hắn tin tưởng dùng cảnh giới của hắn hôm nay, mặc dù là gặp gỡ Thánh cảnh người, cũng có sức đánh một trận.

Kể từ đó, ít nhất vắng mặt bị động như vậy, lập tức cùng Nhị Hắc một lần nữa nhích người, cũng hướng về phía đông mà đi.

Mảnh này quần sơn, mang mang không bờ bến, Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc đi rồi mấy ngày, đi tới nơi này tấm quần sơn phía đông, đến nơi này, quả nhiên người nhìn thấy dần dần nhiều lên.

Trong núi qua lại, cơ hồ đều là ít ỏi tuổi trẻ nhân vật, mặc dù tình cờ cũng có thể nhìn thấy đã có tuổi nhân vật già cả, nhưng tối đa cũng chỉ có Thánh cảnh thực lực, không có mạnh hơn tồn tại.

“Quả nhiên như là ta đoán trước, Thần Cảnh trở lên nhân vật, cũng không có người tiến lại.”

Tiêu Vũ đáy lòng buông lỏng rất nhiều, đồng thời đã ở âm thầm nghi hoặc, lẽ ra hắn một ngôi sao, tuyệt đối có thể khiến Thần Cảnh nhân vật đều điên cuồng, lại là một cũng không có tiến lại, để hắn cảm giác thấy hơi kỳ quái.

Trong này, tất có nguyên nhân gì.

“Ầm!”

Động tĩnh bất ngờ nổi lên, hai cái tuổi trẻ nhân vật, bất thình lình ra tay quá nặng, thực lực của hai bên đều là không kém, chấn động đến mức nơi đây đất rung núi chuyển.

Này cũng không phải ...gì đó hiếm thấy sự tình, trong núi đến từ các nơi người trẻ tuổi mỗi người kiêu căng tự mãn, mà đều là xuất thân bất phàm, không ai phục ai, một lời không hợp liền ra tay quá nặng, đây là chuyện thường xảy ra.

“Ồ?”

Đột nhiên, một tiếng khẽ ồ lên truyền đến, Tiêu Vũ cảm giác được có một ánh mắt trông lại, chăm chú nhìn hắn.

Hắn vội vàng quay đầu lại, liền gặp một người trẻ tuổi trong khi cách đó không xa hướng về hắn trông lại, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc.

“Trong nhân tộc, lại có ngươi bực này thân thể? Hiếm thấy!” Người trẻ tuổi này gặp Tiêu Vũ nhìn lại, nhếch miệng nở nụ cười, có vẻ hơi tàn khốc.

“Bạt sơn vừa nhìn chằm chằm người nào?”

“Cái này hung nhân, cách hắn xa một chút!”

Quanh thân người đối với người trẻ tuổi này tựa hồ hết sức kiêng kỵ, thấy hắn mở miệng, đều là theo bản năng xa xa thối lui, làm cho người trẻ tuổi này quanh thân, không một người can đảm gần sát.

“Long tượng bộ tộc?” Tiêu Vũ híp mắt lại, U &# 8 theo người trẻ tuổi này trên người, cảm thấy một luồng khí tức quen thuộc.

Long tượng bộ tộc, trời sinh có cường hãn thân thể, nói riêng về thân thể lực lượng, bộ tộc này thân thể cường độ đuổi sát Long tộc, đặt ở cửu thiên, cũng là tiếng tăm lừng lẫy đại tộc, chỉ so với này chính thức đứng đầu bộ tộc chênh lệch một vài.

Dù là như thế, bộ tộc này cũng là nổi danh đại hung, không phải nhân vật tầm thường có thể trêu chọc.

“Bốp!”

Bạt sơn mỉm cười gian, đột nhiên ra tay, xa xa quay Tiêu Vũ một chưởng vỗ đến.

Hắn cách mặc dù xa, nhưng xuất chưởng lúc Thần lực ngưng tụ, hóa thành một con màu vàng bàn tay khổng lồ, hướng về Tiêu Vũ đập xuống.

“Hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, bất động như núi, về phía trước nổ ra một quyền, cùng cái kia bàn tay màu vàng óng chống đỡ.

“Ầm!”

Hắn đột phá đến Luyện Thần cảnh giới, một quyền bên trong mang theo mạnh mẽ nguyên thần lực, uy lực kinh người, một quyền đem cái kia bàn tay lớn màu vàng óng đánh tan, cuồng phong cuốn đi bốn phía.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 302: Long Tượng Bạt Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thật là cường hãn thân thể!”

“Người kia là ai? Thân thể đối đầu lại vắng mặt Bạt Sơn bên dưới?”

“Người này thực sự là nhân tộc gì?”

Tiêu Vũ vừa ra tay, chính là dẫn tới mọi người rất là khiếp sợ, các loại ánh mắt khác thường không dứt hướng về hắn quăng tới.

Bạt Sơn thân là long tượng bộ tộc, thân thể mạnh không ai hoài nghi, nhưng hôm nay lại có như vậy một nhân tộc, thân thể đối đầu càng không thua với Bạt Sơn, thật sự gọi người khiếp sợ.

“Xem ra ta không có nhìn lầm, ngươi Nhân tộc này thân thể, đích xác không bình thường.” Bạt Sơn ánh mắt hưng phấn, tàn nhẫn liếm môi một cái, nói: “Ngươi tên là gì?”

“Người nọ là người điên?” Nhị Hắc không khỏi phát cáu, “cũng bởi vì nhìn ra thân thể ngươi bất phàm, hắn liền không hỏi nguyên do, ra tay với ngươi? Hắn có phải là đầu óc có chuyện?”

Tiêu Vũ lẳng lặng thấy Bạt Sơn, không có mở miệng. Long tượng bộ tộc đứng đầu, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong nổi danh chí tôn, ngoại trừ các tộc bên trong này sức chiến đấu mạnh mẽ cao nhất nhân vật, cùng với các giới vô thượng chí tôn ở ngoài, không người nào dám nói có thể trầm ổn áp chế.

Này Bạt Sơn hiển nhiên là cái kia lão đầu voi hậu nhân, theo phương diện này tới nói, hắn đích xác có tự kiêu cùng ngông cuồng vốn liếng, không có ai dám dễ dàng trêu chọc.

“Ngươi muốn đoạt ta thân thể?” Tiêu Vũ lẳng lặng thấy Bạt Sơn, đối với bộ tộc này, hắn có đầy đủ hiểu rõ.

“Khà khà, ngươi có bực này thân thể, nếu có được ngươi máu thịt, hơn nữa luyện hóa, ta long tượng thân sẽ tiến thêm một bước.” Bạt Sơn cười đến tàn khốc, không chút nào dự định che giấu mình ý đồ.

“Ai da!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng hít một tiếng, tâm tình vào giờ khắc này, lại là không người khả năng hiểu.

Nghĩ hắn kiếp trước vô địch cửu thiên, long tượng bộ tộc đứng đầu ở trong mắt hắn, vừa được cho cái gì? Không muốn bây giờ, bộ tộc này một nho nhỏ hậu nhân, lại đều dám đến bắt nạt hắn!

“Con bà nó, khinh người quá đáng!” Nhị Hắc vạn phần uất ức, hét lớn một tiếng, hướng về Bạt Sơn vọt tới.

Trước hắn bị Tiêu Vũ giáo dục một lần, đang phiền muộn đâu, bây giờ thấy đột nhiên nhô ra như vậy cái tự cho là đúng tên, không biết đối phương lai lịch hắn, tự nhiên là không thể nhịn được nữa.

“Keng!”

Chỉ thấy Nhị Hắc thân thể hóa ngàn thước trường kiếm, kiếm quang tận trời, hướng về Bạt Sơn chém tới.

“Linh khí?” Bạt Sơn kinh ngạc, cười hắc hắc nói: “Không nghĩ tới trên người ngươi còn có này các thứ, Thú vị!"

Hắn cười nhạt trong lúc đó, một bàn tay nâng lên, nhẹ nhàng bâng quơ, một chưởng vỗ hướng về Nhị Hắc biến thành thân kiếm.

"Keng!"

Trường kiếm chấn động mạnh, bị hắn một chưởng vỗ về, thân kiếm rung động không ngừng, xa xa rơi xuống đất.

"Đây là cái thứ gì, thân thể so với ngươi còn biến thái? Hắn đại gia, đâu đâu cũng có dạng này người, đen gia ta còn dùng lăn lộn gì?" Nhị Hắc vừa khiếp sợ, vừa là phiền muộn.

Tùy tiện gặp gỡ một người, thân thể đều cường hãn như vậy, để hắn hoàn toàn mất hết đất dụng võ, khắp nơi chịu đựng bắt nạt.

"Ngươi bây giờ không phải là đối thủ của hắn, trở về." Tiêu Vũ híp hai mắt, dùng Bạt Sơn xuất thân cùng kiến thức, tự nhiên là có thể nhìn thấu Nhị Hắc bộ mặt thật.

Nghĩ đến, Nhị Hắc là linh khí sự thật này, ở trong núi này, rất khó lại giấu được, dù sao xuất thân bất phàm quá nhiều người, mỗi người đều không phải là dốt nát hạng người.

Nhị Hắc vẻ mặt phiền muộn, đi trở lại Tiêu Vũ bên cạnh, không nói lời nào.

Tiêu Vũ biết cái tên này bị đả kích, có điều nói chuyện cũng tốt, miễn cho cái tên này tổng một bộ vô địch thiên hạ tư thế.

"Ta cho ngươi cái cơ hội, đánh với ta một trận, lấy ra ngươi toàn bộ bản lĩnh. Nếu ngươi thua rồi, huyết nhục của ngươi, đều sẽ bị ta luyện hóa!" Bạt Sơn không chút nào đem Nhị Hắc coi là chuyện đáng kể, cũng là hưng phấn vừa là tàn khốc nói.

Dùng xuất thân của hắn, tầm thường một cái linh khí, còn không lọt nổi mắt xanh của hắn ngươi mắt.

“Cũng được!” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Ngươi bộ tộc này này tự cho là đúng tật xấu, cũng nên sửa lại một chút, cũng được, ta sẽ thấy giáo dục các ngươi một lần!”

Bạt Sơn hơi ngẩn ra, nghe tới, Tiêu Vũ tựa hồ cùng bọn hắn bộ tộc này người từng giao thủ? Chỉ có điều, hắn lại không biết Tiêu Vũ là cùng trong tộc bọn họ vị nào nộp tay.

Hắn đương nhiên sẽ không hướng về bọn họ bộ tộc này tộc chủ trên người muốn, đây chính là uy danh chấn động cửu thiên chí tôn nhân vật.

“Ầm!”

Hai người ra tay, song phương đều không có gì hoa lệ bí thuật cùng cũ pháp, chỉ là thuần túy thân thể va chạm.

Bạt Sơn hưng phấn rống to, trong mắt chiến ý kinh người, trên người lộ ra thần quang vạn trượng, trong cơ thể khí huyết lưu thông âm thanh, tựa như mãnh liệt rít gào sóng biển, thân thể lực lượng gượng đến kinh người.

Mà một bên khác, Tiêu Vũ thân thể cũng là lộ ra mãnh liệt kim quang, nhất cử nhất động trong lúc đó, trong cơ thể hình như có vạn tộc thanh âm truyền ra.

Trên người hắn kim quang, cái kia là bất diệt âm dương trải qua bên trong thái dương lực, chí cương chí dương, thêm nữa trong cơ thể mười vạn ngôi sao thêm vào, thân thể mạnh đến nỗi khủng bố.

“Ầm!”

Hai người giao thủ, giống như hai ngọn núi lớn đụng vào nhau, tuy là đơn thuần thân thể va chạm, nhưng thanh thế lại cực kỳ làm người kinh hãi.

“Trời ạ, cái này nhân tộc rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có thể cùng Bạt Sơn liều mạng thân thể lực lượng!”

“Theo khí tức của hắn đến xem, hắn tựa hồ chỉ có Luyện Thần cảnh tu vi, mà phá núi đã sớm đạt được hư cảnh, mặc dù chỉ là Động Hư cảnh giới, nhưng là so với hắn cao hơn ước chừng một cảnh giới!”

“Yêu nghiệt a, cơ thể người nọ, quả thực quá yêu nghiệt! Chẳng lẽ hắn cũng là một cái nào đó thế lực lớn đi ra hậu nhân?”

Đoàn người đối với Tiêu Vũ thực lực, tràn ngập khiếp sợ. Bạt Sơn nhân vật như vậy, ở cùng trong cảnh giới, ngoại trừ này cao nhất sinh linh cùng vô thượng chí tôn truyền nhân, không có người nào có thể cùng xứng đôi.

Nhưng Tiêu Vũ so với hắn thấp một cảnh giới, hai đối lập liều, lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

“Tốt, ha ha, thoải mái, thoải mái!”

Bạt Sơn một bên ra tay, một bên cất tiếng cười to, trong mắt chiến ý vang dội, giống như lửa cháy hừng hực đang thiêu đốt.

“Này chỉ là một cái hung nhân a, khát máu hiếu chiến, gặp phải càng mạnh đối thủ lại càng hưng phấn!”

“Có điều cái này nhân tộc cũng rất cường hãn, nếu là thuần túy thân thể lực lượng, ta phỏng chừng Bạt Sơn không nhất định có thể thắng được!”

Mọi người vừa là hưng phấn, vừa là giật mình. Như vậy hai nhân vật đại chiến, bình thường sao có thể dễ dàng nhìn thấy? Trận chiến này hạ xuống, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt mê mẩn.

Hai người thực lực, cũng chưa chắc so với lăng tử xuyên, tiêu nhược vân này tên vang chín tầng trời người trẻ tuổi yếu, &# 85 &# 32; như thế đại chiến, nhìn ra tất cả mọi người là hết hồn, phảng phất đặt mình trong trong đó.

“Ha ha, không sai, ngươi không có khiến ta thất vọng, có thực lực này, đáng giá ta toàn lực một trận chiến!”

Bạt Sơn càng đánh càng cuồng, cười lớn gian nổi giận gầm lên một tiếng, vốn là hình người thân thể, đột nhiên hóa thành một con voi to, như núi cao chót vót, toàn thân trắng như tuyết.

“Lại làm cho Bạt Sơn hóa đến bản thể, cái này nhân tộc thực lực lại có mạnh như vậy!”

Mọi người lại giật mình, vô luận bất kỳ chủng tộc nào, muốn dương phát huy ra toàn bộ thực lực, thì phải hóa thành nguyên hình, bởi vì các tộc cùng có sự khác biệt đặc điểm, muốn phát huy ra tự thân đặc điểm, liền không thể lại bảo trì hình người trạng thái.

Màu trắng voi lớn một tiếng cao hót, chấn thiên động địa, to lớn chân voi nhấc lên, quay Tiêu Vũ đạp mà đến.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ lạnh, lục đạo dấu ấn bay ra, ở trước người đẩy lên lục đạo lĩnh vực.

Lĩnh vực này vốn chỉ có thể bao trùm ba thước, nhưng theo hắn đột phá đến Luyện Thần cảnh giới, lĩnh vực phạm vi cũng là bao la, đạt được mười trượng chu vi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 303 + 9 Suối Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ầm!

Bạt Sơn đã bước vào hư cảnh, cũng gọi bằng thánh nhân cảnh giới, voi chân đạp dưới, đại địa lún xuống, đất rung núi chuyển.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lục đạo lĩnh vực, mỗi một ấn kết hợp lại, uy lực cũng là kinh người. Ấn mượn tới quanh thân trong phạm vi trăm dặm đại địa chi lực, thiên ấn diễn biến đạo của đất trời, gia trì ở lĩnh vực bên trên.

Ngoài ra còn có khí ấn, Huyền ấn, vết máu ba người thêm vào, có thể nói ở lĩnh vực này trong vòng, nếu không có cảnh giới tuyệt đối nghiền ép, hắn chính là vô địch tồn tại.

Ầm ầm ầm ầm!

Bạt Sơn một cước này, khiến cho Tiêu Vũ lĩnh vực không dứt rung động, tựa hồ lúc nào cũng có thể tan vỡ, nhưng mà Bạt Sơn chân đã bị lĩnh vực lực lượng ngăn cản, cũng là thật lâu không cách nào hạ xuống, cả hai càng giằng co.

“Ha ha, tốt! Ngươi so với ta trong tưởng tượng mạnh hơn!”

Bạt Sơn trong miệng phát sinh rung trời tiếng cười, động tác không ngừng, cười giận dữ bên trong, thân thể của hắn quanh thân, bỗng nhiên thần quang ngưng tụ, xuất hiện bảy thanh linh tuyền.

“Cửu tuyền lực lượng!” Tiêu Vũ sắc mặt hơi trầm xuống.

Bạt Sơn đạt đến hư cảnh, ở cảnh giới này, đã không muốn chỉ là đơn thuần lĩnh ngộ cùng tu luyện trong thiên địa đại đạo, mà là theo tự thân bên trong, đào bới một loại hư vô mờ ảo sức mạnh.

Đạt được cảnh giới này, sẽ ở trong người ngưng tụ chín thanh linh tuyền, Bạt Sơn bây giờ 7 suối hiện ra, mang ý nghĩa hắn ở cảnh giới này, đã là tức sắp đi tới phần cuối, bước về phía cảnh giới cao hơn.

“Khà khà, ngươi mặc dù gượng, nhưng chung quy, cảnh giới quá thấp, không phải đối thủ của ta, phá cho ta!” Bạt Sơn lên tiếng cười lớn, bảy thanh linh tuyền gia thân, khiến cho hắn Thần lực bùng lên, như là một vị thế thần linh.

“Phải không? E sợ này cũng chưa chắc!” Tiêu Vũ hét lên một tiếng, trong cơ thể hai công lớn quyết đồng thời điên cuồng vận chuyển.

Mười vạn ngôi sao gia thân, trên người hắn Thần lực vô tận, cũng trong lúc đó, bất diệt âm dương trải qua thần tốc vận chuyển, từng tia từng tia hỗn độn khí, phân tán đến nhục thể của hắn các nơi, càng có một số hỗn độn khí, dung nhập vào hắn dấu ấn bên trong.

“Coi trời bằng vung!”

Đạt được hỗn độn khí thêm vào, Tiêu Vũ các đại bí thuật uy lực đều là nổ tấm, lục đạo lĩnh vực tuôn ra kinh người gợn sóng, ở trong càng có một luồng dị dạng gợn sóng giáng lâm.

Coi trời bằng vung, ở lĩnh vực này trong vòng, hắn chính là pháp, hắn chính là trời!

Bạt Sơn sắc mặt biến đổi đột ngột, đột nhiên cảm giác tu vi của mình không yên,

Lại có ngã xuống khuynh hướng, một thân uy lực, cũng trong nháy mắt này thần tốc giảm xuống.

“Bốp!”

Liền trong nháy mắt này, Tiêu Vũ thân hình đột nhiên chia ra làm hai, trong đó một bóng người khống chế lĩnh vực, kiềm chế Bạt Sơn, một bóng người khác bá phóng đi, một nắm đấm ngưng tụ thần quang, đánh về phía trước to lớn kia thân voi.

“Ầm!”

Này đấm ra một quyền, thiên địa thất sắc, Bạt Sơn to lớn kia thân voi, bị Tiêu Vũ cú đấm này nổ đến lung lay loáng một cái, ầm ầm ngã xuống đất.

Cái kia thân voi so với núi cao còn to lớn hơn, ngã xuống đất lập tức, đại địa chấn chiến, vung lên bụi mù cuồn cuộn.

“Bạt Sơn…… đã bị thua?”

“Xuýt, người này rốt cuộc là ai? Tốt thực lực cường hãn!”

“Hắn có thực lực này, không thể không có tiếng tăm gì, người này rốt cuộc là ai?”

Nhìn thấy Bạt Sơn ngã xuống đất, mọi người thật lâu trầm mặc, sau một lát, mới bạo phát ra đủ loại khiếp sợ âm thanh.

Tiêu Vũ lại là lông mày chìm giam, sắc mặt nặng nề. Mặc dù dùng các loại bí pháp, rốt cục áp chế Bạt Sơn, nhưng Bạt Sơn thân thể mạnh, cũng không phải hư danh, dùng thực lực bây giờ của hắn, mặc dù khả năng thắng, nhưng muốn giết Bạt Sơn, lại là khó càng thêm khó!

Hơn nữa, Bạt Sơn loại thân phận này, vốn có cường hãn dung thân đồng thời, nguyên thần cũng tuyệt đối không kém, Tiêu Vũ dù cho chỉ dùng thủ đoạn khác trực tiếp đối với nguyên thần của hắn ra tay, chỉ sợ cũng khó làm bị thương hắn.

Nói cách khác, Bạt Sơn thắng hắn không dứt, nhưng hắn bây giờ, cũng không làm gì được Bạt Sơn.

“Ha ha, tốt, thật tốt quá!”

Bạt Sơn ngã xuống đất, to lớn thân voi một lần nữa hóa thành hình người, phát sinh cười lớn. Trên mặt hắn tất cả không thấy suy sút, ngược lại càng thêm hưng phấn, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ tàn khốc cười nói: “Nhân tộc, thực lực của ngươi ra ngoài dự liệu của ta, hãy nói cho ta biết, ngươi tên là gì?”

Tiêu Vũ một trận trầm ngâm, cuối cùng vẫn là trả lời: “Tiêu Vũ!”

“Tiêu Vũ?” Bạt Sơn yên lặng niệm mấy lần, tựa hồ phải nhớ kỹ tên này, sau đó cười như điên nói: “Ta nhớ kỹ, khà khà, ta bây giờ còn không thắng nổi ngươi, thế nhưng, nhục thể của ngươi, cuối cùng nhất định sẽ là ta, ha ha ha ha……”

Hắn một trận cười điên cuồng, tựa hồ là vì tìm được đối thủ mà cảm thấy hưng phấn, trong lúc cười to, xoay người rời đi, bóng người đã xa, tiếng cười kia lại là thật lâu không tiêu tan.

Lông mày chăm chú nhíu mày, Tiêu Vũ trong lòng thở dài.

Thực lực bây giờ của hắn, nhưng cùng Thánh cảnh nhân vật một trận chiến không giả, nhưng nếu đụng với Bạt Sơn loại này xuất thân bất phàm người, thực lực của hắn tự bảo vệ mình có thừa, giết địch lại là không đủ.

Điều này làm cho hắn có chút bất mãn, bóng tối cầm nắm đấm, kiên định hơn muốn chiếm được kiếp trước cái ngôi sao kia quyết tâm.

“Tiêu Vũ? Hắn gọi Tiêu Vũ?”

“Trong chín ngày cao nhất chí tôn, có thể có họ Tiêu?”

“Cái này Tiêu Vũ lai lịch bí ẩn, hắn sử dụng này bí thuật, tựa hồ không có một người nhận thức, hắn rốt cuộc lai lịch gì?”

Một trận chiến kết thúc, Tiêu Vũ tên này, lại là sâu sắc khắc ở quanh thân mọi người trong lòng.

Dùng Hồn cảnh tu vi, áp chế Bạt Sơn, phần thực lực này, có bao nhiêu người có thể đủ làm được?

Mọi người dồn dập suy đoán lai lịch của hắn, hoài nghi hắn có thể cũng là thế lực lớn bên trong đi ra người, nhưng những thế lực lớn kia công quyết bí thuật rung động chín tầng trời, mỗi người đều có thể nhìn ra, có thể Tiêu Vũ các loại thủ đoạn, mạnh mẽ đến kinh người, lại là khiến cho mọi người đều vô cùng xa lạ.

Có điều, vô luận như thế nào, sau trận chiến này, không bao lâu nữa, Tiêu Vũ tên chắc chắn sẽ truyền ra, hơn nữa nói không chừng còn có thể truyền tới giới này ngoài ra những thế giới khác.

Có thể cùng Bạt Sơn bực này nhân vật một trận chiến, thực lực của hắn cùng thiên tư, không thấp hơn này tên vang chín tầng trời bất luận cái nào tuổi trẻ thiên kiêu.

Từ Tiêu Vũ cùng Bạt Sơn một trận chiến qua đi, trong núi những người trẻ tuổi kia, rõ ràng đối với hắn kiêng kỵ không ít, vô luận hắn đi tới nơi nào, đều có thể cảm nhận được quanh thân các loại ánh mắt kính sợ.

Thực lực vi tôn, đây cũng là thế giới này chân thật nhất khắc hoạ.

“Ai da, UU đọc sách &# 119; &# 119;w. Uu &# 107;an shu. com &# 32; đều nhiều ngày như vậy, làm sao vật kia một chút tin tức cũng không có, thật thì ở mảnh này trong núi gì?” Trong mấy ngày này, Nhị Hắc tràn đầy phiền muộn, đối với mấy ngày trước phát sinh sự tình canh cánh trong lòng.

Tiêu Vũ cũng là không cách nào xác định, hắn đã từng thử dùng bá thể ngôi sao quyết đến cảm ứng cái ngôi sao kia vị trí, nhưng tựa hồ bởi vì cái ngôi sao kia rời đi nhục thể của hắn quá lâu, căn bản không cảm ứng được.

Khoảng thời gian này gian, liên quan tới các thế lực lớn những kia tuổi trẻ hậu nhân tin tức, đúng là nghe được không ít.

“Ngươi nghe nói không, mấy ngày trước Tiêu Nhược Thần cùng lá quên xuyên gặp, đánh một hồi, chưa phân thắng bại!”

“Lá quên xuyên? Ngươi nói chính là hạo hư đứng đầu hậu nhân? Hắn cũng tới sao?”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ vừa là nghe được một vài tin tức, làm nghe nói hạo hư hai chữ, trong lòng của hắn chấn động chấn động.

“Ta chờ ngươi trở lại, lại dùng chư tinh luận đạo mười ngàn năm!”

Quen thuộc kia lời nói, vừa trong lòng của hắn hiện lên, loáng thoáng, hắn phảng phất về tới mấy vạn năm trước, thấy được cái kia một đạo ngồi đàng hoàng ở bến bờ vũ trụ, cùng hắn chấp tinh luận đạo bóng người.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 304 + 4 Lớn Thiên Kiêu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chư tinh làm tử, trời vì bàn, hai cái nhân vật vô thượng đối lập ngàn tỉ dặm, dùng cờ bàn về nói. Tưởng tượng ngày xưa các loại, cho tới bây giờ, đã qua không biết bao nhiêu vạn năm, Tiêu Vũ trong miệng, không khỏi phát sinh thật dài thở dài.

Hạo hư đứng đầu, đó là Tiêu Vũ kiếp trước, số lượng không nhiều có thể cùng hắn ngang hàng tồn tại. Bọn họ từng nhiều lần giao thủ, cũng từng nhiều lần tĩnh tọa luận đạo, mỗi lần 1 bàn về chính là trên vạn năm, hai người quan hệ giữa, có thể nói cũng địch cũng bạn.

Hạo hư đứng đầu cũng có thể xưng tụng hắn Cửu Thiên Thế Giới bên trong số lượng không nhiều cố nhân một trong, không muốn lần này, hắn cũng có hậu nhân tiến lại, tranh cướp hắn lưu lại ngôi sao.

“Tang thương mười ngàn năm, ta đã trở về, đầu này chí tôn con đường, lại vẫn là dài lâu, không thấy điểm cuối.”

Tiêu Vũ trong lòng than thở liên tục, hắn hôm nay mới tu luyện đến tầm thường Hồn cảnh, khoảng cách chí tôn vị trí, còn dài lâu vô cùng, không lại không nghĩ tới nhanh như vậy, liền lại lần nữa tiếp xúc được kiếp trước này bằng hữu thế lực.

Lại qua mấy ngày, Tiêu Vũ mỗi ngày tu luyện bá thể ngôi sao quyết Luyện Thần thiên, nguyên thần rời thân thể, tiếp thu mỗi ngày tắm rửa ở giữa thiên địa các loại đại đạo lực lượng, nguyên thần lực càng mạnh mẽ, mà ở trong đó còn đã bao hàm vạn ngàn đại đạo lực lượng, làm cho người ta một loại cao thâm khó dò cảm giác.

Ngày hôm đó, tin tức truyền đến, 300 dặm ở ngoài phát hiện một hơi thần suối, tên là chỉ toàn linh Thánh thủy, có thể chỉ toàn người nguyên thần, khiến nguyên thần lực trở lên một tầng, khắp nơi người trẻ tuổi nghe nói, đều là thần tốc chạy đi.

“Chỉ toàn linh Thánh thủy? Làm sao sẽ xuất hiện vào lúc này?” Tiêu Vũ hơi nghi hoặc một chút, đây chính là hiếm thấy linh vật, đột nhiên ở đây xuất hiện, không khỏi quá mức trùng hợp.

Có điều, này nước đối với chỉ có Hồn cảnh tu vi hắn tới nói, chỗ tốt to lớn, tuy có nghi hoặc, nhưng hắn còn là trước tiên, mang tới Nhị Hắc tiến đến.

Thánh thủy tin tức truyền ra, đưa tới không ít người, chính là này theo thế lực lớn đi ra tuổi trẻ thiên kiêu, cũng là tới không ít.

Làm Tiêu Vũ chạy đến trong khi, nơi đây trong khi đại chiến, khắp nơi người trẻ tuổi vây quanh 1 vịnh thanh tuyền, ra tay quá nặng.

“Quả thật là chỉ toàn linh Thánh thủy!” Tinh thần hắn chấn động, vừa muốn tiến lên, liền gặp một người trẻ tuổi xông lên trên, thẳng đến Thánh thủy.

“Ầm!”

Đột nhiên, Thánh thủy quanh thân phát sáng, một luồng lực lượng thần bí đem vọt tới trước người đánh bay. Tiêu Vũ hơi kinh, này nước suối quanh thân, đúng là bày trận pháp.

Hắn xa xa đánh giá vài lần, trận pháp này mặc dù không cao minh bao nhiêu, nhưng phá vỡ cũng cần một chút thời gian, nhưng lúc này nhiều người hỗn chiến, căn bản ai cũng đằng không ra thời gian đến phá trận, chỉ cần gần sát thì sẽ trở thành nhiều người vây công đối tượng.

“Hừ,

Một bầy kiến hôi, cũng mưu toan chia sẻ thánh vật, quả thực là muốn chết!”

Cười lạnh một tiếng truyền đến, mọi người chỉ cảm thấy khắp cả người phát lạnh, có loại cực kỳ khí tức nguy hiểm thần tốc tiếp cận.

Một đẹp trai yêu dị người trẻ tuổi, mi tâm sinh có một đạo lửa hình đạo văn, nhanh chân mà đến, hồn nhiên không có đem mọi người để ở trong mắt, trực tiếp hướng về Thánh thủy đi đến.

“Là Lăng Tử Xuyên, mau lui lại!”

“Đáng chết, làm sao liền hắn đều đến rồi!”

Đoàn người hoảng hốt, tự động vì đó nhường đường. Đây chính là một vị cao nhất chí tôn hậu nhân, thực lực có thể nói cùng thế hệ vô địch, danh chấn cửu thiên, trong cùng thế hệ không có bao nhiêu người là đối thủ của hắn, ai dám ngăn trở?

“Keng!”

Lăng Tử Xuyên mới vừa muốn phá trận, đột nhiên một khúc Tiên âm vang lên, ấy tiếng mờ ảo, khi thì giống như tinh tế mưa xuân, nhuận tâm thần người, khi thì lại như lửa cháy bình thường cuồng bạo, loạn tâm thần người.

Bài hát này lúc vội vàng lúc chậm chạp, mỗi một nốt nhạc, phảng phất đều có thể loạn người tâm chí, làm người lúc buồn lúc cuồng, muốn phát rồ.

“Nguyệt Thần cung?” Lăng Tử Xuyên thần tốc lui về, ánh mắt kiêng kỵ nhìn về phía xa xa. Tiên âm chưa tuyệt, lại là chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân.

“Bài hát này, là huyễn nguyệt cửu khúc một trong, là Nguyệt Thần cung dòng suối nguyệt dao?”

Sắc mặt của mọi người vừa là cuồng biến, không ít người không chống đỡ được tiếng đàn, lâm vào điên cuồng, chỉ có phần nhỏ người khổ sở chống đỡ, trên mặt tràn đầy thống khổ.

Kể cả Lăng Tử Xuyên, sắc mặt cũng là vô cùng nghiêm nghị, giữa lông mày lửa hình đạo văn không dứt nhảy lên, trên trán bốc lên tinh tế mồ hôi lạnh.

Khúc này chủ yếu vẫn là dùng để nhằm vào hắn, so với những người khác, hắn thừa nhận áp lực lớn hơn nữa, không thể không toàn lực ứng phó.

“Dòng suối nguyệt dao? Nguyệt Thần cung?” Tiêu Vũ giữ chặt đạo tâm, khiến chính mình không thể tiếng đàn ảnh hưởng. Trong lòng hắn mùi vị khó hiểu, Nguyệt Thần cung càng cũng có người tới?

“Ha ha, Lăng Tử Xuyên, ngươi đã không muốn, này Thánh thủy ta thu!”

Vừa là một người hiện thân, chắp hai tay sau lưng, long hành hổ bộ, trên người ánh sáng vạn trượng, giống như một vòng nắng gắt, trên người lộ ra cực nóng vô cùng khí tức, nơi đi qua, người người tránh lui.

“Vân Khiếu Dương cũng tới!”

Mọi người lại một lần nữa giật mình, Thái Dương Thần Cung hậu nhân cũng tới, đây cũng không phải là hiền lành gì, thực lực đồng dạng cường đại đến đáng sợ.

“Muốn lấy Thánh thủy, ngươi hỏi qua ta sao?”

Một khuôn mặt lạnh lùng người trẻ tuổi đi ra, khí tức trên thân, càng vắng mặt Vân Khiếu Dương bên dưới, ở tiền phương ngăn cản Vân Khiếu Dương đường đi.

“Chân long bộ tộc, lại cũng sẽ đối với bực này Thánh thủy động tâm?” Vân Khiếu Dương ngừng lại bước chân, sâu sắc nhìn về phía đối diện tên nam tử kia.

Người này đúng là xuất thân Long tộc, đây mới thực là cao nhất sinh linh, khó trách hắn khí tức trên thân không kém chút nào Vân Khiếu Dương.

Tiêu Vũ tâm tư đảo lộn nhanh, Long tộc người hiện thân, cũng không biết Huyết Lân hay không đã trở lại Long tộc, nếu là trở về, cũng không biết trước mắt cái này Long tộc thanh niên có biết hay không, có thể hay không nhận thức Huyết Lân?

Trong chốc lát, bốn gã tuyệt thế thiên kiêu trước sau xuất hiện, giằng co lẫn nhau, này không có bối cảnh người trẻ tuổi, vào thời khắc này chỉ cảm thấy một luồng áp lực nặng nề, ép tới bọn họ không cách nào thở hổn hển.

“Đã đều muốn đoạt này Thánh thủy, vậy liền bằng bản lãnh của mình a, chỉ có một trận chiến!” Cái kia Long tộc thanh niên quát lạnh, mở miệng gian, chủ động thẳng hướng Vân Khiếu Dương.

“Ầm!”

Đại chiến bùng phát, một bên khác, Lăng Tử Xuyên cũng là điên cuồng hét lên một tiếng, nhằm phía xa xa, cái hướng kia hiện ra một gã nhẹ nhàng cảm động nữ tử, không gì tả nổi, cùng hắn đại chiến tới một chỗ.

Đây cũng là Nguyệt Thần cung đệ tử? Tiêu Vũ hướng về nàng liếc mắt một cái, chỉ thấy cô gái này thân hình linh động, phong thái yểu điệu, mắt ngọc mày ngài, tĩnh lúc như là hoa lan trong cốc vắng, động lúc lại như nhẹ nhàng thải điệp, khí chất linh hoạt kỳ ảo, mơ hồ có vài phần Nguyệt Thần cái bóng.

Tứ đại tuổi trẻ thiên kiêu giao thủ, đại chiến kinh người, này nhân vật tầm thường căn bản là không có cách gần sát, bị bức phải lùi lại lui nữa, trong chớp mắt, Thánh thủy quanh thân, hầu như đã không thấy bóng người.

“Mấy người này, đều là biến thái a?” Nhị Hắc thấy bốn người cùng dùng thủ đoạn, thực lực một người so với một người kinh người, hầu như thực lực của mỗi người đều lúc trước nhìn thấy Bạt Sơn bên trên, sắc mặt không khỏi trở nên trắng bệch.

Hắn lôi kéo Tiêu Vũ, yếu ớt nói: “Hay là…… chúng ta còn là rút lui a? Con bà nó, thực lực của những người này một người so với một người biến thái, chúng ta với bọn hắn tranh, quả thực là muốn chết!”

Tiêu Vũ liếc hắn một cái, không nói gì, chỉ là yên lặng thấy trong khi giao thủ bốn người, tính toán bọn hắn thực lực.

Bốn người này đều là chân chính tuyệt đại thiên kiêu, phóng tầm mắt cửu thiên, trong cùng thế hệ không có mấy người có thể cùng bọn chúng sánh vai. Bọn hắn thực lực đều đã đạt đến Thánh cảnh, so với Bạt Sơn chắc chắn mạnh hơn.

Tiêu Vũ phỏng chừng, hắn hiện tại, đối đầu này bất luận một ai, đều không có một tia thắng có thể!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 305: Làm Người Muốn Nhã Nhặn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhìn thấy Tiêu Vũ nhìn chằm chằm bốn người không đi, Nhị Hắc âm thanh phát run, nói: “Ngươi…… ngươi đang suy nghĩ gì? Ngươi không phải là muốn ở bốn người này ngay dưới mắt cướp lấy cái kia Thánh thủy?”

Tiêu Vũ không nói, trong lòng hắn quả thật có ý định này. Hắn lúc này ở tính, nếu như hắn chiếm Thánh thủy, khả năng thành công thoát đi tỷ lệ, khả năng có mấy thành?

Bốn người này, bất luận cái nào, đều không phải là hắn hiện tại có thể ứng phó, dòng suối nguyệt dao mặc dù là Nguyệt Thần cung người, nhưng ở không biết là thân phận của hắn dưới tình huống, cũng nhất định sẽ ra tay với hắn.

Hắn nếu ra tay, muốn ở bốn người này ngay dưới mắt chạy trốn, cơ hồ không có có thể! Có điều này Thánh thủy có thể làm nguyên thần của hắn thần tốc lớn mạnh, hắn đồng dạng không muốn buông tha.

“Ngươi…… ngươi điên rồi? Đại ca, coi như ta van ngươi được không, ngươi bây giờ đi trêu chọc mấy người này, cái kia là muốn đưa mạng!”

Nhìn thấy Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, Nhị Hắc trong lòng phát run, không muốn đánh không lại, hắn thật muốn trực tiếp đem Tiêu Vũ lôi đi.

“Đừng nói chuyện!” Tiêu Vũ trừng Nhị Hắc một chút, trong đầu nhanh chóng vận chuyển. Hắn suy nghĩ một có thể đoạt được Thánh thủy, có thể an toàn rút đi biện pháp.

Chỉ có điều, này Thánh thủy xuất hiện quỷ dị, quanh thân lại còn có trận pháp, hắn luôn cảm giác việc này có chút âm mưu mùi vị, như là có người cố ý đem người đưa tới.

“Chậc chậc, náo nhiệt như vậy, khà khà, mấy tên này đều hiện thân, cái kia sau lưng tên, cũng nên có động tác a?”

Một thanh âm lười biếng ở Tiêu Vũ phía sau vang lên, hắn lấy làm kinh hãi, lại có thể có người có thể im hơi lặng tiếng tiếp cận hắn? Nếu như đối phương mới vừa xuất thủ, vậy hắn coi như không chết, chỉ sợ cũng sẽ trọng thương.

Trước tiên, Tiêu Vũ thân hình lấp lóe, kéo dài khoảng cách, quay đầu nhìn lại, liền gặp ở phía sau hắn trên một cái cây, không biết lúc nào nằm một gã nam tử.

Nhìn thấy Tiêu Vũ cảnh giác lùi về sau, nam tử này rất hứng thú liếc hắn một cái, nụ cười trên mặt, làm cho người ta một loại thập phần muốn ăn đòn cảm giác.

“Trời ạ, ngươi mẹ nó từ đâu xuất hiện, muốn hù chết ngươi đen gia gì?” Nhị Hắc cũng bị người này sợ hết hồn, nhìn thấy cái tên này vẻ mặt muốn ăn đòn nụ cười, hắn trợn lên giận dữ nhìn hai mắt, không chút khách khí mà hỏi.

“Miệng đầy thô bỉ ngữ điệu, ngươi liền không thể nhã nhặn một điểm? Hỏi người tên, cũng phải hỏi được có lễ phép, cha mẹ của ngươi đã không dạy ngươi sao?” Người trẻ tuổi kia vẻ mặt xem thường, một bộ ra vẻ đạo mạo dáng dấp.

“Mẹ kiếp, ngươi mẹ nó thiếu chút nữa đem ngươi đen gia hù chết, còn cùng ngươi đen gia nói lễ phép?” Nhị Hắc tức giận mắng, muốn xông lên giáo huấn một chút người này, lại là nhìn không thấu sâu cạn của đối phương.

Người này có thể vô thanh vô tức tiếp cận,

Đã nói thực lực của người này tuyệt đối không kém.

“Như ngươi loại này thô bỉ người, miệng đầy thô tục, ta đều mặc kệ ngươi! Làm người muốn nhã nhặn, biết không? Lúc nào ngươi trở nên giống như ta lịch sự, hỏi lại tên ta!” Người trẻ tuổi này càng làm Nhị Hắc khách sáo một lần, sau đó không tiếp tục để ý, hướng về cái kia động thủ mấy người nhìn lại.

“Trời ạ!” Nhị Hắc hận đến hàm răng ngứa, lại là với người trẻ tuổi này tràn ngập kiêng kỵ, không làm gì được, chỉ có thể cầu viện nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ thân thể ở phía xa, đánh giá người trẻ tuổi này một hồi, theo người trẻ tuổi này trên người, hắn cảm thấy một luồng quen thuộc gợn sóng, cái này cùng người này tu luyện công quyết có quan hệ.

“Thái Hư luân hồi trải qua?” Hắn nhớ tới hạo hư đứng đầu tu luyện công quyết, lập tức nghĩ tới trước khi nghe qua cái tên, nói: “Ngươi là Diệp Vong Xuyên?”

Nghe được cái tên này, Nhị Hắc cả kinh, đây không phải trước khi nghe nói cùng Tiêu Nhược Thần từng giao thủ cái tên đó gì? Nếu thật là hắn, người này thực lực, không thể so với ngươi ở ra tay quá nặng bốn người kia yếu!

Hắn theo bản năng lùi về sau vài bước, âm thầm may mắn, cũng còn tốt vừa mới không có kích động ra tay.

“Ồ? Ngươi biết ta?” Người trẻ tuổi kia lộ ra kinh ngạc, đánh giá Tiêu Vũ, sau đó lắc đầu thở dài: “Ai da, ta từ trước đến giờ làm việc khiêm tốn, không thích đường hoàng, không ngờ rằng vẫn để cho tên của ta truyền ra, bất đắc dĩ, bất đắc dĩ a!”

Nhìn hắn bộ này giả vờ giả vịt dáng vẻ, Nhị Hắc cắn chặt răng, nếu không có kiêng kỵ thực lực của hắn, chỉ sợ đã nhảy tới đem hắn đánh một trận.

Nghe hắn thừa nhận, Tiêu Vũ trong lòng vừa là than thở, người này thật đúng là hạo hư đứng đầu hậu nhân, cũng coi là hắn kiếp trước cố nhân sau.

“Ngươi mới vừa nói, sau lưng tên nên xuất hiện, là có ý gì?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, hắn vốn là hoài nghi này Thánh thủy xuất hiện thời cơ có chút dị thường, nghe Diệp Vong Xuyên theo như lời, tựa hồ là biết gì đó.

“Chỉ toàn linh Thánh thủy? Thứ này mặc dù là đối với thánh nhân, đều có chỗ tốt cực lớn, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện, hơn nữa quanh thân còn có trận pháp?” Diệp Vong Xuyên rung đùi đắc ý, cười hắc hắc nói: “Nếu như đoán không sai, đó là một cục!”

Tâm trạng hơi kinh, cái này cùng Tiêu Vũ ý nghĩ không hẹn mà nên, có người cố ý dùng Thánh thủy làm dẫn, đem người đưa tới, chỉ là không biết là, đối phương làm như vậy, đang mưu đồ cái gì.

“Tinh chủ ngôi sao hiện thế, đưa tới nhiều như vậy các giới thiên kiêu, nhiều người như vậy tranh cướp, ai dám bảo đảm chính mình có thể đoạt được?” Diệp Vong Xuyên cười hắc hắc, lười biếng nói: “Nếu là này nhân vật thiên kiêu khả năng giảm bớt một vài, cái kia người khác đoạt được Tinh chủ cái ngôi sao kia nắm chắc, có thể thật lớn đề cao.”

“Ý của ngươi là nói, có người coi đây là cục, khiến cái này thiên kiêu tự giết lẫn nhau, dùng cái này giảm bớt đối thủ cạnh tranh?” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, không phải không thừa nhận, loại khả năng này không phải là không có.

“Những thứ này đều là suy đoán của ngươi a, ta liền cảm thấy không có khả năng lắm!” Nhị Hắc cũng không biết tại sao, đối với này Diệp Vong Xuyên chính là không lọt nổi mắt xanh.

Hắn khinh bỉ nhìn Diệp Vong Xuyên một chút, nói: “Này thiên kiêu bối cảnh, một người so với một người cứng, ai có lá gan lớn như vậy, tính kế nhiều người như vậy? Nếu những người này thật chết rồi, vậy hắn không phải đồng thời đắc tội rồi nhiều thế lực? Mấy vị thiên kiêu sau lưng chí tôn giận dữ, ai có thể chịu đựng được?”

Diệp Vong Xuyên cũng không tức giận, UU đọc sách &# 32;w &# 119;w. u &# 117; k &# 97; n s h &# 117;. Co m &# 32; nhàn nhạt quét Nhị Hắc một chút, nói: “Ngươi nói rất có đạo lý, có điều, Tinh chủ ngôi sao, đối với các đại chí tôn tới nói, tác dụng so với ngươi tưởng tượng phải lớn hơn, cho nên không có gì là không thể nào!”

Tiêu Vũ tâm tư hơi động, hắn ngôi sao đối với các đại chí tôn hữu dụng?

Này thiên kiêu sau lưng này chí tôn, thực lực mặc dù không sánh được đời trước của hắn, tuy nhiên sẽ không kém nhiều lắm, chỉ là hắn lưu lại tầm thường một ngôi sao, theo lý thuyết hoàn toàn không đáng giá những nhân vật kia để ý.

Hơn nữa, nếu như những nhân vật này để ý, bọn họ hoàn toàn có thể phái ra người càng mạnh mẽ hơn vật tranh cướp, nhưng là bây giờ tiến lại, nhưng đều là ít ỏi chỉ có Thánh cảnh tu vi hậu nhân.

Nhưng về phương diện khác, những người này vừa dính tới trong chín ngày nhiều đứng đầu thế lực, muốn nói những thế lực kia đối với ngôi sao này và không thèm để ý, vừa làm sao sẽ để cho chính mình hậu nhân Vượt giới mà đến?

Tiêu Vũ càng ngày càng không nghĩ ra, này đứng đầu chí tôn tựa hồ cũng nghĩ ra được ngôi sao này, nhưng phái tới tranh đoạt người, thực lực nhưng là có hạn, này sau lưng tựa hồ còn cất dấu nguyên nhân gì.

“Hả? Nên đến, rốt cuộc đã tới!” Diệp Vong Xuyên con mắt đột nhiên sáng lên, hơi hưng phấn nhìn về phía phía trước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 306 + 9 Trời Thứ 1 Công

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chỉ thấy phía trước hư không chấn động, dường như muốn nứt ra bình thường, một luồng cổ điển mà thật lớn khí tức đột nhiên xuất hiện, phảng phất vượt qua muôn thuở mà đến, khiến tất cả mọi người cảm thấy tim đập thình thịch.

Hơi thở kia quá mức kinh người, kể cả trong khi trong khi giao thủ tứ đại tuổi trẻ thiên kiêu, đều lộ ra vẻ kinh ngạc, dồn dập ngừng tay.

“Ầm!”

Đột nhiên, một vệt bóng đen bay tới, hình thể to lớn, trong không trung chầm chậm chuyển động, lộ ra lớn lao uy thế, làm cho người kinh hãi, lại là một viên ngôi sao to lớn.

“Đây là……”

Mọi người cùng nhau rung mạnh, đối với ngôi sao, tất cả mọi người nhạy cảm, nhìn thấy hành tinh lớn này xuất hiện, trong nháy mắt tình cảm quần chúng kích động.

“Đây là cái ngôi sao kia gì? Làm sao xuất hiện vào lúc này? Hơn nữa giống như không như trong tưởng tượng kinh người như vậy?” Nhị Hắc vẻ mặt mờ mịt, cái ngôi sao kia lộ ra khí tức mặc dù thập phần dày nặng, khiến người ta run sợ, nhưng tựa hồ cũng không có trong tưởng tượng cường đại như vậy.

“Đây không phải cái ngôi sao kia.” Tiêu Vũ sắc mặt, đột nhiên trở nên vô cùng khó coi.

“Ngươi cũng nhận thức ngôi sao này?” Diệp Vong Xuyên hơi có kinh ngạc, nói: “Hành tinh này quả thật không phải chúng ta phải tìm được viên kia, nó là thuộc về Tiêu Nhược Thần!”

Lời nói hạ xuống, liền gặp một đạo ngạo nghễ bóng người xuất hiện. Đó là một thập phần nam tử trẻ tuổi, hắn mặt như ngọc, khí vũ bất phàm, ấy ngươi mắt nếu như vì sao trên trời, hình thể thon dài, phong nhã gian mang theo vài phần kiêu ngạo, thong dong gian vừa mang theo mấy phần bá đạo.

Càng kinh người hơn chính là, ở người này quanh thân, có chứa nhiều ngôi sao quay chung quanh, đưa hắn tôn lên như thần linh hạ phàm, uy phong lẫm lẫm.

“Bên cạnh hắn ngôi sao……” Nhị Hắc mở to hai mắt, nhìn tên nam tử kia, vừa nhìn Tiêu Vũ. Nam tử này bị chúng tinh vờn quanh, tình cảnh như vậy, cùng Tiêu Vũ trước đây lấy ra trong cơ thể ngôi sao dáng vẻ, hầu như giống nhau như đúc!

“Bá thể ngôi sao quyết!” Tiêu Vũ mặt trầm như nước, không cần suy đoán, hắn dĩ nhiên biết rồi tên nam tử này thân phận.

“Ngươi cũng biết bá thể ngôi sao quyết?” Diệp Vong Xuyên lại một lần kinh ngạc, gật đầu nói: “Ngươi đoán không sai, người này chính là Nhật Nguyệt Thần Quân trước đây không lâu thu nhận đệ tử, tên là Tiêu Nhược Thần.”

“Bá thể ngôi sao quyết? Đó là vật gì?” Nhị Hắc còn là lần đầu tiên nghe được cái tên này, nhìn thấy Tiêu Vũ bộ kia âm trầm khuôn mặt, không nhịn được hướng về Diệp Vong Xuyên hỏi.

“Ngươi liền điều này cũng không biết? Dốt nát, quá không có biết rồi!” Diệp Vong Xuyên vừa khách sáo Nhị Hắc một câu,

Mới nói tiếp: “Bá thể ngôi sao quyết, được xưng là Cửu Thiên Thế Giới công thứ nhất quyết, ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, chính là dựa vào này công vô địch cửu thiên, trở thành Cửu Thiên Thế Giới không thể tranh luận đệ nhất chí tôn!”

“Lợi hại như vậy, thiệt hay giả?” Nhị Hắc không nhịn được lại đang Tiêu Vũ trên người nhìn mấy lần, bởi vì thấy thế nào, Tiêu Nhược Thần tu luyện công quyết, đều cùng Tiêu Vũ hoàn toàn tương tự.

Nói như thế, Tiêu Vũ tu luyện công quyết, chính là này một bộ có thể nói cửu thiên thứ nhất thiên công?

“Này công được xưng là công thứ nhất quyết, không biết có bao nhiêu người muốn có được. Có điều, phóng tầm mắt cửu thiên, biết được này công phương pháp tu luyện người, lại là ít ỏi.” Diệp Vong Xuyên rung đùi đắc ý, thở dài: “Nhật Nguyệt Thần Quân là Tinh chủ đệ tử, tự nhiên biết rõ này công phương pháp tu luyện, Tiêu Nhược Thần đã bái Nhật Nguyệt Thần Quân sư phụ, học này công cũng không có gì quá kỳ quái.”

Hắn nói hợp tình hợp lý, có thể Tiêu Vũ sắc mặt còn là có chút khó coi. Mạc Thương lại đưa hắn kiếp trước tu luyện công quyết, truyền cho người khác, hắn rốt cuộc muốn làm gì?

Đạt được Mạc Thương cấp độ kia cảnh giới, ngoại trừ cái kia số ít mấy bộ kỳ công ở ngoài, mạnh mẽ đến đâu công quyết, đều không khó tìm được, hắn truyền xuống bá thể ngôi sao quyết, rõ ràng là cố ý gây ra, nhưng hắn làm như vậy, rốt cuộc có ý đồ gì?

Mấy người đang khi nói chuyện, tứ đại thiên kiêu đã cùng nhau ngừng tay, lạnh lùng nhìn phía Tiêu Nhược Thần. Lăng Tử Xuyên nụ cười tà dị, lãnh đạm nói: “Đã sớm biết Thánh thủy xuất hiện, tuyệt đối không phải tình cờ, chuyện hôm nay, là ngươi bố trí cục diện?”

Cái khác trên mặt mấy người cũng không thấy kinh ngạc, tựa hồ sớm có đoán trước. Những người này cái cá nhân đều là thiên chi kiêu tử, đều sẽ không dễ dàng lên người khác bộ, đều là rõ ràng trong lòng.

Bọn họ tiến lại, hoàn toàn là muốn nhìn một chút người sau lưng rốt cuộc mưu đồ cái gì, có ý đồ gì.

Tiêu Nhược Thần cũng không nói gì, bên cạnh chư tinh chuyển động. Hắn vừa mới lấy ra cái kia một ngôi sao, ở trong hư không đảo lộn nhanh, phát ra trận trận nổ vang.

Mọi người không rõ, chỉ ở một bên thấy, không biết là hắn muốn làm cái gì.

“Đoành!”

Chỉ thấy Tiêu Nhược Thần đánh ra một khỏa lại một khỏa ngôi sao, những ngôi sao kia ẩn chứa một luồng sức mạnh thần bí, tác dụng với một chỗ hư không, làm cho chỗ đó không dứt chấn động.

Tiêu Vũ thấy Tiêu Nhược Thần không dứt đánh ra ngôi sao, trong lòng cũng là kinh dị, người này đã xem bá thể ngôi sao quyết, tu luyện đến một không tầm thường trình độ.

Phải biết bá thể ngôi sao quyết mặc dù mạnh mẽ, nhưng tu luyện lại không phải chuyện dễ, đều không phải là người người có thể sửa, Tiêu Nhược Thần có thể đem này quyết tu luyện tới trình độ này, thập phần hiếm thấy.

Hắn tựa hồ mơ hồ có chút hiểu, tại sao Mạc Thương sẽ đem này quyết truyền cho Tiêu Nhược Thần.

“Ầm!”

Tiêu Nhược Thần liên tục ra tay, chư tinh cùng chấn động. Đột nhiên, chỗ kia hư không xuất hiện một chỗ vết nứt, lúc trước cảm nhận được cái chủng loại kia cổ điển khí tức, từ cái này vết nứt bên trong phun ra.

Ở cái địa phương này, càng cất dấu một không gian khác, bị Tiêu Nhược Thần dùng ngôi sao đánh vỡ một lỗ hổng.

“Nguyên lai hắn bày ra này cục, là muốn mượn những người khác sức mạnh mở ra nơi này?” Diệp Vong Xuyên nhìn một chút không gian kia chỗ hổng, đăm chiêu.

Vừa mới tứ đại thiên kiêu giao thủ, gợn sóng kinh người, chấn động chỗ này ẩn giấu không gian, khiến này trong không gian khí tức lộ ra, Tiêu Nhược Thần mới có thể tìm được chỗ ở của nó, đem mở ra.

Hắn không tiếc đưa tới nhiều thiên kiêu, mở ra chỗ này không gian, này trong không gian rốt cuộc có đồ vật gì?

“Bốp!”

Chỗ hổng vừa mở, Tiêu Nhược Thần thần tốc động lên, bá một tiếng bay vào trong đó, thuận tay còn mang đi nơi đây chiếc kia thánh tuyền.

“Hừ!” Bị Tiêu Nhược Thần lợi dụng, Vân Khiếu Dương cười lạnh, cũng đi theo Tiêu Nhược Thần phía sau, tiến nhập phía kia không gian. Cái khác bao nhiêu bọn thiên kiêu, động tác giống vậy nhanh chóng, xông vào vào trong đó.

“Có chút ý nghĩa.” Diệp Vong Xuyên một trận cân nhắc, lẩm bẩm: “Có thể làm cho Tiêu Nhược Thần như thế để ý, ta ngược lại thật ra càng ngày càng hiếu kỳ, phương diện này rốt cuộc có cái gì, khà khà!”

Hắn khà khà cười khẽ, cũng là cất bước, tiến vào vùng không gian kia. Tiêu Vũ hầu như không do dự, đồng dạng theo vào.

Không nói những cái khác, chỉ riêng Tiêu Nhược Thần trên người bá thể ngôi sao quyết, hắn thì nhất định phải tìm hiểu rõ ràng.

Từ chỗ lỗ hổng tiến vào, bên trong là một phương không gian thật lớn, nội bộ có núi non sông suối, vạn dặm bình nguyên, cùng thế giới chân thật độc nhất vô nhị.

“Một thế giới?” Tiêu Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc, mơ hồ hiểu Tiêu Nhược Thần vì sao như thế để ý.

“Ngươi nói cái gì? Đây là một thế giới? Có phải nơi đây không phải một không gian nhỏ gì?” Nhị Hắc cả kinh nói.

Một vùng không gian cùng một thế giới, cái kia là hoàn toàn bất đồng. Bình thường không gian nhỏ, cũng có thể coi là thế giới mảnh vỡ, là từ bên trong Đại thế giới, tách ra một phần không gian.

Nhưng mà, một thế giới, lại là có chính mình độc lập thế giới quy tắc, tồn tại chính mình trật tự, cùng phổ thông không gian, hoàn toàn không phải là một cấp bậc.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 307: Thần Linh Tượng Đá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhị Hắc dù sao không phải là cửu thiên người, có một số việc không rõ ràng lắm cũng có thể thông cảm được. Tiêu Vũ đánh giá phía thế giới này, giải thích: “Con đường tu luyện, đi ngược lên trời, đạo này cuối cùng, chính là cảm ngộ trong thiên địa các loại, hoa nở hoa tàn, xuân đi thu đến, ngày đêm luân phiên, thậm chí từng cọng cây ngọn cỏ, một hạt cát 1 thạch, cùng ở đạo bên trong, cũng đều có thể thành đạo.”

Nhị Hắc nghe được rơi vào trong sương mù, cái hiểu cái không. Hắn cảnh giới không cao, còn nữa thân là một món binh khí, cũng không cần lĩnh ngộ cao thâm cỡ nào đại đạo, căn bản không nghe rõ.

Lòng có bất đắc dĩ, Tiêu Vũ chỉ có thể tiếp tục nói: “Tu luyện tới càng cảnh giới cao, liền càng phải thấu hiểu trong thiên địa các loại đại đạo, đi tìm hiểu thiên địa vì sao có ngày đêm phân chia, nước sông sẽ nào chỉ có thể đổ chỗ thấp, cỏ cây tại sao lại khô cạn, hiểu càng nhiều, liền cách chân đạo càng gần.”

Lần này, Nhị Hắc mơ hồ hẹn có chút hiểu, nhưng cũng vẫn là mờ mịt, này cùng một thế giới có quan hệ gì?

“Trong thiên địa đại đạo vạn ngàn, muốn hiểu được nơi đây các loại, nói nghe thì dễ?” Tiêu Vũ biết Nhị Hắc không rõ, nói: “Này đây, tu luyện tới cảnh giới nhất định cường giả, làm đến chân đạo, thì sẽ bắt đầu diễn biến thiên địa, mở ra một thế giới.”

Lần này Nhị Hắc hiểu, trong lòng cả kinh, há to mồm nói: “Ngươi nói…… phía thế giới này, là bởi vì biến hóa ra?”

Tiêu Vũ gật gù, trong thiên địa đại đạo vạn ngàn, thế nhân ngộ đạo, đang ở vạn ngàn đại đạo bên trong, đồng thời cũng bị vạn đạo che mắt, chỉ có khám phá các loại, tài năng siêu nhiên với ở ngoài, ở vạn ngàn đại đạo bên trong cầu được đạo thuộc về mình.

Đạt được cảnh giới này, liền có thể siêu thoát Thánh cảnh, thành tựu thần vị!

“Không thấy được, ngươi còn biết mấy thứ này.” Diệp Vong Xuyên sâu sắc thấy Tiêu Vũ, hiếu kỳ nói: “Chẳng lẽ phía sau ngươi đều có chỗ bất phàm đạo thống? Việc này nếu không có người chỉ điểm, dựa vào chúng ta cảnh giới này, nhưng nhìn không thấu.”

Tiêu Vũ không hề trả lời, mà là cau mày nói: “Tiêu Nhược Thần tựa hồ sớm biết rằng nơi này tồn tại, hắn dám tùy tiện tiến vào, chẳng lẽ không sợ phía thế giới này chủ nhân? Người này có thể mở mang một thế giới, chúng ta nhóm người này, ở trong mắt đối phương chỉ sợ liền giun dế cũng không bằng!”

“Nhìn chẳng phải sẽ biết!” Diệp Vong Xuyên không hề để ý, đang khi nói chuyện đã đi về phía trước.

Đây là một phương thế giới chân chính, tuy không bằng cửu thiên các giới, trong đó nhưng cũng cái gì cần có đều có, mấy người đi tiếp không lâu, liền gặp được không ít núi cao rừng rậm, thậm chí còn có thành trấn tồn tại, kể cả dị thú cùng Yêu tộc bóng người, đều có thể thỉnh thoảng nhìn thấy.

“Đây quả thực là một phương thế giới chân chính, đây thực sự là bởi vì mở ra đến gì?” Nhị Hắc càng xem càng kinh ngạc, bất luận nhìn thế nào, nơi này đều cùng thế giới chân thật hoàn toàn giống nhau.

“Nói ngươi dốt nát, còn thật là không có oan uổng ngươi!” Diệp Vong Xuyên lại bắt đầu đả kích Nhị Hắc,

Nói: “Dạng này tiểu thế giới mặc dù bất phàm, nhưng ở toàn bộ cửu thiên, lại không biết tồn tại bao nhiêu, phàm là mạnh mẽ truyền thừa, hoặc là Long tộc cùng hoàng loài như vậy đứng đầu bộ tộc, đều có tự mình mở ra tiểu thế giới, trước mắt cái này chỉ là rất phổ thông một phương tiểu giới mà thôi.”

Lại bị Diệp Vong Xuyên xem thường, Nhị Hắc tức giận đến nghiến răng, lại là một chút biện pháp cũng không có, đánh cũng đánh không lại, phản bác càng phản bác không dứt, vẻ mặt phiền muộn.

“Ta nghe nói ngươi lúc trước cùng Tiêu Nhược Thần từng giao thủ? Đối với người này, ngươi hiểu bao nhiêu?” Tiêu Vũ lặng lẽ, muốn từ Diệp Vong Xuyên trên người dò hỏi điểm tin tức.

“Tiêu Nhược Thần, ngươi và hắn có cừu oán gì?” Diệp Vong Xuyên kỳ quái nhìn Tiêu Vũ một chút.

“Ta chưa từng thấy hắn, làm sao lại cùng hắn có cừu oán? Chỉ có điều phía thế giới này là hắn mở ra, nghĩ hắn khẳng định có mưu đồ mà thôi.” Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, tùy ý trả lời.

Tựa hồ là không quá tin tưởng, Diệp Vong Xuyên nhìn hắn vài lần, sau đó mới nói: “Ta và hắn, cũng không tính được quen thuộc. Nhưng nhà ta vị kia thái tổ, năm đó cùng Tinh chủ cũng địch cũng bạn, nhiều lần luận đạo chưa phân cao thấp. Tiêu Nhược Thần xuất thân Nhật Nguyệt cung, cũng chính là ngày xưa Thiên Thần cung, lại được Tinh chủ năm đó công quyết, thấy vậy tự nhiên là muốn đọ sức một trận.”

“Vậy ngươi cảm thấy, thực lực của hắn như thế nào?” Tiêu Vũ hỏi lại, hắn luôn cảm giác Mạc Thương truyền người này bá thể ngôi sao quyết, có chứa một loại nào đó ý đồ.

Diệp Vong Xuyên trầm ngâm chốc lát, nói: “Tiêu Nhược Thần có thần mặt trời thể, vừa có tu cửu thiên công thứ nhất quyết, thực lực tự nhiên là không kém, ta muốn phóng tầm mắt cửu thiên, cùng trong cảnh giới, hầu như không người nào có thể thắng hắn. Có điều là, muốn thật sự phân cái thắng bại, ta cũng không sợ hắn, khà khà……”

Nói xong, hắn vừa cười hắc hắc, nói bổ sung: “Đúng rồi, việc này các ngươi biết thì tốt rồi, nhưng đừng mọi nơi nói, biết điều, nhất định phải khiêm tốn!”

“Mẹ kiếp!” Nhị Hắc nguýt một cái, “ngươi cứ nổ đi ngươi, ta vậy mới không tin, muốn hắn ngươi được lắm đấy nói mạnh như vậy, ngươi có thể là đối thủ của hắn?”

“Ta làm sao lại không phải của hắn đối thủ?” Diệp Vong Xuyên trợn mắt nói: “Không muốn ta làm người biết điều, không thích quá lộ liễu, sớm rút ra cho hắn tìm không ra bắc, càng là cao thủ, lại càng phải khiêm tốn, đạo lý này ngươi đều không hiểu, ta theo như ngươi nói cũng là vô ích!”

Hai người này đấu võ mồm, Tiêu Vũ không thèm để ý, chính mình tinh tế thưởng thức Diệp Vong Xuyên nói. Nếu là Tiêu Nhược Thần thật có thần mặt trời thể, cái kia quả thật có thể tu luyện bá thể ngôi sao quyết.

Thần mặt trời thể thập phần bá đạo, bá thể ngôi sao quyết vừa là dùng thân thể làm chủ, hai người hỗ trợ lẫn nhau, chỉ sợ Diệp Vong Xuyên theo như lời không giả, Tiêu Nhược Thần thực lực, sợ là thật không tầm thường.

Vùng thế giới nhỏ này mặc dù so với không giống như chân chính Đại thế giới, nhưng cũng không nhỏ, này tiến vào giới này thiên kiêu, lúc này sớm phân tán, bọn họ đi rồi hồi lâu, cũng không gặp được cái khác tiến vào người.

Bao nhiêu người đi tới một tòa cổ thành, đã thấy trong thành đứng thẳng một vị to lớn tượng đá, ở trong thành bất kỳ xó xỉnh nào đều có thể thấy.

Chỉ có điều, tượng đá này lại là có vẻ hơi tàn tạ, mặt trên mơ hồ có thể thấy được vết rách rậm rạp, tựa hồ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

“Là hắn!” Diệp Vong Xuyên nhìn thấy tượng đá, mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi, nói: “Nguyên lai vùng thế giới nhỏ này là hắn mở ra, ta nói Tiêu Nhược Thần làm sao có lá gan lớn như vậy, &# 32; gan dạ xông vào nơi đây.”

“Ngươi nhận được bức tượng đá này?” Tiêu Vũ không khỏi nhìn về phía Diệp Vong Xuyên.

“Mấy ngàn năm trước, một giới này đã từng ra một kinh thế thiên kiêu, ở ngăn ngắn ba ngàn năm không đến thời gian trong, đột phá Thánh cảnh, thẳng nhập thần cấp, kinh diễm các giới, kể cả không ít thế lực lớn, đều đã chú ý qua người này.”

Diệp Vong Xuyên than thở liên tục, nhìn tượng đá kia nói: “Chỉ tiếc, người này đạt được Thần Cảnh không lâu về sau, liền ở một hồi trong đại chiến thương tới nguyên thần, qua không lâu liền thân tử đạo tiêu. Hắn như là một viên sao chổi, óng ánh nhất thời, nhưng cũng thần tốc lờ mờ, liền như vậy biến mất.”

Ba ngàn năm thời gian đạt được Thần Cảnh, kể cả Tiêu Vũ, đối với người này tốc độ tu luyện cũng là rất là thán phục. Loại này tốc độ tu luyện, chính là phóng tầm mắt cửu thiên, cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Hắn đang than thở, Diệp Vong Xuyên rồi lại lắc đầu nói: “Ai da, muốn nói người này còn là không bằng ta, nếu hắn hiểu được giống như ta biết điều làm người, nhất định có thể đi được xa hơn. Thế cho nên, làm người nhất định phải khiêm tốn, lại biết điều!”

Nghe hắn than thở, Tiêu Vũ cũng không nói gì, Diệp Vong Xuyên miệng đầy biết điều, rồi lại bắt lại tự đi cùng bực thiên tài này nhân vật so với, còn nói đối phương không bằng chính mình. Hắn cảm giác người này rồi cùng Nhị Hắc giống nhau, hai người đều là kỳ hoa, ai cũng không so với ai khác tốt hơn bao nhiêu.

Chương 308: Ngày Xưa Chí Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong tòa thành này cư trú không ít người, tượng đá mặc dù đã tàn tạ, nhưng cũng vẫn là có người sẽ đối với tượng đá tiến hành cúi chào, thập phần thành kính, hơn nữa không phải số ít.

“Tại sao ta cảm giác, tình cảnh này có chút quen thuộc?” Nhị Hắc ngờ vực nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tình cảnh này cùng lúc trước bọn họ đi đến minh vùng lúc bản thân nhìn thấy gần như giống nhau, chúng sanh cúng bái tượng thần, tựa như lúc đó bị minh vùng chúng sanh quỳ lạy Nhật Nguyệt Thần Quân dấu hiệu.

“Mở ra một thế giới, diễn biến thiên địa, ngưng tụ chúng sanh tín ngưỡng, gia trì ở tự thân nguyên thần bên trên, trong một chớp mắt long trời lở đất, đây cũng là cái gọi là Thần Cảnh.” Tiêu Vũ xem thấu Nhị Hắc suy nghĩ, mở miệng nói ra.

Tín ngưỡng lực, chúng sanh ý niệm, này đối với hắn mà nói đều không xa lạ. Lúc trước hắn còn đã nhận sự giúp đỡ phương pháp này, kêu gọi qua Bạch Y Điện chủ, Mạc Thương ở lại minh vùng tàn hồn, cũng là dựa vào chúng sanh ý niệm, mới có thể duy trì vạn năm không tiêu tan.

“Hả.” Nhị Hắc đem âm thanh kéo đến già trường, đăm chiêu.

Tiêu Vũ còn ở Thập Châu vùng thế giới kia thời điểm, liền biết

Thần Cảnh bên trên sự tình, hơn nữa trước đây nhiều như vậy chỗ bất phàm, loáng thoáng, hắn tựa hồ hiểu cái gì, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt trở nên có chút cổ quái.

“Người này thiên tư kinh thế, sức chiến đấu vô song, tự xưng hoang trời Chiến Thần, hắn mặc dù đã chết đi, nhưng phương này hắn mở thế giới, chỉ sợ để lại không ít thứ tốt a, cũng không biết Tiêu Nhược Thần là làm sao tìm được chỗ này.” Diệp Vong Xuyên híp mắt, khà khà cười không ngừng, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Vũ tâm tư hơi động, đạt được Thần Cảnh người, mở thế giới, ở trong tất nhiên có thật nhiều kinh người bảo vật, Tiêu Nhược Thần phỏng chừng chính là chạy này mà đến.

So với một vị Thần Cảnh cường giả lưu lại kho báu, cái kia tầm thường một hơi thánh tuyền, căn bản không tính là gì.

“Bà nội cái chân, nơi đây nguyên lai là như vậy địa phương tốt? Vậy còn chờ gì, mau mau tìm a, hắn đại gia, cũng đừng làm cho những người kia đều giành trước!” Vừa nghe bảo vật, Nhị Hắc lập tức hai mắt phát sáng, thẳng nuốt nước miếng.

“Thô bỉ!” Diệp Vong Xuyên vừa là khinh bỉ, “nói rồi bao nhiêu lần, nhã nhặn, làm người muốn nhã nhặn! Ai da, thế gian đều là như ngươi vậy thô bỉ người, giống ta dạng này nhã nhặn người đã không nhiều lắm.”

Ở chung hạ xuống, Nhị Hắc đối với cái tên này tính khí cũng quen rồi, chỉ là lườm hắn một cái, không nhìn thẳng hắn.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mấy người đang nói chuyện, đột nhiên phía trước một tòa núi lớn truyền đến tiếng nổ vang, đại địa tùy theo không dứt rung động. Xa xa nhìn tới, mấy ngôi sao lớn ở nơi đó chìm nổi, lộ ra kinh người uy thế.

“Tiêu Nhược Thần,

Hắn ở cùng người giao thủ? Tiểu tử này quá thô lỗ, một điểm không hiểu nhã nhặn!” Diệp Vong Xuyên xa xa nhìn tới, không nhịn được khẽ gật đầu một cái.

Nhị Hắc vừa nghe đến hắn nói mình nhã nhặn thì muốn mắng, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, còn giống như thật không có gì hay mắng mỏ, chỉ có thể câm miệng.

Ba người nhích người, đi động tĩnh truyền đến địa phương, còn chưa tới gần, liền nghe đến có một bài tiếng đàn vang lên, như là một khúc tiên nhạc, ý nhị phi phàm.

“Khê Nguyệt Dao? Là của nàng tại cùng Tiêu Nhược Thần giao thủ?” Tiêu Vũ kinh ngạc nói.

Ba người không dám thái quá gần sát, dừng bước lại, liền gặp xa xa Tiêu Nhược Thần cùng Khê Nguyệt Dao xa xa đối lập. Tiêu Nhược Thần chư tinh hộ thể, như là một vị thế Chiến Thần, một bên khác Khê Nguyệt Dao, bạch y tung bay, trước người một tấm trường đàn, hờ hững xuất trần, như là từ trong tranh đi ra nhân vật.

Hai người này khí chất, nhất động nhất tĩnh, đối lập thời gian, làm cho người ta một loại cảm giác quái dị, hai bên cho người ý nhị, hoàn toàn ngược lại.

“Khê Nguyệt Dao, ngươi đây là ý gì? Nguyệt Thần cung năm đó cùng ta Nhật Nguyệt cung cũng được cho quan hệ không cạn, ngươi ra tay với ta, chẳng lẽ là muốn cùng ta Nhật Nguyệt cung là địch?” Tiêu Nhược Thần khí thế kinh người, chư tinh chuyển động gian, lộ ra áp lực khiến cho quanh thân sinh linh nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

“Ngươi sai rồi.” Khê Nguyệt Dao âm thanh hờ hững, dễ nghe càng hơn tiếng đàn, nói: “Ta Nguyệt Thần cung ngày xưa giao hảo, đều không phải là Nhật Nguyệt cung, mà là Thiên Thần cung!”

Thiên Thần cung cùng Nhật Nguyệt cung, vốn là cùng một nơi, bất đồng chính là bây giờ Nhật Nguyệt cung, này đây Mạc Thương làm đầu, mà vạn năm trước Thiên Thần cung, tất là dùng cửu thiên Tinh chủ làm đầu.

Mặc dù chỉ là thay đổi một cái tên, thay đổi một người, nhưng Nhật Nguyệt cung, cũng đã lại không phải năm đó Thiên Thần cung.

“Sư tôn ta là Tinh chủ đệ tử, kế thừa Tinh chủ lưu lại Thiên Thần cung, bây giờ Nhật Nguyệt cung, chính là năm đó Thiên Thần cung!” Tiêu Nhược Thần khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói.

“Phải không?” Khê Nguyệt Dao nhẹ nhàng nở nụ cười, điên đảo chúng sanh, nàng khẽ mở môi đỏ, nói: “Nhật Nguyệt Thần Quân là Tinh chủ đệ tử không giả, nhưng hắn ở Tinh chủ sau khi ngã xuống, đem Thiên Thần cung tự tiện thay tên, ý vị của nó, ý vị sâu xa. Lại có, này mười ngàn năm đến, Nhật Nguyệt Thần Quân trong bóng tối làm việc việc, cùng với truyền cho ngươi Tinh chủ ngày xưa công quyết, trong này mục đích, chính ngươi trong lòng hiểu rõ!”

Tiêu Vũ nghe được trong lòng khẽ run. Mạc Thương chi tâm khác thường, hắn đã sớm biết, chỉ là này mười ngàn năm đến, Mạc Thương ngoại trừ mưu tính đoạn hắn tu đạo con đường ở ngoài, tựa hồ còn làm rất nhiều chuyện.

Hơn nữa nghe tới, hắn truyền Tiêu Nhược Thần bá thể ngôi sao quyết, tựa hồ cũng là có thâm ý khác.

“Tinh chủ tuy là ngày xưa đệ nhất chí tôn, nhưng cũng đã bị chết, ngày xưa tên, đã thành quá khứ.” Tiêu Nhược Thần lạnh nhạt nói: “Sư tôn ta tu vi chấn thế, đã vượt qua ngày xưa Tinh chủ, bây giờ, sư tôn ta mới thật sự là đệ nhất chí tôn, hôm nay Nhật Nguyệt cung, huy hoàng cũng càng hơn lúc trước Thiên Thần cung, đem Thiên Thần cung thay tên, có gì không thể?”

Nghiêm ngặt tính ra, hắn vốn nên tính là Tiêu Vũ đồ tôn, nhưng trong giọng nói, đối với Tiêu Vũ cái này cửu thiên Tinh chủ, lại hoàn toàn không có kính ý, càng nói thẳng Tiêu Vũ huy hoàng đã qua, có thể nói đại nghịch bất đạo.

“Ngươi thầy Nhật Nguyệt Thần Quân, &# 85 &# 32; nhưng Tinh chủ dạy dỗ nên đệ tử, nếu như không có Tinh chủ, sao lại có như bây giờ huy hoàng? Ngươi thân là Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử, liền câu nói như thế này đều có thể nói được?” Khê Nguyệt Dao sắc mặt lạnh như băng, như là một khối vạn niên hàn băng.

“Ta có điều là nói một sự thật thôi.” Tiêu Nhược Thần hờ hững nói: “Sư tôn ta tuy là Tinh chủ đệ tử, nhưng sớm vượt qua Tinh chủ, Tinh chủ tuy có dạy dỗ công lao, nhưng sư tôn ta có thể có hôm nay oai, tất cả đều là dựa vào chính hắn, mặc dù là không có Tinh chủ, dùng sư tôn ta tư, giống nhau khả năng đi tới hôm nay.”

“Tốt, rất khỏe mạnh!” Khê Nguyệt Dao cười lạnh nói: “Tinh chủ nuôi dưỡng Nhật Nguyệt Thần Quân không biết bao nhiêu vạn năm, quay đầu lại, các ngươi lại là một lời liền hủy bỏ Tinh chủ hết thảy tâm huyết, nói các ngươi khi sư diệt tổ, chỉ sợ đều tính nhẹ!”

“Sư tôn ta thiên tư kinh thế, khinh thường muôn thuở, Tinh chủ bất quá là trùng hợp đạt được một thu hắn làm đồ cơ hội thôi, chính là không có Tinh chủ, sư tôn ta giống nhau khả năng khinh thường cửu thiên, tại sao khi sư?”

Tiêu Nhược Thần không hề bị lay động, ngạo nghễ nói: “Mặc dù là Tinh chủ chưa bị chết, bây giờ, chỉ sợ cũng đã không phải sư tôn ta địch thủ, cái kia đệ nhất chí tôn, cũng chỉ là có tiếng không có miếng thôi, chỉ có sư tôn ta, mới là vô địch chân chính tôn sư!”

Khê Nguyệt Dao khuôn mặt âm trầm, lạnh lùng lắc đầu, nói: “Cùng ngươi loại này khi sư diệt tổ người, nhiều lời vô ích, ngươi muốn chiến, vậy thì đánh!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 1506: Bàn Phím Nước Vào

Khổ rồi, bàn phím nước vào, trực tiếp phế bỏ, lật ra đã lâu mới tìm ra trước đây dùng cũ bàn phím, kết quả cũ bàn phím không biết có phải hay không là thả quá lâu cũng không dùng được, khóc không ra nước mắt.

Mới bàn phím dự tính ngày mai mới có thể đến, hôm nay không có biện pháp đổi mới, ngày mai lại càng.

Chương 309: Tiêu Vũ Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ầm ầm ầm ầm!

Tiêu Nhược Thần trước người chư tinh quay chung quanh, đưa hắn tôn lên nếu như thần linh, nghe vậy cũng không nói nhiều, chỉ tay một cái, đem trước người ngôi sao hướng về Khê Nguyệt Dao tế đi.

Hắn trong tinh thần ẩn chứa cuồng bạo Thần lực, truyền vào Thần lực sau lớn núi cao, uy thế kinh người, muốn trấn áp Khê Nguyệt Dao.

“Leng keng!”

Khê Nguyệt Dao tĩnh tọa không nói, ngón tay ngọc khinh làm, kích thích trước người trường đàn, phát sinh lượn lờ tiên âm. Nàng tiếng đàn đồng dạng có một luồng sức mạnh thần bí, làm cho Tiêu Nhược Thần ngôi sao tốc độ càng ngày càng chậm, mặc dù nặng nề vạn phần, lại là thủy chung không cách nào trấn áp xuống.

“Bá thể ngôi sao quyết quả nhiên khủng bố, chư tinh ở bên trong, thì lại thân thể vô địch, chư tinh bên ngoài, thì lại trấn áp vạn vật!” Nhìn thấy Tiêu Nhược Thần có này thực lực kinh người, Diệp Vong Xuyên cũng nghiêm chỉnh.

“Ý của ngươi là nói, cô kia sẽ bại?” Nhị Hắc ánh mắt lấp lóe, hướng về hắn nhìn tới.

“Khê Nguyệt Dao thiên tư cùng chỗ tu công quyết đều vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới, chỉ tiếc……” Diệp Vong Xuyên lắc đầu liên tục, tiếc hận nói: “Tiêu Nhược Thần là Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử thân truyền, mà Khê Nguyệt Dao mặc dù xuất thân Nguyệt Thần cung, nhưng cũng không phải Nguyệt Thần đệ tử, bị thua đó là chuyện sớm hay muộn.”

Dứt tiếng, Tiêu Nhược Thần chư tinh ra hết, Khê Nguyệt Dao tiếng đàn, nhất thời có điều làm suy yếu.

Vô số ngôi sao lăng không, treo ở Khê Nguyệt Dao phía trên, Khê Nguyệt Dao sắc mặt trắng bệch, mười ngón run không ngừng, tựa hồ là thừa nhận rồi áp lực nặng nề.

Cái kia mấy chục ngôi sao, tốc độ tuy chậm, cũng đang không ngừng trầm xuống, tựa hồ sắp sửa phải đem Khê Nguyệt Dao trấn với ấy dưới.

“Bốp!”

Vào đúng lúc này, Tiêu Vũ động, hiện thân bước ra, thăm ra tay hướng về trong hư không chúng tinh với tới.

“Tiểu tử, ngươi điên rồi!” Nhị Hắc giật mình, dùng Tiêu Nhược Thần thực lực, Tiêu Vũ cảnh giới hôm nay, thế nào lại là đối thủ của hắn?

Diệp Vong Xuyên cũng lộ ra bất ngờ, sâu sắc thấy Tiêu Vũ, cũng không nói gì.

Bên trong chiến trường đột nhiên hiện ra một người, Tiêu Nhược Thần lông mày nhíu lại, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ. Làm cảm nhận được Tiêu Vũ trên người vậy chỉ có Hồn cảnh tu vi gợn sóng, hắn trong mắt loé ra một tia hờ hững và khinh thường.

“Đoành!”

Tiêu Vũ thân thể vô cùng, như là một cái bạo long, lao ngược lên trên, vung hai nắm đấm, đánh chúng tinh.

Hắn đem thân thể lực lượng vận chuyển tới cực hạn,

Mỗi đấm ra một quyền, liền có một ngôi sao bị hắn chấn động đến mức bay ngược mà lên, trong chốc lát chư tinh đã loạn.

“Ngươi là ai?” Khê Nguyệt Dao cũng là tràn đầy kinh ngạc, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện như vậy một người xa lạ giúp hắn?

“Ta cùng với Nguyệt Thần cung có chút ngọn nguồn, ngươi không cần suy nghĩ nhiều.” Tiêu Vũ trả lời. Lời này cũng là không giả, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, sau đó không lâu hắn cũng đem đi tới Nguyệt Thần cung, trở thành Nguyệt Thần trong cung một thành viên.

Sâu sắc thấy Tiêu Vũ, thấy hắn chỉ có Hồn cảnh tu vi, Khê Nguyệt Dao khẽ thở dài một cái, nói: “Đa tạ hảo ý của ngươi, chỉ là, ngươi e sợ không giúp được ta!”

Tiêu Vũ cũng phớt lờ, ánh mắt rơi vào Tiêu Nhược Thần trên người, lúc này theo chính diện nhìn, Tiêu Nhược Thần người này mang đến cho hắn một cảm giác, vừa là bất đồng.

Người này mặc dù tuổi trẻ, nhưng cũng có một luồng bá đạo khí thế, ánh mắt hướng, làm cho người ta một loại áp lực nặng nề. Ánh mắt của hắn tựa như một vị đế vương, quan sát chúng sanh, làm người ở trước mặt hắn, có một loại ngước nhìn núi cao giống như cảm giác.

Bá một tiếng, Tiêu Nhược Thần gọi về chư tinh, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ: “Một giới giun dế, cũng dám nhúng tay Nhật Nguyệt cung sự tình? Ngươi muốn chết phải không?”

“Giun dế?” Tiêu Vũ cười lạnh, liền Mạc Thương đều là hắn dạy dỗ đệ tử, cái này Tiêu Nhược Thần bất quá là Mạc Thương đệ tử, lại dám như vậy nói chuyện cùng hắn?

Bất quá hắn cũng không muốn cùng Tiêu Nhược Thần tranh chấp, chỉ là mắt lạnh mà coi.

“Không biết trời cao đất dày!” Tiêu Nhược Thần mắt mang hàn quang, cũng không nói nhiều, chỉ tay một cái, lại lấy ra ngôi sao.

Lần này, hắn lấy ra chỉ có hai sao, trong đó một viên óng ánh mát mắt, uy thế kinh người, một viên khác tất là lờ mờ không ánh sáng, lại làm cho người ta một luồng cảm giác nguy hiểm.

Thái dương tinh cùng thái âm tinh!

Này hai sao là ngàn tỉ ngôi sao hạt nhân, nguy hiểm nhất, Tiêu Nhược Thần biết được dùng cái này hai sao làm đầu, tất nhiên cũng là đạt được Mạc Thương chỉ điểm.

“Cẩn thận!” Khê Nguyệt Dao vẻ mặt lẫm liệt, cũng không rảnh truy cứu nữa Tiêu Vũ thân phận, mười ngón khinh động, lại phủ dụ tiên âm.

“Đến hay lắm!” Tiêu Vũ gầm lên, hắn đang muốn nhìn một chút Tiêu Nhược Thần đem bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến mức độ cỡ nào, lập tức cười lạnh một tiếng, ở trong người vận chuyển chư tinh, gia trì ở trên thân thể.

Hắn không dám bại lộ thân phận, không cách nào đem chư tinh tế ra ngoài thân thể, chỉ có thể dùng mười vạn ngôi sao thêm vào thân thể, dùng thân thể mạnh mẽ lực lượng, đối kháng hai đại ngôi sao.

“Đoành!”

Chỉ thấy hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới lộ ra mát mắt sáng chói, thẳng tiến không lùi, cùng thuần túy thân thể lực lượng mạnh mẽ chống đỡ âm dương hai sao.

“Thùng!”

Thái âm tinh chuyển động, lộ ra từng trận khí tức âm lãnh. Ngôi sao này quỷ dị khó lường, khi thì người viên mãn hình, khi thì vừa hóa thành như đao trăng lưỡi liềm, cùng Tiêu Vũ thân thể va chạm.

Keng!

Chỉ nghe Tiêu Vũ thân thể phát sinh tiếng kim loại rung, một luồng chí âm chí Tà sức mạnh dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, đưa hắn chấn động đến mức bay ngược.

Trong lòng hắn hơi kinh, tuy nói hai người chênh lệch một cảnh giới lớn, nhưng nhục thể của hắn cường hãn vô cùng, lại không chịu nổi ngôi sao này oai!

Tiêu Nhược Thần thực lực, so với hắn trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

“Chút thực lực này, cũng dám ở trước mặt của ta can thiệp vào?” Tiêu Nhược Thần cười lạnh, thái dương tinh theo sát mà đến.

Này một ngôi sao khí tức cùng thái âm tinh vừa vừa vặn ngược lại, cực nóng cương mãnh, mang theo lực lượng bá đạo.

Tiêu Vũ gầm lên, lại vọt tới trước. Lần này, hắn vận dụng toàn lực, chiến chữ ấn vận chuyển, khí Inca cầm thân thể, trong cơ thể mười vạn ngôi sao bên trong ẩn chứa chí dương lực lượng cùng chuyển động, khiến nhục thể của hắn ánh sáng càng tăng lên.

“Đoành!”

Hắn đấm ra một quyền, thái dương tinh chấn động chấn động, khiến Tiêu Nhược Thần hơi biến sắc mặt. Nhưng cùng lúc đó, một luồng vô cùng bá đạo khí tức xông vào vào trong cơ thể của hắn, ở nhục thể của hắn bên trong đấu đá lung tung, làm hắn sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, bị trọng thương.

“Hắn so với Tiêu Nhược Thần thấp nhất Đại cảnh giới, lại có thể bằng thân thể lay động Tiêu Nhược Thần mặt trời ngôi sao?” Diệp Vong Xuyên híp mắt lại, U &# 8 lộ ra rất hứng thú vẻ mặt.

Nhị Hắc lại là trên đầu đổ mồ hôi, Tiêu Vũ thân thể mạnh, không ai so với hắn rõ ràng hơn, nhất là toàn lực bên dưới, càng khủng bố, bây giờ lại không làm gì được Tiêu Nhược Thần một ngôi sao!

Này Tiêu Nhược Thần thực lực, rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

“Không sai, như là ta mong muốn đồng dạng, ngươi quả thật xứng với này công, khó trách hắn sẽ truyền cho ngươi!” Tiêu Vũ lau đi bên mép vết máu, Tiêu Nhược Thần có thần mặt trời thể, bá thể ngôi sao quyết ở trong tay hắn, quả thật uy lực kinh người.

Mặc dù bị thương, nhưng hắn không quan tâm chút nào, bởi vì hắn càng muốn biết, là Tiêu Nhược Thần có thể đem này công tu luyện đến mức nào.

Bây giờ nhìn lại, Tiêu Nhược Thần thiên tư, càng ở tưởng tượng của hắn bên trên. Kiếp trước cũng sống mấy trăm ngàn năm, có thể Tiêu Vũ nhưng chưa từng thấy, có so với Tiêu Nhược Thần càng thêm thích hợp tu luyện bá thể ngôi sao quyết người!

Này công ở trong tay hắn, có lẽ thật có hi vọng, khả năng đạt được Tiêu Vũ kiếp trước độ cao. Chẳng trách Mạc Thương sẽ đem này công truyền cho hắn, phóng tầm mắt cửu thiên mấy trăm ngàn năm, Tiêu Nhược Thần là một cái duy nhất, có hi vọng đem này công tu luyện tới cảnh giới đại thành người!

Thiên tư của hắn, mấy trăm ngàn năm khó gặp!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 310: Đại Chiến Tiêu Nhược Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một phen giao thủ, Tiêu Nhược Thần thật lâu nhìn Tiêu Vũ, sau một hồi mới nói: “Ngươi là thể tu?”

Thể tu, là một loại thập phần cực đoan phương pháp tu luyện, chỉ tu thân thể, không sửa thần hồn.

Đây là một loại phi thường cổ xưa phương pháp tu luyện, sửa đến mức tận cùng lúc, thân thể vô cùng, cường hãn thân thể gượng vượt mười ngàn pháp. Ở bây giờ, thể tu đã thập phần hiếm thấy, bởi vì phương pháp này mặc dù bá đạo, nhưng cũng gian nan vạn phần, là phần đông phương pháp tu luyện bên trong, khổ nhất một con đường.

Tiêu Vũ thân thể mạnh, ở trước mặt cảnh giới có thể nói khó giải, liền Tiêu Nhược Thần mặt trời ngôi sao đều bị hắn rung chuyển, bởi vậy Tiêu Nhược Thần mới sẽ nghĩ tới thể tu.

“Phải thì như thế nào, không phải thì lại làm sao?” Tiêu Vũ cũng không giải thích, Tiêu Nhược Thần tuy mạnh, nhưng hắn và không nổi giận, nếu ở cùng một cảnh giới, hắn tin tưởng, Tiêu Nhược Thần không phải là đối thủ của hắn.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Tiêu Nhược Thần có Mạc Thương chỉ điểm, hắn dù cho có trí nhớ của kiếp trước, ở cùng trong cảnh giới, cũng chiếm không được bao lớn ưu thế.

“Thể tu sớm trở thành quá khứ, đây là một cái tuyệt lộ, không nên tiếp tục tồn tại!” Tiêu Nhược Thần ánh mắt lộ ra trần trụi sát ý, “giết!”

Hắn giết ý tận trời, trước người mấy chục hột ngôi sao cùng chuyển động, toàn bộ lấy ra, mà ngay cả Khê Nguyệt Dao đều mặc kệ, toàn lực đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ngươi kiêng kỵ ta sẽ uy hiếp đến ngươi, muốn đem ta bỏ?” Tiêu Vũ liên tục cười lạnh, nhìn ra Tiêu Nhược Thần ý đồ.

“Phải thì như thế nào?” Tiêu Nhược Thần cũng không phủ nhận.

Bá thể ngôi sao quyết, tu đến đại thành lúc thân thể vô song, ngoại trừ một vài có thể khắc chế công quyết ở ngoài, tu luyện này công lớn nhất địch thủ, chính là này đồng dạng đem thân thể sửa đến mức tận cùng người.

Trong đó, thể tu nếu là tu đến đại thành, chính là nhưng cùng bá thể ngôi sao quyết chống lại tồn tại. Tiêu Vũ bây giờ liền Thánh cảnh chưa từng đạt được, cũng đã có thể lay động hắn bá đạo nhất mặt trời ngôi sao, bực này cường hãn thân thể lực lượng, làm hắn kiêng kỵ.

Nếu là cùng cảnh giới dưới, hắn cũng không dám nói khả năng thắng được Tiêu Vũ, bởi vậy hắn quyết đoán ra tay, muốn ở Tiêu Vũ tu vi đuổi theo trước khi, đem xoá bỏ.

“Ngươi đây là thừa nhận sợ sao?” Tiêu Vũ không dứt cười lạnh, “phải đi con đường vô địch, muốn có một trái tim vô địch, ngươi có cửu thiên công thứ nhất, lại đối với một tu vi dưới mình người cảm thấy sợ, dùng ngươi chi tâm, căn bản không xứng tu luyện bá thể ngôi sao quyết!”

“Phối hợp cùng không xứng, không phải người chết có thể đàm luận!” Tiêu Nhược Thần không hề bị lay động.

Này càng làm cho Tiêu Vũ trong lòng nghiêm nghị, người này không chỉ thiên tư kinh người, đạo tâm cũng dị thường vững chắc,

Không phải hắn dăm ba câu có thể dao động.

“Keng!”

Mắt thấy chúng tinh bay tới, muốn nhấn chìm Tiêu Vũ, đột nhiên tiếng đàn sục sôi, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, 1 cổ lực lượng cường đại đột nhiên giáng lâm.

Hắn giống như bị vạn ngàn đại đạo bao lại, một thân tu vi tăng vụt lên, trong nháy mắt, hắn Hồn cảnh tu vi, đúng là bước vào hư cảnh, cũng chính là cái gọi là Thánh cảnh!

Loại thủ đoạn này, giống như đã từng quen biết, trong nháy mắt hắn liền hiểu, đây là Khê Nguyệt Dao tiếng đàn kia tác dụng.

Lúc trước còn ở Thập Châu thời gian, hắn thì đã nhận sự giúp đỡ tiếng đàn, khiến tu vi tạm thời bước vào cảnh giới cao hơn, Khê Nguyệt Dao xuất thân Nguyệt Thần cung, loại thủ đoạn này tự nhiên là điều chắc chắn.

“Ầm!”

Tu vi tăng vọt bên dưới, Tiêu Vũ Thần lực vô cùng, thân thể lực lượng đạt đến một trước đó chưa từng có cường độ, vung hai nắm đấm, đánh về chư tinh.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiếng nổ vang không dứt, hắn mỗi nổ ra một quyền, thì sẽ có một hành tinh khổng lồ xa xa bay ra, ngôi sao ngàn vạn, lại là không có một viên khả năng gần người!

“Thật mạnh mẽ, tiểu tử này nguyên lai có lợi hại như vậy, lần này thắng chắc!” Nhị Hắc nhìn ra hưng phấn không thôi, chăm chú bốc lên nắm đấm.

“Không đơn giản như vậy.” Diệp Vong Xuyên ở một bên lắc đầu, xa xa liếc mắt nhìn Khê Nguyệt Dao, lẩm bẩm nói: “Nguyệt Thần cung thủ đoạn, quả nhiên phi phàm, chỉ dựa vào một bài nhạc khúc, có thể khiến người ta có kinh thiên sức chiến đấu, cũng có thể khiến người ta trong nháy mắt, mất đi một thân tu vi.”

Nghe hắn xúc động, Nhị Hắc lại một chút hứng thú cũng không có, vội la lên: “Ngươi nói không đơn giản như vậy là có ý gì? Cùng cảnh giới dưới, dùng tiểu tử kia thân thể, chẳng lẽ còn sẽ thua bởi Tiêu Nhược Thần?”

Diệp Vong Xuyên thu hồi ánh mắt, nhìn về phía chiến trường, nói: “Tiêu Nhược Thần thiên tư cùng thực lực, đều không tầm thường, nếu không cũng không khả năng bị Nhật Nguyệt Thần Quân vừa ý, càng không thể tập được có thể nói cửu thiên công thứ nhất bá thể ngôi sao quyết. Tiêu Vũ mặc dù không yếu, mà tạm thời có giống nhau cảnh giới, nhưng muốn thắng hắn, lại cũng không phải đơn giản như vậy.”

Nhị Hắc vừa mới buông lòng vừa treo lên, một lần nữa nhìn về phía chiến trường, khẩn trương đến lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Chỉ thấy bên trong chiến trường, Tiêu Vũ thần uy vô địch, trong cơ thể mười vạn ngôi sao ở trước mặt uy lực tăng mạnh, thân thể lực lượng đạt đến trước đó chưa từng có mức độ, không dứt đem Tiêu Nhược Thần lấy ra ngôi sao đánh bay.

“Hừ, giun dế coi như mượn tới ngoại lực, giống nhau chỉ là giun dế!” Tiêu Nhược Thần lạnh lùng mở miệng, trong tay kết ấn, đột nhiên một luồng thật lớn Thần lực từ trên chín tầng trời giáng lâm, vào đúng lúc này, hắn phảng phất chính là vùng thế giới này trung tâm.

“Ngươi không ngờ tới mức độ này!” Tiêu Vũ sắc mặt hơi trầm xuống, ở đây e sợ chỉ có hắn rõ ràng nhất, Tiêu Nhược Thần bây giờ đang làm gì.

Chỉ thấy từ hư không vô tận ở chỗ sâu trong, nhiều điểm thần quang tung xuống, không dứt có thật lớn Thần lực từ hư không ở ngoài bay tới, hoà vào Tiêu Nhược Thần bên ngoài thân.

Những ánh sáng kia cùng Thần lực gia thân, Tiêu Nhược Thần trên người quang mang, trong nháy mắt trở nên so với Tiêu Vũ càng thêm mát mắt, chỉ là lộ ra khí tức, liền khiến quanh thân người cảm thấy từng trận hoảng sợ.

“Dẫn chư thiên tinh lực, thêm vào tự thân!” Diệp Vong Xuyên ánh mắt lộ ra vài phần kiêng kỵ, nói: “Đây cũng là bá thể ngôi sao quyết chỗ kinh khủng, trong cơ thể có chư tinh thêm vào, còn có thể dẫn động trên chín tầng trời chân chính tinh thần lực, bây giờ Tiêu Nhược Thần, cùng trong cảnh giới thân thể vô địch, không có ai có thể cùng tranh tài!”

“Ngươi không phải thể tu gì? Hôm nay ta liền cho ngươi minh bạch, trong chín tầng trời công thứ nhất trước mặt, bất kỳ thể tu đều là vô dụng, chỉ có có này công người, mới là duy nhất vô địch thân!”

Tiêu Nhược Thần cả người đắm chìm trong kim quang bên trong, như là theo thời thượng cổ đi ra thế Chiến Thần, ngôn ngữ lạnh như băng.

Hắn thu hồi hết thảy ngôi sao, lần này, đúng là muốn cùng Tiêu Vũ gần người một trận chiến.

“Bốp!”

Lời nói hạ xuống, hắn bước ra một bước, miễn cưỡng ở biến mất tại chỗ, một bước lúc rơi xuống, đã xuất hiện ở Tiêu Vũ phía sau.

“Đạp tinh bước!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, U &# 8 &# 32; Tiêu Nhược Thần lúc này sử dụng, rõ ràng là bá thể ngôi sao quyết bên trong đạp tinh bước.

“Bốp!”

Phản ứng của hắn đồng dạng không chậm, trước tiên dùng khí ấn ngưng đọng ở phía sau, hóa thành một đôi cánh, nhẹ nhàng một tấm, biến hóa phương vị.

“Huyễn thiên thần dực!”

Trong giây lát này, Diệp Vong Xuyên cùng Khê Nguyệt Dao cũng là lớn kinh, phóng tầm mắt cửu thiên, tài năng ở trên tốc độ đuổi theo đạp tinh bước duy nhất một món binh khí, chính là huyễn thiên thần dực!

Tiêu Vũ bất cứ có vật ấy!

“Không đúng, đây không phải thật huyễn thiên thần dực, chỉ là biến hóa ra!” Diệp Vong Xuyên lộ ra mạnh mẽ thần niệm, lập tức nhận thấy được dực cùng trong truyền thuyết cái kia huyễn thiên thần dực bất đồng.

“Bốp!”

Trong chớp mắt, Tiêu Nhược Thần bước chân cử động nữa, trong nháy mắt, hắn ít nhất đã biến ảo ngàn cái phương vị. Một bên khác Tiêu Vũ, cũng giống như thế, huyễn thiên thần dực triển khai, hai người tốc độ nhanh liền mắt thường đều không thể bắt, chỉ có mạnh mẽ thần niệm, tài năng miễn cưỡng bắt lấy tốc độ của hai người này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 311: Chiến!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bên trong chiến trường, Tiêu Nhược Thần thân thể như quỷ my, mỗi bước ra một bước, đều là lướt ngang trăm dặm, mà quỷ dị khó lường, không có dấu vết mà tìm kiếm.

Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực, đồng dạng được xưng cửu thiên cực nhanh, thân hình bỗng nhiên đông bỗng nhiên tây.

Trận này đại chiến, trang nghiêm đã biến thành một hồi tốc độ cuộc chiến, hai người tốc độ kinh người, mặc dù là Diệp Vong Xuyên cùng Khê Nguyệt Dao, nhìn ra đều là kinh hãi không thôi.

“Hắn có Thánh cảnh tu vi, trong cơ thể ngôi sao, chỉ sợ đã đạt đến ngàn vạn số lượng, mà ta chỉ ngưng tụ mười vạn ngôi sao, dù cho đồng dạng kêu gọi 9 Thiên Tinh lực, cũng không cách nào cùng hắn hiện tại chống lại!”

Tiêu Vũ thân hình giống như một tia sáng trắng, một bên phi hành tốc độ cao, óc một bên nhanh chóng vận chuyển.

Mặc dù cảnh giới tạm thời tăng lên, nhưng trong cơ thể có bao nhiêu ngôi sao, liền có thể mượn tới trong hư không bao nhiêu ngôi sao sức mạnh. Tiêu Nhược Thần cảnh giới ở trên hắn, ngưng tụ ngôi sao ngàn vạn, cùng hắn mười vạn số lượng, cách biệt quá xa.

“Ầm!”

Tiêu Vũ huyễn thiên thần dực, chung quy chỉ là diễn biến mà đến, bị Tiêu Nhược Thần dùng đạp tinh bước đuổi theo, hai người chính diện giao thủ.

Thời điểm này, Tiêu Vũ dùng tới hết thảy có thể dùng sức mạnh, cường hãn thân thể lực lượng, chiến chữ ấn, bất diệt âm dương trải qua, lực hỗn độn hết mức thêm vào, cùng Tiêu Nhược Thần đối đầu.

Hai người đồng thời run nhẹ, một đòn trở ra, vừa là triển khai cực nhanh, tiếp tục lôi kéo.

“Nhục thể của ngươi cường độ, vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, có điều dù vậy, ngươi giống nhau phải thua!” Tiêu Nhược Thần có chút kinh ngạc, nhưng vẫn là bá đạo.

Có cửu thiên công thứ nhất, hắn tin tưởng ở cùng trong cảnh giới, không ai có thể cùng hắn một trận chiến, dù cho Tiêu Vũ lâm thời có không kém gì tu vi của hắn, hắn cũng không cho là mình thất bại.

“Lục đạo luân hồi!” Tiêu Vũ hừ lạnh, lục đạo dấu ấn lấy ra, ở tự thân quanh thân tạo ra lĩnh vực.

“Ầm!”

Hai người lại gần người, hắn dùng lĩnh vực lực lượng áp chế Tiêu Nhược Thần tu vi, nhưng mà, lần này Tiêu Nhược Thần thân thể phát sáng, một luồng chí cương chí dương khí tức lộ ra, khiến nhục thể của hắn lực lượng một lần nữa tăng vọt.

Lại một đòn trở ra, song phương đồng dạng không làm gì được lẫn nhau.

“Thần mặt trời thể!” Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, dựa vào trong cơ thể hỗn độn khí, cùng với bất diệt âm dương trải qua, nhục thể của hắn rốt cục không giống như chư tinh gia thân Tiêu Nhược

Thần yếu, có lực đánh một trận.

Nhưng mà,

Tiêu Nhược Thần vẫn còn có được thần mặt trời thể. Loại thể chất này tiên thiên liền có cường hãn thân thể, hơn nữa bá thể ngôi sao quyết, càng làm cho bộ thân thể này có vẻ khủng bố.

Nếu không có hắn dùng lĩnh vực lực lượng loạn tu vi, vừa mới lần đó gần người kết quả, cũng không phải như bây giờ.

Một mặt khác, Tiêu Nhược Thần đồng dạng giật mình, hắn đồng thời vận dụng bá thể ngôi sao quyết cùng thần mặt trời thể, Tiêu Vũ lại còn có thể cùng hắn chiến bình!

Điều này làm cho sắc mặt của hắn hơi bị lạnh, cảm giác nhận lấy lớn lao khuất nhục.

“Chiến!” Tiêu Nhược Thần phẫn nộ, liên tục ra tay.

Tiêu Vũ đồng dạng chiến đến cuồng bạo, lĩnh vực lực lượng thời khắc bao trùm quanh thân, song phương chỉ cần tiếp cận, Tiêu Nhược Thần tu vi cũng sẽ bị lĩnh vực chỗ loạn.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Hai người tốc độ kinh người, liên tục giao thủ, vô số núi lớn lún xuống, càng không biết hủy đã đi bao nhiêu rừng rậm.

Trong núi vạn thú bôn ba, ai cũng sợ hãi, liền ngay cả trên bầu trời trăng sao, tựa hồ cũng vì đó chấn động, lúc sáng lúc tối.

“Cái này Tiêu Vũ, rốt cuộc là ai?” Diệp Vong Xuyên càng ngày càng kinh ngạc, có thể cùng Tiêu Nhược Thần chiến đến trình độ này, Tiêu Vũ thực lực, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Hai người kia ở giữa đại chiến, đã kéo dài hồi lâu, này cùng ở tại bọn hắn sau khi tiến vào vùng thế giới nhỏ này người trẻ tuổi, có không ít bị trận này đại chiến hấp dẫn mà đến.

Nhìn thấy tên vang chín tầng trời nhân vật nổi tiếng Tiêu Nhược Thần, lại cùng người chiến tới trình độ này, tất cả mọi người là trợn mắt ngoác mồm, âm thầm suy đoán Tiêu Vũ lai lịch.

“Hắn là Tiêu Vũ, trước khi cùng Bạt Sơn từng giao thủ, thân thể lực lượng gượng đến kinh người!”

“Nguyên lai là hắn, chẳng trách có thực lực như thế? Nhưng hắn không phải Hồn cảnh tu vi gì, làm sao đột nhiên thì đi vào hư cảnh? Nhanh như vậy đã đột phá gì?”

Có một bộ phận người nhận ra Tiêu Vũ, khuynh khắc gian, Tiêu Vũ tên thần tốc truyền ra.

Có thể cùng Tiêu Nhược Thần chiến đến trình độ này, vô luận hắn là ai, thân phận gì, từ sau ngày hôm đó, tên này, chắc chắn đều sẽ bị người khắc họa, thậm chí vang vọng toàn bộ cửu thiên!

“Khụ!”

Đại chiến không ngớt, hai người đã chiến đến cuồng bạo, Tiêu Nhược Thần khóe miệng dính máu, Tiêu Vũ đồng dạng sắc mặt trắng bệch, trên người tràn đầy vết máu.

“Ta là vô địch, hôm nay ngươi chắc chắn sẽ thất bại!” Tiêu Nhược Thần đến tận đây vẫn là chiến ý vang dội, như cái đế vương vậy.

Hắn đang khi nói chuyện, trên người phát sáng, mấy viên ngôi sao bay ra, lộ ra hào quang màu bích lục, đem cả người hắn bao phủ. Tại loại này bích quang bên dưới, hắn chịu thương thế, lại đang nhanh chóng khôi phục.

“Bá thể ngôi sao quyết quả nhiên bá đạo, trong cơ thể chư tinh diệu dụng vô cùng, có thể làm cho thương thế thần tốc khôi phục, có thể nói thân thể không xấu!”

Khắp nơi người vừa là kiêng kỵ, vừa là than thở. Này công tên ngày xưa sớm truyền khắp cửu thiên, lúc trước cửu thiên Tinh chủ, thân thể không xấu, có thể nói bất tử chiến thần, ai người không biết?

Bây giờ, Tiêu Nhược Thần đem bá thể ngôi sao quyết sửa đến nước này, đã mơ hồ có thể thấy được ngày xưa Tinh chủ phong cách vô địch.

Tiêu Vũ mặc dù có thể cùng hắn chiến bình, nhưng song phương bị thương, Tiêu Nhược Thần nhưng có thể thần tốc khôi phục, tiếp tục như vậy, Tiêu Vũ sớm muộn đều phải bại một lần!

“Xem ra, cửu thiên công thứ nhất tuyệt đối không phải hư danh, riêng là thân thể này không chén, cùng cảnh giới ai có thể địch? Sớm đứng ở cảnh bất bại!”

“Cái này Tiêu Vũ mặc dù tươi đẹp, nhưng chỉ sợ vẫn là phải thua, có điều, bại bởi Tiêu Nhược Thần cùng bá thể ngôi sao quyết, hắn cũng thua không oan uổng!”

Mọi người than thở, tựa hồ đã nhìn thấy Tiêu Vũ bị thua kết quả.

“Ngũ hành ngôi sao?” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không không quen biết Tiêu Nhược Thần thi triển thủ đoạn.

Ngũ hành hành trình, hành thổ ngôi sao ẩn chứa đại địa chi lực, Mộc hành ngôi sao thì lại đại diện thịnh vượng sinh cơ, này hai sao lực lượng vận chuyển, liền có thể thần tốc chữa trị thương thế, hắn trước đây liền từng dùng qua.

Thấy vậy, hắn cũng không nhàn rỗi, vận chuyển Thần lực, trên người sáng lên một loại màu trắng quang mang, đem toàn thân hắn bao phủ. Này bạch quang thoạt nhìn vô cùng thánh khiết, làm cho người ta một loại thần thánh không thể xâm phạm mùi vị.

Bất diệt âm dương trải qua, kinh này cùng bá thể ngôi sao quyết dung hợp làm một, &# 85 vừa diễn hóa ra hỗn độn khí sau, trong đó sức mạnh của sự sống, dùng để chữa thương hiệu dụng đã xa so với quá khứ rõ ràng.

Chỉ là trong nháy mắt, Tiêu Vũ thương thế, đồng dạng cũng là khôi phục như lúc ban đầu.

“Tiêu Vũ cũng nắm giữ mạnh mẽ phương pháp chữa thương?”

“Đây là phương pháp gì, khôi phục tốc độ, lại vắng mặt bá thể ngôi sao quyết bên dưới?”

“Kể từ đó, trận chiến này ai thắng ai thua, còn chưa biết được?”

Mọi người vừa khiếp sợ, chỉ cảm thấy Tiêu Vũ cho người cảm giác càng ngày càng thần bí, hắn lại cũng nắm giữ vắng mặt bá thể ngôi sao quyết bên dưới phương pháp chữa thương.

Phương pháp này quý giá dị thường, ở trong chiến đấu lập tức chữa trị thương thế, có thể nói bất tử!

Tiêu Nhược Thần xuất thân Nhật Nguyệt cung, là Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử, vừa tu luyện bá thể ngôi sao quyết, có phương pháp này hoàn toàn không kỳ quái, có thể Tiêu Vũ một vô danh tiểu bối, lại cũng nắm giữ loại này nghịch thiên cũ pháp!

Trong mắt mọi người tia sáng kỳ dị liên tục, đối với cái này đột nhiên xuất hiện vô danh người, càng hiếu kỳ, với trận chiến này càng ngày càng trông chờ.

Chương 312: Nguyên Thủy Thánh Thụ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai đại thiên kiêu, đánh lâu chưa đừng, trong trận chiến này bất kể là Tiêu Nhược Thần còn là Tiêu Vũ, hai người thể hiện ra thực lực đều khiến mọi người không dứt thán phục.

Tiêu Nhược Thần, hắn từ Nhật Nguyệt Thần cung bên trong đi ra, càng Nhật Nguyệt Thần Quân Mạc Thương đệ tử thân truyền, danh tiếng vang vọng cửu thiên, có thần mặt trời thể, cùng cảnh giới bên trong, ngoại trừ mấy vị kia vô thượng chí tôn truyền nhân ở ngoài, không có người nào khả năng hắn sánh vai.

Hắn còn có tu bá thể ngôi sao quyết, này quyết được xưng cửu thiên công thứ nhất, càng ngày xưa cửu thiên Tinh chủ tu luyện công quyết, là vô địch tượng trưng, bây giờ Tiêu Nhược Thần, trên người đồng dạng đã hiện ra vài phần vô địch tư thế, được người gọi là cái kế tiếp cửu thiên Tinh chủ.

Mà một bên khác, Tiêu Vũ một không có tiếng tăm gì tiểu nhân vật, có thể cùng hắn chiến bình, đồng dạng làm người tràn ngập chấn động, không dứt suy đoán lai lịch của hắn, khiến người ta cho là hắn có thể là một vị khác vô thượng chí tôn dạy dỗ nên nhân vật, nếu không không thể nào cùng Tiêu Nhược Thần chiến đến mức độ như vậy.

“Đoành!”

Hai người lại một lần giao thủ, sau đó xa xa thối lui, cái kia tốc độ kinh người, khiến cho mọi người đều vì thế mà chấn động. Chỉ là dựa vào bọn họ cực nhanh, có thể đuổi theo bọn họ, cũng đã không có bao nhiêu người.

Tiêu Nhược Thần sắc mặt lạnh như băng, đứng chắp tay, không xuất thủ nữa, chỉ là lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Một bên khác Tiêu Vũ, cũng là không nói gì, Tiêu Nhược Thần so với hắn trong tưởng tượng còn muốn xuất sắc, thiên tư đuổi sát ngày xưa Mạc Thương, là số ít có thể cho hắn cảm thấy thay đổi sắc mặt người.

Đặc biệt là, hắn bây giờ còn chưa trưởng thành, nếu thật trưởng thành, cái này tất nhiên vừa sẽ là một đại kình địch của hắn, đối với hắn tạo thành uy hiếp, vắng mặt Mạc Thương bên dưới.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Càng ngày càng nhiều người xuất hiện, tới chỗ này. Tiêu Nhược Thần ánh mắt nhẹ nhàng, ở những người này ở trong, thấy được rất nhiều quen thuộc, mà làm hắn kiêng kỵ bóng người.

Hoàng loài, Long tộc, Lăng Tử Xuyên các loại những nhân vật này trước sau hiện thân, hắn lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Tha cho ngươi một mạng, ngày khác nhất định chém ngươi!”

Hắn thập phần quyết đoán, lưu lại một câu nói này sau, trực tiếp nhằm phía phương xa, rời đi luôn.

“Hắn cứ đi như thế?” Nhị Hắc kinh ngạc, thoạt nhìn Tiêu Nhược Thần cũng không giống này sẽ kiêng kỵ những người khác người, kiêu ngạo vô song, làm sao lại bởi vì những người khác đến mà thu tay lại?

“Hôm nay trình diện, lai lịch đều không nhỏ, hắn thì không muốn ở trước mặt những người này bại lộ nhiều lắm thủ đoạn.”

Diệp Vong Xuyên tựa hồ có thể nhìn thấu Tiêu Nhược Thần ý nghĩ, nhẹ nhàng thở dài: “Cái này cũng là hắn phi phàm chỗ, biết thu liễm, mà sẽ không bởi vì nhất thời cơn giận, liền đem chính mình hết thảy thủ đoạn đều bại lộ ở trước mặt người.”

Nhị Hắc cái hiểu cái không,

Nhưng là minh bạch, ở vào thời điểm này, có thể quyết đoán thu tay lại, đích xác không dễ dàng. Bằng này một điểm, Tiêu Nhược Thần liền so với Tiêu Vũ trước đây gặp gỡ qua này đối thủ, càng thêm nguy hiểm.

“Bốp!”

Tiêu Vũ vỗ hai cánh, trở lại Khê Nguyệt Dao bên cạnh, thành khẩn nói: “Đa tạ.”

Nếu như không có Khê Nguyệt Dao tiếng đàn giúp hắn tạm thời tăng lên cảnh giới, chỉ sợ hắn liền cùng Tiêu Nhược Thần đánh nhau chính diện tư cách đều không có, dù sao giữa hai người chênh lệch cảnh giới, là cái gì cũng không cách nào bổ khuyết.

Sâu sắc nhìn Tiêu Vũ sau lưng cái kia đôi cánh chim, Khê Nguyệt Dao ngừng lại tiếng đàn, vẫn chưa nhiều lời, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu.

Tiêu Vũ biết, hắn được cho không rõ lai lịch, Khê Nguyệt Dao đối với hắn vẫn có cảnh giác, lúc này cũng phớt lờ, một lần nữa trở lại Diệp Vong Xuyên cùng Nhị Hắc bên cạnh.

“Không thấy được, ngươi lại còn có thực lực thế này, nếu là tu vi tiến thêm một bước nữa, đạt được Thánh cảnh, liền có thể cùng mỗi một đại đỉnh tiêm chí tôn hậu nhân tranh đấu.” Diệp Vong Xuyên không dứt ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, một bộ phi thường bất ngờ dáng vẻ.

“Ngươi không phải đã nói rồi sao, làm người phải khiêm tốn, ta người này từ trước đến giờ đều là như thế!” Diệp Vong Xuyên là cố nhân sau khi, Tiêu Vũ đối với hắn cũng không ác cảm, nghe vậy cười nói.

Diệp Vong Xuyên sửng sốt, cười ha ha, nói: “Ngay cả ta trước khi đều bị ngươi lừa gạt được, quả nhiên biết điều, giống như ta biết điều, ha ha ha ha……”

Nhìn thấy đại chiến kết thúc, khắp nơi người trẻ tuổi, cũng là lục tục tản đi, chỉ là ở trước khi rời đi, không ít người ánh mắt đều ở đây Tiêu Vũ trên người không dứt đánh giá, đặc biệt là nhìn thấy hắn và Diệp Vong Xuyên như thế thân cận, không ít người trong mắt đều là lộ ra sắc mặt khác thường.

Ở những trong ánh mắt kia, Tiêu Vũ cảm giác được vài đạo sắc bén mà nguy hiểm ánh mắt, trong lòng hắn than khẽ, biết sau trận chiến này, chỉ sợ mấy vị kia tuyệt thế thiên kiêu, cũng đã nhớ kỹ hắn.

Trong lòng hắn cảm nhận được vài phần áp lực, lần này là mượn Khê Nguyệt Dao tiếng đàn, tài năng cùng này nhân vật thiên kiêu một trận chiến, nếu là sau khi gặp lại những người này, chỉ sợ cũng không phải là vậy dễ đối phó.

“Muốn phải tăng thêm một bước cảnh giới của mình, tài năng ở trong môi trường này đứng vững gót chân!” Hắn nắm chặt nắm đấm, thầm hạ quyết tâm.

“Đi thôi, một vị Thần Cảnh cường giả mở ra tiểu thế giới, phương diện này có thể có không ít thứ tốt, cũng đừng làm cho những người khác giành trước.” Diệp Vong Xuyên cười hắc hắc nói: “Ngươi biết điều phong cách, rất được lòng ta, chúng ta sau khi liền hành động chung a, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau!”

Tiêu Vũ không nhịn được lườm một cái. Hắn để ẩn giấu thân phận, đó là thật biết điều, liền bá thể ngôi sao quyết đều không dám dùng. Nhưng này Diệp Vong Xuyên, trước đó không lâu rồi cùng Tiêu Nhược Thần đánh một hồi, bây giờ người nào không biết tên của hắn, cái kia cũng có thể kêu biết điều?

Có điều lại nói đừng đến, hắn lần này cũng giống như vậy, cùng Tiêu Nhược Thần đánh một trận xong, chỉ sợ tên của hắn, không bao lâu nữa, sẽ mọi người đều biết. Nhìn từ điểm này, hắn và Diệp Vong Xuyên quả thật rất giống.

Mọi người tản đi, ở vùng thế giới nhỏ này bên trong tìm kiếm, ý đồ tìm tới hoang trời Chiến Thần để lại một vài thứ.

Không lâu sau, Diệp Vong Xuyên mang theo bọn họ, tìm được rồi một cây cây ăn quả, trên cây treo đầy thơm dịu tràn ra bốn phía đỏ thắm trái cây, mùi trái cây tràn ngập, chỉ là ngửi được thứ mùi đó, liền tựa hồ khiến người ta có loại vũ hóa cảm giác.

“Nguyên thủy Thánh thụ!” Tiêu Vũ rất là kinh ngạc.

Loại này cây ăn quả, là một thế giới sơ khai thời gian tạo ra, cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, sinh ra ở thế giới ban đầu, ẩn chứa nguyên thủy nhất sức mạnh, cùng một thế giới cùng sinh trưởng.

Mặc dù phía thế giới này là bởi vì mở ra, nhưng bực này Thánh thụ, quả bên trong ẩn chứa sức mạnh cũng hết sức kinh người, mỗi một trái đều có thể nói chí bảo.

“Khà khà, ta liền biết, hoảng trời Chiến Thần đã mở ra phía thế giới này, khẳng định tồn tại nguyên thủy Thánh thụ!” Diệp Vong Xuyên hai mắt tỏa ánh sáng, vẻ mặt đắc ý.

Tiêu Vũ cùng hắn liếc mắt nhìn nhau, hai người cùng nhau động lên, triển khai cực nhanh, nhằm phía viên kia cây ăn quả.

“Tiểu tử, đừng đoạt, làm người muốn nhã nhặn!” Diệp Vong Xuyên ngay từ đầu còn thập phần bình tĩnh, khi nhìn thấy Tiêu Vũ đột nhiên bá một tiếng biến thành mười cái Tiêu Vũ, thần tốc hái trái cây trên cây, lập tức mù quáng, mắng: “Tiểu tử ngươi không tử tế, đây là bí thuật gì? Đại gia ngươi, cút ngay, cây này là ta tìm tới!”

Tiêu Vũ nơi nào quản hắn, loại này Thánh thụ trái cây đúng là hắn bây giờ cần nhất, hắn vận chuyển chiến chữ ấn, phân ra chín đạo hóa thân, trong chớp mắt hái đã đi trên cây hơn nửa trái cây.

“Ha ha ha ha, đen gia ta tới rồi!” Nhị Hắc phát sinh hưng phấn kêu to, theo sát ở hai người phía sau, nhằm phía cây ăn quả.

Nhưng mà, rầm một tiếng, hắn bị một cước đạp trở về, bay ra thật xa.

“Đại gia ngươi, ai đá ta!” Hắn nổi giận đùng đùng đứng dậy, mù quáng lại xông về, kết quả vừa là một cước, đem hắn bị đá xa hơn.

“Ngươi chính là một món binh khí, thứ này đối với ngươi vô dụng, cho ngươi ăn, đó là lãng phí!” Một thanh âm truyền quay lại, đem Nhị Hắc tức giận đến tại nguyên chỗ dậm chân.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 313: Phá Hư Cảnh Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thấy Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên giành cướp trái cây trên cây, Nhị Hắc khí được yêu thích đều tái rồi. Hiếm thấy tìm tới như thế thánh vật, hắn lại là nửa điểm chỗ tốt đều không vớt được, gấp đến độ vò đầu bứt tai.

Tuy nhiên không biện pháp, bất kể là Tiêu Vũ hóa thân, còn là Diệp Vong Xuyên, hai người kia đều không phải của hắn khả năng đối phó được, coi như muốn cướp cũng đoạt không qua, chỉ có thể ở bên cạnh trơ mắt thấy.

Chưa qua chốc lát, trái cây trên cây đã bị hái sạch, Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên một lần nữa rơi xuống đất.

Chỉ thấy Diệp Vong Xuyên hai mắt đỏ chót, một phát bắt được Tiêu Vũ áo, cuồng hống nói: “Tiểu tử, ngươi quá không hiền hậu, lại đoạt nhiều như vậy, không được, ngươi cầm bao nhiêu, đạt được một nửa cho ta, bằng không ta không để yên cho ngươi!”

Vừa mới hai người tranh cướp, Tiêu Vũ phân ra chín đạo hóa thân, lại thêm bản tôn, hơn phân nửa trái cây đều bị hắn hái được, Diệp Vong Xuyên không vội mới là lạ.

“Nhã nhặn, làm người muốn nhã nhặn!” Tiêu Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn, chầm chậm nói: “Dùng thân phận của ngươi cùng thực lực, mấy thứ này còn theo ta tranh, ngươi cũng quá không có suy nghĩ!”

“Ta nhã nhặn ngươi nhị đại gia!” Diệp Vong Xuyên gầm lên, nào còn có trước khi nửa điểm nhã nhặn khí, tức giận đến tóc đều đứng dậy đi, cầm lấy Tiêu Vũ áo liều mạng lay động, “nhiều như vậy trái cây, ngươi ít nhất cầm hai phần ba, bằng ngươi cảnh giới bây giờ, ngươi tiêu hóa được không? Ta không quan tâm, ngươi không chia cho ta, ta với ngươi liều mạng!”

Bực này thiên địa sơ khai lúc đản sinh Thánh thụ, giá trị kinh người, trái cây bên trong ẩn chứa tất cả đại đạo lực lượng, hơn nữa đều là bản nguyên nhất đạo lực, chính là Diệp Vong Xuyên xuất thân bất phàm, cũng không khả năng không để ý thứ này.

Hắn vốn cho rằng bằng giữa hai người chênh lệch cảnh giới, Tiêu Vũ không thể giành được qua hắn, gì muốn Tiêu Vũ lại hóa ra chín đạo hóa thân, đem hơn phân nửa trái cây đều cho đoạt.

“Thả ra, ngươi mau buông ra!” Gặp Diệp Vong Xuyên tức giận, Tiêu Vũ cũng thật sợ hãi hắn liều mạng, nói: “Tất cả mọi người là người có văn hóa, có lời gì không thể cố gắng nói, ngươi buông ta ra trước!”

Cái tên này thực lực không tầm thường, e sợ không giống như Tiêu Nhược Thần yếu, nếu quả thật ép hắn, Tiêu Vũ cũng sợ hắn trở mặt.

Diệp Vong Xuyên nghiến răng nghiến lợi, lúc này mới buông ra Tiêu Vũ. Tiêu Vũ lấy ra mấy viên trái cây, lạnh đến trên tay hắn, sắc mặt của hắn nhất thời vừa chìm xuống dưới, hét lớn: “Ngươi mẹ nó đùa ta? Ngươi nhiều hơn ta đến trái cây ít nhất cũng có trăm viên, ngươi mượn này mấy viên đuổi ta?”

Tiêu Vũ mặt không đỏ tim không đập, nói: “Đại ca, ngươi đã sớm đi vào Thánh cảnh, trái cây này đối với ngươi mà nói mặc dù hữu dụng, nhưng hiệu quả cũng không phải vậy mạnh, đối với ta cũng không giống nhau, ta mới Hồn cảnh, trái cây này dùng ở trên người ta so với dùng ở trên thân thể ngươi hiệu quả tốt!”

Diệp Vong Xuyên trừng mắt không nói lời nào, rõ ràng một bộ không chịu thoái nhượng tư thế.

“Ngươi nghĩ a, chúng ta bây giờ là chung nhau, trái cây này nhiều cho ta, nếu là ta đột phá, ngươi và ta liên thủ, sau khi không phải có thể được càng nhiều đồ tốt gì? Bây giờ trả giá, là vì sau khi thu hoạch!” Tiêu Vũ nói khoác không biết ngượng, thẳng thắn nói.

Diệp Vong Xuyên có chút ý động, Tiêu Vũ thực lực rõ như ban ngày, thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng nếu quả thật cùng cái khác thiên kiêu tiếp xúc, cũng chưa chắc khả năng tranh đến cái gì. Nếu như Tiêu Vũ thật có thể nhờ vào đó đột phá, bọn họ liên thủ, nhất định có thể tranh đến càng nhiều cơ duyên.

“Thêm nữa, ta bây giờ lấy thêm, cũng không phải lấy không ngươi.” Tiêu Vũ cười nói: “Chờ ta ăn này trái cây, sau khi lấy được nữa những vật khác, ta lại bồi thường ngươi còn không được sao? Bởi như vậy ngươi cũng sẽ không lỗ!”

Nghe vậy, Diệp Vong Xuyên sắc mặt cuối cùng dễ nhìn rất nhiều, nói: “Cái kia nói xong rồi, sau khi nếu là lần nữa những vật khác, ta muốn cầm đầu!”

“Đây là đương nhiên!” Tiêu Vũ liền vội vàng gật đầu, đã thấy Diệp Vong Xuyên trong mắt ánh sáng lấp lóe, nhất thời minh bạch, cái tên này muốn hắn câu nói này.

Hắn đều không phải là thật muốn cướp lấy trái cây, vì chính là hắn cái hứa hẹn này. Lại bị gài bẫy một hồi, Tiêu Vũ thầm cười khổ, nhưng là không đi tính toán, Diệp Vong Xuyên có thể cùng hắn chia sẻ này trái cây, đã được cho hiếm thấy.

“Vậy ngươi trước tiên tìm một nơi, phục rồi này trái cây, nhìn có thể hay không đột phá, ta trước tiên nhìn xung quanh, có thể hay không tìm tới cái khác thứ tốt, tối nay lại tới tìm ngươi.” Diệp Vong Xuyên sắc mặt trở nên cực nhanh, này lại đã như là cái gì cũng đã xảy ra giống nhau.

Tiêu Vũ đối với cái tên này cũng là phục rồi, vừa là bất đắc dĩ vừa buồn cười. Diệp Vong Xuyên lúc này rời đi, Tiêu Vũ tất là tìm địa phương, để Nhị Hắc hộ pháp, lấy ra một trái, đưa vào trong miệng.

Cắn một cái dưới, chỉ cảm giác quả mùi thơm khắp nơi, vừa vào miệng liền tan ra, hai cỗ mát mẻ một luồng truyền vào nhục thể của hắn, phát tán trong cơ thể các nơi, một cỗ khác thì lại chảy về phía mi tâm, sáp nhập vào nguyên thần của hắn.

Thời điểm này, Tiêu Vũ thân thể không chỉ phát sinh tia sáng chói mắt, trong cơ thể càng phát sinh một luồng thần bí tiếng rung, phảng phất xuyên qua rồi muôn thuở, hoặc như là đại đạo trong lúc đó, tựa hồ chỉ cần nghe đến này âm, liền có thể khiến người ta ngồi ngộ đạo.

Nhục thể của hắn lực lượng, vào đúng lúc này lại có rõ ràng tăng trưởng, trong mi tâm nguyên thần, cũng trở nên kim quang rực rỡ, thần dị phi thường.

Luyện Thần cảnh, cảnh giới này, này đây trong thiên địa tất cả đại đạo, rèn luyện nguyên thần, khiến tự thân nguyên thần tiến một bước thăng hoa.

Nguyên thủy Thánh thụ sinh ra vào thế giới sơ khai, vạn đạo mới bắt đầu, ở trong ẩn chứa chính là thuần túy nhất các loại đạo lực, loại sức mạnh này hòa vào trong nguyên thần, làm cho Tiêu Vũ có một loại muốn vũ hóa phi thăng, hóa thân làm đạo giống như cảm giác.

Trong cơ thể đạo âm kéo dài chốc lát, liền an tĩnh đi xuống, này trái cây sức mạnh thập phần thuần túy, trong chớp mắt liền bị Tiêu Vũ hấp thu sạch sành sanh.

Hắn vừa lấy ra một quả trái cây nuốt vào, đạo âm lại nổi lên, thân thể cùng nguyên thần một lần nữa phát sáng, khiến cho hắn có vẻ càng thần dị.

Như thế một viên lại một quả, làm Tiêu Vũ uống gần trăm viên trái cây, đột nhiên, thần hồn của hắn phát sinh một tiếng kêu khẽ, ở tại đỉnh đầu, một hơi linh tuyền đột nhiên xuất hiện, suối bên trong chảy ra dòng nước nhỏ róc rách.

“Động Hư cảnh!”

Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, trăm viên trái cây ẩn chứa thuần túy nhất đạo lực, rốt cục để nguyên thần của hắn ở Luyện Thần cảnh giới đạt được viên mãn, từ Hồn cảnh vỡ nát vào hư cảnh.

Cảnh giới này, phải mở ra chín thanh linh tuyền, bởi vậy vừa gọi bằng cửu tuyền cảnh, cũng gọi bằng phá hư cảnh.

Hắn tiếp tục lấy ra còn lại trái cây, không dứt đưa vào trong miệng, chỉ thấy trên đỉnh đầu hắn chiếc kia linh tuyền trở nên càng lúc càng lớn, suối bên trong rỉ ra thanh lưu, cũng càng ngày càng tráng kiện.

Như thế không dứt dùng còn lại trái cây, làm Tiêu Vũ đem hết thảy trái cây dùng hết, trên đầu hắn chiếc kia linh tuyền, đã trở nên thập phần to lớn, ở trong tuôn ra nước suối như là một cái Cự Long, không dứt vọt tới nhục thể của hắn cùng trong nguyên thần.

“Mặc dù là ta kiếp trước ở cảnh giới này, này linh tuyền cũng không có khổng lồ như thế!”

Tiêu Vũ nhìn về phía cái này linh tuyền, trong lòng thất kinh. Đạt được cảnh giới này, thực lực khác nhau liền ở chỗ này linh tuyền, linh tuyền càng là to lớn, liền có thể từ đó thu được càng nhiều sức mạnh, thực lực liền càng kinh người.

Hắn bây giờ mặc dù chỉ mở ra cái thứ nhất linh tuyền, nhưng này suối khoảng cách, cũng đã vượt qua hắn kiếp trước thứ một dòng suối. Hơn nữa nhìn dáng dấp, cái này còn không phải cực hạn, tựa hồ này một dòng suối, còn có cực lớn trưởng thành không gian.

“Chẳng lẽ là vì chiến chữ ấn, cùng hoàn mỹ sinh linh nguyên nhân?” Tiêu Vũ thấy cái này linh tuyền, loáng thoáng tựa hồ tướng thông cái gì.

Chương 314: Hư Cảnh Thánh Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thể cảnh, là tu luyện thân thể, khiến nghiêng người không dứt mạnh mẽ. Hồn cảnh, là ngưng tụ nguyên thần, và dùng bên trong đất trời đại đạo lực lượng rèn luyện, mà hư cảnh, thì lại vừa là một cái khác cảnh giới toàn mới.

Bất kể là thể cảnh, còn là Hồn cảnh, lúc tu luyện, đều vòng không khai thiên địa, cùng với trong thiên địa tất cả đại đạo.

Trong đó thể cảnh từ không cần phải nói, là dựa vào trong thiên địa các loại sức mạnh, để hoàn thành đối với thân thể tăng cường, Hồn cảnh, cũng là dựa vào sức mạnh đất trời, mạnh mẽ nguyên thần.

Mà tới được hư cảnh, tất là đạt đến một cảnh giới toàn mới, cảnh giới này, không muốn nhận sự giúp đỡ thiên địa, cũng không muốn nhận sự giúp đỡ các loại đại đạo, mà là, mở ra tự thân!

Như thế nào nói? Đạo không chỉ tồn tại giữa thiên địa, càng tồn tại ở tự thân trong vòng.

Muốn ngộ được chân chính đạo của đất trời, thì lại trước phải, muốn thấy rõ tự thân chi đạo, này, cũng là thời cổ xưng chân ngã.

Thể cảnh cùng Hồn cảnh, hai đại cảnh giới Thần lực, đều là từ bên trong đất trời, ngưng tụ đến, nấp trong người, mà hư cảnh, thì lại phải đem thiên địa vạn vật, coi là vô căn cứ, mở ra ẩn giấu với tự thân bên trong không biết chi đạo, ngưng tụ thành chín thanh linh tuyền.

Cửu tuyền vừa hiện, liền có liên tục không ngừng sức mạnh từ suối bên trong tuôn ra, thai nghén cùng ân cần săn sóc tự thân.

Đạt được cảnh giới này sau, tu luyện người, sẽ không còn nhận sự giúp đỡ thiên địa mà sống, không muốn phải hấp thu trong thiên địa nửa điểm linh khí, bởi vì tự thân cửu tuyền cuồn cuộn không dứt, dù cho thiên địa mục nát, chỉ cần trong cơ thể linh tuyền không làm, liền có thể sinh cơ vô hạn, không già không chết.

Đế, là vô tận trong chúng sanh cái kia số ít mấy cái đứng ở đỉnh điểm người, nhưng theo bản chất tới nói, Đế giả, cũng vẫn là người, chỉ là đứng ở trên đỉnh người mà thôi.

Mà đạt được hư cảnh, liền đã siêu thoát rồi người phạm vi, không già không chết, tuổi thọ vô tận, siêu phàm nhập thánh, vì vậy đạt được cảnh giới này, vừa được gọi là thánh nhân.

Tiêu Vũ cái thứ nhất linh tuyền, mở ra tự thân ẩn giấu linh tuyền, hắn cái này suối bên trong đã bao hàm bị chiến chữ ấn khai phá ra bảo thể, càng đã bao hàm trong cơ thể đã thập phần tiếp cận hoàn mỹ mạng nguyên, vì vậy hắn này cái thứ nhất linh tuyền, còn chưa viên mãn, chính là đã vượt qua kiếp trước.

“Nhục thể của ta, đồng thời tồn tại nhiều loại bảo thể, nếu là một loại bảo thể hóa thành một hơi linh tuyền, này cảnh đại thành thời gian, không biết sẽ là ra sao?”

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Tiêu Vũ trong lòng càng trông chờ. Hắn vô cùng tin tưởng, đời này chí tôn con đường một khi đi tới cuối, nhất định có thể vượt xa kiếp trước.

Hắn kích động trong lòng bên dưới, không nhịn được lên tiếng thét dài, tiếng kêu kinh thiên, xuyên thấu tầng mây dày đặc, càng truyền ra vạn dặm, chấn động quần sơn.

“Đã thành công?” Ở làm hộ pháp cho hắn Nhị Hắc nhất thời mừng rỡ,

Nhưng nghĩ tới sau đó càng khó chiến thắng Tiêu Vũ, sắc mặt vừa khổ xuống dưới.

Tiêu Vũ tiếng kêu xa xa truyền ra, khiến cho tiến vào giới này rất nhiều người đều là thất kinh, đồng thời trông lại, lại không một người gan dạ gần sát, chỉ có mấy cái kia thiên chi kiêu tử ánh mắt lấp lóe, nghe được này tiếng kêu bất phàm.

Thét dài qua đi, Tiêu Vũ đứng dậy, đi ra ngoài, Nhị Hắc thấy hắn đi ra, lập tức chạy tới vây quanh hắn không dứt đánh giá, hồi lâu mới nói: “Tiểu tử ngươi, thành thật giao cho, đột phá đến cảnh giới gì?”

Tiêu Vũ tâm tình thật tốt, mỉm cười nói: “Không can thiệp tới cảnh giới gì, muốn thu thập ngươi cũng dư dả là được rồi.”

Nhị Hắc trừng mắt lên, sau đó sắc mặt phát khổ, không cam lòng xì một tiếng, tựa hồ là biết mình đời này đều không có vươn mình làm chủ ngày đó.

“Theo như ngươi nói bao nhiêu lần, biết điều, biết điều có hiểu hay không!”

Diệp Vong Xuyên vào lúc này bay trở về, nhìn thấy Tiêu Vũ chính là một lần quở trách, “ngươi mới vừa vặn đột phá, thì như thế thét dài, chỉ lo người khác không biết là giống nhau, còn nói mình biết điều!”

Tiêu Vũ cũng không phản bác, hắn đời này đi quá mức ngột ngạt, hét dài một tiếng là khơi thông trong lòng tâm ý, đều không phải là cố ý. Hơn nữa muốn cùng nhiều như vậy thiên kiêu tranh đấu, hắn coi như muốn tiếp tục biết điều, chỉ sợ cũng không thể.

“Có thu hoạch không có?” Hắn nhìn về phía Diệp Vong Xuyên, cái tên này đã đi hồi lâu, tổng không nên tay không mà quay về.

Diệp Vong Xuyên mặc dù ngoài miệng bất mãn, nhưng nhìn Tiêu Vũ trong mắt ngầm có ý thần quang, thân thể dưới tựa hồ cất dấu vô cùng Thần lực, trong lòng cũng là thất kinh, nghe vậy nói: “Có là có, có điều, có thể có chút phiền phức.”

“Hả, tình huống thế nào?” Liền Diệp Vong Xuyên đều nói phiền phức, Tiêu Vũ đúng là hứng thú.

“Vừa đi vừa nói a, ai!” Diệp Vong Xuyên nói xong, bay lên trời.

Tiêu Vũ theo sau lưng, đạt được Thánh cảnh sau khi, trong cơ thể mở ra linh tuyền, có liên tục không ngừng Thần lực, đã khả năng miễn cưỡng đối kháng thiên địa, bay trên trời, mặc dù tốc độ không thể quá nhanh, nhưng ít ra so với đi bộ muốn mạnh hơn nhiều lắm.

Nhị Hắc thân là binh khí, dù chưa đạt được Thánh Giai, nhưng là có thể miễn cưỡng phi hành, đi theo hai người phía sau.

“Trước đây không lâu có người phát hiện một chỗ bí cảnh, rất có thể chính là hoang trời Chiến Thần lưu lại.” Diệp Vong Xuyên ánh mắt lấp loé, nói: “Ta phỏng chừng, Tiêu Nhược Thần tên kia đã sớm biết chỗ này tồn tại, hơn nữa chính là hướng về phía chỗ đó đến.”

Hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh? Không cần phải nói, hoang trời Chiến Thần khi còn sống có các loại bảo vật, tất nhiên đều đặt ở này bí cảnh bên trong.

Một vị Thần Cảnh nhân vật lưu lại bảo vật, trong đó giá trị có thể tưởng tượng được, cho dù là Diệp Vong Xuyên cùng Tiêu Nhược Thần loại này xuất thân bất phàm người, đối với loại địa phương này đồng dạng thập phần để ý.

“Cái kia bí cảnh xuất hiện trong khi, động tĩnh rất lớn, bây giờ hầu như hết thảy đi tới phía thế giới này người, đều đã chạy tới.” Diệp Vong Xuyên nói xong, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ta nhưng để chờ ngươi, mới chờ đến bây giờ, nếu không sớm tiến đến. Ngươi cũng đừng quên trước khi đã nói, nếu lại có thứ tốt, ta muốn cầm đầu!”

Tiêu Vũ nhìn về phía Diệp Vong Xuyên, chỉ thấy Diệp Vong Xuyên mặc dù còn là thánh nhân cảnh giới, nhưng khí tức trên thân, lại trở nên càng thêm nội liễm, liền biết hắn đạt được này trái cây sau, cũng là tiến bộ không nhỏ.

“Này……” Nhị Hắc bay ở phía sau, lúc này yếu ớt mở miệng, nói: “Các ngươi cầm đầu, có thể hay không cũng cho ta dính chút đầu nhỏ?”

Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên liếc mắt nhìn nhau, hai người cười to, tăng nhanh tốc độ, bay tới đằng trước.

“Đoành!”

Tới gần bí cảnh vị trí, còn chưa tiếp cận, liền cảm nhận được phía trước truyền đến kinh người gợn sóng, có người đang ở nơi đó đại chiến.

“Nơi này chôn dấu hoang trời Chiến Thần lưu lại bảo vật, U &# 8 để những bảo vật này, người nơi này đều giết đỏ cả mắt rồi, mỗi người đều có khả năng là địch nhân, ngươi phải cẩn thận!” Diệp Vong Xuyên nghiêm nghị mở miệng, nhắc nhở Tiêu Vũ.

“Cút, ai cản ta thì phải chết!”

Đột nhiên một khí phách thanh âm truyền tới, liền gặp một người trẻ tuổi đại sát tứ phương, quét ngang vô số chặn đường người, nhanh chân tiến vào bí cảnh bên trong.

Thực lực của hắn kinh người, đem tất cả mọi người chấn nhiếp rồi, mọi người yên lặng tránh ra, đúng là không người dám chặn lại đường đi của hắn.

“Bạt Sơn?” Tiêu Vũ kinh ngạc, không ngờ rằng lại gặp được người này.

Hắn nhìn Bạt Sơn khí tức cũng so trước đó càng mạnh mẽ hơn, rõ ràng trước lúc này cũng là có thu hoạch, tu vi tinh tiến rất nhiều.

“Dám cản ta người, chớ trách ta hạ thủ vô tình!”

Lại một cái âm thanh vang lên, lần này, thanh âm này lại là lanh lảnh dễ nghe, cùng Bạt Sơn cái kia bá đạo thanh âm hùng hậu hoàn toàn ngược lại. Tiêu Vũ nhìn lại, vừa kinh ngạc.

“Vũ Liên U? Nàng cũng đột phá đến Thánh cảnh?”

Chương 315+7 Tâm Thần Hoa Sen

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ còn nhớ rõ, lần trước nhìn thấy Vũ Liên U lúc, nàng vẫn chỉ là Luyện Thần cảnh giới, không ngờ rằng mới thời gian ngắn như vậy, liền đạt đến Thánh cảnh. Nghĩ đến nàng này cũng là giống như hắn, ở phía thế giới này bên trong thu được một loại nào đó cơ duyên.

Đến từ bất đồng thế lực nhân vật thiên kiêu cái này đến cái khác xuất hiện, xông vào hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh bên trong, Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên cũng không cam lòng lạc hậu, đồng thời hiện thân, xông vào vào bí cảnh.

“Ầm!”

Bọn họ đồng thời ra tay, quét ra hết thảy chặn đường người, hai người liên thủ, không có người nào có thể ngăn cản, dễ dàng tiến nhập bí cảnh bên trong.

“Là Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên? Bọn họ làm sao tiến tới cùng nhau đã đi?”

“Tiêu Vũ thực lực tựa hồ vừa mạnh hơn, hắn thì đã đột phá đến Thánh cảnh!”

Mọi người nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay, vừa giận vừa sợ. Trước đó không lâu Tiêu Vũ còn chỉ có Hồn cảnh tu vi, lại nhanh như vậy thì đột phá đến Thánh cảnh.

Tại mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên đã đi sâu vào bí cảnh trong vòng, hướng về nơi càng sâu mà đi.

“Nghe nói hoang trời Chiến Thần khi còn sống, có một kiện chí bảo, tên là ngộ đạo bộ, chính là bởi vì có vật ấy, hắn có thể ở ngăn ngắn mấy ngàn năm thời điểm đi vào Thần Cảnh, Tiêu Nhược Thần có phải là vì cái thứ kia mà đến?” Diệp Vong Xuyên một bên bay ở không trung, vừa suy nghĩ.

Tốc độ của bọn hắn cực nhanh, phi hành gian phát hiện mỗi cái phương hướng đều có người ở giao thủ. Hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh, ở chỗ có thật nhiều kinh người gì đó, một vài hiếm thấy linh dược cùng dị bảo, tại đây bí cảnh bên trong thỉnh thoảng xuất hiện, gợi ra mọi người tranh cướp.

“Đó là…… 7 tâm thần hoa sen?” Diệp Vong Xuyên con mắt đột nhiên trợn mắt nhìn, vừa là hưng phấn vừa là giật mình.

Tiêu Vũ nhìn tới, đồng dạng lộ ra vẻ kinh ngạc. 7 tâm thần hoa sen, hoa sen sinh thất tử, mỗi một viên hạt sen, đều đại diện một loại đại đạo, nếu có được, cùng nguyên thần hòa vào nhau, liền có thể khiến người ta sửa hơi lớn đi lên.

Chính là Hồn cảnh người, ăn vào một viên hạt sen, đều có thể lập tức khiến cho nguyên thần đạt được viên mãn, phá vào thánh nhân cảnh giới.

“Bốp!”

Vào đúng lúc này, có mấy đạo thân ảnh cùng nhau động lên, dò ra bàn tay lớn chụp vào gốc kia sen thần.

“Cút, đây là ta!” Diệp Vong Xuyên điên cuồng hét lên một tiếng, tốc độ tăng vọt, một chút đã đến sen thần trước mặt, đưa tay tìm kiếm.

“Hừ!” Hừ lạnh một tiếng, một tóc trắng phơ người trẻ tuổi lấy ra 1 cái chuông lớn, trấn hướng về Diệp Vong Xuyên.

“Keng!”

Tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn vạn dặm,

Diệp Vong Xuyên lông tơ dựng đứng, trước tiên lùi về sau, tránh khỏi đòn đánh này. Hắn lạnh lùng nhìn phía tên nam tử kia, kinh nghi nói: “Thương lan?”

Chiếc chuông lớn kia một đòn chưa thành, bay trở về nam tử tóc trắng trước người, tình cảnh này khiến Tiêu Vũ cảm giác có chút quen thuộc, phảng phất gặp được ngày xưa Thương Minh chí tôn, cầm trong tay chôn chuông thần dáng dấp.

Hiển nhiên, người trẻ tuổi này là Thương Minh chí tôn hậu nhân, trong tay hắn chuông đều không phải là chân chính chôn chuông thần, chỉ là một hàng nhái. Nhưng ngay cả như vậy, thực lực của hắn, vẫn là làm người kiêng kỵ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ cũng động, thừa dịp khe hở này, lấy ra huyễn thiên thần dực, triển khai cực nhanh, bay đến 7 tâm thần hoa sen trước khi.

“Cút!”

Gầm lên giận dữ gian, một bóng người thần tốc tiến lại, ra tay với hắn, người này lại không phải người khác, chính là Tiêu Vũ trước đây không lâu mới thấy được Bạt Sơn.

“Hừ!” Tiêu Vũ cười lạnh, cũng không quay đầu lại, một chưởng vỗ ra.

“Thùng!”

Tiếng kêu rên truyền đến, Bạt Sơn khuôn mặt trắng bệch, bị hắn một chưởng này xa xa đánh bay.

Thời khắc này Bạt Sơn, khắp khuôn mặt là kinh hãi, lúc này mới phân biệt bao lâu, hắn trước đây không lâu vẫn cùng Tiêu Vũ từng giao thủ, khi đó Tiêu Vũ còn khó có thể đau đớn hắn, bây giờ lại liền có thể dễ dàng đưa hắn áp chế?

“Ta cũng không tin ngươi thật sự có mạnh như vậy!”

Hắn phát sinh gầm lên, đảo ngược mà quay về, hóa thành một con to lớn bạch tượng, đỉnh thiên lập địa, như núi cao chót vót, bên cạnh bảy thanh linh tuyền dị thường bắt mắt, to lớn voi chân hướng về Tiêu Vũ đạp đến.

“Cút!”

Tiêu Vũ cũng không lưu tình nữa, trước người một hơi to lớn dị thường linh tuyền hiện lên, suối bên trong tuôn ra liên tục không ngừng Thần lực, khiến nhục thể của hắn lực lượng vào đúng lúc này thần tốc tăng trưởng.

“Ầm!”

Vừa là một quyền, Bạt Sơn to lớn kia hình thể, ở Tiêu Vũ cú đấm này bên dưới lại bay ngược, miệng phun máu tươi.

Hắn hình thể to lớn, bị Tiêu Vũ một quyền đánh bay làm cho người ta một loại thập phần rung động cảm giác, tựa như ảo mộng.

“Trời ạ, Bạt Sơn đã mở ra ra bảy thanh linh tuyền, long tượng bộ tộc thân thể cường hãn, còn hơn Chân long bộ tộc cũng không kém bao nhiêu, lại bị Tiêu Vũ một quyền đánh bay?”

“Tiêu Vũ trên người mới chỉ có một hơi linh tuyền? Nhục thể của hắn rốt cuộc là tu luyện như thế nào, lại kinh khủng như thế!”

“Hơn nữa hắn chiếc kia linh tuyền không khỏi cũng lớn quá rồi đó? So với bình thường người mở ra linh tuyền phải lớn hơn ra mấy lần!”

Phàm là thấy cảnh này người, tất cả đều là không khỏi rung động, sâu sắc cảm nhận được Tiêu Vũ thân thể mạnh mẽ.

Đặc biệt là hắn chiếc kia to lớn đến mức dị thường linh tuyền, càng hấp dẫn ánh mắt mọi người, nó thực sự quá lớn, đã vượt ra khỏi bình thường phạm vi.

Đánh lui Bạt Sơn, Tiêu Vũ thần tốc ra tay, hái xuống sen thần, sau đó lập tức lùi xa.

“Tiểu tử, làm rất khá!” Diệp Vong Xuyên rất là hưng phấn, đắc ý nhìn thương lan một chút, cười lớn đi xa, đuổi theo Tiêu Vũ.

Thương lan mắt lộ hàn quang, lại là không có đuổi nữa. Đối phương thực lực của hai người tựa hồ cũng không yếu hơn hắn bao nhiêu, cùng với đuổi theo hai người này, còn không bằng đi tranh những cơ duyên khác.

“Tiểu tử, nhanh, phân hạt sen!” Diệp Vong Xuyên đuổi theo Tiêu Vũ sau, hưng phấn nói: “Đừng quên, trước khi đã nói phải cho ta đầu to, bảy viên hạt sen, ta làm sao cũng phải bắt lại năm viên!”

Tiêu Vũ trợn tròn mắt, cái tên này cũng quá đen tối, hắn lấy ra bốn viên hạt sen, phân cho Diệp Vong Xuyên, Diệp Vong Xuyên lập tức trừng mắt: “Có ý gì? Trước khi không phải đã nói rồi sao? Tiểu tử ngươi lừa ta!”

Tiêu Vũ cũng không để ý hắn, bảy viên hạt sen hắn cho Diệp Vong Xuyên bốn viên, đã hết sức lớn độ.

Diệp Vong Xuyên tự biết đuối lý, oán hận nói: “Tiểu tử ngươi quá gian, thật to gian! Có điều quên đi, ta làm người rộng lượng, bốn viên thì bốn viên!”

Hai người lập tức tìm địa phương, đem hạt sen ăn vào. Ba viên hạt sen, lại để cho Tiêu Vũ nguyên thần lớn mạnh rất nhiều, và, nguyên thần lớn mạnh sau, trên đỉnh đầu hắn chiếc kia linh tuyền cũng có rõ ràng tăng trưởng, so trước đó lại lớn gấp đôi.

“Tiểu tử ngươi, thật sự tà môn!” Diệp Vong Xuyên ăn vào bốn viên hạt sen sau, vây quanh Tiêu Vũ đi tới đi lui, hai mắt theo dõi hắn trên đầu linh tuyền, “ngươi cái này suối, so với bình thường người ít nhất lớn hơn gấp hai ba lần, ngươi rốt cuộc là nào mở ra đến? Hơn nữa trên người ngươi còn có huyễn thiên thần dực, mặc dù chỉ là hàng nhái, nhưng bực này binh khí, cũng không phải người người có thể phảng phất, ngươi rốt cuộc lai lịch gì?”

“Ngươi muốn rảnh rỗi xoắn xuýt những vấn đề này, còn không bằng tranh thủ thời gian, thừa dịp này bí cảnh bên trong còn có còn lại bảo vật, nhiều cướp lấy một vài trở về!” Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không cùng Diệp Vong Xuyên giải thích những vấn đề này, tùy ý qua loa một câu lấy lệ.

“Nói cũng phải!” Diệp Vong Xuyên gật gù, trước mắt nhiều người như vậy tiến vào bí cảnh, cùng với thăm dò Tiêu Vũ trên người bí mật, còn không bằng thừa dịp bí cảnh bên trong bảo vật không có bị những người khác cướp sạch, hay đi tranh cướp một vài.

Hai người mang theo Nhị Hắc, tiếp tục nhích người, tìm kiếm bí cảnh bên trong những vật khác.

Tác giả đông phương hành vân nói: Lại bị cảm, đau đầu phải nổ tung, ngày hôm qua ngủ ròng rã một ngày, cho mọi người nói lời xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 316: Linh Khí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Keng!”

Tiếng đàn du dương xa xa truyền đến, phi hành bên trong Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên đồng thời ngừng lại thân hình, cùng nhìn nhau.

“Là Khê Nguyệt Dao?”

“Có thể làm cho nàng động tâm gì đó, tất nhiên cũng không phải phàm tục, đến xem!”

Hai người ý nghĩ giống nhau, tốc độ cực nhanh, hướng về tiếng đàn truyền đến phương hướng chạy đi.

Xa xa, phía trước xuất hiện một mảnh liên miên kiến trúc, sớm rách nát, Khê Nguyệt Dao lúc này tới lúc gấp rút gảy dây đàn, cùng một gã người thanh niên trẻ đối lập.

Nam tử kia thân hình vĩ đại, tóc rối bời bay lên, hoàn toàn không có bị Khê Nguyệt Dao tiếng đàn áp chế, bên cạnh tám thanh linh tuyền dị thường dễ thấy, lộ ra khí thế kinh người.

“Là hắn?” Diệp Vong Xuyên kinh dị.

“Ngươi biết hắn?” Tiêu Vũ cũng nhận ra, đó chính là trước khi ở tiểu thế giới lối vào cùng Vân Khiếu Dương đối lập người trẻ tuổi, đến từ Long tộc, chỉ là đến nay, lại vẫn không biết là người này tên gọi là gì.

“Hắn gọi Ngao Tu, truyền thuyết hắn lúc sinh ra đời, trời sinh ngũ trảo, có Tổ Long hình ảnh, là Long tộc bây giờ cực kỳ hậu bối kiệt xuất, thực lực sâu không lường được.” Diệp Vong Xuyên sắc mặt hơi có nghiêm nghị.

“Trời sinh ngũ trảo?” Tiêu Vũ không khỏi lộ ra sắc mặt khác thường.

Chân long bộ tộc, bình thường đều là chỉ có bốn trảo, chỉ có tu luyện tới cảnh giới chí tôn, hóa thành Tổ Long, mới có thể sinh ra đệ ngũ móng, bởi vậy ngũ trảo ở trong long tộc, cũng đại diện cho chí cao vô thượng tượng trưng.

Đạt được cảnh giới chí tôn Tổ Long, càng Long tộc sức chiến đấu đỉnh, uy lực vô cùng, được xưng Tổ Long. Này Ngao Tu trời sinh ngũ trảo, dù cho không nói trước đó chưa từng có, nhưng cũng có thể nói là thiên cổ khó gặp.

Xa xa nhìn tới, Ngao Tu thân thể thon dài, dung nhan đẹp trai, mang trên mặt khôn kể ngạo sắc, Khê Nguyệt Dao tiếng đàn biến ảo, đúng là khó có thể làm sao hắn mảy may, thực lực tựa hồ vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới.

“Ở hiện nay thế nhân trong lòng, này đứng đầu thế lực đi ra hậu nhân, thực lực tựa hồ không kém bao nhiêu, nhưng trong thực tế, chúng ta những người này đối với lẫn nhau thực lực, lại là rõ ràng trong lòng.”

Diệp Vong Xuyên âm thanh hiếm thấy có chút nặng nề, nói: “Mỗi một đại đỉnh tiêm trong thế lực, có bao nhiêu cá nhân thực lực, là chân chính sâu không lường được, một người trong đó là Tiêu Nhược Thần, ngoài ra, này Ngao Tu đã ở trong mấy người này.”

Có thể được Diệp Vong Xuyên như thế đánh giá, Tiêu Vũ không khỏi hướng về Ngao Tu nhìn nhiều mấy lần, ở trong lòng âm thầm nhớ người này. Diệp Vong Xuyên thực lực tuyệt không đơn giản, có thể làm cho hắn đều cảm thấy kiêng kỵ, có thể thấy được này Ngao Tu quả thật nguy hiểm.

Ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ vang không dứt, ở giao thủ người trẻ tuổi không ngừng tổ này, mà là còn có đến từ mỗi cái thế lực tuổi trẻ nhân vật.

“Bốp!”

Đột nhiên, một ánh hào quang bay ra, hóa thành lưu quang hướng chân trời đi xa. Diệp Vong Xuyên tay mắt lanh lẹ, vẫy tay, đem cái thứ kia thu lại rồi, lại là một cái cổ điển trường kiếm, vào tay rung động nhè nhẹ, như muốn tránh thoát mà đi.

“Thánh khí? Hơn nữa còn là khí linh mới sinh thánh khí?” Diệp Vong Xuyên kinh ngạc, đánh giá bốn phía, nói: “Ta biết rồi, nơi này là hoang trời Chiến Thần lưu trữ binh khí địa phương, e sợ bày đặt hắn khi còn sống thu thập được các loại binh khí!”

Vừa nghe lời này, Nhị Hắc con mắt đã phát ra quang mang mãnh liệt. Nếu như đây thực sự là một khí kho nói, đối với hắn mà nói nhất định chính là thiên đường.

“Hoang trời Chiến Thần khi còn sống sớm đạt được Thần Cảnh, nơi này thánh khí chỉ sợ không ngừng một cái, hơn nữa có thể còn có thể tồn tại thần khí!” Diệp Vong Xuyên trong lời nói lộ ra hưng phấn, nói: “Chúng ta chia lìa hành động, tận khả năng tìm được càng nhiều binh khí, sau khi lại hội hợp!”

Tiêu Vũ còn chưa mở miệng, hắn đã bá một tiếng bay khỏi, xông về phía trước, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Đối với cái này Tiêu Vũ cũng là bất đắc dĩ, có điều những binh khí này như thế phân tán, hành động chung, quả thật không nhất định khả năng so ra mà vượt chia lìa hoạt động.

“Đừng ảo tưởng, đi nhanh lên đi, dùng ngươi khí linh, cảm ứng một chút trốn ở chỗ này binh khí.” Tiêu Vũ quét Nhị Hắc một chút, hắn sao có thể không nhìn ra Nhị Hắc lúc này dự định.

“Khà khà!” Nhị Hắc cười không ngừng, một đường theo tới tìm được chỗ tốt hắn tất cả không dùng được, bây giờ cuối cùng đã tới một chỗ như vậy, cuối cùng không cần lại đỏ mắt Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên.

“Đi bên này!” Nhị Hắc phát huy ra hắn làm linh khí chỗ tốt, cảm thụ được quanh thân binh khí khí tức, lập tức mang theo Tiêu Vũ, đi khí tức càng mạnh mẽ hơn binh khí vị trí.

“Ông!”

Một cái tràn đầy rỉ sét đại đao, rung động nhè nhẹ, trên đao lộ ra kinh thiên sát ý. Khinh gió lay động gian, tiếp cận này cây đại đao bụi đất cùng lá rụng, đều bị 1 cỗ khí tức vô hình không tiếng động chém ra, hóa thành hai nửa.

“Tốt hung ác một cây đao, chỉ sợ đã nhuộm qua vô số sinh linh máu, nếu không không có sát khí như vậy!” Tiêu Vũ vì thế mà chấn động, mặc dù là hắn loại này không thích dùng binh khí người, nhìn thấy cây đao này lúc đều có chút ý động.

Đao này có thể xưng tụng một đại hung khí, trên đao lộ ra sát ý làm cho người kinh hãi.

“Thứ tốt a, đen gia ta muốn nuốt cây đao này, khẳng định cũng có thể tăng cấp Thánh Giai, trở thành một Đại Thánh khí!” Nhị Hắc hai mắt tỏa ánh sáng, không nói lời gì, thẳng hướng về cây đại đao kia nhào tới.

“Bốp!”

Tựa hồ cảm nhận được uy hiếp, cái kia cây trường đao đột nhiên nhẹ run lên, quét ra một đạo sắc bén ánh đao, chém ở Nhị Hắc trên người.

Nhị Hắc đau đến nhe răng trợn mắt, mắng: “Con bà nó, đao này có chút tà môn, ta không đỡ nổi đao của nó ý, tiểu tử, còn không giúp đỡ!”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ quét hắn một chút, nói: “Đạt được Thánh Giai binh khí, cơ hồ đều sẽ sinh ra linh trí, trở thành linh khí. Đao này cấp bậc ở ngươi bên trên, tuy là khí linh mới sinh, vẫn còn ở vào hồ đồ cảnh giới, ngươi mặc dù cấp bậc không sánh được, nhưng khí linh mạnh mẽ hơn nó, dùng ngươi khí linh thu phục!”

Nhị Hắc nghe nói, hơi đỏ mặt, hắn lại hoảng đến nỗi ngay cả này đều quên, đúng là đều là linh khí dưới tình huống, nhìn không phải binh khí cấp bậc, mà là thế lực nào khí linh càng mạnh mẽ hơn, liền có thể thu phục một phương khác.

Hắn tỉnh táo lại, dùng tự thân khí linh cùng cái kia cây trường đao câu thông. &# 85 &# 32; đao này mặc dù hung tính kinh người, nhưng khí bên trong khí linh chỉ như thực chất sinh trẻ con, Nhị Hắc khí linh thì lại đã có thể so với trưởng thành, bởi vậy muốn thu phục, hoàn toàn không khó khăn.

Quả nhiên, chưa tới chốc lát, trường trên thân đao hung ác khí từ từ làm nhạt, bá một tiếng bay tới, bị Nhị Hắc nắm trong tay.

“Có thứ này, lại tìm tới cái khác vài món, đen gia ta thì là chân chính đại hung khí, ha ha ha ha……” Nhị Hắc không nhịn được cất tiếng cười to, muốn bao nhiêu đắc ý có bao nhiêu đắc ý.

“Đừng nói nhảm, mau mau lại tìm đừng, nếu không đều khiến người khác lấy đi, đến lúc đó ngươi liền đến khóc đi!” Tiêu Vũ thấy hắn đắc ý vênh váo, không nhịn được mắng.

Nhị Hắc cả kinh, lúc này mới thu hồi trường đao, cũng không kịp nhớ nuốt chửng, dựa vào khí linh cảm ứng đến phương vị, đi tìm dưới một món binh khí.

Nơi đây hỗn loạn, những người khác muốn thu phục này khí linh mới sinh binh khí, còn cần phí rất nhiều công phu, phần lớn đều là mạnh mẽ dùng vũ lực thu, tốn thời gian vừa mất công sức, như Nhị Hắc nhanh chóng như vậy thu phục một cái thánh khí, không nói không có, nhưng là tuyệt đối không nhiều.

Huống hồ, Nhị Hắc thân mình còn là món linh khí, bàn về đối với những binh khí này mạnh yếu phân chia cùng cảm ứng, không người có thể so với. Cứ theo đà này, không có gì bất ngờ xảy ra, nơi đây này thánh khí, hơn nửa đều phải bị hắn và Tiêu Vũ bỏ vào trong túi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 317: Thần Khí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ha ha ha ha, lần này thật đúng là quá sung sướng! Tiểu tử, nhanh, bên kia còn có cái khác thánh khí!”

Dọc theo con đường này, Nhị Hắc quả thực mừng rỡ răng đều muốn cười rơi mất, nương tựa theo thân là linh khí tiện lợi, bây giờ bị hắn thu thánh khí ít nhất đã có 45 món nhiều.

Hắn có thể nuốt chửng binh khí theo mà lên cấp, có nhiều như vậy thánh khí, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn thậm chí có thể lên cấp đến Thánh Giai thượng phẩm.

Đạt được cấp bậc này, cùng thần khí cũng bất quá cách xa một bước, vậy liền là chân chân chính chính đại hung khí!

“Đừng cười, nhanh lên một chút, còn tiếp tục như vậy, ta sợ ngươi cười không được bao lâu, chúng ta phải bị người tiêu diệt!” Tiêu Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn, ở sau thân thể hắn, theo ít nhất mấy chục người, từng cái đều có Thánh cảnh trở lên tu vi.

Đoạn đường này bọn họ thu thánh khí không ít, đồng thời cũng từng cùng không ít người giao thủ. Hơn nữa, nhiều món thánh khí bị bọn họ đoạt được, một cách tự nhiên, hấp dẫn vô số người ánh mắt, bây giờ không biết có bao nhiêu người nhìn bọn hắn chằm chằm.

“Đố kị, những người này vốn là đố kị!” Nhị Hắc rất là không cam lòng, mắng: “Bọn họ là đố kị ta đen gia bản lĩnh, này thánh khí đều là vật vô chủ, có năng lực chính bọn họ tìm, chính mình thu phục đi a, nhìn thấy đen gia ta dễ dàng như thế thu phục, bọn họ khẳng định đố kị!”

Tiêu Vũ lườm hắn một cái, thì cái này còn đố kị? Người ta vừa không ngốc, bọn họ mấy cái thánh khí trong người, người khác chỉ cần có thể chiến thắng bọn họ, liền có thể một lần tìm được nhiều món thánh khí, không nhìn chằm chằm bọn họ mới là lạ.

Còn nữa, thánh khí hơn nửa đã sinh ra khí linh, muốn thu phục liền đến tìm được khí linh tán thành, hoặc là khiến cho thần phục, nếu không thánh khí cắn trả, trình độ nguy hiểm không thấp hơn đối chiến một vị thánh nhân.

Ngoài ra những người kia muốn được thánh khí, còn muốn cùng những người khác tranh chấp, đối mặt các loại nguy hiểm, so sánh với đó, Nhị Hắc tìm được này thánh khí đều đã bị thu phục, chỉ cần có thể theo Nhị Hắc trong tay cướp tới, chính là bọn họ gì đó, mọi người tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

“Còn tiếp tục như vậy, nhìn chằm chằm chúng ta người càng ngày sẽ càng nhiều, hoang trời Chiến Thần khi còn sống như là đã đạt được Thần Cảnh, khẳng định có thần khí lưu lại, ngươi nhanh lên một chút đem kiện binh khí kia tìm ra, sau đó rời đi.” Tiêu Vũ thúc giục, hắn nhưng không hi vọng suy nghĩ cả nửa ngày, cuối cùng bị người cho chặn lại.

“Ý của ngươi là, những binh khí khác cũng không muốn rồi?” Nhị Hắc trợn to mắt, “hoang trời Chiến Thần có thể ở cái địa phương này để lại không ít thánh khí, chỉ ta cảm ứng được, ít nhất còn có mười cái, có phải cứ như vậy buông tha?”

“Thánh khí nhiều hơn nữa, nắm bắt tới tay cũng phải có lệnh bảo vệ.” Tiêu Vũ hơi cảm thấy bất đắc dĩ, “ngươi bây giờ chỉ đành phải 45 món thánh khí, liền đã đưa tới nhiều người như vậy theo, ngươi cảm thấy ngươi lần nữa vài món, những người này còn có thể trơ mắt nhìn ngươi rời đi?”

“Con bà nó,

Những cháu trai này, chính mình không bản lĩnh, một mực đố kị đen gia!” Nhị Hắc rất là căm tức, nói: “Nhưng dù cho tìm được rồi thần khí, những người này có phải thì đồng ý thả chúng ta rời đi gì? Chỉ sợ sẽ càng điên cuồng a, đây không phải là nhóm lửa trên người?”

“Diệp Vong Xuyên nói ngươi ngốc, còn thật là không có oan uổng ngươi!” Tiêu Vũ lòng tràn đầy bất đắc dĩ, “nếu có thể tìm tới thần khí, đến lúc đó có thần khí nơi tay, ai có thể giữ lại được chúng ta?”

Nói tới chỗ này, Nhị Hắc con mắt mới phát sáng lên, suy tư chốc lát, khà khà nói: “Vậy được, vậy chúng ta trước hết tìm thần khí, sau đó nữa đem cái khác thánh khí đều thu rồi, đến lúc đó ta xem còn ai dám lại tìm chúng ta phiền phức!”

Náo loạn nửa ngày, cái tên này lại một món binh khí đều không định bỏ qua cho, Tiêu Vũ đối với hắn là triệt để phục rồi.

“Bên này!” Nhị Hắc tựa hồ là đã sớm có phương hướng, sau khi quyết định, lập tức quay đầu, hướng về một hướng khác đi tới.

Tiêu Vũ càng thêm xác định, cái tên này đã sớm biết thần khí phương vị, chính là quá tham lam, muốn trước tiên đem những cái khác thánh khí toàn bộ lấy đi.

“Bọn họ đi đầu! Làm sao bây giờ?”

“Theo sau! Có điều không muốn tùy tiện ra tay, cái này Tiêu Vũ lai lịch bí ẩn, hơn nữa thực lực tựa hồ không giống như cái kia nhiều thiên kiêu yếu

!”

“Vậy cũng không sợ, chúng ta nhiều người như vậy, nếu có người không kiềm chế nổi ra tay, chúng ta vẫn có lỗ thủng có thể chui!”

Theo Tiêu Vũ đổi phương hướng, phía sau hắn một đám người, cũng là theo tới, chỉ là Tiêu Vũ bây giờ nổi tiếng bên ngoài, những người này tuy có nhớ nhung, nhưng cũng mang trong lòng kiêng kỵ, không người nào dám tùy tiện ra tay.

Đi tiếp hồi lâu, một ngôi mộ lẻ loi xuất hiện ở phía trước, bốn phía hoàn toàn hoang lương, cỏ cây không sinh, khắp nơi đều có cát vàng cỏ khô.

“Ngươi nói thần khí, liền ở ngay đây?” Tiêu Vũ âm thầm hoài nghi, nơi này lộ ra một luồng tà tính, đừng nói thần khí, tựa hồ kể cả chim đều chẳng muốn tại đây gảy phân.

“Ngươi phải tin tưởng ta cảm ứng, chung quanh đây mấy trăm dặm phạm vi, sóng gợn mạnh mẽ nhất chính là xuất thân từ này, nếu như nói có thần khí tồn tại, khẳng định ở đây!” Nhị Hắc lời thề son sắt, có điều khi thấy nơi đây loại này hoang vu đến làm người sợ run cảnh tượng, nhưng cũng cảm thấy có chút chột dạ.

Tiêu Vũ phóng tầm mắt nhìn, nơi này ngoại trừ vô tận cát vàng cùng loạn thạch ở ngoài, không có vật gì khác nữa, chỉ có một tòa vô danh cô mộ phần, lẻ loi đứng ở chỗ này, hơn nơi này bình thiêm vài phần tà khí.

“Quái!” Nhị Hắc ở bốn phía tìm tòi một lần, lẩm bẩm nói: “Ta trước khi rõ ràng cảm ứng được nơi này có một luồng rất chấn động mãnh liệt, làm sao ngược lại sau khi đi tới nơi này, cái gì đều cảm ứng không tới?”

Này càng làm cho Tiêu Vũ nghi ngờ không thôi, đi tới ở gần ngược lại cảm ứng không tới kiện binh khí kia phương vị? Chẳng lẽ kiện binh khí kia quá mức phi phàm, đem Nhị Hắc lực cảm giác đều che khuất?

Hắn đưa mắt nhìn bốn phía, ánh mắt đột nhiên rơi xuống toà kia cô mộ phần bên trên, nói: “Nơi đây không hề có thứ gì, tại sao có thể có một tòa vô danh cô mộ phần? Hơn nữa đây là hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh, người nào sẽ chôn ở trong này?”

“Ngươi nói……” Nhị Hắc mắt sáng rực lên, nói: “Này bên trong chôn không phải người?”

Tiêu Vũ không nói, lại là cảm thấy vô cùng có khả năng. Đây là hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh, nếu là có người chôn ở nơi đây, cái kia nhất định là đúng hoang trời Chiến Thần thập phần người trọng yếu, nhưng nếu như người này đối với hoang trời Chiến Thần trọng yếu như vậy, hắn mộ phần sao lại không có tên?

Nhưng nếu trong mộ chôn không phải người, mà là những vật khác, cái kia này mộ phần vô danh, cũng là nói được.

“Không can thiệp tới chôn chính là cái gì, đào ra nhìn chẳng phải sẽ biết!” Nhị Hắc mang theo hưng phấn, đã bắt đầu động thủ đào mộ.

Hắn vốn là binh khí, đào lên tốc độ cực nhanh, hai ba lần liền đem này mộ phần móc đi, lại là đột nhiên ai u kêu to, bay ngược bước ra, như là bị cái gì vậy cho đánh bay đi ra ngoài.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ cả kinh, Nhị Hắc cấp bậc mặc dù không cao, nhưng thân là binh khí, thân thể cứng rắn, khả năng dễ dàng làm bị thương hắn tồn tại cũng cũng không nhiều.

“Tà môn, này vỡ nát trong mộ chẳng có cái gì cả, chỉ có một kiện nát quần áo, nhưng này nát quần áo lại đem ta đánh bay!” Nhị Hắc kêu la om sòm, như là thấy quỷ, vừa không phục tiến lên, muốn tìm tòi hư thực.

Nhưng mà, hắn mới vừa tới gần một chút, đột nhiên vừa bay ra ngoài, lần này liền trong mộ gì đó đều không thấy rõ.

“Đôi binh gặp gỡ, tất có một người bị thương!” Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ tới điều gì, nói: “Ngươi đừng nữa đến gần rồi, nếu không, lần kế tới, nói không chừng ngươi sẽ bị nó trực tiếp chấn động thành mảnh vỡ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 318: Ngân Nguyệt Bảo Luân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhị Hắc bị Tiêu Vũ một câu nói sợ đến ngây tại chỗ, nhưng trong lòng lại vẫn còn có chút không phục, nói: “Ngươi nói cái gì? Tại sao ta không thể tới gần?”

Tiêu Vũ hít một tiếng, nói: “Binh khí, từ trước đến giờ không cách nào chung sống, hai binh gặp gỡ, thì lại tất nhiên tranh chấp, tranh chấp, thì lại tất có một người bị thương!”

Thế gian binh khí, đều vì sát phạt mà tồn tại, hai cái binh khí nếu là gặp gỡ, bình thường cũng là đồng nghĩa với một hồi đại chiến. Mà binh khí vừa làm hung khí, bởi vậy, phàm là binh khí trong lúc đó, tuyệt đối không cách nào hoà thuận chung sống.

“Này trong mộ chôn, xem ra đúng là hoang trời Chiến Thần lưu lại binh khí, ngươi cùng nó đều là binh khí, lẫn nhau trong lúc đó hung tính nhất định không thể chung sống. Kiện binh khí này khả năng dễ dàng đưa ngươi đánh bay, có thể thấy được cấp bậc cao hơn ngươi vô cùng.” Tiêu Vũ nói xong, bước ra bước chân, hướng đi cái kia đã bị đào ra phần mộ.

Nhị Hắc sớm bị doạ cho sợ rồi, cũng không dám nữa tiến lên một bước. Sắc mặt hắn không dứt biến ảo, vừa là không cam lòng, vừa là tức giận. Vốn còn nghĩ tìm được thần khí sau khi cùng nhau cũng nuốt, có thể bây giờ nhìn lại, lại là liền gần sát đều không làm được!

Đi tới trước mộ phần, Tiêu Vũ hướng về trong mộ nhìn tới, chỉ thấy trong mộ 1 cỗ quan tài xa xưa, nắp quan tài đã bị Nhị Hắc mở ra.

Trong quan tài cũng không hài cốt, chỉ có một kiện cũ nát chiến y, trên áo đã có rỉ sét, phóng tầm mắt nhìn, khí tang thương phả vào mặt, như là đã ở đây mai táng hồi lâu.

“Hoang trời Chiến Thần đem này áo mai táng nơi đây, vì đó đứng mộ phần, có thể thấy được đối với cái này áo coi trọng, đây rốt cuộc là binh khí gì?” Tiêu Vũ nghi ngờ trong lòng, đưa tay ra, muốn lấy ra này chiến y.

Ngay ở hắn sắp sửa đụng vào chiến y thời điểm, một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt xông lên đầu, hắn trước tiên lấy ra huyễn thiên thần dực, hướng về bên cạnh né tránh.

“Bốp!”

Một đạo hình cung quang mang, dán vào gương mặt của hắn bay qua, dù cho hắn né tránh thần tốc, vẫn là bị tia sáng này nát phá gò má, trên mặt xuất hiện một đường trường huyết tuyến.

“Không nghĩ tới, lạnh huyết chiến áo lại bị mai táng nơi đây, ha ha, xem ra việc này, dù cho không chiếm được Tinh chủ lưu lại ngôi sao, cũng có thể có thu hoạch khổng lồ!”

Một hờ hững mà kiêu ngạo âm thanh vang lên, một gã yêu dị nam tử, trên người quần áo trắng, khuôn mặt đẹp trai như là Yêu, mang trên mặt ba phần thần thánh, bảy phần tà dị mỉm cười, chậm rãi bước mà đến.

Ở trước người của nó, một đạo hình trăng lưỡi liềm quang mang vây quanh hắn chuyển động, làm như một món binh khí, cũng chính là trước khi thiếu chút nữa chém xuống Tiêu Vũ đầu lâu vệt hào quang kia.

Tiêu Vũ theo dõi hắn trước người cái này kỳ dị binh khí, cau mày nói: “Ngươi là Nguyệt Thần cung người?”

“Ngươi nhận được ta?” Này đẹp trai quá mức người trẻ tuổi hơi cảm thấy kinh ngạc,

Nói: “Không sai, ta chính là tới từ Nguyệt Thần cung.”

Quay đầu, Tiêu Vũ nhìn phía một khác phương hướng, nơi đó một đám người trẻ tuổi tùy thời ra tay, chính là trước khi vẫn đi theo phía sau hắn nhóm người kia. Nhưng mà, những người này mặc dù muốn ra tay, lại trong lòng có e dè, chính thức gan dạ xuất thủ người không nhiều.

Trước mắt nam tử mặc áo trắng này, rõ ràng cùng đám người kia không phải là một cấp bậc, thực lực tựa hồ vắng mặt cái khác thiên kiêu bên dưới.

“Khúc Hàn Nguyệt? Hắn cũng tới!”

“Ta còn tưởng rằng Nguyệt Thần cung chỉ đến rồi Khê Nguyệt Dao một người, không ngờ rằng Khúc Hàn Nguyệt lại cũng tới!”

“Khúc Hàn Nguyệt có thể so với Khê Nguyệt Dao nguy hiểm hơn, Khê Nguyệt Dao tuy mạnh, nhưng so với Tiêu Nhược Thần này đứng đầu thiên kiêu, còn kém một vài, nhưng Khúc Hàn Nguyệt, thực lực thì lại vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới, thậm chí có thể so với Tiêu Nhược Thần càng mạnh mẽ hơn!”

Cái kia một đám chưa dám động thủ người nhìn thấy người trẻ tuổi này, nhất thời bàn tán sôi nổi lên, trong giọng nói tràn đầy kiêng kỵ.

Tiêu Vũ đem những âm thanh này nghe vào trong tai, không khỏi thay đổi sắc mặt, trước mắt thực lực của người này, càng vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới, thậm chí có thể so với Tiêu Nhược Thần càng mạnh hơn?

Diệp Vong Xuyên đã từng nói, các thế lực lớn thiên kiêu bên trong, có bao nhiêu cá nhân thực lực được công nhận mạnh nhất mấy người, trong đó Tiêu Nhược Thần cùng Long tộc Ngao Tu đều ở trong đó, bây giờ, vừa đi ra một Khúc Hàn Nguyệt!

Hắn sâu sắc nhìn Khúc Hàn Nguyệt trước người cái này quỷ dị binh khí, vẻ mặt không dứt biến hóa, cuối cùng thật dài thở dài, “xem ra đích xác là một khó chơi nhân vật.”

“Ngươi nhận được binh khí của ta?” Khúc Hàn Nguyệt đã nhận ra Tiêu Vũ trong ánh mắt dị dạng, nói: “Theo ta xuất hiện, ngươi tựa hồ liền đối với binh khí của ta thập phần để ý, ngươi không quen biết ta, lại biết ta là Nguyệt Thần cung người, cũng là bởi vì này khí?”

“Ai da!” Tiêu Vũ khẽ thở dài một cái, sắc mặt phức tạp, chầm chậm hộc ra bốn chữ: “Ngân Nguyệt bảo luân!”

Khúc Hàn Nguyệt càng thêm kinh ngạc, nói: “Ngươi nghe qua này khí tên?”

Lần này, Tiêu Vũ không có mở miệng, sắc mặt phức tạp hơn.

Đâu chỉ nhận được? Kiện binh khí này, là Nguyệt Thần còn ở thánh nhân cảnh giới lúc, sử dụng binh khí, tinh tế đếm, khi đó cách hiện nay đã có mấy trăm ngàn năm. Đối với hắn mà nói, kiện binh khí này, thật sự quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa!

Nhưng hôm nay này Nguyệt Thần ngày xưa binh khí lại truyền đến Khúc Hàn Nguyệt trong tay, bởi vậy có thể thấy được, Khúc Hàn Nguyệt ở Nguyệt Thần cung địa vị nhất định không thấp, nếu không Nguyệt Thần không thể ban ơn hắn này khí.

“Bốp!”

Đột nhiên, một ánh hào quang bay tới, xông thẳng lạnh huyết chiến áo mà đi, tốc độ nhanh như sấm đánh. Khúc Hàn Nguyệt hừ lạnh một tiếng, trước người Ngân Nguyệt bảo luân bá một tiếng bay ra.

Người đến đối với này truyền thuyết cấp bậc binh khí, rõ ràng cũng là tràn đầy kiêng kỵ, không dám chạm trán, thần tốc lùi về sau. Tốc độ của hắn 1 chậm lại, nhất thời cũng lộ ra hình dáng, vừa là đưa tới một tràng thốt lên.

“Lăng Tử Xuyên!”

“Hắn cũng tới!”

Đám kia theo Tiêu Vũ người gan đều rách ra, Tiêu Vũ một người lúc bọn họ còn có cơ hội có thể tìm ra, dù sao Tiêu Vũ tuy có thực lực, nhưng là không sánh được này nổi tiếng cửu thiên thiên kiêu đáng sợ.

Bây giờ, Khúc Hàn Nguyệt một người liền gọi người nhìn mà phát khiếp, hơn nữa một Lăng Tử Xuyên, đủ để đoạn tuyệt tất cả mọi người nhớ nhung.

“Không nghĩ tới a, Nguyệt Thần cung đệ tử kiệt xuất nhất, được xưng có hy vọng nhất trở thành Nguyệt Thần truyền nhân thiên tài, để Tinh chủ lưu lại một ngôi sao, lại cũng đi ra Nguyệt Thần cung.” Lăng Tử Xuyên mi tâm hỏa văn dị thường bắt mắt, nhàn nhạt mở miệng, nhưng cũng không dám lại làm bừa.

“Tinh chủ cùng ta Nguyệt Thần cung cung chủ giao hảo mấy trăm ngàn năm, bây giờ Tinh chủ đã không tại thế gian, hắn lưu lại ngôi sao, Nguyệt Thần cung đương nhiên phải thay bảo vệ.” Khúc Hàn Nguyệt vẻ mặt hờ hững, trước người một vòng trăng tròn, lại là làm người kiêng kỵ, gọi người không dám làm bừa.

“Khà khà, tuy nói thực lực ngươi vô song, nhưng vô luận muốn tranh Tinh chủ ngôi sao, còn là này chiến y, e sợ đều không phải là vậy chuyện dễ dàng.” Lăng Tử Xuyên nụ cười tà dị, ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía mấy cái phương hướng.

“Các ngươi đã đều đã đến, lại nghĩ đến chiến y này, cần gì còn muốn trốn trốn tránh tránh?” Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt không hề thay đổi, vẻ mặt một mảnh hờ hững.

Hắn dứt tiếng, trong bóng tối vừa là mấy bóng người đi ra, mỗi đi ra một người, thì sẽ đưa tới đám người một tràng thốt lên.

“Ngao Tu, Khê Nguyệt Dao, thương lan, Diệp Vong Xuyên…… ông trời của ta, này người làm sao đều tới!”

“Sẽ không phải, những người này cũng giống như chúng ta, sớm liền theo Tiêu Vũ đi?”

Mọi người vừa là khẩn trương, vừa là hưng phấn, nhiều như vậy thiên kiêu tụ lại đầu, nếu là giao thủ, tất nhiên vô cùng đặc sắc.

Chương 319 + 2 Đại Chí Bảo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thấy này đến từ các phe thiên kiêu cái này đến cái khác xuất hiện, Tiêu Vũ sắc mặt cũng dần dần phát chìm.

“Xảy ra chuyện gì, những người này đã sớm theo chúng ta?” Nhị Hắc lặng lẽ đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, đối mặt nhiều như vậy tuổi trẻ thiên kiêu, hắn cũng là cảm nhận được áp lực nặng nề.

“Xem ra chúng ta trước khi liên tục tìm được nhiều món thánh khí, làm cho bọn họ sớm theo dõi chúng ta.” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, nói: “E sợ, bọn họ đều đoán chắc chúng ta chắc chắn sẽ ở tại bọn hắn trước khi tìm tới thần khí, cho nên lợi dụng chúng ta, đưa cho bọn hắn dẫn đường!”

Đối với Tiêu Vũ tới nói, bị những người này theo đuôi mà chưa phát hiện, là một loại sỉ nhục lớn lao. Nghĩ hắn làm sao cũng là ngày xưa đệ nhất chí tôn, bây giờ lại bị nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, lại một chút cũng không phát hiện được.

“Ngươi mới đột phá đến Thánh cảnh không lâu, bàn về thần hồn cường độ, tự nhiên không hơn chúng ta. Hơn nữa những người này mỗi người xuất thân bất phàm, đều có chính mình thủ đoạn, ngươi không phát hiện cũng không tính là gì.” Diệp Vong Xuyên như là nhìn ra Tiêu Vũ ý nghĩ, đi tới vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Hắn nói cũng không phải không có đạo lý, chỉ là ở Tiêu Vũ xem ra, vẫn là bao nhiêu cảm giác được có chút sỉ nhục, những người này lại đưa hắn trở thành dẫn đường người.

“Các ngươi thật đã sớm theo chúng ta? Các ngươi làm sao biết chúng ta thì nhất định có thể tìm tới thần khí?” Nhị Hắc mặc dù nhìn Diệp Vong Xuyên không hợp mắt, tuy nhiên không nhịn được hướng về hắn hỏi dò.

“Ai da, trách thì trách ở, các ngươi thật sự quá không hiểu đê điều!” Diệp Vong Xuyên rất là thở dài, nói: “Vậy trong thời gian ngắn, các ngươi liền liên tục tìm tới nhiều món thánh khí, hơn nữa thuận lợi thu, là cá nhân đều có thể nhìn ra, ngươi này linh khí khả năng nhanh chóng tìm tới những binh khí khác.”

Nhị Hắc không phục trừng mắt lên, lúc này mới hiểu, nguyên lai hắn linh khí thân phận, ở này xuất thân bất phàm thiên kiêu trong mắt, căn bản không phải bí mật gì, tùy tiện một người đều có thể nhìn thấu.

“Chúng ta những người này, không phải là mỗi người đều có linh khí trong người, các ngươi vậy khả năng tìm, ai có thể không đem các ngươi làm ngọn đèn chỉ đường, chỉ cần đi theo các ngươi, chính xác có thể tìm tới thần khí vị trí!”

Diệp Vong Xuyên tiếp tục nói: “Hơn nữa, coi như các ngươi không tìm được thần khí, nhưng là đạt được nhiều như vậy thánh khí. Kém nhất, cuối cùng chặn đường cướp bóc, đem trên người các ngươi thánh khí đều đoạt, cái kia cũng coi như là thu hoạch không nhỏ!”

“Con bà nó, nguyên lai là bắt lại đen gia làm quả hồng nhũn!” Nhị Hắc cảm giác uất ức, nguyên lai ở này thiên kiêu trong mắt, bọn họ hoàn toàn thành có thể tùy ý nhào nặn đối tượng.

Hắn lén lút nhìn Tiêu Vũ một chút, chỉ thấy Tiêu Vũ mặt màu tóc đen, rõ ràng cũng là cùng hắn một ý nghĩ.

Này thiên kiêu, quá không đem bọn họ để ở trong mắt!

“Thế cho nên,

Biết điều, làm người phải khiêm tốn, các ngươi làm sao lại không rõ đạo lý này? Không muốn ta nhìn thấu những người này ý đồ, lén lút đi theo đám bọn hắn, cho các ngươi hộ giá hộ tống, bọn họ một khi ra tay, các ngươi chết như thế nào cũng không biết!” Diệp Vong Xuyên vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt, lại đang cuối cùng sơ lên một câu như vậy.

Nhị Hắc đầy mặt hoài nghi, ác liệt nhìn chằm chằm Diệp Vong Xuyên mặt, cắn răng nói: “Đại gia ngươi chính là không phải cũng bắt chúng ta làm dẫn đường, theo chúng ta muốn cuối cùng ra tay cướp đoạt thần khí?”

“Ngươi nói như thế nào đâu, ta là hạng người như vậy sao?” Diệp Vong Xuyên thiếu chút nữa nhảy lên, hét lớn: “Ta toàn tâm toàn ý, cũng là vì các ngươi khỏe, các ngươi lại như vậy xem ta? Thật lãng phí ta có ý tốt!”

Cái tên này đã sớm đến rồi, lại chậm chạp không lộ diện, mãi đến tận cuối cùng bị Khúc Hàn Nguyệt chỉ rõ, mới bằng lòng hiện thân, chính là Tiêu Vũ cũng có chút hoài nghi, cái tên này có phải là có mục đích khác?

Hắn nhìn chằm chằm Diệp Vong Xuyên, nhìn thấy cái tên này cái kia có chút chột dạ ánh mắt, sắc mặt tối sầm, nói: “Ngươi hãy thành thật giao cho, ngươi không lộ diện, có phải là muốn thừa dịp loạn cướp đi thần khí, sợ hãi ta với ngươi thanh toán đối với phân?”

“Nấc……” Diệp Vong Xuyên ánh mắt càng giả dối, không dám nhìn thẳng Tiêu Vũ ánh mắt, chỉ là khà khà cười gượng.

“Hắn đại gia, thật đúng là nói trúng rồi!” Nhị Hắc trợn to hai mắt, hướng về trên mặt đất phun một bãi nước miếng, “ta liền nói, tiểu tử ngươi làm sao có khả năng hảo tâm như vậy, nguyên lai là đánh ý đồ này! Hai người các ngươi trước khi nói cẩn thận hợp tác, tìm được chỗ tốt sau lại chia, nguyên lai ngươi không lộ diện là muốn nuốt một mình thần khí, không muốn tính Tiêu Vũ phần kia!”

“Nói đùa, ta tại sao có thể là người như vậy!” Diệp Vong Xuyên vội vàng giải thích, nói: “Ta không phải muốn xem bọn họ rốt cuộc có cái gì mưu đồ gì? Cho nên mới không hiện thân, Tiêu Vũ, Tiêu Huynh, ngươi phải tin tưởng nhân phẩm của ta, ta nhưng cái liền lời thô tục đều sẽ không nói người có văn hóa, làm sao có khả năng làm ra dạng này sự tình?”

“Cút đi!” Tiêu Vũ sắc mặt biến thành màu đen, đem cái tên này từ đầu đến chân khách sáo một lần.

Hàng này mặt ngoài nhã nhặn, miệng đầy nhã nhặn biết điều, kỳ thực trong bụng ý nghĩ xấu không một chút nào so với Nhị Hắc ít ỏi.

Bọn họ giữa lúc trò chuyện, hiện thân bước ra khắp nơi thiên kiêu, giữa lẫn nhau kiêng kỵ lẫn nhau, không ai dám ra tay trước, bởi vì tất sẽ trở thành chúng chú mục, nhưng là không cam lòng buông tay rời đi.

“Ha ha, không nhìn ra các vị mỗi người xuất thân bất phàm, không ngờ rằng cũng sẽ đối với tầm thường một cái thần khí như thế để ý!” Khúc Hàn Nguyệt trước tiên mở miệng, nụ cười tà dị mang theo từng tia từng tia giễu cợt.

“Nếu như là bình thường thần khí, tự nhiên không đáng chúng ta để ý, có thể người nào không biết, hoang trời Chiến Thần tự xưng Chiến Thần, sức chiến đấu vô song, năm đó được xưng chí tôn bên dưới không có địch thủ, bằng vào, chính là trên người cái kia một cái vô địch chiến y!” Lăng Tử Xuyên khẽ cười nói: “Ngươi nói chúng ta để ý, vậy ngươi cái này cực kỳ có thể trở thành Nguyệt Thần truyền nhân đại thiên tài, không phải cũng chạy tới gì?”

“Nguyên lai các ngươi đều biết này chiến y.” Khúc Hàn Nguyệt cười lạnh, mặc dù một thân một mình, nhưng có loại không đem tất cả mọi người để ở trong mắt tư thế.

“Chiến y kia rốt cuộc là thứ gì, đáng giá những người này trở mặt đến cướp lấy?” Nhị Hắc cũng kỳ quái, nhìn về phía Diệp Vong Xuyên, “các ngươi những người này tổ tông mỗi người đều là đứng đầu chí tôn, muốn bao nhiêu thần khí không có, tại sao đối với này chiến y như thế để bụng?”

“Ngươi là thật không biết?” Diệp Vong Xuyên lộ ra buồn bực vẻ mặt, nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc vẻ mặt không giống làm giả, chỉ đành giải thích: “Hoang trời Chiến Thần, sở dĩ dám xưng Chiến Thần, chính là bởi vì hắn cái kia vô song sức chiến đấu, năm đó trên đời thời gian, bị nói là chí tôn bên dưới người số một, cùng trong cảnh giới sức chiến đấu, tươi đẹp cổ kim!”

Chí tôn bên dưới người số một, danh hiệu này quả thật vang dội, chẳng trách dám lấy Chiến Thần vì danh.

“Mọi người đều biết, hoang trời Chiến Thần có hai đại chí bảo, thứ nhất chính là ngộ đạo bộ, ở đây trên đài tĩnh tọa một ngày, có thể vượt qua người khác mười năm khổ tu. Chính là bởi vì có này bộ, hoang trời Chiến Thần tài năng ở ngăn ngắn mấy ngàn năm trong thời gian, đi vào Thần Cảnh. Nếu là hắn không có bị chết, có này bộ, không chút nào khoa trương, hắn hoàn toàn có khả năng, ở vạn năm trong vòng, đột phá đến chí cảnh cảnh giới!” Diệp Vong Xuyên nói.

Tiêu Vũ không khỏi thay đổi sắc mặt, chí tôn con đường, có thể nói vô cùng dài, phóng tầm mắt cửu thiên, có thể đạt được chí tôn cảnh giới người mặc dù có không ít, nhưng hao phí năm tháng, lại đều này đây vạn năm, thậm chí mười vạn năm kế.

Mặc dù là xuất sắc nhất chí tôn nhân vật, muốn đạt tới cảnh giới chí tôn, ít nhất cũng cần vạn năm thời gian. Như kiếp trước Tiêu Vũ, từ đầu tu luyện tới cảnh giới chí tôn, liền hao phí 17000 năm, Nguyệt Thần lúc trước cũng là dùng hơn hai vạn năm, mới đạt đến chí tôn vị trí.

Hai người bọn họ còn dùng lâu như vậy, phổ thông chí tôn, đạt được cảnh giới chí tôn lúc tuổi tác, càng cơ hồ đều đã vượt qua mười vạn năm.

Bởi vậy có thể thấy được, này ngộ đạo bộ hiệu dụng có kinh người dường nào.

“Hoang trời Chiến Thần cái thứ hai chí bảo, chính là này lạnh huyết chiến áo!” Diệp Vong Xuyên nói tới chỗ này, ánh mắt sáng quắc, nhìn phía toà kia đã bị Nhị Hắc đào ra cô mộ phần.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay còn có một canh, tháng trước bởi vì các loại nguyên nhân, mọi việc không thuận, vừa là thân thể thói xấu vặt liên tục nhiều lần, vừa là bàn phím nước vào, vừa là lại bị cảm, phiền muộn không thôi, chương mới không được nhiều, ta cũng không chút với các ngươi nói rõ, là vì biết vấn đề nhiều lắm, nói thế nào đều sẽ bị cho rằng là lấy cớ, cho nên bị phun bị mắng ta cũng đều nhận. Tự biết chương mới không yên, ta đang bảo đảm không dứt chương mới trong lúc cũng không dám hướng về các ngươi cầu qua hoa tươi. Hôm nay vốn định bùng nổ một lần đến bồi thường, nhưng lần trước bùng nổ qua đi ngón tay đau đến không được, vừa sai lầm : bỏ lỡ sau khi chương mới, gõ chữ đến bây giờ ngón tay của ta, vai, xương sống xương sống này đều không tốt lắm, những thứ này đều là thời gian dài gõ chữ hạ xuống tật xấu, cho nên không dám tùy tiện bạo phát, chỉ có thể ở trạng thái tốt thời điểm mỗi ngày nhiều càng cái một chương hai chương, từ từ cho mọi người bù đắp. Cuối cùng, mọi người lễ quốc khánh vui sướng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 320: Các Hiển Thần Thông

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lạnh huyết chiến áo là một cái phi thường thần kỳ chiến y, năm đó hoang trời Chiến Thần chính là dựa vào này áo, tài năng có chí tôn bên dưới vô địch sức chiến đấu!” Diệp Vong Xuyên ánh mắt nóng bỏng không ngớt, nói: “Nghe nói, này áo có một phi thường thần kỳ đặc điểm, khả năng ảnh hưởng mặc người tu vi, vô luận bất kỳ cảnh giới nào người mặc vào, đều có thể lập tức có cảnh giới này đỉnh cao tu vi!”

“Có ý gì?” Nhị Hắc nhất thời không quá rõ, trừng mắt hỏi.

“Ngươi đây cũng không biết? Đầu óc của ngươi là làm cái gì? Đây ý là thì, mặc dù là vừa mới đạt được Thánh cảnh người, mặc lần trước áo, tu vi cũng sẽ vọt thẳng đến Thánh cảnh đỉnh cao!” Diệp Vong Xuyên về giương mắt Nhị Hắc, nói: “Liền giống với Tiêu Vũ, hắn vừa mới đột phá đến Thánh cảnh, mở ra một cái linh tuyền, nhưng chỉ cần hắn mặc vào này chiến y, hắn liền có thể có chín con suối thần sức chiến đấu!”

“Đương nhiên, đặc điểm này không chỉ thể hiện tại Thánh cảnh, người ở cảnh giới khác, bất kể là cái nào cảnh giới, sau khi mặc vào đều là như thế. Luyện Thần cảnh người mặc vào, thì sẽ có Luyện Thần cảnh đỉnh cao thực lực, Thần Cảnh người mặc vào, thì lại sẽ lập tức đạt được Thần Cảnh đỉnh cao!”

“Năm đó hoang trời Chiến Thần, sơ nhập thần cảnh, liền đã ở

Thần Cảnh bên trong vô địch, ngang dọc cửu giới, làm được chí tôn bên dưới vô địch, bằng chính là này chiến y!”

Diệp Vong Xuyên nói đến hưng phấn nơi, nước miếng văng tung tóe, căn bản không cần Nhị Hắc hỏi lại, liền thao thao bất tuyệt, “các thế lực lớn thiên kiêu nhìn lần trước áo, cũng là bởi vì đặc điểm này, bởi vì bọn họ đều đã khoảng cách cảnh giới tiếp theo không xa, nếu có được này áo, đột phá thời gian, liền tài năng ở cảnh giới tiếp theo xa xa dẫn đầu người khác, cỡ này thần vật, bọn họ làm sao có khả năng không đỏ mắt?”

Tiêu Vũ cũng là triệt để nghe rõ, này chiến y có tác dụng, quả thật kinh người. Hắn bây giờ chỉ ngưng tụ một cái linh tuyền, mà này thiên kiêu, phần lớn là đã mở ra ra tám thanh thậm chí chín thanh linh tuyền, bàn về chênh lệch, hắn và những người này vẫn tồn tại như cũ.

Nhưng nếu là có này áo, một đoạn này chênh lệch thì sẽ trong nháy mắt biến mất trong vô hình, tu vi của hắn cùng sức chiến đấu, sẽ tại trong chớp mắt đuổi theo những người này.

Nếu là như vậy, hắn đến lúc đó, sẽ thật sự có cùng Tiêu Nhược Thần bực này nhân vật một trận chiến thực lực.

“Đáng tiếc, đồ tốt như vậy, nhưng này một đám người tất cả đều ở đây, muốn chiếm được lại là khó giải quyết a! Đặc biệt là Khúc Hàn Nguyệt cùng Ngao Tu, hai người kia quá phiền toái, khó đối phó!” Nhìn thấy giữa trường còn đang đối lập những người kia, Diệp Vong Xuyên hưng phấn sắc mặt vừa xụ xuống.

Tiêu Vũ cũng biết, so với những người khác, Khúc Hàn Nguyệt cùng Ngao Tu là chân chính khó đối phó, hai người kia cùng Tiêu Nhược Thần giống nhau, dù cho đặt ở này thiên kiêu bên trong, cũng là kiệt xuất, thực lực sâu không lường được.

“Ngươi có thể không kiềm chế bọn họ một người trong đó?”

Tiêu Vũ vẻ mặt lấp lóe, hắn mặc dù không thích dùng binh khí, nhưng này chiến y, đối với hắn mà nói nhưng lại có chỗ đại dụng.

“Ngươi có ý kiến gì?” Diệp Vong Xuyên mắt sáng rực lên,

Ở chung lâu như vậy, hắn cũng biết Tiêu Vũ có chính mình thủ đoạn, tuyệt không như nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

“Không biết là có hay không khả thi, nhưng đáng giá thử một lần!” Tiêu Vũ cắn răng, hắn biết ở những người này ngọn nguồn dưới đoạt thần khí có chút mạo hiểm, nhưng cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, hắn từ trước đến giờ không phải nhát gan người.

“Ai da, mặc dù ta người này khá là nhã nhặn, không thích đánh đánh giết giết, nhưng ngươi muốn thật có thể đi nói, ta cố hết sức, giúp ngươi cuốn lấy Ngao Tu, có điều những người khác, ta có thể cũng không có biện pháp.” Việc đã đến nước này, Diệp Vong Xuyên còn đã không quên giả vờ giả vịt, trêu đến Nhị Hắc cùng Tiêu Vũ đối với hắn đều là sâu sắc khinh bỉ.

Bên này, bọn họ ở thương nghị, mà một bên khác trong lúc giằng co nhiều thiên kiêu, rốt cục phá vỡ bế tắc, động khởi tay.

Bọn họ ai đều biết, hôm nay này chiến y, ai muốn có được, đều phải trả giá thật lớn, ngoại trừ động thủ, không có lựa chọn nào khác.

“Keng!”

Thương lan trước tiên sử dụng chiếc kia phỏng chế chôn chuông thần, tiếng chuông vừa vang, đám kia xa xa đi theo mọi người bị chấn động đến mức sắc mặt trắng bệch, mỗi người bịt lấy lỗ tai thống khổ kêu to lên.

“Hừ, ai cản ta thì phải chết!” Ngao Tu khí phách vô song, hắn xuất thân Long tộc, thân thể mạnh mẽ, phóng tầm mắt cửu thiên ít có có thể so sánh cùng nhau người, càng miễn cưỡng chống đỡ ở tiếng chuông, thân thể hóa lưu quang, hướng về chiến y phóng đi.

“Chôn chuông thần? Có điều một cái hàng nhái thôi, bực này âm công, cũng dám ở ta Nguyệt Thần cung trước mặt làm càn?” Khúc Hàn Nguyệt mặt như sương lạnh, trước người trăng lưỡi liềm nhẹ nhàng chấn động, lại đem tiếng chuông ngăn cản bên ngoài.

“Nguyệt dao sư muội, giúp ta đoạt chiến y!” Hắn quát lạnh một tiếng, thân hình bá địa chấn lên, chạy Ngao Tu mà đi.

Khê Nguyệt Dao cùng Khúc Hàn Nguyệt đồng xuất Nguyệt Thần cung, nghe vậy lộ ra vài phần bất đắc dĩ, nhưng cũng là violon dây đàn, cùng thương lan tiếng chuông xa xa chống đỡ.

Đại chiến đột nhiên thì bạo phát, nhiều thiên kiêu cùng nhau động khởi tay, kiềm chế lẫn nhau.

“Cơ hội tốt, mau mau ra tay!” Diệp Vong Xuyên quát to một tiếng, thân hình bá lóe lên, trực tiếp ở biến mất tại chỗ, như là thuấn di bình thường, đi thẳng đến cô mộ phần trước khi.

“Thái Hư luân hồi trải qua? Diệp Vong Xuyên, ngươi cho rằng ta sẽ làm ngươi dễ dàng thuận lợi gì?” Cười lạnh một tiếng, một vệt bóng đen chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Diệp Vong Xuyên phía sau, phốc một tiếng, ngũ trảo duỗi ra, xuyên thủng Diệp Vong Xuyên mi tâm.

“Diệp Vong Xuyên chết rồi!”

“Bóng đen kia là cái gì, kinh khủng như thế?”

“Xem ra, đó tựa hồ là một đạo long ảnh! Là Ngao Tu, hắn lại giết Diệp Vong Xuyên? Người này thực lực quá kinh khủng!”

Xa xa mọi người chấn động mạnh, tim mật đều run, một đại nhân vật thiên kiêu, càng ở tại bọn hắn trước mắt, bị người xuyên thủng nguyên thần!

Nguyên thần bị xuyên thủng, mặc dù là người cường đại cỡ nào, đều khó mà tồn tại!

“Chết tiệt, là mai phục!” Nhị Hắc nhìn ra vừa khiếp sợ vừa tức giận, hắn mặc dù cùng Diệp Vong Xuyên thường xuyên đấu võ mồm, nhưng thuần túy đấu khí, lẫn nhau và không ác cảm.

Mắt thấy Diệp Vong Xuyên ở trước mắt mình bị xuyên thủng nguyên thần, sắp sửa bỏ mình, sắc mặt nói không nên lời phức tạp.

“Yên tâm, hắn không dễ dàng chết như vậy!” Tiêu Vũ sâu sắc thấy mi tâm bị xuyên thủng Diệp Vong Xuyên, lại là không thế nào lo lắng.

Nhị Hắc lập tức phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy, Diệp Vong Xuyên bóng người, đột nhiên bắt đầu thần tốc làm nhạt, trở nên trong suốt, cuối cùng hoàn toàn biến mất, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng đến bây giờ chỗ đó.

Hắn trừng lớn hai mắt, U &# 8 tìm chung quanh, nói: “Tên kia đi đâu rồi? Có phải chết rồi liền thi thể chưa từng lưu lại, con rồng kia có lợi hại như vậy sao?”

“Ngươi là đang tìm ta gì?” Đột nhiên một lạnh nhạt âm thanh ở phía sau hắn vang lên.

Nhị Hắc sợ hết hồn, quay đầu nhìn lại, liền gặp Diệp Vong Xuyên đầy mặt hờ hững, thì đứng ở sau lưng hắn. Lại nhìn mi tâm của hắn, hoàn hảo không chút tổn hại, liền mảy may dấu vết đều không có để lại, vừa mới phát sinh tất cả, phảng phất chỉ là một giấc mơ.

“Thái Hư luân hồi trải qua……” Tiêu Vũ thấy xuất hiện ở chỗ này Diệp Vong Xuyên, trong lòng không nhịn được than thở.

Kinh này là hạo hư đứng đầu tu, mà hạo hư đứng đầu là nhân vật nào? Đó là Tiêu Vũ kiếp trước đứng hàng đệ nhất chí tôn sau khi, số ít mấy cái, còn có tư cách làm đối thủ của hắn, cùng hắn luận đạo tồn tại.

Diệp Vong Xuyên tu luyện đồng dạng là bộ này công quyết, nào có chết đi dễ dàng như thế?

“Ai da, lần này thật có chút phiền toái.” Diệp Vong Xuyên mặt mày ủ rũ, nhìn phía trước vậy vừa nãy đưa hắn xuyên thủng hình rồng bóng đen, lẩm bẩm nói: “Ngao Tu quả thực tài năng ngất trời, liền tiềm long ảnh bực này chỉ có Tổ Long tài năng tu thành Long tộc bí thuật đều học xong, muốn đối phó hắn, không dễ dàng!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 321: Đất Chết Linh Hỏa

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mặc dù ngoài miệng nói xong Ngao Tu không dễ đối phó, nhưng Diệp Vong Xuyên động tác lại không hàm hồ, một lần nữa tiến lên, chậm rì rì đi ra ngoài.

Để Nhị Hắc há hốc mồm một màn đã xảy ra, đối mặt vừa mới thiếu chút nữa chém giết hắn Ngao Tu, Diệp Vong Xuyên vừa đi một bên phất tay, cười hì hì nói: “Ngao Huynh, xin chào a, đã lâu không gặp!”

Nhị Hắc triệt để choáng váng, cái tên này vừa mới thiếu chút nữa bị người giết, bây giờ lại còn cười theo người chào hỏi.

Chỉ thấy Diệp Vong Xuyên nở nụ cười, quay Ngao Tu phất tay, nói: “Hồi lâu không thấy, Ngao Huynh, ta đối với ngươi rất là tưởng niệm, không bằng chúng ta tìm một chỗ ngồi xuống cố gắng tâm sự?”

“Hắn nói giúp ngươi kiềm chế Ngao Tu, sẽ không phải là dự định cùng hắn ôn chuyện?” Nhị Hắc trợn to mắt, một bộ gặp quỷ dáng vẻ.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không nói gì. Khả năng tập được Thái Hư luân hồi trải qua, nói rõ Diệp Vong Xuyên đã chiếm được hạo hư đứng đầu tán thành, hắn tin tưởng Diệp Vong Xuyên khẳng định không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

“Thái Hư luân hồi, nghịch loạn thiên cổ!” Ngao Tu lạnh lùng thấy Diệp Vong Xuyên, tựa hồ cũng không ngoài ý muốn hắn có thể sống sót, lãnh đạm nói: “Ngươi đã xem kinh này tu luyện tới đảo ngược sinh tử trình độ, rất tốt!”

Nhị Hắc vẻ mặt càng thêm đặc sắc, nghe Ngao Tu ngữ khí, liền có biết Diệp Vong Xuyên tu luyện công đoạn tuyệt không bình thường, lại có thể nghịch chuyển sinh tử, hắn có loại không thể tin được cảm giác, người này lại mạnh như vậy?

“Ai u, Ngao Huynh ngươi đang nói cái gì, ta nào có ngươi nói lợi hại như vậy!” Diệp Vong Xuyên một bộ kinh ngạc dáng vẻ, cười nói: “Ngao Huynh, ngươi cũng biết ta là người có văn hóa, từ trước đến giờ không thích đánh đánh giết giết, ta là thật không muốn động thủ, đặc biệt là cùng ngươi, ngươi xem chúng ta khả năng không thể ngồi xuống đến cố gắng nhờ một chút?”

“Bốp!”

Hình rồng bóng đen lại xuất hiện, 1 móng dò ra, đây là Ngao Tu cho Diệp Vong Xuyên đáp lại.

Diệp Vong Xuyên lần này thân hình lờ mờ, ở biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một hướng khác, tránh khỏi này đánh mạnh. Hắn thở thật dài, nói: “Ta thật là một người có văn hóa!”

“Ầm!”

Không nói tiếng nào, hình rồng hình bóng lại chuyển, Diệp Vong Xuyên lần này cũng không né tránh nữa, cùng đạo kia long ảnh chiến tới một chỗ.

“Thái Hư lĩnh vực!” Trong miệng hắn than nhẹ một tiếng, một luồng lực lượng vô hình bao phủ đạo kia long ảnh, trong nháy mắt, đạo kia long ảnh động tác lập tức chậm lại, giống như yên lặng bất động.

“Đã sớm nghe nói, hạo hư đứng đầu năm đó là số ít mấy cái có tư cách làm Tinh chủ đối thủ người, Thái Hư luân hồi trải qua? Hôm nay cuối cùng nhìn thấy!” Ngao Tu sắc mặt lạnh như băng,

Bị nhốt lại long ảnh phát sinh một tiếng rung trời rít gào, oanh một tiếng, ở biến mất tại chỗ.

Thân hình hắn đảo lộn nhanh, một đạo long ảnh, một bên là chân thân, phân biệt tấn công về phía Diệp Vong Xuyên.

“Đoành!”

Hai người đại chiến, Diệp Vong Xuyên cùng Ngao Tu chiến tới một chỗ, giữa lẫn nhau càng bất phân cao thấp.

“Tiểu tử này, lại thật có thể cùng Ngao Tu một trận chiến? Hắn rốt cuộc lai lịch gì?” Nhị Hắc một vạn cái không thể tin được, hắn cũng không biết hạo hư đứng đầu trong chín tầng trời là kinh khủng đến mức nào tồn tại, chỉ là trong ấn tượng Diệp Vong Xuyên, làm sao cũng làm cho hắn cùng với mạnh mẽ liên tưởng không đến đồng thời.

Giờ phút này động thủ, mới biết Diệp Vong Xuyên thực lực kinh khủng như thế, so với Ngao Tu cùng Tiêu Nhược Thần bọn người càng không hề yếu.

“Bọn họ trong khoảng thời gian ngắn, rất khó phân ra thắng bại, thừa cơ hội này, chúng ta động thủ!” Tiêu Vũ nhân cơ hội này, quyết đoán ra tay, một đạo thân hình bá một tiếng bay ra.

“Hừ!”

Hắn vừa mới hiện thân, hừ lạnh một tiếng chính là vang lên, Lăng Tử Xuyên mi tâm ngọn lửa nhấp nháy, từ đó lộ ra một đạo màu đỏ thần quang, soi sáng Tiêu Vũ.

“Phụp!”

Ánh mắt của hắn hướng, vạn vật cùng đốt cháy, làm tia sáng kia rơi xuống Tiêu Vũ trên người lập tức, Tiêu Vũ toàn thân lập tức nổi lửa, trong nháy mắt hóa thành một hỏa nhân.

"Đất chết linh hỏa?" Tiêu Vũ gầm lên, ngọn lửa này hắn đồng dạng quen thuộc, ngày xưa tử diễm Ma Quân, một thân Ma hỏa phần hết thế gian vạn vật, đã ở một đoạn tháng năm dài đằng đẵng bên trong đối địch với hắn, lẫn nhau giao chiến không biết bao nhiêu lần.

Lăng Tử Xuyên để tranh đoạt chiến áo, hiển nhiên cũng là không bảo lưu nữa, thi triển ra chân chính sát chiêu.

"Phốc phốc!"

Màu đỏ ánh lửa cực độ khủng bố, trong lửa có đạo văn nhảy nhót, trong chốc lát, Tiêu Vũ khắp toàn thân đều bị đốt cháy đến cháy đen, cuối cùng phốc một tiếng, hóa thành một đống tro tàn.

"Hạng người vô danh, cũng đừng có mưu toan chia sẻ chiến y, ngươi, còn chưa xứng!" Lăng Tử Xuyên lạnh lùng nhìn hóa thành tro tàn Tiêu Vũ, khinh thường nói: "Tuy nói thân thể ngươi bất phàm, nhưng chỉ mở ra tầm thường một hơi linh tuyền, cũng dám đến tranh, đây là tự tìm chết!"

Hắn cười lạnh xoay người, liền phải rời đi, chợt thân hình chấn động, đột nhiên quay đầu lại, liền gặp vừa là một bóng người lao ra, bất kể là khí tức còn là khuôn mặt, đều cùng hắn lúc trước đốt đi bóng người giống nhau như đúc.

"Làm sao có khả năng?" Hắn nhẹ nhàng chấn động, đất chết linh hỏa có thể nói không gì không thiêu cháy, ít nhất khi hắn trước mặt cảnh giới, không có mấy người có thể phản kháng, Tiêu Vũ lại chưa chết?

"Ta cũng không tin ngươi có chín cái mạng!" Lăng Tử Xuyên giận dữ, cảm giác nhận lấy khuất nhục, mi tâm lại lóe lên, màu máu thần quang hướng, vạn vật thành tro.

“Ầm!”

Lao ra bóng người, lại một lần nữa bị màu đỏ ánh lửa bao trùm, nhưng mà lần này không chờ thiêu cháy thành tro bụi, Tiêu Vũ đạo thứ ba bóng người, lại một lần nữa xuất hiện.

“Hóa thân?” Lăng Tử Xuyên không nhịn được khiếp sợ, cái này Tiêu Vũ rốt cuộc là ai, xuất hiện mỗi một đạo hóa thân lại đều cùng thân phận thật sự không khác, hoàn toàn không có cách nào phân rõ, bất kể là khí tức còn là mỗi cái phương diện, đều cùng đứng dậy hoàn toàn tương tự.

“Bằng ngươi chút bản lãnh này, e sợ nếu muốn giết hắn, cũng dễ dàng như vậy!”

Một hờ hững bên trong mang theo xem thường thanh âm truyền tới, Lăng Tử Xuyên giận mà quay đầu lại, khi thấy người mở miệng, nhất thời câm miệng, không có lên tiếng.

Khúc Hàn Nguyệt gánh vác lấy Ngân Nguyệt bảo luân, ánh mắt lấp lóe, nhìn một cái nào đó phương vị, nhẹ giọng nói: “Nhận biết Ngân Nguyệt bảo luân, vừa có như thế bí thuật, ta thật rất muốn nhìn một chút, ngươi đến tột cùng là lai lịch gì!”

Chỗ tối, Tiêu Vũ khẽ thở dài một cái, biết Khúc Hàn Nguyệt đã phát hiện manh mối. &# 85

Hắn không tiếp tục ẩn giấu, thân phận thật sự đi ra, nói: “Ngươi là Nguyệt Thần cung người, ta vốn không muốn cùng ngươi động thủ, nhưng ngươi lúc trước đánh lén ta, giờ phút này nếu ngươi còn muốn ngăn cản, ta cũng chỉ có thể đối với ngươi ra tay rồi!”

Khúc Hàn Nguyệt lắc lắc đầu, lạnh nhạt nói: “Cùng ta giao thủ, ngươi còn không có tư cách đó!”

Đối với này nhân vật thiên tài kiêu ngạo, Tiêu Vũ sớm thành thói quen, cũng không cảm thấy kỳ quái, càng không muốn lãng phí miệng lưỡi đi tranh luận phản bác.

Hắn bá một tiếng, một thân chín phần, đồng thời hành động, nhằm phía chiến y.

“Chín đạo hóa thân?” Lăng Tử Xuyên cả kinh nói: “Đây là Thánh Linh Sơn Cửu Linh thuật?”

Thánh Linh Sơn, đặt ở cửu thiên cũng được cho một thế lực lớn, không giống như tử diễm núi yếu. Trong núi này Cửu Linh thuật, chính là một thân chín phần phương pháp, mỗi một vị thực lực đều hoàn toàn tương tự, có thể xưng tụng một loại mạnh mẽ sát thuật.

“Một thân chín phần? Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, số lượng nhiều hơn nữa, cũng là vô dụng!” Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt lạnh lùng, thân hình không động, trước người cái kia một vòng trăng tròn bá quét ra, trong không trung lưu lại một đạo hàn quang, đúng là muốn một đòn đem Tiêu Vũ 9 thân thể, toàn bộ càn quét!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 322: Biến Mất Chiến Y

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Xoạt xoạt xoạt!”

Ngân Nguyệt bảo luân uy lực kinh người, trong không trung lưu lại một đạo duyên dáng đường cong, trong nháy mắt, Tiêu Vũ tám đạo hóa thân đều bị chém.

“Ngươi cũng bất quá là ỷ vào binh khí oai thôi, có phải ta sẽ không có thánh khí gì?” Tiêu Vũ sau cùng bóng người quát chói tai, đột nhiên lấy ra một cũ nát đất lọ nhỏ.

“Ông!”

Đất lọ nhỏ nhẹ run lên, một luồng không gì sánh kịp uy thế từ lọ nhỏ bên trong lộ ra, vừa vặn đón nhận Ngân Nguyệt bảo luân cuối cùng 1 chém.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hai đại hung khí va chạm, tuôn ra một trận cuồng bạo gợn sóng, đem khắp nơi cát đá xốc lên tìm được nơi bay lên, kể cả Lăng Tử Xuyên cũng là đột nhiên biến sắc, lập tức lùi về sau.

Đất lọ nhỏ bên trong lộ ra một cỗ cường đại lực lôi xé, đem Ngân Nguyệt bảo luân kiềm chế, khiến cho tốc độ giảm nhiều, không thể lại chém. 2 khí trong không trung đối lập, uy thế kinh người.

“Thượng phẩm thánh khí?” Khúc Hàn Nguyệt lộ ra vài phần kinh ngạc, nhưng cũng và không chút nào để ý, thong dong cười khẽ: “Có điều một cái cũ nát tàn khí thôi, không chống được khi nào!”

Hắn ánh mắt sắc bén, liếc mắt là đã nhìn ra Tiêu Vũ cái này đất lọ nhỏ xảy ra vấn đề, đã là tàn khí.

2 khí đối lập trong lúc đó, răng rắc một tiếng, nay đã che kín vết rách đất lọ nhỏ vừa là nứt ra, và này vết rách so với cái khác hết thảy vết rách đều còn nghiêm trọng hơn, hầu như kéo dài đến toàn bộ lọ nhỏ thân thể, và đang nhanh chóng khuếch đại.

“Ngân Nguyệt bảo luân, Nguyệt Thần ngày xưa sử dụng binh khí quả nhiên nguy hiểm!” Lăng Tử Xuyên rất là kiêng kỵ, theo bản năng mà vừa về phía sau kéo ra một khoảng cách nhỏ.

“Rắc!”

Vết rách ở đất lọ nhỏ trên không dứt lan tràn, cuối cùng nổ vang một tiếng, đất lọ nhỏ từ giữa đó nứt ra, hóa thành hai nửa.

“Bốp!”

Ngân Nguyệt bảo luân lại động lên, như là phá không sao rơi, vẽ ra ánh sáng lạnh lẽo, phốc một tiếng, chém về phía Tiêu Vũ.

“Owo!”

Máu tươi ở mặt trời rực rỡ dưới như hoa tỏa ra, nhiễm đỏ một chỗ. Tiêu Vũ bị Ngân Nguyệt bảo luân chặn ngang chém qua, thân hình đứt thành hai đoạn, như là cái kia đất lọ nhỏ bình thường, chia ra làm hai.

“Còn nghĩ đến ngươi biết được này khí lai lịch, bao nhiêu có chút bối cảnh, không nên yếu như vậy, đáng tiếc…… chung quy chỉ là một giới giun dế!” Khúc Hàn Nguyệt như là có chút thất vọng, từ đầu tới cuối, hắn đều là lạnh nhạt như vậy,

Phảng phất chỉ làm một cái cực kỳ chuyện quá đơn giản tình.

“Tiêu Vũ chết rồi, bị Khúc Hàn Nguyệt chém giết!”

“Thực lực của người này, thật sự quá kinh khủng!”

Cảnh tượng này, khiến tất cả mọi người rung động thật lâu không nói gì, Tiêu Vũ một thân chín phần, phương pháp này có thể xưng được là tuyệt đối cường đại, nhưng ở Khúc Hàn Nguyệt trước mặt, lại là như thế không đỡ nổi một đòn.

Ngân Nguyệt bảo luân, uy lực kinh tuyệt, chém Tiêu Vũ chín đạo hóa thân, thoạt nhìn như trước trắng bạc như tuyết, chưa từng nhiễm phải nửa giọt máu tươi.

Khúc Hàn Nguyệt thân hình, ở mọi người trong mắt, trở nên hơn nữa nguy hiểm.

“Tiêu Vũ chết rồi?”

Một bên khác đang cùng Ngao Tu trong đại chiến Diệp Vong Xuyên, tựa hồ là bị đả kích lớn, mở miệng nói: “Chơi anh, hôm nay này chiến y, ta sẽ không cùng ngươi cãi, ai, bảo vật tuy tốt, làm sao ta là người có văn hóa, thật sự không thích đánh đánh giết giết, liền như vậy cáo từ!”

Tiếng nói vừa dứt, hắn càng không chút nào ham chiến, xoay người rời đi, làm cho tất cả mọi người đều mắt choáng váng.

Một lát sau, mọi người đều hồi thần lại, hắn là cùng Tiêu Vũ cùng nhau, bây giờ Tiêu Vũ vừa chết, hắn muốn một người một mình đối mặt Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt hai người này nhân vật nguy hiểm, tranh cãi nữa đi xuống, hơn nửa cũng là vô vọng.

Ngao Tu cũng không đuổi nữa, dù sao chiến y đối với hắn mà nói càng trọng yếu hơn.

“Ồ, cái kia vẫn đi theo Tiêu Vũ bên cạnh, ăn mặc đen thui người đâu? Tại sao không thấy?”

Đột nhiên, có người mở miệng, phát hiện Nhị Hắc không biết lúc nào mất đi hình bóng.

Như là nghĩ đến cái gì, Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt phát lạnh, trước tiên, nhằm phía chiến y vị trí.

“Hừ, nghĩ đến chiến y, ngươi hỏi qua ta sao?” Ngao Tu không thể mặc hắn đi tiếp, thân hình lóe lên, ngăn ở Khúc Hàn Nguyệt trước mặt.

“Tránh ra!” Vẫn lạnh nhạt Khúc Hàn Nguyệt, lúc này trong mắt sát cơ kinh người, nói: “Ta chỉ có điều muốn nhìn một chút chiến y còn ở đó hay không!”

“Cái gì?” Ngao Tu chấn động, tựa hồ cũng nghĩ tới điều gì, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời vọt tới cô mộ phần trước khi.

Chỉ thấy, trong quan tài quan tài cổ vẫn còn, nhưng trong quan tài chiến y, lại sớm không thấy bóng dáng.

“Là ai lấy đi rồi chiến y? Mà lại là trước mặt chúng ta mặt!”

Thương Lan cùng Khê Nguyệt Dao cũng chiến không nổi nữa, hai người đồng thời gần sát, khi nhìn thấy trống không quan tài cổ, Thương Lan không khỏi phát sinh phẫn nộ rít gào.

Nhiều thiên kiêu ở đây, lại để người vô thanh vô tức đem chiến y lấy đi rồi, hơn nữa liền đối phương là ai cũng không biết!

Khúc Hàn Nguyệt ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm trống không quan tài cổ không nói lời nào, sau đó đột nhiên xoay người, hóa thành một vệt sáng, liền như vậy đi xa.

Một mặt khác, Ngao Tu cũng là như thế, sắc mặt phát chìm, đồng dạng không nói một câu, trực tiếp rời đi.

Còn lại bao nhiêu người hai mặt khó coi, hoàn toàn không biết là hai người kia đang suy nghĩ gì. Thương Lan không khỏi cả giận nói: “Này tính là gì, bọn họ này liền đi? Có ý gì?”

Lăng Tử Xuyên hơi giễu cợt liếc mắt nhìn hắn, nói: “Chiến y đã bị người khác lấy mất, không đi còn lưu lại nơi này làm gì? Tiếp tục liều mạng? Bọn họ không phải là vậy sẽ ấm đầu người.”

Thương Lan ngẩn người, lại nói: “Bọn họ biết là ai lấy đi chiến y? Rốt cuộc là ai?”

“Trừ hắn ra, còn có thể là ai?” Khê Nguyệt Dao cũng không nhịn được mở miệng, Khúc Hàn Nguyệt cùng Ngao Tu đều là người phi thường, cho nên đầu tiên nghĩ đến, nhưng này Thương Lan, rõ ràng là quá chậm chạp.

“Có ý gì, ngươi nói hắn là ai?” Thương Lan vẫn là không nghĩ xuyên qua.

“Không phải mới vừa có người nói, cái kia đi theo Tiêu Vũ bên người người mặc áo đen, cũng chính là cái này linh khí không thấy.” Lăng Tử Xuyên có chút bất đắc dĩ nói.

“Ngươi nói cái này linh khí, là hắn lấy đi rồi chiến y?” Thương Lan cười lạnh, “cái này linh khí liền Thánh Giai cũng chưa tới, ở chúng ta trước mắt mấy người, khả năng im hơi lặng tiếng mang đi chiến y?”

“Lấy đi chiến y, U &# 8 cố nhiên không phải cái này linh khí, mà là linh khí chủ nhân.” Khê Nguyệt Dao tựa hồ cũng có chút không nhìn nổi, khẽ gật đầu một cái, đối với Thương Lan nói rõ.

“Chủ nhân của hắn?” Thương Lan rốt cục hồi thần lại, “ngươi là nói Tiêu Vũ? Không có khả năng, hắn không phải đã chết ở Khúc

Hàn Nguyệt trong tay gì?”

“Nếu ngươi không có Thương Minh chí tôn che chở, ta thật lo lắng ngươi có thể sống đến khi nào!” Lăng Tử Xuyên đã triệt để không muốn cùng Thương Lan nói rõ, có chút ít giễu cợt nói: “Khúc Hàn Nguyệt bọn họ khả năng một chút nhìn thấu việc này bản chất, mà ngươi, lại là có người nói rõ với ngươi đều không nghĩ ra, đây cũng là chênh lệch.”

Lần này, kể cả Khê Nguyệt Dao cũng không có lại nói rõ tiếp, Thương Lan người này, thực lực cố nhiên không tồi, nhưng đầu óc, nhưng bây giờ đơn giản một chút.

Hai người đến đây là hết lời, cũng sẽ không lưu lại, mỗi loại rời đi.

“Ha ha ha ha, cái gì thiên kiêu, cái gì thế lực lớn hậu nhân, ở ta đen gia trước mặt, chả là cái cóc khô gì, cũng bị đen gia ta đùa bỡn xoay quanh!”

Vào giờ phút này, ở trên bên ngoài ngàn dặm, hai bóng người đang nhanh chóng phi hành, một người trong đó toàn thân áo đen, màu da cũng có chút biến thành màu đen người trẻ tuổi đang cất tiếng cười to, tiếng cười chấn động hư không, chấn động tới chim vô số.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 323: Chiến Y Tới Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe Nhị Hắc tiếng cười kia, Tiêu Vũ không nhịn được lườm hắn một cái, nhưng là đã quen, lúc này không nói thêm gì nữa.

Không lâu, tên còn lại đuổi theo, còn chưa gần sát, liền truyền đến hắn thanh âm hưng phấn: “Tiêu Huynh, đồ tới tay? Mau, nhanh cho ta xem!”

Đuổi người tới, tự nhiên chính là Diệp Vong Xuyên. Trước hắn rời đi, là vì biết Tiêu Vũ đã thuận lợi, mà không phải không dám một mình đối mặt Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt.

Trên thực tế, Tiêu Vũ có thể thuận lợi, tất cả đều là hai người bọn họ hợp tác mang đến hậu quả, cho nên Tiêu Vũ chết hay chưa, hắn so với ai khác đều biết.

“Đây là lạnh huyết chiến áo, quả thật là bảo bối!” Vuốt cái này thoạt nhìn cũ nát không chịu nổi chiến y, Diệp Vong Xuyên hai mắt phát sáng, cầm trong tay chết cũng không nữa buông tay.

“Này, ngươi làm gì? Đây là chúng ta bắt được, tiểu tử ngươi muốn nuốt riêng gì?” Nhị Hắc mặc dù đối với Diệp Vong Xuyên thực lực cảm giác sâu sắc kinh ngạc, nhưng là đã quen thái độ này, cũng không úy ky.

“Tiêu Huynh, ta bây giờ là thật phục ngươi!” Diệp Vong Xuyên không để ý tới Nhị Hắc, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi cái kia một thân chín phần phương pháp, thật sự phi phàm, không kém gì bất kỳ thế lực lớn đứng đầu truyền thừa, 9 thân thể đều hiện, sức chiến đấu tăng vọt, chính là Ngao Tu thi triển Long tộc bí thuật, cũng bất quá đem long ảnh ngưng tụ thành một đạo khác có giống nhau sức chiến đấu hóa thân, mà ngươi lại là khả năng ngưng ra chín đạo nhiều!"

Tiêu Vũ hóa thân, là do chiến chữ ấn ngưng tụ, ngưng ra 9 thân thể, ngoài ra còn có một thân là bản tôn, cho nên tổng cộng là 10 thân thể.

Hắn phương pháp này cố nhiên bất phàm, khả năng cho hắn tán thành, bị hắn sử dụng thủ đoạn, đều đã chú định bất thường, dù sao tầm mắt đặt ở chỗ đó. Có điều Diệp Vong Xuyên phen này thúc ngựa, lại làm cho hắn âm thầm cảnh giác, cái tên này sẽ không phải thật muốn lấy đi chiến y a, nếu không làm sao đột nhiên nhiều như vậy lời hay?

"Ta càng tò mò chính là, Tiêu Huynh ngươi là như thế nào làm được ẩn giấu hết thảy khí tức, ở tất cả mọi người không phát hiện được dưới tình huống lấy đi chiến y? Kể cả ta trước đó biết được, lúc đó cũng căn bản không phát hiện ngươi, ngươi đây là bí thuật gì?" Diệp Vong Xuyên như là không phát hiện Tiêu Vũ ý nghĩ, hỏi tiếp.

"Ta tự có biện pháp, có thể thu lại hết thảy khí tức, lúc đó nhiều thiên kiêu kiềm chế lẫn nhau, người bình thường lại không dám ở tại bọn hắn trước mắt ra tay, cho nên mới để cho ta có cơ hội để lợi dụng được thôi." Tiêu Vũ có lòng muốn cùng Diệp Vong Xuyên giải thích, lại luôn cảm thấy người này mục đích không thuần tuý.

Trong cơ thể hắn có lục đạo dấu ấn, trong đó vết máu vốn liền có thể ảnh hưởng thân thể, khiến thân thể phát sinh các loại biến hóa, ẩn giấu cùng thay đổi khí tức đối với hắn mà nói đều không phải là việc khó, bởi vậy tài năng ở ở tình huống kia im hơi lặng tiếng lấy đi chiến y.

“Thì ra là thế, Tiêu Huynh quả thực phi phàm!” Diệp Vong Xuyên nở nụ cười, thấy thế nào làm sao làm người sợ hãi.

“Ngươi nói thẳng a,

Ngươi có phải hay không muốn này chiến y?” Tiêu Vũ bị hắn nhìn ra cả người không được tự nhiên, đơn giản trực tiếp nói toạc.

“Tiêu Huynh nhìn ngươi nói, chỉ bằng giao tình của ta ngươi, ta là hạng người như vậy sao? Lần này có thể được chiến y, tất cả đều là dựa vào ngươi, ta chỉ có điều ra một điểm Tiểu Lực, kéo lại Ngao Tu cái này thiên tài đứng đầu mà thôi!” Diệp Vong Xuyên hiên ngang lẫm liệt.

Hàng này luôn miệng nói mình không phải là người như vậy, rồi lại cường điệu nói rõ công lao của mình lớn bao nhiêu, một mực còn muốn dùng loại giọng nói này, Tiêu Vũ càng nghe càng không được tự nhiên.

“Chỉ có điều, Tiêu Huynh, ngươi này chiến y, có thể hay không cho ta mượn một quãng thời gian, ngươi yên tâm, các loại rời đi vùng thế giới nhỏ này, ta sẽ trả ngươi!” Diệp Vong Xuyên sắc mặt nói thay đổi liền thay đổi ngay, lúc trước còn một bộ không có mưu đồ dáng vẻ, đảo mắt chủ thay đổi giống nhau.

“Được thôi, ngược lại ta kế tiếp, cũng không có ý định cãi nữa.” Tiêu Vũ mặc dù không biết Diệp Vong Xuyên vay mượn chiến y làm gì, nhưng không cần nghĩ cũng biết khẳng định không hảo tâm gì.

“Có ý gì?” Diệp Vong Xuyên lấy làm kinh hãi, “ta Tiêu Huynh, hoang trời Chiến Thần nhưng có hai đại chí bảo, một kiện khác bảo vật ngộ đạo bộ, giá trị có thể xa tại đây chiến y bên trên, ngươi chẳng lẽ không cãi?”

Lạnh huyết chiến áo tuy là thần khí, nhưng dùng đến Thần Cảnh sau khi, lên trên nữa chính là chí tôn, đến lúc đó tác dụng liền không lớn. Mà ngộ đạo bộ, thì lại khả năng giúp người ta ngộ đạo, khiến người tu luyện tới chí tôn cảnh giới, ai đó hơn ai đó kém, vừa xem hiểu ngay.

“Ta đối với cái kia ngộ đạo bộ, và không có hứng thú gì.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, “huống hồ, ta vừa mới đột phá Thánh cảnh, còn muốn củng cố một chút, trước mắt ta có một chút mới ý nghĩ, cũng cần hoàn thiện.”

Đối với hắn mà nói, ngộ đạo bộ tác dụng chính là giúp người ta ngộ đạo, mà hắn, có trí nhớ của kiếp trước, căn bản không cần lại hiểu.

Đối với người thường, ngộ đạo so với tu luyện gian nan, có thể đối với hắn mà nói, chỉ cần thuận lợi tu luyện, không còn muốn đi cảm ngộ thiên địa, tu vi liền một cách tự nhiên nước lên thì thuyền lên, bởi vậy ngộ đạo bộ đối với hắn căn bản vô dụng.

“Tiêu Huynh, ngươi vậy thì không hiền hậu!” Diệp Vong Xuyên đã kéo xuống mặt, “ta nhưng giúp ngươi đạt được chiến y, bây giờ ngươi bắt được gì đó, sẽ không giúp ta đoạt ngộ đạo bộ?”

“Ngươi ý nghĩ, ta còn khả năng không rõ ràng lắm?” Tiêu Vũ lườm hắn một cái, nói: “Dùng thực lực của ngươi, hơn nữa này chiến y, sớm đứng ở cảnh bất bại. Ngộ đạo bộ tranh cướp đem so với lần này tàn khốc, hết thảy thiên kiêu đều sẽ xuất hiện, bằng vào ta thực lực bây giờ, dù cho đã đi, cũng không giúp được ngươi. Ta có thể mang chiến y mượn ngươi, chỉ cần ngươi rời đi nơi đây sau đó mới đưa ta có thể!”

“Này…… được rồi, đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng ngươi, ai bảo ta là người có văn hóa đâu, không thích miễn cưỡng người khác!” Diệp Vong Xuyên một bộ tiếc hận hình dáng.

Tiêu Vũ lại là biết, cái tên này chính là sợ hắn không cho mượn chiến y, cố ý như thế.

“Đen lão đệ, đến, thương lượng với ngươi chuyện này!” Diệp Vong Xuyên vay mượn đến chiến y, mặt mày hớn hở, đem Nhị Hắc kéo sang một bên.

“Ngươi là ai đen lão đệ!” Nhị Hắc mặc dù bất mãn, nhưng là đi theo.

Cũng không biết Diệp Vong Xuyên nói gì với hắn, cái tên này vẻ mặt hưng phấn, trở lại Tiêu Vũ bên cạnh, giao cho một tiếng, nói muốn rời khỏi một hồi, liền cùng Diệp Vong Xuyên đã đi.

Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, Diệp Vong Xuyên đạt được chiến y, nhất định là mang theo Nhị Hắc trở về, muốn đem cái khác thánh khí càn quét sạch sẽ. Dùng thực lực của hắn, chiến y nơi tay, không có người nào có thể ngăn được hắn.

Vốn Tiêu Vũ lấy này thánh khí, liền không phải dự định để lại cho mình dùng, mà là cho Nhị Hắc lên cấp, bây giờ đã Diệp Vong Xuyên thuyết phục Nhị Hắc giúp hắn tìm kiếm thánh khí, chỉ sợ cũng nói xong điều kiện, từ hai người bọn họ tự đi, hắn cũng lười lo lắng, khả năng lại được bao nhiêu, cái kia cũng phải nhìn Nhị Hắc mình.

Tìm địa phương, Tiêu Vũ nhắm mắt, tạo ra cái kia một hơi mở ra đến linh tuyền, tiến nhập trạng thái tu luyện.

“Bốp!”

Đang dưới trướng trong giây lát này, thân ảnh của hắn lại phân ra chín đạo hóa thân, cùng hắn cùng ngồi xếp bằng. Tiêu Vũ nhìn chín đạo hóa thân, một ý nghĩ, ở trong lòng trở nên càng ngày càng rõ ràng.

“Một thân chín phần, tuy là bất thế phương pháp, nhưng Khúc

Hàn Nguyệt nói tới cũng không tệ. 9 thân thể mặc dù thực lực cùng bản tôn giống nhau, nhưng thủ đoạn cũng không có biến hóa, cũng vẻn vẹn chín hoàn toàn tương tự người mà thôi, đối với chân chính thiên kiêu tới nói, không đáng sợ."

Đầu óc của hắn nhanh chóng chuyển động, muốn ở đây, sáng lập một loại có thể tăng cường rất nhiều hắn sức chiến đấu pháp môn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 324 + 10 Mới Chư Thiên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ diễn hóa ra hóa thân, vốn có thể xưng tụng một loại cực kỳ mạnh mẽ cũ pháp, mỗi đạo hóa thân thực lực đều cùng đứng dậy nhất trí, bởi vì cái này vốn là dùng chiến chữ ấn trực tiếp sao chép được.

Đang đối mặt lực lượng ngang nhau đối thủ lúc, hắn phương pháp này vô cùng mạnh mẽ, khả năng phân ra chín thực lực tương đương hóa thân. Nhưng mà, phương pháp này tai hại cũng là rất lớn, chín đạo hóa thân thực lực hoàn toàn giống nhau, cũng mang ý nghĩa, phương pháp này chỉ là lượng biến, mà không phải biến chất.

Đối với chính thức mạnh mẽ người mà nói, đồng dạng thực lực người, một cùng mười cái, cũng không quá chênh lệch lớn.

Một cái trứng gà gõ không tảng đá, mười cái trứng gà đồng dạng gõ không nát, đây cũng là Tiêu Vũ này một pháp môn tai hại vị trí, đối mặt chân chính cường địch lúc, ý nghĩa cũng không lớn, tựa như trước khi tại đối diện Khúc Hàn Nguyệt thời điểm giống nhau.

“Chín đạo hóa thân thực lực giống nhau, ta tuy vô pháp để 9 thân thể thực lực trở nên mạnh mẽ, nhưng này 9 thân thể cùng cùng từ ta một lòng khống chế, nếu có thể nắm giữ một vài thuật hợp kích, thì lại 9 thân thể uy lực tất nhiên tăng nhiều.”

Tiêu Vũ trước đây không hề nghĩ rằng khai phá này chín đạo hóa thân, nhưng lần này gặp phải Tiêu Nhược Thần cùng Khúc Hàn Nguyệt bọn người, để hắn đối với thực lực có bức thiết khát vọng, bởi vậy mới có thể muốn tiến một bước lại tăng lên chín đạo hóa thân thực lực.

Thế gian tồn tại chiến trận, nhưng không phải loại kia phải sớm bố trí, không cách nào di động trận pháp, mà là từ người tạo thành, lẫn nhau bổ sung chiến trận.

Chiến trận thường thường phải nhiều người tạo thành, mà trong đó khó khăn nhất địa phương, chính là tạo thành chiến trận những người kia phối hợp. Có thể Tiêu Vũ 9 thân thể, tất cả chịu đựng khống chế của hắn, bởi vậy không tồn tại phối hợp không làm cái thuyết pháp này.

Dưới cái nhìn của hắn, dùng chiến trận để 9 thân thể phối hợp với nhau, là đơn giản nhất, cũng trực tiếp nhất phương pháp, nếu là thuận lợi, hắn chín đạo hóa thân, đem sẽ trở thành hắn to lớn sức chiến đấu.

“Bốp!”

Trong một chớp mắt, Tiêu Vũ chín đạo hóa thân đủ cùng bắt đầu chuyển động, diễn biến một loại cổ xưa chiến trận.

9 thân thể lẫn nhau đan xen, lẫn nhau trong lúc đó làm như có một luồng lực lượng vô hình. Đồng dạng chín đạo hóa thân, nhưng bất thình lình, bọn họ lộ ra khí tức, lại là đột nhiên mạnh mấy lần.

“Không nghĩ tới ngày xưa làm đệ tử bọn sáng lập chiến trận, bây giờ càng dùng đến ta trên người mình!”

Tiêu Vũ thấy khí thế kia dần gượng chiến trận, thần sắc phức tạp.

Chiến trận này, vốn là hắn năm đó, vì hắn mấy cái kia đệ tử sáng chế. Hắn kiếp trước tổng cộng có mười cái đệ tử, chiến trận này, liền do mười người tạo thành, tên là thập phương chư thiên.

Hắn sáng lập trận này ước nguyện ban đầu, là bởi vì hắn kiếp trước có quá nhiều địch thủ,

Chính hắn mặc dù không sợ, nhưng mười cái đệ tử thực lực, lại cùng hắn tồn tại chênh lệch, mà hắn vừa nhiều năm bế quan.

Vì vậy, hắn làm đệ tử bọn sáng lập trận này, nếu mười vị đệ tử liên hợp, trong vòng chín ngày, không sợ bất luận một vị nào chí tôn!

Bây giờ, Tiêu Vũ trên người có chín đạo hóa thân, hơn nữa hắn bản tôn, con số vừa vặn cùng ngày xưa mười tên đệ tử tương đương, hắn một bên diễn luyện này 1 chiến trận, nỗi lòng lại là phảng phất tung bay trở về vạn năm trước khi.

“Đại trận này, cấp bậc quá cao, mà ta bây giờ cảnh giới vừa thấp, bây giờ nguyên thần lực, chỉ có thể chống đỡ ta dùng trong đó ba đạo hóa thân làm chủ, không cách nào nhìn chung chín đạo hóa thân!”

Diễn luyện chốc lát, Tiêu Vũ sắc mặt chính là trở nên tái nhợt.

Chiến trận này là cấp chí tôn đừng, hơn nữa đặt ở chí tôn nhân vật ở trong, cũng không có mấy đại trận có thể cùng trận này so với. Hắn đồng thời điều khiển 9 thân thể, vốn liền cần cực kỳ mạnh mẽ nguyên thần, tài năng khống chế, còn nữa trận này cực kỳ phức tạp, chỉ là diễn luyện chốc lát, hắn liền cảm giác tinh thần đều phải bị đã tiêu hao hết.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Vũ chỉ có thể dùng trong đó ba đạo hóa thân làm chủ, cái khác hóa thân là phụ, chiến trận này uy lực cũng là bởi vậy mất giá rất nhiều. Dù vậy, hắn dùng ba đạo hóa thân làm chủ, cũng nhiều nhất duy trì một phút thời gian, sẽ hao hết tinh thần.

Bực này trận pháp quá mức phức tạp, ngay lập tức vạn lần, Tiêu Vũ nguyên thần ở chớp mắt trong vòng ít nhất muốn suy diễn vạn lần, hơn nữa đồng thời điều khiển này hóa thân, thật sự quá khó khăn.

Hắn lẳng lặng ngồi xếp bằng, sau một hồi tiêu xài tinh thần lực rốt cục từ từ khôi phục lại.

“Mặc dù chỉ có thể duy trì một phút thời điểm, và chỉ có thể điểm chính điều khiển ba đạo hóa thân, lấy làm chủ, nhưng bằng trận pháp này, ta lẽ ra có thể cùng Tiêu Nhược Thần còn có Khúc Hàn Nguyệt một trận chiến, ít nhất đền bù tu vi trên không đủ.”

Tiêu Vũ cũng không có quá nổi giận, ăn một miếng không thành công người mập mạp, hắn bây giờ mới vào thánh nhân cảnh, muốn diễn biến cấp chí tôn đừng đứng đầu chiến trận, không thể hoàn thành nhiều triệt để, có thể phát huy ra chiến trận một thành uy lực, đều tính là không tồi rồi.

“Bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua tu luyện, cũng vẫn là phải tiếp tục, không thể hạ xuống, mặc dù ta đã lúc nào cũng vận chuyển hai công lớn quyết, nhưng tốc độ tu luyện còn là quá chậm, bây giờ mười vạn ngôi sao, còn hơn kiếp trước ngàn tỉ tinh, còn cực kỳ dài lâu.”

Dừng lại diễn luyện chiến trận, Tiêu Vũ vừa là nhức đầu.

Bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết, hắn cũng không muốn từ bỏ, nhưng nhị kinh đồng tu, tốc độ thật sự chầm chậm. Trong cơ thể hắn ngôi sao, mặc dù lúc nào cũng đều đang ngưng tụ, nhưng vốn mười vạn ngôi sao, khi hắn đột phá đến Thánh cảnh sau khi, cũng mới đạt đến trăm vạn số lượng.

So sánh với đó, Tiêu Nhược Thần đồng dạng là thánh nhân cảnh giới, lại đã có ngàn vạn hột tinh, hắn phải tốc độ nhanh hơn, ngưng tụ ngôi sao, nhưng còn muốn vừa tu luyện bất diệt âm dương trải qua, diễn biến âm dương, quy về hỗn độn, tốc độ khó tránh khỏi giảm nhiều.

“Ta chung quy chỉ có một thân 1 Hồn, coi như cố ý lúc nào cũng tu luyện, nhưng tốc độ cũng không khỏi chịu ảnh hưởng.”

Tiêu Vũ trầm tư hồi lâu, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng phức tạp, cuối cùng thật dài thở dài, “xem ra, ngươi năm đó tặng ta pháp, đời này, ta là không thể không sửa chữa!”

Trời thiếu phân thần thuật! Đây là năm đó Nguyệt Thần dạy cho Tiêu Vũ một loại kỳ dị cũ thuật. Nguyệt Thần sở dĩ mạnh mẽ, là vì nàng ở Hồn chi nhất đạo, đi được xa nhất, âm dương xoay chuyển trời đất thuật khiến thần hồn của nàng không sứt mẻ, cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp.

Mà hôm nay thiếu phân thần thuật, tất là cửu thiên một loại khác vô thượng bí thuật.

Phép phân thân, &# 32; trong chín tầng trời cũng không tính ngạc nhiên, nhưng mà bất kể là vậy một mạch phân thân hoặc là hóa thân, phân đi ra cũng chỉ là thân thể, chưa từng có người nào có thể làm được liền thần hồn, cũng chính là liền nguyên thần đều phân đi ra.

Trời thiếu phân thần thuật, chính là như vậy một loại pháp, ngưng tụ nguyên thần thứ hai, đệ nhị thần hồn, thậm chí, là thứ hai ý thức.

Này phân thần thuật, thậm chí sẽ tạo nên một người khác, là hoàn toàn độc lập tồn tại, lại cùng tự thân hoàn toàn giống nhau, chẳng khác gì là một có độc lập ý thức nhân vật!

Thuật này năm đó ở trong chín ngày được xưng là cấm thuật, phân ra nguyên thần, có độc lập nhân cách, phương pháp này thật sự quỷ dị, không có người nào đồng ý tu luyện.

Cũng bởi vì như thế, Tiêu Vũ năm đó tìm được thuật này, cũng chưa từng tu luyện, bởi vì hắn từ trước đến giờ tự kiêu, cho là mình chính là duy nhất, không nên lại tạo nên một cái khác có giống như chính mình nguyên thần, rồi lại có độc lập nhân cách người đến.

Bởi như vậy, rốt cuộc người nào mới là hắn?

Hồi tưởng đến việc ngày xưa, Tiêu Vũ vừa là do dự hồi lâu, cuối cùng rốt cục cắn răng, quyết định tu luyện thuật này. Nếu muốn càng nhanh hơn tăng cao tu vi, quay về chí tôn vị trí, đây là hắn lập tức lựa chọn tốt nhất.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 325: Đệ 2 Nguyên Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở Tiêu Vũ trong mi tâm, một vị người tí hon màu vàng lẳng lặng ngồi xếp bằng, theo hắn trong một ý nghĩ, vị này tiểu nhân trên thân, đột nhiên phân ra một cái khác nhỏ hơn người Kim, giống như là theo hắn trong nguyên thần rơi xuống một phần nhỏ.

Nguyên thần hai phần, Tiêu Vũ ý thức, cũng phân làm hai cái bộ phận.

Bá một chút, vị này người tí hon màu vàng mở mắt ra, hắn thoạt nhìn so với Tiêu Vũ trong mi tâm tiểu nhân càng nhỏ hơn, chỉ có vị này tiểu nhân một phần mười tả hữu.

“Chỉ mong, có thể thuận lợi!” Tiêu Vũ trong lòng than khẽ, tu luyện thuật này, thật sự là hắn cực kỳ bất đắc dĩ lựa chọn.

Hai vị nguyên thần, một lớn một nhỏ, này phân đi ra nguyên thần, bây giờ tựa như một học sinh mới trẻ sơ sinh vậy còn nhỏ, cần thời gian, từ từ trưởng thành, mãi đến tận biến thành chân chính nguyên thần thứ hai.

“Sau này liền để này nguyên thần thứ hai lúc nào cũng tu luyện, thay ta thời khắc ở trong người ngưng tụ ngôi sao, còn đệ nhất nguyên thần, sau này thì lại chủ tu bất diệt âm dương trải qua, kể từ đó, tu vi của ta tốc độ tăng trưởng, có thể so với từ trước nhanh hơn mấy lần!”

Tiêu Vũ ngưng tụ nguyên thần thứ hai dụng ý, chính là muốn thời khắc khả năng có thể ngưng tụ ngôi sao, tốt kêu bá thể ngôi sao quyết tốc độ phát triển sẽ không hạ xuống.

Dù sao, đồng tu hai công lớn quyết, vốn là cực kỳ hao tâm tốn sức, hơn nữa hắn cũng không khả năng lúc nào cũng bình tĩnh lại tâm tình tu luyện này hai công lớn quyết, còn có rất nhiều việc cần hoàn thành.

Bây giờ có nguyên thần thứ hai, mặc dù còn chưa chính thức trưởng thành, nhưng chỉ là thay thế hắn đệ nhất nguyên thần khống chế bá thể ngôi sao quyết, ngưng tụ ngôi sao nói, cũng là đủ rồi.

“Bốp!”

Ý thức rời đi mi tâm, Tiêu Vũ quan sát bên trong thân thể tự thân.

Hắn hôm nay, trong cơ thể có trăm vạn ngôi sao, mặc dù những ngôi sao này đều là dựa vào trên trời một tia tinh thần lực làm dẫn, ở trong người ngưng tụ, còn không so được chân chính ngôi sao, nhưng bách thành ngôi sao, ở trong cơ thể hắn, cũng là hợp thành một mảnh vũ trụ mênh mông, vô biên vô hạn.

“Trăm vạn ngôi sao, nhanh hơn…… làm trong cơ thể ta dù có được ngàn tỉ ngôi sao thời gian, chính là ta trở về ngày xưa đỉnh cao ngày, Mạc Thương, ngươi và ta, không cần quá lâu có thể tạm biệt!”

Tiêu Vũ nội tâm bình tĩnh, tuy nói trăm vạn khoảng cách ngàn tỉ chênh lệch ròng rã một triệu gấp nhiều lần, nhưng bá thể ngôi sao quyết càng tu luyện tới mặt sau, trong cơ thể ngôi sao càng nhiều, ngưng tụ ngôi sao tốc độ thì càng nhanh.

Tiêu Vũ tin tưởng, không dùng được quá lâu, trong cơ thể hắn ngôi sao, có thể đạt được mười vạn, sau đó liền 1 tỉ, mười tỉ, mãi đến tận ngàn tỉ!

Đến lúc đó, mới là hắn kiếp trước chân chính đỉnh cao, ngàn tỉ ngôi sao gia thân, vô địch cửu thiên!

Nhưng như thế vẫn chưa đủ,

Đời này, hắn còn có bất diệt âm dương trải qua, còn có có thể nói hoàn mỹ sinh linh thân thể, hơn nữa trong cơ thể hỗn độn. Làm ngày nào đó tiến lại, hắn tin tưởng, hắn nhất định có thể xa xa vượt qua kiếp trước.

“Bốp!”

Một lần nữa mở mắt, Tiêu Vũ yên lặng cảm thụ, rõ ràng có thể cảm giác được trong cơ thể ngôi sao số lượng đang không ngừng tăng trưởng, mỗi giờ mỗi khắc.

Đạo kia học sinh mới nguyên thần bây giờ còn rất đơn thuần, chỉ có thể một lòng vì hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, theo tốc độ này, Tiêu Vũ tin tưởng, trở về đỉnh cao ngày, sẽ không quá xa!

“A, bọn họ đã trở lại?” Tiêu Vũ còn đến không kịp tiếp tục suy tư sau đó phải đi phương hướng, đột nhiên chân trời hai đạo hư ảnh xa xa bay tới, nhìn khí tức, chính là Diệp Vong Xuyên cùng Nhị Hắc.

“Diệp Vong Xuyên đại gia ngươi, ngươi không phải nói ngươi có chiến y nơi tay, ngươi chính là vô địch gì? Ngươi đem đen gia hại chết biết không?”

“Ta nào có biết này chiến y nguyên lai còn có loại này tai hại, thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích, điều này có thể ỷ lại ta sao?”

Hai người kia còn chưa tiếp cận, xa xa liền nghe đến Nhị Hắc ở cái kia lớn mắng mỏ, Diệp Vong Xuyên cũng không hàm hồ, lập tức phản bác.

“Tình huống thế nào?” Tiêu Vũ nhíu mày, hướng về hai người phía sau nhìn tới, liền thấy bọn họ đi theo phía sau ít nhất hơn mười người, trong đó Ngao Tu, Khúc Hàn Nguyệt, Lăng Tử Xuyên các loại nhân vật thiên kiêu thình lình tất cả đều xuất hiện.

Hai vị này đem toàn bộ sức mạnh đều sử xuất ra, liều mạng phi hành, đầu cũng không dám về.

“Tiêu Huynh, đã xảy ra chuyện, nhanh trượt, chớ ngẩn ra đó!” Diệp Vong Xuyên gần sát Tiêu Vũ vị trí, lại là căn bản không rơi xuống đất, quát to một tiếng, trực tiếp theo Tiêu Vũ trên đầu bay qua.

“Tiểu tử, chạy mau, đám người kia điên rồi, nếu đem ngươi chặt cũng đừng trách ta không nhắc nhở!” Nhị Hắc đồng dạng tốc độ không giảm, đối với Tiêu Vũ quát to một tiếng sau đề cao tốc độ.

Tiêu Vũ triển khai huyễn thiên thần dực, lập tức đuổi theo hai người, một bên bay một bên buồn bực nói: “Các ngươi đã làm gì người người oán trách chuyện?”

“Oan uổng a, Tiêu Huynh ngươi làm sao có thể như vậy xem ta? Ta như vậy nhã nhặn người, làm sao có khả năng làm chuyện khác người gì, việc này đều là này Nhị Hắc tử làm, theo ta hoàn toàn không có quan hệ!” Diệp Vong Xuyên trực tiếp đẩy làm trách nhiệm.

“Ta đi con em ngươi, rõ ràng là tiểu tử ngươi có chiến y nơi tay, tự xưng vô địch, nhất định phải cùng những người này hả hê, kết quả đem bọn họ chọc phải, ngươi lại ỷ lại ta?” Nhị Hắc chửi như tát nước, không muốn phía sau còn có những người kia đuổi theo, phỏng chừng đều trực tiếp động thủ.

“Rốt cuộc tình huống thế nào?” Tiêu Vũ mặc dù biết, hai người này đều không phải là kẻ tốt lành gì, nhưng bọn họ có chiến y nơi tay, cũng không trở thành như thế chật vật chạy trốn?

“Kỳ thực là như vậy, này chiến y, có chút vấn đề!” Diệp Vong Xuyên biết lừa không được Tiêu Vũ, bởi vì còn có Nhị Hắc ở đây, không thể làm gì khác hơn nói: “Sớm biết rằng như vậy, ở trước khi đi ta trước hết thử một lần này chiến y, ai! Thất sách, thực sự là thất sách!”

Diệp Vong Xuyên cùng Nhị Hắc ấp a ấp úng, lẫn nhau trốn tránh trách nhiệm, nói hồi lâu, Tiêu Vũ mới đại khái hiểu xảy ra chuyện gì.

Như là hắn dự liệu, Diệp Vong Xuyên đạt được chiến y sau khi, đi vòng vèo hoang trời Chiến Thần tàng binh nơi. Hắn có chiến y nơi tay, tự cho là vô địch, hoàn toàn không biết cái gì gọi là biết điều, hai người ở đạt được vài món thánh khí sau, lại chạy đến Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt trước mặt khoe khoang, còn đem hết thảy đang tiếp tục tìm kiếm binh khí người đùa giỡn toàn bộ.

Này hai hàng cùng tiến tới, không nói Diệp Vong Xuyên, có Nhị Hắc ở, hắn cái miệng đó là có thể đem người buồn nôn chết, hai người này dáng vẻ đắc ý, tự nhiên là chọc giận không ít người, Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt càng trực tiếp ra tay.

Diệp Vong Xuyên chiến y trong người, nhận sự giúp đỡ chiến y oai, lúc đầu lấy một chọi hai, không rơi xuống hạ phong, có thể đại chiến cũng không lâu lắm, hắn đột nhiên phát hiện không đúng.

Này sức chiến đấu mặc dù mạnh mẽ vô cùng, không chỉ để hắn có chiến lực kinh người, hơn nữa người khác muôn vàn khó khăn đau đớn hắn, nhưng cũng có cái cực lớn tai hại, đó là thái quá hao phí Thần lực.

Mới giao thủ 1 thời gian uống cạn chung trà, Diệp Vong Xuyên trong cơ thể linh tuyền liền cơ hồ bị hút khô, hết sạch sức lực. Hắn nhìn thế không đúng, xoay người bỏ chạy, mà Ngao Tu bọn người nhìn ra chiến y vấn đề, &# 85;U đọc sách &# 32;ww &# 119;. &# 117; ukanshu. c &# 111;m &# 32; càng muốn nhân cơ hội này đoạt lại chiến y, nhất thời một đám người liền đuổi tới.

“Thế gian vạn vật, vốn là cân bằng, này chiến y đã có thể cho ngươi có chiến lực kinh người, tiêu hao rất lớn cũng là bình thường.” Tiêu Vũ nghe xong không còn gì để nói.

Mặc dù hai người nói tới uyển chuyển, nhưng thì Nhị Hắc giải tính, dựa vào chiến y tại kia hả hê, nhất định có thể đem tất cả mọi người tức điên, chẳng trách nhóm người kia đều là đằng đằng sát khí.

“Tiêu Huynh, làm sao bây giờ, ta linh tuyền còn không có khôi phục lại, nếu bị đuổi kịp, cái kia thì thật xong! Này chiến y quá tà môn, nhất định chính là một động không đáy!” Diệp Vong Xuyên sắc mặt phát khổ, hướng về Tiêu Vũ cầu cứu.

“Ngươi đi theo người đắc ý trong khi làm sao không muốn muốn làm thế nào? Ngươi không phải nói làm người phải khiêm tốn gì?” Tiêu Vũ không nhịn được lườm hắn một cái, nhưng nhìn phía sau nhiều người như vậy, mặc dù hắn diễn luyện ra chiến trận, nhưng bây giờ Diệp Vong Xuyên đã vô lực tái chiến.

Hắn muốn một người đối mặt Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt, trong lòng cũng không chắc chắn, huống chi còn có Lăng Tử Xuyên cùng Thương Lan.

“Tiêu Nhược Thần cùng Vân Khiếu Dương bọn họ chưa từng hiện thân, nhất định là đi tìm ngộ đạo bộ, đã những người này đuổi tận cùng không buông, chúng ta đây thẳng thắn, dẫn bọn hắn đi tìm Tiêu Nhược Thần.” Tiêu Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn sau lưng đoàn người, nhếch miệng lên một tia quỷ dị cười.

Chương 326: Thời Gian Qua Đi 1 VạN Năm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Diệp Vong Xuyên con mắt lập tức phát sáng lên, nói: “Hay! Ta nghe nói Tiêu Nhược Thần bây giờ cũng đã gần như tìm tới ngộ đạo bộ, những người này nếu gặp phải, khẳng định sẽ không nghỉ!”

“Đừng nói nhảm!” Quen thuộc sau khi, Tiêu Vũ đối với Diệp Vong Xuyên cũng sẽ không khách khí, nói: “Thừa dịp trong thời gian này, ngươi mau mau khôi phục một chút trong cơ thể linh tuyền.”

“Đó là tự nhiên!” Diệp Vong Xuyên lộ ra vài phần đắc ý, lại nói: “Thế nhưng Tiêu Huynh, ngươi có biết Tiêu Nhược Thần ở đâu gì? Chúng ta đi đâu tìm hắn?”

“Ngươi không biết sao?” Tiêu Vũ cười đến quỷ dị, nói: “Ngươi và Tiêu Nhược Thần, sớm nhất thời điểm liền từng giao thủ, tin tức đều truyền ra. Dùng thực lực của hắn, ngươi sẽ không lưu ý hắn xu hướng?”

Diệp Vong Xuyên vẻ mặt kinh ngạc, sửng sốt chốc lát, cuối cùng mới phục hồi tinh thần lại, cười khổ nói: “Nguyên lai ngươi biết tất cả mọi chuyện a, Tiêu Nhược Thần nhân vật như vậy, lại cùng ta không cùng, hắn xu hướng, ta tự nhiên chú ý.”

Trong lúc nói, Diệp Vong Xuyên dẫn bọn hắn đổi cho nhau phương hướng.

“Mấy ngày nay, Tiêu Nhược Thần cùng Vân Khiếu Dương vẫn luôn đang tìm ngộ đạo bộ, nghe nói đã có một vài manh mối, cho nên mới liền tàng binh nơi chưa từng đến, nói không chừng vào lúc này, bọn họ đã tìm được ngộ đạo bộ.” Diệp Vong Xuyên một bên phi hành, vừa tiếp tục nói.

Một đường trầm mặc, Ngao Tu bọn người đối với chiến y thập phần để bụng, đuổi tận cùng không buông, tựa hồ và không muốn buông tha.

“Ầm!”

Làm bay ra ngàn dặm khoảng cách sau khi, đột nhiên, một luồng mãnh liệt gợn sóng truyền đến, phía trước một vòng nắng gắt bay lên không, chói mắt kim quang tiêm biết dùng người không cách nào nhìn thẳng.

Tại đây vòng nắng gắt trước mặt, tất là vô số viên chìm nổi ngôi sao, thoạt nhìn, là hai người ở nơi đó đại chiến.

“Là Tiêu Nhược Thần cùng Vân Khiếu Dương!” Diệp Vong Xuyên vừa là hưng phấn vừa kinh ngạc, “bọn họ đã ở đây giao thủ, chẳng lẽ thật tìm ngộ đạo bộ?”

Tiếp tục hướng phía trước, chỉ thấy hai người giao thủ phía dưới, có một tòa màu vàng cung điện, dưới ánh mặt trời có vẻ dị thường mát mắt, kim quang rực rỡ.

“Hoang trời Chiến Thần lưu lại Thần cung? Hắn Thần cung ở đây, ngộ đạo bộ nhất định cũng ở đây!” Diệp Vong Xuyên vừa là hưng phấn lên.

Phía sau bọn họ, Ngao Tu cùng Khúc Hàn Nguyệt bọn người nhìn thấy trong khi giao thủ Tiêu Nhược Thần, quả nhiên bỏ bọn họ, thẳng đến cung điện kia mà đi.

Đối với bọn hắn tới nói, ngộ đạo bộ giá trị, muốn vượt xa lạnh huyết chiến áo.

“Ngươi linh tuyền đã khôi phục đi? Nhận sự giúp đỡ chiến y,

Ngươi có rất lớn cơ hội, tranh đến ngộ đạo bộ.” Tiêu Vũ ngừng lại phi hành, lẳng lặng nhìn về phía trước cung điện, hoàn toàn không có đi tới tâm ý.

“Ngươi thật không có ý định một hồi?” Diệp Vong Xuyên một trận ngờ vực, đối mặt bực này có thể giúp người đạt được chí tôn vị trí bảo vật, Tiêu Vũ lại không có chút nào động lòng?

“Ngươi đã biết chiến y quá tốn thần lực, chỉ có đến thích hợp thời điểm có khả năng sử dụng, dùng thực lực của ngươi, cẩn thận một chút, tranh đến ngộ đạo bộ không khó lắm.” Tiêu Vũ lắc đầu, ngộ đạo bộ đối với hắn mà nói và chỗ vô dụng, bởi vậy không có ý định tranh cướp.

“Cái kia được thôi.” Diệp Vong Xuyên không muốn miễn cưỡng, “chờ ta đạt được ngộ đạo bộ, lại đem này chiến y trả lại ngươi!”

“Ta ở tiểu thế giới ở ngoài chờ ngươi!” Tiêu Vũ nói.

“Ngươi muốn rời khỏi cái này nhỏ thế giới?” Diệp Vong Xuyên lấy làm kinh hãi, phải biết rằng đây là hoang trời Chiến Thần lưu lại bí cảnh, ở chỗ có thể cũng không có thiếu hắn khi còn sống vật lưu lại.

“Ta đối với mấy thứ này, không quá coi trọng, như là đã quyết định không tranh ngộ đạo bộ, còn không bằng sớm chút rời đi, tiếp tục tìm kiếm Tinh chủ ngôi sao.” Tiêu Vũ không có ẩn giấu tính toán của mình.

Mảnh này bí cảnh cùng tiểu thế giới, cố nhiên còn có thể có không ít thứ tốt, nhưng đối với hắn mà nói quan trọng nhất, còn là kiếp trước kia cái ngôi sao kia.

Đó là đã hoàn toàn trưởng thành ngôi sao, có cái kia một hành tinh khổng lồ, bù đắp được hắn bây giờ trong cơ thể trăm vạn ngôi sao!

“Được rồi, ta đây sau khi ra ngoài lại tìm ngươi!” Diệp Vong Xuyên không nói thêm lời, hắn không dám trì hoãn, bá một tiếng bay về phía tòa cung điện kia.

“Ngươi không đi sao?” Tiêu Vũ nhìn về phía Nhị Hắc, nhìn dáng dấp, cái tên này đã cùng Diệp Vong Xuyên sống đến mức rất quen, hắn lại đối với bên trong cung điện gì đó không có hứng thú?

“Ta…… vốn là muốn đi!” Nhị Hắc có chút nóng lòng muốn thử, nhưng lại không dám, vẻ mặt đau khổ nói: “Nhưng ngươi cũng thấy đấy, tiểu tử này quá không đáng tin cậy, mà ta thực lực bây giờ, ta sợ đi vào dễ dàng, đi ra khó!”

“Ngươi còn có chút tự mình biết mình!” Tiêu Vũ đúng là kinh ngạc, Nhị Hắc cũng biết mình thực lực ở trước mặt những người này không đáng chú ý, đây thực sự là mặt trời mọc từ hướng tây.

“Đã như vậy, vậy thì đi thôi, nơi đây, đã không hề lưu lại cần thiết.” Tiêu Vũ quay đầu lại, hướng về phía sau liếc mắt nhìn.

Cái nhìn này, hắn chỉ nhìn thấy một ánh mắt lạnh như băng, trong khi đồng thời, hướng về bên này, lạnh lùng trông lại, giống như trong ngày mùa hè một khối hàn băng, ý lạnh thấu xương.

“Tiêu Nhược Thần?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy cái hướng kia.

Bất kể là Mạc Thương, còn là này sửa chữa hắn kiếp trước công quyết Tiêu Nhược Thần, đều coi hắn là địch. Xem ra, bọn họ nhất định không phải người cùng một con đường, sớm muộn đều sẽ có một trận chiến.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt, không có lại nhìn, mang theo Nhị Hắc, bay lên trời.

Nhị Hắc lưu luyến, quay đầu lại nhìn tòa cung điện kia vài mắt, cuối cùng mới đuổi tới Tiêu Vũ, nói: “Để cho ta đi lên không gian minh phù a, ta muốn tiến giai! Chờ ta lên cấp thành công, đạt được Thánh Giai, trở lại thu thập Diệp Vong Xuyên tiểu tử này!”

Tiêu Vũ kinh ngạc, xem ra Nhị Hắc đối với Diệp Vong Xuyên oán niệm thật đúng là sâu. Hắn biết Nhị Hắc là nhìn thấy này thiên kiêu thực lực sau bị đả kích, muốn bình tĩnh lại tâm tình, nhận sự giúp đỡ trước khi tìm được này thánh khí lên cấp.

Hắn và Tiêu Vũ vốn là đạt được không ít thánh khí, lại cùng Diệp Vong Xuyên đi vòng vèo, e sợ chiếm được càng nhiều, dựa vào những binh khí kia, hắn muốn tiến giai đến Thánh Giai, không khó lắm.

Đem Nhị Hắc thu tiến vào trên người không gian phù bên trong, Tiêu Vũ liền một thân một mình, theo mảnh này bí cảnh bên trong rời đi, sau đó lại tìm đến tiểu thế giới này lối vào, một lần nữa về tới phía ngoài Đại thế giới.

“Trở về cửu thiên, chớp mắt đã qua mấy năm, ta bây giờ đã là thánh nhân cảnh giới, Nhị Hắc cũng phải lên cấp thành thánh khí, cũng không biết Huyết Lân Mặc Vũ bọn họ, trở về bổn tộc, có thuận lợi hay không?”

Một mình đi tiếp, trở lại sau chín ngày các loại ở hiện lên trong đầu, Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới Huyết Lân Mặc Vũ.

“Còn có nhỏ đen Tiểu Bạch, U U đọc sách www &# 46; u uk &# 97;n s hu &# 46; co m &# 32; lúc trước mấy trăm năm thời gian, bọn họ hóa thành hình người, lại là không một chút nào trường. Cũng không biết hai thằng nhóc này, có thể hay không tìm được Côn Bằng loài tán thành.”

Bất thình lình, Tiêu Vũ cảm giác tâm cảnh của mình cùng kiếp trước, đã xảy ra biến hóa rất lớn.

Đời trước của hắn một thân một mình, đứng ở cửu giới đỉnh, mấy cái đệ tử cũng đều là một mình chống đỡ một phương chí tôn nhân vật, hắn nhất tâm hướng đạo, không ràng buộc.

Có thể đời này, trong lòng hắn lại có rất nhiều làm hắn nhớ người, hắn bỗng nhiên cả kinh.

“Đạo tâm của ta, đã không muốn tinh thuần, lây dính hồng trần!”

Đang kinh ngạc gian, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người, lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở giữa rừng, như là một khối đời đời tồn tại đá tảng, ở nơi đó không nhúc nhích.

Tiêu Vũ bước chân không tự chủ dừng, tạp niệm trong lòng trong nháy mắt này biến mất sạch sành sanh. Giờ khắc này hắn, chỉ cảm thấy đạo thân ảnh này là quen thuộc như vậy, vừa là xa lạ như thế.

Sở dĩ xa lạ, là vì lần trước nhìn thấy, đã là thời gian qua đi mười ngàn năm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 327: Không Quen Biết

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

Tiêu Vũ hai chân, lúc này đột nhiên cảm giác thấy vô cùng nặng nề. Hắn tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu, sau đó mới bước ra bước chân, hướng về người nọ đi đến.

Đó là một tên nam tử, không nhìn ra tuổi tác, hắn khuôn mặt tuổi trẻ, nhưng hai con mắt lại lộ ra khôn kể tang thương, hắn tĩnh ngồi yên ở đó, cầm trong tay một mảnh lá khô, suy nghĩ xuất thần, không biết là đang suy nghĩ gì.

Ngày xưa cực kỳ hoạt bát sáng sủa một người, bây giờ càng trở nên thâm trầm như vậy, Tiêu Vũ lòng không có từ trước đến nay đau xót.

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Hắn nhẹ nhàng mở miệng, đi tới tên nam tử này bên cạnh.

Nam tử này đầu cũng không về, đờ đẫn con ngươi lại rốt cục khôi phục sinh cơ, nói: “Cỏ cây sẽ khô, sinh linh sẽ chết, kể cả đã từng bị xưng là mạnh nhất tồn tại, cũng khó thoát bị chết, giữa thiên địa này, rốt cuộc còn có thứ gì là vĩnh hằng?”

Tiêu Vũ trong lòng nói không nên lời là một tư vị gì, bởi vì hắn biết trong miệng người này ngón tay người mạnh nhất là ai, đó là đời trước của hắn.

Tên nam tử này, cũng không là người khác, chính là trước khi đã ở một giới này hiện thân, hắn đệ tử thứ ba, Lăng Hư!

Từng mười cái trong hàng đệ tử, Lăng Hư là người cởi mở, bây giờ lại là trở nên thâm trầm như vậy, một đôi mắt tràn đầy tang thương cảm giác.

“Cỏ cây sẽ khô, nhưng cũng sẽ sống lại, ngươi nói người mạnh nhất dù cho bị chết, cũng không nhất định là thật bị chết.” Hắn không nhịn được mở miệng, không nghĩ tới thầy trò hai người cách xa nhau mười ngàn năm sau gặp lại lần nữa, vậy mà lại là như thế này một hình ảnh.

Hắn đoán nhớ không sai, hắn ngôi sao xuất hiện, Lăng Hư đã đi tới giới này, tự nhiên sẽ đối với hắn ngôi sao lưu ý, cho nên mới phải hiện thân nơi đây, vì hắn ngôi sao mà đến.

“Ngươi tuổi còn trẻ, không muốn còn có thể có như thế giải thích?” Lăng Hư quay đầu, kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Vũ, tâm tình nặng nề tựa hồ cũng thay đổi khá hơn nhiều.

“Ta trẻ tuổi?” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nở nụ cười, bị đệ tử của mình nói mình tuổi còn trẻ, cảm giác này còn thật không phải là bình thường kỳ quái.

“Ngươi sẽ đến này, chẳng lẽ cũng là vì thầy ta…… để Tinh chủ ngôi sao mà đến?” Lăng Hư đánh giá Tiêu Vũ, vốn muốn nói sư tôn ta, lời chưa kịp ra khỏi miệng, rồi lại đổi giọng, tựa hồ thì không muốn cho thấy thân phận.

Hắn cảnh giới cỡ này người, ngoại trừ chân chính đứng đầu chí tôn, không có ai có thể nhìn ra hắn cảnh giới chân thực, nói vậy ở trong mắt hắn, Tiêu Vũ e sợ căn bản không biết hắn là nhân vật bậc nào.

“Đến người tới chỗ này, không đều là này một mục đích gì?

Tinh chủ lưu lại ngôi sao, đây chính là có thể làm chí tôn đều trở nên động dung gì đó.

” Tiêu Vũ cũng làm bộ không biết, thuận miệng đáp.

Gật gù, Lăng Hư thu hồi ở Tiêu Vũ trên người đánh giá ánh mắt, nói: “Thiên tư của ngươi cùng thân thể, đều tính bất phàm, chỉ tiếc, muốn chia sẻ Tinh chủ ngôi sao, e sợ không quá dễ dàng, những người kia sẽ không dễ dàng cho ngươi tìm được.”

“Những người kia? Ai?” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, hắn vốn là đang kỳ quái, tại sao hắn kiếp trước lưu lại ngôi sao, lại không có Thần Cảnh trở lên người đến tranh cướp.

Địch khoa không khoa mới thuyền bóng bờ ruộng tháng xem kỹ ngón tay sớm

Bây giờ nhìn lại, chuyện này tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy, tựa hồ này sau lưng có cái gì ẩn tình.

“Rất nhiều!” Lăng Hư lắc lắc đầu, ánh mắt mờ ảo, thâm trầm nói: “Tỷ như…… ta người tiểu sư đệ kia.”

“Mạc Thương?” Tiêu Vũ cả kinh, có điều lời này lại là không có nói ra đến. Lăng Hư cho là hắn không biết là thân phận của mình, có thể Tiêu Vũ lại biết, hắn trong miệng tiểu sư đệ, chính là Mạc Thương.

Tựa hồ là Tiêu Vũ câu nói kia không hẳn chính thức bị chết thắng được Lăng Hư hảo cảm, để hắn không nhịn được muốn nhiều lời một vài, nói: “Sư huynh đệ chúng ta mười người, vốn đều là tình như thủ túc, chỉ tiếc…… bây giờ đã như người dưng nước lã!”

Tôn không kẻ thù mới địch thuật từ tháng mới chiến tôn

Tiêu Vũ không khỏi yên lặng một hồi, hắn đã biết, năm đó hắn mười cái đệ tử, bây giờ mất tích thì mất tích, sẽ tất là lưu tại Nhật Nguyệt cung, cùng Mạc Thương làm bạn, không còn năm đó quang cảnh.

Bây giờ nhìn thấy Lăng Hư, hắn cuối cùng yên tâm không ít, ít nhất hắn còn sống ở nhân thế. Nhưng hắn cái kia 7 đệ tử, binh khí đều đã vỡ vụn, bây giờ lại càng không biết người ở phương nào.

1 vạn năm, này mười ngàn năm, Lăng Hư đã trải qua nhiều lắm, chính hắn đều cảm thấy kỳ quái, này chưa bao giờ nói với bất kỳ ai lên qua sự tình, làm sao sẽ đối với này một cái vừa mới nhìn thấy, liền tên cũng không biết người trẻ tuổi nói?

Hắn thấy Tiêu Vũ, lắc lắc đầu, có chút không rõ chính mình tại sao lại như thế.

“Đã quen biết, ta đây liền cho ngươi chỉ một con đường.” Lăng Hư trầm ngâm chốc lát, nói: “Ngươi muốn tìm cái ngôi sao kia, sẽ ở sau bảy ngày, với mặt trăng lên thời gian ở phía tây xuất hiện, đến lúc đó có thể hay không tranh tìm được, thì xem chính ngươi tạo hóa.”

“Ngươi không đi sao?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nghe tới Lăng Hư tựa hồ cũng không tính đi tới, hắn không phải vì vậy mà đến gì?

“Ta mặc dù muốn đi, nhưng chuyện này, khá là phức tạp.” Lăng Hư lắc lắc đầu, nguyên nhân ở trong, lại là không nguyện ý cùng Tiêu Vũ nhiều lời.

Hắn sau khi nói xong, đứng dậy, liền phải rời đi.

Thuyền khoa khoa khốc địch học chiến cô ta phong khoa

“Ngươi muốn đi đâu?” Tiêu Vũ đi theo, thật vất vả thầy trò gặp lại, nếu này 1 chia lìa, ngày sau cũng không biết phải bao lâu mới có thể gặp lại.

Thuyền khoa khoa khốc địch học chiến cô ta phong khoa “cỏ cây sẽ khô, nhưng cũng sẽ sống lại, ngươi nói người mạnh nhất dù cho bị chết, cũng không nhất định là thật bị chết.” Hắn không nhịn được mở miệng, không nghĩ tới thầy trò hai người cách xa nhau mười ngàn năm sau gặp lại lần nữa, vậy mà lại là như thế này một hình ảnh.

“Ta còn có chuyện rất trọng yếu muốn đi làm, sư tôn ta rời đi, ta muốn đi tìm ra hắn rời đi nguyên nhân.” Lăng Hư quay đầu lại, chẳng biết vì sao, đối với cái này mới quen người trẻ tuổi, chỉ cảm thấy vô cùng thân thiết, không tự chủ liền nói với hắn rất nhiều.

Địch kẻ thù không xa khốc sau bóng bờ ruộng cô không tiếp hiện ra

Đáng tiếc, nếu là lúc trước, hắn có lẽ sẽ có thu đồ đệ chi tâm, nhưng bây giờ hắn còn có chuyện trọng yếu hơn, căn bản sinh không nổi ý nghĩ thế này.

“Không biết ngày sau, còn có thể hay không gặp lại?” Tiêu Vũ nội tâm phức tạp, không biết có phải hay không là nên cho thấy thân phận.

Nhưng mà, dù cho hắn đồng ý cho thấy thân phận, hắn lấy cái gì để chứng minh đâu? Hắn hiện tại bất quá là một tầm thường thánh nhân, đầu thai làm người, ngoại trừ trí nhớ ở ngoài, căn bản không có nửa điểm kiếp trước dấu vết.

Huống hồ, biểu lộ thân phận lại có thể thế nào đâu? E sợ dùng bây giờ Mạc Thương thực lực, một khi cho hắn biết mình đã trở về, cùng Lăng Hư cho thấy thân phận, nói không chừng chỉ có thể liên lụy đến hắn.

Sau không xa xa Quỷ thuyền xem kỹ chiến nguyệt dương lạnh khoa

Lăng Hư nghĩ nghĩ, lấy ra một viên minh phù, nói: “Nếu ngươi muốn tìm ta, liền huy động bùa này có thể, nhưng có thể không lâu sau đó, ta sẽ không ở một giới này.”

Tiêu Vũ tiếp nhận cái viên này minh phù, chỉ cảm thấy một hơi ngăn ở trong lồng ngực bình thường khó chịu.

Hắn một chút có thể nhìn ra, đây là Lăng Hư chính mình khắc đến minh phù, U &# 8 mặt trên còn có Tiêu Vũ dạy cho hắn đặc biệt thủ pháp. Thầy trò hai người, thời gian qua đi vạn năm gặp lại, càng giống như người dưng.

Hắn yên lặng thu cẩn thận minh phù, không nói lời nào. Lăng Hư cũng không có quá nhiều ngôn ngữ, nhanh nhẹn mà đi.

Đối với người trẻ tuổi này, hắn cố nhiên thưởng thức, cố nhiên có hảo cảm, nhưng hắn đã là chí tôn cảnh giới, mà Tiêu Vũ còn chỉ là khu khu một thánh nhân, giữa hai người, căn bản cũng không phải là một thế giới, khó có gặp nhau.

Bởi vậy, hắn trực tiếp rời đi, lưu lại một quả này phù, đại khái cũng là bởi vì câu nói kia “không hẳn chính thức bị chết”, muốn ở thích hợp thời điểm, nâng đỡ một hai.

Kết thù xa độc kết hận chỗ cô học lông chim

“Lần sau gặp lại lúc, chỉ mong ta đã khả năng thản nhiên hướng về ngươi cho thấy thân phận của ta!” Tiêu Vũ trong lòng than khẽ, Lăng Hư vì hắn làm đủ loại này, hắn đều thấy rõ.

Có thể làm cho cực kỳ sáng sủa Lăng Hư trở nên thâm trầm như vậy, nói vậy này mười ngàn năm đến, Lăng Hư để hắn bị chết việc, đã trải qua hồi lâu.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 328: Thanh Mặc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

Lăng Hư cho Tiêu Vũ chỉ ra hắn cái ngôi sao kia sẽ xuất hiện địa phương, hắn là Tiêu Vũ đệ tử, vừa đạt đến chí tôn cảnh giới, phải tìm được Tiêu Vũ cái ngôi sao kia, tự nhiên là so với người khác dễ dàng.

Tiêu Vũ lúc này nhích người, đi phía tây, bảy ngày thời gian chớp mắt liền qua, hắn không dám có chốc lát trì hoãn, sợ hãi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Đi tới Lăng Hư theo như lời phương vị, Tiêu Vũ đi lên một ngọn núi, ở trên đỉnh núi vừa tu luyện, một bên chờ đợi cái ngôi sao kia xuất hiện.

Kết không độc địch học bờ ruộng cô tình lông chim kỹ

Mấy ngày sau, hắn phát hiện quanh thân người dần dần nhiều lên, thỉnh thoảng có khí tức cường đại xuất hiện.

“Chẳng lẽ những người này cũng biết được việc này? Xem ra ngoại trừ Lăng Hư, cũng không có thiếu người nắm giữ cái ngôi sao kia tăm tích.” Tiêu Vũ lông mày giam lên, tuy nói bây giờ thực lực của hắn đã không kém gì bất kỳ thiên kiêu, nhưng nhiều mặt tranh cướp, hắn cũng chưa chắc có hoàn toàn chắc chắn, có thể có được cái ngôi sao kia.

Địch khoa Quỷ tôn hận bờ ruộng tháng ngón tay cô xuyên qua

Hắn tiếp tục tu luyện, mấy ngày sau, một vài khuôn mặt quen thuộc lục tục xuất hiện. Lăng Tử Xuyên, Vân Khiếu Dương, Khúc Hàn Nguyệt những người này cái này đến cái khác xuất hiện, tựa hồ đã đã xong bên trong tiểu thế giới tranh cướp, thẳng đến hắn kiếp trước ngôi sao mà đến.

“Ầm!”

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ vẫn trong tu luyện, đột nhiên một luồng mãnh liệt gợn sóng truyền đến. Hắn bỗng nhiên mở mắt, liền gặp một bóng người hăng hái bay tới, trong khi bị người đuổi giết.

“Vũ Liên U?” Tiêu Vũ kinh ngạc, người bị đuổi giết rõ ràng là Vũ Liên U.

Khóe miệng nàng dính máu, tinh xảo dung nhan lộ ra vài phần trắng nhợt, một con mái tóc có chút tán loạn, làm như bị trọng thương.

Làm Tiêu Vũ thấy được nàng trong giây lát này, nàng cũng phát hiện Tiêu Vũ, cắn răng một cái hướng về Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi bay tới.

“Tiêu Vũ, ngươi có thể không giúp ta một lần?” Nàng rơi xuống Tiêu Vũ bên cạnh, dù cho bị thương, vẫn là băng lãnh như sương.

“Người nào đang theo đuổi ngươi?” Tiêu Vũ giam lông mày, Vân U Cốc cũng không tầm thường thế lực, so ra mà vượt tử diễm núi, Vũ Liên U đã đột phá đến Thánh cảnh, thực lực tất nhiên cũng không đơn giản, người nào có thể làm cho nàng chật vật như vậy?

“Là Thanh Tôn hậu nhân, Thanh Mặc.” Vũ Liên U khuôn mặt trắng bệch, nhắc tới tên này lúc, có vẻ hơi kiêng ky.

“Thanh Tôn hậu nhân?” Tiêu Vũ rung rung,

Đây cũng là một, làm hắn vô cùng tên quen thuộc.

Một đời Yêu tôn, dùng Thanh Liên thân tu thành chí tôn, vô địch một phương, đời gọi bằng Thanh Tôn! Đó lại là một phong hoa tuyệt đại, nhưng cùng Nguyệt Thần sánh vai tuyệt thế thần nữ, một cái nhíu mày một nụ cười, đều có thể nghiêng đổ chúng sanh.

Vũ Liên U âm thanh vừa mới hạ xuống, liền gặp một bóng người, từ xa đến gần.

Nàng đạp gió mà đi, phong nhã linh động, như là giáng trần Tiên tử, hờ hững xa xưa, không dính một hạt bụi, vô song dung nhan khiến người ta nhìn lên một chút, liền sẽ vì thế nghẹt thở.

Vũ Liên U như một khối Băng Sơn, tuy đẹp diễm vô song, nhưng cũng làm người nhìn mà phát khiếp. Lam Thiên Ngữ như trên trời trăng sáng, cao quý thánh khiết, khiến người ta cảm thấy xa không thể vời, không thể đụng vào. Mà đây Thanh Mặc, tất là một loại khác thánh khiết, rõ ràng gần ngay trước mắt, đưa tay là có thể chạm tới, lại khiến lòng người sinh xấu hổ, không dám gần sát.

“Nàng chính là Thanh Tôn hậu nhân?” Tiêu Vũ đánh giá cô gái này, âm thầm than thở, quả nhiên có vài phần Thanh Tôn phong thái.

Nàng này chính là 1 đóa sen xanh, đến nước bùn mà không nhuộm!

“Bốp!”

Thanh Mặc thân hình linh động, bay đến Tiêu Vũ vị trí đỉnh núi trước khi, nàng mặt mỉm cười, cực điểm phong nhã, ấy tiếng như suối vang, oa khí như lan, nhẹ nhàng nói: “Vũ cô nương, còn xin ngươi đem Tử Liên trả, Thanh Mặc vô cùng cảm kích.”

Tiêu Vũ đã nhìn ra, này Thanh Mặc tuyệt đối không phải sẽ khi phụ người người, sợ là Vũ Liên U theo nàng nơi đó lấy đi rồi cái gì, nàng mới có thể đuổi tận cùng không buông, đối với Vũ Liên U ra tay.

“Dựa vào cái gì? Cái kia Tử Liên sinh ở trong núi, từ ta đoạt được, tại sao phải cho ngươi?” Vũ Liên U nhìn một chút Tiêu Vũ, mạnh nghiến răng.

Nàng nhưng biết Tiêu Vũ trước khi cùng Tiêu Nhược Thần từng giao thủ, đã khả năng chiến Tiêu Nhược Thần, nói vậy Tiêu Vũ cũng có thể ứng phó Thanh Liên.

“Cái kia đóa sen tím đã mới sinh linh trí, đợi một thời gian, liền có thể nhập đạo tu luyện, tính ra, cùng ta Thanh Tôn cũng là một mạch, mong rằng Vũ cô nương trả.” Thanh Mặc tóc dài bay phấp phới, lúc nói chuyện dùng lời nhỏ nhẹ, làm người như gió xuân ấm áp.

“Theo ngươi cách nói này, thế gian hoa sen loài, cũng là ngươi Thanh Tôn tất cả gì?” Vũ Liên U không muốn thoái nhượng, nàng Vân U Cốc dựa lưng Nhật Nguyệt cung, cũng không hề kiêng kỵ Thanh Tôn.

“Nếu là tầm thường hoa sen, tất nhiên là từ ấy tự sanh tự diệt, nhưng ra đời linh trí hoa sen loài, liền coi như vào Thanh Tôn cánh cửa, dù sao chúng ta hoa sen loài có thể sinh ra linh trí thập phần có hạn, mỗi một cây Thanh Tôn đều thập phần coi trọng.” Thanh Mặc giọng thành khẩn, rồi lại làm cho người ta một loại áp lực.

Thế gian sinh linh, ngoại trừ nhân tộc ngoài ra Yêu tộc bên trong, từ cỏ cây một loại tu luyện có mà thành, so với thú vật tu thành Yêu tộc ít hơn.

Bởi vì cỏ cây vốn không linh trí, không biết bao nhiêu cỏ cây bên trong, mới có thể có một cây sinh ra linh trí, tu luyện thành Yêu. Mà cỏ cây lại có vô số chủng loại, nếu riêng là hoa sen loại này, có thể sinh ra linh trí thì càng ít, có thể nói ngàn năm khó gặp.

Thanh Tôn từ một cây Thanh Liên tu thành, sẽ đối với này ra đời linh trí hoa sen loài coi trọng gấp đôi, cũng là hợp tình hợp lý.

“Thanh Mặc không muốn dùng sức mạnh, kính xin Vũ cô nương trả, bằng không mà nói, Thanh Mặc cũng chỉ có mạnh mẽ cướp lấy.” Thanh Mặc mặc dù phong nhã lễ phép, nhưng cũng không mất cứng rắn, cũng không phải loại kia chỉ có thể cùng người nói lý gỗ.

“Tiêu Vũ, ngươi giúp ta lần này, ta sau khi nhất định sẽ cho ngươi đầy đủ báo lại!” Vũ Liên U khuôn mặt lạnh như băng, lại đối với cô gái này thực lực mạnh mẽ kiêng kỵ sâu đậm, chuyển hướng Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lại là lắc lắc đầu, nói: “Theo ta xem, ngươi hay là đem Tử Liên trả.”

“Ngươi nói cái gì?” Vũ Liên U vẻ mặt lập tức biến, nghe Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ, phải không nguyện ý giúp nàng?

Nàng Vân U Cốc là Phù đạo đứng đầu, mà Tiêu Vũ vốn là Phù Tôn Điện người, nàng vốn tưởng rằng Tiêu Vũ biết thân phận của nàng, nhất định sẽ đồng ý giúp đỡ, không ngờ rằng Tiêu Vũ lại cự tuyệt.

“Đối với Thanh Tôn tới nói, mỗi một cây sinh ra linh trí hoa sen loài, đều cùng nàng hậu nhân không khác, ngươi vừa cần gì nhất định phải muốn cưỡng chiếm này hoa sen?” Ở Tiêu Vũ xem ra, Thanh Tôn coi trọng này hoa sen loài là hợp tình hợp lý, cho nên hắn cũng không tính giúp Vũ Liên U đối phó Thanh Mặc.

“Đa tạ vị công tử này giải thích!” Thanh Mặc hướng về Tiêu Vũ ném đến một cái thần sắc cảm kích.

Vũ Liên U khuôn mặt, nhất thời trở nên càng thêm lạnh như băng, vậy mà lúc này Thanh Mặc đã đến trước mắt, nàng sâu sắc biết cô gái này thực lực khủng bố cỡ nào, nếu là từ chối giao ra, đối phương tất sẽ động thủ!

Một phen giãy dụa, Vũ Liên U cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, theo trên người lấy ra một cây Tử Liên. Cái kia Tử Liên đã mới sinh linh trí, biết mình cùng Thanh Mặc là đồng loại, chủ động hướng về nàng bay qua.

Tiêu Vũ đại khái cũng có thể hiểu được Vũ Liên U, loại này linh trí mới sinh thảo mộc loại sinh linh, đối với nguyên thần tới nói là lớn sơ đồ vật. Vũ Liên U ở đây đạt được như vậy một cây Tử Liên, có thể làm cho tu vi của nàng tiến nhanh, tự nhiên là không muốn dễ dàng buông tha.

“Ta sẽ nhớ kỹ chuyện hôm nay!” Nàng giao ra Tử Liên, lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, cũng không có ở lại chỗ này nữa cần thiết, phi thân rời đi.

“Thanh Tôn hậu nhân cũng tới? Xem ra ngoại trừ trước khi thấy qua người ngoài ra, lần này, trong bóng tối còn không biết ẩn tàng rồi bao nhiêu thiên kiêu nhân vật, tỷ như cái này Thanh Mặc!” Tiêu Vũ không có quá đem Vũ Liên U coi là chuyện đáng kể, mà là yên lặng suy nghĩ.

Thời gian từng ngày từng ngày tới gần, Tiêu Vũ suy đoán cũng được chứng minh. Xuất hiện ở đây tuổi trẻ thiên kiêu, số lượng so với hắn thấy qua này tuổi trẻ thiên kiêu, muốn thêm ra không ít!

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 329: Ngôi Sao Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ha ha ha ha, Huyền Thương Thánh tôn xuất thế, cửu giới trong vòng ai dám không phục?”

Ngày đó, Tiêu Vũ thân thể không gian minh phù truyền ra một luồng dị dạng gợn sóng, hắn đem ý thức rót vào ấy, liền gặp Nhị Hắc ở nơi đó cất tiếng cười to, âm thanh nói không nên lời càn rỡ. Mời mọc Baidu Search (phẩm thư võng) nhìn toàn vẹn nhất! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết!

“Lên cấp thành công?” Tiêu Vũ ý thức ngưng tụ thành thực ảnh, đi tới Nhị Hắc trước người.

Tôn xa khoa mới địch bóng bờ ruộng lạnh thuyền bờ ruộng

Giờ khắc này Nhị Hắc, cả người phát sáng, hóa thành vốn binh khí thân. Hắn vốn là một cái đại ấn, vô hình vô tướng, biến ảo vạn ngàn, lúc này càng lộ vẻ cổ điển.

Tiêu Vũ vẫy tay, đem hóa thành khí thân thể Nhị Hắc cầm nơi tay, chỉ cảm thấy vào tay nặng nề, giống như nâng một tòa núi lớn.

“Khà khà, đó là đương nhiên, cũng không nhìn ta là ai? Đạt đến Thánh Giai, ta không tin những người kia còn có thể tiếp tục cưỡi ở đầu ta!” Nhị Hắc âm thanh tràn ngập đắc ý.

Nghề này nhưng làm hắn uất ức hỏng rồi, gặp người nào cũng đánh không lại, bây giờ rốt cục đạt được Thánh Giai, thêm vốn là một món binh khí, độ cứng rắn từ không cần phải nói, Thánh cảnh trong vòng, chỉ sợ không người có thể gây tổn thương cho hắn.

“Không sai, bây giờ ngươi cuối cùng miễn cưỡng khả năng phái đến công dụng, không đến mức lại vậy trói buộc.” Tiêu Vũ gật gù, nhìn Nhị Hắc như thế đắc ý dáng dấp, không nhịn được đả kích hắn một câu.

“Ngươi không thể nói điểm tốt gì?” Nhị Hắc bất mãn, bất quá hắn cũng dần dần quen thuộc, mỗi lần hắn đắc ý nhất thời điểm, Tiêu Vũ luôn yêu thích giội hắn nước lạnh, cũng không quá để vào trong lòng.

“Đúng rồi, ta có chuyện, vẫn muốn hỏi ngươi tới.” Đột nhiên, Nhị Hắc như là nhớ ra cái gì đó, nói: “Chúng ta trước khi tìm được cái này chiến y, thật là thần cấp khí gì?”

“Đó là tự nhiên.” Tiêu Vũ sầm mặt lại: “Làm sao, ngươi chẳng lẽ muốn đánh kiện binh khí kia chủ ý?”

“Dĩ nhiên không phải!” Nhị Hắc phẫn nộ nở nụ cười, nói: “Ta chỉ là trách, trước khi chúng ta gặp phải này thánh khí, phần lớn đều đã linh trí sơ khai, sắp trở thành chân chính linh khí. Thánh Giai binh khí còn như vậy, nhưng này món thần khí, khí nhưng không có khí linh, chuyện gì thế này?”

Danh khí có linh, phàm là chính thức mạnh mẽ binh khí, đều là tồn tại khí linh, thậm chí một vài tuyệt thế hung binh, thực lực không cửu thiên này nổi danh chí tôn nhân vật yếu.

“Ngươi muốn nghe nói thật?” Tiêu Vũ sâu sắc nhìn về phía Nhị Hắc.

“Dĩ nhiên muốn nghe nói thật.” Nhị Hắc có chút buồn bực, này chẳng lẽ còn có điểm đặc biệt gì đó?

“Cái này chiến y,

Vốn là có khí linh.” Tiêu Vũ ánh mắt ở Nhị Hắc thân thể đánh giá, chậm rãi nói: “Chỉ có điều, cái kia khí linh bị mạt sát.”

“Có ý gì?” Nhị Hắc đáy lòng mạnh mát lạnh, lại còn có người sẽ xoá bỏ binh khí khí linh?

Địch không xa độc địch xem kỹ chiến cô học ầm ĩ thi

“Tuy nói mạnh mẽ binh khí, tất có khí linh, nhưng tu luyện người, cũng có rất nhiều người, không hy vọng khí linh tồn tại.” Tiêu Vũ chậm rãi nói: “Bởi vì đối với rất nhiều người tới nói, bọn họ chỉ cần binh khí của bọn hắn đủ mạnh, nhưng cũng không thể có tư tưởng của mình.”

Nhị Hắc soạt soạt soạt liên tục lùi lại mấy bước, đầy mặt tái nhợt thấy Tiêu Vũ.

Hắn cuối cùng hiểu được, cái này chiến y đều không phải là không có khí linh, mà là bị cố ý xóa đi!

Hắn mặt lộ vẻ sợ hãi, nói: “Ngươi…… ngươi sẽ không phải cũng là tính toán như vậy a? Ngươi…… muốn vào lúc nào mạt sát ta khí linh?”

Khí linh một khi bị xoá bỏ, tương đương một người bị diệt nguyên thần, trống không thân thể, cùng chết đi không khác.

“Nhìn tình huống.” Tiêu Vũ lạnh nhạt nói: “Lúc nào ta bị ngươi buồn rầu đến không chịu nổi, có thể động thủ.”

Nhị Hắc một chút vừa nhảy lên cao, sắc mặt không có trắng nhợt, run giọng nói: “Ngươi…… ngươi làm sao có thể đối với ta như vậy? Ta nhưng theo ngươi lâu như vậy a, ngươi…… ngươi không thể đối với ta như vậy!”

“Ta sau đó cái gì tất cả nghe theo ngươi còn không được sao? Ngươi sau đó để cho ta hướng về đông, ta tuyệt không đi tây!”

Nhị Hắc là thật sự sợ rồi, lo lắng Tiêu Vũ có một ngày cũng sẽ xoá bỏ hắn khí linh. Tiêu Vũ nghe được buồn cười, cái tên này coi trời bằng vung, không hù dọa một chút, e sợ sau đó thật đúng là quản không được, đặc biệt là hắn lên cấp sau khi.

“Cái này, nhìn ngươi sau đó biểu hiện.” Hắn không muốn tiếp tục cái đề tài này , nói: “Đã lên cấp thành công, mau chạy ra đây, muốn phát sinh đại sự.”

Ý thức lui ra minh phù, Tiêu Vũ đã cảm giác được, quanh thân quần sơn, ẩn giấu rất nhiều khí tức cường đại, mà không có gì bất ngờ xảy ra, ngày đó, hắn kiếp trước để lại cái ngôi sao kia, sẽ xuất hiện.

Tiêu Nhược Thần các loại tiến vào tiểu thế giới nhân vật thiên kiêu trước sau hiện thân, Diệp Vong Xuyên lại chậm chạp không thấy bóng người. Tiêu Vũ vốn cho là hắn ra tiểu thế giới sau thì sẽ tìm đến mình, nhưng đến hiện tại, cũng chưa thấy Diệp Vong Xuyên tiến lại.

“Tiểu tử kia sẽ không phải cầm chiến y chạy? Hắn đại gia, ta biết tiểu tử này vô căn cứ!” Nhị Hắc thấp giọng chửi bới, không khó tưởng tượng tiếp xuống tranh cướp tất nhiên không có thảm thiết, thời khắc mấu chốt này Diệp Vong Xuyên lại không đến!

“Yên tĩnh!” Tiêu Vũ đột nhiên thấp giọng quát lên, ánh mắt lấp lóe, ngẩng đầu gắt gao nhìn hư không.

“Hây!”

Một loại không cùng luân áp lực, đột nhiên xuất hiện, khắp nơi cỏ cây đột nhiên như là nhận lấy một loại nào đó áp lực nặng nề, bị ép tới cong lại, giun dế, bò sát côn trùng, đều tựa hồ cảm nhận được loại áp lực này, toàn bộ quy về yên lặng, không dám làm một cử động nhỏ nào.

Đó là một loại thẳng vào lòng người nặng nề áp lực, tựa hồ có đồ vật gì, trong khi giáng lâm.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Lúc này đã là ban đêm, chân trời một vòng trăng tròn treo cao, đột nhiên, vầng minh nguyệt kia dần dần ảm đạm xuống, tựa hồ là có đồ vật gì, đem toàn bộ bầu trời đều chặn lại rồi.

“Trời ạ, đó là vật gì?” Nhị Hắc mở to hai mắt, chấn kinh đến hai chân phát run, trừng trừng nhìn sâu trong hư không.

Trăng sáng mất tăm, bầu trời ánh sao cũng không thấy, đen kịt một màu. Chỉ thấy, cái kia chính là thiên không đã bị che, hư không không biết lúc nào, xuất hiện một hành tinh khổng lồ, đang hướng về nơi đây, chầm chậm trầm xuống.

Bộ này hình ảnh, làm cho người rung động, ngôi sao kia quá khổng lồ, từ phía dưới nhìn lại, liền thật giống như có một khối khác vô biên đại địa, theo không chầm chậm ép xuống.

Loại kia áp lực nặng nề, chính là đến từ nơi đây.

“Quả thật là ta kiếp trước ngôi sao!” Tiêu Vũ mạnh đứng lên, cái ngôi sao kia tiết lộ khí tức, hắn quả thực quá quen thuộc, có một loại huyết mạch liên kết cảm thụ.

Trong cơ thể hắn bá thể ngôi sao quyết cùng trăm vạn ngôi sao, vào thời khắc này tựa hồ cũng nhận lấy cảm ứng, vội vàng vận chuyển.

“Ngoan ngoãn, lớn như vậy một ngôi sao, ai có thể lấy đi? Chuyện này quả thật là một mảnh đại địa, quá lớn!” Nhị Hắc miệng đắng lưỡi khô, hoàn toàn không rõ những người này làm sao sẽ tới tranh cướp như vậy một ngôi sao.

Khổng lồ như thế một hành tinh khổng lồ, ai có loại kia bản lĩnh, có thể lấy đi?

“Hành tinh này, đã hoàn toàn trưởng thành, là chân chính đại tinh, cùng hư không ngôi sao không khác nhiều, tự nhiên to lớn.” Tiêu Vũ làm Nhị Hắc giải thích, ánh mắt lại là nhìn phía một chỗ khác.

Ở trong đó, mấy đạo thân ảnh bay ra, nhằm phía hư không, muốn giành trước đoạt tinh.

Nhưng mà, bọn họ vừa mới bay lên không, đột nhiên liền phát ra tiếng kêu thảm, giống như gãy cánh chim giống như, rơi xuống đất.

“Tầm thường Thánh cảnh, cũng dám đẩy ta hành tinh này lộ ra áp lực lên không, điếc không sợ súng!” Tiêu Vũ nhìn mấy người kia một chút, mặt không cảm xúc!

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 330: Đoạt Tinh

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thật là khủng khiếp đại tinh, thánh nhân lại ở trước mặt nó đều không thể phi hành, cái kia Tinh chủ thật sự có cường đại như thế gì?” Nhị Hắc không khỏi kinh hãi, lẩm bẩm nói: “Một biến mất mười ngàn năm người, lưu lại một thứ, lại đều có thần uy như thế!”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ lườm hắn một cái. Phải biết rằng hắn kiếp trước nhưng đệ nhất chí tôn, dù cho hành tinh này chỉ là hắn ngàn tỉ ngôi sao bên trong một viên, nhưng uy lực cũng không phải tầm thường thánh nhân có thể chống lại.

Trong này chênh lệch, giống như giun dế cùng thiên thần!

“Có người bay!” Nhị Hắc mới vừa khiếp sợ xong, liền gặp vừa là có người lên không, bay về phía không trung hành tinh lớn kia.

Tiêu Vũ rùng mình, hướng về người nọ nhìn tới, liền gặp bay trên trời chính là cái người thanh niên trẻ. Hắn âm thầm kinh ngạc, tài năng ở lúc này phi hành người, tất nhiên có không phàm nhân bối cảnh.

Hắn ngôi sao tuy mạnh, nhưng dù sao đã là vật vô chủ, này có truyền thừa mạnh mẽ người, tự nhiên có phương pháp đối phó.

“Hành tinh này là ta!” Tên kia người trẻ tuổi kêu to, xoay tay tay lấy ra cổ đồ.

Cổ đồ hoành thiên, triển khai sau khi lại như vạn dặm non sông, thập phần hùng vĩ, lại sẽ bầu trời che đậy một tầng.

“Bá mới hậu nhân?” Tiêu Vũ kinh ngạc, này đồng dạng là một vị mạnh mẽ chí tôn hậu nhân, vị chí tôn kia một tấm Thần đồ, có thể loạn cửu thiên, đồng dạng là hắn quen thuộc người cũ.

“Hừ!”

Một thanh âm khác vang lên, lần này, ra tay chính là Khúc Hàn Nguyệt. Hắn quần áo trắng nhẹ nhàng, thánh khiết bên trong mang theo tà khí, Ngân Nguyệt bảo luân bá chém ra, lớn như sơn nhạc, so với ở bên trong tiểu thế giới thời điểm uy lực càng thêm kinh người.

“Tiểu tử này trước khi giấu giếm thực lực!” Nhị Hắc cả kinh nói, bây giờ Khúc Hàn Nguyệt so với trước kia cùng Tiêu Vũ giao thủ trong khi mạnh hơn nhiều lắm.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Hai người kia nộp lên tay, cùng lúc đó, nhiều phương hướng có người không dứt bay lên trời. Khả năng phản kháng hành tinh lớn này áp lực bay lên không, mỗi người đều không phải là hạng người tầm thường, đều có bất phàm truyền thừa.

“Keng!”

Chôn thần chuông vang, Thương Lan chuông vàng phóng đại vạn lần, bay ngược mà lên, muốn dùng cái này chuông thu tay lại trong hư không đại tinh.

“Ầm!”

Màu đỏ ánh lửa đầy trời, đem toàn bộ hư không đều nhiễm đỏ, Lăng Tử Xuyên hiện thân, ngăn cản Thương Lan, cùng với đại chiến tới một chỗ.

Trong giây lát này, nhiều tuổi trẻ thiên kiêu đồng thời hiện thân, ở trong hư không giao thủ, tranh cướp hành tinh lớn kia.

“Ngươi còn không ra tay, các loại gì đây? Ngươi không phải làm cho...này ngôi sao đến gì?” Nhị Hắc lo lắng, đều đến cái này phân lên, Tiêu Vũ lại còn chưa động thủ?

“Tiêu Nhược Thần còn không có hiện thân!” Tiêu Vũ ánh mắt ở lục soát bốn phía, nói: “Hắn có tu bá thể ngôi sao quyết, đối với cái này tinh để ý nhất, không nên còn không ra tay.”

Nhị Hắc cũng tìm một vòng, quả nhiên không thấy Tiêu Nhược Thần bóng người.

Nếu bàn về đối với hành tinh này hiểu rõ trình độ, ngoại trừ Tiêu Vũ chính mình ở ngoài, e sợ trình diện nhân trung, chính là Tiêu Nhược Thần. Hắn là Mạc Thương đệ tử, mà Mạc Thương đối với Tiêu Vũ vừa mà biết rất sâu, bởi vậy nhiều người như vậy bên trong, có khả năng nhất tìm được ngôi sao này, liền liền Tiêu Nhược Thần.

Nhưng hắn lại chậm chạp không có hiện thân, tựa hồ đang mưu tính cái gì.

“A?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu, lông mày giam lên. Chỉ thấy trong hư không viên kia vốn vuông góc trầm xuống đại tinh, trầm xuống phương hướng đột nhiên có điều thay đổi, hướng về phía tây khẽ nghiêng.

“Tiêu Nhược Thần ở nơi đó?” Tiêu Vũ lập tức, liền hiểu Tiêu Nhược Thần dự định. Hắn ẩn thân âm thầm, Đã vận hành lên bá thể ngôi sao quyết, dùng trong cơ thể chư tinh cùng hành tinh này hô ứng, muốn ở người khác không hề phát giác dưới tình huống lấy đi ngôi sao này.

“Ngươi và ta làm hộ pháp cho ta, không muốn để cho người khác quấy rối đến ta!” Tiêu Vũ lập tức, cũng tìm một chỗ, ngồi khoanh chân, vận chuyển bá thể ngôi sao quyết.

Hắn kiếp trước hành tinh này, vốn là từ này 1 công quyết ngưng tụ mà thành, bây giờ xuất hiện, chỉ cần có thể dùng bá thể ngôi sao quyết thu phục ngôi sao này, liền có thể tùy ý biến ảo to nhỏ, thu vào trong cơ thể, ung dung mang đi.

Theo Tiêu Vũ cũng vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết, hành tinh lớn kia trầm xuống phương hướng, vừa là từ từ phiến diện.

“Có một cổ lực lượng khác ở cùng ta tranh?”

Một hướng khác bên trong, ngồi xếp bằng Tiêu Nhược Thần sắc mặt khẽ thay đổi, hắn vốn định đến vô cùng tốt, có thể đột nhiên lại là ra biến cố này, lại có những người khác có thể dẫn dắt ngôi sao này?

“Rốt cuộc là ai?” Trong lòng hắn hơi giận, lại không dám khinh thường, càng thêm chuyên tâm vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết.

Sư tôn của hắn Nhật Nguyệt Thần Quân đã từng nói, hắn chỉ cần tại âm thầm, dùng cái này trải qua dẫn đường, hành tinh này, liền có thể dễ dàng lấy đi, bây giờ lại xuất hiện một khả năng cùng hắn tranh chấp người!

Điên cuồng vận chuyển công quyết, Tiêu Nhược Thần trên mặt dần dần rướm mồ hôi, trong lòng khiếp sợ: “Ta dùng trong cơ thể ngàn vạn tinh thần lực dẫn dắt, hắn dẫn dắt lực lượng nhưng lại còn mạnh hơn ta? Này rốt cuộc là ai!”

Hắn tự nhiên sẽ không biết, Tiêu Vũ trong cơ thể ngôi sao số lượng mặc dù chỉ có trăm vạn số lượng, nhưng hắn là chân chính cửu thiên Tinh chủ, bất kể là đối với này một ngôi sao hiểu rõ, hay là đối với bá thể ngôi sao quyết hiểu rõ, đều xa xa vượt ra khỏi Tiêu Nhược Thần.

Thậm chí, cái ngôi sao kia cũng có thể cảm ứng được Tiêu Vũ mới là hắn thuộc sở hữu, một cách tự nhiên, thì sẽ càng có khuynh hướng Tiêu Vũ bên này.

“Thanh Tôn cùng Tinh chủ, ngày xưa cũng là có một đoạn giao tình, Thanh Mặc vô tình cùng các vị giao thủ, nhưng Thanh Tôn đòi mạng, muốn Thanh Mặc mang về ngôi sao này, chỉ đành đắc tội rồi!”

Một lạnh nhạt thanh âm truyền tới, Thanh Mặc cái kia phong nhã xuất trần bóng người, cũng là xuất hiện ở trong hư không, như là thiên ngoại phi tiên, nhanh nhẹn hướng về đại tinh bay đi.

“Ha ha, có phải nghĩ đến ngôi sao này, thì phải cứ cùng Tinh chủ phàn ít ỏi quan hệ gì?”

Ngao Tu bóng người cũng xuất hiện, cùng Thanh Mặc giao thủ. Hắn là Long tộc cực kỳ hậu bối kiệt xuất, sức chiến đấu kinh người, nhưng mà Thanh Mặc mặc dù phong nhã hờ hững, thực lực lại đồng dạng gượng đến kinh người, &# 32; càng vắng mặt Ngao Tu bên dưới.

Nàng càng cũng là một đứng đầu thiên kiêu!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trong hư không đại tinh, đã liên tục biến đổi vài lần trầm xuống phương hướng, Tiêu Vũ cái trán đầy mồ hôi, hắn mặc dù đối với cái này tinh hiểu rõ nhất, nhưng Tiêu Nhược Thần ngôi sao số lượng so với hắn thêm ra nhiều lắm, dẫn dắt lực lượng càng mạnh hơn, một lần nữa đoạt lại quyền chủ động.

“Xem ra Tiêu Nhược Thần quả nhiên được Mạc Thương chỉ điểm, biết như thế khống chế ngôi sao này!” Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, cứ theo đà này, hắn hơn nửa không tranh nổi Tiêu Nhược Thần.

Hơi suy nghĩ, Tiêu Vũ ngồi xếp bằng không động, lại là dùng chiến chữ ấn ngưng ra chín đạo hóa thân, bản tôn ở lại tại chỗ, tiếp tục đoạt tinh, chín đạo hóa thân tất là đồng thời động lên, đi đại tinh bị dẫn dắt cái hướng kia.

“Đến tột cùng là ai ở cùng ta tranh?” Một bên khác Tiêu Nhược Thần, cũng theo đại tinh nghiêng phương hướng, cảm nhận được cùng hắn tranh cướp người phương vị, chỉ là nhưng lại không biết vậy rốt cuộc là ai.

Một lần nữa đoạt lại chủ quyền, hắn lúc này phải toàn tâm dẫn dắt, mặc dù rất muốn biết đối phương là ai, nhưng là không rảnh phân thân, chỉ có thể tiếp tục vận chuyển công quyết.

“Tiêu Nhược Thần, đi ra đánh một trận!”

Đột nhiên, quát lạnh một tiếng truyền đến, Tiêu Nhược Thần hơi thay đổi sắc mặt, “hắn làm sao biết ta ở đây?”

Hắn lúc này nếu là bị người quấy nhiễu, chắc chắn sẽ mất đi thật vất vả đoạt lại quyền chủ động, nhưng mà không cho hắn suy nghĩ nhiều, đối phương đã xuất hiện ở trước mắt của hắn.

“Là ngươi!” Khi nhìn thấy hiện thân bước ra Tiêu Vũ, Tiêu Nhược Thần sắc mặt nhất thời vạn phần âm trầm.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 331: Tái Chiến Tiêu Nhược Thần

Đọc trên điện thoại

Để có thể chuyên tâm dùng bá thể ngôi sao quyết dẫn dắt, Tiêu Nhược Thần cố ý tìm một u tĩnh vị trí, vận chuyển công quyết, có thể lại không nghĩ rằng, Tiêu Vũ lại tìm được rồi nơi đây!

“Hắn không thể nào biết vị trí của ta, rốt cuộc là làm sao tìm được ta?” Tiêu Nhược Thần sắc mặt vô cùng âm trầm, như là đột nhiên nghĩ tới điều gì, “có phải hắn là thông qua ngôi sao này bị dẫn dắt phương vị? Ở cùng ta tranh cướp ngôi sao này người chẳng lẽ là hắn?”

Không chấp nhận được Tiêu Nhược Thần suy nghĩ nhiều, bởi vì Tiêu Vũ chín đạo hóa thân đều hiện, đã đồng thời ra tay với hắn.

“Ầm!”

Hắn dùng chín đạo hóa thân diễn biến thập phương chư thiên chiến trận, uy lực kinh người, Tiêu Nhược Thần không thể không đứng dậy ứng đối, vừa mới đoạt lại chủ quyền, cũng vào đúng lúc này mất đi, hành tinh lớn kia một lần nữa hướng về Tiêu Vũ nghiêng.

“Đồ đáng chết, ta muốn ngươi chết!” Bị mạnh mẽ đánh gãy, Tiêu Nhược Thần tức giận.

Hắn bá một tiếng, lấy ra vô số ngôi sao, vây quanh thân thể quanh thân, điên cuồng hét lên cùng Tiêu Vũ chín đạo hóa thân chiến tới một chỗ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Vô số ngôi sao lấy ra, thanh thế kinh thiên, Tiêu Nhược Thần bên này đại chiến, nhất thời dẫn tới mọi người dồn dập liếc mắt.

“Đó là Tiêu Nhược Thần? Hắn tu chính là Tinh chủ ngày xưa tu luyện công quyết, cùng ngôi sao này đồng nguyên, lại bây giờ mới hiện thân!”

“Giao thủ với hắn người nọ là ai? Một thân chín phần, đây là bí pháp gì?”

“Người này thực lực thật là mạnh, lại có thể cùng Tiêu Nhược Thần đánh hòa nhau!”

Mọi người chấn động không ngớt, chính là liền này ở trong đại chiến nhân vật thiên kiêu, cũng dồn dập thay đổi sắc mặt.

Tiêu Nhược Thần thực lực ở trẻ tuổi bên trong là đứng đầu bên trong đứng đầu, có tu Tinh chủ ngày xưa công quyết, dù là ai đều không thể không để ý, mơ hồ đã có vô địch tư thế.

Nhưng bây giờ, nhưng có một bọn họ kẻ không quen biết, cùng Tiêu Nhược Thần đại chiến, nhưng lại không rơi xuống hạ phong!

Địch không xa kẻ thù mới thuyền thuật chiến cô từ sườn núi cô

“Âm dương nghịch loạn!”

Tiêu Nhược Thần gầm lên, bên cạnh chúng tinh dùng âm dương hai sao làm chủ, chư tinh biến ảo, muốn vây khốn Tiêu Vũ chín đạo hóa thân.

“Hừ!”

Chỉ nghe Tiêu Vũ cười lạnh, chín đạo hóa thân tạo thành chiến trận, mặc dù không bằng mười người trận cường đại như vậy, nhưng uy lực cũng hết sức kinh người.

Ở cảnh giới này, này thập phương chư thiên trận vốn là uy lực tuyệt luân, huống chi hắn ở cảnh giới này cũng chỉ có thể dùng trong đó ba đạo hóa thân làm chủ, bởi vậy 9 người và mười người ở giữa khác biệt cũng không lớn.

Trừ phi là tới chân chính cảnh giới chí tôn, này một người ở giữa khác biệt, mới có thể hiển hiện ra, nhưng bây giờ cảnh giới này, vẫn còn hết sức nhỏ.

Thuyền khoa không Quỷ sau thuật chiến lạnh chủ dương thuyền

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Nhược Thần chư tinh cuồng bạo, nhưng mà Tiêu Vũ chín đạo hóa thân cũng thập phần linh động, trong đó 3 đại chủ thân thể có thể ở 9 thân thể bên trong như ý biến hóa, mà không phải cố định ta đạo hóa thân.

Thập phương chư thiên trận uy lực, tại đây chín đạo hóa trên người bị triển hiện vô cùng nhuần nhuyễn, chín thực lực giống nhau người, phối hợp bên dưới, sức chiến đấu lại là gấp mấy lần tăng vọt.

“Ta cũng không tin không giết được ngươi, chi chít như sao trên trời!” Tiêu Nhược Thần nổi giận, một lần nữa hét lớn.

Tôn không không xa độc thuyền hận từ dương kẻ thù khoa sớm

Tôn không không xa độc thuyền hận từ dương kẻ thù khoa sớm Tiêu Vũ thân thể cường độ, còn hơn có ngàn vạn ngôi sao xoay người lại Tiêu Nhược Thần, rốt cục vẫn là chênh lệch một đường!

Hắn lấy ra ngôi sao, ít nhất cũng có trăm vạn số lượng, không phải của hắn không muốn toàn bộ lấy ra,

Mà là lấy ra ngôi sao số lượng càng nhiều, liền càng hao phí thần niệm, mỗi một viên đều cần thần niệm khống chế.

Này quyết cường đại nhất địa phương vốn là dùng tinh thần lực thêm vào thân thể, mà không phải tế ra ngoài thân thể, bởi vậy lấy ra ngôi sao, đối với Tiêu Nhược Thần tới nói, trăm vạn đã là một cực hạn.

Mặc dù ngàn vạn ngôi sao chỉ có thể lấy ra trăm vạn, nhưng uy lực này, cũng đã thập phần khủng bố.

Thời điểm này, trăm vạn ngôi sao rậm rạp, tạo thành một lĩnh vực, từng cái phương vị đều tồn tại ngôi sao, hắn muốn dùng này trăm vạn ngôi sao, đem Tiêu Vũ 9 thân thể hoàn toàn đóng kín!

“Bằng ngươi là giết ta không được!” Tiêu Vũ 9 thân thể mỗi người thong dong, ở trước mặt hắn sử dụng bá thể ngôi sao quyết, còn có ai so với hắn đối với cái này quyết càng hiểu?

Mắt thấy không trung đại tinh nghiêng càng ngày càng rõ ràng, Tiêu Nhược Thần lòng như lửa đốt, càng phẫn nộ.

Hắn huy động trăm vạn ngôi sao, chúng tinh cùng chuyển động, đồng thời nghiền ép Tiêu Vũ 9 thân thể.

“Loạch xoạch!”

Tiêu Vũ chín đạo hóa thân đồng thời triển khai thân hình, ở trăm vạn trong tinh thần qua lại, ròng rã trăm vạn ngôi sao, cho nên ngay cả một viên đều không đụng tới bọn họ.

Hắn liền như qua lại ở mưa xối xả bên trong, lại là tránh khỏi mỗi một giọt nước mưa, thoạt nhìn quỷ dị đến làm người phát lạnh.

“Điều đó không có khả năng!” Tiêu Nhược Thần như là nhận lấy to lớn đả kích, điên cuồng khởi động ngôi sao.

Nhưng mà, vô luận hắn như thế nào huy động, mỗi một ngôi sao động lên trước khi, Tiêu Vũ tựa hồ so với...kia một ngôi sao động càng nhanh hơn, tựa hồ hắn còn không động, Tiêu Vũ liền biết hắn muốn động gì một ngôi sao, phải như thế nào động.

Sau xa Quỷ tôn hận chỗ tháng cho nên sớm tình

Điều này làm cho Tiêu Nhược Thần có một loại khắp cả người phát lạnh cảm giác, chẳng lẽ người này có thể đoán trước tương lai gì?

Hắn nhưng lại không biết, bá thể ngôi sao quyết là Tiêu Vũ sửa chữa mấy trăm ngàn năm công quyết. Kinh này tu luyện tới mặt sau, ngôi sao số lượng càng nhiều, tế ra ngoài thân thể lúc, khống chế lại thì càng khó.

Ngôi sao số lượng quá nhiều, một không khống chế tốt, chính là hai sao chạm vào nhau, đồng thời lấy ra trăm vạn ngôi sao, huy động lúc phải bảo đảm mỗi hột đều đều có thể lẫn nhau tránh khỏi, khó càng thêm khó.

Bởi vậy, huy động chư tinh, cũng là phải pháp môn, chỉ cần nắm giữ phương pháp này, liền có thể biết mỗi một ngôi sao xu hướng. Dùng Tiêu Vũ đối với bá thể ngôi sao quyết hiểu rõ, hắn há có thể không biết Tiêu Nhược Thần muốn động gì một ngôi sao?

“Ta là vô địch!” Gặp trăm vạn ngôi sao vô dụng, Tiêu Nhược Thần đem thu hồi trong cơ thể, dùng ngàn vạn tinh thần lực thêm vào thân thể, cùng Tiêu Vũ gần người tác chiến.

Thời điểm này, hắn vận dụng toàn lực, phạm rống gian, sử dụng chín thanh linh tuyền!

Động Hư cảnh đỉnh cao, khoảng cách phá hư, chỉ có cách xa một bước! Ở cảnh giới này, thực lực của hắn, là tuyệt đối đứng đầu!

“Ngươi đi chẳng qua là người khác lưu lại đường, còn nói gì tới vô địch?” Tiêu Vũ mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không sợ, chín đạo hóa thân tạo ra duy nhất một hơi linh tuyền, cùng cuộc chiến tới một chỗ.

1 suối cùng cửu tuyền, hai người cảnh giới cao thấp đứng hiện, có thể Tiêu Vũ có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến, chấn kinh rồi vô số người. UU đọc sách w ww. Uukans hu. Co m

“1 suối chiến cửu tuyền? Hơn nữa đối thủ còn là Tiêu Nhược Thần, người này rốt cuộc lai lịch gì?”

“Hắn tựa hồ đang sử dụng một loại chiến trận, này nghịch phạt lực lượng, chỉ sợ đã muốn đạt tới đệ tam cảnh, phải biết rằng Tiêu Nhược Thần bực này thiên kiêu, tất nhiên cũng là có nghịch phạt lực lượng!”

“Có điều thoạt nhìn, hắn còn hơn Tiêu Nhược Thần, tựa hồ vẫn có một chút chênh lệch!”

Bất kể là này không cách nào bay lên không người trẻ tuổi, còn là trong không trung giao thủ nhân vật thiên kiêu, đều không có bất kỳ khiếp sợ. Lúc nào, trẻ tuổi bên trong, vừa ra một nhân vật như vậy, càng không kém gì đứng đầu nhất thiên kiêu!

Trong hư không, Khúc Hàn Nguyệt ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì. Mới tách ra mấy ngày, Tiêu Vũ thực lực, càng đã qua đến nước này, cảnh giới mặc dù không thay đổi, nhưng sức chiến đấu lại là đề cao mấy lần!

Một bên khác nữ tử Thanh Mặc, thấy Tiêu Vũ sử dụng cái chủng loại kia chiến trận, ánh mắt lộ ra vài phần dị dạng, không nhịn được hướng về bên kia nhìn nhiều mấy lần.

“Ầm!”

Đại chiến kéo dài hồi lâu, Tiêu Nhược Thần có ngàn vạn ngôi sao gia thân, chiến tới cuồng bạo, rốt cục, hắn đấm ra một quyền, đánh tan Tiêu Vũ một đạo hóa thân.

Tiêu Vũ thân thể cường độ, còn hơn có ngàn vạn ngôi sao xoay người lại Tiêu Nhược Thần, rốt cục vẫn là chênh lệch một đường!

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Một thân tán loạn, thập phương chư thiên trận nhất thời lộ ra dấu hiệu thất bại, Tiêu Nhược Thần liên tục ra tay, vừa chiến chốc lát, Tiêu Vũ cái khác hóa thân, cũng bị hắn 11 đánh giết.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 332: Thuận Lợi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

“Tiêu Nhược Thần chung quy đã thắng, dù sao tu luyện chính là cửu thiên công thứ nhất quyết, thân thể vô địch, quả nhiên ở cùng cảnh giới bên trong, hắn là tuyệt đối vô địch tồn tại!”

“Cái kia ngược lại chưa chắc, cái kia Tiêu Vũ chỉ mở ra một cái linh tuyền, liền có thể cùng Tiêu Nhược Thần chiến đến một bước này, nếu là hắn đồng dạng mở ra chín thanh linh tuyền, Tiêu Nhược Thần tất bại!”

“Có thể Tiêu Nhược Thần khả năng dẫn đầu hắn tám thanh linh tuyền, đồng dạng cũng là thực lực thể hiện, nghiêm chỉnh mà nói, Tiêu Nhược Thần vẫn là mạnh hơn trên một vài!”

“Hừ, Tiêu Nhược Thần xuất thân Nhật Nguyệt cung, dựa lưng Nhật Nguyệt Thần Quân, hưởng dụng tài nguyên vô số, tu luyện được tự nhiên nhanh chóng. Cái này Tiêu Vũ đột nhiên xuất hiện, thoạt nhìn lại không giống cái gì thế lực lớn hậu nhân, tu vi lạc hậu có cái gì kỳ quái?”

Nhằm vào Tiêu Vũ cùng Tiêu Nhược Thần trong lúc đó trận chiến này, mọi người tranh luận lên.

Tiêu Nhược Thần thực lực, ở tuổi trẻ thiên kiêu bên trong ẩn có vô địch tư thế, dù sao bá thể ngôi sao quyết này cửu thiên công thứ nhất, tên tuổi quá lớn, ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, chính là dựa vào này công vô địch cửu thiên, ở không ít người trong mắt, Tiêu Nhược Thần chính là cái kế tiếp cửu thiên Tinh chủ, ở bây giờ thế hệ trẻ tuổi bên trong, đã là vô địch.

Nhưng này đột nhiên xuất hiện Tiêu Vũ, một thân thực lực đồng dạng làm người khiếp sợ, dùng 1 suối cảnh giới, đại chiến đã có cửu tuyền Tiêu Nhược Thần, mặc dù cuối cùng 9 thân thể đều bị đánh giết, nhưng thực lực lại đồng dạng làm cho người rung động.

Kết không khoa Quỷ địch thuật chỗ dương vâng không khỏi

Mặc dù đem 9 thân thể toàn bộ đánh giết, nhưng Tiêu Nhược Thần sắc mặt lại vẫn còn âm trầm vạn phần, bởi vì hắn sớm nhìn ra, trong này cũng không bản tôn, Tiêu Vũ còn sống!

Ngẩng đầu lên, cảm thụ được hành tinh lớn kia nghiêng, Tiêu Nhược Thần sâu sắc biết được, dù cho lúc này hắn lại vận chuyển bá thể ngôi sao quyết đi dẫn dắt, này ngôi sao cũng tranh không trở lại!

“Gan dạ ở trước mặt ta đoạt tinh, ngươi muốn chết!” Trong mắt của hắn lộ ra vô hạn sát ý, lúc trước tranh cướp bên trong, sớm thông qua hành tinh lớn kia cảm nhận được Tiêu Vũ vị trí phương vị, lập tức triển khai thân hình, hướng về nơi đó mà đi.

Nếu như có thể đánh gãy Tiêu Vũ, vậy hắn liền có thể một lần nữa tìm được cơ hội, lại tranh cướp.

“Tiêu Huynh, ngươi đây là muốn hướng về đi đâu?”

Đột nhiên, một thanh âm để Tiêu Nhược Thần bóng người miễn cưỡng ngừng lại, sắc mặt khó coi nhìn về phía một bên.

Chỉ thấy bên cạnh, một ngáp dài, mặt tươi cười người trẻ tuổi hiện thân, cười nói: “Hồi lâu không thấy, Tiêu Huynh, ngươi được không?”

Người này,

Rõ ràng là vẫn không có hiện thân Diệp Vong Xuyên, hắn cư nhiên vào lúc này xuất hiện, ngăn cản Tiêu Nhược Thần đường đi.

“Tránh ra!” Tiêu Nhược Thần sắc mặt phát lạnh, dùng Diệp Vong Xuyên thực lực, nếu như muốn ngăn trở, vậy hắn muốn đánh gãy Tiêu Vũ, đã có thể khó khăn.

“Đừng hung ác như thế mà, làm người muốn nhã nhặn!” Diệp Vong Xuyên nở nụ cười, nói: “Đến đây đến đây, Tiêu Huynh, không bằng hai chúng ta ngồi xuống, cố gắng nhờ một chút, làm gì nhất định phải đánh đánh giết giết đâu?”

Tiêu Nhược Thần biết Diệp Vong Xuyên là không chịu để cho đường, cũng không nói nhiều, lấy ra ngôi sao, quyết đoán ra tay.

“Ai da, ta thật là người có văn hóa a!” Diệp Vong Xuyên bất đắc dĩ thở dài, chỉ phải cùng Tiêu Nhược Thần, chiến tới một chỗ.

Kết không kẻ thù kẻ thù độc thuyền hận chỗ cô ta cát kỹ

Vào giờ phút này, nơi này, chia làm nhiều chỗ chiến trường, trong đó có vài chỗ chiến trường, còn là đứng đầu nhân vật thiên kiêu ở giao thủ.

Thanh Mặc cùng Ngao Tu, Khúc Hàn Nguyệt cùng người mặc cổ đồ người trẻ tuổi, còn có Tiêu Nhược Thần cùng Diệp Vong Xuyên. Bọn họ mấy tổ người chiến đấu, đã hoàn toàn để những người khác thiên kiêu đều mờ đi, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Mấy cái này, có thể nói là toàn bộ trong chín ngày cường đại nhất tuổi trẻ nhân vật, mỗi chiến lực cá nhân, ở trước mặt cảnh giới, đều gần như vô địch, mặc dù là này đứng đầu chí tôn, năm xưa ở tại bọn hắn cảnh giới này lúc, cũng chưa chắc có thể mạnh hơn bọn họ!

Khắp nơi thiên kiêu cuộc chiến chưa bao giờ dừng lại đừng, ai cũng không chịu khiến người khác dễ dàng tìm được trong hư không hành tinh lớn kia.

Chỉ có Tiêu Nhược Thần âm thầm lo lắng, biết lại này mang xuống, hành tinh này sẽ bị người khác lấy mất. Nhưng những người khác cũng không có tu luyện bá thể ngôi sao quyết, hoàn toàn không có thể cảm nhận được hành tinh lớn kia trong khi lặng yên biến hóa, hắn chính là sốt ruột cũng không hề dùng.

“Đoành!”

Đại chiến kéo dài hồi lâu, đột nhiên, không trung hành tinh lớn kia khẽ run lên, to lớn tinh thể đột nhiên thần tốc nhỏ đi, cuối cùng bá một tiếng, trực tiếp biến mất ở trên bầu trời.

Trên bầu trời trăng sáng cùng chư tinh lại xuất hiện, cái ngôi sao kia từ nguyên bổn che kín bầu trời, lại tới lập tức biến mất, biến hóa quá nhanh, khiến cho mọi người đều không thể phản ứng lại.

“Hơn nữa liền một tia khí tức chưa từng lưu lại, như thế thật lớn một ngôi sao, rốt cuộc đi nơi nào?”

Mọi người một trận kinh ngạc, kể cả này ở trong khi giao thủ thiên kiêu, cũng dừng tay lại, sắc mặt một người so với một người khó coi.

Chỉ có bọn họ biết, sẽ xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một cái khả năng, chính là ngôi sao này đã bị người lấy đi, có thể rốt cuộc là ai, tài năng ở mí mắt của bọn họ ngọn nguồn dưới, im hơi lặng tiếng làm được tất cả những thứ này?

“Đáng chết!” Chỉ có Tiêu Nhược Thần biết, lấy đi ngôi sao này, hẳn là Tiêu Vũ.

Chỉ có Tiêu Vũ tìm được rồi trước hắn vị trí phương vị, cũng là chứng minh trước khi tại cùng hắn tranh cướp ngôi sao này người chính là Tiêu Vũ!

Có thể coi là hắn biết, lúc này cũng bất lực, bởi vì Diệp Vong Xuyên chặn ở trước người, bọn họ muốn phân thắng bại, tuyệt đối không phải vậy chuyện dễ dàng.

“Xem ra chúng ta không có đánh tiếp nữa cần thiết, Tiêu Huynh, ta thật là người có văn hóa, ngươi cũng đừng ép ta nữa!” Diệp Vong Xuyên dừng tay lại, cười ha ha thấy Tiêu Nhược Thần.

Tiêu Nhược Thần sắc mặt phát lạnh, mặc dù lòng tràn đầy phẫn nộ, nhưng muốn làm sao Diệp Vong Xuyên, cũng không dễ dàng.

Hơn nữa hắn cũng biết, Tiêu Vũ đạt được ngôi sao, chắc chắn sẽ trước tiên rút đi, bây giờ coi như quá khứ, Tiêu Vũ chỉ sợ cũng đã rời đi.

“Bốp!”

Phi thường quả quyết, Tiêu Nhược Thần trực tiếp xoay người, rời đi luôn.

“Đừng lại để cho ta gặp phải ngươi, nếu không, phải giết!”

Xa xa, trong hư không truyền quay lại Tiêu Nhược Thần lạnh như băng âm thanh. Mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết là lời này là đúng ai nói.

Còn lại cái khác thiên kiêu, nhìn thấy Tiêu Nhược Thần quả quyết như vậy rời đi, cũng biết tiếp tục lưu lại, ý nghĩa đã không lớn, dồn dập ngừng tay, lục tục rời xa.

Một hồi chấn động toàn bộ cửu thiên sóng gió, UU đọc sách www. Uu k ansh u . Co &# 109; một viên dẫn tới cửu thiên các thế lực lớn đều vì đó mà động đại tinh, cứ như vậy tấm màn rơi xuống, rất nhiều người đến bây giờ, đều vẫn có một loại không chân thực cảm thụ.

Lúc này Tiêu Vũ, sớm dựa vào trong cơ thể vết máu, thu lại hết thảy khí tức, ở không người phát giác dưới tình huống, lùi xa vạn dặm.

Thành thật mà nói, kể cả chính hắn đều không có dự liệu được, lần này sẽ thuận lợi như thế tìm được kiếp trước hành tinh này, vốn tưởng rằng các thế lực lớn đều phái hậu nhân đã đến, nhất định ít nhiều gì, đều chuẩn bị một chút hậu chiêu.

Bây giờ nhìn lại, tựa hồ các thế lực lớn thì thật chỉ tùy ý này hậu bối tranh cướp, căn bản không nhúng tay vào việc này. Có thể nhiều như vậy thế lực mọi người đến rồi, vừa tựa hồ có vẻ này chí tôn đối với hắn cũng ngôi sao thập phần để ý.

Điều này làm cho hắn có chút nghĩ không thông

“Mau, mau đem cái ngôi sao kia tế ra xem một chút, rốt cuộc cái kia Tinh chủ lưu lại ngôi sao, cường đại đến mức nào!” Nhị Hắc hưng phấn không thôi, vừa đến địa phương an toàn, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, để Tiêu Vũ lấy ra cái ngôi sao kia.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 333: Lại Đột Phá

“Tế ra xem một chút? Ngươi cho rằng là vậy chuyện dễ dàng gì?” Tiêu Vũ đối với Nhị Hắc hoàn toàn mất hết tính khí, chẳng trách Diệp Vong Xuyên luôn nói hắn dốt nát, còn thật không phải là oan uổng hắn.

“Có ý gì? Thật vất vả chiếm được cái ngôi sao kia, lại không thể dùng gì?” Nhị Hắc có chút dại ra, “ta còn tưởng rằng nhiều người như vậy đến tranh, hành tinh này uy lực uy lực vô cùng, tìm được sau khi có thể lấy ra đại sát tứ phương đâu, nghe ngươi ý tứ căn bản vô dụng?”

Tiêu Vũ dở khóc dở cười, bất đắc dĩ nói: “Hành tinh này uy lực, cố nhiên mạnh mẽ, nhưng cũng không như ngươi tưởng tượng chuyện như vậy.”

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Nếu như dựa theo binh khí đẳng cấp tới phân chia nói, ngươi bây giờ là thánh khí, hành tinh này, thì tương đương với chí tôn khí, ngươi cảm thấy ta khả năng tùy tùy tiện tiện tế đến đi ra không?”

“Chí tôn khí?” Nhị Hắc cái hiểu cái không, có điều lại là nhớ tới trước khi cái này chiến y.

Cái này chiến y chỉ là một cái thần cấp khí, lại ngay cả Diệp Vong Xuyên cấp độ kia thực lực người đều không thể chính thức khống chế, trong cơ thể linh tuyền trong chốc lát bị tát sạch sành sanh.

Cứ như vậy mà tính, cái ngôi sao kia thậm chí chí tôn cấp bậc, nếu mạnh mẽ lấy ra, chẳng phải là khả năng muốn Tiêu Vũ mạng?

“Vậy nói như thế, thứ này không phải vô dụng? Chúng ta đây phí lớn như vậy kình đi tranh nó làm gì?” Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Nhị Hắc nhất thời đầy mặt thất vọng, náo loạn nửa ngày chiếm được hành tinh này lại vô dụng?

“Ngôi sao này kể cả chí tôn nhân vật tìm được, đều phải coi như trân bảo, ngươi lại còn nói nó vô dụng?” Tiêu Vũ triệt để không nói gì, bất đắc dĩ giải thích: “Hành tinh này bây giờ mặc dù không cách nào dễ dàng lấy ra, nhưng chỉ cần theo ta cảnh giới tăng lên, vẫn là có thể khống chế. Ngoài ra, nó có thể làm cho thực lực của ta, tăng thêm một bước.”

“Tăng cao thực lực?” Nhị Hắc hồ nghi nói: “Đã không cách nào lấy ra, làm sao tăng cao thực lực?”

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ lúc này không có giải thích nữa. Hắn không cách nào hướng về Nhị Hắc giải thích, tự mình tu luyện chính là bá thể ngôi sao quyết, mà hành tinh này, chính là hắn kiếp trước lưu lại.

Hắn hôm nay, trong cơ thể mặc dù cũng đã ngưng tụ ra trăm vạn số lượng ngôi sao, nhưng những ngôi sao kia đều cùng thực lực của hắn giống nhau, còn ở trưởng thành, uy lực còn hơn chân chính ngôi sao, chênh lệch còn thập phần to lớn.

Nhưng bây giờ được này một ngôi sao, lại là đã hoàn toàn trưởng thành ngôi sao, uy lực có thể so với chí tôn khí.

Mà này ngôi sao vốn là xuất từ bá thể ngôi sao quyết, đem thu vào trong cơ thể, hòa vào trăm vạn trong tinh thần, ở trong người thêm vào thân thể, Tiêu Vũ liền có thể theo hành tinh này thu được không thể tưởng tượng sức mạnh, khiến thân thể lực lượng càng mạnh hơn một cảnh giới.

Càng trọng yếu hơn một điểm là, hành tinh này là đời trước của hắn lưu lại, ở trong ẩn chứa hắn kiếp trước sức mạnh,

Hắn chỉ cần từ từ tướng tinh bên trong sức mạnh hấp thu, tu vi liền có thể thần tốc tăng trưởng.

“Ngôi sao này bị đoạt, phỏng chừng có mấy người có thể còn có thể không cam tâm, khoảng thời gian này, chúng ta trước tiên tránh một chút, vừa vặn ta cũng phải làm một việc.” Tiêu Vũ không cách nào cùng Nhị Hắc nói tới quá tỉ mỉ, dù sao có chút bí mật, hắn dù ai cũng không cách nào thổ lộ.

“Làm một chuyện? Ngươi vừa muốn làm cái gì?” Nhị Hắc ngạc nhiên nói.

“Ta muốn mượn hành tinh này bên trong sức mạnh, mở ra chiếc thứ hai linh tuyền!” Tiêu Vũ ánh mắt kiên định, hắn phải đem viên này chiếm được ngôi sao, hoàn toàn, chuyển hóa thành thực lực hiện hữu.

Tìm địa phương, Tiêu Vũ để Nhị Hắc hộ pháp, chính mình tất là nhắm mắt, vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết.

Ở trong cơ thể hắn, hành tinh lớn kia đã hoàn toàn sáp nhập vào bá thể ngôi sao quyết bên trong, ở trăm vạn ngôi sao bên trong, có vẻ dị thường dễ thấy, so với cái khác ngôi sao lớn hơn vô số gấp nhiều lần.

Một loại huyết mạch liên kết cảm giác, theo hành tinh này bên trên truyền đến, Tiêu Vũ tinh tế đánh giá hành tinh này, tựa như đang nhìn con của mình vậy.

Kiếp trước ngưng tụ ngàn tỉ ngôi sao, tu luyện đến đại thành, mỗi một viên tinh thần, đều hao phí hắn to lớn tâm huyết.

Bình phục tâm tình của mình, Tiêu Vũ lẳng lặng ngồi ngay ngắn, vận chuyển lên bá thể ngôi sao quyết, theo hành tinh lớn này bên trong, bắt đầu lấy ra hắn kiếp trước lưu lại sức mạnh.

“Rào!”

Hắn cái thứ nhất linh tuyền xuất hiện, ngưng tụ vào trên đỉnh đầu, theo đại tinh bên trong sức mạnh hòa vào bá thể ngôi sao quyết bên trong, cái này vốn là thập phần to lớn linh tuyền, lại có thành lớn khuynh hướng.

Đây là Tiêu Vũ cái thứ nhất linh tuyền, vốn là lớn hơn người thường, tới cùng ở tại này suối cũng không có đạt được cực hạn, ở hành tinh lớn kia sức mạnh thêm vào dưới, này suối vừa là bắt đầu thần tốc khuếch trương.

Thể cảnh cùng Hồn cảnh, là cảm ngộ thiên địa, ở những cảnh giới kia, này đây thiên địa hơi lớn, từ thân là nhỏ. Mà đạt được hư cảnh, tất là phải hiểu ra một chuyện.

Thế gian vạn vật, cỏ cây sẽ khô, sinh linh biết về già, không có gì là vĩnh cửu tồn tại, muốn phá vào Thánh cảnh, liền muốn hiểu ra, phải biết bên trong đất trời tất cả cùng hư, chỉ có tự thân, mới là chân thực.

Này đây cảnh giới này, mới được xưng là hư cảnh.

Điểm này nói nghe dễ dàng, nhưng không biết có bao nhiêu người một đời đều không thể hiểu được, tu luyện tới cảnh giới này sau, quan trọng hơn đã không phải là sửa, mà là hiểu!

Đương nhiên đối với Tiêu Vũ tới nói, cái này hiểu quá trình, đã sớm không cần, bởi vậy hắn có thể dễ dàng đột phá Thánh cảnh, không cần quá nhiều cảm ngộ.

Hiểu được “Hư” sau khi, coi thiên địa là giả, coi tự thân làm thật, liền muốn bắt đầu mở ra tự thân. Đây cũng là một chật vật quá trình, đều không phải là người người cũng có thể thuận lợi mở ra tự thân ẩn giấu linh tuyền.

Nhưng chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói đồng dạng không là vấn đề, hắn tu luyện chiến chữ ấn, đối với nhục thân của mình sớm hiểu không thể hiểu rõ đi nữa, biết nên dùng thân thể bên trong cái nào tiềm năng làm trụ cột, mở ra linh tuyền.

Này đây, lúc này có như vậy một hành tinh khổng lồ, Tiêu Vũ cái thứ nhất linh tuyền, chính là đang nhanh chóng tăng trưởng, mà không giống người bình thường như vậy phải từ từ đào bới.

“Ông!”

Rốt cục, cái này linh tuyền khẽ run lên, ở hành tinh lớn kia ảnh hưởng, phát triển đến viên mãn.

“Tốt lực lượng cường hãn!” Tiêu Vũ từ nơi này linh tuyền bên trong, cảm nhận được một loại xa vượt mức đời sức mạnh to lớn.

Này linh tuyền là thông qua mở ra tự thân đoạt được, nói cách khác, hắn đời này thân thể, xa xa muốn so với một đời trước càng mạnh mẽ hơn!

Hắn chốc lát cũng không trì hoãn, lợi dụng hành tinh lớn kia, tiếp tục mở ra mới linh tuyền.

Chiếc thứ hai linh tuyền ở cái ngôi sao kia sức mạnh dưới, cũng thần tốc được mở mang bước ra, và thần tốc lớn mạnh.

Không lâu sau, chiếc thứ hai linh tuyền cũng đạt được viên mãn, Tiêu Vũ vừa mở ra ra cái thứ ba linh tuyền.

Cuối cùng, hắn 3 suối viên mãn, ba thanh lớn suối ngưng đọng cách đỉnh đầu, suối bên trong tuôn ra nước suối cuồn cuộn không dứt, phát ra tiếng gầm rú làm người đinh tai nhức óc.

“Ba thanh linh tuyền!”

Đạt được cảnh giới này, một hành tinh khổng lồ gia trì ở ba thanh linh tuyền bên trên, đây đã là cực hạn.

Mặc dù Tiêu Vũ cũng có thể tiếp tục mở ra thứ tư khẩu linh tuyền, nhưng bởi như vậy, dưới một hơi liền sẽ chỉ là phổ thông linh tuyền. Hắn muốn vượt qua kiếp trước, bởi vậy và không nghĩ như thế, cũng không có tiếp tục.

“Mặc dù chỉ có ba thanh linh tuyền, nhưng cảm giác, đã có thể so với kiếp trước cửu tuyền viên mãn số lượng. Bằng vào ta bây giờ trạng thái, dù cho không nhờ vả chiến trận, chỉ sợ cũng có thể cùng Tiêu Nhược Thần chính diện đánh một trận!”

Tiêu Vũ rất là hài lòng, hành tinh lớn kia ngoại trừ để hắn có ba thanh linh tuyền ở ngoài, còn có một luồng cường hãn tinh thần lực gia trì ở nhục thể của hắn bên trên.

Nếu bàn về thân thể cường độ, hắn tin tưởng, bây giờ trừ phi là đạt được Thần Cảnh người, nếu không cơ bản không có người nào có thể ở thân thể phương diện sánh với hắn!

“A?” Vừa mới dừng lại tu luyện, Tiêu Vũ liền mở mắt ra, nhìn phía xa xa, cái hướng kia, có người bay tới.

Chương 334: Từ Giã

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Là tên tiểu tử kia!” Nhị Hắc cũng phát hiện có người bay tới, lập tức bay lên, nói: “Trước hắn giống như giúp ngươi cản lại Tiêu Nhược Thần, cuối cùng tiểu tử này còn dựa vào điểm phổ!”

Bay tới người, tự nhiên chính là Diệp Vong Xuyên. Hắn thần tốc tiến lại, rơi xuống Tiêu Vũ trước người, nhìn thấy Tiêu Vũ lập tức, ánh mắt sáng lên, cả kinh nói: “Thực lực của ngươi, lại tăng lên?”

Hắn mới quen Tiêu Vũ thời điểm, Tiêu Vũ còn chỉ có Hồn cảnh tu vi, này mới qua bao lâu, cảnh giới liên tiếp tăng lên. Người khác ở thánh nhân cảnh giới này, bình thường đều là nửa bước khó đi, có đúng không Tiêu Vũ tới nói, lại tựa hồ như không đáng kể chút nào sự tình!

Xem như Diệp Vong Xuyên tự nhận là là thiên tài, đối với loại tiến bộ này tốc độ, cũng là kinh ngạc vừa sợ.

“Mở lại hai cái linh tuyền mà thôi, lên ngươi và Tiêu Nhược Thần loại này cửu tuyền rót đầy thiên tài, còn kém xa.” Tiêu Vũ cười cười, cũng không phủ nhận.

“Là kém xa lắm!” Diệp Vong Xuyên gật gù, có chút buồn bực nói: “Nhớ ngày đó ta chỉ có một hơi linh tuyền thời điểm, cũng không ngươi mạnh như vậy, đều có thể chiến cửu tuyền người, ngươi bây giờ mở lại hai cái linh tuyền, Thánh cảnh trong vòng còn có ngươi là ai đối thủ? Trừ phi là cái Đại Thánh!”

Diệp Vong Xuyên theo như lời Đại Thánh, ngón tay chính là phá hư cảnh giới, hư cảnh chia làm làm Động Hư cùng phá hư, bọn họ này Động Hư cảnh, mặc dù gọi bằng thánh nhân, nhưng là bảo tiểu nhân Thánh, đạt được Động Hư cảnh, mới là Đại Thánh.

Thánh cảnh thật cảnh, đó chính là thần cảnh.

“Các ngươi những người này, e sợ mỗi người đều có chính mình hậu chiêu, ta tầm thường ba thanh linh tuyền, đối với các ngươi tới nói đáng là gì?” Tiêu Vũ cũng không tự kiêu, dù cho tin tưởng mình thực lực bây giờ đã không kém gì Diệp Vong Xuyên này đứng đầu thiên kiêu, nhưng cũng biết, những người kia không một đơn giản.

Kết khoa kẻ thù kẻ thù độc thuyền học chỗ cô thi khoa tinh

“Ngươi đúng là thật rõ!” Diệp Vong Xuyên cũng không phủ nhận, bọn họ này thế lực lớn đứng đầu thiên kiêu, người nào không có một chút giữ nhà bản lĩnh? Là Tiêu Nhược Thần, còn chưa thi triển thủ đoạn cũng không biết có bao nhiêu.

Kết khoa kẻ thù kẻ thù độc thuyền học chỗ cô thi khoa tinh
“khụ, Tiêu Huynh, ngươi làm sao có thể như vậy xem ta đâu? Ta mặc dù có lúc sẽ nợ người một vài Hồn thạch, nhưng cũng không phải thường xuyên tốt như vậy gì?” Kim Cửu âm thanh có chút lúng túng, nói: “Là gần nhất có thật là nhiều người tìm được rồi ta, muốn thông qua ta tìm ngươi, nha đúng rồi, trong những người này còn có Nguyệt Thần cung.”

Tiêu Vũ tuy có thực lực, cũng không tự mãn, làm hắn âm thầm gật đầu.

“Tại sao ngươi lại đến?” Tiêu Vũ hỏi, trước hắn liền không có hướng về Diệp Vong Xuyên ẩn giấu hướng đi của mình, cho nên

Diệp Vong Xuyên tìm tới hắn cũng không đủ làm.

“Đến cùng ngươi cáo biệt, Tinh chủ ngôi sao như là đã bị người đoạt được,

Chúng ta đám người kia, phần lớn đều không thuộc về một giới này, tự nhiên cũng là muốn mỗi một về mỗi một nhà.” Diệp Vong Xuyên nói xong, sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ cười khổ, Diệp Vong Xuyên quá nửa là đã biết là hắn đạt được cái ngôi sao kia, nhưng cũng không có vạch trần. Hắn biết Diệp Vong Xuyên thì không muốn cùng hắn tranh, chỉ có thể không nói gì cảm kích.

“Cái này, trả lại ngươi!” Diệp Vong Xuyên lấy ra lạnh huyết chiến áo, trao trả cho Tiêu Vũ.

Chiến y vào tay, một trận lạnh lẽo. Tiêu Vũ lúc đó mặc dù đối với này chiến y thập phần ý động, nhưng bây giờ nắm bắt tới tay, ngược lại không có cảm giác, đại khái là bởi vì hắn từ trước đến giờ không thích nhận sự giúp đỡ binh khí này ngoại vật.

“Đúng rồi, trước khi ngộ đạo bộ, ngươi tranh đã tới chưa?” Nhìn thấy chiến y, Tiêu Vũ mới nhớ tới ngộ đạo bộ sự tình, đến bây giờ cũng không biết rõ là ai chiếm được.

“Ai da, đừng nói nữa!” Nói đến đây, Diệp Vong Xuyên chính là sắc mặt phát khổ, nói: “Để Khúc Hàn Nguyệt lấy được, tiểu tử này quá âm, đều trách ta quá tư, không đủ nhẫn tâm!”

Mặc dù hắn không nói rõ, nhưng rất ý tứ rõ ràng, ngộ đạo bộ để Khúc Hàn Nguyệt chiếm được!

Địch khoa không không mới kết xem kỹ tiếp tháng bí không tiếp

Điều này làm cho Tiêu Vũ thất kinh, Diệp Vong Xuyên có chiến y nơi tay, thế mà còn là để Khúc Hàn Nguyệt chiếm được, người này tựa hồ nhìn từ bề ngoài càng không đơn giản.

“Đúng rồi, còn có chuyện phải nói cho ngươi.” Diệp Vong Xuyên đột nhiên vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, nói: “Ngươi bây giờ, đã là một danh nhân rồi, sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục giống ta dạng này, làm cái biết điều tồn tại.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ nhất thời không rõ.

“Việc này kết thúc, này đến từ cửu thiên các giới mọi người lục tục trở về, bọn họ tận mắt nhìn ngươi trước tiên chiến Bạt Sơn, sau lại cùng Khúc Hàn Nguyệt giao thủ mà không bại, cuối cùng tái chiến Tiêu Nhược Thần, khó phân cao thấp.”

Tôn Viễn không khoa mới địch xem kỹ từ cô thuật

Diệp Vong Xuyên khuôn mặt quái lạ, nói: “Việc này, bây giờ e sợ đã bắt đầu ở các giới truyền ra, đại danh của ngươi, rất sắp truyền khắp cửu thiên các giới, ai, ngươi thật sự quá không hiểu được đê điều!”

“Ai da, cái này cũng là chuyện không có cách nào khác!” Tiêu Vũ buông tay một cái, nói: “Giống như ngươi, mặc dù ngươi vẫn điệu thấp như vậy, nhưng tên cũng không sớm đã vì cửu giới người biết gì? Có đôi khi thái quá ưu tú, cũng là một loại buồn phiền!”

Diệp Vong Xuyên sửng sốt, sau đó cười ha ha: “Hay! Tiêu Vũ ngươi quả thật là cái diệu nhân, ta là vẫn có phiền não như vậy!”

Hai người cười to, Nhị Hắc ở một bên không nhìn nổi, âm thầm nói thầm một câu: “Biết điều? Phì, hai người này không biết xấu hổ tên! Con bà nó, lần sau ta cũng phải lộ ít ỏi bản lĩnh, sớm muộn cũng có một ngày, để cho ta Huyền xanh tên vang vọng cửu thiên!”

Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên cũng không để ý tới Nhị Hắc, hai người sau khi cười xong, Tiêu Vũ cảm khái nói: “Lần này phân biệt, cũng chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại, ngươi khá bảo trọng!”

Khoảng thời gian này bọn họ giúp đỡ lẫn nhau, đã thành lập nên một loại tình nghĩa, nếu là người khác, Tiêu Vũ có thể sẽ đưa chút công quyết bí pháp cái gì làm như lễ vật, nhưng Diệp Vong Xuyên phía sau vị kia nắm giữ gì đó hoàn toàn không hắn ít ỏi, cũng không cần phải làm điều thừa.

“Sẽ không rất lâu.” Diệp Vong Xuyên ánh mắt đột nhiên trở nên thâm thúy, cười nói: “Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, ta nghĩ chúng ta không bao lâu nữa, khả năng gặp lại.”

“Có ý gì?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, Diệp Vong Xuyên làm như lời nói mang thâm ý, chẳng lẽ hắn muốn cho thấy cái gì?

Kết không khoa khoa khốc thuyền học từ ầm ĩ sớm kết cát

Lắc lắc đầu, Diệp Vong Xuyên đột nhiên trở nên cao thâm, vẫn chưa giải thích. Hắn như lúc trước lại xuất hiện thời điểm giống nhau, tới đột nhiên, thời khắc này, càng không nói thêm lời một lời, đột nhiên liền xoay người đi rồi, biến mất ở phía chân trời.

“Ai da, mặc dù ta rất ghét bỏ người này, nhưng hắn vừa đi, cảm giác thật đúng là có chút tẻ nhạt.” Nhị Hắc thấy Diệp Vong Xuyên biến mất, mới nói rồi một câu như vậy.

Diệp Vong Xuyên đi rồi, nói vậy còn lại mấy cái bên kia đến từ các phe tuổi trẻ thiên kiêu, cũng đã lục tục rời đi.

Tiêu Nhược Thần, Khúc Hàn Nguyệt, Ngao Tu, Thanh Mặc…… cái này đến cái khác tên ở Tiêu Vũ trong lòng hiện lên, hắn có loại cảm giác, hắn sau đó nhất định còn có thể gặp lại những người này.

“Sự tình đã xong, chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ? Là về Phù Tôn Điện gì?” Nhị Hắc xoay đầu lại hỏi.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Lần này một nhóm, chúng ta làm lỡ không ít thời gian, Nguyệt Thần cung một năm kỳ hạn, đã hơn phân nửa, ta muốn trong khoảng thời gian này, cái kia 12 hột tháng linh châu, cũng đã xuất hiện qua.”

Nói đến tháng linh châu, Tiêu Vũ trước tiên nhớ tới cái kia vay mượn qua hắn tiền nong tên béo. Tên Béo kia cũng là tiến nhập vòng thứ hai khảo nghiệm người, nếu như tháng linh châu có tin tức, hắn nên bao nhiêu biết được.

Tiêu Vũ lập tức lấy ra bùa truyền âm, liên hệ Kim Cửu.

Tôn Viễn không xa khốc tôn bóng tiếp tháng lạnh kỹ hận

Sau xa không không Quỷ kẻ học sau chỗ ầm ĩ sau phía sau địch

“Tiêu Huynh, ngươi đi đâu rồi? Làm sao khoảng thời gian này ta vẫn tìm không ra ngươi!” Minh phù truyền ra thanh âm của mập mạp, nghe tới tựa hồ có chút nóng nảy.

Sau xa không không Quỷ kẻ học sau chỗ ầm ĩ sau phía sau địch
hai người cười to, Nhị Hắc ở một bên không nhìn nổi, âm thầm nói thầm một câu: “Biết điều? Phì, hai người này không biết xấu hổ tên! Con bà nó, lần sau ta cũng phải lộ ít ỏi bản lĩnh, sớm muộn cũng có một ngày, để cho ta Huyền xanh tên vang vọng cửu thiên!”

“Ngươi vội vã tìm ta? Làm sao, lại khiến người ta đòi nợ?” Tiêu Vũ vừa nghe, lập tức có chút hối hận, sẽ không phải mập mạp này lại muốn từ hắn làm một mấy trăm triệu Hồn thạch?

Tôn xa xa Quỷ Tôn Thuật chỗ tháng cánh buồm cho nên

“Khụ, Tiêu Huynh, ngươi làm sao có thể như vậy xem ta đâu?

Ta mặc dù có lúc sẽ nợ người một vài Hồn thạch, nhưng cũng không phải thường xuyên tốt như vậy gì?” Kim Cửu âm thanh có chút lúng túng, nói: “Là gần nhất có thật là nhiều người tìm được rồi ta, muốn thông qua ta tìm ngươi, nha đúng rồi, trong những người này còn có Nguyệt Thần cung.”

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Chương 335: Thông Qua Được Thứ 2 Vòng?

Tiêu Vũ cùng Kim Cửu quen biết, việc này sớm không phải bí mật gì, chỉ là rốt cuộc là những người nào, muốn thông qua Kim Cửu tìm hắn?

"Tiêu Huynh, nghe nói ngươi đi xanh vùng tranh cướp Tinh chủ tinh thần?" Kim Cửu một câu vừa dứt lời, liền vừa tiếp thượng khác một câu, nghe tới còn có chút hưng phấn.

"Làm sao ngươi biết?" Tiêu Vũ kỳ quái, Kim Cửu tựa hồ cũng không có tiến lại, lại cũng biết việc này?

"Ai nha Tiêu Huynh, ngươi còn không biết? Bây giờ tin tức đã truyền ra, ngươi ở đây xanh vùng đại bại Bạt Sơn, dùng thân thể lực lượng hung hăng áp chế, đây chính là long tượng bộ tộc, dùng thân thể cường hãn nổi tiếng tồn tại!"

"Còn có Khúc Hàn Nguyệt cùng Tiêu Nhược Thần, hai người này đều là cửu thiên nổi tiếng tuổi trẻ thiên kiêu, ở trong cùng thế hệ bao nhiêu không có địch thủ. Đặc biệt là Tiêu Nhược Thần, có tu Tinh chủ ngày xưa công quyết, được xưng là phá hư cảnh giới vô địch người số một, ngươi có thể cùng hắn bất phân thắng bại!"

"Ngươi là không biết là a, này biến mất đã truyền đã trở lại, bây giờ không biết có bao nhiêu thế lực lớn mọi người muốn cùng ngươi kết giao, bọn họ biết ta với ngươi quen biết, không tìm được ngươi thì đều tìm tới ta nơi này! Này trước khi đi tìm Phù Tôn Điện phiền phức phù sư, sau khi nghe được lập tức đều là đến cửa bồi tội, bây giờ người nào không biết ngươi là tiền đồ vô lượng, mà thực lực kinh người tuyệt đại thiên kiêu!”

Kim Cửu 1 nói đến, chính là thao thao bất tuyệt, mặc dù nhìn không tới hắn người, nhưng Tiêu Vũ tựa hồ cũng có thể nhìn thấy hắn bộ kia nước miếng văng tung tóe dáng vẻ.

Những tin tức này lại lưu truyền đến mức nhanh như vậy, xem ra còn đúng như Diệp Vong Xuyên theo như lời, tên của hắn, bây giờ sợ là đã truyền khắp chín ngày rồi.

“Ta ở việc này bao nhiêu triển lộ một vài thủ đoạn, ngoại trừ thập phương chư thiên chiến trận, Tiêu Nhược Thần sợ hãi cũng đã biết cái ngôi sao kia là bị ta đoạt được, việc này nếu để Mạc Thương biết, chỉ sợ ta bại lộ có thể, liền vừa nhiều hơn mấy phần.”

Trong lòng cười khổ một cái, Tiêu Vũ đối với thành danh loại chuyện này căn bản không có chút nào để ý. Còn thế lực khắp nơi nịnh bợ cùng lấy lòng, hắn càng hoàn toàn không có để ở trong lòng, chỉ là hiếu kỳ, Nguyệt Thần cung người cũng đang tìm hắn, đây là chuyện gì?

“Nguyệt Thần cung những sứ giả kia nói, Tiêu Huynh ngươi không cần lại tiếp tục tham dự vòng thứ hai khảo nghiệm, trực tiếp thông qua. Bọn họ đã đưa tới hai viên tháng linh châu, xem như thông qua vòng thứ hai bằng chứng, bọn họ còn nói Tiêu Huynh ngươi nếu là nguyện ý, thì sẽ có người trực tiếp mang ngươi đi tới Nguyệt Thần cung.”

Ở Tiêu Vũ hỏi dò qua đi, Kim Cửu rốt cục nói ra nguyên nhân, vừa là khiến Tiêu Vũ kinh ngạc.

Bất quá hắn một chút liền biết, Nguyệt Thần cung vòng thứ hai thử thách, vì kiểm nghiệm mỗi một vùng người trẻ tuổi năng lực cùng thực lực, mà hắn ở xanh vùng đại chiến các lộ thiên kiêu, một thân thực lực mạnh mẽ sớm nói rõ tất cả.

Liền Khúc Hàn Nguyệt cùng Tiêu Nhược Thần đều có thể một trận chiến, như vậy tuổi trẻ nhân vật, vừa không có gì bối cảnh, không biết có bao nhiêu thế lực lớn đều động tâm tư,

Nhân tài như vậy, Nguyệt Thần cung há có thể buông tha? Đặc cách để hắn thông qua, cũng là hợp tình hợp lý.

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ cũng là không phải vậy kinh ngạc.

“Tiêu Huynh, ngươi hiện tại ở đâu, ta trực tiếp đi qua tìm ngươi, đem tháng linh châu đưa đến trong tay ngươi đi!” Kim Cửu vừa hướng về Tiêu Vũ hỏi dò vị trí, dù sao xanh vùng nhưng trên vùng, diện tích bao la, hắn cũng không phải tới này vùng thì có thể tìm tới Tiêu Vũ.

“Đã như vậy, ngươi liền đến a.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, sau đó ước định hội hợp nơi.

Đi tới Nguyệt Thần cung, là hắn vẫn nhớ mãi không quên sự tình, bất kể là để gặp lại Nguyệt Thần, vẫn là vì Lam Thiên Ngữ, Nguyệt Thần cung hắn đều không đi không được.

Thu hồi bùa truyền âm, hắn liền ở đây vùng chờ đợi Kim Cửu tiến lại.

Hắn lúc này mới nhớ tới, Đông Sơn Ly trước khi tựa hồ đã nói, sau khi còn có một cái gì giám phù đại hội, Vũ Liên U lúc trước xuất hiện ở càn vùng, chính là bởi vì chuyện này.

Có điều đối với hắn mà nói, không có gì so với trước Nguyệt Thần cung quan trọng hơn, kia cái gì giám phù đại hội, khiến cho nó gặp quỷ đi thôi. Hắn lại dùng bùa truyền âm liên lạc Đông Sơn Ly, nói rõ với hắn một tiếng, chính mình sẽ không tham gia này sẽ.

Đông Sơn Ly mặc dù tiếc nuối, nhưng bây giờ Tiêu Vũ nổi tiếng bên ngoài, hắn cũng biết tầm thường một Phù Tôn Điện, hạn chế không dứt Tiêu Vũ, cũng không nói gì nhiều.

Sau khi mấy ngày, Tiêu Vũ liền vừa tu luyện, một bên chờ đợi Kim Cửu đến.

Hắn nguyên thần thứ hai thời khắc ngưng tụ ngôi sao, ngôi sao số lượng tăng trưởng mãnh liệt, số lượng đã đạt đến ba triệu, mặc dù so với Tiêu Nhược Thần còn kém mấy lần, nhưng đối với thực lực của hắn, lại là một tăng lên cực lớn.

Mấy ngày sau, Kim Cửu rốt cục tiến lại, cùng với đồng hành, còn có một vị mặt mỉm cười, thái độ ôn hòa ông lão.

“Thần Cảnh cường giả!” Tiêu Vũ cả kinh, người lão giả này khí tức thâm trầm, làm hắn hoàn toàn không nhìn ra sâu cạn, ít nhất cũng là Thần Cảnh cấp bậc tồn tại.

“Tiêu Huynh, ta có thể coi là nhìn thấy ngươi!” Kim Cửu nhìn thấy Tiêu Vũ, mặt béo bên trên lộ ra nụ cười xán lạn, mở hai tay ra, liền phải cho Tiêu Vũ một ôm ấp.

“Ngươi bỏ đi!” Tiêu Vũ nghiêng người né tránh, nói: “Nợ ta Hồn thạch lúc nào còn?”

Một câu nói liền khiến Kim Cửu cùng nụ cười hoàn toàn biến mất, ngượng ngùng nói: “Mời mọc Tiêu Huynh thư thả đến đâu một quãng thời gian, không lâu nữa ta nhất định trả lại ngươi!”

Tiêu Vũ vốn cũng là chuyện cười, và không có ý định thật tính tiền, hắn nhìn phía vị lão giả kia, nói: “Vị này là?”

“Hả, vị này là Nguyệt Thần cung Tùng Nham công tiền bối, Nguyệt Thần cung không ở một giới này, chúng ta muốn Vượt giới, chỉ dựa vào chính mình không thể được, vị tiền bối này là cố ý tới đón chúng ta.” Kim Cửu trên mặt sụt sắc trở thành hư không, tràn đầy hưng phấn.

Hắn đây là nhận Tiêu Vũ tình, bởi vì Nguyệt Thần cung người trước khi không tìm được Tiêu Vũ, liền trước tiên tìm hắn, bởi vậy ngay tiếp theo để hắn cùng thông qua được vòng thứ hai, cùng Tiêu Vũ đồng thời đi Nguyệt Thần cung.

“Hai vị tiểu hữu không cần khách khí, không biết chúng ta khi nào xuất phát?” Ông lão kia thái độ ôn hòa, quay hai người mỉm cười.

“Tự nhiên là càng nhanh càng tốt!” Tiêu Vũ không chút nghĩ ngợi. Ở một giới này, hắn mặc dù đã trải qua rất nhiều, nhưng nơi đây cũng không có hắn thuộc sở hữu, rời đi là chuyện sớm hay muộn.

“Đã như vậy, chúng ta đây vậy thì lên đường đi.” Tùng Nham công mỉm cười gật đầu, mang tới hai người cộng thêm Nhị Hắc, trực tiếp nhích người.

Thần Cảnh cường giả, lập tức mười triệu dặm, trong chớp mắt bọn họ liền đã vừa vượt mấy vùng, tốc độ nhanh đáng sợ.

“Đây là Thần Cảnh gì? Tốc độ lại nhanh như vậy!” Nhị Hắc thất kinh, đi tới sau chín ngày, hắn cảm giác bị khiếp sợ số lần thực ra quá nhiều.

“Kỳ thực cái này cũng không tính là gì.” Tùng Nham công mỉm cười lắc đầu, nói: “Này vô thượng chí tôn, mới thật sự là tồn tại cường đại, trong một ý nghĩ, liền có thể đạt được cửu giới các góc, tựa như chúng ta cung chủ.”

Hắn trong miệng cung chủ, tự nhiên chính là Nguyệt Thần. Nguyệt Thần thực lực, còn hơn kiếp trước Tiêu Vũ cũng là không kém, tự nhiên mạnh mẽ.

“Đạt được cảnh giới chí tôn, mới có thể dựa vào thực lực bản thân ung dung Vượt giới, mà ở chí tôn bên dưới người muốn Vượt giới, chỉ có thể thông qua Vượt giới đại trận.”

Tùng Nham công mang theo 3 người đi tới một tòa to lớn trước truyền tống trận, đối với ba người dặn dò: “Vượt giới trong truyền tống trận, nội bộ thời không không yên, Thần Cảnh trở xuống người như bị này thời không lực lượng lan đến, nguyên thần cùng thân thể đều sẽ tán loạn, một hồi vào trận sau khi, ta sẽ dùng thần lực bao lại các ngươi, các ngươi chớ có lòng phản kháng.”

Giao cho rõ ràng sau khi, hắn mới mang tới ba người, đạp phát đi đại trận.

Rốt cục, muốn đi Nguyệt Thần cung! Ở bước lên truyền tống trận này thời khắc này, mặc dù là Tiêu Vũ tâm tình, cũng là không khỏi có chút khuấy động.

Thời gian qua đi vạn năm, hắn rốt cục có cơ hội, gặp lại Nguyệt Thần!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 336: Suy Đoán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

Một tòa Thần cung, quanh thân có đại tinh chìm nổi, vây quanh Thần cung xoay tròn, chư tinh bảo vệ, khiến toà này Thần cung thoạt nhìn tràn đầy một luồng bất khả xâm phạm uy nghiêm.

Một sắc mặt nặng nề người trẻ tuổi bay tới, xuyên qua chứa nhiều đại tinh, thẳng đến trung ương cái kia một tòa khí thế rộng lớn Thần cung.

Vào Thần cung, người trẻ tuổi này trên mặt mang theo thấp thỏm, đi tới một chỗ rộng rãi bên trong cung điện, cung kính quỳ gối, nói: “Đệ tử bái kiến thầy!”

Hắn khuôn mặt nặng nề, đầu lâu buông xuống, như là có thêm áp lực nặng nề, không dám chút nào ngẩng đầu, phảng phất nối tới phía trên cung điện người nhìn một chút đều không dám.

Ở phía trên cung điện, ngồi thẳng một gã nam tử, ánh mắt sâu xa, yên lặng thân hình tựa hồ khi thì tồn tại, khi thì biến mất, làm cho người ta một loại phi thường cảm giác quái dị, giống như hắn đang ở trước mắt, nhưng sau một khắc vừa tựa hồ xa cuối chân trời.

“Việc này, có thể có thu hoạch?” Tên nam tử kia nhàn nhạt mở miệng, đôi mắt của hắn trong lúc đóng mở, mắt trái như là một vòng nắng gắt, gọi người không cách nào nhìn thẳng, mắt phải thì lại như là một vòng Hàn Nguyệt, thâm thúy lạnh như băng.

“Đệ tử không thể đoạt lại cái ngôi sao kia, mời mọc thầy trách phạt!” Người trẻ tuổi đầu rủ xuống đến càng thấp hơn, hầu như đã kề sát tới mặt đất.

Đối mặt phía trên tên nam tử kia, nguyên thần của hắn tựa hồ cũng không nhịn được ở run rẩy, càng căn bản không dám tiếp xúc đạo kia làm người ta sợ hãi ánh mắt.

“Ngươi thất bại?” Phía trên cung điện nam tử ánh mắt tăng vọt, trong giây lát này, ngôi sao trên trời tựa hồ đều vì mà kinh, quanh thân đại đạo lực lượng đều rối loạn lên.

Trong một ý nghĩ, thiên địa biến sắc!

Quỳ rạp dưới đất người trẻ tuổi, lại không phải người khác, chính là mới vừa rồi chạy về Nhật Nguyệt cung Tiêu Nhược Thần. Mà khi hắn phía trên tên nam tử kia, tự nhiên chính là sư tôn của hắn, vị kia được xưng là cửu thiên đệ nhất chí tôn vô thượng tồn tại, đời gọi bằng Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng chính là Mạc Thương!

“Ngươi có tu bá thể ngôi sao quyết, dựa vào kinh này, lẽ ra nên không người có thể cùng ngươi một hồi, xem ra việc này còn có biến số.” Mạc Thương ánh mắt dần dần thu lại, trong thiên địa đại đạo lực lượng, cũng chầm chậm quay về bình tĩnh.

“Vâng!” Tiêu Nhược Thần trên người áp lực giảm nhiều, lại vẫn là không dám ngẩng đầu, quỳ xuống đất cúi đầu, nói: “Đệ tử việc này, gặp phải một tên là Tiêu Vũ người, đệ tử sở dĩ thất thủ, tất cả là vì người này quan hệ!”

“Tiêu Vũ?” Mạc Thương nhẹ nhàng đọc một lần tên này, thật lâu không nói gì.

Tuy nói Tiêu Vũ tên đã ở các giới truyền ra, nhưng đạt được hắn cấp bậc này, bình thường tục sự đã không lòng dạ nào để ý tới, bởi vậy vẫn chưa nghe nói.

Tiêu Nhược Thần thấp thỏm lo âu,

Thầy không lên tiếng nữa, hắn nhất thời cũng không biết mình vị sư tôn này ý tứ.

“Dùng thực lực của ngươi, hắn đã có thể làm ngươi thất thủ, nói vậy có chỗ bất phàm của hắn, hắn là thế lực nào hậu nhân?” Mạc Thương trầm mặc hồi lâu, vừa mới một lần nữa lên tiếng, ngữ khí hờ hững, khiến người ta nghe không ra vui giận.

Kết khoa khoa khoa tình sau thuật chiến dương Quỷ học tinh

“Về thầy, cái này Tiêu Vũ, tựa hồ không thuộc về bất kỳ bên nào.” Tiêu Nhược Thần chỉ phải thành thật trả lời: “Hơn nữa, người này giống như là đột nhiên xuất hiện giống nhau, liên quan tới bối cảnh của hắn, không có người nào biết được. Duy nhất có thể xác định chính là, hắn và này có tư cách tham dự đến việc này thế lực, đều cơ hồ không có quan hệ, nhưng mà……”

Nói tới chỗ này, Tiêu Nhược Thần có chút chần chờ, trầm ngâm chỉ chốc lát, mới cắn chặt răng, nói: “Nhưng mà người này nắm giữ thủ đoạn, lại là mỗi người phi phàm, hơn nữa đệ tử cùng hắn giao thủ trong khi, cảm giác hắn tựa hồ đối với bá thể ngôi sao quyết thập phần hiểu ra.”

“Hả?” Mạc Thương trong mắt quang mang vừa là một trận sáng tắt, vùng thế giới này, tựa hồ đã ở theo tâm tình của hắn mà biến ảo không hiểu, khi thì gió nổi mây vần, khi thì vạn dặm trời quang.

Trầm mặc chốc lát, hắn đột nhiên đưa tay, hướng về Tiêu Nhược Thần mi tâm nhẹ nhàng một ngón tay.

Tiêu Nhược Thần nhất thời tim mật đều run, nhưng mà lại là không dám chút nào sinh ra lòng phản kháng, quỳ ở đó một cử động cũng không dám.

Liền gặp Mạc Thương một chỉ điểm ra, từ Tiêu Nhược Thần trong mi tâm, lập tức bay ra một điểm sáng, trôi về đầu ngón tay của hắn.

Mạc Thương nhìn chằm chằm cái này điểm sáng tinh tế nhìn chốc lát, vẻ mặt không dứt biến ảo, sau một lát, hắn tựa hồ đã hoàn toàn biết được Tiêu Nhược Thần việc này gặp phải các loại, vừa là nhắm hai mắt lại, thật lâu trầm mặc xuống.

Tiêu Nhược Thần không dám thở mạnh, lòng tràn đầy kinh ngạc. Hắn người sư tôn này càng trong một chớp mắt đem hắn việc này trí nhớ bắt chước được, hắn việc này bất kỳ một chút, đều không gạt được vị sư tôn này con mắt.

“Thập phương chư thiên trận? Phóng tầm mắt cửu thiên, đại trận này, ngoại trừ mấy người chúng ta sư huynh đệ ở ngoài, liền chỉ có thầy lão nhân gia người ở ngoài thông hiểu, cái này Tiêu Vũ, bất cứ nắm giữ trận này……”

Mạc Thương trầm mặc hồi lâu, sau đó mới nhẹ nhàng mở miệng, như là tự nói, hoặc như là đang đối với Tiêu Nhược Thần theo như lời.

“Một thân chín phần, có chút cùng loại Linh Sơn pháp môn, lại có điều bất đồng, cũng là một môn mạnh mẽ cũ thuật.”

“Thân thể cường hãn, liền long tượng bộ tộc hậu nhân đều không thể ngang hàng. Ngươi lấy ra trăm vạn ngôi sao, hắn nhưng có thể thấy rõ mỗi một viên tinh thần xu hướng, vẫn có thể diễn biến huyễn thiên thần dực.”

“Quan trọng hơn là, đang đoạt tinh thời gian, hắn có thể năng lực cùng ngươi một hồi, ngươi bá thể ngôi sao quyết, đúng là bại bởi hắn……”

Mạc Thương trên mặt không buồn không vui, ngữ khí cũng nghe không ra tâm tình, sau khi nói xong, một lần nữa nhắm mắt trầm tư, không còn câu dưới.

Tiêu Nhược Thần lúc này cũng đang suy đoán Tiêu Vũ thân phận, lẽ ra nắm giữ nhiều như vậy kỳ thuật, Tiêu Vũ không thể không có bối cảnh. Có thể ra sao bối cảnh, khả năng đồng thời có huyễn thiên thần dực, lại có thân thể cường hãn, còn đối với bá thể ngôi sao quyết hiểu rõ như vậy, lại có một môn cùng loại Linh Sơn một mạch cũ thuật?

Tiêu Vũ thứ ở trên thân, thật sự quá tạp, hơn nữa mỗi dạng đều rất không bình thường, dù cho Tiêu Nhược Thần kiến thức không ít, nhưng cũng không thể nào biết được thân phận của hắn.

“Sau này nếu gặp lại người này, ngươi liền giết chết hắn.” Mạc Thương hồi lâu sau mở mắt, nói như thế.

Tiêu Nhược Thần cả kinh, nói: “Thầy nhưng đã biết rồi thân phận của người này?”

Mạc Thương lắc lắc đầu, nói: “Không biết. Có điều, người này sau này, sẽ là ngươi một đại địch!”

Tiêu Nhược Thần lẫm liệt, Tiêu Vũ lại có thể cho hắn thầy đánh giá như thế nào! Mặc dù Mạc Thương nói không biết Tiêu Vũ thân phận, nhưng Tiêu Nhược Thần lại cảm giác, Mạc Thương tựa hồ vẫn là nhìn thấu chút gì, chỉ là không muốn đối với hắn nói rõ.

“Được rồi, ngươi đi đi!” Mạc Thương không nói thêm, một lần nữa nhắm hai mắt lại.

“Đệ tử cáo lui!” Tiêu Nhược Thần không dám ở lâu, chậm rãi từ bên trong cung điện lui ra, mãi đến tận rời đi này điện, hắn vẫn là có thể cảm nhận được đến từ Mạc Thương trên người loại kia áp lực nặng nề.

“Thân thể cường hãn, hiểu rõ như vậy bá thể ngôi sao quyết, vừa thông hiểu thập phương chư thiên trận, bỗng dưng xuất thế, không có bối cảnh……”

Bên trong cung điện Mạc Thương, qua hồi lâu lại lần nữa mở mắt ra, trong miệng lẩm bẩm nói: “Sư tôn, là ngươi đã trở về, còn là nói, ta mấy vị kia sư huynh, cũng không chịu cô đơn, nuôi dưỡng như vậy một hậu nhân?”

Đưa tay nâng lên, trong tay hắn cái kia một điểm chùm sáng lại một lần xuất hiện, Mạc Thương tựa hồ đối với này sao chép đến Tiêu Nhược Thần trí nhớ hết sức cảm thấy hứng thú, vừa tinh tế nhìn một lần.

Như thế vừa là một lần sau khi, về điểm này ánh sáng nhạt lờ mờ, bên trong cung điện im ắng một mảnh, Mạc Thương ngồi ở chỗ đó bóng người, cũng không biết lúc nào, đã từ nơi này biến mất.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 337: Nguyệt Thần Cung

Một vầng minh nguyệt, treo cao sâu trong hư không. Xa xa nhìn tới, tháng bên trên có kim cung rực rỡ, thanh sơn bích thủy, tiên khí kiêu kiêu, giống như một thế ngoại tiên cảnh.

"Nơi đây…… chính là Nguyệt Thần cung?" Nhị Hắc triệt để bị chấn động rồi, nghẹn họng nhìn trân trối.

Mặc dù đã sớm nghe nói Nguyệt Thần cung ở trong chín ngày uy danh, tuy nhiên tuyệt đối không ngờ rằng, toà kia Thần cung, lại là xây dựng ở trong hư không thái âm tinh, cũng chính là trăng sáng bên trên.

Có điều, không trung lại còn có mặt khác một viên thái âm tinh, viên kia thái âm tinh vẫn sẽ chìm nổi, nhưng Nguyệt Thần cung vị trí này một viên, lại là cố định ở một vị trí, vĩnh viễn không bao giờ xuống phía tây.

"Này vầng trăng sáng, là vô số năm trước, Tinh chủ tặng cho chúng ta cung chủ." Tùng Nham công nhìn thấy Nhị Hắc như thế chấn động, cười giải thích: "Năm đó Tinh chủ trong cơ thể có ngàn tỉ ngôi sao, toàn bộ tinh không, mỗi một viên đều cùng chân chính ngôi sao không khác. Cung chủ cùng Tinh chủ giao tình không cạn, này đây Tinh chủ năm đó liền đem tặng ngôi sao này."

"Tặng người một vầng trăng? Điều này cũng ra tay quá lớn đi!" Nhị Hắc nghe được vừa là sững sờ, tiện tay tặng người ánh trăng mặt trời, đây là cỡ nào khí phách người mới có thể làm được sự tình?

“Nhớ năm đó Tinh chủ vô địch cửu thiên, quân lâm cửu giới mấy trăm ngàn năm, tự nhiên vô cùng bạo tay.” Kim Cửu đối với cái này đúng là có vẻ không thế nào kinh ngạc, dưới cái nhìn của hắn Nguyệt Thần cung há có thể vậy?

Tiêu Vũ không nói gì, hắn lúc này, có vẻ hơi hoảng hốt, ngơ ngác nhìn về phía trước viên kia thái âm tinh, tâm tình nói không nên lời phức tạp.

Đem tặng ngôi sao này, khoảng cách bây giờ, đã qua có ít nhất mấy trăm ngàn năm, bây giờ gặp lại, tất cả lại thoáng như hôm qua.

Địch không khoa tình kẻ học sau chiến lạnh sớm

“Chúng ta đi qua đi.” Tùng Nham công mỉm cười gian, mang theo ba người bay về phía trước, đi lên trăng sáng.

Thái âm tinh tuy nhỏ, nhưng rơi xuống mặt trên, cũng là một mảnh vô biên vô hạn đại địa. Chân chính thái âm tinh mặt trên trụi lủi, không hề có thứ gì, nhưng viên này thái âm tinh sớm bị Nguyệt Thần dùng nàng vô thượng Thần lực cải tạo, mặt trên linh khí bức người, non xanh nước biếc.

Tiếp tục hướng phía trước, sau đó không lâu, bao nhiêu người đi tới một mảnh quần sơn trước khi. Tiêu Vũ một chút liền có thể nhìn ra, này núi lớn là cường giả nhân vật theo địa phương khác dọn tới, di chuyển đến chỗ này.

Mỗi tòa phía trên ngọn núi lớn đều lộ ra không giống nhau gợn sóng, tựa hồ ngầm có ý thiên địa đại đạo, mỗi một núi cùng có sự khác biệt.

“Này trên núi giống như có người đang tu luyện, bên kia cũng có, giống như mỗi tòa trên núi đều có người.” Nhị Hắc kinh ngạc, xa xa gặp được trên núi người tu luyện.

Tiêu Vũ cùng Kim Cửu cũng nhìn thấy, hai người đồng thời nhìn về phía Tùng Nham công.

“Hai vị tiểu huynh đệ, mặc dù trong cung phá lệ, cho ngươi trực tiếp thông qua vòng thứ hai, nhưng nếu muốn trở thành cung chủ truyền nhân, các ngươi còn cần vượt qua cái khác theo mỗi một vùng bên trong chọn lựa ra đối thủ.” Tùng Nham công ở đây ngừng lại, đối với Tiêu Vũ cùng Kim Cửu nói.

“Có ý gì?” Kim Cửu ngẩn người, nói: “Ý của ngài là nói, này trong khi người tu luyện, đều là chúng ta sau này đối thủ cạnh tranh?”

Hắn hướng về mỗi một núi nhìn tới, nhất thời tê cả da đầu, những người kia tu vi, không có một cái nào là Thánh cảnh bên dưới! Tiêu Vũ cũng còn tốt, dù sao đã đạt đến Thánh cảnh, nhưng hắn Kim Cửu đến bây giờ, đều còn chỉ có Hồn cảnh tu vi.

“Nơi này ngọn núi, càng có 3333 tòa, mỗi một ngọn núi, đều có mạnh mẽ Thần lực thêm vào bên trên, đối ứng bất đồng đại đạo.” Tùng Nham công cười nói: “Ở này trên ngọn núi tu luyện, tốc độ sẽ nhanh hơn bình thời mấy chục lần, đối với đại đạo cảm ngộ, cũng sẽ so với bình thường càng khắc sâu.”

Hắn cười nhìn về phía Kim Cửu, lại nói: “Kim tiểu huynh đệ tu vi mặc dù vẫn cạn, nhưng nương tựa theo nơi này ba ngàn núi lớn, muốn vào Thánh cảnh không phải là việc khó gì.”

Nghe đến ở đây có thể nhanh chóng tu luyện,

Kim Cửu con mắt vừa là phát sáng lên. Mặc dù biết Nguyệt Thần cung bất phàm, nhưng số tiền lớn như vậy, dùng ba ngàn đạo núi đào tạo hậu nhân, vẫn là làm người khiếp sợ.

Có này ba ngàn đạo núi, Nguyệt Thần cung chính là nhân tài bội xuất, vô cùng tự nhiên cường thịnh!

“Cái kia muốn thế nào, mới coi như vượt qua những người khác đâu, có phải một mực tại nơi này tu luyện?” Nhị Hắc cũng hỏi vấn đề, tổng không thể đem một đám người vứt tới một chỗ tu luyện liền xong rồi a, tổng phải nghĩ biện pháp phân chia ai ưu ai kém.

“Nhìn thấy phía trước toà kia cao nhất núi gì?” Tùng Nham công cười, ánh mắt nhìn về phía trước.

Chỉ thấy ở ba ngàn đạo trong núi, có một ngọn núi dị thường cao to, ngồi trên quần sơn trung ương nhất, như trong núi đế vương, ngạo thị quanh thân cái khác đạo sơn.

Địch không kẻ thù kẻ thù mới địch thuật bờ ruộng cô bí ta không

“Ba ngàn đạo núi, mặc dù không yêu cầu người tới có thể đem hết thảy đại đạo toàn bộ lĩnh ngộ, nhưng ít ra, nếu có thể chịu được này đại đạo lực lượng.”

Tùng Nham công đạo: “Này 3000 ngọn núi, càng đến gần trung ương, trong núi đại đạo lực lượng lại càng kinh người, càng khó đối kháng. Bởi vậy, cái thứ nhất khả năng đi tới quần sơn trung ương, và ở toà này ngọn núi cao nhất đăng đỉnh, liền có hi vọng sẽ bị cung chủ lựa chọn, trở thành cung chủ truyền nhân!”

Nghe tới, muốn đi tới trung ương đăng đỉnh, tựa hồ cũng không dễ dàng. Hơn nữa Nguyệt Thần muốn tìm truyền nhân, đã không phải là một hai ngày sự tình, mà là đã kéo dài ròng rã mười ngàn năm, có phải lâu như vậy tới nay, đều vẫn chưa có người nào thành công đăng đỉnh ngọn núi kia?

“Đến bây giờ có người đăng đỉnh qua ngọn núi kia gì? Bây giờ gần gũi nhất người ở đó là ai?” Kim Cửu không nhịn được hỏi lên, chỉ là leo núi mà thôi, thật sự có như thế khó khăn?

“Có người hay không đăng đỉnh qua ngọn núi kia ta không biết, nhưng muốn nói bây giờ tại ba ngàn đạo trong núi đi được xa nhất người, vậy hẳn là Khúc Hàn Nguyệt, hắn cũng là trước mắt có hy vọng nhất, có thể trở thành là cung chủ truyền nhân.” Tùng Nham công nói xong, nhìn Tiêu Vũ một chút, hiển nhiên cũng là biết Tiêu Vũ cùng Khúc Hàn Nguyệt ở giữa ân oán.

“Khúc Hàn Nguyệt, hắn đều không thể đăng đỉnh gì?” Tiêu Vũ không khỏi thay đổi sắc mặt, U &# 8 Khúc Hàn Nguyệt thiên tư cùng thực lực đều hắn đều đã từng gặp qua, tuyệt đối không thua với bất luận người nào, lại cũng không thể làm được.

Thuyền khoa không xa khốc Tôn Thuật từ cô cho nên khốc thi

“Đại khái chính là như vậy.” Tùng Nham công lần nữa nói: “Ba ngàn đạo núi có không ít đều là không người tu luyện, các ngươi có thể theo bên ngoài bắt đầu, từ từ tu luyện, tăng lên tự thân, từng bước hướng về trung ương gần sát. Mặc dù còn có cái khác một chuyện, nhưng này, sau đó các ngươi thì sẽ biết được.”

Dứt lời, Tùng Nham công liền phi thân rời đi. Hắn một Thần Cảnh cường giả, có thể đem Tiêu Vũ mấy người mang tới nơi đây, đã là hiếm thấy, làm sao có khả năng vẫn bồi tiếp bọn họ?

Tiêu Vũ tâm tình phức tạp, mặc dù đã tới Nguyệt Thần cung, nhưng muốn gặp Nguyệt Thần, tựa hồ cũng dễ dàng như vậy. Dù sao Nguyệt Thần thân phận phi thường, chỉ sợ cũng liền Nguyệt Thần trong cung người, muốn gặp được, cũng không dễ dàng.

“Gần trong gang tấc, xa nếu chân trời!”

Tiêu Vũ rốt cuộc biết đây là một loại gì cảm thụ, hắn rất muốn lập tức tiến đến gặp lại Nguyệt Thần, nhưng cũng biết cái kia không hiện thực.

Bày ở trước mặt hắn đường, tựa hồ liền chỉ có cái kia một cái, đăng đỉnh đạo thứ nhất núi, chỉ có như vậy hắn mới có cơ hội, có thể cùng Nguyệt Thần gặp lại.

Địch xa xa khoa tình thuyền học từ tháng ầm ĩ bí quá

“Đi thôi, nhìn một cái này đạo sơn đều có lý lẽ gì.” Tiêu Vũ kêu lên Kim Cửu cùng Nhị Hắc, hướng về cái kia ba ngàn đạo núi đi đến.

“A?”

Làm đi lên tòa thứ nhất đạo sơn, Tiêu Vũ thân thể chính là nhẹ nhàng chấn động, loáng thoáng cảm thấy một luồng vô cùng lực lượng quen thuộc.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 338: Luyện Thể Ao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

“Đây là…… tinh thần lực?” Tiêu Vũ ngây tại chỗ, tâm tình thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Ở leo núi trong giây lát này, hắn cảm nhận được một luồng vô cùng lực lượng quen thuộc, nguồn sức mạnh kia, thình lình cùng trước hắn tìm được cái kia một ngôi sao cực kỳ tương tự.

Mặc dù trong đó có nhỏ xíu khác biệt, nhưng hắn lại có thể khẳng định, đó là thuộc về hắn tinh thần lực, hơn nữa là hắn kiếp trước này đã hoàn toàn trưởng thành đại tinh!

“Này đạo sơn tại sao có thể có ta tinh thần lực? Chẳng lẽ trong núi ẩn tàng rồi ta kiếp trước ngôi sao?” Tiêu Vũ không nghĩ ra, đây rốt cuộc là chuyện ra sao.

Ba ngàn đạo núi, 3000 loại bất đồng đại đạo, chẳng lẽ mỗi trong một ngọn núi đều có hắn một ngôi sao?

Này cũng không phải không có khả năng, bởi vì mỗi ngôi sao đều có chính mình thuộc tính đặc biệt, nếu là này thuộc tính cùng mỗi một tòa đạo sơn ẩn chứa đại đạo lực lượng phù hợp, cũng không phải là không thể hoà vào trong núi.

“Vừa là tìm kiếm truyền nhân, vừa cố ý bố trí này ba ngàn đạo núi, trong núi còn cất dấu ta kiếp trước tinh thần lực? Những thứ này đều là Nguyệt Thần sắp xếp gì? Nàng rốt cuộc muốn làm gì?”

Kết thù xa Quỷ địch học từ cô khốc tiếp lạnh

Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, cũng không thể minh bạch Nguyệt Thần dụng ý, nhưng rất rõ ràng, Nguyệt Thần làm tất cả những thứ này, tất nhiên cùng hắn có quan hệ.

Một vạn năm trước bắt đầu tìm kiếm truyền nhân, khi đó chính là hắn bị chết thời điểm, mà bây giờ này đạo trong núi vừa cất dấu hắn kiếp trước tinh thần lực, đều là cùng hắn có quan hệ mật thiết.

Từ nơi này trong một ngọn núi hạ xuống, Tiêu Vũ vừa là ở quanh thân đạo sơn dạo qua một vòng, quả nhiên ấn chứng hắn suy đoán.

Mặc dù không phải là mỗi trong một ngọn núi đều ẩn chứa hắn tinh thần lực, nhưng trong đó có một số đạo sơn, đúng là có hắn tinh thần lực truyền ra, mà lại là nhất sơn nhất tinh, đều không phải là đến từ giống nhau một ngôi sao.

“Mặc dù không biết Nguyệt Thần là dụng ý gì, nhưng này tinh thần lực, bây giờ đối với ta lại vừa vặn hữu dụng, có thể cho ta nhanh chóng tăng cao tu vi.”

Tiêu Vũ không suy nghĩ thêm nữa Nguyệt Thần dụng ý, đã này đạo trong núi cất dấu hắn kiếp trước tinh thần lực, có thể trợ hắn tăng cao tu vi, hắn ở đây tu luyện, cũng có thể được chỗ tốt cực lớn.

Tiếc nuối duy nhất là, những ngôi sao kia bị ẩn núp, để hắn không thể như trước khi cái ngôi sao kia giống nhau thu vào trong cơ thể.

Nếu không có nhiều hột kiếp trước ngôi sao thêm vào thân thể, thực lực của hắn sẽ trong khoảng thời gian ngắn phát sinh long trời lở đất biến hóa.

"Những ngôi sao này, chẳng lẽ chính là Đông Sơn Ly trước khi theo như lời, đã tại đây vạn trong năm lục tục hiện thế ngôi sao? Xem ra này mười ngàn năm, Nguyệt Thần cung chiếm được một phần, cái khác ngôi sao, phỏng chừng cũng là bị các thế lực lớn đoạt được."

Tiêu Vũ nghĩ tới trước khi tranh cướp ngôi sao sự tình, này ẩn giấu ở đạo trong núi ngôi sao, rất có thể cũng này đây tương tự hình thức, bị Nguyệt Thần cung đoạt được.

Như vậy coi là, hắn kiếp trước những ngôi sao kia, rất có thể đã phân tán đến các thế lực lớn bên trong. Nếu là hắn có thể đem ngày xưa ngôi sao hết mức tìm về, coi như trở về không đến kiếp trước cảnh giới đỉnh cao, ít nhất cũng có thể làm được có thể chiến chí tôn!

Nhưng ý nghĩ này rõ ràng không quá thực tế, bằng thực lực bây giờ của hắn, lấy cái gì theo các thế lực lớn trong tay đoạt lại kiếp trước những ngôi sao kia?

Ở đạo trong núi, Tiêu Vũ yên lặng tu luyện, Kim Cửu cũng tìm thích hợp tự mình tu luyện một ngọn núi, tự mình tu luyện lên.

Có câu trong núi ẩn giấu tinh thần lực, Tiêu Vũ tu vi, ở vững bước tăng lên. Hơn nữa ở này đạo trong núi, hắn ngưng tụ ngôi sao tốc độ cũng biến thành càng nhanh hơn, trong cơ thể ngôi sao số lượng, trong khi thần tốc tăng trưởng.

Thuyền kẻ thù kẻ thù không khốc sau xem kỹ tiếp tháng cánh buồm ngón tay

"Keng!"

Ngày đó, một tiếng chuông vang, chấn động ba ngàn đạo núi.

Địch xa xa độc Tôn Thuật bờ ruộng ầm ĩ vâng ngón tay khốc

Tiếng chuông qua đi, liền gặp mỗi một trong núi người tu luyện dồn dập dừng tu luyện lại, theo núi bên trong bay ra, đi một phương hướng.

“Tình huống thế nào, đã xảy ra chuyện gì?” Kim Cửu cũng dừng tu luyện lại, đi tới Tiêu Vũ vị trí ngọn núi, vẻ mặt mờ mịt.

“Tiếng chuông này tựa hồ có ý nghĩa gì, đi xem một chút đi.” Tiêu Vũ cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng có thể để đạo trong núi người tu luyện tất cả đều nghe tiếng mà đi, tất nhiên có việc.

Hắn mang theo Kim Cửu phi hành, đi theo đoàn người phía sau, sau một lát đã rời xa ba ngàn đạo núi, đi tới một trên quảng trường.

“Này thì là từ mỗi một vùng chọn lựa ra thiên tài trẻ tuổi? Bọn họ đột nhiên đều chạy đến nơi này làm gì?” Kim Cửu vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, đạo trong núi tu luyện người trẻ tuổi, cơ hồ đều đến rồi, tụ tập ở cái này trên quảng trường.

Tại kia giữa quảng trường, có một hơi cái ao, thoạt nhìn thường thường không có gì lạ, tiến lại mọi người lúc này liền đều vây quanh ở ao nước này bên cạnh, mỗi người trên mặt đều mang trông chờ, vừa có vài phần sợ hãi.

“Bốp!”

Một bóng người, nhanh nhẹn tới, như là một con khinh điệp, hấp dẫn vô số người ánh mắt.

“Khê Nguyệt Dao?” Tiêu Vũ đối với thân ảnh ấy hoàn toàn không xa lạ, trước khi ở xanh vùng sớm thấy qua.

Nàng này thiên tư phi phàm, khí chất xuất chúng, mặc dù là đứng ở này đến từ các giới thiên tài trẻ tuổi trước mặt, cũng chói mắt phi thường. Nàng ở trong đám người cũng nhìn thấy Tiêu Vũ, hơi do dự một chút, cất bước đi tới.

“Oa, tốt đẹp nữ tử!” Kim Cửu nước bọt đều phải chảy xuống, hai mắt tỏa ánh sáng, lôi kéo Tiêu Vũ nói: “Tiêu Huynh, ngươi biết cô gái này gì? Chuyện này quả thật là Thiên Tiên hạ phàm a, quá đẹp!”

Cái tên này trước khi kiếm được Hồn thạch chính là đi mời người khác tiểu thư bên hoa dưới ánh trắng tiêu hết, Tiêu Vũ sớm biết tính nết của hắn, cũng không đi để ý tới.

“Không nghĩ tới, ngươi và ta gặp lại, ngươi đã vào ta Nguyệt Thần cung.” Khê Nguyệt Dao đi tới Tiêu Vũ trước người, thân hình cảm động, trên mặt mang theo cười yếu ớt.

“Mới tới Nguyệt Thần cung, còn hi vọng ngươi chăm sóc nhiều một chút.” Tiêu Vũ gật gù, hắn mặc dù cùng Khúc Hàn Nguyệt từng giao thủ, nhưng cùng Khê Nguyệt Dao lại là không có gì hiềm khích, hai bên còn đồng thời đấu qua Tiêu Nhược Thần.

“Bốp!”

Vừa một bóng người bay tới, nhất thời hấp dẫn càng nhiều người ánh mắt.

Khúc Hàn Nguyệt tới, toàn thân áo trắng, đẹp trai như là Yêu. Hắn là Nguyệt Thần cung trẻ tuổi bên trong kiệt xuất nhất nhân vật, bị nói là cực kỳ có thể trở thành Nguyệt Thần truyền nhân người, ở trong cung tự nhiên không ai không biết.

Tiến lại thời khắc, Khúc Hàn Nguyệt thần niệm mạnh mẽ, tự nhiên cũng là phát hiện Tiêu Vũ, hướng về này trông lại, ánh mắt lạnh như băng.

“Ngươi đi tới trong cung, tốt nhất vẫn là không muốn đối địch với hắn.” Khê Nguyệt Dao tựa hồ có hơi do dự, đối với Tiêu Vũ nhắc nhở: “Thực lực của hắn so với ngươi tưởng tượng bên trong càng thêm bất phàm, thực lực của ngươi mặc dù cũng không yếu, nhưng muốn ở trong cung thăng bằng gót chân, đối địch với hắn đúng là không khôn ngoan.”

“Đa tạ nhắc nhở.” Tiêu Vũ cảm kích nở nụ cười, lại là không quá để ở trong lòng.

Này Khúc Hàn Nguyệt nếu không phải đến trêu chọc hắn thì cũng thôi đi, U &# 8 nếu đối phương muốn cùng hắn làm khó dễ, hắn cũng xưa nay không có sợ qua ai.

“Được rồi, thời cơ đã đến, bắt đầu đi!”

Tôn khoa kẻ thù mới địch học tiếp tháng cho nên bờ ruộng

Trong đám người, đi tới một gã đầy mặt uy nghiêm ông lão, khuôn mặt lạnh lùng, nhìn quanh gian làm người sinh ra sợ hãi.

“Nguyệt dao cô nương, nơi đây đây là muốn làm cái gì?” Tiêu Vũ đến nay không muốn biết xảy ra chuyện gì, gặp Khê Nguyệt Dao đứng bên cạnh, không nhịn được hỏi.

“Đó là luyện thể ao.” Khê Nguyệt Dao biết Tiêu Vũ vừa tới Nguyệt Thần cung, có rất nhiều chuyện không hiểu, giải thích: “Mỗi một quãng thời gian, này ở đạo trong núi tu luyện đệ tử, thì sẽ tiến vào ao này, tiếp thu luyện thể ao rèn luyện, tăng cường thân thể.”

Tiêu Vũ lúc này mới hiểu rõ, có điều rồi lại cảm thấy kỳ quái, Nguyệt Thần đi đều không phải là thân thể chi đạo, tại sao lại đối với trong cung đệ tử thân thể cường độ như thế để ý?

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 339: Cuối Cùng Vào Ao

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“A!”

Bên này Khê Nguyệt Dao mới vừa làm Tiêu Vũ nói rõ, chúng đệ tử đệ nhất rút người đã vào luyện thể ao. Điện thoại di động đầu m. Vốn thoạt nhìn thường thường không có nước ao, thời khắc này đột nhiên bắt đầu lăn lộn, ao thỉnh thoảng có điện quang lộ ra, thoạt nhìn phá lệ đáng sợ.

Vào ao đệ tử mỗi người đầy mặt thống khổ, không dứt kêu thảm thiết, thoạt nhìn như ở trải qua một loại nào đó cực hình.

Kết không không khoa khốc tôn xem kỹ từ cô mới bóng thuyền

“Xuýt, điều này cũng quá dọa người a? Ao nước này thật có thể luyện thể gì?” Kim Cửu mặt béo sợ đến chen một lượt, thấy không dứt gào thảm mọi người, chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

“Mọi người thường nói rút lấy Nhật Nguyệt tinh hoa, dùng kiện khí lực, này luyện thể ao ẩn chứa, cũng không chỉ là Nhật Nguyệt tinh, mà là nhiều loại đại đạo lực lượng. Mặc dù luyện thể quá trình có chút thống khổ, nhưng ở bên trong kiên trì đến càng lâu, đối tự thân chỗ tốt càng nhiều.” Khê Nguyệt Dao lại mở miệng.

Kết địa phương tôn hận từ cô tiếp chủ khốc

Kết địa phương tôn hận từ cô tiếp chủ khốc mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt mang theo cười nhạo, Tiêu Vũ thân thể khí tức chỉ là rất phổ thông Thánh cảnh, đại đa số người cảnh giới đều hắn cao hơn, này đây bọn họ tự nhiên là không thế nào xem trọng Tiêu Vũ.

Bao nhiêu người nói chuyện thời gian trong, có một bộ phận đệ tử đã không chịu nổi, chật vật từ ao lui ra, hoán đổi một khác rút người.

“Mỗi người chỉ có một lần tiến vào luyện thể ao cơ hội, có thể ở bên trong ở bao lâu, có thể được bao nhiêu vận may, toàn bằng bản lĩnh.” Khê Nguyệt Dao nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Về phương diện khác, tài năng ở ao kiên trì thời gian dài ngắn, cũng có thể nói rõ 1 cá nhân thực lực cùng tiềm lực.”

Tiêu Vũ gật gù, có chút hiểu. Này luyện thể ao một cái có thể tăng cường thân thể, thứ hai cũng là này giữa đệ tử một lần tranh tài, ở bên trong có thể dạo chơi một thời gian càng lâu, liền đại biểu càng là xuất sắc.

Còn lại đệ tử lục tục vào ao, ở quá trình này, ao nước ao cũng dần dần đổi thấp, mấy vòng kế tiếp, nước ao đã là đổi qua mấy vòng, một đám người trẻ tuổi ở ao dạo chơi một thời gian dài ngắn cũng là không đồng nhất.

“Khúc Hàn Nguyệt đã cũng tới, làm sao không vào?” Tiêu Vũ nhìn thấy Khúc Hàn Nguyệt vẫn không động, không nhịn được hỏi.

“Gập sư huynh thực lực và tiềm lực, ở các đệ tử, là kiệt xuất nhất, cho nên cùng đệ tử bình thường có chút bất đồng.” Khê Nguyệt Dao do dự một chút, mới nói: “Đệ tử bình thường, mười mấy người dùng chung 1 ao, tài năng miễn cưỡng hao hết ao nước, mà gập sư huynh một người, liền có thể tiêu hao mấy cái nước ao, cho nên hắn bình thường đều là cuối cùng đơn độc tiến hành.”

Tiêu Vũ nghe vậy, cũng là không có thái quá kinh ngạc, dù sao Khúc Hàn Nguyệt thiên tư cùng thực lực, hắn sớm đã thấy qua.

Còn lại đệ tử lục tục vào ao, Kim Cửu cuối cùng cắn răng một cái, cũng bước vào ấy. Chỉ tiếc cảnh giới của hắn quá thấp, mới vừa nhảy vào đi không bao lâu, liền hô thiên thưởng địa bò ra, càn rỡ không chịu nổi, đưa tới mọi người một trận cười nhạo.

Lại một vòng sau, Khê Nguyệt Dao vào ao, thực lực của nàng cũng không yếu, một thân một mình vào ao, tiêu hao ba thanh nước ao, đi ra lúc thân thể mang hào quang, như là tiên nữ giáng trần.

Đến đó, còn lại chỉ còn lại có Tiêu Vũ cùng Khúc Hàn Nguyệt hai người. Khúc Hàn Nguyệt quen thuộc cuối cùng vào ao, nhìn thấy Tiêu Vũ không động, hắn nhíu nhíu mày, nói: “Ngươi chậm chạp không nhúc nhích, chẳng lẽ là sợ?”

“Ngươi tới trước đi, ta không vội.” Tiêu Vũ cười cười, hắn rất muốn nhìn một chút Khúc Hàn Nguyệt khả năng tiêu hao đi mấy cái nước ao.

“Ha ha, đây là mới tới tiểu tử a? Lại muốn chờ ở gập sư huynh phía sau?”

“Khà khà, tiểu tử ngốc này, chẳng lẽ không biết là gập sư huynh mỗi lần luyện thể đều là lâu nhất? Hắn muốn đợi đến cuối cùng, không biết phải chờ bao lâu!”

Mọi người nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt mang theo cười nhạo, Tiêu Vũ thân thể khí tức chỉ là rất phổ thông Thánh cảnh, đại đa số người cảnh giới đều hắn cao hơn, này đây bọn họ tự nhiên là không thế nào xem trọng Tiêu Vũ.

“Cũng được!” Khúc Hàn Nguyệt cũng không cưỡng cầu, hắn khiến người ta nước ao một lần nữa đổ đầy, sau đó mới rầm nhảy vào ấy.

Rào!

Hắn mới vừa vào trong ao, nước ao lập tức bắt đầu lăn lộn, thanh thế thoạt nhìn trước khi một đám người tiến vào thời điểm càng thêm kinh người. Ngoài ra, cái kia nước ao tiêu hao tốc độ cực nhanh, dùng thân thể tốc độ rõ rệt đang giảm xuống.

“Thật mạnh, gập sư huynh thực lực vừa trở nên mạnh mẻ!”

“Một lần thời điểm, ao nước tiêu hao tốc độ còn không có nhanh như vậy đâu, gập sư huynh thực lực vừa tiến bộ không ít!”

Mọi người nhìn thấy tình cảnh như vậy, đều là phát sinh tiếng than thở. Tên kia đứng ở bên cạnh ông lão, thấy vậy cũng là âm thầm gật đầu, than thở không ngớt.

Dù sao Khúc Hàn Nguyệt là có thể được Nguyệt Thần ưu ái người, liền Nguyệt Thần ngày xưa sử dụng binh khí, đều ban cho hắn, có thể thấy được đối với hắn coi trọng.

Chốc lát không đến, một hơi nước ao liền bị đã tiêu hao hết. Bên cạnh ông lão kia tựa hồ cũng sớm thành thói quen, vung tay lên, một lần nữa điền đầy nước ao.

Đệ nhị ao rất nhanh cũng bị Khúc Hàn Nguyệt hao hết, ngay sau đó là đệ tam ao, thứ tư ao……

Mọi người càng xem càng kinh, theo 1 lấy được các loại thán phục, đến mặt sau đã dần dần không còn âm thanh, đều nín thở, muốn nhìn một chút Khúc Hàn Nguyệt cuối cùng khả năng tiêu hao bao nhiêu ao nước ao.

Sau xa xa mà khốc thuyền bóng bờ ruộng độc chiến phong chủ

“Rào!”

Sau xa xa mà khốc thuyền bóng bờ ruộng độc chiến phong chủ

“tại sao ta cảm giác, ao nước này giảm xuống tốc độ, trước khi gặp sư huynh tiêu hao còn nhanh hơn đâu?”

Làm tiêu hao đã đi chín thanh nước ao, Khúc Hàn Nguyệt cuối cùng từ ao nhảy ra. Thời điểm này, toàn thân hắn dưới đều lộ ra một luồng dị quang mang, trong lúc hành tẩu, làm người có thể cảm thụ được trong cơ thể hắn ẩn giấu vô cùng Thần lực.

“Chín thanh nước ao, trời ạ, gặp sư huynh vừa phá chính mình ghi chép, một lần luyện thể thời điểm, ta nhớ được hắn còn chỉ có thể tiêu hao 6 khẩu nước ao!”

“Gặp sư huynh quá mạnh mẻ, không hổ là cung chủ cực kỳ nhìn trọng đệ tử!”

Tất cả mọi người kinh thán không thôi, Khúc Hàn Nguyệt thực lực, tướng những đệ tử khác, thật sự vượt qua nhiều lắm, chính là liền Khê Nguyệt Dao, ở trước mặt hắn đều có vẻ có chút ảm đạm.

Theo ao đi ra, Khúc Hàn Nguyệt lạnh lùng nhìn Tiêu Vũ một chút, vẫn chưa ngôn ngữ. Hắn loại này không nói gì, lại là lên mở miệng có vẻ càng thêm coi thường.

Địch kẻ thù kẻ thù khoa độc thuyền thuật tiếp cô sau khốc sớm

“Chỉ còn ngươi một người, vào ao.” Vị lão giả kia nhìn về phía Tiêu Vũ, có vẻ hơi không kiên nhẫn, tựa hồ là muốn nhanh lên một chút kết thúc, sớm chút rời đi.

Hắn đem luyện thể ao một lần nữa đổ đầy, Tiêu Vũ cũng không để bụng, nhẹ nhàng nở nụ cười, nhảy vào ao.

Vào ao thời khắc này, hắn cảm giác được, này ao bày trận pháp, phi thường huyền ảo, ở ao này tu luyện, vô cùng hữu ích. Ao nước, cũng xác thực như là Khê Nguyệt Dao theo như lời, ẩn chứa nhiều loại sức mạnh to lớn, mỗi một loại đều đối với thân thể vô cùng hữu ích.

Theo Tiêu Vũ vào ao, nước ao lộn lần nữa lên, từng trận hơi nóng truyền đến, dũng mãnh vào Tiêu Vũ thân thể, phân tán đến tứ chi bách mạch của hắn.

Cái kia vốn còn muốn nhanh lên một chút kết thúc ông lão, nhìn thấy nước ao, lộ ra vài phần kinh ngạc, nhìn này thanh thế, tựa hồ cũng không tại Khúc Hàn Nguyệt bên dưới. Những đệ tử khác, cũng là lộ ra kinh ngạc.

“Ao nước này hàng phục đến thật nhanh, người này tiêu hao tốc độ, lại không gập sư huynh chậm!”

“Tại sao ta cảm giác, ao nước này giảm xuống tốc độ, trước khi gập sư huynh tiêu hao còn nhanh hơn đâu?”

“Sao lại có thể như thế nhỉ, có phải người này gập sư huynh còn mạnh hơn?”

Các đệ tử đều kinh ngạc không thôi, liền Khê Nguyệt Dao đều một trận ngạc nhiên nghi ngờ. Mặc dù nàng biết Tiêu Vũ thực lực không kém, có thể lần đầu tiên vào luyện thể ao, biểu hiện lại không Khúc Hàn Nguyệt không đều?

Tại mọi người thán phục gian, cái thứ nhất nước ao bị hao hết, tốc độ tựa hồ Khúc Hàn Nguyệt còn nhanh hơn rất nhiều. Ông lão kia cũng không chậm trễ, vừa lập tức đem chiếc thứ hai nước ao đổ đầy.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 340: Vượt Xa Khúc Hàn Nguyệt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thân thể ngồi ao, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, theo một hơi nước ao bị hao hết, nhục thể của hắn quả nhiên đã xảy ra biến hóa nào đó, sinh cơ bên trong cơ thể càng thêm thịnh vượng, mỗi một tấc máu thịt đều trở nên giống như học sinh mới. Điện thoại di động đầu m.

Chiếc thứ hai nước ao, cũng thần tốc bị hắn đã tiêu hao hết, hơn nữa tốc độ cái thứ nhất nước ao còn nhanh hơn.

Ông lão kia mừng rỡ không thôi, lập tức vừa điền đầy cái thứ ba nước ao. Một đám người trẻ tuổi cũng không bình tĩnh, vốn cảm thấy lần này luyện thể đến cái này đã kết thúc, không có gì xem chút, muốn rời đi, bây giờ thấy bực này tình cảnh, cũng đều giữ lại, muốn nhìn một chút kết quả cuối cùng.

Kết xa xa không tình sau bóng tiếp cô chủ cát độc

Cái thứ ba ao, thứ tư khẩu ao, nước ao không dứt bị đổ đầy, vừa không dứt bị hao hết, hơn nữa tiêu hao tốc độ không chỉ không có trở nên chậm, ngược lại giống như càng lúc càng nhanh.

“Thứ tám miệng, lại tiêu hao một hơi, đuổi gập sư huynh!”

“Người này lại mạnh như vậy, rốt cuộc lai lịch gì!”

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ đã tiêu hao đã đi tám thanh nước ao, dẫn tới mọi người vừa kinh ngạc, vừa là hưng phấn. Khó thấy có người đuổi ngang Khúc Hàn Nguyệt bực thiên tài này, đối với bọn họ tới nói cũng vẫn có thể xem là một cái đáng để mong chờ sự tình.

Kết thù kẻ thù địa phương kết hận chỗ lạnh khoa bờ ruộng thuật

Đứng ở một bên Khúc Hàn Nguyệt, lại là sắc mặt không hề thay đổi, không nhìn ra ra sao tâm tình, chỉ là ánh mắt thâm thúy, không dứt lấp lóe.

"Rào!"

Thứ chín khẩu nước ao, rốt cục vẫn là bị đã tiêu hao hết, đuổi ngang Khúc Hàn Nguyệt. Ngoài ra, Tiêu Vũ vẫn chưa đến ao, còn ngồi ngay ngắn ở tại, ông lão kia vui mừng quá đỗi, cũng là lại một lần nữa hướng về ao rót nước.

"Thứ mười miệng, lại vượt qua gập sư huynh!"

Một đám đệ tử mỗi người không khỏi kinh hãi, chính là Khê Nguyệt Dao đều sâu sắc kinh ngạc. Ngược lại là Khúc Hàn Nguyệt, vẫn sắc mặt hờ hững, không thấy có thái quá rõ ràng tâm tình, chỉ là lẳng lặng thấy.

Thứ mười một khẩu, thứ mười hai khẩu!

Tôn xa không khoa độc sau xem kỹ từ dương địch hiện ra địch

Sau xa khoa độc thuyền thuật tiếp cô ta vâng tháng

Làm tiêu hao 14 khẩu nước ao, Tiêu Vũ mới rốt cục cảm giác đến cực hạn, nhục thể của hắn đạt được bão hòa, không cách nào lại tiếp tục hấp thu.

Bá một tiếng, hắn theo ao nhảy ra, giờ khắc này hắn thân thể lấp lánh,

Có vẻ thánh khiết không có.

“14 khẩu suối, ông trời của ta, gập sư huynh còn nhiều hao năm thanh!”

Mọi người dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt thấy Tiêu Vũ, giờ mới hiểu được Tiêu Vũ tại sao muốn đợi đến cuối cùng. Không phải của hắn sợ hãi, mà là hắn e sợ sớm biết rằng khả năng tiêu hao không ít nước ao, cho nên mới lưu đến cuối cùng, không cùng những người khác dùng chung 1 ao.

“Tốt, rất tốt!” Người lão giả kia con mắt tỏa ánh sáng, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nói: “Thiếu niên, ngươi tên là gì?”

Tiêu hao nước ao càng nhiều, nói rõ Tiêu Vũ thân thể càng mạnh, liền Khúc Hàn Nguyệt thân thể đều không, người lão giả này tự nhiên ngạc nhiên.

“Ta gọi là Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ nói như thế.

“Cái gì, ngươi là Tiêu Vũ?” Ông lão kia cực kỳ kinh ngạc, quanh thân một đám đệ tử, cũng mỗi người khiếp sợ, một chút sôi sùng sục.

“Đây là cái kia Tiêu Vũ? Nghe nói trước hắn cùng Tiêu Nhược Thần giao thủ, bất phân thắng bại, cũng cùng gập sư huynh động thủ một lần, cũng là chưa từng bị thua!”

“Chẳng trách, khó trách hắn khả năng tiêu hao nhiều như vậy nước ao, tin đồn nhục thể của hắn càng hơn long tượng bộ tộc Bạt Sơn, chẳng trách mạnh mẽ như thế!”

Tất cả mọi người không còn dám xem thường Tiêu Vũ, xanh vùng một chuyện sớm truyền trở về, bọn họ cũng đều biết Tiêu Vũ tên. Chỉ là không ai từng nghĩ tới, Tiêu Vũ lại đã tới Nguyệt Thần cung.

Không ít người đều cảm thấy áp lực, một Khúc Hàn Nguyệt đã ép tới tất cả mọi người không cách nào thở hổn hển, cảm giác một đời đều không thể đuổi, bây giờ lại tới một Tiêu Vũ, thoạt nhìn đồng dạng là yêu nghiệt như thế.

“Rất tốt, ngươi đã vào Nguyệt Thần cung, liền ở đạo sơn tu luyện thật giỏi, chỉ cần ngươi ở đây cung thể hiện xuất sắc, một khi tìm được cung chủ tán thành, tiền đồ của ngươi, đem vô khả hạn lượng!” Vị lão giả kia đối với Tiêu Vũ rất là tán thưởng, không dứt gật đầu.

“Ta sẽ nỗ lực.” Tiêu Vũ gật đầu, không cần người lão giả này nhắc nhở, hắn cũng cần nghĩ biện pháp, có thể được Nguyệt Thần chú ý.

Kết không xa khoa Quỷ Tôn Thuật chỗ vầng trăng cô độc khốc ầm ĩ

Chỉ có như vậy, hắn có thể có hi vọng bị Nguyệt Thần triệu kiến, nếu không dùng hắn bây giờ địa vị thực lực, muốn gặp Nguyệt Thần, cơ hồ không có có thể.

“Được rồi, lần này luyện thể, dừng ở đây, trở về tu luyện a!”

Theo ông lão một tiếng tuyên bố, chuyện lần này, cũng đến tận đây đã xong, mọi người cũng lục tục tản đi, một lần nữa trở về tu luyện.

Từ đầu tới cuối, Khúc Hàn Nguyệt đều không có lại nói thêm một câu, chỉ là nhìn chằm chằm Tiêu Vũ một chút, sau đó im lặng rời đi.

“Mặc dù lần này luyện thể, ngươi biểu hiện càng xuất sắc hơn, nhưng ta vẫn là muốn nhắc nhở ngươi một câu, không muốn xem thường gập sư huynh!” Khê Nguyệt Dao đi đã đến, đối với Tiêu Vũ nói: “Gập sư huynh chỗ cường đại, đều không phải là thân thể, cho nên dù cho ngươi ở đây thân thể phương diện mạnh hơn so với hắn, tốt nhất cũng không nên tùy tiện đi trêu chọc.”

Tiêu Vũ nhìn ra được, Khê Nguyệt Dao là ý tốt nhắc nhở, không phải cố ý làm thấp đi hắn, gật gật đầu.

“Cung ngoại trừ đạo sơn ở ngoài, còn có rất nhiều địa phương, có thể dùng đến tăng cao thực lực, này luyện thể ao chỉ là ấy một trong, ngươi sau khi nếu có không hiểu chỗ, có thể tới hỏi ta.” Khê Nguyệt Dao trầm ngâm chốc lát, lại nói: “Đúng vậy, lần này luyện thể sau khi, không có gì bất ngờ xảy ra, gập sư huynh muốn bắt đầu xung kích phá hư cảnh.”

Khúc Hàn Nguyệt ở Động Hư cảnh giới, đã ngưng tụ ra chín thanh linh tuyền, ở cảnh giới này đạt được đỉnh cao, hắn muốn đột phá, Tiêu Vũ cũng cũng không trách.

Hắn và Khúc Hàn Nguyệt từng giao thủ, Khê Nguyệt Dao cái này rõ ràng cũng là đang nhắc nhở hắn, không nên tùy tiện trêu chọc Khúc Hàn Nguyệt.

“Nguyệt dao cô nương, ngươi thấy qua Nguyệt Thần gì?” Tiêu Vũ đột nhiên hỏi, Khê Nguyệt Dao có thể coi là trẻ tuổi xuất sắc nhất nữ đệ tử, không biết đúng hay không có từng thấy Nguyệt Thần.

Thuyền khoa khoa không tình thuyền bóng bờ ruộng nhốn nháo chiến học

“Tại sao hỏi như vậy?” Khê Nguyệt Dao hơi ngẩn ra, không biết Tiêu Vũ làm sao đột nhiên hỏi đến cái này?

“Không có gì, chỉ có điều nghe hơn Nguyệt Thần tin đồn, cho nên tốt mà thôi.” Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười, nội tâm lại là không nhịn được có chút sốt sắng.

Vạn năm trước Nguyệt Thần Vượt giới mà đi, tất nhiên bỏ ra giá cả to lớn, bây giờ lại đột nhiên phải tìm truyền nhân, tâm hắn muốn nói không lo lắng, đó là giả.

“Cung chủ thân phận cao quý, tu vi kinh thế, bình thường nhiều năm tọa quan, hơi một tí chính là dùng vạn năm kế, người bình thường há có thể dễ dàng nhìn thấy?” Khê Nguyệt Dao cuối cùng lắc lắc đầu, đối với Tiêu Vũ nói, cũng không có hoài nghi.

Tôn không kẻ thù kẻ thù mới tôn bóng từ dương bí độc ầm ĩ

“Nguyệt Thần một mực bế quan?” Tiêu Vũ lòng căng thẳng.

Tuy nói đạt được cấp độ kia cảnh giới, bế quan lại lâu đều không trách, nhưng Nguyệt Thần nhiều năm không lộ diện, hay không cũng có thể nói rõ tình trạng của nàng xảy ra vấn đề? Dù sao vạn năm trước khi vượt qua đến bị ngăn cách thế giới kia, &# 85; &# 8 &# 32; mặc dù là Nguyệt Thần cũng không khả năng bình yên vô sự.

Hắn lại nói: “Cái kia Khúc Hàn Nguyệt? Tay hắn có Nguyệt Thần ngày xưa binh khí, có phải hắn thấy qua Nguyệt Thần?”

Khê Nguyệt Dao rồi lại lắc đầu: “Gập sư huynh mặc dù tìm được cung chủ tán thành, nhưng cũng chưa từng thấy cung chủ. Về phần hắn tay Ngân Nguyệt bảo luân, tuy là cung chủ ban xuống, nhưng cũng không phải từ cung chủ trực tiếp cho hắn, mà là từ cung trưởng lão chuyển giao.”

Kết xa kẻ thù Quỷ địch hận tiếp cô học lông chim địch

Kết xa kẻ thù Quỷ địch hận tiếp cô học lông chim địch
“thứ mười miệng, lại vượt qua gập sư huynh!”

Tiêu Vũ không khỏi một trận thất vọng, hắn vốn còn muốn thông qua Khê Nguyệt Dao hỏi thăm một chút Nguyệt Thần tình trạng gần đây, nhưng bây giờ xem ra, cung có tư cách nhìn thấy

Nguyệt Thần người, thực sự là thiếu lại thiếu.

Xem ra hắn muốn gặp Nguyệt Thần, chính là chỉ có để Nguyệt Thần nhìn, chọn làm truyền nhân này 1 phương pháp.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 341: Hỏi Bia

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Cáo biệt Khê Nguyệt Dao, Tiêu Vũ lại trở về Tam Thiên Đạo Sơn bên trong, yên lặng tu luyện.

Này đạo sơn quả thật có thể làm người càng dễ dàng ngộ đạo, nhưng đối với hắn mà nói lại không cần lĩnh ngộ, chỉ cần phải mượn trong núi ẩn giấu tinh thần lực, liền có thể không dứt tăng cao tu vi.

Chỉ tiếc, những ngôi sao kia không thể thu hồi, bởi vậy không thể như viên thứ nhất tìm được ngôi sao như vậy, để hắn nhanh chóng mở ra bước phát triển mới linh tuyền.

Có điều dù vậy, Tiêu Vũ tốc độ tu luyện còn là tốc độ cực nhanh, mới dùng thời gian mấy tháng, liền nhận sự giúp đỡ đạo trong núi tinh thần lực, mở ra ra năm thanh linh tuyền.

Trên thực tế hắn có thể mở ra càng nhiều, chỉ có điều cảnh giới này là mở ra tự thân, hắn không muốn một mực tăng cao tu vi, mà là muốn chăm chú đào bới đời này thân thể lực lượng.

Tại đây trong vòng mấy tháng, trong cơ thể hắn ngôi sao số lượng, cũng đã đạt đến năm triệu số lượng, mặc dù không nhiều, nhưng tin tưởng ở mở ra chín thanh linh tuyền thời gian, số lượng ấy liền có thể đạt được ngàn vạn số lượng.

“Không nghĩ tới, này Tam Thiên Đạo Sơn, so với ta trong tưởng tượng càng khó vượt qua.”

Mấy tháng qua, Tiêu Vũ đã theo Tam Thiên Đạo Sơn bên ngoài, từ từ hướng phía trong đi sâu vào, hắn đi lên qua đạo sơn, ít nhất đã có mấy trăm.

Có điều, càng là hướng phía trong, trong núi ẩn chứa đại đạo lực lượng thì càng mạnh mẽ. Hắn mặc dù thân thể cường hãn, nhưng cảnh giới không đủ, đạo này trong núi đại đạo lực lượng cũng không yếu, không cách nào như mong muốn khinh địch như vậy đi lên toà kia cao nhất núi.

Trong mấy tháng này, Kim Cửu dựa vào đạo sơn sức mạnh, cũng là nhanh chóng tiến bộ, đã đột phá đến Thánh cảnh, và cũng ngưng tụ ra năm thanh linh tuyền, làm cho hắn hưng phấn không thôi.

“Keng!”

Ngày hôm đó, vừa là chuông vang, Tam Thiên Đạo Sơn bên trong đệ tử ra hết, bay về phía xa xa.

“Lại có chuyện đã xảy ra?” Tiêu Vũ cũng đã biết, mỗi lần chuông vang, liền mang ý nghĩa trong cung có việc phát sinh, hắn và Kim Cửu cũng là lập tức nhích người, bay về phía tiếng chuông truyền đến phương hướng.

Như lần trước bình thường, trong cung đệ tử lại đi tới một chỗ quảng trường, nhưng này trong quảng trường nhưng không có lần trước nhìn thấy cái ao, mà là chỉ có một mặt lớn bia, trên tấm bia đạo văn ẩn hiện, biến hoá thất thường, lộ ra từng trận cổ điển khí tức.

“Đây là hỏi bia!” Khê Nguyệt Dao hiện thân, chủ động đi tới

Tiêu Vũ trước mặt, “này bia bên trong ẩn chứa vạn đạo lực lượng, mỗi lần hiểu bia, trong bia cất dấu vô thượng đại đạo, mỗi lần hiểu bia, đều có thể làm người đối với thiên địa chư đạo lĩnh ngộ tiến một bước đào sâu.”

Trước đây Tiêu Vũ cũng đã nghe nàng đã nói,

Trong cung có thật nhiều phương pháp có thể tăng cao thực lực, cái kia luyện thể ao có điều chỉ là một cái trong số đó, nghĩ đến này hỏi bia, cũng chỉ là một loại trong đó mà thôi.

“Khúc Hàn Nguyệt không tới sao?” Tiêu Vũ tả hữu nhìn vừa nhìn, lại chưa thấy Khúc Hàn Nguyệt bóng người, không khỏi tò mò.

“Gập sư huynh đã bế quan, xung kích phá hư cảnh giới, chỉ sợ hắn lúc xuất hiện lại, tu vi sớm long trời lở đất.” Khê Nguyệt Dao nói.

Tiêu Vũ không khỏi trầm mặc, Khúc Hàn Nguyệt thiên tư kinh người, thực lực càng sâu không lường được. Mặc dù ở Đạo Thần Cung bên trong mấy ngày này, tiến bộ của hắn đã cực nhanh, nhưng Khúc Hàn Nguyệt nếu là thuận lợi đột phá, còn là giành trước hắn nhất Đại cảnh giới.

Hắn không khỏi nghĩ đến Tiêu Nhược Thần cùng Ngao Tu những người kia, lúc trước gặp lại, những người kia cũng đã mở ra ra chín thanh linh tuyền, chỉ sợ lúc gặp lại, bọn họ đều đã đạt đến cảnh giới mới.

“Tu vi của ta bây giờ, mà ngay cả hậu nhân của bọn họ cũng không bằng!” Tiêu Vũ trong lòng than thở một tiếng, chỉ là cũng không nổi giận. Hắn tin tưởng chỉ cần đợi một thời gian, đừng nói những cố nhân kia hậu nhân, chính là này vô thượng chí tôn, hắn cũng đồng dạng có thể đuổi theo.

“Chúng ta hôm nay muốn làm, chính là ngộ đạo gì?” Tiêu Vũ ngạc nhiên nói, nhìn về phía Khê Nguyệt Dao.

“Này hỏi bia, có chút không tầm thường.” Khê Nguyệt Dao gật đầu, rồi lại lắc đầu, “tấm bia này, là một vạn năm trước, từ cung chủ hôn đứng ở này.”

“Cái gì?” Tiêu Vũ run nhẹ, “đây là Nguyệt Thần tự mình lập hạ bia?”

Đạt được Nguyệt Thần cấp độ kia cảnh giới, từng cái cử động, đều tất có thâm ý. Có điều là một khối dùng để để trong cung đệ tử tìm hiểu đạo bia mà thôi, đáng giá nàng tự mình động thủ gì?

Nhìn về phía khối này lớn bia, Tiêu Vũ mơ hồ cảm giác, này bia tựa hồ không đơn giản như vậy, trong bia hơn nửa ẩn tàng rồi cái gì.

“Truyền thuyết, tấm bia này bên trong, ẩn chứa vạn đạo, đồng thời cũng ẩn tàng rồi cung chủ lưu lại một loại vô thượng đại đạo, chiếm được, liền có thể thành tựu vô địch vị trí.” Khê Nguyệt Dao trịnh trọng nói: “Mặt khác cũng có đồn đại, này bia từ cung chủ hôn đứng, bởi vậy cùng cung chủ thần niệm liên kết, người phương nào khả năng ở đây bia lĩnh ngộ được loại nào đại đạo, thậm chí đối với đại đạo cảm ngộ sâu bao nhiêu, cung chủ đều có thể xuyên thấu qua này bia, nắm giữ toàn bộ.”

Tiêu Vũ trong lòng vừa là chấn động mạnh. Nếu là này bia thật cùng Nguyệt Thần thần niệm liên kết, hắn chỉ cần ở đây bia trước ngộ đạo, Nguyệt Thần liền cũng có thể cảm nhận được hắn tồn tại.

Nhưng mà, trong lòng hắn vừa không nhịn được cười khổ, hắn hôm nay đã không phải ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, chỉ sợ dù cho đứng ở Nguyệt Thần trước mặt, Nguyệt Thần cũng chưa chắc có thể nhận ra hắn.

“Nghe nói……” Khê Nguyệt Dao do dự một chút, mới nói: “Gặp sư huynh ở đây bia trước khi ngộ đạo lúc, đã ở trong bia nhìn thấy cung chủ thần niệm, được cung chủ chỉ điểm, cũng là từ sau lúc đó, tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, không ai bằng.”

Một câu nói, nói tới Tiêu Vũ nội tâm lại kích động lên. Nếu này bia thật cùng Nguyệt Thần thần niệm liên kết, xuyên thấu qua này bia, hắn nói không chừng thật có thể nhìn thấy Nguyệt Thần.

“Chư đệ tử đều đã đến đông đủ gì?” Lần trước người lão giả kia xuất hiện, ánh mắt ở trong đám người tìm tòi. Khi thấy Tiêu Vũ, hắn khẽ gật đầu.

Bực này nhân vật khả năng chủ động cùng Tiêu Vũ chào hỏi, có thể thấy được Tiêu Vũ bây giờ ở Nguyệt Thần trong cung có bao nhiêu được coi trọng.

Tiêu Vũ đã biết được, vị lão giả này ở trong cung được xưng là tháng núi lão nhân, là Thần Cảnh cấp bậc cường giả.

“Hỏi thần bi, không phải nghe chớ có hỏi.” Tháng núi lão nhân lời nói cao thâm, nói: “Tấm bia này khả năng làm các ngươi lĩnh ngộ tất cả đại đạo đồng thời, cũng là một khối đo lường các ngươi tiến bộ thước đo, trong quá khứ khoảng thời gian này, các ngươi tiến bộ bao nhiêu, đều có thể xuyên thấu qua này bia triển khai.”

Ánh mắt của hắn nhìn mọi người, “này bia là năm đó cung chủ hôn đứng, mà cung chủ vừa đọc bao trùm cửu thiên, các ngươi vô luận tiến bộ bao nhiêu, đều sẽ rơi vào cung chủ trong mắt.”

Các đệ tử đều vô cùng kích động, dù sao Nguyệt Thần nhưng trong truyền thuyết vô thượng chí tôn, có thể được Nguyệt Thần chú ý, dù ai cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

“Được rồi, bắt đầu đi.” Tháng núi lão nhân không nói thêm, để một đám đệ tử bắt đầu ngộ đạo, ánh mắt tất là chuyển hướng về phía Tiêu Vũ bên này, trong mắt ngầm có ý trông chờ.

Các đệ tử bắt đầu lục tục tiến lên, ở bia trước nhắm mắt tĩnh tọa, dùng thần niệm lộ ra, tìm hiểu này bia. Tiêu Vũ ở phía sau quan sát, chỉ thấy những đệ tử kia nhắm mắt sau khi, trong mi tâm nguyên thần đồng thời phát sáng, lộ ra gợn sóng có mạnh có yếu, rõ ràng là lĩnh ngộ cấp độ có điều bất đồng, có sâu có cạn.

“Truyền thuyết, tấm bia này bên trong, ẩn tàng rồi chín tầng đạo ý, đối với đại đạo lĩnh ngộ càng sâu, có thể đạt được cấp độ càng sâu.” Khê Nguyệt Dao ở Tiêu Vũ bên cạnh nói: “Nghe nói tại kia cực kỳ tầng sâu đạo trúng ý, cất dấu cung chủ thần niệm, nếu có thể ngộ đạo tầng thứ này, liền có thể cùng cung ý niệm của bản thân đụng nhau, cách không gặp lại.”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 342: Ngôi Sao Đạo Ý

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Khê Nguyệt Dao cuối cùng lời nói, khiến Tiêu Vũ trong lòng đại động. Nếu này trong bia thật ẩn tàng rồi Nguyệt Thần thần niệm, hắn đích xác có có thể, thông qua này bia, cùng Nguyệt Thần cách không gặp lại.

Chỉ thấy một đám đệ tử ở bia trước ngộ đạo, cấp độ sâu cạn không đồng nhất, không ít người chỉ tìm hiểu chốc lát, liền sắc mặt tái nhợt, như là thừa nhận rồi áp lực cực lớn, lui xuống, không dám tiếp tục.

Như là trước khi luyện thể giống nhau, một đám đệ tử lục tục tiến lên, mỗi người có thể tìm hiểu cấp độ bất đồng, kiên trì thời gian cũng khác biệt.

Tiêu Vũ từ đầu đến cuối không có tiến lên, hắn muốn trước tiên ở bên cạnh nhìn, ý đồ nhìn ra tấm bia này diện mục chân thật. Nhưng tiếc là, đây là Nguyệt Thần hôn đứng thần bi, dùng hắn cảnh giới hôm nay, căn bản là không có cách nhìn thấu.

Khê Nguyệt Dao cũng tiến lên, tìm hiểu hồi lâu, kiên trì thời gian vượt qua tất cả mọi người, cuối cùng cũng vẫn là một lần nữa lui về, đình chỉ tìm hiểu.

“Ngươi cũng không có thể tìm hiểu đến tầng thứ chín gì?” Tiêu

Vũ kinh ngạc nói, Khê Nguyệt Dao thực lực, nghiêm chỉnh mà nói so với Khúc Hàn Nguyệt hoàn toàn không kém bao nhiêu, ở trẻ tuổi bên trong, đã được cho hết sức xuất sắc.

“Cung chủ đại đạo cao thâm khó dò, sao có thể dễ dàng như thế hiểu thấu đáo?” Khê Nguyệt Dao lộ ra cười khổ, nói: “Chỉ sợ cũng liền gập sư huynh, cũng không tham ngộ đến tầng thứ chín.”

Lời này cũng không phải không có lý, dù sao Nguyệt Thần là chân chính vô thượng chí tôn, nếu này bia thực sự là từ nàng hôn đứng, muốn hiểu thấu đáo đến tầng sâu nhất, cơ hồ không có có thể.

“Tiêu Vũ, chỉ còn ngươi.” Nguyệt Sơn lão nhân hướng về Tiêu Vũ xem ra, trong mắt mang theo ý cười hiền lành.

Những đệ tử khác, cũng dồn dập nhìn phía Tiêu Vũ, dù sao lần trước luyện thể thời điểm, Tiêu Vũ nhưng cho tất cả mọi người đều lưu lại ấn tượng khắc sâu. Lần này Khúc Hàn Nguyệt không có tới, tựa hồ liền chỉ có Tiêu Vũ có thể 1 nhìn.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói lời nào, đi tới Vấn Đạo Bi trước, ở chỗ đó, ngồi xuống.

Hắn lộ ra thần niệm, trên người nguyên thần phát sáng, dùng thần niệm rót vào này bia.

“Ông!”

Thời điểm này, Vấn Đạo Bi phát sáng, phía trên chữ viết trên bia đồng thời sáng lên, bắt đầu thần tốc biến ảo.

Này chữ viết trên bia liền đại biểu các loại đại đạo, lúc này cấp tốc biến ảo, nói rõ này đạo ý bị Tiêu Vũ chỗ dẫn ra.

Trong nháy mắt này, Tiêu Vũ tại đây trong bia cảm ứng được nghìn vạn đạo ý, này đại đạo có sâu có cạn, đan xen vào nhau, có vẻ hỗn loạn dị thường. Bất quá đối với người bình thường tới nói,

Chỉ cần có thể tại đây vô số đạo trúng ý tìm tới thuộc về mình cái kia một đạo, liền có thể tiến hành tìm hiểu, đào sâu chính mình đối với này một loại đại đạo giải thích.

“Đại đạo vạn ngàn, lại cũng không hết, ta chỉ cầu thuộc về mình cái kia một đạo.”

Tiêu Vũ không có đối với cái kia vạn ngàn đại đạo quá nhiều tìm hiểu, thần niệm cử động nữa, xúc động trong bia ẩn giấu tầng thứ hai đạo ý.

Vào đúng lúc này, trên tấm bia chữ viết trên bia đột nhiên yên lặng, toàn bộ ảm đạm xuống, chỉ còn lại có một loại đạo văn, còn ở biến ảo.

“Dễ dàng như thế thì ngộ được tầng thứ hai đạo ý?” Nguyệt Sơn lão nhân sâu sắc kinh ngạc.

Khả năng theo vạn ngàn đại đạo bên trong tìm tới thích hợp bản thân, đạo thuộc về mình, cũng không dễ dàng, giống như ở một mảnh sa mạc bên trong, tìm tới một viên bị vùi lấp vàng vậy.

Không biết có bao nhiêu người, liền bị ngăn ở trong tầng thứ nhất.

Nguyệt Sơn lão nhân kinh ngạc chưa qua, Vấn Đạo Bi lại biến, trên tấm bia đạo văn đột nhiên phát sinh vô cùng cường thịnh quang mang. Mặc dù vẫn là chỉ có một loại đạo văn, nhưng ánh sáng lại thắng được vạn loại đạo văn đồng thời hiện lên thời điểm.

Đây là tầng thứ ba đạo ý, tìm được đạo thuộc về mình sau, còn muốn tiến một bước lĩnh ngộ, đem đạo này đi đến mức tận cùng.

Đây cũng là một vô cùng khó khăn quá trình, nhập đạo dễ dàng, tu đạo khó, có thể Tiêu Vũ tựa hồ căn bản không nên lĩnh ngộ, liền đã tại này trên đường đi tới cực hạn.

Kế tiếp, trong bia tầng thứ bốn đạo ý cũng bị chạm đến, lần này, Nguyệt Sơn lão nhân thật sâu bị rung động.

Đây rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt, lại dễ dàng như thế, thì ngộ được này bia tầng thứ tư đạo ý!

Phải biết rằng, này bia nửa đường ý là do Nguyệt Thần lưu lại, cao thâm khó dò, đừng nói Tiêu Vũ tầm thường một Động Hư cảnh, chính là từ Thần Cảnh cường giả tiến lại, cũng không phải người nào cũng có thể hiểu đến trong bia tầng thứ tư đạo ý.

Tuy nói này bia là vì trong cung đệ tử mà đứng, bia nửa đường ý cũng đối ứng những đệ tử kia có khả năng đạt tới cảnh giới, nhưng như Tiêu Vũ khinh địch như vậy liền có thể hiểu đến tầng thứ bốn, nhưng cũng là trước đó chưa từng có.

Hoàn toàn không có cảm nhận được trong lòng mọi người chấn động, chính là cảm nhận được, Tiêu Vũ cũng sẽ không để ý.

Hắn lúc này, một lòng chỉ có hiểu thấu đáo càng tầng sâu đạo ý, muốn nhìn một chút này ngộ đạo trong bia, là có hay không có Nguyệt Thần lưu lại thần niệm.

Hắn là ngày xưa đệ nhất chí tôn, này Vấn Đạo Bi bên trong đạo ý mặc dù cao thâm, nhưng lại há có thể hái được ở hắn? Bàn về đối với các loại đại đạo giải thích, hắn theo không kém gì bất luận người nào.

Lúc này Tiêu Vũ, liền phảng phất đang không ngừng mở ra một tấm vừa một tấm cửa, mỗi nhiều đẩy ra một cánh cửa, hắn tựa hồ liền cách Nguyệt Thần thì càng gần một bước.

Làm Tiêu Vũ thần niệm ở trong bia chảy tới tầng thứ sáu lúc, hắn đột nhiên có chút sững sờ, bởi vì trước mắt hắn xuất hiện, là một hắn vạn phần quen thuộc cảnh tượng.

Hư không mênh mông, quanh thân là ngàn tỉ ngôi sao, hắn ngồi ngay ngắn hư không vô tận ở chỗ sâu trong, có vẻ vô cùng nhỏ bé, phảng phất toàn bộ đất trời, chỉ còn lại có tự thân hắn ta.

“Nơi này là……” Tiêu Vũ tâm tình một trận khuấy động, nơi này, hắn quả thực quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa, này rõ ràng là hắn ngày xưa ngưng tụ ra cái kia một vùng sao trời!

Thế nhưng, vùng sao trời này đều không phải là chân thật, mà chỉ là một loại biến hóa ra đạo ý.

“Tại sao? Tại sao tấm bia này bên trong, lại có cùng ta kiếp trước tu tương tự như vậy đạo ý?”

Tiêu Vũ tâm thần phức tạp, Nguyệt Thần tại sao muốn lưu hắn kiếp trước đạo ý ở tấm bia này bên trong, nàng rốt cuộc muốn làm gì?

Lại về vùng sao trời này, loại kia cảm giác quen thuộc Tiêu Vũ không thể quên mất, nơi này mỗi một ngôi sao, thậm chí chúng nó rải rác vị trí, đối với hắn mà nói, đều là quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa!

Hắn rất muốn thấp trời thét dài, chỉ vì tâm tình của hắn thật sự quá không bình tĩnh.

“Tầng thứ sáu đạo ý, là muốn ta khống chế vùng sao trời này?”

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ tâm tình từ từ bình phục lại, hắn rốt cuộc cũng nhìn ra, vùng sao trời này hoàn toàn không hoàn chỉnh, chỉ là hắn kiếp trước ngàn tỉ ngôi sao bên trong một phần nhỏ.

Mà đây một tầng đạo ý, chính là muốn hắn hoàn toàn nắm giữ mảnh này ngôi sao, hợp lý điều động chư tinh.

Điểm này và không khó giải thích, hắn kiếp trước bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể ngôi sao vô số, muốn phát huy ra này quyết uy lực, mỗi một viên tinh thần vận hành đều phải thập phần hợp lý, không thể xuất hiện sai lệch chút nào, nếu là không cách nào làm được nói, dù cho có này quyết toàn bộ nội dung, cũng muôn vàn khó khăn tu thành.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ gượng hành sử tâm tình của mình giữ vững bình tĩnh, sau đó bắt đầu dùng chính mình thần niệm, di chuyển quanh thân ngôi sao.

Mặc dù đây chỉ là Nguyệt Thần biến hóa ra đạo ý, nhưng hắn trước mặt cảnh giới, muốn khống chế mảnh này ngôi sao, vẫn là có vẻ hơi hết sức, tốc độ cũng biến thành chậm lại.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Ngoại giới, Nguyệt Sơn lão nhân cùng một đám đệ tử chỉ thấy được Tiêu Vũ tĩnh ngồi yên ở đó, Vấn Đạo Bi trên đạo văn, lại sớm biến mất, trở nên thập phần yên tĩnh, ai cũng không nhìn ra, Tiêu Vũ lúc này là tìm hiểu tới trong bia tầng thứ mấy đạo ý.

Mà tại đây cùng thời khắc đó, ở Nguyệt Thần cung nơi sâu xa nhất, làm Tiêu Vũ bắt đầu di chuyển trong bia ngôi sao đạo ý lúc, một bóng người, tựa hồ có cảm giác, bá một tiếng, ngẩng đầu lên.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 343: Đệ 9 Tầng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Nguyệt Thần cung nơi sâu xa nhất, là một mảnh u tĩnh vườn.

Nói là vườn, nhưng kỳ thật vô biên vô hạn, trong vườn không thấy bất kỳ hoa quả, chỉ là có khắp nơi cỏ xanh, xanh lục bát ngát, không thấy cuối.

Một bóng người, xuất hiện ở đây trong vườn, chậm rãi bước mà đến. Nàng đi đến đó vườn trung ương, trong tay chấp nhất một viên hạt giống, nhẹ nhàng bắn ra, hạt giống kia im hơi lặng tiếng không xuống lòng đất, nhưng không thấy có bất kỳ đông tây dài đến.

Làm xong tất cả những thứ này sau, nàng cứ như vậy đứng yên lặng nơi đó, ngơ ngác xuất thần, phảng phất đã hòa vào thiên địa, trở thành trong bầu trời này một phần.

“Owo!”

Gió nhẹ phất qua, vô biên cỏ xanh nhẹ nhàng đu đưa, cũng lay động nàng một con như mực tóc dài, toàn thân áo trắng theo gió vẫy nhẹ, tựa hồ tùy thời có thể theo gió mà đi.

“Ông!”

Đột nhiên, một luồng dị dạng gợn sóng truyền đến, luồng rung động này bất luận người nào đều vô thường phát hiện, chỉ có nàng trước tiên, trong lòng sinh ra ý nghĩ, bỗng nhiên quay đầu lại, hướng về xa xa nhìn tới.

Nàng cặp kia thâm thúy vừa trong sáng như trăng ánh mắt, phảng phất xuyên thấu ngàn tỉ dặm, thấy được vô tận xa xôi một chỗ khác.

“Tinh thần chi đạo, càng bị người xúc động?”

Dung nhan của nàng đẹp đến mức làm người nghẹt thở, lẩm bẩm khẽ nói gian, nhẹ nhàng âm thanh liền như một khúc tiên nhạc, mỗi một chữ đều giống như tươi đẹp nhất nốt nhạc, làm người say mê, quanh thân vạn vật, vào đúng lúc này tựa hồ cũng trở nên lờ mờ, vì đó nghiêng đổ.

Sau một chốc, một loại khác chỉ có nàng có thể cảm nhận được gợn sóng lại truyền đến, trong mắt của nàng vừa là lộ ra kinh ngạc.

“Càng nắm giữ vùng tinh không kia, xúc động ta lưu lại tầng thứ bảy đạo ý?”

Nàng sâu sắc kinh ngạc, cái kia Vấn Đạo Bi bên trong đạo ý là do nàng lưu lại, trong đó thâm ảo, nàng rõ ràng nhất, trong cung đệ tử, càng có người có thể hiểu đến tầng thứ bảy?

Lúc này Tiêu Vũ, cũng không biết chính mình nhất cử nhất động, đã bị cái kia dốc hết thiên địa bóng người chỗ nhìn thấu, hắn toàn tâm toàn ý, không dứt hướng về cấp độ càng sâu đạo ý tìm hiểu.

Tầng thứ sáu là hắn tinh thần chi đạo, không ngăn được hắn, mà tầng thứ bảy đạo ý, mặc dù càng thâm ảo hơn phức tạp, nhưng đối với hắn mà nói, cũng là đồng dạng không tính khó khăn.

Như thế, Tiêu Vũ thuận lợi qua tầng thứ bảy, vừa đạt đến tầng thứ tám đạo ý.

“Này tầng thứ tám, là nguyên thần một đạo?”

Tới tầng này, Tiêu Vũ vừa là cảm giác vạn phần quen thuộc.

Đời trước, hắn thân thể vô địch, khinh thường cửu thiên, mà Nguyệt Thần, tu chính là thần hồn một đạo, cũng chính là nguyên thần.

Nàng âm dương xoay chuyển trời đất thuật, có thể khiến thần hồn không sứt mẻ, cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp. Hắn cùng với Nguyệt Thần 1 sửa thân thể, 1 sửa nguyên thần, là hai loại tuyệt nhiên ngược lại đại đạo, rồi lại có thể bổ sung.

“Tầng thứ tám là nguyên thần chi đạo, chẳng lẽ nàng thật phải tìm truyền nhân? Có thể nàng muốn tìm truyền nhân, vừa vì sao phải lưu lại ta ngôi sao đạo ý?”

Tiêu Vũ nghĩ mãi mà không ra, luôn cảm thấy Nguyệt Thần an bài tất cả những thứ này, đều tất có thâm ý, chỉ là hắn nhất thời không cách nào nhìn thấu.

Thần hồn chi đạo, so với thân thể chi đạo càng khó lĩnh ngộ, nếu không có kiếp trước Tiêu Vũ chạy tới cấp độ kia cảnh giới, này tầng thứ tám đạo ý, cũng là muôn vàn khó khăn hiểu được.

Hắn ở tầng này vừa hao phí hồi lâu, rốt cục, tầng này đạo ý cuối cùng cũng không thể nhốt được hắn, bị hắn phá vỡ, xúc động tầng thứ chín đạo ý.

“Tầng thứ chín bên trong, thực biết cất dấu nàng thần niệm gì?”

Đến một bước này, Tiêu Vũ đột nhiên có chút sốt sắng, một loại khôn kể thấp thỏm, để hắn có loại không dám tiếp tục cảm giác.

Từ biệt vạn năm, hắn việc này đến Nguyệt Thần cung, chính là vì Nguyệt Thần mà đến, thật là đến giờ phút này rồi, biết được sau một khắc có khả năng liền muốn gặp được Nguyệt Thần thần niệm, hắn lại là bắt đầu cảm thấy có chút bất an.

“Này mười ngàn năm, ta thiếu nợ ngươi nhiều lắm!”

Tâm tình của hắn trước đó chưa từng có phức tạp, mắt thấy tầng thứ chín đạo ý đưa tay là có thể chạm tới, hắn tự thân thần niệm, lại là thật lâu không có chảy ra, tiến vào tầng kia.

“Thôi! Đã đã đi đến một bước này, tất nhiên là không có lùi bước lý do, nợ ngươi các loại, ta đều sẽ 11 trả. Kiếp trước bị chết, ta để lại nhiều lắm tiếc nuối, đời này, ta không hy vọng lại có bất cứ tiếc nuối nào!”

Tiêu Vũ do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn là đột nhiên nghiến răng, lộ ra thần niệm, tiến vào trong tầng thứ chín.

“Ầm!”

Hắn tựa như đẩy ra cuối cùng một tấm cửa lớn, mà cánh cửa này, tựa hồ là đã dùng hết hắn hết thảy khí lực, đẩy ra sau khi, phảng phất để hắn đi tới một cái khác hoàn toàn khác nhau không gian.

Tầng thứ chín đạo ý, ở trong đúng là trống trơn một mảnh, chẳng có cái gì cả. Quanh thân vạn dặm xám trắng, không hề có thứ gì, Tiêu Vũ thần niệm phảng phất đi tới vô biên trong hỗn độn, bạch khí mờ mịt, cái gì cũng không nhìn thấy.

“Nơi này chính là tầng thứ chín đạo ý? Nguyệt Thần…… nàng thần niệm?”

Tiêu Vũ trong lòng phát run, không thấy Nguyệt Thần trước, hắn lòng có sợ hãi, thật là đạt đến tầng này đạo ý, không thấy bóng người kia, rồi lại là cảm giác trong lòng vắng vẻ, phảng phất bị mất cái gì quan trọng gì đó.

Trong lòng hắn vô cùng nặng nề, bước bước chân, tại đây tầng thứ chín đạo trúng ý đi tiếp, quanh thân không hề có thứ gì, chỉ có một loại khôn kể cô tịch cảm giác, quanh quẩn trong lòng.

“Này bia cũng là ngươi lập, ngươi làm sao có thể không biết có người hiểu được chín tầng đạo ý? Ngươi vì sao không xuất hiện? Dù cho ngươi đã không muốn nhận được ta, nhưng đã dựng lên này bia, vừa vì sao không đến?”

Tiêu Vũ tâm tình khó chịu không nói ra được, muốn lên tiếng rống to, rồi lại cảm giác một trận vô lực.

Bình thường vô luận gặp phải loại nguy cơ nào, loại nào sóng gió, hắn đều không có giống qua như bây giờ, có một loại nản lòng thoái chí cảm thụ.

“Hây!”

Tâm tình của hắn đang phức tạp, đột nhiên một đạo gió nhẹ thổi qua, làm cho thân ảnh của hắn, nhất thời cứng tại tại chỗ.

Một đạo vô cùng khí tức quen thuộc, xuất hiện ở phía sau hắn, Tiêu Vũ có thể cảm nhận được đối phương thì đứng ở sau lưng hắn cách đó không xa, thậm chí, hắn khả năng ngửi được trên người nàng cái kia cỗ mùi thơm quen thuộc, nhưng giờ phút này hắn lại như định rồi thân thể giống nhau, ngây tại chỗ, làm sao cũng không cách nào xoay người, không cách nào quay đầu lại.

“Mình lập xuống này bia, ngươi là người thứ nhất tham gia tới tầng thứ chín người.”

Phía sau cái kia hờ hững mà thanh âm quen thuộc vang lên, Tiêu Vũ đưa lưng về phía nàng, con mắt lại là đã trở nên đỏ chót, một trận muốn cảm giác muốn rơi lệ, chính là cường đại như hắn, cũng không cách nào ngăn cản.

Hắn thần tốc dùng Thần lực bốc hơi trong mắt hơi nước, phảng phất đã dùng hết khí lực toàn thân, xoay người lại.

Vào mắt, là một đạo thân ảnh màu trắng, rõ ràng gần ngay trước mắt, rồi lại như là xa cuối chân trời. Nàng phảng phất là chân trời một vầng minh nguyệt, là như thế thánh khiết, lại như thế xa xôi, xa không thể vời.

Nhưng mà, thời khắc này, đạo thân ảnh này lại là ẩn ở trong sương mù trắng, mặt mũi của nàng càng nhìn ra mơ hồ không rõ, không thấy hình dáng.

1 vạn năm, rốt cục gặp lại, mặc dù chỉ là một đạo thần niệm, lại ngay cả nàng hình dáng đều không thể nhìn thấy, Tiêu Vũ tâm tình, vừa là nói không nên lời tư vị gì.

“Trên người ngươi, có một loại làm ta thập phần khí tức quen thuộc.” Nguyệt Thần mở miệng lần nữa, âm thanh linh hoạt kỳ ảo, lại cực kỳ xa xưa.

Tiêu Vũ vừa mới có chút bình tĩnh tâm tình vừa là bỗng nhiên rung mạnh, hắn có loại kích động, muốn lớn tiếng hò hét: “Ta là của ngươi chờ đợi mười ngàn năm cửu thiên Tinh chủ, ta đã trở về, đứng ở trước mặt của ngươi!”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 344: Người Thừa Kế?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong lòng hò hét, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không thể hô lên. Ω Δ bách ~ vạn \ nhỏ! Nói lầu. Đứng ở bóng người kia trước mặt, hắn như là đã biến thành một từ đầu đến đuôi người câm, nội tâm chỉ có vạn ngữ, có thể tới cuối cùng, lại là đã biến thành không nói gì.

“Bốp!”

Nguyệt Thần đột nhiên nhẹ nhàng đưa tay, một chỉ điểm ra, Tiêu Vũ trong cơ thể, nhất thời có một đại ngôi sao bay ra, đi đến Nguyệt Thần đầu ngón tay, ở nơi đó nhẹ nhàng vận chuyển.

“Nguyên lai, hành tinh này, là bị ngươi đoạt được, cái kia khí tức quen thuộc, cũng là nguồn gốc từ này.” Nguyệt Thần nhẹ nhàng hít một tiếng, trong thanh âm như là mang theo một chút thất vọng.

Tiêu Vũ biết, Nguyệt Thần là ở trên người hắn cảm nhận được bá thể ngôi sao quyết khí tức, cho nên mới phải cảm thấy vô cùng quen thuộc. Chỉ là nàng cho rằng khí thế ấy gần như nguyên nhân là hành tinh này, nhưng lại không biết, ở trong cơ thể hắn, còn có cái khác vô số ngôi sao, cùng với chân chính bá thể ngôi sao quyết!

“Bốp!”

Nguyệt Thần trong nháy mắt, cái kia một ngôi sao, lại lần nữa bay trở về Tiêu Vũ trong cơ thể. Này mặc dù chỉ là hắn một tia thần niệm, nhưng thông qua đạo này thần niệm, Nguyệt Thần đã có thể nhìn ra rất nhiều.

“Ta bây giờ bá thể ngôi sao quyết, sớm cùng kiếp trước rất khác nhau, dung hợp bất diệt âm dương trải qua. E sợ chính là bởi vì như thế, nàng mới không thể nhìn ra trong cơ thể tồn tại bộ này công quyết.”

Tiêu Vũ trong lòng cũng là thất vọng, nhưng cùng lúc vừa thở phào nhẹ nhõm, trước mặt giai đoạn, hắn và không muốn bị Nguyệt Thần nhận ra.

“Nếu ta chưa chết tin tức truyền ra, e sợ ngoại trừ Mạc Thương ở ngoài, còn có thể có không ít người, không hy vọng nhìn thấy ta sống trở về. Bây giờ dù cho ta đối với nàng cho thấy thân phận, cũng chỉ có thể làm phiền hà Nguyệt Thần cung mà thôi.”

Đời trước vô địch cửu thiên, thân là đệ nhất chí tôn, Tiêu Vũ tin tưởng, không hy vọng hắn trở về quá nhiều người, hơn nữa mỗi một đều không phải là người yếu.

Hắn này đến Nguyệt Thần cung, mặc dù muốn gặp Nguyệt Thần, nhưng càng lớn nguyên nhân bởi vì lo lắng, sợ hãi Nguyệt Thần có nhàn hạ xoàng.

Huống hồ, hắn từ trước đến giờ kiêu ngạo, mặc dù là muốn cùng Nguyệt Thần quen biết nhau, cũng tuyệt đối không phải là dùng trước mặt cảnh giới này, mà là muốn đang trở về ngày xưa đỉnh cao sau khi.

Nếu là bây giờ cho thấy thân phận, liền trở thành hắn đến tìm kiếm Nguyệt Thần phù hộ, dù cho hắn không có tâm tư như vậy, Nguyệt Thần cũng tất nhiên sẽ làm như vậy. Nếu đã biến thành như vậy, đừng nói Nguyệt Thần, chính là liền chính hắn, đều sẽ xem thường chính hắn.

Hắn là ngày xưa vô địch chí tôn, con đường này, hắn muốn tự mình đi, ai cũng không muốn ỷ lại! Đây là hắn thân là ngày xưa đệ nhất chí tôn kiêu ngạo.

“Ngươi đã ngộ được cấp bậc này,

Ta liền ban ơn ngươi 1 công, chỉ mong, ngươi có thể không khiến ta thất vọng, cũng đừng bôi nhọ này 1 công quyết.”

Nguyệt Thần lại một lần nữa mở miệng, duỗi ngón một điểm, ngón tay ngọc nhỏ dài nhọn truyền đến một vệt thần quang, đi vào Tiêu Vũ giữa chân mày.

“Đây là……” Tiêu Vũ nhẹ nhàng chấn động, tâm tình vừa là trở nên vạn phần phức tạp.

Nguyệt Thần truyền đến, rõ ràng là một bộ công quyết, mà bộ này công quyết, đối với hắn mà nói càng quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa, bởi vì, cái kia đúng là bá thể ngôi sao quyết!

Tựa như năm đó, Nguyệt Thần đối với hắn không có ẩn giấu âm dương xoay chuyển trời đất thuật giống nhau, hắn bá thể ngôi sao quyết, đã từng để cho Nguyệt Thần quan sát, lẫn nhau luận đạo, để cầu cảnh giới cao hơn, cho nên Nguyệt Thần cũng nắm giữ này công.

“Nguyên lai Nguyệt Thần muốn tìm truyền nhân, không phải vì chính nàng, mà là cho ta? Nàng muốn truyền không phải là của nàng công quyết, mà là ta bá thể ngôi sao quyết?”

Tiêu Vũ trong lòng mùi vị nghiệm minh, đột nhiên bỗng chốc biết rất nhiều chuyện.

Nguyệt Thần công khai trong chín tầng trời tìm kiếm truyền nhân, tụ tập ở ba ngàn đạo núi, nhưng lại ở ba ngàn đạo trong núi ẩn tàng rồi hắn kiếp trước lưu lại tinh thần lực, và vậy hắn tu chi đạo không nặng thân thể, lại là sẽ đúng giờ dùng luyện thể ao, để trong cung đệ tử luyện thể.

Cái kia Vấn Đạo Bi bên trong, ẩn giấu các loại đạo ý, nói là vì để cho trong cung đệ tử ngộ đạo, nhưng ở trong rồi lại ẩn tàng rồi hắn tinh thần chi đạo.

Nguyên lai tất cả những thứ này tất cả, vốn là để muốn tìm một có thể thừa kế bá thể ngôi sao quyết người!

Đạo sơn tu luyện, hấp thu ẩn giấu tinh thần lực, luyện thể ao luyện thể, cũng là vì tu luyện bá thể ngôi sao quyết, đang vì thân thể đánh hạ cơ sở, Vấn Đạo Bi ngộ đạo, tất là muốn tuyển chọn thiên tư đầy đủ, có năng lực khống chế bá thể ngôi sao quyết chư tinh người!

“Tại sao? Nàng rốt cuộc tại sao muốn làm như thế? Tại sao nhất định phải tìm một có thể thừa kế bá thể ngôi sao quyết người? Nàng rốt cuộc có ý đồ gì?”

Hiểu những thứ này sau đó, Tiêu Vũ trong lòng, lại là xuất hiện càng nhiều nghi hoặc.

Hắn tin tưởng Nguyệt Thần làm như vậy, khẳng định không chỉ là vì để cho bá thể ngôi sao quyết lại xuất hiện cửu thiên, tìm người thừa kế hắn công quyết đơn giản như vậy.

Có thể tu luyện bá thể ngôi sao quyết, có thể làm những gì? Chẳng lẽ muốn bồi dưỡng được một cái khác hắn, đến một lần nữa đoạt lại Nhật Nguyệt cung?

Nhưng nếu như là như thế này, Mạc Thương cũng thu rồi một đệ tử, cũng tu luyện bá thể ngôi sao quyết. Còn nữa, dù cho Nguyệt Thần thật muốn bồi dưỡng được một cái khác có thể cùng hắn kiếp trước sánh vai người, vậy cần hao phí năm tháng cũng quá rất xưa.

Một vô địch chí tôn, há lại là tốt như vậy bồi dưỡng? Huống chi, trong chín ngày vô số cường giả, cũng không khả năng trơ mắt thấy hắn bồi dưỡng được một người như vậy đến.

Một lát sau, Tiêu Vũ đã hoàn toàn dung hợp Nguyệt Thần ban ơn đến thần quang, chỉ là lại kinh ngạc phát hiện, cái kia ở trong chỉ có bá thể ngôi sao quyết một phần, đều không phải là toàn bộ.

“Kinh này tu luyện gian nan, nếu ngươi có thể chân chính nắm giữ, sau đấy ta thì sẽ ban ơn ngươi đến tiếp sau công quyết.” Nguyệt Thần thu ngón tay lại, nhẹ nhàng nói: “Ngoài ra, ngươi được một ngôi sao, tin tưởng đã cảm nhận được, trong cung còn có cái khác ngôi sao tồn tại.”

Tiêu Vũ biết, Nguyệt Thần ngón tay chính là này hắn kiếp trước lưu lại ngôi sao, nhưng cũng không biết, Nguyệt Thần lúc này nói tới này, là có ý gì.

“Này trong tinh thần, ẩn chứa vô cùng sức mạnh to lớn, ngươi nếu tu luyện này quyết, những ngôi sao kia càng đối với ngươi vô cùng hữu ích.” Nguyệt Thần nhẹ nhàng mở miệng: “Có điều sau này có thể không tìm được những ngôi sao kia, muốn nhìn chính ngươi, ở ngươi và Khúc Hàn Nguyệt bên trong, cuối cùng chỉ có một người, có thể chính thức tiếp tục hoàn chỉnh công quyết!”

Tiêu Vũ cả kinh, nghe tới, Khúc Hàn Nguyệt cũng có thể thừa kế bá thể ngôi sao quyết? Nếu là bởi như vậy, Nguyệt Thần cung thu thập được những ngôi sao kia, đều sẽ trở về Khúc Hàn Nguyệt hết thảy?

Nghĩ kỹ lại, hắn có chút hiểu, Nguyệt Thần trong cung an bài các loại, tựa hồ cũng là vì đào tạo một có thể tu luyện bá thể ngôi sao quyết người đi ra, Khúc Hàn Nguyệt bây giờ chỉ sợ cũng là đạt được bộ phận công quyết, chỉ là hắn còn chưa tu đến tinh thâm, cho nên chưa từng thể hiện ra.

“Nhật Nguyệt cung cùng mấy người kia, chỉ sợ cũng đã bắt tay chuẩn bị.” Nguyệt Thần đột nhiên nhẹ nhàng thở dài: “Bọn họ đoạt được ngôi sao, số lượng vắng mặt ta Nguyệt Thần cung bên dưới, hy vọng ngươi thật có thể nhanh chóng nắm giữ này quyết, không muốn khiến ta thất vọng.”

Đang khi nói chuyện, thân hình của nàng thần tốc lờ mờ, ở đây biến mất. Tiêu Vũ hơi ngẩn ra trong lúc đó,

“Nhật Nguyệt cung cùng mấy người kia, chỉ sợ cũng đã bắt tay chuẩn bị.” Nguyệt Thần đột nhiên nhẹ nhàng thở dài: “Bọn họ đoạt được ngôi sao, số lượng vắng mặt ta Nguyệt Thần cung bên dưới, hy vọng ngươi thật có thể nhanh chóng nắm giữ này quyết, không muốn khiến ta thất vọng.”

Đang khi nói chuyện, thân hình của nàng thần tốc lờ mờ, ở đây biến mất. Tiêu Vũ hơi ngẩn ra trong lúc đó,

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 345: Mâu Thuẫn Tâm Tình

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ suy đi nghĩ lại, cuối cùng cũng không thể nghĩ rõ ràng Nguyệt Thần chỉ rốt cuộc là chuyện gì. Hắn lần này mặc dù gặp được Nguyệt Thần, nhưng cũng chỉ là Nguyệt Thần một tia thần niệm, căn bản không nhìn ra Nguyệt Thần bây giờ trạng thái.

Có điều, chỉ cần Nguyệt Thần mạnh khỏe, vậy liền không cần lo lắng quá mức.

“Tiêu Vũ, như thế nào? Ngươi ngộ được tầng thứ mấy, có từng gặp được cung chủ lưu lại thần niệm?”

Nhìn thấy Tiêu Vũ một lần nữa mở mắt, Nguyệt Sơn lão nhân vẻ mặt trông chờ, đi lên phía trước. Khi đạt tới tầng thứ sáu sau khi, theo ngộ đạo trên tấm bia, liền lại không nhìn ra cái gì biến hóa, cho nên hắn cuối cùng không biết Tiêu Vũ ngộ được tầng thứ mấy.

Tiêu Vũ sửng sốt một chút, giờ mới hiểu được Nguyệt Sơn lão nhân cũng không biết hắn ở trong bia gặp được cái gì, lắc đầu nói: “Này bia thái quá thâm ảo, ta không thể nhìn thấy Nguyệt Thần.”

Nguyệt Sơn lão nhân lộ ra thất vọng, có điều suy nghĩ một chút cũng phải, này bia đến nay cũng không ai có thể hiểu được tầng thứ chín đạo ý, Tiêu Vũ vừa làm sao có khả năng một lần hiểu được?

“Không sao, ngươi đây chỉ là lần đầu tiên hiểu bia, sau đó còn có cơ hội, cố gắng nhiều hơn nói, định có thể được cung chủ chú ý.” Nguyệt Sơn lão nhân đối với Tiêu Vũ an ủi, hắn đối với Tiêu Vũ là càng ngày càng nhìn kỹ.

“Ta nhất định nỗ lực.” Tiêu Vũ gật gù, hắn và không muốn bại lộ hắn thấy qua Nguyệt Thần sự tình, để tránh đưa tới phiền toái không cần thiết.

Hơn nữa bằng hắn bây giờ cảnh giới này, muốn nói có thể một chút có thể hiểu được này bia bên trên chín tầng đạo ý, hơi bị quá mức kinh người.

“Được rồi, mọi người tản đi đi.” Nguyệt Sơn lão nhân tản ra các vị đệ tử, vừa gọi lại Tiêu Vũ, nói: “Tiêu Vũ, ngươi lưu một chút.”

Chúng đệ tử mặc dù hiếu kỳ, nhưng Tiêu Vũ xuất sắc rõ như ban ngày, cũng không nói thêm cái gì, lục tục tản đi. Tiêu Vũ ngạc nhiên nói: “Nguyệt Sơn tiên sinh, tìm ta có việc?”

“Cũng không có việc lớn gì.” Nguyệt Sơn lão nhân cười cười, vỗ vỗ Tiêu Vũ bả vai, nói: “Nơi đây có chút tháng linh châu, ngươi mà cầm.”

Hắn lấy ra một viên không gian minh phù, phù bên trong lại có trên một trăm viên tháng linh châu. Vật ấy có thể lớn mạnh nguyên thần, đặt ở cửu thiên cũng là ít có bảo vật, thuộc về Nguyệt Thần cung chỉ có.

“Nguyệt Sơn tiên sinh, ngươi đây là?” Tiêu Vũ kinh dị không tên, đang yên đang lành này Nguyệt Sơn lão nhân cho hắn như vậy nhiều tháng linh châu làm gì?

“Ngươi không cần suy nghĩ nhiều, phàm là trong cung đệ tử, mỗi một quãng thời gian, đều là tài năng ở trong cung dẫn tới một vài tháng linh châu.” Nguyệt Sơn lão nhân nói: “Thiên tư của ngươi, là ta qua nhiều năm như vậy ít thấy một, này tháng linh châu mặc dù quý giá, nhưng là cần dùng đang đối với địa phương, tài năng biểu lộ ra giá trị của nó.”

“Nhưng này……” Tiêu Vũ vẫn là chần chờ,

Thật lâu chưa gan dạ tiếp nhận.

“Ngươi cũng không cần chối từ, ngươi bây giờ đã là ta trong cung đệ tử, ngươi nếu có thể trưởng thành, cũng là ta Nguyệt Thần cung phúc. Ta làm như vậy kỳ thực cũng không phải cho ngươi, mà là để Nguyệt Thần cung.” Nguyệt Sơn lão nhân vẻ mặt trịnh trọng.

Nói tới cái này phần, Tiêu Vũ cũng là không chối từ nữa, trịnh trọng nhận lấy, nói: “Như thế, vậy thì cảm ơn Nguyệt Sơn tiên sinh.”

“Cố gắng lên.” Nguyệt Sơn lão nhân thoả mãn gật đầu, cười nói: “Ta tin tưởng, dùng thiên tư của ngươi, không bao lâu nữa, nhất định có thể đến cung chủ coi trọng, có lẽ…… ai!”

Hắn nói được nửa câu, vừa không muốn nói, Tiêu Vũ cũng không phải rất rõ ràng hắn rốt cuộc muốn biểu đạt cái gì, chỉ là miễn cưỡng có thể nhìn ra, Nguyệt Sơn lão nhân trong lòng hình như có lo âu.

Có phải hắn đang vì Nguyệt Thần cung mà lo âu?

Trở lại ba ngàn đạo trong núi, Tiêu Vũ đem đoạt được tháng linh châu, toàn bộ dùng ở nguyên thần thứ hai bên trên. Có này trăm viên tháng linh châu, nguyên thần thứ hai trưởng thành mãnh liệt, đã không kém gì Hồn cảnh nhân vật có nguyên thần.

“Trong chín ngày nhiều vô thượng chí tôn, rõ ràng đều đang chuẩn bị cái gì, kể cả Nguyệt Thần đều lòng có lo âu, có thể thấy được cái kia hẳn là rung động chín tầng trời đại sự, nhưng ta thực lực hôm nay……”

Ngồi đàng hoàng ở đạo trong núi, Tiêu Vũ mặc dù muốn tu luyện, lại là làm sao cũng không tĩnh tâm được, luôn cảm giác không lâu sau đó, sẽ phát sinh cái gì kinh thiên động địa đại sự.

Ra sao sự tình, khả năng đồng thời đưa tới Mạc Thương, Nguyệt Thần, còn có mấy vị khác vô thượng chí tôn chung nhau chú ý? Nếu chuyện kia dẫn tới mấy vị này chí tôn đồng thời ra tay, đến lúc đó cửu thiên tất nhiên gặp nạn, sinh linh đồ thán!

So sánh với đó, ngày xưa Thập Châu loạn thế, ở này chí tôn nhân vật trước mặt, căn bản không đáng nhắc tới!

Không lòng dạ nào tu luyện, Tiêu Vũ thần niệm trong lúc vô tình vừa tiến nhập trên người không gian minh phù nội bộ, đi tới cái kia một hơi trong suốt quan tài cổ trước khi.

Tại kia trong quan tài, Lam Thiên Ngữ lẳng lặng ngủ say, bên mép một tia cười yếu ớt, như nhau lúc trước, không từng có chút nào biến hóa.

“Ta đã gặp được nàng, lại là không cách nào cho thấy thân phận, ngươi có hay không trách ta?”

Hắn ngồi ở áo quan vừa, ánh mắt nhu hòa, nhẹ vỗ về Lam Thiên Ngữ cái kia dài nhỏ sợi tóc.

Hắn không thể cùng Nguyệt Thần cho thấy thân phận, cũng là tạm thời không cách nào cứu tỉnh Lam Thiên Ngữ, chỉ có thể làm cho nàng tiếp tục ngủ say.

“Ngươi vốn là của nàng lưu lại một tia tàn hồn biến thành, dù cho nàng có thể cứu ngươi, có thể đến lúc đó, ngươi còn có thể là ngươi sao?”

Tiêu Vũ tâm tình, đột nhiên trở nên trước đó chưa từng có phức tạp, việc này, hắn trước đây chưa bao giờ nghĩ tới, nhưng lần này nhìn thấy Nguyệt Thần, mới khiến cho hắn ý thức được, Lam Thiên Ngữ bất quá là Nguyệt Thần một tia thần hồn.

Nhưng này một tia thần hồn, cũng đã ở Thập Châu luân hồi trăm đời, đã biến thành bây giờ Lam Thiên Ngữ.

Nếu hắn đem Lam Thiên Ngữ trao trả Nguyệt Thần, dù cho Nguyệt Thần có thể đưa nàng cứu tỉnh, nhưng đến lúc đó Lam Thiên Ngữ có thể vừa sẽ biến thành Nguyệt Thần một phần, từ đó sau khi, liền chỉ có Nguyệt Thần, không nữa Lam Thiên Ngữ.

Bọn họ vốn là một người, có thể Lam Thiên Ngữ người này, rồi lại là chân thật từng tồn tại, nếu muốn cứu tỉnh nàng, phải làm cho nàng cùng Nguyệt Thần một lần nữa dung hợp, hóa thành một người, Tiêu Vũ có thể tiếp thu gì?

Có phải coi như Thập Châu quen biết cái kia Lam Thiên Ngữ chưa từng tồn tại? Có phải khiến cho cái kia Lam Thiên Ngữ cứ thế biến mất?

Tiêu Vũ tâm loạn như ma, tới lúc này, lại có một loại không biết như thế nào cho phải cảm giác.

“Có thể lại có những biện pháp khác, nếu ta khả năng trở về ngày xưa đỉnh cao, có thể có thể có biện pháp khác khả năng làm cho ngươi thức tỉnh, mà không cần biến mất!”

Hắn biết mình ý nghĩ này có chút lừa mình dối người, liền tức thì, hắn đúng là không biết như thế nào cho phải, cái này cũng là hắn không dám hướng về Nguyệt Thần cho thấy thân phận một trong những nguyên nhân.

Hắn không biết là nếu muốn Nguyệt Thần cứu Lam Thiên Ngữ, &# 85 hay không mang ý nghĩa Lam Thiên Ngữ muốn một lần nữa cùng Nguyệt Thần trở về làm một thể. Đồng dạng, dù cho Lam Thiên Ngữ sau khi tỉnh dậy, sẽ không biến mất, nhưng tại Nguyệt Thần cùng Lam Thiên Ngữ trong lúc đó, hắn cũng không biết nên làm sao tự xử.

Địch xa xa độc địch học chiến lạnh cát cánh buồm xa

Các nàng vốn là một thể, nhưng bây giờ, rồi lại đã thành hai cái độc lập tồn tại.

Cái này cũng là Tiêu Vũ tâm tình hỗn loạn nguyên nhân vị trí.

“Nhất định sẽ có biện pháp!”

Tiêu Vũ cuối cùng nhìn Lam Thiên Ngữ một chút, đứng dậy, thần niệm thối lui ra khỏi minh phù không gian, quay về trong cơ thể.

“Ta muốn trở nên mạnh hơn, ta muốn sớm ngày trở về đỉnh cao cảnh giới!”

Thấy vậy Nguyệt Thần, thấy vậy Lam Thiên Ngữ, hắn như là nhận lấy lớn lao kích thích, nhắm mắt lại, điên cuồng tu luyện, muốn dùng tốc độ nhanh nhất đến tăng lên mình thực lực.

Bá thể ngôi sao quyết, bất diệt âm dương trải qua, hai công lớn quyết ở trong cơ thể hắn đồng thời điên cuồng vận chuyển.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 346: Đệ 2 Thân Thể

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bá thể ngôi sao quyết, Tiêu Vũ kiếp trước tu luyện mấy trăm ngàn năm, này một bộ công quyết sớm bị hắn hoàn thiện, đạt được hoàn mỹ, khó có thể lại có điều tăng lên, hắn đời này muốn làm, chính là theo kiếp trước tiếp tục tu luyện.

Địch khoa độc thuyền thuật chỗ lạnh lùng sau sườn núi

Mà bất diệt âm dương trải qua, bộ này công quyết thập phần thần bí, Tiêu Vũ lúc trước nhắc tới thời gian, chỉ là một bộ tàn trải qua, bây giờ nó cùng bá thể ngôi sao quyết hợp hai làm một, vừa diễn hóa ra hỗn độn, cảm giác đã đã xảy ra biến hóa cực lớn.

“Kinh này lúc trước tìm được thời gian, chính là tàn trải qua, bây giờ mặc dù vừa tiến một bước, diễn biến hỗn độn, đã xảy ra chất thay đổi, lại vẫn cảm giác không đủ khả năng, còn cần tiến một bước hoàn thiện.”

Kết không xa khoa mới thuyền bóng bờ ruộng tháng lạnh học cánh buồm

Tiêu Vũ cảm giác, bộ kinh văn này tuyệt không đơn giản, liên lụy đến hắn bị chết sau sống lại một chuyện, phảng phất đảo ngược sinh tử.

Hắn quan sát bên trong thân thể tự thân, chỉ thấy kinh này Âm Dương Nhị Khí, hoàn mỹ dung hợp ở trong cơ thể hắn các đại trong tinh thần, khiến trong cơ thể hắn mỗi ngôi sao đều là trong âm có dương, trong dương có dương, và còn kèm theo từng tia từng tia hỗn độn.

“Hỗn độn hóa âm dương, âm dương phân thiên địa, trời sinh sinh vạn vật!”

Tiêu Vũ thấy trong cơ thể này lưu chuyển âm dương cùng hỗn độn khí, lòng có điều ngộ ra, loáng thoáng như là ngộ được cái gì.

Ý thức của hắn, lại một lần chìm vào trên người không gian minh phù. Ở bùa này bên trong, ngoại trừ vẫn ngủ say Lam Thiên Ngữ, còn có quãng thời gian trước tìm kiếm ngôi sao thời gian, bị hắn thu vào trong đó Tiểu Lý, ngoài ra, còn có khác một bóng người.

Thân ảnh kia tĩnh tọa không gian phù bên trong, không nhúc nhích, trên người đã sinh ra cỏ, giống như một vật chết.

Người đá Tiểu Cửu!

Tiêu Vũ thấy vị này người đá, thật lâu không nói gì, dù cho tới hôm nay, hắn cũng không thể nhìn thấu vị này người đá.

Nó sinh ở đại đạo hỗn loạn không vực, nói là sinh linh, cũng không hơi thở sự sống, cũng không linh trí, có thể nói nó là vật chết, nó rồi lại khả năng hoạt động như bình thường, và có thể nghe hiểu Tiêu Vũ lời nói.

Người đá này ở Thập Châu thời gian, thực lực không thể bảo là không mạnh, song khi tới sau chín ngày, nó khó hơn nữa trưởng thành, bây giờ đã xa xa bị Tiêu Vũ bỏ rơi, khó hơn nữa phát huy được tác dụng.

“Ngươi coi lựa chọn tuỳ tùng ta, bây giờ ta lại đưa ngươi đặt nơi đây, mặc ngươi cùng loạn thảo làm bạn, không phải ta không muốn mang ngươi lang bạt, mà là trong chín ngày, cường giả vô số, ngươi chung quy chỉ là một vị người đá, không cách nào tu luyện trưởng thành, nếu là cưỡng bức cùng ở bên cạnh ta, chỉ sợ càng thêm nguy hiểm.”

Hắn nhẹ nhàng mở miệng,

Người đá kia lại ngồi yên lặng, không nhúc nhích, như là triệt để không còn hơi thở sự sống.

“Ai da!” Tiêu Vũ than khẽ một tiếng, nói: “Ta bây giờ phải đệ nhị thân thể, đến tăng thêm một bước bất diệt âm dương trải qua, nếu ngươi nguyện ý làm nhục thể của ta, vậy liền đứng dậy, nếu không phải mong muốn, ta cũng không cho ngươi tiếp tục cùng này loạn thảo làm bạn, liền như vậy thả ngươi đi, mặc ngươi lang bạt, sau này có thể đi tới một bước nào, tất cả xem chính ngươi vận may!”

Hắn lẳng lặng thấy người đá, lần này, người đá như là rốt cục nghe hiểu lời của hắn, nhẹ nhàng chấn động, chầm chậm đứng dậy.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu nói: “Ngươi đã đồng ý, vậy sau này, ngươi chính là của ta đệ nhị thân thể, ngươi và ta từ đây, tuy hai mà một!”

Người đá này vốn là vật chết, về nhớ ngày đó, tựa hồ cũng là bởi vì lây dính khí tức của hắn, mới đã có được sinh mạng đặc thù, vẫn đi theo bên cạnh hắn.

Bây giờ, Tiêu Vũ lựa chọn dùng nó đến coi mình đệ nhị thân thể, cũng coi như chính thức cùng nó trở về làm một thể, tuy hai mà một.

“Bốp!”

Hắn đem người đá theo minh phù bên trong gọi ra, khiến cho nó ngồi ở chính mình một bên khác, sau đó trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, tiếp tục điên cuồng vận chuyển.

"Kinh này có thiếu, ta nếu muốn tu đến tầng thứ càng cao hơn, nhất định phải cầu đổi, hoàn thiện đến tiếp sau. Mặc dù không biết con đường này là đúng hay sai, nhưng nếu muốn sớm ngày trở về ngày xưa đỉnh cao, ta không có lựa chọn nào khác!"

Tiêu Vũ nội tâm kiên định, bất diệt âm dương trải qua chỉ là một bộ tàn trải qua, sửa đến một bước này, đã khó có biến hóa, càng là theo thực lực của hắn tăng lên, kinh này tác dụng thì càng ngày càng nhỏ.

Vì thế, hắn nhất định phải nương tựa theo kiếp trước kinh người từng trải, cùng với đối với thiên địa chư đạo lĩnh ngộ, tiến một bước hoàn thiện kinh này.

Này bộ thứ nhất, chính là phải đem thân thể chia ra làm hai, đem âm dương lực lượng phân cách, 1 thân là âm, 1 thân là dương!

"Ầm ầm ầm ầm!"

Trong cơ thể âm dương lực lượng điên cuồng hoạt động, Tiêu Vũ đem âm dương lực lượng phân ra, khiến trong đó thái dương lực, hết mức hướng về người đá tuôn tới, cái kia thái âm lực, tất là vẫn còn lưu tại trong cơ thể mình.

Quá trình này thập phần dài lâu, Tiêu Vũ lúc này thần niệm đã hoàn toàn cùng người đá liên kết, người đá này bây giờ hắn đệ nhị thân thể, trở thành thân thể hắn một phần.

Thái Âm mặt trời, hai loại tuyệt nhiên ngược lại sức mạnh, bị hắn triệt để phân ra, người đá sửa mặt trời, tự thân sửa Thái Âm.

"Ầm!"

Làm âm dương lực lượng hết mức phân cách, người đá nhẹ nhàng chấn động. Tiêu Vũ thấy vậy, cắn chóp lưỡi, ngưng tụ 1 giọt tinh huyết, nhỏ xuống đến người đá trên người.

“Rắc!”

Địch kẻ thù khoa khoa tình tôn học tiếp tháng kẻ thù Quỷ vâng

Trong giây lát này, người đá bên ngoài thân nứt ra, mảnh đá bóc ra. Trong cơ thể nó thái dương lực, cũng là sức mạnh của sự sống, ở đến Tiêu Vũ 1 giọt tinh huyết sau khi, dùng cái này máu làm trụ cột, tái tạo thân thể.

Thời điểm này, người đá trên người thần tốc dài ra máu thịt, mỗi một đại kinh lạc cũng thần tốc xuất hiện, nối liền cùng một chỗ, chưa qua chốc lát, nó dĩ nhiên hoàn toàn lột đi thạch thân thể, hóa thành chân chính thân thể máu thịt.

Đây là một loại ngưng tụ đệ nhị thân thể cũ pháp, Tiêu Vũ dùng người đá này làm trụ cột, hoàn toàn đưa nó đã biến thành chính mình đệ nhị cỗ nhục thân.

Đây không phải cái gọi là hóa thân, mà là chính thức sinh động, sống sờ sờ 1 cỗ nhục thân.

Làm thân thể ngưng tụ thành, một loại máu thịt liên kết cảm giác tự nhiên mà sinh ra, từ một khắc này trở đi, Tiêu Vũ có hai cỗ nhục thân, hai cỗ nhục thân đều là chân thân, cũng đều là bản tôn, tuy hai mà một.

“Nguyên thần thứ hai thêm đệ nhị thân thể, có thể ngày sau, ta sẽ tái tạo đến một "chính mình" khác cũng khó nói!”

Kết thù kẻ thù kẻ thù Quỷ sau thuật chiến ầm ĩ tình hiện ra sườn núi

Bất diệt âm dương trải qua tràn ngập không biết, mà không biết đại diện biến số, Tiêu Vũ hôm nay đem kinh này chia ra làm hai, hai thân thể đồng tu, nói thật nha, chính hắn cũng không dám khẳng định ngày sau sẽ diễn biến thành ra sao.

Kết thù kẻ thù kẻ thù Quỷ sau thuật chiến ầm ĩ tình hiện ra sườn núi “kinh này lúc trước tìm được thời gian, chính là tàn trải qua, bây giờ mặc dù vừa tiến một bước, diễn biến hỗn độn, đã xảy ra chất thay đổi, lại vẫn cảm giác không đủ khả năng, còn cần tiến một bước hoàn thiện.”

Nhưng có thể khẳng định là, bộ này tàn trải qua ngày sau sẽ càng ngày càng lớn mạnh, có thể tu đến cực điểm thời gian, thật có thể làm được đảo ngược sinh tử cũng khó nói.

“Bốp!”

Đệ nhị thân thể ngưng tụ thành, Tiêu Vũ cũng tương đương đem chính mình lực lượng của thân thể chia làm hai nửa, bây giờ hắn hai cỗ nhục thân thực lực đều mất giá rất nhiều, bất quá hắn tin tưởng, tất cả những thứ này đều đáng giá.

Chỉ cần ngày sau hai thân thể đồng thời trưởng thành, đến lúc đó thực lực của hắn biến hóa, tuyệt đối không phải một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, hai đạo đều là chân thân, thực lực chỉ có thể so với chiến chữ ấn biến hóa ra chín đạo hóa thân càng mạnh mẽ hơn.

“Bất diệt âm dương trải qua tồn tại nhiều lắm độ khả thi, cũng tồn tại quá khó lường mấy, còn cần không dứt hoàn thiện, đệ nhị thân thể chỉ vì thế trải qua, bá thể ngôi sao quyết, còn là chỉ do ta chủ thân tu luyện.”

Thuyền không mới địch thuật chiến dương vâng quá tinh

Tiêu Vũ trong lòng đã có ý nghĩ, bất diệt âm dương trải qua còn cần không dứt diễn biến hoàn thiện, phân ra đệ nhị thân thể, chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

Khi thật sự hoàn thiện kinh này lúc, bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết tài năng chính thức hợp hai làm một, chỉ có như vậy, hắn có thể chính thức vượt qua kiếp trước!

Quyển sách đến từ

Chương 347: Khúc Hàn Nguyệt Xuất Quan

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dùng đệ nhị thân thể vừa vận hành mấy lần bất diệt âm dương trải qua, cảm giác vận chuyển càng ngày càng thông thuận, Tiêu Vũ lúc này mới một lần nữa mở mắt, đem đệ nhị thân thể thu vào minh phù trong vòng.

“Thân thể chia ra làm hai, mặc dù nhục thể của ta cường độ vì vậy mà hao tổn một nửa, nhưng chỉ cần một ít thời gian, liền có thể khôi phục lại.”

“Một khi đệ nhị thân thể trưởng thành, hai thịt heo thân thể cùng xuất hiện, một chủ Thái Âm, một chủ mặt trời, sức chiến đấu chắc chắn tăng lên mấy lần.”

Tiêu Vũ vừa yên lặng ở trong đầu suy diễn một lần, cảm thấy đem bất diệt âm dương trải qua chia ra làm hai cũng không có cái gì vấn đề quá lớn, lúc này mới ngừng tay.

Này trải qua sơ bộ phân chia mặt trời cùng mặt trời, trưởng thành còn cần một ít thời gian, hắn ở những ngày tiếp theo bên trong, lại đang đạo trong núi yên lặng tu luyện, củng cố sơ phân bất diệt âm dương trải qua, thân thể lực lượng, cũng dần dần khôi phục.

Thuyền khoa khoa phương xa địch xem kỹ bờ ruộng lạnh Quỷ lông chim chiến

Lại qua mấy tháng, trong cơ thể hắn linh tuyền, mở ra ra bảy thanh, trong cơ thể ngôi sao số lượng cũng là đạt được bảy triệu, khoảng cách ngàn vạn số lượng càng ngày càng gần.

Trăm vạn cùng ngàn vạn, đó là một loại biến chất, đối với thực lực của hắn lại có long trời lở đất ảnh hưởng.

Địch kẻ thù không không tình tôn xem kỹ chiến ầm ĩ khốc khoa ngón tay

“Trước đây ta không dám tùy ý triển lộ trong cơ thể ngôi sao, nhưng bây giờ ở Nguyệt Thần trong cung đạt được một phần bá thể ngôi sao quyết, dù cho ngày sau ta triển lộ này công, cũng sẽ không lôi kéo người ta hoài nghi.”

Tiêu Vũ cực kỳ thoả mãn, hắn dù sao chủ tu chính là bá thể ngôi sao quyết, có thể không vận dụng này quyết, đối với thực lực của hắn ảnh hưởng rất lớn.

Ngày xưa nếu hắn cũng tương tự khả năng không chút kiêng kỵ sử dụng bộ này công quyết, mặc dù có tu vi chênh lệch, hắn cũng tuyệt đối sẽ không so với Tiêu Nhược Thần yếu.

“Có điều Nguyệt Thần chung quy chỉ là ban cho ta bộ phận tàn trải qua, hơn nữa dù cho ta đạt được bá thể ngôi sao quyết, nhanh như vậy thì tu luyện đến nước này, chỉ sợ cũng không có người tin tưởng, sau đó vẫn không thể toàn bộ hiển lộ.”

Tôn khoa kẻ thù khốc kết thuật từ dương học kẻ thù chút nào

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ đi tới Nguyệt Thần cung, đã trôi qua một năm có thừa. Này thời gian một năm, đối với đã đạt được Thánh cảnh, sống lâu xa xưa tu luyện người mà nói, tựa như một cái nháy mắt.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, không đáng giá tiền nhất, chính là thời gian.

“Ầm!”

Ngày hôm đó, một luồng kinh người gợn sóng đột nhiên truyền đến, dẫn tới trong cung đệ tử không dứt kinh hô.

Địch kẻ thù kẻ thù khoa tình thuyền học tiếp lạnh sớm khốc thi

Một luồng áp lực cường đại, từ trong hư không nhộn nhạo lên, làm cho người kinh hãi.

“Gặp sư huynh xuất quan, đi vào phá hư cảnh giới, trở thành Đại Thánh!”

“Khí tức thật là mạnh, gặp sư huynh quả nhiên thiên tư kinh người, lúc này mới vừa mới đột phá, khí tức đã ép thẳng tới Thần Cảnh!”

Mỗi cái phương hướng gian truyền đến từng trận kinh hô, tất cả mọi người kinh thán không thôi.

Ngày hôm đó, Khúc Hàn Nguyệt đi ngang qua xuất thế, trên người chín thanh linh tuyền hoàn toàn ẩn đi, thu ở trong cơ thể, cả người hào quang ngút trời, như là một vị vô địch Chiến Thần.

Động Hư cùng phá hư, đây là hoàn toàn khác biệt hai cái cảnh giới, Khúc Hàn Nguyệt bực này thiên chi kiêu tử, một khi đột phá, tu vi liền đến gần vô hạn Thần Cảnh, khí tức cường đại khiến không ít người đều cảm thấy run rẩy.

“Phá hư? Phá tan vô căn cứ, nhìn thấy luân hồi!” Tiêu Vũ nhìn xa khí tức truyền đến phương hướng, nhẹ nhàng tự nói.

Khúc Hàn Nguyệt đột phá, nghĩ đến Tiêu Nhược Thần cùng Ngao Tu những người kia, cũng không thể so với Khúc Hàn Nguyệt không đều nhiều lắm. Hơn nữa Nguyệt Thần đã từng nói, hắn muốn chiếm được kiếp trước toàn bộ ngôi sao, đối thủ lớn nhất, chính là Khúc Hàn Nguyệt.

Trong bọn họ, cuối cùng chỉ có một người, có thể có được những ngôi sao kia.

“Bốp!”

Khúc Hàn Nguyệt bế quan gần một năm, một khi xuất quan, liền bá một tiếng, bay đi ba ngàn đạo hướng về.

“Ầm!”

Đạo trong núi đại đạo lực lượng lộ ra, Khúc Hàn Nguyệt thẳng đến ở chỗ sâu trong, càng muốn bắt đầu đối với trung gian toà kia cao nhất đạo sơn, phát động công kích.

“Gập sư huynh muốn làm gì? Hắn muốn đăng đệ một đạo núi?”

“Quá mạnh, hắn vốn là phần đông trong hàng đệ tử, gần gũi nhất đạo thứ nhất núi người, bây giờ đột phá, thực lực càng mạnh không biết bao nhiêu lần, muốn xung kích, cũng là có thể thông cảm được.”

Đạo trong núi tu luyện đệ tử vừa là trông chờ, vừa là hưng phấn, dù sao toà kia đạo thứ nhất núi, nhưng tất cả mọi người mục tiêu cuối cùng nhất, nếu có thể đăng đỉnh, liền có thể chiếm được Nguyệt Thần coi trọng, thậm chí có hi vọng trở thành Nguyệt Thần truyền nhân.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đạo thứ nhất trong núi, đại đạo lực lượng không dứt nổ vang, truyền ra gợn sóng cực kỳ kinh người. Đó là Khúc Hàn Nguyệt đang đối kháng với trong núi đại đạo lực lượng, leo về phía trước.

Xa xa nhìn tới, trong núi không thấy Khúc Hàn Nguyệt bóng người, nhưng từng trận kinh người gợn sóng, lại là khiến phần đông đệ tử biến sắc, tất cả mọi người ai cũng vì đó sợ hãi.

“Hắn muốn thành công.” Một bóng người, im hơi lặng tiếng, không biết lúc nào xuất hiện ở Tiêu Vũ bên cạnh.

Tiêu Vũ khẽ run lên, quay đầu đi, liền gặp cái kia một bóng người ngay ở vài thước có hơn, nhưng thủy chung làm cho người ta một loại vô cùng xa xôi khoảng cách cảm giác, thân hình mơ hồ, không nhìn thấy hình dáng, lại tựa hồ như nhất cử nhất động, đều có thể làm vạn vật cũng vì đó thất sắc.

“Hơi thở của ngươi, tựa hồ phát sinh ra biến hóa.” Cái kia thân ảnh mơ hồ xoay người lại, không nhìn thấy dung nhan, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được một đạo làm người kinh tâm động phách ánh mắt, tựa hồ khả năng nhìn thấu tâm thần của người ta.

Kết không không không Quỷ địch bóng tiếp cô cát thi tình

Tiêu Vũ có tu bá thể ngôi sao quyết, Nguyệt Thần vốn nên có thể một chút nhìn thấu, lại là bởi vì bất diệt âm dương trải qua cùng hỗn độn khí tồn tại, để Nguyệt Thần không cách nào nhìn thấu.

Bây giờ hắn bất diệt âm dương trải qua chia ra làm hai, phân chia Thái Âm mặt trời, khí tức tự nhiên đã xảy ra biến hóa to lớn, mà loại biến hóa này, mà ngay cả Nguyệt Thần nhất thời đều nhìn không thấu.

Đương nhiên, Tiêu Vũ tin tưởng đó là Nguyệt Thần không có theo dõi ý tứ, nếu không dùng Nguyệt Thần tu vi, ở trước mặt nàng, hắn căn bản là không có cách ẩn giấu bất kỳ bí mật.

Trước mắt cái kia một bóng người, tựa hồ cũng chỉ là Nguyệt Thần một tia thần niệm, nàng trong một ý nghĩ, có thể ở bất kỳ ngóc ngách nào xuất hiện, chỉ là nàng đột nhiên tiến lại, Tiêu Vũ nhất thời cũng không biết rõ mục đích của nàng.

"Đoành!"

Đạo thứ nhất núi không dứt nổ vang, Khúc Hàn Nguyệt ở trong núi lên đến cao hơn, khoảng cách chính thức đăng đỉnh đã không xa.

Kết không kẻ thù kẻ thù Quỷ kết xem kỹ bờ ruộng cô chút nào phong xuyên qua

"Ai da!" Đột nhiên, Nguyệt Thần khẽ thở dài một cái, mờ ảo thân hình ở biến mất tại chỗ, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Nàng tới lui như gió, tới đột nhiên, đi được càng đột nhiên, dù cho Tiêu Vũ biết nàng rất sâu, cũng không hiểu nàng này vừa hiện thân, rốt cuộc là dụng ý gì.

"Bao nhiêu vạn năm, ta tựa hồ chưa từng có chính thức hiểu qua ngươi." Hắn thấy Nguyệt Thần biến mất địa phương, ngơ ngác xuất thần, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến.

"Đoành!"

Cuối cùng một tiếng nổ vang, đạo thứ nhất núi triệt để an tĩnh đi xuống, ngay sau đó bắt đầu từ mỗi cái phương hướng bên trong, truyền đến từng trận tiếng hô.

"Gập sư huynh thành công, đăng đỉnh đạo thứ nhất núi!"

Địch kẻ thù khoa không chỉ tôn bóng chỗ ầm ĩ tình tiếp địch

"Mặc dù đã sớm biết, gập sư huynh tất sẽ là cái thứ nhất đăng đỉnh ngọn núi này người, nhưng cũng không nghĩ tới lại tới nhanh như vậy!"

Địch kẻ thù khoa không chỉ tôn bóng chỗ ầm ĩ tình tiếp địch “trước đây ta không dám tùy ý triển lộ trong cơ thể ngôi sao, &# 85 nhưng bây giờ ở Nguyệt Thần trong cung đạt được một phần bá thể ngôi sao quyết, dù cho ngày sau ta triển lộ này công, cũng sẽ không lôi kéo người ta hoài nghi.”

“Đạo thứ nhất núi bị người đăng đỉnh, cung chủ tu vi thông thiên, nhất định cũng cảm giác được!”

Mọi người kích động, mặc dù không phải là chính mình thông qua, nhưng tâm tình cũng không cách nào bình tĩnh, nhìn về nơi xa đạo thứ nhất núi, tựa như chính mình thông qua được giống nhau.

“Bốp!”

Làm Khúc Hàn Nguyệt đăng đỉnh đạo thứ nhất núi, một vệt thần quang, từ Nguyệt Thần cung ở chỗ sâu trong mà đến, bao phủ đạo thứ nhất núi đỉnh núi. Thần quang thánh khiết, ở tia sáng kia cuối, tựa hồ mơ hồ có thể thấy được một đạo mờ ảo xuất trần bóng người, thoạt nhìn mơ hồ không rõ, lại làm như có thể dốc hết vạn vật.

“Cung chủ, là cung chủ!”

“Cung chủ hiện thân, gặp sư huynh thiên tư, lại đem cung chủ đều kinh động!”

Trong cung đệ tử lại một lần nữa kích động lên, mặc dù chỉ là xa xa nhìn thấy một cái bóng, lại muốn điên cuồng, không có một người khả năng giữ vững bình tĩnh.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 348: Không Biết Nơi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nguyệt Thần hiện thân, mặc dù chưa từng tự thân tới, nhưng vệt hào quang kia bao phủ đạo thứ nhất núi. Thời điểm này, đạo kia trong núi mơ hồ truyền đến từng trận thật lớn tụng kinh tiếng, làm như có vô số sinh linh, tại kia trong núi khen ngợi đạo.

Thuyền không không xa độc sau bóng bờ ruộng cô ta xa không

Thanh âm kia cổ điển rộng rãi, phảng phất ẩn chứa vô thượng chân lý, khiến người ta sau khi nghe được, như muốn vũ hóa phi thăng vậy.

“Cung chủ ở hướng về gặp sư huynh truyền đạo?”

“Trời ạ, có thể được cung chủ tự mình truyền đạo, này là bao lớn vận may!”

“Đạt được cung chủ tự mình truyền đạo, từ đó sau khi, trong cung còn có ai có thể cùng gặp sư huynh một hồi?”

Các đệ tử rung động thật sâu, cũng là hưng phấn, vừa là hâm mộ. Nguyệt Thần nhưng là chân chính vô thượng chí tôn, khả năng cho hắn chỉ điểm một lần, liền đầy đủ làm người được lợi một đời. Khúc Hàn Nguyệt đến Nguyệt Thần tự mình truyền đạo, không có gì bất ngờ xảy ra, nhất định có thể trưởng thành lên thành một gã mạnh mẽ chí tôn, tiền đồ không thể đo lường.

“Đây là bá thể ngôi sao quyết? Không, đây là mặt khác một bộ công quyết!”

Tiêu Vũ xa xa nghe đạo trong núi truyền đến nói tiếng, tâm tình phức tạp. Bất chợt vừa nghe bên dưới, đường lớn kia thanh âm tựa hồ thuộc về bá thể ngôi sao quyết, nhưng sau một chốc, hắn vừa phát hiện trong đó chỗ bất đồng.

Chỉ tốt ở bề ngoài, cái kia phảng phất là một loại khác cao thâm đại đạo, cùng tinh thần chi đạo có quan hệ, lại không phải của hắn bá thể ngôi sao quyết.

“Nguyệt Thần truyền cho hắn đạo này, là hy vọng hắn khả năng khống chế Nguyệt Thần trong cung cất giấu những ngôi sao kia gì?”

Tiêu Vũ mơ hồ hiểu Nguyệt Thần dụng ý, hắn bá thể ngôi sao quyết, đều không phải là người người có thể tu luyện, Khúc Hàn Nguyệt liền rõ ràng không thích hợp bộ này công quyết, nếu là cưỡng cầu, dù cho miễn cưỡng có thể tu luyện, cũng khó có tác dụng lớn.

Thuyền khoa không mới kết học chỗ dương cho nên vâng

Nhưng Nguyệt Thần lại truyền một loại khác đề cập tinh thần chi đạo công quyết, tựa hồ là muốn cho Khúc Hàn Nguyệt dùng cái này đạo khống chế hắn kiếp trước lưu lại những ngôi sao kia.

“Này là của nàng chuyên môn làm Khúc Hàn Nguyệt khai sáng công quyết? Cùng bá thể ngôi sao quyết cùng loại, rồi lại không hoàn toàn giống nhau, càng thêm thích hợp Khúc Hàn Nguyệt.”

“Nàng không tiếc mở ra như thế công quyết, cũng phải để Khúc Hàn Nguyệt khống chế ta kiếp trước những ngôi sao kia? Rốt cuộc muốn làm gì?”

Tiêu Vũ ngơ ngác xuất thần, chỉ cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu Nguyệt Thần ý nghĩ, không rõ hắn kiếp trước lưu lại những ngôi sao kia, rốt cuộc có chỗ lợi gì.

Mặc dù những ngôi sao kia,

Mỗi một viên đều có thể so với chí tôn khí, nhưng đạt được Nguyệt Thần cảnh giới cỡ này sau, những ngôi sao kia căn bản đã không tính là gì, rồi lại vì sao đáng giá Nguyệt Thần phí sức như thế, muốn cho trong cung đệ tử khống chế những ngôi sao kia.

Hơn nữa ngoại trừ Nguyệt Thần ở ngoài, tựa hồ Nhật Nguyệt cung Mạc Thương, còn có cái khác các giới vô thượng chí tôn, đối với hắn cũng những ngôi sao kia thập phần để ý.

“Đoành!”

Đại đạo có tiếng kéo dài hồi lâu, cuối cùng rốt cục hoàn toàn biến mất, đạo thứ nhất núi quay về bình tĩnh, Khúc Hàn Nguyệt khí tức, cũng biến mất theo.

Nguyệt Thần cung ở chỗ sâu trong lộ ra quang mang lờ mờ, Nguyệt Thần cái kia vô cùng xa xôi bóng người, cũng chầm chậm ảm đạm xuống.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thiên địa vừa mới yên lặng, ba ngàn đạo núi đột nhiên chấn động kịch liệt, mấy chục hột ngôi sao to lớn, không biết từ chỗ nào bay ra, hóa thành lưu quang, phóng hướng chân trời cuối.

“Đó là Tinh chủ ngôi sao!”

Mọi người kinh hô, chỉ thấy cái kia mấy chục ngôi sao lớn chợt lóe lên, sau một khắc, liền ở trong hư không biến mất, không thấy tung tích.

“Những ngôi sao này, bị Nguyệt Thần ban cho Khúc Hàn

Nguyệt?” Tiêu Vũ trong lòng sinh ra ý nghĩ, nhìn xa phía chân trời cuối. Hắn luôn cảm giác, có chuyện gì, sắp xảy ra.

Ba ngàn đạo núi quay về bình tĩnh, toàn bộ Nguyệt Thần cung cũng đều yên tĩnh lại.

“Khúc Hàn Nguyệt đi rồi, mang tới Tinh chủ 28 ngôi sao lớn, rời đi Nguyệt Thần cung.” Nguyệt Sơn lão nhân nhanh nhẹn bay tới, rơi xuống Tiêu Vũ bên cạnh người, thần sắc phức tạp.

Địch kẻ thù khốc kết học chiến tháng từ cháu ta

“Đi rồi? Đi nơi nào?” Tiêu Vũ cả kinh, trong lòng có loại trực giác mãnh liệt, Khúc Hàn Nguyệt lần đi, còn mang tới hắn kiếp trước ngôi sao, cùng hắn trong lúc đó tất nhiên có mật thiết liên quan.

“Đã đi một, có thể sẽ khiến cho cửu thiên biến đổi lớn địa phương, hắn nếu có thể tranh đến, thì lại tương lai có thể vô địch cửu thiên, nhưng nếu vô pháp tranh đến, cũng có thể vĩnh viễn không cách nào trở về!”

Tôn không không tâm tình bóng chiến ầm ĩ chiến lạnh ta

Nguyệt Sơn lão nhân thần sắc phức tạp, nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Cung chủ để cho ta nhắn cho ngươi, trong cung ngôi sao, còn để lại một nửa, nếu là ngươi khả năng nắm giữ cung chủ ban ơn ngươi công quyết, và đột phá đến phá hư cảnh giới, những ngôi sao kia liền thuộc về ngươi, tới lúc đó, ngươi mới có tư cách, đi Khúc Hàn Nguyệt bây giờ chỗ đi địa phương.”

Nguyệt Sơn lời của lão nhân, để Tiêu Vũ trong lòng phức tạp hơn. Hắn dám khẳng định, chỗ đó tất nhiên cùng hắn có quan hệ, nhưng hắn lại là liên tưởng không đến vậy rốt cuộc là địa phương nào.

Thế nhưng, chỗ đó không hề nghi ngờ, đối với hắn thập phần quan trọng, mà bọn họ muốn tranh vật kia, đối với hắn cũng tất nhiên sẽ có sâu xa ảnh hưởng.

“Tu vi! Tu vi!” Tiêu Vũ nắm chặt nắm đấm, đối với tự thân cảnh giới, lại một lần nữa cảm giác được bất mãn.

Khúc Hàn Nguyệt lên đường, đi một không biết nơi, có thể tưởng tượng, người của thế lực khác, tỷ như Tiêu Nhược Thần, hơn nửa cũng đã nhích người, đi ở trước mặt hắn.

“Ta nhất định phải tìm được Nguyệt Thần tán thành, hướng về nàng bày ra trong cơ thể ta bá thể ngôi sao quyết!”

Những ngày tiếp theo bên trong, Tiêu Vũ giống như giống như điên cuồng, ở mỗi một tòa đạo trong núi, dựa vào bá thể ngôi sao quyết cùng trong núi ẩn giấu kiếp trước ngôi sao, điên cuồng tu luyện.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hắn ngưng tụ ngôi sao, đem sao trời tế ra ngoài thân thể, phần đông ngôi sao bên trong lộ ra khí tức mênh mông cuồn cuộn bát phương, cả kinh quanh thân chúng sơn người đều không thể an tâm tu luyện.

“Bá thể ngôi sao quyết? Trời ạ, Tiêu Vũ lại tu thành bộ này công quyết!”

Kết không xa xa tình sau xem kỹ bờ ruộng lạnh bóng tình xuyên qua

“Hắn phải đi Tinh chủ kiếp trước đường gì? Đúng rồi, này công quyết nhất định là cung chủ ban cho hắn!”

Kết không xa xa tình sau xem kỹ bờ ruộng lạnh bóng tình xuyên qua Tiêu Vũ ngơ ngác xuất thần, chỉ cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu Nguyệt Thần ý nghĩ, không rõ hắn kiếp trước lưu lại những ngôi sao kia, rốt cuộc có chỗ lợi gì.

Khắp nơi đệ tử hết hồn. Tiêu Vũ trước đây muốn cố ý ẩn giấu kinh này, nhưng đạt được Nguyệt Thần ban tặng, bây giờ rốt cục có thể lớn mật hiển lộ.

Nhưng mà, hắn cũng không dám thái quá, không có lập tức đem hết thảy ngôi sao lấy ra, phải từ từ bày ra. Dù sao hắn theo Nguyệt Thần nơi đó tìm được, chỉ là một phần bá thể ngôi sao quyết.

Ở Tiêu Vũ điên cuồng tu luyện, từng điểm từng điểm bày ra bá thể ngôi sao quyết trong khoảng thời gian này, hắn thường xuyên có thể cảm giác đến một đạo hư vô ánh mắt, không biết tồn tại ở nơi nào, nhưng thủy chung yên lặng chú ý hắn.

Tôn xa không độc địch hận chiến tháng chút nào mới sớm

Hắn biết đó là Nguyệt Thần, nhưng cũng biết, Nguyệt Thần chú ý hắn, không phải là bởi vì nhìn ra thân phận của hắn, mà là đối với hắn rốt cuộc có thể không nắm giữ bá thể ngôi sao quyết, ôm ấp một loại trông chờ.

Nhưng loại này trông chờ, cũng là bởi vì hắn kiếp trước thân phận.

“Tiến bộ của ngươi, vượt quá dự liệu của ta.” Ngày đó, Nguyệt Thần ở đạo trong núi hiện thân, thân hình vẫn như cũ mơ hồ mờ ảo.

Đây chỉ là nàng một tia thần niệm, đều không phải là thân phận thật sự.

“Không biết ta có hay không có tư cách, tìm được còn lại công quyết?” Tiêu Vũ mở miệng, hắn phải ở Nguyệt Thần nơi đây tìm được hoàn chỉnh bá thể ngôi sao quyết, tài năng danh chính ngôn thuận sử dụng bộ này công quyết, mà không cần lo lắng gây nên người khác hoài nghi.

“Khi ngươi khả năng đăng đỉnh đạo thứ nhất núi, ta thì sẽ ban ơn ngươi đến tiếp sau công quyết.” Nguyệt Thần nhẹ nhàng gật đầu, ngữ khí hờ hững không gợn sóng.

Nhưng mà, nàng cái kia trong mơ hồ mơ hồ có thể thấy được thâm thúy ánh mắt, lại khiến Tiêu Vũ có chút run sợ cảm giác, tựa hồ đang đôi mắt này trước mặt, hắn cái gì cũng không cách nào ẩn giấu.

“Có phải nàng đã đã nhận ra cái gì?” Tiêu Vũ trong lòng ẩn có bất an.

Quyển sách đến từ

Chương 349: Động Hư Viên Mãn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối mặt Nguyệt Thần cặp kia thâm thúy con ngươi, Tiêu Vũ đột nhiên cảm giác thân phận của mình đã bị nàng nhìn thấu.

Ngẫm nghĩ đoạn này thời gian, hắn mặc dù chỉ là đem trên người tinh thần lực từng bước thể hiện, nhưng trước lúc này, có rất nhiều nơi kỳ thực đều có thể bại lộ thân phận của hắn.

Tỷ như, ở ngộ đạo bia trước, hắn khả năng nắm giữ trong bia ngôi sao đạo ý, vốn là không hợp lý. Hơn nữa khoảng thời gian này, hắn bá thể ngôi sao quyết bày ra tốc độ, tựa hồ cũng có chút quá nhanh, nếu như hắn thực sự là bắt đầu lại từ đầu tu luyện Nguyệt Thần ban tặng một bộ phận kia công quyết, căn bản sẽ không có nhanh như vậy tiến cảnh.

Đạt được Nguyệt Thần cảnh giới cỡ này, một điểm nhỏ xíu kẽ hở, liền đủ khiến nàng thấy rõ toàn bộ.

“Nghe nói, trước ngươi cùng Tiêu Nhược Thần từng giao thủ?” Nguyệt Thần ánh mắt sâu xa, không thấy khuôn mặt, cặp mắt kia, lại phảng phất xem thấu Tiêu Vũ nội tâm.

“Trước khi cướp đoạt Tinh chủ ngôi sao lúc, từng một trận chiến.” Tiêu Vũ trong lòng phát run, cũng là lo lắng bị Nguyệt Thần nhìn thấu, rồi lại ẩn có vài phần trông chờ, thập phần mâu thuẫn.

“Tiêu Nhược Thần là Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử, lại có thần mặt trời thể, nhìn chung cửu thiên mấy trăm ngàn năm, chính thức thích hợp tu luyện bá thể ngôi sao quyết, nhiều năm như vậy chỉ có một mình hắn.”

Nguyệt Thần ánh mắt sâu xa, u u ngữ đạo: “Ngươi bây giờ cũng đã bắt đầu tu luyện bá thể ngôi sao quyết, theo ý của huynh, hắn sửa chữa này quyết, thực lực như thế nào?”

Tiêu Vũ không biết là Nguyệt Thần hỏi hắn này là có ý gì, nàng tựa hồ có vài phần thử ý tứ ở bên trong. Hắn không dám khinh thường, cẩn thận nói: “Bá thể ngôi sao quyết đã được xưng là cửu thiên công thứ nhất, tự nhiên mạnh mẽ, mà hắn có thần mặt trời thể, thân thể trời sinh mạnh mẽ, đang cùng kinh này phù hợp, cùng cảnh trong vòng, ít có địch thủ.”

Câu trả lời của hắn trung quy bên trong khoảng cách, Nguyệt Thần sâu sắc thấy hắn, thật lâu không nói, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Tiêu Vũ bị nhìn thấy trong lòng bất an, qua hồi lâu, Nguyệt Thần mới còn nói thêm: “Vô địch không phải công quyết, mà là người!”

Một câu nói, nói tới Tiêu Vũ trong lòng rung mạnh, trên mặt cũng không dám có bất kỳ vẻ kinh dị.

Vô địch không phải công quyết, mà là người! Câu này, là hắn từng đối với Nguyệt Thần nói qua một câu nói, kiếp trước hắn tin chắc tự thân mạnh mẽ mới là tất cả, vì thế liền binh khí cũng không cần.

Nguyệt Thần lúc này, rồi hướng hắn nói ra một câu nói này, hay không thật đã đã nhận ra cái gì?

Tiêu Vũ không dám mở miệng, Nguyệt Thần cũng một lần nữa trầm mặc, giữa hai người, thật lâu không nói gì.

Kết không tình địch hận tiếp cô bóng xem kỹ khốc

Kết không tình địch hận tiếp cô bóng xem kỹ khốc “Tiêu Nhược Thần là Nhật Nguyệt Thần Quân đệ tử,

Lại có thần mặt trời thể, nhìn chung cửu thiên mấy trăm ngàn năm, chính thức thích hợp tu luyện bá thể ngôi sao quyết, nhiều năm như vậy chỉ có một mình hắn.”

“Nghe nói, ngươi trước đây giao thủ với hắn thời điểm, đã một thân chín phần, dùng chín đạo hóa thân, diễn hóa một loại chiến trận?” Dài lâu trầm mặc qua đi, Nguyệt Thần rốt cục một lần nữa mở miệng, nói ra, rồi lại khiến Tiêu Vũ hoảng sợ.

Thập phương chư thiên trận, cái kia là hắn kiếp trước sáng chế, trừ hắn ra cái kia mười cái đệ tử ở ngoài, liền chỉ có hắn người thân cận nhất mới hiểu được trận này, Nguyệt Thần chính là một trong số đó.

“Cung chủ nói chính là thập phương chư thiên chiến trận gì?” Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng, ở mặt ngoài lại là ung dung và bình tĩnh, dấu diếm một chút kẽ hở, bình tĩnh nói: “Đó là ta trước khi ngẫu nhiên gặp qua một vị cường giả bí ẩn truyền lại, bất quá ta không biết thân phận của hắn.”

Lúc trước vì ứng phó Vũ Liên U, Tiêu Vũ đã bịa đặt qua một vị cường giả bí ẩn, trên thực tế cũng không thể nói là bịa đặt, mà chỉ là đưa ra một dẫn đường, để Vũ Liên U sẽ không hoài nghi thân phận của hắn.

Nguyệt Thần như là đã biết được hắn ở xanh vùng bên trong làm ra, tất nhiên cũng biết chuyện này. Chỉ có điều đối mặt chính là Nguyệt Thần, hắn cũng không biết Nguyệt Thần khả năng không thể tin.

Có điều về phương diện khác, dùng Nguyệt Thần thân phận, thế mà lại cố ý đi tìm hiểu hắn qua lại, này gần như là bởi vì hắn có tu luyện bá thể ngôi sao quyết tiềm lực, còn là nói Nguyệt Thần thật đã nhìn ra gì đó?

“Cửu Chuyển thiên kinh, Kim thân không xấu, ngươi nói chính là phong tiêu bờ ruộng gì?” Nguyệt Thần đột nhiên khẽ thở dài một cái, “vạn năm chìm nổi, hắn mấy cái kia đệ tử, bây giờ cũng đã không biết tung tích.”

Phong tiêu bờ ruộng, đó chính là Tiêu Vũ đại đệ tử tên. Thời gian qua đi vạn năm lại nghe được cái tên này, hay là từ Nguyệt Thần trong miệng nói ra, tâm tình của hắn, cũng là trở nên hơi phức tạp.

Sau khoa khoa khoa tâm tình thuật tiếp dương tôn cực kỳ

“Hắn mất tích vạn năm, ngươi lại là khả năng ngẫu nhiên gặp, cũng coi như cơ duyên. Hơn nữa đối mặt tu luyện bá thể ngôi sao quyết Tiêu Nhược Thần, ngươi lại vẫn khả năng theo trong tay hắn đoạt được cái ngôi sao kia, đúng là hiếm thấy.”

Tiêu Vũ tâm tình vừa mới bình tĩnh lại, Nguyệt Thần một câu nói, vừa là làm hắn khẩn trương lên. Có phải Nguyệt Thần thật đã nhìn ra gì đó, tựa hồ nàng mỗi một câu nói, đều thâm ý sâu sắc.

“Thôi, để tâm tu luyện a, đợi ngươi đăng đỉnh đạo thứ nhất núi, đến tiếp sau công quyết, ta tự sẽ cho ngươi.”

Không có giống Tiêu Vũ trong tưởng tượng như vậy tiếp tục truy vấn, Nguyệt Thần thản nhiên thở dài, sau đó thân hình lờ mờ, ở biến mất tại chỗ.

Tiêu Vũ tại nguyên chỗ ngây người, đến cuối cùng, hắn cũng không thể nhìn ra Nguyệt Thần đến cùng phải hay không đã đã nhận ra cái gì.

Trước sau mấy lần, hắn nhìn thấy cũng chỉ là Nguyệt Thần một tia thần niệm, mà không phải thân phận thật sự, có thể dù cho chỉ là một tia thần niệm, ở trong mắt hắn, cũng là có vẻ cao thâm khó lường như vậy.

Cười khổ một tiếng, Tiêu Vũ không nghĩ nhiều nữa, ở đạo trong núi tĩnh tọa, tiếp tục tu luyện.

Hắn không cách nào xác định Nguyệt Thần hay không đã đang hoài nghi thân phận của hắn, không dám lập tức bày ra toàn bộ bá thể ngôi sao quyết, chỉ có thể từng điểm từng điểm hiển lộ.

Thuyền khoa xa khốc sau bóng chỗ lạnh ầm ĩ độc tinh

Trong nháy mắt, mấy tháng thời gian vừa là vội vàng mà qua, Tiêu Vũ khoảng cách đạo thứ nhất núi khoảng cách, vừa càng gần một bước, mở ra ra thứ chín khẩu linh tuyền, trong cơ thể ngôi sao số lượng, đạt đến ngàn vạn số lượng.

Hắn nguyên thần thứ hai, rốt cuộc cũng đạt đến Thánh cảnh cường độ, thân thể lực lượng cũng chầm chậm khôi phục lại như trước đỉnh cao, hai cỗ nhục thân thực lực, cũng là lớn đi lên.

Đây cũng chính là ở Nguyệt Thần trong cung đạo sơn tu luyện, hắn có thể có nhanh như vậy tốc độ tiến bộ, Nguyệt Thần trong cung tháng linh châu, khả năng thần tốc lớn mạnh nguyên thần của hắn, mà đạo trong núi ẩn giấu tinh thần lực, thì lại có thể làm cho nhục thể của hắn nhanh chóng trưởng thành.

Mở ra chín thanh linh tuyền sau, Tiêu Vũ ở Động Hư cảnh giới, liền coi như đã tu đến cực hạn, tiến thêm một bước nữa, chính là một cảnh giới toàn mới, cũng chính là phá hư cảnh giới.

“Động Hư cùng phá hư, mặc dù đều là hư cảnh, nhưng hai cái cảnh giới trong lúc đó, lại một trời một vực, tiến thêm một bước nữa, liền giống như một luân hồi mới!”

Tu luyện đến một bước này sau, Tiêu Vũ cũng không có lập tức bắt đầu xung kích cảnh giới tiếp theo, mà là kiên nhẫn lắng đọng, tiếp tục củng cố trong cơ thể chín thanh linh tuyền, đồng thời trong cơ thể hai công lớn quyết cũng đang tiếp tục trưởng thành.

“Nguyệt Thần trong cung tháng linh châu, cùng ngày xưa tinh thần lực, mặc dù có thể để cho ta không dứt mở ra mới linh tuyền, nhưng phá hư cảnh, là phải phá tất cả vô căn cứ, ta không thể dựa vào này ngoại vật đột phá, phải có một thích hợp cơ hội!”

Tiêu Vũ ý nghĩ vô cùng rõ ràng, dù sao tu luyện hai đời, hắn sâu sắc biết được chính mình bước tiếp theo nên đi như thế nào.

Mặc dù hắn bây giờ tùy thời có thể đột phá, nhưng hắn đời này phải đi đường, xa vượt mức đời, bởi vậy mỗi một cảnh giới đột phá, đều không thể qua loa, nhất định phải muốn làm vượt qua kiếp trước.

“Xem ra trong khoảng thời gian ngắn, ở Nguyệt Thần cung đã không cách nào đột phá đến tiếp theo cảnh giới, cũng được, ta đây trước hết xông vào một lần đạo thứ nhất núi. Đăng đỉnh ngọn núi này, nên liền có thể biết Khúc Hàn Nguyệt đã đi nơi nào, cũng có thể biết Nguyệt Thần mất nhiều như vậy tâm tư, đến tột cùng muốn tranh cái gì.”

Tôn khoa khoa không mới sau bóng bờ ruộng dương lông chim tiếp mới

Ngày hôm đó, Tiêu Vũ không muốn tu luyện, đi tới ba ngàn đạo núi trung tâm, bước lên toà kia cao nhất núi.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 350: Rời Đi Nguyệt Thần Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ngày hôm đó, đạo thứ nhất núi nổ vang, Tiêu Vũ leo núi, đưa tới vô số đệ tử chú ý.

“Tiêu Vũ cũng đi lên đạo thứ nhất núi, hắn khả năng đăng đỉnh gì?”

“Hẳn rất khó a, gập sư huynh là đột phá phá hư cảnh tài năng đăng đỉnh, Tiêu Vũ bây giờ mới Động Hư cảnh!”

“Có thể tại sao ta cảm giác hắn leo núi tốc độ, hoàn toàn không so với gập sư huynh chậm?”

Các đệ tử đều dừng tu luyện lại, quan sát từ đằng xa, muốn biết Tiêu Vũ có thể thành công hay không.

Ba ngàn đạo núi, một khi có thể đăng đỉnh này đệ nhất núi, liền đại biểu tại đây 3000 đại đạo bên trong lĩnh ngộ được một cao độ toàn mới.

Thuyền khoa không tình tôn bóng chiến ầm ĩ sớm lạnh

Đạo thứ nhất núi không dứt nổ vang, trong núi này đại đạo tâm ý, cũng không thể ngăn cản Tiêu Vũ, khó chính là này đại đạo lực lượng, phải hắn dùng thực lực bản thân đối kháng.

Cũng may, hắn bá thể ngôi sao quyết khiến cho hắn có thân thể cường hãn, mà bất diệt âm dương trải qua bên trong âm dương hai đạo, vừa có thể nói vạn đạo mẹ, mặc dù gian nan, nhưng Tiêu Vũ cũng vẫn là thuận lợi đăng đỉnh.

Kết thù xa tình sau thuật chỗ dương hiện ra dương cánh buồm

“Bốp!”

Khi hắn đăng đỉnh trong giây lát này, Nguyệt Thần bóng người, im hơi lặng tiếng xuất hiện.

“Ta vốn tưởng rằng, ngươi sẽ ở tu đến phá hư cảnh sau, trở lại đăng đỉnh.” Nguyệt Thần thủy chung dấu diếm hình dáng, chỉ có thể nhìn thấy một đôi chấn động tâm thần người ta con ngươi.

Nàng hờ hững thấy Tiêu Vũ, nói: “Đã đây là quyết định của ngươi, ta cũng không muốn nhiều lời.”

Đang khi nói chuyện, nàng ngón tay ngọc khẽ giương lên, hướng về Tiêu Vũ mi tâm đánh tới một vệt thần quang, ở trong chính là bá thể ngôi sao quyết toàn bộ nội dung.

Đạt được kinh này, Tiêu Vũ cũng không cần lo lắng nữa bại lộ thân phận vấn đề, hắn trịnh trọng nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Đã ta đã tại này núi đăng đỉnh, hay không cũng có thể đi Khúc Hàn Nguyệt chỗ đi địa phương?”

Nguyệt Thần đột nhiên trầm mặc lại, thật lâu không nói gì, sau đó mới nói: “Đó là một không tầm thường địa phương, dính dấp đến giống nhau vô thượng chí bảo, có thể sẽ khiến cho cửu thiên đại loạn. Mà ở nơi đó, ngươi sẽ gặp phải vô số mạnh mẽ địch thủ, lần đi, có lẽ ngươi lúc trở về sẽ có vô địch oai, nhưng là có thể, sẽ bị vĩnh cửu chôn ở nơi đó, ngươi thật muốn đi không?”

Tiêu Vũ kiên định gật đầu,

Hắn có linh cảm, chỗ đó cùng hắn có mật thiết liên hệ, mà Nguyệt Thần này mười ngàn năm đến, thu thập ngôi sao, tìm kiếm truyền nhân, tựa hồ cũng là vì chỗ đó, cho nên, hắn nhất định phải muốn đi.

“Ngươi đã đã quyết định, vậy liền đi thôi.” Nguyệt Thần rốt cục gật gật đầu.

“Có thể không hãy nói cho ta biết, vậy rốt cuộc là địa phương nào? Như vậy vô thượng chí bảo rốt cuộc là cái gì? Hay không cùng ngày xưa Tinh chủ có quan hệ?” Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không thể nhịn xuống, hướng về Nguyệt Thần hỏi.

“Bây giờ ta với ngươi nói tới nhiều hơn nữa, cũng là vô dụng, ngươi đến nơi đó sau khi, tự nhiên sẽ từ từ biết được.” Nguyệt Thần con ngươi đột nhiên có chút phức tạp, thấy Tiêu Vũ, thật sâu nói: “Hơn nữa, ngươi một khi đi tới đó, có thể liền muốn ở nơi đó ở lại mấy ngàn năm, thậm chí mấy chục ngàn năm, càng có khả năng vĩnh viễn không cách nào trở về, dù vậy, ngươi cũng vẫn còn đi gì?”

Nguyệt Thần càng là tiết lộ, Tiêu Vũ liền càng là cảm giác chuyện này phức tạp, rốt cuộc chuyện gì, phải tranh trên mấy ngàn mấy vạn năm?

Nguyệt Thần tựa hồ không nghĩ tới tiết lộ thêm, hắn cũng biết, dù cho tiếp tục hỏi, cũng khó có kết quả, lập tức chỉ là không nói gì gật đầu.

“Ai da!” Nguyệt Thần than khẽ, ngọc thủ khẽ giương lên.

Sau khoa khoa khoa Quỷ sau thuật chiến cô xuyên qua sau cô

Ầm ầm ầm ầm!

Mấy chục ngôi sao lớn, vừa vào đúng lúc này bay ra, đi tới Tiêu Vũ trước người, mỗi một hành tinh khổng lồ đều là chính thức trưởng thành ngôi sao, uy lực vô cùng, lộ ra khí tức làm cho người kinh hãi.

“Đã đây là ngươi quyết định của mình, vậy ngươi liền đi a, những ngôi sao này, ta hôm nay liền ban cho ngươi.” Nguyệt Thần đưa tay điểm nhẹ, mấy chục hột ngôi sao bá một tiếng thần tốc nhỏ đi, chui vào Tiêu Vũ trong cơ thể.

“Ngươi bây giờ có tu bá thể ngôi sao quyết, chỉ cần đợi một thời gian, liền có thể chân chính khống chế những ngôi sao này.” Nguyệt Thần nói lần nữa: “Ngươi phải nhớ kỹ, lần đi, ngươi chỉ có thể dựa vào chính ngươi. Nếu ngươi thành công, thì lại sẽ đi tới một cái con đường vô địch, nếu ngươi thất bại, thì lại có thể sẽ vĩnh viễn mai táng ở nơi đó.”

Thuyền khoa khoa kẻ thù tình sau xem kỹ từ lạnh khảo học thi

Câu nói này Tiêu Vũ đã nghe xong không chỉ một lần, hiển nhiên lần này một nhóm, vạn phần hung hiểm, nhưng hắn còn là không chần chờ chút nào, trọng trọng gật đầu.

“Đi thôi!” Nguyệt Thần lưu lại cuối cùng một lời, sau đó thân hình thần tốc lờ mờ, ở biến mất tại chỗ.

Bốp!

Nguyệt Sơn lão nhân bay tới, thấy đã đăng đỉnh đệ nhất núi Tiêu Vũ, thần sắc của hắn vừa là tràn ngập phức tạp, nói: “Ta đến tiễn ngươi.”

Tiêu Vũ gật đầu, hắn bây giờ mặc dù đã là phá hư cảnh đỉnh cao, nhưng vẫn không có Vượt giới thực lực. Huống chi hắn liền địa phương muốn đi ở đâu, làm sao đi cũng không biết, tự nhiên là cần cần có người dẫn dắt.

Trở lại đạo sơn, Tiêu Vũ đem Tiểu Lý theo không gian phù bên trong gọi ra. Việc này hung hiểm, hắn không có ý định mang tới

Tiểu Lý, còn là đem nàng ở lại Nguyệt Thần cung cho thỏa đáng.

Tôn không kẻ thù xa độc kết thuật chiến lạnh lùng chút nào

Hắn chỉ mang tới Nhị Hắc, sau đó cùng Kim Cửu nói lời từ biệt, này liền đi theo Nguyệt Sơn lão nhân, bay ra Nguyệt Thần cung.

“1 vạn năm, ngày đó, rốt cục vẫn là gần rồi, ngươi là có hay không còn sẽ có trở về ngày, lại một lần nữa quân lâm cửu thiên?”

Nguyệt Thần trong cung, Nguyệt Thần đứng ở trăng sáng bên trên, nhìn Tiêu Vũ đi xa bóng người, màu trắng áo dài theo gió mà động. Nàng ánh mắt mờ ảo, nói không nên lời là cái gì tâm tình.

Ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong mặt khác một giới, Nhật Nguyệt cung ngồi trên trong đám mây, vào giờ phút này, một gã người thanh niên trẻ, đang cung kính mà quỳ lạy ở một tòa bên trong cung điện, cúi đầu nói: “Sư tôn, đệ tử đã đi!”

Phía trên cung điện, Mạc Thương hai mắt khép hờ, như đang trầm tư, sau một hồi nhẹ giọng nói: “1 vạn năm, nên chấm dứt, đúng là vẫn còn muốn triệt để chấm dứt.”

Quỳ rạp dưới đất Tiêu Nhược Thần không biết chính mình thầy nói thế là dụng ý gì, cúi thấp đầu, không dám mở miệng.

“Có thể còn nhớ rõ, ta trước khi nói qua với ngươi nói?” Mạc Thương hai mắt mở ra, nhìn về phía Tiêu Nhược Thần.

“Thầy ngón tay chính là……” Tiêu Nhược Thần không rõ, ở Mạc Thương trước mặt, hắn căn bản không dám tùy ý trả lời.

“Ngươi lần đi, nếu là tái kiến cái kia gọi là Tiêu Vũ người, phải không tiếc bất kỳ giá nào, đưa hắn chém giết!” Mạc Thương trong mắt, lộ ra một luồng kinh người hàn mang, xuyên thấu hư không.

Đây là tới từ vô thượng chí tôn sát ý, thời khắc này Tiêu Nhược Thần chỉ cảm thấy khắp cả người phát lạnh, phảng phất Mạc Thương chỉ cần một ánh mắt, có thể đem để hắn ở trong chớp mắt biến thành tro bụi.

Tôn kẻ thù xa Quỷ kết xem kỹ chỗ tháng chút nào xem kỹ

“Nhớ kỹ, hắn sẽ là ngươi vô địch trên đường, đối thủ lớn nhất!” Mạc Thương một lần nữa nhắm hai mắt lại, cái kia kinh thiên sát ý, cũng từ từ thu lại.

“Đệ tử ghi nhớ!” Tiêu Nhược Thần cung kính mở miệng, nhưng trong lòng thì cảm thấy không rõ.

Đây đã là hắn thầy đệ nhị lần nói ra, có thể Tiêu Vũ có điều tầm thường một tiểu nhân vật, vì sao lại đáng giá bực này vô thượng chí tôn đối với như thế chú ý, còn đối với hắn lần nữa dặn dò.

“Ngươi đã đột phá đến phá hư cảnh giới, dùng ngươi phong thái, tới chỗ đó, nghĩ đến tại việc này lúc kết thúc, dù cho không thể đứng hàng chí tôn, cũng có thể đã đạt đến Thần Cảnh.”

Mạc Thương vừa là hờ hững mở miệng, nói: “Đi thôi, hy vọng ngươi khả năng dùng vô địch phong thái, đem vật kia mang về, không muốn khiến ta thất vọng!”

“Vâng, thầy!” Tiêu Nhược Thần trọng trọng gật đầu, lập tức ra Nhật Nguyệt cung, trong nháy mắt, biến mất ở phía chân trời.

“1 vạn năm!” Mạc Thương ở bên trong cung điện nhìn về nơi xa hư không, ánh mắt giống như xuyên thấu thời không, khẽ nói: “Sư tôn, ngươi đã biến mất 1 lâu vạn năm, nhưng mà vẫn là có thể náo loạn cửu thiên! Có điều, tất cả những thứ này, cũng nên triệt để đã xong.”

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 351 + 1 Mới Đại Thế Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

Nguyệt Sơn lão nhân mang theo Tiêu Vũ, viễn độ ngàn tỉ dặm, chỉ là Vượt giới truyền tống trận, chính là qua không ngừng một tòa.

“Ta chỉ có thể đem ngươi đến nơi này.” Cuối cùng, Nguyệt Sơn lão nhân đem Tiêu Vũ đưa đến cái cuối cùng phát đi trước đại trận, vì hắn khởi động đại trận, để Tiêu Vũ tiến vào bên trong.

“Đoành!”

Tiêu Vũ bước vào bên trong đại trận, chỉ cảm thấy vật đổi sao dời, sau một khắc, hắn xuất hiện ở một cái nơi chưa biết, một luồng khác khí tức, phả vào mặt.

“Nơi này là……”

Kết không khốc địch thuật bờ ruộng tháng bí khoa hiện ra

Kết không khốc địch thuật bờ ruộng tháng bí khoa hiện ra
“Ồ?”

Từ trong đại trận đi ra, Tiêu Vũ về phía trước nhìn về nơi xa, chỉ cảm thấy vùng thế giới này mang đến cho hắn một cảm giác có chút kỳ quái, làm như vô cùng xa lạ, vừa phảng phất có chút quen thuộc.

“Đây là nơi nào?” Nhị Hắc hóa thành hình người, khi hắn lấm lét nhìn trái phải.

Tôn khoa khoa khoa Quỷ Tôn Thuật chiến ầm ĩ địch tình hiện ra

“Nơi đây giống như đều không phải là trong chín ngày bất kỳ một giới, nhưng lại để cho ta cảm giác có chút quen thuộc.” Tiêu Vũ trong lòng cũng có chút mờ mịt, luôn cảm giác mình giống như đã tới nơi đây, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra.

“Nơi đây không phải cửu thiên? Có phải vừa là một vị cường giả mở ra đến tiểu thế giới?” Nhị Hắc lòng tràn đầy kinh ngạc, sau đó vừa hưng phấn lên.

Lần trước ở hoang trời Chiến Thần bên trong tiểu thế giới, hắn đạt được không ít chỗ tốt, nếu như nơi đây cũng là một thế giới nhỏ, chẳng lẽ không phải cũng sẽ có cơ duyên lớn?

“Trước mắt còn không thể xác định. Cửu giới ở ngoài một thế giới khác……” Tiêu Vũ âm thầm trầm ngâm, sau đó trịnh trọng nói: “Dù cho nơi đây thật là bởi vì mở ra đến thế giới, cũng không phải trước khi tiểu thế giới kia có thể so sánh, bởi vì đây là một chân chính Đại thế giới!”

“Chân chính Đại thế giới?” Nhị Hắc vừa sợ vừa nghi, mặc dù không hiểu, nhưng cũng càng thêm hưng phấn.

Lần trước phía kia tiểu thế giới đều có cơ duyên nhiều như vậy, lần này Đại thế giới, ở chỗ vừa sẽ có bao nhiêu thần vật?

“Ầm!”

Hai người đang trò chuyện, hư không đột nhiên nhẹ run lên, một luồng nặng nề khí tức xuất hiện, 1 đạo hàn mang soi sáng vạn dặm, hướng về hai người chém tới.

“Có người mai phục?” Tiêu Vũ gầm lên,

Lấy ra khí ấn, hóa thành một hơi ngàn trượng trường thiên đao, hướng về hàn mang kia chém tới.

“Keng!”

2 khí đụng nhau, nhộn nhạo đến dư âm, tiêu diệt chư vừa vô số núi lớn, thánh nhân gian giao thủ, hủy thiên diệt địa.

“Ồ?”

Địch khoa không xa tâm tình hận chỗ tháng khốc cánh buồm

Trong hư không truyền ra một tiếng ồ ngạc nhiên, tựa hồ là kinh ngạc Tiêu Vũ thực lực, một thanh âm kinh ngạc nói: “Ngươi là thế lực kia? Vì sao chưa từng thấy?”

Tiêu Vũ nhìn tới, liền thấy phía trước xuất hiện một đạo tuổi trẻ bóng người, trước người một hơi trường kiếm phù phiếm, sáng lấp lóa, khí tức bức người.

“Thanh kiếm này……” Nhị Hắc đồng tử co rút lại, nhìn về phía Tiêu Vũ, trong khiếp sợ, miễn cưỡng đem kiếm này tên nuốt trở vào.

Nhân Hoàng kiếm!

Còn đang Thập Châu thời gian, Tiêu Vũ cũng từng dùng khí ấn diễn biến qua kiếm này, Nhị Hắc làm sao có thể không nhận được? Hắn bây giờ đã biết, Tiêu Vũ trước đây diễn biến những binh khí kia, không có giống nhau là phàm phẩm, đều là cửu thiên nổi danh hung khí.

Có điều, trước mắt thanh kiếm này hiển nhiên cũng không phải chân chính Nhân Hoàng kiếm, chỉ là giống nhau y hệt, cùng trước kia Thương Lan trong tay chôn chuông thần giống nhau, chỉ là hàng nhái.

“Nhân Hoàng một mạch?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy người tuổi trẻ này, không nên hỏi dò, thân phận của người này cũng đã rõ ràng.

“Khả năng tiếp ta một kiếm, ngươi không thể nào là vô danh người, báo lên tên của ngươi!” Tên kia người trẻ tuổi mang trường kiếm, vẻ mặt ngạo nghễ, lạnh lùng đe dọa nhìn Tiêu Vũ.

“Tiêu Vũ!” Tiêu Vũ tự nhiên không sợ, báo ra tên của mình.

“Tiêu Vũ? Ngươi chính là Tiêu Vũ?” Người trẻ tuổi này càng thêm kinh ngạc, Tiêu Vũ tên, đối với cửu thiên tuổi trẻ thiên kiêu tới nói đều không xa lạ, dù sao đây là có thể chiến Tiêu Nhược Thần tồn tại!

“Ngươi lần này là đại diện Nguyệt Thần cung mà đến?” Người trẻ tuổi này hiển nhiên cũng biết Tiêu Vũ tiến nhập Nguyệt Thần cung tin tức, vừa là nói.

“Ta với ngươi cũng không thù hận, vì sao phải ra tay với ta?” Tiêu Vũ không đi chối, lạnh lùng thấy người này.

Thuyền kẻ thù khoa khoa tình sau hận chỗ tháng ngón tay Mặt Trăng

Đối phương rõ ràng là chờ ở chỗ này, đột nhiên ra tay, nếu không có thực lực của hắn đã đạt được Động Hư cảnh đỉnh cao, lúc này chỉ sợ đã chết ở người này dưới kiếm.

“Thù hận? Ha ha, có thể tới người tới chỗ này, chẳng lẽ còn khả năng sống chung hòa bình? Thù hận không thù hận, còn có trọng yếu không?”

Người trẻ tuổi này tên là Bạch Hi Hồng, nghe vậy vị trí có thể hay không, tựa hồ hắn đối với Tiêu Vũ ra tay, là chuyện đương nhiên.

“Ngươi có ý gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, nhất thời không biết rõ hắn trong lời nói hàm nghĩa.

Địch không khoa kẻ thù khốc sau xem kỹ bờ ruộng tháng thuật ầm ĩ xuyên qua

“Ngươi chẳng lẽ thật không hiểu?” Bạch Hi Hồng sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Đến nơi này, Tinh chủ ngôi sao, chính là thứ trọng yếu nhất, quyết định cuối cùng ai có thể chân chính tìm được cái kia vô thượng đồ vật, mà từng cái có thể tới người tới chỗ này, trên người đều tất nhiên có Tinh chủ ngôi sao. Nói cách khác, ở đây, mỗi một đều là địch nhân!”

Tiêu Vũ trong lòng hơi chấn động, vừa là cùng hắn ngôi sao có quan hệ? Nghe tới người này tựa hồ biết đến sự tình, xa so với hắn muốn bao nhiêu.

Hắn lặng lẽ, nói: “Cho nên ngươi ra tay với ta, là muốn đoạt trên người ta ngôi sao?”

“Nếu không có như thế, ta với ngươi chưa bao giờ gặp mặt, tại sao muốn ra tay với ngươi?” Bạch Hi Hồng xem thường cười khẽ.

Tiêu Vũ một chút đã hiểu, hắn những ngôi sao kia, tựa hồ có một loại nào đó quan trọng tác dụng, mà đến người tới chỗ này, đều thuộc về trong chín ngày các thế lực lớn.

Trong quá khứ mười ngàn năm bên trong, những thế lực này, hoặc nhiều hoặc ít, đều hắn kiếp trước lưu lại một vài ngôi sao, mà những ngôi sao này bây giờ đều bị những thế lực kia hậu nhân dẫn tới nơi đây.

Những ngôi sao kia có một loại nào đó thập phần quan trọng tác dụng, bởi vậy các thế lực lớn người trẻ tuổi ở cái địa phương này thì sẽ liều lĩnh, cướp đoạt trên người những người khác ngôi sao.

“Giao ra trên người ngươi ngôi sao, ta tha cho ngươi khỏi chết!” Bạch Hi Hồng lại một lần nữa mở miệng, trước người trường kiếm ánh sáng mát mắt, tựa hồ lúc nào cũng có thể ra tay.

“Ngươi nếu muốn, vậy thì ra tay đi!” Tiêu Vũ cũng không phải để cho người bắt nạt mềm yếu hạng người, tự nhiên không thể dễ dàng giao ra.

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Bạch Hi Hồng cười lạnh một tiếng, trước người trường kiếm bá chém tới, một kiếm chém xuống, tất cả thiên địa chấn động.

“Giết!” Tiêu Vũ điên cuồng hét lên, cầm trong tay khí ấn biến thành thiên đao, không hề sợ hãi, cùng cuộc chiến tới một chỗ.

Bạch Hi Hồng, hắn là Nhân Hoàng một mạch hậu nhân, mà Nhân Hoàng, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong, mạnh nhất chín vị vô thượng chí tôn một trong, có nắm cấm khí Nhân Hoàng kiếm, là nhân trung hoàng, một hơi trường kiếm kinh sợ một giới, ít có địch thủ.

Sau không không kẻ thù độc kết thuật chiến ầm ĩ dương cô kẻ thù

Bạch Hi Hồng hiển nhiên đạt được Nhân Hoàng chân truyền, kiếm pháp uy lực kinh người, trong kiếm ngậm đạo, có thể loạn thiên địa. UU đọc sách www. Uu ka &# 110; s hu. &# 99; o m

Ngoài ra, tu vi của hắn đã đạt đến phá hư cảnh giới, so với Tiêu Vũ cao hơn một cảnh giới lớn, nếu không có Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua tiến thêm một bước nữa, ở trước mặt cảnh giới, e sợ thật đúng là không phải là đối thủ của hắn.

“Ngươi quả nhiên có vài phần thực lực, chẳng trách có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến!” Bạch Hi Hồng bên này lại là so với Tiêu Vũ càng thêm khiếp sợ, cảnh giới của hắn ổn ép Tiêu

Vũ, nhưng lại đánh mãi không xong, này đối với hắn mà nói nhất định chính là một loại sỉ nhục.

“Ông!”

Hai người đại chiến gian, phía sau đột nhiên truyền đến gợn sóng, sau đó một đạo khí tức cường đại xuất hiện, từ xa đến gần.

“Lại có người tới? Lần này là Ngao Tu?” Bạch Hi Hồng hơi biến sắc mặt, sau đó cắn răng một cái, quyết đoán thu tay lại, thần tốc lùi xa.

“Xem ra đây là giới này lối vào một trong, cho nên hắn cố ý chờ ở chỗ này, có người tiến lại, liền lập tức ra tay!” Tiêu Vũ bỗng chốc biết, cảm nhận được Ngao Tu khí tức, hắn hơi do dự một chút, sau đó triển khai huyễn thiên thần dực, cũng thần tốc rời khỏi nơi này.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 352: Bất Tử Ma Quân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái kia Long tộc tên, khí tức giống như so trước đó mạnh hơn.” Nhị Hắc vừa đi theo Tiêu Vũ phi hành, một bên quay đầu lại, trên mặt lộ ra vẻ kiêng dè.

“Hắn nay đã đạt được Động Hư cảnh đỉnh cao, bây giờ chỉ sợ cũng đã đột phá đến phá hư cảnh giới, tự nhiên mạnh mẽ.” Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, ở hiện nay giai đoạn, hắn còn không muốn cùng Ngao Tu bực này nhân vật chạm mặt.

“Vừa mới cái kia mang người hoàng kiếm tiểu tử, lần trước căn bản chưa thấy qua, nhưng lúc này đây cũng tới, tựa hồ lần này đi tới nơi này tuổi trẻ thiên kiêu, so với một lần trước còn muốn càng nhiều!” Nhị Hắc vừa là trông chờ, vừa là khẩn trương.

Hấp dẫn càng nhiều tuổi trẻ thiên kiêu, đại diện nơi này có so với một lần trước càng thêm kinh người gì đó. Nhưng đồng thời, nhiều như vậy tuổi trẻ thiên kiêu tiến lại, cũng mang ý nghĩa lần này so với một lần trước muốn càng thêm hung hiểm.

“Chẳng trách Diệp Vong Xuyên tiểu tử kia nói lần trước không bao lâu nữa có thể gặp lại, hắn có phải là đã sớm biết chuyện này?” Nhị Hắc vừa là nói thầm một câu như vậy.

Tôn Khoa Viễn khoa khốc sau hận bờ ruộng lạnh quá khắc cát

Tôn Khoa Viễn khoa khốc sau hận bờ ruộng lạnh quá khắc cát

"không biết!" Tiêu Vũ vẫn là giống nhau trả lời, trong mắt có chút mờ mịt, "nguồn sức mạnh kia loáng thoáng, như có như không, ta không cách nào rõ ràng bắt lấy, có phải các thế lực lớn hậu nhân tiến lại, vì chính là cổ lực lượng này?"

Sau khoa không mới sau thuật tiếp cô địch kỹ phong

Nhấc lên Diệp Vong Xuyên, Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, hắn nói không chừng cũng đã đến rồi. Nhưng suy nghĩ một chút, hắn không có tính toán liên hệ Diệp Vong Xuyên, bởi vì hắn bây giờ cảnh giới còn chưa đủ, đợi cho sau khi đột phá, sẽ cùng Diệp Vong Xuyên liên hệ cũng không trễ.

Hai người một đường bay nhanh, rời đi rất xa, lúc này mới rơi xuống đất, không muốn đi tiếp.

"Thế giới này, giống như so với một lần trước tiểu thế giới kia phải lớn hơn nhiều, chúng ta cái gì cũng không biết đã tới rồi, kế tiếp nên đi đi đâu cũng không biết." Nhị Hắc vừa oán trách, phía thế giới này vô biên vô hạn, dù cho này đây bọn họ cảnh giới bây giờ, cũng không cách nào bay đến cuối.

Tại dạng này một mênh mông vô biên bên trong thế giới, bọn họ lại là lung tung không có mục đích, căn bản không biết là nên đi nơi nào.

Sau kẻ thù không khốc kẻ học sau từ Lãnh Nguyệt Mạch tiếp

"Thế giới này linh khí nồng nặc, đại đạo lực lượng gần như hoàn chỉnh, ta muốn ở chỗ này, nên có không ít thích hợp chỗ tu luyện." Tiêu Vũ trầm ngâm nói: "Ta cảnh giới bây giờ không đủ, tạm thời còn không cách nào cùng Ngao Tu bọn họ giao thủ, biện pháp tốt nhất, là trước hết nghĩ biện pháp, để cho ta đột phá đến cảnh giới kế tiếp."

Sau kẻ thù không khốc kẻ học sau từ Lãnh Nguyệt Mạch tiếp

"không biết!" Tiêu Vũ vẫn là giống nhau trả lời, trong mắt có chút mờ mịt, "nguồn sức mạnh kia loáng thoáng,

Như có như không, ta không cách nào rõ ràng bắt lấy, có phải các thế lực lớn hậu nhân tiến lại, vì chính là cổ lực lượng này?"

Nhị Hắc chỉ đành gật đầu, bởi vì trước mắt mà nói, tựa hồ cũng không có tốt hơn biện pháp. Dù cho bên trong thế giới này thật ẩn tàng rồi cái gì kinh thế đồ vật, nhưng bằng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, căn bản là không có cách cùng những người kia tranh.

Nếu là một đối một, Tiêu Vũ có lẽ chưa chắc sẽ sợ hãi ai, nhưng đi tới phía thế giới này không phải là một hai tuổi trẻ thiên kiêu, mà là một đám, nếu là muốn tranh cơ duyên, Tiêu Vũ phải đồng thời đối phó nhiều người như vậy, căn bản không hiện thực.

Quyết định được rồi sau khi, hai người liền phi hành trên không trung, muốn tìm kiếm một vài thích hợp chỗ tu luyện.

Như bực này bởi vì mở ra đến thế giới, thường thường sẽ cất dấu rất nhiều bình thường khó có thể vừa thấy thần vật, tràn đầy cơ duyên, nếu là vận may đủ tốt, lại tiêu hao một ít thời gian, Tiêu Vũ thậm chí có thể ở cái địa phương này, nhanh chóng tu luyện tới Thần Cảnh!

"A?"

Một bên phi hành gian, Tiêu Vũ sắc mặt, đột nhiên có vẻ hơi khác thường.

"Làm sao vậy?" Nhị Hắc cảm nhận được Tiêu Vũ tâm tình biến hóa, khẩn trương hỏi.

Tôn xa khoa không chỉ tôn xem kỹ chiến dương mới bí xem kỹ

"Không biết." Tiêu Vũ lắc lắc đầu, sắc mặt vô cùng nghiêm túc, "ở phía thế giới này bên trong, tựa hồ có một loại nào đó ta thập phần lực lượng quen thuộc, phảng phất đang kêu gọi ta.”

“Là cái gì?” Nhị Hắc một chút tràn ngập tò mò.

“Không biết!” Tiêu Vũ vẫn là giống nhau trả lời, trong mắt có chút mờ mịt, “nguồn sức mạnh kia loáng thoáng, như có như không, ta không cách nào rõ ràng bắt lấy, có phải các thế lực lớn hậu nhân tiến lại, vì chính là cổ lực lượng này?”

Trong lòng hắn mờ mịt, mặc dù có cảm ứng, lại là căn bản không biết là nguồn sức mạnh kia là cái gì, chỉ cảm thấy vô cùng quen thuộc, tựa hồ là tự thân một phần.

“Đó là……”

Đột nhiên, phi hành bên trong Tiêu Vũ ngừng lại, nhìn hướng về phía trước một tòa núi cao, trên mặt vẻ mặt, tràn đầy chấn động.

Thuyền không khốc kết xem kỹ chỗ ầm ĩ bờ ruộng kẻ thù tháng

“Làm sao?” Nhị Hắc hướng về phía trước cái kia tòa núi cao liếc mắt một cái, sắc mặt đột nhiên cũng là biến đổi đột ngột.

Chính là một tòa cùng trời núi lớn, ngọn núi đen kịt một màu, nhìn không thấy đỉnh. Tại kia đỉnh núi, mây mù lượn lờ, xa xa nhìn tới, trong tầng mây tựa hồ có một mặt to lớn bia đá, mặc dù chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng, nhưng tựa hồ chỉ cần nhìn lên một chút, thì sẽ làm người nguyên thần một trận rung động.

Cái kia lớn bia bên trên, mơ hồ khả năng nhìn thấy có mấy chục đạo xiềng xích quấn quanh, mỗi một đạo xiềng xích đều tráng kiện đến doạ người, một con quấn quanh lấy thần bi, một đầu khác thì lại kéo dài hướng về đám mây ở chỗ sâu trong, không thấy cuối.

“Đây là vật gì? Giống như chỉ nhìn một chút, thần hồn đều phải bị đánh tan!” Nhị Hắc sắc mặt trắng bệch, khối này thần bi cho người áp lực thật sự quá lớn, phảng phất dù cho chỉ liếc mắt nhìn, liền khiến người ta đã tiêu hao hết hết thảy khí lực.

Tiêu Vũ lắc đầu, khoảng cách quá xa, không cách nào thấy rõ, hắn cũng không có thể xác định cái bia kia là cái gì bia.

“Cái kia trên tấm bia thật giống như có chữ, nếu không chúng ta bay qua thăm nhìn?” Nhị Hắc đề nghị.

“Không được!” Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, “tấm bia này không bình thường, mặt trên lộ ra gợn sóng, có thể đem thánh nhân trực tiếp xé nát, căn bản là không có cách tiếp cận!”

“Tà môn như vậy!” Nhị Hắc tê cả da đầu, “bằng vào ta khí thân thể, cùng nhục thể của ngươi cường độ, đều không thể tiếp cận này bia? Thứ này chẳng lẽ là cấp chí tôn đừng binh khí?”

Địch xa kẻ thù khốc kết học từ nguyệt dương phong thuyền

“Chỉ sợ không ngừng đơn giản như vậy.” Tiêu Vũ vẻ mặt trịnh trọng, “ta cảm giác được, cái bia kia tựa hồ là đang trấn áp cái gì vậy, mà vật kia, cho ta một loại thập phần cảm giác quen thuộc, có thể vậy rốt cuộc là cái gì?”

Một tòa núi lớn, núi cao trong mây, đỉnh núi một khối thần bi, uy thế mênh mông cuồn cuộn, phảng phất có thể trấn áp một vùng thế giới, lộ ra khí tức làm người ta sợ hãi, mặc dù là thánh nhân đều không thể tiếp cận!

Tình cảnh này, làm cho người rung động.

“Ta giống như biết đây là địa phương nào.” Tiêu Vũ tinh tế nhìn chằm chằm ngọn núi lớn kia, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng khó coi.

“Nơi nào?” Nhị Hắc trong lòng máy động, có thể làm Tiêu Vũ sắc mặt đều khó coi như vậy, hắn biết nơi này khẳng định không bình thường.

“Nơi đây, là bất tử Ma Quân mở ra đến thế giới!” Tiêu Vũ sắc mặt, muốn rất khó coi có rất khó coi.

“Bất tử Ma Quân?” Nhị Hắc vẻ mặt mờ mịt, “đó là người nào?”

Tiêu Vũ sắc mặt mang theo nói không nên lời nặng nề, tâm tư vào đúng lúc này, phảng phất tung bay trở về mấy trăm ngàn năm trước khi.

Hắn thật lâu trầm mặc, sau một chốc, mới trầm giọng nói: “Đó là mấy chục vạn năm trước, một cái khác, từng vô địch vô thiên thế chí tôn, có thể nói bất tử, ngang dọc cửu thiên mười vạn năm, không người nào có thể địch!”

Bất tử Ma Quân, chuyện này đối với Tiêu Vũ tới nói, là một hết sức quen thuộc, vừa thập phần tên xa lạ.

Quen thuộc, là vì tên này ở mấy chục vạn năm trước lực ảnh hưởng, thực sự quá lớn, khinh thường cửu thiên, vô địch lục đạo, có thể nói bất tử!

Thế nhưng, nhân vật này đã quá xa xưa, bởi vì mấy chục vạn năm trước, hắn cũng đã bị chết, ở Cửu Thiên Thế Giới hoàn toàn biến mất.

Cũng là hắn sau khi biến mất, Tiêu Vũ mới trở thành Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn. Mà đây bất tử Ma Quân vô địch tên, lại còn muốn ở Tiêu Vũ trước khi.

Thế nhân thậm chí có loại giải thích, nếu không phải chết Ma Quân trên đời, ngày xưa Tiêu Vũ, căn bản không thể đứng hàng đệ nhất chí tôn.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 353: Bất Diệt Thần Ấn

Nếu như nói ngày xưa Tiêu Vũ, là Cửu Thiên Thế Giới đệ nhất chí tôn, uy danh không ai bằng, vậy bất tử Ma Quân, uy danh của hắn, còn xa hơn ở Tiêu Vũ bên trên.

Hắn từ lúc Tiêu Vũ thành danh trước khi, cũng đã được xưng là vô địch, uy danh vang vọng cửu thiên, bất tử hai chữ trấn áp thiên cổ, vô địch cửu thiên mấy trăm ngàn năm.

Kể cả Tiêu Vũ, lúc trước còn chưa trưởng thành thời điểm, cũng là nghe bất tử Ma Quân truyền thuyết lại.

Nếu nói trở thành đệ nhất chí tôn sau khi Tiêu Vũ, còn có thể tìm tới một chính thức khả năng uy hiếp được đối thủ của hắn nói, bất tử Ma Quân, tất nhiên là cái thứ nhất!

Hắn là một cái duy nhất, thực lực có khả năng áp đảo kiếp trước Tiêu Vũ bên trên tồn tại.

Chỉ tiếc chính là, ở Tiêu Vũ thành tựu chí tôn vị trí lúc, bất tử Ma Quân đã không ở nhân thế, nếu không nếu là Tiêu Vũ đánh với hắn một trận, ai thắng ai thua, còn chưa biết được.

“Lợi hại như vậy?” Nhị Hắc theo Tiêu Vũ trong miệng nghe xong bất tử Ma Quân sự tình, vẻ mặt chấn động, sau đó nói: “Đã hắn đã vô địch, cái kia tại sao lại vẫn lạc, người nào khả năng giết được hắn?”

“Hắn được xưng bất tử, không ai có thể giết được hắn!” Tiêu Vũ phục hồi tinh thần lại, lắc đầu nói: “Có thể giết hắn người, chỉ có chính hắn!”

“Có ý gì?” Nhị Hắc bối rối, run giọng nói: “Ý của ngươi là nói…… hắn, là bị chính mình giết chết?”

“Có thể nói như vậy.” Tiêu Vũ gật đầu nói: “Đạt được bất tử Ma Quân cấp độ kia vô địch cảnh giới, trần thế trong lúc đó, đã không có gì đáng giá hắn để ý, đây là một loại không cách nào nói nói cô tịch, người bình thường căn bản không hiểu được.”

Hắn lòng có than thở, vô địch vị trí, đều không phải là chỉ là tràn đầy ngăn nắp.

Làm có vô tận sống lâu, cử thế vô địch, thế gian vạn vật đều là tiện tay có thể chiếm được, có tất cả, thử hỏi thế gian còn có cái gì có thể theo đuổi? Đạt được cảnh giới đó sau, dễ dàng nhất cảm nhận được, chính là vô hạn cô tịch.

Tiêu Vũ đã cũng đạt được qua cấp độ kia cảnh giới, này đây, chỉ có hắn khả năng hiểu không chết Ma Quân tâm cảnh.

“Vô địch sau khi, bất tử Ma Quân nội tâm liền chỉ còn lại có cầu đạo, hắn mặc dù đã vô địch, lại vẫn là muốn đi ra một loại đạo khác nhau, hắn muốn siêu thoát, muốn tiến thêm một bước, vượt qua chính mình, bởi vì hắn đã vô địch, đối thủ của hắn, cũng chỉ còn lại có chính mình!”

Tiêu Vũ tâm tình, nói không nên lời phức tạp, chậm rãi nói: “Nhưng mà, đã đạt được hắn loại kia cảnh giới, muốn tiến thêm một bước nữa, nói nghe thì dễ? Bước đi này nếu là đạp sai, đó chính là vạn kiếp bất phục, bởi vì hắn yêu cầu, là một loại hầu như không tồn tại nói.”

Nhị Hắc nghe được sửng sốt vừa sững sờ,

Nói: “Hắn như là đã vô địch hậu thế, tại sao còn yêu cầu cao hơn nói? Huống hồ, hắn đứng địa phương không phải đã là cao nhất sao?”

Tiêu Vũ lắc đầu, không cách nào giải thích. Không qua vô địch vị trí, không ai có thể hiểu được bất tử Ma Quân loại kia theo đuổi, Nhị Hắc không hiểu, nhưng hắn lại có thể.

Bởi vì, đời trước của hắn, cũng từng từng làm cùng bất tử Ma Quân tương tự sự tình.

“Ngươi nói đúng, hắn quả thật đã đứng ở điểm cao nhất, cho nên muốn một lần nữa siêu thoát, mới có thể gian nan như vậy.” Tiêu Vũ cảm khái nói: “Cuối cùng hắn thất bại, thân tử đạo tiêu, cho nên ta mới nói, không ai có thể giết được hắn, hắn là của mình tống táng chính mình.”

Nói xong này, Tiêu Vũ tâm tình, vừa là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Đã vô địch, vẫn còn yêu cầu cao hơn đạo, phóng tầm mắt cửu thiên, e sợ không có mấy người có thể giải thích bất tử Ma Quân, chỉ có Tiêu Vũ hiểu không chết Ma Quân theo đuổi.

Bởi vì, một vạn năm trước, hắn cũng đi lên đồng dạng đường, ở vô địch sau khi, một lòng cầu đạo, muốn tiến thêm một bước, chính thức siêu thoát.

Vì cầu đạo này, hắn mới khiến cho Nguyệt Thần đợi hắn mấy trăm ngàn năm lâu như vậy, đều chưa từng mở miệng. Nhưng mà này siêu thoát con đường, thái quá gian nan, liền bất tử Ma Quân đều bởi vậy bị chết, sai một bước, hậu quả chính là không thể tưởng tượng nổi.

Tiêu Vũ vĩnh viễn cũng không cách nào quên, đời trước của hắn, chính là đang tìm kiếm siêu thoát trên đường, một bước bước sai, tới nghiêm trọng vết thương đại đạo, trở nên vô cùng suy yếu.

Chính là vào lúc đó, Mạc Thương xuất hiện, khi hắn suy yếu thời khắc, ra tay với hắn!

Hắn thì như ngày đó bất tử Ma Quân, vô địch cửu thiên, không ai có thể giết được hắn, nghiêm chỉnh mà nói, tuy là Mạc Thương thừa dịp hắn suy yếu, ra tay ám hại, nhưng trong thực tế, hắn cũng là cùng bất tử Ma Quân giống nhau, là hủy ở trong tay mình.

Giờ phút này cùng Nhị Hắc nói xong bất tử Ma Quân sự tình, hắn cảm giác, tựa như đang nói chính mình sự tình giống nhau, trong nội tâm ngũ vị tạp trần, ngày xưa các loại, vừa 11 ở trong lòng hiện lên.

“Nhưng mà, ngươi nói nhiều như vậy, phía thế giới này rốt cuộc cùng bất tử Ma Quân có quan hệ gì?” Nhị Hắc nghe đến cuối cùng, cũng không biết, làm sao lại kéo ra một bất tử Ma Quân.

“Nhìn thấy ngọn núi lớn kia sao?” Tiêu Vũ nhìn về nơi xa phía trước cái kia tòa núi cao, thở dài: “Ngọn núi kia, chính là bất tử Ma Quân khi còn sống sử dụng cấm khí, tên là bất diệt pháp ấn!”

“Ngươi nói, ngọn núi lớn kia là một món binh khí?” Nhị Hắc vừa là kinh ngạc, nói: “Chẳng lẽ nói khắp nơi thiên kiêu chính là hướng về phía kiện binh khí này đến? Không đúng, nếu như đây là một cái vô thượng cấm khí, này chí tôn tại sao không trực tiếp ra tay, đem này ấn mang về, còn tùy ý nó lưu lại nơi này?”

“Này ấn tuy là vô thượng cấm khí một trong, nhưng cùng bất tử Ma Quân tu chi đạo cùng một nhịp thở, theo bất tử Ma Quân bị chết, này ấn cũng đã bị hư hỏng, uy lực không nhiều bằng lúc trước.”

Tiêu Vũ trầm tư, nói: “Hơn nữa này ấn trong chín tầng trời sớm biến mất mấy trăm ngàn năm, nhưng bây giờ rồi lại một lần nữa xuất hiện? Xem ra, là có người tìm được rồi này ấn, sau đó dùng vô thượng pháp lực, mạnh mẽ đem này ấn chữa trị.”

“Đã chữa trị này ấn, tại sao lại đưa nó lưu tại nơi đây?” Nhị Hắc giải thích không rõ, mờ mịt nhìn về phía ngọn núi lớn kia.

Khi thấy đỉnh núi cái kia một khối thần bi, hắn bỗng nhiên thức tỉnh, cả kinh nói: “Người nọ tu sửa này ấn, có phải liền vì trấn áp thần bi dưới như vậy gì đó?”

Hắn lòng tràn đầy kinh ngạc, UU đọc sách www &# 46; u u kansh u . c o m đến tột cùng là cái gì, đáng giá một hao hết tận lực, tìm về này đã biến mất rồi mấy trăm ngàn năm cấm khí, chỉ vì trấn áp!

Cái này không diệt thần ấn cố nhiên kinh người, nhưng bây giờ, Nhị Hắc lại đối với phương này đại ấn cùng khối này thần bi dưới trấn áp gì đó càng hiếu kỳ hơn.

Bất diệt thần ấn đã bất phàm như thế, nhưng đưa nó thả người ở chỗ này, lại còn muốn ở phía trên hơn nữa một khối Thần Uy khó lường thần bi, rốt cuộc cái kia dưới tấm bia trấn áp, là bực nào bảo vật?

“Bất diệt thần ấn, không tử thần quân mở ra thế giới, cùng ta kiếp trước ngôi sao……” Tiêu Vũ tâm tình lúc này, cũng là vô cùng mờ mịt, “mấy thứ này rốt cuộc có liên quan gì? Các đại chí tôn muốn tranh, rốt cuộc là cái gì?”

“Nguyệt Thần đã nói, ta này đến nếu có thể thành công, liền có thể đi trên một cái con đường vô địch, này con đường vô địch, ngón tay chính là bất tử Ma Quân? Có thể nếu là như vậy, như thế nào lại cùng ta kiếp trước ngôi sao có quan hệ?”

Sự tình tựa hồ càng ngày càng phức tạp, Tiêu Vũ cũng cảm giác được, lần này sự tình, còn lâu mới có được hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Trong này đã dính dấp đến hắn kiếp trước ngôi sao, rồi lại cùng bất tử Ma Quân có quan hệ cực lớn, rốt cuộc cái kia con đường vô địch, ngón tay chính là cái gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 354 + 3 Đại Đệ Tử

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tình cờ phát hiện bất tử Ma Quân bất diệt thần ấn, hơn nữa giới này loại kia khí tức quen thuộc, Tiêu Vũ cơ bản có thể khẳng định, phía thế giới này chính là bất tử Ma Quân chỗ mở ra thế giới.

Đạt được bất tử Ma Quân cái cảnh giới kia, phía thế giới này đã hoàn toàn trưởng thành lên, là chân chính Đại thế giới, mà không phải loại kia còn đang tiếp tục diễn biến cùng mở ra bên trong tiểu thế giới.

Mặc dù phía thế giới này không hẳn bù đắp được Cửu Thiên Thế Giới, nhưng cũng là có chính mình hoàn chỉnh thế giới quy tắc, cùng các loại đại đạo trật tự.

Mang theo phức tạp tâm tình, Tiêu Vũ đi xa, không có tiếp cận ngọn núi lớn kia.

Hắn tiếp tục tìm kiếm, quả nhiên, ở một giới này bên trong tồn tại rất nhiều thích hợp tu luyện bảo địa.

Một thế giới mở ra, các loại đại đạo lực lượng ở đây có một quá trình lớn lên, loại này quá trình lớn lên, thì sẽ hình thành đủ loại bảo địa, khiến phía thế giới này, khắp nơi đều tràn đầy cơ duyên.

Mấy ngày sau, Tiêu Vũ tìm được rồi một tòa núi lớn, trong núi cỏ cây dị thường cao to, chính là trong núi này kiến càng, đều dài tới con chuột to nhỏ, ẩn chứa mạnh mẽ hơi thở sự sống.

“Thực sự là chỗ tốt!” Nhị Hắc hai mắt tỏa ánh sáng, nói: “Ngươi nói như vậy một tòa Thần sơn, trong núi có thể hay không có bảo vật gì? Tỷ như binh khí loại hình?”

Tiêu Vũ lườm hắn một cái, cái tên này là nghĩ đến binh khí lên cấp muốn điên rồi, sao có thể khắp nơi đều có binh khí?

Có điều, trước mắt ngọn núi lớn này quả thật bất phàm, là một tuyệt hảo nơi tu luyện. Nguyệt Thần cung tuy có ba ngàn đạo núi, nhưng này đều là bởi vì bố trí, không sánh được chính thức chịu đựng đại đạo lực lượng ảnh hưởng hình thành bảo địa.

“Ồ, trên núi kia có người? Có phải có người giành trước?” Nhị Hắc đột nhiên kinh ngạc.

Thăm xuất thần niệm, Tiêu Vũ quả thật cũng cảm thấy trong núi có người tồn tại khí tức, hơn nữa thoạt nhìn, trong núi này không chỉ có vừa gảy người.

Ở những khí tức kia bên trong, có hai người hấp dẫn Tiêu Vũ, hai người kia hắn đều rất xa lạ, nhưng bọn họ khí tức trên thân, lại làm hắn cảm giác đặc biệt quen thuộc.

“Chẳng lẽ là hậu nhân của bọn họ?” Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng, im hơi lặng tiếng, mang tới Nhị Hắc đi theo, lặng yên cùng tại kia sau lưng của hai người.

Hai người kia vô cùng trẻ tuổi, là hai gã nam tử, theo bọn họ khí tức trên thân đến xem, hai người đều đã có phá hư cảnh tu vi, và trên người có chứa Tiêu Vũ ngôi sao khí tức.

Tiêu Vũ ẩn nấp thuật thập phần cao minh,

Hai người trẻ tuổi không cảm giác chút nào, ở tiền phương một bên cất bước, một bên trò chuyện.

“Ai da, ngươi nói đã có Tiêu Nhược Thần ra tay, vì sao trong cung còn muốn phái hai chúng ta cũng tới đây? Thật không biết chúng ta đây thầy là nghĩ như thế nào!”

“Câm miệng, ngươi chán sống?” Khác một người trẻ tuổi vẻ mặt khẩn trương, nhìn bốn phía một chút, mới nói: “Ngươi những lời này, để ở trong lòng là tốt rồi, nếu là truyền ra ngoài, đừng nói chúng ta thầy cùng vị sư thúc kia, chính là Tiêu Sư anh cũng sẽ ra tay giết ngươi!”

“Tiêu Sư anh? Sư Tôn sư thúc?” Tiêu Vũ trong lòng đại động, càng chắc chắn trong lòng suy đoán.

“Bọn họ nói Tiêu Sư anh là Tiêu Nhược Thần? Nói như vậy hai người này là Nhật Nguyệt cung người?” Nhị Hắc tâm tư lung lay, cũng nghe đến thân phận của hai người này.

Tiêu Vũ ánh mắt thâm thúy, không nói gì, trong lòng lại là nói: “Nào chỉ là Nhật Nguyệt cung người? E sợ này trong miệng hai người đích sư tôn, cũng cùng ta có lớn lao ngọn nguồn.”

Bọn họ trong bóng tối giao lưu, hai người trẻ tuổi kia và không nhận thấy được, vẫn là đang tiếp tục trò chuyện với nhau.

“Nghe nói, trước khi có người thấy được một người trẻ tuổi cùng Ngao Tu ở giao thủ, cả người kim quang, thân thể không xấu, rất như là vị kia mất tích nhiều năm sư bá tu luyện công quyết.”

“Hắn quả nhiên không chết, còn ở nhân thế! Xem ra lần này, chúng ta cái kia bao nhiêu vị sư bá đệ tử cũng tới.”

Này lời của hai người, lại để cho Tiêu Vũ nội tâm vội vàng chấn động. Cả người kim quang, thân thể không xấu? Lại nghe bọn họ trong miệng sư bá, hắn trước tiên nghĩ tới người kia.

Hắn đại đệ tử, phong tiêu bờ ruộng.

Mà trước mắt này hai cá nhân thân phận, cũng rất rõ ràng, theo Nhật Nguyệt trong cung đi ra, vừa gọi bằng Tiêu Nhược Thần làm sư huynh. E sợ, này trong miệng hai người đích sư tôn, chính là hắn một vị đệ tử, về phần bọn hắn trong miệng sư thúc, thì lại quá nửa là Mạc Thương.

Bởi vì, khi hắn các đệ tử bên trong, Mạc Thương là nhỏ nhất đệ tử, nếu hai người này cũng là Mạc Thương đệ tử nói, là không thể nào có sư thúc.

“Ta những đệ tử kia, mất tích thì mất tích, sẽ tất là lưu tại Nhật Nguyệt cung, cùng Mạc Thương làm bạn, xem ra hai người kia, chính là mấy cái kia lưu tại Nhật Nguyệt cung đệ tử dạy dỗ nên!” Tiêu Vũ ánh mắt có chút phức tạp.

Hắn là bị Mạc Thương ám toán chết, Thiên Thần cung cũng bị Mạc Thương đổi thành Nhật Nguyệt cung, hắn những đệ tử kia, có người bởi vậy rời đi, cũng có người giữ lại.

Hắn cũng không biết này lưu lại đệ tử, hay không biết được Mạc Thương phản bội chuyện của hắn, bởi vậy nhìn thấy đệ tử của bọn hắn, cũng không biết nên làm sao đối mặt.

Nếu là này lưu lại đệ tử không biết chuyện, hết thảy đều còn có thể thông cảm được, nhưng nếu như bọn họ đã biết một ít gì, lại vẫn là đứng ở Mạc Thương bên này, vậy liền cũng như phản bội không khác.

Kể từ đó, đệ tử của bọn hắn, tự nhiên cũng liền không khả năng cùng hắn là người cùng một con đường.

“A?”

Đột nhiên, hai người trẻ tuổi dừng bước, bọn họ thấy được một bóng người, đang ngồi với trên đỉnh ngọn núi, nhận sự giúp đỡ ngọn núi này lực lượng, yên lặng tu luyện.

Chỉ thấy đỉnh núi thân thể người nọ quanh thân hư không vặn vẹo, trước người có thần quang ngưng tụ thành thần bí nói văn, ở vây quanh hắn xoay tròn, khiến cho hắn thoạt nhìn vô cùng thần thánh.

“Lớn hư không trải qua?”

Hai người trẻ tuổi cùng Tiêu Vũ đồng thời chấn động mạnh, bọn họ đối với đạo thân ảnh này đang vận chuyển công quyết, đều không xa lạ.

Lớn hư không trải qua, đây là Tiêu Vũ đệ ngũ đệ tử Vân Nhạc Không tu công quyết, Tiêu Vũ thân là ấy sư không có thể không biết, mà hai người trẻ tuổi kia, là Vân Nhạc Không sư huynh đệ bồi dưỡng ra, đối với cái này trải qua tự nhiên cũng hết sức quen thuộc.

“Ầm!”

Tiêu Vũ còn chưa lấy lại tinh thần, hai người trẻ tuổi đã đồng thời ra tay, cắt đứt đỉnh núi tên kia đang tu luyện người trẻ tuổi.

“Bốp!”

Người trẻ tuổi kia ở biến mất tại chỗ, vượt qua hư không, theo một hướng khác hiện thân, lạnh lùng nhìn về phía hai người trẻ tuổi, nói: “Là các ngươi!”

Hai người trẻ tuổi kia, xuất thân Nhật Nguyệt cung, vừa là Tiêu Vũ ngày xưa mấy cái kia đệ tử dạy dỗ nên, mặc dù không bằng Tiêu Nhược Thần như vậy nổi danh, nhưng cũng là trẻ tuổi bên trong thập phần nhân vật nổi danh, không khó nhận ra.

“Quả thật là lớn hư không trải qua, ngươi là 5 sư bá đệ tử?” Hai người trẻ tuổi đồng thời cười lạnh, vẻ mặt hơi bất thiện.

“Sư bá?” Đối diện người trẻ tuổi vẻ mặt đột nhiên lạnh, quát lên: “Câm miệng, các ngươi không có tư cách gọi bằng sư tôn ta làm sư bá!”

“Phải không?” Hai người trẻ tuổi kia cũng không tức giận, chỉ là cười lạnh, nói: “Ngươi và ta ba người đích sư tôn, còn có Thần Quân sư thúc, đều là năm đó Tinh chủ đệ tử, vốn là sư huynh đệ, chúng ta hai người đích sư tôn, một là Tinh chủ thứ sáu đệ tử, một cái khác là Tinh chủ đệ tử thứ tám, gọi bằng ngươi thầy một tiếng 5 sư bá, có gì không đúng sao?”

“Nguyên lai là đệ tử của bọn hắn!” Tiêu Vũ nghe nói, thế mới biết này hai người trẻ tuổi là do hắn gì hai cái đệ tử bồi dưỡng ra.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 355: Tranh Chấp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trước mắt ba cái người trẻ tuổi, nghiêm ngặt tính ra, đều là Tiêu Vũ đồ tôn, chỉ tiếc, giữa bọn họ cũng không hòa thuận, tựa hồ hoàn toàn đứng ở phía đối lập, để Tiêu Vũ cảm giác phức tạp.

“Thần Quân sư thúc? Ha ha, được lắm Thần Quân sư thúc! Uổng cho các ngươi còn nhớ rõ, sư tôn của các ngươi là tinh giáo chủ đi ra đệ tử!” Đối diện người trẻ tuổi giận quá mà cười.

Hắn đích xác, là vân nhạc không chỗ thu nhận đệ tử, tên là Vân Hạo. Mà mặt khác hai người trẻ tuổi kia, một tên là Hàn Dục, một người khác chính là Đằng Sơn, theo thứ tự là Tiêu Vũ thứ sáu đệ tử cùng đệ tử thứ tám đồ đệ.

Vạn năm trước khi, theo Tiêu Vũ bị chết, hắn mười cái đệ tử, sớm phản bội, như người dưng nước lã, bây giờ bọn họ này một thế hệ gặp lại, cũng là ân oán khó hiểu, mặc dù cùng thuộc về một mạch, nhưng cũng giống như cừu nhân.

“Ngươi có ý gì?” Hàn Dục sắc mặt lạnh như băng, nói: “Sư tôn của chúng ta, là Tinh chủ đệ tử, việc này cửu thiên ai người không biết?”

“Tinh chủ đệ tử?” Vân Hạo mặt lộ vẻ xem thường, nói: “Chỉ bằng các ngươi cái kia hai cái thầy, cũng xứng lại gọi bằng Tinh chủ đệ tử?”

Trên mặt hắn lộ ra không hề che giấu chút nào giễu cợt, nói: “Vạn năm trước khi, Tinh chủ bị chết thời gian, trong miệng các ngươi Thần Quân sư thúc, liền không thể chờ đợi được nữa, muốn thay thế Tinh chủ đệ nhất chí tôn vị trí, Tinh chủ mới bị chết không lâu, hắn liền phải đem Thiên Thần cung đổi tên Nhật Nguyệt cung, muốn thay vào đó, thành tựu chính mình đệ nhất chí tôn vị trí, trong lòng của hắn, còn có Tinh chủ gì?”

“Mà trong miệng của các ngươi đích sư tôn, tất là nịnh nọt, mắt thấy Tinh chủ đã vắng mặt, để nịnh bợ các ngươi Thần Quân sư thúc, liền ngay cả một câu phản đối đều không có, thậm chí đứng ở hắn phía bên kia, ủng hộ hắn đem Thiên Thần cung thay tên!”

“Thiên Thần cung là địa phương nào? Đó là Tinh chủ kinh doanh mấy trăm ngàn năm vô thượng Thần cung, là Tinh chủ một đời tâm huyết, Tinh chủ mới vừa rơi xuống, các ngươi vị kia Thần Quân sư thúc cùng thầy liền không thể chờ đợi được nữa phải đem Thiên Thần cung thay tên, khà khà……”

Trong giọng nói của hắn tràn ngập giễu cợt, Hàn Dục cùng Đằng Sơn hai người sớm sắc mặt tái xanh.

Hàn Dục lạnh lùng nói: “Tinh chủ bị chết, đại diện hắn tất cả liền đã xong, Thần Quân sư thúc sức chiến đấu vô song, đã hắn thành mới đệ nhất chí tôn, đem Thiên Thần cung thay tên, có cái gì không đúng? Tinh chủ mặc dù đã vô địch một đời, có thể đã bị chết, tất cả liền đều đã thành quá khứ!”

“Được lắm đã thành quá khứ!” Vân Hạo cất tiếng cười to, “nếu như không có Tinh chủ mấy trăm ngàn năm vun bón, hắn Nhật Nguyệt Thần Quân, có thể có trở thành chí tôn ngày? Nếu không có bị Tinh chủ thu làm đệ tử, hai người các ngươi đích sư tôn, có thể đạt được chí tôn cảnh giới?”

“Bọn họ tất cả tất cả đều là Tinh chủ ban tặng, mà Thiên Thần cung, liền đại biểu Tinh chủ trong chín tầng trời uy danh,

Thân là Tinh chủ đệ tử, Tinh chủ bị chết, càng nên toàn tâm giữ gìn, duy trì Tinh chủ lưu lại Thiên Thần cung uy danh, kinh sợ cửu thiên, đây mới là đối với Tinh chủ kính trọng, mà không phải ở Tinh chủ sau khi ngã xuống, một lòng chỉ có đệ nhất chí tôn tên, không thể chờ đợi được nữa muốn thay vào đó!”

“Đem Thiên Thần cung đổi tên, chính là đối với Tinh chủ đại bất kính! Nhật Nguyệt Thần Quân cùng hai người các ngươi đích sư tôn, đều là khi sư diệt tổ hạng người!”

Hắn một hơi liên tục tức giận mắng, làm người tuyên truyền giác ngộ, trong lời nói tràn đầy phẫn nộ.

“Tinh chủ oai sớm trở thành quá khứ, bây giờ đệ nhất chí tôn, là Thần Quân sư thúc!” Hàn Dục nhưng cũng không cam lòng thỏa hiệp, phản bác: “Không đồng ý thay tên Thiên Thần cung, là ngươi thầy cùng mấy vị khác sư chú bác ngu dốt, bây giờ chỉ có Thần Quân sư thúc, mới có năng lực thay thế Tinh chủ tiếp tục kinh sợ cửu thiên, đem Thiên Thần cung tên đổi thành Nhật Nguyệt cung, có cái gì không được?”

Nghe bọn họ tranh luận, Tiêu Vũ trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Nguyên lai lúc trước hắn những đệ tử kia phản bội, ở trong còn có như vậy một tầng nguyên nhân.

Mạc Thương hiển nhiên là muốn triệt để biến mất quá khứ của hắn, làm hắn từ từ bị thế nhân lãng quên, bởi vậy đem Thiên Thần cung đổi tên Nhật Nguyệt cung, nếu không Thiên Thần cung một ngày còn đang, thế nhân thì vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên cái kia từng vô địch cửu thiên Tinh chủ.

Mà mấy cái kia đối với hắn vô cùng kính trọng đệ tử, lại cho rằng Thiên Thần cung đổi tên, là đối hắn đại bất kính, bởi vì Thiên Thần cung, là hắn kinh doanh mấy trăm ngàn năm mới lớn mạnh.

Mấy cái đệ tử sản sinh chia rẽ, này không chấp nhận Thiên Thần cung đổi tên đệ tử rời đi luôn, mà này lưu lại người, tất là tán đồng rồi Hàn Dục thuyết pháp, cho là hắn này cửu thiên Tinh chủ, đã thành quá khứ.

Bọn họ phải dựa vào Mạc Thương thực lực cường đại, muốn mượn Mạc Thương quân lâm cửu thiên, tán đồng rồi Mạc Thương thay tên cử chỉ, lưu tại Nhật Nguyệt cung.

“Hừ, ngươi như thế hiên ngang lẫm liệt, như vậy chạy đến nơi này làm gì?” Vẫn trầm mặc Đằng Sơn cũng cười lạnh mở miệng, nói: “Mấy vị kia rời đi Nhật Nguyệt cung sư chú bác, đã không muốn lưu lại, bây giờ rồi lại cho các ngươi đến tranh như vậy gì đó, chẳng lẽ không phải cũng là có mưu đồ khác?”

“Thầy để cho ta tới, là vì không muốn nhìn thấy như vậy gì đó, rơi xuống các ngươi này khi sư diệt tổ người trong tay!” Vân Hạo lạnh lùng nói: “Đó là Tinh chủ lưu lại thứ trọng yếu nhất, rơi vào trong tay các ngươi, là một loại khinh nhờn!”

“Nói rất êm tai!” Đằng Sơn khinh thường nói: “Có điều cũng chính là muốn lại đi Tinh chủ con đường vô địch thôi, cho rằng như vậy, liền có thể cùng Thần Quân sư thúc một hồi, đoạt lại Nhật Nguyệt cung gì?”

Hàn Dục cũng là nói: “Đừng nói đó chỉ là Tinh chủ để lại một thứ, chính là Tinh chủ trên đời, bây giờ cũng đã không phải Thần Quân sư thúc đối thủ. Thần Quân sư thúc thần uy vô địch, sớm vượt rất xa Tinh chủ, là chân chính vô địch tồn tại!”

“Các ngươi……” Vân Hạo vẻ mặt biến đổi lớn, hai người này bất cứ ở ngay trước mặt hắn đối với Tinh chủ bất kính như thế, ăn nói ngông cuồng.

“Đạo bất đồng bất tương vi mưu, đã nói không đến đồng thời, cũng vô vị nhiều lời!” Hắn một tiếng hét lớn, quyết đoán ra tay, càng muốn lấy một chọi hai.

“Hắc, ta ngược lại muốn xem xem, 5 sư bá lớn hư không trải qua có phải là thật lợi hại như vậy! Hàn Dục, ngươi không muốn ra tay, chính ta chiến hắn!” Đằng Sơn cười lạnh, cướp lấy ra tay trước một bước.

Phía sau Hàn Dục mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, tựa hồ căn bản không quá đem Vân Hạo coi là chuyện đáng kể, khoanh tay đi tới một bên, mang trên mặt xem trò vui vẻ mặt.

“Ầm!”

Hai người trẻ tuổi bắt đầu đại chiến, &# 85 Vân Hạo đạt được lớn hư không trải qua chân truyền, lúc động thủ có đạo văn quấn quanh với trên hai tay, mỗi một lần ra tay, đều có thể khiến cho hư không chấn động, thực lực hết sức kinh người.

Thân hình hắn phiêu dật, có thể vượt qua hư không, quỷ bí khó lường, đặt ở trẻ tuổi bên trong, cũng là thập phần đứng đầu thực lực, ít có người có thể sánh được.

Có điều, một bên khác Đằng Sơn, lại cũng không yếu, hai người đều là Tiêu Vũ đệ tử dạy dỗ, thực lực chênh lệch không lớn, và đối với lẫn nhau biết gốc biết rễ, động thủ, trong khoảng thời gian ngắn không phân cao thấp.

“Cái kia đơn độc tiểu tử, giống như tình cảnh không giây a, bên này còn có một cái không ra tay đâu, nếu đồng loạt ra tay, hắn chẳng phải là thua chắc rồi?” Nhị Hắc ở bên cạnh nhẹ giọng mở miệng, hắn đã đã nhìn ra, Tiêu Vũ đối với này mấy người trẻ tuổi tựa hồ thập phần để ý.

“Xem trước một chút.” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, không có nóng lòng ra tay.

Thấy hai người này thi triển các loại thủ đoạn, đều là quen thuộc như thế, phảng phất thấy lần nữa ngày xưa hai cái đệ tử, tâm tình của hắn, vừa là trở nên hơi hoảng hốt.

Tác giả đông phương hành vân nói: Trạng thái không tốt lắm, hôm nay chỉ có hai chương.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 356: Hiện Thân

“Đoành!”

Đại chiến bên trong, Vân Hạo một tay che trời, một bàn tay lớn bao trùm bầu trời, như núi cao chót vót, hướng về Đằng Sơn trấn áp mà đến.

“Hừ, lớn hư không tay? Cũng chỉ đến như thế!”

Đằng Sơn không hề sợ hãi, liên tục cười lạnh, thân hình của hắn đột nhiên chia ra làm hai, hai phân thành bốn, trong chớp mắt thân thể hóa vạn ngàn.

“Vạn tượng chân kinh? Sư tôn của ngươi cũng không xử bạc với ngươi, truyền cho ngươi kinh này!” Vân Hạo thấy vậy, sắc mặt rùng mình.

Vạn tượng chân kinh, một thân vạn tượng, đây đúng là Tiêu Vũ truyền cho hắn đệ tử thứ tám Mạc Hải Sanh công quyết, bây giờ hắn vừa truyền cho đệ tử của hắn.

Tiêu Vũ hai cái đệ tử vân nhạc không cùng Mạc Hải Sanh, vốn là đồng môn sư huynh đệ, đối với lẫn nhau biết gốc biết rễ, bọn họ hai cái đệ tử, bây giờ đối với lẫn nhau thủ đoạn cũng đều không xa lạ gì.

Bên kia Vân Hạo đã xem lớn hư không trải qua tu luyện tới lô hỏa thuần thanh cảnh giới, mà Đằng Sơn một thân vạn tượng, cũng là thập phần bất phàm, hai người đánh cho trời long đất lở, khó phân cao thấp.

“Ầm!”

Hồi lâu sau, người thứ 3 gia nhập chiến trường, Hàn Dục ra tay rồi.

“Ngươi làm gì?” Đằng Sơn giận dữ, tựa hồ bất mãn Hàn Dục nhúng tay chiến đấu.

“Ngươi dù cho khả năng thắng hắn, cũng cần hao phí lượng lớn thời gian, còn là tốc chiến tốc thắng, nếu không Tiêu Sư anh trách tội xuống, ngươi và ta đam đương nổi gì?” Hàn Dục lạnh lùng nói.

“Hừ!” Đằng Sơn không thèm nhắc lại, rõ ràng là chấp nhận Hàn Dục thuyết pháp.

“Đã sư tôn của chúng ta đã phản bội, vậy cũng liền không cần nói cái gì tình cảm, hôm nay liền ở ngay đây đưa hắn tru diệt!” Hàn Dục ánh mắt lộ ra sát ý, đã sắc bén ra tay.

Đằng Sơn hừ lạnh, mặc dù vẻ mặt rùng mình, nhưng vẫn là đi theo, một thân vạn tượng phương pháp uy lực kinh thiên, thẳng hướng Vân Hạo.

“Ầm!”

Đối mặt hai người, Vân Hạo tăng mạnh áp lực, bị Hàn Dục trọng thương, hộc máu bay ngược.

“Khà khà, một người không phải là đối thủ của ta, liền muốn đồng loạt ra tay sao? Rất khỏe mạnh!” Khóe miệng hắn dính máu, khà khà cười lạnh, lại là không thấy vẻ sợ hãi.

“Ngươi hôm nay nói cái gì nữa đều vô dụng, không ai có thể cứu được ngươi, trên người ngươi ngôi sao, cũng sẽ bị chúng ta đoạt được!” Hàn Dục thờ ơ, căn bản phớt lờ là mấy người ra tay.

“Đã muốn giết,

Còn nói nhiều như vậy làm gì? Mau chóng giải quyết!” Đằng Sơn trên mặt mang theo vẻ không kiên nhẫn, mặt lạnh tiến lên, liền muốn hợp hai người lực lượng, đem Vân Hạo chém giết.

“Dù cho các ngươi có thể giết ta, cũng không chiếm được Tinh chủ lưu lại như vậy gì đó!” Vân Hạo không thấy ý sợ hãi, ngược lại cười lớn, nói:: “Lãnh sư huynh cũng tới, hắn đã đạt được Phong Sư Bá chân truyền, Kim thân bất diệt, thân thể không xấu, Phong Sư Bá khủng bố, các ngươi tổng phải biết?”

Hàn Dục cùng Đằng Sơn sắc mặt cùng nhau biến đổi, Phong Sư Bá, ba chữ này đối với bọn họ tới nói quả thực giống như cấm ky, mặc dù là sư tôn của bọn hắn, mỗi lần nhấc lên người kia, đều là kiêng dè không thôi.

Ngày xưa Tinh chủ mười cái đệ tử, Mạc Thương thực lực không thể nghi ngờ là mạnh nhất, nhưng mười cái trong hàng đệ tử, nếu như nói còn có một người khác, khả năng vượt trên các đệ tử, đó không thể nghi ngờ chính là Tiêu Vũ đại đệ tử, phong tiêu bờ ruộng!

Mặc dù là bây giờ được xưng là đệ nhất chí tôn Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng không nguyện ý dễ dàng đối mặt vị kia Phong Sư Bá, bởi vì theo lời đồn, năm đó Tinh chủ còn chưa bị chết thời gian, vị kia Phong Sư Bá thực lực, liền đã sắp đến gần lúc trước vô địch Tinh chủ!

“Phong Sư Bá đệ tử, nguyên lai họ Lãnh?” Hàn Dục mạnh mẽ trấn định tâm thần, nói: “Dù cho hắn thật sự có Phong Sư Bá năm đó phong thái, cũng là vô dụng, hắn không thể nào là Tiêu Sư anh đối thủ.”

“Tiêu Nhược Thần?” Nghe được cái tên này, Vân Hạo sắc mặt cũng biến thành âm tình bất định.

Ở trẻ tuổi, Tiêu Nhược Thần ba chữ này, liền đại biểu tuyệt đối vô địch, từ hắn thành danh đến nay, chưa từng bại một lần, ở Cửu Thiên Thế Giới, tên này, đã trở thành một trong khi nổi dậy ở trong truyền thuyết!

“Ngươi biết rồi đấy, Tiêu Sư anh có thần mặt trời thể, và còn tu luyện cái kia bộ vô địch công quyết!” Hàn Dục trên mặt mang theo ngạo nghễ, nói: “Hơn nữa, hắn là Thần Quân sư thúc đệ tử, ngoại trừ cái kia bộ công quyết ở ngoài, Thần Quân sư thúc cũng truyền hắn khác một loại vô thượng đại đạo, cho dù là Phong Sư Bá đệ tử thì lại làm sao? Ở đây, Tiêu Sư anh là vô địch!”

Vân Hạo sắc mặt trở nên có chút khó coi, tựa hồ cũng là có điều dao động, trầm mặc không có lại mở miệng.

“Nhiều lời vô vị, tiễn ngươi lên đường!” Hàn Dục không nói thêm lời, quát lạnh một tiếng, cất bước về phía trước.

“Dù cho hôm nay chết trận, ta cũng phải kéo ngươi theo bọn hai cái cùng nhau lên đường!” Vân Hạo cũng là biết, chính mình hôm nay dữ nhiều lành ít, trên mặt lộ ra kiên quyết vẻ, muốn bắt đầu liều mạng.

“Bốp!”

Trước mắt Hàn Dục cùng Đằng Sơn liền muốn ra tay, chém giết Vân Hạo, âm thầm Tiêu Vũ, rốt cục hiện thân, không cách nào trơ mắt thấy Vân Hạo chết ở trước người hắn.

“Người nào?” Đằng Sơn cùng Vân Hạo đồng thời cả kinh, thần tốc xoay người.

“Ầm!”

Đằng Sơn không nói lời gì, một thân vạn tượng, vô số hóa thân đồng thời hướng về Tiêu Vũ ra tay.

Vô số bóng người ở trong hư không thần tốc di động, như là vật đổi sao dời, hư hư thật thật, làm người khó phân thật giả.

“Một thân vạn tượng? Kinh này tới trong tay ngươi, quả thực là một loại bôi nhọ!”

Thân là đồ tôn, dám ra tay với chính mình, Tiêu Vũ trong lòng dâng lên tức giận, cười lạnh một tiếng, thân hình giống như một mảnh lá rụng, nhẹ nhàng xông vào vào phía trước cái kia vô số hóa thân bên trong.

Hắn như là một mảnh trong gió lá rụng lắc lư trái phải, lơ lửng không cố định, theo Đằng Sơn vạn đạo hóa thân bên trong xuyên qua, cuối cùng một lần nữa trở về vị trí cũ, như là chẳng có cái gì cả phát sinh.

“Đây là……”

Đằng Sơn đầy mặt kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, thời khắc này, hắn vạn tượng thân, đột nhiên bắt đầu trở nên thần tốc lờ mờ, vạn đạo hóa thân số lượng trong khi thần tốc giảm bớt, chớp mắt thì biến mất gần một nửa.

Hắn một thân vạn tượng, lại bị người liếc mắt xem thấu cả rồi, dễ dàng hóa giải!

Hàn Dục cùng Vân Hạo, cũng lâm vào thất thần, đột nhiên này xuất hiện người, càng có như thế thực lực khủng bố, dễ dàng, thì hóa giải Đằng Sơn thủ đoạn mạnh nhất? Đây rốt cuộc là thần thánh phương nào?

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Đằng Sơn đáy lòng phát lạnh, theo bản năng lùi về sau, cùng Tiêu Vũ giữ một khoảng cách.

Chẳng biết vì sao, ở Tiêu Vũ trước mặt, hắn có một loại bị xem thấu toàn bộ cảm giác, phảng phất chính mình đáng tự hào nhất vạn tượng chân kinh, ở trước mặt người này thì như giấy mỏng yếu ớt như vậy.

“Vạn tượng chân kinh càng bị ngươi tu luyện thành bộ này đạo đức? Ngươi thầy đã không dạy ngươi, thân thể hóa vạn tượng, không phải chỉ hóa đến vạn đạo hóa thân là được gì? Cái gọi là vạn tượng, chính là thiên địa vạn tượng, vạn tượng chân kinh là một thân một voi, ngươi chỉ có hóa thân, lại hoàn toàn không có linh tính, quả thực bôi nhọ kinh này!”

Tiêu Vũ chậm rãi bước về phía trước, nhìn thấy vạn tượng chân kinh bị hắn tu luyện thành như vậy, sắc mặt không khỏi rét run, lạnh giọng nói: “Ngươi thầy thực sự là càng sống càng đi trở về, ngay cả một đệ tử đều dạy không tốt, thật sự quá không ra dáng!”

Hắn giọng mang dạy dỗ, tựa như muốn răn dạy một vãn bối, nói tới phía trước ba người đều ngây dại.

Này rốt cuộc là ai? Đằng Sơn đích sư tôn, đây chính là cửu thiên nổi tiếng mạnh mẽ chí tôn, là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ đệ tử, lại bị người như thế quở trách!

Không ngừng ba người này, kể cả Nhị Hắc đều có chút ngẩn người, Tiêu Vũ dũng khí từ đâu tới, gan dạ đánh giá như thế một vị mạnh mẽ chí tôn?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 357: Hung Hăng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Câm miệng!”

Ngây người chốc lát, còn là Hàn Dục đi trước phục hồi tinh thần lại, phẫn nộ quát: “Ngươi thì tính là cái gì, cũng dám đánh giá như thế một vị chí tôn?”

“Ta tính là thứ gì?” Tiêu Vũ lạnh lùng nở nụ cười, lắc đầu nói: “Chỉ sợ ta nói ra, đừng nói các ngươi, chính là liền các ngươi thầy, cũng phải đối với ta ba quỳ chín lạy!”

Khẩu khí của hắn, nghe vào người khác tai, quả thực là điên trời. Mời mọc Baidu Search () muốn một vị chí tôn ba quỳ chín lạy, hơn nữa vị chí tôn kia còn là Nhật Nguyệt Thần Quân sư huynh?

Thử hỏi hiện nay thế gian, ai có tư cách muốn bực này chí tôn quỳ xuống!

“Điên rồi, tiểu tử này điên rồi, hắn thật coi mình vô địch rồi?” Nhị Hắc trở nên thất thần, lẩm bẩm nói: “Ta vốn đã cho ta tự xưng là muôn thuở đệ nhất hung khí đã quá không biết xấu hổ, không nghĩ tới tiểu tử này ta da mặt còn dày hơn!”

May mà Tiêu Vũ không nghe thấy hắn nói thầm, nếu không nhất định sẽ tàn nhẫn đạp mấy đá, có thể giống nhau gì? Hắn nói sự thật, mà Nhị Hắc thì lại chỉ do khoe khoang, hai người có bản chất khác nhau.

Tôn không không địa phương kết bóng từ cô cát xem kỹ hiện ra

“Muốn một vị chí tôn hướng về ngươi ba quỳ chín lạy, ngươi thì tính là cái gì, cũng dám nói ẩu nói tả?” Hàn Dục sững sờ một chút, sau đó giận dữ.

Tiêu Vũ nói mặc dù là Đằng Sơn đích sư tôn, nhưng hai người bọn họ đích sư tôn vốn là sư huynh đệ, một người chịu nhục, cùng cấp hai người.

Địch không khoa kẻ thù độc thuyền thuật chỗ cô khốc cô địa

Hắn trong cơn giận dữ, điên cuồng hét lên đối với Tiêu Vũ ra tay, tay kết ấn, ở trước người ngưng tụ ra hai cỗ tuyệt nhiên ngược lại khí tức, một bên cương mãnh, một bên âm nhu.

Địch không khoa kẻ thù độc thuyền thuật chỗ cô khốc cô địa
hai người giao thủ, lần này, không có trước khi thuần dương lực lượng va chạm kịch liệt như vậy, mà là một luồng như mặt nước liên miên bất tuyệt sức mạnh, ở trên không đóng lớn, nhẹ nhàng nhộn nhạo lên.

“Âm dương Thánh pháp?” Tiêu Vũ hai mắt híp lại, đây là hắn thứ sáu đệ tử sửa niệm thành danh thuật, cũng là từ hắn truyền lại.

“Tầm thường một phá hư cảnh, cũng dám ngông cuồng, hôm nay ta liền dạy ngươi làm người!” Hàn Dục tay trái ôm âm, tay phải ôm dương, hợp âm dương thuật, thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Dạy dỗ ta? Đừng nói là ngươi, chính là ngươi thầy tự thân tới, ở trước mặt ta, cũng chỉ có thể quỳ sát!” Tiêu Vũ một ngày này tâm tình tựa hồ dị thường thô bạo, có lẽ là bị này mấy người trẻ tuổi khơi gợi lên hỏa khí, nói chuyện cũng bình thường càng thêm vênh váo hung hăng.

Tầm thường đệ tử của hắn đệ tử, dám ở trước mặt hắn toả sáng cuồng ngôn,

Hắn làm sao không giận?

“Ngươi quá cuồng vọng!” Hàn Dục gầm lên, tay phải một luồng bá đạo tuyệt luân khí tức đánh tới, phảng phất có thể nổ nát tất cả.

“Hừ!” Tiêu Vũ cười lạnh, bước chân bất động, đồng dạng còn lấy một quyền.

Hắn vận dụng trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, dùng thái dương lực cùng Hàn Dục va chạm.

“Muốn chết!” Hàn Dục một trận cười lạnh, hắn âm dương Thánh pháp, chí dương lực lượng bá đạo vô song, cực hạn cương mãnh, Tiêu Vũ lại dám liều mạng?

Nhưng mà, hắn mặt cười lạnh còn chưa hoàn toàn tỏa ra, nụ cười liền đã đọng lại, chỉ cảm thấy tay một luồng càng thêm lực lượng bá đạo truyền đến, oanh một tiếng, cả người bay ngược mà đến, tay phải chí dương lực lượng toàn bộ đều bị đánh tan.

Không chỉ như thế, Tiêu Vũ tay cái kia cỗ cương mãnh lực lượng liên miên bất tuyệt, xông vào trong cơ thể hắn, ở trong cơ thể hắn điên cuồng tàn phá, làm hắn rên lên một tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

“Sao có thể có chuyện đó? Âm dương Thánh pháp chí dương lực lượng lại bị áp chế, ta không tin!”

Thuyền xa kẻ thù địa phương sau thuật chiến lạnh thuật ta khoa

Hàn Dục bị kích thích mạnh, giống như điên cuồng, liền máu tươi bên mép chưa từng lau đi, điên cuồng hét lên lại ra tay.

Lần này, hắn vận dụng chính là âm dương Thánh pháp chí âm lực lượng, này 1 sức mạnh lại cùng lúc trước sức mạnh ngược lại.

Một âm một dương, nghiêm hợp lại, biến hoá thất thường, đây đúng là âm dương Thánh pháp chỗ kinh khủng.

“Ta không tin, ta đây đánh tới ngươi tin!” Tiêu Vũ vẫn là cũng không lui lại, đồng dạng vận chuyển trong cơ thể thái âm lực đánh trả.

Thuyền kẻ thù không xa Quỷ thuyền bóng chiến dương kẻ thù tiếp

Thuyền kẻ thù không xa Quỷ thuyền bóng chiến dương kẻ thù tiếp “điên rồi, tiểu tử này điên rồi, hắn thật coi mình vô địch rồi?” Nhị Hắc trở nên thất thần, lẩm bẩm nói: “Ta vốn đã cho ta tự xưng là muôn thuở đệ nhất hung khí đã quá không biết xấu hổ, không nghĩ tới tiểu tử này ta da mặt còn dày hơn!”

Hai người giao thủ, lần này, không có trước khi thuần dương lực lượng va chạm kịch liệt như vậy, mà là một luồng như mặt nước liên miên bất tuyệt sức mạnh, ở trên không đóng lớn, nhẹ nhàng nhộn nhạo lên.

Hàn Dục sắc mặt, lại một lần nữa biến đổi lớn, hắn lần này không tiếp tục bay ngược bước ra, lại là tại nguyên chỗ mềm mại ngã xuống, trong cơ thể hết thảy Thần lực, tựa hồ cũng trong nháy mắt này bị tát sạch sành sanh.

Thuần âm lực lượng liều, hắn cũng đã bị thua! Âm dương Thánh pháp hai loại Thánh lực, mỗi một loại hắn đều bị người trước mắt triệt để áp chế!

Này đối với hắn mà nói, chính là một loại lớn lao đả kích, thật lâu chưa hoàn hồn lại.

“Âm dương Thánh pháp? Dương lực lượng cương mãnh có thừa, lại hậu lực không đủ, âm lực lượng mặc dù đầy đủ ôn nhu, nhưng lại uy lực không đủ. Dương thì lại không dương, âm thì lại không âm, phương pháp này ở tay ngươi, quả thực không ra ngô ra khoai, xem ra ngươi thầy cũng không có thể dạy xảy ra cái gì đệ tử giỏi!" Tiêu Vũ tay thu mà đứng, lạnh lùng thấy rung động Hàn Dục cùng Đằng Sơn.

Người này tay phương pháp, đều là hắn truyền cho bọn họ thầy, ở trước mặt hắn sử dụng, cùng muốn chết khác nhau ở chỗ nào?

Ở Tiêu Vũ mắt, bọn họ mặc dù đạt được hai loại pháp, nhưng giải thích đến thật sự quá to cạn!

Lần này, Hàn Dục sớm mặt tái mét, đầu tiên là Đằng Sơn đích sư tôn, bây giờ vừa là sư tôn của hắn, Tiêu Vũ đã là đem hai đại chí tôn bỡn cợt không còn gì khác, nhưng lần này, hắn lại là không lời nào để nói, muốn phản bác, lại là cảm thấy một luồng sâu sắc vô lực.

"Lưu lại các ngươi thân thể ngôi sao, cút cho ta!" Tiêu Vũ chưa bao giờ giống như bây giờ phát cáu, đệ tử của mình thu nhận đệ tử nâng đỡ không tường, thấy thế nào làm sao để hắn nổi nóng.

"Ngươi rốt cuộc là ai, dám như thế xúc phạm chúng ta thầy!" Đằng Sơn sắc mặt tái xanh, không ngờ rằng một ngày kia lại đụng phải một người như vậy, đưa hắn cùng Hàn Dục tu phương pháp hoàn toàn khám phá.

"Ta là người như thế nào?" Tiêu Vũ lạnh lùng nói: "Trở về hỏi một chút các ngươi thầy!"

Hai nhân đại giật mình, Tiêu Vũ giọng đích thực quá đáng sợ, chẳng lẽ là cùng bọn họ thầy một cấp bậc nhân vật? Có thể Tiêu Vũ tu vi bọn họ còn thấp một cảnh giới, đây là làm sao cũng không khả năng sự tình.

Mang theo lòng tràn đầy không cam lòng, Hàn Dục cùng Đằng Sơn hôi lưu lưu rời đi. Ở Tiêu Vũ trước mặt, bọn họ cường đại nhất thủ đoạn hoàn toàn vô dụng, tiếp tục lưu lại, có thể làm cái gì?

"Ngươi không nên thả bọn hắn thoát!" Vân Hạo vào lúc này đi đã đến, mở miệng nói: "Hai người bọn họ, ta quá hiểu, ngươi thả đi bọn họ, bọn họ khẳng định sẽ không dễ dàng bỏ qua."

Tiêu Vũ quay đầu, nhìn phía Vân Hạo, âm thầm gật gật đầu, bởi vì theo Vân Hạo thân thể, hắn mơ hồ nhìn thấy năm đó vân nhạc không cái bóng.

Đối với Vân Hạo lời nói, hắn vị trí có thể hay không. Hàn Dục cùng Đằng Sơn mặc dù mạo phạm hắn, nhưng dù sao cũng là hắn hai cái đệ tử thu học trò.

Tôn không khoa tình sau bóng từ tháng chiến thi

Ở không thấy được hắn thứ sáu cùng đệ tử thứ tám, hiểu ra bọn họ hay không thật đã phản bội hắn người sư phụ này trước, hắn không muốn chém giết Hàn Dục bọn họ.

"Ngươi thầy...... có thể có khỏe không?" Tiêu Vũ thật lâu thấy Vân Hạo, hồi lâu sau, lúc này mới lên tiếng.

Vân Hạo sững sờ một chút, nói: "Ngươi biết sư tôn ta?"

Hắn đối với Tiêu Vũ thân phận càng thêm nghi hoặc, lúc trước nghe Tiêu Vũ răn dạy Hàn Dục hai người đích sư tôn, giọng thật sự đáng sợ, chẳng lẽ thật cùng mấy người bọn họ đích sư tôn có chút ngọn nguồn?

"Một lời khó nói hết, xem như quen biết." Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không biết giải thích như thế nào.

"Thầy hắn...... rất thật là tốt, chỉ là, ta cũng đã rất lâu không thấy lão nhân gia ông ta.” Vân Hạo do dự một lúc lâu, trả lời thời điểm, lại là cảm giác thấy hơi khó chịu, bởi vì nghe giọng, hắn tựa hồ thành Tiêu Vũ vãn bối giống nhau.

Quyển sách đến từ

Quyển sách đến từ https:////x. Html

Chương 358: Chỉ Điểm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Vân Hạo theo như lời, Tiêu Vũ mới biết, Vân Hạo tuy là Vân Nhạc Không thu nhận đệ tử, nhưng cũng đã mấy ngàn năm chưa từng thấy Vân Nhạc Không. Năm đó Vân Nhạc Không thu rồi hắn làm đồ đệ, truyền cho hắn công quyết sau khi, liền rời đi, chẳng biết đi đâu.

“Mặc dù thầy chưa nói, nhưng ta biết, hắn và mấy vị khác sư chú bác giống nhau, đều đối với Tinh chủ bị chết việc canh cánh trong lòng, muốn biết rõ chân tướng.” Vân Hạo cuối cùng lại bổ sung.

“Ai da, ủy khuất các ngươi.” Tiêu Vũ thở dài lắc đầu.

Nói vậy hắn mấy cái kia đệ tử đều là như thế, thu rồi đệ tử sau khi, lại ghi nhớ lấy hắn bị chết việc, hoàn mỹ dạy dỗ. Vậy thì cùng trước hắn ở Thập Châu thu mấy cái kia đệ tử giống nhau, truyền công quyết, sau khi chính là cái buông tay chưởng quầy.

“Đúng rồi, trước ngươi nhắc qua ngươi Phong Sư Bá đệ tử, ngươi gặp qua hắn?” Tiêu Vũ lại hỏi, đột nhiên nhìn thấy chính mình này đồ tôn, hắn luôn cảm thấy, làm sao cũng có thể chăm sóc một chút.

“Phong Sư Bá đệ tử? Ngươi nói Lãnh sư huynh?” Vân Hạo sửng sốt một chút, mới lắc đầu nói: “Ta và chưa từng thấy hắn, chỉ là nghe nói hắn đã tại một khu này qua lại, cho nên mới đến xem.”

Tiêu Vũ trong lòng không khỏi có chút thất vọng. Hồi tưởng kiếp trước, hắn sủng ái nhất đệ tử, là tiểu đệ tử Mạc Thương, nhưng theo hắn lâu nhất, cực kỳ biết hắn, cũng cực kỳ mời hắn, lại là hắn đại đệ tử phong tiêu bờ ruộng.

Bây giờ đã đệ tử của hắn cũng tới vùng thế giới nhỏ này, Tiêu Vũ tự nhiên là muốn gặp một lần, dù sao cũng coi như là chính mình cách đời truyền nhân.

“Trừ hắn ra, ngươi cái khác bao nhiêu vị sư bá, nhưng còn có những đệ tử khác đi tới nơi này?” Tiêu Vũ lại một lần nữa hỏi dò.

Hắn mấy cái đệ tử, có thể nói là hắn trong chín tầng trời số lượng không nhiều vướng bận, nếu là truyền nhân của bọn hắn tiến lại, dù sao cũng nên cũng là muốn gặp một lần.

“Nghe nói, Thất sư thúc mấy ngàn năm trước cũng thu rồi một vị đệ tử, là vị sư muội, nàng giống như cũng tới một giới này, ngoài ra có thể tựa hồ liền đã không có.” Vân Hạo nghĩ nghĩ nói.

“Mạc Thương, tiêu bờ ruộng, nhạc không, biển sênh, sửa niệm, tiểu Thất…… mấy người bọn hắn truyền nhân đều tới, lão Tam Lăng Hư ta trước khi đã gặp, còn lại, liền chỉ có lão Tứ cùng lão nhị còn có Tiểu Cửu ba người không biết tăm tích.”

Tiêu Vũ trầm mặc chốc lát, mới lần nữa nói: “Mấy năm nay, ngươi có thể nghe qua ngươi những sư thúc khác bá tin tức? Bọn họ có thể vẫn mạnh khỏe?”

Vân Hạo nghe Tiêu Vũ giọng, càng ngày càng cảm thấy Tiêu Vũ có thể thực sự là hắn những sư thúc kia bá cố nhân, chỉ là hắn rồi lại trẻ tuổi như vậy, cảnh giới cũng không phải là một cấp bậc.

Có điều nghe ra Tiêu Vũ không có ác ý, hơn nữa trước khi còn cứu hắn, hắn do dự chốc lát, mới nói: “Này mười ngàn năm, mấy vị sư chú bác hành tung đều là lơ lửng không cố định, Ngoại trừ 3 sư bá quãng thời gian trước đã ở mặt khác một giới lộ mặt ở ngoài, những người khác mấy năm nay đều không có gì tin tức. Có điều Thất sư thúc cùng Phong Sư Bá đều có đệ tử, chỉ có Nhị sư bá, nhiều năm như vậy tin tức hoàn toàn không có, cũng chưa từng nghe nói có cái gì truyền nhân."

Hắn trong miệng 3 sư bá, cũng chính là Tiêu Vũ trước khi thấy qua đệ tử Lăng Hư.

Xem ra trong chín ngày truyền lưu, hắn những đệ tử kia mất tích, đều không phải là giả dối. Những đệ tử khác cơ bản đều có truyền nhân của mình, mà Tiêu Vũ nhị đệ tử, lại là vạn năm qua tất cả không tin tức, ngay cả một truyền nhân đều không có.

Hít một tiếng, Tiêu Vũ nói: "Cái kia ở lại Nhật Nguyệt cung? Ngoại trừ lúc trước hai người kia đích sư tôn, còn có những người khác gì?"

"Năm đó mấy vị sư chú bác phản bội, ở lại Nhật Nguyệt trong cung, ngoại trừ hai người bọn họ ở ngoài, liền chỉ có cửu sư thúc, mà những năm gần đây, Cửu sư thúc cũng là trong cung ít giao du với bên ngoài, hầu như theo không tại thế gian lộ mặt." Vân Hạo đáp lại nói.

"Tiểu Cửu cũng lưu tại Nhật Nguyệt cung?" Tiêu Vũ lông mày sâu sắc khóa lại, trong lòng vô cùng bất ngờ.

Hắn thập đại trong hàng đệ tử, có hai cái là nữ đệ tử, phân biệt là hắn thứ bảy đệ tử cùng thứ chín đệ tử. Hai người này đệ tử thực lực mặc dù đang trong mười người không phải mạnh nhất, nhưng là đối với hắn kính trọng nhất.

Đặc biệt là thứ chín đệ tử, có lẽ bởi vì nàng là nhỏ nhất nữ đệ tử, Tiêu Vũ đối với nàng cũng thập phần sủng ái, cảm tình cực sâu.

Chúng đệ tử để Thiên Thần cung mà phản bội, Tiêu Vũ vốn tưởng rằng nàng cũng nhất định sẽ bởi vậy rời đi, không ngờ rằng nàng lại lưu tại trong cung.

Theo Vân Hạo trong miệng hỏi ngày xưa những đệ tử kia tin tức, nhưng mà nhưng có hơn nửa không biết tung tích, biết tung tích, nhưng đều là lưu tại Nhật Nguyệt trong cung.

Tiêu Vũ trong lòng mùi vị khó hiểu, qua rất lâu, mới một lần nữa nhìn về phía Vân Hạo, nói: “Ngươi lớn hư không trải qua, nhưng vừa mới tu luyện đến hư giai đoạn?”

Vân Hạo bỗng nhiên cả kinh, lớn hư không trải qua tu luyện chia làm nhiều giai đoạn, Tiêu Vũ là làm sao biết, nhưng lại như thế rõ ràng, một chút thì nhìn thấu hắn trước mặt vị trí giai đoạn?

“Dùng ngươi phong thái, nếu ngươi thầy ở bên cạnh ngươi chỉ điểm, e sợ bây giờ đã đạt đến trời hư giai đoạn, cũng được, đã gặp, ta thì thay ngươi thầy, chỉ điểm ngươi một phen.” Tiêu Vũ lòng có than thở, dù sao điều này cũng là của mình cách đời truyền nhân, chỉ điểm một hai, cũng là phải.

Vân Hạo vẫn còn đang ngẩn ra bên trong, một cảnh giới so với hắn còn thấp người, lại muốn chỉ điểm hắn, việc này nghe tới giản hoang đường? Nhưng mà không biết tại sao, nghe Tiêu Vũ trong miệng loại kia giọng, lại tựa hồ như làm hắn không cách nào cảm thấy hoài nghi.

“Ngươi đem kinh này vận chuyển một lần, để ta xem một chút.” Tiêu Vũ một cách tự nhiên, bày ra trưởng bối tư thế.

Nếu là người bình thường, nghe đến một cảnh giới so với mình còn thấp người nói như vậy, chắc chắn sẽ không coi là chuyện đáng kể, nhưng Vân Hạo vừa rồi thấy tận mắt Tiêu Vũ ung dung thu thập Hàn Dục cùng Đằng Sơn, tựa hồ thật không hề tầm thường, suy nghĩ một chút sau, còn là theo lời nghe theo, ở Tiêu Vũ trước người ngồi xuống, vận chuyển lên lớn hư không trải qua.

Theo hắn vận chuyển công quyết, chỉ là bên cạnh hắn hư không vặn vẹo, lại hiện ra loại kia thần bí phức tạp đạo văn.

Tiêu Vũ nhìn ra âm thầm gật đầu, Vân Nhạc Không ánh mắt không tầm thường, Vân Hạo người này, quả thật thích hợp tu luyện lớn hư không trải qua, cùng kinh này thập phần phù hợp, nếu có thể trưởng thành, ngày sau khả năng đạt tới cảnh giới, sẽ không ở Vân Nhạc Không bên dưới.

“Ông!”

Tiêu Vũ sử dụng trong cơ thể lục đạo dấu ấn, ở Vân Hạo quanh thân, tạo ra một lĩnh vực.

“Để tâm cảm thụ lĩnh vực này bên trong xuất hiện gợn sóng.” Tiêu Vũ dùng lục đạo lĩnh vực, làm Vân Hạo diễn biến lên lớn hư không trải qua hàm nghĩa.

Kinh này cùng không gian chi đạo có quan hệ, Tiêu Vũ thân là Vân Nhạc Không đích sư tôn, đối với cái này trải qua giải thích tất nhiên là không ai bằng. Hắn có thể thấy, Vân Hạo thiên tư không thấp, chỉ là tu luyện kinh này, đoạn đường này đều dựa vào tự mình tìm tòi, không người chỉ điểm, bởi vậy có chút vấn đề, khó có thể hiểu được.

Vào lúc này, chỉ cần có người có thể đứng đi ra, vì hắn chỉ ra, hắn liền có thể thần tốc tiến bộ.

Mang theo nửa tin nửa ngờ tâm tình, Vân Hạo dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, cảm thụ tự thân quanh thân gợn sóng. Sau một lát, một luồng không gian rung động truyền đến, hắn nhất thời nhẹ nhàng chấn động, trên mặt lộ ra khó mà tin nổi vẻ mặt.

Tiêu Vũ đứng ở bên cạnh, nhẹ nhàng gật đầu, hắn biết Vân Hạo đã có điều hiểu ra, căn bản không cần hắn dùng ngôn ngữ vì đó giải thích.

Con đường tu luyện, rất nhiều thứ vốn cũng không cách nào dùng ngôn ngữ để cho thấy, Tiêu Vũ có thể đưa đến, chỉ là một tác dụng dẫn đường, chính thức có thể lãnh ngộ bao nhiêu, thì xem hết Vân Hạo mình.

Https:

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Cửu thiên thần hoàng bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 359: Tiền Bối?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Sau một lát, Vân Hạo trước người hư không trở nên càng thêm bóp méo, rõ ràng thì gần ngay trước mắt, lại làm cho người ta một loại phi thường xa xôi cảm giác.

Hắn như là sáp nhập vào trong hư không, một mảnh lá rụng bay tới, chập chờn rơi xuống trên vai của hắn, nhưng mà không có trên vai của hắn dừng lại, mà là trực tiếp xuyên qua nhục thể của hắn, rơi trên mặt đất.

“Lá cây lại đi xuyên qua?” Nhị Hắc kinh ngạc không thôi, càng xem càng cảm thấy lúc này Vân Hạo cực kỳ bất phàm, tựa hồ chỉ là trong chốc lát, hắn lớn hư không trải qua liền đạt đến mặt khác một cấp độ, so trước đó có vẻ càng thêm cao thâm khó dò.

Như thế tu luyện sau một lát, Vân Hạo mới mở hai mắt ra, trong mắt là khó che giấu sự kích động.

“Này chính là trời hư giai đoạn? Ta thực lực bây giờ, so với chốc lát trước khi, mạnh ít nhất mấy lần!”

Hắn tràn đầy kích động, nhìn phía Tiêu Vũ, trong lòng càng hiếu kỳ hơn. Tiêu Vũ rốt cuộc là thân phận gì? Đầu tiên là trước khi một chút nhìn thấu Hàn Dục cùng Đằng Sơn âm dương Thánh pháp cùng vạn tượng chân kinh, bây giờ vừa là tùy ý chỉ điểm, liền để hắn lớn hư không trải qua tiến bộ một đoạn dài!

Chẳng lẽ hắn thật đối với này mấy bộ công quyết đều quen thuộc như thế? Lại nghĩ tới Tiêu Vũ trước khi nói cùng hắn mấy vị sư chú bác có ngọn nguồn, Vân Hạo càng thêm tin tưởng Tiêu Vũ thân phận tất nhiên bất phàm.

Trong lúc vô tình, đáy lòng của hắn đối với Tiêu Vũ sinh ra một loại không hiểu kính ý, như là đang đối mặt một trưởng bối.

“Ngươi thiên tư không sai, hôm nay qua đi, ngươi sau đó tiến bộ sẽ càng thêm thần tốc.” Tiêu Vũ thoả mãn gật đầu, đối với chính hắn một cách đời truyền nhân hết sức hài lòng.

“Đa tạ tiền bối chỉ điểm!” Vân Hạo nghiêm túc nói.

“Tiền bối?” Tiêu Vũ ngẩn người, có điều cái này cách gọi tựa hồ cũng không có vấn đề gì, cũng là không nói gì.

“Nếu ngài cùng mấy vị sư chú bác có ngọn nguồn, vừa có như thế tầm mắt, tự nhiên có thể coi tiền bối.” Vân Hạo vẻ mặt thành thật, mặc dù Tiêu Vũ thoạt nhìn cảnh giới không cao, nhưng hắn lại tựa hồ hoàn toàn không cảm thấy có cái gì.

“Vậy ngươi cứ coi ta là tiền bối ngươi.” Tiêu Vũ vốn là sư tổ của hắn, lấy tiền bối thân phận đối lập, cũng không có vấn đề.

“Tiểu tử này, mới sống bao lâu, lại cũng có thể làm người tiền bối?” Nhị Hắc ở phía sau một bộ thấy quỷ dáng vẻ, có điều những lời này hắn có thể không dám nói ra. Vạn nhất nói rồi, Tiêu Vũ nếu đánh hắn, hắn không phải là Tiêu Vũ đối thủ.

“Đoành!”

Ở Vân Hạo dừng lại tu luyện sau, Tiêu Vũ đưa tay giương lên, Hàn Dục cùng Đằng Sơn lưu lại mấy chục ngôi sao lớn, nhất thời chịu đựng hắn kêu gọi, bay tới.

Những thứ này đều là hắn kiếp trước ngôi sao, mỗi một hành tinh khổng lồ bên trong đều ẩn chứa vô cùng Thần lực, uy lực vô cùng.

“Trong cơ thể của ngươi, hay không cũng có dạng này ngôi sao?” Tiêu Vũ đem mấy chục ngôi sao lớn thu vào trong cơ thể, hướng về Vân Hạo nói.

“Có lẽ!” Vân Hạo gật gù, nói: “Lúc trước thầy cùng ta phân biệt thời gian, đứng lại cho ta một vài, thế nhưng số lượng không nhiều, chỉ có mười ba viên.”

Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Ngươi đã cũng tới giới này, vậy ngươi có biết hay không, những ngôi sao này có tác dụng gì, còn có trước ngươi nói, Tinh chủ lưu lại như vậy gì đó, rốt cuộc là cái gì?”

Cho tới bây giờ, Tiêu Vũ đối với mấy cái này vẫn là không biết gì cả, nghe tới Vân Hạo đối với việc này tựa hồ biết được không ít, hắn chỉ có thể hướng về Vân Hạo hỏi dò.

“Tiền bối ngươi…… một chút cũng không biết sao?” Vân Hạo trợn to hai mắt, tràn ngập bất ngờ, sau đó mới nói: “Kỳ thực, ta cũng không biết, Tinh chủ lưu lại như vậy là thứ gì, chỉ có điều thầy đã từng nói, đó là một cái có thể làm cả cửu thiên vì đó rung chuyển vô thượng bảo vật, chiếm được, liền có thể vô địch cửu thiên!”

Tiêu Vũ nghe xong, sửng sốt hồi lâu, đến tột cùng là cái gì, có thể có uy lực như thế? Hắn nghĩ tới nghĩ lui, làm sao cũng không nhớ tới chính mình từng lưu lại dạng này một món đồ.

Đến trong chín ngày các đại chí tôn, lại tựa hồ như cũng biết cái thứ kia, chứng minh cái thứ kia là quả thật tồn tại, đều không phải là không có lửa mà lại có khói.

“Cái kia Tinh chủ ngôi sao, thì có ích lợi gì?” Tiêu Vũ không nghĩ ra, chỉ có thể hướng về một hướng khác hỏi dò.

“Thầy nói, cuối cùng tìm được Tinh chủ nhiều nhất ngôi sao người, mới có cơ hội lấy được cái này vô thượng thần vật, cho nên Tinh chủ ngôi sao ở đây là trọng yếu nhất. Thầy giao cho, cái này vô thượng thần vật đối với Tinh chủ thập phần quan trọng, không thể rơi vào Nhật Nguyệt cung những người kia trong tay.” Vân Hạo chăm chú hồi tưởng đến hắn thầy đối với hắn giao phó cho nói.

Nghe hắn nói xong, Tiêu Vũ nhưng trong lòng thì càng thêm nghi hoặc, sự tình không chỉ không có tiến một bước trong sáng, ngược lại trở nên càng thêm làm người khó hiểu.

Có điều, tìm được Hàn Dục cùng Đằng Sơn những ngôi sao kia sau khi, trong cơ thể hắn có kiếp trước ngôi sao, số lượng đã đạt đến 50 ba viên, mặc dù bằng thực lực bây giờ của hắn, muốn huy động một viên cũng khó khăn, nhưng những ngôi sao này ở lại trong cơ thể, thêm vào thân thể, hòa vào bá thể ngôi sao quyết bên trong, cũng có thể để nhục thể của hắn lực lượng rất lớn tăng cường.

Ngoài ra, hắn dựa vào những ngôi sao này sức mạnh, thực lực liền có thể thần tốc tăng lên, chính là muốn đột phá cảnh giới tiếp theo, cũng là tùy thời có thể làm được.

Chỉ có điều, hắn không muốn tùy tiện đột phá, mà là muốn chờ một bước ngoặt, muốn để cảnh giới tiếp theo vượt qua kiếp trước, mà không phải tùy ý đột phá.

“Chúng ta đi thôi, ngươi đã nói còn có một vị sư huynh cùng một vị sư muội cũng tới một giới này, ta nghĩ chúng ta còn là tìm được trước bọn họ.” Tiêu Vũ thu hồi những ngôi sao kia, đứng dậy.

Vân Hạo đầu tiên là sửng sốt, sau đó ý thức lại, Tiêu Vũ muốn cùng hắn đồng hành, nhất thời mừng rỡ. Mấy người rời đi nơi đây, đi tìm Tiêu Vũ đại đệ tử cùng 7 đệ tử truyền nhân.

“Ngươi đã có tin tức của bọn hắn, vậy có phải cũng biết, bọn họ bây giờ đại khái ở vị trí nào?” Tiêu Vũ hướng về Vân Hạo hỏi dò, phía thế giới này vô biên vô hạn, muốn tìm một người, thật sự khó khăn.

“Cái này vậy mà không biết.” Vân Hạo trả lời: “Có điều, đi tới phía thế giới này người, đều sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế trước tiên tăng lên tu vi của mình, nói vậy đều chiếm này ẩn chứa đại đạo lực lượng danh sơn đại xuyên tu luyện, chúng ta hướng về những địa phương kia tìm, hơn nửa có thể gặp phải.”

Xác định phương hướng, bọn họ liền ở mỗi một đại sơn xuyên bên trong bắt đầu tìm kiếm. Như là Vân Hạo nói, các nơi ẩn chứa đại đạo lực lượng bảo địa, đều phát hiện không ít người trẻ tuổi bóng người, đến từ chính thế lực khác nhau, nhờ vào đó tu luyện.

Phía thế giới này là bất tử Ma Quân khai sáng, thế cho nên nơi này đại đạo lực lượng bên trong, cũng có một tia bất tử Ma Quân lưu lại đạo ý, không tầm thường.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ở Tiêu Vũ tìm kiếm lấy mặt khác hai cái cách đời truyền nhân trong quá trình, cũng nhìn được không ít tuổi trẻ thiên kiêu trong khi đại chiến, tranh cướp lẫn nhau có ngôi sao.

“Tiêu Nhược Thần liên tiếp bại các lộ thiên kiêu, đã đạt được Tinh chủ bách ngôi sao lớn, hơn nữa hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, bây giờ đã gần như vô địch, không thể ngăn cản!”

“Nghe nói Khúc Hàn Nguyệt cũng đánh bại không ít tuổi trẻ thiên kiêu, trên người ngôi sao số lượng, vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới!”

Các loại tin tức, ở Tiêu Vũ tìm kiếm thời điểm tại giới này truyền ra, trong đó, mấy vị kia tuyệt thế thiên kiêu tên tuổi vang lớn, nắm giữ lượng lớn ngôi sao, đặc biệt là Tiêu Nhược Thần, thần mặt trời thể hơn nữa bá thể ngôi sao quyết, lại được phần đông ngôi sao, đã gần như vô địch, không có ai có thể cùng tranh tài.

Tác giả đông phương hành vân nói: Có việc ra ngoài, vừa mới trở về, chương mới có thể so với bình thường buổi chiều, không có gì bất ngờ xảy ra nên đến nửa đêm, mọi người ngày mai lại xem đi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 360 + 12 Thánh Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Long tộc Ngao Tu phát hiện một chỗ bảo địa, thu được một giọt thần huyết, dung hợp sau khi thân thể lột xác, càng hơn dĩ vãng!”

“Lăng Tử Xuyên tu vi vừa tinh tiến, trên người xích diễm hóa thành màu tím, giống như ngày xưa khi còn trẻ tử diễm Ma Quân!”

“”

Các loại tin tức, ở phía thế giới này bên trong bay đầy trời, cái này đến cái khác thiên kiêu tên bị nhấc lên, mỗi người có đoạt được.

“Người tới so với ta trong tưởng tượng còn nhiều, xem ra ta kiếp trước ngôi sao thật đúng là tán lạc không ít, bị khắp nơi đoạt được.” Tiêu Vũ nghe được những tin tức này, hoàn toàn có thể cảm thụ được một giới này rung chuyển cùng bất an.

Không lâu sau, hắn nghe đến khác một cái tin, một tòa núi lớn, ẩn chứa vô cùng đạo lực, có người vào núi trở về, sửa hơi lớn cảnh, ép thẳng tới Thần Cảnh.

Tin tức truyền ra, vô số người chạy tới nơi đó, Tiêu Vũ cùng Vân Hạo cũng cùng nhích người, thần tốc chạy đi.

“Bực này bảo địa, nói không chừng Lãnh sư huynh cũng sẽ đi, chúng ta có lẽ có hi vọng ở nơi đó nhìn thấy hắn.” Vân Hạo có vẻ hơi kích động, hắn mặc dù chưa thấy qua những sư thúc khác bá truyền nhân, nhưng giữa lẫn nhau lại phảng phất có được một loại khác cảm tình.

“Thật nồng nặc mùi chết chóc, nơi đây là địa phương nào?” Đi tới một tòa núi lớn trước khi, Vân Hạo cảm thụ được bên trong ngọn núi lớn này truyền ra quỷ dị gợn sóng, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Ngọn núi lớn kia khói đen cuồn cuộn, nhìn qua tràn đầy không rõ, trong núi lộ ra sức mạnh tử vong, làm người khắp cả người phát lạnh, xa xa nhìn tới, phảng phất đó là âm u một góc.

“Loại này tử khí, chẳng lẽ là U La Thánh Tôn?” Tiêu Vũ lộ ra vẻ kinh dị, sắc mặt lập tức trở nên nặng nề.

“U La máu tôn? Đó là người nào?” Vân Hạo nghi hoặc, xưa nay chưa từng nghe qua tên này.

“Cái kia là phi thường từ xa xưa nhân vật, cách hiện nay đã cách mấy trăm ngàn năm.” Tiêu Vũ đầy mặt nghiêm nghị, chậm rãi nói: “Mấy chục vạn năm trước, bất tử Ma Quân vô địch cửu thiên, hắn tu vi kinh thế, có vô số cường giả, đều cam nguyện tùy tùng, chịu đựng hắn sai phái.”

“Ở này tùy tùng hắn nhân trung, có mười hai vị vô thượng chí tôn, mỗi một đều sức chiến đấu kinh thiên, ít có địch thủ, được xưng là 12 Thánh Tôn, U La Thánh Tôn, chính là một trong số đó.”

Nói tới ngày xưa việc, Tiêu Vũ tâm tư cũng giống như về tới những năm tháng ấy. Mặc dù cách xa nhau từ xa xưa, nhưng này tất cả, phảng phất như là ở hôm qua.

Thời đại kia, là thuộc về bất tử Ma Quân thời đại, hắn uy chấn cửu thiên, vô địch mười vạn năm tuyệt đối không phải nói ngoa, mặc dù là bên cạnh hắn mười hai cái người theo đuổi, cũng đều có kinh thiên sức chiến đấu.

Hắn đứng ở Cửu Thiên Thế Giới đến chỗ cao,

Quân lâm cửu giới, quan sát chúng sanh, phóng tầm mắt cửu thiên, không ai có thể cùng sánh vai.

“12 Thánh Tôn? Tất cả đều là vô thượng chí tôn? Nếu là chí tôn, lẽ ra nên tuổi thọ vô tận, dù cho quá khứ mấy trăm ngàn năm, cũng không phải biến mất mới đúng, tại sao ta xưa nay chưa từng nghe qua?” Vân Hạo nghe được khiếp sợ, bất tử Ma Quân tên hắn đúng là nghe qua, nhưng 12 Thánh Tôn, còn là lần đầu tiên nghe nói.

“Ngươi dù sao chỉ có tầm thường mấy ngàn tuổi, rất nhiều chuyện chưa từng nghe tới rất bình thường.” Tiêu Vũ nói: “12 Thánh Tôn mặc dù từng uy chấn cửu thiên, thế nhưng, năm đó ở bất tử Ma Quân sau khi ngã xuống, bọn họ liền cùng nhau trên thế gian biến mất, bây giờ đã quá khứ mấy trăm ngàn năm, tên của bọn hắn, từ lâu bị người quên lãng.”

Nói tới chỗ này, Tiêu Vũ lòng có than thở, hắn cũng từng quân lâm cửu thiên, bị chết vạn năm sau khi, thế gian lại vẫn có vô số người nhớ tới hắn tồn tại. Nhưng nếu như tiếp qua cái mấy chục ngàn năm, hoặc là mười vạn năm, chỉ sợ hắn cũng sẽ từ từ bị người quên lãng.

“Mười hai vị vô thượng chí tôn cứ như vậy biến mất? Bọn họ đi nơi nào?” Vân Hạo rung động thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến, khi thấy phía trước toà kia tử khí tận trời núi lớn, cả kinh nói: “Tiền bối ngươi nói này tức chết cùng U La Thánh Tôn có quan hệ? Chẳng lẽ ngọn núi này chính là hắn nơi chôn xương? Thậm chí có khả năng, hắn còn sống, mấy chục năm qua thì sống ở ngọn núi này bên trong!”

Loại phỏng đoán này đều không phải là không có khả năng, phải biết rằng đó là một vị vô thượng chí tôn, không thể dễ dàng chết đi, dù cho quá khứ mấy trăm ngàn năm, hắn vẫn là có thể còn sống ở nhân thế.

Lui một bước tới nói, dù cho U La Thánh Tôn đã bị chết, mai táng nơi đây, nhưng này các loại chí tôn nhân vật nơi chôn cất, há lại là tốt như vậy xông?

Chỉ sợ sẽ là thật chí tôn tiến lại, không đạt được vậy cấp độ, dám xông vào loại địa phương này, cũng là cửu tử nhất sanh.

“U La Thánh Tôn hay không sống sót, trước mắt không biết được.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Có điều, hắn khi còn sống tu, đích thật là chết chi nhất đạo, này tử khí, cùng hắn năm đó trên người tử vong chi đạo hoàn toàn tương tự.”

Vân Hạo không khỏi tê cả da đầu, như vậy một vị vô thượng chí tôn, vô luận sống hay chết, đều là thập phần kinh khủng tồn tại, gan dạ dễ dàng trêu chọc, quả thực cùng muốn chết không có khác nhau.

“Đi, vào núi nhìn một cái!” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, biến mất 12 Thánh Tôn lại ẩn ở phía thế giới này bên trong?

Hắn kiếp trước lưu lại vô thượng đồ vật, vì sao lại tồn tại ở một giới này? Bất tử Ma Quân, cùng hắn tồn tại quan hệ gì? Có lẽ chỉ có biết rõ ràng phía thế giới này ẩn giấu bí mật, hắn mới có thể biết chân chính đáp án.

“Tiền bối!” Vân Hạo kinh hô, nhưng thấy Tiêu Vũ đã bay đi trong núi, cũng chỉ có thể cắn răng, theo sau lưng.

“Nơi này, cảm giác rất tà môn!” Vào trong núi, Nhị Hắc một trận run run, trong núi này lộ ra một luồng âm hàn ý, phảng phất có thể rót vào người thần hồn, làm người không khỏi cảm thấy run rẩy.

“Cẩn thận một chút, đây là thuộc về vô thượng chí tôn đại đạo lực lượng, tự nhiên nguy hiểm.” Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, dùng thần lực bao lại hai người, thay thế bọn họ ngăn cản cái kia cỗ khí âm hàn.

Vào trong núi, một luồng lực lượng vô hình giáng lâm, Vân Hạo cùng Nhị Hắc sắc mặt trong nháy mắt biến đổi lớn, Vân Hạo cả kinh nói: “Tu vi của ta, biến mất!”

Thời điểm này, Vân Hạo đột nhiên đã biến thành một triệt để người phàm, một thân tu vi toàn bộ biến mất, sạch sành sanh, không có nửa điểm còn lại.

Kể cả thân là Nhị Hắc binh khí, cũng là như thế, không cách nào lại bảo trì thân người, chảo rán một tiếng rơi xuống đất, hóa thành một khối đen kịt khối thép.

“Đây là chí tôn nhân vật đại đạo lực lượng gây ra!” Tiêu Vũ sắc mặt ngưng trọng, nói: “Chí tôn đạo lực trong vòng, tất cả đều phải thần phục, bằng vào chúng ta bây giờ cảnh giới, tự nhiên không thể đối kháng!”

Đang khi nói chuyện, hắn cảm thụ một chút, trong cơ thể hắn tu vi, cũng tận số mất đi, hóa thành người phàm thân.

Có điều, hắn kiếp trước này tinh thần lực, lại là không có bị áp chế, vẫn là có thể dẫn động ngôi sao bên trong Thần lực, gia trì ở nhục thể của hắn bên trên.

Những ngôi sao này, đồng dạng thuộc về chí tôn lực lượng, không có bị U La Thánh Tôn sức mạnh áp chế!

“Chúng ta, còn muốn đi tiếp gì?” Vân Hạo một sợ hãi, không còn tu vi, hóa thành người phàm, ở trong núi này vô luận phát sinh cái gì, bọn họ đều muốn vô lực hóa giải.

“Không cần phải lo lắng, này cỗ chí tôn lực lượng vẫn không tính là bá đạo, chỉ là tạm thời xóa đi tu vi của chúng ta, nếu là U La Thánh Tôn muốn giết chúng ta, ngọn núi này căn bản là không có cách tiếp cận, sẽ tiêu diệt tất cả.”

Tiêu Vũ thập phần trấn định, nói: “Hơn nữa, mặc dù chúng ta mất đi tu vi, nhưng cái khác vào núi người, cũng giống như vậy, dù cho muốn cùng người giao thủ, đối phương cũng chưa chắc chiếm được chỗ tốt gì.”

Chương 361: Bất Diệt Bất Tử?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mất đi hết thảy tu vi, hóa thành người phàm, ở bên trong ngọn núi lớn này đi tiếp, Tiêu Vũ cùng Vân Hạo tốc độ trở nên phi thường chầm chậm. Nhị Hắc càng bị áp chế trở về nguyên hình, biến thành khí thân thể, Tiêu Vũ chỉ có thể đưa nó thu vào trên người không gian phù bên trong.

Tiếp tục thâm nhập sâu, mùi chết chóc càng ngày càng dày đặc, làm người có một loại ảo giác, phảng phất đang đi đang đi tới âm u trên đường.

“Tiền bối…… ta, có chút không chịu nổi!” Vân Hạo hàm răng run lên, sắc mặt trắng bệch.

Mất đi tu vi, Tiêu Vũ không cách nào dùng bất diệt âm dương trải qua vì hắn hộ thể, hắn dần dần có chút không chịu nổi, loại kia tử khí khí tức quá mức âm lãnh, ở trong càng có một luồng ăn mòn lực lượng, xâm nhập thân thể trong vòng.

“Tĩnh tâm, U La Thánh Tôn tựa hồ đại đạo lực lượng đã không có đem chúng ta xoá bỏ, nói rõ hắn cũng không phải muốn cự tuyệt chúng ta tiếp cận, nếu không chí tôn lực lượng, không ai có thể phản kháng.”

Tiêu Vũ nói: “Này khí âm hàn là có thể chống cự, ngươi chỉ cần để tâm lĩnh hội, cảm thụ loại này đại đạo lực lượng gợn sóng, lại điều chỉnh tự thân khí tức, liền có thể ứng đối.”

Nghe vậy, Vân Hạo theo lời mà đi, tại nguyên chỗ ngồi xuống. Tiêu Vũ có bất diệt âm dương trải qua trong người, mặc dù không cách nào vận chuyển, nhưng loại này khí âm hàn, đối với hắn cũng không có cái gì hiệu dụng, có điều để chờ Vân Hạo, hắn cũng là tại chỗ ngồi xuống.

“Bất tử Ma Quân mở ra đến thế giới, U La Thánh Tôn đại đạo lực lượng? Phía thế giới này bên trong, tựa hồ còn cất dấu cái khác vật gì đó.”

Tĩnh tọa gian, Tiêu Vũ rơi vào trầm tư, liên lụy đến bất tử Ma Quân nhân vật như thế, hắn cảm giác phía thế giới này xa không như trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Cái này cũng không chỉ là một vị đã chết chí tôn lưu lại thế giới, mà tựa hồ là ẩn tàng rồi những vật khác, nếu không 12 Thánh Tôn không nên ở bất tử Ma Quân chết rồi liền cùng biến mất, vậy tất nhiên cùng bất tử Ma Quân có quan hệ.

Nhưng bây giờ, ở phía thế giới này bên trong vừa phát hiện U La Thánh Tôn đại đạo lực lượng, rất có thể 12 Thánh Tôn vẫn liền lưu tại một giới này, chỉ là bọn hắn sống hay chết, bây giờ nhưng không cách nào xác định.

Nhắm mắt gian, Tiêu Vũ thử vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, lại phát hiện hoàn toàn vận chuyển bất động, ngoại trừ kiếp trước những ngôi sao kia còn có thể miễn cưỡng huy động ở ngoài, cái khác ngôi sao tất cả đều lâm vào trong tĩnh mịch.

Hắn lại một lần, thử nghiệm vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, kinh này vốn cũng đã hoàn toàn vắng lặng, Tiêu Vũ một phen thử nghiệm sau khi, nó càng chậm chạp chậm vận chuyển dấu hiệu.

“Tại sao sẽ như vậy?”

Tiêu Vũ tràn ngập bất ngờ,

Lại tiếp tục tiến hành thử nghiệm. Quả nhiên, vắng lặng bất diệt âm dương trải qua lại có một tia sóng chấn động bé nhỏ, tựa hồ thật có thể vận chuyển.

Hắn liên tục thử nghiệm, dần dần, bất diệt âm dương trải qua quả nhiên bắt đầu từ từ vận chuyển lại, âm dương lực lượng không trầm tịch nữa, khi hắn hai đạo thân thể bên trong đồng thời động.

Thái Âm cùng mặt trời, hai loại sức mạnh dần dần trở nên sống động, chỉ có điều, bất diệt âm dương trải qua vận chuyển tốc độ lại là thập phần chầm chậm, còn hơn bình thường chậm trăm lần, ngàn lần.

Tiêu Vũ chưa bao giờ chậm rãi như vậy vận chuyển qua bộ này công quyết, đây là lần đầu tiên dùng chậm như vậy tốc độ vận chuyển.

Chậm nhanh trong lúc đó, hắn đối với cái này trải qua tựa hồ có một loại cảm thụ khác biệt, phảng phất có thể thấy rõ đến bộ kinh văn này truyền ra mỗi một nhỏ bé gợn sóng, có vẻ trước đó chưa từng có rõ ràng.

Làm bất diệt âm dương trải qua vận chuyển tốc độ dần dần đổi nhanh, Tiêu Vũ quanh thân, một loại cùng bất diệt âm dương trải qua cực kỳ tương tự gợn sóng, từ trong hư không truyền đến.

“Đây là……”

Tiêu Vũ như bị sét đánh, thân hình rung mạnh.

Quanh thân thiên địa, càng cùng bất diệt âm dương trải qua, sinh ra cộng hưởng!

“Vùng thế giới này bên trong, cất dấu cùng kinh này hoàn toàn giống nhau đại đạo lực lượng, bất tử Ma Quân đã sửa qua kinh này?”

Tiêu Vũ nội tâm, nhấc lên kinh thiên sóng lớn, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Vùng thế giới này, là do bất tử Ma Quân mở ra, bởi vậy thế giới này, nghiêm chỉnh mà nói, chính là từ bất tử Ma Quân các loại đại đạo tạo thành.

Bây giờ, trong phiến thiên địa này, càng tồn tại cùng bất diệt âm dương trải qua giống nhau sức mạnh, này chỉ có một khả năng, đó là bất tử Ma Quân nắm giữ các loại đại đạo bên trong, cũng đã bao hàm bất diệt âm dương trải qua.

“Bất tử Ma Quân sửa qua kinh này? Còn là nói đây là U La Thánh Tôn tử vong chi đạo, tại cùng bất diệt âm dương trải qua cộng hưởng?”

“Kinh này tràn ngập thần bí, ta bị chết vạn năm, lại có thể sống lại, tựa hồ liền cùng kinh này có liên hệ cực lớn!”

“Nếu không phải chết Ma Quân cũng sửa qua kinh này, hắn bị chết sau, hay không cũng sẽ trùng sinh ở đời? Có phải hắn giống như ta, còn đang nhân thế, chưa từng thật bị chết?”

“Bất diệt âm dương? Bất tử Ma Quân? Bất tử? Bất diệt?”

Tiêu Vũ tâm tình, đột nhiên trở nên thập phần hỗn loạn, tình cờ nhận biết được cái kia một tia gợn sóng, khiến hắn tâm một chút rối loạn.

Bất tử Ma Quân nếu như thật còn sống, hay là, hắn cũng giống vậy dùng một loại khác trùng sinh ở đời, vậy hắn bây giờ người ở nơi nào?

Ngày xưa vô địch mấy trăm ngàn năm tồn tại, nếu là sống sót, này mấy trăm ngàn năm sẽ vẫn vắng vẻ không nghe thấy gì?

Còn là nói hắn, hắn đang mưu tính cái gì, bởi vậy mặc dù chưa chết, lại chưa từng hiển lộ? Hay hoặc là, sau khi hắn sống lại, thật làm được siêu thoát kiếp trước, đạt đến một cảnh giới toàn mới, đã nhảy ra thiên địa ở ngoài?

Vị này Ma Quân, cùng Tiêu Vũ trên người có rất nhiều điểm giống nhau, đều đã vô địch cửu thiên mấy trăm ngàn năm.

Bọn họ là hai cái thời đại khác nhau người thật mạnh, mặc dù cách vô cùng từ xa xưa năm tháng, lại tựa hồ như có thể hiểu nhau.

Bởi vậy, khi biết được vị này Ma Quân có thể sửa qua bất diệt âm dương trải qua, thậm chí có thể còn sống ở nhân thế, Tiêu Vũ tâm tình làm sao cũng không cách nào bình tĩnh.

So với hắn kiếp trước lưu lại cái này vô thượng thần vật, thời khắc này, hắn đối bất tử Ma Quân lưu lại bí mật, cảm thấy càng hiếu kỳ hơn.

“Hắn thật vẫn lạc gì? Nếu như bị chết, 12 Thánh Tôn vì sao lại biến mất? Cũng có một khả năng khác, hắn thành công, đạt được vô địch sau khi, tiến một bước siêu thoát, nhảy ra thiên địa ở ngoài, 12 Thánh Tôn biến mất, là theo hắn mà đi!”

Tiêu Vũ tâm tình lại một lần kích động lên, nếu như không chết Ma Quân thật chưa chết, mà là vượt qua tự thân, &# 85 vậy nếu có thể tra rõ phía thế giới này huyền bí, có lẽ hắn liền có thể tìm tới một con đường sáng, một cái để hắn cũng có thể là đi thông siêu thoát, vượt qua kiếp trước đường!

Hắn kìm chế chính mình tâm tình kích động, tiếp tục vận chuyển bất diệt âm dương trải qua. Bộ này công quyết tốc độ dần

dần đổi nhanh, Tiêu Vũ trên người, cũng chầm chậm khôi phục một phần Thần lực, không còn là từ đầu đến đuôi người phàm.

Qua hồi lâu, Vân Hạo dựa theo Tiêu Vũ theo như lời, dần dần có thể thích ứng trong núi chí tôn lực lượng. Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua dần dần thông thuận, cũng khôi phục một chút tu vi, liền dùng cái này trải qua đối kháng trong núi mùi chết chóc, bảo vệ Vân Hạo, tiếp tục hướng trong núi đi sâu vào.

“12 Thánh Tôn, bất diệt âm dương trải qua?” Trên đường đi, Tiêu Vũ tâm tình đều rất không bình tĩnh, “nếu không phải chết Ma Quân thật sửa qua bất diệt âm dương trải qua, có lẽ, ở phía thế giới này bên trong, có thể tìm được một vài manh mối, để cho ta biết được kinh này lai lịch cũng chưa chắc.”

Cho tới hôm nay, Tiêu Vũ cũng căn bản không biết là bất diệt âm dương trải qua lai lịch thực sự, dù cho hắn sống mấy trăm ngàn năm, duyệt hết chư thiên, đối với này trải qua, cũng là không biết gì cả.

Bộ kinh văn này cùng sau khi hắn chết sống lại có quan hệ mật thiết, bởi vậy, đối với này trải qua lai lịch, hắn không thể không đi coi trọng.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 362: Ngẫu Nhiên Gặp Vân Khiếu Dương

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chí tôn đạo lực ở bên trong ngọn núi lớn này tràn ngập, hết thảy vào núi mọi người trở thành người phàm, chính là Tiêu Vũ khôi phục bộ phận tu vi, ở trong núi cũng đi được cực kỳ chầm chậm.

Ngọn núi này quá lớn, tu luyện người muốn vượt qua, đều phải hao phí thời gian nhất định, tầm thường người phàm, không biết muốn bao nhiêu tài năng đi ra ngọn núi lớn này.

Trong núi một mảnh yên tĩnh, như là không tồn tại còn sống sinh linh, cho người cảm giác hoàn toàn tĩnh mịch.

“Phía trước có người!” Đột nhiên, Vân Hạo kinh hô.

Tiêu Vũ hướng về phía trước nhìn tới, liền gặp một bóng người trong khi trong núi chầm chậm đi tiếp, hắn đi lại gian nan, hiển nhiên cũng là bị tước đoạt tu vi, hóa thân người phàm.

“Vân Khiếu Dương?” Tiêu Vũ đối với người này ấn tượng cực sâu, trước khi ở xanh vùng thời gian, người này liền đã trước mắt hắn ra tay.

“Là ngươi?” Vân Khiếu Dương quay đầu, nhìn thấy Tiêu Vũ hai người, hơi biến sắc mặt.

Tiêu Vũ đã cùng Tiêu Nhược Thần đại chiến, không phân cao thấp, đối với trẻ tuổi tới nói, hắn làm cho người ta lưu lại ấn tượng quá khắc sâu.

“Ngươi bị thương?” Tiêu Vũ đi lên phía trước, Vân Khiếu Dương sắc mặt trắng bệch, thoạt nhìn không giống chỉ là mất đi tu vi đơn giản như vậy, tựa hồ là bị trọng thương.

“Hừ, nếu không có ở trong núi này không cách nào vận dụng tu vi, ta sao lại bị thương?” Vân Khiếu Dương sắc mặt khó coi, lạnh lùng hừ một tiếng.

“Có thể thương tổn được ngươi, xem ra đối phương cũng không phải người thường, ngươi gặp phải ai?” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi động, Vân Khiếu Dương xuất thân Thái Dương Thần Cung, này đồng dạng là một cường đại truyền thừa cổ xưa, hơn nữa hắn thực lực bản thân cũng là không kém, người bình thường ai có thể tổn thương được hắn?

“Ta không quen biết.” Vân Khiếu Dương sắc mặt khó coi lắc đầu.

Tiêu Vũ không khỏi càng thêm kỳ quái, khả năng tổn thương được Vân Khiếu Dương, nghĩ đến người nọ không phải là hạng người vô danh, ít nhất cũng là những thế lực lớn khác hậu nhân, Vân Khiếu Dương làm sao sẽ không nhận biết?

“Người nọ ta chưa từng thấy, chỉ biết là nhục thể của hắn rất mạnh, ở trong núi này ta không dùng được tu vi, bị hắn dùng thân thể lực lượng áp chế, nếu không ta không hẳn sẽ bại bởi hắn!” Vân Khiếu Dương sắc mặt khó coi nói rằng, thoạt nhìn tràn ngập sự không cam lòng.

“Thân thể cường hãn? Bây giờ tại giới này trong vòng, bàn về thân thể, ngoại trừ Tiêu Nhược Thần, liền chỉ có xuất thân Long tộc Ngao Tu, có thể ngươi lại không quen biết?” Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, đột nhiên vẻ mặt hơi động, nói: “Người nọ có phải là người mặc kim quang, lúc động thủ trong cơ thể có tụng kinh có tiếng?”

Vân Hạo chấn động, phảng phất cũng nghĩ tới điều gì, thần sắc kích động lên. Bàn về thân thể mạnh, Phong Sư Bá đệ tử tuyệt đối sẽ không thua những người khác.

Cửu Chuyển thiên kinh, đó là năm đó số ít bị nói là vắng mặt bá thể ngôi sao quyết bên dưới luyện thể công quyết.

“Cái gì kim quang? Cái gì tụng kinh tiếng?” Vân Khiếu Dương mặt âm trầm lắc đầu, “ở trong núi này, bất luận người nào đều không thể vận dụng tu vi, hắn chỉ là thân thể càng mạnh hơn thôi, lại có cái gì kim quang?”

Tiêu Vũ này vừa nghĩ đến, ở trong núi này tất cả mọi người sẽ bị trở thành người phàm, dù cho Vân Khiếu Dương gặp phải thực sự là Phong Tiêu Mạch đệ tử, hắn tu kinh văn đặc điểm cũng sẽ không biểu hiện quá rõ ràng.

“Có điều, hắn mặc dù tổn thương ta, nhưng chỉ sợ cũng đi không xa.” Vân Khiếu Dương đột nhiên cười lạnh, nói: “Bởi vì Tiêu Nhược Thần sớm vào núi, hắn chỉ cần tiếp tục tiến lên, nhất định sẽ cùng Tiêu Nhược Thần gặp, dùng Tiêu Nhược Thần thực lực hôm nay, nếu là động thủ, hắn tất nhiên sẽ bại!”

Vân Hạo cùng Tiêu Vũ hơi thay đổi sắc mặt, nếu như người nọ thực sự là Phong Tiêu Mạch đệ tử, nhìn thấy Tiêu Nhược Thần, giữa hai người tất có một trận chiến!

Mỗi người bọn họ đích sư tôn bất hòa, hai người nếu là gặp gỡ, tất có một người bị thương.

“Chúng ta đi mau!” Tiêu Vũ lập tức kêu lên Vân Hạo, bước nhanh hơn.

Nhìn thấy hai người này dễ dàng vượt qua chính mình, Vân

Khiếu Dương sửng sốt, sắc mặt vừa là khó nhìn lên. Mất đi tu vi, hắn ở trong núi này đi lại gian nan, hai người này càng còn là bước đi như bay?

"Ầm!"

Một luồng phẫn nộ cảm giác xông lên đầu, khiến Vân Khiếu Dương mất đi lý trí, hắn điên cuồng hét lên một tiếng, đột nhiên từ phía sau quay Tiêu Vũ hai người ra tay.

"Ngươi muốn chết?" Tiêu Vũ giận dữ, xoay người lại, giơ tay chính là một quyền.

Hắn thân thể mạnh mẽ, hơn nữa trong cơ thể còn có có thể dùng bất diệt âm dương trải qua, Vân Khiếu Dương bị hắn một quyền nổ đến bay ra, sắc mặt ửng hồng, há mồm phun ra ngụm máu lớn.

"Ta có Thái Dương Thần Cung truyền thừa, các ngươi có điều đều là một ít nhân vật, dựa vào cái gì ta sẽ bại bởi các ngươi, ta không cam lòng!" Vân Khiếu Dương khuôn mặt dữ tợn, như là một con dã thú bị thương.

Bất kể là trước khi đau đớn hắn người kia, còn là Tiêu Vũ, hai người này đều không có gì thâm hậu bối cảnh, nhưng hắn lại liên tiếp thua ở hai kẻ như vậy trong tay, điều này làm cho hắn nhận lấy đả kich cực lớn, không muốn tiếp thu.

"Lòng dạ của ngươi quá chật, không tiếp thụ được người khác so với mình ưu tú, có ý tưởng này, nhất định ngươi khó có thành tựu." Tiêu Vũ lắc đầu than thở, nói: "Ngày xưa Thái Dương Thần Cung cung chủ khí thôn sơn hà, đi sâu vào tinh không ngàn tỉ dặm ở chỗ sâu trong, mang về một vòng nắng gắt, thành lập Thái Dương Thần Cung, là bực nào quyết đoán? Hắn mấy vị hậu nhân cũng là thành tựu chí tôn vị trí, thành tựu phi phàm, đáng tiếc, xem ra cũng là một đời không bằng một đời!"

Hắn đây là xuất phát từ nội tâm than thở, nghe vào Vân Khiếu Dương trong tai, lại là để sắc mặt của hắn lúc xanh lúc trắng.

Hắn phát sinh điên cuồng hét lên: “Ngươi thì tính là cái gì, cũng dám đối với ta Thái Dương Thần Cung vung tay múa chân?”

“Ta tính là thứ gì?” Tiêu Vũ cười lạnh lắc đầu, “ngươi trở về hỏi một chút thần mặt trời tôn, năm xưa hắn thành lập Thái Dương Thần Cung, đi sâu vào tìm kiếm mặt trời chủ tinh lúc, là ai giúp hắn luyện hóa viên kia chủ tinh!”

Vân Khiếu Dương ngây ngẩn cả người, hắn chưa từng nghe qua việc này, Thái Dương Cung chủ năm đó luyện hóa cái kia cái mặt trời chủ tinh, nguyên lai là đạt được người khác giúp đỡ?

Có thể loại chuyện này quá mức từ xa xưa, hơn nữa, dạng này sự tình thần mặt trời tôn không thể lại dễ dàng đối với người nói tới, hắn làm sao có khả năng biết?

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không muốn sẽ cùng Vân Khiếu Dương nhiều lời, xoay người tức đi, Vân Khiếu Dương lại cứ thế ngay tại chỗ, như là mất hồn bình thường, hồn bay phách lạc.

Một loại trên, Vân Hạo vài lần muốn nói lại thôi, cuối cùng mới hạ quyết tâm, nói: “Tiền bối, ngươi mới vừa nói, thần mặt trời tôn sáng lập Thái Dương Thần Cung lúc, biết dùng người giúp đỡ, là thật sao?”

“Loại chuyện này, ta làm sao có khả năng biết? Chỉ là dọa một cái hắn thôi.” Tiêu Vũ cười cười, vừa mới dạy dỗ Vân Khiếu Dương, chỉ là đột nhiên nghĩ tới chuyện cũ, nhất thời kích động. Bây giờ tỉnh táo lại sau, hắn tự nhiên không muốn với những chuyện này nhiều lời.

Vân Hạo không hỏi nữa, chỉ là càng ngày càng cảm thấy, người trước mắt này thật sự sâu không lường được, tựa hồ lai lịch hết sức kinh người.

“Ầm!”

Một luồng động tĩnh hấp dẫn Tiêu Vũ cùng Vân Hạo chú ý, hai người lập tức tăng nhanh tốc độ đi tiếp, sau một lát, chỉ thấy trong núi có hai người trẻ tuổi ở giao thủ.

Này hai người trẻ tuổi, tuy là mất đi tu vi, dùng một loại nguyên thủy nhất phương thức đang đại chiến, thế nhưng cũng có thể nhìn ra, hai người bọn họ thực lực bất phàm, thân thể lực lượng mạnh mẽ quá mức.

“Người này, có phải chính là Lãnh sư huynh?” Vân Hạo nhìn thấy một tên trong đó người thanh niên trẻ, có vẻ hơi kích động.

Tiêu Vũ nhìn tới, mặc dù này hai người trẻ tuổi lúc giao thủ vô dụng cái gì cũ thuật, cũng không cách nào vận chuyển công quyết, nhưng theo bọn họ giao thủ lộ số đến xem, một người trong đó triển hiện ra, quả thật như là Phong Tiêu Mạch tu Cửu Chuyển thiên kinh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 363: Bất Tử Cây Ăn Quả

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Hai người trẻ tuổi dùng nguyên thủy nhất phương thức đại chiến, như là hai con hình người bạo long, lực phá hoại kinh người, mặc dù mất đi tu vi, vẫn là đánh cho đá tảng bay ngang, đại địa chấn chiến.

“Thật mạnh, đối thủ của hắn là ai? Thân thể lại cũng như vậy mạnh mẽ?” Vân Hạo như là đã nhận định một người trong đó chính là Phong Tiêu Mạch đệ tử, ngạc nhiên sau khi, cũng hoảng sợ cho hắn thực lực của đối thủ.

Tiêu Vũ không nói, chỉ là lẳng lặng thấy. Dù cho phía trước người trẻ tuổi thực sự là Phong Tiêu Mạch đệ tử, hắn cũng tưởng mượn cơ hội này, nhìn người này thực lực, bởi vậy không nóng lòng hiện thân.

Phía trước hai người kéo dài đại chiến, chiến trường trằn trọc ngàn dặm, một đường đánh được vô số gỗ lớn ngã xuống đất, như là một tiếng Bạo Phong quá cảnh, khiến nơi đây vô cùng chật vật.

Dù cho mất đi tu vi, hai người này lại vẫn là có sức chiến đấu như thế, thật là kinh người, mỗi người bọn họ thân thể đều mạnh mẽ đến không thể tưởng tượng.

Tiêu Vũ cùng Vân Hạo một đường đi theo, hai người kia đại chiến hồi lâu, khó phân cao thấp, rốt cục cũng phát hiện có người tuỳ tùng. Hai người bất phân cao thấp, cũng không muốn tiếp tục dây dưa, liền như vậy thu tay lại, ai đi đường nấy.

“Lãnh sư huynh, là ngươi sao?” Vân Hạo nhìn thấy hai người kia muốn rời đi, lập tức lớn tiếng la lên, người trẻ tuổi kia thân hình hơi dừng lại cùng, rốt cục vẫn là dừng bước thân hình.

“Lãnh sư huynh, ta là Vân Hạo, ngươi thầy Phong Sư Bá, cùng sư tôn ta là đồng môn sư huynh đệ!” Vân Hạo lớn tiếng la lên, giống như gặp được người thân vậy.

“Vân Hạo? Ngươi là Ngũ sư thúc đệ tử?” Người trẻ tuổi kia rốt cục thay đổi sắc mặt, quay đầu, lộ ra một tấm kiên nghị khuôn mặt.

“Là ta, là ta, Lãnh sư huynh, thật là ngươi?” Được đáp lại, Vân Hạo vui mừng quá đỗi, cái này không thể nghi ngờ chính là hắn muốn tìm Lãnh sư huynh.

“Thật là ngươi?” Lãnh Phong vẻ mặt cũng là lộ ra vài phần kích động, thân hình hơi động, đi tới Vân Hạo cùng Tiêu Vũ trước mặt.

Này hai sư huynh đệ tuy là lần đầu gặp lại, lại đã sớm biết lẫn nhau tồn tại. Bọn họ trải qua tương tự, đều là nhiều năm thầy không ở bên người, giờ phút này nhìn thấy lẫn nhau, nhất thời có một loại thân như huynh đệ giống như cảm giác.

Lớn như vậy Cửu Thiên Thế Giới, bọn họ thầy không ở bên người, dựa vào tự thân nỗ lực, một thân một mình, đi tới một giới này, đoạn đường này e sợ tràn đầy tin chắc, Tiêu Vũ thấy bọn họ, đứng ở nơi đó nói không ra lời.

“Vị này là?” Lãnh Phong rốt cục chú ý tới Tiêu Vũ, ánh mắt ở Tiêu Vũ trên người đánh giá.

"Nấc hắn" Vân Hạo mới vừa muốn mở miệng, lại là không biết nói rõ thế nào. Hắn mặc dù đem Tiêu Vũ xem là một tiền bối, có thể Tiêu Vũ cảnh giới này,

Cùng Lãnh Phong nói, hắn khả năng tin tưởng sao?

"Ta gọi là Tiêu Vũ, đến từ Nguyệt Thần cung." Tiêu Vũ chỉ đành chính mình mở miệng, hắn cũng hoàn toàn không chấp với tiền bối không tiền bối vấn đề, tùy ý nói rồi một thân phận.

"Tiêu Vũ? Ngươi chính là Tiêu Vũ?" Lãnh Phong cả kinh, Vân Hạo cũng là chấn động mạnh, hắn vẫn mãi đến tận bây giờ mới biết Tiêu Vũ vốn tên là, không khỏi trợn to mắt.

Đây là cái kia có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến người?

"Lãnh sư huynh, ngươi có Ngọc sư muội tin tức gì?" Vân Hạo kích động qua đi, hướng về Lãnh Phong hỏi thăm một vị khác sư muội tăm tích.

"Ta cũng chỉ là biết Thất sư thúc có truyền nhân tới giới này, có điều lại là không có tin tức của nàng." Lãnh Phong lắc đầu, để Vân Hạo một trận thất vọng.

Tiêu Vũ trước đây đã đã theo Vân Hạo trong miệng biết được, ba người bọn họ, đều là cô độc, không chỗ nương tựa, mỗi loại đích sư tôn vừa hàng năm không ở bên người, mặc dù chưa bao giờ gặp mặt, nhưng đã xem lẫn nhau xem là người thân.

Bây giờ, phía thế giới này gió nổi mây vần, bọn họ đều ghi nhớ lấy lẫn nhau, một vị khác sư muội lại không biết tăm tích, hai người cũng không khỏi có chút bận tâm.

"Đúng rồi Lãnh sư huynh, mới vừa rồi cùng ngươi giao thủ người là ai? Các ngươi làm sao lại đánh nhau?" Vân Hạo nhìn thấy Lãnh Phong, nói tựa hồ một chút bắt đầu tăng lên, vừa là hỏi.

“Ta cũng không biết thân phận của hắn, chỉ là ở trong núi ngẫu nhiên gặp, hắn muốn giết ta, cướp đoạt trên người ta ngôi sao, bởi vậy liền giao thủ.” Lãnh Phong có vẻ không quá để ý, tựa hồ hoàn toàn không quan tâm thân phận của người kia.

“Nghe nói Tiêu Nhược Thần cũng vào ngọn núi này, Lãnh sư huynh, ngươi có từng từng tao ngộ hắn?” Vân Hạo hỏi.

“Tiêu Nhược Thần đã ở trong núi này?” Lãnh Phong hơi kinh ngạc, lập tức lắc đầu, “ta một đường đi sâu vào, ngoại trừ trước khi cái kia người và Vân Khiếu Dương ở ngoài, gặp phải liền chỉ có các ngươi, cũng không biết Tiêu Nhược Thần đã ở ngọn núi này.”

Ở trong núi này, mất đi tu vi, thần niệm cũng không cách nào dò ra, căn bản là không có cách biết trong núi có người nào, hai cái người phàm muốn ở như thế bên trong ngọn núi lớn gặp gỡ, tỷ lệ cũng là nhỏ bé không đáng kể.

“Đã như thế, chúng ta liền cùng đi tiếp a. Trong núi này tồn tại chí tôn lực lượng, vừa tin đồn có người đã ở đây được cơ duyên, có lẽ ẩn tàng rồi một vài lớn bí.” Tiêu Vũ ở bên cạnh mở miệng, mặc dù biết được Tiêu Nhược Thần đã ở ngọn núi này, nhưng hắn bây giờ càng thêm để ý, lại là U La Thánh Tôn lưu lại bí mật.

Cái kia có lẽ cùng bất tử Ma Quân có quan hệ, đây là hắn trước mắt chuyện quan tâm nhất.

“Cũng được!”

Lãnh Phong gật đầu, ba người kết bạn mà đi, tiếp tục hướng ngọn núi này đi sâu vào, sau đó không lâu, phía trước vừa là truyền đến động tĩnh, có mạnh mẽ người trẻ tuổi đang đại chiến, hơn nữa thanh thế rất lớn, không chỉ một người.

“Tiêu Nhược Thần, Ngao Tu, còn có vừa rồi gặp phải người kia? Bọn họ làm sao đánh nhau?”

Mấy người tiếp cận, liền thấy phía trước có nhiều tên người trẻ tuổi ở giao thủ, mặc dù tạm thời mất đi tu vi, nhưng bọn họ mỗi người xuất thân bất phàm, mỗi người có thủ đoạn.

Ở giao thủ không chỉ là ba người này, mà là có gần mười người số lượng. Không khó tưởng tượng, có thể đi tới đây, không có một cái nào là nhân vật tầm thường, thực lực của mỗi người đều vô cùng mạnh mẽ.

“Bất tử cây ăn quả!”

Tiêu Vũ mắt sắc, đột nhiên nhìn thấy mọi người trong lúc giao thủ, có một gốc cây cây ăn quả, trên cây kết liễu ba viên trái cây, óng ánh sáng, thoạt nhìn phá lệ mê người.

“Truyền thuyết bên trong khả năng làm người chết sống lại bất tử quả? Thứ này thật tồn tại sao?” Vân Hạo cùng Lãnh Phong cũng là chấn động mạnh.

Bất tử quả, là trong truyền thuyết một loại có thể nói nghịch thiên bảo vật, có làm người chết sống lại công hiệu, có quả này, thì lại có thể nói có đệ nhị lần sinh mệnh!

“Đoành!”

Chỉ thấy bên trong chiến trường, Tiêu Nhược Thần mặc dù tạm thời mất tu vi, nhưng cường hãn thân thể lại là không người nào có thể địch, đại chiến khắp nơi thiên kiêu, không ai có thể ngăn cản.

Ở trong những người đó, Tiêu Vũ lại gặp được một đạo thân ảnh quen thuộc, Diệp Vong Xuyên, hắn cũng tới, hơn nữa vào ngọn núi này, giờ phút này lại đã ở cùng người giao chiến.

“Bất tử quả là ngay cả chí tôn nhân vật đều sẽ động tâm thần vật, chúng ta cũng ra tay, tận khả năng cướp được cái kia mấy viên trái cây.” Tiêu Vũ mở miệng, mình đã trước một bước xông ra ngoài.

Hắn thân thể cường hãn, đồng thời trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua nhanh chóng vận chuyển, tốc độ nhanh chóng, bá một tiếng thẳng đến bất tử cây ăn quả.

“Muốn chết?”

Lại có thể có người gan dạ ở như vậy một đám thiên kiêu trước mặt đoạt đồ ăn trước miệng hổ? Một đám người trẻ tuổi đồng thời giận dữ, dồn dập quay đầu, đối với đột nhiên này lao ra Tiêu Vũ ra tay.

“Cút!”

Tiêu Vũ trong cơ thể thái dương lực vận chuyển, chí dương chí dương, hơn nữa hắn thân thể cường hãn, quay phía trước nổ ra một quyền, đem cái kia đầu tiên đối với hắn xuất thủ người, đánh cho xa xa bay ra.

Chương 364: Chiến Đến Điên Cuồng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đọc trên điện thoại

“Người nào?”

Trong khi giao thủ mọi người không có bất đại kinh, bọn hắn thực lực vốn đều không kém bao nhiêu, ai cũng không có thể dễ dàng làm gì được ai, bây giờ lại người bị lập tức đánh lui, mang ý nghĩa người này thực lực xa ở tại bọn hắn bên trên!

“Là ngươi!” Tiêu Nhược Thần trong mắt tuôn ra vô cùng sát ý, cho đến lúc này, hắn mới nhận ra Tiêu Vũ.

“Bốp!”

Ngay trong nháy mắt này, Lãnh Phong cùng Vân Hạo vào trận, hai người thừa dịp mọi người vẫn trong cơn chấn động, thẳng đến bất tử cây ăn quả.

“Giết!”

Trong rung động mọi người phục hồi tinh thần lại, tựa hồ là biết Tiêu Vũ không dễ trêu, dồn dập từ bỏ Tiêu Vũ, chuyển hướng Lãnh Phong cùng Vân Hạo.

“Ngươi đi giúp bọn họ, những người này ta đến cuốn lấy!” Tiêu Vũ đối với Diệp Vong Xuyên quát lên, chính mình tất là một thân một mình, chủ động thẳng hướng cái khác thiên kiêu.

Từ từ ngẩn người, Diệp Vong Xuyên sau đó đối với Tiêu Vũ giơ ngón tay cái lên, ý là: Huynh đệ ngươi trâu!

Hắn không nói hai lời, cũng nhằm phía bất tử cây ăn quả. Trong giây lát này, Tiêu Vũ cuồng bạo, bất diệt âm dương trải qua điên cuồng vận chuyển, hơn nữa cái kia bá đạo khí lực, như vào chỗ không người, này mất đi tu vi tuổi trẻ thiên kiêu căn bản chặn không thể chặn.

“Người kia là ai, thực lực lại kinh khủng như thế?”

“Nhục thể của hắn lại so với Tiêu Nhược Thần còn mạnh hơn, hơn nữa tu vi của hắn giống như không có toàn bộ mất đi? Đây là chuyện gì?”

Một đám thiên kiêu đối với Tiêu Vũ thực lực rất là chấn động, chỉ thấy Tiêu Vũ liên tục ra tay, cường hãn thân thể không người nào có thể địch, vào hổ vào bầy dê, đại sát tứ phương.

“Bốp!”

Đột nhiên, một luồng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt truyền đến, Tiêu Vũ trước tiên xoay người lại, đánh ra một chưởng.

“Ầm!”

Hắn đối đầu một bàn tay, cả người về phía sau bay ngược, trên tay truyền đến một luồng tê dại cảm giác, đối phương thân thể lực lượng, càng không kém hắn.

“Tiêu Nhược Thần?” Hắn ánh mắt lấp lóe, xuất thủ người rõ ràng là Tiêu Nhược Thần, nhục thể của hắn, so với Tiêu Vũ trong tưởng tượng càng mạnh mẽ hơn.

“Hắn tu luyện chính là bá thể ngôi sao quyết, hơn nữa so với ta cao hơn 1 cảnh, thân thể có thể cùng ta một hồi!” Tiêu Vũ trong lòng minh bạch, Không phải nhục thể của hắn yếu, mà là cảnh giới chênh lệch một đường.

Đồng tu một khi, mặc dù hắn đời này so với kiếp trước càng mạnh mẽ hơn, nhưng Tiêu Nhược Thần lại giành trước hắn một cảnh giới lớn.

“Cơ thể ngươi, vừa trở nên mạnh mẻ?” Tiêu Nhược Thần một đòn qua đi, nhìn thấy Tiêu Vũ vẫn chưa bị thương, vẻ mặt đột nhiên lạnh.

“Nhớ kỹ, hắn sẽ là ngươi vô địch trên đường trở ngại lớn nhất, ngươi phải không tiếc bất kỳ giá nào, đưa hắn theo trong bầu trời này, triệt để xoá bỏ!”

Mạc Thương nói, lại một lần ở Tiêu Nhược Thần đáy lòng hiện lên, hắn vốn không hiểu được, sư tôn của hắn tại sao lại đối với một cái như vậy hạng người vô danh như thế để ý.

Nhưng bây giờ, hắn giành trước người này ước chừng một cảnh giới lớn, tu luyện vừa là bá thể ngôi sao quyết, ở thân thể phương diện, lại không áp chế nổi người này!

“Ta không tin, ta không tin ngươi có thể cản con đường của ta!” Tiêu Nhược Thần gầm lên, như là một con dã thú bị thương bình thường, phẫn nộ ra tay.

“Ta có thần mặt trời thể, có cửu thiên công thứ nhất, ta là vô địch, không ai có thể ngăn ta, ngươi cũng không được!”

Trong lòng hắn kiêu ngạo bị triệt để kích phát rồi, Mạc Thương đối với nhắc nhở của hắn, để hắn cảm giác mình nhận lấy xem thường, tầm thường một không có tiếng tăm gì tiểu nhân vật, dựa vào cái gì có thể trở thành là hắn vô địch trên đường lớn nhất địch?

Hắn tin chắc ở cùng trong cảnh giới, hắn là vô địch, không ai có thể chặn lại đạt được hắn!

“Tiêu Nhược Thần điên rồi?”

“Ta còn chưa từng gặp hắn điên cuồng như thế, hắn đây là bị cái gì kích thích?”

“Chẳng lẽ là vì cái này đột nhiên xuất hiện người?”

Nhìn thấy Tiêu Nhược Thần đột nhiên cuồng bạo, các lộ thiên kiêu đều là sợ hết hồn, theo bản năng kéo ra cùng Tiêu Nhược Thần ở giữa khoảng cách.

Tiêu Nhược Thần vô địch tên, tuyệt đối không phải giả dối, sư tôn của hắn là bây giờ đệ nhất chí tôn, hắn tu luyện chính là vạn năm trước vị kia đệ nhất chí tôn lưu lại bá thể ngôi sao quyết, hắn còn có thần mặt trời thể.

Thực lực của hắn thái quá làm người kiêng kỵ, nếu thật sự muốn phân cái sinh tử, ai dám dễ dàng cùng tranh đấu?

“Đoành!”

Tôn không kẻ thù kẻ thù khốc thuyền học từ ầm ĩ không còn sớm tháng

Tôn không kẻ thù kẻ thù khốc thuyền học từ ầm ĩ không còn sớm tháng “bá!”

Tiêu Vũ cùng Tiêu Nhược Thần bắt đầu đại chiến, cuồng bạo bên trong Tiêu Nhược Thần, sức chiến đấu đột nhiên gấp mấy lần tăng vọt. Hắn nắm giữ thần mặt trời thể, vào đúng lúc này cho thấy không gì sánh kịp uy lực, thêm nữa đạt đến phá hư cảnh giới!

Hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể ngôi sao số lượng càng đạt được trăm triệu hột cấp bậc, dù cho ở trong núi này tạm thời mất đi tu vi, cái kia hơn trăm triệu ngôi sao cũng vẫn là ở trong cơ thể hắn, thêm cầm nhục thể của hắn.

Nhưng mà, Tiêu Vũ bên này, hắn lại đi chí tôn con đường, mặc dù tu vẫn là kiếp trước công quyết, nhưng sớm vượt qua kiếp trước, hơn nữa trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, cũng là cho thấy kinh người sức chiến đấu.

Mặc dù hắn so với Tiêu Nhược Thần muốn thấp một cảnh giới lớn, nhưng bây giờ cùng với đại chiến, lại là không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, hai người đánh cho khó phân thắng bại, không phân cao thấp.

Tiêu Vũ biểu hiện ra thực lực càng là mạnh mẽ, Tiêu Nhược Thần thì càng cuồng bạo. Hắn không cam lòng, không muốn thừa nhận Tiêu Vũ có thể ngăn hắn con đường vô địch, này đối với hắn mà nói là một loại sỉ nhục.

Hắn muốn bao trùm tất cả địch, không cho phép có bất luận người nào cùng hắn ngang hàng, càng không cho phép có người có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Bởi vì loại này kiêu ngạo, Mạc Thương giao cho, để Tiêu Nhược Thần rất không muốn tiếp thu, vì thế hắn càng phải dùng hung hăng nhất tư thế, nghiền ép Tiêu Vũ, dùng kiên định chính mình vô địch chi tâm.

Nhưng mà, một hồi đại chiến kéo dài hồi lâu, bọn họ song phương đều này đây thuần túy thân thể đối đầu, Tiêu Nhược Thần nhưng thủy chung không thể áp chế Tiêu Vũ.

Kết khoa xa xa mới sau hận chỗ dương vâng ầm ĩ

“Nguyên lai là hắn, nói như vậy trước đây đồn đại hắn có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến, đều là thật?”

“Nhưng ta nghe nói hắn so với Tiêu Nhược Thần còn thấp một cảnh giới a, vậy thì có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến?

Hắn nghịch phạt lực lượng, rốt cuộc đạt đến thứ mấy cảnh? Này nếu là hắn đạt được cùng Tiêu Nhược Thần giống nhau cảnh giới, Tiêu Nhược Thần chẳng phải là sẽ bại?”

“Tiêu Nhược Thần tu luyện nhưng ngày xưa Tinh chủ tu luyện công quyết, đó là đệ nhất luyện thể thuật, cơ thể người này, lại có thể cùng hắn một hồi, hơn nữa còn là ở thấp một cảnh giới dưới tình huống?”

Thấy trận đại chiến này, các lộ thiên kiêu đều là chấn động không ngớt, làm Tiêu Vũ thân phận bị người nói ra, càng làm cho một đám người nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Trong đại chiến, đột nhiên một bên khác truyền đến Diệp Vong Xuyên âm thanh, mọi người này mới thức tỉnh.

“Đáng chết, ba người bọn họ liên thủ, lấy đi rồi ba viên trái cây!”

Tôn kẻ thù kẻ thù xa tình thuyền học bờ ruộng vầng trăng cô độc hận thuật

“Cản bọn họ lại, không thể để cho bọn họ đi rồi!”

Mọi người này mới kinh ngạc phát hiện, U &# 8 vừa mới Tiêu Vũ hiện thân đại chiến tứ phương, hơn nữa Diệp Vong Xuyên bọn họ là ba người liên thủ, càng hái tới ba viên bất tử quả.

“Bốp!”

Tiêu Vũ nghe vậy, lập tức lùi xa. Ở nơi này không thể vận dụng tu vi, bằng vào thân thể, hắn muốn cùng Tiêu Nhược Thần phân cao thấp, thập phần không dễ.

“Ngươi đi không được, hôm nay ngươi hẳn phải chết!” Tiêu Nhược Thần lại giống như là điên rồi, đi sát đằng sau, căn bản không có ý định thả hắn rời đi.

Tiêu Vũ bị Tiêu Nhược Thần triệt để dây dưa, không thể thoát khỏi, chỉ đành xa xa đối với Diệp Vong Xuyên nói: “Các ngươi đi trước, không cần quản ta.”

Diệp Vong Xuyên mấy người cũng biết, đạt được ba viên trái cây, bọn họ bây giờ dĩ nhiên thành chúng chú mục, nếu chậm trễ nữa chốc lát, sợ rằng cũng đi không được.

Bọn họ cắn răng một cái, quyết đoán xoay người, các lộ thiên kiêu trong lòng chỉ có cái kia mấy viên bất tử quả, căn bản không để ý tới Tiêu Vũ, dồn dập đuổi theo, chỉ còn lại có Tiêu Nhược Thần, trong mắt hắn phảng phất đã chỉ có Tiêu Vũ, vẫn là đối với hắn căng cắn không tha, chiến đến điên cuồng.

Quyển sách đến từ

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 365: Hồ Sâu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Nhược Thần đã hoàn toàn lâm vào điên cuồng, liều lĩnh truy kích Tiêu Vũ, hắn hai mắt đỏ chót, tựa như một con phát điên mãnh thú.

“Ngươi điên rồi?” Tiêu Vũ bên thì đánh nhau, bên thì rút lui, ở cái địa phương này, bọn họ thực lực của hai người đều khó mà phát huy, rất khó chính thức phân ra thắng bại.

Chỉ tiếc, hắn mặc dù muốn lui, nhưng Tiêu Nhược Thần cũng không cho hắn cơ hội này, một lần lại một lần ra tay với hắn.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Nhược Thần vừa là một quyền đánh tới, đem bên cạnh một khối lớn như là nhà giống như tảng đá đánh thành nát bấy. Bọn họ một đường giao chiến, một bên giao thủ, một bên di động, trong lúc vô tình, lại ở trong núi này càng lúc càng thâm nhập.

Ầm!

1 cây gỗ lớn bị Tiêu Nhược Thần đập gãy, ầm ầm ngã xuống đất.

Bịch!

Tiêu Vũ giơ lên một tảng đá lớn, rơi xuống đất, chấn lên bụi mù cuồn cuộn.

Hai người như thế giao thủ, dọc theo con đường này mỗi qua vài bước, liền có thể nhìn thấy có gỗ lớn bị bọn họ miễn cưỡng bẻ gẫy, quanh thân đâu đâu cũng có đá vụn, mặt đất tràn đầy chiến đấu dấu vết lưu lại.

“Bịch!”

Tiêu Nhược Thần vừa là một quyền đánh tới, Tiêu Vũ tránh qua đi, cú đấm này lần nữa rơi vào khoảng không, oanh ở bên cạnh trên một tảng đá lớn.

Đến không thể tưởng tượng, lần này, đá tảng không có phá nát, ngược lại là Tiêu Nhược Thần trên nắm tay, rịn ra từng tia từng tia máu tươi.

Hắn không khỏi bỗng nhiên cả kinh, điên cuồng vẻ mặt cũng khôi phục vài phần bình tĩnh, mặt lộ vẻ rùng mình.

“Chí tôn đạo lực vừa cường đại rồi, không chỉ áp chế tu vi, liền thân thể lực lượng đều không thể phát huy!” Tiêu Vũ về phía sau lùi xa, sắc mặt cũng chìm xuống.

Hắn đánh giá quanh thân, mới phát hiện đang đại chiến bên trong, bọn họ đã đi sâu vào ngàn dặm, nơi này không khí, tựa hồ đều mang áp lực, làm cho nhục thể của bọn hắn lực lượng đều bị áp chế.

Tiêu Vũ thử vận chuyển trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, cũng là phát hiện kinh này lại bị nghẹt, không cách nào vận chuyển.

“Chẳng lẽ nơi đây, chính là chí tôn đạo lực trung tâm?” Tiêu Vũ lập tức nghĩ tới điều gì, ánh mắt thần tốc ở quanh thân bắt đầu tìm kiếm.

Tựa hồ là cùng Tiêu Vũ nghĩ tới cùng một chỗ, Tiêu Nhược Thần cũng chợt bình tỉnh lại, ánh mắt ở chung quanh không dứt tìm kiếm cái gì.

Một lát sau,

Hai người đồng thời run nhẹ, chỉ thấy cách đó không xa một hơi hồ nước, mặt nước sóng nhỏ lóng lánh, lại là có từng tia từng tia hắc khí di động, lộ ra khí âm lãnh, cùng trong núi này loại kia âm hàn khí tức giống nhau y hệt.

“U La Thánh Tôn có đồ vật lưu lại, nấp trong nơi này!” Tiêu Vũ trước tiên động lên, rầm một tiếng nhảy vào hồ nước, tràn lên một mảnh bọt nước.

Cùng thời khắc đó, Tiêu Nhược Thần cũng thần tốc động, nhảy vào trong đàm, ở đầm nước một trận nhộn nhạo sau khi, hai bóng người, cùng đã biến mất ở nước trong đầm.

“Ùng ục!”

Bên mép phun ra mấy cái bọt khí, Tiêu Vũ ở bên trong nước thần tốc trầm xuống. Hắn không cách nào dùng thần lực ngăn cách đầm nước, quần áo trên người dán chặt lấy thân thể, vũng nước này lạnh như băng dị thường, để hắn cảm giác giống như bị một khối hàn băng bọc lại vậy.

“Bịch!”

Tiêu Nhược Thần cũng chìm xuống, ở bên trong nước thần tốc gần sát, lại một lần đối với Tiêu Vũ ra tay, ở bên trong nước 1 chân đạp đến. Tiêu Vũ ở bên trong nước dưới đầu dưới chân, về dùng một cước, nhận sự giúp đỡ Tiêu Nhược Thần một cước kia lực lượng, trầm xuống đến càng nhanh hơn.

Tiêu Nhược Thần thấy vậy, mắt lộ hàn quang, lập tức đổi thân hình, hai tay vùng vẫy đầm nước, hướng phía dưới nhanh chóng bơi đi.

Càng là đi xuống, Tiêu Vũ liền càng là cảm giác đầm nước lạnh như băng, cái kia luồng khí lạnh thẳng vào máu thịt, cường đại như nhục thể của hắn, cũng không khỏi bắt đầu phát run, môi xanh lên.

Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn, chỉ thấy Tiêu Nhược Thần đồng dạng sắc mặt trắng bệch, đôi môi phát tím, bơi lội gian cũng là không ngừng run rẩy, hiển nhiên so với hắn càng thêm khó chịu.

Hắn an lòng không ít, này ít nhất nói rõ Tiêu Nhược Thần thân thể còn không vượt ra ngoài hắn nhiều lắm, vừa quay đầu lại tiếp tục lặn xuống.

Đầm nước càng ngày càng lạnh, Tiêu Vũ da dẻ bị đông cứng đau đớn, thậm chí đến cuối cùng, nhục thể của hắn đều cảm thấy chết lặng, mất đi tri giác.

Có đến vài lần, Tiêu Vũ đều cảm giác không chịu nổi, không cách nào lại tiếp tục hướng xuống, thường xuyên đến thời điểm như thế này, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua thì sẽ có điều buông lỏng, truyền ra một dòng nước ấm, để hắn một lần nữa sinh ra khí lực, có thể tiếp tục hướng xuống.

Mà để hắn bất ngờ chính là, hắn đều trầm xuống đến gian nan như vậy, Tiêu Nhược Thần nhưng thủy chung theo sát ở phía sau hắn. Mặc dù lúc này Tiêu Nhược Thần đã mặt tái mét, trắng bệch như tờ giấy, nhưng hắn trong mắt lại viết đầy kiên nghị, theo sát, không chịu rời đi.

Tiêu Vũ thời khắc này tựa hồ có hơi giải thích người này vì sao có thể bị Mạc Thương coi trọng, mặc dù lập trường bất đồng, nhưng Tiêu Nhược Thần ngoại trừ thiên tư ở ngoài, cũng quả thật có nghị lực kinh người, đạo tâm kiên định, đây là cầu trên đường thập phần quan trọng phẩm chất.

Hắn không quay đầu lại, toàn lực hướng phía dưới. Không biết như vậy bơi bao lâu, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy cánh tay đều đã tê rần, giống như không thuộc về mình. Vũng nước này sâu đến đáng sợ, hắn đã bơi tới ngay cả tia sáng đều chiếu không tới địa phương, lại vẫn là không có rốt cuộc.

“Phụp!”

Ngay ở Tiêu Vũ hầu như muốn từ bỏ thời điểm, thân thể hắn quanh thân rùng mình đột nhiên thối lui, bị nước vây quanh cảm giác cũng đột nhiên biến mất, một ánh hào quang đâm vào trong mắt của hắn, để một khắc trước còn ở vào trong bóng tối hắn vô cùng không thích ứng, theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Sau một chốc, đợi cho con mắt một lần nữa thích ứng ánh sáng, hắn mới mở hai mắt ra, đã thấy đầm nước phía dưới, đúng là một trống trải vị trí.

Ngẩng đầu nhìn lại, trên đỉnh đầu có nước đang lưu động, lơ lửng giữa không trung, vẫn chưa hạ xuống, khiến phía dưới trống ra không gian, không có bị dìm nước không.

Tiêu Vũ biết này nước là bị lực lượng nào đó tách rời ra, bởi vậy không cách nào nhấn chìm nơi đây. Tiêu Nhược Thần thân thể tựa hồ so với hắn còn kém một vài, bơi tới mặt sau sau, dần dần bị kéo ra, lúc này trong thời gian ngắn sợ hãi còn tới không dứt nơi đây.

“Nơi đây chẳng lẽ là U La Thánh Tôn bố trí?”

Thừa dịp Tiêu Nhược Thần chưa tới, Tiêu Vũ đánh giá cất bước đi tiếp, đánh giá nơi đây.

Quanh thân không gian không lớn, một chút xem xong, phía trước là một mặt vách đá, mặt trên mang theo mấy viên minh châu, mặt trên lộ ra quang mang, chiếu sáng cái này vốn nên một mảnh đen kịt không gian.

Chính giữa vách đá, có một cánh cửa, nhìn tới có thể thấy được một cái đường đi sâu thăm thẳm, không biết đi thông nơi nào.

Tiêu Vũ không chút nghĩ ngợi, cất bước đi tiếp, đi vào trong thông đạo. Nơi này yên tĩnh đến đáng sợ, hắn một thân một mình ở trong đường hầm cất bước, có thể rõ ràng nghe đến tiếng bước chân của mình ở quanh thân quanh quẩn, trừ lần đó ra, không có bất kỳ thanh âm gì.

“Trong núi chí tôn đạo lực, tựa hồ bắt đầu từ nơi đây truyền ra, U La Thánh Tôn, chẳng lẽ ẩn thân nơi đây?”

Đi ở cái lối đi này bên trong, Tiêu Vũ bước chân, có vẻ hơi nặng nề. Tại đây yên tĩnh trong không gian, hắn phảng phất có thể nghe được tim đập của mình, đang trở nên càng lúc càng nhanh.

“Mấy trăm ngàn năm, U La Thánh Tôn sống hay chết? Nếu là hắn thật tồn tại nơi đây……”

Thời điểm này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy tiếng tim mình đập, thì dường như sấm sét rõ ràng, ở bên tai của mình không dứt nhảy lên, có vẻ càng lúc càng nhanh.

Một vị vô thượng chí tôn, nếu còn sống ở nơi đây, hắn như thế thâm nhập, nếu là gặp gỡ, sẽ phát sinh cái gì?

Cái lối đi này như là vô cùng dài, theo đi sâu vào, Tiêu Vũ phát hiện, trên người hắn bất diệt âm dương trải qua lại bắt đầu vận chuyển, nhưng lúc này đây cũng không phải từ hắn vận chuyển, mà là này một bộ kinh văn chính mình bắt đầu ở trong cơ thể hắn vận hành.

Ngoài ra, theo đi tiếp, bộ kinh văn này cũng cùng tim của hắn đập giống nhau, tốc độ càng lúc càng nhanh!

Https:

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 366 + 1 Cái Cái Bóng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Bất diệt âm dương trải qua tự chủ vận hành, như là cùng vật gì đó nổi lên cảm ứng, vận chuyển càng lúc càng nhanh.

“Bộ kinh văn này vừa tự chủ vận chuyển, tựa hồ chưa bao giờ chính thức nhận qua ta khống chế, vì sao lại như thế?”

Bất diệt âm dương trải qua, lai lịch tràn ngập thần bí, dù cho cho tới bây giờ, Tiêu Vũ cũng cảm giác mình cũng không có chính thức nắm giữ kinh này. Hắn có một loại ảo giác, tựa hồ hắn và bộ kinh văn này trong lúc đó, là kinh này chiếm cứ chủ đạo, mà không phải hắn nắm trong tay kinh này.

Cảm thụ được kinh này vận chuyển càng lúc càng nhanh, Tiêu Vũ tâm tư, vừa không khỏi về tới còn ở Thập Châu thời điểm.

“Nhớ tới ban đầu ở Thập Châu cổ địa, kinh này cũng từng tự chủ vận chuyển, như là cảm ứng được cái gì, chẳng lẽ bây giờ vừa là giống nhau tình huống?”

Bộ kinh văn này ở Tiêu Vũ trong lòng trở nên càng thêm thần bí, cũng làm cho hắn càng muốn biết, lối đi này sau khi, rốt cuộc tồn tại cái gì?

Như thế vừa đi rồi hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cục xa xa thấy được thông đạo cửa ra, hắn lập tức bước nhanh hơn, nhanh chóng hướng về lối ra đi đến.

Khi khoảng cách cửa ra càng ngày càng gần, mắt thấy liền muốn đi ra ngoài thời điểm, Tiêu Vũ cái kia không dứt tăng nhanh tốc độ, vào đúng lúc này, chợt ngừng lại, hai chân như là trên mặt đất mọc ra rễ, một bước cũng không bước ra đã đi.

Hắn lúc này khoảng cách cửa ra, đã chỉ có mấy bước xa, nhưng hai chân lại phảng phất đã không nghe sai khiến, bước tiếp theo làm sao cũng không bước ra đi.

Đứng tại chỗ, Tiêu Vũ một cử động cũng không dám, trên trán, không biết lúc nào rịn ra tinh mịn mồ hôi.

Yên tĩnh trong đường nối, không còn tiếng bước chân, cũng mất tiếng tim đập, thời khắc này, Tiêu Vũ chỉ có thể nghe đến chính mình nặng nề tiếng hít thở, thanh âm kia lúc này ghé vào lỗ tai hắn, giống như từng trận cuồng phong, vù vù vang vọng.

Ở cái địa phương này nhìn hướng về thông đạo cửa ra, mơ hồ có thể gặp được, phía trước như là một gian đại điện, Tiêu Vũ chỉ có thể theo cửa ra nhìn thấy một mặt vách đá.

Điểm chính là, cái kia mặt trên vách đá, có một cái bóng, cái bóng kia hình dáng rõ ràng, thoạt nhìn, là một bàn người đang ngồi!

“Khó nói…… hắn thật vẫn tồn tại nơi đây, chưa từng rời đi?”

Tiêu Vũ hít thở nặng nề, nơi này rất rõ ràng cùng U La Thánh Tôn có quan hệ, như vậy một tòa bên trong cung điện, ngồi xếp bằng một người, mặc dù chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng, nhưng là không khó tưởng tượng, người này tuyệt đối nguy hiểm!

“Nếu đây thực sự là U La Thánh Tôn,

Bằng vào ta bây giờ cảnh giới, ở trước mặt hắn, tựa như giun dế!”

Hắn không dám nhúc nhích, lối ra cái kia một cái bóng, liền như một tòa nặng nề núi lớn, ép tới người không thể thở hổn hển.

Đứng ở trong đường hầm, Tiêu Vũ quần áo trên người đều đã bị mồ hôi làm ướt, chỉ cảm thấy thời gian trôi qua chậm rãi như vậy, tựa hồ mỗi một khắc đối với hắn mà nói, đều giống như qua thiên bách luân hồi.

Như thế qua hồi lâu, cái kia ngồi xếp bằng cái bóng thủy chung cũng không nhúc nhích, Tiêu Vũ trong lòng áp lực dần dần giảm bớt, đầu óc cũng thần tốc bình tĩnh lại.

“Nếu như đúng là U La Thánh Tôn trên đời, ta đi tới đây, chỉ sợ hắn sớm phát hiện, nếu hắn muốn xuất thủ, như thế nào đến bây giờ đều không động tới?” Hắn dần dần giải sầu, nặng nề hít thở cũng chầm chậm đổi khinh.

“Nếu thật là hắn còn sống, ta đi tới nơi đây, muốn rời đi, sợ hãi cũng không khả năng, đã như vậy, còn không bằng nhìn rốt cuộc là thần thánh phương nào!”

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ một lần nữa bước ra bước chân, chỉ là lại cẩn thận từng li từng tí một, thập phần chậm rãi, hướng về lối ra đi đến.

Theo càng ngày càng gần sát cửa ra, trong điện đạo kia cái bóng ở trong mắt hắn cũng càng ngày càng rõ ràng. Tiêu Vũ lòng vừa nâng lên, mặc dù như vậy suy đoán, cần phải cảm tạ dùng cảnh giới hôm nay đối mặt như vậy một vị thành danh với mấy chục vạn năm trước vô thượng chí tôn, nội tâm vẫn là không khỏi cảm thấy áp lực.

Rốt cục, phảng phất đã dùng hết khí lực toàn thân, Tiêu Vũ cuối cùng bước ra một bước, rốt cục bước ra cửa ra.

Thời điểm này, hắn đầu tiên nhìn liền thấy được đạo kia cái bóng ngọn nguồn, đó là một vĩ đại thân hình, lẳng lặng mà xếp bằng ở một tòa trên bệ đá, ở đối diện trên vách đá có phát sáng minh châu, đem cái bóng của hắn đầu phía sau hắn.

Sau một lát, Tiêu Vũ mặt lộ vẻ chấn động, bởi vì ở trên người của người này, lại quấn đầy lít nha lít nhít xiềng xích. Mấy chục đầu xiềng xích khóa lại người này, xiềng xích một chỗ khác, tất là chui vào quanh thân trong vách đá.

“Này xiềng xích, chẳng lẽ là trước kia thấy qua này……”

Tiêu Vũ thình thịch thình thịch thình thịch liên tục lui về sau mấy bước, chẳng biết vì sao, nhìn thấy này xiềng xích lập tức, hắn trước tiên liền nghĩ tới trước khi ở bất diệt thần ấn trên nhìn thấy cái kia một tấm bia lớn.

Tại kia lớn bia này trên, cũng quấn quanh lấy vô số xiềng xích, mỗi một cái đều tráng kiện đến như một cái Cự Long. Này xiềng xích cuối cùng ẩn ở đám mây ở chỗ sâu trong, không cách nào gần sát, không biết nối tới nơi nào.

Lúc này, trước mắt này xiềng xích mặc dù không có vậy thô to, nhưng cho Tiêu Vũ cảm giác, lại là cùng này quấn quanh lấy thần bi xiềng xích giống nhau y hệt.

“Chẳng lẽ thần bi trên này xiềng xích một chỗ khác, liên tiếp chính là chỗ này? Nhưng này xiềng xích số lượng tựa hồ càng nhiều, nơi đây tựa hồ chỉ là một phần trong đó!”

Tiêu Vũ nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh, hắn hầu như có thể tin tưởng hai loại xiềng xích là 1 giống nhau.

Có điều, trước mắt hắn càng để ý, là trước mắt thân phận của người này, người này tại sao lại bị xích ở đây, lại là người nào đưa hắn vây ở nơi đây?

“Xin hỏi, các hạ nhưng U La Thánh Tôn?” Hít sâu một hơi, Tiêu Vũ quay ngồi xếp bằng kia bóng người mở miệng, âm thanh ở bên trong cung điện quanh quẩn, càng lộ vẻ nơi đây trống trải.

Thân ảnh kia không nhúc nhích, theo Tiêu Vũ tiến lại cho tới bây giờ, đều là như thế, giống như một khối đá tảng. Ở Tiêu Vũ sau khi mở miệng, hắn không có bất kỳ đáp lại nào, vẫn là động cũng không động.

“Hây!”

Tiêu Vũ thở ra một hơi thật dài, đối phương không có trả lời, ngược lại là để cho hắn buông lỏng không ít.

Thẳng đến lúc này, hắn mới gan lớn mật quan sát, chỉ thấy thân ảnh kia tĩnh tọa trong lúc đó, trên người tất cả không dao động, như là sớm đã không có hơi thở sự sống.

“Chẳng lẽ……”

Như là nghĩ đến cái gì, Tiêu Vũ bước ra bước chân, cẩn thận từng li từng tí, vòng qua thân ảnh kia ngồi xếp bằng bệ đá, đi tới hắn chính diện.

Tới chính diện, hắn rốt cục thấy rõ thân ảnh ấy khuôn mặt, trong lòng vừa là nhấc lên cuộn sóng.

Đây là người oai hùng nam tử, xếp bằng ở trên bệ đá, hai mắt nhắm nghiền, trên người bị tỏa liên quấn quanh, đã không còn hít thở, cũng không có tim đập, hoàn toàn không có bất luận hơi thở của sự sống nào.

“Quả thật là U La Thánh Tôn!”

Tiêu Vũ trong lòng thật dài thở dài, mặc dù cách xa nhau mấy trăm ngàn năm, nhưng năm đó hắn cũng là biết được 12 Thánh Tôn diện mạo, người này không thể nghi ngờ chính là U La Thánh Tôn.

Nhưng mà, như vậy một vị vô thượng chí tôn, lại thật vẫn lạc, chỉ là đạt được cảnh giới chí tôn, thân thể bất hủ, vì vậy mới có thể gìn giữ lâu dài.

“Này xiềng xích là cái gì? Hắn dù cho chết đi, thân thể tại sao lại bị trấn ở đây? Nhục thể của hắn, lại cùng trước khi cái kia lớn bia có quan hệ gì? Cái kia lớn dưới tấm bia, trấn áp lại là cái gì?”

Sau khi bình tĩnh lại, Tiêu Vũ trong lòng vừa là sinh ra rất nhiều nghi hoặc, càng ngày càng cảm giác bất tử Ma Quân phía thế giới này ẩn tàng rồi một loại nào đó đại bí mật.

Hơn nữa, năm đó tùy tùng bất tử Ma Quân 12 Thánh Tôn, toàn bộ biến mất, tựa hồ cũng có ẩn tình khác, có thể cũng cùng một giới này ẩn giấu bí mật có quan hệ.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 367: Chí Tôn Đạo Chủng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiêu Vũ cũng nghĩ không thông nghi ngờ trong lòng, chỉ là vào đúng lúc này, trong cơ thể hắn bất diệt âm dương trải qua vừa dần dần dịu xuống một chút đi, không muốn vận chuyển.

“Chẳng lẽ là nơi đây có bất diệt âm dương trải qua lưu lại sức mạnh, dẫn đến kinh này tự chủ vận chuyển, bây giờ những lực lượng kia lại biến mất?”

Tiêu Vũ nghĩ mãi mà không ra, vừa ngẩng đầu nhìn về phía tĩnh tọa U La Thánh Tôn, trong nội tâm, không khỏi than thở.

“Vô thượng chí tôn thì lại làm sao? Sau khi ngã xuống, giống nhau muốn bị người quên lãng!”

Hắn cảm khái một trận, ánh mắt vừa rơi vào U La Thánh Tôn trên người xiềng xích. Này xiềng xích không hề gợn sóng, nhưng cũng làm cho người ta một loại rất áp lực nặng nề, tựa hồ là vô cùng nguy hiểm gì đó.

“Chí tôn thân thể, dù cho bị chết, cũng ứng phó còn ẩn chứa vô cùng Thần lực, người bình thường căn bản là không có cách tiếp cận, sẽ bị chí tôn thân thể bên trong còn sót lại sức mạnh chấn động thành tro bụi, nhưng U La Thánh Tôn bộ thân thể này, nhưng lại không có loại kia sức mạnh kinh khủng, chẳng lẽ là ổ khóa này nguyên nhân?”

Tiêu Vũ vây quanh xiềng xích đi lại, mặc dù đối với ổ khóa này đầy hiếu kỳ, nhưng cũng không dám tùy tiện đụng vào. Đây chính là khả năng trấn áp chí tôn thân thể oai gì đó, cũng không ai biết, đụng vào sau khi sẽ phát sinh cái gì.

Nhìn kỹ chốc lát, Tiêu Vũ cuối cùng cũng không nhìn ra ổ khóa này lai lịch cùng chỗ đặc thù, nhưng này lại không có nghĩa là ổ khóa này không có nguy hiểm.

“Trong núi này, có U La Thánh Tôn đạo lực tràn ngập, đã nhục thể của hắn lực lượng đã bị phong toả, đã nói không phải nhục thể của hắn tạo thành, hắn hẳn còn có gì đó lưu lại mới đúng.”

Tiêu Vũ lại đang bên trong tòa đại điện này tìm kiếm, U La Thánh Tôn tu, là tử vong chi đạo, muốn hiểu thấu đáo chết chi nhất đạo. Hắn bất diệt âm dương trải qua, ký chủ âm dương, cũng đề cập sinh tử, cùng U La Thánh Tôn tu, cũng coi như tương thông.

Bởi vậy, hắn muốn tìm được U La Thánh Tôn lưu lại đồ vật, có lẽ đối với hắn hữu dụng, có thể làm cho hắn bất diệt âm dương trải qua tiến thêm một bước.

Cung điện này thập phần trống trải, ngoại trừ này xiềng xích cùng U La Thánh Tôn ngồi ngay ngắn bệ đá, liền không hề có thứ gì, Tiêu Vũ tìm một vòng, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

“Có phải ta nghĩ sai?”

Hắn vừa tìm một lần, vẫn là không thu hoạch được gì, ánh mắt lại lần nữa về tới U La Thánh Tôn trên người.

“Nếu là U La Thánh Tôn thật có đồ vật lưu lại, cũng chỉ có thể tồn tại trên người hắn.”

Tiêu Vũ vừa đi trở lại U La Thánh Tôn trước người,

Nhưng mà, dù cho hắn muốn tìm tìm U La Thánh Tôn thứ ở trên thân, nhưng U La Thánh Tôn toàn thân quấn quít lấy này nguy hiểm xiềng xích, kể cả tay chân của hắn đều là như thế, căn bản là không có cách xuống tay.

Điều này làm cho Tiêu Vũ nghĩ thầm khó, ở U La Thánh Tôn bên cạnh đi qua đi lại.

Đột nhiên, Tiêu Vũ bước chân ngừng lại, để sát vào U La Thánh Tôn, quan sát tỉ mỉ. Chỉ thấy U La Thánh Tôn hai mắt nhắm nghiền, nhưng khẩu bộ lại là từ từ mở ra, tại kia hơi mở bờ môi, mơ hồ có từng tia từng tia hắc khí tràn ra, nếu như không chú ý nhìn, căn bản là không có cách phát hiện.

“Trong miệng hắn có đồ vật!”

Tiêu Vũ chấn động mạnh, lập tức cẩn thận từng li từng tí gần sát, né qua quấn quanh lấy U La Thánh Tôn này xiềng xích, duỗi ra hai ngón tay, đem U La Thánh Tôn mỏ cẩn thận cạy ra.

“Bốp!”

U La Thánh Tôn miệng hơi mở, không chờ Tiêu Vũ đưa tay, 1 viên hạt châu màu đen, theo trong miệng của hắn tự chủ bay ra.

Chỉ thấy hạt châu kia chầm chậm bay lên, nổi giữa không trung, châu thân thể đen kịt một màu, mặt trên thỉnh thoảng có từng tia từng tia khói đen trồi lên, mang theo một luồng chí âm khí, còn có một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu gợn sóng.

“Đây là U La Thánh Tôn đạo chủng?” Tiêu Vũ một chút liền xác nhận vật này lai lịch, này rõ ràng là U La Thánh Tôn chết đi sau khi, ấy tu đại đạo ngưng tụ thành đạo chủng.

Này một viên nho nhỏ trong hạt châu, ẩn chứa lại là U La

Thánh Tôn tu luyện cả đời vô thượng đại đạo, nếu là phóng tới trên người những người khác, đợi một thời gian, liền có thể làm ra thứ hai U La Thánh Tôn!

“Xem ra ngọn núi này lộ ra mùi chết chóc cùng khí âm hàn, không phải U La Thánh Tôn thân thể tạo thành, mà là viên này đạo chủng!”

Tiêu Vũ một chút liền hiểu rõ ra, một vị chí tôn đạo chủng, đây chính là kinh thế thần vật, mặc dù là đối với cái khác chí tôn tới nói, loại này đạo chủng, cũng khó làm cho bọn họ tiến hành tham khảo, tu vi tiến thêm một bước.

Chí tôn nhân vật, bình thường sẽ tiến hành luận đạo, chính là bởi vì muốn thông qua người khác tu chi đạo, thu được một vài dẫn dắt, nghiệm chứng tự thân tu. Mà như vậy một viên đạo chủng, bù đắp được trăm lần luận đạo, bởi vì có thể làm cho một vị chí tôn triệt để hiểu rõ một loại khác đại đạo.

“Bốp!”

Đột nhiên, cái viên này đạo chủng hóa thành một tia ô quang, tốc độ nhanh chóng, bay đi Tiêu Vũ khi đến thông đạo, lập tức không thấy bóng dáng.

Ầm ầm ầm ầm!

Sau một lát, cung điện này bỗng nhiên chấn động lên, mấy chục đầu liên giam theo không dứt lay động, vang lên ào ào, âm thanh loạn tâm thần người.

“Trong núi chí tôn đạo lực tản đi!”

Tiêu Vũ kinh hãi, chỉ cảm thấy trong cơ thể mất đi tu vi hết mức trở về, một chút liền minh bạch là vì U La Thánh Tôn cái kia đạo chủng bay khỏi nguyên nhân.

“Đáng chết, ta bất cẩn rồi! Cái viên này đạo chủng có thể làm cho ta bất diệt âm dương trải qua tiến thêm một bước, thậm chí nói không chừng có thể đột phá, ta lại để nó theo trước mắt ta bay mất!”

Tiêu Vũ cực kỳ ảo não, hắn tu vi trở về, lập tức lấy ra khí ấn, ở phía sau diễn hóa ra huyễn thiên thần dực, bá một tiếng lao ra nơi đây.

Trong đường nối, lúc này Tiêu Nhược Thần, mới vừa vặn đuổi theo, sắc mặt hắn trắng bệch, bước chân nặng nề, có thể tới nơi đây, hắn thừa nhận áp lực, so với Tiêu Vũ phải lớn hơn nhiều, trên người hầu như đã không còn tất cả sức mạnh.

“Nơi đây...... có phải chính là thầy đã nói, ẩn giấu mười hai vị Thánh Tôn di lưu chi vật địa phương?”

Tiêu Nhược Thần gian nan đi tiếp, không dám dừng lại, bởi vì hắn biết Tiêu Vũ đã đi ở trước mặt của hắn. Lúc này, cảm thụ được nơi đây loại kia khí tức âm lãnh, trong lòng hắn liền nghĩ tới Mạc Thương đã đối với hắn giao phó cho một chuyện.

“Nếu thật là 12 Thánh Tôn lưu lại, ta nhất định phải tìm được, tuyệt đối không thể để mấy thứ này rơi xuống Tiêu Vũ trên tay!”

Trong lòng hắn bối rối, cưỡng đề một hơi, bước nhanh hơn, ở bình thường bên trong đi sâu vào.

“Bốp!”

Đột nhiên, một tia ô quang ở thông đạo phía trước xuất hiện, lưu lại một đạo thật dài dấu vết, nhanh chóng theo Tiêu Nhược Thần trước mắt bay qua, chạy ra khỏi thông đạo.

“Này chẳng lẽ chính là cái thứ kia?” Tiêu Nhược Thần rung mạnh, còn ở trong khiếp sợ, đột nhiên thông đạo chấn động mạnh, hắn một thân tu vi, cũng thần tốc khôi phục lại.

“Tu vi khôi phục? Cùng vừa rồi cái kia đạo ô quang có quan hệ?” Tiêu Nhược Thần vừa mừng vừa sợ, lập tức vận chuyển công quyết, theo trong cơ thể hơn trăm triệu ngôi sao bên trong rút lấy sức mạnh.

Trong chớp mắt, hắn thân thể lóe ánh sáng, trên người loại kia mệt mỏi cảm thụ lập tức biến mất, trở về trạng thái đỉnh cao.

“Vèo!”

Đúng lúc này, Tiêu Vũ người mặc huyễn thiên thần dực, cũng theo trong thông đạo bay ra, Tiêu Nhược Thần trong mắt sát ý nhất thời, giận dữ hét: “Cái này thần vật bay ra, quả thực là bởi vì ngươi!”

Hắn đối với Tiêu Vũ tràn đầy sát tâm, tu vi khôi phục sau khi, trực tiếp lấy ra trong cơ thể ngôi sao, hướng về Tiêu Vũ đánh giết.

“Cút!” Tiêu Vũ lòng hệ U La Thánh Tôn đạo chủng, gầm lên một tiếng, huyễn thiên thần dực tốc độ tăng lên đến mức tận cùng, theo chư tinh bên trong xuyên qua, trực tiếp bay đi thông đạo lối vào, đuổi theo cái viên này đạo chủng.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 368: Con Đường Sinh Tử

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới. Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Tiêu Vũ trực tiếp vượt qua Tiêu Nhược Thần, đi tới thông đạo lối vào, ngẩng đầu nhìn lên, cái viên này đạo chủng đã bay vào nước trong đầm, đang nhanh chóng hướng lên trên bay đi. Tốc độ của hắn không giảm, huy động hai cánh vào nước.

Trong nước cánh chim vô dụng, hắn vừa thu hồi hai cánh vận chuyển Thần lực ra sức mau chóng đuổi.

“Còn muốn chạy?” Tiêu Nhược Thần gầm lên, âm thanh chấn động nơi đây, đồng dạng vận chuyển Thần lực, quay đầu xưa nay lúc đường trở về truy đuổi.

Hắn đến thời điểm bị Tiêu Vũ bỏ lại đằng sau, thời điểm ra đi vẫn là như thế, trong lòng càng lửa giận ngập trời.

“Ông!”

U La Thánh Tôn đạo chủng thỉnh thoảng nhẹ run lên, lộ ra chí tôn lực lượng, tốc độ nó cực nhanh, trong chớp mắt liền từ trong đầm nước lao ra, vừa là bá một tiếng hóa thành lưu quang, bay nhanh xa xa.

“Đại đạo lực lượng biến mất, tu vi của ta khôi phục?”

“Trong núi có đồ vật bay ra, đó là cái gì?”

Vào đúng lúc này, đến từ các nơi người trẻ tuổi trong cơ thể tu vi đồng thời trở về, bọn họ mỗi người tu vi kinh người, thị lực cực xa, làm cái viên này đạo chủng từ núi bên trong bay ra, không ít mọi người là trước tiên có cảm giác, thấy được như vậy gì đó tồn tại.

“Chí tôn đạo chủng?”

“Đây là thuộc về ta!”

Trong nháy mắt, hết thảy người trẻ tuổi đều kích động, dồn dập bay lên trời, đuổi hướng về cái viên này đạo chủng. Bọn họ mỗi người xuất thân bất phàm, đối với chí tôn đạo chủng cũng không tính xa lạ, nhận ra vật ấy.

Rào!

Tiêu Vũ từ trong đầm nước lao ra, bắn lên vô số bọt nước, vừa ngẩng đầu, liền gặp ngọn núi này các nơi, cũng có thân ảnh bay lên, đuổi hướng về cái viên này đạo chủng.

“Loại này rời đi U La Thánh Tôn thân thể sau khi, lại không muốn ảnh hưởng người khác tu vi, là vì triệt để thành vật vô chủ?”

Trong một chớp mắt, Tiêu Vũ cảm giác được Tiêu Nhược Thần khí tức, trong khi dưới nước nhanh chóng tiếp cận, hắn không bằng suy nghĩ nhiều, lại lấy ra huyễn thiên thần dực, bay vút lên trời.

“Tiêu Vũ, hôm nay ngươi hẳn phải chết!”

Sau một lát, Tiêu Nhược Thần vọt ra khỏi mặt nước, hét lên một tiếng, chấn động thiên địa, tiếng truyền vạn dặm.

“Thật mạnh sát ý,

Tiêu Nhược Thần cùng Tiêu Vũ đại chiến còn chưa dừng lại?”

“Bây giờ hai người bọn họ đều đã khôi phục tu vi, nếu lại muốn trận chiến sống còn, hẳn là kinh thiên động địa!”

Tiêu Nhược Thần gầm lên, khiến vô số người trẻ tuổi dồn dập liếc mắt, lộ ra kinh sợ, này biết được Tiêu Nhược Thần cùng Tiêu Vũ một mực đại chiến người, càng sợ hãi hơn, bọn họ đánh lâu như vậy, lại còn không có phân ra thắng bại.

“Bốp!”

Chí tôn đạo chủng lộ ra ô quang, hướng về phương xa bay nhanh, tại kia phía sau, rất nhiều tuổi trẻ bóng người theo sát, tranh cướp loại này.

Tiêu Vũ đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, nhưng cũng vẫn là không cách nào đuổi theo cái viên này đạo chủng. Trong lòng hắn sốt ruột, đồng thời cũng là hơi nghi hoặc một chút: “Cái này đạo chủng muốn bay đi nơi nào? Chẳng lẽ giới này bên trong, có sức mạnh khác hấp dẫn lấy nó?”

“Xoạt xoạt xoạt!”

Chí tôn đạo chủng tại giới này phía trên bay qua, trong nháy mắt, bay ra khoảng cách đã là mấy trăm ngàn dặm, dọc theo đường đi nơi nó đi qua, đạo chủng bên trong lộ ra gợn sóng, đã kinh động thân thể tại giới này các nơi người trẻ tuổi.

Từng đường bóng người bay lên trời, gia nhập truy tìm loại này hàng ngũ, trong hư không phi hành bóng người trở nên càng ngày càng nhiều, hợp thành một nhánh mênh mông cuồn cuộn đội ngũ.

“Người càng ngày càng nhiều, tiếp tục như vậy, ta muốn được loại này càng ngày sẽ càng khó khăn.” Thấy nhân số không dứt biến nhiều, trong đó còn có rất nhiều hắn thập phần thân ảnh quen thuộc, Tiêu Vũ tâm tình cũng dần dần nặng nề.

Ngao Tu, Lăng Tử Xuyên, Bạch Hi Hồng…… những nhân vật này lần lượt hiện thân, chí tôn đạo chủng hiện thế, hấp dẫn quá nhiều người.

“Bốp!”

Hồi lâu sau, cái viên này đạo chủng bay đến một ngọn núi lớn khác bên trong, lần này, nó đi vào trong đó, sau đó càng mất đi tung tích, hết thảy gợn sóng biến mất, cũng không còn cách nào lần theo.

“Đây là địa phương nào? Cái viên này đạo chủng đâu, đi nơi nào?”

“Nó bay đến chỗ này, có phải nơi đây cất dấu cái gì vậy?”

Tất cả mọi người kinh hãi, cái viên này đạo chủng vào núi sau khi, lại bỗng dưng ở tại bọn hắn trước mắt biến mất.

Tiêu Vũ ở trong hư không ngừng lại thân hình, thăm xuất thần niệm, tìm kiếm ngọn núi này. Trong giây lát này, có ít nhất mấy chục đạo thần niệm, bao trùm ngọn núi này, hết thảy người trẻ tuổi đều đang tìm kiếm.

“Người nào, gan dạ làm phiền ta xi ū li àn!

Trong núi đột nhiên truyền ra quát lạnh một tiếng, một luồng cực kỳ mạnh mẽ thần niệm phóng lên cao. Trên bầu trời một phần người trẻ tuổi, sắc mặt nhất thời đại biến, thần niệm đã bị xung kích, sắc mặt trắng bệch, trong không trung lung lay sắp đổ.

“Bốp!”

Một bóng người từ đó núi bay ra, lạnh lùng nhìn quét tứ phương, cặp mắt nơi đi qua, làm người sinh ra sợ hãi, giống như một thế đế vương.

“Khúc Hàn Nguyệt, hắn làm sao tại đây?”

Một đám người trẻ tuổi không có bất kỳ khiếp sợ, Khúc Hàn Nguyệt lại ở cái địa phương này hiện thân, hắn tựa hồ so với trước kia cường đại hơn thêm, lúc trước mấy người trẻ tuổi chỉ là thần niệm cùng hắn xông tới, chính là bị trọng thương.

“Là ngươi?” Khúc Hàn Nguyệt nhìn thấy nhiều người như vậy xuất hiện ở đây, nhíu chặt lông mày, linh cảm đến xảy ra đại sự gì.

Hắn ở trong đám người, liếc mắt liền thấy được Tiêu Vũ, trong mắt nhất thời lộ ra rùng mình.

Tiêu Vũ không để ý đến, bá một tiếng lên không trung, quan sát ngọn núi này, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Hắn lại một lần bay trở về, ánh mắt ở Khúc Hàn Nguyệt trên người đánh giá, sau đó một lần nữa xoay người, bay vào trong núi.

Cái khác người trẻ tuổi, cũng dồn dập động lên, tiến vào ngọn núi này, muốn có được cái viên này đạo chủng.

Thấy vậy, Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt biến ảo, nhưng nhiều như vậy tuổi trẻ thiên kiêu, hắn căn bản không thể ngăn cản, chỉ có thể nhíu chặt lông mày, cũng đi theo những người này phía sau, một lần nữa bay trở về trong núi.

1 vào trong núi, không ít người trẻ tuổi đều là ra kinh hô, trong núi này tràn đầy sinh cơ dồi dào, trong núi cỏ Mộc Thanh xanh biếc, 1 vào trong núi, khiến người ta có một loại thập phần cảm giác thư thích, trong cơ thể Thần lực phảng phất tại tự nhiên tăng trưởng, từng trận làm người thoải mái dòng nước ấm trải rộng toàn thân, phảng phất liền nguyên thần đều đắm chìm trong

trong đó.

“Bảo địa a, nơi đây lại là một chỗ hẹn tốt bảo địa!”

Một đám người kinh người hưng phấn không thôi, kêu sợ hãi liên tục, nơi này, tuyệt đối là thiên nhiên xi ū   li àn bảo địa, ở đây xi ū   li àn, có thể khiến người ta nhanh chóng tiến bộ.

Lúc này Tiêu Vũ, lại là một thân một mình, đi ở trong núi, càng là ở đây núi ở chỗ sâu trong, thần sắc của hắn, thì càng có vẻ nghi ngờ không thôi.

Trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, ở đến nơi này sau khi, lại bắt đầu tự chủ vận chuyển, tình huống rồi cùng lúc trước ở U La Thánh Tôn nơi ở giống nhau.

“Lúc trước này sức mạnh tử vong, lần này, lại là sức mạnh của sự sống? Cả hai xung đột lẫn nhau, rồi lại lẫn nhau hấp dẫn, nhất sinh nhất tử, một âm một dương, U La Thánh Tôn đạo chủng chính là đã bị này cỗ sức mạnh của sự sống hấp dẫn, nơi đây, chẳng lẽ là một vị khác Thánh Tôn vị trí?”

Tiêu Vũ lúc trước, đã gặp U La Thánh Tôn thi thể, mặc dù đoán được 12 Thánh Tôn có thể đều tại giới này, lại không nghĩ tới nhanh như vậy, lại tới một vị khác Thánh Tôn vị trí.

Hơn nữa, hai vị này chí tôn tu chi đạo, một là chết, 1 mà sống, cùng bất diệt âm dương trải qua bên trong sinh tử cùng âm dương lực lượng, vừa vừa vặn phù hợp.

Hắn tâm thần khuấy động, nếu như có thể đồng thời tìm được sinh chi đạo cùng Tử Chi Đạo đạo chủng, hắn tất nhiên có thể lập tức đột phá, bước vào cảnh giới kế tiếp. 8

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 369: Khác 1 Viên Đạo Chủng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua như là ở chỉ dẫn Tiêu Vũ, tự chủ vận chuyển, làm hắn căn bản không cần cố ý tìm kiếm, liền có một loại kỳ diệu cảm ứng dắt hắn đi tiếp.

Hắn dùng trong cơ thể dấu ấn, thu lại hết thảy khí tức, né qua một đám vào núi người trẻ tuổi, theo bất diệt âm dương trải qua dẫn dắt, ở trong núi đi sâu vào.

Ở trong núi càng chạy càng sâu, quanh thân cỏ cây cũng càng ngày càng hiện ra thịnh vượng, không giống trước khi U La Thánh Tôn vị trí ngọn núi kia, nơi đây sinh cơ nồng nặc, trong núi tùy ý có thể thấy được đủ loại sinh linh, gặp gỡ người không sợ hãi, tràn ngập linh khí.

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ đi tới một chỗ sơn động, hướng phía trong đi tiếp, trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua tốc độ càng lúc càng nhanh, nơi đây lộ ra sinh cơ, cũng càng ngày càng kinh người.

Hang núi này vẫn hướng về dọc theo sơn phúc, trong động cong cong vòng vòng, Tiêu Vũ đi rồi hồi lâu, rốt cục đi tới ngọn nguồn.

Hắn giương mắt nhìn lên, chỉ thấy phía trước một bóng người lẳng lặng ngồi ngay ngắn, một màn cùng trước kia U La đối với tôn cực kỳ tương tự tình cảnh, xuất hiện trước mắt hắn.

“Vừa là một vị Thánh Tôn thân thể!”

Ngồi ngay ngắn ở Tiêu Vũ trước mắt, là một vị khác chí tôn, toàn thân áo trắng, hai mắt nhắm chặt. Người này khí chất, cùng lúc trước U La Thánh Tôn vừa vặn ngược lại, mặc dù không nhúc nhích, trên người lại tràn đầy khí tức thánh khiết, như là một vị thần linh.

Duy nhất cùng U La Thánh Tôn chỗ tương tự, là trên người người này, cũng là quấn đầy xiềng xích, mấy chục cây xích như là lớn bằng cánh tay, một con cuốn lấy thân thể của người nọ, một đầu khác tất là chui vào núi đá trong vòng.

“Chẳng lẽ, 12 Thánh Tôn đều đã chết đi, nhục thể của bọn hắn, đều quấn quít lấy giống nhau xiềng xích? Này xiềng xích tựa hồ vừa kết nối lấy bất diệt thần ấn phía trên thần bi, bọn họ lẫn nhau trong lúc đó, đến tột cùng tồn tại ra sao liên hệ?”

Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng, nếu như nói 12 Thánh Tôn đều như vậy, từng cái trên thân thể người đều quấn quít lấy loại kia xiềng xích, liên thông một chỗ, này sau lưng rốt cuộc ý vị như thế nào?

Không khó tưởng tượng, liên lụy đến mười hai vị vô thượng cấp bậc chí tôn nhân vật, vô luận sau lưng ẩn giấu chính là cái gì, đều nhất định đủ để kinh thế.

Tại nguyên chỗ đứng thẳng hồi lâu, Tiêu Vũ mạnh mẽ ổn định tâm thần của mình, sau đó mới lại cất bước, hướng đi ngồi xếp bằng kia bóng người.

Hắn đi tới thân ảnh ấy phía trước, chỉ thấy U La Thánh Tôn đạo chủng, thình lình ở đây, và ở trước mắt vị này Thánh Tôn trong miệng, cũng tồn tại khác một viên đạo chủng.

Hai viên đạo chủng một đen một trắng, 1 âm tà quỷ dị, 1 thánh khiết xuất trần, tuyệt nhiên ngược lại.

Chúng nó lộ ra từng tia từng tia như sương mù giống như gì đó, lẫn nhau dây dưa, vừa lẫn nhau trừ khử.

“Quả thật là sinh tử hai đạo!”

Tiêu Vũ tâm thần kích động, đưa tay ra, ham muốn lấy hai viên đạo chủng.

Lúc này, ngoài động, đang có một người, đầy mặt nặng nề, bước bước chân nặng nề, thần tốc hướng về trong động mà đến.

“Nơi đây vốn không người phát hiện, tại sao sẽ đột nhiên gian xuất hiện nhiều người như vậy? Ta nhất định phải thừa dịp bọn họ tìm tới nơi này trước khi, sớm chút đột phá, nắm giữ trong động vị chí tôn kia lưu lại đạo ý.”

Bước chân hắn vội vàng, nhanh chóng hướng về trong động mà đi. Người này lại không phải người khác, chính là Khúc Hàn Nguyệt.

Trước đó, hắn vô tình phát hiện nơi đây, và tìm được vị kia Thánh Tôn thân thể vị trí. Làm tìm tới nơi này, Khúc Hàn Nguyệt có thể cảm giác đến một cỗ cường đại đại đạo lực lượng ở trong động tràn ngập, khiến tu vi của hắn tiến bộ thần tốc.

Cứ theo tốc độ này, Khúc Hàn Nguyệt tin tưởng, hắn không bao lâu nữa, liền có thể chân chính phá vỡ vô căn cứ, đi vào Thần Cảnh.

Nhưng mà, hắn ở đây tu luyện mấy ngày, đột nhiên lại nhận thấy được có thật nhiều thần niệm đảo qua ngọn núi này, lúc này hiện thân, mới phát hiện trong núi này lại đến rồi một đoàn tuổi trẻ thiên kiêu.

Hắn cũng không có như Tiêu Vũ may mắn như vậy, tìm được rồi giấu ở vị chí tôn kia trong miệng đạo chủng. Tên kia chí tôn trên người xiềng xích làm hắn kiêng kỵ, khả năng khóa lại như vậy một vị chí tôn nhân vật, để hắn căn bản không dám tới gần.

Bước chân như bay, Khúc Hàn Nguyệt thần tốc vào trong động, đang khi di vào lòng núi, thần sắc của hắn nhất thời biến đổi lớn, trong mắt sát ý tận trời, giận dữ hét: “Là ngươi!”

Gầm lên gian, Khúc Hàn Nguyệt kinh sợ ra tay, không chút do dự lấy ra Ngân Nguyệt bảo luân, hóa thành một đạo chói mắt lưu quang, hướng về Tiêu Vũ chém tới.

Vào lúc này, Tiêu Vũ trong khi đưa tay, muốn thu hồi hai viên đạo chủng, hắn vừa mới chiếm lấy cái viên này màu đen đạo chủng, Khúc Hàn Nguyệt đột nhiên hiện thân, Ngân Nguyệt bảo luân mang theo hàn quang chém tới.

“Vèo!”

Hắn trước tiên lùi về sau, Khúc Hàn Nguyệt thực lực kinh người, mặc dù là nhục thể của hắn, ở thấp đối phương nhất Đại cảnh giới lúc, cũng không dám mạnh mẽ chống đỡ.

“Bốp!”

Một đòn bức lui Tiêu Vũ, Khúc Hàn Nguyệt lúc này cũng nhìn được tên kia chí tôn khẩu bên trong bay ra đạo chủng, trong mắt hào quang chói lọi, thần tốc ra tay, hướng về cái viên này đạo chủng duỗi ra bàn tay khổng lồ.

“Ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ đồng dạng tức giận, đồ vật đến tay lại bị Khúc Hàn Nguyệt cắt!

Hắn gầm lên gian, lấy ra vô số ngôi sao, bất diệt âm dương trải qua đồng thời vận chuyển, âm dương lực lượng gia trì ở chư tinh bên trên, hướng về Khúc Hàn Nguyệt đánh giết.

“Bất diệt âm dương trải qua? Cung chủ lại ban cho ngươi bộ này công quyết!” Nhìn thấy Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, Khúc Hàn Nguyệt trong mắt vừa là lạnh ánh sáng đại trướng.

Hắn vào Nguyệt Thần cung thời gian, đã có mấy ngàn năm lâu dài, từng muốn lấy được nhất, chính là này một bộ ngày xưa công thứ nhất quyết, nhưng mà quay đầu lại, Nguyệt Thần lại là ban cho hắn một bộ khác công quyết.

Mặc dù cái kia bộ công quyết cũng cùng tinh thần chi đạo có quan hệ, khả năng khống chế Tinh chủ kiếp trước những ngôi sao kia, nhưng hắn lại sâu sắc rõ ràng, cái kia bộ công quyết cùng bá thể ngôi sao quyết kém đến quá xa!

Bây giờ, Tiêu Vũ lại đạt được kinh này, hơn nữa thoạt nhìn đã chính thức nắm giữ, hắn làm sao có thể không kinh sợ?

“Ầm ầm ầm ầm!”

Gia trì âm dương lực lượng vô số ngôi sao cùng chấn động, Khúc Hàn Nguyệt trong mắt hàn quang lóe lên, hừ lạnh một tiếng, trong miệng nhẹ nhàng phun ra một chữ: “Trấn!”

Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, đột nhiên đã bị một luồng lực cản, tốc độ hơi dừng lại, liền trong nháy mắt này, Khúc Hàn Nguyệt thần tốc ra tay, đã xem sinh chi nhất đạo đạo chủng nắm trong tay, nhanh chóng thu hồi.

“Ngươi càng dùng trong cung đoạt được ngôi sao tới đối phó ta?” Tiêu Vũ sắc mặt thần tốc trầm xuống, Khúc Hàn Nguyệt đạt được một loại khác tinh thần chi đạo, dĩ nhiên khả năng huy động hắn kiếp trước những ngôi sao kia.

Lúc trước rời đi Nguyệt Thần cung lúc, Khúc Hàn Nguyệt mang đi Nguyệt Thần cung đoạt được một nửa ngôi sao, bây giờ lại dùng này tinh thần lực, đến đối kháng hắn lấy ra ngôi sao!

“Trong cung đoạt được? Thì tính sao! Vô địch trên đường, vốn là nhất định chỉ có thể chứa đựng một người, ngươi cho rằng ngươi thành trong cung đệ tử, ta thì sẽ không ra tay với ngươi sao?”

Khúc Hàn Nguyệt trong mắt hiện lên kinh người sát cơ, ngữ khí mang theo vô tận rùng mình, “ta là trong cung thiên tài xuất sắc nhất, trong cung ngôi sao, vốn nên đều thuộc về ta, nhưng bởi vì ngươi, để cho ta chỉ đành phải một nửa ngôi sao!”

“Ầm!”

Hắn sát khí ngút trời, thu hồi đạo chủng sau, lần này chủ động quay Tiêu Vũ ra tay, Ngân Nguyệt bảo luân hào quang ngút trời, nhanh chóng mà sắc bén, mang theo kinh người uy thế, gào thét chém tới.

“Ngươi muốn giết ta, cướp đoạt trên người ta ngôi sao?” Tiêu Vũ né tránh, trong mắt đến bắn ra hàn quang.

Vốn đều là Nguyệt Thần cung đệ tử, hắn không nghĩ tới sẽ đối Khúc Hàn Nguyệt ra tay, nhưng bây giờ, Khúc Hàn Nguyệt lại nếu muốn giết hắn, cướp đoạt trên người hắn ngôi sao.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 370: Chiến Khúc Hàn Nguyệt

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Những ngôi sao kia, vốn thì thuộc về ta!” Khúc Hàn Nguyệt điên cuồng hét lên, Ngân Nguyệt bảo luân ánh sáng vạn trượng, lại thẳng hướng Tiêu Vũ.

“Vốn xem ở Nguyệt Thần mức, ta vốn không muốn giết ngươi, ngươi đây là tự tìm chết!” Tiêu Vũ cũng là nổi giận, không lưu tình nữa, ra tay toàn lực.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hai người giao chiến, uy lực còn lại chấn động nơi đây, khiến cái kia mấy chục đầu xiềng xích leng keng kêu vang, lộ ra một luồng quái lạ gợn sóng.

Khúc Hàn Nguyệt biến sắc, đối với mấy cái này xiềng xích kiêng dè không thôi, lui về phía sau, nói: “Đi ra ngoài một trận chiến!”

Bốp!

Hắn bứt ra trở ra, từ đó rời đi. Tiêu Vũ không chút nghĩ ngợi, lập tức đuổi theo kịp, khác một viên đạo chủng ở Khúc Hàn Nguyệt trên thân, hắn đồng dạng không thể từ bỏ.

“Đoành!”

Ra khỏi lòng núi, hai người giao thủ, Khúc Hàn Nguyệt Ngân Nguyệt bảo luân hào quang ngút trời, soi sáng vạn dặm. Một mặt khác, Tiêu Vũ không bảo lưu nữa, trong cơ thể ngôi sao lấy ra, hai người một bên đại chiến, một bên bay về phía hư không.

“Trời ạ, đó là người nào đang đại chiến, tốt uy thế kinh khủng!”

“Là Khúc Hàn Nguyệt? Đối thủ của hắn lại là Tiêu Vũ!”

“Cái gì? Tiêu Vũ? Hắn sử dụng…… là bá thể ngôi sao quyết?”

Này mới đại chiến gợn sóng, hấp dẫn vô số ánh mắt, làm mọi người thấy Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, dồn dập rung mạnh.

Đó bất ngờ là cùng Tiêu Nhược Thần giống nhau như đúc bá thể ngôi sao quyết, lại có người thứ hai, tu thành này một bộ được xưng cửu thiên công thứ nhất công quyết.

Tin tức này, trước tiên truyền ra, kinh động tứ phương.

“Keng!”

Đột nhiên, một tiếng chuông vang, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn gian, thiên địa biến sắc, đại địa lún xuống. Tiêu Vũ diễn biến chôn chuông thần, uy lực doạ người, vừa là khiến vô số người trẻ tuổi dồn dập biến sắc.

“Đó là chôn chuông thần? Tiêu Vũ làm sao lại diễn biến này khí?”

“Trên lưng hắn, tựa hồ cũng không phải bình thường cánh chim, mà là có thể nói cửu thiên đệ nhất cực nhanh huyễn thiên thần dực!”

Mọi người chấn động,

Tiêu Vũ tu thành bá thể ngôi sao quyết, vốn cũng đã đầy đủ làm bọn họ giật mình, nhưng sau một khắc, hắn rốt cuộc lại diễn hóa ra cửu thiên cấm khí!

Tất cả mọi người vốn đều cho rằng Tiêu Vũ không có bối cảnh gì, nhưng hiện tại xem ra, Tiêu Vũ bối cảnh, tựa hồ so với tất cả mọi người tăng thêm sự kinh khủng.

“Chôn chuông thần?” Thương Lan đứng ở trong núi một góc, sắc mặt âm trầm.

Trong tay hắn cũng tương tự có một hơi chôn chuông thần, là phỏng chế Thương Minh chí tôn cấm khí, nhưng bàn về uy lực, tựa hồ còn hơn Tiêu Vũ diễn biến cái kia một hơi còn kém xa lắc.

“Bốp!”

Mọi người đang chấn động gian, Tiêu Vũ trước người chuông vàng lại biến, hóa thành một hơi cự kiếm, nằm ngang ở phía chân trời, trên thân kiếm mang theo vô tận Thần Uy, chém xuống một kiếm, đem phía dưới đại địa đều chia ra làm hai.

“Trời ạ, đây là…… Nhân Hoàng kiếm!”

“Vừa là một cái cấm khí! Tiêu Vũ rốt cuộc lai lịch ra sao, lại có thể diễn biến này cấm khí!”

Mọi người vừa là rất là chấn động, cùng lúc đó, ở một chỗ khác, đã phục kích qua Tiêu Vũ Bạch Hi Hồng, sắc mặt cũng biến thành cùng Thương Lan giống nhau khó coi.

Nhân Hoàng kiếm, đây là hắn trong tộc vị kia vô thượng chí tôn cấm khí, Tiêu Vũ lại cũng có thể diễn biến!

Chỉ thấy Tiêu Vũ cùng Khúc Hàn Nguyệt không dứt giao thủ, Khúc Hàn Nguyệt Ngân Nguyệt bảo luân vốn là Nguyệt Thần khí, uy lực kinh người, nhưng Tiêu Vũ diễn hóa ra binh khí, nhưng cũng là món món bất phàm, đưa hắn Ngân Nguyệt bảo luân gắt gao chế trụ.

“Ta không bị thua!” Khúc Hàn Nguyệt rống to, Ngân Nguyệt bảo luân giống như một vòng trăng tròn, lộ ra nhàn nhạt thần quang.

Hắn gầm nhẹ gian, trong cơ thể một đại ngôi sao bay ra, cùng Ngân Nguyệt bảo luân hấp dẫn lẫn nhau, trong giây lát này, Ngân Nguyệt bảo luân ánh sáng tăng mạnh, lộ ra uy thế đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, mọi người biến sắc.

“Là Tinh chủ ngôi sao!”

“Khúc Hàn Nguyệt đã có thể khống chế những ngôi sao này sao?”

Thời điểm này, tất cả mọi người ai cũng sợ hãi. Một giới này tuổi trẻ thiên kiêu, mặc dù cơ hồ đều có Tiêu Vũ kiếp trước lưu lại ngôi sao, nhưng bởi vì cảnh giới có hạn, không ai có thể chính thức huy động.

Những ngôi sao kia, đều là cấp chí tôn đừng thần vật, bọn họ tầm thường Thánh cảnh, nhiều lắm chỉ có thể mượn tới ngôi sao bên trong một tia sức mạnh thôi, không ai có thể chính thức khống chế.

Nhưng hôm nay, Khúc Hàn Nguyệt lại có thể đem một hành tinh khổng lồ tế ra ngoài thân thể! Này một hành tinh khổng lồ uy lực, nhưng có thể so với một đại chí tôn ra tay, ai có thể kháng cự!

“Ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ giận dữ, Khúc Hàn Nguyệt lại dùng hắn từng ngôi sao đến đối phó hắn!

“Nếu, là ngươi!” Khúc Hàn Nguyệt trong mắt hàn quang kinh tận trời, lạnh lùng quát: “Giết!”

Ầm ầm ầm ầm!

Cái kia một hành tinh khổng lồ, dưới sự thôi thúc của hắn, lộ ra kinh thiên uy thế. Thời điểm này, hành tinh lớn này lực lượng chân chính thức tỉnh rồi, cho người cảm giác, liền như là có một con Hoang Cổ hung thú, ở trước mặt bọn họ đang từ từ thức tỉnh, chầm chậm mở hai mắt ra.

“Đoành!”

Đối mặt chính mình ngày xưa ngôi sao, Tiêu Vũ không dám khinh thường, bá thể ngôi sao quyết điên cuồng vận chuyển, trong cơ thể chư tinh gia thân, đồng thời chiến chữ ấn, lục đạo dấu ấn, bất diệt âm dương trải qua rất nhiều sức mạnh đồng thời huy động, gầm lên một tiếng, cùng đối kháng hành tinh lớn kia.

“Ầm!”

Đại tinh trấn đến, Tiêu Vũ sắc mặt cuồng biến, miệng phun máu tươi, bay về đằng sau.

Hắn kiếp trước ngôi sao, uy lực chân chính thái quá kinh người, căn bản không phải của hắn cảnh giới này có thể đối kháng.

Mặc dù trong cơ thể hắn cũng không có thiếu kiếp trước ngôi sao, nhưng cảnh giới có hạn, tạm thời còn không cách nào chính thức huy động! Khúc Hàn Nguyệt so với hắn cao hơn một cảnh giới lớn, tài năng miễn cưỡng huy động trong đó một viên mà thôi!

“Bốp!”

Nhìn thấy 1 đả thương Tiêu Vũ, Khúc Hàn Nguyệt trong mắt lạnh ánh sáng đại thịnh, lại một lần động lên, huy động đại tinh, nghiền ép Tiêu Vũ.

Thời khắc này Tiêu Vũ vừa là giật mình, vừa tức giận, lại bị người dùng chính mình kiếp trước ngôi sao gây thương tích, này đối với hắn mà nói quả thực là loại sỉ nhục!

“Ầm!”

Đại tinh lại đánh tới, Tiêu Vũ lại một lần hộc máu, trên người huyết nhục, tựa hồ đều phải bị cái kia bá đạo tinh thần lực đuổi đi nát, máu me khắp người.

“Bằng ngươi chút thực lực này, lấy cái gì cùng ta tranh? Này trên một con đường, cuối cùng có thể còn lại, chỉ có ta!” Khúc Hàn Nguyệt khí thế kinh người, thân thể mang vô hạn sát ý, khí phách vô lượng.

“Ngươi dùng ta lưu lại ngôi sao tới đối phó ta, còn dám buông lời cuồng ngôn!” Tiêu Vũ lửa giận ngút trời, nhưng những lời này lại là không cách nào nói ra khỏi miệng.

Đối phương mượn hắn lực lượng tài năng đối phó hắn, lại ở trước mặt hắn như thế ngông cuồng, đây quả thực là chuyện cười lớn!

“Ầm!”

Nhưng mà, mặc dù Tiêu Vũ như thế nào đi nữa phẫn nộ, trước mắt này một hành tinh khổng lồ sức mạnh, cũng xa xa không phải của hắn có thể ứng đối.

“Nếu là ở vào cùng một cảnh giới, đối với những ngôi sao này khống chế, ta sẽ không thua bất luận người nào!” Tiêu Vũ ở trong lòng gầm lên, tóc rối bời bay lên, như là Ma như thần.

Hắn lòng tràn đầy phẫn nộ, trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết, &# 32; cũng bắt đầu theo tâm tình của hắn, vào đúng lúc này điên cuồng vận chuyển.

“Ầm!”

Đại tinh lại đánh tới, Tiêu Vũ rống giận, đem hai công lớn quyết vận chuyển tới vượt qua cực hạn mức độ, đấm ra một quyền.

“Keng!”

Hành tinh lớn kia, lại bị hắn rung chuyển, mặc dù hắn lại một lần nữa bay ngược bước ra, bị trọng thương, nhưng lúc này đây, lại là đích xác, rung chuyển một ngôi sao này.

“Vừa rồi đó là cái gì?” Người bị thương nặng, Tiêu Vũ có chút hoảng hốt. Ở mới vừa ra tay trong nháy mắt đó, hắn tựa hồ cảm giác được có một luồng lực lượng quen thuộc, từ phi thường nơi xa xôi mà đến, thêm vào ở trên người hắn.,

“Nguồn sức mạnh kia…… đến từ bất diệt thần ấn? Là bị khối này lớn bia trấn áp lại gì đó?” Đột nhiên, Tiêu Vũ trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu lên, nhìn phía xa xa.

Tác giả đông phương hành vân nói: Máy vi tính đen, một chương này chỉ dùng điện thoại di động chương mới, hôm nay vẫn chỉ có một chương, thật rất xin lỗi.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 371: Sức Mạnh Thần Bí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ tại cùng Khúc Hàn Nguyệt đại chiến bên trong, trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua, vận chuyển vượt ra khỏi cực hạn, trong quá trình này, tựa hồ có đồ vật gì cùng hắn nổi lên cộng hưởng, cách không truyền đến 1 cổ lực lượng cường đại.

Chính là bởi vì nguồn sức mạnh kia, để hắn oanh lui Khúc Hàn Nguyệt lấy ra đại tinh.

“Vậy rốt cuộc là cái gì? Đến tột cùng là bất diệt âm dương trải qua đưa tới cộng hưởng, còn là bá thể ngôi sao quyết đưa tới?”

Tiêu Vũ trong lòng một trận mờ mịt, mặc dù cảm giác nguồn sức mạnh kia vô cùng quen thuộc, phảng phất nguyên bản là hắn tự thân một phần, nhưng trong chớp mắt, hắn nhưng cũng là không dám xác định, không biết nguồn sức mạnh kia là bị bất diệt âm dương trải qua dẫn tới, còn là bá thể ngôi sao quyết.

“Ầm!”

Ở Tiêu Vũ hoảng hốt thời khắc, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người, chủ động thẳng hướng Khúc Hàn Nguyệt.

Tiêu Vũ chấn động, theo trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, liền thấy được Diệp Vong Xuyên bóng người, đang cùng Khúc Hàn Nguyệt giao thủ.

“Ta ngăn cản hắn, ngươi đi mau!” Trong khi giao thủ, Khúc Hàn Nguyệt quay đầu, đối với Tiêu Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Ngươi được không?” Tiêu Vũ bây giờ bị trọng thương, máu me khắp người, có vẻ hơi suy yếu, bước chân phù phiếm.

“Yên tâm, ta không phải đã nói sao, thật đánh nhau, không có ai là ta đối thủ, chỉ là ta người này từ trước đến giờ khá là khiêm tốn, không thích đánh đánh giết giết thôi!” Diệp Vong Xuyên cười thật sự rực rỡ, cũng rất thong dong.

“Loạch xoạch!”

Tiêu Vũ còn đang do dự, vừa là hai bóng người bay ra, Vân Hạo cùng Lãnh Phong cũng tới, ba người chung sức, ngăn cản Khúc Hàn Nguyệt.

“Tiền bối, ngươi bị thương, rời khỏi nơi này trước, chúng ta ngăn cản hắn!” Vân Hạo cũng không quay đầu lại, hô to một tiếng, liền liều lĩnh, nhằm phía Khúc Hàn Nguyệt.

“Lúc trước là ngươi che chở chúng ta rời đi, cho nên lần này, chúng ta tới che chở ngươi!” Lãnh Phong như trước lãnh khốc như vậy, lưu lại một ngữ sau, cũng giết hướng về Khúc Hàn Nguyệt.

Trước đó, ở cướp đoạt bất tử quả thời điểm, Tiêu Vũ thay thế bọn họ cản lại một đám tuổi trẻ thiên kiêu, vào lúc này, bọn họ hiện thân, liền chỉ là vì che chở Tiêu Vũ rời đi.

Tiêu Vũ tâm tình phức tạp, dùng tính cách của hắn, vốn là tuyệt đối không thể một mình thoát đi. Nhưng vào lúc này, hắn cảm giác được lúc trước cái kia cỗ thêm vào ở trên người hắn sức mạnh trong khi thần tốc biến mất.

Hắn bây giờ đã bị trọng thương, nhưng mặc dù như thế, hắn cũng không có qua một tia tránh đánh ý nghĩ, có thể cái kia một luồng đột nhiên tới sức mạnh, Lại làm cho hắn thập phần để ý.

Cổ lực lượng này, nếu không có cùng bất diệt âm dương trải qua có quan hệ, chính là cùng bá thể ngôi sao quyết có quan hệ, rất có thể liên lụy đến liên quan tới một giới này bí mật lớn nhất.

Lúc này nguồn sức mạnh kia đã bắt đầu biến mất, hắn nếu không thể ở cổ lực lượng này thối lui trước tìm được nguyên nhân, tiếp theo muốn đợi thêm cổ lực lượng này xuất hiện, có thể liền không biết là là lúc nào!

“Diệp Vong Xuyên cảnh giới không thua kém Khúc Hàn Nguyệt, hơn nữa đồng dạng là đứng đầu thiên kiêu, không kém gì hắn, hơn nữa Vân Hạo cùng Lãnh Phong, nên đủ để ứng phó Khúc Hàn Nguyệt!”

Tiêu Vũ do dự, nhìn về phía trước, chỉ thấy ba người liên thủ đại chiến Khúc Hàn Nguyệt, mặc dù nhất thời không làm gì được Khúc Hàn Nguyệt, nhưng cũng không có rơi xuống hạ phong.

“Bốp!”

Hắn cắn răng một cái, đột nhiên xoay người, lấy ra huyễn thiên thần dực liền như vậy bay khỏi.

Trong cơ thể nguồn sức mạnh kia đã bắt đầu lui đi, hắn nhất định phải trước lúc này, tìm được cổ lực lượng này chỗ căn nguyên!

“Nhát gan gì đó, ngươi chỉ có thể trốn gì? Hôm nay nếu không có bọn họ, ngươi hẳn phải chết ở dưới tay ta!” Khúc Hàn Nguyệt nhìn thấy Tiêu Vũ rút đi, lớn tiếng gầm lên, làm sao lại bị Diệp Vong Xuyên ba người ngăn lại, không cách nào truy kích.

“Ngươi yên tâm, đợi ta chấm dứt nghi ngờ trong lòng, nhất định trở về, cùng ngươi thanh toán!” Tiêu Vũ lạnh như băng thanh âm truyền tới, lại là cũng không quay đầu lại, huyễn thiên thần dực tốc độ nhanh kinh người, trong chớp mắt biến mất ở nơi này.

Phía sau đại chiến động tĩnh dần dần xa, Tiêu Vũ quay đầu lại, nhìn thấy không có người nào đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn bây giờ bị thương nặng, nếu là có những người khác muốn theo đuổi đến ra tay với hắn, hắn e sợ dữ nhiều lành ít.

Nghĩ là những người kia cho rằng đạo chủng còn ở ngọn núi kia bên trong, cho nên mới không có đuổi theo. Hắn an lòng 1 ít ỏi, một bên phi hành, một bên vận chuyển trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua, khôi phục chính mình thương thế trên người.

Có điều, bất diệt âm dương trải qua chữa thương pháp mặc dù kinh người, nhưng hắn là bị chính mình kiếp trước ngôi sao gây thương tích, đó thuộc về chí tôn lực lượng, dùng hắn cảnh giới bây giờ, muốn khôi phục lại, cũng không dễ dàng, tốc độ thập phần chầm chậm.

“Bất diệt thần ấn? Thần bí lớn bia? Trước khi nguồn sức mạnh kia là từ cái hướng kia truyền đến, rốt cuộc cái kia mặt lớn dưới tấm bia trấn áp chính là cái gì?”

Tiêu Vũ tâm tình lúc này, lại căn bản không rảnh để ý thương thế của mình, một lòng chỉ có cái kia một luồng sức mạnh thần bí ngọn nguồn.

Hắn nhanh chóng phi hành, dựa vào trong cơ thể hai công lớn quyết, có thể cảm giác đến cách nguồn sức mạnh kia ngọn nguồn càng ngày càng gần.

Không lâu sau, hắn bay đến một tòa núi lớn trước khi, trên núi một khối to lớn thần bi, ẩn ở trong mây, xa xa nhìn tới, trên tấm bia quấn quanh vô số xiềng xích, mơ hồ có thể thấy được.

“Quả nhiên là nơi đây!” Trong lòng hắn vừa khiếp sợ, vừa là cảm thấy đương nhiên.

Nhưng mà, hắn mặc dù có nghĩ thầm tìm tòi toà kia lớn bia phía dưới trấn áp gì đó, nhưng này trên tấm bia lộ ra uy thế quá kinh người, căn bản là không có cách tiếp cận.

“Ngọn núi này là bất diệt thần ấn biến thành, chẳng lẽ nói bất tử Ma Quân, cũng để lại vật gì đó, ở trong núi này? Hay là, trong núi này có lưu lại ta kiếp trước chưa từng tiêu tán lực lượng nào đó?”

Tiêu Vũ dừng lại trước núi, nhìn về nơi xa ngọn núi lớn kia, trong lòng nghiêm nghị.

Ngọn núi lớn này lộ ra hùng vĩ uy thế, đừng nói tiếp cận, chỉ là xa xa nhìn tới, nguyên thần của hắn phảng phất đều hứng chịu tới một loại nào đó xung kích, tựa hồ căn bản không có khả năng tới gần phương pháp.

“Nếu trước khi xuất hiện sức mạnh nguyên nhân là nơi đây, có lẽ ta có thể nhận sự giúp đỡ nguồn sức mạnh kia, tiếp cận ngọn núi này!”

Ánh mắt lấp lóe gian, Tiêu Vũ ở ngọn núi lớn kia trước khi ngồi khoanh chân, đồng thời vận chuyển lên trong cơ thể hai công lớn quyết.

Lúc trước nguồn sức mạnh kia xuất hiện, là bởi vì hắn chiến đến điên cuồng, đem hai công lớn quyết vận chuyển vượt ra khỏi cực hạn, mới đưa tới cái kia một luồng sức mạnh thần bí.

Cho nên, nếu như hắn khả năng lại đóng dẫn ra cái kia cổ thần bí sức mạnh, nói không chừng liền có tiến vào ngọn núi này có thể.

Nghĩ như vậy, Tiêu Vũ ngồi đàng hoàng ở ngoài núi, điên cuồng vận chuyển lên trong cơ thể hai công lớn quyết. Hắn một lần lại một lần xung kích hai công lớn quyết cực hạn, muốn lại dẫn ra cái kia một luồng sức mạnh thần bí.

Nhưng mà, đây không phải đơn giản như vậy thì có thể làm được sự tình, lúc trước có thể thành công, là vì ở trong chiến đấu, thừa nhận thời khắc sống còn áp lực nặng nề, lúc này sau khi bình tĩnh lại, hai công lớn quyết nếu vượt qua cực hạn, lại trở nên vô cùng khó khăn.

"Ầm!"

Rốt cục, ở không biết thử bao nhiêu lần sau khi, Tiêu Vũ thân thể đột nhiên nhẹ nhàng chấn động, cái kia một luồng để hắn vô cùng lực lượng quen thuộc, lại một lần xuất hiện.

"Leng keng!"

Thời điểm này, phía trước phía trên ngọn núi lớn cái kia mặt lớn bia nhẹ run lên, như là dưới tấm bia có đồ vật gì, trong khi thức tỉnh, cái kia vô số điều quấn với trên tấm bia thần liên, cũng kịch liệt lay động, làm như có người ở lay động khối này lớn bia.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 372: Phá Hư

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

Một luồng cực kỳ lâu đời, lại cực kỳ cảm giác quen thuộc, ở Tiêu Vũ trong lòng hiện lên.

“Cái kia dưới tấm bia trấn áp gì đó, cùng ta có quan hệ? Có thể vậy rốt cuộc là cái gì?”

Loại này gần ngay trước mắt, nhưng không có cách bắt cảm giác, khiến Tiêu Vũ muốn phát điên. Thật giống như cổ lực lượng này rõ ràng thì trước mắt hắn, nhưng hắn đưa tay, lại là không cách nào đụng vào.

Rõ ràng chỉ có cách xa một bước, có thể bước đi này lại là làm sao cũng không cách nào tiếp cận!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trên đỉnh núi lớn bia không dứt rung động, trên tấm bia xiềng xích cũng không ngừng vang lên ào ào, phảng phất có đồ vật gì muốn theo bia dưới lao ra.

Quanh thân thiên địa biến sắc, trên hư không sấm vang chớp giật, phương này đại địa không dứt chấn động, giống như tận thế tiến đến gần.

Tiêu Vũ giống như điên cuồng, cảm giác có đồ vật gì cách mình rất gần, chỉ thiếu chút nữa liền có thể chạm đến. Hắn càng thêm điên cuồng vận chuyển trong cơ thể hai công lớn quyết, muốn dẫn ra dưới tấm bia nguồn sức mạnh kia cộng hưởng.

“Đoành!”

Lớn bia chấn động đến mức càng ngày càng kinh người, này vốn bao phủ này bia mây mù, tựa hồ bị này bia chấn động đến mức không cách nào ngưng tụ, không biết lúc nào tản đi, hiện ra này bia hình dáng.

Tiêu Vũ mở mắt, khi thấy này bia lập tức, cả người rung mạnh.

“Là phía này bia? Làm sao có khả năng?”

Chỉ thấy to lớn kia thần bi, thẳng vào phía chân trời, trên tấm bia ba cái vô cùng cổ xưa chữ to, vào thời khắc này chấn động tâm thần người.

Trấn Giới!

“Trấn cột mốc biên giới? Thứ này lại có thể là trong truyền thuyết trấn cột mốc biên giới!” Tiêu Vũ sắc mặt trắng bệch, thật lâu ngây tại chỗ.

Một khối này bia, mặc dù là hắn kiếp trước sống năm mươi vạn năm, đều chưa từng thấy, chỉ là khi hắn lúc còn trẻ, từng nghe qua này bia tên.

Đó là một thập phần từ xa xưa truyền thuyết, nghe nói ở vô số vạn năm trước khi, Cửu Thiên Thế Giới, vốn làm một giới. Đó là một mảnh lớn đến vô biên vô hạn thế giới rộng lớn, nhưng mà không biết nguyên nhân gì, này một mảnh Đại thế giới đã trải qua một lần đại kiếp nạn, thế giới phá nát, chia ra làm 10.

Thế giới phá nát, mặc dù hóa thành 10 giới, nhưng 10 giới đại đạo không yên, không có sinh linh có thể ở trong đó sinh tồn. Sau đó có kinh thế cường giả,

Luyện ra 1 bia, tên là Trấn Giới.

Này bia Thần lực vô tận, trấn áp thôi rung chuyển 10 giới, 10 giới đến tận đây tài năng quay về ổn định.

“Trấn cột mốc biên giới, thập phương thế giới? Có phải những truyền thuyết kia, đều là thật?”

Tiêu Vũ thật lâu chưa có lấy lại tinh thần đến. Trấn cột mốc biên giới truyền thuyết, dính dấp đến giới thứ mười, mà khi hắn trước khi vẫn lạc, giới thứ mười căn bản không tồn tại, thế gian chỉ có chân chính Cửu Thiên Thế Giới.

Có thể theo hắn bị chết, hắn lại là đi tới trong truyền thuyết giới thứ mười.

Ở biết được giới thứ mười tồn tại sau khi, bây giờ lại đến xem này từ xa xưa truyền thuyết, tựa hồ liền không muốn vẻn vẹn truyền thuyết đơn giản như vậy.

Hơn nữa, trong truyền thuyết trấn cột mốc biên giới, lại cũng xuất hiện ở trước mặt hắn!

“Trấn áp thập phương thế giới trấn cột mốc biên giới, liền thiên địa cũng có thể trấn, bây giờ lại tồn tại ở nơi đây? Rốt cuộc nó trấn áp gì đó, là cái gì?”

Tiêu Vũ trong lòng đối với cái kia dưới tấm bia chỗ trấn gì đó càng ngày càng hiếu kỳ, đến tột cùng là cái gì, bị này bia trấn ở nơi này?

Hắn vừa không khỏi liên tưởng đến 12 Thánh Tôn, nếu như này Thánh Tôn trên người quấn quanh thần liên thật kết nối lấy này bia, đó là này bia đồng thời trấn áp thôi bọn họ, còn là tấm bia này là tập 12 Thánh Tôn lực lượng, đến trấn áp những vật khác?

“Dưới tấm bia gì đó, cùng ta có liên hệ cực lớn, bất kể là cái gì, ta đều nhất định muốn biết rõ ràng!”

Tiêu Vũ đối với vật kia càng ngày càng để ý, nhưng bằng cảnh giới của hắn hôm nay, lại là ngay cả tiếp cận đều không làm được.

“Ta muốn đột phá, nếu như có thể đột phá đến cảnh giới kế tiếp, có lẽ có thể đến gần một vài, đúng rồi, U La Thánh Tôn đạo chủng!”

Hắn lấy ra trước khi đoạt được cái viên này đạo chủng, vốn hắn muốn đột phá, phải một thích hợp cơ hội, mà bây giờ, cái này đạo chủng có thể làm cho hắn bất diệt âm dương trải qua tiến thêm một bước, chính là tốt nhất thời cơ đột phá.

“Nguyệt Thần đã nói, việc này kết thúc, có thể muốn mấy ngàn năm, thậm chí mấy chục ngàn năm, đại diện sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy, ta phải tại việc này kết thúc trước khi, tận khả năng tăng cao mình thực lực, nếu không, dù cho vật ấy xuất thế, nếu thực lực ta không đủ, cũng không cách nào bảo vệ!”

Hắn ánh mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm vào phía trước cái kia mặt lớn bia, theo hắn không muốn vận chuyển hai công lớn quyết, cái kia mặt lớn bia, cũng chầm chậm dịu xuống một chút đi.

Rời đi nơi này, Tiêu Vũ lập tức tìm kiếm thích hợp nơi, tiến hành đột phá.

Hắn ngồi khoanh chân, tay cầm U La Thánh Tôn đạo chủng, vận chuyển lên bất diệt âm dương trải qua, muốn mượn loại này, đột phá đến phá hư cảnh giới.

Động Hư cảnh, là mở ra tự thân, ở trong người ngưng ra cửu tuyền, khiến tự thân không muốn ỷ lại sức mạnh đất trời, hoặc là nói tự thân chính là 1 vùng trời nhỏ.

Mà phá hư cảnh, thì lại vừa là một khác cảnh giới. Hai cảnh cùng xưng là hư, là muốn khám phá thế gian các loại vô căn cứ, tìm được thuộc về mình chân đạo.

Phá hư, chính là phải phá tất cả, thậm chí là lật đổ từng chính mình. Thiên địa là vô căn cứ, vậy tự thân trước đây ỷ lại thiên địa tu đoạt được, cũng là tồn tại vô căn cứ.

Bởi vậy, cảnh giới này, không chỉ muốn loại bỏ trong thiên địa vô căn cứ, cũng phải loại bỏ tự thân tồn tại vô căn cứ.

Sau khi phá rồi dựng lại!

Chỉ có đánh vỡ tự thân, tài năng theo tất cả vô căn cứ bên trong, tìm được chính thức đạo thuộc về mình.

Cảnh giới này, cũng là thập phần thần kỳ một cảnh giới, nếu là trước đó tu luyện không đủ khả năng, hoặc là có điều sai lầm, ở cảnh giới này, cũng có hi vọng bù đắp.

Thế gian có không ít người, một đời tầm thường vô vi, nhưng đạt được cảnh giới này sau, lại có thể nhất phi trùng thiên, thậm chí bây giờ này vô thượng chí tôn, đều đã có không ít người, khi đạt tới cảnh giới này trước khi cực kỳ bình thường, nhưng tới này cảnh sau, lại bắt đầu triển lộ thực lực kinh người.

Nguyên nhân chính là cảnh giới này có thể loại bỏ qua lại lúc tu luyện phạm sai lầm, tiến hành bổ túc.

Đạt được này cảnh, cũng có thể gọi là một cảnh giới toàn mới, bởi vì phải phá hết thảy, hầu như tương đương bắt đầu lại từ đầu.

Bởi vậy, cảnh giới này cũng là vô cùng nguy hiểm 1 cảnh, bởi vì này cảnh nếu là đi nhầm, vậy liền không công phá đi trước đây hết thảy, mất đi tất cả, triệt để bị trở thành người phàm!

Người tầm thường tại đây 1 cảnh có thể nhất phi trùng thiên, mà mạnh mẽ đến đâu thiên tài, đến cảnh giới này sau, cũng có thể sẽ rơi xuống làm người phàm.

Đây là thập phần thần kỳ một cảnh giới.

Khoanh chân nhắm mắt, U &# 8 Tiêu Vũ đời này tu chi đạo, cùng kiếp trước lại có rất nhiều chỗ khác nhau, này đây mặc dù là đệ nhị lần gặp phải cảnh giới này, hắn cũng không dám khinh thường chút nào.

Kém một bước, chính là trời cùng đất gian khác biệt.

Đệ nhị thân thể hiện ra, xếp bằng ở bên cạnh hắn. Hắn bất diệt âm dương trải qua, đã chia ra làm hai, một thân Thái Âm, một thân mặt trời.

U La Thánh Tôn tu chi đạo, là tử vong chi nhất đạo, dương mà sống, âm làm chết. Hắn đem cái này đạo chủng dung nhập vào đệ nhị thân thể bên trong, khiến U La Thánh Tôn đạo chủng, cùng đệ nhị thân thể thái âm lực kết hợp.

“Ầm!”

Trong giây lát này, một luồng không gì sánh kịp khí tức cường đại, theo hắn đệ nhị thân thể bên trong bộc phát ra, thanh thế hùng vĩ, chấn động bát phương.

Cùng thời khắc đó, một giới này bên trong vô số người trẻ tuổi dồn dập quay đầu, nhìn về phía hắn vị trí.

Bọn họ đồng thời có cảm giác, cảm giác được có một vị tồn tại cường đại, vào đúng lúc này, bước vào cảnh giới toàn mới!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 373: Thuận Lợi Đột Phá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phá hư, loại bỏ quá khứ hết thảy!

Thể cảnh, Hồn cảnh, hư cảnh, phân biệt đối ứng thân thể, nguyên thần, mình. Muốn bước vào phá hư cảnh giới, Tiêu Vũ lúc này muốn làm, chính là phải đem trước đây tu, toàn bộ hóa đi, toàn bộ trở về làm một thể.

Trong cơ thể linh sông, mạng nguyên, đạo văn, linh tuyền, vào lúc này dồn dập ở trong cơ thể hắn tan rã, từng điểm từng điểm, hướng về nguyên thần của hắn cùng máu thịt hội tụ mà đi.

Tất cả cùng hư, chỉ có tự thân huyết nhục cùng nguyên thần, mới là căn bản!

Đạt được cảnh giới này, nguyên thần cùng thân thể đã tuy hai mà một, thân thể bị hao tổn, chỉ cần nguyên thần hoàn hảo, liền có thể vừa đọc tái tạo thân thể.

Đồng lý, nguyên thần bị hao tổn, chỉ cần thân thể hoàn hảo, liền cũng có thể khôi phục nhanh chóng nguyên thần.

Tiêu Vũ trước đây đem thân thể chia ra làm hai, dùng người đá làm cơ sở, làm ra đệ nhị thân thể, hai thịt heo thân thể tuy hai mà một. Hắn có thể tùy ý ở hai thịt heo thân thể trong lúc đó cắt, có thể làm cho Thái Âm thân bên ngoài, đem mặt trời thân thu vào trong cơ thể, cũng khả năng lấy thái dương thân hoạt động, đem

Thái Âm thân thu hồi.

Cỡ này pháp môn trong chín tầng trời cũng không tính hiếm thấy, một người hai thân thể, mỗi một thân đều là chân thân, hai thân thể lại có sở trường riêng, không hoàn toàn giống nhau.

Lúc này, Tiêu Vũ trong cơ thể linh sông, mạng nguyên, đạo văn, linh tuyền bắt đầu từ từ từ trên người hắn tan rã biến mất, toàn bộ hóa thành bản nguyên nhất sức mạnh, dung nhập vào huyết nhục của hắn cùng nguyên thần trong vòng.

“Ầm!”

Các loại vô căn cứ phá nát, một luồng nguyên thủy nhất thuần túy nhất sức mạnh, từ trên người hắn lộ ra. Hắn rõ ràng tồn tại giữa thiên địa, rồi lại phảng phất đã không tại thiên địa này trong vòng.

Loại bỏ vô căn cứ, đạt được cảnh giới này, tự thân mới là duy nhất, đã không muốn vậy ỷ lại thiên địa.

Linh tuyền trong vòng tuôn ra Thần lực, ở trong người tự thành nguồn gốc, không cần lại hấp thu bên trong đất trời bất kỳ lực lượng nào, tự thân bên trong, phảng phất có một luân hồi.

Động Hư cảnh, vừa gọi bằng cửu tuyền cảnh, mà tiến thêm một bước nữa đạt được phá hư cảnh, lại xưng thập phương cảnh!

9 là mấy cực điểm, tiến thêm một bước nữa, chính là một tất cả luân hồi mới.

“10” đại diện một kết thúc, cũng đại diện một khởi đầu mới.

“Đoành!”

Kết hợp chết chi đạo chủng, bất diệt âm dương trải qua bên trong thái âm lực run nhẹ, bộ kinh văn này phảng phất đã xảy ra biến hóa nào đó, không nói được, không nói rõ.

“Người ở trong thiên địa,

Đạo tại thiên địa ở ngoài!”

Làm kết hợp tử đạo loại trong giây lát này, một bộ mơ hồ hình ảnh, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước mắt.

Hắn phảng phất vượt qua thiên cổ, trở lại vô số năm trước, gặp được một cách hiện nay thập phần từ xa xưa bóng người.

Một gã nam tử, đứng ở thiên ngoại, ngước nhìn bầu trời. Hắn mái tóc màu đen như mực, theo gió mà động, Tiêu Vũ chỉ có thể nhìn thấy hắn một bóng lưng.

Nhưng thì này một cái bóng lưng, lại là làm người có một loại quỳ sát kích động, trên người người này lộ ra một cách tự nhiên khí phách, khiến nhìn thấy hắn người, đều theo bản năng muốn thần phục.

“Đây là…… bất tử Ma Quân?”

Tiêu Vũ trong giây lát này nghĩ tới chỉ có một người, có thể có khí phách như thế, vừa vào lúc này xuất hiện trong đầu của hắn, chỉ có bất tử Ma Quân!

“Đây là U La Thánh Tôn đạo chủng bên trong lưu lại mảnh vỡ kí ức? Đây là năm đó bất tử Ma Quân!”

Tiêu Vũ lập tức liền hiểu rõ ra, hắn nhìn đạo kia đứng ở cửu giới đỉnh bóng người, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Bọn họ là hai cái thời đại khác nhau người mạnh nhất, lại là cách mấy trăm ngàn năm năm tháng, bây giờ lại lấy phương thức này gặp lại.

Nhưng mà, Tiêu Vũ khả năng nhìn thấy bất tử Ma Quân, nhưng bất tử Ma Quân lại nhìn không tới hắn, dù sao đây chỉ là thuộc về U La Thánh Tôn một đoạn trí nhớ, không phải chân chính U La Thánh Tôn.

“Người ở trong thiên địa, đạo tại thiên địa ở ngoài!”

Bất tử Ma Quân quay lưng Tiêu Vũ, ngước nhìn bầu trời, lẩm bẩm nói: “Con đường này, sớm đã gãy, chân đạo khó cầu, dù cho ta siêu thoát rồi sinh tử, cũng khó có thể phá vỡ thiên địa này, khó có thể chính thức siêu thoát!”

Bất tử Ma Quân lầm bầm, Tiêu Vũ nhưng trong lòng thì chấn động.

Đường đã đứt, đạo khó cầu? Bất tử Ma Quân trong lời nói tựa hồ ẩn có ám chỉ, hắn chẳng lẽ đã tìm được siêu thoát con đường? Có thể nghe hắn trong lời nói ý tứ, con đường kia, tựa hồ lại đã gãy.

Hơn nữa, hắn trong lời nói siêu thoát sinh tử là có ý gì? Có phải ngón tay là bất diệt âm dương trải qua bên trong nghịch chuyển sinh tử lực lượng?

Tiêu Vũ rất muốn nhìn được bất tử Ma Quân đến tột cùng có hay không tu luyện qua bất diệt âm dương trải qua, nhưng đây chỉ là một đoạn trí nhớ, hắn căn bản là không có cách nhìn ra.

“Không phải thật nói? Dù cho vô địch hậu thế, thì có ích lợi gì? Cũng được, ta liền bằng vào ta thân, nối liền này ngõ cụt, dù cho bách chết, cũng là không hối hận!”

Bất tử Ma Quân lưu lại cuối cùng một đoạn lời nói, sau đó thân ảnh của hắn thần tốc mờ đi, Tiêu Vũ trước mắt hình ảnh hoàn toàn biến mất.

Hắn thật lâu chấn động, không bình tĩnh nổi: “Bất tử Ma Quân sở dĩ bị chết, thật là vì muốn tìm kiếm siêu thoát chi đạo? Hắn đã tìm được con đường kia?”

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, nếu như có thể nhìn thấy càng nhiều liên quan tới bất tử Ma Quân trí nhớ, có lẽ hắn liền có thể thấy rõ cái kia một cái siêu thoát con đường.

Kiếp trước, hắn mặc dù cũng từng tìm kiếm siêu thoát chi đạo, nhưng tiếc là, con đường này vô cùng gian nan, hắn tìm mấy trăm ngàn năm, mặc dù mơ mơ hồ hồ thấy được cái kia một con đường, nhưng cuối cùng lại không khả năng chính thức tìm tới.

Ngay ở hắn sắp sửa công thành thời gian, hắn xung kích thất bại, bị Mạc Thương ám hại, liền như vậy bị chết.

“U La Thánh Tôn đạo chủng trong vòng, có lưu lại bất tử Ma Quân một đoạn trí nhớ, đây có phải hay không mang ý nghĩa, cái khác Thánh Tôn cũng có đạo chủng lưu lại, và đều lưu lại một đoạn bọn họ đối bất tử Ma Quân trí nhớ?”

Đoạn này trí nhớ, không hề nghi ngờ là U La Thánh Tôn khi còn sống ấn tượng sâu nhất một màn, bất tử Ma Quân vì cầu chân đạo, dứt khoát bước lên một cái không ai thấy qua đường.

Hắn chuyến đi này, cũng không có trở về nữa!

“Vô luận như thế nào, 12 Thánh Tôn biến mất, cùng bất tử Ma Quân tất nhiên có quan hệ cực lớn, sau đó, ta nhất định phải đem những cái khác Thánh Tôn lưu lại đạo chủng đều tìm cho ra!”

Tiêu Vũ hạ quyết tâm. Sau đó, hắn một lần nữa mở mắt ra, vào giờ phút này, U La Thánh Tôn đạo chủng đã hoàn toàn dung nhập vào hắn Thái Âm thân thể, cùng bất diệt âm dương trải qua kết hợp hoàn mỹ cùng nhau.

Loại bỏ hết thảy vô căn cứ, trong cơ thể các loại cùng cùng thân thể cùng nguyên thần kết hợp lại. Lúc này Tiêu Vũ, trong cơ thể không có linh tuyền, cũng không có linh sông, mạng nguyên cùng đạo văn cũng đã biến mất, tất cả đều ẩn vào thân thể cùng thần hồn ở chỗ sâu trong.

Hắn cảm thấy một luồng trước đó chưa từng có mạnh mẽ, trên người mỗi một tấc máu thịt, UU đọc sách www. Uuk &# 97; &# 110; shu. Co &# 109; &# 32; tựa hồ cũng có thể lay động đất trời, trong lúc vung tay nhấc chân, phảng phất có dùng không hết Thần lực.

“Bằng vào ta bây giờ cảnh giới, mới có thể hơi hơi tiếp cận bất diệt thần ấn!”

Hắn đứng lên, bá một tiếng, trong chớp mắt ở biến mất tại chỗ, sau một lát, lại một lần đi tới bất diệt thần ấn biến thành núi lớn trước khi.

“Hôm nay, ta liền muốn nhìn, trấn cột mốc biên giới dưới, bất diệt ấn bên trong trấn áp, rốt cuộc là cái gì!”

Vận chuyển trong cơ thể công quyết, theo đột phá, trên người tu cùng quy về thân thể, Tiêu Vũ thân thể lực lượng, so sánh với một cảnh giới thời điểm, vừa cường đại rồi không biết bao nhiêu lần.

Hắn vận chuyển trong cơ thể hai công lớn quyết, đẩy cái kia cỗ thật lớn uy thế, chầm chậm hướng về bất diệt thần ấn bay đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Theo hắn vận chuyển hai công lớn quyết, trấn cột mốc biên giới dưới, cái kia bị trấn áp gì đó làm như có cảm giác, lộ ra mãnh liệt gợn sóng, bất diệt thần ấn cùng trấn cột mốc biên giới, vào lúc này vừa là điên cuồng chấn động lên, trên tấm bia xiềng xích, vang lên ào ào.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 374 + 3 Đại Thần Vật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kỳ thư lưới . Đổi mới nhanh nhất tuyệt thế phù thần chương mới nhất!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Bất diệt thần ấn điên cuồng chấn động, trấn cột mốc biên giới rung động không ngừng, trên tấm bia xiềng xích kịch liệt lay động, phát ra tiếng vang, truyền ra vạn dặm.

Bất diệt thần ấn là bất tử Ma Quân luyện hóa vô thượng sát khí, còn hơn trong chín ngày này cấm khí, uy lực chắc chắn mạnh hơn, trấn cột mốc biên giới càng muôn thuở thần vật, này xiềng xích mặc dù không biết lai lịch, nhưng khả năng quấn ở trấn cột mốc biên giới trên, cũng tuyệt đối không phải tầm thường.

Thời điểm này, dưới tấm bia trấn áp gì đó bị Tiêu Vũ dẫn động, như muốn tạo ra trấn cột mốc biên giới, vỡ nát bia bước ra, dẫn tới 3 đại thần vật điên cuồng chấn động.

Lần này chấn động, cùng trước kia hoàn toàn không phải là một cấp bậc, Tiêu Vũ đột phá đến Thánh cảnh, lúc này lại dẫn động dưới tấm bia nguồn sức mạnh kia, so trước đó càng mạnh mẽ hơn.

Phương này từ bất tử Ma Quân mở ra thế giới, bị 3 đại thần vật chấn động đến mức hỗn loạn bất an, trong thiên địa đại đạo lực lượng trở nên cuồng bạo, tựa hồ lúc nào cũng có thể đổ nát giới này!

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Trời ạ, phía thế giới này muốn hỏng mất gì? Sức mạnh nào cường đại như vậy, khả năng đổ nát một giới này!”

Bất kể là thân ở phương nào người, chỉ cần thân thể tại giới này, thời khắc này đều là tràn đầy bất an.

Bọn họ lúc này cảm thụ, tựa như lúc trước chôn chuông thần hiện thế, Thương Minh chí tôn cùng Lăng Hư chí tôn cách không đối lập lúc, thế giới kia chúng sanh cảm thụ vậy.

Tại kia vô thượng uy thế trước mặt, tất cả mọi người như là vô tận sóng biển bên trong một hạt bụi, lúc nào cũng có thể biến mất, hoàn toàn không có đối kháng dư lực.

“Là ngọn thần sơn kia!”

“Trên ngọn thần sơn thần bi cũng bạo động, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Hết thảy tuổi trẻ thiên kiêu, đều tràn đầy bất an, dồn dập bay lên trời, nhìn về nơi xa bất diệt thần ấn.

Này ấn biến thành núi lớn thập phần to lớn, thân thể tại giới này, cách lại xa đều có thể thấy. Lúc này các nơi người trẻ tuổi nhìn thấy ngọn núi này cùng trên núi thần bi chấn động, mỗi một người đều sắc mặt trắng bệch.

Bọn họ đều sâu sắc rõ ràng ngọn thần sơn này khủng bố, mặc dù không biết ngọn núi này lai lịch, nhưng loại kia lộ ra uy thế, làm người không cách nào tiếp cận, liền có thể nhìn ra ngọn núi này bất phàm.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Lúc này Tiêu Vũ,

Lại là liều lĩnh, điên cuồng vận chuyển trong cơ thể hai công lớn quyết, đẩy vô cùng áp lực nặng nề, từng bước từng bước hướng về ngọn thần sơn kia đi đến.

Hắn mỗi đi một bước, đều cảm giác thân thể hầu như muốn tan rã rồi, thừa nhận người thường tưởng tượng áp lực.

Đó dù sao cũng là một cái vô thượng hung khí, hắn thân thể tuy mạnh, nhưng bây giờ có điều mới vừa vào phá hư cảnh giới mà thôi, khoảng cách vô thượng chí tôn, thật sự kém đến quá xa.

Nhưng mà, Tiêu Vũ lại một bước cũng cũng không lui lại, bởi vì mỗi bước một bước, hắn liền cảm giác cùng trấn cột mốc biên giới dưới nguồn sức mạnh kia vừa gần rồi một phần, loại kia vô cùng cảm giác quen thuộc, cũng có vẻ càng thêm rõ ràng.

“Rốt cuộc đó là cái gì? Vì sao để ta có một loại cùng với liên kết cảm giác? Cái kia nhất định là đối với ta thập phần quan trọng gì đó!”

“Phụp!”

Hắn lại một lần cất bước, lần này, một luồng lực lượng kinh khủng giáng lâm, khiến cho hắn khẽ run lên, há mồm phun ra búng máu tươi lớn.

Đến từ chí tôn khí áp lực quá nặng nề, mặc dù là nhục thể của hắn, lúc này cũng đã không thể chịu đựng, mỗi bước một bước, đều sẽ đã bị kinh người trọng thương.

“Đoành!”

Loại kia cảm giác quen thuộc càng ngày càng gần, Tiêu Vũ cảm giác mình hầu như muốn chạm tới trấn cột mốc biên giới dưới trấn áp gì đó.

Hắn lau đi máu tươi bên mép, trong mắt lộ ra vài phần điên cuồng, lại một lần bước lên phía trước.

“Là Tiêu Vũ? Hắn muốn lên Thần sơn!”

“Hắn điên rồi phải không? Ngọn thần sơn kia kinh khủng như thế, căn bản là không có cách tiếp thu, mạnh mẽ leo núi, cái kia là muốn chết!”

Tại giới này mỗi cái phương hướng, vô số người hướng về nơi đây nhìn xa.

Lăng Tử Xuyên, Thương Lan, Ngao Tu, Vân Khiếu Dương……

Đến từ mỗi cái cổ xưa thế lực người trẻ tuổi, lúc này đều là nhíu chặt lông mày, không biết Tiêu Vũ muốn làm cái gì.

“Ầm!”

Tiêu Vũ vừa bước ra một bước sau, trên thân thể đến kinh khủng vết rạn, cả người hắn tựa như một rạn nứt đồ sứ, trên người vết rách nhìn thấy mà giật mình, tựa hồ sau một khắc thì sẽ triệt để tan rã.

“Ta không tin ta hôm nay không nhìn ra diện mục thật của ngươi!” Hắn điên cuồng, hai mắt đỏ chót, cắn chặt hàm răng, lại một lần, bước lên phía trước.

“Đoành!”

Khi này bước ra một bước, trấn cột mốc biên giới dưới lộ ra sức mạnh, càng thêm cuồng bạo.

Bất diệt thần ấn chấn động dữ dội, trấn cột mốc biên giới rung động, trên tấm bia thần liên mãnh liệt lay động, giới này thiên địa tựa hồ cũng sắp sửa cùng Tiêu Vũ giống nhau, sắp sửa sụp ra.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Vào giờ khắc này, thân ở các nơi người trẻ tuổi sắc mặt dồn dập đại biến, bởi vì một cái chuyện quỷ dị đã xảy ra.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Trong hư không, đột nhiên có vô số ngôi sao bay tới, vây quanh trấn cột mốc biên giới chuyển động, mỗi một viên tinh thần, mặt trên đều lộ ra kinh người uy thế, tựa hồ đang cùng 3 đại thần vật đối kháng, lẫn nhau trong lúc đó uy thế va chạm, càng làm phía thế giới này càng thêm không yên.

“Đó là ta kiếp trước ngôi sao?” Tiêu Vũ hai con mắt co rút lại, bay tới những ngôi sao kia, hắn thật sự quá quen thuộc bất quá, đúng là hắn kiếp trước lưu lại chúng tinh.

“Những ngôi sao này bị các thế lực lớn đoạt được, vừa chia tới các phe tuổi trẻ hậu nhân trên người, Nguyệt Thần từng nói những ngôi sao này liên quan một cái con đường vô địch, mà cái kia con đường vô địch, liền tại giới này, cuối cùng chỉ có thể có một người thành công, có thể những ngôi sao này là từ đâu tới đây? Vừa tại sao lại bay tới đây?”

Tiêu Vũ kinh ngạc trong lòng đồng thời, cũng là sinh ra càng nhiều nghi vấn.

Mà vào lúc này, giới này các nơi người trẻ tuổi, lại là không dứt kinh hô, tất cả mọi người vẻ mặt đều khiếp sợ không thôi.

“Đó là trong cơ thể ta ngôi sao?”

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, vì sao những ngôi sao này sẽ không bị khống chế, chính mình bay đi?”

“Ta cảm giác, những ngôi sao này, như là nhận lấy một loại nào đó kêu gọi!”

Rất nhiều người tuổi trẻ vừa là chấn động, vừa là dại ra. Này đột nhiên bay ra ngôi sao, rõ ràng là bên trong cơ thể của bọn họ hết thảy.

Những ngôi sao kia, tất cả đều thuộc về ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, này vạn năm qua bị mỗi một thế lực đoạt được. Vốn, những ngôi sao này đều đã bị các đại tuổi trẻ thiên kiêu khống chế, nhưng thời khắc này, bên trong cơ thể của bọn họ ngôi sao, lại đột nhiên không thể khống chế của bọn hắn, tự bay đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Bay tới ngôi sao số lượng càng ngày càng nhiều, vô số đại tinh cùng 3 đại thần vật đối lập, UU đọc sách www. uuka &# 110;s &# 104; &# 117;. co &# 109; &# 32; uy thế mênh mông cuồn cuộn thiên địa.

Ở vào thời khắc này, đang cùng giới này cách xa nhau xa xôi vô tận mặt khác một chỗ, một tĩnh tọa bóng người, đột nhiên bá một chút, mở hai con mắt, ánh mắt xuyên thấu ngàn tỉ dặm, như là xuyên thấu qua vô tận thời không, vượt qua tới một giới này.

“Ngày đó, rốt cuộc đã tới!” Mạc Thương bay đến hư không vô tận ở chỗ sâu trong, nhìn về nơi xa hư không, ánh mắt như là gió thu giống như trộm lạnh lẽo, nhẹ nhàng nói: “Tới, tựa hồ so với ta trong tưởng tượng phải sớm! Sư tôn, ngươi Thần Uy, rốt cuộc phải lại xuất hiện thế này!”

Cùng thời khắc đó, Nguyệt Thần trong cung, hờ hững xuất trần Nguyệt Thần, thân thể cũng là khẽ run lên, như là Mạc Thương giống nhau, bay về phía hư không, hướng về xa xa nhìn ra xa.

Nàng đứng ngây ra trong hư không, tự lẩm bẩm: “1 vạn năm, 1 vạn năm…… ngươi, rốt cuộc phải lại thấy mặt trời!”

Ở càng thêm xa xôi các giới cuối, có khác mấy bóng người, lúc này cũng không thể bình tĩnh, đồng thời bay lên trời.

Lăng Hư cô lập hư không, lệ rơi đầy mặt, ở trong hư không xa xa quay một phương hướng quỳ xuống, trầm giọng nói: “Sư tôn, 1 vạn năm, người rốt cuộc phải lại hiện thế!”

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 375: Trấn Áp Đồ Vật

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời điểm này, trong giây lát này, Cửu Thiên Thế Giới các góc bên trong, không biết có bao nhiêu chí tôn bị kinh động, bay lên hư không, nhìn về phương xa, ánh mắt soi sáng vạn dặm, phảng phất xuyên thấu vô tận thời không.

Vô thượng chí tôn Thương Minh, đỉnh đầu chôn chuông thần, đứng ở sâu trong hư không, cảm thụ được cái kia cỗ quen thuộc gợn sóng, khuôn mặt phát chìm, không nói lời nào, hai quả đấm lại là không tự chủ nắm chặt, ở trong hư không từ từ rung động.

Thái Dương Thần Cung, thần mặt trời chủ thân thể nhẹ run lên, bá một tiếng bay lên trời, đã kinh động trong cung vô số đệ tử.

Long tộc, hoàng loài, Kim Ô bộ tộc chi tổ, cùng với các giới vô thượng chí tôn, vào lúc này dồn dập có cảm giác, đồng thời hướng về một phương hướng nhìn ra xa.

“1 vạn năm, hắn rốt cục, hay là muốn lại một lần nữa xuất thế!”

Một tiếng thở dài, theo một vị vô thượng chí tôn trong miệng phát sinh, phảng phất truyền khắp cửu thiên, nhưng là chỉ có giống nhau cảnh giới chí tôn nhân vật, mới có thể nghe đến.

Này một tiếng thở dài, giống như một khối nặng nề đá tảng, đặt ở các giới chí tôn trong lòng, khiến khắp nơi chí tôn đều là thật lâu trầm mặc, không có người nào ngôn ngữ.

Mà lúc này, ở bất tử Ma Quân mở ra thế giới trong vòng, một giới này người, lại hoàn toàn không biết, nơi đây phát sinh động tĩnh, đã bị các giới chí tôn nhận biết được.

Lúc này chỉ có vô số nơi trong cơn chấn động người, ngơ ngác thấy Thần sơn phương hướng, cái kia phía trên ngọn thần sơn, sớm hiện đầy vô số ngôi sao, mỗi một viên tinh thần lộ ra uy thế, đều khiến lòng run sợ.

“Thì ra là thế, này dưới tấm bia trấn áp, nguyên lai là vật ấy, ta sớm nên nghĩ đến, sớm nên nghĩ tới!”

Lúc này Tiêu Vũ, cả người máu tươi, thân thể hầu như đã hoàn toàn rạn nứt, hắn lại như là không hề phát hiện, cả người đứng ngây ra tại chỗ, giống như mất hồn vậy.

Nhìn trong hư không vô tận ngôi sao, lại cảm thụ được trấn cột mốc biên giới dưới lộ ra cái kia một luồng quen thuộc không thể quen thuộc hơn nữa gợn sóng, hắn thời khắc này nơi nào còn có thể không biết, cái kia dưới tấm bia trấn áp là thứ gì?

“Đó là…… ta kiếp trước thân thể!”

Tiêu Vũ hồn bay phách lạc, đứng tại chỗ, hai chân như là đã trên mặt đất mọc ra rễ, một bước cũng không bước ra đi.

Hắn vạn lần không ngờ, trấn cột mốc biên giới dưới trấn áp, lại là hắn kiếp trước thân thể!

Đời trước, hắn khinh thường cửu thiên, một vị thân thể, trong chín tầng trời có thể nói vô địch.

Hắn khi còn sống,

Cửu Thiên Thế Giới, tổng cộng có bát đại cấm khí, mà hắn tự thân không có bất kỳ binh khí gì, bởi vì nhục thể của hắn, chính là binh khí mạnh nhất.

Nếu nói là thân thể cũng có thể xem như binh khí nói, hắn kiếp trước thân thể, có thể coi đệ nhất cấm khí!

Trong nháy mắt này, Tiêu Vũ trong lòng rất nhiều nghi hoặc, đột nhiên đều sáng suốt, hắn trong nháy mắt, suy nghĩ minh bạch rất nhiều chuyện.

“Nguyên lai đây chính là cái gọi là vô địch chi đạo? Không phải bất tử Ma Quân đạo, mà là ta kiếp trước nói!”

Đời trước của hắn, đạt được vô thượng cảnh giới chí tôn, dù cho bị chết, thân thể cũng là vạn cổ không hỏng. Khi hắn sau khi ngã xuống, ai có thể được nhục thể của hắn, không hề nghi ngờ, liền có thể gọi bằng tôn cửu thiên.

Lần này đi tới phía thế giới này, hắn kiếp trước ngôi sao, chiếm cứ thập phần địa vị trọng yếu, Tiêu Vũ trước đây không rõ, bây giờ lại hiểu.

Những ngôi sao kia, khả năng cùng hắn kiếp trước thân thể cộng hưởng, các thế lực lớn hậu nhân muốn có được nhục thể của hắn, không còn cách nào khác, chỉ có thể nương tựa theo hắn kiếp trước ngôi sao, cùng nhục thể của hắn cộng hưởng, tài năng khống chế thân này.

Mà một khi đạt được hắn kiếp trước thân thể, không hề nghi ngờ, liền có thể đi trên hắn kiếp trước đường, thậm chí đạt được hắn ngày xưa thực lực.

“Nguyên lai đây chính là cái gọi là con đường vô địch? Các thế lực lớn thu thập ta ngày xưa ngôi sao, lại ban cho chính mình hậu nhân, chỉ vì tìm được ta đây 1 cỗ nhục thân! Nguyệt Thần cũng là như thế!”

Tiêu Vũ hoàn toàn hiểu, Nguyệt Thần đã sớm biết việc này. Dùng hắn và Nguyệt Thần giao tình, Nguyệt Thần tất nhiên không muốn thấy hắn kiếp trước thân thể, rơi vào tay người khác.

Nhưng bằng nàng sức lực của một người, vừa không tranh nổi nhiều như vậy vô thượng chí tôn, bởi vậy cũng chỉ có thể dùng giống như những người khác phương pháp, đào tạo sau, khống chế hắn ngày xưa ngôi sao, đến tranh cướp này 1 thân thể.

“Ta kiếp trước là bị Mạc Thương ám hại bị chết, là hắn đem nhục thể của ta trấn áp tại nơi đây?” Đột nhiên, Tiêu Vũ nhớ tới Mạc Thương, trong nội tâm, bay lên vô biên tức giận.

“Ám toán ta, còn tìm được bất tử Ma Quân lưu lại thế giới, dùng bất diệt thần ấn cùng trấn cột mốc biên giới trấn áp! Khà khà, ngươi quả nhiên đối với ta đầy đủ coi trọng!”

Trấn cột mốc biên giới có thể trấn áp thập phương thế giới, Tiêu Vũ thân thể dù cho mạnh trở lại, bị trấn áp nơi đây, cũng cơ hồ không có vươn mình có thể.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra Mạc Thương đối với hắn có bao nhiêu kiêng kỵ, dù cho hắn bị chết bỏ mình, cũng không chịu để cho nhục thể của hắn tồn tại ở thế gian, đem trấn áp đến nơi này, nhưng lại tìm đến rồi trấn cột mốc biên giới, cùng bất tử Ma Quân bất diệt thần ấn.

“Ta bị chết sau, hắn thay thế ta đệ nhất chí tôn vị trí, vô địch cửu thiên, nhục thể của ta đối với hắn mà nói vô dụng, nhưng như bị người khác đoạt được, lại uy hiếp được hắn, cho nên hắn đem nhục thể của ta trấn áp đến nơi này?”

Tiêu Vũ mơ hồ có chút minh bạch Mạc Thương dụng ý. Nhục thể của hắn vạn cổ không hỏng, đạt được cấp độ kia cảnh giới, dù cho hắn vẫn lạc, nhục thể của hắn, cũng là không có như vậy mà đơn giản có thể phá huỷ.

Mạc Thương không muốn nhục thể của hắn tiếp tục tồn tại, rồi lại không cách nào hủy diệt, bởi vậy lựa chọn đem trấn áp.

“Hắn thu Tiêu Nhược Thần làm đồ đệ, truyền Tiêu Nhược Thần bá thể ngôi sao quyết, cũng là muốn cho Tiêu Nhược Thần trưởng thành sau, thu hồi thân này, đem kiếp trước ta triệt để thay thế?”

Tất cả nghi hoặc, vào lúc này đột nhiên hết mức mở ra. Các đại chí tôn tại sao lại đưa hắn kiếp trước ngôi sao ban cho hậu nhân của bọn họ người, tại sao lại đem hậu nhân của bọn họ đưa tới nơi đây, hết thảy đều đã trong sáng.

Bọn họ cũng là vì tìm được bộ thân thể này, tái tạo một vị vô địch cửu thiên Tinh chủ!

Đạt được vô thượng chí tôn cảnh giới, bọn họ đều có chính mình đạo, dù cho đạt được Tiêu Vũ thân thể, cũng không cách nào chính thức khống chế, bởi vì chí tôn chi đạo không thể chung sống, bọn họ chí tôn lực lượng, sẽ cùng Tiêu Vũ thân thể xung đột, trừ phi bọn họ từ bỏ chính mình tu chi đạo, nếu không liền không cách nào điều khiển Tiêu Vũ kiếp trước thân thể.

Nhưng bọn họ vừa không bỏ xuống được bộ thân thể này, &# 85 bởi vậy quyết định để tự thân chi đạo còn chưa chính thức thành hình hậu nhân, thừa kế Tiêu Vũ thân thể, để hậu nhân của bọn họ, tiến hành tranh cướp.

Tiêu Vũ suy đoán, Mạc Thương vốn là muốn trong bóng tối đào tạo lên Tiêu Nhược Thần, sau đó thuận lợi kết hợp thân này, thay thế Tiêu Vũ. Nhưng mà, Tiêu Vũ thân thể nhưng là bị cái khác chí tôn đã nhận ra, bởi vậy hắn không cách nào lặng yên không một tiếng động, giấu diếm được tất cả mọi người, để Tiêu Nhược

Thần chiếm cứ thân này.

Dù sao, lúc trước Tiêu Vũ bị chết, nhục thể của hắn không biết có bao nhiêu chí tôn như hổ rình mồi, Mạc Thương muốn đem này đang ở vô số chí tôn trước mắt triệt để ẩn giấu, cơ hồ không có có thể.

“Khà khà, quả nhiên là ta thật là tốt đệ tử, bất tử Ma Quân thế giới, trấn cột mốc biên giới? Mấy thứ này đều không phải là dễ dàng có thể tìm được, xem ra ngươi quả thực sớm khác thường dùng, liền trấn áp ta thân thể gì đó, đều sớm chuẩn bị được rồi!”

Biết được tất cả, Tiêu Vũ liên tục cười lạnh, càng là tiếp cận kiếp trước cảnh giới, hắn càng là phát hiện, hắn tựa hồ thật chưa bao giờ nhìn thấu chính mình cái này đệ tử.

Cho đến hôm nay, Tiêu Vũ thậm chí cũng không biết, lúc trước Mạc Thương, vì sao sẽ phản bội hắn!

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 376 + 2 Đen Quyết Định

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thân thể rạn nứt, Tiêu Vũ đứng ở bất diệt thần ấn trước khi, mặc dù biết trấn cột mốc biên giới dưới trấn áp chính là hắn kiếp trước thân thể, nhưng bây giờ hắn nhưng không cách nào tiếp cận, càng khó có thể theo trấn cột mốc biên giới dưới lấy ra thân thể này.

“Cảnh giới của ta còn chưa đủ, nếu như có thể dẫn thân thể này phát sinh lực lượng mạnh hơn, có lẽ liền có hi vọng xông ra trấn cột mốc biên giới!”

Tiêu Vũ lòng tràn đầy không cam lòng, kiếp trước thân thể đang ở trước mắt, nhưng hắn lại là không cách nào thu hồi.

Thân thể này sớm bị hắn sửa đến mức tận cùng, đời này hắn sửa cũng là kiếp trước bá thể ngôi sao quyết, nếu có thể thu hồi kiếp trước thân thể, đối với hắn có ý nghĩa phi phàm, khả năng giảm mạnh hắn thời gian tu luyện.

Vốn bình thường tu luyện, hắn muốn quay về ngày xưa cảnh giới, ít nhất cũng có hơn một vạn năm, nhưng nếu khả năng thu hồi bộ thân thể này, thì lại tất cả lại sẽ bất đồng.

Nhận sự giúp đỡ kiếp trước thân thể, hắn có thể miễn đi rất nhiều quá trình. Ngoài ra, nếu có thể được bộ thân thể này, hắn cũng liền không nữa phải tiếp tục ngưng tụ ngôi sao, bởi vì kiếp trước hắn sớm ngưng tụ ngàn tỉ ngôi sao, chỉ cần thu hồi ngày xưa thân thể, liền có thể đem những ngôi sao kia hết mức gọi về.

E sợ Mạc Thương cùng các giới này đứng đầu chí tôn, liền cũng là mang theo giống nhau ý nghĩ, tìm được thân này, gọi về ngày xưa phân tán ngôi sao, tái hiện cửu thiên Tinh chủ oai!

“Phụp!”

Thân hình thoắt một cái, Tiêu Vũ lại một lần hộc máu, bất diệt thần ấn uy thế kinh người, hắn thừa nhận đã vượt ra khỏi cực hạn.

“Xem ra muốn thu hồi thân này, đều không phải là chuyện dễ, chẳng trách Nguyệt Thần đã nói, có thể sẽ phải mấy ngàn năm, thậm chí mấy chục ngàn năm!”

Hắn cười khổ một hồi, trong lòng rõ ràng không thể lại đi về phía trước, nếu không chắc chắn phải chết.

Mang theo không cam lòng, Tiêu Vũ từ từ về phía sau lui về, theo hắn lùi về sau, bất diệt thần ấn lộ ra áp lực, cũng biến thành càng ngày càng nhẹ.

Khi hắn lui ra bất diệt thần ấn biến thành Thần sơn, ngày xưa thân thể sẽ không tiếp tục cùng hắn cộng hưởng, 3 đại thần vật lộ ra uy thế cùng gợn sóng cũng chầm chậm yếu đi, cuối cùng bình tĩnh.

“Mau, thu hồi những ngôi sao kia!”

Khắp nơi người trẻ tuổi lúc này đồng thời động lên, bay tới nơi này.

Những ngôi sao này quan hệ đến ai có thể cuối cùng tìm được Tinh chủ thân thể, không ai phớt lờ, lúc này Tinh chủ thân thể không muốn truyền ra gợn sóng, những ngôi sao này cũng một lần nữa mất đi khống chế.

“Đáng chết, tại sao lấy không trở lại, những ngôi sao này không nghe ta kêu gọi, ta trước khi rõ ràng đã nắm trong tay bọn họ!”

“Tại sao lại như vậy!”

Ngôi sao đầy trời,

Đưa tới vô số tuổi trẻ thiên kiêu, tất cả mọi người muốn thu hồi chính mình trước khi khống chế ngôi sao. Nhưng mà, những ngôi sao này đột nhiên trở nên không thể bọn họ khống chế, phù ở phía trên ngọn thần sơn, lít nha lít nhít, căn bản là không có cách thu hồi.

“Những ngôi sao này cảm nhận được Tinh chủ sức mạnh, không chịu rời đi!”

Rất nhanh, có người suy nghĩ minh bạch mấu chốt trong đó, lúc trước trấn cột mốc biên giới chấn động lúc, bọn họ đều cảm nhận được bá thể ngôi sao quyết sức mạnh, đó là cùng Tiêu Nhược Thần tương tự một nguồn sức mạnh, nhưng cũng so với Tiêu Nhược Thần cường đại rồi ngàn tỉ gấp nhiều lần.

Có uy lực này, phóng tầm mắt cửu thiên, chỉ có ngày xưa cửu thiên Tinh chủ!

Bọn họ ở đến giới này trước khi, cũng phải qua trưởng bối giao cho, lúc này hồi tưởng, dồn dập hiểu rõ ra, biết rồi cái kia dưới tấm bia trấn áp chính là cửu thiên Tinh chủ ngày xưa thân thể.

Lui ra Thần sơn, Tiêu Vũ yên lặng ngồi khoanh chân trên mặt đất, vận chuyển công quyết, trị thương cho chính mình.

Một bóng người nhanh nhẹn bay tới, thân thể mang mùi thơm, đối với hắn nhẹ nhàng nói: “Tiêu Công Tử?”

Tiêu Vũ mở mắt, liền gặp một gã hờ hững ưu nhã nữ tử đứng ở phía trước, lại là trước đây đã từng thấy Thanh Mặc.

“Có chuyện gì sao?” Hắn hơi kinh ngạc, cô gái này làm sao sẽ tới tìm hắn?

“Ta là nghĩ đến nói cho ngươi biết, ngươi mấy người bạn gặp nạn.” Thanh Mặc gật gù, cặp mắt ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, tựa hồ cũng đang nghi ngờ, Tiêu Vũ lúc trước vì sao dám vào Thần sơn, còn dẫn phát rồi khủng bố như vậy gợn sóng.

“Bằng hữu của ta?” Tiêu Vũ cả kinh, đứng lên, “ngươi là nói Diệp Vong Xuyên bọn họ?”

Thanh Mặc lại gật đầu, “bọn họ bị Khúc Hàn Nguyệt gây thương tích, bây giờ trong khi bị đuổi giết.”

“Diệp Vong Xuyên bị Khúc Hàn Nguyệt gây thương tích?” Tiêu Vũ vừa là giật mình, “sao có thể có chuyện đó? Diệp Vong Xuyên thực lực không kém gì Tiêu Nhược Thần, bên cạnh còn có Lãnh Phong cùng Vân Hạo, làm sao lại không địch lại Khúc Hàn Nguyệt?”

“Đó là bởi vì, ở công tử ngươi sau khi rời khỏi, có những người khác ra tay, giúp Khúc Hàn Nguyệt.” Thanh Mặc ngữ khí ôn hòa, đang khi nói chuyện, có nhàn nhạt mùi thơm truyền đến.

“Là ai?” Tiêu Vũ trong lòng có 1 loại dự cảm xấu, người này dám đối với Diệp Vong Xuyên ra tay, nói vậy thực lực và bối cảnh đều không vậy.

“Không biết, người nọ thực lực rất mạnh, nhưng không có người nhận thức.” Thanh Mặc lắc lắc đầu.

Cô gái này là Thanh Tôn hậu nhân, thực lực và Tiêu Nhược Thần Ngao Tu bọn người giống nhau, đều là trẻ tuổi bên trong đứng đầu, liền nàng đều nói người nọ thực lực rất mạnh, có thể thấy được tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường.

“Bọn họ bây giờ ở đâu?” Tiêu Vũ trong lòng nóng nảy, Diệp Vong Xuyên mấy người là vì giúp hắn ngăn cản Khúc Hàn Nguyệt mới có thể như thế, nếu là bọn họ có chuyện, hắn đời này đều khó mà an lòng.

“Bọn họ bị thương sau khi, mấy người biết trên người bọn họ có bất tử quả, cho nên có không ít người đều đang đuổi giết, bây giờ bọn họ đã trốn hướng về phía tây.” Thanh Mặc nói.

“Đa tạ bẩm báo!” Tiêu Vũ lòng như lửa đốt, bá một tiếng bay lên trời, liền muốn chạy đi.

“Chờ một chút!”

Đột nhiên, Nhị Hắc hiện thân, chính mình theo không gian phù bên trong xuất hiện, một lần nữa hóa thành hình người.

Hắn đột nhiên trở nên trước đó chưa từng có chăm chú, thấy Tiêu Vũ, nói: “Ngươi đi đi, ta…… muốn giữ lại.”

“Cái gì?” Tiêu Vũ nhất thời có chút sững sờ, không biết Nhị Hắc ý tứ.

“Ngươi không phải nói, trước mắt ngọn núi này là chân chính vô thượng hung khí gì? Ta muốn vào xem!” Nhị Hắc vẻ mặt thành thật, không giống đùa giỡn.

“Ngươi…… điên rồi?” Tiêu Vũ đầy mặt không thể tin được, binh khí bèn hung vật, từ xưa hai khí gặp gỡ, tất có một người bị thương.

Bất tử Ma Quân binh khí sẽ ở lại chỗ này, chỉ sợ sẽ là bởi vì thái quá hung ác, mặc dù là đều là chí tôn đều khó mà khống chế, Nhị Hắc lại muốn chủ động tiếp cận này khí?

“Trước ngươi dạy ta loại kia nuốt chửng binh khí bí pháp bên trong, không phải có phương pháp có thể cho 2 khí chung sống, thậm chí quy nhất gì?” Nhị Hắc nghiêm túc nói: “Ngọn thần sơn này mặc dù nguy hiểm, nhưng nó khí linh tựa hồ đã bị xóa đi, có lẽ ta thật có cơ hội?”

Tiêu Vũ trầm mặc. &# 85 quả thật trước hắn dạy cho Nhị Hắc bí pháp thập phần cường hãn, là đứng đầu nhất nuôi khí phương pháp, chính là chí tôn khí, cũng có thể nuốt chửng.

Nhưng vấn đề là Nhị Hắc bây giờ cấp độ, cùng bất diệt thần ấn thật sự chênh lệch quá xa. Chỉ có một tia hi vọng, chính là bất diệt thần ấn bên trong khí linh đã không tồn tại, mà Nhị Hắc vẫn có khí linh.

Nhưng dù cho như thế, hắn muốn nhờ vào đó khí lên cấp, thậm chí thu này khí, đều cần đảm nhận nguy hiểm to lớn, độ khả thi nhỏ bé không đáng kể.

“Ngươi không phải đã nói, muốn cho ta trở thành chân chính vô thượng hung binh gì?” Nhị Hắc lại nói: “Ta có thể cảm giác được, đoạn đường này tiến bộ của ngươi quá nhanh, ta coi như nuốt chửng nhiều hơn nữa binh khí cũng theo không kịp, tiếp tục như vậy không bao lâu nữa, ta ở bên cạnh ngươi thì thật thành rác rưởi.”

“Ta là Huyền xanh, ta muốn trở thành vạn cổ đệ nhất hung binh, cho nên, ngươi khiến cho ta lưu lại đi!” Nói đến phần sau, Nhị Hắc đúng là trước đó chưa từng có nghiêm túc cùng chăm chú, trong hai mắt, lóe lên kinh người ánh sáng.

Https:

Xin nhớ quyển sách xuất ra đầu tiên tên miền:. Hay phòng sách bản điện thoại di động đọc link:

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Chương 377: Nhân Hoàng 1 Mạch

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giây nhớ kỹ, đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhị Hắc cố chấp như thế, hoàn toàn không giống ngày thường hắn, Tiêu Vũ bây giờ mới biết, mặc dù Nhị Hắc trong ngày thường không có gì chánh hình, nhưng đáy lòng vẫn có cực mạnh tự ái.

Khoảng thời gian này hắn nhanh chóng tiến bộ, Nhị Hắc rõ ràng không quá cùng đến lên, mặc dù vẫn không, nhưng hiển nhiên trong lòng hắn dù sao cũng hơi để ý.

“Nếu đây là quyết định của ngươi, ta không phản đối.” Tiêu Vũ cuối cùng gật đầu, không tiếp tục khuyên nhiều.

Hắn biết có một số việc, biết rõ nguy hiểm, thậm chí biết rõ không thể, nhưng vẫn là phải làm, không cách nào ngăn cản.

“Khà khà, yên tâm, chúng ta lần sau gặp lại thời gian, nói không chừng ta thì là chân chính vạn cổ đệ nhất hung binh!” Nhị Hắc cười toe toét mà cười cười, đối với Tiêu Vũ phất tay, sau đó nhanh chân hướng đi Thần sơn.

Thân ảnh của hắn dần dần đi xa, thâm nhập trong núi, rất nhanh liền biến mất.

“Ngươi cũng đi, Huyết Lân, Mặc Vũ, tiểu hắc, Tiểu Bạch…… chỉ mong lần sau gặp lại, các ngươi đều đã lột xác!” Tiêu Vũ đưa mắt nhìn Nhị Hắc đi xa, trong đầu lại là nổi lên mấy người khác bóng người.

Rời đi, bọn họ đều rời đi, gặp lại kỳ hạn, còn không biết sẽ là bao nhiêu năm sau khi.

“Bảo trọng!” Hắn thu hồi ánh mắt, lấy ra huyễn thiên thần dực, bá một tiếng bay lên trời, nhằm phía phương tây.

“Nơi đây…… ngươi không can thiệp tới sao?” Thanh Mặc nhanh như cầu vồng, nhẹ nhàng bay ở Tiêu Vũ phía sau, đang khi nói chuyện quay đầu lại, nhìn phía Thần sơn bầu trời, cái kia lít nha lít nhít đầy trời ngôi sao.

“Những ngôi sao này bây giờ không người có thể lấy đi, trừ phi tài năng ở tinh thần chi đạo trên đi tới trình độ nhất định, trong khoảng thời gian ngắn, hẳn là không người có thể làm được.” Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, lúc nói chuyện, nhưng trong lòng của hắn là nhớ tới một người.

Tiêu Nhược Thần! Hắn tu luyện cũng là bá thể ngôi sao quyết, nếu như hắn ở đây trên đường đi được đủ xa nói, là có thể lấy đi những ngôi sao này.

Đến lúc đó, hắn thậm chí có thể mượn những ngôi sao này, cùng Tiêu Vũ kiếp trước thân thể sản sinh cộng hưởng, dùng chư tinh khống chế thân thể này.

Nhưng bây giờ, Tiêu Vũ cảm thấy hắn hẳn còn không có đạt được bước đi kia, huống hồ dù cho Tiêu Nhược Thần đã có năng lực như vậy, vào lúc này, hắn cũng không thể không đi quản Diệp Vong Xuyên bọn họ.

“Bốp!”

Hai đạo lưu quang xẹt qua phía chân trời, Tiêu Vũ cùng Thanh Mặc ngay lập tức vạn dặm, bay qua thế giới này phương tây.

Theo hướng tây mà đi,

Dọc theo con đường này, dần dần xuất hiện rất nhiều đại chiến qua dấu vết. Trên mặt đất có sụp đổ núi lớn, có khô nước sông, khắp nơi tàn tạ, càng là đi tây, chỗ như vậy xuất hiện thì càng thường xuyên.

Tiêu Vũ sắc mặt nặng nề, tăng nhanh tốc độ, huyễn thiên thần dực tốc độ kinh tuyệt, ngang qua vô biên khu vực.

“Đoành!”

Đột nhiên, phía trước truyền đến nổ vang, phía dưới đại địa đều đang lay động, quanh thân sinh linh bôn ba, giống như tận thế.

“Là Vân Hạo!” Tiêu Vũ thần niệm dò ra, sắc mặt bá một chút thần tốc trầm xuống.

Hai cánh 1 điện, hắn hóa thành một vệt sáng, thần tốc bay qua.

“Bốp!”

Một luồng ánh kiếm, chiếu sáng phía chân trời, phảng phất đem cái kia bầu trời đều bổ ra, một tiếng vang ầm ầm chém xuống, đem một tòa núi lớn chia ra làm hai, hóa thành một to lớn khe nứt.

“Nhân Hoàng kiếm? Đây là Bạch Hi Hồng?” Tiêu Vũ trong mắt sát ý kinh hiện.

Còn nhớ rõ mới vừa đến một giới này thời điểm, Bạch Hi Hồng liền đã đánh lén qua hắn, muốn cướp đoạt trên người hắn ngôi sao.

Người này là người hoàng hậu nhân, tay cầm phỏng chế Nhân Hoàng kiếm, sửa có người hoàng kiếm quyết, thực lực bất phàm, nhưng lần này, hắn lại chính thức chọc giận Tiêu Vũ.

“Phụp!”

Phía trước, một tòa núi lớn trong vòng, Vân Hạo miệng phun máu tươi, Nhân Hoàng kiếm oai kinh tuyệt thiên địa, mặc dù là hắn trước đây có chút tiến bộ, cũng là không địch lại kiếm này oai.

“Giao ra bất tử quả, ta cho một mình ngươi thoải mái!” Bạch Hi Hồng sắc mặt lạnh lùng, trên đầu một hơi kiếm to ngang trời, như là đế vương xuống thế, cao cao tại thượng.

“Hừ, muốn bất tử quả, cứ đến lấy!” Vân Hạo mặc dù bị thương, nhưng không mất kiêu ngạo, mặt tái nhợt trên tràn đầy kiên nghị, không chịu khuất phục.

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Bạch Hi Hồng ánh mắt lộ ra ánh sáng lạnh, Nhân Hoàng kiếm lại sáng, ánh kiếm vạn dặm, quay Vân Hạo vừa là chém xuống một kiếm.

“Bốp!”

Vân Hạo lập tức vận chuyển lớn hư không trải qua, vượt qua hư không, thân hình bá một chút xuất hiện ở một phương khác vị. Nhưng mà, Nhân Hoàng kiếm quyết như hình với bóng, trường kiếm chỉ, không thể tránh khỏi.

“Phụp!”

Sắc bén ánh kiếm chém qua, Vân Hạo máu me khắp người, sắc mặt càng thêm trắng nhợt, thân hình cũng bắt đầu loạng choà loạng choạng.

“Nghe nói ngươi thầy là Tinh chủ đệ tử? Tinh chủ một mạch người, cũng chỉ có chút thực lực này?” Bạch Hi Hồng trên mặt lộ ra vài phần cân nhắc, vài phần xem thường.

“Ha ha, Nhân Hoàng mặc dù đang cửu thiên cũng là một giới bá chủ, nhưng người nào không biết, ngày xưa ở Tinh chủ trước mặt, hắn người hoàng kiếm giống như đứa trẻ món đồ chơi? Làm sao, bây giờ Tinh chủ mất, ngươi Nhân Hoàng một mạch người, thì gan dạ khoa trương?” Vân Hạo nghe hắn làm nhục tổ sư, cười lạnh nói.

Chỉ là mở miệng gian, miệng của hắn gian nhưng có lượng lớn máu tươi chảy ra, sắc mặt tái nhợt, thân thể lay động.

“Hừ, vậy cũng là bao nhiêu năm trước chuyện, chúng ta hoàng tổ sư bây giờ sớm vượt xa quá khứ, nếu bây giờ Tinh chủ còn ở thế gian, ta mạch tổ sư giết hắn như là làm thịt chó, giống như ta bây giờ giết ngươi giống nhau!” Bạch Hi Hồng sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh, trong mắt sát ý tăng mạnh.

“Khà khà, Tinh chủ đã bị chết, ngươi nghĩ nói thế nào đều được, nếu là Tinh chủ trên đời, các ngươi Nhân Hoàng e sợ liền cho Tinh chủ xách giày cũng không xứng!” Vân Hạo cũng là không cam lòng chịu thua, cửa ra phản kích.

“Phải không, vậy ngươi cũng là Tinh chủ một mạch đệ tử, làm sao sẽ bị ta đánh cho cùng cẩu giống nhau?” Bạch Hi Hồng cười lạnh, bá một tiếng lấy ra Nhân Hoàng kiếm, quay Vân Hạo lại chém tới.

“Sư tôn, sư tổ, đệ tử vô năng, cho các ngươi mất thể diện!” Vân Hạo trong lòng tuyệt vọng, hắn bị thương quá nặng, chiêu kiếm này, đã là vạn vạn không cách nào né qua, càng không cách nào ngăn cản.

Nhưng mà, trong lòng hắn không có sợ hãi, cũng không có tiếc nuối, chỉ là không cam lòng, không thể dựa vào mình thực lực, cho thầy cùng sư tổ chứng cứ tên!

“Tầm thường người hoàng hậu người, cũng dám lớn lối như vậy?”

Một lạnh như băng âm thanh, vào lúc này đột nhiên vang lên. Vân Hạo cả kinh, sau đó lộ ra nét mừng, quay đầu nhìn tới.

“Bốp!”

Liền gặp người hoàng kiếm một kiếm chém tới, U &# 8 cái kia tận trời ánh kiếm, đã ngón tay đến Vân Hạo mi tâm trước khi. Ngay trong nháy mắt này, một bóng người gánh vác lấy hai cánh, xuất hiện ở Vân Hạo trước mặt, hắn duỗi ra hai ngón tay, cái kia vạn dặm ánh kiếm, đúng là bị hai ngón tay của hắn ổn định, một tấc cũng không cách nào về phía trước.

“Tiền bối!” Vân Hạo vừa khiếp sợ, các loại nhìn thấy Tiêu Vũ như thế thực lực cường đại, vừa là ngạc nhiên.

“Là ngươi!” Một mặt khác, Bạch Hi Hồng cũng rung động, hắn người hoàng kiếm, lại bị người dùng hai ngón tay nắm được!

“Là ta, lại gặp mặt, ngươi lần trước không phải muốn giết ta gì?” Tiêu Vũ vẫn duy trì hai ngón tay nắm ánh kiếm tư thế, lạnh lùng mở miệng.

“Hừ, chỉ bằng ngươi? Coi như hai người các ngươi đồng loạt ra tay, cũng không phải là đối thủ của ta!” Bạch Hi Hồng hết sức tự phụ, giật mình qua đi, rất nhanh yên tĩnh trở lại.

“Gan dạ tay không gặp gỡ ai hoàng kiếm? Có bản lãnh này người, ở thế gian này còn không tồn tại đâu, ngươi này là muốn chết!” Hắn ánh mắt lộ ra hung quang, huy động Nhân Hoàng kiếm quyết, muốn một kiếm chém xuống Tiêu Vũ.

Nhưng mà sau một khắc, sắc mặt của hắn, vừa là một trận cuồng biến.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 378: Nắm Tinh Không

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

11\11 tết mừng năm mới tới rồi! Giới thiệu cùng số lượng ưu đãi văn tự. Mở ra

Bạch Hi Hồng huy động Nhân Hoàng kiếm quyết, Nhân Hoàng kiếm không gì có thể vỡ nát, được xưng có thể trảm bầu trời, hắn bây giờ mặc dù còn không có đạt được cấp độ kia cảnh giới, nhưng dùng kiếm quyết này, cũng có thể chém ra vạn vật, ít có người có thể ngăn cản.

Nhưng mà, lúc này hắn liều mạng huy động, cái kia Nhân Hoàng kiếm ánh kiếm, lại là ở Tiêu Vũ trong tay không nhúc nhích, chút nào không thể tiến thêm.

“Như ngươi loại này pháp là……” Bạch Hi Hồng trong mắt đột nhiên lộ ra một loại kinh khủng, lúc này hắn mới chú ý tới, Tiêu Vũ đều không phải là chỉ là dùng hai chỉ định có người ở hoàng kiếm đơn giản như vậy, ở hai ngón tay của hắn trong lúc đó, có một loại kỳ dị quy tắc gợn sóng.

Cái kia hai ngón tay trung gian, tựa hồ là hư không vô tận, vừa giống như cất giấu một thật lớn thế giới, mặc cho người ta hoàng kiếm kéo dài vô hạn, làm thế nào cũng vượt qua không dứt, mũi kiếm căn bản là không có cách xuyên qua này hai ngón tay.

“Ngươi không phải mới vừa nói qua, các ngươi Nhân Hoàng một mạch muốn giết Tinh chủ một mạch như là làm thịt chó gì?

Ta bây giờ dùng pháp, chính là Tinh chủ một mạch, nếu như ngươi có chút kiến thức, thì nên biết Nhân Hoàng lúc trước là thế nào thua với Tinh chủ!” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Bạch Hi Hồng.

Người này đầu tiên là đánh lén qua hắn, bây giờ lại sẽ Vân Hạo bị thương như vậy, đã để hắn nổi giận.

“Nắm tinh không, vạn pháp bất xâm!” Bạch Hi Hồng sắc mặt, đột nhiên hơi trắng bệch.

Hắn làm sao có thể không biết? Bọn họ Nhân Hoàng một mạch, truyền thuyết năm đó Nhân Hoàng cùng ai cũng có lực đánh một trận, chỉ có gặp Tinh chủ, Nhân Hoàng kiếm căn bản không có nửa điểm tác dụng.

Nhân Hoàng năm đó thua với Tinh chủ sau khi, đã nói câu nào, thế này cùng bất luận người nào cũng có thể chiến, chỉ có cùng Tinh chủ, tuyệt đối không thể chiến!

Đó là bởi vì, kiếp trước Tiêu Vũ, nắm tinh không, vạn pháp bất xâm, hắn tài năng ở một tấm bàn tay trong lúc đó, hóa đến một mảnh vũ trụ mênh mông, Nhân Hoàng kiếm kiếm muốn đả thương hắn, đầu tiên muốn xuyên qua vô biên tinh không, nếu không thì sẽ như là tiến vào một không có giới hạn không gian giống nhau, trường kiếm làm sao cũng không cách nào xuyên qua Tiêu Vũ bàn tay.

Lúc này Tiêu Vũ sử dụng, chính là giống nhau pháp, nhìn như hai ngón tay trong lúc đó, thực ra là trong cơ thể hắn mấy ngàn vạn giữa các vì sao khoảng cách.

Mỗi một viên tinh thần, lẫn nhau trong lúc đó khoảng cách đều dùng vạn dặm kế, mấy ngàn vạn giữa các vì sao khoảng cách khủng bố đến mức nào, có thể tưởng tượng được.

Vì thế, Nhân Hoàng năm đó bị thua sau khi, không còn cùng

Tiêu Vũ giao thủ, chỉ vì hắn người hoàng kiếm ở Tiêu Vũ trước mặt hoàn toàn bị phế, giống như không có gì, chính mình cực kỳ đắc ý nói lại bị người toàn bộ phong tỏa, không có gì so với cái này càng uất ức sự tình!

“Bá thể ngôi sao quyết? Đây là bá thể ngôi sao quyết?” Vân Hạo lúc này, rốt cuộc cũng nhìn ra Tiêu Vũ sử dụng thủ đoạn,

Nhất thời kêu lên sợ hãi.

“Ngươi không phải nói Nhân Hoàng một mạch giết Tinh chủ một mạch như là làm thịt chó gì? Ta bây giờ dùng chính là bá thể ngôi sao quyết, ngươi sao không giết ta?” Tiêu Vũ tay nắm mũi kiếm, bước lên phía trước.

Sau không không không chỉ kẻ học sau từ lạnh quá vâng cô

Hắn bây giờ đã đột phá đến phá hư cảnh giới, không giống trước khi như vậy so với Bạch Hi Hồng thấp một cảnh giới, giao thủ lần nữa, hai người mặc dù ở cùng một cảnh giới, nhưng thực lực chênh lệch, lại là rõ ràng.

“Ngươi cũng sửa chữa bá thể ngôi sao quyết? Sao có thể có chuyện đó?” Bạch Hi Hồng khó có thể tin tưởng được, này quyết rất khó tu thành, mặc dù là năm đó Tinh chủ trên đời, này 1 công quyết đều không có truyền cho hắn bất cứ một người đệ tử nào, nguyên nhân chính là quá khó tu luyện.

Mặc dù là có người đạt được này quyết, miễn cưỡng tu luyện, mặc dù có thể nhập môn, nhưng muốn tu đến đại thành, khó càng thêm khó, Tiêu Nhược Thần chính là bởi vì có này quyết, mới có thể cường đại như thế, bây giờ lại thêm một người Tiêu Vũ?

“Ha ha ha ha…… Bạch Hi Hồng, ngươi không phải rất ngông cuồng gì? Ngươi không phải nói dù cho Tinh chủ trên đời, cũng sẽ không là người hoàng đối thủ gì? Ngươi đã là người hoàng hậu nhân, bây giờ đụng tới bá thể ngôi sao quyết, làm sao câm?” Vân Hạo thoải mái cười to, lúc trước lực không thể địch, để hắn cực kỳ uất ức.

Địch xa kẻ thù độc tôn xem kỹ chiến cô cánh buồm cát chủ

Bây giờ, Tiêu Vũ ra tay, thi triển đúng là hắn sư tổ công quyết, đem Bạch Hi Hồng đánh thành người câm, hắn như thế nào khó chịu?

“Bá thể ngôi sao quyết thì lại làm sao? Ta nói rồi, dù cho Tinh chủ trên đời, chúng ta hoàng một mạch cũng không khả năng thua!” Bạch Hi Hồng sắc mặt khó coi, một tiếng rống to.

Sau không khoa khốc thuyền thuật tiếp tháng từ địch ngón tay

“Xoạt xoạt xoạt!”

Nhân Hoàng kiếm vào đúng lúc này, đột nhiên kiếm hóa vạn kiếm, đầy trời đều là kiếm ảnh của hắn, lít nha lít nhít, tựa như như hạt mưa dày đặc, mỗi một thanh kiếm, đều chiếu sáng vạn dặm, cực kỳ doạ người.

“Ta cũng không tin ngươi có thể ngăn cản hết thảy kiếm, vạn kiếm quy nguyên!” Bạch Hi Hồng gầm lên, tay bấm kiếm quyết, dẫn đường vạn kiếm, xoạt xoạt xoạt như mưa đâm về Tiêu Vũ.

“Vạn kiếm quy nguyên? Nhân Hoàng nhấc giữa ngón tay có ngàn tỉ kiếm quang, ngươi cái này khu khu vạn kiếm, thật sự là không đáng chú ý!” Tiêu Vũ lạnh lùng lắc đầu, thân hình bất động, lại là bá một tiếng, ở trong người sử dụng ngàn vạn ngôi sao.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ngàn vạn ngôi sao lớn chuyển động, so với người hoàng kiếm kiếm quang càng kinh khủng, rậm rạp trong hư không, mỗi một ngôi sao đều lộ ra nặng nề mà tang thương khí tức.

“Keng keng keng!”

Vô số kiếm quang bay tới, lại bị quay chung quanh ở Tiêu Vũ bên người ngàn vạn ngôi sao toàn bộ đỡ được.

Một vài ngôi sao bên trên tựa hồ có mãnh liệt dẫn dắt lực lượng, đem vô số ánh kiếm định trong không trung, không thể tiến thêm, cũng có một chút ngôi sao bùng nổ ra uy lực kinh người, chuyển động gian đuổi đi nát vô số kiếm quang.

Trong chớp mắt, vạn đạo bóng kiếm tất cả đều bị hóa giải, không có một thanh kiếm có thể gần Tiêu Vũ thân thể!

“Chỉ bằng ngươi chút thực lực này, cũng dám càn rỡ như thế?” Tiêu Vũ nhanh chân về phía trước, lạnh lùng thấy Bạch Hi Hồng, quát lên: “Hay là trở về, theo Nhân Hoàng tu luyện nữa cái mười vạn năm!”

Bạch Hi Hồng sớm mặt xám như tro tàn. Mặc dù đã sớm nghe nói, Nhân Hoàng kiếm quyết ở bá thể ngôi sao quyết trước mặt hoàn toàn không có đất dụng võ, nhưng trong lòng hắn, vẫn luôn là không tin.

Chỉ vì Tinh chủ đã bị chết, thế gian lại không bá thể ngôi sao quyết, hắn xuất thế chưa đủ vạn năm, chưa bao giờ tin tưởng có một bộ nào công, có thể khiến người ta hoàng kiếm quyết xong không cách nào phát huy.

Cho đến giờ phút này, Bạch Hi Hồng mới biết cái gì gọi tuyệt vọng, cái gì gọi là vô lực.

Hắn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, Nhân Hoàng vì sao cũng lại không chịu chiến Tinh chủ, tại đây bá đạo công quyết trước mặt, Nhân Hoàng kiếm quyết hoàn toàn bị phế bỏ, tuyệt đối áp chế, làm người theo đáy lòng cảm thấy tuyệt vọng.

“Đoành!”

Hai ngôi sao lớn bay tới, chuyển động trấn hướng về Bạch Hi Hồng.

"Phụp!"

Hắn há mồm hộc máu, sắc mặt ảm đạm bay ngược bước ra, bay ra không biết bao nhiêu dặm, trực tiếp bị Tiêu Vũ nổ đến không thấy bóng dáng.

"Hôm nay đây là giáo huấn ngươi, sau này không muốn vậy càn rỡ, sau đó gặp lại Tinh chủ một mạch người, ngươi cho ta đi vòng, nếu không lần sau lại, ta liền phế bỏ ngươi!" Tiêu Vũ giọng điệu bá đạo truyền ra, tiếng chấn động trời cao.

Sau kẻ thù không tình Tôn Thuật chiến dương xem kỹ chỗ vâng

Quanh thân, ở chung quanh đây người trẻ tuổi nghe đến âm thanh, tất cả giật mình.

"Là Tiêu Vũ? Hắn thiếu chút nữa đem Bạch Hi Hồng phế đi?"

"Người hoàng hậu người, ở trước mặt hắn cứ như vậy không đỡ nổi một đòn gì?"

"Dám đối với người hoàng hậu người nói lời như vậy, hắn đây là có bao nhiêu gan to?"

Nghe đến Tiêu Vũ lời nói người, mỗi người hoảng sợ, Tiêu Vũ thực lực, tựa hồ càng ngày càng lớn mạnh, khiến rất nhiều người đều lộ ra vẻ kiêng dè.

"Nói tóm lại, sau đó gặp phải Tinh chủ một mạch người, còn là bớt trêu chọc cho thỏa đáng, Tiêu Vũ giống như cùng mạch này có lớn lao ngọn nguồn!"

Tôn khoa không không tình địch thuật chỗ dương hận sườn núi sau

Mọi người dồn dập sinh ra ý tưởng giống nhau, chính là không phải vạn bất đắc dĩ, nhất định không nên tùy tiện trêu chọc Tinh chủ một mạch hậu nhân.

Quyển sách đến từ

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 379: Dấu Vết

“Tiền bối, hắn như vậy nhục ta Tinh chủ một mạch, cực kỳ quá phận, vì sao không giết hắn, còn muốn thả hắn đi?” Vân Hạo bị thương thể, đi tới Tiêu Vũ trước người, hơi có không cam lòng nói.

“Ta mặc dù có thể đau đớn hắn, nhưng muốn giết hắn, lại là có thật nhiều phiền phức.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Hắn là Nhân Hoàng hậu nhân, trong cơ thể lưu có người hoàng máu, ta khẳng định Nhân Hoàng ở trên người hắn để lại pháp thuật, nếu là tính mạng hắn đã bị uy hiếp, có thể sẽ gọi đến Nhân Hoàng!”

“Sẽ đưa tới Nhân Hoàng?” Vân Hạo cả kinh, đây chính là một vị vô thượng chí tôn, nếu là đích thân tới, đó sẽ là cỡ nào hậu quả?

“Vô thượng chí tôn thần niệm có thể kéo dài tới cửu thiên bất kỳ ngóc ngách nào, trong một chớp mắt nhưng tại bất kỳ địa phương nào hiện hình bước ra, dù cho chỉ là đưa tới Nhân Hoàng một tia thần niệm, hậu quả cũng đã không phải chúng ta có thể đảm nhận.” Tiêu Vũ nói.

Cùng Tiêu Nhược Thần còn có Khúc Hàn Nguyệt những đệ tử này bất đồng, Bạch Hi Hồng không phải là Nhân Hoàng truyền nhân một loại, mà là chính thức lưu có người hoàng máu đời sau.

Hắn vừa là Nhân Hoàng một mạch bên trong đương thời kiệt xuất nhất hậu nhân, Nhân Hoàng không thể dễ dàng thấy hắn chết đi mà không để ý.

Ngoài ra, không giết Bạch Hi Hồng, cũng coi như là Tiêu Vũ làm cho người ta hoàng một bộ mặt, dù sao cũng là cố nhân ngày xưa, mặc dù Nhân Hoàng đã hơn mười vạn năm không muốn thấy hắn, nhưng rốt cuộc quen biết một hồi, cũng coi như cũng địch cũng bạn.

“Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng nếu là như vậy, vậy cũng không có cách nào.” Vân Hạo tiếc nuối thở dài, mới nói tiếp: “Đúng rồi tiền bối, ngươi là làm thế nào chiếm được bá thể ngôi sao quyết? Chẳng lẽ ngươi cùng chúng ta Tinh chủ một mạch, thật sự có cái gì lớn nguyên ngọn nguồn?”

“Có một số việc, ngươi không cần hỏi nhiều, ngày sau tới phải biết thời điểm, ngươi từ sẽ biết.” Tiêu Vũ không thể nào giải thích, chỉ có điều, hắn cảm giác thân phận của hắn, có thể dối không được bao lâu.

Có lẽ, Nguyệt Thần cùng Mạc Thương cũng đã có cảm giác, có thể không tốn thời gian dài, hắn thân phận thật sự, liền đem triệt để bại lộ.

“Nếu như có thể thu hồi ngày xưa thân thể, ta liền có thể trong khoảng thời gian ngắn có nhất định thực lực, đến lúc đó dù cho bại lộ, cũng đã đủ tự bảo vệ mình.”

Hắn thầm hạ quyết tâm, nhất định phải thu hồi cái kia một khối bị trấn áp tại giới này thân thể.

Vân Hạo thương thế rất nặng, Tiêu Vũ để hắn ngồi xuống, dùng bất diệt âm dương trải qua chữa thương cho hắn, rất nhanh, Vân Hạo thương thế chính là hoàn toàn khôi phục lại.

“Bốp!”

Cho đến lúc này, Thanh Mặc mới nhanh nhẹn tới, rơi vào Tiêu Vũ bên cạnh, nhìn về phía trong ánh mắt của hắn, đầy ngầm thâm ý.

“Thanh Mặc cô nương, làm sao vậy?” Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, cô gái này nhìn như hờ hững phong nhã, rồi lại để hắn có một loại sâu không lường được cảm giác.

“Không có gì, chỉ là nghĩ đến Thanh Tôn nói qua một chuyện.” Thanh Mặc trên mặt mang theo cười yếu ớt, nở nụ cười gian, vạn vật ảm đạm, phảng phất chỉ có nàng, mới là trong thiên địa duy nhất.

“Hả, chuyện gì?” Tiêu Vũ giả vờ không biết, nội tâm lại là hoài nghi, cô gái này chẳng lẽ nhìn ra gì đó?

“Thanh Tôn đã nói, bá thể ngôi sao quyết, dễ tu khó thành, muốn sửa này quyết dễ dàng, nhưng muốn chính thức khống chế, nhưng là vô cùng gian nan.” Thanh Mặc khẽ cười nói: “Ban đầu ở xanh vùng lúc, Tiêu Công Tử thi triển chiến trận cũng rất ý tứ, cùng Thanh Tôn đã nói một vị đại nhân nào đó vật khai sáng chiến trận cũng giống nhau y hệt.”

Tiêu Vũ ngậm chặt miệng, không nói lời nào, nội tâm lại là nổi sóng chập trùng.

Hắn kiếp trước cùng Thanh Tôn, cũng có thể nói không nói rõ được cũng không tả rõ được. Hai người quen biết đã lâu, lẫn nhau lẫn nhau thưởng thức, cũng từng ngồi mà nói mỏi mệt đạo, Tiêu Vũ trong lòng chưa bao giờ đề cập tình yêu nam nữ, nhưng có lúc, hắn lại lại cảm giác được Thanh Tôn tựa hồ đối với hắn cố ý.

Nhưng hắn lại không thể xác định, giữa hai người mơ mơ hồ hồ. Vì thế hắn đã cố ý tránh khỏi Thanh Tôn, cùng Thanh Tôn ba vạn năm không có gặp lại, vậy mà, hắn liền như vậy bị chết, tính lại trên bị chết này mười ngàn năm, hai người lần trước gặp mặt, đã là bốn vạn năm trước.

4 vạn năm, lại ngay cả Thanh Tôn hậu nhân cũng biết hắn chuyện ban đầu, hiểu như thế rõ ràng, đây nói rõ cái gì?

“Thập phương chư thiên trận? Tựa hồ là kêu tên này a, mà nghe nói công tử bá thể ngôi sao quyết là Nguyệt Thần ban tặng, theo cái kia đến bây giờ, tựa hồ cũng mới qua không phải thời gian rất lâu, không muốn công tử đã nắm giữ được mức độ như vậy, tựa hồ đã vắng mặt Tiêu Nhược Thần bên dưới!” Thanh Mặc cười yếu ớt trong lúc đó, ngữ bên trong có ý riêng.

Chẳng lẽ liền cô gái này cũng bắt đầu hoài nghi hắn thân phận? Tiêu Vũ âm thầm thở dài, càng ngày càng cảm giác mình này giấu diếm thân phận không dứt quá lâu.

Trước hắn một mực kỳ quái, hắn và Thanh Mặc chưa từng gặp nhau, nàng này tại sao đột nhiên sẽ giúp hắn? Bây giờ suy nghĩ một chút, nàng chủ động tiếp cận, nói không chừng cũng là bởi vì hoài nghi thân phận của hắn, muốn thông qua tiếp xúc với hắn, tiến một bước xác nhận.

Thanh Mặc chính mình cố nhiên là sẽ không làm chuyện như vậy, vậy vô cùng có khả năng, này hết thảy đều là Thanh Tôn đối với nàng giao cho.

“Thôi, nếu là ta đến về ngày xưa thân thể, dù cho thân phận không bại lộ, cũng chắc chắn sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt, đến lúc đó bạo không bại lộ cũng cũng không sao cả, nàng muốn xác nhận liền từ nàng đi được rồi.”

Tiêu Vũ buông ra lòng, mặc dù tạm thời không muốn bại lộ, nhưng là không muốn thái quá cố ý lại ẩn giấu thân phận.

“Lãnh Phong cùng Diệp Vong Xuyên đâu, các ngươi trước khi không phải cùng nhau gì?” Tiêu Vũ trị Vân Hạo, không muốn cùng Thanh Mặc dây dưa, hắn bây giờ càng quan tâm chính là hai người khác tăm tích.

“Vốn chúng ta là cùng nhau, nhưng bị nhiều người đuổi giết, sau đó thất lạc.” Nói đến việc này, Vân Hạo cũng gấp gáp lên.

“Chúng ta lập tức nhích người, đuổi theo Lãnh Phong.” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, Diệp Vong Xuyên thực lực khá mạnh, hắn cũng không phải quá lo lắng, bởi vậy lập tức còn là tìm được trước Lãnh Phong càng trọng yếu hơn.

Ba người nhích người, Vân Hạo cùng Lãnh Phong bọn họ vốn là đồng hành, bởi vậy trốn chết phương hướng đại khái giống nhau. Mà đây quanh thân vừa có thật nhiều quá trình đuổi giết bên trong lưu lại dấu vết chiến đấu, theo những dấu vết này, muốn tìm được Lãnh Phong cùng Diệp Vong Xuyên không khó lắm.

“Ta nhớ được Lãnh sư huynh hẳn là trốn hướng về bên này.” Vân Hạo một bên dĩ vãng, một bên thông qua trên đường dấu vết chiến đấu lần theo Lãnh Phong.

Này tuổi trẻ thiên kiêu tu công quyết cùng sử dụng pháp, đều mỗi người có đặc điểm, thông qua này đặc điểm, đại khái có thể biết có người nào đang đuổi giết Lãnh Phong cùng Diệp Vong Xuyên.

“Đốt cháy dấu vết?” Tiêu Vũ nhìn thấy một ngọn núi, trên núi cỏ cây đều đã bị đốt sạch, một mảnh cháy đen, ngoại trừ tro tàn chẳng có cái gì cả còn lại.

“Tử diễm Ma Quân tử diễm? Lăng Tử Xuyên đã ở người truy sát ở trong?” Hắn sắc mặt phát lạnh, đây cũng không phải là lần đầu tiên cùng Lăng Tử Xuyên giao thiệp.

Không lâu, vừa một chỗ dấu vết, một đạo to lớn vết cào, đem đại địa đều phân cách mở ra, từ trên cao quan sát, dấu vết lưu lại tạo thành mấy cái sâu không thấy đáy khe lớn.

“Vuốt rồng? Ngao Tu?” Tiêu Vũ một trái tim cấp tốc trầm xuống, Ngao Tu thực lực và Tiêu Nhược Thần là một cấp bậc, hắn đã ở người truy sát ở trong?

Nếu đám người chuyến này người truy sát là Lãnh Phong nói, Lãnh Phong lần này trốn chết, sợ là tràn đầy hung hiểm.

“Chúng ta muốn tăng nhanh tốc độ!” Tiêu Vũ triển khai hai cánh, mang tới tốc độ chậm chạp Thanh Mặc cùng Vân Hạo hai người, tốc độ đột nhiên tăng vọt, một cái nháy mắt, đã ở chỗ này biến mất.

Chương 380: Tự Phụ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dọc theo một đường lưu lại dấu vết chiến đấu, Tiêu Vũ tốc độ nhanh đến không thể nào tưởng tượng được, rốt cục ở không lâu sau đó, ở người đuổi tới đang bị đuổi giết Lãnh Phong.

“Đoành!”

Hắn đang cùng mấy người trẻ tuổi vật đại chiến, đánh cho trời long đất lở, nước sông chảy ngược, còn chưa tới gần, liền có thể xa xa cảm nhận được từng trận ba động khủng bố.

“Lãnh sư huynh bị thương!” Vân Hạo phóng tầm mắt nhìn, muốn rách cả mí mắt.

Phía trước Lãnh Phong cả người máu tươi, thể lộ ra kim quang, thân thể đã cường đại đến một loại trình độ khủng bố, làm sao đối thủ của hắn không chỉ một người, đồng thời đã bị mấy cái tuổi trẻ thiên kiêu vây công, lực có không địch.

“Lãnh sư huynh đạt được Phong Sư Bá chân truyền, thân thể vô địch, nếu như là một đối một nói, hắn tuyệt đối không kém gì bất luận người nào, nơi nào đối thủ là Tiêu Nhược Thần! Này đồ chết tiệt, càng liên thủ đối phó Lãnh sư huynh!” Vân Hạo đầy mặt vẻ giận dữ.

Lãnh Phong tu Cửu Chuyển thiên kinh, phải không so với bá thể ngôi sao quyết yếu bao nhiêu phép luyện thể, sư tôn của hắn

Phong Tiêu Mạch, ngày xưa càng bị nói là gần gũi nhất Tiêu Vũ người.

Mà Lãnh Phong thiên tư vô hạn, nếu thật là một chọi một, giới này bên trong người trẻ tuổi, e sợ không có mấy người có thể uy hiếp đạt được hắn.

“Lăng Tử Xuyên, Ngao Tu, còn có Thương Lan?” Tiêu Vũ từ xa nhìn lại, liền ở mấy cái đối với Lãnh Phong xuất thủ người bên trong, có mấy người, cái hắn thập phần khuôn mặt quen thuộc.

Hắn nhất thời lộ ra vẻ giận dữ, bỏ đi Vân Hạo cùng Thanh Mặc, một thân một mình, bay tới đằng trước.

“Ầm!”

Phía trước, tử diễm phần thiên, đầy trời đều là ngọn lửa màu tím, nhiệt độ kinh người, tạo thành một mảnh vô biên biển lửa. Lăng Tử Xuyên đột phá đến phá hư cảnh giới sau, trên người xích diễm hóa thành tử diễm, thực lực so với trước kia tiến bộ không ít.

“Keng!”

Một mặt khác, Thương Lan đỉnh đầu phỏng chế chôn chuông thần, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn vạn dặm, đem quanh thân vạn dặm dãy núi, đều chấn thành tro tàn.

Đáng sợ nhất còn muốn mấy Ngao Tu, hắn là trẻ tuổi ở trong nhân vật đứng đầu, trời sinh ngũ trảo, là Long tộc nhiều năm qua ít có ngút trời kỳ tài, một thân Long tộc bí thuật xuất thần nhập hóa, chính là liền Lãnh Phong thân thể cường hãn, đều không thể cùng với mạnh mẽ chống đỡ.

Trừ bọn họ ra ở ngoài, ngoài ra còn có mấy người trẻ tuổi vật, lại là Tiêu Vũ chưa từng thấy, không biết lai lịch.

“Phụp!”

Chỉ thấy Lãnh Phong trên người kim quang vạn trượng,

Một người độc chiến bát phương, mơ hồ có một luồng vô địch đại thế, lực chiến các đại thiên kiêu.

Nhưng mà, mặc dù hắn có tu Cửu Chuyển thiên kinh, thân thể lực lượng kinh người, nhưng đối mặt phần đông tuổi trẻ nhân vật liên tiếp ra tay, cũng là không thể chịu đựng, liên tiếp ho ra máu.

“Sư tổ thân thể đã xuất hiện, ta không thể chết ở chỗ này, ta phải hoàn thành thầy giao cho, không thể để cho sư tổ thân thể rơi vào những người khác trong tay!”

Gặp phải như thế tuyệt cảnh, Lãnh Phong lại đầy mặt kiên nghị, hoàn toàn không có vì vậy mà tuyệt vọng, ngược lại là càng đánh càng hăng, mặc dù trên người trên thương thế không dứt tăng thêm, nhưng cũng có một luồng làm người ta sợ hãi khí thế.

“Có thể đem Cửu Chuyển thiên kinh tu luyện đến một bước này, ngươi cũng coi như là có ngươi thầy năm xưa vài phần phong thái rồi!” Ngao Tu bá đạo mà tự phụ, chắp hai tay sau lưng, đối với Lãnh Phong nói: “Đáng tiếc ngươi mặc dù mạnh mẽ, lần này cũng là vô luận như thế nào đều trốn không thoát, hay là đem bất tử quả giao ra đây a, không muốn sai lầm : bỏ lỡ chính mình!”

“Ngày xưa Long tộc, đã bị nói là vạn tộc đứng đầu, bây giờ hậu nhân, cũng chỉ đến như thế! Muốn bất tử quả? Ngươi dựa vào cái gì?” Lãnh Phong bên mép mang theo vết máu, trong mắt nhưng có một luồng khiếp người ánh sáng lạnh.

Ngao Tu biết Lãnh Phong đây là giễu cợt hắn và những người khác đồng loạt ra tay, nhưng là cũng không để ý. Nhiều người như vậy đuổi theo, hắn không ra tay, người khác cũng sẽ ra tay, hắn không thể nào để cho bất tử quả bị những người khác cướp đi.

“Ha ha, người sắp chết, sao phải nói nhiều như vậy? Chỉ cần giết hắn, còn lo lắng không lấy được bất tử quả?” Thương Lan ở bên cạnh cười lạnh, đỉnh đầu chuông lớn, cất bước về phía trước, liền muốn lại lần nữa ra tay.

“Dù cho giết hắn, bất tử quả chính là ngươi sao? Ngươi quá để mắt mình!” Lăng Tử Xuyên ở bên cạnh xem thường mở miệng, mi tâm đạo văn giống như chân thật hỏa diễm đang nhẹ nhàng nhảy lên.

“Có thể hay không tìm được, đến lúc đó sẽ biết!” Thương Lan lạnh lùng đáp lại.

Nghe mấy người đã vì bất tử quả thuộc sở hữu mà tranh luận, tựa hồ đã đem hắn coi là kẻ chắc chắn phải chết, Lãnh Phong trong lòng vừa tức giận, vừa là bất đắc dĩ.

Nếu là một đối một, hắn ai cũng không sợ, thậm chí dám cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến, nhưng đối phương nhân số nhiều lắm, lại là làm hắn có chút khó có thể ứng đối, tâm trạng vừa không khỏi có vài phần bất đắc dĩ bi thương.

“Các ngươi có phải hay không nghĩ đến nhiều lắm?” Tiêu Vũ lạnh như băng âm thanh, vào đúng lúc này truyền đến, hắn gánh vác lấy hai cánh, bá một tiếng, đi tới giữa trường, đứng ở Lãnh Phong trước người.

“Là ngươi!”

Tất cả mọi người tất cả giật mình, Tiêu Vũ tên bây giờ ở trẻ tuổi bên trong thái quá vang dội, vài lần cùng Tiêu Nhược Thần giao thủ, đều là chưa phân thắng bại, thực lực mạnh đến kinh người.

Hơn nữa trước đây hắn còn ở bên trong ngọn thần sơn dẫn phát rồi động tĩnh lớn như vậy, mặc dù là vốn không biết hắn, bây giờ đối với hắn cũng tuyệt đối sẽ không xa lạ.

“Ngươi…… không nên tới!” Nhìn thấy Tiêu Vũ, vốn lấy một địch nhiều đều chưa từng sợ hãi Lãnh Phong, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Trước mặt cục diện, hầu như khó giải, liền hắn đều tự giác không có còn sống rời đi hy vọng, Tiêu Vũ lúc này xuất hiện, chẳng lẽ không phải chịu chết?

“Không sao.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nhẹ nhàng giơ tay, đầu ngón tay ngưng ra mấy chục hột ngôi sao, bị hắn đánh vào Lãnh Phong trong cơ thể.

Dùng bất diệt âm dương trải qua chữa thương, phải một ít thời gian, trước mắt tình huống không cho phép, nhưng những ngôi sao này đánh vào Lãnh Phong trong cơ thể, nhưng có thể lập tức củng cố Lãnh Phong thương thế.

Ngôi sao vào cơ thể, Lãnh Phong cả người chấn động mạnh, giật mình thấy Tiêu Vũ. Đây là bá thể ngôi sao quyết bên trong một loại phương pháp chữa thương, dùng trong cơ thể ngôi sao bên trong một vài có sức mạnh của sự sống ngôi sao chữa trị tự thân, Lãnh Phong là Tinh chủ một mạch hậu nhân, tự nhiên cũng biết phương pháp này.

Nhưng bây giờ, pháp môn này lại là theo Tiêu Vũ trong tay dùng được?

“Ngươi không sai, ngươi thầy thu ngươi làm truyền nhân, không chọn lầm người.” Tiêu Vũ thu tay về, đối với Lãnh Phong nhẹ nhàng gật đầu.

Lãnh Phong thiên tư, tâm tính đều là rất tốt, hắn kiên nghị bất khuất, chính mình gặp phải tử cục, lại không khuất phục, càng không sợ hãi, có thể nhìn thấy Tiêu Vũ tiến lại, lại là vì Tiêu Vũ lo lắng, bởi vậy liền có thể nhìn ra tâm tính của hắn.

Đối với cái này đại đệ tử chỗ thu nhận đệ tử, Tiêu Vũ cũng là nhìn hết sức thoả mãn.

“Sư tôn ta?” Lãnh Phong lại là ngây ngẩn cả người, chợt nhớ tới Vân Hạo đã gọi bằng Tiêu Vũ làm tiền bối, chẳng lẽ Tiêu Vũ thật cùng hắn thầy có cái gì ngọn nguồn?

Đã có thể liền chính hắn, cũng không biết bao nhiêu năm chưa từng thấy chính mình sư tôn, Tiêu Vũ niên kỷ tựa hồ cũng không lớn, vừa làm sao sẽ biết hắn thầy?

“Tiêu Vũ? Ha ha, ngươi là đến cứu hắn?” Đột nhiên, bên cạnh Thương Lan mở miệng, ngữ khí mang theo xem thường cùng cân nhắc.

Dù cho Tiêu Vũ thực lực kinh người, có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến, nhưng trước mắt cục diện này, nhiều người như vậy ra tay, thêm một cái Tiêu Vũ, lại có thể thế nào?

“Ngươi thật giống như rất tự phụ?” Tiêu Vũ xoay người lại, nhìn về phía Thương Lan, vốn nhu hòa ánh mắt, đột nhiên trở nên sắc bén.

“Chỉ có người có thực lực, mới có vốn để tự kiêu!” Thương Lan ngạo nghễ mở miệng, tư thế cao cao tại thượng.

Chương 381: Đánh Nổ Chôn Chuông Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Quanh thân, những người trẻ tuổi khác cũng hồi thần lại, vẻ mặt buông lỏng.

Coi như nhiều Tiêu Vũ thì lại làm sao? Lãnh Phong thực lực vốn cũng không yếu, còn không phải như vậy không hề sức chống cự, đối mặt bọn hắn nhiều người như vậy, chính là Tiêu Nhược Thần tới, e sợ cũng không cách nào ngất trời!

Tiêu Vũ cùng Thương Lan ở giữa đối thoại, làm bọn họ lộ ra một bộ xem trò vui vẻ mặt, trong lúc nhất thời không người mở miệng, chỉ là thấy hai người.

“Chôn chuông thần? Cũng được, ta hôm nay sẽ nhìn một chút ngươi đạt được Thương Minh mấy phần mười chân lý!” Tiêu Vũ sắc mặt phát lạnh, đang khi nói chuyện, bước ra bước chân, hướng đi Thương Lan.

Nghe đến Tiêu Vũ gọi thẳng chí tôn tên, tất cả mọi người là đột nhiên biến sắc, cái tên này dám đối với chí tôn bất kính?

“Ngươi dám gọi thẳng ta thuỷ tổ tên?” Thương Lan sắc mặt cũng là thay đổi, sau khi khiếp sợ, lộ ra sắc mặt giận dữ.

“Này cửu thiên trong lúc đó, không có người nào tên, là ta gọi là không được!” Tiêu Vũ vẻ mặt không thay đổi.

Hắn vốn làm việc khiêm tốn, thì không muốn làm người khác chú ý, đưa tới Mạc Thương chú ý, nhưng bây giờ, thanh danh của hắn sớm truyền ra, dần dần cũng là đã thấy ra, không muốn cố ý biết điều, nên cuồng vẫn phải là cuồng.

Tinh chủ một mạch bây giờ đều bị người bắt nạt thành như vậy, hắn còn tiếp tục biết điều, ngày sau Tinh chủ tên, chẳng lẽ không phải người người có thể đạp?

“Ngươi quá cuồng vọng, hôm nay ta sẽ nhìn một chút, ngươi rốt cuộc có tư cách gì ngông cuồng như thế!” Thương Lan giận tím mặt, điên cuồng hét lên một tiếng, lấy ra trên đầu chôn chuông thần.

“Keng!”

Tiếng chuông vừa vang, mênh mông cuồn cuộn vạn dặm, còn lại người trẻ tuổi đều bá thối lui, không muốn bị lan đến. Bọn họ đều muốn trước tiên tận mắt nhìn một cái, Tiêu Vũ rốt cuộc có bao nhiêu thực lực, đã Thương Lan cam nguyện trước tiên ra mặt, tự nhiên mừng rỡ làm bàng quang.

“Chôn thần? Ngươi cái chuông này chôn không dứt thần!” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, chỉ là vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, trong cơ thể ngôi sao bá bay ra, ở tự thân quanh thân diễn hóa ra một vùng sao trời.

Chôn thần chuông vang, chấn động hư không, quanh thân tòa ngọn núi lớn hóa thành bột phấn, ầm ầm sụp đổ, nhưng mà cái kia tiếng chuông tới gần Tiêu Vũ, lại bị một luồng vừa sâu xa vừa khó hiểu sức mạnh chỗ đã cách trở, không cách nào gần sát.

“Bá thể ngôi sao quyết!” Thương Lan sắc mặt một trận cuồng biến, “sao có thể có chuyện đó!”

“Hắn làm sao cũng tu thành bá thể ngôi sao quyết? Tiêu Nhược

Thần là vì có thần mặt trời thể, có phải hắn cũng có thể chất đặc biệt?”

“Lại có người thứ hai tu thành bá thể ngôi sao quyết!”

Quanh thân,

Những người trẻ tuổi khác dồn dập chấn động mạnh, Lăng Tử Xuyên mi tâm ánh lửa một trận kinh hoàng, Ngao Tu đồng tử cũng là bỗng nhiên co rút lại.

Hai người bọn họ, đều đã cùng Tiêu Vũ từng có chính diện tiếp xúc, Tiêu Vũ trước đây tuy mạnh, nhưng ở trong mắt bọn họ, loại này gượng là có hạn độ, còn chưa đủ để làm bọn họ kiêng kỵ, nhưng hôm nay, Tiêu Vũ lại cũng tu thành này quyết, hơn nữa đột phá đến cùng bọn hắn giống nhau cảnh giới, vậy thì hoàn toàn khác nhau.

“Thực sự là bá thể ngôi sao quyết? Hắn rốt cuộc là ai? Cùng sư tổ một mạch, có gì liên quan?” Không chỉ người bên ngoài chấn động, chính là phía sau Lãnh Phong, lúc này đều là lộ ra kinh sợ, ngơ ngác thấy Tiêu Vũ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Vô tận ngôi sao vây quanh Tiêu Vũ chuyển động, phảng phất hắn chính là một vùng thế giới, càng như là nắm giữ ngàn vạn ngôi sao vô thượng thần linh.

Hắn tiếp tục bước lên phía trước, lạnh lùng nói: “Chôn chuông thần? Ngươi cái chuông này làm ta quá là thất vọng, không được Thương Lan một phần vạn, hôm nay ta thì thay thế Thương Lan giáo dục một chút hắn hậu nhân, thực lực không đủ, cũng đừng có ngông cuồng như thế!”

Đang khi nói chuyện, thân hình của hắn bá địa chấn lên, dưới bước ra một bước, người ở biến mất tại chỗ, xuất hiện ở Thương

Lan trước người.

“Đạp tinh bước?” Thương Lan tim mật đều run, này nổi tiếng cửu thiên đạp tinh bước, hắn há có thể không biết?

“Chuông thần hộ thể, vạn pháp bất xâm!” Hắn lập tức hét lớn, chôn chuông thần thần tốc bay trở về, bảo vệ tự thân.

Bá thể ngôi sao quyết chủ tu thân thể, hắn làm sao dám cùng Tiêu Vũ gần người giao thủ? Phản ứng đầu tiên chính là che chở chính mình chu toàn.

“Này một cái chuông cũng dám xưng vạn pháp bất xâm? Nó không bảo vệ được ngươi!” Tiêu Vũ quát lạnh một tiếng, một quyền chém ra, quyền thượng tỏa ra mát mắt thần quang, tiêm biết dùng người không mở mắt nổi.

“Keng!”

Chôn chuông thần lại vang lên, nhưng lần này nhưng là bị Tiêu Vũ chỗ vang lên, hắn một đôi nắm đấm như là cường hãn nhất binh khí, chấn động đến mức chôn chuông thần tiếng chuông, so trước đó càng thêm hùng vĩ.

Đang ở trong chuông, Thương Lan nghe được tiếng chuông tăng thêm sự kinh khủng, ở bên tai vang vọng thật lâu, liền nguyên thần của hắn đều run rẩy theo. Hắn lúc này, đã lại không lúc trước nửa điểm kiêu ngạo, sắc mặt trắng bệch, bởi vì Tiêu Vũ một quyền hạ xuống, chôn chuông thần trên, lại xuất hiện vết rách.

“Lại dùng thân thể đánh rách ra chuông này, dù cho đây là phỏng chế chôn chuông thần, nhưng cũng là đến gần vô hạn thần cấp binh khí, lại bị người tay không đánh rách ra!”

“Bá thể ngôi sao quyết thật kinh khủng như thế? Đã có thể liền Tiêu Nhược Thần, ta xem tựa hồ cũng chưa chắc có khủng bố như vậy thân thể!”

“Chẳng lẽ này quyết ở trong tay hắn, càng thêm đáng sợ?”

Quanh thân người trẻ tuổi chấn động, Lăng Tử Xuyên sắc mặt trầm xuống, Ngao Tu ánh mắt lấp lóe, đứng ở nơi đó không nói lời nào.

“Keng!”

Không chờ mọi người phản ứng, Tiêu Vũ vừa là một quyền, chôn chuông thần trên vết rách, nhất thời thần tốc khuếch đại.

“Keng!”

Hắn quyền thứ ba nổ ra, chôn chuông thần ầm ầm phá nát, trong chuông Thương Lan hiện thân bước ra, sắc mặt tái nhợt, mỏ liên quan máu, đầy mặt vẻ hoảng sợ.

Hắn lại bị chính mình chôn chuông thần cho chấn thương, chiếc chuông này không chỉ không thể bảo vệ hắn, ngược lại tổn thương hắn!

“Chôn thần chủng nát!”

“Này Tiêu Vũ thân thể là binh khí làm gì?”

“Đây quả thực là hình người binh khí!”

Không có gì có thể hình dung quanh thân những người khác chấn động, ba quyền phá nát chôn chuông thần, Tiêu Vũ thân thể, quả thực so chân chính binh khí còn kinh khủng hơn!

“Thực lực là vốn để tự kiêu? Ngươi vốn liếng còn chưa đủ!” Tiêu Vũ vừa là một quyền, đem Thương Lan nổ đến bay ra vạn dặm, Thương Lan cuối cùng chỉ để lại một tiếng hét thảm, liền trực tiếp ở chỗ này biến mất.

Như là Bạch Hi Hồng giống nhau, hắn là chí tôn hậu nhân, không đến cần thiết, Tiêu Vũ không sẽ hạ tử thủ.

Yên tĩnh, quanh thân người trẻ tuổi ngắn ngủi chưa có lấy lại tinh thần đến. 4 quyền, 4 quyền liền đem một vị vô thượng chí tôn kiệt xuất hậu nhân giải quyết, tuyệt đối nghiền ép, làm đối thủ tất cả không còn sức đánh trả. U &# 8

Thương Lan thực lực, mặc dù không so được Tiêu Nhược Thần cùng Ngao Tu bọn người, nhưng tay cầm diễn biến mà đến chôn chuông thần, cũng tuyệt đối không kém, càng bị Tiêu Vũ như thế nhẹ nhõm giải quyết!

"Đồng loạt ra tay, nếu không chúng ta không thắng nổi hắn!"

Ngắn ngủi thất thần sau, còn lại người trẻ tuổi phục hồi tinh thần lại, đồng thời động lên, thẳng hướng Tiêu Vũ.

Bọn họ đã nhìn ra, Tiêu Vũ thực lực so với bọn họ trong tưởng tượng còn cường đại hơn, trước mắt chỉ có cùng ra tay, tài năng quét dọn Tiêu Vũ cái chướng ngại này, đoạt được bất tử quả.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Các loại kinh người sát chiêu bay tới, có thể tới một giới này người trẻ tuổi, sau lưng ít nhất đều đứng một vị chí tôn, không có một cái nào là người yếu, đánh ra sát chiêu một người so với một người kinh người.

Trong đó, Lăng Tử Xuyên tử diễm nguy hiểm nhất, ánh lửa đầy trời, lập tức đem Tiêu Vũ vây quanh, kinh khủng nhiệt độ có thể đốt sạch vạn vật.

"Các ngươi đã ra tay với ta, vậy sẽ phải làm tốt đảm nhận hậu quả chuẩn bị!" Tiêu Vũ điên cuồng hét lên một tiếng, thân thể quanh thân ngôi sao đùng đùng chuyển động, quyết đoán phản kích!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 382: Tuyệt Đối Nghiền Ép

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngàn vạn ngôi sao gia thân, Tiêu Vũ giống như vạn pháp bất xâm, có vài tên người trẻ tuổi đánh ra sát chiêu, liền hắn thân đều không gần được, liền trực tiếp bị hóa giải, nhấn chìm với vô số ngôi sao trong lúc đó.

“Bốp!”

Đạp tinh bước quỷ bí khó lường, khiến Tiêu Vũ xuất quỷ nhập thần, mỗi bước ra một bước, đều là lập tức biến hóa phương vị, như là vật đổi sao dời.

“Ầm!”

Hắn đấm ra một quyền, cường hãn thân thể giống như một cái binh khí hình người, đem một người thanh niên đánh cho miệng phun máu tươi, bay ngược bước ra.

Sau một lát, đạp tinh bước ra lại, vừa là một người bị hắn đánh lui, bị trọng thương.

Trong chớp mắt, Tiêu Vũ bước chân động liên tục, liên tiếp ra tay, đã là có mấy danh người trẻ tuổi bị hắn gần người, mỗi một đều là bị một quyền giải quyết!

“Quá mạnh!”

“Cái này căn bản là hình người binh khí, không ai có thể ngăn cản!”

“Rõ ràng là giống nhau cảnh giới, tại sao hắn mạnh như vậy! Lấy một địch nhiều, còn có thể hung hăng như vậy nghiền ép!”

Còn lại mấy người trẻ tuổi trong lòng đã tuyệt vọng, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới, ở giống nhau cảnh giới bên trong, lại có thể có người có thể làm được nghiền ép như vậy!

Thời khắc này Tiêu Vũ, căn bản không người nào có thể địch, những người trẻ tuổi này không có ai có thể thừa nhận hắn một quyền lực lượng.

Đạp tinh bước quỷ bí khó lường, ai có thể tránh khỏi không bị gần người? Mà một khi gần người, Tiêu Vũ cái kia cường hãn vô địch thân thể, chính là khó giải.

Nghiền ép, tuyệt đối nghiền ép!

Hơn nữa, Tiêu Vũ còn là một người chiến nhiều người, loại chiến lực này, thật là khiến người sợ hãi!

“Ầm!”

Đầy trời tử diễm dâng tới Tiêu Vũ, đem thiên địa đều che mất, lại là liền một điểm tia lửa đều chưa từng dính lên Tiêu Vũ.

“Chênh lệch lại lớn như vậy? Hắn nghịch phạt lực lượng, có phải đã đạt đến cảnh giới thứ tư?” Lăng Tử Xuyên sắc mặt từ đầu đến giờ, đã không biết thay đổi bao nhiêu lần.

Hắn tự thân đồng dạng có nhất định nghịch phạt lực lượng, đạt đến nghịch phạt cảnh giới thứ hai, nhưng tại giống nhau cảnh giới, đối mặt Tiêu Vũ, hắn lại cảm thấy sâu sắc vô lực.

Trước mắt Tiêu Vũ, căn bản không thể địch!

“Ngươi cũng có thể như Thương Lan giống nhau trở lại, Tu luyện thật giỏi tử diễm ma công!" Tiêu Vũ dưới bước tới một bước, xuất hiện ở Lăng Tử Xuyên trước người.

Lăng Tử Xuyên trong lòng 1 run rẩy, liền nhìn thấy một con phát sáng nắm đấm, xuất hiện trước mắt hắn.

"Ầm!"

Cú đấm này, mang theo vô tận Thần Uy, Lăng Tử Xuyên trong lòng không cam lòng gầm lên, nhưng là cái gì cũng không cải biến được.

Này một nắm đấm quá cường đại, căn bản không thể ngăn cản, hắn giống như những người khác, miệng phun máu tươi, về phía sau xa xa bay ra.

"Vậy thì là chân chính bá thể ngôi sao quyết? Chư tinh hộ thể, vạn pháp bất xâm! Thân thể vô địch, không có gì không phá! Đạp tinh bước quỷ bí tuyệt luân, không có dấu vết mà tìm kiếm!" Lăng Tử Xuyên vào đúng lúc này, nội tâm nhận lấy cực lớn chấn động.

Dù cho đối mặt Tiêu Nhược Thần, hắn cũng chưa bao giờ có như thế vô lực cảm thụ, Tiêu Vũ mạnh mẽ, đã đến một loại làm người tuyệt vọng mức độ.

"Bá thể ngôi sao quyết? Cửu thiên công thứ nhất! Nguyên lai đây mới là cái gọi là cửu thiên công thứ nhất!"

Cho đến giờ phút này, Lăng Tử Xuyên mới đột nhiên có chút giải thích, tại sao bộ này công quyết sẽ được xưng là cửu thiên công thứ nhất, này quyết thực lực thái quá nghịch thiên.

Tinh chủ truyền thuyết, quá mức từ xa xưa, cách xa nhau mười ngàn năm, Lăng Tử Xuyên đối với cái này quyết mạnh mẽ, cũng không quá lớn cảm thụ.

Tiêu Nhược Thần tuy mạnh, bị nói là vô địch, nhưng hắn đồng dạng cảm thấy, Tiêu Nhược Thần mạnh mẽ, đều không phải là đã đạt được không thể chiến thắng mức độ.

Nhưng hôm nay gặp phải Tiêu Vũ, hắn mới sâu sắc cảm nhận được ngày xưa Tinh chủ mạnh mẽ, đây cũng là ngày xưa Tinh chủ tu công quyết, cường đại đến khó giải!

“Chẳng lẽ, ta thật nên trở về, cùng Ma Quân đi tu luyện?”

Lăng Tử Xuyên vào đúng lúc này, đột nhiên có một loại lòng chết như là tro cảm giác. Có thể dù cho tu đến cùng tử diễm Ma Quân đồng dạng cường đại thì như thế nào chứ? Năm đó Ma Quân đạt được chí tôn cảnh giới, ở Tinh chủ trước mặt, còn không phải như vậy không địch lại?

Hắn đột nhiên có chút mờ mịt, không biết con đường phía trước ở nơi nào, làm như thế nào đi xuống.

“Thật mạnh, tiền bối quá mạnh mẻ!” Vân Hạo cùng Thanh Mặc, sớm bay gần, nhìn thấy Tiêu Vũ ra tay, vốn định tiến lên giúp đỡ, nhưng là bị Tiêu Vũ thực lực cường đại rung động thật sâu.

Đặc biệt là Vân Hạo, nhìn thấy ngày xưa trong truyền thuyết công thứ nhất quyết lại giương Thần Uy, kích động đến nắm chặt nắm đấm.

Đây cũng là sư tổ năm đó tu luyện công quyết! Năm đó Tinh chủ, cũng là như bây giờ Tiêu Vũ giống nhau, cùng trong cảnh giới, tuyệt đối nghiền ép, không có người nào có thể ngang hàng!

“Bộ này công quyết ở Tiêu Công Tử trong tay, đã bị phát huy đến cực hạn, mặc dù là đến Nhật Nguyệt Thần Quân tự mình hướng dẫn Tiêu Nhược Thần, e sợ, ở đây quyết trên trình độ, cũng là kém xa tít tắp Tiêu Công Tử!” Thanh Mặc đứng ở một bên, tóc dài khẽ giương lên, ánh mắt lấp lóe.

Vào giờ phút này, đồng dạng ngây người, còn có Lãnh Phong.

Hắn lúc trước đồng dạng bị nhóm người này vây công, sửa đồng dạng là thân thể chi đạo, nhưng cũng bị trọng thương, hầu như chết đi. Nhưng hôm nay, Tiêu Vũ hiện thân, giải quyết đi nhóm người này, tiền tiền hậu hậu, dùng thời gian không đến một khắc đồng hồ.

Giữa hai người thực lực chênh lệch, vừa xem hiểu ngay.

“Đây cũng là Cửu Chuyển thiên kinh cùng bá thể ngôi sao quyết ở giữa chênh lệch? Thầy năm đó bị nói là gần gũi nhất Tinh chủ đệ tử, nhưng là vẻn vẹn gần gũi nhất thôi, trong lúc này cách chênh lệch, e sợ tựa như một vùng sao trời giống nhau xa xôi!”

Lãnh Phong trong lòng đột nhiên có chút phức tạp, cùng là thân thể chi đạo, từ đó sau khi, ở trước mặt hắn, lại đã có một tòa hắn vĩnh viễn vượt qua không được núi cao.

Loại cảm giác này, bao nhiêu làm hắn có chút cảm thụ không được tốt cho lắm.

Gió lạnh thổi qua, vung lên vô tận cát bụi, nơi đây trải qua đại chiến, đã là khắp nơi tàn tạ.

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ, xoay đầu lại, nhìn về phía người cuối cùng, nói: “Ngươi không ra tay?”

Hết thảy người trẻ tuổi, đều đã bị hắn giải quyết, chỉ có Ngao Tu, hắn từ đầu tới đuôi, vẫn không có ra tay, chỉ là lẳng lặng ở bên cạnh thấy.

“Thực lực của ngươi, &# 85; &# 8 đáng giá ta toàn lực một trận chiến!” Ngao Tu khuôn mặt, sớm phát sinh ra biến hóa, không muốn như trước khi như vậy tràn ngập kiêu ngạo, mà là trở nên nghiêm nghị.

“Ta Long tộc, năm xưa đã được xưng là vạn tộc đứng đầu, bàn về thân thể, ta Long tộc càng vạn tộc số một, nhưng từ Tinh chủ trở thành chí tôn, nói tới thân thể mạnh, thế nhân chính là chỉ biết Tinh chủ, không biết ta Long tộc!”

Hắn trịnh trọng thấy Tiêu Vũ, âm thanh nặng nề, nói: “Mặc dù ta chưa từng mắt thấy qua Tinh chủ phong thái, nhưng ở trên thân thể ngươi, tựa hồ có thể nhìn thấy Tinh chủ năm đó Thần Uy, mượn cơ hội này, ta cũng muốn nhìn một chút, ta Long tộc cùng năm đó Tinh chủ, rốt cuộc có bao nhiêu chênh lệch!”

Trước hắn không có ra tay, lại là muốn cùng Tiêu Vũ đơn độc một trận chiến, để nghiệm chứng giữa song phương thân thể, ai cường đại hơn.

“Cuối cùng ngươi còn không có mất hết Long tộc kiêu ngạo.” Tiêu Vũ cùng Long tộc, năm đó cũng coi như có chút giao tình, nghe vậy, đối với Ngao Tu ác cảm nhất thời thiếu rất nhiều, nói: “Đã như vậy, ta đây sẽ tác thành ngươi, ra tay đi.”

Gật gù, ngạo sửa đầy mặt trịnh trọng, bởi vì trước mắt Tiêu Vũ, đối với hắn mà nói, là hắn tu luyện tới nay, gặp phải mạnh nhất đối thủ.

Hắn tu luyện đến nay, cùng trong cảnh giới chưa từng bại một lần, nhưng hôm nay, lại là có khả năng, sẽ bại ở đây!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 383: Thân Thể Cuộc Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm!”

Đối mặt Tiêu Vũ, Ngao Tu trước đó chưa từng có trịnh trọng, hắn vừa ra tay, chính là dùng tới toàn lực, thi triển ra trong long tộc chỉ có Tổ Long tài năng tu thành tiềm long ảnh.

“Loạch xoạch!”

Cái bóng của hắn, vào đúng lúc này cùng hắn chia lìa, cùng hắn bản tôn một tả một hữu, đồng thời động tác. Bên phải, bản tôn ra tay trước một bước, tuy là hình người, nhưng ra tay thời gian, một bàn tay lại hóa thành vuốt rồng, sắc bén mà quỷ dị, theo một khó có thể tưởng tượng góc độ xuất hiện, mò về Tiêu Vũ cổ họng.

Hắn vừa đi lên, chính là trực tiếp dùng thân thể đối kháng, ham muốn ở thân thể chi đạo trên, cùng Tiêu Vũ phân ra cái thắng bại.

Tiêu Vũ cũng không sử dụng quanh thân ngôi sao, mà là đứng tại chỗ không động, chỉ là lấy tay, một con bàn tay bằng thịt nhẹ nhàng nắm chặt, Ngao Tu dò tới vuốt rồng, bị hắn dễ dàng cản lại.

Thân thể khẽ run, Ngao Tu tâm thần chấn động, chính diện giao thủ, mới biết Tiêu Vũ thân thể khủng bố cỡ nào.

“Bốp!”

Vào lúc này, cái bóng của hắn cũng tới, theo hoàn toàn phương hướng ngược nhau, cũng là quay Tiêu Vũ ra tay.

Tiềm long ảnh, như hình với bóng, giết người trong vô hình.

Đây là Long tộc một loại đáng sợ bí thuật, long ảnh ở khắp mọi nơi, vừa có thể tùy thời biến mất ẩn nấp, không biết lúc nào thì sẽ ra tay, phát động một đòn trí mạng.

Tiêu Vũ đứng tại chỗ không động, cũng không quay đầu lại, chỉ là đột nhiên hóa ra đệ nhị cỗ nhục thân, đấm ra một quyền, cùng cái kia long ảnh chiến đến cùng một chỗ.

“Ngôi sao hóa thân?” Ngao Tu hơi biến sắc mặt, có vẻ càng thêm nghiêm nghị.

“Ngươi liền ngôi sao hóa thân cũng biết?” Tiêu Vũ hơi cảm thấy kinh ngạc, hắn lúc này xuất hiện đệ nhị cỗ nhục thân, đúng là ngôi sao biến thành.

Hóa thân thuật đạt được cảnh giới nhất định sau khi, đối với rất nhiều người đến đều là đơn giản nhất pháp môn, nhưng Tiêu Vũ thân thể, là do trong cơ thể hắn ngưng tụ ngôi sao biến thành, mà không phải bỗng dưng ngưng tụ, thực lực so với phổ thông hóa thân càng mạnh mẽ hơn.

Năm xưa, trong cơ thể hắn ngàn tỉ ngôi sao, trong một chớp mắt liền có thể hóa đến ngàn tỉ hóa thân, loại này đơn giản nhất hóa thân thuật, ở trong tay hắn, nhưng cũng thành một loại kinh khủng pháp môn, mỗi một đạo hóa thân đều dùng một ngôi sao làm cơ sở, giống như có chân thật sinh mệnh.

Cái này cùng này bỗng dưng ngưng tụ hóa thân, là hoàn toàn bất đồng.

“Trước ngươi cùng Tiêu Nhược Thần lúc giao thủ, từng có chín đạo hóa thân, nhưng này hóa thân cũng không phải ngôi sao biến thành.

” Ngao Tu sắc mặt khó coi, nói: “Ngươi vì sao không cần cái kia chín đạo hóa thân?”

Ngay lúc đó Tiêu Vũ, cảnh giới so với Tiêu Nhược Thần thấp, lại dựa vào chín đạo hóa thân, cùng Tiêu Nhược Thần chiến đến bất phân cao thấp, nhưng hắn bây giờ lại không có sử dụng cái kia chín đạo hóa thân, để Ngao Tu cảm giác Tiêu Vũ không có sử xuất toàn lực, chẳng lẽ là xem thường hắn?

“Ngươi không phải nói muốn biết bá thể ngôi sao quyết mạnh bao nhiêu gì? Cho nên ta tác thành ngươi, trận chiến này, ta chỉ dùng này quyết cùng ngươi giao thủ!” Tiêu Vũ nói tới đương nhiên.

Theo cảnh giới tăng lên, bá thể ngôi sao quyết cũng không ngừng hướng về viên mãn tiếp cận, hắn cũng có thể sử dụng này quyết bên trong bao hàm càng nhiều thủ đoạn, chỉ này một bộ công quyết, liền có thể để thủ đoạn hắn vô cùng.

Có thể trở thành là cửu thiên công thứ nhất, bá thể ngôi sao quyết sao lại vẻn vẹn một môn phép luyện thể đơn giản như vậy? Chư tinh diễn biến gian, biến hoá thất thường, đã bao hàm rất nhiều kinh người cũ thuật.

“Cũng là như thế, vậy xin đa tạ rồi!” Ngao Tu nói xong, tuy biết Tiêu Vũ là thành toàn mình, nhưng trong lòng lại vẫn là cảm thụ không được tốt cho lắm.

Tiêu Vũ còn có lưu lại thủ đoạn khác, chưa từng thi triển toàn lực, hắn mà ngay cả Tiêu Vũ toàn bộ thực lực đều không ép được?

“Rồng nói Thánh nguyền rủa!”

Ngao Tu phẫn nộ, ngửa mặt lên trời hét giận dữ, một tiếng vang ầm ầm, hắn hóa đến bản thể, biến thành một cái ngàn trượng Cự Long. Hiện ra bản thể, cũng mang ý nghĩa hắn chính thức không bảo lưu nữa, toàn lực cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chân long hiện thế, Ngao Tu trên người ngũ trảo dị thường mát mắt, hắn gầm lên liên tục, dùng Chân long thân, lại hướng về Tiêu Vũ lao xuống mà đến.

“Bằng vào ta pháp thân, chiến hết chư thiên!” Tiêu Vũ nói nhỏ, thi triển pháp thân thuật, thân thể phóng đại, hóa thành một như núi cao chót vót người khổng lồ, cùng không trung Cự Long đại chiến tới một chỗ.

Thời điểm này, Ngao Tu tựa hồ cũng ý thức được, tầm thường cũ thuật đối với Tiêu Vũ vô dụng, hắn hóa đến thân rồng, dùng thuần túy nhất thân thể, cùng Tiêu Vũ đại chiến.

Long tộc, đây là trong vạn tộc thân thể cường đại nhất bộ tộc, năm xưa được xưng là vạn tộc đứng đầu, trên người mỗi một chiếc vảy rồng, cũng như thế gian cực kỳ binh khí cứng rắn, vạn vật khó thương.

Mặc dù là thuần túy nhất thân thể đối kháng, Long tộc cũng có thật nhiều kinh thế kỹ thuật đánh nhau, gần người giao chiến, phóng tầm mắt cửu thiên, ít có người có thể cùng bộ tộc này ngang hàng.

“Đến hay lắm!” Tiêu Vũ tâm tình, đột nhiên cũng cuồn cuộn lên.

Đã bao nhiêu năm, hắn phảng phất lại trở về vô số năm trước, cùng Long tộc vị kia vô thượng tồn tại giao thủ trong khi, trước mắt Ngao Tu thi triển Long tộc kỹ thuật đánh nhau, đối với hắn mà nói là quen thuộc như vậy.

Hoảng hốt trong lúc đó, hắn phảng phất trở về tới ngày đó, trên người chiến ý thần tốc bốc lên, chỉ này đây cường hãn thân thể, cùng Ngao Tu giao thủ.

“Ầm!”

Đuôi rồng đảo qua, cắt ngang Thiên Sơn.

Lớn chưởng vỗ xuống, đại địa hãm sâu.

Ngao Tu thân thể mạnh, đã xa xa vượt ra khỏi cảnh giới này hết thảy Long tộc, thực lực mạnh mẽ đến làm người run rẩy.

Hắn là Long tộc vô số năm qua khiến có trời sinh ngũ trảo, mọc ra Tổ Long hình ảnh, cùng trong cảnh giới, không ai có thể chính thức áp chế được hắn.

Hắn lúc này, chiến đến cuồng bạo, chỉ vì nghiệm chứng ngày xưa Tinh chủ, rốt cuộc so với long tộc gượng ở gì!

“Ầm!”

Hai người đại chiến trong lúc đó, nơi đi qua, không có một chỗ hoàn hảo.

Bọn họ chiến đấu dư âm, đánh sập ngàn toà núi cao, cắt đứt vô số dòng sông, đánh cho thiên địa thất sắc, Nhật Nguyệt không ánh sáng.

“Tốt ba động khủng bố, là ai ở giao thủ?”

“Trời ạ, là Tiêu Vũ cùng Ngao Tu, bọn họ đánh cho hung hãn như vậy, chẳng lẽ muốn phân cái sinh tử gì?”

Trận chiến này lộ ra gợn sóng kinh động bát phương, mặc dù là cách xa ở bên ngoài mấy vạn dặm cái khác tuổi trẻ thiên kiêu đều cảm nhận được, rất nhiều người dồn dập bay lên trời, theo hư không hướng về hai người nơi giao thủ nhìn về nơi xa.

“Ngao Tu hiện ra hình rồng, đây là sự thực phải liều mạng? Kể cả trước đây hắn và Tiêu Nhược Thần giao thủ trong khi, nghe nói đều chưa từng hiển lộ thân phận thật sự!”

“Tiêu Vũ bên cạnh đó là ngôi sao? Trên người hắn sức chấn động kia, là bá thể ngôi sao quyết?”

Đạt được phá hư cảnh giới, dù cho khoảng cách xa xôi, rất nhiều người tuổi trẻ vẫn có thể nhìn thấy trận chiến này, nhìn thấy hai người thể hiện ra kinh thế sức chiến đấu, tất cả mọi người là hít một hơi lãnh khí, chấn động không ngớt.

Đặc biệt là Tiêu Vũ, hắn lại cũng tu thành bá thể ngôi sao quyết, việc này đồng dạng khiến mọi người khiếp sợ không gì sánh nổi.

Vô số người ánh mắt, lúc này đều chú ý tới trận chiến này, giữa hai người này thắng bại, khiên động tất cả mọi người lòng, dù sao Ngao Tu nhưng trẻ tuổi bên trong số ít có thể cùng Tiêu Nhược Thần đánh đồng tồn tại.

“Bá thể ngôi sao quyết?”

Ở trong hư không đám mây ở chỗ sâu trong, có một đạo tuổi trẻ bóng người, nhìn xa đại chiến phương hướng, lông mày nhẹ nhàng giam lên: “Ngoại trừ Tiêu Nhược Thần ở ngoài, lại có người thứ hai tu thành này quyết? Xem ra việc này, chỉ nghe sẽ không như là trong tưởng tượng thuận lợi như vậy.”

Diện mạo của người nọ, thoạt nhìn đẹp trai mà tuổi trẻ, gần như hoàn mỹ, nhưng hắn một đôi con mắt, lại là xuất hiện một loại màu lam thâm thúy, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 384: Chơi Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cùng thời khắc đó, giống nhau bị kinh động, còn có Khúc Hàn Nguyệt, hắn bay lên hư không, khi thấy Tiêu Vũ đem bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến tình cảnh như thế, trong mắt càng hàn quang ẩn hiện.

Này vốn phải là thuộc về hắn công quyết, nhưng Nguyệt Thần cuối cùng lại là ban cho Tiêu Vũ, mà cho hắn, lại là mặt khác một bộ công quyết!

Cùng lúc đó, ở một hướng khác, một sắc mặt trắng bệch, khí tức hư nhược người trẻ tuổi mở hai mắt ra, cũng như là có cảm ứng, nhìn phía gợn sóng truyền đến phương hướng.

“Lại gây ra động tĩnh lớn như vậy, ai, Tiêu Vũ, ngươi còn chưa đủ biết điều!” Diệp Vong Xuyên khí tức suy yếu, sắc mặt giống như một tấm giấy trắng.

Hắn lúc này, bị thương nặng, đang ẩn nấp chữa thương, mặc dù cảm nhận được cái kia chiến đấu gợn sóng, nhưng bây giờ trạng thái, lại căn bản là không có cách đi tới.

“Ngao Tu thực lực, ngay cả ta cũng không thắng nắm chắc, có điều, ngươi lại là càng làm ta hơn nhìn không thấu, nghĩ đến, ngươi nên sẽ không làm ta thất vọng.”

Nhẹ nhàng lầm bầm, Diệp Vong Xuyên lại lần nữa nhắm hai mắt lại, tiếp tục trị thương cho chính mình.

“Ầm!”

Bên trong chiến trường, Tiêu Vũ cùng Ngao Tu đã đánh trọc vạn dặm chu vi, hai người nơi giao thủ, cũng đã rời xa ban đầu vị trí mấy vạn dặm.

“Tốc độ, thân thể, bùng nổ, ta hoàn toàn không có giống nhau so ra mà vượt……”

Chiến đến chỗ này, Ngao Tu đã theo ban đầu cuồng bạo, dần dần cảm thấy nản lòng thoái chí, trên mặt vẻ mặt, lộ ra vài phần suy sút.

Hắn đã dùng hết hết thảy thủ đoạn, nhưng mà, chiến đến giờ phút này, lại là chút nào không có thương tổn được Tiêu Vũ.

Bàn về thân thể cường độ, Tiêu Vũ so với hoá thành hình rồng hắn càng mạnh hơn!

Bàn về tốc độ, Tiêu Vũ đạp tinh bước một bước ngàn dặm, quỷ dị khó lường!

Bàn về sức bật, hắn tại cùng Tiêu Vũ trong đụng chạm, một lần cũng không có chiếm qua thượng phong!

Dù cho hắn có vô số Long tộc kỹ thuật đánh nhau, tuy nhiên toàn bộ bị Tiêu Vũ hóa giải, mà đến bây giờ, Tiêu Vũ vẫn chỉ là dùng thuần túy thân thể lực lượng cùng hắn tác chiến, mà không có lấy ra những ngôi sao kia.

“Chênh lệch lại lớn như vậy gì? Ta không tin, ta không tin!”

Ngao Tu tu luyện đến nay, cùng trong cảnh giới chưa từng bại một lần, loại này đả kich cực lớn, làm hắn khó có thể tiếp thu.

“Đốt cháy ta máu,

Tế ta vảy,!”

Đột nhiên, Ngao Tu phát sinh điên cuồng hét lên, miệng rồng trong lúc đó, phun ra một hơi máu rồng. Cái này máu rồng càng thành một con rồng dáng dấp, giống như vật còn sống.

Sau đó, hắn chỗ mi tâm 1 tấm vảy rồng đột nhiên tỏa ra tia sáng chói mắt, càng miễn cưỡng từ trên người hắn thoát ly, bay ra ngoài, cùng hắn phun ra máu rồng hợp lại cùng nhau.

“Ai da!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng hít một tiếng, nói: “Còn làm đến mức độ như thế gì?”

Long chi vảy ngược, vật ấy đối với Long tộc tới nói, liền như là nhân tộc mạng nguyên giống nhau quan trọng, sẽ không tùy tiện lấy ra, nếu không nếu là bị hư hỏng, vạn kiếp bất phục.

Ngao Tu lấy ra này vảy, liền đại biểu hắn đã liều lĩnh. Cái này cũng là Long tộc cuối cùng thuật, vảy ngược vừa ra, mạnh trở lại mọi người muốn tránh né mũi nhọn!

“Nếu không dụng hết toàn lực thì đã bị thua, ta đời này đều muốn không cách nào an lòng!” Ngao Tu đầy mặt kiên nghị, hắn nhất định phải dùng hết hết thảy thủ đoạn, mới có thể cam tâm, không muốn tiếp thu thất bại như vậy.

“Ngươi cần phải suy nghĩ kỹ.” Tiêu Vũ sắc mặt hơi trầm xuống, “này vảy vừa ra, ngươi khó mà nói, chính là vạn kiếp bất phục, dù cho là ngươi trong tộc cái kia lão Long ra tay, cũng không cứu vãn nổi.”

Hắn không ngờ rằng, Ngao Tu bất cứ chấp nhất đến mức độ như vậy, không tiếc lấy ra vảy ngược, cùng muốn cùng hắn phân ra thắng bại.

Vốn hắn là cũng không tính giết Ngao Tu, dù sao Huyết Lân bây giờ có thể ngay ở trong long tộc, hắn cũng không muốn đưa hắn cùng Long tộc quan hệ huyên náo quá khó nhìn, có thể Ngao Tu nếu là lấy ra này vảy, hắn muốn thu tay lại, đã có thể không phải đơn giản như vậy.

“Không cần nói nhiều, chỉ có một trận chiến!” Ngao Tu kiên định không ngớt, rống giận, liền bắt đầu huy động cái viên này vảy ngược, thẳng hướng Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ lông mày, lúc này sâu sắc giam lên. Hắn và Ngao Tu giao thủ, có điều là muốn tác thành Ngao Tu, nhưng Ngao Tu lấy ra này vảy, vậy liền thật muốn phân cái sinh tử.

Muốn đối kháng này vảy, mặc dù là hắn cũng không dám có điều cất giữ, đến lúc đó nếu là này vảy bị hư hỏng, Ngao Tu coi như không chết, nguồn gốc cũng sẽ bị hao tổn, đời này có thể đều vô vọng lại thành chí tôn.

Hắn là Long tộc vô số năm qua hiếm thấy thiên tài, nếu như bởi vì hắn mà tổn, Long tộc chắc chắn sẽ ghi hận.

Có thể Huyết Lân cũng coi là Long tộc người, lẽ nào thật sự muốn hắn đem cùng Long tộc quan hệ náo đến không chết không thôi?

“Ai da!”

Ngay ở Tiêu Vũ lo lắng lấy nên ứng đối ra sao lúc, một tiếng thở dài đột nhiên truyền ra, khiến Tiêu Vũ cùng Ngao Tu thân hình, đều là đồng thời run lên.

Một đạo mơ hồ bóng mờ, chậm rãi từ Ngao Tu lấy ra vảy ngược bên trong trồi lên, hóa thành một gã vĩ đại oai hùng nam tử.

“Tổ tôn?” Ngao Tu rung động thật sâu, cứ thế ngay tại chỗ, tựa hồ tràn đầy không thể tin được.

“Ta Long tộc vảy ngược, không thể dễ dàng lấy ra, ta nên đã dạy ngươi.” Cái kia oai hùng nam tử mở miệng, điểm ngón tay một cái, cái viên này vảy ngược mặt trên quang mang nhất thời ảm đạm, chầm chậm bay trở về, một lần nữa về tới Ngao Tu mi tâm bên trên.

Đây cũng chính là Ngao Tu còn không có chính thức huy động này vảy, bởi vậy còn có thể cứu vãn.

“Ngươi có kiêu ngạo, đây là chuyện tốt, nhưng nếu không thể tiếp thu thất bại, ngày sau cũng khó có thể trở thành chân chính Tổ Long.” Cái kia oai hùng nam tử thấy Ngao Tu, từ tốn nói.

“Nhưng mà……” Ngao Tu mặt lộ vẻ không cam lòng, nhìn Tiêu Vũ một chút, tựa hồ còn muốn nói tiếp cái gì.

“Không có nhưng.” Oai hùng nam tử nói: “Ta Long tộc, quả thật không như Tinh chủ, ở bá thể ngôi sao quyết trước mặt, ngươi thua không oan uổng, dù cho ngươi lấy ra này vảy, kết quả cũng sẽ không thay đổi.”

Lời này nếu là xuất từ người khác miệng, Ngao Tu chắc chắn sẽ nổi giận, nhưng người trước mắt này nói ra, lại là khiến hắn tâm phục khẩu phục, vẻ mặt không khỏi càng thêm lờ mờ.

“Ngươi là của ta Long tộc nhiều năm như vậy kiệt xuất nhất người, là ngày sau có hi vọng vượt qua ta tồn tại, không nên bởi vì nhất thời được mất, mà sai lầm : bỏ lỡ tiền đồ.”

Oai hùng nam tử vừa một câu nói, khiến Ngao Tu cả người chấn động mạnh, tựa hồ vượt qua người này, đối với hắn mà nói là món căn bản không dám tưởng tượng sự tình.

Một lúc lâu, Ngao Tu rốt cục gật đầu, liền tổ tôn đều thừa nhận Long tộc không bằng bá thể ngôi sao quyết, hắn vừa còn có cái gì có thể nói?

Lần này, là hắn thất bại, triệt để bại bởi Tiêu Vũ.

“Ngươi tên là Tiêu Vũ?” Cái kia oai hùng nam tử quay đầu, ánh mắt rơi vào Tiêu Vũ trên người.

Không có mở miệng, Tiêu Vũ nhẹ nhàng gật đầu, nhưng trong lòng thì dù sao cũng hơi gợn sóng. Người trước mắt, hắn há có thể không quen biết? Chính là trong long tộc cái kia sức chiến đấu kinh thế lão Long Ngao Chiến!

Năm đó, này lão Long cũng từng giao thủ với hắn, là Cửu Thiên Thế Giới bên trong, đứng ở đỉnh điểm số ít tồn tại!

Chỉ có điều, trước mắt đây chỉ là Ngao Chiến một tia thần niệm, mà không phải thân phận thật sự, rất rõ ràng hắn đã ở Ngao Tu trên người làm thủ đoạn bảo mệnh, làm Ngao Tu ý đồ lấy ra vảy ngược, thì sẽ hiển hiện ra.

“Ngươi không sai, có Tử Thần năm đó vài phần phong độ.” Ngao Chiến thấy Tiêu Vũ nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Đáng tiếc, ta chỉ là một tia yếu ớt thần niệm đến đó, nếu không, ngược lại là có thể giúp ngươi 1 giúp, cho ngươi tìm được Tử Thần lưu lại thân thể.”

Nghe thấy lời ấy, Tiêu Vũ trong lòng hơi động, Ngao Chiến bực này nhân vật, trong một chớp mắt liền có thể đi đến cửu thiên bất kỳ một chỗ, có thể đi tới nơi này, cũng chỉ có một tia thần niệm, nhưng lại thập phần yếu ớt, trong này chẳng lẽ có nguyên nhân gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 385: Thắng Bại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Nói vậy ngươi đã đoán được thân phận của ta, ta đúng là Long tộc chí tôn.” Ngao Chiến cười cười, nhưng không có nói là Long tộc cái nào chí tôn, nói: “Nơi này là một vị vô địch chí tôn mở ra thế giới, giới này các loại, tất cả đều là vị chí tôn kia đại đạo quy tắc tạo thành, đại đạo của hắn quy tắc quá mức bá đạo, cái khác chí tôn, là không thể dễ dàng đi tới giới này, bởi vậy ta mới chỉ hiện ra yếu ớt thần niệm, không dám để cho quá nhiều sức mạnh xuất hiện tại giới này.”

Tiêu Vũ lúc này mới chợt hiểu, bất tử Ma Quân năm đó vô địch cửu thiên, tu chi đạo biết bao bá đạo? Trừ phi là có thể cùng hắn chống lại tồn tại, nếu không phổ thông chí tôn đi tới nơi này, liền sẽ bị đại đạo của hắn quy tắc áp chế, thậm chí xoá bỏ, xảy ra đại sự.

Mà những người trẻ tuổi kia, đúng là không có cái này băn khoăn, dù sao bọn họ tu chi đạo còn chưa chính thức thành hình, khiến phía thế giới này đã bị uy hiếp, sẽ không đưa tới bất tử Ma Quân đại đạo lực lượng xoá bỏ.

Còn 12 Thánh Tôn, bọn họ vốn là thần phục với không diệt ma quân, bất tử Ma Quân đại đạo lực lượng, tự nhiên cũng sẽ không bài xích bọn họ.

Này vốn là lẽ thường, nhưng cường đại đến liền một chí tôn đều không dám tiến vào thế giới quá ít, cũng chỉ có bất tử Ma Quân mở ra thế giới, mới có như thế áp lực, trước hắn càng nhất thời thật không ngờ.

“Bất tử Ma Quân……” Ngao Chiến đột nhiên có chút thất thần, ngơ ngác nhìn phía bất diệt thần ấn vị trí, thật lâu không nói gì.

Hắn trên đời năm tháng, hoàn toàn không so với kiếp trước Tiêu Vũ ngắn, tự nhiên cũng biết bất tử Ma Quân vô địch tên, bây giờ dùng thần niệm tới chỗ này, từ cũng là có vô tận than thở.

Một lúc lâu, Ngao Chiến thu hồi ánh mắt, đối với Tiêu Vũ nói: “Ngươi đã cũng tu luyện cái kia bộ công quyết, ta liền nói cho ngươi biết một chuyện.”

“Chuyện gì?” Tiêu Vũ thần sắc hơi động, liên quan tới giới này, chẳng lẽ Ngao Chiến biết một ít gì?

“Muốn đến tím Thìn thân thể, đột phá Thần Cảnh, là trong đó mấu chốt, ngươi và Nhật Nguyệt Thần Quân người đệ tử kia trong lúc đó, ai có thể cuối cùng tìm được thân thể này, thì nhìn các ngươi là ai, trước một bước đột phá thần cảnh.” Ngao Chiến cười nói xong, xoay người, mang tới Ngao Tu, liền như vậy đi xa.

Hắn tới đột nhiên, cũng đi thẳng thắn, còn nghĩ Ngao Tu cũng cùng nhau mang đi, tựa hồ không có ý định để Ngao Tu lại tiếp tục tham dự tiếp xuống tranh cướp.

“Đột phá Thần Cảnh?” Tiêu Vũ đứng tại chỗ, ngây người hồi lâu, cuối cùng không nhịn được cười khổ một tiếng.

Đột phá Thần Cảnh, nói nghe thì dễ? Nếu như nói trước đây tu luyện mỗi cái cảnh giới, hắn đều bởi vì có trí nhớ của kiếp trước, mà có thể thần tốc đột phá, cái kia tới đột phá Thần Cảnh, hắn trí nhớ của kiếp trước liền căn bản không có dùng!

Bởi vì, muốn vỡ nát nhập thần cảnh, đầu tiên, phải mở ra một thế giới!

Điều này cần cực kỳ thời gian dài dằng dặc,

Muốn từng bước từng bước, hoàn thiện thế giới kia các loại quy tắc, không dứt diễn biến. Cái này cũng là tại sao lại xuất sắc thiên tài, tu đến cảnh giới chí tôn đều cần tháng năm dài đằng đẵng, hơi một tí chính là dùng vạn năm kế.

Hết thảy đều là bởi vì, muốn trở thành chí tôn, đầu tiên liền muốn mở ra một phương hoàn chỉnh thế giới, mà muốn cho cái này mở ra thế giới chính thức thành hình, ít nhất cũng cần trên vạn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm!

“Dù cho ta đối với thiên địa chư đạo đã có đầy đủ sâu lĩnh ngộ, nhưng mở ra một thế giới, như thế nào dễ dàng như vậy? Chẳng lẽ thật muốn chờ cái mấy ngàn năm mấy chục ngàn năm, giới này việc, tài năng chấm dứt?”

Tiêu Vũ không dứt cười khổ, trong lòng vừa là nhớ tới Nguyệt Thần đã nói, lần đi chính là ngàn năm vạn năm, thậm chí có thể là mãi mãi không có ngày về.

Cười khổ qua đi, hắn cũng không có thái quá buồn phiền, tất cả chỉ có thể thuận theo tự nhiên, không cách nào cưỡng cầu, hắn dù cho bây giờ nghĩ nhanh chóng mở ra một hoàn chỉnh thế giới, cũng không hiện thực.

“Đã xảy ra chuyện gì? Ngao Tu? Có phải đã chết?”

“Tiêu Vũ còn ở, nói như vậy, là Tiêu Vũ thắng rồi?”

Làm Ngao Tu rời đi, cách xa ở các góc bên trong xem cuộc chiến là đám thanh niên, mỗi người cũng bắt đầu ngây người.

Ngao Chiến xuất hiện sau khi, bọn họ hết thảy cảm giác con người đều bị ngăn cách, chỉ biết Ngao Tu sử dụng vảy ngược, sau đó liền cái gì cũng không biết, khi lại một lần nữa có thể nhận biết lúc, Ngao Tu đã không thấy, tại chỗ chỉ còn lại có Tiêu Vũ một người.

“Ngao Tu thất bại?”

Phía chân trời, Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt âm trầm đáng sợ, mặc dù không nhìn thấy cuối cùng quá trình, có thể không hề nghi ngờ, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn như cũ mạnh khỏe, vậy liền chỉ có một cái khả năng, Ngao Tu cuối cùng, không có thể thắng được Tiêu Vũ!

Hắn và Ngao Tu thực lực, sàn sàn với nhau, khó có thể chính thức phân ra thắng bại, bây giờ Ngao Tu lại không thắng nổi Tiêu Vũ, nếu là hắn cùng Tiêu Vũ giao thủ, vừa có mấy thành phần thắng?

Nghĩ đến đây, Khúc Hàn Nguyệt sắc mặt liền càng âm trầm.

Ngao Tu cùng Tiêu Vũ một trận chiến, Ngao Tu đánh bại, biến mất không còn tăm hơi!

Này vừa biến mất, rung động thật sâu đến từ các giới tuổi trẻ thiên kiêu. Ngoài ra còn có một cái, làm bọn họ thập phần rung động sự tình, đó là, Tiêu Vũ tu thành bá thể ngôi sao quyết!

Hai chuyện này, mỗi một món cũng làm cho những người trẻ tuổi kia thật lâu không thể tiếp thu, cho bọn hắn mang đến to lớn xung kích.

“Tiêu Vũ thực lực, đã vượt qua Tiêu Nhược Thần!”

“Đồng dạng là bá thể ngôi sao quyết, Tiêu Nhược Thần trước đây đều chưa từng vượt qua Ngao Tu, hắn lại đem Ngao Tu đánh bại, dù cho Ngao Tu cuối cùng lấy ra vảy ngược, cũng không thể làm gì được!”

“Thực lực của người này, so với trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn!”

Các loại chấn động cùng kiêng kỵ tâm tình, thần tốc ở các giới tiến lại trong đám người tuổi trẻ lan tràn. Ở một khắc này trở đi, trong lòng bọn họ kiêng kỵ nhất người trong không còn là Tiêu Nhược Thần, mà là đã biến thành này đột nhiên xuất hiện Tiêu Vũ!

So với Tiêu Nhược Thần sớm trong chín tầng trời thành danh mấy ngàn năm, Tiêu Vũ hiện thế đến nay, trước sau không đến mấy năm, danh tiếng ở trẻ tuổi ở trong lại là thần tốc leo lên, bây giờ càng đã vượt qua Tiêu Nhược Thần!

Khắp nơi chấn động, Tiêu Vũ lại là một lần nữa về tới Lãnh Phong cùng Vân Hạo bên cạnh, Lãnh Phong thương thế khi hắn ngôi sao ảnh hưởng đã khôi phục, hắn và Vân Hạo nhìn thấy Tiêu Vũ trở về, vẻ mặt cũng là một trận phức tạp, có ngạc nhiên, cũng có chấn động, càng có một loại nói không nên lời cảm thụ.

“Diệp Vong Xuyên đâu, ngươi và hắn là như thế nào phân tán?” Ba người đã tìm tới hai cái, Tiêu Vũ bây giờ lo lắng nhất, chính là sau cùng Diệp Vong Xuyên.

Bởi vì, đuổi giết Lãnh Phong người ở trong, không có Khúc Hàn Nguyệt, nói như vậy, rất có thể Khúc Hàn Nguyệt là đuổi theo Diệp Vong Xuyên, người này thực lực bây giờ, ở Tiêu Vũ trong mắt so với Ngao Tu càng nguy hiểm.

“Hắn dẫn ra Khúc Hàn Nguyệt, còn có một cái mắt màu lam nam tử, ta cũng không biết hắn đi nơi nào.” Nói đến Diệp Vong Xuyên, Lãnh Phong cũng sẽ không lo lắng phức tạp, trở nên trịnh trọng lên.

“Mắt màu lam nam tử?” Tiêu Vũ không rõ, cái này mắt màu lam nam tử có thể để Lãnh Phong chủ động nhắc tới, tựa hồ không bình thường lắm.

“Thân phận của người kia rất thần bí, không ai thấy qua hắn, có điều, người này thực lực phi thường mạnh mẽ, ta cảm giác, hắn tựa hồ so với Khúc Hàn Nguyệt càng thêm nguy hiểm!” Lãnh Phong nhấc lên người này, lộ ra một tia nghiêm nghị.

“Vốn chúng ta trước khi ba người đồng thời đối phó Khúc Hàn Nguyệt, Khúc Hàn Nguyệt thực lực tuy mạnh, nhưng cũng không làm gì được chúng ta, cũng là bởi vì cái này mắt màu lam nam tử xuất hiện, tổn thương chúng ta, mới sẽ làm chúng ta bị người đuổi giết!” Vân Hạo ở bên cạnh nghiến răng, nhấc lên cái kia mắt màu lam nam tử, cũng là kiêng kỵ, lại có phẫn nộ.

Chương 386: Làm Khó Dễ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trước đó, Thanh Mặc cũng đã từng nói, lúc đó ở Tiêu Vũ sau khi rời khỏi, có một gã nam tử thần bí xuất hiện, rối loạn chiến cuộc, mới khiến cho Diệp Vong Xuyên bọn họ đã bị đuổi giết, bây giờ nghe đến, tựa hồ chính là người này mắt màu lam nam tử.

“Diệp Vong Xuyên tình cảnh bây giờ rất nguy hiểm, bởi vì đuổi theo hắn người, chính là Khúc Hàn Nguyệt cùng tên kia mắt màu lam nam tử.” Lãnh Phong khuôn mặt nặng nề.

Khúc Hàn Nguyệt thực lực, không thể so với Ngao Tu cùng Tiêu Nhược Thần không đều, nếu như chỉ có một mình hắn, Diệp Vong Xuyên có lẽ còn có thể ứng phó, nhưng này tên mắt màu lam nam tử đồng dạng sâu không lường được, hai người này tính gộp lại, Diệp Vong Xuyên chỉ sợ cũng khó có thể chống đỡ.

Tiêu Vũ sau khi nghe nói, sắc mặt cũng biến thành hết sức khó coi. Diệp Vong Xuyên lúc trước là thay thế hắn ngăn lại Diệp Vong Xuyên, mới sẽ phải chịu đuổi giết, nếu hắn có chuyện, hắn đời này đều khó mà an lòng.

“Các ngươi ở đây tĩnh dưỡng a, ta đi tìm hắn!” Hắn lấy ra huyễn thiên thần dực, liền muốn bay lên trời.

“Ngươi đi một mình?” Lãnh Phong cùng Vân Hạo đồng thời cả kinh, dù cho Tiêu Vũ thực lực mạnh mẽ quá mức, nhưng nếu đồng thời gặp Khúc Hàn Nguyệt cùng cái kia mắt màu lam nam tử, cũng là làm người không cách nào yên tâm.

“Ta nếu có thể tìm tới hắn, ứng phó hai người kia vậy là đủ rồi, hơn nữa ta một người đi, tốc độ cũng mau mau.” Tiêu Vũ gật gù.

Khúc Hàn Nguyệt cùng cái kia mắt màu lam nam tử đều vô cùng người, hắn không hy vọng Lãnh Phong cùng Vân Hạo cùng hắn cùng mạo hiểm.

“Vân Hạo, trước ngươi không phải nói, ngươi Thất sư thúc truyền nhân cũng đi tới giới này gì? Bây giờ giới này càng ngày càng rối loạn, ngươi và Lãnh Phong còn là đi trước đưa nàng tìm được, để tránh có biến.” Sợ hãi hai người theo tới, Tiêu Vũ vừa là nói.

“Này……”

Vân Hạo chần chờ, biết Tiêu Vũ thì không muốn bọn họ đi theo, có đúng không vị sư muội kia, hắn đồng dạng cũng là không an tâm.

“Tiêu Công Tử nói rất có lý, các ngươi liền đi tìm các ngươi sư muội a, ta và Tiêu Công Tử đi tìm Diệp công tử.” Xanh đen đột nhiên đứng dậy, cười yếu ớt mở miệng.

“Ngươi?” Lãnh Phong kinh ngạc, sau đó rốt cục gật đầu.

Hắn biết rõ Thanh Mặc cũng không phải nhân vật tầm thường, cùng Tiêu Nhược Thần Khúc Hàn Nguyệt mấy người giống nhau, đều là trẻ tuổi bên trong đứng đầu nhất thiên kiêu, có nàng cùng đi, nghĩ đến sẽ không xảy ra vấn đề gì.

“Đợi khi tìm được Diệp Vong Xuyên, ta sẽ cùng với các ngươi hội hợp.” Tiêu Vũ nhìn Thanh Mặc một chút, tựa hồ không tìm được cái gì bỏ xuống lý do của nàng, chỉ đành làm cho nàng theo.

Hắn bay lên trời, Thanh Mặc phiên nhược u điệp, cũng là cùng ở phía sau hắn, hai người hóa thành lưu quang, biến mất ở cuối chân trời.

Triển khai cực nhanh,

Tiêu Vũ mạnh mẽ thần niệm thời khắc bao trùm lấy địa vực chung quanh, cảm ứng Diệp Vong Xuyên lưu lại khí tức.

Hắn trằn trọc mấy trăm ngàn dặm, chưa từng buông tha bất luận cái nào Diệp Vong Xuyên có khả năng đi qua địa phương, Diệp Vong Xuyên khí tức lại là biến mất sạch sành sanh, không hề có một chút dấu vết lưu lại.

“Dùng Diệp công tử bản lĩnh, ở bị người đuổi giết trong quá trình, nghĩ đến sẽ không cho đối thủ lưu lại nhiều lắm dấu vết.” Thanh Mặc cũng một mực tìm kiếm, lại như là Tiêu Vũ giống nhau, hoàn toàn không có tìm được Diệp Vong Xuyên lưu lại bất kỳ tung tích nào.

Tiêu Vũ trong lòng vội vàng, lại cũng không có tốt hơn phương pháp, chỉ có thể khuếch đại tìm kiếm khu vực, bằng tốc độ kinh người cùng mạnh mẽ thần niệm, ở quanh thân không dứt tìm kiếm.

“Bốp!”

Đột nhiên, một bóng người bay tới, xuất hiện ở trước mắt của hắn. Trong lòng hắn vui vẻ, phi thân tiến lên, nói: “Ngươi không có chuyện gì?”

Này xuất hiện người, tự nhiên chính là Diệp Vong Xuyên, thương thế trên người hắn đã khôi phục rất nhiều, nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Thanh Mặc, cười dài mà nói: “Hai người các ngươi, làm sao tiến tới với nhau?”

Tiêu Vũ sửng sốt, bất đắc dĩ nở nụ cười, đều lúc này, Diệp

Vong Xuyên lại vẫn trêu chọc bọn họ.

Thanh Mặc tự nhiên hào phóng, tuy bị Diệp Vong Xuyên cười cợt một câu, lại cũng không để bụng.

“Đuổi người giết ngươi?” Tiêu Vũ đánh giá Diệp Vong Xuyên, thấy hắn mặc dù bị thương, nhưng và không nguy hiểm đến tính mạng, an lòng không ít, lại là ít nhiều có chút kỳ quái, bị như vậy hai người đuổi giết, Diệp Vong Xuyên là như thế nào thành công chạy trốn?

“Này trước đó không lâu, có một nơi khác lộ ra chí tôn đạo lực, Khúc Hàn Nguyệt vào lúc này liền rời đi, tựa hồ đối với chỗ đó thập phần để ý.” Diệp Vong Xuyên trả lời.

“Chí tôn đạo lực?” Tiêu Vũ trong lòng nhất thời rùng mình, ở một giới này bên trong chí tôn lực lượng, ngoại trừ cái kia 12 Thánh Tôn, e sợ không người nào khác.

Khúc Hàn Nguyệt quá nửa là vừa phát hiện một vị khác Thánh Tôn nơi chôn xương, thì như lúc trước hai vị kia Thánh Tôn vị trí giống nhau.

“Trừ hắn ra ở ngoài, có phải là còn có một gã mắt màu lam nam tử, người này bây giờ vừa đã đi nơi nào?” Ở Tiêu Vũ trong lòng, cái kia mắt màu lam nam tử quá mức thần bí, thực lực không kém gì đứng đầu thiên kiêu, lại không người nhận biết.

Dạng này người xuất hiện ở một giới này, hơn nửa cũng là vì nhục thể của hắn, nhưng có thực lực này lại không ai biết thân phận, có chút khác thường.

“Ngươi cũng biết người này?” Diệp Vong Xuyên hơi kinh ngạc, sau đó thở dài, “người này ở Khúc Hàn Nguyệt trước khi, cũng đã rời đi, ta cũng không biết hắn đi nơi nào.”

Cái này mắt màu lam nam tử, đột nhiên xuất hiện, lôi kéo người ta đuổi giết Diệp Vong Xuyên mấy người, nhưng tại được chuyện trước khi, rồi lại đột nhiên biến mất, vô tung vô ảnh, ý đồ của hắn cũng là làm người không cách nào nhìn thấu.

“Ngươi đã không có chuyện gì, ta cũng là an tâm, còn cái kia thần bí mắt màu lam nam tử, chỉ cần còn tại giới này, ngày sau luôn có cơ hội, biết rõ thân phận của hắn.” Tiêu Vũ cũng sẽ không chấp nhất chuyện nơi này, đã tìm được rồi Diệp Vong Xuyên, cái kia mắt màu lam nam tử thân phận cũng sẽ không trọng yếu như vậy.

“Chúng ta về trước đi, cùng Lãnh Phong bọn họ hội hợp.”

Ba người đồng hành, vừa từ đường cũ trở về, một lần nữa cùng Lãnh Phong Vân Hạo hội hợp.

Diệp Vong Xuyên lấy ra ba viên bất tử quả, nhất thời quả mùi thơm khắp nơi, hắn đối với Tiêu Vũ nói: “Này mấy viên trái cây, phân chia như thế nào?”

Bất tử quả, quả này có thể nghịch chuyển sinh tử, là trong thiên địa một loại cực kỳ hiếm thấy thần vật, kể cả chí tôn đều phải đỏ mắt, bởi vì có quả này, liền tương đương nhiều hơn một cái mạng.

Đương nhiên, quả này mặc dù nghịch thiên, nhưng cũng không thể để chết đi quá lâu người phục sinh, chỉ có ở sau khi chết đi thời gian nhất định uống thuốc dưới quả này, tài năng nghịch chuyển sinh tử.

Nhưng dù cho như thế, cái này cũng là đủ để kinh thế thần vật, nếu không cũng sẽ không đưa tới nhiều người như vậy liều mạng tranh cướp.

“Ba người các ngươi một người một viên, mỗi loại giữ đi.” Tiêu Vũ nhìn ba viên trái cây một chút, lại là tay cũng không duỗi ra.

Diệp Vong Xuyên mấy người, nhất thời qua đều là sửng sốt, lúc trước nếu như không có Tiêu Vũ, ba người bọn họ là vạn vạn không tranh được quả này, cho nên bọn họ mới sẽ làm Tiêu Vũ đến phân phối, có thể quay đầu lại, Tiêu Vũ lại là một viên cũng đừng?

“Ta có đầy đủ năng lực tự vệ, không dùng được quả này.” Tiêu Vũ nói rằng, hắn có bất diệt âm dương trải qua, lại có nhiều loại phương pháp chữa thương, hơn nữa chủ tu thân thể, dù cho gặp gỡ mạnh trở lại đối thủ, cũng có lực tự bảo vệ.

Trừ phi là chí tôn ra tay, nếu không bây giờ mặc dù là Thần Cảnh cường giả, cũng chưa chắc khả năng giết được hắn. Nhưng nếu chí tôn ra tay, hắn dù cho có nhiều hơn nữa bất tử quả, cũng là vô dụng.

“Ngươi này...... nếu như ngươi không muốn, cái kia ba người chúng ta nào có mặt muốn trái cây kia?” Diệp Vong Xuyên ngây người hồi lâu, sau đó cười khổ một tiếng, Lãnh Phong cùng Vân Hạo hai người, cũng là cùng gật đầu.

Tiêu Vũ nhất thời làm khó dễ, bất tử quả chỉ có ba viên, nếu như hắn thật nhận lấy, dù cho chỉ lấy một viên, còn lại hai viên, như thế nào cho ba người bọn họ phân phối?

Nhưng hắn nếu nói là không muốn, e sợ ba người này cũng đều sẽ không đồng ý.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 387: Biến Mất Tiêu Nhược Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta xem, hay là đem ba viên trái cây đều giao cho ngươi giữ a, ngày sau nếu chúng ta ai có phải, ngươi lại lấy ra không muộn.” Diệp Vong Xuyên tựa hồ cũng nhìn ra Tiêu Vũ làm khó dễ, mỉm cười đem ba viên trái cây hướng về hắn truyền đạt.

Lãnh Phong Vân Hạo thấy Tiêu Vũ, cũng là một ý tứ. Bốn người bọn họ, cũng chỉ có ba viên trái cây, căn bản là không có cách phân phối, đơn giản toàn bộ giao cho Tiêu Vũ, đợi cho ai có phải, lại lấy ra, này là biện pháp tốt nhất.

“Đã như vậy, ta đây thì tạm thời cất giữ.” Tiêu Vũ cũng biết, trước mắt này là biện pháp tốt nhất, liền đưa tay đem ba viên trái cây tiếp nhận, cất đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Một luồng thật lớn gợn sóng truyền đến, mấy người đồng thời quay đầu, hướng phía đông nhìn xa. Mặc dù cách vô tận xa xôi, nhưng bọn họ từ nơi này nhìn tới, lại vẫn là khả năng nhìn thấy một tòa vô cùng cao to Thần sơn.

Cái kia một luồng thật lớn gợn sóng, tất là vô số quay chung quanh ở ngọn núi lớn kia quanh thân ngôi sao chỗ lộ ra, ở trong ẩn chứa một loại cổ điển nặng nề đạo ý.

“Tinh chủ ngôi sao? Bây giờ tất cả mọi người có ngôi sao, đều đã bay tới đó, không thể khống chế, chúng ta kế tiếp, phải làm sao?” Lãnh Phong nhìn về phía Tiêu Vũ.

Giữa bất tri bất giác, bọn họ cái đoàn đội này, đã xem Tiêu Vũ trở thành trung tâm, ngoại trừ bởi vì Tiêu Vũ thực lực rõ như ban ngày ở ngoài, quan trọng nhất, cũng là chỉ có Tiêu Vũ một người, có thể làm bọn hắn tất cả mọi người tâm phục.

“Sau đấy đại tranh, e sợ chính là vây quanh những ngôi sao này mà sống, ai có thể thu phục càng nhiều ngôi sao, có thể có được cái kia bị trấn áp ở thần bi dưới vô thượng đồ vật!” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, xa xa nhìn trời vừa vô tận ngôi sao.

Trước tiên nhập thần cảnh, có thể chiếm được thân này! Ngao Chiến trước khi rời đi nhắc nhở, đến nay vẫn ở bên tai của hắn.

“Chúng ta đây nhanh lên một chút trở về đi, Tinh chủ thân thể, tuyệt đối không thể rơi vào người khác trong tay!” Lãnh Phong ánh mắt kiên nghị, cũng là nhìn về nơi xa chân trời ngôi sao.

Mấy người lại một lần nhích người, mỗi loại phi hành, ở không lâu sau đó, bay trở lại Thần sơn trước khi.

Trước đây Tiêu Vũ từ nơi này rời đi thời gian, nơi này liền tụ tập không ít người trẻ tuổi, lúc này, quanh thân vẫn là có thêm đến từ các phe tuổi trẻ nhân vật, bọn họ yên lặng ngồi ngay ngắn, hai mắt nhắm chặt, thoạt nhìn như là đang tu luyện, vừa phảng phất tại ngộ đạo.

“Bọn họ đang làm gì?” Vân Hạo kinh ngạc, những người này hoàn toàn không có ra tay quá nặng, tranh cướp trong hư không những ngôi sao kia?

“Những ngôi sao này bây giờ bị Tinh chủ sức mạnh dẫn dắt, đã không thể bất luận người nào khống chế, cho nên bọn họ muốn thu hồi những ngôi sao này, chỉ có ở đây lĩnh ngộ những ngôi sao này xuyên qua đạo ý.” Diệp Vong Xuyên ánh mắt ở trên người mọi người đảo qua, mở miệng giải thích.

“Nói như vậy, ai có thể trước một bước hiểu được những ngôi sao này đạo ý, ai liền có thể thu phục càng nhiều ngôi sao?” Vân Hạo một chút hiểu rõ ra, không nói hai lời, cũng lập tức chọn một chỗ, khoanh chân ngồi xuống.

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, mạnh mẽ thần niệm tràn, đảo qua bát phương, một lát sau, lông mày của hắn, sâu sắc khóa lại.

“Làm sao vậy?” Diệp Vong Xuyên nhận thấy được sự khác thường của hắn, ở bên mở miệng.

“Quanh thân những người này ở trong, thiếu một làm ta để ý người.” Tiêu Vũ âm thanh có chút trầm thấp.

“Tiêu Nhược Thần?” Diệp Vong Xuyên thần niệm cũng là không kém, đồng dạng phát hiện điểm này.

“Trước đây ở bất tử quả sau khi, hắn đã đối với ta một đường đuổi sát, nhưng đến trên đường, lại mất đi tung tích, đến nay không có xuất hiện lại.”

Gật gù, Tiêu Vũ ngước nhìn đỉnh đầu vô tận ngôi sao, nói: “Hắn tu luyện, cũng là bá thể ngôi sao quyết, lẽ ra bây giờ chư tinh vô chủ, hắn có cái kia công quyết trong người, lẽ ra có thể cướp lấy ở tất cả mọi người trước khi thu phục nhiều nhất ngôi sao, nhưng mà bây giờ, lại không ở chỗ này.”

“Ngươi là hoài nghi…… hắn đang âm thầm lập mưu cái gì?” Diệp Vong Xuyên vẻ mặt cũng ngưng trọng lên.

Tiêu Nhược Thần bực này nhân vật, chính diện giao phong, đã là một thập phần đối thủ đáng sợ, nếu hắn ẩn thân chỗ tối, đang âm thầm lập mưu cái gì, tất nhiên càng thêm nguy hiểm.

“Bây giờ còn không thể xác định, nhưng ít ra, ở vào thời điểm này hắn đều chưa từng xuất hiện, khẳng định là có gia tăng mục đích.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng nghĩ không thông vào lúc này Tiêu Nhược Thần, sẽ đang làm những gì.

Nhưng mà, Tiêu Nhược Thần đã tu luyện bá thể ngôi sao quyết, vừa là Mạc Thương đệ tử, khẳng định không thể nào không biết nơi đây trấn áp chính là hắn kiếp trước thân thể, càng không thể sẽ bỏ qua.

Có thể ở vào thời điểm này hắn đều không có hiện thân thu phục những ngôi sao này, vậy tất nhiên là có cái gì càng lớn mưu đồ.

“Hắn đã không có hiện thân, chúng ta ở đây nghĩ đến nhiều hơn nữa cũng là vô dụng.” Diệp Vong Xuyên tính cách hào hiệp, cười nói: “Ngươi bây giờ bá thể ngôi sao quyết, tu luyện trình độ không kém gì hắn, đã hắn bây giờ vắng mặt, sao không thừa này nhiều thu phục một vài ngôi sao?”

Tiêu Vũ gật đầu, quả thật hắn bây giờ nghĩ đến nhiều hơn nữa cũng là vô dụng, còn không bằng nhân cơ hội này, nhiều thu một vài ngôi sao. Tiêu Nhược Thần dù sao cũng tu luyện bá thể ngôi sao quyết, chỉ cần hắn khả năng ở đối phương trước khi tìm được càng nhiều ngôi sao, có thể nhiều mấy phần tự tin, có thể tranh đến khối này kiếp trước thân thể.

“Ta bây giờ thân thể hai phần, nhưng bất diệt âm dương trải qua, lại không phải chỉ có Thái Âm mặt trời, âm dương kết hợp lại, còn có thể diễn biến hỗn độn, cho nên chân chính viên mãn, không phải 2 thân thể, mà là 3 thân thể!”

Tiêu Vũ trong lòng, đã sớm đem bất diệt âm dương trải qua tiếp theo giai đoạn suy diễn qua vô số lần, hắn vốn tưởng rằng hai thân thể liền đã đầy đủ, nhưng khoảng thời gian này, lại có cảm ngộ mới.

Một thân Thái Âm, một thân mặt trời, ngoài ra hẳn còn có một thân, là Thái Âm cùng mặt trời chung sống tồn tại, đó chính là hỗn độn.

Bởi vậy, hắn muốn kinh này tăng thêm một bước, cần không chỉ là đệ nhị thân thể, còn phải có đệ tam thân thể!

“Đệ nhị thân thể, này đây người đá thạch thân là cơ, đệ tam thân thể, ta vốn muốn mượn cửu sắc Thanh Liên ngưng tụ, nhưng này đóa hoa sen muốn ở thành thục thái quá khó khăn, khối này kiếp trước thân thể, ta đệ tam thân thể không có chỗ thứ hai!”

Đời này Tiêu Vũ, mặc dù cũng sửa kiếp trước bá thể ngôi sao quyết, nhưng đi lại là một cái không hoàn toàn giống nhau đường, trong cơ thể còn nhiều thêm bất diệt âm dương trải qua, cùng với hoàn mỹ sinh linh mạng nguyên.

Hắn đi đường mặc dù đã cùng kiếp trước bất đồng, U &# 85; đọc sách ww &# 119;. u u kan &# 115; hu &# 46; co m nhưng kiếp trước thân thể đối với hắn mà nói đồng dạng thập phần quan trọng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ngồi khoanh chân, Tiêu Vũ vận chuyển trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết, nhất thời, trong hư không ngôi sao, phát sinh nhẹ run lên, cùng trong cơ thể hắn công quyết, bắt đầu cộng hưởng.

“Đây là…… xảy ra chuyện gì? Những ngôi sao này động?”

“Đó là Tiêu Vũ làm? Đúng rồi, hắn tu luyện cũng là bá thể ngôi sao quyết!”

“Đáng chết, có ngôi sao động, cũng bị hắn lấy đi! Tiếp tục như vậy, chúng ta ai có thể cùng hắn một hồi?”

Quanh thân, này trong khi cảm ngộ tinh thần chi đạo đám người dồn dập mở mắt ra, khi thấy ngôi sao trên trời bị Tiêu Vũ dẫn động, tất cả mọi người là khẩn trương.

Ở vô số người vội vàng ánh mắt bên dưới, trong hư không, một hành tinh khổng lồ chầm chậm chuyển động, bắt đầu trầm xuống, nhìn phương hướng kia, chính là Tiêu Vũ vị trí.

Nhưng mà, mặc dù lo lắng, mặc dù tràn ngập không cam lòng, nhưng vào đúng lúc này, căn bản không ai có thể ngăn cản Tiêu Vũ, chỉ có thể trơ mắt thấy cái kia một hành tinh khổng lồ, hướng về Tiêu Vũ chầm chậm bay đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 388 + 12 Tuyệt Sinh Trận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Một hành tinh khổng lồ trầm xuống, cùng Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết sản sinh cộng hưởng, đã bị Tiêu Vũ khống chế, trong không trung từ từ nhỏ đi, cuối cùng đi vào trong cơ thể của hắn.

Những ngôi sao này ẩn chứa sức mạnh quá mạnh mẽ, mặc dù là Tiêu Vũ, thu tốc độ cũng thập phần chầm chậm, hơn nữa chỉ có thể một viên một viên thu.

“Chết tiệt, tiếp tục như vậy, những ngôi sao này chẳng lẽ không phải đều phải bị Tiêu Vũ đoạt được?” Quanh thân người trẻ tuổi vội vàng, bọn họ bây giờ căn bản là không có cách thu hồi bất kỳ một ngôi sao, Tiêu Vũ tốc độ tuy chậm, chỉ có thể một viên một viên thu, nhưng tiếp tục như vậy, cuối cùng nơi này ngôi sao, hơn nửa đều phải bị hắn đoạt được.

“Không được, nhất định muốn ngăn cản hắn, thẳng thắn hoặc là không làm, ra tay đem hắn chém!” Có người bất chấp, muốn đối với Tiêu Vũ ra tay, trong mắt lộ ra sát cơ.

“Chém hắn? Trước đây liền Ngao Tu đều thua ở trong tay hắn, Thương Lan chôn chuông thần đều bị hắn đánh nổ, Lăng Tử Xuyên thiếu chút nữa cũng bị hắn phế bỏ, ngoài ra còn có mấy cái tuổi trẻ thiên kiêu đều đau đớn ở trong tay hắn, ngươi lấy cái gì chém hắn?” Một người khác ở bên cạnh cười lạnh.

“Vậy làm sao bây giờ? Có phải chỉ có thể trơ mắt thấy hắn lấy đi những ngôi sao này?” Lên tiếng trước nhất người trẻ tuổi không cam lòng, chỉ là trong mắt lộ rõ ra nồng nặc kiêng kỵ, đối với Tiêu Vũ xuất thủ ý nghĩ lập tức phai nhạt đi xuống.

“Giống như, bây giờ cũng không có tốt hơn biện pháp!”

Rất nhiều người tuổi trẻ, vào lúc này, đều là chỉ có thể cười khổ. Mặc dù trong lòng vạn phần không cam lòng, nhưng Tiêu Vũ thực lực còn tại đó, vào lúc này, có ai dám ra tay chặn lại hắn? Lại có ai khả năng ngăn được hắn?

Trừ phi là mấy cái kia đứng đầu thiên kiêu ra tay, nhưng những người kia, Ngao Tu đã thua, chẳng biết đi đâu, Khúc Hàn Nguyệt cùng Tiêu Nhược Thần bây giờ cũng không biết ở nơi nào, còn lại Thanh Mặc cùng Diệp Vong Xuyên, tất là đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, thoạt nhìn quan hệ không cạn.

Dưới tình huống này, ai dám đối với Tiêu Vũ ra tay? Đây không phải là tự tìm chết?

“Đoành!”

Trên bầu trời ngôi sao, vừa một phát chuyển động, đệ nhị ngôi sao lớn chuyển động, đã bị Tiêu Vũ dẫn dắt, vừa là hướng về hắn chầm chậm trầm xuống.

Mặc dù tốc độ cũng không tính nhanh, nhưng dựa vào bá thể ngôi sao quyết, Tiêu Vũ một khỏa lại một khỏa thu trên hư không ngôi sao.

“Ai da!” Lãnh Phong đứng ở Tiêu Vũ phía sau, thấy Tiêu Vũ thu ngôi sao, nội tâm vô cùng phức tạp.

Vốn, hắn là chịu đựng hắn thầy chi mệnh, tới nơi này tranh cướp Tinh chủ lưu lại thân thể, có thể bây giờ nhìn lại, chuyện này, lại là cũng bị Tiêu Vũ hoàn thành.

Nội tâm hắn mâu thuẫn,

Không muốn biết không nên cùng Tiêu Vũ tranh, có thể mặc dù là tranh, cũng biết hơn nửa không tranh nổi Tiêu Vũ.

“Hắn thoạt nhìn, cùng chúng ta mạch này, tựa hồ thật sự có một loại nào đó ngọn nguồn, sư tổ thân thể bị hắn đoạt được, có lẽ cũng không phải một chuyện xấu.”

Lãnh Phong dần dần nghĩ thông suốt rồi, kỳ thực hắn và Vân Hạo tiến lại, nguyên nhân lớn nhất, là không hy vọng nhìn thấy Tinh chủ lưu lại như vậy gì đó rơi xuống Mạc Thương dòng dõi kia trong tay.

Nếu như cuối cùng thân thể này bị Tiêu Vũ đoạt được, ít nhất so với bị Tiêu Nhược Thần tìm được, còn mạnh hơn nhiều.

“Nơi này có hắn, ngoại trừ Tiêu Nhược Thần ở ngoài, nên không ai có thể cùng hắn 1 cãi.” Lãnh Phong nghĩ nghĩ, sau đó quyết định rời đi nơi này, đi tìm Thất sư thúc truyền nhân.

Hắn gọi lên Vân Hạo, hai người cùng rời đi, dù sao vị sư muội kia, cũng cùng bọn họ cùng thuộc về một mạch, đã tới giới này, bọn họ làm sao cũng có thể trông nom một hai.

Hai người rời đi, Tiêu Vũ liền một mình lưu lại, dùng một loại chầm chậm nhưng không mất ổn định tốc độ, đem trong hư không ngôi sao một khỏa lại một khỏa thu.

Tốc độ của hắn, cũng không tính nhanh, trong hư không ngôi sao ít nhất có mấy vạn số lượng, hắn một ngày cũng thu không dứt mấy viên.

Những ngôi sao này, chỉ là hắn kiếp trước ngàn tỉ ngôi sao bên trong một phần vạn thôi, là hắn bị chết lúc trong lúc vô tình phân tán ở trong thiên địa này, cái khác ngôi sao, e sợ còn lưu trong cơ thể hắn.

Đây mới thực sự là ngàn tỉ ngôi sao, bởi vậy bộ thân thể này, đối với Tiêu Vũ đến liền có vẻ càng trọng yếu hơn.

Thời gian một ngày một ngày quá khứ, Tiêu Vũ ở một giới này, hiếm thấy vượt qua mấy ngày thời gian yên bình. Trong quá trình này, tự nhiên cũng là tránh không được có người động ý đồ xấu, muốn thừa dịp hắn chưa sẵn sàng, ra tay với hắn, ngăn cản hắn lấy đi những ngôi sao này.

Nhưng tiếc là, thực lực của những người này, thật sự không coi là đứng đầu, Tiêu Vũ thậm chí chưa từng ra tay, Diệp Vong Xuyên cùng Thanh Mặc thì thay thế hắn giải quyết, căn bản không ai có thể ảnh hưởng đến hắn.

Này ba cái đứng đầu thiên kiêu đứng tới một chỗ, cũng mọi người ý thức được không dễ trêu, bất kể là chỗ sáng còn là chỗ tối, đều không người nào dám nữa đối Tiêu Vũ ra tay.

“Bốp!”

Ngày đó, Tiêu Vũ đang tiếp tục thu lấy những ngôi sao kia, bất thình lình mở hai mắt ra, bay nơi sâu trong hư không, trong mắt hai đạo thần mang xuyên thấu vạn dặm, soi sáng bát phương.

“Làm sao vậy?” Diệp Vong Xuyên cả kinh, cũng lập tức bay lên trời. Có thể làm cho vào lúc này Tiêu Vũ đã bị kinh động, hắn linh cảm đến có cái gì xảy ra chuyện lớn.

“12 Thánh Tôn nơi chôn cất, lại đồng thời bị người phát hiện?” Tiêu Vũ bay đến sâu trong hư không, hướng phía dưới nhìn xa.

Từ trên không trung, ánh mắt của hắn xuyên thấu qua tầng mây, có thể nhìn thấy ở đại địa bên trên, có mười hai đạo kinh thiên thần quang, mỗi nơi thần quang vị trí ngọn nguồn, đều lộ ra mãnh liệt đại đạo gợn sóng, không có bất kỳ không có một chí tôn cấp bậc.

Lúc này, mười hai cái địa phương lẫn nhau trong lúc đó, mơ hồ hình thành một loại cộng hưởng, cái kia 12 loại lực lượng cường đại đan xen vào nhau, làm cho vùng thế giới này đại đạo quy tắc, mơ hồ đều đã xảy ra biến hóa nào đó.

“12 Thánh Tôn nơi chôn cất làm sao lại đồng thời hiện ra? Là có người trong bóng tối thúc đẩy, để 12 Thánh Tôn thân thể sinh ra cộng hưởng?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, cảm giác đây là 1 cái đại âm mưu.

Hắn trong không trung tinh tế ngóng nhìn 12 Thánh Tôn vị trí phương vị, vẻ mặt vừa là lần lượt biến đổi, sau một lát lạnh mồ hôi chảy ròng ròng.

“Ngươi làm sao vậy, sắc mặt làm sao khó coi như vậy?” Diệp Vong Xuyên còn là lần đầu thấy đến Tiêu Vũ dáng dấp như thế, tức là lúc trước được bị Khúc Hàn Nguyệt bức đến tuyệt cảnh lúc, hắn đều không có như thế.

“12 tuyệt sinh trận!? Lại là 12 tuyệt sinh trận! Bất tử Ma Quân, có phải thật còn ở nhân thế!” Tiêu Vũ lòng tràn đầy chấn động, như là căn bản không nghe thấy Diệp Vong Xuyên lời nói, ngốc tại chỗ.

“Ngươi đang nói cái gì? Cái gì là 12 tuyệt sinh trận?” Diệp Vong Xuyên càng thêm bị hồ đồ rồi, hoàn toàn nghe không hiểu Tiêu Vũ đang nói cái gì, nhưng cũng hoàn toàn có thể cảm nhận được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

“Dùng 12 Thánh Tôn sinh mệnh làm giá, bất tử Ma Quân, ngươi đúng là muốn trùng sinh với nhân thế, thủ bút thật lớn, thật là lớn khí phách!” Tiêu Vũ giờ phút này, cuối cùng đã rõ ràng rồi cái kia mười hai vị Thánh Tôn vì sao lại mất tích, vì sao lại chôn tại giới này.

Bọn họ vốn nên có vô cùng sống lâu, không già không chết, nhưng cũng toàn bộ chết đi, chỉ lưu lại một bộ thân thể, nguyên nhân là, bọn họ hợp thành 12 tuyệt sinh trận, muốn phục sinh bất tử Ma Quân!

Đây là một loại nghịch thiên đại trận, có thể loạn thiên địa, nghịch chuyển sinh tử!

Thế nhưng, dù cho người cường đại cỡ nào, muốn nghịch sinh tử, cũng cần trả giá vô cùng trả giá nặng nề, muốn phục sinh người càng là mạnh mẽ, cái giá này, thì càng nặng nề.

Không hề nghi ngờ, muốn phục sinh bất tử Ma Quân giá cả là không thể tưởng tượng, này 12 Thánh Tôn chính là bởi vậy, hủy tính mạng của mình!

Bọn họ muốn dùng tự thân để đánh đổi, muốn cho bất tử Ma Quân, tái hiện nhân gian!

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay, Kim Dung lão tiên sinh qua đời. Biết cái này sau khi biến mất nội tâm của ta một trận mất mát, tin tưởng mặc dù là không có xem qua Kim lão tiên sinh tiểu thuyết người, khi còn bé cũng là nhìn hắn tiểu thuyết soạn lại kịch truyền hình lớn lên, ai, không biết là nói cái gì, lão tiên sinh lên đường bình an.

Chương 389: Đại Loạn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Dùng mười hai vị vô thượng chí tôn sinh mệnh, đến phục sinh một vị khác vô địch chí tôn, cái này đại giới nặng nề, có thể tưởng tượng.

“Không nghĩ tới, bên cạnh ngươi lại có như vậy mười hai cái, đối với ngươi trung thành như vậy người!” Tiêu Vũ lúc này, đối bất tử Ma Quân, cũng không nhịn được sinh ra một luồng kính ý.

Bất tử Ma Quân bị chết, này 12 Thánh Tôn là hắn chết đi sau khi, chủ động dùng tự thân sinh mệnh để đánh đổi, kết thành trận này, mà không phải bất tử Ma Quân ép buộc bọn họ gây nên.

Bởi vì, bất tử Ma Quân là chết ở 12 Thánh Tôn trước khi, nếu hắn không chết, này 12 tuyệt sinh trận, thì sẽ không tồn tại.

Hắn có thể làm này mười hai vị vô thượng chí tôn cam tâm từ bỏ tính mạng của mình, bởi vậy có thể thấy được sự cường đại của hắn, tuyệt đối không phải chỉ là thực lực, mà là một loại có thể làm mười hai vị vô thượng chí tôn, cam tâm vì hắn chịu chết quyết đoán.

“12 tuyệt sinh trận, này 12 Thánh Tôn thành công rồi sao? Chẳng lẽ không chết Ma Quân thật chưa chết, còn ở nhân thế?” Than thở qua đi, Tiêu Vũ có chút kích động.

Hắn và bất tử Ma Quân, bọn họ là hai cái thời đại nhà vô địch, mặc dù cách xa nhau mấy trăm ngàn năm, lại phảng phất là cực kỳ có thể hiểu lẫn nhau tồn tại.

Nếu bất tử Ma Quân thật còn ở nhân thế, có lẽ hắn liền có thể cùng bất tử Ma Quân lẫn nhau xác minh lẫn nhau chi đạo, chính thức tìm tới siêu thoát con đường!

“Nếu thế gian có ngươi một kẻ địch như thế, nếu ta đời này khả năng đánh với ngươi một trận, có thể, siêu thoát con đường, thì sẽ không vậy xa không thể vời!”

Hắn tâm thần khuấy động, chỉ là, lại cũng không quá chắc chắn 12 Thánh Tôn có thành công hay không sống lại bất tử Ma Quân.

Dù sao, bất tử Ma Quân bị chết đến bây giờ, đã qua mấy trăm ngàn năm, này mấy trăm ngàn trong năm, cửu thiên trong lúc đó, căn bản không có thuộc về bất cứ tin tức gì của hắn.

“Ào ào !”

Bất diệt thần ấn hóa thành phía trên ngọn thần sơn, trấn thiên bi trên thần liên bỗng nhiên lại lắc lư, xích phát sinh một tầng thần quang, lộ ra một luồng nặng nề khí tức, làm người muốn đối với hắn quỳ sát.

“Quả nhiên này thần liên kết nối lấy địa phương, là 12 Thánh Tôn thân thể!” Tiêu Vũ ánh mắt lẫm liệt.

Bởi vì thần liên phát sáng, lúc này hắn khả năng rõ ràng nhìn thấy, cái kia phát sáng liên giam, chính là phân biệt đi thông 12 Thánh Tôn vị trí. Điều này cũng xác nhận trước hắn suy đoán, 12 Thánh Tôn trên người xiềng xích, bắt đầu từ trấn cột mốc biên giới trên kéo dài đi ra.

“Đây là ta!”

“Cút!”

Phía dưới,

Đột nhiên truyền đến kinh thiên tiếng kêu, Tiêu Vũ nhìn tới, liền gặp 12 Thánh Tôn nơi chôn cất xuất hiện, hết thảy người trẻ tuổi đều điên cuồng, muốn tranh cướp này chí tôn lưu lại đạo chủng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mỗi cái phương vị bên trong, vô số người trẻ tuổi đang đại chiến, để chí tôn đạo chủng, đều là giết đỏ cả mắt rồi.

“Này người điên!” Diệp Vong Xuyên hoảng sợ, mười hai vị Thánh Tôn nơi chôn cất đồng thời xuất hiện, đã khiến hết thảy đến từ các giới người trẻ tuổi đều lâm vào điên cuồng, làm đoạt đạo chủng chém giết lẫn nhau.

“Này mười hai cái địa phương đồng thời hiện ra, tuyệt đối không phải tình cờ, có người lợi dụng trên người bọn họ liên kết thần liên, để mười hai vị Thánh Tôn thân thể sản sinh cộng hưởng, trước mắt tình cảnh này, có lẽ chính là người kia muốn.” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra rùng mình.

“Ngươi nói hắn muốn cho chúng ta tự giết lẫn nhau?” Diệp Vong Xuyên hít vào một ngụm khí lạnh, “là ai có lá gan lớn như vậy? Đi tới giới này người trẻ tuổi phía sau đều là đứng ít nhất một vị chí tôn, thậm chí này chí tôn bên trong cũng không có thiếu nhân vật vô thượng, hắn làm như vậy, chẳng phải là đắc tội rồi hết thảy chí tôn?”

Đồng thời đắc tội nhiều như vậy chí tôn, bất kể là ai, đều muốn lại khó với cửu thiên đặt chân. Trừ phi, người này có thể có ngày xưa Tinh chủ cấp độ kia thực lực, chỉ dựa vào một người, liền có thể kinh sợ cửu thiên.

"Chẳng lẽ là Nhật Nguyệt Thần Quân? Là hắn giao cho Tiêu Nhược Thần làm?" Diệp Vong Xuyên chợt nhớ tới, Tiêu Nhược Thần đã rất lâu không có lại xuất hiện, chẳng lẽ hắn mưu đồ tất cả những thứ này?

"Có khả năng này, nhưng ta cảm thấy, có lẽ và không phải của hắn." Tiêu Vũ nói: "Hắn có bá thể ngôi sao quyết trong người, dù cho muốn đoạt Tinh chủ thân thể, gan dạ có niềm tin cực lớn, không cần phải phải đem tất cả mọi người bỏ, dù cho muốn trừ, đối với hắn mà nói, chỉ cần diệt trừ ta, thì không ai có thể cùng hắn cãi!"

Có tu bá thể ngôi sao quyết, Tiêu Nhược Thần tuyệt đối là có khả năng nhất tranh đến Tinh chủ thân thể, cho nên đối với hắn mà nói, đối với hắn trở ngại lớn nhất, chỉ có cũng tu luyện bá thể ngôi sao quyết Tiêu Vũ, hắn không cần thiết hoa nhiều ý nghĩ như vậy, phải trừ hết tất cả mọi người.

"Không phải của hắn?" Diệp Vong Xuyên nhíu mày trầm tư, đột nhiên cả kinh, "chẳng lẽ...... vừa là cái kia mắt màu lam nam tử?"

"Không cách nào khẳng định." Tiêu Vũ lắc đầu, cái kia mắt màu lam nam tử quá mức thần bí, hắn bây giờ còn không thể xác định có phải là người kia, bởi vì không biết là hắn làm như vậy, sẽ có ích lợi gì.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ?" Thấy vậy đại loạn, Diệp Vong Xuyên nhất thời cũng không biết như thế nào là được rồi.

Một giới này lúc này triệt để lâm vào hỗn loạn, mỗi cái phương hướng đều có trẻ tuổi nhân vật đang chém giết lẫn nhau, trong nháy mắt, lúc này chết đi người trẻ tuổi, đã không biết là có bao nhiêu.

Khắp nơi đều có máu tươi, núi lớn bay ngang, các loại kinh người gợn sóng thỉnh thoảng truyền đến.

“Khúc Hàn Nguyệt?” Đột nhiên, Tiêu Vũ đồng tử co rụt lại.

Theo mười hai vị Thánh Tôn nơi chôn cất đều bị phát hiện, các nơi đều có người chạy tới, Khúc Hàn Nguyệt cũng là bị người phát hiện.

Hắn lúc này đang đại chiến tứ phương, lấy một địch nhiều, trước người một vòng trăng tròn đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, không ai có thể ngăn cản, giống như một tên sát thần.

“Thực lực của hắn làm sao mạnh như vậy?” Diệp Vong Xuyên hoảng sợ, hắn vốn thực lực và Khúc Hàn Nguyệt không phân cao thấp, nhưng lúc này Khúc Hàn Nguyệt, lại cho hắn một loại cảm giác kinh hãi, thực lực càng hơn dĩ vãng.

“Bốp!”

Tiêu Vũ động, triển khai hai cánh, hướng về Khúc Hàn Nguyệt bay đi.

“Ngươi làm gì?” Diệp Vong Xuyên kinh hô, cũng vội vàng đi theo Tiêu Vũ phía sau, hướng phía dưới bay đi.

“Ai cản ta thì phải chết!” Khúc Hàn Nguyệt như là một vị ma thần, Ngân Nguyệt bảo luân hào quang ngút trời, về phía trước tế đi, mấy người trẻ tuổi nhất thời bị hắn chặn ngang chặt đứt, chết thảm tại chỗ.

“Bốp!”

Tiêu Vũ bay tới, bên cạnh ngôi sao chuyển động, rơi xuống Khúc Hàn Nguyệt trước người, ＵU đọc sách www. &# 117; &# 117; ｋ ａ nshu. Co ｍ &# 32; nói: “Ngươi lại được một viên đạo chủng?”

Khúc Hàn Nguyệt trên người, lộ ra một loại quỷ dị gợn sóng, Tiêu Vũ một chút liền có thể nhìn ra, hắn kết hợp một vị Thánh Tôn đạo chủng, thực lực bởi vậy tiến nhanh, dù chưa đột phá, nhưng cũng đã đạt đến phá hư cảnh đỉnh.

“Là ngươi?” Khúc Hàn Nguyệt nhìn thấy Tiêu Vũ, trong mắt sát cơ bùng lên, “ngươi đến rất đúng lúc, ta đang muốn đi tìm ngươi!”

“Ngươi muốn giết ta?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lẽo.

“Ngươi lúc trước chiếm ta một viên đạo chủng, này vốn nên thuộc về ta ngôi sao, cũng bị ngươi chiếm đi một nửa, ngươi nói, ta có nên giết hay không ngươi?” Khúc Hàn Nguyệt khuôn mặt lạnh lùng, như là Ma như thần.

“Ta chiếm ngươi một viên đạo chủng?” Tiêu Vũ cười lạnh, trước đây sinh chi đạo chủng cùng chết chi đạo chủng, đều là hắn ở Khúc Hàn Nguyệt khi trước phát hiện, là Khúc Hàn Nguyệt đột nhiên xuất hiện, lấy đi rồi sinh chi đạo chủng.

Nghiêm chỉnh mà nói, nói là Khúc Hàn Nguyệt chiếm hắn một viên đạo chủng còn tạm được!

Còn những ngôi sao kia, là chính hắn không có đạt được Nguyệt Thần kỳ vọng, Nguyệt Thần mới không có đem những ngôi sao kia toàn bộ cho hắn, điểm một nửa cho Tiêu Vũ, hắn lại là đối với cái này canh cánh trong lòng, lại vẫn bởi vậy muốn giết Tiêu Vũ!

Chương 390: Mộc Linh Đạo Chủng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Xem ở ngươi là Nguyệt Thần cung đệ tử, ta không muốn giết ngươi, đem ngươi lúc trước tìm được sinh chi đạo chủng giao ra đây, ta thả ngươi đi!” Dù cho đến giờ phút này rồi, Tiêu Vũ cũng không muốn giết Khúc Hàn Nguyệt, dù sao hắn là Nguyệt Thần cung đệ tử.

Thế nhưng, sinh chi đạo chủng cùng bất diệt âm dương thái dương lực phù hợp, cho nên hắn nhất định phải thu hồi lại.

“Ngươi còn muốn cái viên này đạo chủng?” Khúc Hàn Nguyệt giận quá mà cười, nói: “Có thể, chỉ cần ngươi giết ta, cái kia đạo chủng chính là của ngươi!”

“Ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi?” Tiêu Vũ nhíu mày, hắn đối với Khúc Hàn Nguyệt đã coi như là khách khí, nếu không thì bằng Khúc Hàn Nguyệt trước khi ra tay với hắn, vừa đuổi giết Diệp Vong Xuyên bọn họ, liền đủ chết mấy lần!

“Nhiều lời vô vị, ngươi đi chết đi!” Khúc Hàn Nguyệt trong mắt hung ánh sáng đại trướng, gầm lên một tiếng, lấy ra Ngân Nguyệt bảo luân.

Kiện binh khí này mang theo hào quang chói sáng, chiếu sáng bầu trời, mang theo uy thế kinh người, ầm ầm hướng về Tiêu Vũ chém xuống.

“Keng!”

Tiêu Vũ giơ tay, một tay nắm được Ngân Nguyệt bảo luân lưỡi dao gió, Ngân Nguyệt bảo luân nhất thời ổn định, căn bản không gây thương tổn được hắn mảy may!

“Này mặc dù là Nguyệt Thần ngày xưa sử dụng binh khí, nhưng chung quy chỉ là một cái thánh khí thôi, ngươi không phát huy ra này khí uy lực, không gây thương tổn ta!” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, dùng hắn bây giờ thân thể, bất kỳ thánh khí, đối với hắn mà nói đều không tạo thành uy hiếp.

Muốn đả thương hắn hiện tại, trừ phi là thần cấp trở lên binh khí, nếu không, không có binh khí gì, có thể làm bị thương hắn bây giờ thân thể.

“Câm miệng!” Khúc Hàn Nguyệt gầm lên, “ngươi có điều một hạng người vô danh, dựa vào cái gì cùng ta tranh? Ta ở Nguyệt Thần cung tu luyện hơn bốn ngàn năm, từ trước đến giờ không người nào có thể cùng ta tranh đấu, ngươi thì tính là cái gì?”

Đối với Khúc Hàn Nguyệt tới nói, Tiêu Vũ bất quá là một cái không có bối cảnh gì, chỉ là vận khí tốt mà thôi, hắn đột nhiên xuất hiện, tiến nhập Nguyệt Thần cung, trước sau mới bất quá mấy năm, nhưng lại uy hiếp đến hắn ở Nguyệt Thần cung địa vị!

Điều này làm cho Khúc Hàn Nguyệt không thể nào tiếp thu được, hắn tự nhận thiên tư không kém gì trong chín ngày bất kỳ thiên tài, nhưng hắn khổ tu mấy ngàn năm, lại bị một đột nhiên nhô ra Tiêu Vũ, đuổi theo, thậm chí phân đi rồi vốn nên thuộc về hắn những ngôi sao kia.

Mấy năm! Mới ngăn ngắn mấy năm!

Theo ban đầu gặp gỡ, Tiêu Vũ cảnh giới còn kém xa hắn, đến sau khi ngăn ngắn mấy năm, Tiêu Vũ chính là đuổi theo!

Hắn mấy ngàn năm tu luyện, Tiêu Vũ chỉ dùng thời gian mấy năm, liền đuổi theo tới! Điều này làm cho từ trước đến giờ tự kiêu hắn, không thể nào tiếp thu được!

“Nguyên lai ngươi là bởi vậy,

Mới đối với ta sinh ra sát tâm?” Tiêu Vũ thở dài lắc đầu, “ngươi lòng dạ quá chật, không thể dung người, dù cho cho ngươi mạnh hơn binh khí, tốt hơn công quyết, cũng là vô dụng, Nguyệt Thần kiện binh khí này ban cho ngươi, quả thực là lãng phí!”

“Ngươi nói đủ rồi?” Khúc Hàn Nguyệt triệt để nổi giận, điên cuồng hét lên huy động Ngân Nguyệt bảo luân, lại đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ngươi không phối hợp dùng kiện binh khí này, hôm nay ta thì đại Nguyệt Thần đem thu hồi!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói xong, dùng tay nắm chặt Ngân Nguyệt bảo luân lưỡi dao gió, nhục thể của hắn, càng tựa hồ so với kiện binh khí này càng mạnh mẽ hơn.

Thời điểm này, Khúc Hàn Nguyệt dụng hết toàn lực, liều mạng huy động kiện binh khí này, nhưng mà này khí lại là ở Tiêu Vũ trong tay vẫn không nhúc nhích, hoàn toàn không nghe hắn sai khiến.

“Keng!”

Chỉ thấy Tiêu Vũ duỗi ra một ngón tay, ở Ngân Nguyệt bảo luân trên nhẹ nhàng bắn ra, kiện binh khí này trên, nhất thời hiện ra phức tạp đạo văn, Tiêu Vũ gõ lại một ngón tay, đạo văn này nhất thời bị hắn gõ tán, ở trong tay hắn không dứt giãy dụa Ngân Nguyệt bảo luân, cũng triệt để yên tĩnh lại.

“Ngươi xóa đi ấn ký của ta?” Khúc Hàn Nguyệt vừa kinh vừa sợ, Tiêu Vũ lại xóa đi hắn ở lại Ngân Nguyệt bảo luân bên trên dấu ấn.

Từ một khắc này trở đi, Ngân Nguyệt bảo luân một lần nữa đã biến thành vô chủ binh khí, không hề bị hắn khống chế!

“Ta nói rồi, ngươi không xứng sử dụng này khí!” Tiêu Vũ lạnh lùng nói xong, lật bàn tay một cái, Ngân Nguyệt bảo luân ở trong tay hắn thần tốc nhỏ đi, bị hắn thu hồi.

Bực này binh khí, có thể tùy ý biến ảo, có thể lớn có thể nhỏ.

“Dù cho không cần này khí, ta cũng như thế khả năng giết ngươi!” Khúc Hàn Nguyệt gầm lên một tiếng, hai tay kết ấn, sau đó một bàn tay dò tới, đưa về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ thân thể vô cùng, đương nhiên sẽ không lùi về sau, đứng tại chỗ, tùy ý Khúc Hàn Nguyệt vươn tay nắm bờ vai của hắn.

“Ngươi đi chết!” Khúc Hàn Nguyệt khuôn mặt dữ tợn, duỗi ra tay phải, đột nhiên trở nên giống như cây khô, kềm ở Tiêu Vũ vai.

Trong giây lát này, Tiêu Vũ cảm giác trên vai sinh cơ thần tốc xói mòn, bị Khúc Hàn Nguyệt bàn tay hấp thu lấy, liên tục không ngừng hướng về nơi đó tuôn tới. Sau một lát, bờ vai của hắn dần dần đã biến thành gỗ, hơn nữa bắt đầu thần tốc khô héo.

“Mộc linh Thánh Tôn? Nguyên lai ngươi là đạt được hắn đạo chủng, còn theo đạo chủng bên trong chiếm được mới pháp!” Tiêu Vũ lập tức, liền biết rồi Khúc Hàn Nguyệt mới được chính là cái gì đạo chủng.

Đó là một vị thụ yêu tu thành chí tôn, bản thể là một gốc cây che trời thần mộc, sinh cơ vô hạn, cũng có thể rút lấy vạn vật lực lượng, sức sống cực kỳ kinh người, gần như bất tử.

“Ta bây giờ có hai viên chí tôn đạo chủng trong người, dù cho Nguyệt Thần không có đem bá thể ngôi sao quyết ban ơn ta thì lại làm sao? Dù cho ngươi chiếm binh khí của ta thì lại làm sao! Ta có thể giống vậy giết ngươi!" Khúc Hàn Nguyệt giống như điên cuồng, hoàn toàn đã không có ngày xưa loại kia lãnh khốc.

"Ngươi đạo tâm đã loạn, không thể kiên định như là 1, chỉ biết cầu lấy người khác ban ơn ngươi đại đạo, nói ngươi là tên rác rưởi, vậy cũng là đánh giá cao ngươi!" Tiêu Vũ khẽ gật đầu một cái, Khúc Hàn Nguyệt vốn quả thật thiên tư vô hạn, nhưng đạo lòng vừa loạn, dù có mạnh trở lại thực lực, ở trong mắt hắn, cũng là một phế nhân!

Hắn nhẹ nhàng chấn động, trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua thái dương lực lộ ra, lực lượng bá đạo, đem Khúc Hàn Nguyệt nắm ở trên vai hắn mộc chưởng trực tiếp chấn động đến mức nát bấy.

"Ngươi...... đây là lực lượng gì? Cái này không thuộc về bá thể ngôi sao quyết!" Khúc Hàn Nguyệt khiếp sợ, Tiêu Vũ cái kia một luồng lực lượng bá đạo, lại khắc chế hắn mộc linh lực lượng!

"Như ngươi loại này không kiên định đạo tâm, vài lần khác cầu hắn đạo người, coi như chiếm được chí tôn đạo chủng, cũng là vô dụng, bởi vì ngươi chỉ có thể nhất định chỉ có thể đi người khác đi qua đường, mà không phải mình nói!" Tiêu Vũ đã không muốn cùng Khúc Hàn Nguyệt giải thích. &# 85

Khúc Hàn Nguyệt loại tình huống này, hắn và không phải là chưa từng thấy qua, vốn thiên tư vô hạn, nhưng bởi vì đạo lòng rối loạn, đi lên sai đường.

Bây giờ Khúc Hàn Nguyệt, dù cho hắn không ra tay, cũng cuối cùng có một ngày, sẽ hướng đi tự hủy, cho nên ở Tiêu Vũ trong mắt, lúc này Khúc Hàn Nguyệt liền một phế nhân cũng không bằng!

"Dù vậy thì lại làm sao? Ta có hai viên đạo chủng, mộc linh đạo chủng cùng sinh chi đạo chủng, đều có vô hạn sinh cơ, ngươi là giết ta không được!” Khúc Hàn Nguyệt một trận cười điên cuồng, trong lúc cười to, bị chấn đoạn bàn tay thần tốc sống lại.

Mộc linh loại cùng sinh chi đạo chủng, hai người này đều ẩn chứa mạnh mẽ sinh cơ, dù cho hắn nhận lấy trí mạng thương tích, đều có thể thần tốc khôi phục.

“Ta thừa nhận ta xem thường ngươi, nhưng ngươi muốn giết ta, cũng không phải dễ dàng như vậy!” Khúc Hàn Nguyệt hét lớn, thân thể đột nhiên oanh một tiếng, hóa thành một gốc cây to lớn thần thụ.

Hắn cắm rễ mặt đất, đội đất mọc lên, cây cao ngàn dặm, cây lá rậm rạp hướng bốn phía kéo dài, bao trùm vùng thế giới này.

“Hôm nay phải chết người, là ngươi!” Lúc này Khúc Hàn Nguyệt, đã hoàn toàn điên cuồng, trên người càng mang theo sát ý ngập trời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 391: Quá Mức Cực Đoan

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đoành!

Khúc Hàn Nguyệt hóa thân một gốc cây đại thụ che trời, cao không thấy cuối. Vào đúng lúc này, quanh thân trong vòng vạn dặm cỏ cây, đều đang nhanh chóng khô héo, sinh cơ nhanh chóng xói mòn, tất cả đều vọt tới trên người hắn.

Trong giây lát này, Khúc Hàn Nguyệt trên người sinh cơ kinh người, khắp toàn thân, lộ ra một luồng uy thế kinh khủng.

“Mộc linh thân thể, vốn phải là tẩm bổ vạn vật lực lượng, ngươi lại chỉ có thể một mực cướp đoạt, dù cho đạt được loại này, cũng chẳng qua là loại lãng phí!” Tiêu Vũ nhàn nhạt lắc đầu, đầy mặt thất vọng.

Bực này vô thượng chí tôn lưu lại đạo chủng, rơi xuống Khúc Hàn Nguyệt như vậy người trong tay, thật sự bôi nhọ vị chí tôn kia. Đều là từng chí tôn, đối với hắn mà nói, nhìn thấy một vị đã qua đời Thánh Tôn đạo chủng như vậy bị Khúc Hàn Nguyệt bôi nhọ, cũng là lòng có không muốn.

“Sặc!”

Hắn lấy ra khí ấn, hóa thành một hơi trường kiếm, nắm trong tay.

“Con đường của ngươi, hoàn toàn sai rồi, mộc linh Thánh Tôn đã bị chết, ta không thể để cho hắn đạo chủng bị ngươi như thế làm bẩn!” Hắn tay cầm trường kiếm, bay lên trời.

Bá một tiếng, trường kiếm trong tay của hắn kiếm hóa vạn dặm, vượt qua vòm trời, kiếm chỉ Khúc Hàn Nguyệt biến thành gỗ lớn, bá một tiếng, mang theo kinh thiên ánh sáng, chém xuống.

“Trời ạ, cái kia là người hoàng kiếm!”

“Tiêu Vũ cũng có một cái Nhân Hoàng kiếm? Kiếm này uy lực, lại so với Bạch Hi Hồng trong tay Nhân Hoàng kiếm mạnh hơn!”

“Bá thể ngôi sao quyết, hơn nữa huyễn thiên thần dực, bây giờ vừa một cái Nhân Hoàng kiếm, cái này Tiêu Vũ, rốt cuộc lai lịch gì?”

Mỗi cái phương hướng bên trong người trẻ tuổi, cảm nhận được phương hướng này kinh người gợn sóng, dồn dập quay đầu, khi thấy cái kia một cái cự kiếm ngang trời, tất cả mọi người là trợn to mắt.

Tiêu Vũ lấy ra thủ đoạn, một lần so với một lần kinh người, làm bọn họ có một loại mắt không kịp nhìn cảm thụ.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Nhân Hoàng kiếm vô tình chém xuống, Khúc Hàn Nguyệt biến thành to lớn thần mộc, bị chiêu kiếm này từ giữa đó chém ra, to lớn thân cây, chia làm hai nửa, chầm chậm ngã về hai bên.

Tiêu Vũ bây giờ ở cảnh giới này, không có mấy người có thể chân chính đánh với hắn một trận, Khúc Hàn Nguyệt trước đây là dựa vào hắn kiếp trước ngôi sao áp chế, bây giờ những ngôi sao kia hết mức không thể khống chế, Khúc Hàn Nguyệt đã không có tuyệt đối có thể áp chế Tiêu Vũ gì đó.

Mặc dù hắn đạt được hai đại chí tôn đạo chủng, nhưng quá mức cực đoan,

Hoàn toàn đi lầm đường, đối với Tiêu Vũ tới nói căn bản không tạo được uy hiếp.

Cái này từng tươi đẹp nhất thời thiên kiêu, bây giờ tại Tiêu Vũ trong mắt, đã hoàn toàn không đủ nhìn.

“Ngươi là không giết chết được ta! Ta sẽ không chết!” Khúc Hàn Nguyệt phát sinh âm trầm âm thanh, biến thành thần mộc phát sáng, rút lấy quanh thân liên tục không ngừng cỏ cây lực lượng, muốn khôi phục tự thân.

Nhưng mà, tiếp theo trong nháy mắt, hắn khẽ run lên động, quanh thân sinh cơ lại đoạn tuyệt, làm hắn không cách nào tiếp tục hấp thu.

“Ta sớm đã nói, ngươi chỉ có thể một mực đòi lấy, đã đi lầm đường!” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, đối với Khúc Hàn Nguyệt hoàn toàn không có đồng tình.

Người này thái quá cực đoan, cũng lòng dạ quá chật, hắn vốn không muốn giết Khúc Hàn Nguyệt, nhưng Khúc Hàn Nguyệt lại lặp đi lặp lại nhiều lần muốn giết hắn, chính là tượng đất còn có vài phần hỏa khí, huống chi là hắn?

“Quanh thân hết thảy cỏ cây đều khô héo? Đã mất cái khác sinh cơ?” Khúc Hàn Nguyệt trở nên thất thần, vốn chỉ cần nhận sự giúp đỡ này cỏ cây sức mạnh, hắn liền hầu như Bất Tử, coi như chịu đựng nặng hơn đau đớn đều có thể khôi phục.

Nhưng mà, này cỏ cây lại là bởi vì trước hắn hấp thu, đã toàn bộ khô héo, lúc này đã không có cái khác cỏ cây có thể cho hắn khôi phục.

“Mộc linh chi đạo đều không phải là một mực đòi lấy, mà là vay mượn vạn vật lực lượng làm bản thân lớn mạnh đồng thời, cũng tẩm bổ quanh thân vạn vật, ngươi chỉ hiểu được đòi lấy, cùng tự hủy không khác!" Tiêu Vũ trong giọng nói, mang theo nhàn nhạt giễu cợt.

Khúc Hàn Nguyệt thật sự quá cực đoan, nếu không phải chính hắn đem quanh thân cỏ cây khiến cho toàn bộ khô héo, cũng không trở thành lại có bây giờ kết cục.

"Một mực đòi lấy? Thì tính sao? Trên người ta còn có khác một viên đạo chủng, sinh chi nhất đạo đồng dạng sinh cơ vô tận, ta cũng như thế sẽ không chết!" Khúc Hàn Nguyệt điên cuồng gầm lên, huy động khác một viên sinh chi đạo chủng, muốn khôi phục trên người chịu thương tích.

"Hừ!" Tiêu Vũ cười lạnh, vận chuyển lên bất diệt âm dương trải qua.

Ở trong cơ thể hắn, cái viên này đã cùng bất diệt âm dương trải qua dung hợp làm một chết chi đạo chủng nhẹ run lên, truyền ra gợn sóng, cùng Khúc Hàn Nguyệt trên người sinh chi đạo chủng, sinh ra một loại kỳ diệu cộng hưởng.

Khúc Hàn Nguyệt nhất thời chấn động, sinh chi đạo chủng bên trong sức mạnh của sự sống, lại cũng đoạn tuyệt!

"Lại đây!" Tiêu Vũ mở miệng, hắn hai chữ phun ra, Khúc Hàn Nguyệt trong tay sinh chi đạo chủng khẽ run lên, sau đó rời thân thể bước ra, hướng về hắn bay qua.

Con đường sinh tử, mặc dù hoàn toàn phản lại, nhưng lại lẫn nhau sống nhờ vào nhau, có sống mới có chết, có chết mới có sống, giữa hai người, khả năng sản sinh một loại kỳ diệu cộng hưởng.

Tiêu Vũ thực lực hôm nay, đã hoàn toàn nghiền ép Khúc Hàn Nguyệt, bởi vậy chỉ lấy cái chết chi đạo chủng cộng hưởng, liền có thể đưa tới sinh chi đạo chủng.

“Đây là thuộc về ta!” Khúc Hàn Nguyệt vô cùng phẫn nộ, phát sinh rít gào: “Ngươi làm cái gì? Cái này đạo chủng không thể chịu đựng khống chế của ngươi, nó là của ta!”

“Có trách thì chỉ trách, ngươi lòng quá tham.” Tiêu Vũ lạnh lùng nói: “Chí tôn chi đạo, mỗi một đạo đều là độc nhất vô nhị, kể cả này mạnh mẽ vô thượng chí tôn, đều khó mà đồng thời nắm giữ nhiều loại đại đạo, ngươi tầm thường một Thánh cảnh, liền muốn đồng thời nắm giữ hai viên chí tôn đạo chủng?”

Nếu như Khúc Hàn Nguyệt một lòng chỉ phù hợp sinh chi đạo chủng, Tiêu Vũ không hẳn có thể dựa vào con đường sinh tử cộng hưởng thu hồi loại này, nhưng hắn mưu toan đồng thời tìm được hai viên chí tôn đạo chủng, nhất định không cách nào chính thức khống chế.

“Lại là ngươi! Lại là ngươi!” Khúc Hàn Nguyệt như phát điên bình thường, gầm hét lên: “Này vốn nên thuộc về ta ngôi sao, vốn nên thuộc về ta bá thể ngôi sao quyết, đều bị ngươi cướp đi, bây giờ, cướp đi ta chí tôn đạo chủng, cũng là ngươi!”

Hắn triệt để điên cuồng, tự biết thân cây không cách nào khôi phục, điên cuồng hét lên một tiếng, nguyên thần rời thân thể, hướng về Tiêu Vũ vọt tới.

“Ta không có đoạt ngươi cái gì, ngươi nói tất cả, vốn đều là không thuộc về ngươi! Chính ngươi không cách nào tranh thủ, nhưng phải trách cứ người khác, chỉ riêng loại tâm thái này, ngươi nói cái kia tất cả, ngươi liền không xứng có!” Tiêu Vũ không hề sợ hãi, thu hồi sinh chi đạo chủng, vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, sử dụng hai ngôi sao lớn.

Hai ngôi sao, một là Thái Âm, một là mặt trời. Hai sao chuyển động, âm dương lực lượng xoay chuyển, thuận mà sống, nghịch với chết!

“Hết thảy đều là lỗi của ngươi, ngươi căn bản không nên xuất hiện ở mảnh này thế gian!”

Khúc Hàn Nguyệt nguyên thần phát sinh gầm lên, thẳng tiến không lùi, nhằm phía âm dương hai sao.

“Đoành!”

Âm dương hai sao chuyển động, hai loại cực hạn lực lượng tụ hợp, lộ ra 1 bắp thịt vô cùng bá đạo gợn sóng, kịch liệt nổ vang, chấn động quanh thân mười vạn dặm!

Thiên địa phảng phất đều tĩnh mịch, kể cả cái khác các nơi, này trong khi giao thủ người, đều tựa như quên đi trước mặt sự tình, ngắn ngủi đình chỉ giao thủ, hướng về phía này nhìn về nơi xa, thật lâu không nói gì.

Chốc lát sau, âm dương hai sao lộ ra gợn sóng từ từ tản đi, thiên địa quay về bình tĩnh. Trên hư không, một mảnh lam đậm, chân trời hết thảy Lưu Vân, đều đã bị âm dương hai sao lực lượng kinh khủng kia cho đánh tan.

“Khúc Hàn Nguyệt, vẫn lạc?”

Không biết qua bao lâu, mọi người mới rốt cục hồi thần lại, không ít người trên người, đều là kinh ra một lớp mồ hôi lạnh.

Chương 392: Lại Vào Thần Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Trên bầu trời, hạ xuống một viên châu ngọc, sáng long lanh trong suốt, tràn đầy màu xanh biếc, nội bộ lộ ra sinh cơ dồi dào.

Tiêu Vũ đưa tay ra, tiếp nhận hạt châu này, đây đúng là mộc linh Thánh Tôn mộc linh đạo chủng.

“Khúc Hàn Nguyệt thiên tư, vốn cũng coi như vạn năm khó gặp, chỉ tiếc, đi lầm đường.” Diệp Vong Xuyên bay đến Tiêu Vũ bên cạnh, nhìn thấy Khúc Hàn Nguyệt liền như vậy thân tử đạo tiêu, thân là trước đây nổi danh tuổi trẻ nhân vật, trong lòng của hắn, cũng là tràn ngập than thở.

“Cầu trên đường, có người không có tiếng tăm gì, đến lúc sau đột nhiên nhất phi trùng thiên, hái được vô thượng chính quả, cũng có người một loại hát vang, triển lộ tài năng kinh tế, nhưng bởi vì một ý nghĩ, hướng đi tự hủy.” Tiêu Vũ trong lòng, lại là không có quá nhiều than thở.

Kiếp trước sống quá mấy trăm ngàn năm, ra sao sự tình hắn đều gặp. Khúc Hàn Nguyệt mặc dù thiên tư kinh người, nhưng đã đối phương lần nữa muốn giết hắn, hắn cũng sẽ không nương tay lưu tình.

Cầu trên đường nhiều bạch cốt, quá mức nhân từ, tại đây một đạo trên thì nhất định khó có thể đi được lâu dài, thậm chí sẽ bị trở thành người khác dưới chân hài cốt.

“Ta biết, chỉ là hơi xúc động thôi.” Diệp Vong Xuyên gật gật đầu, hắn cũng tương tự không có loại kia lòng dạ đàn bà, chỉ có điều nhìn thấy cùng thời đại đồng cấp đừng một thiên kiêu bị chết, khó tránh khỏi có chút cảm xúc.

“Bốp!”

Thanh Mặc cũng bay đến Tiêu Vũ phụ cận, nàng chỉ là lẳng lặng thấy không trung tản đi gợn sóng, vẻ mặt hơi có phức tạp, nhưng trong miệng lại là không hề nói gì, yên lặng một hồi.

Nhìn thấy Thanh Mặc, Tiêu Vũ trong lòng hơi động, nói: “Này mộc linh thân thể, tựa hồ đối với ngươi mà nói, là thích hợp nhất.”

“Ta?” Thanh Mặc hơi run, này mới nhìn thấy Tiêu Vũ trong tay nắm mộc linh đạo chủng.

Nàng là hoa sen thân, thuộc về cỏ cây, mà đây mộc linh đạo chủng, chính là thích hợp nhất nàng, nếu có được đạo này loại, nàng ngày sau tiến cảnh, sẽ tiến triển cực nhanh, thậm chí không bao lâu nữa, có thể đạt được Thanh Tôn cấp độ kia cảnh giới.

“Coi như cảm tạ trước ngươi đã giúp ta đi.” Tiêu Vũ cười cười, đem cái kia mộc linh loại, đưa cho Thanh Mặc.

Do dự chốc lát, Thanh Mặc cuối cùng vẫn là tiếp tới. Nàng sâu sắc thấy Tiêu Vũ, giới này người trẻ tuổi, lúc này đều đang vì này đạo chủng mà điên cuồng, có thể Tiêu Vũ chiếm được trong tay, lại là căn bản không để ý, dễ dàng liền đem đưa ra ngoài.

“Cảm ơn!” Quay Tiêu Vũ cúi người chào thật sâu, Thanh Mặc trên mặt, lộ ra một mỉm cười mê người.

“Một giới này đã triệt để rối loạn,

Cũng không biết hôm nay qua đi, đi tới một giới này người trẻ tuổi, còn có bao nhiêu người có thể sống sót.” Tiêu Vũ quay đầu, cảm nhận được mỗi cái phương hướng đại chiến lại nổi lên gợn sóng, lắc đầu xúc động.

Để cái khác Thánh Tôn đạo chủng, những người trẻ tuổi kia cũng đã giết đỏ cả mắt rồi, đến giờ phút này, ngoại trừ Khúc Hàn Nguyệt ở ngoài, cái khác các địa phương bị chết thiên kiêu, cũng không phải số ít.

“Này đạo chủng, ngươi không có ý định tranh gì?” Diệp Vong Xuyên kinh dị nhìn về phía Tiêu Vũ, nhiều như vậy vô thượng chí tôn lưu lại đạo chủng, Tiêu Vũ lại một chút cũng không để ý?

“Những thứ đó, đối với ta vô dụng.” Tiêu Vũ dao động lắc đầu, ngược lại nhìn về phía Thần sơn, nói: “Ta bây giờ càng để ý, là cái kia mặt dưới tấm bia trấn áp Tinh chủ thân thể!”

Diệp Vong Xuyên sửng sốt hồi lâu, cuối cùng trầm mặc đi xuống, như là đã không biết là nên nói cái gì. Này đạo chủng, nhưng có thể tạo nên chí tôn thần vật, hơn nữa còn là nhiều như vậy đạo chủng, chỉ sợ sẽ là cái khác chí tôn đến rồi, đều phải đỏ mắt, Tiêu Vũ lại một chút cũng không coi là việc to tát?

“Hơn nữa……” Tiêu Vũ ánh mắt lấp loé, lại nói: “Cho tới bây giờ, Tiêu Nhược Thần cũng vẫn không có hiện thân, ta cảm giác, hắn ẩn giấu đi, tất nhiên có mục đích gì. Tinh chủ thân thể, ta nhất định phải tìm được, không thể có bất kỳ sai lầm nào!”

Đối với Tiêu Vũ mà nói, bây giờ duy nhất có tư cách cùng hắn một hồi kiếp trước thân thể, cũng chỉ còn sót lại Tiêu Nhược Thần một người. Cái này cũng là Mạc Thương đệ tử, còn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, mặc dù là Tiêu Vũ, cũng không cách nào bảo đảm cuối cùng nhất định có thể thu hồi kiếp trước thân thể.

Bây giờ, một giới này đại loạn, để này Thánh Tôn lưu lại đạo chủng, tất cả mọi người lâm vào điên cuồng, có thể ở vào thời điểm này, Tiêu Nhược Thần vẫn là không có hiện thân, cũng không ai biết hắn rốt cuộc đang mưu tính cái gì.

“Ngươi dự định tiếp tục ở lại chỗ này, thu những ngôi sao này?” Diệp Vong Xuyên một chút hiểu Tiêu Vũ ý tứ, không khỏi đáng tiếc.

Dùng Tiêu Vũ thực lực bây giờ, hơn nữa hắn và Thanh Mặc, ba người bọn họ bây giờ tại đây 1 giới bên trong quả thực không ai có thể ngăn cản, nếu là liên thủ, thậm chí khả năng đoạt được hết thảy chí tôn đạo chủng.

“Với ta mà nói, bây giờ không có chuyện gì so với đây càng trọng yếu.” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Ta kế tiếp, có thể sẽ hướng về bên trong ngọn thần sơn đi sâu vào, nơi đó quá nguy hiểm, các ngươi không cần ở lại bên cạnh ta.”

“Ngươi muốn lại vào Thần sơn?” Diệp Vong Xuyên cả kinh, Tiêu Vũ lần trước vào núi, dẫn phát rồi kinh người như vậy sự tình, bây giờ còn muốn đi vào?

“Tiêu Nhược Thần bí ẩn, mục đích tất nhiên là cùng cướp đoạt bộ thân thể này có quan hệ, ta không thể để cho hắn tìm được thân này, cho nên nhất định phải đi sâu vào.” Tiêu Vũ nói: “Lãnh Phong cùng Vân Hạo, trước mắt nên đang tìm bọn họ một sư muội, ta bây giờ không rảnh bận tâm, ta vào núi sau khi, hi vọng các ngươi có thể thay ta tìm tới bọn họ, hơn nữa chăm sóc.”

Trầm mặc hồi lâu, Diệp Vong Xuyên rốt cục gật đầu, nói: “Yên tâm đi, ta biết.”

Thanh Mặc mới vừa từ Tiêu Vũ trong tay đạt được một viên chí tôn đạo chủng, Tiêu Vũ loại này đơn giản thỉnh cầu, hắn tự nhiên cũng không thể lại từ chối.

“Ngoài ra, ta kiến nghị các ngươi còn là hành động chung cho thỏa đáng.” Tiêu Vũ chung quy vẫn không quá yên tâm, nói: “Tuy nói bây giờ này giới bên trong khả năng uy hiếp được các ngươi người đã không nhiều, nhưng cái kia mắt màu lam nam tử thực lực cũng không yếu, hơn nữa ta luôn cảm giác người này mười phần nguy hiểm, có lớn mưu đồ, các ngươi cùng đi nói, nếu là gặp phải, hẳn là cũng đủ để ứng đối.”

Đối với điều này, Diệp Vong Xuyên cùng Thanh Mặc cũng không có phản đối, đồng thời gật đầu.

“Được rồi, ta đi, Lãnh Phong cùng Vân Hạo, thì ta cầu các ngươi rồi.” Tiêu Vũ giao phó xong này, quay đầu, hướng về trong núi đi đến.

Theo một giới này đại loạn, Tiêu Nhược Thần biến mất, hơn nữa cái kia xuất quỷ nhập thần, vô cùng thần bí mắt màu lam nam tử, trong lòng hắn luôn có một loại cảm giác bất an, chỉ có chính thức tìm được kiếp trước thân thể, tài năng an tâm.

Lại vào Thần sơn, hắn vận chuyển trên người bá thể ngôi sao quyết, trong nháy mắt, trên bầu trời những ngôi sao kia, đồng thời phát sáng lên, bỏ ra đạo đạo thần quang, đi vào trong cơ thể của hắn.

“Muốn thu những ngôi sao này, phải thời gian dài dằng dặc, nhưng nếu là ta vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, nhưng có thể mượn tới chư tinh lực lượng, thêm vào thân thể, lần này, mới có thể đi được xa hơn!”

Tiêu Vũ sâu sắc cảm nhận được, thời gian càng về sau kéo, lần này biến số lại càng lớn, hắn không hy vọng có bất kỳ sai lầm nào, cho nên quyết định đi sâu vào Thần sơn, nhìn có thể hay không tìm tới một cái đi thông hắn thân thể vị trí đường.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Phía trên ngọn thần sơn chư tinh bỏ ra sức mạnh to lớn, thêm vào Tiêu Vũ thân thể. Hắn cả người phát sáng, giống như một vị thần linh, đứng đầu bất diệt thần ấn lộ ra nặng nề áp lực, từng bước từng bước, hướng về trong núi đi đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 393: Leo Núi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mặc dù có kiếp trước chư tinh lực lượng thêm vào thân thể, lúc này Tiêu Vũ, trên người vẫn cảm nhận được vô cùng áp lực nặng nề.

Bất diệt thần ấn dù sao cũng là bất tử Ma Quân binh khí, uy lực vô cùng, mà hắn bây giờ bất quá là thánh nhân cảnh giới. Mà này thêm vào ở trên người hắn tinh thần lực, mặc dù là hắn kiếp trước đã hoàn toàn trưởng thành ngôi sao, nhưng dù sao chỉ là ngàn tỉ ngôi sao một phần vạn, căn bản không đủ để đối kháng bất tử Ma Quân binh khí.

“Bày 12 tuyệt sinh trận, bất tử Ma Quân thật sống lại gì? Nếu là hắn còn ở nhân thế, binh khí của hắn làm sao lại còn ở lại giới này, không bị lấy đi?”

Tiêu Vũ trong lòng vừa là rất nghi hoặc, hắn vốn cảm thấy, đã có mười hai vị vô thượng chí tôn để bất tử Ma Quân cam nguyện chịu chết, bất tử Ma Quân nên là có thể lại sinh ở đời, nhưng bây giờ lại nhìn tới bất diệt thần ấn, ý nghĩ này vừa là có điều dao động.

“Chẳng lẽ 12 Thánh Tôn thất bại, không thể phục sinh bất tử Ma Quân?”

Khả năng này, lại để cho Tiêu Vũ trong lòng có chút mất mát. Thân là bất tử Ma Quân sau khi một cái khác nhà vô địch, ở trong lòng hắn, là khát vọng có thể gặp lại bất tử Ma Quân.

Đối với hắn mà nói, nếu như có thể cùng bất tử Ma Quân một trận chiến, thắng nổi mười vạn năm khổ tu!

“Bất diệt thần ấn mặc dù còn ở lại chỗ này, nhưng cũng không có thể xác định bất tử Ma Quân đã chết đi, có thể hắn thật có khả năng bị phục sinh, bây giờ tất cả, đều là không biết!”

Tiêu Vũ không nghĩ nhiều nữa, bây giờ đối với hắn mà nói quan trọng nhất, là phải nghĩ biện pháp, nhìn có thể hay không tìm ra một cái đi thông hắn thân thể vị trí đường.

Lúc này, hắn đi sâu vào Thần sơn khoảng cách, đã so với một lần trước vào núi thời điểm nhiều hơn rất nhiều, dù sao có kiếp trước chư tinh thêm vào, nhục thể của hắn năng lực chịu đựng, so với một lần trước không biết mạnh bao nhiêu.

“Nhị Hắc vào núi, bây giờ cũng không biết thế nào rồi?”

Đẩy áp lực đi tiếp, Tiêu Vũ đột nhiên nghĩ đến Nhị Hắc. Hắn dừng bước lại, vận chuyển Thần lực, ở trong núi lên tiếng la lên, tiếng truyền vạn dặm, kêu gọi Nhị Hắc.

Nhưng mà, trong núi im ắng một mảnh, ngoại trừ chính hắn hồi âm ở ngoài, không có nửa điểm đáp lại.

“Chẳng lẽ hắn đã……” trong lòng căng thẳng, Nhị Hắc thân là binh khí, tùy tiện tiếp cận bất diệt thần ấn, là món thập phần chuyện nguy hiểm, bây giờ hắn không có cho Tiêu Vũ bất kỳ đáp lại nào, cho dù là Tiêu Vũ, cũng buộc lòng phải kết quả xấu nhất suy nghĩ.

Hắn lập tức bước nhanh hơn, muốn thâm nhập trong núi, nhìn Nhị Hắc rốt cuộc còn ở đó hay không!

Hồi lâu sau, Tiêu Vũ rốt cục tới nơi này tòa người Thần sơn chân núi.

Đến nơi này, trên người hắn thừa nhận áp lực đã hết sức kinh người, hắn ở đây thậm chí không cách nào phi hành, trên người tựa như đè nặng mấy chục toà núi lớn, vô cùng nặng nề.

Ngẩng đầu nhìn tới, này núi cao không thấy đỉnh. Ngọn thần sơn này to lớn, xa tại giới này bất kỳ ngóc ngách nào đều có thể nhìn thấy, liền cũng biết nó cao bao nhiêu.

Bây giờ Tiêu Vũ, không cách nào phi hành, chỉ có thể từng bước từng bước hướng về trong núi cất bước, hơn nữa mỗi đi một bước, trên người áp lực, sẽ tăng gấp bội.

“Trấn cột mốc biên giới đứng ở đỉnh núi, nhục thể của ta, nên cũng bị trấn ở nơi đó, có phải ta muốn tại loại này áp lực nặng nề bên dưới, đi tới đỉnh núi?”

Dù cho Tiêu Vũ lòng kiên định như sắt, lúc này cũng không nhịn được cười khổ một cái. Ngọn núi này khổng lồ như thế, hắn như vậy từng bước từng bước trèo lên, lúc nào mới có thể đến đỉnh?

E sợ để hắn đi bộ đi lên ngọn núi này, đều cần hao phí mấy năm quang cảnh, huống chi hắn bây giờ, trên người còn đẩy vô cùng áp lực nặng nề?

“Rào!”

Hắn lắc đầu cười khổ, mới vừa trải qua tiếp tục leo về phía trước, đột nhiên, nổ vang truyền đến, hắn ngẩng đầu nhìn tới, liền gặp trên đỉnh ngọn núi này xiềng xích lại một lần lắc lư, thần liên trên quang mang, đột nhiên có điều lờ mờ, Tiêu Vũ trên người áp lực, cũng đột nhiên nhẹ đi nhiều.

“Thần liên trên Thần lực ở làm suy yếu? Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ cả kinh, hắn đã nhìn ra, trấn cột mốc biên giới cùng bất diệt thần ấn, bây giờ phảng phất là một thể thống nhất.

Trên tấm bia xiềng xích, Thần lực làm suy yếu, trấn cột mốc biên giới sức mạnh cũng yếu đi, bởi vậy bất diệt thần ấn truyền đến áp lực cũng là đột nhiên giảm bớt.

“Trấn cột mốc biên giới trên xiềng xích, kết nối lấy 12 Thánh Tôn thân thể, chẳng lẽ nói này bia là theo cái kia mười hai vị Thánh Tôn thân thể rút lấy Thần lực?”

Bất thình lình, Tiêu Vũ làm như nhớ ra cái gì đó.

Bất tử Ma Quân, lẽ ra đã chết đi, dù cho chưa chết, cũng đã không ở nơi này, binh khí của hắn bất diệt thần ấn, khí bên trong cũng không Khí Hồn, mất đi khí chủ sau khi, theo lý tới nói, lẽ ra nên rơi vào trạng thái ngủ say, sẽ không còn có kinh người như vậy uy thế.

Đương nhiên, này cũng không phải tuyệt đối, bởi vì này dù sao cũng là chí tôn khí, không tầm thường.

Nhưng hiện tại xem ra, bất diệt thần ấn không người khống chế, đúng là sẽ không chủ động xuất sắc uy thế, nhưng bởi vì có một khối trấn cột mốc biên giới tồn tại, trên tấm bia thần liên liên tiếp 12 Thánh Tôn thân thể, mượn tới Thần lực, mới khiến bất diệt thần ấn thời khắc đều lộ ra áp lực nặng nề.

“Bất diệt thần ấn sức mạnh ngọn nguồn, là này xiềng xích kết nối lấy 12 Thánh Tôn? Bây giờ này ấn sức mạnh làm suy yếu, có phải là vì 12 Thánh Tôn thân thể bị phát hiện, lẫn nhau sinh ra cộng hưởng có quan hệ?” Tiêu Vũ lập tức nghĩ tới rất nhiều, mặc dù không cách nào xác định, nhưng chí tôn này đối với hắn mà nói, là việc tốt.

Nếu là bất diệt thần ấn sức mạnh tiếp tục làm suy yếu, hắn liền có khả năng thuận lợi đi lên đỉnh núi, đi đến hắn thân thể vị trí.

12 Thánh Tôn thân thể cộng hưởng, rất rõ ràng là có người cố ý hành động, nói không chừng người nọ cũng là muốn đi lên đỉnh núi, mới có thể gợi ra 12 Thánh Tôn thân thể cộng hưởng.

Nói không chừng người này, bây giờ cũng đã ở leo núi trên đường!

“Ta muốn tăng nhanh tốc độ!” Tiêu Vũ trong lòng lẫm liệt, tốc độ càng nhanh hơn.

Bất diệt thần ấn áp lực mặc dù có điều giảm bớt, nhưng vẫn như cũ nặng nề, hắn vẫn là chỉ có thể đi bộ, nhưng tốc độ lại là so trước đó nhanh hơn không ít.

Một đường leo núi, Tiêu Vũ cũng đang thử tìm kiếm Nhị Hắc lưu lại tung tích, chỉ tiếc, ở phương diện này, hắn hoàn toàn không thu hoạch được gì.

Mặc dù lo lắng Nhị Hắc, có thể hiện tại hắn căn bản không rảnh bận tâm, chỉ có thể liều lĩnh, hướng về phía trên ngọn thần sơn không dứt trèo lên.

“Rào!”

Không lâu sau đó, trên đỉnh núi xích cử động nữa, bất diệt thần ấn lộ ra áp lực, lại một lần giảm nhiều.

“Thần sơn áp lực vừa yếu đi, cứ theo đà này, này áp lực nói không chừng sẽ hoàn toàn biến mất, đến lúc đó tất cả mọi người đều có thể leo núi, đi đến đỉnh núi, ta muốn ở này áp lực biến mất trước khi, thu hồi ngày xưa thân thể!”

Tiêu Vũ trong lòng vội vàng, tốc độ dưới chân càng nhanh hơn.

Bây giờ bất diệt thần ấn áp lực nặng nề còn đang, tin tưởng đội có chư tinh lực thêm thân thể hắn ở ngoài, không có những người khác có thể đi lên, nhưng nếu là tiếp tục mang xuống, đợi cho bất diệt thần ấn áp lực yếu hơn nữa, đến lúc đó thì không nhất định.

Hắn có cảm giác, Thần sơn lực lượng yếu bớt là có người cố ý hành động, hắn nhất định phải cướp lấy ở đối phương trước khi, đi đến kiếp trước thân thể vị trí.

“Rào!”

Trên đường đi, đỉnh núi xích không dứt chấn động, mặt trên quang mang càng ngày càng ảm đạm, bất diệt thần ấn lộ ra áp lực, cũng càng ngày càng yếu.

Cũng may, theo mỗi một lần áp lực giảm bớt, Tiêu Vũ tốc độ, đều có thể có điều tăng lên, có điều tốc độ của hắn, vẫn như cũ không tính quá nhanh.

Rốt cục, ở liên tục trèo lên sau bốn mươi chín ngày, Tiêu Vũ đã tới gần đỉnh núi, tới nơi đây, hắn thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được, đến từ kiếp trước thân thể này chỗ lộ ra gợn sóng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 394: Quan Tài Cổ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tới gần đỉnh núi, Tiêu Vũ trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết, vào đúng lúc này tự chủ vận chuyển, cùng hắn kiếp trước thân thể có cảm giác, hấp dẫn lẫn nhau.

“Đó là……”

Thời điểm này, Tiêu Vũ rốt cục thấy được đỉnh núi diện mạo, chỉ thấy trấn cột mốc biên giới đứng ở đó, quanh thân một mảnh bằng phẳng, không hề có thứ gì, trên tấm bia quấn quanh xích, vào lúc này có vẻ thập phần thô to, mỗi một cái đều hình như Chân long, ngang mở chính là một vùng núi.

“Trấn cột mốc biên giới dưới trấn áp, đúng là một tòa mộ?” Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng, không hề nghi ngờ, nhục thể của hắn, thì bị trấn áp ở tòa này trong mộ.

Trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết tự chủ vận chuyển, hắn một lần nữa cất bước, đi tới toà kia lớn mộ lối vào.

Đến nơi này, Tiêu Vũ sinh ra một loại thập phần kỳ diệu cảm ứng, phảng phất trong mộ có một "chính mình" khác, trước đây hắn đi tới giới này lúc, liền cảm nhận được qua thập phần khí tức quen thuộc, chính là bắt nguồn từ nơi đây.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đẩy ra nặng nề cửa mộ, Tiêu Vũ trên mặt lộ ra vài phần kinh ngạc.

“Này cửa mộ bất cứ không có cấm chế?” Hắn vốn chỉ là muốn thử một chút, không ngờ rằng thật đẩy ra.

Phải biết rằng, này mộ chôn nhục thể của hắn, đưa hắn chôn người ở chỗ này, không tiếc tìm đến bất diệt thần ấn cùng trấn cột mốc biên giới bực này kinh thế thần vật, thì làm trấn áp nhục thể của hắn, có thể cửa mộ bên trên, nhưng không có gây cấm chế, có vẻ vô cùng không hợp lý.

Phía sau cửa đá, là một cái đường đi sâu thăm thẳm, Tiêu Vũ cất bước đi vào trong đó, trái tim ùm ùm nhảy lên.

Trong mộ hắn kiếp trước thân thể, hắn lại thuận lợi như thế, đi tới nơi đây, ngược lại làm hắn cảm thấy có chút bất an.

Cái lối đi này đối với Tiêu Vũ tới nói, tựa hồ cực kỳ chậm rãi, hắn chầm chậm cất bước, không biết đi được bao lâu sau khi, một gian trống trải nhà đá, xuất hiện ở trước mắt của hắn.

Trong nhà đá, chỉ có một dạng gì đó, 1 cỗ quan tài xa xưa, lẳng lặng nằm ở nơi nào, ngoài ra chính là rắc rối phức tạp xiềng xích, đem quan tài cổ chăm chú quấn quanh.

“Nhục thể của ta, thì bị trấn áp ở đây?” Tiêu Vũ tim đập nhanh hơn, chậm rãi bước tiến lên.

Hắn lúc này hoàn toàn có thể cảm thụ được, trong quan tài chính là mình kiếp trước lưu lại thân thể, muôn thuở bất diệt, cường đại đến mặc dù là Mạc Thương đều không thể phá huỷ, chỉ có thể trấn áp nơi đây.

“Này thần liên là phiền phức, ta muốn như thế nào mới có thể lấy ra ngày xưa thân thể?” Tiêu Vũ đi tới quan tài cổ trước khi, mạnh mẽ đè xuống kích động trong lòng, Thấy áo quan trên xiềng xích, chăm chú giam nổi lên lông mày.

Này xiềng xích để hắn hết sức kiêng kỵ, liền chí tôn thân thể đều có thể khóa, bằng hắn hiện tại, là căn bản không làm gì được.

Mang theo không cam lòng, Tiêu Vũ vây quanh quan tài đá đi lại, muốn nhìn một chút có thể hay không tìm ra biện pháp gì.

Khi hắn vòng tới quan tài cổ một bên khác, đột nhiên, thân thể nhẹ nhàng chấn động, mở to hai mắt.

Quan tài đá một bên khác, áo quan trước có một khối nhỏ bia, trên đó viết một loại cực kỳ cổ lão văn tự, bắt nguồn từ mấy trăm ngàn năm trước khi.

“Vô địch muôn thuở đều là vọng, từ đó an nghỉ trăm vạn năm! - - bất tử Ma Quân!”

Tiêu Vũ tinh tế phân biệt, cả người dĩ nhiên sửng sốt.

“Đây là không chết Ma Quân áo quan? Nhưng hôm nay trong quan tài chỗ chôn lại là ta kiếp trước thân thể? Cái kia bất tử Ma Quân thân thể đã đi nơi nào? Có phải hắn thật chưa chết?”

Trong lòng hắn lại một lần nhấc lên sóng gió kinh hoàng, bất tử Ma Quân sinh tử, hoàn toàn thành câu đố.

Nếu như không chết Ma Quân thật bị 12 Thánh Tôn sống lại, binh khí của hắn tại sao còn có thể lưu lại nơi đây?

Nhưng nếu như hắn không có phục sinh, thuộc về hắn quan tài cổ, thì tại sao chôn chính là Tiêu Vũ kiếp trước thân thể?

“Trấn cột mốc biên giới, bất diệt thần ấn, có phải nơi này vốn trấn áp chính là bất tử Ma Quân thân thể? Sau khi để trấn áp ta kiếp trước thân thể, có người đem nhục thể của hắn dời đi rồi?”

“Hay là, bất tử Ma Quân thành công phục sinh, chính mình theo trong quan tài đi ra? Sau khi lại có người đem nhục thể của ta di chuyển tới đây, tiến hành trấn áp?”

Tiêu Vũ cảm giác sự tình càng ngày càng khó bề phân biệt, có rất nhiều nơi làm người không cách nào nhìn thấu. Chỉ là có một chút hắn rốt cuộc hiểu rõ, cửa mộ bên trên không có cấm chế, là vì đã sớm có người đã tới nơi đây.

Này mộ ban đầu tất nhiên là tồn tại cấm chế, nhưng lại bị người phá tan rồi, vì đem nhục thể của hắn phóng tới nơi đây, tiến hành trấn áp.

“Mạc Thương?” Tiêu Vũ nghĩ tới nghĩ lui, sẽ đem nhục thể của hắn tiến hành trấn áp, phóng tầm mắt cửu thiên, chỉ có Mạc Thương.

Tiêu Vũ kiếp trước thân thể, cường độ càng hơn cấm khí, Mạc Thương không cách nào phá huỷ, cho nên đem trấn áp tại nơi đây, muốn cho bộ thân thể này vĩnh viễn không cách nào hiện thế.

Nhưng không biết nguyên nhân gì, cái khác chí tôn biết được việc này, các đại chí tôn cũng nghĩ ra được thân này, liền để hậu nhân của bọn họ khống chế Tiêu Vũ kiếp trước lưu lại ngôi sao, muốn lấy những ngôi sao kia, khống chế thân này.

“Vạn cổ đệ nhất nguyền rủa, rơi Thìn cung, tự mình Vượt giới, lưu lại một đạo thần niệm, lại sẽ nhục thể của ta trấn áp nơi đây……”

Tiêu Vũ hồi tưởng trước đây các loại, ánh mắt lộ ra không cách nào truyền lời rùng mình, “để không cho ta quay về chí tôn vị trí, ngươi làm, thật đúng là không ít!”

“Nhanh hơn, ta thì sắp trở về, ngươi chờ ta đi!” Hắn mạnh mẽ đè xuống trong lòng ý lạnh, một lần nữa nhìn về phía quan tài cổ, không biết như thế nào mới có thể lấy ra chính mình kiếp trước thân thể.

“Trước khi ta vận chuyển bá thể ngôi sao quyết lúc, kiếp trước thân thể cộng hưởng, muốn từ nơi này lao ra, hơn nữa bây giờ trấn áp lực lượng đã cực yếu, có lẽ có thể thông qua cộng hưởng, để bộ thân thể này theo trong quan tài phát lực.”

Nhớ đến cách nhau, Tiêu Vũ cũng thật không ngờ biện pháp tốt hơn, chỉ có thể là quan tài cổ trước khi ngồi xuống, chủ động vận chuyển bá thể ngôi sao quyết.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Như là hắn dự liệu giống nhau, quan tài cổ trên xiềng xích kịch liệt bắt đầu run rẩy, một luồng thật lớn khí tức, theo trong quan tài tuôn ra, như là muốn xông ra này áo quan.

Lần trước Tiêu Vũ dùng bá thể ngôi sao quyết cùng thân này cộng hưởng, còn cách nhau rất khoảng cách xa, lần này gần gũi cộng hưởng, trong quan tài lộ ra gợn sóng so với một lần trước càng thêm mãnh liệt.

Cả tòa bất diệt thần ấn biến thành Thần sơn, vào thời khắc này đều ở đây chấn động kịch liệt. Thần sơn trên đỉnh, trấn cột mốc biên giới lay động không ngớt, trên tấm bia quấn quanh xiềng xích không dứt phát sinh tiếng rung, phía thế giới này, lại một lần rung chuyển lên.

Thời điểm này, giới này các nơi, vô số núi lớn lay động, còn hơn Tiêu Vũ lần trước dẫn ra kiếp trước thân thể thời điểm càng thêm kinh người, phảng phất dưới thế giới này một khắc muốn phá nát, khiến giới bên trong tất cả mọi người, đều cảm nhận được vô cùng áp lực nặng nề.

“Đã xảy ra chuyện gì? Thần sơn vừa chấn động!”

“Có phải Tiêu Vũ vừa vào núi? Lần trước hắn tiến vào Thần sơn thời điểm, cũng dẫn phát rồi ba động khủng bố!"

"Không đúng, lần này giống như so trước đó càng thêm mãnh liệt!"

Thân ở các nơi người trẻ tuổi sợ hãi, cái này đã là bọn hắn đệ nhị lần cảm nhận được loại này ba động khủng bố. Nếu là giới này đổ nát, bọn họ thân thể tại giới này bên trong tất cả mọi người, đều phải chết!

Mặc dù là đạt được Thần Cảnh người, ở một thế giới đổ nát thời gian, đều không thể có thể sống được hạ xuống!

"Tiêu Vũ điên rồi, hắn muốn kéo thêm tất cả mọi người đồng thời không chết được?"

"Đáng chết, sớm biết như vậy nguy hiểm, ban đầu ta không tới!"

Một loại khủng hoảng ở một giới này thần tốc lan tràn, này trong khi tranh cướp đạo chủng tuổi trẻ nhân vật, đều rối rít ngừng tay, nhìn xa Thần sơn phương hướng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 395: Nam Tử Thần Bí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngoại giới tất cả, Tiêu Vũ lúc này căn bản không màn, hắn điên cuồng vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, cùng kiếp trước thân thể không dứt cộng hưởng.

“Ầm!”

Trước người quan tài cổ không dứt rung động, phảng phất có cái gì thời thượng cổ đại hung ở trong quan tài xung kích, chấn động đến mức áo quan trên xiềng xích lạp lạp vang vọng, chốc lát cũng không được an bình.

“Cho ta lao tới!” Trong lòng phát sinh điên cuồng hét lên, Tiêu Vũ chưa bao giờ có điên cuồng như thế thời điểm, để kiếp trước bộ thân thể này, hắn đã hoàn toàn đã không có ngày xưa bình tĩnh.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thần sơn cùng quan tài cổ đang không ngừng rung động, nhưng mà, mặc dù lần này cộng hưởng so với một lần trước càng thêm mãnh liệt, nhưng này quan tài cổ cũng rất phi phàm, mặt trên bị thần liên chăm chú quấn quanh, thủy chung là không cách nào bị xông ra.

“Bốp!”

Đột nhiên, một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt xông lên đầu, Tiêu Vũ bá một tiếng, hướng về một bên né tránh.

Tại chỗ, hắn ngồi ngay ngắn địa phương, một tiếng vang ầm ầm, bị đánh thành mảnh vỡ, cát đá bay lên.

“Ai?” Tiêu Vũ trong mắt đột nhiên lạnh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía sau đi thông cửa ra thông đạo.

“Ta vốn tưởng rằng, cực kỳ vướng bận người sẽ là Tiêu Nhược Thần, lại không nghĩ rằng lại là ngươi!”

Trong thông đạo truyền đến tiếng bước chân, sau đó không lâu, một bóng người từ từ đi tới, theo chỗ bóng tối đi ra, lộ ra một tấm đẹp trai mặt.

“Là ngươi!” Tiêu Vũ trong mắt, lạnh ánh sáng đại trướng.

Trước mắt là một gã nam tử trẻ tuổi, khuôn mặt tuấn tú, trên mặt mang theo cười yếu ớt, quỷ dị chính là, hắn có một đôi con mắt màu xanh lam, phối hợp cái kia gương mặt tuấn mỹ, mỉm cười trong khi, không nói quỷ dị.

“Ngươi biết ta?” Tên nam tử này mày kiếm khẽ nhếch, lộ ra vài phần kinh ngạc.

Tiêu Vũ lạnh lùng lắc đầu, hắn cũng không quen biết tên nam tử này, nhưng cũng một chút thì nhận ra, chính là người này lúc trước dẫn đến Diệp Vong Xuyên bọn họ bị đuổi giết, thân phận của hắn thần bí, chuyện làm, làm người nhìn không thấu ý đồ của hắn.

“Ta hiểu qua ngươi, đối với thân phận của ngươi, ta cũng rất tò mò.” Mắt màu lam nam tử một đôi con mắt tựa hồ đang phát sáng, thập phần quỷ dị, ánh mắt của hắn ở Tiêu Vũ trên người đánh giá, nói: “Ngươi đột nhiên xuất hiện, tựa như bỗng dưng đi tới thế gian, qua lại không người biết, trên người nhưng có rất nhiều làm người nhìn không thấu địa phương.”

“Thì tính sao?” Tiêu Vũ vẫn duy trì cảnh giác, trực giác nói cho hắn biết, người này mười phần nguy hiểm,

Thậm chí có khả năng còn ở Tiêu Nhược Thần bên trên.

“Ngươi rất mạnh!” Mắt màu lam nam tử mỉm cười, lạnh nhạt nói: “Bằng vào ta bây giờ trạng thái, muốn thắng ngươi, e sợ có chút phiền phức.”

Hắn chưa nói không thắng nổi, chỉ nói là có chút phiền phức, bởi vậy có thể thấy được, người này đối với mình thực lực thập phần tự tin.

“12 Thánh Tôn thân thể cộng hưởng, là ngươi làm?” Tiêu Vũ đột nhiên nói rằng, người này nhanh như vậy thì đến nơi này, để hắn hoài nghi này hết thảy đều là người này an bài xong.

Hắn để 12 Thánh Tôn thân thể cộng hưởng, yếu bớt bất diệt thần ấn cùng trấn cột mốc biên giới sức mạnh, vì chính là đi lên ngọn núi này, cho nên hắn mới có thể tới nhanh như vậy.

“Đích thật là ta!” Mắt màu lam nam tử hào phóng gật đầu, cười nói: “Chỉ là ta thật không ngờ, ngươi lại như vậy nhạy cảm, 12 Thánh Tôn thân thể vừa xuất hiện, liền cảm thấy sự tình dị dạng, dứt khoát đi lên, quả thật có quyết đoán!”

Loại này khích lệ, Tiêu Vũ lại là không quá coi là chuyện to tát, hắn lúc này hiếu kỳ chính là, người này tựa hồ đối với nhục thể của hắn thập phần chấp nhất, giống như so với người khác càng muốn lấy được hắn bộ thân thể này.

“Ta trạng thái này, mặc dù cũng có thể thắng ngươi, nhưng cũng không quá muốn cùng ngươi giao thủ, ngươi mở điều kiện a, muốn thế nào, mới bằng lòng nhường ra Tinh chủ thân thể?” Mắt màu lam nam tử chuyển đề tài, lại cùng Tiêu Vũ nói tới điều kiện.

“Giết ta, thân thể này chính là của ngươi!” Tiếng nói vừa dứt, Tiêu Vũ dĩ nhiên động thủ, hắn lấy ra trong cơ thể ngôi sao, xoay tròn lấy hướng về người này trấn áp tới.

“Ngươi quá coi thường ta, ta mặc dù không phải là trạng thái mạnh nhất, nhưng cũng không phải dễ giết như vậy!” Cảm nhận được Tiêu Vũ sát ý, mắt màu lam nam tử lại đang mỉm cười.

Hắn ung dung không vội, nhẹ nhàng đưa tay, tại không trung khẽ chỉ.

Làm cho người rung động một màn xuất hiện, Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, lại toàn bộ dừng ở trên không, không cách nào về phía trước.

Phải biết rằng đây chính là hắn bá thể ngôi sao quyết, lại có thể có người có thể nhẹ nhàng một ngón tay, liền có thể ổn định hắn lấy ra hết thảy ngôi sao! Chuyện này quả thật hoang đường!

Trong lòng mặc dù kinh, nhưng Tiêu Vũ không mất bình tĩnh, đạp tinh bước bước ra, lắc người một cái, tới mắt màu lam nam tử xuất hiện.

Nhục thể của hắn có chư tinh lực lượng thêm vào, vô cùng bá đạo, bị hắn gần người, không ai có thể thong dong lui bước.

“Đạp tinh bước gì?” Mắt màu lam nam tử nhẹ nhàng nở nụ cười, bước chân khinh chuyển, lại cũng cùng Tiêu Vũ một vị, bỗng dưng biến ảo một phương vị.

“Ngươi…… rốt cuộc là ai?” Tiêu Vũ lại một lần khiếp sợ, người này thi triển, lại cũng là đạp tinh bước!

Nhưng mà, hắn ở trên người người này, lại là không chút nào cảm nhận được bá thể ngôi sao quyết gợn sóng, cũng không có cảm nhận được ngôi sao khí tức, hắn làm sao có khả năng thi triển đạt được đạp tinh bước?

“Ta nói rồi, mặc dù ta không phải trạng thái mạnh nhất, nhưng ngươi muốn giết ta, là không thể nào!” Mắt màu lam nam tử cười khẽ, nói: “Nếu như ngươi đồng ý nhường ra Tinh chủ thân thể, ta nguyện ý cho ngươi một vài bồi thường!”

Trước mắt mắt màu lam nam tử, là Tiêu Vũ thấy qua thế hệ trẻ tuổi bên trong, người thực lực mạnh nhất vật, nhưng hắn lại còn nói hắn không phải trạng thái mạnh nhất!

Nếu hắn theo như lời làm thật, hắn trạng thái mạnh nhất, đến đạt được trình độ nào?

“Đã như vậy, nhiều lời vô vị!” Tiêu Vũ không thể nhường ra chính mình kiếp trước thân thể, gầm lên gian, đạp tinh bước cử động nữa.

Mắt màu lam nam tử, đồng dạng cũng là bước ra bước chân, trong lúc nhất thời, hai người tốc độ giống như quỷ mỵ, tại đây ngôi mộ gian thần tốc biến ảo phương vị, tốc độ nhanh để lại vô số tàn ảnh.

“Ngươi đừng tưởng rằng ta không phải là đối thủ của ngươi, chỉ có điều ta trạng thái này, không muốn lãng phí quá nhiều sức mạnh thôi.” Mắt màu lam nam tử một bên né tránh, một bên hờ hững mở miệng.

“Vậy hãy để cho ta xem một chút, ngươi có bao nhiêu sức mạnh!” Tiêu Vũ phẫn nộ, người này một mực né tránh, lại không cùng hắn chính diện giao phong.

Bây giờ Thần sơn sức mạnh đã yếu, nếu là kéo dài nữa, không biết là vừa sẽ có bao nhiêu người đi lên ngọn núi này, cùng hắn tranh cướp kiếp trước thân thể.

“Ai da, xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, cũng được, đã như vậy, ta liền hướng ngươi có biết ngươi và ta ở giữa chênh lệch!”

Bá một tiếng, UU đọc sách &# 119; ww. &# 117; ukanshu. Co &# 109; mắt màu lam nam tử dừng bước, quay Tiêu Vũ, đánh tới một chưởng.

Hắn lại muốn dùng thuần túy thân thể lực lượng đến chiến Tiêu Vũ!

“Ầm!”

Tiêu Vũ đương nhiên sẽ không thoái nhượng, thân thể va chạm, hai quả đấm phát sáng.

Ầm ầm nổ vang gian, hai người đồng thời lùi về sau, Tiêu Vũ một khí huyết cuồn cuộn, trong lòng khiếp sợ, cơ thể người nọ, có thể cùng hắn hiện tại chống đỡ được!

Trái lại đối diện mắt màu lam nam tử trên mặt, cũng là lộ ra kinh ngạc, “ta xem thường ngươi, nhục thể của ngươi, càng so với Tiêu Nhược Thần còn mạnh mẽ hơn nhiều! Cái này không hẳn là ngươi cảnh giới này có thể làm được, dù cho ngươi tu chính là bá thể ngôi sao quyết!”

Tiêu Vũ thân thể, ngoại trừ có bá thể ngôi sao quyết ở ngoài, nhưng còn lấy chiến chữ ấn tu luyện qua. Nếu như là chỉ giống kiếp trước giống nhau tu luyện bá thể ngôi sao quyết, nhục thể của hắn cố nhiên không có như bây giờ cường độ.

Nhưng mà, hắn đời này sớm vượt qua kiếp trước, thân thể cường độ, so với kiếp trước ở cảnh giới này thời điểm, càng mạnh mẽ hơn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 396: Thần Cảnh Cường Giả?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không thể chối, ta xem thường ngươi!” Mắt màu lam nam tử nụ cười trên mặt dần dần thu lại, như là rốt cục chăm chú đối xử.

Tiêu Vũ im lặng không nói gì, người này thực lực đích xác mạnh mẽ, lại có thể thi triển đạp tinh bước, hơn nữa thân thể cường độ có thể cùng vượt qua đời trước của hắn so với, đúng là dị thể.

Dùng hắn bây giờ thân thể cường độ, mặc dù là đụng với đồng dạng tu luyện bá thể ngôi sao quyết Tiêu Nhược Thần, đều có thể làm được áp chế, người này nhưng lại khả năng cùng hắn một hồi!

“Ai da, xem ra ta nếu không triển lộ một vài thực lực, không cách nào đưa ngươi đánh bại!” Thu hồi nụ cười, mắt màu lam nam tử trên người, đột nhiên phát ra một loại kim quang nhàn nhạt.

Những kim quang này phức tạp mà quỷ dị, đưa hắn tôn lên vô cùng thần thánh, như là thần linh hạ phàm, trên người có một luồng hết sức đặc thù gợn sóng đang lưu chuyển.

“Chúng sanh ý niệm?” Tiêu Vũ run nhẹ, nói: “Ngươi đã bước vào Thần Cảnh?”

Chỉ có đạt được Thần Cảnh, trên người mới có thể có chúng sanh ý niệm, mới có thể đến chúng sanh ý niệm thêm vào.

Chúng sanh ý niệm, là một loại thập phần sức mạnh đáng sợ, đã phân biệt Thánh cảnh cùng Thần Cảnh khác nhau, có chúng sanh ý niệm gia thân, sẽ làm 1 cá nhân thực lực, phát sinh long trời lở đất biến hóa.

"Ngươi từng thử, chẳng phải sẽ biết?" 1 tiếng cười khẽ, mắt màu lam nam tử bá địa chấn lên, lần này hắn chủ động ra tay, dùng thân thể lực lượng, cùng Tiêu Vũ giao thủ.

"Ầm!"

Hắn một chưởng vỗ đến, Tiêu Vũ vung quyền chống đỡ, thân thể va chạm, cả người hắn bay ngược bước ra, một đôi nắm đấm chảy ra vết máu.

Một giao chiến, hắn lại bị thương, hơn nữa còn là thân thể lực lượng đối đầu!

Chúng sanh ý niệm thêm vào, để mắt màu lam nam tử thân thể cường độ tăng lên rất nhiều!

Nhưng mà, mắt màu lam nam tử lại là nhíu nhíu mày, tựa hồ chỉ làm cho Tiêu Vũ bị thương nhẹ, để hắn không hài lòng lắm. Hắn lại một lần bước ra đạp tinh bước, đối với Tiêu Vũ ra tay.

"Chiến chữ ấn!" Tiêu Vũ phạm rống, chiến chữ Inca thân thể, thân thể lực lượng lại tăng lên nữa!

"Bịch!"

Hai người va chạm, hắn lại một lần lùi về sau, nhưng lần này rõ ràng lùi về sau khoảng cách đoản rất nhiều, miễn cưỡng có thể ứng đối.

"Nhục thể của ngươi lực lượng còn chưa tới cực hạn?" Mắt màu lam nam tử lại một lần kinh ngạc, lần này trong mắt hắn rốt cục không còn ý cười, lộ ra vài phần ánh sáng lạnh, "ta ngược lại muốn xem xem, ngươi rốt cuộc ẩn tàng rồi bao nhiêu!”

Hắn lại một lần ra tay rồi,

Thế tới càng hung!

Lần này, Tiêu Vũ liền khí ấn đều đã vận dụng, trong cơ thể ngôi sao, chiến chữ ấn, khí ấn ba người đồng thời gia thân, đây là nhục thể của hắn khả năng đạt tới cường độ cao nhất.

“Ầm!”

Hai người vừa một phát va chạm, phát ra nổ vang, chấn động ngọn núi này.

Bọn họ đồng thời lùi về sau, mắt màu lam nam tử trên mặt đã không chỉ là kinh ngạc đơn giản như vậy, mà là có chút không thể tin được. Hắn dùng chúng sanh ý niệm gia thân, Tiêu Vũ thân thể lực lượng lại còn có thể cùng hắn một hồi!

Đây rốt cuộc là ra sao thân thể, có thể cùng cái này trạng thái hắn chống lại!

“Ngươi không phải thật Thần Cảnh, hơn nữa trạng thái khác thường!” Tiêu Vũ rốt cục đã nhìn ra, này mắt màu lam nam tử trạng thái có chút kỳ quái.

Hắn tuy có chúng sanh ý niệm gia thân, nhưng không có Thần Cảnh cường giả vốn có thực lực, bằng không mà nói, một cảnh giới lớn chênh lệch, hắn đủ để đem Tiêu Vũ hoàn toàn nghiền ép.

Nhưng bây giờ, hắn nhưng không có bày ra qua quá lớn chênh lệch, để Tiêu Vũ miễn cưỡng dùng trong cơ thể các loại thủ đoạn cho đền bù.

“Ta đã đã nói, này không phải của ta trạng thái mạnh nhất!” Mắt màu lam nam tử cũng không phủ nhận.

“Đã như vậy, ta đánh liền cho ngươi thi triển trạng thái mạnh nhất!” Tiêu Vũ ba loại Thần lực gia thân, cũng trong lúc đó, hắn lấy ra cái khác dấu ấn, ở tự thân quanh thân, tạo ra lĩnh vực.

“Coi trời bằng vung!” Hắn điên cuồng hét lên, một lần nữa vận chuyển đạp tinh bước, chủ động ra tay.

“Lĩnh vực lực lượng?” Mắt màu lam nam tử hơi thay đổi sắc mặt, cũng là bước ra đạp tinh bước, muốn cùng Tiêu Vũ kéo dài khoảng cách.

“Ngươi đi không được!” Tiêu Vũ cười lạnh, lĩnh vực lực lượng bao trùm toàn bộ ngôi mộ. Trong đó, đại địa dấu ấn thấu nặng nề khí tức, để mắt màu lam nam tử tốc độ, bỗng nhiên chậm rất nhiều.

“Ầm!”

Hắn cất bước đuổi theo, không lưu tình chút nào, nổ ra một đấm.

“Bịch!” Mắt màu lam nam tử bay ngược, tầng tầng khua ở phía sau trên vách đá. Ba loại Thần lực hơn nữa lĩnh vực lực lượng, hắn lúc này đã là bị Tiêu Vũ chế trụ!

“Còn không dự định lấy ra ngươi trạng thái mạnh nhất gì?” Tiêu Vũ được lý quyết không tha, quát lạnh trong lúc đó, đạp tinh bước cử động nữa.

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Hắn liên tục ra tay, mỗi một lần ra tay, đều muốn mắt màu lam nam tử nổ đến bay ngược, thủ đoạn ra hết dưới, mắt màu lam nam tử trước mắt hắn, càng mất đi sức lực chống đỡ lại.

Không lâu sau đó, mắt màu lam nam tử khóe miệng, đã là tràn ra từng tia từng tia máu tươi, sắc mặt âm tình bất định.

“Ta đánh giá quá thấp ngươi!” Ánh mắt của hắn lấp lóe, nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, nói: “Vốn nghĩ đến ngươi xuất thân vô danh, không có bối cảnh gì, mặc dù vào Nguyệt Thần cung, cũng chưa chắc được cái gì truyền thừa mạnh mẽ, nhưng bây giờ ta lại biết, ngươi so với Tiêu Nhược Thần, càng thêm nguy hiểm!”

Thần sơn áp lực nặng nề mặc dù nhẹ, nhưng ở đây động thủ, Tiêu Vũ còn là thừa nhận không ít áp lực, hít thở trở nên có chút gấp rút.

“Ai da, xem ra lần này, ta là không chiếm được Tinh chủ thân.” Mắt màu lam nam tử hít một tiếng, nói: “Đáng tiếc, ta chuẩn bị không đủ đầy đủ, thân này chỉ có thể thi triển một vài cơ bản nhất pháp, có thể điều động nhiều sức mạnh của sự sống, cũng thập phần có hạn, nếu không, ngươi tất nhiên không phải là đối thủ của ta!”

“Thân này?” Tiêu Vũ hơi run, hắn đã hiểu, trước mắt mắt màu lam nam tử, lại chỉ là một đạo hóa thân?

“Nếu không có ta thân này cách bản tôn khoảng cách quá xa, thực lực cũng sẽ không hạ xuống nghiêm trọng như vậy, nếu không, ngươi thật sự cho rằng ngươi khả năng cùng ta giao thủ gì?” Mắt màu lam nam tử trong mắt, toát ra một luồng khó mà diễn tả bằng lời kiêu ngạo.

Hóa thân chi đạo, khoảng cách bản tôn càng xa, thực lực thì sẽ càng yếu, ngoại trừ mấy vị kia vừa đọc liền có thể bao trùm cửu thiên vô thượng chí tôn ở ngoài, &# 85;U đọc sách &# 32;w w w.

u u k a &# 110; sh &# 117;. c &# 111;m không ai có thể để cho mình hóa thân vô hạn rời xa bản tôn, đồng thời còn khả năng bảo trì thực lực.

Trước mắt này mắt màu lam nam tử, phân ra một đạo hóa thân, rời xa bản tôn, hắn chỉ là khu khu một Thần Cảnh, hóa thân đi tới nơi này, thực lực yếu không ít.

“Thôi, Tinh chủ thân thể cho ta mà nói mặc dù hữu dụng, nhưng cũng không phải cần thiết, dù cho không có thân này, ta cũng như thế khả năng bước lên cái kia con đường vô địch!” Mắt màu lam nam tử nói xong, trên mặt vừa dần dần lộ ra nụ cười.

Hắn mắt màu lam nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, quỷ dị cười nói: “Nếu là sau này gặp lại, ta sẽ cho ngươi biết, trạng thái mạnh nhất dưới ta, cùng ngươi trong lúc đó, có bao lớn chênh lệch!”

Dứt tiếng, thân ảnh của hắn liền tại nguyên chỗ bắt đầu từ từ lờ mờ, không lâu sau đó, hoàn toàn biến mất, chỉ có cuối cùng một câu nói kia, phảng phất còn ở ngôi mộ bên trong quanh quẩn.

Tại đây mắt màu lam nam tử biến mất trong giây lát này, ở xa xôi một mảnh khác thế giới, một cái khác giống nhau như đúc mắt màu lam nam tử đột nhiên mở mắt, như là có cảm ứng.

Hắn đứng lên, nhìn xa phía chân trời, một đôi mắt màu lam vô cùng thâm thúy, lẩm bẩm nói: “Tiêu Vũ? Vốn tưởng rằng lần này trở ngại lớn nhất sẽ là Tiêu Nhược Thần, không ngờ rằng, cuối cùng lại là như vậy một bỗng dưng toát ra hạng người vô danh, rối loạn kế hoạch của ta!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 397: Tiêu Nhược Thần Hiện Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong mộ thất, Tiêu Vũ ngây người tại chỗ chốc lát, sau đó lại ngồi xuống, dùng bá thể ngôi sao quyết, tiếp tục cùng trong quan tài thân thể cộng hưởng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Phía thế giới này, lại một lần chấn động lên, quan tài cổ không dứt rung động, nhưng mà cái kia trong quan tài thân thể, lại là làm sao cũng không vỡ nát áo quan bước ra.

“Trong cơ thể ta ngôi sao số lượng không đủ, nếu như có thể ngưng tụ càng nhiều ngôi sao, cộng hưởng sẽ càng thêm mãnh liệt, ta phải tiếp tục ngưng tụ ngôi sao!”

Tiêu Vũ không muốn cưỡng cầu, ở trong người nhanh chóng ngưng tụ lại ngôi sao số lượng. Đồng thời, hắn cũng đang tiếp tục thu phục này phù ở trên hư không kiếp trước ngôi sao.

Hắn khống chế ngôi sao số lượng càng nhiều, cùng kiếp trước thân thể này cộng hưởng, thì sẽ càng gượng!

“Ầm!”

Chư tinh chuyển động, quá trình này có chút chầm chậm, Tiêu Vũ nhất tâm nhị dụng, một bên thu sao trên trời, một bên ở trong người ngưng tụ.

Kể cả chính hắn cũng không biết, muốn cho trong cơ thể ngôi sao số lượng đạt được bao nhiêu, mới có thể để trong quan tài thân thể vỡ nát áo quan bước ra.

Thời gian, cứ như vậy từng điểm từng điểm quá khứ.

Ở Tiêu Vũ ở trong mộ thu ngôi sao thời điểm, giới này trong vòng đại loạn, cũng chưa từng dừng lại, khắp nơi thiên kiêu đại chiến không ngớt, tranh cướp chí tôn đạo chủng.

Này đạo chủng đến bây giờ, đã là nhiều lần đổi chủ, bất kể là ai chiếm được này đạo chủng, đều sẽ trở thành vô số người đuổi giết mục tiêu.

Các đại thiên kiêu hoặc là chết trận, hoặc là bị chết, giới này trong vòng, không ngừng chảy máu.

“Ầm!”

Ngày hôm đó, một luồng tận trời khí tức xuất hiện, chấn động bát phương mười vạn dặm, như là một vị ma thần xuất thế, uy thế mênh mông cuồn cuộn thiên địa.

Đó là một luồng vô cùng nặng nề khí tức, đặt ở mọi người thân phận, làm người có một loại không cách nào thở dốc cảm giác.

“Trời ạ, đó là…… Tiêu Nhược Thần?”

Một bóng người, bay lên trời, trên người quang mang soi sáng tứ phương, như là một vòng chói mắt nắng gắt. Ở bên cạnh hắn, có vô số ngôi sao chuyển động, đưa hắn áo trong ở trung ương, nếu như thần linh.

“Khí tức thật là mạnh, Tiêu Nhược Thần đột phá? Hắn lại ở một giới này bước vào Thần Cảnh!”

Khắp nơi người trẻ tuổi đều là chấn động không ngớt,

Thần Cảnh cùng Thánh cảnh, đó là hoàn toàn khác biệt hai cái cảnh giới. Cảnh giới này vừa gọi bằng thật cảnh, đã là bước đầu kham phá thế gian vô căn cứ, lần đầu gặp gỡ chân đạo.

Nhưng theo Thánh cảnh đến Thần Cảnh, đó là một dài đằng đẵng khoảng cách, bởi vì phải mở ra một thế giới, phải hao phí tháng năm dài đằng đẵng.

Nhưng hôm nay, Tiêu Nhược Thần lại ở một giới này bên trong đột phá, phá hư vào thật, bước vào Thần Cảnh!

“Tiêu Vũ ở đâu? Đi ra nhận lấy cái chết!”

Tiêu Nhược Thần đứng ở hư không vô tận bên trong, lên tiếng hét lớn, ấy tiếng xa xa truyền ra, mênh mông cuồn cuộn đến đó giới các góc.

Thần Cảnh oai, cùng Thánh cảnh hoàn toàn là một cái thiên một cái địa!

“Thật mạnh sát ý? Hắn muốn giết Tiêu Vũ!”

“Đây là khẳng định, Tiêu Vũ cũng tu luyện bá thể ngôi sao quyết, đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ là hắn trở ngại lớn nhất!”

“Hắn bây giờ đột phá đến Thần Cảnh, Tiêu Vũ tuy mạnh, nhưng như bị hắn tìm được, chỉ sợ cũng là chắc chắn phải chết?”

Tiêu Nhược Thần lời nói chấn động giới này, các phe tuổi trẻ thiên kiêu đều nghe, mọi người dồn dập biến sắc, nếu là khiếp sợ, vừa là trông chờ.

“Đáng chết, ở vào thời điểm này, hắn lại đột phá?” Trong một góc khác, Diệp Vong Xuyên ánh mắt lấp lóe, sắc mặt có chút khó coi.

Hắn và Tiêu Nhược Thần thực lực vốn không kém bao nhiêu, nhưng bây giờ Tiêu Nhược Thần đột phá Thần Cảnh, đó chính là một trời một.

“Hắn muốn tìm tiền bối? Ta cảm giác hắn đối với tiền bối có thật mạnh sát ý!” Vân Hạo đầy mặt lo lắng, Tiêu Nhược Thần sau khi đột phá, Tiêu Vũ coi như mạnh trở lại, chỉ sợ cũng khó có thể cùng hắn đối kháng.

“Chúng ta nhanh trước tiên ẩn giấu đi, Tiêu Nhược Thần đối với Tiêu Vũ sát tâm mạnh như thế, nếu là hắn phát hiện tung tích của ta, nói không chừng sẽ đối với chúng ta ra tay.” Diệp Vong Xuyên lo lắng, nếu như bây giờ Tiêu Nhược Thần đánh tới, hắn có thể không ngăn cản được.

Đoàn người Lãnh Phong, Thanh Mặc bao nhiêu mọi người gật gật đầu, đột phá đến Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần, ai cũng không nguyện ý cùng hắn mạnh mẽ chống đỡ.

“Ầm!”

Bọn họ vừa định rời đi, đột nhiên, một cỗ cường đại thần niệm khuếch tán, từ trên người bọn họ quét qua.

“Không ổn, đi mau!” Diệp Vong Xuyên vẻ mặt biến đổi lớn, lập tức mang tới mấy người, nhanh chóng thoát đi.

Nhưng mà, một luồng khí tức cường đại, tốc độ so với bọn hắn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, theo chân trời thần tốc bay tới, trong nháy mắt, đã đi tới trước người bọn họ.

Tiêu Nhược Thần như là một đế vương, đứng ở trong hư không, trên người lộ ra mạnh mẽ uy thế, ánh mắt lạnh như băng, theo Diệp Vong Xuyên trên người mấy người đảo qua.

Tại này cỗ vô cùng mạnh mẽ dưới sự uy áp, Diệp Vong Xuyên tốc độ của mấy người đều là giảm mạnh, bị Tiêu Nhược Thần lộ ra

Thần lực cho áp chế. Tự biết không cách nào ở Tiêu Nhược Thần trước mặt chạy trốn, mấy người đơn giản cũng sẽ không tiếp tục trốn, chỉ là sắc mặt khó coi nhìn về phía Tiêu Nhược Thần.

“Tiêu Vũ? Để hắn lăn ra đây nhận lấy cái chết!” Tiêu Nhược Thần khắp toàn thân đều lộ ra nói không nên lời khí phách, đứng ở không trung, tựa như quan sát giun dế giống nhau lạnh lùng thấy Diệp Vong Xuyên mấy người.

“Tiêu Nhược Thần, ngươi muốn giết Tiêu Vũ, chỉ để ý tìm hắn đi, ngăn cản chúng ta, xem như có ý gì?” Diệp Vong Xuyên lúc này ngược lại bình tĩnh lại, đã trốn không thoát, cũng không cần thiết thái quá sợ hãi.

“Mấy người các ngươi quan hệ, không phải rất tốt gì? Hãy nói cho ta biết Tiêu Vũ tăm tích!” Tiêu Nhược Thần cười lạnh, trong hai mắt tràn đầy sát ý.

“Tiêu Vũ có tay có chân, hắn muốn đi đâu, chúng ta làm sao biết? Chính ngươi sẽ không tìm đi không?” Diệp Vong Xuyên như cái vô lại như giang tay, nhưng trong lòng thì âm thầm sốt ruột.

Hắn chỉ hy vọng Tiêu Vũ vào lúc này tuyệt đối không nên xuất hiện, nếu không tất nhiên không phải Tiêu Nhược Thần đối thủ.

Hắn cách Thần Cảnh, cũng chỉ là có cách xa một bước, nhưng lúc này cảm thụ được Tiêu Nhược Thần trên người lộ ra khí tức, lại là sâu sắc lĩnh hội đến một bước này ở giữa chênh lệch!

“Hừ, hắn đây là trốn đi?” Tiêu Nhược Thần xem thường nở nụ cười, đột phá đến Thần Cảnh sau, hắn thần niệm cũng biến thành vô cùng mạnh mẽ, có thể bao trùm một giới!

Cũng là bởi vậy, hắn có thể trước tiên phát hiện Diệp Vong Xuyên mấy người vị trí, nhưng kỳ quái là, lại không có phát hiện Tiêu Vũ khí tức. UU đọc sách &# 119; ww &# 46; uu &# 107;a &#

110;s h &# 117;. Co &# 109;

Hắn chỉ có thể hiểu thành, Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ một loại nào đó ẩn nấp phương pháp, đã bắt đầu trốn.

“Có phải là trốn đi ta không biết là, ngươi bây giờ không phải là đột phá đến Thần Cảnh sao? Sao không chính mình tìm một chút?” Diệp Vong Xuyên vẫn duy trì trấn định, Tiêu Nhược Thần thần niệm cường đại như thế, lại đều không có phát hiện Tiêu Vũ?

Hắn âm thầm suy đoán, hơn nửa là vì Tiêu Vũ đang ở bên trong ngọn thần sơn, Tiêu Nhược Thần thần niệm nhận lấy Thần sơn ảnh hưởng, cho nên không có nhận thấy được Tiêu Vũ là ở chỗ đó.

“Tìm? Ta cần gì muốn đi tìm hắn?” Tiêu Nhược Thần đột nhiên cười lạnh, nói: “Quan hệ của các ngươi tốt như vậy, ta tìm tới các ngươi, cũng giống như vậy!”

“Ngươi có ý gì?” Diệp Vong Xuyên hơi biến sắc mặt, nói: “Có phải ngươi dám giết ta? Ngươi đừng quên, dù cho ngươi thầy là Nhật Nguyệt thần tôn, nhưng nhà ta thuỷ tổ không hẳn sợ hắn!”

Lắc lắc đầu, Tiêu Nhược Thần nói: “Ngươi và Thanh Mặc, sau lưng đều có mạnh mẽ chí tôn, trên người tất nhiên cũng là có bọn họ lưu lại thủ đoạn, ta dù cho thành thần, cũng không muốn dẫn ra cấp độ kia chí tôn thần niệm.”

Nói đến chỗ này, hắn ngược lại nhìn về phía Lãnh Phong cùng Vân Hạo, nói: “Bất quá bọn hắn……”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 398: Sư Huynh Đệ?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gặp Tiêu Nhược Thần ánh mắt trông lại, cả người lộ ra kinh người uy thế, Lãnh Phong cùng Vân Hạo hai người, lại là tất cả không hề có vẻ sợ hãi, thậm chí hai người nhìn về phía Tiêu Nhược Thần trong ánh mắt, mơ hồ mang theo một cơn lửa giận.

"Ta có hay không nên gọi bằng các ngươi một tiếng…… sư huynh?" Tiêu Nhược Thần ngữ khí mang theo vài phần cân nhắc, đánh giá Lãnh Phong hai người.

"Câm miệng!" Lãnh Phong cùng Vân Hạo đồng thời quát lạnh, Lãnh Phong đầy mặt ý lạnh, nói: "Ta và ngươi trong lúc đó không có bất cứ quan hệ gì, ngươi càng không xứng gọi ta là sư huynh đệ!"

"Không sai!" Vân Hạo cắn răng, nói: "Năm đó chúng ta thầy rời đi Thiên Thần cung lúc, liền cùng Nhật Nguyệt Thần Quân triệt để quyết liệt, các ngươi khi sư diệt tổ, không xứng làm sư huynh đệ chúng ta!"

"Khi sư diệt tổ?" Tiêu Nhược Thần cười lạnh, "đó là sư tôn của các ngươi ngu dốt, Tinh chủ sớm trở thành quá khứ, bây giờ Cửu Thiên Thế Giới nhà vô địch, tên là Nhật Nguyệt Thần Quân!"

"Câm miệng!" Vân Hạo tức giận hai mắt đỏ chót, "các ngươi một mạch đại nghịch bất đạo, ngươi thầy năm đó đều là Tinh chủ bồi dưỡng ra, ngươi bây giờ dám nói lời như vậy?"

“Ta có nào không dám?” Tiêu Nhược Thần vẻ mặt ngạo nghễ, “Tinh chủ nếu thật sự có các ngươi theo như lời cường đại như vậy? Há lại sẽ dễ dàng bị chết? Đã đã chết đi, đã nói lên hắn đều không phải là chính thức vô địch, sư tôn ta mới thật sự là đệ nhất chí tôn, phóng tầm mắt cửu thiên, không người nào có thể địch, chớ đừng nói chi là giết hắn!”

“Ngươi……” Vân Hạo chỉ vào Tiêu Nhược Thần, tức giận đến cả người phát run, nói không ra lời.

“Cùng bọn hắn một mạch, không cần nói nhiều.” Lãnh Phong ở một bên nói: “Tóm lại, chúng ta là sẽ không tán thành ngươi người sư đệ này, Tinh chủ một mạch cùng Nhật Nguyệt Thần Quân một mạch, là hoàn toàn bất đồng hai cái mạch hệ, ngươi và ta không có bất kỳ dây dưa rễ má nào!”

“Phải không?” Tiêu Nhược Thần cũng phớt lờ, khẽ cười nói: “Truyền thuyết năm đó, Đại sư bá tu luyện Cửu Chuyển thiên kinh, thân thể vô cùng, bị nói là là cùng Tinh chủ thực lực gần gũi nhất người, mà ta bây giờ, vừa sửa chữa Tinh chủ bá thể ngôi sao lại, lại không biết Lãnh sư huynh, đạt được Đại sư bá vài phần chân truyền?”

“Ngươi nghĩ thử một lần?” Lãnh Phong sắc mặt rét run, theo trong lời của đối phương nghe tới, rõ ràng là muốn ra tay với hắn.

“Đại sư bá năm đó tên tuổi chi thịnh, là cửu thiên ít có vô thượng chí tôn một trong, kể cả sư tôn ta, năm đó uy danh cũng là không bằng Đại sư bá, ta cũng tưởng mở mang, Cửu Chuyển thiên kinh mạnh như thế nào?”

Tiêu Nhược Thần nói cười bá đạo mà cân nhắc, lại nói: “Ngươi yên tâm, ta không lấy cảnh giới ép ngươi, chỉ cần ngươi khả năng tiếp ta một chiêu, ta liền thả ngươi đi!”

“Một chiêu?” Lãnh Phong sắc mặt âm trầm đáng sợ. Coi như

Tiêu Nhược Thần đột phá đến Thần Cảnh, nhưng muốn nói một chiêu đánh bại hắn, không khỏi cũng quá mức ngông cuồng.

“Đúng,

Một chiêu!” Tiêu Nhược Thần gật gù, nói không nên lời bá đạo.

“Tốt!” Lúc này nếu là không đánh mà lui, Lãnh Phong chính mình đều sẽ xem thường chính mình, dù cho hắn rõ ràng trước mắt Tiêu Nhược Thần không thể địch lại được, nhưng cũng không muốn lùi bước.

Nếu là lúc này lui, vậy hắn còn nói cái gì Tiêu Nhược Thần không xứng đáng hắn làm sư huynh? Hắn này lùi lại, chịu nhục cũng không chỉ là của mình, càng làm nhục sư tôn của hắn!

Bởi vậy, dù cho trận chiến này có thể sẽ bỏ mình, dù cho biết rõ không địch lại, hắn cũng phải chiến!

“Tốt, quả nhiên có Đại sư bá phong độ!” Tiêu Nhược Thần cười lạnh, nói: “Ra tay đi, để ta xem một chút cái gọi là Cửu Chuyển thiên kinh!”

Một bên Vân Hạo cùng Diệp Vong Xuyên đều là đầy mặt lo lắng, Diệp Vong Xuyên mặc dù gấp, nhưng cũng biết dưới tình huống này không tốt khuyên can, việc quan hệ Lãnh Phong thầy uy danh, ai cũng khuyên không dứt.

Chỉ thấy Lãnh Phong sắc mặt lạnh như băng, vận chuyển lên chỗ tu công quyết, nhất thời hắn thân thể phát sinh mát mắt kim quang, trong cơ thể truyền ra trận trận khinh nổ vang, như là có vô biên đại dương ở trong cơ thể hắn chạy chồm, hoặc như là có đầy tràn thiên ma thần, ở trong cơ thể gầm lên.

Khí thế của hắn không dứt leo lên, kể cả Diệp Vong Xuyên đều nhìn ra hoảng sợ, Lãnh Phong thực lực, tuyệt đối không yếu hơn bọn họ mấy cái kia đứng đầu thiên kiêu, chỉ tiếc bây giờ Tiêu Nhược Thần, lại là so với hắn cao hơn một cảnh giới!

“Chiến!”

Lãnh Phong gầm lên, chỉ hộc ra một chữ, sau đó mang theo vô tận Thần Uy, chủ động ra tay, một đôi nắm đấm như núi cao chót vót, mang theo hắn phẫn nộ rít gào, đánh về Tiêu Nhược Thần.

“Chậc chậc……”

Tiêu Nhược Thần đứng ở tại chỗ bất động, khẽ gật đầu một cái, bên mép nụ cười, lộ ra xem thường.

Hắn hờ hững ứng đối, nhẹ nhàng giơ tay, một ngón tay điểm ra, chỉ về Lãnh Phong cái kia chói mắt ánh quyền.

“Keng!”

Một cực nhỏ, vừa vô cùng thanh âm thanh thúy vang lên, Lãnh Phong cái kia vô cùng bá đạo một quyền, đúng là bị Tiêu Nhược Thần dùng một ngón tay, ung dung đỡ được!

“Này…… làm sao có thể chứ?” Vân Hạo lâm vào dại ra, Lãnh Phong thân thể mạnh, đã đuổi sát Tiêu Vũ, hắn dụng hết toàn lực một quyền, lại không địch lại Tiêu Nhược Thần một ngón tay?

“Cửu Chuyển thiên kinh, quả thực vẫn là cùng bá thể ngôi sao quyết có chênh lệch cực lớn, nguyên lai cũng chỉ đến như thế, xem ra Đại sư bá dạy đệ tử, cũng không có gì đặc biệt!” Tiêu Nhược Thần khẽ gật đầu một cái, một ngón tay tỏa ra ánh sáng, nhẹ nhàng quét qua.

“Ầm!”

Hắn một ngón tay, lại lộ ra vô thượng Thần Uy, kinh người thần quang quét về phía Lãnh Phong, Lãnh Phong chém ra nắm đấm, nhất thời oanh một tiếng nổ tung, bay ngược bước ra, chỉ còn lại có một tay.

“Lãnh sư huynh!” Vân Hạo muốn rách cả mí mắt, nhào tới, Lãnh Phong một cánh tay đều nổ tung, máu me khắp người, sắc mặt trắng bệch.

Hắn không chỉ thất bại, hơn nữa Tiêu Nhược Thần câu nói sau cùng, càng gãy nhục sư tôn của hắn, làm hắn mặt giận dữ, rồi lại tràn ngập vô lực.

“Lãnh sư huynh, ngươi này Cửu Chuyển thiên kinh tựa hồ cũng không có gì đặc biệt, song quyền của ngươi quá mức vô lực, cũng không cần làm nhục sư bối oai tên, theo ta xem, ngươi tay kia, giữ lại cũng là vô dụng, không bằng cùng nhau phế bỏ!” Tiêu Nhược Thần mở miệng gian, vừa là chỉ tay một cái.

Ầm!

Lãnh Phong tay trái, nhất thời cũng nổ tung, hai tay sóng vai mà đứt.

“Bốp!”

Diệp Vong Xuyên cũng lập tức đi đến Lãnh Phong trước người, vận chuyển Thần lực, muốn giúp hắn chữa thương. Thánh nhân cảnh giới, chỉ cần một hơi ở, dù cho chỉ còn lại có một khối nhỏ máu, một tia niệm, cũng có thể khôi phục lại.

Nhưng mà, xem qua Lãnh Phong thương thế, Diệp Vong Xuyên sắc mặt lại là bỗng nhiên trầm xuống, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Nhược Thần: “Ngươi…… có phải là hơi quá đáng?”

“Ngươi làm chúng sanh niệm lực!” Vân Hạo tức giận tóc rối bời bay lên, Lãnh Phong cụt tay, lại không thể sống lại!

Tiêu Nhược Thần là muốn triệt để phế bỏ đôi tay này!

“Hai quả đấm này, giữ lại cũng là vô dụng, chỉ có thể tiêu mất lớn uy danh của sư bá, ta cái này cũng là vì Đại sư bá, các ngươi cũng không cần cảm ơn ta!” Tiêu Nhược Thần trên mặt, mang theo lạnh như băng mà bá đạo cười.

Vân Hạo nắm chặt nắm đấm, trong mắt vằn vện tia máu, hận không thể lập tức nhào tới, đem Tiêu Nhược Thần xé thành mảnh nhỏ!

“Vân sư huynh?” Tiêu Nhược Thần đứng ở không trung, vừa là nhìn về phía nhìn Vân Hạo, cân nhắc nói: “Không biết 5 sư bá lớn hư không trải qua, ngươi vừa nắm giữ bao nhiêu?”

Hai mắt đỏ bừng Vân Hạo giúp đỡ trọng thương Lãnh Phong, quay đầu, mặt giận dữ, quát: “Ngươi muốn chiến, ta liền cùng ngươi chiến, chúng ta Tinh chủ một mạch đệ tử, chưa bao giờ sợ qua bất luận người nào!”

Bá một tiếng, hắn mang theo vô biên tức giận, cũng là chủ động đối với Tiêu Nhược Thần ra tay rồi.

Chương 399: Trượng Trời Thước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Lớn hư không trải qua, được xưng nắm giữ hư không, Vân Hạo động lên, thân hình như là ở trong hư không qua lại, một bàn tay lớn đột nhiên từ trong hư không lại xuất hiện, cầm hướng Tiêu Nhược Thần.

Vân Hạo thực lực, mặc dù so với Lãnh Phong có chỗ không bằng, nhưng cũng là trẻ tuổi bên trong người nổi bật, hắn đến Tiêu Vũ chỉ điểm, đối với lớn hư không trải qua lĩnh ngộ vừa là sâu không ít.

“Lớn hư không tay? Thuật này có thể cầm cố hư không, nhưng Vân sư huynh ngươi uy lực này tựa hồ không quá đủ!” Tiêu Nhược Thần lạnh lùng nở nụ cười, đứng ở không trung bất động, thân thể quanh thân ngôi sao chuyển động, vây quanh hắn xoay tròn.

Vân Hạo lớn trong hư không, hướng về hắn tìm kiếm, nhưng lại chui vào những ngôi sao kia ở trong, phảng phất cùng Tiêu Nhược Thần cách vô tận khoảng cách xa, làm sao cũng duỗi ra không đi qua.

“Vạn pháp bất xâm?” Vân Hạo sắc mặt vô cùng khó coi, đây là bá thể ngôi sao quyết bên trong một loại bá đạo pháp thuật, hắn thân là Tinh chủ một mạch, làm sao có thể không biết?

Hắn lập tức thu hồi lớn hư không tay, cả người ẩn nấp ở trong hư không, không hề dấu vết, càng không khí tức.

Đây cũng là lớn hư không trải qua kinh người chỗ, ẩn vào hư không, không có dấu vết mà tìm kiếm, mặc dù là mạnh mẽ đến đâu đối thủ, đều không làm gì được, tự thân nhưng có thể tùy thời mà động, vay mượn hư không lực lượng, nghiền ép đối thủ.

“Vân sư huynh, ngươi lớn hư không trải qua, tựa hồ cũng không có gì đặc biệt!” Tiêu Nhược Thần đứng yên chốc lát, đột nhiên đưa tay, thăm hướng một chỗ.

“Ầm!”

Hắn Thần lực vô cùng, vừa ra tay đột nhiên, trong hư không Vân Hạo trong lòng cả kinh, sau đó chính là phun máu phè phè, từ trong hư không hiện thân, rơi trên mặt đất, cũng là cùng Lãnh Phong giống nhau, bị trọng thương!

“Hắn thần niệm quá mạnh mẽ, ta không cách nào giấu diếm được!” Vân Hạo trong lòng tràn ngập không cam lòng, “nếu là ta có thể đem kinh này tu đến tầng thứ càng cao hơn, liền có thể làm được hoàn toàn không có kẽ hở, đáng tiếc ta bây giờ còn kém rất nhiều, không thể làm được hoàn mỹ! Ta không cam lòng, ta không cam lòng!”

“Như thế nào, ta phải hay không so trước đó ngươi gặp phải hai vị kia sư huynh phải mạnh hơn một vài?” Tiêu Nhược Thần thu bàn tay về, lạnh lùng cười nói.

Hắn nói, chính là Vân Hạo trước khi gặp phải Hàn Dục cùng Đằng Sơn, hai người kia đích sư tôn cũng là Tinh chủ đệ tử, nghiêm ngặt tính ra, bọn họ cùng thuộc về một mạch, quan trọng hơn chính là, hai người kia đích sư tôn, bây giờ đều ở đây Nhật Nguyệt trong cung, kể cả Mạc Thương, bình thường cũng phải gọi bằng sư tôn của bọn hắn làm sư huynh.

Vân Hạo biết Tiêu Nhược Thần là cố ý nhục nhã, cắn chặt hàm răng, không nói lời nào.

“Ai da, vốn tưởng rằng hai vị sư bá đệ tử, thực lực nên bất phàm, không ngờ rằng không chịu được như thế! Các ngươi luôn mồm luôn miệng tự xưng Tinh chủ một mạch,

Có thể sư tôn của các ngươi, theo Tinh chủ nơi đó đoạt được đại đạo, tựa hồ cũng không có gì đặc biệt!” Tiêu Nhược Thần giọng mang xem thường.

“Ngươi……” Vân Hạo phẫn nộ, muốn phản bác, nhưng lúc này dễ dàng bị thua, dù cho phản bác, cũng là có vẻ vậy vô lực, cũng không biết đáp lại ra sao.

“Lãnh sư huynh hai tay lưu vô dụng, ngươi lớn hư không trải qua yếu như vậy, cũng thật sự không nên tiếp tục bôi nhọ sư tên, không bằng đem tu vi phế bỏ!” Tiêu Nhược Thần nhàn nhạt nói xong, vừa tay giơ lên, sẽ đối Vân Hạo ra tay.

Hắn phế bỏ Lãnh Phong hai tay, bây giờ lại muốn phế bỏ Vân Hạo tu vi, nhẹ nhàng bâng quơ gian, còn nhục hai người này thầy, thật sự tàn nhẫn.

“Ầm!”

Tiêu Nhược Thần không chút do dự nào, dứt tiếng, trực tiếp ra tay.

Tới lúc này, Diệp Vong Xuyên rốt cục động thủ, thay thế Vân Hạo chặn lại một kích sau, nói: “Các ngươi rốt cuộc vốn là một mạch, ngươi làm như vậy, có phải là hơi quá đáng?”

“Quá phận? Ta bất quá là không cho bọn họ tiếp tục ở làm nhục bọn họ thầy, nơi nào quá phận?” Tiêu Nhược Thần nhàn nhạt nhìn về phía Diệp Vong Xuyên, vẻ mặt không có vấn đề, phảng phất chuyện làm, đều là bình thường nhất việc nhỏ.

Hắn lộ ra mạnh mẽ thần niệm, bao trùm giới này, nhưng lúc này, lại vẫn là không có Tiêu Vũ khí tức, lông mày không khỏi giam lên.

“Lại vẫn không hiện thân?” Hắn trong lòng có chút không rõ. Phế bỏ Lãnh Phong, lại tới đối với Vân Hạo ra tay, hắn làm ra tất cả, đều là vì dụ Tiêu Vũ hiện thân, nhưng đến hiện tại, lại là vẫn không có cảm nhận được Tiêu Vũ chút khí tức nào, này có chút không nên.

“Chẳng lẽ……”

Ngẩng đầu lên, Tiêu Nhược Thần nhìn về phía Thần sơn phương hướng, phía trên kia vẫn là có thêm vô số ngôi sao. Hắn chấn động trong lòng: “Giới này trong vòng, ta thần niệm nơi mà không đến được, chỉ có Thần sơn, có phải hắn đã……”

Đồng tử rụt lại một hồi, Tiêu Nhược Thần lại bất chấp Lãnh Phong mấy người, xoay người, liền muốn bay đi Thánh Sơn.

“Ầm!”

Đúng vào lúc này, Diệp Vong Xuyên đột nhiên ra tay rồi, lấy ra một cái vạn trượng lớn thước, hướng về Tiêu Nhược Thần quét tới.

“Trượng trời thước?” Tiêu Nhược Thần cả kinh, đây là cửu thiên nổi danh cấm khí, Diệp Vong Xuyên trong tay, mặc dù không phải là chính phẩm, nhưng uy lực đồng dạng kinh người.

Hắn bây giờ mặc dù đè ép Diệp Vong Xuyên một cảnh giới, nhưng đối mặt này khí, cũng là không dám khinh thường.

“Bốp!”

Tiêu Nhược Thần thần tốc né qua, né tránh trượng trời thước oai, nhưng mà vẫn bị trượng trời thước một tia uy lực còn lại sát qua, thái dương tóc, lập tức trắng nhợt!

Phải biết rằng Thần Cảnh cường giả không già không chết, này thước đo một tia uy lực còn lại, có thể làm cho tóc của hắn lập tức đổi bạch, có thể thấy được có bao nhiêu đáng sợ.

"Trượng trời thước, không trượng trời cao, mà trượng trời xa!" Một bên Thanh Mặc nhìn thấy này khí oai, cũng là giật mình.

Trượng trời thước trượng không phải trời cao, mà là trời xa! Nói cách khác, này thước chỗ trượng không phải chiều dài, mà là thời gian, là năm tháng!

Trong truyền thuyết chân chính trượng trời thước, một thước trượng dưới, chính là mười vạn năm năm tháng, Diệp Vong Xuyên vừa mới cái kia một thước, theo Tiêu Nhược Thần trên người trượng đi ít nhất cũng có vạn năm, càng kinh khủng chính là hắn thậm chí có thể làm cho Thần Cảnh cường giả đều sẽ già nua!

"Ngươi muốn đánh với ta một trận?" Tiêu Nhược Thần nắm bắt thái dương cái kia một tia tóc bạc, lạnh lùng nhìn về phía Diệp Vong Xuyên.

"Ai da, kỳ thực con người của ta thật rất nhã nhặn, rất biết điều, không thích đánh đánh giết giết, bất quá hôm nay, giống như tránh không được!" Diệp Vong Xuyên sâu sắc thở dài.

Hắn đã đã nhìn ra, &# 85; &# 8 Tiêu Nhược Thần muốn hướng về Thần sơn mà đi, như vậy, hắn tất nhiên sẽ tiếp xúc được Tiêu Vũ!

Dùng Tiêu Nhược Thần cảnh giới bây giờ, Diệp Vong Xuyên tin tưởng, Tiêu Vũ rất khó cùng hắn chống lại, cho nên mặc dù biết rõ bây giờ Tiêu Nhược Thần không thể địch lại được, hắn vẫn là lựa chọn ra tay.

Trong tay trượng trời thước, đây là hắn lần đầu sử dụng, dĩ vãng hắn tại cùng lúc đối địch, rất ít chính thức dụng hết toàn lực, thì chớ đừng nói chi là lấy ra này khí.

“Cũng được!” Tiêu Nhược Thần lạnh lùng nói: “Ngươi và ta trong lúc đó, đã sớm nên phân ra cái thắng bại! Tin đồn hạo hư đứng đầu năm đó, là Tinh chủ đối thủ lớn nhất, cũng là Tinh chủ bằng hữu tốt nhất, ta hôm nay liền muốn nhìn, trượng trời thước cùng Thái Hư luân hồi trải qua, hay không thật có thể sánh vai bá thể ngôi sao quyết!”

Dứt tiếng, hắn ra tay rồi, bên cạnh chư tinh chuyển động, hướng về Diệp Vong Xuyên trấn áp tới!

“Thái Hư luân hồi, vừa đọc vạn năm!” Diệp Vong Xuyên vẻ mặt nghiêm túc, vận chuyển Thái Hư luân hồi trải qua, đồng thời trong tay trượng trời thước, hướng về phía trước một lần nữa trượng đến.

Hai người này tên vang chín tầng trời, bị nói là trẻ tuổi mạnh nhất tuyệt thế thiên kiêu, trước đây mặc dù nhiều lần giao thủ, nhưng đều không có chính thức dự định phân ra thắng bại, bây giờ, bọn họ rốt cục muốn dụng hết toàn lực, liều chết một trận chiến!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 400: Đoạt Tinh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Trượng trời thước? Diệp Vong Xuyên rốt cuộc phải ra tay toàn lực sao? Này vẫn là hắn lần đầu tiên lấy ra kiện binh khí này!”

“Một thước vạn năm, điều này cũng quá kinh khủng!”

“Hắn lại muốn cùng đi vào Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần một trận chiến?”

Hai đại tuyệt thế thiên kiêu cuộc chiến, thanh thế kinh động vạn dặm, giới này vô số tuổi trẻ thiên kiêu ai cũng hoảng sợ.

Non sông đổ nát, đất trời tối tăm! Không có gì có thể hình dung này hai đại thiên kiêu kinh thế cuộc chiến.

Chỉ biết bọn họ đến mức, địa mạo lớn đổi. Trượng trời thước Thần Uy kinh người, vô số mới sinh cây giống, ở trong dư âm lập tức trưởng thành vạn năm đại thụ, rất nhiều vạn năm cổ mộc chớp mắt chết héo, như là cuộc bể dâu, ngay lập tức vạn năm!

Núi kia ngã, sông kia làm, một trận chiến trong lúc đó, quanh thân phảng phất đã trải qua vạn năm.

Cỡ này thanh thế, không biết qua bao lâu, mới rốt cục dần dần bình ổn, bình tĩnh lại.

“Đã xong?”

“Là người nào thắng?”

Giới bên trong khắp nơi thiên kiêu bay lên trời, dõi mắt nhìn về nơi xa, đều muốn biết đại chiến kết quả sau cùng, là ai thắng ai thua.

Tàn tạ trên mặt đất, Diệp Vong Xuyên khóe miệng trào máu, ngã xuống đất không dậy nổi, trong tay nắm trượng trời thước, đã chỉ còn lại có một nửa, từ trong cắt ra.

“Thái Hư luân hồi trải qua? Quả thực mạnh mẽ!”

Trong hư không, Tiêu Nhược Thần ngạo nghễ đứng yên, nhận rồi Diệp Vong Xuyên mạnh mẽ, nói: “Nếu là ngươi ta ở vào cùng một cảnh giới, hôm nay thắng bại, cũng còn chưa biết, ngươi thật sự, đủ mạnh!”

Tìm được đối thủ khen ngợi, Diệp Vong Xuyên lại là từ từ cười khổ một cái. Hắn chung quy vẫn bại, không địch lại Tiêu Nhược Thần!

Mặc dù cái này cùng cảnh giới có quan hệ, thế nhưng, hắn nhưng không nghĩ tìm cho mình bất kỳ cớ gì, thất bại chính là thất bại!

Lúc này, Tiêu Nhược Thần đứng ở không trung, con ngươi một trận lấp loé. Diệp Vong Xuyên bày ra thực lực tuyệt đối cường đại, nếu là cùng một cảnh giới, mặc dù là hắn đều không nhất định có thể thắng được.

Hắn bây giờ rốt cục giải thích, vì sao năm đó hạo hư đứng đầu khả năng được xưng là Tinh chủ lớn nhất địch, hắn đang do dự, hay không muốn thừa dịp bây giờ giết chết Diệp Vong Xuyên, nếu không nếu là Diệp Vong Xuyên đuổi theo cảnh giới của hắn, tất sẽ là hắn vô địch trên đường một trở ngại!

Trong con ngươi ánh sáng không dứt lấp lóe, Tiêu Nhược Thần cuối cùng vẫn là không có ra tay,

Bởi vì hắn biết, nếu Diệp Vong Xuyên tính mạng gặp phải uy hiếp, chắc chắn sẽ dẫn động hạo hư đứng đầu thần niệm!

Dù cho hắn đã nhập thần cảnh, nhưng ở này chí tôn trước mặt, còn kém xa lắc!

“Bốp!”

Hắn xoay người, không nhìn nữa Diệp Vong Xuyên một chút, hướng về Thần sơn phương hướng, cực nhanh bay đi.

“Tiêu Vũ, ta đã tận lực, mặc dù không thể thay thế ngươi ngăn lại hắn, nhưng là hy vọng ngươi sẽ không trách ta!” Diệp Vong Xuyên thấy Tiêu Nhược Thần bay đi, vừa là cười khổ.

Đây đã là hắn tài cán vì Tiêu Vũ làm mức độ lớn nhất, kéo lại Tiêu Nhược Thần một ít thời gian, nhưng muốn ngăn cản đột phá Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần, hắn lại là vạn vạn không làm được.

“Diệp Vong Xuyên thất bại!”

“Hạo hư đứng đầu hậu nhân, đều không phải là Tiêu Nhược Thần đối thủ, bây giờ còn có ai có thể cùng Tiêu Nhược Thần một trận chiến?”

“Tiêu Nhược Thần…… đã chính thức vô địch rồi gì? Ta phảng phất nhìn thấy một mới nhà vô địch, trong khi quật khởi!”

Một trận chiến kết thúc, khắp nơi thiên kiêu rung động thật sâu, thật lâu không nói gì.

Diệp Vong Xuyên thực lực, rõ như ban ngày, trẻ tuổi bên trong, không ai có thể chính thức áp chế được hắn, hắn xuất đạo đến nay, thậm chí không có người nào ép hắn sử dụng tới trượng trời thước.

Nhưng hôm nay, hắn liền trượng trời thước đều dùng, vẫn như cũ không địch lại, ngược lại là tôn lên ra Tiêu Nhược Thần bây giờ vô địch tư thế!

“Bốp!”

Đạt được Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần, ngay lập tức vạn dặm, chớp mắt liền tới gần Thần sơn.

Hắn hướng lên trên nhìn về nơi xa, vẻ mặt run nhẹ, lẩm bẩm nói: “Thần sơn uy thế lại yếu đi nhiều như vậy, đây là chuyện khi nào?”

Khoảng thời gian này, hắn vẫn ẩn nấp không ra, làm chính là đột phá Thần Cảnh, thế cho nên giới này phát sinh rất nhiều chuyện, đều không thể biết được, bây giờ mới biết Thần sơn đã xảy ra dị biến như vậy.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thần sơn bầu trời, chư tinh chuyển động, Tiêu Nhược Thần vừa là cả kinh, thông qua trong cơ thể bá thể ngôi sao quyết, hắn trước tiên cảm ứng được, có người ở bên trong ngọn thần sơn, ở thu những ngôi sao này.

“Là hắn!” Tiêu Nhược Thần một chút liền nghĩ đến Tiêu Vũ, ngoại trừ đồng dạng có tu bá thể ngôi sao quyết Tiêu Vũ ở ngoài, không nữa người thứ hai, có năng lực thu trong hư không những ngôi sao kia!

“Tiêu Vũ, lăn ra đây nhận lấy cái chết!” Hắn bay lên trời, vận chuyển Thần lực, hướng về Thần sơn phương hướng lạnh lùng quát.

Thần Cảnh uy thế mênh mông cuồn cuộn, quanh thân vạn dặm cùng chấn động.

Đang ở đỉnh núi, Tiêu Vũ bỗng nhiên mở mắt, “Tiêu Nhược Thần? Hắn đột phá đến Thần Cảnh!”

Xuyên thấu qua cái kia uy thế, Tiêu Vũ liền biết, bây giờ Tiêu Nhược Thần, là chân chính Thần Cảnh!

“Này không hợp lý, hắn làm sao có khả năng ở như vậy trong thời gian ngắn, mở ra một thế giới? Khoảng thời gian này hắn vẫn ẩn nấp không ra, chính là vì làm ra đột phá?”

Tiêu Vũ không quá tin tưởng, mở ra thế giới phải thời gian dài dằng dặc, bởi vì một hoàn chỉnh thế giới, đầy rẫy đủ loại đại đạo quy tắc, phải không dứt diễn biến cùng hoàn thiện, căn bản không thể thời gian ngắn như vậy làm được.

“Đúng rồi, là Mạc Thương!” Hắn đột nhiên hiểu, “Mạc Thương sớm vì hắn chuẩn bị xong một vô chủ thế giới, chỉ cần hắn tu luyện tới Thánh cảnh cực hạn, lại thành giới này đứng đầu, liền có thể vỡ nát nhập thần cảnh!”

Đối với chí tôn nhân vật tới nói, chuẩn bị một vô chủ thế giới, cũng không phải việc khó gì, Mạc Thương hiển nhiên đã sớm biết ở một giới này sẽ phát sinh cái gì, bởi vậy sớm làm Tiêu Nhược Thần chuẩn bị xong có thể cho hắn bất cứ lúc nào đột phá thế giới.

Khoảng thời gian này Tiêu Nhược Thần ẩn nấp không ra, không phải mở ra thế giới, chẳng qua là dung hợp một thế giới, đi vào Thần Cảnh!

Có điều, mặc dù là sớm chuẩn bị tốt thế giới, cũng cần thời gian dài dằng dặc chuẩn bị làm, mới có thể làm cho Tiêu Nhược Thần trở thành giới này đứng đầu, nhưng Mạc Thương đã ở vạn năm trước liền đem Tiêu Vũ thân thể trấn áp ở đây, tự nhiên sớm đoán được ngày đó, tài năng sớm chuẩn bị sẵn sàng.

“Ngươi đối với nhục thể của ta, thật đúng là nhất định muốn lấy được!” Tiêu Vũ liên tục cười lạnh.

“Tiêu Vũ, lăn ra đây nhận lấy cái chết, làm sao, có phải ngươi sợ gì?”

Bên ngoài, lại một lần truyền đến Tiêu Nhược Thần tiếng quát, thanh âm tràn ngập bá đạo, cao cao tại thượng, như một đế vương.

“Thiếu chút nữa, chỉ thiếu một chút, ta có thể thu phục đầy đủ ngôi sao, tăng lên cùng kiếp trước thân thể cộng hưởng, để cho vỡ nát áo quan bước ra, một mực vào lúc này, Tiêu Nhược Thần đột phá trở về!” Tiêu Vũ lòng tràn đầy không cam lòng, hắn bây giờ cách thành công, đã chỉ có cách xa một bước.

Có thể đột phá đến Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần vào lúc này tiến lại, nhất định để hắn khó có thể tiếp tục.

“Hừ, có ta ở đây, ngươi cho rằng ngươi có thể thuận lợi tìm được Tinh chủ thân thể?”

Bên ngoài lại truyền tới Tiêu Nhược Thần âm thanh, ngay sau đó, Tiêu Vũ cảm giác được trong hư không ngôi sao bắt đầu trở nên không ổn định, có một cổ lực lượng khác, cùng những ngôi sao kia sinh ra cộng hưởng.

“Hắn muốn tranh với ta những ngôi sao này?” Tiêu Vũ hơi biến sắc mặt, một chút liền hiểu Tiêu Nhược Thần dự định.

Tiêu Nhược Thần sửa cũng là bá thể ngôi sao quyết, hắn có thể thu những ngôi sao này, không muốn để cho Tiêu Vũ thuận lợi tìm được kiếp trước thân thể, muốn cùng hắn một hồi!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Không trung ngôi sao chuyển động, bị một cỗ lực lượng khác dẫn dắt mà đi, cái kia bị thu phục tốc độ, lại so với Tiêu Vũ còn nhanh hơn mấy lần!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 401: Tái Chiến Tiêu Nhược Thần

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hắn đột phá Thần Cảnh, bá thể ngôi sao quyết so với ta cộng hưởng càng mạnh hơn!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, Tiêu Nhược Thần thu ngôi sao tốc độ so với hắn nhanh hơn nhiều, tiếp tục như vậy, dù cho cuối cùng có thể cùng nhục thể của hắn sản sinh cộng hưởng, cũng không biết một bên nào cộng hưởng sẽ càng thêm mãnh liệt.

“Không thể tiếp tục như vậy, nếu không nếu là hắn tìm được ta kiếp trước thân thể, hơn nữa cảnh giới của hắn hôm nay, ta tất nhiên không địch lại!”

Nghiến răng, Tiêu Vũ hơi suy nghĩ, chiến chữ ấn vận chuyển, phân ra chín đạo hóa thân, rời thân thể bước ra, bay ra mộ ở ngoài. Đồng thời, hắn đệ nhị thân thể, cũng là rời thân thể, đi theo chín đại hóa thân sau khi.

Hắn bản tôn, lại là tiếp tục ngồi ngay ngắn ở trong mộ, cùng trong quan tài thân thể tiếp tục cộng hưởng.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Mười cái Tiêu Vũ, từ bên trong ngọn thần sơn lao ra, bởi vì Thần sơn lực giảm đi, bọn họ có thể phi hành, đồng thời bay vút lên trời, bay về phía Tiêu Nhược Thần.

“Rốt cục đồng ý hiện thân?” Tiêu Nhược Thần nhìn thấy Tiêu

Vũ bay ra, trên mặt lộ ra cười lạnh. Nhưng mà, khi thấy bay ra Tiêu Vũ lại có mười người nhiều, sắc mặt của hắn vừa là lập tức âm trầm.

Nhớ ngày đó, hắn và Tiêu Vũ tranh cướp một hành tinh khổng lồ lúc, Tiêu Vũ chính là dùng này hóa thân phương pháp, theo trong tay hắn cướp đi một hành tinh khổng lồ, bây giờ lại vừa là giống nhau thủ đoạn!

Ánh mắt ở mười cái Tiêu Vũ trên người đảo qua, Tiêu Nhược Thần ý đồ tìm ra Tiêu Vũ bản tôn, nhưng mà mười cái Tiêu Vũ lại là hoàn toàn không có gì khác nhau, liền khí tức đều là giống nhau!

“Giống nhau thủ đoạn, ngươi cho rằng đối với ta còn có thể hữu dụng không?” Tiêu Nhược Thần ngươi mắt mang ánh sáng lạnh, tràn đầy sát ý.

“Thử một lần chẳng phải sẽ biết!” Tiêu Vũ đệ nhị thân thể mở miệng, cũng trong lúc đó, còn lại 9 thân thể đồng thời động lên, trực tiếp ra tay rồi.

Hắn cùng với Tiêu Nhược Thần trong lúc đó, nhất định không thể chung sống, chỉ là vì kiếp trước thân thể, giữa bọn họ thì tất nhiên chỉ có thể sống cái kế tiếp!

“Đừng nói tầm thường 10 cỗ nhục thân, liền là của ngươi có ngàn thân thể vạn thân thể, hôm nay ta cũng toàn bộ đồ sát sạch sẽ!” Tiêu Nhược Thần trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng, bá một tiếng, lấy ra vô tận ngôi sao.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong giây lát này, cả bầu trời đều bị hắn ngôi sao lấp kín, đi vào Thần Cảnh, hắn ngôi sao uy lực càng mạnh hơn, số lượng cũng càng thêm kinh người.

“Thập phương chư thiên!”

Tiêu Vũ 10 thân thể cùng chuyển động, sử dụng thập phương chư thiên chiến trận.

Lần trước hắn dùng 9 thân thể cùng Tiêu Nhược Thần giao thủ,

Hoàn toàn không viên mãn, hơn nữa lúc đó cảnh giới quá thấp, chỉ có thể dùng trong đó 3 thân thể làm chủ, uy lực có hạn.

Mà lần này, hắn 10 thân thể viên mãn, thêm nữa đột phá đến Thánh cảnh sau khi, thần niệm càng mạnh hơn, trận này hạt nhân theo 3 thân thể đã biến thành 5 thân thể, uy lực xa không phải lúc trước có thể so với!

“Đoành!”

Hắn 10 thân thể xông vào vào chúng tinh bên trong, nổ vang bên trong, Tiêu Nhược Thần vô số ngôi sao, trong không trung cái này đến cái khác nổ tung, tình cảnh cực kỳ chấn động.

“Trời ạ, vừa mới là Diệp Vong Xuyên, bây giờ là Tiêu Vũ, vừa là một trận đại chiến chấn động thế gian!”

“Tiêu Vũ thực lực lại mạnh như vậy, so với Diệp Vong Xuyên còn nghịch thiên, hắn diễn biến cái chủng loại kia chiến trận thật mạnh, giống như không giống như đột phá Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần yếu!”

Đại chiến lại nổi lên, các phe tuổi trẻ thiên kiêu vừa là dồn dập bay lên không, nhìn về nơi xa phía trên ngọn thần sơn đại chiến. Khi thấy Tiêu Vũ vừa ra tay, chính là đánh nổ Tiêu Nhược Thần vô số ngôi sao, tất cả mọi người đều là sự chấn động mạnh.

“Bọn họ giao thủ?”

Một chỗ khác, Diệp Vong Xuyên thương thế vừa mới khôi phục rất nhiều, cảm nhận được Thần sơn bên kia truyền đến gợn sóng, trong lòng hắn căng thẳng, bá một tiếng, bay lên trời.

“Tiền bối!” Vân Hạo lớn tiếng la lên, kích động đến cả người phát run, Tiêu Vũ thể hiện ra thực lực, lạnh lẽo so với một lần càng làm hắn hơn chấn động.

Cụt tay Lãnh Phong, mặc dù không nói gì, nhưng trong con ngươi cũng là ánh sáng lấp lóe, gắt gao nhìn chằm chằm Thần sơn vị trí.

“Nghịch phạt cảnh giới thứ sáu! Ta đánh giá thấp ngươi!” Tiêu Nhược Thần phát sinh gầm lên, Tiêu Vũ 10 thân thể diễn biến chiến trận, càng để hắn có nghịch phạt cảnh giới thứ sáu năng lực, quả thực khủng bố.

Dù cho bây giờ hắn đè ép Tiêu Vũ một cảnh giới, nhưng ở nghịch phạt 6 cảnh dưới thực lực, Tiêu Vũ vẫn là có thể đánh với hắn một trận, mà không có bị hắn hoàn toàn nghiền ép!

“Ở tuyệt đối cảnh giới cùng thực lực trước mặt, hết thảy đều là vô dụng, tầm thường mười đạo hóa thân thôi, hôm nay ta toàn bộ cho ngươi đánh nổ!” Tiêu Nhược Thần khí phách vô cùng, quanh thân vô tận ngôi sao quay chung quanh, nếu như thần linh hạ phàm.

Hắn gầm lên gian, chư tinh cử động nữa, vô tận tinh chia lìa, ở trên hư không diễn hóa ra mười mảnh tinh không mênh mông!

10 mảnh tinh không, mỗi một mảnh đều đối ứng một Tiêu Vũ, hắn lại đem mười cái Tiêu Vũ cho tách rời ra, khiến từng cái Tiêu Vũ phảng phất đặt mình trong khác một vùng sao trời, lẫn nhau cách nhau ngàn tỉ dặm!

“Chiến trận? Hừ, mười đạo thân thể giữa lẫn nhau cách một vùng sao trời, ta nhìn ngươi lấy cái gì diễn biến chiến trận!” Hắn khí phách quát lạnh, sau đó đạp tinh bước vận chuyển, bá một tiếng tiến vào một vùng sao trời trong vòng.

“Ầm!”

Bá thể ngôi sao quyết, để Tiêu Nhược Thần có không thớt thân thể, hắn xuất hiện ở một cái Tiêu Vũ trước mặt, khí phách vô cùng đấm ra một quyền, đem một Tiêu Vũ, đánh thành nát bấy!

“Tiêu Nhược Thần thân thể quá mạnh mẻ! Bá thể ngôi sao quyết thái quá khủng bố, hắn đạt được Thần Cảnh, thân thể đã hoàn toàn thắng được Tiêu Vũ!” Diệp Vong Xuyên sắc mặt biến đổi đột ngột, làm Tiêu Vũ sốt ruột.

Mỗi cái phương hướng, các phe tuổi trẻ thiên kiêu cũng là chấn động, tu luyện bá thể ngôi sao quyết Tiêu Nhược Thần, đột phá đến Thần Cảnh sau khi, thật quá kinh khủng, Tiêu Vũ chiến trận mạnh trở lại, nhưng 10 thân thể bị ngăn, cũng không cách nào lại phát huy ra chiến trận uy lực, bị Tiêu Nhược Thần dùng cảnh giới tuyệt đối nghiền ép!

“Ầm!”

Đánh bể Tiêu Vũ đệ nhất cỗ nhục thân, Tiêu Nhược Thần cử động nữa, xuất hiện ở đệ nhị mảnh tinh không, vừa là một quyền, đem thứ hai Tiêu Vũ đánh nổ.

Hắn thân thể khó giải, đạt được Thần Cảnh, mặc dù là vội vã đột phá, không có thời gian lắng đọng, trong cơ thể ngôi sao số lượng, cũng đã đạt được 1 tỉ cấp bậc, gia trì ở trên thân thể, uy lực kinh thiên!

“Bá thể ngôi sao quyết? Ngươi quá yếu, dù cho đạt được kinh này, cũng khó có thể hiểu ấy chân lý, chỉ có ta mới là kinh này duy nhất người tu luyện, ngươi không xứng!” Tiêu Nhược Thần mở miệng gian, lại đến khác một vùng sao trời bên trong, quát lạnh trong lúc đó, oanh bạo người thứ ba Tiêu Vũ.

“Tiêu Nhược Thần quá mạnh mẻ! Tiếp tục như vậy, Tiêu Vũ sớm muộn sẽ bại!”

“Nếu như ngay cả Tiêu Vũ đều không phải là đối thủ của hắn, UU đọc sách www. ｕｕ kans ｈｕ. ｃｏ &# 109; &# 32; giới này trong vòng, còn có ai có thể cùng hắn một trận chiến?”

“Ai da! Tiêu Vũ kỳ thực đã rất mạnh, nhưng tiếc là Tiêu Nhược Thần trước một bước đột phá đến Thần Cảnh, hắn dù cho sức chiến đấu nghịch thiên, nhưng lần này, chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít!”

Hết thảy thấy được trận chiến này người, không phải không vì Tiêu Nhược Thần thực lực rung động. Bọn hắn giờ phút này, cũng là sâu sắc cảm nhận được bá thể ngôi sao quyết mạnh mẽ.

Vì sao này quyết khả năng được xưng là cửu thiên công thứ nhất? Ở Tiêu Nhược Thần trên người, liền có thể nhìn ra manh mối!

Diễn biến tinh không, vạn pháp bất xâm! Trong cơ thể ẩn giấu ngàn tỉ ngôi sao, thân thể vô địch!

Theo trước mắt này một bộ vô địch tư thế Tiêu Nhược Thần trên người, mọi người tựa hồ thấy được Tinh chủ năm đó khi còn sống phong thái!

Loại cường đại này, làm người tuyệt vọng!

“Rầm rầm!”

Chỉ thấy Tiêu Nhược Thần liên tục ra tay, đánh bể cái này đến cái khác Tiêu Vũ! Mười cái Tiêu Vũ bị ngăn cách ở mười mảnh trong tinh không, bất kể như thế nào bay cũng bay không ra, căn bản là không có cách phát huy ra chiến trận uy lực.

Chương 402: Cảnh Giới Không Đều

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cảnh giới chênh lệch, quá khó khăn vượt qua, hắn có thể làm được trình độ này, đã rất tốt!” Diệp Vong Xuyên nhìn về nơi xa Thần sơn, trên mặt lộ ra vài phần cay đắng.

Trước hắn cũng cùng Tiêu Nhược Thần đấu qua, sâu sắc biết, ở một cảnh giới lớn chênh lệch trước mặt, Tiêu Vũ dù cho mạnh trở lại, cũng khó có thể vượt qua Tiêu Nhược Thần.

Con đường tu luyện, càng đi về phía sau, cảnh giới ở giữa chênh lệch lại càng lớn. Giống như này phổ thông chí tôn cùng vô thượng chí tôn, cùng là chí tôn, nhưng thực lực lại là một trời một vực!

Thánh cảnh đến Thần Cảnh, mặc dù cũng chỉ là một cảnh giới, nhưng trong đó chênh lệch, cũng không phải dễ dàng như vậy có thể bù đắp.

“Bá thể ngôi sao quyết, lại bị dạng này người kế thừa!” Vân Hạo chăm chú cắn răng, hai mắt cũng là đỏ chót một mảnh, không cam lòng nói: “Nếu như ngay cả Tinh chủ đều thân thể đều bị hắn đoạt được, quả thực là có nhục Tinh chủ ngày xưa uy danh!”

Lãnh Phong không nói lời nào, sắc mặt cũng khó coi dị thường. Làm sao, mấy người bọn họ vừa mới cùng Tiêu Nhược Thần giao thủ không lâu, bây giờ mỗi người đều hết sức yếu ớt, dù cho có lòng có tiến đến giúp đỡ Tiêu Vũ, cũng là vô lực.

Dùng bọn họ bây giờ trạng thái, chỉ sợ cũng ngay cả tiếp cận Thần sơn, đều sẽ thập phần gian nan.

“Yên tâm đi, Tiêu Công Tử sẽ không dễ dàng như vậy bại.” Vẫn trầm mặc Thanh Mặc đột nhiên nở nụ cười, tựa hồ là đối với Tiêu Vũ, có vô cùng tin tưởng.

Diệp Vong Xuyên ba người đều là kỳ quái, Thanh Mặc đối với Tiêu Vũ ở đâu ra loại tự tin này? Nhưng Thanh Mặc không có giải thích, ba người cũng không có gạn hỏi.

“Ầm!”

Trong hư không, Tiêu Vũ chín đạo hóa thân, đã toàn bộ bị Tiêu Nhược Thần đánh thành mảnh vỡ, chỉ còn lại có cái cuối cùng Tiêu Vũ, cái này cũng là Tiêu Vũ đệ nhị thân thể, mà không phải chiến chữ ấn biến thành!

“Hừ, ngươi cũng chỉ có chút năng lực ấy gì?” Tiêu Nhược Thần tới giờ phút này, không xuất thủ nữa, nhìn về phía cái cuối cùng Tiêu Vũ, ngạo nghễ nói: “Ta nói rồi, dù cho ngươi hôm nay có bách thân thể ngàn thân thể, ta cũng như thế sẽ toàn bộ đánh nổ!”

Tiêu Vũ đệ nhị thân thể, hoàn toàn không còn gì để nói, nội tâm lại là có chút nóng nảy, bởi vì tại đây thời khắc sống còn, hắn bản tôn nơi đó lại xảy ra vấn đề.

“Không cách nào phá tan, tại sao lại như vậy?”

Mộ bên trong, Tiêu Vũ lòng chết như là tro, làm nhục thể của hắn sẽ phải theo trong quan tài lao ra, một cỗ lực lượng khác, lại vào đúng lúc này hồi phục, trấn trụ quan tài cổ!

Cái kia là bất diệt thần ấn truyền đến sức mạnh, chiếc quan tài cổ này, lại cùng bất diệt thần ấn có một loại phi thường liên hệ kỳ diệu! Bất diệt thần ấn uy thế mặc dù sẽ không chủ động phóng thích, nhưng khi cái này áo quan gặp được gượng xung kích lúc, Rồi lại sẽ thức tỉnh!

Nói cách khác, Tiêu Vũ nếu muốn vỡ nát áo quan, phải để trong quan tài thân thể, phát huy ra càng mạnh hơn bất diệt thần ấn sức mạnh!

“Có phải nhất định ta không cách nào thành công gì? Kiếp trước thân thể mặc dù mạnh mẽ, nhưng dù sao chỉ là 1 cỗ nhục thân, này cộng hưởng, cũng vẻn vẹn cảm nhận được bá thể ngôi sao quyết sau bản năng mà thôi, phải như thế nào phát huy ra vượt qua bất diệt thần ấn sức mạnh?” Tiêu Vũ có chút tuyệt vọng.

Nếu như trong quan tài nhục thể của hắn là kiếp trước hắn, muốn xông ra bất diệt thần ấn sức mạnh, cố nhiên không khó, nhưng bây giờ đó chỉ là hắn 1 cỗ nhục thân mà thôi, tất cả xung kích cũng chỉ là bản năng tại cùng bá thể ngôi sao quyết cộng hưởng, mà không cách nào chủ động phát lực!

“Nếu là ta khả năng đột phá đến Thần Cảnh, có lẽ có khả năng để trong quan tài thân thể phát huy ra uy lực mạnh hơn, nhưng bây giờ……”

Hắn phiền não trong lòng vô cùng, hắn bây giờ không thể nói đột phá đã đột phá, nhưng hắn nếu không lấy được bộ thân thể này, đã đột phá đến Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần, lại là có thể dựa vào cảnh giới của hắn, dùng bá thể ngôi sao quyết gây nên thân này càng mạnh hơn cộng hưởng, để cho vỡ nát áo quan!

“Ngao Chiến nói đột phá Thần Cảnh là mấu chốt, chính là chỉ này một chút sao? Hắn sớm biết rằng, ít nhất phải đạt được Thần Cảnh, tài năng lợi dụng những ngôi sao kia cùng ta thân thể cộng hưởng, để cho phá vỡ này áo quan?” Tiêu Vũ trong lòng vô cùng lo lắng, hắn nếu không chiếm được thân này, thân này tất sẽ bị Tiêu Nhược Thần đoạt được!

Đến lúc đó, đừng nói đoạt lại thân này, Tiêu Nhược Thần có thể hay không thả hắn còn sống rời đi một giới này, đều là không biết!

Lúc này, ở mộ ở ngoài.

Tiêu Nhược Thần để lại cái cuối cùng Tiêu Vũ, phảng phất là cố ý hành động. Hắn quanh thân ngôi sao chuyển động, quan sát Tiêu Vũ, lạnh lùng nói: “Từng, có người hãy nói cho ta biết, ngươi sẽ là ta vô địch trên đường trở ngại lớn nhất, nhưng hiện tại xem ra, ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Tiêu Vũ đệ nhị thân thể, chỉ là lạnh lùng thấy Tiêu Nhược Thần, không nói lời nào.

“Ta thừa nhận, ngươi đích xác có nhất định thực lực, nhưng sự thật chứng minh, ngươi và ta đồng tu bá thể ngôi sao quyết, nhưng cuối cùng, lại là ta thắng rồi, điều này nói rõ, ngươi không xứng tu luyện này quyết, chỉ có ta, mới là duy nhất có tư cách tu luyện bộ này công quyết người!” Tiêu Nhược Thần thấy Tiêu Vũ, hăng hái.

Sư tôn của hắn Mạc Thương đã từng nói, Tiêu Vũ sẽ là hắn lớn nhất địch, mà hắn bây giờ, rốt cục thắng rồi Tiêu Vũ, hắn vô địch trên đường, sẽ không bao giờ tiếp tục trở ngại!

“Ta không xứng tu luyện bá thể ngôi sao quyết?” Tiêu Vũ đệ nhị thân thể, rốt cục mở miệng, lại là nở nụ cười, cười đến rất lạnh.

Lại có thể có người nói hắn không xứng tu luyện chính hắn công quyết? Còn có so với cái này càng buồn cười sự tình gì?

“Ngươi và ta đồng tu này quyết, nhưng bây giờ ngươi lại là hoàn toàn thất bại, ngươi có tư cách gì tu luyện này quyết? Có tư cách gì cùng ta so với?” Tiêu Nhược Thần cười lạnh, “hôm nay, ta khiến cho tất cả mọi người biết, rốt cuộc ai bá thể ngôi sao quyết, mới là vô địch chân chính!”

“Ầm!”

Hắn không nói thêm lời, lại ra tay, bên cạnh hết thảy ngôi sao cùng chuyển động, vật đổi sao dời, ngàn tỉ ngôi sao khoác thân thể, Thần Uy lẫm lẫm, hướng về Tiêu Vũ đệ nhị thân thể, đồng thời trấn đi!

“Tiêu Vũ xong!”

“Đó phải là hắn chân thân, lại một cái thiên kiêu, muốn vẫn lạc!”

“Bá thể ngôi sao quyết! Tiêu Nhược Thần! Lại một cái vô địch chi nhân, muốn quật khởi mạnh mẽ!”

Khắp nơi, mọi người than thở, phảng phất đã thấy Tiêu Vũ cuối cùng kết cục. Cách biệt một cảnh giới lớn, Tiêu Nhược Thần muốn xuất thủ, Tiêu Vũ chắc chắn phải chết!

Xa xa, Diệp Vong Xuyên cùng Vân Hạo mấy người cắn chặt hàm răng, không nói lời nào, mấy người nắm đấm đều phải bóp nát, gắt gao nhìn chằm chằm chiến trường!

“Ầm!”

Tiêu Nhược Thần ra tay, vô số ngôi sao cùng chuyển động, muốn dùng tuyệt đối hung hăng tư thế, chém xuống Tiêu Vũ cuối cùng một thân.

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt này, một cỗ khác càng thêm kinh người gợn sóng đột nhiên xuất hiện, Thần sơn chấn động, đỉnh núi trên lớn bia nhẹ run lên, trên tấm bia thần liên vang lên ào ào, phía thế giới này, tựa hồ đều phải bị cái kia một luồng đột nhiên xuất hiện sức mạnh sụp đổ rồi!

Tiêu Nhược Thần lấy ra vô số ngôi sao, vào đúng lúc này càng như là bị một luồng lực lượng vô hình ổn định, chút nào không thể động đậy, hắn ngưng tụ hết thảy ngôi sao, trong nháy mắt này, tựa hồ hoàn toàn không thể khống chế của hắn!

“Người nào?” Tiêu Nhược Thần sắc mặt biến đổi lớn, một luồng sợ hãi khó tả đè ở trong lòng.

Hắn lúc này cảm thụ, thì phảng phất có một vị vô địch tồn tại xuất hiện ở trước mắt, làm hắn tuyệt vọng, làm hắn ngột ngạt, làm hắn có một loại bị áp chế hoàn toàn, liền trên người mỗi một cọng lông, đều không thuộc về mình, mà là bị người khác nắm trong tay giống nhau.

“Tinh chủ thân thể, xuất thế!”

Trong rung động, không biết ai run rẩy mở miệng, âm thanh tuy nhẹ, lại phảng phất chấn động đến mức phía thế giới này đều đang run rẩy.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 403: Ngươi Cũng Xứng?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thần sơn bầu trời, vô số ngôi sao run rẩy, chấn động cột mốc biên giới không dứt lay động, như là bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống, trên tấm bia xiềng xích lay động không ngừng, phát ra tiếng vang, phảng phất có thể chấn động xuyên qua người thần hồn.

Ngôi sao đầy trời, vào lúc này để lộ ra một luồng không cách nào nói nói uy thế, giới này sinh linh, vào đúng lúc này đều có một loại muốn quỳ sát kích động.

“Sao lại thế...... làm sao lại......” Tiêu Nhược Thần trơ như phỗng, kinh ngạc nhìn trên bầu trời chấn động chư tinh.

Hắn bá thể ngôi sao quyết, vào đúng lúc này lại đình chỉ vận chuyển, lấy ra hết thảy ngôi sao, tất cả đều không bị khống chế, toàn thân phảng phất bị những người khác nắm trong tay, không thể tự kiềm chế.

Ở tất cả mọi người trong rung động, một bóng người, theo Thần sơn bầu trời bay ra, đứng chổng ngược đám mây bên trên.

Đó là một đạo cái bóng mơ hồ, đứng ở trong mây, không nhìn thấy hình dáng, xa xa nhìn tới, chỉ có hai đạo khiếp người ánh mắt, phảng phất xuyên thấu cửu thiên, soi sáng tứ phương.

Một đám sinh linh vào thời khắc này đều có một loại phát ra từ linh hồn run rẩy, mỗi người đều không tự chủ được run lẩy bẩy, gần như mệt lả.

“Thật là Tinh chủ thân thể? Cho dù đã chết đi vạn năm, 1 cỗ nhục thân, lại còn có dạng này uy thế!”

“Thật là đáng sợ, đây là ngày xưa nhân vật vô địch gì?”

Khắp nơi tuổi trẻ thiên kiêu không ngừng run rẩy, mỗi người đều là hai chân run lên, cái này là hoàn toàn không bị khống chế một loại run rẩy, thân thể này uy thế kinh người, khiến cho bọn hắn tất cả mọi người không bị khống chế cảm thấy sợ hãi.

“Bốp!”

Tiêu Vũ theo mộ bên trong bay ra, mang theo kiếp trước thân thể, vào đúng lúc này, hắn phảng phất về tới kiếp trước, quay về ngày xưa vô địch cảnh giới, kiếp trước thân thể bên trong mênh mông Thần lực, để hắn cảm giác có thể chiến hết chư thiên, không người nào có thể địch!

Ánh mắt của hắn đảo qua, đột nhiên, vẻ mặt lạnh lẽo, bá một tiếng, từ phía trên ngọn thần sơn biến mất, đi tới một hướng khác.

“Ngươi……” Diệp Vong Xuyên nhìn thấy bộ kia vô cùng thân thể đột nhiên vọt tới, cả kinh liên tiếp lui về phía sau, thân này lộ ra vô cùng 3 uy thế, mặc dù là hắn bây giờ cảnh giới này, cũng là khó có thể chịu đựng.

Tiêu Vũ làm chủ kiếp trước thân thể, ánh mắt quét về phía cụt tay Lãnh Phong, cùng hư nhược Vân Hạo, lại có Diệp Vong Xuyên trạng thái, cũng hết sức yếu ớt, rõ ràng bị trọng thương.

Trong mắt hắn phun ra vô cùng ý lạnh, nói: “Này là ai làm?”

“Này……”

Diệp Vong Xuyên cùng Lãnh Phong mấy người vẫn đang sững sờ,

Ngày xưa vô địch Tinh chủ, giờ phút này lại đứng ở tại bọn hắn trước mắt, mặc dù biết đây chỉ là một cỗ nhục thân, khống chế thân này khác có người khác, nhưng cũng vẫn là không nhịn được cảm thấy chấn động.

“Ùng ục!” Vân Hạo tầng tầng nuốt nước miếng một cái, sau khi mới cẩn thận nói: “Ngươi là…… Tiêu tiền bối gì?”

Trước mắt Tinh chủ thân thể, vẫn duy trì ngày xưa Tinh chủ diện mạo, nhưng ở trong, rồi lại có một tia Tiêu Vũ khí tức.

“Là ta!” Tiêu Vũ gật gù, dù sao cũng là thuộc về nhục thể của hắn, nguyên thần của hắn làm chủ trong đó, thập phần phù hợp, lập tức liền nắm trong tay thân này, chưa từng gặp phải nửa điểm bài xích.

“Thật là ngươi?” Vân Hạo cùng Diệp Vong Xuyên mấy người ngẩn người, Tiêu Vũ lại thật chiếm được Tinh chủ thân thể?

Bọn họ một trận sững sờ, Tiêu Vũ trong mắt rùng mình lại là càng nồng, nói: “Là ai đau đớn các ngươi?”

Vân Hạo mấy người vẫn là ngẩn người, hồi lâu đều chưa có lấy lại tinh thần. Tiêu Vũ không nói nữa, chỉ tay một cái, nhất thời Vân Hạo giữa lông mày bay ra một điểm thần quang.

Hắn trùng đến ngày xưa thân thể, dễ dàng liền có thể dò người trí nhớ, đây là hắn sao chép mà đến Vân Hạo trí nhớ, gần trong nháy mắt, hắn liền biết được lúc trước hết thảy trải qua.

“Tiêu Nhược Thần!” Quay đầu lại, Tiêu Vũ nhìn phía Thần sơn phương hướng, trong mắt lạnh ánh sáng đại trướng, bước ra một bước, lại đang biến mất tại chỗ, trở về Thần sơn đỉnh!

“Người kia…… rốt cuộc là tiền bối? Còn là sư tổ?” Vân Hạo ngây tại chỗ ngẩn người, càng có chút không nhận rõ, vừa mới người nhìn thấy rốt cuộc là Tiêu Vũ, vẫn là chân chính cửu thiên Tinh chủ.

Diệp Vong Xuyên cùng Lãnh Phong không nói gì, chỉ có một bên Thanh Mặc, trong mắt ánh sáng lấp lóe, lại ảm đạm không nói.

Bốp!

Tiêu Vũ một bước, trở lại Thần sơn bầu trời, lạnh lùng nhìn về phía Tiêu Nhược Thần. Lúc này Tiêu Nhược Thần, vẫn là dại ra, nhìn trước mắt này một khối vô địch thân thể, hắn thất thần hồi lâu, cuối cùng từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, quát: “Ngươi lại thu lấy bộ thân thể này? Hắn là thuộc về ta, ngươi không xứng!”

Hắn trạng như điên cuồng, không thể nào hiểu được, Tiêu Vũ tại sao có thể dễ dàng như vậy làm chủ khối này vô địch thân thể! Ở tưởng tượng của hắn bên trong, dù cho thân này xuất thế, cũng cần dùng Tinh chủ kiếp trước ngôi sao cùng cộng hưởng theo, tài năng khống chế, Tiêu Vũ lại là trực tiếp nắm trong tay thân này, vô cùng không hợp lý.

“Ta không xứng?” Tiêu Vũ cười lạnh, nói: “Hôm nay, ta khiến cho ngươi nhìn ta một chút xứng hay không xứng!”

Hắn lạnh lùng ra tay, một ngón tay, về phía trước điểm ra.

Ầm ầm ầm ầm!

Một chỉ này gian, thiên địa tối tăm, hắn một ngón tay như là đã bao hàm thế gian vạn đạo, đầu ngón tay sấm vang chớp giật, một ngón tay so với núi cao còn to lớn hơn, bao phủ thiên địa, vô cùng doạ người!

“A!” Tiêu Nhược Thần phẫn nộ điên cuồng hét lên, hết sức vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, huy động ngàn tỉ ngôi sao, muốn tạo thành tinh không, vận chuyển vạn pháp bất xâm, đem cây này ngón tay ngăn cách bên ngoài.

“Ở trước mặt ta thi triển này quyết? Ngươi cũng xứng?” Tiêu Vũ lúc này tức giận vô biên, ánh mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Hắn một ngón tay, so với Tiêu Nhược Thần vũ trụ mênh mông còn to lớn hơn, một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, tiếng gầm rú không dứt vang lên, Tiêu Nhược Thần vô tận ngôi sao, một khỏa lại một khỏa nổ tung, toàn bộ tinh không đều tại rung chuyển.

Ở Tiêu Vũ một ngón tay trong lúc đó, hắn vô biên tinh không, đúng là vô cùng yếu đuối!

“Đạt được Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần, lại không địch lại Tinh chủ một ngón tay oai?”

“Dù cho chỉ là một khối vẫn lạc vạn năm thân thể, Tinh chủ thân, lại còn có dạng này uy thế, quá kinh khủng!”

Mọi người chấn động không ngớt, cho đến lúc này, bọn họ mới sâu sắc hiểu được, ngày xưa Tinh chủ khủng bố cỡ nào!

Bây giờ đây bất quá là hắn lưu lại 1 cỗ nhục thân, bị chết vạn năm, còn có dạng này uy thế, nếu là Tinh chủ trên đời, đỉnh cao thời gian, khủng bố cỡ nào, có thể tưởng tượng được!

“Chư thiên tinh thần, mình ta vô địch!” Tiêu Nhược Thần gầm lên, U &# 8 giống như điên cuồng, liều lĩnh vận chuyển bá thể ngôi sao quyết.

Ầm ầm ầm ầm!

Hư không vô tận ở ngoài, phía xa trong trời sao, ngôi sao đầy trời, vào đúng lúc này cùng hắn sinh ra một loại kỳ diệu cộng hưởng.

Trên chín tầng trời, chúng tinh lực lượng rắc, thêm vào ở nhục thể của hắn bên trên! Đạt được Thần Cảnh, hắn dĩ nhiên có thể kêu gọi ngoài cửu thiên tinh thần lực, thêm vào tự thân, Thần Uy vô cùng!

Giờ khắc này Tiêu Nhược Thần, tiết lộ khí tức tuyệt đối cường đại, ngôi sao đầy trời gia thân, khí tức của hắn tăng vụt lên, đuổi sát chí tôn cảnh giới, thật lớn uy thế, chấn động đến mức giới này càng lộ vẻ hỗn loạn bất an.

“Ở trước mặt ta, cũng dám xưng tôn? Chư tinh lực thêm thân thể, mày xứng à?” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, một ngón tay đảo qua bầu trời, nhất thời, ngôi sao đầy trời rắc Thần lực lập tức biến mất, sạch sành sanh, chút nào đều không có còn lại.

“Làm sao…… có thể!” Tiêu Nhược Thần ngốc trệ, ở bộ thân thể này trước mặt, hắn bá thể ngôi sao quyết, hoàn toàn thi triển không dứt, phảng phất cái kia ngôi sao đầy trời, chỉ tôn một người làm chủ, hắn trước mắt người này!

Giờ phút này giờ phút này, trên chín tầng trời ngôi sao vô tận, đúng là không có một ngôi sao, nghe theo hắn kêu gọi!

Chương 404: Chư Thiên Vạn Giới, Chúng Tinh Thần Phục

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Điều đó không có khả năng! Dù cho ngươi nắm giữ bộ thân thể này, cũng không khả năng làm đến mức độ như thế!” Tiêu Nhược Thần gần như tuyệt vọng, hắn không thể nào tiếp thu được tất cả những thứ này, thật giống như bộ thân thể này chính là vì Tiêu Vũ mà tồn tại đồng dạng!

Mặc dù là hắn, tìm được bộ thân thể này, cũng không khả năng ở như vậy trong thời gian ngắn, đem thân này phát huy ra uy lực như thế!

Phải biết rằng đây là ngày xưa nhà vô địch thân thể, ai có thể dễ dàng khống chế? Tiêu Vũ bây giờ có điều vừa mới tìm được thân này, không mới có thể phát huy ra uy lực như thế.

“Chư tinh từ từ, bằng ngươi điểm ấy giải thích, cũng dám tự xưng khống chế ngôi sao?” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra xem thường, Tiêu Nhược Thần mặc dù sẽ tại bá thể ngôi sao quyết tu luyện đến mức nhất định, nhưng trong mắt hắn, vẫn là kém quá xa!

“Bá thể ngôi sao quyết, không phải trong tưởng tượng của ngươi đơn giản như vậy, ngươi quá đề cao mình.” Hắn lạnh như băng vô tình, đối với Tiêu Nhược Thần loại này khi sư diệt tổ, giết hại đồng môn người, trong lòng căn bản không có nửa điểm thương hại.

“Ta không tin, ta không tin!” Tiêu Nhược Thần tóc rối bời bay lên, hai mắt vằn vện tia máu, quát: “Ta đã đến kinh này chân lý, trên trời trên mặt đất, chỉ có ta mới có tư cách tu luyện kinh này, ngươi không xứng, ngươi căn bản không xứng!”

Hắn triệt để điên cuồng, tóc rối bời bay lên gian, trong cơ thể đột nhiên lộ ra quang mang mãnh liệt, khiến cho giống như một vòng nắng gắt, khí thế trên người lại một lần cấp tốc leo lên!

Thần mặt trời thể!

Loại thể chất này trời sinh bá đạo, càng cường hãn, Tiêu Nhược Thần chính là bởi vì có này thể, mới sẽ bị Mạc Thương vừa ý, ban ơn hắn bá thể ngôi sao quyết!

Lúc này, hắn kích thích thần thể, cùng bá thể ngôi sao quyết phối hợp, thân thể lực lượng đã vượt ra khỏi hắn cảnh giới này vốn có cực hạn, nhất cử nhất động, cũng có thể Phá Toái Hư Không!

“Đây là Tiêu Nhược Thần thần mặt trời thể? Kết hợp bá thể ngôi sao quyết, hắn bây giờ thân thể, e sợ liền năm đó ở cảnh giới này lúc Tinh chủ đều có chỗ không bằng!”

“Tiêu Vũ mặc dù vào chủ Tinh chủ thân thể, nhưng Tinh chủ dù sao đã chết nhiều năm, chỉ có thể phát huy ra một tia uy lực còn lại, Tiêu Nhược Thần kích thích thần mặt trời thể, nói không chừng thật có lực đánh một trận!”

Khắp nơi người trẻ tuổi vừa là 1 kích động, chiến đến chỗ này, Tiêu Nhược Thần cũng điên cuồng, cho thấy hết thảy lá bài tẩy.

Dù cho Tiêu Vũ khống chế Tinh chủ thân thể, nhưng dù sao Tinh chủ đã bị chết vạn năm, Tiêu Vũ bây giờ, cũng chỉ có điều phát huy ra thân thể này một phần vạn uy thế thôi.

“Ta mới là thích hợp nhất bá thể ngôi sao quyết, ngươi dựa vào cái gì có thể điều khiển bộ thân thể này? Hắn là thuộc về ta!”

Tiêu Nhược Thần rống giận, trên người khí tức mênh mông, chấn động giới này, rống giận nhằm phía Tiêu Vũ.

“Dốt nát!” Tiêu Vũ lắc đầu,

Trong miệng chỉ có hai chữ.

Bộ thân thể này, vốn là chính hắn, Tiêu Nhược Thần càng nói hắn không xứng? Hắn cũng không giải thích, lắc đầu gian, vừa là một ngón tay điểm đi ra ngoài.

“Ầm!”

Đạt được Thần Cảnh Tiêu Nhược Thần đích xác mạnh mẽ, phát ra khí tức có thể lay động không diệt ma quân lưu lại thế giới, liền đủ để chứng minh vấn đề.

Chỉ tiếc, nắm giữ kiếp trước thân thể Tiêu Vũ, càng thêm khó giải, một ngón tay trong lúc đó, Tiêu Nhược Thần phun máu phè phè, bay ngược bước ra.

“Có phải ta thật không bằng hắn?” Tiêu Nhược Thần dao động, trong lòng tuyệt vọng, trong đầu, vừa hồi tưởng lại đến giới này trước khi, hắn thầy từng giao phó cho hắn.

“Người kia, sẽ là ngươi vô địch trên đường trở ngại lớn nhất!”

Tu đạo mấy ngàn năm, Tiêu Nhược Thần là tự kiêu, hắn chưa bao giờ tin tưởng, trong cùng thế hệ có chính thức có thể uy hiếp được hắn người, đối với Mạc Thương nói, cũng vẫn chưa quá coi là chuyện đáng kể.

Mãi đến tận cùng Tiêu Vũ lần lượt giao thủ, hắn mới ý thức tới người này bất thường, nhưng dù cho như thế, hắn vẫn như cũ tin chắc, hắn so với Tiêu Vũ trải qua gượng!

Nhưng hôm nay, hắn ở Tiêu Vũ trước mặt, bất cứ hoàn toàn không có sức đánh trả! Tuy nói điều này là bởi vì Tiêu Vũ nắm giữ ngày xưa Tinh chủ thân thể, nhưng hắn cũng tương tự đột phá đến Thần Cảnh, trong cơ thể có một thế giới thêm vào!

Khả năng bằng một khối bị chết vạn năm thân thể làm đến mức độ như thế, cũng đủ để chứng minh, Tiêu Vũ đối với bá thể ngôi sao quyết giải thích, trên hắn rất ra!

Nếu không, nếu là đối với cái này quyết giải thích không đủ, là căn bản không cưỡi được Tinh chủ thân thể, phát huy ra bộ thân thể này thực lực.

“Có phải ta bá thể ngôi sao quyết, thật không bằng hắn?” Tiêu Nhược Thần mờ mịt, nội tâm Nhất Chân tới nay kiêu ngạo, cho tới nay tự tin, đều hứng chịu tới đả kich cực lớn.

Đạo tâm của hắn, lúc này giống như một đồ sứ, mặt trên xuất hiện vô số vết rạn, sắp phá nát.

“Ngươi và Lãnh Phong Vân Hạo, vốn thuộc một mạch, lại đối với bọn họ tàn nhẫn như vậy, vừa là khi sư diệt tổ, đại nghịch bất đạo, hôm nay ta liền ở đây chém xuống ngươi, thanh lý môn hộ!” Tiêu Vũ trong mắt sát ý lẫm liệt, đối với Tiêu Nhược Thần bực này tạo phản, hắn tuyệt đối không thể nuông chiều.

“Thanh lý môn hộ?” Tiêu Nhược Thần nhẹ nhàng chấn động, lời này theo Tiêu Vũ trong miệng nói ra, cố nhiên khác thường, nhưng bây giờ, trước mắt đồng thời cũng là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, nói ra lời này, đó là hợp tình hợp lý!

Chẳng lẽ Tiêu Vũ đạt được Tinh chủ thân thể, muốn thay Tinh chủ thanh lý môn hộ?

“Ở ngươi sắp chết thời khắc, ta cho ngươi nhìn một cái, cái gì mới thật sự là bá thể ngôi sao quyết!” Tiêu Vũ cất bước đi tới, đồng thời ngón tay khinh động.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong giây lát này, hắn kiếp trước lưu lại này lơ lửng giữa trời vô tận ngôi sao, cùng với trên chín tầng trời đầy trời sao, cùng nhau chấn động, lộ ra khí tức hùng vĩ mà nặng nề!

Vô biên tinh vực, ngàn tỉ ngôi sao, vào đúng lúc này như là đồng thời đối với Tiêu Vũ cúi đầu, hướng về hắn thần phục!

Cùng lúc đó, ở phía chân trời xa xôi, còn có vô số ngôi sao phá không mà đến, một khỏa lại một khỏa, vượt qua chư thiên vạn giới, như là đã bị Tinh chủ kêu gọi, không dứt bay tới, đi vào đến Tiêu Vũ thân thể bên trong.

“Những thứ kia là…… Tinh chủ kiếp trước rải rác ở thế gian ngôi sao?”

“Chúng nó đã bị Tinh chủ thân thể kêu gọi, vượt qua vạn giới, quay về Tinh chủ thân!”

“Tiêu Vũ nhận sự giúp đỡ Tinh chủ thân thể, lại có thể làm được mức độ này gì?”

Thời điểm này, không chỉ là này 1 giới bên trong tuổi trẻ thiên kiêu, chính là cửu thiên các giới, thế gian sinh linh đều có cảm giác, ai cũng chấn động.

Các giới trên bầu trời, một khỏa lại một khỏa đại tinh bay qua, đều là bay đi cùng một cái phương hướng, như là đã bị cái gì kêu gọi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Không biết bay tới bao nhiêu ngôi sao, U &# 8 toàn bộ chui vào Tiêu Vũ lúc này thân thể bên trong, mỗi nhiều một ngôi sao trở về, hắn khí tức trên thân, thì sẽ càng mạnh mẽ hơn!

“Chư thiên vạn giới, chúng tinh thần phục? Đây mới thực sự là bá thể ngôi sao quyết?” Tiêu Nhược Thần sớm nhìn ra dại ra, ngây tại chỗ, hai mắt vô thần.

“Bốp!”

Chúng tinh trở về, Tiêu Vũ duỗi ra một ngón tay, hướng về Tiêu Nhược Thần điểm tới!

Ầm!

Một chỉ này, mảnh này bất tử Ma Quân lưu lại thế giới đều chấn động, giới này sinh linh, ai cũng sợ hãi, cảm thấy một luồng diệt thế oai.

Một tiếng vang thật lớn gian, Tiêu Nhược Thần thân thể, ở trong hư không ầm ầm nổ tung, hóa thành nhiều điểm mưa ánh sáng, tiêu tán giới này.

Thời điểm này, tất cả mọi người chấn động.

Trong giây lát này, các giới chí tôn có cảm giác, tất cả mọi người đều cảm giác được, một cỗ cường đại vô cùng khí tức, chưa bao giờ chết Ma Quân bên trong thế giới lộ ra, rung động chín tầng trời các giới!

Chương 405: Tái Hiện 9 Trời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Thần trong cung, đùng một cái một tiếng, một khối ngọc bài đột nhiên vỡ vụn, mặt trên ngờ ngợ có thể viết, viết ba chữ: Tiêu Nhược Thần!

Một bóng người, im hơi lặng tiếng xuất hiện ngọc bài trước khi. Mạc Thương đưa tay, nhặt lên cái kia phá nát ngọc bài, thở dài: “Ai da, ngươi chung quy hay là đã thất bại!”

Hắn buông ngọc bài, hướng về phương xa nhìn ra xa, mạnh mẽ thần niệm, vượt qua các giới, thấy được cái kia một đạo uy thế vô cùng bóng người, lẩm bẩm nói: “Sư tôn, ngươi Thần Uy rốt cuộc phải lại xuất hiện thế gian! Chẳng lẽ, ngươi thật đã trở về gì?”

Nguyệt Thần cung, làm Tinh chủ oai mênh mông cuồn cuộn cửu thiên, Nguyệt Thần cũng là lập tức có cảm giác, bỗng nhiên ngẩng đầu, mạnh mẽ thần niệm chảy tới bất tử Ma Quân chỗ thế giới, thấy được cái kia một đạo nàng vô cùng thân ảnh quen thuộc.

Một phương khác xa xôi bên trong thế giới, Lăng Hư quỳ ở trong hư không, lệ rơi đầy mặt, la lên: “Sư tôn, người rốt cuộc phải lại xuất hiện thế gian, đệ tử đã sớm biết, người vô địch cổ kim, tất nhiên sẽ không vĩnh viễn ngủ say!”

Thời điểm này, Long tộc, hoàng loài, Thái Dương Thần Cung, các giới đứng đầu...... vô số mạnh mẽ chí tôn thần niệm, đều là vượt vực các giới, rót vào bất tử Ma Quân lưu lại bên trong thế giới, thấy được cái kia một đạo làm bọn họ vừa là kiêng kỵ, vừa là kính sợ bóng người.

Cách xa nhau vạn năm, bá thể ngôi sao quyết lại xuất hiện cửu thiên, vô địch Tinh chủ, đem lại một tướng, tại cửu thiên bên trong xuất hiện!

“Bộ thân thể này, đúng là vẫn còn xuất thế!”

“Lại là không biết, đến này thân thể người, có thể không lại xuất hiện hắn ngày xưa vô địch tên!”

“Tiêu Vũ? Hắn bây giờ chỉ có tầm thường Thánh cảnh, muốn chính thức đi tới hắn đỉnh cao của ngày xưa, còn là một cái rất dài đường!”

Các giới chí tôn, cách xa nhau ngàn tỉ dặm, lại là ở cách không đối thoại. Có người than thở, có người thổn thức, còn có người trầm mặc không nói, không biết trong lòng là cái gì tâm tình.

Bất tử Ma Quân lưu lại thế giới trong vòng, Tiêu Vũ chém Tiêu Nhược Thần, khí tức mênh mông cuồn cuộn, trong giây lát này hắn cũng cảm nhận được vô số thần niệm dò xét, có quen thuộc, có xa lạ!

Nhưng mà, lúc này hắn không sợ tất cả, tùy ý này thần niệm quét tới, chút nào không để ý tới.

Tiêu Nhược Thần bị chết, bị Tiêu Vũ chém giết, liền nguyên thần đều không có còn lại, một giới này bên trong người trẻ tuổi, lúc này cũng là thật lâu chấn động, nói không ra lời.

“Bốp!”

Tiêu Vũ thân hình hơi động, rơi trở lại Diệp Vong Xuyên mấy người trước người. Rơi xuống đất thời gian, hắn đã thu hồi kiếp trước thân thể, hoà vào trong cơ thể, hiện ra chính mình đời này thân thể.

“Ngươi…… thật là ngươi?” Diệp Vong Xuyên nghi ngờ không thôi,

Như là cho tới bây giờ, đều không thể tin được mới vừa nhìn nhà vô địch, chính là trước mắt Tiêu Vũ.

“Đương nhiên là ta!” Tiêu Vũ gật đầu, hắn đi tới Lãnh Phong cùng Vân Hạo trước mặt, nhìn về phía Vân Hạo cụt tay, chỉ tay một cái.

Một luồng Thần lực đánh ra, Vân Hạo chỗ cụt tay, bị Tiêu Nhược Thần thêm vào sức mạnh nhất thời tan rã, hai cánh tay của hắn nhanh chóng sống lại, rất nhanh sẽ khôi phục hoàn hảo.

“Ngươi làm sao làm được?” Diệp Vong Xuyên giật mình, vết thương này nhưng bị gia trì chúng sanh ý niệm, không đến Thần Cảnh, căn bản giải thích thế nào không dứt.

“Ta có Tinh chủ thân thể, bây giờ ta khả năng theo thân thể này bên trong mượn tới không ít sức mạnh, mở ra điểm ấy ý niệm, tự nhiên không phải việc khó gì.” Tiêu Vũ nói xong, vừa hướng đi Vân Hạo, vận chuyển công quyết, chữa thương cho hắn.

Rất nhanh, ba người có hắn ra tay, thương thế đều thần tốc khôi phục lại. Có điều mãi đến tận cuối cùng, bọn họ cũng vẫn còn có chút hoảng hốt, như là không thể tin được, Tinh chủ thân thể, cứ như vậy bị Tiêu Vũ chiếm được.

“Trước…… tiền bối……” Vân Hạo ngữ khí phát run, sư tổ thân thể, lại bị Tiêu Vũ chiếm được, hắn vừa là kích động, vừa là tiếc nuối.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ ý bảo hắn không cần nói chuyện, chính mình tất là quay đầu lại, nhìn về phía Thần sơn.

Ở làm chủ kiếp trước thân thể sau khi, hắn có thể cảm nhận được gì đó càng nhiều, ngay ở vừa mới, hắn cảm nhận được trấn cột mốc biên giới phía trên sức mạnh đã cực độ yếu ớt, hầu như không còn.

Đây chính là khả năng đè ép thập phương thế giới thần bi, theo lý thuyết không nên như thế, cái này không khỏi lại để cho Tiêu Vũ hoài nghi, hay không là vì lúc trước bất tử Ma Quân cũng bị này bia trấn áp, nhưng cũng xông phá, bởi vậy mới khiến cho này bia bị hư hỏng, trở nên yếu đi rất nhiều?

“Giới này việc, rốt cục triệt để đã xong, cũng còn tốt, ta còn sống!” Diệp Vong Xuyên mở miệng, quay Tiêu Vũ nở nụ cười, trong giọng nói có chút ít than thở.

Tự tu luyện tới nay, hắn chưa bao giờ bị bại, thậm chí không có chính thức cùng người toàn lực một trận chiến, nhưng ở này 1 giới bên trong, hắn nếm được thủ bại, lần này một nhóm đối với hắn mà nói, nhất định sẽ để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu.

Tiêu Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau khi thất bại có hai loại kết quả, một loại là đạo tan nát con tim, thất bại hoàn toàn, một loại khác tất là đạo tâm kiên định hơn, nếu có thể vượt qua, thì sẽ nhất phi trùng thiên.

Rất rõ ràng, Diệp Vong Xuyên bẩm sinh lạc quan, thuộc về người sau, không cần hắn quá nhiều an ủi.

“Ngao Tu đi rồi, Khúc Hàn Nguyệt cũng đã chết, còn có rất rất nhiều, chết tại người nơi này.” Diệp Vong Xuyên vừa là xúc động: “Trên con đường tu đạo, năm tháng dài lâu, rất nhiều cùng chúng ta người cùng một thời đại, sau này đều vĩnh viễn không thấy được.”

Một câu nói này, phảng phất vừa khiến Tiêu Vũ về tới kiếp trước. Ngày xưa thành tựu chí tôn vị trí, tuổi thọ vô tận, người bên cạnh cái này đến cái khác qua đời, hắn đã sớm trải qua tất cả những thứ này, chỉ là sớm đã quen.

Tu đạo, bản chủ là một cái tràn ngập cô tịch đường.

“Thôi, đã sự tình đều đã kết thúc, ta cũng nên rời đi.” Diệp Vong Xuyên tính cách hào hiệp, cười nói: “Ai da, tiếc nuối lớn nhất, chính là từ đó về sau, ta cũng lại biết điều không dậy đi, thế nhân từ đây đều biết thực lực của ta!”

Hắn từ trước đến giờ hào hiệp, nói đi là đi, đúng là chốc lát cũng sẽ không lưu lại, trực tiếp đi xa.

Tiêu Vũ đưa mắt nhìn hắn rời đi, cũng không có giữ lại, mặc dù Diệp Vong Xuyên trước khi không có thay thế hắn ngăn lại Tiêu Nhược Thần, nhưng hắn cũng coi như thiếu nợ Diệp Vong Xuyên một ân tình, chỉ là hắn không thích nói ra, chỉ là yên lặng ghi ở trong lòng, chỉ hy vọng sau đó có năng lực còn được thời điểm.

“Chuyện chỗ này, các ngươi thì sao, sau này có tính toán gì không?” Tiêu Vũ nhìn về phía Lãnh Phong cùng Vân Hạo, hai người này đều là hắn cách đời truyền nhân, hắn không thể bỏ mặc không quan tâm. U &# 8

“Ta dự định, đi tìm thầy, trường bạn lão nhân gia người bên cạnh.” Lãnh Phong nghĩ nghĩ, Tinh chủ thân thể đã có chủ, hắn cũng là không cần lại vì thế treo lên tâm.

“Ta cũng vậy, cùng thầy phân biệt nhiều năm, cũng là trong khi trở về tìm hắn.” Vân Hạo cũng là nói.

Nói tới mấy cái đệ tử, Tiêu Vũ bây giờ đến trở về ngày xưa thân thể, cũng coi như có nhất định năng lực tự vệ, tìm về ngày xưa những đệ tử kia, đối với hắn mà nói cũng là phi thường chuyện trọng yếu.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: “Ta và các ngươi thầy, có cực sâu ngọn nguồn, tại đây sau khi, ta cũng sẽ điều tra tung tích của bọn hắn, không bằng các ngươi cùng ta về Nguyệt Thần cung?”

Lãnh Phong cùng Vân Hạo liếc mắt nhìn nhau, hai người đã không phải là lần đầu tiên nghe Tiêu Vũ nói này ngọn nguồn, nhưng cụ thể Tiêu Vũ cùng bọn hắn thầy có quan hệ gì, Tiêu Vũ không nói, bọn họ cũng không có cách nào.

Bọn họ và sư tôn của mình đã nhiều năm không gặp, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết đi nơi nào tìm kiếm, sau khi suy nghĩ một chút, chỉ có thể gật đầu.

“Đi thôi, giới này còn có lưu lại một vài vấn đề, chờ xử lý xong sau, chúng ta cùng nhau rời đi.” Tiêu Vũ nói xong, mang tới mấy người, lại một lần, bay lên trời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 406: Chí Tôn Ra Tay

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trải qua khắp nơi tuổi trẻ thiên kiêu đại chiến, hơn nữa Tiêu Vũ cùng Tiêu Nhược Thần lúc trước cái kia một hồi, phía thế giới này, rất nhiều nơi đều đã có vẻ tàn tạ không ngớt, khắp nơi đều có chiến đấu qua đi dấu vết lưu lại.

Tiêu Vũ trước sau đi tới mấy vị Thánh Tôn vị trí, 12 Thánh Tôn đạo chủng, đều đã bị người khác lấy mất, không có một viên còn lại, bọn họ trên thân thể xiềng xích, tự chủ buông lỏng, rơi trên mặt đất, có thể dù cho đã không có thần liên cầm cố, 12 Thánh Tôn thân thể, cũng đã không có nửa điểm gợn sóng.

“Chí tôn thân, vĩnh viễn không bao giờ mục nát, này mười hai vị Thánh Tôn mặc dù chết nhiều năm, nhưng thân thể vốn cũng hẳn có vô tận Thần Uy, nhưng bây giờ lại chỉ còn lại có một người xác không, Thần Uy không muốn!”

Tiêu Vũ lòng sinh than thở, này 12 Thánh Tôn thân thể bị thần liên quấn quanh nhiều năm, dùng để trấn áp nhục thể của hắn, trải qua nhiều năm, bọn họ thân thể bên trong còn sót lại tất cả sức mạnh, đều theo trước khi lần đó cộng hưởng, triệt để hao hết.

Đã không có này 12 cỗ nhục thân lực lượng, này thần liên cũng mất đi sức mạnh, từ trên người bọn họ buông lỏng, tán lạc khắp mặt đất.

“Chúng ta làm mấy cái quan tài, đem 12 Thánh Tôn thân thể chôn xuống.” Tiêu Vũ trong lòng mùi vị khó hiểu, này 12 Thánh Tôn cam nguyện để bất tử Ma Quân, dâng ra tự thân, bày ra 12 tuyệt sinh trận, phần này khí phách, đáng giá kính trọng.

Hắn lấy 12 khẩu quan tài, đem 12 Thánh Tôn thân thể cẩn thận an táng, sau đó rời đi, lại một lần nữa bay vào hư không.

“Loạch xoạch!”

Trên bầu trời, thỉnh thoảng có thân ảnh bay qua, đi xa xa.

“Các phe tuổi trẻ thiên kiêu, cũng bắt đầu rời đi!” Vân Hạo nhìn về nơi xa, đã trải qua nhiều chuyện như vậy, trong lòng cũng của hắn là có thêm rất nhiều than thở.

“Đáng tiếc, chúng ta cuối cùng đều không có tìm được Thất sư thúc truyền nhân.” Lãnh Phong hơi có tiếc nuối, trải qua sự tình nhiều lắm, hắn và Vân Hạo mặc dù có lòng tìm kiếm vị sư muội kia, lại là vẫn không có tìm tới.

“Giới này việc đã kết thúc, nàng có lẽ cũng đã rời đi.” Tiêu Vũ cũng là trong lòng tiếc nuối.

Không lâu sau đó, Thanh Mặc cũng cáo từ, rời đi giới này. Đối với cái này Thanh Tôn hậu nhân, Tiêu Vũ cũng không biết nên nói cái gì, không nói gì đưa nàng rời đi.

Hắn và Lãnh Phong hai người, vừa ở một giới này bên trong dạo qua một vòng, cuối cùng cũng không có tìm được thất tuyệt thần nữ đệ tử, chỉ có thể coi như thôi.

Sau đó, một giới này bên trong những người còn lại, đã không nhiều, cơ hồ đều đã rời đi.

Tiêu Vũ cuối cùng bay trở về Thần sơn trước khi, quay Thần sơn cao giọng nói: “Ta muốn rời đi, ngươi thật quyết định lưu lại gì?”

Bất diệt thần ấn biến thành Thần sơn,

Vẫn như cũ cao to, sau một lát, trong núi truyền ra Nhị Hắc âm thanh, nói: “Chính ngươi đi thôi, ta muốn triệt để dung hợp này ấn, khà khà, khi ta xuất thế lần nữa, chính là vô địch chân chính hung binh!”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, lắc lắc đầu. Trên thực tế, hắn mặc dù có thể thu hồi kiếp trước thân thể, Nhị Hắc có thể nói không thể không kể công.

Vốn cái kia một hơi áo quan, hắn đã vô vọng xông ra, thời khắc mấu chốt, là Nhị Hắc xuất hiện, điều động Thần sơn lực lượng, buông lỏng ra quan tài cổ, mới khiến cho Tiêu Vũ thân thể vỡ nát áo quan bước ra.

Hắn bây giờ đã tiến vào bất diệt thần ấn nội bộ, đang cố gắng khống chế này ấn, bây giờ đã bước đầu dung hợp, có thể miễn cưỡng điều động này ấn bộ phận sức mạnh.

Có điều, này dù sao cũng là bất tử Ma Quân lưu lại binh khí, muốn chân chính khống chế, e sợ phải thời gian dài dằng dặc, cho nên hắn quyết định ở lại giới này, đợi cho triệt để khống chế này ấn sau, lại rời đi.

“Ngươi khá bảo trọng!” Tiêu Vũ cuối cùng, cũng không biết nói cái gì. Nhị Hắc mặc dù chỉ là một món binh khí, liền có ý niệm của mình, đã hắn quyết định muốn chọn con đường như vậy, hắn cũng sẽ không ngăn cản.

Nhưng mà, hắn bên ngoài còn có quá nhiều chuyện không có chấm dứt, không có cách nào lưu ở nơi này chờ Nhị Hắc thành công, bởi vì phải khống chế như vậy một món binh khí, Nhị Hắc cần thời gian, nói không chừng là vạn năm, thậm chí là mấy chục ngàn năm!

“Bảo trọng!” Trong núi truyền quay lại Nhị Hắc âm thanh, cũng là có vẻ trước đó chưa từng có nặng nề.

Trải qua lần từ biệt này, sau này còn có thể hay không thể gặp lại, cũng không ai biết!

“Đi thôi!”

Tiêu Vũ không quay đầu lại, mang tới Lãnh Phong Vân Hạo, bay đi giới này cửa ra. Khi đi tới ngày xưa tiến vào giới này địa phương, hắn lòng tràn đầy than thở, lại một lần quay đầu lại.

“Bất tử Ma Quân, 12 Thánh Tôn, Khúc Hàn Nguyệt, Tiêu Nhược Thần……”

Ở một giới này, đã xảy ra nhiều lắm, hắn đến trở về ngày xưa thân thể, càng gặp được bất tử Ma Quân lưu lại quan tài cổ, nhưng ở trong ngủ say, lại là hắn kiếp trước thân thể.

Ngoài ra, còn có cái kia mắt màu lam nam tử, Tiêu Vũ đến nay, cũng không biết thân phận của hắn, nhưng lại có một loại dự cảm mãnh liệt, có thể không lâu sau đó, hắn thì sẽ gặp lại người này!

“Bốp!”

Không do dự nữa, ba người cuối cùng đồng thời cất bước, bước lên rời đi đường.

Vượt qua một giới, vật đổi sao dời, sau một lát, ba người bọn họ bóng người, một lần nữa về tới Cửu Thiên Thế Giới, một luồng quen thuộc mà tang thương khí tức, phả vào mặt.

“Ầm!”

Tiêu Vũ vừa mới trở về, đột nhiên, hư không run lên, giống như trước khi Lăng Hư cùng Thương Minh đối lập thời gian giống nhau, chấn động giới này, chúng sanh sợ hãi!

Một bàn tay lớn, từ hư không vô tận bên trong duỗi ra đến, bao trùm một giới này, mục tiêu hết sức rõ ràng, nhắm thẳng vào Tiêu Vũ.

“Có chí tôn nhân vật ra tay!” Lãnh Phong sắc mặt biến đổi đột ngột, ở kinh khủng kia dưới sự uy áp, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, cả người phát run.

“Chết tiệt, bọn họ là muốn cướp đoạt Tinh chủ thân thể?” Vân Hạo cũng là vừa kinh vừa sợ, nhưng mà, tại kia cỗ lực lượng kinh khủng trước mặt, bọn hắn lực lượng, thật sự quá miểu tiểu.

“Mạc Thương?” Tiêu Vũ trong mắt lại là hung ánh sáng đại trướng, bởi vì, cái kia một luồng khí tức đối với hắn mà nói, thật sự không thể quen thuộc hơn nữa!

Cách xa ngàn tỉ dặm khoảng cách, Mạc Thương lại cách không đối với hắn ra tay rồi, là nhìn ra thân phận chân chính của hắn, còn là chỉ vì hắn kiếp trước thân thể?

“Keng!”

Một tiếng ngâm khẽ, một đạo thân ảnh màu trắng ngồi ngay ngắn ở trong hư không, trước người một hơi cổ điển trường đàn, tiếng đàn vừa vang, cửu thiên cùng tĩnh, cái kia ba động khủng bố, ở tiếng đàn kia bên dưới, phảng phất đều bị phủ dụ bằng nhau.

“Đó là Nguyệt Thần?” Lãnh Phong vui mừng quá đỗi, Nguyệt Thần cung cùng bọn hắn Tinh chủ một mạch quan hệ từ trước đến giờ thân mật, lúc này có Nguyệt Thần hiện thân, U &# 8 nhất thời làm bọn họ trong lòng vô cùng quyết tâm.

“Chúng ta hãy đi trước!” Tiêu Vũ lập tức mang tới Lãnh Phong Vân Hạo, thần tốc hướng về Nguyệt Thần vị trí bay đi.

Dù cho chiếm được kiếp trước thân thể, nhưng hắn bây giờ muốn cùng Mạc Thương đối đầu, còn quá sớm!

“Ai da!” Một tiếng thở dài, từ bên ngoài ngàn tỉ dặm vang lên, nói: “Không nghĩ tới, tầm thường như vậy một vô danh tiểu bối, càng đáng giá Nguyệt Thần cung chủ tự mình đến tận đây!”

Nguyệt Thần khinh làm đàn cổ, đầu ngón tay xuất sắc kiêu kiêu tiên âm, nàng thâm thúy con ngươi nhìn phía hư không vô tận, nói nhỏ: “Ngươi Nhật Nguyệt Thần Quân, bây giờ đã đã thành tựu đệ nhất chí tôn vị trí, cần gì phải còn đối với bộ thân thể này như thế để ý?”

Trong hư không yên lặng một hồi, chốc lát mới nói: “Đây là tự nhiên, này dù sao cũng là sư tôn ta lưu lại thân thể, thân là đệ tử, tất nhiên là để ý.”

“Sư tôn?” Nguyệt Thần ánh mắt tránh gấp, có chút lãnh đạm nói: “Hiếm thấy, ngươi còn nhớ rõ, ngươi có như vậy một thầy!”

Ở một bên, Lãnh Phong cùng Vân Hạo sớm rung động ngây tại chỗ, nghe xong những lời đối thoại này, bọn họ rốt cục đoán được vị này xuất thủ chí tôn thân phận! Bọn họ Tiểu sư thúc, Nhật Nguyệt Thần Quân!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 407: Trở Về Nguyệt Thần Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối mặt Mạc Thương, Lãnh Phong cùng Vân Hạo tâm tình đều cực kỳ phức tạp, đã có phẫn nộ, cũng có vô lực.

Sư tôn của bọn hắn, chính là bởi vì Mạc Thương nắm trong tay Thiên Thần cung, tức giận mà rời đi, nhiều năm qua không biết sinh tử, mà Mạc Thương tất là trấn giữ Nhật Nguyệt trong cung, quân lâm cửu thiên!

Nhưng mà, ở cường đại như thế chí tôn trước mặt, bọn họ dù cho phẫn nộ, cũng là không thể làm gì.

“Thầy thân thể, ta cái này đệ tử vốn nên bảo vệ, không thể mặc kệ bị người khác làm bẩn, nhưng bây giờ tìm được thân này chính là Nguyệt Thần cung, cung chủ cùng sư tôn ta tình nghĩa, Mạc Thương tự nhiên biết rõ, thân này bị cung chủ đoạt được, nghĩ đến cũng không phải chuyện xấu gì.”

Mạc Thương thanh âm truyền tới, đột nhiên chuyển đề tài, càng thập phần dứt khoát bỏ Tinh chủ thân thể.

“Vậy cũng vậy cảm ơn nhé!” Nguyệt Thần ánh mắt lấp lóe, không nóng không lạnh.

“Có điều tên tiểu bối này……” Mạc Thương vừa là mở miệng.

Thời điểm này, Tiêu Vũ cảm giác được một đạo ánh mắt bén nhọn, vượt qua hư không vô tận mà đến, giống như là muốn đưa hắn triệt để nhìn thấu, ở trong ánh mắt kia, còn mang theo làm người thập phần áp lực nặng nề, mạnh như nhục thể của hắn, lúc này đều cảm giác muốn nứt ra rồi.

“Keng!”

Tiếng đàn vừa vang, Tiêu Vũ trên người áp lực ngưng lại đi, Nguyệt Thần violon dây đàn, lạnh nhạt nói: “Đường đường đệ nhất chí tôn, nhưng phải đối với một tên tiểu bối ra tay?”

“Ha ha……” Mạc Thương thu hồi uy thế, kinh khủng kia ánh mắt cũng đã biến mất, nói: “Ta chẳng qua là cảm giác, tên tiểu bối này, làm ta hết sức quen thuộc, tựa hồ, có thầy vài phần khi còn trẻ cái bóng.”

Tiêu Vũ trong lòng rùng mình, Mạc Thương đây là đang thăm dò, vẫn là thật nhìn ra gì đó?

Cẩn thận hồi tưởng, hắn con đường đi tới này, cũng không phải ẩn giấu vô cùng tốt, bất kể là thập phương chư thiên trận, còn là nhanh như vậy tu thành bá thể ngôi sao quyết, lại tới dễ dàng khống chế kiếp trước thân thể, đều rất không tầm thường.

Tuy nói trước khi hắn đã lập qua chính mình được chỉ điểm, đem người bên ngoài hoài nghi đều dẫn tới hắn đại đệ tử trên người, nhưng cho tới bây giờ, lại là có chút khó có thể thuyết phục.

“Cung chủ, năm xưa sư tôn ta đưa ngươi xem là hồng nhan tri kỷ, có phải ngươi không biết là, tiểu bối này cùng thầy lúc còn trẻ, thật rất giống gì?” Mạc Thương vừa là mở miệng, giọng mang thâm ý.

Nguyệt Thần trong mắt né qua một chút nan giải ý nghĩa quang mang, nhưng lại thần tốc thu lại, nói: “Hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết, tự nhiên là có hắn khi còn trẻ vài phần thần vận.”

“Phải không?” Trong hư không Mạc Thương âm thanh nhẹ nhàng cười cười,

Nói: “Ta đây thì đang mong đợi, hắn khả năng lại xuất hiện thầy ngày xưa thần uy!”

Lời nói hạ xuống, hắn khí tức thần tốc biến mất, cái kia thật lớn uy thế, đã ở trong chớp mắt biến mất sạch sành sanh.

Nguyệt Thần hướng về sâu trong hư không nhìn vài lần, bá phất tay, vô thượng Thần Uy mang tới Tiêu Vũ ba người, tại nguyên chỗ trực tiếp biến mất, xuất hiện lại, đã là Nguyệt Thần trong cung.

“Nguyệt Thần lại đi được vội vã như vậy, trong bóng tối chỉ sợ cũng không có thiếu chí tôn đang nhòm ngó, nếu không Mạc Thương cũng chưa chắc sẽ đi dễ dàng như vậy!” Tiêu Vũ trong lòng lẫm liệt, đạt được kiếp trước thân thể, thực lực của hắn mặc dù chiếm được to lớn tăng lên, nhưng cùng lúc, hắn từ đó về sau nhất cử nhất động, cũng đều tất sẽ bị rất nhiều vô thượng chí tôn chỗ tập trung.

“Ngươi đi theo ta.” Nguyệt Thần vẻ mặt hờ hững, nhìn Tiêu Vũ một chút, hướng về Nguyệt Thần cung ở chỗ sâu trong đi đến.

“Các ngươi ở đây chờ một chút.” Tiêu Vũ đối với Lãnh Phong cùng Vân Hạo giao cho, sau đó liền đi theo Nguyệt Thần, hướng đi Nguyệt Thần cung ở chỗ sâu trong.

Không lâu, Nguyệt Thần dẫn hắn đi tới một chỗ thập phần u tĩnh vị trí. Phóng tầm mắt nhìn tới, cách đó không xa có ngôi sao to lớn chuyển động, nơi đây giống như là một ngăn cách vị trí, là Nguyệt Thần trong cung, bình thường chỉ có Nguyệt Thần có thể ra vào địa phương.

“Thân thể này? Để ta xem một chút!” Nguyệt Thần ở tiền phương đứng lại, quay đầu lại, mở miệng trong lúc đó, âm thanh có chút run rẩy.

Nàng từ trước đến giờ cao cao tại thượng, tươi đẹp thanh nhã, mặc dù là Tiêu Vũ cùng nàng quen biết mấy trăm ngàn năm, cũng chưa từng gặp nàng có thời điểm như vậy, có thể thấy được tâm tình của nàng có cỡ nào không bình tĩnh.

Bá một tiếng, Tiêu Vũ đem kiếp trước thân thể theo trong cơ thể thả ra. Lúc này, bộ thân thể này đã hoàn toàn đã không có loại kia kinh người uy thế, chỉ như là bình thường nhất một thân thể.

Làm người hai đời, kiếp trước thân thể, cùng đời này Tiêu Vũ, dáng dấp và khí chất đều hoàn toàn khác nhau.

Khi hắn đem kiếp trước thân thể thả ra, Nguyệt Thần chậm rãi đi lên phía trước, cái kia một đôi sáng sủa như tinh thần bình thường hai con mắt, chẳng biết lúc nào, đã xông lên một tầng hơi nước.

“1 vạn năm, 1 vạn năm……” nàng đi lên phía trước, run rẩy đưa tay như ngọc bàn tay, nhẹ nhàng vỗ về thân thể này gò má, trong miệng liên tục nhiều lần, nói thầm mấy chữ này.

Đứng ở một bên, Tiêu Vũ nội tâm mùi vị khó hiểu, đường đường cửu thiên đệ nhất nữ chí tôn, càng cũng có thất thố như thế thời điểm! Hắn hận không thể lập tức thì hô lên, nói ra thân phận của mình, nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng, rồi lại nghẹn ở cổ họng, một chữ cũng nói không nên lời.

Cửu Thiên Thế Giới, không muốn nhìn thấy hắn trở về quá nhiều người, nếu hắn cho thấy thân phận, chỉ sợ liền Nguyệt Thần cũng không giữ được hắn, thậm chí có thể sẽ nhờ đó, đem Nguyệt Thần cung dẫn hướng diệt vong!

Hắn chỉ có thể đứng ở bên cạnh thấy, một đôi nắm đấm, lại sớm bóp đốt ngón tay đỏ lên.

Một lát sau, Nguyệt Thần rốt cục khôi phục yên tĩnh, nàng dù sao đã đạt được vô thượng chí tôn cảnh giới, dù cho nỗi lòng có điều chập trùng, cũng chẳng mấy chốc sẽ yên tĩnh trở lại.

“Ngươi đã tu luyện hắn công quyết, bộ thân thể này, liền tạm thời từ ngươi khống chế.” Nguyệt Thần thu tay về, quay lưng Tiêu Vũ, nói: “Hy vọng, ở tương lai không lâu, ngươi có thể để cho bộ thân thể này, cùng ngươi tu công quyết, một lần nữa vang vọng cửu thiên!”

Tiêu Vũ há miệng thở dốc, lòng có thiên ngôn vạn ngữ, đến cuối cùng, lại là chỉ có năm chữ: “Ta nhất định sẽ!”

“Ngươi đi đi, ở ngươi chính thức khống chế thân này, có nhất định thực lực trước khi, tạm thời trước tiên không muốn rời cung.” Nguyệt Thần gật gù, vừa là nói.

Tiêu Vũ rõ ràng, ∪ &# 8 &# 32; hắn hiện tại, liền này vô thượng chí tôn đều ở đây lưu ý, dễ dàng rời đi Nguyệt Thần cung, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì.

Hắn hiện tại còn chưa trưởng thành, cho nên này chí tôn tạm thời còn sẽ không dễ dàng trêu chọc Nguyệt Thần cung, nhưng hắn một khi rời đi Nguyệt Thần cung, vậy tất cả lại sẽ không đồng dạng.

Cáo biệt Nguyệt Thần, Tiêu Vũ ở rời đi thời điểm, lại là chú ý tới, Nguyệt Thần tự thân trên lấy ra một gốc cây hạt giống, ở đây loại đi.

Dùng Nguyệt Thần cảnh giới, trong một ý nghĩ, chính là một cây cỏ dại, đều có thể lớn thành vạn năm cổ mộc, nhưng này hạt giống gieo xuống, lại là thanh thanh thản thản, chẳng có cái gì cả phát sinh.

Hắn cũng không biết Nguyệt Thần đang làm gì, cũng không suy nghĩ nhiều, từ nơi này rời đi.

Ở Nguyệt Thần trong cung ở lại, Tiêu Vũ phảng phất lại trở về trước khi loại kia mỗi ngày tu luyện tháng ngày, hắn mỗi ngày khoanh chân nhắm mắt, tăng lên bất diệt âm dương trải qua, đồng thời cũng đang không ngừng điều tra kiếp trước thân thể, nhìn trong đó rốt cuộc còn để lại bao nhiêu sức mạnh.

Phải biết rằng, thân thể này đã chết vạn năm, trước khi chém giết Tiêu Nhược Thần, Tiêu Vũ chẳng qua là mượn thân thể bên trong lưu lại dư lực, mà cũng không phải chiếm được bộ thân thể này, là hắn có thể có cường đại như vậy.

Chương 408: Đột Phá Phương Pháp

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Kiếp trước thân thể, mặc dù còn có lưu lại kinh người Thần Uy, nhưng đối với bây giờ Tiêu Vũ tới nói, thật giống như một đứa bé con muốn vung vẩy một cái nghìn cân cự kiếm giống nhau. Cự kiếm cố nhiên mạnh mẽ, nhưng hắn bây giờ khống chế này bộ thân thể này, còn là cực kỳ cật lực.

Nguyên thần của hắn không có đạt được cùng thân thể này đối ứng cảnh giới, khống chế lên cực kỳ cật lực, trước khi đối phó Tiêu Nhược Thần thời gian, phát huy ra cũng bất quá là bộ thân thể này một phần vạn, mà không phải toàn bộ.

Này đây, Tiêu Vũ nếu muốn chính thức khống chế bộ thân thể này, còn cần tiếp tục tăng lên, dù sao hắn bây giờ chỉ có tầm thường Thánh cảnh, khoảng cách vô thượng chí tôn, còn kém xa lắc!

“Phá hư cảnh giới, đối với người bình thường mà nói, phải dài lâu lĩnh ngộ, cảm ngộ thiên địa các loại đại đạo, sau đó tài năng ở trong người mở ra thế giới, ở trong người dị giới bên trong diễn biến đại đạo!”

“Nhưng cảnh giới này đối với ta mà nói cũng không tính khó, bởi vì có kiếp trước cảnh giới, ta không cần nữa cảm ngộ thiên địa chư đạo, này cảnh không lâu có thể viên mãn, sau khi liền có thể mở ra thế giới, ở một phương bên trong thế giới chịu đựng nhiều sinh cúng bái, đến chúng sanh ý niệm thêm vào, thành tựu thần vị!”

“Nhưng quá trình này, lại quá mức chầm chậm, phải đem một thế giới quy tắc hết mức hoàn thiện, còn muốn trải qua vô số năm tháng, mới được đầy đủ chúng sanh ý niệm, chẳng lẽ ta lại muốn như kiếp trước giống nhau, ở cảnh giới này tiêu hao vạn năm!”

Đối với người bình thường mà nói, thời gian tu luyện dài lâu, và không tính là gì, bởi vì đạt được Thánh sau khi, sống lâu vô tận, một Thần Cảnh chỉ tiêu phí vạn năm thời gian, đã có thể được xưng là quá ngắn.

Nhưng đối với Tiêu Vũ tới nói lại không giống nhau, hắn còn cần trở về Thập Châu vùng thế giới kia, nếu như vượt qua này mười ngàn năm kỳ hạn vẫn chưa thể đạt được chí tôn cảnh giới, khả năng này thì vừa phải đợi cái kế tiếp vạn năm, tài năng trở về!

Hắn mặc dù có thể đợi, nhưng một cái nữa vạn năm sau khi, Thập Châu những cố nhân kia vẫn còn chứ? Đến lúc đó hắn cho dù có thể trở về, vừa có ý nghĩa gì? Hắn cha mẹ của kiếp này, bằng hữu, đến lúc đó có thể đều đã chết đi!

“Bất kể như thế nào, bây giờ đối với ta quan trọng nhất, vẫn là muốn tăng lên tự thân cảnh giới, ta nhất định phải ở vạn năm trước khi, thành tựu chí tôn vị trí, không thể chờ lâu như vậy!”

Hắn ngồi khoanh chân tĩnh tọa, một bên vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, một bên cũng đang tu luyện bất diệt âm dương trải qua.

Bây giờ, Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua, đã bị hắn chia làm ba cái bộ phận, thái âm lực cùng thái dương lực chia lìa, kiếp trước thân thể chủ tu Thái Âm, Tiểu Cửu biến thành đệ nhị thân thể, chủ tu mặt trời.

Mà âm dương trong lúc đó, hai loại sức mạnh kết hợp, chính là hỗn độn.

Cái này cũng là Tiêu Vũ bây giờ chủ thân, bất diệt âm dương trải qua ở trong cơ thể hắn, đã diễn biến thành một phương hỗn độn.

“Kiếp trước thân thể mặc dù mạnh mẽ,

Nhưng đời này, ta vẫn còn muốn dùng nhục thân của mình làm chủ!”

Ở Tiêu Vũ trong mắt, kiếp trước thân thể, mặc dù vô địch cửu thiên, nhưng đã đạt đến cực hạn, rất khó tiến thêm một bước nữa. Mà đây một đời, hắn muốn làm lại không chỉ là trở về kiếp trước đỉnh cao, càng muốn vượt qua kiếp trước.

Bởi vậy, hắn đem đời này thân thể trở thành chủ thân, này một thân có trở thành hoàn mỹ sinh linh có thể, càng tập hợp nhiều loại bảo thể cùng kiêm.

Chỉ có điều, cho tới nay, Tiêu Vũ đều không có thái quá cố ý đi đào bới này bảo thể, chỉ là mặc kệ tự nhiên trưởng thành, khiến nhục thân của mình lực lượng, trở nên càng mạnh hơn!

Nghiêm chỉnh mà nói, hắn đời này thân thể, cũng sớm đã vượt qua kiếp trước, cho nên dù cho kiếp trước thân thể vô cùng mạnh mẽ, hắn cũng không chút do dự, đem đời này thân thể trở thành chủ thân.

“Bất diệt âm hiểm trải qua một phân thành ba, chủ thân bên trong tiếp tục tu luyện bá thể ngôi sao quyết, ở trong hỗn độn, diễn biến chư tinh!”

Hai bộ công quyết, đến một bước này đã coi là chân chính một thể thống nhất, trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, có thể nói là tuy hai mà một.

Đời này, Tiêu Vũ chủ thân bên trong, hắn ngưng tụ ngôi sao, đều là ở trong hỗn độn trưởng thành, thậm chí là sinh ở trong hỗn độn, mặc dù những ngôi sao này uy lực, bây giờ còn không có kiếp trước ngôi sao cường đại như vậy, nhưng Tiêu Vũ lại là cảm giác, những ngôi sao này, so với kiếp trước những ngôi sao kia càng thêm bất phàm!

Ở Nguyệt Thần cung, Tiêu Vũ chính là mỗi ngày tu luyện hai công lớn quyết, không lâu sau đó, hắn ở phá hư cảnh giới, rốt cục đi tới viên mãn, cảnh giới kế tiếp, chính là Thần Cảnh!

Nhưng mà, mở ra thế giới, đối với hắn mà nói thủy chung là cái cự đại vấn đề, hắn bây giờ không có thời gian dài dằng dặc, đã từ từ diễn biến một hoàn chỉnh thế giới.

“Đúng rồi, ta muốn đột phá, không hẳn muốn mở ra một thế giới mới!”

Bất thình lình, Tiêu Vũ có ý nghĩ, hắn lập tức theo chỗ tu luyện rời đi, đi tìm Nguyệt Thần.

Từ khi hắn tìm được Tinh chủ thân thể trở về sau khi, ở Nguyệt Thần trong cung địa vị sớm thay đổi, chính là liền trong cung trưởng lão, nhìn thấy hắn đều không dám thất lễ.

Sau khi thông báo, Tiêu Vũ thuận lợi nhìn thấy Nguyệt Thần, hắn đi thẳng vào vấn đề, nói: “Ta muốn biết, cung chủ hay không biết được, Tinh chủ trước khi vẫn lạc chỗ mở ra thế giới, bây giờ ở đâu?”

“Ngươi muốn mượn phía kia thế giới, đột phá Thần Cảnh?” Nguyệt Thần lập tức nhìn rõ Tiêu Vũ dự định, kinh ngạc qua đi, khẽ gật đầu một cái: “Ngươi ý nghĩ, quả thật khả thi, dù sao ngươi đạt được hắn công quyết, lại được nhục thể của hắn, nhất định phải đi cái kia một con đường, hắn lưu lại thế giới, cũng quả thật cùng ngươi phù hợp, nhưng……”

“Thế nhưng cái gì?” Tiêu Vũ lông mày giam lên, hắn kiếp trước mở ra thế giới, tuyệt đối là thích hợp hắn nhất.

Bất luận người nào muốn vỡ nát nhập thần cảnh, đều nhất định muốn khống chế một thế giới, trở thành giới này đứng đầu. Thế nhưng, tiền nhân cũng có thật nhiều lưu lại thế giới, có phải không thể trực tiếp dùng những thế giới kia đột phá?

Đáp án là không thể, bởi vì mỗi người tu chi đạo không giống nhau, bởi vậy dù cho tìm được vô chủ thế giới, cũng chưa chắc cùng tu chi đạo phù hợp.

Như trước đây Tiêu Nhược Thần, hắn chính là sớm chuẩn bị một vô chủ thế giới, đột phá đến Thần Cảnh. Nhưng vậy cần dài lâu chuẩn bị, đầu tiên phải tìm được cũng là vô chủ, lại cùng tu chi đạo phù hợp thế giới. UU đọc sách &# 119; w &# 119;. Uukanshu &# 46; &# 99; o m

Tiếp theo, thế giới này ở trong sinh linh, phải đem Tiêu Nhược Thần tôn làm thần linh, thường xuyên quỳ lạy, trải qua vô số năm tháng sau, từ từ tích lũy lên mạnh mẽ chúng sanh ý niệm.

Cái này chuẩn bị quá trình, không thể so với mở ra một thế giới ngắn hơn.

Tiêu Nhược Thần khả năng mượn người khác thế giới đột phá, là vì Mạc Thương hiển nhiên đã sớm chuẩn bị, dự liệu được lại có ngày hôm nay đến.

Tiêu Vũ ý nghĩ, chính là cũng cùng Tiêu Nhược Thần giống nhau, chính thức nhận sự giúp đỡ một hoàn chỉnh thế giới, đi vào Thần Cảnh. Mà có thể điều kiện phù hợp, liền chỉ có một, đó chính là hắn kiếp trước lưu lại thế giới.

Thế giới kia ở trong sinh linh, dùng hắn làm đầu, mặc dù sống lại một đời, nhưng hiện tại hắn đạt được kiếp trước thân thể, bên trong thế giới kia chúng sanh ý niệm, vẫn là sẽ gia trì ở trên người hắn.

Lại có, đời này tu mặc dù có một số khác biệt, nhưng hắn bá thể ngôi sao quyết còn đang, bởi vậy kiếp trước phía kia thế giới, cùng hắn bây giờ tu chi đạo cũng thập phần phù hợp.

Chỉ cần có thể thuận lợi tìm tới kiếp trước lưu lại cái kia một thế giới, hắn có đầy đủ tự tin, có thể trong khoảng thời gian ngắn, đem tự thân cảnh giới tăng lên tới Thần Cảnh đỉnh cao!

Chương 409: Đệ 8 Thế Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cái kia một thế giới, ẩn chứa vô địch chi đạo, này mười ngàn năm đến, không biết có bao nhiêu người đều đang tìm kiếm, tầm quan trọng của nó, chút nào không ở đây ngươi đoạt được thân thể bên dưới, bởi vì có thể lôi kéo người ta đi tới Tinh chủ kiếp trước đi qua đường.” Nguyệt Thần thở dài lắc đầu, trong giọng nói mang theo tiếc nuối.

Tiêu Vũ kiếp trước mở ra đến thế giới, tầm quan trọng có thể tưởng tượng được, hắn bị chết vạn năm, trong thời gian này không biết có bao nhiêu người, dùng hết các loại biện pháp, đang tìm kiếm hắn lưu lại phía kia thế giới.

“Có phải thì không có cách nào gì?” Tiêu Vũ sâu sắc thất vọng, vốn còn tưởng rằng Nguyệt Thần có lẽ sẽ biết cái kia một thế giới tăm tích, không nghĩ tới ngay cả Nguyệt Thần cũng không biết được.

“Có lẽ……” Nguyệt Thần trầm ngâm chốc lát, như là nghĩ đến cái gì, nói: “Hắn mấy cái kia đệ tử, có thể sẽ có chút mặt mày.”

“Mấy cái kia đệ tử?” Tiêu Vũ nghi hoặc, liền Nguyệt Thần cũng không biết cái kia một thế giới tăm tích, hắn những đệ tử kia, làm sao lại biết được?

“Này vạn năm qua, hắn mấy cái kia rời đi Thiên Thần cung đệ tử, vẫn muốn tìm ra hắn bị chết chân tướng, vì thế, bọn họ tất nhiên sẽ không bỏ qua hết thảy liên quan tới hắn bất kỳ đầu mối nào, cho nên bọn họ có khả năng sẽ theo phía kia thế giới vào tay, nói không chừng lại có tin tức, chỉ là……”

Nguyệt Thần nói đến phần sau, vừa là thở dài lắc đầu: “Mấy người kia, đã nhiều năm không tại thế gian cất bước, muốn tìm được tung tích của bọn hắn, trong lúc nhất thời e sợ không có dễ dàng như vậy.”

Tiêu Vũ mắt sáng rực lên, nếu như dựa theo Nguyệt Thần theo như lời, hắn tìm tới kiếp trước mấy cái kia đệ tử, có lẽ liền thật có hi vọng có thể tìm được kiếp trước phía kia thế giới.

Còn những người kia tăm tích, những người khác mặc dù không biết, nhưng Lăng Hư đã để lại cho hắn một viên phù, thông qua một quả này phù, Tiêu Vũ phải tìm được Lăng Hư lẽ ra nên không khó.

“Ta muốn rời đi Nguyệt Thần cung một quãng thời gian.” Tiêu Vũ mở miệng, hết sức trịnh trọng.

“Ngươi biết rồi đấy, ngươi bây giờ bị vô số đôi mắt nhìn, nếu là rời đi, ta cũng không bảo vệ được ngươi!” Nguyệt Thần lông mày giam lên, Tiêu Vũ bây giờ rời đi Nguyệt Thần cung, tất nhiên sẽ dẫn động các thế lực lớn người, thậm chí, cho dù là có chí tôn ra tay với hắn, đều không kỳ quái.

“Cái này cũng không biện pháp, ta nhất định phải phải tìm được cái kia một thế giới!” Tiêu Vũ ánh mắt vô cùng kiên định.

“Ai da!” Nguyệt Thần sâu sắc thấy nàng, hồi lâu sau, bất đắc dĩ thở dài, nói: “Nếu ngươi cố ý như thế, ta cũng sẽ không ngăn cản!”

Nàng thở dài, tay ngọc vươn ra, ở Tiêu Vũ mi tâm một điểm, đầu ngón tay một vệt thần quang, chui vào Tiêu Vũ trong mi tâm.

“Ta thi triển bí pháp, cho ngươi che đậy khí tức, mặc dù là chí tôn nhân vật, cũng sẽ không nhận thấy được phương vị của ngươi.

” Nguyệt Thần thở dài: “Có điều, nếu là ngươi thi triển sức mạnh vượt qua Thần Cảnh cấp bậc, vậy mặc dù là bí pháp của ta, cũng không che giấu được khí tức của ngươi, ngươi phải nhớ kỹ!”

Tiêu Vũ cảm giác được, nguyên thần của mình bị một luồng nhu hòa sức mạnh bọc lại, một tia khí tức cũng sẽ không tiết ra ngoài. Hắn biết rõ Nguyệt Thần ở nguyên thần chi đạo đạt thành tựu cao, không người có thể so với, có này bí pháp bảo vệ nguyên thần, tung tích của hắn, nghĩ đến nên sẽ không dễ dàng bị vậy chí tôn nhận thấy được.

“Ta đi!” Hắn từ giã Nguyệt Thần, từ Nguyệt Thần vị trí rời đi.

Trở lại nơi ở, vốn muốn cùng Lãnh Phong cùng Vân Hạo từ giã, nhưng hai người này nghe nói Tiêu Vũ muốn đi tìm Lăng Hư, đều là muốn tuỳ tùng, muốn từ Lăng Hư nơi đó hiểu ra bọn họ thầy tăm tích.

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, cũng không từ chối, ba người vừa cùng từ Nguyệt Thần trong cung rời đi, đi một thế giới khác.

Lăng Hư để cho Tiêu Vũ minh phù bên trong, chẳng có cái gì cả, làm Tiêu Vũ tiến hành huy động, ở chỗ chỉ là vì hắn chỉ dẫn một chỗ.

Ba người bọn họ phi hành mấy ngày, đi tới một Vượt giới truyền tống trận bên cạnh, trận này vốn muốn đạt tới Thần Cảnh tài năng thông qua, nhưng Tiêu Vũ bây giờ thân thể lực lượng, đã không kém gì Thần Cảnh nhân vật, bởi vậy có thể một mình Vượt giới.

“Nơi đây, là phong thiên chí tôn khống chế thứ tám giới?”

Làm xuất hiện ở một mảnh khác thế giới, cảm nhận được trong thiên địa cái kia cỗ quen thuộc thiên địa quy tắc, Tiêu Vũ trái tim khẽ nhúc nhích, nhớ nổi lên kiếp trước một cái khác cực kỳ mạnh mẽ vô thượng chí tôn.

Cửu Thiên Thế Giới, mỗi một giới đều có một người thật mạnh, cái này người thật mạnh, cũng có thể gọi là chúa tể một giới, bởi vậy cửu giới bên trong mỗi một giới, đều đầy rẫy vị kia người thật mạnh đại đạo lực lượng.

“Phong thiên chí tôn?” Lãnh Phong lộ ra kinh sợ, “chính là vị kia từng vô địch mười vạn năm, mãi đến tận Tinh chủ xuất hiện phong thiên chí tôn?”

Phong thiên chí tôn, tên này, đối với Cửu Thiên Thế Giới rất nhiều người tới nói, đều không xa lạ.

Năm đó, bất tử Ma Quân sau khi biến mất, Cửu Thiên Thế Giới, lợi dụng phong thiên chí tôn là tối cường, trước sau vô địch cửu thiên mười vạn năm, không người nào có thể cùng một trong tranh!

Mãi đến tận, ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, đem bá thể ngôi sao quyết tu đến đại thành, phong thiên chí tôn vô địch thời đại, mới tuyên bố kết thúc.

“Phong thiên chí tôn cũng là Cửu Thiên Thế Giới bên trong tiếng tăm lừng lẫy vô thượng chí tôn, hiện nay ngoại trừ Nhật Nguyệt Thần Quân ở ngoài, e sợ không ai có thể chính thức áp chế được hắn, có thể trước khi liên quan tới Tinh chủ thân thể tranh, hắn lại không có hậu nhân hiện thế?” Vân Hạo lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Nghe nói vị này phong thiên chí tôn, cũng không có cái gì kiệt xuất hậu nhân, hơn nữa đời này của hắn mặc dù cũng đã thu mấy cái đệ tử, nhưng đều không phải là vô cùng mạnh mẽ, ngày thường càng nhiều năm tọa quan, đã mấy chục ngàn năm không hiện ra ở nhân thế, lần này hắn hậu nhân chưa từng xuất hiện, cũng không có cái gì kỳ quái.” Lãnh Phong nói.

Tiêu Vũ nghe xong, rơi vào trầm mặc. Phong thiên chí tôn không có kiệt xuất hậu nhân? Các đệ tử cũng không cường đại như vậy? Hắn cảm giác thấy hơi không hợp lý, phong thiên chí tôn là số ít mấy cái, thực lực có thể làm cho đời trước của hắn tán thành người.

Dùng hắn cảnh giới hôm nay, muốn dạy dỗ đến mấy cái kiệt xuất hậu nhân hoặc là đệ tử, lẽ ra hẳn là rất dễ dàng mới đúng.

“Lăng Hư sư thúc, thì ở một giới này gì? Hắn ở nơi nào?” Lãnh Phong nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Không biết, phù bên trong chỉ chỉ ra một phương vị, &# 85 &# 32; có thể chúng ta muốn đi tới đó, tài năng biết được.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu.

Ba người một lần nữa khởi hành, thông qua giới này các nơi truyền tống trận, tại giới này tiến hành vượt qua, không lâu sau đó, địa vị đi tới một chỗ tên là Thủy Vực địa phương.

Giới này bách vùng, cũng là chia làm trên vùng, trung vực, dưới vùng cấp ba, này Thủy Vực, chính là giới này tam đại trên vùng một trong, vực nội cường giả tụ tập, cổ tộc cùng tông môn nhóm thế lực càng vô số.

Theo minh phù chỉ dẫn, Tiêu Vũ tìm được rồi một gian mở ở trên đường cái cửa hàng, trong điếm trưng bày các loại tu luyện người thường dùng gì đó, binh khí, đan dược, công quyết, bí thuật cái gì cần có đều có, nhưng cũng kích thước không lớn, có loại ẩn hậu thế bên trong mùi vị.

“Mấy vị công tử, muốn mua gì đó?” Trong điếm đi ra một tóc hoa râm lão nhân, nụ cười trên mặt, làm người cực dễ thân cận.

“Ta đến tìm người.” Tiêu Vũ lấy ra cái viên này minh phù, giao cho vị lão giả này.

Tiếp nhận minh phù sau, ông lão trong mắt tinh quang lóe lên, nói: “Không biết mấy vị công tử, xưng hô như thế nào?”

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, hắn bất tiện tiết lộ thân phận, chỉ là nói: “Ba người chúng ta, đều là Tinh chủ một mạch!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 410: Hậu Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Mấy vị đi theo ta!” Ông lão nhìn chằm chằm Tiêu Vũ ba người vài lần, sau đó xoay người, hướng về trong điếm nội môn đi đến.

Tiêu Vũ mấy người đuổi tới, đi tới cửa hàng sau, mới phát hiện nơi đây có động thiên khác, cất dấu một không gian nhỏ, ở chỗ non xanh nước biếc, tự thành thiên địa.

“Bốp!”

Người lão giả này vung tay lên một cái, một luồng thần bí gợn sóng tại đây trong không gian nhỏ đẩy ra, trong giây lát này, nơi này phảng phất bị triệt để ngăn cách, mặc dù là chí tôn thần niệm, cũng thăm không đến nơi này.

“Xin hỏi, công tử nhưng tên là Tiêu Vũ?” Người lão giả này nắm bắt Tiêu Vũ mang tới minh phù, trong mắt lóe lên trí tuệ quang mang.

“Ta là!” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ, đã đối phương là Lăng Hư an bài người, nghĩ đến nên không lo lắng thân phận bị biết.

“Lại không biết, công tử sư tòng người phương nào? Cùng ta Tinh chủ một mạch, có quan hệ gì?” Ánh mắt của lão giả như trước đứng ở Tiêu Vũ trên người.

Tiêu Vũ trong lúc nhất thời trầm mặc, nghiêm ngặt tính ra, hắn đời này, cùng Tinh chủ một mạch, kỳ thực có thể nói không có chút quan hệ nào, dù cho đạt được bá thể ngôi sao quyết, cùng hắn kiếp trước thân thể, nhưng vẫn như cũ khó nói thuộc về Tinh chủ một mạch.

Nhưng trên thực tế, hắn chính là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, vừa làm sao có khả năng cùng mạch này không quan hệ? Nhưng việc này, bây giờ lại căn bản là không có cách tiết lộ.

“Ta không có sư không cửa, nếu muốn nói nói, bây giờ nên tính là Nguyệt Thần cung đệ tử.” Hắn trầm mặc hồi lâu, mới rốt cục mở miệng.

“Nếu thật là Nguyệt Thần cung đệ tử, cùng ta Tinh chủ một mạch, đúng là rất có ngọn nguồn.” Ông lão gật gật đầu, vừa nhìn về phía Lãnh Phong Vân Hạo, nói: “Hai cái vị này công tử vừa là?”

Lãnh Phong tiến lên, nói: “Gia sư Phong Tiêu Mạch, là Tinh chủ đại đệ tử!”

Vân Hạo cũng nói: “Gia sư Vân Nhạc Không.”

Nói xong, như là sợ hãi người lão giả này còn có hoài nghi, hai người đồng thời vận chuyển chính mình thừa kế công quyết, Lãnh Phong trên người ánh vàng rừng rực, ánh sáng chói mắt, Vân Hạo tất là đứng ở nơi đó, tự thân lại như là ẩn vào hư không, trở nên thập phần mơ hồ.

“Quả thật là Phong Sư Bá cùng Vân sư thúc truyền nhân!” Trong mắt lão nhân ánh sáng tăng mạnh, sắc mặt ửng hồng, có chút kích động.

“Sư bá?”

“Sư thúc?”

Lãnh Phong cùng Vân Hạo run nhẹ, Vân Hạo cả kinh nói: “Ngài là?”

“Khụ!” Lão nhân ho một tiếng,

Nói: “Xấu hổ, ta là Lăng Hư thầy thủ hạ tam đệ tử, tên là diêu sam, nghiêm chỉnh mà nói, ba người chúng ta có thể coi là cùng mạch sư huynh đệ, nhưng ta tu luyện mấy chục ngàn năm, lại là không hề có thành tựu gì, uổng phí thầy vun bón!”

Lãnh Phong cùng Vân Hạo đồng thời cả kinh, lập tức cho ông già này hành lễ, nói: “Sư đệ Lãnh Phong (Vân Hạo) thấy qua Diêu sư huynh!”

Tiêu Vũ cũng thật không ngờ, ông lão này, càng cũng là hắn cách đời truyền nhân. Nhưng nhìn hắn khí tức, tuổi tác muốn so với Lãnh Phong Vân Hạo cao hơn nhiều, nghĩ đến là Lăng Hư khi hắn trước khi vẫn lạc hãy thu đệ tử, nhưng hắn lại là chưa từng thấy.

Kiếp trước động một tí bế quan mấy chục ngàn năm, nghĩ kỹ lại, hắn mấy cái kia đệ tử, đều có cái nào truyền nhân, hắn còn thật không phải là toàn bộ nhận thức.

Ba người bọn họ sư huynh đệ gặp lại, tất nhiên là không khỏi một hồi hàn huyên, Tiêu Vũ chờ bọn hắn khách sáo xong, mới nói: “Ngươi nếu là Lăng Hư chí tôn đệ tử, do đâu tránh ở loại địa phương này, hơn nữa nơi đây còn bày cấm chế, như đang tránh né người nào?”

Điều này làm cho lông mày của hắn chăm chú giam lên, có phải đệ tử của hắn, tại đây trong chín ngày còn muốn trốn trốn tránh tránh? Người nào có thể bắt nạt đạt được bọn họ?

“Ai da, Tiêu Công Tử có chỗ không biết.” Diêu Sam thở dài: “Chúng ta mấy người thầy, mặc dù uy danh chấn thế, thế nhưng này vạn năm qua, chúng ta Tinh chủ một mạch hậu nhân qua tháng ngày, so với ngươi tưởng tượng bên trong, còn muốn gian nan.”

“Xảy ra chuyện gì?” Tiêu Vũ sắc mặt chìm xuống dưới, mặc dù là hắn bị chết, bằng hắn mấy cái kia đệ tử bản lĩnh, ai có thể bắt nạt đạt được hậu nhân của bọn họ?

“Tất cả nguyên nhân, đều là vì Tinh chủ bị chết!” Diêu núi tóc hoa râm, sâu sắc thở dài: “Từ đó về sau, Thiên Thần cung đổi tên, chúng ta mấy người thầy từ trong cung trốn đi, từ sau lúc đó, Thiên Thần cung đổi tên Nhật Nguyệt cung, mà chúng ta này trốn đi hậu nhân, ở Nhật Nguyệt cung đệ tử trong mắt, chính là khi sư diệt tổ tạo phản!”

“Tạo phản?” Tiêu Vũ trong mắt tuôn ra vô cùng ánh sáng lạnh, mấy cái kia trốn đi, ngược lại là đối hắn trung thành nhất đệ tử, lại bị coi là tạo phản?

Muốn nói tạo phản, bây giờ trấn giữ Nhật Nguyệt cung Mạc Thương, mới thật sự là đại nghịch bất đạo!

“Này vạn năm qua, trốn đi mấy vị sư chú bác, đều đang cố gắng tìm kiếm Tinh chủ bị chết chân tướng, nhiều năm chẳng biết đi đâu, hoàn mỹ chăm nom chúng ta bọn tiểu bối này, này đây một vài trước đây đã bại vào Tinh chủ tay, hoặc là cùng Tinh chủ có oán thế lực, thì sẽ đối với chúng ta bốn phía chèn ép, thậm chí đuổi giết, cái này thật ra thì, còn có cái kia Nhật Nguyệt cung đệ tử!”

Diêu Sam thở dài nói liên tục: “Bất đắc dĩ dưới, chúng ta này hậu bối, mấy năm nay chỉ có thể trốn đông trốn tây sống, nơi này cấm chế, chính là trước đây không lâu thầy trở về sau bày ra, vì chính là phòng ngừa thân phận của chúng ta cùng tăm tích, bị Nhật Nguyệt cung cùng thế lực khác biết.”

Sau khi nghe xong, Tiêu Vũ trong lòng không biết là cái tư vị gì, có phẫn nộ, cũng có bất đắc dĩ cùng bi thương.

“Bọn họ mười cái sư huynh đệ, bây giờ chạy tới loại trình độ này gì? Triệt để cắt đứt?” Tiêu Vũ nắm chặt nắm đấm, nói: “Nhật Nguyệt cung đệ tử đuổi giết các ngươi, đây là Mạc Thương được lợi?”

Nghe đến Mạc Thương tên, ba người đều là sợ hết hồn, hiện nay trên đời, có thể không có người nào gan dạ như vậy gọi thẳng Nhật Nguyệt Thần Quân tên!

Có điều, đối với Mạc Thương, bọn họ hiển nhiên cũng có được oán niệm, mặc dù bị giật mình, nhưng cũng không có cảm thấy không ổn, ngược lại nhìn thấy Tiêu Vũ đối với Mạc Thương bất kính như thế, sâu cho bọn họ hảo cảm.

“Vị Tiểu sư thúc kia trấn giữ Nhật Nguyệt cung, đạt được hắn loại kia cảnh giới, há lại sẽ quan tâm chúng ta những tiểu nhân vật này chết sống? Nhật Nguyệt cung các đệ tử dù cho không phải cho hắn lợi nhuận, nhưng hắn cũng chưa từng quản qua.” Diêu Sam thở dài.

Tiêu Vũ nắm đấm nắm chặt vừa buông ra, thật không ngờ, hắn mạch này hậu nhân, mấy năm nay càng trải qua gian nan như vậy.

Nếu là hắn mấy cái kia đệ tử đều bình yên trên đời, Tinh chủ một mạch, ai dám như thế khi dễ? Nhưng bọn họ cự tuyệt tìm kiếm hắn năm đó bị chết chân tướng, mất tích thì mất tích, sẽ tất là mấy ngàn năm không thấy ở nhân thế, căn bản không rảnh bận tâm bọn họ những đệ tử kia.

“Lăng Hư chí tôn, bây giờ nơi nào?” Tiêu Vũ hỏi, biết được này, hắn bây giờ càng muốn bức thiết muốn tăng lên mình thực lực!

“Ngươi đã mang theo thầy minh phù mà đến, mặc dù không phải của ta Tinh chủ một mạch, nhưng ta ta cũng không gạt ngươi.” Diêu Sam nói: “Trước đây không lâu, thầy từng trở về, nhưng ở sau khi, còn nói muốn rời khỏi một quãng thời gian, ta cũng không biết, hắn hay không còn sẽ về tới đây.”

“Hắn có hay không đã nói, muốn đi nơi nào?” Tiêu Vũ hơi suy nghĩ, Lăng Hư lần đi, tất nhiên là điều tra cùng hắn có quan hệ sự tình, vô luận có phải là cùng hắn kiếp trước lưu lại thế giới có quan hệ, hắn cảm giác đều rất cần phải có đi gặp một lần.

“Thầy giao phó cho, nếu là có việc gấp, nhưng đến tám mươi chín ngàn dặm ở ngoài trời tịch núi tìm hắn!” Diêu Sam nói.

Chương 411: Không Gian Rung Động

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Biết được Lăng Hư hướng đi sau, Tiêu Vũ không có tiếp tục lưu lại, trực tiếp theo cái kia trong không gian nhỏ rời đi, đi trời tịch núi.

Tám mươi chín ngàn dặm, khoảng cách này đối với hắn hôm nay tới nói, cũng không tính xa, Lãnh Phong cùng Vân Hạo cùng với đồng hành, cũng tưởng nhanh lên một chút nhìn thấy Lăng Hư, dò hỏi bọn họ thầy tăm tích.

Trời tịch núi, đó là một thập phần quái lạ địa phương, trong núi đại đạo gợn sóng hoàn toàn không có, hoàn toàn tĩnh mịch.

“Không cách nào nơi?” Tiêu Vũ lộ ra sắc mặt khác thường, đây là một loại phi thường chỗ đặc thù, hết thảy đại đạo lực lượng, đều không thể tiến vào.

Lăng Hư đến chỗ như vậy làm cái gì? Hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cách nào hiểu.

Không cách nào trong đất, không thể phi hành, chỉ có thể đi bộ cất bước, nhưng hôm nay tịch núi thập phần cao to, chỉ dựa vào đi bộ, phải tìm được một người tung tích, cơ hồ không có có thể.

Dù vậy, trước mắt cũng là không có biện pháp tốt hơn, Tiêu Vũ cùng Lãnh Phong ba người ở trong núi chầm chậm tiến lên, nơi đây tuy là không cách nào nơi, nhưng dùng Lăng Hư chí tôn tu vi, bọn họ tiến lại, hẳn hẳn là có thể cảm thụ được.

Nhưng mà, Lăng Hư thủy chung chưa từng xuất hiện, điều này làm cho Tiêu Vũ càng thêm nghi hoặc, có phải liền Lăng Hư chí tôn thần niệm, đều không phát hiện được bọn họ đến, còn là nói Lăng Hư đã rời đi, vắng mặt trong núi này?

“A? Các ngươi xem!” Đột nhiên, Lãnh Phong dừng bước, trên mặt đất phát hiện một cái lông chim.

Này lông chim một mảnh đỏ đậm, cầm trong tay, mơ hồ có vài phần cực nóng cảm giác, ở trong cất dấu thập phần lực lượng kinh người.

“Đây là hoàng loài lông chim?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, hoàng loài lông chim sẽ không dễ dàng bóc ra, chỉ có một khả năng, chính là ở tại bọn hắn cùng người giao thủ dưới tình huống.

“Ta đột nhiên cảm thấy có chút kỳ quái, trước khi Tinh chủ thân thể tranh cướp, hoàng loài mặc dù cũng có hậu nhân lộ mặt, nhưng không lâu thì biến mất. Trừ lần đó ra, còn có rất nhiều đứng đầu sinh linh, cùng vô thượng chí tôn hậu nhân, đều không hề lộ diện.” Lãnh Phong nắm bắt cái kia cái lông chim, nặng nề nói.

Tiêu Vũ lúc này nghĩ đến, cũng cảm thấy có chút dị thường, nhục thể của hắn, đối với bất luận một vị nào chí tôn tới nói, đều có lực hấp dẫn thật lớn, nhưng mà trước khi ở bất tử Ma Quân bên trong thế giới, cũng đích xác có rất nhiều nên đến thế lực không có hậu nhân tiến lại.

Loại tình huống này, nên chỉ có một khả năng, đó chính là bọn họ đặt tâm tư ở cái khác trên sự tình, nhưng có chuyện gì, là so với...kia một khối vô địch thân thể càng trọng yếu hơn?

Tiêu Vũ vừa không tự chủ, nhớ tới cái kia mắt màu lam nam tử, người kia cũng nắm giữ đạp tinh bước, nhưng trên người nhưng không có thuộc về bá thể ngôi sao quyết khí tức, thập phần khác thường.

“Tiếp tục nhìn!” Tiêu Vũ thu hồi cái kia hoàng lông chim,

Ở trong núi tiếp tục thâm nhập sâu.

Ngọn núi này bên trong, rốt cuộc có đồ vật gì, hấp dẫn Lăng Hư, còn có hoàng loài người tiến lại? Hắn càng ngày càng cảm giác, nơi đây cất dấu cái gì quan trọng gì đó.

Không lâu sau, ba người lại ở trong núi phát hiện dấu vết, lần này lại là một to lớn dấu chân.

“Kỳ Lân bộ tộc dấu chân?” Tiêu Vũ trong mắt thần quang lấp lóe, không chỉ hoàng loài, Kỳ Lân bộ tộc người cũng đã tới nơi đây, hơn nữa bất kể là cái kia cái lông chim, còn là cái dấu chân này, thoạt nhìn đều rất mới, không giống như là rất lâu trước khi lưu lại.

“Hoàng loài cùng Kỳ Lân bộ tộc đồng thời xuất hiện ở một chỗ, đây vẫn chỉ là chúng ta phát hiện, e sợ còn có càng nhiều chúng ta không phát hiện đứng đầu sinh linh, hoặc là thế lực lớn người đến nơi đây!” Lãnh Phong âm thanh, có chút nặng nề.

“Nếu đã tới, vậy thì nhìn một chút nơi này rốt cuộc có chỗ đặc thù gì!” Tiêu Vũ trầm giọng mở miệng, vòng qua cái kia bước chân, tiếp tục tiến lên.

Ở trong núi này, bọn họ chỉ có thể đi bộ, sau khi trong vài ngày, bọn họ vừa là phát hiện một chút dấu vết, nhưng ở trong núi đi rồi mấy ngày, lại là liền một bóng người cũng không gặp được, Lăng Hư cũng vẫn chưa từng hiện thân.

“Có phải Lăng Hư thật đã vắng mặt núi này trúng rồi? Có thể nếu là như vậy, hắn tại sao không có trở về?” Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng cũng chỉ có thể tiếp tục thâm nhập sâu, tiếp tục tìm kiếm.

Đi bộ bên dưới, bọn họ muốn tìm khắp một ngọn núi này, e sợ phải tốt thời gian mấy tháng, tại dạng này trôi qua hơn mười ngày sau, bọn họ vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

“A?”

Đột nhiên, Tiêu Vũ theo trên người lấy ra mấy viên binh khí mảnh vỡ, vào giờ phút này, mảnh vụn này lại ở phát ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt.

“Đây là cái gì?” Vân Hạo nhìn thấy những mãnh vụn kia, biểu thị không rõ.

“Đây là lưu ly bảy màu kính mảnh vỡ!” Tiêu Vũ âm thanh trầm thấp.

“Cái gì? Đây là Thất sư thúc binh khí mảnh vỡ?” Vân Hạo kinh hô, thân là Tinh chủ một mạch, hắn tự nhiên cũng là nghe qua lưu ly bảy màu kính.

Những mảnh vỡ này, là Tiêu Vũ trước đây tình cờ đoạt được, cho tới nay, những mảnh vỡ này đều không có gì thay đổi, bây giờ lại là phát ra quang mang nhàn nhạt.

“Nó tựa hồ, là cảm ứng được nó chủ nhân khí tức, chẳng lẽ Tiểu Thất cũng ở trong núi này? Lăng Hư là tới tìm nàng?” Tiêu Vũ nội tâm không dứt chập trùng, thật không ngờ việc này ngoại trừ Lăng Hư ở ngoài, lại vẫn bất ngờ có hắn 7 đệ tử tin tức.

Hắn càng tin chắc, ngọn núi này cất dấu đại bí mật, nếu không Lăng Hư cùng Tiểu Thất sẽ không đều đi tới nơi này.

Thu hồi mảnh vỡ, hắn tiếp tục thâm nhập sâu, trước khi một mực là lung tung không có mục đích ở trong núi tìm kiếm, nhưng lần này, lưu ly bảy màu kính lại như là đang vì hắn chỉ dẫn phương hướng, thông qua mặt trên ánh sáng mạnh yếu, để Tiêu Vũ biết rồi nên từ nơi nào đi.

Theo những mãnh vụn kia chỉ dẫn, bọn họ vừa ở trong núi này đi rồi hơn mười ngày, đột nhiên, những mãnh vụn kia phát sinh quang mang mãnh liệt, và rung động nhè nhẹ lên.

“Tiểu Thất khí tức, ở đây mạnh hơn, chẳng lẽ nàng ở ngay gần?” Tiêu Vũ trong lòng giật mình, tìm khắp tứ phía, nhưng mà, quanh thân liền một bóng người cũng không có, nơi nào có hắn thứ bảy đệ tử nửa điểm tung tích!

“Tiền bối, nơi đây……”

Vân Hạo đột nhiên mở miệng, đem Tiêu Vũ gọi tới.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ nghi hoặc, Vân Hạo chẳng lẽ vừa phát hiện cái gì.

“Ta cảm giác được, nơi này trong hư không, giống như ẩn tàng rồi cái gì vậy.” Vân Hạo ngẩng đầu, thấy phía trên hư không.

Tiêu Vũ lấy ra lưu ly bảy màu kính mảnh vỡ, phương vị này, chính là nó phản ứng mãnh liệt nhất.

Vân Hạo tu luyện lớn hư không trải qua, &# 85 đối với ẩn ở trong hư không gì đó so với Tiêu Vũ càng thêm nhạy cảm, hắn cảm ứng, nên không có sai.

“Các ngươi chờ ở chỗ này một chút, ta đi lên xem một chút!”

Tiêu Vũ lấy ra huyễn thiên thần dực, bay lên bầu trời, nơi đây mặc dù không cách nào bằng Thần lực phi hành, nhưng nhận sự giúp đỡ loại này đồ vật, phải tạm thời bay lên không vẫn có thể làm được.

Bay đến trong hư không, Tiêu Vũ cũng là cảm nhận được, này trong phiến hư không, cất dấu một loại thập phần sóng chấn động bé nhỏ.

“Đây là…… không gian rung động?” Trong lòng hắn hơi chấn động, nơi này bên trong, cất dấu những không gian khác!

Hơn nữa, này cỗ không gian rung động, làm hắn cảm giác, vô cùng quen thuộc!

“Chẳng lẽ……” hắn vừa kinh ngạc, vừa là không thể tin được, có phải dễ dàng như vậy, đã tìm được chỗ hắn muốn tìm?

Ôm thử nghiệm lòng, Tiêu Vũ hướng về gợn sóng truyền ra địa phương, đưa tay ra.

Nếu như nơi đây ẩn giấu thực sự là hắn kiếp trước lưu lại thế giới, hắn muốn mở ra giới này, tự nhiên dễ dàng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 412: Ngày Xưa Thế Giới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ba!”

Một luồng khí tức như nước ở trong hư không đẩy ra, một loại kia khiến Tiêu Vũ vô cùng khí tức quen thuộc, từ phía trước phả vào mặt.

“Thật sự...... là ta kiếp trước lưu lại thế giới?” Tiêu Vũ cứ thế ngay tại chỗ, thật không ngờ lại đơn giản như vậy, đã tìm được nơi này.

Không gian khinh dạng, trước người trong hư không, xuất hiện một đường hầm hư không, cảm thụ được từ đó lộ ra khí thế ấy, Tiêu Vũ lúc này vô cùng xác định, lối đi này sau khi, chính là hắn kiếp trước chỗ lưu lại thế giới.

“Lăng Hư đi tới nơi này, chẳng lẽ cũng là bởi vì tìm được rồi giới này tăm tích? Binh khí mảnh vỡ ở đây có cảm giác, có phải Tiểu Thất cũng tại giới này trong vòng?”

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ nghĩ tới rất nhiều, hắn những đệ tử kia nhiều năm mất tích, vắng mặt trong vòng chín ngày, vô cùng có khả năng, chính là tiến nhập những thế giới khác bên trong.

Mà đây một phương từ hắn mở ra đến thế giới, mỗi người bọn họ đều hết sức quan tâm, nói không chừng hắn mấy cái kia đệ tử mấy năm nay không thấy tung tích, chính là bởi vì thân thể tại giới này bên trong.

“Tiền bối, có phát hiện gì không?”

Vân Hạo tiếng hô từ phía dưới truyền đến, Tiêu Vũ phục hồi tinh thần lại, lúc này mới rơi xuống đất, đối với hai người nói: “Chỗ kia trong hư không cất dấu một thế giới lối vào, mà phía thế giới này, rất có thể là bị chết trước Tinh chủ lưu lại, ta bây giờ muốn đi vào trong đó, các ngươi là trở về chờ ta, còn là cùng đi vào?”

“Tinh chủ lưu lại thế giới?” Lãnh Phong cùng Vân Hạo đều là cả người chấn động mạnh, Lãnh Phong nói: “Mấy vị sư chú bác nhiều năm như vậy tin tức hoàn toàn không có, có phải đều là tại giới này trong vòng? Lần này Lăng Hư sư thúc đi tới nơi này, cũng là vì giới này mà đến?”

“Tiền bối, ngươi dẫn chúng ta cùng đi chứ, ta cũng cảm giác, thầy có khả năng ở một giới này trong vòng!” Vân Hạo trong mắt, cũng là lộ ra kiên định.

“Được rồi, đã như vậy, chúng ta đây thì đồng thời vào xem!” Tiêu Vũ gật đầu, lấy ra huyễn thiên thần dực, mang tới hai người người, một lần nữa bay lên hư không, tiến nhập ẩn giấu ở trong hư không cái kia đường hầm không gian.

Không lâu, bọn họ theo đường hầm không gian bên trong đi ra, đi tới một cái khác vô cùng thật lớn bên trong thế giới.

Giới này trong vòng, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy ngôi sao to lớn nhẹ nhàng, cảm giác cách xa mặt đất rất gần, những ngôi sao kia bên trong, mỗi một viên đều lộ ra nặng nề uy thế, cùng bá thể ngôi sao quyết khí tức giống nhau y hệt.

“Nơi đây thực sự là Tinh chủ lưu lại thế giới?” Vân Hạo rung động thật sâu, ngơ ngác thấy trong hư không ngôi sao, nói: “Tinh chủ tu, là tinh thần chi đạo, cho nên hắn lưu lại thế giới, có mạnh mẽ tinh thần lực, nơi này ngôi sao đầy trời, khí tức nặng nề như vậy,

Thật rất như là Tinh chủ tu cái kia một đạo.”

Đối với Vân Hạo tới nói, tất cả những thứ này còn có sự không chắc chắn, nhưng Tiêu Vũ lúc này, lại là đã hoàn toàn có thể khẳng định, phía thế giới này, đúng là hắn kiếp trước lưu lại!

Trong hư không này tinh thần lực, trong thiên địa đại đạo quy tắc, nơi này tất cả, đối với hắn mà nói, đều thái quá quen thuộc!

“Lăng Hư cùng Tiểu Thất, thật ở một giới này bên trong? Mặc dù nơi này là ta lưu lại thế giới, nhưng bọn họ đi tới nơi này, mục đích lại là cái gì?” Tiêu Vũ trong lòng có chứa nhiều không rõ.

Hắn liền nghĩ tới trước khi nhìn thấy hoàng loài cùng Kỳ Lân loài dấu vết, những người kia, chẳng lẽ cũng là trùng giới này mà đến? Nhưng này mười ngàn năm, giới này liền Nguyệt Thần đều không có tìm được, những người kia, là như thế nào tìm đến nơi này?

“Chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ? Muốn đi nơi nào?” Lãnh Phong nhìn về phía Tiêu Vũ, hắn có loại cảm giác, Tiêu Vũ đối với Tinh chủ hiểu rõ còn muốn ở trên hắn, cho nên đi tới nơi này, cần phải dùng Tiêu Vũ ý kiến làm chủ.

“Đi một bước nhìn một bước, trước tiên mọi nơi nhìn một cái đi.” Tiêu Vũ cũng muốn biết, thời gian qua đi vạn năm, phía thế giới này, hay không có biến hóa gì đó.

Mặc dù, phía thế giới này là hắn kiếp trước lưu lại, nhưng chẳng biết vì sao, hắn đi tới giới này, lại là cảm thấy một loại rất cảm giác không thoải mái, trong thiên địa tất cả như trước, nhưng hắn lại cảm thấy, tựa hồ có cái gì quan trọng gì đó, đã lặng yên phát sinh ra biến hóa.

Chính là loại biến hóa này, để hắn rất không thoải mái.

Phía thế giới này thập phần hùng vĩ, cùng chân chính Đại thế giới, hoàn toàn không có khác nhau, thế giới trong vòng sinh linh vô số, cũng có thật nhiều danh sơn đại xuyên, vạn năm cổ thành.

Ở một tòa cổ thành trong vòng, một vị to lớn tượng đá đứng ở nơi này, không giận mà uy, khí thôn thiên hạ, trong thành sinh linh, thỉnh thoảng đã đến cúng bái, vô cùng thành kính!

“Đây là…… Tinh chủ tượng thần!” Vân Hạo đờ ra một lúc, trước đây hắn đã gặp Tinh chủ thân thể, bây giờ tự nhiên một chút liền nhận ra.

Phía thế giới này, là kiếp trước Tiêu Vũ lưu lại, đối với một giới này người mà nói, hắn chính là chí cao vô thượng thần linh, đã bị chúng sanh quỳ bái.

Bọn họ liên tục tới rất nhiều nơi, các nơi Tinh chủ tượng thần đều còn tại, trong giới sinh linh, cũng vẫn là đối với hắn vô cùng thành kính.

Phảng phất Tiêu Vũ bị chết vạn năm, hết thảy đều không có thay đổi.

“Tại sao lại như thế?” Tiêu Vũ trong lòng, tràn ngập mờ mịt, “những tượng thần này, năm đó là có ý niệm của ta thêm vào trong đó, mới có thể sừng sững không ngã, chịu đựng nhiều chuyện làm ăn niệm hun đúc, ta bị chết sau, những tượng thần này, lẽ ra nên cũng sẽ phá huỷ!”

Tựa như lúc trước, minh vùng bên trong Mạc Thương cái kia một đạo hóa thân, cũng là chịu đựng nhiều sinh cúng bái vạn năm, tượng thần mới có thể sừng sững không ngã, nhưng khi hắn hóa thân tiêu tán, những tượng thần kia, chính là toàn bộ ầm ầm sụp đổ.

Tiêu Vũ kiếp trước tượng thần cũng giống như vậy, hắn bị chết sau, những tượng thần này ở trong thuộc về ý niệm của hắn biến mất, tượng thần lẽ ra nên sẽ phá huỷ, có thể quá khứ vạn năm, tất cả lại như không có thay đổi, hắn tượng thần vẫn như cũ hoàn hảo, và vẫn là đã bị chúng sanh quỳ lạy.

“Bá thể ngôi sao quyết!”

Hắn vận chuyển công quyết, làm chủ kiếp trước thân thể bên trong, sau một lát, một lần nữa mở mắt, sắc mặt càng thêm khó coi.

“Bộ thân thể này, không có được đến từ chúng sanh cúng bái sinh ra ý niệm!”

Đây là thập phần không hợp lý sự tình, dù sao chúng sanh cúng bái đối tượng, chính là cái kia một khối kiếp trước thân thể, lẽ ra đã bị chúng sanh quỳ lạy, thì sẽ có liên tục không ngừng chúng sanh ý niệm, hội tụ đến bộ thân thể này trên thân. &# 85

Nhưng mà, làm làm chủ bộ thân thể này, Tiêu Vũ lại hoàn toàn không cảm giác mảy may nhiều sức mạnh của sự sống!

“Này nhiều sức mạnh của sự sống, đi tới địa phương khác!”

Hắn tâm trạng lạnh lùng, trước mắt loại tình huống này, chỉ có một khả năng, đó chính là có người thay vào đó, cướp đi vốn hắn nên thuộc về hắn chúng sanh ý niệm!

Nắm giữ chúng sanh ý niệm, người này liền có thể hoàn toàn khống chế phía thế giới này, trở thành giới này đứng đầu!

“Này là ai làm? Chẳng lẽ là ta mấy cái kia đệ tử? Còn là có một người khác?”

Tiêu Vũ trong lúc nhất thời không nghĩ ra, đây có có thể là hắn mấy cái kia đệ tử, để cất giữ giới này, mà cố ý như thế, nhưng cũng có khả năng, là có người khác mưu toan thay thế, chiếm cứ hắn lưu lại phía thế giới này.

Dù sao, đến này một giới, cũng có thể đi tới hắn kiếp trước cái kia một cái con đường vô địch, giới này tác dụng, không thể so với hắn lưu lại vô địch thân thể thấp hơn!

“Bất kể như thế nào, Lăng Hư cùng Tiểu Thất, nên đều ở một giới này bên trong, nếu như có thể tìm tới bọn họ, có lẽ liền nhưng có biết là chuyện gì xảy ra!”

Chương 413: Võ Đài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lấy ra lưu ly bảy màu kính mảnh vỡ, những mảnh vỡ này khả năng cảm ứng được thất tuyệt thần nữ khí tức, có thể trợ giúp Tiêu Vũ tìm kiếm hắn 7 đệ tử, nhưng lúc này, những mảnh vỡ này vừa ảm đạm xuống.

“Trước khi đường hầm không gian bên trong, có lưu lại Tiểu Thất khí tức, nhưng vào giới này, lại bởi vì quá mức hùng vĩ, mất đi cảm ứng?” Tiêu Vũ trong lòng thất vọng, kể từ đó, hắn muốn tìm những đệ tử kia, lại trở nên không có đầu mối chút nào.

“Đúng rồi, nếu như bọn họ thật tại giới này, nếu như có thể ở một giới này bên trong gây ra một vài động tĩnh, bọn họ có lẽ thì sẽ tìm được tin tức của chúng ta!” Tiêu Vũ trong lòng hơi động, đã không cách nào chủ động đi tìm những người kia, cũng chỉ có thể để cho bọn họ tới tìm hắn.

Hắn mang tới Lãnh Phong cùng Vân Hạo, hướng về giới này phồn hoa nhất, tông môn nhiều nhất, thế lực cực kỳ tạp địa phương.

Đây là một tòa to lớn cổ thành, trong thành Tinh chủ tượng thần cao đứng, ở trong thành bất kỳ xó xỉnh nào, đều có thể nhìn thấy.

Tiêu Vũ đi tới bên trong đoàn người dầy đặc nhất địa phương, vận chuyển thần đứng, một tiếng vang ầm ầm, lập tức ở chỗ này thế nổi lên một tòa võ đài.

“Ngươi đây là muốn làm gì?” Lãnh Phong cùng Vân Hạo đầy mặt không rõ, ở bên cạnh mờ mịt thấy.

Tiêu Vũ cười cười, lại không nói, hắn hành động này, sớm ở quanh thân hấp dẫn lượng lớn ánh mắt. Chỉ thấy hắn nhảy đến trên đài, cao giọng nói: “Thần Cảnh bên dưới, bất luận người nào nếu có thể đánh bại hai người bọn họ, ta liền đưa ra này khí!”

Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra lạnh huyết chiến áo, đây mới thực là thần khí, lúc trước dẫn tới vô số thiên kiêu giành cướp, bất luận người nào nhìn thấy, đều phải đỏ mắt.

“Chạy đi đâu đến tiểu tử, lại cuồng vọng như vậy?”

“Đây là muốn khiêu chiến người trong thiên hạ gì?”

Quanh thân mọi người nghe đến Tiêu Vũ phía trước nói, dồn dập giận dữ, nhưng khi thấy hắn lấy ra lạnh huyết chiến áo, trong mắt tất cả mọi người, vừa là lộ ra tham lam ánh sáng.

Một cái thần khí, hơn nữa thoạt nhìn liền biết bất phàm, không ít người nhất thời đều động tâm.

“Ngươi muốn làm gì?” Lãnh Phong sớm nghe ngây người, Tiêu Vũ lại muốn hắn và Vân Hạo hai người, hướng về giới này tất cả thần cảnh trở xuống người khiêu chiến?

“Không làm gì, các ngươi chỉ cần nhớ kỹ, muốn tìm được các ngươi thầy, một hồi thì đem hết toàn lực, thi triển các ngươi thừa kế gì đó!” Tiêu Vũ nhìn về phía Lãnh Phong Vân Hạo, đây cũng là đối với hai người này một sự rèn luyện.

Nghe xong Tiêu Vũ nói, Lãnh Phong cùng Vân Hạo đăm chiêu, tựa hồ hiểu dụng ý của hắn.

“Nhưng mà……” Vân Hạo do dự nói: “Lãnh sư huynh thực lực cố nhiên mạnh mẽ,

Nhưng ta…… thật có thể chiến thắng những người khiêu chiến kia gì?”

“Không thể tự ti.” Tiêu Vũ cười nói: “Ngươi tu chi đạo, không kém bất kì ai. Trên thực tế, chân chính đứng đầu chí tôn, tu chi đạo đều là không kém bao nhiêu, khác nhau ở chỗ, có chí tôn chính là ở chính mình đạo trên, nhiều đi ra vậy một bước, Thần Cảnh bên dưới, ngươi bây giờ không thể so với bất kỳ không đều!”

Còn có ít lời Tiêu Vũ chưa nói, dù cho Lãnh Phong cùng Vân Hạo có sai lầm, nhưng còn có hắn ở đây, dùng thực lực bây giờ của hắn, dù cho không ra tay, cũng có thể để Lãnh Phong cùng Vân Hạo, ở Thần Cảnh bên dưới làm được vô địch.

“Thật là cuồng vọng mấy tên tiểu tử, muốn khiêu chiến người trong thiên hạ? Cũng được, đại gia ta thì đến thăm các ngươi có bao nhiêu cân lượng!”

Gầm lên giận dữ, một đại hán đã nhảy lên võ đài. Người này 3 mười mấy tuổi, cường tráng thân thể, thoạt nhìn tràn đầy sức mạnh.

“Đây không phải cuồng sư gì? Nhục thể của hắn đã tu đến Thánh cảnh cực hạn, Thần Cảnh bên dưới, khó thương mảy may!”

“Lần này có trò hay để nhìn!”

Người vây xem bên trong, có không ít người nhận được tên kia hán tử, dồn dập lộ ra vẻ chờ mong.

“Mấy người các ngươi, là ai muốn cùng ta đánh?” Cuồng sư hai mắt trừng trừng, khí phách nhìn về phía Lãnh Phong cùng Vân Hạo.

“Để ta đi!” Lãnh Phong chủ động đứng ra, đối phương chủ tu thân thể chi đạo, cùng hắn vừa vặn có chỗ tương tự.

“Tiểu tử này thân thể này, khả năng chịu được cuồng sư một quyền gì?”

“Ha ha, này mấy đứa nhỏ cũng không biết gì chạy tới, lại làm một cách công khai lập lôi đài, còn đưa thần khí? Lần này phỏng chừng cũng bị cuồng sư chiếm được!”

Nhìn thấy đi ra Lãnh Phong thân hình cùng cuồng sư cách biệt rất xa, rất nhiều người đều tựa như đã thấy kết quả.

“Bắt đầu đi!” Lãnh Phong hướng về võ đài ở trong vừa đứng, không kiêu không vội, hồn nhiên không có đem mọi người nghị luận coi là chuyện đáng kể.

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, không động tâm vì ngoại vật, này Lãnh Phong tâm tính, quả thật đủ kiên định.

“Tiểu tử, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!” Cuồng sư hét lớn một tiếng, một đôi nắm đấm vung lên, mang theo uy thế kinh người, nhằm phía Lãnh Phong!

“Hừ!” Cho đến giờ phút này, Lãnh Phong mới đã vận hành lên Cửu Chuyển thiên kinh, trên người phóng ra mãnh liệt kim quang, như thần linh hạ phàm.

Đối mặt cuồng sư một quyền, hắn không tránh không né, hướng về phía trước chủ động cất bước, về dùng một đòn!

“Ầm!”

Cuồng bạo gợn sóng bên trong, cuồng sư nắm đấm rạn nứt, cả người càng bay ngược bước ra, rầm một tiếng, trực tiếp bay ra võ đài.

Tiêu Vũ nhìn ra, đây là Lãnh Phong hạ thủ lưu tình hậu quả, nếu không cuồng sư coi như không chết, cũng phải trọng thương.

“Này……”

Dưới đài đám người sửng sốt, hồi lâu đều không có âm thanh truyền ra.

Một quyền! Ở thân thể so đấu bên trên, cuồng sư lại một quyền thì thất bại, gọn gàng nhanh chóng!

Lúc này, mọi người rốt cục ý thức được, này mấy người trẻ tuổi gan dạ lập lôi đài, không phải đơn giản như vậy, thoạt nhìn có chút thực lực!

“Còn có người muốn khiêu chiến gì?” Tiêu Vũ hợp thời tiến lên, mỉm cười mở miệng.

Lần này, hắn chính là kiêu căng hơn, muốn đường hoàng, muốn đánh cho giới này trong vòng, mọi người đều biết.

“Ta đến nơi!” Lại một cái người lên đài, như là kiêng kỵ Lãnh Phong thực lực, chỉ về Vân Hạo, nói: “Ta khiêu chiến ngươi!”

Vân Hạo có chút sức lực không đủ, nhưng tìm được Tiêu Vũ một ánh mắt sau, cũng nhảy lên bộ đi. Hắn lớn hư không trải qua kỳ thực không kém, thực lực bản thân cũng là bất phàm, chỉ có điều, ở Lãnh Phong cùng Tiêu Vũ dạng này yêu nghiệt trước mặt, có chút không đủ mà thôi.

Trận này, Vân Hạo cũng là ung dung thủ thắng, cho thấy vốn có thực lực, càng khiến mọi người cảm giác này ba cái tuổi trẻ nhân đại không đơn giản.

Có điều, thần khí phía trước, mặc dù biết bọn họ thực lực mạnh mẽ, nhưng lên đài người, vẫn là tới cái này đến cái khác, nhưng đều bị Lãnh Phong cùng Vân Hạo, 11 đánh bại.

“Quá mạnh, hai người kia là thế lực kia đi ra, thực lực lại mạnh như vậy?”

“Đây chẳng lẽ là cái nào cổ tộc hậu nhân, cố ý đi ra bắt chúng ta luyện tập?”

Mọi người bắt đầu hoài nghi, Lãnh Phong cùng Vân Hạo thực lực, ở Thần Cảnh bên dưới, tuyệt đối ít có địch thủ, trừ phi là này thế gian khó gặp đứng đầu thiên kiêu, mới có cùng bọn hắn một trận chiến thực lực.

Mấy trận chiến hạ xuống, Tiêu Vũ ở bên cạnh thấy, đối với Lãnh Phong, hắn cố nhiên thoả mãn, dù sao, Vân Hạo chính là bởi vì cùng với bọn họ, tin tưởng không đủ khả năng, này mấy trận chiến qua đi, hắn cũng dần dần tìm về tự tin.

Cái này cũng là Tiêu Vũ muốn.

“Ha ha, Cửu Chuyển thiên kinh? Lớn hư không trải qua? Ta cũng nghĩ đến nhìn, này hai bộ công quyết mạnh bao nhiêu!”

Đột nhiên, một tiếng vang nhỏ, một người tuổi còn trẻ bóng người, nhanh nhẹn nhảy đến trên lôi đài.

“Người kia là ai? Thế lực kia? Vào lúc này còn dám lên đài, chẳng lẽ có tự tin có thể thủ thắng?”

“Không biết là a, chưa từng thấy.”

Dưới đài mọi người vừa là bắt đầu nghị luận, đối với xuất hiện ở trên đài người trẻ tuổi này, không có một người nhận thức.

Chương 414: Chỉ Điểm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Kim Ô bộ tộc?” Tiêu Vũ trong mắt, né qua một chút thần quang.

Một giới này bên trong người, là không biết là Cửu Chuyển thiên kinh cùng lớn hư không trải qua tồn tại, chỉ có theo Cửu Thiên Thế Giới tiến lại người, mới có thể biết được cái kia hai bộ công quyết.

Trước mắt tên đàn ông trẻ tuổi này, toàn thân áo đen, khí chất lạnh lùng, ánh mắt thập phần sắc bén, hắn một chút liền có thể nhìn ra, người này là Kim Ô bộ tộc hậu nhân.

Nhìn thấy tên nam tử này, hắn vừa không tự chủ nhớ tới Mặc Vũ, cũng không biết bây giờ hắn hay không ở Kim Ô trong tộc.

“Kim Mặc?” Lãnh Phong nhìn thấy người này, vẻ mặt trở nên hơi nghiêm nghị.

Người này cũng là trẻ tuổi bên trong, thành danh nhiều năm thiên kiêu, Kim Ô bộ tộc sau khi.

“Hả, ngươi nhận được ta?” Nam tử mặc áo đen kinh ngạc, mặc dù tại cùng Lãnh Phong nói chuyện, ánh mắt lại thỉnh thoảng rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

“Kim Ô bộ tộc vạn năm qua kiệt xuất nhất hậu nhân, trước đây cùng Ngao Tu Tiêu Nhược Thần bọn người nổi danh, đương nhiên nhận được!” Lãnh Phong gật gù, cái này Kim Mặc thực lực cũng không ở Ngao Tu cùng Tiêu Nhược Thần bên dưới, cũng là tuổi trẻ thiên kiêu bên trong nhân vật đứng đầu.

“Ngao Tu? Tiêu Nhược Thần?” Kim Mặc ánh mắt thâm thúy, nhàn nhạt nhìn về phía Tiêu Vũ, nói: “Ta nghe nói, bọn họ cũng đã bị cùng một người đánh bại, Ngao Tu thất bại hoàn toàn, trở về trong tộc, lại không người thấy qua, Tiêu Nhược Thần càng trực tiếp bị chém, thân tử đạo tiêu!”

Tiêu Vũ cùng Lãnh Phong đối diện, xem ra này Kim Mặc đối với trước khi phát sinh sự tình, biết được cũng không ít.

Có điều sự kiện kia sau khi kết thúc, đã từ lâu truyền ra, bây giờ cửu thiên các nơi đều huyên náo sôi sùng sục. Tinh chủ thân tái hiện cửu thiên, người người thán phục.

“Ngươi đã lên đài, vậy liền một trận chiến!” Lãnh Phong không có càng nhiều lời, đối phương mặc dù mạnh mẽ, nhưng hắn lại cũng không sợ.

“Tốt, cái kia liền đến lãnh giáo một chút!” Kim đen hờ hững gật đầu, một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, quanh thân thiên địa tối sầm đi xuống, trên bầu trời mặt trời như là biến mất.

Kim Ô bộ tộc khả năng, thông thiên triệt địa!

“Hừ!” Lãnh Phong hừ nhẹ một tiếng, thân thể tỏa ra mãnh liệt kim quang, tại đây vô biên hắc ám bên trong, hắn giống như một vòng nắng gắt giống như mát mắt!

“Ầm!”

Nhục thể của hắn gượng đến mức tận cùng, đạp bước gian mặt đất chấn động, hướng về Kim Mặc đánh tới.

"Ha ha!" Kim Mặc thong dong mà hờ hững, giấu thân hình,

Đi vào vô biên hắc ám bên trong, không để lại nửa điểm khí tức.

"Loạch xoạch!"

Đột nhiên, trong bóng tối vô số Hắc Vũ xuất hiện, lít nha lít nhít, hiện đầy hư không, mỗi một cái Hắc Vũ, cũng như kiếm bàn sắc bén, tia sáng lạnh lẽo cùng Lãnh Phong trên người kim quang tuyệt nhiên ngược lại, tràn ngập ý lạnh.

Vô biên Hắc Vũ chém tới, như mưa rơi dày đặc, phong kín Lãnh Phong hết thảy góc chết!

"Mấy thứ này đối với ta vô dụng!" Lãnh Phong trên người lộ ra không gì sánh kịp bầu không khí, vô số Hắc Vũ chém tới, đánh ở trên người hắn, phát sinh kim loại va chạm giống nhau âm thanh, cho nên ngay cả hắn da dẻ đều chưa từng thương tổn được mảy may!

"Người này thân thể, cũng quá mạnh mẻ?"

"Hắn đây là thân thể gì? Nhất định chính là một món binh khí!"

Người quan chiến không dứt hít một hơi lãnh khí, đối với Lãnh Phong cường hãn thân thể, lại có một tất cả nhận thức mới.

"Không hổ là bị nói là gần gũi nhất Tinh chủ người tu công quyết, nhục thể của ngươi, đích xác mạnh mẽ!" Kim Mặc thanh âm truyền tới, nghe tới như trước ung dung.

"Bốp!"

Một cái màu vàng lông chim, chen lẫn ở vô tận Hắc Vũ bên trong, ở trong bóng tối đột nhiên xuất hiện, mang theo một chút chói mắt kim quang.

“Phụp!”

Chiếc lông chim này rốt cục thương tổn tới Lãnh Phong, nhục thể của hắn, hoàn toàn không có gánh vác.

“Đây là mệnh của ngươi lông chim?” Lãnh Phong vẻ mặt hơi trầm xuống.

“Không sai, có thể làm cho ta lấy ra cây này mạng lông chim, thực lực của ngươi, đủ để tự kiêu!” Kim Mặc âm thanh nghe tới, như là một cao cao tại thượng trưởng bối, đang đối với Lãnh Phong chỉ điểm.

Hắn từ đầu tới đuôi đều hết sức thong dong, hoàn toàn không có đem Lãnh Phong để ở trong mắt.

“Xoạt xoạt xoạt xoạt!”

Màu vàng lông chim tốc độ nhanh chóng, liên tục bay động, sau một lát, Lãnh Phong trên người đã là vết thương chồng chất, có vẻ hơi chật vật.

Nhưng mà, hắn lại cổ họng đều không có thốt một tiếng, dù cho trên người tràn đầy vết thương, trong hai mắt, cũng vẫn là lóe lên kiên nghị quang mang.

“Cửu Chuyển thiên kinh mặc dù mạnh mẽ, nhưng ngươi tựa hồ không có chính thức tu đến tinh thâm, ngươi nhận thua đi, tiếp tục đánh nhau, ngươi cũng không có nửa điểm cơ hội!” Kim Mặc âm thanh, từ trong bóng tối lại một lần vang lên, lạnh nhạt ngữ khí, cho thấy hắn khinh miệt.

Lãnh Phong im lặng không nói, không có phản bác. Hắn mặc dù đạt được Cửu Chuyển thiên kinh, nhưng mấy năm nay không có thầy bên người chỉ điểm, tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình lĩnh ngộ, một đường đi được cũng không dễ dàng.

Hắn khả năng đi đến một bước này, kỳ thực đã thập phần hiếm thấy, trong cùng thế hệ ít có người có thể so với, nhưng gặp được Kim Mặc loại này đứng đầu sinh linh đời sau, liền có vẻ hơi không đủ.

“Cương mãnh có thừa, âm nhu không đủ.”

Đột nhiên, Tiêu Vũ âm thanh ở phía sau vang lên, để Lãnh Phong nhẹ nhàng chấn động.

Chỉ nghe Tiêu Vũ từ tốn nói: “Trong âm có dương, trong dương có âm, mới vừa bên trong ngậm nhu, nhu bên trong giấu mới vừa, mới có thể phát huy đến ngươi toàn bộ thực lực! Cửu Chuyển thiên kinh tuy là chủ tu thân thể, cương mãnh bá đạo, nhưng ở cương mãnh nơi tận cùng, cũng phải biết thu liễm, hòa vào nhu lực.”

Lãnh Phong nghe được sửng sốt, nhiều năm như vậy, hắn một mực là dựa vào chính mình lĩnh ngộ bộ này công quyết, mặc dù cho tới nay, hắn cũng mơ hồ nhận thấy được chính mình tu luyện có thể ra một ít vấn đề, nhưng cũng không biết vấn đề ở đâu, nên làm sao sửa lại.

Lúc này, có Tiêu Vũ ở bên cạnh một câu chỉ điểm, hắn đột nhiên có một loại hiểu ra.

Này 1 hiểu, Cửu Chuyển thiên kinh ở trong mắt hắn phảng phất đã đã biến thành một bộ khác công quyết, hoán đổi một loại giải thích, chính là không giống nhau cảnh giới!

Tiêu Vũ tầm mắt cao thâm, ánh mắt độc ác, liếc mắt liền nhìn ra hắn bây giờ vấn đề chỗ ở, nhẹ nhàng một lời, liền có thể để hắn được ích lợi vô cùng!

“Bốp!”

Màu vàng lông chim lại chuyển, Lãnh Phong lần này, thân hình đột nhiên vặn vẹo, bá một chút, tránh khỏi này lông chim.

“Còn có chuyện như vậy?” Âm thầm Kim Mặc sâu sắc kinh ngạc, lại chỉ là dựa vào người bên ngoài một câu chỉ điểm, trước mắt Lãnh Phong, thật giống như hoàn toàn biến thành người khác!

Hắn liên tục huy động kim lông chim, bao lớn lúc này Lãnh Phong, phong cách chiến đấu đột nhiên đại biến, trên người hắn kim quang nội liễm, khí tức hết mức biến mất, sáp nhập vào trong bóng tối, đúng là cùng Kim Mặc giống nhau, như là hoàn toàn biến mất!

Thu hồi cương mãnh chi đạo, mà thôi nhu ứng phó!

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, UU đọc sách ww &# 119;. uuka ns hu &# 46; co m Lãnh Phong quả thật thiên tư cực cao, một điểm liền rõ ràng, để hắn hết sức hài lòng.

Song phương đồng thời ẩn vào chỗ tối, trên lôi đài, yên tĩnh một mảnh!

“Bốp!”

Đột nhiên, Kim Mặc kim lông chim cử động nữa, chém về phía âm thầm một góc nào đó!

“Phụp!”

Kim lông chim hướng, Lãnh Phong bóng người hiện ra, lông thần vàng óng đâm vào mi tâm của hắn bên trong, máu tươi dọc theo lông mày của hắn, chầm chậm lướt xuống!

“Lãnh sư huynh!” Vân Hạo kinh hô, muốn rách cả mí mắt.

Tiêu Vũ trên mặt, lại là đột nhiên lộ ra một nụ cười.

“Ta đã sớm nói, ngươi không phải là đối thủ của ta.” Trong bóng tối, Kim Mặc âm thanh lại vang lên, hờ hững mà tự tin.

Đúng lúc này, một luồng lực lượng cuồng bạo xuất hiện, một cái khác Lãnh Phong hiện thân, nắm đấm phát sinh chói mắt thần quang, đánh về chỗ tối!

Chương 415: Bất Bại 2 Người

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hừ!”

Một tiếng rên, một bóng người, từ trong bóng tối bị đánh ra, Kim Mặc khóe miệng trào máu, sắc mặt khó coi.

Bị Lãnh Phong gần người một đòn, loại hậu quả này là kinh khủng, chỉ là một quyền, liền để hắn bị trọng thương.

Quay đầu lại, Kim Mặc nhìn về phía cái kia bị mạng hắn lông chim đâm trúng Lãnh Phong, ánh mắt lấp lóe: “Hóa thân?”

Hắn dĩ nhiên minh bạch, Lãnh Phong sớm thông qua cái kia mạng lông chim lộ ra gợn sóng, đã nhận ra phương vị của hắn, dù sao cái kia mạng lông chim từ hắn thao túng, cùng hắn trong lúc đó, tất có thần lực liên lụy.

Nhưng mà, cái kia một tia Thần lực bị hắn ẩn giấu vô cùng tốt, gợn sóng hết sức nhỏ, này đây Lãnh Phong không quá chắc chắn phương vị của hắn, cho nên ẩn nấp sau khi, cố ý dùng một đạo hóa thân lộ ra kẽ hở, dẫn hắn ra tay.

Hắn này vừa ra tay, Lãnh Phong nhất thời xác nhận phương vị của hắn, quyết đoán phản kích!

“Một lời trong lúc đó, liền có thể làm ra hợp lý phán đoán, hơn nữa ứng đối!” Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, đối với Lãnh Phong là càng xem càng thoả mãn.

“Ngươi bị ta một quyền, trong cơ thể đã có thần lực của ta, lại ẩn nấp, cũng vô ích!” Lãnh Phong nhìn về phía Kim Mặc, ngữ khí đúng mực, cùng Kim Mặc loại kia tự tin, hiện ra thành chênh lệch rõ ràng.

“Một câu nói, liền có thể cải biến chiến cuộc?” Kim Mặc ánh mắt lại là rơi vào Tiêu Vũ trên người, hồi lâu sau khẽ thở dài một cái, “ta cuối cùng biết, Ngao Tu cùng Tiêu Nhược Thần là bại bởi một hạng người gì! Ngươi người này, thái quá đáng sợ!”

Hắn lúc này đã sâu sắc giải thích đến, dù cho hắn ra tay toàn lực, cũng hoàn toàn không phải người trước mắt này đối thủ!

Giữa bọn họ cảnh giới, kém đến quá xa! Khả năng bằng câu nói đầu tiên có thể làm cho Lãnh Phong nghịch chuyển chiến cuộc, dạng này người, há có thể dễ dàng trêu chọc?

“Bỏ đi, ta chịu thua!” Kim Mặc trực tiếp xoay người, vọt xuống lôi đài.

Hắn 1 rời đi, vùng thế giới này mới coi như khôi phục quang minh.

“Đa tạ!” Lãnh Phong đi tới Tiêu Vũ trước mặt, trịnh trọng nói. Tiêu Vũ một câu chỉ điểm, lại là để hắn đối với chỗ tu công quyết, vừa là có cấp độ càng sâu lĩnh ngộ!

Chỉ là hắn càng không cách nào giải thích, Tiêu Vũ rốt cuộc là hạng người gì, lại một chút có thể nhìn mặc trên người hắn vấn đề, hơn nữa thoạt nhìn, hắn đối với Cửu Chuyển thiên kinh tựa hồ cũng thập phần hiểu ra, bằng không mà nói không thể làm ra dạng này chỉ điểm.

“Nhưng còn có người, muốn khiêu chiến?” Tiêu Vũ lại đi tới trước đài, đối với người phía dưới mở miệng.

Lần này,

Rất lâu đều không ai lại lên đài, Lãnh Phong thực lực còn tại đó, thần khí tuy tốt, nhưng cũng phải có bản lĩnh tìm được, nếu không cũng sẽ chỉ mất mặt!

Đương nhiên, đây chỉ là đối với người bình thường mà nói, đối với này chân chính có thực lực tuổi trẻ thiên kiêu, chiến đấu như vậy, đối với bọn họ đồng dạng vô cùng hữu ích, không lâu sau đó, vừa là có một người lên đài.

Đến bây giờ còn gan dạ lên đài, đều là chân chính có thực lực Thánh cảnh nhân vật.

Ở thời gian kế tiếp bên trong, Lãnh Phong cùng Vân Hạo luân phiên lên sân khấu, cùng đủ loại đối thủ giao thủ. Đang đối mặt bất đồng đối thủ lúc, bọn họ dần dần phát hiện mình trên người tồn tại rất nhiều chỗ thiếu sót, lên sân khấu đối thủ một người so với một người mạnh mẽ, có rất nhiều lần, hai người đều là vì tự thân không đủ, suýt nữa bị thua.

Mỗi khi thời điểm như thế này, Tiêu Vũ thì sẽ hợp thời mở miệng, điểm ra thiếu sót của bọn hắn, ở bên chỉ điểm.

Tại dạng này thực chiến cùng chỉ điểm bên trong, Lãnh Phong cùng Vân Hạo cảnh giới, mặc dù không có gì tăng lên, nhưng thực lực lại là có nhanh chóng tiến bộ.

Hai người vừa là kích động, vừa là cảm kích, cũng biết Tiêu Vũ là muốn mượn này giúp bọn hắn tăng cao thực lực. Đối với bọn hắn hai cái chưa bao giờ thầy chỉ điểm người, loại cảm giác này không thể nghi ngờ hết sức kỳ lạ.

Chiến đấu cứ như vậy tiến hành rồi một hồi vừa một hồi, Lãnh Phong cùng Vân Hạo nếu là bị thương, Tiêu Vũ thì sẽ lập tức ra tay, vì bọn họ chữa thương, làm cho bọn họ có thể tái chiến.

Một ngày lại một ngày trôi qua, Lãnh Phong cùng Vân Hạo đã chiến không biết bao nhiêu trận, đối mặt đối thủ cũng là càng ngày càng lớn mạnh, hai người thực lực, cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Bọn họ vốn là có nhất định nghịch phạt lực lượng, ở tình huống như vậy, nghịch phạt lực lượng thần tốc tăng lên, càng đánh càng mạnh!

Mười mấy ngày sau khi đi qua, hai người đã chiến gần nghìn trận, chưa từng bại một lần, mơ hồ có vô địch tư thế!

Nơi đây phát sinh sự tình, cũng ở đây hơn mười ngày thời gian trong, thần tốc hướng về các nơi truyền ra, hấp dẫn giới này vô số người ánh mắt.

Vừa là hơn mười ngày sau khi đi qua, Lãnh Phong cùng Vân Hạo đã như là vô địch chân chính người, mỗi một chiến ngàn trận trở lên, ngàn trận chiến ngàn thắng!

Giới này trong vòng, vô số người theo các nơi tới rồi, đối với hai người bọn họ tiến hành khiêu chiến, Lãnh Phong cùng Vân Hạo trải qua này ngàn trận chiến đấu, giống như đã trải qua một lần học sinh mới.

Bọn họ không chỉ có trước đó chưa từng có tự tin, hơn nữa với Tiêu Vũ càng ngày càng khâm phục, bây giờ chính là liền Lãnh Phong, đều muốn Tiêu Vũ trở thành trưởng bối đối xử, ở trước mặt hắn thập phần cung kính.

“Cửu Chuyển thiên kinh? Lớn hư không trải qua?”

Ở lập lôi đài việc truyền khắp giới này thời gian, trong hư không, một hành tinh khổng lồ bên trên, một đạo lẳng lặng ngồi xếp bằng bóng người, đột nhiên mở hai mắt ra, nhẹ giọng tự nói.

“Dòng dõi kia vừa có người tới, nhưng lại kiêu căng như vậy?”

Đạo thân ảnh này rất trẻ tuổi, hắn dung nhan đẹp trai, có một đôi tròng mắt màu xanh lam, khiến cho hắn thoạt nhìn, có vẻ đặc biệt quỷ dị.

"Thôi, từ bọn họ đi thôi, chỉ cần không lâu sau nữa, ta liền có thể triệt để công thành, Tinh chủ một mạch? Đến lúc đó cho dù là đến nhiều người hơn nữa, cũng là vô dụng!"

Hắn một lần nữa nhắm hai mắt lại, yên lặng tu luyện, quanh thân có vô tận ngôi sao quay chung quanh, trên người càng phát ra một tầng hào quang nhàn nhạt, thập phần thần dị.

Võ đài vị trí, khiêu chiến đã còn tiếp có hơn một tháng, Lãnh Phong cùng Vân Hạo tên, ở một giới này sớm truyền ra, hấp dẫn vô số người khiêu chiến.

Nhưng mà, mặc dù bọn hắn càng đánh càng mạnh, Tiêu Vũ lại là nhíu chặt lông mày, bởi vì hắn mong đợi sự tình, thủy chung chưa từng xuất hiện.

"Chẳng lẽ Lăng Hư cùng Tiểu Thất bọn họ không có nhận được tin tức? Nếu là bọn họ thân thể tại giới này, biết được Phong nhi cùng Vân nhi đệ tử tiến lại, không nên bỏ mặc mới đúng!" Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên có chút buồn bực.

Lăng Hư cùng thất tuyệt thần nữ chậm chạp không có hiện thân, hắn buộc lòng phải xấu phương hướng muốn, nếu không nếu như bọn họ mạnh khỏe, làm sao lại đến nay chưa từng xuất hiện?

"Ta tới khiêu chiến!"

Ngày hôm đó, U &# 85; đọc sách www &# 46;u &# 117; k &# 97; nshu. c &# 111; &# 109; &# 32; một người trẻ tuổi nhảy đến trên đài, hắn chừng hai mươi tuổi, thoạt nhìn có chút thật thà.

"Ngươi muốn khiêu chiến ngay trong bọn họ người nào?" Tiêu Vũ nhìn về phía người tuổi trẻ này.

“Ta không khiêu chiến bọn họ, ta khiêu chiến ngươi.” Người trẻ tuổi này vẻ mặt chăm chú nhìn Tiêu Vũ.

“Khiêu chiến ta?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, khoảng thời gian này, cũng không phải không ai hướng về hắn khiêu chiến qua, chỉ có điều khi hắn một quyền giải quyết một người khiêu chiến sau khi, thì không còn có người hướng về hắn khiêu chiến.

Người trẻ tuổi này, lại muốn khiêu chiến hắn?

“Tốt, ngươi ra tay đi.” Chẳng biết vì sao, Tiêu Vũ đối với người trẻ tuổi này càng không sinh được ác cảm, mỉm cười gật đầu.

“Đắc tội rồi!” Dáng dấp thật thà người trẻ tuổi đối với Tiêu Vũ ôm quyền, còn nhắc nhở một câu, sau đó, hắn vận chuyển công quyết, trên người lộ ra hùng hậu Thần lực.

Làm người trẻ tuổi này vận chuyển công quyết lập tức, Tiêu Vũ thân thể, nhất thời chấn động mạnh, người trẻ tuổi này thi triển công quyết, đối với hắn mà nói, thật sự là quá quen thuộc bất quá!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 416: Đôn Đá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Hậu thổ trải qua?” Cảm thụ được cái kia thật thà người trẻ tuổi lộ ra khí tức, Tiêu Vũ cả người phát run, cảm xúc trong đáy lòng thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Đây là hắn Nhị đệ Thạch Xuyên tu quyết, nhưng, hắn từng nghe Vân Hạo đã nói, qua nhiều năm như vậy, hắn mấy cái đệ tử hoặc nhiều hoặc ít đều còn có chút tin tức, chỉ có nhị đệ tử này Thạch Xuyên, đã là mất tích ròng rã mười ngàn năm!

Này mười ngàn năm, tin tức liên quan tới hắn ở trong chín ngày hoàn toàn biến mất, không biết sinh tử, tin tức hoàn toàn không có!

Có phải hắn từ lúc vạn năm trước khi liền đến một giới này, cho nên mới phải tin tức hoàn toàn không có? Nếu không thì, một giới này bên trong, tại sao có thể có truyền nhân của hắn?

“Huynh đài, cẩn thận!” Cái kia thật thà người trẻ tuổi nhìn thấy Tiêu Vũ sững sờ, do dự một chút, đúng là không có nhân cơ hội ra tay, mà là nhắc nhở một tiếng, đợi cho Tiêu Vũ phục hồi tinh thần lại, mới hừ nhẹ một tiếng, hướng về Tiêu Vũ đánh ra một chưởng.

“Bịch!”

Tiêu Vũ không tránh không né, tiếp được một chưởng này, hướng về phía sau lui về phía sau vài bước.

“Ngươi thắng, ta chịu thua, kiện thần khí này trở về ngươi!” Hắn đứng lại thân hình, đối với này thật thà người trẻ tuổi nở nụ cười.

Thật thà người trẻ tuổi ngây dại, Lãnh Phong cùng Vân Hạo ngây dại, tất cả mọi người đều ngây dại.

Tiêu Vũ đã bị thua? Tất cả mọi người cơ hồ đều không thể tin được, hơn nữa hắn lại thua như vậy dứt khoát.

Lại thắng rồi, cái kia thật thà người trẻ tuổi ngây tại chỗ, có chút không biết làm sao.

“Ngươi không cần kinh hoảng, hãy nói cho ta biết, ngươi tên là gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía người trẻ tuổi này, liền có một loại gặp được chính mình nhị đệ tử cảm giác, mặt lộ vẻ nhu sắc.

“Ta…… ta gọi là Thạch Đôn!” Người trẻ tuổi kia sắc mặt có chút đỏ lên, tựa hồ là cảm thấy tên của mình quá khó nghe.

Tiêu Vũ cũng ngẩn người, sau đó liền biết rồi, này tùy ý như vậy tên, quá nửa là cái kia nhị đệ tử lấy, không khỏi có chút dở khóc dở cười.

Hắn cái kia nhị đệ tử, là hắn các đệ tử bên trong, sống được cực kỳ hào hiệp, trong ngày thường chính là du hí nhân gian, chung quanh tiêu dao, nhưng chỉ cần hắn một câu lời truyền đến, liền biết thành thành thật thật, trở lại bên cạnh hắn.

Nhưng mà, hắn vạn lần không ngờ, luôn luôn hào hiệp tiêu dao Thạch Xuyên, thế mà lại thu rồi một cái như vậy thật thà thành thật người trẻ tuổi làm đồ đệ.

“Ngươi lần này tới khiêu chiến, là có người hay không gọi ngươi tới?” Tiêu Vũ hỏi tiếp, này Thạch Đôn như thế thật thà, là không thể nào chính mình chạy tới khiêu chiến, quá nửa là biết dùng người truyền ý.

Vô cùng có khả năng, chính là có người biết được Cửu Chuyển thiên kinh cùng lớn hư không trải qua truyền nhân ở đây xuất hiện, cho nên mới để hắn đã đến.

“Làm sao ngươi biết?” Thạch Đôn một bộ bộ dáng giật mình, đàng hoàng nói: “Là sư thúc ta để cho ta tới.”

“Sư thúc?” Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, có thể làm cho Thạch Đôn gọi bằng làm sư thúc, hơn nửa chính là đệ tử của hắn! Hắn lập tức nói: “Ngươi sư thúc hiện tại ở đâu? Ngươi có thể không dẫn ta đi gặp gặp?”

Thạch Đôn gãi đầu một cái, nói: “Sư thúc nói rồi, ta tới khiêu chiến sau khi, không can thiệp tới thắng thua, nếu như các ngươi muốn đi gặp nàng, thì mang bọn ngươi đi!”

Nghe vậy, Tiêu Vũ tâm tình càng thêm kích động, tất cả cũng như hắn dự liệu, đối phương là nghe được Cửu Chuyển thiên kinh cùng lớn hư không trải qua hậu nhân xuất hiện, cố ý để Thạch Đôn tới đón bọn họ.

“Đã như vậy, chúng ta đây liền đi đi thôi!” Hắn không thể chờ đợi được nữa, lập tức rút lui võ đài, cùng Thạch Đôn đi xa, lưu lại mờ mịt mọi người, còn chưa có lấy lại tinh thần đến.

Này huyên náo giới này đều sôi sùng sục khiêu chiến, lại cứ như vậy đã xong? Đây cũng quá giật!

Ở đây còn có vô số theo các nơi tới rồi khiêu chiến người, dồn dập gào thét tái chiến, có thể Tiêu Vũ mục đích đạt được, đâu còn đi quản bọn họ, mang tới ba người, bay vút lên trời.

“Thạch Đôn, ngươi mới vừa nói là ngươi sư thúc để ngươi tới, vậy ngươi thầy?” Bay ở không trung, Tiêu Vũ liền đã không thể chờ đợi được nữa muốn biết chính mình những đệ tử kia tình huống.

Các đệ tử bên trong, này mất tích vạn năm tất cả không tin tức nhị đệ tử, không thể nghi ngờ là cực kỳ làm hắn lo lắng.

“Sư tôn? Ta cũng không biết hắn ở đâu, rất nhiều năm trước hắn nói muốn đi làm một chuyện, để cho chúng ta hắn trở về, sau khi hắn liền rốt cuộc chưa có trở về, ta vẫn ở nơi đó chờ thầy, thẳng đến về sau không lâu, sư thúc đến rồi.” Thạch Đôn dị thường thành thật, 11 trả lời.

“Đi làm việc, hắn đi làm chuyện gì?” Tiêu Vũ lông mày vừa là giam lên, chẳng lẽ quay đầu lại, cái kia nhị đệ tử tăm tích, vẫn như cũ không cách nào biết được?

“Thầy chưa nói, ta cũng không biết.” Thạch Đôn vừa là thật thà vò đầu.

“Vậy các ngươi mấy năm nay, vẫn là phía thế giới này bên trong gì? Ngươi là phía thế giới này bái ông ta làm thầy?” Tiêu Vũ lại nói, Thạch Xuyên rời đi, rốt cuộc là còn ở một giới này, còn là rời đi?

“Phía thế giới này? Chẳng lẽ còn có những thế giới khác gì?” Thạch Đôn mờ mịt nói: “Ta là bảy ngàn năm trước lạy thầy sư phụ, sau đó ở ba ngàn năm trước, thầy rồi rời đi.”

Tiêu Vũ thế mới biết, nguyên lai Thạch Đôn là sinh tại đây giới bên trong, thậm chí không biết là còn có Cửu Thiên Thế Giới tồn tại.

Nói như vậy, hắn nhị đệ tử vô cùng có khả năng còn tại giới này, chỉ là không biết đi nơi nào, bất cứ ba ngàn năm không về.

“Vậy ngươi nói sư thúc, hắn tên gọi là gì?” Tiêu Vũ lại hỏi, Thạch Xuyên ở đệ tử của hắn bên trong xếp hàng thứ hai, ngoại trừ Phong Tiêu Mạch ở ngoài, Thạch Đôn gọi hắn cái khác các đệ tử, cũng có thể gọi bằng làm sư thúc.

“Cái này…… ta chỉ biết là đó là sư thúc ta, tên gọi là gì, nhưng lại không biết…… ta không dám hỏi.” Thạch Đôn mặt vừa đỏ lên, rất là thật không tiện.

Hắn thật sự thành thật quá mức, Tiêu Vũ là càng ngày càng nghi hoặc, cái kia cực kỳ hào hiệp nhị đệ tử, làm sao lại thu rồi Thạch Đôn như vậy một cùng hắn tính cách hoàn toàn ngược lại đệ tử?

Hỏi không ra cái gì, hắn cũng không hỏi thêm nữa, tăng nhanh tốc độ, dựa theo Thạch Đôn chỉ dẫn, bay thật nhanh.

Không lâu sau, bọn họ đi tới một tòa phía trên ngọn núi nhỏ, trong núi hoa hồng cỏ xanh, ngăn cách, có vẻ thập phần yên tĩnh.

Tại kia phía trên ngọn núi nhỏ, có mấy gian thấp bé nhà gỗ, thoạt nhìn đơn giản chất phác.

“Ngươi sư thúc liền ở ngay đây gì?” Rốt cuộc phải nhìn thấy chính mình phân biệt vạn năm đệ tử, UU đọc sách ｗ &# 119; &# 119;. Uuk ａ nshu. ｃｏm chính là Tiêu Vũ tâm tình, cũng không nhịn được một trận khuấy động.

“Đúng vậy, sư thúc bây giờ nên đang chờ chúng ta trở về.” Thạch Đôn gật gù, dẫn Tiêu Vũ mấy người, hướng đi mấy gian phòng nhỏ.

“Sư thúc, chúng ta đã trở lại.” Hắn tiến lên đưa tay, đẩy ra một gian phòng nhỏ cửa.

Tiêu Vũ đứng ở cuối cùng, giờ khắc này tâm tình, càng không biết là vui sướng, còn là thấp thỏm. Hắn đi theo mấy người sau khi, hướng về trong phòng đi đến.

Trong phòng, hết thảy đều là đơn giản như vậy, vài tờ ghế đẩu, một cái bàn gỗ, còn có một cái làm bằng đồng ấm trà, lại là chưa thấy bóng người.

“Sư thúc giống như ra khỏi....” Thạch Đôn gãi gãi đầu, bắt chuyện Tiêu Vũ mấy người ngồi xuống, mỉm cười nói: “Chúng ta chờ ở chỗ này một chút a, sư thúc nên rất nhanh sẽ trở lại.”

Gật gù, Tiêu Vũ lại là ngồi không tới, mà là trong phòng đi tới đi lui, muốn thông qua trong phòng dấu vết cùng trang hoàng, đoán ra là của mình đệ tử nào.

Hắn dạo qua một vòng, trong lòng đã đại khái có đáp án, tâm tình vừa là một trận khuấy động.

Chương 417: Gặp Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lẳng lặng chờ một lúc lâu, không chỉ là Tiêu Vũ, Lãnh Phong cùng Vân Hạo cũng là đứng ngồi không yên, không biết là một hồi trở về sẽ là bọn hắn vậy một vị sư thúc.

“Thạch nhi, ngươi đã trở lại?” Không lâu, một thanh âm thanh thúy từ ngoài phòng truyền đến, Tiêu Vũ cùng Lãnh Phong mấy người, thân thể đồng thời cứng đờ.

“Sư thúc đã trở lại!” Thạch Đôn trên mặt lộ ra nụ cười thật thà, đứng dậy, hướng về ngoài phòng nghênh đón.

Tiêu Vũ cùng Lãnh Phong hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng mang theo giống nhau kích động, nhưng cũng không hoàn toàn giống nhau tâm tình, bước nhanh đi ra ngoài phòng.

Đi tới phòng nhỏ trước khi, chỉ thấy, một cô gái đứng ở ngoài cửa, mang trên mặt cười ôn hòa ý, làm người cảm giác ấm áp. Nàng dáng dấp rất trẻ tuổi, bề ngoài chỉ có chừng hai mươi, thanh xuân đoan trang, nhưng cũng có một luồng trầm ổn thành thục khí chất.

“Là của nàng...... quả thực là của nàng!” Tiêu Vũ cứ thế ngay tại chỗ, tâm tình không dứt chập trùng, thật lâu không nói gì.

“Thạch nhi, ngươi dẫn theo bằng hữu trở về?” Cô gái kia mang theo nụ cười ấm áp, ánh mắt lại là đã rơi vào Lãnh Phong cùng

Vân Hạo trên người của hai người, khi thấy Tiêu Vũ lúc, ánh mắt của nàng lưu lại đến dài một chút, trong mắt ẩn có vài phần hiếu kỳ.

"Sư thúc, bọn họ trước kia chính là võ đài người, ta đem bọn họ mang về." Thạch Đôn thật thà thành thật, thành thật trả lời.

"Các ngươi tên gọi là gì?" Nữ tử nhẹ nhàng gật đầu, ánh mắt qua lại ở Lãnh Phong cùng Vân Hạo trên người đánh giá.

Lãnh Phong cùng Vân Hạo vội vàng kích động báo họ tên, cuối cùng, Lãnh Phong run giọng nói: "Xin hỏi, tiền bối nhưng thất tuyệt thần nữ, chúng ta Thất sư thúc?"

Ở sư thúc của bọn hắn bên trong, chỉ có hai cô gái, mà một người trong đó, đang ở Nhật Nguyệt trong cung, người trước mắt này, tự nhiên chỉ có có thể chính là bọn họ Thất sư thúc.

"Thất tuyệt thần nữ, đó đã là nhiều năm trước danh hào, không đề cập tới cũng được." Thất tuyệt thần nữ vốn tên là Mộc Liên Y, nàng cười yếu ớt lắc đầu, nhưng cũng chẳng khác gì là thừa nhận thân phận của mình.

"Đệ tử Lãnh Phong (Vân Hạo) bái kiến Thất sư thúc!" Lãnh Phong cùng Vân Hạo cùng nhau quỳ xuống.

Đã bao nhiêu năm, bọn họ tuy là Tinh chủ một mạch, nhưng thầy vẫn không ở bên người, hai người như là không có rễ chi thảo, bây giờ nhìn thấy vị sư thúc này, mới có một loại tìm tới rễ cảm giác.

"Đứng lên đi." Mộc Liên Y vui mừng gật đầu, đem hai người nâng dậy, trong mắt ẩn mang nước mắt, không biết là vui sướng còn là sầu não, nói: "Đại sư huynh cùng Ngũ sư huynh có thể thu được các ngươi đệ tử như vậy, thật sự hiếm thấy!"

Đến người sư thúc này khen, Lãnh Phong cùng Vân Hạo vừa là không nhịn được trở nên kích động, dù sao đây chính là thành danh nhiều năm mạnh mẽ chí tôn,

Càng cùng sư tôn của bọn hắn là sư huynh muội quan hệ.

“Vị này vừa là……” Mộc Liên Y ánh mắt, lại một lần nữa rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

“Hắn là…… Tiêu Huynh.” Thạch Đôn cào nổi lên đầu, không biết làm sao giới thiệu. Lãnh Phong Vân Hạo còn có thể nói là hắn và sư huynh đệ, có thể Tiêu Vũ là thân phận gì, hắn còn thật không biết.

“Ta là……” Tiêu Vũ há miệng thở dốc, có chút không biết từ đâu mở miệng, hồi lâu mới nói: “Ta là Nguyệt Thần cung đệ tử, ở trước đây không lâu, kế thừa bá thể ngôi sao quyết.”

“Nguyên lai là ngươi.” Mộc Liên Y mỉm cười gật đầu, nói: “Trước đây Tam sư huynh tiến lại, ta đã nghe hắn nói qua một vài, ở trên thân thể ngươi, ta thấy được vài phần thầy khi còn trẻ cái bóng, nhục thể của hắn cùng công quyết từ ngươi thừa kế, nghĩ là không thể tốt hơn.”

“Lăng Hư đã tới nơi đây?” Tiêu Vũ chấn động, dưới tình thế cấp bách, Lăng Hư tên thốt ra.

Gội đầu hoa sen áo cũng không vì hắn gọi thẳng Lăng Hư tên mà tức giận, ngược lại là ngây ngẩn cả người, thấy Tiêu Vũ, càng lâm vào thất thần, còn là Thạch Đôn ở bên cạnh kêu mấy trận, nàng mới phục hồi tinh thần lại.

“Ngươi vừa mới ngữ khí, thật cùng thầy rất giống, qua nhiều năm như vậy, chỉ có thầy một người, sẽ kêu như vậy Tam sư huynh tên.” Mộc Liên Y nói thôi, lắc lắc đầu, làm như cũng cảm thấy mình ý nghĩ có chút hoang đường, trước mắt người trẻ tuổi này, làm sao lại cùng sư tôn của nàng có quan hệ?

“Chúng ta vào nhà rồi nói sau.” Nàng mỉm cười, mang theo Tiêu Vũ mấy người, một lần nữa trở lại bên trong nhà gỗ.

Mấy người bọn họ, vốn đều là một mạch, bây giờ vây quanh cái kia tấm bàn gỗ mà ngồi, bầu không khí thập phần hòa hợp, thân như một nhà.

“Thất sư thúc, ngài là như thế nào đi tới một giới này? Đệ tử cùng Vân sư đệ đích sư tôn, cũng ở một giới này bên trong gì?” Lãnh Phong lòng hệ sư tôn của hắn, hướng về Mộc Liên Y dò hỏi.

“Đại sư huynh hoàn toàn không ở một giới này.” Mộc Liên Y lắc đầu, nói: “Từ thầy bị chết sau, Đại sư huynh tung tích, chính là cực kỳ khó có thể dự đoán, xuất quỷ nhập thần, bây giờ kể cả ta cũng không biết hắn người ở phương nào.”

Phong Tiêu Mạch bất cứ không ở một giới này? Lãnh Phong cùng Tiêu Vũ trên mặt, đồng thời lộ ra thất vọng.

Tiêu Vũ vốn cho là, hắn những đệ tử kia, hơn nửa đều nên thân thể tại giới này, có thể bây giờ nghe đến, hắn đại đệ tử lại không ở chỗ này, có phải nhiều năm như vậy, hắn đều không có tìm được một giới này tăm tích? Hay là, hắn có cái gì càng thêm chuyện quan trọng?

“Vậy…… cái kia sư tôn ta đâu?” Vân Hạo mang theo thấp thỏm, cũng là hỏi dò.

“Ngũ sư huynh cũng hoàn toàn không ở một giới này, hướng đi của hắn, ta đồng dạng không biết.” Mộc Liên Y vừa là nói, trong lời nói cũng là mang theo tiếc nuối.

Vân Nhạc Không cũng không ở một giới này? Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày, này cùng hắn theo dự đoán, có cực lớn ra vào.

“Vậy ngươi, là như thế nào đi tới giới này? Mấy người các ngươi sư huynh đệ, còn có ai ở một giới này bên trong?” Hắn ở bên trầm mặc một lúc lâu, rốt cục không nhịn được hỏi dò.

Nghi hoặc mà nhìn Tiêu Vũ một chút, tựa hồ là kỳ quái Tiêu Vũ vì sao đối với mấy cái này cảm thấy hứng thú như vậy, nhưng Mộc Liên Y từ trước đến giờ bình dị gần gũi, nói: “Vạn năm trước khi, thầy bị chết, các sư huynh đệ cũng quyết liệt, ta và mấy vị sư huynh tâm tro lạnh nhẹ, rời đi Thiên Thần cung, sau khi liền bắt đầu chung quanh điều tra nghe ngóng liên quan tới thầy bị chết chân tướng, chúng ta cũng không tin, thầy sẽ như vậy mà đơn giản chết đi.”

Nghe nàng theo như lời, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể giải thích bọn họ ngay lúc đó tâm tình, tuy nói việc này trước hắn đã đại khái biết được, nhưng bây giờ theo chính mình 7 đệ tử người trong cuộc này trong miệng nói ra, mùi vị vừa là đừng có sự khác biệt.

“Không lâu sau, &# 85 chúng ta mấy người mỗi loại phân biệt, ta mặc dù nhiều năm điều tra nghe ngóng, nhưng tiếc là vẫn không có thu hoạch gì, mãi đến tận mấy ngàn năm trước, ta tìm được rồi Nhị sư huynh lưu lại một vài manh mối.”

Nàng dừng một chút, mới nói tiếp: “Khi đó chúng ta mấy người phân biệt đã có nhiều năm, lẫn nhau đều là tin tức khó tìm, cho nên tìm tới mặc dù là Nhị sư huynh lưu lại manh mối, nhưng ta vẫn là muốn gặp, xác nhận hắn có mạnh khỏe hay không.”

Rời đi Thiên Thần trong cung, mấy người bọn họ giống như đã thất tung bình thường, mấy ngàn năm lại được đối phương tin tức, tự nhiên là sẽ quan tâm.

“Theo Nhị sư huynh lưu lại manh mối, ta tìm được rồi một giới này, trong lúc vô tình, ta phát hiện Thạch Đôn sửa lại là Nhị sư huynh công quyết, liền biết hắn là Nhị sư huynh truyền nhân, nhưng khi đó, Nhị sư huynh đã rời đi, ta cũng không có thực sự được gặp hắn.”

Nói đến chỗ này, nàng thật dài thở dài, nói: “Phía thế giới này, là thầy lưu lại, cho nên ta muốn Nhị sư huynh có thể là tìm được cái gì liên quan tới thầy manh mối, bởi vậy lưu lại, muốn tìm được hắn, có thể cho tới bây giờ, cũng hoàn toàn không có hắn tin tức.”

Tác giả đông phương hành vân nói: Viết lên nơi đây, phù thần đã là lớn hậu kỳ, ở ta trong dự đoán, này 1 trong vòng hai tháng, phù thần nên sẽ xong xuôi, về sau có chút khó tả, cho nên tốc độ tương đối chậm, cho mọi người nói rõ một chút.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 418: Các Đệ Tử Tăm Tích

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ sau khi nghe xong, thật lâu trầm mặc, nói như thế, bây giờ có thể xác nhận ở một giới này, chỉ có Thạch Xuyên, Lăng Hư cùng Mộc Liên Y cái này ở người đệ tử?

“Lăng Hư sư thúc cũng tới một giới này, vậy hắn hiện giờ ở đâu?” Lãnh Phong không có chú ý tới Tiêu Vũ vẻ mặt, chỉ là muốn biết vị sư thúc kia đi nơi nào.

“Tam sư huynh là đi tìm 2 sư huynh.” Mộc Liên Y trên mặt lộ ra vẻ ưu sầu, nói: “Nhị sư huynh theo Thạch Đôn bên cạnh sau khi rời đi, vẫn tin tức hoàn toàn không có, Tam sư huynh rất lo lắng.”

Bọn họ sư huynh đệ mười người, vốn đều là thân như huynh đệ, mặc dù ở kiếp trước Tiêu Vũ sau khi ngã xuống, có mấy người, cái sư huynh đệ cùng bọn hắn đứng ở phía đối lập, nhưng mấy cái này cùng từ trong cung rời đi, vẫn là thập phần thân mật.

“Đúng rồi, Tứ sư huynh trước mấy lúc gian cũng truyền quay lại tin tức, nói tìm được rồi Nhị sư huynh tăm tích, Tam sư huynh bây giờ, nên đã cùng hắn hội hợp a.” Mộc Liên Y như là nhớ tới cái gì, vừa là nói.

“Cái gì?” Tiêu Vũ chấn động tới, nói: “Ngươi nói, thuốc nhi…… thuốc vụng về chí tôn cũng ở một giới này?”

Hắn 4 đệ tử, ấy tên thuốc vụng về, hắn vẫn gọi hắn là thuốc nhi, lúc này thuận miệng gọi ra, vội vàng đổi lại.

Gật gù, Mộc Liên Y nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt lại trở nên kỳ quái, nói: “Bây giờ ở một giới này bên trong, chính là chúng ta bốn người.”

Thập đại đệ tử, có bốn cái lưu tại Nhật Nguyệt cung, còn lại sáu cái bên trong, có 4 người tới một giới này! Tiêu Vũ lòng mang kích động, thời gian qua đi vạn năm, rốt cuộc phải tái kiến này đệ tử!

Mặc dù còn có hai người chẳng biết đi đâu, nhưng ít ra, này khi hắn sau khi ngã xuống, còn trung với đệ tử của hắn bên trong, hắn sắp sửa có thể nhìn thấy trong đó bốn người.

“Ngươi cũng biết bọn họ đã đi nơi nào? Bây giờ có thể tìm tới bọn họ gì?” Tiêu Vũ vội vàng, hắn vẫn ghi nhớ lấy những đệ tử này, cũng còn tốt, bọn họ đều còn tại nhân thế, không có khi hắn bị chết khoảng thời gian này bị chết.

Hắn lo lắng nhất, là Mạc Thương ám toán hắn sau khi, sẽ đối với những đệ tử này ra tay, bây giờ nhìn lại, Mạc Thương cũng không có làm đến vậy tuyệt, lại hoặc là không có tìm được cơ hội thích hợp.

Dù sao, nếu là mấy tên đệ tử này liên thủ, dù cho Mạc Thương bây giờ công lực chấn thế, ra tay cũng là phải có điều kiêng kỵ.

“Bọn họ đã đi…… Tử Vi Thần Cung!” Mộc Liên Y trầm ngâm một lúc lâu, như là do dự, qua hồi lâu, rồi mới nói.

“Tử Vi hơi Thần cung còn ở?” Tiêu Vũ vừa là cả kinh.

Tử Vi Thần Cung, đó là phía thế giới này bên trong, thuộc về hắn thánh cung, hắn ở bên ngoài,

Có Thiên Thần cung, mà ở một giới này bên trong, đại diện hắn, chính là Tử Vi Thần Cung!

Chỉ là toà kia Thần cung phải dùng vô số chúng sanh ý niệm gắn bó, nhưng hắn bị chết vạn năm, toà kia Thần cung lẽ ra đã sớm không tồn tại.

“Này mười ngàn năm, thầy sau khi ngã xuống, chúng ta phát hiện, có người mưu toan thay vào đó, không chỉ chiếm cứ Tử Vi Thần Cung, càng thay thế thầy ý niệm, chịu đựng nhiều sinh cúng bái, thế nhân bây giờ cúng bái tượng thần bề ngoài là thầy, nhưng nội bộ thần niệm, lại là không phải thầy hết thảy, bị người thay thế!” Mộc Liên Y sắc mặt hiếm thấy khó nhìn lên.

Đang trên đường tới, Tiêu Vũ liền đã gặp mình ngày xưa tượng thần, vẫn là đã bị chúng sanh cúng bái, nhưng này vô số chúng sanh ý niệm, lại nửa điểm cũng chưa có trở lại hắn kiếp trước thân thể bên trong.

Bây giờ thế giới, cúng bái chính là đời trước của hắn, nhưng này chúng sanh ý niệm, lại là hội tụ tới khác trên người một người!

Có người muốn thay thế địa vị của hắn, vay mượn một thế giới này sức mạnh, trở thành một cái khác cửu thiên Tinh chủ!

“Này chúng sanh ý niệm, hợp thành hướng về Tử Vi Thần Cung, nhưng này tòa Thần cung, có thầy lưu lại chí tôn lực lượng, bất kỳ chí tôn muốn gần sát, cũng không dễ dàng, mà chí tôn bên dưới tiếp cận, vừa sẽ bị dễ dàng xoá bỏ!”

Mộc Liên Y sắc mặt nặng nề, nói: “Nhị sư huynh một đi không trở lại, Tam sư huynh cùng Tứ sư huynh suy đoán, hắn là mạo hiểm đã đi Tử Vi Thần Cung, cho nên cũng tưởng tiến đến, tìm tòi hư thực!”

Tiêu Vũ lòng một chút thì chìm tới đáy vực, Thạch Xuyên cùng

Lăng Hư mấy người, làm ra thật sự quá mạo hiểm.

Vậy thì như cái khác chí tôn không dám tùy tiện tiến vào bất tử Ma Quân thế giới giống nhau, phía kia thế giới là do bất tử Ma Quân khai sáng, ở nơi đó bất tử Ma Quân sức mạnh chính là ngày đó, chính là cái kia, bất kỳ chí tôn đi đến, đều phải bị đại đạo của hắn lực lượng áp chế.

Giới này cũng là như thế, nếu như có người thật đã thay thế kiếp trước Tiêu Vũ, khống chế giới này, hắn mấy cái kia đệ tử tuy là chí tôn, nhưng cũng phải bị giới này lực lượng áp chế!

Nói cách khác, bọn họ chí tôn lực lượng, ở một giới này bên trong căn bản không phát huy ra được, như thế tiến đến, thật sự dữ nhiều lành ít.

“Bọn họ này cũng là vì ta!” Tiêu Vũ nắm chặt nắm đấm.

Những nguy hiểm này, hắn mấy cái kia đệ tử không có thể không biết, nhưng bọn họ còn là dứt khoát đi tới một giới này, thậm chí không tiếc đi sâu vào Tử Vi Thần Cung, làm chính là muốn nhìn một chút, là ai mưu toan thay thế địa vị của hắn, khống chế giới này.

Bọn họ là muốn một giới này nắm quyền trong tay đoạt lại, không cho phía thế giới này, hạ xuống tay người khác!

“Nhân vật tầm thường, không có mấy người có phần này năng lực, có thể làm cho một người khác làm chủ ta tượng thần, thay vào đó, rốt cuộc là ai mưu đồ tất cả những thứ này, muốn đoạt ta giới này?” Trong mắt hắn sáng lấp lóa, nghĩ kỹ lại, toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới, có phần này năng lực người tuyệt đối không nhiều.

Thế nhưng, đối với này đã thành tựu chí tôn vị trí nhân vật, phía thế giới này đối với bọn họ tới nói cũng không có quá chỗ đại dụng, bởi vì bọn họ có thuộc về thế giới của mình, cũng có vô số sinh linh, sẽ đối với bọn họ quỳ bái.

Trừ phi là này còn chưa mở thế giới của mình người, tài năng vay mượn một giới này thành tựu thần vị, thay thế Tiêu Vũ, trở thành một cái khác cửu thiên Tinh chủ.

“Có phải vừa là Mạc Thương? Hắn nhiều năm trước thì mưu tính tìm người thừa kế nhục thể của ta, chẳng lẽ liền một giới này hắn cũng tưởng tìm được?” Tiêu Vũ trước tiên nghĩ tới Mạc Thương.

Nhưng mà, nếu như đúng là Mạc Thương gây nên, lúc trước Tiêu Nhược Thần đột phá Thần Cảnh lúc, tại sao không trực tiếp dùng hắn lưu lại phía thế giới này, &# 85 mà là dùng thế giới khác?

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra cái kết quả, chỉ là bây giờ hắn mấy cái kia đệ tử đều đã mạo hiểm đi Tử Vi Thần Cung, bất kể là để an nguy của bọn hắn, vẫn là vì đoạt lại giới này, hắn cũng không thể ở chỗ này chờ, cái gì cũng không ngồi.

“Chúng ta ngay lập tức đi!” Bỗng nhiên đứng dậy, Tiêu Vũ tin tưởng, nếu có thể đi đến Tử Vi Thần Cung, bằng hắn có kiếp trước thân thể, hơn nữa đối với giới này hiểu rõ, hẳn là có cơ hội có thể đem phía thế giới này một lần nữa đoạt lại.

Dù sao, giới này sinh linh cúng bái đối tượng vẫn như cũ là hắn, đối phương cũng chưa hề hoàn toàn thay thế, đem thế nhân trong lòng vô thượng thần linh, đổi thành một người khác.

“Ngươi…… muốn đi Tử Vi Thần Cung?” Mộc Liên Y sâu sắc kinh ngạc, nắm trong tay phía thế giới này người, hơn nửa liền ở Tử Vi Thần Cung bên trong, như vậy tiến đến, chẳng lẽ không phải muốn chết?

Thân thể tại giới này trong vòng, không ai có thể cùng nắm trong tay giới này tồn tại đối kháng, mặc dù là chí tôn! Nắm trong tay giới này người, chẳng khác nào là ngày xưa Tiêu Vũ trên đời, khi hắn thế giới trong vòng, ai có thể cùng hắn chống lại?

“Đi, mà lại là nhất định phải đi!” Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, hắn cũng rất muốn nhìn một chút, rốt cuộc là ai, có lá gan lớn như vậy, gan dạ mưu đồ hắn lưu lại thế giới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 419 + 8 Lớn Linh Tộc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ kiếp trước khai sáng phía thế giới này, cũng không phải một mảnh đơn giản đại lục, mà là từ phần đông ngôi sao tạo thành, mỗi một viên tinh thần, đều là một mảnh mênh mông đại địa.

Chư tinh trong lúc đó, bị đời trước của hắn dùng mạnh mẽ Thần lực liên tiếp, chủng tộc vô số, sinh linh vô tận.

Vô số chủng tộc bên trong, có ngày xưa tùy tùng cho hắn cường tộc, cũng có cam nguyện thần phục, ở nơi này giới chủng tộc. Này chủng tộc ở trong mặc dù không có Long tộc cùng hoàng loài cấp độ kia cao nhất sinh linh, nhưng ở trong cũng không có thiếu cường tộc.

Trong đó, có bát đại chủng tộc, là vì vạn tộc đứng đầu, thay thế Tiêu Vũ quản lý giới này việc vặt, được xưng là bát đại linh tộc.

Này 8 loài mặc dù không phải cao nhất sinh linh, nhưng trong tộc tám cái người mạnh nhất, lại là đã vượt qua chủng tộc giới hạn, tu vi kinh thế, có thể so với Cửu Thiên Thế Giới vô thượng chí tôn.

Tiêu Vũ không có tùy tiện đi tới Tử Vi Thần Cung, mà là trước tiên tại giới này bên trong tìm tòi, muốn biết này bát đại linh tộc khi hắn sau khi ngã xuống, hay không vẫn là trung với chính mình.

Dù sao, vạn năm trôi qua, kể cả hắn từng đệ tử đều có người như thế tạo phản, này bát đại linh tộc, hắn cũng không dám hứa chắc bọn họ vẫn như cũ trung thành.

Cùng hắn đồng hành, chỉ có Mộc Liên Y một người, những người khác thực lực yếu kém, Tiêu Vũ không có dẫn bọn hắn đồng hành.

“Bát đại linh tộc bên trong, có bao nhiêu loài tựa hồ đã có dị tâm, mấy vị trong tộc người mạnh nhất cùng bây giờ Tử Vi trong cung tồn tại vãng lai rất thân, tại giới này địa vị tôn sùng, mà mặt khác bao nhiêu loài, tất là không còn nữa ngày xưa cảnh tượng, trong tộc mấy vị vô thượng chí tôn, cũng đã nhiều năm không có tin tức.”

Đi tới bát đại linh tộc bên trong bộ tộc, Mộc Liên Y hướng về Tiêu Vũ nói. Tiêu Vũ đối với giới này quá mức hiểu ra, liền bát đại linh tộc đều biết, nàng đã có chút hoài nghi Tiêu Vũ thân phận.

Cũng là bởi vậy, nàng mới bằng lòng cùng Tiêu Vũ đồng hành, đi ra điều tra.

Tiêu Vũ cũng chỉ có thể ở thầm cười khổ, nhìn thấy Mộc Liên Y, hắn lộ ra kẽ hở thực ra quá nhiều, lập tức cũng chỉ có thể giả ngu, nói: “Xem ra cái kia thay thế Tinh chủ người, đã sớm đã khống chế bát đại linh tộc, mấy vị kia mất tích tộc chủ, hơn nửa đã bị người nọ dùng phía thế giới này sức mạnh áp chế, hoặc là nhốt, hay hoặc là……”

Hắn không có tiếp tục nói hết, dù cho mạnh như 8 loài đứng đầu, ở phía thế giới này lực lượng trước mặt, vẫn như cũ muốn bị áp chế, cho nên tất cả đều có khả năng.

Trong lòng hắn thầm than, theo trước mắt loại tình huống này đến xem, mấy cái kia như trước cảnh tượng, thậm chí càng hơn dĩ vãng chủng tộc, e sợ sớm bị cái kia thay thế hắn người thu phục, phản bội hắn.

Lúc này, bọn họ đi tới, là một viên dù sao khá là hoang vu ngôi sao, nơi đây linh khí mỏng manh, thậm chí hoàn cảnh có chút tồi tệ,

Tu luyện càng thêm gian nan, tất cả không tài nguyên.

“Chim xanh bộ tộc, lại dời đến loại địa phương này?” Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày, này chim xanh bộ tộc, chính là trong tộc chí tôn biến mất bộ tộc một trong.

Rất rõ ràng, trong tộc bọn họ chí tôn sau khi biến mất, bộ tộc này cũng bị chèn ép, gần như lưu vong, di chuyển đến như vậy một viên cằn cỗi ngôi sao bên trên.

“Ta từng trong bóng tối cùng bọn hắn tiếp xúc qua, 8 loài người, hẳn đều biết bây giờ Tử Vi Thần Cung bên trong có một người khác, nhưng này bao nhiêu loài vẫn như cũ tôn ấy dẫn đầu, chim xanh bộ tộc không muốn thần phục, cho nên mới có kết quả như thế.” Mộc Liên Y thở dài, ánh mắt lại tại Tiêu Vũ trên mặt đánh giá, như là muốn nhìn ra gì đó đến.

“Đi trước cái khác bao nhiêu loài xem một chút đi.” Tiêu Vũ không có nhiều lời.

Hai người rời đi, vừa đi tới cái khác bao nhiêu loài vị trí ngôi sao. Bát đại linh tộc, tình huống tuyệt nhiên ngược lại, trong đó bao nhiêu loài phong quang vô hạn, chịu đựng giới này sinh linh kính trọng, đi tới chỗ nào đều là như thế, và chỗ cư trụ, cũng là giới này lớn nhất mấy viên ngôi sao, mặt trên có Tiêu Vũ kiếp trước sức mạnh to lớn thêm vào.

Mà mặt khác bao nhiêu loài, tất là giống như lưu vong bình thường, bị chạy tới chư tinh bên trong xa xôi nhất cùng hoang vu ngôi sao bên trên, đừng nói tu luyện, chính là hậu nhân của bọn họ, muốn thuận lợi trưởng thành, cũng không dễ dàng.

“Nơi này là…… tử huyết thần vượn bộ tộc?”

Đi tới cuối cùng bộ tộc nơi ở, Tiêu Vũ cảm xúc chập trùng. Này huyết thần vượn đứng đầu, ngày xưa đã cùng hắn cùng chinh chiến cửu thiên, đại chiến qua không biết bao nhiêu cường địch, đồng sanh cộng tử, nhưng hôm nay, bộ tộc này cũng bị chạy tới hoang vu nhất ngôi sao bên trên, trong tộc hậu nhân thực lực, một người so với một người hạ thấp.

Bộ tộc này từng là 8 trong tộc sức chiến đấu mạnh nhất bộ tộc một trong, bây giờ trong tộc này hậu bối thực lực, lại là liền người bình thường đều có chỗ không bằng!

“Mấy cái này bị chèn ép linh tộc, nhiều đều hứng chịu tới tàn khốc đối xử, bộ tộc này hậu bối, sinh ra, phàm là thiên tư xuất sắc, đều sẽ bị mang đi, lấy trong cơ thể trước tiên thiên chi huyết, bọn họ bởi vậy vốn sinh ra đã kém cỏi, cho nên một đời so với một đời yếu, sớm không còn nữa năm đó oai.” Mộc Liên Y thở dài, trong con ngươi, lộ ra không đành lòng.

“Bọn họ dám đối đãi như vậy ngày xưa linh tộc?” Tiêu Vũ trong mắt phun lửa, nắm đấm bóp cạc cạc vang vọng, nói: “Bọn họ muốn này trước tiên thiên chi huyết làm cái gì?”

“Thần vượn bộ tộc, trời sinh thân thể mạnh mẽ, trong cơ thể tiên thiên máu huyết, đối với tộc khác học sinh mới đứa trẻ, là tốt đẹp bù liệu!” Mộc Liên Y sắc mặt trầm thấp, nói: “Này máu bị lấy đi, trong đó có hơn nửa, là bị cái kia cái khác mấy cái kia linh tộc đoạt được, dùng để bổ dưỡng hậu nhân của bọn họ, một phần khác, tất là bị đưa đến Tử Vi Thần Cung.”

Tiêu Vũ nghe được mặt trầm như nước, đây chính là ngày xưa đối với hắn trung tâm cảnh cảnh, cam nguyện vì hắn chịu chết bộ tộc, lại nhận lấy đối đãi như vậy?

“Bọn họ không có đem này bao nhiêu loài triệt để xoá bỏ, chính là vì nuôi bọn họ, như gia súc bình thường, đoạt máu của bọn hắn, đến bổ dưỡng chính mình hậu nhân?” Trong mắt hắn phun lửa.

Cái kia thay thế hắn người, không chỉ mưu toan cướp đoạt giới này, lại còn gan dạ đối xử như thế này linh tộc!

Càng làm cho hắn không cách nào tha thứ chính là, 8 trong tộc cái khác bao nhiêu loài, lại cũng ở bên trong chỗ này, đồng dạng dùng tộc này máu, đến tẩm bổ chính mình hậu nhân!

“Kỳ thực, ngoại trừ thần vượn bộ tộc ở ngoài, cái khác bao nhiêu loài, hầu như cũng nhận lấy giống nhau đãi ngộ. Bọn họ sở dĩ không có diệt tộc, chính là bởi vì những người kia muốn nuôi bọn họ, dùng bọn họ đến bồi dưỡng mình hậu bối.” Mộc Liên Y trong mắt, vừa là vô hại, vừa là bất đắc dĩ.

Đang ở phía thế giới này, dù cho là của nàng, cũng vô lực thay đổi tất cả những thứ này.

“Tốt, rất khỏe mạnh!” Tiêu Vũ tức giận trong lòng, chưa bao giờ có mãnh liệt như thế thời điểm, ngôn ngữ trở nên càng lạnh như băng, nhưng sắc mặt nhưng không có biến hóa quá lớn.

Mộc Liên Y ngơ ngác nhìn hắn, tâm trạng có chút hoảng hốt. Tiêu Vũ nổi giận lúc thần thái, càng cũng cùng sư tôn của nàng giống nhau như đúc!

Hơn nữa, bát đại linh tộc cùng Tiêu Vũ có quan hệ gì? Coi như hắn kế thừa bá thể ngôi sao quyết, cùng Tinh chủ thân thể, cũng không trở thành như thế nổi giận mới là!

Mộc Liên Y ngơ ngác thấy nổi giận Tiêu Vũ, chỉ cảm thấy phảng phất lại trở về vạn năm trước khi. Mỗi một lần thầy bên cạnh nếu là có người chịu đựng bắt nạt, thần thái của hắn, thì sẽ như trước mắt Tiêu Vũ như vậy.

Nhìn một chút, trong lúc vô tình, Mộc Liên Y cái này từng danh chấn cửu thiên, đạo tâm vô cùng kiên định chí tôn nhân vật, khóe mắt đúng là có chút đã ươn ướt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 420: Chiêu Hàng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cảm nhận được Mộc Liên Y biến hóa, Tiêu Vũ trong lòng giật mình, phục hồi tinh thần lại, vội vàng thu liễm tức giận.

Theo hắn mấy trăm ngàn năm, hắn những đệ tử này, thật sự đối với hắn quá hiểu, kể cả hắn một tia nhỏ xíu cử động, đều có thể gây nên hoài nghi.

Bây giờ Mộc Liên Y, e sợ đã càng ngày càng hoài nghi thân phận của hắn.

“Bốp!”

Đột nhiên, một luồng kinh người gợn sóng xuất hiện chỗ này, uy thế mênh mông cuồn cuộn bát phương, làm cho một ngôi sao này đều đang rung động.

“Có người tới!” Mộc Liên Y cả kinh, lập tức thi triển cũ thuật, che đậy đi mình và Tiêu Vũ khí tức.

Chỉ thấy, một gã vĩ đại nam tử, xuất hiện ở phía trước cách đó không xa, như là đột nhiên xuất hiện. Hắn xuất hiện sau khi, cau mày, hướng bốn phía nhìn vài lần, trên mặt mang theo một tia nghi hoặc.

“Kỳ quái, vừa mới nơi đây tựa hồ có những người khác khí tức?” Hắn khẽ nói một tiếng, sau đó không nghĩ nhiều nữa, cất bước đi vào thần vượn bộ tộc.

“Là hắn!” Tiêu Vũ thấy rõ ràng, trong mắt tuôn ra vô cùng lửa giận, cắn chặt răng.

“Người này là bát đại linh tộc bên trong, Huyền rắn bộ tộc người mạnh nhất, thành tựu chí tôn vị trí đã có mấy trăm ngàn năm, vừa mới hắn thiếu chút nữa thì phát hiện chúng ta!” Mộc Liên Y nhìn Tiêu Vũ một chút, như là cố ý đang vì hắn giải thích.

Huyền rắn bộ tộc đứng đầu, Bích Sơn! Tiêu Vũ sao lại không nhận ra?

Nhưng mà, cái khác bao nhiêu loài bây giờ như thế đau khổ, nhưng đều là bị mấy cái kia trong tộc chí tôn còn ở linh tộc cho hãm hại, thần vượn bộ tộc sau người sinh ra liền muốn bị lấy đi tiên thiên máu huyết, dùng đi bổ dưỡng cái khác bao nhiêu loài hậu nhân, này Huyền rắn bộ tộc, cũng là được lợi bao nhiêu loài một trong!

“Vượn loài tiểu nhi, vốn tôn thân đến, còn không ra nghênh tiếp?”

Bích Sơn cất bước hướng đi thần vượn bộ tộc, cất bước gian, lạnh lùng mở miệng, âm thanh xuyên thấu trời cao, chấn động đến mức ngôi sao này rung động, thần vượn bộ tộc chỗ cư trụ, kiến trúc dồn dập sụp đổ.

Hắn như là cố ý thị uy, trong lời nói, để vượn loài nội bộ khắp nơi bừa bộn.

“Hừ, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng ta nghênh tiếp?”

Thần vượn trong tộc, bay ra một gã hình thể cao to nam tử, nhìn thấy người đến, hắn khuôn mặt âm trầm, có giận, cũng có buồn, phảng phất biết, người trước mắt này đi tới, tất nhiên cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

Tiêu Vũ nhận được hắn, vượn loài đứng đầu Viên Phóng, mặc dù thực lực không bằng bộ tộc này loài tổ vượn cuồng,

Nhưng là đã thành chí tôn nhiều năm.

Ở Viên Phóng hiện thân sau khi, vượn trong tộc vừa có không ít người lao ra, khi thấy Bích Sơn, bọn họ trên mặt lộ ra bất đồng vẻ mặt, có phẫn nộ, có khủng bố, cũng có bi thương, không phải trường hợp cá biệt.

“Ha ha, Viên Phóng, ngươi có thể nghĩ kỹ? Bản tôn hôm nay cho các ngươi thêm một cơ hội, các ngươi bộ tộc, có thể mong muốn thỉnh giáo hiện nay Tinh chủ thần phục?” Bích Sơn mặt nở nụ cười, một người đối mặt bộ tộc, hắn không chút nào không đem vượn loài để ở trong mắt.

“Hiện nay Tinh chủ? Phì!” Viên Phóng cả giận nói: “Thế gian chỉ có một Tinh chủ, bây giờ Tử Vi trong cung cái kia, bất quá là giả tên thế thân, ý đồ thay thế Tinh chủ vô liêm sỉ tiểu bối! Ta tử huyết thần vượn bộ tộc, đời đời chỉ trung với một người, đó chính là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ!”

Hai người đối thoại, càng làm cho Tiêu Vũ lồng ngực một trận chập trùng, Bích Sơn lại là tới chiêu hàng, xem ra hắn không có nghĩ sai, Huyền rắn bộ tộc quả nhiên sớm phản bội!

Nghe tới, 8 loài đều đã sớm biết, bây giờ Tinh chủ là có người thế thân, mà không phải chân chính Tinh chủ. Bất đồng chính là có linh tộc lựa chọn thần phục, mà có linh tộc, tất là thề không theo!

“Đời đời chỉ trung một người? Hừ, dốt nát!” Bích Sơn nghe vậy, lạnh lùng lắc đầu, “ngày xưa Tinh chủ, đã sớm bị chết vạn năm, ngươi và ta các tộc chỉ có điều vay mượn ở giới này, dùng ai làm đầu, có cái gì khác nhau chớ? Ngày xưa Tinh chủ, cùng bây giờ Tinh chủ, có cái gì không giống nhau gì?”

“Lời nói như vậy, uổng cho ngươi nói ra được!” Viên Phóng giận không nhịn nổi, nói: “Ngươi có phải đã quên? Nhớ năm đó ngươi Huyền rắn bộ tộc trêu chọc Chân long bộ tộc, gặp tai hoạ ngập đầu, này mấy trăm ngàn năm, nếu không có Tinh chủ thu nhận, cho ngươi bộ tộc di chuyển đến đó giới, các ngươi Huyền rắn bộ tộc, còn có thể tồn tại đến giờ này ngày này?”

“Chọc Long tộc, phóng tầm mắt cửu thiên, ngoại trừ Tinh chủ ở ngoài, ai dám thu nhận ngươi Huyền rắn bộ tộc? Ai có thể giữ được ngươi bộ tộc này? Tinh chủ che chở ngươi bộ tộc, ngươi đây? Ngươi chính là như vậy báo đáp Tinh chủ ân tình?”

Nghe đến việc ngày xưa, Tiêu Vũ vẻ mặt vừa là có chút hoảng hốt, một bên Mộc Liên Y, ở bên sâu sắc thấy hắn, cắn chặt hai môi, không nói lời nào, vẻ mặt vừa là trở nên phức tạp.

“Tím Thìn che chở ta Huyền rắn bộ tộc không giả, nhưng trừ hắn ra ở ngoài không người khả năng bảo đảm ta bộ tộc, lại cũng chưa chắc!” Bích Sơn cười lạnh nói: “Bây giờ, không thì có một vị khác Tinh chủ khả năng che chở ta bộ tộc gì? Chỉ cần giúp vị kia nắm trong tay giới này, coi như là chân long bộ tộc, cũng không dám đến một giới này tới tìm ta phiền phức!”

“Huống hồ……” hắn ngược lại nói rằng: “Chúng ta bát đại linh tộc, một tộc kia không có nhận qua tím Thìn đại ân? Trừ ta Huyền rắn bộ tộc ở ngoài, cá sấu loài, rắn mối loài bọn họ cũng không lựa chọn thần phục mới Tinh chủ gì? Các ngươi vượn loài, vừa cần gì như thế u mê?”

“Ngươi bây giờ, càng cũng dám gọi thẳng Tinh chủ tục danh sao?” Viên Phóng thân hình cao lớn bị tức cả người phát run, nói: “Đừng bắt ta vượn loài cùng mấy người các ngươi rác rưởi chủng tộc so với, các ngươi có thể thần phục giả Tinh chủ, nhưng chúng ta không thể! Ta thần vượn bộ tộc coi như bị bọn họ chèn ép đến diệt sạch, cũng vĩnh viễn không thể phản bội Tinh chủ!”

“Ngươi thật như thế u mê không tỉnh?” Bích Sơn lông mày giam lên, vẻ mặt trở nên lạnh.

“Ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, năm đó Thương Minh lão già kia luyện chôn chuông thần lúc, ham muốn giết ta toàn tộc, muốn lấy bộ tộc ta máu hòa vào hắn chôn chuông thần, là Tinh chủ ra tay, cứu ta bộ tộc, và thu nhận chúng ta bộ tộc tiến vào giới này! Ta tím Huyết Ma vượn liền từ khi đó bắt đầu, vĩnh viễn chỉ trung với Tinh chủ một người!”

Viên Phóng vẻ mặt kiên định, hổ mắt đỏ bừng, nói: “Bộ tộc ta lão tổ năm đó theo Tinh chủ chinh chiến cửu thiên, trên người vết thương vô số, ta thần vượn bộ tộc hậu nhân, mặc dù sức chiến đấu không bằng thuỷ tổ, nhưng là sẽ vì tinh chủ chiến đến chảy đến giọt máu cuối cùng, chúng ta tử huyết, liền là vì Tinh chủ mà tồn tại! Ngươi muốn cho chúng ta hướng về giả Tinh chủ khuất phục? Nằm mơ!”

“Ha ha, quả nhiên đủ trung thành, đủ khiến người khâm phục!” Bích Sơn đột nhiên lộ ra nụ cười, nói: “Thành thật mà nói, ta còn thực sự sợ ngươi đột nhiên đáp ứng, bởi như vậy, bộ tộc ta chẳng lẽ không phải không còn tốt nhất đồ bổ?”

Nghe hắn nói tới chỗ này, &# 32; vượn loài tất cả mọi người, con mắt đều lập tức đỏ, mỗi người lộ ra vô biên lửa giận.

“Nhờ các người bộ tộc phúc, bộ tộc ta bên trong hậu nhân đạt được các ngươi tiên thiên máu huyết tẩm bổ sau, một người so với một người cường đại rồi, hôm nay nếu là ngươi đáp ứng rồi thần phục, đối với ta bộ tộc ngược lại không đẹp.” Bích Sơn vẻ mặt tươi cười, hướng về phía trước hư hư đưa tay.

“A…… không!”

“Tộc chủ cứu ta!”

Hắn vẫy tay một cái gian, vượn trong tộc có ngàn tên người trẻ tuổi, bị hắn hư hư đưa tới.

“Ngươi đã cự tuyệt, vậy lần này một ngàn cái hậu nhân, ta thì mang đi, máu của bọn hắn, có thể để bộ tộc ta bên trong thêm ra không ít ưu tú hậu bối.”

Bích Sơn vẫy tay gian, ngàn tên vượn loài người trẻ tuổi ở trong tay hắn trực tiếp biến mất. Cuối cùng, hắn còn quay đầu hướng vượn loài phương hướng cười nói: “Yên tâm, các loại lấy máu của bọn hắn, ta sẽ thả bọn họ trở về, dù sao, các ngươi bộ tộc vẫn chưa thể diệt sạch đâu, còn cần các ngươi đời đời sinh sôi, làm bọn cung cấp càng nhiều tiên thiên máu huyết.”

Viên Phóng Viên Phóng mọi người mỗi người muốn rách cả mí mắt, hận không thể khả năng xông lên ăn ngấu nghiến Bích Sơn huyết nhục!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 421: Ta Là Tím Thìn!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bá một tiếng, Bích Sơn bóng người ở biến mất tại chỗ, mang đi vượn loài ngàn tên hậu bối!

“Thuỷ tổ, ta vô năng a, chỉ có thể nhìn bộ tộc ta hậu bối chịu đựng này áp bức!” Viên Phóng thân thể khổng lồ ngã quỵ trên đất, nắm đấm tầng tầng đánh mạnh trên mặt đất, lên tiếng gầm lên, “nhưng ta vượn loài, tuyệt đối sẽ không phản bội Tinh chủ!”

“Bộ tộc ta hậu nhân hãy nghe cho ta!” Hắn đứng lên, hai mắt đỏ quát: “Nếu không có Tinh chủ, chúng ta thần vượn bộ tộc sớm diệt sạch, các ngươi đều nhớ kỹ cho ta, dù cho ta thần vượn bộ tộc bị hãm hại đến toàn bộ diệt sạch, cũng tuyệt không thể có bất luận một ai, phản bội Tinh chủ, bộ tộc ta đời này, chỉ trung với Tinh chủ một người!”

“Tuyệt không phản bội Tinh chủ!”

Vượn loài mọi người cũng là phát ra gầm lên, mặc dù mỗi người hai mắt đỏ chót, thậm chí trong mắt mọi người mang nước mắt, nhưng thanh âm kia, trực thấu mây xanh, lộ ra vô cùng kiên định!

“Nhưng mà...... chúng ta trung với Tinh chủ, có thể Tinh chủ vẫn còn chứ?”

“Ô ô, tiếp tục như vậy, có thể chúng ta bộ tộc không lâu sau nữa, thì thật muốn diệt tuyệt! Máu huyết bị lấy, tuổi thọ của chúng ta đã một đời không bằng một đời, tiếp tục như vậy sớm muộn đều sẽ diệt sạch!”

Trong đám người, truyền ra vài tiếng gào khóc, mặc dù chỉ là theo cái trong miệng của người khác hô lên, nhưng cũng khiến cho mọi người đều trầm mặc xuống.

Chỉ vì trung với một đã bị chết người, muốn bộ tộc chịu đựng này cực khổ, đối với rất nhiều người tới nói, đích xác không thể nào tiếp thu được, bởi vì đối với bọn hắn tới nói, như thế trung với một đã bị chết người, còn muốn trả giá dạng này giá cả, thật sự quá tàn khốc.

“Tất cả im miệng cho ta!” Viên Phóng đỏ mắt lên gầm lên, “nếu như không có Tinh chủ, chúng ta bộ tộc sớm diệt sạch, nào còn có hôm nay? Người đâu, đem hai người này vong ân phụ nghĩa gì đó lôi ra ngoài cho ta, chấp hành máu hình!”

Nghe vậy, tất cả mọi người biến sắc. Máu hình là thần vượn bộ tộc tàn khốc nhất hình phạt, là đem một người niêm phong tu vi, sau đó ở mi tâm đâm vào một cái khát máu kim, cây này kim sẽ hút hết bị tra tấn trên thân thể người hết thảy máu, mãi đến tận một giọt máu cuối cùng bị hút khô!

Tử huyết thần vượn, một thân tử huyết là đối với bọn họ thứ trọng yếu nhất, muốn làm cho bọn họ chảy đến giọt máu cuối cùng mà chết, không có gì là so với cái này càng tàn khốc!

“Sau này còn có ai lại dễ dàng dao động, đây cũng là kết cục, bộ tộc ta bên trong tuyệt không cho phép có đối với Tinh chủ bất trung người!” Viên Phóng gầm lên, nhìn thấy chậm chạp không ai động, vừa là giận dữ: “Làm sao? Không chấp hành? Chẳng lẽ là muốn ta tự mình động thủ gì?”

Tộc chủ oai, liền lập tức có người đi ra, vẻ mặt bi phẫn, hướng đi trước khi mấy cái kia gào khóc người trẻ tuổi, đưa bọn họ kéo, đi ra ngoài.

“Đồ đáng chết!” Tiêu Vũ nổi giận gầm lên một tiếng,

Một quyền tầng tầng đánh trên mặt đất.

Oanh một tiếng, đại địa đều chìm, nhưng mà lại là phát tiết không ra trong lòng hắn phẫn uất. Mộc Liên Y ngơ ngác nhìn hắn, trong ánh mắt, vừa hình như có hơi nước hiện lên.

“Ta phải hay không quá uất ức? Ta một mực ẩn nhẫn, một mực ẩn giấu, không muốn bại lộ thân phận, nhưng ta không tại thế gian, lại là bởi vậy dẫn đến có nhiều người như vậy, nhận hết hành hạ!”

“Những đệ tử kia hậu nhân, bởi vì ta bị chết, chịu đựng khắp nơi áp bức, trốn đông trốn tây! Bây giờ này trung với ta bát đại linh tộc, cũng nhận như thế ức hiếp!”

Hắn lần đầu, không muốn giấu diếm nữa thân phận của mình, vốn dùng hắn sống mấy trăm ngàn năm tâm tính, muốn nói thận trọng, không người có thể đụng.

Lý trí nói cho hắn biết, bây giờ cũng bại lộ thân phận thời điểm, thế nhưng nhìn thấy này bát đại linh tộc chịu cực khổ, nhìn thấy Mộc Liên Y trong mắt nước mắt, trong lòng lý tính lại hoàn toàn biến thành kích động!

“Bốp!”

Mắt thấy cái kia hai cái vượn loài người trẻ tuổi liền bị kéo đi phạt, Tiêu Vũ nhiệt huyết dâng lên, cái gì cũng không để ý, vài bước vọt tới vượn trong tộc, giận dữ hét: “Dừng tay!”

Mộc Liên Y cả kinh, vội vàng đuổi theo, cùng hắn đồng thời vào vượn loài trong vòng.

“Người nào?” Viên Phóng trong lòng đang giận, đột nhiên nhìn thấy có cái xa lạ tiểu bối vọt tới, trong mắt sát cơ tăng mạnh.

Nhưng sau một khắc, Mộc Liên Y vọt tới, hắn nhất thời sửng sốt, run giọng nói: “Thất tổ, là ngươi sao?”

Bát đại linh tộc, đối với Tiêu Vũ mười cái đệ tử, đều kính nếu tổ tiên, không nói này mười cái đệ tử thân phận, chính là bọn hắn thực lực, liền chịu nổi loại đãi ngộ này!

“Là ta!” Mộc Liên Y nhẹ nhàng gật đầu, thấy giống như điên cuồng Tiêu Vũ, vẻ mặt vô cùng phức tạp.

“Ngươi không nghe gì, ta cho ngươi dừng tay!” Tiêu Vũ hai mắt đỏ chót, ngăn ở cái kia hai cái đang sắp bị kéo đi phạt trước mặt người tuổi trẻ.

“Tộc chủ, này……” mấy cái phạt người thi hành vốn cũng là lòng có không đành lòng, gặp có người ngăn cản, ước ao nhìn về phía Viên Phóng.

“Dừng tay.” Viên Phóng do dự một chút, nghĩ đến Tiêu Vũ là cùng thất tổ cùng đi, cũng không tốt xông tới, nói: “Trước tiên đưa bọn họ niêm phong tu vi, cho ta nhốt lại.”

“Vâng!” Mấy cái phạt người vui mừng, chỉ cần không phải nhanh chóng xử tử, tất cả còn dễ nói.

“Thất tổ, người sao lại tới đây?” Viên Phóng ở Mộc Liên Y trước mặt, một mực cung kính, nói: “Nơi đây không phải là nơi nói chuyện, thất tổ mời theo ta dời bước!”

Gật gù, Mộc Liên Y nhìn về phía Tiêu Vũ, lúc này Tiêu Vũ, xung động trong lòng cũng đã thiếu rất nhiều, đi theo hai người phía sau, hướng về thần vượn loài nội bộ đi đến.

Phía thế giới này, dù sao đã bị người khác khống chế, bọn họ mỗi tiếng nói cử động, nói không chừng đều ở đây ánh mắt của người khác bên dưới, hắn mặc dù kích động, nhưng chưa hề hoàn toàn mất lý trí, biết có mấy lời, dễ dàng nói không chừng.

Đi tới vượn loài ở chỗ sâu trong, ba người tiến nhập một chỗ khác trong không gian. Chỗ này không gian có lực lượng cường đại, ngăn cách ngoại giới tất cả, mặc dù là chí tôn ý niệm, đều không thể rót vào.

“Nơi này, là thuỷ tổ trước khi rời đi lưu lại.” Viên Phóng con mắt đỏ lên, nói: “Năm đó Tử Vi Thần Cung phái người gọi đến, thuỷ tổ lúc ấy thì biết chuyến đi này có thể không về được, cho nên sớm để lại nơi này, ở đây, cái kia giả Tinh chủ ý niệm xuyên qua không tiến vào, có thể yên tâm nói chuyện.”

Mộc Liên Y gật gù, lại là không biết là nói cái gì, ánh mắt vừa rơi xuống Tiêu Vũ trên người.

Tiêu Vũ lúc này, mặt trầm như nước, căn bản không thấy được hắn đang suy nghĩ gì.

“Thất tổ, tiểu huynh đệ này là?” Viên Phóng cẩn thận từng li từng tí một, cho đến lúc này, hắn cũng không biết người trẻ tuổi này thân phận gì, dám xông vào thần vượn bộ tộc, ngăn cản bọn hắn phạt.

Không chờ Mộc Liên Y mở miệng, Tiêu Vũ đã một bước tiến lên, lớn tiếng nói: “Ta không phải cái gì tiểu huynh đệ, ta là tím Thìn, cũng là cửu thiên Tinh chủ! Viên Phóng, ta trở về, các ngươi thần vượn bộ tộc chỗ trung Tinh chủ, vẫn tồn tại, chưa bao giờ đã biến mất!”

Một câu nói cho hết lời, Viên Phóng ngây dại, dùng một loại cực kỳ ánh mắt quái dị nhìn về phía Tiêu Vũ, có phải bây giờ người nào cũng dám xương bốc lên nhận tinh chủ? Đầu tiên là có người thế thân, chịu đựng thế nhân cúng bái, làm chủ Tử Vi Thần

Cung, mưu toan thay thế Tinh chủ, bây giờ như vậy một tiểu tử chưa ráo máu đầu, cũng dám tự xưng là Tinh chủ trên đời?

Hắn không biết nên cười hay là nên giận, quay đầu nhìn về phía bên cạnh Mộc Liên Y, muốn nhìn một chút phản ứng của nàng, đã thấy Mộc Liên Y đã là đứng chết trân tại chỗ, một đôi con mắt bên trong, to như hạt đậu nước mắt, cuồn cuộn xuống.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 422: Thẳng Thắn Thân Phận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trở về cửu thiên, Tiêu Vũ lần đầu, hướng về người nói ra chính mình thân phận thực sự, hắn đối mặt, một là đi theo chính mình mấy trăm ngàn năm đệ tử, một cái khác, mặc dù trước đây tiếp xúc cực nhỏ, nhưng đối với lòng trung thành của hắn, lại không thể nghi ngờ.

“Ngươi thật…… là Tinh chủ?” Viên Phóng đứng ngây ra tại chỗ, mặc dù cảm thấy có chút hoang đường, thế nhưng Mộc Liên Y phản ứng, cũng đã đủ để chứng minh vấn đề, không thể kìm được hắn không tin.

“Sư tôn, thật là ngươi? Thật là ngươi!” Mộc Liên Y nước mắt rơi như mưa, quỳ rạp xuống Tiêu Vũ trước mặt, cung kính nói: “Đệ tử Mộc Liên Y, bái kiến thầy!”

Nàng thành tựu chí tôn vị trí đã có mấy trăm ngàn năm, cái gì đều đã trải qua, xem qua thế gian ấm lạnh, trải qua bất tận sinh tử, một đời càng không biết có qua bao nhiêu lần lên voi xuống chó, nội tâm sớm kiên cố, giờ phút này lại là nước mắt như mưa, có thể thấy được có cỡ nào kích động.

Tiêu Vũ hai mắt cũng là có chút đỏ lên, đây cũng là hắn đệ tử chân chính, mặc dù lối nói của hắn hoang đường như vậy, nhưng Mộc Liên Y lại là chút nào không có hoài nghi!

Đi theo mấy trăm ngàn năm, Tiêu Vũ căn bản không cần chứng minh cái gì, nàng liền có thể cảm thụ được, trước mắt chính là nàng chính thức đích sư tôn! Đây là một loại khôn kể hiểu ngầm, không cách nào nói nên lời.

“Đứng lên đi!” Tiêu Vũ dùng Thần lực bốc hơi lên rơi mất trong mắt vừa muốn bay lên hơi nước, nâng dậy Mộc Liên Y, trong nội tâm, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

“Ngươi thật là Tinh chủ?” Viên Phóng vẫn là cảm giác không thể tin được, chần chờ nói: “Này…… sao lại có thể như thế nhỉ? Tinh chủ…… không phải đã bị chết vạn năm gì?”

Mộc Liên Y cũng là nhìn về phía Tiêu Vũ, mặc dù nàng tin tưởng trước mắt chính là chân chính cửu thiên Tinh chủ, nhưng đối với sư tôn của mình tại sao còn nhân thế, cũng là lòng tràn đầy nghi hoặc.

“Việc này, nói rất dài dòng.” Tiêu Vũ nỗi lòng khó bình, sâu sắc thấy Viên Phóng, nói: “Viên Phóng, ngươi còn khắc, lúc trước ngươi vừa mới tuổi tròn mười tám tuổi lúc, ta đã dùng tinh thần lực, cho ngươi tẩy tủy luyện cốt?”

“Này……” Viên Phóng vừa là sửng sốt. Hắn đã sống mấy trăm ngàn năm, mười tám tuổi lúc sự tình, khoảng cách là xa xôi như vậy.

Năm đó Tinh chủ cùng hắn trong tộc chiến tổ đụng nhau tâm đầu ý hợp, mà hắn lúc sinh ra đời, thiên tư tươi đẹp, vì vậy khi hắn mới vừa tròn mười tám tuổi thời điểm, Tinh chủ từng đi tới vượn trong tộc, vì hắn tẩy tủy luyện cốt.

Sự tình cách hiện nay mấy trăm ngàn năm, việc này ngoại trừ nhà hắn thuỷ tổ vượn cuồng ở ngoài, căn bản không có mấy người biết được.

“Ngươi không thể tin tưởng, ta cũng hiểu, dù sao sự tình thái quá hoang đường.” Tiêu Vũ biết Viên Phóng nhất thời khó có thể tiếp thu, nhẹ nhàng đưa tay, ở Viên Phóng trên người một ngón tay.

“Đây là……” Viên Phóng trong cơ thể, hắn một thân máu đột nhiên không bị khống chế,

Ở trong cơ thể hắn nhanh chóng lưu động lên.

Hắn nhất thời kích động, đạt được chí tôn cảnh giới, người khác sức mạnh đã khó có thể ảnh hưởng đến hắn, mà Tinh chủ năm đó đã vì hắn tẩy tủy luyện cốt, vì vậy trong cơ thể hắn các loại sức mạnh, đều có thể bị Tinh chủ lực lượng dễ dàng điều động.

Đây cũng là Tiêu Vũ thân phận tốt nhất chứng minh!

“Viên Phóng bái kiến Tinh chủ!” Trong sự kích động, Viên Phóng tầng tầng quỳ xuống đất, hai mắt đỏ chót, trên mặt đất đoàng đoàng đoàng cho Tiêu Vũ dập đầu lạy ba cái, mỗi một cái đầu có đập đi xuống, đều làm đại địa 1 không được rung động.

“Lên, không cần như thế!” Tiêu Vũ đem nâng dậy, thấy cái này đối với mình trung thành tuyệt đối vượn loài đứng đầu, trong lòng tâm tư vạn ngàn.

Một ngoại tộc, còn đối với hắn như thế trung thành, mà hắn mấy cái kia đệ tử, khi hắn sau khi ngã xuống, lại là không chút do dự phản bội hắn.

“Tinh chủ…… chuyện này rốt cuộc là như thế nào, người không phải đã……” Viên Phóng đứng dậy, kích động đến không thể tự kiềm chế!

Tinh chủ còn ở, ngày xưa cái kia vô địch cửu thiên tồn tại còn ở! Chỉ cần Tinh chủ trở về, hắn tin chắc, bọn họ bộ tộc này, rất nhanh sẽ khả năng quay về ngày xưa địa vị, sẽ không lại đã bị bất luận người nào ức hiếp!

“Nói rất dài dòng, ta vốn quả thật đã bị chết, nhưng cũng bởi vì một bộ thần bí công quyết, sống lại thế gian.” Tiêu Vũ hồi tưởng đời này chỗ đi qua đường, cũng là bùi ngùi mãi thôi.

“Sư tôn, người năm đó, rốt cuộc là vì sao bị chết?” Mộc Liên Y ở bên cạnh chần chờ một lúc lâu, cuối cùng nghiến răng mở miệng, nói: “Đệ tử cùng mấy vị sư huynh, vẫn cũng không tin ngài biết dễ dàng bị chết, nhưng nhiều năm như vậy vẫn điều tra nghe ngóng, nhưng cũng không có tìm được bất kỳ đầu mối nào.”

Nói tới Tiêu Vũ bị chết từ, Viên Phóng cũng là thần sắc nghiêm lại. Lúc trước Tiêu Vũ vô địch cửu thiên, hắn bị chết từ, đến nay không ai biết được, dĩ nhiên trở thành Cửu Thiên Thế Giới bên trong bí ẩn lớn nhất.

“Liền các ngươi đều không tra được mảy may, xem ra hắn thực sự là ẩn giấu vô cùng tốt!” Trong mắt hàn quang không dứt phun ra nuốt vào, Tiêu Vũ chậm rãi nói: “Ban đầu ta sở dĩ bị chết, là vì…… Mạc Thương ám toán ta!”

“Cái gì?!”

Viên Phóng cùng Mộc Liên Y đều là tinh tế nghe, muốn biết ngày xưa nhân vật vô địch, đến tột cùng là vì vậy nào chết, nghe tới đáp án, hai người đồng thời rung mạnh, đầy mặt không thể tin được.

“Lại là tiểu sư đệ, thế nào lại là hắn?” Mộc Liên Y ngơ ngác xuất thần, kết quả này, đối với nàng mà nói thật sự quá qua bất ngờ, trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không có cách tiếp thu.

Mà đối với Viên Phóng tới nói, Mạc Thương, bây giờ Nhật Nguyệt Thần Quân, đó là Tinh chủ năm đó đắc ý nhất tiểu đệ tử, bây giờ càng kế thừa Tinh chủ đệ nhất chí tôn tên, nhưng năm đó Tinh chủ, nhưng là bị hắn ám hại, mới đưa đến bị chết.

“Không chỉ như thế, hắn ám toán ta sau khi, còn dự liệu được ta có khả năng tái hiện hậu thế, này mười ngàn năm, hắn mưu tính chứa nhiều, chính là vì ngăn cản ta một lần nữa xuất hiện ở đây thế gian.” Tiêu Vũ lại sẽ Mạc Thương này vạn năm làm các loại nói một lần.

Vạn năm trước khi, hắn Vượt giới mà đi, lưu lại sức mạnh nguyền rủa, muốn gãy hắn con đường tu luyện. Nhưng mà, hắn vẫn là cảm thấy chưa đủ bảo hiểm, ở Thập Châu thế giới sáng lập rơi tinh cung, khiến người ta đời đời tìm kiếm tung tích của hắn, chỉ cần hắn vừa xuất hiện, chính là vô tận đuổi giết.

Hắn còn truyền xuống chuyên môn khắc chế bá thể ngôi sao quyết lục tương không có dừng lại công, U &# 8 &# 32; muốn đẩy Tiêu Vũ vào chỗ chết, thậm chí, hắn lưu lại một tia thần niệm, muốn đích thân chém giết Tiêu Vũ, đưa hắn triệt để xoá bỏ!

Để đoạn tuyệt Tiêu Vũ lại tu luyện từ đầu, Mạc Thương có thể nói bày rất nhiều hậu chiêu, mỗi một món cũng có thể khiến Tiêu Vũ vạn kiếp bất phục.

Nếu không có Tiêu Vũ phía sau, có một vị Bạch Y Điện chủ giúp đỡ, chỉ sợ, hắn sớm đã chết ở Mạc Thương bày này hậu chiêu bên trong.

“Lục tương không có dừng lại công? Một tia thần niệm? Đệ nhất nguyền rủa?” Mộc Liên Y càng nghe, sắc mặt liền càng là trắng nhợt, tuyệt đối không ngờ rằng, vị tiểu sư đệ kia để đối phó thầy, lại làm nhiều chuyện như vậy.

“Nhưng mà, Nhật Nguyệt Thần Quân năm đó không phải Tinh chủ ngươi sủng ái nhất đệ tử gì, hắn tại sao muốn ám hại Tinh chủ, còn bày nhiều như vậy hậu chiêu? Không tiếc Vượt giới đi đến cái kia tấm bị ngăn cách thế giới?” Viên Phóng đồng dạng chấn động không ngớt.

Tiêu Vũ theo như lời, làm cho người rung động địa phương thực ra quá nhiều, ngoại trừ Mạc Thương thủ đoạn làm người sợ hãi ở ngoài, trong truyền thuyết đệ nhất cũ giới việc, đồng dạng làm cho người kinh hãi.

“Hắn tại sao muốn làm như thế, bây giờ ta cũng còn chưa chính thức biết được, có điều……” Tiêu Vũ trong mắt tinh quang lấp lóe, vốn hắn đối với Mạc Thương phản bội nguyên nhân, không biết gì cả, nhưng ở đi qua bất tử Ma Quân phía kia thế giới sau, trong lòng của hắn, mơ hồ có một loại nào đó suy đoán.

Chương 423: VạN Năm Nguyên Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là không có đem trong lòng mình suy đoán nói ra, bởi vì hắn mình bây giờ cũng không cách nào xác định, cái kia suy đoán có chính xác không.

“Đệ tử vô năng, càng để thầy chịu đựng này đau khổ, mời mọc thầy trách phạt!” Mộc Liên Y vừa là quỳ xuống, Tiêu Vũ mặc dù không có nói tỉ mỉ, nhưng nàng cũng hoàn toàn có thể nghe ra, đời này Tiêu Vũ đi rất gian nan.

Mạc Thương thủ đoạn, mỗi một đều làm người sợ run, Tiêu Vũ có thể đi tới bây giờ bước đi này, không có ai biết hắn rốt cuộc đã ăn bao nhiêu khổ!

“Tất cả những thứ này không có quan hệ gì với ngươi, không cần tự trách.” Tiêu Vũ một lần nữa đem Mộc Liên Y nâng dậy, mắt lộ hàn mang, nói: “Muốn trách, cũng chỉ có thể trách ta cái kia đệ tử giỏi, bây giờ đã ta đã đến về ngày xưa thân thể, tin tưởng không bao lâu nữa, ta liền có thể cùng hắn tạm biệt!”

Mộc Liên Y im lặng đứng dậy, không nói nữa, nghĩ đến chính mình vị tiểu sư đệ kia, trong mắt của nàng, cũng là hàn quang lấp lóe!

Mặc dù đồng môn mấy trăm ngàn năm, nhưng biết được tất cả những thứ này, trong lòng nàng, vị tiểu sư đệ kia, không còn là trước đây cái kia người người thương yêu tiểu đệ.

“Viên Phóng, những năm gần đây, khổ các ngươi nhất tộc.” Tiêu Vũ vỗ vỗ Viên Phóng bả vai, lạnh giọng nói: “Ngươi yên tâm, hôm nay các ngươi bị bao nhiêu hãm hại, ngày khác, ta sẽ để này hãm hại các ngươi bộ tộc người, trả lại gấp bội!”

“Nhiều tạ Tinh Chủ!” Viên Phóng kích động không thôi, bọn họ bộ tộc chịu đựng áp bức quá lâu, bây giờ Tinh chủ trở về, rốt cục để hắn thấy được hy vọng.

“Nói một chút này mười ngàn năm, giới này đều xảy ra chuyện gì.” Tiêu Vũ nói: “Cái kia Tử Vi Thần Cung bên trong tồn tại, cùng ta những tượng thần kia ở trong ý niệm, thuộc về người phương nào hết thảy, ngươi đối với cái này biết bao nhiêu?”

Viên Phóng gật gù, mắt lộ ra dĩ vãng, nói: “Một vạn năm trước, Tinh chủ ngươi sau khi ngã xuống không lâu, liền có một vị vô cùng nhân vật cường đại, đi tới giới này. Người này thập phần thần bí, hơn nữa thực lực mạnh mẽ, hắn thần tốc vững chắc này sắp sửa hủy diệt tượng thần, sau đó, dùng tên còn lại thần niệm gia nhập, làm chủ trong đó.”

Tiêu Vũ nghe, trong mắt hàn quang một trận sáng tắt.

Khi hắn sau khi ngã xuống, lẽ ra hắn mở ra đến thế giới, cũng sẽ tùy theo ẩn vào trong hư không, khó có thể tìm được, nhưng ở vạn năm trước khi, lại là có người nhanh chóng tìm được rồi phía thế giới này, như là đã sớm chuẩn bị.

Này mười ngàn năm, liền Mạc Thương cùng Nguyệt Thần đều không có tìm được một giới này, có thể thấy được cũng không dễ tìm, nhưng người kia nhưng có thể nhanh chóng tìm tới một giới này, nếu nói là hắn không có trước đó chuẩn bị, ai cũng sẽ không tin tưởng.

“Chẳng lẽ là Mạc Thương? Có thể các loại dấu hiệu cho thấy, hắn và không biết giới này tăm tích, nếu không sớm để Tiêu

Nhược Thần thay thế ý niệm của ta, nhận sự giúp đỡ giới này đi vào Thần Cảnh.” Tiêu Vũ trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

“Tinh chủ các nơi tượng thần bị người khác làm chủ trong đó, giới này chúng sanh cúng bái tuy là Tinh chủ dấu hiệu, nhưng nhiều sức mạnh của sự sống, lại là hội tụ tới khác trên người một người.”

Viên Phóng nói đến chỗ này, nắm chặt hai quả đấm, nói: “Cái kia cường giả bí ẩn ổn định tượng thần, vừa dùng cái khác thần niệm thay vào đó sau, liền bắt đầu cùng bát đại linh tộc tiếp xúc, muốn để các tộc hướng về hắn thần phục, nhưng người này chưa từng có chính thức lộ mặt, mỗi một lần đều ẩn tàng rồi khí tức cùng khuôn mặt.”

“Người này càng tài năng ở các ngươi 8 loài trước khi, khống chế một giới này?” Tiêu Vũ lông mày giam lên.

Lẽ ra, hắn bị chết thời gian, bát đại linh tộc bên trong cái kia tám vị theo hắn nhiều năm mạnh mẽ chí tôn, lẽ ra nên trước tiên có cảm giác, bọn họ nhiều năm thân thể tại giới này, lẽ ra không nên khiến người khác có thừa dịp cơ hội, ở tại bọn hắn trước khi, khống chế giới này.

Nếu là bọn họ ngay đầu tiên thần tốc phản ứng, hoàn toàn có thể mang giới này ổn định khống chế, chỉ cần nắm trong tay một giới này, đến lúc đó này từ bên ngoài tiến vào một giới này người, đều phải bị phía thế giới này sức mạnh áp chế, không ai có thể cùng bọn chúng chống lại.

“Vốn, chúng ta 8 loài quả thật có thể trước tiên khống chế giới này, thế nhưng……” Viên Phóng lợi cắn thật chặt, trong mắt là vô hạn tức giận, nói: “Vào lúc đó, 8 trong tộc, xuất hiện nội chiến!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ kinh sợ, lại có trùng hợp như vậy sự tình? Hắn 1 bị chết, bát đại linh tộc chính là lâm vào nội chiến?

“Dùng Huyền rắn bộ tộc dẫn đầu, cá sấu loài cùng rắn mối loài cũng ở trong đó, bọn họ phát cùng nội loạn, 8 loài trong lúc đó khai chiến, giới này cũng bởi vậy đại loạn!” Viên Phóng trong mắt lửa giận ngập trời, nói: “Cũng là bởi vì nguyên nhân này, vị kia thần bí tồn tại xuất hiện, ở chúng ta trước khi nắm trong tay phía thế giới này, 8 loài mặc dù các tộc bên trong đều có sức chiến đấu kinh thế chí tôn, nhưng tất cả đều bị giới này thế giới lực lượng áp chế, tại giới này bị người khống chế sau khi, đã khó có thể cùng đối kháng chống lại!”

Phía thế giới này, là Tiêu Vũ mở ra, giới này lực lượng, khả năng áp chế bất kỳ cả người tại giới này bên trong chí tôn, nắm trong tay phía thế giới này, ở một giới này bên trong, chính là tuyệt đối vô địch tồn tại!

“Xem ra, người này quả thực đã sớm chuẩn bị, liền cái kia tam tộc, đều bị bọn họ sớm đón mua!” Tiêu Vũ trong mắt sáng lấp lóa.

Vốn cho là, hắn bị Mạc Thương ám hại, chỉ vì Mạc Thương sinh ra một loại nào đó dã tâm, nhưng hiện tại xem ra, việc này bên trong, tựa hồ còn dính dấp đến một vị khác mạnh mẽ chí tôn.

Người này rõ ràng biết hắn sẽ vẫn lạc, sớm chuẩn bị đón mua bát đại linh tộc bên trong tam tộc, và làm xong bất cứ lúc nào có thể tìm được một giới này chuẩn bị.

“Tại giới này bị người khống chế sau khi, cái kia tam tộc trước tiên, hướng về Tử Vi Thần Cung bên trong tồn tại thần phục. Người nọ còn muốn thu phục cái khác 5 loài, nhưng này 5 loài đối với Tinh chủ trung thành tuyệt đối, thà chết không làm phản!”

Viên Phóng nói đến chỗ này, con mắt vừa là đỏ lên, “không lâu sau đó, Tử Vi Thần Cung truyền lệnh, kêu gọi đã đi 5 loài mấy vị thuỷ tổ, mấy vị thuỷ tổ chuyến đi này, đều cũng không trở về nữa, ta vượn trong tộc thuỷ tổ, chính là một trong số đó, đến nay sinh tử không rõ!”

Này 8 loài đứng đầu, &# 85 &# 32; vốn mỗi một đều có kinh thế sức chiến đấu, làm sao ở phía thế giới này trong vòng, bọn họ đều phải bị Tiêu Vũ thế giới lực lượng áp chế, ở vị kia nắm trong tay giới này tồn tại trước mặt, chỉ có thể mặc cho ấy xâu xé.

“Này vạn năm qua, Tử Vi Thần Cung bên trong người kia, luôn luôn ham muốn hoàn toàn thu phục 8 loài, mỗi qua một đoạn thời gian, liền sẽ phái xà tộc cùng cá sấu loài bọn họ đã đến chiêu hàng, chúng ta nếu không đồng ý, bọn họ thì sẽ mang đi chúng ta hậu nhân, đối với các tộc cực điểm hành hạ cùng chèn ép!”

Viên Phóng trong mắt ẩn mang lệ quang, nắm chặt nắm đấm, nói: “Giống ta vượn loài hậu nhân, liền sẽ bị bọn họ lấy đi trong cơ thể trước tiên thiên chi huyết, tẩm bổ hậu nhân của bọn họ, chim xanh bộ tộc, càng thê thảm, trong tộc bọn họ hậu nhân, đều sẽ bị bọn họ mạnh mẽ cắt đi hai cánh, nhận được cái kia tam tộc hậu nhân trên người!”

Tiêu Vũ nghe đến phía sau, hàm răng đều phải cắn nát. Cắt đi hai cánh, chuyện này đối với chim xanh bộ tộc tới nói, là cỡ nào tàn khốc một chuyện!

Hai cánh chính là chim xanh bộ tộc ỷ trượng lớn nhất, nhưng là bị người cắt đi, mạnh mẽ chuyển qua mặt khác bao nhiêu loài trên thân!

“Tóm lại, những năm gần đây, chúng ta 5 loài đều nhận hết hành hạ cùng khuất nhục, nhưng các tộc thuỷ tổ trước khi rời đi đều phải bàn giao, mặc dù là diệt tộc, cũng tuyệt đối không thể phản bội Tinh chủ!” Viên Phóng âm thanh trầm thấp, những lời này nói ra, lại như là đang gầm rú.

Chương 424: Thế Giới Lực Lượng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Viên Phóng theo như lời, Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc.

Hắn lưu lại phía thế giới này, bây giờ lại bị những người khác khống chế, nguyên nhân nguyên lai là rắn, cá sấu, rắn mối này tam tộc trên người.

Vốn bất kỳ ngoại lai người, muốn khống chế giới này, cũng không dễ dàng, nhưng có bát đại linh tộc bên trong tam tộc giúp đỡ, vậy thì trở nên đơn giản hơn.

Còn người nọ tại sao vẫn muốn hoàn toàn thu phục bát đại linh tộc, cũng là không khó giải thích.

Phía thế giới này, kỳ thực tổng cộng có chín loại sức mạnh, là giới này hạt nhân, trong đó một nguồn sức mạnh, chính là chúng sanh chi niệm, cổ lực lượng này vốn thuộc về Tiêu Vũ hết thảy, là chín loại sức mạnh bên trong cường đại nhất một luồng.

Nắm trong tay giới này chúng sanh ý niệm, liền tương đương với nắm trong tay giới này một nửa thế giới lực lượng.

Còn lại bát cổ sức mạnh, tất là phân tán tới bát đại linh tộc bên trong. Ngày xưa Tiêu Vũ làm cho bọn họ thay trông coi giới này việc vặt, cũng là phân cho bọn họ bộ phận thế giới lực lượng, dựa vào này bát cổ thế giới lực lượng, bát đại linh tộc khả năng tại giới này làm được rất nhiều những người khác không làm được sự tình.

Này bát cổ sức mạnh thì tương đương với Tiêu Vũ ý chí, cũng là giới này lực lượng, có những sức mạnh này nơi tay, tại giới này bên trong, liền bao trùm tất cả, chỉ ở Tiêu Vũ bên dưới!

Này bát cổ thế giới lực lượng, trong đó đại bộ phận tồn tại ở 8 loài chi tổ trên người, Tử Vi Thần Cung bên trong người muốn 8 loài hoàn toàn thần phục, chính là muốn có được toàn bộ thế giới lực lượng.

Nếu không, dù cho hắn bây giờ khống chế thế giới, cũng không phải hoàn toàn khống chế, có một số thế giới lực lượng, còn đang 8 trong tộc.

“Tử Vi Thần Cung bên trong, cái kia thay thế ta người, cảnh giới không hẳn cao bao nhiêu, hơn nửa, chỉ có Thần Cảnh.”

Thông qua bây giờ đã biết sự tình, Tiêu Vũ trầm ngâm, làm ra phỏng đoán. Hắn một thế giới, mặc dù có vô cùng sức mạnh to lớn, nhưng đối với mạnh mẽ chí tôn nhân vật tới nói, phía thế giới này sức mạnh, đối với bọn họ tới nói cũng không phải trọng yếu cỡ nào.

Mà cái kia thay thế hắn người, rõ ràng là muốn mượn phía thế giới này, đi tới Tiêu Vũ kiếp trước chỗ đi qua con đường vô địch.

Bởi vậy, hắn muốn chân chính khống chế giới này, cùng giới này hoàn mỹ phù hợp, đi tới Tiêu Vũ kiếp trước đường, thì nhất định phải nhận sự giúp đỡ phía thế giới này, đi vào Thần Cảnh!

Khống chế một thế giới, đây là đạt được Thần Cảnh nhất định điều kiện, đã người này muốn mượn Tiêu Vũ phía thế giới này đột phá Thần Cảnh, nói cách khác hắn còn chưa đạt được cảnh giới chí tôn.

Hắn muốn chính thức khống chế giới này, liền phải thời gian dài dằng dặc, bằng này ngăn ngắn mười ngàn năm, hắn là không thể nào đột phá Thần Cảnh sau khi, nhanh chóng đạt được cảnh giới chí tôn.

Nhưng mà, Viên Phóng còn nói vạn năm trước có cường giả bí ẩn hiện thân, khống chế giới này. Rất rõ ràng, cái này cường giả bí ẩn, cùng thay thế Tiêu Vũ người đều không phải là cùng một người.

Nói cách khác, thay thế Tiêu Vũ người, cảnh giới nên chỉ có Thần Cảnh, nhưng hắn tìm được giới này, lại là bởi vì sau lưng có một vị cường giả bí ẩn giúp đỡ.

Điều này làm cho Tiêu Vũ nhớ tới Mạc Thương. Đã nghĩ Mạc Thương muốn cho Tiêu Nhược Thần thừa kế hắn kiếp trước thân thể, lại đi cái kia con đường vô địch giống nhau, vị kia thần bí tồn tại, cũng là muốn cho người kia nhờ vào đó giới thành thần, lại đi Tiêu Vũ kiếp trước đường.

Mục đích của bọn họ giống nhau y hệt, đều là muốn chế tạo ra một hoàn toàn mới cửu thiên Tinh chủ!

“Lúc trước vượn cuồng trước khi rời đi, có phải là đã lưu lại cái gì vậy?” Tiêu Vũ lý thanh ý nghĩ, nhìn về phía Viên Phóng.

Bây giờ, muốn đoạt lại giới này, hắn nhất định phải thu hồi giới này nắm quyền trong tay, những thế giới kia lực lượng đối với hắn mà nói, vô cùng quan trọng.

“Thuỷ tổ trước khi rời đi, không lưu lại bất cứ thứ gì.” Viên Phóng ngạc nhiên, ngưng thần suy tư, lại là cái gì cũng nghĩ không ra.

“Không lưu lại bất cứ thứ gì?” Tiêu Vũ con mắt, lại là phát sáng lên.

Nghĩ đến vượn cuồng cũng hết sức rõ ràng, nếu là hắn để lại thế giới lực lượng, tất nhiên không gạt được Tử Vi Thần Cung bên trong vị kia tồn tại.

Nhưng trước mắt này mới không gian, lại là vượn cuồng lưu lại, Tiêu Vũ quan sát chốc lát, trong lòng đại động. Phương này không gian, chính là vượn cuồng mở ra thế giới!

Ở trong thế giới của hắn, mặc dù là cái khác chí tôn, cũng không dám tùy tiện đi vào, bởi vì sẽ bị giới này áp chế!

“Bốp!”

Tiêu Vũ bay lên trời, hắn hầu như có thể xác định, vượn cuồng tất nhiên để lại hắn thế giới lực lượng, chỉ sợ cũng nấp trong giới này bên trong.

Hắn nhắm mắt lại, làm chủ kiếp trước thân thể, tinh tế cảm thụ, nếu là vượn cuồng thật để lại thế giới lực lượng, hắn kiếp trước thân thể, tất nhiên có thể cảm thụ được.

“Ông!”

Một lát sau, Tiêu Vũ cảm nhận được một luồng quen thuộc gợn sóng, thần sắc hắn rung mạnh, mở hai mắt ra, ở trong hư không vẫy tay.

Một đoàn thần quang, từ vô tận nơi xa xôi bay tới, rơi vào trong tay của hắn.

“Hắn quả nhiên để lại!” Tiêu Vũ mừng rỡ không thôi, có thế giới này lực lượng nơi tay, hắn liền có hi vọng, một lần nữa khống chế giới này, cùng Tử Vi Thần Cung bên trong tồn tại giành giật một hồi!

“Đây là……” kể cả Viên Phóng cũng không nghĩ tới, hắn thuỷ tổ lại thật để lại thế giới lực lượng, giống như là biết, Tinh chủ cuối cùng có một ngày sẽ trở về, thu hồi này cỗ thế giới lực lượng.

“Chung quy là cùng ta đấu qua cửu thiên chiến hữu, hắn cũng tin tưởng, ta sẽ không như vậy mà đơn giản thì bị chết, sớm muộn cũng sẽ có trở về một ngày!” Tiêu Vũ kích động trong lòng, tựa hồ có thể cảm thụ được, vượn cuồng lúc trước lưu lại này cỗ thế giới lực lượng lúc tâm tình.

“Thuỷ tổ để lại thế giới lực lượng, cái kia cái khác 4 loài, chẳng phải là cũng sẽ có Tinh chủ thế giới lực lượng?” Viên Phóng đều là chí tôn, tự biết biết thế giới này lực lượng quan trọng.

“Cái này chỉ sợ cũng là qua nhiều năm như vậy, người kia luôn luôn ham muốn các ngươi thần phục nguyên nhân.” Tiêu Vũ nói: “Hắn chỉ sợ cũng biết những thế giới này lực lượng bị để lại, nhưng hắn khả năng khống chế ta lưu lại một giới này, lại khống chế không dứt mấy vị kia chí tôn thế giới, cho nên biết rõ thế giới của ta lực lượng có khả năng bị ở lại này bên trong thế giới, cũng không cách nào có được, trừ phi khả năng làm các ngươi thần phục!”

“Sư tôn, chúng ta đây nữa cái khác 4 loài, chẳng lẽ không phải có thể có được mặt khác bốn phần thế giới lực lượng?” Mộc Liên Y trong mắt cũng lộ ra hào quang, phảng phất thấy được đoạt lại giới này hy vọng.

“Nếu là thuận lợi, tự nhiên như thế.” Tiêu Vũ đem bộ phận kia thế giới lực lượng thu vào trong cơ thể, cùng kiếp trước thân thể tiến hành dung hợp.

Thần một trong cảnh, có thế giới lực lượng, cùng chúng sanh ý niệm thêm vào, hắn đến về bộ phận thế giới lực lượng, mặc dù cực nhỏ, nhưng phối hợp kiếp trước thân thể, cũng tương đương với chiếm được bộ phận thế giới lực lượng thêm vào.

“Ta lập tức thông báo cái khác 4 loài, nếu bọn họ biết được

Tinh chủ trở về, nhất định cũng sẽ giống như ta kích động.” Viên Phóng kích động, liền phải rời đi.

“Không thể!” Tiêu Vũ cản lại hắn, nói: “Các ngươi bao nhiêu loài trong lúc đó nếu là có điều tiếp xúc, e sợ sẽ khiến cho người kia hoài nghi, còn là ta tự mình đi thôi.”

Viên Phóng nghĩ nghĩ, cũng là cảm thấy như thế, chỉ phải dừng bước chân.

“Mặc dù thu hồi 5 loài thế giới lực lượng, ta cũng chỉ nắm giữ giới này lực lượng khoảng một phần ba, đây chỉ là bước đầu tiên, bước tiếp theo, còn cần một lần nữa thu hồi thuộc về ta chúng sanh ý niệm.” Tiêu Vũ trong lòng ý nghĩ vô cùng rõ ràng, hắn biết rõ, trước mắt phải nên làm như thế nào, tài năng chính thức đoạt lại giới này.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 425: Lại Lên Tử Vi Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo vượn trong tộc rời đi, Tiêu Vũ cùng Mộc Liên Y, vừa lặng yên đi tới mặt khác 4 loài.

Đi tới chim xanh một tộc giữa lúc, nhìn thấy bộ tộc này những kia tuổi trẻ hậu bối trên người đều đã mất đi bọn họ cánh chim, hắn nắm đấm nắm chặt, nhưng lần này, đã không muốn như trước khi xúc động như vậy.

“Thất tổ? Ngươi...... sao ngươi lại tới đây?”

Chim xanh bộ tộc tộc chủ, là vị tóc hoa râm lão nhân, tên là phong khinh vũ, hắn nhìn thấy Mộc Liên Y tiến lại, cũng cùng trước kia Viên Phóng giống nhau kích động.

Tiếp theo, hắn cũng ý thức tới đây không phải là nơi nói chuyện, đem Tiêu Vũ cùng Mộc Liên Y đưa vào trong tộc.

Như là Tiêu Vũ dự liệu bình thường, tộc này chi tổ phong Khinh Vân cũng để lại hắn mở ra thế giới, làm Tiêu Vũ cho thấy thân phận, vị này chim xanh loài tộc chủ, cũng là một trận lão lệ tung hoành.

Ở phía thế giới này bên trong, Tiêu Vũ thuận lợi thu hồi kiếp trước thế giới lực lượng, sau đó lại cùng Mộc Liên Y đi dưới bộ tộc.

Chim xanh, thần vượn, Ma Hùng, nằm Yêu, lôi tằm, đây cũng là 8 trong tộc bây giờ vẫn như cũ trung với hắn 5 loài, hắn và Mộc Liên Y trước sau đi đến bao nhiêu trong tộc, hướng về các tộc đứng đầu biểu lộ thân phận, thu hồi ngày xưa lưu lại thế giới lực lượng.

Có Mộc Liên Y ở đây, hơn nữa hắn tự thân trí nhớ, muốn chứng minh thân phận của hắn, hoàn toàn không khó khăn.

“Tinh chủ còn ở, thật tốt quá, thật tốt quá!”

“Chỉ cần Tinh chủ còn ở, chúng ta bao nhiêu loài, rất nhanh liền có thể vươn mình, tái hiện ngày xưa huy hoàng!”

Tiêu Vũ sau khi rời đi, 5 loài đứng đầu mỗi người nước mắt rơi như mưa. Mười ngàn năm đến, bọn họ bao nhiêu loài nhận qua nhiều lắm cực khổ, mà theo Tinh chủ tái hiện giới này, cái kia tất cả, đều muốn đi tới cuối!

Thu hồi 5 trong tộc thế giới lực lượng, Tiêu Vũ tìm một chỗ, khoanh chân nhắm mắt, yên lặng vận chuyển ngày xưa công quyết.

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn làm chủ kiếp trước thân thể, thời khắc này, bộ thân thể này trong vòng vô tận ngôi sao, phảng phất đều đã có được sinh mạng.

Vốn, hắn mặc dù chiếm được bộ thân thể này, nhưng thân thể bên trong đại bộ phận ngôi sao, đều lâm vào vắng lặng, phảng phất mất chi sinh mệnh.

Mà bây giờ, theo đến về bộ phận thế giới lực lượng, hắn giống như là quay về đỉnh cao của ngày xưa cảnh giới, có chính mình phương này Đại thế giới sức mạnh thêm vào, phối hợp trong cơ thể chư tinh, Thần Uy vô tận!

Trong giây lát này, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, hắn trong lúc vung tay nhấc chân,

Có thể dễ dàng chém giết thần linh!

“Là lúc này rồi, bước tiếp theo, chính là muốn một lần nữa ngưng tụ nơi đây nhiều sức mạnh của sự sống, ta ngược lại muốn xem xem, rốt cuộc là ai, thay thế ta!”

Hắn bỗng nhiên mở mắt, trong mắt hai vệt đỏ dài thẳng xâu bầu trời, lộ ra vô cùng uy thế kinh người.

“Sư tôn!” Mộc Liên Y mừng rỡ không thôi, lệ nóng doanh tròng, trước mắt Tiêu Vũ, để lộ ra khí tức, đối với nàng mà nói quả thực quá quen thuộc, hoảng hốt trong lúc đó, nàng như là cảm giác mình về tới vạn năm trước khi.

“Tiểu Thất, ta kế tiếp, sắp sửa đi Tử Vi Thần Cung, ở đây, ta muốn ngươi đi làm một chuyện.” Tiêu Vũ trong mắt quang mang thu lại, quay đầu nhìn về phía Mộc Liên Y.

“Sư tôn, người…… muốn tự đi gì?” Mộc Liên Y ánh mắt lộ ra thần sắc, Tiêu Vũ mặc dù đạt được bộ phận thế giới lực lượng, nhưng bản thân quản lý, lại là vẫn xa xa ít hơn cái kia giả tên người.

“Không sao, mặc dù chỉ nắm giữ bộ phận, nhưng đây là thuộc về thế giới của ta, giới này khả năng áp chế được bất kỳ chí tôn, lại không áp chế nổi ta!” Tiêu Vũ trong mắt lộ ra vô hạn tự tin, hoảng hốt trong lúc đó, Mộc Liên Y chỉ cảm thấy, ngày xưa cái kia vô địch cửu thiên đích sư tôn, lại một lần đứng ở trước mắt của nàng.

Năm đó đích sư tôn, liền cũng là có như vậy sự tự tin mạnh mẽ, phóng tầm mắt cửu thiên, không có cái gì có thể làm hắn cảm thấy sợ hãi!

“Ngươi mang tới mấy thứ này, đi đến các nơi, đánh vào các nơi này thuộc về ta tượng thần bên trong.” Tiêu Vũ nhấc ngón tay, mi tâm bay ra một đoàn thần quang, giống như thực chất, lại không thể chạm đến.

Mộc Liên Y ngơ ngác tiếp nhận, đây là Tiêu Vũ thần niệm, nàng cũng biết, chỉ cần này thần niệm một lần nữa làm chủ các nơi tượng thần, chúng sanh cúng bái thời gian ngưng tụ ý niệm lực lượng, thì sẽ một lần nữa hội tụ đến Tiêu Vũ trên người.

Nhưng mà, cái kia thay thế Tiêu Vũ người, đã tích lũy mười ngàn năm chúng sanh chi niệm, Tiêu Vũ thần niệm cho dù có thể một lần nữa làm chủ tượng thần, cũng căn bản là không có cách cùng đối phương chống lại!

“Yên tâm, ta tự có chừng mực.” Tiêu Vũ lắc đầu, không có giải thích, hắn nhìn xa Tử Vi Thần Cung vị trí, nói: “Ngũ đại linh tộc chi tổ, còn có xuyên nhi, Lăng Hư, thuốc nhi mấy người bọn họ đều đi nơi nào, lại chưa trở về, ta muốn đích thân đi xem một chút.”

“Sư tôn……” Mộc Liên Y trong mắt mang nước mắt, vô cùng không yên lòng, muốn tuỳ tùng, nhưng cũng không mở miệng được. Bởi vì, thầy tính khí nàng là biết, nói một không hai, quyết định sự tình, không có ai có thể thay đổi.

“Ngươi đi đi, ta có thể không một lần nữa khống chế giới này, ngươi việc này, cực kì trọng yếu!” Tiêu Vũ trịnh trọng giao cho, trên thực tế hắn sở dĩ đem việc này giao cho Mộc Liên Y, chính là đối với nàng một loại tín nhiệm.

“Vâng!” Mộc Liên Y trọng trọng gật đầu, “đệ tử, nhất định không phụ thầy nhờ vả!”

“A!” Gật gù, Tiêu Vũ cất bước, ở trong hư không đi xa, trực tiếp đi Tử Vi Thần Cung vị trí.

Mộc Liên Y đứng ngây ra tại chỗ, thấy Tiêu Vũ bối cảnh, mãi đến tận Tiêu Vũ hoàn toàn ở trong hư không biến mất, nàng mới phục hồi tinh thần lại, cắn răng, cũng bước lên đi các nơi đường.

Đây là thầy trở về sau khi giao cho nàng chuyện thứ nhất, vô luận như thế nào, nàng đều nhất định không thể thất bại.

Tử Vi Thần Cung, ở vào chư tinh bên trong Tử Vi Tinh bên trên. Hành tinh này là chư tinh bên trong đế tinh, ở ngôi sao đầy trời bên trong, chiếm cứ nhất là địa vị trọng yếu.

Tiêu Vũ cất bước gian, hướng về ngôi sao này gần sát, theo càng là tiếp cận này một hành tinh khổng lồ, tinh bên trong truyền ra quen thuộc gợn sóng, thì càng rõ ràng.

Hắn ở trong hư không xa xa nhìn tới, ngờ ngợ có thể thấy được ngôi sao kia cái trước cung điện to lớn, trong điện thỉnh thoảng có người đi tới đi lui, đều là ngày xưa thay thế hắn liệu lý toà này Thần cung người làm.

Lúc này, hắn làm chủ tới kiếp trước thân thể bên trong, dùng cửu thiên Tinh chủ diện mạo xuất hiện, hạ xuống ngôi sao này bên trên, một bước bước vào bên trong tòa cung điện kia.

“Tinh chủ!”

Nhất thời, Tử Vi Thần Cung đại loạn, trong cung vô số người nhìn thấy này khuôn mặt quen thuộc, này cỗ vô cùng khí tức quen thuộc, mỗi một cái đều là không thể tin được.

“Tinh chủ đã trở lại, Tinh chủ đã trở lại!”

“Ta liền biết, Tinh chủ nhất định sẽ trở lại!”

“Bái kiến Tinh chủ!”

Đại loạn qua đi, bên trong cung điện vô số người, dồn dập quay Tiêu Vũ quỳ lạy, rất nhiều người sớm nước mắt rơi như mưa, khóc không thành tiếng.

Tiêu Vũ vốn tưởng rằng, này cung bị người khống chế, ngày xưa những hạ nhân kia, cũng có thể đã tôn người khác làm chủ, không ngờ rằng những người này thấy hắn trở về, lại vẫn sẽ đối với hắn cung kính như thế.

Hắn nỗi lòng phức tạp, ánh mắt ở trên người mọi người đảo qua, ở trong đám người, gặp được một thân ảnh già nua. Người này tóc hoa râm, lệ rơi đầy mặt, quỳ rạp dưới đất, kích động đến cả người phát run.

“Đủ núi?” Hắn nhẹ nhàng mở miệng, mang theo một chút chần chờ, vài phần không xác định.

“Tinh chủ, là ta, là ta!” Ông già kia ngẩng đầu lên, đầy mặt nước mắt, run rẩy chạy đến Tiêu Vũ trước mặt, tầng tầng quỳ xuống, kêu khóc nói: “1 vạn năm, 1 vạn năm, Tinh chủ, ta liền biết, người nhất định sẽ trở về!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 426 + 6 Vũ Thần Điện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thật là ngươi?” Tiêu Vũ đứng ngây ra tại chỗ, đem ông già này nâng dậy, thấy người này một con tóc bạc, sắc mặt hắn vô cùng khó coi, nói: “Ngươi sao lại, sẽ biến thành dáng dấp như thế? Là ai làm?”

Tề Sơn, đây là theo hắn lâu nhất một vị người hầu, đối với hắn trung thành tuyệt đối, thực lực mặc dù không tính mạnh mẽ, nhưng là có chí tôn cảnh giới.

Cảnh giới này, dung nhan không già, năm đó hắn đi theo Tiêu Vũ bên cạnh mấy trăm ngàn năm, nhẫn nhục chịu khó, thủy chung là hơn hai mươi tuổi dáng dấp, bây giờ cũng đã đã biến thành một cúi xuống ông lão!

“Tinh chủ, lão nô ta bây giờ, dĩ nhiên chỉ là một tầm thường người phàm.” Tề Sơn không ngừng rơi lệ, nói: “Ta đạo chủng, đã bị người nọ chỗ hủy, khả năng tàn sống vạn năm, đã là hoàn toàn dựa vào lúc trước tích lũy căn cơ, nếu không, chỉ sợ căn bản không chờ được đến Tinh chủ ngươi trở về ngày đó, liền muốn chết già rồi!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ trong mắt tuôn ra vô hạn sát cơ, một đại chí tôn, lại trực tiếp bị người phế đi!

Hắn thần tốc thăm xuất thần niệm, dũng mãnh vào Tề Sơn trong cơ thể, quả nhiên trong cơ thể hắn bị một luồng thế giới lực lượng áp chế, chí tôn đạo chủng cũng đã phá huỷ, thân thể lờ mờ, sinh cơ hầu như đã khô cạn.

“Đồ đáng chết!” Hắn lửa giận ngập trời, người kia không chỉ chiếm cứ Tử Vi Thần Cung, mưu toan thay thế hắn, còn đối đãi như vậy hắn ngày xưa những người theo đuổi này!

“Người nọ biết ta đi theo Tinh chủ bên người nhiều năm, đối với Tử Vi Thần Cung cùng một giới này đều hiểu rõ nhất, muốn lão nô tiếp tục thay thế hắn quản lý này cung, lão nô không muốn, hắn liền phế bỏ lão nô một thân tu vi, để lão nô ở đây làm cái thấp nhất người làm, chờ đợi mình chết già ngày đó!”

Tề Sơn lão lệ tung hoành, nói: “Cũng may, lão nô vẫn tin chắc Tinh chủ ngươi chắc chắn trở về, vẫn chờ đợi ở đây, bây giờ rốt cục để lão nô chờ đến!”

Lời nói này, nói tới Tiêu Vũ lòng như đao cắt. Một đại chí tôn, mất đi tu vi bị trở thành người phàm, Tề Sơn khổ sở kiên trì, liền chỉ là vì đợi cho hắn trở về ngày đó!

Từng chí tôn, muốn một ngày một ngày nhìn mình già đi, chẳng biết lúc nào thì sẽ chết già, đây là cỡ nào tàn khốc? Này mười ngàn năm chống đỡ hắn tiếp tục kiên trì, chính là một cái kia niềm tin!

Hắn tin chắc, vô địch Tinh chủ sẽ không chính thức bị chết, tất nhiên lại có trở về ngày nào đó!

Ngoại trừ Tề Sơn, trong cung hết thảy người làm, cơ hồ đều là bị người kia mạnh mẽ đã khống chế, không thể không nghe theo cho hắn quản lý Tử Vi Thần Cung.

Mà ở những người này trong lòng, chỉ có Tinh chủ mới là bọn hắn chủ nhân chân chính, bởi vậy khi thấy Tiêu Vũ trở về, mấy người này mới sẽ kích động như thế.

“Các ngươi yên tâm, đã ta đã trở về, bất kỳ hãm hại qua các ngươi người,

Ta đều sẽ làm cho bọn họ trả giá thật lớn!” Tiêu Vũ trong mắt sát ý vô hạn, hôm nay đã tiến lại, hắn liền đã làm xong dự tính xấu nhất.

Hắn đưa mắt một lần nữa rơi xuống Tề Sơn trên người, nói: “Ta có mấy người, cái đệ tử, cũng tới này cung, ngươi có thể cùng bọn hắn bây giờ nơi nào?”

“Ngài là nói Lăng Hư cùng Dược Chuyết bọn họ?” Tề Sơn ở Tiêu Vũ khi còn trẻ, liền đi theo bên cạnh hắn, bối phận so với Tiêu Vũ mười cái đệ tử còn cao hơn, vì vậy gọi thẳng tên huý, nói: “Bọn họ bây giờ, nên bị vây ở 6 vũ bên trong thần điện.”

“6 vũ thần điện?” Tiêu Vũ sắc mặt vừa là chìm xuống.

Cái kia là hắn ngày xưa để diễn biến chư thiên tinh thần, ý đồ để bá thể ngôi sao quyết tiến thêm một bước mà mở ra 1 điện, trong điện có vô tận ngôi sao, đồng thời diễn biến sáu mảnh vô ngần vũ trụ mênh mông.

Cái kia thay thế hắn người khống chế giới này xong cùng này điện sau khi, lại còn bắt hắn vật lưu lại, đối phó đệ tử của hắn?

“Bốp!”

Hắn bước ra một bước, mang tới Tề Sơn, trực tiếp ở chỗ này biến mất, đi 6 vũ thần điện.

Nói là thần điện, kì thực 6 vũ thần điện ngầm có ý không gian chi đạo, nội bộ không gian vô cùng hùng vĩ, có ngàn tỉ ngôi sao, vô tận tinh vũ!

Này dù sao cũng là ngày xưa Tiêu Vũ mở, đối với nơi đây, không ai so với hắn càng hiểu. Hắn tiến vào này 1 trong điện, vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, khống chế nơi đây vô tận ngôi sao, thông qua chư tinh ở giữa cảm ứng, tìm tòi từ bản thân cái kia hai cái đệ tử khí tức.

Lúc này, tại đây hư không vô tận ở chỗ sâu trong, hai bóng người, vô cùng chật vật, quần áo trên người đều đã tàn tạ, bị chư tinh lực thêm thân thể, thừa nhận một loại không thể tưởng tượng áp lực nặng nề.

“Thầy 6 vũ thần điện, xem ra quả thực không phải chúng ta hiện tại có thể phá giải!”

Một gã nam tử, tóc trắng phơ, thoạt nhìn lại rất trẻ tuổi, làm cho người ta một loại thập phần nho nhã cảm giác. Hắn nhìn trước mắt này vô biên ngôi sao, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

“Dù cho phá giải không được, cũng phải xông qua, nếu không, Nhị sư huynh hơn nửa nguy rồi!”

Một mặt khác, một gã khuôn mặt kiên nghị nam tử, trong mắt lộ ra quang mang lại vô cùng kiên định.

Hai người đẩy vô tận ngôi sao thêm nữa lực thêm thân thể áp lực nặng nề, ở không bờ bến ngôi sao bên trong chầm chậm đi tiếp, tựa như hai con nhỏ bé kiến càng, ở một mảnh to lớn trong sa mạc chầm chậm đi tới, muốn xuyên qua, không biết muốn tới năm nào tháng nào!

Hai người này, tự nhiên chính là Tiêu Vũ hai cái đệ tử, nam tử tóc trắng chính là Tiêu Vũ 4 đệ tử Dược Chuyết, tên còn lại, tất là Tiêu Vũ tam đệ tử Lăng Hư.

“Khụ!”

Đột nhiên, Dược Chuyết há mồm, hộc ra một ngụm máu tươi. Chí tôn nhân vật hộc máu, mang ý nghĩa đã thương tổn được căn bản.

"Sư đệ!" Lăng Hư cả kinh, vội vàng lại nâng, sắc mặt cũng chìm xuống dưới, "thầy công quyết, mạnh mẽ quá đáng, nếu không có ngươi và ta đều là chí tôn thân, chỉ sợ sớm bị này tinh thần lực ép thành mảnh vỡ, ngươi thể chất là nhiều sư huynh đệ bên trong yếu nhất, có thể kiên trì đến bây giờ, đã không dễ!"

Lau đi khóe miệng máu tươi, Dược Chuyết lắc lắc đầu, nói: "Phía thế giới này, là thầy lưu lại, bây giờ lại bị người khác khống chế, thân là thầy đệ tử, ta há có thể trơ mắt thấy giới này bị người làm bẩn? Sư huynh ngươi không cần phải lo lắng, ta khả năng chịu đựng được!"

Lăng Hư thật lâu trầm mặc, U U đọc sách ww &# 119;. Uu &# 107;a &# 110;s h u. c &# 111; &# 109; còn tiếp tục như vậy, bọn họ e sợ dù cho không chết ở chỗ này, cũng phải vĩnh viễn bị vây ở nơi đây.

Tuy có chí tôn lực lượng, nhưng ở phía thế giới này, bọn họ nhưng là bị thế giới lực lượng hoàn toàn áp chế, bây giờ lại lâm vào đến Tiêu Vũ mở ra 6 vũ bên trong thần điện, cái này căn bản là một cái bẫy chết!

"Ta quá vô dụng!" Lăng Hư tự trách nói: "Nếu như Đại sư huynh ở đây, hắn nhất định sẽ không giống chúng ta chật vật như vậy, tất nhiên có thể thay thế thầy, lại nắm giới này!"

"Nói thêm, Đại sư huynh này mười ngàn năm tin tức hoàn toàn không có, rốt cuộc đi nơi nào?" Nhấc lên Đại sư huynh Phong Tiêu Mạch, Dược Chuyết vẻ mặt cũng là xuất hiện biến hóa, thở dài: "Thầy sau khi ngã xuống, chúng ta những sư huynh đệ này, này vạn năm qua mất tích thì mất tích, chính là không có mất tích, bình thường cũng khó gặp, bây giờ, ngươi và ta bị nhốt ở đây, cũng không biết có còn hay không cơ hội, gặp lại mấy sư huynh đệ khác!"

Nói tới việc này, Lăng Hư cũng là thật lâu trầm mặc xuống.

Thời điểm này, hắn chợt nhớ tới một người, một hắn từng chỉ gặp qua một lần, lại cảm giác thân thiết người trẻ tuổi.

Nghe nói, thầy thân thể cuối cùng bị người trẻ tuổi kia chiếm được, nhớ tới việc này, trong lòng hắn cũng không biết là nên vui mừng, hay là nên sầu não.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 427: Lăng Hư Thuốc Vụng Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Gặp phải như thế khốn cục, hai người lẫn nhau nâng, gian nan đi tiếp, nhưng mà chí tôn lực lượng không cách nào thi triển, tại đây vô cùng mênh mông trong tinh không, bọn họ đi tới tốc độ, lại là như thế chầm chậm.

Ầm ầm ầm ầm!

Đột nhiên, quanh thân ngôi sao đầy trời, đồng thời chuyển động, lẫn nhau trong lúc đó lẫn nhau quấn quýt, lộ ra một loại thập phần quỷ dị gợn sóng.

"Chuyện gì thế này?" Lăng Hư cả kinh, sắc mặt lập tức chìm đến đáy vực.

"Chẳng lẽ người kia đã hoàn toàn nắm trong tay 6 vũ thần điện? Sao có thể có chuyện đó, đây chính là thầy bá thể ngôi sao quyết chí cao huyền bí, hắn làm sao có khả năng ở như vậy trong thời gian ngắn hoàn toàn lĩnh ngộ!" Dược Chuyết ho nhẹ, sắc mặt thoạt nhìn dị thường trắng nhợt.

"Bốp!"

Sau một lát, hai người bọn họ chỉ cảm thấy quanh thân vật đổi sao dời, vô tận ngôi sao, đúng là nhanh chóng theo bên cạnh bọn họ bay qua.

“Đây là…… chúng ta đang động, còn là những ngôi sao này đang động?” Lăng Hư ngây ngẩn cả người, có chút không rõ vì sao.

Dược Chuyết sắc mặt trắng bệch, thật lâu không có mở miệng, hiển nhiên cũng là không rõ trước mắt phát sinh sự tình.

Sau một lát, theo bên cạnh bọn họ bay qua ngôi sao đã là không biết có bao nhiêu, hai người cảm giác ngang độ tảng lớn tinh không, sau một khắc, bọn họ xuất hiện trước mắt ánh sáng, từ chúng tinh bên trong bay ra, dĩ nhiên đi tới tinh không ở ngoài.

“Chúng ta…… đi ra?” Lăng Hư ngây người, ngơ ngác nhìn về phía trước vô tận tinh vũ, có chút sững sờ.

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?” Dược Chuyết cũng nhất thời chưa có lấy lại tinh thần, một phương này khốn trụ bọn họ ngôi sao, làm sao đột nhiên liền đem bọn hắn đưa ra đến rồi?

“Lăng nhi, thuốc nhi!”

Đột nhiên, một thật lớn âm thanh, phảng phất trực tiếp truyền đến hai người của bọn họ sâu trong linh hồn giống như, đột nhiên vang lên.

Lăng Hư cùng Dược Chuyết bóng người cùng nhau cứng đờ, Lăng Hư khuôn mặt cứng ngắc, miệng đắng lưỡi khô, run giọng nói: “Sư…… sư đệ, ta vừa mới…… giống như nghe được thầy âm thanh!”

Dược Chuyết thân thể run lên, nói: “Ta…… ta giống như, cũng nghe được thầy, đang kêu gọi tên của chúng ta.”

Hai người đều tại nguyên chỗ ngẩn người, đột nhiên này xuất hiện âm thanh, đối với bọn họ tới nói tựa như một giấc mộng, âm thanh này, danh xưng kia, đối với bọn họ tới nói, cũng đã cách quá xa!

“Làm sao, chỉ qua tầm thường vạn năm,

Chẳng lẽ các ngươi đã không nhận ra vi sư?”

Cái thanh âm kia lại một lần vang lên, ngay sau đó, một bóng người từ vô tận trong tinh không chậm rãi bước đi tới, thần thái kia, hơi thở kia, đối với Lăng Hư cùng Dược Chuyết tới nói, đều là quen thuộc như vậy.

“Sư…… thầy?”

Hai đại chí tôn, trong ngày thường không có chút rung động nào, thời khắc này rồi lại là cứ thế ngay tại chỗ. Thấy cái kia một bóng người chậm rãi bước đi tới, hai người như hai cái gỗ giống như, không nhúc nhích, hai người ánh mắt, lại là đã hiện đầy nước mắt.

Mãi đến tận bóng người kia đến gần, cái kia khí tức quen thuộc, quen thuộc thần thái, cái kia nhất cử nhất động, đều là quen thuộc như vậy.

Lăng Hư cùng Dược Chuyết lúc này mới như vừa tình giấc chiêm bao, hai người nước mắt cuồn cuộn, tầng tầng quỳ xuống đất, đồng thời hô: “Đệ tử Lăng Hư (Dược Chuyết), bái kiến thầy!”

Thời gian qua đi vạn năm, mới gặp lại hai người này theo đuổi chính mình mấy trăm ngàn năm đệ tử, Tiêu Vũ nội tâm, cũng là thật lâu không có bình tĩnh, hai mắt không tự chủ có chút đỏ lên.

“Tốt, rất tốt!” Hắn dùng Thần lực chưng đi trong mắt hơi nước, tận lực để ngữ khí của mình nghe tới bình tĩnh một vài.

Giống như trước khi Mộc Liên Y giống nhau, hai người kia, cũng là bồi bạn hắn mấy trăm ngàn năm đệ tử, căn bản không cần chứng minh như thế nào. Giữa bọn họ, có một loại vô hình hiểu ngầm, Tiêu Vũ vừa xuất hiện, bọn họ liền lập tức có thể xác định, đây cũng là sư tôn của bọn hắn, không có một chút nào hoài nghi!

“Sư tôn, đệ tử vô năng, mời mọc thầy trách phạt!” Lăng Hư quỳ trên mặt đất, không chịu đứng dậy, Dược Chuyết cũng là như thế. Hai người đầu cũng không dám ngẩng lên, như là sâu sắc thẹn với Tiêu Vũ.

“Ngươi đang nói cái gì?” Tiêu Vũ nhăn nhăn lông mày, Lăng Hư đột nhiên đến một câu như vậy, là có ý gì?

“Vạn năm trước khi, nếu là đệ tử khả năng càng mạnh mẽ một vài, thầy ngươi cũng sẽ không…… đệ tử không thể sớm phát hiện, là vì vô năng, mời mọc thầy trách phạt!” Lăng Hư trong mắt, tất cả đều là sâu sắc hối hận.

Này mười ngàn năm, hắn không biết có bao nhiêu ngày đêm đều đang trách móc chính mình, năm đó nếu như có thể càng mạnh mẽ hơn, nếu như có thể trước thời gian phát hiện, có người muốn đối với thầy bất lợi, thầy cũng sẽ không bị chết.

Mười ngàn năm đến, vô số cả ngày lẫn đêm, hắn không giây phút nào, vắng mặt trách cứ chính mình.

“Không phải ngươi chi tội, đứng lên đi.” Tiêu Vũ ánh mắt lộ ra nhu sắc, đây mới là hắn đệ tử chân chính.

Này mười ngàn năm, những đệ tử này vì hắn làm các loại, hắn cũng có điều biết được, tất cả những thứ này hắn lại há có thể không đặt ở trong mắt? Lăng Hư vì hắn làm ra, đã dùng hết một đệ tử bổn phận, huống hồ chuyện năm đó, vốn thì không thể trách đến trên đầu của hắn.

“Vâng!” Tiêu Vũ ra lệnh, Lăng Hư chỉ có thể đứng dậy, liền trong mắt tự trách, lại vẫn là chưa đi.

“Sư tôn, năm đó đến tột cùng là ai, ám hại cho ngươi?” Dược Chuyết từ trước đến giờ tính cách ôn hòa, lúc này trong đôi mắt cũng là lộ ra sát ý lạnh như băng, nói: “Này vạn năm qua, chúng ta mấy vị sư huynh đệ một mực các giới bên trong điều tra, nhưng liên quan tới vạn năm trước thầy ngươi bị chết sự tình, lại là từ đầu đến cuối không có tìm được chút nào manh mối, này rốt cuộc là ai làm?”

Vừa là cái vấn đề này, chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng không muốn đối với bọn họ ẩn giấu, thở dài: “Là Mạc Thương.”

“Cái gì!?”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết phản ứng, tựa như lúc trước Mộc Liên Y, đồng thời rung mạnh, tràn đầy không thể tin được.

“Thế nào lại là hắn?”

Mặc dù, bọn họ mười cái sư huynh đệ đã cắt đứt, nhưng thủy chung còn có năm đó một điểm tình nghĩa, không có thật đến sinh tử đối mặt mức độ, nhưng hôm nay, bọn họ lại là biết được, năm đó ám hại thầy, đúng là bọn họ cái kia đã đã bị hết thảy sư huynh đệ thương yêu tiểu sư đệ!

Ngây tại chỗ, Lăng Hư cùng Dược Chuyết rất lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến, chuyện này đối với bọn họ tới nói, trong khoảng thời gian ngắn, thật sự khó có thể tiếp thu.

Tiêu Vũ giải thích cảm thụ của bọn hắn, cho dù là hắn, bây giờ nhớ tới, cũng như trước sẽ cảm thấy đau lòng, huống chi là mấy cái này cùng Mạc Thương ở chung mấy trăm ngàn năm, cùng trưởng thành đệ tử đâu?

Hắn không có tiếp tục ở cái đề tài này trên nói sâu, nói: “Các ngươi đã đuổi tới này 1 trong cung, có thể từng có Thạch Xuyên cùng 5 loài đứng đầu tin tức?”

Nói đến Nhị sư huynh, Lăng Hư cùng Dược Chuyết mới phục hồi tinh thần lại. Lăng Hư trong mắt vừa là lộ ra tự trách, nói: “Về thầy, đệ tử...... tạm thời còn chưa dò thăm Nhị sư huynh tăm tích, cái kia năm vị loài tổ, cũng còn chưa biết được người ở phương nào.”

Đối với kết quả này, Tiêu Vũ cũng không ngoài ý muốn, dù sao hai người này bị nhốt ở đây, e sợ đã có một đoạn thời gian, lại tới đi đâu tìm tới những người kia tăm tích?

Hắn gọi đến Tề Sơn, nói: “Ngươi này vạn năm một mực này trong cung, cũng biết ta nhị đệ tử cùng 5 loài chi tổ đã tới Tử Vi Thần Cung? Bọn họ bây giờ ở đâu?”

“Thạch Xuyên cùng năm vị loài tổ……” Tề Sơn đột nhiên có vẻ có chút chần chờ, nói: “Tình huống của bọn họ, chỉ sợ không thể lạc quan.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 428: Huyết Ngục

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tề Sơn lời nói, khiến Tiêu Vũ cùng Lăng Hư ba người sắc mặt, đều là mạnh chìm xuống.

“Mấy ngàn năm trước, Thạch Xuyên độc thân đi tới này cung, muốn lẻn vào trong đó, lại bị người kia phát giác, mấy năm nay vẫn luôn bị tù ở huyết ngục bên trong, cái kia năm vị tộc chủ, nên cũng ở đó.” Tề Sơn bổ sung nói.

“Huyết ngục?” Tiêu Vũ sắc mặt nhất thời vô cùng khó coi.

Huyết ngục, đó lại là một phương thật lớn không gian, tương đương với một tiểu thế giới. Phía kia không gian, là hắn vô số năm trước, chém giết một cực kỳ thích giết chóc ma đạo chí tôn đoạt được.

Huyết ngục trong vòng, có vô tận nghiêm khắc hình phạt, mặc dù là chí tôn nhân vật, nếu là bị tù đi lên trong đó, đều sẽ muốn sống không được, muốn chết cũng không thể, nhiều năm đều muốn sống đang hành hạ bên trong.

“Người kia mặc dù nắm trong tay giới này, nhưng mấy năm nay cực nhỏ lộ mặt, hắn tựa hồ có cái gì chuyện quan trọng, chúng ta bây giờ tiến đến, nên có cơ hội đưa bọn họ mang ra.” Thạch Xuyên tiếp tục nói.

Tiêu Vũ trên người, bây giờ cũng có một số giới này lực lượng, vì vậy ở Tử Vi Thần Cung, hắn từng cái địa phương cũng có thể tự do ra vào, những thế giới kia lực lượng, có thể cho hắn mở ra Tử Vi Thần Cung bên trong bất kỳ không gian.

Bọn họ lập tức nhích người, đi huyết ngục.

Sau một lát, Tiêu Vũ dùng thế giới lực lượng, mở ra một vùng không gian, phương này không gian vừa mở ra, 1 cổ chích nhiệt khí tức, chính là phả vào mặt, mặc dù là mấy người bọn hắn chí tôn, tóc đều cuộn lại lên.

Vào mắt nơi, là một mảnh thế giới màu đỏ, quanh thân là vạn dặm ánh lửa, bất tận gặp đầu.

“Nơi này chính là huyết ngục? Nội bộ nguyên lai là một cái biển lửa?” Lăng Hư cùng Dược Chuyết mặt lộ vẻ chấn động.

Mảnh máu này ngục, bọn họ mặc dù biết nó tồn tại, nhưng cũng chưa bao giờ đã tiến vào nội bộ. Đây là Tiêu Vũ trước đây chuyên môn dùng để trừng phạt phạm sai lầm người, hai người bọn họ đệ tử, còn là lần đầu thấy đến huyết ngục nội bộ.

“Phương này không gian, là ngày xưa Huyết Ma chí tôn mở ra.” Tiêu Vũ đứng ở lối vào chỗ, sắc mặt bị hồng quang chiếu đỏ rực, nói: “Huyết Ma chí tôn dùng hành hạ bởi vì vui, vì vậy giới này bên trong, bị chia làm nhiều khu vực, trước mắt chỉ là một người trong đó bộ phận, tên là hỏa ngục.”

“Hỏa ngục?” Lăng Hư sắc mặt có chút không được tự nhiên, dùng giày vò làm thú vui ma đạo chí tôn? Kể cả mở ra đến thế giới, đều giống như địa ngục?

“Ngoại trừ hỏa ngục, giới này bên trong còn có băng ngục, núi đao, biển máu và rất nhiều khu vực, từng cái địa phương, đều có thể làm người sống không bằng chết.” Tiêu Vũ gật gù, nói: “Trong đồn đãi, người chết rồi sau đi âm u Địa ngục, mặc dù chỉ là truyền thuyết, nhưng này huyết ngục, chính là dựa theo trong truyền thuyết âm u Địa ngục chỗ mở ra đến.

”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết da đầu từng trận tê dại, dù cho thân là chí tôn, thường thấy các loại người mở ra đến thế giới, nhưng như vậy bắt chước được âm u Địa ngục, cũng vẫn là làm bọn họ cảm giác cả người không được tự nhiên.

“A, cứu ta, ta không muốn chết!”

Phía trước đột nhiên truyền đến gào khóc, âm thanh vô cùng thê lương, nghe tới làm người sởn cả tóc gáy.

“Đến xem!”

Tiêu Vũ dùng Thần lực bảo vệ không có tu vi Tề Sơn, mang tới hai gã đệ tử, bay về phía thanh âm truyền tới địa phương.

Không lâu sau đó, phía trước một bóng người, trên người quấn quanh lấy xiềng xích, ở biển lửa trung tâm, bị vô tận ánh lửa đốt cháy. Người này thập phần chật vật, đã bị cháy sạch da tróc thịt bong, khuôn mặt cũng không nhìn thấy rõ, trong miệng hắn phát sinh một trận vừa một trận làm người tê cả da đầu hò hét, thoạt nhìn vô cùng thê thảm.

“Hắn là…… Kỳ Lân bộ tộc người?” Lăng Hư lộ ra vẻ kinh ngạc, theo thân ảnh kia trên người, cảm nhận được thuộc về Kỳ Lân bộ tộc khí tức.

Bốp!

Tiêu Vũ tiến lên, trong lúc giơ tay giải khai cái kia trên thân thể người xiềng xích. Phía thế giới này đã là thứ thuộc về hắn, ở nắm giữ bộ phận kiếp trước thế giới lực lượng sau, hắn phải mở ra bị vây ở chỗ này người, đều không phải là việc khó.

Hắn vung tay lên, quanh thân ánh lửa thối lui, đem bóng người kia theo trong biển lửa giải cứu ra.

“Ngươi là Kỳ Lân bộ tộc người? Vì sao lại ở chỗ này?” Hắn đứng ở cái kia trước mặt người, nhưng trong lòng thì nhớ tới đi tới giới này trước khi, bản thân nhìn thấy Kỳ Lân bộ tộc dấu chân.

Chẳng lẽ, dấu chân kia chủ nhân, chính là người trước mắt này.

“Ta…… ta chỉ có điều muốn tiến vào Tinh chủ lưu lại phía thế giới này, tìm cơ duyên, biết được Tử Vi Thần Cung bên trong tinh chủ còn đang, tò mò, liền muốn muốn đến xem, không ngờ rằng đã bị ném vào nơi quỷ quái này!” Người này đầy mặt chật vật, bị Tiêu Vũ giải cứu sau khi, không dám ẩn giấu, trên mặt vẫn có sợ hãi.

“Ngươi là như thế nào biết được phía thế giới này tồn tại?” Tiêu Vũ có nghi hoặc trong lòng, hắn phía thế giới này nhiều năm như vậy đều không có bị người tìm được, làm sao Kỳ Lân bộ tộc, hoàng loài, còn có Kim Ô bộ tộc người đột nhiên thì tìm tới?

“Này vạn năm qua, các tộc vẫn đang tìm phía thế giới này, ở mấy chục năm trước, rốt cục có tin tức, chỉ là không quá chắc chắn giới này phương vị thôi.”

“Mãi đến tận trước đó không lâu, Tinh chủ thân thể xuất thế, ở gọi về chư thiên tinh thần lúc, dẫn thẳng giới này lực lượng cộng hưởng, khiến giới này truyền ra một chút gợn sóng, thẳng đến lúc đó, chúng ta mới tìm được giới này phương vị xác thực.”

Người này hiển nhiên bị hành hạ hơn, nhìn thấy Tiêu Vũ có thể khống chế nơi này ánh lửa, không dám có chút ẩn giấu, đúng sự thật nói đến.

“Nguyên lai đúng là bởi vì nguyên nhân này.” Tiêu Vũ nghi ngờ trong lòng, cuối cùng là có điều giảm bớt. Hắn phất tay một cái, nói: “Ngươi đi đi.”

Người này Kỳ Lân bộ tộc nam tử ngạc nhiên, như là có chút không thể tin được, sau đó vui mừng quá đỗi, lập tức từ nơi này rời đi.

Trong lòng hắn nấn ná chưa tiêu, đầu cũng không dám về, chớp mắt liền biến mất ở nơi đây.

“Sư tôn, người này biết người trùng quy về đời sự tình, cứ như vậy thả hắn rời đi, hắn có thể hay không đem việc này truyền đi?” Lăng Hư mặt lộ vẻ vẻ ưu lo, Tiêu Vũ mặc dù trở về, nhưng bây giờ trạng thái rõ ràng không đúng, nếu là tin tức truyền đi, hắn sợ hãi sẽ đưa tới hậu quả đáng sợ.

Đặc biệt là, bây giờ Mạc Thương, thực lực sớm không phải năm đó có thể sánh bằng, nếu là cho hắn biết Tiêu Vũ sống sót trở về, cũng không ai biết hắn sẽ xảy ra chuyện gì.

“Không sao.” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, “ta chiếm được bộ thân thể này, trong chín tầng trời đã không phải bí mật gì, ta bây giờ dùng bộ thân thể này cất bước thế gian sự tình, dù cho truyền đi, cũng sẽ không có mấy người biết được ta chính là chân chính cửu thiên Tinh chủ, chỉ có thể đã cho ta là cái kia mới xuất thế không lâu tiểu bối, ta nếu cố ý ẩn giấu, ngược lại chọc người hoài nghi.”

Lăng Hư trầm tư một trận, không nói gì nữa.

Bọn họ tại giới này đi sâu vào, qua hỏa ngục, sau một lát, bọn họ đi tới giới này núi đao.

Mới vừa đến chỗ này, bọn họ chính là xa xa nhìn thấy, xa xa một con lửa đỏ chim phượng hoàng, bị khóa ở nơi đó, quanh thân vô tận đao khí tràn ngập, đã xem con này chim phượng hoàng bị thương rất nặng, làm nó ngã trên mặt đất, hấp hối.

“Hoàng loài?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, cất bước gian, đi tới đầu kia chim phượng hoàng trước người.

Thấy này chim, hắn nỗi lòng phức tạp, lúc trước đang ở Thập Châu thời gian, hắn vẫn mượn hoàng loài thần hoàng bất tử thuật, mới có thể thoát khỏi Mạc Thương lưu lại sức mạnh nguyền rủa, khởi tử hoàn sinh, bây giờ gặp lại tộc này, không ngờ rằng là như vậy tình cảnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 429: Tàn Khốc Huyễn Ngục

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Phất tay, quanh thân đao phong tan hết, Tiêu Vũ vận chuyển công quyết, một luồng Thần lực rơi ở trước mắt chim phượng hoàng trên người, con này hấp hối thần hoàng, rốt cục là từ từ khôi phục ý thức.

“Ngươi là ai?”

Khôi phục ý thức chim phượng hoàng hóa thành một cô gái áo đỏ, nhìn thấy Tiêu Vũ mấy người, nàng trên gương mặt, lộ ra vài phần cảnh giác.

“Linh hoàng nàng…… có khỏe không?” Tiêu Vũ phức tạp thấy cô gái này, hồi lâu sau, phức tạp mở miệng.

“Ngươi…… nhận thức chúng ta hoàng tôn?” Cô gái này mở to hai mắt, một bộ khó mà tin nổi dáng dấp. Cảm nhận được người trước mắt không có ác ý, nàng sửng sốt hồi lâu, mới nói: “Hoàng tôn nàng đã rất lâu không có hiện thế.”

Linh hoàng, hoàng trong tộc thiên chi kiều nữ, cũng là bộ tộc này chí cường tồn tại, năm đó linh hoàng cùng Tiêu Vũ gian, cũng là giao tình không cạn, hai người quan hệ giữa, cũng tương tự có chút không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Thân là ngày xưa đệ nhất chí tôn, kiếp trước Tiêu Vũ, cũng là có mấy vị hồng nhan tri kỷ, linh hoàng, Thanh Tôn, quan hệ với hắn đều là như thế.

“Trở về nói cho nàng, không lâu sau đó, cố nhân đến gặp.” Tiêu Vũ thu hồi lòng tiếp tục, không có nhiều lời.

“Cố nhân? Ngươi…… đến tột cùng là ai?” Trước mắt cô gái này rõ ràng còn rất trẻ tuổi, sống không đến mười ngàn năm, căn bản không quen biết Tiêu Vũ.

Nàng chỉ cảm thấy, trước mắt người này có chút quen thuộc, trầm tư một lát, mới đột nhiên cảnh giác, sợ hãi nói: “Bộ dáng của ngươi, cùng giới này các nơi Tinh chủ tượng thần giống nhau, ngươi có phải…… là Tinh chủ!?”

Nàng đầy mặt chấn động, Tinh chủ không phải đã bị chết vạn năm gì? Tại sao lại sẽ sống sờ sờ đứng ở trước mắt của nàng?

“Ngươi đi đi, một giới này đã bị hắn khống chế, ngươi tiếp tục ở lại chỗ này, chỉ có thể tăng thêm nguy hiểm.” Tiêu Vũ không có giải thích, vung tay một cái, trước mắt cô gái này, nhất thời bay lên, bị hắn dùng sức mạnh to lớn, đưa ra giới này.

“Nghe nói, một vạn năm trước, linh hoàng cung chủ từng xuất thế, trên thế gian cất bước, sau khi liền trở về trong tộc, này mười ngàn năm không còn có ra mặt.” Lăng Hư nhìn một chút Tiêu Vũ, đột nhiên cẩn thận từng li từng tí một nói.

Một vạn năm trước? Khi đó chính là Tiêu Vũ bị chết thời điểm, linh hoàng xuất thế cất bước, chẳng lẽ cũng là vì việc này? Nàng sau đấy lại chưa hiện thế, hay không là vì quá mức bi thương, không muốn lại nhiễm thế tục?

Linh hoàng, Thanh Tôn, Nguyệt Thần……

Này ba cái tuyệt đại nữ tử dung nhan 11 ở trước mắt né qua, khiến Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc, cũng không nửa câu ngôn ngữ.

“Đi thôi.

” Hắn không hề nói gì, mang tới ba người, tiếp tục ở máu trong ngục đi sâu vào.

Huyết ngục bên trong, càng là đi sâu vào, trong đó sức mạnh thì càng khủng bố.

Dọc theo con đường này, có mấy cái đứng đầu sinh linh hậu nhân, cùng với một vài thế lực lớn tuổi trẻ hậu bối bị Tiêu Vũ giải cứu, những người này trải qua đều đại khái giống nhau, muốn đi tới giới này, tìm kiếm Tinh chủ lưu lại cơ duyên, lại là bị nhốt ở đây, nhận hết hành hạ.

Càng là đi sâu vào, vùng thế giới nhỏ này sức mạnh thì càng khủng bố hơn, có người bị ném tới vô biên bên trong ao máu, ao máu nóng bỏng, khả năng ăn mòn người nguyên thần, có người thì bị nặng nề núi lớn đè nặng, liền nhúc nhích một chút đều không thể làm được.

Vùng thế giới nhỏ này, giống như là một chân thật âm u Địa ngục, ở chỗ tràn đầy các loại làm người ta nhìn tới sợ hãi tàn khốc hình phạt.

Một đường đi rồi hồi lâu, rốt cục, bọn họ đi tới giới này nơi sâu xa nhất, nơi đây hoàn toàn hoang lương, quanh thân không hề có thứ gì, khắp nơi hoàn toàn tĩnh mịch, không thấy bất kỳ sinh linh.

“Đây là địa phương nào, tại sao lại để cho ta có loại khiếp đảm cảm giác?” Lăng Hư có chút sợ hãi, thân là chí tôn hắn thập phần nhạy cảm, cảm thấy nơi này dị dạng.

“Nơi đây, là ảo ngục.” Tiêu Vũ sâu sắc nhìn hướng về phía trước, ngữ khí thâm trầm.

“Huyễn ngục?” Lăng Hư mờ mịt, dù cho thân là Tiêu Vũ đệ tử, cái này đệ tử, hắn cũng chưa từng nghe qua.

“Huyễn ngục huyễn, là vì ảo cảnh, lúc trước đi qua hết thảy địa phương, này hành hạ mặc dù tàn khốc, nhưng nói cho cùng cũng chỉ là thịt trên người hành hạ, mà đây huyễn trong ngục hành hạ, lại là từ nội tâm đến thân thể, thậm chí là thần hồn!” Trong khi nói chuyện, Tiêu Vũ sắc mặt hơi bị lạnh.

Con đường đi tới này, hắn đều không thấy Thạch Xuyên cùng năm vị tộc chủ bóng người, rất có thể, bọn họ liền bị nhốt ở này nơi sâu xa nhất huyễn trong ngục.

“Huyễn ngục? Hành hạ nội tâm cùng thần hồn?” Lăng Hư sắc mặt khó coi, bởi vì dĩ nhiên sáng tỏ nơi này ý nghĩa.

Ảo cảnh, nói đến đơn giản, nhưng trong thực tế, chính thức kinh khủng ảo cảnh, khả năng từ nội tâm, đem một người hoàn toàn đánh đổ.

Cái gì gọi là ảo cảnh? Liền để cho người sa vào đến một hư ảo trong hoàn cảnh, vượt qua một vài hư ảo sự tình, việc này mặc dù hư ảo, nhưng đối với trong ảo cảnh người mà nói, lại giống như chân thật.

Ở trong ảo cảnh qua trước ngàn năm, thậm chí vạn năm, ai còn khả năng phân rõ được trước mắt là ảo cảnh, hay là chân thực? Hãm sâu ảo cảnh, trí nhớ của một người đều có thể sẽ hỗn loạn, mà ở trong ảo cảnh trải qua nội dung, càng có thể là tàn khốc nhất cùng tàn nhẫn sự tình, một người nội tâm coi như kiên cường nữa, cuối cùng cũng sẽ hoàn toàn tan vỡ.

Đáng sợ ảo cảnh, có thể hoàn toàn thay đổi một người, khiến ảo cảnh không dứt xung kích hắn vốn có trí nhớ, hoàn toàn thay đổi một người tính cách, mặc dù là chí tôn nhân vật, cũng có thể đạo tâm tan vỡ!

Càng kinh khủng chính là, trong ảo cảnh thời gian, cùng hiện thực bất đồng, trong hiện thật có khả năng chỉ là trôi qua một ngày, nhưng tại trong ảo cảnh thời gian, lại là có thể là mười năm, thậm chí là trăm năm!

Thạch Xuyên cùng 5 loài chi tổ nếu là vẫn bị vây ở chỗ này, bọn họ cho tới bây giờ sẽ phát sinh biến hóa như thế nào, cũng không ai biết!

Mang theo tâm tình nặng nề, Tiêu Vũ từ từ hướng về huyễn trong ngục đi đến.

“Ha ha ha ha, ta là một con chó, ha ha, cẩu ăn xương, nơi đây có xương ăn!”

Không lâu sau, một thanh âm truyền tới, Tiêu Vũ cả người chấn động mạnh, bá một tiếng cấp tốc bay đi.

Liền gặp, một gã nam tử, tóc tai bù xù, đang nhặt dưới đất lên tảng đá, đem hòn đá kia bỏ vào trong miệng, từng ngụm từng ngụm bắt đầu nhai nuốt, cắn dát cát vang vọng.

“Ăn ngon, ăn ngon! Ha ha, xương ăn ngon nhất!”

Hắn một bên nhai tảng đá, một bên vui vẻ cười to.

“Vượn cuồng!”

Tiêu Vũ con mắt, UU đọc sách w w w. u u kan s hu &# 46;c o m &# 32; lập tức thì đỏ, phi thân tiến lên, nắm người này miệng, để hắn đem trong miệng tảng đá toàn bộ phun ra.

“Vượn cuồng là ai? Ngươi là ai? Tại sao không để cho ta ăn xương?”

Nam tử này điên điên khùng khùng, trên mặt đầu tiên là lộ ra vẻ mê man, ngay sau đó đối với Tiêu Vũ trợn mắt nhìn. Hắn đẩy ra

Tiêu Vũ, té trên đất, lại phải đem trên đất tảng đá nhặt lên, bỏ vào trong miệng.

“Ngươi đứng lên cho ta!” Tiêu Vũ gầm lên, trong mắt tuôn ra nước mắt.

Hắn gắt gao nắm bắt người này bả vai, để hắn đối mặt chính mình, trong miệng lớn tiếng gầm lên: “Ngươi nhìn ta một chút là ai! Ngươi vì sao lại biến thành bộ dáng này!”

“Ngươi là ai?” Vượn cuồng mái tóc dài loạn như là cỏ dại, mê man mà nhìn Tiêu Vũ, một lát sau tức giận đẩy hắn ra, nói: “Ta không quen biết ngươi, ngươi bỏ đi, không muốn ngăn cản ta ăn đồ ăn!”

Vượn cuồng, vượn loài đứng đầu, ngày xưa đã theo Tiêu Vũ cùng chinh chiến cửu thiên, chết ở trong tay hắn chí tôn, không biết có bao nhiêu, cũng là trong chín ngày, một làm người nói về biến sắc thế Chiến Thần!

Nhưng hôm nay, hắn lại đã biến thành dáng vẻ ấy!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 430: Hận!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ tức giận tận trời, hận đến phát điên, muốn ngửa mặt lên trời gào thét, lại là há to miệng, tức giận liền âm thanh đều không kêu nổi, chỉ có khóe mắt hai giọt óng ánh lệ nóng, không tiếng động lướt xuống.

“Thần vượn bộ tộc thế chiến tổ, càng đã biến thành dáng dấp như thế!” Tề Sơn sớm lệ rơi đầy mặt, cắn răng giọng căm hận nói: “Bị vây ở này vô tận trong ảo cảnh, mười ngàn năm! Ròng rã mười ngàn năm! Rốt cuộc là đã trải qua ra sao hành hạ, mới có thể khiến một vị thế Chiến Thần, biến thành lần này dáng dấp!”

Thế giới hiện thực mười ngàn năm, ở trong ảo cảnh, lại có thể là trăm vạn năm, thậm chí là ngàn vạn năm!

Tinh thần bị hành hạ lâu như vậy, mạnh như Viên Cuồng này thế chí tôn, cũng là đạo tâm tan vỡ, trở nên điên, dù cho không cần nghĩ tưởng tượng, cũng có thể biết vị này chí tôn đã từng bị cỡ nào tàn khốc hành hạ!

“Bọn họ là vì ép vị này chí tôn phản bội thầy, giao ra thầy thế giới lực lượng, cho nên mới như thế hành hạ hắn gì?” Lăng Hư trong mắt cũng là mang theo lệ quang, mấy vị này trung tâm với Tiêu Vũ người, lúc trước hắn, cũng là hiểu biết.

“Làm chủ Tử Vi Tinh chủ, dùng ta lưu lại mấy thứ này đến hành hạ đệ tử của ta cùng cố nhân?” Tiêu Vũ trong mắt lộ ra vô hạn sát ý, “ta không cần biết ngươi là người nào, nhất định sẽ làm cho ngươi trả giá nghìn lần gấp trăm lần giá cả!”

“Ha ha, ăn ngon, ăn ngon!”

Viên Cuồng tóc tai bù xù, vừa là nhào tới trên mặt đất, nhặt tảng đá bỏ vào trong miệng.

Tiêu Vũ nhìn ra nội tâm đều ở đây chảy máu, hắn một chỉ điểm ra, che Viên Cuồng nguyên thần, Viên Cuồng nhất thời mắt nhắm lại, té xỉu trên đất.

“Sau khi trở về, ta nhất định sẽ chữa khỏi ngươi, bây giờ chỉ có thể trước tiên oan ức ngươi!” Trong mắt hắn mang nước mắt, đem ngủ mê man Viên Cuồng cẩn thận từng li từng tí một thu vào trên người không gian phù bên trong.

Cùng với để hắn tiếp tục phát điên, còn không nếu như để cho hắn trước tiên ngủ say, sau khi đang nghĩ biện pháp, tu sửa hắn bị hao tổn nguyên thần cùng nội tâm.

An trí xong Viên Cuồng, Tiêu Vũ khuôn mặt càng âm trầm, không nói lời nào, xoay người tiếp tục hướng phía trong mà đi.

Lăng Hư cùng Dược Chuyết liếc mắt nhìn nhau, đều biết đây là thầy thật sự nổi giận! Bọn họ đi theo Tiêu Vũ bên cạnh mấy trăm ngàn năm, lần trước nhìn thấy Tiêu Vũ như thế nổi giận, đã không biết là bao nhiêu vạn năm trước sự tình.

Đừng bọn họ không biết, bọn họ chỉ biết, không can thiệp tới là ai, nếu để cho Tiêu Vũ thật sự nổi giận, kết cục của người này, tất nhiên thay thế thập phần thê thảm!

“Sư tôn, ngươi xem!”

Sau một lát, Lăng Hư hét lên kinh ngạc, chỉ về phía trước.

Tiêu Vũ cũng đã nhìn thấy,

Ở trong đó, một bóng người ngã trên mặt đất, hấp hối, cực kỳ yếu ớt, đã chỉ còn lại có cuối cùng một hơi, tựa hồ lúc nào cũng có thể khí tuyệt.

“Đây là chim xanh bộ tộc chi tổ Phong Khinh Vân?” Tề Sơn cũng là hét lên kinh ngạc.

Tiêu Vũ cũng đã lắc mình đi tới ngã xuống đất Phong Khinh Vân trước người, hắn khí như là tơ nhện, hai mắt nhắm nghiền, cũng ở nơi đó không nhúc nhích.

“Thân là chí tôn, thế mà lại suy yếu đến mức độ như vậy!” Lăng Hư sắc mặt vô cùng khó coi, khó để một chí tôn suy yếu như vậy, có thể thấy được Phong Khinh Vân bị hành hạ, hoàn toàn không so với Viên Cuồng muốn khinh.

Chăm chú cắn răng, Tiêu Vũ một chữ cũng không nói, cẩn thận từng li từng tí một đem vị này chim xanh loài cùng thuỷ tổ thu vào phù bên trong, sau đó một lần nữa về phía trước tiến hành.

Không lâu, cái khác tam tộc loài tổ tiên sau bị hắn tìm tới, tinh thần của bọn hắn thân thể đều hứng chịu tới không phải người hành hạ, hoặc là đã hoàn toàn mất đi ý thức, vô cùng suy yếu, hoặc là cùng Viên Cuồng giống nhau, đạo tâm tan vỡ, lâm vào điên cuồng trạng thái.

Tiêu Vũ 11 đưa bọn họ tạm thời thu vào phù bên trong, sắc mặt càng ngày càng nặng, dọc theo con đường này, cũng càng ngày càng trầm mặc, một chữ cũng không nói.

“Mấy vị này chí tôn thực lực, năm đó đều đã tên vang chín tầng trời, liền bọn họ đều bị hành hạ đến không chịu được như thế, Nhị sư huynh hắn……” Lăng Hư cùng Dược Chuyết khuôn mặt, cũng càng ngày càng trắng nhợt.

Cho tới bây giờ, bọn họ cũng còn không thấy Thạch Xuyên, bọn họ sư huynh đệ gian tình như thủ túc, nhìn thấy bao nhiêu loài chí tôn kết cục sau, trong lòng không khỏi sinh ra từng cơn ớn lạnh.

Rốt cục, bọn họ đi tới huyễn ngục nơi sâu xa nhất, đi tới nơi này, Lăng Hư cùng Dược Chuyết đồng thời nhìn về phía trước, hai người hai mắt, nhất thời đỏ chót, nước mắt không bị khống chế lăn nhào.

“Nhị sư huynh!”

Bọn họ đồng thời bi thiết, hai người tựa như nổi cơn điên giống nhau cấp tốc chạy đi, tầng tầng ôm lấy một gã hư nhược nam tử.

Tên nam tử này ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không nhúc nhích, trên người hiện đầy xiềng xích. Này xiềng xích không phải trói ở trên người hắn, mà là xuyên qua huyết nhục của hắn, cổ tay của hắn, ngực, hai chân, đều bị tỏa liên xuyên qua, trên người máu me khắp người, cơ hồ không có một mảnh hoàn hảo địa phương.

Ngoài ra, cặp mắt của hắn cũng đã mù, hai con mắt trên có hai cái cái dùi, đem ánh mắt của hắn đâm thủng, thoạt nhìn nhìn thấy mà giật mình.

“Khốn nạn, khốn nạn!”

“Càng như thế hành hạ Nhị sư huynh, đồ chết tiệt, ta Lăng Hư không giết ngươi, thề không làm người!”

Dược Chuyết ôm tên nam tử kia báu vật, Lăng Hư không dứt rơi lệ, răng đều muốn cắn nát, trong mắt mang theo vô hạn sự thù hận.

Tiêu Vũ đi tới nam tử kia trước người, dù chưa tiến lên, nhưng thân thể cũng đang phát run, một đôi nắm đấm, cầm thật chặt, lại là càng thêm trầm mặc, một chữ đều cũng không nói gì.

“Sư tôn…… thầy……”

Hư nhược âm thanh, theo Thạch Xuyên trong miệng truyền ra, đứt quãng, như là ở nói mê.

Lăng Hư Dược Chuyết đồng thời cả kinh, Dược Chuyết rơi lệ nói: “Sư tôn, Nhị sư huynh đang nói chuyện, Nhị sư huynh đang nói chuyện!”

Thạch Xuyên âm thanh, tựa như một cây đao giống nhau, cắt đứt ở Tiêu Vũ trong lòng, nhưng nhìn kỹ lại, hắn ý thức không rõ, tựa hồ cũng không phải là biết được Tiêu Vũ đến, mà là như là bản năng bình thường, đang kêu gọi Tiêu Vũ.

“Sư tôn…… đệ tử…… định sẽ vì ngươi…… bảo vệ…… này…… giới……”

Thạch Xuyên âm thanh, đứt quãng, một câu nói lại, dùng thời gian rất dài, vừa mới nói xong.

Hắn những lời này cũng không phải là đối với Tiêu Vũ theo như lời, mà là tại ý thức mơ hồ trạng thái, một loại gần như bản năng bình thường gì đó, trạng thái của hắn bây giờ cũng đã đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ, trong nội tâm nhớ kỹ, lại vẫn là như vậy sự tình.

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn trời, không muốn để cho Lăng Hư cùng Dược Chuyết nhìn thấy trong mắt mình nước mắt.

Thạch Xuyên, đây là hắn mười cái trong hàng đệ tử, nhất là hào hiệp một, trong ngày thường tiêu dao cửu thiên, sống được một bộ không có tim không có phổi dáng vẻ, nhất sáng sủa, lạc quan nhất!

Người như vậy, cũng là vì hắn Tiêu Vũ, dứt khoát đi tới giới này, biết rõ có khả năng một đi không trở lại, nhưng cũng còn là đi tới Tử Vi Thần Cung!

Dù cho bị hành hạ đến mức độ này, trong lòng của hắn, vẫn như cũ nhớ tới nên vì Tiêu Vũ bảo vệ giới này, hoặc là nói, tại sắp tan vỡ thời khắc, hắn nhớ kỹ, cũng chỉ có chuyện này!

“Sư huynh!”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết nghe xong Thạch Xuyên đứt quãng nói, hai người vừa là ôm lấy Thạch Xuyên vết thương chằng chịt thân thể, lớn tiếng khóc.

Vào giờ phút này, hai người bọn họ, nào còn có nửa điểm chí tôn oai? Hai người khóc đến như là hai cái bất lực nhất hài tử, giữa lẫn nhau tình huynh đệ, dù là ai đều có thể cảm thụ được.

“Sặc!”

Tiêu Vũ ra tay, chặt đứt Thạch Xuyên trên người hết thảy xiềng xích, vẫn trầm mặc hắn rốt cục mở miệng, ngôn ngữ băng lãnh như sương, nói: “Mang tốt các ngươi sư huynh, chúng ta đi gặp gỡ một lần cái kia muốn thay thế ta người, ta hôm nay liền muốn nhìn, rốt cuộc là ai, gan dạ đối đãi như vậy đệ tử của ta!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 431: Rốt Cục Tiếp Xúc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lăng Hư cùng Dược Chuyết nội tâm phát run, đã đã bao nhiêu năm, sư tôn của bọn hắn lần trước tức giận như thế, đã là không biết bao nhiêu vạn năm trước chuyện.

Hai người cẩn thận từng li từng tí đem Thạch Xuyên trên người xiềng xích trừ, vừa lấy ra đâm vào trong mắt mũi nhọn, đem máu me khắp người Thạch Xuyên, thu vào trong cơ thể bên trong thế giới.

Bọn họ điều động trong cơ thể thế giới lực lượng, làm Thạch Xuyên chữa thương, nhưng tại giới này bên trong bọn hắn lực lượng có hạn, hiệu quả hoàn toàn không rõ ràng.

Sắp xếp cẩn thận Thạch Xuyên cùng mấy vị tộc chủ, Tiêu Vũ vừa là không nói lời nào, cất bước rời đi vùng thế giới nhỏ này.

“Người kia, lại đến bây giờ đều không có hiện thân, có phải thầy đều đã đi tới Tử Vi trong cung, hắn lại không phát hiện được?” Trên đường, Lăng Hư lòng có lo âu, cảm thấy người kia đến bây giờ đều không có hiện thân, có chút không đúng.

“Hắn không phải là không muốn hiện thân, cũng không phải là không có nhận thấy được ta đến, mà là hiện không dứt thân thể.” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh như băng, xa xôi phương xa, hắn có thể cảm giác đến, giới này vô số chúng sanh ý niệm, đều hướng về cái hướng kia hội tụ mà đi.

“Đệ tử ngu dốt, không rõ ý của sư tôn.” Dược Chuyết có chút mờ mịt, không biết là Tiêu Vũ nói là có ý gì.

“Người này, là muốn mượn ta phía thế giới này thành tựu thần vị, này vạn năm qua, hắn tại mọi thời khắc, đều phải để lại ở đây trong cung, không cách nào dễ dàng rời đi. Bây giờ, hắn càng đã đến thời khắc mấu chốt, càng không thể dễ dàng phân thần.”

“Cho nên, mặc dù là đã nhận ra ta đến, hắn giờ phút này, cũng không cách nào phân tâm, duy nhất có thể làm, chính là tiến hành sau cùng xung kích, chỉ có triệt để khống chế giới này, thực sự trở thành giới này chủ này, hắn thần vị tài năng củng cố, tài năng đối phó chúng ta!”

Tiêu Vũ đang khi nói chuyện, tốc độ cực nhanh, hướng về chúng sanh ý niệm hội tụ địa phương, thần tốc bay đi.

Người kia mặc dù thay thế hắn, nhưng không có được hoàn chỉnh thế giới lực lượng, cho dù thành thần vị, cũng không vững chắc, cái này cũng là hắn gan dạ đi thẳng tới Tử Vi Thần Cung, không sợ đối phương nguyên nhân.

Đạo cung! Nơi này là Tử Vi Thần Cung ở trung tâm nhất 1 cung, cũng là Tiêu Vũ năm đó ngộ đạo nơi, gọi là Đạo cung!

Trước khi trong năm tháng, hắn không biết tại đây 1 trong cung bế quan qua bao nhiêu vạn năm, để cái kia bước cuối cùng siêu thoát, khổ tâm ngộ đạo, tìm kiếm một cái siêu thoát thiên địa đường.

Nhưng mà, khi hắn còn chưa thành công thời điểm, hắn chính là nhận lấy Mạc Thương ám hại, bị chết bỏ mình.

Đạo trong cung, một vị thuộc về hắn kiếp trước tượng thần đứng yên lặng nơi đó, trên người phát ra nhàn nhạt thần quang.

Đây là giới này vô số tượng thần trung tâm, Thế gian các nơi chúng sanh ý niệm, cuối cùng đều sẽ hội tụ đến này như bên trên.

“Các ngươi ở chỗ này chờ ta!”

Tiêu Vũ lạnh nhạt sắc mặt, bước ra một bước, bá một tiếng, hắn chui vào tượng thần trong vòng, ở đây biến mất.

Tượng thần bên trong, có một phe hư ảo không gian, nói nó hư ảo, là vì phương này không gian, tương tự với Bạch Y Điện chủ thế giới tinh thần, ở chỗ mênh mông vô bờ, lại không phải thế giới chân chính.

Ở đây, chỉ có nguyên thần cùng thần niệm có thể tiến vào, dĩ vãng Tiêu Vũ chính là tại đây hư ảo trong không gian, diễn biến chư thiên tinh thần, để cầu tiến thêm một bước nữa.

Chư tinh như trước, phương này không gian tựa như một mảnh tinh không mênh mông. Tiêu Vũ ở trong đó cất bước, một bước gian vượt qua vô số ngôi sao, sau một lát, một bóng người, xuất hiện ở trước mắt của hắn.

Đó là một tên nam tử, hắn xếp bằng ở hư không vô tận bên trong, hai mắt nhắm nghiền, trên người lộ ra thần thánh quang mang, giống như thần linh.

Làm Tiêu Vũ tiến lại, người này bá một tiếng mở mắt ra, lộ ra một đôi sâu tròng mắt màu xanh lam.

“Là ngươi!” Tiêu Vũ sắc mặt âm hàn, tuyệt đối không ngờ rằng, muốn mượn hắn phía thế giới này thành thần, lại là người này mắt màu lam nam tử.

Tất cả sương mù, rộng rãi sáng sủa.

Người này trước khi không cách nào rời đi nơi này, dùng một đạo hóa thân, đi ngược lại không chết Ma Quân chỗ thế giới, là muốn thử cướp đoạt nhục thể của hắn.

Nếu là có phía thế giới này, lại có thể được Tiêu Vũ kiếp trước thân thể, vậy hắn liền có thể chân chính nắm giữ Tiêu Vũ kiếp trước chi đạo, trở thành một cái khác cửu thiên Tinh chủ!

Đến lúc đó, hắn thậm chí có thể hoàn toàn thay thế ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, dùng Tiêu Vũ kiếp trước thân phận, tái hiện cửu thiên!

Lúc trước trên người hắn không có bá thể ngôi sao quyết khí tức, lại là có thể thi triển đạp tinh bước, cũng là nguyên nhân này. Hắn ở Tiêu Vũ lưu lại đạo trong cung ngộ được Tiêu Vũ bộ phận đại đạo, cho nên có thể thi triển bá thể ngôi sao quyết bên trong bí pháp!

“Ta nên xưng ngươi là Tiêu Vũ, còn là Tinh chủ?” Mắt màu lam nam tử mở mắt, nhàn nhạt thấy Tiêu Vũ.

Tinh chủ thân thể bị Tiêu Vũ đoạt được, việc này hắn đã sớm biết, cho nên dù cho Tiêu Vũ dùng Tinh chủ diện mạo xuất hiện, hắn lúc này cũng hoàn toàn không có đem Tiêu Vũ xem là chân chính Tinh chủ, cho rằng đây chỉ là một khối Tinh chủ thân thể.

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, lẳng lặng thấy người này, muốn từ trên người hắn nhìn ra một vài manh mối, do đó biết được hắn rốt cuộc là vị nào vô thượng chí tôn bồi dưỡng ra nhân vật.

Nhưng mà, hắn thất vọng rồi, người này đã đi tới hắn kiếp trước đường, trên người căn bản tìm không ra Cửu Thiên Thế Giới bất luận một vị nào chí tôn cái bóng.

“Nói ra ngươi người đứng phía sau, ta cho ngươi cái thoải mái!” Hắn lạnh lùng đứng ở chư tinh bên trong, ngữ khí bá đạo vô cùng.

Nếu là không có cái kia thần bí vô thượng chí tôn, trước mắt người này là tuyệt đối không thể nào chiếm cứ giới này. Vị chí tôn kia càng ý đồ tìm người thay thế hắn, trở thành mới Tinh chủ, mưu đồ rất lớn.

“Ha ha, ngươi có phải hay không quá ngây thơ rồi một vài?” Mắt màu lam nam tử thong dong vô cùng, thậm chí đang khẽ cười, nói: “Mặc dù ngươi chiếm được Tinh chủ thân thể, nhưng ta cũng nắm trong tay Tinh chủ lưu lại thế giới, ta bây giờ đã là Thần Cảnh, dù chưa viên mãn, nhưng ngươi đi tới một giới này bên trong, ngươi cảm thấy, ngươi có tư cách đánh với ta một trận gì?”

Hắn tựa như ban đầu ở bất tử Ma Quân bên trong thế giới giống nhau, ngữ khí hờ hững thong dong, cao cao tại thượng, để lộ ra không gì sánh kịp tự tin.

“Ta không có tư cách? Phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh, ở phương này trong không gian, hắn trong một chớp mắt, quanh thân chư tinh cùng chuyển động.

Ngàn tỉ ngôi sao, đồng thời xoay tròn, mang theo vô tận uy thế, hướng về mắt màu lam nam tử, trấn áp tới.

Đối với điều này, mắt màu lam nam tử chỉ là khẽ gật đầu một cái, trong mắt lam quang lóe lên, chư tinh nhất thời yên lặng, không muốn chuyển động.

Hắn nắm giữ giới này đại bộ phận thế giới lực lượng, ở phương này hư ảo trong không gian, không ngừng Tiêu Vũ có thể điều động chư tinh, hắn đồng dạng có thể!

“Xem ra ở đây, ngươi và ta đều không làm gì được lẫn nhau, đi ra ngoài một trận chiến!” Tiêu Vũ cũng không phải cỡ nào bất ngờ, để lại một câu nói sau, bá bay ra phương này hư ảo không gian.

“Cũng được, hôm nay không giải quyết ngươi, ta cũng khó có thể đột phá bước cuối cùng!” Mắt màu lam nam tử gật đầu, cũng là ở đây chính thức biến mất, đi đến ngoại giới.

Đối với hắn mà nói, Tiêu Vũ tuy là trở ngại, nhưng Tiêu Vũ mang tới Tinh chủ thân thể, cũng là để hắn vô cùng mê tít mắt. Nếu như có thể đoạt được bộ thân thể này, hắn liền không cần lãng phí thời gian nữa, có thể trực tiếp khống chế giới này, kết hợp giới này cùng thân thể lực lượng, trở thành một cái khác cửu thiên Tinh chủ!

“Ầm!”

Hai người theo cái kia hư ảo không gian bên trong bay ra, trùng lên trời cao. Thời điểm này, hai cỗ thật lớn khí tức tại giới này bầu trời nhộn nhạo, làm cho giới này trong vòng, các góc bên trong người, đều là trong lòng có cảm giác.

Chương 432: Tinh Chủ Lại Xuất Hiện

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai bóng người, bay đến vạn dặm trên hư không, bọn họ khí tức hùng vĩ, chấn động giới này mỗi một góc.

Trong giây lát này, giới này bên trong vô số sinh linh, đồng thời ngẩng đầu, cảm nhận được thuộc về Tinh chủ khí tức. Vô số sinh linh xa xa quay bầu trời quỳ lạy, giới này các nơi tượng thần, vào đúng lúc này, đều là đồng thời phát sáng lên, lộ ra một loại thần thánh quang mang.

Thần vượn bộ tộc trong vòng, Viên Phóng cảm nhận được Tinh chủ khí tức, lệ nóng cuồn cuộn, quay hư không cúng bái, cao giọng nói: “Tinh chủ, là Tinh chủ!”

“Tinh chủ còn ở? Tinh chủ không có bị chết!”

“Là Tinh chủ, thật là Tinh chủ!”

Thời điểm này, thần vượn loài trên dưới, tất cả mọi người là lệ rơi đầy mặt, mặc dù cách vô tận xa xôi, nhưng bọn họ đều thấy được cái kia một đạo làm cho bọn họ vô cùng thân ảnh quen thuộc, cảm nhận được cái kia cỗ thuộc về Tinh chủ khí tức!

Trước đây không lâu, bọn họ còn tràn ngập tuyệt vọng, rất nhiều vượn loài hậu bối, đối với Tinh chủ trung thành đều sinh ra dao động, đơn giản là Tinh chủ đã bị chết, bọn họ cảm thấy tiếp tục thừa nhận loại kia cực khổ, hoàn toàn không đáng giá.

Bây giờ, Tinh chủ bóng người bay lên hư không vô tận bên trên, làm bọn họ lại một lần nữa thấy được hy vọng!

Cùng thời khắc đó, chim xanh, Ma Hùng, nằm Yêu, lôi tằm cái khác tứ đại linh tộc, cũng là sôi trào khắp chốn, Tinh chủ bóng người lại xuất hiện, bọn họ không có một người có thể bình tĩnh, đều là xa xa quay trong hư không bóng người quỳ xuống.

"Bốp!"

Huyền rắn 1 trong tộc, tộc này chi tổ Bích Sơn bay lên trời, xa nhìn bầu trời, trong mắt tràn đầy không thể tin được, vừa là chấn động, vừa là sợ hãi.

"Tinh chủ? Làm sao có khả năng? Hắn làm sao lại tái hiện hậu thế? Không phải đã bị chết vạn năm gì?"

Những năm gần đây, Huyền rắn bộ tộc đối với những khác bao nhiêu loài cực điểm áp bức, phản bội Tinh chủ, nghĩ đến đã biết mười ngàn năm đến làm các loại, Bích Sơn sắc mặt chính là lúc xanh lúc trắng, mồ hôi lạnh cuồn cuộn xuống.

"Bốp!"

"Bốp!"

Cùng thời khắc đó, cá sấu loài cùng rắn mối loài hai vị thuỷ tổ cũng đã bị kinh động, đồng dạng bay lên hư không, hai người sắc mặt một người so với một người trắng nhợt, cả người đều bởi vì sợ hãi mà ở run không ngừng.

"Hắn còn sống? Không nên, điều đó không có khả năng!"

"Sẽ không, hắn sớm bị chết vạn năm, làm sao có khả năng còn sống?"

Hai vị này tộc chủ đầy mặt kinh khủng,

Trước đây liên quan tới Tinh chủ thân thể hiện thế việc, bọn họ cũng không biết, bởi vì bọn họ chỉ sống tại giới này, cũng không biết cửu thiên việc.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ở chúng sanh quỳ lạy, bát đại linh tộc hoặc kinh hoặc vui bên trong, Tiêu Vũ cùng mắt màu lam nam tử đứng lơ lửng trên không, tương đối xa, hai người khí tức trên thân, mênh mông cuồn cuộn bát phương.

Lúc này, này trước khi bị Tiêu Vũ theo máu trong ngục để cho chạy các tộc hậu nhân, đã ở xa xa nhìn xa hư không, khi thấy mắt màu lam nam tử xuất hiện thời khắc này, trong bọn họ có mấy người, đồng thời phát ra kinh hô.

“Lam Diêm? Thế nào lại là hắn?”

“Hắn không phải đã biến mất rồi 1 vạn năm?”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết, ở nhìn lên bầu trời Tiêu Vũ mật thiết chú ý đồng thời, mạnh mẽ thần niệm cũng bao trùm bát phương, nghe thế vài tiếng kinh hô, hai người bọn họ đồng thời chuyển động, trong chớp mắt đi tới kinh hô truyền ra vị trí.

“Các ngươi quen nhau người này, hắn rốt cuộc là vị ấy chí tôn hậu nhân?” Hai người vẻ mặt nghiêm túc, cái này mắt màu lam nam tử đối với bọn họ tới nói hoàn toàn không mấu chốt, quan trọng hơn, là trợ giúp người này nắm trong tay giới này vị kia vô thượng chí tôn!

“Một vạn năm trước, có một vị thiên kiêu đột nhiên xuất hiện, người này thiên tư tươi đẹp, kể cả lúc đó hắn vị trí thế giới kia vô thượng chí tôn, đều đã bị kinh động, không ít chí tôn đồng thời nhích người, muốn nhận ấy làm đệ tử, thiên tư của hắn, được xưng là cửu giới vạn năm ít thấy!”

“Thế nhưng, ở không lâu sau đó, hắn ngay ở Cửu Thiên Thế Giới triệt để biến mất, không có ai biết hắn đi nơi nào, nghe nói hắn là bị một vị mạnh mẽ chí tôn mang đi, nhưng vị chí tôn kia là ai, lại là không có ai biết!”

Vậy từ máu trong ngục được thả ra người thấy qua Lăng Hư cùng Dược Chuyết, thấy bọn họ hỏi dò, đều không dám ẩn giấu.

“Cửu giới vạn năm ít thấy thiên tài?”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết đối diện, vẻ mặt càng thêm nghiêm nghị.

Cũng không phải bọn họ có bao nhiêu kiêng kỵ cái này Lam Diêm, mà là vị kia đưa hắn mang đi chí tôn, theo một vạn năm trước liền bắt đầu mưu hoa, rất hiển nhiên vị chí tôn kia mang đi Lam Diêm, chính là vì đem điều này kinh thế tài năng, bồi dưỡng thành một cái khác cửu thiên Tinh chủ!

“Ầm!”

Đột nhiên, giới này ngôi sao chấn động, Lăng Hư cùng Dược Chuyết cùng nhau ngẩng đầu, mới phát hiện sư tôn của bọn hắn, đã cùng cái kia tên là Lam Diêm nam tử chiến đến cùng một chỗ.

Hai người giao thủ, giới này chư tinh chuyển động theo, thanh thế kinh người, giống như tận thế!

“Vốn, mất đi bộ thân thể này, ta còn cảm giác tràn ngập tiếc nuối, không ngờ rằng, ngươi lại chủ động đưa đến giới này!” Lam Diêm con ngươi xanh yêu dị, nắm trong tay đại bộ phận giới này lực lượng, hắn đối chiến Tiêu Vũ lúc, có vẻ thập phần thong dong.

“Ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên như vậy đối xử năm vị tộc chủ cùng đệ tử của ta, hôm nay, ngươi vạn chết vì tai nạn chuộc!” Tiêu Vũ ánh mắt rét run, làm chủ kiếp trước thân thể, nắm ngôi sao!

“Phải không? Đáng tiếc, ở phía thế giới này, ta là vô địch tồn tại, ta đoạt lại bộ thân thể này sau khi, lại đem ngươi và ngươi mấy cái kia đệ tử, đều đuổi về huyết ngục!” Lam Diêm nhẹ nhàng nở nụ cười, trên người đột nhiên lộ ra chói mắt kim quang.

Hắn tựa hồ biết nắm trong tay Tinh chủ thân thể Tiêu Vũ khó đối phó, trực tiếp vận dụng nhiều sức mạnh của sự sống, muốn dùng loại sức mạnh này, trấn áp Tiêu Vũ.

“Ngươi coi như đạt được bộ thân thể này, nhưng ở phía thế giới này bên trong, ngươi ở trước mặt ta, tựa như giun dế!” Lam Diêm trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, “lần trước ta một đạo hóa thân, không phải là đối thủ của ngươi, nhưng lần này, ta sẽ cho ngươi biết, ngươi và ta ở giữa chênh lệch!”

Ầm ầm ầm ầm!

Theo hắn điều động chúng sanh ý niệm, cùng với giới này lực lượng, quanh thân vô tận ngôi sao, tất cả đều không hề bị Tiêu Vũ khống chế, mà là dùng hắn làm chủ, chúng tinh mang theo điếc tai nổ vang, cùng nhau vận chuyển, hướng về Tiêu Vũ trấn áp tới.

“Sư tôn!”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết kinh hô, muốn rách cả mí mắt, liền gặp Tiêu Vũ ở trong chớp mắt, bị vô tận ngôi sao nhấn chìm, ở ngôi sao đầy trời bên trong, thân thể của hắn, thoạt nhìn là như thế nhỏ bé.

“Mặc dù ngươi có bộ thân thể này, cùng giới này đồng nguyên, ta không cách nào dùng thế giới lực lượng áp chế ngươi, thế nhưng, trên người ta có càng nhiều thế giới lực lượng, giới này chỉ nghe ta hiệu lệnh, ngươi lấy cái gì cùng ta tranh?” Lam Diêm hờ hững cười khẽ, trên khuôn mặt, tràn đầy sự tự tin mạnh mẽ.

Ở phía thế giới này, hắn chính là vô địch, mặc dù là đến tới đây, cũng phải bị hắn triệt để nghiền ép!

“Ngươi quá đề cao mình!”

Lạnh như băng âm thanh truyền ra, khiến Lam Diêm nụ cười trên mặt hơi dừng lại, liền gặp Tiêu Vũ xuất hiện lần nữa, như trước hoàn hảo, vô tận ngôi sao, bất cứ chưa có thể thương tổn hắn mảy may.

“Sao có thể có chuyện đó?” Lam Diêm không thể tin được, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ, chỉ thấy Tiêu Vũ trên người, lại cũng lộ ra 1 đã kim quang nhàn nhạt.

Hắn nhất thời như bị sét đánh, không thể tin được nói: “Chúng sanh ý niệm? Trên người ngươi tại sao có thể có chúng sanh ý niệm? Giới này nhiều sức mạnh của sự sống, nên đều chỉ có thể hội tụ đến trên người của ta mới đúng!”

“Cho nên ta nói, ngươi quá đề cao chính mình!” Tiêu Vũ từng bước về phía trước, ngữ khí trước đó chưa từng có bình tĩnh, nhưng người quen biết hắn lại sẽ biết, bề ngoài càng là bình tĩnh hắn, thì càng khủng bố!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 433: Chỉ Kém 1 Bước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Rầm rầm!”

Theo Tiêu Vũ cất bước, bất thình lình, giới này các nơi, một luồng vừa một luồng hào quang chói sáng, phóng lên cao!

Các nơi chúng sanh kích động không thôi, phục sát đất, quay giới này các nơi tượng thần cúng bái, khiến những tượng thần kia quang mang, đạt đến một loại trước đó chưa từng có trình độ.

“Tại sao…… sẽ như vậy?” Lam Diêm mở to hai con mắt, phảng phất nhìn thấy gì không thể tin được sự tình.

Giới này các nơi, mỗi một viên tinh thần bên trên, lúc này đều có một đạo tận trời cột sáng, bắt nguồn từ Tiêu Vũ phân tán các nơi tượng thần.

“Tinh chủ hiển linh!”

“Tinh chủ hiển linh!”

Các nơi sinh linh vô cùng kích động, trên mặt đất thành kính quỳ lạy, ở tại bọn hắn quỳ lạy bên trong, vô số chúng sanh ý niệm hội tụ, khiến những tượng thần kia quang mang, càng ngày càng cường thịnh!

Cùng lúc đó, theo tượng thần phát sáng, Tiêu Vũ trên người kim quang, cũng càng ngày càng rõ ràng, mơ hồ đã có vượt qua

Lam Diêm tư thế.

“Nhiều sức mạnh của sự sống, lại…… dời đi?”

Lam Diêm mặt hoảng sợ, vào giờ phút này, không chỉ Tiêu Vũ trên người nhiều sức mạnh của sự sống đang mạnh lên, này vốn hội tụ ở trên người hắn chúng sanh ý niệm, bất cứ đã ở thối lui, không tự chủ được, bị Tiêu Vũ hấp dẫn.

Tiêu Vũ, trong khi cướp đoạt trên người hắn chúng sanh ý niệm!

“Chúng sanh ý niệm, đều không phải là một mực đòi lấy, đã bị cúng bái thần linh cùng chúng sinh trong lúc đó, có một loại vô hình liên hệ.”

Tiêu Vũ như là đang thuyết giáo bình thường, lạnh lùng thấy Lam Diêm, nói: “Còn có điểm trọng yếu nhất, giới này chúng sanh cúng bái người, không phải ngươi, bọn họ thần trong lòng minh, chỉ có một người!”

“Không có khả năng! Điều đó không có khả năng!”

Lam Diêm lại cũng không có trước khi loại kia ung dung khí độ, sắc mặt tái nhợt đáng sợ, nói: “Ngươi đem ý niệm của ngươi đánh vào các nơi tượng thần bên trong? Nhưng những tượng thần kia bên trong có ý niệm của ta, ta làm sao có khả năng hoàn toàn không phát hiện được?”

Như là Lam Diêm theo như lời, lúc này các nơi chúng sanh ý niệm hội tụ tới Tiêu Vũ trên người, nguyên nhân lớn nhất, chính là bởi vì những tượng thần kia bên trong ý niệm, một lần nữa đã biến thành Tiêu Vũ.

Nhưng mà, vốn những tượng thần kia bên trong ý niệm, là thuộc về Lam Diêm, nếu như ý niệm của hắn bị xóa đi, thay thế thành Tiêu Vũ ý niệm, hắn không thể không phát hiện được.

“Ta cũng không có xóa đi thuộc về ý niệm của ngươi,

Chỉ là khiến ý niệm của ta một lần nữa làm chủ tượng thần mà thôi.” Lúc này Tiêu Vũ, giống như một vị chân chính thần linh, ngữ khí hờ hững, nói: “Ngươi mặc dù tích lũy lượng lớn chúng sanh ý niệm, nhưng, này ý niệm không thuộc về ngươi, chúng sanh cúng bái người, xưa nay cũng chỉ có một!”

Chúng sanh ý niệm, đây là một loại phi thường thần kỳ sức mạnh, mặc dù là đạt được vô thượng cảnh giới chí tôn, cũng không ai có thể thực sự nhìn rõ loại sức mạnh này.

Lam Diêm mặc dù tạm thời ngưng tụ giới này chúng sanh ý niệm, nhưng có một chút, lại là hắn vĩnh viễn cũng không cách nào thay đổi, đó là, giới này chúng sanh cúng bái đối tượng xưa nay đều là cửu thiên Tinh chủ, mà không phải của hắn!

Làm Tiêu Vũ ý niệm lần nữa tiến vào những tượng thần kia, đã bị chúng sanh cúng bái lúc, hắn tự thân, thì sẽ cùng chúng sinh trong lúc đó, sản sinh một loại liên hệ kỳ diệu.

Mối liên hệ này, là Lam Diêm tuyệt đối không khả năng có, bởi vì hắn mặc dù thay thế Tiêu Vũ, nhưng chúng sanh cúng bái người, nhưng xưa nay đều không phải của hắn!

Tiêu Vũ cùng chúng sanh trong lúc đó cái chủng loại kia kỳ diệu liên hệ, tựa như một ngọn đèn, để trước đây này lớn hướng về Lam Diêm trên người ý niệm, tìm được rồi một con đường sáng, vì vậy, một khi Tiêu Vũ dẫn động, này ý niệm, thì sẽ một lần nữa trở về đến Tiêu Vũ trên thân.

Hắn mới là giới này chúng sanh trong nội tâm, chân chính cửu thiên Tinh chủ, là bọn hắn thật tình cúng bái đối tượng!

Còn thế thân Lam Diêm, bất quá là tương đương với tạm thời giữ này chúng sanh ý niệm thôi.

“Không, đây không phải thật, đây không phải thật!”

Lam Diêm hồn bay phách lạc, tuyệt đối không ngờ rằng, hắn chiếm cứ giới này vạn năm, cuối cùng lại sẽ là kết quả như vậy!

Hắn tích lũy vạn năm chúng sanh ý niệm, lại ở trong chớp mắt, bị Tiêu Vũ toàn bộ đoạt đi.

Đối với Tiêu Vũ tới nói, tất cả những thứ này lại là đương nhiên, tìm trở về bộ phận thế giới lực lượng, để hắn không đến mức sẽ bị Lam Diêm triệt để áp chế, mà hắn vốn là giới này đứng đầu, Lam Diêm khống chế thế giới lực lượng, có thể áp chế bất kỳ chí tôn, lại không áp chế nổi hắn.

Bởi vậy, làm Mộc Liên Y thay thế hắn đưa hắn thần niệm một lần nữa đánh vào các nơi tổ tượng bên trong, cái này thay thế hắn người, thì nhất định thất bại!

“Một bước, chỉ thiếu chút nữa!”

Lam Diêm hầu như điên cuồng, giận dữ hét: “Chỉ thiếu chút nữa, ta có thể triệt để khống chế giới này, củng cố thần vị, đến lúc đó, ta chính là chân chính giới này đứng đầu!”

“Vạn năm mưu tính, chỉ thiếu chút nữa!”

Hắn ngửa mặt lên trời gào thét, mưu hoa ròng rã mười ngàn năm, ở cuối cùng chỉ có cách xa một bước thời điểm, tất cả đều hóa thành hư ảo.

Loại này chênh lệch, loại này chỉ có cách xa một bước cảm giác, làm hắn cơ hồ đều muốn điên rồi.

“Tinh chủ trở về, Tinh chủ trở về!”

“Tinh chủ là vô địch, cũng là bất hủ, hắn sẽ không bị chết, vẫn luôn ở!”

Theo chúng sanh ý niệm trở về, trong hư không Tiêu Vũ, trên người ánh sáng vạn trượng, đoạt lại chúng sanh ý niệm, hơn nữa 5 loài thế giới lực lượng, mang ý nghĩa đã một lần nữa nắm trong tay một giới này!

Ngũ đại linh tộc đứng đầu cùng trong tộc hậu nhân, thấy trong hư không cái kia ánh sáng vạn trượng bóng người, mỗi người lệ nóng doanh tròng.

Mười ngàn năm khuất nhục, mười ngàn năm cực khổ, vào đúng lúc này, đều muốn tuyên cáo chung kết!

Tinh chủ còn đang, chưa từng bị chết, bây giờ trở về, lại tới cửu thiên!

“Xong, hắn lại một lần nữa nắm trong tay giới này!”

“Tại sao sẽ như vậy? Chúng sanh ý niệm, nguyên lai là không thể bị người thay thế gì?”

“Một bước, chỉ là đi nhầm một bước!”

Xà tộc, cá sấu loài, rắn mối loài này tam tộc chi tổ, giờ phút này mỗi người mặt xám như tro tàn, trong mắt viết tất cả đều là tuyệt vọng.

Mặc dù là bọn họ mấy cái này sống vô số vạn năm già chí tôn, cũng căn bản không biết là chúng sanh ý niệm còn có dạng này huyền bí, lại có thể bị dễ dàng đoạt lại.

Phóng tầm mắt cửu thiên, cái nào vô chủ thế giới không phải là bởi vì chủ nhân đã bị chết? Dù cho có người thay thế một giới này vốn chủ nhân, người chủ nhân kia cũng không khả năng lại trở về, ai có thể biết chúng sanh ý niệm còn có thể khinh địch như vậy bị nguyên chủ đoạt lại?

Như Tiêu Vũ như vậy, rõ ràng đã bị chết, lại lại tái hiện nhân thế, còn cách xa nhau mười ngàn năm, muôn thuở ít thấy!

“Liền vị đại nhân kia đều tính sai rồi, liền hắn đều không có tính tới, chúng sanh ý niệm, càng như thế khó có thể khống chế!” 3 đại tộc chủ lúc này tất cả như là gỗ giống nhau, cứng tại tại chỗ, mặt xám như tro tàn.

“Không phải ngươi, chung quy không phải ngươi.” Tiêu Vũ vô cùng bình tĩnh, nhàn nhạt thấy Lam Diêm.

“Một bước, chỉ thiếu chút nữa!” Lam Diêm trong lòng không cam lòng, khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Chỉ có một bước, nhưng bước đi này đối với hắn mà nói, bây giờ lại như cách xa vạn dặm, vĩnh viễn cũng không bước qua được!

“Bốp!”

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, duỗi ra một bàn tay lớn, chụp vào Lam Diêm.

“Không!” Lam Diêm lúc này, rốt cục cảm nhận được sợ hãi, hắn đầy mặt kinh khủng, hô lớn: “Chủ tôn, cứu ta!”

Đoành!

Dứt tiếng, một luồng vô cùng thật lớn uy thế, đột nhiên xuất hiện.

Vô thượng chí tôn oai!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 434: Xoá Bỏ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

"Là người kia!"

Bát đại linh tộc bên trong, 5 loài kinh sợ, mặt khác tam tộc tất là ngạc nhiên.

Vạn năm trước khi, cái kia giúp Lam Diêm khống chế giới này chí tôn xuất hiện!

"Vị đại nhân kia đến rồi, có thể, chúng ta còn có một chút hi vọng sống!" Tam tộc chi tổ trong mắt một lần nữa xuất hiện ánh sáng, gắt gao nhìn chằm chằm cái kia uy thế khủng bố truyền đến phương hướng.

"Rốt cuộc đã đến gì?" Tiêu Vũ mắt mang hàn quang, tựa hồ đối với cái này không một chút nào bất ngờ.

Đối phương mưu tính vạn năm, đến này biến cố, cái này vô danh chí tôn, rốt cục cũng ngồi không yên.

"Chủ tôn!" Lam Diêm lớn tiếng la lên, trong mắt lộ ra vô hạn hy vọng.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Cái kia cỗ thật lớn uy thế, càng ngày càng gần. Đây là một loại khôn kể ngột ngạt, còn xa hơn vào lúc này Tiêu Vũ bên trên, dù sao, bây giờ Tiêu Vũ, không phải chí tôn!

Giới này các nơi rung chuyển, thuộc về Tiêu Vũ tượng thần khắp nơi không dứt rung động, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống.

Tiêu Vũ híp lại hai mắt, lẳng lặng chờ đối phương đến. Đối phương ẩn giấu cực sâu, mặc dù uy thế vô hạn, nhưng cũng không ra nửa điểm khí tức, để Tiêu Vũ trong khoảng thời gian ngắn không nhìn ra thân phận của người này.

“Chủ tôn, cứu ta!” Lam Diêm điên cuồng rống to, như là thấy được hy vọng.

“Ầm!”

Sau một lát, kinh khủng kia uy thế tới, ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người, hắn không có nhằm phía Tiêu Vũ, mà là xông về Lam Diêm!

Ầm ầm rung mạnh bên trong, Lam Diêm thân thể cùng nguyên thần, nổ tung ở trong hư không, hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu!

Này vô danh chí tôn muốn xuất thủ mục tiêu, lại không phải Tiêu Vũ, mà là Lam Diêm!

Bốp!

Sau một lát, luồng áp lực này thần tốc thối lui, căn bản không hề nghĩ rằng đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Này……”

Bát đại linh tộc đứng đầu, Lăng Hư, Dược Chuyết…… tất cả mọi người ngây ngẩn cả người. Bọn họ tất cả đều cho rằng, vị này vô danh chí tôn là vì bảo vệ Lam Diêm mà đến, lại tuyệt đối không ngờ rằng, hắn này đến, chỉ là vì xoá bỏ Lam Diêm!

“Tinh chủ trở về,

Hắn sợ hãi thầy theo Lam Diêm trên người, tra ra thân phận của hắn!” Lăng Hư sắc mặt phát lạnh, vị này vô danh chí tôn quá tàn nhẫn, để tự bảo vệ mình, quyết đoán lựa chọn xoá bỏ Lam Diêm!

Hắn dùng mười ngàn năm, hao tốn to lớn tâm tư, có thể một khi thua chuyện, lại không chút do dự nào, quyết đoán đến đáng sợ!

“Sư tôn trọng chưởng giới này, hắn biết rõ, hắn tại giới này không làm gì được thầy, mà sư tôn trọng chưởng kiếp trước thân thể cùng thế giới, không bao lâu nữa, liền có thể trở lại ngày xưa đỉnh cao, hắn sợ hãi thầy biết thân phận của hắn, sẽ ra tay với hắn!” Dược Chuyết sắc mặt cũng có chút tái nhợt, cái này vô danh chí tôn, thật sự có thể xưng được là là kẻ hung hãn.

Hắn hình mưu vạn năm sự tình, lại quả quyết như vậy, không chút do dự thì bỏ!

“Còn muốn chạy!” Tiêu Vũ sắc mặt phát lạnh, lập tức ra tay.

Hắn lại nắm giới này, đến một giới lực lượng thêm vào, phối hợp kiếp trước thân thể, Thần Uy vô tận, giới này trong vòng không có người nào có thể cùng hắn tranh đấu.

“Ầm!”

Hắn duỗi ra một bàn tay, một bàn tay bao trùm hư không, đem vùng thế giới này đều cầm giữ, không cho người nọ thoát đi.

Nhưng mà, không ai từng nghĩ tới, cái kia cỗ uy thế ở một khắc tiếp theo oanh một tiếng nổ tung, tiêu tán ở giữa thiên địa này, không có để lại chút nào dấu vết!

Tiêu Vũ sắc mặt âm trầm, người này chân thân, cũng không có tiến lại, đi tới nơi này, chỉ là hắn một tia thần niệm, hoặc giả nói là một đạo hóa thân!

Nhưng hắn lại nắm giới này sau khi, bất luận người nào tiến vào giới này, hắn lẽ ra nên đều có thể ngay đầu tiên biết được, lúc trước lại không có một chút nào phát hiện.

Chỉ có thể nói, người này sớm chuẩn bị xong hậu chiêu, sớm để lại cái kia một nguồn sức mạnh, một khi Lam Diêm thất bại, sẽ không chút do dự, đem xoá bỏ!

Hắn mục đích làm như vậy chỉ có một, chính là không cho Tiêu Vũ biết thân phận chân chính của hắn!

Trong nháy mắt, Lam Diêm chết rồi, hài cốt không còn, cái kia đứng ở sau lưng hắn, thay thế hắn ý đồ giới này người, cũng đem thuộc về dấu vết của mình toàn bộ xóa đi, biến mất sạch sành sanh!

“Đã từng ra tay, ngươi tránh không được!” Tiêu Vũ sắc mặt âm trầm, quyết đoán xoay người, bay trở về Tử Vi Thần Cung.

“Sư tôn!”

Lăng Hư cùng Dược Chuyết tâm thần khuấy động, Tiêu Vũ lại nắm giới này, vừa thu hồi kiếp trước thân thể, quật khởi đã thành tất nhiên, còn có ai có thể ngăn cản?

“Xoạt xoạt xoạt!”

Ngay trong nháy mắt này, có ba bóng người, đồng thời bay lên trời, phóng hướng chân trời, muốn chạy trốn.

“Chuyện đến nước này, các ngươi còn muốn chạy?” Tiêu Vũ cười lạnh, vẫy tay, thế giới lực lượng tràn ngập, cái kia ba bóng người, nhất thời định trong không trung, bị hắn miễn cưỡng kéo trở lại.

Thân hình hắn lóe lên, đi tới ngũ đại linh tộc vị trí, trong lúc giơ tay, xà tộc, cá sấu loài, rắn mối loài ba vị loài phúc bị hắn câu nệ đến, thế giới lực thêm thân thể, mặc dù là chí tôn, ở trước mặt hắn đều không thể chống cự.

"Tinh chủ!"

Thần vượn bộ tộc Viên Phóng, chim xanh bộ tộc phong khinh vũ, cùng với Ma Hùng, lôi tằm, nằm Yêu bao nhiêu loài đứng đầu, cùng với tộc nhân của bọn hắn, cũng là bị Tiêu Vũ dùng thế giới lực lượng, kêu gọi đến chỗ này.

"Thật là Tinh chủ!"

"Bái kiến Tinh chủ!"

5 loài người, dồn dập rơi lệ, kích động đến không thể tự kiềm chế, tất cả đều quỳ xuống trước Tiêu Vũ trước mắt.

Những người khác không cách nào nhận biết, nhưng bọn họ 8 loài, cùng kiếp trước Tiêu Vũ gian có loại liên hệ kỳ diệu, này đây làm Tiêu Vũ lại nắm giới này, bọn họ đều có thể cảm thụ đạt được, trước đây người là chân chính Tinh chủ, mà không chỉ là 1 cỗ nhục thân, càng không chỉ là chiếm được giới này nhiều sức mạnh của sự sống.

Tiêu Vũ yên lặng một hồi, ánh mắt chầm chậm theo 5 loài trên người đảo qua.

5 loài hậu nhân đến thế hệ này, đã là một đời không bằng một đời, thần vượn bộ tộc bị lấy đi trước tiên thiên chi huyết, hậu nhân một người so với một người gầy yếu, chim xanh bộ tộc bị cắt đi xanh dực, liền điểu tộc cũng không tính.

Còn có lôi tằm, Ma Hùng, nằm Yêu tam tộc, cũng là không so với cái này hai tộc tốt hơn bao nhiêu.

“Ta hổ thẹn cho các ngươi!” Tiêu Vũ con mắt, đột nhiên đỏ, quay mọi người gầm nhẹ.

“Tinh chủ!”

5 loài tất cả mọi người nước mắt rơi như mưa, như thế lời nói theo Tinh chủ trong miệng nói ra, khiến mỗi người bọn họ đều hứng chịu tới rất lớn chấn động.

“Thân ta là giới này đứng đầu, lại cho các ngươi chịu đựng này đau khổ, là ta vô năng!” Thấy này 5 loài người, lại nghĩ tới bọn họ mấy cái kia điên điên, tàn thì tàn thuỷ tổ, Tiêu Vũ chính là lòng như đao cắt, lòng có vô hạn ý xấu hổ.

“Chúng ta thề phải thuần phục Tinh chủ, dù cho chảy đến giọt máu cuối cùng, cũng không oán không hối!” Vượn trong tộc, Viên Phóng đỏ mắt lên rống to.

“Thuần phục Tinh chủ, chảy đến giọt máu cuối cùng!” Thần vượn trong tộc, tất cả mọi người ngửa mặt lên trời gào to.

Mặc dù là từng có điều dao động hậu nhân, bây giờ đang nhìn đến Tinh chủ đứng ở trước mặt bọn họ, cũng đều trở nên vô cùng kiên định.

“Đời đời thuần phục Tinh chủ!” Cái khác bao nhiêu loài, cũng là phát sinh gầm lên, các tộc con mắt, tất cả đều là đỏ bừng.

Tiêu Vũ thấy tình cảnh như vậy, trong lòng áy náy càng vô hạn, hắn gầm nhẹ một tiếng, vẫy tay, rắn, cá sấu, rắn mối tam tộc tất cả mọi người, đều bị hắn dùng thế giới lực lượng kêu gọi đến chỗ này.

Tam tộc chi tổ, cũng ở trong đó!

Đang nhìn đến này tam tộc trong giây lát này, 5 loài trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra vô hạn tức giận, tất cả mọi người con mắt, đều trở nên đỏ hơn!

Chương 435: Máu Tanh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Bốp!”

Tiêu Vũ vẫy tay một cái, cá sấu trong tộc, một gã tuổi trẻ hậu bối bay ra, hắn đầy mặt trắng nhợt, trong mắt tất cả đều là kinh khủng.

Trên người người này, mặc một bộ chiến y màu đỏ ngòm, thần lóng lánh, thoạt nhìn liền thập phần bất phàm. Lôi tằm bộ tộc người nhìn thấy chiến giáp này, không ít người nhất thời nước mắt như mưa, phát sinh bi thương mà phẫn nộ mà tiếng gào.

Tiêu Vũ lạnh lùng thấy này cá sấu loài hậu nhân, nói: “Trên người ngươi chiến giáp, là từ đâu tới đây?”

“Vâng…… là……” người này cá sấu loài hậu nhân cả người phát run rẩy, đối mặt Tinh chủ cái kia khiếp người ánh mắt, hắn đã không cách nào đứng thẳng, sõng xoài trên mặt đất nói: “Chỉ dùng…… lôi tằm bộ tộc tơ máu dệt thành.”

“Lôi tằm bộ tộc máu tàm ty, là nôn tằm lúc hòa vào tự thân máu đoạt được, mỗi trăm năm cũng mới chỉ có thể phun ra không đến một tấc tơ máu, trên người ngươi chiến giáp, ít nhất cũng có trăm thước tơ máu, ngươi có tài cán gì, có thể làm cho tằm loài thay thế ngươi biên chế này giáp?” Tiêu Vũ trong mắt rùng mình, tựa như vạn năm không thay đổi sông băng.

“Đây là…… đây là……” người này cá sấu loài hậu nhân hoàn toàn mềm nhũn, đôi môi run run, nửa ngày nói không ra lời.

“Ngươi nói không nên lời phải không?” Tiêu Vũ cười lạnh, nhìn về phía lôi tằm bộ tộc, nói: “Lôi Tinh ở đâu?”

Lôi tằm bộ tộc đứng đầu Lôi Tinh nghe vậy, lập tức bước lên trước, kích động đến rơi nước mắt, quỳ Tiêu Vũ trước mặt, gào lên đau xót nói: “Lôi Tinh bái kiến Tinh chủ!”

Tiêu Vũ gật gù, đem nâng dậy, nói: “Cá sấu loài người nói không nên lời, ngươi hãy nói cho ta biết, trên người bọn họ tơ máu chiến giáp, là thế nào có được?”

Lôi Tinh ánh mắt lộ ra vô hạn bi thương cùng tức giận, cái này hai mắt trong mắt lệ nóng cuồn cuộn, gầm nhẹ nói: “Về Tinh chủ, là cá sấu loài mấy năm nay hãm hại bộ tộc ta bên trong người, buộc chúng ta dùng tự thân sống lâu làm giá, ngày đêm vì bọn họ dùng máu nôn tằm, bộ tộc ta bên trong người, bởi vậy sống lâu thật to giảm ngắn, không ít tộc nhân đều bị bọn họ làm cho nôn tằm mãi đến tận chết đi, lúc cho tới bây giờ, bộ tộc ta bên trong thành viên, đã là chỉ có thể trước đây một nửa không đến!”

Máu tằm phải hòa vào tự thân máu, thuộc về tự tổn phương pháp, nếu là bình thường tốc độ, một con lôi tằm trăm năm sản xuất một tấc đã là hiếm thấy, nếu muốn nhiều hơn nữa, đó chính là dùng tự thân sống lâu làm giá.

Mấy năm nay máu tằm bộ tộc bị bắt không dứt hộc máu tia, trong tộc rất nhiều người đều là sớm chết đi, thành viên đã là giảm nhiều.

“Lôi tằm bộ tộc, mặc dù là năm đó ta đều chưa gan dạ làm cho bọn họ cho ta nhổ mạnh tơ máu, bây giờ lại vì bộ tộc khác, hao hết vô số thành viên tính mạng, các ngươi cảm thấy này hợp lý gì?” Tiêu Vũ gầm lên, âm thanh chấn động bầu trời.

Hắn dưới cơn thịnh nộ, không một người gan dạ lên tiếng, kể cả Lăng Hư cùng Dược Chuyết,

Cũng là nơm nớp lo sợ đứng ở phía sau, không dám mở miệng.

“Lôi Tinh, ngươi cảm thấy hợp lý gì?” Tiêu Vũ lại gầm lên, hai mắt đỏ lên.

“Cầu Tinh chủ làm chủ cho chúng ta!” Lôi Tinh tầng tầng quỳ xuống, hai đầu gối chạm đất lúc, nơi này đại địa đều đang rung động.

“Cầu Tinh chủ làm chủ cho chúng ta!” Lôi tằm bộ tộc tất cả mọi người tầng tầng quỳ xuống đất, hai mắt đỏ chót, bi thiết thương quá trời!

“Các ngươi cá sấu loài, vốn cũng tùy tùng cho ta, các ngươi nếu là bởi vì đại thế phản bội ta, ta sẽ không truy cứu!” Tiêu Vũ xoay người, lạnh lùng nhìn về phía run lẩy bẩy cá sấu loài mọi người, quát: “Nhưng các ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên như thế hãm hại cái khác bao nhiêu loài, hôm nay, ta có thể chứa đạt được các ngươi, nhưng này 5 loài, như thế nào có thể chứa đạt được các ngươi!”

Thanh âm hắn lạnh như băng, tuyên truyền giác ngộ, ngày xưa vô địch uy thế lại xuất hiện, sợ đến cá sấu loài tất cả mọi người mỗi người mặt tái mét, có người đã ngã xuống đất, thậm chí thất cấm.

“Các ngươi vội vã hại cái khác bao nhiêu loài bao nhiêu, hôm nay ta khiến cho các ngươi trả lại bao nhiêu! Các ngươi cá sấu loài không phải từ trước đến giờ dùng một thân da cá sấu làm ngạo gì? Hôm nay, ta liền lột các ngươi tất cả mọi người da, để đền bù lôi tằm bộ tộc!” Tiêu Vũ lạnh như băng ngôn ngữ, để cá sấu loài tất cả mọi người rùng mình một cái.

Cá sấu loài chi tổ mặt xám như tro tàn, lại là không nói lời nào, cắn chặt hàm răng, thậm chí không có mở miệng cầu xin. Bởi vì, hắn hiểu rất rõ tinh chủ, trước mắt tình cảnh này, chẳng qua là một bắt đầu!

“Lôi Tinh, chính các ngươi động thủ đi, cá sấu loài người không có người nào dám phản kháng!” Tiêu Vũ lời nói, có một luồng không thể nghi ngờ khí phách.

“Nhiều tạ Tinh Chủ!” Lôi Tinh trên mặt đất tầng tầng dập đầu, sau đó đứng dậy, nhìn phía tộc nhân của hắn, nói: “Các ngươi hãy nghe cho ta, các ngươi này huynh đệ đã chết tỷ muội, cha mẹ của các ngươi, đều là bị bọn này súc sanh hãm hại đến chết, hôm nay được Tinh chủ ân đức, cho chúng ta cơ hội này, các ngươi có oán báo oán, có cừu oán báo thù!”

“Nhiều tạ Tinh Chủ!”

Một đám lôi tằm bộ tộc người kích động đến rơi lệ, quỳ tạ qua Tiêu Vũ sau khi, tất cả đều đỏ mắt lên, hổ gặp bầy dê, đánh về phía cá sấu loài.

Tiếp xuống tình cảnh, vô cùng máu tanh, thừa nhận rồi vạn năm áp bức, lôi tằm bộ tộc người triệt để bạo phát, mỗi người cũng giống như điên cuồng, như là cực kỳ dã thú khát máu vậy.

Cá sấu trong tộc, các loại hoảng sợ hò hét liên tiếp, nhưng không có tìm được bất luận người nào đồng tình.

“Cha, ngươi nhìn thấy không? Hài nhi cho ngươi báo thù, ngươi nghỉ ngơi!”

“Tam ca, ngươi chính là bị bọn này súc sanh hãm hại đến chết, ta cho ngươi báo thù!”

“Mẫu thân……”

Máu tanh qua đi, tầm loài rất nhiều người tuổi trẻ lớn tiếng khóc, gào thét này đã chết đi người thân tên.

Cái gì tha thứ, cái gì tha thứ, đối với lúc này tất cả đều là chó má! Bọn họ chỉ muốn báo thù, muốn nói tha thứ? Ở tại bọn hắn nhận hết hãm hại này mười ngàn năm, ai tới cùng bọn hắn nói tha thứ?

Đây là tu luyện thế giới, thế giới này, chính là tàn khốc như vậy, như thế máu tanh!

“Nhiều tạ Tinh Chủ, ta Lôi Tinh thề, ta lôi tầm bộ tộc, vĩnh viễn, trung với Tinh chủ!” Lôi Tinh lại quỳ xuống đất, đối với Tiêu Vũ tầng tầng dập đầu.

“Đời đời trung với Tinh chủ!” Vô số lôi tầm bộ tộc hậu nhân cũng là quỳ xuống, rơi lệ rống to.

“Đều đứng lên cho ta, các ngươi không nợ ta cái gì, là ta thiếu nợ các ngươi!” Tiêu Vũ đưa tay hư nhấc, hết thảy lôi tầm bộ tộc đều không tự chủ được, bị một luồng lực lượng vô hình đỡ lên.

Lôi tầm bộ tộc yên lặng lui về, không nói nữa, cái khác bao nhiêu loài, xà tộc cùng rắn mối loài sớm tràn ngập kinh khủng, mà chim xanh, Ma Hùng bao nhiêu loài tất là mỗi người kích động đến run rẩy, bởi vì bọn họ biết, kế tiếp, Tinh chủ cũng sẽ vì bọn họ ra mặt!

“Rắn mối loài!” Tiêu Vũ ánh mắt, chuyển hướng bộ tộc khác, trầm giọng nói: “Các ngươi mấy năm nay làm cái gì, muốn ta tới nói gì?”

Một câu nói, khiến cho rắn mối loài trên dưới mỗi người câm như hến, lớn tuổi một vài cũng còn tốt, này khá là tuổi trẻ, đã hoảng sợ hò hét lên, âm thanh thê thảm, làm người nghe vào trong tai, lông tơ đứng thẳng.

“Phong khinh vũ, nằm đêm!” Tiêu Vũ quay đầu, nhìn về phía chim xanh cùng nằm Yêu bộ tộc.

Chim xanh tộc chủ phong khinh vũ cùng nằm Yêu bộ tộc đứng đầu nằm đêm nghe vậy đi ra, cung cung kính kính quỳ gối Tiêu Vũ trước mặt, đồng dạng khó nhịn kích động, đồng nói: “Bái kiến Tinh chủ!”

“Rắn mối loài không biết chính mình mấy năm nay làm cái gì, các ngươi đưa cho hắn nói một chút!” Tiêu Vũ chắp hai tay, nói ra tuy nhẹ, lại là khiến rắn mối loài tất cả mọi người run vừa rét run.

Chương 436: Kỷ Luật 3 Loài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Về Tinh chủ!” Chim xanh loài đứng đầu phong khinh vũ nhịn xuống lệ nóng, gầm nhẹ nói: “Những năm gần đây, rắn mối loài giết hại bộ tộc ta bên trong hậu nhân, tàn nhẫn cắt đi bộ tộc ta bên trong hậu nhân hai cánh, cấy ghép tới bọn họ hậu nhân trên thân, bộ tộc ta bên trong vô số loài người, tuy là Cầm tộc, bây giờ lại là liền năng lực phi hành đều mất đi!”

Rắn mối loài thuộc về trên mặt đất bò sát sinh linh, mặc dù tu vi mạnh mẽ sau khi, bọn họ cũng có thể đằng không phi hành, nhưng trong tộc hậu nhân nhưng không có bay lên trời thiên phú, này vì bọn họ nhược điểm.

Vì thế, bọn họ liền muốn dùng chim xanh bộ tộc cánh chim, bù đắp tự thân không đủ, làm cho chính mình càng mạnh mẽ hơn.

Mặc dù là đạt được có thể bay lên trời cảnh giới sau khi, chim xanh bộ tộc cánh chim, cũng có thể làm bọn hắn tốc độ tăng lên rất nhiều!

“Tinh chủ!” Nằm loài đứng đầu nằm đêm quỳ xuống đất nói: “Ta nằm Yêu bộ tộc, ngàn năm sinh tiêm, vạn năm thành hoa, đều là ta trong tộc người quan trọng tự bảo vệ mình đồ vật, mà mấy năm nay rắn mối loài mạnh mẽ lấy tộc nhân ta trên người dây leo nhọn, dùng thay thế bọn họ ngắn nhỏ rắn mối móng, nằm hoa thì lại tương đương với nhân tộc chi đạo chủng, cũng là bị rắn mối loài mạnh mẽ lấy, bộ tộc ta bên trong vô số tộc nhân, mất đi dây leo nhọn cùng nằm hoa, cùng đã hóa thành phàm nằm!”

Nằm Yêu bộ tộc, sức chiến đấu không cao, loài người thân mình tất cả đều là một loại Yêu nằm, dây leo nhọn cùng nằm hoa, chính là bọn họ quý giá nhất, cũng là duy nhất có thể dùng để tự bảo vệ gì đó.

Lần này, làm hai vị tộc chủ nói xong, không đợi Tiêu Vũ mở miệng, chim xanh bộ tộc nằm Yêu bộ tộc tất cả mọi người, đều đã là cùng nhau quỳ xuống, cao giọng gầm lên: “Cầu Tinh chủ làm chủ cho chúng ta!”

Tiếng hô rung trời, mang theo vô hạn buồn cùng tức giận.

“Các ngươi, còn có lời nào có thể nói?” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía sáng loài mọi người, ánh mắt của hắn hướng, tộc này mọi người sắc mặt trắng bệch, thân thể như run cầm cập.

Ở đây loài tất cả mọi người sau khi, rắn mối loài đứng đầu sắc mặt trắng bệch, cắn chặt hai môi, không nói lời nào, tựa hồ cũng là biết, chuyện đến nước này, vô luận hắn lại nói thêm gì nữa, đều đã chậm!

“Xem ra các ngươi là không lời có thể nói!” Tiêu Vũ liên tục cười lạnh, nói: “Các ngươi cũng chớ trách ta vô tình, các ngươi giết hại người khác bao nhiêu, hôm nay ta khiến cho các ngươi trả về bao nhiêu! Các ngươi rắn mối loài mắt, nhất nhạy cảm, có thể nói có thể thấy rõ tất cả vô căn cứ, các ngươi cắt đứt chim xanh bộ tộc bao nhiêu cánh chim, thì đền bù đến bao nhiêu đôi sáng mắt!”

“Không!”

“Tinh chủ tha mạng, chúng ta biết lỗi rồi!”

Rắn mối loài tất cả mọi người kinh khủng, rắn mối loài con mắt tựa như chim xanh bộ tộc cánh chim, là đối với bọn họ thứ trọng yếu nhất, như bị móc đi hai mắt, là đối với bọn họ tàn khốc nhất trừng phạt!

“Tha mạng? Các ngươi giết hại cái khác hai tộc thời điểm, có thể từng nghĩ tới hạ thủ lưu tình?” Tiêu Vũ sắc mặt càng thêm âm hàn,

Nói: “Cho các ngươi móc mắt trả lại, đây chỉ là đối với chim xanh bộ tộc bù đắp, ngoài ra còn có nầm Yêu bộ tộc!”

Nghe vậy, rắn mối loài tất cả thanh âm đều tĩnh mịch, lại không người mở miệng, chỉ có từng trận nặng nề tiếng hít thở truyền ra.

Chỉ là đối chim xanh bộ tộc trả lại, cũng đã vô cùng đau đớn thê thảm, con mắt cũng bị mất, bọn họ còn lấy cái gì bồi thường nầm loài?

“Các ngươi chiếm nầm loài tiêm cùng hoa, này đều cần tháng năm dài đằng đẵng tài năng một lần nữa mọc ra, ngay hôm đó lên, ta muốn dùng máu của các ngươi, ngày đêm đúc nầm loài đời sau, tăng tốc độ bọn họ trưởng thành, thời hạn...... mười vạn năm!” Tiêu Vũ ngôn ngữ, không mang theo chút nào cảm tình.

“10...... mười vạn năm!” Rắn mối loài tất cả mọi người, tất cả đều mềm nhũn.

Bọn họ vội vã hại nầm loài mười ngàn năm, mà Tiêu Vũ càng ác hơn, muốn dùng hai người bọn họ bộ tộc máu đúc nầm loài, thời gian là bọn hắn hãm hại đẳng loài gấp mười lần!

Hắn không chỉ là muốn làm cho bọn họ trả lại nầm loài, còn muốn cho bọn họ trả giá càng thêm đau đớn thê thảm giá cả!

Như thế mười vạn năm qua đi, thậm chí rắn mối loài đến lúc đó còn chưa diệt sạch, chỉ sợ cũng không còn sót lại cái gì.

"Mười vạn năm...... mười vạn năm......" rắn mối loài đứng đầu đứng ở phía sau cùng, cả người phát run, sắc mặt trắng bệch, như là mất hồn bình thường, không dứt lẩm bẩm mấy chữ này.

"Tạ Tinh Chủ!"

"Đời đời thuần phục Tinh chủ!"

Chim xanh bộ tộc cùng đẳng Yêu bộ tộc người cùng nhau quỳ xuống, bị đè nén mười ngàn năm bi phẫn, vào đúng lúc này, chiếm được phát tiết.

Mặc dù, dù cho lại như thế nào trừng phạt rắn mối loài, bọn họ những tộc nhân kia cũng sẽ không trở lại nữa, nhưng bọn họ đều biết, đây đã là Tinh chủ khả năng cho bọn hắn làm ra lớn nhất bồi thường, làm bọn họ có thể thần tốc khôi phục này vạn năm tổn thất Nguyên Khí.

"Xà tộc!" Tiêu Vũ ánh mắt, vừa là rơi vào rắn tộc nhân trên thân, trong nháy mắt, một cỗ vô hình mù mịt, bao phủ ở xà tộc tất cả mọi người bầu trời.

"Viên Phóng, gấu 7!"

Theo Tiêu Vũ âm thanh, thần vượn bộ tộc đứng đầu, cùng Ma Hùng bộ tộc đứng đầu nhất thời cả người rung mạnh, mang theo lệ nóng đi ra, quỳ địa đạo: "Vượn loài Viên Phóng (Hùng tộc gấu 7) bái kiến Tinh chủ!"

"Hãy nói cho ta biết, mấy năm nay, xà tộc đối với tộc nhân của các ngươi, làm cái gì!" Tiêu Vũ khép hờ hai mắt, tựa hồ là có chút mệt mỏi.

"Về Tinh chủ!" Viên Phóng cố nén tức giận, nói: "Xà tộc mấy năm nay, không dứt lấy đi bộ tộc ta bên trong hậu nhân trước tiên thiên chi huyết, dùng để tẩm bổ hậu nhân của bọn họ, dẫn đến bộ tộc ta bên trong hậu nhân tu vi một đời so với một đời hạ thấp, rất nhiều người đều không sống hơn ngàn năm liền qua đời, ta người trong tộc mấy, cũng bởi vậy thiếu rất nhiều!”

“Xà tộc không chân, mà ta Ma Hùng bộ tộc bàn chân gấu có thể nát bầu trời, mấy năm nay, ta Hùng tộc rất nhiều hậu nhân đều bị xà tộc chém đã đi bốn chưởng, chuyển qua bọn họ thân rắn bên trên, bộ tộc ta bên trong vô số hậu bối, bây giờ chỉ có thể nhiều năm nằm trên giường, liền đứng dậy cất bước cũng không thể!”

Gấu 7 cũng là một vị tráng hán, thanh âm hắn trầm thấp, mở miệng như đang gầm rú, hai mắt đỏ chót một mảnh.

“Cầu Tinh chủ làm chủ cho chúng ta!” Vượn loài, Hùng tộc thành viên, dồn dập quỳ xuống đất, tiếng hô rung trời.

“Các ngươi, có lời gì không?” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía xà tộc mọi người.

Thấy qua cá sấu loài trải qua máu tanh, thấy qua rắn mối loài thê thảm kết cục, xà tộc bây giờ thậm chí ngay cả xin tha đều không ôm hy vọng, mỗi người ngã xuống đất, ánh mắt một người so với một người chỗ trống, đầy mặt tuyệt vọng.

“Các ngươi xà tộc, được người gọi là một thân là bảo, các ngươi đoạn Hùng tộc bốn chưởng, ta liền lột ra các ngươi da rắn trả lại, các ngươi mạnh mẽ lấy vượn loài máu, hôm nay ta liền đào ra các ngươi mật rắn, làm vượn loài bổ dưỡng trở về!” Tiêu Vũ một câu ngôn ngữ, liền quyết định xà tộc kết cục.

Da rắn cùng mật rắn, đây là xà tộc trên người hai đại chí bảo, da rắn có thể làm thành chiến y, khiến vốn thì thân thể cường hãn Ma Hùng bộ tộc, sức chiến đấu tiến thêm một bước, mà mật rắn tất là xà tộc trên người quan trọng nhất tinh nguyên vị trí, vượn loài người nếu là ăn vào, nhất định có thể bù đắp trước đây bị cưỡng đoạt trước tiên thiên chi huyết.

“Nhiều tạ Tinh Chủ!”

2 loài đồng dạng tầng tầng quỳ xuống đất, tiếng la rung trời, chỉ là không ít người trong mắt, đều vẫn là có chút đỏ lên.

“Đều đứng lên đi!” Tiêu Vũ phất tay một cái, thần thái có chút mệt mỏi, nói: “Ta biết, hôm nay dù cho bây giờ xử phạt này tam tộc, các ngươi này đã mất đi người thân, cũng đã lại cũng không về được!”

Các tộc đều là trầm mặc, bầu không khí vô cùng ngột ngạt. Xử phạt tam tộc mặc dù thoải mái, nhưng là làm bọn họ cảm thấy bi thương, bởi vì bất kể như thế nào xử phạt, bọn họ này mất đi người thân, cũng vĩnh viễn không thể lại sống lại!

“Các ngươi tôn ta làm chủ, đang nhận được như thế hãm hại, này cho ta chi tội!” Tiêu Vũ trong mắt thần lóng lánh, nói: “Hôm nay, ta lợi dụng trên người một nửa thế giới lực lượng, đến cho các ngươi tu bổ mấy năm nay chịu thương tích!”

Nghe vậy, các tộc người, tất cả đều là sắc mặt biến đổi lớn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 437: Tinh Chủ Cơn Giận

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tinh chủ, không thể!”

Viên Phóng kinh hãi, lập tức tiến lên, quỳ gối Tiêu Vũ trước mặt, rơi lệ nói: “Tiêu hao thế giới lực lượng, sẽ đối với cái này giới căn cơ bị hư hỏng, một nửa thế giới lực lượng, cái kia cũng phải cần mấy vạn thậm chí mấy trăm ngàn năm tài năng khôi phục lại được!”

“Tinh chủ đối với chúng ta ân, chúng ta đã là không cần báo đáp, cầu Tinh chủ không được vận dụng thế giới lực lượng!”

“Nếu để Tinh chủ cho ta bao nhiêu loài tổn thương giới này căn cơ, chúng ta chính là tội nhân thiên cổ!”

“Cầu Tinh chủ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!”

5 loài đứng đầu dồn dập quỳ xuống, Tiêu Vũ càng phải vận dụng thế giới lực lượng đến tu bổ bọn họ các tộc thương tích, đều này làm cho bọn hắn không có bất kỳ thay đổi sắc mặt.

“Không cần phải nói, các ngươi là tùy tùng cho ta nhiều linh tộc, nếu là liền các ngươi đều sắp xếp không tốt, ta làm sao có thể làm giới này đứng đầu?” Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, ngữ khí không thể nghi ngờ.

“Tinh chủ!”

5 loài đứng đầu mỗi người lệ nóng lăn nhào, cung cung kính kính quỳ xuống đất, thái độ trước đó chưa từng có thành kính.

“Đoành!”

Tiêu Vũ đã hành động, thế giới lực lượng tràn ngập, loại sức mạnh này ở một giới này lực lượng, có thể làm được một vài quá mức bình thường việc.

Chỉ thấy, một luồng lực lượng thần bí giáng lâm, ngay sau đó, thần kỳ một màn đã xảy ra, 5 loài người bị sáng tác, càng bắt đầu nhanh chóng khôi phục.

Thanh đảo bộ tộc bị cắt đi hai cánh, dùng một loại mắt thường tốc độ rõ rệt, một lần nữa sinh trưởng, sau một lát, hai cánh sống lại.

Ma Hùng bộ tộc, vô số bị chém tới bốn trảo loài người, tứ chi sống lại!

Ngoài ra, nằm Yêu, thần vượn, lôi tằm tam tộc, bọn họ này vạn năm trong lúc đó đã bị tổn thương, đều ở đây thời gian cực ngắn trong vòng, nhanh chóng khôi phục lại.

Vận dụng thế giới lực lượng, Tiêu Vũ thi triển một loại cùng loại thời không nghịch chuyển sức mạnh, khiến cho bọn hắn chịu đựng thương tích, mất đi tinh nguyên cùng sống lâu, đều ở đây trong thời gian thật ngắn thần tốc khôi phục lại.

Thế nhưng, 5 loài nhân số nhiều lắm, bởi vậy tiêu hao hắn gần nửa thế giới lực lượng.

Sau một lát, giới này rung động, thế giới lực lượng rõ ràng trở nên yếu đi, lớn như vậy thế giới, miễn cưỡng rút nhỏ gần một nửa! Như thế thật lớn thế giới, muốn lần nữa khôi phục, không biết là cần bao nhiêu thời gian vạn năm.

“Thương thế của ta khôi phục!”

“Ta cảm giác trạng thái của mình đạt đến một loại trước đó chưa từng có trình độ!”

Các tộc người,

Đều là truyền ra trận trận tiếng hô, đặc biệt là những kia tuổi trẻ hậu nhân, mỗi một đều tràn đầy vui sướng.

Bọn họ bây giờ chịu thương tích hoàn toàn khôi phục, nếu là lần nữa cái khác tam tộc này trả lại gì đó, bọn hắn thực lực, lại có một bay vọt về chất.

Kể từ đó, mặc dù 5 loài nhân số đều so với trước kia thiếu rất nhiều, nhưng về mặt thực lực cũng sẽ không có quá chênh lệch lớn, thậm chí chỉ cần trải qua một thời gian nữa, bọn hắn thực lực, còn có thể vượt qua trước đây mạnh mẽ nhất thời điểm!

Tiêu Vũ làm, không chỉ là bồi thường bọn họ này vạn năm qua chỗ bị tổn thất, càng cho bọn hắn chỗ tốt cực lớn!

Không chỉ là trả lại, trả lại sau khi, còn có bù đắp!

“Ta 5 loài mong muốn đời đời kiếp kiếp, làm Tinh chủ tận trung!”

5 loài đứng đầu biết rõ Tiêu Vũ bỏ ra bao lớn giá cả, đối với hắn càng thêm trung thành, đi đầu lại quỳ hắn.

Bọn họ lúc này không chỉ sâu sắc cảm nhận được, này vạn năm qua trung thành không có uổng phí, hơn nữa còn có một loại cảm giác, phóng tầm mắt cửu thiên, ngoại trừ trước mắt vị này Tinh chủ, không nữa đáng giá bọn họ tùy tùng cùng thuần phục người.

“Đời đời thuần phục Tinh chủ!”

Các tộc từng dao động qua tuổi trẻ hậu nhân, lúc này rốt cuộc cũng giải thích, vì sao những trưởng bối kia dù cho Tinh chủ sau khi ngã xuống, đã bị như thế đau khổ còn muốn trung với Tinh chủ.

Thời điểm này, bọn họ hoàn toàn hiểu cảm giác này, trước mắt Tinh chủ, chính là một đáng giá trả giá tất cả đi tùy tùng người, dù cho hắn không tồn tại nữa, bị chết vạn năm, vẫn như cũ có thể có được vô số người trung thành!

“Đứng lên đi!” Tiêu Vũ phất tay, đem tất cả mọi người nâng lên.

5 loài vì hắn chịu quá nhiều, bọn họ tộc chủ, trả càng đau xót, đối với hắn mà nói, tầm thường một nửa thế giới lực lượng, không đáng kể chút nào.

5 loài đã chiếm được vốn có trả lại cùng bồi thường, phản bội tam tộc cũng đã nhận được vốn có kết cục, nhưng nội tâm của hắn nhưng có chút mệt mỏi, bởi vì này bị xử phạt tam tộc, cũng từng là cùng 5 loài giống nhau tận trung cho hắn.

Mặc dù xử phạt thủ đoạn không lưu tình chút nào, nhưng xử phạt những người này, Tiêu Vũ lại không sinh được cái gì khoái cảm, chỉ có một luồng mệt mỏi.

Ánh mắt của hắn, cuối cùng rơi về phía cái kia tam tộc chi tổ trên thân, nếu như không có sự phản bội của bọn họ, chuyện hôm nay, cũng sẽ không phát sinh.

“Các ngươi, vốn cũng theo đuổi ta mấy trăm ngàn năm, ta có thể tha thứ các ngươi tất cả, thậm chí các ngươi phản bội ta, nể tình ngày xưa tình, ta cũng sẽ không tra cứu.”

Trong lòng hắn mang theo sâu sắc mệt mỏi, trên mặt không biết là giận, còn là buồn, chậm rãi nói: “Thế nhưng, bởi vì phản bội của các ngươi, cái khác 5 loài, cùng này 5 trong tộc năm vị vô thượng chí tôn đã trải qua cái gì, các ngươi biết không!”

Tam tộc đứng đầu, lúc này sớm mỗi người suy sụp. Bọn họ tam tộc, đã triệt để xong, bị mất ở trong tay bọn họ!

“Ta có thể không truy cứu các ngươi phản bội việc, nhưng phản bội của các ngươi, lại làm cho 5 loài chi tổ đã trải qua những chuyện kia!” Tiêu Vũ trong mắt phức tạp rốt cục toàn bộ hóa thành lửa giận, trong khi nói chuyện, giới này cũng là theo ý chí của hắn mà đổi.

Trong hư không mây đen ngập đầu, sấm sét từng trận, như là cái kia bầu trời cũng đang tức giận, cũng đang gào thét.

Năm vị đã tùy tùng Tiêu Vũ chinh chiến cửu thiên thế chí tôn, ở huyễn trong ngục thừa nhận vạn năm hành hạ, mạnh như bọn họ, đạo tâm như sắt, đều bị hành hạ đến điên điên, tàn thì tàn!

Mà hết thảy này nguyên nhân, đều là vì này tam tộc phản bội!

“Ta cũng không hi vọng khả năng theo trong miệng các ngươi biết được, năm đó rốt cuộc là ai thu mua các ngươi. Các ngươi phản bội ta, cũng coi như xóa đi ngày xưa mấy trăm ngàn năm tình nghĩa, còn nữa giằng co, ta không giết các ngươi! Thế nhưng……” Tiêu Vũ lời nói, đột nhiên lạnh lẽo, gầm nhẹ nói: “Các ngươi làm hại mấy vị kia loài tổ kết quả như thế, ta không giết các ngươi, lại cũng không khả năng buông tha các ngươi!”

Tinh chủ giận dữ, vào giờ phút này, chính là cái kia ba vị từng cũng từng danh chấn cửu thiên thế chí tôn, cũng không nhịn được một trận phát lạnh.

Đây cũng là cửu thiên Tinh chủ oai, dưới cơn nóng giận, cửu giới run rẩy!

“Các ngươi làm cho bọn họ bị nhốt huyễn ngục vạn năm, ta hôm nay cũng đem bọn ngươi đánh vào huyễn ngục, vĩnh viễn không được đi ra!” Tiêu Vũ trong lòng lạnh lẽo.

Hắn một câu nói hạ xuống, xà tộc, cá sấu loài, rắn mối loài tam tộc đứng đầu, mỗi người mặt như màu đất.

Huyễn ngục? Bọn họ làm sao có thể không biết đó là khủng bố bao nhiêu một chỗ? Mấy năm nay vì để cho bọn họ không dám sinh ra hai lòng, trước khi thay thế Tiêu Vũ nắm trong tay giới này Lam Diêm, liền từng làm cho bọn họ tiến vào huyễn ngục, làm cho bọn họ tận mắt xem qua cái khác 5 loài chi tổ kết cục.

Ở huyễn trong ngục vĩnh viễn không được đi ra, này đối với bọn hắn tới nói, quả thực là kinh khủng nhất trừng phạt!

“Bốp!”

Tiêu Vũ phảng phất nản lòng thoái chí, vung tay lên, thế giới lực lượng cuốn lên ba vị loài tổ, làm bọn họ không cách nào phản kháng. Ba người bay lên, thần tốc chui vào Tử Vi Thần Cung, bị đánh vào huyết ngục bên trong, nơi sâu xa nhất huyễn ngục!

Tác giả đông phương hành vân nói: Mấy ngày nay có chút việc, mấy ngày nay trước tiên mỗi ngày hai canh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 438: Hiểu Rõ Nhất Người

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bát đại linh tộc, từ một ngày kia lên, chỉ còn lại có ngũ đại linh tộc.

Tiêu Vũ cảm giác sâu sắc mệt mỏi, xử phạt ngày xưa trung thành với chính mình linh tộc, cảm giác cũng không hơn gì, hắn không nói thêm gì nữa, xua tản 5 loài, một thân một mình, trở về Tử Vi Thần Cung.

“Thầy hắn làm sao vậy? Ta chưa từng gặp thầy dáng dấp như thế!” Lăng Hư nhìn ra Tiêu Vũ mất mát tâm cảnh, mặt lộ vẻ vẻ ưu lo.

Đường đường vô địch chí tôn, đạo tâm kiên cố, trên mặt càng cũng sẽ lộ ra như thế cô đơn vẻ mặt.

“Thầy là vô địch tồn tại, cho nên hắn theo sẽ không để cho thế nhân nhìn thấy hắn yếu ớt một mặt, mặc dù chúng ta là đệ tử của hắn!” Dược Chuyết trường thở dài nói: “Này mười ngàn năm, thầy một thân một mình, chịu quá nhiều, không có ai biết hắn đi được có bao nhiêu gian khổ! Trở về sau khi, thật vất vả một lần nữa trở lại tự mình mở ra một giới này, nhưng ngày xưa 8 loài, lại là có người phản bội hắn!”

Lăng Hư lâm vào trầm mặc, tựa hồ cũng là giải thích một chút, hắn nắm quả đấm một cái, nói: “Đều là vì chúng ta còn chưa đủ mạnh, không cách nào vi sư tôn phân ưu!”

Hai người không có dừng lại quá nhiều, đều sâu sắc lo lắng đến Tiêu Vũ, trò chuyện vài câu sau, thần tốc bay lên, hướng về Tử Vi Thần Cung đuổi theo, muốn hầu ở Tiêu Vũ bên cạnh.

Ngồi một mình Tử Vi Thần Cung trong vòng, 6 vũ thần điện, huyễn ngục, Đạo cung...... nơi này tất cả, đối với Tiêu Vũ tới nói, đều là quen thuộc như vậy, nhưng bây giờ trở về, một lần nữa khống chế, lại là để hắn sinh ra một loại cảm giác xa lạ.

Loại này cảm giác rất kỳ quái, hắn muốn bắt, muốn biết là nơi nào thay đổi, lại là bắt không đến.

“Tinh chủ!” Tuổi già Tề Sơn, yên lặng cùng ở phía sau hắn, vẻ mặt cung kính, y hệt năm đó, phảng phất bất cứ lúc nào, chỉ cần Tiêu Vũ mở miệng, hắn thì sẽ ở!

“Rốt cuộc là nơi nào thay đổi?” Tiêu Vũ lẩm bẩm, tựa hồ chỉ có ở nơi này đi theo chính mình mấy trăm ngàn năm lão bộc bên cạnh, mới có thể cảm giác được triệt để an tâm.

Tề Sơn, làm bạn hắn lâu nhất người, mặc dù giống nhau là mấy trăm ngàn năm, nhưng bất kể là 8 loài đứng đầu, còn là thập đại đệ tử, ở bên cạnh hắn thời gian, đều kém xa tít tắp Tề Sơn.

“Người không thay đổi, nhưng rất nhiều thứ cũng thay đổi!” Tiêu Vũ nhẹ giọng lầm bầm, nói: “Vẻn vẹn mười ngàn năm, bát đại linh tộc, đã biến thành 5 loài, tám cái từng sinh ra như chết chiến tổ, năm cái lâm vào chẳng biết lúc nào tài năng tỉnh táo mê man, mặt khác ba cái, tất là phản bội ta!”

“Rốt cuộc, là bởi vì cái gì? Mạc Thương phản bội ta, bọn họ cũng phản bội ta, chẳng lẽ, ta thật không phải là một có đủ điều kiện đích sư tôn, cũng không làm được giới này đứng đầu?”

Mặc dù đạo tâm kiên định, nhưng lần này trở về trải qua sự tình, Đối với Tiêu Vũ tới nói xung kích quá lớn, mặc dù là hắn, lòng cũng là nhục trường, trải qua việc này, không khỏi cảm thấy có chút mê man.

“Tinh chủ, người xưa nay sẽ không sai, lão nô đời này tùy tùng với người, chính là chính xác nhất một chuyện, một đời không hối hận! Nếu như có thể lại một lần, lão nô vẫn sẽ lựa chọn tùy tùng với người!” Tề Sơn mái đầu bạc trắng, từ từ khom lưng, mặt mỉm cười nhẹ nói.

Nếu nói là hiểu rõ nhất Tiêu Vũ người, không ai sánh nổi hắn, hắn phảng phất thời khắc đều có thể biết Tiêu Vũ đang suy nghĩ gì, nói mỗi một câu nói, cũng đều tựa hồ có thể đi sâu vào Tiêu Vũ nội tâm.

“Mặc dù, ngươi sẽ mất đi hết thảy tu vi, theo một chí tôn bị trở thành phế nhân, ngươi cũng còn lựa chọn tùy tùng ta?” Tiêu Vũ quay đầu lại, thấy cái này đã vô cùng già nua lão bộc, nội tâm mê man, tựa hồ có điều tiêu tán.

“Vâng! Bởi vì, thế gian có vô số chí tôn, thế nhưng, chỉ có một cửu thiên Tinh chủ!” Tề Sơn ngữ khí bình tĩnh, lại như là thường xuyên bình thường, lời nói sâu sắc chạm đến tới Tiêu Vũ sâu trong nội tâm.

“Vô số chí tôn, chỉ có một cửu thiên Tinh chủ?” Tiêu Vũ ngẩn ngơ, đứng yên hồi lâu, nội tâm mê man, rốt cục triệt để tan hết.

Một chí tôn, một khi mất đi tự tin, là món cực kỳ chuyện kinh khủng, bởi vì sẽ lâm vào mê man, không cần người khác động thủ, người ở cảnh giới này vật nếu là mê man, chính mình liền phá hủy chính mình!

Tề Sơn nói khiến Tiêu Vũ theo trong ngượng ngùng tỉnh táo lại, tam đại linh tộc phản bội, Mạc Thương phản bội, làm hắn hoài nghi mình, nhưng tương tự, thế gian này cũng có như Tề Sơn như vậy cùng 5 loài như vậy, mặc dù hắn bị chết vạn năm, biết rõ hắn đã vắng mặt, như trước vô cùng trung thành người.

Dù cho hắn có chỗ thiếu sót, nhưng là tất nhiên có chỗ hơn người.

“Ta không hoàn mỹ, nhưng cũng có hoàn mỹ địa phương, vạn vật có thiếu, nhân vô thập toàn?” Theo mê man đến tỉnh táo, trong giây lát này, Tiêu Vũ đạo tâm, lại như so với trước kia thanh tịnh rất nhiều.

Nhìn về phía Tề Sơn, Tiêu Vũ triệt để bình tĩnh, nói: “Ta đây 1 cung, sau này vẫn vậy muốn ngươi thay trông coi, ngươi yên tâm đi, ngươi mất đi tu vi, ta sẽ nghĩ biện pháp, thay thế ngươi khôi phục.”

“Vâng, đây là Tề Sơn vinh hạnh!” Tề Sơn bình tĩnh gật đầu.

Khôi phục một chí tôn tu vi, cũng không phải chuyện đơn giản, nhưng lời này là Tiêu Vũ nói, đối với hắn mà nói, đó chính là đương nhiên!

“Bốp!”

Tiêu Vũ vung tay lên, trước người nhất thời xuất hiện năm đạo mê man bóng người. 5 loài đứng đầu, cả người đều hứng chịu tới không phải người hành hạ, Tiêu Vũ làm cho bọn họ đều lâm vào mê man.

Có thể mặc dù là hắn, muốn đem năm người này chữa khỏi, bây giờ cũng căn bản là không có cách làm được, bây giờ dù cho khả năng làm cho bọn họ tỉnh táo lại, chỉ sợ cũng là điên trạng thái.

“Ngươi cảm thấy, muốn dùng phương pháp gì, tài năng tu sửa này năm vị loài tổ bị hao tổn tinh thần còn có nội tâm?” Tiêu Vũ đối với Tề Sơn mở miệng.

Dĩ vãng nội tâm hắn có cái gì nghi hoặc lúc, cực nhỏ sẽ cùng người ta nói, chỉ có này Tề Sơn là một ngoại lệ.

"Tinh chủ bây giờ mặc dù không thể trị hơn mấy vị này, nhưng ở trong chín ngày, người những cố nhân kia bên trong, lại là có người có thể làm được." Tề Sơn chỉ nghe Tiêu Vũ một lời, liền như là biết rồi hắn hết thảy ý nghĩ.

"Ngươi nói……" Tiêu Vũ trầm ngâm, cũng là lập tức nhớ tới một người, hắn khẽ thở dài một cái, nói: "Ta cùng nàng, đã rất lâu chưa từng thấy qua, hơn nữa ta bây giờ loại trạng thái này……"

"5 loài bây giờ bị thương, &# 85;U đọc sách www. &# 117;u k a nsh u . Co &# 109; mặc dù đạt được bù đắp, nhưng còn chưa đủ để kinh sợ giới này, hơn nữa, người bây giờ trạng thái, nếu là bại lộ thân phận, chắc chắn sẽ đưa tới vô số đại địch, năm vị loài tổ tỉnh táo thập phần cần thiết, bên trong nhưng vì người khống chế giới này, bên ngoài, cũng là của ngài ngăn địch trợ thủ đắc lực."

Tề Sơn ngôn ngữ nghe có chút không hiểu ra sao, nhưng Tiêu Vũ nhưng có thể nghe được rõ ràng, hắn đây là khuyên Tiêu Vũ đi tìm vị chí tôn kia, giúp hắn chữa trị này năm vị tộc chủ.

"Tựa hồ, cũng chỉ có như thế!" Tiêu Vũ than khẽ, mặc dù có chút không muốn, nhưng theo mỗi cái phương diện tới nói, hắn bây giờ đều hết sức phải này năm vị tộc chủ giúp đỡ.

Hơn nữa, trở về Thập Châu, hắn chỉ dựa vào tự mình một người, cũng là căn bản là không có cách làm được.

"Giới này bên trong, còn có chuyện gì cần xử lý?" Tiêu Vũ ở Tề Sơn trước mặt, đã dưỡng thành không muốn chính mình suy nghĩ thói quen, bởi vì chỉ cần hắn vừa hỏi, Tề Sơn nhất định có thể đưa ra hắn câu trả lời tốt nhất.

“5 loài bây giờ đã không cần lại động viên, chỉ cần một ít thời gian, liền có thể một lần nữa trưởng thành, ngoài ra này người ngoại lai bọn, bây giờ cũng đều còn tại giới này bên trong, chưa từng rời đi, ta cảm thấy, nên trước tiên sắp xếp một chút bọn họ.” Tề Sơn không có suy nghĩ nhiều, rất nhanh liền cho Tiêu Vũ đáp án.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 439: Bị Phong Bế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Này người ngoại lai còn không hề rời đi?” Tiêu Vũ kinh ngạc, hắn thần niệm ở một giới này có thể đi đến các góc, lúc này dò ra, quả nhiên hết thảy ngoại lai các tộc người, tất cả đều còn ở một giới này bên trong.

“Trước đây Lam Diêm nhận thấy được chúng ta đem những người này để cho chạy, mặc dù không rảnh phân thân ngăn cản, nhưng cũng lặng yên đem giới này triệt để phong bế, bởi vậy những người kia không cách nào rời đi, vẫn tại giới này.” Tề Sơn mang trên mặt một tia thần bí Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ cùng hắn đối với lẫn nhau đều hết sức hiểu ra, nhất thời hiểu hắn ý tứ, nói: “Nói như vậy, từ lúc đó bắt đầu, giới này đã bị triệt để phong bế, liền ngoại giới này chí tôn thần niệm đều thăm không tiến vào, sau khi phát sinh tất cả, ngoại giới cũng không ai biết?”

Hắn mở ra phía thế giới này, cùng bất tử Ma Quân phía kia thế giới bất đồng, chính là phía thế giới này có người khống chế, bất tử Ma Quân phía kia thế giới tất là không người khống chế.

Bởi vậy, bất tử Ma Quân bên trong thế giới phát sinh sự tình, có thể bị cửu thiên các giới các chí tôn cảm giác được, bởi vì bọn họ gan dạ không chút kiêng kỵ đem thần niệm rót vào thế giới kia.

Nhưng Tiêu Vũ phía thế giới này, có người khống chế, bọn họ thần niệm nếu là dám rót vào, lập tức cũng sẽ bị khống chế người phát hiện, theo mà chém xuống này thần niệm, liền thu hồi đều không làm được.

Cho nên khi giới này đóng kín sau khi, liền tương đương với Cửu Thiên Thế Giới triệt để ngăn cách, ngoại giới chí tôn chính là có lá gan đó, thần niệm cũng chảy không tiến vào, sau khi phát sinh tất cả, giới này ở ngoài, không có bất cứ người nào có thể biết được.

“Lúc đó, người chỉ là dùng Tinh chủ thân thể xuất hiện, cũng không có để giới này người cũng biết người thì là chân chính Cửu Thiên Tinh chủ!” Tề Sơn mỉm cười nói: “Thậm chí, cho tới bây giờ, ngoại giới cũng không có bất cứ người nào biết, ngươi đã lại nắm giới này, cho nên, ta cảm thấy Lam Diêm đem này ngoại giới người lưu lại, là giúp chúng ta.”

Tề Sơn ý tứ, chính là Tiêu Vũ không tha những người kia rời đi, một giới này bên trong phát sinh sự tình, thì một tia cũng sẽ không tiết ra ngoài.

Bên ngoài này chí tôn, không có ai biết hắn thì là chân chính Cửu Thiên Tinh chủ, cũng không người nào biết hắn đã lại nắm giới này, này đối với hắn mà nói, làm việc sẽ thuận tiện rất nhiều.

Dù sao, nếu để cho cửu thiên người biết được chân chính Tinh chủ trở về, tất sẽ khiến cho to lớn rung chuyển, đến lúc đó sẽ có bao nhiêu vô thượng chí tôn ra tay đối phó Tiêu Vũ, không cho hắn thuận lợi trở về, hết thảy đều không biết được.

“Lam Diêm không tha những người kia rời đi, chỉ sợ cũng là không hy vọng những người kia đem liên quan tới giới này nội bộ tin tức mang về, nói cho bọn họ biết sau lưng chí tôn.” Tiêu Vũ đại khái có thể đoán ra Lam Diêm đóng kín giới này dụng ý.

Vốn hắn cũng không tính lưu lại này ngoại lai người, nhưng trải qua Tề Sơn này vừa nói, tựa hồ lưu bọn hắn lại, đối với hắn hơn có lợi.

Nghĩ ngợi một lát,

Tiêu Vũ nói: “Này người ngoại lai bên trong, có mấy người là ta cố nhân sau khi, không nên làm khó bọn họ, ngươi đi, đưa bọn họ mang tới Vạn Thánh Cung, nói cho bọn họ biết, nơi đó tất cả, tùy tiện bọn họ tìm hiểu!”

Tề Sơn tựa hồ đã sớm đoán được Tiêu Vũ quyết định, mỉm cười nói: “Đưa bọn họ đưa đến Vạn Thánh Cung bên trong, chỉ sợ đến lúc đó bọn họ liền đuổi theo đều đuổi không đi!”

Vạn Thánh Cung, đó là Tử Vi Thần Cung bên trong một khác cung, ở chỗ có vạn tộc chi đạo, trong đó kể cả Long tộc, hoàng loài, Kim Ô loại này đứng đầu sinh linh chủng tộc vô thượng bí pháp.

Tiêu Vũ năm đó khả năng thành đệ nhất chí tôn, tuyệt đối không phải tình cờ, Vạn Thánh Cung đúng là hắn dùng để nghiên cứu thế gian vạn đạo, mặc dù hắn cũng không tính tu luyện này đại đạo, thế nhưng tìm hiểu vạn đạo, cũng có thể làm hắn đối với mình đại đạo có càng sâu giải thích cùng lĩnh ngộ.

Đời trước của hắn có thể nói duyệt hết chư thiên, tuyệt đối không phải lời nói suông.

Này ngoại lai các tộc người, nếu là mạnh mẽ đưa bọn họ lưu lại, tất nhiên sẽ đưa tới bọn họ bất mãn, mặc dù Tiêu Vũ không để ý, nhưng những người kia có cùng hắn giao hảo chủng tộc, cho nên hắn không muốn dùng gượng.

Hắn dùng phương pháp này đem những người kia lưu lại, không chỉ sẽ không đưa tới bọn họ chống cự, ngược lại có thể sẽ làm cho bọn họ cảm đội ơn đức.

“Lăng Hư cùng Dược Chuyết?” Giao phó xong việc này, Tiêu Vũ nhớ tới chính mình mấy cái đệ tử.

“Bọn họ trước khi ở ngoài điện vẫn xin đợi, có thể thấy cũng là rất lo lắng người, có điều trước đây không lâu bọn họ đi trở về, đi nói sóng gợn áo nha đầu nơi đó.” Tề Sơn khom lưng trả lời.

Mộc Liên Y đứng hàng thứ thứ bảy, vào 6 hơi muộn, nhưng này sóng gợn áo nha đầu bốn chữ, phóng tầm mắt chư thiên vạn giới, cũng chỉ có Tề Sơn cái này bối phận tài năng làm cho như là ít ỏi tùy ý.

“Mấy người bọn họ cũng là nhiều năm chưa tụ, bây giờ lần này yên ổn, cũng có thể tốt sum vầy.” Nhấc lên mấy cái đệ tử, Tiêu Vũ vừa không thể tránh khỏi nghĩ tới Thạch Xuyên, không khỏi thật dài thở dài.

Để hắn phía thế giới này, Thạch Xuyên có thể nói bỏ ra nhiều lắm. Hắn là sớm nhất tìm được một giới này, cái này tính cách hào hiệp đệ tử, biết rõ Tử Vi Thần Cung không thể vào, nhưng vẫn là dứt khoát đi vào này trong cung.

Bây giờ Thạch Xuyên, trạng thái cũng cực sai, muốn chân chính khôi phục, độ khó hoàn toàn không so với chữa trị năm vị loài tổ thấp hơn.

“Xem ra, thật chỉ có thể đi tìm nàng.” Tiêu Vũ bất đắc dĩ than khẽ, nghĩ đến muốn đi tìm vị chí tôn kia, tâm tình chính là có chút phức tạp.

Hắn mấy cái đệ tử đoàn tụ, hắn cũng muốn đi xem Thạch Xuyên, lúc này nhích người. Giới này trong vòng, trong một ý nghĩ, hắn liền có thể đi đến bất kỳ ngóc ngách nào.

Thấy hoa mắt, hắn cùng với Tề Sơn đi tới trước đây gặp phải Mộc Liên Y cái kia mấy gian phòng nhỏ trước khi. Hai người cất bước về phía trước, chưa đi vài bước, liền nghe đến trong phòng truyền ra từng trận tiếng la khóc.

“Nhị sư huynh, Nhị sư huynh làm sao sẽ biến thành như vậy!”

Mộc Liên Y trong thanh âm tràn ngập đau buồn, khóc không ra tiếng: “Năm đó Nhị sư huynh, là bực nào hào hiệp, tiêu dao trong vòng chín ngày, kể cả thầy đều từng nói qua, có thể sống đến Nhị sư huynh bực này tâm tình, cũng là một loại cảnh giới, nhưng hôm nay, Nhị sư huynh lại……”

“Sư tôn, thầy, ta là Thạch Đôn a thầy, thầy ngươi tỉnh lại đi a!”

Thạch Đôn âm thanh, cũng truyền ra, cái này thật thà người trẻ tuổi, lúc này khóc đến tan nát cõi lòng, tựa như một đứa bé vậy.

Vài bước gian, Tiêu Vũ đã đến trước phòng, chỉ thấy trong phòng mấy người vây quanh ngủ mê không tỉnh Thạch Xuyên, Lăng Hư Dược Chuyết nắm chặt hai quả đấm, không nói lời nào, đứng ở một bên khác Lãnh Phong cùng Vân Hạo, cũng là đầy mặt nặng nề.

Này mặc dù không phải sư tôn của bọn hắn, nhưng đều là một mạch, bọn họ tự nhiên cũng là khó có thể giữ vững bình tĩnh. &# 32;

“Ai da!”

Tiêu Vũ khẽ thở dài một cái, cất bước đi vào trong phòng.

Lăng Hư, Dược Chuyết cùng Mộc Liên Y đồng thời cả kinh, nhịn được đau buồn, vội vàng hướng về Tiêu Vũ hành lễ, nói: “Đệ tử bái kiến thầy!”

Một bên ba cái người trẻ tuổi, lại hoàn toàn sửng sốt, kể cả bình thường bình tĩnh trấn định Lãnh Phong, lúc này cũng giống như tảng đá giống nhau định ngay tại chỗ, Vân Hạo càng không chịu nổi, mở to hai mắt, phảng phất gặp được cái gì khó mà tin nổi sự tình.

Thạch Đôn tất là vẫn đắm chìm trong trong đau buồn, tuy nhiên đồng dạng khiếp sợ.

“Làm càn, mấy tên tiểu bối các ngươi, nhìn thấy thầy còn không hành lễ?” Lăng Hư nhíu mày, quay đầu hướng mấy người trẻ tuổi quát lạnh.

Mãi đến tận trong giây lát này, ba cái tiểu bối mới phục hồi tinh thần lại, dồn dập tiến lên, phải cho Tiêu Vũ hành lễ, Tiêu Vũ lại là khẽ vẫy nhẹ một cái, không làm cho bọn họ quỳ xuống, nói: “Thôi, nếu bằng vào ta đời này mà tính, ta cùng bọn hắn, cũng bất quá là cùng thế hệ thôi.”

Lãnh Phong cùng Vân Hạo, nhưng vẫn là ngây tại chỗ, qua rất lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 440: Biệt Ly

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thấy Tiêu Vũ từng bước một đi tới, Lãnh Phong cùng Vân Hạo chỉ là đứng ngơ ngác, như là hai khối gỗ.

Tiêu Vũ bỏ qua bọn họ, đi đến mê man Thạch Xuyên trước người, mặc dù vết thương trên người hắn đã bị Lăng Hư cùng Dược Chuyết lấy chí tôn lực lượng chữa trị, nhưng hắn ở huyễn trong ngục chịu thương tích, là thẳng vào đáy lòng, cũng không dễ dàng trị liệu, còn đang trong mê ngủ.

“Các ngươi 10 huynh đệ, từ trước đến giờ dùng ngươi nhất là hào hiệp, không ngờ rằng, ngươi càng cũng có cố chấp như thế thời điểm!”

Tiêu Vũ thấy ngủ mê không tỉnh, sắc mặt trắng bệch Thạch Xuyên, lần đầu tiên cảm giác, chính mình có lẽ thật không hẳn đối với mười cái đệ tử hiểu hoàn toàn.

Làm bạn mấy trăm ngàn năm, có thể bọn hắn cũng đều có cùng với bình thường không giống nhau thời điểm, Mạc Thương như thế, đệ tử của hắn như thế, tùy tùng hắn bát đại linh tộc, cũng là như thế.

Không có chuyện gì cùng người, là vĩnh viễn không đổi, kể cả chính hắn, tựa hồ so với kiếp trước, cũng là có biến hóa cực lớn.

“Nhân sự khó lường, lớn Đạo Vô Thường……” trong miệng hắn lầm bầm mấy chữ này, đứng ở đệ tử của mình trước người, cũng không nhúc nhích, không biết là đang suy nghĩ gì.

Lăng Hư mấy người thấy hắn không nói, càng không dám mở miệng, chỉ là yên lặng đứng ở sau lưng hắn.

Qua hồi lâu, Tiêu Vũ rốt cục quay đầu lại, khẽ thở dài một cái, nói: “Này mười ngàn năm, các ngươi một mực cho ta bôn ba, bây giờ ta đã trở về, các ngươi nếu có cái khác việc cần hoàn thành, liền đi làm đi.”

Lăng Hư ba người liếc mắt nhìn nhau, đủ Tề Đạo: “Đệ tử mong muốn tùy tùng với thầy tả hữu!”

Ba người này một mảnh hết sức chân thành chi tâm, tự do vạn năm, tất cả là vì hắn. Tiêu Vũ cũng biết, ba người bọn hắn sợ hắn cảnh giới chưa lên, cho nên không yên lòng, muốn cùng ở bên cạnh hắn.

“Các ngươi không cần phải lo lắng ta, ta có ngày xưa thân thể, hơn nữa phía thế giới này, mặc dù tiêu hao đã đi một nửa thế giới lực lượng, nhưng trong vòng chín ngày chí tôn, không người có thể uy hiếp tìm được ta!” Tiêu Vũ lời nói hờ hững, nhưng trong đó lại lộ ra vô cùng tự tin.

Mặc dù chỉ là 1 cỗ nhục thân, một phương tàn giới, nhưng hắn bây giờ nhận sự giúp đỡ thân này, đã có thể phát huy ra cấp chí tôn đừng sức mạnh, không sợ với bất luận người nào.

Chỉ có điều, bởi vì giới này lực lượng tổn thất một nửa, hơn nữa nguyên thần của hắn cảnh giới còn cách chí tôn thái quá xa xôi, bởi vậy không cách nào vẫn bảo trì chiến lực mạnh nhất, nhưng duy trì chốc lát vẫn có thể làm được.

“Các ngươi không cần vẫn cùng ở bên cạnh ta, nếu như các ngươi có lòng, ta hi vọng các ngươi thay ta làm một chuyện.” Tiêu

Vũ trước khi tới, đã nghĩ kỹ, hắn cũng không tính đem này vài tên đệ tử mang theo bên người.

“Thầy mời nói!”

Lăng Hư mấy người hai mắt đồng thời lờ mờ,

Cũng biết Tiêu Vũ một khi quyết định, thì tất nhiên sẽ không đưa bọn họ mang theo bên người.

“Các ngươi 10 sư huynh đệ, trong đó phần lớn người tăm tích, ta đều đã trong lòng hiểu rõ, ta bây giờ không yên tâm nhất, chính là các ngươi Đại sư huynh, còn có Vân nhi.” Tiêu Vũ nói tới Phong Tiêu Mạch cùng Vân Nhạc Không, ngữ khí không khỏi có chút nặng nề.

Hắn cái kia đại đệ tử, theo hắn lâu nhất, là mười đệ tử bên trong giỏi nhất hiểu hắn tâm tư, mặc dù Tiêu Vũ tự hỏi đối với mười cái đệ tử không có gì bất công chỗ, nhưng theo về tình cảm tới nói, đại đệ tử lại đích xác cùng hắn gần nhất, giữa hai người, giống như cha con.

Ngũ đệ tử Vân Nhạc Không, mười đệ tử bên trong ở giữa, bình thường đã sẽ đối các sư huynh kính trọng, cũng phải chiếu cố mấy vị sư đệ, cũng là hơi có chút không dễ, bây giờ đồng dạng chẳng biết đi đâu.

“Đại sư huynh cùng Ngũ sư đệ?” Lăng Hư ba người mơ hồ hiểu Tiêu Vũ dụng ý, thần sắc ảm đạm.

“Các ngươi Đại sư huynh mấy năm nay để ta, vạn trong năm không biết tung tích, sống chết không rõ, ta hi vọng các ngươi khả năng thay ta cất bước các giới, đưa hắn tìm về, còn Vân nhi, hắn này vạn năm tình cờ còn có thể có chút tin tức, tìm hắn nên dễ dàng ít ỏi, các ngươi có thể tìm được trước hắn, lại cùng hắn cùng đi tìm các ngươi Đại sư huynh.”

Tiêu Vũ biết bọn họ bao nhiêu sư huynh đệ cảm tình, đem việc này giao cho ba người này, hắn cũng yên tâm, hơn nữa như thế mấy tên đệ tử này cũng tất nhiên sẽ không không đồng ý.

Mặc dù bây giờ có một chút lực tự bảo vệ, nhưng mấy tên đệ tử này cùng ở bên cạnh hắn, vẫn là lại có chứa nhiều hung hiểm, hơn nữa, nếu như bọn họ một đường đi theo, không khác hướng về thế nhân tuyên cáo, hắn thì là chân chính cửu thiên Tinh chủ.

“Chúng ta biết!”

Lăng Hư ba người cũng đều là tuệ thông người, rất nhanh liền hiểu trong đó quan hệ, bọn họ đồng thời gật đầu, nói: “Thầy xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem Đại sư huynh cùng Vân sư đệ tìm trở về!”

Tiêu Vũ gật gù, chuyển hướng Lãnh Phong cùng Vân Hạo, nói: “Các ngươi sau này, liền đi theo mấy vị này sư chú bác, tin tưởng không cần quá lâu, liền có thể tìm tới sư tôn của các ngươi.”

Lãnh Phong cùng Vân Hạo, chỉ là thần sắc phức tạp gật đầu, bọn họ đến nay vẫn không có thể hoàn toàn tiếp thu, một đường đồng hành một người trẻ tuổi, đột nhiên biến thành sư tổ của bọn hắn.

“Người sư tôn kia, người…… có tính toán gì không?” Như là lấy hết dũng khí, Lăng Hư cắn chặt răng đối với Tiêu Vũ hỏi.

“Trong chín ngày, ta có thật nhiều chuyện xưa chưa xong, bây giờ tìm trở về ngày xưa thân thể cùng phía thế giới này, có một số việc, cũng là trong khi nên chấm dứt.” Tiêu Vũ ánh mắt, giống như xuyên thấu thời không, về tới năm tháng vô tận trước khi.

“Ngoài ra, 5 loài đứng đầu cùng các ngươi Nhị sư huynh bị thương, không phải phàm đau đớn, ta muốn đi tìm một vị cố nhân, xin nàng ra tay, thay ta chữa khỏi bọn họ.” Nói tới vị này cố nhân, thần sắc của hắn vừa là có chút phức tạp.

Lăng Hư mấy người nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt, đều mơ hồ đoán được hắn theo như lời vị này cố nhân là ai, ba người đều là không dám mở miệng, cái gì cũng không dám nói nữa.

Thầy trò mấy người, gặp nhau không lâu, liền phải tiếp tục chia lìa, trong này, từ tránh không được vừa là một phen vẻ u sầu.

“Đợi tìm về Đại sư huynh cùng Ngũ sư đệ, đệ tử chắc chắn trở về, trường bạn thầy tả hữu!” Lăng Hư trong mắt ba người rưng rưng, ở Tiêu Vũ trước người quỳ xuống, tầng tầng dập đầu.

Phân biệt vạn năm, gặp nhau trong mấy ngày, thầy trò mấy người, lại lại muốn một lần phân biệt.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ gật gù, dặn dò: “Ba người các ngươi, Lăng Hư thực lực mạnh nhất, ngoại trừ cửu thiên cái kia mấy lão già, không người nào có thể làm khó dễ, thuốc nhi tính cách thận trọng, ta cũng yên tâm, các ngươi muốn bao nhiêu chăm sóc tốt Tiểu Thất, tin tưởng ba người các ngươi đồng hành, trong vòng chín ngày, nơi nào đều có thể đi được!”

Mộc Liên Y sớm hai mắt đẫm lệ mông lung, U &# 8 ở Tiêu Vũ trước mặt, nàng căn bản cũng không phải là cái gì tuyệt đại chí tôn, mà như là một đa sầu đa cảm cô gái.

Ba người lại hướng về Tiêu Vũ dập đầu, sau đó cắn chặt răng, lúc này mới xoay người, mang tới Lãnh Phong Vân Hạo, bay khỏi giới này.

“Tinh chủ đệ tử, từng cái đều là rồng phượng trong loài người, càng hiếm có hơn chính là, mấy người bọn họ, đối với ngài đều rất có hiếu tâm.” Tề Sơn thấy mấy cái đệ tử bay khỏi bóng người, thập phần tán thưởng.

“Đúng vậy, bọn họ đều rất có hiếu tâm.” Tiêu Vũ gật gù, lại là không hiểu nhớ tới Mạc Thương.

Đều là đệ tử của hắn, nhóm người này vì hắn nhận hết vô tận cực khổ, thậm chí biết rõ phải chết cục cũng cam tâm lao tới, có thể Mạc Thương lại là trăm phương ngàn kế, 1 nghĩ thầm đưa hắn đặt chỗ vạn kiếp bất phục.

“Ta cũng nên rời đi, ngươi thay ta chăm sóc tốt Thạch Xuyên người đệ tử kia.” Thạch Đôn còn ở lại giới này, vẫn chưa theo bọn họ rời đi, Tiêu Vũ đối với Tề Sơn dặn dò một câu.

“Cung tiễn Tinh chủ!” Tề Sơn quay Tiêu Vũ khom lưng, đưa mắt nhìn hắn, bay về phía chân trời cuối.

Tác giả đông phương hành vân nói: Hôm nay chỉ có canh một, ngày mai sự tình hết bận khôi phục bình thường chương mới, nhìn tình huống sẽ đem mấy ngày nay ít ỏi càng cho bù đắp.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 441: Long Tộc Quần Đảo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên địa mênh mông, theo thế giới của mình bên trong đi ra, Tiêu Vũ xuất hiện ở một mảnh vô ngần trong hoang mạc, phóng tầm mắt nhìn, không thấy chút nào dấu chân.

Có một phương thế giới, hắn hôm nay, đã không muốn phải không gian minh phù một loại gì đó, bởi vì hắn vô luận đi tới nơi nào, đều có thể khống chế phía kia thế giới, bất kỳ vật phẩm, cũng có thể để vào trong đó.

Lúc này, hắn đem 5 loài đứng đầu cùng với Thạch Xuyên, đều sắp xếp ở Tử Vi Thần Cung bên trong, trừ lần đó ra, trong ngủ mê Lam Thiên Ngữ, cũng bị hắn chuyển qua phía kia thế giới trong vòng.

“Thời gian qua đi vạn năm, ngươi và ta...... cuối cùng là muốn tạm biệt gì?”

Nhìn về nơi xa hư không, nghĩ đến sắp sửa phải đi gặp tên kia tuyệt thế thần nữ, Tiêu Vũ tâm tư, có chút ít nhiều phức tạp.

Trước khi đi tới giới này thời điểm, bên cạnh hắn có Lãnh Phong Vân Hạo làm bạn, bây giờ lại lại biến thành một thân một mình.

Hắn hôm nay thực lực đã rất khác nhau, thu hồi ngày xưa thế giới, là chân chân chính chính Thần Cảnh.

Thần Cảnh, vừa gọi bằng thật cảnh, là Thánh cảnh bên trong loại bỏ tất cả vô căn cứ, tìm được chân ngã sau khi một cảnh giới, Thánh cảnh chia làm Động Hư cùng phá hư, mà Thần Cảnh, thì lại chia làm chân nguyên cảnh, cùng chân nhất cảnh.

Chân nguyên cảnh, là thần, mà đạt được chân nhất cảnh, đó chính là chí tôn cảnh giới!

Kiếp trước Tiêu Vũ trước khi vẫn lạc, chính là ở chân nhất cảnh giới, đi tới cực hạn, vô địch cửu thiên.

Hơi suy nghĩ, đạt được này cảnh Tiêu Vũ trong một ý nghĩ, liền tại giới này ngang qua mười triệu dặm.

“Phong thiên? Ta kiếp trước thế giới lại lưu lạc đến một giới này bên trong, hắn vì thế giới tôn sư, không biết đối với trong giới này mười ngàn năm đến chuyện phát sinh, hiểu bao nhiêu?”

Cảm thụ được giới này quen thuộc kia thiên địa quy tắc, Tiêu Vũ do dự, không biết có phải hay không là nên đi gặp một lần vị này quen biết đã lâu.

Hắn thế giới ẩn ở một giới này bên trong, nếu nói là phong thiên hoàn toàn không có phát hiện, hắn dù sao cũng hơi không tin, có thể cho tới bây giờ, thế giới kia đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, phong thiên lại một chút động tĩnh cũng không có.

Hắn hay không thật cái gì cũng không biết? Hoặc là nói, hắn đã sớm biết cái gì, nhưng cũng cố ý không làm bất luận động tác gì? Nếu là người sau, hắn thì tại sao muốn làm như thế, hay không muốn giấu diếm cái gì?

“Thôi, ta bây giờ mặc dù có thể ngắn ngủi phát huy ra ngày xưa kiếp trước đỉnh cao thực lực, nhưng chung quy hạn chế nhiều lắm, bây giờ đi gặp hắn, không quá ổn thỏa.”

Sau chốc lát do dự, Tiêu Vũ vẫn không có lựa chọn đi gặp phong thiên.

Có điều, đợi cho thực lực của hắn ổn định một vài, có thể chính thức không sợ bất kỳ chí tôn thời gian, hắn tất nhiên sẽ một lần nữa đi tới giới này, tìm phong thiên vấn rõ ràng.

Hay không, hắn và Tiêu Vũ phía kia thế giới thật không có quan hệ, còn là nói, hắn kỳ thực, cũng dính dấp đến việc này bên trong?

“Đợi đi gặp qua nàng sau, một vài cố nhân, cũng là trong khi đi gặp 1 thấy vậy.”

Tiêu Vũ trầm ngâm chốc lát, sau đó bá cất bước, thân hình lập tức tại giới này biến mất. Đạt được cảnh giới hôm nay, mặc dù chỉ là Thần Cảnh, nhưng có kiếp trước thân thể cùng thế giới, hắn thậm chí đã không cần phải mượn phát đi đại trận, trong một chớp mắt, liền có thể trực tiếp Vượt giới.

“Nơi đây…… là trong chín ngày thứ sáu giới?”

Tiêu Vũ vừa đến phía thế giới này, một loại khác không giống với thứ tám giới khí tức, phả vào mặt, để hắn trước tiên, liền biết rồi chỗ ở của mình.

“Phân biệt đã gần ngàn năm, không biết Huyết Lân bây giờ thế nào rồi?”

Đi tới một giới này, Tiêu Vũ trước tiên nhớ tới, chính là Huyết Lân, bởi vì một giới này, cũng là Long tộc bổn tộc nơi ở.

Tính toán thời gian, theo hắn từ Thập Châu thế giới trở về, cho tới bây giờ, đã qua gần ngàn năm, chỉ có điều, đạt được hắn cảnh giới hôm nay, ngàn năm năm tháng giống như trong nháy mắt, dĩ vãng vẫn không có làm sao để ý thời gian trôi qua thôi.

“Ngàn năm năm tháng, dùng Huyết Lân cùng Mặc Vũ thiên tư, nghĩ đến đã có đầy đủ tiến bộ, đã đi ngang qua giới này, đi xem một chút Huyết Lân, cũng là không sao.”

Suy nghĩ một chút, Tiêu Vũ nhớ Huyết Lân, đã đi ngang qua một giới này, hắn muốn đi Long tộc nhìn một cái.

Mặc dù hắn tạm thời không muốn để cho thế nhân biết được hắn còn sống sự tình, nhưng dùng hắn thực lực hôm nay, chỉ là đi Long tộc nhìn một cái, nghĩ đến không có vấn đề gì quá lớn.

Hắn trong một ý nghĩ, ngang mười triệu dặm, nằm xuống từ vô tận núi sông, đã biến thành một mảnh vô biên đại dương.

Phóng tầm mắt nhìn tới, quanh thân có vô tận hòn đảo, có phù ở mặt biển, cũng có nổi ở trong hư không, từ dưới nhìn tới, nguy nga thần thánh!

Long tộc bổn tộc nơi!

“Lần trước tới đây, nên đã là hơn mười vạn năm trước sự tình, Long tộc tựa hồ, cũng không có cái gì biến hóa quá lớn.”

Thời gian qua đi mấy trăm ngàn năm, lại tới Long tộc cựu địa, Tiêu Vũ trong lòng than thở chứa nhiều.

Hắn còn nhớ rõ, mấy chục vạn năm trước hắn lần đầu tiên tới Long tộc thời điểm, khi đó hắn hăng hái, quét ngang cửu thiên các đại bộ tộc, chiến hết khắp nơi thiên kiêu.

Có một lần một Long tộc người trẻ tuổi, chém hắn Thiên Thần cung một ngoại cung đệ tử, còn giết tên đệ tử kia toàn tộc, cực điểm đường hoàng.

Hắn từ trước đến giờ bao che nhất, sau khi nghe nói dưới cơn nóng giận, giết tới Long tộc, chém không biết bao nhiêu con rồng, máu rồng đem quanh thân đại dương đều nhiễm đỏ, cuối cùng bức ra Long tộc cái kia Tổ Long Ngao Chiến, cùng với đại chiến ba vạn hiệp, đem nơi đây chư hòn đảo đều đánh sập.

Đó cũng là hắn thành danh cuộc chiến, sau trận chiến này, hắn cửu thiên Tinh chủ tên, mới chính thức vang vọng cửu thiên, không ai không biết, không người không hiểu, có một luồng vô địch tư thế.

Từ đó về sau, liền không còn có bất kỳ bộ tộc người, gan dạ dễ dàng trêu chọc Thiên Thần cung.

Trong nháy mắt, mấy trăm ngàn năm vội vàng mà qua, Tiêu Vũ đã không có lúc trước như vậy đường hoàng cùng kích động, lại tới nơi đây, trong lòng có một phen đặc biệt mùi vị.

“Bốp!”

Hắn bay tới đằng trước, Long tộc chư hòn đảo quanh thân cấm chế phát động, nhất thời, hòn đảo bên trong bay ra vài tên nam tử, cảnh giác quát lên: “Người nào dám xông vào ta Long tộc?”

“Nguyệt Thần cung đệ tử Tiêu Vũ, đi ngang qua nơi đây, rất đến bái phỏng Long tộc!” Tiêu Vũ đứng ở trong hư không, nói chuyện thời gian, trên người lộ ra từng tia một chí tôn oai.

Cảm nhận được luồng rung động này, trong long tộc bay ra mấy người hoàn toàn biến sắc, chí tôn tới chơi, còn là Nguyệt Thần cung người, mặc dù là bọn họ Long tộc, cũng không dám bất cẩn.

“Chờ chốc lát, chúng ta lập tức thông báo.”

Mấy người trao đổi một cái ánh mắt, U &# 8 &# 32; lập tức có người bay trở về trong tộc, hướng về trong tộc bẩm báo.

Tiêu Vũ cũng phớt lờ, đứng ở không trung, lẳng lặng chờ.

Không lâu, rời đi người nọ dẫn theo 1 người đàn ông tuổi trung niên trở về, trung niên nam tử kia hình thể cao to, làm cho người ta một loại mười phần cảm giác mạnh mẽ, hắn đi tới Tiêu Vũ trước người, một đôi lấp lánh có thần hai mắt đánh giá Tiêu Vũ vài lần, nói: "Ngươi chính là Tiêu Vũ?"

"Là ta!" Tiêu Vũ gật gù, trên người chí tôn khí tức không giảm.

Người đàn ông trung niên vừa đánh giá hắn vài lần, âm thầm hoảng sợ, trước đây hắn liền biết được Tinh chủ thân thể bị một tên là Tiêu Vũ Nguyệt Thần cung đệ tử đoạt được, lúc này thấy, Tiêu Vũ trên người chí tôn khí tức, càng để hắn có một loại cảm giác bị đè nén.

"Không biết ngươi tới ta Long tộc, có chuyện gì không?" Mặc dù hoảng sợ, trung niên nam tử này vẫn là vẫn duy trì trấn định.

Long tộc dù sao cũng là cửu thiên cao nhất sinh linh một trong, vừa là ở bổn tộc trong vòng, tự nhiên không thể bởi vì một chí tôn đến cửa, liền lòng rối như tơ vò.

"Ta đến nơi, gặp một cố nhân." Tiêu Vũ lời nói bình tĩnh, ánh mắt lại là qua lại ở người đàn ông trung niên này trên người đánh giá, khiến cho trung niên nam tử này, cảm thấy cả người cũng không được tự nhiên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 442: Vắng Mặt Trong Tộc?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Long tộc người đàn ông trung niên này, trong lòng một trận kỳ quái, hắn đã sống mấy trăm ngàn năm, có thể ở trước mắt một tên tiểu bối ánh mắt bên dưới, lại để hắn có một loại bị người nhìn thấu cảm giác, làm hắn vô cùng không được tự nhiên.

Đột nhiên, Tiêu Vũ hỏi: “Ngươi là có hay không tên là Ngao Vũ?”

Trung niên nam tử này sửng sốt, nói: “Ngươi biết ta?”

“Thật là ngươi?” Tiêu Vũ gật đầu, lại là lắc đầu không nói, không dứt đánh giá Ngao Vũ, than thở liên tục, lại là không có giải thích.

Mười mấy vạn năm trước, hắn đã ở trong long tộc thấy qua Ngao Vũ, khi đó Ngao Vũ còn chẳng qua là đầu ấu long, nhưng hôm nay, cũng đã là một phương chí tôn.

“Cũng là khách quý đến cửa, vậy thì mời đi vào một lần.” Ngao Vũ càng xem càng cảm thấy, người trẻ tuổi trước mắt này thật không đơn giản, hơn nữa dựa lưng Nguyệt Thần cung, không dám khinh thường, đem Tiêu Vũ mời vào trong tộc.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói thêm, theo Ngao Vũ, rơi vào quần đảo bên trong, cái kia một tòa to lớn nhất hòn đảo bên trên.

Long tộc nội bộ, dùng xa hoa để hình dung, căn bản không quá đáng, ở chỗ chim dị thú vô số, mỗi một con đều lộ ra thập phần khí tức cường đại.

Những thứ này đều là thần phục với Long tộc chủng tộc, một cao nhất sinh linh tộc địa trong vòng, hầu như đều thâu tóm thế gian vạn tộc, dùng bọn họ làm đầu.

Hòn đảo trung tâm, có một toà cung điện, dâng thư Long cung hai chữ, tiến vào bên trong, liền không tự chủ làm người cảm thấy một luồng áp lực nặng nề, sinh ra một loại lòng kính nể.

Đi tới trong điện, Ngao Vũ sai người dâng trà, Tiêu Vũ thì lại thong dong vào chỗ, không một chút nào gò bó.

Này càng làm cho Ngao Vũ có một loại nhìn hắn không ra cảm giác, nhân vật tầm thường, cái nào đi tới Long tộc trong vòng, không phải bó tay bó chân? Người trẻ tuổi này cư nhiên như thế thong dong, nếu không phải không biết trời cao đất dày, vậy chính là thật không có đem Long tộc coi là chuyện đáng kể.

Tiêu Vũ thuộc về một loại nào, Ngao Vũ nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra.

“Nghe nói Tiêu Công Tử kế thừa Tinh chủ vô địch công quyết, còn chiếm được Tinh chủ ngày xưa không xấu thân thể, nghĩ đến thực lực hôm nay, ở trong chín ngày, đã là ít có địch thủ!” Ngao Vũ lặng lẽ, nhấc lên chuyện lúc trước, muốn thăm dò một chút bây giờ Tiêu Vũ, rốt cuộc có Tinh chủ mấy phần mười thực lực.

“Cũng còn tốt, ít nhất mấy cái phổ thông chí tôn, ta vẫn là không để vào mắt.” Tiêu Vũ thong dong khẽ thưởng thức, không mặn không nhạt, ứng phó Ngao Vũ thăm dò.

Này Ngao Vũ tựa hồ còn muốn đối với hắn động chút tâm tư, hắn một câu nói này ý tứ chính là, ta mặc dù tuổi trẻ, nhưng dám đến ngươi Long tộc, cũng không phải là không có lực tự bảo vệ.

“Quả thật là anh hùng xuất thiếu niên, lại không biết Tiêu Công Tử xuất thân nơi nào? Muốn chỗ kia nhất định là người tài xuất hiện lớp lớp nơi, nếu không cũng sẽ không có Tiêu Công Tử nhân kiệt như thế này đi ra!” Ngao Vũ vừa là hỏi.

Cho đến ngày nay, Tiêu Vũ bối cảnh đã bị người đã điều tra rất nhiều lần, nhưng tra tới tra lui, nhưng căn bản không tra được căn nguyên, giống như là đột nhiên xuất hiện đồng dạng, kể cả Long tộc loại này đứng đầu sinh linh, đều không thể tra được hắn đến từ nơi nào.

“Nơi xuất thân của ta? Không đáng nhắc tới, chẳng qua là đệ nhất trong giới một sơn thôn nhỏ thôi.” Tiêu Vũ nhàn nhạt đáp lại, ngữ bên trong thâm ý sâu sắc.

“Đệ nhất giới?” Ngao Vũ thay đổi sắc mặt.

Cửu Thiên Thế Giới cửu giới, mặc dù nhìn bề ngoài đến, cửu giới đứng đầu thực lực, tựa hồ không kém nhiều, nhưng chỉ có này đệ nhất giới, không tầm thường, xưa nay một giới này mạnh nhất chí tôn, thường thường cũng là cửu giới bên trong tồn tại cường đại nhất.

Một giới này, cũng là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ bản thân quản lý một giới, càng Thiên Thần cung vị trí. Bây giờ Mạc Thương cùng Nhật Nguyệt cung cũng là ở một giới này bên trong.

Cửu giới trong vòng, nếu nói là vậy một giới đi ra cường giả nhiều nhất, vậy không thể nghi ngờ, chính là cái kia đệ nhất giới.

Tiêu Vũ xuất thân giới này? Chẳng lẽ thật là có cái gì đại bối cảnh? Thời khắc này Ngao Vũ nghĩ tới rất nhiều.

“Ta trong long tộc, nguyên lai cũng có Tiêu Công Tử cố nhân? Như thế kỳ, không biết Tiêu Công Tử hôm nay tiến lại, là muốn tìm ai, chẳng lẽ là Ngao Tu? Nếu là như vậy, chỉ sợ làm Tiêu Công Tử thất vọng rồi.” Ngao Vũ lời này vẫn là thăm dò, hắn rất tò mò, Tiêu Vũ chỉ Long tộc cố nhân, rốt cuộc là ai.

Bọn họ Long tộc, quá khứ giống như cũng không có người cùng Tiêu Vũ từng có gặp nhau, ngoại trừ cái kia từng thua ở Tiêu Vũ trong tay giết hết sửa.

“Hả? Tại sao lại thất vọng?” Tiêu Vũ kinh ngạc nói, chẳng lẽ Ngao Tu có chuyện gì xảy ra?

“Ngao Tu trước khi bại vào Tiêu Công Tử tay, bị thuỷ tổ mang về sau, rút kinh nghiệm xương máu, đã là lâu dài bế quan, không đạt được Thần Cảnh đỉnh cao, thề không xuất quan, Tiêu Công Tử nếu là muốn tới gặp hắn, chỉ sợ là không thấy được.” Ngao Vũ lắc đầu than thở.

Ngao Tu lại bế quan? Xem ra đạo tâm của hắn, ở thua với Tiêu Vũ sau khi, không chỉ không có bị đả kích, ngược lại thay đổi càng thêm trầm ổn.

Dùng Ngao Tu thiên tư, nếu là mũi nhọn hoàn toàn ẩn đi, trầm tĩnh lại, ngày sau thành tựu, tuyệt đối sẽ không so với Ngao Chiến không đều nhiều lắm.

Tiêu Vũ không cần nghĩ cũng biết, nhất định là Ngao Chiến chỉ điểm, để Ngao Tu có điều lĩnh ngộ. Lần đó thua với Tiêu Vũ đả kích, không chỉ không có đánh đổ hắn, ngược lại để hắn theo trình độ nào đó, chiếm được nhất định chỗ tốt.

“Bây giờ ta cùng hắn, nghĩ đến sẽ không lại có qua lại gì.” Tiêu Vũ lắc đầu, không có đi xuống lại nghĩ, nói: “Ta này đến muốn gặp không phải Ngao Tu, mà là một, tên là Huyết Lân Long tộc hậu nhân.”

“Huyết Lân?” Ngao Vũ sắc mặt, từ từ hơi đổi một chút, nói:

“Không biết Tiêu Công Tử cùng hắn, là quan hệ như thế nào?”

Ngao Vũ vẻ mặt biến hóa không có tránh được Tiêu Vũ con mắt, trong lòng hắn không khỏi căng thẳng, trầm ngâm chốc lát, nói: “Ta và hắn? Sinh tử chi giao!”

Ngao Vũ sắc mặt, trở nên không được tự nhiên, theo bản năng mà cầm lấy chén trà trên bàn, hướng về trong miệng đưa, lại là phát hiện chén trà đã sớm trống không, hắn càng tâm thần không yên đến không có phát hiện.

Hắn đặt chén trà xuống, gượng cười nói: “Tiêu Công Tử thế mà lại nhận được ta Long tộc hậu nhân? Chẳng lẽ Tiêu Công Tử ngươi trước đây từng tới ta Long tộc gì? Ta làm sao không có ấn tượng?”

Ngao Vũ vẻ mặt, khiến Tiêu Vũ lòng không dứt trầm xuống, hắn linh cảm đến Huyết Lân ở trong long tộc đã bị đãi ngộ, có thể cùng hắn trong tưởng tượng không giống nhau lắm.

“Chẳng biết có được không đem ta cái kia cố nhân gọi tới, để ta thấy trên vừa thấy?” Hắn tay cầm chén trà, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ngao Vũ, trên người chí tôn khí tức, càng ngày càng mạnh.

Mặc dù cũng là chí tôn, nhưng chẳng biết vì sao, Ngao Vũ càng cảm nhận được áp lực nặng nề, trên người dần dần toát ra mồ hôi, miễn cưỡng cười nói: “Cái này…… e sợ có chút khó khăn!”

“Hả? Tại sao?” Tiêu Vũ cầm chén trà tay nắm chặt lại, chén trà trong tay, răng rắc một tiếng, bị hắn bóp nát bấy.

“Bởi vì…… Huyết Lân bây giờ…… vắng mặt trong tộc, hắn có việc ra ngoài, còn không biết muốn khi nào tài năng trở về.” Ngao Vũ vừa là đem chén trà hướng về bên mép đưa, có thể chén trà đã sớm trống không, đây đã là hắn đệ nhị lần giơ lên này cái chén trống không.

“Vắng mặt trong tộc? Ngươi nói, nhưng nói thật?” Tiêu Vũ ánh mắt, giống như hai cái lợi kiếm, phảng phất có thể trực tiếp đâm tới đáy lòng của người ta, nhìn ra Ngao Vũ càng không được tự nhiên.

“Từ…… tự nhiên là thật.” Ngao Vũ lại muốn nâng chén, đã thấy trong chén trống trơn, không khỏi cả giận nói: “Mọi người chết ở đâu rồi, còn chưa tới người, cho ta đem trà cho đổ đầy?”

Hắn một đời chí tôn, ở Tiêu Vũ trước mặt, lại là không tự chủ cảm thấy khẩn trương, thậm chí không dám nhìn thẳng vào mắt Tiêu Vũ, nhìn trái nhìn phải mà nói hắn, có thể thấy được Tiêu Vũ ánh mắt, mang đến cho hắn bao nhiêu áp lực.

Chương 443: Long Tộc Tội Lỗi Hòn Đảo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc này Ngao Vũ, ngay cả mình đều cảm thấy kỳ quái, đối phương rõ ràng chỉ là một tên tiểu bối, mặc dù là kế thừa Tinh chủ công quyết cùng thân thể, hắn cũng không phải cảm thấy áp lực lớn như vậy mới đúng.

Hắn lại không biết, một lần nữa thu hồi ngày xưa thân thể cùng thế giới Tiêu Vũ, vô hình trong lúc đó, để lộ ra một luồng kiếp trước vô địch tư thế, đây là một loại khó có thể hình dung gì đó, sẽ khiến hết thảy nhìn thẳng hắn người cảm thấy áp lực nặng nề.

Hồi tưởng kiếp trước, Tiêu Vũ ánh mắt hướng, người người đều phải cúi đầu, toàn bộ cửu thiên, không có bao nhiêu người có thể nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

“Vắng mặt trong tộc?” Tiêu Vũ buông ra đã phá nát chén trà, mảnh vỡ rơi đầy mặt bàn, hắn lạnh nhạt trong ánh mắt mang theo một loại nói không nên lời ý tứ, nói: “Đã như vậy, cái kia có thể hay không mang ta thăm một chút Long tộc?”

“Đi thăm Long tộc?” Ngao Vũ ngạc nhiên.

“Trong truyền thuyết, Long tộc trong vòng vô số trân bảo, càng có vạn tộc cúi đầu, nếu đã tới, tự nhiên là phải xem thử xem.” Tiêu Vũ ánh mắt thẳng vào thấy Ngao Vũ, nói: “Làm sao? Chẳng lẽ có cái gì chỗ không thích hợp?”

“Này……” Ngao Vũ ánh mắt lấp lóe, nói: “Ta Long tộc trong vòng, có chứa nhiều địa phương không tiện người ngoài tiến vào, việc này, ta chỉ sợ không làm chủ được, trừ phi có thể được thuỷ tổ gật đầu, còn mời mọc thông cảm.”

“Hả?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lùng, hắn càng ngày càng cảm giác được, này Ngao Vũ đang tận lực lảng tránh, tựa hồ là có vài thứ, không muốn để cho hắn nhìn thấy.

Hắn chuyển ra Ngao Chiến, chính là muốn dùng Long tộc chiến tổ uy danh kinh sợ Tiêu Vũ, có điều, Tiêu Vũ đã dám đến, chẳng lẽ còn khả năng kiêng kỵ cái kia lão Long?

“Đã như vậy, vậy thì làm phiền ngươi hướng về đắt tổ xin phép một chút a.” Tiêu Vũ vẫn chưa liền như vậy đình chỉ, tiếp tục nói.

“Cái này sợ rằng có chút khó khăn.” Ngao Vũ mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Thuỷ tổ nhiều năm bế quan, ta ở trong long tộc địa vị quá nhẹ, không thể dễ dàng quấy rối. Nếu công tử nhất định phải đi thăm bộ tộc ta, còn là đợi ngày sau thuỷ tổ xuất quan thời gian trở lại.”

Tiêu Vũ triệt để đã hiểu, này Ngao Vũ đúng là có chuyện gì lén gạt đi hắn, vô luận hắn nói thế nào, Ngao Vũ đều luôn có từ chối hắn lý do.

“Nếu là như vậy, vậy thì quá tiếc nuối.” Tiêu Vũ thở dài một tiếng, nói: “Đã như vậy, ta cũng không quấy rầy, liền như vậy cáo từ.”

Nghe đến Tiêu Vũ cáo từ, Ngao Vũ thở ra một hơi, cười nói: “Nếu là thuỷ tổ xuất quan, ta nhất định lập tức thông báo Tiêu Công Tử ngươi.”

“Vậy thì làm phiền!” Tiêu Vũ đứng lên, hướng về đi ra ngoài điện, Ngao Vũ cũng lập tức đứng dậy đuổi tới, phải đem hắn đưa ra Long tộc.

Ra đại điện,

Hai người bay lên trời, đi ra ngoài, ở đi qua khác một hòn đảo lúc, Tiêu Vũ chợt trong không trung dừng lại, nói: “Đó là địa phương nào?”

Ngao Vũ nhìn tới, hơi biến sắc mặt, cố gắng trấn định nói: “Đó là bộ tộc ta bên trong dùng để xử phạt cùng cầm tù một vài có tội người địa phương, và không có gì đặc biệt?”

“Hả?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, bá một tiếng, hướng về hòn đảo kia bay đi, bởi vì giờ khắc này, hắn ở hòn đảo này bên trên, đã nhận ra một tia khí tức quen thuộc.

Huyết Lân khí tức!

“Đáng chết, có phải hắn phát hiện? Hắn thần giác, lại nhạy cảm như vậy?” Ngao Vũ sắc mặt biến đổi liên tục, cắn răng một cái, phi thân mà đi, chắn Tiêu Vũ trước mặt, nói: “Nơi đây cũng không có cái gì chỗ đặc thù, Tiêu Công Tử, chúng ta hay là đi mau đi.”

“Đã không có gì chỗ đặc thù, cái gì gọi là ta không đi được?” Tiêu Vũ dừng lại, lạnh như băng như đao ánh mắt ở Ngao Vũ trên người đảo qua.

“Nơi này, cầm tù đều là một vài trọng tội trong người người, trong đó có mấy người liên lụy đến ta Long tộc lớn bí, bởi vậy không tiện cho ngươi tiến vào.” Ngao Vũ sắc mặt, cũng dần dần trở nên khó coi, ngữ khí hơi bị lạnh.

“Nếu như ta nhất định phải vào hòn đảo?” Tiêu Vũ ngữ khí cũng nghiêm túc, hắn lòng hệ Huyết Lân, mặc dù là đang ở Long tộc, cũng không chút nào dự định thoái nhượng.

“Công tử chẳng lẽ muốn cùng ta Long tộc là địch?” Ngao Vũ cũng quyết tâm, lạnh lùng nói: “Đừng nói ngươi chỉ là kế thừa Tinh chủ thân thể cùng công quyết, mặc dù là ngày xưa Tinh chủ còn sống, tới ta trong long tộc, cũng không dám càn rỡ như thế, ngươi cần phải biết?”

“Tinh chủ không dám ở ngươi trong long tộc làm càn?” Tiêu Vũ không khỏi nở nụ cười.

Ngày xưa hắn, thiếu chút nữa đem toàn bộ Long tộc đều cho xốc, này Ngao Vũ là ở đâu ra tự tin, gan dạ nói ra loại này mạnh miệng?

“Ngươi phải biết rằng, cho dù là Nguyệt Thần cung cùng Nhật Nguyệt cung, cũng không dám tùy tiện phạm ta Long tộc, ngươi tầm thường một tên tiểu bối, dám ở ta Long tộc lỗ mãng, đó là tự tìm đường chết, ta khuyên ngươi còn là sớm một chút rời, để tránh uổng tặng chính mình!” Ngao Vũ gặp Tiêu Vũ như thế gan lớn, chỉ có thể lấy ra Long tộc oai, muốn phát sợ Tiêu Vũ.

“Ha ha, nhiều năm chưa tới Long tộc, các ngươi Long tộc bây giờ thật là càng ngày càng điên, ta hôm nay liền trở lại xông vào một lần, xem các ngươi một chút Long tộc, rốt cuộc có bao nhiêu tiến bộ!” Tiêu Vũ kiên nhẫn cũng hoàn toàn bị mài hết, không nói thêm, nhanh chân hướng về tội kia hòn đảo đi đến.

“Ngươi…… dám ở ta Long tộc làm càn!” Ngao Vũ sắc mặt tái xanh, hắn lần nữa nhường nhịn, có thể Tiêu Vũ cái này khu khu một tên tiểu bối, càng hoàn toàn không đem Long tộc để ở trong mắt?

“Đây là ngươi tự tìm chết!” Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, một cái tay phải hóa thành vuốt rồng, hướng về Tiêu Vũ duỗi ra đến, trong lúc xuất thủ, thiên địa biến sắc, sấm vang chớp giật.

“Bằng ngươi cũng dám cùng ta động thủ? Cút!” Tiêu Vũ gầm lên, cũng không quay đầu lại, hướng về phía trước một chỉ điểm ra.

Ầm ầm ầm ầm, vô tận ngôi sao, hoàn toàn không to lớn, chỉ như trân châu bình thường thật nhỏ, lại hợp thành một mảnh vũ trụ mênh mông, đánh về phía trước.

Chư tinh lực lượng! Hơn nữa, đây là hắn kiếp trước thân thể bên trong này đã hoàn toàn trưởng thành ngôi sao, uy lực kinh người!

“Phụp!”

Chư tinh trấn đi, Ngao Vũ trên mặt hoảng hốt, hắn chỉ có một thân chí tôn lực lượng, nhưng thời khắc này, trên người hắn tất cả sức mạnh, đều bị cái kia vô tận ngôi sao triệt để phong tỏa, làm sao cũng không thi triển được.

“Huây!”

Hắn phạm rống bên trong, hóa đến bản thể, biến thành một cái vạn trượng kim long, ngửa mặt lên trời hét giận dữ, muốn theo Tiêu Vũ vô tận ngôi sao bên trong tránh thoát bước ra.

“Ngươi này sâu nhỏ, cũng dám lỗ mãng? Cho ta yên tĩnh một chút!” Tiêu Vũ khẽ nhíu mày, đang khi nói chuyện ngàn tỉ ngôi sao cùng chuyển động, ầm ầm ầm một khỏa lại một khỏa, hướng về cái kia vạn trượng kim long trấn áp tới.

Trong chớp mắt, ngàn tỉ ngôi sao trấn áp xuống, U &# 8 &# 32; mỗi một viên đều lộ ra không gì sánh kịp áp lực nặng nề, nhất thời đem Ngao Vũ triệt để đè ép, làm cho cái kia con kim long trở nên uể oải, liền tiếng hô đều không phát ra được.

Tất cả những thứ này, đều bị Tiêu Vũ dùng một vùng sao trời ngăn cách, nơi đây chiến đấu, thậm chí không để cho trong long tộc người nhận thấy được.

Trong lúc giơ tay, trấn áp một cái cảnh giới chí tôn chân long, đây cũng là Tiêu Vũ bây giờ có thể làm được sự tình!

“Bốp!”

Hắn bước ra một bước, đi lên tội lỗi hòn đảo, thần niệm tản ra, rất nhanh liền tìm được thuộc về Huyết Lân khí tức.

“Hơi thở của hắn, làm sao yếu như vậy?” Tiêu Vũ sắc mặt âm trầm, khí tức nhỏ yếu, cùng sức sống có quan hệ, Huyết Lân bây giờ khí tức đã yếu đến gần như không thể phát hiện, nếu không có hắn bây giờ có chúng sanh ý niệm gia thân, thần niệm kinh người, căn bản không cảm giác.

“Ngươi tốt nhất cầu nguyện Huyết Lân tất cả mạnh khỏe, nếu là hắn ít đi nửa sợi lông, ta hôm nay, nói không chừng muốn ở trong long tộc, lại khai sát giới!” Hắn quay đầu lại lạnh lùng nhìn Ngao Vũ một chút, trong mắt sát ý, thẳng khiến Ngao Vũ một trận sợ hãi.

Dùng chư tinh lực lượng đè lấy Ngao Vũ, Tiêu Vũ đưa hắn mang ở phía sau, hướng về tội lỗi hòn đảo nội bộ, nhanh chân đi đi.

Chương 444: Chơi Hi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tội lỗi hòn đảo nội bộ, thoạt nhìn thập phần hoang vu, nơi đây tùy ý đều có thể thấy xương khô, đã bao hàm các tộc, có chiều cao vạn trượng, nằm ngang ở nơi đó, từ xa nhìn lại giống như một tòa núi cao, có tất là lưng mọc bốn cánh, rõ ràng thuộc về Yêu tộc.

Nơi đây có chút tương tự với Tử Vi Thần Cung bên trong huyết ngục, chuyên môn dùng để cầm tù cùng hành hạ một vài có tội người, làm cho bọn họ nhận hết hành hạ mà chết.

“Thanh Giao bộ tộc?” Tiêu Vũ nhìn thấy một khối dài đến vạn trượng thuồng luồng xương, sắc mặt càng thêm âm trầm, “nhìn này xương lưu lại sinh cơ, này thuồng luồng khi còn sống cũng đã đạt được chí tôn cảnh giới, cảnh giới cỡ này thân thể không xấu, nhưng tại nơi này, lại là liền xương đều phải phong hóa!”

Cảnh giới chí tôn, dù cho chết đi, thân thể cũng vạn thế bất hủ, nhưng trên đảo này có loại đặc thù sức mạnh, mặc dù là chí tôn nhân vật, chết đi sau khi, thân thể cũng không cách nào bảo tồn lại.

Liền chí tôn đều bị hành hạ đến tận đây, Huyết Lân nếu là ở trong hòn đảo này, hắn sẽ như thế nào?

Tiêu Vũ hơn nữa nóng lòng, tốc độ càng nhanh hơn, hướng về đảo này đi sâu vào.

Một lát sau, hắn đi tới một chỗ khe nứt trước khi, nơi đặt chân gió lạnh lạnh lẽo, nhìn xuống phía dưới, một mảnh đen kịt, căn bản nhìn không thấy đáy.

“Có những người khác khí tức?” Tiêu Vũ thăm xuất thần niệm, cảm giác được này khe nứt bên dưới, ngoại trừ Huyết Lân khí tức ở ngoài, còn có mặt khác vài đạo khí tức, tựa hồ cũng thuộc về Long tộc.

Hắn nghĩ nghĩ, gọi trở về lấy ra phần đông ngôi sao, cùng nhau sẽ bị chư tinh trấn áp Ngao Vũ cũng cất đi, sau đó cất bước, hướng khe nứt phía dưới nhảy xuống.

Lúc này, đáy vực bên trong, vài tên Long tộc người trẻ tuổi, trong khi hướng về trong cốc đi sâu vào. Đoàn người tổng cộng có ba nam hai nữ, dẫn đầu là một gã đẹp trai mà nam tử trẻ tuổi, tuy là hình người, lại đầu sinh một đôi màu vàng sừng rồng, thoạt nhìn thập phần thần dị.

Bốn người khác, đối với người này mọc ra sừng rồng nam tử, tựa hồ thập phần sợ hãi, trên đường đi đều là cung cung kính kính, cực điểm hèn mọn cùng lấy lòng.

“Chơi anh, lần này chỉ cần lại lấy trên tạp chủng kia một tia máu, bên trong cơ thể ngươi máu rồng, có thể triệt để lột xác, hóa thành thuần tuý Huyết Tổ long, đến lúc đó dùng chơi anh thiên tư của ngươi, rất nhanh là có thể đuổi kịp Ngao Tu, thay thế Ngao Tu Long tộc đệ nhất danh thiên tài!”

Đi tiếp gian, một gã mọc ra một đôi cánh dơi người trẻ tuổi trên mặt mang theo nịnh nọt, đối với cái kia sừng rồng nam tử cười làm lành nói.

“Ngao Tu? Hừ, hắn tính là thứ gì? Có điều là vận khí tốt, trời sinh ngũ trảo mà thôi, trước đây nghe nói còn bị một không có danh tiếng gì nhân tộc cho đánh cho tàn phế, mất hết Long tộc bộ mặt, nếu không có thuỷ tổ ra tay, hắn đã sớm phế bỏ!”

Sừng rồng nam tử nghe vậy, mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, tựa hồ đối với Ngao Tu vô cùng không lọt mắt, hắn đầy mặt ngạo nghễ,

Nói: “Chỉ cần ta hoàn toàn lột xác, đem trong cơ thể máu rồng toàn bộ hóa thành thuần chính tổ long chi huyết, Ngao Tu ở trước mặt ta, chính là tên rác rưởi! Đến lúc đó ta lại cách loài, đem cái kia đánh bại hắn Tiêu Vũ phế đi, sau này trong long tộc, nào còn có tên phế vật kia địa vị?”

“Cái kia Tiêu Vũ nghe nói thật không đơn giản, ngoại trừ Ngao Tu thua bởi hắn ở ngoài, liền Tiêu Nhược Thần cùng Khúc Hàn Nguyệt đều bị hắn giết, hơn nữa nghe nói hắn còn kế thừa Tinh chủ bá thể ngôi sao quyết cùng thân thể, e sợ không dễ đối phó lắm.” Một gã khuôn mặt kiều mỵ, hai mắt đỏ đến mức quỷ dị nữ tử do dự một chút, vừa mới mở miệng.

“Tiêu Nhược Thần cùng Khúc Hàn Nguyệt tính là gì, có điều cũng là hai cái phế vật thôi!” Sừng rồng nam tử cười khẽ, nói: “Ta Long tộc là vạn tộc đứng đầu, hắn Tiêu Vũ tầm thường một nhân tộc, coi như kế thừa bá thể ngôi sao quyết cùng Tinh chủ thân thể đôi như thế nào? Chỉ cần trong cơ thể ta máu rồng hoàn toàn thay đổi, hắn tính là thứ gì!”

Còn lại bốn người đều không dám lại nói tiếp, âm thầm lắc đầu. Ngày xưa Tinh chủ có thể vô địch cửu thiên, Tinh chủ công quyết, há lại là đơn giản như vậy? Này Long tộc thiếu gia chưa từng ra loài, căn bản không biết thế giới bên ngoài, chỉ tổ ở trong tộc, liền cho rằng Long tộc vô địch thiên hạ.

Chỉ có điều, những lời nói này, bốn người lại là không người dám nói, ai dám sờ vị thiếu gia này lông mày?

Không lâu, 5 người đi tới đáy vực, ở một mảnh đoạn nhai dưới chân, xa xa, bọn họ nhìn thấy một bóng người, bị tỏa liên giam ở trên vách đá, khí tức yếu ớt, vẻ mặt uể oải, thoạt nhìn thập phần thê thảm.

“Hắc, ngươi này con hoang, mạng còn rất cứng rắn, bổn thiếu gia nhưng mỗi ngày lo lắng ngươi ngày nào đó chết rồi, cũng còn tốt, sinh mệnh lực của ngươi so với ta trong tưởng tượng muốn thịnh vượng!” Sừng rồng nam tử đi lên phía trước, nhẹ nhàng đá một cước cái kia uể oải suy sụp bóng người, thái độ tựa như đối mặt một con giun dế.

“Ngao Hi!” Thân ảnh kia khó khăn ngẩng đầu lên, nhìn thấy cái kia sừng rồng nam tử, trong mắt lộ ra vô hạn lạnh như băng.

Đạo thân ảnh này, lại không phải người khác, chính là Tiêu Vũ bây giờ đang tìm Huyết Lân. Nhưng mà, bây giờ Huyết Lân, sớm bị hành hạ đến hoàn toàn thay đổi, trên người tất cả đều là vết thương, một tấm vốn lạnh lùng khuôn mặt, bây giờ cũng đã tràn đầy vết sẹo.

Phía trên kia vết sẹo có lỗ hình, cũng có đầu hình, hiện đầy mặt của hắn, khiến cho hắn thoạt nhìn đáng sợ dị thường, dữ tợn cực điểm.

“Ngươi không cần nhìn ta như vậy!” Ngao Hi không để ý chút nào, đưa chân ra, ác liệt dẫm nát Huyết Lân trên đầu, cười lạnh nói: “Có trách thì chỉ trách ngươi chỉ là một za loại, mà ta, trong cơ thể lưu có thuần chính nhất cao quý máu rồng, như ngươi loại này za loại, cũng chỉ xứng bị ta dẫm nát dưới chân!”

Một bên hai nam hai nữ, thấy vậy cũng không cảm thấy kỳ quái, cười hì hì đứng ở một bên, thấy Huyết Lân chịu nhục.

“Ngươi tốt nhất, đừng làm cho ta có thoát vây một ngày!” Huyết Lân âm thanh suy yếu, trong mắt lại là lạnh như băng vô hạn, làm như muốn nuốt sống người ta, hắn gắt gao nhìn chằm

chằm Ngao Hi, khuôn mặt dữ tợn nói: “Ta xin thề, nếu là ta có thoát vây ngày nào đó, ta nhất định sẽ làm cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

“Ngươi là làm ta sợ gì?” Ngao Hi cười lạnh, đùng một cái một tiếng, ác liệt quăng Huyết Lân một bạt tai, Huyết Lân nửa bên mặt, nhất thời sưng lên thật cao.

Hắn một tay nắm được Huyết Lân đầu kia tóc dài màu đỏ, đem mặt quay Huyết Lân, cười lạnh nói: “Đáng tiếc, ngươi bây giờ chính là tên rác rưởi, đừng nói ngươi bị khóa ở cái này, cho dù là ta đem ngươi thả, chỉ bằng ngươi này za loại, cũng tưởng đấu với ta?”

Đá một cái bay ra ngoài Huyết Lân, Ngao Hi vừa là cười lạnh, nói: “Huống hồ, hôm nay chỉ cần lại lấy trên người ngươi một điểm máu, không lâu sau đó, ta liền đem triệt để hoàn thành lột xác, hóa thành chân chính thuần huyết Chân long, đến lúc đó, ngươi này con hoang mạng cũng là vô dụng, ngươi lấy cái gì theo ta đấu?”

Huyết Lân lạnh cười lạnh, cũng không nói gì, nụ cười kia bên trong lộ ra vô cùng ý lạnh, nhìn ra bên cạnh mấy người, đều là một trận trong lòng phát lạnh, không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

“Chơi anh, cần gì nói với hắn nhiều như vậy, còn là sớm một chút động thủ đi.” Cái kia cánh dơi nam tử cả người phát lạnh, chốc lát cũng không muốn ở lâu thêm, đối với Ngao Hi khuyên nhủ.

“Cũng được.” Ngao Hi gật gù, vừa hướng về Huyết Lân phun một bãi nước miếng, nói: “Ngươi này con hoang, có thể trở thành là ta chất dinh dưỡng, là phúc phận của ngươi, khà khà, ta cho như ngươi vậy cơ hội, ngươi có phải hay không nên quỳ xuống cảm ơn ta?”

Hắn cười lạnh, hướng về Huyết Lân đưa tay ra, ngón tay hóa thành móng nhọn, liền muốn đâm vào Huyết Lân mi tâm.

“Ngươi muốn chết!”

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, trong nháy mắt, trong không khí thấy lạnh cả người thần tốc tràn ngập, phảng phất liền vùng thế giới này, đều bị đống kết!

Tác giả đông phương hành vân nói: Suốt đêm gõ chữ bổ canh bên trong, nửa đêm không ai xét duyệt, con hoang cái từ này qua không được thẩm, chỉ có thể đổi ghép vần, mọi người chấp nhận xem đi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 445: Mang Ngươi Đồ Long!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngao Hi cả kinh, còn chưa phục hồi tinh thần lại, liền cảm giác thân thể không bị khống chế, phảng phất bị một loại nào đó lực lượng vô hình giam lại, duỗi ra vuốt rồng khoảng cách Huyết Lân mi tâm chỉ có một tấc, nhưng này một tấc, lại là làm sao cũng không duỗi ra được.

Sắc mặt hắn biến đổi lớn, khắp cả người phát lạnh, trong không khí cái kia một luồng ý lạnh, làm hắn cả người phát run, nhất thời biết được chính mình gặp phải một kinh khủng tồn tại.

Theo hắn tiến lại cái kia hai nam hai nữ, lúc này từ lâu sợ đến đứng ngây ra tại chỗ, thân thể cứng ngắc, một chút đều không nhúc nhích được.

“Ngươi là người nào, dám đến ta Long tộc lỗ mãng? Ta là Long tộc đứng đầu chơi biển con trai, ta thái tổ là Long tộc chiến tôn một trong chơi núi, ngươi nếu giết ta, chính là cùng toàn bộ Long tộc là địch!” Ngao Hi thân thể không thể động, trong lòng càng chấn động, nhưng cũng còn có thể mở miệng, chấn động bên dưới, lớn tiếng la lên, muốn lấy Long tộc oai kinh sợ người đến.

“Cùng toàn bộ Long tộc là địch? Dám đả thương cố nhân của ta, đừng nói ngươi tầm thường một Long tộc, chính là cùng toàn bộ cửu thiên là địch, ta cũng sẽ không tiếc!” Tiêu Vũ nhanh chân mà đến, trong mắt rùng mình, thẳng khiến quanh thân cỏ cây cũng giống như đống kết.

Ngao Hi càng chấn động, này rốt cuộc là ai, nghe giọng, lại hoàn toàn không đưa bọn họ Long tộc để ở trong mắt? Phải biết rằng bọn họ Long tộc nhưng cao nhất sinh linh, mặc dù là cửu giới đứng đầu, đều phải kiêng kỵ sâu đậm!

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ đã đi tới gần, hắn trực tiếp đem Ngao Hi về phía sau sau đó ném một cái, đi thẳng tới Huyết Lân trước mặt. Nhìn trước mắt một thân là đau đớn, đầy mặt là sẹo Huyết Lân, trong mắt hắn sự thù hận tận trời, lửa giận hừng hực.

“Ngươi đã đến rồi!” Huyết Lân nhìn thấy Tiêu Vũ, tràn đầy vết sẹo trên mặt, lộ ra một trắng nhợt nụ cười, nói: “Ta biết, ngươi cuối cùng có một ngày, nhất định sẽ tới!”

“Sặc!”

Tiêu Vũ ra tay, ngón tay nhập lại thành đao, nhẹ nhàng quét qua, chặt đứt hết thảy giam ở Huyết Lân trên người xiềng xích. Huyết Lân không còn xiềng xích gia thân, thân thể hư nhược, nhất thời không cách nào chống đỡ, ngã về mặt đất.

Tiêu Vũ thần tốc đưa hắn đỡ lấy, con mắt đỏ lên, gầm nhẹ nói: “Là ta hại ngươi! Nếu không có ta đưa ngươi đuổi về Long tộc, ngươi cũng sẽ không…… rơi xuống mức độ như vậy!”

Huyết Lân trên người mỗi một vết sẹo, đều là như thế nhìn thấy mà giật mình, này vết sẹo lúc này tựa như mỗi người tươi mới vết thương, đau đớn ở Tiêu Vũ sâu trong nội tâm.

Lúc trước, là hắn để Sở Ngâm Sa đem Huyết Lân đưa trở lại trong long tộc, này hết thảy đều là quyết định của hắn! Nếu không có quyết định này của hắn, Huyết Lân cũng sẽ không, lưu lạc tới mức độ như vậy!

“Ta xưa nay, không có trách qua ngươi!” Huyết Lân ngã vào

Tiêu Vũ trên người, quần áo trên người, tất cả đều là máu, có vẫn như cũ mới mẻ, có thì lại sớm khô cạn.

Nhưng mà hắn lúc này,

Lại là toét miệng đang cười, yếu ớt nói: “Ta biết, ngươi khi đó là vì tốt cho ta, ta chưa từng có trách ngươi, chưa từng có……”

Thanh âm của hắn dần dần suy yếu, khí tức cũng càng ngày càng không yên, đang khi nói chuyện, hai mắt từ từ khép kín, tựa hồ muốn lâm vào vĩnh cửu ngủ say.

Tiêu Vũ cả kinh, vội vàng vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, đem mạnh mẽ sức mạnh của sự sống truyền vào Huyết Lân trong cơ thể, Huyết Lân lúc này mới một lần nữa mở mắt.

Tiêu Vũ này mới kinh ngạc phát hiện, Huyết Lân đau đớn, hơn xa nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, trong cơ thể hắn mạng nguyên cơ hồ đều muốn khô cạn, sinh cơ xói mòn hầu như không còn, chỉ còn lại có cuối cùng một hơi treo, nếu không có hắn hôm nay tiến lại, hắn lúc nào cũng có thể chết đi.

“Đáng chết Long tộc!” Tiêu Vũ gầm lên, Huyết Lân đây đã là bị thương tổn tới căn bản, loại vết thương này muốn khôi phục, cũng không phải một sớm một chiều có thể làm được sự tình, cho dù là hắn ra tay, muốn chữa khỏi Huyết Lân đau đớn, cũng không nhỏ độ khó.

“Mang ta…… đi thôi, nơi đây…… không phải của ta thuộc sở hữu, ta vẫn là…… cùng ở bên cạnh ngươi, càng thêm tự tại.” Huyết Lân suy yếu mở miệng, đối với Long tộc, hắn không có nửa điểm không đành lòng cùng lưu luyến, chỉ muốn sớm một chút rời đi nơi này.

“Ta sẽ dẫn ngươi đi!” Tiêu Vũ trọng trọng gật đầu, cố nén không cho trong mắt nước mắt hạ xuống, nói: “Ngươi yên tâm, sau này ta sẽ không lại cưỡng bức ngươi rời xa ta bên người, trước đây đưa cho ngươi trở về Long tộc, là vì có vài thứ ta cho không dứt ngươi, nhưng bây giờ, Long tộc khả năng đưa cho ngươi, ta tất cả đều có thể cho! Từ nay về sau, ngươi hãy cùng ở bên cạnh ta, này Long tộc, lưu lại cũng được!”

Lúc trước, hắn đem Huyết Lân đuổi về Long tộc, là vì trong long tộc có tốt hơn tu luyện hoàn cảnh, có nhiều tư nguyên hơn, hơn nữa nơi đây cũng là Huyết Lân bổn tộc, hắn cho rằng ở trong long tộc, Huyết Lân có thể càng nhanh hơn trưởng thành, đối với hắn càng tốt hơn.

Nhưng mà, hắn vạn lần không ngờ, hắn quyết định ban đầu, lại sẽ làm Huyết Lân lưu lạc tới trình độ này!

Bây giờ hắn đã là có chí tôn lực lượng, hơn nữa nắm trong tay một phương Đại thế giới, hắn đã hoàn toàn có thể dựa vào chính mình phía thế giới này, để Huyết Lân nhanh chóng trưởng thành!

Long tộc sẽ, Long tộc có, hắn tất cả đều có, không nữa cần để cho Huyết Lân ở lại chỗ này, tài năng trưởng thành.

“Thế nhưng, trước khi đi, ta muốn Long tộc, cho ta một câu trả lời thỏa đáng!” Tiêu Vũ bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt hơi nước lập tức bốc hơi lên, lạnh lùng nói: “Không ai có thể như thế bắt nạt các ngươi, hôm nay, ta liền muốn lại xông Long tộc, lại đồ long! Ngươi hãy chờ xem, ngươi ở đây Long tộc ngậm bao nhiêu đắng, bị bao nhiêu hành hạ, ta hôm nay, muốn bọn họ toàn bộ đều cho ta trả lại!”

Ở Tiêu Vũ trong lòng, Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở trong lòng hắn địa vị, và những người khác là bất đồng.

Đời này, hắn bắt đầu lại từ đầu, không phải cái gì cửu thiên Tinh chủ, không có gì hiển hách bối cảnh và căn cơ, Huyết Lân cùng Mặc Vũ, đều là hắn không còn gì cả, bắt đầu từ con số không thời điểm, liền đi theo bên cạnh hắn.

Bọn họ cùng qua sinh tử, chung qua hoạn nạn, đây là một loại khác cảm tình, khó có thể nói nên lời!

“Ngươi nhìn cho thật kỹ, hôm nay, ta mang ngươi đồ long!” Tiêu Vũ lấy ra mấy viên ngôi sao, dùng cái kia mấy viên ngôi sao nâng lên trọng thương Huyết Lân, đồng thời một bên vì hắn chầm chậm chữa thương.

Sau đó, hắn xoay người, lạnh lùng nhìn về phía Ngao Hi, cùng với phía sau hắn hai nam hai nữ.

“Ngươi rốt cuộc…… là ai? Ngươi dám trêu chọc chúng ta Long tộc, chẳng lẽ không sợ chết gì?” Ngao Hi lúc này triệt để luống cuống, Tiêu Vũ vậy muốn đồ long lời bàn, nghe vào trong tai của hắn, thái quá chấn động.

Thế gian lại có thể có người, U &# 8 &# 32; dám chạy đến trong long tộc lỗ mãng, hoàn toàn không đem Long tộc để ở trong mắt?

“Những ngôi sao kia…… đó là…… bá thể ngôi sao quyết?” Tên kia cánh dơi nam tử nhìn chằm chằm Tiêu Vũ lấy ra ngôi sao, sắc mặt bá trắng bệch, run giọng nói: “Ngươi là…… Tiêu Vũ?”

Tên này vừa ra, mấy người khác đều là chấn động mạnh, Ngao Hi càng mở to hai mắt. Trong long tộc kiệt xuất nhất thế hệ trẻ tuổi Ngao Tu, chính là bại bởi Tiêu Vũ, Tiêu Vũ tên này, ở trong long tộc, người phương nào không biết?

Ở một khắc trước, Ngao Hi còn nói khoác không biết ngượng, lời thề son sắt nói, muốn đi phế bỏ Tiêu Vũ, nhưng hôm nay Tiêu Vũ đứng ở trước mặt hắn, lại là để hắn liền ngón tay đều không thể động đậy!

Giữa hai người chênh lệch, nhất định chính là trời cùng đất!

“Huyết bức, linh hồ, thỏ ngọc, thạch Ma? Các ngươi 4 loài, trước đây không phải trung với hoàng loài gì, lúc nào, cũng hướng về Long tộc thần phục?” Tiêu Vũ ánh mắt, theo bốn gã nam nữ trẻ tuổi trên người xẹt qua, trong mắt mang theo nói không nên lời rùng mình.

Tác giả đông phương hành vân nói: Con ngựa tới bốn giờ sáng sớm, trước tiên nhiều như vậy a, có chút cảm mạo, đêm nay nhìn trạng thái rồi quyết định tiếp tục hay không bù.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 446: Long Tộc Đứng Đầu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bốn gã nam nữ trẻ tuổi, nghe vậy theo bản năng lùi lại mấy bước, Tiêu Vũ ánh mắt, làm bọn họ cảm nhận được không hiểu rùng mình, không có người nào dám cùng mắt đối mắt.

“Ta...... chúng ta......” bốn người đối diện Tiêu Vũ vấn đề, nửa ngày trả lời không được, chỉ là ở không ngừng lùi lại.

“Bốp!”

Tiêu Vũ giơ tay quét qua, trong tay một trận gió mạnh quét ra, bốn gã người trẻ tuổi nhất thời hộc máu ngã xuống đất, mỗi người sắc mặt trắng bệch.

Tu vi của bọn họ, đều bị Tiêu Vũ cho trực tiếp phế bỏ!

Loại này dễ dàng phản bội người, đối với Tiêu Vũ tới nói cực kỳ chiêu hắn không ưa, khiến hắn nhớ tới Mạc Thương còn có bát đại linh tộc bên trong tam tộc.

Tuy nói này bao nhiêu loài phản bội và không phải của hắn, nhưng hắn cùng hoàng loài quan hệ trong đó, nhưng cũng không tầm thường, hôm nay coi như là vì hoàng loài ra tay, kỷ luật này tạo phản!

4 loài người trẻ tuổi sợ đến sắc mặt trắng bệch, mặt xám như tro tàn, nhưng đối mặt Tiêu Vũ, bọn họ một chữ cũng không dám

nói, lẫn nhau trong lúc đó chênh lệch quá xa, lớn đến làm người tuyệt vọng.

“Ngươi…… gan dạ quản ta Long tộc việc?” Ngao Hi vừa tức giận, vừa kinh hoảng.

Tiêu Vũ càng thật hoàn toàn không đem Long tộc để ở trong mắt, đây là hắn vạn vạn không nghĩ tới, cũng không hiểu, thế gian tại sao có thể có lớn mật như thế người, dám chạy đến trong long tộc làm càn?

“Ở thế gian này, còn không có chuyện gì, là ta không dám!” Tiêu Vũ dùng mấy chục hột ngôi sao nâng Huyết Lân, từng bước một hướng đi Ngao Hi.

Hắn sắc mặt lạnh như băng, trên cao nhìn xuống, nói: “Hôm nay ta trước tiên phế bỏ ngươi, lại xông Long tộc, ta ngược lại muốn xem xem, mấy năm nay, Ngao Hải cùng chơi núi có bao nhiêu tiến bộ!”

“Không! Ngươi không thể làm như vậy!” Ngao Hi tim mật đều run, run giọng nói: “Nơi này là Long tộc, phụ thân ta là Long tộc đứng đầu, ngươi làm như vậy, ngươi cũng sẽ chết, ngươi đây là đang tự chịu diệt vong!”

“Ta làm việc, còn chưa tới phiên ngươi đến dạy!” Tiêu Vũ ra tay, một ngôi sao bay tới đằng trước.

Một tiếng vang ầm ầm, hành tinh này phóng đại, trấn áp xuống. Ngao Hi chỉ có Thánh cảnh tu vi, hành tinh này đè xuống, đem dưới người hắn mặt đất đều ép tới bỗng nhiên trầm xuống, bản thân của hắn càng bị trực tiếp đánh về nguyên hình, hóa thành một cái màu vàng Cự Long, phát ra thống khổ rít gào.

“Cha, thái tổ, cứu ta!” Ngao Hi tràn ngập kinh khủng, vừa giãy giụa, một bên lên tiếng rống to.

Hắn lúc này dị thường chật vật, bị Tiêu Vũ một ngôi sao đè ép, giãy dụa gian, trên người màu vàng vảy rồng không biết rụng bao nhiêu,

Cả người Huyết Lân tràn trề.

“Hôm nay ai cũng không thể nào cứu được ngươi!” Tiêu Vũ lãnh khốc bá đạo, kỳ thực hắn hoàn toàn có năng lực trực tiếp chém giết Ngao Hi, nhưng cũng không muốn làm như vậy.

Huyết Lân ở trong tay người này nhận hết hành hạ cùng khuất nhục, dễ dàng chém giết, chẳng lẽ không phải lợi cho hắn quá rồi?

“Người nào dám đến ta trong long tộc làm càn?”

Gầm lên giận dữ, từ Long tộc ở chỗ sâu trong truyền ra, tiếng hô chấn động quanh thân quần đảo, nước biển cũng như sôi trào lên, nhấc lên vô số sóng lớn.

“Long tộc đứng đầu Ngao Hải?” Tiêu Vũ khuôn mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Ngươi đồng ý hiện thân? Rất tốt, hôm nay nếu không cho ta một thoả mãn giao cho, ta liền lại đạp Long tộc!”

Hắn không chỉ không sợ hãi, ngược lại xoay người, mang tới Huyết Lân cùng Ngao Hi, hướng về kia thanh âm truyền tới phương hướng bay đi.

Ngao Hi tâm trạng hoảng hốt, người này lại dám chủ động đi Long tộc ở chỗ sâu trong? Đây là lớn bao nhiêu tự tin? Nhưng sau một khắc hắn vừa là mừng như điên, vào Long tộc nội bộ, chỉ cần phụ thân của hắn cùng thái tổ ra tay, Tiêu Vũ coi như mạnh trở lại, chẳng lẽ còn khả năng mạnh hơn toàn bộ Long tộc?

Trong lòng hắn bất chấp, Tiêu Vũ lại dám như thế đau đớn hắn, đến lúc đó hắn nhất định phải làm cho Tiêu Vũ muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ đã tới một tòa khác trên đảo, lúc này, trong long tộc cũng có vô số bóng người bị Ngao Hi tiếng kêu chỗ kinh động, dồn dập bay tới.

Trong chốc lát, trên toà đảo này đâu đâu cũng có Long tộc người bóng người, Tiêu Vũ lại không hề sợ hãi, phía sau dùng ngôi sao mang theo hai người, nhưng hai người đãi ngộ, lại là một trời một vực.

“Ngươi là người phương nào, dám đến ta Long tộc làm càn?” Một gã uy vũ người đàn ông trung niên đi ra, long hành hổ bộ, lạnh lùng thấy Tiêu Vũ.

Người này chính là Long tộc đứng đầu Ngao Hải, phóng tầm mắt cửu thiên, cũng là một vị tiếng tăm lừng lẫy mạnh mẽ chí tôn, cùng Tiêu Vũ những đệ tử kia, thuộc về cùng cấp bậc nhân vật.

“Cha, cứu ta, hắn là Tiêu Vũ, trên người có Tinh chủ thân thể, cha, mau giết hắn, mau giết hắn!” Ngao Hi nhìn người nọ, ánh mắt lộ ra hy vọng, lên tiếng hô to.

“Ta để ngươi nói chuyện sao?” Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, Ngao Hi trên người cái ngôi sao kia nhất thời chuyển động, lộ ra Thần Uy, trấn đến Ngao Hi trên người vảy vừa là không dứt bóc ra, thậm chí trên người xuất hiện vô số vết rách, như là tùy thời có thể bị trấn thành thịt nát.

Ngao Hi tiếng kêu, nhất thời đã biến thành tiếng kêu thảm thiết đau đớn, tiếng kêu truyền khắp Long tộc, khiến cho mọi người đều là tê cả da đầu.

“Ngươi là Tiêu Vũ?” Ngao Hải lông mày đại động, sau đó âm trầm nói: “Nghe nói ngươi là Nguyệt Thần cung đệ tử? Ta Long tộc gần nhất cùng Nguyệt Thần cung, tựa hồ và không có thù oán gì, ngươi vì sao, muốn cùng ta Long tộc không qua được?”

Hắn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng không dám tùy tiện ra tay, bởi vì hắn nhìn ra được, giờ phút này chỉ cần Tiêu Vũ đồng ý, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng bóp chết Ngao Hi.

“Ta tại sao cùng Long tộc không qua được? Khà khà, ngươi hỏi rất hay!” Tiêu Vũ trong mắt tức giận, vừa là dâng lên trên, lạnh lùng nói: “Ngao Hải, Long tộc đứng đầu? Ta hỏi ngươi, hắn, phạm vào lỗi gì, các ngươi Long tộc, vì sao phải như vậy hành hạ hắn!”

Hắn chỉ về Huyết Lân, mặc dù có hắn ngôi sao đang vì Huyết Lân trị liệu, nhưng thương tới căn bản, thời khắc này Huyết Lân, thoạt nhìn như trước hết sức yếu ớt.

“Hắn cũng là các ngươi Long tộc một thành viên, trong cơ thể lưu có Long tộc máu, Long tộc vốn cũng là hắn bổn tộc, nhưng những này năm, các ngươi là làm sao đối với hắn!”

Tiêu Vũ ngữ khí dần dần kích động, gầm lên gian âm thanh chấn động trời cao, hắn quay Ngao Hải lớn tiếng chất vấn: “Ngươi hãy nói cho ta biết, hắn rốt cuộc phạm vào lỗi gì! Hôm nay, nếu như ngươi không thể cho ta một thoả mãn giao cho, các ngươi Long tộc để hắn bị bao nhiêu khổ, ta hôm nay, muốn ngươi Long tộc gấp mười gấp trăm lần trả lại!”

Huyết Lân trong cơ thể lưu có máu rồng, cũng coi là Long tộc người, Tiêu Vũ không nghĩ ra, Long tộc vì sao phải vậy hành hạ Huyết Lân.

Tất cả những thứ này cùng hắn ban đầu ở Tiêu Gia thời điểm là biết bao tương tự? Lúc trước rõ ràng hắn cũng là Tiêu Gia một thành viên, &# 32; nhưng cũng không vì Tiêu Gia dung thân, thậm chí người người đều muốn đưa hắn bỏ.

Cảm động lây bên dưới, hắn lúc này, đối với Long tộc càng sinh ra vô cùng lửa giận, làm Huyết Lân bất công.

“Ngươi là…… vì hắn mà đến?” Ngao Hải sâu sắc bất ngờ, nhìn về phía hư nhược Huyết Lân, vừa nhìn về phía Tiêu Vũ, trầm mặc không nói.

“Ta cho ngươi trả lời vấn đề của ta, hãy nói cho ta biết, hắn rốt cuộc phạm vào lỗi gì?” Tiêu Vũ gầm lên, ngôi sao cử động nữa, nhất thời bị trấn áp Ngao Hi, vừa là phát sinh kinh thiên kêu thảm thiết.

“Dừng tay!” Ngao Hải sắc mặt chìm xuống, nói: “Phía sau ngươi người này, trong cơ thể đích xác có ta Long tộc máu không giả, nhưng…… ta Long tộc, lại không thể tiếp nhận hắn.”

“Không thể tiếp nhận? Tại sao?” Tiêu Vũ điên cuồng hét lên, hắn hoàn toàn có thể giải thích Huyết Lân loại kia không bị tiếp nhận cảm thụ.

“Bởi vì…… trên người hắn, lây dính một loại không rõ sức mạnh.” Ngao Hải hơi có chần chờ, đợi nhìn thấy gào thảm Ngao Hi, lúc này mới nghiến răng mở miệng.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm mạo ngủ một ngày, chỉ có thể nửa đêm đến đổi mới.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 447: Rút Ra Máu Rồng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Không rõ sức mạnh?” Tiêu Vũ hơi run, nhìn về phía hư nhược Huyết Lân, nhất thời chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Nếu ngươi không tin, có thể nhìn nguyên thần của hắn cùng thân thể, dùng ngươi cảnh giới bây giờ, mới có thể có thể thấy.” Ngao Hải nói lần nữa.

Tiêu Vũ lập tức thăm xuất thần niệm, rót vào Huyết Lân trong cơ thể. Liền gặp, Huyết Lân thân thể cùng nguyên thần ở chỗ sâu trong, đều có một loại quỷ dị hắc khí, mặc dù rất nhạt, nhưng cũng đích xác tồn tại, ẩn ở nguyên thần của hắn cùng thân thể ở chỗ sâu trong.

“Sức mạnh nguyền rủa?” Hắn ngây ngẩn cả người, này rõ ràng là sức mạnh nguyền rủa.

Nhất thời, Tiêu Vũ triệt để hiểu, Huyết Lân xuất thân Thập Châu thế giới, mà thế giới kia, toàn bộ thế giới đều tồn tại sức mạnh nguyền rủa, Huyết Lân sinh trưởng với thế giới kia, bao nhiêu cũng lây dính một vài.

Cũng là bởi vì này một tia sức mạnh nguyền rủa, cho nên Huyết Lân không bị Long tộc cho phép, không muốn tiếp nhận hắn trở lại Long tộc!

“Ngươi hiện tại đã biết rõ, ta Long tộc vì sao không chịu tiếp nhận hắn?” Ngao Hải thật sâu nói: “Loại này không rõ lực lượng, phi thường khó có thể tiêu trừ, làm không cẩn thận sẽ liên lụy ta Long tộc, hơn nữa, hắn không rõ lai lịch, ta Long tộc, tự nhiên là không cách nào tiếp nhận.”

Lúc này, Tiêu Vũ mới rốt cuộc biết, Ngao Hi vì sao luôn mồm luôn miệng gọi bằng Huyết Lân làm con hoang, bởi vì hắn xuất hiện hèn mọn, không rõ lai lịch, mà Ngao Hi tất là Long tộc đứng đầu con trai, huyết mạch thuần khiết, cao cao tại thượng.

Ở Ngao Hi trong mắt, Huyết Lân giống như là trong đống rác đi ra giống nhau, hắn tự nhiên không lọt nổi mắt xanh.

“Lại là sức mạnh nguyền rủa? Ban đầu ta vì sao không có nghĩ tới chỗ này, sớm biết như vậy, ta thật không nên đưa ngươi đuổi về Long tộc!” Trong lòng sinh ra vô hạn hối hận, Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, Huyết Lân lại có ngày đó, hoàn toàn đều là bởi vì sai lầm của hắn quyết định.

“Ngươi đã cũng biết loại này không rõ lực lượng, liền thả Ngao Hi, ta có thể thả ngươi đi, không tính đến ngươi ở đây ta Long tộc càn rỡ sự tình!” Ngao Hải chắp tay đứng thẳng, cao cao tại thượng.

“Thả ta rời đi? Không tính đến?” Tiêu Vũ đột nhiên vừa là nở nụ cười, tiếng cười rung trời, phảng phất nghe được cái gì buồn cười chuyện cười.

“Ngươi cười cái gì?” Ngao Hải nhíu mày, khuôn mặt lạnh như băng.

“Dù cho trên người hắn tồn tại loại này không rõ lực lượng, các ngươi Long tộc không muốn tiếp nhận, cái kia ngươi khi đó, đều có thể cự tuyệt hắn trở về, thậm chí đưa hắn đuổi ra Long tộc, nếu là như thế này, ta cũng không trách các ngươi!”

Tiêu Vũ ánh mắt lạnh như băng nhìn phía Ngao Hải, nói: "Thế nhưng, các ngươi là làm gì? Các ngươi đưa hắn giam ở Long tộc tội lỗi hòn đảo, hành hạ hắn gần một ngàn năm! Thì bởi vì hắn trên người có loại kia không rõ lực lượng, các ngươi muốn như vậy hành hạ hắn gì? Coi như trên người hắn tồn tại nguyền rủa,

Nhưng nói thế nào, trong cơ thể cũng lưu có các ngươi Long tộc máu!"

"Đó là bởi vì……" Ngao Hải sắc mặt khó coi, nhìn Ngao Hi một chút, lại là không có xuống chút nữa nói.

"Làm sao, nói không nên lời?" Tiêu Vũ cười lạnh, nói: "Ta đây tới nói đi! Đó là bởi vì, trên người hắn tuy có nguyền rủa, nhưng cùng lúc, trong cơ thể cũng lưu có thuần chính tổ long chi huyết!"

"Các ngươi không muốn tiếp nhận hắn trở lại Long tộc, nhưng lại không muốn buông tha hắn trong cơ thể tổ long chi huyết, cho nên các ngươi đưa hắn xem là tội nhân giống nhau nhốt lại, mỗi qua một đoạn thời gian, liền rút ra ấy máu rồng, dùng để tẩm bổ người khác, ta nói có đúng không?"

Nếu như nói, bởi vì nguyền rủa, Long tộc không muốn tiếp nhận Huyết Lân trở về, Tiêu Vũ cũng sẽ không trách bọn họ, thế nhưng, bọn họ không chỉ không có tiếp nhận Huyết Lân trở về, còn muốn rút khô Huyết Lân trong cơ thể máu rồng, dùng để tạo nên người khác, để một người khác, lột xác thành thuần huyết Tổ Long!

Người này, không là người khác, chính là Ngao Hải cái này Long tộc đứng đầu con trai, Ngao Hi!

"Ha ha, ha ha……" Tiêu Vũ đột nhiên cất tiếng cười to, đến giờ phút này, hắn cuối cùng triệt để hiểu, Huyết Lân mấy năm nay tại sao lại bị Long tộc như thế hành hạ.

Hắn tim như bị đao cắt, chỉ cảm thấy này hết thảy đều là lỗi của mình, nếu không phải lúc trước hắn đem Huyết Lân đuổi về Long tộc, tất cả những thứ này, cũng sẽ không phát sinh.

“Ngươi muốn thế nào? Chẳng lẽ, ngươi thật muốn cùng ta Long tộc là địch? Ngươi có thể nghĩ thông suốt, nơi này là Long tộc trong vòng, không ai có thể lỗ mãng!” Ngao Hải khuôn mặt âm trầm, nói: “Sự tình đã phát sinh, ngươi dù cho lại hận cũng đã không thay đổi được cái gì. Bây giờ Huyết Lân cũng còn sống, chỉ cần ngươi mong muốn thả Ngao Hi, ta có thể cho các ngươi một vài bồi thường!”

“Bồi thường? Ngươi lấy cái gì bồi thường!” Tiêu Vũ cả giận nói: “Các ngươi bồi thường nổi sao? Nếu phải bồi thường, thì bắt các ngươi Long tộc máu đến bồi thường!”

Tiêu Vũ triệt để nổi giận, phất tay, Ngao Hi bóng người bị cái ngôi sao kia mang theo, bá bay tới, hắn duỗi ra một cái tay, dùng mạnh mẽ thần thông, đem chiều cao ngàn trượng Ngao Hi, mạnh mẽ hóa thành một cái ấu tiểu kim long.

Con tiểu long này ở trong tay hắn kịch liệt giãy dụa, lại là làm sao cũng không giãy ra.

“Ngươi muốn làm gì? Ngươi nếu dám đả thương hắn, nghĩ đến ngươi khả năng sống mà đi ra Long tộc gì?” Ngao Hải biến sắc, phảng phất dự cảm được Tiêu Vũ hành động kế tiếp.

“Dùng Huyết Lân máu đến tẩm bổ ngươi? Bằng ngươi cũng xứng? Hôm nay ta liền rút ra hết bên trong cơ thể ngươi máu rồng, trả lại Huyết Lân!” Tiêu Vũ gầm lên gian, ngón tay nhập lại thành đao, ở Ngao Hi mi tâm hơi điểm nhẹ.

“Ngươi dám!” Ngao Hải tức giận, bá một tiếng, thần tốc động lên, một con bàn tay khổng lồ hóa thành vuốt rồng, chụp vào Tiêu Vũ.

“Cút!” Tiêu Vũ cũng không quay đầu lại, trên người bay ra một vùng sao trời, tùy ý Ngao Hải móng to dò tới, lại là căn bản không gần được hắn thân.

“Bá thể ngôi sao quyết? Người này càng đã có thể phát huy ra bực này uy lực!” Ngao Hải hoảng hốt, bộ này công quyết đại thành thời gian, liền hắn Long tộc thuỷ tổ đều phải tránh lui, làm người kiêng kỵ sâu đậm.

Có thể hắn vạn lần không ngờ, Tiêu Vũ mới tìm được Tinh chủ thân thể cùng công quyết bao lâu? Lại cũng đã có thể phát huy ra bực này uy lực!

“Phụp!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ đã chỉ điểm một chút vỡ nát Ngao Hi mi tâm, sau đó vận chuyển Thần lực, trong chốc lát, đem Ngao Hi trên người máu rồng, toàn bộ rút ra.

Trong nháy mắt, Ngao Hi thân rồng, thần tốc khô quắt xuống, trong cơ thể máu rồng bị Tiêu Vũ rút khô, hóa thành một cái khô cằn ấu long, lại không nửa điểm Long tộc Thần Uy.

Rầm!

Hắn bị Tiêu Vũ như xả rác giống nhau ném xuống đất, sau đó, Tiêu Vũ đem rút ra máu rồng đánh ra, toàn bộ đánh vào Huyết Lân trong cơ thể.

Đây là Long tộc chân huyết, hơn nữa này máu vốn thì đã bao hàm Huyết Lân xói mòn sinh cơ, máu rồng vào cơ thể, Huyết Lân sắc mặt ửng hồng, hư nhược khí tức, bắt đầu thần tốc trở nên cường thịnh.

“Tiểu bối ngươi dám!” Ngao Hải phẫn nộ, Ngao Hi máu rồng bị Tiêu Vũ triệt để hút khô, một giọt đều không còn lại, mặc dù là nguyên thần còn đang, cũng coi như triệt để phế bỏ, khó có thể tồn tại!

“Ta không dám? Ha ha, đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu!” Tiêu Vũ quay đầu lại, đối với Ngao Hải cười lạnh, “Ngao Hi là hành hạ Huyết Lân kẻ cầm đầu, mà nếu như không có ngươi này Long tộc đứng đầu làm ra quyết định, Huyết Lân cũng sẽ không phải chịu đãi ngộ như thế! Ta hôm nay không chỉ muốn rút mất Ngao Hi máu rồng, ta còn muốn dùng ngươi nhiều năm tu vi, đến hóa giải Huyết Lân trong cơ thể lưu lại nguyền rủa!”

“Ngươi quá cuồng vọng!” Ngao Vũ tức giận, tầm thường một tên tiểu bối, dám to mồm phét lác như vậy!

Hắn rống giận, hóa thân một cái vạn trượng Cự Long, triệt để phẫn nộ, phải ở chỗ này, chém giết Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 448: Đoạt Ngươi 10 VạN Năm Tu Vi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta không dám? Hôm nay ta khiến cho ngươi nhìn ta một chút có dám hay không!” Tiêu Vũ bên cạnh ngôi sao lượn lờ, nếu như thần linh.

Hắn lần này là thật thật sự nổi giận, Long tộc đối đãi như vậy Huyết Lân, đã triệt để chọc giận hắn.

Hắn là ai? Ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, dưới cơn nóng giận, cửu giới đều phải run rẩy, tầm thường một Long tộc, ở trong mắt hắn không đáng kể chút nào!

“Huây!”

Ngao Hải điên cuồng hét lên, to lớn thân rồng như là vạn dặm dãy núi, nằm ngang ở giữa chân trời. Hắn Thần Uy vô cùng, quanh thân chư hòn đảo cùng chấn động, nước biển cuồn cuộn, giống như tận thế tiến đến gần.

“Bằng ngươi còn không có tư cách ở trước mặt ta kêu gào!”

Tiêu Vũ quát lạnh, khí phách vô lượng, lấy ra trong cơ thể ngôi sao, một tiếng vang ầm ầm, vô tận ngôi sao triển khai, ở chỗ này diễn hóa ra một mảnh thật lớn tinh vực.

Khi hắn lấy ra chúng tinh trong giây lát này, chư tinh trong vòng, khác một cái Chân long ra sức giãy dụa, từ đó nhảy ra, rơi trên mặt đất, thoạt nhìn vô cùng chật vật, hấp hối.

“Ngao Vũ?”

Long tộc tất cả mọi người khiếp sợ, Ngao Vũ cũng là trong long tộc một đại chí tôn, lại cũng bị Tiêu Vũ trấn áp thôi, chỉ còn lại có cuối cùng một hơi!

“Tiểu bối, ngươi khinh người quá đáng!” Ngao Hải hơn phẫn nộ, bọn họ Long tộc từ trước đến giờ cao cao tại thượng, lúc nào nhận qua loại khuất nhục này, bị người đánh lên bổn tộc!

“Ta khinh người quá đáng? Ta còn có này này càng sâu!” Tiêu Vũ dưới cơn thịnh nộ, vênh váo hung hăng, hoàn toàn không đem Long tộc mọi người để vào trong mắt.

Hắn vận chuyển chư tinh, ngàn tỉ ngôi sao cùng chuyển động, đồng thời hướng về Ngao Hải chấn động đi.

Nhất thời, Ngao Hải gầm lên liên tục, nhưng mà bị vô tận ngôi sao gắt gao khốn trụ, bất cứ không thể tránh thoát!

“Trời ạ, người này quá kinh khủng, Long tộc đứng đầu, lại không phải là đối thủ của hắn?”

“Đây là bá thể ngôi sao quyết chỗ kinh khủng gì? Này quyết rơi xuống ở trong tay người khác, lại cũng kinh người như vậy!”

“Này quyết nơi tay, hơn nữa Tinh chủ ngày xưa thân thể cùng ngôi sao, liền Long tộc đứng đầu, lại đều không phải là đối thủ của hắn!”

Long tộc trong vòng, thần phục với Long tộc vạn tộc chỉ cảm thấy một trận hết hồn, người trẻ tuổi trước mắt này phát huy ra thực lực thái quá khủng bố, phải biết rằng Ngao Hải cũng là thành danh nhiều năm Long tộc chí tôn, vừa là cao nhất sinh linh.

Phóng tầm mắt cửu thiên,

Ngoại trừ mấy vị kia vô thượng chí tôn ở ngoài, ai có thể đem Ngao Hải áp chế đến mức độ như vậy?

“Huây!”

Vô tận ngôi sao trong vòng, Ngao Hải gầm lên liên tục, nhưng mà, những ngôi sao kia mỗi một viên đều đã đại thành, trải qua Tiêu Vũ lúc này huy động, đưa hắn triệt để vây chết, căn bản là không có cách tránh thoát.

“Sao có thể có chuyện đó!” Hắn ở vô tận trong tinh thần gầm lên, “dù cho ngươi đạt được Tinh chủ thân thể cùng ngôi sao, cũng không thể có thể phát huy ra uy lực như thế, nhất định là có cực hạn, ta cũng không tin ngươi vẫn có thể duy trì trạng thái này!”

Hắn cũng là tầm mắt cực cao người, biết Tiêu Vũ dùng cảnh giới hôm nay, huy động Tinh chủ ngày xưa ngôi sao, tất nhiên không thể lâu dài.

“Nếu là phát huy ra đỉnh cao thực lực, ta quả thật khó có thể thời gian dài duy trì, nhưng chỉ bằng ngươi, vẫn chưa thể buộc ta thi triển toàn bộ thực lực!” Tiêu Vũ lạnh lùng đáp lại.

Hắn muốn sử dụng kiếp trước đỉnh cao thực lực, quả thật chỉ có thể duy trì thời gian cực ngắn, nhưng đối mặt Ngao Hải cấp bậc này chí tôn, lại không cần hoàn toàn phát huy ra ngày xưa thực lực, bởi vậy có thể thời gian duy trì dài hơn rất nhiều.

“Ta không tin, ngươi tầm thường một tên tiểu bối, ngươi làm sao có khả năng đem bá thể ngôi sao quyết lĩnh ngộ được cảnh giới như vậy?” Ngao Hải không dứt gầm lên, ở ngôi sao đầy trời bên trong xông tới, ý đồ lao ra vùng tinh vực kia.

“Tin hay không, đó là ngươi sự tình!” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng, sau đó vẫy tay.

Hắn vẫy tay gian, ngàn tỉ ngôi sao động lên, mang theo Ngao Hải, bá một tiếng hướng về hắn bay tới.

Vào giờ khắc này, Ngao Hải sắc mặt đại biến, hắn một thân sức mạnh to lớn hoàn toàn bị vô tận ngôi sao bị trấn trụ, không cách nào thi triển, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình không tự chủ được, bay về phía Tiêu Vũ.

Thời điểm này, hắn cảm nhận được trước khi Ngao Hi cảm thụ, có một loại sinh tử đều bị Tiêu Vũ nắm trong tay cảm giác, không thể tự kiềm chế!

“Ngươi thân là Long tộc đứng đầu, lại như thế hãm hại chính mình trong tộc hậu nhân, hôm nay, ta liền chém ngươi mười vạn năm tu vi!” Tiêu Vũ mở miệng, thi triển đại thần thông, từ Ngao Vũ trên người, mạnh mẽ rút ra hắn tu vi kinh người.

Ngao Vũ hoàn toàn biến sắc, dù cho hắn đã thành chí tôn vị trí mấy trăm ngàn năm, nhưng nếu bị quất đi mười vạn năm tu vi, đối với hắn cũng là to lớn tổn thương.

Bởi vì, trở thành chí tôn sau khi, mỗi tiến một bước, đều hết sức gian nan, hắn tuy là mấy chục vạn năm trước là được chí tôn, nhưng qua nhiều năm như vậy, tiến bộ lại hết sức có hạn.

Tiêu Vũ nếu là cưỡng đoạt hắn mười vạn năm tu vi, hắn muốn khôi phục lại bây giờ thực lực, vậy không biết lại muốn tiêu hao bao nhiêu thời gian vạn năm, mới có thể làm được.

“Nghiệt súc, ngươi dám đến ta trong long tộc làm càn!”

“Thả ra Ngao Hải, lại tự phế tu vi, chúng ta tha cho ngươi khỏi chết, nếu không chớ trách chúng ta vô tình!”

“Ngươi thật khi ta Long tộc dễ bắt nạt gì?”

Mắt thấy Ngao Hải muốn bị tước đoạt tu vi, nếu là chuyện như vậy phát sinh, đối với Long tộc tới nói, chính là một loại sỉ nhục lớn lao.

Thời điểm này, mấy đạo khí tức kinh người liên tiếp xuất hiện, thần tốc tới chỗ này, đó là trong long tộc mấy cái sống vô tận thời đại lão Long, bàn về bối phận, bọn họ thậm chí càng cách xa ở ngày xưa Tiêu Vũ bên trên!

“Các ngươi mấy lão già, cũng không phải kẻ tốt lành gì, trong ngày thường cao cao tại thượng, dung túng Ngao Hải làm ra cấp độ kia quyết định, hôm nay ai cũng không cản được ta, người cản ta, chết!” Tiêu Vũ như trước hung hăng.

Lúc trước cũng không phải không xông qua Long tộc, khi đó này mấy cái lão Long còn không phải như vậy ra mặt, kết quả đều bị hắn đánh cho gần chết, bây giờ gặp lại, lại có sợ gì?

“Nghiệt súc, ngươi quá cuồng vọng!”

“Ta Long tộc làm vạn tộc đứng đầu, há lại cho ở nơi này lỗ mãng?”

“Đừng nói ngươi chỉ là kế thừa tím Thìn cái kia tiểu bối thân thể cùng công quyết, chính là tím Thìn này đến, ở tại chúng ta trước mặt, cũng không dám như thế ngông cuồng!”

Mấy cái lão Long uy thế kinh thiên, ngôn ngữ lạnh như băng, đang khi nói chuyện, ba cái màu vàng Cự Long mang theo vô tận uy thế, hiện thân nơi đây, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay.

“Hừ, mấy cái lão già thực sự là càng sống da mặt càng dầy, cũng được, hôm nay ta sẽ thấy gặp gỡ các ngươi!” Tiêu Vũ hét lớn, động tác trong tay không giảm, tiếp tục theo Ngao Hải trong cơ thể chiếm đoạt tu vi.

Đồng thời, ngàn tỉ ngôi sao cùng chuyển động, đưa hắn che chở ở trung tâm, ba cái lão Long thi triển thủ đoạn, đánh ra các loại kinh người sát chiêu, nhưng mà đi tới cái kia không lòng dạ nào ngôi sao trước mặt, lại như là đá chìm đáy biển, mất đi hết thảy tung tích.

"Vạn pháp bất xâm!"

"Ngươi không ngờ đem kinh này, khống chế đến cảnh giới cỡ này?"

Ba cái lão Long sắc mặt khó coi dị thường, phảng phất nhớ ra cái gì đó. Ngày xưa, liền từng có một người, giận xông Long tộc, bọn hắn thủ đoạn ra hết, kết quả lại là không có một người có thể làm gì được đối phương mảy may!

"A, không!"

Ngao Hải đột nhiên phát sinh hoảng sợ hò hét, hắn vạn trượng thân rồng, lúc này ở Tiêu Vũ trong tay bắt đầu thần tốc thu nhỏ lại, tu vi bị mạnh mẽ chiếm đoạt, làm cho cái kia khí tức kinh người, cũng bắt đầu thần tốc suy yếu.

"Nghiệt súc, ngươi……"

Ba cái lão Long vừa giận vừa sợ, Long tộc đứng đầu bị người cưỡng đoạt tu vi, chuyện này đối với Long tộc tới nói quả thực là sỉ nhục lớn nhất, có thể một mực, bọn họ lúc này lại chỉ có thể trơ mắt thấy, căn bản vô lực ngăn cản.

Chương 449: Ngươi Trở Về?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Thái tổ, cứu ta!”

Giờ khắc này Ngao Hải, tựa như trước khi Ngao Hi giống nhau, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng, quay ba cái lão Long vị trí phát sinh tuyệt vọng hò hét.

Ba cái lão Long mỗi người sắc mặt âm trầm, lại là căn bản không đột phá nổi Tiêu Vũ bên người vô tận ngôi sao!

Bá thể ngôi sao quyết, này quyết đạt được cảnh giới nhất định sau khi, căn bản không phải bọn họ có thể ứng đối được, trừ phi Ngao Chiến xuất thế, nếu không trong long tộc, không có ai có thể lay động đạt được này quyết!

Mặc dù, bọn họ ở nhân số bên trên, chiếm nhất định ưu thế, có thể đạt tới cảnh giới chí tôn sau khi, làm một phương cảnh giới cao hơn một phương khác, số lượng ý nghĩa đã không lớn.

Trừ phi là cảnh giới gần gũi, tài năng dùng nhân số bù đắp giữa song phương chênh lệch, nếu không nhân số dù cho nhiều hơn nữa, cũng căn bản vô dụng.

“Hừ!”

Tiêu Vũ hừ lạnh, đem vạn trượng thân rồng đã thu nhỏ thành chỉ có mấy trăm trượng Ngao Hải ném ra ngoài, ở trong tay hắn, một đoàn thần quang ngưng tụ không tan, đó chính là Ngao Hải mười vạn năm tu vi, bị hắn dùng bí pháp, mạnh mẽ từ Ngao Hải trong cơ thể chiếm đoạt bước ra.

“Nếu không có xem ở Ngao Chiến mức, hôm nay ta nhất định chém ngươi, tạm thời lưu ngươi một cái mạng, ngươi này mười vạn năm tu vi, coi như là cho Huyết Lân một điểm bồi thường, cút đi!” Hắn giơ tay quét qua, đem Ngao Hải xa xa đánh bay, đồng thời cầm trong tay mười vạn năm tu vi, đánh vào tới Huyết Lân trên người.

Đây là Long tộc đứng đầu tu vi, đối với Huyết Lân tới nói, có rất lớn có ích, có thể làm cho hắn nhanh chóng trưởng thành.

Có điều, đối với Tiêu Vũ tới nói, này mười vạn năm tu vi càng thêm địa phương trọng yếu ở chỗ, hắn có thể mài đi Huyết Lân trong cơ thể lưu lại sức mạnh nguyền rủa.

Lời nguyền này thập phần bá đạo, mặc dù là chí tôn ra tay muốn xóa đi, cũng cần hao tổn tu vi kinh người, nguyên nhân chính là như thế, Ngao Hải mới không chịu vì Huyết Lân hóa giải, mà là lựa chọn rút ra ấy máu rồng, muốn tạo nên một người khác.

“Rầm!”

Bay ra ngoài Ngao Hải, mềm mại ngã xuống đất, mặt xám như tro tàn.

Bị đoạt mười vạn năm tu vi, để hắn theo chí tôn cảnh giới, trực tiếp rơi xuống Thần Cảnh. Đừng xem trong lúc này chỉ có một cảnh giới chênh lệch, nhưng trên thực tế, hắn muốn khôi phục lại như trước đỉnh cao thực lực, không muốn biết bao nhiêu vạn năm mới có thể làm được!

Hơn nữa, tu vi rơi xuống, hắn sau này đã không thể lại làm Long tộc đứng đầu, rất nhanh sẽ bị người khác thay thế.

“Nghiệt súc, ngươi…… hơi quá đáng!”

Mấy cái lão Long tức giận đến cả người phát run,

Chuyện hôm nay, nếu là truyền ra ngoài, Long tộc bộ mặt, đem triệt để quét rác.

Lại bị người đánh tới trong tộc, phế bỏ bộ tộc đứng đầu, dạng này sự tình, theo năm đó Tinh chủ sau khi, lúc nào đã xảy ra?

“Quá phận gì?” Tiêu Vũ xoay người lại, lạnh lùng thấy ba cái lão Long, nói: “Các ngươi gan dạ đối đãi như vậy Huyết Lân, ta không có đem các ngươi Long tộc cho xốc, cũng đã xem như không tệ!”

“Ngươi……” mấy cái lão Long giận dữ, tức giận đến Hồ cần thẳng vểnh lên, lại là bắt lại Tiêu Vũ không có bất kỳ biện pháp nào.

“Ngao Chiến, ngươi vì sao không ra tay? Chẳng lẽ muốn thả hắn rời đi gì?”

“Hôm nay, ngươi nếu thả hắn rời đi, ta Long tộc, tất sẽ trở thành cửu giới bên trong chuyện cười!”

Bọn họ đồng thời nhìn về phía Long tộc ở chỗ sâu trong, âm thanh mênh mông cuồn cuộn, phải gọi Ngao Chiến ra tay.

Tiêu Vũ nghe vậy, vẻ mặt cũng là hơi lạnh lẽo, Ngao Chiến, trong long tộc mạnh nhất nhân vật, năm đó hắn mặc dù vượt qua Ngao Chiến, nhưng đó đã là hơn mười vạn năm trước khi sự tình.

Này mấy trăm ngàn năm qua, Ngao Chiến tất nhiên vừa là tiến bộ không nhỏ, mà hắn bây giờ nếu muốn phát huy đỉnh cao của ngày xưa sức chiến đấu, lại là khó có thể thời gian dài duy trì, nếu là Ngao Chiến ra tay, hắn nhiều nhất tự bảo vệ mình, muốn chiến thắng, lại cơ hồ không có có thể.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mấy cái lão Long lời nói hạ xuống, Long tộc ở chỗ sâu trong, một cỗ khác khí tức truyền ra, giống như một vị thời thượng cổ mãnh thú, theo trong giấc ngủ say thanh tỉnh lại.

Tiêu Vũ hai mắt híp lại, Ngao Chiến chẳng lẽ thật muốn ra tay?

“Tiểu bối, dám đến ta trong long tộc làm càn, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!”

Mấy cái lão Long lạnh lùng trông lại, tựa hồ muốn nhìn một chút Tiêu Vũ cái kia một bộ thần sắc sợ hãi, nhưng mà bọn họ lại là phát hiện, Tiêu Vũ chỉ là trầm mặc xuống, ánh mắt thâm thúy, không biết đang suy nghĩ gì.

“Đoành!”

Sau một lát, một luồng sức mạnh to lớn giáng lâm, một cái từ thần quang tạo thành đại đạo, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người, liền dẫn tới Long tộc nơi sâu xa nhất.

“Này…… Ngao Chiến muốn làm gì?”

Mấy cái lão Long ngạc nhiên, không rõ Ngao Chiến dụng ý, nhưng bàn về bối phận bọn họ ở Ngao Chiến bên trên, có thể trong long tộc, hay là muốn dùng Ngao Chiến làm đầu, bọn họ không người nào dám đặt câu hỏi, càng không người nào dám ngăn cản.

Nhìn trước mắt con đường lớn kia, Tiêu Vũ hai mắt híp lại, sau đó mang tới Huyết Lân, nhanh chân đi lên con đường lớn kia.

Sau một lát, hắn và Huyết Lân ở chỗ này biến mất, chỉ để lại Long tộc mọi người, hai mặt nhìn nhau, không biết Ngao Chiến tiếp đi bọn họ, muốn làm cái gì.

Theo con đường lớn kia tiếp đón, Tiêu Vũ đi tới một phương hư vô không gian, quanh thân nhìn thấy, là một vùng tăm tối, bất tận cuối.

Trong bóng tối, một bóng người ngồi ngay ngắn, phảng phất là trong thiên địa này duy nhất, lại như tuyên cổ trường tồn, ở nơi đó không nhúc nhích.

Tiêu Vũ không do dự, mang theo Huyết Lân, bước chân, đi về phía trước, đi tới thân ảnh kia trước mặt.

“Bốp!”

Đạo thân ảnh này mở hai mắt ra, một đôi ánh mắt như là có thể mặc xuyên qua thiên địa, ở Tiêu Vũ trên người đánh giá.

Hơn mười vạn năm không thấy, Ngao Chiến phong thái như trước, mặc dù là trạng thái đỉnh cao dưới Tiêu Vũ, cũng không dám xem thường này Chân long!

“Ngươi trở về?” Ngao Chiến ánh mắt quay về bình tĩnh, thấy Tiêu Vũ, nhàn nhạt mở miệng.

“Ngươi có biết là ta?” Tiêu Vũ tựa hồ không phải quá bất ngờ, ở Ngao Chiến trước mặt, ngồi xuống.

Ngao Chiến gật gù, nói: “Phóng tầm mắt cửu thiên, có thể đem bá thể ngôi sao quyết thi triển đến cảnh giới như vậy, chỉ có một người!”

Tiêu Vũ trầm mặc xuống. Hắn và Ngao Chiến, từng là lẫn nhau đối thủ lớn nhất, có một lời nói, hiểu rõ nhất ngươi, bình thường không phải bằng hữu của ngươi, mà là đối thủ của ngươi, Ngao Chiến đối với hắn tựa hồ đã là như thế, thông qua nhìn trước hắn ra tay, cũng đã nhìn ra thân phận chân thật của hắn.

“Ngươi nếu biết là ta, lúc trước vì sao không ra tay ngăn cản, mắt nhìn ta phế bỏ Ngao Hải?” Tiêu Vũ ngồi ngay ngắn ở Ngao Chiến trước mặt, bình tĩnh nói.

“Ta hiểu rất rõ tính cách của ngươi, ngươi gây thật sự nổi giận, ai có thể ngăn cản? Ngao Hải có kết quả này, cũng là củ do tự thủ.” Ngao Chiến tựa hồ đối với Tiêu Vũ làm ra cũng không tức giận, thậm chí mang theo vẻ mỉm cười.

Tiêu Vũ vừa là trầm mặc, trên thực tế, xem ở Ngao Chiến trên mặt, hắn đối với Long tộc đã coi như là rất lớn dễ dàng tha thứ, nếu không há lại sẽ chỉ chiếm Ngao Hải mười vạn năm tu vi, còn để lại hắn một cái mạng?

Thành thật mà nói, dùng hắn và Huyết Lân giao tình, hắn chính là xốc Long tộc, đều không quá đáng, Ngao Chiến hiển nhiên cũng biết tính tình của hắn, biết đây đã là hắn rất lớn nhượng bộ, cho nên mới không có ra tay, tùy ý hắn ầm ĩ.

Nếu không thì, nếu là Tiêu Vũ thật muốn lật tung Long tộc, Ngao Chiến tuyệt đối không khả năng ngồi yên không để ý đến.

“Ta còn sống, ngươi không có chút nào cảm thấy bất ngờ gì?” Tiêu Vũ nhìn về phía Ngao Chiến, giữa hai người bọn họ quan hệ có chút phức tạp, như là bằng hữu, vừa giống như đối thủ, nhưng lại loại nào đều không hoàn toàn là.

“Ngươi nếu dễ dàng bị chết, ngươi cũng là không phải ngươi.” Ngao Chiến lạnh nhạt nói: “Vạn năm trước nghe nói ngươi bị chết việc, ta liền biết, ngươi cuối cùng có một ngày, sẽ một lần nữa trở về!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 450: Chậm 1 Bước

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ không phải không thừa nhận, có đôi khi, đối thủ đích xác so với bằng hữu càng hiểu lẫn nhau. Vạn năm trước khi, hắn bị chết sau, Mạc Thương liền coi như tới hắn có khả năng tái hiện nhân thế, Nguyệt Thần cũng coi như tới, kể cả Ngao Chiến, cũng không tin hắn sẽ thật bị chết, chắc chắn sẽ trở về.

“Ngươi đã nhận ra ta, ta đây vô hại, hướng về ngươi thỉnh giáo mấy vấn đề.” Tiêu Vũ trầm ngâm hồi lâu, mới nói: “Trước đây ta ngôi sao hiện thế, lưu lạc cửu thiên, khắp nơi đều có tham dự tranh cướp, vì sao nhưng đều là Thần Cảnh bên dưới người?”

“Rất đơn giản.” Ngao Chiến nói: “Bởi vì phải thừa kế ngươi đạo, liền chỉ có này đạo chưa thành hình người, mới thích hợp nhất. Ngoài ra, Thần Cảnh trở lên người, nếu là hỗn chiến, đối với cửu thiên lan đến quá lớn, bởi vậy mỗi một mới có thể ước định, không cho phép Thần Cảnh trở lên người ra tay.”

Này nguyên do, Tiêu Vũ cũng từng nghĩ tới, Ngao Chiến trả lời, cùng hắn suy đoán bên trong đáp án, cũng là tám chín phần mười, cho nên cũng không có thái quá bất ngờ.

“Vạn năm trước khi, ta bị người ám hại, trong đó tựa hồ dính dấp không ngừng một vị nhân vật vô thượng, ngươi đối với cái này, biết được bao nhiêu?” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, vừa là như thế hỏi dò.

Hắn bây giờ đã có thể khẳng định, năm đó ám hại hắn, tuyệt không chỉ có Mạc Thương một, mà là còn có cái khác vô thượng chí tôn, cái kia mưu đồ hắn phía kia thế giới thần bí chí tôn, rất rõ ràng sớm biết được hắn phải bỏ mạng sự tình, muốn nói người này không có tham dự vào trong đó, hắn tuyệt không tin tưởng.

Nhưng mà, hắn đến bây giờ cũng không xác định tổng cộng có mấy vị chí tôn dính dấp đến trong đó, thế nhưng, trong chín ngày mấy cái kia nhân vật vô thượng, đều đáng giá hoài nghi.

“Ngươi là đang hoài nghi ta?” Ngao Chiến sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ, sau đó lắc đầu nói: “Ta nếu nói là ta không biết chuyện, ngươi tin không?”

Tiêu Vũ không nói gì, sâu sắc nhìn chằm chằm Ngao Chiến. Cửu giới bên trong, bất luận cái nào vô thượng chí tôn, kể cả cửu giới đứng đầu, cùng với mỗi một đại đỉnh tiêm sinh linh người mạnh nhất, đều có khả năng này!

Có điều, trong tay hắn hoàn toàn không có bất kỳ đầu mối nào, bởi vậy ai dính dấp đến trong đó, ai không biết chuyện, hắn bây giờ cũng không cách nào kết luận.

“Ngươi hoài nghi ta, quả thật cũng là bình thường.” Ngao Chiến than khẽ một tiếng, nói: “Nhưng kỳ thật, ta nếu muốn giết ngươi, giờ phút này liền có thể động thủ, dùng ngươi bây giờ trạng thái, tin tưởng cái kia với ta mà nói, đều không phải là không thể sự tình.”

Tiêu Vũ trầm mặc, sự thật quả thật như thế. Dùng trạng thái của hắn bây giờ, Ngao Chiến nếu có sát tâm, đích xác có khả năng rất lớn, có thể đưa hắn chém giết.

“Ngươi gặp ta, chính là muốn nói với ta này gì?” Tiêu Vũ cảm giác, Ngao Chiến tiếp đón hắn tới chỗ này, cũng không phải chuyện đơn giản như vậy.

“Từ hơn mười vạn năm trước một trận chiến, ta mấy năm nay, nhiều năm bế quan, cực nhỏ xuất thế, ngươi cũng biết, ta mấy năm nay đang làm gì?” Ngao Chiến ánh mắt thâm thúy,

Chuyện đột nhiên xoay một cái.

Tiêu Vũ quan sát tỉ mỉ Ngao Chiến, bề ngoài của hắn tuy không biến hóa, nhưng theo khí tức nhìn lên, so với lần trước gặp lại, hắn xác thực tựa hồ đã có khác biệt cực lớn.

Đột nhiên, Tiêu Vũ cả kinh, nói: “Ngươi chẳng lẽ…… đã chạm tới cái kia ngưỡng cửa?”

Ngao Chiến gật gù, nói: “Những năm gần đây, ta một mực tìm kiếm một cái có thể siêu thoát đường, hao phí mấy trăm ngàn năm sau, rốt cục mơ hồ chạm tới cái kia ngưỡng cửa!”

Tiêu Vũ trong lòng, không khỏi nổi sóng chập trùng, Ngao Chiến lại cũng đã tới mức độ này!

Năm đó hắn, cửu thiên vô địch, mới bắt đầu tìm kiếm đầu này siêu thoát con đường, khi đó hắn cũng chỉ có điều cùng Ngao Chiến giống nhau, mơ hồ chạm tới một ngưỡng cửa.

Cũng chính là từ sau lúc đó không lâu, hắn tu luyện phạm sai lầm, trở nên cực kỳ yếu ớt, mới khiến cho Mạc Thương tìm tới cơ hội, ra tay với hắn.

Nói như thế, bây giờ Ngao Chiến, đã không kém gì hắn kiếp trước cảnh giới đỉnh cao! Vị này trong long tộc người mạnh nhất, quả thật tươi đẹp, lại có thể dựa vào chính mình, đi đến một bước này!

Ở Tiêu Vũ biết nhân trung, có thể đi tới bước này, đến nay chỉ có bất tử Ma Quân cùng hai người bọn họ, Mạc Thương có lẽ cũng tới mức độ này, mà bây giờ, đạt được cảnh giới này người, lại thêm một người Ngao Chiến!

"Ngươi…… tìm tới con đường kia?" Tiêu Vũ cố nén khiếp sợ trong lòng, dò hỏi.

"Mặc dù chạm tới ngưỡng cửa, nhưng…… ta thủy chung không dám bước ra bước đi kia!" Ngao Chiến lắc lắc đầu, sắc mặt tràn đầy nghiêm nghị.

"Tại sao?" Tiêu Vũ cả kinh, mơ hồ cảm giác được, này sau lưng có lẽ có cái gì lớn bí.

"Bởi vì, ta sợ sẽ giống như ngươi!" Ngao Chiến ánh mắt, lại một lần trở nên thâm thúy.

Tiêu Vũ lòng, liền giống bị người tầng tầng nện cho một chùy, không khỏi rung động, cả kinh nói: "Ngươi nói, năm đó ta mặc dù bị người ám hại, là vì chạm tới cánh cửa này?"

Hắn không cách nào không khiếp sợ, nếu như nói Ngao Chiến nói là thật, vậy đã nói rõ, từ nơi sâu xa, có một loại nào đó tồn tại, không hy vọng có người có thể vượt qua ngưỡng cửa này, mà hắn bởi vì chạm tới cảnh giới này, cho nên mới phải đưa tới loại kia tồn tại, đối với hắn tiến hành xoá bỏ!

"Mấy năm nay, ta cực nhỏ xuất thế, chính là bởi vì không dám để cho ngoại giới người, biết được ta bây giờ cảnh giới chân thực, sợ hãi sẽ đưa tới cùng ngươi năm đó giống nhau hậu quả." Ngao Chiến sắc mặt nói không nên lời nghiêm nghị, ở trong còn lộ ra một loại bất đắc dĩ cùng không cam lòng.

Thời điểm này, Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới một người khác, vậy thì bất tử Ma Quân!

Năm đó bất tử Ma Quân, cũng tương tự đi tới cảnh giới này, mà ở hắn xung kích thời điểm, cũng thất bại, không thể chính thức siêu thoát, liền như vậy bị chết, ở trong thiên địa biến mất.

Chẳng lẽ, bất tử Ma Quân sở dĩ thất bại, cũng là bởi vì cái kia tồn tại bí ẩn ra tay can thiệp, mới đưa đến hắn chưa thành công?

“Ngươi là như thế nào biết được, đi đến một bước này, sẽ đưa tới ta loại kia hậu quả?” Tiêu Vũ có chút không thể tin được, Ngao Chiến tại sao lại có suy đoán như vậy, hắn là từ đâu biết được?

“Trên thực tế, vạn năm trước khi, ngươi sau khi ngã xuống, ta cũng từng xuất thế, ý đồ tìm ra ngươi bị chết nguyên nhân.” Ngao Chiến do dự một chút, mới nói: “Bởi vì ta sâu sắc biết được, ngươi tất nhiên đã ở ta trước khi, tới mức độ này, nếu ngươi là vì xung kích thất bại mà bị chết, ta có lẽ, có thể từ đó có điều lợi nhuận.”

Tiêu Vũ gật đầu, Ngao Chiến ý nghĩ phi thường hợp lý, hắn là muốn tham khảo, nhìn Tiêu Vũ tìm tới siêu thoát phương pháp, cùng hắn hay không giống nhau, nếu không phải giống nhau, trong hai cái vừa có cái gì chỗ bất đồng.

Đây là một cái không ai đi qua đường, bởi vậy những người khác cách làm, có cực lớn tham khảo giá trị.

“Ta tại truy tìm trong quá trình, gặp phải một người.” Ngao Chiến nói tới chỗ này, âm thanh trở nên trầm thấp, nói: “Người kia đã ở ngươi tìm kiếm bị chết chân tướng, hắn lúc đó nói rồi bốn chữ, ta bây giờ, trí nhớ khắc sâu!”

“Hắn nói gì đó?” Tiêu Vũ cảm giác lòng của mình bị nâng lên, chẳng lẽ người này đối với siêu thoát chi đạo, cũng có hiểu biết?

“Hắn nói……” Ngao Chiến sâu sắc thấy Tiêu Vũ, nói: “Chậm một bước!”

“Cái gì?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, nhất thời không biết bốn chữ này có ý tứ là cái gì.

“Hắn nói, hắn tìm tới ngươi, chậm một bước!” Ngao Chiến nói: “Ta đã gạn hỏi qua hắn có ý gì, nhưng hắn lại chỉ là lắc đầu, nói ngươi đã bị chết, nói cái gì đều vô dụng, hắn chậm một bước.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 451: Thời Cơ Chưa Tới

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chậm một bước? Bốn chữ này nghe tới, thâm ý sâu sắc. Người kia tìm tới Tiêu Vũ lúc, Tiêu Vũ đã bị chết, cho nên hắn chậm một bước, đây có phải hay không mang ý nghĩa, nếu hắn khả năng sớm một bước tìm tới Tiêu Vũ, liền có thể thay đổi Tiêu Vũ bị chết kết cục?

Người này lại là người nào? Hắn đối với siêu thoát chi đạo, vừa biết bao nhiêu? Tiêu Vũ bị chết, lại có hay không thật cùng hắn chạm tới cái kia ngưỡng cửa có quan hệ?

“Người kia trước khi rời đi, còn báo cho ta một câu nói.” Ngao Chiến trầm mặc chốc lát, tựa hồ đang các loại Tiêu Vũ tiêu hóa hắn lời nói, vừa mới mở miệng lần nữa.

“Nói cái gì?” Tiêu Vũ liền vội vàng hỏi.

“Người kia nói, ta nếu không muốn bước ngươi gót chân, thì tốt nhất đừng thử nghiệm bước ra bước đi kia.” Ngao Chiến vẻ mặt vô cùng trịnh trọng.

Một câu nói này, không thể nghi ngờ để Tiêu Vũ càng thêm tin tưởng, hắn bị chết, cùng chạm tới siêu thoát chi đạo ngưỡng cửa có quan hệ! Mạc Thương đối với sự phản bội của hắn, đều không phải là tình cờ, mà là sau lưng có một đôi bàn tay vô hình, đang thôi động tất cả những thứ này!

“Cho nên ngươi những năm gần đây, liền vẫn ẩn mà không ra, sợ bị người phát hiện ngươi bây giờ cảnh giới? Có phải ngươi muốn vẫn chờ đợi? Người kia không có nói cho ngươi biết, phải tới lúc nào, tài năng bước ra bước đi kia gì?” Nhiều năm như vậy, Tiêu Vũ lần đầu nhìn thấy một cái khác cùng hắn ngày xưa đi tới tướng người cùng cảnh giới, trong lòng tựa hồ có một loại không muốn cô tịch cảm giác.

“Ta cũng đã từng hỏi hắn, nhưng hắn chỉ nói, thời cơ chưa tới.” Ngao Chiến lắc lắc đầu, thoạt nhìn cũng cực kỳ bất đắc dĩ.

“Thời cơ, rốt cuộc muốn ra sao thời cơ?” Tiêu Vũ nhíu chặt lông mày, chẳng lẽ muốn bước ra bước đi kia, còn muốn ở một cái nào đó đặc biệt thời kỳ, tài năng thành công? Có thể cái kia thời cơ là vào lúc nào, muốn chờ bao lâu?

Có phải hắn lúc trước sở dĩ thất bại, cũng là bởi vì thời cơ không đúng nguyên nhân?

“Liên quan tới điểm này, ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng người kia lại nói, ngươi có lẽ sẽ có một lần nữa trở về một ngày, khi ngươi lúc trở về, ngày đó, liền không muốn xa xôi.”

Ngao Chiến vừa một câu nói, khiến Tiêu Vũ trong lòng lại nhấc lên sóng lớn. Lại có thể có người khi hắn mới vừa bị chết thời điểm, liền dự liệu được hắn sẽ trở về?

Có phải Ngao Chiến thấy hắn trở về, không một chút nào kinh ngạc, lập tức thì nhận ra hắn, nguyên lai hắn đã sớm biết lại có ngày đó.

Có thể cái kia rốt cuộc là ai, thậm chí ngay cả điểm này đều tính tới! Tiêu Vũ chỉ cảm thấy người này quá mức đáng sợ, phảng phất có thể nhìn thấu hắn hết thảy, thật giống như không giây phút nào, đều có một đôi ẩn ở trong bóng tối con mắt, ở thời khắc theo dõi hắn, hiểu rõ hắn tất cả.

“Ngươi…… tại sao nói với ta này?” Tiêu Vũ trầm ngâm sau một lúc lâu,

Nhìn chằm chằm Ngao Chiến hai mắt.

Ngao Chiến nhẹ nhàng thở dài, nói: “Phóng tầm mắt cửu thiên, có thể đi tới bước này người, đã ít lại càng ít, nếu như thật sự có một loại nào đó tồn tại ở ngăn trở thế nhân bước ra bước đi này, dựa vào một mình ta, là hoàn toàn không có cơ hội.”

Tiêu Vũ đã hiểu, Ngao Chiến cũng biết muốn bước ra bước cuối cùng này không dễ dàng, trong bóng tối phảng phất có một loại nào đó nhân vật đáng sợ, ở ngăn trở thế nhân bước ra bước đi này, thậm chí ra tay xoá bỏ.

Ngao Chiến nếu muốn bước ra bước đi này, chỉ dựa vào chính mình cơ hồ không có có thể, bởi vậy hắn không muốn nhìn thấy Tiêu Vũ lại bước kiếp trước gót chân, nói với hắn những chuyện này, là để hắn có cái phòng bị, tốt cùng Ngao Chiến cùng nghĩ biện pháp ứng phó cái kia tồn tại bí ẩn.

“Ta kế tiếp, muốn tới Kim Ô trong tộc một nhóm.” Tiêu Vũ không đầu không đuôi, đột nhiên nói rồi một câu như vậy.

Huyết Lân ở trong long tộc đãi ngộ, để hắn đồng dạng không yên lòng Mặc Vũ, bởi vậy hắn cái kế tiếp mục đích, sẽ là Kim Ô bộ tộc.

“Ngươi là muốn lấy ta làm tay chân?” Ngao Chiến bất đắc dĩ thở dài, lập tức hiểu Tiêu Vũ tâm tư.

Bây giờ Tiêu Vũ trạng thái không yên, đối đầu bình thường chí tôn mặc dù có thể nghiền ép, nhưng nếu đối đầu đứng đầu chí tôn, lại chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình. Hắn đây là nhìn trúng rồi Ngao Chiến không thể nhìn hắn chết, muốn kéo Ngao Chiến khi hắn tay chân.

Ngao Chiến mặc dù minh bạch, nhưng là không có biện pháp nào, nếu là không thể giúp Tiêu Vũ quay về ngày xưa đỉnh cao, hắn muốn bước ra bước đi kia, cơ hồ không có hy vọng.

“Ngươi yên tâm đi, chuyện hôm nay, trừ ta Long tộc ở ngoài, ngoại giới tạm thời không người hiểu rõ. Nơi đây dù sao cũng là ta Long tộc, này chí tôn thần niệm không dám tùy ý thấm đến nơi đây, cho nên ngươi lần này cử động mặc dù có chút khác người, nhưng những người khác còn không đến mức hoài nghi thân phận chân thật của ngươi.”

Ngao Chiến ngữ khí mang theo bất đắc dĩ, nói: “Ngươi nếu muốn đi Kim Ô bộ tộc, kim vũ lão già kia nếu như muốn xuất thủ, ta sẽ hợp thời cho ngươi trợ giúp, nhưng ngươi cũng chớ quá mức, ta tạm thời còn không muốn bại lộ ta cảnh giới chân thực.”

Có Ngao Chiến câu nói này, Tiêu Vũ bây giờ sẽ không có nơi nào là không đi được. Bây giờ Ngao Chiến, thực lực vắng mặt hắn kiếp trước trạng thái đỉnh cao bên dưới, phóng tầm mắt cửu thiên, chỉ sợ cũng thì Mạc Thương có thể cùng đánh một trận, những người khác đều phải bị hắn quét ngang.

Chỉ cần Ngao Chiến chịu ra tay, hắn chính là đem cửu thiên đều xốc, cũng không xảy ra đại sự gì.

“Mặt khác, ta đây huynh đệ ở ngươi Long tộc bị lớn như vậy oan ức, ngươi này Long tộc tôn sư, có phải là cũng bày tỏ một chút?” Tiêu Vũ nhìn về phía phía sau, cái kia sớm bị Ngao Chiến dùng thần lực ngăn cách, không nghe được bọn họ đối thoại Huyết Lân.

“Nhiều năm như vậy, ngươi này tính xấu còn là một điểm chưa từng đổi, người đánh một cái tát ngươi đến đạp người Hồi 100 chân!” Ngao Chiến không nhịn được lườm một cái, ngữ khí thật là bất đắc dĩ.

Tiêu Vũ không chỉ hút khô Ngao Hi máu rồng, dùng để bổ dưỡng Huyết Lân, còn chiếm Ngao Hải mười vạn năm tu vi, lại còn chưa đầy đủ, còn muốn từ hắn nơi đây móc đến ít đồ.

Bất quá hắn cũng biết Tiêu Vũ tính khí, mình người bị ủy khuất, lần nào không phải nghìn lần gấp trăm lần đòi lại?

Mang theo bất đắc dĩ, Ngao Chiến bức ra một giọt máu rồng, mặc dù chỉ có một giọt, nhưng khí tức thịnh vượng, giống như một vòng nắng gắt, chầm chậm hướng về Huyết Lân bay đi.

“Không phải một giọt chân huyết, cần thiết hay không? Hắn nói thế nào cũng là ngươi Long tộc hậu nhân, ngày sau trưởng thành, cũng ngươi Long tộc sức chiến đấu?” Tiêu Vũ nhìn Ngao Chiến một bộ đau lòng dáng vẻ, lộ ra vẻ khinh bỉ.

Ngao Chiến hàm răng run lên, sắc mặt biến thành màu đen, một giọt chân huyết? Hắn một giọt chân huyết, là những người khác máu rồng có thể so sánh gì? Không chút nào khoa trương, trong long tộc bất luận cái nào hậu bối, nếu có được hắn một giọt chân huyết, đều có thể ung dung đột phá đến chí tôn cảnh giới!

Huyết Lân trên người tổn thất nguồn gốc, đã bị Ngao Hi một thân máu rồng bổ khuyết, thậm chí còn có tràn ra, hơn nữa Ngao Hải mười vạn năm tu vi, mặc dù đại bộ phận bị dùng để hóa giải trong cơ thể hắn nguyền rủa, nhưng là vẫn có không ít còn lại.

Bây giờ, hơn nữa Ngao Chiến một giọt này chân huyết, Huyết Lân coi như là một phế vật, mỗi ngày nằm ở đó ngủ ngon không tu luyện, tu vi đều có thể một cách tự nhiên đạt được cảnh giới chí tôn!

“Lại nói, ngươi trong long tộc hẳn còn có không ít bảo vật, có cái gì là thích hợp ta đây huynh đệ? Ngươi cũng đạt được cái này cảnh giới, những thứ đó đối với ngươi mà nói đều là ngoại vật, giữ lại cũng là giữ lại, sao không cho mình hậu nhân tạo phúc?”

Tiêu Vũ nhìn Huyết Lân hấp thu giọt kia máu rồng, vừa là nói.

Ngao Chiến nét mặt già nua tối sầm, cắn răng nghiến lợi nói: “Không có! Một cái cũng không có!”

Hắn Long tộc đều bị Tiêu Vũ bắt nạt tới cửa chưa từng tính toán, Tiêu Vũ lại còn đánh hắn chủ ý! Thời khắc này Ngao Chiến bắt đầu có chút hối hận, tựa hồ hắn và Tiêu Vũ gặp lại, vốn là một sai lầm.

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm mạo bên trong, vừa cảm giác có thể ngủ đã lâu, nghỉ ngơi hỗn loạn, thời gian đổi mới cũng theo có chút hỗn loạn, cho mọi người nói xin lỗi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 452: Mạnh Mẽ Xông Vào Kim Ô Loài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ còn muốn từ Ngao Chiến này mài ít đồ, mặc dù hắn không dùng được, nhưng Huyết Lân Mặc Vũ, nhỏ đen Tiểu Bạch vậy cũng là cần dùng đến. Hắn bị chết vạn năm, mặc dù trở về, đến về ngày xưa thế giới, nhưng bàn về bảo vật, thật đúng là không so được Long tộc vậy giàu nứt đố đổ vách.

Cuối cùng, Ngao Chiến hoàn toàn nhịn không được, trực tiếp mặt tối sầm lại đưa hắn mạnh mẽ di chuyển ra hai người vị trí không gian.

“Đều đạt được cảnh giới này người, còn nhỏ mọn như vậy!” Tiêu Vũ từ phía kia trong không gian lui ra, một trận lắc đầu.

Ở phía sau hắn, Huyết Lân cả người lộ ra quang mang mãnh liệt, Ngao Hi một thân máu rồng, hơn nữa Ngao Hải mười vạn năm tu vi, cùng Ngao Chiến một giọt chân huyết, hắn lúc này, khỏi hẳn thương thế, khắp toàn thân đều lộ ra kinh người sinh cơ.

Lần này Huyết Lân trước khi đã bị tổn thương, không chỉ toàn bộ bổ khuyết đã trở lại, còn chiếm được chỗ tốt to lớn, dĩ nhiên trở nên sanh long hoạt hổ.

“Cảm giác như thế nào?” Tiêu Vũ cười nhìn về phía Huyết Lân.

“Trong máu của ta tựa hồ có một luồng vô cùng lực lượng cường đại, ta có cảm giác, dù cho ta không cố ý tu vi, tu vi cũng có thể thần tốc tăng trưởng.” Huyết Lân trên người vết sẹo diệt hết, mái tóc màu đỏ, khí tức mạnh mẽ hơn trước không biết bao nhiêu lần.

“Đây là tự nhiên, lão già kia một giọt chân huyết, có thể so với Ngao Hải mười vạn năm tu vi càng thêm quý giá.” Tiêu Vũ gật đầu, Huyết Lân có thể có này thu hoạch, hắn cũng thay Huyết Lân hài lòng.

“Đi thôi, Mặc Vũ bây giờ còn không biết thế nào rồi!” Hắn thở dài một tiếng, mang tới Huyết Lân, bay lên trời.

Trước khi rời đi, Huyết Lân quay đầu lại, nhìn chằm chằm Long tộc một chút, trong mắt bình tĩnh, không hề lay động.

“Nơi đây rốt cuộc là ngươi bổn tộc, ngày sau ngươi là có hay không muốn trở về, ta đều sẽ không ngăn cản.” Tiêu Vũ quay đầu lại nhìn về phía Huyết Lân, nghiêm túc nói.

“Bổn tộc? Ha ha……” Huyết Lân cười đến rất châm chọc, lạnh nhạt nói: “Ta cùng với Long tộc, từ nay về sau, lại không dây dưa rễ má, bọn họ nợ ta đã trả lại, ta cũng không nợ bọn họ cái gì!”

Tiêu Vũ giải thích Huyết Lân cảm thụ, giống như hắn đối với lúc trước Tiêu Gia giống nhau. Đối với gia tộc kia, hắn xưa nay sẽ không có cái gì lòng trung thành, chỉ có một loại giống như người dưng bình thường cảm giác.

Hai người rời đi, Tiêu Vũ mang theo Huyết Lân trực tiếp đổ giới, theo thứ sáu giới, đi tới đệ tam giới.

Kim Ô bộ tộc vị trí, là sâu trong hư không bao nhiêu ngôi sao lớn bên trên, mỗi ngôi sao lớn cũng giống như thái dương tinh giống nhau đang thiêu đốt hừng hực, nhưng cũng so với thái dương tinh càng lớn hơn gấp mười lần!

Nơi này, được xưng là Thần Hỏa Cung.

“Mặc Vũ liền ở ngay đây gì?” Huyết Lân có chút kích động,

Hắn cùng với Mặc Vũ, cũng đã phân biệt thời gian rất lâu, nghĩ đến mình tại trong long tộc đã bị đối xử, đi tới nơi này, không khỏi cũng sâu sắc lo lắng Mặc Vũ.

“Mặc Vũ nếu thiếu một cái tóc, lần này ta bắt lại kim vũ lão già kia máu đến tế hắn!” Tiêu Vũ khuôn mặt rét run, mang theo Huyết Lân, bay Thần Hỏa Cung bay đi.

“Nguyệt Thần cung đệ tử Tiêu Vũ, bái phỏng Kim Ô bộ tộc!” Bay đến Thần Hỏa Cung trước, Tiêu Vũ dừng lại, lớn tiếng mở miệng, âm thanh xuyên thấu hư không.

Hắn đây là tiên lễ hậu binh, bây giờ còn chưa xác định Mặc Vũ ở đây có mạnh khỏe hay không, nếu như biết Mặc Vũ qua không được, hắn e sợ đã trực tiếp giết tiến vào.

Chốc lát, viên kia thiêu đốt đại tinh bên trên bay ra mấy bóng người, đều là lưng mọc hai cánh, đi tới Tiêu Vũ trước người.

“Ngươi là Tiêu Vũ? Đến ta Kim Ô bộ tộc có chuyện gì?”

Đây là mấy người trẻ tuổi, hai nam một nữ, vẻ mặt kiệt ngạo, không hề che giấu chút nào đánh giá Tiêu Vũ, hiển nhiên bọn họ cũng nghe qua Tiêu Vũ tên, biết hắn đạt được Tinh chủ thân thể cùng công quyết.

“Tới gặp một cố nhân.” Tiêu Vũ lơ đễnh, loại bọn tiểu bối này, hắn còn không có để ở trong lòng.

“Cố nhân? Ngươi biết chúng ta Kim Ô bộ tộc người?” Vài tên Kim Ô loài hậu nhân kinh ngạc.

“Làm sao? Chẳng lẽ Kim Ô bộ tộc bây giờ nhát gan đến liền thả người vào cung cũng không dám gì?” Tiêu Vũ nhíu mày, mấy cái này tựa hồ không có nghênh hắn tiến vào trong tộc dự định.

“Chuyện cười, ta Kim Ô bộ tộc, cũng là ai đều có thể đi vào gì?”

“Ngươi tính là gì? Tầm thường Nguyệt Thần cung một đệ tử, cũng tưởng tùy ý đi lên ta Kim Ô bộ tộc?”

Mấy cái Kim Ô loài hậu nhân tư thế cao cao tại thượng, tựa hồ đối với Tiêu Vũ rất là khinh miệt. Mặc dù nghe qua Tiêu Vũ tên, biết thực lực của hắn bất phàm, nhưng ở bổn tộc trước khi, bọn họ căn bản không quá đem Tiêu Vũ coi là chuyện đáng kể.

“Dùng thân phận của ngươi, tầm thường Nguyệt Thần cung một đệ tử, muốn vào ta Thần Hỏa Cung cũng được, đi trước quỳ lạy lễ nghi, cho thấy thành ý, mới có thể đi vào.”

“Ta Kim Ô bộ tộc, cũng không phải cái gì mọi người khả năng tùy tùy tiện tiện đi vào.”

Mấy người trước sau mở miệng, khoanh tay, một bộ cao cao tại thượng dáng dấp.

“Kim Ô bộ tộc, lúc nào có lớn như vậy sắp xếp tràng? Đi trước quỳ lạy mới có thể đi vào, kể cả Long tộc, đều không có các ngươi cuồng vọng như vậy!”

Tiêu Vũ cười lạnh, đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, nói: “Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, năm đó các ngươi Kim Ô bộ tộc tổ tôn đã xúc phạm Nguyệt Thần, bị Nguyệt Thần chém đã đi đuôi, thành đuôi trọc chim, chẳng lẽ chính là bởi vậy, các ngươi không ưa ta Nguyệt Thần cung đệ tử?”

“Ngươi lớn mật!”

Mấy người trẻ tuổi đột nhiên biến sắc, giận dữ hét: “Dám đối với ta tổ tôn bất kính, ngươi muốn chết!”

Bọn họ dưới sự tức giận, sớm đã quên Tiêu Vũ ngày gần đây uy danh, hơn nữa ở bổn tộc trước khi, kiêu ngạo quen rồi, cũng không ai để ở trong mắt, quay Tiêu Vũ đồng thời ra tay.

“Xem ra hôm nay ta muốn đi lên Thần Hỏa Cung, chỉ có thể đánh tiến vào!” Chuyện đến nước này, Tiêu Vũ cũng không muốn nói nhảm, hừ lạnh gian lấy ra một ngôi sao.

Trong cơ thể hắn tuy có ngôi sao ngàn tỉ, nhưng đối phó với tầm thường mấy tiểu bối, một viên là đủ!

Liền gặp, một hành tinh khổng lồ chuyển động, ầm ầm nổ vang trong lúc đó, mặt trên một cỗ cường đại lực hút lộ ra. Ba gã Kim Ô loài người trẻ tuổi sắc mặt đại biến, muốn bay khỏi.

Nhưng mà, cái kia lực hút thái quá kinh khủng, bọn họ căn bản là bay không nổi, bị cái kia kinh người lực hút dẫn dắt, đập ầm ầm ở hành tinh lớn kia bên trên, thân thể kề sát hành tinh lớn kia mặt ngoài, liền chống đỡ đứng dậy đều không làm được!

Chỉ là mấy tiểu bối, Tiêu Vũ không quá coi là chuyện to tát, thu hồi hành tinh này, bay về phía Thần Hỏa Cung.

“Người nào dám đến ta Thần Hỏa Cung làm càn? Muốn chết!”

Thần Hỏa Cung bên trong, vừa là liên tiếp bay ra mấy đạo thân ảnh, đây là Kim Ô bộ tộc thế hệ trước, thực lực cũng đều ở Thần Cảnh trở lên.

Đã ra tay, Tiêu Vũ cũng không hi vọng có thể cùng tức giận, đặc biệt là này đứng đầu sinh linh, thái quá kiêu ngạo, đạo lý là hoàn toàn nói không thông, chỉ có bắt lại thực lực nói chuyện!

Hắn lại lấy ra cái ngôi sao kia, U &# 8 đỉnh ở tiền phương, ngôi sao này chuyển động gian, bay ra nhiều tên Thần Cảnh nhân vật, vừa là bị vậy cường đại lực hút thoát đi, gắt gao kề sát ở hành tinh này ở mặt ngoài, không có cách nào nhúc nhích.

“Người đâu, nhanh người đến!”

“Có người mạnh mẽ xông vào ta Thần Hỏa Cung!”

Vài tên Thần Cảnh ung dung bị trấn áp thôi, Thần Hỏa Cung bên trong nhất thời bị kinh động, tiếng hô nổi lên bốn phía, hỗn loạn tưng bừng.

Đã bao nhiêu năm, đã bao nhiêu năm không người nào dám đến xông Thần Hỏa Cung? Người này chẳng lẽ không sợ chết?

Một ngôi sao trấn áp thôi nhiều tên Kim Ô loài cường giả, Tiêu Vũ bước chân không ngừng, tiếp tục hướng Thần Hỏa Cung rảo bước tiến lên.

“Không biết trời cao đất dày tiểu bối, gan dạ phạm ta Thần Hỏa Cung? Đáng chém!”

Một luồng thật lớn uy thế, từ Thần Hỏa Cung bên trong truyền đến, tiếp theo, một bàn tay lớn ngang trời, che đậy bầu trời, như đập một con ruồi giống nhau, muốn đập chết Tiêu Vũ.

Có chí tôn nhân vật ra tay rồi.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 453: Đoàn Tụ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thần Hỏa Cung bên trong, một đạo kinh thiên ánh sáng lao ra, đó là một con to lớn Kim Ô, cả người kim quang mát mắt, như là một vòng nắng gắt giống như, lộ ra vô tận Thần Uy, mênh mông cuồn cuộn thiên địa.

Ầm!

Hắn khí tức cuồng bạo, mang theo lửa giận, thần tốc bay tới, cực nóng khí tức đốt cháy đến quanh thân hư không vặn vẹo, cực kỳ khủng bố.

“Với các ngươi xem ra là nói không dứt đạo lý, đã như vậy, ta cũng không muốn nói nhiều!”

Tiêu Vũ lần này, sử dụng càng nhiều ngôi sao, đối mặt chí tôn nhân vật, chỉ dựa vào một ngôi sao, còn không quá đầy đủ.

Ầm ầm ầm ầm!

Hắn chư tinh cùng chuyển động, mang theo vô tận Thần Uy, tạo thành một mảnh vũ trụ mênh mông, về phía trước nghiền ép mà đi.

“Bá thể ngôi sao quyết? Ngươi là Tiêu Vũ?”

Tên kia bay ra ngoài chí tôn Kim Ô vẻ mặt biến đổi lớn, tuyệt đối không ngờ rằng, tên tiểu bối này thì đã phát triển đến trình độ này!

Cảm nhận được vùng tinh không kia lộ ra khủng bố uy thế, thời khắc này, con này Kim Ô cũng không quay đầu lại, xoay người rời đi, hai cánh triển khai dài đến vạn dặm, muốn trước tiên phải rút đi.

“Đều ra tay rồi, còn muốn đi?” Tiêu Vũ được lý quyết không tha, chúng tinh lực lượng mênh mông cuồn cuộn, lộ ra một cỗ cường đại lực lôi xé, đem quanh thân không gian, đều xé thành bóp méo.

“Đáng chết, tên tiểu bối này, làm sao lại cường đại như thế? Hắn thực lực này, đều không giống như năm đó tím Thìn yếu bao nhiêu!”

To lớn Kim Ô tốc độ giảm nhiều, phía sau là lộ ra khí thế khủng bố một vùng sao trời, hướng về hắn trấn đi. Hắn liều mạng bay nhanh, nhưng lại cảm giác phía sau có một vòng xoáy khổng lồ, làm cho tốc độ của hắn căn bản không tăng lên được nữa.

“Ầm!”

Sau một lát, Tiêu Vũ ngôi sao đúng là vẫn còn đuổi kịp con này Kim Ô, bị vùng tinh không kia thu vào, to lớn Kim Ô ở trong vùng sao trời kia thần tốc nhỏ đi, bị hoàn toàn vây ở trong đó.

“Bát tổ bị trấn áp thôi!”

“Thực lực thật là khủng khiếp, bát tổ ở trước mặt hắn lại như vậy không chịu nổi!”

Trong nháy mắt, Kim Ô bộ tộc đại loạn. Xuất thủ bát tổ, đạt được cảnh giới chí tôn nhiều năm, nhưng tại Tiêu Vũ trước mặt, lại là có vẻ như thế yếu đuối.

Thời điểm này, bọn họ rốt cục ý thức được, người đến không dễ trêu, thật sự có mạnh mẽ xông vào Kim Ô bộ tộc thực lực!

“Bốp!”

Tiêu Vũ mang theo Huyết Lân,

Đã một bước đi lên Hỏa thần cung, hắn giống như không nhìn Kim Ô bộ tộc, tản ra thần niệm, tìm tòi Mặc Vũ khí tức.

“Làm càn, ta Kim Ô bộ tộc, cũng là ngươi tiểu bối này khả năng dễ dàng theo dõi gì?”

Hừ lạnh một tiếng, vài đạo khí tức cường đại đồng thời xuất hiện, Kim Ô bộ tộc thế hệ trước chí tôn đều ngồi không yên, dồn dập hiện thân.

“Các ngươi muốn xuất thủ, có thể hay không cùng đi ra ngoài, một người một người lên, không chê phiền phức gì?” Tiêu Vũ cau mày, những người này cái này tiếp theo cái kia đến, làm hắn cảm thấy hơi không kiên nhẫn.

“Tầm thường một tên tiểu bối, cũng dám càn rỡ như thế? Chính là các ngươi Nguyệt Thần cung cung chủ tự thân tới, cũng không dám ở ta Kim Ô bộ tộc càn rỡ như vậy!”

Bao nhiêu lão đầu Kim Ô trước sau hiện thân, mỗi người vẻ mặt không lành, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

“Ta này đến chỉ vì gặp một cố nhân, nếu không phải là các ngươi bộ tộc mọi người nghe không vô tiếng người, không phải buộc ta xông vào, ta mới lười với các ngươi động thủ.” Tiêu Vũ đối mặt bao nhiêu lão đầu Kim Ô, không hề sợ hãi.

Thực lực bây giờ của hắn, bình thường chí tôn đều là nghiền ép, trừ phi Kim Ô trong tộc cái kia tên là kim vũ lão gia hoả ra tay, có điều phía sau hắn còn có một cái chạm tới siêu thoát ngưỡng cửa Ngao Chiến, bởi vậy căn bản không uổng.

“Cố nhân?” 1 lão đầu Kim Ô trầm ngâm, rõ ràng cũng là kiêng kỵ Tiêu Vũ thực lực, nói: “Ngươi muốn tìm ai?”

“Người ta muốn tìm tên là Mặc Vũ, đại khái là ngàn năm trước khi đi tới Kim Ô bộ tộc.” Ở không biết Mặc Vũ ở đây loài địa vị dưới tình huống, Tiêu Vũ cũng không muốn làm quá khó nhìn.

Vạn nhất Mặc Vũ cùng Kim Ô bộ tộc chung đụng được rất hòa hợp, hắn đạp Kim Ô bộ tộc, vậy thì tương đương với đạp Mặc Vũ lão gia.

“Mặc Vũ?” 1 lão đầu Kim Ô hơi biến sắc mặt, nói: “Ngươi và hắn là quan hệ như thế nào?”

Tiêu Vũ sắc mặt hơi trầm xuống, này lão đầu Kim Ô phản ứng để hắn có 1 loại dự cảm xấu, nói: “Sinh tử chi giao!”

Bao nhiêu lão đầu Kim Ô, đồng thời trầm mặc xuống, một lát sau mới có một người mở miệng, nói: “Ngươi và Mặc Vũ cũng là sinh tử chi giao, vì sao phải mạnh mẽ xông vào ta Kim Ô bộ tộc?”

“Ta nói rồi, là vì tộc nhân của các ngươi nghe không vô tiếng người, ta trước khi đã truyền âm thông báo, nếu không có tộc nhân của các ngươi hùng hổ doạ người, ta há lại sẽ mạnh mẽ xông vào?” Mặc dù linh cảm Mặc Vũ tình cảnh có thể không quá lạc quan, nhưng bây giờ chưa thấy Mặc Vũ, Tiêu Vũ cũng không muốn quá phận.

Vạn nhất những người này bắt lại Mặc Vũ đến áp chế hắn, vậy có thể gặp phiền toái.

“Nếu lời ngươi nói là thật, chúng ta có thể cho ngươi thấy hắn.” Bao nhiêu lão đầu Kim Ô trầm ngâm qua đi, nói lần nữa.

Tiêu Vũ cùng Huyết Lân không khỏi liếc nhau một cái, chẳng lẽ hắn đã đoán sai, Mặc Vũ ở Kim Ô một tộc giữa cũng không có bị ức hiếp, mà là nhận lấy đối xử tử tế? Nếu không này bao nhiêu lão đầu Kim Ô, làm sao sẽ tùy tiện làm cho bọn họ gặp lại.

“Đã như vậy, cái kia liền gọi Mặc Vũ đi ra đi!” Đối phương đồng ý để hắn đi gặp Mặc Vũ, Tiêu Vũ tự nhiên cũng sẽ không hùng hổ doạ người.

“Cái này rất đơn giản.” 1 lão đầu Kim Ô mở miệng, lộ ra mạnh mẽ thần niệm, từ không biết bao nhiêu bên ngoài vạn dặm, trực tiếp đưa tới một bóng người.

Đạo nhân ảnh kia tiến lại, vẻ mặt mờ mịt, tả hữu chung quanh, khi nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Huyết Lân, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

“Là các ngươi, các ngươi sao lại tới đây?”

Người tới chính là Mặc Vũ, ngàn năm trôi qua, hắn như trước như là lúc chia tay giống nhau tuổi trẻ, chỉ là bây giờ cũng đã đạt được Thánh cảnh đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đi vào Thần Cảnh.

“Ngươi này lông đen, thấy vậy chúng ta cũng không biết chào, thật mẹ nó không có một chút quy củ!” Huyết Lân cười mắng, ánh mắt lại đã đỏ.

Gặp lại trước khi, hắn lo lắng nhiều Mặc Vũ ở Kim Ô một tộc giữa, cũng nhận giống như hắn đãi ngộ, bây giờ nhìn thấy Mặc Vũ mạnh khỏe, trong lòng một tảng đá cuối cùng rơi xuống đất.

Giữa bọn họ tình cảm thâm hậu nhất, phân biệt nhiều năm, hai người kích động đều thật lâu khó có thể bình phục.

“Mấy năm nay, ở Kim Ô bộ tộc trải qua như thế nào, &# 85; &# 8 &# 32; bọn họ có thể có bạc đãi ngươi?” Tiêu Vũ cũng đi lên phía trước, vỗ vỗ Mặc Vũ bả vai, nói: “Nếu là có người bắt nạt ngươi, mặc dù hãy nói cho ta biết, ta nhất định cho ngươi đòi một lời giải thích!”

“Mẹ kiếp, lời nói này, ta là tùy tiện có thể khiến người ta bắt nạt người sao?” Mặc Vũ trừng cái mắt, đáy lòng lại là cảm động, chỉ là hắn từ trước đến giờ không quen biểu lộ tình cảm của mình, toét miệng nói: “Yên tâm đi, ta mấy năm nay trải qua vẫn khỏe, ngươi không thấy ta bây giờ cách Thần Cảnh đã chỉ thiếu chút nữa gì?”

Tiêu Vũ từ trên xuống dưới đánh giá Mặc Vũ, quả thật thoạt nhìn, tu vi của hắn so với quá khứ mạnh hơn, khí tức cũng vô cùng mạnh mẽ, tựa hồ cũng không có bị Kim Ô bộ tộc ức hiếp.

Điều này làm cho hắn có chút kỳ quái, đều là cao nhất sinh linh hậu nhân, Kim Ô bộ tộc có phải so với long tộc rộng lượng, không tính đến Mặc Vũ trong cơ thể sức mạnh nguyền rủa?

Hơn nữa, đối phương lại dễ dàng như vậy thì đồng ý làm cho bọn họ gặp lại, tựa hồ hơi quá thuận lợi.

“Hay không thật chỉ thiếu chút nữa, muốn ta xem qua mới biết được!” Tiêu Vũ cười, thăm xuất thần niệm, rót vào Mặc Vũ trong cơ thể.

Hắn muốn biết, Mặc Vũ hay không thật như nhìn bề ngoài như vậy tất cả mạnh khỏe, lẽ ra Mặc Vũ trong cơ thể cũng có thể tồn tại nguyền rủa, có phải Kim Ô bộ tộc đối với cái này không có chút nào để ý?

Chương 454: Tơ Vàng Dễ Mạng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thần niệm rót vào Mặc Vũ trong cơ thể, khiến Tiêu Vũ kinh ngạc sự tình đã xảy ra, Mặc Vũ trong cơ thể, lại thập phần tinh thuần, hoàn toàn không tồn tại sức mạnh nguyền rủa, cùng trước kia hắn nhìn thấy Huyết Lân hoàn toàn khác nhau.

Chuyện gì thế này? Tiêu Vũ sâu sắc không rõ.

“Tại sao lại như vậy?” Hắn tràn ngập nghi hoặc, có phải Kim Ô bộ tộc có người ra tay, thay thế Mặc Vũ hóa giải trong cơ thể hắn nguyền rủa?

Có thể này nguyền rủa không tầm thường, Thập Châu từng cũng có vô số cường giả đỉnh cao, chính là bởi vì này nguyền rủa áp chế, đến lúc sau tu luyện đều trở nên càng ngày càng gian nan, Kim Ô bộ tộc mặc dù là có chí tôn nhân vật ra tay, cũng cần trả giá giá thật lớn, tài năng hóa giải này nguyền rủa.

Giống như trước khi, Tiêu Vũ muốn hóa giải Huyết Lân trong cơ thể nguyền rủa, cũng cần một đại chí tôn mười vạn năm tu vi mới có thể làm được.

Kim Ô bộ tộc chí tôn, cư nhiên như thế rộng rãi, để Mặc Vũ một cái như vậy hậu bối, cam nguyện trả giá giá cao như vậy? Tiêu Vũ càng nghĩ càng thấy đến không hợp lý.

“Ngươi là đang tìm ta trong cơ thể nguyền rủa?” Mặc Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, cười nói: “Yên tâm đi, Lục Thái Tổ mấy năm nay đã vì ta hóa giải sạch sẽ.”

“Lục Thái Tổ?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nhìn phía cái kia bao nhiêu lão đầu Kim Ô, Mặc Vũ trong miệng người, hẳn là trong bọn họ một cái nào đó.

“Người ngươi đã gặp được, nếu là an tâm, liền rời đi!” Bao nhiêu lão đầu Kim Ô, đối với Tiêu Vũ kiêng kỵ sau khi, cũng có chút địch ý, dù sao Tiêu Vũ là mạnh mẽ xông vào Kim Ô bộ tộc.

Nếu không có hắn thực lực kia, dễ dàng thì trấn áp thôi một đại chí tôn, bọn họ tuyệt đối không thể như vậy dễ nói chuyện.

“Ngươi chính là Lục Thái Tổ?” Tiêu Vũ ánh mắt, đột nhiên rơi xuống trong đó 1 lão đầu Kim Ô trên thân, vẻ mặt hơi có chút phát lạnh.

“Phải thì như thế nào?” Này lão đầu Kim Ô vẻ mặt khẽ biến, lại vẫn là cao ngạo, cao nghếch đầu lên.

“Mặc Vũ trên người nguyền rủa, là một mình ngươi hóa giải?” Tiêu Vũ ánh mắt tại đây lão đầu Kim Ô trên người qua lại đánh giá, trong mắt tựa hồ thâm ý sâu sắc.

“Hắn cũng là bộ tộc ta trong hậu bối, ta thay thế hắn hóa giải nguyền rủa, có gì không ổn chỗ gì?” Ông lão này Kim Ô bị Tiêu Vũ chằm chằm đến không được tự nhiên, vẻ mặt có chút cứng ngắc.

“Ngươi lại có thể sẵn sàng làm một cái phổ thông tiểu bối, cam nguyện trả giá cấp độ kia giá cả?” Tiêu Vũ ngữ khí cân nhắc, hắn làm sao cũng không thể tin được, Kim Ô bộ tộc chí tôn, sẽ như thế rộng rãi.

“Ngươi có ý gì?” Lục Thái Tổ sầm mặt lại, nói: “Chẳng lẽ ta Kim Ô bộ tộc làm việc, vẫn cần hướng về ngươi giao cho?”

“Ha ha!” Tiêu Vũ không nói,

Cười khẽ gian, thân hình thần tốc động lên, bá lóe lên, đi tới Lục Thái Tổ trước người.

Hắn thần tốc ra tay, kiếp trước thân thể hơn nữa thế giới lực lượng, cận chiến vô địch, một tay duỗi ra, như là bắt một con gà con giống nhau đem Lục Thái Tổ nhéo vào trong tay.

“Tiểu bối ngươi làm càn!” Cái khác bao nhiêu lão đầu Kim Ô nhất thời giận dữ, trên người khí tức tận trời, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay.

“Lại đây, ai dám động đến một chút, ta trực tiếp bóp chết hắn tin sao?” Tiêu Vũ cười lạnh, xem thường nhìn về phía bao nhiêu lão đầu Kim Ô.

Lời này hiển nhiên có sức uy hiếp mạnh mẽ, này Lục Thái Tổ là Kim Ô bộ tộc sức chiến đấu cao nhất một trong, không thể sai sót, bao nhiêu lão đầu Kim Ô mặc dù phẫn nộ, nhưng là tất cả đều không dám tiếp tục ra tay.

Nếu Lục Thái Tổ thật bị Tiêu Vũ trực tiếp nắm chết rồi, này truyền ra ngoài, Kim Ô bộ tộc còn gì là mặt mũi?

“Tiểu bối, ngươi muốn làm gì?” Lục Thái Tổ ở Tiêu Vũ trong tay không dứt giãy dụa, phát sinh gầm lên.

“Ngươi……” Mặc Vũ thấy vậy, ở một bên muốn mở miệng, lại bị Huyết Lân kéo lại, đối với hắn lắc lắc đầu.

Từ đối với Tiêu Vũ tín nhiệm, mặc dù Mặc Vũ đối với này Lục Thái Tổ vô cùng tôn kính, thời khắc này cũng chỉ là cắn răng, không có nhiều lời.

“Yên tâm, ta không muốn làm gì, chỉ là muốn nhìn nguyên thần của ngươi cùng thân thể, nếu như đúng như lời ngươi nói, ngươi hóa giải Mặc Vũ trên người nguyền rủa là vì hắn là Kim Ô loài hậu nhân, ta tự nhiên sẽ thả ngươi, nhưng nếu là ngươi có ý đồ riêng, hừ!” Tiêu Vũ không có nói hết lời, nhưng cuối cùng hừ lạnh một tiếng, nhưng trong nháy mắt để quanh thân không khí giống như đông lại bình thường lạnh giá.

Một bên, Mặc Vũ thân thể khẽ run, Lục Thái Tổ hóa giải hắn nguyền rủa, là có ý đồ riêng? Này đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ có chút khó có thể tiếp thu.

Dù sao, này một ngàn năm, này Lục Thái Tổ đối với hắn có thể nói quan tâm bội chí, không chỉ thay thế hắn hóa giải nguyền rủa, còn tự thân hướng dẫn hắn tu luyện, giống như một trưởng bối.

Có điều, hết thảy đều còn không có xác định, hắn chỉ có thể âm thầm chờ đợi, Tiêu Vũ suy đoán là sai.

“Ngươi…… khinh người quá đáng!” Lục Thái Tổ nghe xong Tiêu Vũ nói, sắc mặt khó coi dị thường.

Một đại chí tôn, nguyên thần cùng thân thể nội bộ, đều là nhất là địa phương bí ẩn, nếu để cho người dễ dàng dò xét, liền lại không bí mật có thể nói. Tiêu Vũ muốn kiểm tra nhục thể của hắn cùng nguyên thần, chính là đối với hắn trần trụi sỉ nhục.

“Để Mặc Vũ, hôm nay ta liền bắt nạt ngươi, nếu là ta ý nghĩ có lỗi, sau đó ta tự nhiên sẽ hướng về ngươi bồi tội!” Tiêu Vũ không nói thêm, thăm xuất thần niệm, rót vào Lục Thái Tổ trong cơ thể.

Lục Thái Tổ dù cho tu vi kinh người, nhưng lúc này đã bị hắn triệt để chế trụ, liền Thần lực cũng không có vận chuyển, chỉ có thể mặc cho ấy xâu xé.

Tiêu Vũ rót vào thần niệm, tinh tế từng điều tra Lục Thái Tổ trên người mỗi một góc, khi hắn thần niệm đi tới Lục Thái Tổ mạng nguyên cùng nguyên thần vị trí, nhất thời phát hiện dị thường.

Lục Thái Tổ mạng nguyên, sớm xảy ra vấn đề, lại bắt đầu khô cạn, nguyên thần của hắn, cũng là thập phần không yên, tựa hồ lúc nào cũng có thể tán loạn.

“Thì ra là thế!” Tiêu Vũ đem thần niệm thu hồi, nhẹ nhàng thở dài một cái, ngữ khí tràn đầy thất vọng.

“Nhìn ra cái gì?” Mặc Vũ trong lòng tràn đầy bất an, Tiêu Vũ thở dài, để hắn không biết là kết quả rốt cuộc là tốt hay xấu.

“Ngươi Lục Thái Tổ mạng nguyên cùng nguyên thần, đều xuất hiện vấn đề, dù cho hắn là cảnh giới chí tôn, cũng sẽ không sống được quá lâu!” Tiêu Vũ trên mặt, viết đầy thất vọng.

Hắn nhìn về phía Lục Thái Tổ, thất vọng nói: “Ta là thật hy vọng, ngươi là thật tâm đối với Mặc Vũ tốt, bởi vì hắn cùng Huyết Lân giống nhau, đều là từ sinh ra lên, liền không có gì người thân, nếu ngươi chân tâm thật ý vì hắn, ta sẽ cao hứng dùm cho hắn, nhưng bây giờ kết quả, lại làm cho ta rất thất vọng!”

Tiêu Vũ nói, cũng làm cho Mặc Vũ sắc mặt, lập tức trắng bệch.

Hắn đã hiểu, Lục Thái Tổ vì hắn làm cái kia tất cả, đều cũng có mưu đồ, đều không phải là thật tình!

Vốn, U &# 8 này một ngàn năm đến, vị này thái tổ đối với hắn các loại quan tâm, thật để hắn sinh ra một loại tìm tới thân nhân cảm giác, nhưng hôm nay, tất cả những thứ này nguyên lai đều là giả?

“Ngươi làm Mặc Vũ hóa giải nguyền rủa, và hướng dẫn hắn tu luyện, là muốn cướp đoạt nhục thể của hắn, cho ngươi kéo dài tính mạng?” Tiêu Vũ lạnh lùng nhìn về phía Lục Thái Tổ, ngữ khí trở nên tràn ngập âm hàn.

“Ngươi…… ngươi nói bậy!” Lục Thái Tổ sắc mặt trắng bệch, không muốn thừa nhận.

“Ta nói bậy?” Tiêu Vũ cười lạnh, trong tay bắt ấn, ở Lục Thái Tổ mi tâm khẽ quơ một cái.

Một cái kim tuyến, từ Lục Thái Tổ mi tâm bị hắn nặn ra, tựa như vốn là tồn tại ở nơi đó, nhưng nhưng không nhìn thấy, mãi đến tận bị Tiêu Vũ nắm, đường dây này mới hiện ra.

Kim tuyến một con, liên tiếp Lục Thái Tổ mi tâm, một đầu khác, thì lại là ngay cả Mặc Vũ.

“Tơ vàng dễ mạng! Loại này đoạt xác thân thể pháp môn hoàn toàn không mới mẻ, bây giờ ngươi còn dám nói ta nói bậy?” Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Lục Thái Tổ.

Hắn làm như vậy, cũng không phải là muốn cho Lục Thái Tổ tâm phục khẩu phục, càng lớn nguyên nhân, là muốn hướng về Mặc Vũ chứng minh, để hắn nhận rõ này Lục Thái Tổ chân diện mục.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 455: Kim Ô Loài Người Mạnh Nhất

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời điểm này, Lục Thái Tổ sắc mặt trắng bệch, đã hoàn toàn nói không ra lời. Một bên khác Mặc Vũ, cũng đã lại không hoài nghi, hắn ánh mắt vô hồn, thần sắc phức tạp, nói không nên lời là thất vọng, còn là phẫn nộ.

Nguyên lai, này một ngàn năm đến Lục Thái Tổ vì hắn làm các loại, đều là vì muốn muốn đoạt xá nhục thể của hắn!

“Ngươi tự thân xảy ra vấn đề, đại khái là tu luyện ra sai, hoặc là bị người gây thương tích, không còn sống lâu nữa, cho nên liền muốn tìm được khác một khối thân thể thích hợp, cho ngươi đoạt xác, do đó kéo dài tính mạng!”

“Mặc dù bởi như vậy tu vi của ngươi sẽ giảm nhiều, phải lại tu luyện từ đầu, nhưng ít ra so với làm mất mạng thực sự tốt hơn nhiều!”

“Mặc Vũ là Kim Ô bộ tộc hậu nhân, vừa người mang nguyền rủa, không bị tộc nhân tán thành, chính là tốt nhất đoạt xác đối tượng, cho nên ngươi mới cam nguyện dùng tu vi để đánh đổi, thay thế hắn hóa giải nguyền rủa, ngược lại đối với ngươi mà nói, đoạt xác hắn sau khi, tu vi cũng là sẽ mất đi, cũng là muốn lại tu luyện từ đầu!”

Tiêu Vũ từng chữ từng câu, vạch trần Lục Thái Tổ ý đồ đồng thời, cũng là đang vì Mặc Vũ nói rõ.

Hắn làm như vậy, đối với Mặc Vũ không thể nghi ngờ có chút tàn khốc, đánh nát Mặc Vũ đối với thân nhân ấn tượng, nhưng cái này cũng là không có cách nào sự tình, hắn nhất định phải để Mặc Vũ minh bạch, những người này hiểm ác sắc mặt.

Mặc dù, làm như vậy có thể sẽ để Mặc Vũ có chút khó chịu, nhưng ít ra muốn so với tùy ý Mặc Vũ chịu đựng bắt nạt, thực sự tốt hơn nhiều.

“Thái tổ, hắn nói, là thật sao?” Mặc Vũ nắm chặt nắm đấm, thân thể phát run, nói không nên lời là thất vọng, còn là phẫn nộ.

“Phải thì như thế nào?” Việc đã đến nước này, Lục Thái Tổ cũng biết ẩn không dối gạt được, giận dữ hét: “Nếu không phải muốn lấy nhục thể của ngươi kéo dài tính mạng, ngươi cho rằng ta sẽ vì ngươi tự tổn tu vi, đi hóa giải trên người ngươi nguyền rủa?”

“Ngươi có điều một sinh ở bên ngoài con hoang, trên người vẫn tồn tại cấp độ kia nguyền rủa! Nếu lúc trước không phải của ta mở miệng, ngươi cho rằng ngươi khả năng ở lại Kim Ô 1 trong tộc gì?”

“Đối với Kim Ô bộ tộc mà nói, ngươi chính là một không còn gì khác phế vật, khả năng làm việc cho ta, trở thành ta mới thân thể, là ngươi vô thượng vinh hạnh!”

Lục Thái Tổ lúc này, đột nhiên trở nên hơi điên cuồng, nhìn trời một trận cười điên cuồng.

Hắn cười to hồi lâu, mới nói: “Một bước, chỉ thiếu chút nữa! Vốn chỉ cần chờ ngươi đột phá đến Thần Cảnh ngày đó, ta có thể xóa đi nguyên thần của ngươi, làm chủ nhục thể của ngươi, thu được học sinh mới, còn kém một bước, ta hận!”

Chỉ thiếu chút nữa, là hắn có thể thành công, nhưng cũng bởi vì Tiêu Vũ xuất hiện, bước đi này đúng là vẫn còn không bước ra đã đi, hắn làm sao có thể không điên cuồng?

Lục Thái Tổ nói,

Đối với Mặc Vũ tới nói, không thể nghi ngờ như là đao giống nhau đả thương người. Hắn trầm mặc đứng yên tại chỗ, nắm đấm nắm chặt vừa buông ra, thật lâu không nói gì, không biết đang suy nghĩ gì.

"Ngươi nghĩ xử trí như thế nào hắn?" Tiêu Vũ nhìn về phía Mặc Vũ, nói: "Không can thiệp tới ngươi muốn hắn thừa nhận ra sao hậu quả, bây giờ ta, đều có thể thay thế ngươi thực hiện!"

Này một ngàn năm, Mặc Vũ đều muốn Lục Thái Tổ trở thành chí thân, mặc dù Lục Thái Tổ là có mưu đồ khác, nhưng hắn e sợ trong khoảng thời gian ngắn còn không cách nào thay đổi, cho nên phải xử trí như thế nào Lục Thái Tổ, Tiêu Vũ vẫn phải là tôn trọng Mặc Vũ quyết định.

"Bỏ đi!" Mặc Vũ đứng ngây ra hồi lâu, cuối cùng buông lỏng ra nắm đấm, nói: "Hắn chung quy, thay ta hóa giải nguyền rủa, cũng hướng dẫn ta để cho ta tu luyện đến bây giờ cảnh giới này, buông tha hắn!"

Mặc Vũ trả lời, Tiêu Vũ cũng không phải quá bất ngờ, dù sao hắn đã đem Lục Thái Tổ xem là chính mình người chí thân, còn là ròng rã một ngàn năm thời gian, dù cho chịu đựng bắt nạt, cũng khó có thể đối với Lục Thái Tổ xuống tay.

"Huống hồ……" Mặc Vũ vừa là nói: "Hắn này ngàn năm qua tâm tư, đều tiêu phí ở trên người của ta, bây giờ dù cho muốn nữa đoạt xác người khác, e sợ cũng không kịp chuẩn bị, không còn sống lâu nữa."

Điểm ấy đúng là sự thật, mất đi Mặc Vũ, Lục Thái Tổ đã sống không lâu, dù cho bây giờ một lần nữa chuẩn bị, hắn cũng rất khó lại vì chính mình kéo dài tánh mạng.

Chí tôn nhân vật mạng, không phải tốt như vậy tiếp tục.

“Kim Ô bộ tộc, rốt cuộc không phải của ta thuộc sở hữu!” Mặc Vũ thần sắc phức tạp than thở, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi, hôm nay qua đi, ta tựa hồ cũng không có tiếp tục lưu lại nơi này ý nghĩa.”

Chính mình bổn tộc, lại không tha cho chính mình, cảm giác này, Huyết Lân giỏi nhất lĩnh hội, hắn đi tới vỗ vỗ Mặc Vũ bả vai, tuy là không nói gì, lại vượt qua vạn ngữ.

“Cũng được!” Tiêu Vũ duỗi ngón sờ một cái, bóp gãy Lục Thái Tổ cùng Mặc Vũ ở giữa kim tuyến, sau đó tùy ý đem Lục Thái Tổ ném ra ngoài.

Mặc Vũ không có đã bị cái gì ngược đãi, hắn cũng cũng không muốn quá làm khó dễ Kim Ô bộ tộc, nói thế nào bọn họ cũng hóa giải Mặc Vũ trên người nguyền rủa, còn chứa chấp hắn một ngàn năm.

Mọi chuyện, liền như vậy bỏ qua. Hắn mang tới Huyết Lân Mặc Vũ, liền phải rời đi.

“Ta Kim Ô bộ tộc, là ngươi tiểu bối này nói đến là đến, nói đi là đi sao?”

Mặt khác bao nhiêu lão đầu Kim Ô, vào đúng lúc này phẫn nộ ra tay. Vốn Lục Thái Tổ có thể vì chính mình kéo dài tính mạng, nhưng là bởi vì Tiêu Vũ nhúng tay, không lâu sau đó thì sẽ vẫn lạc.

Tiêu Vũ chẳng khác gì là gián tiếp làm cho bọn họ tổn thất một đại đứng đầu sức chiến đấu.

“Ta xem ở Mặc Vũ mức không so đo với chúng mày, nhưng nếu các ngươi muốn xuất thủ, hậu quả kia, đã có thể được bản thân thừa nhận rồi!” Tiêu Vũ sắc mặt lạnh lùng, thân hình không động, trong cơ thể lại là bá bay ra ngàn tỉ ngôi sao, vây quanh hắn nhanh chóng chuyển động.

“Ngươi lại đem bá thể ngôi sao quyết khống chế đến bực này trình độ?” Bao nhiêu lão đầu Kim Ô kinh ngạc, bọn họ sâu sắc rõ ràng, lấy ra ngôi sao số lượng càng nhiều, đại diện Tiêu Vũ bá thể ngôi sao quyết càng tiếp cận ngày xưa cửu thiên Tinh chủ.

Trước mắt những ngôi sao này, số lượng đã vắng mặt ngày xưa cửu thiên Tinh chủ bên dưới!

Hơn nữa, những ngôi sao này tất cả đều là ngày xưa Tinh chủ lưu lại, mỗi một viên đều đã hoàn toàn trưởng thành, lúc này Tiêu Vũ, thực lực hoàn toàn không so với năm đó Tinh chủ yếu nhiều lắm, bọn họ chính là cùng tiến lên, cũng chưa chắc có thể chống lại!

Nhất thời, bao nhiêu lão đầu Kim Ô tiến cũng không được, lui ra không phải, cương tại chỗ, sắc mặt vô cùng khó coi.

“Bá thể ngôi sao quyết? Hừ, đạt được tím Thìn một bộ công quyết cùng thân thể, thì dám đến ta Kim Ô loài làm càn?”

Ngay vào lúc này, U &# 8 một lạnh như băng âm thanh vang lên, trong tiếng rùng mình, muốn đông lại thiên địa.

“Kim Vũ!” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi lạnh lẽo. Nếu nói là Kim Ô bộ tộc trong vòng, còn có ai có thể uy hiếp được hắn hiện tại, vậy liền chỉ có một người, chính là tộc này người mạnh nhất, Kim Vũ!

Năm đó, Kim Vũ cũng là cùng Ngao Chiến cùng cấp bậc tồn tại, hai người đều là cao nhất sinh linh, mà đều là mỗi loại trong tộc mạnh nhất tồn tại, thực lực cùng cửu giới đứng đầu không kém bao nhiêu.

Cảm thụ được Kim Vũ lộ ra kinh thiên uy thế, Tiêu Vũ vẻ mặt nghiêm túc.

Tuy nói Ngao Chiến cùng hắn ước định qua, nếu là Kim Vũ ra tay, hắn cũng sẽ ra tay, nhưng nói là nói như vậy, hắn hay không thật sẽ ra tay, Tiêu Vũ cũng không dám khẳng định.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Ở một luồng đè nén làm người nghẹt thở khí thế bên trong, một bóng người, từ Kim Ô loài ở chỗ sâu trong, từ từ đi ra.

Hắn toàn thân kim quang, soi sáng vạn dặm, từng bước một đi tới, mỗi một bước cũng giống như vượt qua dài lâu thời không, ấy ánh mắt lạnh như băng, giống như thực chất, rơi vào người trên thân lúc, có thể làm người cảm thấy một loại hơi lạnh thấu xương.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 456: Kim Vũ Tiếc Nuối

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Dám đến ta Kim Ô bộ tộc làm càn, cũng được, ta cũng có hơn mười vạn năm chưa từng cùng Tử Thần động thủ, hôm nay ta liền nhìn, hắn bá thể ngôi sao quyết, ở trong tay ngươi, khả năng có vài phần hỏa hầu!”

Kim Vũ cả người đều bị Kim Ô bao trùm, làm người không thấy rõ hắn hình dáng, chỉ có lạnh như băng mà bá đạo âm thanh, theo hắn vị trí truyền đến.

Tiêu Vũ lông mày nhíu lại, thủy chung không động, trong cơ thể công quyết lại đang nhanh chóng vận chuyển, dự định bất cứ lúc nào sử dụng kiếp trước lật đổ đỉnh cao thực lực.

Thế nhưng, cái kia trạng thái hắn chỉ có thể duy trì chốc lát, muốn vượt qua Kim Vũ rất khó.

Mặc dù hắn trước đây thực lực nghiền ép Kim Vũ, nhưng đó đã là hơn mười vạn năm trước sự tình, đã nhiều năm như vậy, Kim Vũ bực này nhân vật, thực lực tất nhiên là lại có biến hóa to lớn.

“Đáng chết Ngao Chiến, đây là cố ý đang đùa ta?” Trong lòng hắn một trận nổi nóng, Ngao Chiến chậm chạp không có ra tay, chẳng lẽ là muốn cố ý làm khó dễ một chút hắn?

“Ầm!”

Thời điểm này, Kim Vũ không có nhiều lời, duỗi ra một ngón tay, xa xa chỉ về Tiêu Vũ.

Trong tay hắn một vệt kim quang nhanh chóng bắn ra, hóa thành một cái lông thần, mang theo kinh người thần quang, chớp mắt đã tới, như là một cái thiên đao bình thường, hướng về Tiêu Vũ bắn nhanh mà đến.

"Một cái lông chim liền muốn giết ta?" Cảm nhận được cái kia lông thần bên trong ẩn chứa sát khí ngất trời, Tiêu Vũ cũng không nhịn được cười lạnh.

Này Kim Ô bộ tộc tựa hồ một người so với một người kiêu ngạo, Kim Vũ chỉ vận dụng một cái lông thần, lại cũng nghĩ đến giết hắn?

Hắn cười lạnh gian, bên cạnh chư tinh cùng chuyển động, diễn hóa ra một mảnh vô ngân tinh không, chắn hắn và Kim Ô trong lúc đó.

Đây là vạn pháp bất xâm thuật, bất kỳ pháp đều sẽ bị mảnh này vô biên vô hạn tinh không nhấn chìm, dù cho tốc độ nhanh hơn nữa, cũng khó có thể đột phá, trừ phi có thể lập tức vượt qua một vùng sao trời!

"Rầm rầm!"

Kim Vũ lấy ra lông thần, uy thế kinh người, đi vào chúng tinh trong lúc đó. Thời điểm này, Tiêu Vũ vô tận ngôi sao một khỏa lại một khỏa nổ tung, mỗi lần nổ tung ngôi sao số lượng, đều này đây vạn làm đơn vị, liên tiếp không dứt!

Cái kia lông thần chỉ là lộ ra uy lực còn lại, liền có kinh thế khả năng, khiến Tiêu Vũ ngôi sao liên miên liên miên nổ tung.

Đây cũng là chân chính vô thượng chí tôn, Tiêu Vũ ngôi sao mặc dù cũng đã trưởng thành, nhưng ở đây chờ chí tôn trước mặt, giơ tay vỡ vụn ngôi sao, đều không phải là nói khoác, dù cho Tiêu Vũ phát huy ra đỉnh cao của ngày xưa thực lực, cũng không khả năng thay đổi điểm này.

Hắn bá thể ngôi sao quyết chỗ kinh khủng,

Ở chỗ ngàn tỉ ngôi sao thêm vào thân thể, mà không phải những ngôi sao này thân mình mạnh đến mức nào.

“Vạn pháp bất xâm? Thuật này năm đó liền Nhân Hoàng kiếm đều xuyên không qua, nhưng tại ngươi tiểu bối này trong tay, lại là kém đến quá xa!” Kim Vũ cả người kim quang vạn trượng, đứng ở đằng xa lạnh lùng mở miệng.

Tiêu Vũ không nói gì, trên thực tế, hắn mặc dù khả năng tạm thời phát huy ra ngày xưa lật đổ thực lực, nhưng phải đồng thời khống chế kiếp trước hết thảy ngôi sao, vẫn là vô cùng cật lực, dù sao nguyên thần của hắn còn không có đạt được vậy cảnh giới, không thể đồng thời khống chế hết thảy ngôi sao.

Lúc này, đối mặt Kim Vũ bực này nhân vật, hắn đã xem hết thảy ngôi sao toàn bộ lấy ra, vì vậy thần niệm có chút theo không kịp, không có chính thức phát huy ra vạn pháp bất xâm toàn bộ uy lực.

“Đã thần niệm rễ không hơn, vậy thì dùng thân thể đối kháng!” Hắn thập phần quyết đoán, lập tức đem chúng tinh gọi về, quay về trong cơ thể.

Mặc dù những ngôi sao này có thể cản Kim Vũ chốc lát, nhưng bởi như vậy lại sẽ làm hắn tổn thất lượng lớn ngôi sao, mất nhiều hơn được.

“Tử Thần vô địch thân thể?” Kim Vũ tựa hồ cũng nhìn ra Tiêu Vũ ý nghĩ, trong mắt lộ ra kinh người thần quang, nói: “Rất tốt! Chỉ mong ngươi có thể chân chính khống chế đạt được bộ thân thể này, như vậy mới sẽ không làm ta thất vọng!”

Năm đó, Kim Vũ thua với Tiêu Vũ lúc, Tiêu Vũ lại là liền ngôi sao đều không có lấy ra, mà là trực tiếp dùng cường hãn thân thể nghiền ép, này đây trong lòng hắn đối với Tiêu Vũ thân thể cường độ vẫn canh cánh trong lòng.

Tiêu Vũ cũng không nói nhiều, hắn thần niệm không giống như kiếp trước, nhưng bộ thân thể này, nhưng lại là chân chân chính chính kiếp trước thân, có thể nói vô địch!

“Keng!”

Cái kia lông thần ở Tiêu Vũ thu hồi chúng tinh sau khi, cũng thuận theo tới. Thời điểm này, Tiêu Vũ dùng ngàn tỉ ngôi sao, thêm vào kiếp trước thân thể, đối mặt cây này lông thần, hắn chỉ là duỗi ra hai ngón tay, nhẹ nhàng sờ một cái.

Cái kia phảng phất có thể phá nát bầu trời lông thần, cứ như vậy bị hắn nhẹ nhàng bâng quơ, dùng hai ngón tay nắm.

“Dễ dàng như vậy thì đỡ được tổ tôn sát chiêu?”

“Cái này Tiêu Vũ, thực lực cũng quá mạnh mẽ!”

Kim Ô bộ tộc trong vòng, mọi người ai cũng kinh ngạc, thấy lạnh cả người xông thẳng đáy lòng, kể cả bao nhiêu lão đầu Kim Ô, sắc mặt đều vô cùng không được tự nhiên.

Bọn họ âm thầm may mắn, trước khi không có tùy tiện ra tay, bằng không mà nói mặc dù là bọn họ cùng tiến lên, e sợ cũng chưa hẳn là cái này hậu bối đối thủ.

“Rất tốt, ngươi đích xác có thể khống chế đạt được bộ thân thể này, đối với bá thể ngôi sao quyết lĩnh ngộ cũng đã đủ!” Kim Vũ ngữ khí lạnh lùng như cũ mà hờ hững, nói: “Đáng tiếc, ngươi chung quy không phải chân chính Tử Thần, bằng không mà nói, ta hôm nay chém ngươi, có lẽ sẽ càng có sảng khoái!”

Có thể thấy, hắn là đối với Tiêu Vũ động chân chính sát niệm, không biết là vì Tiêu Vũ mạo phạm Kim Ô bộ tộc, hay là bởi vì bản thân hắn thì đối với Tiêu Vũ lúc này bộ thân thể này dị thường coi là kẻ thù.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Kim Vũ một lời hạ xuống, đột nhiên, trong hư không vô số kim quang xuất hiện, lít nha lít nhít, giống như ngôi sao trên trời giống nhau dày đặc, mỗi một chỗ đều óng ánh mát mắt, như là không trung đột nhiên xuất hiện vô số vòng nắng gắt.

“Trời ạ, đây là…… tổ tôn mới khai sáng tân pháp gì?”

“Này, tất cả đều là lông thần!”

Kim Ô bộ tộc người, một lần nữa bị chấn động, nhưng lần này lại là hưng phấn nhiều khiếp sợ.

Trong hư không, những điểm sáng kia rõ ràng đều là lông thần vàng óng, mỗi một cái lông thần quang mang đều cường thịnh giống như mặt trời bình thường, hiện đầy hư không.

Trước khi cái kia một cái cùng này lông thần so ra, có vẻ là như thế bình thường.

“Tân pháp?” Tiêu Vũ con mắt từ từ nheo lại, trong ấn tượng hắn lần trước cùng Kim Vũ lúc giao thủ, Kim Vũ cũng không có sử dụng tới dạng này pháp môn.

Chẳng lẽ này mấy trăm ngàn năm, Kim Vũ một mực tìm kiếm có thể chiến thắng phương pháp của hắn, hao phí hơn mười vạn năm sau, vừa mới hoàn thành thuật này?

“Phương pháp này ta vốn là muốn dùng để đối phó Tử Thần, chỉ tiếc, mạng hắn ngắn, ngươi mặc dù không phải của hắn, nhưng đạt được hắn công quyết cùng thân thể, hôm nay, ta liền dùng thuật này chém ngươi, cũng coi như đền bù trong lòng ta tiếc nuối!”

Kim Vũ lời nói, xác nhận Tiêu Vũ suy đoán, xem ra năm đó đánh bại sau khi, Kim Vũ quả thật vẫn khắc họa, nhiều năm qua khổ tâm nghiên cứu, khai sáng ra một loại chuyên môn dùng để đối phó hắn pháp môn.

Chính là Tiêu Vũ duyệt hết chư thiên, biết hết các tộc bí thuật, cũng chưa từng thấy phương pháp này.

“Hôm nay ta muốn nhìn, rốt cuộc là ngươi vô tận ngôi sao gương, hay là ta tốn thời gian mấy trăm ngàn năm, ngưng tụ này ngàn vạn chân vũ gượng!” Kim Vũ quát lạnh đồng thời, vô số lông thần vàng óng, đồng thời động.

Vô thượng chí tôn ra tay, thời khắc này, Kim Vũ uy thế mênh mông cuồn cuộn, không chỉ một giới này chúng sanh đều ở đây run rẩy, cái khác cửu giới chí tôn nhân vật, cũng là đồng thời có cảm giác, vô số ánh mắt, dồn dập tìm đến phía Thần Hỏa Cung.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 457: Ngao Chiến Cùng Kim Vũ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đối mặt Kim Vũ đầy trời chân vũ, Tiêu Vũ có một loại kỳ dị cảm thụ, này ngàn vạn chân vũ, phảng phất mỗi một nhánh đều sinh mệnh của mình, mà sinh cơ thịnh vượng, cực kỳ kinh người, giống như đem vô số cường giả hội tụ đến đồng thời.

Xem ra để đối phó hắn, Kim Vũ hao phí mấy trăm ngàn năm khai sáng thuật này, quả nhiên có ấy chỗ bất phàm.

“Ta mặc dù một cách tự tin có thể hóa giải, nhưng bởi như vậy, lại thế tất yếu thi triển đỉnh cao thực lực, giờ phút này các giới chí tôn cũng đã chú ý tới nơi đây, nếu ra tay toàn lực, thân phận của ta sợ rằng sẽ không cách nào ẩn giấu!”

Khóa chặt lông mày, Tiêu Vũ thỉnh thoảng hướng về trong hư không nhìn ra xa, đưa tới nhiều người như vậy chú ý, đến giờ phút này rồi, Ngao Chiến lại còn không ra tay?

“Ầm!”

Không cho suy nghĩ nhiều, vô số chân vũ đã đến, giống như có vô số cường giả, đồng thời quay Tiêu Vũ ra tay toàn lực.

“Đáng chết Ngao Chiến!” Tiêu Vũ trong lòng thầm mắng, lại là không dám khinh thường, bá thể ngôi sao quyết điên cuồng vận chuyển, trong cơ thể ngàn tỉ ngôi sao đồng thời phát lực, gia trì ở hắn ngày xưa trên thân thể.

Thời điểm này, khí thế của hắn bắt đầu thần tốc leo lên, một luồng vô địch tư thế, tự nhiên mà sinh ra, khiến quanh thân sinh linh, không được run rẩy run sợ.

“Tên tiểu bối này, có thể đem Tử Thần công quyết phát huy đến tình cảnh như thế?”

“Tử Thần vô địch thân thể, tới một hậu bối trong tay, hơn nữa bá thể ngôi sao quyết, lại có uy năng như thế!”

Các giới chí tôn, không khỏi kinh ngạc, tràn đầy bất ngờ, một lần nữa xem kỹ lên Tiêu Vũ.

Ngày xưa Tinh chủ thân thể bị một tên tiểu bối đoạt được, cái này ở cửu thiên chí tôn trong mắt sớm không phải bí mật gì, chỉ là bọn hắn đều cho rằng, dù cho Tiêu Vũ đạt được Tinh chủ thân thể cùng công quyết, muốn trưởng thành, cũng đều không phải là chuyện dễ.

Có thể làm bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng chính là, lúc này mới trải qua bao lâu, tên tiểu bối này liền có thể nhận sự giúp đỡ bộ thân thể này, phát huy ra như thế Thần Uy.

Thời điểm này, rất nhiều chí tôn thậm chí có loại ảo giác, phảng phất thấy được ngày xưa cửu thiên Tinh chủ lại xuất hiện nhân thế, cái kia cỗ vô địch tư thế, khiến cho các giới vô thượng chí tôn, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, một cỗ khác thật lớn khí tức xuất hiện, nhất thời, Kim Vũ hơi biến sắc mặt, trong hư không vô tận chân vũ, tốc độ giảm mạnh, phảng phất có một loại nào đó lực lượng cường đại ở ngăn cản.

Thở dài qua đi, một đạo vĩ đại bóng người xuất hiện ở trong hư không, hắn đưa mắt chung quanh, phảng phất đang cùng các giới chí tôn đối diện,

Ánh mắt lạnh lùng, cuối cùng chuyển hướng Kim Vũ, nói: “Chuyện hôm nay, đến đây thì thôi a.”

Kim Vũ ẩn ở mát mắt kim quang bên trong, không thấy vẻ mặt gì, chỉ có thể nhìn thấy trên người hắn kim quang một trận sáng tắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Các giới chí tôn, ở nhìn thấy người này sau khi, cũng là thật lâu trầm mặc, cảm thấy rất giật mình.

“Ngao Chiến! Hắn sao lại tới đây?”

“Con rồng này này hơn mười vạn năm qua từ trước đến giờ cực nhỏ lộ mặt, lần này lại chịu vì tên tiểu bối này ra tay, hơn nữa đối thủ còn là Kim Ô bộ tộc Kim Vũ?”

Các giới chí tôn tâm tư không giống nhau, bọn họ không hề quan tâm quá nhiều Ngao Chiến, mà là càng nhiều đưa ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Vũ.

Nhật Nguyệt trong cung, Mạc Thương tĩnh tọa bên trong đại điện, một đôi thâm thúy con ngươi, phảng phất nhìn xuyên qua hư không.

Hắn tự lẩm bẩm: “Ngao Chiến lão này lại đều đồng ý cho ngươi ra tay? Xem ra, ngươi còn thật không phải là đơn giản như vậy!”

Nói chuyện thời gian, ánh mắt của hắn, thủy chung chăm chú nhìn Tiêu Vũ, khóe miệng một nụ cười, có vẻ đã thần bí, vừa quỷ dị.

Một mặt khác, Nguyệt Thần trong cung, Nguyệt Thần đứng yên trăng sáng đỉnh, nhìn về nơi xa hư không, màu trắng góc áo theo gió mà động, như là bất cứ lúc nào cưỡi gió bay đi Tiên tử, sóng mắt lưu chuyển, trầm mặc không nói.

Cùng thời khắc đó, có cửu giới đệ nhất Thần sơn danh xưng Thiên Sơn đỉnh chóp, cũng có một bóng người đứng yên trên đỉnh cao nhất. Dưới chân nàng đạp lên một mảnh lá sen, vẻ mặt yên tĩnh, cũng đang cách vô tận thời không, nhìn về nơi xa Thần Hỏa Cung.

Hoàng loài nội bộ, một tiếng cao vút hoàng hót truyền ra, một con cả người dục hỏa chim phượng hoàng xuất thế, dẫn tới hoàng người trong tộc ai cũng hoan hô, bởi vì, đó là bọn họ hoàng loài lịnh tôn.

Chim phượng hoàng hóa thành một cô gái áo đỏ, vô vọng phía chân trời, lẩm bẩm nói: “1 vạn năm, cửu thiên Tinh chủ vô địch phong thái, rốt cục lại quân lâm cửu thiên!”

Thời điểm này, còn có càng nhiều nhân vật mạnh mẽ, ở hướng về Thần Hỏa Cung nhìn về nơi xa.

Hạo hư đứng đầu, Thái Dương Thần Cung, các giới đứng đầu các loại……

Đây là mười ngàn năm sau, cửu thiên Tinh chủ thân thể lần đầu ở trong chín ngày hiển uy, bá thể ngôi sao quyết tái hiện nhân thế.

Mặc dù trước đây Tiêu Vũ ở Long tộc cũng từng ra tay, nhưng Long tộc là phi thường tầm thường nơi, không chỉ tầm thường chí tôn không dám dò xét, nội bộ cũng có ngăn cách thần niệm dò xét thủ đoạn.

Kim Ô loài vốn cũng có cùng loại thủ đoạn, nhưng theo Kim Vũ tự mình ra tay, Thần Uy mênh mông cuồn cuộn cửu giới, hết thảy đều ẩn không dối gạt được, cho nên trong mắt thế nhân, đây là Tinh chủ sau khi ngã xuống vạn năm sau khi, lần đầu tiên lại xuất hiện một loại kia phong cách vô địch.

Chỉ tiếc, phong thái kia chỉ xuất hiện chỉ chốc lát, liền bị Ngao Vũ cắt đứt.

“Ngươi muốn nhúng tay việc này?” Kim Vũ trên người kim quang minh diệt, một đôi con ngươi băng lãnh lạnh lùng nhìn về phía Ngao Chiến.

“Ai da!” Ngao Chiến thở dài không ngớt, hắn chậm chạp không có ra tay, kỳ thực là muốn mượn Kim Vũ tay để Tiêu Vũ chịu khổ một chút, nho nhỏ báo thù một chút Tiêu Vũ trước khi ở Long tộc đối với hắn áp bức.

Gì muốn, Kim Vũ lại vừa đi lên liền bắt đầu liều mạng, mặc dù hắn cảm giác Tiêu Vũ đủ để tự bảo vệ mình, nhưng như vậy một loại, ắt phải bại lộ thân phận, e sợ cửu giới này chí tôn cũng là không chịu để cho hắn trưởng thành.

Có thể để bước ra bước đi kia, hắn vừa không thể không khiến Tiêu Vũ trưởng thành, này đây mới không xuất thủ không được.

Lúc này, Ngao Chiến âm thầm hối hận, sớm biết thì sớm một chút ra tay rồi.

“Ta cùng hắn có chút ngọn nguồn, cho nên ngươi nếu cố ý ra tay, ta chỉ sợ không cách nào làm như không thấy!” Đã tiến lại, Ngao Chiến tự nhiên cũng sẽ không ở Kim Vũ trước mặt cúi đầu, lời nói mặc dù coi như ôn hòa, nhưng ngữ khí lại lộ ra bá đạo.

“Hừ, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta Kim Ô bộ tộc sẽ sợ ngươi Long tộc?” Kim Vũ âm thanh lạnh như băng, bọn họ đều là cao nhất sinh linh, hơn nữa trước đây cũng từng giao thủ, thực lực hoàn toàn không kém bao nhiêu.

Thậm chí, bây giờ có này ngàn vạn chân vũ, hắn cảm giác mình đã vượt qua Ngao Chiến, bởi vậy căn bản không sợ. Đương nhiên hắn cũng không biết, Ngao Chiến cảnh giới, bây giờ xa so với hắn muốn cao hơn nhiều.

“Ta chỉ có một câu nói này, ngươi nếu muốn giết hắn, trừ phi trước hết giết ta!” Ngao Chiến thái độ kiên quyết, lần này hắn chỉ do là cho mình đào cái hố, vừa chính mình nhảy vào, càng làm cho hắn phiền muộn chính là, này hố cuối cùng còn cho hắn tự mình tới lấp.

“Cũng là như thế, vậy thì đánh!” Kim Vũ cũng không hàm hồ, đều là đứng đầu sinh linh, dù cho Kim Ô bộ tộc cùng Long tộc khai chiến, hắn cũng không sợ.

Giờ khắc này ở cửu giới các đại chí tôn nhìn kỹ bên dưới, hắn há có thể lùi bước?

“Ầm ầm ầm ầm!”

Dứt tiếng, vừa là một cỗ khác khí tức kinh người xuất hiện, một bóng người nhanh nhẹn tới, như là theo giữa tháng mà đến.

Nàng trầm mặc không nói gì, chỉ là đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, mặc dù không nói gì, thái độ lại hết sức rõ ràng.

“Nguyệt Thần!” Kim Vũ trên người thần quang vừa là một trận sáng tắt.

Một Long tộc cùng một Ngao Chiến, hắn còn có thể một trận chiến, nhưng nếu hơn nữa Nguyệt Thần cùng Nguyệt Thần cung, hắn lại cố ý ra tay, con kia sẽ uổng tặng chính mình, và toàn bộ Kim Ô bộ tộc!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 458: Nguyệt Thần Dị Thường

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta muốn dẫn hắn rời đi, ngươi nếu có dị nghị, chỉ để ý ra tay!”

Nguyệt Thần khuôn mặt có vẻ mơ hồ không rõ, nàng xưa nay đã như vậy, sẽ không dễ dàng ở trước mặt người đời triển lộ hình dáng của mình, chỉ có ở đặc biệt trước mặt người, mới có thể lộ ra nàng diện mục chân thật.

So với Ngao Chiến, nàng càng thêm hờ hững, cũng càng đơn giản hơn cùng trực tiếp, nhưng ở trong lại lộ ra một luồng không thể nghi ngờ bá đạo.

Kim Vũ thật lâu không nói gì, Ngao Chiến thực lực nay đã làm người kiêng kỵ, mà Nguyệt Thần, càng một sâu không lường được tồn tại.

Ở Cửu Thiên Thế Giới, có thật nhiều vô giải bí mật, Nguyệt Thần thực lực chân chính, chính là một trong số đó!

Vô số năm qua, không có ai biết Nguyệt Thần thực lực chân chính mạnh bao nhiêu, bởi vì hết thảy cùng với từng giao thủ người, không có một cái nào khả năng thắng nổi nàng, bởi vậy căn bản là không có cách biết, cực hạn của nàng thực lực ở nơi nào.

Trong truyền thuyết, Nguyệt Thần ở thành tựu chí tôn vị trí sau, một đời đại chiến vô số, chưa từng bại một lần, chỉ có một người từng vượt qua nàng, người này, chính là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ!

Cho nên, nói theo một ý nghĩa nào đó, Nguyệt Thần có thể nói là Cửu Thiên Thế Giới một cái khác nhân vật vô địch. Cái khác vô thượng chí tôn, mặc dù thực lực đều hết sức kinh người, dù cho có điều chênh lệch, nhưng giữa lẫn nhau cũng là hai phe đều có thắng bại.

Như Nguyệt Thần cùng ngày xưa Tinh chủ như vậy, khả năng nghiền ép tất cả địch, chỉ có hai người bọn họ.

Cũng vì vậy, thế gian mới có thể truyền lưu một loại giải thích: Chỉ có Nguyệt Thần mới xứng với Tinh chủ, cũng chỉ có Tinh chủ, mới xứng với Nguyệt Thần.

“Chúng ta đi!” Nguyệt Thần và không nói nhiều, một câu nói sau khi nói xong, hoàn toàn không đi xem thêm nhiều vũ một chút, mang tới Tiêu Vũ, liền phải rời đi.

“Các ngươi thật khi ta Kim Ô bộ tộc dễ bắt nạt gì?” Kim Vũ giận dữ, mặc dù kiêng kỵ, nhưng là không thể tin được dùng thực lực bây giờ của hắn còn không thắng nổi Nguyệt Thần.

Trước mặt các giới nhiều như vậy chí tôn mặt, bị người lấn đến trong tộc, hắn há có thể chịu đựng? Giận mà ra tay, huy động ngàn vạn chân vũ, chém về phía Nguyệt Thần cùng Tiêu Vũ.

“Ngươi nếu muốn chết, ta tác thành ngươi!” Nguyệt Thần xoay người, lời nói như trước bình thản, trong mắt lại là lộ ra thấy lạnh cả người.

Nàng đứng yên trong hư không, quần áo trắng theo gió mà động, mặc dù không có một chút nào động tác, nhưng cũng khiến cho mọi người đều sinh ra một loại cảm giác, phảng phất sau một khắc, nàng trong một ý nghĩ, Kim Vũ thì phải chết!

“Ầm!”

Một con vuốt rồng, từ hư không vô tận bên trong duỗi ra dưới, phảng phất thiên ngoại cất giấu một cái lớn đến mức không thể nào tưởng tượng được Cự Long,

Chỉ duỗi ra 1 móng, liền bao trùm thiên địa.

Ngao Chiến ra tay, 1 móng phong tỏa hết thảy chân vũ, hắn bất đắc dĩ thở dài, nói: “Nhiều năm như vậy chưa từng ra tay, xem ra hôm nay, là tránh cho không được nữa.”

Nguyệt Thần nhìn về phía Ngao Chiến, trong ánh mắt cũng không cảm kích, nhưng trên người cái kia cỗ làm người phát lạnh khí tức, lại là thần tốc lui đi.

Rất nhiều người thậm chí có loại ảo giác, phảng phất Ngao Chiến ngăn lại Kim Vũ, không phải giúp Nguyệt Thần, mà là cứu Kim Vũ một mạng.

“Ngươi trước tiên theo Nguyệt Thần cung chủ rời đi thôi, ta sẽ thay thế ngươi ngăn cản Kim Vũ.” Ngao Chiến quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ nói.

Gật gù, Tiêu Vũ biết rõ Ngao Chiến thực lực hôm nay, chút nào cũng không lo lắng cho hắn. Đúng là Nguyệt Thần, bây giờ cảnh giới, kể cả hắn đều nhìn không thấu, không khỏi ở Nguyệt Thần trên người nhìn nhiều mấy lần.

Vẫn là không nói gì, Nguyệt Thần không tiếp tục liếc mắt nhìn, cũng không có nói thêm một chữ nữa, mang tới Tiêu Vũ, trong một chớp mắt, Vượt giới mà đi, bởi vậy rời đi.

Chỉ là một cái nháy mắt, bọn họ đã đang ở cửu giới bên trong một thế giới khác, quay về Nguyệt Thần cung.

Đến nơi này, Nguyệt Thần vẫn là không có đôi câu vài lời, nhìn cũng không nhìn Tiêu Vũ một chút, xoay người rời đi, bay đi nàng ngày thường vị trí toà kia thâm cung.

“Nàng đây là……” Tiêu Vũ ngẩn người, cảm giác một ngày kia Nguyệt Thần, tựa hồ dị thường lạnh như băng, có chút bất đồng ngày thường.

“Vừa rồi người đó chính là trong truyền thuyết Nguyệt Thần?”

“Ngươi làm sao sẽ biết loại này nhân vật trong truyền thuyết, ngươi rốt cuộc thân phận gì? Tại sao ta cảm giác càng ngày càng không quen biết ngươi!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, tự nhiên cũng bị dẫn tới nơi đây, chỉ là lúc trước phát sinh tất cả, đối với bọn họ tới nói quá mức chấn động. Huyết Lân cũng còn tốt, Mặc Vũ nhìn thấy Tiêu Vũ thì đã khả năng chiến đến tôn, loại kia khiếp sợ tâm tình có thể tưởng tượng được, hiện tại cũng chưa hoàn hồn lại.

“Nói rất dài dòng.” Tiêu Vũ lắc đầu cười khổ, nói: “Ta trước tiên đem bọn ngươi đưa đến thế giới của ta bên trong a, sau khi ta lại giải thích với các ngươi.”

“Thế giới của ngươi?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ vừa ngẩn người, còn chưa kịp hỏi dò, Tiêu Vũ đã huy động thế giới lực lượng, đưa bọn họ thu vào thế giới của mình bên trong.

Đưa đi hai người, Tiêu Vũ xa nhìn trăng sáng đỉnh, tâm tình một trận phức tạp.

“Tiểu Thất, Lăng Hư bọn họ đều là trước tiên thì nhận ra ta, kể cả Ngao Chiến, cũng là rất nhanh sẽ nhìn rõ thân phận chân thật của ta, nàng hay không…… cũng đã sớm biết?”

Trong lòng hắn cay đắng, luôn cảm giác Nguyệt Thần hôm nay lạnh như băng, cùng hắn có liên hệ nào đó. Khi hắn triển lộ những thủ đoạn nào sau khi, kể cả những người khác đều khả năng dễ dàng nhận ra hắn, huống chi là Nguyệt Thần?

Cười miễn cưỡng, Tiêu Vũ bước ra bước chân, theo Nguyệt Thần rời đi phương hướng, đi theo.

Hắn hôm nay, ở Nguyệt Thần cung đã hoàn toàn qua từ vào, không có nơi nào là hắn không thể đi.

Nguyệt Thần cung nơi sâu xa nhất, bị Nguyệt Thần hoạch xuất ra một u tĩnh khu vực, quanh thân có thể thấy được chư tinh chìm nổi, phảng phất xoay người với một vùng sao trời bên trong.

Tiêu Vũ không có phi hành, chậm rãi bước mà đi, một bước một dấu chân, lại một lần đi tới nơi đây.

Phóng tầm mắt nhìn tới, nơi đây hoàn toàn trống trải, trên mặt đất có vô số không biết tên cỏ nhỏ, ngoài ra không hề có thứ gì, nhưng theo hắn biết, nơi đây lại là Nguyệt Thần bình thường thích nhất đến địa phương, này mười ngàn năm, Nguyệt Thần tựa hồ mỗi ngày đều ở nơi này.

“Mấy năm nay, một mình nàng người, rốt cuộc ở đây làm cái gì?”

Mang theo một tia nghi hoặc, Tiêu Vũ từ từ đi về phía trước, chỉ cảm thấy nơi này tràn đầy cô tịch, thân thể ở chỗ này, phảng phất lớn như vậy bên trong đất trời, tựa hồ chỉ còn lại có chính mình một người.

Đi rồi hồi lâu, Nguyệt Thần bóng người ở tiền phương xuất hiện, nàng quay lưng Tiêu Vũ, &# 32; tố tay nhẹ vẫy, trên mặt đất ném ra một gốc cây hạt giống.

Hạt giống không đất mà vào, mặt đất lại chẳng có cái gì cả mọc ra.

Lẽ ra đạt được Nguyệt Thần loại cảnh giới này, trong một chớp mắt có thể làm cho một cây cỏ dại, trưởng thành vạn năm mộc, vô luận muốn trồng cái gì, đều nên lập tức sinh trưởng mới là, nhưng trước mắt lại có vẻ rất không tầm thường.

Đây cũng không phải là Tiêu Vũ lần đầu tiên nhìn thấy Nguyệt Thần ở đây tung xuống mầm mống, nhưng mà lần trước hạt giống, tựa hồ cho tới bây giờ cũng không có trường xảy ra cái gì.

“Này mười ngàn năm, ngươi sâu ở nơi này, chính là loại những cỏ này gì?” Hắn đi lên phía trước, ở Nguyệt Thần phía sau cười cười.

Nếu là nhỏ bé quan sát, liền có thể phát hiện ngữ khí của hắn thay đổi, trước đây dùng Tiêu Vũ thân phận, hắn cùng với Nguyệt Thần lúc nói chuyện, là trong cung đệ tử, thân là hậu bối, mà bây giờ, hắn giọng nói chuyện, tất là đã biến thành ngang hàng thân phận.

Nguyệt Thần không quay đầu lại, đứng ở nơi đó, lạnh nhạt nói: “1 vạn năm, này mười ngàn năm, ta mỗi ngày, đều lại ở chỗ này, mai phục một gốc cây hạt giống.”

Mười ngàn năm? Lúc này khiến Tiêu Vũ lòng không hiểu phát run, nụ cười cũng biến thành có chút miễn cưỡng, nói: “Cái kia nhĩ trồng, là cái gì hạt giống?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 459: Nguyệt Thần Tên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

1 thời gian vạn năm, mỗi ngày một viên hạt giống, tích lũy xuống, đó là bao nhiêu ngày đêm, bao nhiêu hạt giống?

Nguyệt Thần tại sao một mực theo một vạn năm trước bắt đầu làm việc này? Nàng loại lại là cái gì?

“Hoa không phải hoa, cỏ không phải cỏ, mộc không phải gỗ.” Nguyệt Thần trả lời, rất có thâm ý, dù cho Tiêu Vũ duyệt hết chư thiên, cũng thổi ai cũng xuyên qua trong đó dụng ý.

Nhưng có một chút hắn có thể xác định, đó là hôm nay Nguyệt Thần, quả thật cùng dĩ vãng rất không giống nhau.

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ đột nhiên không biết là nên nói cái gì nữa. Vốn hắn đã làm ra quyết định, bây giờ có nhất định lực tự bảo vệ, dự định hướng về Nguyệt Thần hoàn toàn thực thà, nhưng Nguyệt Thần dị dạng thái độ, lại làm cho hắn có loại không biết như thế nào mở miệng cảm giác.

Nhất thời, hai người trầm mặc xuống, Nguyệt Thần đưa lưng về phía Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cũng không có tiếp tục đi phía trước.

Quanh thân, giương mắt có thể thấy được ngôi sao to lớn chuyển động, mà cái kia phần đông thoạt nhìn khoảng cách rất gần trong tinh thần, dùng một vầng minh nguyệt, cũng chính là Thái Âm ngôi sao, nổi bật nhất.

Nó giống như là vô tận ngôi sao bên trong duy nhất, trong tinh không, thánh khiết cao quý, không giống người thường.

Nguyệt Thần ngơ ngác thấy vầng minh nguyệt kia, rất lâu sau đó, đột nhiên mở miệng lần nữa, nói: “Ngươi cũng đã biết, ta chân thật họ tên?”

Nguyệt Thần họ tên? Tiêu Vũ vừa là sửng sốt.

Nguyệt Thần, cửu thiên người, chỉ biết nàng kêu Nguyệt Thần, lại không có ai biết nàng chân chính tên, ngoại trừ Tiêu Vũ, hoặc là nói ngoại trừ ngày xưa cửu thiên Tinh chủ!

Tiêu Vũ chưa kịp trả lời, Nguyệt Thần đã mở miệng lần nữa, nàng như là tự nói, cũng như là đang đối với Tiêu Vũ theo như lời, nhẹ giọng nói: “Rất nhiều chí tôn ở trở thành chí tôn sau khi, hoặc bởi vì công quyết, hoặc bởi vì tính cách, có chính mình đặc biệt chí tôn tên gọi. Chí tôn nhân vật sống lâu vô cùng, ở có tên gọi sau khi, biết rõ bọn họ người đều sẽ mất, làm thời gian trôi qua mấy ngàn năm, mấy chục ngàn năm, thậm chí mấy trăm ngàn năm, tên của bọn hắn không nữa bị người kêu lên, không muốn làm người biết, dạng này chí tôn cuối cùng, phần lớn sẽ đã quên chính mình vốn tên.”

Cái này ở Cửu Thiên Thế Giới, cũng không phải cái gì tầm thường việc này. Mấy trăm ngàn năm không bị người kêu lên tên, quá xa xưa, mặc dù là chí tôn nhân vật, cũng sẽ quên.

Bây giờ trong chín ngày này chí tôn, có chí tôn danh hiệu người, lớn hơn bao nhiêu có người biết tên thật. Nguyệt Thần đã là như thế, thế nhân chỉ xưng nàng là Nguyệt Thần, nhưng không có người biết nàng chân chính tên.

“Tên của ta, cũng đã rất lâu không có người kêu lên, nhưng ta, nhưng lại chưa bao giờ quên.” Nguyệt Thần nói xong một câu nói này, rốt cục quay đầu lại, sâu sắc thấy Tiêu Vũ.

Nàng ánh mắt giống như Thu Thủy,

Sâu sắc nhìn chăm chú Tiêu Vũ hai con mắt, nói: “Ngươi...... có biết ta chân chính tên?”

Tiêu Vũ đứng tại chỗ, muốn há mồm, hô lên Nguyệt Thần tên, nhưng cũng thật lâu không có lên tiếng, đơn giản là, Nguyệt Thần mấy câu nói này, đã đem suy nghĩ của hắn, kéo mấy trăm ngàn năm trước khi.

Mấy trăm ngàn năm, đó là biết bao trí nhớ xa xôi, xa đến nỗi ngay cả chí tôn đều có thể lãng quên tên của mình, nhưng đoạn trí nhớ kia, Tiêu Vũ nhưng đến nay không cách nào quên.

Cái kia là hắn kiếp trước vừa mới bước lên con đường tu luyện không lâu, còn chỉ là một nhỏ bé thể cảnh tu sĩ thời gian, ở một ngày nào đó, hắn ở một buổi tối, gặp phải một cô gái.

Cô gái này tinh thuần, hoàn mỹ, mới vào nhân thế, đối với thế gian không biết gì cả, Tiêu Vũ nhìn thấy nàng sau, không nhịn được hỏi tên của nàng.

“Ta không có tên.” Nữ tử trả lời, đơn giản vừa đương nhiên, tựa hồ không có tên, là một cái chuyện không quá bình thường tình.

“Không có tên? Thế gian mỗi người đều có tên tuổi, ngươi làm sao lại không có tên?” Đây là Tiêu Vũ ngay lúc đó trả lời.

“Không có chính là không có.” Nữ tử không hề tức giận, cũng không có bất mãn, chỉ là bình tĩnh đáp trả.

“Ngươi đã không có tên, cái kia ta cho ngươi lên một cái tên.” Vào lúc ấy, Tiêu Vũ tại nguyên chỗ đi dạo, nghĩ đến rất lâu, cũng nghĩ không ra muốn một cái dạng gì tên, tài năng xứng với cái này vô cùng tinh thuần, lại cực kỳ thánh khiết nữ tử.

Hắn đăm chiêu hồi lâu, đột nhiên nhìn hướng chân trời, sau đó hưng phấn nhảy lên, hét lớn: “Ta nghĩ tới rồi!”

Hắn cho cô gái kia nổi lên một hắn cho rằng thích hợp nhất cô gái này tên, nữ tử sau khi nghe, cũng thất thần hồi lâu, lẩm bẩm nói thầm cái kia mới đặt tên, tựa hồ hết sức hài lòng.

“Nhớ cho kĩ, này liền là của ngươi sau đó tên, ngàn vạn không nên quên.” Tiêu Vũ quay cô gái kia chăm chú dặn dò.

“Tốt, ta nhất định sẽ không quên tên này.” Cô gái kia cũng là nghiêm túc gật đầu, tinh thuần đến giống như một tấm giấy trắng.

Từ sau lúc đó, bọn họ phân biệt, không biết bao nhiêu năm không có gặp lại, thậm chí đều cơ hồ đã quên lãng từng có như vậy một đoạn gặp gỡ.

Mãi đến tận, gần mười vạn năm sau khi, Tiêu Vũ thành tựu chí tôn vị trí, chinh chiến cửu thiên, cửu giới vô địch, có một loại vô địch tư thế.

Vào lúc này, một người khác tuyệt đại chí tôn đột nhiên xuất hiện, thực lực đồng dạng kinh tuyệt, nhưng không có người biết tên của nàng, thẳng đến về sau nàng ở trăng sáng bên trên sáng lập Thần cung, bị thế nhân xưng là Nguyệt Thần.

Có thể cho đến ngày nay, nàng chân chính tên, cũng không người nào biết, ngoại trừ, cái kia vì nàng đặt tên người.

“Ngươi…… có biết ta chân chính tên?”

Một đoạn tâm tư, để Tiêu Vũ cảm giác, Nguyệt Thần một câu nói này ghé vào lỗ tai hắn như là vang qua ngàn lần vạn lần.

Hắn coi chính mình vốn có thể thản nhiên, có thể vào đúng lúc này, con mắt vẫn là không nhịn được đỏ, tại nguyên chỗ sửng sốt hồi lâu.

Nguyệt Thần chỉ là lẳng lặng nhìn hắn, trong mắt tâm tình có chút phức tạp, có chút trông chờ, cũng là có chút thê lương, tựa hồ Tiêu Vũ thật lâu không có trả lời, khiến nội tâm của nàng nhận lấy thương tích.

“Đông phương……” không biết qua nhiều lời sau khi, Tiêu Vũ mới rốt cục mở miệng, đường đường ngày xưa cửu thiên Tinh chủ, lúc này âm thanh, lại có chút run rẩy, nói: “Tên của ngươi, là đông phương…… trăng sáng!”

Nghe vậy, Nguyệt Thần nở nụ cười, nụ cười tỏa ra bên trong, trong mắt lại là có hai giọt nước mắt trong suốt, không tiếng động lướt xuống.

Tiêu Vũ năm đó Nguyệt Thần gặp gỡ ngày đó, chân trời một vầng minh nguyệt lên không, treo phía chân trời, chịu đựng nhiều tinh quay chung quanh, phảng phất chính là thiên không bên trong duy nhất, thánh khiết, cao quý, hoàn mỹ, cùng trước mắt hắn cô gái này, là biết bao tương tự.

Hắn trầm tư mặc tưởng khổ tưởng, cuối cùng nghĩ ra có thể xứng với trước mắt cô gái kia tên, chính là đông phương trăng sáng.

“Đông phương thăng trăng sáng…… đông phương, trăng sáng?” Cô gái kia một người ở nơi đó lầm bầm, sau một lát, con mắt cười thành trăng lưỡi liềm hình dạng, tựa hồ đối với danh tự này, hết sức hài lòng.

“Nhiều năm như vậy, ta nói rồi, ta sẽ một đời ghi khắc tên này.” Nguyệt Thần nụ cười tỏa ra, cũng là nước mắt như mưa.

Lúc này, đã không cần Tiêu Vũ lại thực thà cái gì, làm hắn kêu ra Nguyệt Thần chân chính tên, thân phận của hắn, cũng đã vừa xem hiểu ngay, bởi vì phóng tầm mắt cửu thiên, chỉ có hắn mới biết được Nguyệt Thần tên này.

Nguyệt Thần vấn đề kia, hỏi cũng không phải Tiêu Vũ, mà là ngày xưa cửu thiên Tinh chủ.

Nàng đã biết được, trước mắt Tiêu Vũ chính là nhiều năm trước vì nàng đặt tên người kia, hỏi vấn đề này, chính là đang hỏi Tiêu Vũ, hay không đồng ý hướng về nàng chính thức thẳng thắn.

Này một hỏi một đáp, đã nói rõ tất cả.

Chương 460: Hoa Mở Thành Biển

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Đông phương trăng sáng, một cái tên, mấy trăm ngàn năm, Tiêu Vũ cùng Nguyệt Thần hai người, ai đều không có lãng quên năm đó lần đầu gặp gỡ.

Mấy trăm ngàn năm, giống như hôm qua.

“Đát!”

Nguyệt Thần mang theo mỉm cười, hai giọt nước mắt trong suốt, dọc theo nàng hoàn mỹ khuôn mặt sa sút, giọt nước trên mặt đất.

Làm nước mắt không vào trong đất, dưới chân của nàng, đột nhiên một đóa màu trắng hoa thần tốc mọc ra, tiếp theo, vừa là khác một đóa.

Như là nhộn nhạo mở ra nước gợn sóng, trong giây lát này, vô số đóa hoa màu trắng đột nhiên dưới đất chui lên, nở đầy cái này vốn chỉ có vô tận cỏ dại địa phương, vô biên vô hạn.

Trong nháy mắt, hoa nở như biển.

“Đây là…… ý như lan?” Tiêu Vũ ngẩn người tại chỗ.

Trong nháy mắt hoa nở khắp nơi, có thể nói một màn kỳ cảnh, khiến hai người bọn họ lập tức đặt mình trong vô biên trong biển hoa, cũng rung động thật sâu Tiêu Vũ.

Chấn động không phải là hắn hoa nở, mà là Nguyệt Thần tâm ý.

“Này mười ngàn năm, ta mỗi ngày gieo xuống một viên hạt giống, bây giờ, rốt cục nở hoa rồi.” Nguyệt Thần cười, so với quanh thân vạn dặm biển hoa càng thêm rực rỡ.

Ý như lan, gieo xuống thời gian, hạt giống hoa khả năng hiểu tâm ý người, nó hạt giống gieo xuống sau sẽ chôn sâu trong đất, sẽ không trưởng thành, mãi đến tận có một ngày, rắc hạt giống người tâm nguyện đạt được, nó thì sẽ lập tức trưởng thành, mở ra một loại đóa hoa màu trắng.

Loại hoa này trắng nõn hoàn mĩ, cánh hoa như là hàn băng giống nhau óng ánh trong suốt, xinh đẹp dị thường.

Nguyệt Thần này mười ngàn năm, mỗi ngày đều gieo xuống một viên hạt giống, mười ngàn năm năm tháng, vô số ngày đêm, mới sáng tạo ra bây giờ lập tức hoa nở, rực rỡ thành biển cảnh tượng.

Mà này hội hoa xuân vào lúc này nở rộ, chỉ có một nguyên nhân, chính là ở nàng gieo xuống thời gian tâm nguyện, chính là có thể tiếp tục nghe Tiêu Vũ, gọi ra tên của nàng.

Như thế tâm ý, làm sao có thể không khiến Tiêu Vũ chấn động?

“Đạt được chí tôn cảnh giới nhiều năm, ta sớm vô dục vô cầu, năm đó ngươi bị người ám hại sau khi, ta mỗi đêm duy nhất kỳ vọng, chính là có thể đợi được ngươi trở về ngày đó.”

Nguyệt Thần đứng ở trong gió, giống như này ý như lan giống như xinh đẹp cảm động, trên mặt vừa là nụ cười, vừa là nước mắt.

“Ta đời này, nợ ngươi nhiều lắm!” Tiêu Vũ muốn đi lên phía trước,

Lại cảm giác bước chân nặng dị thường, làm sao cũng không bước ra đi.

Trước tiên có năm đó một khúc phàm âm, lại cho tới bây giờ hoa mở thành biển, Nguyệt Thần mỗi một lần, đều có thể làm hắn bị xúc động mạnh, cũng càng thêm có thể cảm giác được một cách rõ ràng nàng tình thâm như biển.

“Ngươi chưa bao giờ nợ ta cái gì.” Nguyệt Thần lắc lắc đầu, nói: “Mấy trăm ngàn năm đều đã qua, thêm ra này mười ngàn năm, vừa đáng là gì?”

“Ta……” Tiêu Vũ há mồm, nhưng cũng không nói ra được gì.

Nội tâm của hắn có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng lại không biết phải như thế nào mở miệng, như thế nào biểu đạt.

“Ngươi không cần phải nói.” Nguyệt Thần cắt đứt nàng, nói: “Ngươi muốn nói, ta đều hiểu, kể cả trước ngươi không chịu đối với ta cho thấy thân phận, ta cũng hiểu.”

Ngày xưa Tiêu Vũ, đạt được vô địch cảnh giới, hắn cô tịch, không có ai có thể chính thức hiểu hắn, chỉ có Nguyệt Thần, này mấy trăm ngàn năm, bọn họ mặc dù không phải thường xuyên có thể gặp lại, nhưng tựa hồ bất cứ lúc nào, vô luận hắn đang ở nơi nào, Nguyệt Thần đều giỏi nhất hiểu hắn.

Hắn bị chết sau, Mạc Thương là vì đoạn hắn đường lui, mới đuổi tới Thập Châu thế giới, mà Nguyệt Thần, nàng tựa hồ cũng đã sớm biết được hắn sẽ một lần nữa ở thế giới kia xuất hiện, đuổi tới.

Cửu Thiên Thế Giới, hắn có vô số cố nhân, nhưng có thể biết điểm này, cũng chỉ có Nguyệt Thần.

Này mười ngàn năm, mỗi ngày đều mang giống nhau kỳ vọng, gieo xuống ý như lan, vô số ngày đêm, thủy chung như là 1.

Đến lúc này, Tiêu Vũ quả thật đã cái gì cũng không cần nói nữa, bởi vì vào đúng lúc này, bất kỳ ngôn ngữ, đều là trắng nhợt, cũng là dư thừa.

Nguyệt Thần vì hắn làm các loại, đã không có gì ngôn ngữ có thể diễn tả.

“Mấy trăm ngàn năm, ta cho ngươi đợi quá lâu.” Tiêu Vũ rốt cục lấy hết dũng khí, đi tới Nguyệt Thần trước người, nhẹ giọng nói: “Ngươi yên tâm đi, đã ta sống trở về, lần này, ta sẽ không lại cho ngươi đợi. Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất, đây đã là ta đời thứ hai, ngươi đợi cho bây giờ, cũng quá lâu.”

Đem Nguyệt Thần cái kia mềm mại không xương tay kéo qua, bị chết qua một lần sau, Tiêu Vũ tâm cảnh, đã xảy ra biến hóa nào đó.

Trước đây hắn một lòng cầu đạo, không dám quá nhiều lưu luyến tình yêu nam nữ, sợ hãi sẽ sai lầm : bỏ lỡ đại đạo, nhưng chết qua một lần, mới biết quý trọng trước mắt đạo lý.

Nguyệt Thần như thế vì hắn, để hắn ý thức được, đại đạo khả năng bỏ, nhưng cũng tuyệt đối không thể phụ lòng Nguyệt Thần.

Đưa tay đặt ở Tiêu Vũ trong tay, này hay là bọn hắn lần đầu tiên có cử chỉ thân mật như vậy, Nguyệt Thần hàm tình mạch mạch, không nói tiếng nào, lại là vượt qua ngàn nói.

Không nói câu nào, song phương lại đều có thể minh bạch đối phương muốn nói, đây cũng là bọn họ lúc này cảm thụ. Hai người ai đều không có mở miệng, lẳng lặng cảm thụ được loại này không lời tốt đẹp.

Thời gian vào lúc này phảng phất dừng lại, vừa phảng phất tăng tốc độ lưu động, trong thời gian ngắn qua ngàn năm vạn năm.

Như thế qua rất lâu, Tiêu Vũ mới rốt cục mở miệng, nói: “Ngươi là khi nào phát hiện thân phận chân thật của ta?”

Nguyệt Thần trong mắt đã mất nước mắt, nàng cười nhạt nói: “Này có trọng yếu không?”

Hơi sững sờ, Tiêu Vũ gật đầu, nói: “Ngươi nói đúng, cái này không trọng yếu.”

Vô luận Nguyệt Thần là khi nào biết thân phận chân thật của hắn, tất cả đều không trọng yếu, Nguyệt Thần vì hắn bỏ ra nhiều như vậy, không tiếc vì hắn Vượt giới, lại đợi hắn mấy trăm ngàn năm, bây giờ bọn họ rốt cục lại thẳng thắn gặp lại, đây mới là trọng yếu nhất.

Nếu là không có Nguyệt Thần, Tiêu Vũ có lẽ thật sẽ bị Mạc Thương đứt rời hết thảy đường, ở Thập Châu lúc, thì sớm bỏ mình.

Gặp nhau sau một lát, Tiêu Vũ mở ra thế giới của mình, trong nháy mắt, một hơi quan tài thuỷ tinh theo trong thế giới của hắn bay ra, rơi vào vô biên trong biển hoa.

Bên trong quan tài kiếng, khí chất đó cùng Nguyệt Thần gần như giống nhau nữ tử ở trong quan tài lẳng lặng ngủ say, phảng phất mãi mãi cũng sẽ không tỉnh lại.

“Ngươi…… có thể làm cho hắn thức tỉnh gì?” Tiêu Vũ vẻ mặt có chút phức tạp.

Trong quan tài Lam Thiên Ngữ, &# 85 là Nguyệt Thần một tia thần hồn biến thành, vốn cũng là Nguyệt Thần một phần, nhưng trải qua vô số lần luân hồi sau, nàng đã thành một người khác.

Tiêu Vũ cũng không biết, sau đó nên làm sao đối mặt.

“Làm cho nàng thức tỉnh, hoàn toàn không khó khăn.” Nguyệt Thần hướng về hắn sâu sắc trông lại, nói: “Nhưng mà, ngươi có từng nghĩ kỹ, nàng thức tỉnh sau khi, là làm cho nàng tiếp tục độc lập tồn tại, còn là một lần nữa trở thành ta một phần?”

Đây là Nguyệt Thần lưu lại Hồn, Nguyệt Thần tự nhiên cũng là biết được, nàng tựa hồ biết được tất cả, so với Tiêu Vũ, lại là có vẻ càng thêm thản nhiên.

“Chuyện này, sau khi ra quyết định sau a.” Tiêu Vũ lắc đầu, thật sự là không biết là như thế nào quyết định.

“Tốt!” Nguyệt Thần cũng không phải cô gái tầm thường, huống chi Lam Thiên Ngữ vốn coi như được với nàng một phần, đối với Tiêu Vũ xoắn xuýt tất cả phớt lờ.

Nàng đi lên trước, đối với trong quan tài Lam Thiên Ngữ nhìn mấy lần, nói: “Nàng ngủ say quá lâu, phải hoàn toàn thức tỉnh, phải một ít thời gian, ngươi đưa nàng giao cho ta.”

Tiêu Vũ gật đầu, thấy ngủ say bất tỉnh Lam Thiên Ngữ, nghĩ đến không lâu sau đó nàng có thể tỉnh táo, cũng không biết là nên vui, hay nên buồn, tâm tình vô cùng mâu thuẫn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 461: Thiên Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nguyệt Thần đem quan tài thuỷ tinh thu hồi, vẻ mặt tự nhiên, hoàn toàn không có bởi vì Tiêu Vũ đối với Lam Thiên Ngữ thái độ mà có điều dị dạng.

Nàng không phải cô gái tầm thường, Tiêu Vũ đã sớm biết. Nhìn Nguyệt Thần thu hồi quan tài thuỷ tinh sau, hắn mở miệng nói: “Ta muốn đi Thiên Sơn một chuyến.”

Nguyệt Thần quay đầu lại hướng về hắn xem ra, nói: “Ngươi nghĩ đi gặp Thanh Liên?”

Thanh Liên, chính là Thanh Tôn, cái kia cũng là diễm tuyệt cửu thiên nữ tử, Tiêu Vũ giữa ta và nàng, cũng có chút mơ hồ không rõ, nhưng Nguyệt Thần lúc này hỏi đến, lại là ánh mắt trong suốt, và không một chút khó chịu.

“Ta phía kia thế giới 5 loài chi tổ, cùng ta một đệ tử bị ít ỏi đau đớn, ta muốn mời nàng ra tay, thay ta trị liệu.” Mặc dù biết Nguyệt Thần cũng không phải loại kia không phóng khoáng nữ tử, nhưng Tiêu Vũ vẫn còn có chút không được tự nhiên.

Chính hắn đều cảm thấy kỳ quái, tựa hồ đời này, tâm tình của hắn cùng kiếp trước thật đã xảy ra to lớn thay đổi, lại sẽ nhờ đó loại chuyện nhỏ này mà khẩn trương.

“Cũng đúng.” Nguyệt Thần gật gù: “Chữa thương chi đạo, Thanh Liên năng lực quả thật không có mấy người có thể so với, cũng là đệ tử của ngươi cùng cái kia bao nhiêu loài chi tổ, vậy ngươi liền đi. Nếu là Mạc Thương ra tay với ngươi, ta sẽ chạy đi.”

Nghe tới, nàng tựa hồ đã sớm biết là Mạc Thương ám toán Tiêu Vũ, Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, nói: “Ngươi có biết ta và Mạc Thương sự tình?”

Trừ mình ra mấy cái đệ tử, việc này hắn còn ai cũng chưa từng nói qua, Nguyệt Thần cũng biết?

“Năm đó ta Vượt giới thời gian, cũng đại khái biết hắn ở Thập Châu lưu lại hậu chiêu, trở về sau khi, ta liền trong bóng tối điều tra hướng đi của hắn, mặc dù hắn làm việc kín kẽ không một lỗ hổng, nhưng ta cũng mò tới một vài manh mối, biết hắn cùng với ngươi năm đó bị chết một chuyện, tất có quan hệ.” Nguyệt Thần gật đầu, nói tới Mạc Thương, trong mắt cũng lộ ra rùng mình.

Tiêu Vũ cả kinh, chỉ lo Nguyệt Thần sẽ tự mình chạy đi tìm Mạc Thương thanh toán, vội vàng nói: “Việc này ta thì sẽ xử lý, ở trước đó, ngươi tuyệt đối không thể đi tìm hắn.”

“Điểm ấy ta tự nhiên biết rõ.” Nguyệt Thần nói: “Ngươi người đệ tử kia, bây giờ sâu không lường được, ta chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn, ta sẽ không lỗ mãng.”

Tiêu Vũ lúc này mới thở ra một hơi, đích xác Nguyệt Thần không phải loại kia không làm người, nếu không vạn năm trước khi nàng liền biết việc này, muốn động thủ đã sớm động thủ.

“Vậy ngươi liền ở trong cung chờ a, ta đi chuyến Thiên Sơn, rất nhanh sẽ trở về.” Tất cả giao cho rõ ràng, Tiêu Vũ cũng dự định lên đường rồi.

Trước khi hai lần ra tay, hắn tin tưởng có càng nhiều con mắt bắt đầu theo dõi hắn, vì thế hắn phải mạnh mẽ trợ lực, Thạch

Xuyên cùng 5 loài đứng đầu, đều là bên cạnh hắn rất lớn sức chiến đấu, không thể thiếu.

“Nhanh đi mau trở về.

” Nguyệt Thần dặn dò, đi tới làm Tiêu Vũ ôn nhu thu dọn quần áo, ôn nhu nói: “Mặc dù ta đã đợi mấy trăm ngàn năm, nhưng loại này mỗi ngày chờ đợi tháng ngày, cũng không muốn chưa tới.”

“Yên tâm đi.” Tiêu Vũ khẽ vuốt nàng tóc dài đen nhánh, nói: “Đợi chấm dứt mọi việc, ta liền suốt ngày bạn ngươi tả hữu, đến lúc đó ta liền ở chỗ này, mỗi ngày loại ít ỏi hoa cỏ.”

Tựa hồ thấy được tương lai như vậy một bộ yên tĩnh hình ảnh, Nguyệt Thần này mới lộ ra vẻ mỉm cười, gật gật đầu.

“Ta đi.” Tiêu Vũ ngoan nhẫn tâm, không có lại nhìn Nguyệt Thần một chút, sợ hãi chính mình sẽ không bỏ đi được, trực tiếp phá vỡ hư không, vừa đọc Vượt giới.

Nguyệt Thần tựa như một khối hòn vọng phu, tại nguyên chỗ sâu sắc ngóng nhìn, qua rất lâu, đều là không nhúc nhích.

Thiên Sơn, ở vào cửu giới bên trong đệ ngũ giới, Nguyệt Thần cung, tất là cửu giới bên trong đệ nhị giới.

Đó là một tòa cùng trời núi tuyết, xa xa nhìn tới, trên núi một mảnh thuần trắng, băng tuyết vạn năm không thay đổi.

Vô số năm trước, Thiên Sơn đỉnh mọc ra một cây Thanh Liên, sinh ra linh trí sau, khổ tu nhiều năm, sẽ thành chí tôn vị trí, danh chấn cửu thiên.

Cửu thiên chí tôn vô số, nhưng mạnh mẽ đến đâu chí tôn, cũng không dám đắc tội bụi cây này Thanh Liên. Bởi vì, có chút thương tích, liền ngay cả chí tôn nhân vật đều không thể chữa trị, chỉ có bụi cây này Thanh Liên, có thể chữa khỏi liền chí tôn nhân vật đều không làm gì được sẹo.

Không biết có bao nhiêu chí tôn, từng tới Thiên Sơn cần y, càng không biết có bao nhiêu người, nợ qua cây sen xanh kia ân tình.

Cây sen xanh kia mặc dù vượt khỏi trần gian, nhưng theo không người nào dám trêu chọc, bởi vì phàm là có người dám mạo phạm, không cần nàng mở miệng, thì sẽ có vô số chí tôn tới rồi, vì nàng nghênh địch.

Này chí tôn bên trong, thậm chí còn bao hàm không ít cao nhất sinh linh.

Mênh mông Thiên Sơn, không thấy bóng người, chỉ có vạn dặm thuần trắng.

Lại tới nơi đây, Tiêu Vũ đã là ngựa quen đường cũ, trên mặt mang theo vài phần phức tạp, cất bước leo núi.

Hắn không có phi hành, đi bộ leo núi, đấy là đúng Thanh Tôn tôn trọng.

“Ngươi đã đến rồi!”

Thiên Sơn dưới chân, xuất hiện một cô gái, nhìn thấy Tiêu Vũ, nàng tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, cũng không kinh sợ.

“Ngươi có biết ta muốn đến?” Tiêu Vũ khẽ cười khổ.

“Đây là Thanh Tôn nói, nàng để cho ta tới đón ngươi.” Cô gái kia thanh xuân mỹ lệ, lại là Tiêu Vũ một cố nhân, nàng là Thanh Mặc, cũng là trẻ tuổi bên trong đứng đầu thiên kiêu.

Chẳng qua hiện nay, trẻ tuổi thực lực, sớm bị Tiêu Vũ xa xa bỏ rơi.

“Xem ra, kể cả nàng đều nhận ra thân phận của ta, e sợ, Mạc

Thương cũng đã biết rồi.” Tiêu Vũ ánh mắt trở nên thâm thúy.

Hắn có chút không rõ, Mạc Thương nếu như cũng biết thân phận chân chính của hắn, vì sao chậm chạp không có động tĩnh, đến bây giờ đều không có ra tay với hắn?

Dùng Mạc Thương không tiếc Vượt giới đoạn hắn đường lui tính cách, lẽ ra biết được thân phận của hắn sau khi, chắc chắn quyết đoán xuất kích, thừa dịp hắn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thực lực, đưa hắn triệt để xoá bỏ.

Nhưng hắn chậm chạp không có động tác, cái này ngược lại để Tiêu Vũ cảm giác càng thêm nguy hiểm.

“Làm phiền.” Việc này suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng, Tiêu Vũ đi theo Thanh Mặc phía sau, hướng về đỉnh tuyết sơn đi lên.

Không lâu sau đó, bọn họ đi tới một tòa hoàn toàn dùng hàn băng gọt giũa mà thành băng cung, ở trong hết thảy đều dùng hàn băng tạo nên, mang theo một loại dị thường vẻ đẹp.

Thanh Mặc đem Tiêu Vũ mang tới nơi đây, sau đó rời đi, nơi đây liền chỉ còn lại có Tiêu Vũ một người.

“Ngươi là người phương nào? Đến ta Thiên Sơn, vì chuyện gì?”

Một lành lạnh âm thanh vang lên, một cô gái, im hơi lặng tiếng xuất hiện trong đại điện, bỗng dưng tới.

“Ta đến là muốn mời ngươi thay ta trị liệu mấy người.” Tiêu Vũ cười khổ, vô luận Thanh Tôn hay không nhận ra hắn, hắn đều giấu diếm không được.

Mang theo 5 loài chi tổ còn có Thạch Xuyên đã đến, hắn căn bản không đến ẩn giấu.

“Hả, là mấy người kia?”

Thanh Tôn toàn thân áo trắng, da thịt như tuyết, dung nhan của nàng vô song, không nhìn ra tuổi tác, đã như là mười mấy tuổi cô gái, nhưng lại cho người một loại thành thục ưu nhã phong vận.

“Chính là bọn họ.” Tiêu Vũ mở ra thế giới của mình, 5 loài đứng đầu cùng Thạch Xuyên nhất thời xuất hiện trong đại điện, như trước đều đang ngủ say.

Nhìn thấy mấy người này, Thanh Tôn thật lâu trầm mặc xuống.

Chỉ cần sống được đầy đủ lâu người, cũng sẽ không không quen biết mấy người này, 5 loài chi tổ đã tuỳ tùng Tiêu Vũ chinh chiến cửu thiên, này gương mặt đối với rất nhiều người tới nói đều rất quen thuộc.

Còn có Thạch Xuyên, Tinh chủ đệ tử đắc ý, cửu giới phàm là có chút địa vị chí tôn, cũng sẽ không chưa từng thấy.

“Ngươi, tên gọi là gì?” Thanh Tôn trầm mặc rất lâu, hai mắt đột nhiên thẳng tắp nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 462: U Oán

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngươi tên là gì? Vấn đề này thâm ý sâu sắc, Thanh Tôn đây là muốn hỏi, Tiêu Vũ chỉ dùng thân phận gì, để van cầu hắn giúp đỡ?

Tiêu Vũ tự nhiên biết nàng ý tứ, nói: “Ngươi có thể gọi ta Tiêu Vũ, cũng có thể gọi ta…… Tử Thần.”

“Tử Thần?” Thanh Tôn nhắm hai mắt lại, lẩm bẩm đọc thầm hai chữ này, nói: “Mười vạn năm, ta hầu như, đã quên đi tên này.”

Tiêu Vũ không khỏi lại là cười khổ.

Bởi vì đời trước của hắn, cùng Thanh Tôn có chút không rõ ràng lắm, hắn có thể cảm nhận được Thanh Tôn đối với hắn cố ý, bởi vậy cố ý xa lánh, hắn và Thanh Tôn, đã có mấy trăm ngàn năm, chưa từng gặp lại.

Thanh Tôn lúc này nói, có chút u oán, không thể nghi ngờ là trách hắn né nàng mấy trăm ngàn năm.

“Đi theo ta.” Thanh Tôn có vẻ có chút lãnh đạm, đứng dậy, về phía sau đi đi.

Tiêu Vũ biết Thanh Tôn đang trách hắn, cũng chỉ có thể không dứt cười khổ, sau đó mang tới mấy cái trọng thương người, tuỳ tùng Thanh Tôn, đi ra băng cung.

Không lâu sau, bọn họ đi tới Thiên Sơn đỉnh, nơi này có một hơi hàn đàm, nước trong đầm không dứt bốc lên màu trắng sương mù, thoạt nhìn dị thường lạnh như băng.

Thiên Sơn bên trên vô cùng băng lãnh, này trong hàn đàm nước lại là không có bị đông cứng, nhìn qua liền rất bất phàm.

“Đây là…… thiên trì?” Tiêu Vũ lộ ra sắc mặt khác thường, trên mặt vẻ mặt vừa là trở nên phức tạp.

Nơi này, hắn trước đây đã từng tới, nhưng cũng đã là rất lâu trước khi.

Hắn và Thanh Tôn từng không có gì giấu nhau, đang tu luyện trên đường lẫn nhau xác minh học tập, này thiên trì, là Thiên Sơn bên trong cực kỳ bảo vật trân quý, truyền thuyết có thể chữa khỏi hết thảy đau đớn. Ao này người bình thường căn bản không thấy được, chính là cao nhất sinh linh bên trong cường giả tiến lại, cũng chưa chắc khả năng cầu được vào thiên trì cơ hội.

Nhưng năm đó, Thanh Tôn lại là để Tiêu Vũ ở thiên trì bên trong ngâm qua vài lần, này chuyện cũ, bây giờ nghĩ lại, cũng còn như là ở hôm qua.

“Ngươi mấy người này, đạo tâm đã bị thương tổn, cách xa ở thân thể cùng nguyên thần bên trên, có hôm nay nước ao, hơn nữa ta ở bên cạnh vận công, mới có khôi phục có thể.” Thanh Tôn ngữ khí lạnh lùng như cũ.

Mặc dù coi như lạnh như băng, nhưng Tiêu Vũ muốn nàng giúp đỡ, nàng lại hoàn toàn không có cự tuyệt, này càng làm cho Tiêu Vũ cảm thấy vô cùng không được tự nhiên.

“Cảm ơn.” Hắn suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết nói cái gì, cuối cùng chỉ nói hai chữ này.

“Tạ?” Thanh Tôn sắc mặt lại lập tức trở nên càng thêm khó coi.

Tiêu Vũ lúc này mới nhớ tới, năm đó bọn họ đã thân mật đến theo không cần phải nói cám ơn mức độ, chỉ là như vậy bao năm không thấy, hắn khó tránh khỏi có chút xa lạ, huống chi đối với Thanh Tôn cũng là thẹn trong lòng.

Này lại, hắn là cái gì cũng không dám nói rồi, chăm chú ngậm miệng lại, chỉ lo nói lại nói bậy.

Thanh Tôn trách cứ hắn không việc gì, nếu nàng dưới cơn nóng giận, không chịu cứu trị, vậy coi như hại 5 loài chi tổ cùng Thạch Xuyên.

Đem sáu cái người bị thương để vào thiên trì, Tiêu Vũ nhìn về phía Thanh Tôn. Hắn tuy biết ao này công hiệu, nhưng bàn về hiểu ra, còn là Thanh Tôn càng rõ ràng hơn, kế tiếp nên làm như thế nào, còn phải nhìn Thanh Tôn.

“Trước tiên làm cho bọn họ hấp thu thiên trì lực lượng, qua một đoạn thời gian sau, ta lại ra tay trị liệu, bọn họ rất nhanh sẽ khả năng khôi phục.” Thanh Tôn sắc mặt rét run.

“Bao năm không thấy, mấy năm nay, ngươi cũng có khỏe không?” An trí xong mấy cái cố nhân, Tiêu Vũ lúc này, mới không nhịn được phát ra từ đáy lòng, hướng về Thanh Tôn hỏi dò.

Nghe vậy, Thanh Tôn sắc mặt có điều hòa hoãn, rồi lại là hừ nói: “Tốt và không tốt, còn cần ngươi quan tâm gì? Ngươi nếu thật quan tâm, do đâu này mấy trăm ngàn năm, vẫn đối với ta tránh không gặp?”

Tiêu Vũ không khỏi vẻ mặt lúng túng, đời trước của hắn, nhất tâm hướng đạo, kể cả Nguyệt Thần, hắn đều có chút tránh né hành vi, cũng là bởi vì sợ hãi chính mình xung kích thất bại, sẽ sai lầm : bỏ lỡ những cô gái này.

Năm đó bọn họ mặc dù thân mật, nhưng đối với hắn mà nói hoàn toàn không pha tình yêu nam nữ, chỉ là cùng Thanh Tôn chung nhau thăm dò chân đạo, bởi vậy đang cảm thụ đến Thanh Tôn đối với sự khác thường của hắn sau khi, hắn mới sẽ cảm thấy bất an, sợ hãi sai lầm : bỏ lỡ Thanh Tôn, cho nên mới phải cố ý rời xa.

“Ngươi…… vết thương trên người xong chưa?” Nhìn thấy Tiêu Vũ trầm mặc, Thanh Tôn tựa hồ có hơi không đành lòng, cắn chặt răng nhỏ giọng hỏi.

“Đau đớn? Cái gì đau đớn?” Tiêu Vũ hơi ngẩn ra, có chút mờ mịt, không biết Thanh Tôn chỉ.

“Chính là một vạn năm trước, ngươi chỗ bị thương.” Thanh Tôn con mắt đột nhiên có chút đỏ lên, nói: “Năm đó đột nhiên nghe nói ngươi bị chết, ngươi cũng biết, ta lúc đó là cảm thụ gì?”

Tiêu Vũ ngây người, dù cho không cần phải nói rõ, thấy lúc này Thanh Tôn, hắn cũng có thể cảm thụ được.

Đường đường một đời Yêu tôn, đã bị vô số chí tôn tôn sùng, và thời gian qua đi vạn năm, lại nhấc lên đều sẽ đỏ mắt, có thể thấy được sự kiện kia đối với nàng xung kích.

“Ngươi còn tại thế, nhưng cũng liền ngày xưa thân thể đều bị bắt bỏ, có thể thấy được ngươi bị thương không nhẹ, có thể nhiều năm như vậy, ngươi tại sao vẫn không tới tìm ta? Có phải ngươi cảm thấy ta sẽ bởi vì ngươi mất đi ngày xưa thực lực, liền không can thiệp tới ngươi sao?” Thanh Tôn nói đến chỗ này, con mắt đã không chỉ có là đỏ lên, óng ánh nước mắt cuồn cuộn rơi.

Tiêu Vũ giờ mới hiểu được, nguyên lai Thanh Tôn cho là hắn còn sống ở nhân thế, là vì năm đó bỏ thân thể, trọng thương thoát đi.

Mặc dù không biết nàng tại sao có thể có suy đoán như vậy, nhưng lúc này phần này vì hắn lo lắng cảm tình, nhưng là vô cùng chân thật.

“Hết thảy đều đã trôi qua, ta bây giờ không phải là thật tốt sao?” Tiêu Vũ có chút không biết ứng phó như thế nào.

Hắn sống mấy trăm ngàn năm, chuyện gì đều trải qua, chỉ có chuyện nam nữ, hắn vẫn như là một tấm giấy trắng.

“Ta biết, ở trong lòng ngươi, chỉ có một mình nàng.” Thanh Tôn cắn răng, ánh mắt làm người tan nát cõi lòng, nói: “Dù cho ngươi trở về, ngươi cũng là đã đi Nguyệt Thần cung, hơn nữa còn là dùng một đệ tử thân phận, mà ta Thiên Sơn, ngươi sẽ chỉ ở cần ta trong khi, mới sẽ tìm đến ta!”

Tiêu Vũ hoàn toàn không ngờ rằng, Thanh Tôn lại là hiểu như vậy. Nhìn bề ngoài, cũng quả thật chuyện là như vậy, hắn tình nguyện làm một tiểu đệ tử đều đi Nguyệt Thần cung, mà tìm đến Thanh Tôn lúc, lại là bởi vì bên cạnh có mấy người phải trị liệu.

Có thể sự thật tuy là như thế, nhưng cùng Thanh Tôn trong lời nói ý tứ, lại hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Hắn đau cả đầu, cái này cũng là trước hắn thật không dám tìm đến Thanh Tôn nguyên nhân, thật sự là để hắn không biết ứng đối ra sao.

“Thôi!” Thanh Tôn đột nhiên lắc đầu, &# 32; buồn bã nói: “Hơn mười vạn năm, đáp án của ngươi, ta đã sớm biết, bây giờ nói tới nhiều hơn nữa, cũng giống như vậy.”

Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc xuống, căn bản không biết là ở vào thời điểm này nên nói gì.

Đột nhiên, hắn nhớ tới một thứ, nói: “Trên người ta có món khác, có lẽ ngươi sẽ cảm thấy hứng thú.”

Cửu sắc Thanh Liên!

Này hoa sen đã bị Tiêu Vũ chuyển qua trong thế giới của hắn, có một thế giới lực lượng, đóa này sen thần bây giờ đã phát triển đến mảnh thứ năm cánh sen.

Thanh Tôn thân mình cũng là một cây Thanh Liên, này hoa sen Tiêu Vũ cảm giác bây giờ sử dụng đã không lớn, đối với Thanh Tôn tới nói, lại có lẽ hữu dụng, hắn không muốn thua thiệt Thanh Tôn, dự định dùng cái này hoa sen làm Thanh Tôn cứu trị báo lại.

“Cửu sắc sen thần?” Thanh Tôn vốn còn có chút không để ý, có thể khi thấy Tiêu Vũ lấy ra cửu sắc Thanh Liên lúc, nhất thời lên tiếng kinh hô, “ngươi đây là từ nơi nào tìm được?”

Dù cho phóng tầm mắt cửu thiên, cái này cũng là tuyệt thế thần vật, nhất là đối với Thanh Tôn tới nói, này hoa sen càng bảo vật vô giá.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 463: Ta Không Phụ Quân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cửu sắc Thanh Liên trưởng thành không dễ, Tiêu Vũ đến trở về ngày xưa thế giới, cho tới bây giờ cũng chỉ là để mảnh thứ năm cánh sen bắt đầu thành thục, muốn chín cánh toàn bộ hoàn toàn trưởng thành, cơ hồ không có có thể.

Thế nhưng, này hoa sen nếu là tới Thanh Tôn trong tay, vậy liền vừa là một chuyện khác. Dù cho thế gian không người có thể khiến cửu sắc Thanh Liên hoàn toàn trưởng thành, nhưng Thanh Tôn lại nhất định có thể.

Bởi vì nàng thân mình, chính là một cây hoa sen.

“Vật ấy đối với ngươi có hữu dụng hay không?” Tiêu Vũ cười nói, hắn bao nhiêu cũng tồn một chút muốn dùng này hoa sen bù đắp Thanh Tôn ý tứ.

Thanh Tôn sâu sắc liếc hắn một cái, tựa hồ là biết dụng ý của hắn, sâu xa nói: “Này hoa sen cho ta, mặc dù hữu dụng, nhưng là không lớn.”

“Tại sao?” Tiêu Vũ kinh ngạc, cửu sắc Thanh Liên kỳ hiệu liền đứng đầu chí tôn đều phải trông mà thèm, Thanh Tôn đều là hoa sen thân thể, làm sao sẽ đối với nàng vô dụng?

“Bởi vì này hoa sen đã chỉ còn 7 cánh, hơn nữa đã trưởng thành đến một nửa.” Thanh Tôn lắc đầu nói: “Nếu là này hoa sen chín cánh hoàn chỉnh, mà vẫn là bé hoa sen, liền có thể đối với ta có tác dụng lớn, nhưng bây giờ đã có thiếu hụt, mặc dù khả năng gia tăng ta một vài tu vi, nhưng cũng ý nghĩa không lớn.”

Tiêu Vũ không khỏi có chút thất vọng, hắn và Thanh Tôn đi chính là hoàn toàn không giống nhau đường, Thanh Tôn dù sao cũng là một cây Thanh Liên biến thành, cho nên bí ẩn trong đó, hắn hoàn toàn không rõ ràng.

“Còn lại cánh sen, ta sẽ nghĩ biện pháp để bọn chúng hoàn toàn chín muồi, ngươi bây giờ trạng thái khác thường, này hoa sen đối với ngươi, có lẽ khả năng có tác dụng lớn.”

Thanh Tôn tiếp xuống một câu nói, càng khiến Tiêu Vũ cảm giác khó chịu, đến lúc này, Thanh Tôn vẫn còn nghĩ như thế nào có thể trợ giúp hắn, đào tạo này hoa sen, cũng là hy vọng hắn có thể dùng tới.

“Lúc trước hai mảnh cánh sen, đều đã hòa vào huyết nhục của ngươi cùng trong nguyên thần, còn lại này 7 cánh, cũng chỉ có cho ngươi sử dụng, tài năng trọn vẹn.” Thanh Tôn tiếp tục nói.

Thấy nàng như thế, Tiêu Vũ cũng không biết nói gì nữa, chỉ có thể thở dài một tiếng, tràn ngập áy náy cùng bất đắc dĩ.

Hắn bây giờ liền Nguyệt Thần cùng Lam Thiên Ngữ sự tình đều không có xử lý tốt, cùng Thanh Tôn trong lúc đó, nhất định không thể có kết quả. Mà Thanh Tôn biết rõ như thế, như trước không oán không hối, đây là để hắn khó chịu nhất.

“Ngươi lần này…… lại ở chỗ này ở lại bao lâu?” Thanh Tôn u u thấy hắn, ngữ khí có chút trông chờ, lại có chút ai oán.

Trước đây Tiêu Vũ mỗi lần tới cùng hắn thăm dò con đường tu luyện, cũng sẽ ở Thiên Sơn trên ở rất lâu mới rời khỏi, nhưng hắn lần trước tiến lại, đã là hơn mười vạn năm trước.

“Ta còn có một số việc trong người, e sợ……” Tiêu Vũ chỉ có thể áy náy cười khổ,

Hắn còn muốn đi Côn Bằng Nhất loài, nhìn tiểu hắc cùng Tiểu Bạch.

Dù sao, Huyết Lân cùng Mặc Vũ gặp, làm hắn đối với hai thằng nhóc kia cũng không quá yên tâm.

“Thôi!” Thanh Tôn thất vọng lắc đầu, nhìn phía phương xa, nói: “Ngươi nếu muốn đi, liền đi a, bụi cây này Thanh Liên ta sẽ giúp ngươi đào tạo thành thục, đệ tử của ngươi cùng 5 loài chi tổ, ta cũng sẽ trị tốt.”

“Ta……” Tiêu Vũ lời gì cũng nói không ra, nếu không có tình bất đắc dĩ, hắn là thật không muốn thỉnh cầu Thanh Tôn giúp đỡ, bây giờ tình hình, khiến cho hắn giống như phụ Thanh Tôn bình thường, thập phần khó chịu.

“Ta đi!” Hắn cuối cùng cũng không nói gì cửa ra, cắn chặt răng xoay người, thần tốc hướng về phương xa bay đi.

Thanh Tôn đứng ở Thiên Sơn bên trên, xa xa dừng ở hắn, nhẹ nhàng ngữ đạo: “Tung quân phụ ta, ta không phụ quân!”

Lời nói nhẹ vô cùng, nhưng xa xa truyền ra.

“Ai da!” Bên trong cung điện, nghe đến Thanh Tôn cái kia một tiếng lời nói, Thanh Mặc không nhịn được thật dài thở dài, nhìn trời xa xôi đi, cũng không quay đầu lại bóng người, trong mắt của nàng, tràn đầy bất đắc dĩ.

“Ta không phụ quân!” Bốn chữ rơi vào trong tai, Tiêu Vũ cố nén quay đầu lại kích động, cắn chặt răng, bay về phương xa.

Mấy trăm ngàn năm chưa từng gặp lại, Thanh Tôn chi tâm như trước, nếu nói là hắn không cảm động, đó là giả, nhưng cảm động cùng cảm tình, là hai việc khác nhau, trong lòng của hắn, đã không thể chấp nhận người khác.

Rời Thiên Sơn, hắn một mình Vượt giới, sau một khắc, xuất hiện ở một mảnh mênh mông vô bờ trong biển rộng.

Mở ra thế giới của mình, Tiêu Vũ đem Huyết Lân cùng Mặc Vũ gọi ra, hai người mờ mịt chung quanh, Mặc Vũ trước một bước nói: “Đây là đâu?”

“Côn Bằng Nhất loài lãnh địa, Bắc Minh cấm biển!” Tiêu Vũ mỉm cười nói.

“Cấm biển?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ liếc mắt nhìn nhau, hai người đều nhớ tới Thập Châu cấm biển.

“Này cấm biển không phải đối phương cấm biển, nơi đây được xưng cấm biển, là vì Côn Bằng Nhất loài mạnh mẽ vô song, hơn nữa cực nhỏ ra đời, cũng không muốn dễ dàng khiến người ta tiến vào lãnh địa của bọn hắn, bởi vậy cửu thiên không có người nào gan dạ dễ dàng đặt chân nơi đây, cho nên được xưng cấm biển.” Tiêu Vũ một bên giải thích, một bên cũng không nhịn được hồi tưởng lại chuyện cũ.

Nhớ ngày đó, hắn đi nhầm vào cấm biển, dẫn tới Côn Bằng Nhất loài dốc hết tinh nhuệ, tưởng ngoại địch xâm lấn, cũng từng đại náo qua Côn Bằng Nhất loài.

Bất quá về sau, hắn đúng là cùng bộ tộc này người mạnh nhất Côn Giác thành bạn tốt.

“Côn Bằng Nhất loài, chúng ta đến tới nơi này làm gì?” Mặc Vũ đã theo chuyện lúc trước bên trong từ từ khôi phục lại, khôi phục vài phần thần thái.

“Đến Côn Bằng Nhất loài, còn có thể làm gì?” Huyết Lân bất đắc dĩ lườm hắn một cái.

“Chúng ta phải đi gặp nhỏ đen Tiểu Bạch?” Mặc Vũ rốt cục phục hồi tinh thần lại, trợn to hai mắt, cảm giác hưng phấn lộ rõ trên mặt.

Gật gù, chính là bởi vì phải đi gặp nhỏ đen Tiểu Bạch, cho nên Tiêu Vũ mới gọi ra Huyết Lân cùng Mặc Vũ, dù sao giữa bọn họ, cũng là có cảm tình sâu đậm.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Sau một lát, Tiêu Vũ vận chuyển bá thể ngôi sao quyết, lấy ra mênh mông ngôi sao, chư tinh uy thế mênh mông cuồn cuộn, khiến quanh thân nước biển chạy chồm, thanh thế kinh thiên.

“Người nào dám xông ta cấm biển?”

Trong biển gầm lên một tiếng, sau đó, một ông già từ biển bên trong bay ra, mà khi thấy chân trời ngôi sao, ông lão vẻ mặt, nhất thời biến đổi đột ngột.

“Bá thể ngôi sao quyết? Ngươi là người phương nào?” Hắn cảnh giác nhìn phía Tiêu Vũ mấy người.

“Nguyệt Thần cung đệ tử Tiêu Vũ, bái phỏng Côn Bằng Nhất loài!” Tiêu Vũ từ tốn nói, thân thể quanh thân chư tinh xoay chuyển.

“Tiêu Vũ? Thật là ngươi?” Côn Bằng Nhất loài ông lão vẻ mặt biến đổi liên tục.

Côn Bằng Nhất loài, được xưng là cấm biển, từ trước đến giờ không cho phép người ngoài tiến vào, thế nhưng, cũng không phải không có ngoại lệ.

Bộ tộc này mạnh nhất tồn tại Côn Giác, đã ở nhiều năm trước phát ra một cái mệnh lệnh, Thiên Thần cung cùng Nguyệt Thần cung đệ tử, có thể ở cấm trong biển như ý qua.

Tất cả chỉ vì, &# 32; Côn Giác cùng năm đó Tinh chủ giao tình tâm đầu ý hợp, này đây chuyên môn dựng lên này 1 quy củ.

Nhưng mà, bây giờ nhiều năm qua đi, Tinh chủ bị chết, Thiên Thần cung cũng bị đổi tên Nhật Nguyệt cung, người lão giả này có chút ngạc nhiên nghi ngờ, không biết đúng hay không nên để Tiêu Vũ mấy người đi vào.

“Khách quý tới cửa, còn không nghênh gần đây?”

Trong biển truyền ra một thanh âm già nua, Tiêu Vũ nghe ra, chính là Côn Bằng Nhất loài đứng đầu Côn Sơn âm thanh, năm đó Tiêu Vũ thành danh thời gian, này Côn Sơn còn chỉ là khu khu một Thánh cảnh tiểu bối, nhưng hôm nay, cũng là đã sống ba bốn trăm ngàn năm đồ cổ.

“Vâng! Mấy vị mời mọc!” Tộc chủ lên tiếng, Côn Bằng Nhất loài ông lão vẻ mặt trở nên nghiêm túc, không dám thất lễ, lập tức đem Tiêu Vũ đón vào trong đó.

Côn Bằng Nhất loài, ở trong biển, tiến vào nội bộ, quanh thân tất cả, đều có vẻ xa hoa, phảng phất sống ở một cái mộng ảo thế giới.

Đi trên đường, Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều có chút thấp thỏm, bọn họ gặp, cũng làm bọn họ lo lắng tiểu hắc cùng Tiểu Bạch tình cảnh.

Hai thằng nhóc thái quá đơn thuần, nếu là chịu đựng bắt nạt, cũng không biết bọn họ có thể hay không chịu được.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 464: Muốn Đánh 100 Cái

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Không lâu, Tiêu Vũ gặp được Côn Sơn, lần trước gặp lại, Côn Sơn còn là 3 mười mấy tuổi tráng hán, nhưng hôm nay, hắn vẻ ngoài lại là đã biến thành một tóc trắng phơ ông lão.

Cảnh giới chí tôn, sống lâu vô tận, dung nhan không già, Côn Sơn thân là Côn Bằng bộ tộc đứng đầu, lẽ ra quá khứ lại nhiều năm, dung mạo cũng sẽ không biến hóa mới đúng.

“Tộc chủ chẳng lẽ có cái gì lo lắng việc?” Tiêu Vũ hỏi dò, chí tôn nhân vật dung nhan không già, bề ngoài sẽ phát sinh biến hóa, tất cả là vì tâm tính thay đổi.

Tâm như xế chiều, thì lại bề ngoài liền sẽ già yếu, làm người cảm giác tang thương, không ít tu luyện người đều sẽ bởi vì tâm tính đổi, một đêm đầu bạc, cũng có thể là đột nhiên hiểu ra, vừa cải lão hoàn đồng.

Con đường tu luyện, chính là thần kỳ như thế.

“Nào có cái gì lo lắng việc, chỉ là cảm giác đại đạo xa vời, cảm thấy làm người bình thường, cũng là rất tốt.” Côn Sơn mỉm cười đáp lại, thoạt nhìn dị thường hòa ái.

Loại tâm thái này, có thể nói là khám phá, nhưng ở cầu đạo dọc theo đường đi, loại tâm thái này, đã là đúng đại đạo không ôm hy vọng, từ ôm từ bỏ quên, chỉ sợ hắn chính là bởi vì loại tâm thái này, mới có thể trở nên như thế già nua.

“Cầu đạo con đường, vốn là khó khăn tầng tầng, ngươi càng là tiếp cận chân đạo, liền càng sẽ cảm thấy đại đạo xa vời, mênh mông không lường được, xa xôi không thể thành.” Tiêu Vũ sâu sắc giải thích Côn Sơn cảm thụ.

Con đường tu luyện, đều không phải là dễ dàng như vậy, dù cho không có gì đối thủ đáng sợ, cái kia mênh mông đại đạo, có lúc cũng có thể làm người cảm thấy tuyệt vọng.

Nó thái quá thâm ảo, thái quá phức tạp, càng là hiểu ra, càng là tiếp cận, lại càng sẽ khiến người ta cảm thấy chính mình cách chân chính đạo, còn rất xa.

Tại loại này cảm giác, rất nhiều đạo tâm không kiên định người, không cần người khác động thủ, thì sẽ chính mình cảm thấy tuyệt vọng, do đó chỉ có thể từ bỏ.

Liền giống với một giọt nước, nhỏ vào cái khác trong nước, vốn cho là mình rơi đến một chén nước bên trong, vì vậy liều mạng chìm xuống phía dưới, cảm thấy rất nhanh sẽ có thể đến chìm rốt cuộc, có thể dùng hết lực sau lại phát hiện, nước này so với chén sâu.

Lúc này, vừa cho rằng khả năng này không phải một chén, mà là một thùng nước, vì vậy tiếp tục trầm xuống, nhưng trải qua vô số nỗ lực sau khi, lại phát hiện đây cũng không phải là một thùng nước, còn muốn càng sâu. Tiếp theo, vừa sẽ cho rằng đây là một cái dòng suối, sau đó là một dòng sông, một mặt hồ nước, cuối cùng lại là phát hiện, đó là một mảnh biển.

Đây cũng là cái gọi là càng hiểu rõ, càng tuyệt vọng, chìm đến đáy chén thùng ngọn nguồn chiều sâu, đã đã tiêu hao hết tâm lực, cuối cùng lại biết đó là một mảnh biển, có bao nhiêu người, có thể không tuyệt vọng?

“Tiểu huynh đệ có thể có như thế giải thích, xem ra Tinh chủ có người nối nghiệp.” Côn Sơn đối với Tiêu Vũ nói hơi cảm thấy kinh ngạc, một tên tiểu bối lại cũng có thể có bực này giải thích?

Tiêu Vũ đối với cái này chỉ là cười cười,

Có người nối nghiệp? Chính hắn hắn người thừa kế của mình.

“Tiểu huynh đệ ngươi lần này tới, là vì cái kia hai cái cá nhỏ?” Côn Sơn chủ động nhắc tới, tựa hồ biết được Tiêu Vũ ý đồ đến, nói: “Kỳ thực trước đây ngươi đại chiến các lộ tuổi trẻ thiên kiêu, tên vang chín tầng trời thời gian, cũng truyền tới qua chúng ta nơi đây, hai thằng nhóc sau khi nghe được, hưng phấn chừng mấy ngày.”

Tiêu Vũ vốn còn kỳ quái Côn Sơn làm sao biết hắn ý đồ đến, nghe xong hắn, lúc này mới giải thích nguyên nhân, nói: “Không biết bây giờ hay không thuận tiện, để cho ta gặp một lần bọn họ?”

“Các ngươi cũng là cố nhân, điểm ấy tự nhiên không sao, có điều hai thằng nhóc bây giờ đang tu luyện, ta mang bọn ngươi đi thôi.” Côn Sơn cười đứng dậy, mạnh mẽ Thần lực mang tới Tiêu Vũ ba người, rời đi nơi này.

Bọn họ đi tới một trống trải địa phương, từ xa nhìn lại, không ít Côn Bằng bộ tộc thế hệ trẻ tuổi trong khi động thủ luận bàn. Bọn họ đều là cao nhất sinh linh, mặc dù là này hậu bối, thực lực cũng mỗi người đều không yếu, nhìn ra Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều là hoảng sợ.

“Bịch!”

Xa xa, một gã Côn Bằng loài thiếu niên bị người đánh bay, tầng tầng ngã trên mặt đất, cùng thời khắc đó, một có chút thanh âm non nớt vang lên, bất mãn nói: “Không nên không nên, ngươi quá yếu rồi, không phải là đối thủ của ta, không có chút nào trải qua đánh!”

Tiêu Vũ giương mắt nhìn lên, nhất thời vui vẻ, chỉ thấy một đứa tám tuổi đứa bé, khuôn mặt vẫn như cũ non nớt, ở nơi đó chống nạnh ưỡn ngực, một bộ kiêu ngạo vô cùng dáng vẻ.

“Đó là tiểu hắc?” Mặc Vũ trợn to hai mắt, nói: “Một ngàn năm thời gian trôi qua, hắn làm sao mới chỉ dài ra như vậy điểm?”

Huyết Lân cũng một trận ngạc nhiên nghi ngờ, không nói gì. Tiểu hắc cùng Tiểu Bạch, tuyệt đối là cực kỳ làm người nhìn không thấu, chính là Tiêu Vũ đều nói không được.

Người bình thường đều phải đạt được cảnh giới nhất định, tài năng dung nhan không già, nhưng hai thằng nhóc này từ hóa thành hình người tới nay, tựa hồ thì sinh trưởng đến thập phần chầm chậm, năm đó phân biệt lúc, bộ dáng của bọn hắn chỉ có 34 tuổi, bây giờ như vậy nhiều hơn quá khứ, thoạt nhìn cũng mới 78 tuổi dáng dấp.

Lúc này, cái kia ngã xuống đất người trẻ tuổi đã đứng dậy, đầy mặt ủy khuất nói: “Thực lực của ta ở trong tộc người trẻ tuổi bên trong đã sắp xếp tiến lên mười, không phải của ta yếu, là hai ngươi quá mạnh mẻ!”

“Ngươi nói như vậy, giống như cũng có chút đạo lý, được rồi, ta đây không đánh ngươi, người kế tiếp là ai?” Cái kia đứa bé nghiêng đầu suy nghĩ một chút, tựa hồ cảm thấy có chút đạo lý, vừa đưa ánh mắt chuyển hướng cái khác Côn Bằng loài người trẻ tuổi.

Bị hắn thời khắc này, tất cả mọi người đều là theo bản năng lùi về sau, tránh được ánh mắt của hắn.

“Tiểu hắc, đến ta ra sân!” Một thanh âm khác vang lên, một đứa tám tuổi, ghim tóc sừng dê, sắc mặt đỏ ngầu như là quả táo bình thường bé gái không biết từ đâu bay ra, trực tiếp chạy trình diện bên trong.

“Không được, còn chưa tới ngươi, ta muốn đánh một trăm, bây giờ mới đánh 97 cái đâu!” Tiểu hắc không vui, không chịu kết cục.

“Không được, ngươi muốn đánh một trăm, vậy thì còn lại không dứt mấy, còn lại này đều là của ta.” Bé gái cũng không vui, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra sắc mặt giận dữ.

“Đây là…… tình huống thế nào?” Tiêu Vũ có chút ngạc nhiên, nhìn về phía bên cạnh Côn Sơn.

“Ai da!” Côn Sơn cười khổ, nhìn về phía hai thằng nhóc thời điểm, trên mặt vừa là bất đắc dĩ vừa là sủng ái, nói: “Ta Côn Bằng một tộc giữa tuổi trẻ hậu bối, bây giờ đều được hai người bọn họ đối tượng luyện tay, mỗi ngày đều phải bị bọn họ buộc cùng bọn hắn động thủ. Ngay từ đầu loài trong hậu bối còn có thể chống đỡ, nhưng bây giờ, liền trong tay bọn hắn có thể chống đỡ chốc lát người đều rất ít đi.”

Tiêu Vũ không khỏi trợn to mắt, đường đường Côn Bằng bộ tộc, cao nhất sinh linh, trong tộc hậu bối, lại bị tiểu hắc cùng Tiểu Bạch mạnh mẽ kéo đến làm bồi luyện, hơn nữa còn không người là bọn hắn đối thủ?

Nhìn điệu bộ này, hai thằng nhóc này ở Côn Bằng trong tộc gì đã nhận qua bắt nạt? Vốn là bọn họ bắt nạt người khác!

“Hai người này, rốt cuộc quái vật gì?” Mặc Vũ cũng một bộ thấy quỷ dáng dấp, cho tới nay, tiểu hắc cùng Tiểu Bạch thực lực tăng trưởng tốc độ thì rất quỷ dị, tựa hồ cái gì cũng không cần làm, thực lực chính là vụt vụt tăng lên.

“Chúng ta bây giờ…… phỏng chừng đánh không lại bọn họ.” Huyết Lân cũng là lộ ra cười khổ, nhìn điệu bộ này, hắn hiện tại cùng Mặc Vũ, thật đúng là không nhất định, là nhỏ đen Tiểu Bạch đối thủ.

“Chúng ta đi qua đi!” Tiêu Vũ cũng là yên tâm, cũng có gặp lại hai thằng nhóc ngạc nhiên, mang tới Huyết Lân Mặc Vũ, hướng về phía trước bay đi.

Chương 465: Trắng Đen Trưởng Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta hãy đi trước!” Mặc Vũ đột nhiên mở miệng, sau đó vận chuyển Thần lực, giấu hình dáng, giành trước bay tới đằng trước, rơi ở giữa sân, nói: “Các ngươi không phải muốn tìm đối thủ gì, ta đến làm các ngươi đối thủ!”

“Cái tên này là có chút không phục, muốn nhìn một chút có phải là thật đánh không lại bọn hắn!” Tiêu Vũ bất đắc dĩ nở nụ cười, nhìn về phía Huyết Lân, lại phát hiện Huyết Lân vẻ mặt, hơi khác thường.

Này ngàn năm qua, Mặc Vũ ở Kim Ô bộ tộc có chí tôn hướng dẫn, Tiểu Hắc Tiểu Bạch cũng là nhanh chóng tiến bộ, nhưng hắn đi đến Long tộc sau khi, thì bị khóa ở tội lỗi hòn đảo bên trong, căn bản là không có cách tu luyện.

Cho tới bây giờ, tu vi của hắn như trước cùng lúc trước đi tới cửu thiên thời điểm giống nhau, cũng không tiến bộ, giờ phút này dù cho cũng tưởng cùng Mặc Vũ giống nhau đi lên thử xem Tiểu Hắc Tiểu Bạch thực lực, cũng căn bản không được, cảnh giới của bọn hắn, cách biệt quá xa.

Vỗ vỗ Huyết Lân bả vai, Tiêu Vũ nói: “Yên tâm đi, rất nhanh tu vi của ngươi cũng có thể đuổi theo Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch.”

“A!” Huyết Lân gật gù, hắn biết, bây giờ Tiêu Vũ đã không phải là trước đây Tiêu Vũ, khống chế một thế giới, đích xác có thể để hắn nhanh chóng trưởng thành, chỉ là trong lòng vẫn là có chút nhàn nhạt mất mát.

“Ồ, ngươi là ai? Trước đây làm sao chưa thấy qua?” Bên kia Tiểu Hắc Tiểu Bạch nhìn thấy có người xa lạ xuất hiện, đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Côn Bằng Nhất Tộc người trẻ tuổi, thì lại không can thiệp tới đây là người nào, có người đồng ý chủ động cùng hai người này tên biến thái giao thủ, đối với bọn họ tới nói là không có thể tốt hơn nữa.

“Các ngươi không cần phải xen vào ta là ai, đánh là được!” Mặc Vũ ẩn giấu hình dáng, nhịn được ý cười.

Ở nhìn thấy này cố nhân lập tức, hắn sớm đã quên ở Kim Ô trong tộc trải qua tất cả.

“Tiểu Hắc, người này là ta, không cho phép ngươi ra tay!” Bện tóc bé gái quát to một tiếng, đã ra tay trước, Tiểu Hắc chỉ có thể bất mãn mà hừ một tiếng, lại thật không có ra tay.

Đây là bọn hắn hai người ước định, mỗi lần chỉ có thể một người ra tay, nếu không một người khác đều đánh không lại, hai cái đồng loạt ra tay, lại không người đồng ý với bọn hắn đánh.

Tiểu Bạch tựa như một như búp bê, nhẹ nhàng hừ một cái, sau lưng mơ hồ sinh ra một đôi mơ hồ không thật sự cánh, khiến nàng hóa thành một vệt sáng, tốc độ nhanh kinh người.

“Bằng pháp?” Tiêu Vũ kinh ngạc, nhìn về phía bên cạnh Côn Sơn.

Côn Bằng pháp, là Côn Bằng Nhất Tộc bổn tộc bí thuật, uy danh rung động chín tầng trời, mà trong đó lại phân làm hai cái bộ phận, theo thứ tự là côn pháp cùng bằng pháp.

Lúc này, Tiểu Bạch thi triển rõ ràng là bằng pháp, Tiêu Vũ một chút liền có thể nhìn ra,

Nàng là học được chân chính bằng pháp, mà không phải chỉ có ấy hình.

Hắn kinh ngạc chính là, hai thằng nhóc ở Côn Bằng trong tộc không chỉ không có đã bị bài xích, hơn nữa bộ tộc này người còn dạy Tiểu Bạch chân chính bằng pháp.

“Bằng pháp?” Mặc Vũ cũng là kinh ngạc, ở Kim Ô 1 trong tộc, cũng nghe qua Côn Bằng phương pháp.

Côn Bằng, vào nước làm côn, bay lên trời làm bằng, cũng có thể xem như giống chim sinh linh, cùng Kim Ô bộ tộc giống nhau.

Thời điểm này, Mặc Vũ không dám khinh thường, lấy ra Kim Ô lông chim, dùng kim lông chim đối địch, chém về phía Tiểu Bạch, nhưng mà Tiểu Bạch tốc độ quá nhanh, ở đầy trời kim lông chim bên trong qua lại, tốc độ hết sức kinh người.

“Bọn họ đánh như vậy, sẽ không xảy ra chuyện?” Huyết Lân có chút bận tâm, này hai cảnh giới đều không thấp, vạn nhất đánh nhau thật tình, rất khó thu được.

“Yên tâm, nơi đây có đại đạo lực lượng áp chế bọn hắn thực lực, không có chuyện gì.” Tiêu Vũ lại là biết, nơi này là Côn Bằng Nhất Tộc hậu bối bình thường luận bàn địa phương, ở đây thực lực sẽ bị thật to áp chế.

Nếu không thì, nhiều như vậy Thánh cảnh hậu bối, thường xuyên giao thủ, không khống chế tốt, rất dễ dàng có chuyện.

“A, ngươi người này, giống như có chút lợi hại!” Tiểu Bạch đối với Mặc Vũ thực lực hơi kinh ngạc, nói: “Hì hì, ta đây thì chăm chú một điểm được rồi, ngươi cẩn thận một chút, ta muốn đánh ngươi rồi!”

Tiêu Vũ nghe được nở nụ cười, gì có người động thủ thời điểm sẽ nói câu nói như thế này? Đã nhiều năm như vậy, Tiểu Bạch thế mà còn là bộ dáng này.

Dứt tiếng, Tiểu Bạch trên người đột nhiên phát sinh nhàn nhạt rảnh chỉ riêng, nàng hai cánh chợt khẽ hiện, ở biến mất tại chỗ, sau đó trực tiếp xuất hiện ở Mặc Vũ trước người.

“Hắc!” Tiểu tử non nớt hô một tiếng, một con vừa mịn lại nhỏ nắm đấm, như đứa nhỏ đánh nhau giống nhau đánh ra ngoài, nhắm ngay Mặc Vũ ngực.

Bị tên tiểu tử này gần người, Mặc Vũ vốn lấy làm kinh hãi, nhưng nghe đến Tiểu Bạch cái kia non nớt tiếng quát cùng cái kia huyễn nhỏ nắm đấm, thiếu chút nữa bật cười.

Nhưng mà, oanh một tiếng, sau một khắc hắn bị cái kia quả đấm nhỏ đập trúng, cả người trực tiếp bay ngược bước ra, đập xuống đất vung lên bụi mù cuồn cuộn.

“Trời ạ!” Mặc Vũ vô cùng chật vật, từ trên mặt đất đứng dậy, dính một thân đất, có vẻ cực kỳ chật vật.

“A, lại còn khả năng đứng lên, ngươi so với cái khác mang đánh!” Tiểu Bạch vui vẻ đến con mắt cười thành trăng lưỡi liềm, giơ giơ thịt vô cùng nắm đấm, trẻ con tiếng nói: “Ta đây nếu đánh ngươi rồi!”

“Chờ một chút!” Tiểu Hắc đột nhiên vọt vào, kêu lên: “Không được, người này so với người khác lợi hại, Tiểu Bạch ngươi đã cùng hắn đánh rồi, ta cũng phải cùng hắn đánh!”

“Người này rõ ràng là Tiểu Bạch, Tiểu Hắc ngươi đã cùng nhiều người như vậy đánh rồi!”

“Nhưng người này tương đối lợi hại!”

Hai thằng nhóc lại trực tiếp cãi vã lên, khiến cho Mặc Vũ sắc mặt biến thành màu đen, hai người này vật nhỏ, lại muốn cướp đánh hắn?

Hắn tức giận đến không được, hận không thể nhảy tới cố gắng giáo huấn một chút hai người này vật nhỏ, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, hắn nhưng bây giờ còn thật không phải là hai thằng nhóc này đối thủ.

Nhìn hai thằng nhóc cãi vã, Tiêu Vũ phảng phất lại trở về còn ở Thập Châu thời điểm, hắn phi thân tiến lên, rơi vào hai thằng nhóc phía trước, nói: “Các ngươi nghĩ như vậy theo người đánh gì? Cái kia ta và các ngươi đánh được rồi!”

Hai thằng nhóc đang cãi vã, nghe được cái này âm thanh, nổi giận đùng đùng quay đầu lại, vừa định nhìn là ai dám đến cùng bọn hắn đánh, lại là nhìn thấy một tấm bọn họ vô cùng mặt mũi quen thuộc.

“A, Tiêu Vũ ca ca!”

“Tiêu Vũ ca ca, cuối cùng ngươi tới tìm chúng ta!”

Hai người đồng thời đình chỉ cãi vã, hưng phấn kêu to, sau đó loạch xoạch hóa thành hai đạo lưu quang, thật hướng về Tiêu Vũ đánh tới.

“Ầm ầm!”

Hai người tầng tầng va vào Tiêu Vũ trong lòng, khiến Tiêu Vũ một trận nhếch miệng, nếu không có hắn thực lực hôm nay không hề tầm thường, sợ rằng phải bị hai thằng nhóc này trực tiếp va nát.

Nhiều năm không gặp, hai người này vật nhỏ thực lực đã thập phần cường đại rồi.

“Tiêu Vũ ca ca, Tiểu Bạch rất nhớ ngươi!”

“Tiểu Hắc cũng là, Tiểu Hắc so với Tiểu Bạch càng muốn Tiêu Vũ ca ca!”

“Nói bậy, Tiểu Bạch là muốn nhất Tiêu Vũ ca ca!”

Hai cái đứa bé ở Tiêu Vũ trong lòng, vừa cãi, hai người lời nói mặc dù trắng ra, lại đơn thuần mà chất phác, khiến Tiêu Vũ rất là cảm động.

“Được rồi đừng cãi cọ, cũng đứng làm cho ta xem một chút, đều đã lớn rồi bao nhiêu.” Tiêu Vũ cười đem hai người buông, một bên đánh giá bọn họ, vừa đem thần niệm rót vào trong cơ thể hai người.

Hắn rất tò mò, tại sao Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch ở Côn Bằng Nhất Tộc không có chịu đựng bắt nạt? Bên trong cơ thể của bọn họ có phải không có sức mạnh nguyền rủa gì?

Tiểu Hắc Tiểu Bạch từ trước đến giờ rất nghe Tiêu Vũ nói, đứng ở nơi đó không nhúc nhích để Tiêu Vũ kiểm tra, chỉ là vẻ mặt tò mò nhìn Tiêu Vũ, không biết là hắn muốn làm cái gì.

“Không có nguyền rủa!” Kiểm tra qua đi, Tiêu Vũ sâu sắc kinh ngạc, Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch trong cơ thể vô cùng tinh khiết, căn bản chưa từng nhiễm nửa điểm sức mạnh nguyền rủa.

Đây là bọn hắn vốn trong cơ thể sẽ không bị nguyền rủa nhiễm, còn là Côn Bằng Nhất Tộc có người thay thế bọn họ hóa giải nguyền rủa?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 466: Rời Đi Côn Bằng Loài

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Tiêu Vũ ca ca, Tiểu Hắc có phải là đã trưởng thành?” Tiểu Hắc đơn thuần thấy Tiêu Vũ, 1 vừa đen lay láy mắt to nháy mắt ạ nháy mắt.

“Đúng vậy, trưởng thành.” Mặc Vũ một bên đi tới, một bên cố nén ý cười, nói: “Bây giờ đều không mặc tã.”

“A!”

Hai thằng nhóc kinh hô một tiếng, mắc cỡ trốn tới Tiêu Vũ mặt sau, nhớ năm đó bọn họ lúc chia tay, hai người này gái đẹp còn mặc quần yếm tử, hiện tại cũng hơn một ngàn năm trôi qua, lại còn bị người nhấc lên.

“Nguyên lai là ngươi người này!” Tiểu Bạch theo Tiêu Vũ phía sau dò ra gần nửa cái đầu, nhìn thấy hiện ra mặt mũi thật Mặc Vũ, hừ nói: “Ngươi lại dám nói, Tiểu Bạch nếu đánh ngươi rồi.”

Nói xong giơ giơ béo múp míp quả đấm nhỏ.

“Huyết Lân ca ca cũng tới!” Tiểu Hắc lúc này phát hiện Huyết Lân, vui vẻ nói: “Các ngươi đều tới rồi, thật tốt quá, rốt cục có người theo chúng ta chơi, người nơi này đều rất yếu, cùng bọn hắn một điểm đều chơi không thấy vui.”

Một đám Côn Bằng Tộc hậu nhân khóc không ra nước mắt, lại để hai người này gái đẹp khách sáo, bọn họ nhưng đường đường Côn Bằng Nhất Tộc!

Côn Sơn đi lên phía trước, cưng chiều sờ sờ hai thằng nhóc đầu, hai thằng nhóc ở trước mặt hắn, ngược lại cũng thành thật, không có gì không an phận biểu hiện.

“Xin hỏi, bọn họ lúc trước đi tới tộc này lúc, trong cơ thể có thể có cái gì dị thường?” Tiêu Vũ vẫn không nghĩ ra hai thằng nhóc trong cơ thể làm sao lại không có nguyền rủa, hơn nữa dị thường tinh thuần.

“Dị thường?” Côn Sơn sửng sốt một chút, nói: “Hai thằng nhóc thân thể tinh thuần, mà có ta Côn Bằng Nhất Tộc lực lượng bản nguyên, thiên tư vô hạn, ta vẫn chưa phát hiện bên trong cơ thể của bọn họ từng có dị thường gì.”

Nói như vậy, hai thằng nhóc năm đó đi tới trong khi chính là như vậy, từ vừa mới bắt đầu, bên trong cơ thể của bọn họ sẽ không tồn tại sức mạnh nguyền rủa?

Tiêu Vũ âm thầm nghi hoặc, đột nhiên, hắn nghĩ tới rồi cửu sắc Thanh Liên.

Hai thằng nhóc này vốn là hai cái cá nhỏ, sinh ở hoa sen dưới, không thuộc về trong vạn tộc bất kỳ bộ tộc, là thập phần tồn tại đặc thù.

Có lẽ cũng là bởi vì như thế, cho nên bọn họ thể chất đặc thù, năm đó lại không có nhiễm phải nguyền rủa.

“Thời gian qua đi ngàn năm, chúng ta mấy người, rốt cục lại đoàn tụ, mấy cái kia theo Thập Châu mà đến người, bây giờ cũng chỉ còn sót lại Sở Ngâm Sa, cũng không biết hắn bây giờ ở nơi nào.”

Cùng mấy cái cùng đến từ Thập Châu cố nhân gặp nhau, Tiêu

Vũ không khỏi liền nghĩ tới Sở Ngâm Sa.

Hắn đạt được Bạch Y Điện chủ truyền thừa, muốn tới cửu thiên lang bạt, ở Cửu Thiên Thế Giới hoàn thiện chính mình đạo. Huyết Lân Mặc Vũ ba người, đều là bị hắn đưa đến các tộc, nhưng bây giờ, cũng không biết hắn người ở phương nào.

Còn có Nhị Hắc, hắn lựa chọn ở lại bất tử Ma Quân phía kia thế giới, cũng không biết nếu qua bao lâu, tài năng xuất thế.

“Vạn năm kỳ hạn, này mười ngàn năm bên trong, ta khả năng khôi phục lại đỉnh cao của ngày xưa, bước ra bước đi kia gì?” Hồi tưởng lại Thập Châu tất cả, mặc dù cách vạn năm kỳ hạn còn rất dài thời gian, nhưng Tiêu Vũ lại là cảm giác, thời gian và không đủ dùng.

Nhìn thấy Tiểu Hắc Tiểu Bạch mạnh khỏe, hắn tâm cũng coi như buông, cũng không tính ở Côn Bằng Nhất Tộc ở lâu.

“Tiêu Vũ ca ca, chúng ta muốn đi theo ngươi!”

Nghe nói Tiêu Vũ phải đi, Tiểu Hắc Tiểu Bạch ôm chặt lấy bắp đùi của hắn, một tả một hữu, bốn con mắt to tội nghiệp mà nhìn Tiêu Vũ.

“Cái này cần hỏi qua Côn Sơn tộc chủ.” Tiêu Vũ nhìn về phía Côn Sơn.

Hai thằng nhóc thân mình đều không phải là Côn Bằng Nhất Tộc, chỉ là được Côn Bằng nguồn gốc, này một ngàn năm dù sao bị tộc này ngàn năm chiếu cố, còn truyền côn pháp cùng bằng pháp, hắn thứ nhất liền muốn đem người mang đi, dù sao cũng hơi không tử tế.

“Bọn họ muốn theo ngươi đi, vậy liền đi thôi.” Côn Sơn bất ngờ văn minh, nói: “Ta đã sớm biết, hai người này vật nhỏ lòng, không ở nơi này, các ngươi chỉ cần ngày sau rảnh rỗi, trở lại thăm một chút có thể.”

“Râu ria rậm rạp ông nội!”

Hai thằng nhóc đầy mặt không đành lòng, hiển nhiên mấy năm nay Côn Sơn đối với bọn họ sủng ái rất nhiều, chỉ là so sánh với đó, bọn họ càng thêm không nỡ Tiêu Vũ.

“Hai người các ngươi, muốn đi ra ngoài xông xáo gì?”

“Tiểu Hắc Tiểu Bạch, sau khi đi ra ngoài, buông tay đi xông, nhớ kỹ vô luận đi đến nơi nào, các ngươi đều là chúng ta Côn Bằng Tộc một thành viên

, ai dám bắt nạt các ngươi, chính là cùng chúng ta Côn Bằng Nhất Tộc là địch!”

“Đúng, sau đó muốn trở về thời điểm tựu tùy lúc trở về, Côn Bằng Nhất Tộc vĩnh viễn là nhà của các ngươi.”

Một đám Côn Bằng Tộc hậu bối nghe đến Tiểu Hắc Tiểu Bạch phải đi, đều là xông tới. Mặc dù trước đây không ít ở hai thằng nhóc này trên tay nếm trải vị đắng, nhưng cũng tất cả mọi người theo trong đáy lòng yêu thích hai thằng nhóc này.

“Oa, các ngươi đừng nói nữa, như vậy ta sẽ không bỏ đi được!”

“Các ngươi bọn người kia, lại muốn hại : chỗ yếu Tiểu Bạch khóc, Tiểu Bạch đã trưởng thành, không thể tùy tiện khóc!”

Hai thằng nhóc nôn một tiếng khóc lên, thậm chí đã sống nhiều năm như vậy, cũng vẫn là cùng hai cái hài đồng không có khác gì.

Một đám người trẻ tuổi ôm nhau khóc, cuối cùng Tiểu Bạch một bên nức nở, một bên lau nước mắt nói: “Các ngươi yên tâm, ta sẽ nhớ kỹ các ngươi thật là tốt, sau đó cũng sẽ còn trở lại, đến lúc đó, ta còn đánh các ngươi!”

Vốn sầu não bầu không khí bị nàng một câu nói khiến cho đều tất cả mọi người dở khóc dở cười. Một đám người lưu luyến chia tay, Tiểu Hắc Tiểu Bạch khóc đến đỏ ngầu cả mắt, không dứt hướng về một đám người trẻ tuổi phất tay.

Theo Côn Bằng Nhất Tộc rời đi, Tiêu Vũ đứng ở phía chân trời, chỉ cảm thấy con đường phía trước mênh mông, không biết nơi hội tụ.

“Nên giải quyết, đều đã giải quyết, đợi 5 loài chi tổ cùng Thạch Xuyên thức tỉnh, ta cũng nên làm làm sau cùng xung kích, hướng về đỉnh cao của ngày xưa, tiến hành xung kích.”

Hắn ngóng về nơi xa xăm, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên thấu hư không, đó là Nhật Nguyệt cung vị trí.

“Mạc Thương, ngươi ta gặp lại ngày, không xa!”

Hắn mang tới Huyết Lân Mặc Vũ bốn người, một lần nữa Vượt giới, về tới Thiên Sơn.

“Oa, thật xinh đẹp tỷ tỷ!”

Tiểu Hắc Tiểu Bạch một chút cũng không sợ người lạ, nhìn thấy Thanh Tôn, hai người kinh hô một tiếng, đồng thời chạy vội tiến lên, một tả một hữu ôm lấy Thanh Tôn chân.

Thanh Tôn ngạc nhiên, nếu là người thường, cỡ này cử động là đối với nàng đại bất kính, nhưng đối với hai thằng nhóc này, lại là một chút cũng không sinh được tức giận, ngược lại cảm giác thân thiết.

“Bọn họ là?” Nàng ngẩng đầu nhìn phía Tiêu Vũ, trong mắt mang theo nghi hoặc.

“Ngươi liền đem bọn họ xem là là đệ đệ của ta cùng muội muội.” Tiêu Vũ mỉm cười, gan dạ ở một cái chí tôn trước mặt càn rỡ như vậy, cũng chỉ có hai người này tiểu tử.

“Em trai muội muội?” Thanh Tôn ngớ ngẩn, tựa hồ cũng kỳ quái Tiêu Vũ lúc nào có như vậy hai cái em trai muội muội.

Nàng mỉm cười khẽ vuốt Tiểu Hắc Tiểu Bạch đầu, lại đột nhiên ngớ ngẩn, kinh dị một tiếng.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ kỳ quái.

“Bọn họ……” Thanh Tôn trên mặt tràn ngập kinh ngạc, không hiểu nói: “Kỳ quái, trên người đã có Côn Bằng khí tức, nhưng cũng có một loại cùng ta hoa sen loài sinh linh tương tự sức mạnh, bọn họ rốt cuộc là sinh linh gì?”

Tiêu Vũ trong lòng hơi động, nói: “Bọn họ vốn là hai cái cá nhỏ, sinh ở cửu sắc sen thần bên dưới, ta cũng nhìn không thấu, ngươi có thể hay không nhìn ra chút gì?”

Thanh Tôn quan sát tỉ mỉ Tiểu Hắc Tiểu Bạch, sau một hồi nói: “Sinh ở cửu sắc sen thần bên dưới? Ta không nhìn ra, có điều, bọn họ hẳn là một loại nào đó dị biến sinh linh, không thể tính toán theo lẽ thường.”

Tác giả đông phương hành vân nói: 12 tháng, 2018 năm một tháng cuối cùng, không có gì bất ngờ xảy ra, tháng này phù thần nên sẽ xong xuôi, chậm thêm cũng là tháng sau. Ta còn nhớ rõ phù thần mở sách thời điểm là 16 năm 12 tháng, bây giờ là 18 năm 12 tháng, nếu như tháng này xong xuôi, không nhiều không ít, vừa lúc là ròng rã hai năm. Có nhiều chuyện muốn nói, nhưng ngẫm lại, vẫn là chờ xong xuôi rồi nói sau.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 467: Cố Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thế gian sinh linh, có sẽ phát sinh dị biến, như có người sẽ xảy ra lục chỉ, có hội hoa xuân tịnh đế mở ra, này đều thuộc về dị biến mà đến.

Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch, chính là loại này đặc thù tồn tại.

“Ta cảm giác, hai thằng nhóc này trong cơ thể, cất dấu cực lớn tiềm lực, nếu để cho ta một ít thời gian, có thể ta khả năng khám phá ra.” Biết được Tiểu Hắc Tiểu Bạch sinh ở cửu sắc sen thần sau đó, Thanh Tôn đối với hứng thú của bọn hắn rõ ràng lớn hơn.

Có lẽ cũng bởi vì Thanh Tôn vốn là hoa sen thân thể nguyên nhân, Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch đối với nàng cũng cảm giác dị thường thân thiết, mới vừa gặp mặt liền thân mật vô cùng.

Tiêu Vũ tiếp theo vừa đi thiên trì nhìn rồi 5 loài chi tổ cùng Thạch Xuyên, bọn họ vẫn là không có dấu hiệu thức tỉnh.

“Bọn họ chịu đựng không phải phổ thông thương tích, cần thời gian.” Thanh Tôn ở bên an ủi, sợ hãi Tiêu Vũ sốt ruột.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu, mấy người này đều là bởi vì hắn, mới có thể rơi xuống kết cục này, hắn tự nhiên là sẽ cảm thấy nóng lòng.

“Cách bọn họ thức tỉnh, e sợ còn cần thời gian dài dằng dặc, ngươi nếu còn có những chuyện khác phải xử lý, liền an tâm đi thôi, nơi đây ta sẽ chăm sóc.” Thanh Tôn tựa hồ đã đã thấy ra, khôi phục dĩ vãng thâm thúy, thong dong phong nhã.

“Đợi cho bọn họ thức tỉnh, ngươi thông báo tiếp ta đi.” Tiêu Vũ than khẽ, hắn không có biện pháp vẫn thủ tại chỗ này.

Mấy cái đệ tử đi tìm Phong Tiêu Mạch, đến nay không có tin tức, Mạc Thương bên kia chậm chạp không có động tác, cũng làm hắn có chút bất an, ngoài ra, còn có Ngao Chiến đã từng nói sự tình, cũng làm cho hắn phi thường để ý.

Có một loại nào đó tồn tại, ở ngăn trở thế nhân bước ra cái kia đi thông siêu thoát một bước. Lam Thiên Ngữ bây giờ cũng còn chưa thức tỉnh, cái kia đã mưu đồ hắn phía kia thế giới người, cũng vẫn như cũ không biết.

Nhiều chuyện như vậy, hắn thật rất khó cái gì cũng không làm, ở lại chỗ này chờ.

“Bây giờ đối với ta quan trọng nhất, là chân chính khôi phục lại đỉnh cao thực lực, Mạc Thương bây giờ không động, nhưng lúc nào cũng có thể ra tay, ta nhất định phải nhanh!”

Hắn có một loại áp lực, mặc dù hắn bên này có Ngao Chiến cùng Nguyệt Thần đồng ý giúp đỡ, thế nhưng rất khó nói, Mạc Thương bên kia có phải là cũng có những người khác.

Năm đó hắn bị chết, liên lụy trong đó chí tôn, không chỉ có riêng chỉ có Mạc Thương, cho nên chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, mới là tốt nhất bảo đảm.

Nhưng mà, muốn như thế nào mới có thể khôi phục nhanh chóng đến ngày xưa thực lực? Tiêu Vũ đứng yên hồi lâu, cuối cùng làm ra quyết định: “Xem ra, ta phải đi gặp một lần ngày xưa những cố nhân kia.”

Sau khi quyết định,

Hắn nhìn về phía Thanh Tôn, nói: “Vạn năm trong vòng, ngươi có thể đem Tiểu Hắc Tiểu Bạch đào tạo đến cảnh giới chí tôn?”

“Vạn năm?” Thanh Tôn nhíu nhíu mày, vạn năm trong vòng thành tựu chí tôn, này thật sự quá đoản, rất khó thực hiện.

Diễn biến một thế giới, liền phải cực kỳ thời gian dài dằng dặc, mà muốn thành chí tôn, càng phải trải qua thời gian dài tích lũy, ngưng tụ chúng sanh ý niệm.

“Ta biết này khó khăn ít ỏi, thôi, ngươi chỉ cần thay ta đem bên trong cơ thể của bọn họ tiềm năng khai quật ra, còn lại, từ ta hoàn thành.” Tiêu Vũ linh cảm, vạn năm sau khi, trở về Thập Châu, hắn phải đối mặt, chỉ sợ là tăng thêm sự kinh khủng tồn tại.

Cho nên, đang trở về trước khi, tối thiểu, hắn muốn cho Huyết Lân Mặc Vũ, còn có Tiểu Hắc Tiểu Bạch toàn bộ trưởng thành lên thành chí tôn. Không phải là vì có thể làm cho bên cạnh hắn có nhiều hơn sức chiến đấu, mà là vì khả năng làm cho bọn họ có một chút lực tự bảo vệ.

Cái kia không biết tồn tại, nguyền rủa Thập Châu, làm cho nhiều như vậy thế chí tôn đều phải bỏ mạng. Hắn có linh cảm, nếu Thập Châu một lần nữa cùng Cửu Thiên Thế Giới mở ra, cái kia không biết tồn tại, chắc chắn sẽ lại lần nữa ra tay.

Đến lúc đó, bọn họ phải đối mặt chính là cái dạng gì tồn tại, hết thảy đều là không biết!

“Vạn năm trong vòng? Ngươi vì sao vội vã như vậy, có phải là xảy ra chuyện gì?” Thanh Tôn cảm giác sâu sắc lo lắng, hắn có thể cảm giác được Tiêu Vũ tâm tình nặng nề, liền ngày xưa cửu thiên Tinh chủ đều nặng nề như vậy, rốt cuộc vậy là chuyện gì.

“Rất nhiều chuyện, ta bây giờ không cách nào cùng ngươi nói tỉ mỉ.” Tiêu Vũ càng là nhìn kỹ sau này đường, thì càng cảm giác thời gian không nhiều.

Hắn trực tiếp xoay người, kêu gọi Huyết Lân Mặc Vũ mấy người, hai người rất nhanh bay tới, nói: “Chuyện gì?”

Tiêu Vũ nói: “Ta mang bọn ngươi đi một chỗ, còn Tiểu Hắc Tiểu Bạch, các ngươi trước tiên ở lại chỗ này, qua một thời gian ngắn, ta sẽ tới đón các ngươi.”

Mặc dù Tiểu Hắc Tiểu Bạch vạn phần không muốn, nhưng bọn họ ở lại Thanh Tôn bên cạnh, càng có lợi cho trưởng thành, Tiêu Vũ chỉ mang theo Huyết Lân cùng Mặc Vũ hai người, liền rời đi Thiên Sơn.

“Chúng ta đi gì?” Mặc Vũ cảm nhận được Tiêu Vũ tâm tình nặng nề, mở miệng hỏi.

“Đi gặp một, ta từng đối thủ lớn nhất.” Tiêu Vũ ánh mắt mờ ảo, ở trong có than thở, cũng có bất đắc dĩ.

Hắn vượt qua thế giới, đi tới một mảnh mênh mông vô ngần tinh không, quanh thân là vô số đại tinh, ba người xoay người mênh mông biển sao ở chỗ sâu trong, có vẻ là như thế nhỏ bé.

“Đây là đâu?” Huyết Lân mờ mịt chung quanh, quanh thân ngoại trừ vô tận ngôi sao, chính là một mảnh đen kịt, tất cả đều là hư vô.

Tiêu Vũ không nói, không có giải thích, lưu lại hai người ở phía sau, chính mình tất là độc thân tiến lên.

Hắn đi tới trong khắp ngõ ngách, ngồi khoanh chân, ở nơi đó nhắm hai mắt lại, giống như nhập định.

“Hắn đang làm gì?” Mặc Vũ mờ mịt nhìn về phía Huyết Lân. Huyết Lân lắc lắc đầu, đồng dạng không rõ, chỉ là bọn họ cũng đều biết, Tiêu Vũ vô luận làm chuyện gì, đều tất có thâm ý.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ lẳng lặng xếp bằng ở vô tận ngôi sao trung ương, không nhúc nhích, qua rất lâu, hắn mới đột nhiên mở mắt, duỗi ra một cái tay phải, hai ngón tay khép lại, như là nắm bắt cái gì vậy, ở tiền phương hư hư buông.

“Hắn đây là đang…… chơi cờ?” Mặc Vũ ngạc nhiên, buồn bực nói: “Nhưng trong tay hắn không có cờ a, trước mặt cũng không bàn cờ, đối thủ của hắn là ai?”

Huyết Lân cũng là không rõ, lại lắc đầu, hai mắt lại vẫn là chăm chú nhìn Tiêu Vũ.

“Đoành!”

Chỉ thấy, làm Tiêu Vũ ngón tay hạ xuống, vô tận ngôi sao bên trong, đột nhiên có một hành tinh khổng lồ, phát sinh ầm ầm nổ vang, thần tốc bay tới, biến đổi một phương vị.

“Đây là……” Mặc Vũ hít một hơi lãnh khí, cả kinh nói: “Hắn đây là, lòng ngôi sao làm cờ? Trời ạ, điều này cần cỡ nào quyết đoán cùng thực lực, như thế bàn cờ, ai người dám dưới?”

Huyết Lân cũng bị chấn động rồi, dùng tinh làm cờ, bực này khí thế thái quá doạ người, tình cảnh này xa xa so trước đó Tiêu Vũ treo lên đánh này chí tôn, có vẻ càng thêm chấn động.

Nhưng mà, chơi cờ xưa nay đều là hai người, bây giờ chỉ thấy Tiêu Vũ tại hạ, đối thủ của hắn là ai?

Tiêu Vũ một con trai hạ xuống sau khi, vô biên ngôi sao lần nữa rơi vào vắng lặng, ngôi sao đầy trời, không còn có một viên sẽ động.

Mặc Vũ cùng Huyết Lân đều bị trước mắt tình cảnh này chấn động đến mức không dám nói lời nào, chỉ là khẩn trương thấy, tựa hồ trước mắt tình cảnh này, so với Tiêu Vũ đại chiến chí tôn thời điểm càng làm cho bọn họ chấn động.

“Đoành!”

Hồi lâu sau, rốt cục lại có một hành tinh khổng lồ động, như là Tiêu Vũ lúc trước lạc tử thời điểm giống nhau, khác một ngôi sao bay tới, như là một con cờ bình thường, rơi vào ấy vị.

“Đối thủ của hắn đến rồi!” Mặc Vũ chấn động, mở to hai con mắt.

Rốt cuộc là hạng người gì, tại cùng Tiêu Vũ đánh cờ?

“Ngươi đã đến rồi!” Tiêu Vũ ngồi xếp bằng hư không, mở hai mắt ra, nhìn hướng về phía trước, nhưng trong này, lại là không có một bóng người, hắn giống như là tại cùng không khí đối thoại.

“1 vạn năm.” Hư không vô tận bên trong, truyền về một thanh âm, lộ ra một luồng khó lường uy thế, nói: “Ngươi chung quy, còn là trở về, không có để ta chờ quá lâu!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 468: Mượn Đường 10 VạN Năm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chỉ là một thanh âm, lại là khiến Huyết Lân cùng Mặc Vũ không nhịn được cảm thấy run rẩy. Đó là một loại thẳng vào sâu trong linh hồn áp lực, căn bản không thể phản kháng.

Tiêu Vũ không nói, ngón tay cử động nữa, một hành tinh khổng lồ một lần nữa bay tới, hạ xuống này bàn cờ to lớn bên trong, sau đó mới nói: “Lần trước luận đạo, không có kết quả, ta tự nhiên là sẽ trở về.”

Chư tinh làm cờ, nâng cờ bàn về nói!

Nhưng mà, phóng tầm mắt cửu thiên, có tư cách cùng hắn luận đạo người, ít ỏi. Trước mắt cái này cùng hắn đánh cờ người, đúng là hắn cố nhân ngày xưa một trong, cũng từng là hắn đối thủ lớn nhất.

Năm đó, Tiêu Vũ thường xuyên sẽ cùng người này tại phiến tinh không này dùng tinh luận đạo, trước mắt vùng sao trời này, là bọn hắn năm đó lưu lại một mảnh tàn cuộc, theo vạn năm trước khi Tiêu Vũ bị chết, này tàn cuộc, liền vẫn bỏ vào hôm nay.

Bây giờ, Tiêu Vũ trở về, hạ xuống một con trai, người này liền lập tức đã nhận ra, biết được hắn đã trở về, này đây hiện thân nơi đây, lại to lớn tàn cuộc.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đối phương lại rơi một con trai, không thấy thân phận thật sự, nhưng cũng khiến vùng thế giới này đều trở nên vô cùng nặng nề.

“Này người tốt gượng uy thế, kể cả trước khi ta gặp được Kim Ô bộ tộc cái kia Kim Vũ, đều không có cảm thấy như vậy áp lực nặng nề!”

“Này rốt cuộc là ai, thực lực của hắn, tựa hồ so với Kim Vũ còn còn mạnh hơn nhiều!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ cả người không được tự nhiên, trên người như là bị đè ép mấy chục toà núi lớn. Đây cũng không phải là đối phương cố ý gây ra, chỉ là trong lúc vô tình lộ ra uy thế, liền làm bọn họ có cảm thụ như vậy.

“Hắn là thời gian đứng đầu.” Tiêu Vũ quay đầu lại, lộ ra mạnh mẽ Thần lực, bảo vệ hai người, nói: “Cửu Thiên Thế Giới bên trong, hết thảy chí tôn, thậm chí các đại cao nhất sinh linh, đều không nguyện ý nhất trêu chọc tồn tại hắn!”

“Thời gian đứng đầu?”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ áp lực giảm nhiều, mờ mịt đối diện. Bọn họ đi tới Cửu Thiên Thế Giới cũng đã có ngàn năm, lại chưa từng nghe qua danh hiệu này.

“Hắn còn có một cái khác tôn hiệu.” Tiêu Vũ sâu sắc ngóng nhìn hư không, nói: “Gọi là Hạo Hư đứng đầu.”

“Hạo Hư đứng đầu!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ chấn động mạnh, rốt cuộc biết người trước mắt thân phận.

Hạo Hư đứng đầu, là cửu thiên hết thảy chí tôn bên trong cường đại nhất một trong mấy người, mặc dù là này cao nhất sinh linh, cũng không muốn trêu chọc.

Hắn một cái trượng trời thước, là cửu thiên kinh khủng nhất cấm khí một trong, một thước trượng dưới, chí tôn nhân vật cũng phải đầu bạc, hoặc là bị đánh về thời kỳ con nít, cực kỳ khủng bố.

Trượng trời thước, không trượng trời cao, mà trượng trời xa!

Đây là đang thời gian chi đạo trên đi được xa nhất tồn tại, mà thời gian cùng không gian, là hai loại vô thượng đại đạo, tu luyện hai loại đại đạo người, cũng là thế nhân không nguyện ý nhất trêu chọc.

Hạo Hư đứng đầu, chính là một cái trong đó.

“Ngươi lần này tìm ta, là có chuyện gì không?” Hạo Hư đứng đầu âm thanh truyền tới, đồng thời ngôi sao cử động nữa, hạ xuống một con trai.

Tiêu Vũ cũng là lạc tử, nói: “Chỉ là muốn hướng về ngươi vay mượn điểm gì đó.”

“Hả?” Hạo Hư đứng đầu lạc tử, vẫn là không gặp người, chỉ nói: “Có thể cho ngươi mở miệng, xem ra không phải đồ vật bình thường, ngươi muốn mượn cái gì?”

Tiêu Vũ chấp tử, nhất tinh hạ xuống, ánh mắt thâm trầm vô cùng, chậm rãi nói: “Ta muốn hướng ngươi…… mượn đường mười vạn năm!”

Nghe vậy, Huyết Lân cùng Mặc Vũ đối diện, hai người đều là hít thở tăng nhanh, tim đập nhanh hơn. Bọn họ vốn cũng nghi hoặc Tiêu Vũ muốn mượn vật gì vậy, kết quả Tiêu Vũ mở miệng, đúng là muốn mượn đường mười vạn năm!

Toàn bộ tinh không an tĩnh đi xuống, Hạo Hư đứng đầu trầm mặc, những ngôi sao kia cũng thật lâu không có cử động nữa.

“Vạn năm trước sự tình, đối với ta tổn thương quá lớn, nhìn như chỉ mất đi mười ngàn năm, nhưng với ta mà nói, ít nhất phải mười vạn năm, tài năng bổ khuyết trở về, cho nên ta tới tìm ngươi, muốn hướng ngươi vay mượn mười vạn năm!” Tiêu Vũ cũng không vội vã, chầm chậm nói.

Hắn muốn khôi phục ngày xưa thực lực, hoặc là muốn đột phá kiếp trước, đều cần thời gian dài dằng dặc, mà hắn thiếu nhất, chính là thời gian.

Hạo Hư đứng đầu ở thời gian chi đạo trình độ, không người nào có thể địch, theo hắn nơi đây, Tiêu Vũ có thể vay mượn đến đây mười vạn năm!

“Ngươi cũng biết, ngươi mười vạn năm, ý vị như thế nào?”

Rất lâu sau đó, Hạo Hư đứng đầu rốt cục lại lạc tử, âm thanh lộ ra vài phần bất đắc dĩ cùng nặng nề.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu.

Hạo Hư đứng đầu, mặc dù lực lượng thời gian mạnh mẽ, thế nhưng, hắn muốn dùng này lực lượng thời gian đến ảnh hưởng người thực lực càng mạnh, phải bỏ ra thì càng nhiều.

Nếu như là Huyết Lân Mặc Vũ, cảnh giới cỡ này, hắn cho mượn cái trăm vạn năm đều không phải là sự tình, thế nhưng Tiêu Vũ đến vay mượn, lại là phải hắn trả giá lượng lớn tinh lực.

“Ai da!” Hạo Hư đứng đầu thật dài thở dài, nói: “Tại sao ngươi sắp tới, sẽ không chuyện tốt?”

“Chuyện này đối với ngươi cũng chưa chắc không phải là chuyện tốt.” Tiêu Vũ nói: “Ta hướng về ngươi mượn đường, ở ngươi đại đạo lực lượng bên trong tăng lên thực lực của ta, trong quá trình này, ngươi cũng không khả năng càng thêm rõ ràng quan sát ta tu chi đạo gì?”

Hạo Hư đứng đầu vừa là trầm mặc, tựa hồ có hơi động lòng. Hắn và Tiêu Vũ luận đạo, chính là muốn thông qua đối phương đối với đạo giải thích, đến xác minh tự thân.

Nếu như Tiêu Vũ ở đại đạo của hắn lực lượng dưới tu luyện tăng lên, hắn quả thật có thể càng rõ ràng hơn quan sát Tiêu Vũ tu chi đạo, thậm chí hoàn toàn khám phá.

“Hơn nữa……” Tiêu Vũ lại dụ dỗ từng bước, nói: “Lần này, đường ta đi cùng năm đó có chút bất đồng, có lẽ, sẽ vượt xa ngày đó. Tất cả những thứ này, ở ta tăng lên trong khi, ngươi cũng có thể thấy rõ!”

Trong hư không vẫn là nhìn không tới Hạo Hư đứng đầu bóng người, cũng không nghe được hắn nói chuyện, nhưng Tiêu Vũ lại tựa hồ như có thể cảm nhận được, hắn động lòng.

Hắn năm đó đường, cũng đã vô địch cửu thiên, nếu như nói lần này đi đường so với kiếp trước mạnh hơn, nào sẽ là dạng gì đường?

“Được rồi, ta thì giúp ngươi lần này!” Hạo Hư đứng đầu hồi lâu sau, rốt cục đáp lại.

“Cảm tạ.” Tiêu Vũ mỉm cười đáp lại, nếu không có hắn hoàn toàn tín nhiệm Hạo Hư, cũng là không dám như vậy đến mượn đường, như vậy tương đương đem mình tu các loại toàn bộ bại lộ ở người khác trước mắt.

“Ngươi dự định khi nào bắt đầu?” Hạo Hư hỏi, muốn mượn thời gian cho Tiêu Vũ bực này nhân vật, hắn phải kịp chuẩn bị.

“Qua chút thời gian, ta sẽ tìm ngươi, ngươi trước đem hai người này mang đi a, bọn họ mười vạn năm, đối với ngươi mà nói nên chỉ là việc nhỏ.” Tiêu Vũ phất tay một chiêu, đem Huyết Lân Mặc Vũ hai người kéo đến trước người. U &# 8

Huyết Lân cùng Hắc Vũ sửng sốt, thế mới biết Tiêu Vũ dẫn bọn hắn đã đến, cũng là cùng nhau vì bọn họ mượn đường.

Mười vạn năm! Bọn họ bây giờ cũng mới sống không đến 2000 tuổi, con số này nghe tới, làm cho bọn họ có chút choáng váng.

“Ngươi thật đúng là khả năng áp bức ta!” Hạo Hư đứng đầu âm thanh nghe tới có vài phần bất đắc dĩ.

“Huyết Lân Mặc Vũ, các ngươi trước tiên với hắn đi thôi, ở hắn nơi đó, các ngươi có thể ở trong thời gian ngắn nhất, đạt được chí tôn cảnh giới, đến lúc đó, chính là chúng ta lúc trở về.” Tiêu Vũ đối với hai người giao cho.

Vốn, Huyết Lân cùng Mặc Vũ ở trong thế giới của hắn, cũng có thể nhanh chóng trưởng thành, một vạn trong năm đạt được Thần Cảnh đỉnh cao, không thành vấn đề, nhưng muốn đạt tới cảnh giới chí tôn, liền có chút miễn cưỡng.

Cho nên, hắn mới có thể mang tới bọn họ, hướng Hạo Hư mượn đường mười vạn năm.

“Vậy còn ngươi?” Huyết Lân Mặc Vũ nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Ta còn có món không thể không làm sự tình.” Tiêu Vũ không có nói rõ. Kỳ thực, là Nguyệt Thần dùng nàng mạnh mẽ thần niệm thông tri hắn, Lam Thiên Ngữ, sắp sửa thức tỉnh.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 469: Thức Tỉnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, theo Hạo Hư đứng đầu đã đi, Tiêu Vũ một thân một mình, lại dùng tốc độ nhanh nhất, trở lại Nguyệt Thần cung.

Bên trong quan tài kiếng, Lam Thiên Ngữ như trước lẳng lặng ngủ say, Nguyệt Thần đứng ở bên cạnh của nàng, vừa mới vì nàng chữa trị thần hồn, khiến nàng vốn mặt mũi tái nhợt, khôi phục vài phần đỏ thắm.

Nàng lẳng lặng nằm ở vô biên vô hạn ý như lan bên trong, nhắm chặt hai mắt, không nhúc nhích.

“Thiên Ngữ……” Tiêu Vũ đi lên phía trước, âm thanh có chút run rẩy.

Ở Thập Châu, Lam Thiên Ngữ cũng vì hắn làm nhiều lắm, hơn nữa nàng cũng là Nguyệt Thần một phần, ngàn năm ngủ say, bây giờ rốt cuộc phải thức tỉnh, mặc dù là hắn, nội tâm cũng không quá bình tĩnh.

Nguyệt Thần như là cố ý đang đợi Tiêu Vũ trở về, muốn cho Lam Thiên Ngữ tỉnh lại trước tiên, có thể thấy được hắn. Lúc này, nàng nhẹ nhàng giơ tay, một chỉ điểm ra, đem một ánh hào quang, đánh vào Lam Thiên Ngữ mi tâm.

Lam Thiên Ngữ ở trong quan tài lẳng lặng run lên, dài nhỏ lông mi đã run một cái, sau đó chầm chậm mở mắt ra, trong hai mắt, mang theo mờ mịt.

“Thiên Ngữ……” Tiêu Vũ ở bên cạnh khẽ gọi, âm thanh run rẩy.

“Ta…… đây là ở đâu?” Lam Thiên Ngữ trong mắt mờ mịt, lúc qua ngàn năm, nhưng đối với một mực ngủ say nàng tới nói, lại giống như chỉ là làm một giấc mộng.

“Ta lại vẫn khả năng, nhìn thấy công tử?” Nhìn thấy Tiêu Vũ khuôn mặt, Lam Thiên Ngữ đột nhiên lộ ra một tia cười nói, nói: “Xem ra ta thật muốn chết, di lưu chi tế, còn có thể tái kiến công tử, trời cao đã là không tệ với ta.”

Nàng cười đến trắng nhợt, tâm tư còn dừng lại ở lúc trước đám cưới ngày đó, còn coi chính mình sắp sửa chết đi, sinh ra ảo giác.

“Ngươi sẽ không chết, ta sẽ không để cho ngươi chết, ta là Tiêu Vũ, ngươi ngắm nghía cẩn thận ta, đây không phải ảo giác, đây là sự thực, ngươi đã không sao!” Tiêu Vũ nghe được đau lòng, không nhịn được đưa tay khẽ vuốt Lam Thiên Ngữ tóc dài đen nhánh.

“Ta không chết?” Lam Thiên Ngữ sửng sốt chốc lát, theo trong quan tài đứng dậy, mờ mịt nhìn bốn phía, nói: “Cha? Những người khác đâu?”

Suy nghĩ của nàng còn dừng lại ở ngủ mê man ngày nào đó, nói tới phụ thân của nàng Lam Đế, Tiêu Vũ nhất thời ngạc nhiên, không biết trả lời như thế nào.

Thập Châu này Đại Đế đều bị đưa đi, nếu có thể đột phá, liền có thể làm việc qua vạn năm kỳ hạn, nếu là không đột phá nổi, vậy cũng chỉ có thể thân thể hóa hoàng thổ.

Lam Thiên Ngữ vấn đề này, hắn không cách nào trả lời, bởi vì không biết là sau đó còn có thể hay không gặp lại Lam Đế.

“Hắn rất tốt,

Ngươi sau đó gặp được hắn.” Tiêu Vũ trong lòng không đành lòng, không muốn Lam Thiên Ngữ vừa tỉnh lại, thì thừa nhận như vậy đả kích, chỉ có thể như thế an ủi.

Lam Thiên Ngữ lúc này mới bình tĩnh rất nhiều, gật gù, ánh mắt vừa rơi xuống Nguyệt Thần trên người, nhất thời ngẩn ngơ.

“Ngươi là……” nàng trở nên thất thần, chỉ cảm thấy cô gái trước mắt này tựa như chân trời trăng sáng bình thường, tao nhã, thánh khiết, xuất trần, khiến bất kỳ cô gái nào ở trước mặt nàng, cũng không khỏi có chút tự ti mặc cảm.

Quan trọng nhất là, nàng cảm giác trước mắt cô gái này hết sức quen thuộc, tựa hồ đã ở nơi nào gặp qua.

Năm đó, trong phòng nàng có một bức họa, trong tranh chính là Nguyệt Thần, cái kia là của nàng không dứt mơ thấy một người, bây giờ nhìn thấy chân chính Nguyệt Thần sau, rốt cục bỗng nhiên nhớ tới, đây cũng là cái kia thường xuyên ở nàng trong mộng xuất hiện nữ tử.

“Nàng……” Tiêu Vũ cũng không biết giải thích như thế nào, chỉ động viên nói: “Ngươi vừa mới thức tỉnh, trước tiên nghỉ ngơi thật tốt, sau khi hậu sự, ta sẽ chậm chậm cùng ngươi nói.”

Tựa hồ là hiểu cái gì, Lam Thiên Ngữ thu hồi ánh mắt, thần sắc phức tạp gật gật đầu.

“Bốp!”

Tiêu Vũ mở ra thế giới của mình, đem Lam Thiên Ngữ thu vào trong đó. Lam Thiên Ngữ đại khái là có cảm ứng nào đó, biết mình cùng Nguyệt Thần trong lúc đó có loại thần bí liên quan, làm cho nàng ở lại Nguyệt Thần nơi đây, e sợ nàng đối mặt Nguyệt Thần lúc, bao nhiêu sẽ có chút không được tự nhiên.

Nguyệt Thần ở bên cạnh lẳng lặng thấy, vẫn chưa nhiều lời. Tiêu Vũ đem Lam Thiên Ngữ sắp xếp cẩn thận sau khi, yên lặng một hồi, cho tới bây giờ, hắn cũng không muốn biết lựa chọn như thế nào.

Là để Lam Thiên Ngữ độc lập tồn tại, còn là làm cho nàng cùng Nguyệt Thần một lần nữa trở về làm một thể? Nếu là quay về một thể, vậy có phải tương đương mạt sát Lam Thiên Ngữ, nàng người này vẫn tồn tại gì?

Tâm tình vô cùng mâu thuẫn, hắn trầm mặc hồi lâu mới nói: “Ta kế tiếp, có thể muốn rời khỏi một quãng thời gian.”

Ở Lam Thiên Ngữ trong chuyện, Nguyệt Thần vẫn chưa nhiều lời, nàng tựa hồ có thể xem hiểu Tiêu Vũ tâm tư, nói: “Ngươi muốn đi Hạo Hư nơi đó?”

Tiêu Vũ gật đầu, trước khi Nguyệt Thần liền đã biết hắn đi đi tìm Hạo Hư, nàng từ trước đến giờ biết hắn rất sâu, đã biết hắn làm lựa chọn.

“Có Hạo Hư giúp đỡ, ngươi thật sự khá là khôi phục dễ dàng thực lực.” Nàng gật gù, vẫn chưa nhiều lời.

“Ta lần đi, có thể phải qua vạn năm tài năng trở về, ta mấy cái kia đệ tử, bây giờ đang tìm kiếm lấy ta đại đệ tử cùng ngũ đệ tử tăm tích, nếu là bọn họ có tin tức, ngươi liền đến Hạo Hư nơi đó cho ta biết.” Tiêu Vũ giao cho.

Bây giờ để cho hắn yên tâm không dưới, cũng là mấy cái kia đệ tử.

“Yên tâm đi, ta sẽ lưu ý.” Nguyệt Thần lại gật đầu.

Giữa hai người, lâm vào trầm mặc, qua rất lâu, Tiêu Vũ mới nói: “Rất xin lỗi lại muốn cho ngươi đợi thêm ta mười ngàn năm, đợi mọi việc chấm dứt, ta thì sẽ không cho ngươi đợi thêm nữa.”

Nguyệt Thần nghe vậy, rốt cục nhoẻn miệng cười, nói: “Có ngươi câu nói này, liền vậy là đủ rồi, cả tôi mấy trăm ngàn năm đều đã chờ thêm, tầm thường vạn năm, vừa được cho cái gì?”

Nguyệt Thần biết rõ đạo lý, cũng biết Tiêu Vũ việc này là ắt không thể thiếu, điều này làm cho Tiêu Vũ an tâm rất nhiều.

Hắn từ giã Nguyệt Thần, lại một lần nữa rời đi, còn Lam Thiên Ngữ, đang ở hắn thế giới trong vòng, dù cho hắn rời đi, sau đó vẫn là tùy thời có thể thấy được.

Rời đi Nguyệt Thần cung, Tiêu Vũ lại Vượt giới, đi tới Hạo Hư đứng đầu vị trí thế giới kia.

Một tòa Thần cung, phù ở đám mây bên trên, nơi này là Thái Hư Cung, cũng là Hạo Hư đứng đầu sáng lập Thần cung, trên thế gian có vô thượng địa vị.

“Bốp!”

Trong cung bay ra một người, người còn chưa tới, liền xa xa lên tiếng: “Nhiều năm như vậy, ngươi có thể coi là tới tìm ta gì?”

Tiêu Vũ lộ ra nụ cười, người đến rõ ràng là Diệp Vong Xuyên. Giữa bọn họ giao tình, mặc dù không bằng Tiêu Vũ cùng Hạo Hư đứng đầu lâu dài như vậy, nhưng cũng là chung trải qua sinh tử.

Cùng Diệp Vong Xuyên hàn huyên chốc lát, bây giờ Diệp Vong Xuyên đã là sơ nhập thần cảnh, thực lực đã xảy ra biến hóa to lớn, nhưng muốn chính thức trưởng thành, còn cần thời gian dài dằng dặc tích lũy.

Nhưng ở Hạo Hư đứng đầu nơi đây, hắn phải nhanh trưởng thành, hắn không phải là việc khó gì.

“Đi thôi, nhà ta tổ tôn đang đợi ngươi.” Diệp Vong Xuyên thở dài: “Ai da, ngươi gần nhất, thực sự là càng ngày càng không đê điều.”

Hai người bay về phía trong cung, sau đó không lâu, Tiêu Vũ gặp được Hạo Hư, đây là hắn chân thân, Cửu Thiên Thế Giới mạnh nhất một trong những nhân vật!

Hai đạo ánh mắt bén nhọn xuyên thấu mà đến, như là muốn nhìn thấu Tiêu Vũ, Hạo Hư theo dõi hắn nhìn hồi lâu, nói: “Xem ra lần này, ngươi đi đường, thật rất không giống nhau, có hi vọng vượt qua năm đó!”

Cái nhìn này bên trong, hắn nhìn ra nhiều lắm, bây giờ Tiêu Vũ không chỉ có bá thể ngôi sao quyết, càng có một luồng âm dương cùng lực hỗn độn, cùng với cái kia gần như hoàn mỹ mạng xa.

Ngoài ra, hắn một thân nhiều loại bảo thể, lại có chiến chữ Inca cầm, cùng năm đó so với, bây giờ Tiêu Vũ, tiềm lực càng thêm vô cùng vô tận!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 470: Liên Tiếp Đột Phá

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Đoành!”

Hạo Hư đứng đầu, tạo ra một thế giới, đem Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên mang vào trong đó.

Thế giới này, thập phần hùng vĩ, ở trong đầy rẫy một loại khôn kể gợn sóng, làm người ta sợ hãi.

“Bên cạnh ngươi hai thằng nhóc kia, đã bắt đầu tu luyện, ngươi muốn địa phương, ta cũng đã sắp xếp ổn thỏa cho ngươi.” Hạo Hư trong một ý nghĩ, đem Tiêu Vũ cùng Diệp Vong Xuyên mang đi này trong giới ta một chỗ.

Nơi đây quanh thân, mọi nơi đầy rẫy lực lượng thời gian, có địa phương, trong chớp mắt hoa nở hoa tàn, 1 màu đỏ chồi non thần tốc sinh trưởng, hóa thành che trời gỗ lớn, sau đó vừa thần tốc khô héo, trong thời gian ngắn giống như vạn năm trôi qua.

Mà một chỗ khác, không trung một giọt nước hạ xuống, lại là giống như định trong không trung, tốc độ rơi xuống thập phần chầm chậm, phảng phất trải qua ngàn năm vạn năm, đều không thể từ không trung rơi xuống đất.

Đây cũng là Hạo Hư đứng đầu lực lượng thời gian, nơi này càng có mạnh mẽ sức mạnh thời gian, hơn xa giới này các nơi, cho nên mới phải xuất hiện loại tình huống này.

“Đây là gấp mười lần lực lượng thời gian?” Tiêu Vũ nhìn về phía Hạo Hư đứng đầu.

Cái gọi là mượn đường mười vạn năm, kỳ thực chính là để Hạo Hư đứng đầu, vì hắn chế tạo một thời gian gấp mười lần lưu động lĩnh vực. Hắn ở trong lĩnh vực này tu luyện, làm ngoại giới quá khứ mười ngàn năm, khi hắn nơi đây, tất là trôi qua mười vạn năm!

Vốn Hạo Hư đứng đầu có thể cho thời gian càng nhanh hơn, nhưng theo thực lực của hắn tăng lên, dùng thực lực của hắn, Hạo Hư chủ yếu vay mượn gian, cũng sẽ trở nên gian nan, bởi vậy khả năng vay mượn đến mười vạn năm, đã là cực hạn.

“Làm sao, ngươi chẳng lẽ còn không tin được ta?” Hạo Hư đứng đầu trông lại, ngôn ngữ cùng thần sắc đều tràn đầy tự tin.

Tiêu Vũ không nói thêm lời, cất bước hướng đi khối này lĩnh vực. Ở đây lĩnh vực trong vòng, hắn có thể thu được gấp mười lần thời gian, nếu là thuận lợi, liền tài năng ở vạn năm kỳ hạn tiến lại trước khi khôi phục đỉnh cao thực lực, thậm chí vượt qua.

Bá thể ngôi sao quyết, bất diệt âm dương trải qua, chiến chữ ấn, hoàn mỹ sinh linh……

Hắn lực lượng trong cơ thể nhiều lắm, cũng cần thời gian đến để hắn hoàn toàn khống chế, đem những sức mạnh này chính thức hòa vào nhau, đạt được chân chính vượt qua.

Có điều, trước mắt đối với hắn mà nói, quan trọng hơn hay là trước khôi phục năm đó đỉnh cao thực lực, sau khi bước tiếp theo, mới là làm cho phù hợp những sức mạnh này, tiến một bước, siêu thoát ngày xưa thực lực.

“Ầm!”

Tại kia trong lĩnh vực ngồi khoanh chân, Tiêu Vũ trong cơ thể công quyết, điên cuồng vận chuyển.

Diệp Vong Xuyên nhìn xa xa, thần sắc phức tạp, nói: “Không nghĩ tới, hắn lại là năm đó cửu thiên Tinh chủ!”

Hạo Hư đứng đầu ánh mắt một trận lấp lóe, xa xa dừng ở trong tu luyện Tiêu Vũ, nói: “Ta cũng cho ngươi mở ra một cái khu vực, ngươi nhanh chóng tu luyện, tranh cướp ở vạn năm trước khi, đi vào cảnh giới chí tôn!”

“Tại sao?” Diệp Vong Xuyên có chút lười nhác, nói: “Hắn tựa hồ rất nóng lòng tăng cao thực lực, ta có phải cũng phải trước ở thành công trước khi đột phá gì?”

“Chính vì hắn như thế nóng lòng khôi phục thực lực, mới khiến cho ta linh cảm đến, không lâu sau đó, đem lại có xảy ra chuyện lớn!” Hạo Hư đứng đầu ánh mắt trầm tĩnh, “có lẽ, Cửu Thiên Thế Giới, sẽ nghênh đón một lần đại biến, ta ngày gần đây, cũng có một loại dạng này linh cảm.”

Diệp Vong Xuyên không khỏi thay đổi sắc mặt, như Hạo Hư đứng đầu bực này tồn tại, đối với một vài đại sự, có một loại không hiểu năng lực cảm nhận, bây giờ Hạo Hư đứng đầu có này linh cảm, tuyệt đối không phải tầm thường.

Hắn không nói thêm lời, gật gật đầu, cũng là đi Hạo Hư đứng đầu vì hắn mở ra lĩnh vực thời gian.

Ở lĩnh vực này trong vòng, hắn đồng dạng có thể nhanh chóng tiến bộ, mà không cần hao phí quá nhiều thời gian, liền có thể đạt được cảnh giới chí tôn.

Yên lặng tu luyện, Tiêu Vũ triệt để không hỏi chuyện bên ngoài, quyết tâm ở sau đó mười ngàn năm bên trong, muốn mượn Hạo Hư đứng đầu sức mạnh, khôi phục thực lực, đồng thời đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Chỉ có như vậy, hắn có thể có niềm tin, đối mặt Mạc Thương, và đang trở về Thập Châu sau khi, còn muốn đối mặt cái kia tồn tại bí ẩn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ngoại giới mười ngàn năm, Hạo Hư đứng đầu giới này mười vạn năm!

Dù cho đạt được Hạo Hư đứng đầu cùng Tiêu Vũ cảnh giới này, thời gian mười vạn năm, cũng cực kỳ dài lâu.

“Ầm!”

Ngày đó, Hạo Hư đứng đầu phía thế giới này trong vòng, một cái Cự Long đột nhiên xuất hiện, trên chín tầng trời bay lượn, tiếng rồng ngâm chấn động vạn dặm, ngửa mặt lên trời hét giận dữ.

“Cái kia tiểu Long đã thành chí tôn, hóa thành chân chính Tổ Long!” Hạo Hư đứng đầu giương mắt nhìn lên, hoàn toàn không kinh ngạc.

Lại qua mấy năm, một tiếng cao hót, một con lớn loài chim bay trên trời, toàn thân đen như mực, ánh mắt lạnh lùng, cả người lộ ra tia sáng chói mắt, giống như một vòng nắng gắt nhẹ nhàng.

“Kim Ô loài tiểu tử cũng thành công!” Hạo Hư đứng đầu vẫn là không quá bất ngờ.

Ngoại giới vạn năm kỳ hạn, bọn họ lại là mười vạn năm, bây giờ đã tới gần cuối cùng, hai người kia trước sau xuất thế, thành tựu chí tôn vị trí, hắn không có gì lạ.

Dù sao, mười vạn năm năm tháng, hơn nữa có Tiêu Vũ giúp đỡ, hai người này vừa là chân chính cao nhất sinh linh, đột phá cảnh giới chí tôn, đương nhiên.

Vừa là mấy năm trôi qua sau, hai cái to lớn thân ảnh, đồng thời xuất thế.

Một con chim bằng, triển khai hai cánh, che đậy thanh thiên, một bên khác một con lớn côn, ấy lưng rộng qua mười triệu dặm, cũng là cũng trong lúc đó xuất hiện.

“A, Tiểu Hắc ngươi cũng đột phá, hì hì, thế nhưng vô dụng, là Tiểu Bạch nhanh hơn ngươi!”

“Nói bậy, rõ ràng là Tiểu Hắc trước tiên đột phá!”

Hai cái thanh âm thanh thúy, đồng thời vang lên, 1 côn 1 bằng hóa thành hai cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên cùng cô gái, ở nơi đó tranh luận.

“Hai thằng nhóc này, cũng đột phá, bọn họ tựa hồ so với cái kia tiểu Long cùng đầu kia Kim Ô càng thêm sâu không lường được!” Hạo Hư đứng đầu nhìn tới.

Trong lòng hắn cũng đang cảm khái, làm sao Tiêu Vũ bên cạnh, tất cả đều là này thiên tư vô hạn người, hơn nữa đều là cao nhất sinh linh.

Đặc biệt là năm đó hơi muộn đi tới hai thằng nhóc này, trong cơ thể tiềm lực vô cùng vô tận, kể cả hắn đều nhìn không thấu, bây giờ đột phá, càng lộ vẻ bất phàm.

Huyết Lân Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch đều thành công ở một trăm ngàn này trong năm đột phá đến cảnh giới chí tôn, bây giờ, còn sót lại, liền chỉ có Tiêu Vũ một người.

“Thật không thể tin được, ngươi lần này đi đường, nếu là thành công trở về, có thể so với năm đó mạnh hơn bao nhiêu!”

Hạo Hư đứng đầu nhìn phía Tiêu Vũ vị trí, UU đọc sách www. u &# 117; k anshu. Co m nơi đó bây giờ đã là một mảnh hỗn độn, quanh thân tất cả đều là sương mù xám xịt, mặc dù là hắn, cũng căn bản không nhìn thấu.

Chỉ là thân thể tại giới này, hắn khả năng rõ ràng cảm nhận được cái kia trong hỗn độn lộ ra từng trận khủng bố gợn sóng, làm cho người kinh hãi, Tiêu Vũ thực lực hôm nay, tựa hồ đã so với năm đó càng thêm cường hãn.

“Tiêu Vũ ca ca làm sao còn không xuất quan?”

Hai cái thiếu niên cùng cô gái bay tới, xa xa nhìn Tiêu Vũ vị trí, ở bên cạnh chờ.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ, cũng đã đi tới nơi này quanh thân, lẳng lặng chờ Tiêu Vũ trở về.

Một năm rồi lại một năm, thời gian vẫn đang trôi qua, Tiêu Vũ vị trí, gợn sóng càng ngày càng kinh người, tựa hồ có một vùng thế giới đang ở trong đó bị diễn biến, nhưng mà, hắn nhưng thủy chung không có từ cái kia ở trong đi ra.

Mắt thấy lúc trước quyết định vạn năm kỳ hạn càng ngày càng gần, Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch, đều chờ đến một trận nóng lòng.

Rốt cục, ở cuối cùng một năm, một tiếng vang ầm ầm, vô biên hỗn độn tan hết, một bóng người, theo cái kia ở trong, chầm chậm đi ra.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 471 + 5 Đệ Tử Tăm Tích

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời điểm này, Huyết Lân Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch, còn có hỗn độn đứng đầu, đồng thời chấn động mạnh, ánh mắt cùng nhau nhìn về phía trước.

Chỉ thấy, Tiêu Vũ chầm chậm đi ra, trên người quấn quanh lấy từng tia từng tia hỗn độn chỗ, giống như từ trong hỗn độn đi ra, như là xuyên qua rồi muôn thuở, từ cái này xa xôi thời đại đi tới.

“Hắn…… đạt được cảnh giới gì?” Mặc Vũ bị Tiêu Vũ khí thế chấn nhiếp, nhất thời ngẩn người tại đó, không dám tiến lên.

“Ầm!”

Thời điểm này, Hạo Hư chủ động tay, một thanh khổng lồ thước đo vượt qua phía chân trời, hướng về thân ảnh kia trượng đi.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ trên người, ngôi sao hiện lên, chỉ có hai ngôi sao, theo thứ tự là Thái Âm mặt trời. Hai sao vây quanh hắn mà động, một âm một dương, như là thiên địa sơ khai lúc hình ảnh, phân cách âm dương.

Mà đang ở ở trong, hắn là vô tận hỗn độn, mông lung không đúng, bao hàm vạn vật lực lượng, giống như tất cả khởi nguyên.

"Bốp!"

Trượng trời thước, một thước trượng muôn thuở! Quanh thân cỏ cây sinh trưởng, tiện đà khô cạn, trong thời gian ngắn vô tận năm tháng trôi qua.

Tiêu Vũ thong dong đi ra, thân thể quanh thân hỗn độn lượn lờ, cái kia lực lượng thời gian, càng chưa đối với hắn tạo thành ảnh hưởng chút nào.

"Ngươi con đường này, quả nhiên vượt qua năm đó!" Hạo Hư thu hồi trượng trời thước, ánh mắt trong vắt, như là muốn nhìn thấu Tiêu Vũ.

"Đáng tiếc, còn là không thể đi tới cuối." Tiêu Vũ tiếc nuối, vốn cho là có mười vạn năm, hắn có lẽ nhưng chân chính vượt qua kiếp trước, nhưng trên thực tế, hắn bây giờ chỉ là triệt để khôi phục ngày xưa thực lực, cũng không có vượt qua.

Đạt được hắn cảnh giới này, đã là trình độ cao vút, muốn lại tăng lên dù cho một tấc, đều cực kỳ gian nan.

"Chưa tới cuối?" Hạo Hư đứng đầu không khỏi thay đổi sắc mặt, còn chưa tới cuối cũng đã cường đại như thế, nếu là Tiêu Vũ con đường này đi đến, sẽ là thực lực cỡ nào?

"Tiêu Vũ ca ca!"

Tiểu Hắc Tiểu Bạch vui mừng bay tiến lên. Bọn họ trải qua mười vạn năm, bây giờ cũng mới trưởng thành mười lăm mười sáu tuổi dáng dấp, Tiểu Hắc phong thần tuấn tú dật, Tiểu Bạch cũng trổ mã duyên dáng yêu kiều.

Chỉ là hai vị này vẫn là rất dính Tiêu Vũ, một tả một hữu ôm lấy cánh tay của hắn, thập phần thân mật.

Sờ sờ hai vị này đầu, Tiêu Vũ cảm khái nói "trải qua mười vạn năm,

Phía ngoài Cửu Thiên Thế Giới, cũng là vạn năm trôi qua, năm đó kỳ hạn, đã rất gần rồi.”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đi lên phía trước, trải qua mười vạn năm lắng đọng, bề ngoài của bọn hắn không có biến hóa quá lớn, nhưng cũng đã có vẻ càng thêm trầm ổn, và đạt được cảnh giới chí tôn, hoàn toàn có thể một mình gánh vác một phương.

“Ngươi kế tiếp, muốn làm cái gì?” Hạo Hư đứng đầu đi lên trước, đạo “ngươi bây giờ thực lực, lần này lại hiện thân nữa cửu thiên, ta linh cảm đến, cửu thiên chắc chắn sẽ không bình tĩnh.”

“Kế tiếp?” Tiêu Vũ trầm ngâm, trong mắt bắn ra hai đạo thần mang, “cũng là trong khi, gặp gỡ một lần năm đó một vài cố nhân, Nhật Nguyệt cung? Ta cũng nên trở về đi 1 đi rồi.”

“Nhật Nguyệt cung?” Hạo Hư nghe vậy, hai mắt híp lại. Mặc dù hắn không biết Tiêu Vũ năm đó bị chết nguyên nhân thực sự, nhưng cũng có thể cảm giác được, Tiêu Vũ nếu đi Nhật Nguyệt cung, nơi đó nhất định sẽ không bình tĩnh.

Bây giờ Nhật Nguyệt cung, năm đó Thiên Thần cung.

“Đi rồi, lần này, ta nợ một món nợ ân tình của ngươi.” Tiêu Vũ từ giã Hạo Hư, lần này nếu như không có Hạo Hư giúp đỡ, hắn muốn khôi phục thực lực, còn không biết muốn năm nào tháng nào.

“Ta chỉ hy vọng, ngươi đi ra ngoài bên ngoài đại náo thời điểm, đừng nói ta với ngươi rất quen là đến nơi, miễn cho ta bị ngươi liên lụy.” Hạo Hư nửa đùa nửa thật nói.

Tiêu Vũ cười cười, không nói thêm lời, mang tới Huyết Lân Mặc Vũ mấy người, rời đi Hạo Hư đứng đầu thế giới.

“Người này trở về, cửu thiên e sợ lại nếu không bình tĩnh.” Hạo Hư thấy Tiêu Vũ rời đi, lắc đầu cảm khái một câu.

Sau khi rời khỏi, mấy người Vượt giới, đi tới Thanh Tôn vị trí Thiên Sơn.

Qua đời mười ngàn năm, cái kia 5 loài chi tổ đã sớm thức tỉnh, Tiêu Vũ cũng từng trở về, thấy qua bọn họ, 5 người cũng đã về tới Tiêu Vũ mở ra thế giới, Thạch Xuyên cũng đã rời đi, bước lên tìm kiếm Phong Tiêu Mạch đường.

Lại tới Thiên Sơn, Tiêu Vũ là muốn cảm tạ Thanh Tôn, Tiểu Hắc Tiểu Bạch bây giờ khả năng trở nên cường đại như thế, có thể nói nàng có rất lớn công lao.

“Cửu sắc sen thần đã trưởng thành đến cuối cùng một mảnh, không lâu sau đó, có thể hoàn toàn thành thục.” Thanh Tôn đem Tiêu Vũ mang tới một cây sen thần trước khi, ngữ khí xa xôi.

Nàng có trực giác mãnh liệt, Tiêu Vũ như thế nóng lòng khôi phục thực lực, nhất định nhưng không có cách ở lâu, muốn đi làm chuyện khác.

“Đừng đợi thêm ta.” Tiêu Vũ trầm mặc một lúc lâu, sau đó mở miệng, hắn cảm thấy có một số việc, vẫn phải nói rõ ràng cho thỏa đáng.

Thanh Tôn khẽ run lên, cắn răng nói “đây là tự ta sự tình!”

Tiêu Vũ chỉ có thể khẽ than thở một tiếng, hắn lấy ra một ngôi sao, đại tinh ở trong tay hắn thần tốc thu nhỏ lại, liền bị luyện thành một viên óng ánh sáng minh châu, chói lọi.

“Sau này phàm là ngươi có yêu cầu, bất cứ lúc nào tìm ta, này châu vĩnh viễn hữu hiệu, chỉ cần ngươi sai người đưa nó mang ta, khó hơn nữa sự tình, ta cũng định sẽ vì ngươi làm được.” Hắn đem này châu giao cho Thanh Tôn, Thanh Tôn vì hắn làm các loại, hắn không cần báo đáp, chỉ có thể như thế.

Thanh Tôn đưa tay tiếp nhận, nhẹ nhàng vỗ về, trong mắt ẩn ngấn lệ lấp lóe. Tiêu Vũ lưu lại vật ấy, nàng biết, chỉ sợ hắn sau đó cũng sẽ không trở lại Thiên Sơn, này châu, lại là ly biệt đồ vật.

“Ta đi rồi!” Tiêu Vũ kiên quyết xoay người, mang tới Huyết Lân Mặc Vũ, bước ra một bước, Phá Toái Hư Không, trực tiếp Vượt giới mà đi.

Thanh Tôn tay cầm minh châu, không tiếng động nước mắt, lẩm bẩm nói “tung quân phụ ta, ta không phụ quân!”

Vượt qua một giới, lại trở về Nguyệt Thần cung, Nguyệt Thần toàn thân áo trắng, đã chờ ở nơi đó, thấy hắn trở về, không nói gì mỉm cười.

“Có thể có ta đây mấy cái đệ tử tin tức?” Tiêu Vũ rơi xuống đất, mười ngàn năm trôi qua, Phong Tiêu Mạch đến nay không có tin tức.

“Lăng Hư cùng Dược Chuyết bọn họ mặc dù thỉnh thoảng ở các giới xuất hiện, nhưng Phong Tiêu Mạch tăm tích, nhưng thủy chung không rõ.” Nguyệt Thần lắc đầu, đạo “có điều, ngươi ngũ đệ tử Vân Nhạc Không, ngược lại có chút một chút mặt mày.”

“Hả? Ở trong đó?” Tiêu Vũ lông mi giương lên.

Mười cái trong hàng đệ tử, cho tới bây giờ còn tung tích không rõ, &# 85;U đọc sách www. u &# 117; kans h u . c o &# 109; cũng chỉ có hắn đại đệ tử Phong Tiêu Mạch cùng ngũ đệ tử Vân Nhạc Không hai người, những người khác, ngoại trừ ở Thiên Thần trong cung mấy cái kia, hắn cơ hồ đều đã thấy qua.

“Ở…… vạn thần điện.” Nguyệt Thần sâu sắc nhìn về phía Tiêu Vũ.

“Vạn thần điện?” Tiêu Vũ trong mắt bắn ra thấy lạnh cả người.

Vạn thần điện, cái kia là hắn đệ tử thứ tám đạo trường, hắn đệ tử thứ tám, tựa hồ sớm phản bội, Vân Nhạc Không tại sao sẽ ở nơi đó?

“Ta tra được hắn nhiều năm trước đã đi qua vạn thần điện, sau đó liền ở nơi đó biến mất, không thấy tung tích.” Nguyệt Thần đạo “màn biển sênh dù sao cũng là đệ tử của ngươi, ta không muốn làm khó, này đây không có càng sâu sắc hơn điều tra.”

Tiêu Vũ không khỏi cảm kích nhìn về phía Nguyệt Thần, đây là hắn đệ tử của mình, xem như nhà mình việc, người ngoài nhúng tay, sẽ làm hắn trên mặt không ánh sáng, việc này chỉ có thể hắn tự mình giải quyết.

Nếu không thì, dùng Nguyệt Thần thực lực, cái kia đệ tử thứ tám, là tuyệt đối không thể nào địch nổi Nguyệt Thần.

“Xem ra, ta cũng vậy trong khi, tự mình đi gặp một lần cái này đệ tử, xem hắn hay không thật đã sinh ra dị tâm!” Trong mắt hắn hàn quang lấp lóe, trực tiếp nhích người, đi đệ tử thứ tám đạo trường.

Chương 472: Màn Vân Thiên

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cửu Thiên Thế Giới, không có cụ thể tên, mọi người cùng dùng đệ nhất giới đến thứ chín giới gọi. Theo thứ chín giới đến đệ nhất giới, phía trước 8 giới đứng đầu thực lực xê xích không nhiều, chỉ có đệ nhất giới, chỉ có cửu giới mạnh nhất tồn tại, tài năng tại giới này gọi bằng tôn.

Ngày xưa, Tiêu Vũ lợi dụng Tử Thần tên, gọi bằng tôn đệ nhất giới, mà hắn mười cái đệ tử, cũng có người ở một giới này bên trong mở đạo trường của mình, thu môn đồ khắp nơi.

Trở về cửu thiên, Tiêu Vũ đây là lần đầu tiên, một lần nữa đi tới đệ nhất giới, năm đó gọi bằng tôn giới này, bây giờ trở về, nơi này tất cả, đối với hắn mà nói là quen thuộc như vậy.

Nhưng bây giờ, tại giới này gọi bằng tôn, lại là đệ tử của hắn Mạc Thương.

“Nơi này chính là cửu giới bên trong cực kỳ thật lớn đệ nhất giới?” Mặc Vũ đi tới nơi này, hiếu kỳ đánh giá chung quanh.

Giới này khí tức, so với cái khác 8 giới đều phải nặng nề, đại đạo lực lượng cũng so với cái khác các giới càng mạnh hơn, là cửu giới số một, dù cho bọn họ đều đã đạt đến cảnh giới chí tôn, ở một giới này bên trong, vẫn là không tự chủ được sinh ra một loại lòng kính nể.

“Thời gian qua đi mấy chục ngàn năm, rốt cục, lại trở về một giới này!” Tiêu Vũ giương mắt, ánh mắt nhìn phía giới này các nơi, cuối cùng tìm đến phía hư không.

Tại kia ở chỗ sâu trong, có vô tận ngôi sao, thật lớn trong tinh vực, một tòa Thần cung tại kia phía xa trong trời sao như ẩn như hiện.

Ngày xưa Thiên Thần cung, bây giờ Nhật Nguyệt cung.

“Đã ta lại trở về giới này, ngươi và ta thầy trò gặp lại ngày, cũng không xa!” Hắn tự lẩm bẩm, mặc dù muốn nhanh chóng vọt tới bên trong cung điện kia, lại là cố nén cảm giác kích động này.

Mặc dù đã khôi phục năm đó đỉnh cao thực lực, nhưng Mạc Thương rất có thể đã hướng đi siêu thoát, cho nên mặc dù là bây giờ, Tiêu Vũ cũng không có tất thắng Mạc Thương nắm chắc.

Nhiều năm như vậy hắn đều các loại đến đây, căn bản không cần nóng lòng này nhất thời.

“Đi Vạn Thần Điện!” Hắn trong một chớp mắt, mang theo bốn người sau lưng, trong thời gian ngắn, đi tới một tòa to lớn thần điện trước khi.

Đứng ở trong hư không, Tiêu Vũ đem khí tức trên thân hết mức thu lại. Dùng hắn thực lực hôm nay, cho dù là Mạc Thương, cũng chưa chắc có thể nhận thấy được hắn đã đi tới giới này.

“Nơi này chính là Vạn Tượng Chân Quân đạo trường gì?” Huyết Lân nhìn hướng phía dưới.

Thân là Tiêu Vũ đệ tử, Vạn Tượng Chân Quân tên, trong chín tầng trời nhưng thập phần vang dội, kể cả Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều nghe qua. Bây giờ bọn họ cũng đã mơ hồ biết, Tiêu Vũ cùng năm đó trong truyền thuyết vô địch Tinh chủ, có cực kỳ liên hệ chặt chẽ.

“Dưới đi xem một chút đi.

” Mang theo bốn người, Tiêu Vũ rơi xuống đất, theo Vạn Thần Điện chính diện đi đến.

Xa xa nhìn tới, Vạn Thần Điện bên trong có thật nhiều tuổi trẻ hậu bối trong khi phía trước một chỗ trên quảng trường tu luyện, mà ở trong mọi người, có cái người trẻ tuổi cực kỳ dễ thấy.

Người khác đều đang tu luyện, chỉ có hắn nằm ở một bên, thích ý thấy tu luyện mọi người, ở sau thân thể hắn, còn có mấy cái cô gái trẻ, vì đó nắn vai đấm lưng, rất hưởng thụ.

“Đây là nhà ai công tử bột? Trong đạo trường có dạng này hậu nhân, nhìn dáng dấp chủ nhân nơi này cũng không phải kẻ tốt lành gì!” Huyết Lân cười lạnh, hắn đối với mình từ trước đến giờ thập phần nghiêm ngặt, nhìn thấy như vậy người trẻ tuổi, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Hắn không có dùng thần lực che lấp thanh âm của mình, người trẻ tuổi kia dù sao tu luyện người, cũng là nghe được, dửng dưng như không xem ra, cười nói “mấy người các ngươi là ai, đến ta Vạn Thần Điện, không biết là thông báo gì?”

Hắn nhìn về phía Huyết Lân, nhếch miệng cười nói “còn có ngươi, ngươi mới vừa nói cái gì?”

Huyết Lân từ trước đến giờ không sợ trời không sợ đất, nghe vậy cười lạnh nói “ta nói, ngươi chính là cái rác rưới!”

Lông mày nhíu lại, người trẻ tuổi kia lộ ra một loại ánh mắt khinh thường, nằm ở nơi đó lạnh nhạt nói “ta cho ngươi hai lựa chọn, một là lại quỳ xuống, đem ta lệch ngọn nguồn cho liếm sạch sẽ, bởi vì ngươi này tấm miệng thúi, cũng chỉ xứng quỳ xuống đến cho ta liếm giày!”

Huyết Lân cười lạnh nói “không cần nói, ta chọn cái thứ hai!”

Người trẻ tuổi kia lông mi giương lên, lắc đầu lạnh nhạt nói “dốt nát, ngươi đã muốn chết, bổn thiếu gia tác thành ngươi!”

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên, cái hướng kia, 1 người đàn ông tuổi trung niên hừ lạnh nói “dám đối với vân thiên thiếu gia bất kính, ngươi muốn chết!”

Hắn gầm lên một tiếng, trực tiếp ra tay, trên người một luồng kim quang hiện lên, đúng là Thần Cảnh cường giả.

“Chỉ bằng ngươi?” Huyết Lân cười lạnh, một bước tiến lên, một bàn tay lớn dò ra, trong tay lưu động huyền ảo đại đạo lực lượng.

Trung niên nam tử kia nhất thời hoảng hốt, nhưng mà muốn lui đã không còn kịp rồi, bị Huyết Lân một tay nắm, phịch một tiếng, hóa thành một đám mưa máu.

Giữa trường nhất thời loạn cả lên, ai cũng không nghĩ tới, đột nhiên này xuất hiện một người trẻ tuổi, lại cường đại như vậy, giơ tay liền đem một Thần Cảnh cường giả cho bóp vỡ.

Cái kia hung hăng người trẻ tuổi cũng là có chút điểm bất ngờ, có điều vẫn là hờ hững, đạo “có chút thực lực, chẳng trách gan dạ phách lối như vậy. Có điều, các ngươi biết này là địa phương nào không? Biết ta là ai không? Gan dạ tới đây ngang ngược, ngươi thì thật không sợ chết?”

Lần này, Tiêu Vũ mở miệng, đạo “nha? Không biết ngươi là……”

“Ta gọi là Mạc Vân Thiên!” Người trẻ tuổi kia ngạo nghễ nói “nơi này là Vạn Thần Điện, biết này là địa phương nào không? Đây là Vạn Tượng Chân Quân đạo trường! Vạn Tượng Chân Quân, là năm đó cửu thiên Tinh chủ đệ tử, bây giờ Nhật Nguyệt Thần Quân, đều phải gọi bằng Vạn Tượng Chân Quân một tiếng sư huynh, mà ta, là Vạn Tượng Chân Quân trực hệ hậu nhân!”

“Các ngươi gan dạ tới đây ngang ngược, chết như thế nào cũng không biết!”

Đang khi nói chuyện, thần sắc của hắn tràn ngập kiêu ngạo, một bộ trên trời dưới đất, không người nào dám chọc hắn tư thế.

Tiêu Vũ nghe vậy, lắc đầu liên tục. Chính là thượng bất chính hạ tắc loạn, cái kia đệ tử thứ tám lại có như vậy một người hậu nhân, có thể thấy được ít dạy dỗ.

“Nhật Nguyệt Thần Quân? Rất mạnh gì? Ta ngược lại thật ra không biết đến!” Mặc Vũ mang theo ngoạn vị nụ cười.

Nhớ năm đó, bọn họ ở Thập Châu minh vùng, thì thấy qua Nhật Nguyệt Thần Quân tổ tượng, cũng coi như đã giao chiến qua.

“Hừ, mấy cái dốt nát gì đó!” Mạc Vân Thiên xem thường cười lạnh, đạo “đã như vậy, bổn thiếu gia lười với các ngươi nói nhảm, các ngươi muốn tìm chết, ta sẽ tác thành các ngươi. Lão Bát, giết bọn hắn!”

Âm thanh hạ xuống, một bóng người im hơi lặng tiếng xuất hiện, mặc dù không có khí tức cường đại, nhưng là lộ ra cảm giác nguy hiểm.

“Cảnh giới chí tôn?” Tiêu Vũ ánh mắt híp lại, lại là không có ra tay.

Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch bây giờ đều đã trở thành chí tôn, vừa vặn làm cho bọn họ bắt lại người này luyện tay nghề một chút.

“Bốp!”

Hai bóng người đã động, một bên ra tay, một bên kêu to.

“Tiểu Hắc ngươi không muốn ra tay, người này là ta!”

“Tiểu Bạch ngươi mới là, UU đọc sách ww &# 119;. u u &# 107; &# 97; ns h u. Co &# 109; rõ ràng là Tiểu Hắc ra tay trước, không cho ngươi cướp lấy!”

Huyết Lân Mặc Vũ ngạc nhiên, thật vất vả đụng với cái khả năng thử tay nghề chí tôn nhân vật, lại còn để hai người này giành trước.

“Ầm!”

Tiểu Hắc Tiểu Bạch ra tay, một người triển khai hai cánh, che đậy vạn dặm, tên còn lại hóa thành một con lớn côn, khắp toàn thân, lộ ra vô tận uy thế.

“Côn…… Côn Bằng bộ tộc?”

“Trời ạ, hơn nữa hai cái đều là cảnh giới chí tôn!”

Cái khác tuổi trẻ nhân vật, vào đúng lúc này hoàn toàn bị phi vỡ mật, rốt cục ý thức được đến rồi mấy cái người ác, căn bản không đem Vạn Thần Điện để ở trong mắt, kêu la om sòm thoát đi.

“Ầm!”

Chỉ là một hiệp, cái kia được xưng là Lão Bát nam tử bị Tiểu Hắc Tiểu Bạch gọn gàng nhanh chóng đánh bại, hai vị này thoạt nhìn đơn thuần vô hại, ra tay lại là hết sức ác liệt, đem Lão Bát đánh cho hình thần đều diệt, thân tử đạo tiêu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 473 + 4 Người Phát Uy

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Chí tôn uy thế mênh mông cuồn cuộn, một giới này chí tôn đều đã bị kinh động, vô số thần niệm dồn dập dò tới.

“Mấy người này là ai, dám đến Vạn Thần Điện lỗ mãng?”

“Côn Bằng bộ tộc, khi nào vừa ra như vậy hai cái chí tôn?”

“Đó là...... Tiêu Vũ? Bên cạnh hắn làm sao lại nhiều như vậy mấy cái chí tôn?”

Trong nháy mắt, vô số chí tôn chấn động, kể cả cửu thiên những thế giới khác chí tôn đều cảm giác được nơi đây chí tôn gợn sóng, vô số thần niệm hướng về nơi đây dò tới.

Tiểu Hắc Tiểu Bạch còn có Huyết Lân Mặc Vũ, lập tức bị vô số chí tôn biết được, dồn dập suy đoán lai lịch của bọn hắn.

“Tiểu Hắc, ngươi ra tay quá nặng đi, đem người giết chết còn chơi như thế nào?”

“Nói bậy, là Tiểu Bạch ngươi xuống tay quá ác, Tiểu Hắc đã rất nhẹ được không?”

Hai thằng nhóc một lần nữa hóa thành hình người, thoạt nhìn một bộ vô hại dáng dấp, lại là để khắp nơi chí tôn âm thầm hoảng sợ. Chém một chí tôn, hai người kia hoàn toàn không coi là chuyện to tát gì!

“Ha ha, hai thằng nhóc này lại đều lớn như vậy!”

“Bọn hắn thực lực làm sao mạnh như vậy? Lần này, bọn họ lần sau lại ồn ào, chỉ sợ cũng ngay cả chúng ta lão gia hỏa này đều không nhất định có thể chế được ở!”

Côn Bằng một tộc giữa, bao nhiêu lão đầu Côn Bằng quan sát giới này, vừa là vì hai thằng nhóc trưởng thành cảm thấy cao hứng, vừa là cười khổ, tâm tình phức tạp không ngớt.

“Các ngươi, rốt cuộc là ai?”

Mạc Vân Thiên lúc này rốt cục không muốn thong dong, sắc mặt có chút tái nhợt. Hai người kia quá mạnh mẻ, hắn rốt cục ý thức được, người ta chính là tới cửa gây chuyện, căn bản không sợ Vạn Thần Điện, thậm chí không đem Vạn Thần Điện để ở trong mắt!

“Người nào dám đến ta Vạn Thần Điện làm càn!”

Đột nhiên, mấy chục đạo khí tức cường đại theo Vạn Thần Điện bên trong lộ ra, mỗi một luồng gợn sóng đều là chí tôn cấp bậc tồn tại!

Vạn Thần Điện, điện chủ Mạc Hải Sanh là Nhật Nguyệt Thần Quân sư huynh, ngày xưa Tinh chủ đệ tử, đạo trường của hắn, nếu là có lòng lôi kéo, thế gian không biết có bao nhiêu chí tôn, đồng ý gia nhập, có hàng chục chí tôn ở đây, hoàn toàn không ngạc nhiên.

“Kết bè kết đảng, hừ!” Tiêu Vũ hừ lạnh, đối với Mạc Hải Sanh động tác này cực kỳ bất mãn, hắn nhìn về phía bốn người, đạo “đi thôi, ai dám ra tay, không cần lưu tình!”

Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều là phần tử hiếu chiến,

Sớm hưng phấn đến không được, Tiểu Hắc Tiểu Bạch càng thêm không phải an phận người, nhìn thấy nhiều như vậy chí tôn hiện thân, con mắt đều cười lên hoa.

Bốn người bá một tiếng, cùng nhau động tác, đồng thời ra tay.

“Huây!”

Huyết Lân hóa thân một cái vạn trượng Cự Long, ngửa mặt lên trời hét giận dữ, thanh thế cực kỳ doạ người.

“Rồng…… Long tộc chí tôn?”

Này chí tôn nhân vật, nhất thời liền có người sợ vỡ mật. Long tộc là cửu thiên bộ tộc mạnh mẽ nhất một trong, sức chiến đấu kinh thiên, ai dám dễ dàng trêu chọc?

Một mặt khác, Huyết Lân hóa thành một con to lớn Kim Ô, hai cánh triển khai, che kín bầu trời, thực lực vắng mặt Huyết Lân bên dưới.

Hai người này ở mỗi loại trong tộc, mặc dù bất đắc chí, nhưng có Tiêu Vũ đào tạo, tự mình truyền hai tộc bọn họ thuật, trưởng thành sau khi, bởi vì chủng tộc ưu thế, phổ thông chí tôn căn bản không phải bọn hắn đối thủ.

Tiểu Hắc Tiểu Bạch bên này, thì lại càng thêm kinh người, hai cái tiềm lực của con người bị Thanh Tôn hoàn toàn khai quật, đạt được Côn Bằng Tộc chân truyền, lại có cửu sắc sen thần lực lượng, thực lực sâu không lường được.

Bốn người chiến mấy chục tên chí tôn, càng không rơi xuống hạ phong, thậm chí có một loại không thể ngăn cản tư thế.

Đây cũng chính là một giới này có mặt khác mạnh mẽ chí tôn lực lượng ràng buộc, tài năng bảo trì ổn định, nếu không nhiều như vậy chí tôn ra tay, đem giới này đánh tan đều là có thể.

“Cái này Long tộc, trước đây làm sao chưa từng thấy, cư nhiên như thế mạnh mẽ!”

“Con này Kim Ô cũng rất lạ mặt, có thể thực lực tựa hồ còn ở Kim Ô loài này chí tôn bên trên!”

Huyết Lân Mặc Vũ đến Tiêu Vũ đào tạo, thực lực thậm chí vượt qua cùng bọn chúng đồng tộc chí tôn, dẫn tới các giới dò tới chí tôn thần niệm âm thầm hoảng sợ.

Mà một bên khác, Kim Ô loài cùng Long tộc trong vòng, mấy cái sống được thập phần từ xa xưa lão gia hoả lại là sắc mặt khó coi, trong lòng cũng là khiếp sợ, vừa có vài phần hối hận.

Mới qua tầm thường mười ngàn năm, hai người này tiểu bối thì đã trưởng thành đến mức độ này, tựa hồ thực lực đã không tại bọn hắn những này sống không biết bao nhiêu vạn năm lão gia hoả bên dưới!

Nếu như bọn họ lúc trước khả năng đối xử tử tế hai người này, mỗi người bọn họ trong tộc, không thể nghi ngờ lại sẽ tăng thêm một đại sức chiến đấu!

“Đoành!”

Nhiều tên chí tôn đại chiến, gợi ra các giới chú ý, Tiêu Vũ tất là không có ra tay, cất bước về phía trước, hướng đi Vạn Thần Điện bên trong.

Lúc này, Mạc Vân Thiên sớm sợ đến mặt tái mét, sớm hướng về trong điện bỏ chạy. Mười mấy tên chí tôn nhân vật đồng thời ra tay, bực này tình cảnh, hắn chưa từng gặp qua?

Tiêu Vũ bước chân rất chậm, lại mỗi một bước đều đi ra cực xa, theo sát ở Mạc Vân Thiên phía sau.

“Mạc Hải Sanh ở đâu?” Hắn hướng về Mạc Vân Thiên hỏi dò, cho tới bây giờ, hắn cũng không có thấy hắn đệ tử kia hiện thân, thăm xuất thần niệm, cũng không thể tìm tới hắn đệ tử kia, cùng Vân Nhạc Không khí tức.

“Ngươi…… rốt cuộc là ai?” Mạc Vân Thiên hai chân phát run, tựa hồ bất kể như thế nào trốn, phía sau người này đều có thể theo sát.

Đối phương lại gọi thẳng nhà hắn lão tổ tên, như thế hờ hững, càng làm cho hắn cảm giác người trước mắt này thập phần khủng bố.

“Thân phận của ta, ngươi còn chưa xứng biết, để Mạc Hải Sanh lăn ra đây gặp ta!” Tiêu Vũ trong lòng mang lửa, hắn có linh cảm, Vân Nhạc Không hơn nửa ở đây đến sự tình, hơn nữa việc này, cùng hắn đệ tử thứ tám, có kiếp trước quan hệ.

“Lão tổ, cứu ta!” Mạc Vân Thiên sợ đến vỡ mật, không dứt hướng về trong điện bỏ chạy, vừa không ngừng la lên.

Lúc này, Vạn Thần Điện ở chỗ sâu trong, có một phương khác thế giới, ẩn ở trong đó.

Phía thế giới này cùng ngoại giới hoàn toàn ngăn cách, đã không cảm giác được phía ngoài gợn sóng, ngoại giới thần niệm, cũng không cách nào rót vào trong đó.

“Ngũ sư huynh, ngươi tội gì khổ như thế chứ, chỉ cần ngươi đồng ý giao ra loạn nguyên châu, liền không cần chịu đựng nhiều như vậy khổ!” Một bóng người đứng ở giới này ở chỗ sâu trong, nhàn nhạt thấy trước người, một vô cùng thân ảnh chật vật.

“Ha ha, sư huynh?” Thân ảnh kia trên người các đại huyệt vị đều bị đồ sắc bén xuyên thấu, khóa kín lại thân thể, cả người đều là máu tươi.

Nghe vậy, &# 32; hắn cười lạnh nói “Ngươi phản bội thầy, không xứng gọi ta sư huynh!”

“Phản bội?” Người nọ lắc đầu, khẽ cười nói “thế giới này, người mạnh là vua, thầy sớm bị chết, ta thồ không phản bội, có cái gì khác biệt đâu? Đúng là sư huynh ngươi, thái quá ngu dốt, thầy đều bị chết nhiều năm như vậy, còn đáng giá ngươi trung thành như vậy?”

“Ngươi câm miệng!” Ngũ sư huynh trong mắt tuôn ra một trận ánh sáng lạnh lẽo, phẫn nộ quát “thầy đào tạo ngươi nhiều năm, ơn sâu như biển, ngươi súc sinh này, câu nói như thế này ngươi cũng nói ra được?”

“Ơn sâu như biển?” Người nọ cười lạnh, đạo “thầy đối với chúng ta đích xác có ơn huệ, nhưng này lại có thể thế nào? Bây giờ hắn bất quá là một nắm cát vàng, bây giờ tại cửu giới gọi bằng tôn chính là tiểu sư đệ, sư huynh, ngươi nên giống ta dạng này, đã thấy ra một vài.”

“Ha ha……” Ngũ sư huynh đột nhiên nở nụ cười, đạo “một nắm cát vàng? Thầy vô địch cửu thiên, chắc chắn sẽ không dễ dàng bị chết! Ta tin tưởng, hắn tất nhiên có lại trở về ngày nào đó, như ngươi loại này tạo phản, đến lúc đó tất sẽ hối hận!”

“Sư huynh, ngươi nghĩ đến nhiều lắm!” Người nọ lắc đầu cười khẽ, “thầy mặc dù từng vô địch, nhưng đó đã là trôi qua. Đừng nói hắn đã bị chết, coi như hắn thật sống sót trở về, bây giờ tiểu sư đệ, từ lâu vượt qua năm đó hắn, dù cho hắn còn sống trở về, e sợ cũng chỉ là lại một lần nữa bị chết thôi.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 474 + 2 Người Đệ Tử

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lại bị chết, ngươi nói cái gì?” Ngũ sư huynh thân thể đột nhiên một trận cuồng rét run, trong hai mắt nổ bắn ra một luồng sắc bén quang mang, gầm nhẹ nói “Ngươi rốt cuộc biết gì đó?”

“Ha ha……” người nọ lắc lắc đầu, đạo “ở tiểu sư đệ bên cạnh này mười ngàn năm, mặc dù tiểu sư đệ ẩn giấu cực sâu, nhưng ta cũng biết một ít chuyện, khà khà, chẳng qua hiện nay thầy đều đã bị chết đã lâu như vậy, coi như ngươi có biết, lại có thể thế nào đâu?”

“Thầy bị chết, cùng Mạc Thương có quan hệ?” Ngũ sư huynh vô cùng không bình tĩnh, cả người đều đang phát run, như là một con nổi giận mãnh thú, giận dữ hét “Ngươi đều biết cái gì, hãy nói cho ta biết!”

Lần này, người này chỉ là lắc lắc đầu, cũng không nói gì. Hai người này, tự nhiên không phải người khác, chính là Tiêu Vũ đệ ngũ đệ tử Vân Nhạc Không, cùng đệ tử thứ tám Mạc Hải Sanh.

Năm đó, để truy tìm thầy bị chết chân tướng, Vân Nhạc Không đuổi tới một giới này, khi đó Mạc Hải Sanh chủ động tìm tới hắn, công bố biết liên quan tới thầy bị chết chân tướng.

Dù sao nhiều năm sư huynh đệ, Vân Nhạc Không tự nhiên không nghĩ tới, Mạc Hải Sanh thế mà lại ra tay với hắn, chưa sẵn sàng bên dưới, bị ấy gây thương tích, khốn tại phía thế giới này trong vòng, nhưng mà liên quan tới thầy bị chết chân tướng người, Mạc Hải Sanh nhiều năm như vậy, không chút nào cũng không có hướng về hắn tiết lộ.

Mạc Hải Sanh mục đích, chỉ là Vân Nhạc Không trên người một viên loạn nguyên châu, đó là một cái hiếm thấy thần vật, là năm đó Tiêu Vũ chém giết một vị mạnh mẽ chí tôn sau khi đoạt được, sau khi ban cho Vân Nhạc Không.

Này châu khả năng dựng dục ra nguyên thần thứ hai, khiến chí tôn nhân vật chia ra làm hai, tương đương có lần thứ hai sinh mệnh, nhiều năm như vậy Vân Nhạc Không gấp bội quý trọng, không có sử dụng, bởi vậy mới sẽ bị Mạc Hải Sanh nhìn chằm chằm.

Đối với chí tôn nhân vật tới nói, nếu là thêm ra một cái mạng, ý nghĩa thập phần trọng đại, có thể dựa vào này sinh mạng thứ hai, đi thử nghiệm một con đường khác, nếu là thành công, liền có thể tiến thêm một bước, mà cho dù thất bại, cũng sẽ không có quá nguy hiểm lớn.

“Nếu ngươi đồng ý đem ngươi có biết sự tình hãy nói cho ta biết, ta có thể mang loạn nguyên châu cho ngươi!” Vân Nhạc Không hạ quyết tâm, chỉ cần có thể biết được chân tướng, tầm thường một hạt châu đáng là gì?

Để thầy, cái gì đều đáng giá.

“Cũng được, hôm nay ta sẽ nói cho ngươi biết!” Màn biển trúc mê đắm chốc lát, sau đó nói “thầy năm đó sở dĩ bị chết, kỳ thực, cùng tiểu sư đệ có rất lớn quan hệ, dù cho không phải tiểu sư đệ ra tay, hắn cũng hơn nửa tham dự trong đó.”

“Cái gì!” Vân Nhạc Không hai con mắt phóng đại, thân hình run lên, quát “tiểu sư đệ? Mạc Thương? Hắn làm sao có thể! 10 sư huynh đệ bên trong, thầy sủng ái nhất hắn, hắn làm sao có thể làm ra như thế đại nghịch bất đạo việc!"

"Người tiểu sư đệ này, so với nhìn bề ngoài muốn đáng sợ nhiều lắm!" Mạc Hải Sanh giọng mang than thở,

Nói "Ta ở bên cạnh hắn này mười ngàn năm, chỉ cảm thấy hắn hôm nay, so với năm đó đích sư tôn, tăng thêm sự kinh khủng, có thể chúng ta xưa nay sẽ không có thực sự nhìn rõ qua người tiểu sư đệ này!"

Vân Nhạc Không đã ngốc tại đó, không thể nào tiếp thu được.

Ở chung nhiều năm như vậy, tiểu sư đệ Mạc Thương, là bọn hắn hết thảy sư huynh đệ thấy lớn lên, năm đó cái cá nhân đều đối với hắn sủng ái nhất, có thể quay đầu lại, hắn lại cùng thầy bị chết có quan hệ?

"Ngươi biết rõ hắn phản bội thầy, làm ra dạng này sự tình, còn cam nguyện tùy tùng cho hắn?" Vân Nhạc Không ngây người qua đi, trong mắt vừa là bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, "nói như vậy, tiểu Lục cùng Tiểu Cửu cũng biết chuyện này?"

"Lục sư huynh giống như ta, cũng theo tiểu sư đệ lâu như vậy, ta đã khả năng nhận thấy được, hắn hơn nửa cũng biết một vài." Mạc Hải Sanh đạo "còn Tiểu sư muội...... nàng mấy năm nay cái gì cũng không quan tâm, mặc dù cũng lưu tại trong cung, nhưng tựa hồ cái gì cũng không biết."

"Ngươi và tiểu Lục đều biết? Các ngươi biết rõ ràng, vẫn còn đóng giả không biết, tùy tùng cho hắn? Các ngươi làm như vậy, cùng phản bội thầy khác nhau ở chỗ nào?" Vân Nhạc Không trong mắt phun lửa, hận không thể trực tiếp đem Mạc Hải Sanh đánh gục nơi đây!

Chỉ tiếc, nhục thể của hắn bị hoàn toàn phong tỏa, căn bản là không có cách nhúc nhích.

“Thầy nói thế nào cũng không khả năng tái hiện nhân thế, chẳng lẽ muốn ta để đã bị chết đích sư tôn, cùng tiểu sư đệ là địch?” Mạc Hải Sanh khinh thường nói “đó là ngu xuẩn! Kỳ thực, cho nên ta muốn ngươi loạn nguyên châu, cũng là sợ hãi tiểu sư đệ phát hiện được ta đã phát giác ra, xuống tay với ta, ta chỉ có điều, là muốn vì chính mình lưu đầu đường lui!”

“Ngươi…… nghiệt súc!” Vân Nhạc Không tức giận không thôi, vạn thật không ngờ, chính mình người sư đệ này, đúng là như thế người bạc tình.

Hắn chịu đựng thầy đào tạo nhiều năm, thầy bị người chỗ tối bị chết, hắn lại còn cam nguyện tùy tùng ám hại thầy người, tội lỗi không cho tha thứ, đại nghịch bất đạo!

“Nên nói ta cũng đã nói rồi, đem loạn nguyên châu giao ra đây!” Mạc Hải Sanh như là mất kiên trì, sắc mặt chìm xuống dưới.

“Ngươi nằm mơ!” Vân Nhạc Không nhếch miệng cười lạnh, “ngươi này tạo phản, không xứng tìm được thầy ban cho ta loạn nguyên châu!”

“Ngươi đừng ép ta!” Mạc Hải Sanh mắt lộ hàn mang, sát cơ ẩn hiện, “ta đã cùng ngươi nói này, ngươi bây giờ muốn đổi ý? Ngươi thật sự cho rằng ngươi là của ta sư huynh, ta liền không dám xuống tay với ngươi gì?”

“Ta đương nhiên biết ngươi dám!” Vân Nhạc Không cười lạnh nói “Ta còn biết, dù cho ta giao ra loạn nguyên châu, ngươi cũng giống vậy sẽ xuống tay với ta, ngươi từ vừa mới bắt đầu chính là tính toán như vậy, không phải sao?”

Mạc Hải Sanh không nói gì, trong mắt hàn quang không dứt phun ra nuốt vào. Hắn đích thật là ngay từ đầu thì tính toán như vậy, nói rồi này, hắn không thể tiếp tục để Vân Nhạc Không sống sót.

Nếu không, nếu để cho Mạc Thương biết hắn đã đã nhận ra thầy bị chết chân tướng, Mạc Thương nói không chừng sẽ lập tức ra tay, đưa hắn xoá bỏ.

“Ta vốn không muốn đi đến một bước này, đây là ngươi buộc ta!” Trong mắt hắn sát cơ tăng mạnh, đạo “ngươi đã như thế u mê không tỉnh, ta thì trước hết giết ngươi, lại tìm nguyên thần của ngươi, ta cũng không tin không tìm được loạn nguyên châu!”

Vân Nhạc Không chỉ là cười lạnh, hắn biết Mạc Hải Sanh tuyệt đối làm ra được, nhưng cũng không muốn khuất phục.

“Ta dù cho chết, cũng sẽ không giống ngươi này nghiệt súc cúi đầu!” Đầy mặt hắn ngạo nghễ, đạo “thầy đã đã dạy ta, nam nhi có thể đứng chết, tuyệt không thể quỳ mà sống! Ngươi này nghiệt súc, sớm muộn cũng sẽ gặp báo ứng! Ta chỉ hận, không thể cho thầy hết hiếu, thầy đại ân, chỉ có kiếp sau lại báo.”

“Báo ứng? Cái gì báo ứng?” Mạc Hải Sanh lắc đầu, “ngươi đến bây giờ còn như vậy nghe thầy nói? Thầy theo như lời nếu đều là đối với, chính hắn thì sẽ không vẫn lạc!”

Cười lạnh bên trong, hắn cất bước về phía trước, liền muốn ra tay, chém giết Vân Nhạc Không.

“Ông!”

Đúng vào lúc này, Mạc Hải Sanh nguyên thần đột nhiên run lên một cái, thần sắc hắn khẽ biến, xoay người nhìn hướng ngoại giới.

Đây là hắn ở lại Vạn Thần Điện bên trong thủ đoạn, nếu Vạn Thần Điện gặp phải đại nạn, nhưng sẽ có người hướng về hắn cảnh báo, làm hắn có điều phòng bị.

Cái tín hiệu này một khi truyền đến, liền đại diện cho, Vạn Thần Điện bên trong, có đại sự xảy ra!

“Là ai dám xông vào ta Vạn Thần Điện? Chẳng lẽ là tiểu sư đệ muốn xuống tay với ta?” Hắn đứng tại chỗ, vẻ mặt âm tình bất định.

Cuối cùng, hắn vẫn là quyết định tạm thời buông tha Vân Nhạc Không, trước tiên đến xem xảy ra chuyện gì, vung tay lên, phía thế giới này bị hắn mở ra, quay về cửu thiên, về tới Vạn Thần Điện bên trong.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 475: Thầy Trò Gặp Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vừa về tới nơi đây, Mạc Hải Sanh sắc mặt nhất thời âm trầm đáng sợ. Trên bầu trời mười mấy tên chí tôn nhân vật ở giao thủ, Côn Bằng, Long tộc, Kim Ô bốn bóng người, đại sát tứ phương, càng không một người có thể địch!

"Này bao nhiêu loài chí tôn sao lại tới đây? Ta Vạn Thần Điện, khi nào trêu chọc qua bọn họ!" Hắn có nghi hoặc trong lòng, nhưng nhìn thấy không phải Mạc Thương ra tay, cũng là thở dài một cái.

Cơn giận này phun ra sau, hắn vừa là giận lên, tại đây đệ nhất trong giới, hắn dựa lưng Nhật Nguyệt cung, lại có thể có người gan dạ tới đây gây sự?

"Long tộc? Côn Bằng? Kim Ô? Các ngươi bao nhiêu loài, chẳng lẽ muốn cùng ta Nhật Nguyệt cung là địch?" Hắn gầm lên một tiếng, phi thân lên trời, âm thanh chấn động, xuyên thấu trời cao.

Nơi đây mặc dù là hắn đạo trường của mình, nhưng thân phận của hắn, nghiêm chỉnh mà nói, còn là Nhật Nguyệt cung người, bởi vậy vào lúc này trực tiếp mang ra Nhật Nguyệt cung.

"Hả? Đi ra?"

Vạn Thần Điện bên trong, Tiêu Vũ nghe đến Mạc Hải Sanh âm thanh, bá ngẩng đầu. Ở trước người hắn, Mạc Vân Thiên sớm sợ đến hai chân như nhũn ra, hàng quán ngã xuống đất, liền đứng lên cũng không nổi, đầy mặt sợ hãi.

Loại bọn tiểu bối này, khó có thành tựu, Tiêu Vũ thậm chí ngay cả nhìn đều không có lại nhìn hắn một cái, trực tiếp cất bước, hướng đi ngoài điện.

“Ồ, lại tới một lão gia hoả!”

“Cẩn thận một chút, cái này người thật giống như so với người khác mạnh hơn!”

Trong hư không, Tiểu Hắc Tiểu Bạch nhìn thấy Mạc Hải Sanh hiện thân, nhất thời hưng phấn, Huyết Lân cùng Mặc Vũ lại là vẻ mặt hơi lạnh lẽo, cảm giác được người trước mắt nguy hiểm.

“Long tộc cùng Kim Ô bộ tộc, lúc nào ra các ngươi mấy cái này chí tôn? Đến ta Vạn Thần Điện gây sự, các ngươi là muốn khiêu khích Nhật Nguyệt cung uy nghiêm gì?” Mạc Hải Sanh đè lại hỏa khí.

Đã bao nhiêu năm, đây là lần đầu có người như vậy đánh tới Vạn Thần Điện, bắt nạt đến trên đầu hắn đến rồi!

“Lão già, nói nhiều như vậy làm gì, muốn chiến liền chiến!” Mặc Vũ một bộ nổ tính khí, mặc dù biết người này nguy hiểm, nhưng cũng không sợ, ngược lại mơ hồ cảm thấy có chút hưng phấn.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể khổng lồ ngang trời, che kín bầu trời, trực tiếp nhằm phía Mạc Hải Sanh.

“Bằng ngươi cũng dám ở trước mặt của ta lỗ mãng?” Mạc Hải Sanh sắc mặt phát chìm, ở trong hư không xa xa đưa tay.

“Gió!”

Một tiếng vang ầm ầm, bàn tay hắn hướng, hư không chấn động, một vòng xoáy khổng lồ đột nhiên xuất hiện,

Mang theo mãnh liệt lực lôi xé, làm cho Mặc Vũ tốc độ nhất thời giảm nhiều, hướng về kia chính giữa vòng xoáy bị xé rách mà đi.

“Hỏa!”

Sau một lát, vô biên ánh lửa xuất hiện, hiện một loại thất thải chi sắc, xán lạn dị thường, vô biên vô hạn, muốn đốt cháy Mặc Vũ.

Mặc Vũ điên cuồng vỗ hai cánh, nhưng là bị cái kia vòng xoáy khổng lồ kéo, không cách nào bay khỏi.

“Cẩn thận!”

Huyết Lân ra tay, một con to lớn vuốt rồng duỗi ra, muốn giúp đỡ Mặc Vũ.

“Bản tôn trước mặt, cũng dám làm bừa?” Mạc Hải Sanh hừ lạnh, đứng tại chỗ không động, bóng người lại là chia ra làm hai, một bóng người khác bay ra, trong nháy mắt đi tới Huyết Lân trước người.

“Ầm!”

Đạo thân ảnh này cuồng bạo ra tay, đấm ra một quyền, đối mặt thân thể cường hãn Long tộc, hắn đúng là muốn dùng thân thể đối với đó.

“Hừ!”

Bị người xem thường, Huyết Lân giận dữ, điên cuồng hét lên gian hóa thân vạn trượng Cự Long, hiện ra thân phận thật sự, cùng Mạc Hải Sanh hóa thân giao chiến.

“Một con rồng nhỏ thôi, cho ta trấn áp! Núi!” Mạc Hải Sanh hóa thân khí phách cực điểm, một chữ Sơn phun ra, trong hư không có vô tận núi lớn bị hắn kêu gọi mà đến, mỗi một toà núi đều nặng nề vạn quân, ầm ầm ầm như mưa rơi hướng về Huyết Lân trấn áp xuống.

Đây là một luồng kinh khủng đại thế, quần sơn trấn dưới, Huyết Lân thân thể khổng lồ nhất thời rơi xuống đất, bị vô tận quần sơn chồng, trong thời gian ngắn chồng chất thành một tòa không thấy cuối núi lớn, đem Huyết Lân gắt gao trấn áp tại phía dưới.

“Ai u, lão già này thật là lợi hại!”

“Chúng ta chạy mau, đánh không lại lão già này!”

Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch hú lên quái dị, 1 côn 1 bằng thần tốc xoay người, muốn rút đi.

“Còn muốn chạy?” Mạc Hải Sanh tức giận gian, lại hóa hai đạo hóa thân.

Đạo thứ nhất hóa thân kêu gọi đến rồi vạn đạo xiềng xích, đem Tiểu Bạch biến thành đại bàng cầm cố ở trong hư không, một đạo khác hóa thân, tất là ngưng tụ một tòa to lớn Băng Sơn, đem Tiểu Hắc biến thành lớn côn đông lại.

Trước sau có điều chốc lát, bốn cái chí tôn trẻ tuổi, tất cả đều bị hắn trấn áp!

“Mấy người này mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng kinh nghiệm thiếu sót, Mạc Hải Sanh dù sao cũng là Tinh chủ đệ tử a, thực lực so với phổ thông chí tôn gượng lớn hơn nhiều lắm!”

“Hắn vạn tượng chân kinh, không chỉ có thể một thân vạn tượng, càng khả năng diễn hóa ra thế gian chư tướng, xem ra bây giờ đã chính thức đại thành!”

“Tinh chủ mười cái đệ tử, không có một cái nào là hạng người tầm thường, mấy người kia tựa hồ mới đột phá chí tôn không lâu, không phải là đối thủ cũng có thể thông cảm được!”

Các giới chí tôn nhìn thấy Mạc Hải Sanh hung hăng ra tay, ung dung trấn áp thôi Huyết Lân Mặc Vũ bốn người, đều là cảm khái không thôi.

Tinh chủ thập đại đệ tử, mỗi một đều là cửu thiên chí tôn bên trong đứng đầu nhất cấp bậc, ngoại trừ số ít đạt được vô thượng cảnh giới chí tôn tồn tại, không có bao nhiêu người có thể cùng bọn họ chống lại.

“Ta Vạn Thần Điện, cũng là các ngươi mấy cái này mặt hàng tùy ý khả năng bắt nạt gì?” Mạc Hải Sanh đầy mặt âm hàn, đi tới bị biển lửa vây khốn Mặc Vũ phía trước, đạo “nói ra là ai bảo các ngươi đến, ta cho các ngươi một thoải mái!”

Hắn thập phần bá đạo, dù cho đồng thời đối mặt nhiều cao nhất sinh linh tộc nhân, cũng chút nào không hàm hồ, bởi vì ở sau lưng hắn, còn có một cái Nhật Nguyệt cung.

“Hừ, uy phong thật to!”

Đột nhiên, hừ lạnh một tiếng, ở phía dưới trong lòng đất truyền đến, âm thanh tuy nhẹ, lại lộ ra vô tận ý lạnh.

“Còn có người?” Mạc Hải Sanh giam thu, hừ lạnh nói “Ta ngược lại muốn xem xem, là ai lá gan lớn như vậy, còn tới ta ta Vạn Thần Điện bên trong làm càn!”

Đang khi nói chuyện, hắn quay người lại, hướng về thanh âm truyền tới phương hướng nhìn tới, trong nháy mắt, toàn bộ đều cứng lại rồi, giống như bị làm định thân thể phương pháp, sững sờ ở không trung.

Lúc này, Tiêu Vũ chậm rãi bước theo Vạn Thần Điện bên trong đi ra, mặc dù đứng ở phía dưới, ngẩng đầu nhìn không trung Mạc Hải Sanh, nhưng cho người cảm giác, lại như Mạc Hải Sanh đứng ở chỗ thấp, Tiêu Vũ ở nhìn xuống, mà Mạc Hải Sanh tất là đang ngước nhìn.

"Ngươi là…… người nào?" Mạc Hải Sanh âm thanh có chút phát run.

Lúc này Tiêu Vũ, dùng chính là kiếp trước thân thể, Tinh chủ khuôn mặt và khí tức, trước khi hắn cố ý thu lại, sợ bị Mạc Hải Sanh nhận thấy được hắn tiến lại, nhưng giờ phút này mặt đối mặt, đã không cần ẩn giấu.

Có thể mặc dù nhìn thấy bộ thân thể này, Mạc Hải Sanh lại là không thể tin được, hắn tuyệt không tin tưởng thầy còn sống!

Nhưng về phương diện khác, thân là Tinh chủ đệ tử, làm bạn mấy trăm ngàn năm, trước mắt tư thái của người này, người này nhất cử nhất động, đều cùng sư tôn của hắn giống nhau như đúc, điều này làm hắn cảm nhận được sâu sắc bất an.

"Ngươi là cái kia đạt được thầy thân thể tiểu bối?" Như là an ủi mình bình thường, Mạc Hải Sanh cố nén sợ hãi trong lòng, run giọng mở miệng.

Hắn lúc này hy vọng dường nào, người trước mắt này trả lời một tiếng là, chỉ cần không phải chính thức đích sư tôn trở về, hắn liền không sợ.

"Làm sao?" Tiêu Vũ cất bước, hướng đi hư không, ánh mắt một trận lạnh như băng, "ở bên cạnh ta mấy trăm ngàn năm, bây giờ có điều vạn năm không thấy, liền không nhận ra ta?"

Một câu nói nói ra, Mạc Hải Sanh đã là mặt tái mét, trong lòng một điểm cuối cùng may mắn, triệt để phá nát.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 476: Tinh Chủ Còn Sống!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Sư…… thầy?” Mạc Hải Sanh âm thanh mang theo sợ hãi thật sâu, một bên lui ra phía sau, một bên lắc đầu nói “không thể, thầy đã chết, làm sao có khả năng còn ở nhân thế, cái này tuyệt đối không khả năng!”

Một tiếng thầy gọi ra, cửu thiên các giới, tất cả mọi người ai cũng chấn động.

“Người này là Tinh chủ? Làm sao có khả năng!”

“Hắn không phải Tiêu Vũ gì? Chỉ là đạt được Tinh chủ thân thể cùng bá thể ngôi sao quyết thôi, tại sao có thể là thật Tinh chủ?”

Các giới chí tôn khiếp sợ, cũng cùng Mạc Hải Sanh giống nhau, không thể tin được.

Mạc Hải Sanh kinh hãi, không ngừng lùi lại, mặc dù trong miệng nói xong không thể, nhưng nội tâm của hắn vẫn là sâu sắc sợ hãi, bởi vì trước mắt cái này ánh mắt, tư thái của người này, rõ ràng rồi cùng năm đó Tinh chủ giống nhau như đúc!

“Làm sao, thấy vậy sư phụ, ngươi cũng không dự định quen biết nhau, là muốn khi sư diệt tổ gì?” Tiêu Vũ lạnh lùng cất bước, đầu tiên là đi tới Mặc Vũ trước người.

Hắn vung tay lên, một tiếng vang ầm ầm, đầy trời ánh lửa lập tức tắt. Thấy thế nào, hắn lại đi tới cái kia vô tận quần sơn trước khi, nhẹ nhàng một ngón tay, to lớn kia đến đáng sợ núi lớn nhẹ nhàng bay lên, cứu ra Huyết Lân.

Sau đó, hắn lại đi tới Tiểu Hắc Tiểu Bạch trước người, tùy ý một chưởng chặt đứt vạn cái xiềng xích, một chỉ điểm nát to lớn Băng Sơn, đem bốn người tất cả đều giải cứu ra.

Chiêu thức ấy qua đi, các giới rốt cục sôi trào, hết thảy chí tôn chấn động không ngớt, bắt đầu tin tưởng trước mắt thân phận của người này.

“Như thế nhẹ nhàng bâng quơ thì hóa giải Mạc Hải Sanh thủ đoạn! Người này, chẳng lẽ thật là Tinh chủ không thành công!”

“Làm sao lại như thế, Tinh chủ sớm bị chết, căn bản vắng mặt nhân thế!”

Hết thảy chí tôn đều không thể bình tĩnh, ngày xưa vô địch Tinh chủ trở về, tin tức này, đủ khiến toàn bộ cửu thiên, cũng vì đó rung động.

“Là hắn! Thật là hắn?”

Long tộc trong vòng, mấy cái lão Long khiếp sợ sau khi, cũng là đầy mặt cay đắng, rốt cuộc biết, vì sao trước khi tên tiểu bối này đại náo Long tộc, lại có thể làm bọn hắn chật vật như vậy, mà Ngao Chiến cuối cùng cũng không ra tay rồi.

Không ngờ rằng, trước sau hai lần đại náo Long tộc, lại là cùng một người!

“Thế nào lại là hắn? Hắn còn sống! Hắn còn sống!”

Kim Ô bộ tộc trong vòng, đã cùng Tiêu Vũ giao thủ này Kim Ô cũng mỗi người vẻ mặt khó coi, đặc biệt là tộc này tổ tôn Kim Vũ, Sắc mặt âm trầm, một đôi con mắt sáng lấp lóa.

Chân chính Tinh chủ còn sống, vào thời khắc này, tuyên cáo trở về!

Thời điểm này, không biết bao nhiêu chí tôn cảm thấy run rẩy, khắp cả người phát lạnh, cũng có vô số chí tôn kích động, nội tâm tràn ngập vui sướng.

“Cửu thiên đứng đầu trở về, thời gian qua đi vạn năm, lại một lần nữa quân lâm cửu thiên!” Nguyệt Thần trong cung, Nguyệt Thần đứng ở bầu trời ở chỗ sâu trong, tự lẩm bẩm “Ta sớm biết rằng, ngày đó, nhất định sẽ tiến lại.”

Hoàng loài, một cô gái áo đỏ lệ rơi đầy mặt, ngơ ngác nhìn phương hướng này, rơi lệ nói “là hắn! Thật là hắn, hắn còn sống, không có bị chết! Ta sớm biết rằng hắn sẽ không dễ dàng như vậy bị chết.”

Cùng thời khắc đó, đang tìm Phong Tiêu Mạch tăm tích Lăng Hư, Dược Chuyết, Mộc Liên Y, Thạch Xuyên mấy người có cảm giác, đồng thời trông lại, mấy người đều là kích động đến run rẩy, Mộc Liên Y càng nước mắt rơi như mưa.

“Đệ tử, cung nghênh thầy trở về!”

Mấy người cách hư không vô tận, xa xa đối với Tiêu Vũ quỳ xuống. Mặc dù sớm gặp lại, nhưng thời khắc này, mới là Tiêu Vũ chính thức tuyên cáo lúc trở về.

Ngày này trở đi, tất cả mọi người đem biết, Tinh chủ chưa chết, còn ở nhân thế, tại một ngày này, chính thức trở về!

“Ai da, hung hăng như vậy trở về, cửu thiên sợ là lại nếu không tĩnh!” Hạo Hư cách không nhìn nhau, bất đắc dĩ thở dài một cái.

Đồng dạng bất đắc dĩ, còn có một người khác, đó chính là Ngao Chiến.

“Ta đã sớm nhắc nhở qua, có không biết tồn tại sẽ nhìn chằm chằm chúng ta người ở cảnh giới này, ngươi lại còn như thế đường hoàng, huyên náo mọi người đều biết!”

Lời tuy như thế, nhưng Ngao Chiến cũng biết rõ cái này Tử Thần tính cách, vì mình người bên cạnh ra mặt, có thể nói là không sợ trời không sợ đất, lại điên cuồng sự tình đều dám làm.

Đối với điều này, hắn cũng chỉ có thể cười khổ, không có lựa chọn nhúng tay.

“Tinh chủ! Hắn lại là Tinh chủ, sao lại có thể như thế nhỉ?”

“Cái này nhất định không phải thật!”

Vạn Thần Điện bên trong, nơi này mấy chục tên chí tôn, lúc này cũng triệt để luống cuống, mỗi người thấp thỏm lo âu, không muốn tin tưởng.

Nghe đến này chí tôn nói, Huyết Lân Mặc Vũ bốn người cũng đều ngẩn ra, mặc dù sớm biết rằng Tiêu Vũ nhất định là có cực sâu bối cảnh, nhưng là tuyệt đối không ngờ rằng, hắn lại là trong truyền thuyết từng vô địch cửu thiên Tinh chủ!

Bốn người ngây tại chỗ, nhìn về phía Tiêu Vũ ánh mắt phức tạp không ngớt.

“Ngươi thật là…… thầy?” Mạc Hải Sanh liên tiếp lui về phía sau, mặc dù như thế nào đi nữa không muốn tin tưởng, bây giờ sự thật đã đặt ở trước mắt.

Ngoại trừ sư tôn của hắn, thử hỏi thế gian còn có mấy người, có thể như thế nhẹ nhàng bâng quơ, hóa giải hắn thủ đoạn?

“Làm sao? Ngươi không có ý định nhận ta? Muốn phản bội sư môn gì?” Tiêu Vũ chắp hai tay sau lưng, trên người uy thế mênh mông cuồn cuộn, khiến một giới này đều chấn động lên, tựa hồ không chịu nổi hắn kinh người uy thế.

Thực lực của hắn đã hoàn toàn khôi phục, thậm chí càng hơn ngày xưa đỉnh cao! Hắn hôm nay, không sợ tất cả, bởi vậy đã không cần phải, tiếp tục ẩn giấu.

Mạc Hải Sanh vẻ mặt biến đổi liên tục, như đang giãy dụa. Mắt thấy Tiêu Vũ trên người uy thế không ngừng lên cao, trong mắt hàn quang càng là làm hắn run sợ, hắn rốt cục cắn răng một cái, ngã quỵ trên đất, cung kính nói “đệ tử…… bái kiến thầy!”

Hắn một cái xá này, không thể nghi ngờ đem tất cả mọi người nghi ngờ trong lòng đều bỏ đi, người trước mắt này là chân chính Tinh chủ.

Hắn còn sống, ngày hôm đó, hung hăng trở về.

“Ngươi còn nhận ta người sư tôn này, rất tốt!” Tiêu Vũ trên người uy thế giảm nhiều, trong mắt hàn quang cũng yếu một chút.

Mạc Hải Sanh một thân mồ hôi lạnh, hắn không nghi ngờ chút nào, nếu là hắn vừa rồi lại do dự một chút, thầy nhất định sẽ sắc bén ra tay, đưa hắn triệt để xoá bỏ.

Rầm!

Một tiếng vang nhỏ, Huyết Lân Mặc Vũ bọn người quay đầu nhìn lại, đã thấy Mạc Vân Thiên mới từ trong điện vừa đi ra, nhìn thấy nhà mình lão tổ lại quỳ rạp xuống Tiêu Vũ trước người, miệng nói thầy, hắn trực tiếp sợ đến ngã xuống đất, hai chân phát run, dưới thân mặt đất, càng ướt một đám lớn.

“Người này tè ra quần!” Tiểu Bạch cười hì hì liếc mắt nhìn, sau đó vừa nhìn về phía Tiểu Hắc.

“Nhìn ta làm gì, ta đã rất nhiều năm không tè ra quần!” Tiểu Hắc căm tức, tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Bạch một chút.

Đối với Mạc Vân Thiên loại tiểu nhân vật này, U &# 8 mấy người đều chẳng muốn lại nhìn, chỉ một cái liếc mắt sau khi, vừa thu hồi ánh mắt.

“Theo ta hạ xuống.” Tiêu Vũ xoay người, từ không trung rơi xuống đất, đi vào Vạn Thần Điện bên trong.

Màn biển trúc hoảng loạn, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì, đi theo Tiêu Vũ phía sau.

Vào Vạn Thần Điện, Tiêu Vũ không chút khách khí, ở phía trên cung điện ngồi xuống, Mạc Hải Sanh tất là thành thành thật thật, ở phía dưới quỳ.

“Ngươi cũng biết, ta đến ngươi này Vạn Thần Điện, là vì cái gì?” Tiêu Vũ hai mắt khép hờ, ánh mắt mở ngủ gật trong lúc đó lộ ra dư quang, thẳng khiến màn biển mồ hôi lạnh không dứt.

“Đệ tử…… không biết!” Hắn cắn răng, kiên trì như thế đáp lại, trong lòng cũng là kỳ quái, thầy tại sao lại đột nhiên tiến lại, là bởi vì hắn đầu phục tiểu sư đệ, hay là bởi vì…… đã biết rồi Vân Nhạc Không ở chuyện nơi đây?

Hắn không đoán ra được, lại không dám đoán, bởi vì bất kể là chuyện nào, hậu quả đều không phải của hắn có thể thừa nhận.

Tinh chủ cơn giận, không ai có thể thừa nhận, điểm này, thân là đệ tử của hắn, Mạc Hải Sanh so với ai khác đều biết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 477: Nhận Tội

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ngươi thật không biết?” Tiêu Vũ ngồi ở phía trên, hai mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Mạc Hải Sanh cảm thấy liền nguyên thần đều ở đây run rẩy, lạnh mồ hôi chảy ròng ròng, hắn đi theo Tiêu Vũ quá lâu, cũng so với người khác càng thêm biết mình vị sư tôn này khủng bố.

Nhưng mà, có một số việc hắn không thể thừa nhận, cắn chặt hàm răng, đạo “đệ tử ngu dốt, không biết ý của sư tôn, kính xin thầy công khai!”

Tiêu Vũ không nói lời gì nữa, ánh mắt bén nhọn ở Mạc Hải Sanh trên người qua lại đánh giá, một lát sau mới chậm rãi nói “đã như vậy, ta đây liền nhắc nhở một chút ngươi, ngươi đưa ngươi Ngũ sư huynh, vây ở gì?”

Mạc Hải Sanh như bị sét đánh, sắc mặt lập tức trắng bệch, gượng cười nói “Ngũ sư huynh tăm tích...... đệ tử không biết?”

“Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, trong thanh âm làm như ẩn chứa một luồng ma lực, đây là âm công thuật, cảnh giới hôm nay Tiêu Vũ thủ đoạn vô cùng, tiếng này hừ lạnh vừa ra, Mạc Hải Sanh như bị sét đánh, rầm ngã xuống đất, trên trán hiện đầy mồ hôi, mặt lộ vẻ vẻ thống khổ.

Hắn mặc dù cũng là mạnh mẽ đứng đầu chí tôn, nhưng ở Tiêu Vũ trước mặt, căn bản không dám có bất kỳ lòng phản kháng, bởi vì nếu dám phản kháng, kết cục của hắn, sẽ càng thê thảm.

"Ngươi thật muốn ta tự mình ra tay, đưa hắn tìm ra gì?" Tiêu Vũ lạnh lùng thấy Mạc Hải Sanh. Nguyệt Thần tin tức, tất nhiên không có sai, cho nên hắn tin tưởng, Vân Nhạc Không ở đây mất đi tung tích, tất nhiên cùng Mạc Hải Sanh có quan hệ.

Mà Mạc Hải Sanh như thế ẩn giấu, nếu không phải trong lòng có Quỷ, làm sao đến mức như thế? Cho nên hắn ra tay không nhẹ, đã thương tổn tới Mạc Hải Sanh nguyên thần.

"Đệ tử…… không dám!" Mạc Hải Sanh giẫy giụa đứng dậy, đầy mặt cay đắng.

Nếu là Tiêu Vũ ra tay, nơi đây bất kỳ ẩn giấu không gian, đều không gạt được hắn thần niệm, đến lúc đó Vân Nhạc Không tất sẽ bị Tiêu Vũ tìm ra.

Hắn nghiến răng, một bộ bổ nhiệm đáng dấp, đạo "đệ tử này liền thỉnh xuất Ngũ sư huynh!"

Tiêu Vũ hai mắt khép hờ, không có biểu thị, chờ Mạc Hải Sanh động tác.

Không nhìn ra Tiêu Vũ vui giận, cũng không biết Tiêu Vũ ý tưởng gì, Mạc Hải Sanh từ bỏ phỏng đoán Tiêu Vũ tâm tư, hắn người sư tôn này, thật sự quá sâu không lường được, không ai có thể nhìn thấu.

Cắn chặt răng, Mạc Hải Sanh mở ra phía kia ẩn giấu thế giới, đem Vân Nhạc Không, kêu gọi bước ra.

Hư nhược Vân Nhạc Không xuất hiện ở chỗ này, cả người máu tươi hắn, nhìn thấy Mạc Hải Sanh, nhất thời cười lạnh "làm sao, ngươi còn không hết hi vọng? Ta nói rồi, như ngươi loại này đại nghịch bất đạo súc sanh,

Ta là chắc chắn sẽ không cúi đầu trước ngươi, ngươi nếu muốn giết ta, chỉ để ý động thủ!”

Mạc Hải Sanh sắc mặt khó coi, biết Vân Nhạc Không nhìn thấy Tiêu Vũ, hắn từng làm những chuyện kia đều muốn không cách nào ẩn giấu, thả ra Vân Nhạc Không sau, hắn tầng tầng hướng về Tiêu Vũ dập đầu, đạo “đệ tử nhất thời ngu dốt, vạn chết vì tai nạn chuộc, mong muốn chịu đựng thầy trách phạt!”

“Sư tôn?”

Vân Nhạc Không ngây ngẩn cả người, cứng ngắc xoay người, chật vật hướng về phía trên cung điện nhìn lại.

Liền gặp, một hắn vô cùng thân ảnh quen thuộc, ngồi ngay ngắn ở phía trên cung điện, cùng năm đó tình cảnh, là biết bao tương tự?

Hắn ngốc tại chỗ, nhiều năm như vậy, dù cho nhận hết Mạc Hải Sanh hành hạ, hắn cũng chưa từng hừ qua một tiếng, nhưng thời khắc này, trước mắt nhưng trong nháy mắt trở nên mơ hồ, nước mắt ở trên mặt hắn cuồn cuộn rơi.

“Sư tôn…… thật là của ngài gì?” Hắn âm thanh run rẩy, không thể tin được tất cả những thứ này.

“Bốp!”

Tiêu Vũ giơ tay một ngón tay, phong tỏa Vân Nhạc Không thân thể này đồ vật nhất thời hết mức bay ra, bị hắn giải trừ. Hắn vừa vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, mạnh mẽ sức mạnh của sự sống đánh vào Vân Nhạc Không trong cơ thể, khiến cho hắn chịu thương tích, thần tốc bắt đầu khôi phục.

Sau một lát, Vân Nhạc Không đã hoàn toàn khôi phục lại, hai mắt đẫm lệ càng thêm mông lung, hắn lộ vẻ kích động cùng nước mắt, cung kính quỳ xuống đất, đạo “đệ tử, bái kiến thầy!”

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, thăm xuất thần niệm, tiến vào Vân Nhạc Không mi tâm.

Vân Nhạc Không không có phản kháng, tùy ý Tiêu Vũ kiểm tra hắn thần niệm, những năm gần đây từng tí từng tí, lập tức bị Tiêu Vũ một chút nhìn thấu.

Hắn và những đệ tử khác giống nhau, ở Tiêu Vũ sau khi ngã xuống, bôn ba với các giới bên trong, tìm kiếm Tiêu Vũ bị chết chân tướng, cuối cùng lại chịu đựng Mạc Hải Sanh chỗ bắt nạt, ở cái địa phương này bị vây mấy ngàn năm.

“Ngươi rất tốt, chưa từng khiến ta thất vọng!” Tiêu Vũ gật đầu, biết được Vân Nhạc Không này vạn năm qua các loại, hắn rất vui mừng.

“Vâng!” Vân Nhạc Không lệ nóng lăn nhào, tựa hồ đối với hắn mà nói, thầy một câu khẳng định, vượt qua cửu thiên vô số thần vật, những năm gần đây chịu cực khổ, cũng tất cả đều không coi vào đâu.

“Đứng lên đi, đứng đến nơi này của ta.” Tiêu Vũ vung tay một cái, Vân Nhạc Không bóng người bay lên, rơi bên cạnh hắn.

Đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh người, Vân Nhạc Không tâm tình vừa là một trận khuấy động. Loại cảm giác này, đã rất nhiều năm chưa từng có, phảng phất tất cả cũng không có thay đổi, lại trở về năm đó.

Tiêu Vũ nhìn hướng phía dưới quỳ Mạc Hải Sanh, cái này đệ tử, biết rõ hắn bị chết cùng Mạc Thương có quan hệ, còn là trung với Mạc Thương, đã coi như là triệt để phản bội.

Nếu hắn không biết căn do, dù cho tiếp tục lưu lại Nhật

Nguyệt cung, nể tình ngày xưa nhiều năm tình nghĩa thầy trò, Tiêu Vũ có lẽ vẫn sẽ không đối với hắn như thế nào.

Thế nhưng, hắn không chỉ phản bội, lại còn đối với đồng môn ra tay, muốn giết Vân Nhạc Không, cái này đã chẳng khác gì là phản bội sư môn, là chân chính khi sư diệt tổ!

“Nói đi, ngươi muốn cho ta, xử trí như thế nào ngươi?” Tiêu Vũ trong lòng không có thương hại, mặc dù là đi theo hắn nhiều năm đệ tử, một khi làm không thể tha thứ sự tình, hắn đồng dạng sẽ không lưu tình.

“Đệ tử…… nhất thời ngu dốt, mong muốn chịu đựng thầy trách phạt!” Mạc Hải Sanh quỳ xuống đất nằm rạp người, đầu lâu dán chặt lấy mặt đất, không dám nâng lên.

“Ngươi cho rằng, ngươi chủ động xin tội, ta thì sẽ tha nhẹ cho ngươi?” Tiêu Vũ ngữ khí lạnh như băng, “ngươi là tự biết lập tức không có lựa chọn tốt hơn, sở dĩ chủ động xin tội, cho rằng như thế, ta sẽ khoan dung?”

Mạc Hải Sanh thân thể run lên, ở Tiêu Vũ trước mặt, thật sự là hắn không nghĩ ra biện pháp tốt hơn, cho nên thành khẩn nhận tội, muốn dùng cái này giảm bớt Tiêu Vũ lửa giận, như vậy nói không chừng liền có thể có một đối lập tốt một chút kết quả.

Nhưng mà, &# 85 Tiêu Vũ phảng phất có thể nhìn thấu tất cả, một chút liền nhìn rõ ý đồ của hắn. Hắn quỳ trên mặt đất, không dám nói nữa, bởi vì vô luận nói cái gì, tựa hồ cũng không gạt được sư tôn của hắn!

“Vốn, ngươi và ta thầy trò một hồi, ta bị chết sau ngươi dù cho phản bội, ta cũng có thể không đi truy cứu, nhiều lắm đoạn tuyệt tình thầy trò, nhưng ngươi…… càng đối với đồng môn ra tay, nếu không có ta hôm nay hiện thân nơi đây, Vân nhi chẳng lẽ không phải muốn chết ở trong tay ngươi?” Tiêu Vũ ngôn ngữ, lạnh như băng đến không có một chút cảm tình nào.

“Đệ tử…… biết sai!” Mạc Hải Sanh không dám phản bác, cả người run rẩy, quỳ trên mặt đất không dám ngẩng đầu.

“Ngươi và ta tình thầy trò, là bản thân ngươi chặt đứt, mà ngươi đối với ngàn vạn lần không nên, không nên đối với ngươi đồng môn sư huynh ra tay!”

Tiêu Vũ chăm chú nhắm mắt, hồi lâu sau mở hai mắt ra, trong mắt nổ bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, “ta nếu không xử trí ngươi, với những sư huynh đệ khác bất công. Hôm nay là ta chính thức tuyên cáo trở về cửu thiên thời gian, đã gặp gỡ việc này, vừa vặn, ta tuyên cáo trở về sau khi chuyện thứ nhất, chính là muốn……”

“Thanh lý môn hộ!”

Một câu nói hạ xuống, Mạc Hải Sanh lập tức động, liều lĩnh, thi triển một thân vạn tượng phương pháp, thân thể hóa vạn ngàn, bỏ mạng bay đi mỗi cái phương hướng.

Chương 478: Thanh Lý Môn Hộ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Hải Sanh thập phần quyết đoán, nhìn thấy chính mình chủ động nhận tội, Tiêu Vũ hay là muốn ra tay với hắn, hắn tự biết cùng Tiêu Vũ tuyệt đối không có đối kháng có thể, quyết đoán thoát đi.

“Hừ!”

Tiêu Vũ ngồi ở tại chỗ không động, Mạc Hải Sanh thân thể hóa vạn ngàn, mỗi một bộ đều là chân thân, không phân thật giả. Mà hắn cũng chưa hề đụng tới, trong cơ thể lại là bay ra vô tận ngôi sao, xoạt xoạt xoạt theo bốn phương tám hướng bay ra, đuổi hướng về Mạc Hải Sanh vạn bóng người.

“Mạc Hải Sanh giết hại đồng môn, Tinh chủ đây là thật sự nổi giận! Hắn trở về chuyện thứ nhất, chính là muốn chém giết một đại chí tôn gì?”

“Một thân vạn tượng, đây chính là cửu thiên mạnh nhất bảo vệ tánh mạng pháp môn một trong, vạn đạo hóa thân cùng là chân thân, chỉ có có một thân có thể còn sống, liền có thể lại lên đỉnh đỉnh, Tinh chủ khả năng lưu hắn lại gì?”

Các giới chí tôn cùng nhau chấn động, Tinh chủ trở về, lần đầu tiên chính thức ra tay rồi, vừa ra tay, chính là muốn chém giết một thành danh nhiều năm đứng đầu chí tôn, muốn thanh lý môn hộ!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Vô tận ngôi sao, vạn đạo hóa thân, ở trong hư không bùng nổ ra kinh người gợn sóng, khiến một giới này lâm vào rung chuyển, giống như muốn phá nát vậy.

Các nơi sinh linh run rẩy, ngã xuống đất, thấp thỏm lo âu, phảng phất dự cảm được tận thế tiến đến gần.

“Ầm!”

Một ngôi sao bay ra, Mạc Hải Sanh một bóng người ầm ầm phá nát, bị hành tinh lớn kia ép thành thịt nát, liền nguyên thần đều chưa từng còn lại.

“Rầm rầm!”

Mỗi cái phương hướng, đều đang phát sinh chuyện giống vậy. Mạc Hải Sanh vạn đạo hóa thân, trốn hướng về các nơi, đi tới giới này các góc, thậm chí có trực tiếp phá vỡ hư không, vượt qua một giới, chạy trốn tới cửu thiên các giới bên trong.

Nhưng mà, Tiêu Vũ những ngôi sao kia tốc độ càng nhanh hơn, giống như mọc thêm con mắt, vô luận Mạc Hải Sanh có bao nhiêu hóa thân, trốn hướng về nơi nào, đều có một hành tinh khổng lồ đi sát đằng sau.

“Ầm ầm ầm ầm ầm!”

Theo đệ nhất giới đến thứ chín giới, vô số người đều gặp được Mạc Hải Sanh bị ngôi sao đuổi đi nát cảnh tượng. Trận này đuổi giết vượt qua 9 mới Đại thế giới, thậm chí còn kể cả một chút tiểu thế giới.

Không chỉ có là này thần niệm mạnh mẽ chí tôn, chính là phổ thông sinh linh, cũng không có thiếu nhìn thấy màn này, một mạnh mẽ chí tôn bị ngôi sao đuổi giết, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền, vô luận chạy trốn tới nơi nào, đều khó thoát khỏi cái chết!

“Tinh chủ thực lực,

Quá kinh khủng!”

“Hắn thần niệm đã cường đại đến bao trùm cửu thiên các nơi, Mạc Hải Sanh coi như thoát được lại xa, cũng là vô dụng!”

Các giới thế lực, các nơi chí tôn, mỗi người khắp cả người phát lạnh, sâu sắc cảm nhận được Tiêu Vũ mạnh mẽ.

Đã cách nhiều năm, Tinh chủ lại ra tay, vừa ra tay, chính là khắp thế gian đều kinh ngạc, không ai có thể bình tĩnh.

Long tộc, tất cả mọi người bất an, nghĩ đến từng trêu chọc qua như vậy một nhân vật khủng bố, liền từng trận đau lòng. Kim Ô 1 trong tộc, Kim Ô sắc mặt phát chìm, cảm giác Tiêu Vũ lần này trở về, vừa tựa hồ so với trước kia cường đại hơn thêm.

Thái Dương Thần Cung, Nguyệt Thần cung, Kỳ Lân bộ tộc, hoàng loài……

Mạc Hải Sanh hóa thân trốn hướng về mỗi cái thế lực cường đại, muốn dụ Tiêu Vũ kiêng kỵ, hoặc là những thế lực này ra tay can thiệp, hi vọng tránh được một kiếp.

Chỉ cần có thể có một đạo hóa thân sống sót, hắn liền có thể khôi phục thực lực, lưu được một mạng!

Nhưng mà, hắn tuyệt vọng, vô luận hắn trốn hướng về nơi nào, đều không có bất kỳ bộ tộc, bất luận một ai dám ra tay can thiệp.

Hắn lúc này mới nhớ tới, thầy vô địch oai, phóng tầm mắt cửu thiên, không có bất kỳ người nào gan dạ nhúng tay, không có bất kỳ người nào gan dạ trêu chọc!

Đây mới thực sự là nhân vật vô địch, một người oai, khiến các tộc đều phải run rẩy, mặc dù là đánh tới này chủng tộc mạnh mẽ bên trong, những người kia cũng căn bản không dám ra tay!

Nếu ở bình thường, đây căn bản là chuyện không thể nào, bộ tộc nơi, há lại cho người khác dễ dàng làm càn, ở trong tộc bọn họ ra tay? Nhưng bây giờ ra tay chính là Tiêu Vũ, mặc dù là này thế lực cao cấp, cũng chỉ dám trơ mắt thấy.

Mạc Hải Sanh triệt để tuyệt vọng, hắn hóa thân từng đường bị Tiêu Vũ ngôi sao đuổi đi nát, vạn đạo hóa thân, hầu như đã hủy diệt sạch.

“Một thân vạn tượng? Đây là ta dạy ngươi pháp, ngươi muốn dùng nó, theo ta lúc này thoát đi?”

Tiêu Vũ âm thanh vang lên, truyền khắp cửu thiên, trong thanh âm lộ ra nói không nên lời uy nghiêm, “ngươi phản bội sư môn, giết hại đồng môn, hôm nay ta liền trước mặt cửu thiên hết thảy chí tôn mặt, thanh lý môn hộ!”

Toàn bộ cửu thiên, vào đúng lúc này đều rung động thật sâu với Tiêu Vũ khí phách, các giới tựa hồ cũng mất đi tất cả thanh âm, chỉ có Tiêu Vũ cái kia lạnh như băng ngôn ngữ, ở trong chín ngày quanh quẩn.

Đảo mắt, Mạc Hải Sanh vạn đạo hóa thân, hầu như đã hủy diệt sạch, ở Tiêu Vũ trước mặt, hắn thậm chí không hề có một chút gan dạ ý niệm phản kháng, một lòng chỉ muốn chạy trốn.

“Sư đệ, cứu ta!”

Cuối cùng một đạo hóa thân, bay đi đệ nhất trong giới Nhật Nguyệt cung. Mạc Hải Sanh triệt để tuyệt vọng, trong lòng còn sót lại hy vọng cuối cùng, chính là Mạc Thương.

“Bốp!”

Tiêu Vũ hiện thân, tự mình bay ra, đi tới trên hư không. Hắn không có sử dụng ngôi sao, mà là theo sát ở Mạc Hải Sanh cuối cùng một đạo hóa thân sau khi, bay đi Nhật Nguyệt cung.

Hai mắt ngước nhìn trên hư không Nhật Nguyệt cung, ánh mắt của hắn thâm trầm, tựa hồ đang đợi cái gì.

Mạc Thương, sẽ ra tay gì?

“Mạc Hải Sanh trốn hướng về Nhật Nguyệt cung? Muốn Nhật Nguyệt Thần Quân bảo vệ hắn?”

“Nhật Nguyệt Thần Quân sẽ ra tay gì, có phải hắn muốn cùng Tinh chủ là địch?”

Các giới chí tôn chặt chẽ chú ý, Nhật Nguyệt Thần Quân cùng Tinh chủ, đây là hai cái tuyệt đối vô địch tồn tại, 1 sư 1 đồ, đều là quét ngang cửu thiên nhân vật vô địch.

Tiêu Vũ vô địch rồi trước mấy trăm ngàn năm, mà Mạc Thương mặc dù chỉ gọi bằng phách mười ngàn năm, nhưng có thể trở thành là đệ nhất giới chủ nhân, cũng là có thực lực tuyệt đối.

Này mười ngàn năm, để tranh cướp đệ nhất giới nắm quyền trong tay, không biết bao nhiêu nổi danh trên đời chí tôn, bị hắn hung hăng chém giết, điện định hắn vô địch vị trí, cũng làm cho thế nhân nhận rồi địa vị của hắn, thay thế ngày xưa Tinh chủ, trở thành mới đệ nhất chí tôn!

Hắn tuy là Tiêu Vũ đệ tử, nhưng thời gian qua đi vạn năm, Tiêu Vũ trở về, lại là chưa từng có trở lại Nhật Nguyệt cung, không ít chí tôn đều nghe ra dị dạng khí tức, này hai thầy trò nếu là gặp lại, có lẽ cũng sẽ không hoà thuận.

Không có nóng lòng ra tay, Tiêu Vũ theo thật sát Mạc Hải Sanh phía sau, bay đi Nhật Nguyệt cung, hai mắt tất là gắt gao nhìn chằm chằm phía trên Thần cung.

Hắn muốn nhìn một chút, Mạc Thương hay không sẽ ra tay. Lưu lại này cái cuối cùng Mạc Hải Sanh, chính là vì thăm dò Mạc Thương.

“Mấy năm nay, hắn vẫn không có ra tay, tất có nguyên nhân!”

Tiêu Vũ muốn biết Mạc Thương hay không thật bị chuyện gì cuốn lấy, cho nên mới vẫn không có ra tay với hắn, lúc này Mạc Hải Sanh, đúng là hắn dùng để thăm dò Mạc Thương thủ đoạn.

“Tiểu sư đệ, cứu ta, thầy trở về, nếu như ngươi không giúp ta, ngươi giống nhau phải tao ương, đừng cho là ta không biết là ngươi năm đó những chuyện kia!”

Mạc Hải Sanh trong tuyệt vọng, lớn tiếng mở miệng, thậm chí lộ ra ngoan sắc, uy hiếp Mạc Thương.

Tiêu Vũ căng nhìn hư không, không có mở miệng, hắn đúng là hy vọng Mạc Thương ra tay, tốt nhìn một cái, hắn cái này đệ tử, bây giờ rốt cuộc đi tới vậy một cảnh giới.

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, từ Nhật Nguyệt trong cung vang lên, Tiêu Vũ bóng người, đột nhiên dừng lại, ánh mắt bén nhọn đâm thủng bầu trời, ném hướng về Nhật Nguyệt Thần cung.

Mạc Thương, rốt cục muốn ra tay gì?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 479: Thăm Dò

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một tiếng thở dài, từ Nhật Nguyệt thần trong cung vang lên, dẫn tới cửu giới phải sợ hãi.

Mạc Thương, một đột nhiên xuất hiện, tươi đẹp cửu thiên thế chí tôn.

Vạn năm trước khi, hắn mặc dù sớm thành tựu chí tôn vị trí, nhưng lại rất ít hành tẩu vu thế, không có bao nhiêu người biết được. Mãi đến tận Tinh chủ bị chết, hắn đột nhiên đột nhiên xuất hiện, đánh khắp các tộc không có địch thủ.

Đệ nhất giới, phía thế giới này ở Cửu Thiên Thế Giới bên trong có một loại đặc thù ý thức, ai có thể gọi bằng tôn giới này đứng đầu, chính là công nhận đệ nhất chí tôn.

Vạn năm trước khi Tiêu Vũ bị chết, rất cường đại chí tôn đều theo dõi một giới này, muốn khống chế, trở thành giới này đứng đầu.

Nhưng mà, Nhật Nguyệt Thần Quân hung hăng ra tay, đánh bại vô số gan dạ cướp đoạt giới này người, không biết bao nhiêu cái thành danh nhiều năm mạnh mẽ chí tôn, thua ở trong tay của hắn, bị hắn hung hăng chém giết, mãi đến tận không còn có bất luận một ai, can đảm lại đối với cái này giới có điều ý nghĩ.

Kể từ lúc đó, Tinh chủ ngày xưa đệ nhất chí tôn tên, đã hoàn toàn bị Mạc Thương thay thế, hắn trở thành mới vô địch chí tôn, nắm trong tay đệ nhất giới, quân lâm cửu thiên!

Hắn lại sẽ Thiên Thần cung đổi tên là Nhật Nguyệt Thần cung, tự xưng, Nhật Nguyệt Thần Quân!

Bây giờ, hai cái có đệ nhất tên chí tôn, rốt cục gặp lại, hơn nữa còn là từng thầy trò, hấp dẫn ánh mắt mọi người. Hai người này nếu là giao thủ, không có ai biết, cuối cùng sẽ phát sinh cái gì.

“Sư tôn, là ngươi trở về gì?”

Thần cung bên trong, truyền ra Mạc Thương âm thanh, lại là không thấy một thân.

“Làm sao? Hay không ta trở về, cho ngươi cảm thấy rất thất vọng?” Tiêu Vũ đứng ở không trung, không có tiếp tục hướng phía trước.

Mặc dù đã khôi phục đỉnh cao thực lực, nhưng Mạc Thương đồng dạng để hắn nhìn không thấu, rất có thể đã cũng đạt tới sắp sửa siêu thoát cảnh giới, thậm chí có khả năng càng cao hơn, bởi vậy hắn cũng không dám làm bừa.

Nhưng lúc này, Mạc Thương chỉ nghe ấy tiếng, không thấy một thân, hay không cũng mang ý nghĩa hắn không dám tùy ý ra tay? Hay là, Tiêu Vũ suy đoán là đúng, hắn bởi vì một ít nguyên nhân, cho nên không thể tùy tiện ra tay?

“Làm sao biết chứ? Này mười ngàn năm, đệ tử đối địa thầy rất là tưởng niệm, bây giờ thầy rốt cục trở về, đệ tử trong lòng có, chỉ có vui sướng!” Mạc Thương âm thanh nghe tới, rồi cùng bình thường đệ tử đang cùng sư tôn của mình đối thoại, nghe không ra nửa điểm dị thường.

“Phải không?” Tiêu Vũ nhìn xa Nhật Nguyệt cung, đạo “cũng là như thế, ngươi và ta thầy trò một hồi, ngươi nhìn thấy sư phụ trở về, còn không ra bái kiến?”

Hắn muốn nhìn một chút Mạc Thương hay không gan dạ đến Nhật Nguyệt cung,

Hoặc là nói hay không dám cùng hắn chính diện tiếp xúc.

“Bái kiến thầy, tất nhiên là nên, thầy đã đến đó, nào không vào cung vừa thấy? Cũng tốt để đệ tử lễ phép một phen!” Mạc Thương nhàn nhạt đáp lại, lại là không chịu đi ra Nhật Nguyệt cung.

Tiêu Vũ ánh mắt lẫm liệt, Mạc Thương tựa hồ thật bởi vì một ít nguyên nhân, không dám hiện thân, nhưng đối phương rõ ràng cũng nhìn ra hắn mang trong lòng kiêng kỵ, không dám tiến vào Nhật Nguyệt cung.

Dù sao, đây là Mạc Thương địa phương, qua mười ngàn năm, hắn tất nhiên sẽ nơi này hoàn toàn cải tạo, hơn nữa Tiêu Vũ bây giờ không rõ ràng lắm hắn cảnh giới chân thực, tùy tiện tiến vào, cũng có rất lớn nguy hiểm.

“Đã phải vi sư vào cung, ngươi thân là đệ tử, vì sao không ra nghênh tiếp?” Tiêu Vũ tiếp tục thăm dò, hắn không xác định Mạc Thương hay không thật không dám hiện thân, còn là đang cố lộng huyền hư.

“Đệ tử đã ở cửa cung trước khi xin đợi, thầy chỉ cần vào cung, đệ tử từ sẽ ra tới cung nghênh.” Mạc Thương cũng là đáp lại, ngữ khí thong dong, không chút kinh hoảng.

Thầy trò hai người đều ở đây lẫn nhau thăm dò, Mạc Thương muốn biết Tiêu Vũ trở về chỉ là khôi phục thực lực, còn là càng tiến lên một bước, Tiêu Vũ tất là nhìn không thấu Mạc Thương, không muốn tùy tiện đi sâu vào.

Hai người nói nghe bên ngoài trong tai người, tựa hồ thập phần tầm thường, chỉ có chính bọn họ biết, cái này lời thoại ở trong đã bao hàm bao nhiêu tin tức.

“Ngươi đã không chịu ra nghênh tiếp, ta đây trước hết dọn dẹp môn hộ, lại vào cung.” Tiêu Vũ đưa mắt nhìn sang Mạc Hải Sanh, muốn nhìn một chút Mạc Thương hay không sẽ ra tay bảo vệ hắn.

“Tiểu sư đệ, nhanh, nhanh giải trừ cấm chế, để cho ta vào cung!”

Mạc Hải Sanh đã là bay đến Nhật Nguyệt cung trước, nhưng này cung là Mạc Thương vị trí, không gì khác cho phép, chính là chí tôn cũng không cách nào dễ dàng tiến vào, sẽ bị mạnh mẽ cấm chế ngăn cách.

“Bốp!”

Đột nhiên, một đạo tia sáng chói mắt từ Nhật Nguyệt Thần cung bên trong bay ra, thần tốc nhanh chóng, và có một nguồn sức mạnh thêm vào, liền thần niệm đều chảy không ra, không nhìn ra đó là vật gì.

Tia sáng kia lóe lên gian, Mạc Hải Sanh oanh một tiếng, thân thể ngay tiếp theo nguyên thần, nổ tung ở trong hư không, biến thành tro bụi, chẳng có cái gì cả còn lại!

Đây là hắn cuối cùng một đạo hóa thân, liền như vậy bị chém, chính thức bị chết!

Một đại chí tôn, cứ thế mà chết đi.

“Ngươi làm cái gì vậy?” Tiêu Vũ sắc mặt rét run, Mạc Thương lại ra tay rồi, trong thời gian ngắn chém Mạc Hải Sanh, đây là đang nói cho hắn biết, hắn vẫn là có thể thong dong ra tay gì?

“Ai da, Bát sư huynh giết hại đồng môn, đạo trời không tha, thân ta là thầy đệ tử, thanh lý môn hộ việc, há có thể an ủi thầy động thủ? Đệ tử mong muốn vi sư tôn làm giúp!” Mạc Thương âm thanh bình tĩnh đáng sợ.

Lời hắn nói hợp tình hợp lý, thay thế thầy thanh lý môn hộ, ai cũng tìm không ra tật xấu. Chỉ là kể cả Tiêu Vũ cũng không nghĩ tới, Mạc Thương từ vừa mới bắt đầu cũng chưa từng nghĩ tới muốn bảo vệ Mạc Hải Sanh, thậm chí tự mình động thủ, đem Mạc Hải Sanh chém!

Mạc Thương làm như vậy, tựa hồ là đang hướng về Tiêu Vũ biểu thị công khai, hắn đều không phải là không thể ra tay, nhưng cũng có khả năng là cố ý hành động, để Tiêu Vũ cho rằng hắn là chột dạ mới ra tay thị uy, dẫn Tiêu Vũ vào cung.

Bọn họ bực này nhân vật, hư hư thật thật, ai tâm tư đều rất sâu, lẫn nhau muốn nhìn thấu đối phương, khó càng thêm khó.

“Giết hại đồng môn, đạo trời không tha?” Tiêu Vũ tái diễn Mạc Thương nói, nụ cười trên mặt rất lạnh, đạo “vậy không biết thí sư đoạt vị, khi sư diệt tổ, vừa nên tính thế nào?”

“Đại đạo không có trước sau, làm người nhà giáo, bất quá là đắc đạo khá sớm thôi, nếu có thiên tư cùng năng lực đầy đủ, &#85 dù cho thay cái thầy, cũng không khác nhau, ấy sư có cùng không có, thì thế nào?”

“Có kỳ lực, ở tại vị, nếu tại vị người đủ mạnh, há lại sẽ dễ dàng làm người đoạt, thầy, ngươi nói xem?” Mạc Thương cũng không có trầm mặc quá lâu, thong dong đáp lại.

Ý trong lời nói, chính là Tiêu Vũ mặc dù từng là sư tôn của hắn, nhưng chỉ có điều là vì sinh ở trước hắn, đắc đạo khá sớm, mà hắn khả năng đi tới hôm nay, dựa vào tất cả đều là thiên tư của mình, dù cho biến thành người khác khi hắn thầy, hắn cũng giống vậy có thể có hôm nay, cho nên nói Tiêu Vũ đối với hắn cũng không có cái gì ân tình.

Còn thay thế Tiêu Vũ vị trí, chính là bởi vì Tiêu Vũ năng lực không đủ, mới sẽ bị hắn thay thế. Hắn dăm ba câu, liền đem Tiêu Vũ mấy trăm ngàn năm vun bón hết mức xóa đi, càng đem thay thế Tiêu Vũ vị trí, nói tới đương nhiên, ám chỉ Tiêu Vũ không xứng đệ nhất chí tôn tên, cũng mơ hồ biểu đạt ra, hắn đã vượt qua Tiêu Vũ ý tứ.

“Đại đạo tuy không trước sau, nhưng có nhân quả!” Tiêu Vũ đạo “như không người trồng xuống hạt giống, chính là ngàn năm thần chủng, cũng không nở hoa ngày, nếu không có nước tưới, che trời gỗ lớn, thì lại làm sao sinh trưởng?”

“Nếu là một viên nát loại, chính là tỉ mỉ tưới, cũng khó hoa nở, còn nếu là một viên thần chủng, bất kể là người nào năm dưới, đều luôn có thể trưởng thành, chỉ có điều năm dưới loại này người khá là may mắn, chiếm được hạt giống này thôi.” Mạc Thương âm thanh đáp lại nói.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 480: Tạo Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thầy trò hai người cách không đối thoại, lời nói, khiến khắp nơi chí tôn đều trở nên động dung. Không khó nghe ra, Mạc Thương mặc dù vẫn gọi bằng Tiêu Vũ sư phụ, nhưng ngữ bên trong tâm ý, lại là hoàn toàn phủ nhận Tiêu Vũ từng đối với hắn vun bón.

Điều này làm cho rất nhiều người đều nghe được mùi vị, này thầy trò hai người xảy ra vấn đề, cũng không hòa thuận.

Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc xuống, chưa lại nói, bây giờ Mạc Thương, đã lại không phải của hắn năm đó người đệ tử kia, hoặc là nói, hắn từ vừa mới bắt đầu, sẽ không có thực sự nhìn rõ qua cái này đệ tử.

“Xem ra, ngươi ta đạo bất đồng.” Hắn thật lâu trầm mặc, sau đó mới mở miệng lần nữa, đạo “cũng là như thế, ngươi và ta ở giữa tình thầy trò, liền từ hôm nay, triệt để đoạn tuyệt!”

Một câu nói, khiến khắp nơi lại chấn động. Tiêu Vũ trước mặt các giới chí tôn mặt, tuyên bố việc này, ý nghĩa không tầm thường.

Này hai thầy trò, hai người đều đã tươi đẹp cửu thiên, là bất đồng thời đại nhà vô địch, cuối cùng đúng là đi tới bực này cục diện!

“Cũng là thầy quyết định, đệ tử chỉ có vâng theo!”

Mạc Thương cũng không có trầm mặc quá lâu, âm thanh nghe tới rất hờ hững, hoàn toàn không có một chút nào tiếc hận tâm ý.

“Toà này Thần cung, tạm thời thuộc sở hữu của ngươi, không ngày sau, ta sẽ thu hồi!” Tiêu Vũ không có ý định tiếp tục lưu lại, hắn còn không có niềm tin tuyệt đối, có thể trấn áp Mạc Thương.

“Đệ tử định ở trong cung, xin đợi thầy đại giá!” Mạc Thương âm thanh truyền ra, nói bên trong tâm ý, nói là Tiêu Vũ tùy thời có thể ra tay, hắn sẽ vẫn chờ đợi ở đây.

Sâu sắc thấy Nhật Nguyệt Thần cung, Tiêu Vũ thu hồi ánh mắt bén nhọn, quay đầu lại nói “chúng ta đi!”

Mang tới Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch, hắn quyết đoán Vượt giới, trực tiếp rời đi. Sau đó, Nhật Nguyệt Thần cung phát sinh điếc tai tiếng nổ vang, cung trước cấm chế hoàn toàn phát động, triệt để đóng kín, ngăn cách!

Sau ngày hôm đó, cửu giới các nơi nghị luận sôi nổi, trong vòng một ngày liên tiếp phát sinh sự tình, đều thái quá làm cho người rung động.

Cửu thiên Tinh chủ chưa chết, thời gian qua đi vạn năm, lại xuất hiện cửu thiên, thực lực tựa hồ càng hơn năm xưa!

Nhật Nguyệt Thần Quân cùng Tinh chủ phản bội, đoạn tuyệt tình thầy trò, Nhật Nguyệt cung sau đó ngay sau đó lựa chọn nhắm đời, lôi kéo người ta suy nghĩ sâu xa.

Đã xảy ra như vậy hai chuyện, so sánh với đó, Mạc Hải Sanh vị này lớn chí tôn bị chết, cùng Huyết Lân Mặc Vũ bốn người đột nhiên xuất hiện, đều bị hòa tan rất nhiều.

Tin tức truyền tới cửu thiên các giới, tất cả mọi người chặt chẽ chú ý, linh cảm đến không lâu sau đó, Tinh chủ cùng Nhật Nguyệt Thần Quân trong lúc đó, tất có một trận chiến.

Không lâu về sau, các giới người đều đang suy đoán, Nhật Nguyệt Thần Quân cùng Tinh chủ bất hòa nguyên nhân thực sự, các loại giải thích, tầng tầng lớp lớp.

“Nghe nói Tinh chủ làm người chi sư, vô cùng không hợp cách, hắn mặc dù thu rồi thập đại đệ tử, nhưng cũng nhiều năm bế quan, cực nhỏ chỉ điểm, uổng làm người sư!”

“Năm đó hắn sau khi ngã xuống, thập đại đệ tử không lâu liền ai đi đường nấy, đủ để nói rõ vấn đề, nếu hắn sư phụ có câu, những đệ tử kia sao lại đi ngược?”

“Vậy thì chẳng trách Nhật Nguyệt Thần Quân không thừa nhận hắn sư ân, xem ra Tinh chủ quả thật không xứng là người chi sư!”

Cửu giới các nơi, bắt đầu truyền ra một vài âm thanh, có người bốn phía tuyên dương Mạc Thương nghị luận, gọi bằng Tiêu Vũ nhiều năm bế quan, căn bản không thế nào hướng dẫn qua hắn những đệ tử kia, uổng làm người sư.

Nhìn từ điểm này, Mạc Thương chối Tiêu Vũ sư ơn huệ, quả thật có đạo lí riêng của nó.

“Ta nghe đến bí ẩn, Tinh chủ kiếp trước đạt được vô địch cảnh giới sau, đạo tâm vặn vẹo, thập đại đệ tử đều đã đã bị hắn ngược đãi, Nhật Nguyệt Thần Quân càng một cái trong đó, cho nên ở Tinh chủ sau khi ngã xuống, hắn mấy cái đệ tử mới sẽ phản bội, Mạc Hải Sanh cũng là bởi vậy mới hoàn toàn không niệm sư ơn huệ!”

“Phì! Đường đường đệ nhất chí tôn, nguyên lai là như vậy người? Dùng ngược đãi đệ tử của mình làm vui, thật sự không xứng đệ nhất chí tôn tên, làm người khinh thường!”

“Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng, ngày xưa Tinh chủ vô địch hậu thế, mặc dù là đạo tâm vặn vẹo, cũng là có thể, không phải chúng ta có thể lý giải.”

“Vô luận như thế nào, dùng ngược đãi đệ tử mình làm thú vui người, có tư cách gì làm người chi sư? Có tư cách gì được xưng đệ nhất chí tôn? Chẳng trách Nhật Nguyệt Thần Quân không nhận sư ơn huệ, thay đổi là ta, ta cũng sẽ phản bội, Nhật Nguyệt Thần Quân còn đuổi theo gọi bằng hắn một tiếng thầy, là tốt lắm rồi!”

Các giới nghị luận dần dần trở nên gay gắt, có người truyền ra cái gọi là bí ẩn, chỉ trích Tiêu Vũ đã ngược đãi đệ tử của hắn, Nhật Nguyệt Thần Quân càng thuở nhỏ chịu đựng ấy làm hại, một đời đau khổ.

Không lâu sau đó, mỗi cái Mạc Thương bị tra tấn phiên bản ở các giới truyền lưu, mỗi một nghe tới đều hết sức chân thật, làm người nghe ngóng không khỏi lòng sinh đồng tình, càng là đối với Tinh chủ rất là khinh thường.

“Nói láo, các ngươi cũng biết năm đó tinh nguyên nhân chính nào bị chết? Tinh chủ vô địch cửu thiên, người nào khả năng giết được hắn? Cũng là bởi vì nhận lấy Nhật Nguyệt Thần Quân ám hại, chỉ vì Tinh chủ đối với đệ tử của mình không có phòng bị, mới có thể chịu đựng ấy làm hại!”

Có người nhìn không được, đứng dậy, làm Tinh chủ nói chuyện.

Việc này vừa ra, vừa là gây nên 9 làm chấn động. Năm đó Tinh chủ bị chết, nguyên nhân vẫn là một câu đố, đến nay không người hiểu rõ, nguyên lai sau lưng lại có tầng này nguyên nhân.

Chẳng trách Tinh chủ tuyên cáo trở về sau khi, chính là trước tiên chém Mạc Hải Sanh, vừa ngay đầu tiên, cùng Nhật Nguyệt Thần Quân đoạn tuyệt tình thầy trò.

“Dù cho đây là sự thực, Nhật Nguyệt Thần Quân phản bội, cũng có thể thông cảm được, đó là bởi vì hắn đã bị Tinh chủ ngược đãi trước đây!”

“Tinh chủ vô địch cửu thiên, khí nuốt thiên địa, sao lại làm ra ngược đãi đệ tử sự tình? Tất cả những thứ này có điều đều là Nhật Nguyệt Thần Quân muốn tẩy thoát chính mình làm phản sư tội danh, hắn mới là đại nghịch bất đạo, khi sư diệt tổ bại hoại!”

“Ngươi nói tất cả những thứ này, lại có ai khả năng chứng minh?”

Trong khoảng thời gian ngắn, cửu thiên các giới lời bàn chia làm hai phái, một phái là lựa chọn tin tưởng Nhật Nguyệt Thần Quân, một phái khác tất là lựa chọn ủng hộ Tinh chủ.

Các giới sôi sùng sục, truyền tất cả đều là liên quan tới hai người này sự tình, các nơi đều có vô số nhằm vào Tinh chủ tiếng mắng, nhưng là có thật nhiều âm thanh đứng ra, ủng hộ Tinh chủ.

“Hắn đang khống chế cửu thiên lời bàn, muốn tụ lại lòng người, dùng lòng người tạo thế?”

Nguyệt Thần trong cung, &# 32; Nguyệt Thần đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, cau mày, ẩn mang vẻ ưu lo.

Này lời bàn, không thể nghi ngờ là bị Mạc Thương mang theo, mà hắn mục đích làm như vậy, chỉ có một, hắn đã đang chuẩn bị, sẽ đối Tiêu Vũ ra tay.

“Lòng người, là một loại đại thế, cửu giới lòng người hướng, sẽ ngưng tụ một cỗ vô hình tư thế, hắn muốn tạo thế, dùng bảo đảm ra tay thời gian, có thể thắng được cho ta!” Tiêu Vũ biết rõ Mạc Thương dự định, trong mắt ẩn hiện hàn quang.

Lòng người, giống như chúng sanh ý niệm, nhưng bất đồng chính là, chúng sanh ý niệm phải thời gian dài dằng dặc tích lũy, mà cửu giới chúng sanh chi tâm, tuy vô pháp làm Mạc Thương ngưng tụ chúng sanh ý niệm, nhưng có thể hình thành một luồng đại thế.

Đây là một loại vừa sâu xa vừa khó hiểu gì đó, đoán không ra, nhìn không được, lại chân thật tồn tại.

Tựa như năm đó Tiêu Vũ cùng Diệp Cửu Khung đánh cược, Diệp Cửu Khung thua liền 3 cục, đó chính là một loại thế. Mạc Thương bây giờ cũng không có tất thắng Tiêu Vũ nắm chắc, cho nên hắn muốn tạo thế, vì hắn ra tay làm cuối cùng chuẩn bị, làm cho hắn khả năng thêm ra mấy phần mười phần thắng.

“Thế gian tuy có vạn giới, mỗi một giới đều có chúng sanh ý niệm, nhưng cửu giới là các giới gốc rễ, cửu giới lòng người tư thế, nếu là bị hắn tạo thế thành công, kết cục khó có thể đoán trước.” Nguyệt Thần mang theo sâu sắc lo âu, làm Tiêu Vũ lo lắng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 481: Tái Chiến 9 Trời

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ nhắm mắt, Mạc Thương như thế tạo thế, cũng mang ý nghĩa, hắn thật chuẩn bị muốn ra tay, đây là một cái tín hiệu.

“Hắn có thể, cũng đã bước ra siêu thoát bước đi kia, dù cho ta bây giờ khôi phục đỉnh cao thực lực, nhưng hắn nếu bước ra bước đi kia, ta không hẳn có thể địch.”

“Ta phải làm một vài chuẩn bị, một ngày kia, rốt cuộc đã tới!”

Hắn ngước nhìn bầu trời, Thập Châu mười ngàn năm, cửu thiên mười ngàn năm, từ hắn bị chết, đến bây giờ đã là ròng rã hai vạn năm, lại đối mặt Mạc Thương ngày đó, rốt cuộc phải đến.

“Ngươi muốn làm thế nào?” Nguyệt Thần mang theo vẻ ưu lo, khó có thể an lòng.

“Ta bây giờ đi đường, cùng kiếp trước bất đồng, mà ta bây giờ chỉ dựa vào chính mình không cách nào hoàn thiện, thủy chung chênh lệch một bước. Có thể, ta muốn trùng đi một lần năm đó đi qua đường.” Tiêu Vũ trầm ngâm một lúc lâu, sau đó lộ ra kiên quyết.

Nguyệt Thần thay đổi sắc mặt, đạo “ngươi muốn…… tái chiến cửu thiên?”

Không biết bao nhiêu năm trước, Tiêu Vũ thành tựu chí tôn vị trí sau, để tăng lên cùng hoàn thiện chính mình tu chi đạo, hắn làm một cái cực kỳ điên cuồng, khiến toàn bộ cửu thiên cũng vì đó rung chuyển sự tình.

Chuyện này, chính là chinh chiến cửu thiên!

Hắn đối với các giới mạnh nhất tồn tại ra tay, cùng bọn chúng đại chiến, chỉ để ấn chứng chính mình tu. Cũng là từ đó về sau, hắn mới vô địch tên mới chính thức không thể tranh luận, trở thành quét ngang cửu thiên nhân vật vô địch, danh phù kỳ thực đệ nhất chí tôn!

Hắn chiến khắp cả các tộc, đánh khắp cường giả khắp nơi, chưa từng bại một lần, để lại một làm người run rẩy truyền thuyết, thành tựu đỉnh cao của ngày xưa cảnh giới.

“Ngươi…… thật muốn lại đi đường này gì?” Nguyệt Thần mang theo nói không nên lời lo lắng.

Mặc dù Tiêu Vũ năm đó liền từng làm như vậy, nhưng con đường này, cũng không thoải mái, trong quá trình, Tiêu Vũ không biết có bao nhiêu lần hầu như chết trận.

Bây giờ, mấy trăm ngàn năm qua đi, những cường giả kia nhất định lại có bất đồng trình độ trưởng thành, Tiêu Vũ dù cho khôi phục năm đó đỉnh cao thực lực, con đường này, cũng chưa chắc thuận lợi.

“Hắn đang chuẩn bị, ta không thể chỉ là chờ, con đường này mặc dù hung hiểm, nhưng ta dù sao từng đi qua, ngươi không cần quá lo lắng.” Tiêu Vũ khẽ vuốt Nguyệt Thần sợi tóc, lộ ra một cái mỉm cười, muốn cho nàng an tâm.

“Ai da!” Nguyệt Thần xa xôi thở dài, đạo “ta biết, ngươi làm quyết định, không người có thể thay đổi, ta không cách nào tả hữu, chỉ có sống chết có nhau.”

“Sống chết có nhau……” Tiêu Vũ lầm bầm một câu nói này,

Trong lòng hồi tưởng lại Nguyệt Thần những năm gần đây vì hắn làm các loại, hoàn toàn không còn gì để nói.

Không có gì, có thể diễn tả Nguyệt Thần đối với tình cảm của hắn.

“Yên tâm đi, ta sẽ một lần nữa quân lâm cửu thiên, nối liền ngày xưa vô địch tên.” Hắn đứng lên, khẽ vuốt Nguyệt Thần khuôn mặt, mỉm cười nói “chờ ta trở về, lần này, sẽ không quá lâu.”

Nguyệt Thần yên lặng thấy hắn, trong con ngươi, như là có thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng nhưng chỉ là không nói gì gật đầu.

“Lăng nhi, thuốc nhi, Tiểu Thất, Thạch nhi, Vân nhi!”

Tiêu Vũ bay lơ lửng lên trời, mạnh mẽ thần niệm lộ ra, bao trùm toàn bộ cửu thiên, thật lớn âm thanh, truyền đến cửu thiên các giới.

Ở không biết cách xa nhau bao nhiêu vạn dặm cái khác mấy thước vuông thế giới, Lăng Hư, Dược Chuyết, Mộc Liên Y, Thạch Xuyên, Vân Nhạc Không mấy người đồng thời chấn động mạnh, dồn dập phá vỡ hư không, Vượt giới mà đến.

“Thầy lại đồng thời kêu gọi chúng ta!”

Mấy người bọn họ tất cả đều trong lòng phát run, kích động đến không thể tự kiềm chế, bởi vì mỗi lần Tiêu Vũ đồng thời kêu gọi bọn họ, đều tất có xảy ra chuyện lớn!

Ngũ đại chí tôn, trước sau theo trong hư không xuất hiện giữa trời, đi tới Tiêu Vũ trước người, cung kính quỳ xuống “bái kiến thầy!”

Năm người, đều là một mình chống đỡ một phương chí tôn, bực này nhân vật tụ lại tới một chỗ, bất kỳ thế lực nào đều phải run rẩy.

Gật gù, Tiêu Vũ không có mở miệng, vung tay lên một cái, mở ra thế giới của mình, 5 loài chi tổ cũng bị hắn kêu gọi bước ra, quỳ gối ở trước mặt của hắn, đồng nói “bái kiến Tinh chủ!”

Một lát sau, Huyết Lân Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch cũng bị Tiêu Vũ kêu gọi mà đến, tổng cộng 14 vị chí tôn, xuất hiện ở Tiêu Vũ trước người.

Đây là một luồng, đủ để khiến bất kỳ thế lực nào vì đó run rẩy sức mạnh, mười lăm vị mạnh mẽ chí tôn tụ hội, chờ đợi Tiêu Vũ sai phái!

“Tinh chủ, kêu gọi chúng ta, vì chuyện gì?”

Vượn loài chiến tổ vượn cuồng, ngày xưa ở huyễn trong ngục bị hành hạ đến điên, bắt lại tảng đá làm thức ăn ngon, bây giờ cũng đã khôi phục lại. Hắn hưng phấn đi tới Tiêu Vũ trước người, hai mắt tỏa ánh sáng, tựa hồ cũng dự cảm được tinh chủ tướng nếu làm đại sự.

Tiêu Vũ hoàn toàn không còn gì để nói, ánh mắt theo 5 loài chi tổ trên người đảo qua. Chim xanh bộ tộc chi tổ Phong Khinh Vân, lôi tằm bộ tộc lôi thần, Ma Hùng bộ tộc Hùng Phách, nằm Yêu bộ tộc nằm mực…… năm người mỗi người trên mặt mang theo kích động, đứng ở nơi đó chờ đợi hắn lên tiếng.

Này 5 loài chi tổ, đã vì hắn ăn nhiều lắm khổ, chịu quá nhiều hành hạ, bây giờ đối với hắn như trước trung thành, như trước sẽ bởi vì hắn triệu kiến nhiệt huyết sôi trào!

Riêng một điểm này, liền có thể khiến Tiêu Vũ lòng tràn đầy hừng hực.

Còn có Thạch Xuyên, hắn nhị đệ tử, một đời hào hiệp, cũng là vì hắn, ở huyễn trong ngục bị hành hạ mấy ngàn năm, hắn hôm nay mặc dù đã khôi phục, liền loại kia phóng đãng cùng hào hiệp khí tức, lại là thiếu rất nhiều.

Bị qua như vậy hành hạ, hắn khả năng khôi phục lại, đã rất hiếm có.

Nhìn đệ tử của mình cùng mấy vị loài tổ ánh mắt mong chờ, Tiêu Vũ trong lòng nóng lên, lớn tiếng nói “hôm nay kêu gọi các ngươi, chỉ vì một chuyện. Ta muốn mang bọn ngươi, tái chiến cửu thiên!”

Cuối cùng bốn chữ, giống như sấm sét, chấn động đến mức mười mấy vị chí tôn đều là sững sờ. Sau đó, 5 loài chi tổ đều là kích động đến không thể tự kiềm chế.

“Đã bao nhiêu năm, ha ha, đã bao nhiêu năm, Tinh chủ, chúng ta rốt cục có thể lại cùng ngươi chinh chiến chín ngày rồi!”

“Ha ha ha ha…… ta liền biết, Tinh chủ sẽ không dễ dàng bị chết, chắc chắn một lần nữa trở về, lại một lần nữa quân lâm cửu thiên, ngày đó cuối cùng đã tới!”

“Mong muốn cùng tinh chủ chiến khắp cả chư thiên vạn giới, muôn lần chết không chối từ!”

“……”

5 loài chi tổ phản ứng không giống nhau, vượn đoán kích động hô to, nằm mực nghẹn ngào rơi lệ, phong vân khinh hờ hững mỉm cười, Hùng Phách hưng phấn đến nguyên nắm chặt nắm đấm.

Đã cách nhiều năm, cách lần trước Tiêu Vũ dẫn bọn hắn chinh chiến cửu thiên, đã là như vậy xa xôi, bây giờ nhiều năm qua đi, rốt cục vừa chờ đến ngày đó.

“Ta đi.” Tiêu Vũ quay đầu lại, nhìn về phía Nguyệt Thần.

“Ta ở đây, chờ ngươi trở lại.” Nguyệt Thần nhẹ nhàng gật đầu, như là nhìn theo phu quân mình ra chiến trường vợ, đã có lo lắng, cũng có tự hào.

“Ta sẽ rất nhanh trở về. &# 85 &# 32;” Tiêu Vũ để cho Nguyệt Thần một cái mỉm cười, sau đó mang tới 14 vị chí tôn, mênh mông cuồn cuộn, phá tan rồi hư không, Vượt giới mà đi.

Nguyệt Thần cung vị trí, là đệ nhị giới, lúc này Tiêu Vũ phá vỡ hư không, mang theo 14 vị chí tôn, trong nháy mắt, đã tới một thế giới khác.

“Nơi này là thứ chín giới?” Vượn cuồng hưng phấn lấm lét nhìn trái phải, rất nhanh liền thông qua phía thế giới này gợn sóng, nhìn ra đây là đâu một giới.

“Đã cách nhiều năm, giới này chủ nhân hoàng, bây giờ không biết thực lực tiến bộ bao nhiêu?” Phong Khinh Vân đẹp trai phong nhã, mang trên mặt nụ cười lạnh nhạt.

“Nghĩ nhiều như vậy làm gì, trực tiếp đến xem chẳng phải sẽ biết?” Hùng Phách muốn thẳng thắn nhiều lắm, trực tiếp ở bốn phía đánh giá, nhận mời mọc phương hướng sau, cười toe toét đạo “phía trước không xa chính là vạn kiếm núi, chúng ta trực tiếp đánh tới đi, nhìn Nhân Hoàng lão già kia tiến triển bao nhiêu!”

Tác giả đông phương hành vân nói rất xin lỗi, hôm nay chỉ có hai canh, một đoạn này tình tiết viết thật sự thẻ, tới gần kết thúc, ta gõ chữ tốc độ cũng càng ngày càng chậm, rất nhiều nơi ý nghĩ không phải rất rõ ràng. Sắp sửa xong xuôi thời khắc, ta không muốn để chương mới mà chương mới, muốn chậm chạp hạ xuống hảo hảo suy nghĩ một chút, đem phía sau kịch bản viết xong. Thật sự xin lỗi, nếu như các ngươi muốn mắng ta thì mặc dù mắng chửi đi, ta đều tiếp thu.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 482: Vạn Kiếm Sơn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Vạn Kiếm Sơn, núi quần như là vạn kiếm hướng lên trời, xa xa nhìn tới, chân trời hình như có sắc bén kiếm ý, từng trận Lãnh Phong phất qua, như là từng đạo từng đạo kinh thiên kiếm ý, làm người sinh ra sợ hãi.

Đã cách nhiều năm, lại tới nơi đây, Tiêu Vũ nội tâm bình tĩnh, hờ hững cất bước, hướng đi quần sơn.

“Ngươi nói lão nhân kia nhìn thấy Tinh chủ lại tới, sẽ sẽ không trực tiếp chạy trốn?” Vượn cuồng đi theo Tiêu Vũ phía sau, quay đầu lại toét miệng nói “năm đó Nhân Hoàng thua với Tinh chủ sau khi, từng lên tiếng, vĩnh viễn không bao giờ gặp lại Tinh chủ, khà khà, không biết là nhìn thấy chúng ta trở lại, lão nhân kia sẽ sẽ không trực tiếp quăng thúng!”

Nói tới chuyện cũ, mấy vị khác loài tổ cùng Tiêu Vũ đệ tử đều nở nụ cười. Năm đó Nhân Hoàng Nhân Hoàng kiếm bị Tiêu Vũ gắt gao khắc chế, trận chiến ấy bị Tiêu Vũ triệt để áp chế, bị bại cực kỳ uất ức.

Từ đó về sau, Nhân Hoàng lên tiếng, vĩnh viễn không muốn gặp Tử Thần. Bây giờ Tiêu Vũ trở lại, Nhân Hoàng thật có khả năng trực tiếp rút đi, tránh né không chiến.

Đi tới Vạn Kiếm Sơn trước, Tiêu Vũ dừng lại, phía sau hắn mấy vị loài tổ đều là đi theo hắn nhiều năm, đều là hiểu rõ hắn tâm tư. Vượn cuồng giành trước tiến lên, đến Vạn Kiếm Sơn trước lên tiếng quát lên “Nhân Hoàng lão nhân, Tinh chủ giá lâm, ngươi còn không ra nghênh tiếp?”

Tiêu Vũ bất đắc dĩ liếc hắn một cái, bản ý của hắn chỉ là để cho tiến lên kêu chiến, gì muốn vượn cuồng lại lớn lối như thế.

Chỉ sợ cũng là này mười ngàn năm hắn uất ức lâu, bây giờ rốt cục có có thể phát tiết đối tượng.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Vạn Kiếm Sơn bên trong, chân trời vô số ánh kiếm nhất thời có vẻ hỗn loạn lên, trong dãy núi hào quang ngút trời, chấn động nơi đây.

“Bọn người kia lá gan cũng quá nhỏ, lại trực tiếp mở ra phong sơn đại trận?” Vượn cuồng bất mãn mà nhếch miệng.

“Này cũng không trách bọn họ.” Phong Khinh Vân khẽ cười nói “Tinh chủ lại tới, bọn họ e sợ đều bị dọa phát sợ.”

Những người khác nghe vậy, đều là lộ ra hiểu ý nụ cười, lẳng lặng ở trước núi chờ.

Lúc này, Vạn Kiếm Sơn bên trong, đúng là hỗn loạn tưng bừng. Tinh chủ lại tới, việc này không phải chuyện nhỏ, đặc biệt là trước đó không lâu, Tinh chủ vừa mới tuyên cáo trở về, cho thấy kinh thế sức chiến đấu.

Chủ đến giá lâm, ai không sợ hãi?

“Cửu thiên Tinh chủ, hắn vì sao lại đến chúng ta nơi đây?”

Trong hỗn loạn, một người tuổi còn trẻ bóng người sắc mặt trắng bệch, bị chân trời truyền đến âm thanh chấn động đến mức tâm thần không yên, thấy trong núi vô số trưởng bối hoảng thành một đoàn, cũng không biết muốn làm cái gì.

“Hi hồng,

Ngươi đang làm gì?” Một ông già bay qua phía chân trời, nhìn thấy sững sờ người trẻ tuổi, giận dữ hét “Tinh chủ giá lâm, không phải chuyện nhỏ, ta Vạn Kiếm Sơn nói không chừng đều phải hủy đến ngày nay, tất cả mọi người đến chuẩn bị chiến tranh, ngươi còn cứ thế ở đây?”

“Vạn Kiếm Sơn hủy đến ngày nay?” Bạch Hi Hồng sợ đến hai chân như nhũn ra. Hắn đều không phải là chí tôn, mặc dù bây giờ Cửu Thiên Thế Giới khắp nơi đều đang nói Tinh chủ trở về việc, nhưng trước kia trận chiến ấy, lại chưa từng tận mắt nhìn, hoàn toàn không hiểu ra Tinh chủ oai.

Thế nhưng, nhìn thấy trong tộc hết thảy trưởng bối đều chỉ vì một câu “Tinh chủ giá lâm” Mà hoảng thành một đoàn, hắn sâu sắc cảm nhận được một loại khủng bố.

Rốt cuộc là dạng gì tồn tại, mới có thể có này uy thế, một câu nói liền có thể khiến Vạn Kiếm Sơn hỗn loạn như thế? Phải biết rằng Vạn Kiếm Sơn chủ nhân hoàng, cũng là cửu thiên nhân vật vô thượng một trong, nắm giữ một giới tồn tại.

Vạn Kiếm Sơn trước, Tiêu Vũ mọi người lẳng lặng chờ chốc lát, sau đó không lâu, trong núi vô số bóng người bay ra, mỗi người phía sau đều vác lấy một hơi trường kiếm, cùng bọn hắn tương đối xa, nhưng cũng không dám rời núi, tất cả mọi người ở vào phong sơn đại trận bảo vệ bên trong.

“Ngũ đại linh tộc chi tổ? Ngũ đại đệ tử Tinh chủ? Còn có mấy cái kia trước đó không lâu đại náo Vạn Thần Điện mới lên cấp chí tôn?”

Khi thấy Tiêu Vũ người đứng phía sau, Vạn Kiếm Sơn bên trong tất cả mọi người, đều là hít một hơi lãnh khí, mỗi người sắc mặt trắng bệch.

“Mang đến như vậy rất cường đại chí tôn, Tinh chủ đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ thật muốn san bằng ta Vạn Kiếm Sơn gì?”

Cái trận thế này thái quá đáng sợ, mặc dù Vạn Kiếm Sơn bên trong cũng có vô số chí tôn, nhưng lúc này, sắc mặt của mọi người đều bạch đến đáng sợ, không ít người không tự chủ được đang run rẩy, không thể tự kiềm chế.

“Nhân Hoàng ở đâu?”

Tiêu Vũ tiến lên, thật lớn âm thanh xa xa truyền ra. Nhân Hoàng lại không có hiện thân, chẳng lẽ thật muốn tránh né không chiến?

Hắn vừa mở miệng, Vạn Kiếm Sơn bên trong càng thêm tĩnh mịch, trong mọi người, nhưng có một người, hai mắt đăm đăm, khó có thể tin thấy người phía trước.

“Hắn là...... cửu thiên Tinh chủ?” Bạch Hi Hồng như là gặp ma, cảm giác miệng khô lưỡi khô, trời đất quay cuồng.

Tiêu Vũ! Cái này trước đây không lâu, còn đã cùng hắn đều là đồng lứa, thiếu chút nữa bị hắn chém giết, cướp đoạt ngôi sao cùng thế hệ nhân vật, lại lắc mình biến hóa, thành Cửu Thiên Thế Giới, chí cao vô thượng đệ nhất chí tôn?

“Bạch Hi Hồng?” Tiêu Vũ thần giác kinh người, trước tiên đã nhận ra Bạch Hi Hồng tồn tại.

Lúc trước Bạch Hi Hồng ỷ vào một cái phỏng chế Nhân Hoàng kiếm, còn từng nghĩ tới giết hắn, nhưng hôm nay gặp lại lần nữa, tình cảnh lại hoàn toàn khác nhau.

“Không biết Tinh chủ giá lâm, để làm gì?” Một gã gánh vác lấy kiếm to ông lão đi ra, trên người chí tôn khí tức mênh mông cuồn cuộn, đạo “nếu là bởi vì ta Vạn Kiếm Sơn tiểu bối đã đắc tội qua Tinh chủ, ta Vạn Kiếm Sơn cam nguyện bồi tội, đem người giao ra, tùy ý Tinh chủ xử lý!”

Nghe vậy, Bạch Hi Hồng sắc mặt bá trắng bệch. Tinh chủ hưng sư động chúng, mang tới nhiều như vậy chí tôn tiến lại, có phải thì chỉ vì cùng hắn thanh toán?

Hắn một tên tiểu bối, lại đưa tới lớn như vậy tai họa? Nghĩ đến đây, sắc mặt của hắn trắng hơn, không dám nói lời nào.

“Không cần.” Tiêu Vũ lắc đầu, theo Bạch Hi Hồng trên người thu hồi ánh mắt, đạo “ta là làm nhân hoàng mà đến, cùng người khác không quan hệ.”

Nghe nói như thế, Bạch Hi Hồng cũng là thở một hơi, nhưng trong lòng cũng là một trận cay đắng. Lúc trước cùng hắn tương đương đối thủ, bây giờ trong mắt đã triệt để không có hắn, người ta căn bản không để ý sống chết của hắn, thậm chí lười cùng hắn tính toán.

Giữa bọn họ, bây giờ thì cùng Cự Long cùng giun dế, Tiêu Vũ thậm chí lười ở trên người hắn lãng phí thời gian.

“Không biết tinh chủ yếu gặp người hoàng, vì chuyện gì?” Vạn Kiếm Sơn ông lão sắc mặt khó coi, hỏi tiếp.

“Cũng không có cái gì, chỉ là muốn cùng hắn tái chiến một hồi.” Tiêu Vũ từ tốn nói.

Vạn Kiếm Sơn bên trong, sắc mặt của mọi người càng thêm khó coi. Phóng tầm mắt cửu thiên, này vô thượng chí tôn trong lúc đó, đều sẽ không dễ dàng động thủ, bởi vì hậu quả quá lớn, đang không có tuyệt đối nắm chắc lúc, ai cũng không muốn tùy tiện ra tay.

Nhưng tại Tiêu Vũ nơi đây, lại là có vẻ tùy ý như vậy, này đến chỉ vì cùng nhân hoàng một trận chiến!

Bực này nhân vật trong lúc đó nếu là nếu đánh thật, hậu quả không thể tưởng tượng.

“Tinh chủ mời trở về đi, Nhân Hoàng từng lập lời thề, vĩnh viễn không bao giờ gặp lại Tinh chủ.” Vạn Kiếm Sơn bên trong lão nhân sắc mặt khó coi.

Nhân Hoàng đã lập xuống như thế lời thề, Tiêu Vũ còn muốn áp sát, có vẻ hơi bắt nạt người.

“Nếu là như vậy, ta đây chỉ có đánh vào Vạn Kiếm Sơn.” Tiêu Vũ thái độ kiên quyết, hắn một lời hạ xuống, sau lưng mười mấy chí tôn, đã hưng phấn bước lên phía trước, rất nhiều một lời không hợp, liền mạnh mẽ tấn công Vạn Kiếm Sơn tư thế.

Lần này, thực tại sợ hãi không ít người. Vạn Kiếm Sơn bên trong chí tôn tuy nhiều, nhưng nếu chỉ có Tiêu Vũ một người, còn có thể miễn cưỡng ngăn cản, bây giờ hơn nữa nhiều như vậy thành danh nhiều năm chí tôn, như thế nào ngăn cản?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 483: Gặp Lại Nhân Hoàng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ai da!” Một tiếng thở dài, từ Vạn Kiếm Sơn bên trong vang lên, dẫn tới tất cả mọi người rung mạnh, dồn dập quay đầu, mặt lộ vẻ vẻ kích động.

“Ta đã quyết định vĩnh viễn không muốn thấy ngươi, ngươi vì sao nhất định phải dồn ép không tha?” Nhân Hoàng mang theo bất đắc dĩ âm thanh truyền ra, uy thế mênh mông cuồn cuộn, làm người run rẩy.

“Ta này đến không vì cái gì khác, chỉ cầu một trận chiến, việc này qua đi, ta vĩnh viễn không muốn đặt chân Vạn Kiếm Sơn!” Tiêu Vũ không có lập tức ra tay.

Hắn tìm đến Nhân Hoàng, là vì nghiệm chứng chính mình đời này đường, muốn từ trong chiến đấu tìm kiếm đột phá, tính được Nhân Hoàng nếu là ra tay, cũng có thể coi là giúp hắn đột phá.

Động lòng người hoàng đã quyết định vĩnh viễn không muốn thấy hắn, hắn cưỡng bức đối phương ra tay, ít nhiều có chút khi phụ người ý tứ, bởi vậy hắn cũng không có thái quá cứng rắn.

“Ai da, ngươi này là muốn ép ta!” Nhân Hoàng vừa là thở dài, đạo “hy vọng ngươi nhớ kỹ ngươi hôm nay lời nói, từ nay về sau, không được lại đặt chân ta Vạn Kiếm Sơn!”

Tiêu Vũ đạo “nhất định!”

Hai chữ hạ xuống, Nhân Hoàng ra tay rồi, một đạo sắc bén ánh kiếm phóng lên cao, uy thế mênh mông cuồn cuộn, rung động chín tầng trời.

“Nhân Hoàng kiếm xuất thế?”

“Này cấm khí, đã bao nhiêu vạn năm không có vận dụng, hôm nay lại xuất thế, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Nhân Hoàng kiếm thế kinh người, rung động chín tầng trời, thời khắc này, cửu thiên các nơi lại một lần nữa bị chấn động, bởi vì đây là một vị chân chính vô thượng chí tôn, một đại thế giới tôn sư ra tay, và vận dụng bát đại cấm khí một trong, Nhân Hoàng kiếm!

“Là Tinh chủ? Hắn muốn chinh phạt Vạn Kiếm Sơn, cùng nhân hoàng một trận chiến?”

“Hắn đây là muốn làm gì? Trở về không lâu, liền muốn chinh phạt Nhân Hoàng?”

Thế gian các nơi ai cũng khiếp sợ, không có ai biết Tiêu Vũ muốn làm gì. Hắn 1 trở về, lại liền làm xảy ra chuyện lớn như vậy, muốn cùng một vị có cấm khí vô thượng chí tôn một trận chiến?

Đối mặt cái kia tận trời ánh kiếm, kiếm ý bén nhọn, Tiêu Vũ vẻ mặt lạnh lùng, đối với sau lưng 5 loài chi tổ cùng các đệ tử nói rằng “Ta cùng nhân hoàng giao thủ, Vạn Kiếm Sơn bên trong, nếu có người dám ra tay quấy nhiễu, giết không tha!”

“Vâng!”

5 loài chi tổ trong lòng khuấy động, phảng phất lại trở về năm đó. Nhớ năm đó Tinh chủ chinh chiến cửu thiên thời gian, bọn họ liền bạn tại trái phải.

Tinh chủ mang tới bọn họ, không phải muốn bọn họ cùng ra tay, mà là muốn bọn họ đối phó cái khác chí tôn,

Để tránh bọn họ ra tay quấy rối, làm cho hắn có thể cùng người mạnh nhất, chuyên tâm một trận chiến.

“Đã cách nhiều năm, ngươi người hoàng kiếm uy thế càng hơn năm xưa, ta rất vui mừng!” Tiêu Vũ cất bước, hướng đi Vạn Kiếm Sơn.

Vạn Kiếm Sơn bên trong đi phong sơn đại trận, ở hiểu thấu đáo vạn đạo trước mặt hắn, giống như không có gì, bị hắn thong dong đột phá, đi vào trong đó, dẫn tới trong núi hết thảy chí tôn, vẻ mặt đều là kinh ngạc.

“Chúng ta muốn không muốn ra tay? Có phải thật tùy ý hắn đánh vào Vạn Kiếm Sơn bên trong?”

Trong ngọn núi chí tôn vẻ mặt không dứt biến hóa, trong lòng do dự. Nhân Hoàng thân là chúa tể một giới, tự có phần đông chí tôn tùy tùng, Tinh chủ tên mặc dù cho bọn hắn áp lực nặng nề, nhưng phần đông chí tôn đứng chung một chỗ, còn là làm bọn họ có nhất định sức lực, cho rằng nếu là cùng ra tay, không hẳn không thể cùng Tinh chủ một trận chiến.

“Không thể!” Một vị già chí tôn lập tức trở về đạo “5 loài chi tổ cùng hắn năm cái đệ tử, đều không phải là hạng người tầm thường, dù cho nhân số chúng ta phần đông, cũng chưa chắc khả năng đối phó được, đến lúc đó nếu là chí tôn hỗn chiến, một giới này, hơn nửa cũng bị đánh tan, ta Vạn Kiếm Sơn, cũng theo đó không còn tồn tại nữa!”

Một câu nói làm cho phần đông chí tôn run rẩy, đánh tan một giới? Hậu quả này không ai có thể thừa nhận, bởi vì ở một giới này bên trong cũng không chỉ có Vạn Kiếm Sơn, còn có cao nhất sinh linh.

Nếu là bọn họ nguy hiểm cho một giới này, cao nhất sinh linh tất sẽ ra tay, đến lúc đó đưa tới hậu quả, sẽ càng kinh khủng!

“Ta vốn đã quyết định, kiếm này vĩnh viễn không lại đối mặt với ngươi lúc sử dụng, nhưng hôm nay ngươi đã muốn lại một trận chiến, ta cũng chỉ có phá lệ!”

Nhân Hoàng kiếm uy thế mênh mông cuồn cuộn, một thanh trường kiếm ngang trời, khiến phía thế giới này đều ở đây run rẩy.

Bát đại cấm khí, mỗi một khí đều không tầm thường. Thế gian mặc dù có vô số chí tôn khí, nhưng cấm khí, lại là một giới số một, tập một giới tư thế với thân thể, uy lực vô cùng, xa không phải phổ thông chí tôn khí có thể so sánh.

“Sặc!”

Một tiếng kiếm reo, Nhân Hoàng kiếm ánh kiếm phá tan rồi bầu trời, mũi kiếm chỉ, là Tiêu Vũ mi tâm.

Nó uy thế mênh mông cuồn cuộn bên trong, giới này sinh linh bị ép tới nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy, phảng phất trường kiếm kia chỉ không phải Tiêu Vũ, mà là bọn họ.

“Keng!”

Tiêu Vũ bước lên phía trước, đồng thời giơ tay, một tay chụp vào Nhân Hoàng kiếm, gợi ra mọi người hoảng hốt.

Hắn càng muốn dùng thân thể lực lượng, đối kháng một cái cấm khí!

Chỉ nghe một tiếng rung động chín tầng trời nổ vang, Nhân Hoàng kiếm vạn dặm ánh kiếm, đúng là bị hắn một tay nắm chặt, nắm trong lòng bàn tay.

“Cơ thể ngươi, càng hơn năm xưa!” Nhân Hoàng âm thanh mang theo bất đắc dĩ.

Nhớ năm đó, hắn người hoàng kiếm, thứ nhất không cách nào xuyên thấu Tiêu Vũ vạn pháp bất xâm thuật, thứ hai, dù cho xuyên thấu, Tiêu Vũ thân thể cũng so với binh khí cường hãn hơn, căn bản khó có thể thương tổn được.

“Nhiều năm qua đi, ngươi tiến bộ nên không chỉ như vậy, lấy ra chút chân chính bản lĩnh, để cho ta xem một chút đi!” Tiêu Vũ buông bàn tay ra, mặc người hoàng kiếm bay khỏi.

Nhân Hoàng bực này nhân vật, nhiều như vậy thời gian vạn năm, muốn nói hắn không có tiến bộ, hắn quyết không tin tưởng.

“Ai da, ta một đời ngộ đạo, quay đầu lại, lại là thành tựu ngươi!” Nhân Hoàng âm thanh nghe có chút cay đắng.

Hắn khổ tu một đời, lại là tổng bị Tiêu Vũ dùng để nghiệm chứng Tiêu Vũ đạo, thoạt nhìn hắn tăng lên thực lực, tựa hồ đều là đối với Tiêu Vũ hơn có lợi.

“Đánh với ta một trận, ngươi lại làm sao không có thu hoạch?” Tiêu Vũ từ chối cho ý kiến.

Nhân Hoàng nhất thời trầm mặc, mấy năm nay hắn quả thật tiến bộ không ít, nhưng nếu không có năm đó thua với Tiêu Vũ sự tình, hắn cũng tuyệt không khả năng sẽ có lớn như vậy tiến bộ.

“Cũng là như thế, vậy thì đánh đi!” Không nói thêm, Nhân Hoàng kiếm lại chém tới.

Lần này, nó không có hủy thiên diệt địa khí tức, uy thế hoàn toàn ẩn đi, nhưng cũng làm cho người ta một loại càng thêm cảm giác nguy hiểm, mũi kiếm giống như nhắm thẳng vào lòng người, như là vô luận chạy trốn tới nơi nào, đều là uổng công!

Sau một lát, Nhân Hoàng kiếm lại bá một tiếng, ở trong hư không biến mất, nhưng quanh thân từng cọng cây ngọn cỏ, một hạt cát 1 thạch, thậm chí kể cả không khí, đều hóa thành kiếm!

“Kiếm có bóng, ý vô hình? Ngươi đã xem Nhân Hoàng kiếm theo hữu hình biến thành vô hình cảnh giới? Tốt! Ngươi quả thực đột phá năm đó giới hạn!”

Tiêu Vũ trong mắt tinh quang tăng mạnh, năm đó Nhân Hoàng, dù cho mạnh mẽ, nhưng Nhân Hoàng kiếm oai chung quy có hạn, bởi vì chung quy là hữu hình kiếm, không cách nào xuyên thấu hắn tinh không, càng thì không cách nào thương tổn đến nhục thể của hắn.

Mà bây giờ, Nhân Hoàng kiếm hóa thành vô hình, mặc dù là Tiêu Vũ vạn pháp bất xâm cùng vô địch thân thể, cũng không muốn có thể dễ dàng ngăn cản, bởi vì thế gian vạn vật, vào đúng lúc này đều có thể hóa làm nhân hoàng kiếm.

Này vạn vật đã bao hàm cỏ cây, đã bao hàm thiên địa, cũng đã bao hàm Tiêu Vũ ngôi sao, thậm chí là Tiêu Vũ tự thân!

Nhân Hoàng kiếm, đã đạt được một so với năm đó càng thêm đáng sợ mức độ.

“Nhân Hoàng bất cứ đã đạt đến cảnh giới cỡ này, so với năm đó không biết cường đại rồi bao nhiêu!”

“Vô hình kiếm? Vạn vật kiếm? Nhân Hoàng tên không uổng, cảnh giới cỡ này, đối với người thường mà nói, vĩnh viễn khó đạt đến!”

Cửu giới người, cũng là chấn động với Nhân Hoàng thực lực hôm nay, đạt được cảnh giới này Nhân Hoàng, có lẽ thật có hi vọng, có thể cùng Tiêu Vũ một trận chiến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 484: Có Kiếm Vô Ngã

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời điểm này, không chỉ các giới thay đổi sắc mặt, chính là liền Hạo Hư đứng đầu, Ngao Chiến, Kim Vũ bực này đều là vô thượng chí tôn nhân vật, cũng là dồn dập thay đổi sắc mặt, chặt chẽ chú ý nơi này đại chiến.

Nhân Hoàng kiếm, theo hữu hình hóa thành vô hình, từ không đến có, đây là bay vọt về chất.

Nhân Hoàng hiển nhiên cũng là bởi vì năm đó cùng Tiêu Vũ một trận chiến, có điều hiểu ra, vì vậy tài năng tiến thêm một bước nữa, diễn hóa ra bực này phòng không thể phòng kiếm quyết.

“Ngươi có thực lực này, rất tốt, không uổng công ta đi chuyến này!”

Tiêu Vũ thần sắc bình tĩnh, mở miệng gian, tiếp tục bước lên phía trước.

Hắn bước đầu tiên đi ra, một Tiêu Vũ, đột nhiên đã biến thành hai cái, đi một bước nữa lúc, hai cái Tiêu Vũ, lại biến thành ba cái.

“Đây là hóa thân thuật gì?”

“Tinh chủ yếu dùng hóa thân thuật, đối kháng Nhân Hoàng vô hình kiếm?”

Các giới không rõ, hóa thân thuật khi đạt tới cảnh giới chí tôn sau khi, sớm không coi là cái gì hiếm thấy cũ thuật, thập phần bình thường, Tiêu Vũ làm sao lại muốn dùng đơn giản như vậy pháp thuật ứng đối Nhân Hoàng vô hình kiếm.

“Không đúng, đây cũng không phải là hóa thân, mà là thân phận thật sự!”

“Thân phận thật sự? Một người làm sao có khả năng có ba bộ thân phận thật sự?”

“Ngươi muốn nói đây là ba cái Tinh chủ gì? Một Tinh chủ đã là vô địch, ba cái Tinh chủ, ai có thể địch?”

Các giới chí tôn dùng thần niệm giao lưu, khi có người nhìn ra ba cái Tiêu Vũ đều là chân thân lúc, mọi người lại thay đổi sắc mặt.

Mặc dù là Mạc Hải Sanh một thân vạn tượng, cũng không có thể nói toàn bộ đều là thân phận thật sự, bởi vì loại kia pháp tương đương đem tự thân chia làm một vạn cái bộ phận, mặc dù cũng có thể nói đều là chân thân, nhưng đúng là vẫn còn có điều chênh lệch.

Mà lúc này Tiêu Vũ, ba bộ đều là chân thân, lại không phải như Mạc Hải Sanh như vậy đem tự thân phân tán, mà là mỗi cỗ nhục thân, đều có và tập tôn giống nhau thực lực!

“Đây là…… ngươi mới sáng tạo ra pháp gì?” Nhân Hoàng âm thanh cũng là lộ ra nặng nề, rõ ràng cũng là khiếp sợ với Tiêu Vũ ba bộ thân phận thật sự.

“Có thể nói như vậy.” Tiêu Vũ đạo “đây là ta những năm gần đây diễn hóa ra mặt khác hai cỗ nhục thân, sáp nhập vào một bộ khác, ngay cả ta đều không thể nhìn thấu công quyết.”

Trước mắt này 3 cỗ nhục thân, chính là Tiêu Vũ trước khi một thân ba phần.

Hắn đệ nhất cỗ nhục thân,

Là sau khi ngã xuống, sống lại một đời, cũng chính là “Tiêu Vũ” thân.

Hắn đệ nhị cỗ nhục thân, là kiếp trước thân, thân thể vô địch, đây là “Tử Thần” thân.

Đệ tam cỗ nhục thân, tất là người đá Tiểu Cửu biến thành.

3 cỗ nhục thân, mỗi một bộ đều là chân thân, chung sửa bá thể ngôi sao quyết, ngoài ra, còn có mặt khác một bộ, đến nay đều làm Tiêu Vũ không thể nhìn thấu bất diệt âm dương trải qua.

“Bốp!”

Bên trái, Tiểu Cửu biến thành thân thể ra tay, thân này chủ tu bất diệt âm dương trải qua bên trong thái dương lực, ra tay cương mãnh, tràn ngập khí phách.

“Keng!”

Vô hình kiếm không chỗ nào vào, Nhân Hoàng kiếm hóa thành vô hình, xông vào vào bộ thân thể này trong vòng, lại là ở trong đó phát sinh điếc tai âm thanh, hoàn toàn không đả thương được thân này mảy may!

“Xuýt - - bộ thân thể này cường độ, đã vượt qua năm đó Tinh chủ đi? Người thân thể, có thể đạt được tình cảnh như thế?”

“Thân này chí cương chí dương, cùng thần mặt trời cung đứng đầu đi đường giống nhau y hệt, lại tựa hồ như càng hơn một bậc!”

Khắp nơi khiếp sợ, Tiêu Vũ bộ thân thể này đã cường đại đến vượt ra khỏi lẽ thường, hắn kiếp trước thân thể cũng đã đầy đủ biến thái, nhưng bộ thân thể này, lại tựa hồ như tăng thêm sự kinh khủng.

Thời điểm này, không cách nào chí tôn ý niệm dồn dập tìm đến Thái Dương Thần Cung, muốn nhìn một chút Thái Dương Cung chủ phản ứng, lại chỉ có thể nhìn thấy một đôi thâm thúy lườm ngươi mắt, ẩn ở Thái Dương Thần Cung bên trong, ánh mắt sáng tắt, không biết ý tưởng thế nào.

“Bốp!”

Vô hình kiếm ý không làm gì được này 1 cỗ nhục thân, Nhân Hoàng quyết đoán từ bỏ, Nhân Hoàng kiếm kiếm ý thẳng hướng một khác cỗ nhục thân.

Này một thân là Tiêu Vũ kiếp trước thân thể, cũng là Tinh chủ thân. Thân này có ngàn tỉ ngôi sao gia thân, kiếp trước sớm đại thành, thân thể không xấu, kể cả Tiêu Vũ sau khi ngã xuống, Mạc Thương đều không thể hủy diệt thân này, chỉ có lựa chọn đem trấn áp.

Vô hình kiếm chém tới, không chém thân thể, trực tiếp chém về phía thân này nguyên thần, kiếm ý vô hình, chặn không thể chặn!

“Loạch xoạch!”

Nhưng mà, vô tận kiếm khí xông vào vào thân này trong vòng, nhưng lại như là đá chìm đáy biển, lại không nửa điểm tiếng động, Tiêu Vũ bộ thân thể này, chưa chịu đựng nửa điểm tổn thương!

“Đây là…… xảy ra chuyện gì?”

Mọi người nghi hoặc, không biết này kiếm ý đi nơi nào?

Có cảnh giới đầy đủ cao thâm chí tôn mở miệng, đạo “này kiếm ý, bị một luồng cực kỳ âm nhu sức mạnh hóa giải!”

"Bộ thân thể này đi, là cùng vừa mới thân thể này hoàn toàn ngược lại đường, trong cơ thể có một luồng chí âm lực lượng, hai cỗ nhục thân, một thân mặt trời, một thân Thái Âm!"

"Thái âm lực, có thể đem các loại sức mạnh to lớn hóa thành vô hình, là so với vạn pháp bất xâm tăng thêm sự kinh khủng thủ đoạn!"

Tìm được giải thích, phần đông chí tôn càng thêm chấn động, này 1 cỗ nhục thân uy lực, tựa hồ so với mặt trời thân tăng thêm sự kinh khủng!

Một thân Thái Âm, một thân mặt trời, đây là Tiêu Vũ cũng sớm đã nghĩ tới đường. Này mười ngàn năm, hắn ở Hạo Hư đứng đầu nơi đó vượt qua lại là mười vạn năm năm tháng!

Mười vạn năm đến, hắn ngoại trừ không dứt rèn luyện nguyên thần của mình, khiến cho nguyên thần cảnh giới khôi phục lại ngày xưa cảnh giới, làm được có thể khống chế ngày xưa thân thể ở ngoài, hắn càng nhiều tinh lực, chính là đặt ở bất diệt âm dương trải qua diễn biến bên trong.

Hắn dùng 1 cỗ nhục thân chủ tu mặt trời, mà thái âm lực, tất là bị hắn hết mức chuyển tới kiếp trước thân thể bên trong. Này hai cỗ nhục thân, 1 dương 1 dương, đi hoàn toàn là hai cái cực đoan đường.

"Ta đã sớm biết, mặc dù ta có điều tăng lên, nhưng muốn đuổi tới ngươi, độ khả thi cũng là nhỏ bé không đáng kể!" Nhân Hoàng phát sinh cười khổ, tựa hồ đối với kết quả như thế này, cũng không ngoài ý muốn.

Mặc dù hắn người hoàng kiếm uy lực càng hơn năm đó, nhưng cũng sớm đã có một loại cảm giác, đối mặt Tiêu Vũ, hắn e sợ như trước không địch lại.

“Ngươi hôm nay nếu là thất bại, tuyệt đối không phải ngươi không bằng ta, mà là bởi vì ngươi từ vừa mới bắt đầu, thì chưa từng ôm ấp lòng hiếu thắng! Ngươi là bại bởi chính mình!” Tiêu Vũ trung gian cái kia 1 cỗ nhục thân mở miệng, ngữ khí có chút lạnh nhạt.

“Thua với chính mình?” Nhân Hoàng chấn động chấn động, cười ha ha, đạo “nói thật hay, là ta không chiến trước tiên bại! Nếu như thế, ta hôm nay liền tranh rốt cuộc, chính là thất bại, cũng không tiếc nuối!”

Kiếm ý của hắn cử động nữa, lần này, hắn hiện ra thân phận thật sự, từng bước từng bước, theo Vạn Kiếm Sơn bên trong đi ra.

Đó là một thập phần oai hùng nam tử, đứng ở nơi đó, liền tựa hồ là một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, ánh mắt bén nhọn như là trường kiếm chỉ, làm người không dám nhìn thẳng.

“Kiếm vô hình, ta hữu hình, kiếm tức là ta, ta tức là kiếm!”

Hắn từng bước một đi tới, chầm chậm ngữ đạo “đây là ta tốn thời gian khi nào vạn năm, tập ta một đời kiếm đạo đại thành một kiếm, kiếm đến, có kiếm vô ngã.”

Tiêu Vũ biết, này là người hoàng mạnh nhất 1 kiếm, là hắn hao tốn mấy trăm ngàn năm tinh lực, ngưng tụ mà thành một kiếm.

Thời điểm này, hắn mặt khác hai cỗ nhục thân lùi về sau, trung gian, bộ kia “kiếp này” thân thể đi ra, cất bước về phía trước.

“Chiến!” Nhân Hoàng trong miệng khẽ nói, âm thanh hạ xuống, đầy trời kiếm ý biến mất, toàn bộ hội tụ tới trên người hắn.

Thời điểm này, không ai hoàng kiếm, không có kiếm ý, bên trong đất trời, chỉ có hắn.

Hắn dùng thân là kiếm, có kiếm vô ngã, hắn đem chính mình hóa thành kiếm, hắn lúc này không phải người hoàng, hắn chính là kiếm!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 485: Phong Thiên Thành

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nhân Hoàng dùng thân là kiếm, trong thiên địa chỉ có một đạo kiếm ý bén nhọn, phảng phất không có gì là hắn chém không đứt.

“Bốp!”

Một kiếm này, hủy thiên diệt địa! Một kiếm này, tươi đẹp cửu thiên!

“Ầm!”

Tiêu Vũ động, kiếp này trên người trước, mỗi lần cất bước, trên người đều lộ ra mờ mịt sương mù, khiến cho hắn thoạt nhìn, phảng phất là từ khai thiên tích địa thời đại đi ra.

Đó là hỗn độn khí, 3 cỗ nhục thân, một thân Thái Âm, một thân mặt trời, sau cùng một thân, tất là âm dương kết hợp lại, diễn sinh ra hỗn độn thân!

“Bốp!”

Một kiếm! Không có hủy thiên diệt địa uy thế, không có dư thừa nửa điểm phù hoa, Nhân Hoàng này cuối cùng một kiếm, thoạt nhìn thường thường không có gì lạ.

Đại đạo đơn giản nhất, hắn chiêu kiếm này, đã xóa hết thảy dư thừa kiếm ý, lại là hắn thế này tới nay, chém ra chí cao một kiếm!

Ầm!

Tiêu Vũ người mặc hỗn độn, chậm rãi bước đi ra, đồng dạng không có tạo thành cái gì hủy thiên diệt địa hiệu quả, thập phần bình thản.

Hai người giao thủ, tựa hồ song phương đều căn bản không có ra tay, nhưng mà lại là đã kết thúc.

Chí cao cuộc chiến, trong một ý nghĩ.

“Ai thắng?”

Các giới chí tôn mở to hai mắt, dù cho đạt đến cảnh giới chí tôn, cũng căn bản không thấy rõ hai người lúc này giao chiến, không thấy được ai thắng ai thua.

Chỉ thấy Nhân Hoàng một lần nữa từ kiếm hóa thành người, trên người hắn không thấy có thương tích, hướng về Vạn Kiếm Sơn bên trong cất bước, không nói lời nào, đi về phía Vạn Kiếm Sơn ở chỗ sâu trong.

Tiêu Vũ 3 thân thể quy nhất, một lần nữa hóa thành một người, cũng là không nói gì, xoay người đi xa.

“Này…… thì đã xong?”

“Nhân Hoàng chí cao một kiếm, cuối cùng rốt cuộc là người nào thắng?”

Các giới chí tôn lòng tràn đầy nghi hoặc, không đạt được cảnh giới cỡ này, bọn họ căn bản không nhìn ra kết quả sau cùng.

“Từ nay về sau, ta không nữa đặt chân Vạn Kiếm Sơn!” Tiêu Vũ lưu lại một câu như vậy, sau đó mang theo bên người hơn mười vị chí tôn, phá vỡ hư không, trực tiếp đi xa.

“Không nữa đặt chân Vạn Kiếm Sơn? Chẳng lẽ là Tinh chủ thất bại?”

“Năm đó, Nhân Hoàng lập lời thề vĩnh viễn không bao giờ gặp lại Tinh chủ, bây giờ, lại là Tinh chủ lập lời thề vĩnh viễn không bao giờ đặt chân Vạn Kiếm Sơn?”

“Tinh chủ thất bại? Sao lại có thể như thế nhỉ?”

Các giới chí tôn trở nên hoảng hốt, đều muốn biết kết quả sau cùng, đáng tiếc chính là, không ai có thể nói cho bọn họ biết, Tinh chủ đã phá vỡ hư không, tại giới này biến mất, bọn họ coi như dò nữa thần niệm, cũng căn bản theo không kịp Tinh chủ tung tích.

Vạn Kiếm Sơn bên trong, tất cả mọi người cũng là hoảng hốt hồi lâu, sau đó bùng nổ ra trận trận hoan hô.

Bọn họ mặc dù cũng không biết cuối cùng đến cùng phải hay không Nhân Hoàng thắng rồi, nhưng đánh lùi Tinh chủ, vậy thì đáng giá bọn họ nhảy cẫng hoan hô.

Phá tan rồi hư không, Tiêu Vũ sau một khắc, đã tới một thế giới khác.

Thứ tám giới!

Sau lưng một đám chí tôn, yên lặng cùng ở phía sau hắn, đều không người dám mở miệng, không dám hỏi dò kết quả sau cùng.

“Tiêu Vũ ca ca, ngươi vừa rồi thắng gì?”

Còn là Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch không có gì lo sợ, vẻ mặt trời thật đi tới Tiêu Vũ trước người, ngước đầu hỏi dò.

Tiêu Vũ sờ sờ đầu của bọn hắn, cười nói “các ngươi thấy thế nào?”

Tiểu Bạch đã duyên dáng yêu kiều, trưởng thành mười lăm mười sáu tuổi đại cô nương, nàng hai con mắt trong suốt tinh thuần, bề ngoài dù chưa trưởng thành, cũng đã quyến rũ mê người, nghe vậy, nàng ngước đầu cười nói “Tiêu Vũ ca ca là lợi hại nhất, khẳng định đánh thắng!”

Tiêu Vũ cười cười, vị trí có thể hay không.

“Cái kia còn phải nói gì nữa sao? Tinh chủ nhiều năm trước cũng đã vô địch cửu thiên, bây giờ hung hăng trở về, làm sao lại bại?” Vượn cuồng cười ha ha, chỉ là tiếng cười có vẻ hơi phát khô, rõ ràng trong lòng cũng là không đáy.

“Đi thôi!” Tiêu Vũ cười cười, không có giải thích, về phía trước tiến lên.

Một đám người mỗi người có nghi hoặc trong lòng, nhưng Tiêu Vũ không nói, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có thể yên lặng cùng ở phía sau hắn.

Không lâu sau, một nhóm người đi tới một tòa cổ thành trước khi. Đây là một tòa thập phần thần dị cổ thành, nổi giữa không trung, như là một tòa phù đảo, xa xa nhìn tới, một luồng khí tang thương phả vào mặt.

Cửa thành bên trên, xa xa nhìn tới, mơ hồ có thể thấy được cũ cái tràn ngập phong cách cổ chữ to Phong Thiên Thành!

“Thứ tám giới đứng đầu Phong Thiên, tinh chủ yếu coi hắn làm người đối thủ kế tiếp gì?” Phong Khinh Vân lặng yên nhìn Tiêu Vũ một chút, lại là không thấy hắn có cái gì biểu thị, chỉ là xa xa nhìn phía Phong Thiên Thành.

“Năm đó, ta phía kia thế giới mất mát với này thứ tám trong giới, vào lúc ấy, ta liền từng muốn đi gặp một lần Phong Thiên.” Tiêu Vũ ánh mắt lấp lóe, con ngươi trở nên nói không nên lời thâm thúy.

“Tinh chủ hoài nghi năm đó chiếm lĩnh phía kia thế giới người là Phong Thiên?” Nằm Yêu bộ tộc nằm mực lộ ra sắc mặt khác thường, hắn khuôn mặt xuyên qua đẹp, mang theo một loại dị dạng khí chất, theo ở bề ngoài nhìn, phân không ra chân chính giới tính, đã có nữ tử xinh đẹp, dị có phái nam đẹp trai.

Hắn thân mình vì một gốc nằm, vốn là không phải là nhân tộc, dù cho biến thành hình người, giới tính đối với hắn mà nói, cũng không trọng yếu.

“Phong Thiên? Nói như thế, năm đó Tinh chủ phía kia thế giới bị người xâm lấn, vừa trùng hợp ẩn giấu ở một giới này, nói không chừng thật cùng hắn có quan hệ!” Lôi tằm bộ tộc lôi thần bề ngoài thô lỗ, lại là có một trái tim tinh tế tỉ mỉ nhớ, trong mắt ẩn có ánh chớp lưu động.

“Dù cho không có quan hệ gì với hắn, phía kia thế giới năm đó lưu lạc nơi đây, hắn không thể không biết gì cả, hơn nửa cũng biết gì đó.” Tiêu Vũ nhìn về nơi xa Phong Thiên Thành, ánh mắt sâu xa như biển.

Hắn phía kia thế giới, liền Nguyệt Thần nhiều năm tìm kiếm đều không có tìm được, cuối cùng lại ẩn ở một giới này. Hắn thậm chí hoài nghi, có phải là Phong Thiên trong bóng tối ngăn cản, mới khiến cho Nguyệt Thần không có thể tìm tới phía kia thế giới.

Nếu không, dùng Nguyệt Thần khả năng, lẽ ra không nên không tìm được mới đúng.

“Nếu quả thật cùng Phong Thiên lão già kia có quan hệ, lần này, nói không chừng chúng ta muốn đem Phong Thiên chấn động cho xốc!” Hùng Phách cũng là nổ tính khí, năm đó cũng bởi vì Tiêu Vũ phía kia thế giới bị chiếm, bọn họ này năm vị loài tổ mới có thể bị nhiều như vậy khổ.

“Có hay không quan, đến xem sẽ biết!” Tiêu Vũ mang tới đoàn người, bước ra một bước, liền đã đi tới Phong Thiên Thành trước khi.

Lần này, không chờ hắn mở miệng, Hùng Phách lập tức tiến lên, quay Phong Thiên Thành xa xa quát lên “Phong Thiên lão nhân, Tinh chủ giá lâm, còn chưa cút đi ra đón chào?”

Hắn hoài nghi Phong Thiên cùng chuyện năm đó có quan hệ, &# 85 lúc nói chuyện mang theo vài phần hỏa khí, vô cùng không khách khí.

“Đoành!”

Nhất thời, Phong Thiên Thành bên trong, như là trước khi Vạn Kiếm Sơn giống nhau, hoàn toàn đại loạn, cửu thiên các giới chí tôn, cũng lại dồn dập chấn động.

“Tinh chủ vừa đã đi thứ tám giới Phong Thiên Thành?”

“Tinh chủ rốt cuộc muốn làm gì, chẳng lẽ phải giống như năm đó giống nhau, chiến khắp cả cửu giới?”

“Hắn phải đi năm đó đường? Chiến khắp cả cửu thiên? Này…… không khỏi cũng quá điên cuồng!”

Loáng thoáng, các giới chí tôn tựa hồ đoán được Tiêu Vũ dự định, tựa hồ là như năm đó giống nhau, muốn chiến khắp cả cửu thiên mạnh nhất tồn tại!

Có loại này suy đoán, tất cả mọi người là đã hưng phấn, vừa hoảng sợ. Bởi vì Tinh chủ như thế chinh chiến, một cái không tốt, thì sẽ gợi ra cửu giới đại loạn, đến lúc đó hết thảy mọi người, đều khó mà không đếm xỉa đến, sẽ bị cuốn vào trong đó.

Phóng tầm mắt cửu thiên, cũng chỉ có hắn có phách lực như thế, gan dạ làm ra dạng này sự tình! Mặc dù là năm đó Mạc Thương, cũng chỉ gan dạ thủ ở đệ nhất trong giới, mà không có giống hắn như vậy, chủ động ra tay, chinh chiến cửu thiên.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 486: Đệ Tử Xin Chiến!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Phong Thiên thành trước tiên kích hoạt rồi cấm chế, bảo vệ thành này, đồng thời trong thành vô số bóng người bay lên, xa xa nhìn đến, nhưng không có một người can đảm ra khỏi thành, chỉ dám xa xa nhìn nhau.

Tinh chủ thật đến rồi, mới từ thứ chín giới rời đi, lại tới thứ tám giới, giá lâm Phong Thiên thành!

Trong thành, mọi người không có cái nào không sợ hãi, đối mặt Tinh chủ oai, không ai có thể thong dong.

“Không biết Tinh chủ giá lâm, có chuyện gì quan trọng?” Phong Thiên trong thành, một ông già bay ra, lại chỉ dám đứng ở cấm chế trong phạm vi, cách không mở miệng, không dám ra khỏi thành.

“Nói nhảm ít thôi, để Phong Thiên lão già kia lăn ra đây, Tinh chủ có lời muốn hỏi hắn!” Hùng Phách tính khí nóng nảy, hoài nghi Phong Thiên chí tôn có thể cùng chuyện năm đó có quan hệ, càng hoàn toàn không có sắc mặt tốt.

“Phong Thiên chí tôn rốt cuộc là chúa tể một giới, Tinh chủ ngươi để một người làm ở đây làm càn, hay không có chút hơi quá đáng?” Vị kia già chí tôn sắc mặt khó coi, hắn mặc dù sợ Tinh chủ, nhưng là nhịn không được một cái khác chí tôn ở đây kêu la om sòm.

Nói thế nào, Phong Thiên cũng là cửu thiên vô thượng chí tôn một trong, nắm một giới, càng thứ tám giới tồn tại chí cao.

“Người làm?” Tiêu Vũ vẻ mặt hơi lạnh lẽo, đạo “bọn họ đều là theo ta đấu qua cửu thiên, vào sinh ra tử huynh đệ, ngươi dám nói bọn họ là người làm?”

“Bốp!”

Hắn không có ra tay, nhưng phía sau nhưng có một người động.

Phong Khinh Vân hóa thân làm một vệt sáng, thần tốc nhanh đến kinh người, bá một tiếng bay vào cấm chế trong vòng, sau một khắc lại bay trở về, nhất động nhất tĩnh, như là căn bản không có ra tay, chỉ là tại nguyên chỗ nhúc nhích một chút.

Nhưng mà, trong tay của hắn, lại là hơn một người, Phong Thiên trong thành người lão giả kia, đã bị hắn nói ra!

“Lại coi trong thành cấm chế như không? Đây chính là thủ thành đại trận, có thể kháng cự đại tộc xâm lấn!”

Trong thành người hít một hơi lãnh khí, Tiêu Vũ phía sau, lại còn có bực này nhân vật, coi loại này khả năng tiếp được phần đông chí tôn cấm chế giống như không có gì!

“Hắn là Phong Khinh Vân, chim xanh bộ tộc đứng đầu, tộc này có thể ở trong không gian qua lại, bất luận cấm chế gì, ở trước mặt bọn họ cũng giống như không có gì!”

“Khả năng tuỳ tùng Tinh chủ người, há lại là tầm thường? Mấy người này năm đó đều đã tuỳ tùng Tinh chủ chinh chiến các giới, dám xem thường bọn họ, cái kia là muốn chết!”

Trong thành mấy vị có kiến thức thế hệ trước chí tôn sắc mặt phát chìm,

Lại chỉ có thể ở vừa nhìn, không dám ra tay.

“Con bà nó, người làm? Người làm cũng là ngươi có thể gọi?” Hùng Phách tính khí nóng nảy, đi lên phía trước, như nắm sâu giống nhau đem lão kia chí tôn cả người xương cốt đều bóp nát.

Vị này già chí tôn mặc dù thực lực không thấp, nhưng ở này 5 loài chi tổ trước mặt, lại hoàn toàn không có sức đánh trả, bị bóp không dứt kêu thảm thiết, dị thường thê thảm.

“Tinh chủ, ngươi làm như vậy, hay không có chút hơi quá đáng? Mặc dù ngươi năm đó từng vô địch, nhưng bây giờ đã không giống như ban đầu!” Vừa là một vị già chí tôn sắc mặt khó coi mở miệng, ở trong thành lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

“Ngươi bây giờ liền đệ nhất chí tôn tên đều bị đệ tử của mình thay thế, còn tưởng rằng là năm đó gì? Bị đệ tử của mình phản bội, chính mình môn hộ đều chưa dọn dẹp, liền chạy tới bắt nạt ta Phong Thiên thành?”

“Hừ, hay không ngươi bây giờ liền dọn dẹp chính mình môn hộ thực lực cũng không có? Ta bây giờ có chút tin tưởng này thế gian đồn đại, ngươi sư phụ vô đức, nếu không đệ tử của ngươi, há lại sẽ dễ dàng phản bội?”

Trong thành có mấy vị già chí tôn liên tiếp mở miệng, dẫn tới trong thành mọi người dồn dập biến sắc. Kể cả cách xa ở các giới ngắm nhìn chí tôn, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt.

Những lời đồn đại kia, ngươi bình thường nói một chút còn chưa tính, lại dám đảm nhận : dám ngay ở Tinh chủ mặt nói ra, cái này không cố ý khiêu khích gì?

“Lão già, ngươi nói cái gì?” Tiêu Vũ phía sau, hắn mấy cái đệ tử nghe vậy, nhất thời lộ ra vô hạn sát ý, kể cả bình thường tính cách nhất là ôn hòa Dược Chuyết, đều đầy mặt phát lạnh.

“Sư tôn ta vô địch cửu thiên thời gian, mấy người các ngươi lão già liền cảnh giới chí tôn cũng không đạt được đâu, cũng dám ở này nói huyên thuyên?” Lăng Hư sắc mặt phát chìm.

“Nhục sư tôn ta, muốn chết!” Vân Nhạc Không cũng như là một cái lợi kiếm ra khỏi vỏ, cả người lộ ra ánh sáng lạnh lẽo.

“Ta có nói sai sao?” Mở miệng chính là vị tóc trắng phơ chí tôn, trên người khí tức kinh người, lạnh lùng nói “Nhật Nguyệt Thần Quân phản bội Tinh chủ, mà Tinh chủ ngươi thứ sáu, thứ tám cùng thứ chín đệ tử, vẫn là lựa chọn tùy tùng Nhật Nguyệt Thần Quân, chẳng lẽ không phải cũng là phản bội?”

“Nếu là ngươi sư phụ có đức, bọn họ làm sao sẽ tùy tiện phản bội ngươi? Buồn cười ngươi bị Nhật Nguyệt Thần Quân phản bội, lại không có năng lực thanh lý môn hộ, liền ngày xưa Thiên Thần cung đều bị người chiếm, không cách nào thu hồi, lại chạy đến các giới, ức hiếp một vài ngươi có khả năng lấn ép người!”

“Lão già, câm miệng!” Kể cả từ trước đến giờ ôn hòa Dược Chuyết đều nổi giận, lạnh lùng nói “mấy cái kia súc sanh phản bội sư môn, đó là bọn họ đại nghịch bất đạo, còn cố ý thả ra cấp độ kia đê hèn lời đồn đãi, xấu sư tôn ta tên!”

“Nếu sư tôn ta sư phụ vô đạo, ta mấy người này há lại sẽ thề chết theo? Ngươi lão già này nói xấu sư tôn ta, là muốn muốn chết sao?” Mộc Liên Y cũng tức giận đến lồng ngực chập trùng, mặt cười phát lạnh, đầy mặt sát ý.

“Hừ, thề chết theo? Ta xem các ngươi cũng là sợ với thực lực của hắn?” Vị kia tóc bạc chí tôn cười lạnh nói “nếu ta nói, bây giờ Tinh chủ, sớm không giống như năm đó. Ngươi không chỉ dọn dẹp không dứt chính mình môn hộ, đánh Vạn Kiếm Sơn, cũng liền

Nhân Hoàng cũng không thắng nổi, liền vừa định tới bắt nạt ta Phong Thiên thành? Có phải thì cho là chúng ta là vậy dễ bắt nạt gì?”

Vị này già chí tôn lời bàn, khiến cho các giới chí tôn không có bất kỳ hít một hơi lãnh khí.

“Phong Thiên thành từ đâu tới loại này sức lực, gan dạ như vậy cùng Tinh chủ nói chuyện, bọn họ chẳng lẽ không sợ Tinh chủ dưới cơn nóng giận, thật xốc Phong Thiên thành gì?”

“Bọn họ chỉ sợ là nhìn tinh chính và phụ Vạn Kiếm Sơn bên trong rút đi, cho rằng bây giờ Tinh chủ liền Nhân Hoàng cũng không thắng nổi, cho nên mới đã có lực lượng.”

“Chẳng lẽ Tinh chủ vạn năm trước khi bị chết, trở về sau khi trạng thái xảy ra vấn đề? Vừa mới hắn là thật bại bởi Nhân Hoàng?”

Các giới suy đoán dồn dập, nhưng vô luận như thế nào, chuyện nơi đây là tuyệt đối không người nào dám ra tay can thiệp, tất cả mọi người chỉ là xa làm bàng quang.

“Sư tôn, người này nhục người danh tiếng, đệ tử thỉnh cầu xuất chiến, vi sư tôn chém giết người này!”

“Đệ tử thỉnh cầu xuất chiến!”

Tiêu Vũ mấy cái đệ tử đều là đầy mặt phẫn nộ, dồn dập ở trước người hắn quỳ xuống, hướng về Tiêu Vũ thỉnh cầu.

“Chúng ta cũng nguyện làm cho Tinh chủ xuất chiến!” 5 loài chi tổ cũng là dồn dập tiến lên chờ lệnh, mỗi người vẻ mặt lẫm liệt.

“Đều đứng lên đi!” Tiêu Vũ trên mặt hoàn toàn không có tức giận, để mọi người đứng dậy, đạo “việc này, hắn làm nhục chính là ta Tinh chủ một mạch, chỉ có thể từ ta mấy tên đệ tử này xử lý. Các ngươi cùng đi thôi, cũng cho ta nhìn, phân biệt vạn năm, các ngươi có phải hay không đều có đầy đủ tiến bộ.”

“Vâng, thầy!” Ngũ đại đệ tử tuân mệnh, đứng dậy, mỗi người sát cơ lẫm liệt.

Tiêu Vũ nhìn phía Phong Thiên thành, hắn tuy có Ngũ đại đệ tử ra tay, nhưng Phong Thiên trong thành chí tôn số lượng, lại là nhiều đến hơn trăm số lượng, những thứ này đều là Phong Thiên người theo đuổi, dù sao chúa tể một giới, bên cạnh tự có vô số chí tôn tùy tùng.

“Ta mấy vị đệ tử không muốn cùng các ngươi động khả năng chém gió, muốn lãnh giáo một chút trên tay của các ngươi công phu. Ta cũng không ức hiếp các ngươi, ta năm cái đệ tử xuất chiến, các ngươi mỗi lần có thể phái ra mười người ứng chiến! Nếu là bọn họ ở trong bất luận một ai bị thua, ta lập tức rút đi, nhưng nếu như các ngươi muốn lấy nhiều khi ít, ta đây cũng sẽ lập tức ra tay, ai muốn chết, mặc dù ra tay!”

Hắn ngôn ngữ cực kỳ bá đạo, càng muốn để cho mình mấy cái đệ tử lấy một chọi hai, tựa hồ đối với mấy cái đệ tử tràn đầy tin tưởng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 487: Các Đệ Tử Thực Lực

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Lấy một chọi hai?”

Phong Thiên trong thành chí tôn nghe vậy, không có không giận dữ. Tiêu Vũ mấy tên đệ tử này mặc dù mỗi người tên vang chín tầng trời, nhưng Phong Thiên chí tôn thủ hạ, tùy tùng hắn cũng có rất cường đại chí tôn.

Nếu là Tiêu Vũ ra tay, lấy một địch nhiều tất nhiên là là điều chắc chắn, nhưng hắn để đệ tử ra tay, còn muốn lấy một địch nhiều, cơn giận này thật là quá lớn.

“Tiểu Thất.” Tiêu Vũ gọi lại vừa muốn tiến lên Mộc Liên Y.

“Sư tôn!” Mộc Liên Y lập tức xoay người lại, chờ đợi Tiêu Vũ dặn dò.

Chỉ thấy Tiêu Vũ lấy ra một hành tinh khổng lồ, giữ trong lòng bàn tay, trong chốc lát, hành tinh lớn này bị hắn mạnh mẽ luyện hóa, đã biến thành một mặt gương đồng.

“Ngươi lưu ly bảy màu kính đã vỡ, không có binh khí, này kính tạm thời tiện lợi binh khí của ngươi, mặc dù không có lưu ly bảy màu kính toàn bộ uy lực, nhưng cũng sẽ không kém nhiều lắm.” Tiêu Vũ đem này kính giao cho Mộc Liên Y.

Hắn ngôi sao, nhưng luyện khí tuyệt hảo vật liệu, đạt được hắn cảnh giới này, lại có thể ung dung luyện hóa, khiến cho hóa thành binh khí.

“Tạ ơn sư tôn!” Mộc Liên Y mang lòng cảm kích, Tiêu Vũ mà ngay cả nàng binh khí phá nát sự tình đều biết được, cung kính tiếp nhận này kính.

“Ta khôi phục thực lực sau khi, ở ngươi cái kia phá nát thấu kính bên trong cảm ứng được vỡ nát kính người lưu lại Thần lực, ngươi yên tâm, sau khi sư phụ định sẽ vì ngươi đòi một lời giải thích!” Tiêu Vũ thu tay về, trong mắt ẩn hiện hàn mang.

“Vâng!” Mộc Liên Y gật đầu, thế mới biết, vì sao Tiêu Vũ vẫn không hỏi nàng binh khí phá nát sự tình, nguyên lai là trong lòng đã sớm biết.

“Đệ tử đã đi.” Nàng hướng về Tiêu Vũ thi lễ một cái, sau đó nhận gương đồng, phi thân tiến lên, đi tới Phong Thiên ngoài thành.

Tiêu Vũ đứng ở hư không, nhìn xa Phong Thiên thành, đạo “Phong Thiên, ta biết ngươi ở trong thành, ngươi nếu không chịu xuất thân, ta đây thì xem trước một chút thủ hạ của ngươi những người này có bao nhiêu năng lực!”

Phong Thiên trong thành im ắng một mảnh, không người lên tiếng.

“Các ngươi nhục sư tôn ta, lăn ra đây nhận lấy cái chết!”

Ngũ đại đệ tử hướng về Phong Thiên trước thành một trận chiến, Vân Nhạc Không lớn tiếng mở miệng, trong thanh âm lộ ra vô tận sát ý.

“Chỉ bằng mấy người các ngươi? Hừ, điếc không sợ súng!”

Phong Thiên trong thành, có mấy vị chí tôn bay ra, mấy người này hiện thân sau khi, nhất thời đưa tới các giới từng trận kinh hô.

“Thiên la, Minh Ngọc, lăng tiêu tử, núi xanh lão nhân…… những thứ này đều là từng danh chấn cửu thiên đứng đầu chí tôn,

Như vậy mười vị chí tôn, Tinh chủ năm vị đệ tử khả năng chiến thắng gì?”

Phong Thiên thành bên trong bay ra mười vị chí tôn, cơ hồ đều là thành danh nhiều năm nhân vật đứng đầu, cũng từng trong chín tầng trời các giới phong quang vô hạn.

Đối với điều này, Tiêu Vũ năm cái đệ tử lại mỗi người tất cả không hề có vẻ sợ hãi, thân là Tinh chủ đệ tử, bọn họ không thể sợ hãi bất luận người nào, hơn nữa cũng nhất định phải tin chắc chính mình chắc chắn sẽ không bại, nếu không không chiến trước tiên sợ, chính là tiêu mất Tinh chủ mặt!

“Bắt đầu đi!” Tiêu Vũ vung tay lên, trong không trung hư hư ngồi ngay ngắn, lại nhắm hai mắt lại, căn bản không nhìn tới trước mắt đại chiến.

Tựa hồ, hắn căn bản không cần nhìn, cũng đã biết kết quả bình thường.

Ngũ đại đệ tử thấy vậy, càng trở nên kích động, đây là Tiêu Vũ đối với bọn họ tuyệt đối tín nhiệm, tin tưởng bọn hắn tất nhiên khả năng thắng!

“Nhục sư tôn ta người, chết!” Vân Nhạc Không gầm lên một tiếng, trước tiên ra tay.

Hắn bước ra một bước, thân hình ở trong hư không biến mất, lúc xuất hiện lại, đã đến trong đó hai cái chí tôn trước người, sắc bén ra tay, lớn hư không trải qua ở trong tay hắn, đã là xuất thần nhập hóa!

“Giết!”

Lăng Hư, Dược Chuyết, Thạch Xuyên, gội đầu áo lạnh dồn dập ra tay.

Nhất thời, gương đồng lên không, kính quang soi sáng chín vạn dặm, tam đệ tử Lăng Hư miệng phun nói thẳng, một chữ cửa ra, hư không chấn động.

4 đệ tử Dược Chuyết, bản thân là vì một gốc thánh dược, tu thành chí tôn, cũng là thủ đoạn khó lường. Nhị đệ tử Thạch Xuyên, hắn là trừ Phong Tiêu Mạch ở ngoài, sớm nhất lạy Tiêu Vũ sư phụ, thực lực cũng là là điều chắc chắn.

Ngũ đại đệ tử mỗi loại chọn lựa hai gã đối thủ, thi triển chính mình theo Tiêu Vũ nơi đây học được các loại thủ đoạn, cùng thập đại chí tôn đại chiến.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Hư không không dứt rung động, nếu không có giới này có Phong Thiên chí tôn chí cao lực lượng bảo vệ, này mười vị chí tôn ra tay, đủ để đem giới này đánh tan. Dù là như thế, một giới này lúc này cũng là không dứt chấn động.

Phong Thiên trong thành đi ra này chí tôn, không có một cái nào là người yếu, mỗi một vị chí tôn thủ đoạn đều đồng dạng kinh người, nhiều vị chí tôn đại chiến, dẫn tới các giới chí tôn không dứt phát sinh thán phục.

“Bốp!”

Đại chiến không có kéo dài quá lâu, Phong Thiên thành cái kia mười vị chí tôn tuy mạnh, nhưng Tiêu Vũ Ngũ đại đệ tử lại càng mạnh mẽ hơn, không lâu sau đó, Thạch Xuyên trước tiên giải quyết hắn hai cái đối thủ, lui trở về Tiêu Vũ trước người, đạo “đệ tử may mắn không làm nhục mệnh!”

Tiêu Vũ không có mở mắt, như là cảm thấy kết quả này đương nhiên, như trước nhắm hai mắt.

“Ầm!”

Vừa là chốc lát, Lăng Hư thứ hai bay trở về ở, lui trở về Tiêu Vũ trước người.

Tiếp theo, Vân Nhạc Không, Dược Chuyết, Mộc Liên Y lần lượt trở về, mỗi người đều thành công đem đối thủ của mình đánh bại, biểu diễn ra thực lực cường đại.

“Đây là Tinh chủ này nhiều đệ tử thực lực chân chính?”

“Thật mạnh, mấy người này quá mạnh mẽ! Nếu là có cấm khí nơi tay, bọn họ e sợ sẽ không thua các giới đứng đầu nhiều lắm!”

“Kể cả Tinh chủ dạy dỗ nên đệ tử, thực lực đều kinh người như vậy gì?”

Các giới chí tôn thật lâu chấn động, bởi vì trước đây Tinh chủ trên đời, ít có người gan dạ trêu chọc Tinh chủ một mạch, cho nên Tiêu Vũ mấy tên đệ tử này, một đời cũng chưa bao giờ gặp cái gì cường địch, dù sao có Tinh chủ che chở.

Bây giờ, thế nhân mới hiểu được, bọn hắn thực lực, xa so với sự tưởng tượng của mọi người ở trong cường đại hơn, trước đây không biết là, là bởi vì bọn họ chưa bao giờ gặp chân chính đại địch!

“Ha ha ha ha…… nói Tinh chủ sư phụ vô đức? Vô đức chi sư, khả năng dạy dỗ đến đệ tử như vậy gì?” Hùng Phách cười lớn tiến lên, không chút khách khí chỉ vào Phong Thiên trong thành tóc bạc chí tôn nói rằng “lão già, ngươi còn có lời nói sao?”

Tiêu Vũ năm cái đệ tử, cũng mỗi người ưỡn ngực. Bọn họ dùng phương thức tốt nhất chứng minh rồi, thế gian lời đồn đãi đều là vô căn cứ, Tiêu Vũ nếu là sư phụ vô đức, há có thể dạy dỗ đến bọn họ đệ tử như vậy?

Bọn họ chỉ dùng hành động ở nói cho thế nhân, bọn họ bây giờ có thể có phần thực lực này, tất cả là vì Tiêu Vũ đào tạo!

Phong Thiên trong thành, hết thảy chí tôn đều là sắc mặt khó coi, đặc biệt là vị kia tóc bạc già chí tôn, vẻ mặt không dứt biến ảo, thật lâu không nói.

“Các ngươi không làm ta thất vọng, ta rất vui mừng.” Tiêu Vũ lúc này mới một lần nữa mở mắt, đứng dậy, nhìn về phía Phong Thiên thành, quát lên “Phong Thiên, ngươi thật không có ý định hiện thân gì? Chẳng lẽ thật muốn ta tự mình ra tay, đánh vào trong thành mới bằng lòng hiện thân?”

Nghe vậy, trong thành đám người ai cũng thay đổi sắc mặt. Tiêu Vũ Ngũ đại đệ tử cũng đã kinh khủng như thế, nếu như hơn nữa Tiêu Vũ chủ động ra tay, ai có thể ngăn cản?

“Tinh chủ, không cần với bọn hắn nhiều lời, Phong Thiên lão già kia đã không ra, chúng ta liền trực tiếp giết đi vào! Tầm thường một cấm chế, còn có thể ngăn được chúng ta?” Vượn cuồng mắt lộ hung quang, nóng lòng muốn thử, nhưng Tiêu Vũ không có mở miệng, hắn cũng không dám trực tiếp vọt tới trước.

Tiêu Vũ nhìn chằm chằm Phong Thiên thành, đã thấy trong thành vẫn là không có trả lời, hắn thở dài một tiếng, đạo “xem ra, ngươi là thật muốn ta tự mình ra tay, mới bằng lòng hiện thân!”

Nói xong, hắn bước lên phía trước, mỗi một bước đều làm cho người ta áp lực nặng nề, từng bước từng bước, hướng về Phong Thiên thành đi đến.

Chương 488: Phong Thiên Hình

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tiêu Vũ ra tay, hướng về Phong Thiên thành cất bước, uy thế mênh mông cuồn cuộn, chấn động bát phương. Phong Thiên trong thành, mọi người không có cái nào không biến sắc, cửu thiên Tinh chủ uy thế, ép tới tất cả mọi người không cách nào thở hổn hển.

“Hừ!”

Mắt thấy Phong Thiên vẫn là không có hiện thân, Tiêu Vũ hừ lạnh, dò ra một bàn tay lớn, chụp vào Phong Thiên thành.

Đó là một con bàn tay khổng lồ, bao trùm 1 thành, Thần Uy kinh thiên, che kín bầu trời.

Phong Thiên người bên trong thành ai cũng biến sắc, dồn dập lùi về sau, vừa mới kêu gào tóc bạc già chí tôn, lúc này cũng là sắc mặt trắng bệch, không dứt lui về phía sau.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Tiêu Vũ bàn tay khổng lồ cuối cùng đặt lên Phong Thiên thành, nhất thời, trong thành cấm chế phát động, sáng lên tận trời ánh sáng, từ xa nhìn lại, một to lớn lồng ánh sáng, mặt trên hiện đầy lít nha lít nhít đạo văn, đem thành này ở trong đó.

“Rắc!”

Nhưng mà, Tiêu Vũ phát lực, cái kia thủ thành cấm chế ở trong tay hắn có vẻ cực kỳ yếu đuối, như là nứt ra đồ sứ, mặt trên bắt đầu xuất hiện tinh mịn vết rạn, phảng phất lúc nào cũng có thể đổ nát.

“Thủ thành cấm chế, ở trước mặt hắn cư nhiên như thế yếu đuối?”

Phong Thiên trong thành mọi người sắc mặt trắng bệch, vị kia tóc bạc chí tôn cả người phát run, không thể tự kiềm chế. Đây là một luồng đến từ sâu trong linh hồn run rẩy, căn bản không thể khống chế của hắn.

“Phong Thiên, ngươi còn không hiện thân? Thật sự cho rằng ta không dám hủy ngươi Phong Thiên thành gì?” Tiêu Vũ trong tay Thần lực lưu chuyển, Phong Thiên trong thành cấm chế, nhất thời không dứt phát sinh rạn nứt có tiếng, phía trên vết rạn cũng càng ngày càng nhiều.

“Rào!”

Đúng vào lúc này, một cỗ khác thật lớn khí tức từ Phong Thiên trong thành xuất hiện, rầm một tiếng, một bức lớn hình ngang trời, thay thế bầu trời, lộ ra vô cùng sức mạnh to lớn, khiến rung chuyển bên trong Phong Thiên thành thần tốc quy về ổn định.

“Phong Thiên hình!”

“Phong Thiên chí tôn rốt cục vẫn là muốn ra tay gì?”

Trong thành tất cả mọi người thành lớn, các giới chí tôn cũng là giật mình.

Phong Thiên hình, cửu thiên bát đại vô thượng cấm khí một trong, cũng là Phong Thiên chí tôn sử dụng binh khí.

Lúc này, Phong Thiên hình hiện thế, Phong Thiên chí tôn hay không muốn ra tay?

“Phong Thiên hình? Ngươi không hiển lộ thân phận thật sự,

Chỉ bằng một tấm hình, thì muốn ngăn ta?” Tiêu Vũ cười lạnh, trong cơ thể bay ra vô tận ngôi sao.

Ầm ầm nổ vang trong lúc đó, vô tận ngôi sao vây quanh Phong Thiên thành xoay tròn, xa xa nhìn tới, Phong Thiên thành ở vào chúng tinh trong lúc đó, có vẻ cực kỳ nhỏ bé, liền phảng phất mãnh liệt trong đợt sóng một chiếc thuyền đơn độc, tùy thời có thể bị lật úp.

“Đoành!”

Phong Thiên hình đại triển, trong bản vẽ là một mảnh mỹ lệ bao la thế giới, núi sông vô tận, Nhật Nguyệt xoay chuyển.

Nó che đậy Hư Thiên, mang theo vô tận Thần Uy, hướng về Tiêu Vũ cùng hắn vô tận ngôi sao đè xuống.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Vào giờ khắc này, bức kia trong bản vẽ lộ ra một luồng lực lượng thần bí, định trụ Tiêu Vũ vô tận ngôi sao, và, mặt khác một luồng Thần lực lộ ra, nó càng bắt đầu nuốt chửng Tiêu Vũ phần đông ngôi sao.

Một khỏa lại một khỏa đại tinh, hướng về Phong Thiên trong bản vẽ bay đi, bị ấy nuốt chửng!

Không chỉ như thế, Phong Thiên hình quá khổng lồ, trực tiếp hướng về Tiêu Vũ xoắn tới, tựa hồ muốn hắn cũng vây quanh trong đó.

“Phong Thiên hình? Trấn Càn Khôn, Phong Thiên?” Tiêu Vũ cười lạnh, “cũng được, năm đó chưa từng vào này trong bản vẽ, lần này ta sẽ nhìn một chút, ngươi này Phong Thiên hình có bí ẩn gì!”

Hắn cười lạnh trong lúc đó, bất động như núi, tùy ý Phong Thiên hình hướng về hắn trấn đến, chớp mắt qua đi, hắn bá một tiếng, cả người bị Phong Thiên hình nuốt vào trong đó.

"Tinh chủ bị Phong Thiên hình phong bế?"

"Phong Thiên hình, được xưng có thể trấn Càn Khôn, Phong Thiên, mấy trăm ngàn năm đến, từ đó hình thành hình, bị vây quanh trong đó chí tôn, đều không có người nào đi ra!"

"Tinh chủ, chẳng lẽ muốn bị này hình vĩnh viễn phong cấm? Đời này đều cũng không còn cách nào đi ra?"

Khắp nơi ai cũng chấn động, thân là bát đại cấm khí một trong, Phong Thiên hình uy danh quá vang dội, hình đến có thể Phong Thiên, từ xưa đến nay, bị này hình phong cấm người, không có một người khả năng theo trong bản vẽ đi ra.

"Phong bế, Tinh chủ bị phong bế!"

"Ha ha ha ha, cái gì vô địch cửu thiên, bị này hình phong cấm, giống nhau muốn vĩnh viễn bị tù trong bản vẽ!"

"Tinh chủ thất bại, bại bởi Phong Thiên chí tôn, Phong Thiên chí tôn mới là vô địch!"

Phong Thiên trong thành, bùng nổ ra trận trận hoan hô, vô số người đều là kích động không thôi. Bọn họ đối với Phong Thiên hình có lòng tin tuyệt đối, vừa vào trong đó, bất luận người nào cũng không thể một lần nữa đi ra.

"Tất cả im miệng cho ta!"

Hùng Phách phát sinh gầm lên, lo lắng nhìn về phía không trung lớn hình.

Cái khác 5 loài đứng đầu cùng Tiêu Vũ nhiều đệ tử cũng là như thế, bọn họ mặc dù đối với Tiêu Vũ có lòng tin tuyệt đối, nhưng Phong Thiên hình uy danh quá có nhiều, Tiêu Vũ nếu không vào trong đó, có lẽ còn có khả năng đánh một trận, chỉ khi nào vào trong bản vẽ, trong lòng bọn họ cũng không có bao nhiêu sức lực.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Phong Thiên hình ở chân trời bên trong triển khai, chỉ thấy trong bản vẽ thỉnh thoảng phát sinh chấn động kịch liệt, trong bản vẽ núi sông đảo ngược, nước sông nghịch lưu, phảng phất có cái gì chuyện kinh khủng đang phát sinh.

“Ha ha, Tinh chủ xong, Phong Thiên hình ở luyện hóa Tinh chủ, vào này hình, coi như người cường đại cỡ nào, cũng phải bị tươi sống luyện hóa, thân tử đạo tiêu!”

Phong Thiên trong thành có người kêu to, nhưng tiếng kêu lại có vẻ có chút phát khô, rõ ràng cũng là sức lực không đủ, nghe tới càng giống là đang an ủi mình.

“Tinh chủ, thật sẽ bị vĩnh vây này hình gì?”

Vô số ánh mắt, nhìn chăm chú vào Phong Thiên hình, tất cả mọi người đều chú ý tới kết quả cuối cùng.

Trong bản vẽ thế giới không dứt chấn động, lại là tìm không được Tiêu Vũ bóng người, chỉ có thể nhìn thấy trong bản vẽ thế giới triệt để rối loạn, núi sông không dứt sụp đổ, bầu trời vỡ vụn, đại địa hãm sâu, giống như một bộ tận thế tiến đến gần cùng cảnh tượng.

“Phong Thiên hình thật ở luyện hóa Tinh chủ? Còn là Tinh chủ ở lay động này hình?”

Trong lòng mỗi người đều tràn đầy nghi hoặc, không biết là trong bản vẽ tình huống cụ thể.

Không chỉ Tiêu Vũ bên này mang tới người khẩn trương, Phong Thiên trong thành, này ngưỡng vọng người cũng là tràn ngập bất an, chưa tới cuối cùng, dù ai cũng không cách nào nói rõ là Phong Thiên hình ở luyện hóa Tinh chủ, còn là Tinh chủ ở lay động này hình.

Như thế, thời gian trôi qua không biết bao lâu, trong bản vẽ động tĩnh vẫn chưa từng đứt nối, mãi đến tận rất lâu sau đó, các loại động tĩnh đột nhiên toàn bộ biến mất, im ắng một mảnh.

Theo hình ra phía ngoài ở trong nhìn lại, trong bản vẽ thế giới hầu như đã tan vỡ, đại địa chìm nghỉm, trên trời cao tràn đầy vết nứt, núi sông hủy diệt sạch, vào mắt chỗ, không có một cái nào hoàn hảo địa phương. UU đọc sách &# 32; &# 119; ww. uu kan &# 115; hu &# 46; &# 99; &# 111;m

“Đã xong?”

“Là Tinh chủ bị luyện hóa? Còn là này hình đã bị Tinh chủ hủy diệt?”

Tất cả mọi người đều nín thở, vô số ánh mắt ở trong bản vẽ tìm kiếm, muốn tìm được Tinh chủ bóng người.

Nhưng mà, qua rất lâu, thủy chung không có người nào tìm tới Tinh chủ ở nơi nào.

“Đã xong, ha ha, Tinh chủ bị luyện hóa!”

“Nhất định là như vậy, bằng không mà nói, hắn làm sao lại đến nay không có đi ra khỏi? Nhất định là bị Phong Thiên hình triệt để luyện hóa!”

“Vô địch Tinh chủ? Thời gian qua đi vạn năm, dù cho một lần nữa trở về lại có thể thế nào, còn không phải như vậy phải bỏ mạng?”

Mắt thấy động tĩnh dừng lại, hồi lâu sau đều không thấy Tinh chủ đi ra, Phong Thiên trong thành đám người lại kích động, nhận định Tinh chủ đã bị luyện hóa, vừa mới này động tĩnh, có điều là hắn sau cùng giãy dụa thôi.

Nếu không, động tĩnh đã dừng lại lâu như vậy, Tinh chủ vì sao còn không có theo trong bản vẽ đi ra?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 489: Đệ 8 Giới Đổi Chủ

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bên trong đất trời, im ắng một mảnh, 5 loài chi tổ cùng Tiêu Vũ Ngũ đại đệ tử, đều là cắn chặt hàm răng, không người lên tiếng, ánh mắt không dứt ở Phong Thiên trong bản vẽ tìm tòi, tìm kiếm Tiêu Vũ bóng người.

Tại đây yên tĩnh vô cùng thời khắc, Phong Thiên trong thành này hưng phấn tiếng gào nghe tới cực kỳ chói tai, rước lấy 5 loài đứng đầu cùng Tiêu Vũ Ngũ đại đệ tử như muốn giết người ánh mắt.

“Ầm!”

Đột nhiên, hư không chấn động mạnh, Phong Thiên hình kịch liệt chấn động, sau đó, bức tranh khổng lồ này bên trên bị phá ra một to lớn chỗ hổng, một bóng người, theo lỗ hổng kia bên trong, bước ra.

Thời điểm này, thiên địa lại khôi phục yên tĩnh, mọi người thậm chí có thể nghe đến tiếng hít thở của mình, Phong Thiên trong thành này hò hét, cũng trong nháy mắt an tĩnh đi xuống, tất cả mọi người như là gặp ma.

Phong Thiên trong bản vẽ, Tiêu Vũ đi ra, hoàn hảo không chút tổn hại, và phá tan rồi này hình một góc, khiến Phong Thiên hình xa xa xem ra, nhiều hơn một lỗ hổng.

"Phong Thiên hình, bị phá?"

Hồi lâu sau, mới có một thanh âm vang lên, không biết xuất từ người phương nào miệng, âm thanh nghe tới, mang theo run rẩy.

Mấy trăm ngàn năm, được xưng có thể trấn Càn Khôn, Phong Thiên Phong Thiên hình, lần đầu bị người phá!

Có thể Phong Thiên, lại không phong được Tinh chủ!

"Điều đó không có khả năng!"

Phong Thiên trong thành, này lúc trước điên cuồng hò hét người hầu như muốn hỏng mất, đầy mặt tuyệt vọng.

Liền Phong Thiên hình đều không phong được Tinh chủ, còn có cái gì có thể ngăn cản?

"Đây không phải thật, Tinh chủ liền Nhân Hoàng cũng không thắng nổi, làm sao có khả năng phá vỡ Phong Thiên hình? Cái này nhất định là giả!"

Tên kia tóc bạc chí tôn ánh mắt đờ đẫn, lăng lăng thấy Phong Thiên hình cái kia phá vỡ một góc, tựa hồ trong chớp mắt, già nua đi rất nhiều.

"Ai nói Tinh chủ không có vượt qua Nhân Hoàng? Dốt nát, dùng Tinh chủ thực lực hôm nay, há sẽ bại bởi Nhân Hoàng?"

Trong hư không truyền đến âm thanh, là một vài cách xa ở giới khác chí tôn không nhịn được mở miệng, giễu cợt vị này tóc bạc chí tôn.

"Tinh chủ thắng rồi Nhân Hoàng?" Ông lão tóc trắng kia ngẩn ngơ, điên cuồng đạo "làm sao có khả năng? Hắn không phải lập lời thề vĩnh viễn không bao giờ lại đặt chân Vạn Kiếm Sơn sao? Nếu hắn thắng rồi, hắn làm sao lại rút đi?"

“Đó là bởi vì,

Tinh chủ đi Vạn Kiếm Sơn, không vì giành thắng lợi, chỉ vì cùng nhân hoàng một trận chiến, nghiệm chứng tự thân chi đạo. Thắng bại đối với hắn mà nói, không quá quan trọng, vừa cần gì phải để thế nhân biết được?”

Đến giờ phút nầy, tựa hồ mọi người cũng mơ hồ hiểu, vì sao trước khi Tiêu Vũ không có cho thấy cùng nhân hoàng một trận chiến kết quả.

Tới Tinh chủ cảnh giới này, hắn đã không để ý thắng bại hư danh, căn bản khinh thường với hướng về thế nhân tuyên dương hắn thắng quả. Hắn trực tiếp rời đi, 1 là đúng thắng bại không có cảm giác, hai là muốn làm nhân hoàng lưu ít ỏi bộ mặt.

Mà Nhân Hoàng, tự biết bị thua, cũng không muốn nhiều lời, trực tiếp lui về Vạn Kiếm Sơn bên trong.

“Hắn thắng rồi Nhân Hoàng? Hắn thắng rồi Nhân Hoàng?” Vị kia tóc bạc chí tôn ngơ ngác sững sờ, tựa hồ vẫn là không thể tin được.

“Tinh chủ cảnh giới, há lại là ngươi khả năng hiểu? Trong lòng hắn đã không có thắng bại, một lòng cầu đạo, bực này nhà vô địch tầm mắt cùng cảnh giới, há lại là loại người như ngươi có thể hiểu?”

Cửu thiên các giới, không thiếu có một chút đối với Tiêu Vũ lòng mang kính ngưỡng chí tôn, lúc trước nhìn thấy này tóc bạc chí tôn như thế đường hoàng, lúc này cũng không nhịn được cửa ra đả kích.

Tóc bạc chí tôn sắc mặt trắng hơn, mái đầu bạc trắng lập tức mất đi sáng bóng, có vẻ càng thêm già nua.

Các giới mấy vị chí tôn âm thanh, càng khiến những người khác thay đổi sắc mặt, mấy người sâu sắc cảm nhận được, bọn họ cùng Tinh chủ cảnh giới này chênh lệch.

Cái kia không chỉ có là tu vi và thực lực trên cảnh giới, càng tâm tình bên trên chênh lệch, Tinh chủ tầm mắt cùng ánh mắt, so với bọn hắn thật sự cao hơn nhiều lắm.

“Bốp!”

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, một tay dò ra, nắm chặt Phong Thiên hình một góc, lạnh lùng nói “này hình đã hình, ngươi còn không dự định hiện thân?”

“Rào!”

Đột nhiên, Phong Thiên hình chấn động mạnh, theo Tiêu Vũ trong tay tránh thoát, sau đó thần tốc thu nhỏ lại, ở trong hư không phá tan rồi không gian, muốn trực tiếp bỏ chạy.

Thấy vậy, Phong Thiên trong thành người vừa là dại ra. Phong Thiên chí tôn lại muốn trực tiếp thoát đi, liền hiện ra thân phận thật sự, cùng Tinh chủ một trận chiến dũng khí đều không có!

“Còn muốn chạy?” Tiêu Vũ mắt xuyên qua ánh sáng lạnh lẽo, thân hình hơi động, thần tốc đuổi theo, lại nắm được Phong Thiên hình một góc.

Hắn vận chuyển Thần lực, miễn cưỡng đem phá tan rồi hư không Phong Thiên hình kéo trở lại, Phong Thiên hình ở trong tay hắn kịch liệt giãy dụa, làm sao lần này cũng không còn cách nào tránh thoát, bị Tiêu Vũ ổn định nắm chặt.

Một đại cấm khí, lại bị Tiêu Vũ mạnh mẽ trấn áp thôi!

“Xem ra, ta đoán không lầm, ngươi chính là năm đó muốn ý đồ ta phía kia thế giới người!” Tiêu Vũ trấn áp Phong Thiên hình, vẻ mặt rét run.

Phong Thiên chí tôn nếu không có trong lòng có Quỷ, làm sao lại liền thân phận thật sự đều không dám xuất hiện, Phong Thiên hình bị phá sau, càng muốn trực tiếp rút đi.

Hắn càng là như thế, Tiêu Vũ càng là nhận định, chuyện năm đó, hơn nửa cùng hắn có quan hệ.

Nhưng mà, lúc này Phong Thiên chí tôn, chỉ núp ở một góc nào đó, xa xa thao túng Phong Thiên hình, thủy chung không chịu hiện thân, Tiêu Vũ thần niệm ở tứ phương không dứt tìm tòi, nhưng cũng nhất thời không cách nào đưa hắn tìm ra.

“Tinh chủ, thẳng thắn xốc này Phong Thiên thành a, nhìn lão già kia có hiện thân hay không!” Vượn cuồng phi thân tiến lên, biết được năm đó đem các tộc làm hại thảm như vậy người chính là Phong Thiên, hắn trong lồng ngực sớm tràn ngập lửa giận.

Tiêu Vũ không nói, trầm ngâm chốc lát, đạo “công thành a, trong thành nếu là có người dám phản kháng, giết không tha!”

“Vâng!”

5 loài đứng đầu hưng phấn, cùng Tiêu Vũ Ngũ đại đệ tử, rống giận thẳng hướng Phong Thiên thành.

Tiêu Vũ không có nhiều lời, Phong Thiên chí tôn làm hại 5 loài nhận hết cực khổ, chiếm hắn Phong Thiên thành, bất quá là thu hồi một điểm lợi tức thôi.

“Trong thành người nghe, ta không muốn sinh nhiều giết chóc, các ngươi nếu là bỏ thành rời đi, ta tuyệt không ra tay, nhưng nếu có người còn dám phản kháng, thì đừng trách ta vô tình!” Hắn đứng ở không trung, lạnh lùng quay Phong Thiên trong thành người mở miệng.

Lời nói hạ xuống, Phong Thiên trong thành nhất thời một đạo tiếp theo một bóng người bay ra, bỏ mạng thoát đi.

Liền Phong Thiên thành chủ đều muốn trực tiếp phá vỡ hư không thoát đi, trong thành người, sớm không còn chiến ý, U &# 8 trong chốc lát đã là đi rồi sạch sành sanh, chỉ còn lại có số rất ít người liều chết phản kháng, nhưng cũng không thể là 5 loài chi tổ cùng Tiêu Vũ mấy vị kia đệ tử đối thủ.

Tiêu Vũ cũng vào trong thành, ở trong thành tìm kiếm, đáng tiếc chính là, mãi đến tận cuối cùng, Phong Thiên chí tôn đều không có hiện ra thân phận thật sự, hiển nhiên đã là trực tiếp rút đi.

Người này thập phần quyết đoán, không chỉ bỏ Phong Thiên thành, kể cả Phong Thiên hình đều còn tại Tiêu Vũ trong tay, hắn cũng quyết đoán bỏ.

Này càng làm cho Tiêu Vũ nhớ tới lúc trước một màn, khi hắn phía kia bên trong thế giới, thần bí kia chí tôn quyết đoán ra tay, xoá bỏ Lam Diêm, cùng bây giờ cách làm là bực nào tương tự.

Không lâu sau, Phong Thiên trong thành người, người phản kháng đều bị trấn áp, những người khác tất là hết mức thoát đi.

Cửu Thiên Thế Giới, mấy trăm ngàn năm đến, lần đầu tiên có một giới tôn sư đạo trường bị công hãm, bị người thay thế.

Ngày hôm đó, Phong Thiên chí tôn từ bỏ Phong Thiên thành cùng Phong Thiên hình, chẳng biết đi đâu, Phong Thiên thành bị Tiêu Vũ làm chủ, gợi ra cửu giới chấn động mạnh.

“Mấy trăm ngàn năm, cửu giới tôn sư, một mực là mấy người này, mà ngày hôm nay, thời gian qua đi mấy trăm ngàn năm, này thứ tám giới, rốt cuộc phải đỗi chủ gì?”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 490: Liền Hủy Cấm Khí

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một giới tôn sư đổi chủ, đây là cửu thiên mấy trăm ngàn năm không có việc, mà ngày hôm nay, Phong Thiên chí tôn thua chạy, sáng tạo ra mấy trăm ngàn năm đến không có việc.

Cửu giới các nơi, thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Chiếm cứ Phong Thiên thành, nơi đây là Phong Thiên chí tôn đứng cho rằng vốn đạo trường, mấy trăm ngàn năm tích lũy, ở trong bảo vật vô số, đủ khiến 5 loài thần tốc lớn mạnh.

Tiêu Vũ không chút nương tay, chỉ coi đấy là đúng 5 loài bồi thường, Phong Thiên dù cho không phải năm đó xuất thủ người, cũng hơn nửa không thể tách rời quan hệ, bởi vậy chiếm cứ Phong Thiên thành, hắn hoàn toàn không cảm thấy có gì không ổn.

Không lâu sau, Phong Thiên trong thành chứa nhiều thần bị vơ vét không còn gì, đây là chúa tể một giới nhiều năm thu thập, giá trị kinh người.

Tiêu Vũ đã ở thành bên trong dạo qua một vòng, ý đồ tìm tới một vài chuyện năm đó manh mối, Phong Thiên nếu cùng năm đó mưu đồ hắn phía kia thế giới nhân vật thần bí có quan hệ nói, cũng tất nhiên tham dự vạn năm trước khi, ám hại chuyện của hắn.

Nhưng tiếc là, Phong Thiên đầu mối gì cũng không có để lại, rất rõ ràng là đã sớm chuẩn bị, một khi Tiêu Vũ tiến lại, hắn sẽ lập tức xóa đi hết thảy dấu vết, trực tiếp rút đi.

“Đi thôi, đi tiếp theo giới!”

Tiêu Vũ không có ở Phong Thiên thành lưu lại quá lâu, mang tới 5 loài chi tổ cùng Ngũ đại đệ tử, bỏ thành mà đi.

Đoàn người lại Vượt giới, lần này, bọn họ đi tới giới thứ bảy.

“Tinh chủ vừa hiện thân, lại trực tiếp từ bỏ thứ tám giới? Không có chiếm giới gọi bằng tôn?”

Các giới chấn động, nguyên tưởng rằng Tiêu Vũ sẽ trực tiếp chiếm cứ thứ tám giới, ở đây gọi bằng tôn, gì nghĩ hắn trực tiếp rời đi, căn bản không có ở Phong Thiên thành dừng lại quá lâu.

“Theo thứ chín giới, chiến đến giới thứ bảy, Tinh chủ đây là muốn một đường về phía trước, mãi đến tận đánh tới đệ nhất giới mới thôi gì?”

“Hắn thật muốn lại đi năm đó con đường, chiến khắp cả cửu thiên?”

Đến lúc này, thế nhân rốt cục đại khái thăm dò Tiêu Vũ ý đồ, hắn muốn theo thứ chín giới, chiến đến đệ nhất giới!

Như thế tính ra, hắn cuối cùng đối mặt đối thủ, sẽ là gọi bằng tôn đệ nhất giới Nhật Nguyệt Thần Quân, cũng chính là đệ tử của hắn, Mạc Thương!

“Thương Minh, đi ra đánh một trận!”

Mang theo đoàn người, Tiêu Vũ bay đến trong hư không một tòa Thần cung trước khi, lần này hắn thẳng thắn nhiều lắm, trực tiếp mở miệng, tiếng vang chín tầng trời.

Giới thứ bảy đứng đầu Thương Minh,

Tay cầm cấm khí chôn chuông thần, tiếng chuông vừa vang, cửu giới chấn động!

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thần cung trong vòng, vô số bóng người bay ra, mỗi người sắc mặt đều vô cùng khó coi, có người sợ hãi, có người tuyệt vọng, có người bất an.

“Keng!”

Một tiếng chuông vang, 1 người đàn ông tuổi trung niên, đỉnh đầu chuông vàng, theo Thần cung bên trong đi ra, cả người đắm chìm trong mát mắt kim quang trong vòng, làm người không thấy rõ hình dáng.

“Thời gian qua đi mấy chục ngàn năm, không nghĩ tới, ngươi càng còn ở nhân thế!” Thương Minh âm thanh mang theo nghiêm nghị, rất rõ ràng, đối mặt liên tiếp bại hai giới đứng đầu Tiêu Vũ, hắn cũng là cảm nhận được áp lực.

“Này mấy chục ngàn năm đến, đệ tử của ta, chịu đựng ngươi dạy!” Tiêu Vũ đứng ở không trung, ngữ khí không nóng không lạnh.

Thương Minh trên người kim quang tránh gấp, ánh mắt không khỏi nhìn về phía Tiêu Vũ sau lưng Lăng Hư. Vạn năm trước khi, Lăng Hư làm truy tìm Tiêu Vũ bị chết chân tướng, đã tìm được giới này, Thương Minh khi đó từng lớn tiếng, muốn thay Tiêu Vũ, dạy dỗ Lăng Hư, bây giờ Tiêu Vũ nói, rõ ràng có ý riêng.

Khi đó Tiêu Vũ, liền thân thể tại giới này, lúc đó hai đại chí tôn đối lập lời nói, hắn nghe rất rõ ràng.

“Ngươi muốn như thế nào?” Thương Minh cũng không giải thích, lúc trước Tiêu Vũ bị chết, hắn mới thả ra cấp độ kia cuồng ngôn, ai có thể nghĩ tới Tiêu Vũ càng còn có thể sống được trở về?

Lúc này nữa giải thích, cũng vô ích!

“Không muốn như thế nào, chỉ cầu một trận chiến!” Tiêu Vũ lời nói không nhiều, khí tức trên thân oanh bay lên, uy thế mênh mông cuồn cuộn một triệu dặm, làm cho này giới sinh linh, tất cả đều run rẩy.

“Thôi!” Thương Minh ánh mắt tránh gấp, biết tránh không khỏi, đạo “ta chỉ hy vọng, trận chiến này vô luận ta là thắng hay thua, ngươi đều không được đối ta hậu nhân ra tay!”

“Tốt!” Tiêu Vũ thập phần thẳng thắn, trên thực tế, Thương Minh này hậu nhân, hắn cũng căn bản không có để ở trong lòng.

“Keng!”

Sau một lát, chôn thần chuông vang, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn cửu giới, phàm là nghe đến tiếng chuông người, ai cũng run rẩy.

Chôn chuông thần, bát đại cấm khí một trong, uy lực vô cùng, tiếng chuông vừa vang, chư Thần vào chôn!

“Chảo rán chảo rán chảo rán chảo rán chảo rán!”

Ngày hôm đó, chôn chuông thần tiếng chuông không dứt vang lên, ở các giới bầu trời vang vọng thật lâu. Thứ bảy giới bên trong, giới này muốn không chịu nổi kinh khủng kia uy thế, vừa đổ nát.

Nếu không có giới này trong vòng vô số chí tôn đồng thời phát lực, bảo vệ giới này, một giới này nói không chừng sẽ triệt để tan vỡ.

Thương Minh cùng Tiêu Vũ động thủ, hậu quả thái quá kinh người, liền bầu trời đều vỡ vụn.

Mênh mông cuồn cuộn tiếng chuông, kéo dài nhiều ngày, rốt cục sau mười ngày, triệt để bình ổn.

Tiêu Vũ mang theo 5 loài chi tổ, cùng với năm vị đệ tử, lại một lần nữa rời đi, để lại tiếng chuông qua đi, hoàn toàn yên tĩnh thứ tám giới cùng giới này đứng đầu.

“Chôn chuông thần, bị Tinh chủ đánh bể?”

“Cửu thiên cấm khí, phá huỷ thứ hai? Phong Thiên hình bị phá, rơi vào Tinh chủ tay, chôn chuông thần càng trực tiếp bị Tinh chủ đánh nổ, thế gian từ đây, lại không chuông này!”

“Thương Minh cũng thất bại, bây giờ Tinh chủ thái quá khủng bố, còn có ai có thể đánh với hắn một trận?”

Các giới đều ở sâu sắc trong rung động, mà ở thứ tám giới bên trong, Thương Minh chí tôn thấy đã chỉ còn lại có mảnh vỡ chôn chuông thần, vẻ mặt cũng là vô cùng cay đắng.

Hắn biết, Tiêu Vũ đây là đang vì đệ tử của hắn ra tay, đánh nổ chuông này, là vì báo lại hắn năm đó đối với Lăng Hư ra tay, cùng với từng muốn luyện hóa máu vượn bộ tộc giá cả. Thậm chí, nếu như Tiêu Vũ đồng ý, Thương Minh không nghi ngờ chút nào, hắn sẽ chết ở Tiêu Vũ trong tay!

Chỉ là đánh bể chuông này, đã là Tiêu Vũ cố ý lưu tình, không có làm được quá tuyệt.

“A!”

Cay đắng nở nụ cười, Thương Minh cũng không nói gì, xoay người bay vào Thần cung trong vòng, tại đây rất nhiều năm sau khi, hắn đều không có lại hiện thân nữa, không có ai biết, hắn rốt cuộc đang làm gì.

Rời đi giới thứ bảy, Tiêu Vũ một nhóm, lại như mọi người dự liệu đồng dạng, ở không lâu sau đó, hiện thân thứ sáu giới.

Giới này đứng đầu, người ta gọi là Xích La, tay cầm cấm khí la sinh đao, là một cái tuyệt thế hung binh, ánh đao phá thế.

Làm Tiêu Vũ đi tới giới này, UU đọc sách &# 119;w &# 119;. u &# 117;k &# 97;n &# 115;h u &# 46; co &# 109; &# 32; Xích La đã đang chờ đợi, tựa hồ biết được Tiêu Vũ ý đồ đến. Hai người không có quá nhiều ngôn ngữ, trực tiếp động thủ, một thanh huyết đao ngang dọc phía chân trời, lộ ra vô hạn sát ý.

Chiến đấu kéo dài hơn mười ngày, hơn mười ngày sau, la sinh đao đứt thành hai đoạn, lại một cấm khí, từ đây trong chín tầng trời biến mất.

“Ta chưa từng trêu chọc qua ngươi Thiên Thần cung, vì sao ở đoạn ta binh khí?” Xích La sắc mặt khó coi, chất vấn Tiêu Vũ.

“Chưa từng trêu chọc?” Tiêu Vũ lấy ra mấy viên mảnh vỡ, đạo “vậy ngươi có thể nhận được, những vật này là cái gì?”

Nhìn thấy những mảnh vỡ này, Xích La sửng sốt, sau đó đầy mặt cay đắng.

Đó là Mộc Liên Y lưu ly bảy màu kính, năm đó làm tìm Tiêu Vũ bị chết việc, nàng điều tra nghe ngóng các giới, đã ở đây làm cùng la sinh điện chí tôn xung đột, đưa tới Xích La ra tay, đánh nát binh khí của nàng.

Chỉ là đối Xích La tới nói, đó bất quá là một chuyện nhỏ, căn bản không có để trong lòng, bây giờ nhìn thấy những mảnh vỡ này, hắn mới nhớ tới.

Lại thắng một vị vô thượng chí tôn, Tiêu Vũ vừa là rời đi, hiện thân đệ ngũ giới!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 491: Muôn Thuở Tàn Cuộc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ở sau đó thời gian bên trong, cửu thiên các giới vẫn ở vào một khẩn trương trong trạng thái, chỉ vì Tiêu Vũ theo thứ chín giới bắt đầu, không dứt về phía trước, chinh chiến các giới người mạnh nhất.

Ở trong tay hắn, đã liên tiếp hủy diệt rồi ba cái nổi tiếng cửu thiên cấm khí, Phong Thiên hình, hỗn độn chuông, la sinh đao.

Mà bây giờ, hắn lại tới đệ ngũ giới, gặp được giới này tôn sư thái hạo, cùng với đại chiến.

Giới này cấm khí lại xuất hiện, Hạo Thiên toà tháp trong tháp ẩn giấu vạn giới, có thể trấn vạn vật, nhưng mà không lâu sau đó, thái hạo đánh bại, Hạo Thiên toà tháp bị Tiêu Vũ phá, không thể đè ép Tiêu Vũ.

Chỉ có điều, lần này, Tiêu Vũ vẫn chưa hủy diệt này khí, nếu không tất yếu, hắn đều sẽ không làm được quá tuyệt, chiến thắng sau khi, trực tiếp rời đi.

“Tựa hồ mỗi chiến một người, Tinh chủ thực lực thì sẽ mạnh mẽ rất nhiều, bây giờ đã thành nghiền ép tư thế, các giới tôn sư, đều là không cách nào ngăn cản!”

“Bây giờ Tinh chủ, càng hơn năm đó!”

Các giới người phát hiện, Tiêu Vũ mỗi vượt qua một vị chí tôn, thực lực tựa hồ cũng sẽ trở nên càng mạnh hơn, hắn một đường quét ngang, liền qua ngũ giới, các giới bên trong người mạnh nhất, đều căn bản không ngăn cản được cước bộ của hắn.

Tiêu Vũ dựa vào cùng các giới tôn sư chiến đấu, không dứt hoàn thiện tự thân chi đạo, hắn lúc này cảm giác, tự thân chi đạo đã càng ngày càng tiếp cận hoàn mỹ, hắn hôm nay, đã chính thức vượt qua kiếp trước, so với kiếp trước trạng thái đỉnh cao, càng mạnh mẽ hơn!

Thế nhưng, dưới cái nhìn của hắn còn còn thiếu rất nhiều, bởi vì luôn cảm giác khoảng cách chân chính siêu thoát, thủy chung vẫn là chênh lệch một khoảng cách nhỏ.

"Ầm!"

Thứ tư giới, giới này tôn Hỗn Nguyên chiến tôn, lấy ra nắm giữ khí Hỗn Nguyên đỉnh, đỉnh trấn vạn vật, cũng là cùng Tiêu Vũ giao thủ.

Nhưng mà, bây giờ Tiêu Vũ, đã triệt để không thể ngăn cản, Hỗn Nguyên chiến tôn dù cho vận dụng toàn lực, Hỗn Nguyên đỉnh oai, cũng chung quy không có làm gì được Tiêu Vũ, bại vào Tiêu Vũ trong tay.

Đến lúc này, Tiêu Vũ vô địch tư thế đã không thể ngăn cản, uy thế càng hơn năm đó, vô địch hai chữ, dùng để hình dung hắn hôm nay, khít khao nhất.

Chiến bại Hỗn Nguyên chiến tôn, Tiêu Vũ bóng người, vừa là xuất hiện ở các đại cao nhất sinh linh bộ tộc bên trong. Hắn hoặc hung hăng ra tay, hoặc là dùng luận đạo hình thức, 11 thấy qua các tộc mạnh nhất nhân vật.

Trong đó, Kim Ô bộ tộc Kim Vũ không phục, dụng hết toàn lực cùng Tiêu Vũ giao thủ, tế ra ngàn vạn chân vũ, nhưng cuối cùng này ngàn vạn chân vũ, cũng là hoàn toàn không có làm gì được Tiêu Vũ.

Đã cách nhiều năm,

Kim Vũ lại một lần, thua ở Tiêu Vũ trong tay, hơn nữa lần này, hắn bị bại so với năm đó càng thêm thẳng thắn.

Sau đấy, Tiêu Vũ vừa đến thăm Long tộc, Côn Bằng, Kỳ Lân các tộc, hắn cùng với này bao nhiêu trong tộc mạnh nhất nhân vật đã là bạn cũ, lẫn nhau dùng luận đạo hình thức luận bàn, bao nhiêu loài chí tôn biết được dụng ý của hắn, cũng cam nguyện giúp đỡ, tác thành Tiêu Vũ nói.

Cuối cùng, Tiêu Vũ một phen do dự, còn là đi tới hoàng loài, gặp được một cái khác, có thể nghiêng đổ cửu thiên tuyệt thế thần nữ, linh hoàng.

“Ta còn tưởng rằng, ngươi sẽ vòng qua hoàng loài, không muốn gặp ta!” Linh hoàng một thân quần áo đỏ, ngữ khí u u.

Nàng gặp cùng Thanh Tôn có chút tương tự, vô số năm qua bị Tiêu Vũ có chút xa lánh, bây giờ gặp lại lần nữa, cách xa nhau lần trước, đã có ít nhất mấy trăm ngàn năm.

“Hoàng loài từng đã giúp ta, vô luận như thế nào, ta cùng với hoàng loài trong lúc đó mãi mãi không là địch.” Tiêu Vũ xúc động, năm đó ở Thập Châu, hắn mặc dù có thể phục sinh, hay là bởi vì hoàng loài thần hoàng bất tử thuật.

Hắn và linh hoàng, vừa là giao tình không cạn, nhưng hắn mặc dù biết được nàng này tâm ý, lại là không cách nào làm ra đáp lại.

“Mãi mãi không là địch? Ha ha, trừ lần đó ra, sẽ không có những thứ khác gì?” Linh hoàng mang theo lửa giận, hóa thân một con lửa hoàng, trực tiếp đối với Tiêu Vũ ra tay.

Nàng vận dụng toàn lực, tựa hồ là muốn mượn này, phát tiết mấy năm nay đối với Tiêu Vũ bất mãn, thần hoàng lửa khắp giới này, ánh lửa ngút trời.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, mặc dù không muốn đối mặt linh hoàng, nhưng để hoàn thiện tự thân chi đạo, cũng chỉ có thể ra tay. Hắn thủ nhiều công ít, tùy ý linh hoàng phát tiết, chỉ là gần gũi quan sát thần hoàng chi đạo.

Linh hoàng mặc dù phẫn nộ, nhưng trong lúc xuất thủ cũng có ý hướng hắn biểu diễn, tất cả không có cất giữ.

Mặc dù, kiếp trước liền đã đấu qua cửu thiên, nhưng thân ở cảnh giới khác nhau, đối với sự vật giải thích cũng có sự khác biệt, lần này tái chiến cửu thiên, Tiêu Vũ thu hoạch chứa nhiều, tự thân chi đạo, cũng càng ngày càng tiếp cận hắn theo dự đoán cảnh giới.

Mặc cho linh hoàng phát tiết một lần sau khi, hắn rời đi, đối mặt linh hoàng lửa giận cùng tràn đầy ánh mắt u oán, hắn có thể làm, cũng chỉ có thở dài một tiếng.

Đi qua các tộc, Tiêu Vũ lòng đất vừa đứng, đi tới đệ tam giới.

“Rốt cục đi tới thứ tam giới!”

“Giới này tôn sư, là có nắm trượng trời thước Hạo Hư đứng đầu, mặc dù là năm đó, hắn cũng bị nói là Tinh chủ đối thủ lớn nhất, bây giờ lại đối mặt, Tiêu Vũ còn có thể hung hăng nghiền ép gì?”

Vô số ánh mắt, chăm chú chú ý một giới này. Hạo Hư đứng đầu, tuyệt đối là cửu thiên các giới bên trong, ngoại trừ Tiêu Vũ cùng Nguyệt Thần ở ngoài, sâu không lường được nhất tồn tại.

Mặc dù linh cảm đến Tiêu Vũ hơn phân nửa vẫn là có thể thủ thắng, thế nhưng, thế nhân đồng dạng muốn biết được, bây giờ Hạo Hư đứng đầu, thực lực đạt đến tầng thứ gì.

“Các ngươi chờ đợi ở đây!” Đi tới giới này, Tiêu Vũ trực tiếp cất bước, hướng đi hư không vô tận.

Sâu trong hư không, đó là một vùng sao trời, vô tận ngôi sao hợp thành một bàn cờ to lớn, Tiêu Vũ cùng Hạo Hư đứng đầu một ván muôn thuở cờ, đến nay chưa từng chính thức phân ra thắng bại.

“Ta mặc dù đã sớm biết, ngươi sẽ làm ra rất lớn động tĩnh, nhưng cũng không nghĩ tới, ngươi càng điên cuồng như thế!” Một bên bờ vũ trụ khác, truyền đến Hạo Hư đứng đầu âm thanh, có vẻ hơi bất đắc dĩ.

“Ta thời gian cấp bách, không thể không như thế.” Tiêu Vũ mở miệng gian, giơ tay, lạc tử, cùng Hạo Hư đứng đầu, lại to lớn tàn cuộc.

“Xem ra, lần này, ngươi và ta này cục, nhất định phải có cái kết quả!” Hạo Hư đứng đầu cũng biết, lần này, này tàn cuộc sắp sửa bị chung kết.

Bọn họ ván cờ này, đã rơi xuống hơn mấy vạn năm, lần này, tất là muốn chính thức phân ra thắng bại.

“Cũng là trong khi, nên chấm dứt.”

Tiêu Vũ khẽ nói gian, cùng Hạo Hư đứng đầu không dứt lạc tử, quanh thân ngôi sao, không dứt bay tới.

Bọn họ càng rơi xuống càng nhanh, trong bàn cờ, ẩn chứa chính là bọn họ suốt đời tu chi đạo, &# 32; quanh thân ngôi sao hóa thành đạo đạo lưu quang, về sau, tốc độ đã sắp đến làm người không cách nào thấy rõ.

“Ầm!”

Tiêu Vũ cuối cùng hạ xuống một con trai, ngôi sao đầy trời, rốt cục toàn bộ yên lặng, không muốn động tác.

“Ta chung quy, còn là chênh lệch ngươi một đường!” Hạo Hư đứng đầu nói một câu xúc động, này 1 muôn thuở ván cờ, hắn rốt cuộc còn là đã bị thua.

“Ván cờ này, liền coi như trước khi ngươi cho ta mượn mười vạn năm báo lại.” Tiêu Vũ nói xong, cất bước rời đi.

Một ván cờ, ẩn chứa bọn họ hai vị chí tôn suốt đời chi đạo, bất luận người nào nếu có thể hoàn toàn hiểu thấu đáo, đều muốn có uy chấn cửu thiên sức chiến đấu.

Ván cờ này, không chút nào khoa trương, chính là cửu thiên quý giá nhất chí bảo, Tiêu Vũ lưu lại này cục, liền tương đương đem một cái chí bảo, để lại cho Hạo Hư đứng đầu.

“Ai da!” Khẽ thở dài một cái, Hạo Hư đứng đầu không có nhiều lời, ánh mắt nhìn kỹ ngôi sao đầy trời tạo thành bàn cờ, cũng không biết là thoả mãn, còn là không hài lòng.

Theo đệ tam giới rời đi, Tiêu Vũ lại tới đệ nhị giới. Một giới này chủ nhân, là Nguyệt Thần.

Chương 492: Lại Tới Nhật Nguyệt Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Keng!”

Làm Tiêu Vũ đi tới đệ nhị giới, một tiếng tiếng đàn, liền tức thời vang lên.

Tháng đàn ngọc, đó là năm đó bát đại cấm khí đứng đầu, Nguyệt Thần một khúc thần âm, có thể loạn chư thiên!

Bây giờ, Tiêu Vũ theo thứ chín giới đánh tới đệ nhị giới, Nguyệt Thần tự nhiên biết rõ Tiêu Vũ phải đi đường, trực tiếp tế sang tháng đàn ngọc, dùng tiếng đàn đối với Tiêu Vũ biểu diễn nàng đời này chi đạo.

“Leng keng!”

Tiếng đàn như suối vang, Nguyệt Thần một khúc tiên âm, khiến cho các giới mọi người gần như si mê, tiếng đàn kia bên trong ẩn chứa một loại thập phần thâm ảo đạo ý, thẳng vào người thần hồn.

Vào đúng lúc này, đệ nhị trong giới vạn vật, đều đổi thành kinh người sinh cơ. Khô kiệt cỏ cây sống lại mầm non, thần tốc sinh trưởng, đoạn tuyệt nước sông, lại có trong suốt dòng nước hiện lên.

Vạn dặm núi sông, vô tận sinh linh, vào thời khắc này tựa hồ đều hứng chịu tới một loại nào đó tẩm bổ, toả ra vô hạn sinh cơ.

Một khúc đàn, đã bao hàm Nguyệt Thần hết thảy đạo, nàng không giữ lại chút nào, đem tự thân sở hữu, toàn bộ đều hiện ra ở Tiêu Vũ trước mắt.

Gập xong, yên lặng như tờ. Nguyệt Thần thu hồi trường đàn, cách hư không vô tận, đứng ở trăng sáng bên trên, đối với Tiêu Vũ khẽ nói “Ta ở chỗ này, chờ ngươi trở lại!”

Không có càng nhiều ngôn ngữ, hết thảy đều đã ở gập bên trong.

Tiêu Vũ cách không nhìn nhau, Nguyệt Thần đã đem hết thảy đều đã hướng về hắn biểu diễn, hắn lúc này thân thể phát ra thần thánh quang mang, ở Nguyệt Thần một khúc tiên âm sau khi, tự thân chi đạo, đã càng ngày càng tiếp cận viên mãn.

“Đợi ta lại lên Nhật Nguyệt cung, thu hồi ngày xưa đồ vật, chấm dứt ngày xưa quả, ta liền trở về, ngươi chờ ta!”

Hắn cách không đối với Nguyệt Thần khẽ nói, sau đó mang tới phía sau mọi người, xoay người, phá vỡ hư không.

Này bước ra một bước, hắn liền vượt qua một giới, trên hư không, một tòa Thần cung hư đứng, vàng son lộng lẫy, phảng phất đời đời liền tồn tại nơi đây.

“Tinh chủ, rốt cục đi tới đệ nhất giới!”

“Nhật Nguyệt Thần Quân, cửu thiên Tinh chủ, này thầy trò hai người, cuối cùng là phải giao thủ gì?”

“Toà này Thần cung, sau này tên, sẽ là Nhật Nguyệt cung, còn là Thiên Thần cung?”

Thời điểm này, các đại cao nhất sinh linh, mỗi một đến chí tôn, kể cả này trước khi bại vào Tiêu Vũ tay nhân vật vô thượng,

Mỗi người ánh mắt, đều nhìn về phía một giới này, đang mong đợi kết quả cuối cùng.

Đấu qua cửu giới, Tiêu Vũ thực lực, đã cùng kiếp trước rất khác nhau, mặc dù còn không có bước ra chính thức siêu thoát bước đi kia, nhưng bây giờ, hắn đã không thể không đối mặt Mạc Thương.

Bước ra một bước, hắn hướng về trong hư không Nhật Nguyệt cung đi đến, đạo “ta thật là tốt đệ tử, sư phụ đã đến, còn không mở ra cửa cung, ra nghênh tiếp?”

Thanh âm hắn hùng vĩ, rung động chín tầng trời. Lần này, hắn bước chân kiên định, lại tới Nhật Nguyệt cung, đã không có lần trước đi tới nơi này lúc cái chủng loại kia do dự.

“Chúc mừng thầy, chiến hết cửu thiên, lại đến vô địch tên, đệ tử đã xin đợi đã lâu.”

Nhật Nguyệt trong cung, truyền ra Mạc Thương âm thanh, nghe tới thập phần trấn định, đối với Tiêu Vũ đến, và không ngoài suy đoán.

“Đã xin đợi đã lâu, sao không hiện thân, ra nghênh tiếp?” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, mỗi bước ra một bước, đều trầm ổn mà dày nặng, khí thế trên người, cũng theo hắn mỗi một bước hạ xuống, trở nên kinh người.

“Đệ tử ở trong cung, lẳng lặng chờ thầy đại giá!” Mạc Thương vẫn là không có hiện thân tâm ý, chỉ có hắn thật lớn âm thanh, theo Nhật Nguyệt trong cung truyền ra.

“Cũng là như thế, cũng được, sư phụ liền dời bước cùng ngươi vừa thấy, thì thế nào?” Tiêu Vũ bước chân không ngừng, trên người quang mang và khí thế, đã theo hắn cất bước, bốc lên tới một trình độ khủng bố.

Hắn giống như một vòng nắng gắt, mặc dù là chí tôn nhân vật, đều không cách nào nhìn thẳng, cực kỳ mát mắt.

Theo hắn hướng về Nhật Nguyệt cung cất bước, phía sau hắn Ngũ đại đệ tử, cũng là theo sát, một tấc cũng không rời.

Sư huynh đệ gặp lại, lại là cảnh tượng như vậy, bọn họ 5 tâm tình của người ta đều có chút phức tạp, tất cả mọi người là cắn chặt hàm răng, không nói lời nào, ánh mắt lại là mỗi người kiên định, theo sát Tiêu Vũ.

“Ầm!”

Làm Tiêu Vũ tới gần, Nhật Nguyệt trong cung, một đạo hào quang chói sáng lộ ra, trong cung cấm chế phát động, vô số đạo văn hiện lên, ổn định che lại này cung, phát ra kinh người gợn sóng.

“Làm sao? Sư phụ tự thân tới, còn không dự định tiếp sư phụ vào gì?” Tiêu Vũ ánh mắt hơi lạnh lẽo, hắn một chút liền có thể nhìn ra, này cung cấm chế đã bị cải biến, đã không phải là năm đó hắn lưu lại cấm chế.

“Thầy tu vi thế, sức chiến đấu vô địch, tầm thường bao nhiêu trọng cấm chế, há có thể ngăn được lão nhân gia ngài bước chân? Chỉ là đệ tử muốn hướng thầy thỉnh giáo một phen, nhìn cấm chế này có thể có nào chỗ thiếu sót?” Mạc Thương âm thanh, từ trong cung truyền ra, nghe tới vẫn trấn định như cũ mà thong dong.

“Phải không? Cũng là như thế, ta đây liền đến xem, thì thế nào?” Tiêu Vũ cười khẽ gian, bước lên phía trước, hướng đi Nhật Nguyệt cung.

“Sư tôn, không nếu như để cho đệ tử đi thôi!”

Lăng Hư tiến lên, trên mặt mang theo lo lắng. Hắn càng ngày càng cảm thấy người tiểu sư đệ này quá sâu không lường được, chỉ lo cấm chế này có trò lừa, không muốn để cho Tiêu Vũ mạo hiểm.

“Không sao, đây là các ngươi tiểu sư tôn đau cấm chế, sư phụ cũng muốn nhìn một chút, các ngươi tiểu sư đệ những năm gần đây, có bao nhiêu trưởng thành.” Tiêu Vũ phất tay, để mấy cái đệ tử lui ra phía sau, chính mình tất là tiếp tục bước lên phía trước.

Hắn đi tới cấm chế trước khi, ở đây dừng lại, sau đó về phía trước đưa tay, chạm đến cấm chế.

Vừa chạm vào, sắc mặt của hắn nhất thời phát chìm.

“Như thế nào? Sư tôn, còn hơn lão nhân gia ngài năm đó lưu lại cấm chế, ta cấm chế này, có thể lên được mặt bàn?” Mạc Thương âm thanh lộ ra, mang theo vài phần cân nhắc.

“Bốp!”

Nhiều đệ tử nhìn ra Tiêu Vũ vẻ mặt không đúng, dồn dập phi thân tiến lên, cũng chạm tới cái kia cấm chế.

1 đụng tới cấm chế, mấy người sắc mặt đều là đều biến, Lăng Hư cả giận nói “Ngươi bất cứ, dùng trong cung mọi người nguyên thần làm cấm chế!”

Mấy cái khác đệ tử, cũng là sắc mặt khó coi.

Tại đây trong cấm chế, Mạc Thương sáp nhập vào trong cung tất cả mọi người nguyên thần, nếu là mạnh mẽ phá vỡ, trong cung tất cả mọi người, đều phải chết!

Hắn hiển nhiên biết, không có cấm chế có thể ngăn được bây giờ Tiêu Vũ, này đây sáp nhập vào trong cung toàn bộ sinh linh nguyên thần!

Nhật Nguyệt cung, cái này cũng là ngày xưa Thiên Thần cung, trong cung mỗi người, qua lại đều đã tùy tùng với Tiêu Vũ, Tiêu Vũ nếu là mạnh mẽ loại bỏ, liền chẳng khác gì là giết trong cung tất cả mọi người.

Đến lúc đó hắn dù cho công phá Nhật Nguyệt cung, trùng chiếm nơi đây, cũng là một tòa không cung, trong cung hết thảy đã từng đi theo hắn người, đều sẽ chết ở trong tay của hắn!

“Chư vị sư huynh, nhiều năm không thấy, không nếu các ngươi cũng cùng thầy cùng đi lời bình lời bình, tiểu đệ này 1 cấm chế, vải đến như thế nào?” Mạc Thương âm thanh, lại một lần nữa từ trong cung truyền ra.

“Tinh chủ, phá trận a, trong cung những người này, đã lựa chọn tùy tùng Mạc Thương, liền cũng tương đương phản bội người, cần gì phải giữ lại!” Vượn cuồng bọn người phi thân tiến lên, trong mắt bất chấp.

“Không thể!” Phong Khinh Vân khuyên nhủ “những người này năm đó và không biết nguyên do, hơn nữa có mấy người có thể cũng là thân bất do kỷ, bọn họ năm đó đều là tùy tùng với Tinh chủ, nếu là bọn họ chết vào Tinh chủ tay, Tinh chủ định sẽ cõng lên bêu danh!”

“Mạc Thương trước khi thả ra lời đồn, chính là muốn xấu Tinh chủ danh tiếng, vì hắn tạo thế, bây giờ hắn lại muốn ép Tinh chủ đối với mình người cũ xuống tay, một khi Tinh chủ ra tay, chắc chắn sẽ đưa tới vô tận chửi rủa, hắn làm ra thế, thì sẽ cao hơn một tầng!” Lôi tằm bề ngoài thô lỗ, lại tâm tư cẩn thận, cũng là nhìn ra trong đó mấu chốt.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 493: Vào Cung

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thế gian có loại thần kỳ gì đó, tên là ý niệm. Thứ này huyền diệu khó hiểu, không nói được, không nói rõ, lại là chân thật tồn tại.

Có người thân thể mắc bệnh bất trị, không thuốc có thể trị, nhưng có thể bởi vì kiên cường ý niệm, gợi ra kỳ tích, khôi phục như lúc ban đầu.

Có người tiên thiên tàn tật, không cách nào đứng thẳng cất bước, lại tại một luồng niềm tin chống đỡ dưới, một lần nữa đứng thẳng.

Những chuyện tương tự, đếm không xuể, người ý niệm vô cùng, có thể gợi ra rất nhiều khó mà tin nổi việc. Đây là sức mạnh niềm tin, cũng là lòng người lực lượng.

Mạc Thương ở các giới truyền ra lời đồn, lại muốn ép Tiêu Vũ đối với mình người cũ xuống tay, mục đích chính là ngưng tụ cửu giới lòng người, loại này nhân tâm, liền cùng niềm tin tương tự.

Một khi hắn tạo thế thành công, cửu giới lòng người hướng, hắn cùng với Tiêu Vũ cuộc chiến, phần thắng sẽ tăng lên rất nhiều.

“Như thế nào? Sư tôn, không biết đệ tử này 1 cấm chế, còn vào được thầy pháp nhãn?” Mạc Thương lạnh nhạt âm thanh theo Nhật Nguyệt trong cung một lần nữa truyền ra, mang theo từng tia từng tia cân nhắc.

“Có phải thì cấm chế thì không phá ra được sao?” Hùng Phách đầy mặt không cam lòng, đều đi tới bước này, chẳng lẽ Tinh chủ chinh chiến cửu thiên con đường, sắp sửa ở đây đoạn tuyệt?

“Nếu muốn phá vỡ loại cấm chế này, trừ phi tự tổn nguyên thần, đem tự thân nguyên thần phân cho trong cung mọi người.” Phong Khinh Vân đối với cấm chế một loại trình độ sâu nhất, trầm giọng nói “Nhưng bởi như vậy, dù cho phá tan cấm chế, cũng sẽ nguyên thần tổn thất lớn.”

“Đây cũng là Mạc Thương mục đích, tinh chủ yếu gì chỉ có thể rút đi, muốn phá tan cấm chế, 1 này đây lực phá đi, không để ý trong cung mọi người chết sống, mang tiếng xấu thiên cổ, hai là tự tổn nguyên thần, nhưng bởi như vậy, Tinh chủ trạng thái chắc chắn sẽ trượt, đến lúc đó nếu là giao thủ, Mạc Thương cũng chiếm cứ rất lớn phần thắng.” Lôi thần cũng là sắc mặt khó coi, trong mắt mang theo lửa giận.

Mạc Thương trăm phương ngàn kế, chính là phải suy yếu Tiêu Vũ thực lực, tăng cường tự thân thắng bại, làm cho Tiêu Vũ không có đường lui.

“Không phải liền là tự tổn nguyên thần gì? Để cho ta tới! Để Tinh chủ, ta vượn cuồng tuy là chết trận, thì thế nào?” Vượn cuồng nổi giận gầm lên một tiếng, một bước tiến lên, ngưng tụ nguyên thần lực, hướng về Nhật Nguyệt cung cấm chế đánh tới.

“Ầm!”

Cấm chế run nhẹ, nguyên đoán há mồm hộc máu, sắc mặt trắng bệch, liên tục lùi về sau. Nguyên thần của hắn bị trọng thương, liền theo dự liệu bảo vệ trong cấm chế hết thảy nguyên thần một màn, lại chưa phát sinh.

“Tại sao lại như vậy?” Hắn không cam tâm, không thể thay thế Tiêu Vũ tự tổn nguyên thần.

“Vô dụng thôi.” Phong Khinh Vân tiến lên, đưa hắn đỡ lấy, đạo “Mạc Thương bày ra cấm chế, đã không phải ngươi và ta tầng thứ này có thể giải,

Cấm chế này, chỉ có Tinh chủ có thể phá. Mạc Thương vải này cấm chế, từ vừa mới bắt đầu, nhằm vào liền chỉ có Tinh chủ một người.”

Nghe vậy, sắc mặt của những người khác đều khó coi dị thường. Bọn họ tùy tùng Tiêu Vũ chinh chiến cửu thiên, có thể đến nơi này, lại một chút tác dụng đều phái không hơn, không cách nào làm Tiêu Vũ phân ưu.

“Không sao, bất quá là một vài nguyên thần lực thôi!” Tiêu Vũ tiến lên, ngưng tụ nguyên thần lực, rót vào cấm chế trong vòng.

“Tinh chủ!”

“Sư tôn!”

Mọi người chỉ có thể trơ mắt thấy, mỗi người hai mắt đỏ chót, nội tâm vô cùng khó chịu.

Mạnh mẽ nguyên thần lực lộ ra, rót vào cấm chế trong vòng. Tiêu Vũ dùng nguyên thần của mình, đem trong cấm chế ẩn chứa hết thảy nguyên thần lực 11 bao lại, sau đó quát khẽ một tiếng.

“Keng!”

Nhật Nguyệt trong cung cấm chế, như là như đồ sứ phá vỡ, sau đó ầm ầm một tiếng, triệt để tan rã.

“Thầy quả nhiên tốt năng lực, bực này cấm chế, không cách nào ngăn cản lão nhân gia ngài bước chân, đệ tử ở trong cung, xin đợi thầy!” Mạc Thương âm thanh lại truyền ra.

“Đồ đáng chết!” Lăng Hư mang theo vô tận lửa giận, quát lên “Ngươi này đại nghịch bất đạo gì đó, hôm nay ta liền thay thế thầy, chỉnh đốn lại sư môn!”

Hắn giận dữ gian, liền thỉnh giáo Nhật Nguyệt Thần cung bay đi, tự tay chém giết Mạc Thương.

“Trở về!”

Tiêu Vũ phất tay, mang theo sắc mặt tái nhợt, đem Lăng Hư mạnh mẽ gọi về, đạo “chuyện hôm nay, nhất định phải ta tự mình động thủ, mấy người các ngươi, đều không được can thiệp!”

“Sư tôn!”

Mấy cái đệ tử vội vàng, Tiêu Vũ tự tổn thần hồn, bây giờ trạng thái giảm xuống rất nhiều, bọn họ đều không yên lòng, để Tiêu Vũ một người đối mặt Mạc Thương.

“Đây là sư mệnh!” Tiêu Vũ sắc mặt trầm xuống, tự tổn thần hồn, hắn tình trạng có vẻ hơi đê mê, khí tức không yên.

Nghe đến Tiêu Vũ nói như vậy, mấy cái đệ tử đều không dám lại nói, mỗi người cắn chặt hàm răng, từng bước theo sát, cùng ở phía sau hắn, chuẩn bị bất cứ lúc nào ra tay.

“Tinh chủ!” 5 loài chi tổ cũng đi vào phía trước, đem Tiêu Vũ vây quanh, sợ hãi Mạc Thương nhân cơ hội này, đối với Tiêu Vũ ra tay.

“Ta không sao!” Tiêu Vũ lắc lắc đầu, ngẩng đầu nhìn về phía Nhật Nguyệt cung “đi thôi, chúng ta đi xem một chút, đã cách nhiều năm, ta đệ tử này, rốt cuộc có bao nhiêu tiến bộ!”

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mười mấy vị chí tôn đồng thời cất bước, hướng đi Nhật Nguyệt cung, mỗi người khí thế kinh người, đều bị Mạc Thương kích động ra tức giận, mỗi một bước dẫm xuống, đều tựa như có thể chấn động Càn Khôn.

Tiến vào Nhật Nguyệt cung, trong cung tất cả, phảng phất cũng không có biến hóa quá lớn, cỏ cây như trước, tất cả cũng giống như lúc trước.

Duy nhất hơi khác thường chính là, Nhật Nguyệt trong cung có vẻ thập phần yên tĩnh, không thấy có sinh linh qua lại.

“Này cung năm đó vạn tộc thần phục, không biết bao nhiêu bộ tộc mạnh mẽ không xa vạn dặm mà đến, cam tâm tùy tùng chí tôn, trong cung sinh linh vô số, càng có ngàn tỉ chủng tộc, làm sao lại trở nên yên tĩnh như thế? Có phải những sinh linh kia đều đã rời đi?” Lăng Hư mấy người, cũng đã có hai thời gian vạn năm chưa từng trở lại này cung.

Nhìn thấy trong cung như thế yên tĩnh, bọn họ đều cảm thấy rất bất ngờ.

“E sợ những sinh linh kia không phải đã rời đi, mà là đều lâm vào ngủ say!” Phong Khinh Vân tốc độ nhanh chóng, đã ở tiền phương dò xét một vòng trở về, sắc mặt khó coi.

Tiêu Vũ tựa hồ đã có chuẩn bị tâm lý, theo Phong Khinh Vân tiến lên, không lâu, hắn rốt cục gặp được trong cung các tộc sinh linh.

Nhật Nguyệt trong cung, hết thảy sinh linh, đều lâm vào ngủ say.

“Nguyên thần của bọn hắn, đều bị Mạc Thương mạnh mẽ rút ra, sáp nhập vào lúc trước trong cấm chế.” Phong Khinh Vân trầm giọng nói.

“Này cung năm đó, bị nói là nhỏ chư thiên, chỉ bởi vậy trong cung cất dấu vô số tiểu thế giới, càng có ngàn tỉ bộ tộc, chỉ vì ngăn cản thầy, Mạc Thương liền đem toàn bộ sinh linh nguyên thần đều mạnh mẽ rút ra?” Dược Chuyết sắc mặt trắng bệch, nắm chặt nắm đấm, trong mắt có tức giận, cũng có bi thương.

Giận chính là, Mạc Thương bất cứ tàn khốc như vậy, này ngày xưa cũng không có thiếu hắn người quen cũ, hắn có thể hạ thủ được? Buồn chính là, hắn tựa hồ càng ngày càng không quen biết cái này tiểu sư đệ.

“Lục sư huynh, thầy, Lục sư huynh tại đây!” Đột nhiên, một tiếng thét kinh hãi, đó là Mộc Liên Y âm thanh.

Tiêu Vũ thân hình hơi động, đi tới một khác trong điện, ở đây, hắn gặp được hắn 6 đệ tử Tu Niệm, hắn ngồi ngay ngắn nơi đây, lại là không nhúc nhích, trên người khí tức yếu ớt, giống như một kẻ đã chết.

Nhìn thấy Tu Niệm, Tiêu Vũ mấy cái đệ tử sắc mặt đều rất phức tạp. Năm đó, bọn họ đã phản bội, Tu Niệm lựa chọn ở lại trong cung, tùy tùng Mạc Thương, nhưng hôm nay nhìn thấy hắn lưu lạc tới cảnh giới như vậy, mấy người trong lòng, cũng có không đành lòng.

“Có thể có người, tìm được rồi Tiểu Cửu?” Tiêu Vũ trầm ngâm một lúc lâu, sau đó hỏi dò.

Tiểu Cửu, hắn thứ chín đệ tử, cũng là hắn thập đại trong hàng đệ tử, ngoại trừ Mộc Liên Y ở ngoài, duy nhất một vị nữ đệ tử.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 494: Thầy Trò Gặp Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Tiêu Vũ nói, tất cả mọi người dồn dập điều động, tìm kiếm Tiêu Vũ thứ chín đệ tử.

Không lâu sau, Tiêu Vũ thứ chín đệ tử linh diều hâu cũng bị tìm tới, cũng cùng Tiêu Vũ thứ sáu đệ tử giống nhau, lâm vào trong giấc ngủ say.

Tình cảnh của bọn hắn đều là giống nhau, bị Mạc Thương kéo ra nguyên thần, đánh vào trong cấm chế. Bây giờ Tiêu Vũ mặc dù tự tổn nguyên thần, phá tan cấm chế, nhưng tạm thời còn không cách nào đưa bọn họ đánh thức.

“Mang theo bọn họ!” Tiêu Vũ không có nhiều lời, hắn đến nay còn không biết hai người này đệ tử hay không còn trung với hắn, tất cả, chỉ có thể chờ đợi giải quyết Mạc Thương sau khi, lại xử trí.

Nhiều đệ tử mang tới hai người, Tiêu Vũ tiếp tục hướng trong cung đi sâu vào. Nhật Nguyệt trong cung, ẩn giấu vạn giới, Tiêu Vũ lại như là trong lòng có cảm giác, chỉ hướng về cùng một cái phương hướng tiến lên.

Hắn có thể cảm giác được, Mạc Thương, thì lớn nơi đó!

Tử Vi thần điện! Đây là Nhật Nguyệt cung vạn điện đứng đầu, Tiêu Vũ ở không lâu sau đó, đến nơi này.

Khi đi tới này điện trước khi, hắn xa xa nhìn tới, chỉ thấy bên trong cung điện, ngồi ngay ngắn một người, tựa hồ theo đời đời lúc liền tồn tại nơi đây, cùng đợi hắn đến.

Hắn không nói lời nào, tốc độ cũng chậm lại, từng bước từng bước, hướng về bên trong cung điện đi đến.

Gần rồi, rất gần rồi!

Rốt cục, khi hắn một bước bước vào trong điện, hắn rốt cục có thể thấy rõ, cái kia ngồi đàng hoàng ở bên trong cung điện bóng người.

Đó là một cực kỳ nam tử trẻ tuổi, thoạt nhìn chỉ có chừng hai mươi tuổi. Hắn trên người một thân kim y, giống như một đế vương, ngồi ngay ngắn ở phía trên cung điện, mang trên mặt nụ cười thản nhiên.

Vị trí kia, đã từng là thuộc về Tiêu Vũ vị trí, chỉ có một mình hắn khả năng ngồi, nhưng bây giờ, ngồi ở phía trên, lại là một người khác.

“Ầm!”

Ánh mắt hai người đụng vào nhau, chỉ là ánh mắt ở giữa va chạm, quanh thân thiên địa, tựa hồ cũng bắt đầu động lay động, đại đạo lực lượng không yên, trong hư không, sấm vang chớp giật, đại địa bên trên, sông lớn chạy chồm!

“Đệ tử Mạc Thương, thấy qua thầy!”

Phía trên cung điện, cái kia tuổi trẻ bóng người nhàn nhạt mở miệng, tuy nói bái kiến, nhưng cũng ngồi cao ấy vị, không nhúc nhích, càng như là một quan sát Tiêu Vũ đế vương.

“Hai vạn năm, ta không giây phút nào không nghĩ tới cùng ngươi một lần nữa gặp nhau một ngày kia, hiện nay, một ngày kia cuối cùng đã tới!” Tiêu Vũ đứng ở bên trong cung điện,

Mặc dù thân ở vị trí thấp, nhưng ánh mắt lại là quỷ dị mà nhìn ngang Mạc Thương, vượt ra khỏi lễ thường.

Ở phía sau hắn, 5 loài chi tổ cùng Ngũ đại đệ tử cùng đã ngưng thần đề phòng, mỗi người khẩn trương không ngớt.

Đây là Tiêu Vũ dạy dỗ đến đệ tử, cũng là uy danh rung động chín tầng trời thứ chúa tể một giới, Nhật Nguyệt Thần Quân!

“Những năm gần đây, đệ tử sao lại không phải cùng thầy giống nhau, ngày ngày ghi nhớ lấy thầy?” Mạc Thương mang theo cười yếu ớt, thong dong bên trong, lộ ra một luồng làm người cảm giác áp lực nặng nề.

“Ngày ngày nhớ? Quả thật là ngày ngày nhớ!” Tiêu Vũ nhắm mắt, đời này đi tới, Mạc Thương lưu lại các loại thủ đoạn, vừa ở trước mắt 11 hiện lên.

Theo hắn mới sinh Thập Châu lúc, trong thiên địa hạ xuống nguyền rủa, lại tới minh vùng bên trong, truyền thừa vạn năm, chỉ vì đưa hắn bỏ Lạc Tinh Các, cùng với hắn lưu lại này, chuyên môn dùng để đối phó hắn bá ngôi sao quyết các loại pháp cửa.

Ngoài ra, hắn thậm chí còn để lại một tia thần niệm, muốn đích thân ra tay, đưa hắn xoá bỏ.

Mà trở lại cửu thiên, hắn vừa tìm được bất tử Ma Quân lưu lại thế giới, ý đồ vĩnh viễn trấn áp nhục thể của hắn.

Để hắn, Mạc Thương mưu hoa nhiều lắm, “ngày ngày nhớ” bốn chữ này, có thể nói một chữ không giả!

“Đã cách nhiều năm, chư vị sư huynh, còn không việc gì?” Mạc Thương trấn định mà thong dong, ánh mắt lại nhìn phía Tiêu Vũ cùng phía sau.

“Sư đệ!” Dược Chuyết đứng dậy, đạo “ta đến nay, đều không thể tin được ngươi sẽ phản bội thầy, tại sao? Thầy đợi chúng ta mười người như thế đại ân đại đức, ngươi tại sao muốn phản bội thầy, làm ra thí sư bực này đại nghịch bất đạo việc!”

Lăng Hư cũng là đứng ra, mắt mang sát ý, “hôm nay, ngươi nếu không đưa ra đủ khiến ta tin phục lý do, ngươi và ta tình sư huynh đệ, đem đến đây kết thúc, ta đem thay thế thầy, kỷ luật tạo phản!”

Mấy cái khác đệ tử, mặc dù không nói gì, nhưng thái độ cùng là giống nhau. Gặp lại Mạc Thương, bọn họ đã có đau lòng, cũng có phức tạp.

“Việc đã đến nước này, những lý do kia, còn có trọng yếu không?” Mạc Thương nhàn nhạt cười cười, đạo “huống hồ, có một số việc, dù cho ta và các ngươi nói rõ, các ngươi cũng sẽ không giải thích.”

Hắn trong giọng nói ẩn có một loại cô tịch tâm ý, tựa hồ đã đạt đến áp đảo nhiều sư huynh đệ bên trên cảnh giới.

“Ngươi nói đúng, chuyện đến nước này, lý do đã không trọng yếu.” Lúc này Tiêu Vũ, cũng biến thành vô cùng bình tĩnh.

Hắn vốn tưởng rằng gặp lại Mạc Thương thời gian, lửa giận của hắn, có thể đốt sạch chư thiên, lúc này lại phát hiện, làm ngày đó chính thức tiến lại lúc, hắn lại là so với bất cứ lúc nào đều phải bình tĩnh.

Có lẽ, loại yên tĩnh này, là bởi vì hắn đối với Mạc Thương, sớm không ôm hy vọng.

Vô luận Mạc Thương là xuất phát từ loại nào nguyên do phản bội, trải qua hắn những năm này sở tố sở vi, tất cả lý do, cũng đã không trọng yếu, bọn họ thầy trò trong lúc đó, đã được quyết định từ lâu, không cách nào chung sống!

“Ngươi là muốn ở trận chiến này, hay là đi địa phương khác?” Tiêu Vũ lại không hỏi nguyên do, trong mắt chiến ý, gấu như là ngọn lửa hừng hực.

“Vùng thế giới này, chứa không nổi ngươi ta, huống hồ ta cũng không nỡ phá huỷ này cung, chúng ta còn là chuyển sang nơi khác a!” Mạc Thương cười đến thong dong, theo ghế ngồi đứng dậy, một bước bước về phía thiên ngoại.

“Ta trong tinh không chờ ngươi!” Hắn ở chỗ này biến mất, chỉ có một câu nói, xa xa truyền trở về.

“Sư tôn!”

Tiêu Vũ vừa muốn cất bước, nhiều đệ tử đồng thời tiến lên quỳ xuống, đạo “đệ tử mong muốn đại thầy xuất chiến, vi sư tôn thanh lý môn hộ!”

Mấy tên đệ tử này, đều hết sức trung thành, không muốn Tiêu Vũ mạo hiểm, bởi vì gặp lại Mạc Thương, bọn họ đều sâu sắc cảm nhận được người tiểu sư đệ này bây giờ nguy hiểm tốc độ, muốn thay thế Tiêu Vũ xuất chiến.

“Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả. Ta cùng hắn ở giữa nhân quả, chỉ có mình ta, có thể chấm dứt!” Tiêu Vũ phất lên mấy cái đệ tử, vừa quay đầu đối với 5 loài tổ đạo “xem trọng bọn họ, vô luận bất kỳ tình huống gì, đều không cho phép bọn họ ra tay!”

“Còn có các ngươi!” Hắn vừa nhìn về phía mấy cái đệ tử, “dù cho ta cuối cùng chết trận, các ngươi cũng tuyệt đối không thể ra tay. Nếu là có người gan dạ vi phạm sư mệnh, ra tay can thiệp, ta liền đưa hắn trục xuất sư môn!”

Tiêu Vũ lời nói, khiến mấy cái đệ tử run sợ, bởi vì bọn họ đều cảm nhận được Tiêu Vũ trong giọng nói kiên quyết.

Hắn đã làm xong chết trận chuẩn bị, chuyện này ý nghĩa là, Tiêu Vũ cũng không có bao nhiêu nắm chắc, có thể chiến thắng Mạc Thương.

Sư mệnh bên dưới, Ngũ đại đệ tử không dám lật lọng, nhưng cảm nhận được Tiêu Vũ loại kia tử chí, bọn họ mỗi người, đều là không nhịn được nước mắt rơi như mưa, trên mặt đất quỳ mãi không đứng lên.

“Bốp!”

Tiêu Vũ động, cất bước hướng đi hư không, mấy bước sau khi, hắn bay vào phía xa trong trời sao.

Vào giờ phút này, khắp nơi thế giới, các đại chí tôn, tất cả mọi người ở ngẩng đầu, vô số ánh mắt, tựa hồ đang ngước nhìn cùng một vùng sao trời.

Tất cả mọi người khả năng linh cảm đến, đây là một hồi có một không hai cuộc chiến, 1 sư 1 đồ, hai người này thời đại nhà vô địch, sẽ tại sau trận chiến này, chỉ còn một người!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 495: Có Một Không Hai Cuộc Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Tinh không mênh mông, không bờ bến. Vô tận tinh thần chìm nổi, nói không nên lời bao la mỹ lệ.

Phía xa trong trời sao, Mạc Thương ngồi ngay ngắn, trên mặt biểu hiện tựa như cười mà không phải cười, lẳng lặng chờ. Tiêu Vũ đi tới, đứng ở một bên bờ vũ trụ khác, hai người tương đối xa, nhìn nhau không nói gì.

“Sư tôn, có thể còn nhớ rõ năm đó, đệ tử cùng thầy lần đầu gặp gỡ?” Mạc Thương mang theo mỉm cười, như là bạn cũ ở giữa thăm hỏi.

Một viên đại ấn chìm nổi, từ chỗ mi tâm của hắn ngưng tụ, phù ở hắn trên đỉnh đầu, chiếu sáng vạn dặm, quanh thân ngàn tỉ ngôi sao, phảng phất đều bởi vậy được thắp sáng.

“Hướng về người đã vậy, cần gì nhắc lại!” Tiêu Vũ không động, trên người cũng bay ra ngàn tỉ ngôi sao, vây quanh hắn mà chuyển, phảng phất hắn chính là thiên địa trung tâm.

Hai người ngôn ngữ nghe tới hòa khí, lại là đã ở đồng thời, làm xong chiến đấu chuẩn bị.

“Mặc dù thời gian qua đi mấy trăm ngàn năm, nhưng đệ tử đến nay, lại vẫn ký ức chưa phai!” Mạc Thương mỉm cười, đạo “năm đó, đệ tử giáng thế, lúc rơi xuống đất liền đã tiêu hao hết mẹ để Nguyên Khí, khiến cho qua đời, cha từ đó coi ta làm dị thể, cũng ham muốn đem ta trừ.”

Hại chết mẹ đẻ, bị cha đẻ coi là dị thể, đây vốn là cực kỳ thê thảm sự tình, nhưng lúc này từ trong miệng hắn nói ra, lại không buồn không vui, chỉ có hờ hững.

“Ba tuổi năm ấy, trong cơ thể ta sinh ra không hiểu hai khói trắng đen, từ đó, không chỉ cha, trong tộc trên dưới, tất cả mọi người coi ta là yêu Tà, ta thuở nhỏ nhận hết mắt lạnh, phóng tầm mắt toàn tộc, người người muốn giết ta mà yên tâm!”

Mạc Thương ngữ khí bình tĩnh, trên mặt thậm chí mang theo cười khẽ, chậm rãi nói “mười tám tuổi năm ấy, trong cơ thể ta hai khói trắng đen dị biến, toàn tộc cỏ cây tất cả đều héo tàn khô cạn, tộc nhân càng không tha cho ta, cùng cha ta chung xây dựng cao mười trượng bộ, muốn dùng hoả hình, đem ta ban cho cái chết!”

“Chính là năm ấy, thầy xuất hiện, đem ta mang đi, từ đó, đệ tử trường bạn thầy dưới gối, tinh tế tính ra, đến nay đã là 246000 năm.”

Nghe Mạc Thương nói tới chuyện năm đó, Tiêu Vũ lúc này lại là một trận mắt lạnh.

Năm đó Mạc Thương, xuất thân đau khổ, lại có tài năng kinh tế, trong cơ thể hắn hai khói trắng đen, lại không phải yêu tà, mà là một loại kinh thế thể chất, tên là Hỗn Nguyên Thánh thể!

Hắn vị trí loài, không hiểu tu luyện, vì vậy đem coi là dị thể, Mạc Thương năm đó bị hắn mang đi sau khi, lại chưa hề quay về trong tộc, xem qua một chút!

Cũng bởi vì Mạc Thương xuất thân đau khổ, bởi vậy ở Tiêu Vũ thu hắn làm đồ sau khi, Mạc Thương nhận lấy hắn các đệ tử thương tiếc cùng sủng ái.

“Năm đó, thầy ngươi mấy câu nói, khiến đệ tử trí nhớ sâu sắc.

Ngươi hãy nói cho ta biết, ta đều không phải là yêu tà, mà là có muôn thuở hiếm thấy Hỗn Nguyên Thánh thể, thiên tư có thể chấn động cửu thiên, muôn thuở ít thấy.”

“Ta có muôn thuở ít thấy tư, lại bị tộc nhân coi là yêu tà, lại bị cha coi là dị thể, thầy, ngươi nói, đây có phải hay không là cái gọi là thế nhân ngu dốt?” Mạc Thương thập phần bình tĩnh, hờ hững nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ chưa từng nói, ở vào cảnh giới khác nhau, nhìn thấy đồ vật, cũng sẽ bất đồng. Lúc đạt tới chí tôn cảnh giới lúc, chí tôn bên dưới thế nhân, quả thật có ngu dốt chỗ.

“Ở trong mắt ngươi, ta có hay không cũng là ngu dốt đời một trong số người?” Tiêu Vũ trầm mặc một lúc lâu, rốt cục hỏi.

Có phải Mạc Thương phản bội, chính là bởi vì nguyên nhân này?

“Không!” Mạc Thương lắc đầu, vẻ mặt tràn đầy tôn sùng, đạo “thầy ngươi ở đây đệ tử trong mắt, là chân chính cổ kim vô song nhân vật vô địch, ở đệ tử sâu trong nội tâm, ngươi giống như một vị chí cao vô thượng thần linh, không thể khinh nhờn, không thể xúc phạm!”

“Hả?” Tiêu Vũ cười lạnh, vẫn chưa ngôn ngữ.

Đưa hắn coi như thần linh, lại còn ra tay ám hại hắn, và bày ra vạn năm kết quả, muốn gãy hắn hết thảy đường lui?

“Có lẽ chính là bởi vì đệ tử thái quá kính trọng thầy, cho nên ở đệ tử trong lòng, thầy ngươi chính là một tòa không thể vượt qua núi cao, làm bạn thầy bên cạnh ngươi càng lâu, cảm giác này, thì càng sâu sắc!” Mạc Thương trịnh trọng vô cùng, nghiêm túc nói “đệ tử này sinh sống hy vọng duy nhất, chính là sẽ có một ngày, có thể vượt qua thầy, áp đảo trên trời đất!”

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy, hắn càng ngày càng nhìn không thấu cái này đệ tử. Mạc Thương tư tưởng, Mạc Thương suy luận, làm hắn hoàn toàn nhìn không thấu.

Hắn kính trọng Tiêu Vũ, đem Tiêu Vũ coi như thần linh, có thể một bên khác, vừa phản bội Tiêu Vũ, phải đem hắn đặt vạn kiếp bất phục cảnh giới!

“Ta muốn vượt qua thầy, muốn áp đảo chúng sanh trên trời đất, ở trong mắt ta, chư thiên vạn giới ngoại trừ thầy ở ngoài, đều là ít ỏi ngu dốt người.” Mạc Thương ngôn ngữ, mang theo một loại sâu sắc lạnh lùng, coi thường thiên địa, coi thường chúng sanh!

“Đây cũng là ngươi phản bội ta nguyên nhân? Đem ta toà này ở trong lòng ngươi cao cao không thể với tới núi lớn diệt trừ, làm cho ngươi có thể bao trùm chúng sanh bên trên?” Tiêu Vũ lạnh lùng nói.

“Đối với thầy ra tay, cố nhiên là vì thầy ở đệ tử trong lòng thái quá không thể lay động, sẽ ảnh hưởng đến đệ tử đạo tâm, nhưng kỳ thật còn có một nguyên nhân khác, đó chính là, đệ tử tìm được rồi một cái, có thể siêu thoát thiên địa ở ngoài, chính thức bao trùm chúng sanh thiên địa đường!” Mạc Thương ánh mắt sâu sắc, trong mắt lộ ra kinh người ánh sáng.

“Siêu thoát con đường?” Tiêu Vũ cả người chấn động, đạo “ngươi là từ nơi nào nghe đến?”

Siêu thoát cảnh giới, là một phi thường huyền diệu ly kỳ cảnh giới, chỉ có đạt được hắn kiếp trước cảnh giới đỉnh cao, tài năng miễn cưỡng chạm tới này cảnh, tiếp xúc đến đó cảnh!

Cho tới hôm nay, ở Tiêu Vũ đã biết người ở trong, biết được siêu thoát 1 cảnh tồn tại, trừ hắn ra, cũng chỉ có Ngao Chiến, bất tử Ma Quân còn có Nguyệt Thần ba người!

Nhưng năm đó, Mạc Thương xa xa không có đạt được cái cảnh giới kia, hắn là như thế nào biết được cảnh giới này tồn tại?

Thời điểm này, Ngao Chiến từng gặp qua cái kia ngăn cản hắn đột phá này cảnh người bí ẩn, còn có trong cõi u minh xoá bỏ hết thảy chạm tới siêu thoát cảnh giới thần bí tồn tại, đồng thời ở Tiêu Vũ hiện lên trong đầu.

Chẳng lẽ, Mạc Thương cùng bọn hắn có điều liên quan?

“Chúng sanh ngu dốt! Sư tôn, đệ tử này siêu thoát con đường, theo ngươi dưới chân bắt đầu, cũng phải từ trên người ngươi kết thúc!” Mạc Thương lắc đầu, và không có vì Tiêu Vũ giải thích, đạo “thầy ngươi trên đời một ngày, đệ tử đạo tâm liền không cách nào chính thức siêu thoát, cho nên, chỉ có chính thức vượt qua thầy ngươi này tòa núi cao, đệ tử tài năng chân chính bước vào cái kia siêu thoát cảnh giới, bao trùm chúng sanh bên trên!”

Một lời hạ xuống, Mạc Thương ra tay rồi.

Hắn đỉnh đầu đại ấn hào quang rực rỡ, chuyển động, uy thế mênh mông cuồn cuộn cửu giới, hơi động trong lúc đó, quanh thân vô tận ngôi sao tan vỡ, giống như tận thế.

Hắn muốn mượn chém giết Tiêu Vũ, thành tựu chính mình siêu thoát chi đạo!

“Ngươi rốt cuộc tiếp xúc qua gì đó?” Tiêu Vũ gầm lên, một thân 3 hóa, Thái Âm mặt trời hơn nữa hỗn độn thân, đồng thời ra tay.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Mạc Thương phía kia đại ấn, là hắn vạn hư vỡ nát pháp ấn, 1 ấn vượt mười ngàn pháp. Bây giờ, này 1 pháp ấn uy lực, theo thực lực của hắn tăng lên, uy lực sớm hơn xa năm đó, chỉ là uy lực còn lại, liền khiến quanh thân ngôi sao không dứt đổ nát.

“Coi trời bằng vung!”

Tiêu Vũ hét lớn, ngàn tỉ ngôi sao gia thân đồng thời, lục đạo dấu ấn luân hồi, trấn áp một vùng thế giới, phải đem nơi đây chư đạo, tất cả đều hóa thành hư vô!

Này thầy trò hai người có một không hai cuộc chiến, rốt cục kéo ra màn che.

Vào đúng lúc này, cửu thiên các giới, đều đang kịch liệt rung động, mỗi một phe thế giới, đều ở đây gặp phải từ cổ chí kim, kinh khủng nhất một trận chiến.

Tác giả đông phương hành vân nói trận chiến đấu này, là quán xuyên toàn thư một trận chiến, Mạc Thương cùng Tiêu Vũ, bọn hắn ân oán theo quyển sách này bắt đầu, tiếp tục tới hôm nay, rốt cuộc phải có một chính diện chấm dứt, nói thật nha ta viết có chút hết sức, mỗi một chữ mỗi một gã đều rất cẩn thận từng li từng tí một, một chương này tốc độ so với bình thường chậm nhiều lắm, viết viết lọc bỏ lọc bỏ, xem ra hôm nay lại muốn thức đêm gõ chữ, ta sẽ tận lực không cho mọi người thất vọng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 496 + 1 Cỗ Nhục Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Thứ chín giới, đại địa run rẩy, bầu trời rạn nứt, thiên địa đều một trận không yên, như muốn tan vỡ.

“Bốp!”

Trong giây lát này, một đạo tận trời kiếm quang lao ra, chém về phía bầu trời, Nhân Hoàng ra tay, dùng Nhân Hoàng kiếm oai ổn định Càn Khôn, ổn định giới này.

Nhưng mà, mặc dù như thế, một giới này vẫn không ngừng rung chuyển, tựa hồ lúc nào cũng có thể tan vỡ.

“Mau! Hết thảy chí tôn đồng loạt ra tay, nếu không giới này đem hủy!”

“Thật là đáng sợ, Tinh chủ cùng Nhật Nguyệt Thần Quân một trận chiến, lại liên lụy cửu giới, khiến cửu giới ham muốn vỡ!”

“Hai người kia cảnh giới quá cao, vượt qua cổ kim hết thảy chí tôn, giữa bọn họ một trận chiến, một cái không tốt, liền có thể khiến cửu giới vì đó chôn cùng!”

Giới này trong vòng, khắp nơi chí tôn, vô luận có tình nguyện hay không, đều rối rít ra tay, dùng mạnh mẽ Thần lực củng cố giới này!

Thế gian tuy có vạn giới, nhưng cửu giới là vạn giới gốc rễ, cửu giới nếu không tồn tại, hết thảy bởi vì mở ra đến thế giới, cũng đều đem tan vỡ!

Chỉ cần cửu giới, liền đã có ngàn tỉ bộ tộc cùng vô số sinh linh, nếu là vạn giới đủ vỡ, hậu quả không thể tưởng tượng!

“Ầm!”

“Ầm!”

“Ầm!”

Vào đúng lúc này, cái khác các giới trong vòng, Hỗn Nguyên đỉnh, Hạo Thiên toà tháp, trượng trời thước bực này bình thường hơn mười vạn năm cũng chưa chắc sẽ vận dụng một lần cấm khí dồn dập bay lên, lộ ra mênh mông cuồn cuộn Thần Uy, thêm vào các giới.

Cùng lúc đó, các giới chí tôn cũng là toàn bộ ra tay, tài năng duy trì một giới củng cố, sẽ không bị kinh khủng kia một trận chiến chỗ đánh tan.

Thời điểm này, không chỉ vạn giới sinh linh run rẩy, chính là này chí tôn nhân vật, cũng mỗi người sắc mặt trắng bệch.

Cửu giới bên trong phàm là có một giới tan vỡ, hậu quả đều không thể tưởng tượng nổi, đến lúc đó vô tận sinh linh chôn cùng, mặc dù là chí tôn nhân vật, đều phải tao ương!

“Trận chiến này, có thể coi khai thiên tới nay chí cao một trận chiến, ảnh hưởng đến toàn bộ cửu thiên!”

Các đại cao nhất sinh linh bên trong cường giả cũng là dồn dập ra tay, củng cố chỗ ở mình một giới, vô số người ngước nhìn hư không, mỗi người thần sắc trong mắt đều không giống nhau.

“Ngươi đã vượt qua kiếp trước,

Có thể không lại vượt qua kiếp này, liền nhìn này chiến!” Hạo Hư đứng đầu đỉnh đầu trượng trời thước, Thần Uy mênh mông cuồn cuộn, ngước nhìn bầu trời.

Một thế giới khác, đã chạm tới siêu thoát ngưỡng cửa Ngao Chiến cũng đang ngước nhìn, dù cho hắn đã đạt đến Tiêu Vũ kiếp trước cảnh giới đỉnh cao, nhưng lúc này cảm thụ được tràng đại chiến kia lộ ra kinh người gợn sóng, cũng là sắc mặt nặng nề, lâu nghĩa không nói.

“Keng!”

Đệ nhị giới, Nguyệt Thần ngồi ngay ngắn trăng sáng đỉnh, trong tay tháng đàn ngọc tiếng đàn chốc lát không ngưng, hai con mắt lại là nháy mắt cũng không nháy mắt, ánh mắt vượt qua một giới, chăm chú nhìn Tiêu Vũ vị trí cái kia một vùng sao trời.

Trận chiến này, đã trực tiếp ảnh hưởng đến cửu giới sinh linh vận mệnh, cũng không ai biết, cuối cùng cửu giới hay không có thể hoàn toàn bảo vệ!

“Ầm!”

Đệ nhất giới phía xa trong trời sao, Mạc Thương một chiếc ấn lớn, mỗi một lần động lên, tinh không đều có vô tận ngôi sao nổ tung, quy về hư vô.

Này ấn là do hắn thể chất đặc thù diễn sanh bước ra, hóa vạn pháp quy về hư vô, vô cùng bá đạo, khi hắn bây giờ đạt được loại cảnh giới này sau khi, uy lực càng kinh người.

“Ngươi rất tốt, quả nhiên vượt qua năm đó ta!” Tiêu Vũ một thân 3 hóa, bất động như núi.

Con đường đi tới này, hắn dựa vào cửu thiên khắp nơi chí tôn đạo, hoàn thiện tự thân, bây giờ trong cơ thể hai đại thần quyết, đã càng ngày càng tiếp cận hoàn mỹ, hướng tới một thể.

Bá thể ngôi sao quyết kiếp trước vốn đã đi tới cuối, nhưng đời này kết hợp bất diệt âm dương trải qua, lại để cho này quyết đạt đến một cao độ toàn mới.

Ngoài ra, bất diệt âm dương trải qua trải qua hắn diễn biến, một thân ba phần, Thái Âm, mặt trời, hỗn độn ba người cùng có sự khác biệt pháp, cũng vắng mặt bá thể ngôi sao quyết bên dưới.

Lúc này, hắn 3 thân thể cùng chuyển động, kiếp trước Thái Âm thân khống chế vô tận ngôi sao, mặt trời thân lục đạo dấu ấn gia thân, cương mãnh vô cùng, kiếp này thân thân thể mang hỗn độn, đồng thời vận chuyển chiến chữ ấn, đồng dạng uy lực vô song.

“Sư tôn, ngươi cũng vượt qua kiếp trước, Thần Uy càng hơn năm xưa!” Mạc Thương than thở, hắn tế xuất thân trước đại ấn, 1 ấn đã đến, càng định trụ Tiêu Vũ kiếp trước thân vô tận ngôi sao!

“Hừ!”

Cùng lúc đó, Tiêu Vũ mặt trời thân giá lâm, trên người ánh vàng vạn dặm, cương mãnh vô song, thêm nữa lục đạo dấu ấn gia thân, không thể ngăn cản.

“Ầm!”

Thân này một chưởng vỗ đến, tiêu diệt vô tận ngôi sao, mà Mạc Thương chỉ là thong dong giơ chưởng, tiếp được này đánh mạnh.

Hắn tiếp được này chưởng, hai tay lập tức nổ tung, cả người bay ra không biết bao nhiêu vạn dặm, trên đường vừa là khua sập vô tận ngôi sao, khiến trong tinh không này đại tinh, giống như pháo hoa nổ tung, lộ ra dị dạng vẻ đẹp.

Mạc Thương bị thương, nhưng mà sau một khắc, hai tay của hắn thần tốc sống lại, khí tức cũng là như lúc ban đầu, vẫn chưa thương tổn được căn bản.

Hắn thở dài nói “thầy phương pháp, quả thực độc nhất vô nhị, đã như vậy, đệ tử cũng không thể lại giấu nghề, thầy, không biết ngươi nào nhận được thân này!”

Âm thanh hạ xuống, hắn sử dụng 1 cỗ nhục thân, bộ thân thể này vừa ra, thiên địa vừa là một trận rung chuyển, vô tận ngôi sao tựa hồ là không chịu nổi người này uy thế, không dứt nổ tung.

Đó là một tên nam tử, hình thể cao to, tóc rối bời bay lên, lại là căng nhắm chặt hai mắt, trên người càng không nửa điểm sinh cơ, rõ ràng là một bộ thi thể!

“Bất tử Ma Quân!” Tiêu Vũ cả người rung mạnh, Mạc Thương lấy ra bộ thân thể này, hóa ra là bất tử Ma Quân thi thể!

Năm đó, hắn đi tìm kiếp trước thân thể lúc, nhục thể của hắn, bị trấn ở bất tử Ma Quân trong quan, mà bất tử Ma Quân thi thể, lại là không cánh mà bay, chẳng biết đi đâu.

Nguyên lai, bộ thân thể này lại rơi xuống Mạc Thương trong tay, hắn lưu lại thân này, làm chính là ngày hôm đó, dùng để đối phó Tiêu Vũ!

“Bốp!”

Mạc Thương dùng thần niệm điều khiển, bất tử Ma Quân thi thể, nhất thời mở hai mắt ra, trong mắt hai đạo dải lụa bắn ra, xuyên thấu hư không chín vạn dặm!

Trong giây lát này, cửu giới càng thêm rung chuyển không yên, vô số sống được đầy đủ từ xa xưa chí tôn nhân vật, dồn dập lên tiếng kinh hô.

“Bất tử Ma Quân thân thể!”

“Bộ thân thể này lại rơi xuống Nhật Nguyệt Thần Quân trong tay? Thân này hiện thế, chẳng lẽ không phải tương đương tam đại mạnh nhất chí tôn chiến đấu?”

Các giới đều lâm vào bất an, hai cái mạnh nhất chí tôn chiến đấu, đã muốn cửu thiên tan vỡ, phải phần đông chí tôn ra tay, bây giờ nhiều hơn nữa một người, sẽ gợi ra cỡ nào hậu quả?

Tuy nói đó chỉ là bất tử Ma Quân 1 cỗ nhục thân, nhưng Thần Uy còn đang, từ Mạc Thương điều khiển, tựa hồ phát huy ra thực lực, cũng không thể so với bản tôn yếu nhiều lắm!

“Ầm!”

Mở con mắt ra bất tử Ma Quân động, thẳng hướng Tiêu Vũ mặt trời thân, trên người hắn kim quang vạn dặm, đồng dạng có vẻ cương mãnh mà bá đạo.

“Bịch!”

Tiêu Vũ mặt trời thân cùng với gắng chống đỡ, lại là bay ngược bước ra, thân thể đánh xuyên vô số ngôi sao, hai tay da dẻ rạn nứt, khí huyết kịch liệt lăn lộn.

“Bốp!”

Bất tử Ma Quân cử động nữa, nhằm phía Tiêu Vũ kiếp trước mặt trời thân, hắn một con bàn tay khổng lồ che đậy tinh không, trong tay là ngập trời hắc khí, giống như ma vụ, lại một lần nữa, đem Tiêu Vũ kiếp trước thân đánh lui.

“Bất diệt âm dương trải qua!” Tiêu Vũ một lần nữa chấn động, bất tử Ma quần có thể đồng thời chống lại hắn Thái Âm cùng mặt trời 2 thân thể, đúng là bởi vì, hắn cũng tương tự nắm trong tay bất diệt âm dương trải qua.

Ngoài ra, kinh này ở bất tử Ma Quân trong tay, cũng tương tự diễn biến tới một không kém gì Tiêu Vũ cảnh giới!

Chương 497: Âm Dương Nghịch Loạn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trải qua diễn biến, Tiêu Vũ đem bất diệt âm dương trải qua một phân thành ba, một thân Thái Âm, một thân mặt trời, một thân tất là tập âm dương hợp, diễn biến hỗn độn cảnh giới, vạn vật chi thủy.

Mà giờ khắc này, bất tử Ma Quân đi tất là một con đường khác, hắn tập Thái Âm mặt trời làm một thể, ở âm dương trong lúc đó tùy ý chuyển đổi.

Giữa hai người, không thể nói rõ ai mạnh ai yếu, mỗi người mỗi vẻ. Giờ phút này Mạc Thương dùng tự thân thần niệm, thao túng thân này, cũng làm cho bất tử Ma Quân ngày xưa Thần Uy lại xuất hiện, một thân một mình, dùng bất diệt âm dương trải qua kiềm chế Tiêu Vũ Thái Âm mặt trời 2 thân thể.

“Ngươi năm đó trấn áp nhục thể của ta thời gian, liền cố ý để lại bộ thân thể này, chuyên môn dùng để đối phó ta?” Tiêu Vũ ánh mắt lạnh lẽo như đao rơi vào Mạc Thương trên thân.

Mạc Thương tài năng ở hắn lúc trước sau khi ngã xuống lập tức đem nhục thể của hắn trấn vào bất tử Ma Quân mở ra thế giới, hiển nhiên cũng là đã sớm chuẩn bị, bằng không hắn không thể nhanh như vậy tìm được bất tử Ma Quân thế giới.

Mà lúc trước, Tiêu Vũ thân bị trấn ở bất tử Ma Quân trong quan, bất tử Ma Quân thân thể, tất là bị Mạc Thương mang đi, tạm gác lại hôm nay, cùng Tiêu Vũ một trận chiến!

“Đệ tử biết rõ thầy vô địch hậu thế, há có thể không làm chút chuẩn bị?” Mạc Thương cười khẽ, thong dong mà nhìn Tiêu Vũ.

“Ngươi quả thực sớm có mưu đồ, phản bội ta trước khi đã sớm chuẩn bị!” Tiêu Vũ sắc mặt phát lạnh, Mạc Thương sớm có lòng dạ khác, nhưng hắn năm đó một lòng hỏi, sống chung nhiều năm, đúng là vẫn luôn không có phát hiện.

“Năm đó thầy độc tôn cửu giới, nếu không có bày ra muôn thuở kết quả, há có thể dễ dàng uy hiếp tìm được thầy?” Mạc Thương cũng không phủ nhận, thủy chung thong dong, tựa hồ đối với hắn mà nói, vậy cũng là ít ỏi đương nhiên việc.

“Cũng được, hôm nay ta mượn ngươi hai người, thành tựu ta vô địch chi đạo!” Tiêu Vũ quát lạnh, lại lần nữa ra tay.

Hắn Thái Âm mặt trời 2 thân thể đại chiến bất tử Ma Quân, kiếp này Tiêu Vũ thân, tất là người mặc hỗn độn, thẳng hướng Mạc Thương.

Bất tử Ma Quân, Mạc Thương, đây là hai cái thời đại khác nhau nhà vô địch, mà hắn bây giờ muốn dùng sức lực của một người, đại chiến hai người!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Chư thiên chấn động, ba cái thời đại khác nhau nhà vô địch đồng thời ra tay, cửu thiên các giới càng thêm rung chuyển, các giới chí tôn đều là dốc sức ra tay, giữ gìn tự thân vị trí một giới.

“Âm dương nghịch loạn!”

Bất tử Ma Quân khẽ nói, hai tay duỗi ra, Thái Âm thái dương lực đồng thời hiện ra, nghịch loạn âm dương!

Thời điểm này, không chỉ không gian không yên,

Thời gian tựa hồ cũng thuận theo ngưng tụ, thiên địa các loại quy tắc tất cả đều chịu ảnh hưởng, nghịch chuyển vạn vật!

Các giới bên trong, nước sông chảy ngược, quần sơn nghiêng, cá bơi bay ra mặt nước, các loại sự vật quy tắc đều bởi vì đã bị bất tử Ma Quân phương pháp, mà trở nên vô cùng hỗn loạn.

Một lời gian, nghịch loạn âm dương!

“Âm dương sinh tử vòng, thuận mà sống, nghịch với chết!”

Tiêu Vũ Thái Âm mặt trời thân đồng thời ra tay, âm hiểm lực lượng kết hợp lại, hai loại sức mạnh trong không trung tụ hợp, hóa thành một to lớn bảo luân, nửa âm nửa dương!

Âm dương sinh tử vòng chuyển động, lưu chuyển không chỉ có là âm dương lực lượng, càng sinh tử lực lượng!

Hai loại âm dương quy tắc va chạm, hậu quả là kinh khủng, răng rắc một tiếng, bầu trời nứt ra rồi một đạo khe nứt to lớn, giống như đồ sứ, một giới này không chịu nổi, dù cho giới này bên trong có vô số chí tôn ra tay, đều sắp sửa sụp đổ!

“Bốp!”

Cùng thời khắc đó, Tiêu Vũ kiếp này hỗn độn thân giơ tay, phá vỡ hư không, xuyên qua thời không, vượt qua tới một thế giới khác bên trong.

Giới này có hắn Thái Âm cùng mặt trời thân đại chiến bất tử Ma Quân, đã đạt đến thừa nhận điểm giới hạn, nếu hắn sẽ cùng Mạc Thương nơi đây giới giao thủ, một giới này chắc chắn sẽ tan vỡ!

Mạc Thương tựa hồ cũng minh bạch điểm này, cười khẽ gian, cất bước đuổi tới, cùng Tiêu Vũ kiếp này thân bước vào một thế giới khác.

“Ầm!”

Hai người hiện thân, đi tới thứ chín giới, trong nháy mắt, giới này rung chuyển càng thêm mãnh liệt, Nhân Hoàng kiếm đi ngang qua, vô số chí tôn khí bay lên trời, vào lúc này đều kịch liệt rung chuyển lên, không chịu nổi hai người kia đại chiến lộ ra gợn sóng.

“Sư tôn, ngươi ngày xưa từng nói, Hỗn Nguyên Thánh thể sửa đến mức tận cùng, liền ngươi cũng nhìn không thấu, hôm nay, đệ tử liền muốn mời mọc thầy nhìn một cái, đệ tử bây giờ, hay không đã đi đến mức tận cùng?”

Đi tới giới này, Mạc Thương mỉm cười gian ra tay.

Hắn một bàn tay lớn duỗi ra đến, Nhân Hoàng kiếm đột nhiên mãnh liệt chấn động, tựa hồ không hề bị Nhân Hoàng khống chế, bá một tiếng, lại bay đến trong tay hắn.

“Này cấm khí, lại bị Nhật Nguyệt Thần Quân chiếm?”

“Nhân Hoàng khống chế này khí mấy trăm ngàn năm, bây giờ lại không giữ được kiện binh khí này?”

Không chỉ giới này, các giới sinh linh ai cũng chấn động. Cấm khí, là trải qua một giới tôn sư vô số năm tế luyện cùng tăng cường đoạt được, vĩnh viễn đều chỉ có thể tôn một người làm chủ, mà người thời nay hoàng kiếm lại bị Mạc Thương đưa tay hái đi, thoát ly Nhân Hoàng khống chế!

Phảng phất, Mạc Thương mới là chủ nhân chân chính của hắn!

“Bốp!”

Tay cầm Nhân Hoàng kiếm, Mạc Thương một kiếm chém tới, ánh kiếm dài tới mười triệu dặm, vô luận giới này cách xa ở bất kỳ xó xỉnh nào sinh linh, đều có thể nhìn thấy cái kia một đạo kinh thiên ánh kiếm!

Hắn chiêu kiếm này, so với người hoàng "có kiếm vô ngã" càng thêm bá đạo, càng thêm hung hiểm, kiếm quang bay qua, giới này không chỉ trong hư không hết thảy ngôi sao đều bị kiếm này uy lực còn lại đổ nát, liền bầu trời đều bị hắn chặt đứt!

Trên trời cao xuất hiện một đạo khe nứt to lớn, chính là phần đông chí tôn cũng không bảo vệ được giới này!

Kiêu dương vẫn lạc, trăng sáng bị chém, làm cho một giới này, lập tức lâm vào vô biên hắc ám.

"So với người hoàng cao hơn kiếm ý?" Tiêu Vũ hừ lạnh, trên người hỗn độn khí bùng lên, khiến cả người hắn cũng giống như theo trong hỗn độn đi tới.

Đối mặt cái kia đủ để chém ra giới này một kiếm, hắn một bước tiến lên, trong hai tay hỗn độn khí tràn ngập, càng muốn dùng máu thịt thân, gắng đón đỡ giới này!

"Ầm!"

Chiêu kiếm đó chém đi, mênh mông cuồn cuộn uy lực còn lại, khiến Vạn Kiếm Sơn quần sơn lập tức sụp đổ, càng có vô số truyền thừa mấy chục ngàn năm thậm chí mấy trăm ngàn năm cổ xưa thế lực, dưới một kiếm này hóa thành hư không, không còn sót lại chút gì.

Nếu không có những cổ xưa kia thế lực chí tôn thấy tình thế không ổn, ngay đầu tiên bảo vệ mỗi loại hậu nhân, trực tiếp rút đi, dưới kiếm này, liền sẽ có vô số cổ xưa thế lực, trên thế gian hoàn toàn biến mất!

"Ầm ầm ầm ầm!"

Kiếm quang chói mắt, rốt cục tan hết, Tiêu Vũ hỗn độn khí gia thân, vận chuyển chiến chữ ấn, gắng đón đỡ kiếm này, bóng người giống như một tòa không ngã Thần sơn, vẫn còn sừng sững.

Sau một lát, chỉ nghe Nhân Hoàng kiếm răng rắc một tiếng, đứt thành hai đoạn.

Như thế cấp bậc chiến đấu, Tiêu Vũ đã không cách nào nương tay, Nhân Hoàng kiếm cái này tồn tại mấy trăm ngàn năm cấm khí, liền như vậy phá huỷ, vĩnh viễn trở thành lịch sử.

“Thầy thân thể, đã càng hơn năm xưa, thật đáng mừng!” Mạc Thương tựa hồ đối với kết cục này cũng không ngoài ý muốn, lạnh nhạt lông rơi mất trong tay một nửa Nhân Hoàng kiếm.

Hắn chiêu kiếm này, giới này hầu như hủy diệt sạch, trong hư không ngôi sao nổ tung, kiêu dương vẫn lạc, toàn bộ đất trời, đều tựa như lâm vào vĩnh cửu hắc ám!

“Bốp!”

Tiêu Vũ không nói, lại động lên, đuổi sát Mạc Thương. Lần này, Mạc Thương xoay người, bước ra một bước, vừa là vượt qua một giới, đi tới đã vô chủ thứ tám giới!

Bọn họ đều biết, thứ chín giới, đã không chịu nổi bọn họ đệ nhị lần ra tay!

“Phong Thiên hình mặc dù ở thầy trong tay, nhưng ta không cần này hình, cũng có thể Phong Thiên!” Mạc Thương đi tới giới này sau, lại sử dụng vạn hư vỡ nát pháp ấn.

Chỉ thấy này ấn một tiếng vang ầm ầm, hóa thành một bức to lớn Thần đồ, ấy khí tức gợn sóng, càng cùng Phong Thiên hình giống nhau y hệt, thậm chí so với Phong Thiên hình càng mạnh mẽ hơn!

Tác giả đông phương hành vân nói phiền muộn hỏng rồi, ngừng một ngày điện, ta chờ đợi một ngày, hắn nửa đêm hai giờ đồng hồ mới có điện, đây là muốn đùa chết ta tiết tấu. Ai da, xem ra muốn gõ chữ đến trời đã sáng.

Chương 498: Mạc Thương Siêu Thoát Chi Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Thương dùng hắn vạn hư vỡ nát pháp ấn, diễn biến Phong Thiên hình, hắn bản vẽ này so với Phong Thiên trong tay cái kia một bức tranh càng thêm hùng vĩ, hoàn toàn bao trùm một giới này, Tiêu Vũ chỉ cần thân thể tại giới này, liền tương đương ở đây hình bên trong!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Này hình trấn dưới, hậu quả đồng dạng khủng bố, trong hư không vô tận ngôi sao lại nổ tung, khiến một giới này cũng lâm vào vô biên hắc ám.

“Thái Dương Thần Cung…… không còn!”

Trong hư không không chỉ cái kia một vòng kiêu dương vẫn lạc, chính là cái kia truyền thừa mấy trăm ngàn năm, từng uy danh rung động chín tầng trời Thái Dương Thần Cung, đã ở vào giờ khắc này hóa thành hư không, chỉnh ngôi sao lớn đều trực tiếp nổ tung.

Thần mặt trời cung đứng đầu trên người kim quang vạn trượng, căn bản là không có cách bảo vệ Thần cung, chỉ có thể trước tiên thi triển chí tôn thần thông, đem trong cung hết thảy hậu nhân mang tới, trực tiếp lùi xa mười triệu dặm.

“Kỳ Lân bộ tộc lãnh địa, cũng hoàn toàn chìm nghỉm, cả tộc thoát đi, rút đi mười triệu dặm!”

“Còn có tồn tại hơn 20 vạn năm, cực điểm cổ xưa nhiều thế gia, đã ở trong khoảnh khắc, biến thành hư ảo!”

Một giới này sinh linh đều bị rung động thật sâu, như thế cấp bậc chiến đấu, đã vượt xa thế gian cực hạn, muôn thuở không có!

Bình thường chí tôn cuộc chiến, mặc dù đối với phàm nhân mà nói cũng vô biên khủng bố, nhưng mỗi một giới bởi vì có vô số chí tôn lực lượng giữ gìn, diệt giới việc, gần như không có khả năng phát sinh, mặc dù là chúa tể một giới ra tay, tối đa cũng chỉ có thể khiến một giới rung chuyển.

Nhưng hôm nay, Nhật Nguyệt Thần Quân một đòn, liền hầu như diệt giới, liền này cao nhất sinh linh cùng truyền thừa mấy trăm ngàn năm cổ xưa thế lực, cũng không bảo vệ được tự thân!

“Ầm!”

Tiêu Vũ người mặc hỗn độn, đấm ra một quyền, phảng phất có thể đánh gãy bầu trời, đem Mạc Thương diễn hóa ra Phong Thiên hình đánh xuyên, Thần Uy mênh mông cuồn cuộn, vừa khiến giới này hãm sâu rung chuyển bên trong.

“Vạn hư vỡ nát pháp ấn? Ngươi này ấn đã khả năng diễn biến chư pháp, mà không phải chỉ như năm đó như vậy hóa giải vạn pháp?” Trong mắt của hắn có chút ít nặng nề, Mạc Thương thực lực hôm nay, đã hoàn toàn không phải của hắn năm đó biết người đệ tử kia.

Hắn lúc trước cũng không có thể thực sự nhìn rõ Hỗn Nguyên Thánh thể, bởi vì loại thể chất này muôn thuở khó gặp, nhưng bây giờ, hắn lại mơ hồ có chút hiểu loại thể chất này đặc tính.

Cái gọi là Hỗn Nguyên, chính là hỗn độn chưa mở, Nguyên Khí chưa phân, cũng là thế gian vạn vật các loại khởi nguyên cảnh giới.

Năm đó, Mạc Thương còn chưa hoàn toàn khống chế này thể, khai sáng ra vạn hư vỡ nát pháp ấn sau khi, hắn chỉ có thể dùng Hỗn Nguyên lực lượng,

Hóa giải thế gian chư pháp, được xưng 1 ấn vượt mười ngàn pháp.

Hiện nay, hắn vừa thăng lên đến khác một cấp độ mới, hắn tự thân chính là vạn pháp, thế gian chư pháp, đều có thể nắm giữ!

Đây là cực kỳ hoang đường sự tình, mạnh mẽ đến đâu chí tôn, cũng không khả năng một thân vạn đạo, nhưng bởi vì có Hỗn Nguyên Thánh thể, Mạc Thương nhưng có thể!

Bởi vì, hắn thể chất này chính là vạn đạo khởi nguồn, thiên địa nguyên!

E sợ lúc trước hắn phản bội Tiêu Vũ lúc, cũng đã mơ hồ chạm tới bây giờ cấp bậc này, năm đó hắn hóa thân ở 10 sau thế giới lúc, liền đã thi triển Tiêu Vũ các cá đệ tử tu chi đạo, khiến Tiêu Vũ cho rằng, hắn là đối với những đệ tử kia làm ra xoá bỏ việc, gượng lấy trên người bọn họ nói.

Một thân vạn đạo, tập thế gian chư đạo cùng kiêm, đây cũng là Mạc Thương siêu thoát con đường!

Một mình hắn, chính là hết thảy đại đạo!

“Đây cũng là đệ tử siêu thoát con đường, không biết thầy nghĩ như thế nào?” Mạc Thương thu hồi Phong Thiên hình, này hình lại hóa thành một viên đại ấn, đi vào mi tâm của hắn.

“Một thân vạn đạo? Hỗn Nguyên Vô Cực?” Tiêu Vũ hai mắt khép hờ, như có điều ngộ ra, nhưng trong nội tâm, cũng giống đè ép cái gì vậy, vô cùng nặng nề.

Hắn dùng bất diệt âm dương trải qua diễn biến hỗn độn, mà Mạc Thương Hỗn Nguyên chi đạo, lại còn muốn ở trước hắn!

Đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Trong này "3", chính là trời,, người, "2" tất là âm và dương, "1" thì làm hỗn độn.

Hỗn độn hóa chia âm dương, âm dương cũng chính là thiên địa, lại trải qua thiên địa giao hợp, âm dương diễn biến, thế gian mới có sinh linh vạn vật, vì vậy âm dương cùng thiên địa, là vì vạn vật chi mẫu, mà hỗn độn, thì lại còn đang âm dương trước khi.

"1" đại biểu hỗn độn, nhưng mà, ở nơi này đại diện hỗn độn "1" trước khi, còn có một cái "Đạo"!

Đạo sinh nhất.

Cái này "Đạo", chính là Hỗn Nguyên cảnh giới.

"1" là thái cực, mà "đạo" tất là Vô Cực.

Vô cực sanh thái cực, quá cực kỳ "Đạo", sau đó mới có đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Nói đơn giản, Tiêu Vũ diễn hóa ra hỗn độn, là "1", mà Mạc Thương bây giờ Hỗn Nguyên cảnh giới, là còn ở "1" trước khi "Đạo"!

"Sư tôn, đạo tâm của ngươi rối loạn!" Mạc Thương mở miệng, đem Tiêu Vũ tâm tư cho kéo trở lại.

Tiêu Vũ mở mắt, trong mắt có mờ mịt, đã bao nhiêu năm, đạo tâm của hắn đã bao nhiêu năm không có dao động qua, bây giờ, đang đối mặt đệ tử của mình, đang đối mặt Mạc Thương Hỗn Nguyên cảnh giới, đạo tâm của hắn lại dao động.

"Lại đi đời này, thầy, đạo tâm của ngươi đã không muốn tinh thuần, có liên lụy, lây dính hồng trần." Mạc Thương khẽ thở dài một cái, như có vô hạn tiếc hận.

"Đạo tâm của ta, lây dính hồng trần?" Tiêu Vũ tự lẩm bẩm, kiếp trước cùng kiếp này trải qua các loại, 11 nổi lên trong lòng.

Đời này, hắn đích xác, cùng kiếp trước có rất nhiều không giống nhau địa phương. Đời trước của hắn, nhất tâm hướng đạo, hơi một tí bế quan mấy chục ngàn năm, liền bên người đệ tử, đều thường xuyên mấy vạn năm không được gặp lại, liền Mạc Thương sớm sinh ra dị tâm, đều không có phát hiện.

Hắn thậm chí không hề nghĩ rằng con gái tình, vì cầu đại đạo, rõ ràng tự biết lòng có Nguyệt Thần, cũng vẫn cố ý lảng tránh, để Nguyệt Thần đợi hắn mấy chục lâu vạn năm!

Hắn kiếp trước vô thân vô cố, người cũ đều sớm ở tháng năm dài đằng đẵng bên trong hóa thành bụi đất, lòng không có vướng bận.

Mà đây một đời, hắn có cha mẹ, có rất nhiều sinh tử chi giao, còn cầm lên con gái tình, trong lòng có chứa nhiều vướng bận, không nữa như kiếp trước như vậy, có thể nhất tâm hướng đạo.

Đạo tâm của hắn, giống như Mạc Thương theo như lời, lây dính hồng trần, không muốn tinh thuần.

"Có phải cầu đại đạo, chính là vô tình?" Tiêu Vũ lâm vào mờ mịt, có chút không biết rốt cuộc kiếp trước đường là đúng, còn là đời này đường càng thêm chính xác.

Mờ mịt bên trong, &# 85 đạo tâm của hắn hơn nữa hỗn loạn, Mạc Thương Hỗn Nguyên chi đạo, hơn nữa hai đời con đường khác nhau, bất đồng trải qua, làm hắn lâm vào trước đó chưa từng có cục diện.

Nếu là không cách nào hiểu ra, e sợ không cần Mạc Thương ra tay, hắn thì sẽ chính mình, hướng đi tự hủy.

“Keng!”

Liền vào đúng lúc này, một tiếng đàn gian phá vỡ hư không, vượt qua chứa nhiều Đại thế giới mà đến, truyền vào Tiêu Vũ trong tai.

Hắn lập tức vào đúng lúc này tỉnh táo lại, đạo tâm không muốn hỗn loạn, hai con mắt một lần nữa trở nên thâm thúy yên tĩnh.

“Bất kể là đời trước còn là đời này, đều là của ta nói! Không đi qua hồng trần, ngờ đâu chúng sanh thái độ? Không biết chúng sanh thái độ, sao dám dò xét thiên địa huyền bí?”

“Hỗn Nguyên chi đạo thì lại làm sao? Một hạt cát có thể ẩn nấp một thế giới, một cây cỏ có thể chứng cứ vô thượng thần thông, thế gian hoàn toàn không tồn tại chính xác nhất cùng mạnh nhất đạo, tất cả, cùng ở tự thân!”

Nguyệt Thần tiếng đàn, để hắn lập tức tỉnh táo, lòng có hiểu ra. Vào đúng lúc này, trên người hắn hỗn độn khí tựa hồ cũng sinh ra một loại huyền diệu cùng biến hóa, bám vào trên da dẻ của hắn, không muốn tản ra, lại làm cho hắn thoạt nhìn càng thêm bất phàm.

Chương 499+1 Trượng Muôn Thuở

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nếu như nói, trước lúc này, Tiêu Vũ chỉ là ở trong người diễn biến hỗn độn nói, vậy thời khắc này, hắn liền bắt đầu nắm giữ hỗn độn.

Ở trong cơ thể hắn, tựa hồ có khác một vùng thế giới đang ở trong hỗn độn diễn biến, hắn tự thân, chính là thiên địa.

Mặc dù, mở ra thế giới việc, ở sơ nhập thần cảnh thời gian liền đã từng làm, nhưng đó chỉ là chiếu cửu giới hình, lại mở ra một phương xấp xỉ không gian nhỏ mà thôi, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không tính thế giới chân chính.

Thế giới chân chính, nên có quy tắc của mình, chính mình đạo, mà không phải cùng các giới gần như giống nhau.

Bây giờ, Tiêu Vũ liền cảm giác được phảng phất có một chính thức độc lập, có được chính mình quy tắc thế giới, ở trong cơ thể hắn lăn lộn bên trong trong khi diễn biến.

“Một khúc tiếng đàn, liền có thể ngang hàng thầy đạo tâm, xem ra, Nguyệt Thần ở thầy trong lòng, quả nhiên bất thường.” Mạc Thương than khẽ, Tiêu Vũ đạo tâm khôi phục, hắn không biết là tiếc hận, còn là vui mừng.

Tiêu Vũ không phải không thừa nhận, Nguyệt Thần đích xác biết hắn cực sâu, luôn có thể ở thích hợp thời điểm, dùng thích hợp đàn ý giúp đỡ, tìm khắp cửu thiên, e sợ đều sẽ không còn có người thứ hai có thể làm được như Nguyệt Thần dạng này sự tình.

“Ngươi đạo cũng không phải hoàn mỹ, nếu không, ngươi cũng sẽ không bằng vào ta thí đạo, nhất định phải chiến thắng ta, tài năng chính thức siêu thoát!” Tiêu Vũ đạo tâm một lần nữa ổn định sau khi, nhìn ra một chút manh mối.

“Xem ra, chuyện gì đều không gạt được thầy.” Mạc Thương hoàn toàn không chối, mang theo nụ cười, đạo “thầy ngươi sao lại không phải như thế? Ngươi và ta vô luận ai muốn chính thức bước ra bước cuối cùng này, đều không vòng qua được đối phương!”

Tiêu Vũ cũng không phủ nhận, Mạc Thương chính là trong lòng hắn một tâm chướng, này mấy vạn năm đến, hắn mục tiêu lớn nhất, chính là gặp lại Mạc Thương, chấm dứt chuyện năm đó, việc này nếu không giải quyết, đạo tâm của hắn thì sẽ vĩnh viễn có thiếu, không thể siêu thoát.

Đồng thời ở nơi này, Mạc Thương cũng là hắn hoàn thiện tự thân chi đạo tuyệt hảo đối thủ, hắn muốn chính thức siêu thoát, nhất định phải chiến thắng Mạc Thương!

Đang như tiền thế, hắn dù cho cũng chạm tới siêu thoát ngưỡng cửa, nhưng thủy chung không cách nào bước ra, chính là bởi vì, hắn thiếu một, cùng hắn ở vào giống nhau cảnh giới đối thủ.

Nếu là kiếp trước có một người như vậy, nói không chừng, hắn kiếp trước cũng đã có thể thành công. Hiện nay, đối thủ của hắn không chỉ có cái Mạc Thương, còn có một cái khác, hoàn toàn không yếu hơn bọn họ bây giờ cảnh giới này bất tử Ma Quân!

Đoạn đường này, Tiêu Vũ chinh chiến cửu thiên, làm chính là nhận sự giúp đỡ khắp nơi cường giả, hoàn thiện chính mình đạo.

Có thể những người kia, cảnh giới thủy chung chênh lệch một đường, cho nên không can thiệp tới là đối hắn hay là đối với Mạc Thương tới nói, muốn hoàn thiện tự thân chi đạo, bọn họ lẫn nhau, chính là bọn họ tốt nhất nghiệm chứng đối tượng,

Ai cũng bỏ không dứt ai.

"Ngươi đã ta đều hiểu, vậy liền không cần nhiều lời, đánh đi!" Việc đã đến nước này, Tiêu Vũ không muốn nói thêm nữa.

Chỉ có một trận chiến!

"Ầm!"

Hắn lại ra tay, trên người bám vào hỗn độn khí, thần uy vô địch, thực lực càng hơn vừa mới.

"Tốt! Chỉ có như thế trạng thái đích sư tôn, mới đáng giá ta đi vượt qua!" Mạc Thương trong mắt lộ ra kinh thế cầu vồng, toàn bộ trên thân thể người, cũng là dâng lên vô biên chiến ý.

"Ầm ầm ầm ầm!"

Một giới này, bị bọn họ đánh cho hết thảy ngôi sao đều tan nát, thiên địa không ánh sáng, không biết bao nhiêu cổ tộc bị dư âm bình định, chính là cao nhất sinh linh, cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, mỗi loại đều cho thấy tự thân chiến lực mạnh nhất, không lâu sau đó, thứ tám giới vừa đạt đến thừa nhận bọn họ dư âm điểm giới hạn, sắp sửa đổ nát.

Bọn họ lại Vượt giới, lại từ thứ tám giới, đánh tới một thế giới khác.

"Keng!"

Một tiếng chuông vang, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn cửu giới. Mạc Thương một lần nữa diễn biến chôn chuông thần. Chuông này ở trong tay hắn oai có thể so sánh ở Thương Minh trong tay, mạnh không biết bao nhiêu lần.

“Ầm!”

Tiêu Vũ hỗn độn khí gia thân, tự thân liền phảng phất một phương chân chính thiên địa, lại một lần nữa đánh bể chôn chuông thần!

“Bốp!”

Chiến đấu kế tiếp, lan đến cửu thiên các giới. Tiêu Vũ cùng Mạc Thương đến mỗi một giới, một giới này ngôi sao chắc chắn sẽ hết mức tan vỡ, kiêu dương vẫn lạc, lâm vào hắc ám.

Ngoài ra, các giới cổ xưa thế lực đều chịu ảnh hưởng, nơi ở hóa thành tro tàn, trong này bao gồm Long tộc, hoàng loài này cao nhất sinh linh, cùng với chứa nhiều truyền thừa mấy trăm ngàn năm cổ xưa thế lực.

Cửu giới trong vòng, không thể may mắn thoát khỏi!

“Ầm!”

Ở thứ sáu giới, Mạc Thương lại đoạt Hạo Thiên toà tháp, muốn dùng trong tháp vạn giới, vĩnh trấn Tiêu Vũ. Nhưng mà, tháp này kết cục cũng là cùng phía trước cái khác cấm khí giống nhau, bị Tiêu Vũ đánh thành mảnh vỡ.

Bát đại cấm khí, ít hơn nữa thứ nhất!

“Nhân Hoàng kiếm, Phong Thiên hình, chôn chuông thần, la sinh đao, Hạo Thiên toà tháp…… này tồn tại mấy trăm ngàn năm, vẫn uy chấn cửu thiên cấm khí, cho tới bây giờ, đã có năm cái hủy ở Tinh chủ trong tay!”

“Theo tình hình này đi xuống, sau trận chiến này, chẳng lẽ cửu thiên sẽ không bao giờ tiếp tục cấm khí? Bát đại cấm khí, ở đánh một trận xong, hết mức hủy diệt?”

Các giới chí tôn, tất cả mọi người là sắc mặt trắng bệch, trận chiến này quả thực thái quá kinh người, muôn thuở không có, đưa tới hậu quả, thái quá đáng sợ.

Không chút nào khoa trương, nếu không có các giới chí tôn hết mức ra tay, liều mạng củng cố chính mình chỗ thế giới, ở trận đại chiến này bên dưới, cửu giới sớm hủy diệt sạch.

Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, hai người đều đã xa xa vượt ra khỏi cảnh giới chí tôn vốn có cực hạn, có thể nói chưa từng có ai!

“Ầm!”

Đệ ngũ giới sau, vừa một phương Đại thế giới lâm vào vô biên hắc ám, vì sao trên trời đều bị đánh tan, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương một lần nữa Vượt giới, đi tới thứ tư giới.

Không lâu, Hỗn Nguyên đỉnh cũng bị Tiêu Vũ đập vỡ, mảnh vỡ rơi hướng các nơi, giới này sau khi, cũng lâm vào hắc ám.

Bây giờ chín đại thế giới, tựa như 9 ngọn đèn bình thường, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương mỗi qua một giới, thì sẽ khiến ngọn đèn kia hoàn toàn tắt, lâm vào vô biên hắc ám bên trong.

Rốt cục, hai người chiến tới đệ tam giới.

“Một tấc trượng, một thước trượng trời, một trượng…… muôn thuở!”

Một cây thước, bá một tiếng bay tới, cùng lúc đó, một trầm thấp mà ngưng trọng âm thanh, đồng thời vang lên.

Hạo Hư đứng đầu lại chủ động ra tay rồi, hắn tựa hồ là biết mình không cách nào bảo vệ trượng trời thước, hay là muốn xem một chút mình cùng Mạc Thương chênh lệch, ở Mạc Thương cùng Tiêu Vũ đi tới giới này thời gian, hắn trực tiếp sử dụng trượng trời thước, hướng về Mạc Thương trượng đến.

“Hạo Hư đứng đầu điên rồi?”

“Dùng Nhật Nguyệt Thần Quân bây giờ cảnh giới, hắn chủ động đối với Nhật Nguyệt Thần Quân ra tay, chẳng lẽ không phải muốn chết?”

Các giới mọi người bị rung động thật sâu, U &# 8 nhưng cùng lúc, cũng có rất nhiều người khâm phục Hạo Hư đứng đầu. Ở tình hình như thế dưới, hắn có dũng khí hướng về Mạc Thương ra tay, riêng một điểm này, đã là người thường không thể bằng.

Thảo nào năm đó, hắn bị Tinh chủ xưng là đối thủ lớn nhất, vị này đệ tam giới đứng đầu, tựa hồ thật cùng với những cái khác bao nhiêu giới chủ nhân rất khác nhau.

“Một trượng muôn thuở? Ha ha, này một trượng, sợ là còn trượng không dứt ta!”

Đối mặt món này có thể làm vô số chí tôn nghe đến đã biến sắc cấm khí, Mạc Thương chỉ là thong dong nở nụ cười, vẫy tay, bị Hạo Hư chủ tế đến trượng trời kinh nhẹ nhàng rơi vào rồi trong tay của hắn.

Còn thước trên lực lượng thời gian, tất là bị hắn nhẹ nhàng bâng quơ, biến thành hư vô.

Vô tận xa xôi chỗ, Hạo Hư đứng đầu nhẹ nhàng hít một tiếng, tựa hồ cũng là thật không ngờ, hắn mạnh nhất một trượng, càng sẽ bị Mạc Thương dễ dàng như thế hóa giải.

Hắn cách xa vạn dặm hướng về Tiêu Vũ xem ra, đạo “không cần kiêng kỵ, phá huỷ này thước đo.”

Tác giả đông phương hành vân nói bảy giờ sáng, rốt cục con ngựa đến ba chương, mí mắt một mực đánh nhau, nhưng tổng thể cảm giác coi như thoả mãn. Đi ngủ đây.

Chương 500: Đệ 1 Nữ Chí Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Nghe xong Hạo Hư đứng đầu ngữ, Tiêu Vũ đáp lại nói “từ vừa mới bắt đầu, ta thì sẽ không băn khoăn.”

Nao nao, Hạo Hư đứng đầu bất đắc dĩ thở dài, cũng không biết có phải là đang trách cứ Tiêu Vũ cư nhiên như thế không để ý tình cảm.

“Bốp!”

Mạc Thương đã sử dụng trượng trời thước, một thước gian, biển cả khô cạn, hóa thành hoang mạc, giới này vô số chí tôn, lập tức đầu bạc, chân trời chư tinh, cũng lập tức giống như đi tới sống lâu cuối, thần tốc mục nát.

Đối mặt kinh khủng này lực lượng thời gian, Tiêu Vũ trong cơ thể hỗn độn khí chia ra làm hai, hóa thành Thái Âm mặt trời.

Âm dương nghịch chuyển, cách trở thời không!

Dù cho như thế, trượng trời thước ở Mạc Thương trong tay, còn là phát huy ra kinh khủng hiệu quả, năm tháng lực thêm thân thể, mặc dù phần lớn bị Tiêu Vũ hỗn độn khí ngăn cản, lại vẫn là để hắn lây dính một phần nhỏ.

Trong nháy mắt, Tiêu Vũ hai tóc mai hoa râm, cùng thời khắc đó, hắn thần tốc ra tay, thái dương lực mênh mông cuồn cuộn, soi sáng chư thiên, đưa tay mò về trượng trời thước.

Răng rắc một tiếng, cái này thước đo, cũng ở trong tay của hắn, đứt thành hai đoạn.

“Ai da!” Hạo Hư đứng đầu cách xa nhau ngàn tỉ dặm, nhìn thấy này khí bị hủy, cũng là chỉ có thể than khẽ, tựa hồ cũng biết, Tiêu Vũ cũng là không thể làm gì.

Một giới này bị Mạc Thương trượng đến một thước, liền thiên địa tựa hồ cũng vì vậy mà già, thế giới lực lượng thần tốc làm suy yếu.

Mạc Thương ném đoạn thước, một lần nữa cất bước, đi tới Nguyệt Thần vị trí đệ nhị giới.

“Keng!”

Tiếng đàn xơ xác tiêu điều, Nguyệt Thần ngồi ngay ngắn Nguyệt Thần trong cung, áo trắng như tuyết, phủ dụ đến một luồng sát khí lẫm liệt chiến gập, tiếng động cửu giới, làm người nghe ngóng khắp cả người phát lạnh.

“Cửu giới bên trong, từng có đồn đại, năm đó Nguyệt Thần, thực lực cũng không tại thầy bên dưới, chỉ là không muốn tranh cướp vô địch hư danh, càng không muốn cùng thầy tranh chấp, không biết đúng hay không thật giả?” Mạc Thương mang theo cười yếu ớt, cất bước gian, hướng đi Nguyệt Thần cung.

“Ngươi muốn chết!” Tiêu Vũ đi theo Mạc Thương sau khi Vượt giới mà đến, trong con ngươi lộ ra vô hạn sát ý.

Nguyệt Thần là hắn lớn nhất vảy ngược, không ai có thể đụng vào!

“Ha ha……” Mạc Thương chỉ là cười cười, không nói tiếng nào, bước ra một bước, đi tới Nguyệt Thần cung trước.

“Bốp!”

Tiêu Vũ đồng thời động,

Trên người hỗn độn khí tận trời, một con bàn tay khổng lồ che đậy bầu trời, thần tốc duỗi ra đến. Nhưng mà, Mạc Thương nhanh hơn hắn, cười yếu ớt gian, đồng dạng quay Nguyệt Thần cung đưa tay, muốn đoạt Nguyệt Thần trong tay tháng đàn ngọc.

“Keng!”

Tiếng đàn càng thêm xơ xác tiêu điều, giới này cỏ cây đều tại kia tràn ngập sát ý chiến gập bên trong điêu linh, theo tiếng đàn bên trong lộ ra hùng hậu sát cơ, Mạc Thương nhẹ nhàng chấn động, duỗi ra bàn tay lớn thần tốc thu hồi, trong con ngươi tràn đầy khó mà tin nổi.

“Ta rốt cuộc biết, thầy vì sao nhiều năm như vậy, đều không thể chính thức buông ngươi, cửu giới bên trong, ngươi mới là ẩn giấu sâu nhất người!” Mạc Thương ra tay, lúc trước bảy cái cấm khí đều bị hắn như là dễ như trở bàn tay bình thường lấy đi, nhưng mà bây giờ, lại là lấy không đi Nguyệt Thần trong tay đàn, bị 1 trận đầu gập bức lui!

Tiêu Vũ cũng sâu sắc bất ngờ, cửu giới năm đó truyền thuyết là có thật, Nguyệt Thần thực lực, xưa nay không kém hắn, chỉ là không muốn cùng hắn tranh chấp?

“Đây là thuộc về ngươi đạo, ta biết ngươi muốn tự đi chấm dứt.” Tựa hồ là biết Tiêu Vũ hướng, Nguyệt Thần xa xa nhìn đến, mang theo cười yếu ớt, trong con ngươi quang mang, cùng nàng thân ở trăng sáng hoà lẫn, tràn ngập thánh khiết.

Nàng hiểu rất rõ Tiêu Vũ, vì vậy tuy có ra tay can thiệp trận chiến này thực lực, lại vẫn là lựa chọn yên lặng bên cạnh xem, bởi vì nàng so với ai khác đều biết, trận chiến này, Tiêu Vũ là vô luận như thế nào đều phải dựa vào chính mình sức mạnh, cùng Mạc Thương chính thức chấm dứt.

“Sư tôn, ngươi có Nguyệt Thần một người, bù đắp được vạn ngàn đại đạo!” Mạc Thương than khẽ, cũng coi như là thừa nhận Nguyệt Thần thực lực. Liền hắn đều cảm thấy kiêng kỵ, bởi vậy có thể thấy được Nguyệt Thần thực lực chân chính khủng bố đến mức nào.

Hơn nữa, Nguyệt Thần có này cảnh giới, lẽ ra sớm cũng có thể chạm tới siêu thoát cảnh giới ngưỡng cửa, nhưng nhiều năm như vậy, nàng nhưng xưa nay không có hướng về kia bước ra một bước.

Nguyên do trong đó, không khó suy đoán. Bởi vì Tiêu Vũ còn ở đời này, cho nên hắn cũng không muốn siêu thoát thiên địa ở ngoài, chỉ muốn ở lại cửu giới bên trong!

Nàng làm Tiêu Vũ làm các loại, không có không có một làm người thay đổi sắc mặt. Đúng như Mạc Thương theo như lời, Tiêu Vũ có Nguyệt Thần một người, bù đắp được vạn ngàn đại đạo!

“Bốp!”

Nguyệt Thần rút lui, mang theo Tiêu Vũ tặng cho nàng viên kia trăng sáng cùng Nguyệt Thần cung, lui ra giới này, không nhúng tay vào trận chiến này, muốn cho Tiêu Vũ tự đi chấm dứt.

Tiêu Vũ sâu sắc cảm kích, tìm khắp chư thiên vạn giới, Nguyệt Thần là cực kỳ hiểu hắn, thậm chí càng cách xa ở theo đuổi hắn mấy trăm ngàn năm Tề Sơn bên trên.

“Nguyệt Thần…… đây cũng là ta giữa ta và nàng chênh lệch gì? Ta tựa hồ có hơi giải thích, vì sao nàng có thể làm ngươi nhiều năm không cách nào quên, có một mình nàng, trong lòng của ngươi, thì lại làm sao có thể chứa đựng người khác?”

Thiên Sơn bên trên, Thanh Tôn xa xa nhìn nhau, nhìn thấy đệ nhất trong giới phát sinh tình cảnh này, biểu hiện phức tạp, có cay đắng, cũng có khâm phục.

Nàng vào thời khắc này, sâu sắc hiểu nàng và Nguyệt Thần bất đồng, cũng bởi vì loại này bất đồng, cho nên Tiêu Vũ trong lòng, ngoại trừ Nguyệt Thần, không thể chấp nhận người thứ hai.

"Nguyệt Thần? Nguyệt Thần……"

Hoàng trong tộc, linh hoàng cũng đứng ở trong hư không trở nên thất thần. Có này cảnh giới, lại không tranh đại đạo, chỉ vì Tiêu Vũ.

Nàng giờ phút này có cùng Thanh Tôn giống nhau cảm thụ, chính là liền chính nàng đều sinh ra một loại cảm giác, chư thiên vạn giới, chỉ có cô gái này, tài năng xứng với Tiêu Vũ.

"Ầm!"

Đại chiến lại khải, Mạc Thương dù chưa đoạt được tháng đàn ngọc, lại dùng tự thân đại ấn diễn biến bước ra, phủ dụ đến một khúc sát khí mênh mông cuồn cuộn cửu thiên chiến gập.

Tiếng đàn vô hình, lại càng thêm nguy hiểm, khả năng loạn người đạo tâm, đả thương người thần hồn.

Qua nhiều năm như vậy Nguyệt Thần một khúc đàn đến, chưa từng chí tôn có thể chống lại, hoặc hồn phi phách tán, hoặc ở Nguyệt Thần gập bên trong hiểu ra chân đạo, đối với Nguyệt Thần hoàn toàn thần phục.

Cửu giới đệ nhất chí tôn, từng là Tiêu Vũ, mà Nguyệt Thần, thì bị thế nhân xưng là vạn cổ đệ nhất nữ chí tôn. Lấy nàng bây giờ bày ra thực lực đến xem, nếu nàng có tranh vô địch chi tâm, năm đó Tiêu Vũ, thậm chí không hẳn có thể ngồi chắc đệ nhất chí tôn vị trí.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đại chiến đã lâu, này đệ nhị giới, cũng cùng những thế giới khác giống nhau, ngôi sao trên trời hủy diệt sạch, ＵＵ đọc sách ｗ&# 119;ｗ&# 46;ｕｕ kanshu. Com lâm vào vô biên hắc ám.

Còn đệ nhất giới, bất tử Ma Quân thân cùng Tiêu Vũ Thái Âm mặt trời 2 thân thể giao thủ, sớm đánh cho thiên địa không có bất kỳ, chư tinh bị chết.

Từ đó, cửu giới hết mức lâm vào vô biên hắc ám bên trong, trên trời đã không có Nhật Nguyệt, đã không có ngôi sao, núi sông hủy diệt sạch, vô số cổ địa vĩnh viễn lún xuống, không còn tồn tại nữa.

“Cửu giới chi đạo, ngươi đã hoàn toàn diễn biến, hay không cũng là trong khi, thi triển chính thức thuộc về ngươi chính mình nói?” Tiêu Vũ lạnh lùng mở miệng.

Lúc trước ở mỗi một giới chiến đấu, Mạc Thương đều chẳng qua là đang lấy hắn thí pháp, diễn biến vạn đạo, xác minh tự thân. Hiện nay, diễn biến qua chư đạo sau, chiến đấu chân chính, mới chịu bắt đầu.

Bởi vì ở xem qua Tiêu Vũ ứng đối chư đạo thủ đoạn sau, hắn hơn nửa đã lòng có điều ngộ ra, sắp sửa thi triển hắn tự thân chi đạo, cũng là tối cường chi đạo!

“Tất cả những thứ này, cũng nên đã xong.” Mạc Thương khẽ nói, đạo “thầy, cuối cùng ngươi ta là ai có thể siêu thoát, liền nhìn trận chiến này kết quả cuối cùng!”

Lời nói hạ xuống, hắn trước người đại ấn, một tiếng vang ầm ầm, lộ ra uy thế vô hạn, đột nhiên chia ra làm hai, biến thành hai cái to lớn thần luân.

Chương 501: Nhật Nguyệt Thần Luân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Hai đại thần vòng, một vòng biến thành nắng gắt, một vòng biến thành trăng sáng!

“Thầy cũng biết, đệ tử vì sao dùng Nhật Nguyệt Thần Quân làm đầu số?” Mạc Thương bên cạnh, nắng gắt cùng trăng sáng làm bạn, nhưng thể tích so với chân chính nắng gắt cùng trăng sáng càng hơn nghìn lần gấp trăm lần.

Lúc này, chỉ là này hai đại thần vòng lộ ra từng tia từng tia gợn sóng, đều cơ hồ ép tới đệ nhị giới hầu như không chịu nổi, cái này còn vẻn vẹn uy lực còn lại, mà không phải hắn chính thức ra tay!

“Ầm!”

Thời điểm này, cửu giới chí tôn toàn bộ ra tay, đem Thần lực hội tụ tới đệ nhị giới.

Một giới nếu hủy, thì lại cửu giới đều sẽ sản sinh phản ứng dây chuyền, tạo thành khủng bố hậu quả, lúc này bất kể là ai, đều không hy vọng một giới này liền như vậy tan vỡ, chung sức ra tay.

“Nhật Nguyệt Thần Quân?” Tiêu Vũ ánh mắt thâm thúy. Mạc Thương trước đây cũng không có tôn hiệu, mãi đến tận hắn sau khi ngã xuống, hắn mới dùng Nhật Nguyệt Thần Quân tên, thay thế Tiêu Vũ đệ nhất chí tôn vị trí, ở đệ nhất trong giới, quân lâm cửu thiên!

“Chúng sanh ngu dốt, chỉ có Nhật Nguyệt trường minh. Sư tôn, ngươi lúc này nhìn thấy, chính là đệ tử đạo!” Mạc Thương ngôn ngữ hờ hững, không mang theo tình cảm, mở miệng gian, trăng sáng hai bánh đồng thời động lên, hướng về Tiêu Vũ nghiền ép mà đến.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Không có gì, có thể hình dung này hai đại thần vòng kinh thế uy thế. Ở chúng nó động lên lập tức, toàn bộ đất trời phảng phất đều bị chúng nó trấn trụ, thời gian cùng không gian đồng thời đọng lại, vạn vật cùng rơi vào yên lặng!

Tiêu Vũ dù có hỗn độn khí gia thân, vào đúng lúc này, cũng là cảm thấy đáng sợ áp lực. Bên cạnh hắn mỗi một tấc không khí, đều tựa như biến thành một đại thế giới, nặng nề đến không thể tưởng tượng, mạnh như nhục thể của hắn, vào đúng lúc này, càng đều không thể nhúc nhích mảy may!

Một giới này càng thêm rung chuyển, bầu trời rạn nứt, các giới liên hợp xuất thủ chí tôn, hẳn là sắc mặt trắng bệch, mặc dù thân thể không ở giới này, nhưng cũng đều là thừa nhận rồi vô cùng áp lực cực lớn.

“Đoành!”

Hai đại thần vòng tốc độ thập phần chầm chậm, nhưng ở trong lộ ra uy thế, lại có thể đuổi đi nát thiên địa. Hai loại sức mạnh to lớn đồng thời giáng lâm, làm cho Tiêu Vũ thân thể, bắt đầu tan vỡ.

“Rắc!”

Xương cốt của hắn bị ép tới phát sinh vang lên giòn giã, quanh thân da dẻ, cũng giống như như đồ sứ, bắt đầu xuất hiện đạo vết nứt, từng tia từng tia máu tươi từ trong đó lộ ra, thoạt nhìn kinh khủng dị thường, cũng có vẻ thập phần quỷ dị.

“Ầm!”

Hắn điên cuồng vận chuyển trong cơ thể bất diệt âm dương trải qua,

Không cách nào hỗn độn khí không dứt trồi lên, đưa hắn bảo vệ, nhưng mà, ở hai đại thần vòng trước khi, cho dù là hỗn độn khí, cũng đang nhanh chóng bị mài đi, Tiêu Vũ trên người vết rách, càng ngày càng nhiều.

“Tinh chủ yếu thất bại?”

“Thật là khủng khiếp pháp, đây là Nhật Nguyệt Thần Quân nói?”

“Nhật Nguyệt thần luân, này hai đại thần vòng bên trong, ẩn chứa vạn đạo, trải qua hắn lúc trước diễn biến các đạo ở Tinh chủ trên người nghiệm chứng sau khi, đã trở nên tăng thêm sự kinh khủng! Tinh chủ bây giờ là đồng thời đối kháng vạn đạo, mà không phải chỉ là một loại nào đó đại đạo lực lượng!”

Cửu giới chí tôn, ai cũng run rẩy, sâu sắc cảm nhận được Mạc Thương nguy hiểm.

Trong lòng bọn họ phức tạp, vô địch rồi mấy trăm ngàn năm Tinh chủ, rốt cuộc cũng phải thua gì?

Có bởi vì Tiêu Vũ lo lắng rơi lệ, cũng có người lo lắng cửu giới tương lai.

“Rắc!”

Rốt cục, Tiêu Vũ cánh tay trước một bước vỡ vụn, giống như như đồ sứ, hóa thành vô số mảnh vỡ, rơi xuống đất.

Trở về tiếp theo, này vết rách thần tốc lan tràn, hắn hai chân, thân thể của hắn, cũng như như đồ sứ phá nát tan rã.

Mạnh như Tiêu Vũ thân thể, càng cũng không chịu nổi Mạc Thương chi đạo mang tới áp lực, thân thể bị miễn cưỡng ép thành mảnh vỡ.

Lúc này, Tiêu Vũ đã chỉ còn lại có một cái đầu lâu, hắn căng nhắm chặt hai mắt, giữa chân mày không dứt có hỗn độn khí tuôn ra, nhưng cũng thủy chung không ngăn cản được, này vết rách ở trên người hắn lan tràn.

"Tinh chủ!"

Vô số âm thanh hò hét, cửu giới không biết có bao nhiêu từng ngưỡng mộ vị này nhân vật vô địch người dồn dập rơi lệ, hò hét có tiếng rung động chín tầng trời.

"Ầm!"

Nhưng mà, cuối cùng hết thảy đều không có thay đổi, Tiêu Vũ còn sót lại một cái đầu lâu, cũng oanh một tiếng nổ tung, tan thành mây khói, không còn sót lại bất cứ thứ gì!

Thời điểm này, cửu giới tiếng khóc rung trời, không biết bao nhiêu chí tôn, là nghe cửu thiên Tinh chủ vô địch truyền thuyết cùng nhau đi tới, làm thấy cảnh này, không biết bao nhiêu người, đều là khóc rống rơi lệ.

Tiếng khóc chấn động cửu giới, làm cho toàn bộ Cửu Thiên Thế Giới, đều lâm vào sâu sắc cùng bi ai bên trong, làm cho chúng sanh có cảm giác, chư thiên vạn giới sinh linh, trong lòng đều tựa như quanh quẩn một loại bi thương tâm tình.

"Tinh chủ còn không có bị chết!"

Đột nhiên, có người hô to, tất cả mọi người đồng thời chấn động mạnh, dồn dập nhìn tới. Chỉ thấy Tiêu Vũ thân thể mặc dù đã hoàn toàn nổ tung, nhưng ở nơi đó, nhưng có một điểm hỗn độn khí, chưa từng tiêu tán.

Đó chỉ là to bằng đầu ngón tay một đoàn hỗn độn, mặc dù nhỏ bé, nhưng cho người cảm giác phảng phất ở trong ẩn tàng rồi một phương chân chính Đại thế giới.

Nó trong không trung hôi hổi nhảy nhót, tựa hồ đang bao lại cùng thủ hộ lấy cái gì.

“Ầm!”

Sau một lát, đoàn kia hỗn độn khí bốc lên, theo cái kia ở trong, một bóng người đi ra, phá nát Tiêu Vũ, lại xuất hiện nhân thế!

Chí tôn cảnh giới, nguyên thần không cần thiết, dù cho thân thể hủy diệt sạch, chỉ cần còn lại một giọt máu, liền có thể lập tức sống lại. Tiêu Vũ rõ ràng mang đến đây, không có chết với Nhật Nguyệt thần luân bên trong.

“Ngươi đạo, ta đã thấy rõ!” Hắn trong không trung thong dong cất bước, âm thanh lạnh lùng, đạo “tập hợp đủ vạn đạo, mặc dù kinh người, nhưng cái này đồng thời cũng mang ý nghĩa, ngươi cũng không có chính thức đạo thuộc về mình!”

Nhật Nguyệt thần luân không thể chính thức đuổi đi nát Tiêu Vũ, Mạc Thương tựa hồ cũng không ngoài ý muốn, nghe vậy đạo “nha? Chẳng lẽ thầy đã nhìn thấu đệ tử nói?”

Tiêu Vũ lắc đầu, đạo “ta không cần khám phá ngươi đạo, ta chỉ cần tin chắc tự thân chi đạo, liền vậy là đủ rồi!”

“Ầm!”

Hắn bước lên phía trước, bên cạnh sáu viên đại ấn bay tới, vây quanh hắn xoay tròn.

Lục đạo dấu ấn! Này sáu viên dấu ấn, trải qua Tiêu Vũ ở Hạo Hư đứng đầu nơi đó mười vạn năm diễn biến, đã chính thức hóa thành một loại khác vô thượng đại đạo, cũng bị hắn hòa vào với bất diệt âm dương trải qua bên trong.

Một đường chinh chiến cửu thiên, hắn đạo, từ đầu đến cuối không có chính thức theo chất trên có điều bay vọt, mãi đến tận đại chiến Mạc Thương cùng bất tử Ma Quân, hai người này thực lực xấp xỉ đối thủ, rốt cục để tâm hắn có điều ngộ ra.

Mạc Thương dựa vào cùng hắn giao thủ, U &# 85; đọc sách www &# 46;uu &# 107; an s h u &# 46; co &# 109; không dứt hoàn thiện Nhật Nguyệt thần luân, hắn sao lại không phải dựa vào cùng Mạc Thương giao thủ, hoàn thiện tự thân chi đạo?

Lục đạo dấu ấn, ngũ hành lực lượng, bất diệt âm dương trải qua, bá thể ngôi sao quyết, hoàn mỹ sinh linh, chiến chữ ấn, nhiều loại bảo thể……

Kiếp trước hơn nữa kiếp này, Tiêu Vũ đi đường nhiều lắm, cũng quá tạp, hắn một mực suy nghĩ, làm sao có thể đem này nhiều loại pháp và đạo, chính thức dung hợp quy nhất.

Nhưng đoạn đường này, quá khó khăn, mặc dù chợt có linh quang, nhưng thủy chung không có chính thức làm được.

Mãi đến tận, lần này cùng bất tử Ma Quân cùng Mạc Thương giao thủ, rốt cục để hắn có điều hiểu ra.

“Hỗn độn khí, làm vạn vật chi thủy, Âm Dương Nhị Khí, thì lại hoá phân thiên địa, thiên địa lại chia ngũ hành lục đạo, mới có sinh linh, vô tận ngôi sao, thì làm thế gian vạn tượng!”

Hắn khẽ nói bên trong, mỗi đi về phía trước một bước, thì sẽ thêm ra một đạo hóa thân. Làm 9 bước đi ra, chín Tiêu Vũ, lại đừng lên bản tôn, chung làm mười người!

Mười người, mỗi người khí tức trên thân lại không giống nhau, và mỗi người bên người, đều có vô tận ngôi sao quấn quanh, giống như 10 tôn thần linh, giá lâm nhân thế.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 502: Nhân Đạo Cực Cảnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Cho tới nay, Tiêu Vũ trong cơ thể nhiều loại đại đạo, hắn thủy chung cũng không có cách nào làm cho bọn họ chính thức quy về một thể thống nhất, nhưng cùng lúc cũng không muốn từ bỏ.

Này liền giống với mười người muốn đi chuyển mười khối tảng đá, nhưng mỗi hòn tảng đá đều nặng qua vạn cân, mà mười người này lại đều chỉ có thể giơ lên nghìn cân đồ vật.

Nếu mười người mỗi loại đi chuyển một tảng đá, tất nhiên khó có thể thành công, cho dù có thể thành công, cũng là tốn thời gian hao tâm tốn sức vừa mất công sức, mà nếu mười người này liên hợp lại, chung sức đi chuyển cùng một tảng đá, từng khối từng khối, cho đến đem mười khối tảng đá chuyển xong, thì lại sẽ đơn giản hơn nhiều.

Tiêu Vũ trong cơ thể nhiều loại sức mạnh, đã là như thế, không cách nào chính thức dung hợp làm một cái toàn thể, mặc dù mỗi loại uy lực đều rất mạnh, nhưng cũng chung quy có hạn.

Mà trong trận chiến này, đang bị Mạc Thương Nhật Nguyệt thần luân nghiền hầu như thân tử đạo tiêu lúc, hắn rốt cục có điều hiểu ra, đem trong cơ thể các loại sức mạnh, triệt để hóa thành một thể thống nhất.

Hỗn độn làm cơ sở, phân chia âm dương thiên địa, sống lại ngũ hành lục đạo, sau đó sinh ra sinh linh, ngàn tỉ ngôi sao, thì lại có thể đại diện thế gian vạn tượng.

Về phần đang Thập Châu đoạt được nhiều loại bảo thể, bây giờ bị hắn chia lìa, hóa thành 9 thân thể, mỗi một thân đều có một loại bảo thể, chín đại hóa thân, đại biểu chính là trong thiên địa các loại sinh linh, cũng là chúng sanh.

Chiến chữ ấn, đó là gia trì ở 9 trên hạ thể sức mạnh, làm cho bọn họ vốn có bảo thể đồng thời, cao hơn 1 cảnh.

“9” số lượng cực điểm, nhưng chung quy có thiếu, tiến thêm một bước nữa làm “10”, mới thật sự là viên mãn, đồng thời cũng là một tất cả luân hồi mới.

Tiêu Vũ đem trong cơ thể tất cả sức mạnh chính thức tan để toàn thể đồng thời, dùng chín đạo bảo thể hóa thân, hơn nữa bản tôn, chính là viên mãn “10”.

Hắn này 10 thân thể, chính là một luân hồi, diễn biến cùng bao gồm trong thiên địa vạn tượng vạn vật.

Hắn này 10 thân thể, chính là một chính thức hoàn chỉnh thiên địa.

Hắn chính là thiên địa!

“Chúc mừng thầy, đã đi tới nhân đạo cực cảnh!” Mạc Thương trong mắt bất cứ tràn đầy thần thái, đạo “tại đây 1 cảnh sau, lại bước một bước, đó chính là chân chính siêu thoát, chân chính Đạo Cảnh! Hôm nay, liền nhìn thầy cùng đệ tử, đến tột cùng là ai tài năng bước ra bước đi này!”

Mặc dù là chí tôn cảnh giới, vẫn là Nhân cảnh, bởi vì vẫn như cũ sinh ở thiên địa trong vòng, không thể bao trùm trên trời đất.

Bây giờ Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, đều đã đi tới cảnh giới chí tôn cuối, cũng là Mạc Thương trong miệng nhân đạo cực cảnh!

“Ầm!”

Bọn họ một lần nữa giao thủ,

Lần này, Mạc Thương Nhật Nguyệt thần luân, đã không cách nào đè ép Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ một thân thập phần, tự thân chính là hoàn chỉnh thiên địa, trong lúc xuất thủ uy lực còn lại mênh mông cuồn cuộn, càng hơn lúc trước.

Bọn họ chính thức chiến đến cùng một chỗ, không muốn như trước khi như vậy, nhận sự giúp đỡ đối phương, hoàn thiện tự thân, bắt đầu chân chính trận chiến sống còn!

“Tinh chủ chưa bại, như trước vô địch!”

“Nhân đạo cực cảnh, cổ kim vô song!”

Các giới đều rung động, có người hưng phấn, có người hoan hô, cũng có người hơn cửu giới tương lai lo lắng, bởi vì theo Tiêu Vũ hiểu ra, trận đại chiến này, đối với cửu giới tạo thành uy hiếp cũng lớn hơn.

“Ầm!”

Không lâu, đệ nhị giới bầu trời rạn nứt, cũng đã không chịu nổi hai người Thần Uy, nếu là tái chiến, chắc chắn sẽ sụp đổ!

Nhưng lúc này, còn lại 8 giới cũng đồng dạng đã tới gần tan vỡ, lại cũng chịu đựng không nổi giữa bọn họ đại chiến.

Chúng sanh sợ hãi, có phải cửu giới thật muốn bởi vậy giới tan vỡ?

“Bốp!”

Ở mọi người lo lắng bên trong, Mạc Thương cùng Tiêu Vũ lại phá vỡ hư không, thay thế chiến trường, lần này, hai người khí tức trực tiếp ở cửu giới hoàn toàn biến mất.

“Bọn họ đi tới này bởi vì mở ra bước ra, ẩn giấu ở cửu thiên các giới thế giới!”

Có người lập tức cảm nhận được cái khác bên trong tiểu thế giới lộ ra gợn sóng, phần đông chí tôn thần niệm, lập tức đuổi theo.

Mặc dù là Mạc Thương, cũng không dám nhiễm phá huỷ một Đại thế giới mang đến hậu quả. Cửu giới bên trong bất kỳ một giới nếu là vì hắn mà hủy, hắn đều trải qua mang không thể thừa nhận nhân quả lực lượng.

Nhìn bề ngoài, nếu cửu giới bên trong bất kỳ một giới tan vỡ, thoạt nhìn tựa hồ chỉ là một giới, nhưng kỳ thật, này chân chính bên trong Đại thế giới cất dấu vô số bởi vì mở ra đến tiểu thế giới, là vì vạn giới gốc rễ.

Chư giới bên trong, cũng không biết có bao nhiêu trăm triệu sinh linh, một khi hủy diệt một giới, mang đến hậu quả là kinh khủng, không người nào dám nhiễm.

Cái này cũng là tại sao, qua nhiều năm như vậy có vô số chí tôn đều có diệt thế khả năng, nhưng cửu giới lại như cũ hoàn hảo tồn tại nguyên nhân.

“Ầm!”

Không lâu, một phương bởi vì mở ra đến tiểu thế giới tan vỡ, những thế giới nhỏ kia rốt cuộc không giống như chân giới, căn bản không chịu nổi hai người bọn họ Thần Uy.

May mà Tiêu Vũ cùng Mạc Thương đều không mong muốn tạo nhiều lắm sát nghiệt, nhiễm nhân quả, vào giới lập tức, liền đem trong giới sinh linh dùng đại thần thông toàn bộ theo giới bên trong đưa đi.

Bọn họ một lần nữa Vượt giới, tiếp tục đại chiến.

“Rầm rầm!”

Kế tiếp, vô số ẩn giấu các giới bên trong tiểu thế giới không dứt nổ tung, không biết bao nhiêu sinh linh bị Tiêu Vũ hai người mạnh mẽ đưa về tới chín đại chân giới.

Hai người cuộc chiến, đã không chỉ đề cập cửu thiên, càng đã lan đến vạn giới, đem vô số bởi vì mở ra đến tiểu thế giới, triệt để đánh tan!

Chiến đấu còn ở kéo dài, trận chiến này đánh cho vạn giới không ánh sáng, sáng lập muôn thuở không có cử chỉ.

“Ầm!”

Rốt cục, theo vừa một thế giới nổ tung, Mạc Thương Nhật Nguyệt thần luân, bị Tiêu Vũ 10 thân thể đánh bể một vòng, Mạc Thương sắc mặt, cũng biến thành tái nhợt vài phần.

“Ta Hỗn Nguyên chi đạo, càng không bằng dùng hỗn độn làm gốc nói?” Hắn có chút mờ mịt, tựa hồ không rõ, rõ ràng ở vào cùng một cảnh giới, hắn Nhật Nguyệt thần luân, làm sao lại bại bởi Tiêu Vũ hỗn độn chi đạo?

“Ta nói rồi, không có mạnh nhất đạo, tất cả cùng ở tự thân!” Tiêu Vũ 10 thân thể Thần Uy vô cùng, mỗi một thân đều khoác vô số ngôi sao, phần đông ngôi sao, khi hắn 10 thân thể bên cạnh không dứt diễn biến thế gian vạn tượng.

“Có phải ta sai rồi?” Mạc Thương mờ mịt, sau đó cười nói “ta còn chưa bại, thầy, ngươi đạo, cũng chưa chắc mạnh nhất!”

Hắn một lần nữa lấy ra còn lại lớn dương thần luân, nhưng mà, mười cái Tiêu Vũ bây giờ có vô địch chân chính tư thế, có thể có thể quét ngang tất cả.

Một tiếng vang ầm ầm, vừa một thế giới, cùng Mạc Thương mặt trời thần luân cùng phá nát, triệt để biến mất.

“Phụp!”

Mạc Thương khẽ run lên, phun ra máu tươi. Hắn cảnh giới cỡ này nếu là hộc máu, cái kia cũng đã bị thương rất nặng, tốn cùng căn bản.

“Thầy vô địch oai, càng hơn năm đó!” Mặc dù bị thương, nhưng trên mặt hắn còn là mang theo ý cười, không thấy dấu hiệu thất bại.

Chỉ thấy khi hắn mỉm cười bên trong, nhục thể của hắn đột nhiên toát ra mãnh liệt ánh sáng, một loại ba động khủng bố, nhập vào cơ thể bước ra.

Tiêu Vũ nhất thời cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm, ngay đầu tiên bứt ra lùi về sau. Nhưng mà, trong giây lát này, hắn 10 thân thể tất cả đều không cách nào nhúc nhích, Mạc Thương trong cơ thể xuất hiện một to lớn vòng xoáy màu đen, đưa hắn 10 thân thể, đều hướng về vòng xoáy kia lôi kéo mà đi.

“Sư tôn, ngươi đã quên, Nhật Nguyệt hai bánh bên trong vạn đạo, chỉ là Hỗn Nguyên Thánh thể kết quả, ta chân chính đạo, là trong cơ thể ta Hỗn Nguyên lực lượng! Dù cho thân ngươi hóa thiên địa, tại đây Hỗn Nguyên lực lượng trước mặt, cũng phải quy về hư vô, trở về Vô Cực!” Mạc Thương nụ cười, tựa như hắn mới vừa cùng Tiêu Vũ đoàn tụ thời điểm giống nhau, thong dong, trấn định.

Tác giả đông phương hành vân không nói biết sẽ sẽ không có người cảm thấy trận chiến này đánh cho quá lâu, nhưng trên thực tế ta đã tận lực viết đoản, nếu như từng chiêu từng thức liều, Mạc Thương trên người khả năng liều gì đó còn có thể lâu, ta đã tận lực ngắn gọn. Có điều hẳn là cũng vẫn tốt chứ, dù sao cũng là quán xuyên toàn thư, có thể nói bản này viết đến bây giờ cơ hồ đều là vây quanh nơi này cuộc chiến cuối cùng, cũng cũng không thể vài nét bút mang qua, nếu như cảm thấy dài, ta cũng chỉ có thể xin mọi người kiên nhẫn một điểm.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 503: Hóa Thân Làm Đạo

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thi triển Hỗn Nguyên Vô Cực chi đạo, Mạc Thương muốn dùng phương pháp này, hóa giải Tiêu Vũ bây giờ hỗn độn nguyên vô cùng.

“Hỗn Nguyên Vô Cực? ‘Không có’ tuy là vạn vật chi thủy, nhưng nếu vắng mặt tồn tại ‘Có’, vừa thế nào ‘Không có’? Hết thảy đều không có tuyệt đối, ngươi cũng không phải vô địch!” Tiêu Vũ bình tĩnh mở miệng, 10 thân thể trong lúc đó đan xen một loại huyền diệu quy tắc, cùng Mạc Thương Hỗn Nguyên lực lượng đối kháng.

“Ầm!”

Hai loại vô thượng đại đạo lực lượng va chạm nhau, khiến hư không vặn vẹo, quanh thân thiên địa vạn đạo trừ khử, hóa thành vô hình.

Vào đúng lúc này, bọn họ đã không có gì hoa lệ pháp thuật so đấu, mà là thăng lên đến đối tự thân chi đạo lĩnh ngộ, so đấu đạo ý.

Bọn họ không có trắng trợn đến đâu ra tay, nhưng hậu quả lại là tăng thêm sự kinh khủng. Hai loại vô thượng chi đạo ảnh hưởng lẫn nhau, khiến cho bọn hắn thân ở thế giới ở không tiếng động trong lúc đó dập tắt, vạn vật quay về âm dương, lại hóa hỗn độn, cuối cùng, biến thành hư vô!

Cái này đến cái khác tiểu thế giới, ở kinh khủng kia đại đạo lực lượng dưới ảnh hưởng, không dứt biến mất, trở về nguyên thủy nhất “Không có”!

“Bốp!”

Tiêu Vũ 10 thân thể, ở Mạc Thương Hỗn Nguyên chi đạo trước mặt, đột nhiên một trận sáng tắt, 10 cỗ nhục thân trở nên hơi trong suốt, dường như muốn ở bên trong trời đất biến mất.

Mà mặt khác Mạc Thương, chịu đựng Tiêu Vũ hỗn độn nguyên vô cùng trải qua ảnh hưởng, thân thể cũng là từng tấc từng tấc rạn nứt, thì như lúc trước Tiêu Vũ giống nhau, thừa nhận rồi một loại áp lực kinh khủng.

Bọn họ lúc này chiến đấu, so đấu đã là thuần túy nhất cùng nguyên thủy đại đạo lực lượng, một người thắng được, thì lại tên còn lại, sẽ vạn kiếp bất phục.

Mặc dù không có trước khi như vậy hoa lệ pháp thuật, nhưng loại này so đấu, lại càng lộ ra một loại không nhìn thấy nguy hiểm.

“Ầm!”

Hồi lâu sau, Mạc Thương cánh tay phải nổ tung, hóa thành sương máu. Đây là nguyên thủy nhất đạo lực so đấu, mặc dù là hắn bực này cực cảnh chí tôn, cũng không thể khôi phục, triệt để mất đi cánh tay này.

“Bốp!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ một cái chân trái cũng triệt để không thấy, không có nổ tung, lại biến mất không còn tăm hơi, bị Mạc Thương chi đạo hóa thành hư vô!

Chiến đến thời khắc này, thắng bại lúc nào cũng có thể đang ở trước mắt, các giới hết thảy chí tôn, đều là mở to hai con mắt, không chớp một cái, muốn chứng kiến này muôn thuở cuộc chiến kết quả cuối cùng.

“Ầm!”

Mạc Thương vừa một cánh tay nổ tung,

Máu me đầm đìa, nhưng sắc mặt của hắn lại chưa từng phát sinh biến hóa, thủy chung mang theo một thong dong mà trấn định mỉm cười, tựa hồ tất cả đều nắm trong tay.

“Bốp!”

Một mặt khác, Tiêu Vũ một cánh tay cũng biến mất không còn tăm hơi, hai người đại đạo lực lượng đối chọi gay gắt, đều muốn ở chính mình triệt để biến mất trước khi, hoàn toàn xoá bỏ đối phương!

“Ầm!”

“Bốp!”

Hai người thân hình liên tiếp bị đối phương đại đạo lực lượng phá huỷ, không lâu sau đó, Mạc Thương cùng Tiêu Vũ đều đã là thân hình hủy diệt sạch, không thể khôi phục, lẫn nhau đều chỉ còn lại có một cái đầu lâu.

Dù cho tới thời khắc như vậy, Mạc Thương, như trước đang mỉm cười!

“Trận chiến này, rốt cuộc phải kết thúc rồi à?”

“Hai người bọn họ, ai trước tiên bị đối phương đại đạo lực lượng triệt để đánh đổ, một người khác, liền chính là này muôn thuở cuộc chiến người thắng!”

Cửu giới các nơi, hết thảy chí tôn đều sâu sắc nín thở, phảng phất liền tim đập đều phải đình chỉ, không muốn bỏ qua bất kỳ chi tiết nhỏ.

"Bốp!"

Tiêu Vũ đầu lâu, đã trở nên càng ngày càng trong suốt, chỉ như 1 luồng khói nhẹ bay trên không trung, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ tan theo gió.

Mà một bên khác Mạc Thương, đầu lâu bên trên mặc dù tràn đầy vết rạn, nhưng thoạt nhìn, tựa hồ so với Tiêu Vũ muốn ổn định một vài.

"Bốp!"

Rốt cục, Tiêu Vũ còn sót lại một cái đầu lâu, cũng hoàn toàn biến mất, triệt để không nhìn thấy, như đồng hóa để không khí.

Hắn toàn bộ thân hình đều là trực tiếp biến mất, chính thức biến thành "Không có"!

"Tinh chủ…… thất bại?"

Cửu giới các nơi, thế nhân chưa phục hồi tinh thần lại, còn chưa tiếp thu kết quả này, sau một khắc, Mạc Thương đầu lâu, cũng oanh một tiếng nổ tung, máu nhuộm tứ phương, thân thể triệt để hủy diệt.

"Lại là…… thế hoà?"

"Hai đại muôn thuở chí tôn hoà nhau kết cuộc, đồng quy vu tận, cùng đi về phía hủy diệt?"

Hết thảy chí tôn đều là thật lâu thất thần, này muôn thuở không có một trận chiến, cuối cùng lại này đây kết quả này kết cuộc. Hai vị tươi đẹp muôn thuở Cực Đạo chí tôn, cuối cùng song song hướng đi diệt vong, ai đều không có thắng, cũng ai đều không có bại?

“Có lẽ, đây là kết quả tốt nhất, hai người bọn họ mỗi loại vô địch một thời đại, dùng cái này kết quả kết cuộc, ai cũng chưa từng lưu lại bại trận!”

“Hai người kia vô địch tên, sẽ bị vĩnh viễn viết tiếp, giữa bọn họ, không có kẻ bại!”

Thế nhân thật lâu trầm mặc, có người than thở, có người thở dài, cũng có một số người cười trên sự đau khổ của người khác, không muốn nhìn thấy cửu thiên có kinh khủng như thế chí tôn tồn tại.

Tiêu Vũ cố nhân, đệ tử, vào lúc này không tiếng động rơi lệ, từng ngưỡng mộ hắn vô địch tên đám người, cũng đều rơi vào trong trầm mặc.

“Ai da, vô luận như thế nào, này liên lụy chư thiên vạn giới một trận chiến, cuối cùng là đã xong!”

“Cửu giới còn đang, chúng ta nên may mắn!”

“Tản đi chí tôn lực lượng a, trận chiến này kết thúc, đã không cần!”

Ở các loại phức tạp tâm tình cùng trong thanh âm, các giới các chí tôn bắt đầu thu hồi thần lực của mình, không muốn lấy chí tôn lực lượng, củng cố một giới.

“Đoành!”

Nhưng mà, làm chí tôn lực lượng tản đi, cửu giới vừa là kịch liệt chấn động lên, lại một lần nữa đi tới tan vỡ điểm giới hạn.

“Xảy ra chuyện gì? Đại chiến không phải đã kết thúc rồi à?”

Thế nhân hoảng hốt, đại chiến đã kết thúc, mà khi các giới chí tôn rút lui Thần lực, cửu giới không ngờ rung chuyển lên.

“Trận chiến này, còn chưa kết thúc!” Hạo Hư đứng đầu ánh mắt sáng quắc, đạo “đệ nhất trong giới bất tử Ma Quân, cùng Tử Thần hai đạo thứ thân còn đang, bọn họ là chịu đựng hai người kia ý niệm điều khiển, bọn họ còn đang chiến đấu, đại diện hai người kia vẫn tồn tại như cũ, vẫn chưa bị chết!”

Âm thanh vừa ra, cửu giới lại chấn động.

Đã chiến đến mức độ như vậy, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương một trận chiến còn chưa kết thúc? Còn đang tiếp tục?

Vô số chí tôn lập tức thăm xuất thần niệm, tìm kiếm các giới, cấp độ kia đại chiến lộ ra gợn sóng, bọn họ khả năng ngay đầu tiên phát hiện, nhưng qua hồi lâu, phần đông chí tôn, lại là không thu hoạch được gì, căn bản không có tìm được Mạc Thương cùng Tiêu Vũ.

Hai người kia, đích xác, U &# 8 đã hoàn toàn biến mất, hoàn toàn không tồn tại bất kỳ một giới.

“Nhục thể của bọn hắn đã hủy, bây giờ đang chiến đấu, là nguyên thần của bọn hắn!” Long tộc chiến tôn Ngao Chiến cảnh giới cũng vượt xa thế nhân, nhìn ra gì đó, thở dài “bọn hắn hôm nay, đã hóa thân làm đạo, mặc dù vô hình, nhưng là đang lấy một loại hình thức khác, tiếp tục đại chiến!”

Hóa thân làm nói? Thế nhân đều là chấn động.

Đây là cảnh giới cỡ nào, thân thể hủy diệt sạch, chỉ còn lại nguyên thần cùng một tia thần niệm, nhưng có thể hòa vào bên trong đất trời, hóa thân làm nói!

Bây giờ, trong thiên địa một cơn gió, một trận mưa, một hạt cát, một cây cỏ, đều có khả năng là Mạc Thương cùng Tiêu Vũ.

Bọn họ hóa thân làm đạo, không có dấu vết mà tìm kiếm, rồi lại ở khắp mọi nơi.

Ai có thể tưởng tượng, một trận chiến đấu, có thể dùng như vậy một loại hình thức, đang tiếp tục tiếp tục.

Trận này muôn thuở không có cuộc chiến, đến nay không có hạ màn kết thúc, trận chiến này đã hoàn toàn vượt ra khỏi thế nhân nhận thức, cũng lật đổ từ cổ chí kim bất luận một loại nào chiến đấu hình thức.

Mà cuối cùng thắng bại, cũng còn chưa biết!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân

dtv-ebook.com

Chương 504 + 9 Giới Không Ánh Sáng 3000 Năm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một hồi vô hình chiến đấu, nói đến gần như hoang đường, lại là chân thật tồn tại, ảnh hưởng cửu thiên các giới, khiến các đại chí tôn, tất cả đều không dám xem thường.

Ở trận này vô hình chiến đấu tiến hành thời gian, đệ nhất trong giới, bất tử Ma Quân cùng Tiêu Vũ Thái Âm mặt trời thân cuộc chiến, cũng đã lâm vào thế bí.

Bất tử Ma Quân vẫn chưa chính thức sống lại, mà là từ Mạc Thương ý niệm làm chủ, thực lực còn hơn Mạc Thương chân thân, thủy chung chênh lệch một đường, mà Tiêu Vũ hai cỗ nhục thân, bây giờ cũng đã xa xa không thể cùng hắn kiếp này thân so với, vì vậy hai người cuộc chiến, chỉ dùng cái này giới làm hạn định.

Bọn họ song phương nắm giữ cùng thi triển, đều là bá thể ngôi sao quyết, bất tử Ma Quân nghịch loạn âm dương, mà Tiêu Vũ Thái Âm mặt trời thân, tất là hóa thành âm dương sinh tử vòng, khiến bị bất tử Ma Quân nghịch loạn âm dương, lại chuyển Càn Khôn!

Hai loại đồng dạng sức mạnh, nhưng khác vận chuyển quỹ tích, làm bọn họ chiến đấu lâm vào thế bí, lúc này này ba bóng người tựa hồ cũng lâm vào yên lặng, hai loại âm dương lực lượng ảnh hưởng lẫn nhau, vừa lẫn nhau triệt tiêu, thẳng khiến vùng thế giới này bên trong tất cả, đều đọng lại.

Thời gian đình trệ, không gian vặn vẹo, lá rụng định ở trong gió bất động, bay lên bụi trần cũng như là mọc rễ ở trong không khí.

Đệ nhất giới hoàn toàn yên lặng, kể cả giới này bên trong giao thủ ba bóng người.

“Xem ra bên này một trận chiến, cũng phải chờ tới một bên khác phân ra thắng bại, tài năng đánh vỡ bây giờ cân bằng!”

“Bất tử Ma Quân cùng Tinh chủ 2 thân thể đều đã yên lặng, bây giờ nếu là có cái khác chí tôn ra tay, bọn họ chẳng lẽ không phải nguy hiểm?”

“Ra tay? Ha ha, giới này bên trong bởi vì bọn họ đại đạo lực lượng, vạn vật ngưng trệ một cái, bây giờ không có lực lượng gì có thể rót vào thế giới kia! Dù cho đi tới, cũng đồng dạng sẽ bị ngưng trệ một cái. Về phần tự thân giá lâm, càng không cần phải nói, bây giờ bất luận người nào gan dạ bước vào đệ nhất giới, cái kia đều là muốn chết, sẽ trực tiếp bị hai cỗ âm dương lực lượng mài đi hết thảy!”

Thế nhân ánh mắt, thủy chung ở Tiêu Vũ cùng Mạc Thương trên thân, cho tới hôm nay mới có tâm sự chú ý đệ nhất trong giới chiến đấu, nhưng nơi này chiến đấu lại là lâm vào thế bí, bọn họ phảng phất sẽ vẫn như vậy yên lặng đi xuống, mãi đến tận thiên địa cuối!

Cửu giới bên trong, e sợ ngoại trừ Tiêu Vũ hai người, không có người nào có thể đánh vỡ.

Chư thiên hỗn loạn, vạn giới thỉnh thoảng có thế giới tan vỡ biến mất, cửu giới ngôi sao cũng sớm hủy diệt sạch, vạn giới không ánh sáng.

Thế nhân đều đang đợi, chờ cái kia trận chiến cuối cùng thắng bại công bố, nhưng mà trận chiến này vô hình, bọn họ thậm chí không biết là, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, bây giờ chiến tới một bước nào.

Đây là nguyên cuộc chiến của các vị Thần, cũng là vô hình cuộc chiến, vượt ra khỏi sự hiểu biết của người đời, không có người nào có thể đoán trước được kết cục sau cùng.

Ở không có thời gian, chẳng phân biệt được ngày đêm Cửu Thiên Thế Giới, thời gian chậm rãi trôi qua.

Không có ngôi sao, mặt trời sẽ không bay lên, trăng sáng cũng là sớm mất tăm, cửu giới người, chỉ có thể bằng cảm giác yên lặng tính toán thời gian.

Một ngày.

Một tháng.

Một năm.

Mười năm……

Trận này không nhìn thấy đại chiến, vô cùng dài, dài lâu đến có mấy người đều cơ hồ đã muốn lãng quên, tại đây chư thiên vạn giới trong lúc đó, vẫn tồn tại một hồi vô hình chiến đấu.

Hai mươi năm…… ba mươi năm…… một trăm năm!

Thời gian trăm năm, người phàm đã lại sống cả đời, một nhóm mới sinh linh, ở các giới sinh ra, lại sinh ra ở một cái không có ban ngày, không có Nhật Nguyệt ngôi sao trong thế giới.

Rất nhiều người cả một đời, cũng không biết mặt trời là vật gì!

Hai trăm năm…… 300 năm…… một ngàn năm!

Đối với Thánh cảnh bên dưới người mà nói, thế sự đã nhiều lần càng hạ, cửu thiên các giới, thậm chí sớm khôi phục yên tĩnh, chỉ có này đạt đến cảnh giới chí tôn nhân vật, mới biết trong thiên địa, còn có một hồi chưa xong chiến đấu, còn đang tiếp tục.

Hai ngàn năm…… ba ngàn năm!

Cửu Thiên Thế Giới ở không có thời gian năm tháng dưới, đã vượt qua ròng rã ba ngàn năm!

Thời đại này, được người xưng là thời đại hắc ám, cửu giới không ánh sáng.

Một nhóm mới hậu bối, đã đi vào đến thánh nhân cảnh giới, vẫn như cũ chưa từng thấy qua mặt trời, không biết Nhật Nguyệt ngôi sao là vật gì.

Tái tạo ngôi sao, đó là ít nhất phải đạt được chí cảnh cảnh giới mới có thể làm được sự tình, nhưng ở bóng tối này ba ngàn năm bên trong, hết thảy chí tôn sức mạnh, đều ở đây dùng để giữ gìn các giới bên trong, căn bản không có người có tâm sự cùng dư lực, đi tái tạo Nhật Nguyệt, ngưng tụ ngôi sao.

Huống hồ, những ngôi sao kia đều là Tiêu Vũ cùng Mạc Thương đánh nổ, trận chiến ấy chưa phân thắng bại, bọn họ chưa trở về, ai dám tái tạo ngôi sao?

“3000 năm, trận chiến này, rốt cuộc phải kéo dài đến lúc nào?”

Đệ tam giới, Hạo Hư đứng đầu ngồi ngay ngắn trong hư không, Tiêu Vũ ngày xưa lưu lại ngôi sao bàn cờ, sớm không còn tồn tại nữa.

“Cuối cùng rồi sẽ kết thúc.” Diệp Vong Xuyên hiện thân an ủi, bên cạnh theo một đúc từ ngọc em bé, nháy mắt to, đầy là tò mò.

“Liền ngươi cũng đã có hậu nhân, hắn lại vẫn là chẳng biết lúc nào khả năng đắc thắng trở về!” Hạo Hư đứng đầu lắc đầu, than thở qua đi, ánh mắt vừa là nhìn phía hư không, nhưng hắn dù cho có thể nhìn xuyên vạn giới, cũng là thủy chung, không tìm được bóng người kia.

Thiên Sơn đỉnh.

Một bóng người tĩnh tọa một cây Thanh Liên bên trên, ở đầy trời tuyết trắng bên trong, không nhúc nhích.

Một gã cô gái trẻ nhẹ nhàng đi tới, xúc động một tiếng, đạo "Thanh Tôn, 3000 năm, người một mực nơi đây tĩnh tọa bất động, một bước chưa cách, còn phải tiếp tục các loại gì?"

Được xưng Thanh Tôn nữ tử quay đầu, liếc mắt nhìn khí chất so với năm đó càng thêm thành thục Thanh Mặc, lắc đầu chưa từng nói, lại nhắm mắt, phảng phất biến thành một vị đá tảng, muốn vĩnh viễn thủ tại chỗ này.

Giới thứ bảy, một tòa trước đại điện, không tri kỷ là nhóm thứ mấy vọt tới muốn vào điện người trẻ tuổi, ở ngoài điện gào thét, ham muốn gia nhập Phù Tôn Điện bên trong.

"Những người này, vừa là hướng về phía Tinh chủ đến gì?"

"Đúng vậy, Tinh chủ một trận chiến, này ba ngàn năm nay truyền khắp các giới, những người này sinh ra vào thời đại hắc ám, đều là nghe thiên địa sở dĩ không ánh sáng truyền thuyết lại, đệ nhất giới Thiên Thần cung ngưng trệ bọn họ không đi được, lại biết được Tinh chủ đã ở chúng ta trong điện trải qua, liền điên cuồng muốn gia nhập."

"Năm đó Tinh chủ uy chấn cửu thiên thời gian, thế nhân tựa hồ đều chưa từng có qua điên cuồng như thế."

"Đúng vậy, lại không biết Tinh chủ, có hay không còn có thể bình yên trở về?"

Hai gã trong điện người trẻ tuổi trải qua, U &# 8 đối với trước điện cảnh tượng, đã là không cảm thấy kinh ngạc, trò chuyện với nhau đi xa, thậm chí không có xem thêm trước cửa điện hò hét đoàn người một chút.

Này điện điện trên cửa, viết ba chữ lớn, bị trước cửa điện trưng bày dùng để chiếu sáng minh châu chiếu lên ánh sáng lòe lòe Phù Tôn Điện!

“Ầm ầm ầm ầm!”

Đột nhiên, một luồng dị dạng gợn sóng, ở cửu giới các nơi nhẹ nhàng tràn ra, truyền đến vạn giới các góc, làm cho thế gian toàn bộ sinh linh, đều sinh ra cùng một loại kỳ diệu cảm ứng.

Chúng sanh cùng nhau xoay người, nhìn phía cùng một cái phương hướng.

Long tộc quần đảo, Ngao Chiến bóng người bay ra, nhìn xa hư không. Cùng trong nháy mắt, cửu giới không biết có bao nhiêu chí tôn, đồng thời nhìn xa cùng phương hướng, mỗi người nội tâm, tựa hồ cũng có chút phát run.

“3000 năm, ngưng trệ một cái đệ nhất giới rốt cục có điều dãn ra gì?”

“Cái kia một hồi vô hình cuộc chiến, cuối cùng kết thúc?”

“Trở về sẽ là cửu thiên Tinh chủ, còn là Nhật Nguyệt Thần Quân? Bị chung kết là ai thần thoại vô địch, thì là ai đem viết tiếp thuộc về hắn vô địch truyền thuyết?”

Chương 505: Tên Là Thiên Thần!

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một hồi vô hình cuộc chiến, kéo dài ròng rã ba ngàn năm!

Đệ nhất trong giới, lâm vào bế tắc trận chiến ấy, cũng đã kéo dài ba ngàn năm.

Bây giờ, ba ngàn năm qua đi, thủy chung ngưng trệ một cái đệ nhất giới, rốt cục có điều buông lỏng, chuyện này ý nghĩa là, cái kia đệ nhất giới chiến đấu sắp sửa phân ra thắng bại, rất có thể cũng đại diện cho, trận kia không nhìn thấy chiến đấu, đã rạch lên chấm hết.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Vô số bóng người bay trên trời, nhìn xa đệ nhất giới.

“Sư tôn!”

Mạc Thương một đám đệ tử, mỗi người đều mang lệ nóng, bay về phía hư không, tựa hồ hận không thể lập tức phá vào đệ nhất trong giới, nhìn trở về người, có phải là Tiêu Vũ.

Thiên Sơn đỉnh, cái kia tĩnh tọa ba ngàn năm chưa từng động tới bóng người, rốt cuộc cũng động, bay về phía hư không, xa nhìn bầu trời.

Đệ tam giới bên trong, Hạo Hư đứng đầu tay vỗ 1 cắt đứt thước, cũng là bỏ đi này thước, nhìn về phương xa.

Long tộc, Vạn Kiếm Sơn, hoàng loài……

Nhiều lắm chí tôn cùng nhiều lắm ánh mắt, vào đúng lúc này đều tụ tập ở cùng một nơi.

Đệ nhất giới.

Nhưng mà, ngưng trệ một cái đệ nhất giới, bọn họ liền thần niệm đều không thăm dò vào được, căn bản không thấy rõ ở chỗ xảy ra chuyện gì, càng không biết, theo vô hình trung trở về, phá vỡ giới này cân bằng người sẽ là ai.

"Ầm!"

Đột nhiên, một luồng hào quang chói sáng, từ đệ nhất trong giới lộ ra!

Thời gian qua đi ba ngàn năm, đạo kia hào quang chói sáng, ở hắc ám ba ngàn năm cửu giới bên trong, có vẻ dị thường mát mắt, tựa hồ kể cả này chí tôn nhân vật, đều cảm giác bị tia sáng kia đau nhói con mắt.

"Đó là……"

Làm dần dần thấy rõ cái kia phát sáng đồ vật, phần đông chí tôn, mỗi người mở to hai con mắt, thật lâu không thể bình tĩnh.

"Một vòng nắng gắt!"

Nhật Nguyệt ngôi sao hủy diệt sạch, hắc ám ba ngàn năm cửu giới, vào đúng lúc này, lại xuất hiện một vòng nắng gắt, liền tại kia đệ nhất trong giới, từ từ bay lên!

Sau đó, ngưng trệ một cái đệ nhất giới, dần dần buông lỏng,

Một vòng nắng gắt lên không, sau một khắc, vừa là một cỗ khác gợn sóng lộ ra, một khỏa lại một khỏa đại tinh ở đệ nhất trong giới xuất hiện.

Vô số đại tinh, hợp thành một chòm sao, mà ở vùng tinh vực kia ở chỗ sâu trong, một tòa cổ xưa rộng lớn cung điện, ở chư tinh soi sáng bên dưới, lộ ra so với...kia vòng nắng gắt càng thêm hào quang chói sáng.

“Nhật Nguyệt cung, lại xuất hiện nhân thế!”

“Thắp sáng giới này, khiến này cung lại xuất hiện, rốt cuộc là Tinh chủ, còn là Nhật Nguyệt Thần Quân?”

Ở vô số ánh mắt nhìn kỹ bên dưới, ngưng trệ một cái đệ nhất giới rốt cục càng ngày càng buông lỏng. Trước đó, khắp nơi chí tôn thần niệm thăm tới đây, cũng sẽ bị ngưng trệ một cái, cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ biết giới này lâm vào thế bí, ngưng trệ vạn vật.

Lúc này, bọn họ thần niệm rốt cục có thể từ từ rót vào giới này.

Vào mắt, chỉ thấy trong hư không, một bóng người đứng lẳng lặng, khí thế trên người phách tuyệt cửu giới, nhưng khí tức lại là đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn 1 cỗ nhục thân, không có nguyên thần, không có sự sống, chỉ là thi thể!

Bất tử Ma Quân!

Hắn đã lại biến thành một khối không có ý thức thi thể, nhưng dù cho như thế, hắn vẫn đứng ngạo nghễ trên hư không, phảng phất ở nơi đó quan sát muôn thuở.

“Điều khiển bất tử Ma Quân ý niệm biến mất? Nói như vậy là Nhật Nguyệt Thần Quân thất bại?”

“Cái kia Tinh chủ?”

Mọi người tại giới này điên cuồng tìm kiếm, nhưng mà, bọn họ chỉ thấy được bất tử Ma Quân thi thể, lại là không có tìm được

Tiêu Vũ Thái Âm cùng mặt trời thân.

Bất tử Ma Quân vừa đổi trở về thi thể, có thể Tiêu Vũ hai đạo thứ thân lại cũng đã biến mất, rốt cuộc cuối cùng là ai thắng ai thua, như trước tràn đầy lo lắng.

“Ta thấy được, toà kia Thần cung trong vòng, ngồi một người!”

Ngưng trệ một cái thiên địa từ từ tan ra, các giới chí tôn thần niệm rốt cục có thể miễn cưỡng vào đến toà kia Thần cung, lại chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy, tại kia phía trên cung điện, lẳng lặng ngồi thẳng một bóng người. Nhưng bởi vì ngưng trệ một cái thế giới chưa tất cả hóa, các chí tôn thần niệm, cũng nhìn ra mơ hồ không đúng.

Rốt cục, ảnh hưởng một giới này sức mạnh từ từ tan hết, các giới chí tôn thần niệm, rốt cuộc cũng có thể thấy rõ phía trên tòa đại điện kia ngồi ngay ngắn người.

“Đó là……”

Lúc này, tất cả mọi người không tiếng động, từng cái chí tôn đều nói không ra lời, toàn bộ cửu thiên, hoàn toàn tĩnh mịch.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thời điểm này, lại là có thật nhiều chí tôn động, phá vỡ hư không, bước vào đệ nhất trong giới, đi thẳng tới toà kia Thần cung trong vòng.

“Đệ tử cung nghênh thầy trở về!”

“Cung nghênh Tinh chủ!”

Tiêu Vũ đệ tử, cùng với hắn 5 loài chi tổ, ở bên trong cung điện tầng tầng quỳ xuống, cùng nhau lên tiếng, âm thanh hùng vĩ, rung động chín tầng trời các giới, tựa hồ là thỉnh giáo tất cả mọi người tuyên cáo, Tinh chủ chiến thắng Mạc Thương, đắc thắng trở về!

Không chỉ cửu thiên, chư thiên vạn giới, vào đúng lúc này đều im ắng một mảnh, liền vạn vật phảng phất đều ngưng tụ, cửu giới không ánh sáng sau khi, lâm vào không tiếng động.

Không biết qua bao lâu, mới có chí tôn nhân vật mở miệng, đạo “trở về, là Tinh chủ!”

“Hắn trở về sau khi chuyện thứ nhất, chính là lại lên Nhật Nguyệt cung, theo Nhật Nguyệt Thần Quân trong tay, thu hồi ngày xưa thuộc về hắn thần điện!”

“Có lẽ, bây giờ đã không thể lại để Nhật Nguyệt cung, này cung, sau này đem khôi phục nó vốn tên, tên là Thiên Thần!”

“Tinh chủ trở về sau khi, trực tiếp ngưng tụ ngôi sao, thắp sáng này cung, hắn đây là đang hướng về thế nhân tuyên cáo, hắn đã chính thức trở về, lại quân lâm cửu thiên gì?”

Cửu giới chí tôn, tâm tình của mỗi người cũng không giống nhau, có nặng nề, có phức tạp, có làm Tiêu Vũ trở về cảm động rơi lệ, cũng có người kiêng kỵ sâu đậm Tiêu Vũ thực lực, bao hàm lo lắng.

Nhưng vô luận thế nào, không có ai có thể thay đổi kết quả này.

Tiêu Vũ từ vô hình cuộc chiến bên trong trở về, một lần nữa làm chủ Nhật Nguyệt cung. Từ nay về sau, này cung Nhật Nguyệt tên, sẽ vĩnh viễn trở thành quá khứ, mặc dù cũng từng huy hoàng mấy chục ngàn năm năm tháng, nhưng từ đó sau khi, sẽ vĩnh viễn trở thành lịch sử.

“Keng!”

Làm Tiêu Vũ hình dáng ở Thiên Thần trong cung rõ ràng hiện ra, một bài tiếng đàn, hợp thời vang lên, âm thanh truyền đến cửu thiên các góc.

“Thời gian qua đi ba ngàn năm, Nguyệt Thần rốt cục một lần nữa phủ dụ đàn?”

“Nàng đây là đang lấy tiếng đàn, nghênh tiếp Tinh chủ trở về gì?”

Khắp nơi đến lẳng lặng nghe tiếng đàn, lại cảm giác đàn này bên trong có một luồng nói không nên lời ý tứ, không người có thể nghe hiểu. Tựa hồ, khúc này chỉ vì Tinh chủ mà tấu, trừ Tinh chủ ở ngoài, không có người nào khả năng hiểu.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thêm vào ở khắp nơi phía trên thế giới chí tôn lực lượng, bị này chí tôn thử thu hồi. Làm này chí tôn lực lượng thối lui, cửu giới vẫn như cũ củng cố, cũng không có phát sinh nữa cái gì dị dạng sự tình.

“Cửu giới khôi phục củng cố, chuyện này ý nghĩa là, trận này kéo dài ba ngàn năm muôn thuở cuộc chiến, chính thức đã xong!”

“Nhật Nguyệt Thần Quân, dùng thân thể hóa đạo sau, cũng không còn cách nào trở về, liền như vậy ở trong thiên địa vĩnh viễn biến mất, liền thân thể đều không có còn lại gì?”

“Đều không phải là Nhật Nguyệt Thần Quân không đủ mạnh, chỉ có thể nói, Tinh chủ so với Nhật Nguyệt Thần Quân, tăng thêm sự kinh khủng!”

Xác nhận trận đại chiến này đã thực sự kết thúc, cửu giới chí tôn tâm tình vừa là một trận phức tạp. Bọn họ thấy tận mắt một vị cực cảnh chí tôn bị chết, cũng thấy tận mắt một vị khác cực cảnh chí tôn, thành công tiếp tục viết huy hoàng của mình.

Tan vỡ trận chiến này, làm cho người rung động sự tình nhiều lắm, bát đại cấm khí hủy diệt sạch, cao nhất sinh linh cùng vô số cổ xưa thế lực lãnh địa lún xuống, cửu giới không ánh sáng ba ngàn năm, vô số tiểu thế giới tan vỡ……

Việc này, bây giờ mỗi một món sự tình lại hồi tưởng lại, đều vẫn là khiến này các chí tôn lông mao dựng đứng, không bình tĩnh nổi.

Tác giả đông phương hành vân nói nếu như ta nói trận chiến này còn không có kết thúc, không biết là sẽ sẽ không có người phun ta? Hoặc là cũng sẽ có người nói, này không minh bạch thì đã xong? Ta chỉ có thể nói, đừng nóng vội, đánh lâu như vậy, tự nhiên không phải thắng được không minh bạch, chỉ là bây giờ này đây những người khác thị giác, bày ra Tiêu Vũ chân chính trở về, liên quan tới trận chiến này thắng bại và nguyên nhân, sau khi sẽ giải thích nữa.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 506: Đại Chiến Qua Đi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thiên Thần cung, Tiêu Vũ ngồi trên Tử Vi bên trong thần điện, thân thể năm vị trí đầu loài chi tổ cùng nhiều đệ tử quỳ lạy, hắn thì lại hai mắt nhắm chặt, thật lâu không nói gì.

Bị chết thời kỳ mười ngàn năm, trở về sau chín ngày vừa mười ngàn năm, một hồi đại chiến lại ba ngàn năm, 23000 tuổi, hắn ngày hôm đó, rốt cục lại lên Thiên Thần cung, thu hồi từng thuộc về mình tất cả.

Tĩnh tọa không nói gì, Tiêu Vũ không nhúc nhích, qua rất lâu, vừa mới mở mắt, bước ra bước chân, đi tới trong cung vạn điện phía trên.

5 loài chi tổ cùng các đệ tử của hắn liếc mắt nhìn nhau, sau đó thần tốc đuổi tới.

Tiêu Vũ mang trên mặt một luồng sâu sắc ủ rũ, nhìn vạn điện bên trong vẫn đang ngủ say vô số sinh linh, đạo "trận chiến này, ảnh hưởng rất lớn, có quá nhiều hậu sự, cần xử lý."

5 loài chi tổ cùng hắn mấy cái đệ tử liếc mắt nhìn nhau, đồng thời tiến lên, đạo "nguyện làm Tinh chủ (sư tôn) phân ưu!"

Tiêu Vũ xúc động, đạo "cửu giới làm vạn giới gốc rễ, bây giờ chư tinh hủy diệt sạch, kiêu dương vẫn lạc, ta hi vọng các ngươi thay ta làm các giới tái tạo Nhật Nguyệt."

“Vâng!” Mọi người tuân mệnh.

Mặc dù các giới cũng có chí tôn, có thể ngưng tụ Nhật Nguyệt ngôi sao, nhưng hậu quả này dù sao cũng là Tiêu Vũ tạo thành, từ hắn đến ngưng tụ, đương nhiên.

“Ngoại trừ tái tạo Nhật Nguyệt, trước khi cũng có vô số nhỏ đời đổ nát, trong giới sinh linh lượng lớn rót vào cửu giới, các ngươi đi đưa bọn họ tìm được, tận khả năng thu nhận bọn họ tiến vào các ngươi mở ra bên trong thế giới.” Tiêu Vũ lại nói.

“Vâng!” Mọi người một lần nữa lĩnh mệnh.

Sau đó, Tiêu Vũ nhìn phía hư không, trầm ngâm chốc lát, lại nói “này cao nhất sinh linh, cùng với một vài cổ xưa thế lực, chốn cũ lún xuống, cũng được bị tổn thất lớn, các ngươi sau khi đi thăm viếng bọn họ một chuyến, hỏi bọn họ một chút hay không phải bồi thường, nếu có điều kiện, mặc dù mở ra.”

Dừng lại chỉ chốc lát, hắn vừa mới lại nói “còn các giới đứng đầu cấm khí, e sợ chỉ có thể từ ta tự mình đến cửa, tài năng cho bọn hắn một thoả mãn thuyết pháp, các ngươi liền không nên hỏi tới.”

Mọi người yên lặng một hồi, đối với Tiêu Vũ mệnh lệnh, hết mức tiếp được, không ai có dị nghị, thậm chí không có hỏi dò một câu.

Dùng Tiêu Vũ thực lực hôm nay, cửu giới ai dám cùng hắn tính toán chuyện này? E sợ Tiêu Vũ coi như không hề làm gì, cũng không người nào dám nhiều nói nửa câu.

Nhưng đây là Tiêu Vũ làm người tin phục khí độ, hắn tạo thành hậu quả, hắn thì sẽ tự đi xử trí, tất cả mọi người đối với cái này, đều vô cùng tin phục.

“Sư tôn!” Dược Chuyết mặt mang theo mấy phần do dự, Rốt cục cắn răng nói “tiểu sư đệ hắn……”

Mấy cái khác đệ tử, cũng là thần sắc phức tạp. Mạc Thương chung quy là tất cả mọi người bọn họ sư đệ, bây giờ mặc dù Tiêu Vũ bình yên trở về, mặc dù làm cho bọn họ mừng rỡ, nhưng Mạc Thương biến mất, cũng làm bọn họ dù sao cũng hơi mùi vị.

Bọn họ thậm chí không biết, Mạc Thương cuối cùng kết cục rốt cuộc như thế nào, có phải thật liền vĩnh viễn ở trong thiên địa biến mất.

“Trước tiên đi xử lý ta giao cho chuyện của các ngươi.” Tiêu Vũ trầm mặc một lúc lâu, sau đó lắc đầu, không có giải thích.

Mấy cái đệ tử muốn từ trong mắt của hắn nhìn ra gì đó, lại là cái gì cũng không nhìn ra. Bọn họ ngay lập tức nhích người, đi các giới.

Kế tiếp, chín đại thế giới xuất hiện lần nữa quang minh, Nhật Nguyệt tái hiện, sinh ở đoạn này thời đại hắc ám bên trong người, rốt cục lần đầu tiên, gặp được mặt trời.

Sau đó, Tiêu Vũ lại lần nữa ra tay, đem Thiên Thần trong cung sinh linh nguyên thần trả, làm cho bọn họ dần dần tỉnh táo.

Nhật Nguyệt cung, một lần nữa thay tên, khôi phục nó từng tên, Thiên Thần cung.

“Tinh chủ, thân thể này, xử trí như thế nào?” Tề Sơn hiện thân, thay thế Tiêu Vũ xử lý trong cung chứa nhiều việc vặt, trên đường đi tới Tiêu Vũ trước người, trên mặt mang theo bất đắc dĩ.

Trong hư không, bất tử Ma Quân dù cho chỉ còn lại có 1 cỗ nhục thân, lại vẫn là lộ ra nặng nề uy thế, không người nào có thể tiếp cận.

Tiêu Vũ vẫy tay, mở ra chính mình phía kia thế giới, đem bộ thân thể này, thu vào trong đó.

“Bất tử Ma Quân, vô địch một thời đại, chết mà không ngã, 1 cỗ nhục thân đều có thể rung động chín tầng trời, nên phải trên chân chính thế người tài.” Tề Sơn không nhịn được than thở, bất tử Ma Quân oai, trong trận chiến này thái quá đi sâu vào lòng người.

“Đây cũng chính là hắn 1 cỗ nhục thân, từ Mạc Thương điều khiển, uy lực có hạn, nếu là hắn chính thức sống ở nhân thế, e sợ, không thể so với ta và Mạc Thương yếu!” Tiêu Vũ than thở, lần này chưa bao giờ chết Ma Quân trên người, hắn sao lại không phải thu hoạch rất nhiều?

Bọn họ bất diệt âm dương trải qua, đi chính là hai loại con đường khác nhau, lẫn nhau xác minh bên dưới, Tiêu Vũ đối với cái này trải qua lĩnh ngộ vừa là sâu hơn một tầng.

Hắn hôm nay, trong cơ thể tất cả sức mạnh chính thức quy nhất, kể cả hai công lớn quyết, trước đây hắn đem hợp nhất hai công lớn quyết xưng là hỗn độn nguyên vô cùng trải qua, thì bây giờ đến xem, này hai công lớn quyết, đã chính thức hóa thành một bộ công quyết.

Thậm chí tại đây công quyết bên trong, còn đã bao hàm hắn cái khác nhiều loại sức mạnh, triệt để hòa làm một thể, không muốn phân ra lẫn nhau.

“Cửu cô nương cùng Tu Niệm đã tỉnh rồi, Tinh chủ, muốn thấy bọn họ gì?” Tề Sơn vừa là ở Tiêu Vũ trước người nói.

“Tiểu Cửu cùng tiểu Lục?” Tiêu Vũ khép hờ hai mắt, mang theo một loại nói không nên lời mệt mỏi tâm ý, đạo “thôi, ta bây giờ còn không muốn gặp bọn họ. Nếu là bọn họ biết được ta trở về sau khi, muốn rời đi, ngươi cũng không cần ngăn cản, từ bọn họ đi thôi.”

“Vâng!” Tề Sơn khom người, hắn nhìn ra được Tiêu Vũ đã không muốn tính toán Tu Niệm từng tùy tùng Mạc Thương một chuyện, dự định mặc kệ rời đi.

Cùng Mạc Thương một trận chiến qua đi, Tinh chủ thật mệt mỏi.

“Khoảng thời gian này, trong cung việc, ngươi thay ta quản lý a.” Tiêu Vũ đứng dậy, hướng về trong cung ở chỗ sâu trong đi đến, cũng không nói gì muốn đi nơi nào, cũng không có cái khác giao cho.

“Cung tiễn Tinh chủ!” Tề Sơn ở phía sau hắn, cung kính khom người.

Liền vô địch cửu thiên, đạt được nhân đạo cực cảnh Tinh chủ đều mệt mỏi, có thể thấy được trận chiến này có cỡ nào không dễ.

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, cửu giới ánh sáng tái hiện, Tiêu Vũ các đệ tử cùng 5 loài chi tổ, cất bước các giới, xử lý Tiêu Vũ trận chiến này mang tới ảnh hưởng.

Mà Tiêu Vũ chính mình, UU đọc sách &# 32;w &# 119;w. &# 117;u k ansh &# 117;. Com tất là đi vào Thiên Thần cung ở chỗ sâu trong, tại đây sau khi, cũng lại không có người thấy.

Các giới chí tôn nghị luận sôi nổi, có nói Tiêu Vũ mặc dù đắc thắng trở về, nhưng đã ở trong trận chiến ấy bị trọng thương, bây giờ trạng thái xảy ra vấn đề, cho nên mới trực tiếp nhắm đời, sợ người nhìn ra.

Lại có người nói hắn sở dĩ lập tức sắp xếp người đem đại chiến hậu sự xử lý thỏa đáng, càng chủ động để này cao nhất sinh linh đề xuất bồi thường điều kiện, chính là bởi vì bị thương nghiêm trọng, sợ bị các tộc báo thù.

Cũng có người nói trận chiến này mặc dù kết thúc, nhưng là

Nhật Nguyệt Thần Quân thắng rồi, mà Tiêu Vũ mặc dù trở về, lại là bị thương bị thua, Nhật Nguyệt Thần Quân tất là chiến thắng Tiêu Vũ sau khi, đạo hạnh viên mãn, đã đi địa phương khác.

Tóm lại, trong khoảng thời gian ngắn, cửu giới suy đoán dồn dập, không ít chí tôn rục rịch, muốn tìm tòi hư thực, nhìn Tiêu Vũ có phải là thật bị trọng thương, nhưng chung quy không ai dám chạy đến Thiên Thần cung đi tìm hiểu.

Thời gian lại một năm nữa một năm trôi qua, cửu giới từ từ khôi phục ngày xưa quỹ tích, này từ tan vỡ thế giới lưu lạc đến cửu giới bên trong sinh linh, cũng chầm chậm bị Tiêu Vũ đệ tử cùng nhiều linh tộc sắp xếp thỏa đáng.

Nhưng mà, từ sau lúc đó, Tiêu Vũ cũng rốt cuộc không có lộ ra mặt một lần, như là chính thức xảy ra vấn đề, liền như vậy nhắm đời.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 507: Lại Hiện Thế

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong nháy mắt, trăm năm thời gian vội vàng mà qua, đối với chí tôn nhân vật tới nói, này trăm năm, giống như một trong nháy mắt.

Cửu Thiên Thế Giới tất cả, nhìn như đều từ từ khôi phục bình thường, nhưng trong thực tế, tại đây trăm năm, Tiêu Vũ một trận chiến mang tới ảnh hưởng, xa xa không có kết thúc.

Bát đại cấm khí phá huỷ thứ bảy, làm cho bây giờ các giới đứng đầu, ngoại trừ Nguyệt Thần ở ngoài, cùng không một người có cấm khí nơi tay. Tình huống này sinh ra hậu quả, chính là có thật nhiều chí tôn đối với chúa tể một giới địa vị, động khởi ý nghĩ.

Nhiều năm trước tới nay, cái kia bát đại cấm khí uy chấn cửu thiên, làm cho tám người ngồi chắc giới chủ vị trí, không người nào dám sinh ra dị dạng ý nghĩ.

Nhưng theo trong đó thất giới đứng đầu mất đi trong tay cấm khí, rất nhiều không chịu cam lòng dưới người, vừa tự hỏi có đầy đủ thực lực chí tôn, liền dồn dập xuất hiện, ý đồ lay động thất giới đứng đầu địa vị, thay vào đó.

Cấm khí, là tập một giới đại thế cùng vận may thành tựu binh khí, 1 khí nếu thành, cái khác hết thảy chí tôn khí, đều phải khuất với ấy dưới.

Bây giờ nhiều khí hủy diệt sạch, chính là một lần nữa tranh cướp một giới đại thế, thành tựu chí cao khí thời cơ tốt nhất, cái kia bảy đại chí tôn mặc dù mạnh mẽ, nhưng mất đi cấm khí, đối với phổ thông chí tôn tới nói, đều không phải là không thể lay động.

Này trăm năm gian, thỉnh thoảng thì sẽ có chí tôn đối với này bảy vị mất đi cấm khí thất giới đứng đầu ra tay, gợi ra chí tôn cuộc chiến.

Dĩ vãng mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm đều khó gặp chí tôn cuộc chiến, tại đây trăm năm bên trong, chưa bao giờ dừng lại!

Trong đó tranh chấp hung mãnh nhất, chính là thứ tám giới.

Giới này chủ nhân cũ Phong Thiên chí tôn, đang cùng Tiêu Vũ đánh một trận xong, tung tích không rõ, làm cho một giới này dĩ nhiên thành vô chủ giới, đưa tới vô số chí tôn tranh cướp, đều muốn thay thế Phong Thiên chí tôn, thành tựu mới giới chủ vị trí.

Này một trăm năm, một giới này hầu như chưa từng có yên tĩnh qua.

Trăm năm hỗn loạn, Cửu Thiên Thế Giới, sớm đã xảy ra mấy lần biến đổi.

Giới thứ bảy, mất đi chôn chuông thần Thương Lan chí tôn bị người đánh bại, liền như vậy đi xa, không biết tung tích, một gã mới mạnh mẽ chí tôn thay thế Thương Lan vị trí, gọi bằng tôn giới này!

Ngoài ra, giới thứ bảy chủ Xích La cũng bị người đã kéo xuống giới chủ vị trí, bị người thay thế, đồng thời đổi chủ còn có thứ sáu giới.

Ngày xưa chín vị vô thượng chí tôn, trăm năm gian tam giới đổi chủ, một giới vô chủ.

Kỳ thực sớm nhất giới chủ vị trí đã bị khiêu chiến, là thứ chín giới Nhân Hoàng. Thế gian chí tôn tựa hồ cũng cho rằng cửu giới sắp xếp càng sau,

Giới này đứng đầu thực lực lại càng yếu, vì vậy Nhân Hoàng đầu tiên nhận lấy khiêu chiến.

Vốn Nhân Hoàng hầu như đã bị thua, nhưng ở đại chiến tướng cuối cùng thời khắc, Thiên Thần cung đến người, chỉ một câu nói, liền để người khiêu chiến kia trực tiếp rút đi, Nhân Hoàng vị trí mới có thể cất giữ.

Trăm năm bên trong, cực kỳ thanh tịnh tự nhiên là đệ nhất giới, mặc dù Tinh chủ đã nhắm đời, nhưng trăm năm gian không có bất luận cái nào chí tôn, gan dạ tới đây lỗ mãng.

Ngoài ra là có Nguyệt Thần trấn giữ đệ nhị giới. Không nói Nguyệt Thần vẫn chưa mất đi tháng đàn ngọc, thì năm đó Nhật Nguyệt Thần Quân đều không thể theo trong tay nàng cướp đi này khí điểm này, thì không người nào dám xâm lấn!

Trừ cái này hai giới ngoại, liền mấy Hạo Hư đứng đầu trấn giữ đệ tam giới, tại đây trăm năm nhất là thanh tĩnh.

Vốn ngay từ đầu, cũng có phần đông chí tôn dự định thừa dịp Hạo Hư đứng đầu mất đi trượng trời thước thời điểm ra tay, nhưng cuối cùng đi tới giới này chí tôn, sẽ đã biến thành liền đường đều không nhúc nhích, già đến liền răng đều năm hết lão nhân, sẽ tất là đã biến thành vài tuổi lớn sữa gái đẹp, có thậm chí bị đánh trở về thời kỳ trẻ mới sanh, đứng lên cũng không nổi, chỉ có thể ở bò dưới đất.

Từ sau lúc đó, gan dạ khiêu chiến Hạo Hư đứng đầu người liền càng ngày càng ít, khắp nơi chí tôn đều chỉ dám đánh cái khác lục giới chủ ý.

Kéo dài trăm năm, cửu giới rốt cục dần dần yên ổn đi, người có năng lực sớm thay thế thời đại trước thế giới đứng đầu, không có năng lực này, lại tiếp tục tranh cũng đã không còn ý nghĩa.

Chỉ có thủy chung vô chủ thứ tám thế giới, như trước rung chuyển.

Mãi đến tận một năm này, một gã thoạt nhìn thập phần chí tôn trẻ tuổi ra tay, quét ngang hết thảy chí tôn, bình định giới này, không người nào có thể địch, tại giới này gọi bằng tôn.

Người này chí tôn thập phần lạ mặt, cửu giới chí tôn lại không một người nhận được, như là đột nhiên xuất hiện giống nhau. Hắn ở bình định rồi giới này sau khi, vừa mới báo ra chính mình tôn hiệu, chỉ có một “Cuồng” chữ, người ta gọi là “cuồng tôn”.

Từ đó, cửu giới rốt cục chính thức bình tĩnh, thời đại trước cửu giới đứng đầu, Tứ Giới đổi chủ, gần như một nửa, phảng phất mở ra một, mấy trăm ngàn năm qua đi thời đại mới.

Ngày xưa cửu giới đứng đầu, đã triệt để trở thành quá khứ.

Vừa là trăm năm, cửu giới đã triệt để bình tĩnh đi xuống, các giới đứng đầu đã bắt đầu chế tạo lần nữa mới cấm khí, nhưng phải chờ tới được xuất bản, vẫn cần năm tháng dài đằng đẵng.

Một năm này, nhắm đời hai trăm năm Tinh chủ, rốt cục lại một lần đi ra Thiên Thần cung. Biết được việc này, cửu giới chí tôn, ai cũng chấn động, đặc biệt là mấy vị kia mới lên cấp chúa tể một giới, càng lo sợ bất an, chỉ lo Tiêu Vũ sẽ lại ra tay, lại tới một lần nữa chinh chiến cửu thiên.

Lại hiện thân Tiêu Vũ cất bước, trong một chớp mắt, đi tới thứ chín giới.

Hắn hôm nay, tựa hồ đã không có gì có thể ngăn cản, một bước gian, liền đi tới đã sụp đổ, lại lần nữa thành lập mà lên Vạn Kiếm Sơn.

Tiêu Vũ lại tới thứ chín giới, khắp nơi chí tôn đều rất bất an, dồn dập thăm xuất thần niệm điều tra, nhưng cũng có điều thái quá gần sát, chỉ dám xa xa nhìn nhau.

Ở trước núi đứng yên, Tiêu Vũ không có một chữ một lời, cũng không có vào núi, chỉ là đứng hồi lâu, sau đó lấy ra 3000 ngôi sao, bỗng dưng luyện thành 1 thanh kiếm lớn.

Kiếm to luyện thành, ánh kiếm kinh động cửu giới, đi ngang qua ngàn tỉ dặm, còn hơn năm đó Nhân Hoàng kiếm, chỉ có hơn chứ không kém.

Tiêu Vũ một chữ chưa từng nói, lưu lại kiếm này, nhanh nhẹn rời đi.

“Tinh chủ không có vào núi?” Các giới chí tôn ngạc nhiên, còn tưởng rằng Tiêu Vũ nếu xông Vạn Kiếm Sơn, gì muốn nhưng chỉ là để lại một cái vô song thần kiếm.

“Tinh chủ năm đó đã từng nói, vĩnh viễn không muốn đặt chân Vạn Kiếm Sơn.”

“Hắn lưu lại kiếm này, là vì bù đắp Nhân Hoàng, năm đó kiếm này bị hủy bởi tay hắn?”

Thế nhân không khỏi yên lặng một hồi, Vạn Kiếm Sơn bên trong cũng không một tiếng động truyền ra, chỉ là qua hồi lâu, có một ánh mắt theo trong núi lộ ra, lấy đi này thanh kinh thế kiếm.

Kiếm quang hoàn toàn ẩn đi, Vạn Kiếm Sơn quay về bình tĩnh.

Tiêu Vũ cất bước, U &# 8 vừa đã đi cái khác bao nhiêu giới, hắn ở các giới lưu lại, tựa hồ là muốn nhìn một chút từ hắn trận chiến ấy tạo thành hậu quả hay không đã khôi phục, đến mỗi một giới, đều có thể làm một giới này giới chủ hoảng loạn.

Đặc biệt là mấy vị kia mới lên cấp giới chủ, bọn họ vừa mới thay thế này 1 vị trí, căn cơ chưa ổn, Tiêu Vũ tiến lại thời gian, bọn họ tự biết Tiêu Vũ nếu là ra tay, không chỗ có thể trốn, đều là chủ động hiện thân, cung kính như là hậu bối bình thường hướng đi Tiêu Vũ chào.

Tiêu Vũ lại không hề nói gì, chỉ ở các giới lưu lại chốc lát, tựa hồ là muốn nhìn một chút cửu giới ngày xưa cảnh tượng, sau đó liền rời đi, đối với mấy vị kia mới lên cấp người, cũng không có làm cái gì.

Dù là như thế, còn là khiến những người kia sợ xuất mồ hôi lạnh cả người.

Qua mấy giới sau khi, Tiêu Vũ đi tới từng nhất là hỗn loạn bất an thứ tám giới, thế nhân lòng, lập tức vừa nâng lên.

Vị này mới lên cấp giới chủ, không hề nghi ngờ, là cực kỳ bị người chú ý, bởi vì cái khác bao nhiêu giới tân giới chủ, đều đã trở thành chí tôn nhiều năm, có không ít người nhận thức, nhưng này thứ tám giới tân giới chủ, lại như là đột nhiên xuất hiện giống nhau, không có một người nhận thức.

Lúc này Tiêu Vũ đi tới giới này, thế nhân không khỏi dồn dập suy đoán, vị này tân giới chủ, chẳng lẽ cùng Tinh chủ có quan hệ?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 508: Cuồng Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mới một giới tôn sư, ở thứ tám giới mở ra một tòa thiên cung, gọi là lục đạo. Cuồng tôn thực lực kinh người, hấp dẫn vô số chí tôn tùy tùng, mặc dù này sáng lập tầm thường trăm năm, trong cung cũng đã có phần đông cam nguyện tùy tùng thần phục chí tôn.

Tiêu Vũ bước tới một bước, hiện thân này cung trước khi, khi hắn hiện thân, trong cung chí tôn, ai cũng sợ hãi, còn hơn năm đó Tiêu Vũ chinh chiến cửu thiên thời điểm, càng thêm bất an.

Tiêu Vũ không hề nói gì, lại bước một bước, đã đi thẳng đến lục đạo trong cung, coi một đám đến tôn làm không có gì. Hắn 1 vào cung, cửu giới chí tôn càng sợ hãi, bởi vì trước hắn đi đến các giới, đều chưa từng vào qua bất kỳ chúa tể một giới vị trí lãnh địa, bây giờ lại thẳng vào lục đạo cung.

“Đoành!”

Lục đạo trong cung, kinh người chí tôn uy thế trước tiên lộ ra, lục đạo cung đứng đầu, tự xưng cuồng tôn vị kia mới lên cấp giới chủ, chủ động quay Tiêu Vũ ra tay rồi!

Thời điểm này, lục đạo trong cung chí tôn biến sắc, cửu giới hết thảy chí tôn sợ hãi!

Thời gian qua đi mấy trăm năm, rốt cục vừa có một chí tôn, dám đối với Tinh chủ ra tay!

Chí tôn lực lượng ở lục đạo cung bầu trời mênh mông cuồn cuộn, chấn động một giới. Tiêu Vũ giống như đặt mình trong hỗn loạn trong gió lốc, lại là thân hình ổn định, không dao động không lay động, giống như coi kinh khủng kia chí tôn lực lượng như không.

Hắn bình tĩnh bước lên phía trước, cuồng tôn các loại khủng bố thần thông, ở trước mặt hắn, liền như là không tồn tại vậy.

Thủ đoạn như vậy, vừa là khiến hết thảy chí tôn trong lòng phát lạnh.

Bây giờ Tiêu Vũ, đã chính thức không người nào có thể địch!

“Ai da!”

Ở lục đạo cung vô số chí tôn đều sợ đến sắc mặt trắng bệch thời điểm, trong cung một tiếng mang theo thở dài bất đắc dĩ truyền ra.

Thấy thế nào, tên kia năm gần đây uy danh vang nhất, cũng thần bí nhất mới lên cấp giới chủ cuồng tôn hiện thân, từ trong cung đi ra.

Hắn rất trẻ tuổi, mang trên mặt vài phần bất đắc dĩ, đi tới Tiêu Vũ phía trước, thở dài “nhìn dáng dấp, ta bây giờ đã hoàn toàn không phải ngươi đối thủ.”

“Cử thế vô địch, nhìn như cảnh tượng, nhưng trong đó mùi vị, hoàn toàn không như ngươi tưởng tượng tốt như vậy.” Tiêu Vũ bình tĩnh mở miệng, sau đó hướng phía trong cất bước, cùng cuồng tôn cùng, đi vào lục đạo trong cung.

Hắn nếu theo cái khác miệng người bên trong nói ra, chắc chắn sẽ làm người cảm giác buồn cười, nhưng theo trong miệng của hắn nói ra, lại là khiến cho mọi người đều cảm thấy đương nhiên, cũng khiến mọi người cảm nhận được trong giọng nói loại kia bất đắc dĩ cùng buồn tẻ.

Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng.

Hai người biến mất, trong cung chí tôn cùng cửu thiên người, ai cũng ngạc nhiên. Vốn tưởng rằng lại muốn bùng nổ một hồi đại chiến, hoặc là khả năng gặp lại Tiêu Vũ ra tay, lại không nghĩ rằng, lại chẳng có cái gì cả phát sinh.

Mặc dù còn muốn dò nữa, nhưng lúc này, Tiêu Vũ Thần lực đã ngăn cách tất cả, không có bất kỳ người nào thần niệm có thể thẩm thấu, biết được bọn họ đã đi nơi nào.

Lục đạo trong cung, Tiêu Vũ cùng cuồng tôn ngồi đối diện nhau, cuồng tôn nhìn chằm chằm Tiêu Vũ nhìn hồi lâu, đạo “ngươi trực tiếp chạy tới, là đã sớm biết cuồng tôn là ta?”

Tiêu Vũ lắc đầu, đạo “trước đó cũng không biết, có điều vừa nghe cái kia ‘Cuồng’ chữ, vừa là bỗng dưng xuất thế, liền đoán được quá nửa là ngươi.”

Người trước mắt, và không là người khác, chính là tới từ Thập Châu, cùng hắn phân biệt đã mười ngàn năm Sở Ngâm Sa.

Thời gian qua đi vạn năm, liền Sở Ngâm Sa đều ở đây cửu giới thành tựu chí tôn vị trí, và chiếm cứ một giới, trở thành một giới tôn sư.

Hắn có không thua với bất luận người nào thiên tư, lại được Bạch Y Điện chủ chân truyền, vạn năm thời gian thành tựu chí tôn vị trí, và không tính là gì làm cho người rất ngạc nhiên sự tình.

“Khà khà, nhớ năm đó ngươi và ta lần đầu gặp, ta vào Thiên Thanh Vũ Viện thời điểm, được người gọi là người điên, ta cũng không nghĩ ra cái gì tốt tôn hiệu, liền coi đây là tên.” Sở Ngâm Sa cười hắc hắc.

Thời gian qua đi vạn năm, gặp lại cố nhân, Tiêu Vũ tâm tình tựa hồ cũng tốt rất nhiều, khẽ cười cười.

“Hơn một vạn năm, ngươi dự định, lúc nào trở về?” Cười xong sau khi, Sở Ngâm Sa đột nhiên trầm mặc hồi lâu, vừa mới sâu sắc thấy Tiêu Vũ con mắt nói.

“Trở về? Đúng vậy, cũng nên về rồi!” Tiêu Vũ ngữ khí mang theo than thở.

Trở lại cửu thiên, hắn ở Hạo Hư đứng đầu nơi đó mượn đường mười vạn năm, cửu thiên tất là qua mười ngàn năm, cùng Mạc Thương một trận chiến, vốn tưởng rằng sẽ không quá lâu, không ngờ rằng cũng chiến ba ngàn năm, hơn nữa trước hắn trong chín tầng trời lang bạt một ngàn năm, cho tới bây giờ, hắn qua đời Thập Châu trở về cửu thiên, đã qua ròng rã 14000 năm.

Thập Châu bên kia lại một lần loạn thế, e sợ đều đã quá khứ, thậm chí bị thế giới kia mới đản sinh hậu nhân lãng quên.

Đã nhiều năm như vậy, hắn trong chín tầng trời việc cơ hồ đều đã chấm dứt, cũng nên là trong khi trở về, thực hiện lúc trước Bạch Y Điện chủ đưa hắn trở về cửu thiên lúc ước định.

“Chúng ta đây khi nào lên đường?” Sở Ngâm Sa lại nói “nói thật nha, rời đi Thập Châu hơn một vạn năm, ta còn thực sự rất nhớ nhung nơi đó. Cũng không biết lần này trở về, chúng ta những cố nhân kia, còn có mấy người sống ở nhân thế.”

Nói tới việc này, Tiêu Vũ sắc mặt vừa là trở nên phức tạp.

Năm đó mặc dù trước lúc ly khai, hắn dùng thánh dược làm những cố nhân kia tiếp tục mười ngàn năm mạng, nhưng bây giờ đã qua 14000 năm, sau khi trở về, những người kia vẫn còn chứ?

Cha mẹ hắn, Diệp Cửu Khung, Phong Vũ Mạc Ly, Linh Lung, hồ nữ Thanh Nhi, còn có ở nơi đó thu một đám đệ tử……

Bọn họ, còn không đều vẫn mạnh khỏe?

“Ta lần này tới tìm ngươi, liền vì việc này.” Tiêu Vũ than thở chốc lát, mới nói “Ta muốn đi gặp một lần, này vạn năm qua dạy dỗ ngươi, dẫn ngươi thành tựu chí tôn vị trí người kia.”

Sở Ngâm Sa kinh dị, đạo “ngươi có biết hắn tồn tại?”

Tiêu Vũ gật đầu, đạo “ta dùng thân thể hóa đạo thời gian, ý niệm có thể đi đến chư thiên vạn giới các góc, hiểu rõ thế gian tất cả mọi chuyện, vào lúc đó, ta gặp được ngươi và người kia.”

Hắn trầm mặc chốc lát, vừa bồi thêm một câu “Ta đại đệ tử Phong Tiêu Mạch, đã ở người kia nơi đó.”

Trầm ngâm một lúc lâu, Sở Ngâm Sa lẩm bẩm nói “nguyên lai hắn là đệ tử của ngươi.”

Tiêu Vũ không nói gì gật đầu, dùng thân thể hóa đạo thời gian, hắn thần du vạn giới, vào lúc đó thấy được rất nhiều thứ. Lần này xuất thế, hắn chính là phải xử lý cửu thiên sau cùng một ít chuyện, sau khi liền muốn nhích người, &# 85; &# 8 trở về Thập Châu.

Sở dĩ muốn xử lý xong việc này mới trở về, là bởi vì hắn linh cảm đến, trở lại Thập Châu sau khi, có so với đối mặt Mạc Thương lúc càng thêm gian nan, càng thêm không dễ chiến đấu đang đợi hắn.

Trăm vạn năm trước, Thập Châu vì sao bị ngăn cách? Năm đó bức kia trong bản vẽ cái kia một bàn tay lớn, trấn áp thôi Thập Châu vô số thế chí tôn, lại đến cùng là bực nào tồn tại? Thập Châu bên trong này cổ địa tồn đời nhiều năm, ý nghĩa rốt cuộc là cái gì? Cổ địa ở trong ẩn giấu, vừa đến tột cùng là vật gì?

Tất cả những thứ này, đều muốn ở Thập Châu thế giới cùng cửu thiên mở ra sau khi, nổi lên mặt nước. Đến lúc đó rất có thể sẽ có tăng thêm sự kinh khủng chiến đấu, đang chờ hắn.

“Được rồi, ta dẫn ngươi đi thấy hắn.” Sở Ngâm Sa không nghĩ quá lâu, mang tới Tiêu Vũ, trực tiếp ra lục đạo cung.

Hai người cùng Vượt giới, lần này, Tiêu Vũ làm phép, khiến cửu giới hết thảy chí tôn thần niệm đều không thể điều tra được tăm tích của bọn họ, hai người, tựa như ở Cửu Thiên Thế Giới biến mất không còn tăm hơi, không có ai biết, bọn họ đi nơi nào.

Tác giả đông phương hành vân nói trở về Thập Châu, chính là sau cùng độ dài, trang này sau, phù thần sẽ thật sự xong xuôi. Cùng Mạc Thương cuộc chiến các loại nhân quả, Mạc Thương sinh tử cùng tăm tích, cùng với Tiêu Vũ nhắm đời nguyên do, sau khi đều sẽ giao cho, mọi người chớ vội.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 509: Người Khác Con Cờ?

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một gian nhà tranh, trong phòng ở một thoạt nhìn bình thường lão nhân. Hắn một thân áo tơi, mang theo một cái nón cỏ, giống như một vừa mới từ trong ruộng làm lụng trở về lão nông.

Ông già này cho Tiêu Vũ pha một chén cỏ, lối vào hơi chát chát, cũng không phải cái gì tốt trà, mà là dân chúng tầm thường trong nhà đều khả năng nhìn thấy lá trà, trên chén trà, còn có thể thấy nổi trà cặn bã.

Tuy là trà thô, nhưng ở trong trà, Tiêu Vũ lại phân biệt ra bất đồng ý tứ. Trước mắt ông già này cảnh giới bất phàm, tựa hồ còn hơn chạy tới cực cảnh hắn, cũng là không đều không nhiều lắm.

Hắn đặt chén trà xuống, đạo “xin hỏi, các hạ đi tới cửu thiên, đã có bao nhiêu năm tháng?”

Lão nhân chưa từng hướng về Tiêu Vũ tiết lộ họ tên, hắn tự xưng lão nông, trên người tất cả không nửa điểm khí tức cường giả. Nghe vậy, ông già này mỉm cười, lại cho Tiêu Vũ rót một chén, đạo “nay không nhiều không ít, đến nay vừa vặn 99 vạn năm.”

Tiêu Vũ tay cầm chén trà, lại là chưa uống, nhẹ nhàng hít một tiếng. Như là suy đoán của hắn bình thường, ông già này cùng Thập Châu có quan hệ, hắn là từ Thập Châu bên kia đến, hơn nữa là trăm vạn năm trước, Thập Châu mới vừa bị ngăn cách thời điểm.

Sở Ngâm Sa đi tới giới này trước khi, sớm được Bạch Y Điện chủ chỉ điểm, bởi vậy này vị lão nhân mới có thể chỉ đạo hắn vạn năm, giúp hắn tại đây vạn năm trong vòng, đột phá đến chí tôn cảnh giới.

Thông qua việc này, Tiêu Vũ suy đoán ông già này đến từ Thập Châu, lúc này ông già này cũng cũng không phủ nhận, trực tiếp thực thà.

“Vượt giới trăm vạn năm, đã các hạ đã đi tới giới này, vì sao nhiều năm như vậy không mở ra Thập Châu?” Tiêu Vũ không rõ, ông già này nếu là trăm vạn năm trước đi tới Thập Châu, vậy nói rõ, hắn là Thập Châu hoàn toàn bị ngăn cách trước khi đi tới một giới này.

Đã hắn thân thể trong chín tầng trời, phải tìm mười cái chí tôn mở ra hai giới, sẽ là việc khó gì gì? Do đâu hắn trong chín tầng trời lưu lại trăm vạn năm, nhưng vẫn không có động tác?

“Mở ra đệ nhất cũ giới, cố nhiên dễ dàng, nhưng nếu không thể đối mặt sau khi chuyện xảy ra, thế giới kia sinh linh, kết cục vẫn như cũ không thể tránh né!” Lão nhân lắc lắc đầu, trên khuôn mặt nếp nhăn hãm sâu, thoạt nhìn già nua mà chất phác.

“Ngươi nói……” Tiêu Vũ mơ hồ đoán được cái gì.

Thập Châu phía kia thế giới, vừa gọi bằng đệ nhất cũ giới, cũng có người xưng là giới thứ mười, hoặc là nguyên thủy chân giới, thế giới kia bị ngăn cách nguyên nhân, hắn đến nay không rõ.

Nghe tới, vị lão nông này tựa hồ biết gì đó, cái này cùng hắn linh cảm không hẹn mà nên. Mở ra thế giới kia có lẽ cũng không phải rất khó khăn, nhưng mở ra sau khi, nếu là vị kia hoặc là nói này ngăn cách Thập Châu tồn tại lại ra tay, dù cho đả thông giới này, cũng không có ý nghĩa.

“Đã có thần bí tồn tại muốn tuyệt thế giới kia,

Đoạn một giới sinh linh con đường tu luyện, nếu là mở ra giới này, đối phương tất nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến.” Quê quán nếp nhăn trên mặt có vẻ sâu hơn, thở dài “mở ra giới này, mặc dù đối với cái này giới sinh linh tới nói tuy là hy vọng, nhưng cùng lúc, cũng có thể sẽ xuất hiện lần nữa cùng trăm vạn năm trước giống nhau sự tình, đưa tới thần bí kia tồn tại lại một lần nữa ra tay.”

“Nếu là như vậy, một giới này chẳng lẽ không phải mãi mãi cũng không có đả thông ngày?” Tiêu Vũ lông mày giam lên, nghe trong lời nói ý tứ, dù cho hắn khả năng mang người mở ra một giới này, cũng chỉ là lại đưa tới trăm vạn năm trước tai nạn.

Thần bí kia tồn tại nếu là lại ra tay, bây giờ đã như thế yếu đuối đệ nhất cũ giới, còn có thể chịu được gì?

“Khó!” Lão nông lắc đầu nói “trừ phi làm tốt vẹn toàn chuẩn bị, đang đả thông giới này sau khi, có thể có đối kháng thần bí kia tồn tại thủ đoạn.”

“Ngươi tìm được rồi?” Tiêu Vũ trong lòng hơi lạnh lẽo.

Người lão nông này cùng Bạch Y Điện chủ đều là trăm vạn năm trước nhân vật, bây giờ xem ra, Bạch Y Điện chủ ở lại thế giới kia, bố trí loạn thế, ý đồ tái tạo chí tôn. Mà người lão nông này ở trăm vạn năm trước, cướp lấy ở một giới bị ngăn cách trước khi đi tới cửu thiên, tất là muốn từ cửu thiên bên này, tìm kiếm phá cuộc hy vọng.

Không khó suy đoán, cấp độ kia tồn tại ra tay, người lão nông này năm đó có thể đi tới cửu thiên, hẳn là thế giới kia phần đông nhân vật vô thượng, bỏ ra đau đớn thê thảm giá cả hậu quả.

Hiện nay, hắn đã trong chín tầng trời bố trí trăm vạn năm, nói không chừng thật tìm được rồi đối kháng thần bí kia tồn tại thủ đoạn.

“Muốn vỡ nát này cục, nói nghe thì dễ? Ta trong chín tầng trời ẩn nấp trăm vạn năm, cũng chỉ có điều, tìm được rồi một tia hi vọng.” Lão nông một lần nữa lắc đầu, trong thần sắc mang theo một loại mệt mỏi.

“Tốn thời gian trăm vạn năm, cũng gần như là tìm được một tia hy vọng?” Tiêu Vũ trong lòng nặng nề, càng có thể tưởng tượng thần bí kia tồn tại khủng bố.

Hắn trầm mặc hồi lâu, sắc mặt đột nhiên có chút phức tạp, đạo “ngươi chỗ tìm tới hy vọng, ngón tay chính là cái gì?”

Lão nông không hề trả lời, chỉ là giơ chén trà, thật sâu thấy hắn.

Ở lão nông dưới ánh mắt, Tiêu Vũ vẻ mặt càng ngày càng phức tạp, lộ ra vài phần bất đắc dĩ, đạo “các ngươi dự định đem hết thảy hy vọng, đều đặt ở trên người của ta?”

Ông già này có ý riêng, trăm vạn năm phía sau có hy vọng, mà hắn trong lời nói hy vọng, chính là bây giờ mới vừa đi tới Cực Đạo cảnh giới Tiêu Vũ.

“Mặc dù mạo hiểm, nhưng cái này cũng là hành động bất đắc dĩ, và, cái này cũng là hi vọng duy nhất.” Lão nhân hoàn toàn không chối, nghiêm túc gật đầu.

“Thì bởi vì ta đi tới nhân đạo cực cảnh?” Tiêu Vũ không rõ, cũng không quá đồng ý mang hi vọng như thế.

Cùng Mạc Thương một trận chiến qua đi, hắn đã cực kỳ mệt mỏi, bây giờ càng không muốn gánh vác lấy hi vọng như thế, trở lại Thập Châu, tái chiến cái kia 1 không biết thần bí tồn tại.

“Đây chỉ là một trong những nguyên nhân, nhưng không hoàn toàn là.” Lão nông gật đầu, rồi lại lắc đầu.

Tiêu Vũ sắc mặt không khỏi càng thêm khó coi, đạo “ta…… hay không cũng là các ngươi trong bố cục con cờ một trong?”

Hắn cũng là đã sống mấy trăm ngàn năm người, có thể thần tốc giải đọc ra người lão nông này trong lời nói tầng sâu ý tứ.

Đưa hắn xem là hy vọng nguyên nhân không phải là bởi vì hắn đi tới nhân đạo cực cảnh, lời này ý tứ, cũng có thể giải thích thành, người lão nông này không và không phải là bởi vì nhìn thấy Tiêu Vũ đạt được cảnh giới hôm nay mới lựa chọn hắn, mà là so với cái này càng sớm hơn.

Có thể cái này “Sớm” là sớm bao lâu? Mười ngàn năm? Mười vạn năm? Còn là năm mươi vạn năm?

Tiêu Vũ trước sau hai đời, chỉ sống hơn 50 vạn năm, mà người lão nông này thì thôi đi tới Cửu Thiên Thế Giới bách lâu vạn năm.

Sắc mặt của hắn sở dĩ khó coi, là mơ hồ cảm giác được, hắn hai đời có thể đi tới vô địch cảnh giới, sau lưng tựa hồ là có thêm vị lão nông này thúc đẩy, đối phương nói không chừng sớm theo dõi hắn, và hai đời giúp hắn đi tới vô địch cảnh giới.

Nói cách khác, hắn này hai đời năm mươi vạn năm, tựa hồ cũng là người khác khống chế cùng thúc đẩy bên trong!

“Bá thể ngôi sao quyết, bất diệt âm dương trải qua……” lão nhân lại châm trà, hai mắt nhìn chằm chằm trà nóng bên trong bay lên hơi nóng, chậm rãi nói “Ngươi có thể còn nhớ rõ, ngươi năm đó là như thế nào tìm được này hai công lớn quyết?”

Tiêu Vũ cầm chén trà tay có chút run rẩy, chén trà cũng bị hắn nắm rất chặt. Lão nông lời này, không khác thừa nhận nghi vấn của hắn, hắn này mấy trăm ngàn năm, đều ở đối phương nắm trong bàn tay, hai đời đi tới vô địch vị trí, tựa hồ, cũng là ở đối phương thúc đẩy bên dưới!

Thậm chí, hắn tu này hai công lớn quyết, tựa hồ cũng cùng đối phương, có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ!

Hắn này cái gọi là vô địch chí tôn, quay đầu lại, nhưng chỉ là người khác trong tay một con cờ?

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 510: CáC LoạI Nguyên Nhân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Biết được tất cả những thứ này, khiến Tiêu Vũ tâm tình vô cùng không dễ chịu, liền phảng phất trước sau hai đời vô địch vị trí, cũng không phải là dựa vào chính hắn tranh thủ đoạt được, mà là ở những người khác thúc đẩy cùng sắp xếp bên dưới.

Hắn nắm chặt chén trà, thật lâu không nói gì, trong mắt quang mang không dứt sáng tắt, không có ai biết tâm tình của hắn lúc này.

“Ngươi chớ suy nghĩ nhiều, ngươi trước sau hai đời vô địch vị trí, đều là chính ngươi từng bước từng bước đi ra, ta vẫn chưa can thiệp nhúng tay, càng chưa cố ý sắp xếp.” Lão nông gặp Tiêu Vũ vẻ mặt khó coi, lập tức giải thích.

“Ta đây tu hai công lớn quyết, cùng ngươi là có hay không có quan hệ?” Tiêu Vũ sắc mặt đẹp đẽ một chút.

“Bá thể ngôi sao quyết, năm đó có điều cũng là một bộ chưa từng chính thức hoàn thiện công quyết, ngươi tìm được này quyết, và dựa vào chính mình tu luyện đến cực cảnh, đây là ngươi bản lãnh của mình. Này quyết cùng ta và không liên quan, chỉ là năm đó khai sáng này quyết người, tươi đẹp cửu giới, ta cũng từng phá lệ để ý.”

“Đáng tiếc, hắn không có ngươi như vậy tươi đẹp, này quyết chưa xong liền đã bị chết, ta ban đầu chọn lựa người, vốn là người này. Sau đó này quyết bị ngươi trong lúc vô tình tìm được, ta liền một mực lưu ý ngươi, ngươi trưởng thành làm ta hơn tươi đẹp, dựa vào chính mình hoàn thiện này quyết, đạt được năm đó vô địch cảnh giới."

Lão nhân lời nói chân thành, nghe tới đều không phải là giả dối.

Nói như thế, Tiêu Vũ kiếp trước đường cũng không có bị hắn can thiệp cùng sắp xếp, hắn chỉ là trong chín tầng trời tìm kiếm lấy nhân tuyển thích hợp, mà lúc đó Tiêu Vũ, cũng đã đã bị hắn lưu ý.

Nếu là như vậy, Tiêu Vũ vẫn không tính là là bị xem là con cờ giống nhau bài bố, một đời đều sống ở người khác sắp xếp bên trong.

"Cái kia bất diệt âm dương trải qua? Cùng này vừa có liên quan gì?" Tiêu Vũ có loại dự cảm, nếu như nói bá thể ngôi sao quyết chỉ là để người lão nông này lưu ý trụ cột của hắn, cái kia bất diệt âm dương trải qua, thì lại nhất định cùng đối phương có liên hệ lớn lao.

"Nói tới kinh này, cũng là cái kia đệ nhất cũ trong giới, từng uy chấn thiên địa một bộ kinh văn, kinh này đứng đầu thời kỳ tột cùng uy lực, vắng mặt bây giờ ngươi bên dưới." Lão nông ánh mắt lộ ra hồi ức, tựa hồ nhớ lại năm đó người cùng sự tình, mang theo vô tận than thở.

"Muốn mở ra Thập Châu, đối kháng cái kia không biết tồn tại, kinh này chiếm cứ lấy cực kỳ vị trí trọng yếu. Năm đó ngươi khi chiếm được bá thể ngôi sao quyết thời gian, liền trở thành ta chọn lựa một người trong, nếu nói là ta đã can thiệp ngươi qua ngươi đi đường, vậy liền đem kinh này, đưa đến trong tay của ngươi." Lão nông nói.

Tiêu Vũ năm đó tìm được kinh này, thập phần tình cờ, bởi vì kinh này không trọn vẹn, mà khi đó hắn tu luyện bá thể ngôi sao quyết cũng cần hoàn thiện, hắn vừa không giống đời này như vậy từng có cảnh giới chí tôn đại đạo lĩnh ngộ, một lòng khó có thể đa dụng, bởi vậy hắn cuối cùng lựa chọn chuyên tâm hoàn thiện bá thể ngôi sao quyết, bỏ bất diệt âm dương trải qua.

Lâu dần,

Hắn thậm chí quên đi kinh này tồn tại, mãi đến tận sau khi ngã xuống, lại sống lại, bất diệt âm dương trải qua ở trong cơ thể hắn tự chủ vận chuyển.

“Năm đó ta sau khi ngã xuống, thời gian qua đi vạn năm, phục sinh với thế giới kia, hay không cũng là bởi vì sắp xếp của các ngươi?” Hắn nhìn về phía vị lão nông này, bây giờ mới biết, năm đó hắn mặc dù có thể sống lại, đều không phải là tình cờ.

“Ngày xưa ngươi, đã đạt được cấp độ kia cảnh giới, chỉ kém một tia liền có thể đạt được chí tôn cực cảnh, không đều một bước liền có thể siêu thoát, lại là đột nhiên bị chết, chúng ta tự nhiên đáng tiếc.” Lão nông thở dài “cũng may, ngươi sửa qua bất diệt âm dương trải qua, có kinh này ở trên thân thể ngươi, chúng ta mới có thể làm cho ngươi lại xuất hiện nhân thế.”

“Mặc dù như thế, nhưng khi đó Nhật Nguyệt Thần Quân tựa hồ cũng liệu đến ngươi còn có hiện thế thời gian, không chỉ Vượt giới mà đi, chém ngươi đường lui, càng để lại chứa nhiều hậu chiêu, ngươi nếu sống lại trong chín tầng trời, chỉ sợ không đợi trưởng thành, liền sẽ bị hắn xoá bỏ. Này đây ta câu thông thế giới kia, đưa ngươi một tia niệm tiếp đón mà đi, làm ngươi ở thế giới kia sống lại.”

Tiêu Vũ nghe xong vừa là thật lâu trầm mặc, chưa từng nghĩ đến, hắn sống lại trước sau, lại còn có nhiều như vậy nguyên nhân. Tất cả, đều không phải tình cờ.

“Đã muốn cho ta sống lại, vừa vì sao phải ngăn ra 1 lâu vạn năm?” Tiêu Vũ vẫn không có lời giải. Hắn sống lại thời gian, cùng hắn bị chết thời gian cách ròng rã mười ngàn năm.

“Vừa mới cũng đã nói, ngươi sau khi ngã xuống không lâu, Nhật Nguyệt Thần Quân liền Vượt giới mà đi, ở thế giới kia bố trí vạn năm, chém ngươi đường lui. Nếu là trực tiếp cho ngươi sống lại, ngươi e sợ khó có thể tồn tại!”

Lão nông mang trên mặt bất đắc dĩ, đạo “tuy nói đệ nhất trong giới vẫn có mấy vị đại nhân vật kéo dài hơi tàn, nhưng đối mặt Nhật Nguyệt Thần Quân, e sợ ở cái kia trạng thái đều lực không bì kịp. Mà ta mặc dù thân thể trong chín tầng trời, nhưng thời khắc muốn né qua vị kia thần bí tồn tại, không có thể khiến cho phát hiện, không cách nào tùy tiện ra tay, cũng là không cách nào giúp ngươi đối phó Nhật Nguyệt Thần Quân, vì thế, ngươi sống lại thời gian chỉ có thể cùng với tránh khỏi, trước sau cách xa nhau mười ngàn năm.”

“Ngươi khi đó sau khi khôi phục trí nhớ, đang ở thế giới kia, lại lập tức biết được thời gian đã qua mười ngàn năm, kỳ thực chính là bởi vì ngươi cái kia một tia tàn niệm bị chúng ta dùng bí pháp bao bọc mười ngàn năm, làm ngươi ở mông lung trong lúc đó, nhớ kỹ trôi qua năm tháng.”

Sống lại các loại nguyên do, 11 vạch trần, Tiêu Vũ vừa là một câu nói cũng không nói được, trong nội tâm nổi sóng chập trùng.

Bị chết trước sau, lại còn ẩn tàng nhiều chuyện như vậy, nếu không có hôm nay hắn đi tới nơi này nhìn thấy vị lão nông này, e sợ một đời đều khó thể biết được.

“Ngươi mới vừa nói, ta chiếm được bá thể ngôi sao quyết lúc, liền trở thành ngươi chọn trúng người một trong, chẳng lẽ trừ ta ra, ngươi còn đã lựa chọn qua những người khác?” Trầm mặc hồi lâu sau, Tiêu Vũ mới lại một lần mở miệng.

“Đúng vậy.” Lão nông gật đầu, “này trăm vạn năm, phàm là có hi vọng giúp chúng ta đối kháng cái kia tồn tại bí ẩn người, ta đều đã lựa chọn, chỉ tiếc, trăm vạn trong năm có thể chính thức trưởng thành, đạt được chúng ta mong muốn người, đã ít lại càng ít!”

Tiêu Vũ vẻ mặt mang theo dị thường, trầm ngâm chốc lát, mới nói “bất tử Ma Quân, cũng là một người trong đó?”

Lão nông gật đầu, “vừa mới đã nói, bất diệt âm dương đã là đối kháng cái kia không biết tồn tại căn bản, U &# 8 bởi vậy được tuyển chọn người, ta cùng sẽ lặng yên đưa ra kinh này. Đáng tiếc trăm vạn trong năm, có thể đem này vô cùng chính thức tu thành người thái quá ít ỏi, bất tử Ma Quân là trừ ngươi ở ngoài, duy nhất đem này vô cùng tu đến gần như cực hạn người, đáng tiếc, hắn cuối cùng cũng thất bại.”

Đến lúc này, Tiêu Vũ rốt cuộc biết, vì sao bất tử Ma Quân trên người cũng có bất diệt âm dương trải qua, nguyên lai đều là xuất từ vị lão nông này tay.

“Vốn, kinh này đều không phải là không trọn vẹn, nhưng trăm vạn năm trước trận kia đại kiếp nạn, kinh này đứng đầu gặp đại nạn, hắn ở thời khắc cuối cùng lưu lại kinh này, nhưng cũng chỉ để lại một phần nhỏ, bằng không mà nói, ngươi và bất tử Ma Quân tìm được, sẽ là hoàn chỉnh kinh văn.” Lão nông mở miệng lần nữa, đi hết Tiêu Vũ nội tâm hết thảy nghi vấn.

Một bộ công quyết, sau lưng lại là ẩn tàng rồi nhiều như vậy bí ẩn. Tiêu Vũ bị vị lão nông này lựa chọn, không phải là bởi vì hắn bây giờ đạt đến nhân đạo cực cảnh, mà là hắn đời này, rốt cục đem bá thể ngôi sao quyết cùng bất diệt âm dương trải qua, đều tu đến viên mãn, đạt được nhân đạo cực cảnh.

Ở đệ nhất giới, Bạch Y Điện chủ nhiều lần giúp đỡ hắn, cũng không giống trước khi nói, là vì biết được hắn là chí tôn chuyển thế đơn giản như vậy, mà là đã sớm biết, hắn sẽ là mở ra thế giới kia chỗ mấu chốt.

Tác giả đông phương hành vân nói lấp hố giai đoạn, viết càng ngày càng chậm, chỉ lo có điều quên, ta mới phát hiện lấp hố so với đào hầm càng không dễ dàng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 511: Loại Trà Người

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Theo lão nông nơi đây, hiểu được năm đó các loại sự tình nguyên nhân, tại đây sau khi, Tiêu Vũ còn theo lão nông trong miệng, biết được những chuyện khác.

Ví dụ như, lúc trước hắn bị ám hại lúc, người lão nông này từng muốn chạy đi, chỉ tiếc vì để tránh cho thần bí kia tồn tại, hắn phát hiện trễ một chút, đi đến thời gian, Tiêu Vũ đã bị chết.

Ngao Chiến từng được chỉ điểm, không nên tùy tiện hướng về siêu thoát cảnh giới phát động công kích, cho hắn cái kia 1 nhắc nhở, chính là vị lão nông này.

“Thần bí kia tồn tại, có phải không chỉ tồn tại ở đệ nhất cũ giới, vẫn tồn tại tại cửu thiên?” Tiêu Vũ cảm giác có chút khó tin.

Cái kia 1 tồn tại đã ngăn cách đệ nhất cũ giới, còn có thể đồng thời hiểu rõ cửu thiên cùng thế giới kia bên trong mọi việc? Mặc dù là hắn bây giờ, đều không làm được chuyện như vậy, đối phương cảnh giới, rốt cuộc là kinh khủng đến mức nào?

“Dùng Nhật Nguyệt Thần Quân nói nói, thần bí kia tồn tại, tựa hồ đã chính thức vượt qua thiên địa, áp đảo thiên địa chúng sanh bên trên.” Lão nông lời nói, lại khiến Tiêu Vũ thay đổi sắc mặt.

Hắn và Mạc Thương chỉ là đi tới nhân đạo cực cảnh, liền đã thiếu chút nữa phá huỷ cửu thiên, vậy chân chính siêu thoát tồn tại, lại sẽ biết bao khủng bố?

“Nói như thế, ta đệ tử kia…… cùng khả năng này đã chính thức siêu thoát tồn tại, có thứ quan hệ nào đó?” Tiêu Vũ sắc mặt, vừa là trở nên khó coi.

Theo người lão nông này ý tứ theo như lời, hắn năm đó bị chết, là vì chạm tới siêu thoát ngưỡng cửa, mà có chút tồn tại không hy vọng hắn siêu thoát, này đây mới sẽ ra tay, đưa hắn xoá bỏ.

Khuyến cáo Ngao Tu không thể xung kích siêu thoát cảnh giới, chính là bởi vì nguyên nhân này.

Như vậy tính được, Mạc Thương ám hại hắn ra tay với hắn, không phải Mạc Thương chính mình lên ý nghĩ, mà là thần bí kia tồn tại ý tứ?

Mạc Thương cùng đối phương có thứ quan hệ nào đó, mới có thể thay thế thần bí kia tồn tại ra tay, phản bội hắn?

“Nếu ta đoán không lầm, xác nhận như thế.” Lão nông thở dài gật đầu, tựa hồ có thể giải thích Tiêu Vũ tâm tình.

“Nguyên lai hắn phản bội ta, đúng là bởi vì nguyên nhân này.” Tiêu Vũ thần sắc phức tạp, trong lòng nhưng không khỏi hồi tưởng lại cùng Mạc Thương cực kỳ một trận chiến cuối cùng một màn.

Mạc Thương cuối cùng lưu lại lời nói, làm hắn hồi lâu không cách nào minh bạch, bây giờ, hắn rốt cục đã hiểu.

“Nguyên lai đây chính là ngươi cái gọi là siêu thoát chi đạo? Nguyên lai, ngươi cũng là bởi vì nguyên nhân này, phản bội ta!” Trong lòng hắn không biết là mùi vị gì, ngũ vị tạp trần, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Vốn,

Tiêu Vũ đối với thần bí kia tồn tại và không có qua nhiều địch ý, mặc dù người này ngăn cách đệ nhất cũ giới, khiến đệ nhất cũ giới nhân vật cái thế hết rơi xuống, một đời không bằng một đời, nhưng tinh tế đếm, việc này cùng hắn và không trực tiếp quan hệ.

Hắn dù cho lại về Thập Châu, mở ra giới này, đều chỉ là vì Thập Châu những cố nhân kia, cùng với báo lại Bạch Y Điện chủ ngày xưa nhiều lần giúp đỡ ân tình.

Nhưng bây giờ, người lão nông này lại là nói cho hắn biết, hắn năm đó mặc dù bị đệ tử của mình phản bội, bị ám hại bị chết, là vì thần bí kia tồn tại không muốn nhìn thấy hắn đạt được siêu thoát cảnh giới, do đó để Mạc Thương thay ra tay.

Như vậy tính ra, thần bí kia tồn tại, mới là hắn năm đó bị chết chân chính hung thủ, Mạc Thương, bất quá là thay thế vì đó.

Lâu dài sau khi trầm mặc, hắn một lần nữa thu dọn tốt tâm tư, hướng về người lão nông này hỏi thăm rất nhiều chuyện, theo lão nông trong miệng, hiểu được rất nhiều.

Cuối cùng, Tiêu Vũ một người tĩnh tọa ba ngày ba đêm, trong lúc hắn hơi động cũng không động, như là đang suy tư chuyện gì.

Ba ngày qua đi, hắn mới đứng dậy, đi ra nhà tranh, hướng về sau nhà trong núi đi đến.

Không lâu sau, một chỗ vườn trà xuất hiện trước mắt hắn, một bóng người đang ở nơi đó bận rộn, hắn hai chân trần, cầm trong tay nông cụ, trên mặt đất đào hầm, loại trà, trên bàn chân sớm dính đầy bùn đất.

Tiêu Vũ im hơi lặng tiếng tiến lên, đi tới người này phía sau, nhẹ nhàng thở dài “Này hơn hai vạn năm, ngươi liền ở chỗ này loại trà gì?”

Thân ảnh kia cứng cứng đờ, xoay người lại, quay Tiêu Vũ, chầm chậm quỳ xuống, thấp giọng nói “đệ tử Phong Tiêu Mạch, bái kiến thầy!”

Cái này từng oai trấn cửu thiên cường hãn chí tôn, cũng là Tiêu Vũ bên cạnh cùng đến lâu nhất đệ tử, hắn ngày xưa trầm ổn dày nặng, đứng ở trước mặt người, thì sẽ không cảm thấy làm cho người ta áp lực nặng nề, như là một ngọn núi cao đặt ở lòng người.

Năm đó hắn là cái chừng hai mươi tuổi bộ dáng thanh niên, hiện nay, hắn lại tóc mai điểm bạc, khóe mắt nếp nhăn ẩn hiện. Từng trên người không giấu được, tràn lan bước ra mênh mông Thần lực, bây giờ cũng đã không còn tồn tại nữa, khắp toàn thân, cũng không tìm tới một tia chí tôn khí tức.

Năm đó bị nói là gần gũi nhất Tiêu Vũ, thân thể càng hơn binh khí Phong Tiêu Mạch, bây giờ đã thành một tầm thường người phàm, mắt thường lờ mờ, trên người không còn sót lại nửa điểm tu vi.

“Đứng lên đi.” Tiêu Vũ thở dài một tiếng.

Phong Tiêu Mạch đứng dậy, cung cung kính kính, đứng ở Tiêu Vũ trước người.

Tiêu Vũ thấy hắn theo gió bay phấp phới cái kia 1 luồng tóc trắng, đạo “hối hận không?”

Phong Tiêu Mạch không nói gì, chỉ là lắc lắc đầu.

Tiêu Vũ bị chết, đến ngày đó, đã qua hơn hai vạn năm.

Này hơn hai vạn năm, hắn ban đầu cũng là cùng những sư huynh đệ khác giống nhau, ở các giới tìm kiếm lấy Tiêu Vũ bị chết chân tướng, nhưng mà một đường điều tra hạ xuống, hắn điều tra tới so với những sư huynh đệ khác càng nhiều tin tức.

Hắn mơ hồ biết được, Tiêu Vũ bị chết nguyên nhân thực sự, không phải là bởi vì tiểu sư đệ phản bội, mà là bởi vì có càng kinh khủng thần bí tồn tại, muốn xoá bỏ Tiêu Vũ.

Khi đó Phong Tiêu Mạch, đã tìm được lão nông nơi đây, biết được tất cả những thứ này sau, hắn dứt khoát quyết định, phải đi siêu thoát chi đạo, mà người lão nông này cao thâm khó dò, bởi vậy hắn quyết định lưu lại, ở lão nhân nơi đây cầu đạo.

Hắn sâu sắc rõ ràng, chỉ có siêu thoát, mới có thể giúp trên Tiêu Vũ, hắn đồng dạng tin chắc, thầy sẽ không dễ dàng bị chết, tất lại có trở về ngày nào đó.

Để lĩnh ngộ cao hơn đạo, hắn chủ động bỏ vốn một thân cường hãn tu vi, phá vỡ khổ tu nhiều năm Cửu Chuyển Kim thân, hóa thành một phàm nhân, mỗi ngày loại trà.

Hắn theo theo một phàm nhân góc độ, một lần nữa đi cảm thụ cùng giải thích trong thiên địa các loại sự vật, lớn đến Nhật Nguyệt ngôi sao, phong hỏa lôi điện, nhỏ đến này nấp trong trong đất ấu trùng mỗi ngày hoạt động quỹ tích.

Nguyên nhân chính là như thế, mấy năm nay tung tích của hắn mới không người nào có thể tìm được, hắn mỗi ngày ngoại trừ loại trà ngộ đạo, mỗi ngày không hỏi chuyện bên ngoài, kể cả Tiêu Vũ trở về, đại loạn cửu thiên, hắn đều hoàn toàn không biết.

Mãi đến tận mấy ngàn năm trước muôn thuở một trận chiến, nhưng khi đó hắn không hề nói gì, chỉ là yên lặng lại lần nữa trở lại vườn trà, tiếp tục trồng trà.

Phong Tiêu Mạch làm tất cả những thứ này, Tiêu Vũ ở lão nông trong miệng đã biết được. Đây là hắn lớn nhất đệ tử, cũng như là hắn thân tử, Phong Tiêu Mạch vì hắn làm tất cả những thứ này, hắn hoàn toàn có thể cảm thụ được.

“Tìm thời gian, hay là trở về nhìn các sư đệ sư muội a, các ngươi cũng đã rất lâu năm không gặp.” Tiêu Vũ cùng Phong Tiêu Mạch trong lúc đó, không cần nhiều lắm ngôn ngữ, lời của hắn nghe tới, cũng có vẻ rất bình thản.

Nhưng loại này bình thản, lại cực kỳ gặp cảm tình.

“Vâng.” Phong Tiêu Mạch gật gù, tựa hồ chỉ cần là Tiêu Vũ nói lời, hắn thì sẽ chăm chú nghe theo.

Tiêu Vũ bây giờ có năng lực để Phong Tiêu Mạch khôi phục năm đó thực lực, nhưng hắn lại không có can thiệp, cũng không có lưu lại quá lâu. Thấy vậy Phong Tiêu Mạch sau, hắn còn có những chuyện khác muốn làm, chỉ là dừng lại nửa ngày, liền nhích người rời đi, đã đi một thế giới khác.

Chương 512: Người Đốn Củi

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Rời đi lão nông vị trí, Tiêu Vũ đi tới giới thứ bảy, hắn một thân một mình, đi tới một tòa núi thẳm, chậm rãi bước hướng về trong đó đi đến.

Trong núi một mảnh buồn tẻ, thập phần thanh tĩnh, kể cả chim bay cá nhảy, tựa hồ đều hết sức ít ỏi, chỉ có thịnh vượng cỏ cây, tùy ý có thể thấy được.

“Rắc!”

“Rắc!”

“Rắc!”

Một cực kỳ giàu có tiết tấu âm thanh vang ở trong núi, là này tòa thâm sơn trong vòng duy nhất âm thanh. Đó là một tên ở đốn củi nam tử, cởi trần, trên người đã chảy đầy mồ hôi.

Tiêu Vũ không tiếng động tiến lại, tên nam tử này tựa hồ không có nhận thấy được hắn tồn tại, vẫn là vẫy vẫy dao bổ củi, một chút một chút hướng về trước người trên cây chém tới.

Ở phía sau hắn, Tiêu Vũ đứng yên hồi lâu, mới nói: “Ngươi chặt đống củi này, muốn làm cái gì?”

Đột nhiên nghe đến âm thanh, nam tử này sợ hết hồn, hắn lau đi mồ hôi trên mặt, lấy lại bình tĩnh, nói: “Tiểu huynh đệ, người đáng sợ là sẽ dọa người ta chết khiếp, trong núi này bình thường liền cá nhân cũng không thấy, ngươi đột nhiên nhô ra, có thể đem người hù chết.”

Vị trí có thể hay không, Tiêu Vũ chỉ là lẳng lặng thấy tên nam tử này.

Nam tử tựa hồ cũng không phải thật sự trách cứ, buông dao bổ củi, cười nói: “Trong nhà của ta là bán rượu, mỗi ngày đều muốn đốt cháy rất nhiều củi lửa, ta tới chém đống củi này, chính là lấy về cất rượu, không phải của ta thổi phồng, nhà ta rượu kia, đây chính là vừa thơm vừa thuần.”

Tiêu Vũ vẫn là không nói lời nào, chỉ là yên lặng thấy người này.

Như thế trầm mặc chốc lát, nam tử tựa hồ là bị Tiêu Vũ nhìn ra không quá tự tại, nói: “Tiểu huynh đệ, ngươi đừng nhìn ta như vậy, trách không được tự nhiên.”

Tiêu Vũ rốt cục mở miệng, ngữ khí hờ hững: “Đường đường thứ tám giới đứng đầu, cũng phải dựa vào rượu trắng mà sống gì?”

Nam tử trên mặt vẻ mặt cứng đờ, nụ cười trở nên thập phần miễn cưỡng, nói: “Tiểu huynh đệ ngươi lời này là có ý gì? Ta làm sao nghe không hiểu chứ, nhà ta đời đời đều sinh sống ở trong núi lớn này, cái gì thứ tám giới đứng đầu, đó là cái gì?”

Tiêu Vũ mặt không cảm xúc, nói: “Ngươi cho rằng, ngươi tự phong tu vi, vừa chiếm cứ một phàm nhân thân thể, thay thế thân phận của hắn, sau đó lại thay đổi khí tức, không để lại nửa điểm dấu vết, ta liền không nhận đạt được ngươi sao?”

Ở trần nam tử vẫn là vẻ mặt mờ mịt, tựa hồ hoàn toàn nghe không hiểu Tiêu Vũ trong lời nói ý tứ.

“Xem ra,

Ta không ra tay, ngươi là không có ý định thừa nhận!” Tiêu Vũ cũng không nói nhảm nữa, duỗi ra một cái tay, mò về tên nam tử này.

“Tiểu huynh đệ ngươi làm gì?” Nam tử này vẻ mặt biến đổi lớn, quơ múa lên ở trong tay dao bổ củi.

Nhưng mà, ở Tiêu Vũ trước mặt, hắn thật sự quá yếu đuối! Tiêu Vũ một tay dò ra, theo ấy giữa chân mày khẽ quơ một cái, liền gặp ở trong, một vị người tí hon màu vàng bị hắn bắt được đi ra.

“Ầm!”

Người tí hon màu vàng rơi xuống đất, lập tức hóa thành một gã uy thế tận trời nhân vật, đây là thuần chính chí tôn lực lượng!

Người tí hon màu vàng, đó là Phong Thiên nguyên thần, hắn hóa thành Phong Thiên chí tôn bổn nguyên diện mạo, thần sắc phức tạp thấy Tiêu Vũ, nói: “Để giấu diếm được ngươi, ta thậm chí tạm thời phong bế trí nhớ của mình, thì ngay cả chính ta đều quên chính ta từng là chí tôn, chính thức đem chính mình trở thành một cái bình thường người đốn củi. Ngươi…… là như thế nào tìm bằng vào ta?”

Tiêu Vũ đã thu tay lại, thấy Phong Thiên chí tôn không cam lòng sắc mặt, hắn lạnh nhạt nói: “Cái kia ba ngàn năm ta dùng thân thể hóa đạo, thần du vạn giới, thế gian mọi việc đều không gạt được ta, chính là vào lúc đó, ta mới biết tung tích của ngươi.”

“Dùng thân thể hóa đạo…… dùng thân thể hóa đạo?” Phong Thiên chí tôn lầm bầm, kể cả hắn đều không thể biết được cái kia là như thế nào một loại trạng thái, bằng không mà nói, hắn nếu là biết được loại trạng thái này, nói không chừng liền thật có thể lừa đối, tránh né Tiêu Vũ.

“Ngươi đã đã tìm được ta, muốn xuất thủ, liền cứ đến đây đi.” Phong Thiên tựa hồ cũng nhận mệnh, bây giờ Tiêu Vũ, đã đã tìm được hắn, liền không khả năng để hắn lại bỏ chạy.

Lần này cùng lần trước, Tiêu Vũ cảnh giới cùng thực lực, đều hoàn toàn không là một chuyện.

“Ta chỉ nhớ ngươi mấy vấn đề, ngươi nếu thành thật trả lời, ta có thể thả ngươi đi.” Tiêu Vũ đạt được cảnh giới hôm nay sau khi, đối với Phong Thiên, đã không có mạnh như vậy sát niệm, này đến đối với hắn quan trọng hơn chính là biết rõ ràng chuyện năm đó.

“Ngươi hỏi đi.” Phong Thiên gật đầu, không nghi ngờ chút nào Tiêu Vũ lời nói hay không có thể tin.

Dù cho không thể tin, hắn cũng không có lựa chọn khác.

“Năm đó, ta bị chết việc, ngươi là có hay không cũng tham dự trong đó?” Tiêu Vũ trực tiếp hỏi đến hắn để ý nhất sự tình, hắn bị chết, sau lưng tựa hồ đều không phải là chỉ có Mạc Thương một người.

“Không sai, ta đích xác tham dự việc này.” Việc đã đến nước này, Phong Thiên ngược lại cũng thẳng thắn, nói: “Có điều, động thủ chính là đệ tử của ngươi Mạc Thương, ta chỉ là trong bóng tối giúp đỡ, đến một chút lực mà thôi.”

Quả nhiên, Tiêu Vũ hít một tiếng, nói: “Vậy ngươi có thể không hãy nói cho ta biết, cho ngươi xuất thủ, là ai?”

“Cái này……” Phong Thiên chí tôn mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Người nọ thái quá thần bí, cũng mạnh mẽ quá đáng, nói thật nha, ta thậm chí không biết hắn rốt cuộc là bực nào tồn tại, chỉ biết ở trước mặt hắn, ta cảm giác sinh tử của mình cùng khi hắn trong một ý nghĩ, ta thậm chí chưa từng thấy hắn hình dáng, chỉ là gặp được bao hàm hắn một tia ý niệm một khối con rối.”

“Con rối?” Tiêu Vũ giam lông mày, không nghĩ ra.

“Người này tựa hồ bởi vì một vài nguyên nhân, không cách nào trên thế gian cất bước, tựa hồ cũng không thể xen vào chuyện thế gian, cho nên hắn mới sẽ tìm được ta và Nhật Nguyệt Thần Quân, thay thế ra tay, về phần hắn vì sao nhìn chằm chằm ngươi, ta cũng không biết.” Phong Thiên chí tôn nói tới việc này, tựa hồ nghĩ lại tới cái kia 1 tồn tại, sắc mặt cũng là lẫm liệt.

Tiêu Vũ rơi vào trầm mặc, không cách nào trên thế gian cất bước, không cách nào can thiệp chuyện thế gian? Phong Thiên chí tôn này 1 suy đoán, cùng hắn suy nghĩ không hẹn mà nên.

Thần bí kia tồn tại mặc dù cực điểm mạnh mẽ, nhưng tựa hồ không thể tùy ý ra tay, bằng không mà nói, cấp độ kia tồn tại không can thiệp tới là muốn xoá bỏ Tiêu Vũ, còn là muốn tiêu diệt đệ nhất cũ giới, đều không phải là thái quá khó khăn sự tình.

Cũng là bởi vậy, hắn mới sẽ tìm được Mạc Thương, thay thế hắn ra tay, cho Tiêu Vũ trưởng thành cơ hội, cũng cho đệ nhất cũ giới thời gian thở dốc.

“Năm đó ngươi khả năng thần tốc tìm tới ta phía kia thế giới, cũng là bởi vì vị này thần bí tồn tại chỉ điểm?” Tiêu Vũ lại hỏi dò.

“Hắn để cho ta ra tay, cho ra điều kiện, liền đem ngươi mở ra cái kia một thế giới ban cho ta!” Phong Thiên chí tôn gật đầu, nói: “Ở ngươi sau khi ngã xuống, hắn liền theo lời, cáo tri ta phía kia thế giới tăm tích.”

“Ngươi muốn mượn phía thế giới này, đi ra cái khác đường?” Tiêu Vũ sâu sắc thấy Phong Thiên.

Sắc mặt hơi khác thường, nhưng Phong Thiên còn là gật đầu, nói: “Ta muốn cho Lam Diêm lại đi con đường của ngươi, đợi cho thời cơ thích ứng lại thay thế, dung hợp ngươi và ta chi đạo, dùng đạt được cảnh giới cao hơn, nhưng cuối cùng……”

Kết quả cuối cùng, đã không cần hắn nói, Tiêu Vũ trở về, hắn tính toán rơi vào khoảng không, mặc dù hắn lập tức bứt ra trở ra, xoá bỏ Lam Diêm, nhưng vẫn bị Tiêu Vũ phát hiện, thậm chí mất đi Phong Thiên hình cùng thứ tám giới.

“Ta hỏi lại ngươi một vấn đề cuối cùng.” Tiêu Vũ nói: “Năm đó tham dự ám hại ta, trừ ngươi ra cùng Mạc Thương ở ngoài, nhưng còn có những người khác?”

Chương 513: Vậy 3000 Năm

Thấy qua Phong Thiên, hỏi qua mấy cái khá là để ý vấn đề sau, Tiêu Vũ rời đi, không có đối với Phong Thiên ra tay.

Hắn một vấn đề cuối cùng, cũng không có tìm được minh xác trả lời thuyết phục, Phong Thiên biết có hạn, hắn chỉ biết là xuất thủ có hắn và Mạc Thương, còn trong bóng tối hay không còn có những người khác, hắn không biết gì cả.

Sở dĩ Tiêu Vũ không có ra tay với hắn, là vì bực này chí tôn, liền thứ tám giới cùng Phong Thiên đều mất đi, dù cho tha qua hắn, sau này hắn cũng chỉ có thể là một phổ phổ thông thông chí tôn, trước đây các loại huy hoàng, đều đã mất đi.

Rời đi giới này, Tiêu Vũ vừa trong chín tầng trời các giới dạo qua một vòng, cuối cùng cất bước, đi tới đệ tam giới.

Đệ tam trong giới sâu trong hư không, Tiêu Vũ năm đó cùng Hạo Hư đứng đầu lưu lại ngôi sao ván cờ, đã ở trong trận chiến ấy bị đánh tan, khi hắn đi tới nơi này, sâu trong hư không đang có một bóng người, đang ngưng tụ mới ngôi sao, ý đồ khôi phục ngày xưa ván cờ.

Tiêu Vũ ngồi ngay ngắn hư không, vận chuyển Thần lực, ngưng tụ ngôi sao, cùng người này đồng thời, một con trai một con trai tái diễn lúc trước kết quả.

“Ngươi...... khôi phục?” Hạo Hư đứng đầu cùng hắn cách không ngồi đối diện, thấy hắn tiến lại, một bên ngưng tụ ngôi sao, vừa mở miệng.

“Tốn thời gian mấy trăm năm, mới miễn cưỡng khôi phục.” Tiêu Vũ gật đầu.

Cùng Mạc Thương một trận chiến, hắn mặc dù thắng rồi, thế nhưng thắng được gian nan, lúc trở về, hắn kỳ thực cũng tốn cùng căn cơ, bởi vậy mới sẽ lập tức nhắm đời, tiêu hao hơn 200 năm, mới miễn cưỡng khôi phục.

Phải biết rằng, liền hắn bây giờ cảnh giới này, đều cần hai trăm năm thời gian mới có thể khôi phục, có thể thấy được Mạc Thương đối với hắn tạo thành tổn thương nặng bao nhiêu.

“Dùng thân thể hóa đạo 3,000 năm, cái kia một hồi vô hình cuộc chiến, rốt cuộc là dạng gì?” Kể cả Hạo Hư đứng đầu, đối với cái này đều cảm giác sâu sắc hiếu kỳ, không thể tận mắt nhìn trận chiến ấy cuối cùng kết thúc tình cảnh, không biết là Cửu Thiên Thế Giới, bao nhiêu chí tôn tiếc nuối.

“Ngươi tự mình xem đi.” Tiêu Vũ than khẽ, một chỉ điểm ra, một ánh hào quang, hướng về Hạo Hư đứng đầu bay đi.

Đây là hắn cái kia 3000 trong năm trí nhớ, ghi chép cặn kẽ cái kia sau cùng vô hình cuộc chiến.

Hạo Hư đứng đầu run nhẹ, theo cái kia trong ký ức, gặp được trận kia cái gọi là vô hình cuộc chiến. Hắn nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, đều hóa thành thiên địa, ý niệm tồn tại ở giữa thiên địa các góc, hiểu rõ mọi việc.

Ý niệm của bọn hắn, dùng một loại hình thức khác đang đại chiến người, mặc dù vô hình, lại càng thêm hung hiểm, càng quỷ dị hơn.

Từ cửu thiên, đến vạn giới, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương ý niệm đã hóa thành bụi đất, cũng từng hóa thành cỏ cây, bọn họ hầu như ở khắp mọi nơi, rồi lại đều không có dấu vết mà tìm kiếm.

Như thế hình thức chiến đấu thái quá huyền diệu,

Không cách nào dạy bằng lời nói, mặc dù là Hạo Hư đứng đầu lúc này quan sát Tiêu Vũ trí nhớ, đều có chút xem không hiểu loại hình thức này chiến đấu.

Tại đây đoạn trong ký ức, cái kia ba ngàn năm năm tháng nhanh chóng trôi qua, ở mặt trước hai ngàn năm, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương ý niệm lâm vào giằng co, bất phân cao thấp, ai đều khó mà chiến thắng đối phương.

Mãi đến tận, thứ 2500 năm, ý niệm của bọn hắn đều đã cháy hết, có thể vào lúc này, Hạo Hư đứng đầu, lại nghe được một loại kỳ diệu âm thanh, như là đã bao hàm thâm ảo đạo ý, trực tiếp ở người sâu trong nội tâm vang lên!

Đó là chúng sanh ý niệm!

Tiêu Vũ cùng Mạc Thương ý niệm hầu như cháy hết, vào lúc này, chúng sanh ý niệm hiệu dụng hiện ra, từ bọn họ mở ra thế giới, thậm chí từ cửu thiên các giới bên trong truyền đến, thêm vào ở ý niệm của bọn hắn bên trên, thủ hộ lấy bọn họ ý niệm không tiêu tan.

Trận này vô hình cuộc chiến diễn biến đến cuối cùng, không chỉ thành ý niệm cuộc chiến, càng dính dấp đến chúng sanh chi niệm.

Ý niệm lại đốt năm trăm năm, ở đến đệ tam ngàn năm thời điểm, Tiêu Vũ cùng Mạc Thương, cơ hồ đều đã đèn cạn dầu, mỗi loại bên trong thế giới chúng sanh ý niệm, cũng cơ hồ bị bọn họ cháy hết.

Ngay ở trận này vô hình cuộc chiến, sắp sửa dùng bọn họ đồng thời cháy hết ý niệm, hoàn toàn biến mất thời gian, mặt khác có mấy đạo phá lệ dễ thấy ý niệm xuất hiện, thêm vào ở Tiêu Vũ ý niệm bên trên, che lại hắn sau cùng 1 thường tàn niệm.

Thời điểm này, mặc dù nhìn không tới Mạc Thương, nhưng Hạo Hư chính và phụ Tiêu Vũ trong ký ức, tựa hồ có thể cảm thụ được Mạc Thương loại phức tạp đó cùng không cam lòng tâm tình.

Lúc này, Tiêu Vũ cảm nhận được Mạc Thương ý niệm, nghe được Mạc Thương âm thanh, chỉ nghe Mạc Thương không cam lòng lầm bầm “này…… là ý niệm của bọn hắn? Ta bại bởi bọn hắn?”

Lúc này, Hạo Hư đứng đầu cũng cảm nhận được, cái kia cuối cùng vài cỗ ý niệm tương ứng người.

Chúng nó phân biệt đến từ Nguyệt Thần, Thạch Xuyên, Lăng Hư, Dược Chuyết, Vân Nhạc Không, Mộc Liên Y, ngoài ra còn có Tiêu Vũ bên cạnh cái kia mới thành chí tôn Xích long, cùng với đầu kia Kim Ô cùng hai cái như côn như bằng hậu bối.

Cuối cùng này vài đạo ý niệm, tất cả đều là cấp chí tôn đừng ý niệm! Bọn họ đều là chí tôn, mỗi loại vừa nhận lấy chính mình bên trong thế giới chúng sanh ý niệm thêm vào!

Chính là sau cùng này vài đạo ý niệm, bảo vệ Tiêu Vũ sắp sửa cháy hết tàn niệm.

Nhìn đến đây, Hạo Hư đứng đầu sâu sắc than thở, tựa hồ về tới lúc đó. Hắn nhớ kỹ, tại kia mấy ngàn năm gian, mấy người này, mỗi một đều ở đây thành tâm gọi về Tiêu Vũ, hô hoán hắn trở về.

Cuối cùng này vài đạo ý niệm xuất hiện, khiến Mạc Thương thất bại, ý niệm ở Tiêu Vũ trước khi trước một bước bị cháy hết. Hắn cũng không phải so với Tiêu Vũ yếu, mà là bại bởi hắn mấy vị này sư huynh ý niệm!

“Ta thua rồi? Không nghĩ tới, ta cuối cùng không phải thua ở thầy trong tay, mà là thua ở mấy vị này sư huynh trong tay!” Mạc

Thương ý niệm truyền cho Tiêu Vũ, mang theo vài phần cay đắng, vài phần bất đắc dĩ.

“Ngươi muốn bao trùm chúng sanh bên trên, mặc dù làm được, nhưng cùng lúc cũng mất đi. Mà ở trong miệng ngươi đạo tâm lây dính hồng trần ta, cuối cùng lại là bởi vì này trong hồng trần người, mới khả năng thắng ngươi. Ai dám nói, cuồn cuộn hồng trần, cũng không phải là đạo một bộ phận?” Tiêu Vũ về lấy ý niệm.

Mặc dù cuối cùng vượt qua Mạc Thương, là vì Nguyệt Thần đám người ý niệm, tựa hồ không phải thực lực của hắn so với Mạc Thương càng mạnh hơn. Nhưng theo về phương diện khác, cái này cũng là hắn và Mạc Thương mỗi loại đi không cùng đường.

Mạc Thương ý đồ bao trùm chúng sanh bên trên, thái quá tuyệt tình, mới có thể dẫn đến bây giờ một màn này xuất hiện. Mà hắn không bỏ xuống được trong hồng trần những người này, cho nên mới phải có này vài đạo ý niệm gia thân.

“Hồng trần cũng là đạo một bộ phận?” Mạc Thương không dứt lầm bầm một câu nói này. U &# 8

Này thêm vào ở Tiêu Vũ trên người ý niệm, vốn cũng có mấy người, là cùng hắn tình như thủ túc sư huynh đệ, nhưng hôm nay, cùng hắn lại không có nửa điểm quan hệ.

Nếu hắn không phải tuyệt tình như vậy, hay không này vài đạo ý niệm cũng sẽ thêm vào đến trên người hắn? Bây giờ cục diện này, hay không đường đi của hắn sai rồi, Tiêu Vũ mới là đúng?

Mắt thấy sau cùng 1 tàn niệm sắp sửa cháy hết, Mạc Thương ý niệm một lần nữa truyền đến “con đường của ta, cũng không phải tuyệt đối sai lầm, thầy, ngươi lần này mặc dù thắng rồi ta, nhưng thông qua trận chiến này, ta cũng sẽ thật sự bước về phía siêu thoát!”

Tiêu Vũ trả lời “Ngươi liền sau cùng một tia niệm đều sắp sửa cháy hết, sắp sửa thân tử đạo tiêu, còn nói thế nào siêu thoát?”

“Ha ha……” Mạc Thương cười cười, trả lời “thầy cũng biết, vì sao những năm gần đây, ta vì sao vẫn không có ra tay, cho ngươi trưởng thành thời cơ?”

Tiêu Vũ trầm mặc, 1 loại dự cảm xấu xông lên đầu.

Mạc Thương nói tiếp “đó là bởi vì, ta sớm chính thức hướng đi siêu thoát, nhảy ra thiên địa ở ngoài, chân chính ta, kỳ thực sớm vắng mặt trong thiên địa này, ngươi bây giờ nhìn thấy, có điều là ta ở lại trong thiên địa nửa người, mà bách ta toàn bộ!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 514: Mượn Nữa 1 VạN Năm

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Mạc Thương một câu nói, nói tới Tiêu Vũ thật lâu trầm mặc.

Hắn nhọc nhằn khổ sở, cùng Mạc Thương chiến đến cảnh giới cỡ này, quay đầu lại, đối mặt, nhưng chỉ là Mạc Thương nửa người?

“Có người cho ta chỉ một cái chân chính siêu thoát con đường, chân chính ta, cũng sớm đã ở trên con đường này, vắng mặt thiên địa trong vòng, cửu giới bên trong. Những năm gần đây, cho nên ta vẫn không có ra tay, cũng là bởi vì nguyên nhân này.”

Mạc Thương ý niệm một lần nữa truyền đến: “Nhảy ra thiên địa sau khi, ta đã không thể tùy ý lại đề cập trong thiên địa sự tình, này đây để có thể làm cho ta đây ở lại trong thiên địa nửa người có thể phát huy ra toàn bộ thực lực, phải làm chút chuẩn bị.”

Nghe những lời này, Tiêu Vũ thủy chung trầm mặc. Mạc Thương đi tới hoàn cảnh, so với hắn trong tưởng tượng, càng thêm sâu xa, hắn không ngờ không tại thiên địa này trong vòng, nhảy ra thiên địa ở ngoài!

Tránh thoát thiên địa nhà giam, đây chính là hắn trong dự đoán siêu thoát, mà Mạc Thương, đi ở trước hắn?

“Ta đã ở siêu thoát trên đường, lưu lại nơi này nửa người cùng thầy ngươi một trận chiến, là vì hoàn chỉnh bước ra bước đi kia, chính thức siêu thoát, bây giờ trận chiến này đã xong, ta mặc dù thất bại, nhưng không hẳn không thể siêu thoát.”

Mạc Thương ý niệm lại đối với Tiêu Vũ nói: “Sư tôn, ngươi bây giờ mặc dù thắng rồi, nhưng thắng có điều là ta lưu lại nửa người, ngươi nếu muốn chính thức thắng ta, chấm dứt tất cả, trừ phi, ngươi cũng có thể đi ra cái kia siêu thoát con đường, nhảy ra thiên địa ở ngoài!”

Tiêu Vũ thủy chung trầm mặc, mà Mạc Thương nói tới chỗ này, ý niệm của hắn đã đốt đến cuối cùng.

“Sư tôn, đệ tử tại thiên địa ở ngoài, chờ ngươi!”

Lưu lại câu nói sau cùng sau, Mạc Thương tàn niệm, hoàn toàn bị cháy hết.

Gắn liền với thời gian ba ngàn năm vô hình cuộc chiến, liền như vậy kết thúc. Sau đây, Tiêu Vũ ý niệm một lần nữa ngưng tụ một khối lâm thời thân thể, trở lại đệ nhất trong giới.

Hắn lúc này, đã cực kỳ yếu ớt, nguyên thần bị hao tổn nghiêm trọng, vốn thân thể cũng đã phá huỷ, chỉ là lâm thời ngưng tụ 1 cỗ nhục thân.

Cũng bởi vì như thế, hắn ở trở về sau khi, đã cả người đều mệt, này đây hắn chỉ lấy cuối cùng tàn lực, thắp sáng đệ nhất giới, lại vào Thiên Thần cung, kinh sợ tứ phương, tại đây sau khi, hắn liền lập tức nhắm đời, dùng mấy trăm năm thời gian, tu dưỡng sinh lợi, mới miễn cưỡng khôi phục, một lần nữa xuất thế.

“Nhật Nguyệt Thần Quân...... ngươi đệ tử này, đích xác tươi đẹp muôn thuở!” Hạo Hư đứng đầu xem xong Tiêu Vũ này một đoạn trí nhớ sau, thật lâu trầm mặc, cuối cùng vừa mới phát sinh một câu thật lòng than thở.

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, Mạc Thương cuối cùng lưu lại, Vốn làm hắn có chút không rõ, nhưng tại nhìn thấy vị kia đến từ đệ nhất cũ giới lão nông sau, hắn rốt cuộc hiểu rõ.

Làm Mạc Thương vạch ra siêu thoát con đường, chính là cái kia thần bí tồn tại. E sợ, này cũng là mới Mạc Thương phản bội hắn nguyên nhân thực sự.

Thần bí kia tồn đang vì Mạc Thương chỉ dẫn siêu thoát con đường, điều kiện, chính là muốn cho Mạc Thương đối với Tiêu Vũ ra tay. Mạc Thương cuối cùng lựa chọn cái kia siêu thoát con đường, phản bội Tiêu Vũ.

“Ngươi kế tiếp, như thế nào dự định?” Hạo Hư đứng đầu thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ sâu sắc thấy hắn, nói: “Ta cho rằng…… hướng về ngươi mượn nữa mười ngàn năm!”

Nghe vậy, Hạo Hư đứng đầu cười khổ một hồi: “Ta liền biết ngươi tìm đến ta, nhất định không có chuyện tốt lành gì. Lúc trước ngươi chưa qua cảnh giới hôm nay, ta mượn ngươi năm tháng đã thập phần gian nan, bây giờ ngươi nhân đạo cực cảnh, nói vậy ta đại đạo lực lượng muốn tác dụng đến trên người ngươi, sẽ càng thêm không dễ.”

“Ta biết.” Tiêu Vũ nói: “Chính là bởi vì biết không dễ, cho nên ta lần này mới chỉ tìm ngươi vay mượn mười ngàn năm?”

Hạo Hư đứng đầu đầy mặt bất đắc dĩ, sau đó chăm chú thấy Tiêu Vũ, nói: “Ngươi muốn dùng này 1 thời gian vạn năm, lại xung kích hướng về cái gọi là siêu thoát tiến hành xung kích?”

Tiêu Vũ gật đầu. Mạc Thương đã nhảy ra thiên địa, chính thức đi ở siêu thoát trên đường, mà hắn lại cùng thần bí kia tồn tại có quan hệ.

Bất kể là muốn mở ra đệ nhất giới, đối mặt cái kia thần bí tồn tại, hay là muốn lại đối mặt Mạc Thương, hắn đều nhất định muốn chính thức siêu thoát, nếu không không có nửa phần thắng.

Nhưng mà, đối với hắn mà nói, thời gian cũng không nhiều, nếu là quá lâu, hắn sợ hãi đệ nhất cũ trong giới cố nhân, đều sẽ ở trước đó già đi, cho nên hắn chỉ có thể trở lại tìm Hạo Hư đứng đầu, hướng về hắn mượn tới vạn năm năm tháng.

“Được rồi, đụng tới ngươi, ta xem như nhận!” Hạo Hư đứng đầu đầy mặt bất đắc dĩ, nói: “Bất quá ta thế giới kia, trước kia cũng chịu đựng hai người các ngươi ảnh hưởng, bây giờ muốn lại cho ngươi mượn năm tháng, ta phải chuẩn bị một ít thời gian.”

“Chỉ cần không phải quá lâu.” Tiêu Vũ gật đầu.

Cùng Hạo Hư đứng đầu hẹn cẩn thận sau khi, hắn lại từ nơi đây rời đi, trở lại Thiên Thần cung.

Trải qua hơn 200 năm thời gian, Thiên Thần cung đã từ từ khôi phục yên tĩnh, trong cung ngàn tỉ chủng tộc một lần nữa thần phục với Tiêu Vũ, hoặc là nói, bọn họ ngay từ đầu liền chỉ trung với Tiêu Vũ, chỉ là không biết năm đó tin tức, cho nên ở Mạc Thương phản bội sau khi, cũng lưu tại trong cung.

Tề Sơn tiến lại, cùng Tiêu Vũ nói những năm nay trong cung sự tình, tu vi của hắn đã khôi phục, đối với cảnh giới hôm nay Tiêu Vũ tới nói, cái này cũng không tính việc khó gì.

Này hai trăm năm, cửu thiên đã bị trận chiến ấy ảnh hưởng cũng chầm chậm chống đỡ bình, mặc dù Tiêu Vũ đệ tử thăm viếng các tộc, hỏi bọn họ hay không muốn mở điều kiện gì, nhưng các thế lực lớn không có ngoại lệ, căn bản không người nào dám mở miệng, muốn Tiêu Vũ bồi thường bọn họ.

Nói xong lời cuối cùng, Tề Sơn nói: “Tinh chủ, người 6 đệ tử sửa niệm, 200 năm trước tự phế tu vi, từ trong cung rời đi, hắn nói không mặt mũi nào gặp lại Tinh chủ, này đây đem suốt đời tu vi trả, đời này cũng sẽ không tiếp tục về Thiên Thần cung.”

Tiêu Vũ nghe xong, yên lặng một hồi. Trải qua cùng Mạc Thương một trận chiến, lại nghĩ tới sau khi phải đối mặt sự tình, rất nhiều chuyện, hắn đều đã không có tâm tư nghiên cứu kỹ.

6 đệ tử sửa niệm, mặc dù cũng có làm phản sư nghi ngờ, nhưng đã tử phế bỏ tu vi, từ trong cung trốn đi, hắn cũng không muốn tra cứu, hoặc là phải đem ấy tìm về.

Tất cả, tùy hắn đi.

“Tiểu Cửu?” Hắn mở miệng hỏi, 9 đệ tử linh diều hâu là Mộc Liên Y ở ngoài duy nhất nữ đệ tử, cũng là ngoại trừ Mạc Thương ở ngoài nhỏ nhất.

Nàng năm đó là tất cả mọi người muội muội, cũng rất được Tiêu Vũ sủng ái, mấy năm nay cũng lưu tại Mạc Thương làm chủ Nhật Nguyệt cung, có thể Tiêu Vũ thủy chung không thể tin được, linh diều hâu cũng sẽ phản bội hắn.

“Cửu cô nương vẫn ở lại trong cung, vẫn chưa rời đi, Tinh chủ có thể trực tiếp đi gặp nàng.” Tề Sơn trả lời.

Tiêu Vũ trực tiếp nhích người, mười cái đệ tử thủy chung là hắn không yên tâm nhất người, bây giờ ngoại trừ tự phế tu vi rời đi sửa niệm ở ngoài, liền chỉ còn lại có linh diều hâu chưa từng thấy qua.

Hắn dời bước một khác điện, đi tới một chỗ vườn hoa.

Trong vườn, một cô gái trong khi cẩn thận từng li từng tí một, làm trong vườn đóa hoa tưới, làm tưới vào trong đó một cây Tuyết Lan lúc, nàng càng lộ vẻ cẩn thận, tự hồ sợ làm bẻ đi này lan.

Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới năm đó, linh diều hâu còn là cô bé thời điểm, bởi vì mấy cái sư huynh chơi đùa lúc giết chết một đóa hoa, kết quả nàng ngồi xổm tại kia gào khóc, trêu đến mấy cái sư huynh một trận luống cuống tay chân.

Cuối cùng vẫn là Tiêu Vũ tìm đến một cây Tuyết Lan đưa cho nàng, nàng mới ngưng được nước mắt. Tựa hồ là từ đó về sau, nàng liền vẫn đối với hoa lan vô cùng yêu quý, đặc biệt là Tuyết Lan.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 515: Siêu Thoát Xa Vời

“Nhiều năm qua đi, ngươi thủy chung chưa đổi.” Tiêu Vũ ở sau lưng nàng, nhẹ nhàng hít một tiếng.

Cái kia nhìn như vô cùng mảnh mai bóng người, khẽ run lên, như là cứng lại rồi bình thường, không dám quay đầu lại, chỉ là hai vai bắt đầu nhẹ nhàng run run.

Sau một hồi, nàng như là dùng lớn lao dũng khí, chầm chậm quay đầu lại, khi nàng quay đầu thời khắc này, trên mặt sớm hiện đầy nước mắt.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, cưng chiều sờ sờ đầu của nàng, vì nàng lau đi nước mắt trên mặt, nói: “Nha đầu ngốc, ngươi hiện tại cũng đã là đến tôn, trả thế nào vậy đáng yêu.”

Nước mắt của nàng chảy tràn gấp hơn, trên mặt bỏ ra một mang theo nước mắt cười, nức nở nói: “Thầy cuối cùng ngươi đã trở lại!”

Một tiếng này thầy bên trong ẩn chứa cảm tình, càng khiến Tiêu Vũ tin tưởng, mặc dù mấy năm nay linh diều hâu vẫn ở lại Nhật Nguyệt trong cung, nhưng đối với hắn tâm, xưa nay chưa từng thay đổi.

Không giống với Mộc Liên Y, linh diều hâu mặc dù cũng là nữ tử, nhưng nàng đối với Tiêu Vũ càng thêm ỷ lại, cũng càng thêm thân cận. Nếu nói là thập đại trong hàng đệ tử, Phong Tiêu Mạch cực kỳ như Tiêu Vũ thân tử, thì lại linh diều hâu tựa như tiểu nữ nhi của hắn.

Một tiếng thầy sau khi, linh diều hâu nhào tới Tiêu Vũ trong lòng, lớn tiếng khóc. Nàng một đời chí tôn, khóc đến cuối cùng, hai mắt sưng lên, âm thanh cũng câm, tận tình khơi thông vài năm nay tình cảm.

Khóc đến cuối cùng, nàng lại Tiêu Vũ trong lòng khóc mệt, ở nơi đó ngủ say.

“Ai da!” Tiêu Vũ nhẹ nhàng thở dài, không cần nhiều lời, hắn tựa hồ cũng đã hiểu linh diều hâu mấy năm nay là như thế nào lại.

“Lão nô trước khi đã từng hỏi, năm đó Cửu cô nương không muốn rời đi, là vì tại đây trong cung các loại Tinh chủ trở về. Mấy năm nay trong cung việc, đều bị nàng lý thành năm đó dáng dấp, chỉ vì Tinh chủ ngươi lúc trở về, nơi này từng cọng cây ngọn cỏ đều vẫn là lúc trước dáng dấp.” Tề Sơn xuất hiện ở Tiêu Vũ phía sau, than khẽ nói.

Nguyên lai, linh diều hâu ở lại trong cung, không phải là vì tùy tùng Mạc Thương, mà là để chờ hắn trở về.

Tính cách của nàng không có Mộc Liên Y vậy kiên cường, muốn càng thêm mảnh mai, lấy nàng loại tính cách này, nhớ năm đó trong đám đệ tử phản bội, có thể tưởng tượng được nàng có cỡ nào vô lực, lại dùng bao lớn dũng khí, tài năng ở đây tiếp tục ngây ngô lâu như vậy.

Này hơn hai vạn năm nàng hầu như theo không hề rời đi này cung, chính là muốn để trong này một cọng cỏ mộc đều bảo trì Tiêu Vũ năm đó bị chết trước dáng vẻ.

Thập đại đệ tử, đều có các trải qua, bây giờ rốt cục đều từng thấy, cảm nhận được bọn họ đối với mình bất đồng tâm tình, Tiêu Vũ trong lòng, cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hắn đem linh diều hâu đuổi về trong phòng nàng, sau đó đi gặp Nguyệt Thần, nói rõ với hắn, chính mình phải tiếp tục đến Hạo Hư đứng đầu nơi đó bế quan.

Nguyệt Thần tựa hồ luôn có thể thời khắc biết được tâm ý của hắn, chỉ là hỏi một câu: “Ngươi muốn lại về thế giới kia?”

Tiêu Vũ trong lòng áy náy, vừa là nhiều năm như vậy, hắn vẫn như cũ là muốn Nguyệt Thần tiếp tục chờ tiếp.

Cuối cùng, Nguyệt Thần không hề nói gì, chỉ là không tiếng động ủng hộ, tựa hồ nàng theo sẽ không phản đối Tiêu Vũ làm quyết định.

Tiêu Vũ sau đó từ giã Nguyệt Thần, đi tới Hạo Hư đứng đầu vị trí đệ tam giới.

Khi nhìn thấy Hạo Hư đứng đầu, Hạo Hư đứng đầu lấy ra một thứ giao cho hắn, nói: “Có người trước lúc này đưa tới vật như vậy, nói là có thể giúp đến ngươi.”

Tiêu Vũ tiếp nhận, thần sắc phức tạp.

Đó là một cây Thanh Liên, cửu sắc sen thần, đã hoàn toàn chín muồi, mỗi một mảnh cánh sen đều ẩn chứa một loại sức mạnh thần bí.

Không hề nghi ngờ, đây là Thanh Tôn đưa tới, nàng đem vật ấy đưa đến Hạo Hư đứng đầu nơi đây, không có tự mình tới gặp Tiêu Vũ, có thể thấy được, nàng thì không muốn Tiêu Vũ làm khó dễ, cố ý không thấy hắn.

“Chúng ta bắt đầu đi.

”

Tiêu Vũ mặc dù trong lòng phức tạp, nhưng bây giờ cũng đã không có thời gian đi bận tâm này con gái việc, đi đến Hạo Hư đứng đầu chuẩn bị cho hắn địa phương tốt, lại một lần nữa hướng về chân chính siêu thoát cảnh giới, phát động công kích.

Tuy nói, xung kích cảnh giới này, sẽ gợi ra thần bí kia tồn tại ra tay xoá bỏ, nhưng bây giờ, có thể thay thế thần bí kia tồn tại xuất thủ người đã không tồn tại, Tiêu Vũ cũng không còn cố kỵ nữa, một lòng xung kích.

Tu chi đạo mặc dù viên mãn, nhưng này viên mãn, chỉ có thể để hắn đạt được nhân đạo cực cảnh, muốn chính thức siêu thoát, còn cần tiến thêm một bước.

Mượn đường mười ngàn năm, ở sau đó trong năm tháng, Tiêu Vũ ở Hạo Hư đứng đầu bên trong thế giới không dứt xung kích.

Đây là một cái cực kỳ nguy hiểm đường, dù cho không người can thiệp, nhưng cũng có khả năng, hắn sẽ tự mình tống táng chính mình.

Trước đây, Tiêu Vũ một thân ba phần, phân chia Thái Âm mặt trời cùng hỗn độn, hiện nay, hắn nhưng phải để 3 thân thể một lần nữa quy nhất. Nhìn thấy bất tử Ma Quân bất diệt âm dương trải qua sau, hắn có mới ý nghĩ cùng lĩnh ngộ.

Trên người chi đạo mặc dù viên mãn, nhưng không bao gồm trên người hắn gần như hoàn mỹ mạng nguyên, hắn còn cần tiến thêm một bước nữa, tài năng có hi vọng siêu thoát.

Đoạn đường này, thái quá hung hiểm.

“Ầm!”

Lần đầu tiên, Tiêu Vũ thân thể nổ tung, hình thần đều diệt, liền ý niệm cơ hồ đều muốn hủy diệt sạch. Hắn lập tức vận dụng cửu sắc sen thần, tái tạo thân thể.

Có thể nói, nếu như không có này hoa sen tồn tại, hắn lần này nói không chừng liền thật sẽ hoàn toàn biến mất, kể cả chúng sanh ý niệm, đều không thể đưa hắn bảo vệ.

Xung kích siêu thoát, một khi thất bại, sẽ đưa tới một loại vượt qua thiên địa sức mạnh, giáng lâm ở trên người hắn.

Hắn tái tạo thân thể sau khi, tiếp tục xung kích, nhưng mà, đệ nhị cỗ nhục thân, chung quy cũng không thể vượt qua, lại một lần nổ tung.

Cửu sắc sen thần vào lúc này phát huy cực kỳ trọng yếu tác dụng, không chém làm hắn ngưng tụ mới thân thể, khiến cho hắn có thể có nhiều lần thất bại cơ hội, nếu không nếu như không có này hoa sen tồn tại, hắn căn bản một lần thất bại đều không chịu đựng nổi.

Liền đạt được cảnh giới này Tiêu Vũ xung kích này cảnh đều hung hiểm như vậy, có thể tưởng tượng được, này siêu thoát con đường, có cỡ nào không dễ.

Lần thứ ba, Tiêu Vũ thân thể còn là lại nổ tung, tiêu hao đã đi mảnh thứ ba cánh sen.

Cửu sắc sen thần năm đó đã bị hắn dùng đi hai bên,   chỉ còn lại có 7 cánh, bây giờ nữa thứ ba, chỉ còn lại có cuối cùng 4 cánh, nếu lại xung kích bốn lần như trước không cách nào thành công, hắn e sợ, sẽ không bao giờ tiếp tục cơ hội.

Không do dự, Tiêu Vũ vừa phát khởi tiếp theo xung kích, nhục thể của hắn cùng nguyên thần hết lần này tới lần khác bị hủy diệt, nhưng mỗi khi trải qua một lần hủy diệt, trong cơ thể mạng nguyên tựa hồ cũng sẽ trở nên mạnh mẽ một phần.

Muốn siêu thoát, mạng này nguyên là mấu chốt trong mấu chốt. Bên trong đất trời vạn vật có thiếu, nếu có thể thành tựu chân chính hoàn mỹ sinh linh, hắn liền tương đương thoát khỏi thiên địa quy tắc, chính thức làm được không thể thiên địa ràng buộc, nhảy ra thiên địa ở ngoài!

Cánh sen đã chỉ còn lại có cuối cùng 3 cánh, Tiêu Vũ mỗi thất bại một lần, tựu ít đi một mảnh cánh sen.

Vạn năm năm tháng, cửu sắc sen thần cuối cùng một mảnh cánh sen, cũng bị Tiêu Vũ dùng đã đi, lại vì hắn ngưng tụ 1 cỗ nhục thân.

Cánh sen hao hết, cái này đem là hắn cơ hội cuối cùng, nếu không thành công, lần này, hắn đem triệt để biến mất, không cách nào lại ngưng tụ thân thể, nguyên thần cũng đem triệt để tiêu tán.

“Không phải vậy hay là thôi đi, đạo này thái quá nguy hiểm!” Hạo Hư đứng đầu ở bên cạnh khuyên giải, sâu sắc cảm nhận được đạo này xa vời.

Tiêu Vũ chỉ là lắc đầu, nhắm mắt lại, lại một lần bắt đầu xung kích.

Cùng với nói đây là sau cùng một cơ hội, còn không bằng nói, cuối cùng này đánh cuộc, mới thật sự là cơ hội.

Bởi vì cửu sắc Thanh Liên còn đang, hắn liền không thể chính thức buông tay đánh cuộc, được ăn cả ngã về không, bây giờ cánh sen dùng hết, cũng là hắn cố ý chặt đứt chính mình hết thảy đường lui.

Chỉ có ở tình huống này dưới, hắn có thể chính thức liều lĩnh, toàn lực xung kích.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 516: Vua Sống Ta Sống, Quân Chết Ta

Ở đã không có hết thảy đường lui dưới tình huống, Tiêu Vũ trở nên càng thêm chăm chú, hắn cố ý hao hết hết thảy cánh sen, chỉ vì thế cuối cùng đánh cuộc.

Ầm ầm ầm ầm!

Hạo Hư đứng đầu phía thế giới này vặn vẹo, một luồng thật lớn uy thế giáng lâm nơi đây.

Mơ hồ có thể thấy được, Tiêu Vũ ngồi ngay ngắn nơi đó, như là đang cùng vô hình trung một vô cùng mạnh mẽ tồn tại đang đối kháng với.

Đối thủ của hắn là này thiên địa, nếu công thành, thì lại siêu thoát, như thất bại, thì lại biến mất.

Thế gian vạn đạo, chư thiên vạn giới các loại quy tắc, vào đúng lúc này đều hỗn loạn, thế gian sinh linh trong lòng có cảm giác, phảng phất dự cảm được, trong thiên địa này, phảng phất sắp phát sinh một cái chưa từng có đại sự.

Ầm ầm ầm ầm!

Trong thiên địa các loại quy tắc càng ngày càng hỗn loạn, Tiêu Vũ ở vào hỗn loạn quy tắc ở trung tâm nhất, không nhúc nhích, bóng người khi thì ánh sáng vạn trượng, khi thì giống như là muốn theo trong thiên địa biến mất.

Năm tháng trôi qua, hắn đã ở trong thiên địa biến mất mấy trăm năm, không có nửa điểm dấu vết lưu lại, liền Hạo Hư đứng đầu đều cho là hắn thất bại, rồi lại xuất hiện, tiếp tục cùng thiên địa đối kháng.

Như là Tiêu Vũ trước khi nói, hắn cuối cùng này đánh cuộc, bởi vì đã không có đường lui, còn hơn trước khi mỗi một lần xung kích, thoạt nhìn đều càng thêm tiếp cận thành công.

“Đoành!”

Đột nhiên, ngồi ngay ngắn bên trong Tiêu Vũ đứng dậy, bước ra một bước, bước đi này, giống như là muốn đi ra thiên địa ở ngoài.

Thân ảnh của hắn lập tức mơ hồ, một luồng lực lượng kinh khủng giáng lâm, dường như muốn đưa hắn kéo về, vừa dường như muốn đưa hắn triệt để xoá bỏ, không cho hắn bước ra bước đi này.

Tiêu Vũ một bước, nhất thời dừng lại, thân ảnh của hắn khi thì rõ ràng, khi thì mơ hồ, bước đi kia từ đầu đến cuối không có bước ra.

“Còn kém nửa bước, chỉ kém nửa bước!” Hạo Hư chủ này con mắt đều phải nứt ra rồi, gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Vũ.

Hắn biết, Tiêu Vũ lúc này cùng chân chính siêu thoát, thì chỉ kém này nửa bước.

“Đoành!”

Một luồng tăng thêm sự kinh khủng, phảng phất còn muốn ở trên trời đất uy thế quét tới, khóa được Tiêu Vũ. Chỉ thấy Tiêu Vũ cả người rung mạnh, thân thể thần tốc lờ mờ, trong mắt lộ ra không cam lòng quang mang, cái kia nửa bước, đúng là vẫn còn không có bước ra!

“Thất bại?” Hạo Hư đứng đầu trở nên thất thần, cảm giác Tiêu Vũ cùng siêu thoát thì chỉ kém cái kia khoảng cách nửa bước, lại hay là đã thất bại.

“Ngươi cam nguyện mạo hiểm ra tay,

Cũng phải ngăn ta siêu thoát?” Tiêu Vũ hai con mắt gắt gao nhìn phía thiên ngoại, ở thời khắc cuối cùng, hắn cảm giác được cái kia phảng phất đã chính thức siêu thoát thần bí tồn tại ra tay, chặt đứt hắn hi vọng cuối cùng.

Loáng thoáng, hắn nhìn thấy có một đôi mắt giấu ở thiên địa ở ngoài, lạnh lùng nhìn hắn, một đôi ánh mắt, tựa hồ uy thế càng hơn thiên địa!

Một lần cuối cùng xung kích cũng thất bại, Tiêu Vũ thân thể thần tốc lờ mờ, nguyên thần cũng như là gặp phải nắng gắt tuyết trắng, đang nhanh chóng tan rã.

“Ta thất bại? Sống hai đời, cuối cùng cũng không thể thành công!” Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập không cam lòng.

Xung kích thất bại, hắn ở thân thể cùng nguyên thần đều đang nhanh chóng lờ mờ, sắp sửa hoàn toàn biến mất, quy về hư vô.

Kiếp trước, hắn cũng là bởi vì chạm đến cảnh giới này, thử nghiệm xung kích thất bại, kết quả bị trọng thương, cho Mạc Thương cơ hội, mới sẽ vẫn lạc.

Không muốn, lần này hắn lại muốn dẫm lên vết xe đổ, lại hủy tại đây siêu thoát trên đường.

Hơn nữa lần này, hắn là chết vào một loại vượt qua thiên địa sức mạnh, mặc dù là đem bất diệt âm dương trải qua tu đến đại thành, cũng không khả năng lại phục sinh.

“Xoạt xoạt xoạt!”

Thời điểm này, vô số người có cảm giác, Nguyệt Thần, đệ tử của hắn, Huyết Lân Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch...... vô số ánh mắt trông lại, mỗi người trong mắt đều mang lệ nóng, thấy được Tiêu Vũ sắp sửa hoàn toàn biến mất cuối cùng một màn.

“Ta chung quy, vẫn không thể nào chính thức vượt qua kiếp trước!” Tiêu Vũ trên mặt, lộ ra một nụ cười khổ sở.

Hắn nhìn lại này mang theo nước mắt con ngươi, khổ sở nói “các ngươi mấy năm nay để có thể làm cho ta trở về, bỏ ra nhiều lắm, nhưng ta trở về sau khi, lại là chính mình bước lên tự hủy con đường, ta cho các ngươi hổ thẹn.”

“Huyết Lân Mặc Vũ, các ngươi đã trưởng thành, sau này không có ta bên người, cũng phải kiên cường tiếp tục đi.”

“Phong nhi, Thạch nhi, Lăng nhi, thuốc nhi, Vân nhi, Tiểu Thất, Tiểu Cửu, sau khi ta chết, các ngươi muốn lẫn nhau nâng chăm sóc, 5 loài chi tổ sẽ giúp đỡ bọn ngươi, chỉ cần các ngươi đồng tâm, trong vòng chín ngày, không người có thể lừa gạt các ngươi.”

“Tiểu Hắc Tiểu Bạch, các ngươi đã lớn lên, sau đó ta vắng mặt các ngươi bên cạnh, đừng lại vậy nhâm tính.”

Hắn 11 mở miệng, giao đãi trăn trối, hiển nhiên liền chính hắn đều đã linh cảm đến, hắn còn thừa thời gian không nhiều lắm.

Những ngôn ngữ kia, khiến một đám người lên tiếng khóc lóc đau khổ, bi ai cửu thiên.

“Hạt cát, nếu ngươi có thể trở về, nói cho ngươi biết thầy, ta nợ hắn, e sợ còn không hơn.”

Cuối cùng, Tiêu Vũ nhìn về phía Nguyệt Thần, đạo “xin lỗi, cho ngươi đợi ta nhiều năm như vậy, quay đầu lại, lại là công dã tràng.”

Lực lượng kinh khủng giáng lâm, thân ảnh của hắn càng thêm lờ mờ, âm thanh cũng biến thành càng ngày càng nhẹ, cả người đều có vẻ mơ hồ không đúng.

“Sư tôn!”

“Tinh chủ!”

“Tiêu Vũ ca ca!”

Vô số hò hét, đến từ bốn phương tám hướng, bao nhiêu người khóc mù quáng, bao nhiêu người đau đớn nát lòng, Tiêu Vũ trăn trối, khiến cho mọi người ruột gan đứt từng khúc, khó có thể nói nên lời.

“Ầm!”

Đột nhiên, Nguyệt Thần bay tới, cầm trong tay tháng đàn ngọc, nhằm phía Tiêu Vũ vị trí.

Nàng rút làm dây đàn, sắc mặt hờ hững yên tĩnh, thậm chí mang theo vẻ mỉm cười, bay về phía Tiêu Vũ vị trí.

“Ngươi làm gì?” Tiêu Vũ cả kinh, quát “đừng tới đây, lực lượng này ngươi không đối kháng được, tiếp cận ta, chỉ là chịu chết!”

Nguyệt Thần mang theo mỉm cười, vẫn chưa ngôn ngữ, nhanh nhẹn bay tới Tiêu Vũ vị trí, nhẹ nhàng nói “nếu như ngươi chết, thế gian không người biết nữa tên của ta, ta dù cho sống mãi hậu thế, còn có ý nghĩa gì?”

“Vua sống ta sống, quân chết ta chết!”

Nàng nói tới hờ hững bình tĩnh, phảng phất tất cả chuyện đương nhiên, nhưng loại này hờ hững, lại là khiến cho mọi người đều trở nên động dung.

“Vua sống ta sống, quân chết ta chết?” Thiên Sơn đỉnh, Thanh Tôn lầm bầm Nguyệt Thần theo như lời này tám chữ, lâm vào thất thần, lẩm bẩm nói “Ta không bằng nàng, ta không bằng nàng……”

Nguyệt Thần đã bay tới, nàng liều lĩnh, khẽ vuốt tháng đàn ngọc, vọt tới Tiêu Vũ bên cạnh, muốn vì nàng đối kháng cái kia giáng lâm ở Tiêu Vũ trên người sức mạnh kinh khủng.

“Ầm!”

Mặc dù Nguyệt Thần thực lực mạnh mẽ, &# 85 nhưng thời khắc này, cửu thiên còn lại cuối cùng một cái cấm khí tháng đàn ngọc, ở lực lượng kinh khủng kia dưới cũng nổ tung, trong chín ngày, lại không cấm khí!

Nguyệt Thần khóe miệng trào máu, bị trọng thương, khuôn mặt thủy chung chưa đổi, kiên định như lúc ban đầu, lại một lần bay trở về, lại ra tay.

“Đủ rồi, ngươi đang làm gì, ta cho ngươi đi, ngươi không nghe được gì?” Tiêu Vũ hai mắt đỏ chót, phát sinh gầm lên. Nhưng mà hắn hôm nay đã cực kỳ yếu ớt, căn bản là không có cách ngăn cản Nguyệt Thần.

Nguyệt Thần không nói gì mỉm cười, như là không nghe thấy. Nàng nhanh nhẹn bay tới, nhưng mà vừa là một lần, bị lực lượng kinh khủng kia đẩy lui.

Ngày xưa thánh khiết vô song Nguyệt Thần, vào lúc này cũng có vẻ dị thường chật vật, trên người nàng dính máu tươi của mình, một con như mực tóc dài cũng đã tán loạn.

Cái này còn chỉ là loại kia sức mạnh kinh khủng hơn thế, mà không phải toàn bộ, bằng không mà nói, nàng chỉ sợ một tia đều không thể chịu đựng, sẽ như Tiêu Vũ giống nhau, bị tiêu diệt hầu như không còn.

Dù cho như thế, Nguyệt Thần xưa nay cũng chưa từng có một tia dao động cùng do dự, vừa là một lần, xông về phía trước.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 517: Đã Tới, Sống Quá

Một lần lại một lần, Nguyệt Thần loại kia hờ hững, loại kia chấp nhất, khiến cho mọi người đều rung động thật sâu. Nàng sớm bị thương vô cùng chật vật, như là từ cửu thiên rơi vào rồi thế gian, lại không oán không hối, nhiều lần ra tay, muốn giúp Tiêu Vũ đối kháng kinh khủng kia lực lượng.

“Các ngươi đang làm gì!” Tiêu Vũ không khuyên nổi Nguyệt Thần, ngược lại đối với mình một đám đệ tử gầm lên, nói: “Mau đem Nguyệt Thần ngăn lại, các ngươi muốn làm cho nàng chịu chết gì? Các ngươi muốn cho ta chết đều chết có phải hay không an lòng gì?”

Một đám đệ tử, rồi mới từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, dồn dập ra tay, ngăn cản Nguyệt Thần.

Nhưng mà, Nguyệt Thần mạnh mẽ quá đáng, Tiêu Vũ một đám đệ tử gần người, đều bị nàng nhẹ nhàng quét qua, liền về phía sau lui về, căn bản không ngăn cản nổi.

“Hạo Hư, thay ta ngăn lại nàng!” Tiêu Vũ ngược lại nhìn về phía Hạo Hư đứng đầu.

“E sợ…… ta cũng không làm được.” Hạo Hư đứng đầu lắc đầu cười khổ, nói: “Thực lực của nàng cùng ngươi xấp xỉ, mạnh hơn ta nhiều lắm. Huống chi, tâm ý của nàng làm người thay đổi sắc mặt, muốn ta ngăn cản, ngươi vừa nỡ lòng nào đâu?”

Tiêu Vũ không khỏi rơi vào trầm mặc, nhìn cái kia đầy mặt hờ hững, đem lực lượng kinh khủng kia hoàn toàn không coi là chuyện to tát gì Nguyệt Thần, hắn thật lâu không nói gì.

Mặc dù sớm biết Nguyệt Thần tình thâm ý trọng, nhưng thời khắc này, hắn lại cảm thụ được càng thêm rõ ràng.

“Một khúc phàm âm, hai đời sầm uất, ta sống hai đời, vốn tưởng rằng đời này có thể bù đắp trước đây đối ngươi thua thiệt, nhưng không nghĩ, sầm uất hai đời, đời này ta vẫn là phụ ngươi!”

Hắn đột nhiên trở nên vô cùng bình tĩnh, nói: “Năm đó ở thế giới kia, ngươi lưu lại tàn hồn đã nói câu nào: Nếu có kiếp sau, ngươi tình, ta kiếp sau lại báo.”

Nguyệt Thần hờ hững sắc mặt bình tĩnh, rốt cục khẽ biến, nói: “Ngươi muốn làm gì? Ta nhất định có thể cứu ngươi!”

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, nói: “Đời trước, đời này, ta đều phụ ngươi, nếu có kiếp sau, ta tất nhiên sẽ không lại phụ lòng ngươi!”

Nguyệt Thần sắc mặt, bá trắng bệch, tựa hồ đã linh cảm đến Tiêu Vũ muốn làm cái gì.

“Ầm!”

Sau một lát, Tiêu Vũ thân thể cùng nguyên thần đột nhiên cháy hừng hực lên, hắn chợt bắt đầu tự hủy, vì để cho Nguyệt Thần không ra tay, vì để cho Nguyệt Thần có thể sống khỏe mạnh.

“Sống khỏe mạnh, nếu ngay cả ngươi cũng vắng mặt nhân thế, thế gian vừa còn sẽ có mấy người, sẽ vẫn nhớ kỹ ta?” Tiêu Vũ quay đầu lại nhìn phía Nguyệt Thần, mang trên mặt một tràn ngập nhu tình mỉm cười.

Nguyệt Thần đứng ngây ra tại chỗ, nước mắt như mưa, lại là cũng lại nói không nên lời một chữ, chỉ là ngơ ngác nhìn Tiêu Vũ.

“Vô địch cửu thiên, bất kể là kiếp trước còn là đời này, có thể hủy diệt ta, cũng chỉ có ta từ chính mình, ta đã tới, ta sống quá!”

Tiêu Vũ cười, trong miệng khẽ nói một câu nói như vậy, sau đó từng bước từng bước hướng đi hư không.

Hắn giống như là muốn đi đến một phi thường nơi xa xôi, xa xôi cho hắn cũng không còn cách nào trở về, cuối cùng câu nói kia bình tĩnh lời nói, truyền đến cửu thiên các nơi, khiến cho mọi người đều sâu sắc thay đổi sắc mặt.

Đời trước mặc dù bị chết, mặc dù chết tại Mạc Thương trong tay, nhưng hắn kỳ thực cũng là bị hủy bởi trong tay mình, nếu không có hắn xung kích thất bại, Mạc Thương căn bản không có cơ hội.

Đời này, hắn đồng dạng vô địch, không ai có thể hủy hoại được hắn, chỉ có chính hắn.

Đây là vô địch chân chính người, cửu thiên các giới, tất cả mọi người cảm nhận được loại kia vô địch tư thế, mặc dù hủy diệt, nhưng dạng này người, tất nhiên sẽ bị người vĩnh cửu khắc họa.

“Ta đã tới, ta sống quá!”

Mấy chữ này hạ xuống, Tiêu Vũ bóng người rốt cục ở trong thiên địa triệt để biến mất, không có nửa điểm dấu vết lưu lại, dù cho tìm khắp chư thiên vạn giới, cũng lại không tìm được hắn nửa điểm khí tức.

Hắn hoàn toàn biến mất, nhưng hắn vô địch tên, lại vĩnh viễn lưu lại.

Trong hư không, quá nhiều người đứng yên tại chỗ, như mất hồn. Tiêu Vũ phần đông cố nhân hoặc là không tiếng động rơi lệ, hoặc là lên tiếng hô to, nhưng vô luận như thế nào, đạo kia rời đi bóng người, tựa hồ cũng vĩnh viễn không thể lại sống sót trở về.

“Ai da!” Hạo Hư đứng đầu than khẽ, đầu tiên là Mạc Thương, sau là Tiêu Vũ, này tươi đẹp muôn thuở người đến qua sau khi, rồi lại đều biến mất, làm người cảm giác thổn thức.

Tại một ngày này, chư thiên vạn giới yên tĩnh dị thường, tựa hồ toàn bộ sinh linh, đều cảm nhận được một loại dị dạng khí tức, phảng phất thiên địa này đã xảy ra biến hóa nào đó, có đồ vật gì, vĩnh viễn biến mất.

Cao nhất sinh linh, mạnh mẽ chí tôn, rất nhiều người thật lâu trầm mặc, không bình tĩnh nổi, ở vào một loại phức tạp tâm tình bên trong.

Mạnh như Nhật Nguyệt Thần Quân, mạnh như cửu thiên Tinh chủ, đều phải bỏ mạng, đều phải biến mất, điều này không khỏi làm rất nhiều chí tôn trong lòng đều sinh ra nghi vấn, rốt cuộc cái gì mới là nói? Rốt cuộc muốn đạt được cảnh giới cỡ nào, tài năng chính thức vĩnh hằng?

Ở vô số người hãm sâu mờ mịt trong khi, ở một phương khác thế giới, nhưng có một gã tuổi trẻ nữ tử, hai mắt trống rỗng, tràn đầy mờ mịt trên mặt đất đi tới.

Trên người nàng tu vi thường thường, lại là một bước mười triệu dặm, vài bước qua đi, không tiếng động đi tới Hạo Hư đứng đầu vị trí, thậm chí ngay cả Hạo Hư đứng đầu đại đạo lực lượng, đều không thể ngăn cản.

“Chủ nhân, ngươi sẽ không chết, ta sẽ không để cho chủ nhân chết.”

Thiếu nữ này một bên cất bước, một bên ngây ngốc tự lẩm bẩm, đi từ từ hướng về phía Tiêu Vũ biến mất địa phương.

“Nàng là ai? Có thể không tiếng động đi tới thế giới của ta?” Hạo Hư đứng đầu đầy mặt kinh ngạc.

“Là hắn!”

Lúc này, Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch, cũng theo trong bi thương phục hồi tinh thần lại, khi thấy người này thiếu nữ trẽ tuổi, mấy người trong mắt, đều viết đầy giật mình.

“Tiểu Lý, ngươi tại sao lại ở chỗ này?” Bọn họ phi thân tiến lên, Huyết Lân trầm giọng nói: “Ngươi đến đây, muốn làm cái gì?”

Thiếu nữ này đương nhiên đó là năm đó tuỳ tùng Tiêu Vũ đi tới cửu thiên Tiểu Lý, nàng lúc này ánh mắt đờ đẫn, chỉ là ngơ ngác nhìn lại Huyết Lân mấy người một chút, nói: “Chủ nhân đã chết, Tiểu Lý sẽ không để cho chủ nhân chết, Tiểu Lý muốn đi đem chủ nhân tìm trở về.”

“Ngươi có biện pháp?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ nhất thời chấn động mạnh, Tiểu Lý ở trong mắt bọn họ vẫn tràn ngập thần bí, mặc dù tu vi rất bình thường, &# 85; &# 8 nhưng cũng tựa hồ có một loại nào đó khó mà tin nổi năng lực.

Nàng là Huyền Quy bộ tộc lão Quy giao cho Tiêu Vũ, trước đây tựa hồ có biết trước hung hiểm năng lực, nhưng lúc này, kể cả Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng không nhìn ra, nàng có thể làm những gì.

“Tiểu Lý muốn đem chủ nhân mang về.” Tiểu Lý lầm bầm câu nói này, sau đó từng bước từng bước, đi về phía Tiêu Vũ biến mất địa phương.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ liếc mắt nhìn nhau, không dám ngăn cản, bởi vì bọn họ đồng dạng hy vọng, Tiểu Lý thật có thể có năng lực này, đem Tiêu Vũ mang về.

Sau mấy bước, Tiểu Lý cũng đã biến mất, như là Tiêu Vũ giống nhau, không ở lại nửa điểm dấu vết, đã ở Tiêu Vũ biến mất địa phương biến mất, lại không nửa điểm khí tức.

Một đám người tại nguyên chỗ trợn to hai con mắt, tìm kiếm các nơi, đều muốn nhìn một chút, thiếu nữ này hay không thật có thể đem Tiêu Vũ tìm về, nhưng mà sau một chốc, tất cả đều không có phát sinh biến hóa.

“Các ngươi nhìn nơi đó!” Qua hồi lâu, Tiểu Hắc Tiểu Bạch đột nhiên chấn động mạnh, chỉ về phía trước.

Ở cái hướng kia, một bóng người từ trong hư vô đi tới, từ mơ hồ trong suốt, đến từ từ rõ ràng chân thật, như là vượt qua thời không, hướng về nơi đây, từ từ tiếp cận.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 518: Nghịch Thiên Cải Mệnh

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Bóng người kia phảng phất xuyên qua rồi muôn thuở, từng bước từng bước theo trong hư không đi ra.

Mặt mũi của hắn ở trước mặt người đời từ từ rõ ràng, đúng là vừa mới đã hoàn toàn ở trong thiên địa biến mất Tiêu Vũ, hắn lại lần nữa xuất hiện!

“Đây là chuyện gì?” Cửu giới người cùng trợn to hai mắt, đều là cảm thấy khó có thể tin.

Tiêu Vũ trở về, đệ tử của hắn cùng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người muốn kêu gọi, muốn hô to, lại là không hét lên được, bởi vì ở Tiêu Vũ đi tới trong quá trình, trong ngực của hắn, còn ôm một gã hai mắt nhắm nghiền cô gái.

Tiểu Lý sắc mặt trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, khóe miệng nhưng vẫn mang theo một tia thỏa mãn cười yếu ớt, như là lâm vào vĩnh viễn ngủ say, cũng sẽ không bao giờ tỉnh lại.

“Nàng là……” Hạo Hư đứng đầu bay tới, nhìn về phía Tiểu Lý, trên mặt mang theo kinh sợ.

Tiêu Vũ xung kích thất bại, lẽ ra đã không có ai có thể cứu được hắn, từ trong thiên địa hoàn toàn biến mất, thiếu nữ này nhưng lại thật đưa hắn dẫn theo trở về!

“Ai da!”

Một tiếng thở dài, cái kia đến từ Thập Châu lão nông không tiếng động xuất hiện, nói: “Nàng là Huyền Quy bộ tộc chân tổ!”

“Cái gì?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều cảm thấy không thể tưởng tượng được, liền ngay cả Tiêu Vũ, đều chấn động chấn động.

“Tiểu Lý không phải một con cá gì? Thế nào lại là Huyền Quy bộ tộc chân tổ?” Tiểu Hắc Tiểu Bạch lộ ra mờ mịt, bọn họ năm đó tuy nhiên từng thấy còn chưa hoàn toàn hóa thành hình người Tiểu Lý.

“Huyền Quy bộ tộc, có suy diễn tương lai, đoạn đo lường cát hung khả năng, nhưng mặc dù có thể biết, nhưng không cách nào mạnh mẽ thay đổi, càng là quan trọng đại sự, bọn họ thì càng bất lực.”

Tên kia lão nông thở dài: “Mà tộc này chân tổ, không chỉ có thể đoạn cát hung, biết chuyện tương lai, càng có thay đổi tương lai thông thiên khả năng. Nhưng bực này năng lực quá mức nghịch thiên, bởi vậy Huyền Quy bộ tộc chân tổ trời sinh đã bị nguyền rủa.”

“Tộc này vốn nhất sống lâu, nhưng bộ tộc chân tổ, lại là mỗi một khoảng thời gian mấy trăm ngàn năm mới có thể hiện thế một lần, hơn nữa mỗi lần hiện thế đều sẽ đã bị Thiên đạo nguyền rủa, là lấy nàng hóa thành thân cá, khủng bố muốn lừa gạt Thiên đạo, né qua nguyền rủa.”

Lão nông lời nói, khiến Tiêu Vũ cùng Huyết Lân Mặc Vũ đều lâm vào sâu sắc trầm mặc. Trước đây bọn họ liền cảm thấy Tiểu Lý có hơn người năng lực tiên tri, bây giờ mới biết, nàng lại có lớn như vậy lai lịch.

Tiêu Vũ sắc mặt, phức tạp hơn, thấy trong ngủ mê Tiểu Lý, thật lâu nói không ra lời.

“Tiểu cô nương này cho ngươi nghịch thiên cải mệnh, mạnh mẽ sửa lại ngươi bị thiên địa xoá bỏ kết cục,

Nhưng là vì thế trả ra giá cả, nàng sợ rằng phải một lần nữa trên thế gian biến mất, mãi đến tận mấy trăm ngàn năm, thậm chí trên trăm vạn năm sau khi, mới có thể lại xuất hiện nhân thế.” Lão nông tiếp tục thở dài.

“Nguyên lai, đầu kia lão Quy đưa nàng ở lại bên cạnh ta, vì ngày đó?” Tiêu Vũ thần sắc phức tạp, tựa hồ biết được năm đó cái kia lão đầu Huyền Quy vì sao phải để Tiểu Lý đi theo bên cạnh hắn.

Có lẽ, đầu kia lão Quy sớm phỏng đoán tới, hắn xung kích thời gian, sẽ thất bại, này đây để Tiểu Lý cùng ở bên cạnh hắn, ở lúc mấu chốt, vì hắn nghịch thiên cải mệnh.

Lão Quy làm như vậy, chắc là muốn chuộc tội, tẩy đi ngày xưa nhân quả. Dù sao, năm đó Tiêu Vũ sống lại, sống lại Thập Châu sự tình, chính là bọn họ bộ tộc, làm Mạc Thương suy diễn ra.

Cũng có thể là, cái kia lão Quy sợ hãi Tiêu Vũ khôi phục thực lực sau khi, sẽ đối với cửu thiên bên này Huyền Quy ra tay, đưa bọn họ xoá bỏ, cho nên lưu lại này tay, triệt tiêu ngày xưa Huyền Quy bộ tộc chi tội.

Siêu thoát chi đạo gian nan, Tiêu Vũ không chỉ đã tiêu hao hết cửu sắc sen thần, liền Tiểu Lý đều vì vậy mà hương tiêu ngọc vẫn, muốn mấy trăm ngàn năm sau khi, tài năng một lần nữa hiện thế.

“Thời cơ đã gần đủ rồi, ngươi không cần mạnh mẽ đến đâu xung kích, chuẩn bị một chút đi, chúng ta là trong khi, nên về rồi.” Lão nông đối với Tiêu Vũ thành khẩn nói rằng, hắn hiện thân tới đây, chính là vì khuyên can Tiêu Vũ không thể mạnh mẽ đến đâu xung kích, nếu không lần này, không ai có thể lại cứu được hắn.

Trầm mặc gật đầu, Tiêu Vũ hướng về Hạo Hư đứng đầu mượn tới mười ngàn năm, cũng đã đã dùng hết, bây giờ cửu thiên, đã ở lại qua năm ngàn năm.

Theo hắn từ Thập Châu trở về cửu thiên, 20 ngàn năm thời gian, đã qua, hắn đã không thể tiếp tục mang xuống, mặc dù không thể chính thức siêu thoát thành công, nhưng là nhất định phải về hướng về Thập Châu.

Lão nông rời đi, Tiêu Vũ cũng cáo biệt Hạo Hư, bắt đầu làm chuẩn bị cuối cùng, sẽ phải chính thức trở về Thập Châu.

Hắn có loại dự cảm, Cửu Thiên Thế Giới, tựa hồ thiếu mất chút gì, không cách nào để cho hắn chính thức siêu thoát, có lẽ chỉ có trở về Thập Châu, mới có chính thức siêu thoát có thể.

Không lâu sau, Tiêu Vũ đi tới Long tộc, thấy vậy Ngao Chiến, cùng hắn nói rõ chính mình biết, và cũng đem Thập Châu việc, cùng Ngao Chiến nói rõ.

Ngao Chiến sau khi nghe xong sâu sắc khiếp sợ, đệ nhất cũ giới thật tồn tại, làm hắn cảm xúc chập trùng, sau đó hắn đáp ứng Tiêu Vũ, ở Tiêu Vũ trở về Thập Châu thời gian, đồng ý cùng tiến đến.

Tiêu Vũ kế tiếp, vừa đi hướng các tộc, đệ nhất cũ trong giới cũng tồn tại rất nhiều đứng đầu sinh linh, hắn đem thế giới kia sự tình cáo tri các tộc, còn hay không cùng nhau đi tới, từ các tộc tự làm quyết định.

Cuối cùng một hồi đại chiến muốn gần rồi, hắn cái này cũng là đang ngưng tụ càng nhiều sức chiến đấu, chuẩn bị cẩn thận ứng đối cuộc chiến cuối cùng.

Trận chiến này rất quan trọng, nếu là thất bại, có thể toàn bộ cửu thiên đều muốn hướng đi diệt vong, hắn không cách nào không thận trọng.

Trong chín tầng trời đi rồi một vòng, Côn Bằng, Long tộc, hoàng loài cùng có người tuỳ tùng, đồng ý đi tới đệ nhất giới, Kim Ô, Kỳ Lân 2 loài tất là chỉ phái ra mấy vị chí tôn, tựa hồ là muốn đi trước tìm tòi hư thực, mà không muốn xuất tẫn bộ tộc lực lượng.

Tiêu Vũ còn đi gặp bao nhiêu giới đứng đầu, mời mọc bọn họ cùng nhau đi tới đệ nhất giới, đối kháng cái kia không biết thần bí tồn tại. Bao nhiêu giới đứng đầu vốn do dự bất định, nhưng bọn họ cấm khí chưa thành, Tiêu Vũ cuối cùng dùng giúp bọn hắn chế tạo cấm khí làm điều kiện, bọn họ mới bởi vậy đáp ứng đồng hành.

Đến lúc này, trong chín ngày mạnh mẽ chí tôn bị Tiêu Vũ tụ tập hơn một nửa, chỉ có người cá biệt không muốn ra tay, Tiêu Vũ cũng không miễn cưỡng.

Cuối cùng, Tiêu Vũ đi tới bất tử Ma Quân mở ra đến thế giới, phía thế giới này có vẻ vô cùng hoang vu, chỉ có ngày xưa cái kia một tòa Thần sơn, như trước sừng sững ở đây.

Tiêu Vũ đi tới ngọn núi lớn này trước khi, nói: “20 ngàn năm cũng đã qua, ta sắp sửa trở về cửu thiên, ngươi là tiếp tục ở lại chỗ này, tốt hơn theo ta đồng thời trở về?”

Âm thanh ở Thần sơn bầu trời quanh quẩn, qua hồi lâu, Thần sơn đột nhiên chấn động lên, nó hào quang ngút trời, như là một con thời thượng cổ mãnh thú đang thức tỉnh, thần quang soi sáng chín vạn dặm.

“Bản tọa vô địch muôn thuở, khinh thường thế gian tất cả địch, phương nào giun dế lớn mật như thế, gan dạ làm phiền bản tọa ngủ say?”

Ngọn thần sơn kia phát sinh rống giận trầm thấp, sau đó đội đất mọc lên, mang theo vô tận uy thế, làm vỡ nát bầu trời, hướng về Tiêu Vũ trấn áp mà đến.

“Hừ!” Tiêu Vũ không chút khách khí, trở tay thì một cái tát.

Chảo rán một tiếng, hư không rạn nứt, Thần sơn bị hắn đập đến xa xa bay ra, đồng thời truyền đến một trận tiếng mắng.

“Tiêu Vũ ta xxx ngươi đại gia, như vậy nhiều năm không gặp, liền không biết hạ thủ nhẹ một chút?”

Tiêu Vũ sắc mặt hờ hững, nói: “Dù cho ngươi thật luyện hóa kiện binh khí này, ở trước mặt ta cũng oai phong không đứng lên. Như vậy nhiều năm không gặp, ta nhìn ngươi là ngứa da, còn muốn trấn áp ta?”

Kiện binh khí kia biến ảo, biến thành một gã nam tử mặc áo đen, ngượng ngùng bay trở về, nói: “Ta đây không phải nhìn ngươi mấy năm nay có tiến bộ hay không gì, không ngờ rằng tiểu tử ngươi tiến bộ còn nhanh hơn ta, ngươi bây giờ đều là cảnh giới gì?”

Nhiều năm như vậy, Nhị Hắc tính khí vẫn như cũ, một bộ không đánh không thành thật dạng.

Tiêu Vũ bây giờ, lại không còn tâm tư cùng hắn đùa giỡn, nói: “Ta phải đi về, ngươi muốn lưu lại, còn là muốn cùng ta đồng thời?”

Nhị Hắc vẻ mặt, cũng một chút trở nên nghiêm túc, nói: “Hai vạn năm, cũng là trong khi đi trở về. Đi, chúng ta trở về, về Thập Châu!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 519: Về 10 Châu

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ầm ầm ầm ầm!

Ngày hôm đó, đệ nhất trong giới uy thế mênh mông cuồn cuộn, bởi vì tụ tập nhiều lắm chí tôn, chỉ là bọn họ lộ ra uy thế, phảng phất đều ép tới vùng thế giới này nặng nề không ngớt.

Các giới đứng đầu, cao nhất sinh linh, Tiêu Vũ đệ tử, hắn bên trong thế giới nhiều vị chí tôn, còn có Thiên Thần trong cung ngàn tỉ sinh linh, cũng có chí tôn vô số.

Hạo Hư đứng đầu, Thanh Tôn, Ngao Chiến, linh hoàng, Nguyệt Thần, Nhân Hoàng, Phong Tiêu Mạch……

Ngoài ra, còn có một chút tuy không phải chúa tể một giới, nhưng cũng có thực lực kinh người chí tôn, cũng tự chủ tiến lại, mau chân đến xem cái kia đệ nhất cũ giới, chủ động tham dự vào khi đó đối kháng không biết tồn tại trong trận chiến ấy.

“Ta sống mấy trăm ngàn năm, cũng nên đến xem chí tôn bên trên, là dạng gì tồn tại!” Một vài lão già quên đi tất cả, cũng đã đến tùy tùng.

Có chút chí tôn sống được quá lâu, vừa xung kích cảnh giới cao hơn vô vọng, mặc dù sống sót, lại sớm lòng yên tĩnh như nước, nhưng bây giờ biết được đệ nhất cũ giới tồn tại, biết được chí tôn bên trên còn có càng cao hơn tồn tại, khiến không ít dạng này già chí tôn trong lòng, sinh ra một tia gợn sóng.

Đệ nhất trong giới, một ngày kia tụ tập không biết bao nhiêu chí tôn, gần cửu thiên một nửa sức mạnh, ở đây tụ tập, dùng Tinh chủ làm đầu, cam nguyện tùy tùng.

“Đây là sức chiến đấu cỡ nào?” Nhị Hắc nhìn thấy bực này trận thế, sớm há hốc mồm, dù cho hắn bây giờ đã nắm giữ bất tử Ma Quân lưu lại bất diệt thần ấn, có chí tôn oai, nhưng nhìn thấy bực này đội hình, vẫn là cảm giác hai chân run lên.

“Đi rồi, trở về!” Tiêu Vũ đợi cho người gần như đến đông đủ, bước ra một bước, mang theo vô số chí tôn, cùng với Thiên Thần trong cung vô số người theo đuổi, một bước bước tới hư không nơi tận cùng.

“Ầm ầm ầm ầm!”

Lão nông ra tay, mở ra một chỗ kết nối lấy đệ nhất cũ giới tiết điểm, sau đó nhiều tên chí tôn cùng phát lực, nhất thời tiết điểm này thần tốc khuếch đại.

Đệ nhất cũ giới cùng Cửu Thiên Thế Giới, trong khi chính thức bị đả thông, liên tiếp tới một chỗ!

Một loại cổ điển, tang thương lại dẫn khí tức ngột ngạt theo phía kia bên trong thế giới tuôn ra, làm cho không ít chí tôn đều lộ ra vẻ kinh dị.

Sức mạnh kia, ở áp chế tu vi của bọn hắn, chính là liền bọn họ bực này chí tôn, lại đều không thể tránh né.

“Giới này có biến, trong thiên địa khả năng thừa nhận sức mạnh có hạn, chư vị tiến vào giới này sau khi, tận khả năng thu lại thần lực của mình, không nên tùy ý vận dụng thái quá lực lượng cường đại.” Tiêu Vũ chăm chú dặn dò.

Nghe vậy,

Phần đông chí tôn đều là sắc mặt lẫm liệt, không dám khinh thường, dồn dập gật đầu.

Liên tiếp đệ nhất giới tiết điểm, ở nhiều vị chí tôn liên thủ lại, không dứt khuếch đại, dần dần đã chính thức cùng cửu thiên nối liền thành một thể, có thể cho bọn họ như ý qua.

“Không cần quá lo lắng, giới này mở ra, cửu thiên chi lực dũng mãnh vào, một giới này hạn chế lực lượng sẽ suy yếu rất lớn, sẽ không lại giống như trước khi như vậy.” Lão nông quay đầu lại, đối với Tiêu Vũ nói.

Theo một giới bị liên tiếp, cái kia một luồng khí tức quen thuộc, theo ở trong vọt tới, Huyết Lân cùng Mặc Vũ, còn có Tiểu Hắc Tiểu Bạch đều đã kích động không thôi.

Bọn họ đến từ một giới này, phía thế giới này, mới chính là bọn họ rễ.

Đoành!

Cuối cùng một tiếng rung mạnh, đệ nhất cũ giới hoàn toàn bị đả thông, cửu thiên chi lực liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong đó, nơi này liên tiếp nơi, cũng thần tốc trở nên củng cố.

“Đi, chúng ta trở về!” Tiêu Vũ lòng cũng là mang theo vài phần run rẩy, cái thứ nhất đi ra, bước về phía mở rộng ra thông đạo.

“Trở về!” Huyết Lân cùng Mặc Vũ cũng là gầm nhẹ, hai người ánh mắt có chút đỏ lên, theo sát ở Tiêu Vũ phía sau, cũng tiến nhập thông đạo. Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch, tự nhiên cũng là đi sát đằng sau.

Bá bá bá bá bá!

Vô số chí tôn trước sau tiến vào thông đạo, dùng Tiêu Vũ bây giờ khả năng, một bước có thể Vượt giới, nhưng bây giờ trở về một giới này, hắn lại tựa hồ như ở đường hầm không thời gian bên trong đi rồi thời gian rất dài, vừa mới đi tới cuối.

Vừa là một bước, một giới này khí tức quen thuộc càng ngày càng gần, rốt cục, hắn này bước ra một bước, người đã đi tới một phe khác thế giới.

Cái kia khí tức quen thuộc, quen thuộc tất cả, vào lúc này dị thường rõ ràng.

“Chúng ta, đã trở lại?” Huyết Lân mang theo một loại không xác định tâm tình, mặc dù nơi đây quen thuộc các loại đã nói rõ tất cả, nhưng hắn lúc này lại vẫn là có loại cảm giác không chân thật.

Tiêu Vũ không nói tiếng nào, cẩn thận từng li từng tí tản ra thần niệm, tại giới này tìm tòi.

Hai vạn năm trôi qua, Thập Châu sớm đã xảy ra biến hóa cực lớn, nhưng hắn quan tâm cũng không phải là những thứ này, mà là giới này bên trong, hắn những cố nhân kia.

Hắn chuyến đi này, vốn nói mười ngàn năm sau gặp nhau nữa, nhưng cuối cùng hắn lại là chậm mười ngàn năm mới trở về, những cố nhân kia, còn sống không?

Một lát sau, Tiêu Vũ thu hồi thần niệm, sắc mặt hơi trắng bệch.

“Làm sao vậy?” Huyết Lân cảm nhận được hắn sắc mặt tái nhợt, trong lòng cũng là máy động.

“Ta…… không cảm giác được bọn họ bất luận một ai khí tức.” Tiêu Vũ sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

Nếu là bởi vì hắn quá hạn, dẫn đến sẽ không còn được gặp lại ngày xưa những cố nhân kia, hắn sẽ tự trách một đời. Hắn hôm nay, vốn có năng lực có thể làm cho những người kia có vĩnh cửu sống lâu, nhưng nếu là những người kia không ở nhân thế, cho dù là hắn, cũng không thể cứu vãn!

“Có thể hay không, bọn họ đã đi địa phương khác?” Mặc Vũ mở lời an ủi, nhưng ngữ khí của mình, cũng là được không đáng sợ.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, không nói gì. Thập Châu thì lớn như vậy một điểm địa phương, bọn họ có thể đi nơi nào?

Lúc này một giới này, theo cửu thiên chi lực dũng mãnh vào, sức mạnh nguyền rủa trong khi thần tốc thối lui, cùng năm đó cái chủng loại kia cảm giác bị đè nén đã rất khác nhau.

Cửu thiên này chí tôn cũng đã dồn dập dũng mãnh vào, đi tới một giới này, bọn họ đều có cảm thụ bất đồng, mỗi một người đều lộ ra sắc mặt khác thường, đang quan sát giới này.

“Ta muốn đi các nơi đi tới!” Tiêu Vũ sắc mặt khó coi, hắn lời này là đúng lão nông nói.

“Tốt.” Lão nông gật gù, nói: “Ta đi trước lục đạo nơi đó, ngươi đi xong sau, đến chỗ của hắn tìm ta.”

“Lục đạo?” Tiêu Vũ mờ mịt, loáng thoáng chỉ cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc.

“Lục đạo chính là sư tôn của ta.” Sở Ngâm Sa ở bên cạnh nói.

Tiêu Vũ thế mới biết, &# 85; &# 85; đọc sách &# 32; &# 119; ww. Uu &# 107; an s hu. Co &# 109; lục đạo ngón tay chính là Bạch Y Điện chủ. Nghĩ kỹ lại, Bạch Y Điện chủ một thân lục đạo, hắn lục đạo dấu ấn, hay là từ Bạch Y Điện chủ nơi đó đoạt được, tên này, ngược lại cũng cùng hắn tương xứng.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói thêm gì nữa, tự động rời đi. Huyết Lân Mặc Vũ còn có Tiểu Hắc Tiểu Bạch liếc mắt nhìn nhau, cũng vội vàng đuổi theo.

Mấy người một lần nữa trở lại giới này, trở lại chốn cũ, nhưng từng bọn họ quen thuộc tất cả, tựa hồ cũng đã không tồn tại.

Thập Châu thậm chí đã không gọi Thập Châu, mà đã biến thành 8 vùng, 20 ngàn năm chìm nổi, một giới này sinh linh sống lâu vừa ngắn ngủi, trong lúc không biết đã thay đổi bao nhiêu đời.

Không lâu sau, Tiêu Vũ mang theo mấy người rơi vào một tòa trong thành, ở đây, hắn cảm thấy rất nhiều làm hắn vô cùng khí tức quen thuộc.

“Tiêu Gia thiên tài Tiêu Cảnh muốn cùng lý Minh Không một trận chiến, thiệt hay giả?”

“Hai người bọn họ không phải gần đây nổi danh nhất thiên tài trẻ tuổi gì? Đặc biệt là Tiêu Cảnh, bị nói là Tiêu Gia ngàn năm qua kiệt xuất nhất thiên tài.”

“Hai người bọn họ một trận chiến, tất nhiên vạn phần đặc sắc, mau đi xem một chút!”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 520: Thương Hải Tang Điền

Trong thành náo động khắp nơi, rất nhiều người mang sửa vì đó người dâng tới một phương hướng, muốn đi quan sát hai vị thiên tài trẻ tuổi ở giữa đại chiến.

Tiêu Vũ cùng Huyết Lân mấy người ẩn ở trong đám người, theo mọi người mà đi, sau đó không lâu, bọn họ gặp được hai người trẻ tuổi, ánh mắt của mấy người, đều tập trung ở bên trái cái kia trên thân thể người.

Người này chừng hai mươi dáng dấp, nhìn ấy khí tức, cũng là không đến trăm tuổi tuổi, đối với tu luyện người mà nói đã là rất trẻ tuổi.

Quan trọng hơn là, trên người hắn lưu chuyển lên Tiêu Gia huyết mạch, Tiêu Vũ mấy người bây giờ mỗi người đều là chí tôn, lập tức nhìn rõ điểm này.

“Hắn là Tiêu Gia hậu nhân?” Huyết Lân nhìn về phía Tiêu Vũ, tựa hồ là muốn nhìn một chút Tiêu Vũ có phản ứng gì, đã thấy Tiêu Vũ thần sắc bình tĩnh, không có dị thường gì.

Năm đó, Tiêu Gia hầu như hủy diệt sạch, là Tiêu Tử hy sinh chính mình, bảo vệ mấy tiểu bối, làm Tiêu Gia huyết mạch cuối cùng. Bây giờ hai vạn năm trôi qua, một giới này vừa đã trải qua một lần loạn thế, Tiêu Gia tới bây giờ, tựa hồ vừa to lớn lên.

“Ầm!”

Hai đại người trẻ tuổi một trận chiến, hấp dẫn khắp nơi chú ý.

Mặc dù cấp bậc này chiến đấu, ở Tiêu Vũ mấy người trong mắt giống như trẻ nít đánh nhau, nhưng bọn họ còn là nghỉ chân quan sát, không có lập tức rời đi.

Trận chiến này rất nhanh kết thúc, cái kia tên là Tiêu Cảnh Tiêu Gia người trẻ tuổi thiên tư trác tuyệt, chiến thắng đối thủ, đưa tới quanh thân từng trận kinh hô.

Đắc thắng sau khi, hắn không có ở lâu, xoay người liền ẩn vào trong đám người, lặng yên đi xa.

“Hắn bị người theo dõi!” Mặc Vũ trong mắt chợt lóe sáng, mạnh mẽ thần niệm nhìn thấy một số người lặng lẽ đi theo Tiêu Cảnh, một người trong đó, càng đạt đến vương giả tu vi.

“Bốp!” Tiêu Vũ không tiếng động cất bước, hoàn toàn ẩn vào bên trong đất trời, cũng là đi theo.

Nhiều chí tôn một bước mười triệu dặm, muốn đuổi tới mấy người này, thật sự quá đơn giản bất quá, đối phương căn bản không có một chút nào phát hiện.

“Ầm!”

Không lâu sau, Tiêu Cảnh bị người vây, đi theo hắn người ở tới một chỗ núi thẳm sau khi, quyết đoán ra tay, phải đem hắn xoá bỏ.

Hắn mặc dù thiên tư kinh người, nhưng dù sao tuổi trẻ, lâm vào khổ chiến, khó có thể chống đỡ.

“Chúng ta muốn xuất thủ gì?” Huyết Lân nhìn về phía Tiêu Vũ, Tiêu Vũ cùng Tiêu Gia quan hệ có chút phức tạp, hắn không biết là Tiêu Vũ lúc này là như thế nào dự định.

Lắc lắc đầu, Tiêu Vũ không nói gì, chỉ là yên lặng thấy. Sinh tử bên trong, Giỏi nhất nhìn ra một người chân chính tính cách, hắn muốn thông qua Tiêu Cảnh, nhìn bây giờ Tiêu Gia là dạng gì.

Tiêu Gia nếu dạy dỗ thích hợp, vậy nói rõ bây giờ Tiêu Gia còn đáng giá một đám, nếu như Tiêu Cảnh là một tâm tư đê hèn, hoặc là rất sợ chết loại nhu nhược, cũng có thể nói rõ bây giờ Tiêu Gia, đồng dạng không chịu nổi.

Ra sao gia tộc, thì sẽ chỉ bảo đến ra sao hậu nhân!

Trong chiến đấu, chỉ thấy Tiêu Cảnh rất nhanh sẽ lâm vào tuyệt cảnh, trên người vết thương chồng chất, nhưng trong mắt nhưng thủy chung lóe kiên nghị quang mang, cắn chặt răng, chưa từng mở miệng xin tha, cũng chưa từng lộ ra vẻ sợ hãi.

Đáng tiếc, hắn cuối cùng vẫn là không địch lại, ngã xuống.

Mắt thấy đối phương muốn xuống tay với hắn, Tiêu Vũ rốt cục động, im hơi lặng tiếng, một bước bước ra ngoài.

Khi hắn hiện thân, mấy cái kia vây công Tiêu Tử người, thân ảnh nhất thời ổn định, mỗi người lộ ra vẻ hoảng sợ, 1 không thể động đậy được, phảng phất bị một loại nào đó lực lượng thần bí giam lại.

“Ngươi là ai?” Tiêu Cảnh cũng lộ ra vẻ chấn động, người này lại cái gì cũng không làm, khiến cho hắn những cái kia cường địch không cách nào nhúc nhích? Thậm chí ở những người kia ở trong, còn bao gồm một gã vương giả, nhưng tại trước mặt người này, lại cũng nhỏ yếu như vậy!

“Ngươi có thể nghe qua một cái tên, gọi là Tiêu Tử?” Tiêu Vũ bước lên trước, trầm giọng hỏi.

“Tiêu Tử?” Tiêu Cảnh ánh mắt lộ ra mờ mịt, nói: “Chưa từng nghe qua, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?”

Nghe vậy, Tiêu Vũ trầm mặc hồi lâu, cuối cùng khẽ thở dài một cái. Xem ra, Tiêu Tử cũng đã vắng mặt nhân thế.

Năm đó là của nàng hy sinh chính mình, mới khiến cho Tiêu Gia có huyết mạch có thể gìn giữ, nhưng hôm nay, kể cả Tiêu Gia những hậu nhân này, đều không từng nghe qua tên của nàng.

“Một giới này người, sống lâu quá ngắn, vậy cũng là hai vạn năm trước chuyện, không người nhớ tới, cũng không tính là gì.” Huyết Lân đi lên phía trước an ủi.

Điểm này, Tiêu Vũ tự nhiên biết, chỉ là trong lòng vẫn là không nhịn được sinh ra chứa nhiều than thở. Hồi tưởng năm đó Tiêu Gia mọi việc, tất cả giống như hôm qua.

Mặc dù hắn đối với năm đó Tiêu Gia không có hảo cảm, nhưng đối với này chịu đựng Tiêu Tử ân tình, mới có thể gìn giữ một mạch, vừa có không giống nhau tâm tình.

Vô luận năm đó Tiêu Gia như thế nào đợi hắn, cùng những người này đều không có bất kỳ quan hệ gì, bọn họ rốt cuộc là Tiêu Tử liều mạng cất giữ huyết mạch, Tiêu Vũ đời này lưu máu, cũng coi như cùng bọn hắn đồng nguyên.

“Ta ban ơn ngươi một bộ công quyết, có thể được bao nhiêu, thì xem ngươi tạo hóa.” Tiêu Vũ tự nhiên cũng sẽ không cùng Tiêu Cảnh giải thích, một chỉ điểm ra, đem một bộ công quyết, đánh vào Tiêu Cảnh thần hồn trong vòng.

Tiêu Cảnh đầy mặt mờ mịt, hắn thậm chí không biết là người trước mắt này rốt cuộc là ai. Không chờ hắn hỏi dò, một bộ thâm ảo phức tạp công quyết đã truyền vào trong thần hồn của hắn.

Hắn vẫn ở vào sâu sắc trong rung động, 1 lấy lại tinh thần, trước mắt người nọ cũng đã không thấy, mà mấy cái kia đối với hắn xuất thủ người, như là vĩnh viễn bị định rồi thân thể, chút nào cũng không nhúc nhích được.

Tiêu Vũ rời đi, hắn cùng với Tiêu Gia trong lúc đó đã không tính là có quan hệ gì, lưu lại một bộ công quyết, đối với Tiêu Gia tới nói đã là thiên đại vận may.

Này vẫn là hắn niệm vào năm đó Tiêu Tử về mặt tình cảm.

Mấy người rời đi, lại tới giới này mỗi một vùng. Các nơi đều đã đã xảy ra rất lớn biến hóa, năm đó này nổi tiếng thế gian thế lực lớn, có thật nhiều đều đã biến mất ở năm tháng trường hà bên trong.

Phù Đạo Minh, Dược Đạo Minh, Tinh Thần Các, khí đạo minh…… này năm đó khắp Thập Châu thế lực lớn, cũng đã không tồn tại. Mà ở tại bọn hắn sau khi biến mất, có thật nhiều thế lực mới nổi dậy, thay vào đó.

Tiêu Vũ đi tới Thiên Thanh Vũ Viện địa chỉ cũ, liền cấp độ kia thế lực lớn đều đã trong năm tháng biến mất, Thiên Thanh Vũ Viện loại địa phương nhỏ này, càng liền nửa điểm dấu vết đều không có để lại.

Long Tuyền Tông, năm đó huy hoàng nhất thời, ngồi trên một đại Linh Sơn bên trên, bây giờ ngọn núi này cũng đã trở nên một mảnh hoang vu, dưới nền đất hơi đất dời đi, khiến này tòa núi cao đều thấp không ít.

Cuối cùng, Tiêu Vũ đi tới năm đó Cự Thạch Thành, kiếp trước hắn còn chưa khôi phục trí nhớ thời gian, liền cùng mẫu thân Lâm Vũ Nhu sinh tồn ở nơi này thành Lâm Gia bên trong.

Hai vạn năm trôi qua, đừng nói một tòa thành nhỏ, chính là ngày xưa Thánh Thành, đều đã trong năm tháng mục nát, Cự Thạch Thành chẳng có cái gì cả còn lại, năm đó Lâm Gia, lại càng không biết bị chôn ở nơi nào.

Thăm lại chốn cũ, chuyện cũ rõ ràng trước mắt, Lâm Gia thiên nữ, Thiên Thanh Vũ Viện, Tiêu Gia……

Chuyện này, đều đã vĩnh viễn trở thành tới, kể cả Tiêu Vũ năm đó sáng lập Luân Hồi Điện, tại giới này đều mất đi hình bóng.

“Thế sự chìm nổi, cuộc bể dâu.”

Cảm giác này, đối với sống lâu dài lâu cửu thiên người mà nói, rất khó lại có, chỉ có ở phía thế giới này, mới có thể có vẻ rõ ràng như vậy.

Tiêu Vũ không khỏi nghĩ tới, năm đó Tần Ngọc Tụ đã từng nói với hắn một câu nói: “Sinh mệnh quý giá, vốn chính là ở hắn là có hạn.”

Rất nhiều chuyện, tựa hồ đều là như thế, bởi vì có hạn, chỗ lòng quý giá, bởi vì sẽ từ trần, lập tức, mới càng đáng giá quý trọng.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 521: Gặp Lại Quần Áo Trắng

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lạc Phong Sơn Mạch, đây là Huyết Lân năm đó ngủ say nơi, Tiêu Vũ cùng hắn cũng trở về nơi đây, nhưng trải qua 20 ngàn năm tháng, nơi đây từ lâu đại biến, thế núi bị thành bình nguyên, rừng rậm đã biến thành hồ nước.

Về tới đây, Huyết Lân rõ ràng có chút mất mát. Năm đó hắn nhận qua Xích Lân vương đại ân, nhưng hai vạn năm trôi qua, Xích Lân vương e sợ đã từ lâu mất.

Mặc Vũ tiến lên, vỗ vỗ bờ vai của hắn, mặc dù không nói gì, nhưng là tốt nhất an ủi.

Kể cả Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch hai cái từ trước đến giờ không có tim không có phổi tên, đi ngang qua Long Tuyền Tông, bọn họ sinh ra nơi lúc, đều ngây người đã lâu, thì càng không cần phải nói Huyết Lân.

Tu thành chí tôn trở về, nhưng đối với hắn người trọng yếu nhất, cũng đã vắng mặt.

Phía thế giới này, Tiêu Vũ bọn họ quen thuộc, tựa hồ cũng đã biến mất, chỉ có mấy cái cổ xưa chỗ thần bí, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không biến mất.

Thập đại cổ địa!

Chúng nó tuyên cổ trường tồn, phảng phất vô luận quá khứ bao nhiêu năm tháng, cũng sẽ không biến mất, không có ai biết chúng nó bắt nguồn từ khi nào, cũng không người nào biết chúng nó tồn tại bao nhiêu năm tháng, chỉ biết vô luận thế sự như thế nào chìm nổi, thập đại cổ địa thủy chung chưa từng biến mất.

“Năm đó không có năng lực đem những vùng đất cổ xưa này bí mật 11 đào bới, bây giờ chúng ta, cũng có thể thong dong ra vào những chỗ này đi?” Mặc Vũ có chút ý động, muốn lại đi này cổ địa, vạch trần chúng nó chân chính bí mật.

“E sợ không cần như thế.” Tiêu Vũ lắc đầu nói: “Bởi vì ta biết đại khái, những vùng đất cổ xưa này tồn tại chân chính ý nghĩa.”

“Ngươi biết?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ đều sâu sắc kinh ngạc, hơi hiếu kỳ nhìn về phía hắn.

“Đi thấy hắn, tất cả thì sẽ biết được.” Tiêu Vũ mang tới mấy người, lại một lần rời đi.

Lần này, hắn cất bước lúc, trực tiếp xé ra một vùng không gian, đi vào trong đó.

Bên trong không gian này, có 1 vùng tinh không, một đạo thân ảnh màu trắng ngồi ngay ngắn ở trong, tựa hồ đang đợi Tiêu Vũ đến.

Tiêu Vũ cũng không nói tiếng nào, cất bước trước người, ở người này đối diện ngồi ngay ngắn, một lần nữa nâng cờ, ở trong hư không lạc tử.

Dùng cờ bàn về đạo, năm đó Bạch Y Điện chủ hòa hắn lần đầu gặp gỡ, chính là như vậy một bộ tình cảnh.

Lúc này, hai người lại to lớn, Tiêu Vũ phát hiện, Bạch Y Điện chủ cảnh giới, càng không giống như đi tới nhân đạo cực cảnh hắn thấp hơn!

Vị này tên là lục đạo chí tôn,

Thực lực so với hắn trong tưởng tượng, càng mạnh mẽ hơn.

Cuối cùng, này cục dùng Tiêu Vũ thắng được kết thúc, mặc dù thắng rồi, nhưng cũng lạc tử vô số, Tiêu Vũ cuối cùng, lại chỉ thắng rồi con rể.

Bạch Y Điện chủ khẽ thở dài một cái, nói: “Xem ra, việc này trở về, cảnh giới của ngươi vừa trở lên một tầng, bây giờ ta, không phải là đối thủ của ngươi.”

“Ngươi…… cũng xung kích qua siêu thoát cảnh giới?” Tiêu Vũ âm thanh trầm thấp, dùng hắn cảnh giới hôm nay, khả năng cùng hắn luận đạo đến nước này người, cơ hồ không có!

“Như là ngươi giống nhau, chỉ bước ra nửa bước.” Bạch Y Điện chủ cũng không phủ nhận.

Nửa bước siêu thoát! Đây là Tiêu Vũ bây giờ cảnh giới, cũng là Bạch Y Điện chủ vị trí cảnh giới.

Trước đây trong chín tầng trời, Tiêu Vũ mặc dù cuối cùng siêu thoát thất bại, nhưng cũng bước ra đã đi nửa bước. Hắn hiện tại, nghiêm chỉnh mà nói, đã đột phá cực cảnh, bước về phía siêu thoát, mặc dù cũng chỉ có nửa bước, nhưng này nửa bước, lại đủ khiến hắn bao trùm hết thảy chí tôn bên trên.

Có thể hắn vạn lần không ngờ, Bạch Y Điện chủ lại cũng đạt tới cảnh giới này.

“Năm đó ngươi không chịu hãy nói cho ta biết mười nơi cổ địa bí mật, bây giờ đã ta đã đạt đến giống nhau cảnh giới, có một số việc, hay không cũng nên để cho ta biết được?” Tiêu Vũ không có tiếp tục xoắn xuýt với Bạch Y Điện chủ cảnh giới, hắn bây giờ càng muốn biết, thập đại cổ địa bên trong ẩn giấu bí mật.

“Ngươi đã đạt đến này cảnh, cũng biết được cái kia tồn tại bí ẩn, ta không cần phải nói, chỉ sợ ngươi cũng đã biết.” Bạch Y Điện chủ mang theo mỉm cười.

Tiêu Vũ trầm mặc, hắn mặc dù có điều suy đoán, nhưng vẫn là phải Bạch Y Điện chủ chứng thật, bởi vì, hắn cũng không dám khẳng định chính mình suy đoán có chính xác không.

“Mười nơi cổ địa, là trăm vạn năm trước phần đông thế chí tôn nơi chôn cất, bọn họ như là ngươi giống nhau, cũng không có chính thức chết hết, mà là bảo lưu lại một tia tàn hồn, ý đồ sẽ có một ngày một lần nữa sống lại, cùng đối kháng cái kia không biết tồn tại?” Trầm mặc hồi lâu sau, Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là mở miệng.

Đạt được cảnh giới này sau khi, hắn đã đứng ở cùng Bạch Y Điện chủ giống nhau độ cao, vì vậy có một số việc, bắt đầu có thể nhìn thấu cùng đoán được.

“Các nơi bên trong bất đồng sức mạnh kinh khủng, kỳ thực đều là này chí tôn lưu lại đại đạo lực lượng hình thành.” Bạch Y Điện chủ cười nói: “Ngươi tiến vào mỗi cái cổ địa luyện thể, nên sớm có phát hiện.”

Đúng vậy, Tiêu Vũ rất đã sớm có một vài suy đoán, chỉ là, cái suy đoán này quá mức kinh người, hắn lúc trước thật không dám tin tưởng.

Mãi đến tận, khi hắn biết được thiên địa ở ngoài còn có càng cao hơn tồn tại, hắn mới dần dần tin chính mình suy đoán.

Thập đại cổ địa, mỗi một chỗ đều có bất đồng quy tắc, có hỗn loạn, có cuồng bạo, vậy cũng là chí tôn nhóm tồn sức mạnh, đối với nhân vật tầm thường tới nói, tự nhiên nguy hiểm dị thường.

“Năm đó thiên địa biến đổi lớn, càng là mạnh mẽ người, càng khó có thể tồn tại, này mười nơi cổ địa, là vô số chí tôn chung sức mở ra bước ra, làm chính là có thể né qua thiên địa nguyền rủa, còn sống ở đời.”

Bạch Y Điện chủ tiếp tục nói: “Chỉ có điều, mặc dù có rất nhiều chí tôn còn sống, nhưng năm đó nguyền rủa quá mức khủng bố, bọn hắn cũng đều cùng ta cũng như thế, hoặc là chỉ còn lại có một đạo tàn hồn, hoặc là liền ý niệm đều muốn tán loạn, trạng thái cực kỳ yếu ớt.”

Tiêu Vũ không khỏi lại là trầm mặc. Năm đó một giới này, cường thịnh nhất thời, chí tôn số lượng cùng cảnh giới đều hơn xa cửu thiên bất kỳ một giới, liền như vậy một giới năm đó đều bị thần bí kia tồn tại hầu như hủy đã đi, bây giờ dù cho đả thông cửu thiên, nhưng này một đám người còn có năng lực tái chiến gì?

Sau khi phải đối mặt chiến đấu, điều kiện so với hắn trong tưởng tượng, càng thêm không dễ.

“Các ngươi đã bố trí trăm vạn năm, hay không đã tìm được, để cổ địa bên trong này chí tôn khôi phục đỉnh cao thực lực biện pháp?” Trầm ngâm sau một hồi, Tiêu Vũ mới hỏi lần nữa.

Hắn không thể tin được, &# 85 &# 32; Bạch Y Điện chủ bọn họ bố trí trăm vạn năm, cuối cùng nhưng phải để như vậy một đám trạng thái cực kỳ yếu ớt, cách cái chết đều kém đến không xa người đi đối kháng thần bí kia tồn tại.

Mặc dù tàn còn sống, nhưng như vậy một đám người, năm đó ở đỉnh cao lúc đều không thể đối kháng thần bí kia tồn tại, bây giờ có thể làm được cái gì?

“Điểm này, ta muốn xin ngươi tương trợ.” Bạch Y Điện chủ sâu sắc hướng về Tiêu Vũ xem ra, ánh mắt nghiêm túc bên trong, mang theo thành khẩn.

Tiêu Vũ sắc mặt có chút khó coi, nói: “Bất diệt âm dương trải qua? Đây là kinh này vào lúc này ứng phó phát huy tác dụng? Ngươi muốn ta ra tay, nghịch chuyển âm dương, giúp bọn họ từ chết mà sống?”

Bạch Y Điện chủ gật đầu, thành khẩn thấy Tiêu Vũ.

Đến lúc này, hết thảy đều đã sáng tỏ, trước khi người lão nông kia nói qua bất diệt âm dương đã là mấu chốt, làm chính là ngày đó.

Chỉ có kinh này, có thể làm cho cổ địa bên trong ngủ say phần đông chí tôn thức tỉnh, nghịch chuyển sinh tử âm dương, từ chết mà sống.

Nhưng mà, nghịch chuyển sinh tử thường thường phải trả giá giá cả to lớn, dù cho đạt đến Tiêu Vũ bây giờ cảnh giới này, muốn muốn phục sinh nhiều vị chí tôn, trong đó giá cả, chỉ sợ lớn bằng đến không thể tưởng tượng.

Chương 522: Trước Khi Đại Chiến

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Ngươi yên tâm, này trăm vạn năm, chúng ta đã làm đầy đủ chuẩn bị, mặc dù ngươi cũng cần đánh đổi một số thứ, nhưng đối với ngươi bây giờ mà nói, hoàn toàn có thể thừa nhận." Bạch Y Điện chủ mở lời an ủi nói.

"Ta phải trả giá cái gì?" Tiêu Vũ sắc mặt đẹp đẽ một chút.

Nếu là phải hắn dùng tự thân để đánh đổi, phục sinh giới này chí tôn, hắn sẽ cảm giác mình lại biến thành con cờ, từ vừa mới bắt đầu thì đã bị Bạch Y Điện chủ hòa người lão nông kia bài bố.

"Bọn họ tàn hồn đều bị cất giữ ở này cổ địa ở trong, việc ngươi cần, chính là dùng bất diệt âm dương trải qua đưa bọn họ tàn hồn đánh thức, sau đó, vì bọn họ tìm đến thích hợp môi giới, làm gánh chịu bọn họ nguyên thần thân thể." Bạch Y Điện chủ nói tới chỗ này dừng lại, tựa hồ là muốn nhìn một chút Tiêu Vũ phản ứng.

Tiêu Vũ sắc mặt vừa là có chút khó coi, trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi nói: "Bá thể ngôi sao quyết? Ngươi muốn ta dùng những ngôi sao kia, làm này chí tôn sống lại thân thể?"

Chí tôn sống lại, nếu là chỉ có tàn hồn, cũng căn bản vô dụng, dù cho đạt đến chí cảnh cảnh giới, thân thể cũng vẫn là trọng yếu nhất.

Lúc này Tiêu Vũ đã rõ ràng Bạch Y Điện chủ ý đồ, hắn không chỉ muốn Tiêu Vũ thi triển bất diệt âm dương trải qua để giới này chí tôn tàn hồn thức tỉnh, còn muốn cho hắn trả giá trong cơ thể ngôi sao, xem là này chí tôn thân thể.

Vị lão nông kia đã từng nói, năm đó Tiêu Vũ tìm được bá thể ngôi sao quyết sau, liền bị hắn trở thành người dự bị, nguyên lai chính là nguyên nhân này.

Bọn họ năm đó, liền đã nghĩ được điểm này.

“Việc này chỉ có ngươi có thể làm được, nguyên nhân chính là như thế, chúng ta mới có thể đợi được ngươi đạt được cảnh giới hôm nay, mới chính thức mở ra một giới này.” Bạch Y Điện chủ không có chối, nghiêm túc thấy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ thần sắc phức tạp, trong cơ thể hắn tuy có ngôi sao ngàn tỉ, nhưng muốn làm này chí tôn thân thể, đó cũng không phải là 1 hai ngôi sao liền có thể làm được.

Hắn hôm nay đích xác, khả năng dùng chúng tinh diễn biến thế gian vạn tượng cùng chúng sanh, dùng hắn ngôi sao làm vật dẫn, gánh chịu này chí tôn nguyên thần, đích thật là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng kể từ đó, trong cơ thể hắn ngôi sao số lượng chắc chắn sẽ giảm nhiều, thậm chí có thể muốn toàn bộ trả giá.

Này diễn biến đến đại thành ngôi sao, nếu là tổn thất một số ít còn ảnh hưởng không lớn, nếu là tổn thất quá nhiều, mặc dù là hắn, cũng cần thời gian dài dằng dặc, tài năng lại ngưng tụ.

Trầm mặc một lát sau, Tiêu Vũ không có trả lời ngay, mà là đạo: “Ta trước khi tại giới này đi rồi một vòng, chưa từng nhìn thấy ta ngày xưa những cố nhân kia, ta muốn biết, bọn họ bây giờ ở đâu?”

“Bọn họ đều rất tốt.

” Bạch Y Điện chủ đạo: “Ở ngươi sau khi, ta vừa vì bọn họ kéo dài tánh mạng vạn năm, vì để tránh cho bọn họ liên lụy đến chúng ta chỗ bố trí trong loạn thế, ta đưa bọn họ mang đến năm đó ta mở ra thế giới.”

Tiêu Vũ sắc mặt dần dần hòa hoãn, nói: “Ta có thể ra tay, nhưng ở trước đó, ta muốn trước tiên gặp gỡ bọn họ.”

Hắn không cách nào không đáp ứng, Bạch Y Điện chủ thay thế hắn chăm sóc những cố nhân kia vạn năm, trước đây cũng từng nhiều lần giúp hắn, chỉ là những ân tình này, hắn liền không cách nào từ chối.

Mặc dù bây giờ xem ra, Bạch Y Điện chủ năm đó làm việc này đều cũng có mưu đồ, nhưng ít ra Bạch Y Điện chủ không có cưỡng cầu hắn đi làm những chuyện kia, tất cả, đều căn cứ vào hắn tự nguyện ra tay.

“Giới này đã thông, đây là thần bí kia tồn tại không muốn nhìn thấy, ta hy vọng ngươi có thể mau chóng ra tay, bằng không mà nói, ta sợ sẽ có biến số.” Bạch Y Điện chủ cuối cùng giao cho nói.

“Ta biết.” Tiêu Vũ gật đầu.

Bây giờ, dù cho không là còn Bạch Y Điện chủ nhân tình, hắn cũng nhất định phải cùng đối kháng cái kia không biết tồn tại.

Năm đó hắn bị chết, chính là bởi vì thần bí tồn tại này, để Mạc Thương ra tay với hắn, việc này, phải thanh toán. Ngoài ra, Mạc Thương cũng đã đi lên con đường này, bây giờ rất có thể cũng đi tới thần bí tồn tại nơi đó.

Hắn và Mạc Thương muốn triệt để chấm dứt, cũng không có biện pháp bất hòa Bạch Y Điện chủ bọn họ liên thủ.

“Ta còn có một vấn đề cuối cùng.” Tiêu Vũ do dự một chút, nói: “Nếu là ta sống lại này chí tôn, ngươi có thể không tìm được đường, đi thần bí kia tồn tại vị trí? Hay là, chúng ta chỉ có thể bị động chờ đợi hắn lại ra tay?”

“Liên quan tới điểm ấy, ngươi có thể yên tâm.” Bạch Y Điện chủ đạo: “Chỉ cần ngươi phục sinh này chí tôn, cái kia một con đường từ sẽ xuất hiện. Nếu có thể xông qua, siêu thoát cảnh giới đem ở trước mắt, nếu không xông qua được, chúng ta này rời đi người, cũng có thể là cũng không còn cách nào trở về, cho nên phải rời đi trước khi, ngươi cũng nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng.”

Không có hỏi lại, Tiêu Vũ cáo biệt Bạch Y Điện chủ, mang tới Huyết Lân Mặc Vũ, đã đi Bạch Y Điện chủ mở ra thế giới.

Cuộc chiến cuối cùng, đã ở trước mắt. Trong lòng hắn phức tạp, thời gian qua đi 20 ngàn năm rốt cục trở về, còn không thấy được ngày xưa những cố nhân kia, liền biết được sẽ phải gặp phải một hồi trước đó chưa từng có khủng bố đại chiến.

Trước đây vô luận đối mặt đối thủ như thế nào, hắn đều có vô cùng tin tưởng, chỉ có lần này, hắn không có nắm chặt chút nào.

Chuyến đi này, có lẽ thật chính là vĩnh biệt.

“Bốp!”

Bóng người của bọn họ, xuất hiện ở Bạch Y Điện chủ mở ra thế giới, vừa đến giới này, Tiêu Vũ cùng Huyết Lân Mặc Vũ bước chân có chút phát run, bởi vì mặc dù cách khoảng cách vô tận, nhưng bọn họ mạnh mẽ thần niệm, cũng đã cảm thấy rất nhiều khí tức quen thuộc.

Không có phi hành, bọn họ rơi xuống đất, chậm rãi bước đi về phía trước.

Không lâu sau, một tòa thôn lạc nho nhỏ xuất hiện ở phía trước, thôn trước đang có mấy người, cái 45 tuổi lớn hài đồng, ở nơi đó nô đùa đùa giỡn.

Nhìn thấy Tiêu Vũ mấy cái người sống gần sát, mấy cái hài đồng không một chút nào sợ hãi, mấy đôi đen thui ánh mắt quay tròn chuyển loạn, hiếu kỳ đánh giá bọn họ.

“Các ngươi nhìn này mấy tên tiểu tử, đặc biệt là cái kia hai cái mặc tã, giống hay không năm đó Tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch?” Huyết Lân mang trên mặt ý cười, quay đầu lại nhìn về phía sau lưng hai cái thiếu niên cô gái.

Đã trưởng thành Tiểu Hắc Tiểu Bạch không khỏi náo cái đỏ thẫm mặt, hai người trực tiếp đuổi theo Huyết Lân ra sức đánh.

“Các ngươi xem, cái này vóc người tối quá a, cùng hòn than củi giống nhau!”

Mấy cái đứa bé đánh giá mấy người, sau đó đột nhiên càn rỡ đàm luận.

Bị mấy cái em bé nhìn chằm chằm, Nhị Hắc lập tức nhảy cỡn lên, “dựa vào, các ngươi nói ai đen? Ta đây là đẹp trai dương cương rất, các ngươi là nhà ai gái đẹp, lá gan lớn như vậy, tin hay không đen gia đánh các ngươi mông!”

“Chúng ta mới không sợ ngươi quỷ đen này!” Mấy cái em bé cùng nhau đối với Nhị Hắc nhăn mặt, đem Nhị Hắc tức giận đến dậm chân.

Nghĩ hắn bây giờ đều có chí tôn thực lực, lại đã bị mấy cái sữa gái đẹp khinh bỉ.

“Mấy người các ngươi vật nhỏ, lại đang ầm ĩ gì đây?”

Trong thôn có người nghe đến động tĩnh, cười đi tới, làm xa xa nhìn thấy Tiêu Vũ cùng Huyết Lân mấy người, bước chân nhất thời cứng đờ, giống như cắm rễ tại nguyên chỗ giống như, cũng lại không bước ra đi.

“Ngươi là…… Mạc Vong?” Huyết Lân cùng Mặc Vũ dồn dập nhảy lên.

Mạc Vong, đây là Mạc Ly cùng Phong Vũ con trai, năm đó Tiêu Vũ từ chôn năm trăm năm, bọn họ vẫn mong mỏi Tiêu Vũ trở về, bởi vậy cho con trai đặt tên, liền dùng Tiêu Vũ từng dùng qua dùng tên giả.

“Tiêu Thúc Thúc, Huyết Lân chú, Mặc Vũ chú, thật là các ngươi!” Mạc Vong trong mắt lăn nhào lệ nóng, quay đầu lại hét lớn: “Cha, mẫu thân, Tiêu Thúc Thúc cùng Huyết Lân chú bọn họ đã trở lại!”

Tiếng gào này đi ra ngoài, nhất thời trong thôn trên dưới sôi sùng sục, một hồi náo loạn động tĩnh truyền đến, lập tức nhiều bóng người cái gì cũng không để ý, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài đến.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 523: Huyết Mạch Tình Thân

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Một tòa thôn nhỏ, ở tất cả đều là Tiêu Vũ cố nhân, cùng với những người này hậu nhân.

Phong Vũ cùng Mạc Ly xuất hiện trước nhất, sau đó là Diệp Cửu Khung, hồ nữ Thanh Nhi, Hàn Ngưng Yên, Linh Lung, Dạ Vô Minh……

Một tấm lại một khuôn mặt quen thuộc xuất hiện, khi nhìn thấy Tiêu Vũ Huyết Lân bọn người, mỗi người trong mắt đều có lệ nóng.

Bọn họ oanh một chút xông tới, đưa tới trong thôn một đám hậu bối xa xa vây xem, tưởng đến rồi đại nhân vật gì.

“Hai vạn năm, ngươi chuyến đi này đã đi 20 ngàn năm, ngươi thật là ngoan đắc quyết tâm!” Diệp Cửu Khung mang theo nước mắt, tiến lên ác liệt cho Tiêu Vũ một ôm ấp.

“Các ngươi là…… Tiểu Hắc Tiểu Bạch?” Phong Vũ đánh giá phía sau hai cái thiếu niên cô gái, một trận ngạc nhiên nghi ngờ, hiển nhiên thật không dám tin tưởng.

“Múa di!”

Hai cái đã lớn lên tiểu tử cũng oa khóc ra thành tiếng, nhào tới Phong Vũ trong lòng.

“Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi!” Mạc Ly thái dương hơn vài tia tóc bạc, hắn không có nhiều như vậy ngôn ngữ, chỉ là cầm thật chặt Huyết Lân cùng Mặc Vũ tay.

Huyết Lân cùng Mặc Vũ giống như bị cái gì nghẹn ở yết hầu, tình cảnh này, đúng là một chữ cũng nói không nên lời.

Rời đi nhiều năm, muốn nói một giới này bên trong còn có thể có thể xưng tụng bọn họ thân nhân người, đó chính là Phong Vũ Mạc Ly, còn có Linh Lung.

Ban đầu ở Luân Hồi Điện, bọn họ chung nhau sinh sống một khoảng thời gian, khi đó Tiểu Hắc Tiểu Bạch còn mặc mở ngăn quần, như là vĩnh viễn cũng chưa trưởng thành, khiến cho mọi người đều hết sức nhức đầu, bây giờ quay đầu, tất cả giống như hôm qua.

Thôn nhỏ một chút náo nhiệt, một đám to to nhỏ nhỏ hài tử bị kêu tiến lên đây, cho Tiêu Vũ cùng Huyết Lân bọn người hành lễ.

Kể cả Tiểu Hắc Tiểu Bạch, ở này cố nhân đời sau trước mặt, đều được tổ tông bối nhân vật. Mấy người đều là không tốt lắm ý tứ, dồn dập ra tay, lấy chí tôn tu vi, làm trong thôn một đám hậu bối gột rửa thân thể.

“Ta cha và mẹ?” Một phen sau khi hàn huyên, Tiêu Vũ hỏi cha mẹ của mình, hắn không có dùng thần niệm đi tìm, ở nơi này thôn nhỏ cùng này cố nhân trước mặt, hắn chỉ muốn làm một người phổ thông người phàm.

“Hai người những năm gần đây, mỗi ngày đều ở chờ ngươi trở lại, ngươi đã đã trở lại, còn là mau mau đi xem bọn họ một chút.” Mạc Ly hít một tiếng, kể cả Diệp Cửu Khung cũng không nhịn được lòng chua xót.

Hắn cũng có không biết bao nhiêu bối đời sau, tự nhiên rõ ràng làm cha làm mẹ mùi vị, Tiêu Vũ cha mẹ 20 ngàn trong năm đều đang chờ Tiêu Vũ trở về,

Mặc dù ngày thường bọn họ hậu bối cũng đều đem Tiêu Vạn Thiên xem là trưởng bối của mình đến lễ phép, nhưng lại làm sao có thể bù đắp đạt được huyết mạch tình?

Một câu nói, nói tới Tiêu Vũ lòng hơi chua xót, hắn gật gật đầu, hỏi rõ cha mẹ vị trí, sau đó liền một mình đi tiếp, hướng đi phía sau thôn.

Phía sau thôn có một mảnh rừng trúc, có vẻ dị thường yên tĩnh. Tiêu Vũ không tiếng động đi tiếp, bước chân càng cảm giác vô cùng nặng nề.

Đi tiếp không lâu, mấy gian nhà tranh xuất hiện ở trong rừng trúc, Tiêu Vũ còn chưa gần sát, liền ngẩn người tại đó, bước chân cũng lại không bước ra đi.

Bây giờ đã là mùa đông, tuyết lớn phiêu linh, đem màu xanh lục rừng trúc đều nhuộm trắng. Mấy gian phòng nhỏ trước khi có cái tiểu viện, trong viện có một người tuyết, cô lập trong gió tuyết.

Một gã phụ nhân, ở người tuyết trước khi cẩn thận từng li từng tí một, hướng về người tuyết trên người tăng thêm tuyết trắng.

“Ngươi lại đang đống tuyết người?” Một tiếng thở dài bất đắc dĩ, một đạo mặc dù vẫn còn vĩ đại, tóc cũng đã trắng nhợt bóng người theo trong phòng đi ra, làm phụ nhân phủ thêm một cái xiêm y.

Phụ nhân về dùng mỉm cười, nói: “Vũ Nhi khi còn bé, thích nhất đắp người tuyết. Trước đây còn ở Lâm Gia thời điểm, những hài tử khác có đồ vật, Vũ Nhi không có cái gì, Lâm Gia những hài tử khác hàng năm sinh nhật đều là dị thường long trọng, nhưng Vũ

Nhi hàng năm sinh nhật, ta nhưng cái gì cũng cho hắn không được.”

Phụ nhân trong mắt mang theo dĩ vãng, khóe miệng có chứa một tia nụ cười vui mừng, nói: “Nhưng Vũ Nhi từ nhỏ hiểu chuyện, vì để cho ta an tâm, liền hãy nói cho ta biết hắn yêu thích đắp người tuyết, nói với ta hắn cái gì cũng đừng, chỉ cần hàng năm ta đều cùng hắn đắp một người tuyết là tốt rồi. Sau khi hàng năm, chỉ cần tới gần hắn sinh nhật, đuổi tới tuyết trời, ta và hắn nhất định sẽ đồng thời đắp một người tuyết.”

Ở bên nghe, Tiêu Vũ trong mắt, đã ướt át.

Đó đã là bao nhiêu năm trước sự tình, năm đó còn ở Lâm Gia, tuổi còn quá nhỏ thời gian, hắn thậm chí ngay cả trí nhớ của kiếp trước đều không có khôi phục, không muốn bây giờ đã qua 20 ngàn năm tháng, Lâm Vũ Nhu càng còn rõ ràng nhớ tới hắn lúc còn tấm bé sự tình.

“Là ta không có chăm sóc tốt các ngươi, những năm kia, cho các ngươi chịu khổ.” Tiêu Vạn Thiên ánh mắt lộ ra áy náy.

Lâm Vũ Nhu khẽ gật đầu một cái, cười yếu ớt nói: “Bây giờ hồi tưởng, cũng không phải cảm thấy khổ, ít nhất đoạn cuộc sống kia, Vũ Nhi có thể nhiều năm ở bên cạnh ta, bây giờ vừa là tuyết trời, cũng không biết hắn rời đi lâu như vậy, còn có ai sẽ vì hắn đắp cái người tuyết?”

Tiêu Vạn Thiên tuy biết vợ đây là đang nhớ nhung con trai, lại cũng không biết an ủi ra sao, chỉ có thể trầm mặc ôm Lâm Vũ Nhu vai, ở trong tuyết làm bạn.

“Cha, mẫu thân!” Tiêu Vũ cũng chịu không nổi nữa, đỏ mắt lên, lớn tiếng kêu gọi.

Cái gì cửu thiên chí tôn, cái gì vô địch muôn thuở, vào đúng lúc này, cũng không bằng này máu mủ tình thâm chí thân tình.

“Ta giống như nghe được Vũ Nhi âm thanh?” Lâm Vũ Nhu sững sờ một chút, như là thật không dám tin tưởng lỗ tai của mình, ngẩng đầu nhìn phía Tiêu Vạn Thiên.

“Ngươi là quá nhớ nhung Vũ Nhi.” Tiêu Vạn Thiên lắc đầu, mặc dù hắn tựa hồ cũng nghe được Tiêu Vũ âm thanh, nhưng chính hắn, sao lại không phải ngày đêm ghi nhớ lấy chính mình đứa con trai này?

“Cha, mẫu thân, là ta, Vũ Nhi đã trở lại!”

Tiêu Vũ mang theo lệ nóng, ở trong tuyết lao nhanh, thời khắc này hắn phảng phất đã không có tu vi, chỉ là một cực kỳ bình thường người bình thường, chạy vội thời gian tuyết trắng tung toé.

“Vũ Nhi, thật là Vũ Nhi!” Lâm Vũ Nhu trong mắt nước mắt, nhất thời như mưa hạ xuống, liều lĩnh, nâng quần dài lên cũng hướng về Tiêu Vũ chạy tới, Tiêu Vạn Thiên cũng ở tại, theo sát.

Dĩ vãng vừa sải bước giới Tiêu Vũ, bây giờ này ngăn ngắn mười mấy trượng, lại như chạy ngàn vạn cái luân hồi.

Hắn chay như bay đến cha mẹ trước mặt, tầng tầng quỳ xuống, nức nở nói: “Cha, mẫu thân, Vũ Nhi bất hiếu, không thể trường bạn các ngươi tả hữu, cho các ngươi đợi nhiều năm như vậy!”

Hắn sống mấy trăm ngàn năm, không lạy trời, không quỳ xuống đất, có thể làm cho hắn quỳ xuống, liền chỉ có cha mẹ!

“Vũ Nhi, mau đứng lên.” Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên vội vàng nâng dậy Tiêu Vũ, Lâm Vũ Nhu lệ như suối trào, vươn tay ra nhẹ nhàng vỗ về Tiêu Vũ gò má, giống như là muốn xem hắn này 20 ngàn năm đã xảy ra nhiều biến hóa lớn, ánh mắt ở trên mặt hắn, cũng lại di bất khai.

Tiêu Vạn Thiên mặc dù chỉ là đứng ở một bên, nhưng cũng là quay đầu đi, lén lút xoa xoa khóe mắt nước mắt.

“Vũ Nhi, đã nhiều năm như vậy, ngươi không có gì thay đổi, cha và mẹ, cũng đã già đi.” Lâm Vũ Nhu gặp Tiêu Vũ trên mặt không có để lại cái gì dấu vết tháng năm, triển lộ miệng cười.

Cách rất gần, Tiêu Vũ mới nhìn rõ Lâm Vũ Nhu trên đầu từ lâu xuất hiện từng tia từng tia tóc bạc, khóe mắt cũng đã có nếp nhăn xuất hiện. Lại nhìn Tiêu Vạn Thiên, tóc cũng đã hoa râm.

Cha mẹ của hắn vốn cũng không có tu vi gì, hắn mạnh mẽ dùng thánh dược vì bọn họ kéo dài tính mạng vạn năm, đã là hiếm thấy, Bạch Y Điện chủ lại đang này này trên, vì bọn họ lại nối tiếp một lần, đã đạt đến cực hạn, hai người cũng bắt đầu già nua.

“Mẫu thân, ngươi và cha đều không biết về già, ta muốn cho các ngươi đồng thọ cùng trời đất, cùng Nhật Nguyệt cùng chiếu sáng!” Tiêu Vũ đưa tay ra, khẽ vuốt Lâm Vũ Nhu sợi tóc.

Khuynh khắc gian, Lâm Vũ Nhu đầu kia đã không ánh sáng tóc dài, chớp mắt lại trở nên đen thui sáng, khóe mắt ẩn hiện nếp nhăn, cũng trong nháy mắt biến mất, khiến nàng vừa khôi phục lúc trước khi còn trẻ dáng dấp.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 524: Lòng Chết Như Là Tro

Giờ khắc này Lâm Vũ Nhu, chỉ cảm giác mình lại có thịnh vượng sức sống, không chỉ dung mạo khôi phục tuổi trẻ, kể cả bắt đầu già yếu thân thể, cũng một lần nữa tỏa sáng sinh cơ, giống như lột xác.

“Vũ Nhi ngươi đây là” Nàng vừa là ngạc nhiên, vừa lo lắng. Vui chính là nàng lại trở về thanh xuân, lo âu chính là bực này pháp môn, trong đó giá cả, hơn nửa chính là tổn hại Tiêu Vũ sinh mệnh của mình.

“Mẫu thân, không cần lo lắng, Vũ Nhi bây giờ cảnh giới, có thể vì các ngươi không dứt kéo dài tính mạng, mặc dù sẽ hao tổn ít ỏi tinh lực, nhưng đối với Vũ Nhi tới nói không tính là gì.” Tiêu Vũ biết được Lâm Vũ Nhu tính cách, vội vàng vì nàng giải thích.

Lâm Vũ Nhu đánh giá Tiêu Vũ nửa ngày, thấy hắn quả thật chưa từng xuất hiện cái gì dị dạng, lúc này mới an tâm.

Tiêu Vũ sau đó, vừa làm Tiêu Vạn Thiên kéo dài tính mạng, khiến Tiêu Vạn Thiên thoạt nhìn, so với năm đó cha con gặp nhau trong khi còn muốn tuổi trẻ, nếu chỉ nhìn bề ngoài, hắn hôm nay quả thực càng giống Tiêu Vũ huynh đệ.

Chí thân gặp nhau, tất nhiên là có chuyện nói không hết, Tiêu Vũ bồi tiếp cha mẹ vào nhà, buông xuống tất cả, toàn tâm toàn ý, ở lại hai vị chí thân bên cạnh, dùng đi hiếu đạo.

Hắn thẹn trong lòng, nhờ vào lần này mặc dù trở về thấy vậy cha mẹ, nhưng kỳ thật không lâu sau nữa, hắn vừa phải rời đi, hơn nữa lần đi, còn không biết có thể không trở về, thủy chung không thể chính thức trường thủ cha mẹ trước đầu gối.

Làm người hai đời, đời trước cô độc, đời này, hắn mới càng hiểu rõ tình thân quý giá, đối với cái này gấp bội quý trọng.

Hắn không có cùng cha mẹ qua tiết lộ thêm cửu thiên sự tình, cũng không có cố ý cho thấy chính mình bây giờ cảnh giới, Lâm Vũ Nhu cùng Tiêu Vạn Thiên đối với mấy cái này cũng bất quá hỏi.

Trong khoảng thời gian này, hắn chính là người tử thân phận, bình thường, loại này bình thường, đối với hắn mà nói, phảng phất mới càng thêm hiếm thấy.

Ở lại cha mẹ bên cạnh, Tiêu Vũ bồi bạn bọn họ một quãng thời gian, sau khi mới không thể không lại hướng về cha mẹ từ giã.

Hắn vừa mới trở về, vừa phải rời đi, cha mẹ tự nhiên vạn phần không muốn, nhưng cũng là yên lặng ủng hộ, không có mạnh mẽ can thiệp.

Mang theo nước mắt, Tiêu Vũ ở trước mặt cha mẹ quỳ xuống đất dập đầu, sợ hãi đã biết vừa đi lại cũng không về được, chỉ có thể như thế, báo lại cha mẹ ân đức.

Hắn từ nơi này sau khi rời đi, vừa đi gặp qua năm đó giới này cố nhân, đều từng thấy sau khi, cuối cùng lại phát hiện, thiếu một người.

“Đế nữ ở trở lại giới này sau khi, liền rời đi, bảo là muốn thăm lại giới này.” Huyết Lân nói cho Tiêu Vũ, Lam Thiên Ngữ đã theo bọn họ nơi đây rời đi, một mình tại giới này bên trong du lịch.

Rời đi 20 ngàn năm, lại trở về, năm đó Lam Đế đều đã mất, đối với Lam Thiên Ngữ tới nói, lần này đại biến, quả thật có chút khó có thể tiếp thu.

Thiên địa mênh mông, lại không về nơi, Tiêu Vũ hoàn toàn có thể giải thích Lam Thiên Ngữ tâm tình lúc này.

Hắn không có cùng bất luận kẻ nào nói rõ, một mình rời đi, đi tìm Lam Thiên Ngữ.

Năm đó thực lực của hắn thấp kém thời gian, là Lam Thiên Ngữ yên lặng ở phía sau cho hắn rất nhiều trợ giúp, nàng này vì hắn bỏ ra nhiều lắm, bây giờ, hắn cũng là trong khi, nên làm cái quyết định.

Một ngọn núi, tập hợp sự thanh tú của đất trời, trên núi hoàn cảnh đẹp hơn yên tĩnh, rời xa trần thế, là một thập phần thích hợp ẩn cư vị trí.

Trên núi có mấy toà mộ phần, lẻ loi đứng ở chỗ này, trước mộ phần một gian nhà tranh, rõ ràng mới xây lên không lâu, giống như là muốn vĩnh viễn bảo vệ ở đây.

Tiêu Vũ đi tới trên núi, liền gặp một bóng người đứng ở đó vài toà trước mộ phần, ở nơi đó ngẩn người, không biết đang suy nghĩ gì.

“Thiên Ngữ” Hắn há miệng thở dốc, thiên ngôn vạn ngữ tới bên mép, lại hóa thành không nói gì.

Thân ảnh kia xoay người lại, ngữ khí như là gió thu bình thường, bình tĩnh hờ hững bên trong, mang theo một luồng đau thương, nói: “Ta nắm Nguyệt Thần, để hắn tìm được rồi cha, Tuyết Nhi còn có Cổ gia gia hài cốt.

”

Lam Đế, Tuyết Nhi, Cổ Thiên Xuyên, mấy người này chính là nàng trước đây người thân cận nhất, bây giờ tang thương 20 ngàn năm, lại trở về, mấy người này cũng đã trở về với cát bụi.

Tiêu Vũ nhìn về phía cái kia vài toà mộ phần, nói là hài cốt, kỳ thực đã nhiều năm như vậy, ngoại trừ đạt được Đế cảnh Lam Đế ở ngoài, hai người khác thi thể, e sợ đều đã hóa thành bụi đất.

Hắn có chút áy náy, năm đó thánh dược không đủ, không có cách nào vì tất cả cùng hắn tương quan mọi người nối liền mạng. Huống hồ lúc đó hắn không biết Tuyết Nhi cùng Cổ Thiên Xuyên hướng đi, lại nóng lòng trở về cửu thiên, cũng không đoái hoài tới tìm kiếm.

“Ngươi muốn rời đi gì?” Lam Thiên Ngữ trong ánh mắt, xuất hiện một tia gợn sóng. Hắn phảng phất biết được Tiêu Vũ đem muốn đi nơi nào, cũng biết hắn vì sao mà đến.

“Trải qua một thời gian nữa, sẽ phải rời khỏi.” Tiêu Vũ gật gù, thần bí kia tồn tại, bây giờ đã không phải là bí mật gì, Lam Thiên Ngữ theo trong chín ngày trở về, tự nhiên biết rõ hắn sau khi muốn làm cái gì.

“Có thể còn nhớ rõ, chúng ta lần đầu gặp gỡ?” Trên mặt hắn lộ ra lộ ra một cười yếu ớt, long lanh cảm động.

“Nhớ tới.” Tiêu Vũ gật đầu, há có thể quên? Lúc đó lần đầu gặp gỡ, hắn hầu như đem Lam Thiên Ngữ nhận thành Nguyệt Thần.

“Khi đó, ta sống lâu không nhiều, lúc nào cũng có thể chết đi, ta nhưng lại chưa bao giờ cảm thấy sợ, nhưng bây giờ, ta có vô cùng dài lâu sinh mệnh, có thể người bên cạnh, lại mỗi một người đều muốn rời đi.” Nụ cười của nàng, đột nhiên trở nên hơi cay đắng.

Hai vạn năm trôi qua, kể cả cái này từng hờ hững sinh tử nữ tử cũng thay đổi.

Trước đây bên cạnh người thân nhất đều đã vắng mặt, Tiêu Vũ vừa là lắc mình biến hóa, thành cửu thiên chí tôn, làm cho nàng cảm giác vô cùng xa xôi, mà tại đây sau khi, Tiêu Vũ cũng phải rời đi, lưu nàng lại một thân một mình.

Tiêu Vũ lại nhớ tới Tần Ngọc Tụ đã nói qua: Sinh mệnh quý giá, vốn chính là ở nó là có hạn.

Lam Thiên Ngữ vốn là hờ hững thế sự, không ràng buộc, bây giờ người thân cận cũng đều đã vắng mặt, càng làm cho tâm cảnh của nàng trở nên giống như tro tàn, mặc dù có dài lâu sinh mệnh, lại không biết nên vì sao mà sống.

Tiêu Vũ thập phần hiểu ra cảm giác này, tựa như năm đó hắn, bởi vì vô địch cửu thiên, bởi vì sống lâu vô tận, mới có thể cam nguyện dùng tính mạng mạo hiểm, đi đụng vào cái kia siêu thoát chi đạo, nhất tâm hướng đạo, dù chết không hối hận.

Người tâm một khi không còn theo đuổi cùng vướng bận, liền cùng tro tàn không khác.

Lòng mà chết, dù cho sống đứng, cũng là xác chết di động.

Cảm nhận được Lam Thiên Ngữ lúc này tâm tình, thần sắc của hắn đột nhiên trở nên vô cùng trịnh trọng, nghiêm túc thấy Lam Thiên Ngữ, nói: “Chúng ta kết hôn.”

Một câu nói, tung bay ở trong gió, quanh thân cỏ cây đều ở đây bởi vì phong mà động, nhưng Lam Thiên Ngữ lại ổn định ở trong gió, thật lâu không động.

Nàng cái kia thủy chung bình tĩnh hai con mắt, dần dần bị nước mắt chiếm lĩnh, hai giọt thanh lệ chảy xuống, nói: “Cửu thiên người, cùng biết được chỉ có Nguyệt Thần tài năng cùng ngươi xứng, ta chỉ có điều là của nàng một phần, ngươi nên cưới vợ người, hẳn là Nguyệt Thần, chỉ có Nguyệt Thần tài năng xứng với ngươi.”

“Ngươi là ngươi, Nguyệt Thần là Nguyệt Thần, ngươi mặc dù từng là của nàng một phần, nhưng bây giờ, ngươi đã là một độc lập thân thể, ta muốn kết hôn ngươi, cùng Nguyệt Thần và không liên quan.” Tiêu Vũ đầy mặt thành khẩn, vốn hắn chậm chạp khó có thể lựa chọn, vốn tưởng rằng thời khắc này sẽ thập phần gian nan, lại phát hiện chính thức hạ quyết tâm sau khi, lại sẽ trở nên vô cùng bình tĩnh.

“Cái kia ngươi muốn như thế nào hướng về Nguyệt Thần giao cho?” Lam Thiên Ngữ trong mắt nước mắt, vẫn là không ngưng.

“Nên làm gì giao cho, liền ra sao giao cho.” Tiêu Vũ kiên định nói: “Huống hồ, ta chuyến đi này, có thể hay không trở về trên là không biết, thế gian có rất nhiều chuyện, đều không phải là có thể bày mưu cẩn thận rồi mới hành động.”

Tác giả đông phương hành vân nói: Cảm tình hí nhất khó tả, đặc biệt là phần kết cảm tình hí, tốc độ chậm không biết bao nhiêu. Hôm nay còn là hai canh, bởi vì, ta dự định ngày mai sẽ kết thúc. Ngày mai vô luận kết cục muốn viết bao dài, khả năng viết thành bao nhiêu chương, ta đều sẽ vào ngày mai viết xong, cho nên hôm nay, coi như là ta sau cùng tùy hứng a, mặc dù đã nghĩ tới rất nhiều lần kết cục, nhưng ta vẫn là muốn lại cẩn thận suy nghĩ một chút.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 525: Động Phòng Hoa Chúc

Đứng yên tại chỗ, Lam Thiên Ngữ nước mắt rơi như mưa, đã chưa gật đầu, cũng không lắc đầu.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, nhẹ nhàng kéo tay của nàng, ôn nhu nói: “Lần đi, ta sinh tử chưa biết, có thể lại cũng không về được, ngươi có bằng lòng hay không gả cho một người như vậy?”

Hai mắt đẫm lệ mông lung Lam Thiên Ngữ vẫn chưa đưa tay kéo về, tùy ý Tiêu Vũ kéo, nàng sâu sắc thấy Tiêu Vũ con mắt, âm thanh tuy nhẹ, lại tràn ngập kiên định: “Dù cho thiên địa mục nát, chư tinh lờ mờ, hoặc là tiếp qua mười vạn năm, trăm vạn năm, ta cũng sẽ chờ ngươi trở về.”

Mặc dù không trả lời thẳng, nhưng câu nói này, không thể nghi ngờ đã biểu đạt tâm ý của nàng.

Tiêu Vũ mỉm cười, ở ba tòa trước mộ phần quỳ xuống, cao giọng nói: “Hôm nay, ta Tiêu Vũ thề, lấy vợ Lam Thiên Ngữ làm vợ, thiên địa có thể vỡ, Nhật Nguyệt có thể gỗ mục, lòng ta cũng vĩnh viễn không thay đổi.”

Nước mắt giống như vỡ đê sông lớn, Lam Thiên Ngữ sâu sắc biết được, Tiêu Vũ liền thiên địa đều không quỳ, cái quỳ này hoàn toàn là vì đối với nàng thâm tình.

Nàng đã ở ba tòa trước mộ phần quỳ xuống, một bên rơi lệ vừa nói: “Thiên Ngữ hôm nay, gả cho Tiêu Vũ làm vợ, dù cho thiên địa già nua, vạn giới tan vỡ, phàm là Thiên Ngữ đến hơi thở cuối cùng, tuyệt không dám thua tiêu sáng.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó ở ba tòa trước mộ phần, cung cung kính kính dập đầu lạy ba cái.

Đứng dậy, Tiêu Vũ kéo qua Lam Thiên Ngữ tay, mỉm cười nói: “Ngươi bây giờ, đã là ta thê tử.”

Lam Thiên Ngữ trên mặt xuất hiện một chút đỏ bừng, cũng không biết là ngượng ngùng, còn là vui sướng. Nàng nhẹ nhàng tựa sát đến Tiêu Vũ trong lòng, nhẹ giọng kêu: “Phu quân.”

Tầm thường hai chữ, lại ẩn chứa so với biển càng sâu, so với trời cao hơn tình cảm, Tiêu Vũ không nói tiếng nào, chỉ là yên lặng lãnh hội Lam Thiên Ngữ nhu tình.

Rúc vào Tiêu Vũ trong lòng, Lam Thiên Ngữ nhẹ nhàng nói: “Ngươi vô địch cửu thiên, liền thiên địa đều không kính, tại sao lần này sẽ dễ dàng như thế, hướng về này vài toà mộ phần quỳ xuống?”

Tiêu Vũ thở dài: “Đời này, Cổ Thiên Xuyên cũng được cho tiền bối của ta, huống hồ hắn khi còn sống một lòng vì ngươi, với có có đại ân, ta quỳ một chút thì thế nào?”

“Còn Tuyết Nhi, nàng tuy là bên cạnh ngươi một đứa nha hoàn, nhưng cùng ngươi tình như tỷ muội, năm đó cũng giúp chúng ta không ít, bây giờ đã từ trần, người chết hơi lớn, ta lạy cúi đầu nàng, cũng là phải.”

Yên lặng nghe, Lam Thiên Ngữ trong mắt tràn đầy nhu tình, nói: “Cái kia cha? Năm đó hắn để ngăn cản ngươi và ta gặp gỡ, 『 ép 』 cho ngươi mạnh mẽ xung kích Vương cảnh, hầu như hại chết ngươi.”

“Hết thảy đều đã là quá khứ.” Tiêu Vũ mỉm cười, nói: “Huống hồ, dù cho có nhiều hơn nữa ân oán, hắn dù sao cũng là phụ thân của ngươi, mà bây giờ cũng đã mất. Cha mẹ ân, nhất sâu nặng, ngươi và ta đã kết làm vợ chồng, phụ thân của ngươi, ta há có thể không quỳ?”

Nghe xong này, Lam Thiên Ngữ yên tĩnh không nói, chỉ là chăm chú rúc vào Tiêu Vũ trong lòng.

Vô địch cửu thiên, nàng sâu sắc biết được, có thể làm cho Tiêu Vũ cam tâm hướng về những người khác quỳ xuống, đây là một phần sâu bao nhiêu tình ý.

“Ngươi có hay không cảm thấy oan ức? Bằng vào ta bây giờ thân phận địa vị, nên mặt mày rạng rỡ lấy ngươi làm vợ xuất giá, bây giờ lại là chẳng có cái gì cả.” Tiêu Vũ nhẹ nhàng vỗ về Lam Thiên Ngữ nhu thuận tóc dài, ở bên tai nàng dùng lời nhỏ nhẹ.

Lắc lắc đầu, Lam Thiên Ngữ nói: “Ngươi còn không biết ta『tính』cách thức gì? Ta không cần cái gì phong quang, có Cổ gia gia cùng cha bọn họ chứng kiến, liền rất thỏa mãn.”

Lam Thiên Ngữ『tính』cách thức, từ trước đến giờ hờ hững, vốn dùng Tiêu Vũ bây giờ thân phận địa vị, Tiêu Vũ đám cưới, vốn đủ để kinh động 10 giới,

Để khắp nơi chí tôn đến chúc.

Nhưng Lam Thiên Ngữ rất không thích loại kia hư vinh, đối với nàng mà nói, loại này thanh thanh thản thản, càng lộ vẻ chân thật.

“Ngươi cũng đã biết, năm đó ta tự biết sinh mệnh không nhiều thời gian, lớn nhất tâm nguyện là cái gì?” Ở Tiêu Vũ trong lòng ngẩng đầu, Lam Thiên Ngữ trong mắt tràn đầy nhu tình.

“Là cái gì?” Tiêu Vũ cười hỏi.

“Ta lúc đó lớn nhất tâm nguyện, chính là đi khắp thế gian, ở ta rời đi thế giới này trước khi, xem xong thế giới này.” Bên mồm của nàng mang theo cười yếu ớt.

“Chuyện này có khó khăn gì?” Tiêu Vũ khẽ mỉm cười, ôm eo nhỏ của nàng, bước ra một bước, hai người nhất thời ngang qua hư không vô tận, đi tới một nơi khác.

Hắn mang theo Lam Thiên Ngữ, đi trên đỉnh cao nhất xem qua tuyết trắng, vừa đi bên trong biển sâu xem qua cá bơi, lại tới xa nhất trên hải đảo xem qua mặt trời mọc, đến cao nhất núi, nhìn ánh trăng.

Không phải một giới, bọn họ đã đi không biết bao nhiêu giới, Tiêu Vũ mang Lam Thiên Ngữ xem qua các loại đẹp nhất cảnh vật, sắp sửa rời đi, hắn cũng tưởng tận khả năng cho Lam Thiên Ngữ nhiều lưu lại một vài tốt đẹp dĩ vãng.

Nhiều năm tâm nguyện được đền bù, còn có phu quân của mình ở bên làm bạn, Lam Thiên Ngữ trên mặt thủy chung mang theo ý cười nhợt nhạt, chỉ cảm thấy đời người như thế, lại không sở cầu.

Cuối cùng, hai vợ chồng đi tới một tòa trên hải đảo, trong đảo có chứa nhiều cổ quái kỳ lạ, lại 『 tính 』 cách thức dịu ngoan sinh linh, gặp gỡ người không sợ hãi, hậu thế ngăn cách.

Hai người bọn họ cùng đốn củi, ở trong hòn đảo này đáp mấy gian nhà gỗ, Tiêu Vũ không có sử dụng tu vi, hưởng thụ lấy này hai vợ chồng chung nhau lao động thành quả.

“Sau này, nơi đây chính là chỉ thuộc về ngươi thiên địa của ta.” Thấy đã dựng thành mấy gian phòng nhỏ, Tiêu Vũ rất là thoả mãn.

“Ngươi chờ ta một chút.” Lam Thiên Ngữ đột nhiên mặt 『 lộ 』 đỏ ý, xoay người vào phòng bên trong.

Tiêu Vũ không rõ vì sao, nhưng Lam Thiên Ngữ dặn dò, cũng chỉ có thể tại nguyên chỗ chờ.

“Có thể vào được.”

Sau một lát, trong phòng truyền ra Lam Thiên Ngữ âm thanh, Tiêu Vũ lúc này mới gan dạ cất bước, đẩy cửa ra, tiến nhập trong phòng. Vừa đến trong phòng, hắn liền ngây ngẩn cả người.

Trong phòng, có bao nhiêu cấp cho nến đỏ khinh đốt, bên cạnh trên giường gỗ, một bóng người lẳng lặng ngồi ở bên giường. Nàng người mặc đỏ thẫm áo cưới, dung nhan đã bị một tấm vải đỏ che khuất, chỉ có thể nhìn thấy hai con như ngọc tay bất an cầm cùng nhau, có vẻ hơi eo hẹp.

Dù cho Tiêu Vũ sống mấy trăm ngàn năm, lần đầu đám cưới, nhìn thấy tân nương của mình ngồi ở trước mắt, trái tim cũng là một trận ầm ầm nhảy lên.

Hắn hít sâu một hơi, đi lên phía trước, nhẹ nhàng nhấc lên Lam Thiên Ngữ trên đầu vải đỏ. Vải đỏ dưới Lam Thiên Ngữ, môi đỏ ướt át, mặt 『 sắc 』 đỏ thắm, cũng không biết là ngượng ngùng còn là trang đỏ.

Dung mạo của nàng và khí chất vốn là cùng Nguyệt Thần xấp xỉ, gần như có thể dốc hết chúng sanh, bây giờ một thân áo cưới, nùng trang nhạt bôi, &# 85;U đọc sách &# 119;w w. u u k &# 97; ns h u. Com càng lộ vẻ quyến rũ mê người.

“Thiên Ngữ, ngươi thật đẹp.” Tiêu Vũ đã thấy qua tuyệt 『 sắc 』 vô số, lúc này cũng không nhịn được ngẩn ngơ.

Cảm nhận được phu quân nói là phát ra từ phế phủ, Lam Thiên Ngữ mặt 『 sắc 』 càng đỏ, nàng cúi thấp đầu, nói: “Này thân thể áo cưới, là mẫu thân khi còn sống lưu lại, khả năng mặc nó xuất giá, là ta lớn nhất tâm nguyện.”

Tiêu Vũ gật đầu, Lam Thiên Ngữ hai vạn năm trước liền đã rời đi giới này, nàng giữ lại này thân thể áo cưới ước chừng 20 ngàn năm, có thể thấy được nàng chờ đợi ngày này, cũng đã đợi 20 ngàn năm.

Ngoại trừ vui ngọn đuốc áo cưới, Lam Thiên Ngữ còn chuẩn bị hai cái chén, nàng để Tiêu Vũ cũng đến hai chén rượu, hai vợ chồng, giao bôi mà uống.

Uống qua rượu giao bôi, Lam Thiên Ngữ mặt 『 sắc 』 càng thêm đỏ thắm, từ trong ra ngoài, thoạt nhìn vô cùng mịn màng, Tiêu Vũ không khỏi nhìn ra vừa ngẩn ngơ.

Gặp phu quân ngơ ngác nhìn mình, Lam Thiên Ngữ vừa là ngượng ngùng, vừa mừng rỡ, nàng hít một hơi thật sâu, lấy hết dũng khí, nói: “Phu quân, ta đến cho ngươi cởi áo a.”

Tiêu Vũ lúc này đã ngây người, đường đường cửu thiên chí tôn, vô địch mấy trăm ngàn năm, đám cưới thời gian, lại cũng có vẻ hơi hoảng 『 loạn 』, tay chân cũng không biết phóng tới chỗ nào.

Đỏ 『 sắc 』 vui ngọn đuốc khinh đốt, đêm trăng như nước, ngoài phòng gió xuân ngang trái, vạn vật tựa hồ cũng yên tĩnh. Đêm đó, đối với hai vợ chồng tới nói, đều là dài lâu mà ngắn ngủi một đêm.

Một đêm qua đi, bọn họ mới thật sự là hòa làm một thể, tuy hai mà một phu thê.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 526: Chờ Ngươi Trở Lại

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Lúc sáng sớm, Lam Thiên Ngữ ngồi ở trước bàn trang điểm, tinh tế cắt tỉa chính mình tóc dài đen nhánh.

Đã làm vợ người, nàng đem mái tóc dài co lại, lộ ra trắng như tuyết sau gáy. Tới cuối cùng, nàng cầm trong tay một cái cái trâm cài đầu, quay đầu lại nói: “Phu quân, ngươi tới giúp ta một chút.”

Tiêu Vũ cười tiến lên, vừa muốn tiếp nhận cái trâm cài đầu, lại cảm giác trên tay đau xót, bị Lam Thiên Ngữ bắt lại cái trâm cài đầu, đâm ra một giọt máu tươi.

Hắn mặc dù có vô địch thân, nhưng hai người đã là phu thê, tuy hai mà một, hơn nữa ở Lam Thiên Ngữ trước mặt, hắn tự giác thu liễm hết thảy tu vi, vì vậy Lam Thiên Ngữ tài năng dễ dàng đâm thủng da của hắn.

Máu tươi sáp nhập vào cái trâm cài đầu bên trong, Lam Thiên Ngữ lúc này mới đem cái trâm cài đầu giao cho Tiêu Vũ, để Tiêu Vũ vì nàng xuyên vào.

“Này thoa bên trong dung máu của ngươi, sau này liền chỉ có ngươi tài năng gỡ xuống.” Nàng đối với Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng giống ở Tiêu Vũ trước ngực, nói: “Ta biết, ngươi có một số việc nhất định phải muốn đi làm, thân là vợ, ta chỉ có thể yên lặng ủng hộ. Ta chỉ hi vọng các ngươi khả năng nhớ kỹ, vô luận trôi qua bao lâu, ta cũng sẽ chờ ngươi trở về, ngươi nếu vĩnh viễn không thuộc về, này cái trâm cài đầu, ta liền vĩnh viễn cũng sẽ không gỡ xuống.”

Tiêu Vũ trong lòng tràn ngập nhu tình, hắn kéo xuống chính mình 1 sợi tóc, cùng Lam Thiên Ngữ tóc trói tới một chỗ, nói: “Ngươi và ta đã là phu thê, kết tóc tình, không dám quên.”

Lam Thiên Ngữ rúc vào trong ngực của hắn, đột nhiên không tiếng động nước mắt, nói: “Ngươi nhất định phải sớm một chút trở về, không nên gọi ta chờ ngươi quá lâu.”

Hai người vừa mới lập gia đình, nhưng Tiêu Vũ, lại lại lập tức phải rời đi, trong đó biệt ly tình, tự nhiên làm cho nàng khó có thể tiếp thu.

Tiêu Vũ chỉ có thể sâu sắc đưa nàng ôm vào trong ngực, thiên ngôn vạn ngữ, vạn bàn nhu tình, lúc này đều hóa thành không nói gì, phảng phất bất kỳ ngôn ngữ, đều không đủ để biểu đạt hắn lúc này cảm thụ.

Không có lập tức rời đi, hắn vừa ở trong hòn đảo này bồi bạn Lam Thiên Ngữ một thời gian, hai vợ chồng mỗi ngày trải qua đơn giản nhất bình thường tháng ngày, mỗi ngày đồng thời nhìn trăng mọc trăng lặn, mây tụ mây tan.

Dù cho mọi cách không đành lòng, nhưng rời đi trong khi mãi cho tới, khoảng thời gian này tựa hồ qua đến mức dị thường nhanh chóng, trong chớp mắt, Tiêu Vũ đã đến không thể không rời đi trong khi.

“Sớm ngày trở về, không nên đã quên, thê tử của ngươi còn ở chỗ này chờ ngươi.” Lam Thiên Ngữ hai mắt đẫm lệ mông lung, ở phân biệt thời khắc, ôn nhu vì Tiêu Vũ thu dọn quần áo trên người.

“Ta nhất định sẽ nhanh chóng trở về, ngươi chờ ta!” Tiêu Vũ con mắt cũng là có chút đỏ lên, hắn với có lòng hổ thẹn, vừa mới lập gia đình, liền muốn để Lam Thiên Ngữ lâm vào vô tận chờ đợi.

Trên thực tế, hắn sớm nhất lúc sở dĩ do dự, không dám chính thức hướng về nàng cho thấy tâm ý, chính là bởi vì lòng có bất an,

Sợ hãi chính mình đánh bại, bại bởi Mạc Thương, cũng sợ đã biết vừa đi, cũng không còn cách nào trở về.

Hắn không muốn lỡ Lam Thiên Ngữ một đời, bởi vậy mới thật lâu không có động tác.

Nhưng mà, Lam Thiên Ngữ tình ý, so với hắn tưởng tượng càng thêm sâu nặng, lạnh nhạt nàng mất đi ngày xưa chí thân, trong lòng cũng đã lại không có người có thể thay thế Tiêu Vũ, tâm tình giống như tro tàn.

Vì thế, Tiêu Vũ biết rõ chuyến đi này có thể lại cũng không về được, cũng vẫn là lựa chọn cùng Lam Thiên Ngữ lập gia đình. Bởi vì cứ như vậy, ít nhất còn có thể làm cho Lam Thiên Ngữ lòng có vướng bận, nếu không Lam Thiên Ngữ vẫn lòng như tro nguội, dù cho sống sót, cũng như là xác chết di động.

“Ta chờ ngươi, bất kể là mười vạn năm, còn là trăm vạn năm.” Lam Thiên Ngữ đối với Tiêu Vũ phất tay, trong mắt nước mắt, chưa bao giờ dừng lại.

Tiêu Vũ nghiến răng, không biết dùng bao lớn quyết tâm, vừa mới lấy hết dũng khí, tàn nhẫn rơi xuống lòng, từ nơi này rời đi. Hắn thậm chí không dám quay đầu lại nhìn nhiều, chỉ sợ lại nhìn một chút, chính mình liền rốt cuộc không hề rời đi dũng khí, cũng lại tàn nhẫn không dưới lòng.

Hắn rời đi, chỉ để lại một đoạn thuộc về hai người bọn họ tốt đẹp dĩ vãng.

Cố nhân ngày xưa, nên gặp đều đã thấy qua, giới này nên chấm dứt sự tình, cũng đều chấm dứt. Hắn lại đi tới Bạch Y Điện chủ lục đạo trước người.

“Xem ra, ngươi đã xử lý tốt việc ở thế giới phàm tục.” Bạch Y Điện chủ kiến hắn tiến lại, lộ ra vẻ mỉm cười.

“Không cần nói nhiều, bắt đầu đi.” Tiêu Vũ tâm tình có chút hạ, không muốn nhiều lời.

Nhẹ nhàng nở nụ cười, Bạch Y Điện chủ đứng dậy, cùng Tiêu Vũ cùng cất bước, rời đi nơi đây, đi một giới này ở trong mỗi cái cổ địa.

Thiên Uyên, minh thổ, U Sơn, không vực, loạn vùng, cấm biển, Xích Cốc, tổ rồng, giới hòn đảo, thần phủ……

Ở mỗi cái cổ địa trong, Tiêu Vũ vận chuyển bất diệt âm dương trải qua, nghịch loạn âm dương, đem này còn sót lại với cổ địa trong tàn hồn, 11 nghịch chết mà sống.

Sau đó, hắn lấy ra trong cơ thể ngôi sao, hóa thành này tàn hồn thân thể, làm bọn họ vật dẫn.

Ầm ầm ầm ầm!

Ngày hôm đó, vô số khí tức cường đại xuất hiện, này cổ địa trong ngủ say chí tôn chi hồn, mỗi một vị đều cực kỳ mạnh mẽ, thực lực tựa hồ hơn xa Cửu Thiên Thế Giới này chí tôn.

Vô số chí tôn ngước đầu nhìn lên, cảm nhận được này kinh người gợn sóng, tựa hồ cũng biết, kinh khủng nhất một trận chiến, liên quan đến 10 giới tương lai một trận chiến, muốn chính thức lại tới!

Cuối cùng, phục sinh giới này chí tôn, Tiêu Vũ trong cơ thể tổn thất một nửa ngôi sao, cũng may cảnh giới của hắn hôm nay, này một nửa ngôi sao mặc dù đối với thực lực của hắn có ảnh hưởng, nhưng cũng không phải là hết sức nghiêm trọng.

"Nhiều Tạ đạo huynh!" Bạch Y Điện chủ từ chết mà sống, dùng Tiêu Vũ ngôi sao làm mới thân thể, cả người đều lộ ra một luồng khí thế kinh người, hoàn toàn vắng mặt nhân đạo cực cảnh Tiêu Vũ bên dưới.

"Tất cả đã sắp xếp, con đường kia ở nơi nào?" Tiêu Vũ như là có chút không thể chờ đợi được nữa, muốn sớm một chút chấm dứt này trận chiến cuối cùng, sớm ngày trở về.

Thê tử của hắn, còn đang chờ hắn.

"Đường sớm mở ra, chỉ đợi khắp nơi chí tôn phục sinh, bây giờ, là lúc này rồi." Cái kia thần bí lão nông đi tới, nhìn phía hư không.

Ầm ầm ầm ầm!

Hư không chấn động, từng tia từng tia hỗn độn xuất hiện, một bóng người khác, từ trong hỗn độn đi ra, nơi hắn đi qua, để lại một cái vô tận sâu xa con đường, kéo dài hướng về trong hỗn độn, thiên địa ở ngoài.

"Đạo Vô Thường?" Tiêu Vũ không khỏi kinh ngạc, lúc này đi tới đạo thân ảnh này, rõ ràng là năm đó hắn ở trong hỗn độn thấy qua người kia.

Người này không tên không họ, &# 32; trường ngồi trong hỗn độn, bị Tiêu Vũ xưng là Đạo Vô Thường.

"Lại gặp mặt." Đạo Vô Thường đi tới Tiêu Vũ trước mặt, lộ ra mỉm cười.

Tiêu Vũ nhìn Bạch Y Điện chủ, vừa nhìn lão nông cùng Đạo Vô Thường, trong lòng đã rõ ràng, nói: "Trăm vạn năm năm tháng, các ngươi một người ở lại giới này, tìm kiếm sinh cơ, một người đi đến cửu thiên, ở bên kia tìm kiếm hy vọng, tên còn lại thì lại tiến vào trong hỗn độn, tìm kiếm đi thông thiên địa ở ngoài đường!”

Bạch Y Điện chủ, lão nông, Đạo Vô Thường, ba người càng đều chạy tới Cực Đạo cảnh giới, hoàn toàn không so với Tiêu Vũ yếu.

“Mở ra cửu thiên, sức mạnh nguyền rủa cũng đem tan hết, bên trong vùng tịnh thổ người, cũng là trong khi trở về.” Bạch Y Điện chủ phất tay, ầm ầm nổ vang trong lúc đó, khác một thế giới nhỏ bị hắn mở ra, theo bên trong bay ra vô số bóng người.

“Sư phụ!”

Mấy cái tuổi trẻ bóng người, thần tốc bay tới, còn cách vô tận xa xôi khoảng cách, liền đã kích động đến hô to lên tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất, hướng về Tiêu Vũ bay tới.

Khương Viễn, Tô Mộ Phong, Lâu Trần, Mục Vân, tần vũ, Khỉ La…… Tiêu Vũ ở một giới này thu nhận đệ tử, vào lúc này cùng xuất hiện, mang theo lệ nóng bay nhanh mà đến, quỳ xuống ở trước mặt của hắn.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 527 + 10 Giới Nguồn Gốc

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Các ngươi…… đều đã đạt được thần cảnh?” Tiêu Vũ thần niệm, theo mấy cái đệ tử trên người đảo qua, nhất thời phát hiện, mấy người tu vi, đều đã đạt được Thần Cảnh đỉnh cao.

Thần Cảnh, vừa gọi bằng chân nguyên cảnh, trở lên 1 cảnh, chính là chân nhất cảnh, chân nhất cảnh, cũng gọi bằng chí tôn cảnh giới.

Hắn mấy cái đệ tử, bây giờ đều đã chỉ thiếu chút nữa, liền bước vào chí tôn hàng ngũ.

“Chỉ có 20 ngàn năm, ta cũng chỉ còn lại một tia tàn hồn, năng lực có hạn, không cách nào giúp bọn họ trong lúc này, đạt được chí tôn cảnh giới.” Bạch Y Điện chủ lục đạo ở bên nói.

Tiêu Vũ tự nhiên giải thích, thành tựu chí tôn vị trí, phải tháng năm dài đằng đẵng, cũng không phải mỗi người cũng có thể làm được ở ngăn ngắn 20 ngàn trong năm trở thành chí tôn.

Mặc dù là Huyết Lân Mặc Vũ cùng Tiểu Hắc Tiểu Bạch, đều là bởi vì hắn hướng về Hạo Hư vay mượn đến rồi mười vạn năm, tài năng trở thành mạnh mẽ chí tôn. Hắn mấy tên đệ tử này, e sợ chỉ là ở trong cơ thể mở ra cùng diễn biến thế giới, liền muốn tiêu hao 10, 20 ngàn năm, nếu đạt được chí tôn, ít nhất cũng còn cần bao nhiêu thời gian vạn năm.

“Bọn họ, chẳng lẽ cũng phải theo chúng ta cùng đi?” Tiêu Vũ nhìn về phía Bạch Y Điện chủ.

“Không.” Bạch Y Điện chủ lắc đầu, “bọn họ đem lưu lại, chúng ta phải ở trong thiên địa lưu lại một vài hạt giống, nếu không nếu chúng ta chuyến đi này không cách nào trở về, 10 giới, có lẽ đem thật vĩnh viễn không cách nào vươn mình, đối kháng thần bí kia tồn tại.”

Tiêu Vũ sắc mặt, lúc này mới hòa hoãn rất nhiều, nếu như ngay cả hắn này liền chí tôn đều chưa thành đệ tử đều phải hộ tống tiến đến, hắn thật sự không thể nào tiếp thu được.

“Sư phụ, đệ tử muốn theo sư phụ, chinh chiến thiên địa ở ngoài!” Mấy cái đệ tử nghe nói, đều là mang theo nước mắt ở Tiêu Vũ trước mặt quỳ xuống.

Thật vất vả gặp lại Tiêu Vũ, bọn họ đều muốn tùy tùng ở Tiêu Vũ bên cạnh, không muốn chia lìa.

“Ta biết được tâm ý của các ngươi, nhưng bây giờ, con đường này đối với các ngươi tới nói, còn quá sớm.” Tiêu Vũ than thở, lắc đầu nói: “Các ngươi thì lưu lại đi, nếu sư phụ lần đi, không cách nào trở về, các ngươi trở nên càng mạnh mẽ a, cường đại đến vượt qua ta, tới lúc đó, các ngươi lại thay ta tái chiến thiên ngoại!”

“Sư phụ!” Mấy cái đệ tử nghe nói Tiêu Vũ có thể không cách nào trở về, đều là lệ nóng cuồn cuộn, nhưng không có người, gan dạ phản bác Tiêu Vũ nói.

“Các vị, con đường thông thiên đã mở, chúng ta nên lên đường.” Bạch Y Điện chủ đứng ở trên hư không, thật lớn âm thanh, truyền tới các giới.

Ầm!

Các giới bên trong, thập đại cổ địa trong vòng, vô số khí tức cường đại chấn động tới, lần lượt từng tên chí tôn bay tới, sắp sửa cùng bọn hắn cùng,

Bước lên này con đường thông thiên!

"Xoạt xoạt xoạt!"

Tiêu Vũ bên này, 5 loài chi tổ, Tề Sơn, Phong Tiêu Mạch các đệ tử, còn có Huyết Lân Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch này đạt đến cảnh giới chí tôn người, không có người nào do dự, tất cả đều đi tới bên cạnh hắn, muốn tùy tùng hắn, chinh chiến thiên ngoại.

"Lần đi, có lẽ cũng không còn cách nào trở về, các ngươi nếu là muốn đi, ta sẽ không ngăn cản, nhưng nếu không muốn đồng hành, ta cũng sẽ không miễn cưỡng." Tiêu Vũ nhìn về phía nhóm người này, trịnh trọng nói.

"Mong muốn cùng Tinh chủ chinh chiến thiên ngoại, dù chết không hối hận!" 5 loài đứng đầu lớn tiếng đáp lại, mỗi người vẻ mặt kiên quyết.

Tiêu Vũ đệ tử, cùng Huyết Lân Mặc Vũ bọn người, càng không cần nói, sớm trước lúc này, bọn họ liền đã đồng sanh cộng tử.

Gật gù, Tiêu Vũ không nói thêm lời, xoay chuyển ánh mắt, nhìn phía mặt khác một chỗ.

Hạo Hư đứng đầu, Ngao Chiến, Nhân Hoàng này cửu thiên cường đại nhất chí tôn cũng tới, không tiếng động đứng ở bên cạnh hắn, vẫn chưa ngôn ngữ.

Thanh Tôn, linh hoàng cũng ở trong những người này, các nàng chỉ là xa xa nhìn Tiêu Vũ một chút, vẫn chưa nhiều lời.

Cuối cùng tiến lại, là một đạo nhẹ nhàng bóng người, nhanh nhẹn rơi xuống Tiêu Vũ bên cạnh, trầm mặc không nói gì.

Tiêu Vũ há miệng thở dốc, lại không biết như thế nào mở miệng. Nguyệt Thần cũng phải theo hắn mà đi, hắn sớm đoán được, chỉ là muốn cùng Nguyệt Thần nói rõ Lam Thiên Ngữ sự tình, lại không biết muốn nói thế nào.

"Ngươi không cần phải nói, ta đã hiểu." Nguyệt Thần mang theo mỉm cười, nói: "Vô luận ngươi làm thế nào lựa chọn, ta đều không có hai lời, ngươi cũng không cần bận tâm cảm thụ của ta."

Khẽ cười khổ, Nguyệt Thần rốt cuộc không phải cô gái tầm thường, Tiêu Vũ cùng Lam Thiên Ngữ lập gia đình một chuyện, nàng tựa hồ hoàn toàn không muốn xoắn xuýt cùng tính toán, ngược lại có vẻ so với Tiêu Vũ càng thêm thản nhiên.

Cái này cũng là Nguyệt Thần chỗ phi thường, nàng hờ hững thánh khiết, ở vào nàng cảnh giới này, sớm sẽ không vì một vài con gái việc, đi tranh giành tình nhân.

Trên thực tế, Lam Thiên Ngữ vốn là nàng một phần, Tiêu Vũ cưới Lam Thiên Ngữ làm vợ, liền cùng cưới nàng giống nhau.

"Ngươi cùng nàng, ta đều sẽ không cô phụ, các ngươi đều là của ta đời này người trọng yếu nhất." Tiêu Vũ trầm mặc hồi lâu, cuối cùng nói như thế.

"Ta biết." Nguyệt Thần mỉm cười, không hề để tâm, nói: "Nàng dù sao cùng ta bất đồng, ta còn khả năng theo ngươi chinh chiến thiên ngoại, mà nàng lại chỉ có thể ở giới này chờ đợi. Nói chuyện cũng tốt, nếu ta chết trận, cũng còn có nàng, khả năng thay ta tại thiên địa này trong vòng, chờ ngươi trở lại."

Nàng nói tới hờ hững, Tiêu Vũ lại càng thêm cảm giác khó chịu. Lam Thiên Ngữ là của nàng một phần, nàng đúng là đã làm tốt chết trận chuẩn bị, muốn cho Lam Thiên Ngữ "thay thế" Nàng, tại giới này chờ Tiêu Vũ.

Hai cô gái, đều đối với Tiêu Vũ tình sâu như biển, mặc dù vốn là một thể, rồi lại độc lập tồn tại, Tiêu Vũ dù ai cũng không cách nào phụ lòng.

Hắn yên tĩnh không nói, chuyện đến nước này, đã cái gì cũng không cần nói nữa, Nguyệt Thần tựa hồ so với chính hắn, càng có thể minh bạch tâm ý của hắn.

"Ở bước lên con đường này trước, chúng ta có chuyện, muốn nói cho các ngươi." Bạch Y Điện chủ lúc này, đột nhiên bay lên hư không, lớn tiếng nói: "Lần đi một trận chiến, liên quan đến 10 giới mệnh vận sau này, thậm chí tồn vong, nếu thắng, thì lại chúng ta đem sẽ thấy một thế giới hoàn toàn mới, nếu bại, thì lại này vừa đi, có thể hết thảy bước lên con đường này sinh linh, đều muốn không cách nào trở về."

Mọi người, kể cả đến từ các giới chí tôn, lúc này đều cao ngẩng đầu, trên mặt có nghiêm nghị, cũng có kinh ngạc và bất ngờ.

Tiêu Vũ cũng là giam nổi lên lông mày, mơ hồ cảm giác được, Bạch Y Điện chủ tựa hồ còn có chuyện gì, không có nói rõ với hắn.

"Chư vị đều biết, U &# 8 10 giới trong lúc đó, tồn tại một loại liên hệ kỳ diệu, nhưng cũng có người biết được, vì sao các giới trong lúc đó sẽ tồn tại liên hệ, có thể liên hệ?"

Bạch Y Điện chủ ánh mắt nhìn phía tứ phương, thật sâu nói: "Đó là bởi vì, 10 giới, vốn làm một thể, ở vô số năm trước, thế giới đều không phải là chín đại, cũng không phải thập đại, cái gọi là 10 giới cùng cửu giới, kỳ thực vốn, chỉ là một hoàn chỉnh Đại thế giới!"

Này 1 lời nói, khiến hết thảy chí tôn đều sâu sắc thay đổi sắc mặt, kể cả Tiêu Vũ đều cảm thấy bất ngờ, tự lẩm bẩm: "10 giới, vốn là một thể?"

Các giới chí tôn ồ lên, nếu Bạch Y Điện chủ theo như lời làm thật, vậy năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, vốn là một thể thế giới, tại sao lại chia làm thập phương thế giới, hơn nữa này đệ nhất cũ giới, còn sẽ bị cô lập đi ra ngoài, đã biến thành cái gọi là Cửu Thiên Thế Giới.

“Một giới thập phần, đệ nhất cũ giới, vừa gọi bằng giới thứ mười, hoặc là nguyên thủy chân giới, chỉ vì, một giới này, là 10 giới hạt nhân, cũng là nguồn gốc.”

Bạch Y Điện chủ đạo: “Vô số năm trước, có vô thượng tồn tại, siêu thoát ra thiên địa, đem vốn một giới chia ra làm 10, sau đó, lại sẽ làm 10 giới nguồn gốc cùng hạt nhân đệ nhất cũ giới, từ ngoài cửu thiên ngăn cách bước ra, làm, liền để cho vùng thế giới này, trở nên không trọn vẹn, đại đạo không hoàn toàn.”

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 528: Con Đường Thông Thiên

Giới này bị ngăn cách, đó là trăm vạn năm trước sự tình, Bạch Y Điện chủ bây giờ theo như lời, tựa hồ chính là trăm vạn năm trước, giới này bị ngăn cách nguyên nhân thực sự.

Tiêu Vũ thật lâu thất thần, nguyên lai bọn họ đã sớm biết một giới này bị ngăn cách nguyên nhân thực sự.

Một giới chia ra làm 10, thân là nguồn gốc một giới, lại bị ngăn cách, khiến thiên địa có thiếu, đại đạo không hoàn toàn. Tiêu Vũ mơ hồ có chút hiểu, vì sao bên trong đất trời vạn vật, luôn có khuyết điểm, cái gọi là thành vật có thiếu, nguyên lai chính là bởi vì thiên địa không hoàn toàn nguyên nhân.

Liền thiên địa đều đã có thiếu, trong thiên địa vạn vật, còn có cái gì là có thể đạt được hoàn mỹ?

Hắn cũng đột nhiên hiểu, tại sao siêu thoát chi đạo, sẽ gian nan như vậy, thiên địa không hoàn toàn, vạn vật có thiếu, ở không trọn vẹn thiên địa cùng quy tắc bên trong, làm sao có khả năng, có người có thể làm được siêu thoát?

Trước khi hắn liền cảm giác được, này đệ nhất cũ trong giới chí tôn, tựa hồ xa xa so với cửu thiên chí tôn mạnh mẽ hơn nhiều, bây giờ xem ra, đều không phải là ảo giác.

Bởi vì một giới này là 10 giới hạt nhân, cũng là nguồn gốc, bởi vậy một giới này sinh linh, trưởng thành sau sẽ càng mạnh mẽ hơn.

Phóng tầm mắt cửu thiên, đạt được nhân đạo cực cảnh người, nhiều năm qua có thể có mấy người? Mà một giới này, chỉ là bây giờ biết, liền có Bạch Y Điện chủ, lão nông, Đạo Vô Thường ba người.

Cũng là bởi vì một giới này so với cái khác các giới đều cường đại hơn, là 10 giới nguồn gốc vị trí, cho nên một giới này, mới sẽ bị ngăn cách, bị làm nguyền rủa, giới này bên trong sinh linh, muốn gặp phải xoá bỏ.

Mà khi 10 giới trong lúc đó lẫn nhau mở ra, khôi phục hoàn chỉnh, trong thiên địa này nguyền rủa liền tự nhiên tản đi.

“Thiên địa không hoàn toàn, thì lại trong thiên địa vạn vật cùng sinh linh, đều vĩnh viễn không đạt được chân chính viên mãn, càng không cách nào siêu thoát thiên địa ở ngoài.” Bạch Y Điện chủ ánh mắt sâu xa, âm thanh hùng vĩ, “thần bí kia tồn tại phân chia 10 giới, vừa ngăn cách cái này bản nguyên giới, làm, chính là muốn đoạn tuyệt toàn bộ sinh linh siêu thoát con đường!”

Trăm vạn năm trước, giới này bị ngăn cách bí mật, thập phương thế giới nguyên do, sau lưng càng ẩn tàng rồi như thế bí mật kinh người, hết thảy nghe đến mấy cái này chí tôn đều là rung động thật sâu, thật lâu không nói nên lời.

“Lần đi, chúng ta làm, chính là muốn đối kháng thần bí kia tồn tại, chỉ có đem chiến thắng, 10 giới mới có thể khôi phục viên mãn, đến lúc đó, chúng ta tài năng nhìn thấy một chính thức viên mãn Đại thế giới. Nhưng lần đi nếu là thất bại, hậu quả cũng đem khó có thể chịu đựng, hết thảy bước lên con đường thông thiên người, có lẽ đều muốn bị chết.”

“Nếu chúng ta toàn bộ chết trận, ngày sau thần bí kia tồn tại lại đối với 10 giới ra tay, đem không ai có thể ngăn cản, 10 giới có lẽ sẽ bị vĩnh viễn phân chia, mãi mãi không có viên mãn ngày.”

“Trận chiến này, liên quan đến 10 giới sau này vận mệnh, nếu thắng, thì lại giới bên trong sinh linh, đều là có hi vọng siêu thoát, nếu bại, thì lại không chỉ mọi người đều rơi xuống, thiên địa cũng sẽ vĩnh viễn không trọn vẹn!”

Bạch Y Điện chủ lời nói, rung động thật sâu mỗi người, ai cũng không tưởng tượng nổi, này con đường thông thiên, này cuối cùng một trận chiến, càng liên lụy đến lớn như vậy.

“Chư vị cũng là muốn bước lên con đường thông thiên người, ta hướng về các ngươi nói rõ này, là đúng chư vị kính trọng, không muốn ẩn giấu. Bây giờ chư vị đã biết được các loại nhân quả, nếu là có người bắt đầu sinh ý lui, ta cũng tuyệt không trách cứ, nếu là muốn chính thức thay đổi thiên địa, để thiên địa chính thức viên mãn, vừa chuẩn bị kỹ càng người, liền theo ta cùng, bước lên này con đường thông thiên!”

Bạch Y Điện chủ nói tuyên truyền giác ngộ, sau khi nói xong, hắn đi tới Tiêu Vũ trước người, nói: “Đạo huynh, ngươi là trận chiến này cực kỳ nhân vật trọng yếu, con đường này, làm từ ngươi đi trước, sau khi hết thảy bước lên đường này người, đều muốn dùng ngươi làm đầu, từ ngươi dẫn dắt!”

Biết được các loại nhân quả, Tiêu Vũ nội tâm một trận phức tạp. Có điều, dù cho không có tầng này nguyên nhân, con đường này, hắn cũng tất nhiên bước lên.

Cùng Mạc Thương cùng ân oán,

Chịu đựng thần bí kia tồn tại xoá bỏ nhân quả, đều phải chấm dứt.

Hắn quay đầu lại, cách không nhìn về nơi xa, ở cách hư không vô tận một đầu khác, hắn tựa hồ thấy được một bóng người, ở nơi đó si ngốc chờ đợi.

Còn có cha mẹ của hắn, hắn những cái kia không cách nào theo hắn đi trước cố nhân……

Hắn 11 nhìn qua này mặt mũi quen thuộc, cuối cùng dứt khoát xoay người, nói: “Mong muốn theo ta chinh chiến thiên ngoại, không sợ sinh tử người, liền cùng ta cùng, bước lên đường này!”

Lời nói hạ xuống, hắn cái thứ nhất phi thân tiến lên, cất bước, tiến nhập cái kia đi thông trong hỗn độn, thiên địa ở ngoài con đường thông thiên.

“Vua sống ta sống, quân chết ta chết!” Nguyệt Thần mang theo mỉm cười, nhanh nhẹn bay ra, cái thứ nhất đi vào theo.

“Mong muốn tùy tùng Tinh chủ, chiến hết một giọt máu cuối cùng!” 5 loài chi tổ phát sinh thấy chết không sờn gầm lên, cất bước tuỳ tùng, cũng bước vào trong hỗn độn.

Phong Tiêu Mạch, Lăng Hư, Dược Chuyết…… Tiêu Vũ đệ tử mỗi người không nói gì, bước chân lại một người so với một người kiên định, cũng là đồng dạng, ở trong hỗn độn biến mất.

“Ha ha ha ha, ta muôn thuở vô địch đệ nhất hung binh đến rồi, đen gia ta không chỉ muốn vô địch thiên địa trong vòng, còn muốn giết đến thiên địa ở ngoài, Tiêu Vũ, chờ ta!” Nhị Hắc cười ha ha, thay đổi ngày xưa bĩ khí, mang theo vô biên chí khí, cười lớn bay vào trong hỗn độn.

Huyết Lân, Mặc Vũ, Tiểu Hắc, Tiểu Bạch, bốn người như là Tiêu Vũ giống nhau, cuối cùng quay đầu lại liếc mắt một cái nơi này cố nhân, sau đó mang theo thản nhiên ý cười, cũng là bay vào hỗn độn.

Sau đó, Hạo Hư đứng đầu, Nhân Hoàng, Thanh Tôn, linh hoàng, Côn Bằng tôn sư, các giới đứng đầu……

Cái này đến cái khác uy danh rung động chín tầng trời mạnh mẽ chí tôn, 11 bước lên cái kia một cái hỗn độn con đường.

Bạch Y Điện chủ, lão nông, Đạo Vô Thường, Sở Ngâm Sa, đã bảo vệ qua Tổ Thạch thôn tóc bạc chí tôn, U Sơn bên trong đã lộ ra hai đạo kinh người ánh mắt thế chí tôn, mai táng ở thập đại cổ địa bên trong mỗi một đại đỉnh tiêm sinh linh.

Bọn họ mỗi người, đều bước lên con đường kia.

Trừ những thứ này ra người ở ngoài, còn có rất nhiều tiếng tăm mặc dù không lớn, nhưng là có cảnh giới chí tôn cửu thiên nhân vật, theo sát phía sau.

10 trong giới chí tôn khí tức, càng ngày càng ít, &# 85; &# 8 &# 32; cái này đến cái khác biến mất, đến cuối cùng, 10 giới trong vòng chí tôn nhân vật, đã đi hơn một nửa, toàn bộ 10 giới, tựa hồ cũng lập tức, trở nên vắng lạnh rất nhiều.

“Sư phụ, các đệ tử tại thiên địa trung đẳng người trở về, người nhất định phải sống trở về!” Tiêu Vũ mấy cái đệ tử rơi lệ hô to, xa xa đưa tiễn.

“Lão tổ, vô luận ngài có phải không có thể sống trở về, chúng ta hậu bối, cùng dùng ngươi làm vinh!”

“Sư tôn, đệ tử sẽ đem người truyền thừa y bát đi xuống, vĩnh viễn sẽ không để cho nó đoạn tuyệt!”

“Ân sư……”

Ngày hôm đó, 10 giới vô số người ở rơi lệ, đang reo hò, không chỉ có là Tiêu Vũ cố nhân cùng đệ tử, mỗi một lựa chọn rời đi, bước lên này con đường thông thiên chí tôn, đều có vô số người, đang ra sức vì bọn họ la lên.

Tiếng khóc tiếng la, ở 10 giới các địa phương vang lên, một luồng vẻ bi thương, tràn ngập 10 trong giới mỗi một góc.

“Đoành!”

Đến lúc cuối cùng một chí tôn bước vào trong hỗn độn, cái kia một con đường, triệt để mà phong bế, nhưng ở 10 giới các nơi truyền ra nhiều tiếng la lên, lại là thật lâu không có đoạn tuyệt.

Một đám chí tôn cứ như vậy rời đi, bước lên một cái không biết đường, không có ai biết bọn họ còn có ai hay không có thể còn sống trở về, cũng không người nào biết, bọn họ trở về ngày đó, sẽ là sau khi mười ngàn năm, mười vạn năm, còn là trăm vạn năm!

10 giới tựa hồ cũng lâm vào trong yên tĩnh, chỉ còn vô số ánh mắt, còn ở si ngốc thấy cái kia đã phong bế đường, khổ khổ chờ, này rời đi người trở về kỳ hạn.

Giới thiệu đô thị đại thần già thực hiện sách mới:

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 529: Chí Tôn Kẻ Thù Cách

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Thời gian thấm thoát, con đường thông thiên đóng kín sau, theo thời gian một năm một năm quá khứ, 10 giới cũng dần dần khôi phục yên tĩnh, thế nhân thậm chí đã dần dần quên, năm đó dứt khoát bước lên cái kia con đường thông thiên đám người.

Cửu Thiên Thế Giới, đã biến thành thập phương thế giới.

Rất nhiều năm quá khứ, thập phương thế giới bình tĩnh sau một khoảng thời gian, lại bắt đầu rung chuyển lên.

Các giới tôn sư rời đi, vừa có một chút mới chí tôn xuất hiện, bắt đầu tranh cướp lên các giới đứng đầu địa vị, 10 giới so với dĩ vãng bất kỳ thời kỳ, đều trở nên càng thêm hỗn loạn.

Bởi vì, chưa từng có thời kỳ nào, là các giới có nhiều cường giả như vậy rời đi. Thập phương thế giới, nhiều giới vô chủ, đưa tới không biết bao nhiêu chí tôn tranh cướp.

“Thiên Thần cung? Tinh chủ đã rời đi, lại cũng không về được, đánh hạ Thiên Thần cung, chiếm cứ một giới này, ta chính là 10 giới mạnh nhất chí tôn, triệt để thay thế Tinh chủ vô địch tên!”

Ngày hôm đó, một gã khí tức tận trời chí tôn trẻ tuổi, chân đạp xoay lên, lộ ra khí tức liền ngôi sao trên trời đều đang dao động, đi tới Thiên Thần cung trước.

Qua nhiều năm như vậy, nếu nói là 10 giới vậy một giới hấp dẫn người ta nhất, không thể nghi ngờ là này đã bị Tinh chủ khống chế một giới.

Giới này tranh cướp hung, thậm chí càng ở đệ nhất cũ giới bên trên, bởi vì Tinh chủ vô địch vị trí, đối với rất nhiều người tới nói, đều có không tầm thường ý nghĩa.

“Tinh chủ rời đi, hắn các đệ tử cùng thủ hạ chí tôn đều rời đi, còn có ai có thể kháng cự ta? Ha ha, Thiên Thần cung chính là ta, Nhật Nguyệt Thần Quân ngày xưa đem này cung đổi tên là Nhật Nguyệt cung, ta làm chủ sau khi, liền đem này cung đổi tên là không có tinh cung!”

Tiến lại người này chí tôn, khí tức cường đại, trên người lộ ra mạnh mẽ chí tôn, bá đạo mà hung hăng. Hắn bay thẳng đến Thiên Thần cung phía trên, quát lên “Thiên Thần trong cung người nghe, chỉ cần các ngươi ngoan ngoãn thần phục, trung thành với ta, ta tha các ngươi bất tử!”

Trong cung, nhất thời bay ra nhiều bóng người, mỗi người đối với người tới trợn mắt nhìn, trong đó 1 người đàn ông tuổi trung niên đạo “ngươi là gần đây danh tiếng nổi lên chí tôn Cừu Ly?”

“Hả? Các ngươi biết bản tôn tên gọi?” Chí tôn trẻ tuổi lông mi giương lên, lộ ra hứng thú.

“Hừ, trước đây Tinh chủ cùng các giới chí tôn còn đang thời gian, ngươi liền làm việc khoe khoang một vài đều không dám, bây giờ Tinh chủ bọn họ bước lên con đường thông thiên, đi tranh cướp 10 giới tương lai, ngươi liền gan dạ xâm lấn ta Thiên Thần cung?” Trong cung bay ra mọi người sắc mặt khó coi.

Này bước lên thông thiên đường chí tôn, cũng là vì cho 10 giới tranh đến một cái viên mãn, nhưng ở tại bọn hắn rời đi thời khắc, nhưng có nhiều người như vậy đột nhiên bốc lên, đảo loạn các giới.

“Các ngươi này làm loạn cửu thiên người,

Năm đó không có dũng khí bước lên con đường thông thiên, lại tại những cường giả kia rời đi sau khi làm hại cửu thiên, còn ý đồ chiếm cứ những cường giả kia đạo trường, thật sự đáng chết!” Thiên Thần trong cung bay ra mấy người mỗi người sắc mặt âm trầm.

“Đáng chết? Ha ha, chỉ bằng bây giờ Thiên Thần cung, cũng dám như vậy cùng bản tôn nói chuyện?” Cừu Ly lộ ra cười lạnh, đạo “Tinh chủ đã mất, đã nhiều năm như vậy, những người kia không có một cái nào trở về, e sợ sớm chết trận! Ta xem, các ngươi còn là ngoan ngoãn thần phục với ta đi, nếu không, có tin ta hay không tàn sát Thiên Thần cung?”

“Ngươi dám?” Thiên Thần trong cung mọi người mỗi người giận tím mặt.

Cái này Cừu Ly, trước đây không có danh tiếng gì, ở những đại nhân vật kia còn ở thời gian, thậm chí không dám phô trương quá mức, như là lầu 1 bình thường trộm sinh ở đời.

Bây giờ, Tinh chủ vừa đi nhiều năm, hắn hồi trước không dám động thủ, mãi đến tận quan sát nhiều năm, nhận định Tinh chủ bọn người không cách nào trở về sau khi, liền dám chạy đến Thiên Thần cung đến như thế đường hoàng, thật sự thật giận!

“Chỉ bằng các ngươi một đống Thần Cảnh, ta có cái gì không dám?” Cừu Ly cười lạnh gian, vung tay lên, Thiên Thần trong cung một đám người, nhất thời bị hắn quét bay, mỗi người miệng phun máu tươi, một người so với một người chật vật.

“Ngày xưa nhận qua Tinh chủ ân tình chí tôn khắp cửu thiên, dù cho Tinh chủ đã rời đi, ta Thiên Thần cung đăng cao nhất hô, vẫn là có vô số chí tôn đồng ý đã đến giúp đỡ. Ngươi dám phạm ta Thiên Thần cung, cái kia là muốn chết!” Vài tên Thần Cảnh cường giả mặc dù bị thương, lại vẫn là không chịu khuất phục, chỉ là mỗi người trên mặt đều viết đầy không cam lòng.

“Bọn họ? Bằng Tinh chủ tên, đăng cao nhất hô đích xác có thể gọi vô số chí tôn, vì hắn bảo vệ Thiên Thần cung, có điều, bây giờ các giới đại loạn, bọn họ tự bảo vệ mình cũng không kịp, nào có ở không quan tâm các ngươi?” Cửu Ly nói, không khỏi làm trong cung mọi người sắc mặt khó coi.

“Ta lại hỏi các ngươi một lần, hay không lựa chọn thần phục?” Cửu Ly nói lần nữa “khuyên các ngươi một câu, Tinh chủ e sợ đều đã chết trận, cũng không còn cách nào trở về, các ngươi cần gì phải còn muốn trung thành với hắn? Tựa như năm đó Nhật Nguyệt Thần Quân, hắn khống chế này cung sau khi, các ngươi cũng không lựa chọn tùy tùng hắn gì?”

“Đó là chúng ta không biết hắn đã phản bội Tinh chủ, năm đó ở lại này cung, là vì chờ đợi Tinh chủ trở về!” Trong cung mấy người cùng nhau gầm lên.

“Ngươi hết hẳn ý nghĩ này a, coi như chúng ta toàn bộ chết trận, cũng không khả năng phản bội Tinh chủ, hướng về như ngươi loại này sẽ chỉ ở sau lưng làm loạn tiểu nhân thần phục!” Một người khác Thần Cảnh cường giả lạnh lùng nói.

“Hừ, đã như vậy, ta đây thì tàn sát Thiên Thần cung!” Cửu Ly xem thường cười lạnh, đạo “quá mức, ta đem các ngươi đều đồ, sau khi kêu thêm cái khác người theo đuổi, làm cho bọn họ tiến vào này cung!”

“Ngươi dám!” Trong cung mọi người tức giận, lại có thể có người, muốn tàn sát Thiên Thần cung!

“Các ngươi nhìn ta một chút có dám hay không!” Cửu Ly cười lạnh, oanh một tiếng, khí thế trên người bốc lên tới cực hạn, hắn mang theo sát ý vô biên, đối với Thiên Thần trong cung này tử thủ này cung Thần Cảnh các cường giả ra tay rồi.

“Ầm!”

Đúng lúc này, một cỗ khác khí tức đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt tiến lại, sau đó chợt nghe oanh một tiếng rung mạnh, Cừu Ly cả người xa xa bay ngược bước ra, người đến một đòn liền đưa hắn đánh lui!

“Người nào?” Cừu Ly kinh hãi, hắn ẩn nhẫn nhiều năm, thực lực mặc dù không sánh được này các giới đứng đầu, nhưng cũng không yếu, người đến lại có thể dễ dàng như thế, thì thương tổn tới hắn, đưa hắn đánh lui.

Định thần nhìn lại, Cừu Ly nhất thời trừng lớn hai mắt, chỉ thấy tiến lại lại là một chỉ có 34 tuổi lớn nam đồng, vẻ mặt non nớt, thế nhưng trên người hoạt động khí tức, lại là làm cho người kinh hãi.

Thiên Thần trong cung, mọi người hai mặt nhìn nhau, vốn còn tưởng rằng là nơi nào chí tôn đã đến tương trợ, lại không nghĩ rằng lại là như vậy một 34 tuổi đứa bé.

“Tiểu tử, ngươi muốn tìm cái chết?” Cừu Ly nghi ngờ không thôi, chẳng lẽ đây là cái nào không có rời đi lão già, cải lão hoàn đồng, đã biến thành dáng vẻ ấy?

Nếu không thì, một 34 tuổi tiểu oa nhi, làm sao có khả năng cường đại như thế? Nhưng hắn thăm xuất thần niệm, &# 85 lại cảm thấy trước mắt người này nam đồng khí tức tựa hồ thật chỉ có 34 tuổi lớn, trong lòng càng thêm ngạc nhiên nghi ngờ.

Một 34 tuổi lớn chí tôn, khái niệm này nghĩa là gì?

“Gan dạ phạm Thiên Thần cung, đáng chết!” Nam đồng lời nói non nớt, lại là mang theo khí thế cường đại, vừa nói xong, bá một tiếng chuyển động, tốc độ kinh người, một bước gian xuất hiện ở Cừu Ly trước người.

Cừu Ly kinh hãi, cũng là giận dữ, 1 đứa con nít nhỏ lại không đem hắn để ở trong mắt?

Trong giây lát này, hắn đem thực lực phát huy đến cực hạn, bá một tiếng, lấy ra 1 cây trường đao, ánh đao tận trời, ngang qua vạn dặm, mang theo sát ý vô biên.

“Hừ!” Nho nhỏ nam đồng hừ lạnh một tiếng, càng không sợ này kinh người sát khí, ấu tiểu thân hình ở trên đao một bước, lại đem này không biết bao nhiêu dài vạn dặm lớn đao một cước đạp vỡ.

“Ầm!” Hắn non nớt mà thật nhỏ nắm đấm như là ẩn chứa vô tận Thần Uy, đấm ra một quyền, Cừu Ly liền né tránh đều không bằng, bị chấn động đến mức thân thể vỡ vụn, nguyên thần đều bị rung ra bên ngoài cơ thể, và mặt trên xuất hiện vết rạn, bị trọng thương.

Hắn đầy mặt kinh ngạc, này nam đồng thân thể, quả thực so với cấm khí còn kinh khủng hơn!

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 530: Trời Sinh Chí Tôn

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Cút, Thiên Thần cung không phải ngươi bực này tiểu nhân có thể xâm phạm!” Nam đồng vẻ mặt tính trẻ con, lại phảng phất trời sinh mang theo uy thế cường đại, như một vị tiểu chiến thần.

Cừu Ly vãi cả linh hồn, rung động thật sâu, chỉ còn lại có một đạo tràn đầy vết thương nguyên thần, chật vật thoát đi, chốc lát đều không dám dừng lại.

34 tuổi lớn nam đồng hung hăng đánh lui một vị mạnh mẽ chí tôn, sau đó vừa rơi vào Thiên Thần cung, trong cung cấm chế, ở trước mặt hắn càng giống như không có gì, vừa là dẫn tới mấy vị kia Thần Cảnh cường giả nhìn nhau kinh ngạc.

Sau khi rơi xuống đất, nam đồng đi tới bị thương mấy vị Thần Cảnh cường giả trước khi, lộ ra non nớt nụ cười, đạo “mấy vị bác, ta tới cho các ngươi chữa thương a.”

Không mấy người này phản ứng lại, nam đồng đã ra tay, mỗi loại hướng về trên người mấy người đánh vào một luồng nhu hòa Thần lực, những người kia chịu trọng thương, chớp mắt liền đều khôi phục lại.

Mấy người cùng nhìn nhau, đều là không nhìn ra này nam đồng lai lịch, nhưng thấy này nam đồng mi thanh mục tú, lúc đối địch mặc dù sát khí lẫm liệt, nhưng đối với mấy người bọn họ, lại dị thường hiền lành, làm người không kìm lòng được sinh ra hảo cảm.

Trong đó 1 người đàn ông tuổi trung niên, đánh bạo hỏi “tiểu huynh đệ, ngươi từ đâu tới đây, vì sao muốn giúp chúng ta Thiên Thần cung?”

Nam đồng gãi đầu một cái, đạo “là mẫu thân nói, nàng nói không thể khiến người ta xúc phạm này cung, còn để cho ta bảo vệ trong cung chú bác, không cho các ngươi bị thương.”

Hắn thoạt nhìn tuổi nhỏ, lại là dị thường hiểu chuyện, càng làm cho trong cung mấy người này hảo cảm sinh nhiều, chỉ là lời từ hắn bên trong, lại hoàn toàn nghe không hiểu lịch pháp, càng không biết hắn trong miệng mẫu thân là ai.

Bọn họ lại nói “tiểu huynh đệ có thể hay không báo cho, lệnh đường là vị đại nhân kia, hôm nay giúp đỡ ta Thiên Thần cung, ta Thiên Thần cung lẽ ra nên báo lại.”

Nam đồng khoát tay lia lịa, có vẻ có chút xấu hổ, nói rằng “mẫu thân nói rồi, này đều là của ta phải làm, không cần cái gì báo lại.”

Mấy người càng cảm giác nhìn không thấu người này nam đồng, không thể làm gì khác hơn nói “vậy không biết tiểu huynh đệ tôn tính đại danh, còn xin báo cho chúng ta, cũng tốt để cho chúng ta biết là bị ai ân tình.”

“Ta gọi là tiêu……” nam đồng vừa mới mở miệng, lời đến một nửa, đột nhiên biến sắc, bá đứng dậy, nhìn hướng chân trời.

Chỉ thấy thiên ngoại, một bóng người khác thần tốc bay tới, trong chớp mắt rơi xuống nam đồng bên cạnh, ngọt cười ngọt nói “ca ca, ngươi tại sao lâu như thế không trả lại được, ta đều sốt ruột chờ rồi.”

Vài tên Thần Cảnh cường giả nhìn qua, chỉ thấy đây là một cái bé gái, cùng cái kia nam đồng không chênh lệch nhiều, 1 đôi mắt to tràn ngập linh khí, đúc từ ngọc, khiến người ta nhìn qua liền không nhịn được lòng sinh vui mừng.

Hai cái em bé một nam một nữ,

Đều là không chênh lệch nhiều niên kỷ, giống như hai cái búp bê sứ bình thường, một người so với một người tinh xảo.

“Biết rồi, nhanh chóng liền trở về.” Nam đồng cười đáp lại, sau đó quay đầu lại nhìn về phía mấy vị Thần Cảnh cường giả, đạo “mấy vị bác, ta phải đi, không nữa trở về, mẫu thân muốn lo lắng.”

Hắn dị thường hiểu chuyện, nếu đến mấy người này trong lòng đều là có chút không đành lòng. Vị cuối cùng thoạt nhìn tuổi tác khá lớn ông lão hỏi “lão hủ có thể không xin hỏi một vấn đề cuối cùng, không biết tiểu huynh đệ năm nay vài tuổi? Vừa tu luyện bao lâu thời gian?”

Mấy người còn lại, rõ ràng cũng là hiếu kì, này nam đồng cường đại như thế, mặc dù bề ngoài chỉ có 34 tuổi, nhưng bọn họ trong lòng, lại đều thật không dám tin tưởng.

Nghe nói cái kia lão giả lời nói, nam đồng lộ ra một nụ cười xán lạn, nghiêm túc nói “Ta năm nay ba tuổi rồi, tiếp qua mấy tháng, muốn bốn tuổi nữa nha.”

“Ta ta ta……” một bên bé gái cướp đường “Ta cũng nhanh 4 tuổi, ta cùng ca ca lớn bằng, chỉ so với ca ca sinh sau một hồi.”

Mấy người tất cả đều ngây dại, nhìn nhau kinh ngạc.

Cái này nam đồng, lại thật chỉ có ba tuổi? Phóng tầm mắt cửu thiên, thế gian chưa từng có qua ba tuổi lớn chí tôn? Chuyện này quả thật làm người nghe kinh hãi.

“Xin hỏi……” một vị khác Thần Cảnh cường giả nói rằng “tiểu huynh đệ ngươi này một thân tu vi, là nơi nào chiếm được, chẳng lẽ là có người đem tu vi chuyển cho ngươi sao?”

Bọn họ thật sự không nghĩ ra, nhỏ như vậy hài tử, tại sao có thể có như thế tu vi cường đại.

“Tu vi?” Nam đồng mờ mịt gãi gãi đầu, đạo “bác ngươi nói chính là trên người ta những sức mạnh này gì? Mẫu thân nói, đây là ta trời sanh đã có, còn có muội muội, nàng cũng là giống như ta.”

Mấy vị Thần Cảnh cường giả vừa là chấn động lại chấn động, quả thực không thể tin được.

Trời sinh chí tôn! Này nam đồng đúng là trời sinh chí tôn, hơn nữa không chỉ hắn, liền nữ đồng này cũng là!

Đây rốt cuộc là ai hài tử, cư nhiên như thế nghịch thiên, sinh ra, thì có chí tôn khả năng!

“Mấy vị bác, ta thật phải đi, không phải vậy mẫu thân thật muốn gấp gáp.” Nam đồng quay mấy người áy náy nở nụ cười, không mấy người này phục hồi tinh thần lại, đã lôi kéo muội muội, bồng bềnh đi xa.

Thiên Thần trong cung, mấy vị Thần Cảnh cường giả thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại, qua hồi lâu, một người trong đó đột nhiên cả kinh nói “vừa mới hắn nói tên thời điểm, ta giống như nghe được một chữ!”

Mấy người khác nghe vậy, đều là ác liệt nuốt một ngụm nước bọt, đạo “ta cũng nghe được, là một ‘Tiêu’ chữ!”

“Tinh chủ sống hai đời, đời thứ hai tên, chẳng lẽ không phải cũng là họ Tiêu?”

“Vô điều kiện bảo vệ này cung, không cho này cung bị người xúc phạm, vừa là trời sinh chí tôn, khả năng sinh ra dạng này hậu nhân, tìm khắp 10 giới, còn có người thứ hai gì?”

“Có phải bọn họ thật là……”

Mấy người nói xong nói xong, lại không âm thanh, nội tâm nhận lấy rất lớn chấn động, cũng lại nói không được nữa.

Một mặt khác, tên kia nam đồng cùng bé gái tốc độ kinh người, trong chớp mắt liền về tới một tòa rời xa trần thế đảo biệt lập bên trong.

Chỉ thấy trong đảo, một bóng người đang không nhúc nhích đứng ở mấy gian phòng nhỏ trước khi, ngơ ngác nhìn cùng một cái phương hướng.

“Mẫu thân lại đang ngẩn người, ca ca, mẫu thân rốt cuộc đang suy nghĩ gì ạ?” Bé gái trong mắt to lộ ra hiếu kỳ, nhỏ giọng, như là không dám quấy nhiễu đến thân ảnh kia.

“Ta cũng không biết.” Nam đồng vò đầu đạo “mẫu thân đã từng nói, cha đã đi 1 chỗ rất xa, không biết là lúc nào mới có thể trở về, hẳn hẳn là đang đợi cha.”

“Cha?” Bé gái mắt to càng thêm mờ mịt, &# 85; &# 8 “ca ca, ngươi nói chúng ta cha là dạng gì?”

Nam đồng nghiêm túc nói “không biết là, thế nhưng ta tin tưởng phụ thân của chúng ta nhất định là cái đỉnh thiên lập địa đại anh hùng, mẫu thân lại có thể sẵn sàng gả cho cha, chúng ta cha nhất định sẽ không phổ thông.”

Nghe vậy, bé gái con mắt cười thành trăng lưỡi liềm, cười nói “vậy ca ca, cha hắn lúc nào mới sẽ trở lại ạ, ta tốt muốn gặp hắn một chút, hì hì, các loại cha sau khi trở về, ta muốn cha mang ta đi chơi khắp nơi! Hừ, mẫu thân bất công, mỗi lần đều chỉ làm cho ngươi đánh nhau, đều không cho ta đi, nếu cha trở về, hắn nhất định sẽ không như vậy.”

Nam đồng rõ ràng có chút bất đắc dĩ, đạo “ngươi là cô gái, đương nhiên không thích hợp đánh đánh giết giết.”

“Ngươi và mẫu thân đều nói như vậy, nếu cha nói, nhất định sẽ không cùng các ngươi giống nhau!” Bé gái tức giận hừ một tiếng, đối với nam đồng hộc ra hồng nhạt đầu lưỡi.

Nam đồng cũng không phản bác, chỉ là nhìn về phía mẹ ruột của mình. Giống như theo hắn ghi việc bắt đầu, mẫu thân liền mỗi ngày đều sẽ tới chỗ kia đứng, ngơ ngác nhìn về phía một phương hướng, hắn không hiểu lắm, chỉ là đối với cái kia chưa từng gặp cha, cũng càng ngày càng cảm thấy hiếu kỳ.

Tác giả đông phương hành vân nói một chút canh chương 6, tiếp tục con ngựa kết cục.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 531: Trở Về

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

Trong hỗn độn, thiên địa ở ngoài.

Nơi đây không có ngày đêm, không có thời gian, không có ngày đêm, chỉ có hư vô, cùng quanh thân không thấy cuối hỗn độn khí.

Tại kia trong hư vô, một giống như lửa trại bình thường điểm sáng, đột nhiên phát sáng lên, nó như là một đám lửa bình thường, ở trong hư vô nhẹ nhàng nhảy nhót, như là một đạo vừa mới đản sinh sinh mệnh.

“Ta ở đâu? Đây là nơi nào, ta còn sống không?”

Nhảy nhót điểm sáng bên trong, lộ ra một tia gợn sóng, làm như mang theo vô tận mờ mịt.

Như là muốn biết mình là ai, ở nơi nào, này chùm sáng ở trong hỗn độn không dứt bồng bềnh.

Không có phương hướng, không có ngày đêm, không có khái niệm thời gian, này chùm sáng không biết trong hư vô này phiêu đãng bao lâu.

“Đúng rồi, ta là Tiêu Vũ, cũng là Tử Thần, ta và 10 giới chí tôn bước lên con đường thông thiên, gặp được Mạc Thương, cũng nhìn được thần bí kia tồn tại, đại chiến kết thúc rồi à?”

Không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, đạo này mờ mịt ý thức, dần dần nhớ nổi lên từng sự tình.

Khôi phục trí nhớ sau, hắn trong một ý nghĩ, thân thể sống lại, ngưng tụ ra thân thể mới, ở trong hỗn độn, hóa thành một gã nam tử trẻ tuổi.

“Bọn họ…… đều đã tan mất gì?” Ở vô biên trong hỗn độn cất bước, Tiêu Vũ âm thanh, mang theo run rẩy.

Ở trong hỗn độn, không có thời đại, hắn không biết là cái kia một hồi đại chiến rốt cuộc kéo dài mấy vạn năm, còn là mấy chục mấy trăm, thậm chí mấy chục triệu năm!

Hắn chỉ biết là, hết thảy bước lên con đường này người, đều biến mất, kể cả hắn vốn đều đã bị chết chết đi, thân tử đạo tiêu.

Lúc này ở trong cơ thể hắn, bất diệt âm dương trải qua lại một lần tự chủ vận chuyển, cách năm tháng vô tận sau khi, nghịch chết mà sống, để hắn khôi phục một tia ý thức.

Này một tia ý thức, lại dùng vô số năm tháng, mới khiến cho hắn khôi phục trí nhớ, nhớ tới ngày xưa các loại đại đạo, hắn mới có thể sống lại, ngưng tụ thân thể.

“Trận đại chiến này, chúng ta thắng rồi?” Vô biên trong hỗn độn du đãng, nơi đây đã không có bất kỳ sinh mạng nào tồn tại, thần bí kia tồn tại, Mạc Thương, Bạch Y Điện chủ, Nguyệt Thần……

Tất cả mọi người tan mất, chỉ có hắn lại sống lại, ngoài ra kể cả cái kia thần bí vô thượng tồn tại cùng Mạc Thương, cũng đã biến mất.

“Tiêu diệt cái kia vô thượng tồn tại, lại có thể thế nào? Tất cả mọi người mất! Chỉ có ta còn sống,

Đây rốt cuộc là chúng ta thắng rồi, vẫn bại?” Tiêu Vũ nội tâm, nói không nên lời là tư vị gì.

Sau trận chiến này, thần bí kia tồn tại cùng Mạc Thương, cũng đã bị xoá bỏ, không tồn tại nữa, nhưng cùng lúc này bước lên con đường này chí tôn, cũng đều lại cũng không về được, hết mức biến mất.

Đây rốt cuộc là thắng rồi, vẫn bại?

Hắn mang theo mờ mịt, vừa ở trong hỗn độn du đãng tìm kiếm, ý đồ tìm tới người còn sống, dù cho chỉ có một.

Trong hỗn độn không có thời đại, Tiêu Vũ không biết là ở đây tìm bao nhiêu, phảng phất vừa là mấy trăm mấy chục triệu năm, nhưng mà, hắn thủy chung không thu hoạch được gì, cũng không có tìm được gì.

“Có thể, bọn họ đã trở lại, chỉ còn ta tự mình một người, còn ở nơi đây.”

“Có thể ta nên đi về nhìn một chút, Thiên Ngữ còn đang chờ ta.”

Tiêu Vũ như thế an ủi chính mình, từ bỏ tìm kiếm, hắn vừa hao phí không biết bao nhiêu năm tháng, một lần nữa tìm được rồi cái kia khi đến đường, theo đường này, trở về 10 giới.

Rốt cục, theo này dài lâu con đường thông thiên, hắn trở lại 10 giới, tất cả tựa hồ như trước, mà khi hắn thăm xuất thần niệm, tìm kiếm giới này, lại là không có tìm được bất kỳ một đạo, hắn muốn tìm khí tức.

Hết thảy bước lên con đường kia người, đều chưa có trở về!

“Bọn họ đều chưa có trở về, chỉ có ta một người còn sống?” Tâm tình của hắn không biết nên lấy cái gì để hình dung, có mờ mịt, có chỗ trống.

Cùng Mạc Thương ân oán, cùng thần bí kia tồn tại nhân quả, đều đã chấm dứt, nhưng chẳng biết vì sao, nhưng trong lòng của hắn không có vui sướng, cũng không có hưng phấn, chỉ có một loại trống rỗng hư vô cảm giác.

Thật giống như nội tâm bị đào một khối, đã tất cả chấm dứt, lại không cảm giác bất kỳ vui sướng nào chỗ.

Loại này mờ mịt, kéo dài hồi lâu, mãi đến tận, hắn xa xa nhìn thấy một tòa đảo biệt lập, trên đảo một tòa bóng người, ngơ ngác đứng thẳng, như là vẫn đứng ở nơi đó.

Nội tâm chỗ trống, đột nhiên như là chiếm được bổ khuyết, Tiêu Vũ chỗ trống hai mắt hiện ra sinh cơ, bá một tiếng, hướng về cái kia đảo biệt lập cất bước mà đi.

Khi đi tới hòn đảo trước, hắn không có lập tức rơi xuống đất, lòng có sợ hãi. Hắn ở trong hỗn độn, phảng phất đã vượt qua mấy ngàn vạn năm, nhiều năm như vậy qua đi, thê tử của hắn thật vẫn còn chứ?

Hắn không dám xác định, chỉ lo hết thảy trước mắt đều là giả tạo, mà không phải chân thực.

Đứng ở không trung, Tiêu Vũ thật lâu không có rơi xuống đất, sợ hãi vừa rơi xuống đất, sẽ bị đánh vỡ cảnh tượng trước mắt, sợ hãi tất cả những thứ này, đều là mình ảo tưởng, mà không phải chân thật.

“Bốp!”

Đột nhiên, một bóng người bay lên, một gã nam đồng hiện thân bước ra, cảnh giác thấy Tiêu Vũ, đạo “ngươi là ai, tới nơi này muốn làm gì?”

Nhìn thấy người này nam đồng, Tiêu Vũ nhất thời sửng sốt, trong mắt nảy lên nước mắt, một loại khó có thể nói nên lời, huyết mạch liên kết cảm thụ truyền đến, dù cho không cần nói rõ, hắn cũng đã biết được trước mắt này nam đồng thân phận.

Hắn nước mắt như mưa, tất cả dường như đang mơ, không thể tin được mà run giọng nói rằng “ngươi tên là…… tên là gì?”

Nam đồng nhìn thấy người này không có địch ý, lại là không tiếng động rơi lệ, trong lòng kỳ quái, cảnh giác nhưng cũng tiêu tan rất nhiều, đạo “ta gọi là tiêu vân, ta là cửu thiên Tinh chủ Tiêu Vũ con trai!”

Tiêu Vũ chấn động, cả người dừng lại không ngừng run rẩy, nước mắt không bị khống chế hạ xuống, lại một chữ cũng nói không nên lời.

“Bốp!”

Một bóng người khác cũng bay tới, một đúc từ ngọc bé gái hiện thân, đi tới nam đồng bên cạnh. Nhìn thấy lệ như suối trào Tiêu Vũ, bé gái mắt to bên trong đầy hiếu kỳ, lén lút đối với nam đồng đạo “ca ca, người kia là ai? Ta cảm giác hắn thật kỳ quái, nhưng không biết tại sao, nhìn thấy hắn khóc, trong lòng ta có chút khó chịu.”

Bé gái nói chưa có thể né qua Tiêu Vũ lỗ tai, hắn run rẩy càng thêm kịch liệt, thanh âm run rẩy đạo “ngươi…… cũng là cửu thiên Tinh chủ hài tử?”

“Đó là đương nhiên!” Bé gái kiêu ngạo đem đầu giương lên, đạo “ta gọi là Tiêu Vũ, mẫu thân nói rồi, cha chính là thiên hạ lòng đất ghê gớm nhất người.”

Nói đến phần sau, nàng cái kia sáng sủa mắt to ảm đạm xuống, nhỏ giọng nói “có điều, ta cũng chưa từng thấy cha, hắn đi chỗ rất xa, có điều, mẫu thân nói hắn có một ngày nhất định sẽ trở lại!”

Vào giờ phút này, Tiêu Vũ đã là một chữ cũng nói không nên lời, chỉ là như là hòn gỗ bình thường, cương tại chỗ.

“Quái nhân, ngươi là ai a, tại sao ta cảm giác trên người ngươi có rất khí tức quen thuộc.” Bé gái Tiêu Vũ hiếu kỳ đánh giá Tiêu Vũ, đột nhiên cả kinh nói “Ngươi có biết hay không chúng ta cha?”

Nhận thức? Đâu chỉ nhận thức, Tiêu Vũ một bên rơi lệ, một bên mang theo nụ cười, xem ở hai cái đứa bé trong mắt, càng thêm không thể lý giải.

“Lạch cạch!”

Phía sau đột nhiên truyền đến động tĩnh, lại là cái kia đứng ở trước nhà bóng người nghe đến một đôi nhi nữ bay ra ngoài động tĩnh, về qua thân thể, hướng về nơi đây trông lại.

Này vừa nhìn, nàng cứ thế ngay tại chỗ, trong hai mắt nước mắt cuồn cuộn xuống, như là Tiêu Vũ giống nhau, nói không nên lời một chữ.

“Thiên Ngữ!” Tiêu Vũ rốt cục rơi xuống đất, không can thiệp tới trước mắt tất cả những thứ này có phải là giả tạo, khi thấy Lam Thiên Ngữ tấm này khuôn mặt, hắn cũng đã không khống chế được chính mình, rơi xuống đất, chăm chú đem thân ảnh kia ôm vào trong ngực.

Rúc vào Tiêu Vũ trong lòng, Lam Thiên Ngữ không tiếng động rơi lệ, một chữ cũng nói không nên lời.

Hai vợ chồng, ôm nhau mà khóc.

Tiêu vân Tiêu Vũ hai cái đứa bé, nhìn thấy mẫu thân khóc lóc, tranh lớn hơn hai mắt, cùng nhìn nhau, sau một lát, Tiêu Vũ đột nhiên nhảy lên, kinh hô “ta biết rồi, ca ca, quái nhân kia là phụ thân của chúng ta!”

Nam đồng tiêu vân cũng ngây ngẩn cả người, nhìn xa xa ôm nhau bên trong hai người, nhưng cũng không dám tiến lên, quấy rối xa cách gặp lại cha mẹ.

Một lúc lâu, Lam Thiên Ngữ nước mắt mới dần dần ngừng lại, rúc vào Tiêu Vũ trước ngực, đạo “Vũ nhi, Vũ nhi, còn không mau lại.”

Nghe vậy, hai thằng nhóc mới dám tiến lên. Tiêu vân có vẻ đối lập hiểu chuyện, Tiêu Vũ tất là hoạt bát đáng yêu, mắt to ở Tiêu Vũ trên người chuyển loạn.

Lam Thiên Ngữ còn chưa mở miệng, nàng đã bá một tiếng nhảy lên Tiêu Vũ bả vai, chăm chú ôm Tiêu Vũ cổ, kêu lên “cha, ngươi nhất định là cha ta đúng hay không, mẫu thân nói ngươi nhất định sẽ trở lại, mẫu thân không có gạt ta!”

Tiêu vân chỉ dám ở bên cạnh thấy, trong mắt có chứa ước ao, cũng không dám tiến lên, khá là quy củ.

Người một nhà rốt cục đoàn tụ, loại này máu mủ tình thâm tình thân, khiến Tiêu Vũ thật lâu không nói gì, Lam Thiên Ngữ cũng là một lần nữa rơi lệ, mừng đến phát khóc.

Đây là một loại khôn kể cảm động, huyết mạch tình thân, đây là thế gian thân cận nhất, cũng chân thành nhất tình cảm, không có gì có thể thay thế.

Nhìn thấy huyết mạch của mình, Tiêu Vũ quên đi hết thảy, trống không nội tâm vào đúng lúc này trở nên trước đó chưa từng có phong phú.

Hắn ở trong đảo để ở, mỗi ngày làm bạn vợ con, trải qua nhiều giống như lên lên xuống xuống, bây giờ loại yên tĩnh này mà đơn giản tháng ngày, đối với hắn mà nói, tựa hồ càng thêm quý giá.

Trong mấy ngày này, hắn mới hiểu được, trong hỗn độn mặc dù đã qua mấy ngàn vạn năm, nhưng ở 10 giới, lại chẳng qua là ngăn ngắn mấy năm.

Thiên địa ở ngoài cùng thiên địa trong vòng, hoàn toàn là hai cái địa phương khác nhau.

Chỉ có điều mặc dù chỉ có mấy năm, nhưng đối với hai vợ chồng tới nói, đều tựa như giống như cách một thế hệ.

Sau khi một quãng thời gian rất dài, Tiêu Vũ đều là triệt để buông xuống tu vi, cửu thiên hỗn loạn, hắn không có ra tay bình định, cũng không có tham dự trong đó, chỉ cùng vợ con của mình trường bạn, như là đối với chuyện thế gian, đã tất cả không quan tâm.

Mãi đến tận như thế qua sau một khoảng thời gian, hắn mới một lần nữa cầm lấy tu vi, mỗi ngày ngưng tụ ngôi sao, vận chuyển bất diệt âm dương trải qua.

Hắn đang nỗ lực dùng cái này trải qua một lần nữa để này chết đi người trở về, chỉ có điều, cái này cũng không dễ dàng, không cần biết bao nhiêu năm tháng, mới có thể làm cho này biến mất người, lại xuất hiện hậu thế.

Thời gian ngay ở dạng này thời gian bên trong qua một năm rồi lại một năm, thần bí tồn tại biến mất, 10 giới cũng đang dần dần biến hóa, lẫn nhau càng ngày càng gần sát, tựa hồ có một lần nữa hóa thành một giới khuynh hướng.

Làm ngày nào đó tiến lại, U &# 85; đọc sách w &# 119;w. Uukanshu. c &# 111; &# 109; thiên địa sẽ thật sự viên mãn, đại đạo không sứt mẻ.

Năm tháng trôi qua, Tiêu Vũ thậm chí đã không muốn lại đi tan vỡ đến tột cùng qua mấy năm, chỉ biết mỗi ngày lặp lại, không dứt vận chuyển bất diệt âm dương trải qua cùng ngưng tụ ngôi sao, muốn phục sinh này chết đi chí tôn.

Không biết tới thứ mấy năm, rốt cục, một vị chí tôn thành công bị hắn phục sinh, trở lại 10 giới.

Cái này không khỏi cho hắn lớn lao khích lệ, bất diệt âm dương trải qua cùng bá thể ngôi sao quyết càng suốt ngày vận chuyển, chốc lát chưa từng ngừng lại.

Một năm rồi lại một năm, năm tháng như là nước chảy, bị Tiêu Vũ phục sinh chí tôn càng ngày càng nhiều, thành công theo con đường thông thiên trở về.

Rốt cục, Tiêu Vũ những đệ tử kia, Huyết Lân, Mặc Vũ, Tiểu Hắc Tiểu Bạch, đã ở vô tận năm tháng sau, một lần nữa trở về, lại xuất hiện nhân thế.

Hạo Hư đứng đầu, linh hoàng, Nguyệt Thần, Bạch Y Điện chủ, những người này cũng lần lượt trở về, bị Tiêu Vũ thành công phục sinh.

Đén cuối cùng, hết thảy bước lên con đường thông thiên đám người, đều đã lục tục trở về, chỉ còn lại có sau cùng Nguyệt Thần, Tiêu Vũ nhiều lần tin thử nghiệm, Nguyệt Thần nhưng thủy chung không có lại xuất hiện nhân thế, như là triệt để theo thế gian biến mất.

Tuyệt Thế Phù Thần [C]

Đông Phương Hành Vân
dtv-ebook.com

Chương 532: Đạo Không Có Tận Cùng (Đại Kết Cục

Một giây nhớ kỹ [ ], tiểu thuyết đặc sắc không có popup đọc miễn phí!

“Ta cùng với Nguyệt Thần vốn là một thể, phu quân, không bằng thử xem dùng ta sinh cơ?” Lam Thiên Ngữ chủ động đi tới Tiêu Vũ bên cạnh, mỉm cười nói.

Đã cách nhiều năm, nàng đối với tự thân vốn là Nguyệt Thần tàn hồn sự tình đã thản nhiên, bây giờ nhấc lên, không có một chút nào gợn sóng.

“Tốt!” Tiêu Vũ gật đầu, giữa phu thê, đã không cần nhiều lời, tâm ý của nhau tựa hồ có thể tương thông.

Tựa như năm đó phục sinh cổ địa bên trong chí tôn giống nhau, muốn phục sinh bất luận một vị nào chí tôn, Tiêu Vũ đều cần có này chí tôn bộ phận sinh cơ, hoặc là một tia tàn hồn mới có làm được.

Nguyệt Thần thủy chung khó có thể phục sinh, hắn cũng nghĩ không ra là nguyên nhân gì, nhưng Lam Thiên Ngữ cùng Nguyệt Thần vốn làm một thể, dùng Lam Thiên Ngữ bộ phận sinh cơ, quả thật có khả năng thành công.

Vừa là vô số năm tháng sau, Tiêu Vũ cuối cùng thành công, Nguyệt Thần phục sinh trở về.

Đến lúc này, hắn hao phí vô số năm tháng, rốt cục đem hết thảy bước lên con đường thông thiên chí tôn, toàn bộ gọi về.

Những cường giả này trở về, 10 giới tự nhiên vừa là lần nữa khôi phục ổn định, không người dám ở các giới tùy ý ra tay.

Nhiều năm sau, Tiêu Vũ ở lại trên hòn đảo nhỏ này, tụ tập vô số cố nhân, Tiêu Vân cùng Tiêu Vũ tựa như năm đó Tiểu Hắc Tiểu Bạch, tựa hồ đều cũng chưa trưởng thành, nhận lấy tất cả mọi người sủng ái.

Tiêu Vũ Tinh Linh quái lạ, Tiêu Vũ những đệ tử kia, còn có Huyết Lân Mặc Vũ, Phong Vũ Mạc Ly các loại bởi vì lấy lòng tên tiểu tử này, thủ đoạn ra hết, kết quả tiểu tử thích nhất người, lại là Nhị Hắc.

Dung hợp bất tử Ma Quân kiện binh khí kia Nhị Hắc, ở Tiêu Vũ trong mắt thình lình thành có thể thiên biến vạn hóa món đồ chơi, rất được nàng yêu thích, đáng thương rốt cục trở thành đệ nhất hung binh Nhị Hắc, cuối cùng lại trở thành Tiêu Vũ món đồ chơi.

Còn Tiêu Vân, thì lại đối lập hiểu chuyện, còn nhỏ tuổi liền thập phần khiến người ta thích, trang nghiêm một bộ đại nhân dáng dấp. Dùng Lâm Vũ Nhu nói nói, Tiêu Vân liền như khi còn bé Tiêu Vũ, hiểu chuyện lấy vui.

Trên đảo tháng ngày thập phần náo nhiệt, Tiêu Vũ đệ tử cùng rất nhiều cố nhân đều đem đến nơi đây, mỗi ngày không buồn không lo.

Nhiều năm sau, đã hoàn toàn khôi phục đỉnh cao thực lực Bạch Y Điện chủ tiến lại, hắn là trong mọi người, ngoại trừ Tiêu Vũ cùng Nhị Hắc ở ngoài thụ nhất Tiêu Vân Tiêu Vũ hoan nghênh người, bởi vì thực lực mạnh mẽ, mỗi lần đều có thể cho hai thằng nhóc mang đến to lớn ngạc nhiên, dẫn tới người mở miệng một tiếng lục đạo chú, làm cho Bạch Y Điện chủ mặt mày hớn hở.

Thật vất vả thoát khỏi Tiêu Vũ dây dưa, Bạch Y Điện chủ hòa

Tiêu Vũ đi tới trong hư không, ngồi đối diện nhau, lại nâng cờ.

“Nhiều năm như vậy,

Ta vẫn rất tò mò, ngươi rốt cuộc là như thế nào đem chúng ta phục sinh? Mặc dù ngươi có bất diệt âm dương trải qua, nhưng ta tránh đều đã rơi xuống ở trong hỗn độn, ngươi đến tột cùng là như thế nào làm được?” Bạch Y Điện chủ nói rõ ý đồ đến, vấn đề này, vẫn ở trong lòng hắn quanh quẩn.

Tiêu Vũ mỉm cười, đạo “ngươi chẳng lẽ đã quên, năm đó cái kia một hồi đại chiến, chúng ta là như thế nào thủ thắng?”

“Quên?” Bạch Y Điện chủ ánh mắt trở nên thâm thúy, cảm thán nói “như vậy một trận chiến, làm sao lại quên? Làm sao có khả năng quên đạt được?”

Tiêu Vũ gật gù, trong mắt cũng lộ ra dĩ vãng.

Trận chiến ấy, không thể tưởng tượng, bọn họ đã đi vô số chí tôn, nhưng ở cái kia đã đạt được siêu thoát thần bí tồn tại trước mặt, vẫn là vô cùng yếu đuối.

Vô số chí tôn, các tộc sinh linh, 11 ở Tiêu Vũ trước mắt chiến đến đốt cháy hết nguyên thần, bỏ ra tất cả.

Không có gì có thể hình dung như vậy một hồi đại chiến, trước đó chưa từng có, không tiền khoáng hậu.

Trong hỗn độn không có năm tháng, Tiêu Vũ cùng Bạch Y Điện chủ thậm chí đã quên, trận chiến ấy đến tột cùng đánh bao lâu. Chỉ biết, đánh tới cuối cùng, hết thảy chí tôn đều đã chỉ còn lại có cuối cùng một tia tàn niệm, nhưng này thần bí tồn tại, nhưng thủy chung bất bại.

“Không qua siêu thoát, các ngươi ở trong mắt ta, cuối cùng giun dế, là không thể nào chiến thắng ta!” Từ đầu tới cuối, thần bí kia tồn tại đều ẩn ở trong hỗn độn, không có hiện ra hình dáng.

Sự cường đại của hắn đã vượt qua sự hiểu biết của người đời, trực tiếp siêu thoát, dù cho vô số chí tôn bỏ ra đau đớn thê thảm giá cả, vẫn như cũ khó giải.

Cuối cùng, là Bạch Y Điện chủ hòa lão nông, Đạo Vô Thường ba người, còn có đệ nhất cũ trong giới bị phục sinh vô số chí tôn, các tộc sinh linh, mang theo tử chí, đốt cháy tự thân.

Bọn họ đem chính mình sau cùng còn sót lại lực lượng, đều cho Tiêu Vũ, khiến Tiêu Vũ một người, gom đủ mỗi cái chủng tộc, cùng các đại chí tôn sức mạnh.

“Thiên địa có thiếu, trận chiến này nếu muốn thắng, ngươi là hi vọng duy nhất! Bên trong cơ thể ngươi đã dung hợp qua các tộc sinh linh tinh nguyên, khoảng cách chân chính hoàn mỹ sinh linh, chỉ thiếu chút nữa! Chỉ cần ngươi có thể trở thành là chân chính hoàn mỹ sinh linh, có thể chính thức siêu thoát, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể thắng!”

Bạch Y Điện chủ cuối cùng biến mất trước khi, ở Tiêu Vũ bên tai, để lại như vậy một đoạn văn.

Một khắc đó, hết thảy chí tôn tự hủy, tập vạn ngàn lực lượng, với Tiêu Vũ một thân một người.

Tiêu Vũ trong cơ thể gần như hoàn mỹ mạng nguyên, tại đây một khắc đó, chính thức đạt đến hoàn mỹ cảnh giới.

Thiên địa không hoàn toàn, vạn vật có thiếu, chỉ có chính thức đạt được hoàn mỹ cùng viên mãn, mới thật sự là siêu thoát!

Dùng vô số chí tôn để đánh đổi, Tiêu Vũ vào thời khắc ấy, rốt cục bước ra cuối cùng nửa bước, thành tựu hoàn mỹ sinh linh, chính thức siêu thoát.

Nhưng vào thời khắc ấy, đã chỉ còn lại có một mình hắn, hắn siêu thoát sau khi, cùng thần bí kia tồn tại ở trong hỗn độn đại chiến, không biết thời đại, không chết không thôi.

Cho đến cuối cùng, hai người bọn họ song song bị chết, cùng biến mất, lại đang vô tận năm tháng sau, Tiêu Vũ bất diệt âm dương trải qua vận chuyển, khiến cho hắn tái hiện nhân thế.

“Trận chiến ấy, các ngươi đem lực lượng cuối cùng, đều dung hợp đến ta trên người một người, giúp ta chính thức siêu thoát, này đây ta trở về sau khi, trong cơ thể vẫn có lực lượng của các ngươi, bởi vậy ta vừa nghĩ đến, dùng trong cơ thể những lực lượng kia làm trụ cột, nhận sự giúp đỡ bất diệt âm dương trải qua, cho các ngươi tái hiện nhân gian.”

Tiêu Vũ hồi tưởng trận chiến này, cũng mang theo vô tận cảm xúc, nói ra cuối cùng phục sinh này chí tôn nguyên do.

“Thì ra là thế.” Bạch Y Điện chủ cười nói “không nghĩ rằng chúng ta sau cùng tự hủy, lại là vì chính mình để lại một con đường sống.”

Tiêu Vũ gật đầu, điểm này, chỉ sợ là hắn và thần bí kia tồn tại đều không ngờ rằng.

Trầm ngâm chốc lát, Bạch Y Điện chủ lại nói “Ngươi đệ tử kia……”

Tiêu Vũ biết, hắn theo như lời đệ tử là Mạc Thương, Tiêu Vũ lắc đầu, đạo “hắn đi lầm đường, đã cùng thần bí kia tồn tại, cùng biến mất.”

Trong trận chiến ấy, Tiêu Vũ một cách tự nhiên, thấy lần nữa Mạc Thương. Cùng Tiêu Vũ giống nhau, Mạc Thương cũng không có chính thức siêu thoát, chỉ là bước ra nửa bước.

Gặp lại Mạc Thương, Tiêu Vũ theo trong miệng hắn ấn chứng chính mình suy đoán, thần bí kia tồn tại cấp cho Mạc Thương vạch ra siêu thoát con đường để đánh đổi, để hắn vào năm đó phản bội Tiêu Vũ, đối với Tiêu Vũ ra tay.

Nhưng mà, liền Mạc Thương cũng không biết là, lần đó ra tay, còn có một cái Phong Thiên chí tôn. Mạc Thương vốn muốn mượn Tiêu Vũ lưu lại thân thể cùng thế giới đi thông siêu thoát, nhưng này thần bí tồn tại che giấu hắn, mặc dù đem Tiêu Vũ thân thể cho hắn, nhưng cũng đem Tiêu Vũ thế giới, cho Phong Thiên.

Cho đến lúc này, Mạc Thương mới biết được, từ vừa mới bắt đầu, thần bí kia tồn tại muốn gãy, chính là tất cả mọi người siêu thoát con đường, đối phương chính là bởi vì không muốn nhìn thấy bất luận người nào siêu thoát, mới có thể xoá bỏ hết thảy chạm tới ngưỡng cửa này người, càng đem một giới thập phần, ngăn cách đệ nhất chân giới.

Hắn từ đầu tới cuối, cũng chẳng qua là đối phương một con cờ.

Nhưng mà dù cho biết được này, hắn cũng đã không cách nào quay đầu lại, trận chiến cuối cùng qua đi, hoàn toàn biến mất.

“Người này biến mất, 10 giới quay về viên mãn mặc dù còn cần năm tháng dài đằng đẵng, nhưng ít ra, ngày đó rồi sẽ tới.” Bạch Y Điện chủ không có tiếp tục hỏi, mỉm cười đứng dậy, từ giã Tiêu Vũ rời đi.

Bao nhiêu chìm nổi, Tiêu Vũ tại đây sau khi, một thân một mình, theo trên đảo rời đi, đi tới một thế giới khác.

Nguyệt Thần cung, trăng sáng như trước, hắn cất bước tiến vào bên trong, không lâu sau đó, gặp được đầy trời trong biển hoa, đứng yên một bóng người.

Mặc dù Lam Thiên Ngữ là của nàng một phần, nhưng đã gả cho Tiêu Vũ làm vợ, ở Tiêu Vũ cưới vợ nàng trước khi, nàng này đám con gái, há lại sẽ chuyển tới Tiêu Vũ hòn đảo kia trên?

“Ta cho rằng, ngươi còn sẽ làm ta chờ đợi thêm nữa.” Nguyệt Thần xoay người lại, đứng ở dưới ánh trăng, cùng trăng sáng hoà lẫn.

Tiêu Vũ mỉm cười tiến lên, đạo “phục sinh này chí tôn, là ta tâm nguyện cuối cùng, bây giờ mọi việc đã xong, ta đương nhiên sẽ không lại để cho bọn ngươi.”

Nguyệt Thần u u nhìn phía thiên ngoại, nhẹ nhàng nói “Ngươi bây giờ, đã chính thức siêu thoát, thật cam lòng buông vô thượng đại đạo, ở lại thiên địa này trong vòng? Ngươi không phải từng nói, thiên địa bất quá là một phương nhà giam gì?”

“Trước đây, ta luôn cảm thấy đạo tại thiên địa ở ngoài, phải siêu thoát thiên địa, mới được chân đạo. Bây giờ ta mặc dù siêu thoát, lại là phát hiện, đạo không gần như chỉ ở thiên địa ở ngoài, cũng ở trong thiên địa, ở khắp mọi nơi, mới là chân đạo!”

Tiêu Vũ khẽ cười nói “nếu ngay cả thế gian vạn tượng, chúng sanh muôn màu đều qua không rõ, còn nói chân đạo, chẳng lẽ không phải chuyện cười? Nơi trần thế chúng sanh vui giận, vui buồn hợp tan, đều là nói. Đạo của ta, cùng thần bí kia tồn tại bất đồng, tại thiên địa trong vòng.”

Nguyệt Thần cúi đầu, làm như trầm tư, làm như hiểu ra, cuối cùng mặt giãn ra lộ ra nụ cười nhạt, mờ đi Nhật Nguyệt.

Tiêu Vũ đi lên phía trước, nhẹ nhàng đưa tay, đưa nàng ôm vào trong ngực, hai người ở trong gió nhẹ, dưới ánh trăng tựa sát nhau. Lúc này không tiếng động, càng thắng có tiếng.

Tiêu Vũ ánh mắt nhìn phía thiên ngoại, tâm tư lại là có chút bồng bềnh, không kìm lòng được, hồi tưởng lại thần bí kia tồn tại cuối cùng biến mất trước khi, theo như lời mấy câu nói.

“Ngươi cũng biết, ta vì sao phải phân chia 10 giới, cô lập một giới, mà không có đem 10 giới triệt để xoá bỏ? Nếu muốn gãy con đường của tất cả mọi người, ta hoàn toàn có thể cho 10 giới hoàn toàn biến mất!”

Làm Tiêu Vũ siêu thoát, cùng hắn chiến đến cuối cùng, thần bí tồn tại này, rốt cục đem Tiêu Vũ trở thành ngang hàng tồn tại, cùng với mở miệng, hình như có thảo luận tâm ý.

“Siêu thoát đều không phải là đạo cảnh giới, dù cho nhảy ra thiên địa ở ngoài, lại còn đang đạo bên trong!” Lời nói của hắn, khiến Tiêu Vũ trí nhớ sâu sắc, thật lâu không cách nào quên.

“Ta đoạn đi tất cả mọi người siêu thoát con đường, nhưng không có triệt để xóa đi 10 giới, là vì muốn quan sát chúng sanh thái độ, thiên địa vạn tượng, bởi vì ta biết rõ ta còn ở đạo trong vòng, chỉ có hiểu thấu đáo, tài năng cao hơn một tầng.”

“Nhưng mà, dù cho cao hơn một tầng, ai có thể nói liền đi tới đạo cuối đâu? Thiên ngoại hữu thiên, ai có thể nói rõ, trong hỗn độn này, trừ cái này 10 giới ngoại, liền không có cái khác thế giới đâu? Ha ha, ngươi và ta cùng ở đạo bên trong, chân đạo mênh mông, dù cho chúng ta đều đã siêu thoát, cũng vẫn chỉ có điều ở trên đường.”

“Đáng tiếc, ta quan sát chúng sanh muôn màu, thiên địa thay đổi, trải qua vô số năm tháng, ngàn tỉ luân hồi, đúng là vẫn còn không có hiểu thấu đáo!”

Thần bí kia tồn tại lời nói, là thật đem Tiêu Vũ trở thành ngang hàng tồn tại, muốn cùng hắn đồng thời thảo luận, lại hoặc là, hắn muốn từ Tiêu Vũ nơi đây tìm được một đáp án.

Chỉ tiếc, đáp án này, Tiêu Vũ cho hắn không được.

Hắn tại sao nhất định phải đoạn tuyệt tất cả mọi người siêu thoát con đường, Tiêu Vũ không biết là, hắn cũng không có nói, có lẽ chỉ có chính hắn, mới biết được này sau lưng nguyên nhân chân chính.

Thông qua cái kia trận chiến cuối cùng, Tiêu Vũ cuối cùng chỉ biết được một chuyện thiên địa là nhà giam, thiên địa ở ngoài, tất là một càng lớn nhà giam.

Nhân đạo cực cảnh, không phải cuối, dù cho siêu thoát, nhảy ra thiên địa ở ngoài, cũng còn đang đạo bên trong.

Cho nên, dù cho hắn đã siêu thoát, hắn vẫn là lựa chọn về tới thiên địa này trong vòng, mà không có lựa chọn nhảy ra thiên địa ở ngoài.

Cầu trên đường, càng là chạm tới càng nhiều đạo, càng là cảm giác đạo thâm ảo, thế cho nên có thể làm vô số người, đang cầu xin trên đường, chính mình thì sẽ cảm thấy tuyệt vọng.

Trên đường có câu, đạo không có tận cùng!

Tiêu Vũ bây giờ đạo, chính là thuận theo tự nhiên, không đi cưỡng cầu, chỉ muốn thủ tại giới này, hiểu thế gian muôn màu, làm bạn bên cạnh mọi người, lĩnh hội thế gian đắng cay ngọt bùi, vui buồn hợp tan.

Đạo không có tận cùng, đạo pháp tự nhiên.

(Toàn thư cuối cùng.)

Tác giả đông phương hành vân nói gõ một đêm, hơn mười giờ, rốt cục một hơi gõ xong kết cục, tổng cộng hơn hai vạn chữ, ta lần đầu liên tục con ngựa nhiều như vậy chữ, lần đầu gõ chữ trong quá trình chút nào không muốn dừng lại. Không biết là nên nói cái gì. Sau cùng hai chương, đều là 3000 chữ trường chương, bởi vậy giá cả có thể sẽ so với bình thường đơn độc chương cao hơn một chút, bởi vì bình thường đều là 2000 chữ một chương. Mặt sau còn có ta xong bản cảm nghĩ, cũng là một vài trong lòng lời muốn nói, mọi người có thể đến xem.